

อรรถาธิบายอัลกุรอาน

تَذْكَرُ الْقُرْآنِ

เมลานา วาฮิดุดดีน คาน

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لِحَمْدِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى خَاتَمِ الْأَنْبِيَاءِ وَالرَّسُلِ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ
บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งจักรวาล
และขอคำวิงวอนและความสันติจงมีแด่นบีและศาสนทูตคนสุดท้าย

อัลกุรอาน

คำแปลและอรรถาธิบายภาษาไทยพร้อมภาษาอาหรับ

แปลและอรรถาธิบายโดย

เมอลานา วาฮิดุดดีน คาน

This translation and commentary
of the Quran is copyright free

First published by Goodword Books 2011
Reprinted 2016

Arabic version:
al-Tadhkir al-Qawim fi Tafsir al-Quran al-Hakim (2009)

Urdu version:
Tazkirul Quran (1986)

Hindi version:
Tazkirul Quran (2008)

Goodword Books
A-21, Sector 4, Noida-201301, India
Tel. +91-8588822672, +91120-4314871
email: info@goodwordbooks.com
www.goodwordbooks.com

Center for Peace and Spirituality USA
2665 Byberry Road, Bensalem, PA 19020, USA
Tel. 215-240-4298
email: cps@alrisala.org, www.alrisala.org

IPCI: Islamic Vision
426-434 Coventry Road, Small Heath, Birmingham B10 0UG, U.K.
Tel. 0121-773-0137
email: info@ipci-iv.co.uk, www.islamicvision.co.uk

Printed and bound in India

สารบัญ

คำนำ

ลำดับเวลาของกุรอาน

แผนที่คาบสมุทรอาหรับในตอนประทานกุรอาน

คัมภีร์กุรอาน

1. การเปิด (อัล-ฟาติฮะฮฺ)	سُورَةُ الْفَاتِحَةِ
2. วิวัดวเมีย (อัล-บะกอเราะฮฺ)	سُورَةُ الْبَقَرَةِ
3. ครอบครัวของอิมรอน (อาลี-อิมรอน)	سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ
4. ผู้หญิง (อัล-นิซาย์)	سُورَةُ النِّسَاءِ
5. โຕະ (อัล-มาอิดะฮฺ)	سُورَةُ الْمَائِدَةِ
6. ปศุสัตว์ (อัล-อันอาม)	سُورَةُ الْأَنْعَامِ
7. ที่สูง (อัล-อะฮ์รอฟ)	سُورَةُ الْأَعْرَافِ
8. ทรมานที่ยึดได้จากสงคราม (อัล-อันฟาล)	سُورَةُ الْاَنْفَالِ
9. การกลับตัวจากความผิด (อัล-เตาบะฮฺ)	سُورَةُ التَّوْبَةِ
10. โยนาห์ (ยูนูส)	سُورَةُ يُونُسَ
11. ฮูด (ฮูด)	سُورَةُ هُودٍ
12. โยเซฟ (ยูซุฟ)	سُورَةُ يُوسُفَ
13. พ้าคำราม (อัล-เราะอ์ด)	سُورَةُ الرَّعْدِ
14. อับราฮัม (อิบรอฮีม)	سُورَةُ اِبْرَاهِيمَ
15. พื้นที่ถูกเขา (อัล-ฮัจญ์)	سُورَةُ الْحَجِّ
16. ผี (อัล-นะฮ์ล)	سُورَةُ النَّحْلِ
17. การเดินทางในยามคำคืน (อัล-อิสรอ์)	سُورَةُ الْاِسْرَاءِ
18. ถ้ำ (อัล-กะฮ์ฟ)	سُورَةُ الْكَافِرَاتِ
19. มารีย์ (มัรยัม)	سُورَةُ مَرْيَمَ
20. ฎอ ฮา (ฎอ ฮา)	سُورَةُ طهٍ
21. บรรดานบี (อัล-อันบิยาฮ์)	سُورَةُ الْاَنْبِيَاءِ
22. การทำพิธีฮัจญ์ (อัล-ฮัจญ์)	سُورَةُ الْحَجِّ
23. บรรดาผู้ศรัทธา (อัล-มุมีนูน)	سُورَةُ الْمُؤْمِنِينَ
24. แสงสว่าง (อัล-นุร)	سُورَةُ النُّورِ
25. เกณฑ์ตัดสิน (อัล-ฟุรกอน)	سُورَةُ الْفُرْقَانَ
26. บรรดาควีน (อัล-ชุกรอ์)	سُورَةُ الشُّعَرَاءِ
27. มด (อัล-นัมล)	سُورَةُ النَّمْلِ

28. เรืองราว (อัล-เกาะศ็อด)	سُورَةُ الرَّعْدِ
29. แมงมุ่ม (อัล-อันกะบุต)	سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ
30. ชาวโรมัน (อัล-รุม)	سُورَةُ الرُّومِ
31. ลูกมาน (ลูกมาน)	سُورَةُ لُقْمَانَ
32. การกราบ (อัล-ซัจญ์ตีฮฺ)	سُورَةُ السَّجْدَةِ
33. สหพรรค (อัล-อะฮฺซาบ)	سُورَةُ الْأَحْزَابِ
34. ชีบา (สะบะอ์)	سُورَةُ سَبَأٍ
35. ผู้สร้าง (ฟาฏีร)	سُورَةُ فَاطِرٍ
36. ยาซีน (ยาซีน)	سُورَةُ يَسِينٍ
37. แถว (อัล-ศ็อฟฟาต)	سُورَةُ الصَّافَّاتِ
38. ศอด (ศอด)	سُورَةُ صَادٍ
39. ผุ่งชน (อัล-ซุมัร)	سُورَةُ الزُّمَرِ
40. ผู้ให้อภัย (ฆอฟิร)	سُورَةُ الْغَافِرِ
41. การเปิดเผยถูกอธิบายอย่างละเอียด (ฟุศสิลัต)	سُورَةُ فَصَّلَاتٍ
42. การปรึกษาหารือกัน (อัล-ซุรอ)	سُورَةُ الشُّورَى
43. เครื่องประดับทองคำ (อัล-ซุครุฟ)	سُورَةُ الزُّحُرُفِ
44. ควัน (อัล-ตุคอน)	سُورَةُ التَّوْبَةِ
45. การคุกเข่า (อัล-ญาซียะฮฺ)	سُورَةُ الْحَجَّاتِ
46. สันทราย (อัล-อะฮฺกอฟ)	سُورَةُ الْأَحْقَافِ
47. มุฮัมมัด (มุฮัมมัด)	سُورَةُ مُحَمَّدٍ
48. ชัยชนะ (อัล-ฟัตฮฺ)	سُورَةُ الْفَتْحِ
49. ที่พักอาศัย (อัล-ฮุญรอต)	سُورَةُ الْحُجُرَاتِ
50. ก้อฟ (ก้อฟ)	سُورَةُ قُوفٍ
51. ลมที่พัดกระจาย (อัล-ซารียาด)	سُورَةُ الزَّارِعَاتِ
52. ภูเขาซีนาย (อัล-ญูร)	سُورَةُ الْجُودِ
53. ดวงดาว (อัล-นัจญุม)	سُورَةُ النَّجْمِ
54. ดวงจันทร์ (อัล-เกาะมัร)	سُورَةُ الْقَمَرِ
55. ความกรูณา (อัล-เราะฮฺมาน)	سُورَةُ الرَّحْمَنِ
56. เหตุการณ์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ (อัล-วากัฮะฮฺ)	سُورَةُ الْوَاقِعَاتِ
57. เหล็ก (อัล-ฮะดีด)	سُورَةُ الْحَدِيدِ
58. การอุทธรณ์ (อัล-มุญาตะละฮฺ)	سُورَةُ الْمُجَادَلَةِ
59. การขับไล่ (อัล-ฮัจร์)	سُورَةُ الْحَجَرِ
60. ผู้หญิงที่ถูกทดสอบ (อัล-มุมตะฮะฮฺ)	سُورَةُ الْمُتَحَفِّفَاتِ

สารบัญ

61. ตำแหน่ง (อัล-ศ็อฟ)	سُورَةُ الصَّفَاتِ
62. วันแห่งการชุมนุม (อัล-ญุมอะฮฺ)	سُورَةُ الْجُمُعَاتِ
63. ผู้ตลบตะแลง (อัล-มุนาฟิฏน)	سُورَةُ الْمُنَافِقِينَ
64. การขาดทุนและกำไร (อัล-ตะฆอบุน)	سُورَةُ التَّجَارَاتِ
65. การหย่า (อัล-ฎาลาก)	سُورَةُ الطَّلَاقِ
66. การห้าม (อัล-ตะฮรีม)	سُورَةُ التَّحْرِيمِ
67. อำนาจสูงสุด (อัล-มุลก์)	سُورَةُ الْمَلِكِ
68. ปากกา (อัล-เกาะลิม)	سُورَةُ الْقَلَمِ
69. เวลาที่ต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน (อัล-ฮากเก๊ะฮฺ)	سُورَةُ الْحَاقِقَاتِ
70. ทางขึ้นข้างบน (อัล-มะฮารีญ์)	سُورَةُ الْمَعَارِجِ
71. โนอาห์ (นูฮ)	سُورَةُ نُوحٍ
72. ญิน (อัล-ญิน)	سُورَةُ الْجِنِّ
73. ผู้ที่คลุมกาย (อัล-มุซซัหมิม)	سُورَةُ الْمُزَّمِّلِ
74. ผู้หมกกายอยู่ในเสื้อคลุม (อัล-มุดดัสซัฮฺ)	سُورَةُ الْمُؤْتَمِرِ
75. วันแห่งการฟื้นคืนชีพ (อัล-กิยามะฮฺ)	سُورَةُ الْقِيَامَةِ
76. มนุษย์ (อัล-อินซาน)	سُورَةُ الْإِنشَاءِ
77. บรรดาผู้ที่ถูกส่งมา (อัล-มุรสะลาต)	سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ
78. ชาวคราว (อัล-นะบะฮ์)	سُورَةُ النَّبَاِ
79. ผู้กระซอก (อัล-นาซิฮาด)	سُورَةُ النَّازِعَاتِ
80. เขาแสดงหน้าขมึงทิ้ง (อะบะชะ)	سُورَةُ عَبَسَ
81. การม้วน (อัล-ตัวีร)	سُورَةُ التَّوْحِيدِ
82. การแยกออกจากกัน (อัล-อินฟิฏอร)	سُورَةُ الْاِنشَاءِ
83. ผู้โง่ตาซัง (อัล-มุฎ็อฟฟิฟีน)	سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ
84. การเปิดโดยระเบิดออก (อัล-อินชีกอก)	سُورَةُ الْاِنشَاءِ
85. หมูดาว (อัล-บุรุจญ์)	سُورَةُ الْبُرُوجِ
86. สิ่งที่มาในตอนกลางคืน (อัล-ฏออริก)	سُورَةُ الطَّارِقِ
87. สูงที่สุด (อัล-อะอูลา)	سُورَةُ الْاَعْلَى
88. เหตุการณ์ที่ปกคลุม (อัล-ฆอซิบะฮฺ)	سُورَةُ الْغَاثِيَةِ
89. รุ่งอรุณ (อัล-ฟัจญ์)	سُورَةُ الْفَجْرِ
90. เมือง (อัล-บะลัด)	سُورَةُ الْبَلَدِ
91. ดวงอาทิตย์ (อัล-ซัมส์)	سُورَةُ الْبُرُوجِ
92. กลางคืน (อัล-ลัยล์)	سُورَةُ اللَّيْلِ
93. แสงสว่างยามเช้าที่เจิดจ้า (อัล-ฎุฮา)	سُورَةُ الضُّحَى

สารบัญ

94. ความสะดวกสบาย (อัล-ซุรฮ)	سُورَةُ النَّازِعَاتِ
95. มะเตือ (อัล-ติิน)	سُورَةُ التِّينِ
96. ก้อนเลือด (อัล-อะลัก)	سُورَةُ الْعَلَقِ
97. คินแห่งการกำหนด (อัล-ก้อดฺร)	سُورَةُ الْقَدَرِ
98. หลักฐานที่ชัดเจน (อัล-บัยยีนะฮ)	سُورَةُ الْبَيِّنَاتِ
99. แผ่นดินไหว (อัล-ซัลซะละฮ)	سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ
100. ม้าที่หอบ (อัล-อาคียาด)	سُورَةُ الْعَاكِفَاتِ
101. ผู้ทำให้เกิดเสียงกระทบกัน (อัล-กอรียะฮ)	سُورَةُ الْقَمَرِ
102. โลกอยากได้แล้วได้อีก (อัล-ตะกะวูร)	سُورَةُ التَّكْوِيْنِ
103. การผ่านไปของเวลา (อัล-อัศร)	سُورَةُ الْعَصْرِ
104. ผู้ค้นหา (อัล-ฮุมะซะฮ)	سُورَةُ الْهُجُرَاتِ
105. ช้าง (อัล-ฟีล)	سُورَةُ الْفِيلِ
106. กุเรซ (กุรอยซ)	سُورَةُ قُرَيْشٍ
107. สิ่งเล็กๆน้อยๆ (อัล-มาอูน)	سُورَةُ الْمُتَفِّئِينَ
108. ความอุดมสมบูรณ์ (อัล-เกาษร)	سُورَةُ الْكَوْنِ
109. บรรดาผู้ปฏิบัติเสฐัสัจธรรม (อัล-กาฟิรูน)	سُورَةُ الْكَافِرِيْنَ
110. ความช่วยเหลือ (อัล-นัศร)	سُورَةُ النَّصْرِ
111. เส้นใยที่ถูกบิดเป็นเกลียว (อัล-มะซัด)	سُورَةُ الْمَسَدِ
112. ความเป็นหนึ่งเดียว (อัล-อิลลาศ)	سُورَةُ الْاِحْلَافِ
113. รุ่งสาง (อัล-ฟะลัก)	سُورَةُ الْفَلَقِ
114. ผู้คน (อัล-นาส)	سُورَةُ النَّاسِ

ดัชนี

คำนำ

คัมภีร์กุรอานเป็นคัมภีร์ของพระเจ้าที่ถูกเก็บรักษาไว้ในสภาพเดิมทั้งหมดสำหรับทุกกาลเวลาที่จะมาถึง ถึงแม้ว่าจะถูกบันทึกเป็นภาษาอาหรับตั้งแต่เริ่มแรก แต่ด้วยการแปลทำให้คนที่ไม่รู้ภาษาอาหรับสามารถเข้าถึงคัมภีร์กุรอานได้ ในขณะที่ไม่มีภาษาอื่นมาแทนภาษาดั้งเดิมของกุรอาน การแปลจึงมีวัตถุประสงค์เชิงสัญลักษณ์ในการเผยแพร่ถ้อยคำของพระเจ้าข้ามพ้นคนพูดภาษาอาหรับไปยังพรมแดนของมนุษยชาติที่ไกลโพ้นออกไป

คัมภีร์กุรอานเป็นคัมภีร์ที่เป็นภาษาอาหรับ แต่ในความเป็นจริงแล้ว มันอยู่ในภาษาของธรรมชาติ นั่นคือ ภาษาที่พระเจ้ากล่าวโดยตรงกับมนุษย์ทั้งหมดในตอนที่ถูกสร้าง การวอนขอต่ออำนาจศักดิ์สิทธิ์ของมนุษยชาติเป็นสิ่งที่ยังคงมีอยู่ตลอดไปในจิตสำนึกของมนุษย์ทั้งหมด นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมกุรอานจึงเป็นที่เข้าใจได้โดยทั่วไปสำหรับคนที่มีจิตสำนึกธรรมดาและสำหรับคนที่มีจิตใต้สำนึก ความจริงนี้ได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์กุรอานว่าเป็น “การประทานที่ชัดเจนในหัวใจของบรรดาผู้ที่ได้รับความรู้” ข้อความนี้ยังกล่าวต่อไปว่า “ไม่มีใครปฏิเสธสิ่งที่เราประทานมานอกไปจากคนที่ทำผิด” (29:49)

นี่หมายความว่าความจริงที่มาจากพระเจ้าซึ่งถูกอธิบายโดยกุรอานบนระดับจิตสำนึกมีอยู่ก่อนแล้วในตัวมนุษย์ในระดับจิตใต้สำนึก ดังนั้น ศาสนของคัมภีร์กุรอานจึงไม่ใช่สิ่งที่แปลกประหลาดสำหรับมนุษย์ ความจริงแล้ว มันเป็นการแสดงออกทางคำพูดของความจริงที่มาจากพระเจ้าองค์เดียวซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติของมนุษย์เองและกับสิ่งที่เขารู้จักอยู่แล้ว คัมภีร์กุรอานอธิบายสิ่งนี้โดยการกล่าวว่าคนที่เกิดในตอนนี้เดิมทีแล้วล้วนเกิดในตอนสร้างอาดัมและตอนนั้นพระเจ้าได้กล่าวโดยตรงกับวิญญาณมนุษย์ทั้งหมด

คัมภีร์กุรอานกล่าวถึงเหตุการณ์ดังกล่าวไว้ดังนี้ :

“(นบี) เมื่อพระผู้อภิบาลของเจ้านำลูกหลานออกมาจากกระดูกสันหลังของลูกหลานของอาดัมและพระองค์ได้ให้พวกเขายืนยันเกี่ยวกับตัวของพวกเขาเอง พระองค์ทรงกล่าวว่า ‘ฉันไม่ใช่พระผู้อภิบาลของสุเจ้ากระนั้นหรือ?’ ‘เราขอยืนยันว่าพระองค์คือพระผู้อภิบาลของเรา’ ดังนั้น สุเจ้าไม่อาจพูดในวันแห่งการฟื้นคืนชีพได้ว่า ‘เราไม่รู้เรื่องนี้’” (7:172)

คัมภีร์กุรอานได้เอ่ยถึงการสนทนากันระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ไว้ในโอกาสต่อไปนี้ว่า :

คำนำ

“แท้จริง เราได้เสนอความไว้วางใจให้แก่ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและภูเขา พวกมันไม่กล้าที่จะเข้ามาแบกรับมันไว้และกลัวมัน แต่มนุษย์ได้เข้ามารับมันไว้ มนุษย์นั้นเป็นผู้อธรรมและโง่เขลา” (33:72)

สำหรับมนุษย์แล้ว กุรอานอยู่ในแก่นแท้ของความเป็นมนุษย์ที่เขาารู้อยู่แล้ว มากกว่าสิ่งที่เขาไม่รู้ทั้งหมด ในความเป็นจริง กุรอานคือการเปิดเผยจิตใจของมนุษย์นั่นเอง

เมื่อใครที่ธรรมชาติของเขายังมีชีวิต – โดยการรักษาตัวเองให้พ้นจากสภาพการณ์ที่ตามมาทีหลัง - อ่านกุรอาน เซลล์สมองเหล่านั้นจะถูกกระตุ้นทำให้เขารู้ว่าสิ่งที่พระเจ้าพูดกับเขานั้นยังคงถูกเก็บรักษาไว้ ถ้าเราคิดถึงตรงนี้ มันก็ไม่ใช่การยากที่จะเข้าใจว่าการแปลกุรอานเป็นวิธีการที่ยังใช้ได้ในการเข้าใจมัน

ถ้าการพูดของพระเจ้าเป็นพันธะสัญญาแรก คัมภีร์กุรอานก็เป็นพันธะสัญญาที่สอง แต่ละพันธะสัญญานี้ต่างยืนยันความถูกต้องของกันและกัน ถ้าใครมีความรู้เล็กน้อยหรือแม้แต่ไม่เข้าใจภาษาอาหรับเลยและสามารถอ่านได้แต่เฉพาะคำแปล เขาต้องไม่คิดว่าเขาจะสับสนในการทำความเข้าใจคัมภีร์กุรอาน เพราะแนวความคิดเกี่ยวกับคัมภีร์กุรอานของมนุษย์ในฐานะผู้ได้รับวณะของพระเจ้าโดยธรรมชาติได้เป็นความจริงแล้ว ในยุคสมัยใหม่ ศาสตร์แห่งรหัสพันธุกรรมและการค้นพบทางโบราณคดีล้วนสนับสนุนทัศนะนี้อย่างเต็มที่

แผนการสร้างสรรคของพระเจ้า

หนังสือทุกเล่มมีวัตถุประสงค์ของตัวเองและวัตถุประสงค์ของคัมภีร์กุรอานก็คือการทำให้มนุษย์รู้ถึงแผนการสร้างสรรคของพระเจ้า นั่นคือ เพื่อบอกมนุษย์ให้รู้ว่าทำไมพระเจ้าสร้างโลกนี้ขึ้นมา อะไรคือวัตถุประสงค์ของการให้มนุษย์มาอยู่บนโลกนี้ มนุษย์ต้องทำอะไรในช่วงชีวิตก่อนตาย และเขาจะเผชิญอะไรหลังความตาย มนุษย์เกิดมาในฐานะเป็นสิ่งมีชีวิตนิรันดร์ เมื่อพระเจ้าสร้างมนุษย์มาเช่นนั้น พระองค์จึงได้แบ่งช่วงชีวิตของเขาออกเป็นสองช่วง นั่นคือ ช่วงเวลาก่อนตายซึ่งเป็นช่วงเวลาแห่งการทดสอบ และช่วงเวลาหลังตายซึ่งเป็นช่วงเวลาแห่งการรับรางวัลตอบแทนหรือการลงโทษตามที่แต่ละคนได้ทำไว้ในช่วงเวลาที่ชีวิต การตอบแทนเหล่านั้นอยู่ในรูปของสวรรค์อันนิรันดร์หรือนรกตลอดกาล วัตถุประสงค์ของคัมภีร์กุรอานก็คือการทำให้มนุษย์รู้ถึงความจริงนี้ นั่นคือหัวข้อสำคัญของคัมภีร์นี้ซึ่งทำหน้าที่นำทางมนุษย์ตลอดการเดินทางผ่านชีวิตเข้าไปยังชีวิตหลังความตาย

มันเป็นสิ่งถูกต้องที่จะกล่าวว่ามนุษย์เป็นผู้แสวงหาโดยกำเนิด คำถามเหล่านี้

คำนำ

ซ่อนอยู่ในความคิดจิตใจของทุกคน เช่น ฉันเป็นใคร? วัตถุประสงค์ของชีวิตฉันคืออะไร? อะไรคือความจริงของชีวิตและความตาย? อะไรคือความลับของความสำเร็จและความล้มเหลวของมนุษย์? เป็นต้น ตามคัมภีร์กुरुอาน คำตอบต่อคำถามเหล่านี้คือโลกปัจจุบันเป็นสนามสอบและอะไรก็ตามที่มนุษย์ได้รับในช่วงเวลาก่อนตายของเขาเป็นส่วนหนึ่งของการทดสอบทั้งหมด โลกหน้าเป็นสถานที่ผลการสอบของเขาจะถูกนำมาตรวจสอบโดยพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ และอะไรก็ตามที่มนุษย์ได้รับในชีวิตหลังความตายในรูปของรางวัลตอบแทนหรือการลงโทษจะเป็นไปตามการงานที่เขาได้ทำไว้ในโลกนี้ ความลับแห่งความสำเร็จของมนุษย์ในโลกนี้คือการเข้าใจแผนการสร้างของพระเจ้าและใช้ชีวิตไปตามนั้น

คัมภีร์แห่งการเตือนของพระเจ้า

คัมภีร์กुरुอานเป็นคัมภีร์แห่งการเตือนของพระเจ้า การนำเอาบทเรียนต่างๆและคำตักเตือนมารวมไว้ด้วยกันทำให้คัมภีร์กुरुอานน่าจะถูกเรียกว่าคัมภีร์แห่งภูมิปัญญาที่มีเหตุผลลุ่มลึกน่าจะเหมาะสมกว่า คัมภีร์กुरुอานไม่ได้ทำตามแบบแผนของหนังสือที่ใช้สั่งสอนแบบเดิมๆที่ทำกันมา ความจริงแล้ว เมื่อผู้อ่านหยิบคัมภีร์กुरुอานขึ้นมาเขาจะพบว่ามันเป็นการนำเอาคำพูดที่แยกเป็นส่วนๆมารวมเข้าด้วยกัน แต่ความรู้สึกนี้ไม่เป็นความจริง เพราะการจัดเรียงคำพูดเช่นนั้นเป็นไปตามแผนการของกुरुอานในการรักษารูปแบบดั้งเดิมไว้เพื่อที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ในการนำศาสนาแห่งสัจธรรมไปยังผู้อ่านที่มีอคติที่อาจอ่านแค่เพียงหนึ่งหน้า หนึ่งข้อความหรือแม้แต่บรรทัดเดียว

ส่วนที่สำคัญส่วนหนึ่งของคัมภีร์กुरुอานก็คือมันเป็นสิ่งที่เตือนให้ระลึกนึกถึงความจำเริญต่างๆที่ถูกประทานมาโดยพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปราณีอย่างสูงสุด ที่สำคัญที่สุดของความจำเริญต่างๆนี้คือคุณสมบัติเฉพาะที่พระเจ้าประทานแก่มนุษย์เมื่อพระองค์สร้างเขาขึ้นมา ความจำเริญอันยิ่งใหญ่อีกอย่างหนึ่งก็คือพระองค์ได้ทรงตั้งหลักแหล่งที่อาศัยให้เขาบนโลกซึ่งเป็นดาวดวงหนึ่งที่มีทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นประโยชน์แก่เขา วัตถุประสงค์ของคัมภีร์กुरुอานก็เพื่อให้แน่ใจว่าในขณะที่เขามีความสุขอยู่กับความจำเริญของธรรมชาติเหล่านี้ มนุษย์ต้องนึกถึงพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปราณีอยู่ตลอดเวลา เขาต้องยอมรับความกรุณาอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ทรงสร้างของเขา ด้วยการทำเช่นเองที่มนุษย์จะได้รับทางเข้าไปสู่สวรรค์อันนิรันดร์ ในทางตรงข้าม การไม่คำนึงถึงพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปราณีจะนำมนุษย์ไปยังนรก คัมภีร์กुरुอานเป็นผู้คอยเตือนถึงความจริงในเรื่องนี้ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

จิตวิญญาณภายในและการรู้จักพระเจ้า

คุณสมบัติประการหนึ่งของคัมภีร์กุรอานคือมันเป็นคัมภีร์ที่ไม่แค่เพียงหลักการที่เป็นพื้นฐานแก่เรา แต่เป็นหลักการที่สำคัญและจำเป็น และใช้วิธีการกล่าวซ้ำแล้วซ้ำอีกเพื่อเน้นถึงหลักการที่สำคัญนี้ ในทางตรงข้าม เรื่องที่ไม่ใช่พื้นฐานหรือเรื่องต่างๆที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบเป็นเพียงส่วนน้อยของคัมภีร์ นี่เป็นไปตามแผนการของคัมภีร์กุรอาน ส่วนความสำคัญของรูปแบบเป็นเรื่องรอง สำหรับคัมภีร์กุรอาน แก่นธรรมคำสอนเหล่านี้เท่านั้นเป็นสิ่งสำคัญที่เป็นตัวกำหนดแนวทางหลัก เรื่องนี้ของคัมภีร์กุรอานเป็นที่ชัดเจนจนผู้อ่านไม่มีทางเลือกอย่างอื่นนอกจากต้องยอมรับ

ความจริงก็คือว่าวิญญาณภายในเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดในเรื่อร่างงของบุคลิกภาพอิสลาม เมื่อวิญญาณภายในได้รับการพัฒนา รูปแบบที่ถูกต้องก็จะตามมาเองตามธรรมชาติ แต่รูปแบบโดยตัวมันเองแล้วไม่อาจที่จะสร้างจิตวิญญาณภายใน นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมเป้าหมายของคัมภีร์กุรอานคือการริเริ่มและก่อให้เกิดการปฏิบัติทางสติปัญญาภายในตัวมนุษย์ คำพูดที่คัมภีร์กุรอานใช้เพื่อการปฏิบัติทางสติปัญญานี้เองคือมะอฺริฟะฮฺ(การรู้จักความจริง) (5:83)

คัมภีร์กุรอานเน้นถึงความสำคัญของการค้นพบความจริงของมนุษย์ในระดับที่เข้าใจได้ ความศรัทธาที่แท้จริงในพระเจ้าเป็นสิ่งที่ใครก็สามารถบรรลุได้ในระดับนั้นที่ไหนไม่มีความเข้าใจ ที่นั่นก็ไม่มีความศรัทธา

วณะของพระเจ้า

เมื่อคุณอ่านคัมภีร์กุรอาน คุณจะพบแล้วพบอีกว่ากุรอานเป็นวณะของพระเจ้า นี่เป็นความจริงง่ายๆที่เห็นได้ชัด แต่เมื่อมองเข้าไปที่เนื้อหา คุณจะพบว่ากุรอานเป็นถ้อยคำที่ไม่ธรรมดา มีหนังสือหลายเล่มในโลกที่ถูกเชื่อว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ แต่เราไม่พบคัมภีร์ทางศาสนาใดที่บอกว่าตัวเองเป็นวณะของพระเจ้านอกจากคัมภีร์กุรอาน คำพูดเช่นนี้ซึ่งปรากฏเด่นเป็นเอกลักษณ์ในคัมภีร์กุรอานเป็นการบอกจุดออกเดินทางให้แก่ผู้อ่าน ดังนั้น เขาจึงศึกษากุรอานในฐานะเป็นคัมภีร์สำคัญแทนที่จะเป็นหนังสือทั่วไปที่มนุษย์เขียนขึ้น เราพบคำพูดครั้งแล้วครั้งเล่าไม่มากนักน้อยในคัมภีร์กุรอานว่า “โอ้มนุษย์เอ๋ย พระเจ้าของสูเจ้าต่างหากที่พูดกับสูเจ้า จงฟังวณะของพระองค์และปฏิบัติตามพระองค์” แม้ลีลาการพูดเช่นนี้ก็เป็นคำพูดพิเศษที่ไม่เหมือนใคร การเรียกร้องของพระเจ้าโดยตรงเช่นนี้ไม่มีอยู่ในคัมภีร์อื่นๆ มันทั้งความประทับใจตลอดไปไว้บนตัวมนุษย์ เขาจะรู้สึกวณะของพระเจ้าของเขากำลังพูดกับเขาโดยตรง ความรู้สึกนี้ทำให้มนุษย์ถือเอาคำยืนยันของกุรอานเป็นเรื่องจริงจึงมากกว่าการยึดถือถ้อยคำในหนังสือ

ปกติทั่วไป วิธีการรวบรวมคัมภีร์กุรอ่านก็ไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือน หนังสือที่เขียนโดยมนุษย์ปกติแล้วจะมีการจัดเรียงลำดับเนื้อหาจาก A ไปถึง Z ตามหัวข้อ แต่คัมภีร์กุรอ่านไม่ได้เป็นไปตามแบบแผนเช่นนี้จนคนทั่วไปเห็นว่ามันไม่มีการเรียงลำดับ อย่างไรก็ตาม เมื่อมองเข้าไปในความเป็นจริง กุรอ่านจะเป็นคัมภีร์ที่มีความเกี่ยวเนื่องกันอย่างยิ่งและเรียงลำดับกันและค่อนข้างงามสง่าในลีลาของการเขียน ในขณะที่อ่านกุรอ่าน เราจะรู้สึกว่าคุณเขียนมันอยู่บนฐานที่สูงมากซึ่งจากที่นั่นพระองค์กำลังมองลงมาและกำลังพูดกับมนุษยชาติทั้งหมดซึ่งเป็นความอาทรโดยเฉพาะของพระองค์ การพูดนี้เน้นไปยังมนุษย์กลุ่มต่างๆ แต่ก็รวมถึงมนุษย์ทั้งหมด

ความพิเศษอีกอย่างหนึ่งของกุรอ่านก็คือผู้อ่านสามารถปรึกษาผู้เขียนมันในเวลาใดก็ได้ ตั้งคำถามไปและรับคำตอบ เพราะผู้เขียนคัมภีร์กุรอ่านคือพระเจ้าเอง พระองค์เป็นพระเจ้าผู้ทรงมีชีวิต ในฐานะผู้สร้างมนุษย์ พระองค์ทรงได้ยินและตอบคำเรียกร้องของมนุษย์โดยตรง

ญีฮาดคือการต่อสู้ทางอุดมการณ์ที่สันติ

บรรดาผู้ที่ได้รับการแนะนำให้รู้จักคัมภีร์กุรอ่านโดยผ่านทางสื่ออย่างเดียวโดยทั่วไปแล้วจะมีความมั่นใจว่าคัมภีร์กุรอ่านเป็นตำราแห่งการญีฮาด และสำหรับพวกเขาแล้วญีฮาดคือความพยายามที่จะบรรลุถึงเป้าหมายของตนเองโดยอาศัยความรุนแรงแต่ความคิดเช่นนี้มาจากความเข้าใจผิด ใครที่อ่านคัมภีร์กุรอ่านด้วยตัวเองจะเข้าใจได้อย่างง่ายดายว่าศาสนของคัมภีร์กุรอ่านไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับความรุนแรงเลย คัมภีร์กุรอ่านตั้งแต่เริ่มต้นจนจบเป็นคัมภีร์ที่ประกาศสันติภาพและไม่สนับสนุนการใช้ความรุนแรง เป็นเรื่องจริงที่ญีฮาดเป็นหนึ่งในคำสอนของคัมภีร์กุรอ่าน แต่ญีฮาดในความหมายที่ถูกต้องแล้วคือชื่อของการต่อสู้ด้วยความสันติมากกว่าการใช้ความรุนแรงใดๆ แนวความคิดเรื่องการญีฮาดของคัมภีร์กุรอ่านถูกกล่าวไว้ในโองการต่อไปนี้ “จงทำญีฮาดที่ใหญ่กว่า(กล่าวคือต่อสู้อย่างจริงจัง)ด้วยการช่วยเหลือของสิ่งนี้(กุรอ่าน)” (25:52)

เห็นได้ชัดว่าคัมภีร์กุรอ่านมิใช่อาวุธ แต่เป็นคัมภีร์ที่แนะนำเราไปสู่อุดมการณ์แห่งการต่อสู้อย่างสันติของพระเจ้า วิธีการต่อสู้เช่นนั้นตามคัมภีร์กุรอ่านก็คือ “การพูดกับพวกเขาด้วยถ้อยคำที่ไปถึงวิญญาณของพวกเขา” (4:63)

ดังนั้น วิธีการที่ต้องการตามคัมภีร์กุรอ่านก็คือวิธีการที่ทำให้หัวใจและความคิดของมนุษย์ต้องสั่นไหว นั่นคือ ในการพูดกับความคิดจิตใจของผู้คน คัมภีร์กุรอ่านทำให้พวกเขาพอใจ ทำให้พวกเขาเชื่อมั่นในความจริงของคัมภีร์กุรอ่าน กล่าวโดยสั้นๆ

คำนำ

คัมภีร์กุรอานได้ก่อให้เกิดการปฏิวัติทางสติปัญญาภายในพวกเขา นี่คือการกิจของคัมภีร์กุรอาน และภารกิจนี้สามารถทำได้โดยการโต้ตอบที่มีเหตุผล เป้าหมายนี้ไม่มีทางที่จะบรรลุได้โดยการใช้ความรุนแรงหรือการใช้อาวุธ

เป็นเรื่องจริงที่บางโองการของคัมภีร์กุรอานมีคำสั่งว่า “จงฆ่าพวกเขาที่ใดก็ตามที่สุเจ้าพบพวกเขา” (2:191)

โดยการยกข้อความดังกล่าวขึ้นมาอ้าง มีบางคนที่ยพยายามจะสร้างความฝังใจว่าอิสลามเป็นศาสนาแห่งสงครามและความรุนแรง นี่เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องโดยสิ้นเชิง ข้อความเช่นนั้นนั้นพูดถึงบรรดาผู้โจมตีมุสลิมฝ่ายเดียวในความหมายที่จำกัด ข้อความนี้มิได้สื่อถึงคำสั่งโดยทั่วไปของอิสลาม

ความจริงของเรื่องก็คือคัมภีร์กุรอานไม่ได้ถูกประทานมาในรูปแบบที่สมบูรณ์ในคราวเดียวอย่างที่เห็นในปัจจุบัน มันถูกประทานมาทีละคราวตามสถานการณ์ต่างๆ ตลอดช่วงระยะเวลา 23 ปี ถ้าช่วงเวลานี้ถูกแบ่งออกเป็นปีแห่งสงครามและสันติภาพ ช่วงเวลาแห่งความสันติมีจำนวนถึง 20 ปีในขณะที่ช่วงเวลาแห่งสงครามมีเพียง 3 ปีเท่านั้น ข้อความกุรอานที่ถูกประทานมาในช่วงเวลาแห่งความสงบ 20 ปีนี้เป็นคำสอนที่เป็นสันติภาพของอิสลามเพราะเป็นข้อความที่เกี่ยวกับการรู้จักพระเจ้า การปฏิบัติศาสนกิจ ศีลธรรมและความยุติธรรม เป็นต้น

การแบ่งคำสั่งออกเป็นประเภทต่างๆ เป็นเรื่องธรรมดาและพบได้ในคัมภีร์ทางศาสนาทั้งหมด ตัวอย่างเช่น คีตา คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของชาวฮินดู เกี่ยวกับปัญญาและคุณค่าทางศีลธรรม แต่พร้อมกันนี้ก็มีการกระชับคะยของกษณะที่มีต่ออรชุนให้เขาต่อสู้ (ภควัดคีตา, 3:30) นี้ไม่ได้หมายความว่าผู้ศรัทธาในคัมภีร์คีตาต้องทำสงครามตลอดเวลา ที่สำคัญ มหาตมะ คานธีได้ปรัชญาอหิงสาของเขาจากคัมภีร์คีตาเล่มเดียวกันนี้ การกระชับคะยให้ทำสงครามในคัมภีร์คีตาหมายถึงแต่เฉพาะกรณีที่ไม่มีความเลือก แต่สำหรับที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน มันให้คำสั่งทางสันติภาพเช่นเดียวกับมหาตมะ คานธีได้มา

ในทำนองเดียวกัน พระเยซูคริสต์ได้กล่าวว่า “อย่าคิดว่าฉันมาเพื่อนำสันติภาพสู่โลก ฉันมิได้มาเพื่อนำสันติภาพ แต่เป็นดาบ” (มัทธิว 10:34)

มันจึงไม่ถูกต้องที่จะสรุปว่าศาสนาที่เผยแพร่สั่งสอนโดยพระคริสต์เป็นศาสนาแห่งสงครามและความรุนแรง เพราะคำพูดเช่นนั้นเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์บางอย่างเป็นการเฉพาะ ในเรื่องของชีวิตโดยทั่วไป พระเยซูคริสต์สอนคุณค่าแห่งสันติภาพ เช่น การสร้างอุปนิสัยที่ดี การรักกันและกัน การช่วยเหลือคนยากจนและคนขัดสน เป็นต้น

คำนำ

เช่นเดียวกับคัมภีร์กุรอ่าน เมื่อมีมุฮัมมัดอพยพจากมักกะฮ์ไปยังมะดีนะฮ์ เผ่าต่างๆที่เคาะรบุซารูปันได้แสดงความก้าวร้าวต่อท่าน แต่ท่านก็มีมักจะหลีกเลี่ยงหนีการโจมตีของคนกลุ่มนี้โดยการใช้ความอดทนและการหลีกเลี่ยง อย่างไรก็ตาม ในบางสถานการณ์ไม่มีทางเลือกนอกจากการป้องกันตัว ดังนั้น ท่านจึงต้องทำการต่อสู้ในบางโอกาส สถานการณ์เหล่านี้เองที่ทำให้ข้อความเกี่ยวกับสงครามถูกประทานมา คำบัญชาเหล่านี้มีไว้สำหรับบางสถานการณ์ มิได้เป็นคำสั่งใช้โดยทั่วไป นั่นคือเหตุผลที่ทำให้ท่านอันวารของท่านมีจึงถูกใช้คำว่า “ความเมตตาสำหรับมนุษยชาติทั้งหมด” (21:107)

อิสลามเป็นศาสนาแห่งสันติภาพในความหมายที่ครบถ้วนที่สุดของคำนี้ คัมภีร์กุรอ่านเรียกหนทางของตนว่า “หนทางแห่งสันติภาพ” (5:16) มันพูดถึงการประนีประนอมว่าเป็นนโยบายที่ดีที่สุด (4:128) และกล่าวว่าพระเจ้ารังเกียจการบ่อนทำลายสันติภาพ (2:205) เราสามารถกล่าวได้ว่ามันไม่เป็นการเกินไปที่จะกล่าวว่าอิสลามเป็นสิ่งที่ตรงข้ามกับความรุนแรง

คัมภีร์ที่ถูกประทานมา

คัมภีร์กุรอ่านเป็นคัมภีร์ของพระเจ้าที่ถูกประทานแก่ท่านมุฮัมมัด มันไม่ได้ถูกประทานมายังท่านในรูปของคัมภีร์ที่สมบูรณ์ แต่ถูกประทานมาเป็นตอนๆตลอดระยะเวลา 23 ปี ตอนแรกถูกประทานมาใน ค.ศ.610 เมื่อมีมุฮัมมัดอยู่ในมักกะฮ์ หลังจากนั้น ส่วนต่างๆได้ถูกประทานมาอย่างต่อเนื่อง ตอนสุดท้ายถูกประทานมาใน ค.ศ. 632 เมื่อท่านนี้อยู่ในมะดีนะฮ์

ในคัมภีร์กุรอ่านมี 114 บททั้งสั้นและยาว ประมาณ 6,600 วรรค(หรือที่เรียกว่าอายะฮ์) และถูกแบ่งออกเป็น 30 ภาคเพื่อตอบสนองความต้องการของการอ่าน ตอนต่างๆเหล่านี้ถูกจัดเรียงภายใต้การแนะนำของทูตสวรรค์ญิบรีลที่เป็นผู้นำคัมภีร์กุรอ่านมาจากพระเจ้า

เมื่อคัมภีร์กุรอ่านถูกประทานมาในช่วงแรกของศตวรรษที่ 7 มีการประดิษฐ์กระดาษขึ้นมาแล้ว กระดาษนี้ถูกเรียกว่าปาปรัส เป็นกระดาษที่ทำด้วยมือจากเส้นใยของต้นไม้บางชนิด เมื่อส่วนใดของกุรอ่านถูกประทานมา มันจะถูกเขียนไว้บนปาปรัสหรือในภาษาอาหรับเรียกว่า “กิตัตส” (6:7) ในช่วงของการบันทึกนี้ ผู้คนได้จดจำไว้ด้วย คัมภีร์กุรอ่านเป็นวรรณกรรมอิสลามเล่มเดียวที่ถูกอ่านในการนมาซเช่นเดียวกับการอ่านเพื่อวัตถุประสงค์ของการเชิญชวน(ตะอวะฮ์) ด้วยเหตุนี้ คัมภีร์กุรอ่านจึงยังคงถูกจดจำทันทีพร้อมกับการบันทึก วิธีการเก็บรักษาเช่นนี้ยังคงดำเนินต่อมาใน

คำนำ

ขณะที่นับมีมุฮัมมัดยังมีชีวิต ด้วยเหตุนี้ คัมภีร์กุรอานจึงถูกรักษาไว้ในระหว่างสมัยของ
นับมีมุฮัมมัด

หลังจากนั้น อุษมาน อิบน์อัฟฟาน เคาะลีฟะฮฺคนที่สามได้สั่งให้มีการคัดสำเนา
เป็นหลายฉบับและส่งฉบับสำเนาเหล่านี้ไปยังเมืองต่าง ๆ สำเนาเหล่านี้ถูกเก็บไว้ใน
มัสนัดหลวง ผู้คนไม่เพียงแต่อ่านจากสำเนาเหล่านี้เท่านั้น แต่ยังสามารถคัดลอกจากสำเนา
ต้นฉบับไปด้วย

การเขียนคัมภีร์กุรอานโดยมือยังคงทำกันต่อไปจนกระทั่งมีการตั้งโรงพิมพ์และ
กระดาษเริ่มถูกผลิตออกมาเป็นจำนวนมากจากการปฏิวัติอุตสาหกรรม ดังนั้น คัมภีร์
กุรอานจึงเริ่มถูกพิมพ์ เมื่อวิธีการพิมพ์ก้าวหน้า การพิมพ์กุรอานก็ก้าวหน้าไปด้วย
ตอนนี้ สำเนาฉบับพิมพ์ของกุรอานมีอยู่ทั่วไปจนสามารถหาได้ในทุกบ้าน มัสญิด ห้อง
สมุดและร้านหนังสือ ทุกวันนี้ ใครก็สามารถหาสำเนากุรอานที่สวยงามได้ไม่ว่าจะอยู่
ในส่วนไหนของโลก

วาฮิดุดดีน คาน, นิวเดลี

skhan@goodwordbooks.com

ลำดับเวลาของคัมภีร์กุรอ่าน

- 570 นบีมุฮัมมัดถือกำเนิด(พ่อของนบิตายก่อนท่านเกิดไม่กี่เดือน)
- 576 นางอามีนะฮฺ แม่ของนบีมุฮัมมัดตายเมื่อเขาอายุ 6 ขวบ
- 578 อับดุลมุฏฏอลิบ ปู่ของนบิตาย
- 595 นบีแต่งงานกับนางเคาะดีญะฮฺ
- 610 นบีรับการประทานกุรอ่านครั้งแรกที่ภูเขาแห่งรศมีใกล้มักกะฮฺ
- 615 เริ่มประกาศคำสอนในที่สาธารณะครั้งแรก
- 616-619 บินุฮาซิมคว่ำบาตรนบีและครอบครัวของท่าน
- 619 นางเคาะดีญะฮฺ ภรรยาของนบีและอับดุลมุฏฏอลิบ ลุงของท่านเสียชีวิต
- 619 นบีมุฮัมมัดไปยังฏอฮ์ฟะฮฺเพื่อขอความช่วยเหลือ แต่ผู้คนปฏิบัติต่อท่านอย่างไร้คุณธรรม
- 620 นบีเดินทางในยามค่ำคืนไปยังเยรูซาเล็มและหลังจากนั้นได้ขึ้นสู่ฟ้าเจ็ดชั้น
- 622 นบีอพยพจากมักกะฮฺไปยังมะดีนะฮฺ เป็นจุดเริ่มต้นของศักราชอิสลาม
- 623 สงครามบะดัร์ ชาวมักกะฮฺพ่ายแพ้มุสลิม
- 625 สงครามอุฮุด มุสลิมพ่ายแพ้ชาวมักกะฮฺ
- 628 ทำสัญญาสันติภาพฮุดัยบียะฮฺ ตกลงหยุดทำสงครามกับฝ่ายมักกะฮฺ 10 ปี เปิดโอกาสให้เผยแผ่อิสลามอย่างสันติ ส่งผลให้มีคนจำนวนมากมาหันมาสู่อิสลาม
- 630 ชาวมักกะฮฺทำลายข้อตกลงสันติภาพ มักกะฮฺถูกยึด นบีให้อภัยชาวมักกะฮฺและชาวเมืองทั้งหมดเข้ามาสู่อิสลาม
- 631 ปีแห่งคณะทุต เผ่าอาหรับต่างๆเข้ารับอิสลาม นบีทำสัญญาสันติภาพกับชาวคริสเตียนและเผ่ายิว
- 632 นบีไปมักกะฮฺและทำฮัจญ์อ้อลา
- 632 8 มิถุนายน นบีมุฮัมมัดเสียชีวิตที่มะดีนะฮฺ
- 633 เคาะลีฟะฮฺอับดุลอะซีสวมกุรอ่านขึ้นเป็นรูปเล่ม

ลำดับเวลาของคัมภีร์กุรอ่าน

- 645 เคาะลีฟะฮ์อุมัยยะฮ์สั่งให้จัดทำสำเนากุรอ่านหลายฉบับและแจกจ่ายไปยังประเทศใกล้เคียง
- 1153 กุรอ่านถูกแปลเป็นภาษาละตินครั้งแรก
- 1543 กุรอ่านถูกพิมพ์เป็นครั้งแรกด้วยคำนำโดยมาร์ติน ลูเธอร์
- 1649 อเล็กซานเดอร์ รอสส์แปลกุรอ่านเป็นภาษาอังกฤษจากภาษาฝรั่งเศส
- 1734 ยอร์จ เซลส์ แปลกุรอ่าน
- 1930 มุฮัมมัด มาร์มาดูค พิคคอลล์แปลกุรอ่าน
- 1934 อับดุลลอฮ์ ยูซุฟ อะลี แปลกุรอ่าน
- 1980 มุฮัมมัด อะซัด แปลกุรอ่าน

แผนที่คาบสมุทรอาหรับ แสดงสถานที่ต่างๆในตอนประทวนคัมภีร์กุรอ่าน ค.ศ.

610-632

القرآن الكريم

1. การเปิด

อัล-ฟาติฮะฮฺ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

2 นี่คือคัมภีร์ที่ไม่มีข้อเคลือบแคลงสงสัยใด เป็น ทางนำสำหรับผู้ยำเกรงพระเจ้า 3 ผู้ศรัทธาในสิ่ง เร้นลับและพวกเขาต่างรณมาฆ และใช้จ่ายจากสิ่ง ที่เราได้ประทานแก่พวกเขา 4 ผู้ศรัทธาในคัมภีร์ ที่เราได้ส่งมาให้แก่เจ้าและในคัมภีร์ที่เราได้ส่งมา ก่อนหน้าเจ้าและเชื่อมั่นในโลกหน้า 5 คนเหล่านี้เป็นผู้ปฏิบัติตามพระผู้อภิบาลของพวกเขา และพวกเขาเหล่านี้เป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จ⁷

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ
اَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ
الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ
الْمَغْضُوْبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّيْنَ

⁷ วิธีการที่ดีที่สุดที่จะเริ่มต้นการทำงานใด ๆ ก็คือการทำในนามของพระเจ้าพระผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงเป็นแหล่งที่มาของความจำเริญทั้งหมด ผู้ทรงประทานความจำเริญและความเมตตาอย่างต่อเนื่องมายังสิ่งทีพระองค์ทรงสร้างมา การเริ่มต้นการทำงานใด ๆ ในนามของพระเจ้าก็คือการวิงวอนต่อพระเจ้าผู้ทรงมีความเมตตาไม่สิ้นสุดให้ช่วยเหลือเราและนางานของเราไปสู่ความสำเร็จ นี่คือการที่มนุษย์ยอมรับความจริงว่าตัวเขาเป็นบ่าวของพระเจ้าผู้และให้พระเจ้าเป็นผู้ประกันความสำเร็จของเขา

คัมภีร์กูรอันมีลักษณะพิเศษในการแสดงออกถึงความรู้สึกภายในของผู้ศรัทธาด้วยถ้อยคำที่เหมาะสมที่สุด การวิงวอนต่อพระเจ้าในบทเปิดของคัมภีร์กูรอันได้กำหนดให้มีการวิงวอนในลักษณะนี้ขึ้นมา ความรู้สึกที่ถูกกระตุ้นขึ้นในตัวเราหลังจากการค้นพบความจริงได้ถูกกล่าวตามถ้อยคำในบรรทัดเหล่านี้

การมีอยู่ของมนุษย์เป็นของขวัญอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า เราสามารถประเมินความยิ่งใหญ่ของมันได้จากความจริงที่ว่ามนุษย์จะไม่เปลี่ยนมันหรือแม้แต่ส่วนหนึ่งของมัน ตาของเขาหรือมือของเขาหรืออวัยวะใดๆของร่างกายของเขาเพื่อสมบัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลก

แม้ของขวัญพื้นฐานของพระเจ้า(อวัยวะต่างๆของร่างกาย)เหล่านี้มีค่ามากกว่าอาณาจักรของกษัตริย์ แต่เมื่อมนุษย์มองไปที่โลกรอบตัวของเขา เขาจะเห็นอำนาจและความเมตตาอย่างล้นเหลือของพระเจ้าเป็นหลักฐานทุกแห่ง ไม่ว่าเขามองไปที่ไหน เขาจะพบระบบและการควบคุมที่พิเศษ ทุกสิ่งได้ถูกจัดเตรียมไว้สำหรับความต้องการของมนุษย์อย่างน่าทึ่ง การสังเกตนี้แสดงให้เห็นว่าโลกจักรวาลอันยิ่งใหญ่ไม่อาจมีขึ้นอย่างไร้วัตถุประสงค์ ดังนั้น เราสามารถตระหนักได้ว่าจะต้องมีวันหนึ่งเมื่อความกตัญญูและความเนอร์คนจะเป็นสิ่งตอบแทนสำหรับการใช้ชีวิตของมนุษย์ในโลกนี้ เราจะวิงวอนพระเจ้าทันทีด้วยคำพูดถึงขั้นนี้ว่า "โอ้พระผู้อภิบาล พระองค์ทรงเป็นใหญ่ในวันแห่งการพิพากษา ฉันทยอมรับต่อพระองค์และขอความช่วยเหลือต่อพระองค์ โปรดทรงเมตตาฉัน โอ้พระผู้อภิบาล โปรดชี้ทางที่ถูกต้องไปสู่พระองค์ โปรดทำให้เราเดินตามทางของบรรดาบ่าวที่พระองค์ทรงเลือก โปรดช่วยเราให้หลีกเลี่ยงหนทางของบรรดาผู้หลงผิดและหนทางของบรรดาผู้ทำให้พระองค์ทรงกริ้วเพราะความดีอื่นของพวกเขา"

พระเจ้าทรงต้องการให้บ่าวของพระองค์ใช้ชีวิตด้วยความรู้สึกและการอภินิหารนั้น บทเปิดของคัมภีร์กูรอันเป็นวาทภาพเล็กๆของความเชื่ออิสลาม ส่วนที่เหลือของกูรอันเป็นการขยายภาพเล็กๆให้เห็นชัดขึ้น

2. วัวตัวเมีย อัล-ปะกอเราะฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 อะลีฟ ลาม มีม

2 นี่คือคัมภีร์ที่ไม่มีข้อเคลือบแคลงสงสัยใด
เป็น ทางนำสำหรับผู้ยำเกรงพระเจ้า³ ผู้
ศรัทธาในสิ่ง เร้นลับและพวกเขาตำรงนมาซ
และใช้จ่ายจากสิ่ง ที่เราได้ประทานแก่พวก
เขา⁴ ผู้ศรัทธาในคัมภีร์ ที่เราได้ส่งมาให้
แก่เจ้าและในคัมภีร์ที่เราได้ส่งมา ก่อนหน้า
เจ้าและเชื่อมั่นในโลกหน้า⁵ คนเหล่านี้
ผู้ปฏิบัติตามพระผู้อภิบาลของพวกเขา และ
พวกเขาเหล่านี้เป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จ⁷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم ﴿١﴾ ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ فِيهِ
هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ
بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا
رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿٣﴾ وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ
بِمَا اُنزِلَ اِلَيْكَ وَمَا اُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ
وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُوْنَ ﴿٤﴾ اُولٰٓئِكَ
عَلٰى هُدًى مِّنْ رَبِّهِمْ ۗ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٥﴾

⁷ ไม่มีความสงสัยใดๆว่ากูรออันเป็นคัมภีร์แห่งทางนำ แต่คัมภีร์นี้เ้าทางเฉพาะบรรดาผู้มีความ
จริงใจในการแสวงหาความจริงและบรรดาผู้ที่อยากจะได้รับ การนำทาง การแสวงหาธรรมเป็นสิ่งที่มี
อยู่ในธรรมชาติของมนุษย์ซึ่งใครก็สามารถเปิดเผยธรรมชาติของตัวเองเพื่อหามันได้อย่างง่ายดาย
การค้นหาคำความจริงและการพบความจริงเป็นแค่เพียงการเริ่มต้นและขั้นตอนที่ตามมาของการเดิน
ทางอันเดียวกัน คนที่ค้นหาธรรมจะเปิดความสามารถที่ถูกปิดไว้ภายในตัวของเขาเองออกมาให้
เห็น ดังนั้น ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า ความโหยหาที่คลุมเครือของธรรมชาติของเขาจะเริ่มได้
รับการตอบรับ

การตื่นตัวภายในการโหยหาที่จริงใจเหล่านี้คือความพยายามที่จะมองหาโลกแห่งความหมาย(โลกที่
ถูกซ่อนเร้น)เบื้องหลังโลกของรูปแบบ(โลกปัจจุบัน) เมื่อสิ่งนี้เข้าไปสู่การค้นพบ มันจะถูกแปรสภาพ
เป็นความศรัทธาในสิ่งที่มองไม่เห็น ในตอนเริ่มต้น มันจะกระตุ้นให้เกิดการยอมจำนนต่ออำนาจอัน
สูงส่งบางอย่างในเมืองต้นที่ต่อมาได้อยู่ในรูปของการโค้งงอระต่อผู้ทรงอำนาจอันยิ่งใหญ่ ความ
ต้องการที่จะละตนเองเพื่อความดีอันยิ่งใหญ่บางอย่างซึ่งต่อมาจะอยู่ในรูปของการใช้จ่ายทรัพย์สิน
ของตนเองเพื่อหนทางของพระเจ้า อยากจะทำความเข้าใจถึงผลสุดท้ายของชีวิตที่พ้นไปจากโลกนี้
พบคำตอบในรูปของความศรัทธาในชีวิตโลกหน้า

การค้นพบธรรมคือการยกระดับความสำนึกของมนุษย์ไปสู่ระดับของความจริงอันสูงส่ง คนที่พบ
ธรรมในหนทางนี้จะกลายเป็นวิญญาณที่ปลอดจากความสับสน พวกเขามองเห็นธรรมดั่งที่มันเป็น
เป็นจริง ที่ไหนมีธรรม และใครที่ประกาศธรรม พวกเขาจะรับรู้และยอมรับมันทันที ไม่มีระเบียบ
ประเพณีหรือความอคติใดๆสามารถมาขวางระหว่างพวกเขากับธรรม พระเจ้าทรงคุ้มครองคนที่
มีลักษณะเช่นนี้ ระเบียบแห่งจักรวาลของพระองค์ห้อมล้อมพวกเขาเพื่อที่พวกเขาจะได้ถูกนำทาง
บนแนวทางที่แน่นอนในโลกนี้ สวรรค์จะเป็นจุดหมายสุดท้ายของพวกเขาในโลกหน้า มีแต่บรรดาผู้
แสวงหาธรรมเท่านั้นที่สามารถพบมัน บนเส้นทางนี้ ไม่มีการแบ่งระหว่างการค้นหาและการพบ

⁶ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา มันไม่มีอะไร แตกต่างกันสำหรับพวกเขา ไม่ว่าเจ้าจะตักเตือน พวกเขาหรือไม่ก็ตาม พวกเขาจะไม่ศรัทธา⁷ พระเจ้า ทรงปิดผนึกหัวใจของพวกเขาและหูของพวกเขา และ บนดวงตา⁷

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
 ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
 خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ
 سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةً
 وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

⁷ ถ้าใครปิดตาตัวเอง เขาจะไม่สามารถมองเห็น ถ้าใครปิดหูตัวเอง เขาจะไม่ได้ยิน ไม่ว่าการเรียกร้องของศรัทธาจะชัดเจนอย่างไรก็ตาม มันจะเป็นที่เข้าใจและยอมรับโดยคนที่เปิดใจใช้ความคิดเท่านั้น การเรียกร้องที่ไม่ได้ยินของพระเจ้ามีอยู่ในจักรวาลและการแสดงออกที่ได้ยินได้ของผู้ประกาศศาสนาของพระเจ้ามันไม่สามารถสัมผัสบรรดาผู้ที่ปิดความคิดของตัวเอง

การเรียกร้องของศรัทธาในรูปแบบอันบริสุทธิ์ถูกวางอยู่บนความจริง มันสอดคล้องกับธรรมชาติ เมื่อมันถูกทำขึ้นมา ใครก็รู้ได้ ถ้าใครได้ยินมันด้วยความคิดที่เปิด เขาจะรู้จักมันในหัวใจของเขาว่า มันมิใช่อะไรอื่นนอกไปจากศรัทธา อย่างไรก็ตาม สังคมใดที่มีประเพณีเก่าแก่ล้อมรอบอย่างเหนียวแน่น ผู้คนจะเปิดความคิดให้แก่ความจริงของพระเจ้าน้อยกว่าที่พวกเขาอยู่กับการสนับสนุนผลประโยชน์ที่ได้จากระบบที่เป็นอยู่

ในฐานะตัวแทนของพระเจ้า ผู้เผยแผ่สั่งสอนมิใช่ตัวแทนและไม่ใช่มุสัลมนับสนุนโครงสร้างดั้งเดิมของสังคม การเรียกร้องของพวกเขาซึ่งเป็นสิ่งใหม่และไม่เป็นที่คุ้นเคยจึงเป็นเหมือนการข่มขู่ต่อความมั่นคงทางวัตถุ ยิ่งเขาส่งเสริมให้คนยอมจำนนต่อเจตนารมณ์ของพระเจ้าพวกเขาก็ยิ่งขัดขวางเพราะมันอาจหมายถึงการทำลายโลกที่พวกเขาสร้างมันมาเพื่อพวกเขาเอง มันเป็นการยากสำหรับเขาที่จะนำศาสนาของเขาไปยังบุคคลระดับสูงที่กลัวว่าถ้าพวกเขาปฏิบัติตามที่ "ไม่มีความสำคัญ" พวกเขาจะสูญเสียความน่าเชื่อถือ ดังนั้น อุปสรรคใหญ่ที่สุดสองประการต่อความสำเร็จของผู้เผยแผ่สั่งสอนคือความเห็นแก่โลกและความถือดีของผู้คน

สภาพจิตใจเช่นนี้เองที่ขัดขวางคนมิให้ยอมรับศรัทธา คัมภีร์กูรออันเรียกสภาพเช่นนี้ว่า "ตราประทับเหนือหัวใจของมนุษย์" ความคิดของบรรดาผู้ที่ไม่พิจารณาการเรียกร้องของศรัทธาอย่างจริงจัง ผู้มีความทะนงและหลงโลกถูกปิดด้วยม่านที่มองไม่เห็นซึ่งทำให้พวกเขาเข้าไม่ถึงศรัทธาเมื่อใครอคติต่อสิ่งใด เขาก็ไม่สามารถมองเห็นเหตุผลของมันถึงแม้ว่ามันจะมีสัญญาณชัดเจนยืนยันอยู่ก็ตาม

⁸ มีบางคนกล่าวว่า “เราศรัทธาในพระเจ้า และใน วันสุดท้าย” แต่พวกเขาไม่ได้เป็นผู้ศรัทธา ⁹ พวกเขาพยายามที่จะหลอกลวงพระเจ้าและบรรดาผู้ ศรัทธา แต่พวกเขาไม่ได้หลอกลวงใครนอกจาก พวกเขาเอง และพวกเขาไม่ตระหนัก ¹⁰ ในหัวใจ ของพวกเขา นั้นมีโรค ดังนั้น พระเจ้าจึงได้เพิ่มโรคนั้นให้มากขึ้น และการลงโทษอันเจ็บปวดจะมีไว้ สำหรับพวกเขาเพราะการที่พวกเขาโกหก ¹¹ เมื่อ ได้ก็ตามที่พวกเขาถูกบอกว่า “จงอย่าสร้างความเสียหายขึ้นในแผ่นดิน” พวกเขาจะตอบว่า “แท้จริง เราเป็นผู้ส่งเสริมสันติภาพ” ¹² แต่พวกเขา นั้นแหละ ที่เป็นผู้ก่อความเสียหายโดยพวกเขาไม่ได้ตระหนัก ¹³ และเมื่อพวกเขาถูกบอกว่า “จงศรัทธาเหมือน กับที่ผู้คนทั้งหลายศรัทธา” พวกเขา กล่าวว่าจะให้ เราศรัทธาเหมือนกับผู้ที่ไ้เวลาศรัทธากระนั้นหรือ ?” แน่نون พวกเขาเองนั้นแหละที่ไ้เวลาแต่พวกเขา หารู้ไม่ⁿ

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ
وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾
تَحَدِّثُونَ آلَ الدِّينِ ءَامَنُوا وَمَا
تَحَدِّثُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾
فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ
مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا
يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا
تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ
مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾ إِلَّا إِنَّهُمْ هُمُ
الْمُفْسِدُونَ وَلٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ
النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ
السُّفَهَاءُ ۗ إِلَّا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ
وَلٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

ⁿ สำหรับบรรดาผู้ที่ถือว่าผลประโยชน์และความสะดวกสบายทางโลกเป็นเรื่องมาก่อนและเห็นว่าการทุ่มเทให้สังฆกรรมอย่างไม่มีเงื่อนไขเป็นเรื่องไม่ฉลาดเพราะพวกเขาทุ่มเทชีวิตทั้งหมดให้แก่ผลประโยชน์ทางโลกนั้น พวกเขาจะสัมผัสสังฆกรรมได้ในระดับที่ผิวเผินเท่านั้น พวกเขาคิดว่าตัวเองฉลาด พวกเขาคิดว่าพวกเขากำลังปกป้องตัวของพวกเขาเองในโลกนี้และมีคุณสมบัติที่จะได้รับการถือว่าเป็นคนดีมีศีลธรรม แต่ไม่มีอะไรมากกว่าความคิดเพื่อมัน มันเป็นเรื่องที่กุขึ้นมาจากจินตนาการของพวกเขามากกว่าเป็นความจริงของชีวิต ทุกการทดสอบในชีวิตขจัดพวกเขาออกไปจากหนทางของศาสนาที่แท้จริงและนำพวกเขาเข้าไปใกล้ศาสนาที่เห็นแก่โลกของพวกเขาเอง การดลปะดแลงของพวกเขาเป็นเหมือนกับมะเร็งที่ค่อยๆโตขึ้น พวกเขาถือว่าผู้ศรัทธาที่แท้จริงที่ทำการเพื่อสังฆกรรมกำลังทำลายตัวเองโดยไม่มีเหตุผล ในอีกด้านหนึ่ง พวกเขาเรียกนโยบายของพวกเขาว่าเป็นหนึ่งในการปฏิรูป พวกเขาให้ราคามันเพราะมันทำให้พวกเขาตามหาทางที่ปลอดภัยโดยไม่ต้องต่อสู้กับใคร แต่นี้เป็นเพียงการแสดงถึงความบิดเบียวของเหตุผลของพวกเขา ถ้าพวกเขาคิดให้ลึก พวกเขาจะรู้ได้ว่าบนโลกใบนี้ การปฏิรูปจะมาจากคนที่มอบตัวเองให้แก่พระเจ้าเท่านั้นในขณะที่การขัดขวางขบวนการใดๆที่มีเป้าหมายรวมความสัมพันธของมนุษย์กับเจตนาของพระเจ้าของเขานั้นเหมือนกับการสร้างความไม่เป็นระเบียบขึ้นบนโลก ธุรกิจที่ดูเหมือนมีกำไรของพวกเขาั้นความจริงแล้วกำลังขาดทุน เพราะพวกเขากำลังละทิ้งสังฆกรรมอันบริสุทธิ์เพื่อสังฆกรรมที่ถูกเปลี่ยนแปลงซึ่งไม่เกิดประโยชน์อันใด

14 เมื่อพวกเขาได้พบบรรดาผู้ศรัทธา พวกเขา กล่าวว่า “เราก็เป็นผู้ศรัทธา” แต่เมื่อพวกเขาอยู่ตามลำพังกับ บรรดาหัวใจของพวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า “แท้จริง เราอยู่กับพวกท่าน เราเพียงแต่จะเยาะเย้ยคนพวกนี้ เท่านั้น” 15 พระเจ้าจะตอบแทนการเยาะเย้ยของพวกเขา และปล่อยให้พวกเขาตั้งต่อไปในความระเห ระหนอย่างมืดบอด 16 เหล่านี้คือคนที่แลกเปลี่ยน ความหลงผิดกับทางนำแต่ไม่เป็นการค้าที่ไม่ก่อกำไร และพวกเขาก็ไม่พบทางนำที่ถูกต้อง

17 สภาพของ พวกเขาเหมือนกับบรรดาผู้จุดไฟขึ้น และเมื่อมันส่อง สว่างรอบๆพวกเขา พระเจ้าได้อาแสงสว่างนั้นออกไป จากตาของพวกเขาและปล่อยให้พวกเขาไว้ในความมืดทึบ ที่พวกเขาไม่สามารถมองเห็นสิ่งใด 18 พวกเขาหูหนวก เป็นใบ้ ตาบอด ดังนั้น พวกเขาจะไม่กลับมา (ยัง หนทางที่ถูกต้อง)⁷

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شِيْطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا حٰنْ مُّسْتَهْزِءُونَ ۗ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَحِمَتْ نَفْسٌ تَحْرَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۗ مِثْلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ۗ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۗ

⁷ ในห้องมืด ดากับขาวดูเหมือนกัน แต่เมื่อเปิดไฟสีดำก็เห็นเป็นสีดำและสีขาวก็เห็นเป็นสีขาว เช่นเดียวกับศาสน์ของพระเจ้าที่ถูกประทานแก่บรรดานบี คัมภีร์ของพระเจ้าเป็นลำแสงของพระเจ้าที่ส่องมายังโลก เมื่อแสงนี้ถูกส่องมายังมนุษย์ ทางนำและความผิดก็ปรากฏชัดว่ามันเป็นอะไร มันเป็นที่ชัดเจนว่าการทำงานที่ดีและการงานที่ชั่วประกอบด้วยอะไรและผลของมันเป็นอย่างไรร แต่บางคนแทนที่จะยอมโค้งให้สังฆกรรมกลับต้องการให้สังฆกรรมยอมต่อพวกเขา แสงสว่างของเจ้ามีแต่จะทำให้พวกเขาสับสน ความอิจฉาริษยาและความทะนงที่ซ่อนเร้นอยู่ได้ครอบงำพวกเขา ทันทันที่พวกเขาเห็นตัวเองในกระจกของพระเจ้า ความรู้สึกไม่ดีของพวกเขาจะถูกกระตุ้นขึ้นมาทันที ความมอคติที่ฝังรากลึกมีอำนาจเหนือสติของพวกเขา พวกเขามีตา แต่ไม่สามารถมองเห็น พวกเขา มีหู แต่ไม่สามารถได้ยิน พวกเขา มีลิ้น แต่ไม่สามารถพูด พวกเขาไม่สามารถได้ยินการเรียกร้องของสังฆกรรม และไม่ตอบรับการเรียกร้อง พวกเขาไม่สามารถพบทางของพวกเขาจากสัญญาณใดๆของพระเจ้า แทนที่จะตริตรองถึงการเรียกร้องของสังฆกรรมดังที่พวกเขาควรทำ พวกเขากลับเลียงมันโดยไม่ให้ความสำคัญแก่มันหรือไม่ก็โดยการไม่ฟังมันเลย

19 หรือพวกเขาอาจเหมือนดังฝนหนักที่ กำลังตกลงมา จากฟากฟ้าท่ามกลางความมืดทึบและมีเสียงฟ้าร้องและ ฟ้าแลบ พวกเขาก็นำมืออุดหูของพวกเขาให้พ้นจากเสียงฟ้าผ่าเพราะหวาดกลัวความตาย ดังนั้น พระเจ้า ทรงล่อมผู้ปฏิเสธธรรมไว้ทุกด้าน²⁰ สายฟ้าแลบ ทำให้พวกเขาแทบจะไม่เห็นอะไร เมื่อใดที่พวกเขาเห็น แสง พวกเขา ก็เดินหน้าไป แต่เมื่อความมืดทึบเกิดขึ้นอีก พวกเขา ก็หยุดยืน และถ้าพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์จะทรงขจัดการไต่ยืนและการเห็นของพวกเขา แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอนุภาพเหนือทุกสิ่ง⁷

أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ
وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَّجْعَلُونَ أَصْبِعَهُمْ فِي
ءَاذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ
وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٢٠﴾ يَكَادُ
الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ
مَّشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ
شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ
إِنَّا اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢١﴾

⁷ ความกลัวเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ขัดขวางพวกเขาจากการรับรู้ธรรม ฝนเป็นความโปรดปรานอันมหัศจรรย์ของพระเจ้า แต่สิ่งที่มากับฝนคือฟ้าร้องและฟ้าแลบที่สร้างความหวาดกลัวให้แก่คนใจอ่อนวจะของพระเจ้าที่ถูกประทอนแก่บรรดานบีของพระองค์มีผลกลับพวกเขาเช่นเดียวกันนี้ ในด้านหนึ่งมันเป็นการให้สัญญาแห่งความสำเร็จแก่มนุษย์ แต่ในอีกด้านหนึ่ง มันก็ทำให้มนุษย์มีความเสี่ยงชั่วคราว เช่นความกลัวว่าจะสูญเสียตำแหน่งทางโลก การต้องขัดแย้งกับระบบเก่าๆ ความกลัวสิ่งเหล่านี้บางครั้งทำให้บางคนหยุดและบางครั้งทำให้บางคนล้มเลิกที่จะก้าวไป แต่การระวังเช่นนั้นไม่อาจช่วยใครได้เลย บรรดาผู้ที่ไม่ตอบสนองการเรียกร้องของพระเจ้าอย่างเปิดใจจะไม่ได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้าในโลกนี้เช่นเดียวกับในโลกหน้า

21 มนุษย์เอ๋ย จงเคารพสักการะพระผู้อภิบาล
ของสุเจ้า ผู้ทรงบังเกิดสุเจ้าและบรรดาผู้คน
ก่อนหน้าสุเจ้าเพื่อสุเจ้า จะได้สำรวมตนจาก
ความชั่ว²² ผู้ทรงทำแผ่นดินให้เป็น พื้นลาด
สำหรับสุเจ้าและทรงทำชั้นฟ้าให้เป็นหลังคา
และ ทรงส่งน้ำลงมาจากฟากฟ้าเพื่อให้ผล
ไม้ต่างๆออกเงยออก มาเป็นปัจจัยยังชีพ
สำหรับสุเจ้า ดังนั้น เมื่อสุเจ้ารู้ที่อยู่แล้ว จง
อย่าตั้งสิ่งใดเทียบเคียงกับพระเจ้า²³ และ
ถ้าหากสุเจ้า ยังคงคลางแคลงสงสัยในสิ่งที่
เราได้ประทานมายังบ่าวของเรา ดังนั้น จง
ตั้งขึ้นมาสักบทหนึ่งที่เหมือนกับสิ่งนี้ และ
เรียกพวกพ้องของสุเจ้านอกไปจากพระเจ้า
มาช่วยสุเจ้า ก็ได้ถ้าหากสุเจ้าแท้จริง²⁴ แต่
หากสุเจ้าทำไม่ได้ และสุเจ้า ไม่มีทางทำได้
ดังนั้น จงระวังไฟที่ถูกเตรียมไว้สำหรับ
บรรดา ผู้ปฏิเสธศรัทธาซึ่งจะมีมนุษย์และ
หินเป็นเชื้อเพลิง⁷

يَتَّيَّبُهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمْ الَّذِي
خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ
فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ
رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ
مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ
مِنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ لَمْ
تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي
وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ
لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

⁷ พระเจ้าเท่านั้นที่สร้างมนุษย์และทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและบนแผ่นดิน พระองค์ทรงให้
ความสำคัญแก่โลกเป็นอย่างมากและพระองค์ทรงดูแลความต้องการของมนุษย์อย่างต่อเนื่อง หนทาง
ที่ดีสำหรับมนุษย์ก็คือการยึดถือพระเจ้าว่าเป็นผู้ทรงสร้างเขาขึ้นมา เป็นนายและผู้ดูแลเขา และอย่า
พยายามตั้งผู้ใดเป็นหุ้นส่วนหรือภาคีกับพระองค์ นั่นคือ มนุษย์ต้องอุทิศตนเองทั้งหมดให้แก่พระเจ้า
แต่เนื่องจากพระองค์เป็นสิ่งที่มนุษย์ไม่สามารถมองเห็น จึงปรากฏว่ามนุษย์มักจะให้ความสำคัญแก่
บางสิ่งที่มองเห็นและเคารพสักการะสิ่งนั้นแทนพระเจ้า บางครั้ง มนุษย์ทำให้สิ่งถูกสร้างส่วนหนึ่งและ
บางครั้งทำให้สิ่งถูกสร้างทั้งหมดเท่าเทียมกับพระองค์ โดยเรียกมันด้วยพระนามของพระเจ้าและบาง
ครั้งเรียกมันโดยไม่เอ่ยชื่อพระเจ้า

การทำเช่นนี้เป็นความผิดขั้นพื้นฐานของมนุษย์ บรรดานบีได้สอนมนุษย์ให้ประกาศความเป็นใหญ่
ของพระเจ้าเท่านั้นและละทิ้งสิ่งอื่นที่เขายกขึ้นไปสู่ตำแหน่งของความเป็นใหญ่ คนที่หัวใจของเขาผูก
พันอยู่กับสิ่งอื่นนอกเหนือไปจากพระเจ้าถือว่าการเรียกร้องของศาสนาที่แท้จริงเป็นศัตรู พวกเขามี
ความผูกพันยึดมั่นอยู่กับ "เทวรูป" จนพวกเขาไม่อาจเชื่อว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้นไม่ใช่ของจริง พวก
เขาไม่อาจเชื่อว่าสัจธรรมคือสิ่งที่ถูกประกาศโดยมนุษย์เช่นเดียวกับพวกเขา

25 (มุฮัมมัด) จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา และกระทำ ความดีทั้งหลายว่า สำหรับพวกเขา คือสวนสวรรค์หลาก หลายที่เบื้องล่างมี ลำน้ำหลายสายไหลผ่าน คราวใดที่ พวกเขา ได้รับผลไม้อาจที่นั่นเป็นปัจจัยยังชีพ พวกเขา จะกล่าวว่า “นี่เป็นสิ่งที่ได้ถูกประทานแก่ เรามาก่อน” เพราะพวกเขาได้รับสิ่งเดียวกัน นั้น และจะมีคู่ครองที่ บริสุทธิ์สำหรับพวกเขา ในนั้น และพวกเขาทั้งหลายจะ พำนักอยู่ในนั้นตลอดไป^๗

وَنَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ
ثَمَرَةٍ رُزِقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا
مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَبِهًا وَلَهُمْ
فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾

^๗ การเรียกร้องของสังคมเป็นสิ่งที่ยังบอกถึงแสงสว่างจากพระเจ้าอย่างไม่อาจโต้แย้งได้ ลีลาที่ไม่อาจเลียนแบบได้ของมันและการให้เหตุผลที่ไม่อาจปฏิเสธได้ของมันแสดงให้เห็นว่ามันเป็นศาสน์จากพระเจ้า บรรดาผู้ปฏิเสธมันโดยไม่คิดถึงสิ่งนี้จะไม่มีที่พิงพิงหลบภัยในจักรวาลของพระเจ้า ส่วนคนที่พบพระเจ้าในถ้อยคำของพระองค์คือผู้ได้รับการมองเห็นโลกหน้าแล้ว พวกเขาเป็นผู้ที่จะถูกรับเข้าสู่สวนสวรรค์

26 แท้จริง พระเจ้าไม่ลำบากใจที่จะยกอุทาหรณ์ใดๆ ขึ้นมาเปรียบเทียบแม้จะเป็นริ้นสักตัวหนึ่งหรือบางสิ่ง ที่เล็กกว่านั้น สำหรับบรรดาผู้ศรัทธา พวกเขารู้ว่ามัน เป็นสัญญาณจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา แต่บรรดา ผู้ปฏิเสธศรัทธารวมกล่าวว่า “พระเจ้าหมายความว่า อย่างไรโดยคำเปรียบเทียบนี้ ?” พระเจ้าทรงปล่อยให้หลายคนหลงทางและทรงนำทางหลายคนสู่หนทาง ที่ถูกต้องโดยสิ่งเดียวกันนี้ แต่พระองค์ทรงทำให้ผู้ ผ่าฝืนเท่านั้นหลงทาง 27 ผู้ทำลายสัญญาของพระเจ้า หลังจากที่ได้สัญญาไว้กับพระองค์แล้ว และผู้ตัดขาดสิ่ง ที่พระเจ้าได้บัญชาให้สัมพันธ์และแพร่ความเสียหาย บนหน้าแผ่นดิน พวกเขาเหล่านี้เองคือบรรดาผู้ขาดทุน 28 สูเจ้าปฏิเสธพระเจ้าได้อย่างไร ในเมื่อความจริงแล้ว สูเจ้าตาย(ไม่มีชีวิต)มาก่อน แล้วพระองค์ได้ทรงให้ ชีวิตแก่สูเจ้า? หลังจากนั้น พระองค์ทรงทำให้สูเจ้าตายแล้วทรงทำให้สูเจ้ามีชีวิตอีก แล้วสูเจ้าจะถูกนำกลับ ไปยังพระองค์ⁿ

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةٌ فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٧﴾ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أُمَمًا قَلِيلًا فَآحْيِكُمْ ثُمَّ يَمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾ ﴾

ⁿ หน้าที่ประการแรกของมนุษย์ต่อพระเจ้าคือการรักษาพันธสัญญาที่ถูกทำขึ้นระหว่างผู้ทรงสร้างและสิ่งถูกสร้างของพระองค์ตั้งแต่เริ่มต้นการสร้างโลก กล่าวคือ มนุษย์ยังคงเป็นบ่าวของพระเจ้า หลังจากนั้น การปฏิบัติของเขาต่อเพื่อนร่วมโลกของเขาต้องเป็นไปในลักษณะที่ความสัมพันธ์ทั้งหมดที่พระเจ้าได้สั่งมนุษย์ให้รักษาไว้ต้องถูกรวมเข้าด้วยกันในพันธสัญญา ประการที่สามมนุษย์ต้องไม่หันผู้คนจากการปฏิบัติตามการเรียกร้องของพระเจ้าที่บ่าวของพระองค์เรียกร้อง โดยการสร้างข้อโต้แย้งที่ไม่มีเหตุผลขึ้นมาต่อต้าน สาสน์แห่งศรัทธมที่ต้องการที่จะรวมมนุษย์ไว้กับธรรมชาติของเขาเอง ใครที่ขัดขวางคนอื่นจากการรับสาสน์นี้คือผู้มีความผิดในการแพร่ขยายความเสียหายในแผ่นดิน

พระเจ้าได้สร้างมนุษย์ขึ้นจากที่ไม่มီးอะไรเลย นี่เป็นความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ที่เพียงพอจะทำให้มนุษย์ยอมจำนนต่อพระเจ้าโดยสิ้นเชิง แต่พระเจ้าไม่ได้สร้างมนุษย์ขึ้นมาและทิ้งไว้เช่นนั้น พระองค์ได้ประทานแผ่นดินที่เหมาะสมต่อการอยู่อาศัยแก่เขาอย่างสมบูรณ์แต่ยังมีอะไรที่มากกว่านี้อีก ทันที่ที่เขาตาย เขาจะถูกนำกลับไปอยู่ต่อหน้าพระผู้อภิบาลแห่งจักรวาลเพื่อรับการพิพากษา สภาพเช่นนี้ทำให้เขาต้องอุทิศตนเองต่อพระเจ้า ต้องระลึกถึงและเชื่อฟังพระองค์ตลอดชีวิตของเขาโดยการเป็นบ่าวที่ต่อมตนของพระองค์ตลอดไป

เมื่อสาสน์ของพระเจ้าชัดเจนและมีเหตุผลเช่นนั้นแล้ว ทำไมมนุษย์จึงไม่ยอมรับมัน? สาเหตุสำคัญคือความไม่ยอมการเรียนรู้ซึ่งแสดงออกให้เห็นได้หลายทาง เช่น เจตนาสมประมาทสาสน์ของพระเจ้า พยายามที่จะทำให้สาสน์ของพระองค์เป็นเรื่องเล็กโดยการหาข้อผิดพลาดหรือการนำเสนอสาสน์ของ ▶

29 พระองค์คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่งที่อยู่บนโลกเพื่อสุเจ้า แล้วพระองค์ได้ทรงหันไปยังท้องฟ้าและทรงจัดลำดับมัน เป็นเจ็ดชั้นฟ้า พระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่ง

30 จงนึกถึงเมื่อตอนที่พระผู้อภิบาลของเจ้าได้กล่าวกับ บรรดาทูตสวรรค์ว่า “ฉันจะแต่งตั้งผู้สืบทอดคนหนึ่งขึ้น บนหน้าแผ่นดิน” บรรดาทูตสวรรค์ได้ทูลว่า “พระองค์ จะทรงตั้งผู้ก่อความเสียหายและหลังเลียดกันในแผ่นดิน กระนั้นหรือทั้งๆที่เรากล่าวสวดดีด้วยการสรรเสริญพระองค์ และเทิดทูนความบริสุทธิ์ของพระองค์อยู่ตลอดเวลา” พระองค์ทรงตอบว่า“แท้จริง ฉันรู้ในสิ่งที่สุเจ้าไม่รู้”⁷

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

พระเจ้าว่าไม่มีเหตุผลหรือเป็นเรื่องหยาบหยาบ คนที่ไม่คิดจะเรียนรู้จากคำแนะนำที่ดีจะไม่คิดจริงจังในเรื่องนี้ เมื่อมีคนนำข้อโต้แย้งมาให้ เขาจะมองมันอย่างผิวเผินและเริ่มหาข้อบกพร่องในศาสนานั้น แต่บรรดาผู้เต็มใจที่จะเรียนนั้นจะคิดอย่างจริงจังถึงข้อโต้แย้งและไม่นานนานพวกเขาจะได้พบกับสัจธรรม สำหรับพวกเขาแล้ว สัจธรรมที่ถูกอธิบายในเชิงเปรียบเทียบหรือเปรียบกับสิ่งที่ไม่สำคัญนั้นไม่มีอะไรแตกต่างกัน

⁷ ความหมายทางภาษาของคำว่า “เคาะลีฟะฮฺ” หรือ “กาหลิบ” คือ “ผู้ที่เข้ามาแทนอีกคนหนึ่ง” หรือผู้สืบทอด ในยุคของการปกครองแบบสืบฐานันดร มันถูกใช้สำหรับกษัตริย์ที่เข้ามาแทนกษัตริย์คนก่อนหน้าเขา ตามการใช้เช่นนี้ คำนี้ถูกใช้เพื่ออ้างถึงคนที่ลงทุนด้วยอำนาจ เมื่อพระเจ้าสร้างมนุษย์ให้อาศัยอยู่บนแผ่นดิน พระองค์ได้กำหนดให้มนุษย์มีเจตนารมณ์เสรี ทูตสวรรค์จึงเริ่มกล่าวว่ามนุษย์จะได้รับความเสื่อมเสียเพราะการได้รับอำนาจและเจตนารมณ์เสรี ผลที่ตามมาก็คือ มนุษย์จะแพร่ความชั่วร้ายและก่อให้เกิดการนองเลือดในโลก ประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นแล้วว่าความกลัวของมวลอิกะฮฺมีเหตุผล พระเจ้าทรงรู้ดีถึงความเป็นไปได้นี้ แต่พระองค์มีเหตุผลเฉพาะในการให้มนุษย์มีอำนาจและเจตนารมณ์เสรีบนโลก ถ้าหากมนุษย์หลายคนเสื่อมเสียเพราะอำนาจของพวกเขา จะมีคนอีกจำนวนหนึ่งที่ถึงแม้จะมีอำนาจและเจตนารมณ์เสรีบนโลก แต่พวกเขาจะยอมรับความยิ่งใหญ่และอำนาจของพระเจ้าและรู้ว่าตัวเองไร้ความสามารถ คนกลุ่มนี้จะดำเนินชีวิตด้วยการยอมจำนนและเชื่อฟังพระเจ้าด้วยเจตนารมณ์เสรีของตนเอง ถึงแม้ว่าเมื่อเทียบกันแล้ว คนเหล่านี้จะมีจำนวนน้อย แต่พวกเขาจะมีคุณค่ามากกว่าคนอื่นๆทั้งหมด พวกเขาจะเป็นเหมือนเมล็ดพันธุ์พืชในเวลาเก็บเกี่ยวซึ่งถึงแม้ว่าจะมีจำนวนน้อยกว่ากลบและฟาง แต่ก็เป็นส่วนที่มีค่าอย่างแท้จริงของพืชผล (ความจริงแล้ว ถ้ากลบและฟางได้รับอนุญาตให้เติบโต มันก็เติบโตได้เพื่อให้มนุษย์เข้าถึงเมล็ดข้าว)

31 แล้วพระองค์ได้ทรงสอนอาดัมถึงนาม^๗ ของทุกสรรพสิ่ง หลังจากนั้นพระองค์ได้ทรง นำมันมาเสนอต่อมลาอิกะฮฺ และถามว่า “จง บอกฉันซึ่งชื่อของสิ่งเหล่านี้ถ้าสิ่งสูงเจ้าพูด เป็นความจริง” 32 บรรดาทูตสวรรค์ตอบว่า “มหาบริสุทธิ์ ยิ่งแต่พระองค์ เราไม่มีความ รู้อื่นใดนอกจากที่พระองค์ ได้ทรงสอนเรา แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรง ปรีชา ญาณ” 33 ดังนั้น พระองค์จึงกล่าวว่า “อาดัม เอ๋ย จงบอกพวกเขาถึงชื่อของสิ่งเหล่านี้” เมื่ออาดัมได้บอก พวกเขาถึงนามของ สิ่งเหล่านั้นแล้ว พระองค์ได้ทรง ประกาศ ว่า “ฉันมิได้บอกสูงเจ้าหรือว่าฉันรู้ดีถึงสิ่ง เร้นลับแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และ ฉันรู้ดียิ่ง ถึงสิ่งที่สูงเจ้าเปิดเผยและที่สูงเจ้า ปิดบัง?”^๘

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَٰؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٣﴾ قَالَ يَتْلُوا آيَاتِهِمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٤﴾

^๗ การมือช่วยร่วมกันของความดีและความชั่วในตัวมนุษย์เริ่มเป็นที่เห็นชัดเมื่อพระเจ้าได้ใช้อำนาจของพระองค์นำลูกหลานทั้งหมดของอาดัมออกมาอยู่ต่อหน้าบิดาของพวกเขา พระองค์ได้กล่าวแก่บรรดาทูตสวรรค์ว่า “จงดูซะ นี่คือลูกหลานของอาดัม สูงเจ้าบอกชื่อของพวกเขาแต่ละคนให้ฉันได้ใหม่และบอกด้วยว่าพวกเขาจะเป็นคนอย่างไร” เหล่าทูตสวรรค์ซึ่งไม่มีความรู้ไม่สามารถตอบได้ ดังนั้น พระเจ้าจึงได้บอกอาดัมถึงนามต่างๆและลักษณะนิสัยของพวกเขา หลังจากนั้น พระองค์ได้บัญชาเขาให้ส่งต่อความรู้ไปยังบรรดาทูตสวรรค์ เมื่ออาดัมอธิบายให้บรรดามลาอิกะฮฺรู้ถึงลักษณะของเผ่าพันธุ์มนุษย์แล้ว บรรดามลาอิกะฮฺจึงรู้ว่านอกจากคนชั่วและคนที่ก่อความเสียหายแล้ว ในหมู่ลูกหลานของอาดัมยังมีวิญญาณที่มีคุณธรรมความดีอยู่เป็นจำนวนมากด้วย

^๘ อาชญากรรมอันยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษย์หลังจากการปฏิเสธพระเจ้าของเขาก็คือการแพร่ความเสียหายและก่อให้เกิดการหลังเลือดบนหน้าแผ่นดิน ไม่มีบุคคลหรือกลุ่มคนใดได้รับอนุญาตจากพระเจ้าให้ทำเช่นนั้นเพราะมันจะเข้าไปรบกวนระบบของธรรมชาติที่พระเจ้าได้ทรงสร้างไว้ ตัวอย่างเช่น มนุษย์ไม่สามารถเอาชีวิตของคนอื่นได้ เพราะการกระทำในลักษณะนี้ทุกอย่างทำให้มนุษย์ไม่มีคุณสมบัติที่จะได้รับความเมตตาจากพระเจ้า กล่าวโดยสั้นๆ การรักษาระบบของธรรมชาติก็คือ“การปฏิรูป” มันในขณะที่การสร้างความปั่นป่วนให้ระบบนี้เท่ากับ “การแพร่ความเสียหาย”

34 เมื่อเราได้กล่าวแก่บรรดาทูตสวรรค์ว่า “จงก้มกราบ ต่ออาดัม” ทูตสวรรค์ทั้งหมด จึงได้ก้มกราบ นอกจากอิบลิส (ซาตาน) มัน ยโสโอหังและเป็นผู้ปฏิเสธ³⁵ เราได้กล่าวว่า “อาดัมเอ๋ย เจ้าและคู่ครองของเจ้าจงพำนัก อยู่ในสวนสวรรค์ และจงกินตามความพอใจ ของเจ้าทั้งสองจากสิ่งที่มีอยู่ในนั้น แต่จงอย่า เข้าใกล้ต้นไม้ นี้ มิเช่นนั้น เจ้าทั้งสองจะกลายเป็น ผู้ ทำความผิด”³⁶ แต่ต่อมา ซาตาน ได้ หลอกลวงทั้งสองด้วย ต้นไม้นั้น และได้ นำ เขาทั้งสองออกจากสภาพที่เคยอยู่ เรา ได้ กล่าว ว่า “เจ้าทั้งสองจงออกไปจากที่นี่ เจ้า ต่างเป็นศัตรูกัน เจ้าจะมีที่พักและปัจจัย ยังชีพบนโลกชั่วระยะเวลาหนึ่ง”³⁷

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ
فَسَجَدُوْا اِلَّاۤ اِبٰلِیْسَۙ اَبٰیۙ وَّاسْتَكْبَرَ
وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِیْنَ ﴿۳۵﴾ وَقُلْنَا
یٰۤاٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ
وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا
تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ
الظّٰلِمِیْنَ ﴿۳۶﴾ فَاَزَلَهُمَا الشَّیْطٰنُ عَنْهَا
فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيْهِۙ وَقُلْنَا
اٰهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِی
الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتْنَعٌ اِلٰی حَیْنٍ ﴿۳۷﴾

³⁷ เมื่อพระเจ้าได้ให้อาดัมยืนขึ้นต่อหน้าบรรดาทูตสวรรค์รวมทั้งอิบลิส(ซาตาน)และได้ทดสอบพวกเขาโดยการสั่งให้พวกเขาก้มกราบต่ออาดัม พระองค์กำลังแสดงให้เห็นมนุษย์คนแรกในโลกเห็นถึงสองทางที่จะเปิดให้แก่ลูกหลานของอาดัมเลือกเอาว่าพวกเขาจะทำตามแบบอย่างของบรรดาทูตสวรรค์และน้อมคารวะต่อคำบัญชาของพระเจ้าหรือจะโอหังเหมือนซาตานที่ไม่ยอมก้มกราบคนอื่น นี่คือการทดสอบที่มนุษย์เผชิญตลอดชีวิตของเขา บนโลกนี้ มนุษย์จะเผชิญกับทางเลือกสองทางนี้ตลอดเวลา เขาจะเลือกปฏิบัติตามหนทางที่บรรดาทูตสวรรค์วางไว้หรือและทำตามคำบัญชาของพระเจ้าให้ลุล่วงไปโดยการเคารพต่อสัจธรรมและความยุติธรรมในทุกสิ่งที่เขาทำหรือเขาสามารถทำอย่างที่ซาตานทำก็ได้โดยปล่อยให้ตัวเองถูกควบคุมโดยความโอหังและความเย่อหยิ่ง ไม่ยอมคำนึงถึงสิทธิ์ของคนอื่น

37 ในเวลานั้น อาดัมได้เรียนถ้อยคำบางอย่าง(ในการ วิงวอน)จากพระผู้อภิบาลของเขา ดังนั้น พระองค์จึงรับ การสำนึกผิดของเขา แท้จริง พระองค์คือผู้ทรงนิรโทษ โดยปราณีและผู้ทรงเมตตาเสมอ³⁸ เราได้กล่าว ว่า “เจ้าทั้งหมดจงออกไปจากที่นี่ และถ้า มีทางนำจากฉัน มายังเจ้า ผู้ใดปฏิบัติตาม ทางนำของฉัน พวกเขาจะ ไม่มีมีความหวาดกลัวและพวกเขาจะไม่ระทม ³⁹ และผู้ใด ที่ ปฏิเสธสัญญาทั้งหมดหลายของเรา พวกเขา คือสหายของ ไฟที่พวกเขาจะพำนักอยู่ใน นั้นตลอดไป”⁷

فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِن رَّبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٨﴾
 قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَن تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٩﴾
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٠﴾

⁷ บทเรียนในทางปฏิบัติของตนไม่ต้องห้ามแสดงให้เห็นว่ามนุษย์หลงผิดโดยการปล่อยตัวเองให้ถูกซาตานหลอกลวงและละเมิดขอบเขตที่พระเจ้าได้กำหนดไว้ให้เขา ทั้งนี้ที่เขากิน “ผลไม้ต้องห้าม” เขาก็ไม่ได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้า หรือพูดอีกอย่างหนึ่งก็คือสวรรค์นั่นเอง แต่ความสูญเสียนี้มีโชคความสูญเสียที่ไม่สามารถเอากลับคืนมาได้ มนุษย์ยังมีโอกาสที่จะหันไปสำนึกผิดต่อพระเจ้าของเขา แก่ไขการกระทำของเขาและขอการอภัยโทษสำหรับบาปของเขา เมื่อเขาหันกลับไปสำนึกผิดต่อพระเจ้า พระองค์จะบรรเทาโทษให้เขาและชำระบาปของเขาราวกับว่าเขาไม่ได้ทำบาปเหล่านั้นเลย

อาดัมคือผู้เผยแผ่สัจธรรม มนุษย์จึงต้องคัดค้านระต่อเขา ถ้าหากพวกเขายังทะนงและมีอคติ ไม่ยอมรับตำแหน่งของเขา พวกเขา ก็กำลังตามรอยเท้าของซาตาน การปฏิเสธเช่นนั้น เท่ากับเขาไม่ผ่านการทดสอบที่พระเจ้าได้วางไว้สำหรับมนุษย์

มนุษย์ไม่สามารถเห็นพระเจ้าได้ พระองค์ก็เปิดเผยพระองค์ผ่านทางสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ เพื่อเป็นการทดสอบมนุษย์ที่พระองค์สร้างมา มีแต่คนที่สามารถอธิบายสัญญาณของพระองค์เท่านั้น ที่จะพบพระเจ้า

40 โอ้ ลูกหลานอิสราเอล จงนึกถึงความโปรดปรานที่ฉัน ได้ประทานแก่สุเจ้า และจงปฏิบัติตามสัญญาที่สุเจ้าทำไว้ กับฉัน ให้ครบ ส่วนฉันจะปฏิบัติตามสัญญาของฉันที่ทำกับ สุเจ้าโดยครบด้วย และเฉพาะฉันเท่านั้นที่สุเจ้าต้องเกรงกลัว⁴¹ และจงศรัทธาในศาสนาที่ฉันได้ส่งมาซึ่งจะทำให้สิ่งทีสุเจ้า มีอยู่ (การบอกล่วงหน้าถึงการมาของนบีคนสุดท้ายในคัมภีร์ ของพวกเขา) เป็นจริงไปตามนั้น และจงอย่าเป็นคนแรก ที่ ปฏิเสธความจริงของมัน จงอย่าขายสิ่งทีฉันประทานมาด้วย ราคาเพียงเล็กน้อยและเฉพาะฉันเท่านั้นที่สุเจ้าต้องเกรงกลัว⁴¹

يَسْبِيئِي إِسْرَائِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِي الَّتِي
أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ
بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّيَ فَارْهَبُونِ ﴿٤٠﴾ وَءَامِنُوا
بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا
تَكُونُوا أُولَٰ كَافِرٍ بِهِ ۗ وَلَا تَشْتَرُوا
بِعَآيَتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّيَ فَاتَّقُونِ ﴿٤١﴾

⁴¹ ความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระเจ้าประทานแก่มนุษย์ก็คือการส่งนบีของพระองค์มายังพวกเขา ทั้งนี้เพื่อเป็นการเปิดทางให้พวกเขาไปสู่ความรอดพ้นอันนิรันดร์ ก่อนหน้าสมัยของนบีมุฮัมมัด นบีคนสุดท้ายของบรรดานบี ความโปรดปรานนี้เป็นอภิสิทธิ์ของพวกเขาลูกหลานอิสราเอล อย่างไรก็ตาม ไม่นานนัก ศาสนาของพวกเขาไม่ได้เป็นสิ่งทีพวกเขายอมรับว่าเป็นเรื่องของการตัดสินใจด้วยความสำนึก พวกเขาได้ปล่อยให้มันตกต่ำเสื่อมทรามกลายเป็นพิธีกรรมไร้ชีวิตทีถูกส่งต่อจากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง แต่เมื่อนบีมุฮัมมัดมา ความจริงก็เป็นที่กระจ่างบรรดาผู้มีความรู้ลึกไวดต่อสัจธรรมยังคงระลึกได้ถึงความจริงของการมีนบีและปฏิบัติตามนบีผู้นั้น แต่บรรดาผู้ที่ศาสนาของพวกเขากลายเป็นประเพณีทีสืบทอดต่อกันเห็นว่าคำสอนของนบีเป็นสิ่งที่ไม่คุ้นเคยและไม่ยอมรับสัจธรรมเมื่อได้ยิน พวกเขาได้ปฏิเสธมันและหันไปต่อต้านนบี

เมื่อมองเห็นคำพยากรณ์อันชัดเจนถึงการมาของนบีชาวอาหรับในคัมภีร์เตารอต มันไม่ใช่เรื่องยากสำหรับพวกลูกหลานอิสราเอลทีจะยอมรับความจริงว่าท่านเป็นนบีและเชื่อท่าน แต่การเชื่อในตัวท่านไม่สอดคล้องกับผลประโยชน์ทางโลกของพวกเขา ตลอดระยะเวลาหลายร้อยปี โครงสร้างทางสถาบันนักบวชได้พัฒนาไปซึ่งทำให้พวกลูกหลานอิสราเอลมีความภาคภูมิใจในตำแหน่งของตน การเป็นผู้สืบทอดของนักบวชและบรรดานบีจึงทำให้พวกเขามองหาผู้นำทางจิตวิญญาณ ผู้คนให้ความเคารพและนำของถวายมาให้พวกเขาตลอดทั้งปี พวกเขาจึงเห็นว่าถ้าพวกเขายอมรับนบีชาวอาหรับ ตำแหน่งอันมีเกียรติทางศาสนาจะสิ้นสุดลงและโครงสร้างทางผลประโยชน์ทั้งหมดของพวกเขาจะถูกทำลาย

42 จงอย่าเอาความจริงไปปนกับความเท็จ หรือบิดบัง ความจริงทั้งๆที่เจ้ารู้อยู่ 43 และ จงดำรงนมาซและจ่าย ซะกาต (ทานที่ถูก กำหนดไว้) และจงโค้งคำนับต่อฉัน ร่วมกับ บรรดาผู้ที่โค้งคำนับ 44 สูเจ้ากำชับคนอื่น ให้ ปฏิบัติตามคุณธรรม แต่สูเจ้ากลับลืมตัว เองกระนั้นหรือ ทั่วๆที่สูเจ้าอ่านคัมภีร์? แล้วสูเจ้ายังไม่เข้าใจอีกหรือ? 45 และจงขอ ความช่วยเหลือด้วยความอดทนและนมาซ แน่นนอนการนมาซนั้นเป็นงานหนัก แต่ไม่ใช่ สำหรับบรรดา ผู้ถ่อมตน 46 ผู้ที่ตระหนักว่า ในที่สุด พวกเขาจะได้พบกับ พระผู้อภิบาล ของพวกเขา และพวกเขาจะกลับไปยัง พระ องค์^ก

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا
الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ وَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ
الرَّاكِعِينَ ﴿٤٤﴾ * أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ
وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَتْلُونَ
الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٥﴾ وَأَسْتَعِينُوا
بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى
الْخَاشِعِينَ ﴿٤٦﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ
مُلْقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٧﴾

^ก เนื่องจากพวกลูกหลานอิสราเอลถูกถือว่าเป็นตัวแทนของศาสนาที่ถูกประทานมาในโลกอาหรับ ผู้คนเคยถามพวกเขาเกี่ยวกับนบีชาวอาหรับ แต่คนพวกนั้นก็กลับแกล้งทำเป็นไม่รู้และยกเรื่องต่างๆ ขึ้นมาเพื่อเบนความสนใจของผู้คนไปจากนบีและภารกิจของท่าน พวกเขาเคยสอนผู้คน กำชับผู้คน ให้ปฏิบัติตามศีลธรรมและดำเนินชีวิตตามศีลธรรม อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติ พวกเขากลับไม่ยอม ศีลธรรมเมื่อถึงคราวที่พวกตนต้องทำ

เมื่อการตอบรับในทางบวกต่อการเรียกร้องของพระเจ้าหมายถึงการสูญเสียตำแหน่งอันมีเกียรติและชื่อเสียง ดังนั้น บรรดาผู้ที่ได้รับตำแหน่งทางศาสนาที่ผู้คนยกให้จึงพบว่ามันเป็นการยากเหลือเกินที่จะปฏิบัติตามแนวทางนี้ อย่างไรก็ตาม สำหรับคนที่ยึดถือธรรมอย่างเคร่งครัด เจื่อนไขเหล่านี้ไม่ได้ เป็นอุปสรรคแต่อย่างใด ความสำเร็จที่คนอื่นพบในความสุขทางโลกนั้น ผู้ศรัทธาที่แท้จริงพบในการระลึกถึงพระเจ้า ในการใช้จ่ายเพื่อหนทางของพระองค์ ในการเชื่อฟังคำบัญชาของพระองค์และการยึดมั่นอยู่ในหนทางของพระองค์ พวกเขารู้ดีว่าสิ่งที่พวกเขาต้องกลัวนั้นคือการลงโทษของพระเจ้า ไม่ใช่การสูญเสียทางโลก

47 ลูกหลานอิสราเอลอึดอ้อย จงนึกถึงความโปรดปราน ของฉันที่มีต่อสุเจ้า และจงจำไว้ว่าฉันได้ยกย่องสุเจ้า เหนือประชาชาติทั้งหลาย 48 จงปกป้องตัวสุเจ้าเอง ให้รอดจากวันที่ไม่มีชีวิตใดสามารถช่วยอีกชีวิตหนึ่งได้ และการขอไถ่แทนจากใครก็จะเป็นที่ยอมรับ และจะไม่มีใครถูกไถ่แทน และคนผิดจะไม่ได้รับการ ช่วยเหลือจากใครด้วย 49 จงนึกถึงเมื่อตอนที่เราได้ ช่วยสุเจ้าให้รอดพ้นจากการเป็นทาสของพวกฟาโรห์ ผู้กดขี่สุเจ้าด้วยการทรมานอันแสนสาหัสพวกเขา ฆ่าลูกชายของสุเจ้าและไว้ชีวิตลูกสาวของสุเจ้า และ ในนี้คือการทดสอบอันใหญ่หลวงสำหรับสุเจ้าจาก พระผู้อภิบาลของสุเจ้า 50 และจงนึกถึงเมื่อตอนที่เราได้ แยกน้ำทะเลเพื่อนำทางให้สุเจ้าและให้พวกสุเจ้า ผ่านทางนั้นไปได้โดยปลอดภัยและเรา ได้ทำให้บริวาร ของฟาโรห์จมน้ำไปต่อหน้าต่อตาของสุเจ้า 51 จงนึกถึง เมื่อตอนที่เราได้ นัดมูซา(โมเสส)เป็นเวลาสี่สิบคืน(บน ภูเขาซีนาย) และหลังจากที่มูซาไม่อยู่ สุเจ้าก็ได้เอาลูกวัวขึ้นบูชา ดังนั้น สุเจ้าจึงเป็นผู้ละเมิด 52 แต่ถึง กระนั้น เราได้ยกโทษให้สุเจ้าหลังจากนั้นเพื่อที่ว่าสุเจ้า จะได้ขอบคุณ^ก

يَسْبِقَ إِسْرَائِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي
أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى
الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي
نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا
شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ
يُنصَرُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِذْ جَعَلْنَاكَ مِن آءِالِ
فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكَ سُوءَ الْعَذَابِ
يُدْخِلُونَ أَبْنَاءَ كُفٍّ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَ كُفٍّ
وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾
وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ
وَأَغْرَقْنَا آءِالَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾
وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ
أَخَذْنَا الْعِجْلَ مِنَ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ
ظَالِمُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ
بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾

^ก พวกลูกหลานอิสราเอลถูกเลือกโดยพระเจ้า พระองค์เลือกคนพวกนี้เพื่อทำหน้าที่บางอย่าง นั่นคือ พวกเขาจะได้รับคัมภีร์ของพระเจ้าและส่งต่อคำบัญชาของพระองค์ไปยังมนุษยชาติส่วนอื่นๆ ใน การทำหน้าที่นี้ พวกเขาได้รับความโปรดปรานและสะดวกสบายหลายอย่าง เช่น ชัยชนะเหนือศัตรู ของพวกเขา การยกโทษบาปของพวกเขา ความช่วยเหลือพิเศษในยามวิกฤตเจียนตาย บังจัจย ที่พระเจ้าประทานให้เพื่อความจำเป็นของร่างกายและอื่นๆ แต่ต่อมา ความโปรดปรานเหล่านี้ได้ ทำให้ชาวิวหลายรุ่นกลับคิดว่าพวกเขาเป็นผู้ที่พระเจ้าคัดเลือกและมั่นใจว่าพวกเขาจะได้รับความ รอดพ้นในโลกหน้า แต่เรื่องของความรอดพ้นมิใช่สิทธิที่สืบทอดกันทางสายเลือดของคนกลุ่มใด ประชากรรุ่นต่อๆมาจะถูกตัดสินบนพื้นฐานของการทำความดีของตัวเอง ในวันที่แห่งการพิพากษา มนุษย์จะถูกตัดสินเป็นรายบุคคลตามการกระทำของพวกเขา การคิดว่าสิ่งใดที่นอกเหนือไปจากการ งานที่将会เป็นประโยชน์ต่อตัวเขาเองนั้นเป็นการประเมินความรุนแรงของวันนั้นต่ำเกินไป

53 จงนึกถึงเมื่อตอนที่เราได้ประทานคัมภีร์ และเกณฑ์ ตัดสิน(เพื่อแยกสิ่งถูกต้องออกจากสิ่งผิด)แก่มุซาเพื่อที่ว่า สูเจ้าจะได้อยู่ในทางนำ⁵⁴ จงนึกถึงเมื่อตอนที่มุซา กล่าวแก่ผู้คนของเขาว่า “โอ้ผู้คนของฉัน แท้จริง พวกท่านได้กระทำผิดต่อตัวของพวกท่านเอง โดยการเคารพ สักการะลู่กัว ดังนั้น พวกท่านจงหันไปยังพระผู้ทรง บังเกิดพวกท่าน เพื่อขออภัยโทษและจงฆ่าผู้กระทำผิด ในหมู่พวกท่าน นี่เป็นการดีที่สุดสำหรับพวกท่านในสายตา ของพระผู้ทรงบังเกิดพวกท่าน” แล้วพระองค์ได้ทรงนโรโทษ สูเจ้า เพราะพระองค์คือผู้ทรงนโรโทษโดยปราณีผู้ทรงเมตตา เสมอ⁵⁵ จงนึกถึงเมื่อตอนที่สูเจ้าได้กล่าวว่า “มุซาเอ๋ย เรา จะไม่เชื่อท่านจนกว่าเราจะได้เห็นพระเจ้าด้วยตาของเราเอง” ทันใดนั้นสายฟ้าได้ฟาดลงมายังพวกสูเจ้าในขณะที่สูเจ้ากำลัง มองอยู่จนสูเจ้าล้มสิ้นชีวิตไป⁵⁶ หลังจากนั้น เราได้ให้สูเจ้า ฟืนขึ้นจากความตายเพื่อที่สูเจ้าจะได้ขอบคุณ⁵⁷ หลังจากนั้น เราได้ให้เมฆมาบังสูเจ้าและเราได้ประทาน“มันนะ” และนกคุ้มเป็นอาหารสำหรับสูเจ้าและกล่าวว่า “จงกินจากสิ่งใดๆที่เรา ได้ประทานแก่สูเจ้า” แท้จริง พวกเขามีได้ธรรมต่อเรา หากแต่พวกเขาธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง⁷

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا لِقَوْمِي ۖ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجَلَ فَتَوَبُوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ ۖ فَاقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۚ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٥﴾ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٦﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكُم مِّن بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٧﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّٰ وَالسَّلْوَىٰ ۖ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ۚ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٨﴾

⁷ คุณธรรมที่แท้จริงคือการเคารพสักการะพระเจ้าองค์เดียว ศรัทธาในพระองค์ถึงแม้ว่าเราไม่เห็นพระองค์ ใช้ชีวิตด้วยความกลัววันพิพากษา ดำรงชีวิตด้วยสิ่งที่สะอาดบริสุทธิ์จากแผ่นดิน ยับยั้งคนที่เราสามารถยับยั้งได้มิให้ทำบาป คนที่ดำเนินชีวิตเช่นนี้แหละจะประสบความสำเร็จในโลกหน้า

58 จงนึกถึงเมื่อเราได้กล่าวว่า “จงเข้าไปในแผ่นดินนี้ และกินตามความพอใจที่ไหนก็ได้ ที่สุเจ้าประสงค์ จง เข้าไปทางประตูต่างๆ โดยโค้งเข้าไปและกล่าวว่า ‘โอ้ พระเจ้า โปรดให้อภัยบาปของเรา’ เราจะให้อภัยบาป ของสุเจ้าและเราจะประทานความอุดมสมบูรณ์แก่ผู้ทำ ความดี” 59 แต่บรรดาผู้ทำความผิดได้เปลี่ยนถ้อยคำ ที่ถูกกล่าวแก่เขาให้เป็นอย่างอื่นดังนั้น เราจึงส่งการ ลงโทษจากเบื้องบนมายังบรรดาผู้ล่วงละเมิดเพราะ การที่พวกเขาฝ่าฝืน 60 จงนึกถึงเมื่อตอนที่มุซาขอ น้ำดื่มเพื่อผู้คนของเขา เราได้กล่าวกับว่า “จงเอาไม้เท้า ของเจ้าฟาดหินก้อนนั้น” ซึ่งทำให้มีตาน้ำสิบสองตาพุ่ง ออกมาจากหินก้อนนั้น ดังนั้น ผู้คนจากทุกเผ่าจึงได้รู้ถึงแหล่งน้ำดื่มของพวกเขา (เราได้กล่าวว่า) “จงกินและ จงดื่มจากสิ่งที่พระเจ้าประทานมา และจงอย่าเป็นผู้ก่อ ความเสียหายบนหน้าแผ่นดินอีก”^๗

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتِكُمْ وَسَيَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ * وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِن رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾

^๗ พระเจ้าได้ประทานความโปรดปรานเป็นพิเศษแก่พวกลูกหลานอิสราเอล ดังนั้น พวกเขาน่าจะแสดงความขอบคุณโดยการเชื่อฟังพระองค์ แต่พวกเขากลับทำตรงกันข้าม พวกเขาได้รับเมืองใหญ่ให้เข้าไปครอบครองและถูกบอกรับเข้าไปข้างในอย่างถ่อมตนและสำนึกผิด มิใช่เข้าไปอย่างทะนงตน แต่พวกเขาเริ่มแสดงความรื่นเริงในชัยชนะของพวกเขา

61 และจงนึกถึงเมื่อตอนที่สุเจ้ากล่าวว่ “มุซาเอ่ย เรา ไม่สามารถทนต่ออาหารอย่าง เดียวได้ ดังนั้น จงร้องขอ ต่อพระผู้อภิบาล ของท่านให้นำผลผลิตที่งอกเงยจาก พื้น ดิน คือ ผัก แตงกวา กระเทียม ถั่วและหัว หอมมา ให้แก่เราหน่อย”^๗มุซาได้กล่าวตอบ ว่า “พวกท่านต้อง การเปลี่ยนเอาสิ่งที่เลว กว่าแทนสิ่งที่ดีกว่ากระนั้นหรือ? ถ้าเช่น นั้น จงไปอยู่ในเมืองและพวกท่านจะได้สิ่งที่ พวกท่านต้องการที่นั่น” หลังจากนั้น พวก เขาต้อง ตกต่ำจนถูกความอับยศและความ ขัดสนพาดกระหน่ำ และได้รับความกริ้วจาก พระเจ้า เพราะพวกเขาปฏิเสธ สัญญาณทั้ง หลายของพระองค์และพวกเขาฆ่าคนบ้าง คนโดยไม่เป็นธรรม นั้นเพราะพวกเขาถือดี และลวง ละเมิด^๗

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ
طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا
مِمَّا تَنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا
وَفُومِهَا وَعَدَسِيهَا وَبَصِلِهَا قَالَ
أَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ
بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْبَطُوا مِصْرًا فَإِنَّ
لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ
الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبِ
مِّنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا
يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
النَّبِيَّيْنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا
وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

^๗ พระเจ้าได้ประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาในรูปของมันนะและนกคุ้มเพื่อที่เมื่อพวกเขาไม่ต้องไป ดินรนแสวงหาปัจจัยยังชีพ พวกเขาจะได้สามารถอุทิศตนเองให้แก่การทำตามคำบัญชาของพระเจ้า แต่พวกเขากลับเรียกร้องต้องการเครื่องเทศ อาหารที่ปรุงแล้วแทน ด้วยความไม่พอใจต่อสิ่งจำเป็น ชั้นพื้นฐานของชีวิต พวกเขาหันไปหมกมุ่นอยู่กับสิ่งฟุ้งเฟ้อทางโลก พวกเขาแข็งต้นจนถึงขนาดที่ แม้แต่สัญญาณทั้งหลายอันขัดเจณของพระเจ้าก็ไม่สามารถขยับเขยื้อนหัวใจของพวกเขาได้ พวกเขา ต่อต้านและแม้กระทั่งฆ่าบรรดาบ่าวของพระเจ้าผู้คิดจะตักเตือนพวกเขา

^๘ เหตุผลที่พวกเขาถูกหลานอิสราเอลไม่ใส่ใจก็คือพวกเขาคิดว่าการรอดพ้นจากการถูกลงโทษในโลก หน้าเป็นสิทธิที่ติดตัวพวกเขามาตั้งแต่เกิด ในขณะที่พระเจ้าจะไม่ตัดสินใครโดยพิจารณาจากชนชาติ หรือการสืบทอดต่อกันมาเป็นพื้นฐาน ชาวยิวจะถูกตัดสินตามกฎของพระเจ้าเช่นเดียวกับผู้ที่มีชีวิต สวรรค์มีไว้สำหรับบรรดาผู้ที่พิสูจน์ตัวเองได้ว่าเหมาะสมจะได้รับโดยการกระทำของพวกเขา มันไม่ ได้ผูกขาดโดยเผ่าใดหรือสังคมใด การอยู่ร่วมกันอย่างสงบของมนุษย์กับธรรมชาติเกิดขึ้นจากการ ใช้ชีวิตที่ซอบุณ ต่อมตนและพึงพอใจ โดยจิตใจที่หนักแน่นมั่นคงเมื่อเผชิญกับเคราะห์กรรม การ เหนรคุณ การมีอารมณ์ร้อน ความทะนงและความโลภมีแต่จะทำให้ความชั่วแพร่ไปในโลกและนำไปสู่ การหลงออกไปจากระบบทางธรรมชาติที่พระเจ้าได้สร้างขึ้น

62 บรรดาผู้ศรัทธา ชายยิว ชาวคริสเตียน และชาว ซอบิอีนที่เชื่อในพระเจ้าและในวันสุดท้ายและกระทำ ความดี พวกเขาจะได้รับรางวัลตอบแทนที่พระเจ้าผู้อภิบาลของพวกเขา พวกเขาจะไม่มี ความกลัว และ พวกเขาจะไม่ระทม⁷

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا
وَالنَّصْرَىٰ وَالصَّبِيَّةَ مَن ءَامَنَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا
فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾

⁷ ในอายะฮ์นี้มีการกล่าวถึงคนสี่กลุ่ม นั่นคือ มุสลิมผู้ปฏิบัติตามนบีมุฮัมมัด ชายยิวผู้ปฏิบัติตามนบีมูซา(โมเสส) ชาวคริสเตียนผู้ปฏิบัติตามนบียีซา(พระเยซู) และชาวซอบิอีนผู้ยึดถือคำสอนของนบียะฮฺยา(ยอห์น แบพติสต์) คนกลุ่มสุดท้ายนี้อาศัยอยู่ในอิรักยุคโบราณ แต่ตอนนี้ไม่มีอยู่แล้ว พวกเขาเหล่านี้เป็นชาวคัมภีร์และนมาซโดยหันหน้าไปทางก๊ะอเบะฮ์ในมักกะฮ์

ในที่นี้ มุสลิมมิได้ถูกกล่าวแยกออกไป แต่ได้ถูกรวมไว้กับกลุ่มคนอื่นๆที่มีความเกี่ยวข้องกับบรรดานบีนี นี่หมายความว่ากลุ่มชาติพันธุ์ทั้งหมดมีความเท่าเทียมกันในสายตาของพระเจ้า ไม่มีคนกลุ่มใดเหนือกว่าคนกลุ่มใด มีแต่ความศรัทธาที่ถูกต้องและการงานที่ดีเท่านั้นที่ได้รับรางวัลตอบแทนด้วยความรอดพ้น นี่เป็นกฎที่ใช้กับทุกกลุ่มชน ไม่มีใคร ไม่ว่าเขาจะเรียกตัวเองว่ามุสลิม ยิว คริสเตียน หรือซอบิอีนได้รับการยกเว้นจากกฎนี้ ไม่มีคนกลุ่มใดมีสถานะพิเศษในสายตาของพระเจ้า คนที่หาทางหลอหลอมชีวิตของตัวเองตามแผนการของพระเจ้าเท่านั้นที่พระองค์จะยกตำแหน่งเขาให้สูงขึ้น

ชีวิตของบรรดาผู้ใกล้ชิดกับนบีนีคนใดในระหว่างที่เขาใช้ชีวิตมักจะวางอยู่บนความเชื่อที่ถูกต้องและการงานที่ดี ในตอนนั้น บางคนได้ยินเสียงเรียกร้องของนบีและคำสอนของนบีทำให้จิตใจของเขาสั่นไหว การปฏิวัติทางสติปัญญาเกิดขึ้นในตัวของพวกเขาและทำให้เขามีทางแก้ปัญหาใหม่ๆ แบบแผนชีวิตของพวกเขาทั้งหมดเปลี่ยนแปลง ก่อนหน้านั้น ตรงไหนที่พวกเขาทำตัวไปตามความต้องการส่วนตัว ในตอนนี้ พวกเขาวางพื้นฐานชีวิตของพวกเขาไว้บนคำสอนของพระเจ้าและอาจเรียกตัวของพวกเขาเองว่าผู้ปฏิบัติตามนบี คนเหล่านี้คือผู้ที่บรรดานบีนีได้แจ้งข่าวดีแก่พวกเขาถึงความจำเริญในโลกหน้า

อย่างไรก็ตาม เมื่อเวลาผ่านไป สถานการณ์ได้เปลี่ยนแปลง สำหรับคนรุ่นต่อมา ศาสนาได้กลายเป็นมรดกแห่งชาติอย่างหนึ่ง ข่าวดีที่ได้รับบนพื้นฐานของความศรัทธาและการทำดีได้ถูกถือเอาว่าเป็นเพราะการเกิดในชาติพันธุ์ใด มนุษย์ถือว่าพวกเขามีความสัมพันธ์พิเศษกับพระเจ้าที่คนอื่นไม่มีและผู้ที่เกิดในชาติพันธุ์นี้จะได้รับความปลอดภัยอย่างแน่นอนถึงจะมีมาตรฐานความศรัทธาและการงานก็ตาม สวรรค์เป็นของเรา และนรกเป็นของพวกเขา แต่พระเจ้าไม่มีความสัมพันธ์พิเศษกับกลุ่มชนใดเป็นการเฉพาะ พระองค์คำนึงถึงความคิดและการกระทำของมนุษย์เท่านั้น ในโลกหน้า มนุษย์จะถูกตัดสินตามการงานและอุปนิสัยของพวกเขา ไม่ใช่พวกเขาเป็นคนในกลุ่มชนใด

63 (ลูกหลานอิสราเอล) จงนึกถึงเมื่อตอนที่ เราได้ทำ สัญญา กับสุเจ้าและเราได้ยกภูเขา ขึ้นเหนือสุเจ้า และ กล่าวว่า “จงยึดมั่นในสิ่ง ที่เราได้ประทานแก่สุเจ้า และจงนึกถึงหลัก ธรรมที่อยู่ในนั้นเพื่อที่สุเจ้าจะได้ ปกป้อง ตัวสุเจ้าเอง(จากความชั่ว)” 64 แต่หลังจาก นั้น สุเจ้าได้ละทิ้งสัญญา หากมิใช่ความ โปรงปราบ และความเมตตาของพระเจ้า ที่มีต่อสุเจ้าแล้ว สุเจ้า จะต้องอยู่ในหมู่ผู้ที่ ขาดทุนอย่างแน่นอน 65 สุเจ้ารู้ดี ถึงเรื่อง ราวของผู้คนในหมู่มุสเจ้าที่ละเมิดเรื่องสับบะ โด เราได้กล่าวแก่พวกเขาเหล่านั้นว่า “จง เป็นสิ่งที่ถูก รังเกียจ” 66 ดังนั้น เราได้ทำให้ จุดจบของพวกเขา เป็นการเตือนแก่บรรดา ผู้คนในเวลา นั้นและแก่คน รุ่นหลัง และเป็น ข้อตักเตือนสำหรับผู้เกรงกลัวพระเจ้า”

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِمَّنْ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ آعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي آلَسَبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾

67 พันธสัญญาได้ถูกทำขึ้นกับผู้คนของโมเสสว่าพวกเขาจะปฏิบัติตามคำสอนที่ถูกประทานมายังพวกเขาในรูปของบัญญัติสิบประการด้วยความศรัทธา ในตอนนี้ คัมภีร์ตลมุตได้บอกว่าพระเจ้าได้ พลิกลูกภูเขาหนึ่งแบบกลับหัวกลับหางโดยให้มันลอยอยู่เหนือพวกเขาและบอกพวกเขาว่าพวกเขา จะยอมรับคำสอนของคัมภีร์เตารอตหรือถูกทำลายที่นั่นเดี๋ยวนั้นเลย นี่ก็เช่นเดียวกับทุกคนที่เข้ารับ ความศรัทธาที่แท้จริง การมีความศรัทธาคือการทำสัญญากับพระเจ้าว่าคนผู้นั้นจะดำเนินชีวิตและ ตายตามเจตนารมณ์ของพระองค์ มันเป็นสัญญาอันยิ่งใหญ่ที่มีผลต่อความหายนะของผู้ทำสัญญา เอง ในด้านหนึ่งมีมนุษย์ตัวเล็ก ๆ คนหนึ่งที่อ่อนแออาศัยอยู่ในโลกของพระเจ้า และอีกฝ่ายหนึ่งคือ พระเจ้าผู้ควบคุมจักรวาลอยู่ ถ้ามนุษย์รักษาคำพูดของเขา เขาจะได้รับความจำเริญจากพระเจ้า ตลอดกาล แต่ถ้าเขาหันห่างออกจากพันธสัญญาที่เขาทำไว้ เขาจะได้รับเคราะห์กรรมจากการถูก โยนลงไปในไฟนรกมิได้ผิดเกิดอีก

ทุกคนที่ศรัทธาในพระเจ้าต้องเรียนรู้ประสบการณ์จากผู้คนของโมเสส ทุกคนที่ผูกพันตัวเองกับ สัญญาแห่งความศรัทธาจะใช้ชีวิตด้วยความเกรงกลัวการผิดสัญญาทางศาสนาของเขาเพราะการผิด สัญญาจะนำความหายนะมาสู่ตัวของเขาเอง

บางครั้ง บรรดาผู้ดูแลกฎหมายของเจ้าก็หลงผิดโดยการปฏิบัติในสิ่งที่ขัดแย้งกับกฎหมายเสีย เองในขณะที่ทำถ้อยคำที่ดูเหมือนว่าพวกเขากำลังปฏิบัติตามตัวอักษร ตัวอย่างเช่น พวกลูกหลาน อิสราเอลได้ถูกบัญชาให้รักษาวินสับบะโตะและละเว้นจากการแสวงหาปัจจัยทางโลกในวันนั้น แต่ พวกเขาได้ฝ่าฝืนคำสั่งและออกไปทำงานที่ทำในวันสับบะโตะในอีกวันหนึ่ง ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขา ยังหาเหตุผลอย่างสนับสนุนการกระทำของพวกเขาและทำให้ดูว่าสิ่งที่พวกเขาทำนั้นเป็นไปตาม เจตนารมณ์ของพระเจ้า ความดีอันดีนั้นซึ่งเช่นนี้สร้างความโกรธให้พระเจ้าและพวกเขาได้ถูกสาปให้ กลายเป็นสิ่ง เมื่อใดก็ตามที่ใครฝ่าฝืนคำสั่งของพระเจ้า เขาผู้นั้นก็วางตัวเองไว้ในระดับเดียวกับสัตว์ ที่ไม่ปฏิบัติตามกฎของจริยธรรม บรรดาผู้ล้อเล่นกับกฎหมายของพระเจ้าจะต้องเกรงกลัวการสูญ เสียศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และการถูกทำให้ตกต่ำสู่ระดับของสัตว์

67 และจงนึกถึงเมื่อตอนที่มุซาได้กล่าวแก่คนของเขาว่า “แท้จริงพระเจ้าได้ทรงบัญญัติพวกท่านให้เชือดวัว ตัวหนึ่ง” พวกเขาตอบว่า “ท่านกำลังล้อเล่นกับเราใช่ ไหม ?” เขาตอบว่า “ฉันขอต่อพระเจ้าอย่าให้ฉันเป็นผู้โง่เขลาเช่นนั้นเลย” 68 พวกเขากล่าวว่า “จงขอพระ ผู้อภิบาลของท่านให้บอกรายละเอียดชัดเจนด้วยว่า วัวตัวเมียนั้นเป็นวัวประเภทใด” มูซาตอบว่า “พระองค์ ตรัสว่า เป็นวัวตัวเมียที่ไม่แก่และไม่อ่อน แต่เป็นวัววัย ปานกลาง ดังนั้น จงทำตามที่ท่านถูกบัญญัติ” 69 พวกเขากล่าวต่อไปอีกว่า “จงขอต่อพระผู้อภิบาล ของท่านให้บอกถึงสีของวัวให้เป็นที่ระจางแก่เรา ด้วย” มูซาได้ตอบว่า “พระองค์ตรัสว่าวัวตัวนั้นควร จะมีสีเหลืองเข้มสดใสเป็นที่ต้องใจแก่ผู้พบเห็น” 70 พวกเขากล่าวอีกว่า “จงขอต่อพระผู้อภิบาลของท่าน ให้กำหนดชนิดของวัวที่ต้องการแก่เรา เพราะวัวนั้น มีลักษณะคล้ายกันโดยทั่วไป แล้วเราจะได้หามันพบ ถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์” 71 มูซากล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของพวกเขาตรัสว่าวัวตัวนั้นเป็นวัวที่ไม่เคย ถูกเทียมคันทไถให้ไถดินและไม่เคยถูกใช้ให้ทดน้ำเข้า นา เป็นวัวที่สมบูรณ์ปราศจากตำหนิตามตัว” แล้ว พวกเขาก็ร้องออกมาว่า “ท่านได้ให้รายละเอียดที่ ชัดเจนแล้ว” ดังนั้น พวกเขาจึงได้เชือดวัวตัวนั้นพลี โดยที่พวกเขาไม่เต็มใจⁿ

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقْرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوعًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا آدَعُ لَنَا رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بَكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا آدَعُ لَنَا رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقْعُ لَوْنَهَا تَسْرُ النَّظِيرِينَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا آدَعُ لَنَا رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقْرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِئَةَ فِيهَا قَالُوا آلَكْنَ حِثَّتْ بِالْحَقِّ ﴿٧١﴾ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٢﴾

ⁿ ความผิดอีกอย่างหนึ่งที่พวกเขาถูกลานอิสราเอลได้ทำไปก็คือการทำลายความเรียบง่ายของศาสนาที่พระเจ้าประทานมาโดยการสร้างความยุ่งยากลำบากในการปฏิบัติให้แก่ตัวเอง พวกเขาต้องเรียนรู้เพื่อที่จะเข้าใจเจตนารมณ์ของพระเจ้าในลักษณะที่ตรงไปตรงมาและเชื่อฟังทันที นี่เป็นอีกบทเรียนหนึ่งที่พวกเขาได้รับภายใต้คำขอแก้ตัวของคติมาดกรรม การถามปัญหาจุกจิกเพื่อกำหนดขอบเขตคำตัดสินของพระเจ้ามีแต่จะสร้างความยุ่งยากให้แก่ทุกคน เวียนไขเพิ่มเติมมีแต่จะทำให้การปฏิบัติตามสิ่งที่เดิมที่เป็นคำสั่งที่ง่ายอยู่แล้วต้องกลายเป็นความยุ่งยากลำบาก

72

จึ่งนึกถึงเมื่อตอนที่พวกสุเจ้า(ชาวอิสราเอล)ฆ่าชาย คนหนึ่งและสุเจ้าก็เริ่มซัดทอดกันในเรื่องนี้ แต่พระเจ้า ได้นำเรื่องที่สุเจ้าปิดบังออกมาเปิดเผย ⁷³ ดังนั้น เราจึงได้บัญญัติว่า “จงฟาดศพของคนที่ถูกฆ่าด้วยส่วนหนึ่ง ของวัวที่ถูกเชือดพลี จงดูว่าพระเจ้าทรงทำให้คนตาย ฟิ้นขึ้นมาได้อย่างไร และพระองค์ได้ทรงแสดงสัญญาณให้เห็นเพื่อที่ว่าสุเจ้าจะได้เข้าใจ”ⁿ

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ
مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٣﴾ فَقُلْنَا
أَصْرُبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ
الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٧٤﴾

ⁿ ในสมัยของโมเสส มีการฆาตกรรมเกิดขึ้นในหมู่ลูกหลานอิสราเอล วิธีการที่พระเจ้าได้เปิดเผยให้นบีของพระองค์รู้ตัวฆาตกรก็คือให้เชือดสัตว์ตัวหนึ่งและเอาชิ้นส่วนหนึ่งของสัตว์ตัวนั้นฟาดลงไปที่บนศพของผู้ถูกฆ่าแล้วคนตายจะบอกให้รู้ว่าใครคือฆาตกร

บทเรียนที่สามในตัวอย่างนี้ก็คือชีวิตหลังความตายเป็นความจริงไม่น้อยไปกว่าชีวิตก่อนตาย เมื่อคนตายถูกฟิ้นคืนชีพขึ้นมาได้ฉันใด วิทยุญาณของทุกคนจะถูกทำให้ฟิ้นขึ้นอีกครั้งในโลกหน้าและได้รับชีวิตใหม่

74 แต่ถึงแม้จะเห็นสัญญาณเหล่านี้แล้ว ก็ตาม หัวใจ ของสุเจ้าก็ยังกระด้างเป็นหิน หรือยิ่งกว่าหินเสียอีก อย่างไรก็ตาม ในบรรดาหินนั้นมียางก้อนที่มีสายน้ำ ฟุ้งออกมาจากมัน และมีบางก้อนที่แตกออกและมีน้ำ ไหลออกมา และมีบางก้อนที่ทลายลงมาด้วยความ กลัวพระเจ้า พระเจ้ามีทรงเมตตา เจนในสิ่งที่สุเจ้ากระทำⁿ

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبَكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ
كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ
الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ
مِنْهَا لَمَا يَشْقُقُ فَيُخْرَجُ مِنْهُ آمَاءٌ
وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ حَشِيَّةِ اللَّهِ وَمَا
اللَّهُ بِغَفِيلٍ لِّعَمَّا تَعْمَلُونَ

ⁿ บรรดาผู้พยายามหาช่องโหว่ในคำบัญชาของพระเจ้าจะยังไร้ความรู้สึกมากขึ้น พระเจ้าเป็นอีกนามหนึ่งสำหรับสิ่งที่มีอำนาจสูงสุด ถ้าความศรัทธาของมนุษย์เป็นความศรัทธาที่มีชีวิต ความเชื่อในพระเจ้าจะทำให้วิญญาณส่วนลึกของเขาสั่นไหวจนนั่งเจ็บทันที แต่เมื่อหัวใจแข็งกระด้าง มนุษย์ก็เริ่มพลิกแปลงคัมภีร์ของพระเจ้า เพราะพวกเขาเคยทำเช่นเดียวกันนี้กับสิ่งที่มนุษย์เขียนขึ้นมา ความทะลึ่งของพวกเขาทำให้พวกเขาไม่มีความรู้สึกมากขึ้นและทำให้หัวใจของพวกเขากระด้างมากขึ้น จนไม่รู้สึกอะไรต่ออำนาจของพระเจ้าของพวกเขา เมื่อคิดถึงพระเจ้าขึ้นมาคราวใด วิญญาณของพวกเขาจะต่อต้านทันที หัวใจของพวกเขาจึงแข็งกระด้างไม่ต่างไปจากหิน

ในอายะฮ์นี้เอ่ยถึงความหมายเชิงสัญลักษณ์ของหินไว้ดังนี้

1. เราเห็นลำธารไหลผ่านบนหินในภูเขาที่ไหลไปรวมตัวกันเป็นแม่น้ำ นี่เป็นสัญลักษณ์ของมนุษย์บางประเภท นั่นคือ คนที่ในหัวใจของเขามีความเกรงกลัวพระเจ้ายู่ก็เหมือนกับน้ำในหุบเขา ความกลัวพระเจ้านี้ไหลจากตาของเขาในรูปของน้ำตาเหมือนกับสายน้ำที่ไหลลงมาจากซอกเขา
2. หินบางก้อนดูเหมือนไม่ใช่อะไรมากไปกว่าหินธรรมดา แต่เมื่อมันแตกออกก็จะมีแอ่งน้ำขนาดใหญ่อยู่ข้างใต้ให้เราได้เห็น เป็นแหล่งน้ำที่ทำให้คนดับกระหาย นี้เปรียบเหมือนกับคนที่มองครั้งแรกเหมือนกับคนที่อยู่ห่างจากพระเจ้า แต่เมื่อเขาได้รับภัยพิบัติบางอย่างซึ่งสังสะเทือนวิญญาณของเขา เขาจะรีบหันไปยังพระเจ้าพร้อมกับน้ำตาที่ทะลักออกมาจากในตาของเขา
3. บางครั้ง เราเห็นแผ่นดินถล่มขังภูเขาโดยมีแผ่นดินหล่นลงมา นี่เป็นการเปรียบเทียบกับมนุษย์ที่มีทัศนคติไม่เป็นธรรมต่อคนอื่น แต่เมื่อเขาถูกเตือนให้นึกถึงคำบัญชาของพระเจ้า เขาก็ยอมจำนนทันที เขาไม่เต็มใจที่จะยอมต่อคนอื่น แต่เมื่อเรื่องของมนุษย์กลายเป็นเรื่องของพระเจ้า เขาจะยอมจำนนต่อพระองค์อย่างถ่อมตน

ทุกสิ่งในธรรมชาติ มีอะไรบางอย่างที่จะบอกเรา เพราะพระเจ้าสร้างโลกมาให้แหล่งของการ ตักเตือนและการระลึกถึงพระองค์สำหรับมนุษย์ เพื่อแสดงให้เห็นว่าเขาจะใช้ชีวิตอย่างไรให้ สอดคล้องกับเจตนาของพระองค์ ในขณะที่ยังจักรวาล สิ่งที่จะบอกเรานี้อยู่ในรูปของตัวอย่าง มากมายที่นิ่งเงียบ แต่มันได้ถูกบอกไว้ให้เรารู้ในคัมภีร์กุรอาน

75 แล้วสุเจ้ายังหวังว่าคนเหล่านี้จะยอมรับคำเชิญชวน ของสุเจ้าและเป็นผู้ศรัทธากระนั้นหรือในขณะที่ในหมู่ พวกเขามีกคนกลุ่มหนึ่งที่ได้ยินถ้อยคำของพระเจ้าแล้ว เข้าใจมันดี แต่กลับไปปิดเบือนมันเสียทุกอย่างที่พวกเขา รู้ดี? 76 และเมื่อพวกเขาพบบรรดาผู้ที่ศรัทธา พวกเขา กล่าวว่า“เราเป็นผู้ศรัทธาด้วย” แต่เมื่อพวกเขาอยู่กับ คนอื่นตามลำพัง พวกเขาพูดกันและกันว่า “พวกแก ต้องบอกคนพวกนั้นถึงสิ่งที่พระเจ้าประทานแก่พวกเรากระนั้นหรือ? คนพวกนั้นแค่ใช้มันไปได้แย่งพวกแก ต่อหน้าพระเจ้าของพวกแก พวกแกไม่เข้าใจหรือไม?” 77 พวกเขาไม่รู้จักหรือว่าพระเจ้านั้นทรงรู้ดีถึงสิ่งที่ พวกเขาปิดบัง และที่พวกเขาเปิดเผย?ⁿ

﴿ أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ خَرُفُوا لَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴾ ﴿٧٦﴾ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا ءَأَمْنَا وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُم بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٧﴾ أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٨﴾

ⁿ หนึ่งในเหตุผลที่ชาวเมืองมะดีนะฮฺยอมรับนบีมุฮัมมัดได้อย่างรวดเร็วและศรัทธาในท่านก็คือพวกเขามักจะได้ยินเพื่อนบ้านชาวยิวบอกเล่าถึงการมาของนบีคนสุดท้าย ดังนั้น พวกเขาจึงรอคอยการมาของนบีผู้นั้นด้วยเหตุนี้ ชาวยิวจึงเป็นผู้เริ่มต้นทำให้มุสลิมกระตือรือร้นเพื่ออิสลาม นอกจากนี้แล้วมันเป็นเรื่องธรรมดาที่มุสลิมจะหวังว่าชาวยิวจะยอมรับความเป็นนบีของมุฮัมมัดโดยไม่ลังเล ความรู้สึกนี้เองที่ทำให้พวกเขาเรียกร้องเชิญชวนชาวยิวมาร่วมกับพวกเขาให้ศรัทธาในนบีด้วยความหวังว่าจะได้รับการตอบสนองในทางที่ดี

แต่บรรดามุสลิมต้องประหลาดใจเมื่อพวกเขาเห็นว่าสิ่งที่พวกเขาคาดหวังไว้ในกลับกลายเป็นตรงกันข้าม ชาวยิวไม่พร้อมที่จะรับการเชิญชวนของพวกเขาให้มารับอิสลาม ความพยายามของพวกเขากลับได้ผลในทางตรงข้ามเพราะบรรดาผู้ต่อต้านนบียิวหาโอกาสถามมุสลิมว่า“พวกเจ้าแน่ใจได้อย่างไรว่ามุฮัมมัดเป็น นบี? ถ้าเขาเป็นนบีจริง ชาวยิวน่าจะเป็นคนแรกที่เชื่อเขาก่อน เพราะชาวยิวมีความรู้ในสิ่งที่ถูกบันทึกไว้ในคัมภีร์มากกว่าพวกเจ้าอีก”

แต่การยอมรับสัจธรรมมิได้ขึ้นอยู่กับความรู้เท่านั้น คนที่จะรับต้องมีความจริงใจด้วย สำหรับชาวยิว พวกเขาได้เปลี่ยนแปลงแก้ไขสิ่งที่เขียนไว้คัมภีร์ของพวกเขามาแล้วถึงแม้พวกเขาจะถ้อยคำเหล่านั้นเป็นวจนะของพระเจ้า การหาช่องโหว่ส่วนใดในคัมภีร์ของพระเจ้าที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของพวกเขา พวกเขาจะเปลี่ยนถ้อยคำของพระเจ้าตามใจของพวกเขาเอง ศาสนาจึงตกอยู่ภายใต้ผลประโยชน์ทางโลกของพวกเขา

ไม่ว่าอะไรบางอย่างจะเป็นความจริงก็ตาม ถ้าหากใครคิดจะปฏิเสธและเจตนาปิดเบือน แน่نون คนผู้นั้นก็จะหาเหตุผลหรืออะไรบางอย่างมาสนับสนุน ในที่สุด ท่าที่ตันทุรังเช่นนั้นจะนำไปสู่การนำเสนอถ้อยคำที่แท้จริงของพระเจ้าอย่างผิดๆโดยเจตนา คนที่มีท่าที่ไม่ให้ความเคารพต่อคัมภีร์ของพระเจ้าไม่มีวันจะเข้าใจถึงความสำคัญเกี่ยวกับพระเจ้า เขาได้ยินถ้อยคำของพระเจ้า แต่เขาสามารถหาถ้อยคำเพื่อแสดงว่าคำบัญชาของพระเจ้าไม่ได้ใช้กับเขาได้เสมอ เขาเชื่อในพระเจ้า แต่ความด้านชาของเขาทำให้เขาทำสิ่งที่ฝ่าฝืนพระเจ้าอย่างโจ่งแจ้งซึ่งไม่มีใครที่เชื่อจริงๆว่าพระเจ้ากำลังเฝ้ามองเขาอยู่และได้ยินสิ่งที่เขาพูดจะกล่าวหาผิด

78 ในหมู่พวกเขาอันมีผู้อ่านเขียนไม่เป็น
ไม่รู้คัมภีร์ นอกจากจะรู้เรื่องราวสาระต่างๆ
และการนึกเตาถิ่นเอาเอง 79 ความวิบัติจึง
มีแต่ผู้เขียนคัมภีร์ด้วยมือของพวกเขา แล้ว
กล่าวว่า “นี่มาจากพระเจ้า” ทั้งนี้เพื่อที่พวก
เขาจะ ได้แลกเปลี่ยนมันด้วยราคาเล็กน้อย
ความหายนะจง มีต่อพวกเขาเพราะสิ่งที่
พวกเขาเขียนด้วยมือของพวกเขาและความ
หายนะจงมีต่อพวกเขาสำหรับ สิ่งที่พวกเขา
ได้ทำไว้ 80 พวกเขากล่าวว่า “ไฟนรก จะ
ไม่สัมผัสเรา และถ้าหากมันจะสัมผัสเรา มัน
ก็จะ เป็นเพียงสองสามวันเท่านั้น” จงกล่าว
(แก่พวกเขา) ว่า “พวกท่านได้รับสัญญาจาก
พระเจ้ากระนั้นหรือ? เพราะพระองค์จะไม่
ทรงบิดพลิ้วสัญญาของพระองค์? หรือพวก
ท่านอ้างในสิ่งที่พวกท่านไม่รู้ว่ามีมาจากพระ
เจ้า? 81 ทำไมไฟนรกจะไม่สัมผัสพวกท่าน
? ใคร ก็ตามที่ทำความชั่วและหมกมุ่นอยู่ใน
การทำบาป เขาเหล่านั้นก็คือสหายของไฟ
นรกและพวกเขาจะ ฟ่านักอยู่ในนั้นตลอดไป
82 ส่วนบรรดาผู้ศรัทธา และกระทำความดี
จะเป็นผู้ที่ได้อยู่ในสวรรค์และ ฟ่านักอยู่ที่นั่น
ตลอดไป” 7

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ
إِلَّا أَمَانِي وَإِنَّ هُمْ إِلَّا يَطُنُونَ ﴿٧٨﴾
فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُوبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ
ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا
بِهِ ثُمَّ قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا
كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا
يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ
إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ
اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ تُخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ
تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ
﴿٨٠﴾ بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ
بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

AT

7 ในภาษาอาหรับ คำที่ใช้สำหรับ “ความคิดผิดๆ” คือ “อะมานี” อิบนูอับบาส, ฟอร์ดและมุญาอิด
นักอรรถาธิบายกุรอานที่เชื่อถือได้ที่สุดกล่าวว่าคำนี้หมายถึงเรื่องเพนนิยายที่ผู้รู้ชาวยิวสร้างขึ้นมา
โดยมีเป้าหมายเพื่อพิสูจน์ว่าสวรรค์ถูกสงวนไว้สำหรับชาวยิว นอกจากนี้แล้ว คำพูดที่สนับสนุนทฤษฎี
ที่ว่าชาวยิวเป็น “มนุษย์ที่ถูกเลือก” ของพระเจ้ายังมาจากนักบุญชาวยิวอีกด้วย มันได้ถูกสร้างขึ้นมา
ว่าคุณสมบัติอันน่ามหัศจรรย์บางอย่างเป็นมรดกตกทอดกันมาในศาสนาของพวกเขาเพื่อเป็นการ
ยืนยันว่าความรอดพ้นจะเกิดขึ้นได้โดยแค่ปฏิบัติพิธีกรรมธรรมดาๆของศาสนายิว

สูตรอันศักดิ์สิทธิ์สำหรับความรอดพ้นราคาถูกเช่นนั้นเป็นที่ดึงดูดของผู้คนเพราะมันทำให้คนคิดว่า
ไม่จำเป็นอะไรที่จะต้องจัดระเบียบวินัยให้ตัวเอง ไม่จำเป็นต้องใช้ชีวิตอย่างรับผิดชอบ เครื่องราง
ของขลังและการรักษาด้วยเวทมนต์ไสยศาสตร์ก็เพียงพอแล้วที่จะรักษาอาการป่วยทางจิตวิญญาณ
ของผู้คนและทำให้มนุษย์ถูกรับเข้าสวรรค์ พวกเขาผู้รู้ได้อ้างว่าเรื่องเล่าเหล่านี้มาจากนักบุญในอดีต ดัง
นั้น มันจึงทำให้คนเชื่อถืออย่างสูงเพราะเรื่องที่พวกเขาบอกเล่านั้นถูกสร้างขึ้นมาจากใจคน

สำหรับผู้รู้ชาวยิวแล้ว การอำนวยความสะดวกให้แก่การรอดพ้นได้กลายเป็นแหล่งที่มาของรายได้
ทางโลกอย่างมากมาย ผู้คนแห่แหนมาสนับสนุนพวกเขาพร้อมกับสิ่งของมากมาย เพราะผู้คนได้นำ
คนอื่น ๆ ไปบนเส้นทางสู่สวรรค์ที่โดยไม่ต้องดิ้นรนแสวงหา แต่กลับได้รับความมั่งคั่งทางโลกที่พวก
เขาไม่ต้องใช้แรงงาน ▶

83 จงนึกถึงเมื่อตอนที่เราได้ทำสัญญากับลูกหลานของ อิสรออีลว่า “จงอย่าเคารพภักดีผู้ใดเว้นแต่พระเจ้า จง ทำดีต่อบิดามารดา ต่อญาติสนิทเด็กกำพร้า ผู้ขัดสน และจงสนทนากับผู้คนโดยดี จงดำรงนมาซและจ่ายซะกาต” แต่พวกเขาได้หันหลังกลับไปให้มันและไม่ใส่ใจ มันยกเว้นส่วนน้อยจากหมู่ผู้เจ้าเท่านั้น

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

นี่เป็นความผิดพลาดที่เกิดขึ้นในหมู่บรรดาชาวคัมภีร์ทุกยุค พวกเขาต้องการอยู่ในโลกแห่งความฝันโดยคิดว่าพวกเขาไม่มีหน้าที่อะไรนอกจากการทำพิธีกรรมลวกๆบางอย่างและหลอกตัวเองให้เชื่อว่าพวกเขาได้รับสิทธิ์บางอย่างที่พระเจ้าประทานให้ คนประเภทนี้ไม่อาจยอมรับการเรียกร้องของศาสนาที่แท้จริง เพราะสังขรณ์จะทำลายความคิดเพื่อผืนหนังหุ้มตัวของพวกเขาและทำให้พวกเขาเผชิญหน้ากับความเป็นจริงของชีวิตที่ยากลำบาก

ⁿ หน้าที่ประการแรกของมนุษย์ต่อพระเจ้าคือการเป็นผู้เคารพสักการะพระองค์โดยไม่นำสิ่งใดมาเป็นหุ้นส่วนกับพระองค์ ประการที่สอง เขาต้องแสดงความกรุณาปรานีต่อผู้อื่นโดยเริ่มต้นที่บ้าน กับพ่อแม่และครอบครัวของเขา และขยายออกไปยังเพื่อนบ้านและญาติ และในที่สุดไปถึงทุกคนที่เขาสัมพันธ์ด้วย มีหนทางที่ตีหนทางเดียวเท่านั้นที่จะปฏิบัติต่อคนอื่น นั่นคือ ด้วยความยุติธรรมและความปรารถนาดี

ตรงที่เราถูกทดสอบก็คือการปฏิบัติต่อ “เด็กกำพร้าและผู้ขัดสน” นั่นคือ กับสมาชิกที่อ่อนแอของสังคม สำหรับผู้ที่แข็งแรงนั้น ความแข็งแรงของพวกเขาเองเป็นสิ่งยืนยันว่าพวกเขาจะได้รับการปฏิบัติด้วยความเคารพ แต่สำหรับคนอ่อนแอนั้น ไม่มีอะไรเป็นสิ่งสูงใจที่จะปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างเป็นธรรม ดังนั้น เราต้องระวังเป็นพิเศษที่จะปฏิบัติต่อพวกเขา คนที่ห้าคือผู้ที่ไม้อ่านาจากทางโลกและไม่มีปัจจัยนั้น พวกเขาทำไปเพื่อพระเจ้าเท่านั้นเพราะพวกเขาไม่มีสิ่งสูงใจอื่นๆ

มีเหตุผลต่างๆที่ทำให้คนไม่ยอมแสดงความกรุณาปรานีเมื่อปฏิบัติต่อคนยากจน นั่นคือ บ่อยครั้งที่ผู้มั่งมีถือว่าตัวเองเป็นคนที่ดีเหนือกว่า และเมื่อพวกเขาไม่เห็นสิ่งทีพวกเขาถือว่าเป็นความเคารพ พวกเขาจึงปฏิบัติต่อคนที่ด้อยกว่าตนด้วยการดูถูก ดังนั้น ความคิดที่ว่าตัวเองต้องรับผิดชอบต่อคนที่ด้อยกว่าจึงเป็นเรื่องน่าเบื่อกว่าพวกเขาหันมาใช้พฤติกรรมที่ไม่ดีเพื่อไม่ให้ตัวเองต้องมาทำหน้าที่ที่เป็นภาระ

ทัศนคติเช่นนี้ไม่มีที่ว่างสำหรับความคิดที่ว่าคนอ่อนแอก็มีศักดิ์ศรีในตัวเองเหมือนกัน เมื่อผู้มั่งมีพอที่จะให้ไม่แสดงสิ่งที่เขาเห็นว่าเป็นที่นาเคารพ เขาก็ถือว่าสิ่งที่จะได้จากคนมั่งมีนั้นไม่มีคุณค่าและความสามารถ ความคิดนี้แสดงออกได้หลายทาง

84 จงนึกถึงเมื่อตอนที่เราได้ทำสัญญากับ
 สู้เจ้า เรา กล่าวว่า “สู้เจ้าต้องไม่หลีกเลือด
 พวกของสู้เจ้าและ ต้องไม่ขบไล่พวกของ
 สู้เจ้าออกจากบ้านของพวกเขา” สู้เจ้าได้
 รับรองและเป็นพยานอยู่ด้วย⁸⁵ แต่หลังจาก
 นั้น ทั้งๆที่มีสัญญาแล้ว สู้เจ้ายังฆ่าพวกพ้อง
 ของสู้เจ้า และขบไล่พวกของสู้เจ้าและหนุ
 หลังอีกฝ่ายหนึ่งให้ ต่อต้านพวกเขา สู้เจ้ายัง
 ทำบาปและทำตัวเป็นศัตรู แต่เมื่อพวกเขา
 มายังสู้เจ้าในฐานะเชลย สู้เจ้าก็ไต่ตัว พวก
 เขาทั้งๆที่การขบไล่พวกเขานั้นเป็นเป็นที่
 ต้องห้าม สำหรับสู้เจ้าแล้ว สู้เจ้าคร่ำครวญเพียง
 บางส่วนของคัมภีร์ และปฏิเสธบางส่วน
 กระนั้นหรือ? ดังนั้น ไม่มีการ ตอบแทนอัน
 ใดสำหรับผู้กระทำเช่นนั้นนอกจากความ
 อับยศในโลกนี้ และการลงโทษอันแสนสาหัส
 ในวันพิเน คินซีฟ พระเจ้ามีทรงเมตตาต่อ
 สิ่งที่สู้เจ้ากระทำ⁸⁶ เหล่านี้คือคนที่ซื้อชีวิต
 ของโลกนี้ด้วยราคาของโลกหน้า ดังนั้น การ
 ลงโทษของพวกเขาจะไม่ถูกลดหย่อน และ
 พวกเขาจะไม่ได้รับการช่วยเหลือ⁷

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ
 وَلَا تَخْرُجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِينِكُمْ ثُمَّ
 أَقْرَبْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٥﴾ ثُمَّ أَنْتُمْ هُنَّ لِأَيِّ
 تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتَخْرُجُونَ فَرِيقًا
 مِّنْكُمْ مِّنْ دِينِهِمْ تَظْهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ
 وَالْعُدْوَانِ وَإِن يَأْتُوكُمْ أُسْرَى تَفْندُوهُمْ
 وَهُوَ مُحْرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ
 بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا
 جَزَاءُ مَن يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ
 أَشَدِّ الْعَذَابِ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا
 تَعْمَلُونَ ﴿٨٦﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ
 الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَحْفَظُهُمْ الْعَذَابُ
 وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٧﴾

⁷ ก่อนอิสลามจะมา ชาวยิวสามเผ่าได้มาตั้งถิ่นฐานอยู่ในเขตรอบเมืองมะดีนะฮ์อยู่ก่อนแล้ว นั่นคือ
 เผ่าบนูนะดีร์, บนุฏร็อยซะฮะฮ์และเผ่าบนุกอยนุกอฮ์ ถึงแม้คนในเผ่าดังกล่าวนี้จะยึดถือกฎหมาย
 ของโมเสส แต่คนเหล่านี้ได้แตกแยกกันเป็นสองกลุ่มเพราะความอคติอันโง่เขลา พวกเขาได้ร่วมกับ
 ชนเผ่าเอาสและคอซรอญญ์ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่กราบไหว้รูปปั้นในการทำกิจกรรมการเมือง พวกเขาบนูนะ
 ดีร์และบนุกูร็อยซะฮะฮ์เป็นพันธมิตรกับเผ่าเอาส และเผ่าบนุกอยนุกอฮ์ได้เป็นพันธมิตรกับเผ่าคอซ
 รอญญ์ การแบ่งออกเป็นสองค่ายนี้เองที่ทำให้เผ่ายิวสามเผ่าต่างทำสงครามต่อกันเป็นประจำ

คำสอนพื้นฐานของกฎหมายอิสลามต้องการให้ปฏิบัติสิทธิของบรรดาผู้บูชาเทวรูป กำจัด
 ความเห็นแก่ตัวและควบคุมความต้องการทางโลกของตัวเอง นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมคำ
 สั่งของกฎหมายอิสลามจึงถูกเมินเฉยในทางการเมือง การเชื่อฟังคำสั่งกฎหมายจะทำให้
 เกิดคุณธรรมที่แท้จริง แต่ผู้คนไม่ชอบที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติที่ยากลำบากเช่น
 นั้น พวกเขาชอบที่จะแสดงตัวเป็นคนมีคุณธรรมโดยการปฏิบัติพิธีกรรมผิวเผินบางอย่าง นี้
 เท่ากับการทำให้ศาสนาของพระเจ้าเป็นศาสนาฉบับที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเอง มันเป็นการละทิ้ง
 โลกหน้าและให้ความสำคัญแก่ด้านทางโลกของศาสนาด้วยความหวังว่าการทำในสิ่งที่จะได้
 รับชื่อเสียงและเกียรติทางโลกจะทำให้พวกเขามีคุณสมบัติสำหรับการได้รับรางวัลตอบแทน
 ที่ถูกสงวนไว้สำหรับผู้มีคุณธรรมอย่างแท้จริง แต่การบิดเบือนศาสนาอย่างไม่ละอายเช่นนั้น
 มีแต่จะทำให้พระเจ้ากริ้วโกรธ มันไม่สมควรที่จะได้รับรางวัลตอบแทนจากพระเจ้า

87 เราได้ประทานครัมภีร์แก่มุซา และหลังจากเขา เราได้ให้มีศาสนทูตสืบต่อเนื่องกันมา เราได้ส่งอีซา(เยซัส) บุตรของนางมัรยัม(มารีย์)มาพร้อมกับสัญญาอันชัดแจ้ง และเราได้ทำให้เขาเข้มแข็งด้วยวิญญาณบริสุทธิ์ แต่เมื่อใดที่มีศาสนทูตคนหนึ่งมาอย่างสุเจ้าพร้อมกับสิ่งที่ สุเจ้าไม่ชอบ สุเจ้าก็กระต้างกระเดื่องต่อเขาและกล่าวเท็จ ต่อเขาและฆ่าเขา⁸⁸ พวกเขากล่าวว่า “หัวใจของพวก เราถูกห่อหุ้มไว้มืดซิดแล้ว(ต่อสิ่งที่สุเจ้ากล่าวมา)” แต่ ความจริงก็คือพระเจ้าได้ประณามสาปแช่งพวกเขา เพราะการที่พวกเขา ปฏิเสธ ดังนั้น พวกเขายังมีน้อย ที่ศรัทธาⁿ

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ ۖ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ۖ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

ⁿ โตราห์เป็นคัมภีร์ของพระเจ้าที่ถูกประทานมายังชาวยิว ต่อมา ชาวยิวค่อยๆ เลิกเชื่อถือว่าคัมภีร์นี้เป็นแหล่งที่มาของทางนำจากพระเจ้าและถือว่ามันเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์อย่างหนึ่งของมรดกแห่งชาติของพวกเขา เป็นสัญลักษณ์ของความสูงส่งทางชาติพันธุ์และต่อมาได้กลายเป็นหลักประกันความรอดพ้นจากการถูกลงโทษในโลกหน้ามากกว่าเป็นทางนำบอกวิธีการว่าจะได้รับความรอดพ้นอย่างไร หลังสมัยของโมเสส มีนบีหลายคนเกิดขึ้นในหมู่ชาวยิว เช่น โจซัว, ดาวิด, ซะกะรียา, ยอห์นแบพติสต์และพระเยซู ทุกคนได้ชี้ให้ชาวยิวเห็นว่ามันไม่เพียงพอที่จะนับถือคัมภีร์โตราห์ว่าเป็นคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ คำสอนของคัมภีร์ต้องได้รับการปฏิบัติจริงๆ การเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ของคัมภีร์ไม่มีประโยชน์อะไรถ้าเราไม่นำคำสอนของมันมาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน แต่ชาวยิวที่ให้ความเคารพคัมภีร์โตราห์อย่างสูงกลับทนไม่ได้ต่อคำตักเตือนของบรรดานบี เหตุผลสำหรับปฏิเสธการเชื่อเช่นนั้นสำหรับพวกเขาก็คือพวกเขาได้ปล่อยให้ผลประโยชน์ส่วนบุคคลและความทะเยอทะยานทางโลกควบคุมชีวิตของพวกเขาในขณะที่พวกเขาละทิ้งหน้าที่ที่ผู้ยึดถือและผู้สนับสนุนความศรัทธาที่ถูกต้องควรปฏิบัติศาสนานำไปใช้สถานะทางโลกของพวกเขา พวกเขาจะยอมรับ แต่พวกเขาจะไม่ยอมรับสาส์นแห่งความจริงที่ถูกนำเสนอแก่พวกเขาถ้าหากพวกเขาเห็นว่ามันขัดแย้งอำนาจที่พวกเขาได้มาเพื่อตัวเองบนพื้นฐานของศาสนาที่ถูกนำเสนอแก่พวกเขาในสภาพที่บริสุทธิ์ การถือตัวเองเป็นใหญ่ของพวกเขาอันเป็นที่อุปสรรคในการมีศาสนาที่แท้จริงของพวกเขา

แทนที่จะเป็นคนแรกทีเชื่อ พวกเขากลับปฏิเสธทั้งสาส์นและผู้รับสาส์น ไม่เพียงเท่านั้น พวกเขายังกันด่าและทำร้ายบรรดานบีของพระเจ้าด้วย พวกเขาเรียกกันว่าผู้มองข้างและเกินเลยจนถึงขนาดฆ่ามันบ้างคน

89 แล้วตอนนี้ มีคัมภีร์จากพระเจ้ามายังพวกเขาซึ่ง ทำให้(คำพูดล่วงหน้าถึงการมาของนบีคนสุดท้ายใน คัมภีร์ของพวกเขา) ที่พวกเขาถืออยู่แล้วเป็นไปตามนั้น แต่พวกเขาปฏิเสธ ถึงแม้ก่อนหน้านี้ พวกเขาเคยวิงวอนขอให้ได้ชัยชนะเหนือบรรดาผู้ไม่ศรัทธา แต่ ถึงกระนั้น พวกเขาก็กังการปฏิเสธ มันถึงแม้ว่าพวกเขา รู้ ว่ามันเป็นความจริง ดังนั้น การสาปแช่งจากพระเจ้า จึงเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา 90 ช่วงชั่วช้า แท้ๆที่พวกเขาขายวิญญาณของพวกเขาเองโดยการ ที่พวกเขาปฏิเสธทางนำที่พระเจ้าประทานลงมาเพียง เพราะพวกเขาริษยาว่าทำไมพระเจ้าจึงได้ประทาน ความโปรดปรานแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวง บ่าวของพระองค์ ดังนั้น พวกเขาจึงได้ก่อให้เกิดความ กิ๊วแล้วกิ๊วอีก และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา คือการลงโทษอันแสนสาหัสⁿ

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٩٠﴾ بِسْمَا آسْتَرُوا بِهِ أَنْ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يُنَزِّلَ اللَّهُ مِنْ فِضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٩١﴾

ⁿ ชาวฮิวไนแผ่นดินอาหรับได้ปฏิบัติกับนบีมุฮัมมัดเช่นเดียวกัน พวกเขาเห็นคำทำนายถึงการมาของนบีคนสุดท้ายแล้วในคัมภีร์ของพวกเขาและรอคอยการมาของนบีคนนั้นอย่างกระตือรือร้น เมื่อ นบีผู้นั้นมา พวกเขาเคยกล่าวว่า เราจะร่วมกับท่านในการต่อสู้กับพวกเคยรีย์ที่บูซาเทวรูป แต่นี้เป็นแค่เพียงเพียงคำพูดที่ยกขึ้นมาเป็นข้ออ้างโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำให้สถานะของพวกเขาเข้มแข็งในฐานะผู้ที่ทักขความศรัทธาของพระเจ้า เมื่อนบีมุฮัมมัดมา สถานะที่แท้จริงของพวกเขาจึงถูกเปิดเผย พวกเขาแสดงความเป็นศัตรูต่อท่านนบี ไม่เต็มใจเชื่อในนบีที่มีได้มาจากเผ่าพันธุ์ชาวยิว พวกเขาไม่สามารถโต้แย้งสิ่งที่คัมภีร์กูรออันยืนยันการเป็นนบีของท่าน พวกเขาได้แต่กล่าวว่า “มันดูน่าเชื่อถือนะ แต่ศาสนาของบรรพบุรุษเราดีพอแล้วสำหรับเรา หัวใจของเราปิดแล้วและเราจะไม่รับสิ่งใดนอกไปจากความศรัทธาที่เราได้รับสืบทอดมาจากบรรพบุรุษของเรา”

91 เมื่อพวกเขาถูกบอกว่า “จงศรัทธาตามที่พระเจ้า ประทานลงมา” พวกเขากล่าวว่า “เราศรัทธาแต่ เฉพาะในสิ่งที่ได้ถูกประทานมาแก่เรา” และพวกเขา ปฏิเสธสังฆกรรมในสิ่งที่ถูกส่งมาหลังจากนั้นทั้งๆที่ มันเป็นสังฆกรรมและยืนยันสิ่งที่พวกเขามีอยู่แล้ว ดังนั้น จงถามพวกเขาว่า “ถ้าหากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง ทำไมพวกท่านถึงได้ขานมีของ พระเจ้า? 92 (ยิ่งไปกว่านั้น) มูซาได้มายังสุเจ้า พร้อมกับสัญญาณต่างๆ อันชัดเจน แต่เมื่อเขา ไม่อยู่สักพัก สุเจ้าก็เป็นผู้ละเมิดเอาลูกวัวมาบูชา” 93 จงนึกถึงเมื่อตอนที่เราได้ทำสัญญากับสุเจ้าใน ขณะที่เราได้ยกภูเขาเหนือสุเจ้าและเราได้กล่าวว่า “จงยึดมั่นในสิ่งที่เราประทานแก่สุเจ้า และจงฟัง คำบัญชาของเรา” พวกเขา กล่าวว่า “เราได้ยินแล้ว แต่เราไม่เชื่อฟัง” หัวใจของพวกเขามีแต่ความรัก ในลูกวัว เพราะพวกเขาปฏิเสธที่จะรับความจริง (มุฮัมมัด) จึงบอกพวกเขาเกิดว่า “ถ้าหากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธาจริง ศรัทธาของพวกท่านก็เป็นศรัทธา ที่บัญญัติพวกท่านให้ทำสิ่งชั่วช้าเช่นนั้น”⁹⁴

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا تَوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ * وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُم بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

⁹¹ ชาวฮิวไม่พร้อมที่จะยอมรับคัมภีร์กูรอานเพราะพวกเขาคิดว่าพวกเขาได้รับทางนำที่ถูกต้องแล้ว พวกเขาแน่ใจว่าการที่พวกเขาเป็นคนที่กลุ่มใหญ่ที่สุดของบรรดาผู้ปฏิบัติตามสังฆกรรม นั่นคือ เป็นชาวอิสราเอล เพียงแค่นี้พวกเขาก็จะได้รับความรอดพ้น แต่ความจริงแล้ว นี่เป็นความรู้สึกรู้ว่าตัวเองเป็นชนชาติที่มีความเหนือกว่าซึ่งพวกเขาเข้าใจผิดคิดว่าเป็นความรักในสังฆกรรม

คุณค่าทางสังคมของพวกเขาได้เริ่มเข้ามาครอบครองสถานะของสังฆกรรมอันบริสุทธิ์ นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมเมื่อสังฆกรรมปรากฏขึ้นในรูปแบบดั้งเดิม พวกเขาจึงไม่ยอมรับสังฆกรรม ถ้าเป้าหมายของพวกเขาคือการค้นหาสังฆกรรมอันบริสุทธิ์ พวกเขาจะไม่พบว่ามีเป็นเรื่องยากเนื่องจากคัมภีร์(โตราห์)ของพวกเขาเองได้พูดล่วงหน้าถึงเรื่องนี้ไว้แล้วจนถึงขนาดที่ว่าตอนนี้กูรอานต่างหากที่เป็นคัมภีร์แห่งสังฆกรรมที่จะต้องปฏิบัติตาม มิใช่ศาสนาของกลุ่มพวกเขาเอง

94 จงบอกพวกเขาว่า “ถ้าหากที่พำนักแห่งโลกหน้า ของพระเจ้ามีไว้สำหรับพวกท่านเท่านั้น มิใช่สำหรับ มนุษย์คนอื่นแล้ว พวกท่านจงเรียกหาความตายเถิด ถ้าหากสิ่งที่คุณทำนกล่าอ้างเป็นความจริง” 95 แต่จงเชื่อเถิดว่าพวกเขาไม่อยากตายหรอก เพราะพวกเขา เชาว์ดีถึงสิ่งที่คุณเขาได้ส่งไปก่อนหน้านั้นแล้ว และ พระเจ้าทรงรู้ดีถึงบรรดาผู้ทำความผิด 96 เจ้า (มุฮัมมัด) จะพบว่าในบรรดามนุษยชาติทั้งหมด พวกเขาเป็นผู้ที่โลกเพื่อชีวิตมากที่สุด ความจริงแล้วพวกเขา เชาว์โลกยิ่งกว่าบรรดาผู้บุชารูปเคารพเสียอีก พวกเขา แต่ละคนอยากที่จะมีอายุยืนถึงพันปี แต่ถึงแม้จะมีอายุ ยืนยาวเช่นนั้นก็ไม่สามารถช่วยพวกเขาให้พ้นจากการถูกลงโทษได้ และพระเจ้าทรงเห็นทุกอย่างที่พวกเขา กระทำ⁷

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ
عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ
فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
﴿٩٥﴾ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ
أَيْدِيكُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٦﴾
وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى
حَيَوةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ
أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ
بِمُرْحَرَ حَيْهٍ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ
﴿٩٧﴾ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾

⁷ การที่พวกเขาถูกหลอกลานอิสราเอลไม่ได้คิดถึงเรื่องสวรรค์นั้นเห็นได้จากประวัติศาสตร์ของพวกเขาเอง เพราะพวกเขาเองนั้นแหละที่เป็นผู้งานบีบบังคับของพวกเขานั่นเอง เช่น ชะกะรียาและยอห์นแบพติสต์(ยะฮูยา) เพราะนับตั้งกล่าวนี้นี้ได้วิจารณ์การใช้ชีวิตของพวกเขาถูกหลอกลานอิสราเอลและต้องการที่จะนำพวกเขากลับมาสู่หนทางของพระเจ้า(เนอมียาห์ 9:26) พวกเขาเห็นโมเสสแสดงปาฏิหาริย์ที่ไม่อาจปฏิเสธได้ แต่เมื่อพวกเขาไม่ได้อยู่กับโมเสสเพียงเพราะโมเสสขึ้นไปบนภูเขาซีนายสี่สิบวัน พวกเขาได้เริ่มเคารพบูชารูปปั้นวัวทองคำ ต่อเมื่อโมเสสอยู่กับพวกเขาเท่านั้นพวกเขาก็จะยอมอยู่ภายใต้การควบคุมของโมเสส เมื่อภูเขาถูกยกขึ้นเหนือหัวของพวกเขาเป็นการขู่ พวกเขายอมที่จะทำ “สิ่งที่จะเจ้าบอกพวกเขา” (อพยพ 19:5,8,16,18) แต่หลังจากนั้น พวกเขาส่วนใหญ่จะหันไปสู่อุปการที่ไม่เชื่อฟัง ถ้าพวกเขาแสวงหาพระเจ้าจริง ๆ ความสนใจของพวกเขาทั้งหมดจะจดจ่ออยู่ที่ชีวิตหลังความตาย แต่ความจริงแล้ว พวกเขาถูกความรักในโลกนี้ครอบงำมากกว่าคนอื่นทั้งหมด

97 จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “ใครที่เป็นศัตรูต่อญิบรีล - ผู้นำกุรอานมายังหัวใจของเจ้า โดยอนุมัติของพระเจ้า เพื่อยืนยันสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาก่อนหน้านี้(การ พุดล่องหน้าถึงการมาของนบีคนสุดท้ายในคัมภีร์ก่อน นานี้) และเป็นทางนำและเป็นข่าวดีสำหรับบรรดา ผู้ศรัทธา - 98 ผู้ใดเป็นศัตรูต่อพระเจ้า ต่อทูตสวรรค์ และต่อศาสนทูตของพระองค์ หรือต่อญิบรีลและมีกาอิล จะพบว่าพระเจ้าทรงเป็นศัตรูต่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา”⁷

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾

18

⁷ เนื่องจากใจมีความคิดคดเป็นภฏ ในอดีต พวกลูกหลานอิสราเอลจึงถูกลงโทษอย่างหนัก นั่นเป็นวิธีการที่พระเจ้าเตือนพวกเขาล่วงหน้าถึงการลงโทษ และการเตือนเช่นนี้ได้มายังพวกเขาผ่านทางบรรดานบีที่ทำตามถ้อยคำของทูตสวรรค์ญิบรีล ศีลธรรมคือการที่มนุษย์ต้องปฏิบัติตามคำบัญชาของพระเจ้า ถ้าพวกเขายังคงตั้งต้นใช้ชีวิตบาปอยู่ต่อไป พวกเขาจะได้รับความกริ้วจากพระเจ้า แต่แทนที่จะใส่ใจคำตักเตือนเหล่านี้ พวกลูกหลานอิสราเอลกลับปฎิเสธว่าญิบรีลเป็นศัตรูของพวกเขา เพราะญิบรีลเองที่เป็นผู้ให้คำเตือนล่วงหน้าถึงหายนะที่จะเกิดขึ้นโดยผ่านทางบรรดานบี ดังนั้น เมื่อเขามีมุฮัมมัดประกาศว่าท่านได้รับการเปิดเผยจากญิบรีล พวกเขาจึงกล่าวว่า “ญิบรีลศัตรูเก่าของเราแน่นอนที่ขบถนำคำบัญชาจากพวกฟาลมาต่อต้านเรา นั่นเป็นสิ่งที่อธิบายว่าทำไมคัมภีร์ สิทธิโดยกำหนดของพวกลูกหลานอิสราเอลกำลังถูกส่งทอดไปยังงคนคนที่อยู่ในอีกเผ่าหนึ่ง”

ถึงกระนั้น บรรดาทูตสวรรค์ซึ่งเป็นสิ่งถูกสร้างที่บริสุทธิ์ก็มีได้ขุ่นแค้นต่อมนุษย์แต่ประการใด มลาอิกะฮฺสูงส่งมายังโลกตามคำสั่งของพระเจ้าเพื่อปฏิบัติหน้าที่ที่พระเจ้าผู้สร้างมอบให้ ในกรณีนี้ก็คือการนำคัมภีร์มายังนบีที่พระเจ้าทรงเลือก เป็นข้อพิสูจน์ว่านบีมอหัมมัดได้รับคัมภีร์เช่นเดียวกับที่นำมาให้แก่ อับราฮัม, โมเสส, และเยซูส และเป็นคัมภีร์ที่สอดคล้องกับคัมภีร์ก่อนหน้านั้น ไม่มีเหตุผลใดที่พวกลูกหลานอิสราเอลจะปฏิเสธศาสน์ของพระเจ้า ปฏิกริยาทางลบของพวกเขาคือผลมาจากการใช้ชีวิตที่ไม่บริสุทธิ์ใจและไร้ขอบเขตซึ่งถูกรอบงำโดยผลประโยชน์ส่วนตัว ประเพณีที่ไร้สาระและความอคติทางเผ่าพันธุ์ ศาสนาได้รับการปฏิบัติตามอย่างผิวเผินเพื่อมิได้เป็นข้ออ้างว่าพวกลูกหลานอิสราเอลคือผู้ดำเนินตามทางของพระเจ้าด้วยความศรัทธา

99 เราได้ประทานสัญญาแก่ทั้งหลายอันขัดแย้งมายัง เจ้าแล้วและไม่มีผู้ใดปฏิเสธมัน นอกจากพวกคนชั่ว¹⁰⁰ ทำไมจึงเป็นเช่นนั้นที่เมื่อใดพวกเขาได้ทำสัญญา พวกเขากลุ่มหนึ่งได้ทิ้งสัญญา? ใช่เลย พวกเขาส่วน มากต่างหากที่ไม่ศรัทธา¹⁰¹ และเมื่อใดก็ตามที่มี ศาสนทูตคนหนึ่งจากพระเจ้ามายังพวกเขา เป็นผู้ ยืนยัน(สิ่งที่บอกล่วงหน้า)ที่มีอยู่กับพวกเขา ชาว คัมภีร์กลุ่มหนึ่งจะโยนคัมภีร์ของพระเจ้าไว้ข้างหลัง ประหนึ่งว่าพวกเขาไม่รู้อะไร⁷

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾
 أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾
 وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

⁷ เหตุผลเดียวที่มีการบิดเบือนเกิดขึ้นในบรรดาชาวกัมภีร์ก็คือ พวกเขาเชื่อว่าแค่เพียงกล่าวถ้อยคำหรือโดยการกระทำพิธีกรรมที่ไร้ชีวิต พวกเขาจะได้รับความรอดพ้น แต่การรอดพ้นจะได้มากี่โดยการปฏิบัติศาสนาเท่านั้น

ในช่วงเวลาของการตกต่ำ ผู้คนให้ความนับถือไสยศาสตร์ยิ่งกว่าการทำความดี ผู้คนเริ่มคาดหวังผลประโยชน์อันเร้นลับบางอย่างโดยการกระทำพิธีกรรมที่ไร้เหตุผล การคิดเช่นนี้ เดิมทีมุ่งแค่การรอดพ้น แต่ต่อมาได้มีอิทธิพลเหนือนโยบายแห่งชาติทั้งหมดของกลุ่ม วิธีการที่แท้จริงจึงถูกแทนที่ด้วยวิธีการทางไสยศาสตร์

ตอนนี้ บรรดาผู้ที่แสดงตัวว่าเป็นผู้ปฏิบัติตามศาสนาจึงจริงจังที่จะตอบรับการประกาศจักรธรรมของศาสนาอันบริสุทธิ์ สำหรับคนเหล่านี้ การเรียกร้องเป็นเหมือนกับการข่มขู่ต่อเกียรติและสถานะทางโลกที่พวกเขาได้รับจากการตีความศาสนาเพื่อผลประโยชน์ทางโลกของพวกเขา เนื่องจากคนเหล่านี้มองโลกในแง่ลบ พวกเขาเริ่มที่จะแก้ไขภายนอก แต่ในความเป็นจริงภายในแล้ว มันไม่มีความหมายอะไรเลย ไม่ต้องสงสัยเลยว่าการมาของทูตสวรรค์และบรรดาศาสนทูตเป็นแผนการส่วนหนึ่งของพระเจ้า เหตุผลทั้งหมดชี้ไปถึงความจริงว่านบีชาวอาหรับได้รับสาสน์เช่นเดียวกับที่ถูกส่งมายังอับราฮัม, โมเสสและเยซูส และสาสน์ที่นบีชาวอาหรับได้รับก็เหมือนกับที่ได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ก่อนหน้านี้ของพระเจ้า นี่เป็นข้อพิสูจน์ที่ไม่ต้องการสงสัยเลยว่าพระเจ้าเป็นผู้ส่งคัมภีร์มาเอง มนุษย์สร้างข้อคัดค้านศาสนาของพวกเขามากมาย แต่การคัดค้านทั้งหมดนั้นไม่มีความหมายอะไรเลย เพราะมันไม่เกี่ยวข้องกับอะไรกับความศรัทธาและคุณธรรมที่แท้จริง

102 พวกเขาได้ปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขาตามได้อย่างดี อย่างผิดๆว่ามันมาจากอาณาจักรของโซโลมอน (สลัยมาน) ทั้งๆที่ความจริงแล้ว สลัยมานมิได้เป็นผู้ปฏิเสศศรัทธา แต่พวกเขาตามที่พร่าสอนไสยศาสตร์ ให้แก่ผู้คนต่างหากที่ปฏิเสศศรัทธา พวกเขาปฏิบัติ ตามสิ่งที่ถูกส่งมายังทูตสวรรค์ทั้งสองคือฮารุตและ มารุตที่เมืองบาบิล (บาบิโลน) ทูตสวรรค์ทั้งสองไม่ได้สอนไสยศาสตร์ แก่ผู้ใดจนกว่าเขาทั้งสองจะเตือน ล่วงหน้าไว้อย่างชัดเจนว่า “เราเป็นเพียงการทดสอบอย่างหนึ่งเท่านั้น ดังนั้น พวกท่านจงอย่าปฏิเสศ ศรัทธา(ในทางนำของพระเจ้า)” แต่ถึงแม้จะเตือนแล้ว ผู้คนก็ยังเรียนจากทูตสวรรค์ทั้งสองซึ่งวิชาที่เป็น สาเหตุให้เกิดการแตกแยกระหว่างสามีและภรรยา ของเขา แต่พวกเขาไม่สามารถทำอันตรายผู้ใดโดย ใช้ไสยศาสตร์ได้หากพระเจ้าไม่อนุมัติ (ในทางตรง ข้าม)คนเหล่านี้ได้เรียนสิ่งที่ให้โทษแก่พวกเขาและ ไม่ได้ให้คุณค่าแก่พวกเขาทั้งๆที่พวกเขาจัดว่าผู้ใด ที่ชื่อวิชานี้จะไม่มีส่วนใดในโลกสำหรับเขาเลย ช่วงชั่วช้าเสียนี้กระไรสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ขายตัวของพวกเขาไปเพื่อมัน ถ้าหากว่าพวกเขา¹⁰³ ถ้าหากพวกเขาศรัทธาและสำรวมตนต่อพระเจ้า พวกเขาจะได้รับรางวัลตอบแทนที่คิดว่าจาก พระเจ้า ถ้าหากว่าพวกเขาได้รู้⁷

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطِينُ عَلَىٰ مَلِكٍ
سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ
الشَّيْطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ الْمَلَائِكَةِ
بِأَبْلِ هَرُوتَ وَمَرْوَتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ
مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ
فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا
يُفْرَقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَرَوْجِهِ
وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا
بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا
يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا
لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَيْسَ
مَا شَرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا
وَأَتَّقُوا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ
كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٤﴾

⁷ เมื่อความเชื่อในไสยศาสตร์และความเมินเฉยเกิดขึ้นในชนเผ่ายิวที่กำลังเสื่อมทราม มีบางคนฉวยโอกาสจากสภาพเช่นนี้เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยการจัดเตรียมวิธีการทางสายศาสตร์ให้แก่ผู้แสวงหาความสำเร็จ เพื่อทำให้ธุรกิจของพวกตนรุ่งเรือง พวกเขาแสวงหาประโยชน์ที่ไร้ยางอายเหล่านี้ได้อย่างที่พวกเขาได้วิชามาจากโซโลมอน โดยกล่าวว่าอำนาจพิเศษที่โซโลมอนใช้ควบคุมผืนและลมนั้นความจริงแล้วมาจากความรู้ในเรื่องไสยศาสตร์ของเขา และอ้างว่าความรู้นี้ได้ถูกส่งต่อมายังพวกเขาโดยผืน การกล่าวอ้างถึงอำนาจนี้ทำให้ไสยศาสตร์แพร่หลายไปอย่างรวดเร็วซึ่งไม่นานก็เป็นวิชาที่นิยมชมชื่นอย่างสูงในหมู่ชาวยิว

เมื่อทูตสวรรค์มายังผู้คนของนบิฏลุซึ่งนิยมการมีความสัมพันธ์ทางเพศในหมู่ผู้ชายด้วยกัน ทูตสวรรค์เหล่านี้ได้มาในรูปของชายหนุ่มที่หน้าตาหล่อเหลาเพื่อทดสอบพวกเขา ในทำนองเดียวกันทูตสวรรค์ได้ถูกส่งมายังชาวยิวในบาบิโลนในรูปของคนศักดิ์สิทธิ์เพื่อสอนไสยศาสตร์แก่พวกเขา ทูตสวรรค์ที่แปลงร่างมานี้ได้บอกพวกเขาอย่างชัดเจนว่าพวกตนมาเพื่อทดสอบชาวยิวให้รู้ว่าความรู้รูปแบบนี้จะต้องไม่นำไปปฏิบัติ แต่ชาวยิวไม่ใส่ใจคำเตือนนี้ พวกเขาสนใจทำไสยศาสตร์อย่างจริงจังและแม้กระทั่งนำมันไปใช้ในทางที่ผิด

104 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าพูดกับ
 นบีว่า “รออินา” แต่จงกล่าวคำว่า “อุนซุร
 นา” และจงฟังเขาด้วยความ ตั้งใจ สำหรับ
 บรรดาผู้ปฏิเสธนั้นคือการลงโทษอันเจ็บ
 ปวด^ก 105 บรรดาผู้ปฏิเสธสังขรณ์ไม่ว่า
 จะเป็นชาว คัมภีร์หรือบรรดาผู้บูชาเทวรูป
 ไม่ปรารถนาที่จะเห็น ความดีใดจากพระผู้
 อภิบาลของสุเจ้าถูกส่งมายังสุเจ้า ทั้งๆที่
 พระเจ้าทรงเลือกที่จะประทานความเมตตา
 แก่ ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยเฉพาะ และ
 พระเจ้าไม่มี ชีตจำกัดในความโปรดปรานอัน
 ใหญ่หลวงของพระองค์^ข 106 ถ้าเรายกเลิก
 ข้อความใดหรือถูกทำให้ข้อความนั้น ถูกลืม
 เราจะนำข้อความที่ดีกว่าหรืออย่างน้อยที่สุด
 ก็ เท่าเทียมกันมาทดแทน สุเจ้าไม่รู้หรือว่า
 พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง?

يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا
 رَاعِنَا وَقُولُوا أَنْظِرْنَا وَاسْمَعُوا^ك
 وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٥﴾ مَا
 يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
 وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ
 خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ^ل وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
 بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
 الْعَظِيمِ ﴿١٠٦﴾ * مَا نَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ
 نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِمَّهَا أَوْ مِثْلَهَا^م أَلَمْ
 تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٧﴾

^ก กลเม็ดอีกอย่างหนึ่งของผู้ปฏิเสธสังขรณ์ก็คือการนั่งอยู่กับนบีและคอยเล่นคำเพื่อทำให้คำสอน
 ของท่านเป็นเรื่องตลก ตัวอย่างเช่น แทนที่จะใช้คำภาษาอาหรับที่มีความหมายไม่กำกวมสำหรับ
 ประโยค “ขอให้พวกท่านสนใจเราหน่อย” นั่นคือคำว่า “อุนซุรนา” พวกเขาจะใช้คำว่า “รออินา” ซึ่งคำ
 นี้หากออกเสียงให้ถูกต้องจะมีความหมายเหมือนคำ “อุนซุรนา” แต่พวกเขากลับลากสระตัวที่สองให้
 ยาวขึ้นจนออกเสียงเป็น “รออินา” ซึ่งหมายความว่า “คนเลี้ยงแกะของเรา” และด้วยการลากสระบน
 ตัวอักษรแรกให้ยาว มันจะออกเสียงว่า “รออินา” ซึ่งหมายถึงคนเฝ้า

^ข ดังนั้น มุสลิมจึงถูกบอกให้หลีกเลี่ยงการใช้ถ้อยคำที่กำกวมและฟังคำพูดของพวกเขาให้กระจ่าง
 ถ้อยคำใดที่มีความหมายเป็นอย่างอื่นได้ต้องหลีกเลี่ยง ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขายังถูกสั่งให้สนใจในสิ่ง
 ที่ท่านนบีพูดและพยายามทำความเข้าใจด้วยตัวเองโดยไม่ต้องถามจุกจิก การยอมรับแทนที่จะดิ้น
 คือการแสดงท่าทีของพวกเขาต่อคำสั่งของท่านนบี นี่คือวิธีการที่จะทำให้เกิดความศรัทธาและสร้าง
 ความศรัทธาให้เข้มแข็ง ผู้ศรัทธาถูกบอกว่ามีให้อัจฉคนอื่นที่มีทรัพย์สินมากมายเพราะพระเจ้าเอง
 ที่เป็นผู้ประทานความจำเริญเป็นการเฉพาะแก่บางคนนั้นของพระองค์ พระเจ้าเองได้กำหนดไว้แล้ว
 ว่าเป็นผู้ที่ได้รับคัมภีร์ของพระเจ้า ถ้าใครอยากจะเรียนรู้จากท่าน เราก็สามารถแบ่งปันความจำเริญ
 ที่ท่านได้รับมา

107 สูเจ้าไม่รู้หรือว่าอำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและ แผ่นดินนั้นเป็นของพระเจ้า และ สูเจ้าไม่มีผู้ใดเป็นผู้ ค้ำครองและผู้ช่วยเหลือนอกจากพระเจ้า ? 108 หรือ สูเจ้า(มุสลิม)อยากจะถามศาสนทูตของสูเจ้าตั้งที่มูซา ได้ถูกถามแต่ก่อนนี้? และผู้ใดที่แลกเปลี่ยนความ ศรัทธาเพื่อการปฏิเสธ เขาผู้นั้นก็หลงไปจากทางที่เที่ยงตรง

109 ส่วนมากของชาวคัมภีร์ต้องการที่จะ หันสูเจ้ากลับมาถึงการปฏิเสธหลังจากที่สูเจ้าได้ศรัทธา ทั้งนี้เนื่องด้วยความอิจฉาของพวกเขาหลังจากที่สัจธรรม ได้เป็นที่แจ่มแจ้งแก่พวกเขาแล้ว ดังนั้น สูเจ้าจงแสดง ความอดทนและให้อภัยแก่พวกเขาจนกว่าพระเจ้าจะได้ มีบัญญัติลงมา จงแน่ใจว่าพระเจ้าเป็นผู้มีอำนาจเหนือ ทุกสิ่ง⁷

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٧﴾ أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ ۗ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٠٨﴾ وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفْرًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

﴿١٠٩﴾

⁷ ใครที่ค้นพบสัจธรรมด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้าต้องเผชิญกับการต่อต้านเมื่อเขาเริ่มนำสัจธรรมไปยังคนอื่น เหตุผลหนึ่งก็คือการยอมรับสัจธรรมทำให้ต้องปฏิเสธตัวเอง คนที่มีสถานะสูงทางสังคมมักจะเห็นว่าเป็นเรื่องยาก และไม่มีใครที่เห็นเช่นนั้นมากไปกว่าชาวคัมภีร์ ที่ถือว่าความเป็นนบีนั้นเป็นสิทธิโดยเฉพาะของพวกเขา พวกเขาไม่สามารถยอมรับนบีที่มาจากชนชาติอื่นนอกจากพวกเขา พวกเขาพยายามหาวิธีการต่างๆที่จะหันผู้คนให้ออกห่างจากนบีชาวอาหรับ ข้อคัดค้านทางความเชื่ออย่างหนึ่งที่พวกเขายกขึ้นมาโต้แย้งคำสอนของนบีก็คือเรื่องของคารยกเล็กคำสังของกูรานบางตอนแตกต่างไปจากกฎหมายของโมเสส ดังนั้น พวกเขาจะกล่าวว่า “พระเจ้าผิดพลาดในเรื่องการประทานคัมภีร์ของพระองค์ใหม่ที่พระองค์ส่งคำบัญชาหนึ่งลงมาและหลังจากนั้นได้ส่งอีกคำบัญชาหนึ่งมาแทน? นี่แสดงว่าสิ่งที่นบีมุฮัมมัดของพวกท่านกำลังสอนอยู่นั้นไม่ได้มาจากพระเจ้า แต่เป็นสิ่งที่เขาสร้างขึ้นมา” ดังนั้น การโฆษณาชวนเชื่อนี้เป็นสิ่งจูงใจจนทำให้แม้แต่มุสลิมที่ไม่คิดอะไรก็หลงเชื่อและเริ่มยกเรื่องนี้มาพูดกับท่านนบี

110 จงดำรงนมาซและจ่ายซะกาต และความดีอันใดที่ สูเจ้าได้กระทำไว้ก่อนสำหรับตัวสูเจ้า สูเจ้าจะพบมันที่ พระเจ้า แท้จริงพระเจ้าทรงเฝ้ามองทุกสิ่งที่สูเจ้ากระทำ

111 พวกเขากล่าวว่า “ไม่มีใครจะได้เข้าสวรรค์วันเสีย แต่ว่าเขาจะเป็นยิวหรือคริสเตียน” นี่คือการหวังอัน เลื่อนลอยของพวกเขา (นบี) จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงนำหลักฐานของพวกท่านมาถ้าพวกท่านพูดความจริง” 112 ความจริงแล้วใครก็ตามที่ยอมมอบตนต่อพระเจ้า และกระทำความดี จะได้รับการตอบแทนจากพระผู้อภิบาล ของเขา พวกเขาจะไม่มี ความกลัวและความเศร้าโศกเสียใจ⁷

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٠﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١١﴾ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

ก เมื่อชาวยิวตั้งแง่ต่อต้านศาสน์ของอิสลามว่าเป็นสิ่งไม่ควรค่า พวกเขา ก็เริ่มตกใจจากเสียงโห่ร้องด้วยหัวใจของหลายคน ที่รับศาสน์นั้น พวกเขาถือว่าตัวเองเป็นผู้ที่เหมาะสมจะผ่านคำสั่งเรื่อง สัจธรรมและความเท็จ เป็นไปได้อย่างไรที่คนอื่นจะได้รับอนุญาตให้เชื่อในสิ่งที่พวกเขาเองเลือกที่จะ ไม่เชื่อ? ในขั้นแรก พวกเขาปลุกเร้าชาวอาหรับที่บูชาเทารูปให้ลุกขึ้นต่อต้านมุสลิม ขั้นที่สอง พวกเขาพยายามทำให้ผู้ที่หันมารับอิสลามหลงผิดในเรื่องศาสนาใหม่ของพวกเขาโดยการสร้างความ สงสัยให้เกิดขึ้นในใจของคนเหล่านั้นโดยหวังว่าพวกเขาจะหันกลับมาสู่ศาสนาของบรรพบุรุษของ พวกเขา มันเป็นเรื่องธรรมดาที่มุสลิมรู้สึกที่ตัวเองถูกข่มขู่ แต่พระเจ้าได้บอกพวกเขาว่านี่ยังไม่ใช่ เวลาที่จะได้ตอบด้วยความรุนแรง มุสลิมต้องอดทนเสมอเนื่องจากความอดทนจะป้องกันพวกเขา ใ้พ้นจากมาตรการแก้แค้นที่หนักกว่าในช่วงเวลาที่คนอารมณ์ร้อน พวกเขาต้องมั่นคงในการดำรง นมาซ เพราะการนมาซจะทำให้เขาเข้าใกล้พระเจ้า พวกเขาต้องไม่ละทิ้งการจ่ายซะกาต เพราะ สัจคมที่คนรวยเต็มใจจะแบ่งปันให้คนจนเป็นสังคมนี่วางพื้นฐานอยู่บนความเมตตาสงสาร สมาชิก ของสังคมจะมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ชาวยิวเคบอผู้หันมาเข้ารับอิสลามว่าถ้าพวกเขาต้องละทิ้งศาสนาของบรรพบุรุษของพวกเขา พวกเขา ต้องมาเป็นชาวยิวหรือชาวคริสเตียน การเป็นลูกหลานของนักบุญและนบีมาตลอดประวัติศาสตร์ พวกเขาจะได้เข้าสวรรค์ แต่คัมภีร์กุรอานบอกเราว่าไม่มีใครจะได้เข้าสวรรค์เพราะการเป็นคนของ กลุ่มหนึ่งกลุ่มใด ทุกคนจะถูกตัดสินตามการกระทำของตน สถานะทางชาติไม่มีความสำคัญใน สายตาของพระเจ้า ความจริงใจในความศรัทธาของตนคือการเป็นผู้ที่ศตนให้พระเจ้าโดยถือว่าสิ่ง อื่นมีความสำคัญรองลงมา ความอดทน การจรรงกักตีสวนบุคคล ผลประโยชน์ทางวัตถุหรือทางโลก ต้องไม่ขัดขวางการตอบสนองการเรียกร้องของสัจธรรม

113 ชาวยิวกล่าวว่า “พวกคริสเตียนไม่มีสิ่งใดมาเป็นหลักฐาน” และชาวคริสเตียนกล่าวว่า “พวกยิวก็ไม่มี สิ่งใดเช่นกัน” ทั้งๆที่พวกเขาทั้งสองฝ่ายอ่านคัมภีร์ เล่มเดียวกัน และพวกที่ไม่มีความรู้เรื่องคัมภีร์ยังคงกล่าว อ้างเช่นเดียวกัน ดังนั้น พระเจ้าจะตัดสินเรื่องที่พวกเขาขัดแย้งกันในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ

114 ผู้ใดเล่า ที่ชั่วช้ายิ่งไปกว่าผู้ที่ห้ามการเอ่ยนามของพระเจ้าใน มัสญิดทั้งหลายของพระองค์และพยายามที่จะทำลายมัน ในขณะที่คนเหล่านี้ต้องเข้าไปข้างในนั้นด้วยหัวใจที่ เกรงกลัว? สำหรับพวกเขาในโลกนี้คือความอับยศ อดสูและการลงโทษอันมหันต์ในปรโลก⁷

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتْ الْنَّصْرَىٰ عَلَيَّ شَيْءٍ وَقَالَتِ الْنَّصْرَىٰ لَيْسَتْ الْيَهُودُ عَلَيَّ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ ۚ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ۗ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾

⁷ เกณฑ์ตัดสินสวรรค์ของลูกหลานอิสราเอลคือความเกี่ยวข้องกัับบรรดานบีและนักบวชของพวกเขา นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมพวกเขาจึงเชื่อว่าสังคมของพวกเขาอยู่ในความถูกต้องในขณะที่สังคมอื่นอยู่ในหนทางที่ผิด สำหรับชาวคริสเตียน พวกเขาถือว่าตัวเองไม่เหมือนใครในเรื่อง “บุตรอันเป็นที่รัก” ของพระเจ้าถูกส่งมายังพวกเขา แม้แต่บรรดาผู้บูชาเทวรูปแห่งมักก็สงสัยคิดว่าตนเองเหนือกว่าคนอื่นโดยอ้างว่าพวกเขาเป็นผู้ดูแลบ้านอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า ดังนั้น ทุกชาติจึงได้ตั้งมาตรฐานทางศาสนาตามแบบของตัวเองซึ่งทำให้พวกเขามองว่าตัวเองเป็นผู้ที่มีความถูกต้องและคนอื่นทั้งหมดผิด อย่างไรก็ตาม การกระทำของพวกเขาไม่สามารถสนับสนุนคำกล่าวอ้างของพวกเขาได้ เพราะสิ่งหนึ่ง พวกเขาได้แตกแยกออกเป็นนิกายความเชื่อถึงแม้พวกเขาทั้งหมดสาบานว่าจะยึดถือคัมภีร์ของพระเจ้า พวกเขาหาโอกาสทุกทางที่จะปฏิเสธสิทธิ์ของคนอื่นที่จะเข้าไปในศาสนสถาน ถึงแม้พวกเขาจะกล่าวว่าพวกเขาทำเช่นนั้นก็เพื่อคุ้มครองความศักดิ์สิทธิ์ของศาสนสถาน ทั้งๆที่ความจริงแล้วพวกเขากำลังทำลายศาสนสถาน เพราะสถานที่แห่งการเคารพสักการะจะถูกทอดทิ้งเมื่อผู้คนถูกขัดขวางมิให้เข้าไปปฏิบัติศาสนกิจ ถ้าผู้ปฏิบัติศาสนกิจมีหน้าที่ถูกต้อง เขาจะไม่ปฏิเสธสิทธิ์ของคนที่จะเข้ามาปฏิบัติศาสนกิจในนั้น เขาจะไม่ข่มเหงรังแกคนที่มาเคารพสักการะพระเจ้า เมื่อใครมีความสำนึกถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าและการไร้ความสามารถของตัวเองต่อหน้าพระเจ้า การถ่อมตนของเขาจะแสดงให้เห็นในการปฏิบัติต่อผู้อื่น เขาจะไม่หาทางทำร้ายคนอื่น อย่าวางแต่การปฏิเสธสิทธิ์ขึ้นพื้นฐานที่จะเคารพสักการะพระเจ้าของพวกเขาเลย

115 ทั้งตะวันออกและตะวันตกเป็นของพระเจ้า ไม่ว่า สู่เจ้าจะหันไปทางใดล้วนมีพระพักตร์ของพระเจ้าทุก ทิศทาง แท้จริงพระเจ้าคือผู้ทรงไฟบุลูย์ ผู้ทรงรอบรู้¹¹⁶ และพวกเขา กล่าวว่า “พระเจ้าได้เอามนุษย์มาเป็น บุตร” มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่พระองค์ ผู้ทรงอยู่ในเหนือสิ่งเช่น นั้น ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดินล้วนเป็นของพระองค์ และทูลสรรพสิ่งล้วนเชื่อฟังพระองค์¹¹⁷ พระองค์คือผู้ ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เมื่อพระองค์ทรง กำหนดกิจการใดพระองค์แค่เพียงกล่าวว่า “จงเป็น” แล้วมันก็เป็นขึ้นมา

118 พวกคนที่ไม่รู้กล่าวว่า “ทำไม พระเจ้าไม่พูดกับเราหรือส่งสัญญาณหนึ่งมาให้เรา?” คนก่อนหน้าพวกเขาที่เคยพูดเช่นนี้มาแล้ว เพราะหัวใจ ของพวกเขาคล้ายคลึงกัน เราได้แสดงสัญญาณอันชัดแจ้ง ของเราแก่ประชาชนผู้เชื่อมั่นแล้ว¹¹⁹ เราได้ส่งเจ้า (มุฮัมมัด) พร้อมด้วยสัจธรรมและได้ทำให้เจ้าเป็นผู้แจ้ง ขาวดีและเป็นผู้ตักเตือน และเจ้าจะไม่ต้องเป็นผู้รับ ผิดชอบต่อบรรดาชาวนรกⁿ

وَبِلَّهِ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ ۚ فَأَيُّمَا تَوَلَّوْا
فَتَمَّ وَجْهَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
﴿١١٥﴾ وَقَالُوا أَخَذَ اللَّهُ وُلْدًا ۗ سُبْحٰنَهُ
بَل لَّهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ كُلِّ
لَهُ قِنْتُونَ ﴿١١٦﴾ ۗ بَدِيعَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ ۗ وَاِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِنَّمَّا يَقُوْلُ
لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا
يَعْلَمُوْنَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَاْتِيْنَا
ءَايٰتُهٗ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ
مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۗ تَشٰبَهَتْ قُلُوْبُهُمْ ۗ قَدْ
بَيَّنَّا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يُؤْفِقُوْنَ ﴿١١٨﴾ اِنَّا
اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا ۗ وَلَا
تُسْئَلُ عَنْ اَصْحٰبِ الْجَحِيْمِ ﴿١١٩﴾

ⁿ ความผิดของพวกเขาก็อย่างหนึ่งก็คือการเปรียบพระเจ้าเหมือนมนุษย์ ตัวอย่างเช่น มนุษย์ไม่สามารถอยู่ในสองสถานที่ได้ในเวลาเดียวกัน ดังนั้น พวกเขาจึงคิดว่าพระเจ้าจะอยู่ที่พบได้ในสถานที่บางแห่งเป็นการเฉพาะเท่านั้น แต่พระเจ้าทรงอยู่ทุกแห่ง จริ่งอยู่ที่พระองค์ได้กำหนดทิศทางให้เราหันหน้าไปในเวลาขึ้นมาซ แต่นี้เป็นแค่เพียงความต้องการที่จะจัดระเบียบเพื่อการนมาซเท่านั้น มันไม่ได้หมายความว่ามนุษย์จะพบพระเจ้าได้เฉพาะในทิศทางหนึ่งและไม่ใช่อื่น ผลของความผิดเกี่ยวกับลักษณะของพระเจ้าอีกอย่างหนึ่งก็คือพวกเขาได้ถือว่าพระเจ้ามีบุตร มนุษย์ที่มีความต้องการต่างหากที่ให้อำนาจบุตร ส่วนพระเจ้านั้นทางอยู่เหนือขอบเขตจำกัดทั้งหมด พระองค์ทรงสมบูรณ์ในพระองค์เอง ความเชื่อเช่นนั้นไม่ได้มาจากพระเจ้า มนุษย์ต่างหากที่สร้างมันขึ้นมา

120 ชาวิวและชาวคริสเตียนจะไม่มีความพอใจเจ้า(มุฮัมมัด) จนกว่าเจ้าจะปฏิบัติตามแนวทางของพวกเขา จึงบอกพวกเขาว่า “ทางนำของพระเจ้าคือทางนำที่เที่ยงตรง” และถ้าหาก เจ้าปฏิบัติตามความปรารถนาของพวกเขาหลังจากที่ความรู้ ทั้งปวงมายังเจ้าแล้วเจ้าจะไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือจากพระเจ้า¹²¹ บรรดาผู้ที่เราได้ประทานคัมภีร์ให้ปฏิบัติ ตามมันดังที่มันควรจะได้รับ การปฏิบัติตาม พวกเขาเหล่านี้ เชื่อในคัมภีร์ด้วยความจริงใจ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธมัน พวกเขา เหล่านี้คือผู้ขาดทุน¹²²

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا
الْنَصْرَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۗ قُلْ إِنْ
هُدَىٰ اللَّهُ هُوَ أَهْدَىٰ وَلَئِنْ أَتَّبَعْت
أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢١﴾
الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ
تِلَاوَتِهِ ۖ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِهِ ۖ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١٢٢﴾

¹²¹ บรรดาผู้ที่พระเจ้าส่งมาสอนสังฆกรรมบนหน้าแผ่นดินได้เผชิญหน้ากับปฏิกิริยาเช่นเดียวกันนี้ ผู้คนพูดกับคนเหล่านี้ว่า “ถ้าเจ้าเป็นทูตของพระเจ้า ทำไมเจ้าจึงไม่ได้รับความมั่งคั่งทางโลกอย่างมากมาย?” คนเช่นนี้คิดได้แต่เรื่องทางโลกเท่านั้น ดังนั้น พวกเขาจึงคาดหวังว่าศาสนาทูตของพระเจ้าต้องมีมาตรฐานทางวัตถุ พวกเขาไม่สามารถมองใครที่ไม่มี ความมั่งคั่งทางโลกว่าเป็นศาสนาทูตของพระเจ้า นี่คือเหตุผลที่บรรดาคนบีของพระเจ้าต้องเผชิญกับการต่อต้านทุกยุคสมัย มนุษย์คิดว่าพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ที่มีอำนาจเหนือทุกสิ่งตั้งแต่โลกจนถึงที่สุดชั้นฟ้าจะเลือกคนธรรมดาเป็นศาสนาทูตของพระองค์? แต่สัญญาของพระเจ้านั้นสะท้อนให้เห็นในชีวิตและคำสอนของบรรดาคนบีของพระองค์ คำพูดและการกระทำของนบีที่วางพื้นฐานอยู่บนสังฆกรรมคือการสำแดงสัญญาของพระเจ้าให้เป็นที่ประจักษ์ แต่มนุษย์ไม่สามารถมองเห็นสัญญาเช่นนั้นเพราะพวกเขามีความคิดวัตถุนิยมมากเกินไป ความคิดของพวกเขาถูกหลอหลอมในลักษณะที่พวกเขาไม่รู้ได้แต่เฉพาะสัญญาแห่งความยิ่งใหญ่ที่มองเห็นและจับต้องได้ ส่วนสัญญาที่มองไม่เห็นและเป็นสัญญาที่มีความหมายที่พระเจ้าประทานแก่บรรดาคนบีของพระองค์นั้นไม่มีความหมายอะไรสำหรับพวกเขา เมื่อผู้เผยแผ่สั่งสอนมาพร้อมกับข้อโต้แย้งที่มีพลังของเหตุผล บรรดาผู้ฟังกลับไม่เข้าใจคำสอน เพราะความคิดที่เป็นลบของพวกเขา

ในสมัยโบราณ ชาวิวและชาวคริสเตียนเป็นผู้เผยแผ่ศาสนาของพระเจ้าบนหน้าแผ่นดิน อย่างไรก็ตาม เมื่อพวกเขาตกต่ำ ศาสนาของพวกเขาได้ลดสถานะกลายเป็นธรรมเนียมอย่างหนึ่งของชาติพันธุ์ คุณธรรมอยู่ที่การเป็นคนในประชาคมของพวกเขาและการออกไปจากประชาคมมิใช่คุณธรรม เกณฑ์ตัดสินของพวกเขาอย่างเด็ดขาดสำหรับตัดสินสังฆกรรมและความเที่ยงคือความสัมพันธ์ส่วนบุคคลกับประชาคมของตนเอง ทศนะคติที่แบ่งแยกนี้เองได้ขัดขวางพวกเขาให้ยอมรับศาสนาที่บริสุทธิ์ที่มีมอันถูกนำเสนอแก่พวกเขา ศาสนาที่แท้จริงจะเป็นที่ยอมรับได้ก็เฉพาะบรรดาผู้ใช้ชีวิตอยู่บนธรรมชาติของมนุษย์ที่แท้จริงเท่านั้น ซึ่งไม่เหมือนกับบรรดาผู้ที่ทำลายธรรมชาติของพวกเขาเองโดยการละทิ้งศาสนาที่เป็นธรรมชาติเพื่อแลกกับลัทธิความเชื่อจอมปลอม

122 โอ้ ลูกหลานอิสราเอล จงระลึกถึงความโปรดปราน ของฉันที่ได้ประทานแก้อูเจ้าและที่ฉันได้ยกย่องอูเจ้าให้ เหนือประชาชาติทั้งหลาย¹²³ และจงเกรงกลัววันหนึ่ง ซึ่งในวันนั้นไม่มีใครสามารถที่จะช่วยใครได้ และการไถ่โทษแทนจากใครจะไม่มีที่ยอมรับ การขอไถ่โทษ แทนก็จะไม่มีประโยชน์แก่ใคร และผู้ที่ผิดทั้งหลาย จะไม่ได้รับความช่วยเหลือ¹²⁴ จงนึกถึงเมื่อตอนที่ พระผู้อภิบาลของอิบรอฮีม(อับราฮัม)ได้ทรงทดสอบเขา ด้วยคำบัญชาบางอย่าง แล้วเขาได้ปฏิบัติ ตามโดยครบถ้วน พระองค์ทรงตรัสว่า “ฉัน จะทำให้เจ้าเป็นผู้นำของ มนุษยชาติ” เขาได้ถามว่า “สัญญานี้รวมถึงลูกหลาน ของฉัน ด้วยหรือไม่?” พระองค์ตรัสว่า “สัญญาของ ฉัน ไม่แผ่ถึงบรรดาผู้ละเมิด”ⁿ

يَسْبِيئِ إِسْرَائِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي
أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى
الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي
نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا
عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَعَةُ وَلَا هُمْ
يُنصَرُونَ ﴿١٢٣﴾ * وَإِذْ أَبْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي
جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي
قَالَ لَا يَتَّالِ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٤﴾

ก พวกลูกหลานอิสราเอลถูกพระเจ้าเลือกให้ทำหน้าที่พิเศษอย่างหนึ่ง นั่นคือ พวกเขาจะต้องเรียก ร้องเชิญชวนชนชาติอื่น ๆ ให้หันมามายังพระเจ้าโดยย้าให้ผู้คนเห็นความจริงว่าพวกเขาต้องไปตอบต่อ พระเจ้าสำหรับการกระทำของพวกเขา พระเจ้าได้ส่งนบีจำนวนนับไม่ถ้วนจากในหมู่พวกเขา เช่น อับราฮัม, ยาโคบ, โยเซฟ, โมเสส, ดาวิด, โซโลมอน, ซะกะรียาห์, ยอห์นแบพติสต์และเยซูส เพื่อช่วย และนำทางพวกเขาในการทำหน้านี้ อย่างไรก็ตาม ตลอดหลายศตวรรษ พวกลูกหลานอิสราเอลได้ เริ่มตกต่ำ พวกเขาใช้ตำแหน่งอันมีเกียรติซึ่งได้มาจากหน้าที่ที่ถูกมอบให้แก่พวกเขาเป็นสิ่งบ่งบอก ถึงความเหนือกว่าของชาติพันธุ์ ดังนั้น พวกเขาจึงสูญเสียสิทธิของพวกเขาในการเป็นตัวแทนของ ศาสนาของพระเจ้าบนหน้าแผ่นดิน การมาของนบีชาวอาหรับจึงเป็นการแสดงถึงการนำเอาลูกหลาน ของอิสราเอลมาเป็นกลุ่มคนที่พระเจ้าเลือกแทนพวกลูกหลานอิสราเอล คนเหล่านี้เองถูกเลือกมาเพื่อ ทำหน้าที่นำถ้อยคำของพระเจ้าไปยังชนชาติอื่น ๆ ของโลก บรรดาคนในกลุ่มลูกหลานอิสราเอลที่เป็น คนดีและมีความเกรงกลัวพระเจ้านั้น ไม่นานนัก พวกเขาได้ตระหนักว่าคำสอนของนบีมุฮัมมัดมา จากพระเจ้า พวกเขาเชื่อว่าถ้อยคำที่นบีมุฮัมมัดส่งสอนนั้นมาจากแหล่งเดียวกับที่บรรดานบีก่อนหน้า นั้นได้รับการบันทึกลง ส่วนผู้ที่ปฏิเสธนบีมุฮัมมัดนั้น พวกเขาทำไปเพราะความอคติ พวกเขาไม่ ยอมรับว่าคนในชาติอื่นนอกเหนือไปจากพวกเขาจะถูกเลือกให้ได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้า

คนเหล่านี้ได้ถูกเตือนผ่านทางนบีชาวอาหรับว่าในโลกหน้า คุณค่าจะอยู่ที่ความศรัทธาที่แท้จริงซึ่งจะ แสดงออกมาให้เห็นเป็นการกระทำ ในโลกนี้ คนผู้หนึ่งสามารถแบกรับภาระของคนอื่นได้ บางครั้ง การขอความช่วยเหลือเป็นที่ตอบรับ บางครั้ง เราสามารถปลดปล่อยตัวเองให้เป็นอิสระโดยการจ่าย ค่าทดแทน บางครั้ง ผู้ช่วยเหลือให้เห็นในยามลำบาก แต่ในโลกหน้า ปัจจัยที่จะช่วยบรรเทาความ ลำบากเหล่านี้ไม่อาจนำมาใช้ได้

ที่นั่น ความยุติธรรมของพระเจ้าเท่านั้นจะถูกนำมาใช้กับทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ไม่มีชนชาติใดที่ ผูกขาดทุกสิ่งไว้ในโลกหน้า ตัวอย่างเช่น อับราฮัม บิดาของทั้งชาวอาหรับและชาวยิว อับราฮัมได้รับความ เป็นผู้นำของมนุษยชาติหลังจากที่ต้องผ่านการทดสอบอย่างหนักและได้แสดงให้เห็นว่าตนเอง เป็นผู้ศรัทธาและซื่อตรงต่อพระเจ้าในทุกสถานการณ์ สิ่งที่พระเจ้าต้องการจากอับราฮัมคือการเสีย▶

125

และเราได้ทำบ้านหลังนี้(กะอับะฮฺ) ให้เป็นสถานที่ แห่งการชุมนุมและเป็นที่พักอาศัยสำหรับมนุษยชาติ (โดยกล่าวว่า) “จงทำให้ที่ยืนของอิบรอฮีมเป็นที่นมาซ” เราได้สั่งอิบรอฮีมและอิสมาอีลว่า “จงรักษาบ้านของ ฉันให้สะอาดสำหรับบรรดาผู้มาเวียนรอบ ผู้ที่มาทำ สมาธิ ผู้ที่มาโค้งและกราบ”^๗

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَاً
وَاتَّخَذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى
وَعَهَدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ
طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ
وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

สละที่ยากที่สุด นั่นคือ ชีวิตของลูกชายของเขา และเมื่อพระเจ้าได้เข้ามาแทรกแซงก่อนอับราฮัม จะเชือดพลีลูกของตัวเองในที่สุด นั่นก็เพราะอับราฮัมได้แสดงให้เห็นถึงความเต็มใจที่จะเสียสละ สิ่งที่พระเจ้าต้องการจากเขาไม่ว่าจะยิ่งใหญ่หรือนაკลัวอย่างไรก็ตาม กฎที่ใช้กับอับราฮัมก็ใช้กับ มนุษย์ทุกคน เฉพาะบรรดาผู้พิสูจน์ตัวเองให้เห็นว่าควรค่าเท่านั้นจึงจะได้รับส่วนแบ่งในพันธสัญญา ของพระเจ้า ส่วนผู้ที่มิได้เป็นเช่นนั้นจะได้พบชะตากรรมเช่นเดียวกับผู้ทำผิดคนอื่น ๆ ในสายตาของ พระเจ้าโดยไม่คำนึงว่าเขาเป็นชนชาติใด คนที่เต็มใจที่จะเสียสละวิญญาณแด่แนวทางของพระเจ้า จะแสดงให้เห็นถึงการอุทิศตนของเขา ดังนั้น มันจึงเป็นเรื่องยุติธรรมและธรรมที่เขาจะได้เป็นผู้นำ คนของเขา

^๗ ทุกปี ผู้ศรัทธาจากทั่วทุกมุมโลกจะมาเยือนกะอับะฮฺในมักกะฮฺซึ่งที่นั่นไม่มีใครได้รับอนุญาตให้ ทำร้ายสิ่งมีชีวิตที่ต่ำที่สุด เพราะมักกะฮฺได้ถูกสร้างขึ้นมาให้เป็นสถานที่ที่เคารพสักการะพระเจ้าตลอด กาล เนื่องจากผู้คนมาที่นั่นเพื่อระลึกถึงพระเจ้าในบรรยากาศแห่งความสงบและสันโดษ มันจึงต้อง ถูกทำให้สะอาดจากสิ่งสกปรกทั้งหมด และกิจกรรมอะไรก็ตามที่ขัดกับวัตถุประสงค์ขั้นพื้นฐานจะถูก ห้าม ที่นี้ ผู้ศรัทธาจะโค้งและก้มกราบซึ่งเป็นเครื่องหมายอันยิ่งใหญ่ที่สุดของความเคารพพระเจ้าผู้สร้าง พวกเขาอ้อมกะอับะฮฺ

¹²⁶ และจงนึกถึงเมื่ออับรฮัมกล่าววิงวอนว่า “โอ้ พระผู้อภิบาลของฉัน ขอให้โปรดทำให้เมืองนี้เป็นที่ปลอดภัยและได้โปรดประทานผลไม้นานาชนิดแก่ ชาวเมืองผู้ศรัทธาในพระเจ้าและวันสุดท้ายด้วยเถิด” พระองค์ได้ทรงตอบว่า “สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธ สัจธรรม ฉันจะให้สิ่งจำเป็นแห่งชีวิตในโลกนี้แก่ พวกเขา และหลังจากนั้น ฉันจะส่งเขาไปสู่การลงโทษของไฟนรก และนั่นเป็นปลายทางอันชั่วช้า ที่สุด”⁷

وَإِذْ قَالَ لِإِبْرَاهِيمَ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا
بَلَدًا ءَامِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ
مَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ
أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾

⁷ ในสมัยโบราณ คาบสมุทรอาหรับเป็นแผ่นดินที่แห้งแล้งที่สุดในโลก พื้นที่ที่มีแต่ทรายและหินไม่เหมาะที่จะทำการเพาะปลูกใดๆ ที่เย็บไปกว่านั้นก็คือ มันเปิดให้มีการโจมตีจากภายนอกด้วย สี่พันปีที่แล้ว อับรฮัม ได้ถูกบัญชาให้นำครอบครัวของเขามายัง “หุบเขาที่ไม่มีการเพาะปลูก” ในส่วนหนึ่งของแผ่นดินอาหรับที่เรียกกันว่าอิญาซและตั้งถิ่นฐานพวกเขาที่นั่น

อับรฮัมน้อมรับเจตนาธรรมณ์ของพระเจ้าโดยไม่มีการลังเลแม้แต่ชนิดเดียว เมื่อเขานำครอบครัวของเขามายัง “หุบเขาอันทุรกันดาร” แห่งนี้ เขาได้วิงวอนต่อพระเจ้า “โอ้พระเจ้าของฉัน ฉันได้ทำตามคำบัญชาแล้ว ตอนนี้ โปรดฟังคำเรียกร้องของบ่าวของพระองค์และทำให้เมืองนี้เป็นสถานที่แห่งความสันติและโปรดจัดเตรียมปัจจัยพิเศษเพื่อความต้องการของผู้อาศัยที่นี่ด้วยเถิด เพราะแผ่นดินที่พวกเขาอาศัยอยู่ไม่สามารถเพาะปลูกได้” คำวิงวอนของอับรฮัมมีถูกตอบรับ แผ่นดินอิญาซยังคงเป็นที่พำนักอันสันติและอุดมสมบูรณ์จนถึงปัจจุบัน

ชีวิตทั้งหมดของผู้ศรัทธาต้องถูกใช้ไปเพื่อการแสดงความเคารพสักการะ ไม่ว่าจะอยู่ในมุมไหนที่ไกลสุดของโลก เขาต้องจำไว้ตลอดเวลาว่าวันหนึ่งเขาจะกลับไปหาพระเจ้า เขาต้องไม่เป็นสาเหตุให้เพื่อนร่วมโลกของเขาต้องได้รับอันตราย และสำหรับแผ่นดินที่เขาอาศัยอยู่นั้น มันต้องถูกถือว่าเป็นสถานที่แห่งการเคารพสักการะและรักษามั่นไว้ให้พ้นจากมลพิษทั้งปวง ถึงแม้เขาจะอยู่ในโลกนี้ทางร่างกาย แต่หัวใจและความคิดต้องจดจ่ออยู่กับพระเจ้า ชีวิตของเขาต้องวนเวียนอยู่รอบพระองค์เท่านั้น ชีวิตทั้งหมดของเขาต้องเป็นหัวใจที่ยอมจำนนต่อพระองค์ ศาสนาที่ถูกต้องเรียกร้องบางอย่างต่อทุกคนหรือบางครั้งแม้แต่ต้องการให้นำลูก ๆ ของเขาไปยังสถานที่แห่งหนึ่งแห่งแล้งและเพาะปลูกไม่ได้ อย่างเช่นหุบเขาของอับรฮัม อะไรก็ตามที่ถูกสืบทอดมา เขาต้องปฏิบัติตามคำบัญชาของพระเจ้าและโดยการวิงวอนต่อพระเจ้าเท่านั้นที่พระองค์จะทำให้ความพยายามของเขาประสบความสำเร็จ มันอาจเป็นไปได้ว่าพระเจ้าจะทำให้ดำนาคูออกมาจากทะเลทรายที่แห้งแล้งและทำให้ต้นอ่อนของพืชพรรณงอกขึ้นมาจากแผ่นดินที่แห้งแล้ง

ความมั่งคั่งและความเจริญอันใดก็ตามที่เราได้รับในชีวิตนี้ในตัวของมันเองไม่ได้รับรองว่าคนผู้นั้นได้รับการพิจารณาโดยพระเจ้าให้เป็นผู้นำมนุษย์ชาติ ทุกสิ่งที่มีมนุษย์ได้รับเป็นสิ่งที่ถูกใช้เพื่อทดสอบเขาและไม่มีใครได้รับการยกเว้นจากการถูกพระเจ้าทดสอบ ความเป็นผู้นำเป็นสิ่งมีชีวิตที่ชั่วคนผู้นั้นได้รับการคัดเลือกโดยพระเจ้าให้เป็นตัวแทนของพระองค์ในชาติต่างๆของโลก และเฉพาะบรรดาผู้ที่พระเจ้าพบว่าเหมาะสมเท่านั้นที่จะเป็นตัวแทนนำศาสนของพระองค์มายังโลกใบนี้

127 และจงนึกถึงเมื่ออิบรอฮีมและอิสมาอีล
ได้ก่อ กำแพงของบ้านหลังนี้ (เขาทั้งสอง
ได้วิงวอนว่า) “พระผู้อภิบาลของเรา โปรด
รับงานนี้จากเราด้วย เกิด แท้จริง พระองค์
คือผู้ทรงไต่ฝัน ผู้ทรงรอบรู้” 128 พระผู้
อภิบาลของเรา โปรดทำให้เราทั้งสอง เป็นผู้
นอบน้อมต่อพระองค์ และโปรดให้ลูกหลาน
ของเราเป็นชนชาติที่นอบน้อมต่อพระองค์
โปรด สอนเราให้รู้ถึงการปฏิบัติศาสนกิจของ
เราและโปรด นิรโทษเราโดยปราณีด้วยเกิด
แท้จริงพระองค์คือ ผู้ทรงนิรโทษโดยปราณี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁷

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ
الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ
أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا
وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً
مُّسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا
إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾

⁷ พระเจ้าได้กำหนดให้มีการจัดตั้งศูนย์กลางของการเรียกร้องเชิญชวนสู่อิสลามขึ้นในอิญาซ พระเจ้า
ได้เลือกอับราฮัมและครอบครัวของเขาให้มาตั้งศูนย์กลางนี้และได้จัดเตรียมปัจจัยไว้ให้เพื่อให้เป็น
ไปตามนั้น ถ้อยคำที่อับราฮัมและอิสมาอีลกล่าวเมื่อเขาทั้งสองกำลังสร้างบ้านของพระเจ้าในมักกะฮ
นอกจากการวิงวอนต่อพระเจ้าแล้วเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงความจงรักภักดีอย่างไม่หวั่นไหวต่อแผนการ
ของพระเจ้า การวิงวอนเช่นนี้เองที่เป็นที่พึงพอใจที่สุดต่อพระเจ้า ดังนั้น พระองค์จึงรับคำวิงวอนของ
คนทั้งสองและदान้ำที่ถาวรของชีวิตทางจิตวิญญาณสำหรับคนทั้งโลกพุ่งออกมาจากทะเลทรายที่
แห้งแล้งแห่งอาหรับ ชื่อของน้ำพุนี้คืออิสลาม สำหรับคนที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในทะเลทรายนี้ นั่นคือลูก
หลานของอิสมาอีล พระเจ้าได้ทำให้พวกเขาเป็นผู้สนับสนุนแนวทางอิสลามที่กระตือรือร้น พระองค์
ทำให้พวกเขาสามารถเผยแพร่ถ้อยคำของพระองค์ออกไปอย่างกว้างไกล พระองค์ได้อาศัยคนเหล่านี้
นอกให้มนุษย์ได้รู้ว่าพวกเขาควรทำอะไรให้พระเจ้าพึงพอใจทั้งนี้เพื่อที่พระองค์จะได้หันไปหา
พวกเขาด้วยความเมตตา ยิ่งลูกหลานอิสมาอีลนี้เองที่มีคนสุดท้ายได้ถูกส่งมาและเป็นครั้งแรกใน
ประวัติศาสตร์ที่แบบแผนของนบีทั้งหมดได้ถูกบันทึกไว้สำหรับลูกหลานเพื่อที่คนรุ่นหลังจะได้ทำ
ตาม

129 พระผู้อภิบาลของเรา โปรดส่งศาสนทูตคนหนึ่งจาก พวกเขามายังพวกเขา เพื่ออ่านสิ่งที่พระองค์ประทานมา แก่พวกเขา^ก และสอนคัมภีร์^ขและวิทยปัญญา^ค แก่พวกเขา และขัดเกลาชีวิตของพวกเขาให้สะอาดแท้จริง พระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

130 แล้ว ใครเล่าที่จะหันเหออกไปจากแนวทางของอิบรอฮีมอนก จากผู้ที่โนดเขลา? แน่นอน อิบรอฮีมคือผู้ที่เราได้เลือกมาเพื่อรับใช้เราในโลกนี้ และในปรโลก เขาจะอยู่ในหมู่ กัลยาณชน

رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾ وَمَنْ يَرْغَبْ عَن مِّلَّةٍ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾

^ก หน้าทีแรกก่อนอินโฑของศาสนทูตของพระเจ้าคือการอธิบายสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ซึ่งเป็นข้อพิสูจน์ถึงความยิ่งใหญ่และอำนาจของพระองค์ พระเจ้าได้แนะนำสัญญาณอันสุดคณานับเข้าไปในธรรมชาติของมนุษย์เช่นเดียวกับโลกภายนอกเพื่อให้มนุษย์ได้รู้จักพระผู้สร้างของพวกเขา แต่สัญญาณเหล่านี้ต้องถูกเปิดเผยโดยศาสนทูตของพระเจ้า พระองค์ได้แบ่งความรู้สึทพระเจ้าทางภายในให้พวกเขาเพื่อที่พวกเขาจะให้เห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

^ข คัมภีร์ในที่นี้หมายถึงกุรอาน หน้าทีประการทีสองของนบีคือการเป็นผู้รับวะนะ(วะฮีย์)จากพระเจ้า และจะต้องนำสาส์นของพระเจ้าไปยังมนุษย์

^ค “วิทยปัญญา” ในที่นี้หมายถึงความเข้าใจอย่างถ่องแท้ เมื่อความเข้าใจถ่องแท้เกิดขึ้นภายในมนุษย์เขาจะสามารถมองเห็นสัญญาณของพระเจ้าได้ลึกซึ้ง เหมือนบีหล้อหลอมตัวเองตามคำสอนของกุรอาน แสงสว่างแห่งวิทยปัญญาจะลุกโชนขึ้นภายในตัวท่าน เป็นการสร้างระดับจิตสำนึกอันสูงส่งขึ้นนี้เป็นการทำให้ท่านสามารถไปถึงข้อสรุปทีถูกต้องในทุกเรื่องทีพระเจ้าต้องการ

^ง “การขัดเกลาให้สะอาด” หรือตักยะฮ์ในที่นี้หมายถึง “การทำให้อะไรบางอย่างปลอดจากสิ่งทีไม่ดีงาม” ในบริบทนี้ มันหมายถึงการทำให้มนุษย์สามารถขัดเกลาตัวเองให้พ้นจากอิทธิพลไม่ดีทั้งหมดทีเกิดจากสภาพแวดล้อมของพวกเขา เป้าหมายสุดท้ายของนบีคือการทำให้วิญญาณเช่นนั้นซิมซับบรับเอาความรักเพื่อพระเจ้าและอุทิศตนเพื่อพระองค์ โดยปลอดจากความสับสนทุกอย่างทีมาจากการหลอมทางจิตใจจากโลกรอบ ๆ เขาซึ่งเป็นอะไรบางอย่างทีพระเจ้าเองได้เตรียมไว้ให้แล้วสำหรับบรรดาบ่าวผู้ศรัทธาของพระองค์

131 เมื่อพระผู้อภิบาลของเขากล่าวแก่เขาว่า “จง นอบน้อม” เขาได้ตอบรับทันทีว่า “ฉันได้นอบน้อม ต่อพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกแล้ว” 132 ในทำนองเดียวกัน อิบรอฮีมได้ส่งลูกๆของเขาให้ปฏิบัติตาม แนวทางเดียวกัน และยะกูบก็ได้ส่งบรรดาลูกๆของเขาเช่นกันว่า “ลูกๆของฉันเอ๋ย พระเจ้าได้ทรงเลือกศาสนาให้พวกเจ้าแล้ว ดังนั้น จงดำรงสภากการ ยอมจำนนไว้จงกว่าพวกเจ้าจะตาย”^๗

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْتُ
لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾ وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ
بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ يَبْنِي إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى
لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾

^๗ ศาสน์ที่นบีมุฮัมมัดนำมาสอนนั้นเป็นศาสน์เดียวกับที่อิบรอฮีมสอน แต่บรรดาชาวคัมภีร์ที่ทะเลาะกันว่าเป็นผู้ปฏิบัติตามอิบรอฮีมกลับมาผู้คนต่อตานั้นนี้ ทำไมพวกเขาถึงทำเช่นนั้น? เหตุผลก็คือศาสนาที่นบีมุฮัมมัดนำมาสอนและที่อิบรอฮีมสอนก่อนหน้าท่านคือศาสนาอิสลาม ตอนนี อีสลามหมายถึงการยอมจำนนต่อพระเจ้า และศาสนานี้เองที่อิบรอฮีมได้ส่งต่อไปยังลูกหลานของท่าน แต่ศาสนาที่ชาวคัมภีร์ปฏิบัติกันนั้นไม่เกี่ยวข้องอะไรกับการยอมจำนนต่อพระเจ้าเลยด้วยการทำอะไรตามใจต้องการและไม่ยอมเปลี่ยนแปลงการใช้ชีวิต พวกเขาปล่อยให้ศาสนาของพวกเขาตกต่ำกลายเป็นพิธีกรรมไร้แก่นสารซึ่งพวกเขาเชื่อว่าจะทำให้พวกเขาเข้าสู่สวรรค์ แต่ในศาสนาที่นบีมุฮัมมัดสอนใครจะรอดพ้นได้ก็โดยการปฏิบัติของคนผู้นั้น แต่ชาวคัมภีร์คิดว่าการที่พวกเขามีความเกี่ยวข้องกับชาติของนักบุญและนี่เป็นการเพียงพอแล้วที่จะทำให้พวกเขาได้รับการไถ่โทษ ดังนั้น จึงมีโลกแห่งความแตกต่างระหว่างอิสลามศาสนาที่แท้จริงของอิบรอฮีมและศาสนาที่ชาวคัมภีร์ปฏิบัติและอ้างว่ามาจากอิบรอฮีม ศาสนาที่ถูกต้องหมายถึงการยอมรับทางนำของพระเจ้าซึ่งถูกประทานแก่มนุษย์ผ่านทางบรรดานบี ในขณะที่ศาสนาที่ชาวคัมภีร์ปฏิบัตินั้นวางพื้นฐานอยู่บนมรดกแห่งชาติของพวกเขาเอง ซึ่งเป็นเรื่องราวที่บรรพบุรุษของพวกเขาเล่าสืบทอดต่อกันมาหลายชั่วรุ่น

133 สูเจ้าอยู่ที่นั่นด้วยหรือไม่เมื่อตอนที่เย็บ กีบใกล้ตาย? เขาได้ถามลูกๆของเขาว่า “หลังจากฉันแล้ว พวกเจ้า จะเคารพสักการะ ผู้ใด?” พวกเขาบอกว่า “เราจะเคารพ สักการะพระเจ้าของท่าน พระเจ้าของบรรพบุรุษของท่าน ของอิบรอฮีมและอิสมาอีลและอิสฮากเป็นพระเจ้าองค์ เดียว และเราเป็นผู้ นอบน้อมต่อพระองค์”¹³⁴ พวกเขา คือหมู่ชนที่ได้ล่องลับไปแล้วสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ จะเป็น ของพวกเขาและสิ่งที่สุเจ้าได้ทำไว้จะเป็นของสุเจ้า สูเจ้า จะไม่ถูกสอบถามเกี่ยวกับ การงานของพวกเขาⁿ

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن
بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ
آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
إِلَهًا وَاحِدًا وَحَنُّنٌ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾
تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

ⁿ การยึดมั่นในตัวนักบุญและนบีที่มีชีวิตหรือตายไปแล้วทำให้คนผู้นั้นมีความคิดผิดๆในเรื่องความปลอดภัย มันทำให้เขาคิดว่าแค่ใครยึดมั่นอยู่กับนักบุญหรือนบีในชีวิตนี้ เขาคนนั้นจะอยู่กับคนเหล่านั้นในชีวิตหน้าด้วย มันทำให้เขารู้สึกว่าการทำดีส่วนเกินของพวกเขาคือชดเชยข้อบกพร่องผิดพลาดของพวกเขา ชาวคัมภีร์จมอยู่ในความหวังรูปแบบนี้จนถึงขนาดที่ว่าพวกเขาได้คิดความเชื่อเรื่องการรอดพ้นโดยบรรพบุรุษขึ้นมาโดยฝากความหวังทั้งหมดของพวกเขากับความศักดิ์สิทธิ์ของผู้อาวุโสของพวกเขา แต่มันเป็นการหลอกลวงตัวเองที่คิดว่าใครคนหนึ่งจะได้รับรางวัลตอบแทนจากการงานของอีกคนหนึ่ง ในความเป็นจริงแล้ว ทุกคนจะเก็บเกี่ยวรางวัลตอบแทนและรับภาระการลงโทษสำหรับสิ่งที่ตัวเองได้ทำไว้ ไม่มีใครจะได้รับรางวัลหรือได้รับการลงโทษแทนกันได้ในเรื่องการงานที่ทำไว้ในโลกนี้

ใครที่ยอมจำนนต่อพระเจ้าจะพบว่าเขาต้องเผชิญกับความทุกข์ลำบากมากมายในชีวิตนี้ ความหวังและความทะเยอทะยานทางโลกของเขาไม่จำเป็นต้องประสบความสำเร็จก็ได้ แต่คนที่ยังมั่นในความศรัทธาจะไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เขาจะบุกบันพากเพียรเพื่อให้แน่ใจว่าเขาจะจากโลกนี้ไปในฐานะผู้ศรัทธา ทั้งนี้เพื่อที่เขาจะสามารถมองเห็นความจำริญของพระเจ้าในโลกหน้าได้

135 พวกเขาบอกว่า “จงเป็นยิวหรือเป็นคริสเตียนเถิด แล้วพวกเจ้าจะได้อยู่ในทางนำ” จงกล่าวแก่พวกเขาเถิด ว่า “ไม่ เราเชื่อในความศรัทธาของอิบรอฮีมที่หันไปสู่อำนาจพระเจ้า เขาไม่ได้อยู่ในหมู่ผู้นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้า”⁷ จงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า “เราศรัทธาในพระเจ้าและ ทางนำที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เรา และที่ได้ถูกประทานลงมาแก่อิบรอฮีมอิสมาอีล อิสฮาก ยะกูบ และลูกหลาน ของเขาและที่ได้ถูกประทานแก่มูซา ฮีซาและที่ได้ถูก ประทานแก่บรรดานบีจากพระผู้อภิบาลของเขาทั้งหลาย เรามิได้จำแนกคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขา และเราเป็น ผู้มอบน้อมต่อพระองค์”⁷

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصْرَىٰ تَهْتَدُوا ۗ قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۗ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾ قُولُوا ءَأَمْنَا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾

⁷ ศาสนาที่มีมุฮัมมัดสอนเป็นศาสนาของนบีอิบรอฮีม ศาสนาที่ชาวยิวและชาวคริสเตียนอ้างว่าเป็นผู้รับถือ แล้วทำไมพวกเขาจึงหันหลังให้ให้มีมุฮัมมัด? เหตุผลสำหรับเรื่องนี้ก็คือศาสนาที่มีมุฮัมมัดนำมาสอนคนให้นึกถึงพระเจ้า สอนให้อุทิศตนต่อพระองค์ แต่สำหรับชาวคัมภีร์ ศาสนามีความหมายที่ต่างไปจากนั้น สำหรับพวกเขา ศาสนาได้ถูกลดลงมาเป็นสัญลักษณ์ของความภูมิใจแห่งชาติ แต่ศาสนาที่นบีนำมาสอนทำให้ความภาคภูมิใจนี้เจ็บปวด ดังนั้น พวกเขาจึงต่อต้านท่าน บรรดาผู้ที่ถือว่าเผ่าพันธุ์ของพวกเขาเหนือกว่าเผ่าพันธุ์อื่นไม่สามารถยอมรับสัจธรรมเมื่อมันแสดงตัวเอในบางชนชาติที่ไม่ใช่ชนชาติของตัวเอง พวกเขาจะเชื่อในบรรดานบีที่มาจากคนของพวกเขาเอง ไม่ใช่คนที่ปรากฏตัวท่ามกลางดินอื่นนอกเผ่าพันธุ์ของพวกเขา ลักษณะอย่างเดียวกันที่พวกเขายอมรับคือผู้ที่เป็นคนในเผ่าพันธุ์ของพวกเขาเท่านั้น ในทางตรงข้าม บรรดาผู้ที่มองศาสนาว่าเป็นการเคารพสักการะพระเจ้าจะยอมรับสัจธรรมทุกอย่างที่พระเจ้าส่งมาไม่ว่าใครเป็นผู้สอน สำหรับผู้มีความรู้ทางศาสนา การยอมรับว่ามีมุฮัมมัดเป็นศาสนานูตคนสุดท้ายของพระเจ้าไม่ใช่เรื่องยากที่เกินความเข้าใจ ไม่มีอะไรขัดขวางพวกเขาจากการมองเห็นศาสนาของศาสนาที่นบีนำมา ลึกลงไปในหัวใจของพวกเขา พวกเขาอาจจะประกาศว่าสิ่งที่พวกเขาทำนั้นเป็นสัจธรรม แต่พวกเขาไม่ยอมรับนบีมุฮัมมัดว่าเป็นนบีคนสุดท้ายที่พระเจ้าได้ส่งไว้ เพราะเหตุผลต่างๆว่าพวกเขาไม่ยอมรับและตำแหน่งที่สูงกว่า เช่นเดียวกับที่คนก่อนหน้าได้รับคุณค่าที่อยู่ดีธรรมของพวกเขาเป็นรายบุคคลฉันใด ชนรุ่นหลังๆก็จะได้รับสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้เอง เพราะสัจธรรมเป็นเรื่องบุคคล ไม่ใช่เรื่องของบรรพบุรุษ ความผิดของชาวคัมภีร์คือการคิดว่าคนร่วมสมัยและคนรุ่นต่อมาจะได้รับรางวัลตอบแทนสำหรับความดีบรรพบุรุษของตัวเองได้ทำไว้ ความคิดเรื่องบาปแต่กำเนิดที่ชาวคริสเตียนยึดถือก็กั้นหนั้นหมายความว่าบาปได้ถูกส่งต่อกันมาจากรุ่นหนึ่งสู่รุ่นอีกรุ่นหนึ่ง ความเชื่อเช่นนี้ไม่มีพื้นฐานอยู่ในสัจธรรม ทุกคนจะได้รับรางวัลตอบแทนจากพระเจ้าตามการกระทำของแต่ละคน ไม่มีใครสามารถรับผิดชอบการกระทำของคนอื่น

137 ถ้าพวกเขาครัทธาอย่างทีสุเจ้าครัทธา พวกเขา ก็อยู่ในทางนำแต่ถ้าพวกเขาหันกลับ จงรู้ไว้ว่าพวกเขาเป็นผู้ถือรั้นในการเป็นศัตรู จงมั่นใจได้เลยว่า พระเจ้านั้นเพียงพอแล้วที่จะป้องกันสุเจ้าจากพวกเขา พระองค์ทรงได้ยินทุกสิ่งและทรงรอบรู้ทุกสิ่ง 138 เรา ใช้สีย้อมของพระเจ้า และใครเล่าที่จะมีการย้อมที่ดีกว่า พระเจ้า ? และเราเป็นผู้เคารพสักการะพระองค์ 139 (โอ้นบี) จงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า “พวกท่านได้เถียง เราเกี่ยวกับพระเจ้ากระนั้นหรือทั้งๆที่พระองค์คือพระ ผู้อภิบาลของเราและพระ ผู้อภิบาลของพวกท่าน? เรา มีการงานของเราและพวกท่านก็มีการงานของพวกท่าน และเราเป็นผู้อุทิศตนต่อพระองค์ท่านนั้น 140 พวกท่าน อ้างว่าอิบรอฮีม อิสมาอีล อิสฮาก ยะกูบ และลูกหลาน ของพวกเขาเป็นยิวหรือ คริสเตียนกระนั้นหรือ ?” จง ถามพวกเขาว่า “พวกท่านรู้ดีที่พระเจ้ากระนั้นหรือ? และผู้ใดเล่าจะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ปิดบังคำยืนยันที่พระเจ้าได้มอบหมายให้แก่เขา ? และพระเจ้ามิทรงเมินเฉย ในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำ¹⁴¹ พวกเขาคือหมูชนที่ไต่ ล้างลับไปแล้ว และพวกเขาจะถูกตอบแทนสำหรับสิ่งที่ พวกเขาได้ทำไว้ และพวกท่านจะไม่ถูก สอบถามในสิ่งที่ พวกเขาได้กระทำไป”^ก

فَإِنْ ءَامَنُوا بِمِثْلِ مَا ءَامَنَ بِهِ فَقَدِ
 اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقِ
 فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ
 الْعَلِيمُ ﴿١٣٨﴾ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ
 مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَخُنُّ لَهُ عَبْدُونَ
 ﴿١٣٩﴾ قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا
 وَرَبُّكُمْ وَلِنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلَكُمْ
 وَخُنُّ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٤٠﴾ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ
 إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
 وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ
 نَصَارَى قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ
 أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ
 اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾
 تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
 وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا
 كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٢﴾

^ก ถ้าความครัทธาจะเป็นสิ่งที่ทำให้พระเจ้าพอใจ มันก็ต้องเหมือนกับความครัทธาของบรรดาสาวกของนบีความพิเศษของครัทธานี้ก็คือมันเป็นการยอมรับสัจธรรมในระดับที่เข้าใจได้ มันเป็นความครัทธาในสัจธรรมเพื่อสัจธรรม แต่ไม่ได้กลายเป็นสิ่งที่หาได้ยากในสังคมที่เทอดทูนคำพูดของนบีในสมัยโบราณที่ถือว่าอะไรก็ตามที่ถูกเล่าสืบทอดต่อกันมานับร้อยศตวรรษว่ามีความศักดิ์สิทธิ์เป็นสัจธรรม ความเชื่อใน “สัจธรรม” ที่ต่อเนื่องกันมาโดยมีเทพนิยายและตำนานประราเช่นนั้นได้กลายเป็นความภาคภูมิใจแห่งชาติจนถึงขนาดที่ว่า การเชื่อเป็นอย่างอื่นถือเป็นการปฏิบัติสมรรถกอันยิ่งใหญ่จากอดีต ไม่เหมือนกับบรรดานบีในอดีตผู้ยิ่งใหญ่ที่ได้รับการยกย่องเยินยอในประวัติศาสตร์ของพวกเขา นบีมุฮัมมัดได้ออกมาปรากฏตัวต่อโลกโดยไม่มีตำนานมากมายมาทำให้คำพูดของท่านมีน้ำหนัก เมื่อสัจธรรมยืนอยู่ได้ด้วยตัวมันเองโดยไม่ต้องมีประวัติศาสตร์หรือตำนานมาสนับสนุนดังที่เป็นในสมัยของนบี คนที่รับสัจธรรมกับมันเพราะเหตุผลอันบริสุทธิ์และง่าย ๆ ว่ามันคือสัจธรรม นี้คือความเชื่อที่พระเจ้ารับรู้และยอมรับ นี่คือการครัทธาที่แท้จริง ความครัทธาที่เข้มแข็งมั่นคงและบริสุทธิ์เท่านั้นที่พระเจ้ายอมรับ

142 พวกคนโง่เขลาจะถามว่า “อะไรที่ทำให้พวกเขา หันเหอกจากทิศทางที่พวกเขาเคยหันไปในเวลาหมาซ?” จึงบอกพวกเขาว่า “ทั้งตะวันออกและตะวันตกเป็นของพระเจ้า พระองค์จะทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ให้อยู่ในหนทางที่เที่ยงตรง”^๗

﴿ سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيْنَاهُمْ عَنْ قِبَلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾

^๗ กิบละฮฺเป็นทิศทางที่มุสลิมหันหน้าไปในตอนหมาซ ทิศทางนี้มีความเกี่ยวข้องกับรูปแบบของการหมาซ กิบละฮฺถูกกำหนดขึ้นมาเพื่อที่ผู้หมาซจะได้มีรูปแบบที่เป็นระเบียบ พระเจ้าสามารถเปลี่ยนมันตามที่พระองค์ประสงค์ เพราะไม่ว่าใครจะหันไปทิศทางทางใด เขาจะหันไปยังพระองค์ ทิศทางที่พระองค์ทรงกำหนดไว้คือทิศทางที่เราต้องหันหน้าในตอนที่เราหมาซโดยไม่คำนึงว่าจะเป็นที่อะไร ก่อนการมาของอิสลาม ผู้คนสักการะพระเจ้าโดยหันหน้าไปทางเมืองเยรูซาเล็ม กิบละฮฺเก่านี้เป็นสิ่งที่คนคิดว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์และไม่สามารถล่วงละเมิดได้ ในปีที่สองหลังจากนั้นมีมุฮัมมัดอพยพไปยังมะดีนะฮฺ ท่านถูกบัญชาให้เปลี่ยนทิศของการหมาซโดยหันหน้าไปยังมักกะฮฺแทนเยรูซาเล็ม บางคนไม่สามารถรับการเปลี่ยนแปลงนี้ได้ พวกเขาคิดว่าเป็นไปได้อย่างไรที่จะมีที่อื่นเป็นกิบละฮฺในเมืองเยรูซาเล็มเป็นกิบละฮฺมาตั้งนานแล้ว? ผู้ต่อต้านอิสลามได้ใช้การเปลี่ยนกิบละฮฺนี้เป็นเหตุผลในการแพร่ข่าวลือสารพัดเกี่ยวกับบิรเราะฮฺมุฮัมมัด พวกเขาบอกว่า “เป็นไปได้อย่างไรที่บิรเราะฮฺนี้มาเป็นศัตรูต่อพวกเขา? นี่เป็นการแสดงว่าเขามีวัตถุประสงค์เพียงอย่างเดียวที่มุ่งร้ายต่อชาวยิว” บางคนดูหมิ่นคำกล่าวอ้างเป็นนบีของท่านด้วยซ้ำ พวกเขาบอกว่า “เขามีความคิดสองอย่างในการปฏิบัติภารกิจของเขา บางครั้ง เขาหันหน้าไปทางเยรูซาเล็ม บางครั้งเขาหันหน้าไปยังมักกะฮฺ” บางคนกล่าวว่า “ถ้ากิบละฮฺในมักกะฮฺเป็นกิบละฮฺจริง การหมาซของมุสลิมที่หันไปทางเยรูซาเล็มก็สูญเปล่าหมดแล้ว”

ที่กล่าวมานี้เป็นข้อโต้แย้งบางอย่างที่ผู้ต่อต้านบิรเราะฮฺสร้างขึ้นมา ผู้ศรัทธาที่แท้จริงซึ่งไม่ได้สนใจในด้านนอกของศาสนาไม่ปล่อยให้สิ่งทีกล่าวมานี้มีผลต่อพวกเขา พวกเขาตระหนักว่ามันไม่ใช่ทิศทางของการหมาซที่เป็นสิ่งสำคัญ แต่คำบัญชาของพระเจ้าต่างหาก พระเจ้าจะกำหนดกิบละฮฺใดๆก็ได้เมื่อพระองค์ทรงประสงค์ อะไรก็ตามที่พระองค์ทรงกำหนดต้องปฏิบัติตาม คำบัญชาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงกิบละฮฺได้ถูกประทานมาในเดือนที่สิบเจ็ดหลังจากท่านบิรเราะฮฺไปยังมะดีนะฮฺ ในตอนนั้น ท่านบิรเราะฮฺอยู่กับสาวกกลุ่มหนึ่ง ที่นั่นที่คำบัญชาถูกประทานมา ทุกคนได้หันจากเยรูซาเล็มไปยังมักกะฮฺ 160 องศาจากทางตะวันตกเฉียงเหนือไปทางใต้ในขณะที่ยังหมาซอยู่

143 ดังนั้น เราจึงได้ทำให้สุเจ้าเป็นประชาชาติสายกลาง เพื่อที่ว่าสุเจ้าจะได้เป็นพยานต่อมนุษยชาติและศาสนทูต จะได้เป็นพยานต่อสุเจ้า เราได้กำหนดทิศทาง การนมาซ ที่สุเจ้าเคยหันหน้าไปก่อนหน้านั้นแล้ว เพื่อที่จะแยกว่าใคร คือผู้ปฏิบัติตามศาสนทูตและใครที่หันหลังให้เขาเป็นที่ ชัดเจน นี่เป็นข้อทดสอบที่หนัก แต่มีใช้สำหรับบรรดาผู้ ที่พระเจ้าได้ทรงนำทาง พระเจ้าจะไม่ปล่อยให้ความ ศรัทธาของเจ้าสูญเปล่า จงแน่ใจได้เลยว่าพระเจ้าเป็นผู้ ทรงเอ็นดูและผู้ทรงเมตตาต่อปวงมนุษย์เสมอ⁷

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۗ وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعَ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ ۗ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۗ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ

رَحِيمٌ ﴿١٤٣﴾

⁷ ในฐานะเป็นตัวกลาง บรรดาคนมีก่อนหน้านี้ได้รับทางนำจากพระเจ้าและนำทางนำนั้นไปบอกผู้คน กระบวนการนี้ยังคงดำเนินอยู่เป็นเวลาหลายพันปีจนกระทั่งนบีมุฮัมมัดปรากฏขึ้นเป็นข้อสุดท้ายของสายโซ่แห่งการเป็นนบี แต่แม้การมีนบีจะสิ้นสุดลง การนำสาส์นของพระเจ้าไปยังผู้คนยังคงต้องมีอยู่ต่อไป คนรุ่นแล้วรุ่นเล่านับจำนวนไม่ถ้วนได้เกิดมา ก่อนพวกเขาตาย พวกเขาต้องได้รับการบอกถึงความจริงแห่งชีวิตคำบัญชาของพระเจ้า หลังการเสียชีวิตของนบีมุฮัมมัด ความรับผิดชอบนี้ได้ตกอยู่กับมุสลิม ตอนนี เมื่อการมีนบีสิ้นสุด ประชาคมมุสลิมทั้งหมดยืนอยู่ระหว่างพระเจ้ากับผู้คนซึ่งเป็นตำแหน่งที่ก่อนหน้านี้อันบรรดาคนมีเคยยืนอยู่

นี่มิใช่รางวัลตอบแทนสำหรับความเหนือกว่า แต่เป็นความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อที่การวางแผนทางสังคมและแผนเชิงชุมชนผู้คนผู้อิสลาม(การตะอะวะฮฺ)จะได้เป็นไปในทางเดียวกัน มุสลิมต้องเป็นผู้ปฏิบัติภารกิจนี้ ต้องทำให้มันเป็นเป้าหมายสำคัญของพวกเขาและพร้อมที่จะเสียสละทุกสิ่งที่เขามีเพื่อภารกิจนี้

การเปลี่ยนกิบละฮฺเป็นสัญญาณหนึ่งที่พระเจ้าได้เอาพวกเขาถูกลานอิสราเอลออกไปจากตำแหน่งความเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณและและได้แต่งตั้งสาวกของนบีมุฮัมมัดขึ้นมาแทน ตอนนี ก็อะบิฮฺจะยังคงอยู่จนวันอาสาน เป็นจุดรวมสำหรับการเรียกร้องของศาสนนาของพระเจ้า เป็นศูนย์กลางสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาพระเจ้าที่แท้จริง กับมุสลิมที่ทำหน้าที่เป็น “ประชาชาติตรงกลาง” (อุมมะฮฺ วะฮฺด) หรือตัวกลางระหว่างพระเจ้าและมนุษย์ มันเป็นหน้าที่ของพวกเขาที่จะต้องนำวะนะของพระเจ้าไปยังเพื่อนมนุษย์เช่นเดียวกับที่นบีมุฮัมมัดเคยทำในสมัยของท่าน นี่คือความรับผิดชอบที่ประชาคมมุสลิมต้องปฏิบัติตลอดไป ความสำเร็จของพวกเขาในโลกนี้และโลกหน้าขึ้นอยู่กับว่าพวกเขาทำหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพมากเพียงใด

144 เราได้เห็นเจ้า (อัมมัมมัด)แห่งหน้า
 ขึ้นสู่ฟากฟ้า อยู่เบื้องๆ ดังนั้นเราจะหันหน้า
 เจ้าไปยังทิศทางที่เจ้า พอใจที่สุด ดังนั้น จง
 หันหน้าของเจ้าไปยังมัสญิดอัล ฮะรออม และ
 ไม่ว่าเจ้าจะอยู่ที่ใด จงหันหน้าของเจ้าไป
 ยังสถานที่แห่งนั้นในเวลานมาฆ บรรดาผู้ที่
 ได้รับความมึนรู้ รู้ดีว่าคำบัญชานี้เป็นความจริง
 จากพระผู้อภิบาลของ พวกเขา และพระเจ้า
 มีเป็นผู้ทรงเมินเฉยต่อการกระทำ ของพวก
 เขา ¹⁴⁵ ถึงแม้เจ้าจะนำสัญญาณทุกอย่าง
 มา แสดงแก่ชาวคัมภีร์ พวกเขาจะไม่ยอมรับ
 ทิศทางของ เจ้า และเจ้าก็จะไม่ยอมรับ
 ทิศทางของพวกเขา และ พวกเขาส่วนหนึ่ง
 จะไม่ยอมรับทิศทางของผู้อื่นดังนั้น ถ้าหาก
 เจ้ายังปฏิบัติตามความปรารถนาของพวกเขา
 เขา หลังจากที่ได้รับความรู้แล้ว เจ้าจะถูก
 ถือว่าเป็นผู้ทำ ความผิด⁷

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ
 فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ
 شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا
 كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ
 الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ
 الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٤٥﴾ وَلَيْنَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ
 وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتِهِمْ وَمَا بَعْضُهُمْ
 بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَيْنَ آتَبَعَتْ
 أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ
 الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٦﴾

⁷ นบีมุฮัมมัดจะยังไม่เปลี่ยนแปลงรูปแบบของบรรดานบีก่อนๆจนกว่าท่านจะได้รับสาส์นจาก
 พระเจ้าในเรื่องนั้น ด้วยความเชื่อตรงต่อหลักการนี้ เดิมที ท่านได้ทำให้เยรูซาเล็มเป็นทิศทางที่หันไป
 ในการนมาฆหรือกิบละฮฺ เพราะตั้งแต่สมัยของนบีสุลัยมาน บรรดานบีได้นมาฆโดยหันไปยังทิศทาง
 นี้ แต่การมาฆของอิสลามเป็นการส่งสัญญาณถึงการถอดถอนชาวยิวออกไปจากตำแหน่งของพวกเขา
 ที่เคยเป็นผู้ถือคัมภีร์แห่งความศรัทธาที่ถูกต้องมาก่อน ความศรัทธาที่ถูกต้องจะต้องถูกแยกและ
 ทำให้แตกต่างไปจากประเพณีปฏิบัติของชาวยิว ทั้งนี้เพื่อนั้นจะได้ปรากฏในรูปแบบที่บริสุทธิ์ไร้ข้อ
 ผิดพลาด ด้วยเหตุผลนี้ ท่านนบีจึงรอคอยคำสั่งให้เปลี่ยนแปลงกิบละฮฺด้วยความกระวนกระวาย ใน
 ปีที่สองหลังจากการอพยพไปยังมะดีนะฮฺ ท่านจึงได้รับคำบัญชา ก่อนหน้านี้ บรรดานบีที่มาจากชาว
 ยิวได้รับการบอกว่วันหนึ่งพระเจ้าจะเปลี่ยนกิบละฮฺและนบีเหล่านี้ได้บอกให้ชาวยิวรู้มาโดยตลอด
 ดังนั้น มันจึงเป็นอะไรบางอย่างที่นักการศาสนาชาวยิวต่างรอคอย แต่มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้น เช่น อับ
 ดุลลอฮฺ อิบน์ฮุสลามและมุก็อยริกที่ยืนยันว่าสิ่งทีกล่าวมานี้และยอมรับว่าพระเจ้าได้ประทานสัจธรรม
 มาทางนบีมุฮัมมัด เหตุผลที่คนส่วนใหญ่ปฏิเสธที่จะตามนบีมุฮัมมัดก็คือพวกเขาเคยทำสิ่งทีพวกเขา
 ต้องการ พวกเขายังมีความคิดบางอย่างเกี่ยวกับตำแหน่งพิเศษทีพวกเขาเคยครอบครองและพวก
 เขาได้ทำให้ความคิดนี้เป็นฐานของชีวิตและความเชื่อของพวกเขา บรรดาผู้ที่ทำอะไรตามใจตัวเอง
 จะไม่มีวันปฏิบัติตามแนวทางของเหตุผล ด้วยความดันทุรังของพวกเขา พวกเขาต้องการอะไรก็ได้
 ทีมาจากการปฏิเสธสัญญาณของพระเจ้าทีพระองค์ต้องการให้พวกเขายอมรับด้วยตัวของพวกเขา
 เอง

146 สำหรับบรรดาผู้ที่เราได้ประทานคัมภีร์ให้ ihnen พวกเขารู้ถึงสถานที่เป็นอย่างดีเหมือนกับพวกเขา รู้จักลูกๆ ของพวกเขาเอง แต่ถึงกระนั้น พวกเขา บางคนได้ปิดบังความจริงต่างๆ ที่พวกเขารู้ที่อยู่¹⁴⁷ ความจริงเป็นสิ่งที่มาจากพระผู้อภิบาลของเจ้า ดังนั้นเจ้าจงอย่าอยู่ในหมู่ผู้สงสัยเกี่ยวกับเรื่องนี้⁷

الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ
كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا
مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾
الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾

⁷ เมื่อใดก็ตามที่พระเจ้าประทานสัจธรรมบางอย่างมายังโลก มันจะมีเหตุผลที่ชัดเจนสนับสนุน ดังนั้น จึงไม่มีใครที่ไม่สามารถยอมรับว่ามันเป็นความจริง บรรดาผู้ที่ไม่ยอมรับสัจธรรมได้แสดงให้เห็นว่าพวกเขาไม่เคยนึกถึงพระเจ้า เพราะถ้าหากพวกเขาเป็นเช่นนั้น พวกเขาจะยอมรับวาระของพระองค์เมื่อพวกเขาได้ยิน

บรรดาผู้ที่หาคำพูดมาเพื่อที่จะปฏิเสธสัจธรรมคิดว่าพวกเขาพบเหตุผลที่หนักแน่นมาสนับสนุนข้อโต้แย้งของพวกเขาแล้ว พวกเขาคิดว่าพวกเขายืนอยู่บนพื้นฐานที่มีเหตุผล แต่ไม่นานนัก พวกเขาได้รู้ว่าคำพูดเหล่านั้นมิใช่อะไรนอกไปจากจินตนาการที่พวกเขาเองได้สร้างขึ้นมาเพื่อตอบสนองความพึงพอใจผิดๆ ให้แก่การถือดีของพวกเขานั่นเอง

148

แต่ละประชาชาติต่างมีทิศทางที่หันไปของตนเอง ดังนั้น จึงแข่งขันกันในการทำความดี ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน พระเจ้าจะทรงนำสุเจ้ามารวมกันต่อหน้าพระองค์ แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง¹⁴⁹ ไม่ว่าเจ้าจะอยู่ที่ใด จงหันหน้าของเจ้าไปยังมัสญิดอัลฮะรออม นี่เป็นคำสั่งจากพระผู้อภิบาลของเจ้า และพระองค์ไม่เป็น ผู้เมินเฉยในสิ่งที่สุเจ้ากระทำ¹⁵⁰ ไม่ว่าเจ้าจะอยู่ที่ใด จงหันหน้าของเจ้าไปยังมัสญิดอัลฮะรออมและไม่ว่าสุเจ้า จะอยู่ที่ไหน จงหันหน้าของสุเจ้าไปทางเดียวกันนั้นใน เวลามาฆ เพื่อที่ผู้คนจะได้ไม่มีข้อโต้แย้งอันใดต่อสุเจ้า นอกจากบรรดาผู้อธรรม ดังนั้น จงอย่ากลัวพวกเขา แต่ จงกลัวฉัน เพื่อที่ฉันจะได้ให้ความโปรดปรานของฉันแก่ สุเจ้าครบถ้วนสมบูรณ์ และเพื่อที่สุเจ้าจะได้พบทาง ที่เที่ยงตรง¹⁵¹

وَلِكُلِّ وُجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيٰهَا فَاسْتَبِقُوا
 الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ
 جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 ﴿١٤٩﴾ وَمَنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ
 شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ
 مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ
 ﴿١٥٠﴾ وَمَنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ
 شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا
 كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لَعَلَّ
 يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا
 الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ
 وَاَحْشَوْنِي وَلَا تَمِ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ
 وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥١﴾

¹⁴⁹ เมื่อกะอับะฮฺในมักกะฮฺถูกกำหนดให้เป็นชุมทิศ(กิบละฮฺ)ในการมาฆ ชาวกัมกีร์ได้เริ่มถกเถียงกันว่าทิศตะวันออกหรือทิศตะวันตกเป็นทิศของพระเจ้า พวกเขาเห็นว่าเรื่องนี้มีทิศเดียวเท่านั้น แต่นั้นมิได้เป็นอะไรมากไปกว่าความงมงายของพวกเขา การเลือกบ้านของพระเจ้าให้เป็นกิบละฮฺหรือชุมทิศมิได้เป็นแค่เพียงการกำหนดทิศบางทิศเพื่อการมาฆแค่นั้น แต่มันเป็นสัญญาณหนึ่งที่บอกให้รู้ว่าถึงเวลาแล้วที่พระเจ้าจะประทานความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ที่สุดของพระองค์แก่มนุษย์ เรื่องนี้ได้ถูกตัดสินใจไว้นานแล้วว่าพระเจ้าจะส่งนบีคนสุดท้ายมายังโลกในการการตอบรับคำวิงวอนของอับราฮัมและอิสมาอีล(ดูอายะฮฺ 2:129) ตอนนี้ หนทางสู่ชีวิตอันรื่นครได้ถูกเปิดให้ทุกคนได้เห็น พระเจ้ากำลังแสดงให้เห็นความโปรดปรานอันสูงสุดของพระองค์ การนำศาสนามาถึงขั้นสุดท้ายของความสมบูรณ์ในอิสลามไม่ได้หมายความว่าศาสนาก่อนหน้านี้ไม่สมบูรณ์ ศาสนาก่อนหน้าสมบูรณ์อยู่ในตัวของมันเองอยู่แล้ว แต่คำสอนดั้งเดิมของศาสนาเหล่านั้นไม่ได้ถูกเก็บรักษาไว้ในรูปแบบดั้งเดิมอย่างถูกต้อง พระเจ้าได้ประทานศาสนาที่ถูกต้องมาครั้งแล้วครั้งเล่าใน แต่ทุกครั้งมนุษย์ได้ต่อต้านศาสนาและบิดเบือนมันหรือไม่ก็ปล่อยให้มันถูกหลงลืม ตอนที่ ศาสนาของพระองค์จึงถูกประทานลงมาในรูปแบบที่ไม่อาจลบเลือนได้ ศาสนาของพระเจ้าที่ถูกทำให้เสื่อมถอยเป็นเรื่องราวเทพนิยายหรือตำนานประราปะราตอนนี้ได้ถูกรวบรวมไว้เป็นประวัติศาสตร์ในรูปแบบที่เป็นความจริง ก่อนหน้านั้น ไม่มีรูปแบบของศาสนาที่แท้จริงถูกเก็บรักษาไว้เพื่อให้คนรุ่นหลัง แต่ตอนนี้ศาสนาที่แท้จริงได้ถูกนำมาวางไว้ต่อหน้ามนุษย์ชาติในรูปแบบที่ถาวร มีชีวิตและเป็นที่ยอมรับโดยทุกคน ดังนั้น การเปลี่ยนชุมทิศจึงหมายถึงการเปลี่ยนแปลงจากชุมทิศของการแสดงความเคารพสักการะจากทิศหนึ่งไปยังอีกทิศหนึ่งซึ่งศักดิ์สิทธิ์กว่าจึงเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสมบูรณ์ของทางนำที่พระเจ้าประทานแก่มนุษย์ชาติ

151 ดังนั้น เราได้ส่งศาสนทูตคนหนึ่งจากในหมู่สุเจ้ามายัง สุเจ้า เพื่ออ่านสิ่งที่เราประทานมาแก่สุเจ้า เพื่อขัดเกลาริชาตของสุเจ้าให้สะอาด เพื่อสอนคัมภีร์และวิททยาปัญหาแก่สุเจ้า และสอนสุเจ้าในสิ่งที่สุเจ้าไม่รู้ 152 ดังนั้น จงระลึกถึงฉัน และฉันจะนึกถึงสุเจ้า จงขอบคุณฉัน และจงอย่าเนรคุณต่อฉัน⁷

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ
يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ
وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾
فَادْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا
تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾

⁷ ในตอนสร้างกะอูบะฮ์นั้นเองที่อับราฮัมและอิสมาอีลได้วิงวอนขอให้มีนบีคนหนึ่งเกิดขึ้นในหมู่ชาวมักกะฮ์ คำวิงวอนนี้ได้ถูกตอบรับและการมาของนบีคนสุดท้ายที่มักกะฮ์ได้ถูกกำหนดไว้ ศาสนทูตหลายคนของพระเจ้าที่ยังโลกนี้เคยพูดล่วงหน้าถึงการมาของนบีมุฮัมมัดไว้

ตอนนี้ นบีคนนั้นได้มาแล้ว กะอูบะฮ์ในมักกะฮ์ได้ถูกทำให้เป็นซุมทิกของการมาสำหรับทุกคนชาติ นี่คือสัญญาของพระเจ้าที่ชี้ว่านบีที่ถูกกล่าวไว้ล่วงหน้าคนนั้นในที่สุดได้มาถึงแล้ว สำหรับคนที่จริงใจ พวกเขาไม่จำเป็นต้องมีข้อพิสูจน์ แต่กระนั้น ข้อสรุปของสัญญานี้ยังไม่พอที่จะทำให้บรรดาผู้ไม่คิดถึงพระเจ้าเจียบบลง มีแต่บรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้าที่ได้ถูกนำทางไปบนหนทางสู่พระองค์ พระเจ้าทรงจำบรรดาผู้จดพระองค์ ด้วยเหตุนี้ จึงมีแต่บรรดาผู้เกรงกลัวพระองค์เท่านั้นที่ไม่เกรงกลัวสิ่งใดอื่นนอกไปจากพระองค์

153 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงขอความช่วยเหลือด้วยความ อุตทนต์และจงนมาซ เพราะพระเจ้าจะทรงอยู่กับบรรดาผู้
 154 และจงอย่ากล่าวว่บรรดาผู้ถูกฆ่าในหนทาง ของพระเจ้านั้นตาย ความจริงแล้ว พวกเขายังมีชีวิตอยู่ แต่สูเจ้าไม่รู้
 155 แน่นอน เราจะทดสอบสูเจ้าด้วยความกลัว และความหิว และการสูญเสียทรัพย์สินชีวิตและพืชผล จง แจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้อุต

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اَسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ۝۱۵۳ وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَنْ يُقْتَلُ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَمُوْتٌۢ بَلْ اَحْيَآءٌۢ وَلٰكِنْ لَّا تَشْعُرُوْنَ ۝۱۵۴ وَلَتَبْلُوْنَكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوْعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَالتَّمْرِتِ وَنَشْرِ الصّٰبِرِيْنَ ۝۱۵۵

ⁿ ใครที่รับนับถือศาสนาในความหมายที่แท้จริงของคำ เขาผู้นั้นได้ค้นพบพระเจ้าที่แท้จริงแล้ว เขาจะใช้ชีวิตด้วยความขอบคุณและนึกถึงพระเจ้าของเขาอยู่ตลอดเวลา ชีวิตเช่นนี้เท่านั้นคือแหล่งที่มาของความสงบและความสุข แต่ความสงบและความสุขจะอยู่ในรูปที่สมบูรณ์แบบเฉพาะในโลกหน้า อันนिरันตรเท่านั้น โลกนี้มิได้ถูกสร้างมาเพื่อเป็นรางวัลตอบแทน แต่มันถูกสร้างมาเพื่อการทดสอบมนุษย์ โลกนี้เป็นสนามทดสอบ บ่าวของพระเจ้าจะเผชิญอุปสรรคต่างๆในหนทางของพวกเขาเพื่อผู้ที่ดีที่สุดในหมู่พวกเขาจะได้รับการยกแยะออกมาจากบรรดาผู้ไม่จริงใจและไม่จริงใจ อุปสรรคเหล่านี้มิให้เห็นเป็นปกติในสถานการณ์ของชีวิตประจำวัน เช่น การย้ายงานของมนุษย์ เป็นความต้องการของครอบครัว เป็นผลประโยชน์ทางโลก เป็นความกดดันทางสังคม นี่คือนิสัยที่ทำให้มีการทดสอบที่แท้จริงของชีวิต ดังนั้น เราต้องรู้ว่าเรากำลังถูกทดสอบในลักษณะใด หลังจากนั้น เราต้องหลีกเลี่ยงการตกหลุมโดยการระลึกถึงพระเจ้าและขอบคุณพระองค์สำหรับสิ่งดีงามของชีวิต

มีทางเดียวเท่านั้นที่จะประสบความสำเร็จในการทดสอบของชีวิต นั่นคือ การอดทนและนมาซ นี่เป็นการผูกพันตัวเราเองไว้กับพระเจ้าและปฏิบัติตามแนวทางแห่งสิทธธรรมอย่างมีสำนึกโดยการอดทนต่ออุปสรรคและปัญหาที่อยู่ระหว่างทาง บรรดาผู้ที่ไม่หลงออกไปจากหนทางถึงแม้จะเผชิญความยากลำบากต่างๆ คนที่อยู่กับพระเจ้าถึงแม้จะดูเหมือนไม่ได้รับประโยชน์ทางโลกเลยก็ตามคือผู้ที่ประสบความสำเร็จจากการทดสอบของชีวิตในที่สุด พระเจ้าได้สงวนความจำเริญอันนिरันตรของชีวิตโลกหน้าไว้ให้แล้วสำหรับบรรดาผู้ที่แสดงตัวเองว่าเต็มใจจะเสียสละชีวิตนี้เพื่อชีวิตหน้า

ผู้เผยแผ่สิทธธรรมต้องเสียสละอย่างยิ่งใหญ่ที่สุดในหนทางของพระเจ้า เขาต้องเผชิญกับเคราะห์กรรมและความเดือดร้อนอย่างแน่นอนจากการโต้ตอบการวิพากษ์วิจารณ์และคำเตือนของเขาคือเป็นส่วนหนึ่งในคำสั่งสอนอย่างแยกกันไม่ได้ มีน้อยคนในโลกนี้ที่เต็มใจยอมรับคำเตือนและยอมถูกตีเตียนนอกจากนี้แล้ว ผู้เผยแผ่ที่จริงใจยังสร้างความเป็นศัตรูให้แก่บางคนก็แสวงผลประโยชน์โดยทำธุรกิจ ในนามของศาสนาด้วย ความจริงใจของผู้เผยแผ่ที่แท้จริงจะเป็นสิ่งข่มขู่สถานะของพวกตนเปลวแดง ดังนั้น คนพวกนี้จะหันมาเป็นศัตรูต่อเขา ด้วยเหตุนี้ การเป็นผู้เผยแผ่จะของพระเจ้าจึงเท่ากับการเอามือไปแหยไฟ คนที่ทำงานนี้จะต้องเผชิญกับความอคติ ความเสียหายทางเศรษฐกิจและแม้แต่การถูกขับไล่ออกจากแผ่นดินของตนเอง เขาวางทั้งชีวิตและทรัพย์สินของเขาไว้กลางความหายนะ มันจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่ผู้ปฏิบัติตามแนวทางของพระเจ้าจะถูกข่มเหงรังแกในโลกนี้ แต่บรรดาผู้สูญเสียทุกอย่างเพื่อพระเจ้าเท่านั้นคือผู้คนที่แท้จริง คนที่มอบชีวิตของตนเพื่อพระองค์เท่านั้นที่จะได้รับชีวิตอันนिरันตร เพราะบรรดาผู้ที่ไม่หาทางสร้างสวรรค์ของพวกเขาในโลกชั่วคราวนี้ พระเจ้าได้เตรียมสวรรค์อันนिरันตรในโลกหน้าไว้ให้พวกเขาแล้ว

156 บรรดาผู้ที่เมื่อมีทุกข์ภัยมาประสบแก่พวกเขา พวกเขาบอกว่า “แท้จริง เราเป็นของพระเจ้าและยังพระองค์ที่ เราจะกลับไป”
157 คนเหล่านี้แหละที่จะได้รับความจำเริญและความเมตตาจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา และพวกเขาเหล่านี้แหละที่เป็นผู้อยู่บนหนทางที่ถูกตองⁿ

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾

ⁿ เมื่อคนที่รักจากไป เราจะอยู่ในสภาพของการวิงวอน การคิดอย่างลึกซึ้งและตรึกตรอง ประสพการณ์จะเตือนเขาว่าเวลาที่เขามีอยู่นั้นเหลือน้อยแล้วและความตายจะมาเรียกเขาเมื่อใดก็ได้ อย่างไรก็ตาม เรายังคงเกี่ยวข้องกับเรื่องต่างๆทางโลกจนเราไม่เคยหยุดคิดถึงวันนั้นซึ่งกำลังเข้ามาหาเราอย่างรวดเร็ว นบีมุฮัมมัดกล่าวว่า “ผู้คนนอนหลับ พวกเขาจะตื่นขึ้นต่อเมื่อพวกเขาตาย” ทันใดนั้น ความตายจะมานำท่านไปยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้าซึ่งเมื่อถึงเวลานั้น คุณจะต้องรับผิดชอบในสิ่งที่ท่านได้ทำไว้

นั่นเป็นเวลาที่ท่านจะรู้ว่าสิ่งที่ท่านทำไว้เป็นสิ่งหนึ่งและสิ่งคุณน่าจะทำเป็นอีกสิ่งหนึ่ง ครั้งหนึ่ง นบีมุฮัมมัดได้กล่าวว่าในวันแห่งการพิพากษา เท้าของมนุษย์จะยังไม่ยับเว้นเสียแต่เขาได้ตอบคำถามสี่ข้อแล้ว นั่นคือ เขาได้เงินมาจากไหน เขาใช้มันไปที่ไหน เขาใช้จ่ายหนุ่มของเขาอย่างไรและเขาใช้ความรู้ของเขาอย่างไร

พระเจ้าผู้สร้างมนุษย์ได้แบ่งชีวิตมนุษย์ออกเป็นสองส่วน นั่นคือช่วงก่อนตายและหลังตาย ช่วงก่อนตายเป็นช่วงเวลาที่ยาวนาน(เหมือนกับยอद्यูเขาน้ำแข็ง)เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาหลังความตายที่เป็นนิรันดร์ ช่วงก่อนตายเป็นขั้นของการเตรียมตัวซึ่งในช่วงนี้คุณต้องเตรียมตัวคุณเองให้มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะเข้าสวรรค์ในช่วงหลังความตาย

ชีวิตแห่งโลกนี้เป็นการทดสอบสำหรับทุกคนไม่ว่ารวยหรือจน มีอำนาจหรือไร้อำนาจ แข็งแรงหรืออ่อนแอ มนุษย์ต้องผ่านการทดสอบในทุกการทดสอบโดยดำเนินชีวิตเท่าที่จำเป็นมากกว่าชีวิตที่มีแต่ความโลภ ทั้งนี้เพื่อที่ในชีวิตโลกหน้า พระเจ้าจะอนุญาตให้เขาเข้าสวรรค์เพื่ออยู่ที่นั่นตลอดไป และไกลชีวิตพระเจ้าผู้สร้างของเขา

ในตอนที่คุณรักจากไป เราต้องไม่อยู่ในสภาพพร้อมให้ครมยคราง คัมภีร์กุรอ่านให้ความหวังอันยิ่งใหญ่แก่เราในยามโศกเศร้าและสูญเสีย กุรอ่านกล่าวว่าพระเจ้าจะรวมคนดีมีคุณธรรมไว้ด้วยกันในสวรรค์ ยิ่งไปกว่านั้น ถ้าสมาชิกคนใดของครอบครัวได้เข้าสวรรค์ชั้นสูงสุด สมาชิกของครอบครัวที่เป็นคนดีจะถูกยกกระต๊อบไปด้วยเพื่อที่พวกเขาทั้งหมดจะได้รับความสุขในสวรรค์และอยู่ใกล้กับพระเจ้า ความคิดนี้เป็นการปลอบใจอย่างมากและมันเป็นเหมือนแรงจูงใจให้ทำความดีและนำไปสู่ชีวิตที่ถูกตองดีงาม

นบีมุฮัมมัดกล่าวว่าเมื่อใครคนหนึ่งคนใดเสียชีวิต ทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเขาจะถูกตัดออกยกเว้นสามสิ่ง นั่นคือ ทานที่ต่อเนื่อง ความรู้ที่เป็นประโยชน์และลูกหลานที่ดีวิงวอนขอพรให้

158 แท้จริง เคาะฟาและมัรวะฮฺนั้นเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งในบรรดาสัญลักษณ์ที่พระเจ้ากำหนดไว้ดังนั้น จึงไม่ผิดแต่ประการใดสำหรับผู้ทำพิธีฮัจญ์หรืออุมเราะฮฺ ฮฺ ที่จะเดินไปมาระหว่างเนินเขาทั้งสอง พระเจ้าทรงรู้ดี ถึงผู้ที่กระทำความดีด้วยความสมัครใจ⁷

﴿ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ ^ط
فَمَن حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ بِهِمَا ^ح وَمَن تَطَوَّعَ
خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾

ก นบีอิบรอฮีมเป็นคนอาศัยอยู่ในอิรัก เขาทำตามคำสั่งของพระเจ้าโดยการพานางอะฮฺญูรภรรยาของเขาและอิสมาอีลลูกน้อยของเขาไปปล่อยไว้ในสถานที่ที่ตอนนั้นรู้จักกันว่าเมืองมักกะฮฺ ในเวลานั้น ที่นั้นไม่มีคนอยู่อาศัยและไม่มีน้ำ ความกระหายทำให้นางอะฮฺญูรต้องเดินออกไปเพื่อหาน้ำ ด้วยความสิ้นหวัง นางวิ่งไปวิ่งมาระหว่างเนินเขาเคาะฟาและมัรวะฮฺ หลังจากพยายามวิ่งอยู่เจ็ดรอบโดยไม่ประสบความสำเร็จ นางจึงได้กลับไปยังที่อยู่ของนาง ตรงนั่นเองที่นางได้พบตาน้ำซึ่งตอนนั้นเรียกกันว่าตาน้ำซัมซัมไหลออกมาจากพื้น นี่เป็นเหตุการณ์สัญลักษณ์ที่แสดงให้เราเห็นว่าพระเจ้าดูแลบ่าวของพระองค์อย่างไร ถ้าเรายังคงมั่งมันรับใช้พระเจ้าจนไปถึงขั้นที่ไม่มีอะไรได้ทำของเรานอกจากทรายที่ร้อนระอุ พระเจ้าจะทำให้มีตาน้ำผุดออกมาจากความแห้งแล้งของทะเลทรายด้วยอำนาจของพระองค์ เมื่อมุสลิมทำพิธีฮัจญ์ พวกเขาต้องไปเดินระหว่างเนินเขาทางประวัติศาสตร์ทั้งสองนี้เพื่อเป็นการระลึกถึงเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับทุกคนที่ต่อสู้อันหนทางของพระเจ้า

สัญลักษณ์ของพระเจ้าได้ถูกแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในชีวิตและคำสอนของนบีมุฮัมมัดจนไม่เป็นเรื่องยากที่จะเห็นว่าเขาถูกพระเจ้าส่งมา แต่กระนั้น พวกปัญญาชนในหมู่ชาวยิวก็ยิ่งปฏิเสธ พวกเขาไม่เชื่อในตัวนบีมุฮัมมัดเพราะกลัวว่าถ้าพวกเขายอมรับนบีที่เป็นชาวอาหรับ ความมีอำนาจทางศาสนาของพวกเขาจะสิ้นสุดลง ผู้คนจะไม่มองชาวยิวว่าเป็นผู้นำของพวกเขา ประเพณีทางศาสนามีมายาวนานและผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับพวกเขาเป็นหลักจะถูกทำลาย พวกเขาจึงเห็นว่าเป็นการดีกว่าที่จะปิดบังความจริงไว้เพราะพวกเขาคิดว่าพวกเขาจะสูญเสียสถานภาพทางโลกถ้าพวกเขายอมรับนบีมุฮัมมัด แต่ความจริงแล้ว พวกเขาจะฉลาดกว่ามากถ้าพวกเขาประกาศเรื่องนี้ออกไป พวกเขาถือไปว่าบ่าวของอัลลอฮฺต้องถือว่าสัตย์จริงมาก่อนผลประโยชน์ทางโลก ใครที่ลำบากยากจนเพราะทำเพื่อพระเจ้าจะได้รับ ความช่วยเหลือจากคลังแห่งความโปรดปรานที่ไม่มีวันหมดของพระเจ้า

ประตูแห่งความเมตตาของพระเจ้าเปิดเสมอให้แก่บ่าวของพระองค์ พระองค์จะทรงให้อภัยผู้ที่มีสติและปรับปรุงแก้ไขความผิดของตัวเองโดยการประกาศศรัทธาที่พระเจ้าต้องการให้ประกาศ มีแต่บรรดาผู้ที่ตั้งตนปฏิเสธอยู่จนกระทั่งวันตายเท่านั้นจะไม่ได้รับความเมตตาของพระองค์

159 แท้จริง พระเจ้าทรงสาปแช่ง และคนอื่น ๆ ก็สาปแช่ง ผู้ปิดบังคำสอนและทางนำอันชัดแจ้งที่เราได้ประทาน ลงมาหลังจากที่เราได้ทำให้มันเป็นที่กระจ่างแจ้งไว้ใน คัมภีร์เพื่อเป็นทางนำสำหรับมนุษยชาติแล้ว ¹⁶⁰ ยก เว้นบรรดาผู้ที่สำนึกผิดและเปิดเผยสิ่งที่พวกเขาปิดบัง อยู่ บรรดาคนเหล่านี้แหละที่ฉันอภัยโทษแก่พวกเขา เพราะฉันเป็นผู้ทรงนิรโทษโดยปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹⁶¹ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและตายในขณะที่เป็นผู้ ปฏิเสธนั้น พวกเขาได้รับการสาปแช่งจากพระเจ้า จากทูตสวรรค์และจากมนุษย์ทั้งหลาย ¹⁶² พวกเขา จะคงอยู่ในการสาปแช่งนั้นตลอดไป โทษของพวกเขา จะไม่ถูกลดหย่อน และพวกเขาจะไม่ได้รับการผ่อนผัน

163 พระเจ้าของสูเจ้า นั่นคือพระเจ้าของค์เดียว ไม่มี พระเจ้าอื่นใดอีกนอกจากพระองค์ผู้ทรงกรุณาปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ ⁷

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ
الْبَيِّنَاتِ وَهُدًى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ
لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ
وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعْنُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ
تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَئِكَ
أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
كُفَّارٌ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾
خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ
وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿١٦٢﴾ وَإِلَهُكُمْ إِلَهُ
وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

⁷ มนุษย์มีพระเจ้าเพียงองค์เดียวเท่านั้น พระองค์เท่านั้นที่ควรค่าสำหรับมนุษย์ที่จะต้องให้ความสนใจ การมีชีวิตอยู่บนโลกและคุณประโยชน์ทั้งหมดที่เราได้รับจากโลกรอบตัวเราคือการแสดงออกให้เห็นถึงความกรุณาปราณีอันไม่มีขอบเขตของพระองค์ ดังนั้น เราจึงต้องเป็นป่าวผู้อุทิศตนต่อพระเจ้า มีชีวิตเพื่อพระองค์ ตายเพื่อพระองค์และตั้งความหวังไว้ทั้งหมดว่าอยากจะได้รับคามโปรดปรานอันนิรันดรจากพระองค์ มนุษย์เป็นหนี้พระเจ้าสำหรับทุก ถ้าเขาสำนึกในเรื่องนี้ พระผู้อภิบาลของเขาคงจะหมายถึงทุกสิ่งสำหรับเขาเหมือนกับแม่หมายถึงทุกสิ่งสำหรับลูกน้อยของนาง

164 ในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และในการ สับเปลี่ยนของกลางวันและกลางคืนและในเรือที่ล่องลอย ในมหาสมุทร ด้วยสรรพสิ่งที่อำนาจประโยชน์แก่มนุษย์ และในน้ำฝนที่พระเจ้าได้หลั่งลงมาจาก ท้องฟ้า และจากน้ำ นั้นพระองค์ได้ชุบชีวิต ให้แก่แผ่นดินหลังจากที่มันได้ตายไป และ ได้ทรงแพร่ขยายสัตว์ทุกชนิดให้กระจาย ออกไป และ ในการผันแปรของลมและเมฆ ที่คอยคำสั่งอย่างเชื่อฟัง ระหว่างชั้นฟ้าและ แผ่นดินนั้นมีสัญญาณมากมายสุดคณานับ สำหรับผู้ใช้สติปัญญา^๗

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَأَخْتَلَفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي
تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا
بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ
كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ
وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

^๗ จักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาลที่แผ่ขยายต่อหน้าเราทำหน้าที่เป็นเหมือนการแนะนำให้เรารู้จัก พระเจ้า การมีอยู่ของโลกที่ไร้ขอบเขตในรูปของแผ่นดินและชั้นฟ้าเป็นข้อพิสูจน์ว่าต้องมีผู้สร้างอยู่ เบื้องหลังมัน ถึงแม้สรรพสิ่งที่อยู่ในนั้นจะมีความแตกต่างและตรงข้ามกัน แต่ทุกสิ่งล้วนทำงานร่วม กันอย่างสมานฉันท์ เป็นการแสดงให้เห็นว่าพระผู้สร้างและผู้บริหารจัดการคือพระเจ้าองค์เดียว เท่านั้น หลังจากนั้น ความจริงที่ทุกสิ่งเอื้อประโยชน์ให้แก่ส่วนอื่นของจักรวาลในลักษณะหนึ่งลักษณะ ใดแสดงให้เห็นว่าทุกสิ่งได้ถูกออกแบบมาตามแผนที่มีการคิดและเตรียมการไว้อย่างสมบูรณ์แล้ว จะ เห็นได้ว่าสิ่งที่ปราศจากชีวิตได้มีชีวิตขึ้นมาโดยกระบวนการทางธรรมชาติ นี่แสดงให้เห็นว่าความ ตายเป็นเพียงขั้นตอนชั่วคราวในจักรวาลนี้ นี่ ความตายจะตามาด้วยชีวิตใหม่เสมอ สิ่งมีชีวิตหลากหลาย เบ่งบานเติบโตขึ้นในโลกนี้ในจำนวนมหาศาล ทั้งหมดได้รับการดูแลโดยรูปแบบของอาหาร และเครื่องดื่มนี่ต่างกัน ซึ่งเป็นการชี้ให้เห็นถึงอำนาจที่ไม่อาจหยั่งถึงได้ของพระเจ้า บรรยากาศที่ อยู่รอบโลกแสดงให้เห็นว่าชีวิตมนุษย์ล้วนอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า ทุกสิ่งในจักรวาลนี้ได้ถูกทำให้ เชื่องเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ นี่เป็นการชี้ให้เห็นความจริงว่าพระผู้สร้างของมนุษย์ เป็นผู้ทรงเมตตาตาสงสาร แม้แต่ก่อนที่มนุษย์จะเกิดมาสู่โลกนี้ ทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาต้องได้ถูกดูแลเป็น อย่างดี

การมีอยู่ของสัญญาณเหล่านี้ทั้งหมดในจักรวาลสะท้อนให้เห็นถึงพระผู้สร้างในการสร้างของพระองค์ จักรวาลแสดงให้เห็นถึงการมีอยู่ของพระเจ้าและความเป็นหนึ่งเดียวของพระองค์ในขนาดที่กว้าง ใหญ่ไพศาล มันเป็นส่วนผสมกันของความสมบูรณ์ในทุกด้านจนไม่มีใครที่แม้สติปัญญาเพียงน้อย นิดเท่าแมลงตัวจะไม่สามารถค้นพบพระองค์ได้ในนั้น แต่สัญญาณที่แพร่ไปทั่วจักรวาลทำหน้าที่ เป็นข้อพิสูจน์ถึงการมีอยู่ของพระเจ้าและบทบาทของพระองค์ในฐานะผู้ทรงอภิบาลจักรวาลทั้งหมด เฉพาะสำหรับผู้ที่ดีรกร่องถึงสัญญาณเหล่านี้เท่านั้น เพราะการจะมาถึงสัจธรรมได้ เราต้องมีความ จริใจในการค้นหามันและเราต้องอยู่เหนือเงื่อนไขทางโลกไว้ดีก่อนที่จะร่างข้อสรุปของเรา การจู บรลดูถึงสิ่งนี้ได้ก็โดยการซึมซับมิใช่ในทางภายนอก แต่เป็นการค้นหาความจริงภายในที่อยู่ภายใต้ ผิวนอกของสิ่งต่าง ๆ

165 ถึงกระนั้นยังมีบางคนยึดเอาสิ่งอื่นเป็นภาคีกับ พระเจ้า และพวกเขาหลงรักมัน เหมือนกับความรักที่ พวกเขาจะต้องมีต่อพระเจ้า ในขณะที่ผู้ศรัทธาอัน มีความรักในพระเจ้ามากกว่า ถ้าหากบรรดาผู้ที่ ละเมิดเหล่านี้ได้เห็นการลงโทษต่อหน้าเขา พวกเขาจะตระหนักว่าอำนาจทั้งปวงนั้นเป็นของพระเจ้า และพระเจ้านั้นเป็นผู้ทรงเจียบขาดในการลงโทษ⁷

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَنَّادَا تَحِبُّوهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يُرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾

⁷ โดยธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มนุษย์มักมองหาความช่วยเหลือภายนอก นั่นคือ คนที่จะชดเชยความรู้สึกอันแออัดทำอะไรไม่ได้และเป็นผู้ที่ทำให้ตนเกิดความเชื่อมั่น การทำให้ใครบางคนเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตตนเองในความสามารถด้านนี้ก็เหมือนกับการยอมรับสิ่งนั้นเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์อย่างหนึ่ง เมื่อคนผู้นั้น(หรือวัตถุชิ้นนั้น)ถูกยึดถือเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ มันก็ถูกถือว่าเป็นใครบางคนหรือบางสิ่งที่ควรค่าต่อการเคารพสักการะ สิ่งก็ตามมาก็คือคนผู้นั้นจะต้องมีความรักและการอุทิศตนให้แก่คนผู้นั้นหรือสิ่งนั้นเป็นการเฉพาะ หลังจากนั้น ธรรมชาติของมนุษย์เองจะทำให้มนุษย์ต้องมีจุดสนใจบางอย่างสำหรับความรู้สึก การอุทิศตนและการเคารพนับถือและอะไรก็ตามที่กลายเป็นจุดสนใจของความรู้สึกเหล่านี้ถูกถือว่าเป็นพระเจ้า (นั่นคือ สิ่งนั้นได้ถูกยกให้มีฐานะของการเป็นพระเจ้า) เนื่องจากพระเจ้าเป็นสิ่งที่ไม่อาจมองเห็นได้ในโลกนี้ ใครที่ตัดสินใจต่าง ๆ ตามที่เห็นจึงมักจะเอาสิ่งที่มองเห็นให้มีสถานะที่เป็นของพระเจ้าเท่านั้น เช่น บรรดาผู้นำที่เป็นศูนย์กลางที่คนทั่วไปให้ความสนใจเพราะมีเครื่องหมายสำคัญบางอย่าง ช่องว่างในธรรมชาตินี้เป็นความจริงที่จะต้องนำพระเจ้ามาใส่ไว้ให้เต็ม แต่หลายคนชอบอะไรบางอย่างหรือบางคนออกไปจากพระเจ้าเพื่อวัตถุประสงค์นี้

นี่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อมนุษย์ธรรมเมื่อเห็นใครบางคนถูกรายรอบด้วยสิ่งที่ดูขลังและมีคามวิเศษจะเกิดความประทับใจในคุณสมบัติบางอย่างเมื่อพวกเขาพบว่าใครบางคนมี "ตำแหน่ง" อันศักดิ์สิทธิ์โดยประเพณีปฏิบัติที่สืบทอดกันมานับหลายร้อยปี บางครั้งพวกเขาเกิดความประทับใจจากการมีคนจำนวนมากตามแห่แหนและเมื่อพวกเขาเห็นใครบางคนถูกล้อมรอบด้วยรัศมีแห่งตำนานอันลึกลับด้วยความเป็นมนุษย์ธรรมดา ดังนั้น พวกเขาจึงถือว่าใครบางคนมีอำนาจพิเศษและเห็นอกว่ามนุษย์ทั่วไป

แต่ความจริงก็คือ ในจักรวาลของพระเจ้า ไม่มีใครออกไปจากพระเจ้าที่มีอำนาจหรือความยิ่งใหญ่ใดๆ มนุษย์อาจจะยังคงได้รับสถานะของความเป็นพระเจ้าตราบติดที่พระเจ้าที่แท้จริงยังคงมองเห็น แต่เมื่อพระเจ้าปรากฏในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ สถานการณ์จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างฉับพลันจนมนุษย์นั้นกระจัดกระจายกันไปคนละทิศคนละทาง วันนี้ มนุษย์มีความภาคภูมิใจที่ได้อยู่ร่วมกับคนที่ยิ่งใหญ่และทำงานรับใช้คนผู้นั้น พวกเขาคิดว่าพวกเขากำลังเกาะติดอยู่กับหินผาที่มีนกงซึ่งจะช่วยพวกเขาให้โลกหน้า แต่ในวันแห่งการพิพากษา ความสัมพันธ์เหล่านั้นจะไม่มีคามหมายอะไรเลยราวกับว่ามันไม่เคยมีอยู่ก่อน

มนุษย์จะมองไปยังชีวิตในอดีตของเขาอย่างสิ้นหวัง แต่เขาจะไม่สามารถทำอะไรเพื่อแก้ไขสถานการณ์ได้ เขาจะไม่สามารถทำอะไรได้นอกจากจะเสียใจสิ่งที่เขาทำไปในอดีต

166 เมื่อพวกเขาเผชิญกับการลงโทษของ พวกเขา บรรดา ผู้ที่ถูตามทั้งหลายจะ ผละหนีจากบรรดาผู้ที่ตามพวกเขา และความเกี่ยวพันกันของพวกเขาทั้งหมดจะถูก ตัดขาด 167 บรรดาผู้ตามจะกล่าวว่า “ถ้าหาก เรามีโอกาสกลับไป สู่อีก เราจะผละจาก พวกเขาเหมือนกับที่พวกเขาผละ จากเรา” ดังนั้น พระเจ้าจะนำเอาการงานของพวกเขาที่ ทำไว้ในโลกนี้ออกมาแสดงจนทำให้ พวกเขา รู้สึก รันทด แต่พวกเขาไม่สามารถ ที่จะพ้นออกไปจากไฟนรกได้ 168 โอ้มนุษย์ทั้งหลาย จงกินสิ่งที่ได้รับอนุมัติและสิ่ง ที่ดี จากที่มีอยู่ในแผ่นดินและจงอย่าปฏิบัติตาม แนวทาง ของชาตान เพราะชาตานเป็นศัตรู ที่เปิดเผยของสุเจ้า 169 มันเสียมสอนสุเจ้า ให้กระทำให้ชั่วช้าลามกและชก นำสุเจ้า ให้กล่าวถึงพระเจ้าในสิ่งที่สุเจ้าไม่มีความรู้ 170 แต่เมื่อพวกเขาถูกบอกว่า “จงปฏิบัติ ตามคำบัญชา ที่พระเจ้าได้ประทานมา” พวกเขาตอบว่า “เราจะปฏิบัติ ตามเฉพาะที่เรา ได้พบว่าเป็นพระบัญชาของเราได้ปฏิบัติ” ทั้งๆ ที่บรรพบุรุษของพวกเขาไม่ได้ใช้สติปัญญา และ ไม่ได้อยู่ในทางนำที่ถูกต่องกระนั้น หรือ? ⁿ

إِذ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا كُنَّا نَدْرِكُهُمْ لَسَخَّطْنَا عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ فَذَرْهُمْ عَلَىٰ مَا يَبْتَدُونَ ﴿١٦٨﴾ وَمَا يَسْتَفِئُونَ إِلَّا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَمَا يُنصَرُونَ ﴿١٦٩﴾ وَمَا يَسْتَفِئُونَ إِلَّا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَمَا يُنصَرُونَ ﴿١٧٠﴾

กัลัทธิเคารวัดถูกบูชาคืออะไร? มันคือการเคารวัดการอะไรบางอย่างออกไปจากพระเจ้าเพื่อตอบสนองความรู้สึกเคารวัดหนักและเห็ดทูนของตน พระเจ้าเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและเป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องการมากที่สุด แรงกระตุ้นให้เคารวัดการพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญต่อธรรมชาติของมนุษย์จนไม่มีใครสามารถมีชีวิตอยู่ได้หากปราศจากพระองค์ การหลงผิดของมนุษย์ไม่ได้หมายความว่าเขา ละทิ้งพระเจ้าโดยสิ้นเชิง สิ่งที่เกิดขึ้นจริงก็คือว่ามนุษย์เอาพระเจ้าจอมปลอมมาแทนที่พระเจ้าที่แท้จริง นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมกฎหมายอิสลามจึงถือว่าทุกสิ่งที่มีนามมนุษย์นั้นออกไปจากความต้องการพระเจ้าตามธรรมชาติของมนุษย์เป็นสิ่งที่ต้องห้าม

คนที่เคารวัดพรบาบไว้วัดถูกบูชาได้ปล่อยสัตว์บางอย่างในนามของสิ่งที่พวกเขาเคารวัดเป็นพระเจ้า สัตว์เหล่านี้ไม่ได้ถูกใช้เพื่อเป็นอาหารหรือใช้งาน นี่ก็คล้ายกับการมอบความเป็นพระเจ้าให้แก่กัลดุ ที่ไม่ใช่พระเจ้า มันคล้ายกับการหลอกลวงความรู้สึกตามธรรมชาติของมนุษย์ที่เคารวัดการและ อุกิตนต่อพระเจ้า และความรู้สึกนี้ต้องถูกสว่นไว้สำหรับพระเจ้าเท่านั้น ชาตานได้หันเหความรู้สึกเกรงกลัวและการเคารวัดเห็ดทูนของมนุษย์ไปยังหนทางต่างๆ เพื่อที่ความผูกพันกับพระเจ้าของ พวกเขาจะได้อ่อนแอก

171 สภาของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธามันนี้อาจเปรียบ ได้เหมือนกับสภาของสัตว์ที่ผู้เลี้ยงดูเรียกมัน แต่พวก มันไม่ได้ยินอะไร นอกจากเสียงร้องและเสียงตะโกน พวกเขาหูหนวก เป็นใบ้ตาบอด ดังนั้น พวกเขาจึงไม่เข้าใจอะไรⁿ

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي
يَنعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً
صُمٌّ بكمُ عُمى فهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

ⁿ พลันที่วัตถุที่ไม่ใช่พระเจ้าถูกยอมรับว่าเป็นพระเจ้าเพราะความเชื่อในโซกลางไสยศาสตร์ของมนุษย์ ความชั่วหลายอย่างก็ติดตามมา สัตว์ตัวหนึ่งอาจถูกถือว่ามีอำนาจเหนือธรรมชาติซึ่งอำนาจนี้พระเจ้าเท่านั้นที่มี ดังนั้น สัตว์ตัวนั้นจึงถูกถือว่าเป็นทางหนึ่งในการที่เข้าใกล้ชิดพระเจ้าและหวังกันว่าจะเป็นที่มาของความจำเริญ

หลังจากนั้น ความเชื่อในเรื่องไสยศาสตร์เหล่านี้ทั้งหมดได้ฝังรากในจิตใจของมนุษย์รุ่นต่อ ๆ มา และได้รับการยึดถืออย่างเหนียวแน่นว่าเป็นแนวทางอันศักดิ์สิทธิ์ของบรรพบุรุษของตน มาถึงขั้นนี้ มนุษย์จะกลายเป็นผู้ต่อต้านการวิเคราะห์วิจารณ์ใดๆที่มีความเชื่อในเรื่องไสยศาสตร์เหล่านี้ สถานการณ์นี้จะยิ่งเลวร้ายลงเรื่อยๆในประชากรรุ่นต่อมา ผู้คนจะมาถึงระดับที่พวกเขาไม่สามารถได้ยินหรือเข้าใจเหตุผลใดๆที่พวกเขาได้รับ พวกเขาจะทำตัวเหมือนกับว่าพวกเขาไม่มีหูตาที่จะมองและฟัง ไม่มีสมองที่จะความคิดแก่เหตุผลใดๆที่ถูกนำมาเสนอต่อพวกเขา

172 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงกินสิ่งที่ดีและสะอาดที่เรา ได้ประทานแก่สุเจ้า และจงขอบคุณพระเจ้าถ้าหาก พระองค์เท่านั้นที่สุเจ้าเคารพสักการะ 173 พระเจ้า ได้ห้ามสุเจ้าเฉพาะสัตว์ที่ตายเอง เลือด เนื้อสุกร สัตว์ ที่ถูกกล่าวอุทิศให้ด้วยนามอื่นนอกจากพระเจ้า แต่ ถ้าหากผู้ใดตกอยู่ในภาวะคับขัน โดยไม่มีเจตนา ขัดขืนและไม่ได้ละเมิด มันก็ไม่มีความผิดแก่เขา เพราะ พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁷

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن
طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن
كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾ إِنَّمَا
حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ
الْخِنزِيرِ وَمَا أَهَلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَن
أَضْطَرَّ بِغَيْرِ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ
﴿١٧٣﴾ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

ก มนุษย์ต้องรู้สึกขอบคุณและเชื่อฟังพระเจ้าในขณะที่กินอาหารและดื่มดอง ดังนั้น พวกเขาจะต้องปฏิบัติตามคำบัญชาของพระเจ้าและสำนึกว่า “เรากำลังกินและดื่มสิ่งที่พระเจ้าได้จัดเตรียมไว้ให้เรา” ความรู้สึกเหล่านี้จะทำให้มนุษย์เกิดความรู้สึกอุทิศตนให้แก่พระเจ้าผู้สร้างของเขา และมันจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในกรณีของความเชื่อในแบบของตัวเอง เมื่อเป็นเช่นนั้น ความสนใจของมนุษย์จะถูกหันไปยังคุณสมบัติที่ถูกต้องของสิ่งที่เขาบริโภค ดังนั้น ความโปรดปรานจากพระเจ้าที่สร้างความรู้สึกขอบคุณจึงเกิดขึ้นแทนความรู้สึกเคารพเทิดทูนสิ่งที่เขินวิตก ภายใต้อิทธิพลของความเชื่อผิดๆเช่นนั้น มนุษย์จะยอมรับตำแหน่งของพระเจ้าที่มีต่อสิ่งถูกสร้าง ถ้าสิ่งใดถูกถือว่าเป็นที่ห้ามโดยพระเจ้า นั่นก็ไม่ใช่เพราะความศักดิ์สิทธิ์ของสิ่งนั้น แต่เป็นเพราะมันไม่สะอาดหรือกฎหมายของพระเจ้ายืนยันว่ามันไม่สะอาด นั่นคือ ซากสัตว์ที่ตายเอง เลือด เนื้อหมูหรือสัตว์ที่ถูกเชือดพลีในนามของรูปเคารพแทนการเชื่อในนามของพระเจ้า แต่ในกรณีที่จำเป็นจริงๆซึ่งอาจมีผลต่อชีวิตของมนุษย์ เขาได้รับอนุญาตให้กินอาหารต้องห้ามได้ ตัวอย่างเช่น เมื่อเขาหิวจัดและไม่มีอาหารอื่นเลยหรือในกรณีป่วยหรือในบางสถานการณ์ที่บีบบังคับให้ต้องกิน อย่างไรก็ตาม การกินอาหารต้องห้ามในยามคับขันนี้ต้องไม่ใช่เพื่อความอร่อยลิ้น นั่นคือ เราต้องอยู่ภายในขอบเขตของความจำเป็น

174 แท้จริง บรรดาผู้ปิดบังส่วนใดของคัมภีร์ที่พระเจ้า ประทานลงมาเพื่อผลประโยชน์ทางโลกเล็กๆน้อยๆนั้น คนพวกนี้มิได้กินสิ่งใดนอกจากไฟ พระเจ้าจะไม่พูดกับ พวกเขาในวันฟื้นคืนชีพและจะไม่ชำระพวกเขาให้สะอาด พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันแสนเจ็บปวด 175 พวกเขาเหล่านี้คือผู้ที่แลกลงนำกับสิ่งผิด และแลกลงการ อภัยโทษกับการลงโทษ พวกเขาดูไม่เกรงกลัวเลย แม้แต่กับไฟ 176 นี่เป็นเพราะพระเจ้าประทานคัมภีร์พร้อมกับสัจธรรมลงมาแล้วแต่ผู้คนที่ยังคงขัดแย้งกัน ในคัมภีร์ได้หันห่างออกไปไกลจากสัจธรรมในความ ขัดแย้งของพวกเขา⁷

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ
الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا
النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾
أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ
بِالْهُدَى وَالْعَذَابِ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا
أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ
نَزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ
أَخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

⁷ เมื่อความเชื่อในเรื่องไสยศาสตร์เกี่ยวกับการห้ามถูกผู้คนยอมรับว่าเป็นความเชื่อทางศาสนาและถือว่าเป็นเรื่องศักดิ์สิทธิ์ บรรดาผู้รู้ศาสนาของสังคมจึงไม่กล้าพอที่จะประกาศอย่างเปิดเผยว่าความเชื่อเช่นนั้นไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคาศาสนาที่แท้จริง เพราะพวกเขากลัวว่าถ้าพวกเขาทำเช่นนั้นพวกเขาจะตัดตัวเองออกจากผู้คนที่เคยให้ความเคารพยกย่องพวกเขา พวกเขาจะโอนอ่อนผ่อนตามเพื่อทำให้เขาได้รับเกียรติและทรัพย์สินต่อไป แต่ในสายตาของพระเจ้า ผู้รู้เหล่านี้คือผู้ทำผิดที่เลวที่สุด การปิดบังสัจธรรมเพื่อผลประโยชน์ทางโลกไม่ใช่ความผิดที่พระเจ้าจะเพิกเฉยในโลกหน้า คนเหล่านี้ความจริงแล้วคืออาชญากรที่ทำให้มนุษย์ไม่ได้รับความเมตตาจากพระเจ้า ที่แยกว่านั่นคือบรรดาผู้ที่เมื่อสัจธรรมได้ถูกนำมาเสนอแก่พวกเขาแล้ว แทนที่จะยอมรับ พวกเขากลับเริ่มถกเถียงกันอย่างไร้ความหมาย ในที่สุด พวกเขาเหล่านี้ก็หลงออกไปจากสัจธรรมจนไม่มีโอกาสหันกลับมา

177 คุณธรรมไม่ได้อยู่ที่ผู้เจ้าหน้าหน้าไปทาง ตะวันออก หรือทางตะวันตก แต่คุณธรรม หมายถึงการศรัทธาใน พระเจ้าและวัน สดท้ายและบรรดาทูตสวรรค์และคัมภีร์ และนบีทั้งหลายและจ่ายทรัพย์สินของเขา ด้วยความ รักต่อพระองค์แก่ญาติสนิทและ เด็กกำพร้าและแก่ผู้ขัดสน ผู้เดินทาง ผู้ขอ (บริจาค)และเพื่อไถ่ทาส และดำรงนมาซ และจ่ายซะกาตและบรรดาผู้ปฏิบัติตาม สัญญาโดยครบถ้วน เมื่อพวกเขาให้สัญญา และอดทนในความทุกข์ยากและ ความ ลำบากและในการสู้รบ คนเหล่านี้แหละคือ ผู้ศรัทธา ที่แท้จริง และคนเหล่านี้แหละคือผู้ เกรงกลัวพระเจ้า^๗

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُؤْفِقُونَ بَعْدَهُمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالصَّرَآءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾

^๗ ไม่มีข้อสงสัยเลยว่าศาสนามีรูปแบบการปฏิบัติบางอย่างที่ถูกยอมรับ แต่ในสาระสำคัญ การปฏิบัติ ศาสนามีเป้าหมายเพื่อการค้นหาพระเจ้าในฐานะแสงสว่างของแผ่นดินและชั้นฟ้า ผู้ใกล้ชิดมนุษย์ ยิ่งกว่าเส้นเลือดคอยหายของเขา สิ่งที่น่ามนุษย์เข้าใจล้นพระเจ้ามิใช่แค่การยึดถือรูปแบบทางศาสนา ภายนอกเท่านั้น แต่การปฏิบัติที่เขาทำไปนั้นต้องทำเพื่อพระเจ้าด้วยความบริสุทธิ์ใจเท่านั้น มนุษย์ ต้องค้นหาพระเจ้าในลักษณะที่พระองค์กลายเป็นส่วนหนึ่งและครอบคลุมการมีชีวิตของเขา การกระทำของเขาทั้งหมดต้องพุ่งเป้าไปที่การแสวงหาความโปรดปรานของพระเจ้า ความผูกพันของเขา กับพระเจ้าต้องเป็นไปในลักษณะที่ว่าแม้ในสถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุด เขาต้องไม่หันเหออกไปจาก แนวทางที่เที่ยงตรง กล่าวสั้นๆก็คือ เขาจะได้รับความพอใจจากพระเจ้ายิ่งขึ้นโดยการแสดงความศรัทธา ที่แท้จริงเท่านั้น ไม่ใช่แค่การหันหน้าของไปยังทิศทางหนึ่งหรือทิศทางใด

การเชื่อในพระเจ้าคือการไว้วางใจพระเจ้าอย่างเต็มความหมายของคำการเชื่อในโลกหน้าหมายถึง การให้ความสำคัญแก่ชีวิตโลกหน้าอย่างถึงที่สุดแทนการให้ความสำคัญแก่ชีวิตแห่งโลกนี้ การเชื่อใน ทูตสวรรค์หมายถึงการเชื่อในบรรดาตัวแทนของพระเจ้าผู้ควบคุมดูแลโลกนี้ตามคำสั่งของพระเจ้า การเชื่อในบรรดาคัมภีร์ของพระเจ้าหมายถึงการเชื่อว่าพระเจ้าได้ส่งทางนำของพระองค์มาเพื่อ มนุษยชาติซึ่งมนุษย์ต้องปฏิบัติตาม การเชื่อในบรรดานบีคือการยอมรับมนุษย์ผู้มีชีวิตและตายเหล่านี้เป็นผู้นำศาสน์ที่ถูกเลือกของพระเจ้า

ความศรัทธาในเรื่องเหล่านี้ทั้งหมดต้องฝังลึกอยู่ในจิตสำนึกของผู้ศรัทธาจนเขาช่วยเหลือผู้ขัดสน และคนอื่น ๆ ที่ตระกำลังลำบากโดยการใช้จ่ายทรัพย์สินของเขา กล่าวค่านมาซโดยการยอมตนต่อ พระเจ้าอย่างสิ้นเชิงและจ่ายซะกาตซึ่งแรงจูงใจอย่างเดียวของเขาคือการได้รับความโปรดปรานจาก พระเจ้า ลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้ศรัทธาที่แท้จริงคือเมื่อเขาทำสัญญา เขาทำตามสัญญา ปฏิบัติต่อสัญญาราวกับว่าเขาทำสัญญากับพระเจ้า ►

178 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย กฎหมายการแก้แค้นอย่างเท่าเทียมกันในกรณีของการฆาตกรรมได้ถูกกำหนดสำหรับ สู้เจ้าแล้ว คนที่เป็นอิสระกับคนที่เป็นอิสระ ทาสกับทาส หญิงกับหญิง แต่ถ้าหากทายาทของผู้ถูกฆ่าเต็มใจที่จะ ผ่อนปรนให้ฆาตกร เงินทำขวัญต้องถูกตัดสินตามกฎหมาย อย่างเท่าเทียมกัน และฆาตกรต้องจ่ายเงินนั้นนี้เป็นข้อ ผ่อนปรนและความเมตตาจาก พระผู้อภิบาลของสู้เจ้า ที่นี้ ผู้ใดที่ละเมิดขอบเขตหลังจากนี้ เขาผู้นั้นจะต้องได้รับการ ลงโทษอันเจ็บปวด⁷⁹ ในกฎหมายแห่งการตอบแทนที่ เท่าเทียมกันนั้นมีความมั่นคงปลอดภัยแห่งชีวิตสำหรับ สู้เจ้า โองผู้มีความเข้าใจทั้งหลาย เพื่อที่ว่าบางทีสู้เจ้าจะนึก ถึงพระเจ้า⁷

يَتَّيِبُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ
الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحُرُّ بِالْحُرِّ
وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ فَمَنْ
عَفَىٰ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبِعْ
بِالْمَعْرُوفِ وَأَدِّءْ إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ ذَلِكَ
تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنْ
أَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ
﴿٧٨﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يَا أُولِي
الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٧٩﴾

ความไว้วางใจในพระเจ้าของเขายิ่งใหญ่จนเขาปฏิบัติตามแนวทางของพระเจ้าเสมอแม้ในสถานการณ์ที่แสนลำบาก ที่กล่าวมานี้คือลักษณะของผู้ศรัทธาที่แท้จริง ใครที่มีคุณสมบัติเหล่านี้จะได้รับความจำเริญจากพระเจ้าทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

⁷⁹ อิสลามได้วางหลักการของการตอบโต้ที่เท่าเทียมกัน(กิกอศ)ไว้แล้ว ตัวอย่างเช่น “ตาต่อตาและฟันต่อฟัน” การสนองกรรมสำหรับผู้ฆาตกรรมถึงการเอาชีวิตของเขาเองมา ด้วยวิธีการนี้ ในด้านหนึ่งอาชญากรรมเช่นการเอาชีวิตจึงถูกปรามอย่างได้ผล เพราะความกลัวว่าตัวเองจะเสียชีวิตได้ยับยั้งคนผู้หนึ่งมิให้เอาชีวิตของอีกคนหนึ่ง ผลที่ตามมาก็คือ ชีวิตของสมาชิกในสังคมทั้งหมดได้รับความคุ้มครอง การฆ่าผู้ฆาตจึงประกันความปลอดภัยของชีวิตในสังคม ดังนั้น วัตถุประสงค์ของกิกอศก็คือการคุ้มครองชีวิตของสังคม ไม่ใช่การแก้แค้น ยิ่งไปกว่านั้น ความรู้สึกเคียดแค้นของครอบครัวของคนที่ถูกฆ่าจะเบาลง ซึ่งจะทำให้ความรู้สึกอยากที่จะทำกิจกรรมอันตรายเพื่อเป็นการแก้แค้นหมดไปแน่นอน บรรดาทายาทของผู้ตายมีทางเลือกที่จะให้ประหารฆาตกรได้ แต่พวกเขา ก็อาจเลือกรับเงินสินไหมแทนหรือแม้แต่ให้อภัยฆาตกรได้ด้วยเช่นกัน เป้าหมายหลักของทางเลือกเหล่านี้ก็เพื่อประกันว่าความรู้สึกเป็นพี่น้องในสังคมอิสลามยังคงมีอยู่และเพื่อป้องกันมิให้บรรยากาศแห่งการเป็นคู่แค้นฝังรากในสังคม หลังจากนั้น หลักการจ่ายเงินสินไหมยังมีลักษณะของการชดใช้ทางการเงินสำหรับการตายของสมาชิกในสังคมด้วย

180 มันได้ถูกกำหนดไว้สำหรับสุเจ้าแล้ว
 ว่าเมื่อความตาย ย่างกรายเข้าสู่ผู้ใดในหมู่
 สุเจ้าและเขามีทรัพย์สินสมบัติทั้งไว้ บ้าง เขา
 ควรจะทำพินัยกรรมยกให้แก่พ่อแม่และญาติ
 สนิท โดยชอบธรรม นี่เป็นหน้าที่สำหรับผู้
 เกรงกลัวพระเจ้า 181 ถ้าผู้ใดเปลี่ยนแปลง
 พินัยกรรมหลังจากที่ได้ยินมันแล้ว บาป จะ
 ตกแก่เขาผู้นั้น แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรง
 ได้ยินและทรง รอบรู้ทุกสิ่ง 182 แต่ถ้าผู้ใด
 เกรงว่าผู้ทำพินัยกรรมได้ทำสิ่ง ที่ไม่ยุติธรรม
 หรือทำผิดแน่มันก็ไม่เป็นบาปแต่ประการใด
 สำหรับเขาที่จะจัดให้มีการประนีประนอม
 กันระหว่างผู้เกี่ยว ข้อง แท้จริง พระเจ้าเป็น
 ผู้ทรงรอบภัยและผู้ทรงเมตตาเสมอ⁷

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ
 الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ
 لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا
 عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨١﴾ فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَمَا
 سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ
 يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨٢﴾
 فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا
 فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨٣﴾

⁷ หลังจากการตายของใครคนหนึ่ง จะมีปัญหาว่าทรัพย์สินของผู้ตายจะถูกจัดการอย่างไร คำสั่ง
 ของอิสลามเกี่ยวกับเรื่องนี้มีขึ้นเพื่อแจกจ่ายมรดกในลักษณะที่เป็นธรรมและเท่าเทียมกันในหมู่
 ทายาท คนที่เกรงกลัวพระเจ้าจะปฏิบัติตามคำสั่งนี้ในเรื่องการแบ่งมรดกที่ไม่ได้ระบุไว้ในพินัยกรรม
 ด้วยความยุติธรรม การทำเช่นนี้จะช่วยสร้างบรรยากาศความเป็นพี่น้องกันขึ้นในสังคม เป็นการ
 ป้องกันการดำเนินคดีและการทะเลาะในเรื่องทรัพย์สิน

ในกรณีที่มีสมาชิกคนหนึ่งของครอบครัวอย่างเช่นหลานชายที่กำพร้าหรือคนจนซึ่งเป็นสมาชิกคน
 หนึ่งของครอบครัวที่ไม่มีสิทธิ์ได้รับมรดกภายใต้กฎหมายมรดกของอิสลาม ผู้ทำพินัยกรรมก็อาจ
 แบ่งทรัพย์สินของตนให้แก่คนประเภทนี้ได้เพราะเขาได้รับอำนาจที่จะให้ทรัพย์สินของตัวเองแก่ใคร
 ก็ได้ไม่เกินหนึ่งในสามของทรัพย์สินโดยการทำพินัยกรรมสังเสียไว้ อิสลามยอมรับสิ่งที่ถูกกฎหมาย
 ทุกอย่างเพื่อรักษาสังคมไว้ไม่ให้เกิดการฟ้องร้องหรือการทะเลาะกัน อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่านี่คือ
 วัตถุประสงค์ แต่การเปลี่ยนแปลงสิ่งทีระบุไว้ในพินัยกรรมถือเป็นสิ่งผิดกฎหมาย

183 โอ้บรรดาผู้ศรัทธา การถือศีลอดได้ถูกกำหนดแก่ สู้เจ้าเช่นเดียวกับที่ได้ถูกกำหนดไว้สำหรับบรรดาผู้คน ก่อนหน้าสูเจ้า ทั้งนี้เพื่อที่สูเจ้าจะได้ปกป้องตนเองให้พ้นจากความชั่ว¹⁸⁴ จงถือศีลอดในวันที่ได้ถูกกำหนดไว้ แต่ถ้าหากคนหนึ่งคนใดในหมู่สูเจ้าป่วยหรืออยู่ใน ระหว่างเดินทาง จงให้เขาถือศีลอดชดเชยตามจำนวน วันที่ขาดไปในตอนหลัง สำหรับบรรดาผู้ถือศีลอดด้วย ความยากลำบากยิ่ง เขาต้องชดใช้ด้วยการเสียดอาหาร คนยากจน แต่ใครที่ทำดีมากกว่านี้จะได้รับรางวัล ตอบแทน แต่การถือศีลอดนั้นดีกว่าสำหรับสูเจ้าถ้าหาก สูเจ้า

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ
الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن
قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾ أَيَّامًا
مَّعْدُودَاتٍ ۖ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا
أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى
الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ
مِسْكِينٍ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ
لَّهُ ۚ وَأَن تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾

¹⁸⁴ วัตถุประสงค์หลักของการถือศีลอดคือการลดการพึ่งพาสิ่งที่เป็นวัตถุและสร้างความเข้มแข็งให้แก่จิตวิญญาณ ทั้งนี้เพื่อที่ผู้ถือศีลอดจะได้เข้าสู่อาณาจักรแห่งความศรัทธาและคุณธรรมที่สูงส่งยิ่งขึ้นด้วยเหตุนี้เอง การถือศีลอดในระหว่างเดือนเราะมะฎอนจึงเป็นโอกาสดีที่จะมุ่งทำความดีและละเว้นจากความชั่ว ดังนั้น หัวใจของผู้ศรัทธาจึงได้รับความเบิกบานและจิตใจของเขาจะสงบ

ถึงแม้ว่าการถือศีลอดถูกกำหนดไว้เพียงหนึ่งเดือนในทุกปี แต่เจตนารมณ์ของการถือศีลอดยาวนานกว่านั้น มันทำให้มนุษย์เข้าใกล้พระเจ้ามากขึ้นโดยการแสดงว่าตัวเองถอนตัวออกมาจากโลกอย่างไรในขณะที่ยังเป็นส่วนหนึ่งของโลก มันแสดงให้มนุษย์เห็นหนทางที่จะทำหน้าที่ทางจิตวิญญาณให้ครบถ้วนสมบูรณ์ท่ามกลางความสับสนอลหม่านของโลกทางวัตถุ ในความหมายนี้ การถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนจึงเป็นหนทางหนึ่งของการบรรลุถึงความสงบของจิตใจ

เราะมะฎอนเป็นเดือนแห่งการมีจิตสำนึกถึงพระเจ้าอย่างสูงสุด เป็นเดือนแห่งการได้รับคุณธรรมแห่งความยำเกรงพระเจ้าและการฝึกฝนตัวเราเองให้เป็นมนุษย์ที่ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ แทนที่จะหมกมุ่นอยู่กับการนินทา การโกหก การกล่าวร้ายและการแสดงลักษณะที่ไม่ดีออกมา เราจะมุ่งเน้นไปที่การปรับปรุงอุปนิสัยของตัวเองโดยการสร้างนิสัยที่ดีขึ้นมา ในการทำเช่นนั้น ในทุก ๆ วัน ตัวตนภายในของผู้ศรัทธาจะค่อยซึมเข้าไปสู่สภาพของความดีงาม การแสดงความเคารพสักการะพระเจ้า การอุทิศตนเองและความยำเกรงพระเจ้าซึ่งยกระดับวิญญาณไปสู่สภาพของความสุภาพทางจิตวิญญาณอันสูงส่ง

มันเป็นแนวทางที่มีมุฮัมมัดเองได้วางไว้ ในระหว่างเดือนเราะมะฎอน ท่านจะจัดการตัวเองให้อยู่กับการนมาซและการสรรเสริญพระเจ้าตลอดทั้งวัน โดยเฉพาะในขณะที่ละศีลอดตอนดวงอาทิตย์ตก ก่อนที่ดวงอาทิตย์จะลับขอบฟ้าซึ่งการถือศีลอดมาถึงจุดสูงสุด ผู้ศรัทธาจะได้รับประสบการณ์ในการเข้าใกล้พระเจ้าผู้สร้างของเขา บางที อาจเป็นเพราะเหตุผลนี้ที่เขามีมุฮัมมัดได้รวมคนที่ถือศีลอดในตอนละศีลอดไว้เป็นหนึ่งในห้าประเภทของคนที่จะพระเจ้าจะไม่ปฏิเสธคำวิงวอนของเขา (คนอื่น ๆ ได้แก่ผู้ปกครองที่ยุติธรรม คนที่ถูกกดขี่ พ่อแม่ที่วิงวอนให้ลูก ๆ ของตนและคนที่เดินทางเพื่อพระเจ้า) ►

185 เดือนเราะมะฎอนเป็นเดือนที่คัมภีร์กุรอานถูกประทาน ลงมาเป็นทางนำสำหรับมนุษยชาติพร้อมกับหลักฐานและ เกณฑ์ตัดสินที่แยกความถูกต้องออกจากความผิดอย่างชัดเจน ดังนั้น ใครก็ตามในหมู่ผู้เจ้าอยู่ในเดือนนั้น จงถือศีลอด แต่ใคร ที่ป่วยหรืออยู่ในระหว่างเดินทาง เขาต้องถือศีลอดชดใช้ตาม จำนวนวันที่ขาดไปในภายหลัง พระเจ้าต้องการให้ความสะดวก ง่ายตายแก่ผู้จำ และไม่ต้องการให้ผู้จำลำบาก พระองค์ต้องการ ให้ผู้เจ้าถือศีลอดตลอดทั้งเดือนเพื่อที่ผู้เจ้าจะได้สดุดีพระองค์ ที่ทรงนำทางผู้เจ้าและเพื่อที่ผู้เจ้าจะได้กตัญญูต่อพระองค์

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ
هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ
وَالْفُرْقَانِ ۚ فَمَن شَهِدَ مِّنْكُمْ الشَّهْرَ
فَلْيَصُمْهُ ۖ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ
سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۗ يُرِيدُ اللَّهُ
بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ
وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ
عَلَىٰ مَا هَدَيْتُمْ ۗ وَعَلَّمَكُمْ
تَشْكُرُونَ

ไม่มีฮัมมัดได้แบ่งเดือนแห่งการถือศีลอดออกเป็นสามช่วง ท่านเรียกช่วงสิบวันแรกว่าเป็น “ความจำเริญ” สิบวันที่สองเป็นช่วง “การให้อภัย” และช่วงสิบวันสุดท้ายเป็นช่วงแห่ง “การรอดพ้นจากไฟนรก” ไม่มีฮัมมัดยังคงกล่าวอีกว่า “วันที่ดีที่สุดในโลกคือสิบวันสุดท้ายของเดือนเราะมะฎอน” ดังนั้น ในช่วงสิบวันสุดท้าย ครอบครัวยของท่านนี้จะมาร่วมกับท่านในสิ่งที่พวกเขาเรียกว่า “การกระชับเข็มขัด” ซึ่งเป็นสำนวนที่หมายความว่าท่านทุ่มเทให้แก่การปฏิบัติศาสนกิจอย่างเต็มที่

⁷ การถือศีลอดทำหน้าที่เป็นการฝึกอบรมสองสิ่งในเวลาเดียวกัน นั่นคือ การปลุกฝังความรู้สึกขอบคุณและสร้างกำลังใจพระเจ้าขึ้นในหัวใจของผู้ศรัทธา อาหารและน้ำเป็นความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าซึ่งมนุษย์ไม่สามารถขาดมันได้ แต่ในขณะที่ถือศีลอด เขาหิวและกระหายทั้งวัน เมื่อถึงเวลาดวงอาทิตย์ตก เขาอยู่ในสภาพที่หิวและกระหายอย่างมาก เขาจึงกินและดื่มอย่างเต็มที่ ตรงนั้นเองที่เขาได้ประสบการณ์ที่ว่าความจำเริญของพระเจ้าที่อยู่ในรูปของอาหารและน้ำนั้นยิ่งใหญ่เพียงใด ประสบการณ์นี้สร้างความรู้สึกกตัญญูต่อพระเจ้าของเขาอย่างไม่มีขอบเขต ในทางตรงข้าม การถือศีลอดยังทำหน้าที่เป็นรูปแบบของการฝึกอบรมเพื่อใช้ชีวิตเกิดความเกรงกลัวพระเจ้า ซึ่งหมายถึงการละเว้นจากการทำบาปและความชั่วทุกอย่างที่พระเจ้าห้าม การละเว้นจากอาหารและเครื่องดื่มตั้งแต่ก่อนรุ่งอรุณจนถึงดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้าเป็นการฝึกฝนในการทำให้พระเจ้าเป็นผู้คุ้มครองตนเอง ชีวิตทั้งหมดของผู้ศรัทธาเป็นชีวิตของการถือศีลอด ในช่วงเดือนเราะมะฎอน เขาได้รับการฝึกฝนเป็นการชั่วคราวโดยการละเว้นจากบางสิ่งเพื่อที่ตลอดชีวิตของเขา เขาจะละเว้นทุกสิ่งทีพระเจ้าห้ามเป็นการถาวร คัมภีร์กุรอานเป็นความจำเริญอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์ โดยการถือศีลอดนี้เองที่มนุษย์สามารถเป็นผู้ขอบคุณพระเจ้าได้อย่างแท้จริงและใช้ชีวิตตามคำสอนของพระเจ้าที่ถูกจารึกไว้ในคัมภีร์กุรอาน

186 เมื่อบรรดาบ่าวของฉันทามเจ้าเกี่ยวกับฉันทัน จงกล่าว ว่าฉันทันอยู่ใกล้ ฉันทันตอบรับการวิงวอนของผู้ที่วิงวอนเมื่อใด ก็ตามที่เขาวิงวอนต่อฉันทัน ดังนั้น ขอให้พวกเขาตอบรับฉันทัน และศรัทธาในฉันทันเพื่อที่พวกเขาจะได้รับ การนำทางอย่าง ถูกต้อง 187 เป็นที่อนุมัติสำหรับสุเจ้าที่จะเข้าหาภรรยา ของสุเจ้าในตอนกลางคืนของการถือศีลอด พวกนางเป็น เหมือนกับอาการสำหรับสุเจ้าและสุเจ้าเป็นเหมือนอาการ สำหรับพวกนาง พระเจ้าทรงรู้ว่าสุเจ้าไม่เชื่อตรงต่อตัวของสุเจ้าเอง พระองค์จึงได้หันมายังสุเจ้าด้วยความเมตตาและ ให้ภัยสุเจ้า ดังนั้น สุเจ้าจึงสมสู่กับพวกนางและหาความ สุขจากสิ่ง ที่พระเจ้าได้ทรงอนุญาตแก่สุเจ้า จงกินและ จงดื่ม จนกระทั่งสามารถแยกเส้นด้ายสีขาว แห่งรุ่งอรุณออกจาก ความมืด ดังนั้น จงถือศีลอดให้ครบถ้วนจนกระทั่งพลบค่ำ และจงอย่าเข้าหาภรรยาของสุเจ้าในช่วงคำคิน ขณะที่ สุเจ้าปลีกตัวมาอยู่ในมัสญิด นีคือ ขอบเขตที่พระเจ้า กำหนดไว้ ดังนั้น จงอย่าเข้าใกล้มัน ด้วยวิธีการเช่นนี้ พระองค์ได้ ทำให้คำบัญชาของพระองค์เป็นที่ชัดเจนแก่ มนุษยชาติ ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้ป้องกันตนเอง(ให้ พ้นจากความชั่ว)^ก

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ
أَجِيبْ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَا
فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ
يُرْشَدُونَ ﴿١٨٦﴾ أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةٌ
الصَّيَامِ الرَّفْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ
لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ
أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ
فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْكَانَ
بَشِرُوهُنَّ وَأَتَّبَعُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ
وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ
الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ
الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصَّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ
وَلَا تُبَشِّرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَنْكِفُونَ فِي
الْمَسْجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا
تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾

^ก การถือศีลอดโดยลักษณะที่แท้จริงของมันคือการแสดงความอดทน และความอดทนคือการแบกรับความยากลำบากทุกอย่างเพื่อปฏิบัติตามคำบัญชาของพระเจ้าให้ลุล่วงไป การถือศีลอดช่วยให้มนุษย์ได้รับสภาวะของจิตใจที่นำทางเขาเข้าใกล้พระเจ้า เฉพาะบรรดาผู้ที่ยอมจำนนต่อพระเจ้าโดยสิ้นเชิงเท่านั้นที่พบพระเจ้าและเฉพาะคำพูดของบรรดาผู้ไปถึงพระเจ้าเท่านั้นที่ "คลื่นความยาวของคำพูด" ของเขาเข้ากับคลื่นวณะของพระเจ้า

คำสั่งให้ถือศีลอดตามด้วยคำสั่ง "จงอย่ากินทรัพย์สินของคนอื่นโดยไม่เป็นธรรม" (ตุกรอาน 2:188) นี่เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงแก่นแท้ของการถือศีลอด เป้าหมายจริงๆของการถือศีลอดคือการสร้างความรู้สึกยอมจำนนที่เมื่อพระเจ้าสั่งเราให้ละเว้นจากสิ่งใด เราต้องทำตามนั้น บทเรียนที่การถือศีลอดให้เราก็คือแม้พระเจ้าต้องการให้เราออกห่างจากสิ่งที่ไม่อนุมัติ เราจะต้องไม่ลังเลในการเชื่อฟัง คำบัญชาของพระองค์ ดังนั้น ใครที่ละเว้นจากสิ่งที่ไม่อนุมัติถ้าพระเจ้าต้องการให้เราทำเช่นนั้นจะไม่มี ความยากลำบากใดๆสำหรับเขาในการละเว้นจากสิ่งต้องห้ามถ้าพระเจ้าบัญชาเช่นนั้น

188 จงอย่ากินทรัพย์สินของกันและกันโดย
ไม่ชอบธรรม และจงอย่าให้สินบนแก่ผู้มี
อำนาจเพื่อที่สุเจ้าจะกินสมบัติ ส่วนหนึ่งของ
คนอื่นโดยไม่เป็นธรรมทั้งๆที่สุเจ้ารู้ดี^ก

189 พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับขั้นตอนต่างๆ
ของดวงจันทร์^ข จงบอกพวกเขาว่า “มันเป็น
วิธีการของการนับวันและ กำหนดระยะเวลา
สำหรับการทำพิธีฮัจญ์” จงบอกพวกเขา
ด้วยว่า “คุณธรรมไม่ใช่อยู่ที่การเข้าบ้านจาก
ทางด้านหลัง ของมัน^คแท้จริงคนที่ปกป้อง
ตัวเองให้พ้นจากความชั่ว เพราะเกรงกลัว
พระเจ้าคือผู้มีคุณธรรม จงเข้าบ้านของ สุเจ้า
ทางประตูของมันและจงเกรงกลัวพระเจ้า
เพื่อที่สุเจ้าจะ ได้รับความเจริญรุ่งเรือง

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ
وَتَدُلُّوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا
فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿١٨٩﴾ * يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ
قُلْ هِيَ مَوْقِفَتٌ لِلنَّاسِ وَالْحَاجُّ
وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ
ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مِنْ آتِقَىٰ ۗ وَأْتُوا
الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٩٠﴾

^ก ดังนั้น ชีวิตของผู้ศรัทธาจึงเป็นชีวิตของการละเว้น เพราะตลอดชีวิตของเขา เขาต้องรักษาตัวเอง
ให้ออกห่างจากบางสิ่ง เดือนเราะมะฎอนทำหน้าที่ฝึกอบรมเพื่อการนี้ ชีวิตของการยับยั้งในระหว่าง
เดือนแห่งการถือศีลอดให้บทเรียนแก่เราว่าบ่าวที่แท้จริงของพระเจ้าคือผู้เคารพสักการะพระเจ้าใน
ระดับของการ “ตัดทวน” และดำเนินชีวิตแห่งคุณธรรมด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า พระเจ้าจะตอบรับคำ
วิงวอนของผู้ที่นำตัวเองเข้าใกล้พระองค์โดยการใช้ชีวิตที่เสียสละเท่านั้น

^ข การปรากฏและการหายไปของดวงจันทร์ทำหน้าที่เป็นเพียงการบอกเวลา คนที่เชื่อในโซคกลาง
ไสยศาสตร์เชื่อว่าวันข้างขึ้นเป็นฤกษ์ดีในขณะที่วันข้างแรมเป็นฤกษ์ไม่ดี ความจริงแล้ว ดวงจันทร์
เป็นปฏิทินของธรรมชาติที่ปรากฏให้เห็นในท้องฟ้าเพื่อมนุษย์จะได้วางแผนกิจการทางโลกเช่นเดียวกับ
กับการปฏิบัติศาสนกิจของตน แต่มีหลายคนที่ไม่เอาการมองเห็นมันภายนอกเป็นเรื่องของศาสนา

^ค ชาวอาหรับโบราณเชื่อ(โดยนึกเอาเอง)ว่าหลังจากการใส่ชุดอิสรอมเพื่อทำพิธีฮัจญ์แล้ว จะต้องไม่มี
สิ่งใดมาอยู่ระหว่างพวกเขากับท้องฟ้า เพราะพวกเขาคิดว่ามันขัดกับมารยาของอิสรอม เนื่องจาก
ความเชื่อในเรื่องโซคกลางไสยศาสตร์นี้เอง เมื่อชาวอาหรับออกจากบ้านหลังจากใส่ชุดอิสรอมแล้ว
พวกเขาจะไม่เข้าบ้านหาประตู แต่จะปีนกำแพงเพื่อเข้าไปยังลานบ้านในระหว่างการหรือหลังจาก
การทำพิธีฮัจญ์ นี่เป็นสิ่งที่ไม่ได้รับการอนุมัติ เพราะไม่มีคุณงามความดีในการปฏิบัติพิธีกรรม
ภายนอกเช่นนั้นในนามของศาสนา การมีศาสนาที่แท้จริงคือความเกรงกลัวพระเจ้าและอยู่ภายใน
ขอบเขตที่พระองค์วางไว้

190 และจงต่อสู้ในหนทางของพระเจ้า กับบรรดา ผู้ที่ต่อสู้เจ้า แต่จงอย่าละเมิด ขอบเขต เพราะแท้จริง พระเจ้าไม่ทรงรัก ผู้ละเมิด ¹⁹¹ จงฆ่าคนพวกนั้น ไม่ว่าผู้เจ้า จะเผชิญหน้าพวกเขา(ที่ต่อสู้เจ้า)ไม่ว่า ที่ไหน* จงขับไล่พวกเขาออกไปจากที่ที่ พวกเขาขับ ไล่ผู้เจ้าออกมา เพราะการกดขี่ ช่มเหิง(ทางศาสนา) นั้นเลวร้ายยิ่งกว่าการ ฆ่า จงอย่าต่อสู้กับพวกเขาที่ มีสติอัลอะ รอม เว้นเสียแต่ว่าพวกเขาจะโจมตีผู้เจ้า ที่ นั้น และถ้าพวกเขาโจมตีผู้เจ้าก่อน จงสังหาร พวกเขา นี่เป็นการลงโทษที่บรรดาผู้ปฏิเสธ สัจธรรมพึงได้รับ ¹⁹² แต่ถ้าพวกเขาหยุดยั้ง การโจมตี แท้จริง พระเจ้า เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹⁹³ จงต่อสู้พวก เขาต่อ ไปจนกว่าจะไม่มีพิตนะฮฺ^ข (การกดขี่ช่มเหิง ทางศาสนา)และศาสนาเป็นของพระเจ้า เท่านั้น ดังนั้น ถ้าพวกเขาหยุดยั้ง ก็จงอย่า ให้มีการเป็นศัตรูต่อไป เว้นแต่กับผู้ที่กดขี่ ช่มเหิงและโหดเหี้ยม

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتُلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٠﴾ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجَكُمُ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلَكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَتَلْتُمْ فَأَقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾ فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْتَهُوا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾

^ก การต่อสู้ (กิตาล) ที่กล่าวตรงนี้หมายถึงการต่อสู้ที่เกิดขึ้นในระหว่างที่มีมุฮัมมัดมีชีวิต ชาวมักกะฮฺ ที่ต่อต้านท่านนบียังไม่พอใจกับการขับไล่ท่านและบรรดาสาวกของท่านออกจากมักกะฮฺซึ่งเป็นบ้านเกิด เมืองนอนของท่าน แต่ยังขัดขวางท่านนบีและบรรดาสาวกไม่ให้ใช้ชีวิตและทำงานอย่างสันติในเมือง ยัษริบ(มะดีนะฮฺ)ซึ่งพวกเขาไปตั้งถิ่นฐานที่นั่น ชาวมักกะฮฺได้โจมตีมุสลิมครั้งแล้วครั้งเล่าโดยที่มุสลิม ไม่ได้ช่วย ด้วยเหตุนี้ มุสลิมจึงต้องต่อสู้เพื่อป้องกันตัวเอง เมื่อผู้ต่อต้านรุกราน ผู้ศรัทธาจึงต้องต่อสู้ เพื่อป้องกันตัวเอง แต่มุสลิมไม่ได้รับอนุญาตให้เริ่มความเป็นศัตรูก่อน การทำสงครามป้องกันตัวเอง เท่านั้นที่ได้รับอนุญาตในอิสลาม แม้แต่สงครามป้องกันตัวเองก็ต้องประกาศอย่างเปิดเผยโดยรัฐที่มี รัฐบาลแล้ว

^ข การแนะนำของคัมภีร์กุรอานให้ทำสงครามต่อต้านการกดขี่ช่มเหิงทางศาสนา(พิตนะฮฺ)ได้ถูก อธิบายโดยอับดุลลอฮฺ อิบน์อุมร์ สาวกผู้อาวุโสคนหนึ่งของนบีมุฮัมมัด เขากล่าวว่าอายะฮฺนี้อ้างอิงถึง ระบบศาสนาที่มีการบังคับซึ่งมีอยู่ในโลกสมัยโบราณ (ฟัตฮุลบารีย์, เล่ม 8 หน้า 60)

เนื่องจากมีลักษณะชั่วคราว สงครามต่อต้านพิตนะฮฺจึงเป็นสงครามที่มีช่วงเวลาจำกัดและจะทำการ ต่อสู้กันจนกระทั่งบรรลู่วัตถุประสงค์ หลังจากการปฏิวัติอิสลาม การกดขี่ช่มเหิงทางศาสนาได้ถูก แทนที่ด้วยเสรีภาพทางสติปัญญา ดังที่อับดุลลอฮฺ อิบน์อุมร์รูกกล่าวไว้ มุสลิมได้ยุติการพิตนะฮฺแล้ว ดังนั้น คัมภีร์กุรอานจึงไม่อนุญาตให้ใช้ความรุนแรงยกเว้นในกรณีที่มีการป้องกันตัวเองเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

194 เดือนต้องห้ามต้องได้รับการเคารพ การละเมิดกฎ เดือนต้องห้ามต้องได้รับการตอบโต้อย่างเท่าเทียมกัน ถ้าผู้ใดละเมิดกฎต่อสุเจ้า สุเจ้าก็ตอบโต้เท่าที่เขาละเมิด⁷ จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าทรงอยู่กับ บรรดาผู้นึกถึงพระองค์¹⁹⁵ จงใช้จ่ายทรัพย์สินของสุเจ้า ในหนทางของพระเจ้าและจงอย่าโยนตัวของสุเจ้าเองลง ไปสู่ความพินาศด้วยมือของเจ้าเอง จงทำทุกสิ่งทุกอย่าง ที่เป็นเรื่องดี เพราะพระเจ้าทรงรักบรรดาผู้ทำความดี⁷

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ
قِصَاصٌ فَمَنۢ اَعْتَدَىٰ عَلَیْكُمْ
فَاعْتَدُوا عَلَیْهِ بِمِثْلِ مَا اَعْتَدَىٰ
عَلَیْكُمْ وَاَتَّقُوا اللّٰهَ وَاَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ
مَعَ الْمُتَّقِیْنَ ﴿١٩٥﴾ وَاَنْفِقُوا فِی سَبِیْلِ
اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوا بِاَیْدِیْكُمْ اِلَى الْهَلٰكَةِ
وَاَحْسِنُوْا اِنَّ اللّٰهَ تُحِبُّ الْمُحْسِنِیْنَ

⁷ การต่อสู้ในระหว่างเดือนต้องห้าม (เดือนมูฮัรริอม, เราะญับ, ชุลเกาะตะฮฺและชุลอิจญะฮฺ) หรือการต่อสู้ในเขตฮะรอมของมกกะฮฺเป็นที่ต้องห้าม แต่ถ้าหากศัตรูล่วงละเมิดในเดือนดังกล่าวนี้ ผู้ศรัทธาสามารถต่อสู้เพื่อป้องกันตัวเองได้ แต่ในขณะที่ต่อสู้ ผู้ศรัทธาต้องละเว้นจากความป่าเถื่อนทั้งหมด พวกเขาต้องไม่ละเมิดขอบเขตที่พระเจ้ากำหนดไว้ ถ้าพวกเขากลัวพระเจ้าจริง แม้แต่ในเวลาที่ถูกยั่วยุในภาวะสงคราม

⁷ เห็นอัสฮาดิน การต่อสู้เพื่อหนทางของพระเจ้าจำเป็นต้องใช้เงิน มันคือการเสียสละทรัพย์สินที่มนุษย์พบว่า เป็นเรื่องยากที่สุด นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมกุรอานจึงสั่งเราให้ถือว่าหนทางของพระเจ้า เป็นหนทางของเราเองและให้เราใช้จ่ายเพื่อหนทางของศาสนา ถ้าเราไม่ทำเช่นนั้น มันก็เท่ากับเรากำลังเชิดชูชวนความหายนะมาสู่เราเองในโลกนี้และโลกหน้า ถ้ามนุษย์ไม่มอบทั้งหมดที่เขามีให้พระเจ้า ทำไมพระเจ้าต้องให้สิ่งที่พระองค์มีแก่เขา?

มนุษย์คิดว่าการใช้ทรัพย์สินของตัวเองที่ดีที่สุดคือการใช้จ่ายเพื่อตัวเองหรือเพื่อครอบครัวของเขา แต่คัมภีร์เรียกการทำเช่นนั้นว่าหนทางไปสู่ความหายนะ การใช้ทรัพย์สินที่ถูกต้องคือการใช้มันเพื่อหนทางของศาสนา เพราะมันจะทำให้มนุษย์สมควรได้รับความจำเริญจากพระเจ้า เขาจะได้รับความช่วยเหลือจากพระองค์ในโลกนี้และจะได้รับรางวัลตอบแทนด้วยสวรรค์ในโลกหน้า

196 จงทำพิธีฮัจญ์และอุมเราะฮฺให้ครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อพระเจ้า แต่ถ้าหากสุเจ้านี้อุปสรรค ก็ให้สุเจ้าอุทิศ สิ่งพลีอะไรก็ได้ที่สุเจ้าสามารถหาได้แก่พระเจ้า และ จงอย่าโกนผมของสุเจ้าจนกว่าสิ่งพลีนั้นจะถึงที่ของมัน แต่ถ้าหากผู้ใดในหมู่สุเจ้าป่วยหรือเจ็บปวดที่ศีรษะและ ใต้โกนผมก่อน เขาต้องชดใช้ด้วยการถือศีลอดหรือให้ ๓ ทานหรือเชือดสัตว์พลี ในยามสันติ ถ้าใครถือโอกาสนี้ ทำอุมเราะฮฺรวมไปด้วย เขาต้องเชือดสัตว์ที่สามารถ หาได้พลีถวายพระเจ้า แต่ถ้าหากไม่สามารถหาได้ ให้เขาถือศีลอดสามวันระหว่างการการทำฮัจญ์และอีก เจ็ดวันหลังจากกลับถึงบ้านของเขาแล้ว รวมกันเป็นสิบวันสำหรับบรรดาผู้ที่ครอบครองของพวกเขาไม่ได้ อยู่ใกล้มัสญิดอัลฮะรออม จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงรู้ ว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงเจียมขนาดในการลงโทษⁿ

وَأْتُمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَخْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِمْ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةً إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

ⁿ การทำพิธีฮัจญ์มีขึ้นปีละหนึ่งครั้งในเดือนซุลฮิจญะฮฺ ในขณะที่การทำอุมเราะฮฺ(ฮัจญ์เล็ก)จะทำเวลาใดก็ได้ ไม่ว่าจะพิธีฮัจญ์หรืออุมเราะฮฺหรือการปฏิบัติศาสนกิจใดๆ เมื่อทำด้วยความบริสุทธิ์ใจเพื่อพระเจ้า มันจะมีค่าในสายตาของพระเจ้า เมื่อผู้เคารพสักการะพระเจ้าทำหน้าที่ทางศาสนาอย่างเช่นพิธีฮัจญ์ เขาจะได้ประสบการณ์ทางจิตวิญญาณในการทำพิธีว่าเขาได้ยอมมอบตนเองพระเจ้าผู้ที่เขารักและกลัวมากกว่าสิงใด ความหวังโยอันยิ่งใหญ่ที่สุดของผู้เคารพสักการะเช่นนั้นคือการหลีกเลี่ยงการลงโทษของพระเจ้าในโลกหน้า ดังนั้น ผู้ศรัทธาจึงเป็นผู้ที่ใช้ชีวิตมิใช่เพื่อความพอใจของตัวเอง แต่เพื่อเป้าหมายอันทรงคุณค่า เป้าหมายของเขาคือการละเว้นจากทุกสิ่งที่พระเจ้าห้ามเขาต้องละเว้นจากการทำผิดและการทะเลาะเบาะแว้งทุกอย่างกับเพื่อนร่วมโลกของเขา พิธีฮัจญ์รับใช้วัตถุประสงค์การอบรมทางด้านศีลธรรมนี้อย่างประสบความสำเร็จ นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมผู้ศรัทธาจึงถูกสั่งให้ไปทำพิธีฮัจญ์

ก่อนเดินทาง ผู้ทำพิธีฮัจญ์ต้องเตรียมเสบียงไว้สำหรับกินหรือใช้ระหว่างทาง อย่างไรก็ตาม เราถูกเตือนว่าเสบียงที่ดีที่สุดสำหรับผู้ศรัทธาคือการใช้ชีวิตด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า ความเกรงกลัวพระเจ้า(ตักวา)นี้เกี่ยวข้องกับสติปัญญา มันไม่เกี่ยวข้องกับอะไรกับการปฏิบัติตามรูปแบบบางอย่างภายนอก ความจริงแล้ว มันคือสภาวะของความสำนึกอย่างสูง เมื่อมนุษย์พบพระเจ้าของเขาในระดับที่เขารับรู้ได้ ความคิดของเขาจะได้รับการเติมเต็มด้วยความยิ่งใหญ่และความสวยงามของพระองค์ หลังจากนั้น ในระดับจิตวิญญาณ สภาวะที่อาจกล่าวได้ว่าเป็นสภาวะเกรงกลัวพระเจ้า(ตักวา หรือ ความสังวรตนต่อพระเจ้า)จะถูกสร้างขึ้นมา

197 การทำฮัจญ์อยู่ในเดือนที่ได้ถูกกำหนดไว้ ใครก็ตาม ที่ตั้งใจจะทำพิธีฮัจญ์ในเดือนที่กำหนดไว้จะต้องละเว้น โดยสิ้นเชิงจากการพูดจาที่นาร้างเกียจ จากความซว้ช้า เลวทรามและการวิวาทะระหว่างการทำฮัจญ์ และจงจำ ไว้ว่าพระเจ้าทรงรู้ถึงความดีอะไรก็ตามที่สุเจ้ากระทำ และจงเตรียมเสบียงที่จำเป็นสำหรับการทำฮัจญ์ แต่ ความยากงนั้นเป็นเสบียงที่ดีที่สุด ดังนั้น จงละเว้น จากการไม่เชื่อฟังฉัน โอผู้มีใจเอื้อ

198 ไม่เป็น การผิดบาปแต่ประการใดหากสุเจ้าจะแสวงหาความ โปรดปรานจากพระผู้อภิบาลของสุเจ้า(ในระหว่างการทำฮัจญ์) ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อสุเจ้ากลับมาจากอะเราะฮฺฟาต จงระลึกถึงพระเจ้าที่สถานที่อันศักดิ์สิทธิ์ และจงระลึกถึง พระองค์ดังที่พระองค์ได้ทรงนำทางสุเจ้า เพราะก่อนหน้า นี้ สุเจ้าได้อยู่ในหมู่ผู้หลงทาง 199 หลังจากนั้น จงกลับ มาจากที่ที่ผู้คนพากันหลังไหลกลับมาและจงขอร้องต่อพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภิผู้ทรงเมตตาเสมอ 200 เมื่อสุเจ้าทำพิธีฮัจญ์ของสุเจ้าเสร็จแล้ว จงระลึกถึง พระเจ้าดังที่สุเจ้าระลึกถึงบรรพบุรุษของสุเจ้าเองหรือ ยิ่ง กว่านั้น และในหมู่ผู้คนเหล่านั้นมีบางคนกล่าวว่า “โอ พระผู้อภิบาลของเรา โปรดประทานสิ่งที่ดีทั้งหลายแก่ เราในโลกนี้” สำหรับคนเหล่านั้นจะไม่มีส่วนใดๆสำหรับเขาในโลกหน้า⁷

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ ۖ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ ۗ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ ۗ وَتَزُودُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ ۗ وَاتَّقُوا إِلَى الْأَلْبَابِ ۗ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ ۚ فَإِذَا أَفْضْتُمْ مِّنْ عَرَفَتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِندَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ ۖ وَأَذْكُرُوهُ كَمَا هَدَانَكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِّن قَبْلِهِ لَمِنَ الضَّالِّينَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ أَفِيضُوا مِّنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩٩﴾ فَإِذَا قَضَيْتُمْ مِّنْ سَكْرَتِكُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ ءَابَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا ۗ فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِن خَلْقٍ

⁷ ความเกรงกลัวพระเจ้านั้นเป็นสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานของการแสดงความเคารพสักการะ ตราบใดที่ใครยังคงอยู่ในกรอบความคิดนี้ ถ้าการปฏิบัติพิธีกรรมในการทำฮัจญ์เกิดความผิดพลาดโดยไม่เจตนา หรือถ้าใครไปทำการค้าในขณะที่อยู่ในแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ มันก็ไม่ใช่เรื่องสำคัญ สิ่งสำคัญคือเราต้องเข้าไปสู่เจตนารมณ์ของพิธีฮัจญ์ นั่นคือ ความเกรงกลัวพระเจ้า การระลึกถึงพระองค์ การอุทิศตนให้แก่การปฏิบัติศาสนกิจ การสำนึกของคุณและการยอมตนต่อพระเจ้าอย่างหมดใจ ในขณะที่ทำพิธีฮัจญ์ เราต้องแน่ใจว่าจะไม่ทำสิ่งใดที่ขัดต่อเจตนารมณ์นี้ จะต้องไม่มีความรู้สึกที่ว่าตัวเองเหนือกว่าผู้ทำฮัจญ์คนอื่น ๆ นั่นคือ เราต้อง “ไหลไปตามที่กระแสผู้ทำฮัจญ์ไหลมา” ►

201 และมีบางคนในหมู่พวกเขา กล่าวว่า “พระผู้ อภิบาลของเรา โปรดประทานสิ่งที่ดีในโลกนี้และ สิ่งที่ดีในโลกหน้าแก่เรา”⁷ และโปรดช่วยเราให้พ้น จากการลงโทษของไฟนรกด้วยเถิด”²⁰² คน เหล่านี้จะมี ส่วนแบ่งตามที่พวกเขาได้ขวนขวายไว้ และ พระเจ้าเป็นผู้ทรงเนียบปล้นในการคำนวณ²⁰³ และจงระลึกถึงพระเจ้าในวันทั้งหลายที่ ได้ถูก กำหนดไว้ และไม่มีบาปอันใดถ้าใคร จะรับเร่ออก (จากมินา) ในสองวันหรืออยู่ที่ นั้นต่อ(อีกหนึ่งวัน) ถ้าหากเขาใช้วันเหล่านี้ ไปด้วยความเกรงกลัว พระเจ้า จงเกรงกลัว พระเจ้าและจงรู้ไว้เถิดว่า วันหนึ่งผู้เจ้าจะถูก รวบรวมไว้ต่อหน้าพระองค์^๗

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾ * وَأَذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ ۚ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

การยกย่องการงานอันยิ่งใหญ่ที่บรรพบุรุษของตัวเองทำไว้ก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ขัดต่อเจตนารมณ์ของ พิธีฮัจญ์ เพราะพิธีฮัจญ์มีไว้เพื่อความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า มิใช่เพื่อการยกย่องตัวเอง ทักตนคติและ กิจกรรรมเช่นนั้นจะมีได้ในพิธีฮัจญ์ได้อย่างไรในเมืองบเรินของพิธีฮัจญ์สอนมนุษย์รู้จักความเท่า เทียมกันต่อหน้าพระเจ้า ถ้าใครไม่ซึ่มซัรบรับบทเรียนนี้ไว้ในระหว่างพิธีฮัจญ์ จะมีโอกาสไหนอีกที่เรา จะได้ใช้มันตลอดชีวิตที่เหลือของเรา?

⁷ การวิงวอน โดยเฉพาะการวิงวอนในระหว่างพิธีฮัจญ์นั้นคือการแสดงออกทางภายนอกของสภาวะ ที่อยู่ภายใน อะไรก็ตามที่เรามีอยู่ในหัวใจ เราจะแสดงออกมาในการวิงวอน ใครที่มีความคิดแต่เรื่อง ความร่ำรวยและความยิ่งใหญ่ในโลกนี้จะมุ่งเน้นเรื่องอื่นเพียงเล็กน้อยเมื่อเขาวิงวอนต่อพระเจ้าใน ขณะที่มีผู้แสวงหาโลกหน้าที่มีความบรมสุขและความจำเริญอันไม่สิ้นสุดจะมุ่งเน้นเรื่องนี้เป็นสิ่งสำคัญ ในการวิงวอน

การวิงวอนนี้ในส่วนของผู้ที่ศรัทธาได้เป็นการร้องขอความมั่งคั่งทางโลก ความมั่งคั่งทางโลกเป็น แต่เพียงส่วนหนึ่งของ “ข้อสอบ” และไม่มีใครอยากวิงวอนให้เพิ่มความยากใน “ข้อสอบ” ของเขา การ วิงวอนนี้เหมือนกับการขอพระเจ้าให้ประทานสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับมนุษย์ในสายตาของพระเจ้าในโลกนี้ และสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับมนุษย์ในสายตาของพระเจ้าในโลกหน้า

ดังนั้น การวิงวอนที่ดีที่สุดสำหรับมนุษย์คือการพูดกับพระเจ้าของเขาว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดประทานอะไรก็ตามที่พระองค์เห็นว่า เป็นสิ่งดีสำหรับโลกนี้และสิ่งทีพระองค์เห็นว่าดีในโลกหน้า แก่ฉัน และปกป้องคุ้มครองฉันให้พ้นจากนรกอันนัรันดร”

^๗ “ผู้เจ้าจะถูกรวบรวมไว้ต่อหน้าพระองค์” คือบทเรียนอันยิ่งใหญ่ที่สุดของพิธีฮัจญ์ในทุ่งอะเราะาะฟาต ที่ผู้ทำฮัจญ์ไปรวมกันอยู่ที่นั่นทุกปี การชุมนุมนี้เป็นสัญลักษณ์ของการชุมนุมครั้งสุดท้ายของมนุษย์ ทั้งหมดในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ ผลลัพธ์ทางการปฏิบัติจะมาจากกรกระทำเสมอ มิใช่คำพูด

204 ในหมู่มนุษย์นั้นมีคนบางประเภทที่
ทำให้สุเจ้า หลงไหลในคำพูดของเขาเกี่ยว
กับชีวิตแห่งโลกนี้ และ เขาได้ขอให้พระเจ้า
เป็นพยานครั้งแล้วครั้งเล่าถึงสิ่ง ที่อยู่ใน
หัวใจของพวกเขา ทั้งๆที่ความจริงแล้ว เขา
เป็นผู้ต่อต้านที่ตืออริที่สุด ²⁰⁵ แต่เมื่อเขา
กลับไป เขาได้ใช้ความพยายามทุกอย่าง
ของเขาเพื่อสร้าง ความเสียหายให้แก่พร
ะบาดขึ้นในแผ่นดิน ทำลาย พืชผลและ
ปศุสัตว์ ในขณะที่พระเจ้าไม่ทรงรักการ
สร้างความเสียหาย⁷

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَشْهَدُ اللّٰهَ عَلٰى مَا فِي
قَلْبِهِ وَهُوَ الَّذِي الْخَصَامِ ﴿٢٠٥﴾ وَاِذَا
تَوَلّٰى سَعٰى فِي الْاَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا
وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللّٰهُ لَا يَحِبُّ
الْفٰسَادَ ﴿٢٠٦﴾

⁷ บรรดาผู้ที่ใช้ลัทธิฉวยโอกาสเป็นศาสนา มักจะสามารถทำให้ผู้คนประทับใจด้วยคำพูด ทำไม? ก็
เพราะผลประโยชน์ของเขาเองที่ทำให้เขาทำเช่นนั้น สำหรับคนเหล่านี้ ผิดหรือถูกไม่ใช่เรื่องสำคัญ
เพราะคนเหล่านี้ไม่มีมาตรฐานอะไรนำทางพวกเขา พวกเขาจะทำสิ่งที่พวกเขาคิดแล้วว่าจะสร้าง
ความพอใจให้แก่ผู้ฟัง พวกเขาไม่มีปัญหาในการระบายสีรูปภาพภายนอกถึงแม้ในหัวใจของพวกเขา
เขาปราศจากความอบอุ่นของความจริงใจ คนประเภทนี้ไม่ซื่อสัตย์ต่อสังคม พวกเขาซื่อสัตย์ต่อผล
ประโยชน์ของพวกเขาเองเท่านั้น

ทำไมจึงต้องตัดสินคนที่ดูว่าเป็นนักปฏิรูปผู้ยิ่งใหญ่โดยคำพูดในขณะที่การกระทำของเขาก่อให้เกิด
ความเสียหายในแผ่นดิน มันขัดแย้งในตัวของเขาเอง เขาอาจใช้ถ้อยคำสวยหรูมาแสดงให้เห็นว่า
เขารักสังคม แต่ในทางปฏิบัติ เขาโกหกในคำพูดของเขาและทำเพื่อผลประโยชน์ของตัวเอง ดัง
นั้น คำพูดและการกระทำของเขายังมีความขัดแย้งกัน เขาสามารถพูดเรื่องอุดมการณ์ให้คนเข้าใจได้
แต่เมื่อเขาลงมาสู่การกระทำ เขาจะทำเพื่อผลประโยชน์ของตัวเองจากความเสียหายของผู้อื่น คน
ที่พูดถึงเรื่องสันติภาพและการประนีประนอมจะทำในสิ่งที่นำไปสู่ความขัดแย้งและการต่อสู้กัน เขา
เล่นกับความรู้สึกของผู้คนโดยพูดถึงสิ่งที่จะทำให้เขาเป็นที่รู้จักโดยไม่คำนึงถึงสถานการณ์ที่แท้จริง
คนประเภทนี้คือคนที่ขายตัวเองเพื่อโลกแม้เมื่อสังคมได้ถูกทำให้เป็นที่งายตายสำหรับพวกเขา
แล้ว พวกเขาก็ไม่ปฏิบัติตาม พวกเขาเห็นว่าไม่มีประโยชน์สำหรับตัวของพวกเขาเอง ไม่มีประโยชน์
อะไรสำหรับพวกเขาหลังจากนั้นในการปฏิบัติตามสังคม ต่อเมื่อมีผลประโยชน์เพียงพอที่จะต้อง
ทำเท่านั้น พวกเขาถึงจะทำตามสังคม มิเช่นนั้นแล้ว พวกเขาจะปฏิเสธมัน พวกเขาซ่อนความรู้สึก
ทะนงไว้เบื้องหลังภายนอกที่ประจบสอพลอ นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมพวกเขาไม่อาจยอมรับสังคม
ถ้ามันมาจากผู้เผยแผ่สั่งสอนที่พวกเขาถือว่าต่อยกว่าพวกเขา

ยังมีบางคนที่ยาวชีวิตของตนเอง ไม่ใช่เพื่อตัวของพวกเขาเอง แต่เพื่อพระเจ้า พวกเขาต่อสู้เพื่อการ
ได้รับความโปรดปรานจากพระองค์ พวกเขาไม่ยอมรับการเรียกร้องต้องการของตัวเอง แต่จะฟังคำ
บัญชาของพระเจ้า พวกเขาจะให้ทุกสิ่งที่พวกเขามี มันคือความศรัทธาที่ถูกต้องที่พวกเขาแสวงหา
ดังนั้น พวกเขาจึงถึงศาสนาที่บรรพบุรุษของพวกเขาปฏิบัติกันมาไว้ข้างทาง ถึงแม้ว่าการทำเช่นนั้น
จะทำให้พวกเขาสูญเสียชื่อเสียงก็ตาม แนวทางของพวกเขาคือสังคมและพวกเขายึดมันอยู่กับมัน
ถึงแม้ผู้คนรอบข้างพวกเขาจะโกรธแค้นก็ตาม

206 เมื่อเขาถูกบอกว่า “จงเกรงกลัวพระเจ้า” ความผยอง ก็เกาะกุมเขาและชักนำให้เขาทำผิด สำหรับคนพวกนี้ นรกคือที่ที่เหมาะสมสำหรับพวกเขา และมันเป็นทีที่พำนัก อันแสนชั่วร้าย 207 แต่มีบางคนถือพิธีชีวิตทั้งหมดของ เขาเพื่อแสวงความพึงพอใจจากพระเจ้า พระเจ้าเป็นผู้ ทรงเอ็นดูปวงบ่าวของพระองค์

208 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงยอมจำนนต่อพระเจ้าโดย สิ้นเชิง และจงอย่าปฏิบัติตามรอยเท้าของซาตาน เพราะ มันเป็นศัตรูที่เด่นชัดของสุเจ้า 209 ถ้าหากสุเจ้าถลันตัวไปทำความชั่วหลังจากสัญญาทั้งหมดอันชัดแจ้งได้ มายังสุเจ้าแล้ว จงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ 210 พวกเขาจะคอยให้พระเจ้าและทูตสวรรค์ลงมายังพวกเขาในเงาของเมฆ และกำหนด วาระของพวกเขาระนั้นหรือ? ในที่สุด ทุกสิ่งจะถูกนำ กลับไปยังพระเจ้า 211 จงถามลูกหลานของอิสราเอลเถิด ว่าก็สัญญาอันชัดแจ้งแล้วที่เราได้แสดงให้พวกเขาได้ เห็น และใครที่เปลี่ยนแปลงความโปรดปรานของพระเจ้า หลังจากที่ได้มันได้มายังเขาแล้วจะพบว่าพระเจ้าทรงลงโทษอย่างรุนแรง 212 ชีวิตแห่งโลกนี้ได้ถูกทำให้ เป็นที่เฝ้าหวาดเสียวสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ดังนั้น พวกเขาจึงเยาะเย้ยบรรดาผู้ศรัทธา แต่ผู้ สรรวมตนจากความชั่วนั้นจะอยู่เหนือพวกเขาในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ และพระเจ้าจะประทานปัจจัยยังชีพ แห่งโลกนี้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยไม่มีการคำนวณ⁷

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْأَمَهُادُ
 وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ
 يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ فَإِن زَلَلْتُم مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَن يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ سَلِّ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمَا ءَاتَيْنَهُمْ مِّنْ ءَايَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
 زَيْنٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

⁷ การจะรับอิสลามเป็นศาสนาของตัวเองมีสองแนวทาง ทางแรก เราต้องทำตามนั้นโดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของตนเองหรือมีข้อแม้ใดๆ นั่นคือทำสิ่งที่อิสลามใช้และงดเว้นจากสิ่งที่อิสลามห้าม นี่คือการเข้าสู่อิสลามอย่างหมดหัวใจ อีกทางหนึ่งคือการรับอิสลามเพียงแค่มั่นไม่ขัดกับชีวิตประจำวันของตนเอง และตราบที่อิสลามยังรับใช้หรืออย่างน้อยที่สุดไม่ทำให้ผลประโยชน์ของตัวเองเสียหาย คนที่รับแนวทางหลังนี้ไม่ยอมให้อิสลามบ่อนทำลายนิสัยที่เขาเคยชิน ความเชื่อที่เขาเคยมีอยู่ ผลประโยชน์ที่เขาจะหายไป ได้ เกียรติที่เขาต่อสู้เพื่อได้มาหรือความเป็นผู้นำที่เขาแสวงหาเพื่ออำนาจ ▶

213 ครั้งหนึ่ง มนุษย์เป็นประชาชาติเดียวกัน (หลัง จากนั้น ผู้คนได้ทำให้ความขัดแย้งเกิดขึ้น) ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ส่งนบีทั้งหลาย มาเป็นผู้แจ้งข่าวดีและ ให้คำตักเตือน และ พระองค์ได้ส่งคัมภีร์ที่มีสัจธรรม มาพร้อมกับนบีเหล่านั้นเพื่อที่จะได้ตัดสินระหว่างมนุษย์ในเรื่องที่พวกเขาขัดแย้งกัน ความขัดแย้ง เกิดขึ้นระหว่างผู้ที่ได้รับคำสอนที่ขัดแย้งแล้วเพราะ พวกเขาต่างเป็นคู่แข่งกัน ดังนั้น ด้วยอนุมิตของ พระองค์ พระเจ้าจึงได้ทรงนำทางบรรดาผู้ที่เชื่อ ในนบีไปสู่สัจธรรมเกี่ยวกับสิ่งทีคนอื่น ๆ ขัดแย้งกัน และพระเจ้าทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไป ยังแนวทางที่เที่ยงตรง⁷

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

ความกระตือรือร้นในตอนแรกเพื่ออิสลามของเขาจะเป็นขาลงเมื่ออิสลามต้องการให้เขาเปลี่ยนแปลงรูปแบบความคิดของเขาหรือละทิ้งความชอบและความต้องการส่วนตัวของเขา เขายึดถืออิสลามในนามเท่านั้นและเขาจะไม่ยอมให้อิสลามทำร้ายผลประโยชน์หรือเข้ามาแทรกแซงชีวิตของเขา ถ้ามันเป็นเหตุผลที่เขาแสวงหาเพื่อทำให้เขาเป็นผู้ศรัทธาในคำสอนของอิสลามจริงๆ เหตุผลนั้นจะต้องมีอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ถ้ามันเป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่เขามองหา เขาก็มีจักรวาลทั้งหมดอยู่ต่อหน้าเขาแล้ว แต่บรรดาผู้ที่ไม่สามารถทำให้ตัวเองยอมรับเหตุผลที่ชัดเจนนั้น พวกเขาจะไม่ยอมรับสิ่งมหัศจรรย์ของธรรมชาติ คนขี้สงสัยนี้ยังคงอยู่โรอีกนอจากการให้พระเจ้าแสดงพระองค์ให้พวกเขาได้เห็นพร้อมกับมลาอิกะฮฺทั้งหมดกระนั้นหรือ? ถ้าสิ่งนั้นเกิดขึ้น ความศรัทธาในตอนนั้นจะไม่เกิดประโยชน์แก่ผู้ใด เพราะนั่นเป็นเวลาที่จะดากรรมของมนุษย์ถูกปิดแล้ว จุดสำคัญของการทดสอบมนุษย์ในโลกนี้ก็คือเขาต้องเชื่อในพระเจ้าโดยไม่ต้องเห็นพระองค์และโดยหลักฐานของพระองค์เท่านั้น การเชื่อโดยไม่ต้องเห็นนี่จะเป็นประโยชน์ต่อมนุษย์ ไม่ใช่มองเห็นแล้วจึงเชื่อ

บรรดาผู้ที่จัดผลประโยชน์ของตนไว้เป็นอันดับแรกและอิสลามเป็นอันดับสอง และบรรดาผู้เข้าสู่อิสลามโดยไม่มีเงื่อนไขเป็นคนที่ไม่มีนิสัยใจคอต่างกัน เป็นเรื่องธรรมดาที่คนแรกจะเป็นผู้สะสมความมั่งคั่งฟุ้งเฟ้อทุกอย่างในชีวิตนี้ในขณะที่คนหลังจะไม่ได้รับความสำคัญทางโลก แต่เป็นเจ้าของทรัพยากรทางวัตถุทำให้คนกลุ่มแรกรู้สึกพอใจที่เห็นว่าตัวเองเหนือกว่า พวกเขาจะถูกผู้ศรัทธาที่แท้จริง แต่สภาวะนี้จะมึระยะเวลาสั้น โลกจะถึงกาลอวสานเพื่อเปิดทางให้ระบบใหม่ที่ดีกว่าซึ่งในระบบใหม่นี้ คนกลุ่มแรกจะถูกทำให้ต่ำลง ความยิ่งใหญ่จะถูกตัดทอนและบรรดาผู้ถูกถือว่าต่ำกว่าจะได้อยู่ในสถานที่อันสูงส่งในโลกแห่งชั้นฟ้า

⁷ ศาสนาที่พระเจ้าประทานมาเป็นศาสนาเดียว แต่มนุษย์ขัดแย้งกันเองโดยการตีความศาสนาของพระเจ้าแตกต่างกันเพื่อให้สอดคล้องกับความคิดที่พวกเขาสร้างขึ้นมาเอง ด้วยเหตุนี้ ทัศนคติที่ต่างกันจึงเกิดขึ้นและต่างฝ่ายต่างอ้างว่าตัวเองยึดถือคัมภีร์ของพระเจ้า ►

214 สุเจ้าคิดหรือว่าสุเจ้าจะได้เข้าสวรรค์โดยไม่ต้องถูก ทดสอบอย่างเช่นที่บรรดาผู้ศรัทธาก่อนหน้าสุเจ้าได้ ประสบมาแล้ว? พวกเขาเหล่านั้นต้องประสบความ ทุกข์ยากและความลำเค็ญกันมาแล้ว และการทดสอบได้ทำให้พวกเขาเหล่านั้นต้องหวนไหวจนศาสนาหลุด แห่งเวลานั้นและบรรดาผู้ปฏิบัติตามเขาถึงกับร้องว่า “เมื่อไหร่ความช่วยเหลือของพระเจ้าจะมาสักที” แน่นนอน การช่วยเหลือของพระเจ้าอยู่ใกล้ๆ นี้แล้ว

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصَرَ اللَّهُ ۗ أَلَا إِنَّ نَصَرَ اللَّهِ قَرِيبٌ

เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้น พระเจ้าจึงเลือกบ่าวคนหนึ่งของพระองค์ให้มาประกาศความจริงบนแผ่นดิน บ่าวของพระองค์ที่พูดภาษามนุษย์และไม่มีอะไรแตกต่างไปจากคนอื่น ๆ แต่บรรดาผู้แสวงหาสวรรค์จะเข้าใจคุณสมบัติของพระเจ้าในคำพูดของเขา พวกเขาจะมาสูดงของบ่าวผู้นี้โดยลิ้มความขัดแย้งของพวกเขา อย่างไรก็ตาม ยังมีบางคนที่ยึดมั่นในตรรกะยึดติดอยู่กับการศึกษาความศาสนาของตนเอง ทำไมพวกเขาอื่นกรานว่า “เราจะยอมรับสิ่งที่ถูกสอนโดยคนอื่นกระนั้นหรือ?” การผูกขาดเหนือความจริงของพวกเขาทำให้พวกเขาทะนงตนและมีอคติ มันทำให้พวกเขาปฏิเสธสวรรค์ซึ่งเป็นสิ่งที่พวกเขากล่าวอ้างว่าผูกขาดไว้เอง

ⁿ สัจธรรมที่ได้รับการสนับสนุนโดยหลักฐานที่ชัดเจนได้ถูกประทานมายังมนุษย์ แต่ก็ยังมีบางคนไม่ยอมรับ ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น? นั่นก็เพราะว่าพวกเขา มองว่า สัจธรรมว่าเป็นสิ่งที่มาทำลายโลกในฝันที่พวกเขาสร้างขึ้นมา พวกเขา มองว่า มันเป็นการทำลายผลประโยชน์และเกียรติของพวกเขา เป็นสิ่งที่ข่มขู่คุกคามชีวิตที่สะดวกสบายและมั่นคงที่พวกเขาเคยชินมา แต่เพื่อที่จะเป็นผู้ศรัทธาในพระเจ้า เราต้องเสียสละสิ่งเหล่านี้ มันเป็นหนทางที่มนุษย์ไม่อยากจะเดิน เพราะมันเป็นอันตรายและลำบาก แต่นั่นเป็นหนทางเดียวที่จะนำไปสู่สวรรค์ ราคาของสวรรค์คือตัวของเขาเอง มีหนทางเดียวที่จะนำไปสู่สวรรค์ นั่นคือโดยการบอกปิดตัวเอง นี่คือการเปลี่ยนแปลงรากฐานของชีวิตเขา โดยการคิดและปฏิบัติตามแบบแผนที่พระเจ้าได้วางไว้และละทิ้งนิสัยเดิม หน้าที่นี้ไม่อาจทำได้หากปราศจากการกำชับให้คนอื่นทำความดีและวิจารณ์การทำผิดของพวกเขา ผู้คนทุกสมัยไม่ชอบให้ใครมาวิจารณ์และตักเตือนในเรื่องนี้ บรรดาครูผู้สอนสัจธรรมต้องพร้อมที่จะเผชิญกับปฏิกิริยาต่อต้านจากการรวมตัวของคนพวกนี้

215 ผู้คนที่ทั้งหลายถามเจ้าว่า “อะไรที่เราควรใช้จ่ายเพื่อ คนอื่น?” จึงบอกพวกเขาว่า “อะไรก็ตามที่พวกท่านใช้จ่าย จงใช้จ่ายเพื่อพ่อแม่และญาติสนิท เด็กกำพร้า ผู้ขัดสน และ คนเดินทางและความดีอันใดที่พวกท่านทำไปนั้น พระเจ้า ทรงรู้ดี”^ก 216 การสู้รบ(เพื่อป้องกันตัว)ได้ถูกกำหนดแก่ สู้เจ้าแล้ว สู้เจ้าอาจจริงเกี่ยวกับบางสิ่งถึงแม้มันเป็นสิ่งดีสำหรับ สู้เจ้า^ข หรือสู้เจ้าอาจชอบบางสิ่งที่ไม่ดีสำหรับสู้เจ้า พระเจ้า ทรงรู้ แต่สู้เจ้าไม่สู้^ค

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أُنْفِقْتُمْ
مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى
وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ
خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٦﴾ كَتَبَ عَلَيْكُمُ
الْقِتَالَ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا
شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا
شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٢١٧﴾

^ก มนุษย์คิดว่าการใช้ชีวิตและทรัพย์สินที่ดีที่สุดก็คือการใช้มันเพื่อประโยชน์ของครอบครัวของเขา เขามีความสุขที่ได้ใช้จ่ายทรัพย์สินเพื่อความต้องการและความไม่ฝืนของเขา แต่อิสลามต้องการให้เขาใช้จ่ายในหนทางของพระเจ้าซึ่งเป็นรูปแบบการใช้จ่ายที่แตกต่างกัน มันรวมถึงการใช้จ่ายเพื่อคนอื่นมากกว่าเพื่อตัวเอง อีกแนวโน้มหนึ่งก็คือการใช้พลังงานของเราทั้งหมดเพื่อได้รับตำแหน่งอันสูงส่งทางโลกซึ่งเป็นอะไรบางอย่างที่ตามองเห็น ในขณะที่รางวัลตอบแทนอันถาวรซึ่งตาไม่สามารถมองเห็นต้องเป็นเป้าหมายที่สำคัญที่สุดของเรา สิ่งที่มีมนุษย์ไม่ชอบอาจเป็นสิ่งที่พระเจ้าชอบ เพื่อสิ่งนั้นเท่านั้นที่จะเป็นประโยชน์ต่อเราในโลกหน้าที่นิรันดร์กาล ในสายตาของพระเจ้า ความช่วยเหลือในการที่มีมนุษย์ให้สิ่งที่ตัวเองชอบมาก่อนแทนที่จะคำนึงถึงความพอใจของพระเจ้าผู้สร้างของเขา ความช่วยเหลือเป็นประโยชน์ต่อใครคนหนึ่งในโลกชั่วคราวไปนี้ แต่ในโลกหน้า มันมีแต่จะเป็นอันตรายต่อเขา

^ข สิ่งเดียวกันนี้เป็นความจริงของชีวิตในทุกด้านมนุษย์ชอบใช้ชีวิตอิสระและไม่มีข้อจำกัด แต่มันดีกว่าสำหรับพวกเขาที่จะปฏิบัติตามกฎของพระเจ้า พวกเขาเป็นเพื่อนกับคนที่ยกย่องพวกเขา แต่พวกเขาน่าจะจะมีใจกว้างพอที่จะยอมรับคนที่ชี้ความผิดพลาดของพวกเขา แต่เพื่อที่จะรักษาหน้าในสายตาของมนุษย์ พวกเขาปฏิบัติเสถียรธรรม ทั้งๆที่มันเป็นการดีกว่าสำหรับพวกเขาที่จะแสวงหาเกียรติจากพระเจ้า เพราะพระเจ้าให้เกียรติแต่เฉพาะคนที่ยึดมั่นในศีลธรรม การเสียสละและการต่อสู้คือสิ่งที่พวกเขาหลีกเลี่ยง พวกเขาชอบศาสนาที่สัญญาว่าจะให้สวรรค์โดยไม่ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับ การต่อสู้ แต่มันจะเป็นการดีกว่าสำหรับพวกเขาที่จะเสียสละและต่อสู้ตามที่มียูอยู่ในศาสนา เพราะนั่นจะเป็นประโยชน์ต่อเขาในระยะยาว ปัญหาก็คือพวกเขาหมกมุ่นอยู่กับชีวิตปัจจุบันและเรื่องต่างๆเกี่ยวกับมันในขณะที่พวกเขาจะฉลาดกว่าถ้าพวกเขาให้ความสนใจในเรื่องที่อยู่หลังความตายด้วย

^ค “พระเจ้าทรงรู้ แต่สู้เจ้าไม่รู้” หมายความว่าพระเจ้าอยู่เหนือความรู้สึกและแรงกระตุ้นอันผิวเผิน ในขณะที่การคิดของมนุษย์เป็นการคิดที่มีข้อจำกัด ดังนั้น พวกเขาจึงไม่ได้คิดอย่างไร่คิด ภายใต้อิทธิพลของความเห็นที่ลำเอียง พวกเขาจึงออกไปจากหนทางที่ถูกต้อง แต่การตัดสินใจของเจ้านั้นไร้ความอคติโดยสิ้นเชิง ส่วนมนุษย์ที่มักจะใช้ความรู้สึกเป็นพื้นฐาน มักจะมีข้อสรุปที่ลำเอียงและไม่เป็นความจริง ดังนั้น เราต้องยอมวางความเห็นของเราไว้ต่อหน้าคำสั่งของพระเจ้า

217 พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับการทำสงครามในเดือนนี้ ต้องห้าม จงบอกพวกเขาว่า “การรบพุ่งในเดือนนั้น เป็นความผิดที่ร้ายแรง แต่ในสายตาของพระเจ้า การขัดขวางผู้คนออกจากหนทางของพระเจ้า การปฏิเสธพระองค์และขับไล่ผู้คนออกจากมัสญิดอัลฮะรออมเป็น ความผิดที่ร้ายแรงยิ่งกว่า และการกตริข่มเหงนั้น ร้ายแรงยิ่งกว่าการฆ่า” พวกเขาจะไม่หยุดต่อสู้กับ สุเจ้าจนกว่าพวกเขาจะประสบผลสำเร็จในการหัน สุเจ้าออกจากความศรัทธาของสุเจ้าถ้าพวกเขาสามารถทำได้ แต่ใครก็ตามในหมู่สุเจ้าละทิ้งความศรัทธาของเขา และตายในขณะที่เขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาการงานของเขา เขาทิ้งหมดจะไร้ผลทั้งในโลกนี้และโลกหน้า พวกเขาเหล่านี้จะได้รับไฟนรกและพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้น⁷

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ
 قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ
 اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِندَ اللَّهِ
 وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ
 يُقْتَلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ
 إِنِ اسْتَطَعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَن
 دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ
 حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ

⁷ ในเดือนเราะฎ็อบ ฮ.ศ.2 สาวกกลุ่มหนึ่งของท่านนบีได้ปะทะกับชาวกุเรซ(ชาวมักกะฮะฮ์ที่กราบไหว้รูปปั้น)กลุ่มหนึ่งที่นำคละฮุซึ่งอยู่ระหว่างเมืองมักกะฮะฮ์และฏออิฟ ผลปรากฏว่าชาวกุเรซคนหนึ่งถูกฆ่า บรรดาผู้ศรัทธามีความผ่องใจว่าในตอนนั้นเป็นวันที่ 30 เดือนญุมาดอา อัชชะนีฮ์ ซึ่งเป็นเดือนก่อนเดือนเราะฎ็อบ แต่ในปีนั้น เดือนญุมาดอา อัชชะนีฮ์มี 29 วัน เดือนใหม่ได้ขึ้นในตอนค่ำก่อนและมันเป็นวันแรกของเดือนเราะฎ็อบ ดังนั้น ในตอนนี้ เดือนเราะฎ็อบจึงถูกนับว่าเป็นเดือนหนึ่งในสี่เดือนต้องห้ามซึ่งชาวอาหรับให้ความเคารพอย่างสูงตามประเพณีที่สืบทอดกันมายาวนาน ด้วยการละเมิดโดยไม่เจตนาเ็นอง ฝ่ายต่อต้านอิสลามจึงสามารถป่าวประกาศขอกกล่าวหาท่านนบีและบรรดาสาวกของท่านโดยกล่าวว่า “ดูสิ พวกเขาไม่เคารพแม้กระทั่งเดือนศักดิ์สิทธิ์พวกเขาดิ้อรกันมากไปแล้ว” จริงอยู่ที่คัมภีร์กุรอานกล่าวตอบว่าการต่อสู้ในเดือนนี้ต้องห้ามเป็นบาป แต่การต่อสู้ครั้งนี้เกิดขึ้นโดยมิได้ตั้งใจและเป็นความผิดพลาด เพราะผู้ศรัทธาไม่รู้ว่เดือนเราะฎ็อบได้เริ่มต้นแล้ว นอกจากนั้น คนที่สร้างข้อกล่าวหาก็คือคนที่มิเจตนาจะก่ออาชญากรรมมากกว่าที่จะต่อสู้ในเดือนศักดิ์สิทธิ์

ในสายตาของอัลลอฮ์ ไม่มีอะไรน่ารังเกียจไปกว่าคนที่พยายามก่ออาชญากรรมด้วยการพยายามลดความน่าเชื่อถือของคนอื่นโดยการขยายความผิดพลาดเล็กน้อยๆให้ใหญ่ขึ้น เมื่อมีการเรียกร้องสู่ศรัทธาในหมู่ชาวกุเรซ พวกเขาไม่เพียงแต่ปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น แต่ยังหาทางขัดขวางคนอื่นมิให้ปฏิบัติตามด้วย ความอคติและความเกลียดชังของพวกเขาไม่มีขอบเขต จนถึงกับพวกเขาปิดประตูบ้านของพระเจ้ามิให้บ่าวของพระองค์เข้าไป พวกกุเรซพยายามที่จะบังคับบรรดาสาวกของท่านนบีให้ละทิ้งความศรัทธาด้วยวิธีการต่าง ๆ นานา พวกเขาขับไล่สาวกของท่านนบีออกจากบ้านและทรมานพวกเขาด้วยวิธีการที่เหี้ยมโหด และจำไว้ การกตริข่มเหงคนเพราะเรื่องความศรัทธาของเขานั้นเป็นอาชญากรรมที่ร้ายแรงยิ่งกว่าอาชญากรรมอื่นๆในสายตาของพระเจ้า

218 แต่สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและอพยพ
ออกจากบ้าน และต่อสู้ในหนทางของ
พระเจ้า คนเหล่านี้แหละที่มุ่งหวังในความ
เมตตาของพระเจ้า และพระเจ้าเป็นผู้ ทรง
อภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ⁷

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ
هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ

⁷ เมื่อผู้ศรัทธาถูกกดขี่ข่มเหงและถูกไล่ออกจากบ้าน บางครั้ง พวกเขาจึงต้องเตรียมหาอาวุธไว้
ป้องกันตนเอง ดังนั้น เมื่อบรรดาผู้ศรัทธาถูกพวกบูชาเทวรูปขัดขวางมิให้ไปปฏิบัติศาสนกิจ พวกเขา
เขาถูกรังแกครั้งแล้วครั้งเล่า สถานการณ์เช่นนั้นทำให้พวกเขาต้องจับอาวุธป้องกันตนเอง นี่คือ
กระบวนการสองด้านที่แยกคนของพระเจ้าออกจากศัตรูของพระเจ้า ในด้านหนึ่ง บางคนแสดงตัว
เป็นบ่าวเพื่อตัวเอง เพราะใครอีกเล่านอกจากคนที่ไม่กลัวพระเจ้าและทำทุกอย่างเพื่อตัวเองจะ
กดขี่ข่มเหงบ่าวของพระเจ้า? ในอีกด้านหนึ่ง เมื่อมีการกดขี่ข่มเหง การอพยพและการต่อสู้ทางการ
ทูตอย่างสันติจึงเกิดขึ้นโดยบรรดาผู้ศรัทธาที่ยังคงอุทิศตนต่อพระเจ้าแม้จะถูกทรมานและถูกกดขี่
ข่มเหง แต่ก็มีบางคนที่ไม่สามารถทนต่อแรงกดดันได้ละทิ้งความศรัทธาของตนไป (นั่นคือ การกดขี่
ข่มเหงได้ให้ออกาสผู้ศรัทธาแสดงความศรัทธาอันเข้มแข็งของพวกเขาให้เห็น และถึงแม้บรรยากาศ
จะเลวร้ายอย่างไร พวกเขายังวางใจในพระเจ้า นี่เองที่ทำให้พวกเขายืนหยัดโดดเด่นไปจากผู้อ่อนแอ
ในความศรัทธา ไม่สามารถต้านแรงกดดันได้และสูญเสียความไว้วางใจในพระเจ้าไป)

219 พวกเขาถามเจ้า(นบี)เกี่ยวกับน้ำเมา และการพนัน⁷ จึงกล่าวเถิดว่า“ในทั้งสองนั้น มีโทษใหญ่ ถึงแม้ว่ามันจะมีคุณบ้างสำหรับ มนุษย์ แต่โทษของมันทั้งสองนั้นยิ่งใหญ่กว่าคุณประโยชน์ของมัน” และพวกเขาถามว่าอะไรที่พวกเขาต้องจ่าย(ในทางของพระเจ้า) จึงกล่าวเถิดว่า “อะไรก็ได้ที่เกินความจำเป็นของพวกเขา” ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ทำให้คำ บัญชาของพระองค์เป็นที่แจ่มแจ้งแก่ผู้เจ้าเพื่อที่ผู้เจ้า จะได้ใคร่ครวญถึงสิ่งดี

﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ۖ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا ۚ وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ أَلْعَفْوٌ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾

⁷ คำตอบต่อคำถามข้างต้นเปิดเผยให้เห็นหลักการสำคัญขั้นพื้นฐานบางอย่าง ประการแรก ถ้าสิ่งใดเป็นอันตรายมากกว่าเป็นผลดี สิ่งนั้นต้องหลีกเลี่ยง ประการที่สอง ทรัพย์สินส่วนใดที่เกิดความจำเป็นจริงๆ ต้องถูกใช้จ่ายไปในหนทางของพระเจ้า ประการที่สาม ในการติดต่อคบค้ากับคนอื่น เราต้องหลีกเลี่ยงการกระทำใดๆ ที่นำไปสู่ความชั่วและทำแต่เฉพาะกิจกรรมที่จะนำผลดีบางอย่างไปสู่สังคม

ขอให้เรายอมรับว่าหลังจากการดื่มน้ำเมา คนดื่มจะเมา และการพนันอาจมองดูว่าเป็นวิธีการง่ายๆ ที่จะได้เงินมาโดยไม่ต้องทำงานหนัก แต่จากมุมมองของศีลธรรม การดื่มสิ่งมีนเมาและการพนันนำไปสู่อันตรายทางด้านจิตวิญญาณมากกว่าผลประโยชน์ที่จะเกิดจากมัน กฎเดียวกันนี้สามารถนำไปใช้ได้กับกิจกรรมอื่นๆ ของมนุษย์ ถ้าหากกิจกรรมใดๆ ถูกประเมินแล้วว่าเป็นอันตรายมากกว่าเกิดประโยชน์ กิจกรรมนั้นต้องถูกงดเว้น การเฉลิมฉลองทางสังคม การริเริ่มทางการเมือง ธุรกิจส่วนตัว กิจกรรมทั้งหมดของชีวิตเราต้องถูกประเมินตามมาตรฐานนี้ก่อนที่เราจะเข้าไปทำ

220 ในโลกนี้และโลกหน้า พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับ เด็กกำพร้า จงกล่าวเถิด “วิธีการทำดีที่ยิ่งใหญ่คือ การสร้างการกินดีอยู่ดีให้เด็กกำพร้า มันไม่มีโทษ อันใดถ้าหากพวกท่านจะอยู่กับพวกเขา เพราะเหนือ อันใดพวกเขาก็เป็นพี่น้องของพวกท่าน พระเจ้าทรงรู้ว่าใครเป็นผู้คิดจะสร้างความเสียหายและใคร ที่มีเจตนาดี ถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์ อาจทำให้พวกท่านลำบากได้ในเรื่องนี้ เพราะพระองค์ เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”⁷

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ
الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِشَيْءٍ
مِّنَ الدُّنْيَا ۗ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ
الضَّلٰوةَ عَلَىٰ سَفِيهٍ أَوْ فَجُوْرٍ أَوْ
مُجْرِمٍ ۗ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثْمًا
كَبِيرًا ۚ يُضَاعَفُ لَظْمُهُمْ فِي
أَلْفَيْ مَرَّةٍ ۖ فَكَفُّوا عَنْهُ ۚ وَإِن
كَانُوا يَتُوبُونَ إِلَىٰ اللَّهِ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ۚ

⁷ ใครที่จะเรียกตัวเองว่าเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง? คนที่ทำให้โลกหน้าเป็นเป้าหมายของเขาและใครที่ดิ้นรนต่อสู้เพื่อหาความโปรดปรานจากพระเจ้า คนเช่นนี้ไม่เป้าหมายในการครอบครองทรัพย์สินทางโลกในชีวิต อย่างไรก็ตาม นิมิตต์หมายความว่าเขาละทิ้งโลก เพราะวัตถุประสงค์บางอย่างเป็นสิ่งจำเป็นอย่างเห็นได้ชัด มันแค่หมายความว่าเมื่อเขาใช้ชีวิตและทำกิจกรรมทางโลก เขามั่นใจไปตราบใดที่การงานนั้นเกี่ยวข้องกับการแสวงหาสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต วัตถุประสงค์ของเขาในชีวิตไม่ใช่การสะสมความมั่งคั่ง ในทางตรงข้าม วัตถุประสงค์ของเขาคือการได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้า ดังนั้น อะไรก็ตามที่เขาทำ เขาจะเก็บเฉพาะสิ่งที่จำเป็นจริงๆ สำหรับตัวเขาเองและใช้ส่วนที่เหลือไปในหนทางของพระเจ้า

ถ้าเราพยายามที่จะพูดในทางกฎหมายให้ชัดเจน คนเราจะปฏิบัติต่อคนของเขาอย่างไร และพวกเขาจะทำธุรกิจอย่างไร นี่เป็นเรื่องสลบซับซ้อนเกินไปในบริบทของการใช้ชีวิตประจำวัน ดังนั้น มันจึงเป็นประโยชน์กว่าที่จะวางแนวทางที่สำคัญบางอย่างไว้ นั่นคือ ความปรารถนาดีต่อผู้อื่นและคำนึงว่าไม่ใช่แค่ผลประโยชน์ของเราเองเท่านั้น แต่รวมถึงผลประโยชน์ของคนอื่นที่เราต้องเกี่ยวข้องด้วย โดยคิดว่าพวกเขาเป็นพี่น้องของเรา พระเจ้าจะไม่เอาผิดเราถ้าเราทำในลักษณะที่จะนำไปสู่ความสมัคสมานและความยุติธรรม

221 จงอย่าแต่งงานกับหญิงผู้ตั้งภาคีจนกว่านางจะศรัทธา แท้จริงแล้วบ่าวหญิงผู้มีความศรัทธานั้นดีกว่าหญิงผู้ตั้งภาคี ถึงแม้ว่านางจะเป็นที่ต้องใจสุเจ้าก็ตาม ในทำนองเดียวกัน จงอย่ายกหญิงผู้ศรัทธาให้แต่งงานกับชายผู้ตั้งภาคีจนกว่า เขาจะศรัทธา แท้จริง บ่าวชายผู้มีความศรัทธานั้นดีกว่า ชายผู้ตั้งภาคีแม้ว่าเขาจะเป็นที่ต้องใจสุเจ้าก็ตาม ผู้ตั้งภาคี เหล่านั้นเรียกร้องสุเจ้าไปสู่อไฟนรกขณะที่พระเจ้าเรียกร้อง สุเจ้าไปสู่สวรรค์และการอภัยโทษ พระองค์ได้ทรงทำให้สาสน์ทั้งหลายของพระองค์เป็นที่ชัดเจนสำหรับมนุษยย์ ทั้งนี้เพื่อที่ว่าพวกเขาจะได้จดจำ⁷

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ تُؤْمِنَ
وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ
أَعَجَبْتُمْ ۗ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ
حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا ۚ وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ
مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ ۗ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ
إِلَى النَّارِ ۚ وَاللَّهُ يَدْعُو ۙ إِلَى الْجَنَّةِ
وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ ۚ وَبَيْنَ ۙ أَيْتِهِ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾

⁷ เพื่อแสดงให้เห็นถึงวัตถุประสงค์ของความสัมพันธ์ทางการแต่งงาน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายและผู้หญิงอาจเปรียบได้กับความสัมพันธ์ของชวานากับทุ่งนาของเขา นี่หมายความว่ามันเป็นแค่เพียงการแสวงหาความสุขส่วนตัวที่คู่แต่งงานให้สัญญากันไว้ งานเพาะปลูกในทุ่งนาของชวานาเป็นเรื่องจริงจังฉันทใจ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีกับภรรยาก็เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์ฉันทนั้น ด้วยเหตุนี้จึงมีปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ที่จะต้องนำมาพิจารณา

สิ่งแรกที่จะต้องพิจารณาเมื่อเลือกคู่ครองก็คือความเชื่อ เพราะความสัมพันธ์ระหว่างสามีกับภรรยาเป็นความสัมพันธ์ที่ละเอียดอ่อนมากและต้องระวังให้เกิดความสมดุลภายในเครือข่ายของปัจจัยทางสังคม ครอบครัวและจิตวิทยา เพื่อให้เกิดความใกล้ชิดและการรักษาความสัมพันธ์อันสลับซับซ้อนเช่นนั้น สองฝ่ายจำเป็นต้องมีความเชื่อที่ไปด้วยกันได้ มุสลิมที่แต่งงานกับคนในอีกศาสนาหนึ่งอาจต้องประนีประนอมความเชื่อของเขาซึ่งในกรณีเช่นนี้ ความศรัทธาของเขาจะได้รับความเสียหายและถ้าเขาไม่ยอมทำ การแต่งงานของเขาเองจะลำบาก ประการที่สอง สามีและภรรยาจะต้องอยู่ด้วยกันตามรูปแบบของการสร้าง เช่นเดียวกับการประานศาสนาเป็นการแสดงออกถึงเจตนารมณ์ของพระเจ้า ธรรมชาติก็เช่นกันเพราะมันปฏิบัติตามคำบัญชาของพระองค์ทุกตัวอักษร กฎทางธรรมชาติมีไว้ให้เราปฏิบัติตาม เช่นเดียวกับกฎทางศาสนาที่ถูกประานมากก็มีไว้เพื่อการเชื่อฟัง และเราต้องกลัวพระเจ้าตลอดเวลาโดยจำเสมอว่าพระองค์รู้ถึงสภาวะภายในและภายนอกของทุกคน และจำเสมอว่าในที่สุด เราจะถูกนำกลับไปหาพระองค์

222 พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับระดู จงกล่าวเถิดว่า “มันเป็นสิ่งที่ไม่สะอาด จงออกห่างจากผู้หญิงระหว่าง ที่นางมีระดู และจงอย่าเข้าใกล้พวกนางจนกว่าพวกนาง จะสะอาด เมื่อพวกนางทำความสะอาดตัวของพวกนาง แล้ว สูเจ้าจึงเข้าหาพวกนางได้ตามที่พระเจ้าได้ทรงบัญชาสูเจ้า” แน่นอน พระเจ้าทรงรักบรรดาผู้หันไป สำนึกผิดและพระองค์ทรงรักผู้ที่รักษาตัวเองให้สะอาด 223 ภรรยาของสูเจ้าคือทุ่งนาของสูเจ้า ดังนั้น สูเจ้า จงเข้าสู่ทุ่งนาของสูเจ้าตามที่สูเจ้าพึงใจ จงส่ง (ความดี บางอย่าง) ล่วงหน้าไปเพื่อสูเจ้าเอง และจงเกรงกลัว พระเจ้า และจงรู้ไว้เถิดว่า วันหนึ่งสูเจ้าจะพบกับพระองค์” (นบีเอเย) จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา⁷

وَدَسَّأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ
أَذَى فَأَعْتَرُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ
وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ فَإِذَا
تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ
اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ
الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٣﴾ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ
لَكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنْى شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا
لِأَنْفُسِكُمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ
مُلْقَوُهُ وَيُبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٤﴾

⁷ การทำกรณงานที่ดีหมายถึงการทำด้วยใจที่คิดถึงโลกหน้า โดยการรู้ว่ามีชีวิตมีอีกด้านที่ยังยืนนาน และเป็นด้านที่มีความสำคัญกว่าด้านชั่วคราว ดังนั้น เราจึงต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อชีวิตด้านที่เป็นนิรันดร์ ถ้ากรณงานของเราบนโลกใบนี้ให้ประโยชน์แก่เราในชีวิตนี้ แต่เป็นอันตรายต่อชีวิตนิรันดร์ เราจะมีชีวิตอยู่อย่างล้มเหลว สิ่งที่เราทำบนโลกจะถูกลบทิ้งหลังความตาย เราจะต้องเอาใจใส่เพื่อให้แน่ใจว่ากรณงานของเราจะออกมามีและมีน้ำหนักบนตาซึ่งแห่งความยุติธรรมของพระเจ้า เพราะถ้าเราไม่ทำเช่นนั้น เราจะไม่สามารถหลีกเลี่ยงการลงโทษของพระองค์ได้

224 จงอย่าเอาพระเจ้ามาอ้างเมื่อสุเจ้า
 สาบานด้วย พระองค์เพื่อหลีกเลี่ยงการ
 ทำความดี การสำรวมตน และการสร้าง
 ความสันติในหมู่ผู้คนที่แท้จริง พระเจ้า ทรง
 ได้ยินและทรงรอบรู้ทุกสิ่ง 225 พระเจ้าจะ
 ไม่ให้ สุเจ้ารับผิดชอบต่อคำสาบานที่สุเจ้า
 กล่าวโดยไม่ได้ เจตนา แต่พระองค์จะถือเอา
 คำสาบานที่สุเจ้าทำขึ้น โดยมีเจตนา แท้จริง
 พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงซันติ⁷

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ
 أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ
 النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾ لَا
 يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ
 وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُم بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ
 ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾

⁷ บางครั้งบางคนสาบานด้วยความโกรธและความดีอื่นว่าเขาจะไม่ทำบางสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อ
 บางคน ในสมัยโบราณ ชาวอาหรับมีการสาบานหลากหลาย เช่น พวกเขาสาบานว่าจะละเว้นจาก
 การทำสิ่งดี ๆ อย่างหนึ่งอย่างนี้เพื่อที่เมื่อพวกเขาถูกเรียกไปร่วมในการทำมาดีบางอย่าง พวกเขา
 จะปฏิเสธโดยกล่าวว่าพวกเขาได้สาบานไว้ก่อนแล้วว่าจะไม่ทำเช่นนั้น การละเว้นจากการงานที่ดี
 โดยตัวของมันเองนั้นเป็นความเลวพออยู่แล้ว แต่การสาบานในนามของพระเจ้าว่าจะไม่ทำความดีนั้น
 เลวยิ่งกว่า เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงเมตตาและทรงคุณงามความดี ดังนั้น การเอานามของพระเจ้าไป
 เกี่ยวข้องกับการไม่ทำสิ่งที่ดีจึงเป็นบาป การบิดเบือนบางสิ่งไปจากเจตนาดั้งเดิมของมันในทุกเรื่อง
 เป็นความเลว แต่การบิดเบือนนั้นทำไปในนามของพระเจ้า มันยิ่งเป็นการเพิ่มความชั่วเป็นหลายเท่า

226

สำหรับบรรดาผู้สาบานว่าจะเลิกเกี่ยวข้องกับ ภรรยาของเขานั้นจะได้รับเวลาสี่เดือน ถ้าพวกเขากลับ มามีความสัมพันธ์ดั้งเดิม พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ²²⁷ แต่ถ้าพวกเขาตัดสินใจที่จะ หย่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงไต่ถาม ผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ²²⁸ หญิงที่ถูกหย่าจะต้องรอดอกยให้ประจำเดือนครบสาม รอบ และไม่อนุมัติให้นางปิดบังซ่อนเร้นสิ่งที่พระเจ้า ได้สร้างขึ้นในมดลูกของนางถ้าหากนางศรัทธาในพระเจ้าและในวันสุดท้าย สามีนางมีสิทธิที่จะ เอาตัวนางกลับคืนมาเป็นภรรยาในช่วงเวลาแห่งการ รอดอกยนั้นถ้าหากเขาทั้งสองปรารถนาที่จะปรองดอง กัน ภรรยาก็มีสิทธิเช่นเดียวกับที่สามีนี้อีกหนึ่งนาง ตามหลักการที่รู้จักกันดี แต่สำหรับชายนั้นมีสถานะเหนือ นางหนึ่งชั้น พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจผู้ทรงปรีชาญาณ⁷

لِّلَّذِينَ يُؤَلِّونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ
أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ
اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٨﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ
يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا
يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي
أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَبِعَوْلِهِنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي
ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَهِنَّ مِثْلُ
الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْعُرُوفِ وَلِلرِّجَالِ
عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٩﴾

⁷ มีบางคนที่ชอบกล่าวคำสาบานโดยไม่ตั้งใจเพราะมีนิสัยพูดพล่อย และนี่เป็นความผิด ผู้ศรัทธาต้องไม่ทำเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม ระหว่างสามีนี้อีกหนึ่งนางและภรรยา การสาบานโดยไม่ตั้งใจคิดเช่นนั้นถูกถือว่ายังไม่ผิดทางกฎหมายเนื่องจากความละเอียดอ่อนของความสัมพันธ์ทางการแต่งงาน แต่ในกรณีที่สาบานด้วยความตั้งใจนั้นไม่เหมือนกัน ถ้าชายคนหนึ่งเจตนาสาบานด้วยนามของพระเจ้าว่าเขาจะไม่เข้าหากภรรยาของเขา คำสาบานนี้ถูกถือเป็นเรื่องจริงจึง ดังนั้น กฎหมายอิสลามจะเข้ามาจัดการเรื่องนี้ ในระบบครอบครัว ทั้งผู้ชายและผู้หญิงมีหน้าที่และสิทธิต่อกัน สามีนี้อีกหนึ่งนางต้องให้เกียรติสิทธิของอีกฝ่ายหนึ่งและมีสิทธิเรียกร้องสิทธิของเขาหรือเธอ นั่นคือ ถ้าเราต้องการให้อีกฝ่ายหนึ่งปฏิบัติหน้าที่ต่อเราให้ครบถ้วน เราก็ต้องปฏิบัติหน้าที่ต่ออีกคนหนึ่งให้ครบถ้วนเช่นกัน ถ้าใครใช้อำนาจและสถานะที่ได้เปรียบของตนไปใช้ต่ออีกฝ่ายหนึ่งอย่างไม่เป็นธรรม เขาจะไม่สามารถปกป้องตัวเองให้พ้นจากการลงโทษของพระเจ้าได้

229 การหย่าอาจถูกกล่าวออกมาได้สองครั้ง หลังจาก นั้น จงให้นางอยู่อย่างมีเกียรติหรือให้นางจากไปโดย ปรานี^๗ไม่เป็นที่อนุมัติให้สูเจ้าเอาสิ่งใดที่สูเจ้าให้นาง ไปแล้วกลับคืนมา แต่มีข้อยกเว้นว่าถ้าหากทั้งสอง กล่าวว่าจะไม่สามารถรักษากฎเกณฑ์ที่พระเจ้ากำหนด ไว้ ในกรณีเช่นนั้นไม่มีบาปแก่เขาทั้งสองถ้าหากว่าฝ่าย หญิงเลือกที่จะให้บางสิ่งแก่สามีเพื่อการปล่อยนางไป นี่เป็นกฎเกณฑ์ที่กำหนดโดยพระเจ้า ดังนั้น จงอย่า ละเมิดกฎเกณฑ์นี้ เพราะผู้ใดละเมิดกฎเกณฑ์ของ พระเจ้า พวกเขาจักเป็นผู้ทำความผิด ²³⁰ และถ้าสามี หย่าภรรยาของเขาเป็นครั้งที่สาม เขาจะไม่สามารถแต่งงานใหม่กับนางได้อีก จนกว่านางจะแต่งงานกับ ชายอื่นหลังจากนั้น ถ้าสามีคนที่สองของนางได้หย่า นางแล้ว มันก็ไม่มีบาปแก่ทั้งสองที่จะกลับมาแต่งงาน กันใหม่ ถ้าหากหญิงผู้นั้นและสามีคนแรกมีความเชื่อมั่นว่าจะสามารถดำรงอยู่ภายในกฎเกณฑ์ของพระเจ้าได้ นี้ คือกฎเกณฑ์ของพระเจ้าที่พระองค์ได้ทรงทำให้มันเป็น ที่ชัดเจนสำหรับผู้มีสติปัญญา^๗

الطَّلُقِ مَرَّتَانِ ۖ فَاِمْسَاكِ بِمَعْرُوفٍ اَوْ تَسْرِيحٍ بِاِحْسَنِ ۗ وَلَا تَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَاْخُذُوْا مِمَّا ءَاتَيْتُمُوْهُنَّ شَيْئًا اِلَّا اَنْ خَافَا اِلَّا يُقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ فَاِنْ خِفْتُمْ اِلَّا يُقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِىْمَا اَفْتَدْتُمْ بِهٖ ۗ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَعْتَدُوْهَا ۗ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُوْدَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝۳۳ ۗ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهٗ مِنْ بَعْدِ حَتٰى تَكْتَبَ زَوْجًا غَيْرَهٗ ۗ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا اَنْ يَتَرَاجَعَا اِنْ ظَنَّا اَنْ يُقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ۗ وَتِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ ۝۳۴

^๗ การหย่าเป็นเหตุการณ์ที่ไม่ปกติซึ่งเกิดขึ้นในสถานการณ์ที่ไม่ปกติ แต่ในเรื่องที่เป็นความรู้สึกที่สุดนี้ คัมภีร์กุรอานได้สั่งเราให้ทำไปด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า(ตักวา) และด้วยความยุติธรรมและความปรานี จากตรงนี้ เราสามารถวัดได้ว่าพฤติกรรมอย่างไรที่พระเจ้าต้องการจากผู้ศรัทธาในชีวิตนี้ เราถูกสั่งให้ยุติความสัมพันธ์ทางการแต่งงานถ้ามันเป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ในสามขั้นตอน มิใช่ในคราวเดียว

^๗ ช่วงเวลาดังกล่าวนี้คือสามเดือนเพื่อสิ้นสุด การกำหนดเวลาให้คิดอย่างเต็มที่ในเรื่องที่เป็นความรู้สึกนี้แสดงให้เห็นว่าผู้ศรัทธาจะต้องปฏิบัติตัวอย่างไรในกรณีที่มีความขัดแย้งและความไม่ลงรอยกัน พฤติกรรมของเขาต่อฝ่ายตรงข้ามต้องเป็นไปอย่างสงบ ไม่มีอคติ มีการพิจารณาอย่างรอบคอบ และผลของการตัดสินใจด้วยความอดทนมากกว่าที่จะตัดสินใจอย่างรีบเร่งหรือหุนหันพลันแล่นด้วยแรงกระตุ้นของอารมณ์ ดังนั้น ขั้นตอนสำหรับการหย่าจึงมีบทเรียนสำคัญสำหรับชีวิตโดยทั่วไป

231 เมื่อสุเจ้าได้หย่าภรรยาของสุเจ้าและนางจะครบ ระยะเวลาที่กำหนดไว้สำหรับนางแล้ว จงย้งนางให้อยู่โดยดีหรือให้นางจากไปด้วยดี จงอย่ารังนางไว้เพื่อ ทำร้ายนางหรือทำให้นางเกิดทุกข์ ใครก็ตามที่กระทำเช่นนั้น โดยแท้จริงแล้วเขาเป็นผู้ชธรมต่อตัวเขาเอง จงอย่าล้อเล่นกับคำบัญชาของพระเจ้า และจงนึกถึง ความโปรดปรานมากมายที่พระเจ้าได้ประทานแก่สุเจ้า และคัมภีร์และวิทษปัญญาที่พระองค์ได้ประทานมาเพื่อ เตือนสุเจ้า จงเกรงกลัวพระเจ้า และจงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้า ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง^๗

232 เมื่อสุเจ้าหย่าภรรยาของสุเจ้าและนางพ้นระยะเวลา รอคอยที่ถูกกำหนดไว้แล้ว สุเจ้าจงอย่าขัดขวางนางมิให้ แต่งงานกับชายอื่น ถ้าหากว่าทั้งสองฝ่ายตกลงที่จะแต่งงาน กันอย่างมีเกียรติ สุเจ้าถูกบัญชามิให้กระทำผิดเช่นนั้นถ้า หากสุเจ้าศรัทธาในพระเจ้าและวันสุดท้าย มันเป็นการ ผ่องแผ้วที่สุดและสะอาดที่สุดสำหรับสุเจ้า พระเจ้าทรง รอบรู้ แต่สุเจ้าไม่รู้

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَبِغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣٢﴾ وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَبِغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاصُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَُمْ أَزْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٣﴾

^๗ แม้หลังการตัดสินใจแยกกันแล้ว เรายังต้องพิจารณาต่อไปถึงเรื่องความเป็นไปได้ในการประนีประนอมกัน ถึงแม้ความสัมพันธ์ได้ถูกตัดขาดในที่สุดแล้ว เราต้องไม่เอาสิ่งนี้มาถือว่าเป็นการสิ้นสุดความสัมพันธ์ในความเป็นมนุษย์ทั้งหมด แม้แต่การจะกลับมาอยู่ด้วยกันใหม่อีกครั้งหนึ่งเราก็ต้องปฏิบัติตามกฎของพระเจ้า ในการทำตามคำสั่งของกฎหมายอิสลามนั้น จะต้องไม่มีการหาช่องโหว่หรือข้อแก้ตัวทางกฎหมายเพื่อหลบเลี่ยงคำสั่งของกฎหมาย ในการปฏิบัติตามกฎหมาย เราต้องให้ความสำคัญต่อเจตนารมณ์ที่อยู่เบื้องหลังถ้อยคำ ตัวอย่างเช่น สามิต้องไม่เอาสิ่งที่ให้ภรรยาไปในระหว่างการแต่งงานลับคินมาหลังจากแยกทางกัน ถ้าก่อนการแยกจากกัน ทั้งสองฝ่ายมีความปรารถนาดีต่อกัน พวกเขาก็ต้องมีพฤติกรรมที่ดีต่อกันในระหว่างการแยกกันด้วย

เมื่อผู้ชายหย่าภรรยาของตนและไม่กลับมาหานางในช่วงเวลาแห่งการรอคอย หลังจากช่วงเวลาสิ้นสุดแล้ว เขาคิดที่จะกลับมาอยู่กับนางอีก เขาก็ต้องขอแต่งงานกับนางใหม่ ถ้าผู้หญิงเต็มใจที่จะแต่งงานกับสามิเก่าของนาง แม้พี่น้องของนางจะคัดค้านและหาทางขัดขวางคนทั้งสองไม่ให้กลับมาอยู่ด้วยกัน แต่คัมภีร์กำหนดไว้ว่าเมื่อทั้งสองฝ่ายตกลงระหว่างกันตามกฎหมาย ทั้งสองฝ่ายจะต้องไม่ถูกขัดขวางในการที่จะกลับมาอยู่ร่วมกันอีก

233 และแม่(ที่ถูกหย่า)ต้องให้ลูกของนางดื่มนมสองปีเต็ม ถ้าหากว่าพ่อประสงค์จะให้แม่ให้นมแก่ลูกจนครบ ในกรณี เช่นนี้ พ่อของเด็กต้องรับผิดชอบในการดูแลแม่(ของลูก) อย่างเป็นธรรมชาติ ไม่มีชีวิตใดแบกภาระเกินกว่าที่มันจะ สามารถแบกรับได้ แม่ต้องไม่ได้รับความลำบากเดือดร้อน เพราะลูกของนาง และพ่อต้องไม่ถูกทำให้เดือดร้อน เพราะ ลูกของเขา หน้าที่เดียวกันนี้ตกอยู่กับทายาทของพ่อ(ใน กรณีที่พ่อของเด็กตาย) แต่ถ้าหลังปรึกษากันแล้ว ทั้งสอง ฝ่ายตกลงจะให้เด็กหย่านม มັນก็ไม่มีข้อตำหนิตใดแก่ ทั้งสองฝ่าย และมันก็ไม่ผิดแต่ประการใดถ้าหากสุเจ้าจะหา แม่นมมาให้นมแก่ลูกของสุเจ้า ถ้าหากสุเจ้าให้คำเสียงดูนาง อย่างเป็นธรรม จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้า เป็นผู้ทรงเห็นสิ่งที่สุเจ้ากระทำ⁷

* وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تَضَارُّ وَالِدَةٌ بَوْلِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَالِدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوهُنَّ فَإِنْ فَدْتُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

⁷ หลังการหย่า ทั้งสองฝ่ายยังมีเรื่องที่จะตกลงกันให้เป็นที่เรียบร้อย บางครั้ง สามีและภรรยาต้องการที่จะกลับมาแต่งงานกันใหม่หรือบางทีภรรยาอยากจะมีสามีใหม่ ไม่ว่าจะในกรณีใดจะต้องไม่มีอุปสรรคขัดขวางหนทางของคนทั้งสอง ผู้หญิงอาจมีลูกจากสามีก่อนของนาง บางทีลูกของนางอาจยังเป็นทารกที่ต้องดื่มนม หากในกรณีเช่นนี้ ผู้ชายและผู้หญิงต้องไม่เป็นสาเหตุสร้างความยุ่งยากให้กันและกัน เรื่องนี้เป็นเรื่องของความรู้สึกที่ทั้งสองฝ่ายต้องปรึกษากันและพอใจซึ่งกันและกัน นี่เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าผู้ศรัทธาต้องจัดการเรื่องต่างๆที่ทำให้เกิดความขัดแย้งและแยกทางกัน ผลประโยชน์ของทั้งสองฝ่ายต้องได้รับการเคารพโดยที่ต่างฝ่ายต่างต้องไม่สร้างความลำบากให้กัน ทั้งสองฝ่ายต้องหาทางประนีประนอมที่ต่างฝ่ายสามารถยอมรับได้ นี่คือวิธีการที่สะอาดกว่า บริสุทธิ์กว่าในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง เป็นวิธีการที่เหมาะสมกับบรรดาผู้ที่วิญญาณของตนได้รับการขัดเกลาให้สะอาดโดยความเชื่อที่ถูกต้อง

หากใครไม่เชื่อในพระเจ้าและไม่เกรงกลัวการตัดสินใจของพระองค์ เขาจะไม่ใส่ใจในคำแนะนำที่ไม่ว่าจะถูกและเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้อย่างไรก็ตาม เขาจะหาข้องโหวในคำแนะนำที่เขาได้รับและสร้างเหตุผลแก่ตัวบางอย่างเพื่อที่จะไม่นำมาปฏิบัติ อย่างเป็นไรก็ตาม คนที่ศรัทธาในพระเจ้าและวันสุดท้ายรู้ว่าเรื่องนี้ไม่ได้จบที่ตรงนั้น เพราะท้ายที่สุดแล้ว มันจะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าพระเจ้า เมื่อมาถึงตรงนั้นคนที่ทำความผิดจะไม่สามารถแก้ตัวใดๆได้สำหรับสิ่งที่เขาอบบัตความรับผิดชอบ

234 ถ้าหากสุเจ้าคนใดตายโดยทิ้งภรรยาไว้เป็นหม้าย นางต้องรอคอยเป็นเวลาสี่เดือนกับสิบวัน และเมื่อนาง พันกำหนดแห่งการรอคอยแล้วนางก็มีสิทธิ์ที่จะทำอะไร ก็ได้ที่นางเลือกเพื่อตัวเองถ้าหากว่ามันเป็นเรื่องบังควร และสุเจ้าจะไม่ถูกตำหนิในเรื่องนี้ พระเจ้าทรงรู้ทุกอย่าง ที่สุเจ้ากระทำ 235 มันไม่เป็นการผิดแต่ประการใด ถ้าหากสุเจ้าจะพูดทบทวนขอแต่งงาน(กับหญิงที่ถูกหย่าหรือหญิงหม้าย)ระหว่างที่นางกำลังอยู่ในระยะเวลา รอคอยหรือสุเจ้าจะเก็บมันไว้ในหัวใจของสุเจ้า เพราะ พระเจ้าทรงรู้ว่าไม่ช้าสุเจ้าจะคิดถึงนาง แต่จงอย่า ลอบทำสัญญาลับ ๆ กับนางถ้าหากสุเจ้าจะต้องทำสิ่งใด จงทำมันอย่างมีเกียรติ และสุเจ้าจงอย่าเพ่งจัดการสิ่งใด เกี่ยวกับการแต่งงาน จนกว่าระยะเวลาแห่งการรอคอย จะสิ้นสุดลง จงรู้ว่าพระเจ้าทรงรู้ทุกสิ่งทีสุเจ้าคิด ดังนั้น จงเกรงกลัวพระองค์และจงรู้ไว้ด้วยว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรง อภัย ผู้ทรงผ่อนปรน⁷

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذُرُونَ أَزْوَاجًا
يَتَرْتَضْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا
فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٥﴾ وَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ
خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي
أَنْفُسِكُمْ ۗ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ
وَلَكِنْ لَا تُؤَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ
تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا ۚ وَلَا تَعْزِمُوا
عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ
أَجَلَهُ ۗ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي
أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ ۗ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٣٦﴾

⁷ ในขณะที่อธิบายกฎของการแต่งงานและการหย่า คัมภีร์กุรอานได้กำชับแล้วกำชับอีกว่าให้ทำไปด้วยความเกรงกลัวอัลลอฮฺและมีความปรานีต่อกัน นี่แสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติตามคำบัญชาใดๆ ในเจตนารมณ์ที่แท้จริงของคำบัญชา ผู้ปฏิบัติต้องมีสำนึกให้เกินกว่าถ้อยคำทางกฎหมายที่เป็นตัวอักษรของคำบัญชา ทั้งสองฝ่ายต้องมีความรู้สึกปรารถนาดี มีความกรุณาปรานีและความมูตธรรมให้กันและกัน ขณะเดียวกัน ทั้งสองฝ่ายต้องเกรงกลัวอัลลอฮฺเสมอ ถ้าทั้งสองไม่ประพฤติด้วยดีกับเพื่อนร่วมโลกของเขา เขาจะทำให้อัลลอฮฺไม่พึงพอใจ ในวันแห่งการตัดสิน คำแก้ตัวของเขาจะไม่สามารถช่วยเหลืออะไรเขาได้และเขาจะไม่สามารถปกปิดสิ่งใดจากอัลลอฮฺได้

236 สุเจ้าไม่ถูกตำหนิต่ออย่างใด(สำหรับ การไม่จ่าย เงินของขัวญแต่งงาน)ถ้าสุเจ้า ยังไม่ได้้อยู่ร่วมเป็น สามีภรรยากับนางหรือ กำหนดของหมั้นใดๆไว้ สำหรับนาง อยางไร ก็ตาม ในกรณีเช่นนี้ จึงให้บางสิ่ง แก่ นาง คน ที่มั่งมีก็ควรให้อย่างเป็นธรรมตามปัจจัย ที่ เขามีอยู่ และคนจนก็ควรให้ตามฐานะ นี่เป็น หน้าที่ ของผู้มีคุณธรรม ²³⁷ ถ้าสุเจ้ากำหนด ของหมั้นสำหรับ นางแล้วและหย่านางก่อน ที่สุเจ้าได้อยู่ร่วมกันฉันสามี ภรรยา กับนาง สุเจ้าจึงให้ของหมั้นแก่นางครึ่งหนึ่ง เว้นเสีย แต่ ว่า(ผู้หญิง)ตกลงที่จะไม่รับมันหรือชาย (สามี) ที่มีพันธะจะต้องแต่งงานอยู่ในมือจะ ยกให้(ทั้งหมด) ถ้า หากสุเจ้าทำดีเช่นนั้น มันก็เป็นการใกล้เคียงกับการสำรวมตน จึงอย่า ละทิ้งโอกาสแสดงความโอบอ้อมอารีต่อกัน ใน ระหว่างสุเจ้า พระเจ้าเป็นผู้ทรงเห็นสิ่งที่ สุเจ้ากระทำ⁷

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرَهُ وَعَلَى الْمَقْتَرِ قَدْرَهُ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْحَسَنِينَ ﴿٢٣٦﴾ وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُوبَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٧﴾

⁷ ถ้าของขัวญของเจ้าสาว(มะฮัร)ได้ถูกกำหนดในตอนแต่งงาน แต่การแยกทางเกิดขึ้นก่อนทั้งสองฝ่ายอยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยา ตามกฎหมายอิสลาม ผู้ชายต้องให้ครึ่งหนึ่งของมะฮัรที่ถูกกำหนดไว้แก่ผู้หญิง แต่นำใจของความปรารถนาดีเรียกร้องให้ทั้งสามีและภรรยาใช้วิธีการเปิดใจกว้างมากกว่าการใช้มาตรการทางกฎหมาย ผู้หญิงควรรู้สึกว่ามีนางไม่ได้อยู่ร่วมกับสามีที่แต่งงาน นางก็ควรรับครึ่งหนึ่งของมะฮัรที่นางควรจะได้ตามกฎหมาย ขณะเดียวกัน ผู้ชายก็ต้องรู้สึกได้ถึงแม้โดยทางกฎหมาย เขาต้องให้ครึ่งหนึ่งของมะฮัรแก่ผู้หญิง เขาก็ควรส่งมอบมะฮัรทั้งหมดให้เพื่อเป็นการแสดงถึงความปรารถนาดี การแสดงออกถึงความใจกว้างและความปรารถนาดีนี้เป็นสิ่งที่ต้องการในทุกเรื่องในชีวิต สังคมมุสลิมที่แท้จริงคือสังคมที่สมาชิกในสังคมสนใจที่จะให้กันและกันมากกว่าที่จะรับจากกันและกัน ยิ่งไปกว่านั้น การแสดงออกถึงความใจกว้างต้องแสดงออกในเวลาที่เป็นอริเช่นเดียวกับในยามเป็นมิตรด้วย

238 จงรักษาการนมาซของสุเจ้า^ก โดย เฉพาะการ นมาซตรงกลาง^ข และจงยืนต่อ หน้าพระเจ้าตั้งบ่าว ที่นอนนุ่มด้วยความ ภัคดี 239 เมื่อสุเจ้าอยู่ใน อันตราย สุเจ้าก็ ต้องนมาซ ไม่ว่าจะเดินเท้าหรือ อยู่บนหลัง สัตว์พาหนะและเมื่อสุเจ้าปลอดภัย ตั้ง นั้น จงระลึกถึงพระเจ้าเพราะพระองค์ได้ทรง สอน สุเจ้าในสิ่งที่สุเจ้าไม่รู้มาก่อน 240 ถ้า คนใดในหมู่ สุเจ้าจะตายและทิ้งภรรยาหม้าย ไว้ข้างหลัง เขา ต้องทำพินัยกรรมไว้ให้พว กนางได้มีค่าเสียงตุถึง หนึ่งปีและทำให้นาง ไม่จำเป็นต้องออกไปจากบ้าน ของพวกนาง แต่ถ้านางจะออกจากบ้านตามความ พอใจ ของนาง สุเจ้าก็ไม่ต้องรับผิดชอบในสิ่งที่ พวก นางเลือกเพื่อตัวของพวกนางเองโดย ขอบธรรม พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรง ปรีชาญาณ

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ
الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾ فَإِنْ
خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ
فَادْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ
تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٩﴾ وَالَّذِينَ
يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا
وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ
غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي
أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾

^ก คำว่า "หะฟีซฺ" (โดยภาษาแปลว่า "การป้องกัน") ถูกใช้กับการนมาซในอีกด้านหนึ่งด้วย มันเหมือนกับว่าการนมาซเป็นสิ่งหนึ่งที่จะต้องได้รับการเฝ้าระวังป้องกันเหมือนกับการป้องกันทรัพย์สิน การเอาใจใส่ในเวลาของการนมาซ แม้แต่ในยามที่อันตรายที่สุด และการละเว้นจากการกระทำที่อาจขัดขวางเจตนารมณ์ของการนมาซ ทั้งหมดนี้รวมอยู่ในความหมายของ "การป้องกัน" การนมาซ ด้านที่สามของการนมาซคือการถ่อมตน มันเป็นแก่นสำคัญของการนมาซ การนมาซคือการยืนของบ่าว ต่อหน้าพระเจ้าของพวกเขา ดังนั้น มันจึงจำเป็นที่ในเวลาการนมาซ บ่าวจะต้องรู้ว่าตัวเองยืนต่อหน้า พระเจ้าผู้มีอำนาจสูงสุด

^ข นี้แสดงให้เห็นว่ามีการนมาซเวลาหนึ่งอยู่ตรงกลาง ดังนั้น จะต้องมีการนมาซก่อนและหลัง ในอา ยะฮฺนี้ การนมาซก่อนและหลังต้องถือว่าอย่างน้อยที่สุดมีสี่เวลา เพราะคำว่า "เศาะละวาต" ในภาษา อาหรับที่ใช้เป็นพหูพจน์ของคำว่า "เศาะลาต" หมายถึงจำนวนสามหรือมากกว่านั้น จำนวนเวลา นมาซที่เป็นไปได้อย่างแรกที่การนมาซเวลาหนึ่งจะอยู่ตรงกลางคือจำนวนสี่ ดังนั้น นมาซที่อยู่ตรง กลางระหว่างนมาซสองเวลาคือนมาซอัครีตามการอธิบายของนักอรรถาธิบายกูรอาน

การนมาซเป็นแก่นสำคัญของศาสนา มันเป็นจักรวาลเล็กๆของชีวิตที่มีความศรัทธาซึ่งเมื่อขยาย ออกไปจะกลายเป็นชีวิตอิสลามที่สมบูรณ์ ในที่ตรงนี้ ส่วนสำคัญที่สุดของการนมาซได้ถูกอธิบายไว้ อย่างย่อๆได้แก่ 1. การนมาซเป็นข้อบังคับวันละห้าเวลา 2. การนมาซเป็นสิ่งสำคัญอันยิ่งใหญ่ 3. การถ่อมตนเป็นแก่นที่แท้จริงของการนมาซ

241 สำหรับผู้หญิงที่ถูกหย่าก็ควรที่จะได้รับปัจจัย ยังชีพโดยชอบธรรม นี่คือน้ำที่สำหรับผู้ที่ถูกกรงแล้ว พระเจ้า²⁴² ดังนั้นพระเจ้าได้ทำให้คำบัญชาของพระองค์เป็นที่ชัดเจนแก่ผู้เจ้าเพื่อผู้เจ้าจะได้เข้าใจ^๗

وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا
عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾

^๗ ในการออกคำสั่งเกี่ยวกับเรื่องทางสังคม คัมภีร์กุรอานกล่าวว่า “นี่คือน้ำสำหรับผู้ที่ถูกกรงแล้วพระเจ้า” นี่เป็นการแสดงให้เห็นถึงด้านที่สำคัญของกฎหมายอิสลาม ในเรื่องที่ยุติกัน มีสิทธิบางอย่างที่กฎหมายได้ถูกกำหนดไว้ แต่ยังมีสิทธิร่วมกันที่อยู่เหนือไปกว่าขอบเขตที่ถูกกำหนดไว้ สิทธิเหล่านี้สามารถเห็นได้โดยผู้ที่ถูกกรงแล้วพระเจ้าเท่านั้น ยิ่งใครกรงแล้วพระเจ้า เขายังอ่อนไหวในการปฏิบัติหน้าที่ของตัวเองที่ต้องมีต่อผู้อื่นมากเท่านั้น

243 เจ้าไม่เคยเห็นคนนับพันที่อพยพออกจากบ้าน ของพวกเขาเพราะกลัวตายบ้างหรือ? พระเจ้าทรง กล่าวแก่พวกเขาว่า “จงตาย” แล้วพระองค์ก็ทรง ให้ชีวิตแก่พวกเขาอีกครั้งหนึ่ง แท้จริง พระเจ้าทรง เป็นเจ้าแห่งความโปรดปรานต่อมนุษยชาติทั้งมวล แต่มนุษยส่วนใหญ่ไม่รู้จักขอบคุณ ²⁴⁴ จงต่อสู้ (ป้องกันตนเอง) ในทางของพระเจ้าและจงรู้ไว้เถิด ว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรง ใต้ยืนและผู้ทรง รู้ทุกสิ่ง⁷

﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٤﴾ وَفَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٥﴾﴾

⁷ มุสลิมได้ออกจากมักกะฮฺไปยังมะดีนะฮฺเพราะถูกดขี่ข่มเหงอย่างหนักจากชาวมักกะฮฺ ในมะดีนะฮฺมุสลิมมีเสรีภาพในการใช้ชีวิตตามศาสนาของตน แต่ผู้ต่อต้านอิสลามไม่ได้ปล่อยให้เรื่องเป็นไปเช่นนั้น พวกเขาเริ่มใช้อาวุธจัดการกับมุสลิมเพื่อที่จะถอนรากถอนโคนมุสลิมให้หมดไปจากมะดีนะฮฺ ในตอนนั้น มุสลิมมีจำนวนน้อยกว่ามากและมีทรัพยากรเพียงเล็กน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับฝ่ายต่อต้าน ด้วยเหตุนี้ มุสลิมจึงไม่กล้าที่จะออกไปเผชิญหน้าศัตรู ในโอกาสหนึ่ง พระเจ้าได้เตือนบรรดามุสลิมให้นึกถึงเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ของพวกเขาหลายอิสราเอลที่ตกอยู่ในการทดสอบแห่งชีวิต นั่นคือความกลัวว่าจะแพ้คือความพ่ายแพ้ในตัวของมันเอง

ชาวฟิลิสติน ชนชาติใกล้เคียงได้โจมตีพวกลูกหลานอิสราเอลจนได้รับความพ่ายแพ้และสังหารชาวฮีบรูไปกว่าสี่พันคน พวกลูกหลานอิสราเอลจึงเกิดความกลัวจนละทิ้งบ้านช่องของตนเองและวิ่งหนีเอาตัวรอด “ดังนั้น ความรุ่งเรืองจึงหมดไปจากลูกหลานอิสราเอล” และในถ้อยคำของคัมภีร์ไบเบิล “บ้านทุกหลังของชาวอิสราเอลสันไปด้วยความกลัวและร้องหาความกรุณาจากพระเจ้า” สภาพินดาเนินไปเป็นเวลาอีสิบปี หลังจากนั้น พวกอิสราเอลจึงคิดหนักว่าทำไมพวกเขาจึงปราศภัยให้แก่ชาวฟิลิสติน ชาวมูเอล นบีของพวกเขาได้บอกพวกเขาว่า “ถ้าพวกท่านหันกลับไปยังพระเจ้าด้วยหัวใจทั้งหมดของพวกท่าน และละทิ้งรูปเคารพบูชาต่างชาติ...จากในหมู่พวกท่านและเตรียมหัวใจของพวกท่านไว้เพื่อพระเจ้าและรับใช้พระองค์เท่านั้น พระองค์จะช่วยพวกท่านให้พ้นจากมือของชาวฟิลิสติน” (1 ชาวมูเอล 7:3)

ดังนั้น พวกเขาจึงละทิ้งรูปเคารพของคนต่างชาติและรับใช้พระเจ้าของพวกเขาเท่านั้น ตอนนี เมื่อชาวฟิลิสตินเข้ามารุกรานชาวอิสราเอล “แต่พระเจ้าได้ทรงให้ฟ้าร้องใส่ชาวฟิลิสตินอย่างแรงในวันนั้น และทำให้ชาวฟิลิสตินแตกพ่ายไปและถูกชาวอิสราเอลไล่ฟัน” (ชาวมูเอล 7:10)

การละทิ้งแนวทางแห่งความไว้วางใจในพระเจ้านำไปสู่ความตายทางศีลธรรมของชาติและสังคมในขณะที่การอยู่บนแนวทางแห่งความไว้วางใจในพระเจ้านำไปสู่การเกิดใหม่ของประชากรรุ่นต่อมา

245 ใครบ้างในหมู่สุเจ้าที่จะให้การยืมที่ตีแก่พระเจ้า? พระองค์จะทรงใช้คืนให้เขาหลังจากที่ได้เพิ่มมันเป็น ทวีคูณแล้ว พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงสามารถลดและเพิ่ม ความมั่งคั่งและยังพระองค์ที่สุเจ้าจะถูกนำกลับไป

246 สุเจ้าเคยได้ยินเรื่องที่บรรดาหัวหน้าของพวกเขา ลูกหลานอิสราเอลเรียกร้องต่อหน้าคนหนึ่งหลังจากมูซา บ้างไหม? พวกเขาบอกว่า “จงแต่งตั้งกษัตริย์คนหนึ่ง ให้แก่เราเพื่อที่เราจะได้ต่อสู้ในหนทางของพระเจ้า” นบีคนหนึ่งตอบว่า “แล้วถ้าพวกท่านไม่ต่อสู้เมื่อถูกสั่ง ให้ต่อสู้ละ จะว่าอย่างไร?” พวกเขาตอบว่า “เป็นไปได้ อย่างไรที่เราจะไม่ต่อสู้ในหนทางของพระเจ้าในเมื่อเรา ได้ถูกขับไล่ออกมาจากบ้านของเราและพลัดพรากจากลูกๆของเรา?” แต่เมื่อพวกเขาถูกบัญชาให้ต่อสู้ พวก เขาก็หันหลังกลับยกเว้นเพียงไม่กี่คนเท่านั้นในหมู่ พวกเขา พระเจ้าทรงรู้จักบรรดาผู้ทำความผิดเหล่านี้ ทุกคนⁿ

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضِعْفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ هُمُ ابْتَعَتْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِينِنَا وَأَبْنَايَنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾

ⁿ การใช้จ่ายในหนทางศาสนาของพระเจ้าถูกเรียกว่า “การให้ยืมที่ตี” การใช้จ่ายนี้ทำไปเพื่อพระเจ้าเท่านั้น ไม่มีผลประโยชน์อื่นใดเข้ามาเกี่ยวข้อง พระเจ้าเรียกเรื่องเงินยืมนี้ให้พระองค์และเรียกมันว่า “การยืมที่ตี” เพราะพระองค์จะใช้คืนให้มากกว่าหลายเท่า

การเผชิญหน้าความยากลำบากและความพ่ายแพ้โดยผู้ศรัทธานั้นมิใช่การหมดสิ้นทุกอย่าง ความจริงแล้ว มันเหมือนกับการเปิดประตูบานใหม่ไปสู่ความจำเริญของพระเจ้า เพราะในขั้นตอนต่อมา โดยการใช้ชีวิตและทรัพย์สินของเขาเพื่อแนวทางของพระเจ้า เขาก็ได้รับความจำเริญเหล่านั้นจากพระเจ้าที่ไม่มีใครได้รับตามปกติ

หลังจากการเสียชีวิตของโมเสสประมาณ 300 ปี ชาวอิสราเอลต้องตกอยู่ภายใต้อำนาจของชาติเพื่อนบ้านหลายชาติ หลังจากต้องตกอยู่ในสภาพนั้นเป็นเวลาประมาณสองร้อยกว่าปี พวกเขาารู้สึกอยาก จะกลับไปสู่ช่วงเวลาแห่งความเจริญรุ่งเรืองของพวกเขาอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้น พวกเขาจึงต้องการผู้นำ ที่นำพวกเขาไปต่อสู้ศัตรู ดังนั้น นบิซามูเอลจึงได้แต่งตั้งชายคนหนึ่งชื่อฆอลูตในคัมภีร์กุรอานและซา อูลในคัมภีร์ไบเบิลขึ้นมาเป็นผู้นำพวกเขา ซาอูลมีรูปร่างสูง แข็งแรงและเฉลียวฉลาดและมีลักษณะ เป็นผู้นำ ถึงแม้เขาจะมีความคิดร่างกายที่เหนือกว่าใครอื่น แต่พวกอิสราเอลก็ไม่ยอมรับความเป็น ผู้นำของเขาและตั้งข้อโต้แย้งต่างๆขึ้นมาซึ่งในข้อโต้แย้งที่ถูกยกมาอ้างก็คือซาอูลเป็นคนในเผ่าบิน ยามิน เผ่าที่เล็กที่สุดในบรรดาเผ่าของอิสราเอล ยิ่งไปกว่านั้น ซาอูลยังไม่รวยอีกด้วย ด้วยความเห็น แก่ตัวเช่นนั้น แต่ละคนแทนที่จะต้องการคนดีจากทั้งหมดขึ้นมาเป็นผู้นำ กลับต้องการเป็นผู้นำและ เป็นกษัตริย์เสียเอง

247

นบีของพวกเขากล่าวแก่พวกเขาว่า “พระเจ้าได้ ทรงแต่งตั้งฏอลูตให้เป็นกษัตริย์ของพวกท่านแล้ว” แต่พวกเขากล่าวว่า “เรามีสิทธิ์ที่จะเป็นกษัตริย์ เหนือพวกเราได้อย่างไร? พวกเรามีสิทธิ์ที่จะเป็น กษัตริย์มากกว่าเขาเสียอีก เพราะเขาไม่มีความมั่งคั่ง เพียงพอ” นบีได้ตอบว่า “พระเจ้าทรงเลือกเขาเหนือ พวกท่านแล้วและได้ประทานพลังในความรู้และ ร่างกายแก่เขาอย่างมากมายมหาศาล” พระเจ้า ทรงมีอำนาจที่จะประทานความเป็นกษัตริย์แก่ใคร ก็ได้ ที่พระองค์ทรงประสงค์ พระเจ้าเป็นผู้ทรงไพบูลย์ ผู้ทรงรอบรู้” 248 นบีของพวกเขาได้บอกแก่พวกเขา อีกว่า “สัญญาแห่งการได้รับการแต่งตั้งเป็นกษัตริย์ จากพระเจ้าก็คือ ในระหว่างการปกครองของเขา ทีบแห่งพันธสัญญาจะกลับมายังพวกท่าน” ในทีบ นั้นจะมีความสงบทางจิตใจจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านและมีสิ่งของสำคัญที่ครอบครัวยุซาและ ฮารูนทิ้งไว้ข้างหลังซึ่งทศสวรรค์แบกมันไว้ในตอนนี แท้จริง ในนั้นมีสัญญาหนึ่งสำหรับพวกท่านหาก พวกท่านเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง”

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ حَمَلُهُ الْمَتَّىٰ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُمُ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

^๓ การสร้างความขัดแย้งในทุกเรื่องเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงความตกต่ำของพวกลูกหลานอิสราเอล การกำหนดของพระเจ้านั้นวางอยู่บนความรู้ความคิดที่กว้างขวาง ดังนั้น คนที่จะได้รับการถือว่าเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริงก็คือผู้รอบรู้ในความคิดของเขาและผู้ที่ตั้งใจบนพื้นฐานของความเป็นจริงมากกว่าความอคติและเรื่องหยาบหยาบ การได้ทีบแห่งพันธสัญญากลับมาเป็นหลักฐานยืนยันที่ไม่ธรรมดาถึงการแต่งตั้งฏอลูต(ซาอูล)โดยเจตนาของพระเจ้า

^๔ พวกลูกหลานอิสราเอลมีทีบหรือกล่องศักดิ์สิทธิ์ใบหนึ่งซึ่งเรียกกันว่าทีบแห่งพันธสัญญา(อัครทูต)ซึ่งพวกเขาครอบครองไว้ตั้งแต่พวกเขาออกจากอียิปต์ ในทีบใบนี้มีบัญญัติสิบประการที่ถูกจารึกไว้บนหินรวมทั้งของใช้ส่วนตัวของโมเสสและฮารูน ทีบใบนี้เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์สำหรับพวกอิสราเอล มันเป็นเหมือนสัญลักษณ์ในการมีอยู่ของพระเจ้าที่พวกเขาสามารถมองเห็นได้ มันนำทางพวกเขาในการเดินทางนำพวกเขาจากชัชชนะไปสู่ชัชชนะ แต่ทีบใบนี้ได้หายไปในตอนแรกที่ขามูเอลขึ้นมากปกครองชาวอิสราเอล แต่เนื่องจากในเมืองที่ทีบใบนี้วางอยู่มีโรคระบาดเกิดขึ้น ชาวฟิลิสตินจึงเกิดความหวาดกลัว ดังนั้น ชาวฟิลิสตินจึงเอามันใส่บนเกวียนเทียมวัวสองตัวให้ลากไปโดยไม่มีคนบังคับ วัวสองตัวลากเกวียนมาถึงบัยตุชซัมส์ซึ่งเป็นเมืองหนึ่งของรัฐยูดาห์ ชาวอิสราเอลจึงดีใจอย่างมากมายที่ได้ทีบใบนี้กลับมามากมาย

249 เมื่อภูอลุตเคลื่อนทัพออกไปพร้อมกับกองทัพของเขา เขาได้บอกคนของเขาว่า “พระเจ้าจะทดสอบพวกท่านด้วย แม่น้ำสายหนึ่ง ใครก็ตามที่ดื่มน้ำจากแม่น้ำสายนี้ เขาคงนั้นไม่ใช่พวกพ้องของฉัน คนที่เป็นพวกพ้องของฉันคือคนที่ไม่ดื่มจากแม่น้ำสายนี้เท่านั้น อย่างไรก็ตาม หากจะจิบเพียงเล็กน้อยจากมือที่เขาชักขึ้นมาก็ไม่ถูกตำหนิ” แต่ถึงแม้จะเตือนแล้ว พวกเขาเกือบทั้งหมดยังดื่มมัน ยกเว้นเพียงไม่กี่คนเท่านั้น หลังจากนั้น เมื่อภูอลุตและบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขาได้ข้ามแม่น้ำและเคลื่อนที่ไปข้างหน้าพวกเขาได้ กล่าวกับภูอลุตว่า “วันนี้เราไม่มีกำลังพอที่จะต่อสู้ภูอลุต (โกลิแอธ) และไพร่พลของเขาได้” แต่บรรดาผู้ที่ศรัทธาว่าวันหนึ่งพวกเขาจะไปพบพระเจ้าได้ประกาศว่า “มีบอยไป ที่คนจำนวนน้อยเอาชนะคนจำนวนมากได้ด้วยอนุมัติของพระเจ้า เพราะพระเจ้าอยู่กับผู้ที่อดทน”ⁿ

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ
 إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ
 مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ
 مِنِّي إِلَّا مَنْ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ
 فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا
 جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
 قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ
 وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ
 أَنَّهُم مُّلْقَوْنَ آلِهَةً كَمِ مِّنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ
 غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ
 الصَّابِرِينَ

ⁿ ประมาณ 300 ปีหลังโมเสสและประมาณ 1,000 ปีก่อนพระเยซู ชาวฟิลิสตินได้โจมตีชาวอิสราเอล และผนวกพื้นที่ส่วนใหญ่ของปาเลสไตน์ไว้ หลังจากเวลาผ่านไป ชาวอิสราเอลรู้สึกต้องการที่จะต่อต้านชาวฟิลิสตินเพื่อที่จะได้ดินแดนของพวกเขาถาวรกลับมา ในตอนนั้น มีบิชอปหนึ่งชื่อซามูเอลในหมู่ชาวอิสราเอลอาศัยอยู่ในเมืองเก่าในซีเรียซึ่งเรียกกันว่ารอมมา เนื่องจากซามูเอลทำหน้าที่ดูแลเรื่องต่างๆทางสังคมของชาวอิสราเอล ดังนั้น ชาวอิสราเอลจึงส่งตัวแทนไปพบเขาและพูดกับเขาว่า “ตอนนี้ ท่านอายุมาแล้ว ท่านควรแต่งตั้งกษัตริย์คนหนึ่งจากหมู่คนของเราเพื่อที่เราจะได้ทำสงครามต่อศัตรูภายใต้คำบัญชาของผู้นำของเรา”

ถึงแม้ว่าซามูเอลมีความเห็นไม่ติดนักเกี่ยวกับอุปนิสัยของชาวอิสราเอล แต่เขาก็ทำตามคำร้องขอและสัญญาว่าจะแต่งตั้งกษัตริย์ให้พวกเขา ดังนั้น เขาจึงได้แต่งตั้งเยาวชนที่กล้าหาญคนหนึ่งชื่อ ซาอูล ที่เป็นคนในเผ่าเบนยามิน

ซาอูล (ภูอลุต) ได้นำกองทัพออกไปพบศัตรู ระหว่างทาง พวกเขาต้องข้ามแม่น้ำจอร์แดน เนื่องจากซาอูลรู้ถึงความอ่อนแอของพวกอิสราเอล เขาจึงใช้วิธีการต่างๆเพื่อจะทดสอบพวกอิสราเอล เขาออกคำสั่งว่าคนที่ข้ามแม่น้ำ อย่าดื่มน้ำเกินกว่าที่มีนิ้วชี้ขึ้นมาจากแม่น้ำ แต่พวกอิสราเอลส่วนใหญ่ไม่ผ่านการทดสอบ อย่างไรก็ตาม พระเจ้าอยู่กับพวกเขาและพวกเขาได้รับชัยชนะภายใต้การนำของซาอูล แต่ผู้มืบทบาทสำคัญในชัยชนะครั้งนี้คือดาวิด หนุ่มชาวอิสราเอลที่เป็นหนึ่งในบรรดาผู้มีความเชื่อมั่นในพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม ผลงานสำคัญของการสังหารโกลิแอธ (ภูอลุต) แม่น้ำที่สูงสุดของศัตรูเมื่อสิ้นโกลิแอธ กองทัพฟิลิสตินก็แตกหนีกระจัดกระจาย

250 เมื่อพวกเขาตาหน้ากันออกมาพบกับ
ญาลูตและ ไพร่พลของเขา พวกเขาได้
วิงวอนว่า “พระผู้อภิบาล ของเรา โปรด
ประทานความอดทนแก่เราและทำให้ เรา
ยืนหยัดได้อย่างมั่นคงและโปรดช่วยให้
เรามีชัย เหนือพวกปฏิเสธศรัทธาด้วยเถิด”
251 ดังนั้น ด้วย อนุมัติของพระเจ้า พวกเขา
ก็สามารถเอาชนะบรรดาผู้ ปฏิเสธศรัทธา
ได้^๗ ดาอูดได้สั่งทหารญาลูต และ พระเจ้าได้
ประทานตำแหน่งกษัตริย์และวิทย์ปัญญา
แก่เขาและได้สอนเขาถึงสิ่งต่างๆที่พระองค์
ทรง ประสงค์ ถ้าพระเจ้าไม่ทรงป้องกันคน
กลุ่มหนึ่งโดย คนอีกกลุ่มหนึ่งแล้ว แผ่นดิน
ก็คงจะเต็มไปด้วยความ เสื่อมทรามอย่าง
แน่นอน^๘ แต่พระเจ้าทรงเป็นเจ้า แห่งความ
โปรดปรานแก่มนุษยชาติ

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ
قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ
أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ﴿٢٥١﴾ فَهَزَمُوهُمْ
بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ
وَءَاتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ
مِمَّا يَشَاءُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ
بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ
وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى
الْعَالَمِينَ ﴿٢٥٢﴾

^๗ สิ่งจำเป็นที่ทำให้ได้ชัยชนะในการเผชิญหน้าศัตรูก็คือผู้มีส่วนร่วมต้องมีความสามารถที่จะยืนหยัด
อดทนไม่ว่าสถานการณ์จะเสียเปรียบอย่างไรก็ตามและการเชื่อฟังผู้นำ ชาอูลได้ห้ามทหารของเขา
ติมน้ำจากแม่น้ำเพื่อทดสอบการเชื่อฟังและความอดทนของทหารภายใต้การนำของเขา ตามคัมภีร์
ไบเบิล ทั้งกองทัพมีเพียง 600 คนเท่านั้นที่สามารถละเว้นจากการติมน้ำ บรรดาคนที่ไม่สามารถ
ยับยั้งตัวเองจากการติมน้ำถูกถือว่าอ่อนแอทางศีลธรรม นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมพวกเขาจึงหวาด
กลัวเมื่อเห็นกองทัพที่แข็งแกร่งของศัตรู แต่บรรดาผู้ที่ไม่ได้ติมน้ำได้ยืนยันความอดทนของตนโดย
การเชื่อฟังผู้นำ ดังนั้น พวกเขาจึงรู้แก่ใจว่าพระเจ้าเท่านั้นที่เป็นผู้นำความพ่ายแพ้หรือประทาน
ชัยชนะ ในคำพูดของคัมภีร์ไบเบิล “และชุมชนนี้ทั้งสินจะทราบพระเจ้ามิได้ทรงช่วยด้วยดาบหรือ
หอก เพราะว่าการรบครั้งนี้เป็นของพระเจ้า พระองค์จะทรงมอบท่านไว้ในมือของเราทั้งหลาย”

^๘ อำนาจทำให้คนโอหังและหลังจากนั้นพวกเขาเริ่มสร้างความไม่เป็นธรรม ถ้าอำนาจยังคงอยู่กับ
คนหรือกลุ่มใดเป็นเวลานาน แผ่นดินจะเต็มไปด้วยความเสื่อมเสียและความไม่เป็นธรรม นั่นคือ
เหตุผลที่ว่าทำไมพระเจ้าจึงชดเชยสิ่งนี้โดยการเปลี่ยนคนที่ครอบครองอำนาจและนำอำนาจนั้นไป
ให้แก่กลุ่มคนหรือบุคคลอื่น พระองค์คัดถอนคนที่มีอำนาจและเอาอำนาจไปให้คนกลุ่มใหม่ที่ถูก
เลือกมาจากคนไม่มีอำนาจ ดังนั้น เมื่อใดก็ตามที่กลุ่มคนมีอำนาจจะเมิดขอบเขตในการกดขี่ข่มเหง
กลุ่มคนที่ถูกกดขี่จึงรู้ว้เวลาแห่งการช่วยเหลือของพระเจ้ามาถึงแล้ว หลังจากนั้น ถ้าพวกเขาเพียง
แต่ทำตามเงื่อนไขของความอดทนและการเชื่อฟังและร่วมกันในแผนการของพระเจ้า พวกเขาจะ
ได้ชัยชนะเหนือคนกลุ่มใหญ่โดยความช่วยเหลือของพระเจ้า ถึงแม้ว่าพวกเขาจะมีจำนวนคนและ
ทรัพยากรน้อยกว่าก็ตาม ความกลัวพระเจ้ามิใช่อะไรที่เป็นลบ ความจริงแล้ว มันเป็นความรู้อย่าง
หนึ่งที่ทำให้ความคืดจิตใจของคนสว่างไสวและทำให้พวกเขาเห็นหลายๆสิ่งในรูปแบบที่แท้จริงของ
มัน

252 เหล่านี้คือศาสน์ของพระเจ้าที่เราอ่านให้เจ้าด้วย ความจริงทั้งหมดแน่นอน เจ้าเป็นผู้หนึ่งในบรรดา ผู้ถูกส่งมา²⁵³ ในบรรดาศาสน์ทูตทั้งหลายนั้น เราได้ให้บางคนมีบางอย่างเหนือกว่าอีกบางคน^๗ ในหมู่พวกเขา นี่มีผู้ที่พระเจ้าตรัสกับเขาด้วยพระองค์เอง มีบางคนที่พระองค์ได้ทรงยกย่องให้อยู่ในฐานะสูง ใน ทำนองเดียวกัน เราได้ประทานสัญญาต่าง ๆ อันชัด แจ่มแก่อิสราเอลของมารีย์ม และทำให้เขาเข้มแข็งด้วย วิญญาณบริสุทธิ์ ถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ ผู้คนที่มาที่หลังพวกเขาจะไม่ต่อสู้กันเองหลังจากได้เห็น สัญญาอันชัดเจนแล้ว แต่พวกเขาก็ขัดแย้งกันเอง บางคนศรัทธาในขณะที่บางคนไม่ศรัทธา ถ้าหาก พระเจ้าทรงประสงค์ พวกเขาคงจะไม่ต่อสู้กันและกัน แต่พระเจ้ากระทำการที่พระองค์ทรงประสงค์^๗

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ
وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾ تِلْكَ
الَّذِينَ كَفَرُوا فَذَلِكُنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ
شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِن بَعْدِهِم
مِّن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِن
أَحْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ
كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِن
اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾

^๗ โดยทางภาษา “เราได้ให้บางคนเหนือกว่าคนอื่น”

^๗ เมื่อพระเจ้าส่งศาสน์ทูตของพระองค์มาเพื่อนำสัจธรรมมายังมนุษย์ การเรียกร้องเชิญชวนของศาสน์ทูตมีสัญญาหลายอย่างให้เห็นจนผู้คนสามารถรู้ได้ไม่ยากว่ามาจากพระเจ้า แต่กระนั้นก็ตาม ผู้คนกลับไม่ให้ความเชื่อถือคำพูดของศาสน์ทูต คนกลุ่มแรกที่ปฏิเสธศาสน์ทูตของพระเจ้าคือบรรดา ผู้ปฏิบัติตามนบีคนก่อน ๆ นบีแต่ละคนได้รับความโปรดปรานพิเศษบางอย่างจากพระเจ้าเพื่ออำนวยความสะดวกในการนำสาส์นตามความต้องการของยุคต่างๆ ที่ศาสน์ทูตผู้นั้นมีชีวิตอยู่ แต่บรรดาสาวกของนบีคนก่อน ๆ ได้ให้ความสำคัญแก่ปาฏิหาริย์ที่พระเจ้าประทานแก่นบีบางคนมากเกินไปจนเชื่อว่านบีคนก่อน ๆ ของพวกตนเหนือกว่านบีคนอื่น ๆ พวกเขารู้สึกว่ามีใครเหนือกว่านบีที่พวกเขาเชื่อ ดังนั้น พวกเขาจึงเห็นว่าไม่มีเหตุผลอะไรที่จะไปเชื่อฟังก็นบีร่วมสมัยที่ไม่มีชื่อกล่าวไว้ในอดีต

ตัวอย่างเช่น ผู้ศรัทธาในโมเสสได้ปฏิเสธเยซุส(นบีอีซา) ผู้ปฏิบัติตามเยซุสไม่เชื่อในนบีมุฮัมมัด ในกรณีของโมเสส บรรดาสาวกของเขาถือว่าเขายิ่งใหญ่กว่านบีคนอื่น ๆ ทั้งหมด เพราะโมเสสได้รับเกียรติอันสูงส่งโดยการที่พระเจ้าพูดกับเขาโดยตรง ส่วนสาวกของเยซุสถือว่าเยซุสเป็นนบีที่ไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนเพราะเยซุสเกิดจากแม่ผู้บริสุทธิ์

บรรดาผู้มาปฏิรูปและฟื้นฟูประชาคมมุสลิมตั้งแต่คนสุดท้ายจากไปก็ไม่ได้ตีไปกว่านั้น พวกเขาถูกปฏิบัติด้วยการไม่ให้ความเคารพแม้แต่ในสถานะมนุษย์ด้วยกัน เพราะเหตุที่คนร่วมสมัยกับพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาเองเป็นผู้สืบทอดของบุคคลทางศาสนาที่ก่อนหน้านี้และไม่ใช่จำเป็นต้องมีการปรึกษาทางศาสนาอีกต่อไปโดยเฉพาะโดยใครบางคนที่ดีว่าดีต่อยกกว่าคนรุ่นก่อน

เมื่อชุมชนต่างๆ เริ่มแตกตัว คนในชุมชนจะเริ่มหมกมุ่นอยู่กับผลประโยชน์ทางโลก แต่พวกเขาก็ยังไม่อยากถูกยึด “สิทธิ” ที่จะได้รับความรอดพ้น ดังนั้น พวกเขาจึงหันไปเคารพนบีถือบุคคลทางศาสนาในฐานะเป็นรูปแบบหนึ่งของการป้องกันทางจิตวิทยา พวกเขาคิดว่าสถานะอันสูงส่งของผู้ทรงศีลของพวกเขาจะทำให้เขาอดพ้นในโลกหน้าไม่ว่าความประพฤติของพวกเขาจะไร้อริยธรรมอย่างไรในโลกนี้ก็ตาม ▶

254 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงใช้จ่ายทรัพย์สินที่เราได้ ปรทานแก่ผู้ยากก่อนที่วันหนึ่งจะมาถึงซึ่งในวันนั้น จะไม่มีการซื้อขายและไม่มิตราภาพและไม่มีการไถ่ แทน แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นคือผู้ทำ ความผิด⁷

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاتِيَ يَوْمٌ لَاۡ يَبِيعُ فِيْهِ وَلَا خَلَّةٌ وَلَا شَفْعَةٌ ۗ وَالْكَٰفِرُوْنَ هُمُ الظَّٰلِمُوْنَ

ด้วยความคิดผิดนี้เองที่ทำให้คนประเภทนี้กล้าที่จะต่อต้านบรรดาผู้เรียกร้องพวกเขาไปสู่พระเจ้า มันอาจคิดว่าพระเจ้าจะจัดการชะตากรรมของมนุษย์ในลักษณะที่มนุษย์ต้องยอมตนต่อพระประสงค์ของพระองค์ตลอดไปโดยไม่มีเสรีภาพที่จะคัดค้าน แต่ไม่มีใช้ส่วนหนึ่งของแผนการของพระเจ้าสำหรับมนุษย์ พระเจ้าได้ให้เสรีภาพแก่มนุษย์เพื่อที่จะให้เขาถูกพระองค์ทดสอบ พระองค์ต้องการจะดูว่ามนุษย์สามารถหาทางของตนเองไปสู่พระผู้สร้างเขาได้ไหมในขณะที่พระองค์ยังคงเป็นสิ่งที่ไม่เห็น ด้วยเหตุผลนี้ มนุษย์จึงต้องรู้จักฐานะของพระเจ้าแม้จะต้องกล่าวด้วยลิ้นและเพื่อที่จะทะลุ ม่านของรูปแบบภายนอกเพื่อไปถึงความจริงภายในที่ถูกต้องจริง

⁷ เฉพาะบรรดาผู้ใช้จ่ายเพื่อหนทางของพระเจ้าเท่านั้นจะพบพระเจ้า เมื่อเขาพบพระองค์ เขาจะได้รับการสว่างที่นำเขาไปสู่หนทางที่เที่ยงตรงและไม่เบี่ยงเบนไปยังสวรรค์ อันเป็นจุดหมายปลายทางของผู้ศรัทธาที่แท้จริง ในทางตรงข้าม คนที่ต้องการพระเจ้าโดยไม่ยอมจ่ายราคายังคงอยู่ในความมืดตลอดไป

“การใช้จ่ายเพื่อหนทางของพระเจ้า” ในที่นี้หมายถึงการเสียสละประเภทใดก็ได้เพื่อพระเจ้า ไม่เพียงแต่การใช้จ่ายทรัพย์สินของเราเท่านั้น แต่ยังเป็นการอุทิศชีวิตของตนเองให้แก่หนทางของพระเจ้า การเสียสละผลประโยชน์ทางวัตถุของตนเองและสิ่งพึงได้ต่างๆเพื่อเดินไปตามหนทางของพระเจ้า เมื่อเรายอมรับอุดมการณ์ด้วยการยอมเสียสละแล้ว มันก็แสดงว่าเราเป็นผู้จริงจังต่ออุดมการณ์ ความจริงใจเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก เพราะความจริงใจเท่านั้นที่ทำให้เราสามารถลึกลงไปในเรื่องที่เรากำลังทำไม่ว่าจะเป็นเรื่องอะไร หลังจากนั้น ความลับของมันจะถูกนำมาเปิดเผยต่อหน้าเรา ความจริงใจนี้เองที่ทำให้ความสัมพันธ์ที่แท้จริงระหว่างมนุษย์กับเป้าหมายของเขาถูกสร้างขึ้นได้ ผลที่ตามมาก็คือทุกอย่างของเป้าหมายนั้นได้ถูกเปิดเผยให้เขาเห็น

255 พระเจ้า : ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกไปจากพระองค์ ผู้ทรงมีชีวิตอยู่เสมอ ผู้ทรงดำรงอยู่นิรันดร พระองค์ ไม่ทรงร่วงและไม่นอน ทุกสรรพสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้ง หลายและแผ่นดินล้วนเป็นของพระองค์ ใครเล่าที่จะ สามารถเข้าไปขอไต่โทษกับพระองค์ได้ เว้นเสียแต่ ว่า พระองค์จะทรงอนุมัติ? พระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่อยู่ เบื้องหน้าของพวกเขาและทุกสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของ พวกเขา พวกเขาไม่สามารถเข้าถึงความรู้ของพระองค์ เว้นแต่สิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์จะแสดงให้เห็น อาณาจักรของพระองค์แผ่กว้างทั่วชั้นฟ้า และแผ่นดิน และการป้องกันทั้งสองสิ่งนี้ไม่ได้ทำให้พระองค์ต้อง เหนื่อยหน่าย พระองค์เท่านั้นที่เป็นผู้ทรงสูงสุด ผู้ทรง ยิ่งใหญ่

256 ไม่มีการบังคับกันในเรื่องศาสนา สิ่งที่ถูก ต้องได้ถูกจำแนกแยกแยะออกจากสิ่งที่ผิดเป็นที่ชัดเจน แล้ว ดังนั้น ผู้ใดที่ปฏิเสธ ซาดานและศรีทธานในพระเจ้า เขาก็ได้รับการ สนับสนุนอันมั่นคงไม่มีวันขาด และ พระเจ้า ทรงไต่ยั้งและทรงรอบรู้ทุกสิ่ง 257 พระเจ้า ทรงเป็นผู้คุ้มครองและผู้ทรงช่วยเหลือของ บรรดา ผู้ศรีทธานในพระองค์ พระองค์ทรงนำ พวกเขาจากความ มืดมาสู่แสงสว่าง สำหรับ บรรดาผู้ปฏิเสธนั้น ผู้คุ้มครอง พวกเขาคือซาดานที่นำพวกเขาออกจากแสงสว่าง สู่ ความมืด คนเหล่านี้เป็นสหายของไฟซึ่ง พวกเขาจะ ฟ่านักอยู่ในนั้น⁷

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَن يَكْفُرْ بِالطَّغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾ اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾

⁷ ผิดกับผู้อูทิศตนที่จริงใจ มีบางคนที่ไม่ยอมรับศาสนาด้วยการยอมอุทิศตนเอง คนเหล่านี้ไม่จริงใจ ในเรื่องของศาสนา ดังนั้น พวกเขาจึงเชื่อว่าผู้รู้ศาสนาบางคนหรือการปฏิบัติพิธีกรรมบางอย่างเพียงพอแล้วที่จะทำให้พวกเขารอดพ้นในโลกหน้า เนื่องจากความไม่จริงใจของของพวกเขาในเรื่องโลก หน้า พวกเขาจึงไม่เข้าใจว่าวันสิ้นโลกเป็นวันแห่งการแสดงอำนาจและความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า การหวังว่าการทำพิธีกรรมผิวเผินบางอย่างจะทำให้พระเจ้าพอใจนั้น ความจริงแล้วเป็นการประเมิน ความเป็นพระเจ้าของพระเจ้าต่ำเกินจริง นี่มีแต่ทำให้บาปของพวกเขามากขึ้นในสายตาของพระเจ้า สัจธรรมมาถึงเราในรูปแบบของการให้เหตุผลและคนที่ไม่จริงใจจะปฏิเสธเหตุผลเหล่านั้น นี่คือการ ล้อลวงอย่างหนึ่งของซาดาน ส่วนทางนำมาถึงบรรดาผู้ต่อต้านการล่อลวงของซาดานอย่างรอบคอบ และยอมรับเหตุผลของพระเจ้าอย่างหมดใจ

258 เจ้าไม่ได้ยินเรื่องของคนที่ได้เถียงกับ
อิบรอฮีมในเรื่องพระผู้อภิบาลได้ประทาน
อำนาจแก่เขากระนั้นหรือ? อิบรอฮีมกล่าวว่า
“พระผู้อภิบาลของฉันคือผู้ทรงให้ชีวิต และ
ทรงให้ตาย” เขาตอบว่า “ฉันก็ให้ชีวิตและ
ให้ตาย ได้เช่นกัน” ดังนั้น อิบรอฮีมจึงกล่าว
ว่า “พระเจ้าทรง นำดวงอาทิตย์มาทางตะวันออก
ออก ดังนั้น ขอให้ท่านนำ มันมาทางตะวัน
ตก” ดังนั้นผู้ปฏิเสธจึงจนปัญญา พระเจ้า ไม่
ทรงนำทางผู้ทำความผิด^๗

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ
أَنْ ءَاتَهُ اللَّهُ الْمَلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ
رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا
أَحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ
يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ
الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ ۗ وَاللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

^๗ ในยุคสมัยใหม่ สิทธิในการปกครองประชาชนได้มาโดยการสนับสนุนของประชาชน อย่างไรก็ตาม
นั้นไม่ใช่เรื่องในยุคก่อนประวัติศาสตร์ไทย เมื่อษัตริย์เป็นผู้ออกกฎหมายปกครองราษฎรโดยการอ้างว่า
ตัวเองเป็นอวตารของพระเจ้า นิมรูดผู้เป็นกษัตริย์ของอิรักโบราณอยู่ในกรณีนี้ เขาเป็นคนร่วมสมัย
ของอับราฮัมและเป็นกษัตริย์ที่ใช้วิธีนี้เพื่อหลอกลวงหลังสิทธิแห่งความมีอำนาจสูงสุดเหนือประชาชน
ผู้คนของเขาเชื่อว่าดวงอาทิตย์เป็นหัวหน้าของเทพเจ้าต่าง ๆ และผู้คนที่ให้ความนับถือว่าเป็นวัตถุแห่ง
การเคารพสักการะ นิมรูดอ้างว่าเขาเป็นอวตารของสุริยเทพ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ทำให้เขาได้รับสิทธิ
ในความเป็นพระเจ้ามีอำนาจสูงสุดในโลก เมื่ออับราฮัมไปเผยแพร่ศาสนาแห่งการศรัทธาใน
พระเจ้าองค์เดียวในแผ่นดินอิรัก คำสอนของเขาไม่เกี่ยวข้องอะไรโดยตรงกับการเมืองหรือรัฐบาล
ในประเทศ ทั้งหมดที่เขาทำไปก็คือเพื่อย้ำให้ประชาชนเข้าใจว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวเท่านั้น
พระองค์เป็นพระเจ้าองค์เดียวและเป็นนายของพวกเขา พระองค์ไม่มีผู้ใดหรือสิ่งใดเป็นหุ้นส่วนกับ
พระองค์ในความเป็นพระเจ้า ดังนั้น มนุษย์ต้องเคารพสักการะพระองค์เท่านั้นโดยเกรงกลัวพระองค์
และฝากความหวังไว้กับพระองค์ ถึงแม้คำสอนของอับราฮัมไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง แต่นิมรูดมอง
ว่ามันคือการข่มขู่คุกคามสถานะทางการเมืองของเขา เพราะตามคำสอนที่อับราฮัมนำมาสอน แม้
ดวงอาทิตย์ก็เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างสรรค์ของพระเจ้า มันไม่มีอำนาจในตัวของมันเอง แต่มันถูก
ควบคุมโดยพระเจ้าผู้ทรงอำนาจ ถ้าประชาชนของเขาอมรับคำสอนของอับราฮัมเรื่องพระเจ้าองค์
เดียว มันก็เท่ากับการทำลายฐานความเชื่อในเรื่องเทพเจ้าที่อำนาจทางการเมืองของเขาตั้งอยู่ ด้วย
เหตุผลนี้เองที่นิมรูดได้หันไปต่อต้านอับราฮัมและคำสอนของเขาอย่างเอาเป็นเอาตาย

การสนทนานระหว่างอับราฮัมกับนิมรูดแสดงให้เห็นถึงวิธีการที่บรรดานบีใช้ในการนำเสนอไปยัง
ผู้คน ประการแรกเลย อับราฮัมชี้ว่าพระเจ้าของเขาควบคุมชีวิตและความตาย นิมรูดจึงแย้งขึ้นมา
ทันทีโดยอ้างว่าเขาที่มีอำนาจที่จะให้ชีวิตและให้ตาย แน่نون อับราฮัมสามารถที่จะตอบค้ำกล่าว
อ้างข้อนี้ของนิมรูดได้ แต่เขาไม่ต้องการให้การสนทนากลายเป็นการถกเถียงที่ชวนทะเลาะกัน ดัง
นั้น แทนที่จะยังคงใช้ประเด็นนี้ต่อไป เขาได้เปลี่ยนเรื่องและเลือกเอาอีกตัวอย่างหนึ่งซึ่งนิมรูดไม่อาจ
โต้แย้งได้ อับราฮัมไม่ได้ถือว่านิมรูดเป็นศัตรูหรือคู่แข่งของเขา แต่เขามีความสงสารนิมรูดในฐานะผู้
ที่เขาเชิญชวนและอยากจะส่งสาส์นแห่งสัจธรรมไปยังเขา ความสงสารนี้เองที่แสดงให้อับราฮัมเห็น
วิธีการที่ถูกต้องในการนำมาใช้กับกษัตริย์อิรัก ►

259 หรือกรณีของผู้ที่ผ่านมายังเมืองหนึ่งซึ่งพังราบ ลงมา เขาได้อูทานว่า “พระเจ้าจะให้เมืองนี้กลับมา มีชีวิตได้อย่างไรหลังจากที่มันได้ตายไปแล้ว?” ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ทรงให้เขาตายไปหนึ่งร้อยปี หลังจาก นั้นก็ทรงให้เขามีชีวิตขึ้น แล้วพระองค์ทรงถามเขาว่า “สุเจ้าพักอยู่นานเท่าใด?” เขาตอบว่า “ฉันอาจจะพัก อยู่ที่นี้หนึ่งวันหรือเพียงไม่กี่ชั่วโมง”พระเจ้าทรง กล่าวว่ “ไม่ใช่ สุเจ้าพักอยู่ที่นี้นานหนึ่งร้อยปี จงดู อาหารและเครื่องดื่มของสุเจ้าซิ มันยังไม่เน่าบูดเลย แล้วจงดูลาของสุเจ้าซิ (กระดูกของมันผุพังแล้ว) และ เราได้ทำสิ่งนี้เพื่อทำให้สุเจ้าเป็นสัญญาณสำหรับมนุษย์ แล้วจงดูว่าเราได้เรียงโครงกระดูกของลาและหุ้มมันด้วย เนื้อได้อย่างไร” เมื่อความจริงเป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่ เขาแล้ว เขาก็กล่าวว่า “ฉันรู้ดีว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรง อำนาจเหนือทุกสิ่ง”

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَل لَّبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَىٰ الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٩﴾

เนื่องจากโลกปัจจุบันเป็นสถานที่ที่มนุษย์ถูกทดสอบ จึงมีทางเลือกต่างๆเปิดให้ทุกคนเสมอ มันทำให้คนตีความสถานการณ์ไปในทางต่างๆได้มากมาย ตัวอย่างเช่น ถ้าเราได้รับความมั่งคั่งทางโลกและอำนาจ เราอาจถือว่าสิ่งเหล่านี้เป็นความสำเร็จส่วนตัว เป็นสิ่งที่เกิดมาจากสติปัญญาของเรา ในอีกด้านหนึ่ง เราอาจมองว่ามันเป็นความจำเริญจากพระเจ้า วิธีการมองสิ่งต่างๆแบบแรกเท่ากับ ความไม่ยุติธรรมในขณะที่วิธีการแบบหลังแสดงให้เห็นถึงความรู้อีกด้านหนึ่ง สำหรับคนที่ไม่มี ความชอบคุณอยู่ในสายตาของเขาเลย ทุกสิ่งในโลกนี้มีแต่จะนำเขาไปสู่การหลงผิดไปเรื่อย ทุกสิ่งที่เขาประสบมีแต่จะทำให้เขาทะนงตนมากขึ้น แต่สำหรับบรรดาผู้มีความกตัญญูสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้รับ ทุกสิ่งที่พวกเขาประสบในโลกนี้นำพวกเขาเข้าใกล้พระเจ้า โลกและทุกสิ่งที่มีอยู่ในนั้นทำหน้าที่ กระตุ้นให้พวกเขามีความศรัทธาในพระเจ้ามากขึ้น

260 และเมื่ออิบรอฮีมกล่าวว่า “พระผู้อภิบาล
 ของฉัน โปรดแสดงให้ฉันเห็นว่าพระองค์
 ทรงทำให้สิ่งที่ตาย กลับมีชีวิตได้อย่างไร”
 พระองค์ทรงถามว่า “เจ้าไม่ เชื่อหรือ ?” อิ
 บรอฮีมตอบว่า “ฉันเชื่อ แต่ฉันถามเพื่อให้
 หัวใจของฉันเกิดความแน่ใจ”พระเจ้าจึงทรง
 สั่งว่า “ถ้าเช่นนั้น จงเอานกมาสี่ตัวแล้วฝีก
 มันให้กลับมาหา เจ้า หลังจากนั้น จงวาง
 ชิ้นส่วนของนกแต่ละตัวไว้ บนภูเขาแต่ละ
 ลูกโดยแยกจากกัน แล้วเรียกพวกมัน มันจะ
 รีบมายังเจ้า จงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรง
 อำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”^๗

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ
 تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أُولَئِمُتُؤْمِنُ قَالَ
 بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ
 أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ
 اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ
 ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
 عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٠﴾

^๗ สองประสบการณ์ของการฟื้นคืนชีพหลังความตายซึ่งถูกกล่าวในที่ตรงนี้มีความเกี่ยวข้องกับนับ
 บางคน มีการคิดกันโดยทั่วไปว่าในเหตุการณ์แรก นับคนนี้คือเอชรา(อูซัยร ในศตวรรษที่ 5 ก่อน
 คริสตกาล) ในขณะที่เหตุการณ์ที่สองตั้งที่กูรอกานกล่าวไว้คืออิบรอฮีมผู้มีชีวิตอยู่ระหว่างปี 2160 และ
 1985 ก่อนคริสตกาล นับทั้งหลายนกพระเจ้าส่งมาเพื่อบอกมนุษย์ให้รู้ความจริงที่อยู่เหนือการมอง
 เห็นของมนุษย์สำหรับคนธรรมดาทั่วไป ความจริงนี้ถูกกันไว้ด้วยม่านของเหตุและผล อย่างไรก็ตาม
 ม่านนี้ได้ถูกเปิดออกให้แก่มีบางคนเนื่องจากนับมีหน้าที่ต้องบอกความจริงในเรื่องนี้แก่คนอื่น แต่
 นับจะบอกแก่คนอื่นได้ด้วยความเชื่อมั่นถ้านับเหล่านั้นได้เห็นความจริงที่ต้องบอกมนุษย์ด้วยตาของ
 ตัวเอง คนที่ฟังนับก็จะเชื่อในศาสนที่นำมาบอกแทนที่จะถือว่ามันเป็นเรื่องเล่ากันมาล้วนๆ

โดยทั่วไปแล้ว บรรดานับได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนับเมื่ออายุราวๆ 40 ปี ก่อนหน้านั้น บรรดานับได้
 แสดงตัวให้เห็นถึงความซื่อตรงในการคบหาสมาคมกับผู้คนร่วมสมัยแล้ว หลังจากได้ให้ข้อพิสูจน์
 ถึงความซื่อสัตย์ไม่เคยโกหกแก่ผู้คนได้เห็นแล้ว ก็ถึงเวลาที่นับเหล่านั้นจะบอกให้มนุษย์รู้ถึงความ
 จริงของชีวิตที่พระเจ้าซ่อนไว้จากพวกเขาเพื่อเป็นการทดสอบ มนุษย์ผู้ไม่เคยโกหกซึ่งเรียกกันว่า
 นับเหล่านั้นได้นำสาส์นที่พระเจ้าส่งมาไปยังมนุษย์ขณะเดียวกันก็จัดเตรียมหลักฐานที่อาศัยธรรมและ
 เหตุผลเป็นข้อพิสูจน์สนับสนุนการสอนของตน บรรดานับเป็นผู้ที่จริงจังในสิ่งที่ตัวเองสอนเสมอ มี
 ความจริงที่แสดงให้เห็นว่านับเหล่านั้นไม่เคยเบี่ยงเบนออกไปจากสัจธรรมถึงแม้จะต้องแบกรับความ
 ลำบากแสนเข็ญเพียงใดก็ตามจากการปฏิบัติตามแนวทางนี้ ถ้านับเสกสรรปั้นแต่งคำสอนของตน
 ขึ้นมาเอง นับเหล่านั้นก็ไม่อาจจะยืนยันยึดมั่นในสัจธรรมที่นำมาบอก เพราะโดยปกติแล้วการโกหก
 จะอยู่ได้ไม่นานภายใต้การกดดัน ไม่มีสิ่งใดที่มนุษย์ยึดติดขึ้นมาแล้วขัดกับสิ่งที่พระเจ้าประทานมาจะ
 สอดคล้องกับปรากฏการณ์ของโลกภายนอก

261 บรรดาผู้ใช้จ่ายทรัพย์สินของพวกเขาในหนทาง ของพระเจ้าอาจเปรียบได้ดังเมล็ดพืชที่งอกออกมา เจ็ดรวง และแต่ละรวงมีหนึ่งร้อยเมล็ดเพราะพระเจ้า ทรงทบทวิทานของผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์^ก พระเจ้าเป็นผู้ทรงใญ่พลญ์ ผู้ทรงรอบรู้^ข 262 บรรดาผู้ใช้จ่าย ทรัพย์สินของพวกเขาในหนทางของพระเจ้าและไม่ได้ ติดตามการบริจาคของ พวกเขาด้วยการล่ำเลิกและ เราะรานความรู้สึกของผู้ได้รับนั้น พวกเขาจะได้รับ รางวัลตอบแทนจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา^ข พวกเขาจะไม่มีกลัวและความระทมแต่อย่างใด

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضْعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَسِعَ عَلِيمٌ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مِمَّا وَلَا أَدَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾

^ก การกระทำทุกอย่างที่มนุษย์ทำไปเป็นเหมือนเมล็ดพืชที่ถูกนำไปปลูกในพื้นดิน ถ้าใครทำอะไรบางอย่างเพื่อที่จะได้รับคำยกย่องชมเชยจากคนอื่น มันก็เหมือนกับคนผู้นั้นกำลังเอาเมล็ดพืชปลูกในพื้นผิวโลก ในทางตรงข้าม ใครที่ทําเพื่อให้พระเจ้าพึงพอใจ คนผู้นั้นก็หว่านเมล็ดพืชในทุ่งอันนิรันดรแห่งโลกหน้าซึ่งมันจะผลิดอกและออกผลที่นั่น ในโลกนี้ เมล็ดพันธุ์ข้าวโพดเมล็ดหนึ่งให้เมล็ดข้าวโพดนับพันเมล็ด ในทำนองเดียวกัน ในการเก็บเกี่ยวในโกหน้า มนุษย์จะเก็บเกี่ยวสิ่งที่เขาได้หว่านไว้อย่างมากมายมหาศาล

^ข ใครที่ใช้จ่ายทรัพย์สินของเขาเพื่อได้รับชื่อเสียงและเกียรติยศในโลกนี้ และคนที่ต้องการสิ่งตอบแทนในโลกชั่วคราวใบนี้จะไม่ได้รับส่วนแบ่งในรางวัลตอบแทนของชีวิตโลกหน้า ในทางตรงข้าม บรรดาผู้ใช้จ่ายเพื่อแนวทางของพระเจ้าจะใช้วิธีการต่างๆ พวกเขาไม่หวงบุญคุณในสิ่งที่พวกเขาได้ให้ไป ความจริงแล้ว ในการใช้จ่ายทรัพย์สินของพวกเขาเพื่อหนทางของพระเจ้านั้น พวกเขาไม่ถือว่ามีตัวเองได้สร้างบุญคุณแก่ผู้ใด พวกเขาไม่แสดงความไม่พอใจเสียด้วยซ้ำถ้าคนที่เขาให้ทรัพย์สินไปไม่ตอบรับด้วยดี นี่เป็นเพราะความหวังของพวกเขาอยู่ที่การได้รับรางวัลตอบแทนจากพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม ดังนั้น พวกเขาจะใส่ใจอะไรถ้ามนุษย์จะแสดงความขอบคุณหรือไม่? ยิ่งไปกว่านั้น ถ้าพวกเขาไม่สามารถตอบสนองคำขอความช่วยเหลือทางการเงิน อย่างน้อยที่สุด พวกเขาก็ไม่ขมขื่นใส่ส่งผู้มาขอ แต่พวกเขาจะบอกเหตุผลด้วยการใช้คำพูดที่ว่าเขาไม่สามารถช่วยเหลือได้ เพราะพวกเขารู้ว่าพระเจ้าได้ยื่นทุกสิ่งที่พวกเขาพูด ความกลัวพระเจ้าของเขาทำให้พวกเขาระมัดระวังในการเลือกใช้ถ้อยคำที่พวกเขาจะกล่าวกับเพื่อนมนุษย์ของพวกเขา

263 คำพูดที่โพรและและการอดทนนั้นดีกว่า การ ทำทานที่ตามมาด้วยการเราะรานหรือ ดูถูก พระ เจ้านั้นเป็นผู้ทรงมีอย่างเพียง พอและผู้ทรงขันติ 264 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าทำให้การทำกุศล ทานของสุเจ้าไร้ ผลด้วยการล้าเลิกและเราะราน ผู้ที่ได้รับ เหมือนกับผู้บริจาคทานเพื่ออวดอ้าง แก่ มนุษย์และไม่เชื่อในพระเจ้าและในวัน สูดท้าย คนเช่นนั้นอาจเปรียบได้กับก้อนหิน ที่มีดินติดอยู่ เมื่อฝนตกลงมาบนมันดินบน หินนั้นก็ถูกฝนชะล้าง จนเกลี้ยง^๗ คนเช่นนี้ จะไม่ได้รับสิ่งใดจากการงาน ของพวกเขา และพระเจ้าไม่ทรงนำทางบรรดา ผู้ปฏิเสธ ความจริง

﴿ قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبَعُهَا أَذَىٰ ۗ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ۝٢٦٣﴾
 ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا ۖ لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾

^๗ ดินบางอย่างอาจเกาะอยู่บนก้อนหินใหญ่ มองภายนอก มันดูเหมือนเป็นดินอุดมสมบูรณ์ แต่เมื่อ ฝนตกลงมา ดินนั้นได้ถูกชะล้างไปจนเหลือแต่หิน นี้ก็ไม่ต่างอะไรไปจากคนที่สวมเสื้อผ้าคุณธรรม อย่างผิวเผินโดยที่ไม่มีคุณธรรมซึมซับอยู่ในตัวเอง ถ้าใครที่มาขอความช่วยเหลือทางการเงินแก่ เขาพูดไม่ติดต่อเขาหรือถ้าเขารู้สึกไม่พอใจ เขาจะเกิดการจูนเฉยขึ้นมาจนเขาจะโต้ตอบด้วยความ หยาบคาย เหตุการณ์ในลักษณะเช่นนี้เหมือนกับกับฝนที่ตกลงมาชะล้างคราบแห่งคุณงามความดี ภายนอกของเขาจนเหลือแต่ธรรมชาติที่แท้จริงของเขาปรากฏให้เห็น

การทำสิ่งใดเพื่อพระเจ้าคือการให้ความสำคัญแก่โลกที่มองไม่เห็นเหนือกว่าโลกที่มองเห็น มัน ต้องการให้คนมองโลกที่มองไม่เห็นเหนือโลกที่มองเห็นด้วยตา ซึ่งต้องอาศัยความสูงส่งของการมอง บรรดาผู้ที่แสดงความสูงส่งของการมองเห็นเช่นนั้นมิประตุแห่งการรับรู้ของพระเจ้าเปิดรอพวกเขาไว้ แล้ว

265 ส่วนบรรดาผู้ใช้ทรัพย์สินของพวกเขาเพื่อความพึงพอใจของพระเจ้าและทำให้วิญญาณของพวกเขาเข้มแข็งก็เหมือนกับสวนบนที่สูง ถ้าหากฝนตกหนัก มันก็ให้ผลผลิตเป็นสองเท่า และถึงแม้จะไม่มีฝนตกหนัก แต่ฝนปรอยๆก็เพียงพอแล้วสำหรับมัน พระเจ้าทรงเห็นสิ่งที่ผู้เจ้ากระทำ^๗

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
 ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ
 أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا
 وَابِلٌ فَفَاتَتْ أَكْلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن
 لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ ۗ وَاللَّهُ بِمَا
 تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾

^๗ ถ้าใครตั้งเป้าหมายบางอย่างไว้ในใจ การดิ้นรนต่อสู้เพื่อไปถึงเป้าหมายนั้นจะทำให้พลังแห่งเจตนาของเขาเข้มแข็งยิ่งขึ้นและเพิ่มความมุ่งมั่นที่จะทำให้เขาไปถึงวัตถุประสงค์ของเขา ถ้ามันวัตถุประสงค์ที่เขาต้องการเองและเขาพยายามมุ่งตรงไปทางนั้น เขาก็จะยิ่งทุ่มเทความพยายามและทุ่มเทหัวใจให้มันเต็มที่ อย่างไรก็ตาม ถ้ามันเป็นประสงค์ของพระเจ้าที่ถือเอาความภูมิใจของสถานที่ในการกำหนดการกระทำของเขา พระเจ้าจะเป็นผู้กำหนดหัวใจของเขา เราทำทุกอย่างภายใต้เงื่อนไขที่บางครั้งยากและบางครั้งง่ายเมื่อเปรียบเทียบกับกัน แต่ยิ่งเราเผชิญสภาพที่ยากลำบาก พลังเจตนาของเราจะยิ่งเพิ่มมากขึ้นและความผูกพันกับสิ่งที่หัวใจของเราจดจ่อไว้ก็ยิ่งแข็งแรงขึ้น ใครที่ใช้จ่ายเพื่อหนทางของพระเจ้าภายใต้สถานการณ์ปกติจะได้รับรางวัลตอบแทนของเขาจากพระเจ้าอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม เมื่อทำการใช้จ่ายเพื่อหนทางของพระเจ้าในยามสถานการณ์ที่ลำบากซึ่งเป็นสถานการณ์ที่ต้องการให้มีการใช้พลังเจตนาเป็นพิเศษ รางวัลตอบแทนที่พระเจ้าจะให้ออกมาเช่นนั้นก็ต้องมากขึ้นตามไปด้วย ตัวอย่างเช่น ถ้าเราใช้จ่ายทรัพย์สินไปเพื่อบางสิ่งที่เราไม่ได้รับประโยชน์ทางโลก ในกรณีเช่นนั้น มันก็เป็นการทำไปเพื่อพระเจ้า ดังนั้น เราอาจต้องให้แก่ใครคนหนึ่งที่เราไม่น่าจะให้อะไร แต่มันทำเพื่อความพอใจของพระเจ้า เราอาจมีความซุ่นเคืองใจบางคน แต่เราก็ยังยื่นมือแห่งมิตรภาพให้แก่เขา การกระทำทั้งหมดนี้ทำให้ความผูกพันของเรากับพระเจ้าแน่นเหนียวยิ่งขึ้น เป็นการเปิดทางไปสู่ความโปรดปรานและความช่วยเหลือเป็นพิเศษจากพระองค์

266 มีผู้ใดในหมู่ผู้เจ้าบ้างที่ต้องการให้ตัวเองมีสวน อินทผลัมและองุ่นเขียวขมอมโดยได้รับน้ำจากลำน้ำ หลายสายที่ไหลผ่าน และในสวนนั้นมีผลไม้หลายชนิด แล้วสวนนั้นถูกลมพายุหมุนพัดโหมกระหน่ำไฟไหม้ในตอนที่ตัวเองอยู่ในวัยชราและบรรดาลูกเล็กๆของ เขาอ่อนแอเกินกว่าที่จะช่วยเหลือได้? ดังนั้น พระเจ้า ได้ทรงทำให้สัญญาณทั้งหลายของพระองค์เป็นที่ ชัดแจ้งแก่ผู้เจ้าแล้วเพื่อที่ผู้เจ้าจะได้ตรึกตรอง⁷

أَيُّودٌ أَحَدَكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ
مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ
فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ
كَذَلِكَ يَبِينُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾

⁷ เมื่อใครทำสวนในตอนเป็นหนุ่ม เขาหวังว่าเขาจะได้รับผลผลิตจากสวนเมื่อมันโต แต่แล้ว เขากลับได้รับเคราะห์กรรมที่เห็นสวนอันสวยงามของเขาถูกทำลายย่อยยับภายในไม่กี่วันในขณะที่เขากำลังต้องการมัน ตอนนี้ เขาไม่มีเวลาแล้วและเขาไม่มีโอกาสที่จะเพาะต้นอ่อนใหม่ นี่ก็เหมือนกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้เข้ามาทำงานในหนทางศาสนาเพียงเพื่อหวังเกียรติยศและผลประโยชน์ทางโลก โดยทางภายนอก คนเหล่านี้อาจดูว่าทำงานดี แต่มันก็เป็นแค่เพียงรูปแบบเท่านั้นที่การทำงานของพวกเขาดังไปจากบรรดาผู้ทำงานทางโลก ในความเป็นจริงแล้ว ระหว่างคนสองประเภทนี้ไม่มีอะไรแตกต่างกัน โดยปกติ คนที่แสวงหาชื่อเสียงและเกียรติทางโลกย่อมเลือกวิธีการทางโลกในการบรรลุเป้าหมายของพวกเขา ในขณะที่คนดลบทะแลงเลือกวิธีการทางศาสนาไปสู่เป้าหมายทางโลกที่เหมือนกันทั้งหมดมุ่งไปที่เป้าหมายทางโลกเหมือนกัน แต่วิธีการในการไปถึงเป้าหมายเท่านั้นที่ต่างกัน

267 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงใช้จ่ายจากสิ่งที่ดีที่สุเจ้า หามาได้และจากที่เราได้ทำให้งอกเงยจากพื้นดิน สำหรับสุเจ้าเป็นทาน ไม่ใช่สิ่งไร้ค่าที่สุเจ้าเองก็ ไม่อยากรับ จงรู้ไว้ว่าพระเจ้าทรงมีอยู่อย่างเพียง พอ และทรงควรค่าแก่การได้รับการสรรเสริญ

268 ซาตานได้อោความลำบากยากจนมาข่มขู่สุเจ้าและ เสียมสอนสุเจ้าให้ตระหนี่ถี่เหนียว แต่พระเจ้าทรง สัญญาแก่สุเจ้าซึ่งการให้อภัยจากพระองค์และความ บริบูรณ์พระเจ้าเป็นผู้ทรงไพบูลย์ ผู้ทรงรอบรู้^๗

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنفِقُوا مِن
طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا
لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا
الْحَبِيبَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ
بِأَخْذِيهِ إِلَّا أَنْ تَغْمُضُوا فِيهِ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَنِّي حَمِيدٌ
الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ
بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ
وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

^๗ มีสองทางของการใช้จ่ายสิ่งที่เราหามาได้ในโลกนี้ หนึ่งคือใช้จ่ายในทางที่ซาตานบอกไว้ อีกทางหนึ่งคือใช้จ่ายในหนทางที่พระเจ้าสั่ง สิ่งที่ซาตานทำคือการทำความคิดของมนุษย์คิดถึงความสำคัญของเรื่องส่วนตัวและสร้างความเชื่อมั่นว่าสิ่งที่หามาได้ทั้งหมดของพวกเขาต้องเข้าไปเพื่อความสุขสบายและความหรรษาฟุ้งเฟ้อส่วนตัว เมื่อซาตานเห็นว่าใครคนใดมีทรัพย์สินมากกว่าจำเป็นสำหรับการใช้ส่วนตัว มันจะสร้างความต้องการอีกอย่างหนึ่งให้แก่เขา นั่นคือ การทำกิจกรรมอ้อวดด้วยการยุงของซาตาน มนุษย์จะใช้จ่ายเงินของเขาทั้งหมดไปกับการใช้ชีวิตฟุ่มเฟือยและรู้สึกมีความสุขที่เขาได้ใช้เงินของเขาไปในทางที่เป็นไปได้ที่สุด

สิ่งที่มนุษย์จำเป็นต้องรู้คือเขาต้องไม่ถือว่าทรัพย์สินของเขาเป็นของส่วนตัวของเขา แต่เป็นอะไรบางอย่างที่เป็นของพระเจ้า เขาต้องใช้ทรัพย์สินของเขาเท่าที่เขาจำเป็นและส่วนที่เหลือเขาควรใช้มันไปเพื่อบรรลุถึงเป้าหมายที่สูงส่งกว่า เขาควรให้ทรัพย์สินส่วนเกินแก่นี้แก่ป่าวผู้อ่อนแอของพระเจ้าและใช้มันเพื่อหนทางแห่งศาสนาของพระเจ้า เมื่อเขาใช้มันเพื่อคนอ่อนแอของสังคม ความจำเป็นของพระเจ้าจะไม่หมดไปจากเขา ในทำนองเดียวกัน เมื่อเขาใช้ทรัพย์สินไปเพื่อศาสนาของพระเจ้า เขาได้เป็นพันธมิตรกับภารกิจของพระเจ้า

269 พระองค์ทรงประทานวิทยปัญญาแก่ผู้ที่พระองค์ ทรงประสงค์ และใครก็ตามที่ได้รับวิทยปัญญา เขา ผู้นั้นก็ได้รับทรัพย์สมบัติอันยิ่งใหญ่ แต่คนที่มีความ เข้าใจเท่าหนักที่ จะรู้เรื่องนี้

270 พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่ง ที่สุเจ้าได้ใช้จ่าย และการบนบานใดๆที่สุเจ้าได้ทำไป แต่บรรดาผู้กระทำความผิดจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ

271 ถ้าสุเจ้า บริจาคทานอย่างเปิดเผย มันก็เป็น การดี แต่ถ้าสุเจ้า บริจาคอย่างลับๆแก่คนขัดสน มันจะดีกว่าสำหรับสุเจ้า เพราะมันจะลบล้างบาปบางอย่างของสุเจ้า อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สุเจ้ากระทำ

272 เจ้า (มุฮัมมัด) ไม่ต้องรับผิดชอบที่จะทำให้พวกเขาปฏิบัติ ตามทางนำพระเจ้าต่างหากที่จะนำทางผู้ที่พระองค์ ทรงประสงค์ และทรัพย์สินอะไรก็ตามที่สุเจ้าบริจาค เป็นกุศลทาน มันจะเป็นผลดีสำหรับสุเจ้าเองถ้าหาก ว่าสุเจ้าใช้จ่ายทรัพย์สินของสุเจ้าเพื่อหวังความพึง พอใจจากพระเจ้า ทรัพย์สินอะไรก็ตามที่สุเจ้าใช้จ่ายไป(เพื่อหนทางของพระเจ้า)สุเจ้าจะได้รับการตอบแทน อย่างเต็มเปี่ยมสำหรับสิ่งที่สุเจ้าใช้จ่าย และสิ่งที่สุเจ้า พึ่งได้นั้นจะไม่ถูกทำให้บกพร่อง⁷

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُؤْتَ
الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ۗ وَمَا
يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾ وَمَا
أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ
فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ ۗ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِّنْ
أَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ إِن تَبَدُّوا لَأَصْدَقْتُمْ فَبِعَمَّا
هِيَ وَإِن تَخَفَوْهَا وَتَوْتَوْهَا الْفُقَرَاءُ فَهُوَ
خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَيُكْفِرُ عَنْكُمْ مِّنْ
سَيِّئَاتِكُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
﴿٢٧١﴾ ۞ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ
اللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ ۗ وَمَا تُنْفِقُوا مِّنْ
خَيْرٍ فَلَأَنفُسِكُمْ ۖ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا
أَتْبَغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ ۗ وَمَا تُنْفِقُوا مِّنْ خَيْرٍ
يُوفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَظْمَنُونَ ﴿٢٧٢﴾

⁷ ใครที่ใช้จ่ายเงินของเขาเพื่อหนทางของพระเจ้าในลักษณะที่พระองค์ได้บัญชาเขาแสดงว่าเขาได้รับวิทยปัญญาแล้ว วิทยปัญญา(อีกมะฮฺ)ในที่นี้หมายถึงความรู้และความเข้าใจอรุณ ความเขลาที่ใหญ่ที่สุดคือความหลงรักในทรัพย์สินของตนเองจนไม่ยอมใช้ทรัพย์สินเพื่อหนทางของพระเจ้า และวิทยปัญญาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอยู่ที่การรู้ว่าผลประโยชน์ทางการเงินไม่ได้เป็นอุปสรรคใดๆในการทำงานของพระเจ้า เราต้องถือว่าหนทางของพระเจ้าเป็นหนทางของเราเอง ใครที่มีชีวิตอยู่ภายในรั้งใหม่แห่งผลประโยชน์ส่วนตัวและคำนึงถึงตัวเองไม่อาจมีความรู้ทางจิตวิญญาณที่จะทำให้เขาเห็นความจริงที่สูงกว่าและได้รับประสบการณ์ทางจิตสำนึกที่สูงกว่า ในทางตรงข้าม ใครที่มุ่งไปหาพระเจ้าโดยละทิ้งการคำนึงถึงตัวเองทั้งหมดคือผู้ที่ยกตัวของเขาเองให้เหนือกว่าข้อจำกัดทั้งหมด ความสำนึกของเขาไปถึงระดับอันสูงส่งที่ไม่ต้องพึ่งพาอาศัยใคร (ปลอดจากความต้องการ) ควรค่าแก่การได้รับค่ายกย่อง มีความเพียงพอกุทุกอย่างและฉลาด

ดังนั้น มนุษย์จึงสามารถเห็นสิ่งต่างๆดังที่มันเป็นได้ เพราะเขาไปไกลพ้นเกินขีดจำกัดที่เป็นอุปสรรคต่อการมองเห็นสิ่งต่างๆในรูปแบบที่แท้จริงของมัน ไม่ว่าเหตุผลใดๆจะถูกต้องอย่างไร สัจธรรมของมันจะเกิดขึ้นกับคนต่อเมื่อเขาสามารถเห็นมันด้วยใจที่เปิดกว้างเท่านั้น

273 บรรดาผู้ที่ลำบากยากแค้นในหนทางของพระเจ้า จนไม่สามารถไปไหนมาไหนเพื่อหาเลี้ยงชีพตัวเองได้ นั้นสมควรที่จะได้รับความช่วยเหลือเป็นการเฉพาะ พวกคนไม่รู้อาจคิดว่าพวกเขาเหล่านั้นไม่มีความต้องการ เพราะพวกเขาไม่ขอ แต่พระเจ้าสามารถสังเกตเห็นพวกเขาได้ พวกเขาไม่ขอจากผู้คนอย่างพร้าหรือ อะไร ก็ตามที่สุเจ้าใช้จ่ายไป พระเจ้าทรงรู้ทุกสิ่ง²⁷⁴ บรรดา ผู้ใช้จ่ายทรัพย์สินของพวกเขาอย่างลับๆ และเปิดเผย ทั้งในเวลากลางวันและกลางคืนนั้น จะได้รับรางวัลที่ พระผู้อภิบาลของพวกเขา และพวกเขาไม่มีสิ่งใดที่จะ ต้องกลัวและระทม⁷

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ
 اللَّهُ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي
 الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ
 مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَتِهِمْ لَا
 يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا
 مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾
 الَّذِينَ يُفْقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ
 وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
 يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾

⁷ หนทางที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในการใช้จ่ายเงินเพื่อหนทางของพระเจ้าคือการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่บรรดาบ่าวของพระเจ้าที่อุทิศตนเองให้แก่ศาสนาของพระองค์ซึ่งทำให้คนเหล่านั้นไม่มีเวลาที่จะทำงานเพื่อตอบสนองความจำเป็นของตัวเอง เช่นเดียวกับนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จมักไม่มีเวลาให้แก่สิ่งใดมากนอกจากธุรกิจของตัวเองฉันใด คนที่รับใช้แนวทางของศาสนาเต็มเวลาก็ไม่มีเวลาทำงานหาเงินเพื่อตัวเองฉันนั้น ยิ่งไปกว่านั้น งานแต่ละอย่างก็มีลักษณะเฉพาะกับคนที่เกี่ยวข้อง คนที่ทำธุรกิจจะพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องเพื่อที่เขาจะสามารถเข้าใจความสลบซับซ้อนของการค้าได้อย่างง่ายดาย แต่นักธุรกิจคนเดียวกันนั้นจะไม่สามารถเข้าใจรายละเอียดที่แตกต่างกันของงานศาสนา ในทำนองเดียวกัน คนทำงานศาสนาจะไม่สามารถทำธุรกิจได้ประสบความสำเร็จเพราะเขาไม่สามารถทุ่มเทให้แก่เรื่องธุรกิจได้เนื่องจากความตั้งใจของเขาต้องถูกเบนไปทางอื่น อย่างไรก็ตาม สังคมยังคงต้องการกิจกรรมทั้งสองประเภทนี้ การแก้ปัญหาก็คือ สำหรับผู้มีเงินควรแบ่งความมั่งคั่งของเขาส่วนหนึ่งให้แก่คนที่ไม่สามารถทำงานหาเงินตอบสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจของตัวเองได้เพราะต้องทำงานศาสนา นี่ก็เหมือนกับการแบ่งงานกันทำระหว่างคนสองกลุ่มเพื่อที่จะได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้าด้วยการ ผู้ทำงานเผยแผ่ศาสนาที่อุทิศตัวเองให้พระเจ้าจะไม่ขอหรือหวังสิ่งใดจากคนอื่น ส่วนบรรดาผู้มีความเข้มแข็งทางการเงินซึ่งรู้ว่าตัวเองมีความมั่งคั่งขึ้นมาก็เพราะตัวเองไม่ได้ทุ่มเทให้แก่การทำงานรับใช้ศาสนา(ซึ่งตัวเองน่าจะทำ)นั้นต้องคิดว่าพวกเขาควรแบ่งทรัพย์สินส่วนหนึ่งให้แก่พี่น้องร่วมศรัทธาของพวกเขาเป็นการทดแทน

275 ส่วนบรรดาผู้กินดอกเบี๋ยจะเป็นเหมือนกับผู้ที่ ซาตานทำให้พวกเขาขงวยและเป็นบ้าโดยการสัมผัส ของมัน พวกเขาถูกลาปแช่งเช่นนี้เพราะพวกเขา กล่าว ว่า “การค้ำนั้นก็เหมือนกับดอกเบี๋ย”^๗ ในขณะที่พระเจ้าทรงอนุญาตการค้า แต่ทรงห้ามดอกเบี๋ย ดังนั้น หาก ใครก็ตามที่ละเว้นจากการเอาดอกเบี๋ยหลังจากที่ได้รับ คำเตือนนี้จากพระผู้อภิบาลของเขาแล้ว เขาจะไม่ถูก ดำเนินการทางกฎหมายเกี่ยวกับดอกเบี๋ยที่เขาได้กินไป ก่อนหน้านี้ และเป็นเรื่องของพระเจ้าที่จะตัดสินกรณี ของเขา แต่ถ้าหากเขายังทำความผิดอย่างเดียวกันนี้อีก เขาเหล่านี้คือสหายของไฟนรกและพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้น^๗

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾

^๗ คำว่า “ริบา” ในที่นี้เดิมที่แปลว่า “ดอกเบี๋ย” ซึ่งหมายถึงการให้คนเงินโดยคิดดอกเบี้ยอัตราสูงอย่างไม่เป็นธรรม

^๗ คำสั่งให้จ่ายทาน(ซะกาต)เป็นสัญลักษณ์ของความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างป่าวของพระเจ้า การให้ทานหมายถึงการยอมรับสิทธิของกันและกันจนถึงกับยอมแบ่งรายได้ของตนเองให้แก่เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน

ศาสนาที่มีเป้าหมายในการวางโครงสร้างสังคมที่มั่นคงไม่อาจยอมรับสังคมรักเงินที่วางพื้นฐานบนดอกเบี๋ยได้ ในสังคมที่มีการจัดระเบียบอย่างดี การแลกเปลี่ยนเกิดขึ้นตามกฎหมายของธุรกิจ มิใช่อาศัยดอกเบี๋ย ธุรกิจวางพื้นฐานอยู่บนหลักการของการสร้างกำไร แต่กำไรมาจากผลของการทำงานหนักที่ต้องมีความเสี่ยง แต่กำไรที่มาจากดอกเบี๋ยนั้นเป็นสิ่งที่แสดงถึงความเห็นแก่ตัวและสะสม

คนที่เกี่ยวข้องกับดอกเบี๋ยทำไปเช่นนั้นก็เพื่อเพิ่มทรัพย์สินของตนโดยไม่ต้องมีความเสี่ยงที่จะขาดทุน บุคลิกของคนที่เกี่ยวข้องกับดอกเบี๋ยคือความเห็นแก่ตัวและคิดแต่เรื่องวัตถุ ในทางตรงข้าม ผู้ศรัทธาจะไม่ทำกำไรจากความจำเป็นของคนอื่น แต่เขาจะแบ่งปันทรัพย์สินของเขาให้แก่คนเหล่านั้น บุคลิกของคนประเภทนี้จึงต่างไปอย่างสิ้นเชิงจากบุคลิกของผู้กินดอกเบี๋ย เพราะผู้ศรัทธาเป็นผู้ปรารถนาดีของผู้คนและและเขาอยู่เหนือกว่าผลประโยชน์ของตัวเอง

276 พระเจ้าจะทรงบันทึกความจำเริญ
ออกจากดอกเบี๋ย และจะทรงเพิ่มพูนกุศล
ทาน พระเจ้าไม่ทรงรักผู้ทำผิดที่ เหน่คุณ
277 สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความ
ดี และดำรงนมาซและจ่ายซะกาต พวกเขา
จะได้รับรางวัล ของพวกเขาที่พระผู้อภิบาล
ของพวกเขาและพวกเขา จะไม่มีสิ่งใดที่จะ
ต้องกลัวและระทม^๗

يَمَحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٦﴾ إِنَّ
الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَءَاتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾

^๗ มนุษย์มิได้ถูกส่งมายังโลกนี้เพื่อสะสมความมั่งคั่ง สิ่งดี ๆ ทั้งหมดของชีวิตนี้มิใช่ไว้เพื่อโลกหน้า มนุษย์
ถูกส่งมายังโลกนี้เพื่อที่จะถูกตัดสินว่าเขาพัฒนาคุณสมบัติทั้งหลายที่จะทำให้เขามีความเหมาะสมจะ
ได้รับสวรรค์ในโลกลหน้าหรือไม่ บรรดาผู้ถูกตัดสินว่าเหมาะสมจะอยู่ในสวรรค์จะถูกแยกออกจากผู้ที่
ไม่เหมาะสม และผู้ที่ไม่เหมาะสมจะถูกส่งไปยังนรก

การบริจาทาน(เศาะดะเกาะห์)หมายถึงการให้ทรัพย์สินของตนเองแก่คนยากจนหรือขัดสนเพื่อ
พระเจ้าในขณะที่การกินดอกเบี๋ยหมายถึงการให้ทรัพย์สินของตนเองเพื่อขูดรีดคนอื่น เศาะดะเกาะห์
เป็นการชี้ให้เห็นความจริงว่ามนุษย์ต้องการที่จะเห็นความจำเริญอันมากมายมหาศาลของพระเจ้า
ในโลกหน้าในขณะที่ดอกเบี๋ยเป็นการชี้ให้เห็นความจริงว่าเขาต้องการสะสมความมั่งคั่งเพื่อตัวเอง
ในโลกนี้ ผู้บริจาทานและผู้กินดอกเบี๋ยจึงเป็นคนสองประเภทที่แตกต่างกัน มันเป็นไปได้ที่คน
ทั้งสองประเภทนี้จะมิชะตากรรมอย่างเดียวกันในโลกหน้า เฉพาะบรรดาผู้แสวงหาโลกนี้เท่านั้นที่
ทำงานหนักเพื่อมัน ในทำนองเดียวกัน เฉพาะบรรดาผู้แสวงหาโลกหน้าเท่านั้นที่เสียสละทรัพย์สิน
ของตัวเองเพื่อจะได้รับ ความจำเริญจากพระเจ้าในโลกหน้า

278 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเกรงกลัวพระเจ้า และจง ละทิ้งดอกเบี้ยในส่วนที่สุเจ้ายังอาจได้รับถ้าหากสุเจ้า เป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง 279 แต่ถ้าหากสุเจ้าไม่ทำ เช่นนั้น จงรู้ว่าสุเจ้ากำลังทำสงครามกับพระเจ้า และศาสนทูตของพระองค์ อย่างไรก็ตาม ถ้าสุเจ้าสำนึกผิด สุเจ้ามีสิทธิที่จะได้เงินต้นคืน สุเจ้าจงอย่า อธรรม(ต่อคนอื่น)และสุเจ้าจะไม่ถูกอธรรม 280 ถ้า หากลูกหนี้ของสุเจ้าอยู่ในภาวะขัดสน จงผ่อนปรน ให้แก่เขาจนกว่าสถานการณ์ของเขาจะดีขึ้น แต่ถ้า หากสุเจ้ายักหนี่ให้เป็นทาน มันก็เป็นการดีกว่าสำหรับสุเจ้าถ้าหากสุเจ้ารู้^๗

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا
بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتِمْ
فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَّا
تَظْلُمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَإِن
كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ
وَأَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾

^๗ หลักการพื้นฐานของการปฏิรูปสังคมสำหรับสมาชิกในสังคมก็คือการปฏิบัติต่อกันด้วยความยุติธรรม สังคมต้องไม่มีผู้กดขี่และผู้ถูกกดขี่ ดอกเบี้ยเป็นรูปแบบหนึ่งของการกดขี่ทางเศรษฐกิจอย่างเปิดเผย นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมอิสลามจึงถือว่าเป็นสิ่งผิดกฎหมาย ธุรกิจที่วางพื้นฐานอยู่บนหลักการของดอกเบี้ยหากทำอยู่ภายใต้กฎระเบียบของอิสลามถือว่าเป็นความผิดทางอาชญากรรม อย่างไรก็ตาม เช่นเดียวกับผู้เรียกเก็บดอกเบี้ยต้องไม่ได้รับอนุญาตให้เอาใครมาเป็นเป้าของการกดขี่ทางเศรษฐกิจของตนฉัน คนอื่นๆก็ต้องละเว้นจากการยอมตกอยู่ภายใต้การกดขี่ของพวกเขาด้วยเช่นกัน

คนทำความผิดในด้านใดไม่สูญเสียสิทธิของตนในด้านอื่น ปฏิบัติการใดที่มีต่อผู้เรียกเก็บดอกเบี้ยอาจมีแค่การยึดดอกเบี้ยที่เขาต้องได้รับ เงินต้นของเขาต้องถูกคืนให้แก่เขา ในขณะที่ให้คำสังกว้างๆ อิสลามยอมรับความอ่อนแอของมนุษย์อย่างเต็มที่ นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมเราจึงถูกสั่งว่าถ้าลูกหนี้อยู่ในสภาพคับขัน เขาต้องได้รับการผ่อนปรนจนกระทั่งเขาสามารถจ่ายหนี้คืนได้ เราถูกสั่งด้วยว่าถ้าลูกหนี้นี้ล้มละลาย เราควรจะยกหนี้ให้แก่ลูกหนี้นี้เป็นทาน

คนที่มีความดีธรรมสมควรที่จะได้รับรางวัลตอบแทนจากพระเจ้า นี่เป็นคุณประโยชน์ในโลกนี้ด้วยบรรยากาศของการเห็นอกเห็นใจ การมีความสงสารและปรารถนาดีต่อกันและกันจะถูกสร้างขึ้นมาซึ่งจะเป็นผลต่อสมาชิกทั้งหมดของสังคม

281 จงระวังตนเองให้พ้นจากความทุกข์ยาก
 แห่งวัน ที่สุเจ้าจะกลับไปหาพระเจ้า ณ ที่
 นั้น ทุกชีวิตจะได้รับ การตอบแทนเต็มตาม
 ที่แต่ละคนได้ชวนชวายไว้และ เขาจะไม่ได้
 รับความอยุติธรรม^๗

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ
 ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ
 لَا يُظْلَمُونَ

^๗ อย่งไรก็ตาม การใช้กฎหมายบังคับเพียงอย่างเดียวมิได้ประกันว่าจะมีการปฏิรูปทางสังคม เพราะ
 การปฏิรูปที่แท้จริงจำเป็นต้องมีจิตวิญญาณที่เกรงกลัวพระเจ้า(ตักวา)เกิดขึ้นในสังคมด้วย นั่นคือ
 เหตุผลที่ว่าทำไมในขณะที่ยกคำสั่งทางกฎหมาย คัมภีร์กูรอานได้วางเรื่องความศรัทธา ความตักวา
 และโลกหน้าไว้เป็นพื้นฐานก่อนอื่นใด

แม้แต่ในระบบที่แยกโลกออกจากศาสนาจะประสบความสำเร็จก็ต่อเมื่อคนในระบบของมันมีลักษณะ
 ที่จำเป็นของคนในชาติเสียก่อน ในทำนองเดียวกัน ระบบอิสลามก็เกิดขึ้นมากเมื่อคนจำนวนมากใน
 สังคมมีจิตวิญญาณแห่งความตักวา ลักษณะของคนในชาติหรือตักวาที่ความจริงแล้วเป็นอีกชื่อหนึ่ง
 สำหรับเจตนารมณ์ของบุคคลที่จะยึดมั่นระบบที่ตัวเองต้องการ ถ้าเราไม่พบการยอมรับระบบของ
 ประชาชนที่มากพอ มันก็ไม่สามารถที่จะนำอำนาจของกฎหมายเพียงอย่างเดียวมาใช้ได้ ยิ่งไปกว่า
 นั้น ตามคำสอนอิสลาม สิ่งที่ต้องการที่สุดจริงๆก็คือการปฏิรูปตัวบุคคล สังคมมิใช่เป้าหมายของการ
 ปฏิรูปตามอิสลาม การปฏิรูปสังคมเป็นแค่เพียงผลพลอยได้ คัมภีร์กูรอานเรียกร้องไปสู่ความศรัทธา
 สู่อัตตวา สู่อุศลามเป็นห่วงเรื่องโลกหน้า การเรียกร้องเชิญชวนนี้จะมีขึ้นได้ปัจเจกชน มิใช่ในระบบ
 สังคม นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมคนที่กูรอานเรียกร้องจริงๆคือปัจเจกบุคคล การปฏิรูปสังคมนั้นความ
 จริงแล้วเป็นปรากฏการณ์ของการการปฏิรูปปัจเจกบุคคลนั่นเอง

282 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อสุเจ้าทำสัญญา กันใน เรื่องหนี้สินในเวลาที่กำหนดไว้ สุเจ้า จงเขียนมันลงไป จงให้ผู้จดบันทึกเขียนมัน ด้วยความเที่ยงธรรมสำหรับ ทั้งสองฝ่ายผู้ จดบันทึกจงอย่าปฏิเสธที่จะเขียน จงให้ เขา เขียนตามที่พระเจ้าทรงสอนเขา จงให้ลูกหนี้ เป็น ผู้สั่งให้เขียน และเขาจงเกรงกลัวพระผู้ อภิบาลของเขา และเขาจะต้องไม่ทำให้สิ่ง โคลดคลงหรือเพิ่มขึ้นจากสิ่งที่ ได้ตกลงกัน ไว้ แต่ถ้าหากลูกหนี้เบาปัญญาหรืออ่อนแอ หรือไม่สามารถสั่งให้เขียนได้ ดังนั้น จงให้ผู้ ดูแลเขา สั่งให้เขียนโดยเที่ยงธรรม และจงให้ ชายสองคนในหมู่ สุเจ้าเป็นพยานต่อบันทึก เอกสารนั้นแต่ถ้าหากไม่มี ผู้ชายสองคน จง ให้มีผู้ชายหนึ่งคนและผู้หญิงสองคน เป็น พยาน เพื่อที่ว่าถ้าหากผู้หญิงคนหนึ่งลืมน ผู้ หญิง อีกคนหนึ่งจะได้เตือนความจำของเธอ พยานต้องมา จากผู้ที่สุเจ้ายอมรับให้เป็น พยาน และเมื่อพยานถูก ขอให้ยืนยัน พวกเขาต้องไม่ปฏิเสธ จงอย่าละเลยที่ จะเขียน เรื่องหนี้ของสุเจ้าไม่ว่ามันจะใหญ่หรือเล็ก พร้อมกับวันที่ชำระ พระเจ้าถือว่านี่เป็นการ ยุติธรรม กว่าสำหรับสุเจ้า เพราะมันจะทำให้ หลักฐานมั่นคงและ ลดการระแวงสงสัยลง เว้นเสียแต่ว่าถ้าสุเจ้าซื้อขาย สินค้าระหว่าง กันด้วยเงินสด มันก็ไม่ผิดแต่ประการใด ที่ สุเจ้าจะไม่บันทึก แต่ในการทำธุรกิจการค้า นั้น สุเจ้า จงให้มีพยานและจงอย่าให้ผู้เขียน และพยานได้รับความเสียหาย ถ้าหากสุเจ้า ทำเช่นนั้น สุเจ้าก็กระทำความ ผิดบาป จง เกรงกลัวพระเจ้า พระองค์ทรงสอนให้ สุเจ้ารู้ ถึงหนทางที่ถูกต้อง พระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَعْتُمْ بَيْنَ
إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَآكْتُبُوهُ ۖ وَلْيَكْتُبْ
بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ ۚ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ
أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ ۚ فَلْيَكْتُبْ
وَلْيَمْلِكِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ
وَلَا يَخْسِرَ مِنْهُ شَيْئًا ۚ فَإِنْ كَانَ الَّذِي
عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا
يَسْتَطِيعُ أَنْ يَمْلِكَ هُوَ فَلْيَمْلِكْ وَلِيُّهُ
بِالْعَدْلِ ۚ وَأَسْتَشْهَدُوا شَهِدَيْنِ مِنْ
رِجَالِكُمْ ۚ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ
وَأَمْرَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشَّهَدَاءِ أَنْ
تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا
الْأُخْرَىٰ ۚ وَلَا يَأْبَ الشَّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا
وَلَا تَسْمَعُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا
إِلَىٰ أَجَلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ
لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا ۚ إِلَّا أَنْ
تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ
فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا
وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ ۚ وَلَا يُضَارَ كَاتِبٌ
وَلَا شَهِيدٌ ۚ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فَسُوقٌ
بِكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ ۚ وَاللَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

⁷ ที่ไหนที่มีการทำธุรกรรมกันด้วยเงินสดระหว่างสองฝ่าย เรื่องก็จบที่ตรงนั้น แต่การทำสัญญาหนี้ เป็นเรื่องที่ต่างไปจากนั้น ในกรณีเช่นนี้ ถ้าธุรกรรมเป็นแค่ว่าจำ มันมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดความ เห็นต่างกันขึ้นเนื่องจากไม่มีหลักฐานที่เป็นลายลักษณ์อักษร ►

283 ถ้าหากสุเจ้าอยู่ในระหว่างการเดินทาง และไม่สามารถ หาผู้เขียนได้ ดังนั้น จึงดำเนินธุรกิจของสุเจ้าโดยให้มีหลัก ประกัน อยู่ในครอบครอง แต่ถ้าหากคนหนึ่งของสุเจ้าไว้ใจ อีกคนหนึ่งในการทำธุรกิจตั้ง นั้น ผู้ที่ได้รับความไว้วางใจ ต้องปฏิบัติตาม สัญญานั้นต่อเจ้าของ จึงให้เขาเกรงกลัว พระเจ้าพระเจ้าผู้อภิบาลของเขา และจงอย่า ปิดบังหลักฐาน ถ้า ใครปิดบังมันไว้ในหัวใจ ของเขาก็มีบาป พระเจ้าทรงรอบรู้ ทุกสิ่งที่ สุเจ้ากระทำ

﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَّقْبُوضَةٌ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيَمُودِ الَّذِي أَوْتُمِنَ أَمَنْتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْفُرُوا ۗ أَلْشَّهَادَةُ ۗ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فإِنَّهٗ ءَاثِمٌ قَلْبُهُ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۗ﴾

เมื่อฝ่ายหนึ่งอาจนำเสนอเรื่องของตัวเองตามความคิดความเข้าใจของตัวเองโดยไม่มีหลักฐานที่ชัดเจนในการตัดสินใจที่เหมาะสม ผลที่ตามมาก็คือ ความขัดแย้งและการตำหนิจะเกิดขึ้นระหว่างสองฝ่ายในตอนชำระเงิน ทางแก้ปัญหาอย่างเดียวกันก็คือการบันทึกรายละเอียดของการยืมเงินและมีพยานยืนยัน ถ้ามีความขัดแย้งใดๆเกิดขึ้น เอกสารนี้จะได้เป็นพื้นฐานสำหรับการตัดสินใจครั้งสุดท้าย สำหรับผู้ศรัทธา การทำเช่นนี้จะเป็นการป้องกันทางยุทธศาสตร์ที่วางพื้นฐานอยู่บนความเกรงกลัวพระเจ้า(ตักวา)และความยุติธรรม ในการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ถูกเขียนไว้และการชำระหนี้ เขาต้องชำระตัวเองต่อหน้าคนและต่อหน้าพระเจ้า

ผู้ศรัทธาคือพยานของศาสนาของพระเจ้า เช่นเดียวกับที่พวกเขาไม่ได้รับอนุญาตให้เจตนาปิดบังสิ่งใดจากพระเจ้า ในทำนองเดียวกัน พวกเขาก็ต้องไม่ปิดบังหลักฐานใดๆที่พวกเขาเมื่ออยู่เช่น การปิดบังหลักฐานคือการสร้างความรู้สึทที่เป็นอาชญากรขึ้นมาและเป็นการเบี่ยงเบนบทบาทที่พวกเขาสามารถทำได้ในการตัดสินใจที่ยุติธรรม ความสำนึกของมนุษย์เรียกร้องว่าสังคมต้องถูกยอมรับ และสิ่งที่ไม่ใช่สังคมต้องถูกประกาศว่าไม่ใช่สังคม ในเรื่องของความยุติธรรม คนที่ไม่ยอมให้หลักฐานเพื่อเกียรติหรือเหตุผลบางอย่างทางโลกก็เหมือนกับอาชญากรที่กลายเป็นพยานต่อการก่ออาชญากรรมของตัวเอง

284 อะไรก็ตามที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินล้วน เป็นของพระเจ้า ไม่ว่าจะเจ้าจะเปิดเผยหรือปิดบังมัน พระเจ้า จะนำสุเจ้ามาชำระบัญชี อย่างไรก็ตาม พระองค์ทรงมีอำนาจ ที่จะให้อภัยหรือลงโทษผู้ใดก็ได้ที่พระองค์ทรงประสงค์เพราะ พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง 285 ศาสนทูตผู้นี้ศรัทธา ในทางนำที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เขาจากพระผู้อภิบาล ของเขาและบรรดาผู้ศรัทธาทุกคนก็ศรัทธาในพระเจ้าและ ทูตสวรรค์ของพระองค์และคัมภีร์ทั้งหลายของพระองค์ และศาสนทูตทั้งหลายของพระองค์ พวกเขากล่าวว่า "เรา มิได้จำแนกแยกแยะผู้ใดในระหว่างบรรดาศาสนทูตของ พระองค์ เรา ได้ยินและเราเชื่อฟัง โอ้พระผู้อภิบาล เรา วีนวอนขอการอภัยโทษจากพระองค์และยังพระองค์ที่เรา จะกลับไป" ⁿ

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَإِنْ تُبَدُّوْا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوْهُ
يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٨٥﴾ ءَاَمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا
أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ ۗ وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلُّ
ءَاَمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَيْكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ
لَا تُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ ۗ
وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۗ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا
وَإِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ﴿٢٨٦﴾

ⁿ ทุกสิ่งในจักรวาลอยู่ภายใต้คำบัญชาของพระเจ้า ตั้งแต่อนุภาคฝุ่นไปจนถึงดวงดาว ทั้งหมดถูกกำหนดไว้โดยแผนการของพระเจ้า ทุกสิ่งทุกอย่างต้องปฏิบัติตามทางที่พระเจ้าได้กำหนดไว้เพื่อมีมนุษย์เท่านั้นที่เป็นสิ่งถูกสร้างที่พบว่าเขาอาจเลือกทางอื่นตามเจตนารมณ์เสรีของเขา แต่มนุษย์ไม่ได้มีเสรีภาพในความหมายที่สมบูรณ์ของมัน ถ้าเขามีเสรีภาพ เขาต้องถูกทดสอบ มนุษย์ต้องยอมจำนนต่อประสงค์ของพระเจ้าเหมือนกับส่วนอื่นๆของจักรวาล ชีวิตอันมีข้อจำกัดที่ส่วนอื่นของจักรวาลต้องปฏิบัติตามนั้น มนุษย์ก็ต้องปฏิบัติตามด้วยความสมัครใจ เขาต้องไม่ถูกหลอกลวงด้วยการมีอยู่ของสิ่งที่อยู่ข้างหน้าหรือข้างหลังเขา สัจธรรมของเรื่องนี้ก็คือว่ามนุษย์ถูกพระผู้อภิบาลแห่งจักรวาลเฝ้าดูอยู่ตลอดเวลา พระองค์ทรงเฝ้าดูแต่ละสิ่งและทุกสิ่ง ไม่ว่าจะใหญ่หรือเล็ก ไม่ว่าจะภายในหรือภายนอกตัวเขา

286 พระเจ้าไม่ทรงวางภาระให้แก่มนุษย์ด้วยความ รับผิดชอบที่หนักเกินกว่าที่เขาจะแบกรับได้ ทุกคน จะได้รับผลแห่งความดีและความชั่วที่เขาได้ทำไว้ (พวกเขาจึงวอนว่า) “พระผู้อภิบาลของเรา โปรด อย่าลงโทษเราถ้าหากเราหลงลืมหรือกระทำผิด โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอย่าวางภาระแก่เราดังที่ พระองค์ได้ทรงวางมันไว้แก่บรรดาคนก่อนหน้าเรา โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอย่าวางภาระแก่เรา ในสิ่งที่เราไม่มีกำลังจะแบกรับมันได้ โปรดกรุณาเรา โปรดให้อภัยเราและโปรดเมตตาเรา พระองค์ทรงเป็น ผู้คุ้มครองเรา ดังนั้น โปรดช่วยเราต่อบรรดาผู้ปฏิเสธ สัจธรรมด้วยเถิด”⁷

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

⁷ ใครคือคนที่ถูกวัดว่าถึงมาตรฐานของพระเจ้า? เขาคือคนที่มีความศรัทธา คนที่ยอมจำนนและเชื่อฟัง ความศรัทธาหมายถึงการยอมจำนนอย่างมีจิตสำนึกต่อพระเจ้าในขณะที่การเชื่อฟังหมายถึงการยอมจำนนโดยการปฏิบัติ ในการที่สิ่งนี้เป็นความจริง มนุษย์ต้องเกิดทุนพระเจ้าไว้ในตัวเอง ในฐานะพระผู้สร้างและผู้อภิบาลของเขา เขาต้องเป็นผู้ที่ค้นหาความจริงว่าระบบของจักรวาลมีได้ไว้วิญญานหรือเป็นเครื่องยนต์ แต่มันเป็นระบบที่มีชีวิตซึ่งถูกจัดการโดยบรรดาผู้ทำงานที่อุทิศตนของพระเจ้า เขาต้องรู้จักและยอมรับบ่าวเหล่านั้นของพระเจ้าซึ่งพระองค์เลือกมาให้หน้าส่าสนนี้มายังมนุษยชาติ เขาต้องยอมรับคัมภีร์ที่พระเจ้าประทานมาเพื่อเป็นทางนำของมนุษย์และเป็นส่วนหนึ่งของความคิดของเขาในความหมายที่แท้จริง เมื่อความศรัทธาในพระเจ้า ในบรรดาทูตสวรรค์ของพระองค์ ในบรรดาคัมภีร์ของพระองค์และบรรดาศาสนทูตของพระองค์ฝังรากลึกอย่างมั่นคงในหัวใจและความคิดของเขาแล้ว เขาก็ยอมจำนนตัวเองต่อการเดินทางที่พระเจ้าได้ทรงแสดงไว้อย่างหมดหัวใจ

ความศรัทธาและการเชื่อฟังนี้ต้องไม่ใช่เรื่องของพิธีกรรมหรือเป็นแค่เพียงการแสดงภายนอก แต่ความศรัทธาและการเชื่อฟังต้องมาจากวิญญาณของเขาอย่างแยกกันไม่ได้จนเขาเริ่มนึกถึงพระเจ้าตลอดเวลาและชีวิตทั้งหมดของเขาทั้งหมดขึ้นอยู่กับพระเจ้า

3. ครอบครัวของอิมรอน

อาลี-อิมรอน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 อะลีฟ ลาม มีม

2 พระเจ้า ไม่มีสิ่งเคารพสักการะอื่นใด นอกจากพระองค์ ผู้ทรงชีวิต ผู้ทรงดำรงทุกสิ่ง³ พระองค์ได้ประทานคัมภีร์ ลงมา แก่เจ้าด้วยสัจธรรมที่ยืนยัน (คำพูดสว่าง หน้า)ในคัมภีร์ ที่มีมาก่อนหน้านั้น ในอดีต พระองค์ได้ประทานเตารอต (โตราห์)และ อินญีล(ไบเบิล)ลงมาเพื่อเป็นทางนำสำหรับมนุษยชาติ⁴ และพระองค์ได้ประทาน มาตราฐานที่ใช้ จำแนกแยกแยะความถูกต้อง ออกจากความผิดลงมา แน่นอน บรรดาผู้ ปฏิเสธสัญญาพันธะทั้งหลายของพระเจ้า นั้น สำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันสาหัสและ พระเจ้า เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงลงโทษตอบ แทน⁷

لَمْ يَلِلْهُ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿١﴾ نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٢﴾ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٤﴾ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٥﴾

⁷ พระผู้สร้างและผู้อภิบาลจักรวาลมิใช่พระเจ้าที่เป็นเครื่องจักรกล ความจริงแล้ว พระองค์ทรงมีชีวิต และเป็นสิ่งที่มีความรู้สึกสำนึก พระองค์ได้ส่งทางนำมาเพื่อมนุษย์ตลอดยุคคนสมัยรวมทั้งโตราห์และไบเบิลซึ่งถูกประทานมายังบรรดานบีก่อนหน้านั้น แต่มนุษย์มักจะสร้างความเห็นที่แตกต่างกันในคำสอนของพระเจ้า ดังนั้น โดยการอธิบายความหมายตามแบบของตัวเอง มนุษย์จึงแบ่งศาสนาเดี่ยวออกไปหลายศาสนา ในที่สุด ตามแผนการของพระเจ้า คัมภีร์สุดท้ายในรูปของกุรอานจึงได้ถูกส่งลงมายังมนุษย์ คัมภีร์กุรอานไม่เพียงแต่เป็นคัมภีร์แห่งทางนำที่ไม่เหมือนใครและไม่ใครเหมือนเท่านั้น แต่ยังทำหน้าที่เป็นเกณฑ์หรือมาตรฐานของความถูกต้องและความผิด คัมภีร์กุรอานบอกเราว่าสิ่งนี้เป็นศาสนาที่ถูกต้องและสิ่งใดเป็นศาสนาที่มนุษย์คิดขึ้นมาโดยการอธิบายความหมายผิดๆ ตอนนี้ บรรดาผู้ไม่ยอมทิ้งศาสนาที่มนุษย์สร้างขึ้นมาโดยการปฏิเสธคัมภีร์ของพระเจ้าจึงสมควรได้รับการลงโทษจากพระองค์ คนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่พระเจ้าประทานตาให้ แต่ไม่สามารถมองเห็นแสงสว่าง(ที่พระเจ้าส่งมาในรูปของคัมภีร์นี้) คนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่พระเจ้าสร้างเขาได้ประทานความคิดให้ แต่ไม่เข้าใจสัจธรรมเมื่อมันมาซึ่งพวกเขาในรูปของเหตุผล การยอมรับสัจธรรมต้องการให้พวกเขายอมรับนับและยอมโค้งคารวะพระเจ้า แต่พวกเขาคิดว่าการยอมจำนนต่อพระเจ้าผู้ทรงมีอำนาจสูงสุดและนบีของพระองค์นั้น พวกเขาต้องลดตัวต่ำลง ดังนั้น เพื่อเป็นการรักษา “ความยิ่งใหญ่” อันน้อยนิดของพวกเขา พวกเขาจึงไม่ยอมค้อมหัวให้สัจธรรม

5 ไม่มีสิ่งใดในแผ่นดินและในชั้นฟ้าจะซ่อนเร้นจาก พระเจ้าได้⁶ พระองค์คือผู้ทรงทำรูปร่างของสุเจ้า ในมดลูกตามที่พระองค์ทรงประสงค์ ไม่มีอำนาจใด นอกจากพระองค์ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ⁷

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٥﴾ هُوَ الَّذِي
يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦﴾

⁶ พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถบอกเราได้อย่างถูกต้องว่าพระองค์เป็นอย่างไรและมีคุณสมบัติอย่างไร และพระองค์ได้ทำให้สิ่งนี้เป็นที่ชัดเจนแล้วในคัมภีร์ของพระองค์ว่าผู้อ่านคนใดที่อยากจะรู้จักพระองค์นั้นจะได้รับความรู้แจ้งจากคัมภีร์กูรอาน อีกอย่างหนึ่ง พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถประทานทางนำแก่มนุษย์ได้ หนทางที่ถูกต้องของการปฏิบัติสำหรับมนุษย์สามารถตัดสินใจได้โดยผู้ที่ไม่เพียงรู้จักมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนถึงตายเท่านั้น แต่ยังรู้ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนการเกิดของเขาและสิ่งที่จะเกิดขึ้นหลังความตายของเขา ดังนั้น หลังจากที่ว่าธรรมชาติของมนุษย์ไว้ในภาพรวมของจักรวาลแล้ว พระเจ้าเท่านั้นที่กำหนดว่าการประพฤติตัวอย่างใดจะเป็นหลักประกันความสำเร็จของมนุษย์ในโลกนี้และโลกหน้า เพราะความรู้สึนึกคิดของมนุษย์ที่เหมาะสมเท่านั้นจะทำให้มนุษย์อยู่กับอย่างสมานฉันท์กับส่วนที่เหลือของโลกและสอดคล้องกันอย่างสมบูรณ์กับระบบอันกว้างใหญ่ไพศาลของเอกภพ พระเจ้าเท่านั้นที่มีอำนาจและความรู้ที่จะกำหนดสิ่งที่เหมาะสมสำหรับมนุษย์ในการดำเนินต่อสู่ในโลกนี้ เมื่อเป็นเช่นนั้น วิธีการที่เป็นจริงและถูกต้องสำหรับมนุษย์ก็คือการไว้วางใจพระผู้สร้างของเขาและยอมรับทางนำของพระองค์อย่างหมัดใจและเชื่อมั่นอย่างเต็มที่

7 พระองค์คือผู้ประทานคัมภีร์ลงมาแก่เจ้า ซึ่งในนั้น มีบางตอนที่ความหมายของมัน ชัดเจนเป็นพื้นฐาน ของคัมภีร์และบางตอน มีความหมายเป็นนัย บรรดา ผู้ที่ในหัวใจ ของเขาปรวนแปรจะปฏิบัติตามสิ่งที่ เป็นนัย โดยหวังจะสร้างความปั่นป่วนและพยายาม จะให้คำ อธิบายด้วยตัวเองในขณะที่ความ จริงแล้วไม่มีผู้ใดรู้ ความหมายที่แท้จริงของ มันนอกจากพระเจ้า ส่วน บรรดาผู้ทรงความ รู้นั้น พวกเขาจะกล่าวว่า “เราศรัทธา ในนั้น เพราะทั้งหมดมาจากพระผู้อภิบาลของเรา” และคนมีสติปัญญาเท่านั้นที่ใคร่ครวญ⁷

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ
 آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخْرَى
 مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ
 فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ
 وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا
 اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ
 ءَأَمَّنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا
 يَذْكُرُ إِلَّا الَّذِينَ الْآلَبِيبُ ﴿٧﴾

⁷ มีสองเรื่องที่ถูกกล่าวถึงในคัมภีร์กุรอาน เรื่องหนึ่งเกี่ยวกับโลกของมนุษย์ที่รู้จักกัน เช่น เหตุการณ์ ทางประวัติศาสตร์ สัญญาณต่าง ๆ จากจักรวาลและคำบัญชาสำหรับชีวิตโลกนี้ อีกเรื่องหนึ่งเป็นเรื่อง เกี่ยวกับสิ่งที่มองไม่เห็นซึ่งมนุษย์ไม่สามารถเข้าใจได้ในชีวิตนี้ ตัวอย่างเช่น คุณลักษณะของพระเจ้า และสภาพของสวรรค์และนรก เป็นต้น เรื่องแรกเป็นสิ่งที่ถูกเปิดเผยอย่างชัดเจน มีความถูกต้อง เนื่องจากเรื่องเหล่านี้ได้ถูกบอกกล่าวไว้อย่างชัดเจนตรงไปตรงมา เรื่องที่สองเป็นเรื่องโลกที่มนุษย์ ไม่รู้จักและไม่อาจรู้ได้ ดังนั้น จึงไม่สามารถกล่าวออกมาเป็นภาษาที่มนุษย์ใช้กันอยู่ทุกวันได้ นั่น คือเหตุผลที่ว่าทำไมเรื่องเหล่านี้จึงถูกกล่าวในลักษณะของการเปรียบเทียบ บรรดาผู้ไม่เข้าใจความ แตกต่างนี้จึงมักอธิบายข้อความที่เป็นลักษณะเปรียบเทียบไปในทางความหมายตามภาษา นี้มีแต่จะ ทำให้มนุษย์หลงผิดและเขาจะไม่มันไปถึงสวรรค์ได้ ในขณะที่คำว่า “มีอมนุษย์” อาจเป็นที่เข้าใจ ได้อย่างถูกต้องว่าเป็นอย่างไร แต่ “มือของพระเจ้า” ไม่อาจถูกเข้าใจเช่นนั้นได้ เพราะความสามารถ ในการคิดของเรามีจำกัด

⁸ (พวกเขาวิงวอนว่า) “พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอย่าทำให้หัวใจของเราแปรปรวนแปรหลัง จากที่พระองค์ ได้ทรงนำทางเราแล้ว และ โปรดประทานความเมตตา จากพระองค์ แก่เรา แท้จริง พระองค์คือผู้ประทาน อย่าง กว้างขวาง ⁹ พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงรวบรวมมนุษย์ทั้งหลาย ในวันที่ การมาถึงของมันไม่มีข้อสงสัย แน่نون พระองค์ ไม่ทรงผิดสัญญา”ⁿ

رَبَّنَا لَا تُرْغِ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا
وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ
الْوَهَّابُ ﴿٨﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ
لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ
الْمِيعَادَ ﴿٩﴾

ⁿ จุดยืนทางวิชาการและความคิดที่ถูกต้องเกี่ยวกับส่วนที่เป็นการเปรียบเทียบของคัมภีร์กุรอานก็ เพื่อให้มนุษย์รู้ถึงขีดจำกัดของตัวเอง เราต้องพอใจกับความเข้าใจเราๆถึงสิ่งที่ประสาทรับรู้ของเรา ไม่สามารถเข้าใจได้อย่างถูกต้องทั้งหมด เนื่องจากการรับรู้ทางประสาทสัมผัสที่ไม่สมบูรณ์ของ มนุษย์ เมื่อไม่มนุษย์ไม่สามารถเข้าใจความจริงทั้งหมดได้ วิธีการในทางปฏิบัติก็คืออย่างพยายาม ตัดสินความหมายในเรื่องเหล่านี้ แต่มนุษย์ต้องวิงวอนต่อพระเจ้าให้ปกป้องเขาปลอดภัยจากการ หลงติดอยู่กับการถกเถียงที่ไม่บังเกิดผล เขาต้องวิงวอนต่อพระเจ้าให้ประทานวิทยปัญญาที่จะ ทำให้เขายอมรับสถานะของเขาเองและพอใจที่จะมีความศรัทธาในความจริงเหล่านี้โดยไม่ต้องรู้รายละเอียดของมัน ไม่ช้า วันหนึ่งจะมาถึงเมื่อความจริงเหล่านี้จะถูกเปิดเผยให้เห็นอย่างชัดเจน แต่มัน ไม่อาจเป็นไปได้สำหรับมนุษย์ที่จะเข้าใจความจริงเหล่านี้ตราบใดที่เขายังก่อนทดสอบในชีวิตนี้โดย พระเจ้าของเขา

การใช้สติปัญญาอาจเป็นสิ่งที่เข้าใจยากตรงที่คนมีปัญญาชนอาจพลาดและมองไม่เห็นสิ่งต่างๆใน ภาพรวมที่ถูกต้องของมัน เขาจะเข้าใจความจริงต่อเมื่อเขามองจากมุมที่ถูกต้องเท่านั้น เมื่อเขามอง จากอีกมุมหนึ่ง มันก็เป็นไปได้ที่เขาอาจผิดพลาดในการประเมินมันและจะตกเป็นเหยื่อของความ เข้าใจผิด วิทยปัญญาอันยิ่งใหญ่สำหรับมนุษย์ก็คือการเรียนรู้เคล็ดลับของการมองสิ่งต่างๆจาก จุดยืนที่ถูกต้อง

10 แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหันสมบัตินั้นและลูกๆ ของพวกเขาไม่อาจช่วยพวกเขาให้พ้นจากพระเจ้าได้เลย พวกเขาจะเป็นเชื้อเพลิงของไฟ ¹¹ จุดจบของพวกเขาก็จะเหมือนกับพวกพ้องของฟาโรห์และบรรดาผู้ปฏิเสธ ก่อนหน้าพวกเขา พวกเขาปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของเรา ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ทรงลงโทษพวกเขาเนื่องด้วยความผิดของพวกเขาก็เป็น ผู้ทรงเจียบขาดในการลงโทษ ¹² ดังนั้น (มุฮัมมัด)จงบอกบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาว่า “พวกท่านจะถูกพิชิตในไม่ช้าและจะถูกส่งไปยังนรกอันเป็นที่พอกที่นาสะพริงกัแล้ว”⁷

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ
أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ۝ كَذَابِ
ءَالِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَبُوا
بِعَايِنَتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۗ وَاللَّهُ
شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ قُلْ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ
جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ الْمَهَادُ ۝

⁷ เมื่อมีการเรียกร้องของศรัทธา ปรากฏว่าผู้คนไม่เห็นคุณค่า ในด้านหนึ่ง มนุษย์มีความสะดวกสบายและความมั่งคั่งทุกอย่าง ในขณะที่อีกด้านหนึ่งมีคาราวานแห่งศรัทธาซึ่งไม่เคยมีอยู่ในสังคมมาก่อนและเป็นคาราวานที่ไม่มีผลประโยชน์ทางโลก ในสถานการณ์เช่นนั้น การเข้าร่วมกับกองคาราวานแห่งศรัทธาเท่ากับการออกจากวงการทางสังคมและทำให้ตัวเองสูญเสียผลประโยชน์ นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไม เพื่อเป็นการปกป้องผลประโยชน์ของตัวเอง มนุษย์จึงหันออกจากศรัทธา ถ้ามันหมายถึงการละทิ้งเพื่อนและญาติ เขาก็ไม่พร้อมที่จะเข้าร่วมกับผู้เผยแพร่สั่งสอน(ดาอีย์)ที่โดดเดี่ยว แต่เงื่อนไขทางวัตถุทั้งหมดที่ดูว่าสำคัญในวันนั้นจะไม่มีวันสำคัญในวันแห่งการพิพากษา ความสำคัญของพวกเขาก็จะยาวนานแค่การติดต่อกันระหว่างมนุษย์กับมนุษย์เท่านั้น วันที่มานแห่งกาลอาสานของโลกถูกเปิดออก และเรื่องต่างๆทั้งหมดระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าถูกนำมาชำระบัญชี สิ่งต่างๆทางโลกทั้งหมดแทบไม่มีความสำคัญเลย ราวกับว่ามันไม่เคยมีอยู่เสียด้วยซ้ำ ผู้เผยแพร่ที่ดูว่าไม่มีอำนาจนั้น ในความเป็นจริงแล้ว เขาเป็นผู้มีพลังอำนาจ เพราะพระเจ้าหนุนเขาอยู่ ส่วนผู้ปฏิเสธที่ดูว่าเป็นผู้มีอิทธิพลในโลกนี้ นั่น ความจริงแล้ว เขาไม่มีอำนาจอะไรเลยเพราะความเข้มแข็งของเขามีอะไรนอกไปจากสิ่งลวงตาชั่วคราวเท่านั้น

¹³ แน่นนอน ได้มีสัญญาณหนึ่งปรากฏแก่เจ้าแล้วในคราว ที่สองฝ่ายต่างเผชิญหน้ากัน (ในสงครามบะดร์) ฝ่ายหนึ่ง ต่อสู้ในหนทางของพระเจ้า และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกเขา(บรรดาผู้ปฏิเสธ)ได้เห็นด้วยตาตัวเองแล้วว่าอีกฝ่ายหนึ่ง(บรรดาผู้ศรัทธา)มีจำนวนสองเท่าของ พวกเขา แต่พระเจ้าทรงทำให้พวกเขาเข้มแข็งด้วยความช่วยเหลือของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริง ในนั้นมีบทเรียนอันยิ่งใหญ่สำหรับบรรดาผู้มีสายตา ตริ่กตรอง⁷

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا
فِئَةٌ تَقْتُلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى
كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأَى الْعَيْنِ
وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٣﴾

⁷ สงครามบะดร์ในปีที่สิบสี่ของการเป็นนบีเป็นตัวอย่างทางโลกของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในโลกหน้า บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธามีจำนวนคนและความเข้มแข็งมากกว่าผู้ศรัทธา ส่วนผู้ศรัทธานั้นมีจำนวนคนน้อยจนไม่มีพลังใดๆ แต่กระนั้น บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต้องได้รับความพ่ายแพ้และผู้ศรัทธาเป็นฝ่ายได้ชัยชนะ นี่เป็นข้อพิสูจน์อันชัดเจนว่าพระเจ้าอยู่ข้างผู้ศรัทธาเสมอ ในสภาพที่มีทรัพยากรต่างกันถึงขนาดนั้น ชัยชนะอันเหลือเชื่อนั้นไม่อาจเกิดขึ้นได้หากปราศจากความช่วยเหลือของพระเจ้า นี่เป็นเหมือนกับการที่พระเจ้าแสดงให้เห็นว่าสวรรค์มิได้ดำรงอยู่โดยไร้การสนับสนุน มันเป็นการชี้ให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเห็นอย่างชัดเจนว่าพวกเขาถูกวางไว้ในสถานะใดในโลกนี้ ในคำพูดและการกระทำของผู้เผยแผ่ศรัทธานั้นมีสัญญาณให้เห็นชัดเจนว่าสวรรค์ที่เขาสั่งสอนนั้นมาจากพระเจ้า แต่คนที่โอหังนั้นกลับหาคำพูดดีๆ มาเป็นเหตุผลเพื่อปฏิเสธ พวกเขาใช้ชีวิตอยู่กับการอธิบายผิดๆ จนกระทั่งในที่สุดพวกเขาได้จากไปสู่โลกหน้าเพียงแค่นี้ได้เรียนรู้ว่าคำพูดดีที่พวกเขาใช้เพื่อปฏิเสธศรัทธานั้นไม่มีความเลยจากจุดยืนของความจริง

¹⁴ ความรักใคร่ในผู้หญิงและลูกๆ การสะสมทองคำ และเงินเป็นกองๆ ม้าพันธุ์ดี ปศุสัตว์ และไร่นาได้ถูก ทำให้เป็นที่เฝ้าหวงสำหรับมนุษย์ ทั้งหมดนั้นเป็น เพียงปัจจัยยังชีพแห่งโลกนี้ แต่ที่ฟ้านกที่ตีที่สุด นั่นคือที่พระเจ้า ¹⁵ จงกล่าวเถิด "จะให้ฉันบอกพวกท่านถึงสิ่งที่ดีกว่าสิ่งเหล่านี้ไหม? สำหรับบรรดาผู้เกรง กลัวพระเจ้านั้น มีสวนหลากหลายที่มีลำน้ำหลายสาย ไหลผ่านใกล้กับพระเจ้าของพวกเขา พวกเขาจะอยู่ที่ นั้นพร้อมกับคูครองที่บริสุทธิ์และจะได้รับความโปรด ปรานจากพระเจ้าและพระเจ้าเป็นผู้ทรงมองดูปวงบ่าว ของพระองค์"¹⁷

رُزِيَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ
النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ
مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ
الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ۗ ذَٰلِكَ
مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۗ وَاللَّهُ عِنْدَهُ
حُسْنُ الْمَآبِ ﴿١٥﴾ قُلْ أُو۟نِبْتُكُمْ
بِخَيْرٍ مِّنْ ذَٰلِكُمْ ۗ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ
رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ
وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِالْعِبَادِ ﴿١٦﴾

¹⁷ โลกนี้เป็นสถานที่แห่งการทดสอบ พระเจ้าทรงต้องการรู้ว่าปวงคนใดของพระองค์มีความสามารถที่จะอยู่เหนือสิ่งดึงดูดทางโลก ดังนั้น พระองค์จึงทรงให้มนุษย์มีความหลงใหลและหาทางตอบสนองความอยากได้สิ่งต่างๆ ในโลกนี้ของตัวเอง แต่ในขณะที่เดียวกัน มนุษย์ก็ต้องเผชิญกับการเลือกที่จะติดอยู่กับมันหรือจะปฏิเสธมันเพื่อสิ่งที่ไม่เห็นในโลกหน้า นี่ไม่ใช่เป็นการเลือกที่ง่าย เพราะมนุษย์เห็นว่ากรรมมีทรัพย์สินสมบัติทางโลกนำเขาไปสู่สถานะอันมีเกียรติในสังคม โดยการมีทรัพย์สินทางวัตถุ เขาสามารถมีทุกอย่างที่เขาต้องการในชีวิต มันทำให้เขาฝังใจว่าสิ่งเหล่านี้เองที่จะทำให้ทุกอย่างทุกอย่างตามมา ความสนใจและกิจกรรมของเขาทั้งหมดจึงรวมศูนย์อยู่ที่ครอบครัวของเขา ทรัพย์สินและความมั่งคั่งของเขา แต่นี่เป็นอุปสรรคอันยิ่งใหญ่ที่สุดที่จะก้าวไปสู่ความต้องการของโลกหน้า รัศมีแห่งความสำคัญรอบๆ วัตถุทางโลกทำให้เขาลืมเลือนทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับชีวิตโลกหน้า เขาสาละวนอยู่กับการสร้างอนาคตของลูกๆ ของเขาในโลกนี้จนเขาไม่นึกถึงความจริงว่ามี "อนาคต" เหนือชีวิตปัจจุบันที่เขาต้องคิดอยู่ เขารักที่จะหาความสะดวกสบายให้บ้านของเขาในโลกนี้จนเขาไม่คิดว่าจะมีอีกบ้านหนึ่งนอกเหนือจากบ้านในโลกนี้ซึ่งเขาต้องให้ความสนใจ เขายกย่องการหาเงิน การสะสมความมั่งคั่งและการครอบครองทรัพย์สินในโลกนี้จนลืมตระหนักไปว่ายัง "ความมั่งคั่ง" อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ที่เขาต้องอุทิศให้ชีวิตของเขา อย่างไรก็ตาม สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดที่สุกใส เรืองรองในชีวิตโลกนี้จะไม่ประโยชน์อะไรแก่เขาในชีวิตหน้าที่ถาวร มีแต่ผู้ที่ทำให้ชีวิตถาวรของโลกหน้าเป็นจุดศูนย์กลางของความตั้งใจของเขาเท่านั้นที่จะตระหนักได้ถึงความไม่สำคัญขงสิ่งต่างๆ ทางโลก

16 บรรดาคนเหล่านี้คือผู้ที่กล่าวว่า ‘พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริง เราศรัทธาในพระองค์ ดังนั้น โปรดอภัยให้แก่ความผิดของเราและทรงโปรดช่วยเราให้พ้นจากการลงโทษในไฟนรก ด้วยเถิด’ 17 คนเหล่านี้คือผู้อดทน ผู้พูดความจริง ผู้เชื่อฟัง และผู้ใช้จ่าย(เพื่อหนทางของพระเจ้า)และผู้ขอการอภัยโทษ ในช่วงต้นๆของยามเช้า”^ก

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَا
فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ
وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ

^ก เขาจะมีความเชื่อมั่นอย่างเต็มเปี่ยมว่าเรื่องต่างๆของโลกหน้าอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าของเขาและสิ่งมหัศจรรย์เรื่องรองทั้งหลายแห่งโลกนี้จะไม่มีความหมาย ผลที่ตามมาก็คือ เขาจะเกรงกลัวพระเจ้าที่สุดและเขาจะต้องการชีวิตโลกหน้ามากกว่าสิ่งใดๆ เขาจะไม่ปฏิบัติตามความต้องการทางโลก แต่จะกำหนดแนวทางการทำงานของเขาโดยคำนึงถึงศาลของพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ไม่มีขีดแย้งใดๆระหว่างคำพูดและการกระทำของเขา ทรัพย์สินของเขาจะไม่อยู่กับเขาอีกต่อไป แต่จะถูกอุทิศไปเพื่อหนทางของพระเจ้า ไม่ว่าเขาจะเผชิญความยากลำบากใดๆในหนทางของพระเจ้าผู้สร้างของเขา เขาก็จะยึดมั่นตามแนวทางนั้นด้วยความบากบั่นอดทน เพราะเขามีความเชื่อมั่นว่าไม่มีใครสามารถให้ความช่วยเหลือแก่เขาได้ถ้าเขาหันหลังให้พระเจ้า หัวใจของเขาจะเต็มไปด้วยการระลึกถึงพระองค์และเขาจะเริ่มวิงวอนต่อพระองค์ทันที พระเจ้าจะอยู่กับเขาในยามที่เขาอ้างว่า ต่อหน้าความยิ่งใหญ่และความสมบูรณ์ของพระองค์ ตัวตนของเขาจะไม่มีมีความสำคัญอะไรเลย เขาไม่มีคำพูดอะไรที่จะกล่าวออกไปจากคำว่า “โอ้พระเจ้าของฉัน โปรดให้อภัยฉันด้วยเถิด”

18 พระเจ้าทรงยืนยันว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจาก พระองค์ เช่นเดียวกับทูตสวรรค์ และบรรดาผู้มีความรู้ ต่างยืนยันด้วยเช่นกัน พระองค์เป็นผู้ทรงดำรงความ ยุติธรรม ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ผู้ทรง อำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ¹⁹ ศาสนาที่แท้จริง ในทัศนะ ของพระเจ้าคือการยอมจำนนต่อ พระเจ้าโดยสิ้นเชิง บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ขัดแย้งกันหลังจากที่พวกเขา ได้รับความรู้แล้ว ทั้งนี้เพราะความอิจฉาริษยาใน ระหว่างพวกเขาตนเอง ผู้ใดปฏิเสธศรัทธาอันหนึ่ง หลาย ของพระเจ้า จงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรง จับพลัดในการชำระบัญชี ⁿ

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
وَالْمَلٰئِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا
بِالْقِسْطِ ۗ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ
الْإِسْلَامُ ۗ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ إِلَّا مِن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ
بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۗ وَمَن يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ
فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾

ⁿ พระเจ้าของจักรวาลเป็นพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นและพระองค์รักความยุติธรรม การยืนยันนี้มีอยู่ในทุกคัมภีร์ที่ถูกประทานมาจากพระเจ้าและอยู่ในสภาพดั้งเดิม จักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาลที่ถูกควบคุมโดยผู้เป็นนายของมันผ่านทางตัวแทนที่มองไม่เห็นของพระองค์ นั่นคือ ทูตสวรรค์ ยังคงเป็นสิ่งที่มันควรจะเป็นและยังสมบูรณ์เหมือนที่มันเป็น ตามความรู้ที่ได้รับการพิสูจน์มาแล้ว จักรวาลเป็นระบบที่รวมตัวเป็นเอกภาพอย่างสมบูรณ์ นี่เป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่ามันมีผู้วางแผนเพียงหนึ่งเดียว ยิ่งไปกว่านั้น ทุกสิ่งในจักรวาลที่อยู่ในที่ของมันอย่างถูกต้องก็เป็นข้อพิสูจน์ว่าพระเจ้ารักความยุติธรรมและความถูกต้องมากกว่าความไม่เป็นธรรมและการทำผิด ดังนั้น พระเจ้าผู้ทรงรักษาความยุติธรรมในจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาลจะปล่อยให้เกิดความไม่ยุติธรรมในเรื่องของมนุษย์?

แต่ละส่วนและทุกส่วนของจักรวาลอยู่ในสภาพ “ยอมจำนน” อย่างสิ้นเชิง นั่นคือ การดำเนินไปของมันทั้งหมดเป็นไปตามแผนที่วางไว้ของพระเจ้า การดำเนินไปตามแผนของพระเจ้าก็เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์เช่นกัน มนุษย์ต้องยอมรับพระเจ้าของเขาและหล่อหลอมชีวิตของเขาไว้ตามแผนการของพระเจ้า การทำให้ผู้ใดอื่นออกไปจากพระเจ้าเป็นศูนย์กลางของความสนใจหรือการคิดว่าการตัดสินใจของพระเจ้าจะอาศัยสิ่งอื่นใดเป็นพื้นฐานนอกจากความยุติธรรมเป็นสิ่งที่ไม่อาจยอมรับได้ในจักรวาลขณะนี้

20 ถ้าพวกเขาเถียงเจ้า จงบอกพวกเขาว่า “สำหรับฉันและผู้ ปฏิบัติตามฉันนั้น เรา นอบน้อมยอมจำนนต่อพระเจ้า” และจงถาม บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์และบรรดาผู้ไม่รู้หนังสือว่า “พวกท่านนอบ น้อมยอมจำนนต่อพระเจ้าเช่นเดียวกันนี้ไหม?” ถ้าหากพวกเขา นอบน้อมยอมจำนนต่อพระองค์ พวกเขาก็อยู่ในหนทางที่ถูกต้อง แต่ถ้าหากพวกเขาหันหลังให้ หน้าทีของเจ้าก็เพียงนำสาสน์นี้ ไปบอก พระเจ้าเป็นผู้ทรงเห็นปวงบ่าวอย่างใกล้ชิด ²¹ สำหรับ บรรดาผู้ปฏิบัติเสฐสัญญาณทั้งหลายของพระเจ้าและฆ่านบีหลายคน อย่างไม่เป็นธรรมและฆ่าบรรดาผู้ที่ลุกขึ้นมาท้าทายความยุติธรรมนั้น จงเตือนพวกเขาให้รู้ถึงการลงโทษอันเจ็บแสบ ²² การงานของพวกเขา เขาไร้ผลทั้งในโลกนี้และโลกหน้าและพวกเขาไม่มีผู้ช่วยเหลือ ⁿ

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسَلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ
وَمَنْ اتَّبَعَنِي وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
وَالْأُمِّيِّينَ أَسَلَمْتُ فَإِنْ أَسَلَمُوا فَقَدْ
أَهْتَدُوا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
الْبَلْغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾ إِنَّ
الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِعَايَتِ اللَّهِ
وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّاتِ بَغْيٍ حَقٍّ
وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ
بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢١﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ
حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٢﴾

ⁿ การเรียกร้องของกูรอ่านเป็นการเรียกร้องฉบับเดียวกันของอิสลาม ศาสนาแห่งการยอมจำนนต่อพระเจ้าที่ถูกประทานแก่นบีคนอื่น ๆ ทั้งหมด บรรดาผู้ปฏิบัติเสฐการเรียกร้องนี้มิใช่เพราะสัจธรรมของอิสลามไม่ชัดเจนสำหรับพวกเขา แต่เพราะความรู้สึกว่าพวกเขามีความเหนือกว่า พวกเขามองว่าการยอมรับความจริงของกูรอ่านเท่ากับการยอมรับความเหนือกว่าทางสติปัญญาของผู้นำเสนอกูรอ่าน ความอิจจาธิยาและความโง่ของพวกเขาก็ไม่ยอมให้พวกเขายอมรับเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม นี่ไม่อาจเป็นไปได้ในโลกของพระเจ้า แผนการของพวกเขาหมดที่จับผิดคำพูดของผู้นำเสนอกูรอ่านจึงไม่เป็นผล และเมื่อตาซังแห่งความยุติธรรมของพระเจ้าถูกตั้งขึ้น พวกเขาจะเห็นว่าการทำงานที่ทำให้พวกเขาเชื่อมั่นว่าจะได้รับความสำเร็จและความรอดพ้นนั้นไม่มีคุณค่าอะไรเลย เหตุผลที่แท้จริงคือหนึ่งในสัญญาของพระเจ้า ใครที่ไม่ยอมค้อมหัวให้เหตุผลที่ถูกตั้งจะไม่ค้อมหัวให้พระเจ้า ผู้คัดค้านเช่นนั้นจะเข้าไปสู่โลกหน้าโดยไม่มีผู้ช่วยเหลือ

23 เจ้าไม่เห็นบรรดาผู้ได้รับส่วนหนึ่งของ คัมภีร์ดอกหรือ? เมื่อพวกเขาถูกเชิญให้ ยอมรับการตัดสินของคัมภีร์ของ พระเจ้า พวกเขาบางคนจะหันหลังให้ไม่ยอมรับ 24 นั้น เป็นเพราะพวกเขา กล่าวว่า "ไฟนรก จะแผ้วพานพวกเรา เพียงไม่กี่วันเท่านั้น" ความเชื่อผิดๆที่พวกเขาคิดขึ้น นี้เองทำให้ พวกเขาเข้าใจผิดในเรื่องศาสนาของพวกเขา^๗

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ
الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ
وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا
لَنْ نَمَسَّنَا النَّارَ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ
وَعَرَّهٖمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا
يَفْتُرُونَ ﴿٢٥﴾

^๗ ทางนำของพระเจ้าเป็นหนึ่งในเดียวและเหมือนกับที่ถูกประทานมายังบรรดานบีต่างๆจากสมัยหนึ่งสู่ สมัยหนึ่งในภาษาต่างๆ ทางนำเดียวกันนี้ได้ถูกประทานมายังนบีคนสุดท้ายในรูปของคัมภีร์กุรอาน เนื่องจากมีเนื้อหาที่เหมือนกัน การรู้ถึงการเรียกร้องของคัมภีร์กุรอานจึงไม่ใช่เรื่องยากสำหรับชาว คัมภีร์ กล่าวคือ ผู้ในคัมภีร์อื่นที่ถูกประทานมาจากพระเจ้า ความแตกต่างเพียงอย่างเดียวยะหว่าง การเรียกร้องของกุรอานและคัมภีร์ก่อนหน้านี้อันของพระเจ้าโดยตรงที่ว่าคัมภีร์กุรอานได้ทำให้ศาสนา ของพระเจ้าสะอาดหมดจดจากการแก้ไขของมนุษย์ทั้งหมด แล้วทำไมจึงมีมนุษย์หลายคนปฏิเสธ การเรียกร้องของคัมภีร์กุรอาน? มันเป็นเพราะการเรียกร้องของกุรอานไม่เป็นเรื่องสำคัญสำหรับ พวกเขา เป็นสิ่งที่เผชิญหน้ากับแนวความคิดของพวกเขาที่พวกเขา รู้สึกว่ามันป้องกันพวกเขาจาก ไฟนรกแล้ว เพราะการมีความคิดเช่นนี้เองที่พวกเขาคิดว่าถึงแม้พวกเขาไม่ยอมรับสัจธรรม ความ รอดพ้นของพวกเขาก็ยังไม่มีจุดเสี่ยง แต่เมื่อตาซังของพระเจ้าถูกตั้งขึ้น พวกเขาจะรู้ว่าพวกเขาถูก หลอกลงลงด้วยความคิดหัวงมงายแล้งๆ

25 ดังนั้น พวกเขาจะเป็นอย่างไรเมื่อเราจะรวบรวมพวกเขา ในวันที่จะต้องมีมาอย่างแน่นอน ซึ่งในวันนั้น ทุกชีวิตจะถูก ตอบแทน ครอบคลุมที่มันได้กระทำไว้และพวกเขาจะไม่ถูก อธรรม²⁶ จงกล่าวเถิด “โอ พระเจ้า ผู้ทรงอำนาจแห่งอำนาจ ทั้งหมดพระองค์ทรงประทานอำนาจแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์ทรงริบอำนาจจากผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ ทรงให้เกียรติแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และพระองค์ทรงให้ความ อภัยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ สิ่งที่ดีทั้งหมดนั้นอยู่ในพระหัตถ์ ของพระองค์ แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง²⁷ พระองค์ทรงทำให้กลางวันผ่านเข้าไปในกลางวัน และกลางวันผ่าน เข้าไปในกลางวัน และพระองค์ทรงทำให้สิ่งที่มีชีวิตออกจากที่ตาย และทรงทำให้ที่ตายออกจากที่มีชีวิต พระองค์ทรงประทานเครื่อง ยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยปราศจากการคำนวณ”^๗

فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوَفَّيْتَ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيَّتِ وَتُخْرِجُ الْمَمِيَّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾

^๗ เกียรติยศและอำนาจทั้งหมดอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า คนที่ถูกถือว่าไม่สำคัญโดยบรรดาผู้นำในแต่ละยุคจะได้รับเกียรติสูงสุดโดยความโปรดปรานของพระเจ้า ในสายตาของพระเจ้า บรรดาผู้ที่ถือว่าการได้รับเกียรติเช่นนั้นเป็นของขวัญล้วนๆจากพระเจ้าคือผู้สมควรได้รับเกียรติและอำนาจ คนที่ไม่สมควรได้รับเกียรติและอำนาจมากที่สุดคือบรรดาผู้ที่ถือว่าเกียรติและอำนาจนั้นเป็นของตน ในจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาล พระเจ้าได้แสดงปาฏิหาริย์ในระดับจักรวาลโดยการนำความมืดออกมาหลังจากแสงสว่างและนำแสงสว่างออกมาจากความมืด (กล่าวคือ การสลับเปลี่ยนหมุนเวียนของกลางวันและกลางคืน) พระองค์นำชีวิตออกมาจากสิ่งที่ตายและทำให้สิ่งมีชีวิตตาย ไม่มีอะไรน่าแปลกใจในเรื่องนี้ถ้าอำนาจเดียวกันนี้ของพระเจ้าจะปรากฏอีกท่ามกลางมนุษย์ แต่บรรดาผู้แลกเปลี่ยนความเท็จในนามของสังฆกรรมจะหันไปตามต่อต้านการเรียกร้องของสังฆกรรมเสมอ

ผู้เผยแผ่สังฆกรรมอาจไม่มีบ้านอยู่และทรัพยากรทางเศรษฐกิจอาจถูกตัดขาดในที่สุด แต่บุคคลเช่นนี้จะอยู่ในการปกป้องคุ้มครองของพระเจ้าโดยตรง พระองค์จะให้ความช่วยเหลือเขาเป็นการพิเศษ ในขณะที่คนอื่นได้รับตามความพยายามของพวกเขา ผู้นำศาสน์แห่งสังฆกรรมจะได้รับจากพระเจ้าอย่างไม่มีราคาค่าตอบแทน

28 จงอย่าให้บรรดาผู้ศรัทธายึดเอาพวกปฏิบัติเสฐฐธรรม เป็นมิตรและเห็นพวกเขาดีกว่าบรรดาผู้ศรัทธา หากผู้ใด กระทำเช่นนั้น เขาจะออกห่างจากพระเจ้าไปโดยสมบูรณ์ เว้นแต่ผู้เจ้าจะปกป้องตัวเองให้พ้นจากพวกเขา พระเจ้า ได้ทรงเตือนผู้เจ้าให้เกรงกลัวพระองค์ เพราะยังพระองค์ ที่ผู้เจ้าจะต้องกลับไป 29 จงบอกผู้คนเถิดว่า “พระเจ้า ทรงรอบรู้ในสิ่งที่ผู้เจ้าปิดบังไว้ในนอกหรือที่ผู้เจ้าเปิดเผย และพระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและ ในแผ่นดิน และพระเจ้าทรงมีอำนาจภาพเหนือทุกสิ่ง”^๗

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَنَّةً وَيُحَذِّرْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٩﴾ قُلْ إِنْ تُخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يُعَلِّمَهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

^๗ ผู้ศรัทธาปฏิบัติต่อมนุษย์ทั้งหมดด้วยความยุติธรรมและชอบธรรมโดยไม่แบ่งแยกระหว่างมุสลิมและผู้ที่ไม่ใช่มุสลิม แต่มิตรภาพกับผู้มีใจมุสลิมที่ทำความสงบกับกับอิสลามไม่เป็นที่อนุมัติ ในสายตาของพระเจ้า เจตนาของเราต่างหากที่สำคัญ เมื่อเรามีเจตนาที่จริงใจ พระเจ้าไม่เอาผิดเราในเรื่องการกระทำของเรา บังคับสำคัญสำหรับทุกเรื่องคือความเกรงกลัวพระเจ้า เราต้องคิดให้ดีเสมอต่อพฤติกรรมของเรา ไม่ว่าจะเรื่องใดก็ตาม เพราะเราต้องไปตอบต่อพระเจ้าสำหรับทุกสิ่ง ใครที่ได้รับการพิสูจน์ว่าทำผิดบนตาซังของพระเจ้าไม่สามารถหนีการลงโทษไปได้ ไม่มีสิ่งใดเกี่ยวกับมนุษย์ เล็ดลอดสายตาของพระเจ้าไม่ว่าในที่แจ้งหรือในที่ลับ เมื่อมานแห่งการทดสอบของพระเจ้าถูกเปิดออก โลกหลังความตายจะปรากฏต่อหน้ามนุษย์ชาติและผลการกระทำของมนุษย์ทั้งหมดจะอยู่ต่อหน้าเขา ภาพที่เขาเห็นจะสยดสยองจนทุกสิ่งในโลกนี้ที่ดูว่าเป็นสิ่งดีสำหรับเขา ตอนนี้ สิ่งเดียวกันนั้นจะเป็นสิ่งที่เขาเองอยากออกห่าง สิ่งสำคัญที่สุดในสายตาของพระเจ้านั้นก็คือว่าอิสลามได้ถูกปลูกฝังในหัวใจของเราหรือไม่ ผู้ศรัทธาคือผู้ที่ความรักพระเจ้าของเขาผุดออกมาจากหัวใจของเขา ผู้รักพระเจ้าอย่างแท้จริงในหัวใจของหัวใจของเขา คนเช่นนี้เองที่สมควรได้รับความรักและความเอาใจใส่จากพระเจ้า พระเจ้าทรงเฉียบขาดต่อผู้โอ้อวด แต่พระองค์ทรงอ่อนโยนกับบรรดาผู้เจียมเนื้อเจียมตัวในการดำเนินชีวิตของเขา

30 ในวันที่ทุกชีวิตจะได้พบสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ ไม่ว่าจะ เป็นความดีหรือความชั่วก็ตาม หลายคนอยากที่จะมีช่วง เวลาอันยาวไกลระหว่างตัวเขากับวันนั้น พระเจ้าทรง เตือนสติเจ้าให้เกรงกลัวพระองค์ เพราะพระองค์เป็น ผู้ทรงกรุณาปรานีปวงบ่าวของพระองค์³¹ (นบีเอ็ย)จึง พุดเถิดว่า “ถ้า พวกท่านรักพระเจ้า จงปฏิบัติตามฉัน แล้วพระเจ้าจะทรงรักพวกท่านและจะทรงให้อภัยความผิด ของพวกท่าน เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตา เสมอ”³² จงกล่าวกับพวกเขาด้วยว่า “จงเชื่อฟังพระเจ้า และศาสนทูต” แต่ถ้าหากพวกเขายังหันหลังให้ (จงเตือน พวกเขาว่า) พระเจ้ามีทรงรักผู้ปฏิบัติเสฐ์จรรยา⁷

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِّنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَاللَّهُ زَعُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣١﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِينَ ﴿٣٢﴾

⁷ มันเป็นเรื่องจริงทางจิตวิทยาอย่างหนึ่งที่ว่าใครที่รักใครบางคนไม่อาจรักศัตรูของคนที่เรารักในเวลาเดียวกัน และยังเป็นความจริงอีกด้วยว่าเมื่อผู้ที่เรารักคือผู้อยู่ในสถานะพระผู้สร้างและพระผู้อภิบาลของเรา ดังนั้น ความรักนี้จำเป็นต้องทำให้คนที่รักพระเจ้าเกิดความต้องการที่จะเชื่อฟังพระองค์ในทุกเรื่อง ถ้าความรักพระเจ้าไม่สร้างความรู้สึกที่จะเชื่อฟังพระองค์ขึ้นในตัวของเขาแล้วความรักเช่นนั้นเป็นความรักที่ไม่จริง ผู้ศรัทธาที่เป็นแต่ในนามจะมีแต่จะถูกรวมไว้ในบรรดาผู้ปฏิบัติเสฐ์พระเจ้าเองได้ยืนยันว่ามีเชื่อฟังพระองค์ในทุกเรื่อง ดังนั้น ตัวอย่างที่น่าเชื่อถือของชีวิตแห่งการเคารพสักการะพระเจ้าในโลกนี้ก็คือตัวอย่างที่ถูกส่งมาถึงเราโดยศาสนทูตของพระองค์

33 แท้จริง พระเจ้าได้ทรงเลือกอาดัมและโนอาห์และ ครอบครว้ของอิบรอฮีมและครอบครว้ของอิมรอน เหนือประชาชาติทั้งหลาย 33 พวกเขาเป็นลูกหลาน ของกันและกัน และพระเจ้าทรงไต่ถามทุกสิ่ง ทรงรอบรู้ ทุกสิ่ง 35 เมื่อภรรยาของอิมรอนกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันได้บนไว้ต่อพระองค์ว่าจะอุทิศสิ่ง ที่อยู่ในครรภ์ของฉัน ให้เป็นสิ่งถวายสำหรับพระองค์ ดังนั้น โปรดทรงรับจากฉันด้วยเถิด แท้จริง พระองค์ เป็นผู้ทรงไต่ถามผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง” 36 หลังจากนั้น เมื่อ นางคลอดลูกออกมา นางได้กล่าว ว่า “พระผู้อภิบาลของ ฉัน ฉันได้คลอดเด็กผู้หญิงออกมา” และพระเจ้าทรงรู้ดียิ่ง ในสิ่งที่นางคลอด “แต่เพศชายนั้นไม่เหมือนเพศหญิง ดังนั้น ฉันได้ตั้งชื่อเธอว่ามารีย์(มัรยัม) และฉันขอพระองค์ได้ทรง คุ่มครองเธอและลูกของเธอให้พ้นจากซาตานที่ถูกสาปแช่งด้วยเถิด” 37 ดังนั้น พระผู้อภิบาลของนาง จึงได้รับเธอด้วยดี และทรงให้เธอเจริญวัยอย่างสมบูรณ์และได้ทรงมอบเธอ ให้อยู่ในการอุปการะของชะกะรียา แต่เมื่อใดก็ตามที่ชะกะรียาเข้าไปหาเธอในที่หวงห้าม เขาได้พบอาหารอยู่ที่เธอ เขาจึงถามว่า “มัรยัมเอ๋ย เจ้าได้สิ่งนี้มาจากไหน ?” เธอตอบว่า “มันมาจากพระเจ้าแท้จริง พระเจ้าทรงประทานปัจจัยยังชีพ แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ โดยปราศจากการคำนวณ” 38 ดังนั้น ชะกะรียาจึงได้วิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของเขาวา “พระ ผู้อภิบาลของฉัน กรุณาประทานลูกที่ดี จากพระองค์แก่ฉันด้วย แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงไต่ถามการวิงวอน” 39 ในขณะที่เขา ยืนวิงวอนอยู่ในสถานที่หวงห้ามนั้น ทูตสวรรค์ ได้เรียกเขาและ กล่าวว่“พระเจ้าได้ทรงให้ข่าวดีแก่ท่านถึงเรื่องการมีบุตร ชื่อยอห์น (ยะฮฺยา)ผู้ซึ่งจะมายืนยันพระวจนะหนึ่งจากพระเจ้า และจะเป็นหัวหน้าและผู้บริสุทธิ์และเป็นนบีคนหนึ่งจากหมู่ กัลยาณชน”

﴿ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ ﴿٣٦﴾ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيدُهَا بِكَوْذُرِّيَّتِهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٧﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّىٰ لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٩﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٠﴾

40 ชะกะรียากล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันจะมีลูก ได้อย่างไรในเมื่อฉันเข้าสู่วัยชราภาพแล้วและภรรยา ของฉันก็เป็นหมั้น?” พระองค์ทรงตอบว่า “กระนั้นก็เกิด พระเจ้าทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์” 41 เขา กล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉัน ได้โปรดให้สัญญาคนหนึ่ง แก่ฉันด้วยเถิด” (ทูตสวรรค์)กล่าวว่า “สัญญาของเจ้าคือเจ้าจะไม่สามารถพูดกับผู้คนสามวันเว้นแต่โดยการ บอกไป และจงระลึกถึงพระผู้อภิบาลของเจ้าให้มาก และจงสวดดีพระองค์ทั้งยามค่ำและรุ่งอรุณ” 42 เมื่อทูตสวรรค์กล่าวว่า “มารีย์เอ๋ย แท้จริงพระเจ้าได้ทรงเลือก เธอและทรงทำให้เธอบริสุทธิ์และได้ทรงเลือกเธอเหนือ บรรดาผู้หญิงทั้งหมดของโลก” 43 มารีย์เอ๋ย จงภักดีต่อ พระผู้อภิบาลของเธอและจงกราบและจงโค้งร่วมกับ ผู้ที่โค้งในการแสดงความเคารพสักการะ (ต่อหน้าพระ องค์)” 44 (ไอ้ มุฮัมมัด) นี่เป็นเรื่องราวลับที่เราได้เปิด เผยแก่เจ้า เจ้ามิได้อยู่ที่นั่นเมื่อพวกนักบวชแห่งวิหาร ทำการเสียสละโดยการโยนตัวเพื่อตัดสินว่าผู้ใดในหมู่ พวกเขาคควรจะดูแลมารีย์และเจ้าก็ไม่ได้อยู่กับพวกเขา เมื่อพวกเขาโต้เถียงกันในเรื่องนี้”

قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلْمٌ وَقَدْ
بَلَغَنِي الْكِبَرُ وَأَمْرَاتِي عَاقِرٌ قَالَ
كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤١﴾ قَالَ
رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ ءَأَيْتُكَ إِلَّا
تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمَزًا
وَأَذْكُرُ رَبِّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحَ بِالْعِشِيِّ
وَالْإِبْكَرِ ﴿٤٢﴾ وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَأِكَةُ
يَمْرَيْمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ
وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ
﴿٤٣﴾ يَمْرَيْمُ اقْنَبِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي
وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٤﴾ ذَلِكَ مِنْ
أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ أَفْلَمَهْمُ آيُهُمْ
يَكْفُلُ مَرِيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ
يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾

7 พระเจ้าได้ประทานความจำริญแก่ชะกะรียาด้วยการให้มีลูกในวัยชรา จัดหาปัจจัยยังชีพให้แก่มารีย์ในที่พักแคว้นในวิหารของเธอ ทรงให้เขษลท่ากำเนิดโดยไม่มีพ่อ และทำให้ลูกหลานของอับราฮัมเป็นผู้บริสุทธิ์และเป็นคนดี ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้ถูกเลือกให้มานำศาสน์ของพระเจ้าสู่มนุษย พระเจ้ามิได้ประทานความจำริญเหล่านี้แก่คนของพระองค์โดยไม่มีเหตุผล พระองค์เห็นคนเหล่านี้สมควรได้รับความจำริญจากพระองค์ คนเหล่านี้เป็นผู้ที่ไม่ได้มีความหวังทางวัตถุจากลูกหลานของพวกเขา ความสุขของพวกเขาอยู่ที่ลูกหลานของพวกเขาที่ศตวรรษให้แก่แนวทางของพระเจ้า คนเหล่านี้คือคนที่ต้องการให้ลูกหลานของพวกเขาปลอดภัยจากซาตานและเข้าร่วมขบวนของผู้ศรัทธา พวกเขาไม่มีความมัจฉาและคิดร้ายเมื่อเห็นคนอื่นได้รับสิ่งดีงาม ด้วยอิทธิพลที่ดีของคนเหล่านี้เองที่ลูกหลานของพวกเขารู้จักควบคุมตัวเองและกลายเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ระลึกถึงพระเจ้า ผู้เลือกหนทางที่ถูกต้อง ละทิ้งหนทางที่นำไปสู่การหลงผิด คนเหล่านี้คือคนที่พระเจ้าจัดเตรียมปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาจากความเมตตาและได้รับความจำริญเป็นพิเศษจากพระองค์

45 เมื่อทูตสวรรค์กล่าวว่า “มารีย์เอ๋ย แท้จริงพระเจ้าได้ ทรงแจ้งข่าวดีซึ่งวามหนึ่งจากพระองค์ ชื่อของเขาก็คือ เมสซีฮาห์ เยซัส ลูกของมารีย์ผู้ควรแก่การคารวะทั้งใน โลกนี้ และโลกหน้า และเป็นผู้อยู่ในบรรดาผู้ใกล้ชิดกับ พระเจ้า” 46 เขาจะพูดกับผู้คนตั้งแต่อยู่ในเปล และเมื่อ เติบโตเป็นผู้ใหญ่ เขาเป็นผู้อยู่ในหมู่คนดี” 47 มารี๋ยกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันจะมีลูกได้อย่างไรในเมื่อผู้ชาย ยังไม่ได้แตะต้องฉัน?” (ทูตสวรรค์) ตอบว่า “กระนั้นก็เกิด พระเจ้าจะสร้างสิ่งใดก็ได้ที่พระองค์ทรงประสงค์เมื่อพระองค์ ทรงประสงค์สิ่งใด พระองค์เพียงตรัสว่า ‘จงเป็น’ แล้วมันก็เป็นขึ้นมา” 48 พระเจ้าจะสอนเขา ซึ่งคัมภีร์และวิทย์ปัญญา และเตารอดและอินญีล⁷

إِذْ قَالَتِ الْمَلَكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٦﴾ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٧﴾ قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿٤٨﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ ﴿٤٩﴾

⁷ พระเจ้าได้เลือกชายวิญญูเพื่อปฏิบัติภารกิจพิเศษในการเป็นผู้นำทางนำของพระเจ้าและปฏิบัติตามทางนำของพระเจ้า เพื่อที่พวกเขาจะได้นำทางนำไปสู่ผู้คน แต่ชายวิญญูเริ่มเสื่อมเสียในเวลาต่อมา หลังจากนั้น มีช่วงเวลาหนึ่งที่พวกเขาไม่สมควรจะได้เป็นผู้นำทางนำอีกต่อไป พระเจ้าได้ถอดถอนความไว้วางใจจากพวกเขาและให้ความไว้วางใจแก่นูอิสมาอิล ลูกหลานอีกสายหนึ่งของอับราฮัม ก่อนที่จะบังคับใช้คำสั่งนี้ จำเป็นที่จะต้องพิสูจน์ให้พวกเขาได้เห็นก่อนว่าพวกเขาไม่ได้รับความไว้วางใจอีกแล้ว เยซัสได้ถูกพระเจ้าส่งมาเพื่อวัตถุประสงค์นี้ การถือกำเนิดที่ผิดไปจากธรรมชาติของเยซัสและการแสดงปาฏิหาริย์ต่างๆมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ชายวิญญูแน่ใจในความเป็นศาสนทูตของเขา (กล่าวคือ เยซัสถูกพระเจ้าส่งมา) และเยซัสพูดแทนพระเจ้า

49 พระองค์ทรงตั้งเขาเป็นศาสนทูตแก่ลูกหลานอิสราเอล เขาจะกล่าวว่า ‘แท้จริง ฉันได้มายังพวกท่านพร้อมกับ สัญญาหนึ่งจากพระผู้อภิบาลของพวกท่าน คือฉันบันดินเป็นรูปนกดต่อหน้าพวกท่านแล้วฉันจะเปาเข้าไปในดิน นั้น แล้วมันจะกลายเป็นนกที่มีชีวิตโดยอนุมัติของพระเจ้า ฉันจะรักษาคนตาบอดและคนโรคเรื้อนและให้ชีวิตแก่คนตายโดยอนุมัติของพระเจ้า และฉันแจ้งให้พวกท่านรู้ ถึงสิ่งที่พวกท่านกินและสิ่งที่พวกท่านสะสมในบ้านของ พวกท่าน แท้จริงโน้นมีสัญญาสำหรับพวกท่าน ถ้า พวกท่านเป็นผู้ศรัทธา⁵⁰ ฉันมาเป็นผู้ยืนยัน(คำพูดล่วง หน้า)ของคัมภีร์ที่รารอดที่มีมาก่อนหน้าฉัน และเพื่ออนุมัติ บางสิ่งที่เป็นที่ ต้องห้ามแก่พวกท่าน และฉันได้มายังพวก ท่านพร้อมด้วยสัญญาหนึ่งจากพระผู้อภิบาลของพวกท่าน ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้า และจงเชื่อฟังฉัน⁵¹ แท้จริง พระเจ้าทรงเป็นพระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาล ของพวกท่าน ดังนั้น จงเคารพสักการะพระองค์นี่คือ ทางที่เที่ยงตรง”ⁿ

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ
جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ
لَكُمْ مِّنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنفُخُ فِيهِ
فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ
وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي
الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا
تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَا حِلَّ لَكُمْ
بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ
بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُوا ﴿٥٠﴾ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾

ⁿ เยซัสไครสต์(พระเยซูคริสต์)ไม่เพียงแต่ได้รับสัญญาพิเศษจากพระเจ้าเท่านั้น แต่เขายังพูดในลักษณะที่เชิญชวนอย่างมีเหตุผลจนไม่มีใครในสมัยของเขาที่เทียบเท่า เมื่อเขาพูดเป็นครั้งแรกในวิหาร “ผู้คนทั้งหมดที่ได้ยินต่างประหลาดใจในสติปัญญาและคำตอบของพระกุมารนั้น” (ลูกา 2:47) เนื่องจากบุคลิกภาพอันน่ามหัศจรรย์และพลังอันน่าทึ่งของการพูดนี้เองที่ถึงแม้เยซัสเกิดมาโดยไม่มีพ่อ จึงไม่มีใครกล้าล่วงเกินเขาในเรื่องนี้ อย่างไรก็ตาม ชาวยิวได้กลายเป็นคนไร้ความรู้สึกและอวดดีจนถึงแม้ว่าจะมีข้อพิสูจน์ที่ชัดเจนแล้ว พวกเขาก็กังไม่เชื่อในเยซัส “แน่นอน โน้นมีสัญญาหนึ่งสำหรับสุเจ้า ถ้าสุเจ้าเป็นผู้ศรัทธา” หมายความว่าข้อพิสูจน์ที่ถูกนำมาเสนอนี้ถึงแม้จะสมบูรณ์ในตัวมันเอง แต่ก็มีความหมายเฉพาะคนที่ต้องการจะเชื่อ คนที่มีความสามารถจะออกมาจากตัวเองและตริตรองถึงความถูกต้องน่าเชื่อถือของมัน คนที่ธรรมชาติของเขายอมรับว่าปัญหาเรื่องเกียรติยศส่วนบุคคลไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการยอมรับลัทธิธรรม

52 เมื่อเยซุสรู้ถึงการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา ลูกหลานอิสราเอล เขาได้กล่าวว่า “ผู้ใดจะเป็นผู้ช่วยเหลือฉันในหนทางของพระเจ้า?” บรรดาสาวกกล่าวว่า “เราเป็นผู้ช่วยของพระเจ้า เรา ศรัทธาในพระเจ้าและท่านจงเป็นพยานด้วยว่าเราได้ยอม มอบตัวของเราแล้ว” 53 พระผู้อภิบาลของเรา เราศรัทธาตาม ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาและเราปฏิบัติตามศาสนทูต ของพระองค์ ดังนั้นโปรดบันทึกเราไว้กับผู้เป็นพยานด้วยเถิด” 54 พวกลูกหลานอิสราเอลได้วางแผน (ที่จะฆ่าเยซุส) แต่ พระเจ้าทรงวางแผนของพระองค์ด้วยเช่นกัน และพระเจ้าทรง เป็นเลิศแห่งผู้วางแผนⁿ

﴿ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ حُنَّ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾ رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٤﴾ وَمَكْرُؤًا مَمْكُرًا اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمُنْكَرِينَ ﴿٥٥﴾ ﴾

ⁿ ผู้นำทางศาสนาของชาวอิสราเอลไม่ยอมเชื่อในเยซุส ในสังคมใดก็ตาม คนที่มีทรัพยากรทุกอย่างคือแสงสว่างนำทางและถ้ายังมีตำแหน่งผู้นำทางศาสนาด้วยแล้ว ในสายตาของผู้คน พวกเขาคือตัวแทนของศาสนา เมื่อเป็นเช่นนั้น ถ้าใครบางคนถูกปฏิเสธโดยผู้มีอิทธิพลเหล่านี้ คนผู้นั้นไม่เพียงแต่หมดปัจจัยยังชีพเท่านั้น แต่หลังจากการสูญเสียทุกอย่างเพื่อสังฆกรรมแล้ว เขายังคงเป็นคนนอกใจในสายตาของผู้คนด้วย ในสถานการณ์เช่นนั้น ความยากที่สุดของการทำงานก็คือการสนับสนุนผู้เผยแผ่สังฆกรรม มันหมายถึงการยืนยันความถูกต้องของเขาในบรรยากาศของความระแวงและการต่อต้าน มันเท่ากับการเข้าข้างฝ่ายสังฆกรรมเมื่อมันยืนอยู่ตามลำพังและไม่มีใครช่วยเหลือ

เมื่อสังฆกรรมถูกนำเสนอในลักษณะอันบริสุทธิ์ทุกอย่าง บรรดาผู้ดำเนินชีวิตบนความเท็จจึงรู้สึกหวาดระแวง โดยเฉพาะบรรดาผู้ที่มีตำแหน่งอันมีเกียรติในสังคมที่ติดป้ายสังฆกรรมไว้ในชีวิตของตัวเอง เมื่อเป็นเช่นนั้น พวกเขาจึงลุกขึ้นปราบปรามการเรียกร้องของสังฆกรรม ยุงผู้คนให้ต่อต้านผู้เรียกร้องโดยการสร้างความเข้าใจผิดให้แก่คำพูดของเขา

เมื่อวิธีการนี้ไม่ได้ผล ในที่สุด พวกเขาวางแผนใช้กำลังเพื่อกำจัดทั้งการเรียกร้องและผู้เรียกร้อง แต่การช่วยเหลือของพระเจ้าอยู่กับผู้เผยแผ่สังฆกรรมเสมอ นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมการต่อต้านสังฆกรรมจึงไม่ประสบความสำเร็จ และผู้เผยแผ่สามารถปฏิบัติภารกิจของเขาเป็นผลสำเร็จ บรรดาผู้ต่อต้านการเรียกร้องของสังฆกรรมคือผู้สร้างความเสียหายในสายตาของพระเจ้า นี่ก็เพราะพวกเขาหยุดยั้งบรรดาผู้ศรัทธาที่มีศรัทธาพมให้ไปถึงหนทางแห่งสวรรค์ ไม่มีความชั่วใดยิ่งใหญ่ไปกว่าการขัดขวางหนทางของบรรดาผู้มีเจตนาจะเข้าสวรรค์ของพระเจ้า

55 พระเจ้าได้กล่าวว่า “โอ้ เยซัส ฉันจะนำเจ้ากลับมายังฉันและ จะยกเจ้ามาขึ้นฉัน และฉันจะทำให้เจ้าบริสุทธิ์(จากการใส่ร้าย) ของบรรดาผู้ปฏิเสธเจ้าและจะทำให้บรรดาผู้ปฏิบัติตามเจ้าอยู่ เหนือบรรดาผู้ปฏิเสธธรรมจนถึงวันฟื้นคืนชีพ แล้วในที่สุด สู่เจ้าทั้งหมดจะกลับมาหาฉัน แล้วฉันจะตัดสินระหว่างสู่เจ้า ในสิ่งที่สู่เจ้าขัดแย้งกันในเรื่องนี้” 56 ดังนั้น สำหรับบรรดาผู้ ปฏิเสธธรรม ฉันจะลงโทษพวกเขา ด้วยการลงโทษอันแสนสาหัสทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และพวกเขาจะไม่มีผู้คอยช่วยเหลือ” 57 สำหรับผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น พวกเขาจะได้รับรางวัลตอบแทนโดยครบถ้วน พระเจ้าไม่ทรงรักผู้ทำความผิด” 58 เรื่องราว ที่เราได้สารถยายแก่เจ้านั้น เป็นการเปิดเผยความจริงและเป็นสิ่ง ตักเตือนที่ดีⁿ

إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ
وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ
إِنِّي مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا
كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا فَأَعَذِبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّصِيرِينَ
﴿٥٧﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ ۗ وَاللَّهُ
لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾ ذٰلِكَ نَتْلُوهُ
عَلَيْكَ مِنَ الْآيٰتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ

ⁿ เยซัสเกิดในชุมชนชาวยิว แต่ชาวยิวไม่ยอมรับความเป็นนบีของเขา แต่พวกเขาสร้างเรื่องเท็จใส่ร้ายเขาและนำเขาไปยังศาลโรมันในปาเลสไตน์ ศาลตัดสินลงโทษเขาด้วยการตรึงกางเขน แต่พระเจ้าได้ช่วยเหลือเขาและทหารโรมันได้นำคนที่มีลักษณะเหมือนกับเยซัสไปตรึงกางเขนแทนโดยคิดว่าคนผู้นั้นเป็นเยซัส การลงโทษอาชญากรรมนี้ของชาวยิว พระเจ้าได้มีประกาศิตว่าผู้ศรัทธาในเยซัสไครสต์จะมีอาณาจักรเหนือชาวยิวตลอดไปจนกระทั่งวันสิ้นโลก นี่คือสิ่งที่พระเจ้าได้กำหนดไว้สำหรับโลกนี้ อย่างไรก็ตาม โลกหน้าเป็นเรื่องที่ต่างกัน

59 ในสายตาของพระเจ้านั้น กรณียของเยซัสก็เหมือนกับกรณียของ อาดัม พระองค์ทรงสร้างเขาจากดินและพระองค์ทรงตรัสว่า “จงเป็น” แล้วเขาก็เป็นขึ้นมา 60 นี่เป็นความจริงจากพระผู้อภิบาล ของเจ้า ดังนั้น จงอย่าเป็นผู้อยู่ในความสงสัย⁷

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ
 آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ
 كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا
 تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾

⁷ ชาวคริสเตียนเชื่อว่าเยซัสไครสต์เป็นบุตรของพระเจ้าและเชื่อว่าเยซัสไครสต์แตกต่างไปจากมนุษย์คนอื่น เนื่องจากเยซัสไครสต์ถือกำเนิดไม่เหมือนใครโดยไม่มีพ่อ เขาจะเป็นมนุษย์เหมือนคนอื่นได้อย่างไร? พวกเขาถือว่าการกำเนิดที่ผิดไปจากธรรมชาติของเขาเองแสดงให้เห็นว่าเขาไม่ใช่บุตรของมนุษย์ แต่เป็นบุตรของพระเจ้า แต่การยืนยันนี้เป็นสิ่งที่นำมาใช้ไม่ได้โดยการเปรียบเทียบกำเนิดของเยซัสไครสต์กับการกำเนิดของมนุษย์คนแรก (เราทั้งหมดรวมทั้งชาวคริสเตียนเชื่อว่าอาดัมเป็นมนุษย์คนแรก) อาดัมมิได้กำเนิดแบบปกติเหมือนคนทั่วไป กล่าวคือมีพ่อและแม่ แต่อาดัมเกิดขึ้นโดยคำบัญชาโดยตรงของพระเจ้า ดังนั้น เมื่ออาดัมผู้ไม่มีพ่อก็มีบุตรของพระเจ้า แล้วเยซัสไครสต์ที่เกิดมาโดยไม่มีพ่อจะเป็นบุตรของพระเจ้าได้อย่างไร?

61 หลังจากที่เขา(มุฮัมมัด)รู้ความจริงนี้แล้ว ถ้าผู้ใด ยังโต้แย้งกับเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้อีก จงพูดกับเขาว่า “มานีลี ขอให้เรามาด้วยกัน แล้วเรียกลูกๆของเราและ ลูกๆของพวกเขา ท่าน พวกผู้หญิงของเราและพวกผู้หญิงของพวกท่านรวมทั้งพวกเราทั้งหมดด้วยกัน ขอต่อ พระเจ้าให้พระองค์สาปแช่งบรรดาผู้โกหก” 62 เรื่อง ที่กล่าวมานี้เป็นความจริง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจาก พระองค์ แน่หนอน พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรง ปรียาญาณ” 63 แต่ถ้าพวกเขาหันหลังกลับ(ไม่ยอมรับ คำทำ) พระเจ้าทรงรู้ดีถึงผู้ทำความชั่ว”

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ
مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا
وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا
وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ
اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿٦٢﴾ إِنَّ هَذَا
لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا
اللَّهُ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿٦٣﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

61 แคว้นนัจญรอน (ประมาณ 150 ไมล์ทางตอนเหนือของเมืองซีออนาไปทางเยเมน) เป็นศูนย์กลางใหญ่ของศาสนาคริสต์ในช่วงเวลาที่มีการประทานครูอาน ในปีที่ 10 ของการฮิจญ์เราะฮ์ ตัวแทนชาวคริสต์คนหนึ่ง ได้มาจากนัจญรอนเพื่อพูดคุยเรื่องความศรัทธาของชาวคริสต์กับนบีมุฮัมมัด นบีมุฮัมมัดได้นำเหตุผลต่างๆมาอธิบายแก่ตัวแทนเหล่านี้ ท่านได้ถามว่าเยซัสโครสที่เป็นบุตรของพระเจ้าได้อย่างไรในเมื่อพระเจ้ามีชีวิตและไม่ตายในขณะที่เยซัสโครสที่ในที่สุดก็จะถูกความตายมาเยือน พวกเขาไม่ตอบข้อโต้แย้งใดของนบีมุฮัมมัด แต่ยืนยันความเชื่อของตน

เมื่อนบีมุฮัมมัดเห็นว่าพวกเขาไม่ยอมรับข้อโต้แย้งที่ถึงแม้จะมีเหตุผลอย่างไรก็ตาม ท่านได้ทำคนในคณะตัวแทนว่าถ้าพวกเขาเชื่อว่าตัวเองถูกจริง(ในการเชื่อว่าเยซัสโครสที่เป็นบุตรของพระเจ้า) พวกเขาต้องพร้อมสำหรับการมาอะละฮ์ กล่าวคือ การพบกันโดยทั้งสองฝ่ายต้องเรียกทั้งผู้ชาย ผู้หญิง และลูกๆของตัวเองทั้งหมดมาวิงวอนขอต่อพระเจ้าให้สาปแช่งฝ่ายที่โกหก คนที่บริสุทธิและจริงใจในความศรัทธาจะไม่ลังเล

วันรุ่งขึ้น ท่านนบีได้จากบ้านของท่านโดยมีอะฮ์ซานและฮุเซนหลานของท่านและฟาฏิมะฮ์ลูกสาวของท่านกับอะลีลูกเขย เมื่อเห็นเช่นนี้ ชาวคริสต์ยืนนิ่งไม่แน่ใจและขอเวลาพิจารณาบททวน ในระหว่างที่ปรึกษารื้อกัน ผู้มีความรู้ทางศาสนาของชาวคริสต์ยืนได้กล่าวว่า “ท่านรู้ว่าพระเจ้าได้สัญญาที่จะส่งนบีคนหนึ่งมาในหมู่ลูกหลานของอิสมาอีล สมมุติว่าเขาเป็นนบีคนนั้น ในกรณีนี้ ผลของการทำอะละฮ์กับเขาจะทำให้คนของเราทั้งหมดต้องถูกทำลายและผลของมันจะตกถึงคนรุ่นหลังของเราทั้งหมดด้วย ขอสาบานด้วยพระเจ้า ฉันกำลังมองเห็นใบหน้าที่สามารถเคลื่อนไหวได้ด้วยวิงวอนของพวกเขาได้ ดังนั้น ทำสัญญาสันติภาพกับเขาและกลับบ้านของเราดีกว่า”

64 (มุฮัมมัด)จงกล่าวเถิดว่า “ชาวคัมภีร์ทั้งหลาย จงมา ยังถ้อยคำ(ความจริง)ที่เราทำ ทำนุรู้จักกันดีว่าเราจะไม่ เคารพสักการะผู้ใดนอกจากพระเจ้า และเราจะไม่นำ สิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ และจะไม่มีใครในหมู่พวก เรายึดเอาสิ่งอื่นเป็นสิ่งที่เคารพสักการะนอกจากพระเจ้า” แต่ถ้าพวกเขาปฏิเสธ ดังนั้น จงกล่าวกับพวกเขาว่า “จงเป็นพยานด้วยว่าเราเป็นผู้ยอมตนต่อพระเจ้า” 65 ชาวคัมภีร์เอ๋ย โฉนสุเจ้าจึงโต้แย้งกับเราเกี่ยวกับ อิบรอฮีมในเมื่อเตารอดและอินญีลถูกประทานมาหลัง จากเขาเป็นเวลานานแล้ว สุเจ้าไม่ใช่เหตุผลของสุเจ้าหรือ? 66 สุเจ้ามีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสิ่งที่สุเจ้ามีความรู้อยู่แล้ว แต่โฉนสุเจ้าจึงยังมาโต้แย้งเกี่ยวกับสิ่งที่สุเจ้าไม่มีความรู้ เลย? ทั้งๆที่พระเจ้าทรงรอบรู้ แต่สุเจ้าไม่รู้⁷¹

فَلْ يَتَّهَلَّ الْكُتُبِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٥﴾
 يَتَّهَلَّ الْكُتُبِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٦﴾
 هَاتِمْتُمْ هَتُورًا حَجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

⁷¹ แนวความคิดเรื่องการศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวไม่ได้เป็นแค่เพียงคำสอนพื้นฐานของนี้มุฮัมมัดเท่านั้น แต่ยังเป็นที่ยอมรับนับถือว่าเป็นความจริงที่ได้รับการยืนยันแล้วว่าถูกต้อง แม้ในคัมภีร์โตราห์และไบเบิลที่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขแล้วก็ตาม เมื่อถูกตัดสินบนเกณฑ์ที่ได้รับการยืนยันนี้ อิสลามจึงได้รับการยืนยันว่าเป็นศาสนาที่ถูกต้องอย่างแท้จริงซึ่งผิดกับศาสนายูดายและศาสนาคริสต์ ความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวหมายถึงความเชื่อว่าพระเจ้ามีองค์เดียวเท่านั้นและพระองค์เท่านั้นที่ควรได้รับการเคารพสักการะ ไม่มีสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ ไม่มีมนุษย์คนใดถูกยกให้อยู่ในสถานะที่มีอภิสิทธิ์หรือคุณสมบัติของพระเจ้าแห่งสากลจักรวาล แนวความคิดเรื่องการศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวนี้ถูกรักษาไว้ในรูปแบบที่บริสุทธิ์เฉพาะในอิสลามในคัมภีร์กุรอานเท่านั้น ศาสนาอื่นรับแทบทุกสิ่งที่สวนทางกับความเชื่อในเรื่องนี้มาปฏิบัติในขณะที่ยอมรับความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวทางอุดมคติ ในขณะที่เชื่อในพระเจ้าว่าเป็นพระผู้อภิบาล แต่ในทางปฏิบัติ พวกเขากลับเอาสถานะนั้นไปให้บรรดานักบวชของพวกเขา

67 อิบรอฮีมมิได้เป็นยิวและมีได้เป็นคริสเตียน แต่ว่าเขา เป็นผู้ที่มั่นคงในความศรัทธาเป็นผู้อยอมจำนนต่อพระเจ้า และเขามีได้อยู่ในหมู่มุสลิมน่าสิงใจมาเป็นภาคีกับพระเจ้า⁶⁸ แน่นนอน บรรดาผู้ใกล้ชิดอิบรอฮีมคือบรรดาผู้ปฏิบัติตาม เขาและนบีผู้นี้(มุฮัมมัด)และบรรดาผู้ศรัทธาในตัวเขา พระเจ้าเป็นผู้ทรงคุ้มครองผู้ศรัทธาทั้งหลาย⁶⁹ (ไอ้บรรดาผู้ ศรัทธา) ชาวคัมภีร์กลุ่มหนึ่งปรารถนาที่จะทำให้ลูเจ้าหลงทาง แต่พวกเขามิได้ทำให้ใครหลงทางนอกจากพวกเขาเอง แต่ พวกเขาไม่รู้สึก⁷⁰ ไอ้ชาวคัมภีร์เอ๋ย ไฉนลูเจ้าจึงปฏิเสธ สัญญาแห่งหลายของพระเจ้าทั้งๆที่ลูเจ้าเองก็เห็นอยู่ ?⁷¹ ไอ้ชาวคัมภีร์เอ๋ย ไฉนลูเจ้าจึงปะปนความจริงด้วยความเท็จและปิดบังความจริงทั้งๆที่ลูเจ้ารู้ดี?ⁿ

مَا كَانَتْ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا
وَلَكِنْ كَانَتْ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٠﴾ إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ
بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ
وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ
﴿٧١﴾ وَدَّتْ طَآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ
يُضِلُّونَكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ
وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٧٢﴾ يَتَّهَلَّ الْكِتَابُ
لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ
تَتَّهَدُونَ ﴿٧٣﴾ يَتَّهَلَّ الْكِتَابُ لِمَ
تَلْسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ
الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾

ⁿ ชาวคัมภีร์และผู้บูชาเจ็ดเรียกศาสนาของพวกเขาว่าความศรัทธาของอับราฮัม ชาวยิวและชาวคริสเตียนก็ย้อนประวัติศาสตร์ทางศาสนาของพวกเขาว่ามาจากอับราฮัม ในทุกยุค ผู้คนได้ใช้ชื่อนี้และนักบวชของพวกเขาเพื่อให้เหตุผลในการสร้างสิ่งแปลกใหม่ขึ้นมาในศาสนา หลังจากเวลาผ่านไป ผู้คนไม่สามารถที่จะแยกได้ระหว่างศาสนาดั้งเดิมและสิ่งที่อยู่ขึ้นมาใหม่ในศาสนาหลังจากนั้น จนในที่สุด สิ่งที่อยู่ขึ้นมาใหม่ได้ถูกถือว่าเป็นศาสนาที่แท้จริง สภาพรอบๆมันเป็นเช่นนั้นจนเมื่อมีการเรียกร้องให้กลับไปสู่ศาสนาที่บริสุทธิ์และถูกต้อง ผู้ต่อต้านการเรียกร้องพบว่าวิธีการที่ง่ายที่สุดในการลดความน่าเชื่อถือของศาสนาที่ถูกต้องก็คือการกล่าวหาว่าผู้เรียกร้องสู่สังฆธรรมกำลังต่อต้านศาสนาที่พวกนักบุญของพวกเขาส่งต่อกันมาพวกเขา คนที่เป็นตัวแทนที่ถูกต้องของศาสนาของ “บรรดานักบุญ” ตอนนี้ได้ถูกปฏิเสธในนามของบรรดานักบุญก่อนหน้านั้น นี่เป็นเพราะสิ่งที่ผู้ต่อต้านเขายึดเป็นไม้วัดของพวกเขา มิใช่ศาสนาดั้งเดิมที่นักบุญก่อนหน้าของพวกเขาได้รับจริง แต่มันเป็นฉบับที่มีการดัดเสริมเติมแต่งโดยผู้นับถือหลังจากนั้นและยอมรับกันมาว่าเป็น “ศาสนาของบรรดานักบุญ” นี้ก็เหมือนกับการลากม่านแห่งความเท็จมาปิดบังสังฆธรรม นั่นคือการสร้างคำแถลงการณ์ที่ไม่มีผลจากจุดยืนทางศาสนาและเหตุผล แต่เนื่องจากผู้คนทั่วไปไม่มีความสามารถในการวิเคราะห์ มันจึงดูเหมือนเป็นสิ่งถูกต้องสำหรับพวกเขาและทำให้พวกเขาออกห่างจากสังฆธรรม ฮะนีฟ(ผู้มีความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียว)เป็นผู้ที่เดินตามทางที่เที่ยงตรงของความศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวและคนที่มิใช่ฮะนีฟคือคนที่เบี่ยงเบนออกไปจากหนทางที่เที่ยงตรง แต่เลือกไปเดินในตรอกชอกชอยแทน บางครั้ง เรื่องรองของศาสนาได้ถูกนำมาอธิบายแล้วอีกจนมันดูเหมือนสาระสำคัญ เป็นแก่นแท้ของศาสนา ด้วยเหตุนี้เอง หลักการพื้นฐานของมันจึงสูญเสียความสำคัญไปและผู้คนได้หลงออกจากทางที่เที่ยงตรงของความศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวไปสู่เรื่องที่ไม่มีความสำคัญ

72 ชาวคัมภีร์บางคนพูดกับบางคนว่า “จงศรัทธาในสิ่งที่ ได้ถูกประทานลงมาแก่บรรดาผู้ศรัทธาในดอนซั้และ ปฏิเสธมันในดอนเย็น เพื่อที่ว่าบางทีพวกเขา(มุสลิม) อาจ จะทิ้งความศรัทธาของพวกเขา 73 จงอย่าเชื่อผู้ใดนอก จากผู้ที่ปฏิบัติตามศาสนาของพวกเขา” (มุฮัมมัด)จง บอกพวกเขาว่า “ความจริงแล้ว ทางนำที่แท้จริงคือ ทางนำของพระเจ้า (แต่พวกท่านคิดว่าเป็นไปไม่ได้ที่) พระองค์จะประทานความจำเริญ(วิวรรณ์)แก่ใครด้วย สิ่งเดียวกับที่พระองค์เคยประทานแก่พวกท่าน หรือ พระองค์จะให้ข้อโต้แย้งที่หนักแน่นแก่คนอื่นเพื่อโต้แย้ง พวกท่านต่อหน้าพระผู้อภิบาลของพวกเขา” จงกล่าวเถิด “แท้จริง ความโปรดปรานนั้นเป็นของพระเจ้า พระองค์จะทรงประทานมันแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงไพบูลย์ ผู้ทรงรอบรู้ 74 พระองค์ ทรงเลือกประทานความโปรดปรานของพระองค์แก่ผู้ที่ พระองค์ทรงประสงค์ และพระเจ้าทรงเป็นเจ้าของความโปรดปรานอันใหญ่หลวง”ⁿ

وَقَالَتْ طَآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
ءَامِنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَى الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكُفَرُوا ۚ ءَاخِرُهُ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٣﴾ وَلَا تَتُومِنُوا إِلَّا
لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنْ أَلْهَىٰ
اللَّهُ أَنْ يُوتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ أَوْ
يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنْ أَلْفَضَلَّ
بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ
عَلِيمٌ ﴿٧٤﴾ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن
يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٥﴾

ⁿ ชุมชนที่บรรดานบีและนักปฏิรูปถือกำเนิดและในศาสนาที่เบี่ยงเบนออกไปเป็นเวลานานแล้วนั้น มักจะคิดผิดๆว่าความเชื่อในวัฒนธรรมของตนและสัจธรรมมีความหมายเหมือนกัน (นั่นคือ อะไรก็ตามที่พวกเขาเชื่อและปฏิบัติกันมากคือสัจธรรม) มันเลยเป็นที่เชื่อกันว่าทางนำเป็นอะไรบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับชุมชนหนึ่งชุมชนใดมากกว่าที่จะเป็นเรื่องของหลักการและพวกเขาไม่เต็มใจที่จะรับสัจธรรมที่ถูกประทานมาในอีกนัยๆ นี่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับชาวยิว ภายใต้อิทธิพลของประเพณีทางประวัติศาสตร์ ชาวยิวเริ่มเชื่อว่าใครก็ตามที่เป็นพวกของตนคือผู้อยู่ในหนทางที่เที่ยงตรง และใครที่ไม่ใช่ยิวนั้นเป็นผู้หลงผิด แม้ในปัจจุบัน พวกเขาก็ก้มไปว่าสัจธรรมเป็นอะไรบางอย่างที่มาจากพระเจ้า ไม่ได้มาจากบุคคลหรือชุมชนหนึ่ง ถึงแม้พวกเขาเป็นผู้นับถือศาสนาที่มาจากพระเจ้า แต่ในความเป็นจริงแล้ว ชุมชนของพวกเขาถือเป็นที่สุด ในขณะที่พระเจ้าผลักไปอยู่ในระดับรอง ความนึกคิดเช่นนี้เองที่ทำให้พวกเขามีมานับตั้งแต่นั้นไม่สามารถมองเห็นความดีใดนอกความเป็นพี่น้องกันของพวกเขา แม้จะได้เห็นสัญญาณและเหตุผลที่ชัดเจนแล้ว พวกเขาก็ยังสงสัยถึงความเชื่อถือได้ของคนนอกและยังคงคัดค้านการเรียกร้องของสัจธรรมที่มาจากภายนอก ในการเชื่อฟังมาตรฐานเท็จของพวกเขาเองที่พวกเขาพยายามยับยั้งการเรียกร้องของสัจธรรม

พวกเขาไม่ลังเลที่จะใช้วิธีการที่ไม่เป็นธรรมในการใช้ชีวิตที่ไม่เป็นธรรมเพื่อขัดขวางกิจกรรมของผู้เผยแผ่สั่งสอน พวกเขาใช้แม้กระทั่งการแพร่โฆษณาชวนเชื่ออันเป็นเท็จเพื่อสร้างความสงสัยในความน่าเชื่อถือของเขา ในการต่อต้านคำบัญชาของพระเจ้า พวกเขาใช้สองมาตรฐานในการตัดสินพฤติกรรมที่แยกจากกัน มาตรฐานหนึ่งสำหรับคนในสังคมของพวกเขาและอีกมาตรฐานหนึ่งสำหรับคนภายนอก

75 ในหมู่ชาวกัศมีร์นั้นมีคนหนึ่งที่หากเจ้าฝากสมบัติสัก กองหนึ่งไว้กับเขา เขาจะคืนให้เจ้าครบถ้วน แต่ในหมู่ พวกเขาก็มีบางคนที่หากเจ้าฝากเขาไว้แม้เพียงหนึ่งดีนาร์ เขาจะไม่คืนมันแก่เจ้าเช่นกันเว้นแต่เจ้าจะยื่นผ้าทวงเขา อยู่ พวกเขาให้เหตุผลถึงพฤติกรรมอันเลวทรามของพวกเขา “เราไม่ต้องรับผิดชอบในพฤติกรรมของเราต่อผู้ไม่รู้หนังสือ” แท้จริง พวกเขากล่าวเท็จต่อพระเจ้าทั้งๆที่ พวกเขารู้ดีอยู่” 76 พระเจ้าทรงรักบรรดาผู้ปฏิบัติตามสัญญา ของพวกเขาและเกรงกลัวพระองค์ พระเจ้าทรงรักบรรดาผู้ สำนวมนคน⁷

﴿ وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِنطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بدينارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمَّتْ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾﴾

⁷ การถูกเลือกให้เป็นผู้นำเสนอศาสนาของพระองค์เป็นความจำเริญอันพิเศษอย่างหนึ่งของพระเจ้า การเลือกให้ทำหน้าที่นี้มีใต้อาศัยว่าใครเป็นคนมาจากชุมชนใด ผู้ได้รับเกียรตินี้คือผู้ที่พระเจ้าเลือก เพราะคุณงามความดีทางจิตวิญญาณของเขา แพร่เจ้าชอบผู้มีความผูกพันกับพระองค์และผู้เกรงกลัวพระองค์จนพระองค์เป็นผู้เฝ้าดูเขาและเป็นพระเจ้าของเขาในความหมายที่แท้จริง ความจริงแล้วเมื่อผู้ศรัทธาเข้าไปทำสัญญากับพระผู้สร้างของเขาแล้ว เขาไม่สามารถถลึงออกไปได้

บ่าวที่ถูกคัดเลือกของพระเจ้าคือบรรดาผู้ทำตามความไว้วางใจของพวกเขาและไม่ทำลายสัญญา คนเช่นนี้แหละที่ได้รับความจำเริญจากพระเจ้า ในทางตรงข้าม บรรดาผู้ที่สนใจในการปฏิบัติตามความไว้วางใจและเพิกเฉยต่อการรักษาสัญญาคือผู้ที่ไม่มีค่าในสายตาของพระเจ้า พวกเขาจะไม่ได้รับความเมตตาและความจำเริญจากพระเจ้า

77 สำหรับบรรดาผู้แลกเปลี่ยนสัญญาของพระเจ้าและ คำสาบานของพวกเขาคือด้วยราคาเพียงเล็กน้อยนั้น พวกเขาจะไม่มีส่วนใดๆในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ พระเจ้าจะไม่ทรงพูดกับพวกเขา และจะไม่ทรงมองพวกเขาในวัน แห่งการพิพากษา และจะไม่ทำให้พวกเขาสะอาดจาก บาปสำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด⁷

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ
ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلْقَ لَهُمْ فِي
الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ
إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَزَكِّيهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

⁷ เมื่อใครเข้ารับความศรัทธา เขาผู้นั้นได้ทำสัญญาหนึ่งกับพระเจ้าว่าเขาจะเชื่อฟังพระองค์ และสัญญาว่าในการใช้ชีวิตท่ามกลางมนุษย์ เขาจะใช้ชีวิตโดยทำตามสิ่งกฏหมายของพระเจ้ากำหนดไว้ให้ครบถ้วน ชีวิตเช่นนั้นจะเป็นที่ปฏิบัติตามได้ก็โดยผู้ที่สามารถวางตัวเองไว้เหนือประโยชน์ทางโลก ใครที่พร้อมจะมองข้ามสัญญาที่ทำกับพระเจ้าเมื่อใดก็ตามที่ความเดือดร้อนของตัวเองหรือผลประโยชน์ทางโลกของเขาได้รับอันตรายจนยอมแลกเอาโลกนี้แทนโลกหน้าด้วยราคาเพียงเล็กน้อยหรือเมื่อใดก็ตามที่จะต้องเลือกเอาโลกนี้หรือโลกหน้าอย่างหนึ่งอย่างใด เขาจะเลือกเอาโลกนี้ก่อนเสมอ คนที่ให้คุณค่าเพียงเล็กน้อยแก่โลกหน้าสมควรจะได้รับความเมตตาของพระเจ้าในโลกหน้าได้อย่างไร?

78 แท้จริง ในหมู่พวกเขา มีบางคนทีปิดเบือนคัมภีร์โดยการ ตัดลิ้นของพวกเขามาเพื่อทำให้เจ้าคิดว่าสิ่งที่พวกเขาอ่านเป็น ส่วนหนึ่งของคัมภีร์ทั้งๆทีความจริงแล้วมันมิใช่ ส่วนหนึ่งของ คัมภีร์ พวกเขา กล่าวว่ามันมาจากพระเจ้าทั้งๆทีความจริงแล้ว มันมิได้มาจากพระเจ้า พวกเขาโกหกท้งๆทีพวกเขารู้ดีอยู่⁷⁹ ไม่มีใครทีพระเจ้าประทานคัมภีร์และข้อวินัจฉัยและแต่งตั้ง ให้เป็นนบีจะกล่าวแก่ผู้คนว่า “จงเคารพสักการะฉันแทนพระเจ้า” (แต่เขาจะกล่าวว่า) “จงเป็นผู้เคารพสักการะพระเจ้าและปฏิบัติ ตามคำสอนของคัมภีร์ทีพวกเขาอ่านและปราสอนเกิด”⁸⁰ เขาจะไม่สั่งให้สุเจ้ายึดเอาทูตสวรรค์และบรรดานบีเป็น สรรณะของสุเจ้า เป็นไปได้อย่างไรทีเขาจะสั่งสุเจ้าให้เป็นผู้ ปฏิเสธศัจธรรมหลังจากสุเจ้าได้ยอมจำนนต่อพระเจ้าแล้ว

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُنَ أَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنَّبُوءَةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعْلَمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَالِيكَ وَالنَّبِيِّنَ أَرْبَابًا ۗ أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾

⁷⁹ บรรดาผู้ซื่อโลกนี้เพื่อแลกกับโลกหน้าไม่ปฏิเสธศาสนาหรือโลกหน้าเสียทีเดียว แต่พวกเขายังคงมีความผูกพันอยู่กับศาสนา ดังนั้น พวกเขาจะประนีประนอมสภาพของสองบรรยาคาศทีขัดแย้งกันได้อย่างไร? พวกเขาทำในลักษณะคดเคี้ยวอ้อมค้อม นั่นคือ โดยการทำตัวเองว่าอยู่บนคำสอนทีถูกประทานมา ผู้แสวงหาเกียรติและความยิ่งใหญ่ทางโลกปิดเบือนคำสอนของศาสนาของพวกเขาเพื่อให้เหตุผลสนับสนุนวิถีทางโลกของพวกเขา บางครั้งโดยการเปลี่ยนแปลงวณะทีพระเจ้าประทานมาและบางครั้งโดยการอธิบายความหมายผิดๆโดยมีเจตนาทีจะสนับสนุนผลประโยชน์ของตนเองแทนทีจะเปลี่ยนแปลงตัวเอง พวกเขากลับเปลี่ยนคัมภีร์ของพระเจ้าเพื่อทีว่าคำสอนอะไรก็ตามทีไม่สอดคล้องกับชีวิตทีขัดกับศาสนาของพวกเขา อาชญากรรมทีเลวร้ายทีสุดในสายตาของพระเจ้าก็คือการอ้างว่าอะไรบางอย่างทีพระองค์มิได้กล่าวมาจากพระองค์

การยืนยันศัจธรรมของคำสอนใดเป็นการนำบ่าวของพระเจ้าเข้าไปใกล้พระเจ้าของพวกเขา มันทำให้คนรู้สึกรักและเกรงกลัวพระเจ้า ในทางตรงข้าม คำสอนใดทีก่อให้เกิดลัทธิส่วนตัวหรือความเชื่ออื่นใดเพื่อเรื่องนั้นหรือเป็นความเชื่อทีเบี่ยงเบนความรู้สึกดี ๆของมนุษย์ไปสู่อสิ่งใดนอกจากพระเจ้าต้องถูกถือว่าเป็นคำสอนทีวางอยู่บนความเท็จถึงแม้มันจะพูดออกมาด้วยภาษาทางศาสนา ก็ตาม

81 จงนึกถึงเมื่อตอนที่พระเจ้าได้ทำสัญญา กับบรรดานบี ของพระองค์ว่า “ตอนนี้ ฉัน ได้ประทานคัมภีร์และวิญญูญา แก่สุเจ้า แล้ว เมื่อมีศาสนทูตคนหนึ่งมายังสุเจ้าเพื่อ ยืนยัน (คำพูดล่วงหน้าเกี่ยวกับเขาในคัมภีร์ ของพวกเขา)ที่สุเจ้า มีอยู่ สุเจ้าจะต้องเชื่อ เขาและช่วยเหลือเขา” แล้วพระองค์ ทรง กล่าวว่ “สุเจ้ายืนยันและรับผิดชอบต่อ สัญญาที่ทักับ ฉันไหม?” พวกเขา กล่าวว่า “เรายืนยัน” พระองค์จึงตรัสว่า “ดังนั้น จง เป็นพยานและฉันเองจะเป็นพยานกับสุเจ้า ด้วย” 82 ฉะนั้น ผู้ใดก็ตามที่ทำลายสัญญา หลังจากนี้ พวกเขาก็ เป็นผู้ฝ่าฝืน 83 คน เหล่านี้ชวนขวายหาศาสนาอื่นออกไป จาก ศาสนาของพระเจ้ากระนั้นหรือทั้ง ๆที่รู้ดีว่า ทุกสรรพสิ่ง ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ต่างนอนน้อมต่อพระองค์โดย เต็มใจหรือ โดยไม่เต็มใจ?และยังพระองค์ที่ทุกสิ่งจะคืน กลับไป⁷

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِءَ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾ فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾ أَفَغَيَّرَ دِينَ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

⁷ การค้นพบพระเจ้าคือการพบความจริงอันนิรันดร มันคือการเป็นผู้ร่วมเดินทางหรือเพื่อนร่วมทางของจักรวาลทั้งหมด บรรดาผู้พบพระเจ้าในลักษณะนี้จะอยู่เหนือความอคติทุกอย่าง พวกเขายอมรับความจริงในทุกสถานการณ์ ไม่ว่าการเรียกร้องของสัจธรรมจะผ่านมาทาง “นบีชาวอิสราเอล” หรือ “นบีในเชื้อสายอิสมาอีล” แต่บรรดาผู้ใช้ชีวิตในระดับแค่การคิดแต่เรื่องชุมชนยอมรับสัจธรรมได้เมื่อมันมายังพวกเขาจากสมาชิกในชุมชนของเขาเท่านั้น ถ้าพระเจ้าเลือกใครบางคนจากนอกชุมชนของพวกเขาเป็นศาสนทูตของพระองค์ สาส์นที่ศาสนทูตคนนั้นนำมาจะไม่อยู่ในความคิดของพวกเขา แม้หัวใจของพวกเขายืนยันความน่าเชื่อถือของสาส์นนั้นแล้วก็ตาม ถึงแม้ “ผู้ศรัทธา” เช่นนั้นถือว่าตัวเองเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง พวกเขาจะพบว่าชื่อของพวกเขาถูกลบออกไปจากบัญชีรายชื่อของผู้ศรัทธาในโลกหน้า นี่เป็นเพราะพวกเขายอมรับสัจธรรมเฉพาะที่เกี่ยวกับชุมชนของพวกเขามากกว่าเกี่ยวกับพระเจ้า การไม่ยอมรับสาส์นแห่งสัจธรรมที่หัวใจของพวกเขาเองยอมรับก็คือความผิดที่เลวร้ายที่สุดในสายตาของพระเจ้า คนเช่นนี้จะถูกประณามในโลกหน้าและสิ่งถูกสร้างทั้งหมดจะร่วมกันประณามพวกเขาด้วย

84 (ไอ้คนบี) จึงกล่าวเถิดว่า “เราศรัทธาในพระเจ้าและใน คำสอนที่ถูกประทานมายังเราและที่ถูกประทานมายังอิบ รอฮีมและอิสมาอีลและอิสฮากและเยซุบและบรรดาลูกหลานของเขาและในคำสอนที่ถูกประทานมายังโมเสส และเยซัสและนักบวชอื่นๆจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา เรามิได้จำแนกผู้หนึ่งผู้ใดในหมู่พวกเขาและเราเป็นผู้มอบน้อมต่อพระองค์” 85 ผู้ใดแสวงหาศาสนาอื่นออกไปจาก อิสลาม(การยอมจำนนต่อพระเจ้า) มันจะไม่ใช่สิ่งที่ถูกรับ จากเขาและในโลกหน้าเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน 86 เป็นไปได้อย่างไรที่พระเจ้าจะทรงนำทางหมู่ชนที่ไม่ศรัทธา หลังจากที่พวกเขาได้ยอมรับความศรัทธาและหลังจาก ที่พวกเขาได้ยืนยันแล้วว่าศาสนทูตผู้นี้เป็นศาสนทูต จริงและหลังจากที่หลักฐานอันชัดแจ้งได้มายังพวกเขา แล้ว? เพราะพระเจ้าไม่ทรงนำทางหมู่ชนที่ทำความผิด 87 การตอบแทนที่สาสมสำหรับคนพวกนี้คือการสาปแช่งของพระเจ้าและทูดสวรรค์และมนุษย์ชาติทั้งหมด 88 พวก เขาจะตกอยู่ในการสาปแช่งนั้นตลอดไป โทษของพวกเขา จะไม่ได้รับการลดหย่อนและพวกเขาจะไม่ได้รับการผ่อน ปรน 89 เว้นแต่บรรดาผู้สำนึกผิดหลังจากนั้นและปรับปรุง ความประพฤติให้ดีขึ้นแท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ ทรงเมตตาเสมอ 90 แต่สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหลังจากที่พวกเขาได้ศรัทธาแล้ว หลังจากนั้นยังคงดื้อ ปฏิเสธหนักยิ่งขึ้นไปอีก การสำนึกผิดและการขออภัย โทษของพวกเขาจะไม่ถูกรับเพราะพวกเขาเหล่านี้เป็น ผู้หลงผิด 91 แท้จริง ใครก็ตามที่ปฏิเสธและตายในขณะที่ ที่ยังเป็นผู้ปฏิเสธจะไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือ ถึงแม้ว่า เขาจะทำให้โลกนี้เต็มไปด้วยด้วยทองคำเพื่อนำมาไถ่โทษ สำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด และสำหรับพวกเขาจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ⁷

قُلْ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا مِن قَبْلِهِمْ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٥﴾ وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿٨٦﴾ كَيْفَ يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمٰنِهِمْ وَشٰهَدُوا أَنَ الرَّسُولَ حَقًّا وَجَآءَهُمُ الْبَيِّنٰتُ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ﴿٨٧﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمُ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰئِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٨﴾ خٰلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمٰنِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّن نُّقَبِّلَ تَوْبَتَهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّآلُونَ ﴿٩١﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَرًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِّلٌۢمٌ ۗ أُولَٰئِكَ دَهَبَآ وَلَوْ أَفْتَدَىٰ بِمَهٗ أُولَٰئِكَ لَّهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّصِيرِينَ ﴿٩٢﴾

⁷ การไม่ยอมรับศรัทธาใดๆที่มาจากนอกชุมชนของพวกเขาดูเหมือนเป็นการรักษาความศรัทธาของพวกเขาไว้ แต่ในความเป็นจริงแล้ว มันทำลายการศรัทธาของพวกเขาต่างหาก ►

92 สูเจ้าจะไม่อาจบรรลุถึงคุณธรรมได้จนกว่า สูเจ้าจะให้สิ่งที่ สูเจ้ารักแท้จริง พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สูเจ้าใช้จ่าย 93 อาหาร ทั้งหมด เป็นที่อนุมัติสำหรับลูกหลานของอิสรออิล ยกเว้นแต่ สิ่งที่อิสรออิลห้ามแก่ตัวเอง ก่อนที่เตารอตจะถูกประทาน ลงมา จงกล่าว แก่พวกเขาเถิดว่า “จงนำเตารอตมาและจง อ่านมันถ้าหากพวกท่านพูดจริง 94 ดังนั้น หลังจากนี้ ถ้าหาก ผู้ใดอ้างถึงพระเจ้าอย่าง ผิดๆ พวกเขาเหล่านั้นก็เป็นผู้ลวงละเมิด” 95 จงกล่าวเถิด “พระเจ้าทรงตรัสจริง ดังนั้น จงปฏิบัติตามแนว ทางของอิบรอฮีมผู้เที่ยงธรรม และเขามีได้อยู่ในหมู่ผู้เคารพกราบ ไหว้รูปปั้น”96 แท้จริง บ้านหลังแรกที่ถูก สร้างขึ้นสำหรับมนุษย์ นั่นคือที่บักกะฮฺ(มิก กะฮฺ) มันเป็นสถานที่ที่ได้รับคามจำเริญ และ เป็นที่มาแห่งทางนำสำหรับประชาชาติ ทั้งหลาย 97 ในนั้นมี สัญลักษณ์ต่างๆที่ชัดเจนแจ่ม มีสถานที่ยืนของอิบรอฮีม ผู้ใดเข้าไป ในนั้น ย่อมปลอดภัย การไปทำพิธีฮัจญ์ยังบ้านหลัง นี้เป็นสิทธิ์ของ พระเจ้าสำหรับคนที่มีความ สามารถจะไปได้ และผู้ใดปฏิเสธ จงรู้เถิด ว่า พระเจ้าไม่ทรงต้องการสิ่งใดๆจากใครทั้ง หมด⁷

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا
 تُحِبُّونَ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ
 اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٢﴾ * كُلُّ الطَّعَامِ
 كَانَ حِلًّا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ
 إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ
 تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ ۗ قُلْ فَاتَّبِعُوا بِالْتَّوْرَةِ
 فَاتَّبَعُوا ۚ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٣﴾ فَمِنْ
 أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾ قُلْ
 صَدَقَ اللَّهُ ۗ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
 وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾ إِنَّ أَوَّلَ
 بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا
 وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٦﴾ فِيهِ ءَايَاتٌ
 بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ ۖ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ
 ءَامِنًا ۗ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ
 مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ
 فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّي عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾

ผู้ศรัทธาที่แท้จริงของพระเจ้าดำเนินชีวิตตามสิ่งที่พระเจ้าประทานมาอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่ว่าใครที่จำกัดตัวเองอยู่กับการบูชาตัวเองและบูชาชุมชนจะถูกปิดกั้นหนทางทั้งหมดที่จะไปสู่ความจำเริญของพระเจ้าเข้าไปหาเขา หลังจากไม่ได้รับสิ่งที่พระเจ้าประทานมาแล้ว จะมีอะไรที่รักษาความศรัทธาของเขาไว้?

⁷ ตามกฎหมายทางศาสนาที่ชาวยิวคิดขึ้นมาเอง การกินเนื้อออฐและเนื้อกระต่ายเป็นสิ่งต้องห้าม ในขณะที่อิสลามอนุญาตให้กิน ดังนั้น ชาวยิวจะถามว่าถ้าอิสลามเป็นศาสนาที่ถูกประทานมาจากพระเจ้า ทำไมสิ่งที่อนุมัติและสิ่งต้องห้ามในอิสลามจึงแตกต่างจากสิ่งที่ถูกกำหนดไว้ในศาสนาที่พระเจ้าประทานมาก่อนหน้านี้ ในทำนองเดียวกัน พวกเขาจะถามว่าเป็นไปได้อย่างไรที่ศาสนาของพระเจ้าจะสั่งให้กัฮฺบะฮฺเป็นทิศทางที่หันไปในเวลาหมาซแทนบัยตุลมักดิส(เยรูซาเล็ม)ซึ่งยังคงเป็นทิศทางสำหรับการมาซในคำสอนของบรรดานบีทั้งหมดมาจนถึงตอนนั้น ความจริงแล้ว พวกเขาไม่ยอมเชื่อว่าพระเจ้าสามารถประทานศาสนาที่มีคำสั่งให้หันหน้าไปทางกัฮฺบะฮฺในเวลาหมาซได้

98 จงกล่าวเถิด “ชาวคัมภีร์ทั้งหลาย ไฉนพวกท่านจึงปฏิเสธสิ่งที่พระเจ้าประทานมาในเมื่อพระเจ้าทรงเฝ้ามองสิ่งที่พวกท่านกำลังกระทำอยู่?” 99 จงกล่าวเถิด “ชาวคัมภีร์ทั้งหลาย ไฉนพวกท่านจึงกีดกันผู้ศรัทธาจากทางของพระเจ้าและหวังจะให้เขาปฏิบัติ ตามแนวทางที่คิดเคี้ยว ทั้งๆที่พวกท่านเองก็เห็นอยู่? พระเจ้าจะไม่ทรงเฉยเมยต่อสิ่งที่พวกท่านกระทำ”⁷

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا
تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ
تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَن ءَامَنَ
تَبِعُونَهَا عَوَاجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ ۗ وَمَا اللَّهُ
بِغَفِيلٍ ﴿٩٩﴾ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٠٠﴾

⁷ เมื่อการเรียกร้องของสังฆกรรมมาในสภาพที่บริสุทธิ์ ผลประโยชน์ของบรรดาผู้พยายามทำให้คนอื่นเชื่อมั่นว่าศาสนาตามแบบของพวกเขาที่พระเจ้าประทานมากำลังตกอยู่ในอันตราย คนที่รับใช้ผลประโยชน์ของตัวเองจึงต่อต้านศาสนานวัตกรรมใหม่โดยอ้างข้อโต้แย้งต่างๆที่วางพื้นฐานอยู่บนความเท็จเพื่อหันเหคนอื่นไปจากศาสน์ที่ถูกต้อง ในศาสนาตามความชอบของพวกเขาเองนั้น พื้นฐานของความศรัทธาไม่ได้เป็นสิ่งสำคัญ แต่โดยการให้ความสำคัญแก่ปัญหาหมยหมยในเรื่องของศาสนา จุดสูงสุดของคุณธรรมคือการยึดตามรูปแบบทางศาสนาที่มนุษย์สร้างขึ้นมา ตัวอย่างเช่น พวกเขาจะไม่กินเนื้อกระต่ายโดยกล่าวว่านักบุญของพวกเขาไม่กินถึงแม้พร้อมกับข้ออ้างนี้พวกเขาได้ทำให้สิ่งต้องห้ามหลายอย่างเป็นที่อนุมัติ พวกเขาถือว่าเรื่องการหันหน้าไปยังบัยตุลมักดิศให้ถูกต้องเหมือนกับเข้มทิศเป็นสิ่งสำคัญที่สุด แต่พวกเขาจะไม่สนใจในการปฏิบัติสิ่งที่พระเจ้าสั่งให้ทำทุกวัน อย่างไรก็ตาม คุณธรรมให้ความสำคัญแก่การเสียสละ มิใช่แค่เพียงการเลือกรูปแบบปฏิบัติทางศาสนา บ่าวที่แท้จริงของพระเจ้าคือผู้ที่ให้ความรักแก่พระเจ้าและไม่มีสิ่งใดเป็นที่รักสำหรับเขามากไปกว่าพระเจ้า เขาพร้อมที่จะยอมสูญเสียอภิสิทธิ์ของเขาโดยการยอมรับสังฆกรรม เขาพร้อมที่จะใช้จ่ายทรัพย์สินของเขาเพื่อแนวทางของพระเจ้า ใครที่พร้อมจะเสียสละสิ่งที่เขาต้องการมากที่สุดจะถูกนับอยู่ในบรรดาผู้มีคุณงามความดีและถูกถือว่าเป็นผู้เคารพสักการะพระเจ้าในสายตาของพระเจ้า

100 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ถ้าสุเจ้าเชื่อฟัง
ปฏิบัติตามชาวคัมภีร์ บางคน พวกเขาจะ
หันสุเจ้าจากการศรัทธาไปสู่การปฏิเสธ
101 และสุเจ้าจะหันไปสู่การปฏิเสธได้
อย่างไรในเมื่อสิ่งที่ พระเจ้าประทานมาได้ถูก
อ่านแก่สุเจ้าแล้วและศาสนทูตของ พระองค์
ก็อยู่ในหมู่สุเจ้า? ผู้ใดยึดมั่นในพระเจ้า ตั้ง
นั้น เขา ได้ถูกนำสุหนทางที่เที่ยงตรงอย่าง
แน่นอน 102 บรรดาผู้ศรัทธา เอ๋ย จงเกรง
กลัวพระเจ้าด้วยการสังวรตนต่อพระองค์
และจง อย่าตายเว้นแต่สุเจ้าจะอยู่ในสภาพ
นอนน้อมยอมตนต่อพระองค์⁷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيضًا
مِّنَ الَّذِينَ ءَاثَرُوا كَتَبَ بِرُدُّكُمْ بَعْدَ
إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ﴿١٠١﴾ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ
وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ءَايَاتُ اللَّهِ
وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۗ وَمَنْ يَعْتَصِمِ بِاللَّهِ
فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٠٢﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ
تُقَاتِهِ ۖ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ

⁷ โลกนี้เป็นสถานที่แห่งการทดสอบ ในโลกนี้ มนุษย์ตกอยู่ในการล่อลวงของซาตานตลอดเวลา ดังนั้น จึงมีความเป็นไปได้เสมอที่ซาตานจะประสบความสำเร็จในการหันมนุษย์คนหนึ่งคนใดออกจากความศรัทธาไปสู่การปฏิเสธศรัทธา ดังนั้น ในขณะที่อยู่ในสภาพนี้ การไม่มีความศรัทธาที่ถูกต้องเมื่อถึงเวลาที่เราจะจากโลกนี้ไป เราจะไม่สามารถแก้ไขความศรัทธาของเราได้อีก นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมมนุษย์จึงต้องระวังเรื่องนี้ เขาต้องเป็นผู้รักษาตัวของเขาเอง

สิ่งสำคัญจริงๆ ของศาสนา คือ ความเกรงกลัวพระเจ้า (ตักวา) นั่นคือ การรักษาความรู้สึกว่าตัวเองต้องไปตอบคำถามต่อพระเจ้าในสิ่งที่ตัวเองได้ทำไว้โดยไม่สิ้นแคลอนจนกระทั่งถึงวันตาย นี่คือหนทางที่ถูกต้องและเที่ยงตรง การออกไปจากหนทางนี้เกิดขึ้นเมื่อมีบางส่วนของศาสนาถูกแก้ไขเพื่อที่จะเปลี่ยนการจัดลำดับสิ่งสำคัญ นั่นคือ สิ่งสำคัญถูกย้ายไปอยู่ในลำดับรองและเรื่องรองถูกจัดมาวางไว้เป็นสิ่งสำคัญอันดับแรก การเบี่ยงเบนเช่นนี้เกิดขึ้นเมื่อเรื่องรองถูกถือว่าเป็นส่วนสำคัญของศาสนา และถูกย้ายในลักษณะที่จะต้องถูกรักษาไว้เพื่อความเกรงกลัวพระเจ้าและเป็นห่วงเรื่องโลกหน้า เมื่อใดก็ตามที่มีการเปลี่ยนแปลงเช่นนี้เกิดขึ้นในศาสนา มันจะมีผลทำให้เกิดความไม่ลงรอยกันซึ่งนำไปสู่ความขัดแย้งอย่างเอาจริงเอาจัง คนกลุ่มหนึ่งเน้นเรื่องที่เป็นรองและอีกกลุ่มก็เน้นถึงอีกเรื่องหนึ่งที่เป็นเรื่องรอง นี่เองที่ทำให้สังคมแตกออกเป็นฝักฝ่ายต่าง ๆ มากมาย ในขณะที่ทัศนะที่เกิดขึ้นจากความเกรงกลัวพระเจ้านั้นเน้นถึงเจตนาทั้งหมดให้อยู่ที่พระเจ้าแต่เพียงอย่างเดียว เพราะถ้าไม่มีความกลัวเช่นนี้ มันจะมีการพูดแต่เรื่องปลื้ลย่อยหยุมหยิม เมื่อเรื่องเปลือกนอกได้รับความสำคัญ ผลที่ตามมาก็คือความไม่เป็นเอกภาพ และนี่เป็นสิ่งที่นำความชั่วที่ผลักดันมนุษย์มาสู่ขอบขุมนรก ดังนั้น ความแตกแยกในกลุ่มต้องถูกกำจัดออกไปให้ได้ เพราะมันจะนำไปสู่ความหายนะทั้งในโลกนี้และในโลกหน้า มันต้องยอมรับว่าเมื่อมีการตอกย้ำถึงความสำคัญของการตักวาเท่านั้นที่จะทำให้ความเป็นเอกภาพเกิดขึ้นตามมา

103 สู้เจ้าจงยึดสายเชือกของพระเจ้าให้มั่น และอย่าให้ สิ่งใดมาทำให้สู้เจ้าแตกแยกกัน จงระลึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้า ที่มีต่อสู้เจ้าเมื่อสู้เจ้าต่างเป็นศัตรูกัน แล้ว พระองค์ได้สมานหัวใจของสู้เจ้าเข้าด้วยกัน ในความรัก แล้วสู้เจ้าได้มาเป็นพี่น้องกัน ด้วยความโปรดปรานของ พระองค์ สู้เจ้า เคยอยู่บนปากหลุมของไฟและพระองค์ ได้ ทรงช่วยสู้เจ้าให้พ้นจากมัน ดังนั้น พระเจ้า ได้ทำให้ สัญญาณของพระองค์เป็นที่ชัดเจน แก่สู้เจ้าเพื่อสู้เจ้าจะ ได้พบทางนำ⁷

104 จงให้มีคนกลุ่มหนึ่งในหมู่สู้เจ้าทำหน้าที่ เชิญชวนคนอื่น ๆ ไปสู่อุบัติและกำชับกัน ในเรื่องความถูกต้องและห้ามปรามกันใน เรื่องชั่วช้า เลวทราม พวกเขาเหล่านี้แหละ คือผู้ที่ได้รับความสำเร็จ⁷

وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾ وَتَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾

⁷ ก่อนอิสลามมา ในเมืองมะดีนะฮ์มีคนสองเผ่าอาศัยอยู่ นั่นคือ เผ่าเอาสุและคอซรอญ์ ทั้งสองเผ่า เป็นชาวอาหรับทำสงครามกันมาอย่างต่อเนื่อง การโจมตีและการตอบโต้กันไปมาทำให้ทั้งสองเผ่า อ่อนแอ เมื่อคนในสองเผ่านี้รับอิสลาม ความเป็นศัตรูของคนทั้งสองเผ่าได้สิ้นสุดลงและกลายเป็น เหมือนพี่น้องกัน เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็คือใครที่ปฏิเสธสังฆกรรมก็เป็นผู้ศรัทธาตัวเอง ในขณะที่ผู้ศรัทธา ให้ความจงรักภักดีต่อพระเจ้าเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น ในสังคมที่หลายคนมีความศรัทธาในตัวเองหรือ ศรัทธาในกลุ่ม การจงรักภักดีต่อสิ่งที่ตัวเองศรัทธาย่อมเกิดขึ้น ผลที่ตามมาก็คือความขัดแย้งและ ความแตกแยก ในทางตรงข้าม สังคมที่สมาชิกทั้งหมดค้อมคารวะให้แก่พระเจ้าองค์เดียว ทุกคนจะ หันทางจุดเดียว ทุกคนถูกผูกมัดด้วยเชือกเส้นเดียวที่เหมือนกัน ความขัดแย้งและการต่อสู้จะหมดไป ⁷ คำบัญชาในในด้านหนึ่งเกี่ยวกับคนทั่วไป และในอีกด้านหนึ่งเกี่ยวกับปัญญาชนและคนมีการศึกษา คนมีการศึกษาต้องใช้ความพยายามในการกำชับกันในเรื่องความดีและห้ามปรามสิ่งผิดในสังคม พวกเขาต้องรู้ว่าถ้าเขาต้องการปฏิรูปสังคม เขาต้องเป็นห่วงเป็นใยสภาพของคนผู้คนอย่างต่อเนื่อง พวกเขาต้องส่งเสริมทุกคนให้ปฏิบัติตามแนวทางแห่งความดีและขัดขวางหนทางของความชั่ว

อย่างไรก็ตาม การที่จะได้รับความสำเร็จ ผู้คนในสังคมต้องยอมจำนนด้วย พวกเขาต้องเต็มใจที่จะ ฟังผู้อาวุโสและให้ความเคารพพวกเขา ปฏิบัติตามที่ผู้อาวุโสแนะนำและหยุดตรงที่ผู้อาวุโสบอกให้ หยุด นั่นคือการยอมฟังผู้ปฏิบัติทางศาสนาของพวกเขา ความสำเร็จของประชาคมมุสลิมจึงขึ้นอยู่กับ ทำที่ของผู้อาวุโสทางศาสนาและทำที่ของคนในสังคม บรรยากาศของการฟังและการเชื่อฟังนี้เองที่ สังคมสามารถได้รับการปฏิบัติ ทำให้เชื่อมั่นว่าจะได้รับความสำเร็จทั้งในโลกนี้และในโลกหน้า กล่าว สั้นๆก็คือ ผู้อาวุโสที่ได้รับแรงจูงใจจากวิญญูณทางศาสนาที่ถูกต้องจะต้องไม่ปิดความรับผิดชอบ ของตนที่มีต่อสังคมของตนจากการกำชับผู้คนในเรื่องการทำดีและห้ามปรามความชั่ว

105 และจงอย่าเป็นเหมือนกับบรรดาผู้
แตกแยกกันและขัดแย้ง กันหลังจากที่หลัก
ฐานต่าง ๆ ได้มายังพวกเขาแล้ว สำหรับพวก
เขาเหล่านั้นคือการลงโทษอันมหันต์ 106 ใน
วันนั้น ใบหน้าของ บางคนจะผ่องแผ้วและ
ใบหน้าของบางคนจะหมองคล้ำ สำหรับ
บรรดาผู้ที่ใบหน้าหมองคล้ำนั้น พวกเขาจะ
ถูกถามว่า “สุเจ้า ปฏิเสธหลังจากที่ได้รับ
ความศรัทธาแล้วกระนั้นหรือ? ดังนั้น จง
ลืมนการลงโทษจากการที่สุเจ้าได้ปฏิเสธ”
107 สำหรับบรรดา ผู้ที่ใบหน้าของพวกเข
ผ่องแผ้วนั้น พวกเขาอยู่ในความเมตตา
ของพระเจ้าตลอดกาล 108 เหล่านี้คือสิ่งที่
พระเจ้าประทานมา เราได้สาธยายมันแก่
เจ้าด้วยความจริง พระเจ้าไม่ทรงปรารถนา
ความอธรรมต่อชาวโลกทั้งมวล 109 สรรพสิ่ง
ทั้งปวงในชั้นฟ้า ทั้งหลายและแผ่นดินเป็น
ของพระเจ้า และยังพระเจ้าที่ทุกสิ่งจะ กลับ
ไป

110 สุเจ้าเป็นหมูชนที่ดีที่สุดที่ได้ถูกนำ
ออกมาเพื่อ (ความดีของ) มนุษยชาติ สุเจ้า
กำชับกันในเรื่องความดีและห้ามปรามความ
ชั่ว และสุเจ้าศรัทธาในพระเจ้า ถ้าหาก
บรรดาชาวคัมภีร์ศรัทธาด้วย แน่نون มัน
จะเป็นการดีสำหรับพวกเขา ถึงแม้ว่าในหมู
พวกเขา มีผู้ศรัทธาบางคนแต่ส่วนใหญ่ของ
พวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน ⁿ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا
مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ
هُم عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ
وُجُوهُهُمُ وَتَسْوَدُّ وُجُوهُهُ فَأَمَّا الَّذِينَ
اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمُ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٧﴾
وَأَمَّا الَّذِينَ اَبْيَضَّتْ وُجُوهُهُمُ فِى رَحْمَةِ
اللّٰهِ هُمْ فِىهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٨﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ
اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللّٰهُ يُرِيدُ
ظُلْمًا لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٩﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِى
السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُوْر ﴿١١٠﴾ كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ
لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوْفِ وَتَنْهَوْنَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُوْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَلَوْ اءَامَنَ
اَهْلُ الْكِتٰبِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ مِّنْهُمْ
الْمُؤْمِنُوْنَ وَاَكْثَرُهُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿١١١﴾

ⁿ ผลดีจากการที่บรรดาปัญญาชนมีวิญญานนี้ก็คือพวกเขาจะยังให้ความสนใจในเรื่องความดีต่อไป
นั่นคือ เรื่องพื้นฐานของศาสนา พวกเขาจะไม่เวลามากเกินไปเรื่องปลีกย่อยหยาบหยาบของศาสนา
คนที่ป่าวประกาศความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าและผู้บอกข่าวดีไม่มีเวลาที่จะมาสูญเสียความสามารถ
ของตนเองไปกับเรื่องที่ไม่สำคัญ ด้วยเหตุนี้ หน้าที่ในการส่งเสริมผู้คนให้ดำเนินชีวิตบนความดีและ
ห้ามปรามความชั่วจะทำให้พวกเขาหาทางแก้ปัญหาที่แท้จริง การอวดคารมกันเรื่องปัญหาที่สมมติ
กันขึ้นมาจึงไม่มีความหมายและเป็นการสิ้นเปลืองเวลาสำหรับพวกเขา เมื่อมีความตั้งใจที่จะเชื่อฟัง
ผู้อาวุโสทางศาสนาที่มีเจตนาดี ผู้คนก็จะปลอดภัยจากความขัดแย้งและความแตกแยก การยอมฟังผู้
รู้ทำให้ผู้คนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความเป็นเอกภาพจะกลายเป็นลักษณะของบรรดาผู้ศรัทธาและ
เอกภาพที่ปราศจากข้อสงสัยคือความยิ่งใหญ่ที่สุดของอำนาจทั้งหมดในโลกนี้

111 อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่อาจทำร้าย
 สู้เจ้าได้ ถ้า พวกเขาต่อสู้สู้เจ้า พวกเขาจะ
 หินหลังให้สู้เจ้าและพวกเขา จะไม่ได้รับความ
 ความช่วยเหลือ ¹¹² พวกเขาได้รับความ
 อภัยทุกหนทุกแห่งไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน เว้น
 เสียแต่ว่า พวกเขาทำสัญญากับพระเจ้าหรือ
 กับคนอื่น พวกเขา ได้ทำให้พระเจ้าทรงกริ้ว
 ดังนั้น พวกเขาจึงได้รับความ ต่ำต้อย นั้น
 เป็นเพราะพวกเขาปฏิเสธสัญญาทั้งหมด
 ของพระเจ้าและข่านบีของพระองค์โดยไม่
 เป็นธรรม นั้น เป็นเพราะพวกเขาต้อตั้งและ
 ละเมิดเสมอⁿ

لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذَىٰ ۖ وَإِنْ
 يُقَاتِلُوكُمْ يُؤَلُّوكُمُ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا
 يُنصَرُونَ ﴿١١١﴾ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ
 أَيْنَ مَا ثَقَفُوا إِلَّا يَجْبِلِ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلٍ
 مِنَ النَّاسِ وَبَاءُ وَبَغَضٍ مِنَ اللَّهِ
 وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ۚ ذَٰلِكَ
 بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِعَايَتِ اللَّهِ
 وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۚ ذَٰلِكَ بِمَا
 عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٢﴾

ⁿ พระเจ้าได้ส่งศาสนาของพระองค์ในรูปแบบดั้งเดิมมาทางนบีมุฮัมมัด ตอนนี้ มุสลิมได้ทำหน้าที่
 นำทางผู้คนไปสู่ศาสนาแห่งการยอมจำนนต่อพระเจ้าอย่างถูกต้องแล้ว การมีบทบาทในหน้าที่นี้
 ต้องการให้พวกเขาเป็นผู้ศรัทธาในพระเจ้าอย่างแท้จริง มันทำให้พวกเขาทำซ้ำกันให้โลกทำความ
 ดีและบอกมนุษยชาติว่าอะไรเป็นความชั่วในสายตาของพระเจ้า เนื่องจากนี้เป็นภารกิจที่พระเจ้า
 ได้มอบหมายให้ ดังนั้น พระองค์จึงได้ประกันว่าจะให้ความช่วยเหลือทูตของพระองค์ให้ข้ามพ้น
 อุปสรรคในการทำหน้าที่นี้ บรรดาผู้ออกมาปฏิบัติภารกิจของพระเจ้าจะได้รับสัญญาจากพระองค์ว่า
 ผู้ต่อต้านของพวกเขาจะไม่สามารถทำอันตรายใดๆต่อพวกเขาได้

113 อย่างไรก็ตาม ชาวคัมภีร์นั้นไม่เหมือนกันทั้งหมด ในหมู่พวกเขามีบางคนที่ยึดมั่นตามพันธะสัญญา พวกเขา อำนวยพระเจ้าของพระเจ้าในยามคำคืนและพวกเขาก็กราบต่อพระองค์ 114 พวกเขาศรัทธาในพระเจ้าและวันสุดท้าย กำชับเรื่องความยุติธรรมและห้ามปรามความชั่วและแข่งขัน กันในการทำความดี พวกเขาเหล่านี้อยู่ในหมู่คนดี 115 และ ความดีอันใดที่พวกเขากระทำจะไม่ถูกปฏิเสธ(การได้รับ รางวัลตอบแทน) เพราะพระเจ้าทรงรอบรู้ดีถึงผู้สำรวจตนจากความชั่ว^๗

﴿ لَيْسُوا سَوَاءً ۗ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ ۗ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾ وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَن يُكْفَرُوهُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾ ﴾

^๗ นี่เป็นการอ้างถึงความประพฤติของชาวคัมภีร์(ผู้ศรัทธาในคัมภีร์ที่ถูกประทานมาก่อนหน้านี้) ตลอดจนการรับรู้และการยอมรับสังขธรรมของพระเจ้าที่ประกาศออกจากปากของนบีคนสุดท้ายของพวกเขาด้วยการยอมจำนนอย่างสิ้นเชิง ตอนนั้น ในด้านหนึ่งมีศาสนาของโมเสสที่เต็มไปด้วยคำบอกเล่าถึงประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่และประเพณีอันศักดิ์สิทธิ์ ในอีกด้านหนึ่ง มีศาสนาของนบีมุฮัมมัดที่ยังคงต้องอาศัยพลังของเหตุผล ความยิ่งใหญ่ทางประวัติศาสตร์และความศักดิ์สิทธิ์ของประเพณีมาสนับสนุน ความแตกต่างระหว่างศาสนาของโมเสสและศาสนาของนบีมุฮัมมัดเวลานั้นดูเหมือนเป็นอุปสรรคอันยิ่งใหญ่ที่สุดที่จะยอมรับศาสนาที่มาทีหลัง แต่อุปสรรคนี้ก็ถูกข้ามไปได้อย่างประสบความสำเร็จและศาสนาของนบีมุฮัมมัดก็ได้รับการต้อนรับ

116 สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้นสมบัติและลูกๆของพวกเขา จะไม่ช่วยอะไรพวกเขาให้พ้นจากพระเจ้าได้เลย พวกเขา เหล่านี้เป็นสหายของไฟนรกและพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้น¹¹⁷ อะไรก็ตามที่พวกเขาได้จ่ายไปในชีวิตโลกนี้เปรียบเหมือน กับลมที่นำความเย็นจัดมากระหน่ำทำลายพืชผลของผู้ที่ไม่เป็นธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง พระเจ้าไม่ได้ทรงอธรรมต่อ พวกเขา แต่พวกเขาต่างหากที่อธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง¹¹⁷

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ
 أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
 وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾ مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي
 هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ
 فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا
 أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتَهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ
 وَلَكِنْ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾

¹¹⁷ ความรักทรัพย์สินและลูกๆได้กลายเป็นอุปสรรคต่อการยอมรับศาสนาที่มีแต่เรื่องความเสียสละทุกอย่าง การนับถือศาสนาของพระเจ้ามิใช่เรื่องของการสร้างทำเป็นคนดีมีศีลธรรมในสายตาของประชาชน เช่นเดียวกับลมเย็นที่พัดกระโชกทำลายพืชผลที่รอเก็บเกี่ยวฉนั้นใด ลมพายุแห่งวันสุดท้าย (กียามะฮฺ) ก็จะทำลายคุณค่าของงานที่ทำเพื่อไอ้อวดฉนั้นนั้น

ในหมู่ชาวยิวมีบางคนทีเชื่อในนบีหมัมมัด และคนที่เกรงกลัวพระเจ้าเพียงไม่กี่คนนั้นมีค่าในสายตาของพระเจ้ามากกว่าคนที่ไม่ศรัทธาในพระเจ้าจำนวนมากมาย

แต่เพียงแต่จำนวนคนในสังคมที่ก่อตัวขึ้นมาจากเผ่าพันธุ์เดียวในนามของนบียังไม่เพียงพอที่จะได้รับความรอดพ้น สิ่งที่ต้องการจากทุกคนก็คือการที่เขาต้องผูกพันตัวเองโดยทำพันธะสัญญากับพระเจ้า โดย “พันธะสัญญา” หมายถึงการศรัทธา พันธะอันศักดิ์สิทธิ์ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ หากจะกล่าวไปก็คือ การกระทำส่วนบุคคลต่างหากที่จะทำให้ใครคนหนึ่งคนใดได้รับความเมตตาและความจำเริญจากพระเจ้า มิใช่ความสัมพันธ์ทางชุมชน

ความรับผิดชอบทั้งหมดที่ความศรัทธาหมายถึงถูกรวมอยู่ในสัญญา นี้ การนึกถึงพระเจ้าในยามทีอยู่ตามลำพัง การเคารพสักการะพระองค์ การใช้ชีวิตด้วยการนึกถึงโลกหน้า การตักเตือนผู้คนรอบตัวในเรื่องความดี ไม่ส่งเสริมการทำชั่ว ทำงานเพื่อรับใช้แนวทางของพระเจ้าโดยไม่หยุด การงานทั้งหมดนี้คือการทำตามพันธะสัญญาของพระเจ้า บรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามแนวทางนี้คือผู้ซื่อตรงในสายตาของพระเจ้า พระเจ้ารู้ดีถึงการงานของพวกเขาทีพระองค์จะตอบแทนรางวัลให้ตามนั้น และพระองค์จะให้เกียรติอันยิ่งใหญ่แก่พวกเขาในวันแห่งการพิพากษา

118 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าคบคนอื่น จากพวกของสุเจ้า เป็นเพื่อนสนิท เพราะพวกเขาจะไม่ละความพยายามที่จะทำร้ายสุเจ้า^๗ พวกเขาปรารถนาที่จะเห็นสุเจ้าเดือดร้อน ความเกลียดชังของพวกเขาเห็นได้ชัดจากคำพูดที่ออกมาจากปากของพวกเขา แต่สิ่งที่พวกเขาซ่อนไว้นั้นร้ายยิ่งกว่าแท้จริง เราได้ทำให้สัญญาณของสิ่งเหล่านี้เป็นที่ชัดแจ้งแก่สุเจ้าแล้ว สุเจ้าไม่เข้าใจหรือ?^๘

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا بِطٰنَةِ
مِّنْ دُوْنِكُمْ لَا يٰۤاَلُوْنَكُمْ حَبٰلًا وَّ دُوًّا مَّا
عِنْتُمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَآءُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ
وَمَا تُخْفِي ۙ صُدُوْرُهُمْ اَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا
لَكُمْ الْاٰيٰتِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿١١٨﴾

^๗ นี่หมายถึงเฉพาะคนที่ความเป็นศัตรูของพวกเขาเป็นที่ปรากฏชัดแล้วจากพฤติกรรมและคำพูดของพวกเขา (ฎาะบะรียฺ)

^๘ มุสลิมเชื่อในศาสนาที่มาจากพระเจ้าเช่นเดียวกับที่ชาวคัมภีร์ก่อนหน้าได้รับจากนบีของพวกเขา ศาสนาของทั้งสองเป็นหนึ่งเดียวในเรื่องของความจริง แต่ชาวคัมภีร์ได้ต่อต้านบรรดาผู้ศรัทธา เหตุผลก็คือพวกเขาได้สร้างศาสนาตามแบบของพวกเขาขึ้นมาและพวกเขาอ้างว่าศาสนาที่พวกเขาคิดขึ้นเองนี้มาจากบรรดานบีของพวกเขา ศาสนาที่เขาคิดขึ้นมาเองนี้ทำให้พวกเขาได้รับสถานะความเป็นผู้นำของผู้คน ในศาสนาที่แท้จริงของพระเจ้า ความสนใจทั้งหมดยังคงอยู่ที่พระเจ้าในขณะที่ศาสนาตามแบบที่มนุษย์คิดขึ้นมาเองนั้น ความสนใจของผู้คนได้ถูกหันยังผู้ก่อตั้งศาสนาและผู้ให้คำอธิบายศาสนานั้น ผู้นับถือศาสนาแบบหลังนี้ไม่อาจทนรับการเรียกร้องของศาสนาที่แท้จริงได้ เพราะนั่นก็เท่ากับการถอนตัวเองออกไปจากตำแหน่งอันมีเกียรติของพวกเขา ในสถานการณ์เช่นนั้น ผู้ศรัทธาที่แท้จริงต้องละเว้นจากการมีปฏิริยาในทางโลกและยึดมั่นแนวทางแห่งความอดทนและความยำเกรงเท่านั้น ความอดทนคือการยึดมั่นในสัจธรรมทุกสถานการณ์ และความยำเกรง(ตักวา)เป็นเรื่องการนับถือพระเจ้า ไม่มีอะไรอื่นที่เป็นอำนาจเด็ดขาดอย่างเดียว ถ้าผู้ศรัทธาให้ข้อพิสูจน์โดยการรักษาทำที่เป็นบวก ความเป็นศัตรูไม่ว่าจะยิ่งใหญ่อย่างไรก็ไม่สามารถทำอันตรายพวกเขาได้

119 สูเจ้าเองต่างหากที่รักพวกเขา แต่พวกเขาหารักสูเจ้าไม่⁷ ถึงแม้สูเจ้าจะศรัทธาในคัมภีร์ที่ถูกประทานมาทั้งหมดก็ตาม เมื่อพวกเขาพบสูเจ้า พวกเขาจะกล่าวว่า “เราก็คศรัทธา” แต่เมื่อ พวกเขาอยู่ตามลำพัง พวกเขาก็กัตปลายนิ้วด้วยความเคียดแค้นสูเจ้า จึงบอกพวกเขาว่า “จงตายด้วยความเคียดแค้นของพวกเขา ท่านเถิด แท้จริงพระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกเขาท่าน”¹²⁰ เมื่อใดที่สิ่งดี ๆ เกิดขึ้นแก่สูเจ้า พวกเขาจะขมขื่น แต่ถ้าความ ทุกข์อันใดประสบแก่สูเจ้า พวกเขาจะดีใจ ถ้าสูเจ้าอดทนและสำรวมตนจากความชั่ว อุบายของพวกเขาไม่อาจทำร้ายสูเจ้า ได้เลย แท้จริง พระเจ้าทรงเป็นผู้สกัดล้อมสิ่งที่พวกเขากระทำ^๗

هَاتَيْنَاكُمْ أَوْلَاءَ مُحِبُّوهُمْ وَلَا سَخِبُونَكُمْ
وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ
قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمْ
الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا
بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
﴿١١٩﴾ إِنَّ مَسَسَكُمْ حَسَنَةٌ تَسُوهُمْ وَإِنْ
تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ
تَضْرِبُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ
شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

⁷ นี่หมายถึงชาวยิวและชาวคริสเตียนร่วมสมัยในยุคนั้น

^๗ ความรักในหัวใจของบรรดาผู้ศรัทธาที่มีต่อชาวกัมภีร์และการที่ชาวกัมภีร์ไม่มีความรักผู้ศรัทธาอยู่ในหัวใจนั้นแสดงให้เห็นว่าใครที่เป็นผู้ยอมรับสัจธรรมจริงและใครไม่ยอมรับ พระเจ้าเป็นผู้ทรงเมตตาและทรงยุติธรรม พระเจ้าเป็นผู้สร้างและผู้ประทานปัจจัยยังชีพแก่มนุษย์ทั้งหมด ดังนั้น ใครที่พบพระเจ้าในความหมายที่แท้จริงของคำจะเปิดหัวใจของเขาต่อสิ่งถูกสร้างทั้งหมดของพระเจ้า สำหรับคนที่พบพระเจ้า มนุษย์ทั้งหมดเป็นครอบครัวของพระเจ้าอย่างเท่าเทียมกัน ดังนั้น เขาจะเริ่มชอบที่จะให้แก่ทุกคนในสิ่งที่เขาชอบเพื่อตัวเอง แต่บรรดาผู้ที่ยังไม่พบพระเจ้าในความหมายที่แท้จริงของคำ บรรดาผู้ที่ยังไม่ยอมจำนนต่อเจตนารมณ์ของพระเจ้าและผู้ที่มีชีวิตเพียงเพื่อตัวเอง จะถือว่าการมีทุกอย่างสำหรับชีวิตเป็นสิ่งสูงสุดทั้งในระดับส่วนบุคคลและส่วนรวม ความรู้สึกเช่นนี้ทำให้พวกเขาเป็นศัตรูกับใครก็ตามที่ดูว่าจะขัดผลประโยชน์ของพวกเขา ใครที่ไม่เป็นเช่นนั้นก็คือสมาชิกในสังคมของพวกเขา แม้จะศรัทธาในพระเจ้า แต่พวกเขา ก็มักจะมีใจไปว่าพระเจ้าสร้างโลกนี้ขึ้นมาและไม่มีวิทยาศาสตร์ใดๆ จะมีผลในโลกนี้หากพระเจ้าไม่อนุมัติ

121 (โอินบี) จงเอ่ยให้มุสลิมฟังถึงตอนที่เจ้าออกจากบ้าน ของเจ้าแต่เช้าตรู่เพื่อจัดวางกำลังบรรดาผู้ศรัทธาไว้ตาม ที่มั่นต่างๆ สำหรับการสู้รบ พระเจ้าเป็นผู้ทรงไดยินผู้ทรง รอบรู้ 122 เมื่อคนสองกลุ่มในหมู่พวกเจ้ากำลังจะถอยใจ แต่พระเจ้าท่านนั้นเป็นผู้ทรงคุ้มครองพวกเขา ดังนั้น ผู้ศรัทธาต้องไว้วางใจในพระเจ้า 123 ความจริง พระเจ้าได้ทรงช่วยสุเจ้าแล้วที่บะดร์เมื่อสุเจ้ามีกำลังน้อยกว่า ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้าเพื่อที่สุเจ้าจะได้ขอบคุณ 124 (และจงจำ)เมื่อตอนที่เจ้ากล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธา ว่า “ไม่เพียงพอแก่พวกท่านหรือที่พระเจ้าอภิบาลของพวกท่านทรงช่วยพวกท่านด้วยการส่งทูตสวรรค์ลงมาถึงสามพัน?”⁷

وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ
 الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
 عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾ إِذْ هَمَّتْ طَآئِفَتَانِ مِنْكُمْ
 أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا وَعَلَى اللَّهِ
 فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ
 اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ
 لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ تَقُولُ
 لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ
 رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
 مُنْزِلِينَ ﴿١٢٤﴾

⁷ อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาหลังสงครามอุฮุดซึ่งเกิดขึ้นในปีที่สามหลังการฮิจญ์เราะฮ์ ฝายศัตรูมีกำลังพลถึงสามคนในขณะที่มุสลิมที่เป็นฝายป้องกันมีกำลังคนในตอนแรกแค่เพียงจำนวนหนึ่งพันคน เมื่อมุสลิมผู้ตลปะตะและจำนวนสามร้อยคนที่น่าโดยอับดุลลอฮ์ อิบน์อุบัยยียปลิกตัวออกจากกรรร่วมทัพ มุสลิมชาวมะดีนะฮ์จึงรู้สึกขวัญเสีย ดังนั้น ท่านนบีจึงได้เตือนพวกเขาว่าพวกเขาออกมาเพื่อป้องกันตัวเองด้วยความไว้วางใจในพระเจ้ามากกว่าความไว้วางใจในตัวเอง

เนื่องจากความตึงเครียดของสถานการณ์ ถ้าบรรดาผู้ศรัทธาแสดงอะไรบางอย่างที่แสดงให้เห็นถึงความอ่อนแอมา พระเจ้าไม่ปล่อยให้พวกเขาป้องกันตัวเอง พระองค์ได้ส่งผู้ช่วยเหลือพิเศษมาเพิ่มความศรัทธาของพวกเขา ผู้ช่วยเหลือพิเศษของพระเจ้านี้ถูกส่งมายังกลุ่มผู้ศรัทธาทั้งหมดในตอนที่สุดรู้กำลังจะชนะพวกเขาแล้วโดยการใช้ประโยชน์จากความอ่อนแอของมุสลิมและมีโอกาสทุกอย่างที่จะทำให้ฝ่ายมุสลิมได้อย่างสิ้นเชิง แต่ถึงแม้ว่ากำลังจะได้รับชัยชนะ กองทัพฝายศัตรูได้ล่าถอยออกไปจากสนามรบ เหตุการณ์อันน่าทึ่งนี้ในประวัติศาสตร์ทางทหารเกิดขึ้นเพราะผู้ช่วยเหลือพิเศษของพระเจ้าซึ่งทำให้ฝ่ายศัตรูเบนไปทางมักกะฮ์มากกว่ามาทางมะดีนะฮ์(พื้นที่ของมุสลิม) มันเป็นความพ่ายแพ้ของผู้ที่กำลังจะชนะ

125 แน่นนอน ถ้าพวกท่านอดทนและเกรงกลัวพระเจ้า หากพวกเขาโจมตีพวกท่านอย่างรุนแรงพระเจ้าผู้อภิบาล ของพวกท่านจะทรงช่วยพวกท่านด้วยทูตสวรรค์ถึง ห้าพันมาเป็นผู้การบพวกเขา” 126 พระเจ้ามิได้ทำ เช่นนี้เพื่ออื่นใดนอกจากเพื่อเป็นชาวดีแก่สุเจ้าและ เพื่อที่หัวใจของสุเจ้าจะได้สงบ และไม่มีการช่วยเหลือ ใดๆนอกจากที่พระเจ้าผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณเท่านั้น¹²⁷ (พระองค์จะช่วยสุเจ้า) เพื่อที่พระองค์ จะได้ทำลายส่วนหนึ่งของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหรือ ทรงทำให้พวกเขาอับยศและหันกลับไปด้วยความสิ้นหวัง¹²⁸ (โอนี่) เจ้าไม่มีอำนาจใดๆที่จะตัดสินว่าพระเจ้า จะให้อภัยพวกเขาหรือลงโทษพวกเขา พวกเขาเป็นผู้ ทำความผิด¹²⁹ อะไรก็ตามที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และในแผ่นดินเป็นของพระเจ้า พระองค์ทรงอภัยแก่ ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ ทรงประสงค์และพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตา เสมอⁿ

بَلَىٰ ۚ إِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِ ۗ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٦﴾ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَآئِبِينَ ﴿١٢٧﴾ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٨﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

ⁿ ผู้ศรัทธาต้องไม่ขวัญเสียเมื่อขาดกำลังใจคนหรือทรัพยากร เมื่อมีจำนวนน้อย พวกเขาต้องเชื่อมั่นว่าพระเจ้าจะทดแทนสิ่งที่ขาดโดยการส่งทูตสวรรค์มาช่วยพวกเขา เมื่อมีทรัพยากรไม่พอ พวกเขาต้องวางใจในพระเจ้าเพื่อสร้างสถานการณ์ที่จะทดแทนสิ่งที่ขาดไป ความสำเร็จขึ้นอยู่กับความอดทนและความยำเกรงพระเจ้า(ตักวา)มากกว่าทรัพยากรทางวัตถุ บรรดาผู้เกรงกลัวและไว้วางใจจากพระเจ้า อาจได้รับความช่วยเหลือจากพระองค์ในสองทางด้วยกัน ทางแรกคือโดยการทำให้ส่วนหนึ่งของศัตรูสำนึกผิดและยอมจำนนซึ่งทำให้จำนวนของฝ่ายศัตรูลดลง และวิธีการที่สองคือโดยการที่พระองค์สร้างความพ่ายแพ้ให้แก่ฝ่ายศัตรูขึ้นมาทันที ศัตรูบางคนก็หัวใจมีทำที่ยอมรับอยู่บ้าง พระองค์จะเปิดหัวใจของพวกเขาไปสู่ศรัทธา และพวกเขาเหล่านี้จะมารวมกับฝ่ายผู้ศรัทธา โดยวิธีการเช่นนี้ มันจะทำให้กำลังใจของศัตรูอ่อนแอและทำให้ฝ่ายมุสลิมมีความเข้มแข็ง โดยวิธีการที่สอง พระเจ้าให้ความเข้มแข็งและความกล้าหาญแก่บรรดาผู้ศรัทธาและทำให้พวกเขาประสบชัยชนะ

130 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่ากินดอกเบี้ยทบแล้วทบเล่า เป็นทวีคูณและจงเกรงกลัวพระเจ้าเพื่อที่สุเจ้าจะได้รับความสำเร็จ 131 จงป้องกันตัวของสุเจ้าเองให้พ้นจากไฟที่ได้ถูก เตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา 132 และจงเชื่อฟัง ปฏิบัติตามพระเจ้าและศาสนทูตเพื่อที่สุเจ้าจะได้รับความเมตตา 133 และจงแข่งขันกันสู่การภยโทษจากพระผู้อภิบาล ของสุเจ้าและสวนสวรรค์ที่กว้างใหญ่ไพศาลตั้งชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินได้ถูกเตรียมไว้แล้วสำหรับผู้สำรวมตนจากความชั่ว 134 สำหรับผู้ที่ใช้จ่ายทั้งในยามผาสุกและยามผิดเคือง ผู้ที่ สามารถข่มตัวเองได้ในยามโกรธและให้อภัยคนอื่นพระเจ้า ทรงรักผู้กระทำความดีⁿ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا
الرِّبَاَ أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٣١﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي
أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٣٢﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ
وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٣﴾
* وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ
وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ
أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٤﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ
فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَبِيمِ
الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ
مُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٥﴾

ⁿ การเกี่ยวข้องกับดอกเบี้ยคือการบูชาสักการะเงิน คนกินดอกเบี้ยคืออยู่ทุกวันว่าจะทำให้เงินของเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าและสามเท่าได้อย่างไร แต่สิ่งที่เขาควรจะทำอย่างจริงจังนั้นมิใช่การแสวงหาสิ่งที่เป็นวัตถุ แต่คือการเข้าสวรรค์ของเขาในโลกหน้า เขาควรจะกระตือรือร้นที่จะได้รับความเมตตาและความจำเริญจากพระเจ้า แต่มิใช่โดยการเพิ่มความมั่งคั่งทางโลกเพื่อที่จะเป็นหลักประกันให้ตัวเองว่าจะมีชีวิตมั่งคั่งหรือหาในโลกนี้ เกียรติและความสำเร็จไม่มีความสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับสวรรค์ที่ความสุขของมันไม่อาจวัดได้ คนฉลาดคือคนที่แสวงหาสวรรค์ของพระเจ้า การรีบเร่งไปสู่มันหมายถึงการให้ทรัพย์สินของเขามากขึ้นๆเพื่อหนทางของพระเจ้า หนทางไปสู่ความสำเร็จทางโลกก็คือการเพิ่มความมั่งคั่งร่ำรวยของตัวเองในขณะที่หนทางไปสู่ความสำเร็จในโลกหน้าคือการลดความมั่งคั่งของตัวเองลง ถ้าแรงบันดาลใจที่จะเดินบนทางแรกคือความรักเงินตรา แรงบันดาลใจไปสู่สิ่งหลังก็คือความรักพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ ถ้า “ความมั่งคั่ง” ของทางแรกคือกำไรทางโลก “ความมั่งคั่ง” ของหนทางหลังก็คือกำไรของโลกลงมา ตรงไหนที่คนต้องการจะรวยกลัวการขาดทุนทางโลก คนที่มีใจคิดถึงเรื่องจิตวิญญาณจะกลัวการขาดทุนในโลกหน้า

135 และบรรดาผู้ที่เมื่อทำการละเมิดหรือสร้างความอธรรม ต่อตัวของเขาเอง พวกเขาปรึกษากับพระเจ้าแล้วขอการอภัยโทษสำหรับความผิดของพวกเขา - ผู้ใดเล่าจะให้อภัยความผิดทั้ง หลายนอกจากพระเจ้า - และไม่ตั้งต้นทำความผิดต่อไปอีกทั้งๆ ที่รู้

136 การตอบแทนของพวกเขาเหล่านี้คือการอภัยโทษจาก พระผู้อภิบาลของพวกเขาและสวนสวรรค์หลากหลายที่เบื้องล่าง มีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน และพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้น ช่างดี เสียนี้กระไรสำหรับรางวัลของบรรดาผู้กระทำความดี ¹³⁷ แน่นอนก่อนหน้าสูเจ้าฉันเคยมีตัวอย่าง(ของหลายประชาคม)แล้วที่ล้ม สลายไป ดังนั้น จงท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินและดูว่าผลสุดท้ายของพวกที่ปฏิเสธสัจธรรมเป็นอย่างไร

138 กุรอานนี้เป็นการเตือน อันชัดแจ้งสำหรับมนุษยชาติและเป็นทางนำและข้อตักเตือน สำหรับผู้ยำเกรงกลัวพระเจ้าⁿ

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٦﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿١٣٧﴾ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿١٣٨﴾ هٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٩﴾

ⁿ บรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้าจะดำเนินชีวิตราวกับว่าพระเจ้ากำลังเฝ้ามองพวกเขาอยู่ นั่นคือ ราวกับว่ากรรงานของพวกเขาถูกทำไปเพื่อที่จะเป็นที่พอใจมากขึ้นเรื่อยๆ ในสายตาของพระเจ้า แทนที่จะใช้ชีวิตหมกมุ่นอยู่ในกาม พวกเขาจะใช้ชีวิตอย่างสงวนตัวกลับบาป ความต้องการศาสนาของพระเจ้ากลายเป็นความต้องการของพวกเขา และพวกเขาให้ทานในทุกสถานการณ์โดยไม่คำนึงว่าพวกเขามีมากหรือน้อย เมื่อเกิดความโกรธ พวกเขาจะควบคุมตัวเอง เมื่อมีเหตุให้ต้องเป็นทุกข์ พวกเขาจะให้อภัยแทนมีปฏิกิริยาตอบโต้ในทางที่ไม่ดี พวกเขาอาจทำความผิดเหมือนคนทั่วไป แต่นั่นเป็นแค่ชั่วคราว พวกเขาตระหนักได้ทันทีถึงความผิดของพวกเขาและหันไปหาพระเจ้าเพื่อวิงวอนขออภัยโทษและความเมตตาจากพระเจ้าทันที อะไรก็ตามที่ได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์กุรอานนั้นมาจากเหตุการณ์ต่างๆ ของประวัติศาสตร์อิสลามทั้งสิ้น แต่คำตักเตือนนั้นมีแต่คนที่อยากจะได้รับมันเท่านั้นที่ใส่ใจ

139 และจงอย่าท้อและจงอย่าระทม และ
 สผู้เจ้าจะเหนือกว่า ถ้าผู้เจ้าเป็นผู้ศรัทธา
 140 ถ้าหากผู้เจ้าได้รับบาดเจ็บ ตัตุรู ของ
 ผู้เจ้าก็ได้รับบาดเจ็บด้วยเช่นกัน เหล่านี้
 เป็นการขึ้นลง ของเวลาที่เราได้หมุนเวียน
 สลับเปลี่ยนมันระหว่างมนุษย์ ทั้งนี้เพื่อที่
 พระเจ้าจะได้ทรงรู้ว่าใครเป็นผู้ศรัทธา และ
 เพื่อ ที่จะได้ทรงเลือกผู้เป็นพยานแห่ง
 สัจธรรมจากในหมู่ผู้เจ้า และพระเจ้าไม่ทรง
 รักผู้อธรรม 141 และเพื่อที่พระองค์ จะได้
 ทรงเลือกบรรดาผู้ศรัทธาออกมา และเพื่อ
 ทรงกำจัด บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา⁷

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزِنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ
 إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ إِنْ يَمَسُّكُمْ
 قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ
 وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ
 وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَتَّخِذَ
 مِنْكُمْ شُهَدَاءَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ
 ﴿١٤٠﴾ وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِينَ ﴿١٤١﴾

⁷ การรับความศรัทธาเท่ากับการสัญญาว่าจะดำเนินชีวิตตามคำบัญชาของพระเจ้า พระเจ้าได้สัญญากับบรรดาผู้ศรัทธาว่าจะประทอนความสำเร็จให้ในโลกนี้และในโลกหน้า นอกจากนี้แล้ว บรรดาผู้ได้รับความเดือดร้อนจากการถูกปฏิเสธในโลกนี้ พระองค์จะให้เกียรติอันสูงส่งจากการถูกเลือกเป็นพยานในศาลของพระองค์ และบนพื้นฐานของหลักฐานที่พวกเขานำมายืนยันเรื่องที่ชะตากรรมของมนุษย์ทั้งหมดจะถูกตัดสิน แต่เราจะไม่ได้รับสถานะนี้แค่เพียงความเข้มแข็งของการประกาศยืนยันรับความศรัทธา แต่ละคนจำเป็นต้องพิสูจน์ถึงสิ่งที่เขาประกาศในรูปของความอดทนที่เขาต้องปฏิบัติในโลกและการต่อสู้ของเขาในหนทางของพระเจ้า ความยากลำบากและอุปสรรคทั้งหลายจะถูกคนอื่นนำมาวางในหนทางของผู้ศรัทธาในทั้งสองกรณี นั่นคือ เขาต้องการที่จะใช้ชีวิตส่วนตัวของเขาบนความศรัทธาและความเชื่อหรือยืนยันต่อหน้าคนในฐานะพยานคนหนึ่งของศาสนาของพระเจ้า ความมุ่งมั่นอดทนในหนทางของพระเจ้าในขณะที่เขาเผชิญกับปัญหาและความยากลำบากตลอดทางในรูปของการต่อสู้หรือการเผชิญขณะที่ยืนข้างสัญญาของตัวเองและไม่เคยแสดงความรู้สึกคือรูปแบบของความอดทน(คือบรูน) กลุ่มไหนก็ตามที่ต่อสู้ในขณะที่ยังคงอดทนและใช้ชีวิตสันติจะประสบความสำเร็จทั้งในโลกนี้และโลกหน้า บรรดาคนเหล่านี้แหละที่สมควรเป็นผู้ที่จะได้รับสวรรค์

142 หรือสุเจ้าคิดว่าจะได้เข้าสวรรค์โดยที่พระเจ้ายังมีได้ทดสอบสุเจ้าเพื่อที่จะดูว่าในหมู่สุเจ้านั้นใครที่พร้อมจะต่อสู้และใครคือผู้ที่อดทน? 143 สุเจ้าเคยนึกถึงความตายมาแล้วก่อนหน้าที่สุเจ้าจะเผชิญมัน แต่ตอนนี้สุเจ้าก็ได้เห็นมันปรากฏอยู่ข้างหน้าแล้วⁿ

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الْأَصْبَرِينَ ﴿١٤٣﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ أَلْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٤﴾

ⁿ เมื่อใครคนหนึ่งตัดสินใจที่จะปฏิบัติตามทางของพระเจ้า เขาจะเผชิญกับสารพันปัญหาและความยากลำบากหลากหลายที่คนอื่นสร้างขึ้น บางครั้ง ปัญหาเหล่านี้ทำให้เขาเกิดความไม่แน่ใจ บางครั้ง มันทำให้เขาคิดจะเลิกเอาความสะดวก บางครั้งมันสร้างความรู้สึกที่ไม่ดีขึ้นในตัวเขา บางครั้ง เขาถูกเย้ายวนให้ไปปรับศาสนาแบบที่คนส่วนใหญ่ทำอยู่ ทั้งหมดนี้ล้วนมีการทดสอบมนุษย์ในโลกนี้ ปฏิบัติอะไรก็ตามที่ใครแสดงออกไปในตอนนั้นเป็นเหมือนตัวบ่งชี้ว่าเขาผิดหรือถูกในการยอมรับความศรัทธาของเขา ถ้าการงานของเขาสอดคล้องกับคำประกาศความศรัทธาด้วยวาจาของเขา เขาก็ถูกต้อง แต่ถ้าไม่ เขาก็ผิด การเป็นพยานของพระเจ้าเป็นชะตากรรมสุดท้ายของการเดินทางนี้

ขอให้เราจินตนาการว่าบ่าวของพระเจ้าคนหนึ่งออกมาเป็นผู้เผยแพร่สัจธรรมต่อหน้าผู้คน เขาเองทำเต็มที่ในสิ่งที่เขาสอนไปแล้ว ผู้คนอาจถือว่าเขาไม่มีความสำคัญ แต่เขาไม่คิดอะไร เขาเผชิญกับความยากลำบาก แต่เขาไม่ท้อแท้ เขายังคงมุ่งมั่นในการส่งการเรียกร้องของสัจธรรมออกไป เขาไม่ถอยใจและไม่คิดในทางลบ แม้เขาจะต้องจ่ายราคาด้วยชีวิตและทรัพย์สินของเขา เขาก็ไม่หวั่นไหว การทดสอบนี้เป็นการทดสอบที่สำคัญยิ่ง แต่มันเป็นเหมือนกับผลของการผ่านการทดสอบที่พระเจ้าเลือกเขาให้เป็นพยานในศาลของพระองค์ ถึงแม้จะต้องเผชิญกับสถานการณ์เลวร้ายทุกอย่าง เมื่อมนุษย์ยังคงทำหน้าที่ของการนำเสนอของพระเจ้า เขาก็พิสูจน์ตัวเองว่าเขามีความเชื่อมั่นในสัจธรรมที่เขาเผยแผ่ ยิ่งไปกว่านั้น มันเป็นการแสดงให้เห็นว่าสาส์นที่เขาเผยแผ่ไปยังผู้อื่นนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องที่ไม่สำคัญ แต่มันเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งยวด

144 มุฮัมมัดเป็นเพียงศาสนทูตคนหนึ่ง บรรดาศาสนทูต ได้ล่องลับไปก่อนหน้าเขาหลายคนแล้ว ดังนั้น ถ้าหาก เขาตายหรือถูกฆ่า สูเจ้าจะห็นสันเท่าของสูเจ้ากลับ กระนั้นหรือ? หากจะมีใครหันสนเท้ากลับ เขาก็ไม่อาจ ทำร้ายพระผู้อภิบาลได้เลย และในไม่ช้าพระเจ้าจะทรง ตอบแทนผู้กตัญญู ¹⁴⁵ ไม่มีชีวิตใดจะตายได้เว้นแต่โดย อนุมัติของพระเจ้า และเวลาแห่งความตายได้ถูกกำหนด เอาไว้แล้ว และถ้าผู้ใดปรารถนาที่จะได้รับรางวัลแห่ง โลกนี้ เราจะประทานมันแก่เขา และถ้าผู้ใดปรารถนา ที่จะได้รับรางวัลแห่งโลกหน้า เราก็จะประทานมันแก่เขา เราจะตอบแทนผู้กตัญญูอย่างแน่นอนⁿ

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَلَا يَنْتَلِبُ عَلَيْكَ غَيْبِيهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبْنَا مُوَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٦﴾

ⁿ ในระหว่างสงครามฮุตุต มีเสียงร้องตะโกนว่ามุฮัมมัดถูกฆ่าแล้ว ชาวนี้ทำให้มุสลิมขวัญเสีย แต่บ่าวที่แท้จริงของพระเจ้าคือบรรดาผู้ที่ศาสนาของเขาไม่ได้ขึ้นอยู่กับตัวบุคคล พระเจ้าต้องศาสนาที่ผูกพันบ่าวของพระองค์พร้อมหัวใจและวิญญาณของพวกเขาทั้งหมดไว้กับพระเจ้าองค์เดียว ผู้ศรัทธาคือผู้ที่ปฏิบัติตามอิสลามเพราะสังขธรรมของหลักการของมันมากกว่าเพราะการช่วยเหลือของมนุษย์บางคน คนที่เข้าสู่อิสลามในลักษณะนี้จะพบว่ามันเป็นความเจริญที่จิตวิญญาณของเขาเอื้อหนุนไปด้วยความรู้สึกของความขอบคุณต่อพระเจ้า เขาเริ่มถือว่าโลกหน้า มีใช้โลกนี้เป็นทั้งหมดของเขา ชีวิตกลายเป็นสิ่งชั่วคราวหรับเขา เพราะเขารู้ว่าเขากำลังจะเผชิญกับความตายเวลาไหนก็ได้ เขาสามารถที่จะมองเห็นจักรวาลว่าเป็นโรงงานของพระเจ้าที่แต่ละสิ่งเกิดขึ้นโดยเจตนากรรมของพระเจ้าและเป็นที่นี่ที่พระเจ้าเป็นทั้งผู้ให้และผู้เอาไป

146 ก่อนหน้านั้นมีนักบิ๊คนแล้วที่มีผู้มั่นคงในศาสนาจำนวนมาก ร่วมต่อสู้เคียงข้างเขา พวกเขาไม่ทอดยถ่ต่อความพ่ายแพ้ที่พวกเขาประสบในหนทางของพระเจ้า พวกเขาไม่อ่อนแอและไม่ยอม(ต่อความเท็จ) พระเจ้าทรงรักผู้อดทน¹⁴⁷ พวกเขา มิได้กล่าวอะไรนอกไปจาก “โอ้พระเจ้าผู้อภิบาลของเรา โปรดอภัยโทษแก่เราสำหรับความผิดของเราและสิ่งที่เราเกินเลย ไปในกรรงานต่างๆของเรา โปรดให้เรายืนหยัดได้อย่างมั่นคง แน่วแน่ และโปรดช่วยเราต่อบรรดาหมู่ชนที่ปฏิเสธศรัทธา ด้วยเถิด”¹⁴⁸ ดังนั้น พระเจ้าได้ประทานรางวัลแห่งโลกนี้ และรางวัลที่ดีแห่งโลกหน้าแก่พวกเขาและพระเจ้าทรงรักผู้ทำความดี¹⁴⁹

وَكَايِنَ مِّنْ نَّبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رَبِّيُونَ كَثِيرٌ
فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَمَا ضَعُفُوا وَمَا أَسْتَكْبَرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ
الصَّابِرِينَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ
قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا
فِي أَمْرِنَا وَتَبِيتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾ فَفَاتَنَّهُمُ اللَّهُ
ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَّنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْحَسِينَ ﴿١٤٨﴾

ก คนที่ตระหนักถึงศรัทธาเหล่านี้คือสาวกที่แท้จริงของหนทางของพระเจ้า ถ้าหากพระเจ้าประสงค์พวกเขาจะได้รับเกียรติและอำนาจในโลกนี้ด้วย ส่วนในเรื่องของรางวัลตอบแทนที่ดีกว่าและยั่งยืนในโลกหน้านั้นยังได้ถูกรักษาไว้สำหรับพวกเขาเช่นกัน อย่างไรก็ตาม สถานนี้จะได้อีกก็ต่อเมื่อผู้ศรัทธาได้ผ่านการทดสอบทุกอย่างแล้ว เมื่อสายตาของเขาจับจ้องอยู่ที่พระเจ้า แม้เมื่อการช่วยเหลือทั้งหมดได้ถูกทำลายไป ชีวิตของเขาที่อยู่ในความเสี่ยงไม่ทำให้เขาสิ้นหวัง เขาไม่ถอยหลังแม้เมื่อเขาเห็นตำแหน่งแห่งโลกนี้ของเขาถลาลงต่อหน้าต่อตาของเขา เขาก็ว่าการสูญเสียใดๆที่เขาเป็นผลมาจากความบกพร่องของเขา เขารับผิดชอบในความสูญเสียนั้นเอง และเขาขอการอภัยโทษจากพระเจ้า เมื่อเขาได้รับบางสิ่งที่ดี เขารู้ว่าสิ่งดีนั้นมาจากพระเจ้าและเขาขอบคุณพระองค์ คนเช่นนี้สมควรได้รับความจำเริญทุกอย่างจากผู้สร้างของพวกเขา ดังนั้น คนที่พบพระเจ้าคือวิญญาณที่มีค่าที่สุดและได้ทำให้ตัวของพวกเขาเองอยู่ในแผนการของพระเจ้า การยังคงอยู่ร่วมกันในช่วงวิกฤติและการยึดมั่นศรัทธาอย่างเหนียวแน่นด้วยความอดทนคือคุณสมบัติที่ทำให้ผู้ศรัทธาสมควรได้รับการช่วยเหลือจากพระเจ้า

149 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ถ้าสุเจ้าเชื่อฟังปฏิบัติตามผู้ปฏิเสธ สัจธรรมพวกเขาจะทำให้สุเจ้าหันหลังให้ความศรัทธา แล้ว สุเจ้าจะกลายเป็นผู้ขาดทุน ¹⁵⁰ แต่ว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงคุ้มครอง สุเจ้าและพระองค์ทรงเป็นเลิศแห่งผู้ช่วยเหลือ ¹⁵¹ ในไม่ช้า เรา จะสร้างความตระหนกขึ้นในจิตใจของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม เพราะพวกเขาได้ตั้งสิ่งทีพระองค์มิได้ประทานอำนาจแก่มันมา เป็นภาคีกับพระเจ้า ที่พำนักของพวกเขาคือไฟนรก และเป็น ที่อยู่นั้นชั่วช้าของพวกเขาทำความผิดⁿ

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا
الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَى
أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٥٠﴾ بَلِ
اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ
﴿١٥١﴾ سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا
الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ
يُنزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ
وَبئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥٢﴾

ⁿ ความพ่ายแพ้ชั่วคราวของมุสลิมในสงครามอุฮุดให้ออกาสแก่บรรดาผู้ต่อต้านอิสลามพิสูจน์สิ่งที่พวกเขาคิดว่าความเชื่อของนบีและสาวกของท่านไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับพระเจ้า แต่มันเป็นแค่เพียงอารมณ์หุนหันแบบเด็ก ๆ และตอนนี้ก็ได้รับความเจ็บปวดสำหรับความหุนหันไปแล้ว ศัตรูของมุสลิมจะชี้ให้เห็นว่าถ้ามันเรื่องเกี่ยวกับพระเจ้า มุสลิมจะไม่มีทางพ่ายแพ้ต่อศัตรูของพวกเขา อย่างไรก็ตาม สิ่งที่เกิดขึ้นนั้น ถึงแม้เป็นความผิดพลาดของมุสลิมเอง แต่มันคือ “กระต่ายขอสบ” จากพระเจ้า สิ่งที่เกิดขึ้นเหมือนกับที่เกิดในอุซูดต้องเกิดขึ้นในโลกนี้เพื่อที่จะดูว่าใครที่ เป็นผู้ไว้วางใจในพระเจ้าจริง ๆ และใครที่เป็นผู้ออกไปข้างทาง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเหมือนการทดสอบสองด้านสำหรับผู้ศรัทธา เขาจะผ่านการทดสอบก็ต่อเมื่อเขาอดทนมากับันตลอดเวลา ไม่หวั่นไหวต่อคำพูดของคนอื่นที่ทำลายขวัญกำลังใจและไม่ท้อแท้เพราะความพ่ายแพ้ชั่วคราว

152 แน่นนอน พระเจ้าได้ทรงทำให้สัญญาที่ให้ไว้แก่สุเจ้า (ว่าจะช่วยเหลือ) เป็นจริงแล้ว เมื่อสุเจ้าได้กำจัดพวกเขา ด้วยอนมัตของพระองค์ จนกระทั่งเมื่อสุเจ้าถือแท่นและโต้เถียงกัน (เกี่ยวกับคำสั่งของนบี) และละเมิดคำสั่งหลัง จากที่พระองค์ได้ทรงทำให้สุเจ้าเห็นสิ่งที่สุเจ้าชอบ เพราะ ในหมู่สุเจ้ามีผู้ปรารถนาโลกนี้และผู้ปรารถนาโลกหน้า ดังนั้น พระองค์จึงไม่ให้อุเจ้าสร้างความปรายช์ให้แก่ศัตรู ของสุเจ้าเพื่อที่จะทดสอบสุเจ้า แต่ตอนนี้ พระองค์ทรงอภัย สุเจ้าแล้ว พระเจ้าเป็นผู้ทรงประทานความโปรดปรานแก่บรรดาผู้ศรัทธา ¹⁵³ จงนึกถึงเมื่อตอนที่สุเจ้าตะเกียก ตะกายหนีจนมิได้เห็นมามองซึ่งกันและกันและศาสนาทุต ได้ร้องเรียกสุเจ้าทางด้านหลัง ดังนั้น พระองค์จึงได้ทำให้ สุเจ้าต้องเสียใจแล้วเสียใจอีก เพื่อที่สุเจ้าจะได้ไม่ทุกขใจ ในสิ่งที่สุเจ้าสูญเสียไป และในสิ่งที่ประสบแก่สุเจ้า เพราะ พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทีสุเจ้ากระทำ⁷

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُم بِإِذْنِهِ حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرْسَلْنَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٢﴾ * إِذْ تَضَعُوتُ وَلَا تَلُوتُ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَانِكُمْ فَأَتَيْتُكُمْ غَمًّا بَغْمٍ لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

⁷ เมื่อผู้ศรัทธาแสดงให้เห็นถึงความมั่นคงแน่วแน่ในช่วงเวลาวิกฤติ พระเจ้าได้ส่งความช่วยเหลือพิเศษของพระองค์มา นั่นคือ พระองค์ได้สร้างความหวาดกลัวขึ้นในหัวใจของบรรดาผู้ปฏิเสธ ศาสนา ความจริงแล้วใครหรือกลุ่มใดที่ยึดตามสิ่งใดนอกเหนือไปจากศาสนาที่แท้จริงของพระเจ้า กำลังยืนอยู่บนกองทรายที่ทลายลงอย่างรวดเร็ว เพราะไม่มีพื้นฐานอย่างอื่นที่จะวางบนโลกใบนี้ นอกจากศาสนาที่พระเจ้าประทานมา ดังนั้น เมื่อใดก็ตามที่ใครได้พิสูจน์ว่าตัวเองยืนอย่างมั่นคงบนพื้นฐานศาสนาของพระเจ้า ตำแหน่งของบรรดาผู้ปฏิเสธศาสนามักเริ่มแสดงสัญญาณแห่งความระส่ำระสาย บรรดาผู้ปฏิเสธศาสนามักไม่มีเหตุผลเพียงพอจะรู้สึกถึงความไม่มั่นใจและความต้อยกว่า ซึ่งต่างไปจากผู้ศรัทธา การขาดความเชื่อมั่นนี้ในที่สุดก็นำไปสู่การล่มสลายของพวกเขา ในที่สุด พวกเขา ก็ปราชัยต่อผู้ศรัทธาที่แท้จริง แต่ในกรณีของมุสลิม ความอ่อนแอและความพ่ายแพ้ของพวกเขามาจากสาเหตุประการเดียว นั่นคือ ความไม่เชื่อมั่นอันหนึ่งอันเดียวกันที่เกิดจากความแตกแยก แต่ความเชื่อมั่นอันหนึ่งอันเดียวกันไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในสังคมบนพื้นฐานของความเห็นที่เหมือนกันเท่านั้น มันต้องมีกรกระทำที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันด้วย แม้ในยามที่มีความเห็นต่างกัน ทั้งนี้เพื่อให้แน่ใจว่าภายในสังคมมีความเป็นปึกแผ่นแน่นเหนียว ต่อเมื่อสังคมคิดมาถึงระดับนี้ สังคมจึงจะเป็นเอกภาพและมีพลัง เมื่อผู้ขึ้นเริ่มแตกออกเป็นฝักเป็นฝ่ายเพียงเพราะเห็นต่างกัน ความอ่อนแอที่ตามมาก็จะนำไปสู่ความพ่ายแพ้อย่างแน่นอน

154 ดังนั้น หลังจากความเสียใจ พระองค์ได้ประทาน ความรู้สึกสงบและปลอดภัยแก่สุเจ้าบ้างคนจนรีบไป แต่มีบางคนที่ยังใจเพียงแต่ประโยชน์ของตัวเอง พวก เขาเริ่มความคิดโง่ๆเกี่ยวกับพระเจ้าเหมือนความคิดใน ยุคอวิชชา พวกเขาถามว่า “เรามีส่วนในเรื่องนี้ด้วยไหม?” จึงกล่าวเถิด “ทั้งหมดขึ้นอยู่กับพระเจ้า” พวกเขาไม่เปิดเผยสิ่งที่พวกเขาซ่อนเร้นไว้ในใจของพวกเขาแก่เจ้าพวก เขา กล่าว ว่า “ถ้าหากพวกเรามีส่วนในเรื่องนี้บ้าง พวกเรา ก็คงไม่ถูกฆ่าที่นี่” จึงบอกพวกเขาว่า “ถึงแม้พวกท่าน อยู่ในบ้านของพวกท่าน บรรดาผู้ถูกกำหนดไว้แล้วว่าต้องตายก็ต้องออกไปยังสถานที่ที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว ว่าพวกเขาจะถูกฆ่า” ทั้งหมดที่เกิดขึ้นนี้ก็เพื่อที่พระเจ้า จะได้ทดสอบสิ่งที่อยู่ในใจของสุเจ้า และเพื่อที่จะขัดเกลา สิ่งที่อยู่ในใจของสุเจ้า เพราะพระเจ้าทรงรู้ดีทุกอย่างถึง สิ่งที่อยู่ในหัวอกของสุเจ้าⁿ

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشَى طَآئِفَةً مِنْكُمْ وَطَآئِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِن شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِم مَّا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُل لَّو كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

ⁿ สิ่งสำคัญที่สุดสำหรับผู้ศรัทธาในยามถูกทดสอบและประสบเคราะห์กรรมก็คือการนิ่งสงบและความใจเย็น ทั้งนี้เพื่อที่เขาจะได้วางแผนด้วยความมีสมาธิ ความใจเย็นและความมีสมาธิเช่นนั้นมาจากความไว้วางใจในพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง แม้ในยามที่เกิดแผ่นดินไหวสั่นสะเทือนอย่างรุนแรงจนคนคิดว่าไม่สามารถนอนหลับได้ บรรดาผู้ศรัทธาสามารถที่จะฟื้นฟูกำลังใจของตัวเองกลับมาได้อีกครั้งหนึ่งด้วยการหลับอย่างสงบเพียงนิดเดียว นี่เป็นสิ่งที่ถูกแสดงให้เห็นในสงครามอุซูดที่แม้สถานการณ์จะเลวร้ายอย่างไรก็ตาม พวกเขาสามารถติดตามกองทัพศัตรูไปไกลถึงฮัมเราะฮฺอะซูดซึ่งอยู่ห่างจากมะดีนะฮฺออกไปประมาณ 8 กิโลเมตร ด้วยการได้รับบาดเจ็บอย่างหนักและพ่ายแพ้ในการต่อสู้ พวกเขาไม่น่าจะไปได้ไกลถึงขนาดนั้นถ้าความสงบไม่ลงมายังพวกเขา การติดตามนี้สร้างความหวาดกลัวให้ศัตรูที่หันหลังถอยกลับไปยังมักกะฮฺ นี่คือสภาพที่ผู้ศรัทธาใช้ชีวิตอยู่ในขณะที่บรรดาผู้ที่ไม่ได้ทำให้พระเจ้าเป็นผู้พิทักษ์และผู้คุ้มครองของพวกเขาอย่างเต็มความหมายของพวกเขาหันเกิดความหวาดกลัวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เมื่อไม่มีการคำนึงถึงศาสนา พวกเขาจะหมกมุ่นอยู่กับตัวเอง คนเช่นนี้จะไม่มีวันได้รับความสงบโดยการช่วยเหลือของพระเจ้า

155 สำหรับบรรดาผู้ที่หันหลังกลับในวันที่สองกองทัพ เผชิญกัน(ในสงคราม)นั้น ซาตานได้ทำให้พวกเขาเปลือง พลาด้วยบางสิ่งทีพวกเขาได้ชวนขายไว้ แต่พระเจ้าได้ ทรงอภัยพวกเขา เพราะแท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงขจัดⁿ

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ آتَتْهُ
الْجَمْعَانَ إِنَّمَا أَسْتَرْلَهُمُ الشَّيْطَانُ
بِغَضِّ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

ⁿ ก่อนเกิดสงครามอูตุฮ อับดุลลอฮฺ อิบน์ฮุบัยยฺได้ให้ปรึกษาว่าการป้องกันการรุกรานเมืองมะดีนะฮฺภายในกำแพงเมืองแทนที่จะให้มุสลิมออกไปพบศัตรูภายนอก อย่างไรก็ตาม ท่านนบีและมุสลิมที่จริงใจกลุ่มหนึ่งได้ออกไปนอกเมืองเพื่อพบศัตรูโดยวางกำลังคนของตนส่วนหนึ่งไว้บนภูเขาอูตุฮ สงครามเริ่มต้นด้วยดีสำหรับฝ่ายมุสลิม แต่เกือบต้องได้รับความพ่ายแพ้เพราะการไม่เชื่อฟังของพลธนูจำนวนห้าสิบคนที่ได้รับคำสั่งให้ทำหน้าที่ป้องกันช่องเขาแห่งหนึ่งไว้ เมื่อเห็นมุสลิมเริ่มฝายรุกไล่และเห็นชัยชนะชัดขึ้น พลธนูเหล่านี้ได้ทิ้งหน้าที่ในตำแหน่งของตนเพราะเห็นแก่ทรัพย์สินที่ศัตรูทิ้งไว้ในสนามรบ เมื่อชัยชนะกลับกลายเป็นความพ่ายแพ้ พวกตลบตะแลงก็ทิ้งมุสลิมไปก่อนสงครามจะเริ่มขึ้นได้เริ่มกล่าวว่าถ้ามุสลิมสนใจในคำพูดของพวกเขา ความพ่ายแพ้ครั้งนี้ก็คงจะไม่เกิดขึ้นโดยอ้างว่ามีไม่ฟังคำปรึกษาของพวกเขา แต่ความตายเป็นสิ่งทีพระเจ้ากำหนดและความตายเกิดขึ้นไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นอย่างไร ไม่มีมาตรการล่วงหน้าใดๆสามารถช่วยใครให้พ้นจากความตายได้ สิ่งที่เกิดขึ้นนั้น ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดล้วนมาจากพระเจ้าเพื่อที่ว่ามีผู้ศรัทธาที่แท้จริงของพระองค์จะได้หันไปหาพระองค์เพื่อสำนึกผิดและสมควรจะได้รับ ความจำเริญจากพระองค์ สิ่งที่เกิดขึ้นเช่นนั้นยังเปิดเผยให้เห็นความจริงเกี่ยวกับบรรดาผู้ไม่ได้เป็นบ่าวที่แท้จริงของพระเจ้าด้วยเช่นกัน

เมื่อพลธนูห้าสิบคนที่ประจำการอยู่บนช่องเขาอูตุฮเห็นว่ามีมุสลิมชนะการรบ พวกเขาส่วนใหญ่ได้ลงไปตามเก็บทรัพย์สินที่ศัตรูทิ้งไว้ในสนามรบ ถึงแม้ว่าอับดุลลอฮฺ อิบน์ฮุบัยรฺและสาวกอีกจำนวนหนึ่งจะทัดทานว่าเป็นการขูดค่าสังของนบี แต่พวกเขาก็ละทิ้งตำแหน่งของตนจนเหลือคนอยู่ข้างหลังเพียงแค่อิบฮะดีดคนเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ ซาตานจึงหาทางแทรกเข้ามาโดยการให้การแตกแยกที่เกิดขึ้นในหมู่พลธนู อย่างไรก็ตาม เมื่อพวกเขายอมรับความผิดพลาดของตนแล้ว พระเจ้าได้ให้อภัยพวกเขาและหลังจากความพ่ายแพ้ในตอนแรก พระเจ้ายังได้ประทานความช่วยเหลือแก่พวกเขาด้วย นั่นคือ พระองค์ได้สร้างความหวาดกลัวขึ้นในหัวใจของบรรดาศัตรูของพวกเขาซึ่งทำให้ศัตรูต้องล่าถอยไปถึงแม้ว่าจะอยู่ห่างจากมะดีนะฮฺเพียงไม่กี่ไมล์ ถ้าพระเจ้าไม่ให้ความช่วยเหลือพวกเขาในครั้งนั้น จะไม่มีอะไรมาหยุดยั้งพวกศัตรูมิให้เข้ามาในเมืองมะดีนะฮฺและขูดรากถอนโคนต้นไม้มุสลิมที่เพิ่งเริ่มโต

156 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าเป็นดังเช่น บรรดาผู้ปฏิเสธ สัจธรรมที่เมื่อน้องของพวกเขาออกเดินทางไปตามแผ่นดิน หรือไปเข้าร่วมในสนามรบแล้ว พวกเขา กล่าวว่า “ถ้าหาก พวกเขาอยู่กับพวกเรา ก็คงจะไม่ตายหรือถูกฆ่า” เพราะ พระเจ้าจะทรงทำให้ความคิดเช่นนั้นเป็นสาเหตุแห่งความ รันทดใจของพวกเขา เนื่องจากพระเจ้าคือผู้ทรงให้ชีวิต และทรงให้ตาย และพระเจ้าทรงเห็นทุกสิ่งที่ผู้เจ้ากระทำ 157 ถ้าหากผู้เจ้าถูกฆ่าหรือตายในหนทางของพระเจ้า ผู้เจ้าจะได้รับการ อภัยโทษและความเมตตาจากพระเจ้า ซึ่งดีกว่าที่พวกเขาสะสม 158 เพราะถ้าหากผู้เจ้าตาย หรือถูกฆ่า ผู้เจ้าจะถูกนำไปรวมกันต่อหน้าพระเจ้าⁿ

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ
كَفَرُوْا وَقَالُوْا لِاِخْوَانِهِمْ اِذَا ضَرَبُوْا فِي
الْاَرْضِ اَوْ كَانُوْا غَزٰٓى لَّوْ كَانُوْا عِنْدَنَا
مَا مَاتُوْا وَمَا قُتِلُوْا لِيَجْعَلَ اللّٰهُ ذٰلِكَ
حَسْرَةً فِى قُلُوْبِهِمْ ۗ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ
وَلِيْنٌ ۗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۙ بَصِيْرٌ ﴿١٥٧﴾ وَلِيْنٌ
قُتِلْتُمْ فِى سَبِيْلِ اللّٰهِ اَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ
مِّنَ اللّٰهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ
﴿١٥٨﴾ وَلِيْنٌ مَُّتُمْ اَوْ قُتِلْتُمْ لِاِلٰى اللّٰهِ
تَحْشُرُوْنَ ﴿١٥٩﴾

ⁿ ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในโลกนี้เป็นไปโดยเจตนาของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม ทุกสิ่งเกิดขึ้นภายใต้ความแห่งสาเหตุและผล หลายเหตุการณ์ดูว่ามีสาเหตุอย่างหนึ่งอยู่เบื้องหลังมัน แต่ความจริงแล้ว มันเกิดขึ้นตามเจตนาของพระเจ้า ความศรัทธาของมนุษย์ถูกทดสอบโดยสาเหตุที่เห็นซึ่งทำให้มันเป็นเรื่องยากที่จะเห็นมือที่ซ่อนเร้นของพระเจ้าในทุกสิ่ง ผู้ไม่ศรัทธาคือผู้ที่ไม่พยายามเข้าใจสาเหตุและผลที่ตามมา ในขณะที่ผู้ศรัทธาเป็นผู้ที่แหวกผ่านของเหตุการณ์เข้าไปเพื่อค้นพบความจริง ใครที่อ้างว่าเป็นผู้ศรัทธาแต่ยังถือว่าชีวิตและความตาย ความสำเร็จและความล้มเหลวเป็นผลมาจากวิธีการของมนุษย์ยังไม่ใช่เป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริงดังคำอ้างของเขา เมื่อผู้ปฏิเสธศรัทธาได้รับความพ่ายแพ้ เขาโคกเศร้าเสียใจโดยคิดว่าเขาใช้วิธีนั้นหรือวิธีนี้ เขาสามารถจะรอดได้ แต่เมื่อผู้ศรัทธาเผชิญสถานการณ์เดียวกัน เขาจะยอมรับว่ามันเป็นเจตนาของพระเจ้า เมื่อคนผู้หนึ่งมีความเชื่อมั่นว่าทุกสิ่งเกิดขึ้นโดยเจตนาของพระเจ้า ดังนั้น สาเหตุอื่นทั้งหมดที่มาจากมนุษย์ก็จะไม่มีความสำคัญและไม่ควรค่าต่อการพิจารณาอีก

ในทางตรงข้าม บรรดาผู้ถือวาทพยานทางโลกเป็นสิ่งสำคัญได้อุทิศชีวิตทั้งหมดของเขาเพื่อจัดหาปัจจัยทางโลก แต่สิ่งเดียวที่มีคุณค่าอย่างแท้จริงคือสิ่งที่จะเป็นของพวกเขาในโลกหน้า นั่นคือการอภัยโทษจากพระเจ้าและสวรรค์ สวรรค์เป็นอะไรบางอย่างที่จะได้รับก็โดยการเสียสละชีวิตของตัวเอง การมีอยู่ของมนุษย์บนโลกนี้คือราคาที่เขาต้องจ่ายเพื่อเข้าสวรรค์ ถ้าเขาไม่สามารถทำการเสียสละสิ่งนี้ได้ เขาก็ไม่อาจแน่ใจถึงชะตากรรมของเขาในโลกหน้า

159 (ไอ้มุฮัมมัด) มันเป็นความเมตตาของพระเจ้าที่เจ้ามี ความอ่อนโยนต่อพวกเขา เพราะถ้าหากเจ้าแข็งกร้าวและ ใจกระด้าง พวกเขาจะเตลิดออกไปจากเจ้า ดังนั้นจงให้อภัย แก่พวกเขาและจงขอต่อพระเจ้าให้ทรงยกโทษแก่พวกเขา จงปรึกษาหารือพวกเขา ในการทำกิจการต่างๆ ครั้นเมื่อเจ้า ตัดสินใจเด็ดขาดที่จะทำแล้ว จงวางใจในพระเจ้า เพราะ พระเจ้าทรงรักผู้ที่ไว้วางใจในพระองค์¹⁶⁰ ถ้าพระเจ้าทรง ช่วยสุเจ้า ไม่มีผู้ใดชนะสุเจ้าได้ แต่ถ้าพระองค์ทรงทอดทิ้งสุเจ้า ใครเล่าจะช่วยสุเจ้านอกจากพระองค์? ดังนั้น พระเจ้า ต่างหากที่บรรดาผู้ศรัทธาจะต้องไว้วางใจ⁷

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾ إِنَّ يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾

⁷ วิธีการอ่อนโยนที่ท่านนบีถูกขอให้ปฏิบัติกับบรรดาผู้ศรัทธา(ในบริบทนี้หมายถึงบรรดาผู้ไม่เชื่อฟังท่านโดยการทิ้งตำแหน่งหน้าที่ซึ่งทำให้เกิดความพ่ายแพ้ในสงคราม)เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้นำมุสลิม ความพอประมาดเป็นสิ่งจำเป็นที่ขาดไม่ได้สำหรับท่าน ทำให้ผ่อนปรนนี้เป็นสิ่งที่จำเป็นไม่เพียงในชีวิตประจำวันที่อยู่ในสภาวะปกติเท่านั้น แต่ยังจำเป็นในการปฏิบัติระหว่างมุสลิมกับผู้ที่ไม่ใช่มุสลิมด้วย แม้แต่ชัยชนะก็ยังคงกลายเป็นความพ่ายแพ้เพราะการไม่เชื่อฟังของใครบางคน ถ้าผู้นำไม่แสดงความใจกว้างและคิดให้ลึกซึ้ง แผนการปกครองที่ทรงพลังก็ไม่สามารถถูกสร้างขึ้นได้ ไม่ว่าผลที่ออกมาจะสาหัสอย่างไรก็ตาม ความผิดถ้าหากทำโดยไม่มีเจตนาร้ายก็สามารถให้อภัยกันได้ ดังนั้น ผู้นำต้องมองข้ามความผิดประเภทนี้ในขณะที่ปฏิบัติกับผู้คน เขาต้องเป็นผู้หวังดีต่อประชาชนของเขาจนเขาวางวนต่อพระเจ้าให้ประทานทางนำแก่พวกเขา ความจริงแล้ว ผู้นำที่ดีนั้นจะให้คุณค่าแก่คนของเขาจนเขาทำการตัดสินใจในเรื่องสำคัญๆต่อเมื่อได้ปรึกษาผู้คนของเขาแล้ว

161 มันเป็นไปได้ที่นั่นปีคนใดจะเอาสิงโตมา ใครที่ ซ่อนเร้นสิงโตไว้ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ เขาจะนำสิงนั้น มาด้วย ทุกชีวิตจะถูกตอบแทนเต็มตามที่ตัวเองได้ทำไว้ และจะไม่มีใครถูกปฏิบัติอย่างไรความเป็นธรรม 162 ดังนั้น คนที่ทำตามความประสงค์ของพระเจ้าจะเป็นเหมือนกับผู้ที่ ทำให้พระเจ้าทรงกริ้วแล้วถูกส่งไปอยู่ในนรกอันเป็นปลาย ทางที่ชั่วช้ากระนั้นหรือ? 163 ในสายตาของพระเจ้า พวก เขามีหลายสถานะ และพระเจ้าทรงเฝ้ามองที่พวกเขากระทำ^๗

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٢﴾ أَفَمَنْ أَتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا لَهُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦٣﴾ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٤﴾

^๗ ไม่มีมุฮัมมัดได้ให้อภัยมุสลิมจำนวนสี่สิบคนที่ไม่เชื่อฟังคำสั่งของท่านในตอนทำสงครามอุซูด อย่างไรก็ตาม มีคนสงสัยว่าท่านนี้ได้ให้อภัยคนเหล่านั้นจริงๆหรือ พวกเขาคิดว่าท่านทำไปเช่นนั้นก็เพื่อโอ้อวดและหลังจากนั้นท่านจะแสดงความโกรธ อายะฮ์ดังกล่าวนี้บอกเราว่าความรู้สึกภายในของท่านนี้มีได้แตกต่างไปจากพฤติกรรมภายนอกของท่าน การกระทำของท่านไม่เคยขัดแย้งกับคำพูด นี่แสดงให้เห็นว่าผู้นำมุสลิมจะต้องเป็นอย่างไร หัวใจของผู้นำต้องปลอดจากความพยายบาท ความอิจฉาริษยาและความเกลียด แม้ในเวลาที่คุณของท่านทำความผิดนั้นเช่นเดียวกับที่สาวกของท่านนี้ทำไปในตอนทำสงครามอุซูด ผู้นำต้องไม่เก็บซ่อนความอาฆาตมาดร้ายไว้ในหัวใจของตนเอง เขาต้องอยู่กับประชาชนหลังจากที่ให้อภัยเหมือนกับว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อมุสลิมได้มอบการงานทั้งหลายให้เขาเป็นผู้ดูแลด้วยความไว้วางใจแล้ว เขาต้องไม่ใช่เอาชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนมาใช้ประโยชน์เพื่อเป้าหมายของตัวเอง เพราะหากทำเช่นนั้นจะเป็นการข้ามขอบเขตและแสดงถึงความไม่เกรงกลัวพระเจ้า คนที่อุทิศตัวเองมานำผู้คนบนหนทางแห่งเจตนารมณ์ของพระเจ้าจะคิดถึงการพบพระเจ้าได้อย่างไรถ้าเขาเองทำสิ่งที่ขัดต่อเจตนารมณ์ของพระองค์

164 แท้จริง พระเจ้าได้ประทานความโปรดปรานแก่บรรดา ผู้ศรัทธาเมื่อพระองค์ได้ทรงตั้งศาสนทูตขึ้นมาคนหนึ่งในหมู่ พวกเขาเองเพื่อมาสาธยายวามะของพระองค์ และเพื่อขัดเกลา ชีวิตของพวกเขาและสอน คัมภีร์และวิทยปัญญาให้แก่พวกเขา ถึงแม้ว่าก่อนหน้านั้นพวกเขาอยู่ในการหลงทางอย่างชัดแจ้ง^๗

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٤﴾

^๗ ตัวอย่างที่ท่านนบีมุฮัมมัดสร้างขึ้นมาตลอดชีวิตของท่านต้องได้รับการปฏิบัติตามโดยบรรดานักปฏิรูปทั้งหมดจนกระทั่งถึงวันอาสาน เพราะการจะให้งานปฏิรูปสำเร็จ มันจำเป็นที่กลุ่มคนที่เป็นเป้าหมายต้องรู้สึกราวกับว่านักปฏิรูปเป็นคนหนึ่งในบรรดาพวกเขาในทุกด้าน ภาษาของเขา การพูดและการใช้ชีวิตของเขาต้องเป็นที่รู้จักคุ้นเคยสำหรับพวกเขา เขาจะต้องไม่สร้างความรู้สึกล้อหรือทำให้ผู้คนออกห่างจากเขาหรือทำให้ผู้ฟังเขากับนักปฏิรูปกลายเป็นคู่แข่งกัน

ภารกิจแรกที่ต้องปฏิบัติท่ามกลางผู้คนก็คือการทำให้พวกเขามีความสามารถอ่านสัญญาณทั้งหลายของพระเจ้าที่แพร่ไปทั่วทุกแห่งภายในและภายนอกตัวของพวกเขาเอง สัญญาณทั้งหลายของพระเจ้าต้องเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างพื้นฐานทางความคิดของพวกเขา

ภารกิจที่สองคือการขัดเกลาผู้คน เป้าหมายนี้จะสำเร็จได้ก็โดยการที่นักปฏิรูปพูดกับพวกเขาเป็นการส่วนตัวและให้พวกเขามีโอกาสใช้เวลาอยู่ร่วมกับเขา แน่หนอน สารสำคัญของสิ่งที่จะพูดสามารถนำเสนอผ่านการพูดคุยทั่วไปและการเขียนได้ แต่นี้เป็นเพียงในหลักการในขณะที่การติดต่อสื่อสารเป็นการส่วนตัว สารสนเทศสามารถสื่อสารถึงผู้คนได้อย่างถูกต้องมากกว่าและให้รายละเอียดได้มากกว่า หลังจากนั้นก็ยังมีปัญหาเรื่องบุคลิกภาพของผู้เรียกร้องเชิญชวนซึ่งมีน้ำหนักต่อความน่าเชื่อถือของสารนั้น ดังนั้น การพบกันเป็นส่วนตัวจะรับใช้วัตถุประสงค์ของการขัดเกลาผู้ฟังหรือผู้ถูกเชิญชวน

ภาระหน้าที่ประการที่สามคือการแนะนำหรือชี้แนะหรือทางนำในการดำเนินชีวิตในโลกนี้สำหรับผู้รับฟังหรือผู้ถูกเชิญชวน

ภาระหน้าที่ประการที่สี่คือการปลูกฝังวิทยปัญญา นั่นคือ การเปิดเผยความลับของศาสนาและการชี้ให้เห็นศีลธรรมที่ถูกซ่อนอยู่ระหว่างบรรทัด

165 อะไรกัน เมื่อทุกข์ภัยประสบแก่สุเจ้า หลังจากสุเจ้าได้ สร้างความเสียหายอย่างหนักเป็นสองเท่า(ให้แก่ศัตรู) สุเจ้า กล่าวว่ “มันเกิดขึ้นได้อย่างไร?” โอนมี จงกล่าวแก่พวกเขา ว่า “มันเป็นเพราะความผิดของสุเจ้าเอง” แท้จริง พระเจ้าทรง มีอานุภาพที่จะประสงคฺสิ่งใดก็ได้ 166 และสิ่งที่ประสบแก่สุเจ้า ในวันที่สองกองทัพเผชิญหน้ากันนั้นก็เป็นเพราะการอนุมัติ ของพระเจ้า ทั้งนี้เพื่อที่พระองค์จะได้ทรงทดสอบบรรดาผู้ศรัทธาที่แท้จริง 167 และรู้ถึงบรรดาผู้ที่ทำตนเป็นคนตลบตะแลง เมื่อคนพวกนี้ถูกบอกว่ “จงออกมาต่อสู้ในหนทางของพระเจ้า และป้องกันตนเอง” พวกเขากล่าวว่ “ถ้าหากเรารู้ว่มันจะเกิด การต่อสู้ เราจะออกไปกับท่านอย่างแน่นอน” ในวันที่พวกเขา กล่าวถ้อยคำนี้ พวกเขาอยู่ใกล้การปฏิเสศมากกว่าความศรัทธา เพราะพวกเขา กล่าวสิ่งที่มีได้อยู่ในหัวใจของพวกเขา พระเจ้า ทรงรู้ดีถึงสิ่งทีพวกเขาปิดบัง⁷

أَوْلَمَّا أَصَبْتَكُمْ مُصِيبَةً قَدَّ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ إِنِّي هَذَا قُلٌّ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾ وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّقِي الْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٦﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَا تَبْعَنَكُمْ هُمْ لِلْكَفْرِ يَوْمِيذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٧﴾

⁷ ในการเผชิญหน้ากันระหว่างสังฆธรรมกับความเท็จ สังฆธรรมได้ถูกกำหนดไว้ว่าจะได้ชัยชนะเสมอ เพราะสังฆธรรมมีพระเจ้าอยู่เคียงข้าง อย่างไรก็ตาม โลกนี้เป็นโลกแห่งการทดสอบ ผู้ก่อความเสียหายเองก็มีเสรีภาพในการกระทำอย่างเต็มที่ นั่นคือเหตุผลที่ว่ทำไม่หลายครั้ง คนพวกนี้สามารถสร้างความเสียหายให้แก่บรรดาผู้ศรัทธาเป็นการชั่วคราวได้โดยการใช้ประโยชน์จากความอ่อนแอของผู้ศรัทธา ตัวอย่างเช่น ความแตกแยกกันเอง การเกิดขึ้นขึ้นถึงแม้จะเป็นเรื่องน่าเศร้า แต่ก็มิด้ำนดีสำหรับพวกเขาเช่นกัน เพราะนี่เป็นการทดสอบมุสลิมในสถานการณ์ที่ไม่เอื้ออำนวย คนที่ไม่จริงใจจะหายไปในขณะที่ผู้ศรัทธาที่แท้จริงจะยังคงอดทนมุ่งมั่นเพราะความไว้วางใจในพระเจ้าของพวกเขา

ด้วยเหตุนี้ มันจะทำให้เป็นที่ชัดเจนว่ใครเป็นผู้ซื่อสัตย์ไว้วางใจได้และใครที่ไม่ใช่ ยิ่งไปกว่านั้น ความเมตตาของพระเจ้าจะมีต่อพวกเขาเสมอหลังจากเกิดความสูญเสียอันเนื่องจากความผิดที่ไม่ตั้งใจ ผู้ศรัทธาจะหันไปหาพระเจ้าอีกครั้งหนึ่งด้วยความอดทนและถ่อมตน

168 บรรดาผู้ที่อยู่ข้างหลังได้กล่าวถึงพี่น้องของพวกเขาว่า “ถ้าพวกเขาเชื่อฟังเรา พวกเขาก็อาจจะไม่ถูกฆ่า” จึงบอก พวกเขาเถิดว่า “ดังนั้น จึงปิดความตายให้พ้นไปจากตัวของพวกท่านให้ได้ก่อน ถ้าหากสิ่งที่พวกท่านพูดเป็นความจริง”^๗

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ
أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَأُوا عَنْ
أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

^๗ บรรดาผู้เข้าร่วมในการเผชิญหน้ากันระหว่างสังฆกรรมและความเท็จในลักษณะที่ต้องเสียสละกันจริงๆ เพื่อสังฆกรรมถูกดำเนินโดยคนที่ผูกพันอยู่กับวัตถุที่กำลังทำลายตัวเองโดยไม่มีเหตุผล แต่นี่คือการประเมินแบบโง่ๆ การเกิดขึ้นของสิ่งที่ดูเหมือนเป็นความพ่ายแพ้ในหนทางของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ตืออย่างหนึ่ง เพราะบรรดาผู้เสียสละทุกสิ่งเพื่อพระเจ้าคือผู้ที่สมควรได้รับรางวัลตอบแทนจากพระเจ้า คนโง่พูดถึงบรรดาผู้เสียสละชีวิตในหนทางของพระเจ้าราวกับว่ามีแต่พวกเขาเท่านั้นที่ตาย ราวกับว่าผู้ดีนรนนต่อสู้เพื่อเป้าหมายทางโลกจะไม่ตาย นี่เป็นสิ่งที่ไม่มีความหมายเลยโดยสิ้นเชิงและบรรดาผู้พูดถึงสิ่งนั้นไม่มีความจริงจิงอะไร หัวใจของพวกเขาบอกพวกเขาว่าพวกเขาได้ทำความผิดมหันต์ในการไม่เสียสละเพื่อสังฆกรรม แต่โดยการพูดไม่ถึงถึงบรรดาผู้เสียสละเพื่อสังฆกรรมนั้น พวกเขาต้องการที่สร้างข้ออ้างขึ้นมาว่าพวกเขาเป็นฝ่ายถูกต้อง แต่ความตายเป็นสิ่งที่พระเจ้าได้กำหนดไว้สำหรับมนุษย์ทุกคน ความตายจะมาเยือนทุกคนอย่างแน่นอนในเวลาที่ถูกกำหนดไว้ ไม่ว่าจะใครจะอยู่บนหนทางใด ไม่มีใครสามารถหลีกเลี่ยงหนีจากความตายได้ ผู้คนรู้ดีถึงความผิดในหัวใจของพวกเขา แต่พวกเขาไม่ต้องการยอมรับ แต่เพื่อที่จะให้เหตุผลสนับสนุนการกระทำของพวกเขา พวกเขาได้กล่าวถ้อยคำเช่นนั้นออกมาเหมือนกับว่าหัวใจของพวกเขายืนยันความมั่นใจเป็นความเท็จ

169 จงอย่าคิดว่าบรรดาผู้ถูกฆ่าในหนทางของพระเจ้านั้นตาย มิใช่เช่นนั้น พวกเขายังมีชีวิตอยู่ และได้รับปัจจัยยังชีพจากพระเจ้า 170 พวกเขาเรีกรื่นในสิ่งที่พระเจ้าได้ประทานความโปรดปรานแก่พวกเขา และพวกเขายินดีที่ได้คิดว่าไม่มีสิ่งใดที่น่ากลัวหรือน่าทุกข์ระทมสำหรับผู้ที่พวกเขาทิ้งไว้ข้างหลังและ ผู้ที่ยังไม่ได้มาเข้าร่วมกับพวกเขา 171 พวกเขายินดีที่ได้รับ ความการุญและความโปรดปรานจากพระเจ้า (พวกเขาเห็นว่า) พระเจ้ามีทรงทำให้รางวัลของผู้ศรัทธาได้รับความเสียหาย 172 สำหรับบรรดาผู้สนองตอบการเรียกร้องของพระเจ้า และ ศาสนทูตของพระองค์แม้ได้รับบาดเจ็บและบรรดาผู้กระทำความดีและเกรงกลัวพระเจ้านั้นพวกเขาจะได้รับรางวัลอันยิ่งใหญ่⁷

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرَزَقُونَ ﴿١٦٩﴾ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾ * يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾

ก บรรดาผู้ตลบตะแลงได้พูดแย้งหนัการพลีชีพในสนามรบของบรรดาผู้ศรัทธาโดยกล่าวว่ามุสลิมถูกฆ่าอย่างไร้ความหมายเพราะตามผู้นำของพวกเขา นั่นคือ ท่านบี แต่พระเจ้าได้กล่าวในทางตรงข้ามว่าสิ่งที่พวกเขาเรียกว่าความตายนั่นคือชีวิตที่แท้จริงซึ่งพวกเขาเหล่านั้นได้เข้าไปแล้วโดยผ่านทางประตูแห่งความตาย

บรรดาผู้ไม่ศรัทธารู้แต่เพียงกำไรและการขาดทุนของโลกนี้เท่านั้น นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมการยอมพลีชีวิตเพื่อโลกหน้าจึงดูเหมือนการทำลายตัวเองสำหรับพวกเขา แต่พวกเขาควรรู้ว่า “ความตาย” ของผู้ศรัทธานั้นดีกว่า “ชีวิต” มากกว่าบรรดาผู้ไม่ศรัทธาที่ยังมีชีวิตอยู่ในโลกหลังความตาย พวกเขาเรีกรื่นอยู่ในความสุขที่พวกเขาได้รับจากการพลีชีพเพื่อหนทางของพระเจ้า

หนทางของชาตानคือการเอาผู้คนที่อยู่ใกล้มันมาไว้ในมือและขัดขวางคนเหล่านี้ให้ไปสู่ศาสนาโดยการแสดงให้เห็นถึงผลอันน่าสะพรึงกลัวที่จะตามมาจากการทำเช่นนั้น ด้วยเหตุนี้ ผู้คนที่ตกอยู่ใต้อิทธิพลของชาตानจึงกลายเป็นตัวแทนของมัน คนพวกนี้พูดถึงอำนาจและปัจจัยของฝ่ายต่อต้านอิสลามจนเกินจริงเพื่อที่จะสร้างความหวาดกลัวให้ผู้ศรัทธา แต่การโฆษณาชวนเชื่อเช่นนั้นมิแต่จะเป็นประโยชน์แก่บรรดาผู้ศรัทธา เพราะมันยังทำให้พวกเขามีความเชื่อมั่นมากขึ้นว่าพระเจ้าของพวกเขาจะไม่ทอดทิ้งพวกเขาในสถานการณ์ที่ยากลำบาก

173 บรรดาผู้ที่เมื่อมีคนบอกพวกเขาว่า “ศัตรูกำลังรวมตัวกันต่อต้านพวกท่าน ดังนั้นจงกลัวพวกเขา” แต่คำพูดนั้นกลับทำให้พวกเขามีความศรัทธามั่นยิ่งขึ้นและกล่าวว่า “พระเจ้านั้นเพียงพอแล้วสำหรับเราพระองค์เป็นผู้ทรงพิทักษ์ที่ดีเลิศ” 174 ในที่สุด พวกเขาได้กลับบ้านด้วยความการุญและความโปรดปรานจากพระเจ้า พวกเขาไม่ได้ประสบภัยอันตรายใดๆ นอกจากนั้นแล้วพวกเขายังปฏิบัติตามความปรารถนาของพระเจ้า และพระเจ้าทรงเป็นเจ้าแห่งความโปรดปรานอันใหญ่หลวง 175 มีแต่ซาตานเท่านั้นที่ทำให้ผู้เจ้ากลัวพวกพ้องของมัน ดังนั้น จงอย่ากลัวพวกมัน แต่จงกลัวฉันถ้าผู้เจ้าเป็นผู้ศรัทธา ที่แท้จริง⁷

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدَ جَمَعُوا لَكُمْ فَآخَظْتَهُمْ فَزَادَهُمُ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾ إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ تَحْوِفُ أَوْلِيَآءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾

⁷ สงครามฮุซุสเกิดขึ้นห่างจากเมืองมะดีนะฮ์เพียงสองไมล์ หลังสงคราม ศัตรูที่นำโดยอับดุลมุฮานน์เดินทางกลับไปและตั้งค่ายตรงสถานที่แห่งหนึ่งซึ่งเรียกว่าฮัมรออูลละฮ์ซึ่งอยู่ห่างจากมะดีนะฮ์ไปแปดไมล์ หลังจากตั้งค่ายพักที่นั่น ปรากฏว่าผู้ปฏิเสฐศรัทธามุสลิมคิดว่าพวกเขาคิดพลาดที่ทิ้งฮุซุสมา เพราะที่นั่นพวกเขามีโอกาสที่จะไล่ติดตามมุสลิมไปถึงมะดีนะฮ์และทำลายกำลังของมุสลิมที่นั่นให้หมดไป ขณะเดียวกัน พวกเขาได้พบกองคาราวานพ่อค้าขบวนหนึ่งซึ่งเป็นของเผ่าอับดุลกัยยัสกำลังไปยังมะดีนะฮ์ พวกเขาได้ให้เงินจำนวนหนึ่งแก่คนในกองคาราวานและขอให้พวกเขาปล่อยข่าวลือที่จะสร้างความหวาดกลัวขึ้นในเมืองมะดีนะฮ์ เมื่อกองคาราวานไปถึงเมืองมะดีนะฮ์ พวกเขาเริ่มพูดว่าพวกเขาเห็นชาวมักกะฮ์กำลังรวบรวมกองกำลังขนาดใหญ่เพื่อจะโจมตีเมืองมะดีนะฮ์อีกครั้งหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ความไว้วางใจในพระเจ้าของมุสลิมเป็นหลักประกันว่าแผนการของศัตรูจะเกิดผลในทางตรงข้าม ความจริงแล้ว ข่าวลือเกี่ยวกับชาวมักกะฮ์นั้นเป็นผลดีกับมุสลิมเพราะตอนนี้พวกเขาได้ถูกเตือนล่วงหน้าแล้วถึงความตั้งใจของฝ่ายศัตรู ดังนั้น ท่านนบีพร้อมกับสาวกของท่านจึงได้มุ่งหน้าไปยังฮัมรออูลละฮ์ที่ก่อนที่กองทัพจะมุ่งมายังมะดีนะฮ์ เมื่อชาวมักกะฮ์รู้ว่ากองทัพมุสลิมกำลังมุ่งหน้ามายังพวกตน พวกเขาจึงคิดว่ามุสลิมสามารถรวบรวมคนได้อีกในเวลาอันสั้น ดังนั้น พวกมักกะฮ์จึงล่าถอยกลับไปยังมักกะฮ์โดยเล็งคิดที่จะโจมตีเมืองมะดีนะฮ์อีก

176 จงอย่าให้การทำงานอันชั่วช้าของบรรดาผู้ตืนรนเพื่อการ ปฏิเสธสัจธรรมสร้างความทุกข์ระทมให้แก่เจ้า พวกเขาไม่ สามารถทำร้ายพระเจ้าได้แม้แต่น้อยนิด พระเจ้าไม่ทรงปรารถนาที่จะให้พวกเขามีส่วนใดๆในโลกหน้า และสำหรับ พวกเขาคือการลงโทษอันรุนแรง 177 แท้จริง บรรดาผู้แปลก เปลียนการศรัทธาด้วยการปฏิเสธสัจธรรมนั้นไม่อาจให้ร้าย ใดๆต่อพระเจ้าได้เลย สำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บ ปวด 178 จงอย่าให้บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมคิดว่าการที่เรา ผ่อนปรนให้พวกเขาเป็นการดีสำหรับพวกเขาเอง ความจริงแล้ว เราได้ผ่อนปรนให้พวกเขาก็เพื่อที่พวกเขาจะได้ฝ่าฝืน มากยิ่งขึ้น และสำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด^๗

وَلَا تَحْزُنَكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ
 إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ
 أَنْ يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الآخِرَةِ وَلَهُمْ
 عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 اسْتَرَوْا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا
 اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾
 وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 أَنَّمَا نُمَلِّئُهُمْ خَيْرٌ لِّأَنْفُسِهِمْ
 إِنََّّمَا نُمَلِّئُهُمْ لِيُزَادُوا
 إِثْمًا وَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾

^๗ ปัญหาที่แท้จริงก็คือเมื่อถูกม่านบังตา ชีวิตที่แท้จริงก็มิได้ปรากฏดังที่มันเป็น ผู้คนเป็นห่วงเรื่องการป้องกันตัวเองให้พ้นจา “นรก” (ความยากลำบากและปัญหาสารพัดในโลกนี้) และดินร่นชวนขวายเพื่อให้ได้ “สวรรค์” แห่งโลกนี้ แต่มันจะฉลาดกว่าที่จะมุ่งเป้าหมายไปที่สวรรค์แห่งโลกหน้าและในการทำเช่นนั้นเป็นการป้องกันตัวเองให้พ้นจากนรกแห่งโลกหน้า ทรัพย์สิน ความมั่งคั่งและกับดักแห่งเกียรติยศเป็นสิ่งที่ทุกคนสามารถเห็นได้ด้วยตาของตัวเอง นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมมนุษย์จึงมุ่งมั่นตามหาเป้าหมายเหล่านั้นเพื่อมันจะได้ไม่หลุดไปจากเขา แต่สิ่งที่กลืนไม่เข้าคายไม่ออกของมนุษย์จริงๆคือปัญหาเรื่องโลกหน้า ปัญหาที่แท้จริงนี้ได้ถูกปิดบังไว้จากสายตาของเรา เพราะมนุษย์ต่อถูกพระเจ้าทดสอบ อย่างไรก็ตาม พระเจ้ามีวิธีการของพระองค์ในการบอกมนุษย์ให้รู้ พระองค์ได้เลือกศาสนทูตของพระองค์จากหมู่มนุษย์ด้วยกันเพื่อที่ศาสนทูตเหล่านั้นจะได้ทำให้มนุษย์ได้รู้จักความจริงที่อยู่เบื้องหลังความตาย การทดสอบที่แท้จริงของมนุษย์คือการค้นหาสัจธรรมในศาสนของผู้เผยแผ่สั่งสอนที่พระเจ้าแต่งตั้งขึ้นมา มนุษย์อาจเห็นความจริงในสิ่งที่เขาพูด เขาอาจได้ยินเสียงของพระเจ้าในเสียงของมนุษย์ด้วยกัน พระเจ้าพูดกับมนุษย์ผ่านทางศาสนทูตของพระองค์ซึ่งเป็นมนุษย์ ตอนนี้ มนุษย์ต้องยอมรับมนุษย์ที่เหมือนกับเขาว่าเป็นบุคคลที่ได้รับสาส์นจากพระเจ้า

179 พระเจ้าจะไม่ทรงปล่อยบรรดาผู้ศรัทธาให้อยู่ในสภาพ อย่างไม่พวกเขาเป็นอยู่ในตอนนี้ จนกระทั่งพระองค์ทรงแยก ความชั่วออกจากความดี และพระเจ้าจะไม่เปิดเผยสิ่งที่พิน ญาณวิสัยแก่ผู้เจ้า แต่พระองค์จะทรงเลือกบรรดาศาสนทูต ของพระองค์ที่พระองค์ทรงประสงค์ตั้งนั้น จงศรัทธาในพระเจ้า และบรรดาศาสนทูตของพระองค์ เพราะถ้าผู้เจ้าศรัทธาและ ส้ารวมตนจากความชั่ว ผู้เจ้าจะได้รับรางวัลอันใหญ่หลวง⁷

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ ۗ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لِي مِنْ رُسُلِهِ ۗ مَنْ يَشَاءُ فَعَامِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۗ وَإِنْ تُوْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾

⁷ การมีความศรัทธาไม่ได้หมายความว่าหลงตัวเองเป็นใหญ่ การหลงตัวเองเช่นนั้นเท่ากับการเอาตำแหน่งแห่งความยิ่งใหญ่ไปมาให้ตัวเองแทนที่จะให้พระเจ้า ผู้ศรัทธาต้องไม่หมกมุ่นทางโลก เพราะนี่จะหมายความว่าเราไม่ได้ให้ความสำคัญแก่โลกหน้า ผู้ศรัทธาต้องหลีกเลี่ยงจากความโอหัง ความขี้นะเขยิบ ความไม่ยุติธรรมและแม้แต่ความรักหรือความผูกพันกับสิ่งใดนอกไปจากพระเจ้า แต่เขาจะต้องดำเนินชีวิตตามทางแห่งการเคารพสักการะพระเจ้า ความถ่อมตน ความโอปอ้อมออารีและความยุติธรรม นี่จะเป็นการแสดงให้เห็นว่าเรามีความจริงใจในความศรัทธาของเขาและเขาได้อุทิศตัวเองให้แก่พระเจ้าและโลกหน้า การไม่ทำเช่นนั้นหมายความว่าเราไม่จริงใจในความศรัทธาของเขา ถึงแม้จะยอมรับความศรัทธาอย่างเป็นพิธี แต่ความจริงแล้ว เขาจะอยู่ในโลกนี้เหมือนกับผู้ไม่ศรัทธา การแบ่งวิญญาณที่ดีและวิญญาณที่เลวในโลกหน้าจะอยู่บนความจริงมากกว่าพฤติกรรมที่โอ้อวด

เราพบว่าคนชัวิก้ได้รับเสรีภาพอย่างเต็มที่ แต่นั่นก็เพื่อพวกเขาจะได้เปิดเผยธาตุแท้ของพวกเขาออกมา อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าเขาจะพยายามอย่างไร พวกเขาไม่มีวันสำเร็จในการทำลายผู้ศรัทธา พวกเขาไม่มีอำนาจที่จะใช้เสรีภาพของพวกเขาเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพวกเขา ไม่ใช่กับคนอื่น

180 จงอย่าให้ผู้ตระหนี่ถี่เหนียวในสิ่งที่พระเจ้าประทานความโปรดปรานของพระองค์แก่พวกเขาคิดว่ามันเป็นสิ่งดีสำหรับพวกเขาความจริงแล้วมันเป็นความชั่วสำหรับพวกเขาต่างหาก เพราะสิ่งใดที่พวกเขาตระหนี่ไว้จะคลั่งคองพวกเขาในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ พระเจ้าเท่านั้นเป็นผู้มีสิทธิ์แห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และพระเจ้าทรงเผ่าดูสิ่งที่ผู้เจ้ากำลังกระทำ 181 แน่นนอน พระเจ้าทรงได้ยินคำพูดของบรรดาผู้กล่าวว่า “แท้จริง พระเจ้าทรงยากจน แต่พวกเรานั่นมั่งคั่ง” เราจะบันทึกสิ่งที่พวกเขากล่าวไว้ พร้อมกับสิ่งที่พวกเขาผ่านมีหลายคนโดยไม่เป็นธรรม และในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ เราจะกล่าวแก่พวกเขาว่า “ที่นี้จงลืมนรกการทรมานจากไฟที่ถูกไหม้ 182 นั้นเป็นเพราะสิ่งที่ผู้เจ้าได้ชวนขายไว้ด้วยมือของผู้เจ้าเอง และพระเจ้าจะไม่ทรงอธรรมต่อปวงป่าวของพระองค์”^ก

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا
ءَاتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ
بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخَلُوا
بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَاللَّهُ مِيرِثُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ ﴿١٨١﴾ لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ
الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَحَنُّ
أَعْيُنَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ
الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا
عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨٢﴾ ذَلِكَ بِمَا
قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَبِيدِ ﴿١٨٣﴾

^ก เราถูกเรียกว่าผู้ศรัทธาโดยแต่กล่าวคำเพียงไม่กี่คำ(กะลิมะฮฺ) แต่สำหรับพระเจ้าแล้ว มุสลิมจะเป็นผู้ศรัทธาก็ต่อเมื่อเขาเสียสละชีวิตและทรัพย์สินเพื่อหนทางของพระองค์ หากไม่มีการเสียสละเช่นนี้ ความศรัทธาของคนผู้นั้นก็ไม่น่าเชื่อถือในสายตาของพระเจ้า เราคิดว่าโดยการรักษาเงินของเขาไว้ เราจะได้รับความคุ้มครองอนาคตทางโลกของเรา แต่อนาคตที่แท้จริงของมนุษย์คือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับโลกหน้า และเงินที่สะสมไว้เพื่อวัตถุประสงค์แห่งโลกนี้จะเป็นเหตุทำให้ผู้สะสมมันถูกสาปแช่ง

183 มีบางคนกล่าวว่า “พระเจ้าได้สั่งกำชับเราว่าเราจะต้อง ไม่ยอมรับผู้ใดเป็นศาสนทูตจนกว่าเขาจะนำเอาสิ่งพลีที่ไฟ จะกินมันมาแสดงแก่เรา” จึงบอกพวกเขาว่า “ก่อนหน้าฉัน ได้มีศาสนทูตหลายคนมายังพวกท่านพร้อมกับสัญญาถ้อยัน ชัดแจ้งและสิ่งทีพวกท่านพูดถึง ทำไมพวกท่านถึงได้ฆ่ามันไป เหล่านี้แหละ ถ้าหากพวกท่านพูดจริง?” 184 ถ้าพวกเขา ปฏิเสธเจ้า (ไอ้มุฮัมมัด) ก่อนหน้าเจ้า ศาสนทูตหลายคน ที่มาพร้อมกับสัญญาถ้อยต่าง ๆ และแผ่นจารึกและคัมภีร์ต่างๆ ก็ถูกปฏิเสธมาแล้วเช่นกัน 185 ทุกชีวิตจะต้องลี้มรสความตาย และสุเจ้า จะได้รับการตอบแทนอย่างครบครันในวันฟื้นคืนชีพ ดังนั้น ผู้ที่ประสบความสำเร็จอย่างแท้จริงคือผู้ที่ถูกทำให้ออก ห่างจากนรกและถูกรับเข้าไว้ในสวรรค์เพราะชีวิตแห่งโลกนี้ มิใช่อื่นใดนอกจากเป็นเพียงสิ่งหลอกลวงเท่านั้นⁿ

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عٰهَدَ اِیْنَا اَلَا نُوْمِنَ لِرَسُوْلٍ حَتّٰی یَاْتِنَا بِقُرْبٰنٍ تَاْكُلُهٗ اَلنَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِی بِالْبَیِّنٰتِ وَاِلٰذِیْ قُلْتُمْ فَلَمَّ قَتَلْتُمُوْهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ﴿۱۸۳﴾ فَاِنْ كَذَّبُوْكُمْ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَاءُو بِالْبَیِّنٰتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتٰبِ الْمُنِیْرِ ﴿۱۸۴﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذٰئِبَةٌ الْمَوْتِ وَاِنَّمَا تُؤَفَّقُوْنَ اَجُوْرَكُمْ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ ﴿۱۸۵﴾ فَمَنْ زُحِرْحَ عَنِ النَّارِ وَاُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَاَزَ وَمَا الْحَیٰوَةُ الدُّنْیَا اِلَّا مَتَعٌ اَلْغُوْرِ ﴿۱۸۶﴾

ⁿ บรรดาผู้ไม่ทำตามศาสนาแห่งการเสียสละให้เหตุผลสนับสนุนตัวเองต่าง ๆ นานา เช่น พวกเขา กล่าวว่า “พระเจ้าให้ทรัพย์สินรามา แล้วทำไมเราจะไม่ใช้จ่ายมันไปเพื่อความจำเป็นส่วนตัวและความสะดวกสบายของเราล่ะ?” บางครั้ง ความที่พวกเขาไม่มีความสำนึกทำให้พวกเขาเลยเถิดไปจนถึงขนาดที่ว่าพวกเขาพยายามทำลายความน่าเชื่อถือของผู้เผยแผ่สั่งสอนเสียเองโดยอ้างอย่างโน้นอย่างนี้ หรือโดยการพยายามหาข้อโหว่ในคำพูดของผู้เผยแผ่สั่งสอน ความจำเป็นสำหรับพวกเขาที่จะต้องเสียสละชีวิตและทรัพย์สินจะไม่เกิดขึ้นถ้าพวกเขาสามารถพิสูจน์ว่าผู้เผยแผ่สั่งสอนมิใช่ตัวจริง เหตุผลเหล่านี้อยู่ในรูปของเหตุผลที่ใช้ได้ แต่ในความจริงแล้ว พวกเขาเพียงแต่ให้เหตุผลแก้ตัวเพื่อหลีกเลี่ยงการทำหน้าที่ที่ความศรัทธาต้องการ ดังนั้น ไม่ว่าจะนำความจริงอะไรมาเสนอ พวกเขาจะหาคำพูดมาเพื่อโต้แย้งเหตุผลของผู้เผยแผ่สั่งสอนเสมอและให้เหตุผลสนับสนุนการกระทำของพวกเขา คนเหล่านี้ลิ้มความจริงไปไว้ในที่สุดพวกเขาก็ต้องตาย และความจะเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งทุกอย่างไปโดยสิ้นเชิง มันจะทำให้ความมั่งคั่งรุกรานของพวกเขาไม่มีประโยชน์ หลังจากนั้น มนุษย์จะพบว่าตัวเองยืนอยู่ตรงจุดที่เขาไม่ได้อยู่ตรงที่เขาได้แสดงว่าตัวเองยืนอยู่ตรงนั้น พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ เขาจะไม่เหลืออะไรเลย ความสำเร็จและความล้มเหลวในโลกนี้เป็นสิ่งเดียวกันในแง่ของความจริง ไม่มี ความจำเป็นใดของของโลกนี้เป็นข้อพิสูจน์ว่าเขาอยู่ในความถูกต้องและไม่มีความยากลำบาก ปัญหาและความล้มเหลวในโลกนี้เป็นข้อพิสูจน์ว่าเขาอยู่ในความผิด ทั้งสองอย่างเป็นรูปแบบการทดสอบของพระเจ้า และมีใช้สัญลักษณ์ของความก้าวหน้าหรือความตกต่ำทางด้านจิตวิญญาณของเขา

186 สูเจ้าจะต้องถูกทดสอบในทรัพย์สินของสูเจ้าและสูเจ้า จะต้องได้ยื่นสิ่งที่เจ็บปวดมากมายจากบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ ก่อนหน้าสูเจ้าและจากบรรดาผู้ตั้งสิ่งอื่นเป็นภาคีร่วมกับพระเจ้า แต่ถ้าหากสูเจ้าอดทนและสாரวมตนจากความชั่ว นั่นก็เป็น ข้อพิสูจน์ถึงการยืนหยัดอย่างมั่นคง⁷

لَتَبْلُوتَنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ
وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ
الَّذِينَ أُشْرِكُوا أَدَى كَثِيرًا وَإِنْ
تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ
الْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾

⁷ คนผู้หนึ่งต้องเดินบนหนทางแห่งความศรัทธาในโลกนี้ที่เขาอาจถูกทำร้ายได้ต่างๆนานา ทั้งโดยคนของเขาเองและคนแปลกหน้า แต่ไม่ว่าในกรณีใดๆ เขาต้องตกเป็นเหยื่อของคนที่คิดในทางร้ายกับเขา เขาต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ยากลำบากทุกอย่างที่เข้ามาหาและยังคงมีต่อไปเรื่อยๆ เขาอาจถูกแม้กระทั่งขย้ำ แต่ถึงกระนั้นเขาจะยับยั้งตัวเอง เขาจะอดทนต่อความพ่ายแพ้โดยไม่ใช้วิธีการแก้แค้น อาจมีหลายครั้งเมื่อหัวใจของเขาไม่สามารถทนความทุกข์ข้อไปได้และบอกเขาว่าให้บอกเลิกพันธสัญญากับพระเจ้าและทำตามหัวใจของเขาเรียกร้อง แต่ความกลัวพระเจ้าก็หยุดยั้งเขามีทำเช่นนั้น

การเรียกร้องของศาสนาต้องการความเสียสละอย่างถึงที่สุดซึ่งหมายถึงการเสียสละชีวิตและทรัพย์สิน ในสถานการณ์เช่นนั้น เขาต้องยึดมั่นในศาสนาโดยการเสียสละเพื่อมัน ถึงแม้ว่านั่นหมายถึงการทำตามวิธีการที่ยากที่สุดที่เปิดไว้ให้เขา บนการเดินทางของความศรัทธา นี่คือการทดสอบความกล้าหาญอันยิ่งใหญ่และจิตใจอันสูงส่ง ความจริงแล้ว การเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริงคือการทดสอบที่ต้องการความอดทนและความยำเกรง คนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมจะได้รับความสำเร็จในการทดสอบนี่คือผู้ศรัทธาที่ประจักษ์ชัดจะเปิดกว้างเพื่อรับเขาในโลกหน้า

187 พระเจ้าได้ทำสัญญากับบรรดาผู้ได้รับ คัมภีร์ว่าจะทำให้ คัมภีร์เป็นที่กระจ่างแก่ ผู้คนและจะไม่ปิดบังมัน แต่พวกเขา กลับทิ้งมันไว้ข้างหลังพวกเขาและแลกเปลี่ยนมัน ด้วยราคา เล็กน้อย ช่างเป็นการแลกเปลี่ยน ที่ชั่วช้าเสียนี้กระไร 188 บรรดา ผู้ที่ระเริง ในการกระทำผิดและรักที่จะถูกสรรเสริญใน สิ่งที่พวกเขา ไม่ได้กระทำ จงอย่าคิดว่า จะปลอดภัยจากการลงโทษ สำหรับ พวกเขา คือการลงโทษอันเจ็บปวด 189 อำนาจแห่ง ชัยฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินเป็นของพระเจ้า พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจภาพเหนือทุกสิ่ง⁷

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا
تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ
وَاشْتَرَوْا بِهِ مِمَّا قَلِيلًا فَبِئْسَ مَا
يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾ لَا حَسْبِنَ الَّذِينَ
يَفْرَحُونَ بِمَا أُوتُوا وَيُحْجُونَ أَنْ تَحْمَدُوا
بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِّنَ
الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾ وَاللَّهُ
مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾

⁷ เมื่อบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์เริ่มตกต่ำ มันไม่ได้หมายความว่าพวกเขาได้ตัดขาดพันธะสัญญาของพวกเขากับพระเจ้าหรือศาสนทูตของพระองค์แล้วโดยสิ้นเชิง มันเป็นไปได้เพราะศาสนากลายเป็นส่วนหนึ่งของประเพณีทางสังคมไปแล้ว มันเป็นที่รักยิ่งของชาติที่ยิ่งใหญ่และเป็นเรื่องของความภาคภูมิใจอันใหญ่หลวง และเมื่อความเชื่อมโยงทางประชาคมกับความเป็นชาติถูกสร้างขึ้นด้วยอะไรบางอย่าง มันก็เป็นไปได้ที่จะแยกออกจากกันไม่ว่าจะกลุ่มใด อย่างไรก็ตาม ความเกี่ยวข้องกับประเพณีในนามของศาสนานี้เป็นเรื่องรูปแบบล้วนๆและไม่มีอยู่ในความเป็นศาสนาที่แท้จริง เพราะกิจกรรมทางโลกทั้งหมดยังคงทำไปในนามของศาสนา แม้แต่เมื่อสมาชิกของบางสังคมไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับศาสนา พวกเขาต้องการให้ให้เรียกมันว่าศาสนา พวกเขาต้องการที่จะได้รับความน่าเชื่อถือสำหรับสิ่งต่างๆที่พวกเขาไม่ได้ทำ การไม่มีความเป็นห่วงในเรื่องความรอดพ้นอันนิรันดร์พวกเขาได้พัฒนาแนวความคิดเช่นนั้นให้ดูเป็นว่าพวกเขาได้รับความรอดพ้นอย่างแน่นอน พวกเขาปฏิบัติตามศาสนาที่ทำการขึ้นมาเอง แต่เรียกตัวเองว่าผู้ยึดมั่นในศาสนาของพระเจ้า พวกเขาอยู่กับกิจกรรมต่างๆที่รับใช้เป้าหมายทางโลก แต่เรียกกิจกรรมเหล่านี้ว่าเป็นกิจกรรมที่เน้นถึงโลกหน้า พวกเขาเรียกการเมืองตามแบบของพวกเขาว่าเป็นการเมืองที่ได้รับทางนำจากพระเจ้าโดยประกาศว่าพวกเขาได้รับแรงผลักดันให้ทำงานเพื่อความอยู่ที่ดีของอุมมะฮฺ(ประชาคม)ในขณะที่ในความเป็นจริงแล้วพวกเขาทำน้อยกว่าที่พวกเขารับใช้ผลประโยชน์ของชาติตัวเอง

เราไม่สามารถปกป้องตัวเองให้พ้นจากการลงโทษของพระเจ้าโดยการเรียกสิ่งที่มีชื่อศาสนาว่าเป็นศาสนาได้ เมื่อมนุษย์ยังคงหมกมุ่นอยู่กับการไขว่คว้าทางโลก หลงลืมเรื่องที่สำคัญในทัศนะของโลกหน้า นั่นก็เท่ากับว่าเขากำลังหลงผิด แต่เมื่อเขาแสวงหาปัจจัยทางโลกในนามของพระเจ้าหรือหนีเขากำลังจะลบล้างรอยความเสียหาย เพราะเขาต้องการที่จะได้รับความน่าเชื่อถือสำหรับความศรัทธาที่ว่างเปล่าและการกระทำที่เป็นเท็จ

190 แท้จริง ในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และใน การสับเปลี่ยนของกลางวันและกลางคืนนั้นมีสัญญาณสำหรับ ปวงผู้มีความเข้าใจ 191 ผู้ที่ระลึกถึงพระเจ้าขณะยืนนั่งและ นอนตะแคง พวกเขาจะใคร่ครวญ ในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน (พวกเขาจะกล่าวว่า) “พระผู้อภิบาลของเรา พระองค์มิได้ทรงสร้างสิ่งทั้งปวงนี้ขึ้นมาโดยไร้วัตถุประสงค์ พระองค์ทรงมหาบริสุทธิ์ยิ่ง ดังนั้น โปรดช่วยเราให้พ้นจาก การลงโทษของไฟนรกด้วยเถิด 192 พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริง ผู้ใดที่พระองค์ทรงให้เข้าไปในไฟนรก แน่หนอน พระองค์ ทรงทำให้เขาอภัยศ สำหรับผู้ทำความผิดนั้นไม่มีผู้ช่วยเหลือ^๗

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَأَخْتَلَفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي
الْأَلْبَابِ ﴿١٩١﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا
وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ
فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا
خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن
تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا
لِلظَّالِمِينَ مِن أَنْصَارٍ ﴿١٩٣﴾

^๗ จักรวาลกับการมีอยู่ของทุกสรรพสิ่งในนั้นเป็นการประกาศเจียบๆถึงการมีอยู่ของพระเจ้า เมื่อมนุษย์ตั้งมั่นที่มนุษย์สร้างขึ้นออกจากตาของเขาและเปิดหูของเขา เขาจะเริ่มเห็นและได้ยินคำประกาศเจียบๆนี้รอบตัวเขา หลังจากนั้น เขาจะเห็นว่าในจักรวาลที่ดวงดาวมากมายเกิดขึ้นมาเป็นเวลาหลายล้านปีแล้ว การมีอยู่ของมนุษย์อาจสิ้นสุดลงภายในเวลาห้าสิบปีหรือหนึ่งร้อยปีโดยนำเขาไปยังหลุมฝังศพพร้อมกับความปรารถนาและความไฝฝืนทั้งหมดของเขา ในโลกที่เต็มไปด้วยความสวยงามของธรรมชาติ ที่มีกลิ่นหอมของดอกไม้ มีความจำเริญที่มีความหมายนับไม่ถ้วน เช่น อากาศ น้ำและดวงอาทิตย์ถูกจัดเตรียมไว้ จุดหมายของมนุษย์มิใช่สิ่งใดนอกไปจากความเศร้าโศกและความทุกข์ทรมานกระนั้นหรือ? หลังจากนั้น เขาจะพบว่ามันเป็นเรื่องที่ไม่อาจคิดได้เลยว่าในโลกแห่งความเป็นไปได้ไม่มีชีวิตจำกัดนี้ เพียงแคโยนเมล็ดพืชลงไปในพื้นดิน ป่าไม้ทั้งหมดก็เกิดขึ้นมา เราจะไม่ได้รับผลไม้อะไรทั้งงานอันดีงาม มันเป็นเรื่องที่ไม่อาจคิดได้เลยว่าในโลกที่ดวงอาทิตย์ส่องแสงทุกวันหลังกลางคืนเป็นเวลาหลายศตวรรษโดยไม่ได้รับแสงสว่างจากโคเมระย่าแห่งความชอบธรรมและยุติธรรม มันเป็นเรื่องที่คิดไม่ได้เลยว่าโลกที่แผ่นดินไหวและความวุ่นวายนอนนิ่งอยู่ มนุษย์ยังคงก่อกรรมทำเข็ญและกตชยโดยไม่ถูกลงโทษเลย

193 โอ้พระผู้อภิบาล แท้จริง เราได้ยินผู้เรียกร้องเชิญชวน ไปสู่การศรัทธาว่า “จงศรัทธาต่อพระผู้อภิบาลของพวกท่าน” แล้วพวกเราได้ศรัทธา โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอภัยโทษ ความผิดของเราและได้โปรดลบล้างความชั่วทั้งหลายของเรา และโปรดให้เราตายร่วมกับผู้ทรงคุณธรรม 194 พระผู้อภิบาล ของเรา โปรดประทานแก่เราในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสัญญาแก่ เราผ่านบรรดาศาสนทูตของพระองค์ และโปรดอย่าทำให้เรา อับยศในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ แท้จริงพระองค์ไม่ทรงผิดสัญญา”^๗

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي
لِلْإِيْمَانِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَءَامَنَّا رَبَّنَا
فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا
وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا
وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾

^๗ บรรดาผู้ที่คิดอย่างตริตรองเพื่อแสวงหาความจริงนั้นพบว่ามันไม่เป็นเรื่องที่คิดไม่ได้เลย ว่าจักรวาลที่มีความหมายจะมีจุดสิ้นสุดที่ไร้ความหมาย พวกเขาค้นพบว่าศาสน์ที่นำมาโดยผู้เผยแผ่สั่งสอนในภาษามนุษย์คือการประกาศของความจริงอย่างเดียวกับที่กำลังถูกประกาศอย่างเจียบๆ โดยจักรวาลทั้งหมด เรื่องที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือว่าเมื่อสัจธรรมถูกเปิดเผยและ “ดวงอาทิตย์” แห่งความยุติธรรมปรากฏขึ้นมา พวกเขาจะไม่ถูกทอดทิ้งไว้ในสภาพสิ้นเนื้อประดาตัว โดยการทำลายพันธะส่วนตัวทั้งหมดและขจัดความแต่เรื่องทางโลกของพวกเขา พวกเขาจะเป็นคนหนึ่งที่อยู่กับผู้เผยแผ่สั่งสอน เพื่อที่ว่าในโลกหน้า เมื่อ “ความมืด” และ “แสงสว่าง” ของจักรวาลถูกแยกออกจากกันพระเจ้าแห่งจักรวาลจะให้พวกเขาอยู่ในแสงสว่างและจะไม่ทอดทิ้งพวกเขาให้คล้าทางอยู่ในความมืดตลอดกาล

มาตรการที่ถูกต้องวิทย์ปัญญาและไร้วิทย์ปัญญานั้นแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงจากสิ่งที่มีมนุษย์คิดขึ้นมาเอง ในที่นี้ คนฉลาดคือคนที่ใช้ชีวิตอยู่ในการระลึกถึงพระเจ้า ผู้ที่สามารถค้นพบความหมายของพระเจ้าที่ทำงานอยู่ในแผนการสร้างจักรวาล ในทางตรงข้าม คนโง่คือคนที่คิดอยู่แต่ในเรื่องวัตถุ ผู้ที่อยู่ในโลกนี้ราวกับว่าเขาไม่รู้จักแผนการสร้างของพระผู้อภิบาลแห่งจักรวาลเลย

195 พระผู้อภิบาลของพวกเขาได้ทรงตอบพวกเขาว่า “ฉันจะไม่ปล่อยให้การทำงานของพวกเขานิ่งนอนใจ หาย ไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง เพราะสูเจ้ามา จากกันและกัน ดังนั้น ฉันจะให้ภัยบาปของบรรดาผู้ อพยพหรือถูกขับไล่ออกจากบ้านของพวกเขา ผู้ได้รับความทุกข์จากการถูกกดขี่ข่มเหงในแนวทางของฉัน ผู้ต่อสู้และผู้ถูกฆ่า แน่หนอน ฉันจะรับพวกเขาเข้าไปในสวนสวรรค์ซึ่งเบื้องล่างนั้นมีลำน้ำหลายสาย ไหลผ่าน” นี่คือการตอบแทนจากพระเจ้า และพระเจ้าเท่านั้นที่มี การตอบแทนที่ดีเลิศ

196 จงอย่าให้การทำงานของบรรดา ผู้ปฏิเสธ สัจธรรมในแผ่นดินล่อลวงเจ้า 197 เพราะนั้น เป็นผลประโยชน์เพียงเล็กน้อย แล้วพวกเขา จะเข้าไป สู่รกรอกอันเป็นสถานที่พำนักอันชั่วช้า^๗

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ
عَمَلَ عَمِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْتِي
بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا
وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي
سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ
عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٦﴾ لَا يَغْرُنَكَ
تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١٩٧﴾ مَتَّعَ
قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

^๗ ชีวิตที่รับผิดชอบของผู้ศรัทธาทำให้พวกเขาไม่มีอะไรที่เป็นของตัวเอง ในการปฏิบัติภารกิจนำ สัจธรรมไปเผยแผ่ ผู้ฟังเขาหลายคนได้กลายเป็นศัตรูเมื่อพวกเขาเห็นว่าความสำเร็จของภารกิจเช่น นั้นนำมาซึ่งการปฏิเสธตัวเอง สภาวะเช่นนี้บางครั้งกลายเป็นความหายนะจนผู้ศรัทธาต้องไร้บ้าน ในแผ่นดินบ้านเกิดของตัวเอง ต้องได้รับความเดือดร้อนจากการกดขี่ของฝ่ายต่อต้าน ถ้าพวกเขา ปฏิบัติตามศาสนาของพระเจ้า พวกเขาอาจต้องเสียชีวิตและทรัพย์สินของพวกเขา เพื่อที่จะประสบ ความสำเร็จในการทดสอบเหล่านี้ ผู้ศรัทธาไม่เคยถือว่าโลกนี้เหนือกว่าโลกหน้า เขาต้องยอมรับ ความยากลำบากและการไม่มีความสุข เขาต้องทำลายความรู้สึกลึกที่ไม่ดีและต้องละเว้นจากการมี ปฏิบัติการ บรรดาผู้ศรัทธาต้องมั่นคงแน่วแน่ในการเผชิญหน้ากับบรรดาผู้ต่อต้านพวกเขา ด้วยความ มั่นคงแน่วแน่นั้นเองจะทำให้เขาได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า นอกจากนี้แล้ว มันจำเป็นที่บรรดา ผู้ศรัทธาทั้งหมดจะต้องรวมตัวกันเพื่อเผชิญหน้าศัตรูที่รวมกันโจมตีด้วยกำลังที่เข้มแข็ง ความ ศรัทธาในความเป็นจริงแล้วคือการทดสอบความอดทนและมีแต่บรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้าเท่านั้นที่ สามารถผ่านการทดสอบนี้ไปได้

198 แต่สำหรับบรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้าผู้อภิบาลของพวกเขานั้น พวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์ที่เบื้องล่างมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ซึ่งพวกเขาจะได้เข้าไปอยู่ในนั้น นี่คือการต้อนรับจากพระเจ้า อภิบาลของพวกเขาคือการตอบแทนของพระเจ้านั้นดียิ่งสำหรับผู้ทรงคุณธรรม 199 ในหมู่ชาวมักริ์นั้นก็มีบางคนศรัทธาใน พระเจ้าและคัมภีร์ที่ได้ถูกประทานแก่สุเจ้าและที่ได้ถูกประทาน แก่พวกเขา พวกเขาเป็นผู้ถ่อมตนต่อพระเจ้าและไม่แลกเปลี่ยน วณะของพระเจ้าด้วยราคาเล็กน้อย พวกเขาเหล่านี้จะได้รับรางวัลจากพระเจ้าผู้อภิบาลของพวกเขา เพราะแท้จริง พระเจ้า เป็นผู้ทรงจับปล้นในการชำระ 200 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอดทน และจงยืนหยัดในความศรัทธาของสุเจ้า และจงเกรงกลัว พระเจ้าเพื่อสุเจ้าจะได้ประสบความสำเร็จ⁷

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِّالْبَرَارِ ﴿١٩٩﴾ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِيعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتُرُونَ بِفَايْتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠١﴾

⁷ ในโลกนี้มีปรากฏบ่อยครั้งที่บรรดาผู้ไม่เกรงกลัวพระเจ้าและไม่สนใจในโลกหน้าได้รับตำแหน่งสูง มีเกียรติและความรุ่งเรืองอยู่รอบตัวพวกเขา ในทางตรงข้าม บรรดาผู้ศรัทธามักจะไม่มีอำนาจ ไม่มีส่วนในความเจริญรุ่งเรืองทางโลก แต่สภาพนี้มีลักษณะชั่วคราวเท่านั้น ในวันฟื้นคืนชีพ สถานการณ์จะกลับกัน บรรดาผู้ที่อยู่ในโลกนี้โดยไม่กลัวพระเจ้าและมีเกียรติในโลกจะพบว่าตัวเองตกอยู่ในความอับอาย ส่วนบรรดาผู้ถูกปฏิเสธเกียรติและความรุ่งเรืองทางโลกเพราะความผูกพันกับพระเจ้าจะได้รับเกียรติและความสำเร็จอันนิรันดรทุกอย่างในโลกหน้า พวกเขาจะเป็นแขกของพระเจ้าและไม่มีสิ่งใดในโลกนี้จะและในชั้นฟ้าที่ยิ่งใหญ่กว่าการเป็นอาคันตุกะของพระเจ้า

4. ผู้หญิง อัล-นิซาย์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ โอ้มนุษย์เอ๋ย จงเกรงกลัวพระผู้อภิบาล
ของสุเจ้า ผู้ทรง สร้างสุเจ้ามาจากชีวิตหนึ่ง
และจากชีวิตนั้น พระองค์ได้ทรง สร้างคู่
ครองของมัน และจากคู่นั้น พระองค์ได้ทรง
แพร่ขยาย ทั้งผู้ชายและผู้หญิงออกไป(บน
หน้าแผ่นดิน)อย่างมากมาย นับไม่ถ้วน และ
จงเกรงกลัวพระเจ้าที่สุเจ้าต่างเรียกกรังสิทธิ
ซึ่งกันและกัน และจงคำนึงถึงหน้าที่ของ
สุเจ้าในเรื่องการ รักษาความสัมพันธ์ทาง
เครือญาติ แท้จริง พระเจ้าทรงเผ่า ดุสุเจ้าอยู่
เสมอⁿ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي
خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ
وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

ⁿ มนุษย์ทั้งหมดเป็นหนึ่งเดียวและเหมือนกันหมดโดยกำเนิด ทุกคนสามารถย้อนต้นกำเนิดของตัวเองไปถึงผู้ชายและผู้หญิงที่เป็นพ่อและแม่ที่เหมือนกันในที่สุด ดังนั้น มนุษย์จึงจำเป็นต้องมีความรู้ลึกมีความสัมพันธ์ฉันพี่น้องกันและอยู่ร่วมกันด้วยความยุติธรรมและความปรารถนาดีเหมือนกับสมาชิกครอบครัวเดียวกันที่ขยายออกไป ความเป็นหนึ่งเดียวกันทางเผ่าพันธุ์นี้ทำให้ความสัมพันธ์ทางครอบครัวกระชับยิ่งขึ้นและความสำคัญของพฤติกรรมที่เหมาะสมในหมู่เครือญาติจะช่วยให้ความสัมพันธ์กระชับแน่นยิ่งขึ้นไปอีก การปฏิบัติที่ดีต่อกันระหว่างเพื่อนมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญไม่เพียงแต่ในมุมมองของศีลธรรมเท่านั้น แต่ยังเป็นเรื่องส่วนตัวสำหรับมนุษย์ด้วย ที่เป็นเช่นนั้นเพราะทุกคนถูกควบคุมโดยพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ที่เป็นผู้ชำระบัญชีมนุษย์ทุกคนจะตัดสินอนาคตอันนิรันดรของมนุษย์ทั้งหมดในโลกหน้าตามสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ในโลกนี้ ดังนั้น มนุษย์ต้องไม่คิดว่าเรามีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่นเป็นเรื่องระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ แต่เป็นเรื่องระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า เขาต้องเกรงกลัวพระเจ้าและต้องยึดมั่นในความผูกพันที่พระเจ้าได้กำหนดไว้เพื่อที่จะปกป้องตัวของเขาเองให้พ้นจากความกริ้วของพระเจ้า

ในอะดีซหนึ่ง พระเจ้าได้กล่าวว่า “ฉันจะอยู่กับผู้ที่กระชับความสัมพันธ์กับเครือญาติและฉันจะออกจากคนที่ตัดความสัมพันธ์นั้น” นี่แสดงให้เห็นว่าความผูกพันของมนุษย์กับพระเจ้ากำลังถูกทดสอบโดยเกณฑ์มาตรฐานของความสัมพันธ์ของเขากับมนุษย์คนอื่น ๆ คนที่เกรงกลัวพระเจ้าในขณะที่ปฏิบัติต่อผู้อื่นโดยถูกต้องชอบธรรมคือคนที่เคารพพระองค์อย่างแท้จริง คนที่รักมนุษย์คนอื่นคือคนที่รักพระเจ้าผู้สร้างเขาจริง ๆ คุณธรรมของการปฏิบัติสัมพันธ์ที่ดีและความเมตตาสงสารเป็นสิ่งที่ยังคมมนุษย์ทั่วไปมีความต้องการ แต่การรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับครอบครัวนั้นมีความสำคัญเป็นอันดับสองรองไปจากความสัมพันธ์กับพระเจ้า

2 จงให้เด็กกำพร้าซึ่งสมบัติของพวกเขา และจงอย่า แลก เปลี่ยนสิ่งเลวของสุเจ้าแทน สิ่งดีของพวกเขา และจงอย่า กินสมบัติ ของพวกเขาโดยการปะปนมันกับสมบัติของ สุเจ้า เพราะแท้จริง มันเป็นบาปอันมหันต์³ ถ้าหากสุเจ้า เกรงว่าไม่สามารถที่จะให้ ความเป็นธรรมแก่เด็กหญิงกำพร้า ดังนั้น จง แต่งงานกับผู้หญิงสองหรือสามหรือสี่ที่สุเจ้า สบใจ แต่ถ้าหากสุเจ้าเกรงว่าจะไม่สามารถ ให้ความยุติธรรมได้ จงแต่งงานกับผู้หญิง เพียงคนเดียวหรือแต่งงานกับผู้หญิง ที่อยู่ใน ความครอบครองของสุเจ้า นั้นเป็นการดีกว่า ที่สุเจ้า จะได้ไม่ลำเอียง⁴ และจงให้ของหมั้น ของนางแก่นางโดย เต็มใจ แต่ถ้านางคืน ส่วนหนึ่งของมันแก่สุเจ้าโดยนางยินดี เอง สุเจ้าจะใช้มันด้วยความสุขและด้วยความ ปรารถนาดีก็ได้⁷

وَأَتُوا آلَيْتِمَىٰ أَمْوَالَهُمْ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا
 الْحَيْثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ
 إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ﴿٢﴾
 وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي آلَيْتِمَىٰ
 فَأَنْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ
 مَتًى وَتَلْتُمْ وَرُبَعٌ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا
 تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
 ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ﴿٣﴾ وَأَتُوا
 النِّسَاءَ صَدَقَاتِهِنَّ حِلًّا ۚ فَإِنْ طِئِنَ لَكُمْ
 عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا
 مَّرِيئًا ﴿٤﴾

³ เด็กชายและเด็กหญิงกำพร้าเป็นสมาชิกที่อ่อนแอที่สุดของครอบครัวหรือของสังคม ดังนั้น การปฏิบัติต่อเด็กกำพร้าเหล่านี้ด้วยดีจึงเป็นการทดสอบที่ยากที่สุดของคนที่มีความเกรงกลัวพระเจ้า

เด็กกำพร้าสมควรได้รับการปฏิบัติในลักษณะที่ยุติธรรมและเมตตาสงสาร อันใดที่เป็นสิทธิของเด็กกำพร้า สิทธินั้นต้องได้รับการคุ้มครองอย่างสูงสุด การแบ่งทรัพย์สินที่มีอยู่ร่วมกับเด็กกำพร้าในลักษณะที่ตัวเองได้รับส่วนแบ่งที่มีค่าในขณะที่เด็กกำพร้าได้รับส่วนแบ่งที่ไม่มีค่าถือเป็นบาปใหญ่อย่างหนึ่ง

5 จงอย่าให้ทรัพย์สินที่พระเจ้าได้ทำให้เป็นปัจจัยยังชีพ ของสุเจ้าแก่คนบัญญัติอ่อน แต่สุเจ้าจงให้เครื่องยังชีพ และเครื่องนุ่งห่มแก่พวกเขา และจงพูดแก่พวกเขาด้วย คำพูดที่ดี⁶ จงเผ่าสังเกตุและทดสอบเด็กกำพร้าจนกว่า พวกเขาบรรลุลึถึงวัยสมรส และถ้าสุเจ้าคิดว่าพวกเขา เป็นผู้ใหญแล้ว จงมอบสมบัติของพวกเขาคืนให้แก่ พวกเขา จงอย่ากินทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาอย่างสิน เปลืองและรีบเร่งเพราะกลัวว่าพวกเขาจะเติบโตขึ้น ถ้าหากผู้ดูแลเด็กกำพร้าคนใดเป็นผู้มั่งคั่ง ก็ให้เขา ละเว้นจากทรัพย์สินของเด็กกำพร้า แต่ถ้าผู้ใดยากจน ก็ให้เขากินมันแต่พอควร และเมื่อสุเจ้ามอบทรัพย์สินของ พวกเขาคืนให้แก่พวกเขา จงให้มีบางคนเป็นพยาน และ พระเจ้านั้นเพียงพอแล้วในฐานะเป็นผู้ชำระ⁷

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝
وَابْتَلُوا الَّتِي تَمَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنَّ آنَسْتُمْ مِّنْهُمْ رُّشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَن يَكْبُرُوا ۚ وَمَن كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَن كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ۝

⁷ ทรัพย์สินมิได้มีไว้เพื่อความฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือยและเพื่อแสดงออกถึงความภาคภูมิใจ มันเป็นปัจจัยยังชีพสำหรับมนุษย์ในโลกนี้ ดังนั้น ในด้านหนึ่ง จึงไม่เหมาะสมที่จะถือว่าการหาเงินมาเป็นเป้าหมายในชีวิตของเรา แต่ในอีกด้านหนึ่ง มันมีความสำคัญอย่างยิ่งที่การใช้ทรัพย์สินอย่างสินเปลือง ต้องมีการตรวจสอบและยับยั้งเมื่อมันตกไปถึงมือคนผิด เพื่อนำมันกลับมายังเจ้าของที่ถูกต้อง การใช้ทรัพย์สินใด ๆ ของคนอื่นไปในทางที่ผิดนั้นเหมือนกับกับการทำลายการจัดการของอัลลอฮฺในการประทานปัจจัยยังชีพให้บ่าวของพระองค์

ในกรณีของเด็กกำพร้าที่เป็นสมาชิกที่อ่อนแอที่สุดของสังคม มันยังเป็นเรื่องจำเป็นที่ทรัพย์สินของเด็กกำพร้าต้องได้รับการคุ้มครองอย่างดีและเด็กกำพร้าต้องได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรม นอกจากนี้ ยังมีความจำเป็นอีกด้วยว่าการจัดการทรัพย์สินอย่างมีเหตุผลกับเด็กกำพร้าต้องถูกบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรและมีพยานยืนยันด้วยเพื่อที่ความรับผิดชอบของผู้ทำการจัดการทรัพย์สินจะได้เป็นไปอย่างมีเกียรติและไม่ถูกรหาหรือมีข้อพิพาทหรือมีการร้องเรียนในอนาคต เมื่อใดก็ตามที่เรา รับเรื่องของใครมาจัดการ เขาต้องทำไปด้วยความตระหนักว่าความไม่ยุติธรรมใด ๆ ที่เขาทำไปนั้น พระเจ้าทรงรู้ดี มันเป็นเป็นไปได้ที่คนที่เราเข้าไปช่วยเรื่องของเขานั้นเป็นคนอ่อนแอและไม่สามารถรับผิดชอบต่อปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม แต่แน่นอน พระเจ้าจะเอาผิดกับผู้รับผิดชอบในวันแห่งการชำระ และลงโทษเขาอย่างเจ็บแสบสำหรับความไม่เป็นที่ธรรมที่เขาสร้างขึ้น นี่เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้และไม่มีใครสามารถหนีรอดได้

7 สำหรับผู้ชายก็มีส่วนจากที่พ่อแม่และญาติสนิทได้ทิ้งไว้ และ สำหรับผู้หญิงก็มีส่วนจากที่พ่อแม่และญาติสนิทได้ทิ้งไว้ไม่ว่า จะน้อยหรือมากก็ตามเพราะส่วนแบ่งนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว ⁸ และถ้าหากญาติและเด็กกำพร้าและคนยากจนอยู่ในตอนที่มีการแบ่งมรดก จงให้บางสิ่งจากมรดกนั้นแก่พวกเขาบ้าง และ จงพูดแก่พวกเขาด้วยถ้อยคำที่ดี ⁹ คนที่เป็นห่วงลูกหลานที่ อ่อนแอของตัวเองว่าจะอยู่อย่างไรถ้าหากตัวเองตายไป และ ห่วงลูกหลานไว้ข้างหลังควรแสดงความเป็นห่วงเช่นเดียวกันนี้ บ้างต่อเด็กกำพร้า ดังนั้น จงให้พวกเขาเกรงกลัวพระเจ้าและรักษาความยุติธรรม ¹⁰ บรรดาผู้กินสมบัติของเด็กกำพร้า โดยไม่ชอบธรรมนั้น แท้จริงแล้ว พวกเขาเพียงแต่กลืนไฟนรก เข้าไปในท้องของพวกเขา ในไม่ช้า พวกเขาจะถูกโยนเข้าไป ในเปลวเพลิง⁷

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ
الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ
كَثُرٌ نَّصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٧﴾ وَإِذَا حَضَرَ
الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا
لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٨﴾ وَلِيَحْشَ
الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً
ضِعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ
وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ
يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا
يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا
وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾

⁷ ในโลกนี้ ใครคนหนึ่งอาจจะยึดเอาสิทธิของคนที่อ่อนแอมาเป็นของตน แต่การที่เขาได้มาโดยไม่ถูกต้องทุกอย่างนั้นเป็นเหมือนเขากำลังเติมไฟเข้าไปในท้องของเขา ความจริงที่อะไรก็ตามที่เขาได้มาเป็นเหมือนไฟไม่เพียงแต่ในโลกนี้เท่านั้น แต่มันจะชัดเจนในโลกหน้าด้วย มนุษย์ได้รับเจตนาธรรมเสรีในการกระทำในโลกนี้ แต่ไม่สามารถหลบเลี่ยงผลการกระทำของเขาได้ คนที่อยากจะปกป้องตัวเองให้พ้นจากผลร้ายต้องไม่ทำผิดต่อคนอื่น เขาใช้วัฒนธรรมแห่งการเอื้อประโยชน์ให้คนอื่นและเป็นผู้ให้แก่คนอื่นตามความสามารถของเขา ถ้าเราไม่อยู่ในตำแหน่งที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นได้ อย่างน้อยที่สุด ตามมาตรฐานของอิสลาม เราต้องไม่ทำร้ายความรู้สึกของใคร เราต้องพูดกันด้วยความจริงและตรงไปตรงมาหรือไม่มีกั๊วเงียบเสียบ

11 พระเจ้าทรงสั่งสุเจ้าเกี่ยวกับลูกๆของสุเจ้าในเรื่อง มรดกว่า สำหรับส่วนแบ่งของชายนั้นจะเท่ากับผู้หญิง สองคน แต่ถ้าหากมีทายาทหญิงเกินสองคน ส่วนแบ่งของนางทั้งหมดคือสองในสามของผู้ตายได้ทิ้งไว้ แต่ถ้ามีลูกหญิงเพียงคนเดียว ส่วนแบ่งของนางคือครึ่ง หนึ่งในของทั้งหมดถ้าหากผู้ตายมีบุตร พ่อและแม่ของเขา แต่ละคนมีสิทธิจะได้หนึ่งในหกของทั้งหมด แต่ถ้าหาก เขาไม่มีบุตรและพ่อแม่ของเขาเท่านั้นที่เป็นทายาทของเขา ดังนั้น แม่ของเขาจะได้หนึ่งในสามของทั้งหมด แต่ถ้าหากเขามีพี่ชายน้องชาย (หรือพี่สาวน้องสาว) แม่ ของเขาก็จะได้หนึ่งในหกของทั้งหมด การแบ่งส่วนมรดก นี้จะมีขึ้นหลังจากที่พินัยกรรมได้รับการปฏิบัติโดยครบถ้วนและหลังจากได้มีการชำระหนี้สินแล้ว เกี่ยวกับพ่อ ของสุเจ้าและลูกๆของสุเจ้านั้น สุเจ้าไม่รู้หรือทราบดีใครที่เป็นประโยชน์ต่อสุเจ้ามากกว่ากัน แต่การกำหนด ส่วนแบ่งนี้เป็นไปโดยพระเจ้าและพระองค์เป็นผู้ทรง ครอบรู้และผู้ทรงปรีชาญาณ⁷

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ ۚ فَإِن كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِن كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ۚ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِن كَانَ لَهُ وَلَدٌ ۚ فَإِن لَّمْ يَكُن لَّهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ ۚ فَإِن كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ ۚ مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دِينٍ ۗ ءَأَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفَعًا ۖ فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾

⁷ กฎหมายที่มนุษย์สร้างขึ้นมีความอคติบางอย่างหรือไม่ก็อย่างอื่น ในยุคสังคมเผ่า เด็กผู้ชายถือว่ามีความสำคัญทางสังคมเนื่องจากเมื่อโตขึ้นจะเป็นกำลังของเผ่า ด้วยเหตุนี้ เด็กผู้ชายเท่านั้นจึงมีสิทธิได้รับมรดกโดยที่เด็กผู้หญิงไม่ได้รับอะไรเลย นี่เป็นประเพณีโบราณที่คนสมัยใหม่ไม่พอใจ ดังนั้น ตอนนี้เด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงจึงถูกถือว่าเท่าเทียมกัน แต่ถ้าหลักการของยุคโบราณไม่มีเหตุผล หลักการปัจจุบันก็ไม่เป็นจริง กฎหมายปราศจากความไม่เท่าเทียมกันทุกอย่างจะมาจากพระเจ้าผู้ทรงมีความรู้และวิญญูญาณเท่านั้น กฎหมายที่พระเจ้ากำหนดมาในเรื่องนี้ไม่เพียงแต่เป็นแหล่งที่มาของความยุติธรรมทางสังคมที่แท้จริงเท่านั้น แต่ยังเป็นไปในลักษณะที่ลึกซึ้งต่อชีวิตมนุษย์ด้วย

12 สำหรับสุเจ้าคือครึ่งหนึ่งของสิ่งที่ภรรยาของสุเจ้าได้ทิ้งไว้ ถ้าหากนางไม่มีบุตร แต่ถ้าหากนางมีบุตร สุเจ้าก็ได้รับหนึ่งในสี่ของสิ่งที่นางได้ทิ้งไว้หลังจากที่พินัยกรรมได้รับการปฏิบัติโดยครบถ้วนและหลังจากที่ได้มีการชำระหนี้สินแล้ว และสำหรับนางคือหนึ่งในสี่ของมรดกที่สุเจ้าได้ทิ้งไว้ถ้าสุเจ้าไม่มีบุตร แต่ถ้าสุเจ้ามีบุตร นางมีสิทธิได้ส่วนแบ่งหนึ่งในแปด ของสิ่งที่สุเจ้าได้ทิ้งไว้หลังจากที่พินัยกรรมได้รับการปฏิบัติ โดยครบถ้วนและหลังจากที่ได้มีการชำระหนี้สินแล้ว และถ้า ผู้ตายไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงไม่มีบุตรแต่มีพี่ชายหรือ น้องชายหนึ่งคนหรือมีพี่น้องหรือน้องสาวหนึ่งคน ดังนั้นแต่ละคนจากทั้งสองจะได้หนึ่งในหกของทั้งหมด แต่ถ้า พี่น้องชายหญิงมีมากกว่านั้น ส่วนแบ่งของพวกเขาทั้งหมด ก็คือหนึ่งในสามของทั้งหมดหลังจากที่พินัยกรรมได้รับการปฏิบัติโดยครบถ้วนและหลังจากที่ได้มีการชำระหนี้สินแล้ว เพื่อที่จะได้ไม่เป็นผลเสียแก่ใคร นี่เป็นคำสั่งจากพระเจ้า และ พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงขจัด 13 เหล่านี้คือข้อกำหนด ของพระเจ้า ผู้ใดเชื่อฟังปฏิบัติตามพระเจ้าและศาสนทูต ของพระองค์ พระองค์จะทรงให้เขาเข้าสวรรค์ ที่เบื้องล่าง มันมีลำนำหลายสายไหลผ่าน ซึ่งเขาจะพำนักอยู่ในนั้น และ นั่นคือความสำเร็จที่สูงสุด 14 แต่ผู้ใดฝ่าฝืนพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ และละเมิดข้อกำหนดของพระองค์ พระองค์จะทรงให้เขาเข้าไปในไฟซึ่งเขาจะอยู่ในนั้น และ สำหรับเขาคือการลงโทษอันนอภัยค⁷

﴿ وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِيَنَّ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَلَةً أَوْ امْرَأَةً وَهِيَ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مَتَّهَمًا أَلْسُدُسٌ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرِ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٣﴾ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٤﴾ وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٥﴾

⁷ การให้สิ่งที่เด็กกำพร้าต้องได้รับ การปฏิบัติตามคำสั่งเสีย การปล่อยมรดกให้แก่ทายาท เรื่องเหล่านี้เป็นบางส่วนของเรื่องที่มีมนุษย์จะถูกตัดสินว่าลงนรกหรือเข้าสวรรค์ กฎหมายอิสลามอนุญาตให้ทำพินัยกรรมหนึ่งในสามของมรดกของตนเองให้แก่ใครก็ได้ แต่ใครที่ทำพินัยกรรมด้วยเจตนาที่จะลดรอนสิทธิของใครที่มีสิทธิได้รับมรดกโดยถูกต้องถือว่าทำบาปที่ทำให้เขาต้องตกนรก มนุษย์ต้องปฏิบัติตามกฎหมายของพระเจ้าในเรื่องนี้ มิใช่ทำตามความต้องการส่วนตัวหรือเพื่อความสะดวกของครอบครัว

15 ถ้าผู้หญิงคนใดในหมู่ผู้หญิงของสุเจ้า
ทำผิดประเวณี จงให้มีพยานสี่คนจากใน
หมู่สุเจ้ามายืนยันต่อนาง และถ้า พวกเขา
ยืนยันว่านางทำผิด ดังนั้น จงกักตัวนาง
ไว้ในบ้าน จนกระทั่งความตายได้มาถึง
นาง หรือพระเจ้าทรงเปิด หนทางให้แก่นาง
16 หากผู้ชายสองคนในหมู่สุเจ้ากระทำ ผิด
เช่นเดียวกัน จงลงโทษเขาทั้งสอง แล้วถ้า
หากเขา สำนึกผิดและปรับปรุงตัวเอง จง
ปล่อยเขาทั้งสองไว้เพราะ พระเจ้าเป็นผู้ทรง
นิรโทษกรรมโดยปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁷

وَالَّتِي يَأْتِيَنَّ الْفَحِشَةَ مِنْ
نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً
مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ
فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ
يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ۖ وَالَّذَانِ
يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ فَأَعَادُوهُمَا فَإِنَّ
تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا ۚ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٦﴾

⁷ ถ้าผู้ชายหรือผู้หญิงทำสิ่งที่ถูกถือว่าเป็นบาปตามหลักคำสอนอิสลาม เขาหรือเธอต้องได้รับการปฏิบัติไปตามกฎของกฎหมาย ไม่ใช่ส่งคนมาเจรจาไกลเกลียกัน มันเป็นการไม่ยุติธรรมที่จะประกาศว่าใครเป็นอาชญากรโดยไม่ทำตามเงื่อนไขของกฎหมาย และไม่อนุญาตให้รับสรูปดำเนินการต่อผู้ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าเป็นอาชญากร วัตถุประสงค์ของการลงโทษก็เพื่อผลของความยุติธรรมและความยุติธรรมไม่อาจผลงงไว้ได้โดยความเป็นเผด็จการและไม่ยุติธรรม ยิ่งไปกว่านั้น ถ้าคนทำบาปยอมรับผิดและปฏิรูปตัวเอง มันก็จำเป็นที่ใช่วิธีการเห็นอกเห็นใจและให้อภัยต่อเขา มันไม่เป็นการเหมาะสมที่จะไปประณามคนหนึ่งคนใดโดยพิจารณาจากอดีตของเขา เมื่อพระเจ้าเองให้อภัยผู้สำนึกผิดด้วยความจริงใจและหันมาแสดงความปราณีต่อบรรดาผู้ปรับปรุงตัวเอง มนุษย์ก็ไม่มีสิทธิที่จะไปเหน็บแนมหรือเย้ยหยันผู้กระทำผิดก่อนหน้านี้ คนที่เหน็บแนมและหัวเราะเยาะพวกเขาจะกลายเป็นผู้ล่วงละเมิดเสียเอง

17 แท้จริง การสำนึกผิดที่พระเจ้าทรงรับนั้นมีแต่เฉพาะ คนที่ทำความผิดด้วยความโง่เขลา แล้วหลังจากนั้นเขา สำนึกผิดโดยทันที พระเจ้าจะทรงหันไปยังคนเหล่านั้นโดยปราณีเพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ เสมอ¹⁸ การให้อภัยนั้นมิใช่สำหรับบรรดาผู้กระทำความผิดต่าง ๆ เป็นนิจจนกระทั่งความตายได้มายังคนหนึ่งคนใด ในหมู่พวกเขาแล้วเขาก็กล่าวว่า “ตอนนี้ฉันสำนึกผิดแล้ว” และไม่ใช่สำหรับผู้ที่ตายในสภาพของผู้ปฏิเสธศรัทธา คนเหล่านี้ เราได้เตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้สำหรับ เขาแล้ว¹⁷

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ¹⁸ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾
وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْإِيمَانَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ¹⁹ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾

¹⁷ การสำนึกผิดไม่ได้หมายถึงแค่เพียงการกล่าวคำบางคำอย่างเช่น “ฉันสำนึกผิด” หรือ “เตาบะฮฺ” มันไม่ใช่แค่เพียงการขยับริมฝีปาก มันหมายถึงการรู้ว่าตัวเองทำผิดจริงๆ ถ้าผู้ทำบาปสำนึกผิดในสิ่งที่เขาทำไปด้วยความจริงใจ เขาจะรู้ถึงสภาพความทุกข์ทรมานเหมือนกับการลงโทษตัวเอง พระเจ้าจะให้อภัยคนที่สำนึกผิดอันเนื่องมาจากความกลัวพระองค์อย่างมาก อย่างไรก็ตาม พระองค์จะรับการสำนึกผิดของคนที่ยังกล้าฝ่าฝืนและละเมิดขอบเขตอีกทั้งๆที่รู้โดยไม่มีใส่ใจคำเตือนใดๆและกล่าวว่า “ฉันสำนึกผิด” เมื่อความตายมาจ้องอยู่ต่อหน้า และการสำนึกผิดของบรรดาผู้ยอมรับบาปในตอนที่ไม่เห็นความน่าสะพรึงกลัวของโลกหน้านั้นจะไม่มี ความหมายใดๆสำหรับพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่

แก่นสำคัญของการสำนึกผิดก็คือผู้ทำความผิดหันไปหาพระเจ้าของเขาเพื่อพระเจ้าจะได้หันไปหาเขาเช่นกัน การสำนึกผิด(เตาบะฮฺ)มีไว้สำหรับผู้กระทำความผิดภายใต้อิทธิพลของความรู้สึกชั่ววูบหรืออารมณ์ แต่หลังจากนั้นความสำนึกของเขาทำให้เขายอมรับความผิดของเขา ผู้ละทิ้งหนทางชั่วและหันกลับไปสู่ความดีโดยการเปลี่ยนแปลงชีวิตของเขาให้เป็นไปตามกฎของพระเจ้า นี่เป็นการแสดงความสำนึกผิดที่แท้จริง ดังนั้น ใครที่สำนึกผิดก็เหมือนกับคนที่กลับไปยังบ้านของตนเองหลังจากหลงทางไป

¹⁹ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ไม่เป็นที่อนุมัติแก่
 สู้เจ้าที่จะเอา หญิงหม้ายมาเป็นมรดกโดย
 ผืนใจนาง และจงอย่าบีบคั้น นางเพื่อที่จะ
 เอาของหมั้นบางส่วนที่สู้เจ้าได้ให้นางไป
 เว้นแต่นางจะทำการอันชั่วช้าอย่างชัดเจน
 และจงอยู่ ร่วมกับนางโดยดีถึงแม้ว่าสู้เจ้า
 จะชังนางก็ตาม มัน เป็นไปได้ที่สู้เจ้าอาจ
 ไม่ชอบบางสิ่งที่พระเจ้าอาจทำให้ มันเป็น
 ที่มาของสิ่งที่ดี ๆ อย่างมากมาย ²⁰ ถ้าสู้เจ้า
 ต้องการจะแต่งงานกับภรรยาอีกคนหนึ่ง
 แทนภรรยา ที่มีอยู่ จงอย่าเอาสิ่งใดจากสิ่งที่
 สู้เจ้าให้แก่นางไปกลับ คืนมา ถึงแม้ว่ามันจะ
 เป็นสมบัติของพระเนกก็ตาม สู้เจ้า จะเอามัน
 กลับมาด้วยการใส่ร้ายและบาปอันชัดแจ้ง
 กระนั้นหรือ? ⁿ

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا سِحْلُ لَكُمْ اَنْ
 تَرْتَبُوْا اَلنِّسَاءَ كَرِهًا ۗ وَلَا تَعْضُلُوْهُنَّ
 لِتَذَهَبُوْا بِبَعْضِ مَآءِ اَتَيْتُمُوْهُنَّ اِلَّا اَنْ
 يَّاتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبِيْنَةٍ ۚ وَعَاشِرُوْهُنَّ
 بِالْمَعْرُوْفِ ۚ فَاِنْ كَرِهْتُمُوْهُنَّ فَعَسَى
 اَنْ تَكْرَهُوْا شَيْئًا وَّيَجْعَلَ اللّٰهُ فِيْهِ خَيْرًا
 كَثِيْرًا ﴿٢٠﴾ وَاِنْ اُرَدْتُمْ اَسْتَبْدَالَ
 زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَّءَاتَيْتُمْ
 اِحْدَثُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَاْخُذُوْا مِنْهُ
 شَيْئًا ۚ اَتَاْخُذُوْهُ بِهَتْنَا وَاِنَّمَا مُّبِيْنًا

ⁿ ไม่ต้องสงสัยเลย ทายาทของผู้ตายมีสิทธิ์ที่จะรับมรดกทรัพย์สินของเขา แต่ภรรยาที่เป็น
 หมายของเขาคือต้องไม่ถูกถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของมรดกและผู้สืบทอดของเขาจะตัดสินใจใช้
 ประโยชน์อย่างไรก็ได้ ทรัพย์สินเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิตและไม่มีความรู้สึก ดังนั้น มันจึงควรที่จะ
 เป็นทรัพย์สินมรดก แต่มนุษย์มีความรู้สึก มีอิสระ ดังนั้นจึงมีสิทธิ์ที่จะตัดสินใจเลือกอนาคต
 ของตัวเอง

ถ้าจะมีความบกพร่องทางกายภาพหรืออารมณ์ในตัวของผู้หญิง มันก็ต้องเป็นที่ยอมรับเพื่อ
 ที่ว่าผู้หญิงจะมีโอกาสใช้ความสามารถอื่น ๆ ตามธรรมชาติของนางในการมีส่วนร่วมสร้าง
 ครอบครัว เราต้องมองข้ามส่วนที่ไม่ดีของนางและพยายามที่จะปรับเปลี่ยนด้วยดี เคล็ด
 ลับของความก้าวหน้าและความเป็นปึกแผ่นของครอบครัวหรือสังคมใด ๆ ก็คือสมาชิกใน
 ครอบครัวหรือสังคมนั้นต้องมองข้ามข้อบกพร่องและจุดอ่อนของกันและกันและให้โอกาสทุก
 คนใช้ความสามารถของเขาหรือของเธอ คนที่ใช้วิธีอดทนและใจกว้างในโลกนี้เพื่อพระเจ้า
 คือผู้ที่ถูกรับเข้าสวรรค์ในโลกหน้า

เมื่อใครไม่ชอบคู่ชีวิตของตนและตัดสินใจที่จะแยกทางกันแทนที่จะทนอยู่ร่วมกันต่อไป เขา
 ผู้นั้นก็มักจะพูดถึงเรื่องความบกพร่องของฝ่ายตรงข้ามจนเกินไปเพื่อเป็นเหตุผลการตัดสินใจ
 ใจ มีการสร้างเรื่องกล่าวหาขึ้นมาเพื่อทำให้คนที่อ่อนแอกว่าขวัญเสียและจากไป ในทำนอง
 เดียวกัน ในขณะที่ตัดความสัมพันธ์ทางการแต่งงาน ต่างฝ่ายต่างยกเหตุผลมากมายมา
 อ้างต่อกัน แต่การทำเช่นนั้นเป็นการขัดกับพันธสัญญา พระเจ้าถือว่าพันธสัญญาเป็นสิ่ง
 ศักดิ์สิทธิ์และไม่อาจจะเขียนหรือไม่ได้เขียนเป็นลายลักษณ์อักษร มันก็ยังเป็นการผูกมัด มัน
 ใช้เหมือนกันทั้งสองฝ่ายโดยไม่มีทางเลือกไว้เป็นของตัวเอง

21 สุเจ้าจะเอามันคืนได้อย่างไรเมื่อสุเจ้า ทั้งสองเคยอยู่ ร่วมกันมาอย่างมีความสุขและนางได้รับคำสัญญาอัน มั่นคงจาก สุเจ้าว่าจะอยู่ร่วมกับนางแล้ว ? 22 จงอย่า แต่งงานกับบรรดาหญิงที่พ่อของสุเจ้าได้ แต่งงาน มาก่อน ยกเว้นสำหรับสิ่งที่เกิดขึ้น แล้วในอดีต แท้จริง นี่เป็นสิ่งที่น่าละอายและ น่าเกลียดและเป็นการกระทำที่ชั่ว

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى
بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ
مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٢١﴾ وَلَا
تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ
النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ
فَحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٢﴾

^๓ คติพจน์ที่ว่า “อดีตคืออดีต” ไม่เพียงเกี่ยวข้องกับ การแต่งงาน แต่ยังเป็นหลักการแห่งวิทยาปัญญา เมื่อใดก็ตามที่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆเกิดขึ้นในชีวิต ไม่ว่าจะในระดับครอบครัวหรือระดับชาติ เรื่อง ต่างๆในอดีตเมื่อมองจากมาตรฐานสมัยใหม่ก็ดูว่าเป็นสิ่งผิดพลาดทุกเรื่องในอดีตนั้น มีปัญหาสารพัน เกิดขึ้นตามมามากมายจากเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้อง ดังนั้น วิธีการที่ถูกต้องก็คือการลืมนอดีตและพยายาม หันไปแก้ไขปัจจุบันและอนาคตให้ดีขึ้น

คำแนะนำในอายะฮ์ 19 ที่ว่า “มันเป็นไปได้ที่สุเจ้าอาจไม่ชอบบางสิ่งที่พระเจ้าอาจทำให้มันเป็นที่มา ของสิ่งที่ดูอย่างมากมาย” ในที่นี้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสามีกับภรรยา แต่มันเป็นรูปแบบ หนึ่งของทางนำโดยทั่วไปด้วย เราจะพบว่าในขณะที่ให้ทางนำในเรื่องหนึ่งเรื่องใดเป็นการเฉพาะ คัมภีร์กุรอานจะให้คำแนะนำในลักษณะทั่วไปที่อาจเกี่ยวข้องกับชีวิตทั้งหมดของมนุษย์

การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันเป็นเงื่อนไขจำเป็นอย่างหนึ่งสำหรับชีวิตมนุษย์ในโลกนี้ ไม่มีใครสามารถอยู่ รอดได้ตามลำพัง อย่างไรก็ตาม เนื่องจากแต่ละคนมีอารมณ์ที่แตกต่างกัน การไม่สมอารมณ์กันจึง อาจเกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ในสถานการณ์เช่นนี้ วิธีการที่ปฏิบัติได้อย่างดีก็คือการไม่สนใจ เสี่ยงปน หลีกเลี่ยงความขัดแย้งและพยายามรักษาความสัมพันธ์ที่สงบ

มีบางครั้งที่บางคนคอยหาข้อบกพร่องในคนที่อยู่ด้วยกันและเกิดอารมณ์เสียในสิ่งที่ตัวเองพบ ถ้า เขาตรึกตรองในเรื่องนี้สักนิด เขาก็จะพบว่าในตัวคนที่มีข้อบกพร่องบางอย่างนั้นยังมีอะไรหลาย อย่างที่เป็นสิ่งดี เคาระห์กรรมบางครั้งก็เป็นการทดสอบความอดทน บางครั้งก็เป็นตัวกระตุ้นให้หัน ไปหาพระเจ้าเพื่อสำนึกผิดและบางครั้งลักษณะที่เราไม่ชอบมาก ๆ ก็สอนบทเรียนที่สำคัญให้แก่เรา

23 ผู้ที่สุเจ้ายกห้ามแต่งงานด้วยคือแม่ของสุเจ้า ลูกสาว ของสุเจ้า พี่สาวน้องสาวของสุเจ้า พี่สาวน้องสาวของพ่อ ของสุเจ้า และพี่สาวน้องสาวของแม่ของสุเจ้า ลูกสาวของ พี่ชายน้องชายของสุเจ้าและลูกสาวของพี่สาวน้องสาว ของสุเจ้า แม่นมที่ให้นมแก่สุเจ้า และพี่สาวน้องสาวที่ ร่วมนมกับเจ้า แม่ของภรรยาของสุเจ้าและลูกสาวของ ภรรยาของสุเจ้าที่สุเจ้าให้ความอุปการะ ลูกสาวของภรรยาที่สุเจ้าได้สมสู่แล้ว แต่กับภรรยาที่สุเจ้า ยังไม่ได้สมสู่ นางนั้นก็ไม่เป็นบาปอันใดที่สุเจ้าจะ แต่งงานกับลูกสาวของนาง และที่ต้องห้ามสำหรับ สุเจ้าอีกก็คือภรรยาของลูกชายของสุเจ้าที่มาจากท้อง ของสุเจ้า และเป็นที่ต้องห้ามแก่สุเจ้าที่จะเอาหญิงที่ เป็นพี่สาวน้องสาวเป็นภรรยาในเวลาเดียวกัน ยกเว้น สิ่งที่เกิดขึ้นไปแล้วในอดีต แท้จริงพระเจ้าเป็นผู้ทรง อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

24 เป็นที่ต้องห้ามอีกเช่นกัน คือหญิงที่แต่งงานแล้ว เว้นแต่ที่ตกอยู่ในมือของสุเจ้า ในฐานะเชลยสงคราม นี่เป็นคำบัญชาของพระเจ้าที่ ได้ถูกกำหนดไว้สำหรับสุเจ้านอกเหนือจากนั้นแล้ว เป็นที่อนุมัติสำหรับสุเจ้าที่จะแสวงหาการแต่งงานกับ หญิงอื่นด้วยทรัพย์สินของสุเจ้าโดยที่สุเจ้าแต่งงานกับนาง และมีใช้การลักลอบผิดประเวณี เมื่อสุเจ้าอยู่กับ กับพวกนางแล้ว จงให้ของขวัญแต่งงานแก่นาง และ ไม่มีบาปอันใดแก่สุเจ้าในการที่จะประนีประนอมโดย เห็นชอบซึ่งกันและกันในเรื่องของของขวัญแต่งงาน แท้จริงพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ⁷

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبنَاتُ الْأَخِ وَبنَاتُ الْأَخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْتِكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرِّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّن نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِن لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِّنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَن تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٣﴾

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَن تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ ﴿٢٤﴾ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٥﴾

⁷ ความต้องการตามธรรมชาติหลายอย่างทำให้มนุษย์เกิดมีความรู้สึกขึ้นมา ความรู้สึกทางเพศระหว่างผู้ชายและหญิงเป็นหนึ่งในบรรดาความรู้สึกเหล่านี้ กฎหมายอิสลามที่กำหนดขอบเขตอารมณ์ความรู้สึกทุกอย่างของมนุษย์ไว้ได้กำหนดขอบเขตสำหรับความสัมพันธ์ทางเพศไว้ด้วยเช่นกันตามที่พระเจ้าได้กำหนดไว้ เฉพาะความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงจะถูกต้องการโดยการทำข้อตกลงทางสังคมในรูปของการแต่งงานเท่านั้น ยิ่งไปกว่านั้น กฎหมายอิสลามยังต้องการว่าพร้อมกับการตอบสนองความต้องการตามธรรมชาติ สภาพแวดล้อมของความบริสุทธิ์ต้องมีอยู่ในชีวิตครอบครัวด้วย ดังนั้น เพื่อวัตถุประสงค์นี้ ความสัมพันธ์ใกล้ชิดบางอย่างจึงถูกประกาศว่าเป็นที่ต้องห้ามเพื่อรักษาความสัมพันธ์นั้นให้อยู่เหนือความต้องการทางเพศ

25 ถ้าผู้ใดในหมู่สุเจ้าไม่สามารถแต่งงานกับหญิงผู้ศรัทธา ที่เป็นไท จงแต่งงานกับป่าวหญิงผู้ศรัทธาที่อยู่ในความ ครอบครองของสุเจ้า พระเจ้าทรงรู้ดียิ่งในความศรัทธาของสุเจ้า บางคนของสุเจ้ามาจากอีกบางคน ดังนั้น จง แต่งงานกับนางโดยการอนุมัติของผู้ดูแลนาง และจงให้ ของขวัญแต่งงานแก่นางตามสมควรเพื่อที่นางจะได้ใช้ ชีวิตสมรสอย่างมีเกียรติ มิใช่เป็นผู้ค้าประเวณีและมิใช่ เป็นเมียลับ และถ้าหากนางมีผู้หลังจากที่นางได้แต่งงาน แล้ว การลงโทษสำหรับนางก็คือครึ่งหนึ่งของโทษที่ถูก กำหนดไว้สำหรับหญิงที่เป็นไท นิมีไว้ให้สำหรับผู้เกรงว่า ตัวเองจะมีบาป แต่มันเป็นการดีกว่าสำหรับสุเจ้าที่จะอด กลั่นตนเอง และพระเจ้าทรงเป็นผู้ให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁷

وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ فِتْيَتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَأَنْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَءَاتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرٍ مُّسْفِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَ فَإِنَّ أَتَيْنَ بِفَجِشَةٍ فَعَلَيْنَّ نِصْفُ مَّا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ۗ ذَٰلِكَ لِمَنْ حَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ ۗ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

⁷ เรื่องของสิ่งดึงดูดใจหรือเสน่ห์ภายนอกมิใช่ตัวชี้ว่าจะใช้ตัดสินเกียรติและความสำคัญของใครคนหนึ่งคนใด มาตราฐานที่แท้จริงของความยิ่งใหญ่คือความศรัทธาที่มองไม่เห็นในหัวใจของมนุษย์ซึ่งอัลลอฮ์เท่านั้นที่รู้ ดังนั้น ใครจะยิ่งใหญ่หรือไม่ยิ่งใหญ่เป็นสิ่งที่อยู่เกินความเข้าใจของมนุษย์ เรื่องที่ไม่มีใครรู้ก็จะถูกตัดสินและและเป็นที่ยูกันเอนในศาลของพระเจ้า การตระหนักถึงความจริงเรื่องนี้จะทำให้บ่มเขื่องหรือความรู้สึกว่าตัวเองเหนือกว่าคนอื่นซึ่งโดยปกติแล้วเป็นสาเหตุของความขัดขวางสังคมส่วนใหญ่อยูไป

26

พระเจ้าทรงปรารภว่าที่จะให้ความกระจ่างแก่สุเจ้าและ แนะนำสุเจ้าซึ่งแนวทางของบรรดาผู้ทรงความดีก่อนหน้า สุเจ้าและพระองค์ทรงหันมายังสุเจ้าโดยปราณี พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ²⁷ พระเจ้าทรงปรารภว่า ที่จะหันมายังสุเจ้าโดยปราณี แต่บรรดาผู้ปฏิบัติตามความใคร่ต้องการที่จะให้สุเจ้าหันห่างออกจากแนวทางที่ถูกต้อง²⁸ พระเจ้าทรงปรารภว่าที่จะผ่อนปรนให้สุเจ้า เพราะมนุษย์ ถูกสร้างขึ้นมาอย่างอ่อนแอ^๓

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنْنَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾ وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ
يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدَ الَّذِينَ
يَتَّبِعُونَ الشَّهْوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مِيلًا
عَظِيمًا ﴿٢٨﴾ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ تَخْشَوْا
عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿٢٩﴾

^๓ ไม่มีอะไรเป็นสิ่งใหม่เกี่ยวกับมาตรฐานทางศีลธรรมที่ถูกวางไว้ในคัมภีร์กุรอาน ในทุกยุค พระเจ้าได้ประกาศว่ามาตรฐานเหล่านั้นผ่านทางบรรดาศาสนทูตของพระองค์และคนที่เชื่อในทุกยุคได้ปฏิบัติตามมาตรฐานนั้น แต่เนื่องจากคัมภีร์ก่อนหน้านั้นไม่สามารถรักษาความบริสุทธิ์ดั้งเดิมไว้ได้ มาตรฐานการดำเนินชีวิตที่พระเจ้าได้กำหนดไว้จึงสูญหายหรือลบล้างไป อย่างไรก็ตาม พระเจ้าได้ประทานมาตรฐานเหล่านั้นอีกในภาษาอาหรับผ่านทางศาสนทูตคนสุดท้ายของพระองค์ ปัจจุบันเมื่อคนกลุ่มใดปฏิบัติตามนั้น มันก็จะเชื่อมคารวอันอมตะของคนดีให้ยึดมั่นในหนทางของพระเจ้า และได้รับความโปรดปรานจากพระองค์

ในมนุษย์ทุกกลุ่ม ประเพณีบางอย่างได้ฝังรากลึกจนเป็นที่ปฏิบัติกันมานานนับหลายศตวรรษและผู้คนทำกันจนคิดว่ามันเป็นสิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้ เมื่อคนที่เริ่มคิดพยายามจะปฏิรูปสังคม เขาจะถูกต่อต้านอย่างเอาจริงเอาจังโดยผู้ยึดถือประเพณี พวกเขาคิดว่ามันเป็นเรื่องยากที่จะทิ้งวิถีที่พวกเขาคุ้นเคยกันมานานและหันมารับสิ่งที่พวกเขาไม่คุ้นเคย พวกเขากลายเป็นศัตรูต่อความพยายามปฏิรูปที่จะทำให้พวกเขาออกห่างจากวิถีที่บรรพบุรุษของพวกเขาปฏิบัติกันมา ในกรณีเช่นนั้น ปฏิบัติการของชนชั้นศาสนาจะแข็งแกร่งที่สุด

เมื่อแกนกลางของศาสนาอ่อน ศาสนาก็จะเริ่มเสื่อมโดยการถกเถียงปัญหาปลีกย่อยหยาบหยาบ และโครงสร้างของการอธิบายกฎที่วางพื้นฐานอยู่บนรูปแบบพิธีกรรมจะถูกสร้างขึ้น เมื่อปราศจากวิญญาณ ผู้คนก็จะปฏิบัติตามพิธีกรรมต่างๆโดยคิดว่าพวกตนยึดมั่นในศาสนาของพระเจ้า ศาสนาที่มนุษย์สร้างขึ้นมานั้นจะค่อย ๆ กลายเป็นศาสนาของบรรพบุรุษของพวกเขาและกลายเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ขึ้นมา ในที่สุด ศาสนาที่ง่ายและเป็นธรรมชาติของพระเจ้าก็จะปิดบังไว้จนยากที่จะรู้ได้ว่ามันเป็นศาสนาดั้งเดิม ในสถานการณ์เช่นนั้น การเคลื่อนไหวใดเพื่อการฟื้นฟูศาสนาที่ง่ายและเป็นธรรมชาติจะเผชิญกับการต่อต้านอย่างหนัก ผู้คนจะพบว่าความเชื่อในทางพิธีกรรมของพวกเขาถูกข่มขู่คุกคามและจะปฏิเสธศาสนาที่แท้จริง

บรรดาผู้ที่มีความศรัทธาตามแบบของตัวเองจะคัดค้านความพยายามใดๆที่จะฟื้นฟูศาสนาที่ง่ายและตรงไปตรงมา เพราะพวกเขาขู่ว่าความพยายามเช่นนั้นจะนำจุดจบมาสู่ความมีอำนาจและความเป็นผู้นำของพวกเขา

29 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่ากินทรัพย์สินในระหว่าง สูเจ้ากันเองโดยวิธีการที่ไม่ถูกต้อง เว้นแต่โดยการทำ การค้าด้วยการยินยอมร่วมกันของสูเจ้า จงอย่าฆ่ากัน และกัน เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงเมตตาที่สุดต่อสูเจ้า 30 ถ้าผู้ใดกระทำการละเมิดและอยุติธรรมเช่นนั้น เรา จะโยนเขาเข้าไปในไฟนรก และนั่นเป็นการง่ายมาก สำหรับพระเจ้า 31 ถ้าหากสูเจ้าหลีกเลี่ยงจากความชั่วร้ายต่างๆที่ถูกห้ามแก่สูเจ้า เราจะลบล้างความผิด เล็กๆน้อยๆของสูเจ้า และเราจะรับสูเจ้าเข้าไปในสถาน อันมีเกียรติⁿ

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا
أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَطْلِ إِلَّا أَنْ
تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا
تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ
رَحِيمًا ﴿٢٩﴾ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عَدْوَانًا
وظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيهِ نَارًا وَكَانَ
ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾ إِنْ جَحْتَبُوا
كَبَابِرَ مَا تُهَوِّنَ عَنْهُ نَكْفَرْنَا عَنْكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا
﴿٣١﴾

ⁿ วิธีการหนึ่งที่ใครคนหนึ่งจะได้รับกำไรโดยที่อีกคนหนึ่งแบ่งให้ก็คือวิธีการที่เป็นไปตามระบบของอุปสงค์และอุปทาน อีกทางหนึ่งก็คือโดยการจ่ายค่าบริการที่ตัวเองให้ไป การค้าและการจัดหาบริการตามกฎหมายอิสลามเป็นวิธีการที่ถูกต้องในการหาเลี้ยงชีพ รายได้ใดๆที่ได้มาโดยวิธีการอื่น เช่น การขโมย การโกหก การดัดลึนบน การกินดอกเบี้ย การพนัน หรืออื่นๆในทำนองนี้เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องในทัศนะของพระเจ้า วิธีการเหล่านี้มิใช่อะไรนอกจากการปล้นและบรรดาผู้ทำเช่นนั้นโดยยอมทุจริตอาจประสบความสำเร็จในโลกนี้ แต่สิ่งที่พวกเขาจะได้รับในโลกหน้าคือไฟ

ในทำนองเดียวกัน ชีวิตของมนุษย์ต้องได้รับการเคารพ มนุษย์สมควรได้รับความยุติธรรม สิทธิที่จะประหารชีวิตใครคนหนึ่งอยู่ที่รัฐบาลที่อาจลงโทษผู้ถูกกล่าวหาหลังจากได้มีการพิสูจน์แล้วว่ามีความผิดจริงตามกฎหมายของพระเจ้า นอกเหนือจากนี้แล้ว ใครที่พยายามจะเอาชีวิตคนอื่นคือผู้ทำผิดกฎหมายที่พระเจ้าได้กำหนดบทลงโทษอันรุนแรงไว้ การละเมิดขอบเขตและการลงโทษโดยไม่มีเหตุผลเป็นอาชญากรรมที่น่ารังเกียจที่สุดในสายตาของพระเจ้า คนที่ถอนตัวจากการกระทำที่ผิดกฎหมายเช่นนั้นจะได้รับความโปรดปรานเป็นพิเศษจากพระองค์และจะได้เข้าสู่โลกหน้าอันนิรันดร์ หลังจากได้รับการอภัยโทษสำหรับความเพิกเฉยและความอ่อนแอเล็กๆน้อยๆของเขาในโลกนี้

32

จงอย่าอิจฉาในสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงโปรดปรานแก่ใครบางคนมากกว่าสูเจ้าอีกบางคน สำหรับชายจะได้ ส่วนที่พวกเขาควรได้ตามที่พวกเขาได้ชวนชวายไว้ และสำหรับหญิงจะได้ส่วนที่พวกนางควรจะได้ตามที่ พวกนางชวนชวายไว้ และจงวอนขอความโปรดปราน จากพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งเสมอ^{๓๓} สำหรับทุกคน เราได้ตั้งทายาทของมรดกที่พ่อแม่ และญาติสนิทได้ทิ้งไว้ สำหรับบรรดาผู้ที่สูเจ้าได้ทำ สัญญาไว้ นั้น จงให้ส่วนแบ่งของพวกเขากแก่พวกเขา ด้วย แท้จริง พระเจ้าทรงเฝ้ามองทุกสิ่งทุกอย่าง^๓

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا آكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا آكْتَسَبْنَ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٣﴾
وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ ۚ وَلِلَّذِينَ عَقَدْتَ أَيْمَانَكُمْ فَمَا تَوَّهُمْ نَصِيْبُهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٤﴾

^๓ ความไม่เหมือนกัน กล่าวคือ ความแตกต่างกันระหว่างแต่ละคนในโลกนี้เป็นไปตามแผนการสร้างของพระเจ้า บางคนได้รับความสามารถทางด้านร่างกายและความคิดน้อยกว่าคนอื่น บางคนเกิดในสภาพที่พร้อม แต่บางคนเกิดในสภาพที่ไม่พร้อม บางคนมีทรัพยากรมากมายในขณะที่บางคนเกิดมามีเพียงน้อยนิดหรือแทบไม่มีอะไรเลย คนที่มีน้อยกว่าหรือต่อยกว่าจึงอิจฉาคนที่มีความมากกว่าโดยเห็นว่าคุณเหล่านั้นเหนือกว่าตน สถานการณ์เช่นนี้นำไปสู่ความอิจฉา ความเป็นศัตรูและความขัดแย้งในชีวิตทางสังคม แต่มันเป็นความผิดโดยสิ้นเชิงที่ไปประเมินตัวเองหรือคนอื่นโดยตัดสินจากสิ่งที่ปรากฏภายนอกเพียงอย่างเดียว เพราะสิ่งเหล่านี้มีความสำคัญแค่เพียงในโลกนี้เท่านั้น ใครได้รับสิ่งเหล่านั้นมีแต่จะต้องทิ้งมันไว้ข้างหลัง สิ่งสำคัญจริงๆ กล่าวคือ ความสำเร็จของเขาในโลกหน้าซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับอะไรเลยกับสิ่งที่มีอยู่ในโลก แต่ความสำเร็จในโลกหน้าขึ้นอยู่กับการทำงานที่เข้าไปในโลกนี้ด้วยเจตนาเพื่อหวังความโปรดปรานของอัลลอฮ์เพียงอย่างเดียว ดังนั้น มันจึงจึงเป็นการฉลาดที่สุดที่จะป้องกันตนเองให้พ้นจากความอิจฉาและวิงวอนต่อพระเจ้าเพื่อความเข้มแข็งและพยายามต่อไปเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จในโลกหน้า

ที่หนักก็ตามที่มีคนอยู่ด้วยกัน ไม่ว่าในครอบครัวหรือในประเทศ จำเป็นต้องมีผู้นำ อำนาจต้องอยู่ที่คนคนเดียว ตามแผนการของพระเจ้าสำหรับโลกนี้ ผู้ชายได้ถูกเลือกให้เป็นผู้นำของครอบครัว และได้รับความสามารถพิเศษที่จำเป็นต่อการทำหน้าที่รับผิดชอบนี้ติดตัวมา ความแตกต่างทางด้านชีววิทยาและกายภาพระหว่างผู้ชายและผู้หญิงนั้นเป็นสิ่งที่ เป็นไปตามแผนการสร้างของพระเจ้า ถ้ามีใครบางคนที่คิดจะฝ่าฝืนแผนการของพระเจ้า พวกเขาแม้แต่จะทำให้เกิดความผิดเพี้ยนและการไม่ลงรอยกัน เพราะธรรมชาติยังคงจะเดินหน้าต่อไปในการสร้างผู้ชายและผู้หญิงตามแผนการที่พระเจ้าได้วางไว้โดยที่ผู้ชายจะได้รับคุณสมบัติที่จำเป็นในฐานะผู้คุ้มครองดูแลและผู้หญิงจะมีคุณสมบัติของการยอมที่จะช่วยเหลือผู้ชายโดยไม่ขัดต่อความสามารถที่ธรรมชาติให้มา แต่ถ้าผู้ชายและผู้หญิงได้รับบทบาทที่ตรงข้ามกันและขัดแย้งกันในการทำกิจกรรมทางสังคม ผลที่ออกมาจะมีแต่จะทำให้ชีวิตทางสังคมผิดเพี้ยนไป

34 ผู้ชายเป็นผู้คุ้มครองดูแลกิจการของผู้หญิงโดยการ ที่พระเจ้าได้ทรงโปรดปราน ทำให้บางคนในพวกเขาเหนือ กว่าอีกบางคนและโดยการที่พวกเขาใช้จ่ายทรัพย์สินของพวกเขาเสียจนง ด้งนั้น หญิงที่ดีทั้งหลายคือหญิงที่ เชื่อฟังและปกป้องสิ่งที่พระเจ้าให้พวกนางปกป้องในยาม ที่สามีไม่อยู่ สำหรับหญิงที่สุเจ้าเกรงการตื้อดิ่งของนาง จงตัดเตือนนางก่อนและ(หากยังตื้ออีก) จงปล่อยนางไว้ ให้ห่างจากที่นอนของสุเจ้า และสุดท้ายจงตีนาง(เบาๆ) หากนางเชื่อฟังสุเจ้าแล้ว จงอย่าหาเหตุอื่นมาลงโทษนาง แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงสูงสุด ผู้ทรงเกรียงไกรเสมอ 35 ถ้าสุเจ้าเกรงว่าจะแตกแยกกันระหว่างชายคนหนึ่งกับ ภรรยาของเขา ด้งนั้นจงตั้งตุลาการคนหนึ่งจากญาติของ สามี และคนหนึ่งจากญาติของภรรยาถ้าหากทั้งสองฝ่าย ปรารถนาที่จะปรองดอง พระเจ้าจะทรงสร้างหนทาง ประสานระหว่างสองฝ่ายให้ แท้จริง พระองค์ทรงรอบรู้ ทุกสิ่งและเป็นผู้ทรงตระหนักเสมอⁿ

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَنِينَاتٌ حَفِظْنَ لِّغَيْبِ بِيَمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَأَضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْتَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ۝ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْتَغُوا حَكْمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكْمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

ⁿ ผู้หญิงที่ดีคือผู้หญิงที่ประพฤติตัวเองไปตามแผนการของพระเจ้า ยอมรับบทบาทความเป็นผู้นำของผู้ชาย ในทำนองเดียวกัน ผู้ชายที่ดีคือผู้ดำเนินบทบาทของตัวเองโดยไม่ลืมนำพระเจ้าเฝ้าดูเขาอยู่เสมอ ศาลตัดสินของพระเจ้าไม่แยกแยะระหว่างผู้ชายและผู้หญิง ความแตกต่างทางเพศมีไว้เพียงเพื่อให้แน่ใจถึงการจัดการชีวิตในโลกนี้อย่างมีประสิทธิภาพและไม่เกี่ยวกับการแก้แค้นและรางวัลตอบแทนในโลกหน้า ผู้ชายต้องพยายามทำหน้าที่ที่ตัวเองต้องรับผิดชอบต่อผู้หญิงให้ครบถ้วนและถ้ามีผู้หญิงที่ไม่ยอมรับความสามารถในการจัดการของผู้ชาย มันจะต้องไม่ทำให้ผู้ชายมีใจที่จะแก้แค้นและเขาต้องไม่เริ่มกล่าวร้ายป้ายสีเธอ อย่างไรก็ตาม ภายใต้สถานการณ์บางอย่าง ถ้าผู้ชายพบว่าเธอมีความประพฤติที่ผิดศีลธรรม เขาต้องพยายามเปลี่ยนแปลงเธอ กระบวนการเปลี่ยนแปลงนี้ต้องเริ่มต้นด้วยการพูดคุยกัน หลังจากนั้น ถ้าจำเป็น เขาอาจจะหยุดพูดและหยุดเกี่ยวข้องกับเธอ และในที่สุด เขาสามารถที่จะลงโทษเธอเบาๆได้

เมื่อคนสองคนมีความขัดแย้งกัน ทั้งสองคนต่างมีอคติต่อกัน ทั้งสองฝ่ายต่างไม่คิดถึงกันและกันด้วยความเข้าใจ ในสถานการณ์เช่นนี้ หนทางที่ดีที่สุดของการแก้ปัญหาคือการให้เหมือนญาติตุลาการผู้ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นการส่วนตัวในเรื่องที่ขัดแย้งกัน และเป็นผู้ที่จะสามารถตัดสินโดยปราศจากความลำเอียงมาตัดสินบนพื้นฐานของความจริงในสิ่งที่เกิดขึ้น

36 จงเคารพสักการะพระเจ้า และจงย้านำสืงโตมาเป็น ภาคักบัพระองค์ จงปฏิบัติดีต่อพ่อแม่ของสุเจ้า ต่อญาติ สนิท เด็ก กำพรั ผู้ชัดสน เพื่อนบ้านที่ใกล้ชิดและห่าง ไกล เพื่อนข้างเคียง ผู้เดินทางและทาส ที่อยู่ใความ ครอบครองของสุเจ้า ^๗ แท้จริงพระเจ้ามัทรงรักผู้โอหัง ผู้คุยโว ³⁷ ผู้ตระหนัและเสียมสอนคนอื่นให้ตระหนั และชอนเร้นความโปรตปรานของพระเจ้าที่พระองค์ประทานแก่พวกเขานัน เราได้เตรียมการลงโทษอัน อภัยคไว้แล้วสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธลัจธรรมแล้ว ^๗

﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي
الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ
بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
مُخْتَلًا فَحُورًا ﴿٣٧﴾ الَّذِينَ يَخْلُونَ
بِالْبَحْلِ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَحْلِ
وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ
فَضْلِهِ ۗ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
مُهِيمًا ﴿٣٨﴾﴾

^๗ โดยทางภาษา “สิ่งที่มีมือขวาของสุเจ้าครอบครอง”

^๗ อะไรก็ตามที่มนุษย์เป็นเจ้าของ พระเจ้าเป็นผู้จัดให้ ความจริงนี้เรียกร้องต้องการให้มนุษย์ยอมจำนนต่อพระเจ้าและเป็นผู้เคารพสักการะพระองค์ คนเช่นนี้โดยปกติแล้วเป็นคนถ่อมตนและความถ่อมตนของเขาแสดงออกให้เห็นใการมีความสัมพันธ์กับคนอื่นที่มีปฏิสัมพันธ์กับเขา เขาปฏิบัติตัวดีต่อพ่อแม่ของเขาและเป็นคนรู้สึกลัวว่าพระเจ้าเฝ้ามองเขาอยู่ตลอดเวลาในขณะที่คนอื่น ๆ เข้ามาติดต่อกับเขา เขาให้สิ่งจำเป็นแก่ทุกคนที่มีความสัมพันธ์ของเขาและชัดสน เขามองข้ามใเรื่องความสามารถของคนอื่นที่เขาติดต่อกับและเขารู้สึกลัวว่าตัวเองตกอยู่ในความเสี่ยงถ้าหากถูกพระเจ้ามองข้าม

คนที่ไม่ยอมตนต่อพระเจ้าจะมีความรู้สึทะหงตง เขาคิดว่าอะไรก็ตามที่เป็นเจ้าของอยู่คือผลของการใช้ความพยายามและสติปัญญาของเขา ดังนั้น เขาจึงถือว่าสิ่งที่เขาหามาได้เป็นของเขาเท่านั้น เขาจะรู้สึกลัวการคบค้าสมาคมกับญาติที่ยากจนและคนชัดสนเป็นเรื่องที่ทำให้เขาเสื่อมเสีย เขาใช้จ่ายเพื่อตอบสนองความต้องการของเขาอย่างฟุ่มเฟือยและรับใช้ผลประโยชน์ของตัวเอง แต่กลับเป็นคนซีเห้นยวกับการใช้จ่ายที่ไม่ตอบสนองอารมณ์ของเขา เขาเป็นคนใจกว้างใเรื่องที่ทำให้เขาเป็นที่รู้จักของผู้คน แต่เป็นคนซีเห้นยวใเรื่องการใช้จ่ายเพื่อศาสนาโดยไม่มีใครรู้

38 และ(พระเจ้าไม่ชอบ)บรรดาผู้ใช้จ่ายทรัพย์สินของพวกเขาเพื่อโอ้อวดมนุษย์ และพวกเขาไม่ศรัทธาในพระเจ้า และไม่ศรัทธาในวันสุดท้าย ผู้ใดมีชาตานเป็นสหาย เขาผู้นั้นก็มีสหายที่เลวทราม 39 จะเกิดผลร้ายอะไรแก่พวกเขา เขาเล่าถ้าพวกเขาศรัทธาในพระเจ้าและวันสุดท้ายและ ใช้จ่ายจากที่พระเจ้าประทานแก่พวกเขา? หากเขาทำ เช่นนั้น แน่نون พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขาทำเสมอ 40 แท้จริงพระเจ้าไม่ทรงอธรรมต่อผู้ใดแม้แต่เพียงนิดเดียว และถ้าหากใครทำดี พระองค์จะทรงเพิ่มพูนมันเป็นทวีคูณ และจะประทานรางวัลอันใหญ่หลวงจากพระองค์ ⁿ

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ
النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا
بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ
لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ﴿٣٩﴾ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ
لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا
مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا
﴿٤٠﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ
تَكَ حَسَنَةً يُضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ
لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤١﴾

ⁿ บรรดาผู้ที่ทะเลาะกันแทนที่จะถ่อมตนหลังได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้าและบรรดาผู้ใช้จ่ายทรัพย์สินที่พระเจ้าให้มาไปในการลงทุนที่เห็นแก่ตัวแทนลงทุนในสิ่งที่ดีนั้นไม่เป็นที่ยอมรับโดยพระเจ้า พวกเขาคือนักเดินทางของชาตาน โดยการถูกล่อลวงด้วยประโยชน์ต่างๆแห่งชีวิตนี้ พวกเขาไม่สนใจในสิ่งอันเป็นนิรันดร์ที่พระเจ้าได้สัญญาไว้ว่าจะให้พวกเขา สำหรับคนเช่นนี้จะไม่มีสิ่งใดสำหรับเขานอกจากการลงโทษอย่างหนักในโลกหน้า

มนุษย์ประกาศว่าสิ่งที่เขาไม่ปฏิบัติมันไม่ใช่สิ่งสำคัญ นี่คือการคิดโดยเอาตัวเองเป็นจุดศูนย์กลางและพยายามหาเหตุผลสนับสนุนตัวเอง ความพยายามเช่นนี้เป็นสิ่งที่ไร้ผลและไร้ค่าในสายตาของพระเจ้า

41 แล้วพวกเขาจะอย่างไรเล่าเมื่อเราจะนำพยานคนหนึ่ง มาจากทุกประชาชาติและได้ให้เจ้า(มุฮัมมัด)เป็นพยานต่อคน เหล่านี้? 42 วันนั้น บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและไม่เชื่อฟัง ศาสนทูตผู้นี้จะขอให้แผ่นดินแยกกลบพวกเขาไป แต่พวกเขา ไม่อาจจะปิดบังสิ่งใดจากพระเจ้าได้ⁿ

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ
وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤١﴾
يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا
الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا
يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٤٢﴾

ⁿ ผู้นำศาสน์แห่งลัทธิธรรมนั้นโดยเป็นคนธรรมดาเมื่อเริ่มปฏิบัติภารกิจ เขาไม่มีอะไรมาแสดงหรือโอ้อวดให้คนรู้ นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมเขาจึงถูกปฏิเสธโดยบรรดาผู้นำและปัญญาชนของสังคม คนเหล่านี้ไม่เข้าใจว่ามนุษย์ธรรมดาที่ไม่มีบารมีหรือความหรรษาอลังการจะเป็นคนสำคัญที่พระเจ้าเลือกมาเพื่อนำศาสน์ของพระองค์ไปยังมนุษย์

แต่เมื่อวันอาสานใกล้เข้ามาและศาลของพระเจ้าพร้อมที่จะประกาศคำตัดสิน พวกเขาจะตกใจที่เห็นว่าการธรรมดาคนเดียวกันนี้ที่พวกเขาปฏิเสธว่าไม่มีคุณค่านั้นได้รับเกียรติในการเป็นพยานของพระเจ้าและอยู่เหนือมนุษย์คนอื่น ๆ ในศาลของพระเจ้า บรรดาผู้ปฏิเสธจะยืนในบริเวณของผู้ทำผิด ในขณะที่คนธรรมที่พวกเขาปฏิเสธจะอยู่ในสถานะโฆษกของพระเจ้า มันจะเป็นช่วงเวลาอันน่าสะพรึงกลัวและยากลำบากสำหรับผู้ที่ทำความผิดที่พวกเขาอยากให้แผ่นดินแยกออกและกลืนพวกเขาไป แต่ความสำนึกผิดและความรู้สึกต่ำต้อยค่าในเวลานั้นจะไม่เป็นประโยชน์อะไรสำหรับพวกเขาอีกแล้ว บันทึกคำพูด การกระทำและความคิดทั้งหมดของพวกเขาอยู่กับพระเจ้า และพวกเขาจะถูกบอกว่าการปฏิเสธลัทธิธรรมของพวกเขาไม่ใช่เพราะพวกเขาไม่รู้ แต่เพราะความทะนงของพวกเขานั้นเอง พวกเขาจะถูกบอกว่าเป็นพวกที่ถือว่าตัวเองเหนือกว่าผู้นำลัทธิธรรมมาเผยแผ่สั่งสอนและถึงแม้ว่าความจริงได้ถูกนำมาวางต่อหน้าพวกเขาแล้ว แต่พวกเขากลับคิดว่าการยอมรับความจริงจะทำให้ความยิ่งใหญ่ของพวกเขาหมดค่า

43 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่ามาซนในขณะที่
ที่สุเจ้ามินเมาอยู่ จนกว่าสุเจ้าจะรู้ในสิ่งที่สุ
เจ้ากล่าว^๗ และจงอย่ามาซนในขณะที่ สุเจ้า
ไม่สะอาดจนกว่าสุเจ้าจะอาบน้ำ ยกเว้นเมื่อ
สุเจ้าเดินผ่าน และถ้าหากสุเจ้าป่วยหรืออยู่
ในระหว่างเดินทาง หรือผู้ใดในหมู่ สุเจ้ามา
จากส้วมหรือสุเจ้าแตะต้องผู้หญิงและสุเจ้า
หาหน้าไม่พบ ดังนั้น จงหาฝุ่นหรือทรายที่
สะอาดลูบหน้าของสุเจ้าและมือของ สุเจ้า ^๘
แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงนिरโทษ ผู้ทรงอภัย
เสมอ

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَقْرُبُوْا الصَّلٰوةَ
وَاَنْتُمْ سٰكِرٰى حَتّٰى تَعْلَمُوْا مَا
تَقُوْلُوْنَ وَلَا جُنْبًا اِلَّا عَابِرِيْ سَبِيْلِ
حَتّٰى تَغْتَسِلُوْا وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰى اَوْ عَلٰى
سَفَرٍ اَوْ جَآءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَايِبِ
اَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَآءً
فَتَيَمَّمُوْا صَعِيْدًا طَيِّبًا فَاَمْسَحُوْا
بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيْكُمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ
عَفُوًّا غَفُوْرًا ﴿٤٣﴾

^๗ อายะฮ์นี้ต้องการที่จะเน้นเรื่องการห้ามสิ่งมีเมาหรือสุรในเบื้องต้น แต่มันเปิดเผยให้เห็นความจริงที่สำคัญอย่างหนึ่งเกี่ยวกับการนมาซ การนมาซไม่ได้หมายถึงแค่เพียงการกล่าวคำพูดหรือเคลื่อนไหวร่างกายเข้าไปซำมาอย่างถูกต้อง แต่มันต้องแสดงออกถึงสมาธิของจิตใจ คนนมาซต้องการกล่าวถ้อยคำที่อ่านในการนมาซด้วยความจริงใจ เมื่อยอมจำนนต่อพระเจ้าด้วยการกล่าวถ้อยคำและร่างกายของเขา ความคิดจิตใจและเจตนาของเขาต้องยอมจำนนต่อพระองค์ด้วย พร้อมกับกำลังใจที่มั่นคงและการกราบ ความสำนึกของเขาต้องอยู่ในการนมาซของเขาด้วย

^๘ กฎหมายอิสลามได้ให้การผ่อนปรนภายใต้สถานการณ์ที่ได้รับการยกเว้นไว้ เช่น การป่วย การเดินทางและการไม่มีน้ำ ภาวะการณ์เหล่านี้เป็นเงื่อนไขที่ได้รับการยกเว้น ดังนั้น จึงเป็นที่อนุญาตให้เขาทำสิ่งที่เรียกว่า “ตะยัมมูม” โดยการใช้น้ำสะอาดแทนถ้าหากมีความเสี่ยงต่อสุขภาพ วัตถุประสงค์ของการทำความสะอาดร่างกายบางส่วนก็คือเพื่อสร้างจิตวิญญาณแห่งความสะอาด ตะยัมมูมเป็นวิธีการอย่างหนึ่งในการรักษาจิตวิญญาณนี้ไว้เมื่อการทำความสะอาดด้วยน้ำตามปกติไม่อาจเป็นไปได้

44 เจ้าไม่รู้จักบรรดาผู้ที่ได้รับส่วนหนึ่งของคัมภีร์ตอกหรือ? พวกเขาซื้อความหลงผิด และพวกเขาบารารถานาที่จะให้สู่เจ้า หลงทางด้วย ^๗ 45 พระเจ้าทรงรู้จักศัตรูของสุเจ้าดียิ่ง และ พระเจ้านั้นเพียงพอแล้วที่จะเป็นผู้ทรงคุ้มครองและผู้ทรง ช่วยเหลือ ^๘ 46 ชาวยิวบางคนได้นำบางถ้อยคำจากคัมภีร์ มาบิดเบือน โดยกล่าวว่า “เราได้อินแล้ว แต่เราไม่เชื่อฟัง” หรือ “ได้อินโดยไม่ได้ฟัง” และพวกเขา กล่าวว่า “จงดูเรา” โดยบิด ลิ่นของพวกเขา เพื่อเป็นการลบล้าง แต่ถ้าหากพวกเขา กล่าวว่า “เราได้อินและเราเชื่อฟัง” และ “จงฟังเรา และดูเราโดย เห็นดีด้วย” มันจะเป็นการดีกว่าและเหมาะสมกว่าสำหรับ พวกเขา แต่พระเจ้าได้ทรงสาปแช่งพวกเขาแล้วเพราะการ ที่พวกเขาต้ออรัมเพื่อที่พวกเขาจะไม่ศรัทธา ยกเว้นแต่เพียง ไม่ก็คืนเท่านั้น”^๗

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يَشْتُرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَن تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٥﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٦﴾ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَحْرَفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرُ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَأَنْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِن لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٧﴾

^๗ พวกเขาเอาถ้อยคำในคัมภีร์ของพระเจ้ามาอ่านเพื่อหวังความจำเริญโดยไม่พยายามที่จะเข้าใจ ความหมายของถ้อยคำเหล่านั้นหรือนำถ้อยคำเหล่านั้นมาปฏิบัติในชีวิต

^๘ คัมภีร์ของพระเจ้าได้ถูกให้แก่ชุมชนเพื่อที่มันจะได้แก้ไขความคิดและความประพฤติของคนในชุมชน แต่เมื่อบรรดาผู้ถือคัมภีร์ของพระเจ้า เช่น ชาวยิวเริ่มตอกตา พวกเขาได้เริ่มนำเอาทางนำ มาใช้ในทางที่ผิด คำบัญชาของพระเจ้ากลายเป็นเรื่องของการถกเถียงในเรื่องหยาบหยาบที่ไม่เกิด ประโยชน์ พวกเขาถูกสารพัดปรัชญาขึ้นมาในนามของวิทยาศาสตร์และบรรดาผู้ทำผิดได้เปลี่ยนแปลง คัมภีร์ของพระเจ้าให้สนับสนุนความถูกต้องทางศาสนาในสิ่งที่พวกเขาทำไป พวกเขาแยกถ้อยคำ ของพระเจ้าออกจากบริบทและอธิบายถ้อยคำของพระเจ้าโดยอาศัยการที่กักกันเอาเองของพวกเขา

เมื่อได้รับส่วนหนึ่งของคัมภีร์ ชาวยิวหมายความว่าพวกเขาสามารถอ่านถ้อยคำของคัมภีร์ได้ แต่ พวกเขาไม่อาจหลบลมการกระทำของพวกเขาไปตามถ้อยคำเหล่านั้น ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึง ทำลายวัตถุประสงค์ของคัมภีร์ พวกเขายังคงเป็นผู้ถือคัมภีร์ตามถ้อยคำอยู่ แต่ในเรื่องของการ ปฏิบัติ พวกเขาทำตามวิถีของชุมชนทางโลก ยิ่งไปกว่านั้น ในขณะที่คนอื่นปฏิบัติกิจวัตรทางโลก ในนามของทางโลก ชาวยิวได้ปฏิบัติตามวิถีทางโลก แต่ต่อหังการพยายามให้เหตุผลสนับสนุนการ ปฏิบัติโดยการอ้างเท็จว่ามาจากคัมภีร์ของพระเจ้า

47 โอ้ชาวคัมภีร์ทั้งหลาย จงศรัทธาในสิ่งที่เราได้ประทาน ลงมาเป็นสิ่งยืนยัน(คำพูดล่วงหน้า)ที่มีอยู่กับสุเจ้าก่อนที่เราจะ ทำลาย (ความสำนึกของสุเจ้าในเรื่อง)คำแนะนำเพื่อที่จะสร้าง ความหายนะหรือสาปแช่งสุเจ้าตั้งที่เราได้สาปแช่งพวกที่ ละเมิดวันสะบาโตมาแล้ว คำบัญชาของพระเจ้าจะเป็นไป ตามนั้นอย่างสมบูรณ์เสมอ 48 พระเจ้าไม่ทรงให้อภัยใคร ก็ตามที่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ ในขณะที่พระองค์ จะทรงให้อภัยใครก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์สำหรับ สิ่งใดที่นอกเหนือจากนั้น ใครก็ตามที่นำสิ่งใดมาเป็นภาคี กับพระเจ้า แน่نون เขาได้ก่อบาปอันมหันต์ 49 เจ้าไม่เห็น บรรดาผู้ถือว่าตัวของพวกเขาเป็นผู้บริสุทธิ์ดอกหรือ ? พระเจ้า เท่านั้นที่ให้ผู้พิพากษาตัดสิน ประสงค์บริสุทธิ์และพวกเขาจะ ไม่ถูกอธรรม แม้แต่เท่าความกว้างของเส้นผม 50 จงดูเถิดว่า พวกเขาถูกรื้อทิ้งเกี่ยวกับพระเจ้าอย่างไร ? และนี่เป็นบาป อันชัดแจ้ง ⁿ

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَاتُوا الْكِتٰبَ ءَامِنُوٓا۟ بِمَا
نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّنۡ قَبْلِۢ أَن
نَّظْمِسَ وُجُوۡهًا فَنَرُدَّهَا عَلٰٓى اٰدْبَارِهَاۗ
اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا اَصْحٰبَ السَّبْتِ
وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوۡلًا ۗ ۙ اِنَّ اللّٰهَ لَا
يَغْفِرُۙ اَنۡ يُشْرَكَ بِهٖۙ وَيَغْفِرُۙ مَا دُوۡنَ
ذٰلِكَ لِمَنۡ يَّشَآءُ ۗ وَمَنۡ يُشْرِكۡ بِاللّٰهِ فَقَدِ
اَفْتَرٰٓىۤ اِثْمًا عَظِيۡمًا ۙ ۙ اَلَمْ تَرَ اِلٰى
الَّذِيۡنَ يُزَكُّوۡنَ اَنْفُسَهُمْۙ بَلِ اللّٰهُ يَزِيۡرُ
مَنۡ يَّشَآءُ وَلَا يَظْلُمُوۡنَ فِیۡلَآءًا ۙ ۙ اَنْظُرْ
كَيْفَ يَفْتَرُوۡنَ عَلٰٓى اللّٰهِ الْكٰذِبَ وَكَفٰی
بِهٖۙ اِثْمًا مُّبِيۡنًا ۙ

ⁿ ชาวิวเป็นผู้ที่ผู้คนคิดกันกันว่าเป็นตัวแทนของศาสนาของพระเจ้า ดังนั้น เมื่อชาวอาหรับที่ไม่ใช่ยิวเริ่มสนับสนุนไม่มีมุฮัมมัด ชาวยิวจึงเริ่มต่อต้านเพื่อรักษาหน้าความเป็นผู้มีศาสนาของพวกเขาไว้ ด้วยเหตุนี้ ความหลงผิดของพวกเขาจึงไม่ได้จำกัดอยู่แค่ตัวเอง พวกเขาได้เริ่มสร้างข้อโต้แย้งเกี่ยวกับชีวิตและคำสอนของเรามีมุฮัมมัดทั้งนี้เพื่อเป็นการทำให้ผู้คนสับสนและเป็นการพิสูจน์ว่าไม่มีมุฮัมมัดไม่ใช่ศาสนาของพระเจ้า แต่เป็นผู้ประกาศตัวเองว่าเป็นผู้นำศาสนามาเพื่อทำงานตอบสนองความอยากเป็นผู้นำของตน อย่างไรก็ตาม พระเจ้าไม่ได้นิ่งเฉยในเรื่องนี้ พระองค์จะอยู่ข้างผู้ศรัทธาและทำให้พวกเขาได้รับความสำเร็จต่อหน้าผู้ต่อต้านที่หลงผิด

ความจริงแล้ว การถูกสาปเป็นรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการไร้ความสำนึกของมนุษย์ เมื่อเขาไร้ความสำนึกที่จะแยกแยะระหว่างถูกและผิด นี่คือนิสัยที่ถูกเรียกว่าสภาวะของการถูกสาป

คนเรามากจะได้อินบางสิ่งบางอย่างโดยที่เขาไม่ใส่ใจ เช่นเตี้ยวกัน ในตอนที่เขาได้อินสาส์นของพระเจ้า เขาก็ไม่คิดจะเอาใจใส่ เมื่อเป็นเช่นนี้มากขึ้นเรื่อยๆ คนผู้นั้นก็เริ่มไร้ความรู้สึกราวกับว่าลักษณะใบหน้าของเขาถูกลบไปและเขามองและฟังด้วยด้านหลังของศีรษะที่ไม่มีตาและหู อาการตาบอดและหูหนวกต่อสิ่งจรรวมและความจริงเป็นสิ่งที่เชื่อว่าพระเจ้าได้อาความจำเริญของพระองค์ออกไปจากคนผู้นั้นแล้วเนื่องจากเขาไม่สนใจสิ่งจรรวมและความจริง พระเจ้าได้ให้หูแก่เขา แต่เขาไม่สามารถฟัง พระเจ้าให้ตาแก่เขา แต่เขาไม่ดู ดังนั้น พระเจ้าจึงทำให้เขาเหมือนกับสิ่งที่เขาได้เห็นหลังให้จริง ๆ การไร้ศรัทธาอย่างสุดซึ้งนี้ได้ถูกเปรียบเปรยว่ามนุษย์ซึ่งเป็นรูปแบบที่ดีที่สุดของสิ่งถูกสร้างได้ลดต่ำลงถึงระดับของสัตว์เดรัจฉาน

51 เจ้าไม่ได้เห็นบรรดาผู้ที่ได้รับส่วนหนึ่งของคัมภีร์ตอก หรือ? พวกเขาเชื่อในเรื่องเวทมนต์ไสยศาสตร์และการ เคารพรูปปั้น พวกเขากล่าวถึงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาธรรมว่า “พวกเขาเหล่านั้นได้รับทางนำมากกว่าผู้ศรัทธาเสียอีก” 52 คนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงสาปแช่งพวกเขา และผู้ใดที่พระเจ้าทรงสาปแช่ง เจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือ สำหรับพวกเขาเลย 53 พวกเขามีส่วนในอำนาจของ พระเจ้ากระนั้นหรือ ? ถ้าหากพวกเขามี พวกเขาจะไม่ แบ่งให้ใคร แม้แต่เท่ารูเมล็ดอินทผลัม ⁿ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْحَجَبِ وَالطُّغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا ﴿٥٢﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُ اللَّهُ وَمَن يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٣﴾ أَمْ هُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمَلِكِ إِذًا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٤﴾

ⁿ ชาวียิวคิดว่าพวกตนเป็นคนในเผ่าของบรรดาคนบีและฉายภาพให้คนเห็นว่ากลุ่มชนของพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ศักดิ์สิทธิ์ ดังนั้น ชาวียิวจึงอ้างเกียรติและความมีอภิสิทธิ์ที่พวกเขาหาเหตุผลมาสนับสนุนโดยการสร้างเรื่องราวต่างๆขึ้นมากมาย พวกเขาคิดว่าทุกคนที่เป็นชาวียิวโดยความศรัทธาจะได้รับความช่วยเหลือและจะไม่ถูกส่งไปลงนรก ด้วยเหตุนี้ ชีวิตของพวกเขาจึงถูกครอบงำโดยความคิดที่ตัวเองปรารถนา

ถ้อยคำของคัมภีร์กุรอานที่ว่า “แท้จริง พระเจ้าต่างหากที่ขัดเกลาคำที่พระองค์ทรงประสงค์” ได้ปฏิเสธความคิดที่ว่า “บรรดาผู้ถือว่าตัวเองบริสุทธิ์” เป็นความจริงและจำเป็นต้องเป็นเช่นนั้น มันทำให้เห็นชัดว่าไม่มีใครมีเกียรติและอภิสิทธิ์เพราะการที่ตัวเองมีความเกี่ยวข้องกับเผ่าหนึ่งหรือคนกลุ่มใด สิ่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับกฎแห่งความยุติธรรมของพระเจ้า ใครที่ยึดกฎหมายของพระเจ้าและพิสูจน์ให้เห็นว่าตัวเองสมควรได้รับเกียรติ เขาก็จะได้รับเกียรตินั้น แต่คนที่ไม่ทำเช่นนั้นโดยการกระทำของเขาก็จะไม่ได้รับเกียรติ ไม่ว่าเขาจะมาจากเผ่าหรือชุมชนใดก็ตาม

ความเชื่อในการรอดพ้นเพราะเป็นคนในคนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดไม่ว่าจะถูกสร้างขึ้นมาโดยชาวียิวหรือคนกลุ่มใดล้วนไม่มีเหตุผลสนับสนุน การสร้างความเชื่อเช่นนั้นขึ้นมาและอ้างว่ามาจากพระเจ้าเป็นความพยายามที่จะเอาความเท็จไปเป็นหุ้นส่วนกับพระองค์ พระเจ้าไม่เคยปลุกฝังคำสอนเช่นนั้น พระเจ้าไม่ได้แบ่งแยกมนุษย์บนพื้นฐานของกลุ่มหรือชุมชนหรือเผ่าพันธุ์ การแบ่งแยกเช่นนั้นเป็นความไม่ยุติธรรมอันยิ่งใหญ่ในขณะที่พระเจ้าเป็นผู้ทรงยุติธรรม พระองค์ไม่ปฏิบัติกับใครได้อย่างไร้ความเป็นธรรม

เมื่อชาวียิวเริ่มเสื่อมทราม คนที่ยึดถือความเชื่อก็เริ่มใช้ชีวิตตามความคิดที่ตัวเองสร้างขึ้นมาแทนที่จะปฏิบัติตามคำบัญชาของพระเจ้า นี่เป็นสิ่งที่ทำให้ความเชื่อในไสยศาสตร์ลึกลับกลานเข้ามาฝังราก สิ่งที่จะบรรลุถึงได้โดยการทำความดี พวกเขากลับพยายามบรรลุโดยไสยศาสตร์ ความเชื่อผิดและการติดต่อกับวิญญาณร้าย คนที่หลงผิดออกไปเช่นนี้ถือว่าศาสนาเป็นเรื่องของ “ถ้อยคำศักดิ์สิทธิ์” และ “ความสัมพันธ์พิเศษกับคนที่เป็นนักบุญ” ซึ่งจะนำผลที่เป็นปาฏิหาริย์ก็โดยการกล่าวถ้อยคำเหล่านั้นหรือโดยการปฏิบัติพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกัน พวกเขาใช้ศาสนาแค่เพียงลมปาก แต่ในทางปฏิบัติพวกเขาปฏิบัติตามแนวทางของชาตนา

54 หรือพวกเขาอีกจกคนอื่นเพราะพระเจ้า
ประทานความโปรดปรานของพระองค์
แก่พวกเขา? เราได้ประทานคัมภีร์ และ
วิทยปัญญาแก่ลูกหลานของอิบรอฮีมและ
ได้ประทานอำนาจอันยิ่งใหญ่แก่พวกเขา
55 พวกเขาบางคนศรัทธา ในคัมภีร์และบาง
คนหันห่างออกจกมัน นรกที่ไฟลุกโชน
เพียงพอแล้ว(สำหรับคนพวกนี้) 56 เราจะ
โยนบรรดาผู้ปฏิเสธสิ่งที่เราประทานมา
ลงไปไนไฟนนั้น เมื่อใดก็ตามที่ ผิวหนึ่งของ
พวกเขาไหม้เกรียม เราจะเปลี่ยนผิวหนึ่ง
ใหม่ ให้พวกเขาเพื่อที่พวกเขาจะได้รับลิ้มรส
การลงโทษอย่างเต็ม ที่ แท้จริง พระเจ้าเป็น
ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ 57 สำหรับ
บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำการงานที่ดี เรา
จะให้ พวกเขาได้เข้าสวนสวรรค์ที่เบื้องล่าง
มีลำน้ำหลายสายไหล ผ่านเพื่อที่พวกเขาจะ
ได้พำนักอยู่ในนั้นตลอดไป พวกเขา จะมีคู่
ครองที่บริสุทธิ์และเราจะให้พวกเขาเข้ามา
อยู่ในสถาน ที่อันร่มรื่น ⁿ

أَمْ تَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ
اللَّهُ مِن فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ
إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَهُم
مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٥﴾ فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ بِهِ
وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ ۗ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ
سَعِيرًا ﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا
سَوْفَ نُصَلِّبُهُمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ
جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا
لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا ۗ هُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ
وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٨﴾

ⁿ ในชีวิตจริง พวกตลบตะแลงดำเนินตามแนวทางแห่งความต้องการส่วนตัวและยอมจำนนต่อวิถี
การของชาตาน แต่ภายนอก โดยการแสดงว่าตัวเองมีศาสนา พวกเขาคิดว่าการกระทำของพวกเขา
ได้รับการนำทางโดยศาสนาของพระเจ้าอย่างแท้จริง ในบรรยากาศเช่นนั้น เมื่อใดก็ตามที่สังฆกรรม
อันบริสุทธิ์ได้ถูกนำมาเสนอแก่พวกเขา พวกเขาจะต่อต้านทันที พวกเขาจะรู้สึกว่สถานะทางศาสนา
ของพวกเขากำลังถูกปฏิเสธโดยการเรียกร้องของสังฆกรรม แต่ในทางตรงข้าม พวกเขาจะไม่รู้สึกผู้
ไม่ศรัทธาที่อยู่รอบๆพวกเขาหันหน้าทำหยาอะไรพวกเขาเลย ดังนั้น พวกเขาจึงมีหน้าที่ผ่อนปรนต่อคน
เหล่านั้น แต่ผู้เผยแผ่สังฆกรรมไม่สามารถหวังการผ่อนปรนใดจากคนเหล่านั้นได้ เพราะคนเหล่านี
นั้นเริ่มโกรธแค้นด้วยความริษยาต่อคนที่เป้นตัวแทนทางศาสนา ในเมื่อพวกเขาเท่านั้นที่ก่อกวน
นี้ได้ผูกขาดศาสนาเอาไว้ พวกเขาลิ้มไปว่าพระเจ้าได้เลือกตัวแทนศาสนาของพระองค์บนพื้นฐาน
ของความบริสุทธิ์ทางด้านจิตวิญญาณ คุณธรรมภายในและหัวใจที่งดงาม มีใช่เพราะการแสดงออก
ภายนอกว่ามีคุณธรรม

การถูกสาปคือการได้รับความเมตตาและความช่วยเหลือจากพระเจ้า ความอดอยากและความหิว
กระหายทำลายการมีอยู่ของร่างกายฉันใด การไม่ได้รับความเมตตาและความช่วยเหลือจากพระเจ้า
ก็ทำลายการมีอยู่ทางจิตวิญญาณของเราฉันนั้น คนที่ถูกสาปแช่งจะไร้ความสำนึกจนถึงขนาดสูญเสีย
ความสามารถที่จะแยกแยะหว่างสังฆกรรมกับความเท็จ เขาไม่รู้และไม่ยอมรับสัญญาณที่ชัดเจน
และไม่สามารถจำแนกได้ว่าอะไรเป็นข้อโต้แย้งที่มีเหตุผลและอะไรไม่มีเหตุผล

58 พระเจ้าทรงบัญชาสุเจ้าให้มอบสิ่งที่สุเจ้า
ได้รับความ ไว้วางใจคืนแก่เจ้าของของมัน
และเมื่อสุเจ้าพิพากษา ระหว่างมนุษย์ จง
พิพากษาโดยยุติธรรม คำสั่งของพระเจ้า
ที่มีต่อสุเจ้านั้นเป็นสิ่งประเสริฐยิ่ง แท้จริง
พระเจ้าเป็นผู้ทรง ได้ยินเสมอ ผู้ทรงเห็น
เสมอ 59 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จง เชื่อฟัง
พระเจ้าและจงเชื่อฟังศาสนทูต และบรรดาผู้
ที่ได้ รับมอบอำนาจหน้าที่ในหมู่มุสูล์มา ดั่งนั้น
หากสุเจ้าโต้แย้งกัน ในสิ่งใด จงอ้างมันกลับไป
ไปยังพระเจ้าและศาสนทูตถ้าสุเจ้า ศรัทธา
ในพระเจ้าและวันสุดท้ายอย่างแท้จริง นั้น
เป็นการ ดีกว่าและเป็นการดีที่สุดในการยุติ
60 (โอ้นบี) เจ้าไม่เห็น บรรดาผู้อ้างว่าพวก
เขาศรัทธาในคัมภีร์ที่ได้ถูกประทานลงมา
แก่เจ้าและ(แก่บรรดานบีอื่น ๆ) ก่อนหน้าเจ้า
หรือ? ถึงขนาดนี้ แล้ว พวกเขายังหันไปหา
คนชั่วมาตัดสินเรื่องต่างๆของพวกเขา เขาก็
ทั้งๆที่พวกเขาได้รับคำสั่งแล้วว่าอย่าเชื่อฟัง
คนเหล่านั้น ซาตานปรารถนาที่จะทำให้
พวกเขาหลงออกไปไกล ⁿ

﴿ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ
إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ
أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ۚ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا
يَعِظُكُمْ بِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا
﴿٥٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ
فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ
وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ۚ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٦٠﴾
أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ
ءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَمَا نُزِّلَ مِنْ
قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَىٰ
الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ
وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا
بَعِيدًا ﴿٦١﴾

ⁿ ทุกความรับผิดชอบเป็นความไว้วางใจที่ต้องได้รับการปฏิบัติไปตามนั้นให้ครบถ้วน การคบค้า
กับทุกคนต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมไม่ว่าคนที่คบค้าด้วยเป็นเพื่อนหรือศัตรู ถึงแม้วิถีแห่งความ
ไว้วางใจและความยุติธรรมดูว่าจะขัดกับผลประโยชน์เราและเงื่อนไขทางโลก เราก็คงต้องยึดแนวทาง
แห่งความยุติธรรมและสัจธรรม ผลประโยชน์ของเราอยู่ที่การปฏิบัติตามคำสั่งของพระเจ้า ไม่ใช่
อยู่ที่การบงการของตัวเอง ถ้ามีโอกาสในการจัดตั้งรัฐบาล มุสลิมต้องสร้างรัฐบาลอิสลามที่ดี แต่ถ้า
โอกาสเช่นนั้นไม่มี พวกเขาต้องให้ความสนใจในการดำเนินชีวิตทางศาสนาภายใต้ทางนำของคนที่
ไว้วางใจได้ซึ่งพวกเขาเลือกขึ้นมา ความไม่ลงรอยกันใดๆระหว่างพวกเขาต้องได้รับการแก้ไขตามคำสั่ง
ที่พระเจ้าและนบีได้ให้ไว้ ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะเห็นต่างได้ แต่ไม่มีใครได้รับอนุญาตให้ฝ่าฝืนการตัดสิน
ใจร่วมกันของส่วนรวม ระเบียบและระบบสังคมเป็นสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานของสังคมมุสลิม

61 เมื่อพวกเขาถูกบอกว่่า “จงมายังสิ่ง
ที่พระเจ้าทรง ประทานมาและยังศาสน
ทูต” เจ้าจะเห็นพวกตลบตะแลง หันหลังให้
เจ้า 62 แล้วเป็นอย่างไรเล่าเมื่อภัยพิบัติได้
ประสบแก่พวกเขาเพราะสิ่งที่พวกเขาได้ทำ
ไว้? พวกเขา มาหาเจ้าพร้อมกับสาบานว่่า
“เราสาบานด้วยพระนามของ พระเจ้าว่่าเรา
ไม่ปรารถนาสิ่งใดนอกจากการส่งเสริมความ
ดี และการสมานฉันท์ 63 แต่พระเจ้าทรงรู้ดี
ถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจ ของพวกเขา ดังนั้น จง
อย่าสนใจสิ่งทีพวกเขาพูด และจงตัก เตือน
พวกเขาและจงพูดกับพวกเขาด้วยคำพูดที่
ทำให้หัวใจ ของพวกเขาซาบซึ้ง ⁿ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
وَأِلَىٰ الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ
يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿٦١﴾ فَكَيْفَ إِذَا
أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
ثُمَّ جَاءَكَ يُخَلِّفُونَ بِاللَّهِ إِنَّ آرْدَنَا إِلَّا
إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٢﴾ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي
أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٣﴾

ⁿ ในยุคต้นของมะดีนะฮ์ มีสองศาลที่ใช้ในการพิจารณาคดีสินข้อพิพาท ศาลหนึ่งเป็นศาลก่อนสมัย
อิสลามที่ถูกควบคุมโดยผู้นำชาวยิว และอีกศาลหนึ่งถูกตั้งขึ้นมาโดยนบีมุฮัมมัดหลังการอพยพ
บรรดามุสลิมที่ไม่พร้อมจะเสียสละผลประโยชน์ของตนเพื่อศาสนาและรู้กรณิของตนมีที่ท่วาจะแพ้
คดีในศาลของท่านนบีเคยไปหาศาลของกะอับ อิบน์อูซร็อฟผู้นำคนหนึ่งของชาวยิว การกระทำเช่น
นั้นเป็นสิ่งที่ขัดต่อเจตนาของความศรัทธา ถ้าใครไม่เต็มใจที่จะยอมรับการตัดสินของพระเจ้าและ
ต้องการให้การตัดสินเป็นไปตามที่ตัวเองชอบ คำกล่าวอ้างว่าตัวเองเป็นผู้ศรัทธาก็เป็นคำกล่าวอ้าง
เท็จไม่ว่าเขาจะกล่าวถ้อยคำเพราะสวยหรืออย่างไรก็ตามมาสนับสนุนการกระทำของเขา อย่่างไร
ก็ตาม ในขณะที่หลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากับคนเช่นนั้น ความพยายามที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลง
พวกเขาก็ยังคงต้องดำเนินต่อไป

64 ศาสนทูตทุกคนที่เราส่งมาก็เพื่อจะได้รับการเชื่อฟังเพราะ พระเจ้าได้ทรงบัญชาไว้เมื่อพวกเขาหาเจ้าและขอการอภัย โทษจากพระเจ้าเมื่อพวกเขาทำผิดต่อตัวของพวกเขาเองและ ศาสนทูตได้วิงวอนขอการอภัยโทษให้พวกเขาแล้ว พวกเขา จะพบว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงนิรโทษโดยปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ ⁶⁵ ขอสาบานด้วยพระนามของพระผู้อภิบาลของเจ้า พวกเขา จะไม่เป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริงจนกว่าพวกเขาจะยอมรับเจ้าเป็น ผู้ตัดสินในเรื่องที่พวกเขามีความขัดแย้งกันและพวกเขาไม่มี การ ข้องใจในเรื่องที่เจ้าตัดสินและยอมรับการตัดสินนั้นอย่างนอบน้อม ⁿ

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ
بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنْهُمْ إِذْ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ
وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ
تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٥﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا
يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِي مَا
شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ
حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

ⁿ ไม่มีได้ถูกส่งมายังโลกเพื่ออุมมุซสาวกกลุ่มหนึ่งที่ยกย่องเยินยอท่านด้วยหรือความสวหรือหรือสร้างความสำเร็จใดให้แก่ท่าน ไม่มีมาเพื่อที่ผู้คนจะได้เรียนรู้วิธีการดำเนินชีวิตของตนและนำไปใช้ในการปฏิบัติ เราควรต้องทำไปตามนั้นแม้ในกรณีที่มีข้อพิพาทที่ผลประโยชน์ทำให้ความสัมพันธ์ของคนสองฝ่ายเกิดความตึงเครียด เราก็ยังต้องเชื่อฟังคำสอนของท่านนี่ ผู้ศรัทธาที่แท้จริงจะระงับความรู้สึกภายในของตนไว้และปฏิบัติตามทางนำของท่านนี้อย่างมีสติ เขาจะรับแนวทางของท่านด้วยความเต็มใจถึงแม้ว่ามันจะทำให้ผลประโยชน์ของเราได้รับความเสียหายและสวนทางกับความคิดของเรา เขายังคงยืนหยัดอยู่เสมอต่อความผิดพลาดที่ทำให้เขาต้องพ่ายแพ้ในส่วนของเขาทันทีที่เขาตระหนักว่าเขาได้หลงออกไปจากแนวทางของท่านนี้อย่างแน่นอน เขาจะสำนึกผิดและปรับปรุงตนเองและขอการอภัยโทษต่อพระเจ้า ในทางตรงข้าม คนที่ไม่สามารถปฏิบัติตามแนวทางที่เที่ยงตรงของความศรัทธาเมื่อความศรัทธาขัดกับความรู้สึกและความต้องการของตนนั้นไม่อาจคาดหวังว่าจะยังมั่นคงแน่วแน่อยู่ต่อไปในเวลาที่ถูกทดสอบอย่างหนัก ในตอนถูกทดสอบเช่นนั้น เขาจะต้องให้ข้อพิสูจน์ความศรัทธาของตัวเองโดยการเสียสละเพื่อมัน

⁶⁶ ถ้าเราสั่งพวกเขาว่า “จงสละชีวิตของสุเจ้าหรือออกจาก ที่พักของสุเจ้า” พวกเขาจะไม่ปฏิบัติตามนอกจากเพียงไม่ ก็คนเท่านั้น ถ้าพวกเขาทำสิ่งที่พวกเขาถูกสั่งให้ทำ มันจะเป็นการดีสำหรับพวกเขาและทำให้(ความศรัทธาของ)พวกเขา เข้มแข็งขึ้น ⁶⁷ และเราจะตอบแทนพวกเขาด้วยรางวัลอัน ยิ่งใหญ่จากเรา ⁶⁸ และนำทางพวกเขาไปสู่หนทางที่เที่ยงตรง ⁶⁹ ผู้ใดเชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูต เขาจะได้อยู่กับบรรดา ผู้ที่พระเจ้าประทานความโปรดปรานแก่พวกเขา นั่นคือ บรรดานบี บรรดาผู้มีวาจาจริงจัง(ซิดดีกิน) บรรดาผู้พลีชีพ ในสงคราม(ซุฮะดาอ์) และบรรดาภักตยาณชน(ซอลีฮีน) ช่างดีเสียนี้กระไรมวลมิตรเหล่านี้ ⁷⁰ นั่นคือความโปรดปรานจากพระเจ้าและเพียงพอแล้วที่พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้อยิ่ง ⁿ

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا
أَنْفُسَكُمْ أَوْ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا
فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا
يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ
تَثْبِيثًا ﴿٦٦﴾ وَإِذَا لَّا تَتَيْنَهُمْ مِّنْ لَّدُنَّا
أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهَدَيْنَهُمْ صِرَاطًا
مُّسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ
وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ
وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ
أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ ذَلِكَ الْفَضْلُ
مِنَ اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾

ⁿ ใครที่ใช้ความเห็นแก่ตัวและความเป็นนักถนอโอกาสในชีวิต คนผู้นั้นจะได้รับการขาดทุน นั่นคือ เขาจะไม่พบแนวทางที่เที่ยงตรง(ตั้งที่วาง)ไว้อย่างชัดเจนในคัมภีร์ของพระเจ้าและคำพูดของท่านนบี) ซึ่งสามารถนำเขาไปสู่พระเจ้าของเขา ใครที่ไม่ได้คิดอย่างเป็นจริงและใครที่คิดถนอโอกาสจะไม่พบหนทางที่เที่ยงตรงนั้นไม่ว่ามันจะถูกนำมาให้เขาเห็นชัดเจนอย่างไรก็ตาม นี่เป็นผลมาจากการมองศาสนาของเขา ไม่ใช่จากมุมมองที่ถูกต้อง แต่จากจุดยืนของความต้องการและความสะดวกง่ายดายของเขาเอง จนภาพลักษณ์ของศาสนาที่เขาหลอหลอมขึ้นมาด้วยความเข้าใจของเขาถูกสร้างขึ้นมาโดยความคิดของเขาเอง ถึงแม้จะอ้างว่าเป็นผู้มีความศรัทธา แต่เขาก็ยังไม่มีศรัทธา คนเช่นนี้จะมีสิทธิ์เข้าสวรรค์ได้อย่างไร เพราะสวรรค์นั้นเป็นที่อยู่เฉพาะของบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่เหนือกว่าผลประโยชน์ของตัวเองและความสะดวกง่ายดาย คนที่ปฏิบัติตามพันธสัญญาของพระเจ้า เป็นพยานให้สัตย์จริงอย่างเต็มที่และดำเนินชีวิตที่มีความยำเกรงพระเจ้า?

71 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเตรียมตัวสู่เจ้า ให้พร้อมเสมอ หลังจากนั้น จงเคลื่อนออกไปเป็นกลุ่มเล็กๆหรือเคลื่อนออกไปพร้อมกันทั้งหมด 72 ในหมู่สุเจ้านั้นมีผู้ที่ไม่ยอมออกไป กับกองทัพด้วย ถ้าหากมีทุกซัภัยอันใดประสบแก่สุเจ้า พวก เขาก็จะกล่าวว่า “พระเจ้าทรงโปรดปรานฉันที่ฉันไม่ได้ร่วมไปกับพวกเขา” 73 แต่ถ้าสุเจ้าได้รับความโปรดปรานอันใด จากพระเจ้า พวกเขาจะกล่าวว่า “ถ้าฉันได้อยู่ร่วมกับพวกเขา ฉันคงจะได้รับความสำเร็จอันใหญ่หลวงด้วย” ราวกับว่าไม่มี ความรักความผูกพันใดๆเกิดขึ้นระหว่างสุเจ้ากับพวกเขา มา ก่อนเลย ⁿ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ
فَأَنْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ أَنْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾
وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَابَكُمْ
مُصِيبَةٌ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ
أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ
فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَنْ لَّمْ تَكُنْ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلْبِئْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ
فَأَفُوزٌ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾

ⁿ โลกนี้เป็นสถานที่แห่งการทดสอบ ที่ทุกคนมีเสรีภาพในการปฏิบัติ แม้แต่คนสารเลวก็มีโอกาสที่จะกดขี่ข่มเหงบรรดาผู้ศรัทธาโดยไม่ต้องมีเหตุผลสนับสนุน อย่างไรก็ตาม บรรดาผู้ศรัทธาจะผ่านการทดสอบความศรัทธาที่จริงใจโดยยังคงมั่นคงเด็ดเดี่ยวในหนทางที่ถูกต้องและอดทนต่อเคราะห์กรรมทุกอย่าง พวกเขาต้องเฝ้าระวังศัตรูของพระเจ้า จักรวาลกำลังป้องกันทั้งโดยใช้วิธีการที่สันติและโดยการเตรียมตัวทางด้านยุทธศาสตร์และปกป้องตัวเองจากศัตรูทั้งในระดับบุคคลและระดับสังคม ยิ่งไปกว่านั้น ในฝั่งของมุสลิมอาจมีบางคนที่ยปรารถนาความสำเร็จในโลกหน้าโดยไม่อยากเสียต่อความสูญเสียใดๆในโลกนี้ดังที่ปรากฏในระหว่างสงครามฮุซุศ พวกเขากระตือรือร้นเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่แสดงให้เห็นว่ามีความเป็นไปได้ที่จะได้รับประโยชน์ทางโลก แต่จะหาข้อแก้ตัวอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อเป็นเหตุผลที่จะไม่เข้าร่วมการต่อสู้ทางศาสนาที่ต้องมีความสูญเสียทางโลก มุสลิมเหล่านี้มีความรู้สึกเช่นนี้เพราะพวกเขามีชีวิตอยู่โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์มาก่อน ถึงแม้ว่าจะรับอิสลามแล้วก็ตาม พวกเขาขาดความเชื่อมั่นว่าโลกหน้าต่างหากที่มีความสำคัญจริงๆ มิใช่ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในโลกนี้ ผู้ศรัทธาที่แท้จริงสำหรับหนทางของพระเจ้าคือคนที่นึกถึงเฉพาโลกหน้าและเสียสละผลประโยชน์และความสะดวกสบายแห่งโลกนี้เพื่อสร้างความก้าวหน้าไปตามทางของพระเจ้า ผู้ศรัทธาที่แท้จริงไม่ใช่คนที่ต้องการที่จะอยู่ท่ามกลางบรรดาผู้ปรารถนาจะถูกป่าวประกาศว่าเป็นผู้ศรัทธาโดยไม่ต้องอดทนต่อความบาดเจ็บแม้เพียงเล็กน้อยหรือผู้ที่มีชื่อเสียงและมีเกียรติโดยการรับใช้ศาสนาด้วยสำนวนโวหาร การต่อสู้ที่แท้จริงคือการต่อสู้ที่เข้าไปเพื่อหนทางของพระเจ้าเท่านั้น

74 จงให้บรรดาผู้ที่แลกชีวิตโลกนี้เพื่อชีวิตโลกหน้าต่อสู้ใน หนทางของพระเจ้า และผู้ใดต่อสู้ในหนทางของพระเจ้า ไม่ว่าจะถูกฆ่าหรือได้รับชัยชนะ ในไม่ช้า เรา จะประทาน รางวัลอันใหญ่หลวงแก่เขา 75 แล้วทำไมสุเจ้าจึงไม่ต่อสู้ ในหนทางของพระเจ้าเพื่อผู้ชาย ผู้หญิงและเด็กที่อ่อนแอ และถูกกดขี่ที่ร้องว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดนำเรา ออกจากเมืองที่ผู้คนของมันเป็นผู้กดขี่ข่มเหง และโปรด ตั้งผู้คุ้มครองจากพระองค์ให้แก่เราและโปรดตั้งผู้ช่วยเหลือ จากพระองค์แก่เราด้วยเถิด?” 76 บรรดาผู้ศรัทธานั้นต่อสู้ ในหนทางของพระเจ้าส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นต่อสู้ ในหนทางของซาตาน ดังนั้น จงต่อสู้พวก พ้องของซาตาน แท้จริง แผนการของมาร นั้นอ่อนแอ ⁿ

﴿ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَمُوتْ أَوْ يُغْلَبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴾^(vi)
 ﴿ وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴾^(vii)
 الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَاقْتُلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿﴾

ⁿ คนที่ต่อสู้โดยการเผชิญความยากลำบากและอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อเตือนผู้คนถึงเรื่องอันตรายของนรกและนำพวกเขาไปสู่สวรรค์นั้นละเว้นจากการทะเลาะเบาะแว้งกับใครในเรื่องวัตถุหรือการเมือง แต่ถึงแม้กระนั้น เขาจะถูกต่อต้านและทำร้ายโดยคนชั่ว บรรดาผู้ปฏิบัติตามแนวทางของซาตานจะต่อสู้กับบ่าวของพระเจ้าเพื่อเหตุผลธรรมดา นั่นคือ คำพูดของเขาไปทิ่มแทงใจของพวกเขา และด้วยการแพร่ขยายของสิ่งที่เขาสอน พวกเขาจะมองเห็นอันตรายทางเศรษฐกิจและทางการเมืองที่จะเกิดขึ้นกับตัวเองไว้ล่วงหน้าแล้ว พวกเขาไม่สามารถหาข้อโต้แย้งใดที่เป็นเหตุผลมาลบล้างเหตุผลของเขา ดังนั้น พวกเขาจึงหันมาใช้วิธีการรุนแรงและก้าวร้าว

77 เจ้าไม่เห็นพวกที่ถูกบอกว่า “จงยังมีของสุเจ้าจาก การสู้รบไว้ชั่วขณะและจงดำรงนมาซและจ่ายซะกาต” ดอกหรือ? และเมื่อพวกเขาถูกบัญชาให้ต่อสู้ พวกเขา บางคนก็เกรงกลัวมนุษย์เหมือนกับเกรงกลัวพระเจ้าหรือ กลัวยิ่งไปกว่านั้นเสียอีก พวกเขาบอกว่า “พระผู้อภิบาลของเรา ไฉนพระองค์จึงได้ทรงกำหนดการสู้รบให้แก่เรา? พระองค์น่าจะทรงเลื่อนมันออกไปอีกนิดหนึ่ง” จงกล่าว แก่พวกเขาเถิดว่า “ความสุขสบายต่างๆในโลกนี้เป็นเพียง สิ่งเล็กน้อยเท่านั้น แต่ความสุขของโลกหน้านั้นดีกว่ามาก มายสำหรับผู้สละรตนจากความชั่ว และสุเจ้าจะมีได้รับ ความมอญติธรรม แม้แต่น้อย”ⁿ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَامَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ سَخِرَ مِنَ النَّاسِ كَخَشِيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشِيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَّعْتُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا

ⁿ บรรดาผู้ต่อต้านอิสลามในมักกะฮ์เคยกระทำการุกรรมมุสลิมก่อนการอพยพ พวกเขาใช้วิธีการก้าวร้าวและความไม่เป็นธรรมทุกอย่างต่อมุสลิม เช่น การลอบทำร้าย ทำลายเครื่องมือหาเลี้ยงชีพ ขัดขวางพวกเขาให้ไปนมาซในกะอับะฮ์ ไม่ยอมให้พวกเขาเผยแผ่ถ้อยคำของพระเจ้า บังคับพวกเขาให้ออกจากบ้าน เป็นต้น ใครก็ตามที่เข้ารับอิสลามต้องถูกกดขี่ข่มเหงทุกอย่างเพื่อให้ละทิ้งศรัทธาใหม่และหันกลับไปสู่ศาสนาของบรรพบุรุษ ความไม่เป็นธรรมและทำที่ก้าวร้าวของผู้ต่อต้านอิสลามนี้ในหลักการแล้วได้ทำให้มันเป็นความชอบธรรมขั้นพื้นฐานสำหรับมุสลิมที่จะจับอาวุธขึ้นต่อสู้ ดังนั้น มุสลิมที่ถูกกดขี่จึงเข้าหามีมุฮัมมัดครั้งแล้วครั้งเล่าเพื่อขออนุญาตต่อสู้ แต่ไม่มีมุฮัมมัดมักจะยับยั้งพวกเขาไว้โดยกล่าวว่าท่านยังได้รับอนุญาตในเรื่องการเผชิญหน้าด้วยการใช้อาวุธ แต่ท่านได้แนะนำบรรดามุสลิมให้อดทน นมาซและจ่ายซะกาต เหตุผลสำหรับการอดกลั้นนี้คือการทำอะไรก่อนถึงเวลาอันควรและยังไม่ถึงเวลานั้นมิใช่แนวทางของอิสลาม ในมักกะฮ์ มุสลิมไม่มีอำนาจพอที่จะทำอะไรเป็นการแตกหักกับต่อศัตรู การเผชิญหน้ากันด้วยอาวุธในตอนนั้นอาจทำให้มุสลิมได้รับความบอบช้ำและเสียหายอย่างหนัก มันอาจเท่ากับทำให้เหตุผลแก่ชาวมักกะฮ์ที่จะประกาศสงครามอย่างเปิดเผยต่อมุสลิมแทนที่จะเป็นแค่เพียงการกดขี่ข่มเหงในระดับบุคคล ขั้นตอนทางการปฏิบัติจะมีก็ต่อเมื่อมีการเตรียมการที่จำเป็นแล้วเท่านั้น ก่อนมาถึงขั้นนี้ ผู้ศรัทธาจะต้องทำหน้าที่สวามุคคฺลภายใต้สถานการณ์ทุกอย่างให้ครบถ้วนเท่านั้น หน้าที่เหล่านี้ก็เพื่อที่แสวงหาความใกล้ชิดกับพระเจ้า ปฏิบัติต่อคนอื่นตามสิทธิที่พวกเขาจะได้รับและอดทนต่อความยากลำบากต่างๆที่เผชิญหน้าพวกเขาในหนทางของศาสนา

78 ความตายจะเข้ามาหาสุเจ้าไม่ว่าสุเจ้าจะอยู่ในป้อม ปราบการสูงอันมั่นคงก็ตาม” ถ้าความดีอันใดประสบแก่ พวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า “นี่มาจากพระเจ้า” และถ้า ความชั่วอันใดประสบแก่พวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า “นี่มาจากเจ้า” จงกล่าวเถิดว่า “ทุกอย่างมาจากพระเจ้า” มันเกิดอะไรกับคนเหล่านี้ที่พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย? 79 ความดีอะไรที่ประสบแก่เจ้านั้น มันมาจากพระเจ้า และความชั่วอะไรที่ประสบแก่เจ้านั้น มันมาจากตัวของ สุเจ้าเอง เราได้ส่งเจ้า(มุฮัมมัด)มาเป็นศาสนทูตแก่ มนุษยชาติ และเพียงพอแล้วที่พระเจ้าทรงเป็นพยาน ⁿ

أَيَّمَا تَكُونُوا يَدْرِكِكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلُّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

ⁿ เมื่อคำสั่งกูรอานเกี่ยวกับการเสียสละถูกประทานลงมา บรรดาผู้ฉวยโอกาสเห็นว่าคำสั่งดังกล่าวกระทบกระเทือนรูปแบบการใช้ชีวิตของพวกเขา พวกเขาเริ่มพูดเสแสร้งถึงความอ่อนแอของตน พวกเขากล่าวว่าความเปลี่ยงปลั่งที่สังครามอสูดเกิดขึ้นจากยุทธศาสตร์ที่ไม่ฉลาดของนบีและพวกเขาพยายามทำให้คนหลงผิดเกี่ยวกับความสามารถของนบีในการเป็นผู้นำ เมื่อใดก็ตามที่มีสิ่งดีเกิดขึ้น พวกเขาจะอ้างว่ามันมาจากพระเจ้าเพียงเพื่อแสดงให้เห็นว่าพวกเขามีความศรัทธาในอิสลาม แต่เพื่อจะหนีจากการเรียกร้องในทางปฏิบัติของอิสลาม พวกเขาพยายามที่จะพิสูจน์ว่านบีผิด มันเป็นไปได้สำหรับมนุษย์ที่จะแสดงความศรัทธาในพระเจ้าและยังคงปฏิบัติตามคำบงการของความปรารถนา แต่เมื่อเขายอมรับว่าจะจงรักภักดีต่อศาสนทูตของพระเจ้าแล้ว มันก็จำเป็นที่เขาต้องยืนเคียงข้างนบีซึ่งเป็นโจทย์ที่ยากที่สุด

80 ผู้ใดที่ปฏิบัติตามศาสนทูต ผู้นั้นก็เชื่อฟังพระเจ้า ส่วนผู้ใด หันหลังให้เขา เราไม่ได้ส่งเจ้ามาเป็นผู้เฝ้าดูพวกเขา 81 พวกเขา กล่าวว่า “เราเชื่อฟังท่าน” แต่เมื่อพวกเขาออกไป จากเจ้า พวกเขาบางคนได้แอบชุมนุมกันในตอนกลางคืน เพื่อวางแผนต่อต้านสิ่งที่เจ้ากล่าว พระเจ้าทรงบันทึกสิ่งที่พวกเขาวางแผนไว้ ดังนั้น จงหลีกเลี่ยงจากพวกเขาและ จงไว้วางใจในพระเจ้า พระเจ้าเท่านั้นที่พอแล้วสำหรับการ มอบหมายความไว้วางใจ ⁿ

مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ
وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
حَفِيفًا ﴿٨١﴾ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا
بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ
الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ
فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ
بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨٢﴾

ⁿ การยอมรับผู้เรียกร้องสู่สัจธรรมคือการยอมรับ “มนุษย์เหมือนกับเรา” นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมผู้คนยอมรับพระเจ้า แต่ไม่ยอมรับผู้เรียกร้องเชิญชวนของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม การทดสอบที่แท้จริงคือการรับรู้และยอมรับผู้เรียกร้องเชิญชวนและยืนยันเคียงข้างเขา ถ้าผู้ใดไม่ถือว่าเขาเป็นศาสนทูตจริงๆ ผู้นั้นก็จะไม่จริงจังกับเขา ดังนั้น จึงไม่มีประเด็นที่จะมาถึงถึงกันในเรื่องการให้ความสนับสนุนแก่ผู้เรียกร้องเชิญชวนต่อหน้าเขาแล้วหลังจากนั้นยังคงทำตามสบายไปตามทางของตนเองหรือแพร่ข่าวลือเกี่ยวกับเขาโดยไม่รับผิดชอบ บรรดาผู้ทำตัวไม่สนใจต่อเขาไม่อาจหวังว่าจะรอดพ้นจากความผิดในโลกหน้าได้โดยการอ้างว่าตัวเองไม่รู้ ความถูกต้องน่าเชื่อถือของผู้เรียกร้องเชิญชวน ถ้าใครตรึกตรองสักนิดก็จะเห็นได้ชัดในคำพูดของเขาซึ่งมาจากการตัดสินใจของพระเจ้า

82 พวกเขาไม่พิจารณาการอ่านดุอาอ์หรือ? ถ้าหากมันมาจากผู้ใดอื่นนอกไปจากพระเจ้า แน่نون พวกเขาจะโต้พบ การขัดแย้งมากมายในนั้น ⁿ 83 เมื่อใดที่คนเหล่านี้ได้ยื่นข่าว เกี่ยวกับความปลอดภัยหรือความน่ากลัว พวกเขาจะแพร่ มันออกไปทั่ว ถ้าหากพวกเขานำมันไปยังศาสนทูตและคน ที่มีอำนาจหน้าที่ในหมู่พวกเขา มันจะทำให้คนที่รู้เรื่อง สามารถสอบสวนและสรุปเรื่องราวจากมันได้ ถ้าหากมิใช่ เพราะความโปรดปรานและความเมตตาของพระเจ้าที่มีต่อ สู้เจ้าแล้ว สู้เจ้าทั้งหมดยกเว้นไม่กี่คน อาจจะต้องเดินตาม รอยขาดาน ^ข

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ آخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾

ⁿ สัญญาณที่ชัดเจนที่ยืนยันการเป็นคัมภีร์ของพระเจ้าคือไม่มีคำพูดใดๆในนั้นขัดแย้งกับสัจธรรมที่ได้รับการพิสูจน์แล้ว คัมภีร์กุรอานไม่มีสิ่งใดที่ขัดกับธรรมชาติของมนุษย์ มันไม่ขัดแย้งกับความจริงที่เป็นที่รู้จักทางบรรดาคัมภีร์ก่อนหน้านี้ ไม่มีสัญญาณในส่วนใดๆของเนื้อหาขัดกับความจริงที่ได้รับการยืนยันโดยองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นจากการสังเกตและการทดลอง ความสอดคล้องกันทั้งหมดของคัมภีร์กุรอานกับความจริงทั้งหลายคือข้อพิสูจน์ที่ชัดเจนว่ามันเป็นสาส์นที่พระเจ้าประทานมา คัมภีร์ที่ปราศจากความขัดแย้งนี้จะปรากฏต่อคนที่ใช้สติปัญญาตรึกตรอง เพราะการที่สัจธรรมจะปรากฏเป็นสัจธรรมขึ้นอยู่กับความจริงที่คนผู้นั้นพยายามเข้าใจมัน แต่คนที่ไม่ตรึกตรองจะหาข้อโต้แย้งคัมภีร์นี้ไม่หยุดหย่อน และจะทำเช่นนั้นไปจนกระทั่งระยะเวลาของการทดสอบมนุษย์สิ้นสุดลงในวันอาสานของโลก

^ข สังคมอิสลามที่แท้จริงคือสังคมที่สมาชิกในสังคมนั้นได้ทบทวนตัวเองเพื่อรู้ข้อบกพร่องของตน พวกเขาพร้อมที่จะมอบกิจการของพวกเขาให้อยู่ในอำนาจของสมาชิกที่มีความสามารถมากกว่าตนเองและยอมรับความเป็นผู้นำของพวกเขา คุณสมบัติของการประเมินตนเองเป็นปัจจัยที่จะช่วยยับยั้งสมาชิกของสังคมมิให้ปฏิบัติตามทางของขาดาน คนที่ไม่มีความสามารถนี้จะกระโดดลงไปในทะเลาะเบาะแว้งโดยไม่มีความสามารถหรืออำนาจที่จะจัดการเรื่องลับซับซ้อนได้ หลังจากนั้น เขาจะทำให้ตัวเองและคนของเขาถูกทำลาย ในเรื่องของการทำงานร่วมกันและความสำคัญส่วนรวม มันยังสำคัญที่จะต้องเจียมมากกว่าการพูด การเผยแพร่ข่าวลือโดยอาศัยแค่การได้ยินมาวันรับทำกับเป็นการให้ความช่วยเหลือขาดาน

84 ดังนั้น เจ้าจงต่อสู้ในหนทางของพระเจ้า เจ้าไม่ต้อง รับผิดชอบต่อผู้ใดยกเว้นต่อตัว ของเจ้าเองเท่านั้น และจง เร่งรีบรวดาผู้ ศรัทธาให้ต่อสู้ด้วย ไม่ช้า พระเจ้าจะทรง หุดยั้งกำลังรบของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา เพราะพระเจ้า เป็นผู้ทรงแข็งแกร่งที่สุดใน พลังรบและทรงเจียบขาดยิ่งใน การลงโทษ

85 ผู้ใดวอนขอในสิ่งที่ดี เขาจะได้รับส่วน หนึ่ง จากมัน และถ้าใครวอนขอในสิ่งที่ชั่ว เขาจะต้องไปตอบใน สิ่งที่เขามีส่วนในนั้น แท้จริงพระเจ้าทรงเจษานาภาพเหนือ ทุกสิ่ง⁷

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَكْوِيلًا ﴿٨٥﴾ مَنْ يَشْفَعْ عِنْدَ اللَّهِ فَكَفَّلُهَا فَكَفْلًا مِنْ عِندِ اللَّهِ وَمَنْ يَشْفَعْ عِنْدَ اللَّهِ فَكَفَّلُهَا فَكَفْلًا مِنْ عِندِ اللَّهِ

⁷ รูปแบบหนึ่งของความเป็นศาสนาคือการปฏิบัติพิธีกรรมบางอย่างร่วมกันโดยไม่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงใดๆในชีวิตของเรา เป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวเราเองในฐานะคนที่นับถือศาสนา “ศาสนา” เช่นนั้น ไม่มีใครพอใจ ไม่มีใครรู้สึกจำเป็นใดๆที่จะไปคัดค้าน อีกรูปแบบหนึ่งของศาสนาคือศาสนาที่เรียกร้องให้เสียสละ ศาสนาที่คนรู้สึกทำให้การใช้ชีวิตของตัวเองถูกกระทบ เมื่อใดก็ตามที่ศาสนาในรูปแบบหลังนี้เข้ามาเกี่ยวข้องกับ ผู้คนจะเกิดการแตกแยก กลุ่มหนึ่งซึ่งต่อต้านศาสนานี้คือบรรดาผู้ที่มีความเป็นผู้นำในด้านศาสนาจากการที่ตัวเองปฏิบัติพิธีกรรมบางอย่างที่ไม่มีการเรียกร้องให้เสียสละ ผลประโยชน์ทางโลกของผู้คน พวกเขาปฏิบัติตามคำขวัญที่พูดเพื่อเป็นการปกป้องศีลธรรมเป็นเหมือนกับการสร้างความเสียหายให้แก่ผลประโยชน์ทางโลกในขณะที่คนอื่น ๆ นั้นเงี้ยบหรือไม่ก็ต่อต้านศีลธรรมที่นำผลประโยชน์ทางโลก ดังนั้น พวกเขาจึงต่อต้านศาสนาแห่งการเสียสละ เพราะมันจะทำให้พวกเขาสูญเสียสถานะที่มีอยู่ อย่างไรก็ตาม ยังมีอีกกลุ่มหนึ่งที่ประกอบด้วยคนที่ยังมีจิตสำนึกแลคนที่ตัดสินใจเรื่องต่างๆโดยการอยู่เหนือเรื่องผลประโยชน์และความสะดวกสบาย พวกเขาไม่ลังเลที่จะยอมรับความจริงที่มีเหตุผล มุสลิมที่แท้จริงถูกสั่งให้รักษาความสัมพันธ์ทางสังคมของตัวเองไว้และอย่ารู้สึกถูกบีบอันเนื่องมาจากความขัดแย้งและอย่าใช้ทำที่ที่ไม่สุภาพต่อคนอื่น มุสลิมต้องมีท่าที่เป็นอิสระจากแรงกระตุ้นที่เป็นปฏิกริยา เขารู้ว่าพระเจ้าเท่านั้นที่จะตัดสินและตอบแทนตามที่พระองค์ประสงค์

86 เมื่อใครทักทายสุเจ้าด้วยความเคารพ จงทักทาย ตอบด้วยการทักทายที่ดีกว่าหรืออย่างน้อยที่สุดก็ทักทายกลับ โดยเท่าเทียมกัน แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงชำระทุกสิ่งเสมอ⁸⁷ พระองค์เป็นพระเจ้า ไม่มีสิ่งเคารพกราบไหว้อื่นใดนอก จากพระองค์พระองค์ จะทรงรวบรวมสุเจ้าในวันฟื้นคืนชีพ ซึ่งการมาของวันนั้นไม่มีข้อกลางแคลงสงสัยใดๆทั้งสิ้น และ ถ้อยคำของผู้ใดเล่าที่จะเป็นจริงยิ่งกว่าถ้อยคำของพระเจ้า?

88 แล้วโณสุเจ้าจึงแตกออกเป็นสองกลุ่มในเรื่องเกี่ยวกับพวก ตลบตะแลง ในขณะที่พระเจ้าได้ทรงหันพวกเขากลับไปสู่สภาพเดิม(การไม่ศรัทธา)ของพวกเขาแล้วเพราะความชั่วที่พวกเขา ได้ทำไว้? สุเจ้าคิดจะนำทางผู้ที่พระองค์ทรงปล่อยเขาให้ หลงผิดกระนั้นหรือ? ผู้ใดที่พระเจ้าทรงปล่อยให้หลงผิด สุเจ้า จะไม่พบหนทางใดสำหรับเขาเลย⁸⁹ พวกเขาต้องการให้สุเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติธรรมเหมือนดังที่พวกเขาเป็น เพื่อที่สุเจ้าจะได้ เหมือนกันกับพวกเขา ดังนั้นจงอย่าเอาพวกเขามาเป็นเพื่อน จนกว่าพวกเขาจะอพยพในหนทางของพระเจ้า และถ้าพวกเขา หันกลับ(ไปสู่การเป็นศรัทธา) ดังนั้นจงจับกุมพวกเขาที่ใดก็ตาม ที่สุเจ้าพบและฆ่าพวกเขา และจงอย่าเอาพวกเขามาเป็นเพื่อน หรือผู้ช่วยเหลือ⁹⁰

وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾ ﴿٨٨﴾ فَمَا لَكُمْ فِي آلِ النَّفِثِينَ فِتْنَيْنِ وَاللَّهُ أَرَاكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتَرِيدُونَ أَنْ تَهْتَدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٩﴾ وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يَهَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وُلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٩٠﴾

⁸⁷ ในช่วงเวลาที่ยากลำบาก หลักประกันเพียงอย่างเดียวสำหรับผู้เผยแพร่ธรรม(ดาอีย์)คือการรักษาศาสน์แห่งศรัทธาไว้ให้ยังคงอยู่และปฏิบัติหน้าที่ต่อไปถึงแม้จะไม่มีใครสนับสนุนเขาก็ตาม ในสถานการณ์เช่นนี้ ความมุ่งมั่นแน่วแน่ของผู้เผยแพร่ทำให้เขามีสิทธิได้รับรางวัลตอบแทนเป็นพิเศษจากอัลลอฮ์ ในการลาดตระเวนเขตตะบัตร์ครั้งที่สองซึ่งเกิดขึ้นหลังสงครามฮุคคุดเพียงหนึ่งเดือน สภาพการณ์ในเมืองมะดีนะฮ์มีตมจนมีแค่เพียงเจ็ดสิบคนเท่านั้นที่ออกมาต่อสู้พร้อมกับท่านนบี อย่างไรก็ตาม หน่วยนักรบเล็กๆนี้ได้รับความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์โดยการที่พระองค์ทรงทำให้ชาวมักกะฮ์ฮวาดกแล้วจนล่าถอยไปและไม่มี การต่อสู้ซึ่งทำให้ไม่ต้องมีการเผชิญหน้ากันจนได้รับความเสียหาย ความช่วยเหลือของอัลลอฮ์มีวัตถุประสงค์ทำให้บรรดาผู้ไม่ศรัทธาเกิดความอ่อนแอ แต่การช่วยเหลือนี้จะมีก็ต่อเมื่อผู้ถือศาสนาของอัลลอฮ์ก้าวออกมาเผชิญหน้าการไล่ล่าของศรัทธาแม้จะมีปัจจัยไม่เพียงพอและไม่ได้รับความช่วยเหลือ

90 แต่จงยกเว้นบรรดาผู้ที่เข้าร่วมกับหมู่ชนที่เป็นพันธมิตร กับสุเจ้าโดยสนธิสัญญา หรือผู้ที่มาหาสุเจ้าด้วยหัวใจที่ ห้วนไหว ไม่คิดจะต่อสู้สุเจ้าหรือต่อสู้ผู้คนของเขา เขา หากพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์จะทรงทำให้พวกเขาจับอาวุธต่อสู้สุเจ้าแล้วแน่นอน ดังนั้น ถ้าพวกเขาถอยไปจาก สุเจ้า และยุติความเป็นศัตรูของพวกเขาและเสนอสันติภาพ ต่อสุเจ้า ในกรณีเช่นนั้น พระเจ้าไม่ปล่อยให้พวกเขามีหนทางใด สำหรับสุเจ้าที่จะไปทำร้ายพวกเขา ⁹¹ สุเจ้าจะได้พบพวกเขา ตลบตะแลงอีกบางพวกที่ต้องการได้รับความปลอดภัยจาก สุเจ้าและจากหมู่ชนของพวกเขา แต่คนพวกนี้จะก่อความ วนวายเสียหายอีกเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาสบโอกาส ดังนั้น ถ้าพวกเขาไม่ถอยไปจากสุเจ้าและยังไม่ยอมมือจากการต่อสู้ สุเจ้า จงจับกุมพวกเขาและฆ่าพวกเขา ณ ที่ใดก็ตามที่สุเจ้า พบพวกเขา คนเหล่านี้แหละที่เราได้ให้อำนาจอย่างเต็มที่ แก่สุเจ้าที่จะต่อสู้พวกเขาⁿ

إِلَّا الَّذِينَ يَصُلُونَ إِلَىٰ قَوْمِ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصْرَتْ
صُدُورُهُمْ أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا
قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ
فَلَقَاتِلُوكُمْ ۚ فَإِنْ أَعْتَرَلُوكُمْ فَلَمْ
يُقَاتِلُوكُمْ وَأَلْفَوْا إِلَيْكُمْ أَلْسَلَمَ فَمَا
جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩١﴾
سَتَجِدُونَ ءَاخِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ
يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلًّا مَا رَدُّوْا
إِلَىٰ الْفِتْنَةِ أَرْكَسُوا فِيهَا ۚ فَإِنْ لَمْ
يَعْتَرِلُوكُمْ وَيُلْفُوا إِلَيْكُمْ أَلْسَلَمَ وَيَكْفُوا
أَيْدِيَهُمْ فَخَذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
ثَقِفْتُمُوهُمْ ۚ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ
عَلَيْهِمْ سُلْطَنًا مُّبِينًا ﴿٩٢﴾

ⁿ หลังจากที่ใครคนหนึ่งยอมรับศาสนาของพระเจ้า เขาต้องเผชิญกับสถานการณ์เช่นนั้นในชีวิตจริงแล้วครั้งเล่า สถานการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้นเพื่อเป็นการทดสอบการตัดสินใจของเขา “การอพยพ” เป็นหนึ่งในการทดสอบนั้น มันหมายความว่าเมื่อผลประโยชน์และความสะดวกสบายทางโลกเป็นอุปสรรคในหนทางของศาสนา เขาต้องผลัดมันออกไปและมุ่งหน้าไปหาพระเจ้า ถ้าสถานการณ์ถึงขั้นจำเป็น เขาต้องทิ้งญาติและบ้านของเขาด้วย ถ้าเขาสามารถมุ่งไปข้างหน้าในหนทางแห่งสังฆธรรมในเวลาแห่งการทดสอบโดยการละทิ้งผลประโยชน์และความสะดวกสบายส่วนตัว เขาต้องยึดมั่นอยู่กับสังฆธรรมเป็นสำคัญ คนที่ทำตามแนวทางนี้เป็นคนที่ยกระดับความรู้สึกของเขาต่อสังฆธรรมให้สูงขึ้นและยังคงเข้าไปใกล้มันเข้าไปเรื่อย แต่คนที่ไม่ทำเช่นนั้นคือคนที่ลดการรับรู้สังฆธรรมของเขา

ความต้องการของศาสนาทำให้มีการแบ่งคนออกเป็นหลายกลุ่ม นั่นคือ คนทั่วไป ผู้ต่อต้านและผู้ตลบตะแลง มุสลิมต้องปฏิบัติต่อคนเหล่านี้ไปตามนั้น พวกเขาต้องมั่นคงในการทำลายความชั่วโดยวิธีการสันติ แต่ผ่อนปรนในเรื่องความรับผิดชอบทางศีลธรรม พวกเขาต้องเอาใจใส่คนอ่อนแอและพยายามที่จะหาทางเปลี่ยนแปลงคนอื่นแทนการเอาตัวเองออกห่าง พวกเขาต้องไม่ทำหายกลุ่มที่ต้องการสร้างสันติภาพกับพวกเขา

92 ผู้ศรัทธาต้องไม่ฆ่าผู้ศรัทธาอีกคนหนึ่ง เว้นแต่โดยพลั้งผิด และถ้าผู้ใดฆ่าผู้ศรัทธาโดยพลั้งผิด เขาต้องปล่อยทาสผู้ศรัทธาหนึ่งคนให้เป็นอิสระและจ่ายค่าทำขวัญแก่ทายาทของผู้ที่ถูกฆ่า เว้นแต่พวกเขาจะยกให้เป็นทาน แต่ถ้าผู้ถูกฆ่าอยู่ในหมู่มุชริกที่เป็นศัตรูต่อสุเจ้าและเขาเป็นผู้ศรัทธา ดังนั้น การไถ่โทษก็คือ การปลดปล่อยทาสผู้ศรัทธาหนึ่งคนให้เป็นไท แต่ถ้าผู้ถูกฆ่า มิได้เป็นมุสลิมและเป็นพันธมิตรกับสุเจ้า ดังนั้น สุเจ้าต้องจ่าย ค่าสินไหมให้แก่ญาติของเขาและปล่อยผู้ศรัทธาหนึ่งคนให้ เป็นอิสระ แต่ถ้าผู้ใดไม่สามารถหาทาสได้ เขาต้องถือศีลอดติดต่อกันสองเดือน นี่เป็นสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสั่งไว้สำหรับการ สำนึกผิด พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ 93 ถ้าผู้ใดฆ่าผู้ศรัทธาโดยเจตนา การตอบแทนของเขาคือนรก นีรันดรกาล พระเจ้าจะทรงตำหนิและทรงสาปแช่งเขาและทรง เตรียมการลงโทษอันน่าสะพรึงกลัวไว้สำหรับเขา^ก

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهَا إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٢﴾ وَمَنْ يَقتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾

^ก การฆ่าเป็นอาชญากรรมที่น่ารังเกียจและไม่อาจเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่นได้ ดังนั้น คนที่ฆ่าคนอื่นโดยเจตนาจะต้องได้รับความกริ้วจากพระเจ้าและพระองค์จะให้เขาลงนรกโดยไม่ให้มีโอกาสไถ่โทษอย่างใดก็ตาม การฆ่าโดยมิได้เจตนาจะได้รับการลงโทษที่เบาไปกว่านั้น ถ้าใครทำให้ใครบางคนตายโดยไม่เจตนา และหลังจากนั้นเขารู้สึกว่าตัวเองได้ทำบาปใหญ่ไปและหันไปขอภัยต่อพระเจ้าด้วยความจริงใจและจ่ายค่าสินไหมชดใช้แก่ทายาทผู้ตาย เขาก็สามารถหวังในความเมตตาจากพระองค์ได้ การปรับปรุงตัวที่เกิดจากความกลัวบาปเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเปลี่ยนแปลงตัวเองเพื่อบรรลุถึงจุดหมายนี้ พระเจ้าจึงได้ให้คำแนะนำของพระองค์แก่มนุษย์ไว้ การลงโทษตัวเองเป็นจุดเริ่มต้นและจะบรรลุได้โดยการถือศีลอดต่อเนื่อง

94 โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อสุเจ้าออกไปต่อสู้อยู่ในหนทางของ พระเจ้า จงแยกแยะให้แน่ชัด(ระหว่างมิตรและศัตรู) และ ถ้ามีผู้ทักทายสุเจ้าด้วยการกล่าวสลาม จงอย่าพูดกับเขาว่า “เจ้ามิใช่ผู้ศรัทธา” เพราะสุเจ้าแสวงหาสิ่งที่ดีนี้ พระเจ้าทรง มีสิ่งดีๆอีกมากมายสำหรับสุเจ้า ก่อนหน้านั้น สุเจ้าเองก็อยู่ในสภาพเช่นนี้เหมือนกัน แล้วพระเจ้าได้ประทานความโปรด ปรานแก่สุเจ้า ดังนั้นสุเจ้าจงแยกแยะให้ชัดเจนเสียก่อน แน่หนอนพระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สุเจ้าทำ ⁿ

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ أَسْلَمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمٌ كَثِيرَةٌ كَذٰلِكَ كُنْتُمْ مِّن قَبْلُ فَمَنْ أَلْفَىٰ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٤﴾

ⁿ ในสาระสำคัญ อายะฮ์เหล่านี้ได้วางกฎในเรื่องการทอาอาชญากรรมที่มีการไตร่ตรองล่วงหน้าและมีได้ไตร่ตรองล่วงหน้าเป็นเบื้องต้น แต่ภายใต้กฎหมายของพระเจ้า อายะฮ์เหล่านี้ได้แนะนำวิธีการจัดการและตรวจสอบอาชญากรรมสำคัญอื่นๆในทางสังคมด้วย

เช่นเดียวกับที่เราไม่มีหน้าที่เอาชีวิตเพื่อนร่วมโลกของเราฉันใด เราก็ถูกสั่งมิให้ทำให้อันอื่นอับอายหรือขโมยหรือกีดกันการหาเลี้ยงชีพหรือกดขี่ข่มเหงในลักษณะใดที่จะทำลายความสงบทางด้านจิตใจของพวกเขาฉันนั้น

ถ้าใครทำสิ่งที่เสียหายต่อคนอื่นโดยพลั้งผิด เขาต้องยอมรับคำตำหนิโดยเร็ว ข้อพิสูจน์ของการตระหนักถึงความผิดจะอยู่ที่การสำนึกผิดอย่างจริงใจต่อพระเจ้าและการชดใช้ค่าเสียหายของผู้ที่ได้รับผลกระทบ แต่ถ้าหากใครหมกมุ่นอยู่กับการกระทำที่มีเจตนาทำร้ายและโจมตีคนอื่น การกระทำนั้นจะถูกถือว่าเท่ากับการฆาตกรรม แต่ความแตกต่างอยู่ระดับของการกระทำ

95 ผู้ศรัทธาที่อยู่ข้างหลัง นอกจากบรรดาผู้ที่ต้องออกไป เพราะความจำเป็นนั้นไม่อาจเท่ากับบรรดาผู้ที่อยู่ในหนทาง ของพระเจ้า ด้วยการเสียสละทรัพย์สินและชีวิตของพวกเขา พระเจ้าทรงให้ตำแหน่งแก่บรรดาผู้ต่อสู้ด้วยการเสียสละ ทรัพย์สินและชีวิตของพวกเขาสูงกว่าผู้ที่อยู่ข้างหลัง พระเจ้าทรงสัญญารางวัลตอบแทนอันดีงามไว้แล้วสำหรับทุกคน แต่ พระองค์ทรงมีรางวัลตอบแทนสำหรับผู้ต่อสู้เพื่อพระองค์⁹

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ
الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى
الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَّ اللَّهُ
الْحُسْنََىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى
الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا

ก ในระดับของการกระทำ มุสลิมแบ่งออกเป็นสองประเภทหลักๆ ประเภทแรกประกอบด้วยบรรดาผู้ดำเนินชีวิตตามวิถีอิสลาม อยู่ภายในขอบเขตของคำสั่งที่เป็นข้อบังคับ มุสลิมประเภทนี้จะเคารพสักการะพระเจ้าและใช้ชีวิตอย่างระมัดระวัง โดยเฉพาะสิ่งที่อนุมัติและสิ่งที่ต้องห้าม ประเภทที่สองได้แก่บรรดาผู้ใช้ชีวิตในระดับของการเสียสละ มุสลิมกลุ่มนี้ปฏิบัติตามอิสลามและพยายามที่จะนำศาสน์ของอิสลามไปยังคนอื่น ๆ เต็มใจทนต่อความยากลำบากต่างๆ จากความพยายามของตน พวกเขาเอาชีวิตและทรัพย์สินของเขาไว้วางไว้ในความเสี่ยงภัยเพื่อแนวทางของอิสลาม พวกเขาไม่จำกัดตัวเองอยู่แก่การทำตามคำสั่งที่เป็นข้อบังคับเท่านั้น แต่ยังไปไกลกว่านั้นโดยการอุทิศตัวเองเพื่ออิสลาม มุสลิมทั้งสองประเภทนี้เป็นผู้มีความจริงจังและจะเป็นผู้ได้รับส่วนแบ่งจากความเมตตาของพระเจ้าตามลำดับ อย่างไรก็ตาม สถานะของมุสลิมประเภทหลังแตกต่างไปจากประเภทแรก การเสียสละของพวกเขาในหนทางของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ไม้อาจวัดได้ ดังนั้น การตอบแทนของพระเจ้าสำหรับความพยายามของพวกเขาก็ไม่อาจวัดจำนวนได้เช่นกัน มุสลิมเหล่านี้ได้เข้าร่วมภารกิจของพระเจ้าโดยไม่คำนึงถึงความสะดวกสบายใด ดังนั้น ความเมตตาและความโปรดปรานของพระเจ้าในการตอบแทนก็ไม่อาจวัดได้เช่นกัน

96 พวกเขามีตำแหน่งอันสูงกว่าและจะได้รับ การอภัยโทษ และความเมตตาจากพระเจ้า เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรง อภัยโทษ ผู้ทรง เมตตา

97 เมื่อทูตสวรรค์ได้มาเอาวิญญาณของ บรรดาผู้ที่กำลัง ทำผิดต่อตัวของพวกเขา เองนั้น ทูตสวรรค์จะถามว่า “มีอะไรเกิดขึ้นกับพวกเจ้า?” พวกเขาตอบว่า “เราเป็น ผู้อ่อนแอในแผ่นดิน” ทูตสวรรค์จึงกล่าวว่า “แผ่นดินของ พระเจ้าไม่กว้างพอสำหรับเจ้า ที่จะอพยพไปยังที่อื่นกระนั้นหรือ?” คน เหล่านี้แหละที่นรกคือที่พำนักของพวกเขา และเป็นปลายทางอันชั่วช้า 98 ยกเว้น บรรดาผู้ชาย ผู้หญิง และเด็กที่อ่อนแอและ ไม่สามารถหาทางอพยพได้ ⁿ

دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً ۗ وَكَانَ
 اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٩٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ
 قَالُوا فِيهِمْ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ
 فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ
 وَسِعَةً فَنُجِّرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَاؤُنْهُمُ
 جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ إِلَّا
 الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ
 وَالْوِلْدَانَ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا
 يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾

ⁿ เป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้ศรัทธาต้องการสภาพแวดล้อมอิสระที่ความศรัทธาของเขาจะมีโอกาสอย่างเต็มที่ในการแสดงบุคลิกภาพแห่งความศรัทธาของเขาออกมา ถ้าเขาพบสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม เขาจะเปลี่ยนสภาพแวดล้อมของเขา การเปลี่ยนสถานที่นี้ถูกเรียกว่า “ฮิจญ์เราะฮ์” (การอพยพ) ดังนั้น ในเจตนารมณ์ที่แท้จริงของการฮิจญ์เราะฮ์ เราต้องเอาตัวเองออกจากสถานการณ์ที่ไม่เอื้ออำนวยไปสู่สถานการณ์ที่เอื้ออำนวย ขอให้เรายกตัวอย่างของคนที่เกี่ยวข้องกับองค์กรหนึ่งที่ถูกครอบงำโดยคนที่มีบุคลิกบางอย่าง เขารู้ว่าเขาจะอยู่ที่นั่นได้ก็โดยการเป็นคนยกย่องสรรเสริญคนเหล่านั้น ไม่ใช่เป็นผู้ยกย่องสรรเสริญพระเจ้า ตอนนี้ ถ้าเขาประนีประนอมกับบรรยากาคนั้นเพื่อเห็นแก่ประโยชน์ของตัวเองแลไม่ไม่ประกาศศรัทธาที่เขาเห็นมัน และหลังจากนั้นยังคงอยู่ในสภาพเดิมจนกระทั่งลมหายใจสุดท้าย ในกรณีเช่นนั้น มันอาจกล่าวได้ว่าเขาได้สร้างความไม่เป็นธรรมต่อตัวของเขาเอง

99 พระเจ้าจะทรงให้อภัยคนเหล่านี้ เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงยกโทษ ผู้ทรงอภัยเสมอ
 100 ผู้อพยพในหนทางของ พระเจ้าจะพบที่พึงพิงหลบภัยมากมายในแผ่นดินและปัจจัยยังชีพอันไพบูรณ์ ส่วนผู้ใดที่ออกจากบ้านของเขาเพื่อหนทางของพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์แล้วความตายได้มา ยังเขา เขาจะได้รับรางวัลตอบแทนที่พระเจ้า พระเจ้าเป็นผู้ ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁷

فَأُولَٰئِكَ عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ ۗ^{٩٩}
 وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا ۝ ﴿١٠٠﴾ وَمَنْ
 هَاجَرَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ
 مُرَٰغِمًا كَثِيرًا وَسَعَةً ۗ وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ
 بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ
 يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ
 وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ ﴿١٠١﴾

⁷ เมื่อการเรียกร้องของสังฆธรรมตั้งขึ้น ผู้ศรัทธาได้ถูกเรียกให้ตอบรับการเรียกร้องนั้นโดยใช้กำลังความสามารถและทรัพย์สินของเขาในการเผยแพร่แผ่ศาสนาใหม่ แต่พวกเขาไม่ยอมออกมจากรังใหม่แห่งผลประโยชน์ส่วนตัวและความสะดวกสบายของพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงไม่ได้ไปร่วมกับผู้เรียกร้องเพื่อสังฆธรรมและกลายเป็นผู้สนับสนุนพวกเขา ถ้าพวกเขายังคงอยู่ในสภาพนั้นจนกระทั่งเขาตาย พวกเขาจะปรากฏต่อหน้าพระเจ้าในฐานะผู้ไม่เป็นธรรมต่อชีวิตของพวกเขาเอง อย่างไรก็ตาม บรรดาผู้ที่อ่อนแอและไม่สามารถให้ความช่วยเหลือได้จริงๆ จะได้รับการยกเว้นจากเงื่อนไขนี้

101 เมื่อสุเจ้า(บรรดาผู้ศรัทธา)เดินทางตามแผ่นดิน มันไม่ มีบาปอันใดที่สุเจ้าจะยกกรรมมาช ถ้าสุเจ้ากล่าวว่าบรรดา ผู้ปฏิเสธจะ จูโจมสุเจ้าเพราะแท้จริง พวกเขาเป็นศัตรู ที่ เปิดเผยต่อสุเจ้า 102 และเมื่อเจ้า(มุฮัมมัด) อยู่กับบรรดาผู้ ศรัทธาและนำพวกเขาขึ้นมาช (ในยามสงคราม) จงให้หมู่หนึ่ง ของพวกเขา ยืนอยู่ข้างหลังเจ้าโดยให้พวกเขาถืออาวุธ ไว้ และเมื่อพวกเขาได้ก้มกราบแล้ว จงให้ พวกเขาถอยไปอยู่ ข้างหลังเจ้าและให้อีก พวกหนึ่งที่ยังไม่ได้ขึ้นมาชเข้ามามาช กับ เจ้า แล้วให้พวกเขายืนระวังและถืออาวุธ ของพวกเขาไว้ บรรดาผู้ปฏิเสธสรรจธรรมมัก จะคอยเฝ้าดูโอกาสที่สุเจ้าปล่อย ปล่อยให้ อาวุธและสัมภาระของสุเจ้าเพื่อที่พวกเขา จะได้ ลอบจูโจมสุเจ้าแบบจับพลัด อย่างไร ก็ตาม ถ้าสุเจ้ารู้สึก ลำบากเพราะมีฝนหนัก หรือถ้าสุเจ้าป่วย มันก็ไม่มีบาป อันใดถ้า สุเจ้าจะวางอาวุธของสุเจ้าไว้ แต่สุเจ้าจง ระวังเตรียม การป้องกันไว้ให้พร้อม แท้จริง พระเจ้าทรงเตรียมการ ลงโทษอันอัปยศไว้ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสรรจธรรมแล้ว^ก

وَإِذَا صَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنَّكُمْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿١٠٢﴾ وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِن رَّأْسِكُمْ وَلْيَأْتِ طَآئِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أذىٌ مِّن مَّطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرَضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا

^ก การปฏิบัติศาสนาทุกอย่าง ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของการนมาชและการจ่ายซะกาตหรือการเผยแพร่ ถ้อยคำของพระเจ้าและการต่อสู้เพื่อแนวทางของพระองค์มีวัตถุประสงค์สูงสุดเพื่อระลึกถึงพระเจ้า เป้าหมายของพวกเขาที่เพื่อสร้างคนที่มีชีวิตกับความคิดถึงพระเจ้าทุกขณะและภายใต้ทุก สถานการณ์ คนที่กลัวพระเจ้าในทุกขณะและโยยหาพระองค์ในเวลาแห่งความหวัง ผู้ที่วางใจในพระเจ้าเท่านั้น ผู้ที่ความตั้งใจทั้งหมดมุ่งไปยังพระเจ้า ถ้าเขาประสบความสำเร็จในเรื่องใด เขา เชื่อว่าความสำเร็จนั้นมาจากพระเจ้าและถ้าหากเขาสูญเสีย เขาถือว่ามันเป็นคำบัญชาของพระเจ้า ตัวตนภายในของเขาทั้งหมดต้องไม่มีเหลือในความยิ่งใหญ่และความกรุณาปรานีของพระเจ้า การ มีความคิดจิตใจไปในลักษณะนี้เป็นเรื่องสำคัญจนเราถูกสั่งให้นมาชในรูปแบบหนึ่งรูปแบบใดแม้ ในช่วงเวลาวิกฤต อย่างเช่นสงครามที่ต้องเผชิญกับความตาย เราจะได้ถูกเตือนให้นึกถึงสิ่งที่เป็น คุณค่าที่แท้จริงที่จะถูกนำไปยังโลกหน้า

¹⁰³ เมื่อสุเจ้านมาซเสร็จแล้ว สุเจ้าจงรำลึกถึงพระเจ้า ไม่ว่าจะในขณะยืน นั่งและเอกเขนก แต่เมื่อสุเจ้า ปลอดภัยแล้ว จงดำรงนมาซตามปกติแท้จริง การนมาซ เป็นหน้าที่ของผู้ศรัทธาตามเวลาที่กำหนดไว้ ¹⁰⁴ จง อย่าแสดงความอ่อนแอในการติดตามคนเหล่านี้ ถ้าหาก สุเจ้าได้รับความบาดเจ็บ พวกเขา ก็ได้รับความบาดเจ็บ ดังที่สุเจ้าได้รับเช่นกัน แต่สิ่งที่สุเจ้าหวังจากพระเจ้านั้น พวกเขาไม่สามารถหวังได้ พระเจ้าทรงรอบรู้และทรงปรีชาญาณเสมอⁿ

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾ وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ ۚ إِن تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ ۖ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٤﴾

ⁿ ถึงแม้มุสลิมจะวางใจในพระเจ้า พวกเขาได้ถูกสั่งให้เตรียมปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการป้องกันตัวเองไว้ให้พร้อมต่อการรุกรานของศัตรู นี่เป็นเพราะความช่วยเหลือจากพระเจ้ามาถึงผู้รับผ่านทางปัจจัยที่จับต้องได้ ถ้ามุสลิมไม่เตรียมตัวเพื่อการป้องกันตนเอง มันก็เป็นเหมือนกับการไม่เตรียมสิ่งรองรับความช่วยเหลือของพระเจ้าที่จะมายังพวกเขา ความยากลำบากทั้งหลายที่มุสลิมเผชิญในโลกนี้เป็นส่วนหนึ่งของแผนการของพระเจ้าที่จะสร้างเงื่อนไขการทดสอบที่จะทำให้พระองค์ตัดสินว่าใครยังมีความมั่นคงแน่วแน่และใครที่ทำให้เพื่อนร่วมโลกของเขาตกเป็นเหยื่อ

ในระหว่างการต่อสู้ระหว่างสังฆกรรมกับสิ่งที่ไม่ใช่สังฆกรรม บางครั้ง บรรดาผู้ศรัทธาได้รับความพ่ายแพ้และได้รับบาดเจ็บ นี่เป็นสิ่งที่ทำให้พวกเขาบางคนมองโลกในแง่ดี แต่ในสถานการณ์ที่เพลิงพล้ำลำบาก มีความมรณของพระเจ้าซ่อนอยู่ สถานการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้นเพื่อการสำนึกผิดของมนุษย์จะกลายเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่และเขาจะทำให้ตัวเองสมควรได้รับความเมตตาปราณีจากพระเจ้ามากขึ้นในการหันกลับไปหาพระองค์

105 (ไอ้หนี่) เราได้ประทานคัมภีร์นี้แก่เจ้าด้วยสัจธรรม ทั้งนี้เพื่อที่เจ้าจะได้พิพากษาระหว่างมนุษย์ตามที่ พระเจ้าได้ทรงสอนเจ้า ดังนั้น จงอย่าเป็นผู้แก้ต่าง ให้ผู้ที่ไม่ซื่อตรง 106 จงขอภัยโทษต่อพระเจ้า เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ¹⁷

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرْنَاكَ اللَّهُ وَلَا
تَكُنَ لِلْخَافِيِينَ حَصِيمًا ﴿١٠٦﴾ وَاسْتَغْفِرِ
اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٧﴾

ก การมีชีวิตอยู่ร่วมกับคนอื่นเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนรู้สึกได้ ความจำเป็นนี้เองที่สร้างชาติและสังคมขึ้นมา คนผู้หนึ่งสามารถมีความเข้มแข็งขึ้นเป็นพันเท่าโดยการอยู่ร่วมกับชุมชนของเขา อย่างไรก็ตาม บางสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนในฐานะความจำเป็นของมนุษย์ที่ต้องมีความผูกพันทางสังคมค่อยๆเข้าไปมีสถานะของศาสนาทางสังคม ชุมชนหรือชาติกลายเป็นเป้าหมายในตัวมันเองซึ่งนำไปสู่ความรู้สึกนึกคิดที่ว่า “ชุมชนของฉันจะถูกหรือผิด มันก็เป็นชุมชนของฉัน ไม่ว่ามันจะวางพื้นฐานอยู่บนสัจธรรมหรือความเท็จก็ตาม” ดังนั้น ผู้คนจึงถือว่าพวกของตัวเองมีความสำคัญและพวกคนอื่นไม่มีความสำคัญ มันเป็นการถือว่าใครที่เป็นพวกของตัวเองถึงแม้ว่าจะผิด ต้องได้รับการช่วยเหลือ ในขณะที่คนในกลุ่มอื่นๆแม้ว่าจะถูกและมีเหตุผลจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ

กลุ่มคนที่มีความรู้สึกนึกคิดเช่นนี้สามารถกล่าวได้ว่าเป็นกลุ่มชนที่ถือเอาความได้เปรียบร่วมกันและความลำเอียงเข้าข้างกลุ่มของตนเป็นเกณฑ์ในการตัดสินความถูกต้องและความผิด ในทางตรงข้าม เราต้องถือว่าคำบัญชาของพระเจ้าเป็นมาตรฐานที่ใช้ในการตัดสิน ถ้าใครยื่นหยัดเพื่อสัจธรรมเขาต้องได้รับความช่วยเหลือ ถึงแม้จะเป็นคนของอีกกลุ่มหนึ่ง ถึงแม้ในสถานการณ์ที่มีคนสองคนเกี่ยวข้อง คนหนึ่งเป็นคนในกลุ่มของตนเองและอีกคนหนึ่งเป็นคนในกลุ่มอื่น เรื่องที่เกิดขึ้นต้องพิจารณาบนพื้นฐานของสัจธรรมและความเท็จโดยทิ้งข้อพิจารณาอื่นๆไป เราต้องเอาตัวของเราเองไว้กับสัจธรรมเสมอ

107 และจงอย่าเทียบแทนบรรดาผู้ที่ไม่
 ซื่อตรงต่อตัว ของพวกเขาเอง แท้จริง
 พระเจ้ามีทรงรักผู้ทรยศและ ผู้มีบาปหนา
 108 พวกเขาไม่รู้สึกละอายต่อหน้าผู้คน แต่
 พวกเขาไม่รู้สึกละอายต่อหน้าพระเจ้าทั้งๆ
 ที่ พระองค์ทรงอยู่กับพวกเขาในตอนทีพวกเขา
 ขาวางแผน กันในตอนกลางคืนโดยการพูด
 สิ่งต่างๆที่พระองค์ไม่ ทรงยินดี และพระเจ้า
 เป็นผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเขา กระทำเส
 มอ^๗

وَلَا تُجَدِّلْ عَنِ الَّذِينَ سَخْتَانُونَ
 أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
 خَوَّانًا أَثِيمًا ﴿١٠٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ
 النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ
 مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ
 الْقَوْلِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا

^๗ การละทิ้งศีลธรรมก็เหมือนกับการละทิ้งตัวเอง มนุษย์ไม่ซื่อสัตย์ต่อตนเองก่อนเขาไม่ซื่อสัตย์ต่อ
 คนอื่น ที่เป็นเช่นนี้เพราะในหัวใจและความคิดของมนุษย์ทุกคน พระเจ้าได้ปลูกฝังจิตสำนึกอย่าง
 หนึ่งไว้เป็นตัวแทนของพระองค์ เมื่อใครคนใดตั้งใจจะผิดศีลธรรม ตัวแทนที่มองไม่เห็นของพระเจ้า
 นี้จะหยุดยั้งเขาไว้ ในตอนแรก เขาต้องกำจัดและไม่ใส่ใจเสียงภายในนี้ก่อนและหลังจากนั้นเขาจึง
 จะทิ้งหนทางแห่งความยุติธรรมไปสู่ทางของความไม่ยุติธรรม นอกจากนี้แล้ว เขายังสนับสนุนคน
 ทำผิดบางคนเนื่องจากคนผู้นั้นมีความสำคัญสำหรับเขา ความสัมพันธ์และความสะดวกสบายทาง
 สังคมได้ทำให้เขาทำเป็นมองไม่เห็นความผิดของคนอื่นและรู้ดีว่าคนอื่นก็ไม่ได้อยู่ในหนทางที่ถูก
 ต้อง ดังนั้น เขาจึงเป็นผู้สนับสนุนคนทำผิดไปด้วย การปฏิเสธที่เอาตัวเองออกห่างจากที่ปฏิบัติตาม
 ทางแห่งความเที่ยงนั้นเกิดขึ้นจากการที่เขาเอาตัวเองออกห่างจากพระเจ้า เมื่อใครสนับสนุนความ
 เທີ้งเพื่อให้มนุษย์คนอื่นยกย่องในโลกนี้ คนผู้นั้นก็ไม่อยู่กับพระเจ้าในโลกหน้า

109 สูเจ้าอาจโต้แย้งแทนพวกเขาในชีวิตโลกนี้ แต่ ใครเล่าจะโต้แย้งแทนพวกเขา กับพระเจ้าในวันฟื้น คืนชีพ ? หรือใครเล่าจะเป็นผู้พิทักษ์พวกเขาที่นั่น? ¹¹⁰ ถ้าผู้ใด กระทำชั่วหรือธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง แล้วขอภัยโทษต่อพระเจ้า เขาจะพบพระเจ้า เป็นผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹¹¹ ส่วนใคร ที่ทำบาป เขาก็นำบาปมาสู่ตัวเขาเอง พระเจ้าเป็นผู้ ทรงรอบรู้ ผู้ทรงทรงปรีชาญาณเสมอ ⁿ

هَاتَتْكُمْ هَتُولَاءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَدِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ
وَكِيلًا ﴿١١٠﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ
يَظْلِمَ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ
غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا
فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١٢﴾

ⁿ โลกนี้เป็นสถานที่แห่งการทดสอบ ที่นี้ทุกคนอาจทำผิดกับทั้งพระเจ้าและป่าวของพระองค์ เมื่อใครบางคนทำผิด หนทางที่ถูกตองก็คือว่าเขาต้องสำนึกผิดด้วยความจริงใจและหันไปหาทางนำจากพระเจ้า ขอการอภัยโทษต่อพระองค์และวิงวอนขอความช่วยเหลือให้ตัวเองได้ทำความดีในอนาคต ใครแสวงหาความคุ้มครองจากพระเจ้าด้วยความจริงใจจะได้รับความคุ้มครองจากพระองค์ ด้วยความกรุณาปรานีของพระเจ้า ความรู้สึกทางศาสนาของเขาจะได้รับการแก้ไขและเขาจะสามารถใช้ชีวิตอย่างระวังรอบคอบในโลกนี้

ในทางตรงข้าม บางคนอาจทำความผิดบางอย่าง แต่ไม่สนใจที่จะยอมรับความผิดของตน มีหน้าซำยังพยายามหาเหตุผลมาสนับสนุนตัวเองด้วยการหาผู้สนับสนุนและต่อสู้อันที่เจตนาจะบอกให้เขารู้ถึงความผิด คนที่โอหังและไม่สำนึกผิดและบรรดาผู้สนับสนุนเขาคืออาชญากรที่เลวที่สุดในสายตาของพระเจ้า คำพูดของพวกเขาที่เคยปกปิดความผิดของพวกเขาจะไม่มี ความหมายใดๆและบรรดาผู้สนับสนุนเขาที่โอหังทั้งหลายจะไม่สามารถช่วยเขาได้ในโลกหน้า

112 แต่ถ้าผู้ใดกระทำความผิดหรือทำบาป แล้วใส่ความ ผู้บริสุทธิ์ แน่نون ตัวเขาเอง ได้แบกการใส่ร้ายและบาป นั้นไว้อย่างชัดเจน ¹¹³ (โอนนี่) หากมิใช่ความโปรดปรานของพระเจ้าต่อเจ้าและหากมิใช่ความเมตตาของพระองค์ พวกเขาบางคนได้ตกลงกันแล้วที่จะทำให้เจ้าหลงผิด แต่พวกเขาไม่สามารถทำให้ใครหลงผิดได้นอกจากตัวของพวกเขาเอง พวกเขาไม่สามารถที่จะทำร้ายใดๆแก่ เจ้าได้ พระเจ้าได้ประทานคัมภีร์และวิทย์บัญญัติแก่เจ้า และได้ทรงสอนเจ้าในสิ่งที่เจ้าไม่รู้ แท้จริงแล้วความ โปรดปรานของพระเจ้าต่อเจ้านั้นใหญ่หลวงนัก ⁿ

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿١١٢﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّت طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ أَنْ يُضْلُوكَ وَمَا يُضْلُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

ⁿ ชายคนหนึ่งขโมยอะไรบางอย่างไป แต่เมื่อเขารู้ตัวว่าจะถูกจับได้ เขาได้เอาของที่ขโมยไปซ่อนไว้ในบ้านของคนอื่น หลังจากนั้น เขาได้ออกไปตะโกนว่าใครคนนั้นคนนี้ได้ทำการขโมย ในทำนองเดียวกัน ผู้ชายคนหนึ่งอาจมีเจตนาที่จะทำลายความบริสุทธิ์ของผู้หญิงคนหนึ่ง แต่เมื่อผู้หญิงที่เป็นคนดีไม่ตอบสนองด้วย เขาก็ทำลายชื่อเสียงของเธอด้วยการรู้เรื่องเท็จสารพัดใส่ร้ายเธอ อีกเรื่องหนึ่ง ชายสองคนเริ่มทำธุรกิจด้วยการเป็นหุ้นส่วนกัน หลังจากนั้นสักพัก มีคนหนึ่งในนั้นรู้สึกว่าการผลประโยชนส่วนตัวของเขากำลังจะถูกทำให้เสียหายในการลงทุน ดังนั้น เขาจึงเลิกทำธุรกิจนั้นโดยการตำหนิหุ้นส่วนของเขา การกระทำดังกล่าวนี้เป็นความพยายามอย่างจงใจที่จะหาเรื่องให้คนอื่นเป็นฝ่ายผิดเพื่อตำหนิคนนั้น แต่การกระทำอันตำหนิแบบนี้มีแต่จะเพิ่มความผิดให้ตัวเองและไม่สามารถรอดพ้นไปจากความรับผิดชอบได้ สำหรับคนทำผิดเช่นนี้ พระเจ้าให้โอกาสเขาปรับปรุงแก้ไขตัวเองด้วยความกรุณาปราณีอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ พวกเขาถูกแนะนำให้ยอมรับความผิดของตนโดยไม่ต้องโต้แย้ง อยู่เป็นผู้โหวงในการคบค้าสมาคมเพราะเห็นว่าตัวเองมีผู้สนับสนุนที่เข้มแข็ง แต่จงถ่อมตัวด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า และถ้ามีโอกาสใดๆที่จะตอบแทน จงวิงวอนขอให้พระเจ้าปกป้องพวกเขาจากการเป็นผู้ตกขี้

114 การปรึกษากันลับๆ ส่วนใหญ่ของพวกเขาไม่มี สิ่งคืออันใด ยกเว้นในเรื่องของผู้ที่กำชับกันในเรื่อง กุศลทานและความดีหรือการสมัคสมานกันระหว่าง มนุษย์ ถ้าคนใดทำสิ่งนั้นโดยหวังความยินดีจากพระเจ้า เราจะประทานรางวัลอันยิ่งใหญ่แก่เขา ¹¹⁵ แต่ถ้าผู้ใดต่อต้านศาสนทูตหลังจากทางนำได้เป็นที่กระจ่างแก่เขา แล้วและปฏิบัติตามแนวทางอื่นออกไปจากแนวทาง ของผู้ศรัทธา เราจะหันเขาไปยังทางที่เขาเองได้หันไป และเราจะให้เขาเข้าไปในนรกอันเป็นปลายทางที่ชั่วช้า ⁿ

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَن أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيَّنَّ النَّاسَ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ ﴿١١٥﴾ وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٦﴾

ⁿ เรื่องการเรียกร้องไปสู่สวรรค์นั้นเท่ากับการสร้างสมดุลแห่งความยุติธรรมของพระเจ้าบนแผ่นดิน ทุกคนรู้สึกงาตัวตัวเองถูกขังบนตาข่ายแห่งความยุติธรรม การเรียกร้องเช่นนั้นขจัดเปลือกนอกอันสวดยหรือออกไปจากมนุษย์และทำให้เขาเป็นตัวตนที่แท้จริงของเขา เรื่องนี้เป็นเรื่องยากสำหรับบรรดาผู้ที่เป็นเช่นนั้นจนพวกเขาารู้สึกโกรธแค้นสุดๆ ผู้เผยแผ่ถ้อยคำของพระเจ้าต้องตั้งรับเรื่องนี้ด้วย

คนที่พบว่าตัวเองไม่มีค่าในตาข่ายแห่งสวรรค์จะมีความรู้สึกอึดอัดและทะเลง พวกเขาไม่ลังเลที่จะต่อต้านและขัดขวางการเคลื่อนไหวใดๆที่สร้างความสงสัยว่าคนเหล่านั้นเป็นคนรักสวรรค์ พวกเขาแพร่ข่าวลือทุกประเภทเพื่อต่อต้านการเรียกร้องและผู้เรียกร้องสู่สวรรค์ พวกเขาชักชวนคนอื่นไม่ให้สนับสนุนทางการเงินแก่ผู้เรียกร้องเชิญชวน พวกเขาพยายามอย่างไม่ลดละที่จะชักจูงบ่าวของพระเจ้าไม่ให้เข้าไปใกล้ผู้นำศาสน์ของพระเจ้าโดยการสร้างความสงสัยในสิ่งผู้เรียกร้องเชิญชวน นำมาสั่งสอน

ในทางตรงข้าม สำหรับบรรดาผู้ที่รักษาความสำนึกของเขาไว้ได้นั้น พระเจ้าได้ให้ความสามารถในการยอมจำนนต่อผู้เผยแผ่คำสอนของพระเจ้า สามารถให้การสนับสนุนผู้เผยแผ่คำสอนและหล่อหลอมชีวิตของพวกเขาไปตามทางนำของเขา สำหรับพวกเขา ความสามารถในการพูดที่พระเจ้าได้ให้เขามานั้นได้ถูกใช้ไปเพื่อยอมรับสวรรค์อย่างเปิดเผย พวกเขากระตุ้นให้ผู้คนใช้เวลาและทรัพย์สินของตนไปกับภารกิจนั้น พวกเขาส่งเสริมคนให้ใช้พลังความสามารถในการทำทานและกิจการมสวัสดิการและหาทางชวนพวกเขาให้ทำลายความเป็นศัตรูและความไม่พอใจ การยอมรับสวรรค์ปลุกความรู้สึกที่ดีภายในตัวของพวกเขาขึ้นมาเป็นผลทางธรรมชาติที่ทำให้พวกเขารู้สึกอยากจะทำสิ่งดี ๆ

¹¹⁶ แท้จริง พระเจ้าจะไม่ทรงให้อภัยการนำสิ่งใดมาเป็น ภาควีกับพระองค์ ส่วนบาปอื่นๆนอกจากนั้น พระองค์จะทรงให้อภัยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดตั้งภาคีต่อพระเจ้า เขาผู้นั้นได้หลงทางออกไปไกลลิบⁿ ¹¹⁷ พวกเขา(ผู้บุชารูป เคารพ)ได้วิงวอนต่อเทพสตรี และพวกเขามิได้วิงวอนสิ่งใดนอกจากซาตานที่ชั่วร้าย^๗

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٦﴾
 إِنَّ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنْتًا ﴿١١٧﴾
 وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا ﴿١١٨﴾

ⁿ การต่อต้านการเรียกร้องของสัจธรรมและการชมเชยแก่ผู้ปฏิบัติตามคนที่เรียกร้องสู่สัจธรรมนั้นเป็นผู้ทำความผิดที่ไม่อาจให้อภัยได้ในสายตาของพระเจ้า ในขณะที่การทำบาปอื่นอาจทำไปเพราะความอ่อนแอของมนุษย์ แต่การต่อต้านการเรียกร้องของสัจธรรมเป็นเพราะความอวดและความหยิ่งโสซึ่งเป็นความผิดที่พระเจ้าจะไม่ให้อภัยเว้นเสียแต่ว่าเขาจะยอมรับผิดและเลิกการกระทำนั้นเมื่อใดก็ตามที่การเรียกร้องของสัจธรรมถูกนำมายังผู้คนในรูปแบบดั้งเดิมและบริสุทธิ์(ปราศจากการทำตามใจและความต้องการของผู้คน) มันคือภารกิจของพระเจ้าที่ได้รับการสนับสนุนเป็นการพิเศษจากพระองค์ การต่อต้านภารกิจเช่นนั้นคือการต่อต้านพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ แล้วจะมีใครประสบความสำเร็จถ้าเขายืนต่อต้านพระเจ้า?

คนที่เชื่อในพระเจ้าอย่างมั่นคงนั้นได้ฝังรากการกระทำของเขาไว้ในพระองค์ เขาอาจทำผิดเป็นบางครั้ง แต่เมื่อเขาหันไปหาพระเจ้า เขาได้หันกลับไปยังรากที่แท้จริงของเขาอีกครั้ง ในทางตรงข้ามคนที่เอาตัวเองไปผูกพันเกี่ยวข้องกับผู้คนนอกเหนือจากพระเจาก็เหมือนกับผู้มีพื้นฐานที่ถูกต้องในจักรวาลนี้ คนที่ไม่ได้วางรากของตนไว้ในพระเจ้าองค์เดียวอาจทำความผิดบางอย่าง แต่การกระทำนั้นไม่ได้ออกมาจากแหล่งที่มาจากพระเจ้า การกระทำนั้นจึงมีแต่คุณค่าผิวเผินและเป็นโมฆะได้อย่างง่ายดายโดยเขาเพียงคนเดียว นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมการงานที่ตีบนพื้นฐานของการศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวจะเผยให้เห็นผลของมันในโลกหน้าในขณะที่การงานที่ตีบนพื้นฐานของการเคารพสักการะรูปเคารพจะถูกกวาดออกไปในโลกนี้เอง

^๗ การทำทายเป็นแท้จริงของมนุษย์ในโลกนี้มาจากซาตาน ถึงแม้ซาตานไม่มีอำนาจที่แท้จริง มันก็สามารถถล่มลงมนุษย์ด้วยสัญญาทางการเงินที่จะทำให้บรรลู่วัตถุประสงค์ต่างๆ ความต้องการที่เฟื่องฟูและหลังจากนั้นก็จัดการให้พวกเขาหลงออกไปจากแนวทางของสัจธรรมที่เที่ยงตรง วิธีการในการชักนำคนให้หลงผิดของซาตานมีสองแบบหลักๆ แบบแรกคือการใช้ความเชื่อในโชคกลางไสยศาสตร์และอีกแบบหนึ่งคือการแทรกแซงในการสร้างสรรค์ของพระเจ้า ความเชื่อในโชคกลางไสยศาสตร์หมายถึงการคาดหวังผลที่เกิดขึ้นมาจากบางสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งนั้น ตัวอย่างเช่น โดยอาศัยการที่หักเอาเอง เขาอาจเชื่อว่าใครบางคนออกไปจากพระเจ้าเป็นผู้ควบคุมกิจการต่างๆของโลก ในขณะที่ความจริงแล้วไม่มีใครมีอำนาจเช่นนั้นออกไปจากพระเจ้า ความเชื่อในโชคกลางไสยศาสตร์สามารถอยู่ในรูปของการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางโลก และหลังจากนั้นก็ตีบนเอาเองโดยหวังว่าจะประสบความสำเร็จในโลกหน้าโดยไม่ต้องทำงานหนักเพื่อมัน

118 ซาตานที่พระเจ้าทรงสาปแช่ง ซาตานที่กล่าว(กับ พระเจ้า)ว่า “ฉันจะเอาบ่าวสาวคนหนึ่งของพระองค์ไป” 119 และฉันจะทำให้พวกเขาหลงทาง ฉันจะยุยงให้ พวกเขาฟุ้งเฟ้อ ฉันจะสั่งพวกเขาให้ปาดหูสัตว์ และฉันจะสั่งพวกเขาจนพวกเขาเปลี่ยนแปลงการสร้างของ พระเจ้า” ดังนั้น ผู้ใดยึดเอาซาตานเป็นผู้คุ้มครองแทน พระเจ้า เขาก็เป็นผู้ขาดทุนอย่างชัดแจ้ง 120 มันสัญญาพวกเขาและหลอกลวงพวกเขาด้วยความหวังลมๆแล้งๆ แต่สัญญาของซาตานนั้นมิได้เป็นสิ่งใดนอกไปจากการ หลอกลวง 121 ที่พำนักของพวกเขาเหล่านี้คือนรก และพวกเขาจะไม่พบที่หลบภัย 122 ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี เราจะให้พวกเขาเข้าไปใน สวนสวรรค์ที่มีลำน้ำหลายสายไหลผ่านซึ่ง ในนั้นพวกเขาจะพำนักอยู่ตลอดกาล นี่คือนิสัญญาของ พระเจ้า และผู้ใดเล่าจะสงสัยจริงยิ่งไปกว่าพระเจ้า? ⁷

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿١١٩﴾ وَلَا أَضِلُّنَّهُمْ وَلَا أَتَمَنِّيَنَّهُمْ وَلَا مُمَنِّيَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ ءَاذَانَ الْإِنسَانِ الْأَنْعَامِ وَلَا مُرُئِيَنَّهُمْ فليغيرن خلق الله ومن يتخذ الشيطان وليا من دون الله فقد خسر خسرانا مبينا ﴿١٢٠﴾ يعدهم ويمنهم وما يعدهم الشيطان إلا غرورا ﴿١٢١﴾ أولئك ماؤنهم جهنم ولا يجذون عنها محيصا ﴿١٢٢﴾ والذين آمنوا وعملوا الصالحات سندخلهم جنت تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها أبدا وعد الله حقا ومن صدق من الله قليلا ﴿١٢٣﴾

ก อีกวิธีการหนึ่งที่ซาตานใช้หลอกลวงมนุษย์ให้หลงผิดก็คือโดยการแทรกแซงแผนการของพระเจ้าในการสร้างสรรพสิ่ง พระเจ้าได้สร้างมนุษย์ขึ้นด้วยความต้องการภายในที่จะเห็นความสนใจของเขาทั้งหมดไปยังพระเจ้า การแทรกแซงด้วยวิธีนี้มีตั้งแต่การหันเหความสนใจของมนุษย์ไปยังสิ่งอื่น ๆ นอกไปจากพระเจ้าหรือไม่ก็ยุยงส่งเสริมเขาให้หาสิ่งต่าง ๆ โดยวิธีการอื่น ๆ ที่ตัวเองสร้างขึ้นมาซึ่งไม่ใช่หนทางตามธรรมชาติที่พระเจ้าสร้างขึ้น (ตัวอย่างเช่น การมีความสัมพันธ์ทางเพศในหมู่เพศเดียวกัน) ด้วยวิธีการในลักษณะนี้ที่ซาตานแทรกแซงการปฏิบัติตามแผนการของพระเจ้าเพื่อจักรวาลทั้งหมดของมนุษย์

123 มันไม่ใช่ความปรารถนาของสุเจ้าและไม่ใช่ความปรารถนาของชาวคัมภีร์ที่สำคัญว่า ใครก็ตามที่ทำ ความชั่วจะได้รับ การตอบแทนไปตามนั้น เขาจะไม่ พบผู้ คุ่มครองหรือผู้ช่วยเหลือสำหรับตัวเขาออกไป จากพระเจ้า 124 ผู้ใดทำงานที่ดีไม่ว่าจะเป็นผู้ ชายหรือผู้หญิง เขาจะได้เข้า สวรรค์หากเขาเป็นผู้ ศรัทธา และเขาจะไม่ได้รับความไม่เป็นธรรมแม้แต่น้อยนิด⁷

لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ
الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا تُجْزَى بِهِ
وَلَا يَحْدُ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا
نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنْ
الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُتَى وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا
يُظَلَّمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾

⁷ เมื่อชาวคัมภีร์ นั่นคือ บรรดาผู้ศรัทธาในพระเจ้าและในโลกหน้าเริ่มหมกมุ่นวุ่นวายอยู่กับโลกนี้ พวกเขาไม่ได้ปฏิเสธที่จะเชื่อพระเจ้าและการมีอยู่ของโลกหน้า พวกเขาเชื่อในความจริงของสิ่งเหล่านี้ในความหมายที่เป็นพิธีกรรม แต่ในทางปฏิบัติ พวกเขาใช้ความพยายามทั้งหมดในการแสวงหาทางโลก พวกเขาจริงจังกับการได้มาซึ่งเกียรติและความรุ่งเรืองทางโลก พวกเขารู้ว่า การที่จะประสบความสำเร็จในโลกนี้ ทุกคนต้องต่อสู้ แต่สำหรับการได้สวรรค์นั้น แต่คิดเอาเองว่าจะได้เข้าก็พอแล้ว ตัวอย่างเช่น การไปขอพรจากนักบุญบางคน การอยู่กับคนบางกลุ่ม การอ่านถ้อยคำบางคำ เป็นต้น กล่าวสั้นๆก็คือ โดยการใช้พิธีกรรมง่าย ๆ หรือการกระทำอย่างผิวเผินโดยหวังว่าตัวเองจะได้รับการปกป้องให้พ้นจากไฟนรกและถูกรับเข้าสู่สวรรค์ แต่การคิดเพื่อฝันเช่นนั้นไม่ว่าจะกล่าวออกมาเป็นถ้อยคำที่ไพเราะอย่างไรก็ตามก็ไม่สามารถช่วยพวกเขาได้ ระบบของพระเจ้าสร้างขึ้นบนพื้นฐานที่มั่นคงจนการตัดสินใจของพระเจ้าทั้งหมดวางพื้นฐานอยู่บนความจริง ไม่ใช่บนความคิดเพื่อฝัน ในศาลของพระเจ้า ทุกคนจะถูกตัดสินไปตามการกระทำของแต่ละคน ไม่มีสิ่งใดนอกไปจากกฎแห่งความยุติธรรมที่ประกาศโดยพระเจ้าจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินของพระองค์

125 ผู้ใดเล่าที่จะมีความศรัทธาดีไปกว่าผู้ที่ยอมจำนน อย่างสิ้นเชิงต่อพระเจ้าและกระทำการงานที่ดีและปฏิบัติ ตามแนวทางของอับรอฮีมผู้ยึดมั่นในความศรัทธาซึ่งพระเจ้าได้เลือกเขาเป็นมิตร? 126 ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้า ทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้า พระเจ้าทรงมีความ รู้รอบทุกสิ่ง^๗

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ
لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
حَنِيفًا ۗ وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾
وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا ﴿١٢٦﴾

^๗ ใครคือป่าวของพระเจ้าคนนั้นที่พระองค์จะประทานความจำเริญให้? ตัวอย่างทางประวัติศาสตร์คืออับรอฮีม ผู้ศรัทธาอย่างอับรอฮีมที่ยอมจำนนต่อพระเจ้าของพวกเขา ผู้ที่รักษาความจงรักภักดีของตนต่อเจ้าองค์เดียว ผู้ที่ปฏิบัติกิจการของพวกเขาในโลกนี้ด้วยความยุติธรรมและด้วยความเหมาะสม หลีกเลียงความไม่เป็นธรรมและความโอหังต่างหากที่ควรได้รับความจำเริญจากพระองค์ ใบหน้าของมนุษย์เป็นตัวแทนบุคลิกภาพทั้งหมดของเขา การหันหน้าของเขาไปยังพระเจ้าหมายถึงการหันตัวตนของเขาทั้งหมดไปยังพระองค์

พระเจ้าเป็นพระผู้อภิบาลแห่งจักรวาล พระองค์ทรงมีอำนาจทุกอย่าง อย่างไรก็ตาม พระองค์ได้เลือกที่จะไม่มีใครเห็นพระองค์ในโลกนี้ มนุษย์ทำความชั่วทุกอย่างเพราะมนุษย์ไม่เห็นพระองค์ มนุษย์คิดว่าเขาจะมีอิสระที่จะทำอะไรก็ได้ตามที่เขาต้องการ ถ้าเขายากูว่ามนุษย์ไม่มีอำนาจอะไรเลย เขาจะได้เห็นสภาพเช่นนั้นในวันแห่งการพิพากษาเมื่อความจริงทุกอย่างถูกนำออกมาแสดงให้เขาได้เห็น

127 พวกเขาขอให้เจ้า(มุฮัมมัด)ชี้ขาดในเรื่องของผู้หญิง จงกล่าวเถิด“พระเจ้าได้ทรงให้คำแนะนำแก่พวกท่านไป แล้วในเรื่องของพวกเขา คำบัญชาที่ให้แก่พวกท่านใน คัมภีร์เกี่ยวกับเด็กหญิงกำพร้าที่พวกท่านยังไม่ให้สิ่งที่ ถูกกำหนดไว้สำหรับพวกเธอ แต่พวกท่านยังอยากจะทำงนกับพวกเธอด้วย และคำบัญชาเกี่ยวกับเด็กที่อ่อนแอ นั้น พระองค์ได้สั่งเจ้าให้ปฏิบัติกับเด็กกำพร้า อย่างยุติธรรม พระเจ้าทรงรอบรู้ถึงความดีทุกอย่างที่ พวกท่านกระทำ”⁷

128 ถ้าหญิงคนใดกลัวการทารุณหรือ การข่มขืนของสามีของนาง มันก็ไม่ผิดแต่ประการใด สำหรับนางที่จะหาทางปรองดองกัน เพราะการปรองดอง นั้นเป็นสิ่งที่ดีที่สุด แต่มนุษย์นั้นมักจะเห็นแก่ตัวเองเป็น สำคัญ ถ้าผู้เจ้ากระทำความดีและเกรงกลัวพระเจ้า ผู้เจ้า จงแน่ใจได้เลยว่าพระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่คุณเจ้ากระทำ⁷

وَدَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ ۗ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمَى النِّسَاءِ الَّتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَن تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَن تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾ وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِن بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَن يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ۗ وَأُحْضِرَتِ الْأَنفُسُ الشُّحَّ ۗ وَإِن تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾

⁷ เมื่อผู้คนถามว่ามีมุฮัมมัดเกี่ยวกับคำสั่งของพระหรืออะฮ์ล(กฎหมายอิสลาม)ในเรื่องต่างๆทางสังคม พระเจ้าได้สั่งให้มีมุฮัมมัดให้เน้นในเรื่องความดี ความยุติธรรม ความเป็นพี่น้องกันและคุณธรรมแห่งความยำเกรง นี่เป็นเพราะกฎหมายจะรับใช้วัตถุประสงค์ประสงค์ของมันก็ต่อเมื่อคนที่บังคับใช้กฎหมายเป็นคนที่เกรงกลัวพระเจ้าและต้องการความยุติธรรมจริงๆ ถ้าหากปราศจากทัศนคติเช่นนี้ ถึงแม้จะมีการบังคับใช้กฎหมายจริงๆ การปฏิรูปที่แท้จริงก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ยิ่งไปกว่านั้น การปฏิรูปทางสังคมจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อคนที่ชั่วตระหนกกว่าเขาจะต้องถูกสอบสวนต่อหน้าพระเจ้าในที่สุด และแม้เขาจะหลอกประชาชนและเอาตัวเองรอดจากการที่เขาทำผิดในโลกนี้ เขาก็ไม่สามารถหนีไปจากพระเจ้าได้ สำหรับคนที่ทำความดี เขาต้องพยายามทำดีต่อไปด้วยความเชื่อมั่นว่าพระเจ้าเฝ้ามองเขาอยู่และพระองค์จะตอบแทนความพยายามของเขาโดยไม่ต้องคำนึงว่าผู้คนจะเห็นคุณค่าการทำดีของเขาหรือไม่ ความน่าสะพรึงกลัวของนรกจะยับยั้งเขาจากความไม่ยุติธรรมและความหวังในสวรรค์จะทำให้กำลังใจเขาในการอดทนต่อความสูญเสียในรูปแบบต่างๆที่เขาต้องเผชิญในระหว่างการใช้ชีวิตตามสัจธรรม

129

สุเจ้าไม่สามารถให้ความยุติธรรมระหว่างภรรยาของ สุเจ้าได้ถึงแม้ว่าสุเจ้าจะปรารถนาก็ตาม ดังนั้น จงอย่า ล้าเอียงให้แก่ภรรยาคนใดจนหมดแล้วปล่อยให้คนอื่น ค้างเติง(ระหว่างการแต่งงานกับการหย่า) ถ้าหากสุเจ้า ปฏิบัติโดยชอบธรรมและปรับปรุงตน สุเจ้าจะพบว่า พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงเมตตาเสมอ¹³⁰ และถ้าเขาทั้งสองสามีภรรยาแยกกัน พระเจ้าจะทำให้ทั้งสอง มั่งคั่งโดยอำนาจอันไพศาลของพระองค์ พระเจ้าเป็นผู้ทรงมั่งคั่งไม่มีขีดจำกัดและเป็นผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ⁷

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٣٠﴾ وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كِلَا مِّنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣١﴾

⁷ ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างสามีและภรรยาหรือระหว่างคนสองคนส่วนใหญ่แล้วเป็นผลมาจากความโลภ ฝ่ายหนึ่งต้องการให้อีกฝ่ายหนึ่งทำตามความต้องการของตนโดยไม่คำนึงถึงอีกฝ่ายหนึ่ง จิตใจเช่นนี้ทำให้สองฝ่ายไม่ไว้วางใจกัน วิธีการที่เหมาะสมที่สุดคือการให้ออกาสอีกฝ่ายหนึ่งคิดถึงปัญหาของอีกฝ่ายหนึ่งและผ่อนปรนให้กันโดยพยายามให้ต่างฝ่ายต่างพอใจ เช่นเดียวกับที่พระเจ้าต้องการให้มนุษย์เห็นอกเห็นใจกันฉันใด ในทำนองเดียวกัน พระองค์ก็แสดงให้เห็นถึงความเห็นอกเห็นใจอย่างที่สุดต่อป่าวของพระองค์ฉันนั้น พระเจ้าไม่ได้ลงโทษมนุษย์เพราะความอ่อนแอทางธรรมชาติของเขา แต่พระองค์เอาผิดมนุษย์ที่เจตนาฝ่าฝืนและสร้างความไม่ยุติธรรมจากความต้อรังและโอหังของเขา ถ้ามนุษย์เกรงกลัวพระเจ้าและมีความอยากจะทำปฏิรูปตัวเองในหัวใจ การงานของเขาทั้งหมดที่เข้าไปด้วยเจตนาที่ถูกต้องจะถูกถือว่าเป็นที่ให้อภัยได้ในโลกหน้า นอกจากนี้แล้ว เราต้องไม่เก็บความคิดในจิตใจว่าตัวของเขาเองต่างหากที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของคนนั้นคนนั้นและไม่คิดว่าถ้าเขาไม่ช่วยคนนั้น ความสำเร็จไม่มีวันเกิดขึ้นได้ เราต้องนึกถึงความจริงว่าพระเจ้าเท่านั้นที่เป็นผู้ให้ พระองค์เท่านั้นที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จทุกอย่าง และความช่วยเหลือของพระองค์จะมาภายใต้สถานการณ์หลากหลายรูปแบบ

131 ทุกสรรพสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เป็นของพระเจ้าเราได้สั่งผู้ได้รับคัมภีร์ก่อนสุเจ้าและ เราได้สั่งสุเจ้าให้เกรงกลัวพระเจ้าถ้าหากสุเจ้าปฏิเสธ พระองค์ จงรู้ไว้เถิดว่าทุกสรรพสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลาย เป็นของพระเจ้า พระเจ้าทรงมีอยู่อย่างเพียงพอโดย ไม่ต้องอาศัยสิ่งใดและพระองค์ทรงคู่ควรกับการได้ รับคำสรรเสริญ^๗

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِيْنَ اٰتٰنَا الْكِتٰبَ مِنْ
قَبْلِكَمْ وَاِيَّاكُمْ اَنْ اَتَّقُوا اللّٰهَ ۚ وَاِنْ
تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا
فِي الْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ غَنِيًّا حَمِيْدًا ﴿١٣١﴾

^๗ ผู้ศรัทธาจะดำเนินชีวิตที่มีคุณธรรมได้ก็ต่อเมื่อเขาเป็นผู้เคารพสักการะพระเจ้าในหัวใจและวิญญาน การค้นพบพระเจ้าว่าเป็นพระผู้อภิบาลแห่งจักรวาล ความกลัวและความไว้วางใจพระเจ้าองค์เดียว การหันความตั้งใจทั้งหมดของตนเองไปยังโลกหน้าคือสิ่งที่จะทำให้มนุษย์สามารถใช้ชีวิตในโลกนี้ตามที่พระเจ้าต้องการได้ นี่คือนิเวศน์ที่จะทำให้เขาประสบความสำเร็จในชีวิตใหม่ที่จะมา นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมคำสอนของบรรดานบีจึงตอกย้ำในสิ่งเหล่านี้มากที่สุด

132 ทุกสรรพสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เป็นของพระเจ้า และไม่มีผู้ใดที่สมควรได้รับความ ไว้วางใจเท่ากับพระเจ้า
 133 ถ้าพระองค์ทรงต้องการ พระองค์ก็สามารถจัดสุเจ้าให้หมดไปและเอาคนอื่นมาแทนสุเจ้าก็ได้ พระองค์ทรงมีอำนาจที่จะทำเช่นนั้น 134 ถ้าผู้ใดต้องการรางวัลตอบแทนแห่งโลกนี้ (ขอให้ เขาจำไว้ว่า) ที่พระเจ้าคือรางวัลตอบแทนของทั้งโลกนี้ และโลกหน้าและพระเจ้าทรงได้ยินและทรงเห็นทุกสิ่ง^๗

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾ إِنَّ يَسَاءَ
 يُذْهِبِكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ
 بِفَاخِرِينَ ﴿١٣٣﴾ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ
 قَدِيرًا ﴿١٣٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا
 فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٥﴾

^๗ โลกปัจจุบันเป็นโลกแห่งการทดสอบ ที่ทุกคนถูกทดสอบเพื่อดูว่าใครเป็นคนดีและใครเป็นคนเลว เพื่อที่จะเป็นไปตามวัตถุประสงค์นี้ โลกปัจจุบันจึงถูกสร้างขึ้นมาเพื่อจัดเตรียมเสรีภาพทุกอย่างให้แก่เขา ในโลกนี้ มนุษย์แต่ละคนมีเสรีภาพแม้แต่จะตีตราการทำชั่วของตัวเองว่าเป็นความดีก็ได้ ที่นี้ มนุษย์มีโอกาสมากมายที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับทำบาปทุกอย่างและแสดงตัวว่าเป็นคนมีคุณธรรมก็ได้ ที่นี้ มนุษย์สามารถที่จะหาถ้อยคำไพเราะเพราะเพราะพรียงมาสนับสนุนตัวเอง จะปฏิเสธความจริงและหาคำอธิบายที่สวยงามสนับสนุนการปฏิเสธของตนเองอย่างไรก็ได้ ที่นี้ มนุษย์สามารถสร้างชีวิตของเขานการแสวงหาเกียรติ ความมีชื่อเสียง การสะสม ผลประโยชน์ของตัวเอง ความสะดวกสบาย การยกย่องตัวเองและประสบความสำเร็จในการทำให้คนอื่นเกิดความเชื่อมั่นว่าเขารับใช้แนวทางแห่งสัจธรรม ที่นี้ เขาอาจจะใช้ศาสนาเพื่อบรรลุถึงวัตถุประสงค์ทางโลกและวัตถุและยังคงเจริญรุ่งเรืองอยู่ในโลกนี้ ที่นี้ เขาสามารถละทิ้งสิ่งที่อนุมติเพื่อเห็นแก่สิ่งต้องห้าม สามารถตามทางเผด็จการแทนทางแห่งความยุติธรรมและลอยนวลไปได้ ดังตัวอย่างที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ถ้ามนุษย์ต้องการ เขาสามารถผูกพันตัวเองกับสัจธรรมและความยุติธรรมหรือกับความไม่ยุติธรรมและความต้อดั่งอวดดี แต่สัจธรรมก็คือ ในเรื่องความสัมพันธ์ของมนุษย์กับพระเจ้า สิ่งที่สำคัญที่สุดคือมนุษย์กลัวพระเจ้าหรือไม่ เพราะความกลัวพระเจ้านี้เองที่สามารถทำให้คนใช้ชีวิตอย่างมีความรับผิดชอบ หากปราศจากความกลัวพระเจ้าแล้ว ไม่มีสิ่งใดที่จะยับยั้งเขาจากการปฏิบัติตามแนวทางแห่งความชั่วได้ นี่คือการจริงในโลกนี้ที่ความชั่วสามารถอยู่ในคำพูดอันไพเราะที่จะนำผู้คนให้หลงผิด ในโลกที่ความก้าวหน้าส่วนบุคคลอันยิ่งใหญ่สามารถได้มาโดยอาศัยความไม่เป็นธรรม ที่ที่ทราบทุกคนหาคำพูดอันสวยหรูเพื่อปกปิดความเป็นทรราชของตนไว้

135 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเป็นผู้ดำรงรักษาความยุติธรรม และเป็นพยานเพื่อพระเจ้า ถึงแม้ความยุติธรรมและการเป็นพยานของสุเจ้าจะเป็นผลร้ายต่อตัวสุเจ้าเองหรือต่อพ่อแม่และญาติสนิทของสุเจ้า ไม่ว่าเขาจะมั่งคั่งหรือยากจนก็ตาม เพราะพระเจ้าทรงรู้จักเขาทั้งสองมากกว่าสุเจ้า ดังนั้น จงอย่าทำตามอารมณ์ดำของสุเจ้าเพราะเกรงว่าสุเจ้าจะไม่สามารถดำรงความยุติธรรมไว้ได้ ถ้าหากสุเจ้าปกปิดบิดเบือนหลักฐานหรือละทิ้งความจริง จงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าทรงรู้ดีเสมอในสิ่งที่สุเจ้า กระทำⁿ

﴿ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ
بِالْقِسْطِ شُهَدَآءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلَىٰٓ اَنْفُسِكُمْ
اَوْ اَوْلَادِيْنَ وَالْاَقْرَبِيْنَ اِنْ يَكُنْ
غَنِيًّا اَوْ فَقِيْرًا فَاِنَّهُ اَوْلٰى بِهِمَا فَلَآ
تَتَّبِعُوْا اَهْوٰى اَنْ تَعْدِلُوْا وَاِنْ تَلَوْا اَوْ
تُعْرَضُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
خَبِيْرًا ۝۱۳۵﴾

ⁿ ในชีวิต มีบ่อยครั้งที่ปรากฏว่ามนุษย์ต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ด้านหนึ่งมีหนทางแห่งความต้องการและผลประโยชน์ส่วนตัววางอยู่ข้างหน้า และอีกด้านหนึ่งเป็นหนทางแห่งความยุติธรรม ตอนนี้ บรรดาผู้ที่ไม่คิดถึงพระเจ้า ผู้ไม่มีความเชื่อมั่นว่าพระเจ้ากำลังเฝ้ามองพวกเขาอยู่ตลอดเวลา กำลังปฏิบัติตามทางแห่งต้องการของตัวเอง พวกเขาถือว่าการไม่สนใจในการเรียกร้องของสัจธรรม และหันไปเลือกเดินตามทางแห่งความเห็นแก่ตัวและคำนึงถึงทางโลกเป็นความสำเร็จ แต่บรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้าที่ถือว่าพระเจ้าเป็นผู้ดูแลพวกเขาได้มองไปยังสัจธรรมและความยุติธรรมและปฏิบัติตามความต้องการของสองสิ่งนี้ พวกเขาต้องการจากโลกนี้ไปโดยไม่ทำสิ่งที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้ใดและพวกเขายึดมั่นตามทางแห่งสัจธรรมและความยุติธรรม

ความต้องการเพื่อสัจธรรมและความยุติธรรมในตัวของพวกเขาสูงมากจนพวกเขาไม่อาจทนต่อพฤติกรรมใดๆที่ไม่ถึงมาตรฐานความยุติธรรมอย่างสมบูรณ์ เมื่อเผชิญกับการทำผิด พวกเขากลัวที่จะประกาศอ้างถึงความต้องการของสัจธรรมและความยุติธรรม ถึงแม้ว่าการทำเช่นนั้นเท่ากับเป็นการสร้างความเสียหายให้แก่ผลประโยชน์ของครอบครัวของตัวเองหรือขัดกับความจำเป็นทางโลก พวกเขากล่าวแต่เพียงสิ่งทีความยุติธรรมต้องการ มันเป็นการผิดอย่างมากด้วยจากจุดยืนของความยุติธรรมที่ให้สิทธิแก่คนมีอิทธิพลในขณะที่ปฏิเสธสิทธิของบรรดาผู้อ่อนแอและไม่มอิทธิพล ผู้ศรัทธาที่แท้จริงคือผู้ที่ปฏิบัติต่อทุกคนอย่างยุติธรรมไม่ว่าจะอ่อนแอหรือมีอำนาจ

136 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงศรัทธามั่นในพระเจ้าและ ศาสนทูตของพระองค์และในคัมภีร์ที่พระองค์ได้ประทาน แก่ศาสนทูตของพระองค์และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ประทาน ก่อนหน้านี้ ผู้ใดปฏิเสธพระเจ้าและบรรดาทูตสวรรค์ของพระองค์ ปฏิเสธคัมภีร์ทั้งหลายและบรรดาศาสนทูตของพระองค์และวันสุดท้าย เขาผู้นั้นก็หลงทางอย่างแน่นอน^๗

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ ءَ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَيَّ
رَسُولِهِ ءَ وَالْكِتَابِ الَّذِي أُنزِلَ مِن
قَبْلُ ءَ وَمَن يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
وَكُتُبِهِ ءَ وَرُسُلِهِ ءَ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾

^๗ “บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงศรัทธา” เป็นเหมือนกับคำพูดว่า “มุสลิมเอ๋ย จงเป็นมุสลิม” การเรียกตัวเองว่าเป็นมุสลิมหรือถือว่าตัวเองเป็นเช่นนั้นยังไม่เพียงพอสำหรับคนที่จะได้รับถือว่าเป็นมุสลิมในสายตาของพระเจ้า มุสลิมที่แท้จริงคือคนที่ทำให้พระเจ้าเป็นศูนย์กลางแห่งชีวิตของเขาและเป็นแหล่งที่มาของความไว้วางใจและความเชื่อมั่นของเขา มุสลิมคือคนที่ศรัทธาในนบีและทางนำของพระองค์เหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมด มุสลิมคือคนที่ปฏิบัติตามคัมภีร์ที่ถูกประทานมาในลักษณะที่ความคิดและความรู้สึกของเขาอมตามนั้นโดยสิ้นเชิง มุสลิมคือผู้ที่ความเชื่อในทูตสวรรค์ของเขาหมายความว่า เขาถูกล้อมรอบโดยผู้พิทักษ์ของพระเจ้าที่เฝ้ามองเขาอยู่ตลอดเวลา มุสลิมคือคนที่ความศรัทธาในโลกหน้าของเขาชัดเจนจนเขาเริ่มตรวจสอบคำพูดและการกระทำของเขาทั้งหมดในตาซังแห่งโลกหน้า คนที่เป็นผู้ศรัทธาในความหมายนี้ ในสายตาของพระเจ้าคือผู้อยู่บนหนทางที่ถูกต้อง บนทางอันเที่ยงตรงไปสู่ความสำเร็จในโลกหน้า ส่วนคนที่ไม่ได้เป็นผู้ศรัทธาในความหมายนี้เป็นผู้ที่หลงทาง ไม่ว่าจะเขาเชื่อถือว่าตัวเองเป็นมุสลิมหรือเป็นผู้ศรัทธาอย่างไรก็ตาม

137 สำหรับบรรดาผู้ที่ศรัทธาและต่อมา ปฏิเสธศัทธิธรรม หลังจากนั้นได้กลับมา ศรัทธาแล้วก็ปฏิเสธและตั้งตน ปฏิเสธยิ่งขึ้น ไปอีกนั้น พระเจ้าจะไม่ทรงอภัยโทษพวกเขา และจะไม่แสดงหนทางที่ถูกต้องให้แก่พวกเขา 138 จงเตือนพวกตลบตะแลงว่า สำหรับพวกเขาคือการลงโทษ อันเจ็บปวด 139 สำหรับบรรดาผู้ยึดเอาบรรดาผู้ปฏิเสธ ศัทธิธรรมเป็นเพื่อนแทนผู้ศรัทธา พวกเขา ไปหาคนเหล่านั้น เพื่อแสวงหาเกียรติยศ กระนั้นหรือ? ในขณะที่เกียรติยศ ทั้งหมดนั้น เป็นของพระเจ้า⁷

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا
ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَزَادُوا كُفْرًا لَّمْ يَكُنْ
اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ﴿١٣٧﴾
بَشِيرَ الْمُتَنَفِّقِينَ بَأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
﴿١٣٨﴾ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ
مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيَبْتَغُونَ
عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾

⁷ การต่อสู้กันระหว่างความเชื่อและความไม่เชื่อเกิดขึ้นตลอดชีวิต เมื่อจะจัดการเรื่องใด ความคิดของมนุษย์จะเริ่มคิดไปในสองทาง นั่นคือ มันจะเอนไปตามการเรียกร้องของความต้องการหรือไปทางความต้องการของศีลธรรมและความยุติธรรม ในตอนนั้น ถ้าความคิดและความรู้สึกของใครคนหนึ่งเลือกไปทางความต้องการ มันก็เท่ากับการปฏิเสธความศรัทธาที่เขายอมรับ ในทางตรงข้าม ถ้าเขาทำให้ความคิดและความรู้สึกของเขาอยู่ภายใต้ความต้องการของความจริงและความยุติธรรม นี่ก็เท่ากับเขาเป็นมุสลิมที่แท้จริง

เมื่อใดก็ตามที่เรื่องของศีลธรรมถูกนำมาอยู่ต่อหน้าผู้คน มันจะได้พบกับการตอบสนองสองประเภท ประเภทแรก จากคนที่รับแนวทางนอบน้อมถ่อมตนและยอมรับศีลธรรม และอีกประเภทหนึ่งคือจากคนที่อวดดีและทะนงตนจนปฏิเสธศีลธรรม การตอบสนองประเภทแรกเกิดมาจากความศรัทธา ในขณะที่อีกประเภทหนึ่งมาจากการไร้ความศรัทธา คนที่ไม่ใช่ผู้ศรัทธาที่แท้จริงนั้นรักเกียรติและชื่อเสียงทางโลก ดังนั้น เขาจึงรู้สึกสนใจคนที่มีความคิดเหมือนกับเขาและจะทำให้เขามีเกียรติ มีชื่อเสียงมากขึ้นแม้คนเหล่านี้เป็นผู้ปฏิเสธศัทธิธรรมก็ตาม คนที่หลงอยู่ในเรื่องทางโลกจะไม่สนใจในบรรดาผู้ที่สังคมของพวกเขาไม่ทำให้เขามีเกียรติและชื่อเสียงมากขึ้น ถึงแม้ว่าคนเหล่านี้เป็นผู้เคารพสักการะพระเจ้าที่แท้จริงก็ตาม

140 พระเจ้าได้ทรงบัญชาสุเจ้าไว้ในคัมภีร์นี้แล้วว่าเมื่อ สุเจ้าได้ยื่นผู้คนปฏิเสธหรือหัวเราะเยาะวณะของพระเจ้า สุเจ้าจงอย่านั่งร่วมวงกับพวกเขาจนกว่าพวกเขาจะคุยกันในเรื่องอื่นนอกไปจากนั้น มิเช่นนั้น สุเจ้าจะเป็นเยี่ยงพวกเขา แน่หนอน พระเจ้าจะทรงรวบรวมบรรดาผู้ตลบตะแลง และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหมดไว้ในนรกⁿ

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى تَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

ⁿ เมื่อใดก็ตามที่การเรียกร้องของพระเจ้าได้ถูกกล่าวแก่มนุษย์กลุ่มใด สาระสำคัญของการเรียกร้องจะแข็งแกร่งจนไม่อาจเอาเหตุผลมาโต้แย้งได้ ดังนั้น บรรดาผู้ที่ไม่ต้องการยอมรับการเรียกร้องจึงพยายามที่จะแสดงให้เห็นว่ามันไม่มีค่าโดยการหัวเราะเยาะมัน ด้วยความซุนเคื่องที่สะสมไว้ พวกเขาต้องการจะบอกคนอื่นให้รู้ว่าคำสอนของพระเจ้าไม่ควรถูกค่าแก่การยอมรับ ผู้ทำเช่นนั้นจะแสดงพฤติกรรมออกมาให้เห็นว่าพวกเขาไม่ถือว่าศรัทธาเป็นเรื่องจริงจัง และเมื่อผู้คนไม่จริงจังกับสิ่งใดพวกเขาจะโต้แย้งว่ามันไม่มีประโยชน์ เมื่อเป็นเช่นนั้น จึงเป็นการดีที่ว่าจะเจียบและคอยเวลาที่คนรับฟังอยู่ในสภาพที่พร้อมจะให้ความสนใจต่อการเรียกร้องของผู้เผยแผ่ศรัทธา

เราต้องถอนตัวออกมาจากการอยู่ร่วมกับการชุมนุมใดๆที่ไม่ให้เกียรติการเรียกร้องของพระเจ้า การอยู่ร่วมในการชุมนุมที่ถือว่าศรัทธาเป็นเรื่องน่าหัวเราะเยาะเป็นการบ่งชี้อย่างชัดเจนว่าเราไม่มีความจริงจังเกี่ยวกับศรัทธา

141 บรรดาผู้ตลบตะแลงได้เฝ้ามองสุเจ้าอย่างใกล้ชิดเพื่อ ดูว่ามีอะไรเกิดขึ้นกับสุเจ้า ถ้าพระเจ้าประทานชัยชนะแก่ สุเจ้า พวกเขาจะกล่าวว่า “พวกเรามีได้อยู่กับพวกท่าน ดอกหรือ?” และถ้าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธามีส่วนในชัยชนะ พวกเขาจะกล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า “เราไม่ได้ช่วยพวกท่านให้ได้ชัยชนะและคุ้มครองพวกท่านจากบรรดาผู้ศรัทธากระนั้น หรือ?” พระเจ้าจะตัดสินระหว่างสุเจ้าทั้งหมดในวันแห่งการ ฟินคืนชีพ และพระเจ้าจะไม่ปล่อยให้บรรดาผู้ปฏิเสธ ศรัทธาทำอันตรายบรรดาผู้ศรัทธา⁷

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْكُمْ عَلَيْهِمْ وَنَمْنَعُكُمْ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ۗ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا

⁷ คนตลบตะแลงคือคนที่ภายนอกคูดูมีศาสนา แต่ภายในไม่ใช่ ด้วยความที่ไม่มีหลักการ เขาจะคอยหาโอกาสพลิกเหตุการณ์เพื่อให้ตัวเองเป็นฝ่ายได้ประโยชน์ เขาคบค้าสมาคมกับกลุ่มใดก็ได้ที่จะช่วยเขาให้บรรลุถึงความทะเยอทะยานทางโลก ไม่ว่าจะเป็นส่วนหนึ่งของบรรดาผู้ศรัทธาหรือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ไม่ว่าเขาจะเข้าไปในกลุ่มไหน เขาจะพูดเพื่อเอาใจทุกคน เพื่อเหตุผลของความสะดวกสบายและความได้เปรียบทางโลก เขาจึงต้องคบค้าสมาคมกับผู้ศรัทธา แต่เขาไม่ใช่ผู้ปรารถนาดีของผู้ศรัทธา เนื่องจากการมีอยู่ของผู้ศรัทธาที่แท้จริงได้กลายเป็นเกณฑ์ตัดสินศรัทธาในสังคม บรรดาผู้นับถือศาสนาอันเป็นเท็จจึงกลัวว่าเกณฑ์ตัดสินนี้จะมาตัดสินศาสนาที่พวกเขานับถืออยู่ ดังนั้น พวกเขาจึงต้องการให้เกณฑ์ตัดสินนี้ถูกทำลาย อย่างไรก็ตาม ผู้ประสงค์ร้ายต่อผู้ศรัทธาสามารถสร้างความเสียหายได้เฉพาะในโลกนี้เท่านั้น ผู้ศรัทธาจะปลอดภัยจากความเสียหายของพวกเขาในโลกหน้า

ผู้ตลบตะแลงถูกรวมไว้กับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา เพราะในการตัดสินของพระเจ้า ไม่มีอะไรแตกต่างกันระหว่างการมีศาสนาเพียงภายนอกกับการไม่มีศาสนา นี่เป็นเพราะถึงแม้ทั้งสองสภาพนี้อาจจะดูต่างกัน แต่ในความเป็นจริงแล้วคนทั้งสองประเภทนี้เหมือนกัน สำหรับพระเจ้า สิ่งที่สำคัญคือสภาพภายใน(ความจริง) ไม่ใช่สิ่งที่ปรากฏภายนอก

142 บรรดาผู้ตลบตะแลง(มูนาฟิค)คิดที่จะ ลวงพระเจ้า แต่ ความจริงแล้วพระองค์ต่าง หากได้ลวงพวกเขาอยู่ เมื่อพวกเขา ยืนขึ้น นมาซ พวกเขาจะยืนอย่างไม่มีเต็มใจเพียง เพื่อให้ผู้คน เห็นและพวกเขาไม่ได้รับลึงถึง พระเจ้าเลยยกเว้นแต่เพียงเล็ก น้อยเท่านั้น

143 พวกเขากำลังสองจิตสองใจ ไม่อยู่ทาง ด้านนี้ และไม่อยู่ทางด้านนั้น แต่สำหรับผู้ที่ พระเจ้าปล่อยให้หลงทาง นั้น เจ้าไม่สามารถ ซีทางให้เขาได้เลย 144 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่ายึดเอาบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา(ที่ท่า สงครามต่อสุเจ้า)เป็น เพื่อนแทนบรรดาผู้ ศรัทธา สุเจ้าต้องการจะแสดงข้อพิสูจน์อัน ชัดแจ้งที่ค้ำยันต่อสุเจ้าเองต่อพระเจ้ากระนั้น หรือ? 145 แท้จริง บรรดาผู้ตลบตะแลง นั้นจะอยู่ในห้วงลึกที่สุดของนรก และสุเจ้า จะไม่พบผู้ช่วยเหลือสำหรับพวกเขาเลย

146 เว้นแต่บรรดา ผู้สำนึกผิดและกลับตัว กระทำความดีและยึดมั่นในพระเจ้าและ สุจริตมั่นต่อศาสนาของเขาเพื่อพระเจ้า คน เหล่านี้อยู่กับบรรดา ผู้ศรัทธาและพระเจ้า จะประทานรางวัลอันใหญ่หลวงแก่บรรดา ผู้ ศรัทธา 147 ไฉนพระเจ้าจะทรงลงโทษสุเจ้า ถ้าสุเจ้ากตัญญู และศรัทธาในพระองค์? พระเจ้าทรงรู้ถึงคุณค่าและทรงรอบรู้เสมอ ⁿ

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٣﴾

مُذَبِّذِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَتُولَاءٍ وَلَا إِلَى هَتُولَاءٍ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿١٤٤﴾ يَتَّبِعُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكٰفِرِينَ اٰوْلِيَآءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ اٰتْرِبُدُونَ اَنْ تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿١٤٥﴾ اِنَّ اَلْمُنٰفِقِيْنَ فِي الدَّرِكِ اَلْاَسْفَلِ مِنْ اَلنَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيْرًا ﴿١٤٦﴾ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا وَاَصْلَحُوْا وَاَعْتَصَمُوْا بِاللّٰهِ وَاَخْلَصُوْا دِيْنَهُمْ لِلّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ مَعَ اَلْمُؤْمِنِيْنَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اَللّٰهُ اَلْمُؤْمِنِيْنَ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿١٤٧﴾ مَا يَفْعَلُ اَللّٰهُ بِعٰذٰبِكُمْ اِنْ شَكَرْتُمْ وَاٰمَنْتُمْ

وَكَانَ اَللّٰهُ شَاكِرًا عَلِيْمًا ﴿١٤٧﴾

ⁿ บรรดาผู้ไม่ยอมจำนนต่อพระเจ้าจะเห็นแก่ผลประโยชน์ทางโลก พวกเขาจะคบค้าสมาคมกับใครก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นคนมีศาสนาหรือไม่มีศาสนาที่รับใช้ผลประโยชน์ของพวกเขา คำพูดและการกระทำของคนเช่นนี้ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นคนมีศาสนาอย่างไรก็ตาม ไม่เป็นที่ยินดีสำหรับพระเจ้า แต่พวกเขาพูดและทำเพื่อแสดงให้คนอื่นเห็นว่าพวกเขาเป็นผู้ศรัทธาด้วยเช่นกัน ลัทธิฉวยโอกาสคือศาสนาที่แท้จริงของพวกเขา แต่พวกเขาารู้สึกเจ็บปวดที่แสดงให้คนอื่นเห็นว่าพวกเขาเป็นผู้เคารพสักการะพระเจ้า คนเหล่านี้ต้องการพิสูจน์ตัวเองว่าเป็นคนของพระเจ้าถึงแม้ว่าพวกเขาไม่ใช่ก็ตาม

148 พระเจ้าไม่ทรงรักการโพทะนาคความ
 เลวของผู้ใด เว้นแต่เขาจะถูกข่มเหง พระเจ้า
 เป็นผู้ทรงไต่ยื่นเสมอ ผู้ทรงรอบรู้เสมอ
 149 ไม่ว่าผู้เจ้ากระทำความดีโดย เปิดเผย
 หรือโดยลับ หรืออย่างน้อยที่สุดก็จะเว้นจาก
 ความชั่ว ผู้เจ้าจรรู้เกิดว่าแท้จริงพระเจ้าเป็นผู้
 ทรง นิโรโทษเสมอ ผู้ทรงอาณาภาพเสมอ^ก

﴿لَا تُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ
 الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا
 عَلِيمًا﴾ ﴿١٤٨﴾ **عَلِيمًا** ۖ إِنَّ تَبَدُّوْا حَيْرًا أَوْ تَخْفَوْهُ أَوْ
 تَعْفَوْا عَنِ سُوِّ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًا
 قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾

^ก ถึงแม้จะรู้ว่าอิสลามเป็นศาสนาที่ถูกต้องแท้จริง บรรดาผู้ตลบตะแลงต่างไม่ต้องการที่จะละทิ้งผลประโยชน์ทางโลกของตน ด้วยความคิดเช่นนี้ พวกเขาจึงว่าวนลับสนเพราะไม่ได้ทำตามความต้องการของศาสนาและผลประโยชน์ทางโลก พวกเขาอยู่ในสภาพสองจิตสองใจกว้างไปมาระหว่างความศรัทธาและการหลุดออกจากศาสนา ระหว่างผลประโยชน์แห่งโลกนี้และโลกหน้า คนเช่นนี้จะไม่ได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าซึ่งจะมีได้ก็โดยความมั่นคงอยู่ในหนทางของพระเจ้า

คนตลบตะแลงเช่นนี้ไม่สามารถปกป้องตัวเองให้พ้นจากความกริ้วของพระเจ้าไม่ว่าพวกเขาจะทำงานหลายอย่างอดผู้คนที่ตาม แม้จะปฏิบัติตามอิสลามเพื่อให้คนเห็นภายนอก พวกเขาก็ห่างไกลจากอิสลามในความเป็นจริง นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมรางวัลตอบแทนของพวกเขาจะเป็นไปตามสิ่งที่พวกเขาอยู่ในความเป็นจริง ไม่ใช่สิ่งที่เขาแสดงให้เห็นทางภายนอก อย่างไรก็ตาม แม้ใครทำผิด พระเจ้าก็ไม่เป็นศัตรูของเขา ถ้าคนที่ทำผิดมีความละอายใจในสิ่งที่เขาทำไปแล้วเปลี่ยนแปลงการใช้ชีวิตเสียใหม่โดยหันไปให้ความสนใจต่อพระเจ้าและปฏิบัติตามแนวทางของพระองค์ด้วยความเต็มใจ เมื่อนั้น พระองค์จะให้อภัยเขา

ในชีวิต เรามักจะรู้ถึงความบกพร่องหรือความผิดพลาดบางอย่างหรือความชั่วของเราเอง ไม่ว่ามันจะเป็นความผิดทางศาสนาหรือทางโลกโดยคนที่อยู่รอบตัวเรา แต่พระเจ้าไม่ยอมรับการวิพากษ์วิจารณ์ที่ทำลายชื่อเสียงของคนที่เกี่ยวข้อง ทุกคนมีสิทธิให้คำปรึกษาด้วยเจตนาที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงคนผู้นั้น แต่การเตือนหรือการให้คำแนะนำควรทำในที่ลับ ไม่ใช่ในที่สาธารณะ ถ้าบางสิ่งจำเป็นต้องพูดในที่สาธารณะเพื่อป้องกันมิให้ความชั่วแพร่ไปในสังคม จะต้องไม่มีการเอ่ยชื่อของคนทำผิดและการอ้างถึงความเลวทรามก็ต้องทำด้วยถ้อยคำที่สุภาพ

พระเจ้ามองข้ามความผิดของมนุษย์วันแล้ววันเล่า ป่าวของพระองค์ควรจะเป็นปฏิบัติตามหลักการนี้ของพระเจ้าด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม คนที่ถูกกดขี่ข่มเหงหรือคนที่เดือดร้อนเพราะความไม่เป็นธรรมได้รับอนุญาตให้บอกผู้คนที่เกี่ยวกับความผิดหรือการกดขี่ข่มเหงที่ตัวเองได้รับ แต่กระนั้น มันก็เป็นการดีที่ว่าสำหรับเขาที่จะใช้ความอดทนอดกลั้นและให้อภัยคนที่ไม่เป็นธรรมต่อเขา ด้วยการทำเช่นนี้ ผู้ได้รับความไม่เป็นธรรมได้แสดงให้เห็นว่าเขาสนใจในเรื่องการสูญเสียโลกหน้ายิ่งกว่าการสูญเสียใดๆที่เกิดขึ้นในโลกนี้ เพราะความคิดถึงการสูญเสียที่ยิ่งใหญ่กว่าทำให้เขาเห็นว่าการสูญเสียอันเล็กน้อยเป็นสิ่งไม่สำคัญ นี่คือนิสัยที่เกิดขึ้นกับผู้ศรัทธาที่แท้จริงที่เกรงกลัวการมาของวันอาสาน

150 แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และปรารถนาที่จะแบ่งแยกระหว่างพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ และกล่าวว่า “เราศรัทธาบางคนและปฏิเสธบางคน” และพวกเขาเลือกเอาทางระหว่างนั้น ¹⁵¹ พวกเขาเหล่านี้เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาโดยแท้จริง และเราได้เตรียมการลงโทษอันอับยศไว้สำหรับพวกเขาแล้ว ¹⁵² สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาในพระเจ้าและศาสนทูตทั้งหลายของพระองค์และไม่ได้แบ่งแยกผู้ใดในศาสนทูตเหล่านั้น พระองค์จะประทานรางวัลของพวกเขาแก่พวกเขา พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ^๗

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ
وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضِ
وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا
بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥١﴾ أُولَئِكَ هُمُ
الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٥٢﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ
وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمُ وَكَانَ
اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٥٣﴾

^๗ ชาวมักกะฮ์เชื่อในความเป็นนบีของอับราฮัม ในทำนองเดียวกัน ชาวยิวและชาวคริสเตียนก็เชื่อในความเป็นนบีของโมเสสและเยซูส แต่ไม่มีใครยอมรับความเป็นนบีของมุฮัมมัด พวกเขาทั้งหมดเต็มใจยอมรับบรรดานบีในอดีต แต่พวกเขาไม่พร้อมที่จะยอมรับนบีในยุคของพวกเขา โดยคิดว่าบรรดานบีที่พวกเขาเชื่อมั่นได้เผชิญกับปฏิกิริยาที่เป็นศัตรูเช่นเดียวกันในยุคของพวกเขาเหมือนกับที่นบีชาวอาหรับต้องเผชิญในตอนี้ ความพยายามที่จะปฏิเสธนบีร่วมสมัยเช่นนั้นเท่ากับการหาแนวทางตรงกลางระหว่างการเคารพสักการะศรัทธากับการเคารพสักการะตัวเองเพื่อที่จะได้เข้าสวรรค์โดยไม่ต้องเสียสละผลประโยชน์ของตัวเองใดๆทั้งสิ้น

ความจริงของเรื่องนี้ก็คือการมีนบีในอดีตเป็นความจริงที่เกิดขึ้นมาแล้ว ในขณะที่การยอมรับนบีร่วมสมัยนั้น ผู้คนต้องเริ่มความคิดกันใหม่ ความเป็นนบีในอดีตหลังจากที่เวลาผ่านไปเป็นที่ยอมรับกันจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทางความคิดของคนตั้งแต่เขาเกิดแล้ว แต่มีนบีร่วมสมัยเป็นเรื่องของบุคคลที่มีข้อสงสัยโต้แย้ง เพราะนบีเกิดเป็นคนธรรมดา ดังนั้น การที่จะเชื่อในนบีคนหนึ่งที่อยู่ในการบอของมนุษย์นั้น มนุษย์จำเป็นต้องเปลี่ยนชุดความคิดของตัวเอง เขาต้องหาพระเจ้าอีกในระดับของการรับรู้ ความเชื่อในนบีแห่งอดีตมีแค่เพียงความเชื่อในสิ่งที่พวกเขาสืบทอดกันมา และปฏิบัติตามรอยเท้าของบรรพบุรุษ ความศรัทธาของพวกเขาไม่ได้เป็นไปโดยการเลือก แต่เป็นการเกิด พวกเขาไม่ได้ค้นหาพระเจ้าด้วยจิตสำนึก ดังนั้น ความเชื่อในนบีแห่งอดีตจึงเป็นเพื่อการต่อเนื่องของวิถีบรรพบุรุษในขณะที่ความเชื่อในนบีในยุคของตัวเองหมายถึงการยอมรับความศรัทธาอย่างมีจิตสำนึก สิ่งสำคัญในสายตาของพระเจ้าคือความศรัทธาที่ได้มาโดยการเลือก ไม่ใช่โดยกำเนิด

153 พวกชาวคัมภีร์ขอให้เจ้านาคัมภีร์เล่มหนึ่งลงมา จากฟากฟ้า พวกเขาได้ขอมูซาหนักยิ่งกว่านั้นมาแล้ว พวกเขากล่าวแก่ มูซาว่า “จงทำให้เราเห็นพระเจ้าต่อหน้าสิ” เพราะความชั่วของพวกเขาเอง สายฟ้าได้ฟาดลงมา ยัง พวกเขาโดยจับปล้น หลังจากนั้น พวกเขาได้ยึดเอาลูกวัว เป็นวัตถุบูชาหลังจากพวกเขาได้เห็นสัญญาณอันชัดเจนแล้ว แต่หลังจากนั้น เราได้ให้อภัยพวกเขาและเราได้ประทาน อำนาจหน้าที่อันชัดเจนแก่ มูซา¹⁵⁴ และเราได้ยกภูเขา เห็นพวกเขาและได้ให้พวกเขาทำสัญญาโดยเรา ได้สั่ง พวกเขาว่า “จงเข้าไปในประตูโดยนอบน้อม” และเราได้ สั่งพวกเขาด้วยว่า “จงอย่าละเมิดวันสะบาโต” และให้พวกเขาทำสัญญาว่าจะปฏิบัติตามกฎนี้โดยเคร่งครัดⁿ

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تَنْزِلَ عَلَيْهِمْ
كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ
أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرَنَا اللَّهَ جَهْرَةً
فَأَخَذْتَهُمُ الصَّعِقَةَ يُظْلِمُهُمْ ثُمَّ
أَخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنِ ذَلِكَ وَءَاتَيْنَا
مُوسَىٰ سُلْطٰنًا مُّبِينًا ﴿١٥٣﴾ وَرَفَعْنَا
فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِثْقَالِهَا وَقُلْنَا لَهُمْ
ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا
تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيثَاقًا
عَلِيظًا ﴿١٥٤﴾

ⁿ นบีของพระเจ้าเป็นมนุษย์คนหนึ่งในบรรดามนุษย์ทั้งหลาย นบีปรากฏตัวต่อหน้าผู้คนในสถานะของคนธรรมดา นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมผู้คนจึงไม่เข้าใจว่าพวกเขาจะยอมรับคนธรรมดาเป็นตัวแทนของพระเจ้าได้อย่างไร พวกเขาจะเชื่อได้อย่างไรว่าคนที่มาจากพวกเขาเองนี้ได้รับการแต่งตั้งจากพระเจ้าให้พูดแทนพระองค์ ดังนั้น พวกเขาจึงขอให้เห็นและแสดงให้พวกเขาเห็นสาส์นที่พระเจ้าประทานมา หรือให้ชั้นฟ้ายืนยันความจริงของสาส์นที่เขาंनाมา มิเช่นนั้นแล้ว พวกเขาจะไม่เชื่อ แต่การเรียกร้องต้องการนี้แสดงให้เห็นถึงความไม่จริงใจของพวกเขา เพราะการทดสอบมนุษย์ต้องการให้มนุษย์เชื่อในสิ่งเหล่านี้โดยไม่ต้องเห็น มันต้องการให้เขาค้นหาความจริงภายใน ในสถานการณ์เช่นนั้น มันไม่มีความหมายอะไรเลยที่จะเชื่อหลังจากที่เห็นแล้ว

ถึงแม้ว่าพระเจ้าจะเปลี่ยนแปลงระบบของธรรมชาติเพื่อตอบสนองการเรียกร้องของพวกเขาโดยการแสดงความจริงให้พวกเขาได้เห็น มันก็ไม่เป็นประโยชน์ เพราะความจริงเหล่านี้จะถูกแสดงให้พวกเขาได้เห็นแค่ชั่วคราว ไม่ได้อยู่ตลอดไป ดังนั้น เสรีภาพของมนุษย์ที่ทำให้พวกเขาถือมั่นยังมีอยู่ต่อไป และด้วยเหตุนี้เองเมื่อถึงเวลาที่ปาฏิหาริย์ปรากฏ พวกเขาจะศรัทธาเพราะความกลัว แต่หลังจากนั้น พวกเขาจะยังคงใช้เสรีภาพอย่างผิดๆเหมือนเดิม ประวัติศาสตร์ของพวกเขาถูกหลานอิสรเอลมีหลักฐานมากมายยืนยันในเรื่องนี้

สถานการณ์อันไม่ธรรมดาที่คัมภีร์กุรอานกล่าวไว้ว่า “เราได้ยกภูเขาเห็นพวกเขา” ได้ถูกสร้างขึ้นมาโดยพระเจ้าบนภูเขาฏูรเพื่อให้ชาวยิวได้ทำพันธะสัญญากับพระองค์ พวกเขาถูกสั่งให้เข้าไปในสถานที่เคารพสักการะของพวกเขาด้วยความถ่อมตนและวิงวอนต่อพระเจ้าด้วยความนอบน้อมยอมจำนน และให้พวกเขาแน่ใจว่าการ দিনหน้าต่อสู้เพื่อหาเลี้ยงชีพของพวกเขาจะเป็นไปตามคำบัญชาที่พระเจ้ากำหนดไว้อย่างเคร่งครัด แต่ชาวยิวได้ทำลายพันธะสัญญาที่พวกเขาได้ทำไว้กับพระเจ้า ▶

155 แต่พวกเขาได้ทำลายสัญญาและปฏิเสทสัญญา ณ ทั้งหลายอันขัดแจ้งของพระเจ้า และพยายามฆ่าบีบง คนโดยไม่เป็นธรรม และประกาศว่า “หัวใจของเราถูกปิด แล้ว” แต่มีไซ้ พระเจ้าต่างหากได้ทรงปิดหัวใจของพวกเขา เพราะการปฏิเสทสัจธรรมของพวกเขา พวกเขาไม่ได้ ครีทหายกเว้นเพียงไม่กี่คนเท่านั้น ¹⁵⁶ พวกเขาปฏิเสท และกล่าวร้ายต่อมารีย์อย่างรุนแรง⁷

فِيمَا نَقَضُوا مِيثَاقَهُمْ وَكُفِّرُوا بِعَايَةِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ وَيَكْفُرُهُمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ هَتِّنَا عَظِيمًا ۝

“เราได้อภัยพวกเขาและเราได้ประทานอำนาจหน้าที่อันขัดแจ้งแก่พวกเขา” นี้ก็เหมือนกับนบีทั้งหมด นบีเป็นมนุษย์ธรรมดาเหมือนกับเรานอกไปจากคำพูดของท่านเท่านั้น เพราะคำพูดของนบีเองทำให้เหตุผลอันกระจ่างที่เป็นข้อพิสูจน์ถึงความเป็นศาสนทูตของพระเจ้า แต่คนที่ไม่เป็นธรรมมักจะหาข้ออธิบายสัญญาของพระเจ้าที่จะเอามาใช้ปฏิเสทสัญญาเหล่านั้นและหลังจากนั้นก็ใช้ชีวิตที่ล่วงละเมิดขอบเขตหลงไปจากหนทางของพระเจ้า

⁷ ชาวียิวมีคัมภีร์ที่พระเจ้าประทานแก่พวกเขาซึ่งในคัมภีร์นั้นพวกเขาได้ถูกขอให้ยอมจำนนต่อพระเจ้าในโลกนี้เพื่อที่พระองค์จะประทานสวรรค์ในโลกหน้าแก่พวกเขาเป็นการตอบแทน แต่พวกเขาถือส่วนแรกและถือว่าส่วนที่สองเป็นสิทธิโดยกำเนิดของพวกเขา หลังจากนั้น ความพองพะทางศีลธรรมก็เข้ามาในกลุ่มชนชาวียิว ยิ่งไปกว่านั้น ชาวียิวยังมีความเชื่อมั่นอย่างมากในความคิดที่ว่าความรอดพ้นเป็นสิทธิโดยกำเนิดของพวกเขาตนจนถือว่าไม่มีความจำเป็นอะไรที่จะต้องยอมรับนบีคนใหม่ พวกเขาพูดถากถางว่า “หัวใจของเราถูกปิดแล้ว” นี้ไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นว่าพวกเขาไม่สามารถยอมรับนบีคนใหม่เท่านั้น แต่ยังเป็นการแสดงความเชื่อมั่นว่าถึงแม้เขาจะกระทำผิดต่อนบีคนใหม่อย่างไรก็ตาม พวกเขาก็ยังได้รับความรอดพ้นในโลกหน้า

157 พวกเขา กล่าวว่า “เราได้ฆ่าเมสซีอาห์ อีซา ลูกของมารีย์ ศาสนทูตของพระเจ้าแล้ว” แต่ในความเป็นจริง พวกเขาไม่ได้ฆ่าและไม่ได้ทำให้เขาตายบนไม้กางเขน แต่พวกเขาได้ ถูกทำให้มองเห็นละม้ายคล้าย เช่นนั้น และบรรดาผู้ที่ขัดแย้ง กันเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็มีข้อสงสัย พวกเขาไม่มีความรู้ในเรื่องนี้ นอกจากจะคาดเดากันไปเอง แต่แน่นอน พวกเขาไม่ประสบ ความสำเร็จในการฆ่าอีซา¹⁵⁸ ไม่ ความจริงก็คือพระเจ้าได้ยกอีซาขึ้นไปยังพระองค์ พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจยิ่ง ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ¹⁵⁹

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۚ بَل رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٧﴾

¹⁵⁸ บรรดาผู้มีความเชื่อมั่นอย่างผิดๆ ได้เพิ่มเกริมจนกล้าที่จะก่ออาชญากรรมทุกอย่าง พวกเขาไม่ประหวั่นในเรื่องการทำลายพันธะสัญญาที่ทำไว้กับพระเจ้าตามความศรัทธาของพวกเขา ถึงแม้จะมีเหตุผลที่ชัดเจนมากมายจากพระเจ้า พวกเขาก็ไม่พร้อมที่จะแก้ไข คนพวกนี้พร้อมที่จะทำอันตรายคนที่มาเรียกร้องพวกเขาให้ยอมรับสัจธรรมและเปิดโปงประพฤติกรรมของพวกเขาโดยไม่ลังเล พวกเขาเลยเถิดจนถึงกับกล่าวเท็จต่อผู้เรียกร้องสู่สัจธรรมเพื่อสร้างความเสื่อมเสียให้เขา ชาวยิวไปไกลถึงขนาดพยายามฆ่าเยซัสและหลังจากนั้นได้คุยโอ้อวดว่า “เราได้ฆ่าเมสซีอาห์เยซัสบุตรของมารีย์แล้ว” อย่างไรก็ตาม แผนการอะไรที่คนเหล่านี้วางไว้เพื่อต่อต้านผู้เรียกร้องเชิญชวน พวกเขาไม่อาจได้รับความสำเร็จ อำนาจของพระเจ้าและระบบธรรมชาติที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ของพระองค์ มักจะช่วยเหลือบรรดาตัวแทนของพระองค์เสมอ แม้จะมีการวางแผนต่อต้านทุกอย่าง ตัวแทนของพระองค์ก็ได้รับความช่วยเหลือทุกอย่างจากพระเจ้าจนกระทั่งพวกเขาปฏิบัติภารกิจของพระองค์เสร็จสิ้น

159 ไม่มีใครในหมู่ชาวกัศมีร์ที่เชื่อในเรื่องนี้ ก่อนการตาย ของเขา และเขาจะเป็นพยาน ให้แก่คนเหล่านั้นในวันแห่ง การฟื้นคืนชีพ
 160 ดังนั้นด้วยความอธรรมของชาวยิว เรา จึงได้ห้ามสิ่งต่างๆมากมายที่ก่อนหน้านี้เป็นที่ อนุมัติสำหรับ พวกเขา ทั้งนี้เนื่องจากพวก เขามักจะขัดขวางทางของพระเจ้า เสมอ
 161 เพราะการที่พวกเขากินดอกเบี๋ยซึ่งได้ ถูกห้ามไว้ แล้ว และเพราะการที่พวกเขากิน ทรัพย์สินของคนอื่นโดยไม่ ชอบธรรมเราได้ เติร์ยมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้แล้วสำหรับ บรรดาผู้(ที่ยังคง)ปฏิเสธศรัทธา 162 แต่ สำหรับผู้มั่นคง ในความรู้และผู้ที่ศรัทธาใน สิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าและ ที่ได้ถูก ประทานลงมาก่อนเจ้า และผู้ที่ดำรงนมาช และจ่าย ษะกาตและศรัทธาในพระเจ้าและ วันสุดท้าย คนเหล่านี้ เรา จะประทานรางวัล อันยิ่งใหญ่แก่พวกเขาอย่างแน่นอน⁷

وَإِنَّ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾ فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ هُمُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لَكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْقَائِمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

⁷ เมื่อคนกลุ่มหนึ่งเลือกศาสนาตามวิถีชีวิตของตัวเองแทนศาสนาที่มาจากพระเจ้า คนกลุ่มนั้นจะตัดสินใจแสดงออกบางอย่างตามวิถีชีวิตของตัวเองเพื่อแสดงถึงสถานะทางศาสนาของกลุ่ม คนกลุ่มนี้จะสร้างกฎใหม่ๆขึ้นมาเกี่ยวกับสิ่งที่อนุมัติและสิ่งต้องห้ามตามอารมณ์และสถานการณ์ และโดยการขยันปฏิบัติตามกฎที่ตัวเองสร้างขึ้นมานั้นก็แสดงว่าคนกลุ่มนั้นปฏิบัติตามศาสนามากกว่าคนกลุ่มอื่น ศาสนาของกลุ่มคนประเภทนี้เน้นให้ความสนใจในรูปร่างภายนอกบางอย่างมากกว่าการให้ความสนใจในเจตนาของกฎศาสนา โดยการปฏิบัติรูปแบบอย่างเต็มที่ คนในกลุ่มนี้พอใจแล้วที่ได้ปฏิบัติตามศาสนาของพวกเขาตามตัวอักษร คนที่ได้เชื่อว่าผู้ปฏิบัติตามศาสนาเช่นนี้ไม่กลัวการได้มาซึ่งผลประโยชน์ทางโลกจากวิธีการที่พระเจ้าห้ามและพวกเขาไม่กลัวเรื่องการขัดขวางทางของผู้เรียกร้องผู้สัจธรรมของพระเจ้า คนเช่นนี้จะถูกรวมไว้กับคนไม่มีศาสนาและไม่ถูกนำไปรวมอยู่กับคนที่มีศาสนาอย่างแท้จริง

ในหมู่ชาวยิวมีบางคนอย่างเช่น อับดุลลอฮ์ อิบนุสะลาม ผู้เชื่อในนบีมุฮัมมัดและให้การสนับสนุนนบีมุฮัมมัดอย่างเต็มที่ บรรดาคนที่ไม่ติดอยู่กับคำสอนที่ถูกแก้ไขของศาสนา ผู้ที่ค้นพบศาสนาดั้งเดิมของพระเจ้า ผู้ที่ไม่มีความอคติหรือความลำเอียง ไม่เลียนแบบการปฏิบัติตามแนวทางของสังคมและไม่ใช่เป็นผู้ถือถือลัทธิช่วยโอกาสจะไม่พบอุปสรรคใดๆในการยอมรับและยอมจำนนต่อผู้สัจธรรม พวกเขาสามารถเห็นผู้สัจธรรมถึงแม้ว่าจะถูกขัดขวางทางสติปัญญาด้วยวิธีการต่างๆ นี่คือคนที่จะถูก รับเข้าสู่สวรรค์ที่พระเจ้าได้เตรียมไว้สำหรับพวกเขา

163 เราได้ประทานวળจะแกแ่เจ้า(ไอ้มุฮัมมัด) เชนเดียวกับ ที่เราได้ประทานวળจะแก่นูฮู (โนอาห์)และบรรดานบีอื่น ๆ หลังจากเขา และเราได้ประทานวળจะแก้อิบรอฮีม อิสมาอิล อิสฮาก ยะกูบและวงศ์วานของเขาและอิซา อัยยูบ ยูनुส ฮารูน สุลัยมานและเราได้ประทานคัมภีร์ษะบูร(Psalms) แก่ดาวิด 164 เราได้บอกเจ้าแล้วเกี่ยวกับศาสนทูตบางคนที่ถูกสงมา ก่อนหนานี้ ในขณะที่เราไม่ได้บอกเจ้าเกี่ยวกับคนอื่น ๆ และ พระเจ้าได้พูดกับมุซาโดยตรง 165 พวกเขาเป็นศาสนทูต ผู้นำชาวติมาบอกและให้คำตักเตือน ทั้งนี้เพื่อที่ว่าหลังจาก การมาของบรรดาศาสนทูตเหล่านี้แล้วมนุษย์จะไ้ไม่มีข้ออ้าง ต่อพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจยิ่งผู้ทรงปรีชา ญาณเสมอⁿ

﴿ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زُبُورًا ﴾ ﴿١٦٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ فَصَّصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْضُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لَعَلَّ يُكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةً بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾

ⁿ พระเจ้าสร้างมนุษย์ขึ้นมา และหลังจากนั้นพระองค์ได้สร้างสวรรค์และนรก ต่อมา มนุษย์ได้ถูกสงมาอาศัยอยู่ในโลก ที่นี้ มนุษย์มีเสรีภาพที่จะทำตามที่เขาประสงค์ แต่เสรีภาพนี้ไม่ยั้งยั้งตลอดไป มันเป็นเสรีภาพเพียงชั่วคราวและเป็นวิธีการในทดสอบเขา ที่เป็นเช่นนั้นก็เพื่อความดีและความชั่วจะถูกแยกออกจากกัน แต่ถึงแม้จะได้รับเสรีภาพ พระเจ้ายังคงเฝ้าดูบรรดาผู้ที่สามารถยอมรับความเป็นจริงและยอมจำนนต่อเจตนาธรรมณ์ของพระเจ้า และดูว่าใครที่นำเสรีภาพไปใช้ในทางที่ผิดและทำตัวเป็นผู้ฝ่าฝืน คนทั้งสองประเภทนี้อยู่ร่วมกันในโลกนี้ พวกเขามีโอกาสเท่าเทียมกันที่จะได้รับความจำเริญจากพระเจ้า แต่หลังจากเวลาแห่งการทดสอบที่ถูกกำหนดไว้สิ้นสุดลง คนทั้งสองกลุ่มนี้จะถูกแยกออกจากกัน กลุ่มแรกจะถูกนำไปอยู่ในสวนสวรรค์ตลอดกาลในขณะที่กลุ่มที่สองจะถูกสงไปลงนรกตลอดกาลเช่นกัน

แผนการที่พระเจ้าสร้างขึ้นมาสำหรับมนุษย์นี้ทำให้มนุษย์ต้องอยู่ในสถานการณ์ที่ละเอียดอ่อน เพราะผลของการอยู่ชั่วคราวในโลกนี้จะไปปรากฏในรูปแบบที่ต่างกันสุดขั้ว คือสบายไปตลอดกาลหรือไม่ก็ทุกข์ทรมานนี้รันดรกาล นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมนอกเหนือจากการจัดการทางธรรมชาติดื่น ๆ เพื่อทางนำจากพระเจ้าแล้ว พระองค์ยังได้สงบรรดาศาสนทูตและคัมภีร์ของพระองค์มายังมนุษย์ด้วยเพื่อที่จะไ้ไม่มีใครยังคงไม่รู้ถึงเรื่องความจริงของชีวิต ดังนั้น ใครอย่าได้พยายามแก้ตัว การทำผิดของตนโดยอ้างว่าตัวเองไม่รู้ถึงแผนการของพระเจ้าว่ามนุษย์ควรจะทำเน้นชีวิตอย่างไร

ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ แผนการของพระเจ้านี้จำเป็นต้องให้บรรดานบีทั้งหมดนำสาส์นเดียวกันมายังมนุษย์ชาติและปฏิบัติภารกิจเดียวกัน เพราะเมื่อมนุษย์จะต้องถูกซังหน้าหนักในตาซังของพระเจ้าโดยไม่มีข้อยกเว้นแล้ว “กระตาสข้อสอบ” จะต่างกันได้อย่างไร? ความจริงก็คือว่าสาส์นที่นี้ทั้งหมดนำมานั้นเป็นสิ่งเดียวกันและเหมือนกัน และนี่ทั้งหมดได้นำสาส์นเดียวกันนั้นไปยั้งมนุษย์ทั้งหมดเพื่อสื่อสารว่าทุกคนกำลังยืนอยู่บนสันเขาที่เสี่ยงต่ออันตราย ด้านหนึ่งเป็นสวรรค์และอีกด้านหนึ่งเป็นนรก ถ้าใครก้าวไปด้านหนึ่ง เขาจะไปถึงสวรรค์ ถ้าใครก้าวไปอีกด้านหนึ่ง เขาจะตกลงไปในหุบเหวแห่งนรก นี่ทั้งหมดมาเพื่อบอกสิ่งเดียวกันนี้

166 แต่พระเจ้าทรงเป็นพยานในสิ่งที่พระองค์ได้ประทาน แก่เจ้าว่าพระองค์ได้ประทานมันลงมาด้วยความรอบรู้ของพระองค์ และบรรดาทูตสวรรค์ก็เป็นพยานด้วย และแค่ พระเจ้าเป็นพยานก็เป็นกรเพียงพอแล้ว ¹⁶⁷ แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธและกีดกันผู้อื่นจากทางของพระเจ้า พวกเขาได้หลงทางไปไกลลิบ⁷

لٰكِنۡ اَللّٰهُ يَشْهَدُۢ بِمَاۤ اُنۡزِلَ اِلَيْكَۙ اُنۡزَلُوۡهُۙ بِعِلۡمِہٖۙ ۙ وَالۡمَلٰٓئِكَةُ يَشْهَدُوۡنَ ۚ وَكَفٰیۤ بِاللّٰهِ شَہِیۡدًا ۝۱۱۱ اِنَّ الَّذِیۡنَ كَفَرُوۡا وَصَدُّوۡا عَنۡ سَبِیۡلِ اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوۡا ضَلٰلًاۙ بَعِیۡدًا ۝۱۱۲

⁷ อย่างไรก็ตาม นบีแต่ละคนได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าในรูปแบบที่แตกต่างกันตามความต้องการของยุคสมัย นี่คือนิเวศการทำงานของพระเจ้า เพื่อที่ว่าบรรดาบ่าวของพระองค์ที่ออกมาเผยแผ่ศาสนาของพระองค์จะได้รับความช่วยเหลือพิเศษจากพระเจ้าตามสถานการณ์ของตน เพื่อที่นบีเหล่านั้นจะได้ปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบในการเชิญชวนผู้คนสู่สัจธรรมต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ในตอนทีพระเจ้าเลือกนบีมุฮัมมัดให้เป็นศาสนทูตของพระองค์ ชาวยิวมีสถานะเป็นตัวแทนศาสนาของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ ชาวยิวจึงทักท้วงเอาเองว่าพวกตนเท่านั้นที่เป็นกลุ่มคนที่ถูกเลือกมาเป็นผู้ดูแลศาสนาของพระเจ้า ดังนั้น ชาวยิวจึงครอบครองตำแหน่งอันมีเกียรติทางศาสนา ด้วยการไม่ยอมรับความยิ่งใหญ่ของคนอื่นนอกจากความยิ่งใหญ่ของพวกตน ชาวยิวจึงปฏิเสธที่จะเชื่อว่านบีมุฮัมมัดได้รับคำสั่งมาจากพระเจ้าเพื่อนำศาสนาของพระองค์มายังมนุษย์ พวกเขาคิดว่าชาวยิวเท่านั้นที่ผูกขาดศาสนา พวกเขาคิดว่า ถ้าพวกเขาไม่รับรองใครว่าเป็นตัวแทนของพระเจ้า คนผู้นั้นก็หมดความน่าเชื่อถือ พวกเขาล้มไปว่านี่คือจักรวาลของพระเจ้าซึ่งมีทูตสวรรค์ผู้เชื่อฟังของพระเจ้าคอยเฝ้าควบคุม ดังนั้น ความถูกต้องน่าเชื่อถือต้องมาจากพระเจ้าและได้รับการสนับสนุนโดยระบบทั้งหมดของจักรวาล พระเจ้าต่างหากที่ช่วยเหลือศาสนทูตของพระองค์ด้วยจักรวาลทั้งหมดของพระองค์มากกว่าที่มนุษย์จะมาทักท้วงเอาเอง

168 แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและกระทำความผิดนั้น พระเจ้าจะไม่ทรงอภัยพวกเขาและจะไม่ทรงนำทางพวกเขา สู่หนทางใดๆ 169 เว้นแต่ทางของนรกซึ่งพวกเขาจะพำนัก อยู่ในนันทราบกาลนาน นั้นเป็นการง่ายสำหรับพระเจ้า 170 มนุษย์เอ๋ย ศาสนทูตผู้นี้ได้มายังสุเจ้าพร้อมกับสัจธรรมจาก พระผู้อภิบาลของสุเจ้า ดังนั้น จงศรัทธาเขา เพราะมันเป็นการ ดีกว่าสำหรับสุเจ้าเอง แต่ถ้าหากสุเจ้าปฏิเสธศรัทธา สุเจ้าก็ ควรรู้ไว้ว่าทุกสรรพสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน เป็นของพระเจ้า และพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้อยิ่ง ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอⁿ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿١٦٨﴾ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمَنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

ⁿ บรรดาผู้ตอบสนองการเรียกร้องของพระเจ้าในทางที่ไม่ดีโดยการไม่ยอมรับรู้และปฏิเสธมันได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าพวกเขาได้หลงออกไปจากการยอมจำนนต่อพระเจ้า พวกเขาพูดสิ่งต่างๆ เหมือนกับทั้งจักรวาลปฏิเสธและต่อต้านแผนการที่พระเจ้าแห่งจักรวาลสนับสนุน ไม่มีอะไรที่ยิ่งใหญ่ไปกว่านี้อีกแล้ว พฤติกรรมวิปริตเช่นนี้ทำให้พวกเขาไปสู่การปฏิเสธพระเจ้าแทนที่จะยอมรับและยอมจำนนต่อพระองค์ ด้วยเหตุนี้ ยิ่งเนิ่นนานไป พวกเขา ก็ยิ่งถูกนำออกจากสัจธรรมมากขึ้นจนกระทั่งพวกเขาตกขุมนรกในที่สุด

การปฏิเสธการเรียกร้องของพระเจ้าเป็นการปฏิเสธตัวเอง การเรียกร้องของเจ้ามีขึ้นในลักษณะที่ชัดเจนจนไม่มีใครพบว่าเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจ ยิ่งไปกว่านั้น บรรดาผู้ปฏิเสธการเรียกร้องของพระเจ้ากำลังแสดงความอหังการต่อหน้าพระองค์เอง ความอวดดีและความไม่เกรงอกเกรงใจเป็นอาชญากรรมที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในสายตาของพระเจ้า

171 โอ้ชาวคัมภีร์ จงอย่าสุดโต่งในศาสนาของสุเจ้า จงอย่ากล่าวสิ่งใดนอกจากความจริงเกี่ยวกับพระเจ้า แท้จริง เมสซีฮาหรืออิสลาฮุกของมารีย์เป็นเพียงศาสนทูต คนหนึ่งของพระเจ้าและพระบัญชาของพระองค์ที่ถูกนำมาซึ่งมารีย์ และเป็นวิญญูณจากพระองค์ ดังนั้น จง ครัทธาในพระเจ้าและบรรดาศาสนทูตของพระองค์ และจงอย่ากล่าวว่พระเจ้ามีสาม จงอย่ากล่าวเช่นนี้ มันเป็นการตีกว่สำหรับเจ้า แท้จริง พระเจ้านั้นเป็น พระเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียว พระองค์ทรงสูงส่งเกิน กว่ที่จะมีบุตร ทุกสรรพสิ่งที่อยู่บนชั้นฟ้าทั้งหลายและ แผ่นดินเป็นของพระองค์และพระองค์เท่านั้นก็เพียงพอ แล้วสำหรับการเป็นผู้พิทักษ์^๗

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِى دِيْنِكُمْ وَلَا تَقُولُوْا عَلٰى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ اِنَّمَا الْمَسِيْحُ عِيسٰى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُوْلُ اللّٰهِ وَكَلِمَتُهُ اَلْقَهَآءَ اِلَى مَرْيَمَ وَرُوْحٌ مِّنْهُ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَلَا تَقُولُوْا ثَلٰثَةٌ اٰنْتَهُوَ خَيْرًا لَّكُمْ اِنَّمَا اللّٰهُ اِلٰهُ وَّاحِدٌ سُبْحٰنَهُ اَنْ يَّكُوْنَ لَهُۥ وَلَدٌ لَّهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا

^๗ มันเป็นความอ่อนแอของมนุษย์เองที่มองเห็นความดีเด่นในสิ่งใดและจะมีทัศนคติต่อสิ่งนั้นอย่างเกินพอดี นี่เป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์ทำเกินขอบเขตในการกำหนดสถานะที่แท้จริงของสิ่งนั้น นี่คือสิ่งที่เรียกว่าเลเย็ด รูปแบบทุกอย่างของลัทธิบูชารูปปั้นและความเลื่อมใสในตัวบุคคลเป็นผลมาจากการกระทำที่เลเย็ดนี้

การพูดหรือการทำอะไรเกินจริงในศาสนาหมายถึงการยกสถานะบางสิ่งและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับศาสนาจนเกินจริง คัมภีร์กุรอานสั่งเราให้วางทุกสิ่งไว้ในที่ที่เหมาะสมของมันและละเว้นจากการยกสถานะของสิ่งหรือบุคคลให้สูงเกินกว่ที่สมควรจะได้รับ ทุกสิ่งต้องถูกมองอย่างที่มีมันเป็นโดยคนมองไม่ต้องไปพูดถึงมันจนเลิกละ ตัวอย่างเช่น การเรียกบวักคนหนึ่งของพระเจ้าซึ่งถือกำเนิดโดยไม่มีพ่อว่า “บุตรของพระเจ้า” หรือการนับถือใครบางคนที่พระเจ้าได้ให้เกียรติและสถานะพิเศษว่าเป็นผู้พิเศษและผู้ไม่ทำความผิด ในทำนองเดียวกัน ถ้าพระเจ้าสั่งใครคนหนึ่งให้ละเว้นจากสิ่งฟุ่มเฟือยและสิ่งฟรุ๊ตแพรวทางโลก การนำเอาคำสั่งเรื่องการดำรงชีวิตแบบเรียบง่ายมาใช้อย่างสุดโต่งจนถึงกับละทิ้งโลกก็ถือเป็นการรูปแบบหนึ่งของการเลเย็ด

อีกรูปแบบหนึ่งของการเลเย็ดก็คือการนำคำสั่งเกี่ยวกับบางด้านของชีวิตมายกย่องจนเลเย็ดเพื่ออาศัยมันเป็นพื้นฐานพัฒนาปรัชญาศาสนา รูปแบบเช่นนี้ทั้งหมดที่คำสั่งหรือความเข้าใจศาสนาถูกยกให้สูงขึ้นจนเกินเลยจากสถานะที่แท้จริงของมันจะนำการทำอะไรเกินจริงในศาสนา

172 แนนอน เมสซีอาห์ไม่รังเกียจที่จะถูกนับว่าเป็นป่าว ของพระเจ้าและบรรดาทูตสวรรค์ผู้ใกล้ชิดที่ไม่รังเกียจ ด้วยเช่นกัน ดังนั้น ผู้ใดรังเกียจที่จะเคารพสักการะ พระองค์ และเยอหียงของห้อง จงรู้ไว้เถิดว่าพระองค์ จะทรงรวบรวมพวกเขาไว้ต่อหน้าพระองค์ โดยพร้อม เปรียงกัน ¹⁷³ สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำ ความดี พระองค์จะทรงตอบแทนรางวัลโดยครบให้แก่ พวกเขา และจะทรงเพิ่มพูนให้พวกเขาจากความโปรดปรานของพระองค์ สำหรับบรรดาผู้รังเกียจ และเยอหียง นั้น พระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาด้วยการลงโทษอัน เจ็บปวดและพวกเขาจะไม่พบใครที่สามารถเป็นผู้ให้ ความคุ้มครองและความช่วยเหลือแก่พวกเขาจากพระเจ้า ได้¹⁷⁴ มนุษย์เอ๋ย ข้อพิสูจนอันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาล ของสุเจ้าได้มายังสุเจ้าแล้ว และเราได้ส่งแสงสว่างอันจรัสมายังสุเจ้าแล้ว^๗

لَنْ يَسْتَنْكَفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ
عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ
يَسْتَنْكَفَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ
فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧١﴾ فَأَمَّا
الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فِيؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ
فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا
وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا
يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا
نَصِيرًا ﴿١٧٢﴾ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُم
بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا
مُبِينًا ﴿١٧٣﴾

^๗ พระเจ้าเท่านั้นที่มีอำนาจทั้งหมด มนุษย์ทั้งหมดเป็นป่าวผู้อ่อนแอของพระองค์ ถ้าการรับรู้เช่นนี้ยิ่งสูง มนุษย์จะพบว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจและมนุษย์ไม่มีอำนาจอะไรเลย บรรดานบีและทูตสวรรค์ล้วนมาถึงขั้นสูงสุดของการรับรู้เช่นนี้ นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมการรับรู้ถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าและอำนาจของพระองค์และการรับรู้ว่าตัวเองอ่อนแอของบรรดานบีและทูตสวรรค์จึงเกิกันว่าการรับรู้ของมนุษย์ทั้งหมด การทดสอบที่แท้จริงของมนุษย์อยู่ที่ความสามารถของเขาในการยอมรับสิ่งนี้ ใครที่รู้ดีถึงความอ่อนแอของตัวเองโดยเนื้อแท้แล้วเขาได้พบว่าเขามีความสัมพันธ์กับพระเจ้าอย่างไร

คนที่ตระหนักรู้เรื่องนี้คือคนที่มีความเข้าใจ เขาจะไปถึงจุดหมายปลายทางของเขาอย่างประสบความสำเร็จ คนที่ไม่ตระหนักรู้เรื่องนี้คือคนตาบอด เขาจะร่อนเร่หลงทางไปจนกระทั่งเขาดตกลงไปในหลุมแห่งความชยะชเยง

^๘ เมื่อการเรียกร้องของพระเจ้ามาถึงมนุษย์ การเรียกร้องนี้ส่งเสียงดังและชัดเจนจนมันเหมือนกับ การทำลายความมืดออกไปและทำให้ความจริงของชีวิตส่องสว่างจ้าขึ้นมาทันที มันมาพร้อมกับ เหตุผลที่ไม่อาจปฏิเสธได้ บรรดาปฏิเสธอาจหัวเราะเยาะมัน แต่พวกเขาไม่อาจตอบโต้มันได้ ด้วยเหตุผล อำนาจของพระเจ้านี้มีอยู่ในการเรียกร้องของสัจธรรมด้วย หลังจากการเรียกร้องของพระเจ้านี้ สัจธรรมและความเท็จจะถูกแยกออกจากกันอย่างชัดเจนจนคนที่ไม่มีสติจะพบว่ามันไม่ยากที่จะเข้าใจ อย่างไรก็ตาม เพื่อที่จะเห็นดวงอาทิตย์ มนุษย์ต้องเปิดตาของเขา ในทำนองเดียวกัน การรับทางนำจากการเรียกร้องของพระเจ้าก็จำเป็นที่จะต้องให้ความใส่ใจแก่มันอย่างเต็มที่ ใครที่ไม่ใส่ใจก็จะไม่ได้รับแม้จะมีการเรียกร้องของพระเจ้าแล้วก็ตาม

175 ดังนั้น บรรดาผู้ศรัทธาในพระเจ้าและยึดมั่นในพระองค์ พระองค์จะทรงให้พวกเขาอยู่ในความเมตตาและความโปรดปรานจากพระองค์และจะทรงนำพวกเขาไปยังพระองค์ตาม แนวทางที่เที่ยงตรง⁷ 176 พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับคำสั่ง จงกล่าวเถิด “พระเจ้าได้สั่งเจ้าเกี่ยวกับเรื่องทายาทโดยอ้อม ว่าหากชายใดตายโดยไม่มีลูก แต่ทิ้งพี่สาวหรือน้องสาวไว้ หนึ่งคน นางจะได้รับมรดกของเขาดังหนึ่ง และถ้าหาก นางไม่มีลูก พี่ชายหรือน้องชายของนางจะได้รับมรดก ของนาง และหากผู้ตายทิ้งพี่สาวหรือน้องสาวไว้ข้างหลัง สองคน นางทั้งสองจะได้รับสองในสามของสิ่งที่เขาทิ้งไว้ และถ้าจำนวนของพี่ชายหรือน้องชายและพี่สาวหรือน้องสาว มีมากกว่าสอง ส่วนแบ่งของพี่ชายหรือน้องชายแต่ละคน จะเป็นสองเท่าของพี่สาวหรือน้องสาวแต่ละคน พระเจ้าได้ทรงทำให้สิ่งต่าง ๆ เป็นที่กระจ่างแก่ผู้เจ้าเพื่อที่ผู้เจ้า จะไม่หลง พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง”⁷

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَىٰ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿١٧٦﴾
يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ ۚ
إِنِ امْرَأَةٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِن لَّمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ ۚ فَإِن كَانَتَا أُخْتَيْنِ فَلَهُمَا النِّسْفَانِ مِمَّا تَرَكَ ۚ وَإِن كَانُوا إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ ۚ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَن تَضِلُّوا ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾

⁷ มันเป็นเรื่องจำเป็นด้วยที่จะต้องยึดมั่นในสวรรค์ เพราะในโลกแห่งการทดสอบนี้ ชาตานยังคงยึดติดตามมนุษย์และหลอกลวงเขาด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้มนุษย์หันเหออกไปจากสวรรค์ ถ้ามนุษย์ไม่ตัดสินใจที่จะช่วยเหลือสวรรค์โดยการต่อสู้การหลอกลวงของชาตาน แน่อน ชาตานจะสามารถล่อลวงเขาให้เดินไปตามมัน อย่างไรก็ตาม ในโลกแห่งการทดสอบนี้ มนุษย์มิได้ถูกทิ้งไว้ตามลำพัง คนที่คิดจะตามทางของพระเจ้าจะได้รับทางนำของพระเจ้าในทุกหัวเลี้ยวหัวต่อ โดยการช่วยเหลือของพระเจ้า พวกเขาจะประสบความสำเร็จในการไปถึงจุดหมายปลายทาง เมื่อมนุษย์ให้ความสำคัญทั้งหมดแก่สวรรค์อย่างเดียว โดยความกรุณาปราณีของพระเจ้า ความสามารถที่จะมุ่งมั่นบากบั่นบนหนทางที่เที่ยงตรงของธรรมอันบริสุทธิ์นี้จะเกิดขึ้นภายในตัวของเขา ดังนั้น เขาจะรอดพ้นจากการหลงไปสู่ทางอื่นที่ทำให้เขาหลงผิด

⁷ การให้คำสั่งเกี่ยวกับมรดกที่คัมภีร์กุรอานกล่าวว่า “พระเจ้าได้ทรงทำให้สิ่งต่างๆ เป็นที่กระจ่างแก่ผู้เจ้า เพื่อที่ผู้เจ้าจะไม่หลง” นี้แสดงว่าเรื่องการสืบทอดมรดกไม่ใช่เรื่องธรรมดา แต่เป็นเรื่องหนึ่งของการไม่เชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้าจะทำให้มนุษย์หลงไปจากทางนำที่เที่ยงตรง

5. โตะ อัล-มาอิติฮะฮ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงปฏิบัติตามเงื่อนไข
ให้ครบ บรรดาปศุสัตว์สี่เท้าได้ถูกอนุมัติ
แก่สุเจ้า เว้นแต่ที่ได้ ถูกบอกแก่สุเจ้า สุเจ้า
ถูกห้ามล่าสัตว์ในขณะที่สุเจ้า อยู่ระหว่าง
การแสวงบุญ แท้จริง พระเจ้าทรงบัญชา ที่
พระองค์ทรงประสงค์^๗

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ
أُحِلَّتْ لَكُمْ بَيْمَاتُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى
عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ
إِنَّ اللَّهَ تَحْكُمُ مَا يُرِيدُ

^๗ ชีวิตของผู้ศรัทธาเป็นชีวิตที่ถูกจัดระเบียบ ถึงแม้เขามีอิสระในโลกที่จะทำอะไรก็ได้ที่เขาต้องการ แต่เขายอมรับในอำนาจสูงสุดและความเป็นพระผู้อภิบาลของพระเจ้าและปฏิบัติตามกฎระเบียบที่พระองค์กำหนดไว้ เขาผูกพันตัวของเขาเองไว้กับพันธะสัญญาที่มีต่อพระเจ้า ในเรื่องของพระเจ้า หรือสิ่งที่อยู่ในอำนาจของพระองค์ เขาก็ถือว่าตัวเองไม่ได้เป็นอิสระจากอำนาจของพระเจ้า แต่เขาปฏิบัติตามคำบัญชาของพระองค์ เขาจะเอาสิ่งทีพระเจ้าอนุมัติเท่านั้นเป็นอาหารและละเว้นจากการกินสิ่งที่พระเจ้าห้าม ในบางครั้ง ถ้าบางสิ่งที่ไม่ได้รับอนุญาตถูกสั่งห้าม เช่น คำสั่งห้ามบางอย่าง ในขณะที่ครองฮัจญ์หรือในระหว่างเดือนต้องห้าม เขาจะยอมรับด้วยความเต็มใจ ถ้าบางสิ่ง เป็นสัญลักษณ์ของความจริงบางอย่างทางศาสนา ดังนั้น มันควรต้องได้รับความเคารพ เพราะการให้ความเคารพสิ่งนั้นเท่ากับการเคารพศาสนาเอง และทั้งหมดนี้ถูกทำไปจากความกลัวพระเจ้า ไม่ใช่เพราะโดยเหตุผลอื่น

2 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าละเมิดสัญลักษณ์ต่างๆของ พระเจ้าและเดือนต้องห้าม สัตว์พลีและอูฐที่สวมพวงมาลา (เพื่อบ่งบอกว่ามันจะถูกเชือดพลีถวายพระเจ้า) และอย่า ล้วงละเมิดบรรดาผู้ที่มุ่งมายังบ้านอันศักดิ์สิทธิ์เพื่อแสวง ความโปรดปรานและความปราโมทย์จากพระผู้อภิบาล ของพวกเขา เมื่อสุเจ้าเป็ลื่องซุดแสวงบุญแล้ว สุเจ้าจึงล่า สัตว์ได้ จงอย่าให้ความเกลียดชังหมู่ชนที่กีดกันสุเจ้าจาก มัสญิดอัลอะรอมมยุงสุเจ้าให้ทำบาป จงช่วยเหลือกันใน คุณธรรมและการสำรวมตนจากความชั่ว จงอย่าช่วยเหลือ กันในการทำบาปและการเป็นศัตรู แต่จงเกรงกลัวพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงเฉียบขาดในการลงโทษ⁷

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تُحْلُوْا شَعِيْرَ اللّٰهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْاَقْلَمِيْدَ وَلَا اَيْمِيْنَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَاِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوْا وَلَا تَجْرِمْنَكُمْ سِنَانُ قَوْمٍ اَنْ صَدُوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا وَتَعَاوَنُوْا عَلٰى الْاِيْمِ وَالْعَدُوْنَ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٢﴾

⁷ ในสถานการณ์ปกติ มนุษย์ปฏิบัติตามคำบัญชาของพระเจ้า แต่ภายใต้สถานการณ์ที่ไม่ปกติ เขาเป็นคนละคนกัน ตัวอย่างเช่น มีบางครั้งที่การต่อต้านของใครบางคนทำให้เขาขุ่นเคือง ดังนั้น คนที่ดูเหมือนว่ากลัวพระเจ้าในสถานการณ์ปกติจะเปลี่ยนเป็นคนที่ไม่กลัวพระเจ้าขึ้นมาทันที หลังจากนั้น เขาก็ลืมขอบเขตของความยุติธรรมและต้องการจะทำลายฝ่ายตรงข้ามด้วยวิธีการทุกอย่างที่เป็นไปได้ แต่การแก้แค้นที่มีทำที่เป็นศัตรูเช่นนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ชอบธรรมในสายตาของพระเจ้า ถึงแม้จะเป็นการโต้ตอบเพราะถูกขัดขวางมิให้เข้าไปทำพิธีฮัจญ์ยังมีสติอดลอะรอมในมักกะฮ์ก็ตาม ถ้าคนอื่นร่วมมือกับคนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกตขีฆะตเช่นนั้น นั่นก็เท่ากับว่าเขาช่วยเหลือกันในการทำบาป บรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้าจะช่วยเหลือคนอื่นในเรื่องของความดี มันเป็นการะหน้าที่ที่ยากที่สุดในโลกปัจจุบันที่จะช่วยเหลือบรรดาผู้อยู่บนหนทางที่ถูกต้องและไม่สนใจบรรดาผู้ไม่อยู่บนหนทางที่ถูกต้องในขณะที่พวกเขาไม่ทุกอย่างทางโลกอยู่ข้างๆ แต่ความสำเร็จของมนุษย์ในภาระหน้าที่นี้เองที่อนาคตของเขาจะถูกตัดสิน

3 สิ่งที่ต้องห้ามสำหรับสุเจ้าคือสัตว์ที่ตายเอง เลือด และ เนื้อสุกรและเนื้อของสัตว์ที่ถูกกล่าวนามอื่นจากนามของ พระเจ้าเวลาเชือด สัตว์ที่ถูกรัดคอตายหรือสัตว์ที่ถูกทุบตี จนตายหรือตกจากที่สูงและที่ถูกสัตว์ป่ากิน เว้นแต่ที่สุเจ้า เชือดทันทีในขณะที่มันยังมีชีวิต) และสัตว์ที่ถูกเชือดพลิกบน แทนบูชา และที่สุเจ้าเสียงทายเป็นน้ล้นเป็นบาป วันนี บรรดาผู้ปฏิเสฐสัจธรรมสิ้นหวังต่อการทำร้ายศาสนาของ สุเจ้าแล้ว ดังนั้นจงอย่ากลัวพวกเขา แต่จงกลัวฉัน วันนี ฉันได้ทำให้ศาสนาของสุเจ้าครบถ้วนสำหรับสุเจ้าแล้ว และได้ให้ความโปรดปรานของฉันครบถ้วนแก่สุเจ้าด้วย และฉัน พึงใจให้อิสลามเป็นศาสนาแก่สุเจ้า ดังนั้น ผู้ใดถูกบังคับ ด้วยความหิวให้กินสิ่งที่ห้าม ไม่ใช่จงใจทำบาป เขาจะพบ ว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ^๗

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ
الْحَنْزِيرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ
وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ
وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا
ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ
تَسْتَفْسِمُوا بِأَلْزَمِ ذَلِكُمْ فَسُقُ
الْيَوْمَ يَيْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ
فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ
لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي
وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ
أَصْطَرَّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣﴾

^๗ สัตว์บางอย่างไม่เหมาะที่มนุษย์จะนำมากินเป็นอาหารเพราะมันเป็นอันตรายต่อสุขภาพและศีลธรรม นั่นคือเหตุผลที่พระเจ้าห้ามกินเนื้อหมู ในทำนองเดียวกัน ยังมีอีกหลายสิ่งในร่างกายของสัตว์นอกไปจากเนื้อของมันที่ไม่เหมาะกับการกิน เช่น เลือด ดังนั้น อิสลามจึงกำหนดวิธีการเชือดสัตว์เพื่อให้แน่ใจว่าเลือดทั้งหมดจะไหลออกมาจากตัวสัตว์ การฆ่าสัตว์ด้วยวิธีการอย่างอื่นนั้น เลือดของสัตว์จะยังคงซึมอยู่ในเนื้อของสัตว์และไหลออกมาไม่หมด ด้วยเหตุผลเดียวกันนี้ ในกฎหมายอิสลาม การบริโภคสัตว์ที่ตายแล้วทุกอย่างจึงเป็นที่ต้องห้ามด้วย เพราะเลือดของสัตว์ที่ตายได้ซึมเข้าไปอยู่ในเนื้อของมัน ในทำนองเดียวกัน เนื้อที่เปื้อนด้วยความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ก็เป็นที่ต้องห้าม ตัวอย่างเช่น เนื้อของสัตว์ที่ถูกเชือดโดยเอ่ยนามอื่นนอกไปจากพระเจ้าหรือเนื้อของสัตว์ที่ถูกเชือดเพื่อได้รับความใกล้ชิดใครบางคนนอกไปจากพระเจ้า อย่างไรก็ตาม ด้วยความกรุณาของพระเจ้า พระองค์ก็ได้ให้อุญญาตคนที่กำลังจะอดตายเลือกกินอาหารต้องห้ามเพื่อที่จะมีชีวิตรอด ▶

4 ถ้าพวกเขาถามเจ้าถึงสิ่งทีอนุมติแก่พวกเขา จงกล่าวเถิด “ที่ถูกอนุมติแก่พวกท่านคือสิ่งที่ดีทั้งหลาย และที่พวกท่านสอนให้สัตว์ล่าเนื้อของพวกท่านจับมันโดยการฝึกมันตามที่ พระเจ้าทรงสอนพวกท่าน ดังนั้น จงกินที่มันจับมาให้พวกท่าน โดยกล่าวพระนามของพระเจ้าเหนือมันเสียก่อน จงเกรงกลัว พระเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงจับพลันในการชำระ”⁷

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ ۖ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ
لِكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ
الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ
اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا
اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ ۖ وَأَقْوُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤﴾

“วันนี้ ฉันได้ทำให้ศาสนาของสุเจ้าครบถ้วนสำหรับเจ้าแล้ว” กล่าวคือ คำบัญชาที่จะถูกให้มานั้นได้ถูกให้มาทั้งหมดแล้ว อะไรก็ตามที่ได้ถูกกำหนดไว้ว่าจะส่งมายังสุเจ้าได้ถูกส่งมาทั้งหมดแล้ว ในวันนี้ไม่มีการเอ่ยเกี่ยวกับความสมบูรณ์ของศาสนาในความหมายที่ครบถ้วน มันเป็นแค่การประกาศถึงความสมบูรณ์ของกระบวนการประทานกุรอานที่เริ่มมาก่อนหน้านี้ นี่เป็นการเอ่ยถึงความสมบูรณ์ของการประทานศาสนา มิใช่ความสมบูรณ์ของศาสนา ดังนั้น คำพูดนี้จึงไม่ใช่ “วันนี้ ฉันได้ทำให้ศาสนาสมบูรณ์แล้ว” แต่เป็น “วันนี้ ฉันได้ทำให้ศาสนาของสุเจ้าครบเรียบร้อยแล้วสำหรับเจ้า” ความจริงก็คือว่าศาสนาของพระเจ้าได้ถูกประทานแก่มนุษย์ในทุกยุคในรูปแบบที่สมบูรณ์ พระเจ้าไม่ได้ส่งศาสนาที่ไม่สมบูรณ์มายังมนุษย์ชาติ

พระเจ้าได้ให้มนุษย์ปฏิบัติตามกุรอานบนพื้นฐานที่มั่นคงจนพวกเขาใช้ความสามารถทางสติปัญญาพาตัวเองเลยพ้นอันตรายภายนอกใดๆที่จะมาแผ้วพานได้ ตอนนี ถ้าชุมชนนั้นได้รับอันตรายใดๆ มันก็เนื่องมาจากความอ่อนแอภายในของชุมชนนั่นเอง ไม่ใช่เพราะการโจมตีจากภายนอก และหลักประกันอันยิ่งใหญ่ที่สุดของการปลอดภัยจากความอ่อนแอภายในก็คือสมาชิกของชุมชนนั้นต้องมีความกลัวพระเจ้าในหัวใจ

⁷ สิ่งทั้งหลายที่ถูกถือว่าสะอาดและมีรูปร่างสมบูรณ์ในสายตาของธรรมชาติและบรรดาสัตว์ที่มีธรรมชาติเข้ากันได้กับธรรมชาติของมนุษย์เป็นทีอนุมติให้มนุษย์บริโภคได้ แต่อยู่ภายใต้เงื่อนไขว่าสัตว์เหล่านั้นไม่มีความบกพร่องใดๆจากจุดยืนในด้านสุขภาพหรือในทัศนะของกฎหมายอิสลาม อย่างไรก็ตาม ความคิดของมนุษย์ไม่สามารถนำหลักการนี้มาใช้ได้อย่างเหมาะสม ดังนั้น จึงได้มีการสร้างหลักการขึ้นพร้อมกับการนำมาใช้อย่างถูกต้อง การล่าสัตว์โดยสัตว์ล่าเหยื่อที่ถูกฝึกมาอย่างดีเป็นที่อนุญาตเพราะมันจับสัตว์ที่มีล่าแทนนายของมัน พุดอีกอย่างหนึ่งก็คือ มันได้เรียนรู้ธรรมชาติของมนุษย์ จึงกล่าวได้ว่า สัตว์ชนิดนั้นทำหน้าที่แทนมนุษย์

5 วันนี้ สิ่งที่ดีทั้งหมดเป็นท่อนุ้มนัดแก่สุเจ้า แล้ว อาหาร ของชาวคัมภีร์ก็เป็นท่อนุ้มนัดแก่สุเจ้าและอาหารของสุเจ้า ก็เป็นท่อนุ้มนัดแก่พวกเขา หญิงบริสุทธิ์จากหมู่ผู้ศรัทธา และหญิงบริสุทธิ์จากชาวคัมภีร์ก่อนสุเจ้าก็เป็นท่อนุ้มนัด แก่สุเจ้าในการแต่งงานเมื่อสุเจ้าได้ให้ของหมั้นและให้ นางได้แต่งงาน ไม่ใช่เป็นผู้ค้าประเวณีและมีโซ่ทำเป็น เมียลับ และผู้ใดปฏิเสธความศรัทธา ดังนั้น แน่หนอน การงานของเขาจะไร้ผลและในโลกหน้าเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ ชาติตุน^๗

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الْطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَاللَّحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٥﴾

^๗ ไม่ว่ากฎหมายจะอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับการห้ามและการอนุญาตสิ่งต่าง ๆ อย่างใดก็ตาม สุดท้ายแล้ว เจตนาของมนุษย์เองที่ขัดขวางบางสิ่งบางอย่างจากเขาและนำเขาไปสู่สิ่งอื่น บทบัญญัติของกฎหมายไม่ได้ทำหน้าที่เป็นสุนัขเฝ้าบ้าน แต่มนุษย์เองต่างหากที่ต้องเฝ้าระวังตัวเอง ถ้ามนุษย์ไม่ยอมทำตาม ถึงแม้จะยอมรับกฎหมาย เขาก็จะพยายามหาทางหลีกเลี่ยงบทบัญญัติของกฎหมาย มีแต่ความกลัวพระเจ้าเท่านั้นที่จะทำให้มนุษย์เคารพกฎหมายด้วยจิตใจอย่างแท้จริง นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมในขณะที่มีการอธิบายถึงกฎหมายเกี่ยวกับการห้ามและการอนุญาต จึงได้มีการกล่าวว่า “จงเกรงกลัวพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าทรงจับพยานในการชำระ”

หญิงมุสลิมไม่ได้รับอนุญาตให้แต่งงานกับชายที่ไม่ใช่มุสลิม แต่ชายมุสลิมได้รับอนุญาตให้แต่งงานกับผู้หญิงในชุมชนอื่นที่คนในชุมชนนั้นเป็นชาวคัมภีร์โดยมีเงื่อนไขบางอย่าง เหตุผลที่เป็นเช่นนั้นก็คือโดยธรรมชาติแล้ว ผู้หญิงมีสัญชาติญาณที่คล้อยตามได้ง่าย ดังนั้น เมื่อเข้าสู่ชีวิตครอบครัว เธอจะได้รับอิทธิพลจากสามีมุสลิมหรือสังคมมุสลิม และการแต่งงานของเธอจะได้เป็นจุดเริ่มต้นในการเข้าสู่อิสลามของเธอ (ดูคำอธิบาย 2:221 ด้วย)

“ผู้ใดปฏิเสธความศรัทธา แน่หนอน การงานของเขาจะไร้ผล” กล่าวคือ หากปราศจากศรัทธา การงานที่ดีก็ไม่มีค่า การงานที่ดีคือการงานที่นำไปเพื่อพระเจ้า การงานที่ไม่ได้ทำไปเพื่อพระเจ้านั้น ความจริงแล้วก็เป็นการทำงานเพื่อตัวเอง ทำไมพระเจ้าจะให้คุณค่าใดๆแก่การงานที่ทำเพื่อตัวเอง?

⁶ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อสูเจ้ายื่นขึ้นเพื่อทำนมาซ ดังนั้น จงล้างหน้าของสูเจ้าและมือของสูเจ้าถึงข้อศอกและงอศบ ศีรษะของสูเจ้าและล้างเท้าของสูเจ้าถึงตาตุ่ม ถ้าสูเจ้าอยู่ในสภาพที่ไม่สะอาด จงอาบน้ำชำระร่างกายทั่วทั้งตัว แต่ ถ้าสูเจ้าป่วยหรืออยู่ระหว่างการเดินทางหรือผู้ใดในหมู่สูเจ้า มาจากส้วมหรือได้สัมผัสผู้หญิงแล้วสูเจ้าหาหน้าไม่พบ ดังนั้น จงเอาฝุ่นดิน(หรือทราย)ที่สะอาดลูบหน้าและมือของสูเจ้า พระเจ้าไม่ทรงปรารถนาที่จะก่อความลำบากใดๆ แก่สูเจ้า แต่พระองค์ทรงปรารถนาที่จะชำระสูเจ้าให้สะอาดและเพื่อ ทำให้ความโปรดปรานของพระองค์ครบครันแก่สูเจ้าเพื่อ สูเจ้าจะได้ขอบคุณ⁷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِن كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِن كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَايِبِ أَوْ لَمْ تُسْمِعُوا الْمَسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَٰكِن يُرِيدُ لِيُطَهَّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾

⁷ วัตถุประสงค์ของการนมาซ(เศาะลาฮฺ)ก็เพื่อขัดเกลามนุษย์ให้สะอาดหมดจดจากบาป การอาบน้ำนมาซหรือวุฎูอ์เป็นการเตรียมตัวเพื่อพิธีทางศาสนา นี้ เมื่อใครคนหนึ่งเจตนาที่จะนมาซ ประการแรก เขาต้องหาน้ำก่อน น้ำเป็นของขวัญอันยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าให้มาและดีที่สุดสำหรับการชำระล้างสิ่งสกปรก ในทำนองเดียวกัน การนมาซก็คือ "ตาน้ำจากพระเจ้า" ที่มนุษย์ใช้อาบและทำความสะอาดตัวเองจากอารมณ์และความคิดชั่วๆ

เมื่อใครเริ่มต้นอาบน้ำนมาซโดยการเอาน้ำใส่ในมือของเขา มันก็เหมือนกับเขากำลังวิงวอนว่า "โอ้พระเจ้า โปรดรักษามือสองข้างของฉันให้พ้นจากความชั่วและขอให้ความชั่วอะไรก็ตามที่ฉันทำไปโดยมือทั้งสองข้างนี้ได้ถูกชำระล้าง" หลังจากนั้น เขาวนปากด้วยน้ำและล้างใบหน้า ในตอนนั้น วิญญาณของเขาวิงวอนเจียบๆว่า "โอ้พระเจ้า โปรดลบล้างสิ่งไม่ดีจากอาหารไม่ดีที่ฉันใส่เข้าไปในปาก จากคำพูดชั่วๆที่ฉันกล่าวออกมาและจากสิ่งชั่วๆที่ฉันได้เห็น" หลังจากนั้น เมื่อเขาใช้มือเปียกน้ำลูบไปบนเส้นผม ตัวตนของเขาได้วิงวอนต่อพระเจ้าว่า "โอ้พระเจ้า โปรดชำระล้างสิ่งไม่ดีที่เกิดจากความคิดอันชั่วร้ายที่ฉันได้รับมาโดยการที่ฉันคิดและวางแผนชั่ว โปรดชำระความคิดของฉันให้สะอาดด้วยเถิด" เมื่อเขาล้างเท้าทั้งสองข้าง การล้างเท้าของเขาเป็นการวิงวอนต่อพระเจ้าของเขาให้ชำระเท้าของเขาให้สะอาดจากธุลีแห่งความชั่วและทำให้สองขาของเขาอย่าได้ย่างกรายเข้าไปในหนทางใดนอกจากหนทางแห่งความดีและความยุติธรรม กระบวนการอาบน้ำนมาซทั้งหมดจึงเป็นการสรรเสริญคำวิงวอนโดยการปฏิบัติว่า "โอ้พระเจ้า โปรดทำให้ฉันเป็นผู้หนึ่งที่หันออกไปจากความผิดและเป็นผู้ที่รักษาตัวเองให้หมดจดจากความชั่วด้วยเถิด" ►

7 จงระลึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้า ที่มีต่อสุเจ้า และจงอย่าลืมพันธสัญญาที่ พระองค์ได้ทรงทำกับสุเจ้า เมื่อตอนที่สุเจ้า กล่าวว่ “เราได้อินและเราปฏิบัติตาม” จง เกรงกลัวพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรง ครอบรู้ ถึงความคิดที่ลึกที่สุดของมนุษย์⁸ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเป็นผู้ยืนหยัดเพื่อ พระเจ้าโดยเป็นพยานที่ยุติธรรม จงอย่า ให้ความเกลียดชังของหมู่ไดยุงสุเจ้าไม่ ให้ ปฏิบัติความยุติธรรม จงดำรงความ ยุติธรรมไว้เพราะ มันใกล้กับการเกรงกลัว พระเจ้า จงเกรงกลัวพระเจ้า แท้จริง พระเจ้า เป็นผู้ทรงครอบรู้สิ่งที่สุเจ้ากระทำ⁷

وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ
الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا وَأَتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾ يَتَأَيُّبُ الَّذِينَ
ءَامَنُوا كُونُوا قَوْمِينَ لِلَّهِ شِدَاءَ
بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا
نُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا ۗ أَعْدِلُوا هُوَ
أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

ในสถานการณ์ปกติ การอาบนานมาซนี้เพียงพอที่จะสร้างความรู้สึกสะอาดขึ้นในตัวมนุษย์ แต่ สภาพของความไม่สะอาดอันเกิดจากการมีความสัมพันธ์ทางเพศเป็นสภาพที่ไม่ปกติ ดังนั้น หลังจากมีความสัมพันธ์ทางเพศ ผู้ที่จะนมาซจึงถูกกำหนดให้ต้องทำความสะอาดทั่วทั้งร่างกาย อย่างไร ก็ตาม พระเจ้าไม่ประสงค์ที่จะทำให้ปวดของพระองค์ได้รับความลำบากโดยไม่จำเป็น ดังนั้น ใน กรณีที่ไม่สามารถอาบน้ำทั้งตัวได้เพราะไม่มีน้ำ จึงอนุญาตให้ใช้ฝุ่นแทนก็เพียงพอเพื่อเป็นการ รื้อฟื้นความรู้สึกเรื่องการรักษาความสะอาด ความง่ายดายในวิธีการอาบนานมาซและอาบน้ำทั่วทั้ง ร่างกายเป็นความจำเริญอันยิ่งใหญ่อย่างหนึ่งที่พระเจ้าประทานให้ ด้วยวิธีการนี้เองที่การชำระล้าง ทางด้านร่างกายจึงถูกโยงเข้ากับความสะดวกภายใต้กฎหมายอิสลาม ในกรณีที่ประสบความลำบาก ใดๆ การทำความสะอาดโดยใช้ฝุ่นถือเป็นความจำเริญเพิ่มเติมที่พระเจ้าประทานให้ เพราะว่ามัน เป็นการช่วยเราให้พ้นจากความฟุ่มเฟือยในการใช้น้ำ

⁷ ความศรัทธาคือคำสาบานที่ผูกพันพระเจ้ากับป่าวของพระองค์ ป่าวสาบานว่าเขาจะเกรงกลัว พระเจ้าในชีวิตของเขาในโลกนี้และพระเจ้าสัญญาว่าพระองค์จะเป็นผู้ปกป้องดูแลป่าวของพระองค์ ในโลกนี้และโลกหน้า ป่าวของพระเจ้าต้องพิสูจน์ว่าเขาจะทำตามคำสาบานของเขาในสองทางด้วย กัน ทางแรกคือ เขาต้องมั่นคงแน่วแน่ในหนทางของพระเจ้า การใช้ชีวิตของเขาในทุกโอกาสต้อง เป็นไปในฐานะที่ตัวเองเป็นป่าวคนหนึ่งของพระเจ้า เมื่อเขามองจักรวาล เขาต้องตระหนักถึงความ ยิ่งใหญ่และอำนาจของพระเจ้า เมื่อเขามองตัวเอง เขาต้องตระหนักว่าเขามีชีวิตอยู่ได้ก็เนื่องจาก ความเมตตาและความกรุณาของพระองค์ ถ้าอารมณ์เขาประทุขึ้นมา มันต้องประทุขึ้นมาเพื่อ พระเจ้า ถ้าเขาจะให้ความสนใจไปที่จุดใด จุดนั้นต้องเป็นพระเจ้า ความรักของเขาจะต้องเป็นไป เพื่อพระเจ้า ความกลัวของเขาต้องเชื่อมโยงกับพระเจ้า ใจของเขาต้องถือว่าการระลึกถึงพระเจ้า เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดก่อนอื่นใด เขาต้องวิงวอนและเชื่อฟังพระเจ้าเท่านั้นและเขาต้องใช้ทรัพย์สิน ของเขาเพื่อแนวทางของพระองค์ เขาต้องรู้สึกยินดีที่ได้อุทิศชีวิตของเขาให้พระเจ้า ▶

9 พระเจ้าได้ทรงสัญญาบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี ว่าสำหรับพวกเขาคือการอภิเษกและรางวัลอันมหาศาล ¹⁰ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปฏิเสธสัญญาอันทั้งหลายของเรา พวกเขาเป็นสหายของไฟนรกที่โชติช่วง ¹¹ บรรดา ผู้ศรัทธาเอ๋ย จงนึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าที่ทรงมีต่อ สู่เจ้าเมื่อชนหมู่หนึ่งได้ตั้งใจจะทำร้ายสู่เจ้า แต่พระองค์ได้ ทรงยังมือของพวกเขาจากสู่เจ้า ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้า และพระเจ้าเท่านั้นที่ปวงผู้ศรัทธาควรต้องไว้วางใจ

12 พระเจ้าได้ทรงทำสัญญาผูกมัดลูกหลานอิสราเอลไว้ และได้ตั้งผู้นำขึ้นในหมู่พวกเขาสิบสองคนและพระเจ้า ทรงกล่าวว่า “แน่นอน ฉันอยู่กับสู่เจ้าถ้าสู่เจ้าดำรงนมาซและจ่ายชะกาตและศรัทธาในบรรดาศาสนทูตของฉันและ สนับสนุนพวกเขาและให้พระเจ้ายืมสิ่งที่ดีแน่นอน ฉันจะ อภัยบาปของสู่เจ้า และฉันจะให้สู่เจ้าเข้าสวนสวรรค์อัน หลากหลายซึ่งเบื้องล่างมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ส่วน ผู้ปฏิเสธศรัทธาหลังจากนี้จะหลงไปจากทางอันเที่ยงตรง”¹¹

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١﴾
يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ اٰن يَبْسُطُوٓا۟ اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَتَقُوا۟ اللّٰهَ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ * وَلَقَدْ اٰخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرٰٓءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللّٰهُ اِنِّي مَعَكُمْ لَٓٔن اَقِمْتُمْ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتُمُ الرِّكٰوةَ وَاٰمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمُ وَاَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّا كُفْرٰنَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَا دُخْلَنَكُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ﴿١٣﴾

เงื่อนไขที่สองของการทำตามคำสาบานของป่าวของพระเจ้านั้นคือ การคบค้าสมาคมกับเพื่อนมนุษย์ของเขาต้องเป็นไปบนพื้นฐานของความยุติธรรม ความยุติธรรมหมายถึงการปฏิบัติต่อใครคนใดคนหนึ่งตามที่เขาคำนึงสมควรจะได้รับจริงๆ ไม่มากและไม่น้อยไปกว่านั้น เขาต้องปฏิบัติตามคำสั่งของความยุติธรรม ไม่ใช่ตามความต้องการของเขา เขาต้องยึดมั่นอยู่กับหลักการแห่งความยุติธรรมนี้แม้จะต้องปฏิบัติต่อศัตรู หรือแม้ในยามที่ความทรงจำอันโศกเศร้าและขมขื่นจะให้เขาออกจากแนวทางแห่งความยุติธรรมก็ตาม

¹¹ ในโลกนี้ พระเจ้าได้ทำให้การปรากฏของพระองค์เป็นที่รู้สึกได้โดยสัญลักษณ์ต่างๆ เช่น ในรูปของเหตุผลที่มนุษย์ไม่สามารถขัดแย้งได้ เมื่อเหตุผลของพระเจ้าถูกนำเสนอแก่มนุษย์และเขายังเล่นลีนกลิ้งกลอกไปมาแทนที่จะรับเหตุผล นี้ก็เท่ากับการปฏิเสธสัญญาอันของพระเจ้า คนเช่นนี้จะได้รับการลงโทษอย่างสาหัสจากพระเจ้า ส่วนบรรดาผู้ยอมรับเหตุผลจะได้รับรางวัลตอบแทนจากพระเจ้า

¹³ แต่เนื่องจากพวกเขาจะเมิดพันธสัญญาของพวกเขา ดังนั้น เราจึงได้สาปแช่งพวกเขาและทำให้จิตใจของพวกเขาหายาบกระด้าง พวกเขาบิดเบือนความหมายของถ้อยคำที่ถูกประทานมาโดยเอาถ้อยคำเหล่านั้นออกไป จากข้อความและเพิกเฉยต่อส่วนที่พวกเขาได้ถูกสั่งกำชับ เจ้าจะเห็นการทรยศของพวกเขาอย่างต่อเนื่องวันเพียงบางคนเท่านั้น แต่จงให้อภัยพวกเขาและจงอดทน ต่อพวกเขา แท้จริง พระเจ้าทรงรักผู้ทำความดี⁷

فِيمَا نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَسِيَةً يُخَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِمْ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۗ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَآئِنَةٍ مِّنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ۖ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ۚ إِنَّ اللَّهَ تَحِبُّ الْمَحْسِنِينَ

⁷ พวกลูกหลานอิสราเอลได้ทำสัญญากับนบีของพวกเขาว่าพวกเขาจะดำเนินชีวิตตามคำบัญชาของพระเจ้า และหัวหน้าสิบสองคนจากสิบสองเผ่าของพวกเขาได้ถูกแต่งตั้งให้เฝ้าดูคนพวกนี้ สัญญาที่พวกลูกหลานอิสราเอลทำไว้ก็คือพวกเขาจะใช้ชีวิตตามคำบัญชาของพระเจ้าโดยการนมาซ ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยการจ่ายซะกาต จะยืนอยู่ข้างพระเจ้าโดยการช่วยเหลือบรรดานบีของพวกเขา และใช้ทรัพย์สินของพวกเขาสนับสนุนการต่อสู้เพื่อศาสนาของพระเจ้า ต่อเมื่อทำตามสัญญาดังกล่าวนี้และหลังจากสร้างระบบสังคมใหม่พวกเขาขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่เหล่านี้ให้สมบูรณ์แล้วเท่านั้น พระเจ้าจะอยู่กับพวกเขาและให้ความช่วยเหลือพวกเขา และพวกเขามีสิทธิ์ที่จะได้เข้าสวรรค์หลังจากได้รับการชำระให้สะอาดหมดจดแล้ว ใครจะได้เข้าสวรรค์นั้นต้องอาศัยการทำดี มิได้ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ทางเชื้อชาติใดๆ

ความต้องการที่กล่าวไว้ในสัญญานี้เหมือนกับความต้องการขั้นพื้นฐานของศาสนา นี่เป็นทางหลักที่นำมนุษย์ทั้งหมดไปสู่พระเจ้าและสวรรค์ของพระองค์ แต่เมื่อหลายชุมชนที่ได้รับคัมภีร์ของพระเจ้าหลงทาง พวกเขากลับไปทางขวาหรือทางซ้ายของทางหลักนี้ ตอนนี ปรากฏว่าพวกเขาใช้การอธิบายตามที่พวกเขาคิดขึ้นมาเอง แนวความคิดของศาสนาจึงถูกเปลี่ยนไป การทำพิธีกรรมต่างๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับศาสนาเริ่มมีขึ้น มีการเริ่มหาหนทางแห่งความรอดพ้นโดยไม่ต้องทำหน้าที่ต่อเพื่อนมนุษย์ตามลัทธิที่พวกเขาพึงได้รับ กิจกรรมทางโลกที่ไร้ความหมายในนามของการเรียกร้องเพื่อสวรรค์เป็นที่ชื่นชมของชุมชน พวกเขาคิดวิธีการต่างๆ ในการให้เหตุผลสนับสนุนการใช้จ่ายในทางโลก เมื่อนกกลุ่มใดทำผิดมาถึงขั้นนี้ พระเจ้าจะเลิกให้ความสนใจแก่พวกเขา เมื่อไม่ได้รับทางนำจากพระเจ้า คนเหล่านี้ก็มาถึงขั้นเข้าใจแค่เพียงภาษาแห่งความปรารถนาขั้นพื้นฐานของพวกเขาเท่านั้นและพวกเขายังคงหมกมุ่นอยู่กับการตอบสนองความต้องการของพวกเขา จนกระทั่งหลุดแห่งความตายเข้ามาเพื่อที่จะคร่าชีวิตพวกเขา นำกลับไปยังศาลของพระเจ้า

¹⁴ เราได้ทำพันธะสัญญากับบรรดาผู้ที่กล่าวว่า “แท้จริง พวกเราเป็นชาวคริสเตียน” ด้วย แต่พวกเขาได้ลี้มส่วน หนึ่งในที่พวกเขาได้ถูกส่งกำชับไว้เช่นกัน ดังนั้น เราจึง ทำให้ความเป็นศัตรูและความเกลียดชังเกิดขึ้นในหมู่ พวกเขাজนถึงวันแห่งการพิพากษาแน่นอน พระเจ้า จะทรงบอกพวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้⁷

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيُّ أٰخَذْنَا
مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ
فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يَنْبِئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾

⁷ เมื่อชาวคัมภีร์(หมายถึงกลุ่มคนที่ได้รับคัมภีร์จากพระเจ้า)หลงผิด พวกเขาไม่คำนึงถึงส่วนของคัมภีร์ที่ชัดเจนและเป็นส่วนที่ถาวร แต่พวกเขาหันไปหาส่วนที่เป็นผลประโยชน์ต่อเฉพาะชุมชนของพวกเขาล้วนๆ นี่เองที่นำไปสู่ความขัดแย้งและนำไปสู่ความตกต่ำในโลกหน้า

เมื่อใดก็ตามที่คนกลุ่มหนึ่งละทิ้งหนทางที่ถูกต่อง ความไม่มั่นคงแน่นอนก็เริ่มปรากฏให้เห็น พวกเขาเริ่มปฏิบัติศาสนาตามจินตนาการของพวกเขาโดยละทิ้งศาสนาที่ถูกต่องไป ด้วยความไม่พอใจในคำสั่งที่พระเจ้าและนบีของพระองค์ใช้ให้ทำในเรื่องกฎของศาสนา จิตวิญญาณและการเมือง พวกเขากลับพยายามค้นหาทางโต้แย้งซึ่งเป็นการเปิดประตูไปสู่ความขัดแย้งและการแบ่งแยกออกเป็นนิกายต่างๆ

บางครั้ง เพื่อให้เหตุผลสนับสนุนความต้องการทางโลก บางครั้ง เพื่อให้ศาสนาของพระเจ้าที่พวกเขาคิดว่ายัง “ไม่สมบูรณ์” เกิดความสมบูรณ์ บางครั้งเพื่อให้สอดคล้องกับยุคสมัย กลุ่มคนที่ไม่พอใจได้นำเอาสิ่งใหม่ๆที่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของศาสนาเข้ามาในศาสนา ด้วยเหตุนี้ ศาสนาฉบับต่างๆ เช่น ฉบับจิตวิญญาณ ฉบับการเมืองและอื่นๆในทำนองนี้จึงเริ่มเกิดขึ้น หลังจากนั้น คนที่มีความคิดคล้ายๆกันก็จะมารวมกันรอบสิ่งที่ตัวเองชอบและในที่สุดก็ก่อตัวเป็นนิกายขึ้นมา หลังจากนั้น คนรุ่นต่อมาก็เริ่มปกป้องศาสนาฉบับใหม่นี้และให้ความสำคัญแก่มันราวกับว่ามันเป็นมรดกของบรรพบุรุษของพวกเขาและพวกเขาจะปฏิบัติตามศาสนาใหม่นี้ต่อไปจนกระทั่งวันอาสาน เพราะมนุษย์มักจะทำอติตเป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ และเมื่อบางสิ่งถูกถือว่าเป็นศักดิ์สิทธิ์โดยเวลาและประเพณีแล้ว มันจะถูกถือว่าเป็นสิ่งที่ต้องคงอยู่ตลอดไป

การยึดถือตามนิกายในนามของศาสนาในด้านหนึ่งได้กลายเป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์และเป็นสิ่งที่ต้องมียุ่ตลอดไป และในอีกด้านหนึ่ง มันถูกถือว่าเป็นคำสั่งของพระเจ้าและเป็นการให้อนุญาตสะสมความเกลียดชังและใช้ความรุนแรงต่อคนอื่น

15 โอ้บรรดาชาวคัมภีร์ ศาสนทูตของเรา ได้มายังสุเจ้า แล้วเพื่อทำให้สุเจ้าเกิดความกระจำงในสิ่งที่สุเจ้าได้ปิดบัง ไว้จากคัมภีร์ และเขาให้อภัยสุเจ้าในหลายสิ่ง แน่นนอน แสง สว่างจากพระเจ้าและคัมภีร์อันชัดแจ้ง ได้มายังสุเจ้าแล้ว 16 โดยคัมภีร์นี้ พระเจ้า ทรงนำทางผู้ปฏิบัติตามความ ปราโมทย์ ของพระองค์ไปสู่หนทางแห่งความสงบสุข และ ทรงนำพวกเขาออกจากความมืดทั้งหลายสู่แสงสว่างด้วย ความประสงค์ของพระองค์และทรงนำพวกเขาสู่ทางที่เที่ยงตรง⁷

يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ
رَسُولُنَا يَبِيْنُ لَكُمْ كَثِيْرًا مِّمَّا
كُنْتُمْ تُخْفُوْنَ مِنَ الْكِتٰبِ
وَيَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ قَدْ جَآءَكُمْ
مِّنَ اللّٰهِ نُوْرٌ وَكِتٰبٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٥﴾
يَهْدِيْ بِهٖ اللّٰهُ مَنۢ مِّنۡ اَتَّبَعۡ رِضْوٰنَهٗ
سُبُلَ السَّلٰمِ وُخْرِجُوْهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ
اِلَى النُّوْرِ بِاِذْنِهٖ وَيَهْدِيْهِمْ اِلَى صِرٰطٍ
مُّسْتَقِيْمٍ ﴿١٦﴾

⁷ ชาวคัมภีร์ได้ทำผิดสองประการในศาสนาของพวกเขา ประการแรกคือ พวกเขาได้ตัดคำสอนบางอย่างออกไปจากศาสนาโดยเจตนาตีความผิดๆหรือไม่ก็บิดเบือน ตัวอย่างเช่น พวกเขาได้เปลี่ยนแปลงบางสิ่งในคัมภีร์ของพวกเขาโดยการตัดความจำเป็นที่จะต้องยอมรับนับคนอื่น ๆ หลังจากนั้นเพื่อความรอดพ้นของพวกเขา และพวกเขาก็ถือว่าการปฏิบัติศาสนาของบรรพบุรุษต่อไปเป็นการเพียงพอแล้วสำหรับความรอดพ้นของพวกเขา ความผิดอีกประการหนึ่งที่พวกเขาทำในนามศาสนาก็คือ พวกเขากำหนดข้อจำกัดให้แก่ตัวเองโดยที่พระเจ้าไม่ได้กำหนด ตัวอย่างเช่น พิธีกรรมการพลีเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่บรรดานบีของพวกเขาไม่ได้สั่ง แต่คนมีความรู้ในหมู่พวกเขาคิดขึ้นมาจากการตีความแบบหยาบหยาบในคำสั่งของศาสนา

คัมภีร์กูรอานมายังพวกเขาในฐานะเป็นความจำเริญ นั่นคือการฟื้นฟูศาสนาเดิมของพระเจ้าขึ้นมาใหม่ในขณะที่พวกเขากำลังเดินหลงอยู่ในความมืดบนเส้นทางที่พวกเขาหลอกตัวเองว่าจะนำพวกเขาไปสู่สวรรค์ ทั้ง ๆ ที่ทางนั้นกำลังนำพวกเขาไปสู่ความกริ้วของพระเจ้า คัมภีร์กูรอานได้ดึงพวกเขาออกมาจากความมืดนี้ ในด้านหนึ่ง คัมภีร์กูรอานได้นำเสนอคำสอนในรูปแบบดั้งเดิมที่หายไป และในอีกด้านหนึ่งได้ปลดปล่อยพวกเขาออกจากข้อจำกัดทางศาสนาที่ไม่จำเป็นซึ่งข้อจำกัดนี้ได้พันนาการตัวของพวกเขาเองไว้ ตอนนี บรรดาผู้ที่เชื่อฟังและปฏิบัติตามความต้องการของพวกเขาจะยังคงค้นหาทางในความมืดต่อไป ส่วนบรรดาผู้แสวงหาความพอใจจากพระเจ้าจะพบหนทางที่ถูกต้อง ด้วยความช่วยเหลือของทางนำจากพระเจ้า พวกเขาจะประสบความสำเร็จในการดึงตัวเองออกมาจากความมืดและเข้าไปสู่แสงสว่าง ความจริงของสัจธรรมคือสัจธรรมและความเท็จคือความเท็จได้ถูกทำให้เป็นที่ชัดเจนแล้ว แต่ในแง่ของเหตุผลที่กินกับปัญญา คนที่เปิดใจกว้างเท่านั้นที่จะเข้าใจ

พระเจ้าจอมปลอม(นอกเหนือไปจากพระเจ้า)ที่ถูกตั้งขึ้นมาโดยมนุษย์เป็นสิ่งที่ไม่สามารถสร้างหรือทำลายสิ่งใดได้ด้วยตัวของมันเอง ความจริงนี้ในตัวของมันเองก็เพียงพอแล้วที่จะยืนยันว่าไม่มีสิ่งเคารพกราบไหว้ใด ๆ นอกจากพระเจ้าองค์เดียว สิ่งที่ไม่มียอำนาจเหนือการสร้างและความความตายจะเป็นพระเจ้าได้อย่างไร?

17 แนนอน พวกเขาเหล่านั้นได้ปฏิเสธศาสนาแล้ว เมื่อพวกเขากล่าวว่า “แท้จริงพระเจ้าคือพระคริสต์ บุตรของมารีย์” จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “ใครเล่าจะ ชัดขวางพระเจ้าจากการทำลายพระคริสต์ บุตรของนางมารีย์และแม่ของเขาและทุกคนในโลกนี้ถ้า พระองค์ทรงประสงค์? อาณาจักรแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสรรพสิ่งที่อยู่ในระหว่าง ทั้งสองเป็นของพระเจ้า พระองค์ทรงสร้างสิ่งที่ พระองค์ทรงประสงค์และพระเจ้าทรงอาณาภาพเหนือทุกสิ่ง”¹⁸ ชาวิวและชาวคริสเตียนกล่าวว่า “เราเป็นบุตรของพระเจ้าและเป็นที่ยรักของพระองค์” จึงกล่าวเถิดว่า “แล้วไหนพระองค์จึงทรงลงโทษ พวกท่านเพราะความผิดบาปของพวกท่านเล่า? ความจริงแล้ว พวกท่านเป็นเพียงคนธรรมดาในหมู่มนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น พระองค์ทรงยกยอผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ อาณาจักรแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุก สรรพสิ่งที่อยู่ในระหว่าง ทั้งสองนั้นเป็นของพระเจ้า และทั้งหมดจะกลับไปยังพระองค์”¹⁷

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَفِي الْأَرْضِ حَمِيمًا ۖ وَاللَّهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٦﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّهُ ۗ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٧٧﴾

¹⁷ ชุมชนที่ได้รับการคัดเลือกและมีนบีและยอมรับทั้งสองสิ่งนี้ถือว่าได้รับความจำเริญหลายประการจากพระเจ้า เช่น ความช่วยเหลือพิเศษและชัยชนะเหนือฝ่ายตรงข้าม การมีอำนาจเหนือแผ่นดิน การให้อภัยจากพระเจ้าและคำสัญญาว่าจะได้เข้าสวรรค์ เป็นต้น ในกรณีของประชากรของชุมชนก่อนหน้านี้ นี่คือการวิงวอนขอโทษสำหรับการทำงานของพวกเขา พวกเขาชอบทุกอย่างของพวกเขาให้แก่พระเจ้า ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ประทานความโปรดปรานแก่พวกเขา อย่างไรก็ตาม ในกรณีของคนรุ่นหลัง สถานะได้เปลี่ยนแปลงไป ตอนนี้ เรื่องสำคัญทั้งหมดได้กลายเป็นเรื่องของชาติและชุมชน ในขณะที่คนรุ่นก่อนได้รับความจำเริญจากพระเจ้าโดยการทำงาน ส่วนคนรุ่นหลังถือว่าพวกเขามีสิทธิ์ได้รับความจำเริญเช่นเดียวกันไม่ว่าพวกเขาจะทำอะไรก็ตาม ทั้งนี้เพราะพวกเขาเป็นคนที่มีความโปรดปรานหรือในเผ่าพันธุ์หนึ่ง หลังจากนั้น พวกเขาได้เริ่มเชื่อว่าพวกเขาเป็นคนที่ได้รับความโปรดปรานเป็นพิเศษจากพระเจ้า และไม่ว่าพวกเขาทำอะไรไป พวกเขาจะได้รับความโปรดปรานจากพระองค์ ดังนั้น เพื่อลบล้างความเข้าใจผิดของชาวคัมภีร์ พระเจ้าจึงได้กำหนดไว้เป็นการเฉพาะว่ารางวัลตอบแทนที่มีไว้สำหรับพวกเขานั้นจะเริ่มที่ในโลกนี้เลย คนเหล่านี้จะเห็นด้วยตัวเองในโลกนี้ว่าพระเจ้าจะปฏิบัติกับพวกเขาอย่างไรในโลกอนาคต ในโลกนี้ ถ้าพวกเขามีอำนาจเหนือศัตรูของพวกเขา นั่นก็หมายความว่าพวกเขาเป็นกลุ่มคนที่พระเจ้าโปรดปราน และถ้าศัตรูมีอำนาจเหนือพวกเขา นั่นก็หมายความว่าสิ่งที่กลับกันเป็นความจริง ถ้าคนกลุ่มหนึ่งมีคัมภีร์ถูกปราบและถูกกดขี่ครั้งแล้วครั้งเล่าในโลกนี้ แม้จะมีจำนวนมากกว่า ก็อย่าได้หวังว่าจะได้รับตำแหน่งและเกียรติอันสูงส่งในโลกหน้า

19 บรรดาชาวคัมภีร์เอ๋ย แน่نون ศาสนทูตของเรา ได้มายังสูแล้วเพื่อทำให้คำสอนเป็นที่กระจ่างแก่สูเจ้า หลังจากที่มีการมีบรรดาศาสนทูตได้วางเว้นไป มิฉะนั้น สูเจ้าจะกล่าวว่า “ไม่เคยมีผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือนมา ยังเรา” ดังนั้น จึงมีผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือนมายังสูเจ้า แล้ว พระเจ้าทรงมีอำนาจที่จะทำได้ทุกสิ่ง^๗

يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا
 يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلٰٓى فِتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ اَنْ
 تَقُوْلُوْا مَا جَآءَنَا مِنْ بَشِيْرٍ وَّلَا نَذِيْرٍ
 فَقَدْ جَآءَكُمْ بَشِيْرٌ وَّنَذِيْرٌ وَّاللّٰهُ عَلٰٓى
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٩﴾

^๗ การพิจารณาว่าคนกลุ่มใดเป็นกลุ่มคนที่พระเจ้าโปรดปรานเป็นความคิดที่ไม่มีความหมายเลยโดยสิ้นเชิง พระเจ้าจะชำระบัญญัติมนุษย์เป็นรายบุคคลไป มิใช่เป็นกลุ่ม ทุกคนจะได้รับรางวัลตอบแทนต่อหน้าพระเจ้าตามการทำงานของแต่ละคน ในสายตาของพระเจ้า มนุษย์ทุกคนคือมนุษย์ไม่ว่าเขาจะเป็นคนในชุมชนนี้หรือชุมชนนั้น อนาคตของมนุษย์ทุกคนจะถูกตัดสินโดยอาศัยผลงานจากการถูกทดสอบในโลกนี้ของเขา สวรรค์มิใช่สถานที่เฉพาะของชนกลุ่มใด นรกก็มีใช่คนเฉพาะคนกลุ่มใดเช่นกัน มันเป็นวิธีการของพระเจ้าที่พระองค์ทรงอุม্মชูบางคนทีวิสาสะกับผู้คนด้วยความจริงของชีวิตเตือนพวกเขาถึงนรกและบอกพวกเขาถึงข่าวดีเกี่ยวกับสวรรค์แทนพระองค์ โดยการช่วยเหลือผู้ตักเตือนและผู้แจ้งข่าวดีเหล่านี้และโดยการร่วมมือกับพวกเขาเฝ้าเองที่มนุษย์พบพระเจ้า ไม่ใช่วิธีอื่น

20 จงนึกถึงตอนที่มุซาได้กล่าวกับคนของเขาว่า “หมูชน ของฉันเอ๋ยจงระลึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าที่ทรง มีต่อพวกท่าน เมื่อพระองค์ได้ทรงตั้งนบีหลายคนขึ้นในหมู่พวกท่าน และได้ทรงทำให้พวกท่านเป็นผู้มีอำนาจปกครอง และประทานแก่พวกท่านในสิ่งที่มิได้ประทานแก่ผู้ใดในโลก ²¹ หมูชน ของฉันเอ๋ย จงเข้าไปในแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ที่พระเจ้า ได้ทรงกำหนดแก่พวกท่าน และจงอย่าหันหลังของพวกท่าน กลับเพราะพวกท่านจะกลายเป็นผู้ขาดทุน” ²² พวกเขาทั้งหลายกล่าวว่า “มุซาเอ๋ยแท้จริง ในแผ่นดินนั้น มีผู้คน ที่ทรง อำนาจ พวกเราจะไม่เข้าไปในแผ่นดินนั้นจนกว่าพวกเขาจะ ออกไปจากที่นั้นเสียก่อน ถ้าพวกเขาออกไปจากที่นั้นแล้ว เราถึงจะเข้าไป” ²³ ในตอนนั้น มีชายสองคนที่เกรงกลัว พระเจ้าและพระเจ้าทรงโปรดปรานเขาทั้งสองได้กล่าวว่า “จงเข้าไปยังพวกเขาทางประตูหน้า เพราะเมื่อพวกท่าน เข้าไปในนั้นได้ พวกท่านจะเป็นผู้ชนะ จงวางใจในพระเจ้า ถ้าหากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา” ²⁴ แต่ถึงกระนั้น พวกเขาได้ กล่าว ว่า “มุซาเอ๋ย แท้จริง เราจะไม่เข้าไปในเมื่อนั้นเด็ดขาด ตราบใดที่พวกเขายังอยู่ในนั้น ขอให้ท่านและพระเจ้าของท่าน ไปต่อสู้เถิด พวกเราจะนั่งอยู่ที่นี้”²⁵

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ آذِكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢١﴾ يُقَوْمِ آدْخُلُوا الْأَرْضَ الْمَقْدَسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٢﴾ قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَارِينَ وَإِنَّا لَنَنَدْخُلُهَا حَتَّىٰ تَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٣﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنَّ اللَّهَ عَلَيْهِمَا آدْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَانكِمُوا رِجْلَكُمْ عَلَيْهِمْ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤﴾ قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّا لَنَنَدْخُلُهَا أَوَّلًا مَّا دَامُوا فِيهَا فَادْهَبْ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٥﴾

²¹ มันเป็นวิธีการของพระเจ้าที่พระองค์จะทรงเลือกคนกลุ่มหนึ่งเพื่อนำศาสน์ของพระองค์ไปยังมนุษย์ พระองค์ส่งนบีและคัมภีร์ของพระองค์ไปยังคนกลุ่มนี้และมอบหมายหน้าที่ให้พวกเขา นำศาสน์นี้ไปยังผู้อื่น เช่นเดียวกับใครบางคนเป็นผู้เหมาะสมที่จะรับวะฮีย์ของพระองค์ฉันใด คนกลุ่มที่เหมาะสมก็จะถูกทำให้เป็นผู้ถือธงแห่งทางนำของพระองค์ฉันนั้น ในสมัยโบราณ พวกลูกหลานอิสราเอลได้รับตำแหน่งพิเศษนี้ แต่หลังจากการมาของนบีคนสุดท้าย ตำแหน่งนี้ได้ถูกมอบหมายให้แก่สาวกของท่าน

เช่นเดียวกับพระเจ้าต้องการให้ประชาคมหนึ่งเป็นตัวแทนศาสนาของพระองค์ ในทำนองเดียวกัน พระองค์ก็ต้องการให้ประชาคมหนึ่งเป็นตัวแทนศาสนาของพระองค์รับเกียรติและตำแหน่งอันสูงส่งในโลกนี้ เพื่อที่ประชาคมนั้นจะได้แสดงให้เห็นว่าในโลกใหม่ที่จะเกิดขึ้นหลังวันสิ้นโลก เกียรติและตำแหน่งอันสูงส่งจะมีแก่เฉพาะ “คนแห่งสัจธรรม” เท่านั้น ส่วนคนอื่น ๆ ทั้งหมดจะได้รับความอับยศและอยู่ห่างไกลจากความจำเริญของพระองค์ อย่างไรก็ตาม ผลประโยชน์แห่งโลกนี้ไม่ได้ถูกยกให้แก่คนกลุ่มนี้โดยไม่มีเงื่อนไข เพราะคนกลุ่มนี้ต้องเผชิญกับการทดสอบว่าสมควรได้รับหรือไม่เสียก่อน คนกลุ่มนี้ต้องพิสูจน์ว่าตัวเองมีความศรัทธาอย่างเต็มเปี่ยมในพระเจ้าทุกสถานการณ์และยอมจำนนต่อพระประสงค์และความพึงพอใจของพระองค์ถึงแม้ว่าจะต้องถูกทดสอบอย่างหนักก็ตาม

25 มูซาได้วิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันไม่มีอำนาจเหนือใครนอกจากตัวฉัน และพี่ชายของฉัน ดังนั้น โปรดแยกเราทั้งสองออกจากหมู่ชนผู้ฝ่าฝืนเหล่านี้ด้วยเถิด”²⁶ พระเจ้าทรงกล่าวว่า “แผ่นดินนี้เป็นที่ที่ต้องห้ามสำหรับ พวกเขาเป็นเวลาสี่สิบปี ในช่วงนี้พวกเขาจะเร่ร่อนไป ตามแผ่นดิน ดังนั้นจงอย่าเศร้าโศกเพื่อหมู่ชนที่ชั่วช้า เหล่านี้”^ก

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي
فَأَفَرَقَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
﴿٢٥﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ
سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ
عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾

^ก ในตอนที่พวกลูกหลานอิสราเอลออกจากอียิปต์ภายใต้การนำของโมเสสและมาถึงทะเลทรายซีนาย พวกอะมาลีไท์ที่โหดร้ายเป็นผู้ปกครองซีเรียและฟินิเชียในเวลานั้น พระเจ้าได้บอกพวกลูกหลานอิสราเอลว่ายุคของพวกอะมาลีไท์กำลังจะสิ้นสุดแล้ว พวกเขาจะต้องเข้าไปในประเทศนั้นและด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า พวกเขาจะได้ชัยชนะเหนือพวกอะมาลีไท์แม้จะถูกต่อต้านบ้างเล็กน้อย แต่พวกลูกหลานอิสราเอลหวาดกลัวคนกลุ่มนี้จนพวกเขาไม่กล้าที่จะเข้าไป นี่หมายความว่าพวกเขากลัวมนุษย์มากกว่ากลัวพระเจ้า ดังนั้น พวกเขาจึงไม่มีค่าในสายตาของพระเจ้าอีกต่อไป ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงได้ตัดสินใจให้พวกลูกหลานอิสราเอลเร่ร่อนอยู่ในทะเลทรายเป็นเวลาสี่สิบปี (1440 – 1400 ก่อนคริสตกาล) ซึ่งในช่วงเวลานี้ บรรดาผู้มีอายุประมาณ 20 ปีขึ้นไปน่าจะตายหมด และในช่วงเวลานี้คนรุ่นใหม่ที่อยู่ภายใต้สภาพใหม่จะโตขึ้นมา และทุกอย่างก็เป็นไปตามนั้นจริงๆ สี่สิบปีในทะเลทราย คนที่อายุมากได้ตายไปหมด หลังจากนั้น คนรุ่นใหม่ภายใต้การนำของยูซอร์ฮ์ บินนูน(โยชูวา) ได้พิชิตซีเรียและปาเลสไตน์ ยูซอร์ฮ์คนนี้เป็นหนึ่งในลูกหลานอิสราเอลสองคนที่ก่อนหน้านี้เคยแนะนำคนในประชาคมของเขาให้ไว้ใจพระเจ้าและเข้าไปในประเทศของพวกอะมาลีไท์

พวกลูกหลานอิสราเอลได้บอกโมเสสว่าถ้าพวกเขาบุกเข้าไปในประเทศ(ของชนเผ่าอะมาลีไท์)นั้น พวกเขาอาจได้รับความพ่ายแพ้และลูกหลานของพวกเขาจะถูกจับเป็นเชลย แต่พวกลูกๆ เหล่านี้ของพวกเขาได้เข้าไปยึดประเทศนี้ได้หลังจากโตขึ้น เด็กๆ เหล่านี้ได้รับความเข้มแข็งเพราะพวกเขาเผชิญกับความยากลำบากของชีวิตทะเลทรายมาเป็นเวลานาน สภาพความลำบากที่บรรดาพ่อของพวกเขาเคยถือว่าเป็นอันตรายที่อาจนำความตายมาสู่ลูกๆ ของพวกเขานั้นเองที่เป็นเคล็ดลับแห่งชีวิตของพวกเขา

การมีชีวิตอยู่ในสภาพที่สะดวกสบายนั้นเป็นความสุขแน่นอน แต่ความจริงก็คือว่า ความสามารถที่ดีที่สุดของมนุษย์เกิดขึ้นเมื่อเขาต้องต่อสู้กับสภาพแวดล้อมเพื่อชีวิตของเขา ในอียิปต์ พวกลูกหลานอิสราเอลมีชีวิตสุขสงบเป็นเวลาหลายศตวรรษ ผลของความสุขสบายก็คือพวกเขากลายเป็นเป็นชุมชนที่ตายแล้ว แต่หลังจากถูกเนรเทศ ชีวิตทะเลทรายที่พวกเขาต้องอาศัยอยู่ได้เปลี่ยนแปลงพวกเขาไปโดยสิ้นเชิง บรรดาผู้ใช้ชีวิตตั้งแต่เด็กจนกระทั่งหนุ่มในสภาพการณ์เช่นนั้นจึงเป็นคนที่แตกต่างกันไปจากคนอื่น สภาพทะเลทรายได้บ่มเพาะพวกเขาให้ใช้ชีวิตแบบเรียบง่าย กล้าหาญ บากบั่นเข้มแข็งและอยู่กับความเป็นจริง นี่คือคุณสมบัติที่สุบฉีดชีวิตเข้าไปในประชาคม ถ้าประชาคมใดตายไปเพราะสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ ประชาคมนั้นจะถูกนำไปไว้ในสถานการณ์ที่ไม่ธรรมดาเพื่อฟื้นชีวิตมันขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งหลังจากนั้น

27 จงเล่าให้พวกเขาถึงเรื่องราวของลูกชายทั้งสอง ของอาดัมด้วยความจริงเมื่อทั้งสองได้ถวายสิ่งพลีแก่เรา แล้วสิ่งพลีของคนหนึ่งในสองนั้นเป็นที่ยอมรับ แต่จาก อีกคนหนึ่งไม่เป็นที่ยอมรับ ฝ่ายหลังจึงได้กล่าวว่า “ฉันจะฆ่าเจ้า” อีกฝ่ายหนึ่งจึงกล่าวว่า “พระเจ้าทรงรับ (สิ่งพลี) จากผู้ยำเกรงพระองค์เท่านั้น”²⁸ ถ้าท่านเหยียดมือของท่านเพื่อจะฆ่าฉัน ฉันจะไม่ยกมือของฉันเพื่อฆ่าท่าน เพราะฉันเกรงกลัวพระเจ้าพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก²⁹ ฉันต้องการให้ท่านรับบาปของท่านที่มีต่อฉันและ บาปของท่านด้วย และท่านจะได้กลายเป็นชาวนรก นั่นคือการตอบแทนสำหรับบรรดาผู้ทำความผิด”^ก

﴿وَأَنْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ أَبِي آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلُ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَلْ مِنْ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٨﴾ لَئِن بَسَطْتَ إِلَىٰ يَدِكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطِ يَدِي إِلَيْكَ لَأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٠﴾﴾

^ก ราววัลตอบแทนที่แท้จริงสำหรับการทำงานที่ทำเพื่อพระเจ้านั้นจะได้รับในโลกหน้า อย่างไรก็ตาม บางครั้ง แม้ในโลกนี้ก็มิใช่ไรบางอย่างเกิดขึ้นที่แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงยอมรับการทำงานของมนุษย์หรือไม่ นี่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับลูกชายอาดัม คือ อาเบลและคาอิน(ฮาบีลและเคบิล) พระเจ้าทรงรับสิ่งที่อาเบลนำมาพลีถวายจากฝูงแกะและแพะของเขาและเขาได้รับความจำเริญตอบแทน แต่สิ่งที่คาอินนำมาพลีถวายจากผลผลิตทางการเกษตรของเขานั้น พระเจ้าไม่ทรงรับ เขาจึงไม่ได้รับความจำเริญตอบแทน ดังนั้น คาอินจึงอิจฉาน้องชายของเขาจนเขาฆ่าพี่ชายของเขา อาเบลกล่าวว่าสิ่งที่คาอินนำมาพลีถวายพระเจ้าไม่ถูกตอบรับก็เพราะคาอินไม่มีความกลัวพระเจ้าในหัวใจ ดังนั้น เขาต้องปรับปรุงตัวเองแทนที่จะมาฆ่าเขา แต่ความริษยาและความเป็นศัตรูได้บดบังสังขรณ์และคนผู้นั้นสามารถคิดได้้อย่างเดียวว่าจะทำลายศัตรูคู่แข่งของตัวเองได้อย่างไร

อาเบลได้บอกคาอินว่าพี่ชายของเขาเงื้อมมือเพื่อฆ่าเขา แต่เขาจะไม่โต้ตอบ เพราะพระเจ้าได้ห้ามการต่อสู้กันระหว่างมุสลิมด้วยกัน ถึงแม้มุสลิมคนหนึ่งต้องการจะสังหารพี่น้องของเขา คนที่รู้ว่าตัวเองจะถูกฆ่าต้องไม่ถือว่าการฆ่าผู้คิดจะฆ่าเขาเป็นสิ่งถูกต้อง นี่เป็นการยับยั้งการต่อสู้กันซึ่งมีเช่นนั้นแล้วไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ และจะมีผลตามมาไม่สิ้นสุดในสังคมมุสลิม ถ้าหากมุสลิมสองคนคิดที่จะทำลายซึ่งกันและกัน ความผิดจะตกอยู่กับทั้งสองฝ่าย แต่ถ้ามุสลิมคนหนึ่งทำตามเจตนารมณ์ของตนเองเป็นผลสำเร็จในขณะที่อีกฝ่ายหนึ่งยังคงวิงวอนต่อต่อพระเจ้า คนที่ทำร้ายไม่เพียงแต่แบกภาระบาปของตนเองเท่านั้น แต่ยังต้องแบกบาปใด ๆ ก็ตามที่เหยียดของเขาได้ทำไว้ถ้าเขาไม่มีความอดทนและวิงวอนต่อพระเจ้า

30 แต่กระนั้น ตัวตนที่ชั่วร้ายของเขาได้ ชักจูงเขาให้ฆ่า น้องชายของเขา หลังจากนั้น เขาได้ฆ่าน้องชายของเขา และกลายเป็นผู้หนึ่งในบรรดาผู้ขาดทุน³¹ หลังจากนั้น พระเจ้าได้ส่งอิกาทัวหนึ่งมาคุยตื้นเพื่อ แสดงให้เขาได้เห็น ถึงการฝังศพน้องชาย ของเขา เมื่อเห็นเช่นนั้น เขาได้ร้อง ออก มาว่า “วิบัติแน่แล้วตัวฉัน ฉันไม่สามารถทำ อย่างเช่น อิกาทัวได้เพื่อฝังศพน้องชายของ ฉันกะนั้นหรือ?” ดังนั้น เขาจึงรู้สึกผิดในสิ่ง ที่เขาได้ทำไป⁷

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ
فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾ فَبَعَثَ
اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ
كَيْفَ يُؤَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ
يَبْؤِيكْتِي أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا
الْغُرَابِ فَأُوَارِي سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ
مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾

⁷ อะไรก็ตามที่มนุษย์ได้รับในโลกนี้ล้วนเป็นสิ่งทีพระเจ้าประทานให้ ดังนั้น ใครที่ทำความชั่วร้ายคนอื่นที่คิดว่าเป็นเพราะความอิจฉา ความจริงแล้ว คนผู้นั้นพยายามที่จะทำลายแผนการของพระเจ้า คนประเภทนี้จะได้รับการผ่อนปรนชั่วคราวหนึ่งให้ทำอะไรก็ได้ที่เขาต้องการในโลกแห่งการทดสอบนี้ แต่ในสายตาของพระเจ้า เขาคือคนทำบาปที่เลวที่สุด อาเบลได้บอกคานินฟีชายของเขาให้คิดตึ่ถึงความจริงในเรื่องนี้ นี่เป็นสิ่งที่ทำให้คานินฟีเล เขารู้ว่าถ้าเขาคิดจะฆ่าน้องชายของเขา มันไม่มีเหตุผลอะไรมาสนับสนุนเขา แต่ความรู้สึกริษยาในตัวเขาไม่ได้ทำให้เขาเย็นลง เขาคิดเหตุผลต่าง ๆ เพื่อมาสนับสนุนการกระทำของเขา ในที่สุด การต่อสู้ภายในของเขาได้ตัดสินใจให้เขาหันกลับมาหาเหตุผลที่ตัวเองคิดขึ้นมาและฆ่าน้องชายของเขา เสียงแห่งความสำนึกคือเสียงของพระเจ้า คำถามที่เกิดขึ้นมาในจิตสำนึกของมนุษย์เกี่ยวกับการกระทำใด ๆ ของเขานั้นความจริงแล้วคือการที่เขากำลังเผชิญกับการทดสอบ คนผู้หนึ่งประสบความสำเร็จถ้าเขาให้การตอบสนองที่ดีแก่เสียงของจิตสำนึกของเขา แต่ถ้าเขาไม่ฟังเสียงแห่งจิตสำนึกของเขาโดยหาเหตุผลแก้ตัวผิด ๆ มาสนับสนุนตัวเอง เขาก็ประสบความล้มเหลว

มีบันทึกในคำบอกเล่าของนบีมุฮัมมัดว่าการล่วงละเมิดและการฆ่าพี่น้องเป็นบาปที่การลงโทษเริ่มต้นทันทีในโลกนี้ คานินฟีไม่เพียงแต่ได้รับการลงโทษสำหรับความโหดร้ายป่าเถื่อนไร้เหตุผลที่เขาทำต่อน้องชายของเขาแค่ในโลกหน้าเท่านั้น แต่ในโลกนี้เองที่เขารู้สึกเป็นทุกข์ขึ้นมาทันที ญูอิดเล่าว่าหลังจากคานินฟีฆ่าน้องชายของเขาแล้ว เขาส่วนล่างและขาส่วนบนของเขายับเยินไม่ได้ เขาต้องนอนอยู่บนพื้นโดยไม่มีการมาดูแลจนกระทั่งเขาตายในสภาพทรนทรายและเศร้าโศก (ดู ตัฟซีร์อิบนุกะซีร์)

คานินฟีรับรู้ถึงวิธีการฝังศพจากอิกาทัว นี่เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่ามนุษย์มีความรู้้น้อยกว่าสัตว์เกี่ยวกับเรื่องวิถีของธรรมชาติ ถ้าหากเขาทำตามอารมณ์ของเขา มันก็ไม่มีผู้ล่วงละเมิดคนใดที่เลวไปกว่าเขา ยิ่งไปกว่านั้น มันหมายความว่าถ้าคนผู้หนึ่งฝังเจตนาของเขาไว้ในหัวใจของเขาแทนที่จะทำการฆ่า เขาจะไม่ต้องเผชิญกับความละอายหลังจากนั้น มนุษย์ควรจะยับยั้งและฝังเจตนาอันชั่วร้ายของเขาไว้ในหัวใจของเขาและอย่าปล่อยให้มันไหลออกมากลายเป็นจริง ก่อนที่จะนำแผนการชั่วร้ายของตัวเองออกมา มนุษย์ต้องฝังเจตนาของตัวเองไว้ ถ้าไม่เช่นนั้น เขาจะเผชิญกับปัญหาของการฝังศพซึ่งแม้จะฝังไปแล้วก็ตาม แต่พระเจ้าจะถือว่ายังไม่ได้ฝัง

32 นั่นคือสิ่งที่ว่าทำไมเราจึงได้กำหนดแก่พวกลูกหลาน อิสร่ออีลว่า “ผู้ใดฆ่าชีวิตใด เว้นเสียแต่ว่าคนผู้นั้นเป็น ฆาตกรหรือเป็นผู้ก่อความเสียหายบนหน้าแผ่นดิน คน ผู้นั้นจะถูกถือเหมือนกับเขาได้ฆ่ามนุษย์ชาติทั้งมวล และ ผู้ใดที่รักษาชีวิตหนึ่งไว้ เขาจะถูกถือว่ามีเหมือนกับผู้ให้ ชีวิตแก่มนุษย์ชาติทั้งมวล” แต่ส่วนใหญ่ของพวกเขายัง คง ล้วงละเมิดในแผ่นดิน ศาสนทูตของเรา ได้มายังพวก เขาคนแล้วคนเล่าพร้อมกับ สัญญาอันชัดเจน แต่พวก เขาหลายคน ยังคงสร้างความเสียหายในแผ่นดิน⁷

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعَدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لُمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾

⁷ เมื่อใครคนหนึ่งฆ่าอีกคนหนึ่ง เขาไม่ได้ฆ่าแค่คนเดียว แต่ฆ่ามนุษย์ทั้งหมด เพราะเขาละเมิดกฎของการเคารพชีวิตมนุษย์ที่ชีวิตทั้งหมดขึ้นอยู่กับชีวิตนั้น ในทำนองเดียวกัน เมื่อใครคนหนึ่งช่วยเหลือใครอีกคนหนึ่งให้พ้นจากการกดขี่ เขาไม่เพียงแต่ช่วยชีวิตของคนเดียวเท่านั้น แต่ยังช่วยชีวิตมนุษย์ทั้งหมดไว้เพราะเขากำลังคุ้มครองหลักการแห่งการเคารพชีวิตของมนุษย์ทั้งหมดที่ถือว่าไม่มีใครมีสิทธิ์ยกมือทำร้ายคนอื่น ถ้าใครคนหนึ่งโจมตีเกียรติ ทรัพย์สินหรือชีวิตของอีกคนหนึ่ง มันหมายความว่าสังคมเกิดสภาพไม่ปกติขึ้นมาแล้ว ดังนั้น เมื่อมีเหตุการณ์ในลักษณะนี้แม้เพียงหนึ่งเหตุการณ์ มุสลิมจำเป็นต้องเข้าไปดูราวกับว่าชีวิต ทรัพย์สินและเกียรติของมนุษย์ทั้งหมดกำลังตกอยู่ในอันตราย ในสังคมหนึ่ง ประเพณีของการเคารพชีวิตซึ่งกันและกันถูกสร้างขึ้นมาจากผลของประวัติศาสตร์อันยาวนาน และเมื่อประเพณีนี้ถูกละเมิด กว่าจะฟื้นฟูประเพณีนี้กลับมามีชีวิตต้องใช้เวลาอย่างมาก บรรดาผู้ที่สร้างประเพณีการใช้ความรุนแรงในสังคมคือศัตรูที่เลวที่สุดของสังคมนั้น

33 บรรดาผู้ทำสงครามต่อพระเจ้าและศาสนทูตของ พระองค์และพยายามก่อความเสียหายในแผ่นดินนั้น พวกเขาต้องถูกประหารหรือถูกตรึงให้ตายบนไม้ กางเขนหรือตัดมือและเท้าของพวกเขาสลบข้างกัน หรือถูกเนรเทศออกไปจากแผ่นดิน นี่คือการอภัยสำหรับพวกเขาในโลกนี้และยังมีการลงโทษอันหนัก หนักยิ่งกว่านี้อีกสำหรับพวกเขาในโลกหน้า³⁴ ยก เว้นบรรดาผู้ที่สำนึกผิดก่อนที่สูเจ้ามีอำนาจเหนือพวกเขา ดังนั้น จงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัยผู้ทรง เมตตาเสมอ

35 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเกรงกลัวพระเจ้าและจง แสวงหาทางที่จะได้รับความโปรดปรานจากพระองค์ และจงดิ้นรนต่อสู้ในหนทางของพระองค์เพื่อสูเจ้าจะ ได้รับความสำเร็จ³⁶ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ถึงแม้พวกเขามีทุกสิ่งบนโลกและอีกสองเท่าของ จำนวนนั้นเพื่อนำมาไถ่โทษตัวเองให้พ้นจากกรลงโทษ ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ สิ่งเหล่านั้นจะไม่ถูกรับจาก พวกเขา และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันแสนสาหัส³⁷ พวกเขาต้องการที่จะออกจากไฟนรก แต่พวกเขา จะไม่สามารถออกมาจากมันได้ และสำหรับพวกเขา คือการทรมานอย่างต่อเนื่อง⁷

إِنَّمَا جَزَاؤُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدَرُوا عَلَيْهِمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٥﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ حَمِيْعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٧﴾ يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوكَ مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِمُخْرِجِيْنَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٨﴾

⁷ หลักการที่พระเจ้าใช้สร้างระบบของโลกนี้ขึ้นมาคือทุกคนต้องทำหน้าที่ของตัวเอง และต้องไม่มีใครเข้าไปแทรกแซงเรื่องของคนอื่นโดยไม่จำเป็น สิ่งที่ไม่ใช่ชีวิตและสัตว์ทั้งหมดปฏิบัติตามกฎธรรมชาตินี้ มนุษย์เองก็ได้รับคำสั่งที่ชัดเจนถึงเรื่องนี้ผ่านทางบรรดานบี แต่มนุษย์ไม่เหมือนกับสิ่งอื่นตรงที่เขามิ่เสรีภาพขณะที่มีชีวิต เมื่อเขาฝ่าฝืน เขาจึงสร้างความเป็นปวนขึ้นในระบบของธรรมชาติ คนประเภทนี้คืออาชญากรที่เลวที่สุดในสายตาของพระเจ้า แต่คนที่ประกาศสงครามกับพระเจ้าและนบีของพระองค์นั้นคืออาชญากรที่เลวยิ่งกว่า คนประเภทนี้มีภจะใช้ความรุนแรงที่เป็นการขัดกัการเรียกร้องของพระเจ้ายังป่าวของพระองค์ให้ละเว้นจากการสร้างความเป็นปวนวุ่นวาย นอกจากนี้แล้ว มันยังเป็นการปฏิเสธการเชิญชวนของพระองค์ที่ต้องการให้พวกเขาใช้ชีวิตตามธรรมชาติที่พระเจ้าสร้างไว้ สำหรับคนประเภทนี้มีการลงโทษอันรุนแรงในโลกนี้และไฟนรกรอพวกเขาอยู่ในโลกหน้า

38 สำหรับขโมยไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง จงตัดมือ ของพวกเขา นั่นคือการลงโทษ(เพื่อเป็นการยับยั้ง)จาก พระเจ้า สำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ พระเจ้าเป็นผู้ทรง อำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ³⁹ แต่ถ้าผู้ใดสำนึกผิดหลังจาก ที่ทำผิดไปแล้วและปรับปรุงตนเอง พระเจ้าจะทรงห็น กลับไปยังเขาโดยปราณี แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁴⁰ เจ้าไม่รู้หรือว่า อาณาจักรแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เป็นของพระเจ้า? พระองค์ทรงลงโทษ ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงอภัยโทษผู้ที่พระองค์ทรง ประสงค์ พระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่งⁿ

وَالسَّارِقِ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٩﴾ فَمَنْ تَابَ مِن بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

ⁿ ความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับมนุษย์คือการที่เขาได้ใกล้ชิดพระเจ้า ความใกล้ชิดในรูปแบบที่เป็นจริงและสมบูรณ์นั้นจะเป็นของเขาในโลกหน้า อย่างไรก็ตาม เมื่อการทำของมนุษย์คนหนึ่งนำเขาเข้าใกล้พระเจ้า เขาจะรู้สึกได้ในโลกนี้ในรูปของการมีความสุขเหมือนอยู่ในสวรรค์ วิธีการที่จะได้รับความใกล้ชิดนี้ก็คือการตักวา(ความเกรงกลัวพระเจ้า)และญิฮาด(การต่อสู้) นั่นคือ การเป็นผู้เคารพสักการะหรือเป็นผู้ที่ศดนของพระเจ้าโดยเกรงกลัวพระองค์และการคืนรนต่อสู้เพื่อแนวทางของพระองค์ มีบางขณะในชีวิตของมนุษย์ที่เขาพบว่าตัวเองอยู่ระหว่างสัจธรรมกับความเท็จ ในการไปตามหนทางแห่งสัจธรรม เขาต้องยอมสละตัวตนของเขาและผลประโยชน์ทางโลกของเขาดูเหมือนไม่มั่นคงปลอดภัย แต่ในขณะที่เขาเลือกเดินบนเส้นทางที่ไม่ใช่สัจธรรม ตัวตนของเขาไม่มีอะไรมาแตะต้องและผลประโยชน์ทางโลกของเขาเหมือนปลอดภัยอย่างสมบูรณ์ ในกรณีแรก มนุษย์กลัวพระเจ้าและมองข้ามผลประโยชน์ทางโลกทั้งหมดโดยยึดมั่นอยู่กับพระเจ้า อดทนต่อความยากลำบากทุกอย่างเพื่อมุ่งหน้าไปสู่พระเจ้า นี่คือนิสัยที่ทำให้เขาเข้าใกล้พระเจ้า ประสบการณ์แรกของการเข้าใกล้นี้ในตอนแรกอยู่ในรูปของการตระหนักถึงการมีอยู่ของสวรรค์ ในทางตรงข้าม คนที่ไม่พร้อมจะปฏิบัติตามทางแห่งความเกรงกลัวพระเจ้าและการคืนรนต่อสู้เพื่อแนวทางของพระเจ้าจะออกห่างไปจากพระองค์และนำเคราะห์กรรมต่างๆที่ไม่มีความดีรับการบรรเทาภัยตัวเขาเอง

ระบบการลงโทษในอิสลามสำหรับอาชญากรรมทางสังคม ได้ถูกกำหนดขึ้นมาโดยคำนึงถึงสองด้าน ด้านหนึ่งเป็นการลงโทษสำหรับอาชญากรรมที่มนุษย์ก่อขึ้นและอีกด้านหนึ่งคือเพื่อเป็นการยับยั้งการลงโทษ อย่างไรก็ตาม ถ้าอาชญากรสำนึกผิดจริงหลังจากก่ออาชญากรรมโดยการขอภัยโทษจากพระเจ้าและละเว้นโดยสิ้นเชิงจากการทำสิ่งชั่วร้ายเช่นนั้นในอนาคต มันก็เป็นที่หวังว่าพระเจ้าจะให้อภัยเขาในโลกหน้า

เรื่องของรางวัลตอบแทนนั้นอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ไม่มีสาเหตุต้องกลัวว่าถึงแม้ใครคนหนึ่งได้ปรับปรุงตัวเองแล้วในชีวิตของเขา เขาจะไม่ได้รับการให้อภัยในความผิดก่อนหน้านั้น และไม่มีความจริงที่มีพลังบางอย่างนอกเหนือไปจากเจตนาของพระเจ้าที่จะสามารถเปลี่ยนแปลงชะตากรรมของใครได้โดยการเข้ามาแทรกแซง ทุกสิ่งอยู่ที่พระเจ้าและพระองค์เท่านั้นจะตัดสินอนาคตของทุกคนด้วยอำนาจและความปรีชาญาณของพระองค์

41 ศาสนทูตเอ๋ย จงอย่าให้ผู้คนที่กำลัง
 แข่งขันกัน ในการปฏิเสศศัทธิธรรมทำให้เจ้า
 ต้องระทมใจ ไม่ว่า จะเป็นบรรดาผู้ที่กล่าว
 ด้วยปากของพวกเขาว่า “เรา ศรัทธา” แต่
 หัวใจของพวกเขาไม่ศรัทธาหรือจะมา จาก
 ขาวยิวเช่นกัน คนพวกนี้ชอบฟังเรื่องโกหก
 พวกเขามาฟังเจ้าเพื่อนำไปบอกคนอื่น(ผู้นำ
 ทาง ศาสนา)ที่ไม่ได้มาหาเจ้า(เพราะความ
 หึงหะง) พวกเขา(บรรดาผู้นำเหล่านี้)
 เอาถ้อยคำในคัมภีร์ ของพระเจ้าออกจาก
 ตัวบทและกล่าวแก่ผู้คนที่ว่า “ถ้าหากนี่เป็น
 สิ่งที่เราเจ้าถูกให้มา พวกเจ้าก็จง รับมัน
 แต่ถ้าไม่เช่นนั้น ก็จงระวังให้ดี” ถ้าพระเจ้า
 ต้องการจะทดสอบใครเจ้าไม่อาจทำสิ่งใด
 เพื่อ ปกป้องเขาให้พ้นจากการลงโทษของ
 พระเจ้าได้ คนที่พระเจ้าไม่ปรารถนาจะ
 ชดเชยหัวใจของเขา จะได้รับความอภัยยศ
 ในโลกนี้และการลงโทษอัน แสนสาหัสใน
 โลกหน้าⁿ

﴿يَأْتِيهَا الرَّسُولُ لَا حَزَنًا لِّلَّذِينَ
 يُسِرُّونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا
 ءَامَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ
 وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّعونَ
 لِلْكَذِبِ سَمَّعونَ لِقَوْمٍ ءَاخِرِينَ
 لَمْ يَأْتوكَ بِتُحْرَفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ
 مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا
 فَخُذُوهُ وَإِن لَّمْ تُؤْتُوهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ
 يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَن تَمْلِكَ لَهُ مِنْ
 اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ
 يُطَهِّر قُلُوبَهُمْ هُمْ فِي الدُّنْيَا حَزْرَى
 وَأَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾

ⁿ ในเมืองมะดีนะฮ์มีคนสองกลุ่มที่ต่อต้านภารกิจอิสลาม กลุ่มหนึ่งคือพวกตลปะแลง และอีก
 พวกหนึ่งคือชาวยิว พวกตลปะแลงที่รู้สึกว่าการกิจอิสลามเป็นอันตรายต่อผลประโยชน์และ
 วัตถุประสงค์ของพวกเขาเพียงแต่แสดงตัวว่าเข้ารับอิสลาม ส่วนชาวยิวที่ครอบครองบัลลังก์ตัวแทน
 ของศาสนารู้สึกว่าการกิจอิสลามกำลังดึงพวกเขาคนลงจากฐานอันสูงส่ง คนทั้งสองกลุ่มนี้ถือว่าภารกิจ
 อิสลามเป็นศัตรูร่วมกันของพวกเขา ดังนั้น คนสองกลุ่มนี้จึงร่วมมือกันในการณรงคต่อต้านอิสลาม
 พวกมีตำแหน่งสูงกว่าคนอื่นถือว่าการเข้าร่วมประชุมที่นบีมุฮัมมัดจัดขึ้นเป็นการเสียศักดิ์ศรี จึงไม่
 ยอมเข้าร่วม แต่ส่งลูกน้องมาเข้าร่วมฟังการประชุมและกลับไปรายงานหัวหน้าของตน หลังจาก
 นั้น พวกหัวหน้าจะใช้ลูกน้องของตนไปให้ความหมายผิดๆเพื่อที่จะทำลายชื่อเสียงและการกิจของ
 นบี ความโอหังของพวกเขาทำให้พวกเขาเต็มเกริมจนถึงกับไม่ลังเลที่จะแปลคำสอนของพระเจ้าผิด
 ออกไปจากเนื้อหาที่ถูกต้องและนำไปอ้างเพื่อรับใช้ผลประโยชน์ของพวกเขา ►

42 พวกเขาเหล่านี้เป็นผู้ฟังความเท็จและเป็นผู้กีนฮิง ต้องห้าม ดังนั้น ถ้าพวกเขามาหาเจ้า เจ้าจงตัดสิน ระหว่างพวกเขาหรือปฏิเสธไปเลย เพราะถึงแม้เจ้า ปฏิเสธ พวกเขาจะไม่สามารถทำร้ายอะไรเจ้าได้ แต่ถ้าหากเจ้าตัดสินระหว่างพวกเขา เจ้าจงตัดสินด้วยความ ยุติธรรม เพราะพระเจ้าทรงรักผู้เที่ยงธรรม⁷

سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ
لِللُّسْتِ حَتَّىٰ فَإِن جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ
أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِن تُعْرِضْ عَنْهُمْ
فَلَن يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِن حَكَمْتَ
فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ مُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾

นี่คือบรรดาผู้ที่ไม่ยอมค้อมคารวะพระเจ้าและนบีของพระองค์ พวกเขายอมรับอะไรก็ตามที่สอดคล้องกับผลประโยชน์ของพวกเขา นี่คือนิสัยที่ลำบากใจที่สุดสำหรับคนคนหนึ่ง คนที่ให้ความสำคัญแก่ผลประโยชน์และความสำคัญส่วนตัวเหนือศีลธรรม คนที่ต้องการจะเห็นตัวเองอยู่ในตำแหน่งสูงไม่ว่าจะทำอย่างไรก็ตาม คนที่วางแผนร้ายเพื่อทำลายศีลธรรม - จนถึงกับบิดเบือนคำสอนของพระเจ้าเพื่อสนับสนุนการกระทำของพวกเขา - คนเหล่านี้มีแต่ความคิดที่ขัดขวางความสามารถของพวกเขาในการยอมรับศีลธรรม คนประเภทนี้เมื่อไม่ได้รับทางนำจากพระเจ้าจะยังพัวพันอยู่ในความเท็จจนกระทั่งพวกเขาไปถึงโลกแห่งไฟ

บ่าวของพระเจ้าที่ยอมรับคำสอนของศาสนาที่แท้จริงของพระองค์ต้องไม่ทอดทิ้งจากการถูกต้องด้านกิจกรรมของฝ่ายต่อต้านความจริงแล้วมีใช้การต่อต้านผู้ทำงานเผยแผ่ศีลธรรม แต่มันเป็นการต่อต้านพระเจ้า ดังนั้น การต่อต้านจะไม่มีวันประสบความสำเร็จ สิ่งที่พระเจ้าต้องการจากการทำงานของผู้เผยแผ่ศีลธรรมก็คือผู้คนที่ต้องได้รับรู้ความจริง และการกิจนี้จะสำเร็จได้อย่างแน่นอนก็ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า

⁷ รูปแบบทั่วไปของลัทธิแบบก็คือสิ่งที่รับโดยตรง ตัวอย่างเช่น มีผู้รู้ศาสนาในอดีตเคยให้การตัดสินและความเห็นต่าง ๆ หลังจากรับลัทธิแบบ อย่างไรก็ตาม มีอีกรูปแบบหนึ่งของการทุจริตที่ไม่มีการให้และการรับโดยตรง แต่มันเป็นรูปแบบที่ใหญ่ที่สุดและเลวร้ายที่สุดของการทุจริตในรูปแบบต่างๆ ทั้งหมด นั่นคือการบิดเบือนบทบัญญัติของศาสนาโดยพวกนักฉวยโอกาสเพื่อตอบสนองรสนิยมของผู้คนเพื่อที่ตัวเองจะได้มีเกียรติและตำแหน่งจากการที่ผู้คนให้คำยกย่องและหลังจากนั้นก็รับของกำนัลที่ผู้คนนำมาให้

การนำเสนอศาสนาในรูปแบบที่บริสุทธิ์มักจะไม่ได้ได้รับความนิยมชมชอบจากผู้คน ในทางตรงข้าม คำสอนของศาสนาที่ไม่กระทบกระเทือนชีวิตทางวัตถุของผู้คนเป็นสิ่งที่ผู้คนชื่นชอบและให้ความสนใจ บรรดาผู้ขาย “ศาสนา” ที่ไม่กำชับให้ผู้ปฏิบัติตามที่มียศกษภาพละทิ้งหรือปรับปรุงชีวิตที่มุ่งแต่ทางโลกของตนและให้หลักประกันว่าจะได้เข้าสวรรค์ด้วยการปฏิบัติพิธีกรรมหมุ่หมิมบางอย่างจะกลายเป็นที่นิยมชมชอบของผู้คนภายในเวลาไม่นาน ▶

43 แต่เป็นไปได้อย่างไรที่พวกเขาจะให้เจ้าเป็นผู้ตัดสิน ในเมื่อพวกเขาเองมีคัมภีร์เตอรอตซึ่งในนั้นมีคำตัดสิน ของพระเจ้าอยู่แล้ว ถึงกระนั้น พวกเขายังหันหลังให้มัน แน่นนอน คนเหล่านี้ไม่มีความศรัทธา⁷

وَكَيْفَ تَحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ
فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ
ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

เช่นเดียวกับกรณีของบรรดาผู้นำเสนอศาสนาที่ให้ความศักดิ์สิทธิ์แก่ผลประโยชน์ของชาติและชุมชน และตามมาด้วยกิจกรรมทางวัตถุที่สิ้นคิดและเปิดโอกาสให้คนทำกิจกรรมแสวงหาตำแหน่งภายใต้ธงของศาสนา

⁷ บรรดาผู้นำชาวยิวในสมัยโบราณได้กลายเป็นศูนย์กลางความสนใจของผู้คนโดยการสอนศาสนาประเภทนี้ พวกเขาเสนอศาสนาให้ประชาชนเลือกตามใจและผู้คนได้ตอบรับด้วยทุกสิ่งตั้งแต่ความร่วมมือทางการเงินไปจนถึงการมอบเกียรติและความเคารพนับถือให้ เมื่อสถานการณ์เป็นดังที่กล่าวมานี้ พวกเขาจึงทนไม่ได้เหมือนบีมีฮัมมัดเริ่มเผยแพร่ศาสนา เพราะมันเท่ากับการทำลายโครงสร้างผลประโยชน์ที่พวกเขาสร้างกันมา พวกเขาไม่พอใจในปัจจุบันไม่ยอมฟังสิ่งดีเกี่ยวกับท่านในทางตรงข้าม ถ้าพวกเขาได้ยินข่าวร้ายใดๆเกี่ยวกับท่าน พวกเขาจะถือว่ามันเป็นประโยชน์อันยิ่งใหญ่สำหรับพวกเขาและพวกเขาจะแพร่ข่าวเหล่านั้นออกไปพร้อมกับสีสรรที่พวกเขาแถมแต่งสภาพของคนที่ดีกลายเป็นเหยื่อความชั่วเช่นนี้ก็คือ ถึงแม้พวกเขามีแนวโน้มที่จะยอมรับการตัดสินใจทางศาสนาในเรื่องใด พวกเขาจะเข้าไปโดยหวังว่าผลที่ออกมาจะสอดคล้องกับผลประโยชน์ส่วนตัวของพวกเขา ถ้าไม่เช่นนั้น พวกเขาจะถอนตัวออกมาถึงแม้จะรู้ว่าผู้ตัดสินใจที่แท้จริงคือพระเจ้าและนบีของพระองค์ พวกเขาลืมไปว่าการปฏิเสธเรื่องที่อยู่ในมือของพวกเขาเป็นการปฏิเสธความศรัทธาและอิสลามเอง

44 เราได้ประทานเตารอดลงมาซึ่งในนั้นมีทางนำและ แสงสว่าง นบีทุกคนที่เชื่อฟังเราได้ใช้ตัดสินขาวิว เช่นเดียวกับที่พวกนักปราชญ์และนักศาสนาขาวิว ตัดสินตามคัมภีร์ของพระเจ้าซึ่งพวกเขาได้ถูกมอบ หมายถึงเป็นผู้รักษาและเป็นพยานยืนยันคัมภีร์ของ พระองค์ ดังนั้น จงอย่ากลัวมนุษย์ แต่จงกลัวฉัน และ จงอย่าขายถ้อยคำที่ฉันประทานมาเพื่อผลประโยชน์เล็กน้อย ผู้ใดไม่ตัดสินตามที่พระเจ้าประทานลงมา พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา^๗

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ
تَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا
لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّيْنُونَ وَالْأَحْبَابُ بِمَا
اسْتَحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا
عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ
وَإِخْشَاؤَنَا وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِنَا
ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾

^๗ วัตถุประสงค์ของคัมภีร์ของพระเจ้าที่มายังโลกนี้ก็เพื่อนำทางมนุษย์ไปสู่หนทางแห่งสวัสดิการอันนิรันดร และเพื่อนำมนุษย์ออกจากความมืดแห่งการบูชาตัวเองไปสู่แสงสว่างแห่งการเคารพศรัทธาบรรดาผู้ทรงกลัวพระเจ้าถือว่าคัมภีร์ของพระเจ้าเป็นพันธสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ระหว่างพระเจ้ากับบรรดาบ่าวของพระองค์ ดังนั้น พวกเขาถือว่าพวกเขาไม่อาจไปเพิ่มผลดีหรือลดความเข้มงวดใดๆในคำสั่งของศาสนาได้ และเนื่องจากพวกเขาไม่ไว้วางใจในคำสั่งของศาสนา พวกเขาจึงปฏิบัติตามคำสั่งของศาสนา

คัมภีร์ของพระเจ้าสื่อเจตนาของพระองค์เกี่ยวกับบ่าวของพระองค์ ทางนำในคัมภีร์ของพระองค์ต้องได้รับการปฏิบัติตามในทุกเรื่องและข้อพิพาทต่างๆต้องถูกตัดสินไปตามคำสั่งในคัมภีร์ การปล่อยให้ความต้องการทางโลกและผลประโยชน์ของตนเองมีอำนาจของการและการรับใช้คัมภีร์ของพระเจ้าแต่เพียงริมฝีปากเท่านั้นกับการปฏิเสธวณะของพระเจ้า มุสลิมที่ทำตามใจตัวเองในลักษณะนี้คือคนทำบาปในสายตาของพระเจ้า ในฐานะผู้ปฏิเสธอำนาจสูงสุดของพระเจ้าและผู้ไม่รักษาสัญญาว่าจะเชื่อฟังพระองค์ พวกเขาคือผู้ทำลายศรัทธา ผู้จิตใจจะเมิดกฏหมายอิสลามไม่อาจมีข้ออ้างใดๆที่จะทำให้พระเจ้ายอมรับ

45 เราได้กำหนดไว้ในเตารอดสำหรับชาวยิวแล้วว่า “ชีวิตต่อชีวิต ตาต่อตา จมูกต่อจมูก หูต่อหู ฟันต่อฟัน และบาดแผลนั้นก็มีการตอบแทนกันอย่างเท่าเทียมกัน” แต่ถ้าผู้ใดยกการแก้แค้นแทนให้เป็นทาน มันก็เป็น การไถ่โทษสำหรับเขา ส่วนผู้ใดไม่ตัดสิน ตามที่พระเจ้า ประทานมา เขาเหล่านั้นก็คือ ผู้ทำความผิด 46 หลัง จากนบีเหล่านั้น เรา ได้ส่งอัครทูตของมารีย์มาเป็นผู้ ยืนยันสิ่งที่ ถูกประทานมาก่อนเขาในคัมภีร์เตารอดและ เราได้ประทานอินญิลแก่เขาซึ่งในนั้นมีทาง นำและแสงสว่างและยังเป็นการยืนยันสิ่งที่ มีอยู่ในเตารอดในเวลา นั้น เป็นทางนำและ การตักเตือนสำหรับผู้เกรงกลัว พระเจ้า 47 ดังนั้น จึงให้บรรดาผู้ปฏิบัติตามคัมภีร์อินญิล ตัดสินตามที่พระเจ้าได้ประทานลงมาในนั้น ส่วนผู้ใดไม่ ตัดสินตามที่พระเจ้าประทานลง มา พวกเขาคือผู้ฝ่าฝืน⁷

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ
وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ
وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ
وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ
فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ
بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ
﴿٤٦﴾ وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم بِعِيسَى ابْنِ
مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ
التَّوْرَةِ ۚ وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى
وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ
التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ
﴿٤٧﴾ وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ
اللَّهُ فِيهِ ۖ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ
اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٨﴾

⁷ เกี่ยวกับเรื่องความยุติธรรม(และการลงโทษที่เกี่ยวข้อง)นั้น กฎหมายอิสลามต้องการให้มีการใช้ กฎของมันโดยไม่คำนึงถึงสถานะใดๆของบุคคล อย่างไรก็ตาม บางครั้ง ความรุนแรงของมนุษย์ ก็มีได้เป็นผลมาจากเจตนาที่เสียหายของเขา แต่มันเกิดขึ้นโดยบังเอิญภายใต้อิทธิพลของความ กัดดันทางอารมณ์ ภายใต้สถานการณ์เช่นนั้น ถ้าเหยื่อของความรุนแรงให้อภัยผู้ใช้ความรุนแรง นั้นก็เป็นการแสดงความเอื้ออารีต่อผู้ทำผิดและจะมีส่วนในการช่วยสร้างบรรยากาศของความใจ กว้างในสังคม

48 (ไอ้มุฮัมมัด) เราได้ประทานคัมภีร์แก่เจ้าพร้อมกับ สัจธรรม เป็นการยืนยัน(คำพูดล่วงหน้า)ที่ยังมีอยู่ใน คัมภีร์ก่อนหน้านั้นและเป็นสิ่งที่กำหนดว่าอะไรเป็น ความจริงในนั้น ดังนั้น เจ้าจงตัดสินระหว่างพวกเขา โดยกฎหมายที่พระเจ้าประทานมา จงอย่าปฏิบัติ ตาม ความปรารถนาของพวกเขาโดยการหันออกไปจาก สัจธรรมที่ได้มายังเจ้า เราได้กำหนดกฎและแนวทาง แห่งชีวิตไว้สำหรับสุเจ้าทุกคนแล้ว หากพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์สามารถที่จะทำให้สุเจ้าเป็นหมู่ชนเดียวกันได้ แต่ เพื่อที่จะทดสอบสุเจ้าในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงประทานแก่ สุเจ้า ดังนั้น จงพยายามแข่งขันในการทำความดี ในท้ายที่สุดแล้ว สุเจ้าทั้งหมดจะกลับไปหาพระองค์แล้วพระองค์ จะทรงทำให้สุเจ้ารู้ความจริงเกี่ยวกับที่สุเจ้าขัดแย้งกัน⁷

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾

⁷ ในที่นี้ “คัมภีร์” หมายถึงคำสอนพื้นฐานและคำสอนดั้งเดิมของศาสนา คัมภีร์ของพระเจ้านี้เป็นสิ่งเดียวกับที่ถูกระบุแก่บรรดานบีทั้งหมดโดยมีการเปลี่ยนแปลงทางภาษาและลำดับของคำบัญชา อย่างไรก็ตาม โครงสร้างภายนอกที่นำเสนอความจริงของศาสนานั้นมีความแตกต่างกันในคำสอนของนบีต่างๆ เหตุผลมิใช่ว่าการประทานศาสนามีขั้นตอนที่ชี้ให้เห็นถึงวิวัฒนาการจริงๆของศาสนา กล่าวคือ มันไม่ใช่ว่าก่อนหน้านั้น ศาสนาที่ยังไม่สมบูรณ์ได้ถูกระบุมาก่อนและหลังจากนั้นจึงค่อยๆพัฒนามากขึ้นและศาสนาที่สมบูรณ์ทั้งหมดจึงได้ถูกระบุมา ความจริงก็คือว่า ด้วยกาลเวลาที่ผ่านไปเนิ่นนาน สัจธรรมที่เป็นแก่นแท้ภายในของศาสนาได้สูญหายไปและรูปแบบพิธีกรรมที่คนทั่วไปปฏิบัติกันได้เข้ามาแทนที่ความเข้มแข็งของความจริงภายในจนกลายเป็นพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ไปในที่สุด ผู้คนเริ่มถือว่าการทำพิธีกรรมเช่นนั้นชั่วแล้วชั่วเล้าเป็นการปฏิบัติศาสนกิจที่แท้จริง นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมกรอบภายนอกของศาสนาจึงถูกเปลี่ยนไปตามกาลเวลา จนความคิดว่าพิธีกรรมเปลือกนอกนี้เป็นแก่นสารที่แท้จริงของศาสนาสมควรต้องถูกทำลายไปและเพื่อจะได้ไม่มีสิ่งใดนอกพระเจ้าเท่านั้นที่เป็นศูนย์กลางแห่งความสนใจของทุกคน ตามคัมภีร์กุรอาน สิ่งนี้เกิดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบมนุษย์ เหตุผลที่ใช้วิธีการเช่นนี้เป็นความรอบรู้ของพระเจ้าในการทดสอบมนุษย์ ไม่ใช่ความรอบรู้ของพระเจ้าในการวิวัฒนาการศาสนา

ตัวอย่างของเรื่องนี้คือการเปลี่ยนกิบละฮ์(ทิศทางที่หันไปในการนมาซ) พวกลูกหลานอิสราเอลถูกสั่งให้หันไปยัง “บ้านอันศักดิ์สิทธิ์” (เยรูซาเล็ม) ในขณะนมาซ คำบัญชานี้เป็นเพียงแต่เรื่องเกี่ยวกับทิศทางเท่านั้น แต่ต่อมา พวกลูกหลานอิสราเอลค่อยๆพัฒนาความคิดว่าการนมาซหมายถึงการหันหน้าไปทางเยรูซาเล็ม ▶

49 ดังนั้น จงตัดสินระหว่างพวกเขาตามที่พระเจ้าได้ทรง ประทานลงมาและจงอย่าปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของพวกเขา จงระวังพวกเขาให้ดี มิฉะนั้น พวกเขาจะล่อลวงเจ้าให้ออก จากทางนำที่พระเจ้าทรงประทานแก่เจ้า และถ้าหากพวกเขา ปฏิเสธการตัดสินของเจ้า ดังนั้น จงรู้เถิดว่าพระเจ้าทรงปรารถนาที่จะลงโทษพวกเขาตามความผิดบางอย่างที่ พวกเขาได้กระทำไว้ ความจริงแล้ว ส่วนใหญ่ของมนุษย์ นั้นเป็นผู้ฝ่าฝืน⁷

وَأِنْ أَحَكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٥٠﴾

หลังจากนั้น คำบัญชาก่อนหน้านี้ได้ถูกเปลี่ยนไปและกะอูบะฮ์ได้ถูกทำให้เป็นกิบละฮ์แทน ตอนนี้อย่างคนใดยึดตามการปฏิบัติที่มีมาแต่เดิมในขณะที่บางคนปฏิบัติตามที่พระเจ้านำทาง โดยวิธีการเช่นนี้เอง การเปลี่ยนแปลงกิบละฮ์ได้ทำให้เห็นเป็นที่ชัดเจนว่าใครที่เคารพสักการะกำแพงและประตูและใครที่เป็นผู้เคารพสักการะอัลลอฮ์โดยแท้จริง (ดูกูรอาน 2:143)

ตอนนี้ การเปลี่ยนแปลงเช่นนั้นไม่อาจเป็นไปได้อีกแล้ว เพราะโครงสร้างจะถูกเปลี่ยนโดยนบีคนหนึ่งและตอนนี้จะไม่มันมีคนใดเกิดขึ้นมาอีก อย่างไรก็ตาม ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงคที่แท้จริงมันยังคงเหมือนเดิม แม้ตอนนี้ ต่อหน้าพระเจ้า ถึงแม้จะปฏิบัติตามรูปแบบที่เป็นโครงสร้าง แต่ผู้เคารพสักการะที่แท้จริงของพระเจ้าคือผู้ที่จะไม่ให้เรื่องราวรูปแบบพิธีกรรมมีสถานะเป็นวัตถุประสงคที่แท้จริงโดยการปลดปล่อยความคิดของเขาให้เป็นอิสระจากพิธีกรรมภายนอกและเขาจะนมัสการโดยตรงต่อพระเจ้า นี่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้โดยการมีวินัยทางความคิดที่เข้มแข็ง

ข้อถกเถียงที่เกิดขึ้นในศาสนาในนามของรูปแบบพิธีกรรมภายนอกเกิดขึ้นมากเพราะความไม่เอาใจใส่ของผู้คนได้ทำให้พวกเขาไม่รู้ถึงความจริง ถ้าพวกเขา รู้ความจริงที่จะปรากฏขึ้นในโลกหน้า การถกเถียงทั้งหมดจะสิ้นสุดลงทันทีเดี๋ยวนีเลย

⁷ กูรอานและคัมภีร์อื่น ๆ ของพระเจ้ามิใช่คัมภีร์ที่แยกจากกัน คัมภีร์เหล่านั้นเป็นฉบับที่ต่างกันของคัมภีร์เล่มเดียวของพระเจ้าซึ่งถูกเรียกว่า“อัลคิตาบ”ในที่นี้ คัมภีร์ทุกฉบับที่พระเจ้าประทานมาเป็นหนึ่งเดียวและเหมือนกันในเรื่องเนื้อหา อย่างไรก็ตาม ผู้ถือคัมภีร์ก่อนหน้านี้ไม่สามารถรักษามันไว้ในรูปแบบดั้งเดิมได้ในเวลาต่อมา ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ประทานคัมภีร์ของพระองค์(มุฮัยมิน)มา นั่นคือ คัมภีร์กูรอานเพื่อยืนยันเจตนารมณ์ของพระองค์ เป็นมาตรฐานที่เปิดเผยว่าส่วนใดของคัมภีร์อื่นที่ยังรักษารูปแบบดั้งเดิมไว้และส่วนใดถูกเปลี่ยนไป

50 พวกเขาปรารถนาที่จะถูกตัดสินโดยกฎหมายแห่งความ โง่เขลากระนั้นหรือ? และใครที่ดีเลิศกว่าพระเจ้าในการตัดสินสำหรับบรรดาผู้ที่เชื่อมั่นในพระองค์?⁷

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ
مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

⁷ ชาวอิวได้สร้างศาสนาใหม่ขึ้นมาด้วยตัวเองโดยการนำสิ่งอูตรีที่ตัวเองคิดขึ้นมาผสมกับศาสนาที่แท้จริงของพระเจ้า ผลประโยชน์ส่วนตัวของพวกเขาถูกโยงเข้ากับศาสนาที่พวกเขาคิดขึ้นมาเองนี้ ดังนั้น พวกเขาจึงไม่พร้อมที่จะละทิ้งศาสนาเดิมและหันมารับนับถือศาสนาอันบริสุทธิ์ที่นั่นมีผู้มีมัตนามา แทนที่จะค้อมหัวต่อสัจธรรม พวกเขากลับโจมตีผู้ถือธงแห่งสัจธรรมเพื่อให้เขาถูกเขาลงต่อหน้าพวกเขาและละทิ้งศาสนาของพระเจ้าแล้วก็นกลับไปยอมรับศาสนาที่พวกเขาคิดขึ้นมา ถ้าหากพระเจ้าประสงค์ พระองค์ก็สามารถมัดมือบรรดาผู้ล่วงละเมิดเหล่านี้ได้ทันทีและคนพวกนี้จะไม่ประสบความสำเร็จในการโจมตีทำร้ายท่าน แต่พระเจ้าปล่อยพวกเขาให้ทำตามแผนชั่วสักพักหนึ่ง ที่ทำเช่นนี้ก็เพื่อที่จะทำให้เป็นที่ชัดเจนว่าพวกที่อ้างตัวว่าเป็นคนดีเหล่านี้คือคนไม่มีศาสนาประเภทชั่วที่สุด เพราะพวกเขามีใช้ผู้ถือศตนต่อพระเจ้า แต่เป็นผู้ถือศตนให้แก่ผลประโยชน์ของตัวเอง การทำเช่นนี้ของพระเจ้าถึงแม้ว่าจะทำให้ผู้เผยแผ่สัจธรรมต้องถูกทดสอบอย่างหนัก แต่มันเป็นวิธีเดียวที่จะตัดสินใจได้ว่าใครสมควรได้เข้าสวรรค์และใครสมควรลงนรก

มันเป็นความอ่อนแอของมนุษย์เองที่ต้องการตอบสนองความต้องการของตน ดังนั้น เมื่อต้องถูกควบคุมโดยคำบัญชาของพระเจ้า เขาจึงทนไม่ได้ ดังนั้น เขาจึงใช้การอธิบายศาสนาของพระเจ้าตามที่เขาคิดขึ้นมาเองเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของเขา ศาสนาบริสุทธิ์เป็นที่ยอมรับได้ก็เฉพาะบรรดาผู้ที่ไม่มองสิ่งต่างๆ โดยคำนึงถึงความต้องการของตนเองและถือว่าศีลธรรมต้องอยู่เหนือกว่าสิ่งเหล่านั้น คำพูดของพระเจ้าเป็นคำพูดที่ถูกต้องแท้จริงที่สุดโดยไม่ต้องสงสัย แต่ในโลกแห่งการทดสอบนี้ สัจธรรมทุกอย่างได้ถูกซ่อนเร้นไว้หลังม่านแห่งความสงสัย มันเป็นการทดสอบมนุษย์ว่าเขาจะสามารถแหวกม่านนี้ได้ เขาจะสามารถทำให้สิ่งที่มองไม่เห็นเป็นที่สังเกตได้สำหรับตัวเขาเองเพื่อที่เขาจะได้มีสัจธรรม คนที่จมอยู่กับความสงสัยภายนอกคือผู้ล้มเหลวและคนที่แหวกม่านแห่งความสงสัยที่ปรากฏอยู่ออกไปได้และพบสัจธรรมคือผู้ประสบความสำเร็จ

51 โอบรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าเอาชาวยิวและชาวคริสเตียน มาเป็นเพื่อนใกล้ชิดของสุเจ้า พวกเขาดังเป็นพันธมิตร ซึ่งกันและกัน ถ้าหากใครคนหนึ่งคนใดในหมู่สุเจ้าเอา พวกเขามาเป็นเพื่อน แน่อน เขาจะถูกนับว่า อยู่ในหมู่ พวกนั้น แท้จริง พระเจ้าไม่ทรง นำทางบรรดาผู้ทำความ ผิด^๗

﴿ يَتَأَيُّبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا
الْيَهُودَ وَالنَّصْرَىٰ أَوْلِيَاءَ ۚ بَعْضُهُمْ
أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ فَإِنَّهُ
مِنَهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴾

^๗ ในคาบสมุทรอาหรับสมัยยุคต้นของอิสลาม ชาวยิวและชาวคริสเตียนผูกขาดทรัพยากรทางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไว้และคนเหล่านี้พยายามที่จะถอนรากถอนโคนมุสลิมที่เป็นพลังเกิดใหม่ ด้วยความที่ผู้คนในเวลานั้นมีความประทับใจในความยิ่งใหญ่ของชาวยิวและชาวคริสเตียนมาเป็นเวลาหลายศตวรรษ พวกเขาจึงมองชาวยิวและชาวคริสเตียนว่ามีอำนาจจนไม่อาจมีใครโค่นล้มได้ ดังนั้น สมาชิกที่อ่อนแอของสังคมมุสลิมจึงไม่ต้องการทำอะไรให้คนสองกลุ่มนี้ไม่พอใจ เพราะถ้าเกิดการต่อสู้กันขึ้นมาและจบลงด้วยความพ่ายแพ้ของมุสลิม พวกเขาจะต้องถูกศัตรูผู้มีอำนาจตามแก้แค้น ดังนั้น เพื่อที่จะปกป้องตัวเองให้พ้นจากอันตรายในอนาคต พวกเขาจึงอยู่ในสภาพเหยียบเรือสองแคมซึ่งมีใ้เชื่อว่าตัวเองปลอดภัยจากอันตราย พวกเขาไม่เห็นความจริงว่าการเคารพสักการะลัทธิธรรมในเรื่องที่ไม่สำคัญอย่างเดียวน่าจะไม่เกิดประโยชน์อะไรแก่พวกเขาถ้าหากต้องเผชิญกับอันตราย พวกเขาให้การสนับสนุนฝ่ายยึดถือความเท็จ อนาคตของพวกเขาจะไม่แตกต่างไปจากอนาคตของผู้ที่พวกเขาให้ความร่วมมือเมื่อคนเหล่านี้รู้สึกลัวว่าตัวเองตกอยู่ในอันตราย

52 เจ้าจะเห็นบรรดาผู้ที่มีโรคแห่งการสับปลับในหัวใจของ พวกเขาเคลื่อนไหวกันในหมู่ของพวกเขายู่อเสมอ พวกเขา กล่าว ว่า “เรากลัวว่าเราจะประสบความเดือดร้อนบางอย่าง” แต่มันอาจเป็นไปได้เมื่อพระเจ้าจะทรงประทานชัยชนะแก่ เจ้าหรือ การตัดสินใจที่เป็นประโยชน์แก่เจ้าหลังจากนั้น คนพวกนี้จะมีรู้สึกผิดในความคิดที่พวกเขาซ่อนไว้ในหัวใจ ของพวกเขา ⁵³ ในตอนนั้น บรรดาผู้ศรัทธาจะกล่าวว่า “คนเหล่านี้หรือที่สบบทสาบานต่อพระเจ้าอย่างหนักแน่นว่า พวกเขาจะอยู่กับพวกท่าน?” การงานของพวกเขาก็ไร้ผล และพวกเขาจะกลายเป็นผู้ขาดทุน ⁵⁴ โอ้อบรรดาผู้ศรัทธา ถ้าผู้ใดในหมู่ผู้เจ้าทั้งศาสนาของเขา พระเจ้าจะทรงยก หมู่ชนที่พระองค์ทรงรักพวกเขาและพวกเขารักพระองค์ ขึ้นมาแทน คนเหล่านี้คือผู้ที่อ่อนน้อมต่อผู้ศรัทธาและ อดอาจเข้มแข็งต่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาจะ ต่อสู้ในหนทางของพระเจ้าและไม่หวั่นกลัวต่อการให้ร้าย ของใครก็ตามที่ให้ร้ายพวกเขา นั่นคือความโปรดปราน ของพระเจ้า พระองค์ทรงประทานมันแก่ผู้ที่พระองค์ทรง ประสงค์ พระองค์ทรงมั่งคั่งอย่างเหลือหลายและพระองค์ ทรงรอบรู้⁷

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَحْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ ۚ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ ۖ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴿٥٣﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهْؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَن يَرْتَدَّ مِنكُمْ عَن دِينِهِ ۚ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ ۚ أَذَلَّةٌ عَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَىٰ الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَتَخَفُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ۚ ذَٰلِكُمْ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

⁷ ในชีวิตของคนผู้หนึ่ง นาทีวิกฤตที่สุดก็คือเมื่อเขาต้องทำการพลีอะไรบางอย่างเพื่อที่จะอยู่บนหนทางของอิสลามต่อไป ถ้าโอกาสเช่นนั้นเกิดขึ้นในชีวิตมนุษย์ มันก็เกิดขึ้นเพื่อที่อีกหลายๆคนจะได้มีโอกาสทำการสาบานอย่างชัดเจนว่าจะยืนหยัดหรือปฏิเสธอิสลาม พระเจ้าต้องการให้มนุษย์พิสูจน์ความเชื่อในอิสลามของเขาไม่เพียงแต่ในสภาวะที่ปลอดภัยอันตรายเท่านั้น แต่ในยามที่เขาถูกสั่งให้ทำลายอารมณ์หรือเผชิญอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของเขาด้วยเช่นกัน ความสำเร็จในการทดสอบนี้เท่านั้นที่ใครคนหนึ่งจะมีสิทธิ์ถูกพระเจ้านำไปปรวมไว้กับป่าวผู้ศรัทธาและจะจงรักภักดีของพระองค์ โดยการให้ข้อพิสูจน์ถึงความเชื่อมั่นในอิสลามในโอกาสเช่นนั้นเองที่การงานก่อนๆของใครคนหนึ่งจะถูกถือว่าเป็นที่ยอมรับ ถ้าหากเขาไม่สามารถทำเช่นนั้น เขาก็ทำให้การงานก่อนๆของเขาไม่มีค่า

ทุกการทดสอบในโลกนี้เป็นการทดสอบเจตนา สิ่งที่มีมนุษย์ต้องทำเพื่อพิสูจน์เจตนาของเขาก็คือการไม่ไล่ใจอันตรายในหนทางที่เขาแย้งก้าวแรกเข้าไปบนหนทางไปสู่พระเจ้า หลังจากนั้น ความช่วยเหลือของพระเจ้าจะมาหาเขาทันที แต่คนที่ไม่ได้ให้ข้อพิสูจน์ถึงเจตนาของเขาและไม่ย่างเท้าก้าวแรกเข้าไปในทิศทางของพระเจ้าคือผู้ที่ผิดในสายตาของพระเจ้า ดังนั้น คนชนนั้นจึงอย่าได้หวังว่าความช่วยเหลือจากพระเจ้าจะมาถึง

55 แท้จริง ผู้ช่วยเหลือของสุเจ้าคือพระเจ้า และศาสนทูต ของพระองค์และบรรดาผู้ที่ดำรงนามาซและจ่ายชะกาต และโค้งในการเคารพสักการะ 56 ผู้ใดเป็นพันธมิตรกับ พระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และบรรดาผู้ศรัทธา ขอให้เขารู้เถิดว่าพรรคของพระเจ้าจะได้รับชัยชนะอย่าง แน่นนอน⁷

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ
اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾

⁷ หลังยอมรับความศรัทธาแล้ว ถ้าใครไม่ทำตามความต้องการของความศรัทธาให้ครบถ้วนสมบูรณ์ เขาคนนั้นได้หันออกไปจากศาสนาแล้วในสายตาของพระเจ้า คนที่มีความศรัทธาจริง ๆ คือผู้ที่ตัวตนของเขาทั้งหมดคอบอลไปด้วยความศรัทธาจนพวกเขาพัฒนาความสัมพันธ์กับพระเจ้าที่ระดับของความรัก การทำตามวัตถุประสงค์ของอิสลามให้ครบถ้วนสมบูรณ์ต้องเป็นสิ่งที่เขารักจนไม่มีสิ่งใดนอกจากความเห็นอกเห็นใจและความโอ้อ้อมอารีในหัวใจของพวกเขาเพื่อพี่น้องในอิสลามของพวกเขา พวกเขาจะมีหัวใจโอ้อ้อมอารีต่อพี่น้องมุสลิมจนพวกเขาไม่ใช้กำลังหรือสติปัญญาทำร้ายพี่น้องของพวกเขา

ชีวิตอิสลามเป็นชีวิตที่มีวัตถุประสงค์ ดังนั้น มันจึงเป็นชีวิตของการดิ้นรนต่อสู้ มันเป็นการกิจของมุสลิมที่จะนำศาสนาของพระเจ้าไปยังบ่าวทั้งหมดของพระองค์ นำทางให้ออกห่างจากหนทางที่นำไปสู่รกและไปตามทางที่นำไปสู่สวรรค์ ในการปฏิบัติภารกิจนี้ให้ลุล่วงไป แน่นนอน เขาต้องเผชิญความยากลำบากประเภทต่าง ๆ และต้องทนทุกข์ต่อการถูกรังเกียจ ในที่สุด คนสองกลุ่มได้ก่อตัวขึ้น กลุ่มหนึ่งประกอบด้วยบรรดาผู้ที่หัวใจของเขาจดจ่ออยู่ในโลกนี้และอีกกลุ่มหนึ่งคือผู้ที่หัวใจจดจ่ออยู่ที่โลกหน้า สงครามซัคคะเยอกันเริ่มต้นระหว่างคนสองกลุ่มนี้ การทดสอบมนุษย์ก็คือในยามยากลำบากและในการต่อสู้ทุกขณะ เขาได้พิสูจน์ตัวเองว่าเขาเป็นคนที่ให้ความไว้วางใจในพระเจ้าอย่างสมบูรณ์และไม่สนใจใครนอกจากพระเจ้า วิญญาณของเขายังคงเดินทางต่อไปจนกระทั่งวันนั้นมาถึงเมื่อเขาจะยืนตอบคำถามต่อหน้าพระเจ้า

ความตั้งใจของคนเช่นนี้จะรวมศูนย์อยู่ที่พระเจ้าเกือบทั้งหมด พวกเขามั่นคงแน่วแน่ในการนมาซ การจ่ายชะกาตและความสัมพันธ์ของพวกเขากับคนอื่น ๆ วางอยู่บนพื้นฐานของความปรารถนาดีร่วมกัน การก้มกราบพระเจ้าของพวกเขาแสดงให้เห็นว่าในกิจการทางโลกของพวกเขาไม่มีเรื่อง การนึกถึงแต่ตัวเองเป็นสำคัญหรือการโอหัง พวกเขายึดถือวิถีถ่อมตนและทำตามทีพระเจ้าต้องการในทุกโอกาส เมื่อคนประเภทนี้มาอยู่รวมกันในสถานที่แห่งหนึ่งโดยมีจำนวนมาก พวกเขาจะมีอิทธิพลโดดเด่นในบริเวณนั้น

57 โอบรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าเอาคนเหล่านี้มาเป็นเพื่อน นั่นคือ คนที่ถูกประทานคัมภีร์ก่อนหน้าสุเจ้าหรือบรรดา ผู้ปฏิเสศที่ถือเอาศาสนาของสุเจ้าเป็นที่เมาะเยยและล้อเล่น จงเกรงกลัวพระเจ้าถ้าหากสุเจ้าเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง⁵⁸ เมื่อสุเจ้าปาวร้องให้พวกเขาเข้ามาหา พวกเขาถือมันเป็นเรื่องตลกขบขันและล้อเล่น นั่นเป็นเพราะพวกเขาเป็นคนที่ไม่ใช่สติปัญญา⁵⁹ จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “โอ้ชาวคัมภีร์ทั้งหลาย พวกท่านไม่พอใจเราเพียงเพราะเราศรัทธาในพระเจ้าและในสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมายังเราและสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนหน้าเรา และเพราะส่วนใหญ่ของพวกท่านเป็นผู้ฝ่าฝืนกระนั้นหรือ?”⁶⁰ จงกล่าวเถิดว่า “จะให้ ฉันบอกพวกท่านถึงผู้ที่ได้รับการตอบแทนที่เลวร้าย กว่านั้นจากพระเจ้าไหม? คนเหล่านั้นคือผู้ที่พระเจ้าทรงสาปแช่งและผู้ซึ่งพระองค์ทรงกริ้ว พวกเขาถูกสาปให้เป็น ลิงและหมู และเป็นผู้ที่เคารพบูชาซาตาน คนเหล่านั้นเป็นผู้ที่อยู่ในสภาพที่เลวร้ายยิ่งและเป็นผู้ที่หลงออกไปไกลจากแนวทางที่ถูกต้อง”⁷¹

يَأْتِيهِمُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ
أَخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ
وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِن كُنتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٥٨﴾ وَإِذَا نَادَيْتُم إِلَى الصَّلَاةِ
أَخَذُوهَا هُزُؤًا وَلَعِبًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ
قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ يَتَأَهَّلَ
الْكِتَابَ هَلْ تَعْقُمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ
ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ
مِن قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَسِيقُونَ ﴿٦٠﴾ قُلْ
هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّن ذَٰلِكَ مَثُوبَةً عِندَ
اللَّهِ مَن لَعَنَهُ اللَّهُ وَعَظِبَ عَلَيْهِ
وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ
الطَّاغُوتَ ۗ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ
عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦١﴾

⁷¹ เมื่อมีการเรียกร้องเพื่อศาสนาที่บริสุทธิ์และถูกต้องผู้คน บรรดาผู้ผูกขาดการอุทิศตนให้พระเจ้าตามศาสนาที่ตัวเองคิดขึ้นมาได้แสดงท่าที่เป็นศัตรูต่อการเรียกร้องดังกล่าวจนพวกเขาสูญเสียความสำคัญเรื่องการใช้เหตุผล พวกเขาเมาะเยยสิ่งต่างๆที่ถูกถือกันโดยเอกฉันท์ว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ นี่คือสิ่งที่ชาวเมืองมะดีนะฮฺบางคนแสดงออก พวกเขาไม่ลั้งเลที่จะหัวเราะเมาะการอะซาน(การประกาศเรียกคนมาชุมนุม) มุสลิมอาจมีความสัมพันธ์ใด ๆ กับคนใจจิตใจดำและคนเหล่านี้ได้เฉพาะในกิจกรรมการเผยแพร่สั่งสอนเท่านั้น ไม่ใช่ความสัมพันธ์แบบมิตรภาพ

ผลของการที่คนเหล่านั้นขาดความเกรงกลัวพระเจ้าก็คือพวกเขาถือว่ามุสลิมผู้บริสุทธิ์เป็นผู้ทำความผิดทั้งๆที่พวกเขาเองคือผู้ทำผิด และพวกเขายังกล้าถือว่าการกระทำของพวกเขาในยุติธรรมแล้ว ความไร้สติเช่นนั้นทำให้ความสำคัญของพวกเขาเหมือนมิดคือเมื่อต้องแยกแยะระหว่างสังฆกรรมกับความเท็จและขัดขวางพวกเขาไม่ให้แก้ไขสภาพของพวกเขาได้ ในรูปแบบภายนอก พวกเขาอาจดูเป็นมนุษย์ แต่ในเรื่องคุณสมบัติภายใน พวกเขาคือสัตว์ที่เลวที่สุด ▶

61 เมื่อพวกเขามาหาสุเจ้า พวกเขาบอกว่า “เราศรัทธา” แต่ความจริงแล้ว พวกเขาเข้ามาในสภาพที่จะปฏิเสธศรัทธา และออกไปในสภาพเดียวกัน พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขาปิดบังไว้ในหัวใจของพวกเขา⁶¹

وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا ءَامَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا
بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ ۗ وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾

ความละเอียดอ่อน ความรู้สึกที่งดงาม เช่น ความเจียมเนื้อเจียมตัว ความใจกว้าง ความต้องการความสะอาดของมนุษย์ ซึ่งทำหน้าที่เป็นเหมือนยามเฝ้าระวังของพระเจ้าภายในตัวเขาและป้องกันเขาจากการทำชั่วได้ถูกบดบังไปหมด การตกต่ำขั้นสุดท้ายของเขามาถึงเมื่อชีวิตทั้งหมดของเขาถูกทำลายโดยวิถีทางของชาตาน เมื่อคนกลุ่มหนึ่งมาถึงขั้นนี้และถูกทำให้ห่างไกลออกจากความกรุณาปราณีของพระเจ้าไปจนถึงที่สุด ธรรมชาติของคนกลุ่มนั้นได้ถูกบิดเบือนไปและมันกลายเป็นการสาปแช่งตัวเองและมนุษย์ส่วนอื่นๆด้วย เมื่อหลงออกไปไกลจากหนทางที่ถูกต้องของธรรมชาติ คนกลุ่มนั้นก็เริ่มใช้ชีวิตเหมือนสัตว์

สิ่งที่ป้องกันมนุษย์ออกจากการปฏิบัติตามคำสั่งของอาร์มที่ต้องการของเขาคือศีลธรรมของเขา แต่เมื่อความต้อริ้นและความเป็นศัตรูของเขาครอบงำเขา ความสามารถในการคิดของเขาถูกทำลายไปและหลังจากนั้นก็ไม่มีสิ่งใดที่จะต้านทานแรงกดดันของความต้อริ้นของเขาได้ เขาอาจดูมีรูปร่างเป็นมนุษย์ แต่ภายใน เขาคือสัตว์ตัวหนึ่ง มนุษย์ผู้มีปัญญาลึกซึ้ง เพียงแค่มองเขาก็สามารถบอกได้ว่าสัตว์อะไรที่ซ่อนอยู่ข้างในรูปร่างภายนอกที่เป็นมนุษย์ของเขา

⁶¹ มีชาวยิวในเมืองมะดีนะฮฺบางคนก็รู้สึกได้ถึง การเติบโตอย่างเข้มแข็งของอิสลาม แต่พวกเขาไม่ต้องการแสดงความเป็นศัตรูอย่างเปิดเผย ถึงแม้ในหัวใจของคนเหล่านี้ยังคงยึดมั่นอยู่ในศาสนาของบรรพบุรุษอยู่ก็ตาม แต่พวกเขาแสดงออกถึงการเป็นศัตรูโดยคำพูด คนเช่นนี้ล้มไปว่าจริงๆ แล้วเขาไม่ได้ปฏิสัมพันธ์กับมนุษย์ แต่กับพระเจ้า และพระเจ้ารู้ดีถึงสิ่งที่อยู่ภายในจิตใจของทุกคน เมื่อพระองค์มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ใด การปฏิสัมพันธ์ของพระองค์จะอยู่บนพื้นฐานของความจริง ไม่ใช่คำพูดที่คนผู้นั้นเลือกที่จะกล่าวออกมาเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของตัวเอง

ชาวยิวที่เป็นชนชั้นนำมีสองประเภท ประเภทหนึ่งคือ “แรบไบ” และอีกประเภทหนึ่งคือ “อะฮฺบาร” ประเภทหลังนี้คือนักวิชาการและผู้อธิบายคัมภีร์ คนทั้งสองประเภทนี้ทำงานทั้งวันทั้งคืนเพื่อศาสนา เพราะความเป็นผู้นำของพวกเขาเกิดขึ้นมาได้โดยการทำงานด้านศาสนาและพวกเขาได้รับเงินจำนวนมากพอสมควรในนามของศาสนา แต่ความลับที่แท้จริงที่ทำให้พวกเขาเป็นผู้นำและได้รับการยกย่องจากประชาชนก็คือการนำเสนอศาสนาฉบับที่ตอบสนองความต้องการของประชาชน แทนที่จะเป็นศาสนาที่แท้จริงที่พระเจ้าพึงพอใจ พวกเขาพูดและปฏิบัติเพื่อศาสนาอย่างโอ้อวด แต่ในความเป็นจริง คำพูดและการกระทำของพวกเขาเป็นเรื่องทางโลก ที่แย่ไปกว่านั้น พวกเขาให้ผู้คนในสิ่งที่พวกเขาต้องการเพื่อตัวของพวกเขาเองในนามของศาสนาโดยรู้ยู่เต็มอกว่าในความเป็นจริงแล้ว สิ่งเหล่านั้นไม่เกี่ยวข้องกับศาสนาแต่อย่างใด

62 เจ้าจะเห็นส่วนมากของพวกเขาแข่งขันกันเพื่อทำบาป และความไม่เป็นธรรมและการกินสิ่งต้องห้าม ช่างชั่วช้า จริงๆ ในสิ่งที่พวกเขากระทำ 63 ทำไมพวกผู้รู้ศาสนาชาวยิว และนักกฎหมายของพวกเขาไม่ห้ามพวกเขากล่าวถ้อยคำ ที่เป็นบาปหรือการกินสิ่งต้องห้าม? การงานของพวกเขา ช่างเป็นสิ่งชั่วร้ายจริง⁷

وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْإِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ الشُّحَّ لَبِئْسَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٣﴾ لَوْلَا يَنْهَاهُمْ
الرَّبَّيْنِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنِ قَوْلِهِمْ
الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ الشُّحَّ لَبِئْسَ مَا
كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٤﴾

⁷ ศาสนาที่พระเจ้าโปรดปรานคือศาสนาแห่งความยำเกรง(ตักวา) พุทธอีกอย่างหนึ่งก็คือ มนุษย์ต้องใช้ชีวิตอยู่ในสังคมในลักษณะที่เขาต้องพูดในสิ่งที่ไม่เป็นบาป ในกิจกรรมของเขา เขาต้องหลีกเลี่ยงสิ่งต้องห้ามและเขาต้องปฏิบัติต่อคนอื่นที่เขาปฏิบัติด้วยความยุติธรรม แต่ความเห็นแก่ตัวของมนุษย์ทำให้เขาต้องไปอยู่บนเส้นทางของการบูชาโลก เขาต้องการที่จะใช้ชีวิตที่ไม่ต้องวุ่นวายกับการที่จะต้องมาแยกวาระใดผิดอะไรถูก แต่เป็นชีวิตที่เขาเป็นห่วงแต่เรื่องผลประโยชน์ทางโลกของเขาเท่านั้น ชาวยิวทั่วไปใช้ชีวิตอยู่บนหนทางของการถือเอาตัวเองเป็นสำคัญโดยไม่คิดถึงอะไรเมื่อเป็นเช่นนั้น มันก็เป็นหน้าที่สำคัญประการแรกที่พวกเขาจะต้องเตือนพวกเขาเองให้รู้ถึงเรื่องความผิดของพวกเขาและให้พวกเขาออกจากหนทางนี้ แต่แทนที่จำทำเช่นนั้น พวกเขากลับมาทำความเข้าใจอย่างมีเลศนัยกับผู้คนทั่วไป พวกเขาเริ่มเผยแพร่ศาสนาอีกแบบหนึ่งที่รับประกันความรอดพ้นในหมู่พวกเขาและสัญญาว่าพวกเขาจะได้รับสถานะอันสูงส่งโดยไม่ต้องเปลี่ยนแปลงการใช้ชีวิตแต่ประการใด คนที่มีตำแหน่งสำคัญเหล่านี้ไม่ได้สร้างความรอบคอบให้แก่ชีวิตของผู้คนทั่วไปในเวลานั้น แต่พวกเขาจะอ่านเรื่องราวอันเป็นเท็จเกี่ยวกับอำนาจของชุมชนชาวยิวให้ผู้คนฟังโดยแต่งแต้มสีสันทางศาสนาเข้าไปในเหตุการณ์ต่างๆและบอกชาวดีแก่ผู้คนที่พวกเขาเพียงแต่ทำพิธีกรรมเต็มๆซ้ำแล้วซ้ำเล่าและวังจะถูกสร้างให้พวกเขาในสวรรค์ ต่อหน้าพระเจ้า มันเป็นการทำชั่วที่สุดที่ไปเผยแพร่ศาสนาประเภทนี้ในหมู่ผู้คนที่ผู้คนที่ไม่ต้องเปลี่ยนแปลงชีวิตจริงๆ และหลอกลวงผู้คนให้คิดว่าพวกเขาจะได้เข้าสวรรค์โดยการทำพิธีกรรมบางอย่างให้คนได้เห็น

⁶⁴ ชาวียูกกล่าวว่า “พระหัตถ์ของพระเจ้าถูก ล่ามแล้ว” ไม่ใช่ มือของพวกเขาต่างหากที่ ถูกล่ามและพวกเขาถูกสาปแช่ง ก็เพราะคำ กล่าวร้ายที่พวกเขากล่าวออกมา พระหัตถ์ ของ พระองค์นั้นทรงเป็นอิสระ พระองค์ทรง แจกจ่ายในสิ่งที่ พระองค์ทรงประสงค์ อันที่ จริงแล้ว สิ่งที่ถูกประทานมายังเจ้า จากพระ ผู้อภิบาลของเจ้านั้นได้ทำให้พวกเขาหลาย คนต่อต้าน และปฏิเสธสัจธรรมยิ่งขึ้น ด้วย เหตุนี้ เราจึงได้ก่อความเป็นศัตรู และความ เกลียดชังให้เกิดขึ้นในระหว่างพวกเขาจน กระทั่งถึง วันพินคืนชีพ เมื่อใดก็ตามที่พวกเขา ก่อไฟแห่งสงครามขึ้น พระเจ้าจะทรงดับ มัน พวกเขากำลังพยายามแพร่ความเสียหาย ขึ้นในแผ่นดิน แต่พระเจ้าไม่ทรงชอบผู้ ก่อความเสียหายⁿ

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ
أَيْدِيهِمْ وَلَعْنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ
مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ
وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم مَّا أَنْزَلَ إِلَيْكَ
مِن رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ
الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
كَلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ
وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا
مُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

ⁿ ในคัมภีร์กุรอาน เมื่อมีการตอกย้ำเรื่องการบริจาคเพื่อหนทางของพระเจ้าและเมื่อผู้คนถูกกระตุ้น ในเรื่องการให้ยืมที่ดีแก่พระเจ้า ชาวียูได้ทำเรื่องนี้ให้เป็นเรื่องน่าหัวเราะเยาะ พวกเขาเคยกล่าวว่า พระเจ้าเป็นผู้ยากจนและปาวของพระองค์ร้าย พระเจ้าไม่มีอะไรอยู่ในมือ พวกเขารู้ว่าพระเจ้า ไม่ขาดแคลนสิ่งใด ดังนั้น คำพูดดังกล่าวจึงไม่ได้เป็นการพูดถึงพระเจ้า แต่คนพวกนี้พูดถึงท่าน นบีและคัมภีร์กุรอานโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงว่านบีมีโชนปีที่แท้จริงและกุรอานมิใช่คัมภีร์ของ พระเจ้า พวกเขาถือว่าคัมภีร์กุรอานถูกส่งลงมาในนามของพระเจ้าจริง เนื้อหาของคัมภีร์นี้จะ แตกต่างกัน แต่คนที่คิดในลักษณะนี้มีแต่จะพิสูจน์ว่าพวกเขาเองไม่มีวิญญูณของศาสนาที่แท้จริง พวกเขาใช้ชีวิตอยู่ในสภาพของความไม่มีสำนึก

เมื่อชาวียูปฏิเสธทางหน้าที่คัมภีร์กุรอานนำมาเสนอ มันไม่ใช่การปฏิเสธธรรมดา ความจริงแล้ว มัน เป็นข้ออ้างว่าพวกเขาได้รับความรอดพ้นอยู่แล้วและไม่จำเป็นต้องมีทางนำใดๆอีกต่อไป การถือมั่น ในตัวเองอย่างสุดโต่งเช่นนี้เกิดขึ้นในคนที่มีความคิดหลงผิด ในการปฏิสัมพันธ์กับคนอื่นแม้แต่ใน ชีวิตประจำวันของพวกเขา พวกเขาไม่พร้อมที่จะละทิ้งการยึดมั่นในตัวตนของพวกเขาเอง ผลก็คือ สังคมทั้งหมดได้ตกเป็นเหยื่อของความขัดแย้งและความเป็นศัตรู

การเรียกร้องของนบีคือมนุษย์ต้องยอมรับศาสนาที่เชื่อฟังพระเจ้าซึ่งทุกสรรพสิ่งในจักรวาลได้ปฏิบัติ กันหมดแล้ว นี่หมายความว่าการรักษาสมดุลแห่งความสันติในโลก(อิสลาฮฺ) ตอนนี บรรดาผู้ที่สร้าง อุปสรรคกีดขวางการเรียกร้องของนบีพยายามที่จะสร้างความวุ่นวายขึ้นในโลกของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม มนุษย์มีเสรีภาพเพียงแต่จัดการกับความปั่นป่วนวุ่นวายภายในของเขาเองเท่านั้น ไม่มีใครมี สิทธิเห็นเหนืออนาคตของคนอื่น

65 ถ้าหากพวกชาวคัมภีร์ศรัทธาและเกรงกลัวพระเจ้า เราจะ ขจัดความชั่วช้าต่างๆ ของพวกเขาออกไปจากพวกเขา และเรา จะให้พวกเขาได้เข้าไปในสวนสวรรค์แห่งความโปรดปราน ⁶⁶ ถ้าหากพวกเขาปฏิบัติตาม เคารอตและอินญีลและที่ได้ ถูกประทานลงมายังพวกเขาจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา พวกเขาจะได้รับความมั่งคั่งสมบูรณ์ทั้งจากเบื้องบน และ เบื้องล่างที่อยู่ใต้เท้าของพวกเขา ถึงแม้ในหมู่พวกเขาจะมี คนที่เที่ยงธรรมบ้าง แต่ส่วนมากของพวกเขาก็เป็นผู้กระทำความชั่ว⁶⁷

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا
لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ
جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا
التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ
رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ
أَرْجُلِهِمْ ؕ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ
مِّنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٧﴾

⁶⁷ สาเหตุหลักของการต้อตึงเอาแต่ใจทั้งหมดคือความอวดดีไม่ลดละของมนุษย์ แต่เมื่อมนุษย์กลัวพระเจ้า เขาจะเข้าใจทันทีถึงอำนาจที่ออกมาจากพระองค์และความอวดดีของเขาจะหมดไป ความกลัวพระเจ้าของเขาจะทำให้เขาเข้าใจเจตนารมณ์ของพระเจ้าและเขาจะยอมรับทันที ดังนั้น แรงจูงใจที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมดจะถูกขับออกไป เมื่อใครคนหนึ่งทำให้ตัวเองสนใจต่อพระเจ้าอย่างเดียว เขาก็มีสิทธิได้รับความสนใจจากพระเจ้า นั่นคือ พระเจ้าจะชำระความอ่อนแอในความเป็นมนุษย์ทั้งหมดของเขาออกไปและหลังจากเขาตาย พระองค์จะให้เขาอยู่ในสวนสวรรค์ มันเป็นความอ่อนแอทางจิตใจของมนุษย์เองที่เป็นความชั่วช้าของเขาเขาไม่ห่มงหน้าไปบนหนทางไปสู่สวรรค์ แต่ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า เขาสามารถเอาชนะความอ่อนแอเช่นนั้นได้และไปถึงเป้าหมายแห่งความสุขอันนิรันดร์ในที่สุด

เมื่อใดก็ตามที่การเรียกร้องเพื่อสัจธรรมออกไปสู่ผู้คน บรรดาผู้มีตำแหน่งสำคัญในระบบขณะนั้นจะรู้สึกกระวนกระวายใจ พวกเขากลัวว่าถ้ามีการปฏิบัติตามสัจธรรม ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและตำแหน่งสำคัญของพวกเขาจะได้รับความเสียหาย แต่ทัศนคติเช่นนั้นเป็นแค่ผลมาจากความใจแคบของพวกเขา คนเหล่านี้ล้มไปว่าสิ่งที่พวกเขาต้องเผชิญและสิ่งที่พวกเขากลัวนั้นได้ปรากฏขึ้นมาเพียงเพื่อทดสอบว่าพวกเขาสมควรจะได้รับความจำเริญจากพระเจ้าหรือไม่ การตัดสินใจเกี่ยวกับความเหมาะสมของพวกเขาจะได้รับความจำเริญของพระเจ้านั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่พวกเขาคิดขึ้นมาโดยคำนึงถึงตัวเอง แต่ขึ้นอยู่กับ การตอบรับการเรียกร้องเพื่อสัจธรรมของพวกเขาต่างหาก พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ การปฏิเสธการเรียกร้องเพื่อสัจธรรมของพวกเขาโดยหวังจะรักษาสถานะอันสูงส่งของตัวเองไว้เป็นการกระทำที่ทำลายคุณสมบัติที่จะได้รับความโปรดปรานของพระเจ้าของพวกเขาเอง

ในบางสังคม มีบ่อยครั้งที่คนถือคัมภีร์ของพระเจ้าได้สร้างศาสนาใหม่ของตัวเองขึ้นมาโดยการเพิ่มหรือตัดคำสอนบางส่วนในต้นฉบับออกไป และหลังจากที่เวลาผ่านไปเนิ่นนาน คนในสังคมได้คุ้นเคยกับสิ่งที่พวกเขาถือว่าเป็นศาสนาที่แท้จริงของพระเจ้า เมื่อศาสนาที่ถูกต้องและตรงไปตรงมาของพระเจ้าถูกนำเสนอแก่ผู้คนในสังคม ผู้คนรู้สึกไม่คุ้นเคยและรู้สึกเป็นกังวล นี่คือสภาพของชาวยิวและชาวคริสเตียน ดังนั้น ส่วนใหญ่ของพวกเขาจึงไม่สนใจในสัจธรรมของอิสลาม มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้น เช่น นะญูซี(เนกุส) กษัตริย์แห่งอียิปต์และอับดุลลอฮ์ อิบน์ฮะลาม เป็นต้น ที่พร้อมอยู่แล้วบนเส้นทางแห่งการเจียมเนื้อเจียมตัวเกิดความเข้าใจในสัจธรรมแห่งอิสลามทันที ทั้งสองคนออกมารับอิสลามราวกับว่าพวกเขาพร้อมที่จะมาในทางนี้และเพื่อจะรักษาความต่อเนื่องในการเดินทางของตนเองไว้ ทั้งสองคนจึงได้เข้ามาร่วมคาราวานของมุสลิม

67 โอ้ศาสนทูต จงนำสิ่งที่ได้ถูกประทานแก่เจ้าจากพระผู้อภิบาลของเจ้าไปบอกแก่ผู้คน เพราะหากเจ้าไม่ทำเช่นนั้น เจ้าก็มิได้นำสาสน์ของพระองค์ไปยังผู้คน พระองค์จะคุมครองเจ้าจากผู้คน เพราะพระเจ้าจะไม่ทรงนำทางผู้ปฏิเสธ สัจธรรม⁷

﴿ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴾

⁷ เมื่อเมื่อมีมุฮัมมัดปรากฏตัวในคาบสมุทรอาหรับ มิใช่ว่าในตอนนั้นไม่มีใครมีศาสนา สังคมอาหรับทั้งหมดมีศาสนามาก่อน หลายคนมีตำแหน่งสำคัญและเป็นผู้นำในนามของศาสนา การเป็นผู้มีตำแหน่งทางศาสนาเป็นสัญลักษณ์ของสถานะอันสูงส่งในสังคมและเป็นอะไรบางอย่างที่เป็นความภาคภูมิใจ ถึงกระนั้น เมื่อมุฮัมมัดก็ต่อเผชิญกับการต่อต้านในรูปแบบที่เลวที่สุดจากผู้คนในแผ่นดินอาหรับ เหตุผลก็คือ ผู้คนกลัวว่าศาสนาของพระเจ้าจะมาแทนศาสนาที่พวกเขาสร้างกันขึ้นมาเอง ในภูมิภาคนี้ ประเพณีที่ปฏิบัติกันมานานนับหลายศตวรรษได้กลายเป็นที่มาของตำแหน่งแห่งอำนาจและศูนย์กลางของผลประโยชน์ต่างๆ นี่คือสถานการณ์เมื่อเมื่อมุฮัมมัดเรียกร้องเพื่อศาสนาที่บริสุทธิ์ ผู้คนรู้สึกว่าการเรียกร้องของมุฮัมมัดกำลังทำลายสถานะทางศาสนาของพวกเขา พวกเขากลัวว่าเมื่อศาสนาอันบริสุทธิ์ฝังราก ระเบียบทางศาสนาเก่าๆที่ทำให้พวกเขามีสถานะหรือตำแหน่งทางสังคมจะถูกทำลาย

สภาพเช่นนั้นเป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับผู้เผยแผ่พระเจ้าของพระเจ้า การทำกิจกรรมทางศาสนาของเขาอย่างเปิดเผยเท่ากับเป็นการขัดแย้งกับผู้มีอำนาจทางศาสนาที่เป็นอยู่ในเวลานั้น เขาารู้สึกว่าเขาไม่ประนีประนอมในการเผยแผ่ศาสนา เขาจะต้องเผชิญกับปฏิกิริยาที่รุนแรงที่สุด เขาจะถูกเหยียดหยัน เขาจะกลายเป็นคนลำบากยากจน เขาจะต้องพบกับการใช้ความรุนแรงและเขาจะไม่ได้รับการช่วยเหลือใดๆ

ตอนนี้ เขามีทางเลือกอยู่สองทาง เขาสามารถคำนึงถึงเรื่องทางโลกซึ่งในกรณีนี้ความสำเร็จในการสื่อสารวจนะของพระเจ้าดูเป็นไปไม่ได้ หรือเขาจะไม่สนใจข้อจำกัดของเงื่อนไขทางโลกซึ่งในกรณีนี้เขาสามารถทำสิ่งที่เขารับผิดชอบได้ สัญญาการช่วยเหลือของพระเจ้าจะช่วยเขาให้มีสมรรถนะ พระเจ้าได้สัญญาว่าถ้าเขามุ่งความสนใจไปที่การเผยแผ่อย่างเต็มที่ ความช่วยเหลือของพระองค์จะเพียงพอในกรณีที่เขาต้องประสบความยากลำบากที่คนในสังคมสร้างขึ้น ผู้ปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระเจ้าจะวางใจในพระเจ้า

ปฏิกิริยาของคนในสังคมเป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้เผยแผ่สั่งสอนต้องเผชิญในทุกเหตุการณ์ แต่บรรยากาศเช่นนั้นถูกจำกัดอยู่ในกรอบกฎหมายของพระเจ้าเกี่ยวกับการทดสอบมนุษย์ การที่ฝ่ายต่อต้านจะควบคุมสถานการณ์ไว้จนถึงขั้นหยุดการทำงานของผู้เผยแผ่หรือขัดขวางเขามิให้ทำงานสำเร็จเป็นเรื่องที่ไม่อาจเกิดขึ้น การบรรลุถึงเป้าหมายของงานเป็นแผนการของพระเจ้า ดังนั้น มันจะต้องสำเร็จอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ หลังจากนั้น การยอมรับโดยกลุ่มผู้ฟังคำสอนจะเป็นความรับผิดชอบของพวกเขาเองและมันจะมีผลก็ต่อเมื่อผู้ฟังต้องการ

68 จงบอกพวกเขาว่า "โอ้ชาวคัมภีร์ พวกท่านไม่มีอะไร มาอ้างทั้งสิ้นเว้นเสียแต่ว่าพวกท่านจะปฏิบัติตามเตารอต และอินญีล และสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่พวกท่านจาก พระผู้อภิบาลของพวกท่าน" แน่อนสิ่งที่ถูกประทานแก่ เจ้าจากพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นจะทำให้พวกเขาส่วนใหญ่ ต้อตึงและปฏิเสธมากขึ้น แต่เจ้าจงอย่าเศร้าโศกให้แก่ บรรดาผู้ปฏิเสธสาครธรรม 69 บรรดาผู้ศรัทธา ชาวยิว ชาว ซอบีอันและชาวคริสเตียนที่ศรัทธาในพระเจ้าและวันสุดท้าย และกระทำความดี ไม่มีสาเหตุใดที่จะต้องกลัวและพวกเขา จะไม่ทุกข์โศก⁷

فَلْيَتَّهَلَّ الْكُتُبِ لَسَّمْ عَلَى سَنَى حَتَّى
تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ
مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِمَّنْ مَا أَنْزَلْنَا
إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَيْنًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغُونَ
وَالنَّصْرَىٰ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٧٠﴾

⁷ สมาชิกของชุมชนชาวยิวที่ยังหลงเหลือในเรื่องราวความประเสริฐของชุมชนตนเองและเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ของผู้นำของตนไม่ยอมจำนนต่อเจตนารมณ์ของพระเจ้า ยิ่งไปกว่านั้น ผลจากความคิดเพื่อฝันได้ทำให้พวกเขาเชื่อมั่นว่าพวกเขาจะได้รับความรอดพ้นต่อหน้าพระเจ้า แต่ความคิดเพื่อฝันของพวกเขาไม่มีค่าในสายตาของพระเจ้า เพราะศาสนาของพระองค์ไม่ได้กำหนดเรื่องนี้ไว้ สิ่งที่จะมีน้ำหนักอย่างแท้จริงสำหรับพระเจ้านั้นคือความมีระเบียบวินัยจริงใจซึ่งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำบัญชาของพระเจ้าและการดำเนินชีวิตตามศาสนาของพระองค์

เมื่อผู้คนจมอยู่ในความคิดเพื่อฝันและความหวังลมๆแล้งๆเผชิญหน้ากับศาสน์ที่เจตนาและการกระทำต่างหากที่มีน้ำหนักต่อหน้าพระเจ้า ไม่ใช่ความหวังลมๆแล้งๆ พวกเขาจึงมีปฏิกิริยาต่อต้านการเรียกร้องสู่ธรรมอย่างรุนแรง พวกเขาเห็นปราสาทของพวกเขากำลังพังทลายในอากาศและสภาพที่พวกเขาจินตนาการกันขึ้นนี้เป็นการทดสอบสำหรับพวกเขา พวกเขาจึงต่อต้านการเรียกร้องนี้อย่างเอาเป็นเอาตาย การถือว่าตัวเองสำคัญที่ซ่อนอยู่ในคราบของการแสวงหาอวดอุตริของตนต่อพระเจ้าจึงถูกเปิดเผยออกมา ในขณะที่พวกเขาน่าจะยอมรับความดีงามของพระเจ้าจากการเรียกร้องเพื่อธรรมนั้น พวกเขากลับยิ่งแสดงการปฏิเสธและความโอหังแทน

การยึดถือคัมภีร์ของพระเจ้าหมายถึงการมีความศรัทธาอย่างเต็มเปี่ยมในพระเจ้า มีความกลัวในโลกหน้าและใช้ชีวิตที่มีคุณธรรมท่ามกลางผู้คนของตน

นี่คือศาสนาที่แท้จริงและทุกคนต้องปฏิบัติตามในวิถีชีวิตของเขา สังคมที่ได้รับคัมภีร์มีคุณสมบัติอันยิ่งใหญ่ในโลกนี้ตราบได้ทีสมาชิกในสังคมปฏิบัติตามศาสนาที่แท้จริงของพระเจ้า การออกไปจากนี้ พวกเขาจะกลายเป็นผู้ไม่คู่ควรอย่างสิ้นเชิงต่อหน้าพระเจ้ายิ่งกว่าผู้ปฏิเสธและผู้ลบลบตะและลงอย่างเปิดเผยเสียด้วยซ้ำ

70 เราได้ทำพันธะสัญญาอันมั่นคงกับพวก
ลูกหลานอิสราเอลไว้ และเราได้ส่งศาสนทูต
หลายคนมายังพวกเขา แต่เมื่อใดที่ ศาสน
ทูตคนหนึ่งมายังพวกเขาพร้อมกับสิ่งที่พวก
เขาไม่ชอบ พวกเขาก็ถือว่าศาสนทูตผู้นั้น
เป็นคนโกหกหรือไม่ก็ฆ่าเขา ⁷¹ และพวก
เขาก็ยังกระหมิวว่าจะไม่มีความเสียหาย
อะไรเกิดขึ้น กับพวกเขา ดังนั้น พวกเขายัง
ตาบอดและหูหนวก หลังจากนั้น พระเจ้า
ได้ทรงอภัยพวกเขา แต่ส่วนมากของพวก
เขายังคง ปฏิบัติตัวเหมือนคนตาบอดและ
หูหนวกอีก พระเจ้าทรงรู้ ทุกสิ่งที่พวกเขา
กำลังกระทำอยู่⁷²

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ رُسُلًا كَمَا جَاءَهُمْ
رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا
كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧١﴾ وَحَسِبُوا
أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ
تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا
كَثِيرٌ مِّنْهُمْ وَاللَّهُ بِصِيرِ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾

⁷¹ พระเจ้าได้ทำสัญญาแห่งความศรัทธาและการเชื่อฟังจากชาวยิวผ่านทางโมเสส พวกเขาปฏิบัติ
ตามสัญญาในเพียงไม่กี่วัน หลังจากนั้น พฤติกรรมของพวกเขาก็เริ่มเสื่อมทราม ดังนั้น พระเจ้าจึง
ได้ให้มีผู้ปฏิรูปขึ้นในหมู่พวกเขาเพื่อเตือนพวกเขาถึงสัญญาที่พวกเขาได้ทำไว้กับพระเจ้า แต่พวก
เขากลับตื้อรันและโอหังมากขึ้น พวกเขาทำเลยเถิดจนถึงขนาดปิดปากคนตักเตือนพวกเขาเองและ
ฆ่าคนอื่นหลายคน เมื่อความโอหังของพวกเขากินเลยขอบเขตทุกอย่าง พระเจ้าจึงทำให้พวกเขา
ตกอยู่ภายใต้การปกครองของเนบูคัดเนสซาร์ผู้ปกครองอาณาจักรบาบิโลนและนิเนเวห์(อิรัก) เนบู
คัดเนสซาร์ได้โจมตีและทำลายเมืองเยรูซาเล็มของชาวยิวในปี 586 ก่อนคริสตกาลและนำชาวยิว
มาเป็นทาสแรงงานรับใช้ในประเทศของเขา หลังจากเหตุการณ์นี้ หัวใจของชาวยิวเริ่มอ่อนลงและ
หันไปขอการอภัยโทษต่อพระเจ้า ตอนนี พระเจ้าได้ช่วยพวกเขาโดยกษัตริย์ไซรัส(กษัตริย์แห่ง
เปอร์เซีย)ผู้เข้ามายึดดินแดนของพวกเขานปี 539 ก่อนคริสตกาลโดยการโจมตีพวกเคลเดียจน
พ่ายแพ้ หลังจากนั้น กษัตริย์ไซรัสได้ปล่อยชาวยิวจากการต้องมาอยู่ในแดนไกลและอนุญาตให้
พวกเขากลับไปตั้งรกรากถิ่นฐานในประเทศของตน

ตอนนี้ ชาวยิวเริ่มใช้ชีวิตปล่อยตัวตามสบายและมีความก้าวหน้าอีกครั้ง แต่หลังจากนั้นไม่นาน พวก
เขาก็เริ่มกลับมาสู่แนวทางแห่งความฟุ้งเฟ้อและโอหังอีก พระเจ้าจึงได้เตือนพวกเขาอีกครั้งหนึ่ง
โดยการส่งนบีและผู้ปฏิรูปหลายคนมายังพวกเขา แต่พวกเขาก็ไม่สำนึก พวกเขากระทำเกินเลย
จนถึงขนาดฆ่ายอห์น(นบีเยซุยา)และคนผู้หนึ่งซึ่งพวกเขาเข้าใจว่าเป็นเยซูส ดังนั้น พระเจ้าจึงทรง
กริ้วพวกเขาและใน ค.ศ.70 พวกเขาได้รับความพ่ายแพ้ต่อตุสจักรพรรดิโรมันผู้โจมตีและทำลาย
ประเทศของพวกเขา หลังจากนั้น ชาวยิวก็ไม่มีที่อยู่เป็นของตัวเอง

72 แน่นนอนที่สุด พวกเขาคือผู้ปฏิเสธศรัทธา
นั่นคือ คนที่กล่าวว่า “แท้จริง พระเจ้าคือพระ
คริสต์บุตรของ นางมารีย์” ในขณะที่พระ
คริสต์เองได้กล่าวว่า “โอ้อูฐ หลานอิสรออีล
จงเคารพสักการะพระเจ้าผู้ทรงเป็น พระผู้
อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวก
ท่าน ด้วยเช่นกัน” ถ้าใครนำสิ่งใดมาเป็น
ภาคีกับพระเจ้า แน่นนอน พระเจ้าจะห้ามเขา
มิให้เข้าสวนสวรรค์ และนรก จะเป็นที่พัก
สำหรับเขา และบรรดาผู้ทำความผิดจะ ไม่มี
ผู้ช่วยเหลือ^ก

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ
هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ
يَبْنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ
حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَهُ النَّارُ
وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾

^ก ผู้ถือคัมภีร์ของพระเจ้าในยุคต่อมาได้พัฒนาความเชื่อว่าพวกเขาเป็นคนที่พิเศษของพระเจ้าและ
อะไรก็ตามที่พวกเขาทำไป พวกเขาไม่ต้องถูกสอบสวน ในคำสอนของพระเจ้ามีคำพูดชัดเจนที่แย้ง
ความเชื่อเช่นนี้ แต่พวกเขากลายเป็นคนตาบอดและหูหนวกต่อคำพูดนี้ พวกเขาเอาความเชื่อที่
พวกเขาสร้างขึ้นและนิทานต่าง ๆ มาเป็นสิ่งที่ขวางรอบตัวของพวกเขาจนพวกเขาไม่สนใจการเตือน
ของพระเจ้า ประวัติศาสตร์ของชาวยิวแสดงให้เห็นว่าเมื่อใดก็ตามที่ชุมชนที่ถือคัมภีร์ของพระเจ้า
ต้องถูกปราบปรามโดย “ศัตรู” ของมัน ชุมชนนั้นได้ถูกกำหนดช่วงเวลาแห่งการทดสอบไว้ การ
ลงโทษสถานเบาที่เกิดขึ้นกับชุมชนนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะปลุกคนในชุมชนให้หันกลับมาใส่ใจ
ทางศีลธรรม ถ้าความรู้สึกของการอุทิศตนให้แก่พระเจ้าเกิดขึ้นในชุมชน การลงโทษนั้นก็จะมีผล
ลง แต่ถ้าหากไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้น พระเจ้าจะปฏิเสธพวกเขาและไม่เห็นความสนใจของพระองค์มายัง
พวกเขาอีกตลอดไป

พระเจ้าได้ประทานอำนาจให้แก่เข้สในการแสดงปาฏิหาริย์หลายอย่าง ทั้งนี้เพื่อให้คนยอมรับว่า
ท่านเป็นนบีและมีความศรัทธาในตัวท่าน แต่ปรากฏว่ามันไม่ได้เป็นเช่นนั้น เข้สถูกส่งมาโดย
พระเจ้าเพื่อนำทางผู้คน แต่เมื่อเห็นปาฏิหาริย์ของท่าน ชาวคริสต์ยืนกลับพัฒนาความเชื่อว่าท่าน
เป็นพระเจ้าและพระเจ้ามาอวดอารอยู่ในตัวของท่าน ส่วนชาวยิวไม่สนใจท่านและผลกัใส่ท่านให้เป็น
นักมายากลและคนทรงผี ในขณะที่คนกลุ่มหลังปฏิเสธท่าน คนกลุ่มแรกกลับได้รับแรงบันดาลใจให้
สร้างความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์

73 แนนอนที่สุด พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศาสนา นั่นคือผู้ที่ กล่าวว่ “พระเจ้าทรงเป็นหนึ่งในสาม” ในขณะที่พระเจ้า มีเพียงองค์เดียวถ้าหากพวกเขาไม่หยุดยั้งจากการพูด เช่นนั้น การลงโทษอันเจ็บปวดก็จะประสบแก่ทุกคนใน หมู่พวกเขาที่กล่าวเท็จปฏิเสธศัจธรรม 74 ทำไมพวกเขา ไม่หันไปยังพระเจ้าและขออภัยโทษต่อพระองค์? พระเจ้า เป็นผู้ทรงอภัยและผู้ทรงเมตตาเสมอ 75 พระคริสต์บุตร ของมารีย์นั้น มิได้เป็นอะไรนอกจากศาสนทูตคนหนึ่ง ศาสนทูตหลายคนได้สว่างลับไปแล้วก่อนหน้าเขา แม่ของเขา เป็นหญิงที่มีคุณธรรม และเขาทั้งสองก็กินอาหาร(เหมือนกับ คนอื่นๆ) จึงดูเถิดว่า เราได้ทำให้สัญญาณทั้งหลายที่นำไปสู่ ความจริงชัดเจนแก่พวกเขาอย่างไร และจงดูเถิดว่าพวกเขาถูก ทำให้หันเหไปทางอื่นอย่างไร 76 จงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า “พวกท่านเคารพสักการะสิ่งอื่นที่ไม่มีอำนาจให้โทษและคุณ ประโยชน์แก่พวกท่านกระนั้นหรือ ? ทั้งๆที่ความจริงแล้ว พระเจ้าเท่านั้นเป็นผู้ทรงไถยีนและทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่ง”⁷

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِن لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٤﴾ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ ۗ أَنْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾

⁷ มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่ควรค่าแก่การได้รับการเคารพสักการะ พระองค์เองไม่ทรงต้องอาศัยผู้ใด และทรงมีอำนาจที่จะให้ประโยชน์และให้โทษแก่ผู้อื่น อาหารเป็นสัญลักษณ์สำคัญของการที่มนุษย์ต้องพึ่งพาอาศัยสิ่งอื่น คนที่ต้องขึ้นอยู่กัคนอื่นเพื่ออาหารของตนเองนั้นต้องอาศัยทุกสิ่ง ใครที่กินอาหารก็ต้องอาศัยสิ่งอื่นทั้งสิ้น แล้วคนเช่นนี้จะเป็พระเจ้าได้อย่างไร? การให้คุณและให้โทษก็เช่นกัน การได้รับประโยชน์หรือการถูกทำร้ายของใครบางคนเป็นเหตุการณ์ที่ต้องอาศัยการประสานงานกันของปัจจัยต่างๆในจักรวาลเพื่อให้มันเกิดขึ้นมา มนุษย์ธรรมดาไม่สามารถจัดการปัจจัยต่างๆในจักรวาลได้ ดังนั้น ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถถกตัวเองขึ้นสู่ตำแหน่งที่ตัวเองจะได้รับการถือว่าควรค่าต่อการเคารพสักการะ

เมื่อมนุษย์ทำให้ใครบางคนเป็นศูนย์กลางที่เขาเคารพรัก ความรู้สึกที่อยู่ภายใต้้นก็คือว่า “ใคร” คนนั้นได้รับสถานะอันสูงส่งในโลกใบนี้ของพระเจ้าและใครคนนั้นจะช่วยเขาได้ต่อหน้าพระเจ้า แต่ความหวังเช่นนั้นทั้งหมดเป็นความหวังที่ผิด ในโลกแห่งการทดสอบนี้ ความจริงที่ว่าทุกสิ่งทุกอย่างยกเว้นพระเจ้าไม่อาจช่วยอะไรได้นั้นยังไม่เห็นอย่างชัดเจน นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมมนุษย์จึงต้องทนลำบากจากความเข้าใจอะไรผิดเช่นนั้น แต่ในโลกหน้า เมื่อสัจธรรมถูกเปิดเผย มนุษย์จะเห็นว่าความช่วยเหลือทั้งหมดที่เขาไว้วางใจนั้นไม่มีค่าอะไรเลยทั้งสิ้นนอกจากพระเจ้า

77 จงกล่าวเถิด “โอ้ชาวคัมภีร์ จงอย่าสุดโต่งในศาสนาของ พวกท่านและจงอย่าปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของบรรดาผู้ หลงผิดมาแล้ว ก่อนหน้าพวกท่านและทำให้คนอื่นอีกหลายคนหลงผิดและพวกเขาเองก็ได้หลงออกไปจากทางที่เที่ยงตรง”⁷

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ

⁷ บรรดาศาสนาศีษย์คนแรกๆของเยซัสมองเห็นเยซัสว่าเป็น “คนทีมาจากพระเจ้า” พวกเขาถือว่าเยซัสเป็นมนุษย์และเป็นนบี แต่เมื่อศาสนาของเยซัสแพร่ออกไปจากซีเรีย ศาสนาของเยซัสต้องเผชิญกับปรัชญาของอียิปต์และกรีซ ผู้คนได้ยอมรับศาสนาคริสต์และเข้ามาเป็นชาวคริสต์ในขณะที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของความคิดทางปรัชญาในเวลานั้น ผลของสาเหตุภายในและปัจจัยภายนอก ยุคใหม่ได้เริ่มต้นขึ้นในศาสนาคริสต์เมื่อมีความพยายามที่จะอธิบายศาสนาคริสต์ในรูปแบบปรัชญาที่มีอิทธิพลในเวลานั้น

ในโลกศิวิไลซ์สมัยนั้น นักปรัชญาของอียิปต์และกรีซเป็นบุคคลที่มีความสำคัญ ความคิดของคนเหล่านี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อปัญญาชนในยุคนั้น นักปรัชญากรีกได้สร้างแนวความคิดเรื่องจักรวาลขึ้นมาตามจินตนาการ พวกเขาอธิบายความจริงในสามระดับ นั่นคือ การมีอยู่ ชีวิตและความรู้ นักเทววิทยาชาวคริสต์ในตนเองก็ได้รับความคิดเหล่านี้มาและต้องการที่จะดึงดูดความสนใจของปัญญาชนในยุคนั้นมาสู่ศาสนาคริสต์ ดังนั้น พวกเขาจึงพยายามที่จะหลอมรวมศาสนาของตนไปตามแนวความคิดในเวลานั้น พวกเขาได้เสนอการอธิบายศาสนาคริสต์ที่นำไปเกี่ยวข้องกับเนื้อหาของของสามระดับที่กล่าวมา พวกเขาหวังว่าการทำเช่นนั้นจะทำให้ผู้คนสามารถเปรียบเทียบศาสนาคริสต์กับวิถีชีวิตของพวกเขาและยอมรับศาสนาคริสต์ พวกเขาบอกว่าความจริงทางศาสนาก็แสดงตัวเองออกมาใน “ตรีเอกานุภาพ” “การมีอยู่” คือ “พระบิดา” “ชีวิต” คือ “พระบุตร” และ “ความรู้” คือ “วิญญาณบริสุทธิ์” ดังนั้น เพื่อที่จะทำให้ศาสนาสัมบูรณ์ จึงได้มีการนำความคิดหลายอย่างเข้ามาในศาสนาคริสต์ ตัวอย่างเช่น การเชื่อว่าเยซัสเป็นปรากฏการณ์ที่เป็นตัวตนของกะลาม(คำพูด) หลังจากการลงมาของอาดัม มนุษย์ทุกคนเป็นผู้ทำบาปและบุตรของพระเจ้าต้องมาไถ่บาปโดยการยอมให้ตัวเองถูกตรึงกางเขน เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ ในคริสต์ศตวรรษที่สี่ หลังจากที่ถูกล้อมรวมให้เข้ากับแนวความคิดของชาวอียิปต์ กรีกและโรมันแล้ว สิ่งที่เราเรียกกันว่าศาสนาคริสต์ในตอนนั้นจึงได้เกิดขึ้น

78 บรรดาลูกหลานอิสรออีลที่ปฏิเสธศรัทธาธรรม ได้ถูกสาปแช่ง โดยดาอูดและอีซาบุตรของ มารีย์ นั่นเป็นเพราะว่าพวกเขา ผ่าฝืนและ ละเมิดเสมอ 79 พวกเขาไม่ได้ห้ามปรามกัน และ กันจากการทำความผิดที่พวกเขาทำ กัน สิ่งที่เขาทำนั้น ช่างชั่วช้าจริง ๆⁿ

لَعْنَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي
إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى
ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا
يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾ كَانُوا لَا
يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُكْرَمِ فَعْلُوهُ لَيْسَ
مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾

ⁿ บ่อยครั้ง เหตุผลที่ทำให้ผู้คนหลงออกไปจากหนทางที่ถูกต้องของพระเจ้าคือ พวกเขาไม่ยอมชอบความผิดของหลายชุมชนที่หลงทางออกไปและหาทางที่จะเลียนแบบชุมชนเหล่านั้น ในขณะที่การยอมรับศาสนาของพระเจ้า พวกเขาอธิบายศาสนาในลักษณะที่ดูว่ามันดูเหมือนกับความคิดในเวลานั้น ดังนั้น พวกเขาจึงนับถือศาสนาที่ไม่ได้เป็นของพระเจ้าในนามศาสนาของพระเจ้า ชาวคริสเตียนได้ปรับศาสนาของพวกเขาให้เข้ากับความคิดของสังคมที่กราบไหว้บูชารูปปั้นและอธิบายว่าศาสนาที่ปรับแล้วนั้นเป็นศาสนาที่พระเจ้าชอบ บางครั้งก็มีสิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อศาสนาถูกนำไปหลอมรวมกับแรงบันดาลใจทางชาติ ตัวอย่างของการหลงผิดแบบที่สองนี้คือสิ่งที่ชาวยิวทำ ชาวยิวได้อธิบายศาสนาของพระเจ้าในลักษณะที่ว่าศาสนาต้องให้ความชอบธรรมกับเรื่องทางโลกของพวกตน สำหรับมุสลิม ไม่มีช่องทางใดที่จะสอดแทรกการตีความเช่นนั้นเข้าไปในคัมภีร์ของพระเจ้า แต่นอกบทบัญญัติของคัมภีร์ พวกเขาไม่เสรีภาพที่จะปฏิบัติตามตัวอย่างของชุมชนก่อนๆ

ความศรัทธาทำให้มนุษย์ระมัดระวังในเรื่องการล่วงละเมิดและความชั่ว เมื่อเขาเห็นใครล่วงละเมิดหรือทำความชั่ว เขาจะรู้สึกกังวลและต้องการที่จะขัดขวางเขาไม่ให้ทำเช่นนั้น เขาเกี่ยวข้องกับคนชั่ว แต่อยู่ห่างกัน มิใช่เป็นเพื่อน แต่เมื่อความศรัทธาของเขาอ่อนลง เขายังคงระวังแต่เฉพาะเรื่องตัวของเขาเองเท่านั้น ตอนนี้ เขาจะดูว่าจะไรที่มีผลเสียต่อผลประโยชน์ส่วนตัวของเขาเท่านั้นที่เป็นความชั่วสำหรับเขา เขาไม่สนใจในเรื่องความชั่วที่จะเกิดขึ้นกับคนอื่น

80 เจ้าเห็นส่วนมากของพวกเขาเป็นมิตรกับบรรดาผู้ปฏิเสธ สัจธรรม ช่างชั่วช้าแท้ๆ ที่พวกเขาได้กระทำไว้สำหรับตัวเอง พวกเขาทำให้พระเจ้าทรงกริ้วและพวกเขาจะต้องถูกลงโทษ ตลอดกาล⁸¹ ถ้าหากพวกเขาศรัทธาในพระเจ้าและนบีและที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เขา พวกเขาคงไม่คบผู้ปฏิเสธ สัจธรรมเป็นมิตร แต่ว่าส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ไม่เชื่อฟัง⁸² แน่นนอน เจ้าจะพบว่าชาวยิวและบรรดาผู้ตั้งภาคีนั้นเป็นศัตรูตัวฉกาจต่อบรรดาผู้ศรัทธา และแน่นนอน เจ้าจะพบว่า พวกที่มีความรักใคร่ใกล้ชิดกับบรรดาผู้ศรัทธามากกว่านั้น คือบรรดาผู้ที่กล่าวว่า “แท้จริงเราเป็นคริสเตียน” นั้นเป็นเพราะในหมู่พวกเขามีผู้ทรงความรู้และพวกบาทหลวง และ เพราะพวกเขาไม่เย่อหยิ่ง⁷

تَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨١﴾ * لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ۗ وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيُّ ذَٰلِكَ بَٰئٍ مِّنْهُمْ فَتَيَسِّسِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾

⁷ พวกลูกหลานอิสราเอลตกต่ำเพราะเรื่องนี้ แต่นั่นมิได้ทำให้พวกเขาหยุดจากการพูดว่าตัวเองเป็นคนดีและคนที่มิตำแหน่งในหมู่พวกเขาก็ยังคงสร้างคำพูดที่ดีมีเหตุผล แต่คนพวกนี้ไม่จริงจังในเรื่องการรีบเข้าไปแทรกแซงเมื่อเห็นใครบางคนสร้างความไม่เป็นธรรมและทำความชั่ว หรือพยายามที่จะขัดขวางการทำเช่นนั้น ดาวิด(นบีดาวิด)ได้พูดถึงพวกลูกหลานอิสราเอลในยุคของท่านว่าไม่มีใครสักคนที่เป็นคนดี และจากคำพูดของท่าน เป็นที่ชัดเจนว่าชาวยิวเคยเจราจาสันติภาพกับเพื่อนบ้านของพวกเขาโดยอธิบายกฎหมายของพระเจ้าและยืนยันสัญญาที่พวกเขาทำไว้กับพระเจ้า ในขณะที่หัวใจของพวกเขาจริงแล้วเต็มไปด้วยเจตนาชั่ว เยชสกีเคยตำหนิชาวยิวในสมัยของท่านโดยเรียกคนพวกนี้ว่าธรรมาจารย์หน้าซื่อใจคดที่ยึดถืออยู่ของหญิงหม้ายในขณะที่เดียวกันก็ยึดเวลาการสวดมนต์ให้ยาวออกไป เยชสกีเสียใจที่พวกเขาจ่าย “ทศางค์” (ภาษีร้อยชักสิบ)จากไบสะระแห่งเมล็ดผักชีและยิหร่าในขณะที่ไม่ใส่ใจในเรื่องราวหนักตามบทบัญญัติ นั่นคือ ความยุติธรรม ความเมตตาและความศรัทธา ท่านเรียกคนพวกนี้ว่า “คนนำทางตาบอด” ที่ “กรองลูกน้าออก แต่กลืนตัวอูฐเข้าไป” ท่านประณามคนพวกนี้ที่เป็นคนดีภายนอกในขณะที่ภายในพวกเขาเป็นคนตลบตะแลง และไม่มีศรัทธา (ดู เมทริว 23)

ชาวยิวทำเหมือนกับที่เยชสกีกล่าว พวกเขาอธิบายกฎหมายของพระเจ้า สวดมนต์อธิษฐานให้ยาว และจ่ายทศางค์ของพวกเขาจากพืชผลของพวกเขา แต่ทั้งหมดนั้นเป็นแค่เพียงคำพูด พวกเขาปฏิบัติตามคำสั่งที่ไม่มีภัยเพื่ออวดคุณธรรม แต่เมื่อถูกถามเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อคนอื่นด้วยความยุติธรรมหรือเมื่อพวกเขาถูกสั่งให้แสดงความเมตตาต่อคนที่ถูกกดขี่ข่มเหงหรือเมื่อมีความจำเป็นต้องทำลายผลประโยชน์ของตัวเองเพื่อทำตามคำบัญชาของพระเจ้า พวกเขากลับตระบัดสัตย์ และถ้าผู้ใดชี้ให้เห็นถึงความผิดของพวกเขา พวกเขาจะเป็นศัตรูต่อคนผู้นั้น พฤติกรรมเช่นนี้เองที่ทำให้พวกเขาได้รับความกริ้วและการสาปแช่งจากพระเจ้า

⁸³ เมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งที่ถูกประทานมาแก่ ศาสนทูต เจ้าจะเห็นตาของพวกเขาเอ่อไปด้วยน้ำตาเพราะความ จริงที่พวกเขาจำได้ พวกเขาบอกว่า “พระผู้อภิบาลของเรา เราศรัทธาแล้ว ดังนั้น โปรดบันทึกเราไว้ร่วมกับผู้ที่ เป็นพยานด้วยเถิด” ⁸⁴ ทำไมเราไม่ศรัทธาในพระเจ้า และในความจริงที่ได้มายังเรา? เราปรารถนาที่จะให้ พระผู้อภิบาลของเรารับเราเข้าไปพร้อมกับบรรดาคนดี” ⁸⁵ และด้วยสิ่งที่พวกเขาได้กล่าวไป พระเจ้าจะตอบแทน พวกเขาด้วยสวนสวรรค์ที่มีลำนำหลายสายไหลผ่านซึ่ง พวกเขาจะได้พำนักอยู่นั่นตลอดไปนั่นคือรางวัลตอบแทนของผู้ทำความดี ⁸⁶ แต่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและ ปฏิเสธสัญญาทั้งหลายของพวกเขา คือสหายของนรก⁷

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ
أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا
عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَأَمَنَّا
فَأَكْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا لَا
نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ
وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ
الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾ فَأَشْهَبُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا
جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ
﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾

⁷ ในอายะฮ์นี้ สวรรค์ได้ถูกประกาศว่าเป็นรางวัลตอบแทนสำหรับ “คำพูด” บางคำที่บางคนกล่าวไป แต่อะไรคือ “คำพูด” เหล่านี้ที่ทำให้คนพูดออกไปมีสิทธิ์ได้รับสวรรค์อันนิรันดร์? สิ่งที่พวกเขา กล่าวออกไปเป็นตัวแทนและเป็นการพูดต่อตัวตนทั้งหมดของพวกเขา มันเป็นเรื่องที่ไหลออกมา จากตัวตนของพวกเขา พวกเขาได้ยินคำสั่งของพระเจ้าในลักษณะที่พวกเขาพบศรัทธาทั้งหมดอยู่ในนั้น มันแทรกซึมเข้าไปในหัวใจและความคิดของพวกเขา มันก่อให้เกิดการปฏิวัติในตัวของพวกเขาซึ่งเปลี่ยนจุดสนใจและแรงบันดาลใจทั้งหมดของพวกเขาถึงขนาดที่ว่าอุปสรรคแห่งความอคติ และผลประโยชน์ทั้งหลายได้ถูกทำลายลง พวกเขาแสดงตัวตนด้วยศรัทธาในลักษณะที่พวกเขาสูญเสียเอกลักษณ์ที่แยกออกไปของพวกเขา พวกเขากลายเป็นพยานของศรัทธาและการเป็นพยาน ต้องการให้ศรัทธาฝังตัวมันเองอยู่ในตัวพวกเขา คัมภีร์กุรอานมิได้เป็นแค่เพียงหนังสือสำหรับพวกเขา แต่เป็นสัญญาที่มีชีวิตของพระผู้อภิบาลแห่งจักรวาล ประสบการณ์ในเรื่องพระเจ้านี้ถึงแม้ว่าจะแสดงออกเป็นคำพูด แต่ก็ไม่ใช่แค่เรื่องของถ้อยคำ มันคือความเป็นปวน เป็นแผ่นดินไหวที่มีผลต่อชีวิตทั้งหมดของพวกเขาจนน้ำตาไหลออกมาจากตาของพวกเขา

คำพูดที่พูดเกี่ยวกับความจริงไม่ใช่แค่เพียงการพูดออกมา มันเป็นรูปแบบอันสูงสุดที่ทำให้การกระทำ และความรู้สึกของมนุษย์เป็นรูปร่างที่มีความหมาย และในจักรวาลทั้งหมด มนุษย์เท่านั้นที่มีความสามารถที่จะเข้าใจความละเอียดละไมและความสำคัญของคำพูดและใช้มันอย่างมีประสิทธิผลที่สุด “คำพูด” เป็นสิ่งที่ดีที่สุดของการเป็นมนุษย์ “คำพูด” เป็นการกระทำที่คมคาย ดังนั้น เมื่อใครคนหนึ่งพิสูจน์และแสดงความป่าวต่อพระเจ้าของเขาออกมาในระดับ “คำพูด” เขาก็มีสิทธิ์บางอย่างในสวรรค์ ▶

87 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าห้ามสิ่งที่ดีทั้งหลายที่ พระเจ้าได้ทรงอนุมัติสำหรับสุเจ้า และจงอย่าละเมิด แท้จริง พระเจ้าไม่ทรงรักผู้ละเมิด 88 จงกินจากสิ่งที่ อนุมัติและสิ่งสะอาดที่พระเจ้าได้ทรงให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่สุเจ้า จงเกรงกลัวพระเจ้าที่สุเจ้าทั้งหลาย มีความศรัทธา^๗

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَحْرَمُوْا طَيِّبٰتِ
مَا اَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْا ۗ اِنَّ
اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوْا مِمَّا
رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلٰلًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللّٰهَ
الَّذِيْۤ اَنْتُمْ بِهٖ مُّؤْمِنُوْنَ ﴿٨٨﴾

เหตุผลสำคัญที่สุดที่มนุษย์ไม่ยอมรับสังฆกรรมก็คืออัตตาหรือตัวตนและความทะนงของเขา คนที่มีความทะนงซ่อนเร้นอยู่ในหัวใจนั้นแสดงปฏิกิริยาที่รุนแรงที่สุดต่อการเรียกร้องเพื่อสังฆกรรมโดยการไม่ยอมรับมันไม่ว่าจะอย่างไรก็ตามและไปไกลจนถึงกับเป็นผู้ต่อต้านที่อันตรายที่สุด ในทางตรงข้าม คนที่ไม่มีความทะนงในขณะที่พวกเขาอาจมีข้อบกพร่องจากความชั่วอื่น ๆ พวกเขาที่ไม่ต่อต้านสังฆกรรมถึงขนาดนี้

^๗ ความเกี่ยวโยงกันระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าคือความสัมพันธ์ที่มีชีวิตซึ่งถูกสร้างขึ้นมาในระดับจิตใจ มันเป็นสิ่งที่อยู่ภายในธรรมชาติ แต่เมื่อศาสนาดกตำและความสัมพันธ์ภายในนี้เริ่มอ่อนแอจิตใจจะเริ่มบอกว่าเขาต้องพยายามสร้างความสัมพันธ์เช่นนั้นจากแหล่งภายนอก หนึ่งในนั้นก็คือการละทิ้งความสุขทางโลก หรือการปลีกตัวออกไปถือสันโดษ จิตใจจะทักท้วงเอาเองว่าการออกจากสิ่งที่เป็นวัดจะจะทำให้มนุษย์เข้าไปใกล้พระเจ้า สาวกบางคนของนบีมุฮัมมัดได้รับอิทธิพลความคิดเรื่องการถือสันโดษนี้ พวกเขาตั้งใจจะเลิกกินเนื้อและเลิกนอนในตอกลางคืน ดังใจทำหมันให้ตัวเองและทิ้งบ้านของพวกเขาไปใช้ชีวิตเป็นฤษีหรือนักพรต บางคนถึงขั้นสาบานว่าจะทำเช่นนี้ แต่พวกเขาถูกสั่งห้ามมิให้ทำเช่นนั้นและถูกบอกวามมนุษย์ไม่สามารถเข้าไปใกล้พระเจ้าได้โดยการทำให้สิ่งที่อนุญาตเป็นที่ต้องห้าม ถ้ามนุษย์จะบรรลุถึงสิ่งใด เขาจะต้องทำภายในขอบเขตทางธรรมชาติ มิใช่โดยการสร้างขอบเขตที่เข้มงวดไปกว่านั้น

89 พระเจ้าไม่ทรงยึดถือถ้อยคำไร้สาระในการสาบาน ของสุเจ้า แต่พระองค์ทรงยึดถือสิ่งที่สุเจ้าสาบานไว้โดย เจตนา ดังนั้น การไถ่โทษสำหรับการผิดคำสาบานคือ การให้อาหารคนขัดสนสิบคนตามปริมาณเฉลี่ยที่สุเจ้าให้อาหารแก่ครอบครัวของสุเจ้า หรือให้เครื่องนุ่งห่มแก่ พวกเขา หรือการปลดปล่อยทาสหนึ่งคน หรือถ้าหาก สุเจ้าไม่สามารถทำได้ก็ให้ถือศีลอดสามวัน นี่คือการไถ่โทษคำสาบานที่สุเจ้าสาบานไว้ จงรักษาคำสาบานของ สุเจ้า พระเจ้าทรงอธิบายคำบัญชาทั้งหลายของพระองค์ เพื่อให้สุเจ้าจะได้ขอบคุณ⁷

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ
وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمْ
الْأَيْمَانَ فَكَفَّرتَهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ
مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعُمُونَ
أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ
فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ
كَفْرَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا
أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

⁷ ตามอิสลาม การดำรงตนอยู่ในบทบาทหน้าที่ของศาสนายังแท้จริงประกอบด้วยความเกรงกลัวและความกตัญญูต่อพระเจ้า ความเกรงกลัวพระเจ้าทำให้คนละเว้นจากสิ่งที่พระองค์ห้าม ถ้าความต้องการปลุกมนุษย์ให้มีความสุขสำราญกับสิ่งที่ต้องห้ามบางอย่าง ความกลัวพระเจ้าจะยับยั้งเขามิให้ตอบสนองความต้องการนั้น ถ้าหากเขาโกรธใครสักคนจนรู้สึกอยากจะฆ่าคนผู้นั้น ความกลัวพระเจ้าจะยับยั้งมือของเขา หัวใจของเขาอาจบอกเขาว่าเขาต้องดำเนินชีวิตที่ไม่เข้มงวดต่อตัวเอง แต่ความกลัวพระเจ้าก็จะทำให้เขายังคงอยู่ในขอบเขตที่พระเจ้ากำหนดไว้ เช่นเดียวกับความกตัญญู เมื่อคนที่กตัญญูได้รับสิ่งดี ๆ บางอย่างในทางโลก ได้รับสุขภาพที่ดี มีทรัพย์สินมั่งคั่ง มีตำแหน่งฐานะดีทางโลกและมีชื่อเสียง สิ่งเหล่านี้ไม่นำเขาไปสู่การเหิมเกริมหรือการโอ้อวด เขาถือว่าทุกสิ่งเป็นของขวัญที่พระเจ้าให้มาและคิดว่าคุณประโยชน์ต่าง ๆ ทั้งหมดที่เขาได้รับมาจากความกรุณาของพระองค์ เขามีความรู้สึกที่เปี่ยมล้นไปด้วยความสำนึกขอบคุณและต่อมตน นี่คือการมณเฑาะ์ที่ทำให้เขารวมอยู่กับพระเจ้า โดยความเกรงกลัวพระเจ้าและความกตัญญูต่อพระองค์ มนุษย์ได้เข้ามาใกล้พระองค์ การออกห่างจากสิ่งที่เป็นวัตถุเป็นเรื่องดีแน่นอน แต่การเอาตัวเองออกห่างจากสิ่งเหล่านั้นต้องเป็นเรื่องทางจิตใจ ไม่ใช่แค่เอาตัวเองออกห่าง

90 โอ้บรรดาผู้ศรัทธา แท้จริง นำมาและการพินัน การ บูชายัญและการเสียตัวเป็นสิ่งโสมมจากการกระทำของ มาร ดังนั้น จงหันห่างจากมันเสียเพื่อผู้เจ้าจะได้รับความสำเร็จ 91 ซาตานเพียงแต่ปรารถนาที่จะสร้างความเป็น ศัตรูและความเกลียดชังกัน ในระหว่างผู้เจ้าโดยอาศัย นำมาและการพินัน และเพื่อหันเหผู้เจ้าออกจากการระลึกถึงพระเจ้าและจากการนมาซ แล้วผู้เจ้ายังไม่ละเว้นหรือ? 7

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ فَاَجْتَنِبُوْهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٩١﴾ اِنَّمَا يُرِيْدُ الشَّيْطٰنُ اَنْ يُوَفِّعَ بَيْنَكُمْ بِالْبَغْضَاۗءِ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّنتَبِهُوْنَ ﴿٩٢﴾

7 การดื่มสิ่งมีเมา การพินันและการไปยังสถานที่เคาพรอบไหวสิ่งอื่นออกไปจากพระเจ้าหรือการทำพิธีบูชายัญและการเสียตัวเพื่อขอความช่วยเหลือจากใครบางคนออกไปจากพระเจ้า ทั้งหมดเป็นนี่เป็นการกระทำที่มาจากซาตาน การทำสิ่งเหล่านี้นำมามนุษย์ไปสู่ความตกต่ำทางจิตใจและร่างกาย สิ่งมีเมาทำลายความรู้สึกเป็นมนุษย์อันดีงามที่มีอยู่ในตัวมนุษย์ ในทำนองเดียวกัน การเสียตัว การเสียทายเป็นลูกธนูและอื่นๆในทำนองนี้ก็คือการกระทำที่มาจากความคิดอันผิดวิเศษหรือมาจากความเชื่อในโชคกลางไสยศาสตร์

อิสลามต้องการให้มนุษย์เป็นผู้ระลึกถึงพระเจ้าและผู้เคารพสักการะพระองค์ ทำตัวเองให้เชื่อฟังพระเจ้าและนบิของพระองค์ เพื่อวัตถุประสงค์นี้ มนุษย์จึงจำเป็นต้องมีความจริงใจ แต่การทำสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นเป็นตัวทำลายความจริงใจที่ยิ่งใหญ่ที่สุด อิสลามต้องการจะสร้างมนุษย์ที่รับรู้และเข้าใจความจริง คนที่ใช้ชีวิตโดยอยู่เหนือการยึดติดอยู่กับวัตถุ ในขณะที่สิ่งมีเมาทำให้มนุษย์ลืมนามความจริง การเสียตัวหรือเสียทายเป็นลูกธนูทำให้มนุษย์จมอยู่ในความมืดของความเชื่อในโชคกลางไสยศาสตร์ และการพินันนำพามนุษย์ไปสู่ความคิดถึงแต่วัตถุจนถึงขนาดเป็นอาชญากรได้ อิสลามต้องการสร้างมนุษย์ที่ยกระดับตัวเองบนพื้นฐานของข้อเท็จจริงและความจริง แต่สิ่งมีเมาส่งเสริมการขาดสติยังคิดว่าอะไรเหมาะสม และการพินันส่งเสริมการเห็นแก่ตัวจนเลยเถิด นี่คือสองสาเหตุรากเหง้าของการสับสนวุ่นวายและการจลาจล คนที่สูญเสียการรับรู้ทางศีลธรรมของตนยังสูญเสียการเคารพศักดิ์ศรีและทรัพย์สินของคนอื่นด้วย คนเช่นนั้นจะหน้าด้านจนถึงที่สุด เขาจะทำการกดขี่ข่มเหงและสร้างความไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่น ในทำนองเดียวกัน การพินันเป็นรูปแบบที่เลวที่สุดของการเอารัดเอาเปรียบและความเห็นแก่ตัวเพราะมันทำให้คนผู้หนึ่งสามารถปล้นคนหลายคนเพื่อสร้างความร่ำรวยและความสำเร็จทางวัตถุให้ตัวเอง คนเมาขาดการรับรู้ถึงความลำบากของคนอื่น สำหรับคนเล่นการพินัน คนอื่นเป็นแค่เพียงสิ่งที่มีไว้เพื่อให้เขาเอาเปรียบ สิ่งคมที่มีคนเหล่านี้อยู่จะมีแต่ความขัดแย้งและความเป็นศัตรู และสมาชิกของสังคมจะมีชีวิตอยู่ในบรรยากาศของความไม่ไว้วางใจและการกล่าวหากันและกัน

92 จงเชื่อฟังพระเจ้าและจงเชื่อฟังศาสนทูต และจงละเว้น จากสิ่งเหล่านี้ ถ้าหากผู้เจ้าไม่เชื่อฟัง ดังนั้น จงรู้ไว้เถิดว่า หน้าที่ของศาสนทูตของเราคือการเผยแผ่ศาสนอันชัดแจ้ง เท่านั้น⁹³ ไม่มีบาปแก่บรรดาผู้ศรัทธา และกระทำความดี ในสิ่งที่เขาทั้งหลายได้บริโภคไปในอดีต เมื่อเขาทั้งหลาย ละเว้น จากสิ่งที่ต้องห้ามสำหรับพวกเขาและยังคง ศรัทธา และกระทำความดี แล้วหลังจากนั้น ได้ยับยั้งตนเองจากสิ่ง ต้องห้ามและศรัทธา และเกรงกลัวพระเจ้าและกระทำความดี เพราะพระเจ้าทรงรักผู้กระทำความดี

94 โอ้บรรดาผู้ศรัทธา แนนอน พระเจ้าจะทรงทดสอบผู้เจ้า ด้วยการล่อลวงที่อยู่ในระยะที่มือและหอกของผู้เจ้าสามารถ ไปถึงได้ ทั้งนี้ เพื่อที่พระเจ้าจะได้ทรงจำแนกว่าผู้ใดเกรงกลัว พระองค์ถึงแม้ว่าพวกเขาไม่สามารถมองเห็นพระองค์ ดังนั้น ผู้ใดละเมิดขอบเขต หลังจากนั้นจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด⁹⁴

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
وَأَحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا
عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ
عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا
اتَّقَوْا وءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ
اتَّقَوْا وءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وءَحْسَنُوا
وَأَلَّهُ يُحِبُّ الْحَسَنِينَ ﴿٩٣﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا لِيَبْلُوكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ
الصَّيْدِ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ
لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَن
أَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

⁹³ ในช่วงของการทำพิธีฮัจญ์หรืออุมเราะฮะฮ์ มันมีกฎว่าก่อนไปถึงกะอเบะฮ์ คนที่จะไปทำพิธีต้องครองอิสรอม(เครื่องนุ่งห่มที่กำหนดไว้)จากสถานที่บางแห่ง(มีกอต)ที่ถูกกำหนดไว้ หลังจากนั้น ระหว่างการเดินทางไปสู่กะอเบะฮ์ ผู้ทำพิธีฮัจญ์หรืออุมเราะฮะฮ์อาจพบนกหรือสัตว์ที่ล่าได้โดยง่าย แต่การล่าสัตว์เป็นที่ต้องห้ามไม่ว่าจะล่าด้วยตัวเองหรือให้คนอื่นล่า จากบันทึกกะดิษ อายะฮ์นี้ถูกประทานมา ในระหว่างการเดินทางไปยังฮัจญ์เมื่อมุสลิมครองอิสรอมโดยมีเจตนาเพื่อไปทำอุมเราะฮะฮ์ ในตอนนั้น มีนกและสัตว์หลายตัวกำลังเดินเข้ามาใกล้จนสามารถใช้หอกหรือธนูล่าได้โดยง่าย มุสลิมหลายคนต้องการที่จะล่าตามปกติเพื่อนำเนื้อสัตว์มาเป็นอาหาร แต่เมื่อได้รับคำสั่งนี้ พวกเขาต้องหยุดทันที ด้วยคำสั่งนี้ ผู้ที่อยู่สภาพครองอิสรอมนี้ต้องปฏิบัติตาม

95 โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าฆ่าสัตว์ขณะที่
 สุนัขจิ้งจอกอยู่ในสภาพต้องห้ามระหว่างการแสวง
 บุญ และผู้ใดในหมู่สุนัขจิ้งจอกฆ่ามันโดยเจตนา
 เขาต้องหาปลาคูสตูร์ที่มีค่าเท่ากับสัตว์ ที่เขา
 ฆ่าโดยการตัดสินของผู้เที่ยงธรรมสองคนมา
 พลีที่ กะอับะฮฺเป็นการชดเชย หรือไถ่โทษ
 ด้วยการให้อาหาร แก่คนขัดสน(ตามราคา
 ของสัตว์) หรือด้วยการถือศีลอด ที่เท่าเทียม
 กัน ทั้งนี้เพื่อที่เขาจะได้ลิ้มรสผลที่ติดตามมา
 จากการกระทำของเขาพระเจ้าได้ทรงอภัย
 การทำผิดที่ สว่างไปแล้ว แต่ถ้าผู้ใดละเมิดอีก
 พระเจ้าจะทรงลงโทษ ตอบแทนเขา พระเจ้า
 เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงลงโทษ ตอบแทน⁷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ
 وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا
 فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعْمِ يَحْكُمُ
 بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًا بَلِغَ
 الْكَعْبَةِ أَوْ كَفْرَةً طَعَامٌ مَّسْكِينٍ أَوْ
 عَدْلٌ ذَلِكِ صِيَامًا لَّيَذُوقَ وَبَالَ
 أَمْرِهُ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ
 فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو
 انْتِقَامٍ

⁷ วัตถุประสงค์ที่แท้จริงของคำสั่งนี้คือพระเจ้ารู้ว่าใครเกรงกลัวพระองค์ถึงแม้ว่าพวกเขาไม่สามารถ
 มองเห็นพระองค์ พระเจ้าได้ให้มนุษย์เกิดมาในโลกนี้ แต่พระเจ้าได้ปิดบังพระองค์ไว้จากสายตา
 ของมนุษย์ ตอนนี พระองค์ต้องการจะดูว่าใครเป็นผู้มีสำนึกในความจริงนี้และมีความประพฤติดี
 ราวกับเขาเห็นพระองค์พร้อมกับอำนาจของพระองค์จริงๆแม้เขาจะมองไม่เห็นพระองค์ก็ตาม ผิด
 กับบรรดาผู้ที่ไม่เห็นพระเจ้าต่อหน้าพวกเขา พวกเขาจึงไม่เกรงกลัวและทำทุกอย่างที่ตัวเองต้องการ
 ประสบการณ์นี้ไม่มีแต่เฉพาะในช่วงเวลาสั้นๆของการทำพิธีฮัจญ์หรืออุมเราะฮฺเท่านั้น แต่ยังคง
 นำไปใช้ทุกวันในการมีความสัมพันธ์กับมนุษย์ด้วย คนผู้หนึ่งอาจมีอำนาจเหนืออีกคนหนึ่งที่เขา
 สามารถข่มขู่คุกคามชีวิตหรือสร้างความเสียหายทางการเงินหรือทำลายชื่อเสียงของเขาได้ แต่
 ภายใต้สภาพเช่นนี้ อาจมีอีกคนกลับยึดถือความสงบและยับยั้งมือของเขาไว้เพราะความเกรงกลัว
 พระเจ้าถึงแม้เขาจะมีอำนาจและโอกาสที่จะทำเช่นนั้นได้ก็ตาม ในสองคนนี้ คนหลังได้พิสูจน์ให้
 เห็นว่าเขากลัวพระเจ้าโดยไม่เห็นพระองค์ในขณะที่คนแรกไม่ได้เป็นเช่นนั้น คนหลังมีความจำเริญ
 สุดคณานับของพระเจ้ารอเขาอยู่ในขณะที่มีการลงโทษอันน่าสะพรึงกลัวไว้สำหรับคนแรก

96 การล่าสัตว์ในทะเลและการบริโภคมันเป็นที่ยอหนุมัตแก็ สู้เจ้า สู้เจ้าจะซ้กินหรือซ้เป็นเสบียงเพือการเดินทงก็ไ้ แต่ที่ต้อห้ามสำหรับสู้เจ้าคือการล่าสัตว์บนบกในขณะที สู้เจ้ายังอยู่ในสภาพต้อห้ามระหว่งการแสวงบุญ จงเกรง กล้วพระเจ้าก่อนที สู้เจ้าจะถูกรวบรวมไปย้งพระองค์^๗

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ
مَتَعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ
صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾

^๗ การล่าสัตว์เป็นทีต้อห้ามในขณะอยู่ในอิฮฺรอมี การห้ามนี้ถูกกำหนดไว้มิใช่เพราะลักษณะใดทีมีอยู่ในสิ่งต้อห้าม แต่เป็นเรือของการทดสอบมนุษย์ เพือทีจะทดสอบมนุษย์ พระองค์ไ้เลือกทีจะห้ามบางสิ่งบางอย่างเป็นสัญลักษณ์ อย่งไรก็ตาม ทีไหนก็ตามทีพระเจ้าผู้ออกกฎหมายรู้สึกว่าการทดสอบอาจเป็นสาเหตุทำให้เกิดความลำบากต่อบ่าวของพระองค์โดยไม้จำเป็น กฎหมายก็ จะผ่อนผันให้ ตัวอย่างเช่น สำหรับผู้แสวงบุญทีเดินทางมาย้งบ้านของพระเจ้าโดยทงแม่่น้ำหรือทะเล การจับสัตว์น้ำเพือกินเป็นทีอนุญาตถ้ระหว่งการเดินทงไม่มีอะไรจะกิน ทั้งนี้เพือรักษาชีวิตของพวกเขาไว้

97 พระเจ้าได้ทรงทำอัลกะอับะฮฺ บ้านอันศักดิ์สิทธิ์ไว้เป็น แหล่งแห่งการค้ำจุนสำหรับมนุษยชาติเช่นเดียวกับเดือน ต้องห้ามและสัตว์ที่นำมาเชือดพลีโดยมีพวงมาลัยเป็น เครื่องหมายของพวกเขา เพื่อให้พระเจ้าจะได้รู้ว่าพระเจ้าทรง รอบรู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและที่อยู่ในแผ่นดิน และพระเจ้า นั้นทรงรอบรู้ทุกสิ่ง 98 จงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรง เจริญขาดในการลงโทษ และพระเจ้าทรงเป็นผู้อภัย ผู้ทรง เมตตาเสมอ 99 หน้าที่อย่างเดียวของศาสนทูตคือการนำสาส์นไปเผยแผ่ พระเจ้าทรงรอบรู้ที่สุเจ้าเปิดเผยและที่สุเจ้า ปิดบัง 100 โอ้ ศาสนทูตจงบอกพวกเขาว่า “สิ่งชั่วช้าและ สิ่งดีนั้นไม่เหมือนกัน แม้ว่าความมากมายของสิ่งชั่วช้า จะ ทำให้พวกท่านพอใจก็ตาม ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้า โอ้ ผู้มีความเข้าใจ เพื่อพวกท่านจะประสบผลสำเร็จ”^๗

﴿ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهُدَى وَالْقَلْتَيْدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾⁽⁹⁸⁾
 ﴿ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾⁽⁹⁹⁾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿100﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿101﴾

^๗ กะอับะฮฺเป็นศูนย์กลางอันบริสุทธิ์สำหรับอิสลามและประชาคมมุสลิม โดยการประกาศให้มุสลิมต้องหันหน้าไปยังกะอับะฮฺในเวลานมาซ พระเจ้าทรงเชื่อมโยงมุสลิมแต่ละคนไว้กับการเป็นศูนย์กลางของกะอับะฮฺ หลังจากนั้น การทำฮัจญ์ได้ถูกทำให้เป็นสถานที่ประชุมนานาชาติของอิสลาม พิธีกรรมอันเป็นสัญลักษณ์ที่จะทำในการแสวงบุญยังกะอับะฮฺมีความสำคัญไม่ใช่เพราะในพิธีกรรมเหล่านี้มีความศักดิ์สิทธิ์ใดๆในตัวของมันเอง แต่เพราะมันเป็นสัญลักษณ์ของการทดสอบมนุษย์ เมื่อปาวของพระเจ้าทำตามคำบัญชาของพระองค์ในพิธีกรรมที่เป็นสัญลักษณ์เหล่านี้ เขาจะเตือนตัวเองว่าถึงแม้เขาไม่อาจมองเห็นพระเจ้า แต่พระองค์ยังคงดำรงอยู่ พระองค์ทรงให้คำบัญชา พระองค์ทรงเฝ้าดูปาวของพระองค์ตลอดเวลา พระองค์ทรงรู้ดีถึงการกระทำของเรา ความคิดเหล่านี้ก่อให้เกิดความกลัวพระเจ้าในมนุษย์เพิ่มขึ้นเรื่อยๆและทำให้เขาสามารถถกความเป็นปาวที่แท้จริงของพระเจ้าตลอดความผันแปรของชีวิต

มันเป็นความอ่อนแอของมนุษย์เองที่ให้ความสำคัญแก่ความต้องการของผู้คนและการสะสมวัตถุไว้มากมายเพื่อโอ้อวด อย่างไรก็ตาม ในสายตาของพระเจ้า ความสำคัญอยู่ที่คุณภาพเท่านั้น ประมาณไม่มีคุณค่าสำหรับพระองค์ บรรดาผู้มุ่งไปสู่ “ปริมาณอันมากมาย” และไม่ให้อุณหภูมิแก่สังขรณ์คิดว่าตัวเองฉลาด แต่ในความเป็นจริงแล้ว พวกเขาไม่ฉลาด คนที่สังขรณ์ของเขาให้เกรงกลัวพระเจ้าและไม่ถือว่าโลกวัตถุมีความสำคัญคือผู้ที่ประสบความสำเร็จโดยแท้จริง

101 โอบรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าถามถึงสิ่งต่างๆ ที่หากมัน ถูกเปิดเผยให้สุเจ้าได้รู้แล้ว จะทำให้สุเจ้าลำบาก แต่ถ้าหาก สุเจ้าจะถามถึงมันระหว่างที่อัลกุรอานถูกประทานลงมา มันจะถูกเปิดเผยให้แก่สุเจ้าได้รู้ พระเจ้าทรงเจียมเกี่ยวกับ เรื่องนี้ พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงขันติ 102 แน่نون ผู้คนก่อนสุเจ้าเคยถามเช่นนี้มาแล้ว แต่เมื่อมีการเปิดให้พวกเขา ได้รู้ พวกเขาก็ยังปฏิเสธที่จะทำตาม⁷

يَتَّيِّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ
أَشْيَاءَ إِن تُبَدَّ لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ وَإِن تَسْأَلُوا
عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْءَانُ تُبَدَّ لَكُمْ عَفَا
اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾
سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا
بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾

⁷ มีบันทึกในอะดิษว่าเมื่อคำสั่งเกี่ยวกับเรื่องพิธีฮัจญ์ถูกประทานลงมา นบีมุฮัมมัดได้กล่าวในคำเทศนาว่า “พวกท่านทั้งหลาย ฮัจญ์ได้ถูกทำให้เป็นหน้าที่สำหรับพวกท่าน” เมื่อได้ยินเช่นนั้น มีคนผู้หนึ่งจากเผ่าบะฮะซัดได้ลุกขึ้นถามว่า “โอ้นบีของพระเจ้า ต้องทำทุกปีไหม?” ท่านนบีได้ตอบด้วยความโกรธว่า “ขอสาบานด้วยพระเจ้าผู้กำชีวิตของฉันไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ ถ้าหากฉันกล่าวว่า ใช่ มันก็จะกลายเป็นข้อบังคับทุกปี และพวกท่านจะไม่สามารถทำได้ทุกปี หากเป็นเช่นนั้น พวกท่านก็จะกลายเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา” ดังนั้น ฉันบอกอย่างไรก็ปล่อยไว้แค่นั้น เมื่อฉันสั่งให้ทำสิ่งใด จงทำตามนั้น และเมื่อฉันห้ามพวกท่านทำสิ่งใด จงอย่าทำสิ่งนั้น” (ตฟซีร์ อิบนุกะซีร์)

103 พระเจ้ามิได้ทรงกำหนดความศักดิ์สิทธิ์เกี่ยวกับสัตว์ ที่ถูกเรียกว่า บะฮีเราะฮฺและซาอิมะฮฺและวะซีละฮฺและฮาม^๗ แต่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวเท็จต่อพระเจ้า และ ส่วนมากของพวกเขาไม่ใช่เหตุผล

104 เมื่อได้มีการ บอกแก่พวกเขาว่า “จงมายังที่พระเจ้าได้ประทานลงมา แก่ศาสนทูต” พวกเขา กล่าวว่า “เพียงพอแล้วสำหรับเรา ในสิ่งที่เราได้พบจากบรรพบุรุษของเรา” ทั้งๆที่บรรพบุรุษของพวกเขาไม่รู้อะไรและไม่ได้รับทางนำ”^{๑๐๕} โอ บรรดาผู้ศรัทธา จงระวังรักษาตัวของสุเจ้าเอง ผู้หลง ทางจะให้โทษแก่สุเจ้าไม่ได้เลยถ้าหากสุเจ้าอยู่ในทางนำ สุเจ้าทั้งหมดจะกลับไปยังพระเจ้า แล้วพระองค์จะทรง ให้สุเจ้าได้รู้ถึงสิ่งที่สุเจ้าได้กระทำ^๗

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا ءَأُولُو كَانٍ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾ يَتَّبِعُوا الَّذِينَ ءَأَمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَىٰ اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فِيمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

^๗ นีคือสัตว์เลี้ยงประเภทต่างๆในท้องถิ่นที่ชาวอาหรับก่อนหน้าอิสลามเคยนำไปถวายให้สิ่งทีพวกเขากราบไหว้บูชา

^๗ การห้ามถามคำถามที่ไม่จำเป็นในตอนทีประทานกรอานสามารถนำมาใช้ได้แม้ในทุกวันนี้ สิ่งทีดีทีสุดและถูกต้องทีสุดทีจะทำคือการทำตามคำสั่งทีได้รับในรูปแบบดั้งเดิม ไม่ต้องพยายามยกคำถามทีไม่จำเป็นเพื่อยขยหรือลดขอบเขตข้อกำหนดของคำสั่ง การไปเพิ่มรายละเอียดของคำสั่งสั้นๆ การไปจำกัดคำสั่งทีสมบูรณ์และการพยายามทำให้คำสั่งทีไม่เฉพาะเจาะจงเป็นสิ่งที่เฉพาะเจาะจงคือการเพิ่มเติมในศาสนาซึ่งพระเจ้าและนบีได้ห้ามไว้

ผู้อาวุโสรุ่นก่อนๆของสังคมมีสถานะสำคัญทางศาสนาหลังจากเวลาผ่านไปสักพักหนึ่ง หลังจากนั้น การปฏิบัติผิดๆหลายอย่างได้เกิดขึ้น โดยคนรุ่นหลังอ้างว่าคนรุ่นก่อนทีล่วงลับไปเคยทำไว้ คนรุ่นหลังได้ปฏิบัติตามจนถึงขั้นทีว่าถ้าคนรุ่นก่อนได้สร้างประเพณีให้ความศักดิ์สิทธิ์แก่สัตว์เช่นแกะและอูฐไว้ คนรุ่นหลังก็จะทำตามต่อๆกันมาโดยไม่คิดอะไรทั้งสิ้น พฤติกรรมหลงผิดทีมาจากประเพณีเหล่านี้ได้ฝังรากลึกจนยากทีจะชักชวนให้ผู้คนถอนตัวออกมา การจะหนีพ้นเรื่องความสลับซับซ้อนทางจิตใจเช่นนี้จะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อคนมีความศรัทธาทีมั่นคงในความหมายทีแท้จริงว่าในทีสุดแล้วเขาต้องไปปรากฏตัวต่อหน้าพระเจ้า และเมื่อเขายอมรับความเชื่ออะไรในตอนนี เขาจะต้องไปยอมรับสิ่งนั้นหลังความตาย แต่การยอมรับในตอนนั้นไม่มีประโยชน์ต่อใครแล้ว

106 โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อเวลาแห่งความตายได้มาถึง ผู้ใดในหมู่สุเจ้าจงให้มีคนที่ยุติธรรมสองคนในหมู่สุเจ้า ทำหน้าที่เป็นพยานเมื่อสุเจ้าทำพินัยกรรม หรือมีสองคนจากอีกเผ่าหนึ่งถ้าหากสุเจ้าอยู่ในระหว่างเดินทางและ ทุกข์ภัยแห่งความตายประสบแก่สุเจ้า ถ้าหากสุเจ้าสงสัย ในความซื่อสัตย์ของเขา จงหน่วงเหนี่ยวเขาทั้งสองไว้ หลังจากการมาชและให้เขาทั้งสองสาบานด้วยพระนาม ของพระเจ้าว่า “เราจะไม่ขายหลักฐานด้วยราคาใดๆแม้ว่า เขาจะเป็นญาติสนิทก็ตาม และเราจะไม่ปิดบังหลักฐาน ของพระเจ้า เพราะแท้จริง ถ้าเราทำเช่นนั้น เรา จะอยู่ใน หมู่ผู้ทำบาปอย่างแน่นอน”⁷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَدَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا
حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ
اٰثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ ءَاخِرَانِ مِّنْ
غَيْرِكُمْ إِنِ اٰتَمْتُمْ صُرْتُمْ فِي الْاَرْضِ
فَاَصْبَتَكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ
تَحْسِبُوهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلٰوةِ
فِيْقِسْمَانِ بِاللّٰهِ اِنِ اٰرْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِيْ
بِهٖ تَمَنًا وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى وَلَا نَكْتُمُ
شَهَدَةَ اللّٰهِ اِنَّا اِذَا لَمِنَ الْاٰثِمِيْنَ

⁷ ถ้าใครคนหนึ่งอยู่ในระหว่างการเดินทางและรู้สึกว่าความตายกำลังใกล้มาถึงตน เขาต้องหามุสลิมสองคนมาและมอบทรัพย์สินของตนเองให้แก่คนทั้งสองโดยมีคำสั่งให้เป็นที่ยัดเจนเกี่ยวกับเรื่องการส่งทรัพย์สินเหล่านี้แก่ทายาทของตน ถ้าเขาไม่สามารถพบมุสลิมสองคนในเวลา นั้น เขาต้องหาคนที่มีชื่อมุสลิมสองคนมาทำเช่นนั้นด้วยเหมือนกัน สองคนนี้ต้องนำทรัพย์สินของเขาไปมอบให้แก่ทายาทของเขา ในตอนนั้น ถ้าหากผู้รับมรดกมีความสงสัยใดๆเกี่ยวกับถ้อยคำของการเป็นพยานพวกเขา(ฝ่ายหลัง)ต้องถูกนำไปในมัสญิดและให้คำสาบานต่อหน้ามุสลิมคนอื่นๆที่จะยืนยันว่าสิ่งที่เขาพูดไปในนามของผู้ตายนั้นถูกต้อง ถ้าผู้รับมรดกไม่พอใจในถ้อยคำสาบานของพยาน ดังนั้นผู้รับมรดกทั้งสองคนต้องกล่าวสาบานที่เหมือนกับพยาน หลังจากนั้น การตัดสินใจให้เป็นไปตามคำประกาศของพวกเขา การให้สิทธิ์นี้แก่ผู้รับมรดกเท่ากับเป็นการตรวจสอบอย่างหนึ่ง เพราะจะไม่มีใครกล้าทำผิดคำสาบาน

107 แต่ถ้าพบว่าทั้งสองคนไม่ซื่อสัตย์ จงให้พยานอีกสอง คนจากบรรดาผู้ที่ถูกลิตรอนสิทธิออกมาสาบานต่อพระเจ้า ว่า “การยืนยันของเราถูกต้องชอบธรรมมากกว่าการยืนยันของเขาทั้งสอง และเราทั้งสองไม่ได้ละเมิด มิฉะนั้น เราจะ เป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ละเมิด” 108 ด้วยวิธีการเช่นนี้จะเป็นการเหมาะกว่าที่พวกเขาจะให้การเป็นพยานตามความเป็นจริง หรือมิเช่นนั้น พวกเขาจะกลัวว่าคำสาบานของพวกเขาจะ ขัดแย้งกับการสาบานของคนอื่น จงเกรงกลัวพระเจ้า และ จงฟัง พระเจ้านั้นมีทรงนำทางหมู่ชนผู้ฝ่าฝืน⁷

فَإِنْ عُرِيَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا
فَعَاخِرَانِ يُقِيمَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ
الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ
فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهِدْتُنَا أَحَقُّ مِنْ
شَهِدْتَهُمَا وَمَا أَعْتَدْنَا إِنْآ إِذَا لَمَنْ
الظَّالِمِينَ ﴿١٠٨﴾ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا
بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهَيْهَا أَوْ تَحَافُوا أَنْ
تُرَدَّ أَيْمَانُ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَسْمِعُوا ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٩﴾

⁷ ในกฎหมายอิสลาม คำสั่งต่างๆเกี่ยวกับชีวิตประจำวันได้ถูกนำมาเพื่อเป็นบทเรียนในการใช้ชีวิตที่กว้างไปกว่านั้น หลังจากใครคนหนึ่งเสียชีวิต การแบ่งทรัพย์สินของเขาเป็นเรื่องทางครอบครัวและเศรษฐกิจ แต่คำสั่งนี้ได้ถูกทำให้เป็นแหล่งที่มาของการฝึกอบรมในสองด้านที่สำคัญ ด้านหนึ่งคือเขาต้องมีทัศนคติที่ไม่คำนึงถึงเรื่องความเกี่ยวข้องหรือความสัมพันธ์กับใครในการปฏิบัติต่อคนอื่น เขาต้องคำนึงถึงเรื่องสิทธิและความถูกต้องเท่านั้น เขาต้องดูว่าอะไรคือความจริง ไม่ใช่ดูว่าใครที่ตัวเองชอบและใครที่ตัวเองไม่ชอบ อีกด้านหนึ่งคือทุกกระบวนการต้องถูกถือว่าเป็นการให้หลักฐานต่อหน้าพระเจ้า สิ่งใดที่อยู่ในการดูแลของมนุษย์เป็นสิ่งที่พระเจ้าไว้วางใจให้ดูแล เพราะมนุษย์เห็นว่าพระเจ้าได้ให้มันด้วยตาของเขาเอง มันถูกเก็บรักษาไว้ในความจำของเขาที่พระเจ้าให้มาและตอนนี้ต้องประกาศมันออกมาด้วยสิ่งที่พระเจ้าให้มา ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ ถ้าใครไม่กล่าวความจริงตามที่เขาได้เห็นหรือจดจำไว้ถือว่าเป็นการทำลายความไว้วางใจ

109 ในวันที่พระเจ้าทรงรวบรวมบรรดาศาสนทูตทั้งหมด ของพระองค์และทรงถามว่า “พวกเจ้าได้รับการสนองตอบ อย่างไรจากผู้คน?” บรรดาศาสนทูตจะกล่าวว่า “เราไม่มี ความรู้ แท้จริง พระองค์เท่านั้นที่ทรงรอบรู้ยิ่งซึ่งความลับ ทั้งหมด”^๗

﴿ يَوْمَ تَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴾

^๗ บรรดาผู้ที่รับความศรัทธาด้วยความเข้มแข็งตามคำสอนของบรรดานบีของพวกเขาได้ออกไปจากศาสนาที่แท้จริงในเวลาต่อมาและได้คิดศาสนาของตัวเองขึ้นในนามของนบี แม้กระนั้น ทุกกลุ่มได้ถือตัวเองว่าเป็นอุมมะฮฺ(ประชาคม)ของนบีถึงแม้ว่าหลังจากหลงออกไปจากคำสอนที่แท้จริงของนบีแล้วก็ตาม พวกเขาได้หยุดการเชื่อมโยงใดๆกับนบี ชาวียอ้างว่าพวกเขามีความเกี่ยวข้องกับโมเสสและชาวคริสเตียนอ้างว่าตัวเองมีความเกี่ยวข้องกับเยซูถึงแม้ว่าศาสนาปัจจุบันของพวกเขาไม่เกี่ยวข้องกับนบีเหล่านั้นเลย ความจริงนี้ได้กลายเป็นสิ่งที่ถูกปิดบังไว้ในโลกของการทดสอบในปัจจุบัน แต่ในวันแห่งการพิพากษา ทุกสิ่งจะถูกทำให้เป็นที่ชัดเจน ในวันนั้น พระเจ้าจะให้นบีทั้งหมดมารวมกันและพระองค์จะถามนบีเหล่านั้นต่อหน้าประชาคมของนบีแต่ละคนว่านบีเหล่านั้นสอนอะไรแก่ผู้คนในชุมชนและคนในชุมชนปฏิบัติตามคำสอนนั้นอย่างไร ด้วยเหตุนี้ ผู้คนในทุกชุมชนจะได้เห็นชัดเจนต่อหน้านบีของตนว่าพวกเขาละเมิดคำสอนของนบีอย่างไรในศาสนาของพระเจ้า และจะได้เห็นว่าพวกเขาได้เอาศาสนาที่พวกเขาสร้างขึ้นมาไปโยงผิดๆกับนบีอย่างไร

110 หลังจากนั้น พระเจ้าจะทรงกล่าวว่า "อิซาบุตรของ มารีย์เอ๋ย จงนึกถึงความโปรดปรานของฉันที่มีต่อเจ้าและ ต่อแม่ของเจ้าเมื่อฉันได้ทำให้เจ้าเข้มแข็งด้วยวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อที่เจ้าจะสามารถพูดกับผู้คน แม้แต่เมื่ออยู่ใน เบลเหมือนกับเจ้าพูดในตอนโต และเมื่อฉันได้สอนเจ้าซึ่ง คัมภีร์และวิทยปัญญาและเตารอตและอินญิล และเมื่อเจ้า เอาดินมาปั้นเป็นนกและเจ้าเป่าเข้าไปในดินที่เป็นรูปนก มันได้กลายเป็นนกโดยอนุมัติของฉัน และเจ้ารักษาคน ตาบอดและคนโรคเรื้อนโดยอนุมัติของฉัน และเมื่อเจ้าให้ คนตายกลับมีชีวิตขึ้นมาโดยอนุมัติของฉันและเมื่อฉันคุ้ม ครองเจ้าจากพวกลูกหลานอิสรออิลเมื่อเจ้าไปหาพวกเขา ด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ กล่าวว่า "นี่มิใช่อินใด นอกจากเป็นมายากล"^๗

إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَاٰلِٓٔتِكَ اِذْ اٰتٰتُكَ رُوْحَ الْقُدُسِ تَكْلِمُ الْاِنْسَانِ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَاِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰتَ وَالْاِنْجِيْلَ وَاِذْ خَلَقُ مِنْ الطِّيْنِ كَهَيِّئَةِ الطَّيْرِ بِاِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُوْنُ طَيْرًا بِاِذْنِي وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنِي وَاِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى بِاِذْنِي وَاِذْ كَفَفْتُ بَنِي اِسْرٰٓءِيْلَ عَنْكَ اِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۰۸﴾

^๗ ในบรรดานบีทั้งหลาย มีตัวอย่างของเยซุสที่เชื่อมโยงระหว่างบรรดานบีก่อนหน้านี้และนบีคนสุดท้าย เยซุสได้รับปาฏิหาริย์ที่พิเศษมากๆ คนที่เข้ารับความศรัทธาจากเยซุสมีไม่กี่คน ส่วนชาวยิวผู้ต่อต้านท่านในตอนนั้นเป็นผู้มีอำนาจทางโลก แม้กระนั้นก็ตาม พวกเขาไม่สามารถทำร้ายเยซุสและไม่ประสบความสำเร็จในการทำลายสาวกของท่าน ผลของปาฏิหาริย์เหล่านี้จะทำให้ผู้คนรับศานาที่ท่านนำมา แต่สิ่งที่เกิดขึ้นจริง ๆคือผู้ต่อต้านท่านไม่แยแสท่านโดยกล่าวว่าปาฏิหาริย์ที่เกิดขึ้นกับท่านนั้นเป็นแค่เพียงมายากล ในทางตรงข้าม บรรดาผู้ที่รับความศรัทธาของท่านได้ยกให้ท่านมีสถานะเป็นพระเจ้า ในวันแห่งการพิพากษา บรรดาผู้ที่อ้างว่าเป็นสาวกของท่านจะได้เห็นชัดเจนว่อะไรก็ตามที่เยซุสแสดงออกมานั้นล้วนเป็นสิ่งทีพระเจ้าได้ให้เกิดขึ้นทั้งสิ้นพระเจ้าต่างหากที่ช่วยชีวิตท่านไว้จากอันตรายของบรรดาผู้ต่อต้านท่าน เมื่อสิ่งนี้เป็นเรื่องจริงและเยซุสเองจะมายืนยันความจริงนี้ต่อหน้าพวกเขา คนของท่านจะต้องอธิบายว่าใครให้ศาสนาแก่พวกเขาซึ่งเขาอ้างผิด ๆว่ามาจากเยซุส

111 (จงนึกถึงในตอนที)เมื่อฉันได้ตัดสินใจ
บรรดาสาวกให้ ศรัทธาในฉันและในศาสน
ทูตของฉัน พวกเขาบอกว่า “เรา ศรัทธา
และได้โปรดเป็นพยานว่าเราเป็นมุสลิม”^๗
112 เมื่อ สาวกกล่าวว่า “โออีซา มุตรของ
มารีย์ พระเจ้าของท่านสามารถ ส่งอาหาร
ลงมาจากฟากฟ้าแก่เราได้ไหม?”^๘ เขาตอบ
ว่า “จง เกรงกลัวพระเจ้าถ้าพวกท่านเป็นผู้
ศรัทธาที่แท้จริง” 113 พวกเขาบอกว่า “เรา
ปรารถนาที่จะกินมันและทำให้เรามั่นใจ และ
เพื่อเราจะได้รับแน่นอนว่าสิ่งที่ท่านพูดแก่
เรานั้นเป็นความจริง และเพื่อเราจะได้เป็น
พยานในเรื่องนั้น”

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ ءَامِنُوا
بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا ءَأَمْنَا وَأَشْهَدُ بِأَنَّنَا
مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾ إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
يَعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ
أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ
قَالَ أَتَقُولُوا لِلَّهِ إِنَّ كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ
﴿١١٢﴾ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا
وَنَطْمِئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا
وَنَكُونَ عَلَيَّهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾

^๗ ดาอีย์คือผู้ทำหน้าที่ในการเรียกร้องผู้คนสู่สังคม แต่การตอบสนองในทางที่ดีต่อการเรียกร้อง
นั้นไม่อาจเกิดขึ้นได้เว้นเสียแต่พระเจ้าจะพอใจ แม้จะเชื่อมั่นในความถูกต้องของการเรียกร้อง
แต่มนุษย์ก็อาจจะยังไม่ยอมรับเพราะสิ่งที่คอยขัดขวางยังคงมีอยู่ เช่น คนที่มาเรียกร้องเชิญชวนดู
ภายนอกเป็นคนธรรมดา ความกลัวว่าการยอมรับการเรียกร้องจะทำให้โครงสร้างของชีวิตที่ดำเนิน
อยู่พังทลาย คำถามที่ว่าถ้าสิ่งที่เรียกร้องนี้คือความจริง คนที่ยิ่งใหญ่บางคนไม่รู้จักความจริงนี้หรือ
เป็นต้น นี่คือหัวใจของหัวข้อสำคัญที่มนุษย์ไม่สามารถตัดสินใจได้แม้จะมาถึงขั้นของการตัดสินใจ
แล้วก็ตาม นี่เป็นจุดที่พระเจ้าจะช่วยเขา พระองค์กุมมือของคนทีพระองค์เห็นความดีบางอย่างใน
ตัวของเขาและนำเขาเข้ามาผสมผสานแห่งความสงสัยเข้าไปสู่ในพื้นที่แห่งความเชื่อมั่น

^๘ มนุษย์ได้รับปัจจัยยังชีพอย่างต่อเนื่องจากพระเจ้า ความจริงแล้ว แผ่นดินทั้งหมดได้เป็นโตะที่วาง
ปัจจัยยังชีพไว้สำหรับมนุษย์แล้ว แต่การที่บรรดาผู้ศรัทธาในเยซูสเรียกร้องต้องการให้อาหารถูกส่ง
ลงมาจากท้องฟ้าเป็นสาเหตุทำให้การเตือนอันหนักหน่วงได้ถูกส่งมายังพวกเขา เหตุผลสำหรับเรื่อง
นี้ก็คือปัจจัยยังชีพที่เราได้รับภายใต้สถานการณ์ปกตินี้ผ่านมาจากม่านของเหตุและผล ในขณะที่การ
เรียกร้องคนพวกนี้ต้องการให้แหวกม่านนั้นออก นี่คือวิธีการของพระเจ้า เพราะถ้าหากม่านนี้ถูก
แหวกออก เรือนไขสำหรับการทดสอบมนุษย์จะเป็นไปตลอดกาลได้อย่างไร?

114 อีซาบุตรของมารีย์จึงวิงวอนว่า “โอ้พระเจ้า พระผู้อภิบาลของเรา โปรดประทานอาหารลงมาจากฟากฟ้าแก่เรา เพื่อเป็นความสุขแก่คนแรกและคนสุดท้ายของเราและเป็นสัญญาณจากพระองค์ โปรดประทานเครื่องยังชีพแก่เรา และพระองค์ ทรงเป็นเลิศแก่ผู้ประทานปัจจัย”¹¹⁵ พระเจ้าตรัสว่า “แท้จริง ฉันจะส่งมันลงมายังเจ้า แต่หลังจากนั้น ถ้าผู้ใดในหมู่ผู้เจ้าปฏิบัติ ฉันจะลงโทษเขาด้วยการลงโทษที่ฉันจะไม่ลงโทษ ผู้ใดในโลกเลย”⁷

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوْلَادِنَا وَعَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٦﴾

⁷ ความจริงก็คือว่าพืชผลที่เจริญเติบโตในทุ่งนาหรือการเกิดขึ้นของต้นไม้ที่เขียวขจีจากใต้แผ่นดินนั้นล้วนเป็นสิ่งมหัศจรรย์เหมือนกับจานเพลที่เต็มไปด้วยอาหารจากท่ามกลางเมฆลงมายังเรา แต่เรามองไม่เห็นลักษณะอันมหัศจรรย์ของสิ่งเหล่านี้ เพราะมันปรากฏจากข้างหลังม่าน มันเป็นการทดสอบมนุษย์ที่ต้องสามารถเห็นความจริงได้โดยการดึงม่านลงมา เขาต้องสามารถมองเห็นสิ่งที่ เป็นพื้นฐานของอาหารที่ออกมาจากแผ่นดินราวกับว่ามีมันกำลังลงมาจากท้องฟ้า ถ้าใครยังยืนยัน ต้นทุ้งที่ว่าเขาจะยอมรับสัจธรรมของพระเจ้าต่อเมื่อเขาเห็นมัน นั่นก็เท่ากับเขากำลังพูดว่าเขาจะรับ ความโปรดปรานของพระเจ้าโดยไม่ถูกพระองค์ทดสอบ ซึ่งเป็นไปไม่ได้ตามวิถีของพระเจ้า

116 เมื่อพระเจ้าตรัสว่า "ไอ้อีซา บุตรของ มารีย์ เจ้าบอก ผู้คนหรือว่า 'จงยึดถือฉัน และแม่ของฉันเป็นพระเจ้าสององค์ อื่นจากอัลลอฮ์?' เขาตอบว่า "มหาบริสทธิ์ยิ่งแต่พระองค์ มิเป็น การบังครทที่ฉันจะกล่าว ในสิ่งที่ฉันไม่มีสิทธิ์ ถ้าหากว่าฉันได้ กล่าว เช่นนั้น แน่นอน พระองค์ต้องทราบ พระองค์ ทรงรู้ถึงสิ่ง ที่อยู่ในจิตใจของฉัน แต่ฉันไม่ ทราบสิ่งที่อยู่ในจิตใจของ พระองค์ แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้อิ่งถึงสิ่งที่มอง ไม่ เห็น 117 ฉันทบอพวกเขาแค่เพียงสิ่งที่ พระองค์ได้ทรง บัญชาแก่ฉันว่า 'จงเคารพ สักการะพระเจ้า พระผู้อภิบาล ของฉันและ พระผู้อภิบาลของพวกเขา' ฉันทเป็นพยาน ต่อ ความประพฤติของพวกเขาตราบใดที่ ฉันทอยู่ท่ามกลางพวกเขา แต่เมื่อพระองค์ ทรงเรียกฉันกลับคืน พระองค์เป็นผู้ ทรง เฝ้าดูพวกเขาและพระองค์ทรงเฝ้าดูทุกสิ่ง 118 และถ้า พระองค์ทรงลงโทษพวกเขา แน่นอน พวกเขาก็เป็นบ่าวของ พระองค์ และถ้าพระองค์ทรงอภัยพวกเขา ดังนั้น แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรง ปริชาญาณ"⁷

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ
قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمَّيَ إِلَهَيْنِ مِنْ
دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي
أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّقٍ إِنْ كُنْتُ
قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي
وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ
عَلَّمَ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا
أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ
وَكَنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ
فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ
وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾ إِنْ
تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبَادُكَ وَإِنْ تُغْفِرَ لَهُمْ
فَأِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾

⁷ เมื่อวันแห่งการพิพากษามาถึง มนุษย์จะรู้โดยไม่ต้องบอกว่าอะไรถูกและอะไรผิด มนุษย์จะเห็น ด้วยตาของพวกเขาเองว่าอำนาจทั้งหมดอยู่ที่พระเจ้าองค์เดียว พระองค์ไม่มีหุ้นส่วนในการเป็น ผู้สร้างและเป็นพระเจ้าของเรา ไม่มีใครมีอำนาจใดๆนอกจากไปจากพระองค์และไม่มีผู้ใดนอกจาก พระองค์เท่านั้นที่ควรค่าแก่การได้รับการเคารพสักการะและเชื่อฟัง ภายใต้สถานการณ์เหล่านี้ เมื่อ พระเจ้าถามบรรดานบีของพระองค์ว่านบีเหล่านี้ถูกส่งมายังโลกนี้พร้อมกับคำสอนอะไร นั่นก็ เท่ากับการถามถึงบางสิ่งที่มนุษย์รู้จักอยู่แล้ว คำตอบต่อคำถามนี้จะชัดเจนในตอนนั้นจนบรรยากาศ ของวันพิพากษาจะตะโกนออกมาโดยที่ไม่ต้องมีใครพูดอะไรเลย คำถามและคำตอบนี้จะทำหน้าที่ เพิ่มความอภัยให้แก่ผู้ที่ถูกพระเจ้าตัดสิน มันมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความกระจ่างต่อหน้าบรรดา นบีว่าศาสนาที่พวกเขาคิดค้นขึ้นมาเองในนามของบรรดานบีนั้นไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับคำสอน ของนบีเหล่านั้นเลย

119 พระเจ้าจะกล่าวว่า “นี่คือวันที่ผู้พูดความจริงจะได้รับ ประโยชน์จากความจริงของพวกเขา สำหรับพวกเขาคือ สวรรค์ที่หลากหลายที่มีลำนำหลายสายไหลผ่านซึ่งพวก เขาจะพักอยู่ในนั้นตลอดกาล พระองค์ทรงยินดีต่อพวกเขา และพวกเขาปีติต่อพระองค์ นั่นคือความสำเร็จอันสูงสุด”¹²⁰

120 อำนาจสูงสุดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและที่อยู่ ในนั้นเป็นของพระเจ้า และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง^ก

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمٌ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ
صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
﴿١٢٠﴾ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢١﴾

^ก โลกนี้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อการทดสอบมนุษย์ ดังนั้น ทุกคนจึงมีเสรีภาพที่นี้ ที่นี้ มนุษย์อาจจะรุ่งเรืองแม้เขาจะเชื่อมโงกศาสนาที่ไม่เกี่ยวข้องกับพระเจ้าและนบีของพระองค์เข้ากับพระเจ้าและนบีของพระองค์ ในโลกนี้ เขาจะอ้างสิทธิในการเข้าสวรรค์ตามที่เขาหวังลมๆแล้งๆอย่างไรก็ได้ ที่นี้ มนุษย์อาจจะปาวประกาศความเป็นผู้นำของเขาและพิสูจน์ว่าอะไรก็ตามที่เขาทำไปนั้นเป็นไปตามศาสนาของพระเจ้า แต่สิ่งเหล่านั้นไม่มีประโยชน์ในวันแห่งการพิพากษา สิ่งที่จะเป็นประโยชน์ในวันแห่งการพิพากษาคือมนุษย์ต้องพิสูจน์ความจริงต่อหน้าพระเจ้า การทดสอบชุมชนที่ถือคัมภีร์ของพระเจ้ามิใช่ว่าพวกเขาเป็นผู้มีความศรัทธาหรือไม่ การทดสอบที่แท้จริงของพวกเขาคือการแสดงความสามารถของพวกเขาที่จะพิสูจน์คำกล่าวอ้างเรื่องความศรัทธาของพวกเขา

6. ปศุสัตว์ อัล-อันอาม

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้าผู้ทรงสร้าง ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และทรงทำให้มีความ มีตสนิทและแสงสว่าง แต่ถึงแม้กระนั้นก็ตาม บรรดา ผู้ปฏิเสธศรัทธาก็ยังตั้งภาคีเทียบเท่าพระผู้อภิบาล ของพวกเขาⁿ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿٦﴾

ⁿ ระบบตามธรรมชาติในการกำกับดูแลชั้นฟ้าและแผ่นดินที่ถึงแม้จะมีหน้าที่มากมาย แต่มันก็มีความสมบูรณ์ในการประสานงานกันและมีความเป็นหนึ่งเดียวจนมันประกาศความจริงได้อย่างเสียงดังว่า พระผู้สร้างและผู้จัดระเบียบไม่สามารถเป็นผู้ใดอื่นได้นอกจากพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น ดูเอาแล้วกันว่าจักรวาลนี้มีความยิ่งใหญ่เกินกว่าจินตนาการเพียงใดในความกว้างใหญ่ไพศาล ความรอบรู้และความหมายของมัน การหมุนรอบตัวเองเป็นปกติรอบดวงอาทิตย์โดยไม่มีข้อผิดพลาดของโลกในอวกาศซึ่งทำให้เกิดมีแสงสว่างและความมืด มีกลางวันและกลางคืน ล้วนแล้วแต่เป็นเหตุการณ์ที่เกินกว่าความเข้าใจของมนุษย์ แล้วทำไม ตอนนี้ ยังมีคำถามใดๆเกี่ยวกับพระเจ้า – ผู้ทรงจัดระเบียบจักรวาลอย่างสมบูรณ์ - ว่ามีความจำเป็นอะไรที่จะต้องมีส่วนมาช่วยพระองค์? ความจริงก็คือว่าระบบอันมหัศจรรย์ที่ทุกสิ่งในโลกถูกกำหนดไว้นี้ในตัวของมันเองได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าพระเจ้าของมันมีเพียงหนึ่งและเพียงองค์เดียวเท่านั้น และระบบเดียวกันนี้ได้แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงยิ่งใหญ่จนพระองค์ไม่ต้องการความช่วยเหลือใดๆไม่ว่าในการสร้างหรือในการควบคุมสิ่งที่พระองค์สร้างขึ้น

2 พระองค์คือผู้ทรงสร้างสุเจ้าจากดิน แล้วทรงกำหนด วาระแห่งชีวิตสำหรับสุเจ้า เป็นวาระที่พระองค์เท่านั้น ที่ทรงรู้ แต่สุเจ้าก็ยังคงสงสัย ³ พระองค์คือพระเจ้าทั้งใน ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งที่สุเจ้า ปิดบังและทุกสิ่งที่สุเจ้าเปิดเผย พระองค์ทรงรู้สิ่งที่สุเจ้าทำ ⁴ และเมื่อใดที่สัญญาณหนึ่งจากบรรดาสัญญาณต่าง ๆ ของพระผู้อภิบาลของพวกเขาได้มายังพวกเขา พวกเขา กลับไม่ใส่ใจ⁷

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا ۗ وَأَجَلٌ مُّسَمًّىٰ عِنْدَهُ ۗ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ﴿٦﴾ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ ۗ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٧﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٨﴾

⁷ อายุของโลกนี้มีจำกัด ที่นี้ ชีวิตไม่อาจหลีกเลี่ยงความเศร้าโศกเสียใจ ที่นี้มีความทุกข์ควบคู่ไปกับความสุข ความชั่วไม่อาจถูกแยกจากความดีและความดีไม่อาจถูกแยกจากความชั่ว ในสถานการณ์เช่นนั้น มนุษย์ไม่สามารถเข้าใจว่าโลกอันนี้รันดรหลังความตายซึ่งไม่มีความเศร้าโศกเสียใจ(35:34)จะเกิดขึ้นได้อย่างไร ถ้าหากโลกหลังความตายจะถูกสร้างขึ้นด้วยบางสิ่งที่ไม่ได้อยู่ในโลกนี้ นั่นก็เป็นสิ่งที่เกินกว่าความรู้ของมนุษย์ แต่ถ้าหากอีกโลกหนึ่งหลังความตายถูกสร้างขึ้นมาจากสิ่งที่อยู่ในโลกนี้ มันก็ต้องยอมรับว่าโลกนี้ในตัวของมันเองไม่สามารถที่จะทำให้โลกแห่งความสมบูรณ์ครบถ้วนเกิดขึ้นได้

การมีอยู่ของผู้ยกคำถามนี้ขึ้นมาคือคำตอบต่อคำถามนี้ในตัวของมันเอง ร่างกายของมนุษย์ทั้งหมดถูกสร้างขึ้นมาจากสิ่งที่มาจากดิน แต่มันมีคุณสมบัติพิเศษที่ไม่สามารถพบได้ในผืนดินมนุษย์ได้ยืน มนุษย์พูดและคิด มนุษย์ทำสิ่งอัศจรรย์หลายอย่าง แต่ดินที่มนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาไม่สามารถทำสิ่งเหล่านี้ได้ จากสิ่งที่มาจากดิน สิ่งถูกสร้างที่ไม่ใช่ดินได้เกิดขึ้นอย่างน่าอัศจรรย์ นี่เป็นสิ่งที่ได้รับการยืนยันโดยประสบการณ์ที่เกิดขึ้นทุกวัน เมื่อมองจากมุมนี้ มันช่างแปลกเพียงใดที่มนุษย์ยังคงสงสัยเกี่ยวกับการเกิดขึ้นของโลกนี้ ถ้าหากมนุษย์ที่มีชีวิตและเคลื่อนไหวเกิดขึ้นจากดิน ถ้าหากดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมและผลไม้ที่หวานฉ่ำเกิดขึ้นมาจากดิน แล้วทำไมโลกที่สมบูรณ์กว่าจะเกิดขึ้นจากโลกปัจจุบันของเราไม่ได้?

สาส์นของพระเจ้าและโลกหน้าที่พระเจ้าเองประกาศออกมาโดยตรงด้วยพระองค์เองนั้นมีสัญญาณอันชัดเจนที่ยืนยันว่าเป็นการเรียกร้องที่แท้จริงจากพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ การที่สาส์นนี้อยู่บนแนวทางของธรรมชาติที่ระบบของโลกอันนี้รันดรของพระเจ้าถูกสถาปนาขึ้นมา การที่สาส์นนี้ได้รับการสนับสนุนโดยเหตุผลต่าง ๆ ที่ไม่มีใครสามารถโต้แย้งได้ การที่มีน้ได้รับการยืนยันโดยผู้เผยแผ่ถ้อยคำของพระเจ้าด้วยความจริงใจและจริงจังอย่างไม่มีข้อสงสัย การที่มีนอยู่รอดจากแผนการทำลายครั้งแล้วครั้งเล่าของผู้ต่อต้านถึงแม้จะมีอำนาจเหนือกว่า ทั้งหมดนี้เป็นเครื่องบ่งชี้ที่ชัดเจนว่ามั่นวางพื้นฐานอยู่บนสัจธรรม ถึงขนาดนี้แล้ว มนุษย์ยังไม่เชื่อมั่นและไม่เต็มใจที่จะสนับสนุนเหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็คือว่าข้อพิสูจน์เหล่านี้ทั้งหมดถึงแม้จะชัดเจน แต่มันมักปรากฏทางมานแห่งเหตุและผล เมื่อสัญญาณเหล่านี้เป็นที่สนใจของมนุษย์ เขาถือว่ามันมาจากสาเหตุบางอย่างและไม่ใส่ใจสัญญาณเหล่านี้ เขาไม่คิดที่จะยอมรับความจริงของมัน ▶

5 ดังนั้น พวกเขาจึงได้ปฏิเสธสวรรค์ที่ได้มายังพวกเขา ในไม่ช้า พวกเขาจะได้รับข่าว (มากกว่านี้)เกี่ยวกับสิ่งที่ พวกเขาเหยยหยันมาจนกระทั่งเวลานี้ ⁶ พวกเขาไม่เห็น หรือว่าก่อนหน้าพวกเขา นั้น เราได้ทำลายไปกี่ชีวิตคนแล้ว สำหรับผู้ที่เราได้ตั้งหลักแหล่งให้ พวกเขามั่นคงว่าสู่เจ้า ด้วยซ้ำ? เราได้ส่งฝนมากมายมายังพวกเขาและเราได้ สร้างลำน้ำหลายสายให้ไหลผ่านเบื้องล่างพวกเขา แล้ว เราได้ทำลายพวกเขาเนื่องด้วยความผิดบาปของพวกเขา และเราได้ให้คนรุ่นอื่นอุบัติขึ้นมาหลังจากพวกเขา⁷

فَقَدْ كَذَبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ
فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبُؤُا مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٥﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ
قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنْتَهُمْ فِي الْأَرْضِ
مَا لَمْ يُمْكِنُوا لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ
عَلَيْهِمْ مَدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ جَرَى
مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا
مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٦﴾

แทนที่จะยอมรับการเรียกร้อง เขาจะกล่าวว่าถ้าการเรียกร้องนี้เป็นการเรียกร้องแทนพระเจ้าแล้ว พระเจ้าและทูตสวรรค์ของพระองค์น่าจะมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า แต่ความคิดเช่นนี้ไม่มีความหมาย โดยสิ้นเชิง เพราะเมื่อพระเจ้าและทูตสวรรค์ของพระองค์ปรากฏขึ้นอย่างสมบูรณ์ มันจะเป็นเวลา สำหรับการชำระบัญชีครั้งสุดท้าย และไม่ใช่เพื่อการเรียกร้องของสวรรค์หรือเพื่อการเผยแพร่สั่งสอน เกี่ยวกับความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าอีกแล้ว

⁷ บรรดาผู้ตั้งหลักแหล่งถิ่นฐานของตัวเองอย่างมั่นคงแล้วในโลกนี้ ได้สะสมสิ่งดี ๆ ทางวัตถุไว้มากมาย เพื่อตัวเอง และคนที่เห็นความยิ่งใหญ่และความนิยมชมชอบรอบตัวพวกเขามักจะตกเป็นเหยื่อความ เข้าใจผิดเสมอ คนเหล่านี้ดูแคลนสิ่งที่พระเจ้าได้รวบรวมไว้รอบตัวผู้เรียกร้องสวรรค์เพื่อเปรียบ เทียบกับสิ่งที่อยู่รอบ ๆ พวกเขา ความเชื่อมั่นอย่างท่วมท้นของพวกเขาเพิ่มขึ้นจนถึงขนาดที่ว่าพวกเขา กลายเป็นคนไม่กลัวพระเจ้า พวกเขาเหยยหยันคำตักเตือนของคณะทูตแห่งสวรรค์ที่บอกพวกเขาว่าถ้าพวกเขาขังโอหังต่อไป ความสำเร็จทางวัตถุของพวกเขาจะไม่สามารถช่วยเหลือพวกเขา ให้พ้นจากการลงโทษของพระเจ้าได้ การปฏิบัติของพวกเขาต่อผู้เรียกร้องสวรรค์เหมือนกับคนที่ ไม่มีความสำคัญอะไรทำให้คำเตือนของผู้เรียกร้องพลอยไม่มีความสำคัญไปด้วย แม้จะมีตัวอย่างใน ประวัติศาสตร์ที่แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าได้ทำลายคนที่มั่งคั่งเข้มแข็งราวกับว่าชีวิตของพวกเขาเหล่านั้น ไม่มีค่าอะไรเลย มันก็ไม่สามารถให้บทเรียนแก่คนเหล่านี้ได้ การเกิดขึ้นของเหตุการณ์ที่คนกลุ่ม หนึ่งต้องตกต่ำในขณะที่คนอีกกลุ่มหนึ่งรุ่งเรืองแสดงให้เห็นว่ากฎของ “อาชญากรรมและการลงโทษ” ยังมืออยู่ที่นี้ แต่มนุษย์ไม่ได้รับบทเรียนจากสิ่งนี้ คนรุ่นต่อ ๆ มาก็ทำเช่นเดียวกับที่คนรุ่นก่อนของ พวกเขาได้ทำไว้ซึ่งเป็นสาเหตุให้พวกเขาถูกทำลาย

7 ถึงแม้เราได้ส่งคัมภีร์ลงมาแก่เจ้าโดยเขียนไว้บน แผ่นหนังและพวกเขาได้จับต้องด้วยมือของพวกเขา เองแล้ว บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะยังคงกล่าวว่า “นี่ มิใช่อะไรนอกจากมายากลแท้ๆ” ⁸ พวกเขาถามว่า “ไฉนจึงไม่มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งถูกส่งลงมายังเขา?” ถ้า เราส่งทูตสวรรค์มา เรื่องของพวกเขาจะถูกตัดสินไป ก่อนหน้านี้แล้ว และพวกเขาจะไม่ได้รับการผ่อนปรนเลย ⁹ ถ้าเราส่งทูตสวรรค์มาเป็นศาสนทูต เราจะส่งเขาไว้ใน รูปมนุษย์เพศชายซึ่งจะทำให้พวกเขาสับสนยิ่งขึ้นไปอีก ⁷

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ
فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾ وَقَالُوا
لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا
مَلَكَ لَفُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ ﴿٨﴾
وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا
وَلَلْبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبَسُونَ ﴿٩﴾

⁷ เหตุผลที่ทำให้มนุษย์หลงผิดในโลกนี้ก็คือว่าที่นี้เขามีเสรีภาพอย่างสมบูรณ์ที่จะปฏิเสธศรัทธา เขามีแม้แต่โอกาสที่จะหาเหตุผลสวยหรูมาสนับสนุนความคิด คำพูดและการทำผิดๆอย่างใดก็ได้ มนุษย์ได้รับเสรีภาพอย่างเต็มที่ในโลกแห่งการทดสอบนี้ว่าจะยอมรับหรือปฏิเสธศรัทธาตามที่เขาต้องการ ถ้าผู้เผยแผ่คำสอนของพระเจ้าปรากฏตัวในรูปของนครธรรมดา คนที่ไม่สนใจเขาอาจให้เหตุผลว่าเขามีคุณสมบัติที่ไม่เหมาะสมจะเป็นผู้นำและไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับศรัทธาหรือคุณงามความดี ในทำนองเดียวกัน ถ้าคัมภีร์เล่มหนึ่งที่มีความสมบูรณ์ในทุกรายละเอียดถูกประทานลงมาจาก ฟากฟ้า เขาจะกล่าวว่า “นี่เป็นแค่เพียงมายากล” เพื่อให้เหตุผลในการปฏิเสธคัมภีร์นั้น

ชาวมักกะฮะเคยถามว่าถ้าฉันมีมัจมัดถูกแต่งตั้งให้นำศาสน์ของพระเจ้ามา ทำไมทูตสวรรค์ของพระเจ้าไม่อยู่กับเขาเพื่อยืนยันรับรอง คนพูดเช่นนี้ก็เพราะเขาไม่ได้ใส่ใจเกี่ยวกับการเรียกร้องของศาสน์ที่พระเจ้าส่งมา ถ้าเขาสนใจจริงจัง เขาจะรู้ทันทีว่าโลกนี้เป็นสถานที่แห่งการทดสอบ การทดสอบจะทำได้ก็ต่อเมื่อความจริงถูกซ่อนอยู่เบื้องหลังม่านเท่านั้น ถ้าความจริงที่ถูกซ่อนเร้นอยู่ถูกเปิดเผยออกมาและพระเจ้าและทูตสวรรค์ของพระองค์ปรากฏให้เห็น คำถามเรื่องการเป็นนบีหรือ คำถามเรื่องการเรียกร้องของศรัทธาก็จะไม่มี เพราะหลังจากนั้น ไม่มีใครที่จะกล้าปฏิเสธความจริงในโลกปัจจุบันนี้ มนุษย์ไม่สามารถรู้จักศาสนาของพระเจ้าจากความสำคัญของศาสน์ที่ศาสนทูตนำมาเพราะผู้คนอุทิศตนให้แก่เรื่องภายนอก ศาสนทูตของพระเจ้าปรากฏแก่พวกเขาเหมือนกับนครธรรมดาที่มาอย่างกะทันหันพร้อมกับการอ้างถึงสถานะอันสูงส่ง พวกเขาจึงประเมินศาสนทูตบนพื้นฐานของสิ่งที่ปรากฏภายนอกและเมื่อเห็นว่าศาสนทูตไม่มีความสำคัญ พวกเขาจึงปฏิเสธท่าน

10 บรรดาศาสนทูตก่อนหน้าเจ้าได้ถูกเยาะเย้ยมาแล้ว แต่บรรดาผู้ที่เย้ยหยันจะพ่ายแพ้ต่อสิ่งที่พวกเขาได้ เย้ยหยัน ¹¹ จงกล่าวเถิด “จงท่องเที่ยวไปตามแผ่นดิน แล้วจงดูผลสุดท้ายของพวกปฏิเสธศรัทธาว่าเป็นอย่างไร”

12 จงถามพวกเขาว่า “ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและ แผ่นดินเป็นของใคร?” จงกล่าวเถิด “เป็นของพระเจ้า พระองค์ได้ทรงกำหนดความเมตตาไว้สำหรับพระองค์ แล้วแน่นอน พระองค์จะทรงรวบรวมพวกท่านในวัน แห่งการฟื้นคืนชีพ ไม่มีข้อกลางแกลงสงสัยใดๆในเรื่อง นี้ ผู้ที่ทำตัวเองให้เป็นผู้หายนะนั้น พวกเขาจะไม่ศรัทธา” ¹³ ของพระองค์คือทุกสิ่งที่อยู่ในกลางคืนและกลางวัน พระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้^ก

وَلَقَدْ أَسْتَهْزَيْتَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ
بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦﴾ قُلْ سِيرُوا فِي
الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَقِبَةُ الْمَكْذِبِينَ ﴿٧﴾ قُلْ لِمَن مَّا فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كَتَبَ
عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى
يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
﴿٨﴾ وَ لَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٩﴾

^ก ในโลกนี้ การสื่อสารถ้อยคำของพระเจ้าเป็นงานที่มีความสลบซับซ้อนบางอย่าง ทั้งนี้เพราะพระเจ้าได้กำหนดว่าสัตว์ธรรมจะถูกปิดบังไว้ในความสงสัย เพื่อที่มนุษย์จะได้ค้นหาเหตุผลในการปฏิเสธมันควบคู่ไปกับการหาเหตุผลสนับสนุนในการยอมรับมัน การทดสอบที่แท้จริงของมนุษย์ก็คือเขาต้องหาทางแหวกผ่านแห่งความสงสัยนั้นและทำให้ตัวของเขาเองอยู่ในตำแหน่งแห่งความมั่นใจ เขาต้องขจัดความสงสัยในทุกรูปแบบออกไปและมีความเชื่อมั่นในสัตว์ธรรมของพระเจ้า การเชื่อโดยไม่ต้องเห็นคือการทดสอบมนุษย์ที่แท้จริง ถ้าความจริงถูกนำมาปรากฏให้เห็น การยอมรับความจริงก็ไม่มีคุณค่าใดๆ

มนุษย์ปฏิเสธศรัทธาก็เห็นได้ชัด ในการได้อ่านจากเขา เขาต้องทำให้คนอื่นเสียหาย คนผู้หนึ่งทำให้อีกคนหนึ่งตกเป็นเหยื่อแห่งการกดขี่ข่มเหงของเขา ทำไม่จึงเป็นเช่นนั้น? มนุษย์คุมอำนาจอย่างสมบูรณ์ในโลกนี้หรือ? ไม่มีใครที่นี่ยับยั้งเขาหรือ? ในการปกครองของพระเจ้ามีการรวมกันของฝ่ายตรงข้ามหรือไม่ถ้าเราคิดว่าพระองค์ได้ทำให้โลกมนุษย์เต็มไปด้วยการกดขี่และความไม่ยุติธรรมและทำให้ส่วนที่เหลือของโลกเต็มไปด้วยความเมตตาและมีความหมาย? ไม่เลย มันไม่ได้เป็นเช่นนั้น พระเจ้าผู้เป็นพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าและแผ่นดินก็เป็นพระผู้อภิบาลของมนุษย์ที่ทำงานหนักในระหว่างกลางวันและฟักผ่อนในตอนกลางคืน พระองค์ให้ความกรุณาอย่างไม่จำกัดแก่จักรวาลอย่างไร พระองค์ก็ให้แก่มนุษย์เช่นนั้น ความแตกต่างก็คือสำหรับส่วนที่เหลือของโลก ความกรุณาของพระองค์มีหลักฐานชัดเจนตั้งแต่วันแรกในขณะที่สำหรับโลกของมนุษย์นั้น ความกรุณาปราณีของพระองค์จะแสดงให้เห็นอย่างเต็มที่ในวันแห่งการพิพากษา

14 จงกล่าวเถิด “ฉันจะยึดเอาผู้อื่นนอกจากพระเจ้าเป็นผู้ ค้ำครองกระนั้นหรือ? ในเมื่อพระองค์เป็นผู้ทรงเนรมิต ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงให้อาหารและไม่ ทรงต้องการอาหาร” จงกล่าวเถิด “แท้จริง ฉันได้ถูกบัญชา ให้เป็นคนแรกของผู้มอบน้อมยอมจำนนและมีได้อยู่ในหมู่ ผู้ตั้งภาคี” 15 จงกล่าวเถิด “ฉันจะไม่ฝ่าฝืนพระผู้อภิบาล ของฉัน เพราะฉันกลัวการลงโทษแห่งวันอันยิ่งใหญ่” 16 ผู้ใดที่การลงโทษไม่เกิดขึ้นกับเขาในวันนั้น แน่หนอน พระองค์ได้ทรงเมตตาเขา และนั่นคือความสำเร็จอันสูงสุด^๗

قُلْ أَعِمَّرَ اللَّهُ أُنْحَدُ وَلِيَا فَاطِرِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا
يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ
أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ﴿١٥﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ
عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٦﴾
مَنْ يُصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ
وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾

^๗ มนุษย์เป็นสิ่งถูกสร้างที่มีเจตนารมณ์เป็นของตนเองและนั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมเขาต้องแสดงความเคารพสักการะด้วยความสมัครใจ คนที่ไม่เลือกใช้เจตนารมณ์ของตัวเองอย่างถูกต้องจึงไม่สมควรได้รับส่วนแบ่งในความโปรดปรานของพระเจ้า เพราะเขาไม่ทำตามวัตถุประสงค์ที่เขาถูกสร้างมา หลังจากช่วงเวลาของการทดสอบสิ้นสุดลง มนุษย์ทั้งหมดจะถูกรวมไว้ด้วยกันในโลกใหม่ ในวันนั้น พระเจ้าจะควบคุมส่วนที่เหลือของโลกไว้ทั้งหมด ในวันนั้น トラฐแห่งความยุติธรรมของพระเจ้าจะทำงาน ในวันนั้น บรรดาผู้ที่ยอมรับความจริงและยอมจำนนต่อพระเจ้าจะออกมาข้างหน้า และบรรดาผู้ที่ไม่ยอมรับความจริงที่ใช้ชีวิตอย่างโอหังและต้อรันในโลกจะเป็นผู้ขาดทุน

เมื่อใดก็ตามที่มนุษย์แสดงท่าทีโอหัง นั่นก็หมายความว่ามิอะไรบางอย่างอยู่เบื้องหลังเขา แต่สิ่งที่ทำให้เขาโอหังนั้นไม่มีคุณค่าในจักรวาลนี้ ไม่มีสิ่งใดมีอำนาจใดๆที่นี่ เพราะเจ้าของอำนาจเพียงผู้เดียวคือพระเจ้า ทุกสิ่งทุกอย่างต้องอาศัยพระองค์ แต่พระองค์ไม่ต้องพึ่งพาอาศัยผู้ใด ดังนั้น ในวันแห่งการพิพากษา เฉพาะบรรดาผู้แสวงหาความช่วยเหลือที่แท้จริง ผู้ทำให้ความศรัทธาที่ถูกต้องเป็นศาสนาแห่งชีวิตของพวกเขาเท่านั้นจะได้รับความสำเร็จ

17 ถ้าพระเจ้าจะทรงให้ใครประสบความสำเร็จ
ทุกขียาก ไม่มีใครสามารถจัดความทุกข์
ยากให้เขาได้นอกจาก พระองค์ และถ้า
พระองค์ทรงให้สุเจ้าประสบสิ่งดี จง รู้ไว้
เถิดว่าพระองค์ทรงมีอำนาจที่จะทำทุกสิ่ง
ที่พระองค์ ทรงประสงค์¹⁸ พระองค์เป็นผู้ทรง
มีอำนาจสูงสุดเหนือ ปวงปาวของพระองค์
และพระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรง
ตระหนัก^๗

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ
لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمَسُّكَ خَيْرٌ فَهُوَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ
فَوْقَ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾

^๗ ส่วนต่างๆ ของจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาลแผ่ขยายอยู่ข้างหน้าเรามีความเกี่ยวข้องโยงใยกัน
จนถึงขนาดที่ว่าเมื่อจะมีเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้น จักรวาลทั้งหมดจำเป็นต้องประสานงานกัน ด้วยเหตุ
นี้ มนุษย์จึงไม่สามารถเป็นสาเหตุทำให้สิ่งใดหรือเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นได้ เพราะมนุษย์ไม่ได้เป็นผู้
ควบคุมจักรวาล ในโลกนี้ แม้แต่เรื่องเล็กๆ เรื่องหนึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อปัจจัยแห่งจักรวาลนับจำนวน
ไม่ถ้วนรวมตัวกันเพื่อทำให้มันเกิดขึ้น และพระเจ้าเท่านั้นคือผู้ควบคุมปัจจัยเหล่านี้ ในบรรดาปัจจัย
แห่งจักรวาลเหล่านี้ มนุษย์เป็นแค่เพียงผู้เป็นเจ้าของเจตนา กล่าวคือ ในโลกนี้ ไม่ว่าเขาได้รับความ
จำเริญหรือเคราะห์กรรม ทั้งสองอย่างนี้เกิดขึ้นจากคำสั่งโดยตรงของพระเจ้า เมื่อมองจากจุดนี้ มัน
จึงเป็นเรื่องไร้สำหรับมนุษย์ที่จะคิดว่าเขาสามารถช่วยเหลือใครให้รอดหรือทำลายคนอื่นได้ มันจึง
ไม่มีความหมายเลยสำหรับมนุษย์ที่จะกลัวหรือฝากความหวังไว้กับใครนอกจากพระเจ้า

19 จงถามพวกเขาว่า“การเป็นพยานของใคร เชื่อถือได้ มากที่สุด?” จงบอกพวกเขาว่า พระเจ้า พระองค์ทรง เป็นพยานระหว่าง พวกท่านและฉัน จงกล่าวเถิด “อัลกรอาน นี้ได้ถูกประทานแก่ฉันเพื่อที่ฉันจะได้ตักเตือนพวกท่านและผู้ที่มีนจะไปถึง พวกท่านยืนยัน จริงๆหรือว่ามีสิ่งเคารพสักการะอื่น ๆร่วมกับพระเจ้า อีก?” จงกล่าวเถิด “ฉันเองไม่ยืนยัน” จงกล่าวเถิด “พระองค์ เป็นพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น และฉันรังเกียจอะไรก็ตามที่พวกท่านนำไปเป็นภาคีกับพระองค์”^๗

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ آخِرِي قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾

^๗ ในการต่อสู้ที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องระหว่างผู้สนับสนุนสองฝ่าย ด้านหนึ่งคือฝ่ายสังฆกรรมและอีกฝ่ายหนึ่งคือความเท็จ บัจจยซีซาตอย่างเดียวคือคัมภีร์ของพระเจ้า ไม่มีใครที่รู้ความจริงทั้งหมดหรือมีหลักฐานที่แท้จริงนอกไปจากพระเจ้า ดังนั้น พระเจ้าที่เป็นผู้มีความสามารถเพียงผู้เดียวในการตัดสินความขัดแย้งได้ให้ผู้ตัดสินคนกลางแก่มนุษย์ในรูปของคัมภีร์กรอาน ตอนนี มนุษย์มีทางเลือกทางเดียวที่เปิดให้เขา ถ้าหากเขาไม่รู้ถึงความถูกต้องเชื่อถือได้ของคัมภีร์กรอาน เขาต้องสืบค้นหาความจริงและทำให้ตัวเองพอใจว่ามันเป็นคัมภีร์ของพระเจ้า เมื่อเขาเชื่อมั่นเป็นคัมภีร์ของพระเจ้าจริงแล้ว เขาต้องพอใจกับอะไรก็ตามที่คัมภีร์กรอานสนับสนุน ใครที่ไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจของคัมภีร์กรอานก็ต้องเสี่ยงต่อการถูกบังคับให้ยอมรับการตัดสินของมันในโลกหน้าหลังจากได้รับความอับยศและถูกลงโทษอย่างหนักแล้ว

ก่อนเวลาแห่งการพิพากษามาถึง คัมภีร์กรอานได้ถูกประทานมาเพื่อที่ว่ามนุษย์จะรู้ว่าอะไรคือพวกเขาอยู่ นบีผู้มีมัตได้ทำหน้าที่นี้ในระหว่างการเป็นนบีของท่านและงานเดียวกันนี้ต้องได้รับการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องโดยบรรดาศากของท่านจนกระทั่งวันสิ้นโลก คัมภีร์กรอานบอกเราล่วงหน้าว่าพระเจ้าจะปฏิบัติต่อมนุษย์อย่างไรในโลกอันนิรันดรหลังจากความตาย บรรดาผู้ได้รับหน้าที่ในการนำสาส์นนี้ไปยังมนุษย์จะพ้นจากความรับผิดชอบเมื่อพวกเขาได้นำสาส์นนี้ไปบอกต่อแล้ว แต่บรรดาผู้ได้รับสาส์นนี้จะเป็นอิสระในสายตาของพระเจ้าเมื่อพวกเขายอมรับมันและปรับปรุงตัวเองไปตามมัน ความรับผิดชอบของผู้เผยแผ่สิ้นสุดด้วยการเผยแผ่สิ้นของเขาในขณะที่ความรับผิดชอบของผู้รับรับการสั่งสอนสิ้นสุดลงในตอนที่เขาทำหน้าที่ทางศาสนาของเขาครบถ้วนสมบูรณ์

20 บรรดาผู้ที่เราได้ประทานครุฑกับแก่วก เขาไม่รู้เรื่องนี้ เหมือนกับที่พวกเขาจู้จุกๆ ของพวกเขาเอง แต่บรรดา ผู้ที่ทำให้ตัวของพวกเขามาเองขาดทุนนั้นไม่เชื่อในเรื่องนี้ 22 ใครเล่าที่ทำความผิดอันยิ่งใหญ่กว่าผู้กล่าวเท็จต่อ พระเจ้าและปฏิเสธสัญญาอันทั้งหลายของพระองค์? แท้จริงผู้ทำความผิดจะไม่ประสบความสำเร็จ 22 ในวันที่เราจะรวบรวมพวกเขาทั้งหมดเข้าด้วยกัน เราจะกล่าว กับบรรดาผู้นำสิ่งอันมาเป็นภาคีกับเราว่า “ภาคีย่อยๆ ที่ สู้เจ้ากล่าวอ้างเหล่านั้นอยู่ที่ไหน?” 23 แล้วพวกเขาจะไม่ สามารถแก้ตัวอะไรได้นอกจากจะกล่าวว่า “ขอสาบานด้วย พระเจ้า พระผู้อภิบาลของเรา เราไม่ได้เป็นผู้ซุกรูปลากรพ” 24 จงดูเถิดว่าพวกเขาโกหกต่อตัวของพวกเขาเองอย่างไร และรูปเคารพที่พวกเขาบูชาขึ้นมาจะทิ้งพวกเขาไป”

الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ
كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمُ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ﴿٢١﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا
ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَائُكُمْ
الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ
فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا
مُشْرِكِينَ ﴿٢٣﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى
أَنْفُسِهِمْ ۗ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

﴿٢٠﴾

^๓ ความจริงเป็นสิ่งที่มนุษย์รู้จักดี เพราะมันเป็นส่วนหนึ่งในธรรมชาติของมนุษย์และมีภาษาที่ไม่มีเสียงเช่นเดียวกันนี้ทั่วทั้งจักรวาล ชาวฮีบรูและชาวคริสเตียนรู้ดีในเรื่องความจริงนี้ยิ่งกว่าใคร เพราะบรรดานบีของพวกเขาและคัมภีร์ของพวกเขาได้ประกาศอย่างชัดเจนถึงการมาของนบีคนสุดท้ายและคัมภีร์กุรอาน ดังนั้น พวกเขาจึงรู้เรื่องนี้ดีเหมือนกับที่พวกเขาจู้จุกๆ ของพวกเขาเอง

ถึงแม้ทุกสิ่งจะชัดเจนเช่นนั้นแล้ว ทำไมพวกเขาจึงไม่ยอมรับความจริง? ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะความกลัวว่าจะสูญเสียสิ่งที่พวกเขามีอยู่ ราคาของการยอมรับความจริงคือการที่มนุษย์ต้องดึงตัวเองลงมาจากสถานะที่สูง เขาต้องออกมาจากสภาพของการยอมรับและยอมละทิ้งประโยชน์ที่มีอยู่ เมื่อมนุษย์ไม่พร้อมที่จะเสียสละสิ่งเหล่านี้ เขาจึงไม่ยอมรับความจริง และเพื่อเห็นแก่ผลประโยชน์ที่จะได้ เขาจึงผลักตัวเองไปสู่ตำแหน่งแห่งการขาดทุนตลอดกาล

ถ้าหากเขามีความรู้สึกพอใจอย่างผิดๆกับสิ่งที่เขามีอยู่ มันก็เป็นเพราะว่าในโลกแห่งการทดสอบนี้ เขามักประสบความสำเร็จเสมอในการหาคำอธิบายและเหตุผลมาสนับสนุนเขา เขามีคำพูดพร้อมอยู่แล้วที่จะปฏิเสธเหตุผลต่างๆที่อยู่ข้างความจริง จนถึงขนาดที่ว่าเขารู้สึกไม่เกรงใจที่จะอธิบายความหมายของธรรมอย่างผิดๆและอ้างว่า “ธรรมที่แท้จริง” คือสิ่งที่เขาได้ยึดถือ ▶

25 ในหมู่พวกเขา มีบางคนที่ยังเจ้า แต่เรา ได้คลุมหัวใจ ของพวกเขาและทำให้พวกเขา ไม่ได้ยินซึ่งทำให้พวกเขา ไม่เข้าใจสิ่งที่เจ้า พูด แม้พวกเขาเห็นสัญญาณทุกอย่างแล้ว พวกเขาจะยังคงไม่เชื่อในสัญญาณเหล่านั้น เมื่อบรรดาผู้ ปฏิเสธศรัทธามาหาเจ้าเพื่อโต้แย้งกับเจ้า พวกเขาจะ กล่าวว่ “นี่มิใช่อื่นใดนอกจากนิยายปรัมปรา” 26 และ พวกเขา ห้ามปรามคนอื่นจากการศรัทธาและพวกเขาเอง ก็หลีกห่าง แต่พวกเขาไม่ได้ทำลายผู้ใดนอกจากตัวของ พวกเขาเอง แต่พวกเขาไม่รู้ลึก^๗

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلًّا آيَةً لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُتَّخِذُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأُولِينَ ﴿٢٦﴾ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٧﴾

เมื่อใดก็ตามที่มนุษย์ทำให้สิ่งอื่นใดนอกไปจากพระเจ้าเป็นศูนย์กลางแห่งความสนใจของเขา รัศมีแห่งมายากลก็ค่อย ๆ ก่อตัวขึ้นรอบสิ่งเหล่านั้น เขาจะหลงผิดคิดว่าเขายืนอยู่บนฐานสนับสนุนที่แข็งแรง แต่ในวันแห่งการพิพากษา เมื่อม่านทั้งหมดถูกเปิดออก และเมื่อเขาเห็นว่าสิ่งที่จะช่วยเหลือเขาทั้งหมดล้วนเป็นเรื่องเท็จยกเว้นพระเจ้า เขาจะไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากสิ่งที่จะขัดแย้งกับคำพูดของเขาเอง พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ คนประเภทนี้ในตอนนั้นจะเป็นพยานต่อความเท็จของตัวเองในโลกหน้า พวกเขาจะเป็นผู้ปฏิเสธสิ่งทีพวกเขาเคยภาคภูมิใจและหลงใหลมัน อาการแห่งความเชื่อและคำอธิบายผิด ๆ ที่พวกเขาสร้างขึ้นมาจะถูกทำลายลงจนดูเหมือนกับว่ามันไม่เคยมีมาก่อนเลย

^๗ ในโลกปัจจุบันของการทดสอบ มนุษย์มีโอกาสดังต่อไปนี้ที่จะหาข้ออ้างหรือเหตุผลมาสนับสนุนสิ่งที่ใดก็ตามที่สอดคล้องกับผลประโยชน์ของเขา มีบางคนที่ยังแม้จะฟังศาสน์ของพระเจ้า แต่หากพวกเขาเมื่อคิด พวกเขาจะไม่ได้ยินสัจธรรมและสัจธรรมจะไม่สัมผัสหัวใจของพวกเขา พวกเขาตั้งสังเกตขวางทางความคิดขึ้น และเพราะเหตุนี้เองที่พวกเขาจึงไม่มีความคิดในเรื่องหน้าที่ทางศาสนาของพวกเขา แม้พวกเขาจะได้รับคำอธิบายอย่างเต็มที่แล้วก็ตาม ไม่ว่าเหตุผลจะชัดเจนอย่างไรก็ตามก็ไม่สามารถทำให้พวกเขาเกิดความเชื่อมั่นเพราะเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาปล่อยให้ความคิดที่เป็นความสำคัญทางศาสนาข้ามสิ่งกีดขวางเหล่านี้มาได้ พวกเขาจะหาทางถกเถียงกันมากกว่าที่จะรับทางนำจากศาสนา พวกเขาไม่คิดที่จะฟังหรือทำความเข้าใจสิ่งที่เป็นเรื่องศีลธรรม ผลก็คือ เรื่องอะไรที่เกี่ยวข้องกับเขาจะไม่เข้าไปในความคิดของพวกเขาเลย ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขาขังพร้อมที่จะนำเสนอเรื่องศาสนาในลักษณะที่บิดเบี้ยว เหตุผลที่ถูกต้องไม่มีอิทธิพลต่อพวกเขา เนื่องจากความตึงตัวของพวกเขานี้เอง พวกเขาจึงหาความจริงบางอย่างในเรื่องจริยธรรมทีพวกเขาสามารถนำเสนออย่างผิดๆได้เพื่อที่จะหลอกลวงตัวเองและคนอื่นว่าพวกเขาอยู่บนหนทางทีถูกต้อง

27 หากเจ้าเห็นตอนที่พวกเขาถูกทำให้หยุด ยืนอยู่หน้ารอก พวกเขาจะกล่าวว่า “วิบัติ แท้แน่เรา หากเราถูกส่งกลับมามี ชีวิตในโลกนี้อีก เราจะไม่ปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของพระผู้ อภิบาลของเราอย่างแน่นอนและเราจะอยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา” 28 ความจริงที่พวกเขาเคยปิดบังไว้ก่อนหน้าจะปรากฏให้ พวกเขาได้เห็นอย่างชัดเจน แต่ถ้าพวกเขาถูกส่งกลับไปมี ชีวิตอีก พวกเขาจะหันกลับไปยังสิ่งที่พวกเขาถูกสั่งห้ามอีก เพราะแท้จริงแล้ว พวกเขาเป็นผู้โกหก⁷

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقُفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا
يَلَيْتَنَا نُرْدُ وَلَا نُكَذِّبُ بِعَايَتِ رَبِّنَا
وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ بَلْ بَدَا لَهُمْ
مَا كَانُوا يَخْفَوْنَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا
لَعَادُوا لِمَا بُوْهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

⁷ สำหรับคนที่มีภาวะอารมณ์นี้ การมีศีลธรรมทั้งหมดไม่มีประโยชน์อะไร เพราะในโลกแห่งการทดสอบนี้ ไม่มีกฎที่ขัดขวางพวกเขาให้สร้างเรื่องเท็จขึ้นมาทำลายเหตุผล ถึงแม้ว่าพวกเขาไม่สร้างข้อโต้แย้งขึ้นมา พวกเขาจะเฝินเฉยต่อสัจธรรมอย่างถูกต้องโดยกล่าวว่า “มีอะไรใหม่ในนี้? นี่ก็เป็นเรื่องเดิมเก่าๆที่เราได้ยินมาเป็นเวลานานแล้ว” แม้ว่าเขาจะเชื่อในเรื่องความจริงทางศีลธรรมแล้วก็ตาม แต่พวกเขาจะหาข้อแก้ตัวบางอย่างมาปฏิเสธสัจธรรม ต่อหน้าพระเจ้า คนเหล่านี้มีความผิดเพราะไม่เพียงแต่พวกเขาไม่ยอมรับสัจธรรมเท่านั้น แต่พวกเขายังทำให้เหตุผลโต้แย้งของพระเจ้าเป็นที่สงสัยแก่ผู้คนทั่วไปโดยการบิดเบือนความหมายที่ถูกต้องของมัน พวกเขาเองมีความเข้าใจเล็กน้อยจนพวกเขาไม่สามารถที่จะวิเคราะห์เรื่องอะไรให้เป็นที่ชัดเจน

ในชีวิตแห่งโลกนี้ คนประเภทนี้จะมีข้ออ้างมากมาย และเพราะพวกเขาไม่สูญเสียสิ่งใดจากการปฏิเสธสัจธรรม พวกเขาจึงหลงผิดและทำให้คนอื่นหลงผิด

แต่ในวันแห่งการพิพากษา เมื่อพวกเขาถูกเรียกมาสอบสวนและถูกข่มขู่ด้วยนรก สัจธรรมจะท่วมทับพวกเขา ทันใดนั้น พวกเขาจะเริ่มยอมรับหลักการต่างๆที่พวกเขาได้ปฏิเสธไปในโลกนี้

29 พวกเขา กล่าวว่า “ไม่มีชีวิตอื่นนอกจากชีวิตของเรา ในโลกนี้เท่านั้นเราจะไม่ถูกทำให้ฟื้นคืนชีพอีก”³⁰ ถ้า หากเจ้าได้เห็นเมื่อตอนที่พวกเขาถูกนำมาอยู่ต่อหน้า พระผู้อภิบาลของพวกเขา พระองค์จะทรงถามพวกเขา ว่า “นี่(ชีวิตที่สอง)ไม่ใช่ความจริงกระนั้นหรือ?” พวกเขา จะกล่าวว่า “ใช่แล้ว ขอสาบานด้วยพระผู้อภิบาลของเรา” พระองค์จะทรงกล่าวว่า “ดังนั้น จงชิมการลงโทษสำหรับ การปฏิเสธความจริงเถิด”³¹

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا
 نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٠﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا
 عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ
 قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُقُوا الْعَذَابَ
 بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣١﴾

³¹ เมื่อใดก็ตามที่ใครคนหนึ่งปฏิเสธสัจธรรมหรือปฏิบัติตามความต้องการของตัวเอง นั่นเป็นเพราะเขาไม่ได้ดำเนินชีวิตในโลกนี้บนความเข้าใจว่าเขาจะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นหลังความตายและจะต้องมายืนต่อหน้าพระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาลเพื่อชำระบัญชีในสิ่งที่เขาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน มนุษย์ได้รับอำนาจบางอย่างที่เขาใช้โดยไม่ลังเล เขามีทรัพย์สินที่มั่งคั่งหรูหรา มีเพื่อนและผู้ติดตามที่เขาไว้วางใจ เขาได้รับสมอบที่เขาใช้วิธีการโอหังและหาข้ออ้างที่ฉลาดสำหรับการทำผิดของเขา ความสำเร็จของสิ่งที่เขาริเริ่มขึ้นได้หลอกลวงเขา เขาเริ่มไว้วางใจอย่างผิดในสิ่งอื่นนอกไปจากพระเจ้าและคิดว่าสถานะที่เขาได้รับนั้นเป็นสิ่งที่ยั่งยืนตลอดกาล เขาลืมว่าจะไร้กัตามที่เขาได้รับในโลกนี้เป็นเพียงการทดสอบและไม่เชื่อเรื่องของสิ่งที่เขาต้องได้รับ

ชีวิตประเภทนี้เป็นบาปไม่ว่าจะโดยการปฏิเสธโลกหน้าโดยเปิดเผยหรือโดยที่ไม่ต้องกล่าวถ้อยคำปฏิเสธออกมาจริงๆ บนพื้นฐานอะไรที่มนุษย์วิ่งไปหาสิ่งต่างๆทางโลกโดยคิดว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นของเขา? มนุษย์ไม่ได้จ่ายอะไรเลยสำหรับแสงสว่างที่ทำให้เขาเดินหรืออากาศที่เขาหายใจ ไม่มีส่วนใดหรือส่วนประกอบใดของแผ่นดินที่เขาทำขึ้นมาและทำให้เขาได้รับปัจจัยยังชีพ ไม่มีสิ่งใดที่เขาชอบและเขาริบไปหามันโดยที่เขาสามารถเรียกมันว่าเป็นของเขาเอง เมื่อสิ่งเหล่านี้ไม่ได้สร้างโดยมนุษย์ พระเจ้าของสิ่งเหล่านี้ไม่ควรที่จะมีสิทธิใดๆเหนือมนุษย์หรือ? ความจริงก็คือการใช้ประโยชน์จากโลกนี้ของมนุษย์ทำให้มันเป็นเหตุผลที่เขาต้องถูกนำตัวไปยืนต่อหน้าพระผู้อภิบาลของเขาในวันแห่งการชำระบัญชี

31 แน่นนอน ผู้ที่ขาดทุนยิ่งคือผู้ที่ปฏิเสธการพบกับพระเจ้า จนกระทั่งวาระสุดท้ายมาถึงพวกเขาอย่างฉับพลัน พวกเขาอ้างว่า “อนิจจา เคาระหฺกรรรมของเราแท้ๆที่เราละเลย ในเรื่องนี้” พวกเขาจะแบกภาระบาปของพวกเขาไว้บนหลัง ของตัวเอง จงรู้ไว้เถิดว่าบาปที่พวกเขาแบกไว้ นั้นเป็นความ ชั่วทั้งสิ้น 32 ชีวิตแห่งโลกนี้มีไข่อื่นใดนอกจากเป็นการ ละเล่นและการบันเทิง แน่นนอน สถานที่พำนักในโลกหน้านั้น ดีกว่าสำหรับบรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้า สู้เจ้าไม่เข้าใจหรือ ? 33 (โอมัมมัด) เรารู้ดีว่าสิ่งที่พวกเขาพูดนั้นทำให้เจ้าระทม ใจ แท้จริงแล้ว มีใช้เจ้าที่บรรดาผู้ทำความผิดปฏิเสธแต่ มัน เป็นสัญญาณทั้งหลายของพระเจ้าต่างหากที่พวกเขาปฏิเสธ 34 บรรดาศาสนทูตก่อนหน้าเจ้าต่างถูกปฏิเสธกันมาแล้ว แต่พวกเขาเหล่านั้นอดทนต่อการปฏิเสธและการถูกกดขี่ ข่มเหงของพวกเขามา จนกระทั่งการช่วยเหลือของเราได้มา ยังพวกเขา ไม่มีผู้ใดสามารถเปลี่ยนวาระของพระเจ้าได้ และโดยแน่นนอนยิ่งเจ้าก็ได้รับข่าวคราวของบรรดาผู้ที่ถูก ส่งมาก่อนหน้าเจ้าแล้ว⁷

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَنْحَسِرْتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمَلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ ۗ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٦٥﴾ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٦﴾ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لِيَحْزُنَكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بَيَّاتٍ اللَّهُ تَجْحَدُونَ ﴿٦٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۗ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِن نَّبَائِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٨﴾

⁷ การใช้ชีวิตที่นึกอยู่เสมอว่าโลกเป็นของพระเจ้าคือชีวิตที่เกรงกลัวพระเจ้าอย่างแท้จริง นั่นคือ ชีวิตของการศรัทธา(เกรงกลัวพระเจ้า)ในขณะที่การใช้ชีวิตโดยไม่เกรงกลัวพระเจ้าเป็นชีวิตที่อยู่ในความบาปโดยยังอยู่กับเรื่องความสุขและเรื่องเล็กลงๆทางโลก ชีวิตที่แสวงหาความสุขแบบหลังนี้จะยืนยาวเพียงไม่กี่วันเมื่อเปรียบเทียบกับความนิรันดรและจบลงด้วยความตายในขณะที่ชีวิตที่เกรงกลัวพระเจ้าซึ่งถูกกำกับโดยหลักการของพระเจ้าจะทำให้มนุษย์ได้รับความดียืนยาวต่อไปทั้งในโลกนี้และโลกหน้า ในโลกนี้ มนุษย์ปฏิเสธความจริงเหล่านี้ แต่ทันทีที่เขาได้รับเสรีภาพภายใต้เงื่อนไขการทดสอบสิ้นสุดลง เขาจำเป็นต้องยอมรับมัน ถึงแม้ว่าการยอมรับในเวลานั้นไม่มีประโยชน์อะไรสำหรับเขาก็แล้ว

35 ถ้าหากเจ้าพบว่ามันเป็นการลำบากที่จะทนต่อ การปฏิเสธของพวกเขา ดังนั้นถ้าหากเจ้าสามารถ จงหาช่องทางลงไปในพื้นที่ดินหรือหาบันไดสู่ฟ้าฟ้า และนำสัญญาณหนึ่งมาให้แก่พวกเขา หากพระองค์ ทรงประสงค์ แน่แน่นอนพระองค์คงประทานทางนำแก่ พวกเขาแล้ว ดังนั้น จงอย่าทำตนเช่นเดียวกับพวก โง่เขลา ³⁶ มีแต่บรรดาคู่ฟุ้งเท่านั้นที่สนองตอบการ เรียกร้อง ส่วนคนตายนั้น พระเจ้าจะทรงทำให้เขา ฟืนขึ้น แล้วพวกเขาจะถูกนำกลับไปยังพระองค์³⁷

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ
 آسَظَعْتَ أَنْ تَتَّبِعِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ
 أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ ۚ وَلَوْ
 شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهَدْيِ ۚ فَلَا
 تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٦﴾ إِنَّمَا
 يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ ۗ وَالْمَوْتَى
 يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٧﴾

³⁶ ญิบฎะฮ์ลได้พูดกับนบีว่า “โอ้มุฮัมมัด ขอสาบานด้วยพระเจ้า เราไม่ได้ปฏิเสธเจ้า แต่เราปฏิเสธสิ่งที่เจ้านำมา” นั่นคือ ชาวมักกะฮ์ที่ไม่ยอมรับความศรัทธาได้ยอมรับว่ามีมุฮัมมัดเป็นคนดี แต่การพูดถึงใครคนหนึ่งที่เขาพูดของเขาคือสัจธรรมและความจริงเท่ากับเป็นการยกย่องคนผู้นั้น พวกเขาจึงไม่สามารถให้เกิดดิอันสูงส่งเช่นนั้นแก่ท่านนบีได้ เมื่อพวกเขาเรียกท่านว่า “อัลอะมีน” (ผู้ซื่อสัตย์และไว้วางใจได้) พวกเขามีความรู้สึกพอใจว่าท่านเป็นคนในระดับเดียวกับพวกเขา แต่การยอมรับว่าคำพูดที่ออกมาจากปากของท่านเป็นคำพูดของพระเจ้านั้นเท่ากับการยอมรับว่าท่านมีสถานะสูงกว่าพวกเขา และการยอมรับเช่นนั้นเป็นเรื่องยากที่มนุษย์จะทำได้

ในโลกปัจจุบัน พระเจ้าไม่ปรากฏโฉมของพระองค์ให้มนุษย์ได้เห็นโดยตรง พระองค์ปรากฏต่อหน้ามนุษย์ในรูปของเหตุผล สัญญาณและสัญลักษณ์ต่างๆ ดังนั้น การไม่ยอมรับเหตุผลที่สนับสนุนสัจธรรมหรือการทำให้เป็นมองไม่เห็นสัญญาณต่างๆที่สนับสนุนสัจธรรมก็เท่ากับการไม่ยอมรับพระเจ้าหรือการเบนสายตาออกไปจากพระพักตร์ของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม พระเจ้าไม่ได้มีแผนการที่จะปรากฏตัวพร้อมกับปาฏิหาริย์ที่ทำให้มนุษย์ไม่อาจปฏิเสธได้ เพราะถ้าการเรียกร้องของพระองค์จะต้องถูกนำเสนอโดยการปรากฏโฉมและมีปาฏิหาริย์ให้เห็น เสรีภาพในการกระทำจะสิ้นสุดลง ด้วยเหตุนี้ บรรยากาศของเสรีภาพในการกระทำจึงต้องมีอยู่ต่อไป เพื่อเป็นการรักษาเงื่อนไขการทดสอบไว้ ผู้เรียกร้องเชิญชวนสู่สัจธรรมต้องยอมรับว่าเขามีแค่เพียงน้ำหนักของเหตุผลเท่านั้นที่จะนำเสนอหรือยอมรับว่าเขาไม่มีอำนาจควบคุมพิเศษอะไร แทนที่จะกังวลในเรื่องนี้ เขาต้องใช้ความอดทน การใช้ความพยายามในเรื่องเกี่ยวกับการกิจแห่งสัจธรรมนั้นในด้านหนึ่งเป็นการทดสอบผู้เผยแผ่สั่งสอน และในอีกด้านหนึ่งเป็นการทดสอบผู้ที่ได้รับฟังคำสั่งสอนเพื่อดูว่าพวกเขาสามารถที่จะมองเห็นแนวตัวแทนของพระเจ้าในมนุษย์เหมือนกับพวกเขาหรือไม่ พวกเขาสามารถรู้ถึงความสูงส่งของศาสน์ที่พระเจ้าส่งมาในคำพูดที่ออกจากปากของมนุษย์หรือไม่ พวกเขาควมหวงหวงจ้านต่อเหตุผลที่ปราศจากกำลังอำนาจทางวัตถุเหมือนกับที่พวกเขาจะค้อมหัวคารวะต่อพระเจ้า ผู้ทรงอำนาจหรือไม่? สำหรับบรรดาผู้ใช้ชีวิตอยู่ในถ้อยคำของพระเจ้า จักรวาลทั้งหมดเต็มไปด้วยสัญญาณมากมายของพระเจ้า แต่สำหรับผู้ที่ตั้งใจแห่งความสำนึกของตัวเองไปแล้ว พวกเขาจะไม่ได้รับบทเรียนจากสิ่งใดนอกจากความน่าสะพรึงกลัวของวันสิ้นโลก

37 พวกเขาถามว่า “ทำไมจึงไม่มีสัญญาณหนึ่งจาก พระผู้อภิบาลของเขาถูกส่งลงมาyingเขา?” จงกล่าวเถิด “แท้จริงพระเจ้าเท่านั้นที่มีอำนาจจะส่งสัญญาณใด ๆ ลงมากก็ได้” แต่ว่าพวกเขาส่วนใหญ่ไม่เข้าใจ 38 (จงดูเถิดว่า) สัตว์ที่เคลื่อนไหวในแผ่นดินและสัตว์ที่บินด้วยปีกทั้งสองของมันนั้นล้วนแต่เป็นเผ่าพันธุ์เยี่ยงเจ้า เรามิได้ละเลยในการกำหนดแนวทางแห่งชีวิตของพวกมันไว้ล่วงหน้า ในที่สุดพวกเขาจะถูกรวบรวมยังพระผู้อภิบาลของพวกเขา 39 บรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของเรานั้น พวกเขาหุนหวก และเป็นโง่ในในความมืดที่บิ ผู้ใดที่พระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์ทรงปล่อยให้เขาหลงทาง และผู้ใดที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ทรงให้เขาอยู่ในหนทางที่เที่ยงตรง^๗

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ
 قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً
 وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَمَا
 مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ
 بِجَنَاحِهِ إِلَّا أُمَّمٌ أَمْثَالُكُمْ ۚ مَا فَرَقْنَا
 فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
 مُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ ۚ مَنْ
 يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ يَشَأِ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ
 صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾

^๗ ถ้าหากถ้อยคำย่อๆนี้ถูกขยายออกไป มันจะเป็นดังนี้ : พวกเขาถามเราว่าทำไมไม่มีสัญญาณพิเศษ(ปาฏิหาริย์)มาด้วยเพื่อที่จะยืนยันว่าศาสน์ที่เขานำมาเป็นสัจธรรม พระเจ้ามีอำนาจเต็มที่จะแสดงสัญญาณต่างๆได้ทุกประเภท แต่คำถามที่แท้จริงมิใช่คำถามเรื่องสัญญาณ แต่เป็นเรื่องความโง่ของมนุษย์เอง สัญญาณอันมากมายสุดคณานับของพระเจ้าแพร่ขยายไปทั่วทุกแห่ง เมื่อคนไม่สามารถเรียนรู้สิ่งใดจากสัญญาณที่มีอยู่เหล่านี้ พวกเขาจะได้ประโยชน์อะไรจากการนำเสนอสัญญาณใหม่ๆ? สัตว์ประเภทต่างๆที่เดินอยู่บนแผ่นดินและนกที่บินอยู่ในอากาศก็คือสัญญาณสำหรับพวกท่าน สิ่งที่พระเจ้าต้องการจากสิ่งมีชีวิตเหล่านี้ก็เช่นเดียวกับที่พระองค์ต้องการจากพวกท่าน และพระเจ้าได้บันทึกความต้องการของพระองค์ไว้หมดแล้วสำหรับสิ่งมีชีวิตทั้งหมดสำหรับมนุษย์ในรูปของกฎหมายอิสลามและสำหรับสิ่งมีชีวิตอื่นๆในสัญชาติญาณของพวกมัน สิ่งมีชีวิตเช่นนกและสัตว์ทั้งหลายต่างทำหน้าที่ไปตามที่พระเจ้ากำหนดไว้ แต่มนุษย์มิได้ถูกเตรียมมาเพื่อยอมรับว่าจะต้องยอมทำตามคำสั่งของพระเจ้าเมื่อสัตว์ทั้งหลาย ดังนั้น คำถามจึงมิใช่เป็นเรื่องของสัญญาณ แต่เป็นเรื่องของความมืดบอด อะไรคือเหตุผลสำหรับมนุษย์ที่จะยึดตามศาสนาอื่นใดนอกจากศาสนาที่สิ่งมีชีวิตของพระเจ้าทั้งหมดทำตาม? ความจริงก็คือว่าบรรดาผู้ที่ยอมทำตามด้วยดีนั้น พวกเขาทำไปโดยไม่ต้องเรียกร้องสัญญาณใหม่ใดๆ ส่วนบรรดาผู้ไม่ยอมทำตามนั้นเรียกร้องสัญญาณต่างๆที่มีอยู่นับไม่ถ้วนรอบตัวของพวกเขา คนเช่นนี้ได้ถูกกำหนดไว้ว่าจะถูกรวมกันในวันสิ้นโลกและได้เห็นสัตว์ทุกประเภทนั้นที่ปฏิบัติตามคำสั่งของพระเจ้าแล้วเดินบนเส้นทางของพระเจ้าอย่างไร แต่มนุษย์นั้นเองที่หลงไปจากแนวทางของพระเจ้า

อาณาจักรของสัตว์เป็นสิ่งเดียวกับโลกของธรรมชาติ สัตว์ออกหาอาหารตลอดเวลา แต่ในการได้อาหารมาไม่มีการเข่นฆ่าสังหารกันโดยสัตว์ด้วยกันเอง ความจำเป็นของมันได้รับการตอบสนองโดยไม่มีการเห็นแก่ตัว ▶

40 จงถามพวกเขาว่า “บอกฉันหน่อยซิว่าถ้า การลงโทษ ของพระเจ้าเกิดขึ้นกับพวกท่าน หรือยามอวสานกำลัง มาถึงพวกท่าน พวกท่านจะร้องเรียกผู้ใดอื่นนอกจาก พระเจ้า กระนั้นหรือถ้าพวกท่านแน่จริง?” 41 มีแต่ พระองค์ เท่านั้นที่สุเจ้าร้องเรียก และพระองค์ ทรงปลดเปลื้องความ ทุกข์ที่สุเจ้าวิงวอนขอ ต่อพระองค์ ถ้าพระองค์ทรงประสงค์ แล้ว สุเจ้าก็ลิ้ม(พระเจ้าจอมปลอม)ที่สุเจ้าตั้งเป็น ภาคิเทียบ เทียมพระองค์^๗

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَيْتُمْ عَذَابَ اللَّهِ أَوْ
 أَتَيْتُمْ السَّاعَةَ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤١﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ
 فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ
 وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤٢﴾

ถึงแม้ว่าสัตว์ตัวหนึ่งถูกสัตว์อีกตัวหนึ่งรบกวน มันก็ไม่มีความเป็นศัตรูกัน สัตว์เหล่านั้นต่างทำ หน้าทีของมัน แต่มันไม่มีความพยายามที่จะหาความน่าเชื่อถือสำหรับตัวมัน ผิดกับสัตว์ มนุษย์ นั้นโอหัง เขาไม่พร้อมที่จะอยู่ในแผนการของพระเจ้า ความต้องการของพระเจ้าสำหรับมนุษย์ก็เช่น เดียวกับที่สัตว์ปฏิบัติกัน ดังนั้น ทำไมมนุษย์จึงต้องมาเรียกร้องปาฏิหาริย์? สัญญาณต่างๆที่มีชีวิต ในรูปของสัตว์ไม่ใช่ตัวอย่างที่แสดงถึงวิธีการของพระเจ้าและการยืนยันสัมฤทธิ์ผลแห่งคำสอนของนบี กระนั้นหรือ?

^๗ ประวัติศาสตร์ยืนยันความจริงว่ามนุษย์เริ่มเอ่ยนามพระเจ้าในการวิงวอนของความช่วยเหลือต่อ พระองค์ในยามวิกฤต แม้แต่คนที่ไว้วางใจในสิ่งอื่นนอกเหนือไปจากพระเจ้าหรือไม่เชื่อในการมีอยู่ ของพระเจ้าเลยก็ตาม นี่เป็นคำให้การยืนยันของธรรมชาติต่อการมีอยู่ของพระเจ้าและการเป็นผู้มี อำนาจสูงสุดของพระองค์ ภายใต้สถานการณ์ที่ผิดปกติ เมื่อมันภายนอกถูกเปิดออกและเมื่อมนุษย์ เลิกความคิดเพียงผิวเผินของเขาทั้งหมด เขาจะไม่นึกถึงสิ่งใดนอกไปจากพระเจ้า พุดอีกอย่างหนึ่ง ก็คือ เมื่อถึงจุดที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ มนุษย์ทุกคนต่างยอมรับการมีอยู่ของพระเจ้า แต่การอาน ต้องการให้มนุษย์ปฏิบัติตามแนวทางของการยอมรับและการเชื่อฟังในตอนที่ไม่มีอะไรบังคับให้ทำ เช่นนั้น

สัตว์ทั้งหมดนอกไปจากมนุษย์ใช้ชีวิตจริงตามสัญชาตญาณ แต่สิ่งที่ผลักดันมนุษย์ไปสู่การยอมรับ ความจริงและการยอมรับสัมฤทธิ์ผลก็คือจิตวิทยาแห่งความกลัว ในโลกของสัตว์ ทุกสิ่งดำเนินไปตาม สัญชาตญาณ บทบาทเดียวกันนี้เล่นโดยความเกรงกลัวพระเจ้า(ตักวา)ในโลกของมนุษย์

42 เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตมายังหมู่ชนต่าง ๆ ก่อน เจ้า(นบี) และเราได้ทำให้พวกเขาต้องทุกข์ยากลำบาก ด้วยความลำเอียงและเคราะห์กรรมเพื่อที่พวกเขาจะ ได้ตอมนตน ⁴³ เมื่อความทุกข์ยากที่เรากำหนดไว้บังเกิดแก่พวกเขาแล้ว พวกเขาไม่ยอมตอมนตน แต่ หัวใจของพวกเขากลับแข็งกระด้าง เพราะซาตาน ได้ทำให้สิ่งที่พวกเขากำลังทำอยู่ดูเป็นเรื่องดีสำหรับ พวกเขา ⁴⁴ ดังนั้นเมื่อพวกเขาเล็งการตักเตือนของเรา เราได้ให้พวกเขาทุกอย่างที่พวกเขาปรารถนา จนกระทั่งเมื่อพวกเขาจะมองต่อสิ่งที่พวกเขาได้รับ เราจึงกระชากพวกเขาอย่างพลันจนพวกเขาเป็นผู้ สิ้นหวัง ⁴⁵ ดังนั้น หมู่ชนผู้ทำผิดจึงถูกทำลายล้าง โดยสิ้นเชิง บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก⁷

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ
فَأَخَذْنَهُم بِالْبِئْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ
يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٣﴾ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ
بِأَسْنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ
وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾ فَلَمَّا نَسُوا مَا
ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ
كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا
أَخَذْنَهُم بِغَتَّةٍ فَإِذَا هُمْ مُبْتَلُونَ ﴿٤٥﴾
فَقُطِعَ دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا
وَأَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾

⁷ เมื่อมนุษย์เผชิญกับสังขกรรมและเขาไม่ยอมรับมัน พระเจ้าไม่ลงโทษเขาเดี๋ยวนั้นทันที แต่จะกระตุกเตือนเขาด้วยวิธีการบางอย่าง เช่น การสูญเสียทรัพย์สินหรือมีปัญหาทางร่างกายเพื่อที่เขาจะได้ทบทวนชีวิตของเขาและเปลี่ยนแปลงการคิดของเขา เหตุการณ์ในชีวิตไม่ได้เพียงเกิดขึ้นมาเฉยๆ แต่มันเป็นสาส์นเตือนจากพระเจ้าซึ่งถูกส่งมาเพื่อปลุกมนุษย์ให้ตื่นจากการหลับอยู่ในความหลงลืม แต่มนุษย์ไม่ได้รับบทเรียนจากสิ่งเหล่านี้ เขาปล่อยให้ตัวเองโดยกล่าวว่าเหตุการณ์เหล่านี้เป็นเรื่องการขึ้นและลงตามปกติในชีวิต ด้วยเหตุนี้ ซาตานจึงหันความคิดของคนจากความไม่พอใจของพระเจ้าไปสู่การละทิ้งหน้าที่ทางศาสนาโดยการให้เหตุผลยกย่องชมเชยเขาต่าง ๆ นานา เมื่อมนุษย์จมอยู่ในพฤติกรรมประเภทนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า หัวใจของเขาที่สูญเสียความรู้สึกในเรื่องที่ว่าอะไรจริงหรือเท็จ อะไรผิดหรือถูก ในที่สุด เขาก็สูญเสียจิตสำนึก

เมื่อมนุษย์ไม่ใส่ใจในคำเตือนที่ได้รับจากพระเจ้า พระองค์ก็เปลี่ยนแปลงวิถีการกับเขา ตอนนี้ การตัดสินใจของพระองค์สำหรับเขาก็คือพระองค์จะเปิดประตูแห่งความสะดวกสบายและความสำเร็จให้แก่เขา เขาจะได้รับความเจริญรุ่งเรืองอย่างเต็มที่ มีเกียรติและชื่อเสียงมากขึ้น แต่ความจริงแล้ว นี่คือการลงโทษเพื่อให้ความชั่วที่ซ่อนอยู่ในตัวของเขาได้เปิดเผยออกมาให้เห็นชัดเจน วัตถุประสงค์ของการทำเช่นนี้ก็คือคนผู้นั้นจะรู้สึกพอใจกับตัวเองและยังมีความกล้าในการไม่ใส่ใจสังขกรรมมากขึ้น ผลก็คือการลงโทษทางศีลธรรมจะเกิดขึ้นกับเขาอย่างเต็มที่ เมื่อบรรลุวัตถุประสงค์นี้แล้วพระเจ้าก็จะจัดการลงโทษเขาอย่างฉับพลันทันใด เขาจะสูญเสียชีวิตทางโลกและถูกนำตัวไปยังศาลแห่งโลกหน้า เพื่อที่ว่าเขาจะได้รับการลงโทษในนรกเป็นการตอบแทน ►

46 (มุฮัมมัด) จงถามพวกเขาว่า “ถ้าหากพระเจ้าทรงริบเอาการได้ยินของพวกเขา การมองเห็นของพวกเขาไป และทรงปิดผนึกหัวใจของพวกเขา วัตถุประสงค์ใดเล่าที่จะนำมาคืนกลับมาให้แก่พวกเขา นอกไปจากพระเจ้า?” จงดู เกิดว่าเราได้อธิบายให้เห็นถึงสัญญาณทั้งหลายอย่างไร แต่พวกเขาก็ยังหันห่างอีก ⁴⁷ จงถามพวกเขา “บอกฉันหน่อยซิ ถ้าการลงโทษของพระเจ้าเกิดขึ้นกับพวกเขา โดยฉับพลันหรือตามที่บอกไว้ล่วงหน้า ใครเล่าจะถูกทำลายนอกจากหมู่ชนผู้ทำความผิด?”ⁿ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ
وَأَبْصَرَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مِّنْ لَّهِ
غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ ۗ أَنْظَرُ كَيْفَ
نُصِرَفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَيْتُمْ عَذَابَ اللَّهِ
بِعْتَةٍ أَوْ جَهْرَةٍ هَلْ يُوَفِّقُ الْإِنسَانَ
الَّذِي لَمْ يَلْمِزْ سَعْيًا يُغْوِيهِ
وَلَمْ يَلْمِزْ يَأْتِيهِ الْخَبْرُ لَمْ يُلْمِزْ
أَنبِيَاءَ اللَّهِ مِن قَبْلِهِ خَلْقَ
الطَّيْلِمْونَ ﴿٤٧﴾

โลกนี้เป็นโลกของพระเจ้า ที่นี้ สิทธิที่จะได้รับการยกย่องในความยิ่งใหญ่เป็นของพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้น ถ้ามนุษย์ละทิ้งสัจธรรมของพระเจ้า นั่นก็เท่ากับเขาไม่เคารพพระเจ้า ในโลกที่พระเจ้ามีอำนาจควบคุมอยู่เบื้องบน มนุษย์ต้องการที่จะสร้างความยิ่งใหญ่ของตนเอง ด้วยเหตุนี้ เขาจึงหาทางที่จะละเมิดขอบเขตทุกอย่าง เขาโอหังอวดดีต่อพระเจ้าผู้ที่เขาต้องแสดงความถ่อมตนอย่างยิ่งที่สุด มิใช่แสดงพฤติกรรมอย่างอื่น

ⁿ การประจานหู ตาและหัวใจให้แก่มนุษย์แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าผู้สร้างของเขาต้องการอะไรจากเขา พระเจ้าผู้สร้างต้องการให้มนุษย์ได้ยินและเห็นสัญญาณอันมากมายของพระองค์และยอมรับสัญญาณเหล่านั้นโดยการเชื่อฟัง หากมนุษย์ไม่ใช้ความสามารถที่พระเจ้าประทานให้เหล่านั้นเพื่อวัตถุประสงค์ที่มันถูกสร้างขึ้นมา เขาก็กำลังเสี่ยงกับการที่จะถูกประกาศว่าเป็นผู้ไม่มีความสามารถและความสามารถของเขาอาจถูกเอากลับคืนไป คนที่ตาบอด หูหนวกและไร้ความสามารถทางความคิดนั้นช่างเป็นคนที่น่าสงสารเพราะคนเช่นนั้นไม่มีคุณค่าทางสังคม แต่ยังมีคนที่น่าสงสารกว่านั้นอีก นั่นคือ คนมีหู แต่ไม่ได้ยินสัจธรรม คนมีตา แต่กลับบอดต่อสัจธรรม คนมีหัวใจอยู่ในหน้าอก แต่ไม่สามารถเข้าใจสัจธรรม การขาดความสามารถเหล่านี้อันตรายมากกว่าประเภทแรก เพราะมันทำให้มนุษย์ตกต่ำและไร้ค่าในแง่ของโลกหน้าซึ่งที่นั้นไม่มีข้อบกพร่องผิดพลาดอะไรที่น่าเกลียดไปยิ่งกว่านี้

ถ้ามนุษย์ได้รับคำเตือนจากผลของการปฏิเสธสัจธรรมและและกล้าที่จะตอบโต้อย่างอวดดี นั่นก็เป็นเพราะเขาคิดว่าเขาไม่จำเป็นต้องกลัวการลงโทษของพระเจ้าเพราะเขามีความมั่นคงแล้วในโลกความจริงแล้ว เขานั่นเองที่กำลังจินตนาการว่าเขาได้รับการยกเว้นจากการลงโทษของพระเจ้า และที่กล้าไปกว่านั้นคือคนที่ทำหายนาศนทูตของพระเจ้าและกล่าวว่า “ถ้าหากท่านพูดจริง จงนำเอาความกริ้วของพระเจ้ามาให้เราดู” พวกเขาไม่เข้าใจว่าถ้าพระเจ้าจะทรงกริ้ว พวกเขาเองนั้นแหละที่จะได้รับความกริ้วจากพระองค์ ไม่ใช่คนอื่น

48 เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตมาเพื่อเป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน ดังนั้น ผู้ใดศรัทธาและปรับปรุงตัวเองอยู่ตลอดเวลา ก็ไม่มีสาเหตุใดที่พวกเขาหวนกลับ และพวกเขาจะไม่ระทม⁴⁹ การลงโทษจะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธ สัญญาณทั้งหลายของเราเพราะพวกเขาได้ฝ่าฝืน⁵⁰ จง กล่าวเถิด “ฉันไม่ได้บอกพวกท่านว่าฉันมีคลังสมบัติของ พระเจ้าและฉันไม่รู้ในสิ่งเร้นลับและฉันก็ไม่ได้อ้างว่าฉัน เป็นทูตสวรรค์ ฉันเพียงแต่ปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกประทาน แก่ฉัน” จงถามพวกเขาว่า “คนตามอดกับคนตาดีนั้น จะ เหมือนกันกระนั้นหรือ? แล้วพวกท่านยังไม่พิจารณาอีก หรือ ?”⁷

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ
وَمُنذِرِينَ فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا
خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾
وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ
الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ
لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا
أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ
إِنِ اتَّبَعُوا إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَىٰ قُلُوبِ هَلْ
يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ؕ أَفَلَا
تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾

⁷ ผู้เผยแผ่สั่งสอนถ้อยคำของพระเจ้าปรากฏตัวขึ้นในโลกไม่เพียงแต่เป็นผู้แจ้งข่าวดีเท่านั้น แต่ยังเป็นผู้ตักเตือนด้วย พุทธอีกอย่างหนึ่งก็คือ พื้นฐานที่มนุษย์ถูกทดสอบต่อหน้าพระเจ้าก็คือเขาต้องรับรู้ศีลธรรมที่ถูกนำมาในภาษาของการตักเตือนและเปลี่ยนแปลงตัวเองไปตามนั้น ถ้าเขาไม่ยอมรับศีลธรรมและต้องการให้มีการแสดงมายากลเป็นเงื่อนไขสำหรับการยอมรับ เขาก็แค่แสดงให้เห็นถึงความมืดบอดทางศีลธรรมของเขา และสำหรับคนมืดบอดประเภทนี้ ไม่มีอะไรสำหรับอนาคตของเขาออกไปจากการถูกทำลายในโลกนี้ของพระเจ้า

51 จงตักเตือนด้วยสิ่งนี้(อัลกุรอาน)แก่บรรดาผู้ที่เกรงกลัว ว่าวันหนึ่งพวกเขาจะถูกนำกลับไปยังพระผู้อภิบาลของพวกเขา ในสภาพที่พวกเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ขอไต่โทษให้นอกจากพระองค์ ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้เกรงกลัว พระเจ้า⁵² จงอย่าขับไล่บรรดาผู้วิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขาในยามเช้าและยามเย็นและแสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ เจ้าไม่ต้องรับผิดชอบในการชำระบัญชีของพวกเขา และพวกเขาก็ไม่ต้องรับผิดชอบในการชำระบัญชีของเจ้าแต่อย่างใดทั้งสิ้น ดังนั้น ถ้าเจ้าขับไล่พวกเขา เจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ไม่เป็นธรรม⁷

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وِليٌّ وَلَا سَفِيْعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٣﴾

⁷ การตักเตือนนี้มีผลเฉพาะสำหรับบรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้า เฉพาะคนที่เป็นห่วงว่าอันตรายอาจเกิดขึ้นเท่านั้นที่จะได้รับการเตือนเกี่ยวกับพิบัติอันยิ่งใหญ่ ในทางตรงข้าม บรรดาผู้ใช้ชีวิตโดยไม่ยั้งคิดจะไม่ใส่ใจในคำตักเตือน และนั่นคือเหตุผลว่าทำไมพวกเขาไม่เคยพร้อมที่จะรับคำแนะนำ

ความไม่ยั้งคิดหรือความไม่กลัวเกิดขึ้นจากสองปัจจัย ปัจจัยแรกคือการบูชาโลกและปัจจัยที่สองคือการบูชาบรรพบุรุษ คนที่หลงอยู่ในโลกวัตถุหรือคนที่พอใจกับความสำเร็จทางโลกไม่เคยนึกว่าวันหนึ่งเมื่อพวกเขาตายลง พวกเขาจะต้องไปปรากฏตัวต่อหน้าพระเจ้าและผู้ทรงสร้าง เขาจึงไม่ถือว่าโลกหน้าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ดังนั้น การระลึกถึงโลกหน้าจึงไม่มีอยู่ในความคิดของพวกเขา และเขาถือว่ามันไม่ใช่เรื่องสำคัญ

อีกประเภทหนึ่งก็คือคนที่พิจารณาคำแนะนำที่เป็นกุญแจไปสู่สวรรค์ คนเหล่านี้ที่ทักท้อเอาว่า "บุคคลผู้ยิ่งใหญ่" ที่ขามิความผูกพันด้วยจะเป็นผู้ช่วยเหลือและแก้ต่างให้พวกเขาในโลกหน้าไม่ว่าเขาจะทำตัวไม่เหมาะสมอย่างไรก็ตาม และนั่นก็เพียงพอแล้วสำหรับความรอดพ้นของเขาในโลกหน้า คนประเภทนี้มีชีวิตอยู่ในความหวังเอาเองว่าเนื่องจากพวกเขาได้จับมือของ "บุคคลศักดิ์สิทธิ์" บางคนไว้แล้ว และเนื่องจากพวกเขาอยู่กับกลุ่มคนที่เป็นที่รักและโปรดปรานของพระเจ้า การงานของพวกเขาจะไม่หายออกไปไหน ความคิดความเชื่อเช่นนี้เองที่ทำให้พวกเขาไม่กลัวโลกหน้า พวกเขาไม่พร้อมที่จะพิจารณาอย่างจริงจังต่อสิ่งใดที่สร้างความสงสัยให้แก่สถานะของพวกเขาในชีวิตโลกหน้า

53 ด้วยวิธีนี้เอง เราได้ใช้พวกเขาบางคน ทดสอบบางคน เพื่อพวกเขาจะได้กล่าวว่า “คน(ต่ำต้อย)พวกนี้ดอกหรือ ในหมู่พวกเรา ที่พระเจ้าได้ประทานความโปรดปราน?” พระเจ้าไม่รู้อีกที่สุดหรือว่าเป็นผู้กตัญญู?^๗

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنِ اللَّهُ عَلَيْهِم مِّن بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ

^๗ บรรดาผู้ที่ได้รับความมั่งคั่งและมีชื่อเสียงชอบที่จะให้นำหนักในการพิจารณาผลประโยชน์ทางโลกของตนเองเป็นสำคัญมากกว่าที่จะสนับสนุนการเรียกร้องของสังคมที่บริสุทธิ์และไม่ถูกแก้ไข เพราะสำหรับพวกเขาแล้ว การช่วยเหลือสังคมจะเหมือนกับการทำลายโครงสร้างทั้งหมดของผลประโยชน์ที่พวกเขามีส่วนได้ส่วนเสีย ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อพวกเขาเห็นสังคมได้รับการยึดถือโดยคนธรรมดา พวกเขาก็มีวิธีการคิดที่หนักไปกว่านั้นอีก พวกเขา รู้สึกว่าการเข้าไปเกี่ยวข้องกับสังคมทำให้สถานะของพวกเขาตกต่ำลง แทนที่จะทดสอบสังคมด้วยหินลองทองของสังคม พวกเขากลับตัดสินสังคมโดยอาศัยกฎเกณฑ์ของพวกเขาเอง และเมื่อสังคมไม่ถึงเกณฑ์ที่พวกเขาตั้งไว้ พวกเขาก็ไม่ใส่ใจ

54 เมื่อบรรดาผู้ศรัทธาในวาระของเรามาถึงเจ้า จงกล่าว แก่พวกเขาว่า “ขอความสันติจงมีแด่ท่าน พระผู้อภิบาลของ พวกท่านได้ทรงกำหนดความเมตตาไว้สำหรับพระองค์แล้ว เพื่อที่หากผู้ใดในหมู่พวกท่านกระทำความชั่วไปโดยไม่รู้แล้ว เกิดสำนึกผิดกลับตัวภายหลังจากนั้น แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ” 55 ในทำนองนี้เอง เราได้ทำให้ สัญญาณทั้งหลายของเรากระจ่างชัดและง่ายเพื่อที่จะได้เห็น ทางของคนทำชั่วอย่างชัดเจน⁷

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِعَايَتِنَا
فَقُلْ سَلِّمْ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى
نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ
سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ
وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٥﴾
وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يُدْرِكُونَ ﴿٥٦﴾

ก ในสมัยของนบีมุฮัมมัด มีคนที่เรียกร้องต้องการให้ปฏิบัติหริยเกิดขึ้นก่อนการยอมรับความจริงใจของท่าน แต่ก็ยังมีบางคนที่ยอมรับความศรัทธาเมื่อได้ยินท่านอ่านบางอายะฮ์จากคัมภีร์กุรอาน การทดสอบมนุษย์ประเภทนี้มีทุกยุคทุกสมัย ในโลกปัจจุบัน พระเจ้าไม่ได้ปรากฏให้มนุษย์เห็นเป็นรูปร่าง พระองค์ได้ใช้เหตุผลของพระองค์ผ่านาสัจธรรมเป็นสื่อกลางโดยปรากฏออกมาในรูปของคำพูดเพื่อนำเสนอต่อมนุษย์ ตอนนี ใครที่ธรรมชาติของตัวเองมีชีวิตก็จะสามารถเห็นแสงเรืองรองของพระเจ้าในเหตุผลเหล่านี้และเขายอมรับมันและค้อมหัวต่อมัน แต่บรรดาผู้ที่ห่อหุ้มธรรมชาติของตัวเองในม่านเทียมที่สร้างขึ้นมาไม่สามารถพบพระเจ้าได้โดยทาง “ถ้อยคำ” ของพระองค์ พวกเขาไม่สามารถเห็นพระเจ้าโดยการใช้เหตุผล ดังนั้น พวกเขาจึงต้องการให้พระเจ้าปรากฏให้พวกเขาเห็นเป็นรูปร่าง แต่ในโลกแห่งการทดสอบในปัจจุบันไม่อาจเป็นไปได้ ที่นี้ คนที่จะพบพระเจ้าก็คือคนที่สามารถรู้จักพระองค์ในขณะที่พระองค์เป็นสิ่งที่ไม่เห็นเท่านั้น ใครที่ยังดิ้นรนดิ้นทุ้งจะเห็นพระเจ้าเป็นรูปร่างในโลกนี้จะเผชิญกับการหมดสิ้นทางจิตวิญญาณจะไม่เหลืออะไร

คนที่ชอบบ้ายเบี่ยงหลีกเลียงสัจธรรมโดยใช้วิธีการผิด ๆ จะกล่าวหาคนที่ยอมรับสัจธรรมว่าทำผิดต่าง ๆ นานาเพื่อที่พวกเขาจะได้พิสูจน์ตัวเองว่าพวกเขาดีกว่าคนเหล่านั้น พวกเขาไม่สามารถเห็นความผิดของตัวเอง แต่ถ้าคนมีคณดีทำผิดเพียงเล็กน้อย พวกเขาจะทำให้มันใหญ่ขึ้นเพื่อทำให้เห็นว่าคนที่แสวงหาสัจธรรมนั้นเชื่อถือไม่ได้ แต่สัจธรรมเป็นสิ่งที่กลับกัน บรรดาผู้ะทึงความเท็จและยอมรับสัจธรรมได้เดินบนเส้นทางแห่งความศรัทธาและความดี ด้วยเหตุนี้ ตามเจตนารมณ์ของพระเจ้า พวกเขาจึงเป็นผู้ได้รับแรงบันดาลใจสำหรับสถานะปัจจุบันที่ดีกว่าและได้รับส่วนแบ่งแห่งความโปรดปรานของพระเจ้า ผิดกับคนเหล่านั้น บรรดาผู้ที่มีความชัดเจนในสัจธรรมเพียงแต่พิสูจน์ด้วยการกระทำให้เห็นว่าคนเหล่านั้นไม่สนใจที่จะปฏิบัติตามทางแห่งความศรัทธาและความดี แม้เมื่อคนเหล่านั้นไม่ได้รับทางนำจากพระเจ้า ความโอหังบงอ้างของพวกเขาก็ไม่สิ้นสุด และมันเป็นเพราะความทะลึ่งของพวกเขาเองที่ทำให้พวกเขาก่ออาชญากรรมอันยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกของพระเจ้า

พระเจ้าได้แสดงพระองค์ในภาษาของ “สัญลักษณ์” สัญลักษณ์เป็นประโยชน์ต่อเฉพาะคนที่มีความต้องการจะอ่านหรืออธิบายความหมายของมัน ในทำนองเดียวกัน ทางนำจะเป็นประโยชน์ก็แต่เฉพาะคนที่อยากจะมีมัน คนที่แสดงความไม่สนใจในทางนำจึงไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากการหลงผิด

⁵⁶ (มุฮัมมัด) จงกล่าวเถิด “ฉันถูกห้ามเคารพสักการะสิ่ง ที่พวกท่านวิงวอนนอกไปจากพระเจ้า” จงกล่าวเถิด “ฉันจะไม่ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของพวกท่าน ถ้าฉันทำ ฉันจะหลง ผิดและฉันจะไม่ได้อยู่ในหมู่ผู้ได้รับทางนำ” ⁵⁷ จงกล่าวเถิด “ฉันอยู่บนหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาลของฉัน และ พวกท่านปฏิเสธมัน สิ่งที่พวกท่านรีบเร่งอยากให้มีขึ้นนั้น มิได้อยู่ในอำนาจของฉัน เพราะพระเจ้าเท่านั้นที่มีอำนาจ แต่ผู้เดียวในการตัดสิน พระองค์ทรงแจ้งสัตว์ธรรม และ พระองค์ทรงเป็นเลิศแห่งผู้ตัดสินทั้งหลาย”^๗

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا آتِيْعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقْضُ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَصْلِينَ

^๗ มนุษย์ที่กักตักเอาเองว่าสิ่งที่เขาคาดหวังไว้จะเป็นจริง บ่อยครั้งที่ความคิดของเขาถูกยกขึ้นเป็นอะไรบางอย่างที่ควรค่าแก่การเคารพสักการะ บางครั้ง เพียงเพื่อปกป้องตนเองให้พ้นจากผลของการละทิ้งหน้าที่ทางศาสนา เขารับใครบางคนว่าเป็นคนโปรดของพระเจ้าและเขาปฏิบัติต่อคนผู้นั้นเหมือนกับคนที่เขาคิดว่าจะช่วยเหลือเขาได้ต่อหน้าพระเจ้าและแก้ต่างให้แก่เขา บางครั้ง เขาจินตนาการว่าคนผู้นั้นมีบารมี มีความยิ่งใหญ่ในอำนาจเหนือธรรมชาติในตัวและสามารถชดเชยสิ่งที่เขาเองขาดตกบกพร่องไปโดยการยึดมั่นคนผู้นั้นไว้ บางครั้ง เนื่องจากความมั่งกายน เขาถึงกับสร้างเทพเจ้าที่ง่ายต่อการเข้าหาขึ้นมาและสามารถเอาใจได้ด้วยสิ่งเล็กๆน้อยๆ

แต่สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นสิ่งสมมุติและสิ่งสมมุติไม่สามารถนำผู้ใดไปสู่ความจริงได้ อย่างไรก็ตามมีบางคน que คิดเรียกร้องอย่างมั่งกายนว่าพวกเขาขอทำบรรดาผู้ที่อยู่ข้างพระเจ้าที่แท้จริงของจักรวาล พวกเขาทำว่า “ถ้าหากความยิ่งใหญ่และอำนาจทั้งหมดเป็นของพระเจ้าองค์เดียวที่พวกท่านเป็นตัวแทน ดังนั้น จงเอาการลงโทษจากเบื้องบนลงมาให้เราได้เห็น” พวกเขากลัวที่จะแสดงพฤติกรรมเช่นนี้เพราะพวกเขาเห็นว่าพวกเขามีอำนาจทางโลกมากกว่าผู้เรียกร้องสู่สัตว์ธรรมที่ทำงานเพื่อการยอมรับเอกภาพของพระเจ้า คนพวกนี้ลืมไปว่าสิ่งดี ๆ ทางวัตถุที่พวกเขามีอยู่นั้นเกิดขึ้นมาได้ก็เนื่องจากพวกเขาอุทิศตนให้แก่ผลประโยชน์ทางโลก ในขณะที่ผู้ทำหน้าที่เผยแผ่คำสั่งสอนของพระเจ้าไม่มีสิ่งเหล่านั้นเพราะการแสวงหาโลกหน้าของพวกเขาได้ขัดขวางพวกเขาไว้ไม่ให้ค้อมหัวไปจนถึงกับยอมอุทิศตนแก่เป้าหมายทางโลก

58 จงกล่าวเถิด “ถ้าฉันมีอำนาจทำสิ่งที่ท่าน
 เรัง อยากให้มีขึ้น การโต้แย้งระหว่างฉัน
 กับพวกท่าน ก็คงจะยุติแล้ว พระเจ้าทรงรู้ดี
 ที่สุดว่าจะทำอย่างไร กับบรรดาผู้ทำความ
 ชั่ว” 59 พระองค์เท่านั้นที่มี ฤกษ์แห่งสิ่ง
 พันธฐานวิสัย ไม่มีใครล่วงรู้มัน นอกจาก
 พระองค์ พระองค์ทรงรอบรู้ที่อยู่ใน แผ่น
 ดินและในทะเล และไม่มีแม่แต่ไปไม่สึก ไป
 เดียวที่ร่วงหล่นโดยที่พระองค์ไม่ทรงรู้ และ
 ไม่มี เมล็ดพืชแม่แต่เมล็ดหนึ่งในความมืด
 ของแผ่นดิน ที่พระองค์ไม่ทรงรู้ หรือสิ่งใดที่
 สดและเขียวแห่ง เว้นแต่ได้ถูกบันทึกไว้หมด
 แล้วในบันทึกอันชัดแจ้ง⁷

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعِجِلُونَ بِهِ
 لَفُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ
 أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾ وَعِنْدَهُ
 مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ
 وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ
 مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي
 ظُلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ
 إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦٠﴾

⁷ โลกปัจจุบันเป็นโลกแห่งการทดสอบ ดังนั้น สิ่งที่สำคัญจริงๆ ในโลกนี้ไม่ใช่เงินไขทางวัตถุที่
 มนุษย์อาศัยมันอยู่ แต่มันอยู่ที่ว่าเขาจะยืนอยู่บนเหตุผลของสังขารหรือบนการคาดคะเนและความ
 หวังลมๆแล้งๆ เมื่อคิดกันถึงขั้นสุดท้ายแล้ว คนที่จะประสบความสำเร็จก็คือคนที่ยืนอยู่บนเหตุผล
 ของสังขารเท่านั้น คนที่อาศัยการคาดคะเนในโลกนี้ของพระเจ้ากลายเป็นผู้ที่ช่วยเหลือตัวเองไม่
 ได้ในที่สุด ฆะตากรรมสุดท้ายของโลกที่ดำเนินไปภายใต้การควบคุมอย่างเข้มงวดของพระเจ้าจะถูก
 ผลักใส่ไปสู่เวจีแห่งความหวังลมๆแล้งๆได้อย่างไร?

60 พระองค์ทรงเรียกสุเจ้ากลับในตอนกลางคืนและ ทรงรอบรู้อิสต์ที่สุเจ้าทำในตอนกลางวัน หลังจากนั้น พระองค์ทรงทำให้สุเจ้ากลับคืนสู่ยามนั้นอีกเพื่อที่ สุเจ้าจะได้มีชีวิตครบวาระที่ถูกกำหนดไว้ หลังจาก นั้น ยัง พระองค์ที่สุเจ้าจะกลับไป แล้วพระองค์จะ ทรง แจ้งสุเจ้าถึงสิ่งทีสุเจ้าได้กระทำไว้^๗

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ
مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ
لِيُقَضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ
مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾

^๗ พระเจ้าได้สร้างโลกที่ขึ้นมาในลักษณะที่มีตัวอย่างของความจริงมากมายที่เรียกร้องความสนใจของมนุษย์ ถ้ามนุษย์ไม่ปิดตาของเขาและไม่ปิดกั้นความคิดของเขาด้วยม่านแห่งความเท็จ เขาจะพบว่าในจักรวาลทั้งหมดมีสิ่งต่าง ๆ มากมายที่แสดงถึงการท้าทายของพระเจ้าต่อกระบวนการคิดของมนุษย์

กิงก้านของต้นไม้แผ่ขยายออกมาจากลำต้นของต้นไม้และใบไม้ไม่ผลิออกมาจากกิงก้านสาขา แต่มีสิ่งแตกต่างกันในข้อต่อของมันตามลำดับ พุดอีกอย่างหนึ่งก็คือ พระผู้สร้างทรงรู้ว่ากิงก้านต้องอยู่ติดกับลำต้นในขณะที่ใบไม้ต้องหลุดร่วงไป ถ้าไม่เป็นเช่นนั้น ใบไม้จะไม่แยกออกจากกิงก้านและระบบทั้งหมดของการนำชีวิตใหม่มายังต้นไม้ทุกปีจะปั่นป่วน ในทำนองเดียวกัน เมื่อเมล็ดถูกหว่าน ดินที่เมล็ดพืชถูกหว่านลงไปก็มีองค์ประกอบทุกอย่างที่จะให้อาหารแก่เมล็ดจนเติบโตกลายเป็นต้นไม้ที่สมบูรณ์ในที่สุด ดังนั้น มันจะเป็นไปได้อย่างไรที่พระเจ้าผู้รู้สภาพต่างๆของสิ่งเหล่านั้น เช่น ใบไม้และเมล็ดจะไม่รู้ถึงสภาพของมนุษย์?

61 พระองค์เป็นผู้ทรงมีอำนาจเหนือปวงพว
ของพระองค์ พระองค์ได้ส่งบรรดาผู้พิทักษ์
(ทูตสวรรค์)ผู้เฝ้าจับตาสูเจ้า จนกระทั่งเวลา
แห่งความตายของผู้ใดในหมู่สูเจ้ามาถึง ทูต
สวรรค์ของเราจะเอาวิญญาณเขาไป และ
พวกเขา จะไม่บกพร่องในหน้าที่แม้แต่นิด
เดียว 62 แล้วทั้งหมด จะถูกนำกลับมายัง
พระเจ้าผู้ทรงเป็นนายที่แท้จริงของ พวกเขา
การพิพากษาเป็นของพระองค์เท่านั้นและ
พระองค์ทรงรวดเร็วยิ่งในหมู่ผู้คิดบัญชี⁷

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۖ وَيُرْسِلُ
عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ
الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا
يُفِرُّونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ
الْحَقُّ ۗ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ
الْحٰسِبِيْنَ ﴿٦٢﴾

⁷ โลกของเราเป็นปรากฏการณ์ที่ไม่เหมือนสิ่งใดในจักรวาลทั้งหมด ระบบที่มีอยู่ที่นี้ได้ถูกสร้างขึ้น
มาให้สอดคล้องกับสภาพของมนุษย์ที่พระเจ้าสร้างมา ส่วนใหญ่ที่อยู่ภายในโลกประกอบด้วยไฟ
แต่มันไม่ระเบิดออกมา ดวงอาทิตย์วางอยู่ในตำแหน่งที่คำนวณได้ทางคณิตศาสตร์และไม่เคลื่อน
ใกล้เข้ามาหรือไกลออกไปจากนั้น มนุษย์ต้องการอากาศและน้ำ ดังนั้น น้ำจึงได้ถูกกระจายไป
เหนือแผ่นดินในรูปของก๊าซและน้ำถูกเก็บไว้ภายใต้ผิวโลกในรูปของเหลว การจัดการในทำนองนี้
อีกมากมายนับไม่ถ้วนได้รับการดูแลรักษาไว้ในสัดส่วนที่ถูกต้องบนโลกอย่างต่อเนื่อง หากมีการ
เปลี่ยนแปลงในสิ่งที่กล่าวมานี้เพียงเล็กน้อย มนุษย์ไม่อาจอาศัยอยู่ที่นี้ได้เลย

การนอนเป็นสิ่งอัศจรรย์อย่างหนึ่ง มนุษย์ตระเวนไปโน่นมานี่ เขาเห็นและพูด แต่เมื่อเขาหลับ
ความรู้สึกรู้สึกของเขาทั้งหมดได้หยุดลงราวกับว่าชีวิตของเขาได้ออกไปจากตัวของพวกเขา เมื่อเขา
นอนเต็มอิมและตื่นขึ้นมา เขาก็มีความสดชื่นกระฉับกระเฉงเหมือนเดิม ถ้าจะพูดไป นี่ก็คือตัวอย่าง
ของชีวิตและความตาย สิ่งที่เกิดขึ้นนี้เป็นการแสดงให้เห็นว่ามนุษย์จะตายและเขาจะฟื้นคืนชีพขึ้น
มาอย่างไร เหตุการณ์เหล่านี้พิสูจน์ให้เห็นว่ามนุษย์ทุกคนอยู่ในอำนาจของพระเจ้า และไม่ช้า วัน
นั้นจะมาถึงเมื่อพระเจ้าจะตัดสินชะตากรรมของพวกเขาเกี่ยวกับการใช้อำนาจของพระองค์

63 (อัมมัมมัด) จงถามพวกเขาว่า “ผู้ใดช่วยพวกท่าน ให้พ้นจากความหายนะในความมืดของแผ่นดินและ ในทะเลเมื่อตอนที่พวกท่านวิงวอนต่อพระองค์อย่าง เจียมตนโดยเจียบๆว่า ‘ถ้าพระองค์ช่วยเราให้พ้นจากความวิบัตินี้ เราจะเป็นผู้กตัญญู?’”^ก 64 จงกล่าวเถิด “พระเจ้าต่างหากผู้ทรงช่วยพวกท่านให้พ้นจากนั้น และจากทุกภัยพิบัติ แต่ถึงกระนั้น พวกท่านก็ยัง นำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระองค์”^ข 65 จงกล่าวเถิด “พระองค์ทรงมีอำนาจที่จะส่งการลงโทษมายังพวกท่านจากเบื้องบนของพวกท่านหรือจากใต้เท้าของ พวกท่าน หรือทำให้พวกท่านแตกเป็นก๊กเป็นเหล่า เพื่อให้หมู่หนึ่งของพวกท่านได้ลิ้มรสความรุนแรง ของอีกหมู่หนึ่ง” จงเถิดเถิดว่า เราได้แสดงสัญญาณ ทั้งหลายของเราในลักษณะต่างๆครั้งแล้วครั้งเล่า อย่างไรก็ตามพวกเขาจะเข้าใจ

قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ
وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَئِنْ
أُنْجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ
الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾ قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا
وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾
قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ
عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ
أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ سِيعًا وَيُذِيقَ
بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ ۗ أَنْظُرْ كَيْفَ
نَصَرَفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ

^ก ไม่มีสิ่งมีชีวิตอื่นใดในโลกนี้เผชิญความยุ่งยากลำบากมากมายเหมือนกับมนุษย์ ที่เป็นเช่นนั้น เพราะมนุษย์ถูกสร้างมาโดยมีเจตนาให้ต้องอยู่ภายใต้สถานการณ์ที่ลำบากเพื่อที่การคิดอะไรที่ไม่เป็นจริงและสิ่งจอมปลอมทั้งหมดจะได้ถูกขจัดออกไปจากความคิดของเขาและเขาจะสามารถเห็นธรรมชาติที่แท้จริงของเขา ความจริงก็คือ เมื่อใดก็ตามที่มนุษย์เผชิญความยุ่งยากลำบากหนักๆ เขาจะเริ่มวิงวอนต่อพระเจ้าอย่างเดียว ในตอนนั้น ม่านทั้งหมดที่มนุษย์สร้างขึ้นได้ถูกกระชากออกไปจากความคิดของเขา เขาจะเริ่มตระหนักได้ว่าในโลกนี้ มนุษย์นั้นต่ำต้อยและช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ และพระเจ้าเท่านั้นที่มีอำนาจทุกอย่าง แต่พอความลำบากของเขาทุเลาลง เขาก็หันกลับไปไม่ใส่ใจเหมือนเดิมและกลายเป็นคนเดียวกับที่เขาเคยเป็นก่อนหน้านั้น

^ข โดยพื้นฐานแล้ว การบูชาสักการะรูปเคารพ(ชริก)คือการที่ใครบางคนมีความศรัทธาในบางสิ่งบางอย่างนอกเหนือไปจากพระเจ้า ในขณะที่ความเชื่อในพระเจ้าอยู่เคียงคู่กับความศรัทธาทั้งหมดของมนุษย์ไปสู่พระเจ้า รูปแบบหนึ่งของการบูชาสักการะรูปเคารพคือการบูชาสักการะรูปเคารพและปรากฏการณ์อื่นๆ แต่การแสดงความเคารพแทนความกตัญญูเป็นการชริกด้วยเช่นกัน รูปแบบทั่วไปของการชริกที่มักไปกว่านั้นก็คือมนุษย์เอาตัวเองเป็นที่บูชาสักการะเสียเอง เขาเริ่มมีความศรัทธาเฉพาะในตัวเขาเท่านั้น เมื่อใครคนหนึ่งแสดงความทะนงตน มันก็เหมือนกับว่าเขามีความศรัทธาในความพยายามของเขาเท่านั้น เมื่อเขาถือว่าสิ่งที่เขาทำมาได้นั้นความจริงแล้วมาเกิดมาจากเขา นั่นก็เท่ากับเขามีความศรัทธาในความสามารถของเขาเองเท่านั้น เมื่อเขามองข้ามสิทธิของคนอื่น เขาคิดว่าไม่มีใครสามารถลงโทษเขาได้ในการทำเช่นนั้น เมื่อมนุษย์ยกสักการะขิมเหงอีกคนหนึ่ง เขาคิดว่าเขามีอำนาจเหนือคนที่ถูกเขากระทำและไม่มีใครขัดขวางเขาจากการทำอะไรก็ตามที่เขาจะทำกับคนผู้นั้น ทั้งหมดนี้คือรูปแบบของความหยิ่งทะนง และความหยิ่งทะนงคือรูปแบบที่เลวที่สุดของการชริกต่อหน้าพระเจ้า เพราะการแสดงพฤติกรรมเช่นนี้เท่ากับการเอาตัวเองไปวางไว้ในตำแหน่งของพระเจ้า

66 และหมู่ชนของเจ้าปฏิเสฐศาสน์ที่เราส่ง
มาทางเจ้า ทั้งๆที่มันเป็นสัจธรรม จงกล่าว
เถิด "ฉันไม่ได้เป็นผู้ รับผิดชอบต่อพวกท่าน
67 สำหรับทุกๆเหตุการณ์ ได้ถูกกำหนด
เวลาให้ปรากฏแล้วและพวกท่านจะรู้ ในไม่
ช้า"

68 เมื่อเจ้า(มุฮัมมัด)เห็นผู้คนสาละวนอยู่
กับการ จับผิดสิ่งที่เราประทานมา จงหัน
ห่างออกจาก พวกเขาจนกว่าพวกเขาจะคุย
กันในเรื่องอื่นจากนั้น ถ้าซาตานทำให้เจ้า
หลงลืมในเรื่องนี้ ดังนั้น จงอย่านั่ง ร่วมกับ
บรรดาผู้ทำผิดทันทีที่เจ้านึกขึ้นได้ 69 ส่วน
บรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้านั้นไม่ต้องรับผิด
ขอต่อ บรรดาผู้กระทำผิดแต่ประการใด
หน้าที่ของพวกเขา เขาแค่เพียงตักเตือนเพื่อคน
เหล่านั้นจะได้เกรงกลัว พระเจ้า⁷

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمَكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ
لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ نَبِيٍّ
مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ وَإِذَا
رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا
فَاعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي
حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُنْسِيَنَّكَ
الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَى
مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَى
الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ
شَيْءٍ وَلَكِنْ ذِكْرَى لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

﴿٦٩﴾

⁷ ถ้าจะพิจารณาถึงสภาพของมนุษย์ให้ดี จะไม่มีมนุษย์คนใดหยิ่งทะนงได้ มนุษย์อยู่ท่ามกลางลมที่
สามารถเปลี่ยนเป็นพายุทำลายชีวิตเขาเมื่อใดก็ได้ เขายืนอยู่บนแผ่นดินที่สามารถแยกออกจากกัน
เพราะแผ่นดินไหวเมื่อใดก็ได้ เขาอยู่ในสังคมที่เต็มไปด้วยศัตรูภายในมากมายที่แม้แต่มีอะไรประทุ
ขึ้นมา ก็พอที่จะทำให้สังคมทั้งหมดเกิดการนอกเลือดได้

70 จงปล่อยบรรดาผู้ถือเอาศาสนาของพวกเขา
เขาเป็น การละเล่นและการบันเทิงและถูก
ล่อลวงโดยชีวิตนี้ไว้ ตามลำพัง แต่จงตัก
เตือนพวกเขาโดยอัลกุรอาน มิฉะนั้น ชีวิต
จะเสียหายตามความชั่วที่มันได้ทำไว้ ไม่มี
ผู้ใดอื่น นอกจากพระเจ้าที่จะเป็นผู้คุ้มครอง
และไถ่แทนชีวิตนั้น ถึงแม้พวกเขาจะเอา
อะไรมาเสนอเป็นค่าไถ่แทน มันจะ ไม่เป็น
ที่ถูกรับจากเขา คนเหล่านี้คือบรรดาผู้สูญเสีย
เสีย เนื่องจากการงานของพวกเขา พวกเขา
จะได้รับน้ำดื่ม ที่เดือดและการลงโทษอันเจ็บ
ปวดเนื่องจากพวกเขา ปฏิเสธศรัทธา⁷

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا
وَلَهْوًا وَعَرَّتَهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
وَذَكَرَ بِهِمْ أَنْ تَنْسَلَ نَفْسٌ بِمَا
كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ
وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعَدَلَ كُلٌّ قَدَلًا
يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا
كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٦٠﴾

⁷ อับดุลลอฮ์ อิบน์อับบาสกล่าวว่าพระเจ้าได้กำหนดวันเฉลิมฉลองทางศาสนา(ฮีด)ไว้สำหรับทุก
ประชาชาติโดยมีวัตถุประสงค์ว่าวันนั้นเป็นวันที่มนุษย์ต้องสวดดีต่อพระเจ้า นมัสการวิงวอนต่อพระองค์
และทำให้วันนั้นทั้งวันเต็มไปด้วยการระลึกถึงพระองค์ แต่ต่อมา คนรุ่นหลังได้ทำให้งานเฉลิมฉลอง
ทางศาสนา(ฮีด)ของพวกเขาเป็นเรื่องบันเทิงและสนุกสนาน (ดู ทัฟซีร์ กะบีร)

มีวัตถุประสงค์อยู่เบื้องหลังทุกกิจกรรมทางศาสนาและมีด้านภายนอกของมันด้วยเช่นกัน
วัตถุประสงค์ของฮีดคือการร่วมกันสวดดีต่อพระเจ้าและระลึกถึงพระองค์ แต่มนุษย์กลับไปให้ความสนใจ
ด้านนอกของฮีดเสียส่วนมาก ตัวอย่างเช่น การใส่เสื้อผ้าดี ๆ การจัดกิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น ตอนนี้
การทำให้อีดเป็นแค่เพียงงานบันเทิงสนุกสนานก็เท่ากับการละทิ้งวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของมันและ
หันไปสนใจแต่ด้านวัตถุและด้านภายนอกของมัน เช่น การอวดเสื้อผ้าและทรัพย์สิน ชื่อของกันอย่างไร
เร่งรีบและคึกคัก เตรียมงานบันเทิงและความหรูหราที่มาพร้อมกับการอวดสถานะของตน

71 (มุฮัมมัด) จงถามพวกเขาว่า “เราควรจะมีวงวนผู้ที่ไม่สามารถยังคุณให้โทษแก่เรา แทนพระเจ้ากระนั้นหรือ? เรา ควรหันสั้นเท้าของเราหลังจากที่พระเจ้าได้ทรงนำทางเรา แล้วเหมือนกับผู้ที่ซาตานได้ล่อลวงให้เดินไปตามกิเลสต่ำ ของมันในแผ่นดินอย่างมีนงกระนั้นหรือขณะที่พรรคพวก ของเขา ได้ร้องเรียกเขาว่า ‘มาหาเราเถิด นี่คือนทางที่เที่ยง ตรง?’” จงกล่าวเถิด “แท้จริง ทางนำของพระเจ้านั้นคือ ทางนำที่แท้จริง และเรา ได้รับบัญชาให้มอบต่อพระ ผู้อภิบาลแห่งสากลโลก 72 และดำรงนมาซและเกรงกลัว พระเจ้า” ยิ่งพระองค์คือผู้ที่สุเจ้าจะถูกรวบรวมกลับไป⁷¹

قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرُدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَىٰ الْهُدَىٰ أُتَيْنَا قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَأُمْرًا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْهُ ۚ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝

⁷¹ เมื่อชุมชนหลงผิด การงานทางศาสนาทั้งหมดก็เปลี่ยนไป ผู้คนไม่สนใจวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการงานทางศาสนาและให้ความสนใจแต่เรื่องภายนอก ตอนนี้ บรรดาผู้ที่มาถึงขั้นทำให้ศาสนาเป็นแหล่งที่มาของความสนุกสนานทางโลกและหลงลืมวัตถุประสงค์ของศาสนาได้แสดงให้เห็นด้วยการกระทำว่าพวกเขาไม่สนใจและไม่แยแสเกี่ยวกับศาสนา และบรรดาผู้ที่ไม่สนใจในเรื่องนี้ก็ไม่มีอะไรมาอธิบายให้แก่พวกเขาในเรื่องนี้ด้วยเพราะมันเป็นสิ่งที่ขัดกับอารมณ์ของพวกเขา ยิ่งไปกว่านั้น การมีทรัพย์สินทางวัตถุมากมายทำให้เขาเกิดมีภาพลวงตาว่าพวกเขาเป็นเจ้าของสวรรค์ด้วย ตรงนี้พวกเขาเห็นว่าความจำเป็นของพวกเขาทั้งหมดได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอแล้ว ทุกที่ พวกเขาคือชีวิตและวิญญาณของการรวมตัวกัน ในชีวิตของพวกเขาไม่มีอะไรไร้ประโยชน์ ดังนั้น พวกเขาจึงทักท้วงเอาว่าในโลกหน้า พวกเขาจะเป็นผู้ประสบความสำเร็จด้วยเช่นกัน คนเช่นนั้นไม่สนใจเกี่ยวกับโลกหน้าเพราะความเข้าใจผิดของพวกเขา

แต่พวกเขาต้องรู้ว่าอะไรก็ตามที่พวกเขาทำผิดไปจะต้องได้รับผลติดตามมา พวกเขาจะถูกจัดการโดยสิ่งที่พวกเขาได้ทำไป ความโห้งของพวกเขาจะกระดอนกลับมาใส่พวกเขาในเวลาไม่ช้าและความเดือดร้อนของพวกเขาจะไม่ได้รับการบรรเทา

73 พระองค์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน เพื่อวัตถุประสงค์ที่แท้จริง วันที่พระองค์ตรัสว่า “จง บังเกิดขึ้น” แล้วมัน ก็บังเกิดขึ้นมา พระคำรัสของ พระองค์ คือความจริง และในวันซึ่งแดรจะถูกเปา อำนาจสูงสุดจะเป็นของพระองค์ผู้ทรงรอบรู้ ในสิ่ง เร้นลับและสิ่งเปิดเผย และพระองค์คือ ผู้ทรงปรีชา ญาณ ผู้ทรงตระหนัก^๗ 74 จงนึก ถึงเมื่ออิบรอฮีมพูด กับอาซรีบิดาของเขาว่า “พ่อยี้ดเอารูปปั้นเป็นพระ เจ้ากระนั้นหรือ? ผมว่าพ่อและผู้คนของพ่อหลงผิด ชัดๆ”^๗

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ
كُنْ فَيَكُونُ قَوْلَهُ الْحَقُّ وَلَهُ
الْمَلِكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عَلِيمُ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ
الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ
أَازَرَ اتَّخِذْ أُصْنَامًا ءِالِهَةً إِنِّي أُرَاكَ
وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٧٤﴾

^๗ ในทะเลทรายมีนักเดินทางสองประเภท ประเภทแรกมอบความไว้วางใจทั้งหมดกับพระเจ้า เมื่อ เขาหลงทาง เขาขอความช่วยเหลือต่อพระเจ้าและไม่นานนักเท้าของเขาก็กลับมาอยู่บนหนทางที่ ถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง อีกประเภทหนึ่งมีความศรัทธาในสิ่งอื่นนอกไปจากพระเจ้า เมื่อเขาหลงทางใน ทะเลทราย เขาแทบไม่รู้เลยว่าเขากำลังร้อนเร่ไปอย่างไร้จุดหมายและไม่สนใจเสียงเรียกของผู้ ศรัทธาที่จะดีใจถ้าได้เรียกเขากลับมา เหตุผลสำหรับความแตกต่างกันทางภายนอกก็คือนักเดิน ทางประเภทแรกเปิดใจกว้าง เขาไม่มีความยากลำบากอะไรในการมองว่าจะไร้เป็นหนทางที่ต้อง และถ้าเขาผลอหลงออกไป เขาจะเต็มใจยอมรับทางนำของพระเจ้าเพื่อที่จะกลับไปสู่มัน ส่วนนัก เดินทางประเภทหลังนั้นหลงทางตั้งแต่เริ่มต้นเพราะเขาคงอยู่ภายใต้อิทธิพลของชาตान ดังนั้น ความคิดของเขาจึงทำงานในลักษณะคือเริ่มต้นหุ้รัง ผลก็คือเขาจะฟัง แต่ไม่ได้ยิน และเขาจะมอง แต่เขาไม่เห็น

^๗ การแสวงหาสิ่งอื่นนอกเหนือไปจากพระเจ้าเป็นการตามหาสิ่งที่ไม่มีความจะก่อให้เกิด ประโยชน์หรือเกิดโทษแก่ใครได้ ชั้นฟ้าและแผ่นดินตลอดจนระบบต่างๆที่อยู่ในนั้นปฏิเสศการมีอยู่ ของสิ่งที่มีอำนาจใดนอกไปจากสิ่งที่มีอำนาจสูงสุดเพียงสิ่งเดียว นั่นคือพระเจ้า ในทำนองเดียวกัน มนุษย์ได้ทำให้ความเจริญรุ่งเรืองทางโลกเป็นวัตถุประสงค์ของเขารชีวิต และในการใช้ความพยายาม เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์นี้ เขาได้เหยียบย่ำทำลายสิ่งที่สัญจรธรรมและความยุติธรรมต้องการอย่างยับ เยิน ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่ผิดโดยสิ้นเชิง เพราะการทำเช่นนั้นหมายความว่าโลกนี้เป็นแค่เพียงสถานที่ แสดงสำหรับคนเห็นแก่ตัวและถือตัวเองเป็นใหญ่ แต่ความจริงแล้ว ระบบที่สมบูรณ์ในจักรวาลนี้ได้ เปิดเผยให้เห็นความรุ่งโรจน์ของพระเจ้าผู้ทรงสมบูรณ์และมันไม่อาจจินตนาการได้เลยว่าพระเจ้า ผู้ทรงสมบูรณ์จะสร้างสถานที่แสดงขึ้นมาโดยปราศจากความหมาย

สถานการณ์ปัจจุบันที่เป็นอยู่ในโลกนี้เป็นเพียงชั่วคราว พระเจ้าจะออกคำสั่งใหม่และทำลายระบบ ที่เป็นอยู่นี้เมื่อใดก็ได้ ดังนั้น เสรีภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของมนุษย์จะสิ้นสุดลงและอำนาจของ พระเจ้าจะควบคุมเหนือมนุษย์เช่นเดียวกับเหนือสิ่งถูกสร้างอื่นๆทั้งหมดในจักรวาลในปัจจุบัน เมื่อ ถึงจุดนั้น มีแต่บรรดาผู้ยอมจำนนต่อพระเจ้าในระหว่างช่วงการทดสอบเท่านั้นที่จะประสบความสำเร็จ นั่นคือ บรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้าโดยไม่มีอะไรมากดดันพวกเขาขณะที่พวกเขาจะค้อมหัวยอม จำนนต่อพระเจ้าทั้งร่างกายและวิญญาณ

75 ด้วยเหตุนี้เอง เราจึงได้ให้อิบรอฮีมเห็น
 อาณาจักร แห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
 ทั้งนี้เพื่อที่เขาจะได้ อยู่ใน หมู่อุซัยร
 76 เมื่อกำลังคืนแผ่นดินแก่เขาและเขา เห็น
 ดวงดาว เขากล่าวว่า “นี่คือพระผู้อภิบาล
 ของฉัน” แต่เมื่อมันหายไป เขาได้กล่าวว่า
 “ฉันไม่ชอบสิ่งที่หายไป” 77 ครั้นเมื่อเขาเห็น
 ดวงจันทร์ขึ้นมาส่องแสง เขาได้กล่าวว่า
 “นี่คือพระผู้อภิบาลของฉัน” แต่เมื่อมันหายไป
 ลับไป เขา ได้กล่าวว่า “ถ้าพระผู้อภิบาล
 ของฉันไม่ทรงนำพาฉัน ฉันคงเป็นผู้หลง
 ผิดอย่างแน่นอน” 78 ครั้นเมื่อเขาเห็น ดวง
 อาทิตย์โผล่ขึ้นมา เขาได้กล่าวว่า “นี่คือพระ
 ผู้อภิบาล ของฉัน นี่เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุด”
 แต่เมื่อมันลับขอบฟ้าไป เขาได้กล่าวว่า “หมู่
 ชนของฉันเอ๋ย ฉันไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับ
 พวกท่านตั้งภาคีเลย” 79 สำหรับฉันแล้วฉัน
 ขอทูลขอโทษ ตรงต่อพระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้ง
 หลายและแผ่นดิน และฉัน ไม่ได้อยู่ในหมู
 ผู้นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้า”^ก

وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ
 الْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ
 رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ
 قَالَ لَا أَحِبُّ الْآفِلِينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَأَى
 الْقَمَرَ بَارِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ
 قَالَ لَيْن لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ
 الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَأَى
 الشَّمْسَ بَارِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا
 أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَنْقُومُ إِلَيَّ
 بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾ إِلَيَّ وَجَّهْتُ
 وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾

^ก คืบหนึ่ง ขณะที่ยับรายัมแหงหน้ามองท้องฟ้าเพื่อค้นหาสัญญาณของพระเจ้า ไม่นานนัก ดาว
 ศุกรีที่คนในสังคมของเขาเคารพบูชาว่าเป็นพระเจ้าได้ปรากฏขึ้นส่องแสงสุกสกาวต่อหน้าเขา เขา
 คิดขึ้นมาในใจว่า “สิ่งนี้หรือที่จะเป็นพระเจ้าของเรา? สิ่งนี้หรือที่เราจะเคารพสักการะ?” แต่หลังจาก
 นั้น เขาเห็นมันลับหายไปจากสายตาของเขา เขาจึงอุทานถามว่าสิ่งที่ส่องแสงชั่วขณะและหลังจาก
 นั้นก็หายไปจะเป็นสิ่งที่ควรค่าแก่การเคารพสักการะได้อย่างไร นี่เป็นข้อโต้แย้งบนพื้นฐานของการ
 สังเกตที่ยืนยันถึงความเชื่อของเขาเอง เขาเคยมีประสบการณ์เช่นเดียวกันนี้กับดวงอาทิตย์
 และดวงจันทร์ ทุกสิ่งส่องสว่างออกมาขณะหนึ่งให้มนุษย์ประหลาดใจและหลังจากนั้นก็หายไป เขา
 ได้นำเอาการสังเกตทางดาราศาสตร์นี้(ซึ่งเป็นการยืนยันที่ชัดเจนถึงหลักการเรื่องพระเจ้าองค์เดียว
 สำหรับเขา)ไปเสนอให้คนในชุมชนของเขาเป็นเหตุผลในการเผยแพร่สัจธรรมโดยใช้วิธีการที่รู้จักใน
 ทางศัพท์ปรัชญาว่า “เหตุผลกล่าวหา” นั่นคือการกล่าวถึงถ้อยคำที่คนฟังพูดซ้ำแล้วซ้ำอีกและหลัง
 จากนั้นจึงสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ฟัง วิธีการนี้ได้ถูกใช้ในคัมภีร์กุรอานในที่อื่นๆด้วย เช่น ในอา
 ยะฮ์ที่ 97 บทที่ 20 ซึ่งมีชื่อว่า ฏอฮา

สัญญาณของการสร้างที่แผ่ไปทั่วทั้งจักรวาลมิใช่เป็นแต่แหล่งที่มาของการเพิ่มพูนความศรัทธา
 เท่านั้น แต่ยังเป็นการให้เหตุผลที่มีน้ำหนักสำหรับการเรียกร้องเพื่อสัจธรรมด้วย

80 เมื่อผู้คนโต้เถียงกับเขา เขาได้กล่าว
ว่า “พวกท่าน โต้เถียงฉันเกี่ยวกับพระเจ้า
กระนั้นหรือในขณะที่พระองค์ ได้ทรงนำทาง
ฉัน? และฉันไม่กลัวสิ่งที่พวกท่านนำมา
เป็น ภาติที่เทียบเคียงกับพระองค์ เว้นแต่
พระผู้อภิบาลของฉันจะ ทรงประสงค์ให้เป็น
อย่างอื่น พระผู้อภิบาลของฉันทรง รอบรู้ทุก
สรรพสิ่ง แล้วพวกท่านยังไม่สำนึกอีกหรือ?
81 ทำไมฉันจะต้องกลัวสิ่งที่พวกท่านนำมา
เป็นภาติ กับพระองค์ในเมื่อพวกท่านเอง
ก็ไม่เกรงกลัวการตั้ง ภาติต่อพระเจ้าโดยที่
พระองค์ไม่ได้ให้อำนาจพวกท่าน ดังนั้น
บอกฉันมาซิว่าอะไรในสองอย่างนี้ที่จะรู้สึก
ปลอดภัย กว่าถ้าพวกท่านรู้?”^๗

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَدِّثُونَ فِي اللَّهِ
وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ
بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي
كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ
﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ
وَلَا تَخَافُونَ أَنْكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا
لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ
الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

^๗ เรื่องราวของอับราฮัมที่ถูกบอกเล่าในที่นี้มีไว้เพื่อเรื่องราวของการค้นหาสัจธรรม แต่เป็นเรื่องราว
ของการปฏิบัติสัจธรรม อับราฮัมเกิดในอิรักเมื่อสี่พันปีก่อนในสภาพแวดล้อมที่ผู้คนเคารพบูชาดวง
อาทิตย์ ดวงจันทร์และดวงดาว อย่างไรก็ตาม ทางนำของธรรมชาติและความช่วยเหลือเป็นพิเศษ
ของอัลลอฮ์ได้รักษาอับราฮัมไว้ให้พ้นจากความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ สายตาที่เฝ้ามองด้วยความ
อยากรู้อยากเห็นสังเกตเห็นสัญญาณต่างๆในปรากฏการณ์ทั่วทั้งจักรวาลที่สนับสนุนความคิดในเรื่อง
พระเจ้าองค์เดียว(เตาฮีด)ของเขา ทุกแห่งในกระเจกแห่งจักรวาล พระพิภพของพระเจ้าจะปรากฏ
ต่อหน้าเขา ความรู้สึกเสียใจที่มีต่อสังคมของเขาทำให้เขาเคยถามคนในสังคมว่าทำไมพวกเขาจึง
มองไม่เห็นความจริงทั้งๆที่ความจริงเปิดเผยอยู่ต่อหน้าพวกเขา

เมื่อใดก็ตามที่สิ่งหนึ่งหรือคนหนึ่งได้รับสถานะเป็นที่เคารพบูชา มันก็จะมีแนวความคิดเรื่องอำนาจ
ลึกลับและยิ่งใหญ่ติดมากับสิ่งนั้นหรือคนนั้นด้วยเป็นธรรมดา ในขอบเขตของจักรวาล มนุษย์เริ่ม
คิดว่าสิ่งนี้มีสถานะสูงส่งอย่างไม่เคยมีใครอื่นได้รับมาก่อน การทำให้สิ่งนั้นหรือคนนั้นพอใจจะนำ
สิ่งที่ดีมา ในขณะที่การสร้างความไม่พอใจให้สิ่งนั้นหรือคนนั้นจะเกิดเภทภัยต่างๆนานา ดังนั้น เมื่อ
อับราฮัมกล่าวว่ามีสิ่งเคารพบูชาของผู้คนในชุมชนของเขาไม่มีคุณค่าอะไรและในโลกนี้ของพระเจ้า สิ่ง
เคารพบูชาเหล่านี้ล้วนไม่มีอำนาจอะไรโดยสิ้นเชิง ผู้คนจึงกล่าวว่าการบูชาเช่นนั้นจะทำให้
พวกเขาได้รับความเดือดร้อน ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงเริ่มโต้แย้งอับราฮัม พวกเขาเตือนอับราฮัมให้
ระวังถึงการบูชาเช่นนั้นและกล่าวว่าสิ่งที่พวกเขาเคารพบูชาจะแก้แค้นเขาด้วยการทำให้เขาตาบอด
เป็นบ้าหรือจะพบกับความหายนะ เป็นต้น

82 แน่นนอน บรรดาผู้ศรัทธาและไม่ทำให้
ความศรัทธา ของเขาปะปนกับการตั้งภาคี
เท่านั้นที่จะปลอดภัย และเป็นผู้ได้รับทาง
นำที่ถูกต้อง” 83 นี่คือข้อโต้แย้ง ของเรา
ที่ได้ประทานแก่อิบรอฮีมต่อผู้คนของเขา
เรายกผู้ที่เราประสงค์ให้มีตำแหน่งหลาย
ชั้น แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรง
ปรีชาญาณ ผู้ทรง รอบรู้ 84 เราได้ประทาน
ลูกหลานแก่เขา เช่น อิสฮาก และยะก๊อบ และ
เราได้นำทางพวกเขาทุกคนเช่นเดียว กับ
ที่เราได้นำทางนูฮมาก่อน และจากวงศัวาน
ของ เขาอันได้แก่อาวูด สุลัยมาน อัยยูบ
ยูซุฟ มูซาและ ฮารูนเราได้นำทางด้วยเช่น
กัน ในทำนองนี้เองที่เรา ได้ตอบแทนผู้ทำ
ความดีⁿ

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ
بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ
مُهْتَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا ءَاتَيْنَاهَا
إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ ۚ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ
مَّن نَّشَاءُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٤﴾
وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۗ كُلًّا
هَدَيْنَا ۗ وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ ۚ وَمِن
ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ
يُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ ۚ وَكَذَٰلِكَ
نُجِزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾

ⁿ ในโลกนี้มีสิ่งที่มีอำนาจสูงสุดเพียงหนึ่งเดียว นั่นคือพระเจ้าที่อำนาจและความยิ่งใหญ่ของพระองค์
มีเหตุผลยืนยัน สิ่งที่เราเรียกว่ายิ่งใหญ่และเป็นที่น่าเคารพบูชาทั้งหมดสำหรับสิ่งเหล่านั้นล้วนวางพื้น
ฐานอยู่บนความเชื่อในเรื่องโชคกลางไสยศาสตร์ พระเจ้าทรงอำนาจสูงสุดเป็นของพระองค์เอง ใน
ขณะที่สิ่งเคารพกราบไหว้อื่นๆทั้งหมดจะอยู่ได้ก็ต้องอาศัยการยอมรับของผู้เชื่อถือหรือผู้ปฏิบัติตาม
ถ้าผู้ปฏิบัติตามไม่ยอมรับ สิ่งเหล่านั้นก็ไม่มีอะไร

หากมองทางภายนอก ผู้กราบไหว้รูปเคารพเหล่านั้นได้ถูกหลอกให้เชื่อว่าพวกเขาตั้งถิ่นฐานได้อย่าง
ปลอดภัยมากกว่าผู้เคารพสักการะพระเจ้าองค์เดียว แต่นี่เป็นความเข้าใจผิดที่แย่มากที่สุด คนที่มี
เหตุผลต่างหากที่อยู่ ณ สถานะที่ปลอดภัยอย่างแท้จริง แต่ถ้าเขาพยายามจะประนีประนอมกับผล
ประโยชน์ทางโลกและชนบประเพณีที่เขาพยายามทำให้สถานการณ์ของเขาดีขึ้น มันก็ไม่มีคุณค่า
ใดๆจากในแง่ชะตากรรมสุดท้ายของเขา

บางครั้ง อิทธิพลของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ผู้คนเคารพบูชาได้กลายเป็นสิ่งสากลจนแม้แต่ผู้เคารพสักการ
ะพระเจ้าที่แท้จริงยังคงตกอยู่ใต้อิทธิพลและพยายามประนีประนอม การคำนึงถึงผลประโยชน์ทาง
โลกหรือวัตถุมีความใกล้ชิดกับพระเจ้าจอมปลอมเหล่านั้นดูเหมือนว่าไม่มีทางอื่นที่จะมีชีวิตอย่าง
มีเกียรติได้นอกจากไปจากการยอมประนีประนอมกับโครงสร้างที่ถูกก่อขึ้นมาภายใต้พระเจ้าจอมปลอม
เหล่านั้น แต่การทำเช่นนี้ก็เท่ากับการทำลายความศรัทธาของตัวเองจนมันทำให้ความจริงใจของเรา
เป็นที่สงสัยในสายตาของพระเจ้า

⁸⁵ ซะกะรียา ยะฮฺยา อีซาและอิลยาส ทุกคนอยู่ในหมู่ ผู้ซื่อตรง ⁸⁶ อิศมาอีล อัลยะฮะอ์ ยูนุสและลูฏ์ แต่ละคน เราได้โปรดปรานพวกเขาให้เหนือผู้คนทั้งหลาย⁷ ⁸⁷ และยังมีบางคนในหมู่บิดาของพวกเขาและวงศ์วานของพวกเขาและในหมู่พี่น้องของพวกเขาซึ่งเรา เลือกสรรและนำทางพวกเขามายังทางที่เที่ยงตรง ⁸⁸ นั่นคือทางนำของพระเจ้าซึ่งโดยทางนำนี้ พระองค์ ทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์แต่ถ้าคนใดในหมู่คนของพระองค์ นำสิ่งใดมา เป็นภาคีกับพระองค์แน่นอน อันใดที่พวกเขาทำไว้ ทั้งหมดจะไม่มีประโยชน์อะไร^๗

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾
وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾
وَمِنَ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾
ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِّنْ عِبَادِهِ ۗ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبَطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾

^๗ ความประเสริฐหรือความสูงส่งมิใช่เอกสิทธิ์ของเผ่าหรือชนชาติใด มันเป็นของขวัญที่พระเจ้ามอบให้แก่ผู้ที่รักษาตัวเองอยู่ในทางนำของพระเจ้า ผู้ที่หลีกเลี่ยงจากการกราบไหว้วัตถุบูชาและผู้ทุ่เมตตัวเองทั้งร่างกายและวิญญาณให้แก่การเผยแพร่สั่งสอนโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน คนเหล่านี้คือผู้ที่ทำให้คัมภีร์ของพระเจ้าเป็นทางนำที่แท้จริง พวกเขาแสดงตัวเองด้วยคัมภีร์จนถึงขนาดที่ว่าความลับของพระเจ้าเปิดเผยตัวเองให้แก่พวกเขาซึ่งทำให้พวกเขาได้รับสิ่งที่เรียกว่า "อิคมะฮฺ" (เหตุผลที่อยู่เบื้องหลัง) คนเหล่านี้เป็นผู้ที่พระเจ้าเลือกออกมา หลังจากนั้นได้มอบภารกิจให้แก่พวกเขาบางคนทีพระองค์ประสงค์นำศาสน์ของพระองค์ไปเผยแพร่สั่งสอนในฐานะนบีระหว่างยุคของการมีนบี และต่อมาในฐานะดาอีย์(ผู้เผยแพร่สั่งสอน) รางวัลตอบแทนของพระเจ้าสำหรับบรรดานบีนีหรือดาอีย์จะขึ้นอยู่กับการทำงานที่ดี(อิฮฺซาน)ของแต่ละคน

^๗ ภารกิจนำการเรียกร้องของสังฆกรรมไปสู่ผู้คนนี้มีแต่คนที่ไม่เห็นแก่ตัวเท่านั้นที่ทำได้และพวกเขาเต็มใจในงานนี้จนพวกเขาไม่คาดหวังการตอบแทนใดๆจากผู้ที่เขาแนะนำศาสน์ไปให้ ดังนั้น ผู้เผยแพร่สั่งสอนจึงไม่สามารถประท้วงหรือรณรงค์เรียกร้องต้องการต่อคนหรือกลุ่มคนที่เขานำศาสน์แห่งโลกหน้าไปบอก การทำเช่นนั้นอาจทำให้ผู้นำศาสน์แห่งสังฆกรรมเสี่ยงต่อการถูกคนที่ฟังเขาฟังเขาด้วยสายตาที่เหยียดหยัน ดังนั้น ในสังคมทั่วไป การเรียกร้องของเขาจึงไม่อยู่ในสภาพลำบากที่จะสื่อสารถ้อยคำของพระเจ้า

89 เหล่านี้คือบรรดาผู้ที่เราได้ประทานคัมภีร์
 ข้อตัดสิน และการเป็นนบีแก่พวกเขา ดั่ง
 นั้น ถ้าผู้คนเหล่านี้(ชาว มัคกะฮฺ)ปฏิเสธ
 เราจะมอบมันให้แก่ผู้อื่นที่ไม่ปฏิเสธมัน⁷
 90 คนเหล่านี้(บรรดานบีก่อนๆ)คือผู้ที่
 พระเจ้าทรงนำทาง ดั่งนั้น จงปฏิบัติตาม
 ทางนำของพวกเขาและ(มุฮัมมัด)จง กล่าว
 เกิดว่า “ฉันไม่ร้องขอการตอบแทนใดๆจาก
 พวกท่าน สำหรับการแสดงทางนำนี้ นี่มิใช่
 อื่นใดนอกจากข้อตักเตือน สำหรับผู้คน
 ทั้งหมดในโลก”

أُولَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
 وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هُنَّ لِآءٍ
 فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا
 بِكَافِرِينَ ﴿٩٠﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى
 اللَّهُ فَبِهَدْيِهِمْ أَتَقْتَدُوا قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ
 عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ
 لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾

⁷ ในมัคกะฮฺมีเพียงไม่กี่คนที่ยอมรับความศรัทธาจากการเผยแผ่สั่งสอนของนบีมุฮัมมัดโดยตรง แต่
 คนส่วนใหญ่ปฏิเสธท่าน หลังจากนั้น พระเจ้าได้ทำให้หัวใจของชาวมะดีนะฮฺอ่อนโยนต่อการเรียก
 ร้องของท่านและพวกเขาได้ยอมรับความศรัทธากันเป็นประชาคมจนทำให้ท่านสามารถอพยพไปยัง
 มะดีนะฮฺและสร้างศูนย์กลางแห่งอิสลามที่นั่นได้ นบีมุฮัมมัดได้รับความช่วยเหลือนี้จากพระเจ้าใน
 รูปแบบที่สมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม พระเจ้าสามารถที่จะให้ความช่วยเหลือเช่นนี้แม้แต่แก่ผู้สืบทอด
 ของท่านนบีที่ลุกขึ้นมาปฏิบัติตามคำเรียกร้องของท่าน นี่เป็นอะไรมากกว่าที่พระเจ้ามักจะทำตาม
 ความต้องการของดาอีย์ของพระองค์

91 พวกเขาไม่ได้ยอมรับพระเจ้าจริงๆเมื่อพวกเขา กล่าวว่า “พระเจ้านี้ได้ประทานสิ่งใดแก่คนธรรมดา” จงถามว่า “แล้วใครเล่าที่ได้ส่งคัมภีร์ที่มูซาได้นำมา เป็นแสงสว่างและทางนำแก่ปวงมนุษย์ซึ่งพวกท่าน ทำมันแยกออกเป็นส่วนๆ ส่วนหนึ่งพวกท่านนำมัน ออกมาแสดง แต่ปกปิดส่วนใหญ่ไว้จากผู้คน พวก ท่านถูกสอนสิ่งต่างๆที่พวกท่านและบรรพบุรุษของ พวกท่านไม่รู้มาก่อน” จงกล่าวว่า “พระเจ้าได้ส่งมัน มา” แล้วปล่อยให้พวกเขาให้เล่นลิ้นกับการพูดที่ไร้สาระ ของพวกเขา⁷

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا
مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْنَا مِنْ شَيْءٍ قُلْ
مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ
مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ
قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا
وَعَلِمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا
ءَابَاؤُكُمْ قُلْ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي
خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾

⁷ เมื่อการเรียกร้องของนบีมุฮัมมัดมาถึงชาวมักกะฮะฮ์ มีชาวมักกะฮะฮ์กลุ่มหนึ่งได้ถามชาวยิวบางคนว่า พวกเขาคิดอย่างไรกับเรื่องนี้และวาระของพระเจ้าได้ถูกประทานแก่นบีมุฮัมมัดจริงๆหรือ ชาวยิวได้ตอบว่าพระเจ้าไม่ได้ประทานวาระของพระองค์แก่มนุษย์ผู้ใด นี่เป็นสิ่งที่แปลกมากเพราะชาวยิวเองได้รับนบีหลายคนอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น มันจึงเป็นการยอมรับโดยปริยายว่าพระเจ้าได้ประทานวาระของพระองค์มายังมนุษย์ครั้งแล้วครั้งเล่า แต่เมื่อมนุษย์หลบลี้หนีตาต่อด้านสิ่งใด เขาจะเลยเถิดไปจนถึงขั้นขัดแย้งความคิดที่ตัวเองยอมรับมาก่อนเพื่อพยายามเอาชนะฝ่ายตรงข้าม

92 นี่คือการที่อัล-อันอามที่เราได้ประทานลงมาเป็นสิ่ง ยืนยันที่เราได้ส่งมาก่อนคัมภีร์นี้เพื่อเจ้าจะได้ตักเตือน ผู้คนใจกลางเมือง (มักกะฮฺ) และที่อาศัยอยู่รอบๆมัน บรรดาผู้ศรัทธาในโลกหน้าเชื่อในคัมภีร์นี้และพวกเขา รักษาการนมาซของพวกเขา⁷

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقٌ
الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ
وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ
حَافِظُونَ ﴿٩٢﴾

⁷ การละทิ้งสัจธรรมอย่างไม่ละอายใจได้เกิดขึ้นในหมู่ชาวยิวเพราะพวกเขาได้แยกคัมภีร์ของพระเจ้าออกหน้าต่อหน้า พวกเขาสนใจในคำสอนบางอย่างของพระเจ้าในขณะที่มีบางส่วนที่พวกเขาเจตนาไม่เอ่ยถึง ตัวอย่างเช่น พวกเขาได้ยินและเคยอ่านข้อความทั้งหมดเกี่ยวกับรางวัลตอบแทนในขณะที่พวกเขาตัดข้อความที่เอ่ยถึงการงานที่สมควรได้รับรางวัลตอบแทน พวกเขาเคยเอ่ยถึงข้อความที่พวกเขาสามารถได้รับการสนับสนุนในประเด็นปลีกย่อยเรื่องการเมืองของพวกเขาแล้วเข้าไปในเวลาที่ละทิ้งข้อความที่เป็นคำสั่งให้พวกเขาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตัวเองอย่างเจียบๆ พวกเขาเคยอธิบายรายละเอียดข้อความที่ทำให้พวกเขามีโอกาสแสดงความสามารถในการแหวกหาเรื่องหยุ่มหยุ่มมาถกเถียงกันในขณะที่มองข้ามเรื่องความจริงตลอดกาลของศาสนา ข้อความตรงไหนที่พวกเขาเห็นว่าเป็นการชี้ถึงความสูงส่งของพวกเขาก็ถูกนำมาป่าวประกาศครั้งแล้วครั้งเล่า แต่ถ้าเป็นข้อความที่พูดถึงความรับผิดชอบของพวกเขา พวกเขากลับไม่สนใจ ด้วยเหตุนี้ บรรดาผู้ที่แยกคัมภีร์ของพระเจ้าหน้าต่อหน้าจึงเริ่มมีความเหิมเกริม พวกเขาหมกมุ่นอยู่กับการถกเถียงในเรื่องรายละเอียดที่ไม่เป็นสาระ หลังจากนั้นก็จะทะเลาะกันและสร้างคำพูดที่ขัดแย้งกันขึ้นมา ไม่มีใครสามารถหวังความร่วมมือจริงๆจากคนเหล่านี้ได้ ถ้าผู้คนไม่ให้ความยุติธรรมแก่คัมภีร์ของพระเจ้า พวกเขาจะมีความเป็นธรรมได้อย่างไรในขณะที่ปฏิบัติกับมนุษย์?

การเรียกร้องของศาสนาจริงๆแล้วคือการเรียกร้องเพื่อปลุกผู้คนให้ตื่นขึ้น คนเรียกร้องไม่ว่าจะสมบูรณ์อย่างไรจะทำการเรียกร้องได้อย่างมีผลและมีอิทธิพลต่อหัวใจของผู้ฟังก็ต่อเมื่อผู้ฟังมีหัวใจเกรงกลัวในห้วงอกและถือว่าโลกหน้าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างมากๆ ถ้าคุณสมบัติขั้นพื้นฐานเหล่านี้ไม่มีอยู่ในผู้ฟังแล้ว ผู้เรียกร้องก็ไม่สามารถให้ประโยชน์อะไรแก่พวกเขาได้

93 ผู้ใดเล่าที่ชั่วร้ายยิ่งกว่าผู้กล่าวเท็จต่อพระเจ้าหรือคน ที่กล่าวว่า “มันถูกประทานแก่ฉัน” ทั้งๆที่ไม่มีสิ่งใดถูก ประทานแก่เขาเลยหรือผู้ที่กล่าวว่า “ฉันจะส่งสิ่งเดียวกับที่พระเจ้าส่งมา” ถ้าเจ้าได้เห็นคนชั่วเหล่านี้อยู่ใน อากาณเจียนตายในขณะที่ทูตสวรรค์กำลังยื่นมือลงมา พลังกล่าวว่า “เอาชีวิตของเจ้าออกมา วันนี้พวกเจ้าจะ ถูกตอบแทนด้วยการลงโทษอันอัปยศเนื่องจากพวกเจ้า กล่าวร้ายพระเจ้าโดยไม่เป็นความจริงและพวกเจ้าหยิ่ง ยโสต่อสัญญาอันทั้งหลายของพระองค์”^ก

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ
وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ
الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ
أَخْرَجُوا أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ
عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى
اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِنَا
تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾

^ก เมื่อพระเจ้าเลือกปาวคนหนึ่งของพระองค์เพื่อทำหน้าที่นำเจตนารมณ์ของพระองค์ไปยังมนุษย์ พระองค์จะให้ปาวผู้นั้นมีความสามารถพิเศษในการทำงานเรียกร้องเชิญชวนผู้คน คนผู้นี้มีบุคลิกลักษณะของความเกรงกลัวโลกหน้าซึ่งเราสามารถเห็นได้ในตัวของเขา การพูดของเขามีพลังแห่งการให้เหตุผลจากพระเจ้า เขาประสบความสำเร็จในการปฏิบัติหน้าที่นำคำสั่งของพระเจ้าในลักษณะที่ดีที่สุดในยามเผชิญหน้ากับการต่อต้านอย่างหนัก การมีชีวิตอยู่ของเขาทั้งหมดเป็นสัญญาหนึ่งของพระเจ้าในโลกนี้ของพระองค์ แต่บรรดาผู้หลงอยู่ในความเจริญทางโลกไม่สามารถเข้าใจความยิ่งใหญ่ของคนที่กระตุ้นพวกเขาให้ยอมรับความเป็นจริงของโลกหน้า ด้วยการถือตามมาตรฐานทางวัตถุในโลกนี้ของพวกเขา พวกเขาเห็นว่าบุคลิกของพวกเขาเองยิ่งใหญ่กว่าบุคลิกของศาสนทูตของพระเจ้าเสียด้วยซ้ำ นี่ทำให้พวกเขาเกิดความทะนงตนหรือจองหองและจากความคิดเช่นนี้เองที่ทำให้พวกเขามีพฤติกรรมไร้เหตุผล

94 และตอนนี้ สูเจ้าได้กลับมายังเราอย่างโดดเดี่ยว เหมือนกับที่เราได้สร้างสูเจ้าเมื่อครั้งแรก ตอนนี้ สูเจ้า ได้ละทิ้งทุกสิ่งที่เราได้ประทานแก่สูเจ้าไว้ข้างหลังสูเจ้า และตอนนี้ เราไม่เห็นผู้ขอไถ่โทษของสูเจ้าที่สูเจ้าอ้างว่าเป็นภาคีกับพระเจ้าของสูเจ้าอยู่กับสูเจ้า แท้จริง สายสัมพันธ์ระหว่างสูเจ้าได้ถูกตัดขาดแล้วและทั้งหมด ที่สูเจ้าวางใจนั้น ได้ทิ้งสูเจ้าไปหมดแล้ว”^๗

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرَادَىٰ كَمَا
خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا
حَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ
مَعَكُمْ شُفَعَاءَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ
فِيكُمْ شُرَكَّؤُا ۚ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ
وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾

^๗ ความขโมยโศกโหฬารที่เกิดขึ้นในตัวมนุษย์นี้เกิดขึ้นจากตำแหน่งทางโลกและผลประโยชน์ทางวัตถุของที่ทำให้เขามีทุกสิ่งในโลก เขาลืมไปว่าจะไร้กัตามที่เขาได้รับนั้นล้วนมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบเขาในช่วงเวลาที่จำกัด ทักษะที่ความตายมาถึง สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดก็จะถูกยึดเอาไปจากเขา หลังจากนั้นเขาก็จะอยู่คนเดียวอย่างอ้างว้าง เช่นเดียวกับเมื่อตอนที่เขาเกิด ทักษะที่หลังจากความตาย มนุษย์จะถึงช่วงเวลาที่เขาไม่มีทรัพย์สินและตำแหน่ง เขาจะไม่มีคนติดตามและผู้ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางของเขา จะมีก็แต่พระเจ้าและตัวเขาเท่านั้น สิ่งต่างๆที่เขาเคยภูมิใจในโลกจะไม่อยู่ที่นั่นเพื่อช่วยเขาให้พ้นจากการลงโทษของพระเจ้า

หลายคนพยายามที่จะสร้างความมีเสน่ห์ให้แก่แนวทางของตนโดยการใช่วิถีที่อาศัยคำพูดหลอกลวง มนุษย์ทุกคนแสวงหาถ้อยคำที่จะแสดงว่าการมีชีวิตของตนเป็นสิ่งที่มิเหตุผลและถูกต้อง เขาวาดภาพเส้นทางที่เขาเดินว่าเป็นทางตรงที่นำไปสู่เป้าหมายที่ถูกต้อง แต่เมื่อโลกหน้าเปิดเผยความจริง สิ่งที่เขาพูดไปนั้นจะไร้ความหมายโดยสิ้นเชิง

95 แท้จริง พระเจ้าคือผู้ทรงปริเมล็ดพืชและเมล็ดอินทผลัม พระองค์ทรงทำให้ชีวิตออกมาจากที่ตายและผู้ทรงทำให้ ที่ตายออกมาจากที่มีชีวิต นั่นคือพระเจ้าผู้ทรงทำสิ่งเหล่านี้ ทั้งหมด แล้วผู้เจ้าถูกชักจูงให้หันออกไป สัจธรรมได้อย่างไร?^๗

✽ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى ^ط مُخْرِجُ
الْحَيِّ مِنَ الْمَمِيَّتِ وَمُخْرِجُ الْمَمِيَّتِ مِنَ
الْحَيِّ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ فَإِنِّي تُؤَفِّكُونَ ﴿١٥﴾

^๗ เมื่อใครจะสร้างรถยนต์หรือเครื่องยนต์ที่มีความสลับซับซ้อนขึ้นมา เขาจะผลิตอะไหล่ทุกชิ้นของมันโดยแยกจากกัน หลังจากนั้นจึงนำมาประกอบเข้าด้วยกันจนสามารถใช้งานได้ แต่เมื่อพระเจ้าจะทำให้ต้นไม้ต้นหนึ่งเติบโตหรือสร้างมนุษย์ขึ้นมาสักคนหนึ่ง วิธีการของพระเจ้าแตกต่างกัน พระองค์ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นมาพร้อมกันในทีเดียว ในโรงงานของพระเจ้า ต้นไม้ทั้งหมดหรือมนุษย์ทั้งหมดออกมาจากเมล็ดพืชเมล็ดหนึ่งหรือสุจิหยดหนึ่งและหลังจากนั้นจึงเติบโตขึ้น นี่คือการบวนการที่ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถทำได้ และเป็นการพิสูจน์ว่ามีสิ่งหนึ่งที่มีอำนาจเหนือมนุษย์อยู่ สิ่งนั้นมีแผนการที่เหนือกว่าแผนการอื่น ๆ ทั้งหมด

96 พระองค์เป็นผู้ทรงเบิกอรุณและทรงทำกลางคืน เป็นยามพักผ่อน และทรงกำหนดการโคจรของดวง ตะวันและดวงเดือน นั้นเป็นการกำหนดของพระผู้ ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้⁹⁷ พระองค์คือผู้ทรงสร้าง ดวงดาวไว้สำหรับสุเจ้าเพื่อสุเจ้าจะได้อาศัยมัน ชีทางในเวลามืดทึบในแผ่นดินและในทะเล แน่นอน เราได้ทำให้สัญญาณทั้งหลายของเราเป็นที่แจ้งชัด แล้วสำหรับคนที่ต้องการจะเข้าใจ⁹⁷

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا
وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَٰلِكَ
تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٧﴾ وَهُوَ الَّذِي
جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي
ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾

⁹⁷ ดวงอาทิตย์มีปริมาณมากกว่าโลก 1.2 ล้านเท่า และโลกเรามีขนาดใหญ่กว่าดวงจันทร์สี่เท่า ดวงจันทร์อยู่ห่างจากโลกประมาณ 250,000 ไมล์และโคจรรอบโลก โลกเราอยู่ห่างจากดวงอาทิตย์ประมาณ 95 ล้านไมล์และหมุนรอบดวงอาทิตย์ในสองลักษณะ ลักษณะแรกคือการหมุนรอบแกนของตัวเองและลักษณะที่สองคือโคจรรอบดวงอาทิตย์ ในทำนองเดียวกัน ดาวอื่นๆที่อยู่ห่างไกลจากเราก็มีการหมุนเหมือนกันและแต่ละดวงก็มีการโคจรอย่างเป็นปกติอย่างแม่นยำ เนื่องจากระบบนี้ของจักรวาลนี้เองที่ทำให้มีกลางวันและกลางคืน มีระบบที่อาศัยการกำหนดเวลาได้เกิดขึ้นซึ่งทำให้สามารถจัดระเบียบชีวิตของคอนบนแผ่นดินและในทะเล ระบบอันใหญ่มหึมาที่ดำเนินไปอย่างเที่ยงตรงจนไม่มีข้อบกพร่องใดๆเกิดขึ้นแม้เวลาผ่านไปหลายล้านปีแล้ว นี่เป็นการแสดงให้เห็นถึงการมีอยู่ของพระเจ้าที่อำนาจของพระองค์ยิ่งใหญ่ไร้ขีดจำกัด

สัญญาณขนาดใหญ่มากมายเหล่านี้ของพระเจ้าแสดงว่าผู้สร้างโรงงานนี้เป็นผู้มีความรอบรู้อย่างมาก คนที่ไม่มีความรู้ไม่สามารถตั้งโครงสร้างตึกขึ้นมาหลังหนึ่งได้ พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ มีชนนั้นแล้ว การควบคุมโรงงานอันใหญ่โตมหัพการนั้นคงไม่อาจเป็นไปได้ การวางแผนสร้างก็ต้องสมบูรณ์ หากไม่มีการวางแผน มันก็ไม่อาจเป็นไปได้ที่จะมีจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาลที่มีความหมายและการอยู่ร่วมกันอย่างสงบเกิดขึ้น

โลกของพระเจ้าเต็มไปด้วยสัญญาณและเหตุผลมากมายของพระองค์ แต่การให้เหตุผลหรือการโต้แย้งเป็นชื่อของการให้เหตุผลทางทฤษฎี มิใช่เป็นการให้ด้วยการบังคับ ดังนั้น การยอมรับเหตุผลของมนุษย์จะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อเขามีความจริงจิ่ง กล่าวคือ เมื่อจิตสำนึกของเขาพร้อมที่จะยอมรับเหตุผลโดยไม่คำนึงว่ามันทำให้เขาได้รับประโยชน์หรือเสียประโยชน์

98 พระองค์คือผู้ทรงบังเกิดสุเจ้าจากชีวิตหนึ่งและได้ ทรงจัดเตรียมสถานที่แห่งหนึ่งไว้ให้อยู่อาศัย(ในชีวิต) และสถานที่พักผ่อนไว้(หลังความตาย) แน่نون เรา ได้ทำให้สิ่งที่เราประทานมาเป็นทีแจ่งชัดแล้วสำหรับ ผู้มีความเข้าใจ⁷

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
فَمُسْتَقَرًّا وَمُسْتَوْدَعًا قَدْ فَصَّلْنَا
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾

ก โรงงานที่มนุษย์สร้างขึ้นไม่สามารถสร้างเครื่องจักรที่ให่กำเนิดเครื่องจักรที่เหมือนกันเป็นจำนวนมากมายสุดคณานับได้ โรงงานของเราต้องผลิตเครื่องจักรเช่นนั้นที่ละเครื่อง แต่ในโรงงานของพระเจ้า เหตุการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้นทุกวัน เมล็ดของต้นไม้ถูกหว่านลงไปและหลังจากนั้นก็มีการของต้นไม้เพิ่มพูนขึ้นทวีคูณจากเมล็ดพันธุ์เดิมที่มีลักษณะง่าย ๆ เช่นเดียวกับกรณีของมนุษย์ที่เริ่มจากผู้ชายคนหนึ่งและผู้หญิงคนหนึ่ง หลังจากนั้นก็มีมนุษย์นับพันล้านคนเกิดขึ้น และกระบวนการนี้ไม่มีสิ้นสุด การสังเกตสิ่งที่เกิดขึ้นนี้แสดงให้เราเห็นถึงอำนาจของพระเจ้าผู้ทรงสร้างจักรวาลว่าไม่มีขีดจำกัด พระองค์ทรงมีความสามารถในการสร้างที่หาได้ยากนี้ โดยในตอนเริ่มต้น สิ่งหนึ่งได้ถูกทำให่บังเกิดขึ้นและหลังจากนั้นก็มึสิ่งที่เหมือนกันเช่นนั้นเกิดขึ้นมาอย่างต่อเนื่องเป็นจำนวนมากมายสุดคณานับ ในทำนองเดียวกัน พระเจ้าทรงสามารถสร้างโลกอันยิ่งใหญ่และสมบูรณ์ได้จากโลกปัจจุบันนี้ แนวความคิดเรื่องโลกหน้ามิใช่ทฤษฎีที่เกินกว่าความเข้าใจ การเชื่อในโลกหน้าเท่ากับ การยอมรับว่าเหตุการณ์บางอย่างในอนาคตสามารถเกิดขึ้นได้จากการสังเกตเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในทำนองนี้ทุกวัน

99 พระองค์คือผู้ทรงให้น้ำหลังลงมาจากท้องฟ้า และ โดยน้ำนั้น เราได้ทำให้พืชผักทุกชนิดงอกเงยขึ้นมา แล้วเราได้ทำให้มันเขียวขจี หลังจากนั้น เราได้ให้ เมล็ดข้าวที่เรียงซ้อนกันเป็นรวงงอกออกมา และต้นอินทผลัมที่วงของมันเป็นพวงย้อยต่ำลงดิน และ สวนองุ่นและมะกอกและทับทิมที่ถึงแม้ผลของมันจะ ตูละม้ายกัน แต่กระนั้นก็ยังมีความสมบัติที่ต่างกัน จึงดู ผลของมันว่าออกมาได้อย่างไรและมันสุกได้อย่างไร แท้จริงในสิ่งเหล่านั้นเป็นสัญญาณสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา^๗

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنَ طَلْعِهَا قِثْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۗ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾

^๗ แผ่นดินหรือโคลนเป็นสิ่งไม่มีชีวิตและไม่มีเคลื่อนไหว แต่เมื่อมีฝนตกลงมา พอดินซบน้ำไปได้ไม่นาน โลกที่เขียวขจีก็จะมีผลออกมาจากแผ่นดิน พืชผักและไม้ผลนานาชนิดก็งอกออกมาจากผืนดิน เหตุการณ์นี้เป็นตัวอย่างของการมีโลกใหม่หลังจากโลกนี้ เมื่อน้ำซึมลงไปในแผ่นดิน การเกิดขึ้นของผืนพรมแห่งพรรณไม้สดที่สวยงามและมีกลิ่นสีสรรพัดจากแผ่นดินซีให้เห็นถึงศักยภาพที่พระเจ้าผู้สร้างโลกได้ปลูกไว้ที่นี่ การงานที่ดีซึ่งมนุษย์ทำไว้ในโลกปัจจุบันก็คู่ขนานไปกับสิ่งนี้ เมื่อความโปรดปรานของพระเจ้าโปรดลงมา ศักยภาพนี้ก็จะกลายเป็นความจริง นั่นคือ มันจะทำให้พืชผลแห่งโลกหน้าเติบโตและเบ่งบาน

ในตอนแรก มนุษย์ถูกอุ้มชูอยู่ในครรภ์ของแม่และหลังจากนั้นมนุษย์ก็เข้ามาสู่โลกปัจจุบัน หากจากพูดไป หลุมฝังศพก็เป็น “ครรภ์” อย่างหนึ่งที่มีมนุษย์จะถูกส่งไปในที่สุด หลังจากนั้น เขาจะลืมตาขึ้นในโลกแห่งอนาคตอีกโลกหนึ่งเพื่อที่เขาอาจจะถูกส่งไปยังสวรรค์หรือนรกตามสิ่งที่เขาได้ทำไว้ การมองผาดๆและการให้เหตุผลสนับสนุนสิ่งที่ไม่เห็น โลกที่ถูกซ่อนเร้นซึ่งมนุษย์จำเป็นต้องยอมรับก็อยู่ที่นั่นแล้วในโลกปัจจุบันที่จับต้องมองเห็นได้ แต่คนที่จะยอมรับมันก็คือคนที่ได้เตรียมพร้อมยอมรับมาก่อนแล้วเท่านั้น ต่อเมื่อใครคนหนึ่งได้เดินมาถึงครึ่งทางที่ไปสู่ความศรัทธาแล้วเท่านั้นที่การเรียกร้องสู่ความศรัทธาจะเข้าไปในจิตใจของเขาและเขาสามารถยอมรับได้ การกระยันทนยอมให้เชื่อในพระเจ้าจะไม่ก่อประโยชน์อันใดแก่คนที่กำลังเดินทางอยู่ในทิศทางตรงข้ามกับความศรัทธา

100 แต่กระนั้น พวกเขายังตั้งพวกญินเป็นภาคีเทียบ เคียงพระเจ้าในขณะที่พระองค์เป็นผู้ทรงสร้างพวกมัน พวกเขายังได้ใส่ร้ายอีกด้วยว่าพระองค์มีโอรสและธิดา หลายองค์โดยไม่มีความรู้ ในขณะที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์ และทรงสูงส่งพ้นจากที่พวกเขา กล่าวอ้าง 101 พระองค์ คือผู้ทรงเริ่มต้นชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์จะ ทรงมีโอรสได้อย่างไรในเมื่อพระองค์ไม่มีเมีย? พระองค์ ทรงสร้างทุกสิ่งและพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง 102 นี่คือพระเจ้า พระผู้อภิบาลของสุเจ้า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง ดังนั้น จงเคารพสักการะพระองค์ พระองค์เป็นผู้ทรงพิทักษ์ทุกสิ่ง⁷

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ
وَحَرَّفُوا لَهُ بَيْنَ بَيْنٍ وَبَنَت بَغَيْرِ عِلْمٍ
سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٠١﴾
بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنِي يَكُونُ
لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ
كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠٢﴾
ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٣﴾

⁷ นับตั้งแต่สมัยโบราณมาแล้วที่ความอ่อนแอของมนุษย์ทำให้มนุษย์หาความแตกต่างหรือความเจ็บป่วยในสิ่งหนึ่งและต่อมาได้ถือว่าสิ่งนั้นเป็นหุ่นส่วนของพระเจ้าและเริ่มเคารพบูชาสิ่งนั้นเพื่อที่จะขอความช่วยเหลือหรือปกป้องตัวเองให้พ้นจากอันตรายที่สิ่งนั้นอาจทำกับเขา ด้วยความคิดเช่นนี้เองที่หลายคนเริ่มกราบไหว้บูชาเทวดา ดวงดาวและญินถึงแม้จะมีข้อพิสูจน์ชัดเจนแล้วว่าสิ่งเหล่านั้นไม่ใช่พระเจ้าเพราะมันไม่มีความสามารถที่จะสร้างอะไรขึ้นมาได้ สิ่งเหล่านั้นไม่ได้สร้างตัวเองและไม่มีความสามารถสร้างสิ่งอื่นขึ้นมา พวกมันเองก็ถูกสร้างขึ้นมาโดยบางสิ่ง ดังนั้น คำถามก็คือผู้สร้างจะถูกยอมรับว่าเป็นพระเจ้าหรือสิ่งที่พระเจ้าสร้างขึ้นมาจะยึดตำแหน่งความเป็นพระเจ้าของพระองค์

ต้นไม้รับสิ่งต่างๆที่มันต้องการสำหรับเลี้ยงตัวเองในสัดส่วนที่สมบูรณ์ นี่คือสภาพของทุกสิ่งในจักรวาล เมื่อมันเป็นความจริงว่าพวกมันยอมรับสิ่งต่างๆ(ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เป็นธรรมชาติของมัน) เพราะพระเจ้าผู้ให้ได้ทรงให้สิ่งเหล่านั้นแก่พวกมัน มันก็เป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้ให้คือผู้รู้ทุกสิ่งตลอดเวลา ถ้าหากพระองค์ไม่ทรงรู้สิ่งเหล่านั้นแล้ว พระองค์จะทรงตอบสนองความต้องการของทุกสิ่งตามความต้องการของมันได้อย่างไร? ดังนั้น ตอนนี้ พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของอำนาจที่เหนือกว่าจะเอาใครมาเป็นหุ่นส่วนในความเป็นพระเจ้าของพระองค์เพื่ออะไร?

103 ไม่มีการมองเห็นใดๆสามารถมองเห็นพระองค์ แต่พระองค์ทรงอยู่เหนือการมองเห็นทั้งหมด และพระองค์ เป็นผู้ทรงละเอียดผู้ทรงรอบรู้¹⁰⁴ ตอนนี้ข้อพิสูจน์จาก พระผู้อภิบาลของสุเจ้าได้มายังสุเจ้าแล้ว ดังนั้นผู้ใดมอง เห็นก็เป็น好事สำหรับตัวเอง และผู้ใดทำตัวเหมือน คนตาบอดก็เป็นผลเสียต่อตัวของเขาเอง จึงบอกพวกเขา ว่า “ฉันไม่ใช่ผู้คอยเผ่าดูแลพวกท่าน”ⁿ

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ
الْأَبْصَرَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٤﴾ قَدْ
جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ
فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا
عَلَيْكُمْ بِخَفِيظٍ ﴿١٠٥﴾

ⁿ มนุษย์ต้องการเห็นพระเจ้าในรูปแบบที่จับต้องได้และเมื่อพระเจ้าไม่แสดงพระองค์เช่นนี้ มนุษย์ก็ทักท้อเอาสิ่งอื่นที่จับต้องได้มาเป็นพระเจ้าเพื่อตอบสนองสัญชาตญาณรักสิ่งที่มีมองเห็นของเขา แต่ นี่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในพระเจ้าอย่างผิดๆของเขา เป็นไปได้อย่างไรที่พระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ผู้ทรงสร้างจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาลขึ้นมาพร้อมกับระบบที่มีการควบคุมอย่างดีจะเป็นสิ่งธรรมดาจนต้องแสดงพระองค์ในรูปแบบที่จับต้องมองเห็นได้ต่อหน้ามนุษย์ที่อ่อนแอกว่า? มนุษย์ต่างหากที่ต้องค้นหาพระเจ้าโดยหัวใจของเขาและเห็นพระองค์ด้วยตาแห่งความศรัทธา เฉพาะคนที่พอใจกับการสังเกตผ่านทางภายในเท่านั้นจะค้นพบพระเจ้า คนที่ยังตั้งต้นอยากจะเห็นพระเจ้าด้วยตาเปล่าจะไม่วันพบพระองค์ เช่นเดียวกับคนที่ไม่ยอมรับดอกไม้เพราะกลิ่นหอมของมันและยังตั้งต้นอยากจะรู้ถึงมาตรฐานทางเคมีของกลิ่นหอมนั้น

105 นี่คือวิธีการที่เรารอรับสิ่งที่เราได้รับ
 ประทานมาครั้งแล้ว ครั้งเล่าในลักษณะ
 ต่างๆ เพื่อพวกเขาจะกล่าวว่า “เจ้า(มุฮัม
 มัด) ได้อ่านสิ่งนี้ออกมาให้เราแล้ว” และ
 เพื่อเราจะได้ทำมันให้เป็นที่ ชัดเจน(ว่านี่คือ
 สัจธรรม)สำหรับผู้ที่ยากรู้

106 ดังนั้น (มุฮัมมัด) จึงปฏิบัติตามที่ถูก
 ประทานลงมาแก่เจ้า จากพระผู้อภิบาลของ
 เจ้า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ และ
 จงหันห่างจากพวกบงชารูปเคารพ⁷

وَكَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا
 دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
 ﴿١٠٥﴾ اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا
 إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ

⁷ มีบางคนที่มีความกระตือรือร้นจะหาความรู้และเรียน คนที่แสวงหาสัจธรรม แต่ก็ยังมีบางคนที่ไม่
 แสวงหาทรัพย์สินและอำนาจและถือว่าตัวเองประสบความสำเร็จจนถึงขั้นมีความรู้ดีกว่าพวกเขาไม่มี
 อะไรขาดแคลนจนต้องมีสิ่งทดแทน เมื่อมีการเรียกร้องของสัจธรรม ส่วนใหญ่แล้ว คนกลุ่มแรก
 ยอมรับ ผิดกับคนกลุ่มหลังที่ไม่ให้ความสำคัญต่อการเรียกร้อง คนกลุ่มหลังนี้ไม่เคยคิดจริงจัง ดัง
 นั้น พวกเขาจึงไม่เห็นความสำคัญของการเรียกร้อง การเรียกร้องของสัจธรรมให้คำตอบแก่บรรดาผู้
 ที่อยากแสวงหาสัจธรรม ส่วนกลุ่มที่ไม่สนใจนั้น การเรียกร้องของสัจธรรมให้ข้อสรุปที่เป็นเหตุผลต่อ
 การโต้แย้งของพวกเขา สำหรับคนกลุ่มแรกนั้น เป้าหมายก็เพื่อให้พวกเขาสามารถยอมรับสัจธรรม
 ส่วนคนอีกกลุ่มหนึ่งนั้น มันต้องการทำให้พวกเขายอมรับว่าอย่างน้อยที่สุด สาส์นของพระเจ้าได้ถูก
 นำมายังพวกเขาแล้ว

107 หากพระเจ้าทรงประสงค์ พวกเขาคงจะไม่ตั้งภาคี และเราไม่ได้แต่งตั้งเจ้า(มุฮัมมัด) เป็นผู้เฝ้าดูแลพวกเขา และเจ้าก็ไม่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้พิทักษ์ของพวกเขา ด้วย

108 จงอย่าคิดว่าสิ่งที่พวกเขาวิงวอนแทนพระเจ้า มิฉะนั้น พวกเขาจะตำว่าพระเจ้าอย่างเลียดโดยไม่มี ความรู้ ดังนั้น เราได้ทำให้การงานของผู้คนทุกหมู่เป็นที่ ยุติธรรมแก่พวกเขา แล้วในที่สุด พวกเขาจะกลับไปยัง พระผู้อภิบาลของพวกเขาแล้วเราจะแจ้งพวกเขาตามที พวกเขาได้กระทำไว้^๗

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا[ۗ] وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا[ۖ] وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ
 ﴿١٠٧﴾ وَلَا تَسْئَلُوا[ۙ] الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسْبُغُوا[ۙ] اللَّهُ عَدَاوًا بَغَيْرِ عِلْمٍ[ۗ] كَذَلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ[ۖ] ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ[ۖ] فَيُنَبِّئُهُمْ[ۙ] بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ[ۗ]

^๗ บรรดาผู้ปฏิเสธศาสน์ของพระเจ้าได้คิดข้อแก้ตัวต่าง ๆ เพื่อให้เหตุผลการกระทำของพวกเขา ในสถานการณ์เช่นนี้ ผู้เผยแผ่สั่งสอนอาจคิดว่าเขาควรเปลี่ยนวิธีการนำเสนอศาสน์ของเขา ทั้งนี้เพื่อที่ว่าผู้ฟังจะยอมรับได้ แต่การทำเช่นนี้ไม่ใช่วิธีการที่ดี เขาต้องยึดมั่นวิธีการที่พระเจ้าได้สอนให้พวกเขาโดยตรง เพราะวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการทำกิจกรรมของเขาก็เพื่อเชื่อโยงมนุษย์กับพระเจ้า ไม่ใช่ต้องการเอาใจคนและดึงดูดพวกเขาโดยวิธีการที่บิดเบี้ยวหรือโดยใช้อุบาย ในทางตรงข้าม มันไม่เป็นการเหมาะสมที่จะไปตอบโต้ความต้อรณของผู้ฟังด้วยวิธีการที่ไม่ถูกต้อง

มนุษย์เกิดมาในประเพณีใดมักจะมีผลต่อความลำเอียงเข้าข้างประเพณีนั้น หรือไม่ก็คิดถึงสิ่งที่เขาค้นเคย ดังนั้น เขาจึงมีกรอบความคิดที่มีผลต่อกระบวนการคิดของเขาทั้งหมด กรอบความคิดนี้เป็นสิ่งกีดขวางที่ยิ่งใหญ่ที่สุดต่อการยอมรับสัจธรรม ถ้าหากมันไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลง ประเด็นความคิดของเขาก็เสี่ยงของสัจธรรมจะเข้าไปก็ไม่มีวันเปิด

109 พวกเขายังคงกล่าวคำสาบานอย่างหนักแน่นด้วย พระนามของพระเจ้าว่าถ้าหากมีสัญญาณหนึ่งมายัง พวกเขา พวกเขาจะศรัทธา จงกล่าวเถิดว่า “พระเจ้า ท่านนั้นที่สามารถแสดงสัญญาณต่างๆได้” เจ้าจะบอกได้อย่างไรว่าถ้าพวกเขาได้รับสัญญาณหนึ่งแล้ว พวกเขาจะศรัทธา?

110 เราจะหันหัวใจและสายตาของพวกเขาให้ห่างออก จากสัจธรรมเนื่องจากพวกเขาปฏิเสธที่จะเชื่อมั่นมาตั้งแต่แรก ดังนั้น เราจะไม่ปล่อยให้พวกเขากระหะระหนอย่าง มีติดบอดในการตื้อตึงของพวกเขาต่อไป⁷

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لِّيُؤْمِنُوا بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾ وَنُقَلِّبُ أَفْعَادَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوْلَ أَوْلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾

⁷ สัจธรรมอาจถูกนำมาวางต่อหน้ามนุษย์พร้อมกับเหตุผลสนับสนุนทุกอย่าง แต่เขายังคงปฏิเสธมัน มีเหตุผลเดียวที่เป็นเช่นนี้ นั่นคือ เขามองสิ่งต่างๆอย่างวิปริตแทนที่จะมองสิ่งเหล่านั้นในลักษณะตรงไปตรงมา แม้จะมีข้อโต้แย้งที่มีเหตุผลและเป็นเหตุผลที่ดี แต่ถ้าใครไม่คิดจะยอมรับ เขาก็จะหาคำพูดอย่างหนึ่งอย่างนี้มาปฏิเสธ ตัวอย่างเช่น แทนที่จะทบทวนเหตุผลของผู้เผยแพร่ศาสน์สอนว่ามีความชัดเจน เขาจะเริ่มถกเถียงว่าคนสำคัญๆก่อนหน้านี้ทั้งหมดผิดใหม่และเป็นผู้ไม่เคยรู้เห็นสัจธรรมใหม่ และจะหาเรื่องต่างๆในทำนองนี้ขึ้นมาพูด

มันเป็นเรื่องยากที่สุดสำหรับคนที่มียารมณเช่นนั้นจะมาถึงหนทางที่ถูกต้อง เขาสามารถบ้ายสีผิวดึงให้แกเรื่องใดก็ได้และหาข้อแก้ตัวที่ปฏิเสธมัน เพื่อที่จะโต้แย้งเหตุผลทางทฤษฎี เขาจะหาเหตุผลแก้ตัวว่าพวกเขาไม่ยอมรับความเชื่อของบรรพบุรุษของพวกเขา ในทำนองเดียวกัน เพื่อที่จะยกเอาการสังเกตทางกายภาพขึ้นมาอ้างว่าเป็นสิ่งผิด เขาจะให้ความเห็นว่างสิ่งเหล่านั้นเป็นภาพลวงตาหรือเป็นแค่เพียงกลลวงตา ท่าที่ที่ขัดขวางการยอมรับเหตุผลโต้แย้งทางทฤษฎีนี้จะเป็นอุปสรรคต่อการยอมรับความจริงทางกายภาพในการสนับสนุนสัจธรรม คนที่ยังยืนหยัดไม่ยอมรับสัจธรรมจะไม่วันได้รับทางนำ

ผู้ปฏิเสธเช่นนั้นคือผู้มีความโอหังเป็นธรรมชาติ พวกเขาต้องการเห็นตัวของพวกเขาเองเหนือกว่าคนอื่นไม่ว่าจะต้องทำอย่างไรก็ตาม เมื่อผู้เผยแพร่สัจธรรมปรากฏต่อหน้าพวกเขาพร้อมกับศาสนแห่งสัจธรรม มีบ่อยครั้งที่ปรากฏว่าเขาเป็นแปลกหน้าในบรรดาผู้ที่อยู่รอบๆตัวเขาและไม่ทำอะไรในเวลานั้นให้หลงไหลเลย ดังนั้น การสร้างความผูกพันใดๆกับเขาจึงเท่ากับการลดสถานะของตัวเอง ดังนั้น บรรดาผู้ที่มิปลมเชิงคิดว่าตัวเองเหนือกว่าคนอื่นจึงไม่สามารถยอมรับเขาได้ แม้จะให้เหตุผลอย่างไรก็ตาม พวกเขาปฏิเสธเขา

111 ถึงแม้เราจะส่งทูตสวรรค์ลงมายังพวกเขาและ ทำให้คนตายพูดกับพวกเขาและนำทุกสิ่งมารวมอยู่ ต่อหน้าพวกเขา พวกเขาจะไม่ศรัทธาเว้นแต่พระเจ้า ประสงค์จะให้เขาศรัทธา แต่ว่าพวกเขาส่วนใหญ่ทำตัว โง่เขลา^๗ 112 ในทำนองนั้น เราได้ทำให้มีทุกคนมี ศัตรูจากคนพาลในหมู่มนุษย์และญินผู้คอยกระซิบบ กระซิบถ้อยคำเข้ายวนแก่บางคนเพื่อเป็นการ หลอกลวง ถ้าหากพระเจ้าผู้อภิบาลของเจ้าประสงค์ พวกเขาจะไม่ทำเช่นนั้นดังนั้น จงปล่อยพวกเขาให้กล่าวคำมุสาต่อไป^๗

﴿ وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْمُ الْمَلٰٓئِكَةَ
وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ
شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ
يَشَاءَ اللَّهُ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ
﴿١١١﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا
شَيْطٰنِيْنَ الْاِنْسِ وَالْجِيْنَ يُوحِيْ
بَعْضُهُمْ اِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ
غُرُوْرًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوْهُ
فَدَرٰهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ ﴿١١٢﴾

^๗ ภูมิปัญญาของมนุษย์อยู่ที่การยอมรับแผนการของพระเจ้าและการเตรียมตัวเองที่จะกำกับความคิดของเขาให้เป็นไปตามแผนการนั้น ในทางกลับกัน มันอาจเป็นความโง่สำหรับมนุษย์ที่จะใช้มาตรฐานที่ตัวเองสร้างขึ้นมาแทนแผนการของพระเจ้าและถือว่าเขาจะยอมรับสิ่งใดก็ตามที่สอดคล้องกับมาตรฐานนั้นและจะปฏิเสธสิ่งใดก็ตามที่ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานที่ตัวเองตั้งขึ้นมาสำหรับคนเช่นนั้น ไม่มีสิ่งใดนอกไปจากความหายนะในโลกนี้ ในโลกของพระเจ้านี้ มนุษย์สามารถไปถึงเป้าหมายของเขาได้โดยการปฏิบัติตามวิธีการที่พระเจ้าวางไว้เท่านั้น ไม่ใช่โดยการออกไปจากวิธีการของพระองค์

^๗ อิบญะซีร์ได้อ้างว่าอูซัยร อัลฆิฟารียกกล่าวว่า “ฉันได้เข้าร่วมการประชุมของท่านที่มีอัมมัดครั้งหนึ่งซึ่งเป็นการประชุมที่ยาวนาน ท่านถามฉันว่า ‘อูซัยร ท่านนมาซแล้วหรือยัง?’ ฉันตอบว่า ‘ยังครับ ท่านนบีของพระเจ้า’ ท่านจึงกล่าวว่า ‘ลุกขึ้นแล้วนมาซสองร็อกอัต’ ดังนั้น ฉันจึงได้ลุกขึ้นนมาซสองร็อกอัตและเข้าไปร่วมการประชุมอีก ท่านนบีได้ถามว่า ‘อูซัยร ท่านได้ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าให้พ้นจากซาตานในหมู่มนุษย์และญินแล้วหรือยัง?’ ฉันตอบว่า ‘ยังครับ ท่านนบีของพระเจ้า ในหมู่มนุษย์มีซาตานด้วยหรือครับ?’ ท่านนบีตอบว่า ‘มีสิ ซาตานเหล่านั้นเลวร้ายยิ่งกว่าซาตานในหมู่ญินเสียอีก’” (ดู อิบญะซีร์, ตัฟซีร์)

ในที่นี่ ซาตานในหมู่มนุษย์หมายถึงคนที่ได้รับความเคารพยกย่องและความนิยมชมชอบเพราะศาสนาที่คิดขึ้นมาเองและผู้ที่ไม่ยอมหยุดยั้งการปฏิเสธการเรียกร้องของสัจธรรม เมื่อมีการเรียกร้องสัจธรรมในรูปแบบที่บริสุทธิ์ พวกเขาจะรู้สึกได้ว่าตัวเองกำลังสูญเสียการปกป้องคุ้มครอง ทางที่เที่ยงตรงสำหรับพวกเขาจะเป็นการยอมรับสัจธรรมที่ได้รับการอธิบายเป็นที่ชัดเจนแล้ว แต่เพื่อรักษาสถานะของตัวเองไว้ พวกเขาได้สร้างความคลงแคลงใจในตัวผู้เผยแผ่สั่งสอนและการเรียกร้องของเขา พวกเขาตั้งคำถามว่าหลายอย่างที่ไม่มีเหตุผล แต่เพราะพวกเขาใช้คำพูดที่ไพเราะ หลายนคนจึงเชื่อและพลอยสงสัยไปด้วย

113 เพื่อหัวใจของบรรดาผู้ไม่ศรัทธาในโลก
หน้าจะได้ คล้อยตามคำสุภาษานั้นและเพื่อที่
พวกเขาจะได้พอใจมัน และทำบาปต่อไป
ตามที่พวกเขาอยากทำⁿ

وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْعَدَةُ الَّذِينَ لَا
يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ
وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾

ⁿ ถ้าหากผู้เผยแผ่สั่งสอนสั่งธรรมนำเสนอสัจธรรมด้วยการโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ฝ่ายผู้สนับสนุน
ความเท็จก็จะใช้คำพูดที่สวยหรูขึ้นมาแย้งสั่งธรรมให้ดูเป็นเหตุผลในการสนับสนุนพวกตน ทั้งคน
โกหกและคนบอกสั่งธรรมซึ่งมีความสามารถในการพูดระดับเดียวกันจึงสร้างสถานการณ์ที่ทำให้คน
ต้องตกอยู่ในการทดสอบขึ้นมา ในทุกเรื่อง เขาต้องผ่านการทดสอบความสามารถในการแยกแยะ
ระหว่างเหตุผลที่ถูกต้องและเหตุผลที่เป็นเท็จ หลังจากนั้นจึงยอมรับเหตุผลที่ถูกต้องและปฏิเสธ
อะไรก็ตามที่ไม่มีเหตุผล สภาพเช่นนี้จะดำเนินต่อไปจนถึงวันอาสาน

ชาตानในหมู่มนุษย์ใช้ความฉลาดของพวกเขาอย่างผิดๆในการหลอกลวงคนอื่น แต่เฉพาะคนที่ไม่
กลัวโลกหน้าเท่านั้นที่จะคล้อยตามพวกเขา ความอยากรู้ในเรื่องโลกหน้าทำให้มนุษย์มีความสนใจ
จริงจังและความจริงของสรรพสิ่งไม่อาจถูกซ่อนเร้นไปจากคนที่รับใช้พระเจ้าด้วยความจริงใจ แต่
บรรดาผู้ไม่เชื่อในโลกหน้าจะไม่สนใจในเรื่องสั่งธรรมและพวกเขาไม่สามารถเข้าใจความแตกต่าง
ระหว่างเหตุผลที่มีสาระและเรื่องไร้สาระ

114 ดังนั้น ฉันจึงควรแสวงหาผู้พิพากษาอื่นไปจาก พระเจ้ากระนั้นหรือในเมื่อพระองค์เป็นผู้ประทานคัมภีร์ อันแจ่มแจ้งมาถึงพวกท่าน? และบรรดาผู้ที่เราได้ประ ทานคัมภีร์ก่อนหน้าเจ้ารู้ดีว่าคัมภีร์นี้ถูกส่งมาจากพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยความจริง ดังนั้น เจ้าจงอย่าอยู่ใน หมู่ผู้สงสัย

115 วาณะของพระผู้อภิบาลของเจ้าครบถ้วนแล้วใน สัจธรรมและความยุติธรรม ไม่มีผู้ใดเปลี่ยนวาณะของ พระองค์ได้ และพระองค์เป็นผู้ทรงไต่อาณัติ ผู้ทรงรอบรู้

116 ถ้าเจ้า(มุฮัมมัด)เชื่อฟังปฏิบัติตามส่วนมากของ บรรดาผู้อาศัยอยู่ในแผ่นดิน พวกเขาจะทำให้เจ้าหลง ไปจากทางของพระเจ้า เพราะพวกเขาไม่ได้ปฏิบัติ ตามสิ่งใดนอกจากการคิดเอาเองและพวกเขาจะเนเอา เท่านั้นเอง ¹¹⁷ แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้ดี ที่สุดว่าผู้ใดหลงไปจากทางของพระองค์ และพระองค์ ทรงรู้ดีที่สุดถึงผู้อยู่ในทางนั้น¹¹⁸

أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي
أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا
وَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ
مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٥﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ
رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۗ لَا مُبَدِّلَ
لِكَلِمَاتِهِ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٦﴾
وَإِن تَطَّعْ أَكْثَرَ مَن فِي الْأَرْضِ
يُضِلُّوكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّنَّ وَإِنَّ هُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١١٧﴾ إِنَّ
رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَن يَضِلُّ عَن سَبِيلِهِ
وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٨﴾

¹¹⁷ กฎเกี่ยวกับการเชือดสัตว์พลีได้ถูกให้ไว้ในคัมภีร์กุรอาน มีการระบุไว้ด้วยว่าสัตว์ที่ถูกเชือดพลีจะกินได้ทีไหน มีการห้ามกินเนื้อสัตว์ที่ตายตามธรรมชาติหรือโดยสาเหตุอื่น ในเรื่องนี้มีคนวิจารณ์ว่า “ศาสนาของคนมุสลิมเป็นศาสนาที่แปลก พวกเขาถือว่าสัตว์ที่ถูกเชือดพลีโดยมือของพวกเขา เป็นที่อนุญาตและถือว่าสัตว์ที่ตาย กล่าวคือ สัตว์ที่ถูกฆ่าโดยพระเจ้าเป็นที่ต้องห้าม” คำพูดนี้ไม่มีเหตุผล มันเป็นแค่เพียงการเล่นลิ้นเท่านั้นเอง แต่หลายคนหลงเชื่อและเริ่มมองอิสลามด้วยความระแวงสงสัย นี่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเสมอ ในทุกยุค มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่เข้าใจเรื่องนี้ หลายคนหลงอยู่ในคำพูดที่วกไปวนมา พวกเขาถือเอาสิ่งลวงตาเป็นของจริง เพียงเพราะสิ่งเหล่านั้นถูกอธิบายด้วยถ้อยคำที่สวยงาม

แต่นี่คือโลกที่พระเจ้าได้ทำให้พระองค์เองเป็นที่ชัดเจนเกี่ยวกับความจริงขึ้นพื้นฐาน ดังนั้น การหลงผิดโดยข้ออ้างว่าไม่รู้จึงไม่อาจให้อภัยได้ คำพูดของพระเจ้ามีความชัดเจน มนุษย์ทั้งหมดสามารถทดสอบคำพูดทั้งหมดของพระองค์และตรวจสอบได้ว่าคำพูดเหล่านั้นเป็นแค่เพียงเพทุบายทางวาจาหรือวางอยู่บนความจริง พระเจ้าได้กล่าวถึงความจริงทุกอย่างไว้เกี่ยวกับเรื่องของอดีต ปัจจุบัน และอนาคต พระองค์ได้แสดงให้เห็นหนทางแห่งความยุติธรรมที่สมบูรณ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของมนุษย์ในทุกด้าน ถ้าหากมนุษย์จริงจัง มันก็ไม่ใช่การยากเลยสำหรับเขาที่จะรู้ว่าอะไรถูกและอะไรผิด มีแต่บรรดาคนที่กระบวนกรคิดของเขาทำงานภายใต้อิทธิพลของอะไรบางอย่างนอกจากไปจากสิ่งที่พระเจ้าประทานมาเท่านั้นที่จะมีความสงสัย สำหรับคนที่คิดอย่างสอดคล้องกับความจริงของพระเจ้า ความคิดของพวกเขาจะไม่หลงเป็นอันขาด ▶

118 ดังนั้น จงบริโภคน้ำเนื้อของสัตว์ที่พระนาม
ของ พระเจ้าถูกกล่าวเหนือมันถ้าผู้เจ้า
ศรัทธาในสิ่งที่ พระเจ้าประทานมาอย่าง
แท้จริง

119 แล้วฉันเล่าที่ผู้เจ้าไม่บริโภคน้ำเนื้อที่
พระนาม ของพระเจ้าถูกกล่าวเหนือมัน
เมื่อพระองค์ได้ทรง ให้ผู้เจ้ารู้อย่างแจ่มแจ้ง
แล้วว่าอันใดที่พระองค์ทรง ห้ามแก่ผู้เจ้า
นอกเสียจากว่าเมื่อผู้เจ้าอยู่ในภาวะ คับขัน
จริงๆ? แท้จริงแล้ว ผู้คนส่วนมากได้หลง
ตามอารมณ์ตาของพวกเขาโดยไม่มีความรู้
แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้ดีที่สุดถึง
ผู้ที่ละเมิด⁷

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ
بِعَابَتَيْهِ ۖ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا
تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ
فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا
أَضْطَرَّرْتُمُ إِلَيْهِ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ
بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾

แม้หลังจากพระเจ้าได้กล่าวไปแล้ว หากมนุษย์คนใดหลงทาง พระเจ้าจะทรงรู้ถึงสถานการณ์ของ
เขาเป็นอย่างดี พระองค์ทรงรู้ว่าคนใดที่ไม่ให้ความสำคัญต่อความจริงใดๆนอกเหนือไปจากตัวเอง
เพื่อที่จะรักษาสถานภาพของตัวเองไว้ ความอคติของเขาจะทำให้เขาไม่มีความสามารถเข้าใจเรื่อง
ของพระเจ้า คนผู้นั้นจะไม่ใส่ใจต่อเสียงของสังขรณ์เนื่องจากเขาสนใจในสิ่งที่มีความถูกต้อง คนผู้นั้นยัง
คงเป็นคนแปลกหน้าต่อสังขรณ์เพราะตกเป็นเหยื่อของความรูสึกริษยา

⁷ อะไรก็ตามที่มีอยู่ในโลกเป็น “ทรัพย์สินของคนอื่น” สำหรับเรา เพราะทั้งหมดเป็นของพระเจ้า เรา
ไม่มีสิทธิ์เป็นเจ้าของหรือใช้สิ่งใดเว้นเสียแต่ว่าเราจะได้รับมันมาและใช้มันไปตามที่พระเจ้าได้แสดง
ไว้ นี่ก็ใช้สำหรับสัตว์เช่นกัน

สัตว์ให้อาหารที่มีคุณค่าแก่เรา แต่คำถามเกิดขึ้นว่าเรามีสิทธิ์ที่จะใช้มันเป็นอาหารได้อย่างไร
พระเจ้าสร้างสัตว์ขึ้นมาและพระองค์เท่านั้นที่เลี้ยงดูมันและทำให้มันเติบโตเต็มวัย ดังนั้น มันจะเป็น
ที่อนุญาตให้เราใช้มันเป็นอาหารของเราได้อย่างไร? การเอ่ยนามของพระเจ้าในตอนเชือดสัตว์เป็น
คำตอบต่อคำถามนี้ แต่การเอ่ยนามของพระเจ้ามิใช่รูปแบบทางวาจา ความจริงแล้ว มันคือการ
ยอมรับกรรมสิทธิ์ของพระเจ้าเหนือสัตว์และเป็นการแสดงออกถึงความกตัญญูต่อพระองค์สำหรับสิ่ง
ที่พระองค์ให้มา การเอ่ยนามของพระเจ้าในตอนเชือดสัตว์เป็นสัญลักษณ์ของการยอมรับสิ่งนี้และ
ความกตัญญูของเรา เป็น “ราคา” ที่จ่ายออกไปเพื่อทำให้สัตว์ตัวหนึ่งในสายตาของพระเจ้ากลายเป็น
เป็นสิ่งที่ถูกนำไปเชือดเพื่อเราได้อย่างไรก็ตาม พระเจ้าได้ให้ข้อยกเว้นแก่คนที่ต้องตกอยู่ในภาวะ
คับขันโดยไม่ได้ตั้งใจ

เมื่อมนุษย์ละทิ้งคำบัญชาของพระเจ้าในเรื่องที่ได้รับอนุญาตหรือเรื่องที่ต้องห้าม เรื่องถูกกฎหมาย
หรือผิดกฎหมาย ความคิดในเรื่องโซคกลางไสยศาสตร์ก็เริ่มเกิดขึ้นในคำสั่งของพระเจ้า บนพื้นฐาน
ความคิดเรื่องโซคกลางไสยศาสตร์นี้เองที่ผู้คนได้มีความเห็นแตกต่างกันออกไป มีปรัชญาต่างๆที่
คิดกันขึ้นมาเองมากมายอยู่เบื้องหลังความเชื่อในโซคกลางไสยศาสตร์เหล่านี้และหลังจากนั้นก็มีการ
สร้างพิธีกรรมบางอย่างขึ้นมาตามที่ผู้คนคิดกัน ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่ต้องการจะเป็นป่าวผู้เชื่อฟังพระเจ้า
จำเป็นต้องละทิ้งความเชื่อในโซคกลางไสยศาสตร์เหล่านี้ทั้งหมดโดยสิ้นเชิงทั้งในการปฏิบัติและใน
ทางทฤษฎี

120 จงทิ้งบาปที่เปิดเผยและซ่อนเร้น แท้จริงบรรดา ผู้ทำบาปนั้นในไม่ช้าจะถูกตอบแทนตามที่พวกเขาได้ ทำไว้ 121 และจงอย่ากินเนื้อของสัตว์ที่มีได้ถูกกล่าว นามของพระเจ้าเมื่อตอนเชือด แท้จริง นั่นเป็นการฝ่าฝืน พวกเขาดานได้กระซิบเสียมสอนพวกพ้องของมันให้ โต้เถียงสุเจ้า ถ้าสุเจ้าปฏิบัติตามพวกมัน สุเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้าอย่างแน่นอน⁷

وَذَرُوا ظَهْرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهُ ۗ اِنَّ
الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْاِثْمَ سَيُجْزَوْنَ
بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَاْكُلُوا
مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهٗ
لَفِسْقٌ ۗ وَاِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوْحُوْنَ اِلَى
اَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَدِّ لَوْكُمْ ۗ وَاِنَّ
اَطَعْتُمُوْهُمْ اِنَّكُمْ لَشُرٰكُوْنَ ﴿١٢١﴾

⁷ ในเรื่องของการกิน การดื่มและสิ่งที่ปฏิบัติกันทุกวัน ทุกกลุ่มชนมีศาสนาตามประเพณีของตน ผู้คนมีความรู้สึกจริงจิงเกี่ยวกับชนบประเพณีหรือศาสนาที่ปฏิบัติตาม ๆกันมาเพราะยังมีคำพูดของบรรพบุรุษและคนสำคัญในอดีตยืนยันสนับสนุน การออกไปจากชนบประเพณีนี้เป็นเหมือนกับการหันออกไปจากศาสนาที่บรรพบุรุษที่นับถือของพวกตน ดังนั้น เมื่อการเรียกร้องของสังฆกรรมปะทะกับศาสนาที่เป็นชนบประเพณีนี้ การต่อต้านทุกอย่างจะถูกหยิบยกขึ้นมา คนสำคัญในเวลานั้นจะหยิบยกเอาประเพณีปฏิบัติที่สืบทอดต่อกันมาเป็นข้ออ้างสร้างความมั่นใจให้แก่คนทั่วไปว่าศาสนาที่ทำการมาตั้งแต่ครั้งปู่ย่าตายายนั้นถูกต้องและ “ศาสนาใหม่” ผิด แต่พระเจ้าทรงรู้ทุกสิ่ง ในวันสิ้นโลก เมื่อพระองค์เปิดเผยความจริง ทุกคนจะเห็นว่าตัวเองยืนอยู่บนพื้นอันมั่นคงของความจริงหรือบนแผ่นน้ำแข็งบาง ๆแห่งความเชื่อในโชคกลางไสยศาสตร์

122 คนตายที่เราได้ให้ชีวิตและแสงสว่างแก่เขาซึ่งทำให้ เขาสามารถเดินได้นั้น จะเหมือนกับคนที่อยู่ในความมืด และไม่สามารถถอยออกจากความมืดได้กระนั้นหรือ? ดังนั้น การงานทั้งหลายของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ถูกทำให้ เป็นที่สยหรูดุติสำหรับพวกเขา

123 ดังนั้น เราได้ให้มีบรรดาผู้นำของคนชั่วในทุกเมือง เพื่อวางกับดักในเมืองนั้น แต่พวกเขาเองกลับติดกับดัก ที่พวกเขาเองวางไว้โดยที่พวกเขาไม่รู้ⁿ

أَوْ مَن كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُّجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾

ⁿ ในสายตาของพระเจ้า คนมีชีวิตคือคนที่ยอมรับแสงสว่างแห่งทางนำที่ปรากฏต่อหน้าเขาและนำมันไปส่องสว่างบนทางเดินของเขา ในทางกลับกัน คนที่ไม่มีชีวิตคือคนที่ไม่ได้รับแสงสว่างแห่งทางนำและระหกระเหินไปในความมืดของความเท็จ

คนที่ไม่มีชีวิตคือคนที่ติดอยู่ในตาข่ายแห่งความเชื่อในโชคกลางไสยศาสตร์และมีอคติว่าศีลธรรมที่เป็นความจริงตรงไปตรงมาไม่อยู่ในขอบเขตความเข้าใจของเขา เขาไม่รู้จักธรรมชาติที่แท้จริงของสรรพสิ่งจนเขาไม่สามารถแยกได้ระหว่างเหตุผลที่ไร้ความหมายและคำพูดจริง เขายังอยู่กับการหลงตัวเองจนเขาไม่สามารถยอมรับศีลธรรมที่มาจากแหล่งอื่นใดนอกไปจากประเพณีที่ถ่ายทอดกันมา เขาถูกความคิดทางชนบรณกิจครอบงำจนไม่สามารถอุปประเมินสิ่งต่างๆโดยมาตรฐานอื่นใด เนื่องจากความอ่อนแอเหล่านี้ เขาจึงถูกทิ้งให้คล้าหาทางอยู่ในความมืด ถึงแม้จะดูว่ามีชีวิต แต่ในความเป็นจริง เขาเป็นคนตายแล้ว

ในทางตรงข้าม คนที่เปิดหัวใจของเขาให้แก่ทางนำกลายเป็นคนมีอิสระจากปมทางจิตใจทั้งหมด มันทำให้เขายอมรับศีลธรรมได้โดยไม่ต้องเสียเวลา มานของคำพูดไม่สามารถซ่อนใบหน้าแห่งความจริงให้พ้นจากสายตาของเขาได้ ปัญหาเรื่องรสนิยมและนิสัยไม่มีความสำคัญอะไรในชีวิตของเขาเมื่อมันมาอยู่ตรงกลางระหว่างเขากับศีลธรรม ศีลธรรมกลายเป็นความจริงที่ใสสว่างสำหรับเขา สายตาของเขาจับจ้องมันอยู่ตลอดเวลาและเขาไม่ต้อดึงเมื่อเขาพบมันแล้ว เขาดำเนินไปตามทางแห่งแสงสว่างและพยายามที่จะทำให้คนอื่นเดินอยู่ในแสงสว่าง

124 เมื่อมีสัญญาณหนึ่งมายังพวกเขา พวกเขา
 เขากล่าวว่า “เราจะไม่เชื่อในสัญญาณนั้น
 จนกว่าเราได้รับสิ่งที่ศาสนทูต ของพระเจ้า
 ได้รับ” แต่พระเจ้าทรงรู้ดีที่สุดว่าใครเหมาะ
 สม ที่พระองค์จะแต่งตั้งให้เป็นศาสนทูต
 ของพระองค์ ความ อับยศต่อหน้าพระเจ้า
 และการลงโทษอันแสนสาหัสจะเกิดขึ้น กับ
 บรรดาผู้ทำความชั่วสำหรับแผนการที่พวกเขา
 ได้วางไว้^๗

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ
 حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۗ اللَّهُ
 أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ۗ سَيُصِيبُ
 الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ
 وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ

^๗ บรรดาผู้สร้างความสนใจในหมู่ผู้คนโดยอ้างว่าสิ่งที่ตัวเองสร้างขึ้นมาเป็นศาสนาของพระเจ้าได้
 กลายเป็นศัตรูต่อทุกเสียงที่เรียกร้องผู้คนให้ปฏิบัติตามศาสนาที่ถูกต้อง สำหรับพวกเขาแล้ว เสียง
 เช่นนั้นทุกเสียงเป็นการเคลื่อนไหวที่สร้างความไม่มั่นใจให้พวกเขา หลังจากนั้น ดวงประทีปแห่ง
 กาลเวลาก็ค่อยๆ ประเด็นปลีกย่อยหุ้มหิมที่สร้างความเสื่อมเสียให้แก่การเรียกร้องของสังฆกรรม
 ออกไป เพื่อที่จะป้องกันผู้คนทั่วไปให้พ้นจากอิทธิพลของมัน พวกเขาบอกว่าการให้เหตุผลของ
 สังฆกรรมเป็นวิธีการที่ผิดและทำให้ผู้คนเกิดความสงสัย พวกเขาพยายามแม้กระทั่งสบประมาท
 บุคลิกภาพของผู้เผยแผ่สั่งสอนด้วยการใส่ร้ายเขาโดยไม่มีหลักฐาน แต่ความพยายามเช่นนั้นมิแต่
 จะทำให้ความผิดของพวกเขามีมากขึ้น พวกเขาไม่สามารถทำร้ายผู้เผยแผ่สั่งสอนและการเรียกร้อง
 ของเขาด้วยวิธีการใด คนดีคือคนที่มองเห็นสังฆกรรม แม้แต่ในยามที่ความรุ่งเรืองทางโลกไม่ชื่นชม
 มัน การยอมรับสังฆกรรมในตอนที่มีนิกูล้อมรอบด้วยความมั่งคั่งรุ่งเรืองทางโลกเท่ากับการยอมรับ
 ความรุ่งเรืองทางโลก ไม่ช่วยยอมรับสังฆกรรม

125 เมื่อพระเจ้าปรารถนาที่จะนำทางผู้ใด พระองค์จะ ทรงเปิดห้วงอกของพวกเขาสู่อิสลาม และผู้ใดที่พระองค์ จะทรงปล่อยให้เขาหลงทาง พระองค์จะทำให้ห้วงอก ของเขาคับแคบและบีบแน่นจนเขารู้สึกเหมือนกับเขา ได้ปีนขึ้นไปสู่ท้องฟ้า นั่นเป็นวิธีที่พระเจ้าได้นำเอา ความอภัยสอดสูมากองไว้บนตัวผู้ไม่ศรัทธา

126 นี่คือหนทางอันเที่ยงตรงที่นำไปสู่พระผู้อภิบาล ของเจ้า เราได้ทำให้สัญญาณทั้งหลายเป็นที่ชัดเจน แล้วสำหรับบรรดาคนที่ใช้ความคิด ¹²⁷ พวกเขาจะ ได้พำนักอยู่ในที่พำนักอันสงบสุขกับพระผู้อภิบาลของพวกเขา พระองค์เป็นผู้ทรงคุ้มครองพวกเขา เนื่องจาก ความดีที่พวกเขาได้ทำไว้ⁿ

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ تَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ تَجْعَلُ اللَّهُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ هُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّكَ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾

ⁿ สัจธรรมโดยลักษณะของมันเป็นเรื่องที่ชัดเจนจนไม่เป็นการยากสำหรับใครที่จะเข้าใจ แต่กระนั้น ในทุกยุคก็ยังมีคนอีกมากมายไม่ยอมรับทั้งๆที่สัจธรรมเป็นที่ชัดเจนแล้ว นี่เป็นเพราะความคิดที่บกพร่อง คนผู้หนึ่งผูกพันอยู่กับสังคตศีลพิธีจนถึงขนาดเขากล่าวว่าการทิ้งสังคตศีลพิธีเหล่านั้นไปจะทำให้เขาถูกทำลาย ในอีกกรณีหนึ่ง เขากลัวการพังทลายของระบบผลประโยชน์ทางโลกอย่างหนักจนเขาไม่อาจไปสู่สัจธรรมได้ บางคนรู้สึกว่าเขายอมรับสิ่งใดที่ขัดกับขนบประเพณีที่มีอยู่ในเวลานั้น เขาอาจจะกลายเป็นผู้แปลกหน้าต่อผู้คนในสังคมของเขา มนุษย์ถูกรอบงำโดยความคิดเหล่านั้นถึงขนาดที่ว่ากรยอมรับสัจธรรมจะเท่ากับกรปีนขึ้นไปบนทิวทัศน์ที่ยากลำบาก และแค่มองเห็นก็ถอดใจแล้ว

ส่วนคนที่ไม่ได้ถูกรอบงำโดยความสลับซับซ้อนทางปรัชญาใดๆนั้นแตกต่างไปโดยสิ้นเชิง พวกเขาว่างสัจธรรมไว้สูงกว่าสิ่งอื่นใด พวกเขาเป็นผู้แสวงหาสัจธรรมตั้งแต่เริ่มต้น ดังนั้น เมื่อสัจธรรมปรากฏต่อหน้าพวกเขา พวกเขา ก็ยอมรับโดยไม่ลังเลโดยไม่มีข้อแก้ตัวและความระแวงสงสัยใดๆ

พระเจ้าเปิดเผยสัจธรรมของพระองค์ต่อหน้ามนุษย์ในรูปของสัญญาณและสัญลักษณ์ต่างๆ ตอนนี่ คนที่มีความอ่อนแอในหัวใจของพวกเขาตีความสัญญาณเหล่านั้นกันเองเพื่อที่จะให้เหตุผลสนับสนุนการปฏิเสธของพวกเขา ในขณะที่คนที่มีความหวังจะค้นพบสัญญาณเหล่านี้ในส่วนลึกของหัวใจของพวกเขาและทำให้มันเป็นสิ่งหล่อเลี้ยงความศรัทธาของพวกเขา ชีวิตของพวกเขาเริ่มต้นทันทีบนเส้นทางที่เที่ยงตรงภายใต้ทางนำของพระเจ้าที่นำมนุษย์ไปสู่ความสำเร็จ ►

128 ในวันที่พระองค์จะทรงรวมพวกเขาเข้าด้วยกัน พระองค์จะทรงกล่าวกับพวกญินว่า “ชุมชนแห่งญิน เอ๋ย สูเจ้าได้เอามนุษย์ส่วนมากไปใช้ประโยชน์แล้ว” และเพื่อน ๆ ของพวกมันจากหมู่มนุษย์จะกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของเรา พวกเราบางคนก็ได้เอาพวกเขามาใช้ประโยชน์ด้วยเช่นกัน และตอนนี้เราได้มา ถึงวาระที่พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้สำหรับเราแล้ว” พระองค์ทรงตรัสว่า “ไฟคือที่พำนักของสูเจ้าและสูเจ้า จะได้อยู่ในนั้นตลอดกาล เว้นแต่ที่พระเจ้าทรงประสงค์” แน่นอน พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้

129 และในทำนองนี้เอง เราได้ทำให้ผู้ทำความผิด บางคนเป็นเพื่อนกับอีกบางคน เป็นการลงโทษสำหรับ ความผิดของพวกเขา⁷

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَمْعَشَرِ الْجِنَّ
قَدْ اسْتَكْرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ
أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ
بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي
أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ
فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ
عَلِيمٌ ﴿١٢٩﴾ وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي بَعْضَ
الطَّيِّبِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

สิ่งที่พระเจ้าให้คุณค่าเหนือสิ่งใดอื่นก็คือการงานที่ดีของมนุษย์ คนที่เชื่อฟังพระเจ้าสมควรจะได้รับ ความช่วยเหลือจากพระเจ้าและจะถูกนำไปสู่ที่พำนักอันสงบสุขของพระองค์ ที่พำนักอันสงบสุขนี้ คือสวรรค์ของพระเจ้าที่มนุษย์จะมีชีวิตอย่างสงบสุขในรัศมีของพระองค์ ตลอดกาลจากความทุกข์โศกหรือ ความลำบากทุกอย่าง ความช่วยเหลือของพระเจ้าจะถูกมอบให้แก่ใครคนหนึ่งคนใดในชีวิตหลังความตายตามการงานของพวกเขา ยิ่งไปกว่านั้น ถ้าในโลกมีคนเชื่อฟังพระเจ้าเป็นจำนวนมาก คนกลุ่มนี้จะได้รับส่วนแบ่งในความโปรดปรานของพระเจ้าในโลกนี้ด้วย

⁷ ถ้าใครบางคนถูกใครอีกคนหนึ่งชักนำไปในทางที่ผิด มันไม่ใช่เรื่องของคนฝ่ายเดียว เพราะทั้งสองฝ่ายต่างคิดว่าพวกเขาจะได้รับอะไรบางอย่างที่พวกเขาต้องการ เมื่อซาตานหลอกลวงมนุษย์และ ดึงมนุษย์มาอยู่ข้างมัน มันจะยังคงพยายามทำในสิ่งที่มันเคยทำทำยพระเจ้าไว้ในตอนที่พระเจ้า เริ่มสร้างมนุษย์ มันทำทำยพระองค์ว่ามันจะทำให้มนุษย์ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่อการล่อลวงของมัน(กุ รอ่าน 17:61) คนที่ยอมจำนนต่อซาตานมีผลประโยชน์ส่วนตัวอยู่ในความคิดมากก่อนแล้ว มีบางคน ส่งเสริมธุรกิจที่อาศัยความมั่งคั่งของตนในนามของญินหรืออาศัยญินทำเสน่ห์ยาแฝดซึ่งทำให้ตัวเองอยู่ เหนือคนอื่นทั่วไป ในทำนองเดียวกัน บรรดาผู้สนับสนุนกิจกรรมเหล่านี้ภายใต้การชักนำของซาตานก็ ให้การสนับสนุนกิจกรรมนี้เป็นที่แพร่หลายเพราะพวกเขาหวังว่าตัวเองสามารถจะขึ้นไปเป็นผู้นำใน สังคมได้อย่างง่ายดาย คำขวัญของซาตานเมื่อเปรียบเทียบกับกรเรียกร้องของพระเจ้ามักจะเป็นที่ ดึงดูดผู้คนมากกว่า

130 โอ้หมู่ญินและมนุษย์เอ๋ย บรรดาศาสนทูตจากหมู่ สูเจ้ามิได้มายังสูเจ้าและบอกเล่าสิ่งที่ฉันประทานมาแก่ สูเจ้าและเตือนสำหรับสูเจ้าถึงการพบกันของวันนั้นกระนั้น หรือ?” พวกเขา กล่าวว่า “ใช่ เราได้เป็นพยานยืนยันต่อ ตัวเราเองแล้ว” แต่ชีวิตของโลกนี้ได้หลอกลวงพวกเขา และพวกเขาได้ยืนยันต่อตัวของพวกเขาเองว่าพวกเขา เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา 131 พระผู้อภิบาลของเจ้าจะไม่ทรงทำลายบ้านเมืองโดยอย่างไม่เป็นธรรมตราบที่ชาว เมืองนั้นยังไม่รู้^ก

يَمَعَشَرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ
رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ ءَايَاتِي
وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا
شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنفُسِنَا وَعَرَّتَهُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ
كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾ ذَٰلِكَ أَن لَّمْ
يَكُن رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا
غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾

^ก ในวัณสินโลก เมื่อผ่านกันถูกฉีกออกจากความจริง มันจะเป็นที่ประจักษ์ชัดว่าบรรดาผู้หลงผิดหรือผู้ชักนำคนอื่นไปในทางที่ผิดมิได้ทำไปเพราะความเข้าใจผิด ที่เป็นเช่นนั้นมิใช่เพราะพวกเขาไม่รู้ศรัทธา แต่เพราะพวกเขาเจตนาไม่ใส่ใจศรัทธา พวกเขาไม่สามารถหนีพ้นการโอ้อวดทางโลก พวกเขาไม่สามารถละทิ้งผลประโยชน์ชั่วคราว ทางนำที่พระเจ้าจัดส่งมาให้ทางบ่าวคนพิเศษของพระองค์นั้นเป็นที่ชัดเจนจนไม่มีใครไม่รู้ถึงความจริงแล้ว แต่การบูชาโลกของพวกเขาเองต่างหากที่ดึงม่านมายังตาของพวกเขา ถึงแม้จะรู้ พวกเขาก็ไม่รู้ ถึงแม้จะฟัง พวกเขาก็ไม่ได้ยิน

ในโลกหน้า พวกเขาจะถูกตัดขาดจากความช่วยเหลือจอมปลอมเพราะการที่พวกเขายังไม่ใส่ใจศรัทธา หลังจากนั้น พวกเขาจะได้เห็นว่าศรัทธามาปรากฏต่อหน้าพวกเขาแล้วและพวกเขาปฏิเสธมันด้วยการใช้คำพูดเท็จอย่างไร ถึงแม้ความผิดของพวกเขาได้ถูกอธิบายให้พวกเขาฟังแล้ว แต่พวกเขายังคงคิดว่าพวกเขาประสบความสำเร็จในการให้เหตุผลสนับสนุนการกระทำของตัวเองโดยการนำเสนออย่างผิด ๆ ใดๆ

132 เพราะระดับ(การตอบแทน)ของแต่ละคนนั้นถูก กำหนดโดยสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ พระผู้อภิบาล ของเจ้ามิใช่ผู้ทรงเมินเฉยต่อสิ่งที่พวกเขากระทำ

133 พระผู้อภิบาลของสุเจ้าคือผู้ทรงมีอย่างเหลือหลาย ทรงเป็นเจ้าแห่งความเมตตาเสมอ หากพระองค์ทรง ประสงค์ พระองค์จะทรงขจัดสุเจ้าและให้ผู้ที่พระองค์ ทรงประสงค์เข้ามาแทนสุเจ้าเช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ ทรงบังเกิดสุเจ้าจากวงศัวานของกลุ่มชนอื่น ¹³⁴ แท้จริง สิ่งทีสุเจ้าได้ถูกสัญญาไว้มันจะต้องมาอย่างแน่นอน และสุเจ้าไม่อาจป้องกันได้ ¹³⁵ จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) “หมู่ ชนของฉันเอ๋ย พวกท่านจงทำไปตามทางของพวกท่าน และฉันจะทำตามทางของฉัน แล้วในไม่ช้า พวกท่านจะ รู้ว่า จุดหมายปลายทางของใครจะดีที่สุดในโลกหน้า” แท้จริง ผู้ทำความผิดนั้นจะไม่ประสบผลสำเร็จ⁷

وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَفِيلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾
 وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِن يَشَأْ يُدْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَأْ كَمَا أَنشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ ءَاخَرِينَ ﴿١٣٣﴾
 إِنَّا مَا تُوْعَدُونَ لَأَتِيَنَّكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يَنْقُومِ الْعَمَلُ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَنقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾

ก ในชีวิตแห่งโลกนี้ เราเห็นว่ามี ความแตกต่างกันระหว่างสถานะของมนุษย์คนหนึ่งกับอีกคนหนึ่ง ความแตกต่างนี้เป็นสัดส่วนกับความพยายามและการดิ้นรนต่อสู้ของแต่ละคน สติปัญญา ความเฉลียวฉลาดและผลประโยชน์ของมนุษย์จะเป็นตัวกำหนดระดับความสำเร็จของเขาในโลกนี้

สภาพเช่นนี้ก็มิอยู่ในโลกหน้าด้วยเช่นกัน ในโลกหน้า รางวัลตอบแทนในเรื่องสถานะจะขึ้นอยู่กับการทำงานที่มนุษย์ได้ทำไว้ในโลกนี้ มนุษย์ต้องใช้เวลาและเงินในโลกหน้าเช่นเดียวกับที่เขาใช้เวลาและเงินไปบนโลก ในเรื่องของโลกหน้า เขาต้องประพฤติตัวดีเช่นเดียวกับที่เขาประพฤติในโลก เขาต้องดูแลผลประโยชน์และเอาใจใส่สถานการณ์อันละเอียดอ่อนเช่นเดียวกับที่เขาทำในโลก พระเจ้าผู้ทรงมีอำนาจในการตัดสินใจในโลกหน้าทรงรู้ดีถึงสภาพของมนุษย์แต่ละคน มันไม่ใช่เรื่องยากสำหรับพระองค์ที่จะให้อะไรแก่ใครก็ตามที่มีสิทธิ์ได้รับ

ในโลกแห่งการทดสอบที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นนี้ พระองค์ทรงเปิดประตูให้ความเป็นไปได้อันยิ่งใหญ่และมีค่าสำหรับมนุษย์โดยให้การทำงานในช่วงชีวิตสั้น ๆ ของเขาในโลกนี้สามารถได้รับรางวัลตอบแทนที่ดีกว่าในชีวิตนิรันดร์แห่งโลกหน้า ในระบบนี้ไม่มีผลประโยชน์ใดๆสำหรับพระเจ้า ถ้าประชากรรุ่นปัจจุบันไม่ยอมรับแผนการสร้างของพระเจ้า พระองค์ก็สามารถเอาคนอื่นที่จะยอมรับแผนการสร้างของพระองค์มาแทนพวกเขาและจัดพวกเขาไว้ในความช่วยเหลือของพระองค์ แม้แต่ทรายในทะเลทรายและใบไม้ของต้นไม้ พระองค์ก็สามารถทำให้มันเป็นบ่าวผู้ศรัทธาของพระองค์ได้

ในโลกที่วางพื้นฐานอยู่บนสัจธรรมและความยุติธรรมนั้น การที่ทราย คนโง่และคนติดาได้รับ เสรีภาพเป็นการพิสูจน์ว่าเสรีภาพมิได้มีไว้เพื่อเป็นรางวัลตอบแทน แต่มีไว้เพื่อการทดสอบ ▶

136 พวกเขาบางส่วนหนึ่งจากที่พระเจ้าได้ทรงให้องเจย ขึ้นจากไร่นาและปศุสัตว์ไว้สำหรับพระองค์ และพวกเขา กล่าวว่า “นี่สำหรับพระเจ้า” และ “ส่วนนี้สำหรับเทพเจ้าที่เราตั้งขึ้นมา? แต่ส่วนที่เป็นของเทพเจ้าที่พวกเขาตั้งขึ้น มานันไม่ถึงพระเจ้า ในขณะที่ส่วนของพระเจ้ากลับถึง เทพเจ้าเหล่านั้นของพวกเขา ชั่วช้าเท่าๆที่พวกเขาตัดสินใจ”⁷

137 และในทำนองนั้นเอง สิ่งที่พวกเขาตั้งขึ้นมาเป็นภาคี กับพระเจ้าได้ทำให้การมาลูกๆของพวกเขากลับเป็นเรื่องดีต่อ พวกเขา เพื่อให้พวกเขาพินาศและทำให้พวกเขาสับสน ในศาสนาของพวกเขา ถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ พวกเขาจะไม่กระทำมัน ดังนั้น จึงปล่อยพวกเขาไว้ตามลำพัง กับความเท็จที่พวกเขาสร้างขึ้นเกิด

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ
وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ
بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا
كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى
اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى
شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ
﴿١٣٦﴾ وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ
مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِم
شُرَكَاءُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا
عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ
فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

คนที่ไม่ยอมรับสัจธรรมและยังไม่สูญเสียสิ่งใดมาได้คือไม่โอ้อวดว่าเป็นคือความโชครืดของเขา เพราะนี่เป็นสภาพเพียงชั่วคราวเท่านั้น

ในไม่ช้า เวลาจะมาถึงเมื่อทุกสิ่งทั้งที่เขาได้ทำไว้ด้วยความโอหังจะถูกเอาไปจากเขา และเขาจะถูกผลักไปสู่ความหายนะตลอดกาลซึ่งจากที่นั่น เขาไม่มีวันออกมาได้และเขาจะไม่มีโอกาสได้ทำความดีหรือปกป้องตัวเองให้พ้นจากผลสุดท้ายของการทำผิดของเขา

⁷ มนุษย์ประดิษฐ์วัตถุบูชาที่จับต้องได้เพราะเขาไม่มีความศรัทธาในพระเจ้าที่จับต้องไม่ได้ อย่างไรก็ตาม ในสมัยโบราณ คนที่กราบไหว้วัตถุบูชาเชื่อพระเจ้าแค่เพียงลมปากในขณะที่รักษาความศรัทธาที่แท้จริงของพวกเขาไว้กับวัตถุบูชา นี่จะเห็นได้จากวิธีการที่พวกเขาแบ่งสัดส่วนเมล็ดข้าวและปศุสัตว์ที่ถูกนำมาเช่นถวายให้แก่วัตถุบูชาของพวกเขาในด้านหนึ่งและให้แก่พระเจ้าอีกด้านหนึ่งไม่เท่ากัน วัตถุบูชาของพวกเขาจะได้รับสิ่งที่ถูกนำมาถวายมากกว่าพระเจ้าเสมอทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อคนที่โดยความจริงแล้วคือผู้เคารพกราบไหว้วัตถุบูชาแสดงเคารพสักการะพระเจ้า พวกเขาอุทิศคำวิงวอนส่วนใหญ่ให้แก่คนที่พวกเขาตั้งขึ้นมาเคารพกราบไหว้ทั้งคนที่มีชีวิตและคนที่ตายไปแล้ว แต่เมื่อพวกเขาเคารพสักการะคนที่พวกเขาตั้งขึ้นมา พวกเขาไม่แม้แต่จะเอ่ยนามพระเจ้า พวกเขาจะทุ่มเทสดมภ์อธิษฐานให้แก่หุ่นส่วนเหล่านั้นด้วยความปิติยินดีแทนที่จะทำสิ่งนี้กับพระเจ้า ในการชุมนุมใด ๆ ก็ตามที่จัดขึ้นเพื่อประกาศความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า จะมีการประกาศความยิ่งใหญ่ของหุ่นส่วนแทรกเข้ามาด้วย แต่ในการชุมนุมที่จัดขึ้นเพื่อประกาศความยิ่งใหญ่ของหุ่นส่วน จะไม่มีการเอ่ยถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

ความสำคัญของ “หุ่นส่วน” บางครั้งครอบงำความคิดของพวกเขาจนถึงขนาดที่ว่าชายคนหนึ่งจะยินดีที่ได้บูชาบุญคุณของตัวเองเพื่อเป็นการเช่นถวาย แต่เขาจะไม่ทำเช่นนั้นเพื่อพระเจ้า การกระทำเช่นนี้ทั้งหมดทำไปในนามศาสนาของพระเจ้า แต่มันเป็นความผิด เพราะนี่เท่ากับการอ้างว่าการกระทำเหล่านั้นมาจากพระเจ้าทั้งๆที่พระเจ้าไม่เคยสั่งให้ทำ

138 พวกเขา กล่าวว่า “ปศุสัตว์และพืชผลเหล่านี้ถูกสงวนไว้ ไม่มีใครบริโภคมันได้ เว้นแต่ผู้ที่เราอนุญาต” ยังมีสัตว์ บางชนิดที่ถูกห้ามขีและบรรทุก และมีปศุสัตว์ที่พวกเขา ไม่เอ่ยนามของพระเจ้าเวลาเชือด พวกเขา กล่าวว่าแท้จริง สิ่งเหล่านี้มาจากพระองค์ ไนไม่ช้า พระองค์จะทรงลงโทษ พวกเขา สำหรับความเท็จที่พวกเขาสร้างขึ้น

139 พวกเขา กล่าวว่า “ที่อยู่ในท้องของปศุสัตว์นั้นถูกสงวนไว้สำหรับผู้ชายเราโดยเฉพาะ และเป็นสิ่งที่ต้องห้ามแก่ภรรยา ของเรา แต่ถ้ามันคลอດออกมาตาย ทั้งสองฝ่ายก็มีส่วน ไนนั้น” แนนอน พระเจ้าจะทรงลงโทษพวกเขาสำหรับสิ่ง ที่พวกเขาแอบอ้าง แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณและผู้ทรงรอบรู้⁷

وَقَالُوا هَذِهِ أُنْعَمٌ وَّحَرَّتْ حِجْرًا لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَمٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَمٌ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتُرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ إِلَّا تَعْمٌ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُن مَّيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصَفَّهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾

⁷ ในสมัยโบราณ ชาวอาหรับเคยอ้างว่าศาสนาของพวกเขามาจากอับราฮัมและอิสมาอีล แต่ในทางปฏิบัติ ศาสนาที่มีอยู่ที่นั่นคือศาสนาที่พวกเขาผู้นำของพวกเขาสร้างขึ้นและนำเข้ามาให้พวกเขา การพลีถวายพืชผลและปศุสัตว์ที่ทำงานในนามพระเจ้าและหุ้นส่วนของพระองค์ซึ่งพวกเขากล่าวอ้างนั้นอยู่ภายใต้ข้อจำกัดอันเข้มงวดตามความคิดของพวกเขา ตัวอย่างเช่น ถ้าสัตว์ตัวใดที่ได้รับการปล่อยให้เป็นอิสระถูกนำมาพลีถวายและลูกของมันคลอດออกมามีชีวิต เนื้อของมันจะถูกถือว่ากินได้เฉพาะผู้ชายเท่านั้น ผู้หญิงกินไม่ได้ แต่ถ้าลูกของมันคลอດออกมามีชีวิต เนื้อของมันจะกินได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิง ในทำนองเดียวกัน สัตว์บางชนิดถูกห้ามมิให้กินขึ้นไปขึ้นหลังของมันหรือใช้มันบรรทุกของ สัตว์บางชนิดผู้คนเชื่อว่าไม่ต้องกล่าวนามพระเจ้าในขณะที่ ชะเชือดหรือรีดนมจากมัน

คนประเภทนี้ออกห่างจากความต้องการที่แท้จริงของศาสนา นั่นคือ การอุทิศตนต่อพระเจ้าและความเป็นห่วงเรื่องโลกหน้าของเขา พวกเขาจะเมิดชอบเขตที่พระเจ้ากำหนดไว้ทุกวัน แต่กลับเอาใจใส่ในกฎเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้อง นี่เป็นหนึ่งในแผนการอันซับซ้อนของชาตาน

เขาทำให้ผู้คนออกจากศาสนาที่แท้จริงโดยการนำเอาเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกันเข้ามาในหมู่พวกเขา ในนามของศาสนา โดยการสร้างความสับสนให้แก่ผู้คน เขาพยายามสร้างความเข้าใจผิดให้คนคิดว่าตัวเองเป็นผู้มั่นคงในศาสนาของพระเจ้า การทำพิธีกรรมทางศาสนาภายนอกอย่างสุดโต่งคือผลผลิตพิเศษของจิตวิทยานี้ คนที่ไม่มีความจริงใจและไม่มีความต่อมตนจะให้ความสนใจอย่างจริงจังแก่สิ่งภายนอกโดยคิดว่าเขาได้ทำการปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนาอย่างสมบูรณ์ที่สุดแล้ว

¹⁴⁰ แน่นนอน บรรดาผู้ขาดทุนคือผู้ที่ฆ่าลูกๆ ของพวกเขา อย่างโง่เขลาโดยไม่มีความรู้ และห้ามในสิ่งที่พระเจ้าได้ ประทานแก่พวกเขาเป็นเครื่องยังชีพแล้วยังกล่าวเท็จอีกว่าการห้ามนี้มาจากพระเจ้าแท้จริงแล้ว พวกเขาหลงทางและ พวกเขาไม่ได้ถูกเลือกให้ได้รับการชี้ทางที่ถูกต้อง^๗

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا
بَغْيِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً
عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا
مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾

^๗ คนที่ถูกชักนำให้หลงผิดเป็นอย่างไรนั้นเห็นได้ชัดจากความจริงที่ว่าพวกเขาหลายคนคิดว่าการฆ่าลูกของตนเองอย่างปาเถื่อนเป็นเรื่องดี ความเข้าใจผิดเช่นนี้ทำให้พวกเขาไม่ได้รับปัจจัยที่พระเจ้าจัดเตรียมไว้ให้เพื่อที่ว่าในขณะที่กำลังต่อสู้กับปัญหากรรมดา พวกเขายังมองข้ามเรื่องต่างๆที่มีความสำคัญกว่าทั้งๆที่เรื่องนี้เป็นที่เข้าใจได้เพียงใช้สามัญสำนึก

141 พระองค์เท่านั้นคือผู้ทรงให้งอกเงยขึ้น ซึ่งส่วนต่างๆ แห่งพันธุ์พืชไม่เลื้อยและไม่ยืนต้น รวมทั้งต้นอินทผลัม และไร่นาที่ออกผลชนิดต่างๆ รวมทั้งต้นมะกอก ต้นทับทิม ที่ละม้ายกันและที่ไม่ละม้ายกัน จงบริโภคผลของมันเมื่อ มันออกผลและจงจ่ายส่วนของมันในวันเก็บเกี่ยวและจง ออย่าสุรุษสุร่าย แท้จริง พระเจ้าไม่ทรงรักผู้สุรุษสุร่าย

142 ในหมู่ปศุสัตว์นั้นมันมีที่ใช้สำหรับบรรทุกหรือขี่และสัตว์ ที่ใช้หนังทำที่ปูนอน ดังนั้น จงบริโภคที่พระเจ้าได้ประทาน แก่สุเจ้าเป็นเครื่องยังชีพและจงอย่าปฏิบัติตามรอยเท้าของ ซาตาน แท้จริง มันเป็นศัตรูที่เปิดเผยของสุเจ้า^๗

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرِ مَّعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُمُ وَالزَّيْتُونَ وَالزُّمَانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَءَاتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴾
 ﴿ وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَفَرَسًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوتَ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴾

^๗ พระเจ้าได้สร้างอาหารประเภทต่างๆไว้สำหรับมนุษย์ บางชนิดแผ่กระจายอยู่บนพื้นดิน เช่น แตงโม และผักที่มีใบ บางชนิดเป็นไม้เลื้อย เช่น องุ่น และบางชนิดเป็นต้นไม้สูง เช่น อินทผลัมและมะม่วง ในทำนองเดียวกัน สัตว์ประเภทต่างๆทั้งใหญ่และเล็กได้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ เช่น อูฐ ม้า แกะและแพะ เป็นต้น

มนุษย์ นกและสัตว์ตลอดจนพืชทั้งหลายเกิดขึ้นมาโดยไม่ต้องพึ่งพาอาศัยกัน แต่มนุษย์เห็นว่าตัวเองมีความผูกพันเกี่ยวข้องกับสิ่งอื่นๆทั้งหมดที่พระเจ้าสร้างขึ้นมา ถ้าร่างกายของมนุษย์ต้องการสารอาหารหล่อเลี้ยง บนต้นไม้สีเขียวข้างนอกมีอาหารอันน่าอัศจรรย์แขวนอยู่ ถ้าหากปากของเขาโหยหาบางสิ่งทีออร่อยเพื่อกิน เขาก็แค่เด็ดผลไม้มากินเท่านั้น ถ้าตาของเขามีความโหยหาความสวยงามทางทิวทัศน์ พื้นหลังทั้งหมดของธรรมชาตินำเสนอทัศนียภาพที่สวยงามและกว้างขวางให้เขาได้เห็น ถ้าหากเขาต้องการกิน ต้องการขี่หรือขนส่งสิ่งของ สัตว์ก็มีอยู่คอยรับใช้ความต้องการของเขาและเป็นอาหารที่มีคุณค่าแก่เขา ในลักษณะนี้เองที่การมีอยู่ทั้งหมดของจักรวาลเป็นการประกาศเอกภาพของพระเจ้า เพราะความสอดคล้องกันเป็นหนึ่งเดียวที่ดำเนินอยู่ในปรากฏการณ์ต่างๆของจักรวาลนั้นไม่อาจเกิดขึ้นได้เว้นเสียแต่ว่าพระเจ้าผู้สร้างและพระเจ้าของมันมีเพียงหนึ่งเดียว

เมื่อมนุษย์เห็นว่าปัจจัยยังชีพแห่งจักรวาลอันยิ่งใหญ่^๗นี้ได้ถูกจัดเตรียมโดยไม่จำเป็นต้องมีเขา หัวใจของเขาจะเต็มไปด้วยความกตัญญูสำหรับความจำเริญที่เขาได้รับมาโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย ดังนั้น สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจึงช่วยสร้างสัญชาตญาณแห่งความเกรงกลัวพระเจ้าหรือตักวาให้แก่มนุษย์ มันเป็นกฎของธรรมชาติที่ถือว่าทุกสรรพสิ่งพิเศษต้องมีความรับผิดชอบควบคู่ไปด้วย นี่เป็นการเตือนมนุษย์ให้นึกถึงรางวัลตอบแทนและการลงโทษ และชักนำเขาให้มีชีวิตอยู่ในโลกด้วยการตระหนักว่าวันหนึ่งเขาต้องไปปรากฏตัวต่อหน้าพระเจ้าเพื่อยืนยันบัญชีการกระทำของเขาเอง ถ้าความรู้สึกเหล่านี้ฝังแน่นอยู่ในตัวของมนุษย์ แนวโน้มสองอย่างที่ลึกลับจะเกิดขึ้นในตัวเขา ▶

143 พระเจ้าทรงสร้างสัตว์สี่ชนิดจากตัวผู้และตัวเมีย เอาแกะคู่หนึ่งและแพะคู่หนึ่งมาแล้วถามพวกเขาว่า “ตัวผู้ทั้งสองหรือตัวเมียทั้งสองหรือตัวอ่อนที่ยังอยู่ใน มดลูกของตัวเมียทั้งสองนี้ใช่ไหมที่พระองค์ทรงห้าม พวกท่าน? จงบอกฉันด้วยความรู้ถ้าพวกท่านพูดจริง”

144 ในทำนองเดียวกัน จงเอาอูฐคู่หนึ่งและวัวอีกคู่หนึ่ง มาแล้วถามพวกเขาว่า “ตัวผู้ทั้งสองหรือตัวเมียทั้งสอง หรือตัวอ่อนที่อยู่ในมดลูกตัวเมียทั้งสองที่พระองค์ทรงห้ามพวกท่าน?” สุนัขจิ้งจอกที่นั่นหรือเปลาเมื่อพระเจ้า ทรงบัญชาเรื่องนี้แก่ผู้เจ้า? (ถ้าไม่) ใครเล่าที่ชั่วช้ายิ่ง กว่าผู้กล่าวเท็จต่อพระเจ้า เพื่อให้มนุษย์หลงผิด โดยไม่มีความรู้? แท้จริง พระเจ้ามีทรงนำทาง บรรดาผู้ทำผิด⁷

ثَمَنِيَةَ أَزْوَاجٍ مِّنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ
وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ قُلْ ءَ الذَّكَرَيْنِ
حَرَّمَ أَمِ الْإُنثَيْنِ أَمْ أَسْتَمَلْتُ عَلَيْهِ
أَرْحَامُ الْإِنثَيْنِ نَبُؤُنِي بِعِلْمٍ إِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾ وَمِنَ الْإِبِلِ
اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ
ءَ الذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمْ الْإُنثَيْنِ أَمْ
أَسْتَمَلْتُ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْإِنثَيْنِ أَمْ
كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّكُمْ اللَّهُ
بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَىٰ
اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

หนึ่งก็คือ อะไรก็ตามที่เขาได้รับ เขาจะเข้าใจว่าพระเจ้าของเขามีส่วนสำคัญในการให้และอีกอย่างหนึ่งก็คือเขาจะใช้จ่ายมันไปในการตอบสนองของความจำเป็นของเขาอย่างเคร่งครัดโดยไม่สิ้นเปลืองหรือไม่ใช่ออกาส แต่สิ่งที่ขาดานทำก็คือมันจะหันเหความคิดของมนุษย์จากทิศทางที่ถูกต้องและทำให้มนุษย์ไปในเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้อง

⁷ โดยธรรมชาติ มนุษย์มีความสำนึกในเรื่องพระเจ้าอยู่ในตัวและเขารู้ว่าอะไรเป็นที่อนุญาตและอะไรเป็นที่ต้องห้าม ในการตามแรงกระตุ้นภายในของเขา มนุษย์ต้องการที่จะทำให้สิ่งที่มีอำนาจสูงสุดเป็นพระเจ้าของเขาและต้องการที่จะจำแนกแยกกระหว่างสิ่งที่อนุญาตและสิ่งที่ต้องห้ามออกจากกัน ขาดานรู้ความจริงในเรื่องนี้เป็นอย่างดี มันรู้ว่าถ้ามนุษย์ได้รับอนุญาตให้ไปตามทางของตัวเองภายใต้สถานการณ์ปกติ เขาจะปฏิบัติตามทางที่เที่ยงตรงของธรรมชาติ ดังนั้น เพื่อที่จะทำลายสัญญาตัญญูทางธรรมชาติของมนุษย์ มันจะแนะนำชนบรประเพณีจอมปลอมประเภทต่างให้แก่มนุษย์ ในนามของพระเจ้า มันจะสร้างเทพเจ้าจอมปลอมบางองค์ขึ้นมา ในนามของสิ่งที่ได้รับอนุญาตและสิ่งต้องห้าม มันจะห้ามบางสิ่งที่ไม่ใช่หลักฐาน ด้วยวิธีการเช่นนี้เอง ขาดานพยายามที่จะทำให้มนุษย์ติดอยู่ในเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดจากจินตนาการเหล่านี้เพื่อที่ว่าเขาจะได้ไปไม่ถึงสวรรค์ที่แท้จริงและหลงออกไปจากทางที่ถูกต้อง หลังจากนั้น เขาก็เห็นว่าตัวเองกำลังก้าวหน้า เขาจะคิดว่าเขาอยู่บนหนทางที่ถูกต้องถึงแม้ว่ามันอาจจะเป็นเส้นทางที่คิดเดียวและไม่ใช่เส้นทางที่เที่ยงตรง บรรดาผู้ตกเป็นเหยื่อการหลอกลวงของขาดานคือผู้ล่วงละเมิดในสายตาของพระเจ้า พระเจ้าได้ให้ความเข้าใจแก่พวกเขาเพื่อที่พวกเขาจะได้แยกแยะระหว่างสวรรค์และความเท็จ แต่ความอคติของพวกเขาได้ทำให้ความคิดของพวกเขาเกิดความวิปริต ดังนั้น ถึงแม้จะมีความสามารถในการเข้าใจ พวกเขา ก็ยังคงอยู่ห่างไกลจากสวรรค์

145 จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) “ในบรรดาสิ่งที่ถูกประทาน มายังฉัน ฉันไม่พบสิ่งใดที่ห้ามกินยกเว้นสัตว์ที่ตายเอง หรือเลือดที่ไหลออกมา หรือเนื้อของสุกร เพราะมันเป็น สิ่งสกปรก หรือเนื้อของสัตว์ที่ถูกเชือดโดยกล่าวนาม ผู้อื่นนอกจากนามของพระเจ้า แต่ผู้ใดตกอยู่ในภาวะ คับขันโดยไม่มีเจตนาขัดขืนและไม่ไช้ละเมียด ดังนั้น (เขาจะพบว่า) พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”^๗

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٥﴾

^๗ ในบรรดาสัตว์ที่ชาวอาหรับเลี้ยงไว้เพื่อกินเนื้อและนมมัน มีสัตว์สี่ชนิดด้วยกันที่รู้จักกันดี นั่นคือ แพะ แกะ อูฐและวัว สัตว์เหล่านี้ชาวอาหรับได้วางกฎข้อห้ามของสัตว์ไว้เป็นประเภทต่างๆ แต่ชาวอาหรับไม่มีหลักฐานมาสนับสนุนกฎเหล่านี้เลยนอกจากขบประเพณีของลัทธิกราบไหว้บูชาวัตถุ การห้ามเนื้อแพะ แกะ อูฐหรือวัว ไม่ว่าตัวผู้หรือตัวเมียไม่มีเหตุผลใดๆสำหรับการห้ามนั้น เนื้อของสัตว์เหล่านี้ทุกอย่างเป็นอาหารที่ดีสำหรับมนุษย์ มันไม่มีแม้แต่เนื้อสกปรกที่ทำให้มันเป็นที่รังเกียจสำหรับมนุษย์ในการนำมาบริโภค แม้แต่ในคำสอนที่มาจากเบื้องบนก็ไม่มีการเอ่ยถึงว่ามันเป็นสิ่งต้องห้าม ดังนั้น ทำไมจึงต้องมีกฎระเบียบต่างๆที่เข้มงวดเกิดขึ้น? เหตุผลสำหรับเรื่องนี้ก็คือมันเป็นการชักนำของซาตานนั่นเอง

146 สำหรับชาวยิวนั้น เราได้ห้ามสัตว์ทุก
อย่างที่ยกบ ไม่แยกกัน ไชมันของวัวและแกะ
(และแพะ) ยกเว้นแต่ ที่อยู่บนหลังของมัน
หรือตามลำไส้หรือที่ขาแรกติดกระดูก นี่คือ
การลงโทษของเราต่อพวกเขาเพราะความ
ดื้อรั้นของ พวกเขา และแท้จริง เราเป็นผู้สัจ
จริง

147 ดังนั้น ถ้าพวกเขากล่าวหาว่าเจ้า(มุฮัม
มัด)โกหก จงกล่าวเถิดว่า“พระผู้อภิบาล
ของพวกเขาเป็นเจ้าแห่ง ความเมตตาอัน
ไพศาล แต่ถึงกระนั้น พระองค์จะไม่ละเว้น
จากการลงโทษหมู่ชนผู้ทำผิด”^๗

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ
ذِي ظْفُرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ
حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا
حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوْ الْحَوَايَا أَوْ مَا
أَخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِبَغْيِهِمْ
وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾ فَإِنْ كَذَّبُوكَ
فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَسِعَتْ وَلَا يُرَدُّ
بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾

ก ตามกฎระเบียบของอิสลาม สิ่งที่ถูกห้ามอย่างแท้จริงก็คือสิ่งที่ได้ถูกกล่าวไว้ในอายะฮ์ก่อนหน้านี้นั้นคือ ซากสัตว์ตาย เลือด เนื้อหมูและสัตว์ที่ถูกเชือดในนามของสิ่งอื่นใดนอกเหนือจากพระเจ้า สิ่งอื่นๆที่ถูกห้ามจัดอยู่ในกลุ่มของอายะฮ์ข้างต้นในฐานะเป็นเรื่องรายละเอียด

แต่พร้อมกับสิ่งนี้ โนบรดากฎหมายสั่งห้ามของพระเจ้า มีอีกหลักการหนึ่งอยู่ นั่นคือ หลักการที่ว่าเมื่อชุมชนใดที่ได้รับคัมภีร์และแสดงท่าทีโอหังแทนที่จะเชื่อฟัง สงครามนั้นจะตกอยู่ภายใต้ความยุ่งยากใหม่ๆในฐานะการลงโทษ กล่าวคือ สิ่งที่ไม่ได้ถูกห้ามไว้ในกฎหมายของพระเจ้าตอนนี้ได้ถูกห้ามแล้ว

ทางหนึ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้นก็คือในชุมชนนั้นมีพวกผู้นำที่ไม่รู้ความจริงของศาสนาได้เกิดขึ้นมา คนพวกนี้คือผู้ที่เคยชินแต่ในเรื่องพิธีกรรมภายนอก ความพิถีพิถันที่พวกเขาต้องใช้กับความจริงที่มีความหมายของศาสนาได้ถูกคนพวกนี้สวงนไว้ใช้กับพิธีกรรมภายนอก ผลก็คือ เรื่องรายละเอียดหุหมยิมที่ไม่จำเป็นเกี่ยวกับเรื่องพิธีกรรมภายนอกได้กลายเป็นแบบแผนที่ถูกกำหนดขึ้นมาในศาสนา ผู้นำประเภทนี้คิดมาตรฐานของศาสนาโดยตัวเองขึ้นมา โดยการให้ความสำคัญจนเกินความจริงไป คนพวกนี้ได้ทำให้คำสั่งง่ายๆเกิดความซับซ้อนและทำให้สิ่งทีอนุมิติเป็นที่ต้องห้าม

ตัวอย่างเช่น เมื่อชาวยิวเริ่มมีความโอหัง มีผู้รับบางคนได้เกิดขึ้นในหมู่พวกเขา ผู้รู้เหล่านี้ได้ถกเถียงกันในเรื่องรายละเอียดหุหมยิมและออกกฎว่าสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการกินนั้นต้องมีคุณสมบัติสองประการ นั่นคือ กีบเท้าของมันต้องแยกกัน และประการที่สอง มันต้องเป็นสัตว์เคี้ยวเอื้อง ถ้าสัตว์ใดมีลักษณะไม่ครบตามเงื่อนไขสองอย่างนี้ พวกเขาก็อวาสัตว์นั้นเป็นที่ต้องห้าม ด้วยเงื่อนไขที่คนเหล่านี้สร้างขึ้นมาเอง สัตว์บางชนิดเช่นอูฐและกระต่ายก็เป็นที่ต้องห้ามโดยไม่จำเป็น ในทำนองเดียวกัน ด้วยการให้ความสำคัญอย่างสุดโต่งเกี่ยวกับเรื่องกรงเล็บ พวกเขาได้จัดนกรจะออกเทศหงส์และเปิดไว้ในประเภทสัตว์ต้องห้ามโดยไม่จำเป็น ข้อจำกัดอันผิดธรรมชาตินี้ทำให้การใช้ชีวิตของพวกเขาคับแคบในขณะที่พระเจ้าตั้งใจจะให้การใช้ชีวิตของพวกเขาเป็นไปอย่างกว้างขวาง ▶

148 บรรดาผู้ตั้งภาคีกับพระเจ้าจะกล่าว
ว่า “หากพระเจ้า ทรงประสงค์ ทั้งเราและ
บรรพบุรุษของเราจะไม่เอาสิ่งใด มาเป็นภาคี
กับพระเจ้าและเราจะไม่ประกาศว่าสิ่งใดเป็น
ที่ต้องห้าม” ในทำนองเดียวกัน ผู้คนก่อน
หน้าพวกเขา ได้กล่าวเท็จต่อสัจธรรมมา
แล้ว จนกระทั่งพวกเขาได้ลิ้ม รสการลงโทษ
ของเรา จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “พวกท่าน มี
ความรู้อันใดที่สามารถนำมายืนยันต่อเรา?
ความจริงแล้ว พวกท่านมิได้ปฏิบัติตามสิ่ง
ใดนอกจากการคาดเดาเอาเท่านั้นเอง”

149 จงกล่าวเถิด “พระเจ้าเท่านั้นที่มีข้อ
พิสูจน์ที่ชัดเจน หากพระองค์ทรงประสงค์
แน่นอน พระองค์จะทรงนำทาง พวกท่านทั้ง
มวล”⁷

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ
شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ
عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ
تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا
تَخْرُصُونَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الحُجَّةُ البَالِغَةُ
فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْتُكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٥٠﴾

หลังจากการปฏิเสธสัจธรรม พระเจ้าไม่ได้ลงโทษมนุษย์เลยในทันที มนุษย์จึงคิดว่าตัวเองเป็นอิสระ
และใช้ชีวิตอย่างเต็มที่เหมือนก่อน ด้วยเหตุผลนี้ เขาจึงคิดอย่างผิดๆว่าเขาจะไม่สูญเสียสิ่งใดโดย
การไม่ยอมรับสัจธรรม เขาลืมไปว่าถ้าเขายังคงปลอดภัย นั่นก็เพราะความซนดิธรรมที่เบี่ยงไปด้วยความ
เมตตาของพระเจ้าต่างหาก แม้มนุษย์จะโง่เขลา พระเจ้าก็ให้โอกาสแก่เขาพิจารณาตัวเองจน
กระทั่งนาทีสุดท้าย ในที่สุด เมื่อเขาไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การทำลายของพระเจ้าอย่างจับ
พลันก็เกิดขึ้นกับเขา บางครั้งในโลกนี้และบางครั้งทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

⁷ การเรียกร้องเพื่อสัจธรรมที่ดำเนินไปด้วยความบริสุทธิ์มักเป็นอะไรบางอย่างที่แปลก ในด้านหนึ่ง มี
ศาสนาตามชนบประเพณีที่มีอิทธิพลในสถาบันทางสังคมทุกแห่ง ศาสนานี้มีประเพณีที่ยาวนานนับ
เป็นศตวรรษอยู่เบื้องหลังซึ่งทำให้มันมีน้ำหนัก ในอีกด้านหนึ่ง มีการเรียกร้องเพื่อสัจธรรมที่ไม่มี
ประเพณีที่ได้รับเกียรติจากเวลาให้การสนับสนุน ดังนั้น มันจึงเป็นการยากสำหรับผู้คนที่จะเข้าใจ
ว่าศาสนาที่เป็นชนบประเพณีและผู้คนนิยมชมชอบนี้เป็นสิ่งที่พระเจ้าไม่ชอบ เป็นไปได้ที่อาจมีการ
สันนิษฐานกันโดยทั่วไปว่าการที่ศาสนาตามชนบประเพณีมีอายุยืนยาวมาจนถึงขนาดนี้ได้เพราะมัน
สอดคล้องกับเจตนาของพระเจ้านั่นเองและความพอใจของพระเจ้า ถ้าไม่เป็นเช่นนั้น ศาสนาตามชนบประเพณี
ก็ไม่น่าจะอยู่รอดและแพร่หลายมาได้จนถึงขนาดนี้ พวกเขาแยกคำถามขึ้นมาว่าศาสนาที่พระเจ้า
โปรดปรานจะเป็นศาสนาที่ได้รับสถานะสูงส่งทุกแห่งในโลกนี้ของพระเจ้าหรือศาสนาที่ผู้คนไม่
ยอมรับ

150 จงกล่าวเถิด “จงหาพยานของพวกท่านที่สามารถ ยืนยันได้ว่าพระเจ้าทรงห้ามสิ่งเหล่านี้” แต่ถ้าพวกเขา ยืนยัน(โดยเท็จ) เจ้าจงอย่าร่วมเป็นพยานกับพวกเขา และจงอย่าปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของบรรดาผู้ปฏิเสธ สัญญาอันทั้งหลายของเราและผู้ไม่เชื่อในโลกหน้าและ ผู้ตั้งสิ่งอื่นเท่าเทียมกับพระผู้อภิบาลของพวกเขา⁷

قُلْ هَلْ مَشَّاهْتُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ
 أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا
 تَشْهَدَ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ
 الَّذِينَ كَذَبُوا بِعَايَتِنَا وَالَّذِينَ لَا
 يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ
 يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾

⁷ พระเจ้าได้ทำให้โลกนี้เป็นเหมือนห้องสอบอันยิ่งใหญ่ที่ภายในห้องสอบนั้นพระองค์ได้ปล่อยมนุษย์ไว้ให้ทำดีหรือทำชั่วในคำถามของความถูกต้องและความผิด แน่نون การแยกความจริงออกจากความเท็จต้องอาศัยการให้เหตุผลที่เป็นจริงและไม่ใช้การคาดเดา หรือการอ้างถึงขนบธรรมเนียมของผู้คน แต่มนุษย์ต้องเลือกเอาการใช้เหตุผล เพราะแทนที่พระเจ้าจะบังคับให้มนุษย์ปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของพระองค์ พระเจ้ากลับใช้วิธีการสอนมนุษย์ว่าอะไรถูกหรืออะไรผิดและปล่อยให้มนุษย์เดินบนทางที่ถูกต้องหรือทางที่ผิด นี่หมายความว่าในชีวิตของโลก การโต้แย้ง(การใช้เหตุผล)คือตัวแทนของพระเจ้า เมื่อมนุษย์ค้อมหัวให้เหตุผลที่ถูกต้อง มันก็เหมือนกับว่าเขากำลังค้อมหัวต่อหน้าพระเจ้า และเมื่อเขาปฏิเสธที่จะทำเช่นนั้น มันก็เหมือนกับว่าเขากำลังปฏิเสธพระเจ้า เหตุผลว่าทำไมมนุษย์ไม่ยอมจำนนต่อเหตุผลก็คือว่าเขาไม่สามารถที่จะอยู่เหนือความต้องการของเขาได้ เพื่อที่จะให้เหตุผลสนับสนุนการกระทำของเขา เขาจึงพร้อมที่จะประกาศว่าความเท็จเป็นสัจธรรม ความซื่อสัตย์ของเขาเป็นไปถึงขนาดที่เขาไม่สนใจสัญญาของพระเจ้า เขาไม่ใส่ใจถึงความจริงว่าในที่สุดแล้วพระเจ้าจะเอาเขากลับไปและเขาให้ความสำคัญแก่สิ่งอื่นที่เขาต้องให้แก่พระเจ้าเท่านั้น

151 จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) “มานี่ ฉันจะบอก
 สิ่งทีพระ ผู้อภิบาลของพวกท่านได้ทรงห้าม
 แก่พวกท่าน นั่นคือ จงอย่านำสิ่งใดมาเป็น
 ภาตีกับพระองค์ จงทำความดี ต่อพ่อแม่ จง
 อย่าฆ่าลูก ๆ ของพวกท่านเพราะกลัวความ
 ยากจนเพราะเราได้ประทานปัจจัยยังชีพแก่
 พวกท่าน และแก่พวกเขาโดยเฉพาะด้วย จง
 อย่าเข้าใกล้ความ ชัวชัวลามกทั้งที่เปิดเผย
 และที่ลับ และจงอย่าฆ่าชีวิต ไตซึ่งพระเจ้า
 ได้ทรงห้ามไว้เว้นแต่เพื่อความยุติธรรม นั้น
 เป็นสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสั่งพวกท่านเพื่อที่
 พวก ท่านจะได้เข้าใจ”^๗

﴿ قُلْ تَعَالَوْا أَنُتَلِّمَ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ
 عَلَيْكُمْ إِلَّا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا
 وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا
 أَوْلَادَكُمْ مِنْ أَمَلِكٍ إِنَّا نَحْنُ
 نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا
 الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ
 وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا
 بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَلَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
 تَعْقِلُونَ ﴾

^๗ ผู้คนได้นำเอาข้อจำกัดที่เป็นรูปแบบพิธีกรรมภายนอกประเภทต่างๆเข้ามาในนามของข้อจำกัด
 ของพระเจ้า และโดยการให้ความสนใจเป็นพิเศษแก่รูปแบบพิธีกรรมเหล่านี้ พวกเขาเริ่มรู้สึกพอใจว่า
 พวกเขาได้ทำหน้าที่ของพวกเขาคือต่อพระเจ้าสมบูรณ์แล้ว แต่กฎระเบียบของพระเจ้าที่ต้องการให้
 มนุษย์เชื่อฟังคือความเป็นจริงและสิ่งที่เป็นเนื้อหาสาระ มิใช่พิธีกรรมที่เป็นรูปแบบ

ความต้องการประการแรกก็คือมนุษย์ต้องยอมรับพระเจ้าของเขาว่าเป็นพระเจ้าเพียงองค์เดียว
 ความยิ่งใหญ่ของใครนอกไปจากพระองค์ต้องไม่อยู่เหนือจิตใจของเขา เขาต้องไม่ศรัทธาในผู้ใด
 นอกไปจากพระองค์ เขาต้องไม่ฝากความหวังไว้กับใครนอกไปจากพระองค์ เขาต้องไม่กลัวผู้ใด
 นอกจากพระองค์และเขาต้องไม่รู้สึกรักใคร่อย่างเต็มที่นอกไปจากพระองค์

ถ้าพ่อแม่ของใครอ่อนแอและขัดสนในขณะที่เขายังแข็งแรง และถ้าเขาปฏิบัติต่อพ่อแม่ด้วยดี มิใช่
 สิ่งที่เกิดจากความเห็นแก่ตัว แต่มันเกิดมาจากความดี ด้วยเหตุนี้ คำถามเรื่องการทำหน้าที่ต่อพ่อ
 แม่จึงเป็นบททดสอบแรกของการปฏิบัติตามศาสนาของพระเจ้า ไม่ใช่แค่การพูดเท่านั้น แต่เป็น
 เรื่องของการปฏิบัติจริง ถ้าเขาให้ความสำคัญแก่สิทธิ์ของพ่อแม่ มิใช่เพราะความอ่อนแอของคน
 ทั้งสอง ถ้าความรักเพื่อนตลอดจนภรรยาและลูกของเขาไม่ทำให้เขาออกจากพ่อแม่ของเขา นั่นก็
 เป็นการพิสูจน์เบื้องต้นแล้วว่าพฤติกรรมของเขายู่ภายใต้หลักการและการคำนึงถึงสิทธิ์ มิใช่การ
 เห็นแก่ตัวและคำนึงถึงตัวเอง

แต่มีหลายคนที่ไม่แสดงการกตัญญูเพราะความโลภโดยพวกเขาไม่ยอมให้ปัจจัยยังชีพทีพระเจ้า
 สร้างขึ้นมาไปถึงบ่าวของพระเจ้าในลักษณะที่เหมาะสม ดังนั้น เมื่อเกิดปัญหาความขาดแคลน
 ปัจจัยจำเป็นขึ้นมา พวกเขาจึงได้เอาชีวิตของเด็กที่ยังไม่เกิด การกระทำเช่นนี้ทั้งหมดเท่ากับการ
 ปฏิเสธระบบการจัดเตรียมปัจจัยของพระเจ้า

ยิ่งไปกว่านั้น มีความผิดหลายอย่างที่ลามกจนไม่ต้องอาศัยความรู้พิเศษมาทำความเข้าใจถึงความ
 ชัวของมัน ธรรมชาติของมนุษย์และความสำนึกของเขาก็เพียงพอแล้วที่จะชี้ว่ามันไม่เหมาะสมที่จะ
 ทำต่อผู้ใด ▶

152 จงอย่าเข้าใกล้สมบัติของเด็กกำพร้า
 เว้นแต่โดย วิธีการที่ดีที่สุดจนกว่าเขาจะ
 บรรลุถึงความเป็นผู้ใหญ่ จงทำให้การดวง
 และการซังเป็นที่ครบถ้วนเที่ยงตรง เราไม่
 ให้ภาระหนักแก่ชีวิตใดเว้นแต่ตามความ
 สามารถ ของชีวิตนั้น เมื่อท่านพูด จงรักษา
 ความยุติธรรมแม้เขา เป็นญาติสนิทก็ตาม
 และจงปฏิบัติให้ครบตามพันธะ สัญญาของ
 พระเจ้า นั่นเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงสั่งแก่พวก
 ท่านเพื่อพวกท่านจะได้ใส่ใจ ¹⁵³ (พระองค์
 ทรงสั่งอีกว่า) “นี่เป็นแนวทางอันเที่ยงตรง
 ของฉัน ดังนั้นจงปฏิบัติตาม ทางนี้และจง
 อย่าปฏิบัติตามทางอื่นๆ มิฉะนั้น มันจะแยก
 พวกท่านออกจากทางของพระองค์” นั่นเป็น
 สิ่งทีพระองค์ ทรงสั่งพวกท่านทั้งนี้เพื่อที่
 พวกท่านจะได้ปกป้องตัวเอง”^๗

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ
 أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا
 بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانِ بِالْقِسْطِ لَّا
 نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ
 فَاعْدُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ
 اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصْنُكُمْ بِهِ
 لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾ وَأَنَّ هَذَا
 صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
 السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ
 ذَٰلِكُمْ وَصْنُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ภายใต้สถานการณ์เหล่านี้ ถ้าใครบางคนยังคงหมกมุ่นอยู่กับการกระทำที่ไร้ความอาย นั่นก็เป็นการ
 พิสูจน์ว่าเขาไม่มีแม้แต่ว่าความเป็นมนุษย์ขั้นพื้นฐานที่สุด ชีวิตของมนุษย์ทุกคนเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่
 ห้ามล่วงละเมิด การฆ่าชีวิตคนอื่นถือเป็นการไม่ชอบธรรมเว้นเสียแต่ว่าเขากระทำมาดกรรรมที่
 กฎหมายพระเจ้าระบุไว้ ในกรณีเช่นนี้ มันเป็นการชอบธรรมที่จะเอาชีวิตของเขาตามเงื่อนไขบาง
 อย่าง สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นที่ชัดเจนจนไม่มีใครที่มีความคิดจะไม่เข้าใจในเรื่องนี้

^๗ อย่างน้อยที่สุด เด็กกำพร้าต้องได้รับการปฏิบัติที่ดี เพราะเด็กกำพร้าเป็นสมาชิกที่อ่อนแอของ
 สังคม เราต้องระวังตัวเองมิให้เกิดความรู้สึกอโยกปฏิบัติต่อกับคนอื่นมากกว่าเด็กกำพร้า การ
 แยกแยะความรับผิดชอบในเรื่องของเด็กกำพร้าจะทำให้ได้โดยคนที่มิหลักการและไม่ทำโดยยึดผล
 ประโยชน์ของตัวเองเป็นที่ตั้งเท่านั้น คนที่ปรารถนาดีต่อเด็กกำพร้าเช่นนี้จะปฏิบัติดีต่อคนอื่นด้วย
 เช่นกัน

ทุกสรรพสิ่งในจักรวาลมีความสัมพันธ์เกี่ยวของกันเพื่อให้แน่ใจว่าการให้และการรับได้ถูกทำไปบน
 พื้นฐานของความเท่าเทียมกันและเป็นผลประโยชน์ร่วมกัน มนุษย์ต้องปฏิบัติตามหลักการนี้ในชีวิต
 ของเขา ถ้าใครคนหนึ่งต้องซังดวงสิงใดให้ใครบางคน เขาต้องซังดวงมันอย่างถูกต้อง เขาจะต้องไม่
 ให้มีเรื่องเกิดขึ้นมาว่าเขาใช้ดาซังหนึ่งสำหรับตัวเองและอีกดาซังหนึ่งสำหรับคนอื่น

มีเรื่องเกิดขึ้นตลอดมาว่ามนุษย์ต้องการที่จะแสดงความคิดเห็นที่ซังแย้งกับใครบางคน เมื่อเกิดเรื่อง
 เช่นนี้ วิธีการที่จะให้พระเจ้ายอมรับก็คือการแสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องกับมาตรฐานของความ
 ยุติธรรม ไม่ว่าผู้กรณีเป็นคนของเขาเองหรือคนแปลกหน้า ไม่ว่าคนผู้นั้นเป็นเพื่อนที่ดีของเขาหรือ
 เป็นศัตรู ไม่ว่าคนผู้นั้นมีผลประโยชน์ผูกพันกับเขาหรือไม่ก็ตาม เขาต้องรักษาตัวเองมิให้เอนเอียง
 ไปเพื่อเห็นแก่ฝ่ายใดและเขาต้องพูดสิ่งทีถูกต้องและเหมาะสมเท่านั้น ▶

154 หลังจากนั้น เราได้ประทานคัมภีร์แก่หมู่ชาซึ่งทำให้ (ความโปรดปรานของเรา) ครบสมบูรณ์แก่บรรดาผู้ทำ ความดีโดยอธิบายทุกสิ่งอย่างชัดเจนในฐานะเป็นทางนำ และความเมตตา เพื่อพวกเขาจะได้มีความศรัทธาในการ พบกับพระผู้อภิบาลของพวกเขา

155 นี่คือคัมภีร์ที่เราได้ประทานลงมาเป็นความจำเริญ ดังนั้น จงปฏิบัติตามคัมภีร์นี้ และจงเกรงกลัวพระเจ้า เพื่อสุเจ้าจะได้รับ ความเมตตา¹⁵⁶ และอย่ากล่าวว่ “คัมภีร์นั้นถูกประทานลงมาแก่คนสองกลุ่มก่อนหน้าเรา และเราไม่รู้ในคำสอนของมัน”

157 หรือกล่าวว่ “หาก คัมภีร์นั้นถูกประทานลงมาแก่เรา เราจะปฏิบัติตาม ทางนำได้ดีกว่าพวกเขา” ตอนนี หลักฐานอันชัดแจ้ง จากพระผู้อภิบาลของสุเจ้าได้ถูกส่งมา เป็นทางนำและ ความเมตตาแก่สุเจ้าแล้ว ฉะนั้น ผู้ใดเล่าจะอธรรมยิง ไปกว่าผู้ปฏิเสธ สัญญาณทั้งหลายของพระเจ้าและหัน ห่างออกจากสัญญาณเหล่านี้? ในไม่ช้า เราจะตอบ แทนบรรดาผู้หันห่างจากสัญญาณทั้ง หลายของเรา ด้วยการลงโทษที่รุนแรง”

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى
الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ
يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ
مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
﴿١٥٥﴾ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ
الْكِتَابَ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ
دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ﴿١٥٦﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ
أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لَكُنَّا أَهْدَى
مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ
كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا
سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا
سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ

มนุษย์ทุกคนถูกผูกมัดด้วยคำสาบานบางอย่าง บางคนทำเป็นลายลักษณ์อักษร บางคนสาบานด้วยวาจา แต่ด้วยความศรัทธาของมนุษย์ ความเป็นมนุษย์และเกียรติยศของเขาต้องการให้เขาทำตามคำสาบานอย่างถูกต้อง มุสลิมเองก็มีหน้าที่ผูกพันที่จะต้องทำตามคำสาบานทั้งที่เป็นลายลักษณ์อักษรและเป็นวาจา นี่เป็นเรื่องที่ชัดเจน ะฮีย์ที่ถูกประทานมาจากฟากฟ้าและจิตใจของมนุษย์ให้การยืนยันเรื่องนี้ว่าเป็นสิ่งถูกต้อง แต่เฉพาะคนที่ได้รับบทเรียนจากอะฮีย์ของพระเจ้าเท่านั้นที่ต้องการเรียนรู้เอง

คำบัญชาเหล่านี้ (อายะฮ์ที่ 151-153) เป็นภาคพื้นฐานของชะรีอะฮ์(กฎหมายของพระเจ้า) การปฏิบัติตามคำบัญชาเหล่านี้ในขอบเขตของมันและตามความหมายโดยตรงความจริงแล้วคือการปฏิบัติตามหนทางที่เที่ยงตรงของพระเจ้า แต่ถ้ามีการเอาเรื่องปลื้มย่อยหยุมหยิมและความเห็นต่างเข้ามาและให้ความสนใจแต่เรื่องนั้น นั่นก็เท่ากับการหลงทางไปบนเส้นทางต่างๆ(ที่ไม่ใช่ทางอันเที่ยงตรง)ซึ่งจะไม่มีวันนำมนุษย์ไปสู่พระเจ้า

ก คัมภีร์ที่พระเจ้าประทานมานั้นมีรายละเอียดหลายอย่าง แต่วัตถุประสงค์มีเพียงอย่างเดียว นั่นคือมนุษย์ต้องศรัทธาว่าเขาจะต้องไปพบพระเจ้า พุดอีกอย่างหนึ่งก็คือ เขาต้องใช้ชีวิตของเขาในโลกนี้ในลักษณะที่เขาต้องถือว่าตัวเองต้องไปตอบต่อพระเจ้าในเรื่องการกระทำทุกอย่างของเขา ชีวิตของเขาต้องเป็นชีวิตที่รับผิดชอบ ไม่ใช่ชีวิตที่เป็นอิสระโดยไม่รับผิดชอบต่อเขา นี่คืวัตถุประสงค์ของคัมภีร์ก่อนๆและเป้าหมายของคัมภีร์เหล่านี้ก็เหมือนกับของคัมภีร์กุรอาน ►

158 พวกเขาคอยที่จะให้ทูตสวรรค์หรือพระเจ้าลงมา ปรากฏต่อหน้าพวกเขาหรือจะให้สัญญาณบางอย่าง ของพระผู้อภิบาลของเจ้ามาปรากฏ? แต่เมื่อวันที่ สัญญาณอันชัดแจ้งบางอย่างของพระผู้อภิบาลของ เจ้ามาปรากฏนั้น ความศรัทธาของพวกเขาจะไม่เกิดประโยชน์อันใดแก่ชีวิตที่ไม่ได้ศรัทธามา ก่อน หรือแก่ผู้ที่ศรัทธาแต่มิได้กระทำความดีไว้ จงบอก พวกเขาเถิดว่า “จงคอยเถิด เราจักคอย”⁷

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ
أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ
رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا
يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ
مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا
قُلِ انْتَضِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾

พระเจ้าได้ให้เสรีภาพแก่มนุษย์ในขณะที่เดียวกันก็รักษาส่วนอื่นๆของโลกไว้ภายใต้คำสั่งโดยตรงของพระองค์และภายใต้กฎระเบียบของพระองค์ วิธีการที่พระองค์สร้างขึ้นมาเพื่อเป็นทางนำของมนุษย์ก็คือการทำให้มนุษย์รู้สึกธรรมและความเท็จผ่านทางบรรดานบีและคัมภีร์ของพระองค์ซึ่งห่อหุ้มด้วยภาษาแห่งเหตุผล

ในโลกนี้ เจตนารมณ์ของพระเจ้าจะปรากฏต่อหน้ามนุษย์ในรูปของการใช้เหตุผล ที่นี่ การยอมรับการใช้เหตุผลนี้หมายถึงการยอมรับพระเจ้าและการปฏิเสธการใช้เหตุผลนี้เท่ากับการปฏิเสธพระเจ้า

⁷ เมื่อการระเบิดแห่งวันอาสานเกิดขึ้น ความจริงที่ถูกซ่อนเร้นไว้ทุกอย่างจะเปิดเผยตัวมันเองออกมาให้มนุษย์เห็น ในตอนนั้น มนุษย์จะต้องยอมรับพระเจ้าและทำตามคำบัญชาของพระองค์เท่านั้น แต่การยอมรับในตอนนั้นไม่มีค่าใดๆแล้ว เฉพาะการยอมรับที่เกิดขึ้นในขั้นตอนมนุษย์มองไม่เห็นพระเจ้าเท่านั้นที่เป็นการยอมรับที่แท้จริง ความศรัทธาที่ถูกต้องการอยู่ที่การยอมรับสิ่งที่ตัวเองจำเป็นต้องยอมรับหลังการมองเห็นโดยไม่ต้องมองเห็น ใครที่ยอมรับหลังการมองเห็นมิได้ยอมรับแต่ประการใด

ถ้าบรรดาผู้ได้รับอำนาจให้เลือกในวันนี้ทำตัวเองให้อยู่ภายใต้เจตนารมณ์ขอพระเจ้า พวกเขาจะได้รับรางวัลตอบแทนด้วยสวรรค์จากพระเจ้า แต่ถ้าพวกเขาคัดค้านต่อพระเจ้าเฉพาะหลังวันสิ้นโลกมาถึง การคัดค้านของพวกเขา ก็เท่ากับการพิสูจน์ให้เห็นความผิดของเขามากยิ่งขึ้น นี่หมายความว่าพวกเขาไม่ยอมรับบางสิ่งที่เป็นควรค่าแก่การยอมรับอย่างแท้จริง พวกเขาไม่ปฏิบัติหน้าที่ที่ควรต้องปฏิบัติจริงๆโดยการยอมรับของพวกเขาเอง

159 แท้จริง บรรดาผู้ที่แบ่งแยกศาสนาของพวกเขาและ แดกเป็นพวกนั้นเจ้า(มุฮัมมัด) ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้กับ พวกเขาแต่อย่างใด แท้จริง เรื่องของพวกเขาอยู่ที่พระเจ้า แล้วพระองค์จะทรงบอกพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้

160 ผู้ใดทำความดีจะได้รับผลตอบแทนเป็นสิบเท่าสำหรับ ความดีนั้นแต่ผู้ใดทำความชั่ว เขาจะถูกตอบแทนเพียงเท่านั้น และพวกเขาจะไม่ถูกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม^๗

إِنَّ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا
لَسَتْ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى
اللَّهِ ثُمَّ يُنْفِئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾
مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا
وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا سِجْرَىٰ إِلَّا مِثْلُهَا
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾

^๗ การปฏิบัติตามศาสนาต้องการให้ทุกคนยกสถานะของพระเจ้าไว้สูงกว่าใครในชีวิตของเขา เขาต้องสร้างความสัมพันธ์บนพื้นฐานของการยอมรับสัจธรรม ไม่ใช่บนพื้นฐานของผลประโยชน์ส่วนตัวและสัญลักษณ์แรกของสิ่งนั้นก็คือการปฏิบัติต่อพ่อแม่ด้วยดี เขาต้องถือว่าปัจจัยยังชีพเป็นสิ่งที่พระเจ้าประทานให้เป็นของขวัญจากพระองค์และต้องไม่แทรกแซงระบบของพระองค์ เกี่ยวกับเรื่องนี้ การหลงผิดของมนุษย์ได้นำเขาไปสู่ความโง่เขลาด้วยการฆ่าลูกของเขาเอง เขาต้องได้เห็นถึงการกระทำที่ไร้ยางอายเพื่อที่ความรู้สึกรู้สึกต่อความชั่วในหัวใจของเขายังมีชีวิต ในการทำหน้าที่ต่างๆและในเรื่องของการให้และการรับ เขาต้องทำไปด้วยความยุติธรรม เขาต้องพูดด้วยความยุติธรรม เขาต้องใช้ชีวิตของเขาด้วยความรู้สึกว่าเขามีสัญญากับพระเจ้าและรู้สึกว่าเขาไม่สามารถหนีจากความรับผิดชอบได้ นี่เป็นหนทางที่ตรงไปตรงมาสำหรับมนุษย์ที่จะใช้ชีวิตซึ่งเป็นหนทางที่พระเจ้าชอบ มนุษย์ต้องรักษาตัวเองให้อยู่บนหนทางที่เที่ยงตรงนี้โดยไม่มีเบี่ยงเบนออกไปทางขวาหรือซ้าย

บัญญัติสิบประการที่กล่าวมาข้างต้น (อายะฮ์ 151-153) เป็นเรื่องง่ายและเป็นธรรมชาติ ความคิดจิตใจของมนุษย์ทุกคนยื่นขึ้นถึงสัจธรรมของบัญญัติสิบประการนี้ ถ้าหากมีการตอกย้ำถึงสิ่งนี้ ความแตกต่างหรือการแบ่งออกเป็นฝ่ายต่างๆก็ไม่เกิดขึ้น แต่เมื่อชุมชนเสื่อมทราม บรรดาผู้นำที่เกิดขึ้นมาในหมู่พวกเขาก็เจตนาอธิบายแนวความคิดที่ตรงไปตรงมานี้อย่างผิดๆ และนี่คือสิ่งที่ทำให้ออกภาพทางศาสนาแตกออกเป็นเสี่ยงๆ

ถ้ามีการพูดเรื่องที่ไม่จำเป็นในศาสนาที่เชื่อในพระเจ้าองค์เดียว เช่น พระเจ้ามีร่างหรือไม่มีร่าง ถ้าหากมีการพูดถึงปัญหาปลีกย่อยหมุ่หมยเกี่ยวกับเด็กกำพร้า นั่นคือ คำจำกัดความของการเป็นเด็กกำพร้าคืออะไร ถ้าหากมีการยกประเด็นขึ้นมาว่าคำบัญชาของพระเจ้าไม่สามารถปฏิบัติได้เว้นเสียแต่ว่ารัฐบาลถูกโค่นอำนาจลงเสียก่อนและงานแรกคือการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลที่ไม่ใช่อิสลาม ความยากลำบากต่างๆที่ถูกสร้างขึ้นมากก็จะไม่จบสิ้นและจะไม่มีการบรรลุถึงมติส่วนใหญ่ในเรื่องเหล่านี้ หลังจากนั้น สำนักคิดต่างๆจะก่อตัวขึ้นมา ฝ่ายต่างๆที่แยกจากกันก็จะเกิดขึ้น ความเป็นเอกภาพที่สร้างขึ้นมานั้นจะกลายเป็นความแตกแยกภายใน ▶

161 จงกล่าวเถิด “พระผู้อภิบาลของฉันได้ทรงนำฉันสู่ทาง ที่เที่ยงตรง เป็นศาสนาอันมั่นคง เป็นแนวทางของอับรอฮีม ผู้ที่เที่ยงธรรมและเขาไม่ได้อยู่ในหมู่ผู้นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับ พระเจ้า”

162 จงกล่าวเถิด “แท้จริง การนมาซของฉัน การฟลีของฉัน ชีวิตของฉันและการตายของฉันล้วนเพื่อพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ¹⁶³ ไม่มีสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และนี่เป็นสิ่งที่ฉันได้ถูกบัญชาและฉันเป็นคนแรกของบรรดา ผู้มอบน้อมยอมจำนวนต่อพระองค์”⁷

قُلْ إِنِّي هَدَيْتَنِي رَبِّيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قَدِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ ۚ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمَسْلُومِينَ ﴿١٦٣﴾

การให้ความสนใจอย่างเต็มที่แก่ศาสนาที่ง่ายและเป็นธรรมชาตินี้เป็นการทำความดีที่ดีที่สุด แต่เพื่อวัตถุประสงค์นี้ มนุษย์ต้องต่อสู้กับตัวของเขาเองถึงแม้ว่าบรรยากาศจะไม่เอื้ออำนวย เราต้องมั่นคงโดยการใช้ความอดทนและทำการเสียสละ นี่คือการกระทำที่ที่ยากลำบาก และนั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมพระเจ้าจึงประทานรางวัลตอบแทนสำหรับสิ่งนี้เป็นทวีคูณ บรรดาผู้ทำความชั่ว บรรดาผู้ทำตามทางอื่นนอกเหนือไปจากทางที่พระเจ้ากำหนดไว้จะหมกมุ่นอยู่กับการทำอาชญากรรมประเภทที่ร้ายแรงที่สุด อย่างไรก็ตาม พระเจ้าไม่ได้ใช้มาตรการรุนแรงเกินเลยต่อพวกเขา พระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาตามโทษที่พวกเขาได้ทำไว้

⁷ ในคัมภีร์กุรอาน พระเจ้าได้เปิดเผยศาสนาของพระองค์ในสภาพบริสุทธิ์ไว้ทุกหน้าซึ่งในนั้นพระองค์ได้ประทานให้แก่อับราฮัมและนบีคนอื่นๆมาแล้ว ตอนนี ใครที่ต้องการจะได้รับความจำเริญจากพระเจ้าและความช่วยเหลือของพระองค์ก็ต้องปฏิบัติตามตามศาสนานี้ เขาต้องอุทิศการนมาซของเขาสู่พระเจ้า เขาต้องมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าในระดับของการเสียสละ ถ้าเขามีชีวิต เขาต้องมีชีวิตเพื่อพระเจ้า และเมื่อเขาต้องตาย เขาต้องตายในสถานะบ่าวของพระเจ้าทั้งร่างกายและวิญญาณ จักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาลพร้อมกับเทววัตถุในห้องฟ้าปฏิบัติตามศาสนาแห่งการเชื่อฟังพระเจ้านี้ แล้วความโอหังต่อพระเจ้าจะนำไปสู่ความสำเร็จได้อย่างไร? นี่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทุกคน ไม่มีใครสามารถมีหุ้นส่วนในรางวัลตอบแทนของอีกคนหนึ่งหรือรับโทษแทนอีกคนหนึ่งได้ ทุกคนต้องจริงจังในเรื่องนี้ เพราะเขามีความเกี่ยวข้องพันกับเรื่องเหล่านี้ทั้งหมด

164 จงกล่าวเถิด “จะให้ฉันแสวงหาพระผู้
อภิบาลอื่น นอกจากพระเจ้ากระนั้นหรือใน
เมื่อพระองค์ทรงเป็น พระผู้อภิบาลของทุก
สิ่ง” ทุกชีวิตต้องรับผิดชอบใน สิ่งที่ตัวเอง
ทำไว้ และไม่มีผู้แบกภาระคนใดแบกภาระ
ของคนอื่นได้ แล้วในที่สุด สู้เจ้าจะต้องกลับ
ไปหาพระ ผู้อภิบาลของสู้เจ้า และพระองค์
จะทรงแจ้งแก่สู้เจ้า ในสิ่งที่สู้เจ้าขัดแย้ง
กัน 165 พระองค์คือผู้ทรงทำให้ สู้เจ้าเป็นผู้
สืบทอด(ของคนอื่น ๆ)บนหน้าแผ่นดินและ
ทรงยกย่องสู้เจ้าบางคนให้เหนือกว่าอีกบาง
คนเพื่อที่ พระองค์จะทรงทดสอบสู้เจ้าในสิ่ง
ที่พระองค์ได้ประทาน แก่สู้เจ้า แท้จริง พระ
ผู้อภิบาลของสู้เจ้าเป็นผู้ทรงฉับ พลันในการ
ลงโทษ แต่กระนั้น พระองค์เป็นผู้ทรงให้
อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอⁿ

قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ أَبْعَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ
شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَىٰ
رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٥﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُم
خَلْقَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ
بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ
إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿١٦٦﴾

ⁿ ระบบของโลกนี่ก็คือว่าเมื่อคนหนึ่งไป อีกคนหนึ่งจะมาแทนที่เขา ชุมชนหนึ่งถูกทำลายไป อีก
ชุมชนหนึ่งจะเข้ามาแทนชุมชนนั้นและยึดเอาทรัพยากรของแผ่นดินไป เหตุการณ์เหล่านี้เตือน
เราครั้งแล้วครั้งเล่าว่าไม่มีอะไรที่มีอำนาจถาวร แต่พฤติกรรมของมนุษย์เป็นสิ่งแปลก เมื่อเขาเห็น
โอกาสบางอย่างที่จะทำให้เขาก้าวไปข้างหน้า เขากลับลืมชะตากรรมของบรรพชนของเขา เขา
สร้างเหตุผลสารพัดรูปแบบเพื่อมาสนับสนุนการกดขี่และความโง่งงของเขา แต่เมื่อพระเจ้าเอา
ความจริงมาเปิดเผย มนุษย์จะเห็นการงานของเขานั้นไม่มีความหมายอะไรเลยทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้านี้เขา
ถือว่ามันดีพอที่จะสนับสนุนเขา

เหตุผลสำหรับความโง่งงของมนุษย์ในโลกนี่ก็คือว่าเขาคิดถึงสิ่งดีทั้งหลายของชีวิตนี้เป็นรางวัล
ตอบแทนจากพระเจ้า แต่ความจริงแล้ว อะไรก็ตามที่มนุษย์ได้รับในชีวิตนี้มีไว้เพื่อทดสอบเขา มิใช่
รางวัลตอบแทน ถ้ามนุษย์ถือว่าอะไรก็ตามที่เขาได้มาในโลกนี้เป็นสิทธิ์ที่เขาต้องได้ ความคิดเช่น
นี้จะป็นสาเหตุให้เขาหลงงมงาย แต่ถ้าเขาถือว่ามันเป็นการทดสอบเขา มันทำให้เขาเกิดความสำนึก
ถ่อมตน ในขณะที่ความรู้สึกระงงงตนแสดงให้เห็นได้โดยการอ้อวอด ทำที่ถ่อมตนจะเห็นได้จาก
ความเต็มใจที่จะเชื่อฟังพระเจ้า

7. ที่สูง

อัล-อะอรอฟ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 อะลีฟ ลาม มีม ซ็อด

2 คัมภีร์นี้ได้ถูกประทานลงมายังเจ้า ดังนั้น (มุฮัมมัด) จงอย่าได้มีความหนักใจในหัวอกของเจ้าเกี่ยวกับมัน เลย ทั้งนี้ เพื่อที่เจ้าจะได้ใช้มันเตือนพวกเขา(ผู้ปฏิเสธ) และมันเป็นสิ่งตักเตือนบรรดาผู้ศรัทธา^๓ สูเจ้า จง ปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่สูเจ้าจากพระผู้ อภิบาลของสูเจ้า และจงอย่าปฏิบัติตามผู้คุ้มครองอื่นใด นอกไปจากพระองค์ แต่น้อยนักที่สูเจ้าจะใส่ใจ^๗

الْمَصِّ ۝ كَتَبْنَا أَنْزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنذِرَ بِهِ ۚ وَذَكْرًا لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ أَتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۝

ⁿ คัมภีร์ของพระเจ้าโดยแก่นสารแล้วคือคัมภีร์แห่งทางนำ แต่คัมภีร์นี้จะมีคำต่อคนเพียงไม่กี่คนที่ยังรักษาความสำนึกของพวกเขาไว้ให้มีชีวิตอยู่ ส่วนคนอื่น ๆ นั้น มันก็เป็นแค่เพียงคำเตือนถึงชะตากรรมอันน่าเศร้าที่พวกเขากำลังมุ่งหน้าไปเพราะความโง่งมของพวกเขา ผู้เผยแผ่สังฆธรรมเป็นห่วงที่เห็นว่าสิ่งที่เป็นสังฆธรรมอันสมบูรณ์นั้นกำลังถูกปฏิเสธโดยคนส่วนใหญ่ที่ถือว่ามันเป็นความเท็จ สิ่งที่สูงที่สุดในสายตาของเขาถูกคนที่ไม่คิดเป็นห่วงอะไรปฏิบัติราวกับว่ามันไม่มีความสำคัญหรือราวกับว่ามันไม่เป็นความเป็นจริงเลย

^๗ ที่นี่คือโลกแห่งการทดสอบ ที่นี่ ทุกคนมีโอกาและเสรีภาพที่จะยอมรับหรือปฏิเสธสังฆธรรมตามที่เขาต้องการและแม้แต่จะหาคำพูดที่ฉลาดมาสนับสนุนการกระทำของเขา แต่นี่เป็นเพียงชั่วคราวเท่านั้น ทันทีที่ช่วงเวลาของการทดสอบสิ้นสุดลง มันจะถูกเปิดเผยให้ทุกคนได้รู้ว่าคำพูดของผู้เผยแผ่สังฆธรรมนั้นวางพื้นฐานอยู่บนสังฆธรรมอันนี้รันดร์ เขาจะเห็นว่าความอคติและความถือดีของเขาเองต่างหากที่ขัดขวางเขาไม่ให้เห็นสังฆธรรมตรงแกนกลางของเหตุผลที่เขาขงขึ้นมาได้เถียง มันจะเป็นที่ชัดเจนในตอนนั้นว่าเหตุผลที่พวกเขาขงขึ้นมาอ้างเพื่อที่จะแย้งคำพูดของผู้เผยแผ่สังฆธรรมนั้นเป็นแค่เพียงการทำความจริงให้เป็นความเท็จและไม่ใช้รูปแบบของการใช้เหตุผลในความหมายที่แท้จริง

4 ก็เมืองแล้วที่เราได้ทำลายมัน การลงโทษของเราได้มา ยังเมืองเหล่านี้อย่างฉับพลัน ในตอนกลางคืนหรือตอนกลาง วันในขณะ ที่พวกเขากำลังพักผ่อน 5 และเมื่อการลงโทษ ของเรามาถึงพวกเขา พวกเขาได้แต่ร้องออกมาอย่างเดียว ว่า “แท้จริง เราเป็นผู้ทำความผิด” 6 หลังจากนั้น เราจะถามบรรดาผู้ที่สาสน์ของเราถูกส่งไปและบรรดาผู้ที่นำสาสน์ของ เราไป 7 กับความรู้ที่ครบถ้วน เราจะบอกพวกเขาถึงสิ่งที่ พวกเขาทำ เพราะเราไม่เคยห่างหายไปจากพวกเขา 8 ใน วันนั้น สัจธรรมเท่านั้นที่จะมีน้ำหนัก ดังนั้น ผู้ที่ตาชั่งของ ตัวเองมีน้ำหนักเท่านั้น คือผู้ประสบความสำเร็จ 9 และผู้ที่ การงานที่ดีของเขาเบา(ในตาชั่ง)คือผู้ที่ทำให้ตัวเอง ได้รับ การขาดทุนเพราะพวกเขาปฏิเสธ สัญญาณทั้งหลายของ เรอย่างผิดๆ” 10

وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا
بَيِّنًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ﴿٥﴾ فَمَا كَانَ
دَعْوُهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ
قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٦﴾ فَلَنَسْئَلَنَّ
الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْئَلَنَّ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ
وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ﴿٨﴾ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ
الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ
هُمْ الْمَفْلُحُونَ ﴿٩﴾ وَمَنْ خَفَّتْ
مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِعَآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ

10 ในโลกนี้ ความสำคัญของแต่ละคนถูกวัดโดยความเพียรท้าวางวัตถุรอบตัวเขาและความสามารถของเขาในการที่จะทำให้คนคล้อยตามเขาด้วยคำพูดที่ประทับใจและมีคนจำนวนมากปฏิบัติ ตาม เนื่องจากผู้เผยแผ่สั่งสอนโดยทั่วไปแล้วไม่ได้อยู่ในสถานะที่มีความสุขเช่นนั้น คำพูดของ เขาจึงไม่มีค่าในสายตาของคนทางโลกในขณะที่คำพูดของผู้ต่อต้านเขาซึ่งมีอำนาจทางวัตถุมีผล มากกว่า แต่เมื่อวันอาสานเปิดเผยความจริงทั้งหมด สถานะจะเปลี่ยนไปในทางตรงข้าม ตอนนี้ น้ำหนักทั้งหมดจะเทลงมาทางด้านสัจธรรม ส่วนความเท็จจะปราศจากข้อโต้แย้งและไร้คุณค่าขึ้นมาทันที

10 เราได้ให้สุเจ้าฟ้านั่งอยู่ในแผ่นดิน และได้จัดเตรียม บัจจัยยังชีพในแผ่นดินนั้นไว้ให้สุเจ้า แต่ผู้น้อยนักที่สุเจ้า จะขอบคุณ¹¹ แท้จริง เราได้สร้างสุเจ้าและทำให้สุเจ้า เป็นรูปร่าง แล้วเราได้บอกแก่บรรดาทูตสวรรค์ว่า “จง กราบหมอบนอบต่ออาดัม” ดังนั้น ทูตสวรรค์ทั้งหลายจึง ต่างกราบหมอบนอบยกเว้นอิบลีส(ซาตาน)ซึ่งไม่ยอมอยู่ในหมู่ผู้ก้มกราบ¹¹

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشٌ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾
 وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ﴿١١﴾

¹¹ อะไรก็ตามที่พระเจ้าประทานแก่มนุษย์ในโลกนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อดึงเอาความกตัญญูของเขามา แต่เป็นสิ่งที่มนุษย์ไม่เคยให้แก่พระเจ้า เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็คือซาตานพยายามที่จะเบี่ยงเบนความรู้ของเขาและชักนำเขาออกจากการแสดงความกตัญญู

เป็นที่เห็นได้ชัดเจนนจากเรื่องราวของอาดัมและซาตานว่าอะไรคือเกณฑ์ตัดสินที่แท้จริงสำหรับการตัดสินเรื่องของแต่ละคน มนุษย์ถูกตัดสินตรงจุดที่ความรู้สึกริษยาและความทะนงมีขึ้นในหัวใจของมนุษย์ ในโลกแห่งการทดสอบนี้ มันเกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่าที่คนผู้หนึ่งมีความเหนือกว่าอีกคนหนึ่ง บางครั้ง คนหนึ่งได้รับส่วนแบ่งทรัพย์สินและเกียรติที่มากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนของเขา บางครั้ง ในการคบค้าสมาคมกันระหว่างสองคน มีเรื่องเกิดขึ้นมาว่าคนหนึ่งถือว่าการทำหน้าที่ของตนต่อคนอื่นโดยชอบธรรมเป็นการทำให้ตัวเองเสื่อมเสีย ในทุกกรณีเช่นนั้น มนุษย์กำลังถูกตัดสินว่าเขาตอบสนองไปในทางบวกหรือมีปฏิกิริยาไปในทางลบ

12 พระองค์จึงตรัสว่า “อะไรที่ขัดขวางเจ้ามิให้กราบ เมื่อฉันสั่งเจ้า?” มันตอบว่า “ฉันดีกว่าเขาพระองค์ทรง สร้างฉันจากไฟในขณะที่พระองค์ทรงสร้างเขามาจาก ดิน”
 13 พระองค์ตรัสว่า “ดังนั้น จงลงไปจากที่นี่ เพราะ ที่นี่มิใช่ที่สำหรับเจ้าที่จะมาทำโอหัง จงออกไปเสีย แท้จริง เจ้าเป็นผู้อยู่ในหมู่ผู้อับยศ”¹⁴ ซาตานจึงกล่าวว่า “ไปรดผอนผืนเวลาให้ฉันจนถึงวันฟื้นคืนชีพด้วยเถิด”
 15 พระองค์ตรัสว่า “เจ้าได้รับการผอนผืน”
 16 มันกล่าวว่า “เนื่องจากพระองค์ทรงทำให้ฉันผิด ที่นี่ฉันจะชும்คอย พวกเขาดำรงทางที่เที่ยงตรงของพระองค์”¹⁷ แล้วฉันจะ จู่โจมใส่พวกเขาจากทุกด้าน จากด้านหน้าพวกเขา และ ด้านหลังพวกเขา จากด้านขวาของพวกเขาและด้านซ้าย ของพวกเขา และพระองค์ จะทรงพบว่าส่วนใหญ่ของ พวกเขาเป็นผู้เนรคุณ¹⁸ พระองค์ตรัสว่า “จงออกไปจาก ที่นี้อายบยศและถูกตะเพิด จงรู้ไว้ด้วยว่าฉันจะทำให้ นรกเต็มไปด้วยพวกเจ้าและทุกคนที่ปฏิบัติตามเจ้า”¹⁹

قَالَ مَا مَنَعَكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ
 قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ
 وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ
 مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا
 فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ
 أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾ قَالَ إِنَّكَ
 مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فِيمَا أُغْوَيْتَنِي
 لَأُقَدِّنَ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾
 ثُمَّ لَا يَتَّبِعُهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
 خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَنِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ
 وَلَا يَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ
 أَخْرَجَ مِنْهَا مَذْءُومًا وَمَذْءُورًا لَمَنْ
 تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾

¹⁷ บางครั้ง พระเจ้าเลือกศาสนทูตคนหนึ่งเพื่อนำวจนะของพระองค์ไปยังมนุษย์ แต่มนุษย์ไม่ยอมรับสถานะของศาสนทูตผู้นั้น เพราะนี่อาจหมายความว่าพวกเขาดีน้อยกว่าศาสนทูตในขณะที่พวกเขายังไม่เข้าถึงสัจธรรม ในโอกาสเช่นนั้น ซาตานจะมากระตุ้นความรู้สึกริษยาและความทะนง เมื่อเกิดความรูสึกว่า “ฉันดีกว่า” มนุษย์ก็ไม่พร้อมที่จะยอมรับความเหนือกว่าของพี่น้องของเขา ในสายตาของพระเจ้า นี่เท่ากับเป็นการเดินตามทางของซาตาน ในกรณีเช่นนั้น คนที่เดินตามทางแห่งความริษยาและทะนงตนได้ทำให้ตัวเองสมควรได้รับชะตากรรมในนรก ส่วนคนที่ยังคงถ่อมตนนั้นได้แสดงตนให้เห็นว่าเขาสมควรที่จะพบที่พำนักในสวนสวรรค์ อะไรก็ตามที่มนุษย์ได้รับล้วนมาจากพระเจ้า ดังนั้น การยอมรับความเหนือกว่าของคนอื่นความจริงแล้วคือการยอมรับความถูกต้องของสิ่งที่พระเจ้าประทานให้ ดังนั้น การปฏิเสธความเหนือกว่าของคนที่ได้รับสิ่งที่ดีกว่าก็เหมือนกับการปฏิเสธสิ่งที่พระเจ้ากำหนด ในทำนองเดียวกัน เมื่อใครคนหนึ่งยอมจำนนต่ออีกคนหนึ่งบนพื้นฐานของสัจธรรมบางอย่าง เขาไม่ได้ค้อมหัวให้แก่ใครบางคน แต่เขาค้อมหัวให้แก่พระเจ้า เขาทำเช่นนั้นเป็นการตอบสนองต่อคำบัญชาของพระเจ้า ไม่ใช่เพราะความเหนือกว่าของคนอื่น

19 พระองค์กล่าวว่า “อาดัมเอ๋ย เจ้าและคู่ครองของเจ้า จงพำนักอยู่ในสวนสวรรค์นี้ และจงกินตามที่เจ้าต้องการ แต่เจ้าทั้งสองจงอย่าเข้าใกล้ต้นไม้ที่นี่ มิฉะนั้น เจ้าทั้งสองจะอยู่ในหมู่มุ์ทำผิด”²⁰ แต่ซาตานได้กระซิบล่อลวงคน ทั้งสองเพื่อที่ว่ามันจะได้เปิดเผยส่วนที่พึงลอบของคณ ทั้งสองที่ถูกปิดบังไว้จากกันและกัน มันกล่าวแก่เขาทั้งสองว่า “พระผู้อภิบาลของท่านได้ห้ามพวกท่านมิให้เข้าใกล้ต้นไม้ที่นี่ก็เพราะทรงเกรงว่าท่านทั้งสองจะกลายเป็น หูดสวรรค์หรือท่านทั้งสองจะกลายเป็นผู้ไม่ตาย”²¹ และ มันได้สาบานแก่เขาทั้งสองว่า “ฉันเป็นผู้ให้คำปรึกษาที่ดีแก่ท่านทั้งสองจริงๆ”ⁿ

وَيَتَّادِمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا
مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ
فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٠﴾ فَوَسَّسَ لَهُمَا
الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ
سَوَاءٍ تَيْهَمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ
هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ
تَكُونَا مِنَ الخَالِدِينَ ﴿٢١﴾ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي
لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٢﴾

ⁿ สวรรค์ที่มีความกว้างใหญ่ไพศาลได้ถูกเปิดไว้ให้แก่อาดัมและคู่ครองของเขา ในนั้นมีสิ่งดีๆ มากมายนับไม่ถ้วน และเขาทั้งสองมีเสรีภาพเต็มที่ที่จะใช้มันในลักษณะใดก็ได้ที่เขาทั้งสองต้องการ ในท่ามกลางสิ่งที่ได้รับอนุญาตมากมายนับไม่ถ้วนนี้ ทั้งสองคนถูกห้ามมิให้ใช้เพียงสิ่งเดียว ซาตานได้ใช้ข้อห้ามนี้มาเป็นจุดในการโจมตีคนทั้งสอง มันยั่วให้คนทั้งสองทำความผิดโดยกล่าวว่าสิ่งที่คนทั้งสองถูกสั่งให้ออกห่างนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในสวรรค์ ความลับทั้งหมดของความศักดิ์สิทธิ์และความเปี่ยมล้นของความสุขในนั้น อาดัมและคู่ครองของเขาหลงเชื่อซาตาน ในที่สุด เขาทั้งสองคนได้กินผลไม้ของตนไม่ต้องห้าม แต่เมื่อเขาทั้งสองทำไปแล้ว ผลก็ตามมากกลับกลายเป็นสิ่งตรงข้ามกับที่เขาทั้งสองหวังไว้ การไม่เชื่อฟังของคนทั้งสองทำให้อาการแห่งความปลอดภัยของพวกเขาหลุดออกจากร่างกาย ทั้งสองคนอยู่ในสภาพที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ในโลกที่เขาทั้งสองมีความสะดวกสบายและความปลอดภัยทุกอย่าง

นี่เป็นการแสดงให้เห็นถึงอาวุธพิเศษที่ซาตานใช้หลอกลวงมนุษย์ให้ออกห่างจากความโปรดปรานและความช่วยเหลือของพระเจ้า กลวิธีของซาตานคือการทำให้มนุษย์มองเห็นโลกอันกว้างขวางของสิ่งที่พระเจ้าอนุญาตให้เป็นเรื่องเล็กน้อยและให้ความสำคัญแก่สิ่งที่ไม่สำคัญไม่ก็อย่างที่พระเจ้าห้ามไว้ มันนำเสนอสิ่งที่ต้องห้ามในลักษณะที่ล่อใจและทำให้มนุษย์มั่นใจถึงสิ่งดี ๆ หลายอย่างที่ซ่อนอยู่ในนั้น ในการทำงานนี้ ซาตานปฏิบัติต่อทุกคนตามรสนิยมและสภาพแวดล้อมของเขา มันจะหลอกลวงบางคนโดยการทำให้พวกเขาเกลียดอาหารที่เป็นผลดีต่อสุขภาพและสอนพวกเขาว่าถ้าพวกเขาต้องการที่จะมีสุขภาพดี พวกเขาควรดื่มเหล้าองุ่น มนุษย์อาจรู้สึกว่าเขาควรที่จะทำให้ตำแหน่งของเขามั่นคงเพื่อที่จะเอาชนะคู่แข่ง แต่ซาตานจะให้ยาพิษแก่ความคิดของเขาโดยการแนะนำวิธีการที่ดีที่สุดในการเอาชนะคู่แข่งคือการเริ่มต้นกิจกรรมบ่อนทำลายคู่ต่อสู้ สำหรับบางคนมีโอกาสนพที่จะใช้วิธีการปรับปรุงตัวเอง แต่ซาตานจะสอนเขาว่าการประท้วงและการเรียกร้องเป็นหนทางที่สั้นที่สุดที่จะบรรลุความสำเร็จ แต่บางคนอาจมีหน้าที่ทางศาสนามากมายที่จะต้องทำโดยไม่ต้องปะทะกับรัฐบาล แต่ซาตานจะสร้างความเข้าใจผิดว่าเมื่อผู้ปกครองที่ไม่ใช่อิสลามพ้นไปจากอำนาจเท่านั้นที่ระบบที่สมบูรณ์ของอิสลามจะได้ชัยชนะและหลังจากนั้นจะมีอำนาจทั่วทั้งประเทศ

22 ดังนั้น มันจึงล่อลวงให้คนทั้งสองเปลืองพลัง เมื่อคน ทั้งสองได้ลิ้มรสผลไม้ของต้นไม้ สิ่งพึงอายของเขาทั้งสอง ได้เปิดเผยต่อกันและกัน และเขาทั้งสองได้เริ่มปกปิดสิ่ง พึงสงวนของตัวเองด้วยใบไม้แห่งสวนสวรรค์ พระผู้อภิบาล ได้ทรงเรียกเขาทั้งสองมาและกล่าวว่า “ฉันมิได้ห้ามเจ้าทั้งสองเข้าใกล้ต้นไม้และมิได้เตือนเจ้าทั้งสองว่าซาตานเป็น ศัตรูที่ชัดเจนของเจ้ากระนั้นหรือ?” 23 เขาทั้งสองกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของเรา เราได้ทำร้ายตัวของเราเองไปแล้ว ถ้าพระองค์ไม่ทรงอภัยโทษให้แก่เราและทรงเมตตาเรา เรา จะต้องเป็นผู้ที่ขาดทุนอย่างแน่นอน” 24 พระองค์จึงทรงบัญชาว่า “จงลงไป สูเจ้าจะเป็นศัตรูต่อกันและกัน แผ่นดิน จะเป็นที่อยู่อาศัยสำหรับสูเจ้าชั่วระยะเวลาหนึ่งและที่นั่น สูเจ้าจะได้รับปัจจัยยังชีพ” 25 ที่นั่น สูเจ้าจะมีชีวิต และที่นั่น สูเจ้าจะตาย และจากที่นั่น สูเจ้าจะถูกนำออกมา”⁷

فَدَلَّلَهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجْرَةَ
بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا مَخْصَفَانَ
عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا
رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنِ الشَّجْرَةِ
وَأَقُلَّ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ
مُبِينٌ ﴿٢٣﴾ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن
لَنَا تَغْفِرٌ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَ مِن
الْخَاسِرِينَ ﴿٢٤﴾ قَالَ أَهْبَطُوا بَعْضُكُمْ
لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ
وَمَتَعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٥﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ
وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٦﴾

⁷ ทั้งอาดัมและซาตานได้ถูกส่งมายังโลกนี้ในฐานะศัตรูต่อกันและกัน ตอนนี การต่อสู้ที่ดำเนินไประหว่างมนุษย์และซาตานจะยังคงดำเนินต่อไปจนกระทั่งวันสิ้นโลก ซาตานพยายามอย่างต่อเนื่องที่จะนำมนุษย์ไปสู่หนทางของมันและทำให้มนุษย์ไม่ได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้าเช่นเดียวกับตัวมันเองที่ไม่ได้รับสิ่งนี้ แต่มนุษย์ต้องวางตัวเองไว้ในตำแหน่งที่ตรงข้ามกับมัน เขาต้องทำลายแผนการของซาตาน เขาต้องไม่สนใจการเรียกร้องของมันและหันไปเชื่อฟังการเรียกร้องของพระเจ้า การต่อสู้ระหว่างอาดัมและซาตานทำให้มนุษย์แบ่งออกเป็นสองกลุ่ม บางคนคล้อยตามการล่อลวงของซาตานและตกเป็นพวกของมัน ในขณะที่บางคนที่ตอบสนองคำเรียกร้องของพระเจ้า พยายามต่อสู้เพื่อเอาชนะพวกพ้องของซาตาน ในทุกยุค เราจะเห็นว่าผู้อุทิศตนให้แก่สวรรค์ซึ่งมีจำนวนน้อยยังคงตกเป็นเหยื่อความเป็นศัตรูของผู้ปฏิเสธสวรรค์ เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็กิจการงานที่ชั่วร้ายของซาตาน มันหันผู้คนให้ต่อต้านผู้ศรัทธาที่แท้จริงโดยการใช้วิธีการต่างๆในการทำให้หัวใจของผู้คนเหล่านั้นเกลียดชังพวกเขา ดังนั้น บางคนจึงกลายเป็นเครื่องมือของซาตานและเริ่มโจมตีบรรดาผู้อุทิศตนให้แก่สวรรค์ ▶

²⁶ ลูกๆของอาดัมเอ๋ย เราได้ประทานเสื้อผ้าอาภรณ์แก่ สู่เจ้าเพื่อปกปิดส่วนที่พึงละอายของสู่เจ้าและเพื่อเป็นที่ พึงพอใจแก่สายตาแต่อาภรณ์แห่งความยำเกรงนั้น เป็นอาภรณ์ที่ดีที่สุด นี่เป็นหนึ่งในสัญญาณทั้งหลายของ พระเจ้าที่พวกเขาจะได้ใส่ใจⁿ

يَنْبِيَّ آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا
يُورِي سَوْءَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ
الْتَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ
اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾

บาปที่แท้จริงของซาตานคือการไม่ยอมรับความโปรดปรานที่พระเจ้าประทานให้แก่อาดัม ซาตานพยายามที่จะสร้างอาภรณ์ที่เหมือนกับมันขึ้นในตัวของผู้คน มันยั่วคนหนุ่มไม่ให้เคารพผู้ใหญ่ ในการทำธุรกิจหรือกิจกรรมทางสังคม เมื่อฝ่ายหนึ่งจะต้องให้เกียรติแก่อีกฝ่ายหนึ่ง ซาตานจะชักชวนฝ่ายแรกไม่ให้ทำตามนั้น เมื่อข่าวของพระเจ้านำสาส์นแห่งสัจธรรม ซาตานจะนำข้อสงสัยต่างๆเข้ามาในหัวใจของผู้คนและชักนำผู้คนเหล่านั้นไม่ให้ยอมรับ ถ้ามีกรณีพิพาทกันระหว่างสองฝ่ายและถ้าฝ่ายหนึ่งพร้อมที่จะชားเงินชดใช้จำนวนที่เหมาะสมกับเหตุที่เกิดขึ้น ซาตานจะชักชวนอีกฝ่ายหนึ่งไม่ให้อยอมรับ แต่จะเรียกร้องเงินที่มากขึ้นจนอีกฝ่ายหนึ่งไม่สามารถชားได้ ทั้งนี้เพื่อให้อั้วพิพาทยังคงดำเนินต่อไปโดยหาข้อยุติไม่ได้

ด้วยการชักนำให้หลงผิดของซาตานนี้เองที่ความเป็นศัตรูระหว่างผู้คนจึงมีอยู่ทั่วทุกแห่ง คนสองกลุ่มที่ขัดแย้งกันนี้เกิดขึ้นในหมู่มนุษย์และซาตานมองเห็นว่าการเผชิญหน้ากันระหว่างมนุษย์จะไม่มีวันจบสิ้น

ⁿ พระเจ้าได้สร้างระบบของโลกขึ้นมาในลักษณะที่ภายนอกของมันเป็นสัญญาณของความจริงที่อยู่ภายใน โดยการตรึงตรองสิ่งที่อยู่ภายนอก มนุษย์สามารถไปถึงสัจธรรมที่ถูกซ่อนอยู่ภายใน หนึ่งในสัญญาณนั้นคือการแต่งกายของมนุษย์

พระเจ้าได้ให้เสื้อผ้าแก่มนุษย์เพื่อปกป้องคุ้มครองเขาและเป็นสิ่งที่ทำให้เขาดูดีและมีเกียรติ นี่เป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงความจริงว่ารูปแบบของเสื้อผ้าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการมีอยู่ทางจิตวิญญาณของมนุษย์เช่นกัน การใส่เสื้อผ้านี้เป็นคุณงามความดีที่เกิดขึ้นจากความเกรงกลัวพระเจ้า(ตักวา)ซึ่งเป็นตัวแทนบุคลิกภาพภายในของมนุษย์ การมีตักวา(ความยำเกรง)นี้ในด้านหนึ่งช่วยป้องกันมนุษย์จากการถูกซาตานโจมตี และอีกด้านหนึ่งเป็นการยกระดับตัวตนภายในและทำให้เขาสามารถอาศัยอยู่ในโลกของสวรรค์อันแสนสงบสุขได้ คุณงามความดีหรือการตักวานี้คืออะไร? มันคือความเกรงกลัวพระเจ้า การยอมรับสัจธรรม การปฏิบัติตามเกณฑ์ที่เหมือนกันสำหรับตัวเองและคนอื่นโดยถือว่าตัวเองเป็นข่าวของพระเจ้า การเจียมเนื้อเจียมตัวและการถ่อมตนซึ่งเป็นการดำเนินชีวิตที่เห็นความสำคัญของโลกหน้าแทนการหลงผิดในโลกนี้ เมื่อมนุษย์พัฒนาจริยธรรมเหล่านี้ เขาก็ "สวมใส่เสื้อผ้า" ภายในให้ตัวเอง ในขณะที่ร่างกายภายนอกถูกปกปิดด้วยเครื่องแต่งกายที่ทำจากผ้า ตัวตนภายใน หรือวิญญาณถูกห่อหุ้มอยู่ในตักวา แต่ถ้าหากพฤติกรรมของเขาเป็นสิ่งที่ตรงข้าม มันก็เท่ากับเขากำลังเปลือยกายในของเขากลับมาให้คนได้เห็น

27 ลูกๆของอาดัมเอ๋ย จงอย่าให้ซาตาน ล่อลวงสูเจ้าดังที่ มันได้ทำให้พ่อแม่คนแรก ของสูเจ้าถูกขับออกมาจากสวน สวรรค์และ ทำให้เสื่อผ้าอาหารของเขาทั้งสองต้องหลุด ออกจากร่างทั้งนี้เพื่อที่มันจะได้เปิดเผยสิ่ง ฟังละเอียดของ เขาทั้งสองต่อกันและกัน มัน และพวกพ้องของมันมองเห็น สูเจ้าจากที่ สูเจ้าไม่สามารถมองเห็นพวกมันแท้จริง เรา ได้ ทำให้ซาตานเป็นสหายของบรรดาผู้ไม่ ศรัทธา

28 เมื่อใดก็ตามที่คนเหล่านี้กระทำให้สิ่งลามก พวกเขาจะ กล่าวว่ “นี่คือสิ่งที่บรรพบุรุษ ของเราเคยทำและพระเจ้า ทรงสั่งเราให้ ทำเช่นนี้” จงบอกพวกเขาว่า “พระเจ้าไม่ ทรง สั่งในเรื่องลามก พวกท่านกล่าวอ้างถึง พระเจ้าและพูดถึง สิ่งที่พวกท่านไม่รู้ความ จริงกระนั้นหรือ?”ⁿ

يٰۤاٰدَمُ لَا يَفْتِنَنَّكَ الشَّيْطٰنُ
كَمَا اَخْرَجَ اٰبَوَيْكَ مِنَ الْجَنَّةِ يَتَزَعُ
عَنْهُمَا لِبَاسُهُمَا لِيَرِيَهُمَا سَوْءًا
مَاۤ اِنَّهُ يَرِيْكُمْ هُوَ وَقَبِيْلُهُ مِنْ
حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ اِنَّا جَعَلْنَا
الشَّيْطٰنَ اَوْلِيَاءَ لِلَّذِيْنَ لَا
يُؤْمِنُوْنَ ۗ وَاِذَا فَعَلُوْا
فَسِحْسَهٗ قَالُوْا وَجَدْنَا عَلَيْنَا
ءِآبَاءَنَا وَاللّٰهُ اَمْرًا
يٰۤاٰمُرُۙ بِالْفَحْشَآءِ اَتَقُوْلُوْنَ
عَلٰى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ

ⁿ วิธีการที่ซาตานชักนำมนุษย์ให้หลงผิดก็คือการให้ข้อมูลที่ผิดๆแก่เขา มันแสดงให้เห็นว่าตนไม่ ต้องห้ามเป็นต้นหน้าของสิ่งดี ๆทั้งหลาย มันเข้าหามนุษย์โดยการวิธีการที่ดูไม่น่ากลัวจนมนุษย์ไม่ ระแวงว่าตัวเองจะถูกชักนำให้หลงผิด ซาตานรู้จักอ่อนของมนุษย์ทุกอย่าง รู้จุดบอบบางในเสื่อ เกระทางศีลธรรมของมนุษย์และมันจะโจมตีจุดเหล่านั้น

ใครที่ซาตานประสบความสำเร็จในการชักนำให้หลงผิด? มันประสบความสำเร็จกับบรรดาผู้ไม่ สามารถพิสูจน์ถึงความศรัทธาของตนเองเมื่อถูกทดสอบ กับผู้ที่ไม่ไตร่ตรองอย่างรอบคอบถึง สัญญาณต่างๆของพระเจ้า กับบรรดาผู้ปฏิเสธเหตุผลที่ถูกต้องและกับบรรดาผู้ที่ไม่สามารถปฏิบัติ ตามความต้องการของศีลธรรมเพราะคำนึงแต่เรื่องส่วนตัว คนเหล่านี้ไม่ยอมรับศีลธรรมถ้ามันไม่ส่ง เสริมผลประโยชน์ของพวกเขา

29 (มุฮัมมัด) จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “พระผู้อภิบาลของฉัน ได้ทรงสั่งฉันในเรื่องความยุติธรรมและคุณธรรม จงหันหน้าของพวกท่านไปยังพระองค์ทุกครั้งในทุกเวลาและสถานที่นั้นมาซ และจงวิงวอนต่อพระองค์เท่านั้นโดยเป็นผู้สุจริตมั่นในการ ศรัทธาต่อพระองค์ เนื่องจากพระองค์ได้ทรงทำให้พวกท่านเกิด ขึ้นมา ดังนั้น พวกท่านจะกลับไปหาพระองค์”³⁰ พระองค์ได้ ทรงนำทางบางคนและปล่อยให้บางคนหลงผิด นี่เป็นเพราะว่า พวกเขาได้เอาชานานเป็นผู้ค้ำครองแทนพระเจ้าและยังคิดว่า พวกเขาอยู่ในหนทางที่ถูกต้อง”⁷

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا
وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ
وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا
بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٧﴾ فَرِيقًا هَدَى
وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ
اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨﴾

⁷ คำว่า “ยุติธรรม” (กิสต์) หมายถึงรูปแบบของพฤติกรรมที่เป็นไปตามมาตรฐานทางศีลธรรมทุกอย่าง มันคือสิ่งที่มันต้องเป็น การเคารพสักการะในรูปของการนมาซเป็นแรงกระตุ้นทางธรรมชาติที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เขาต้องการที่จะยอมรับบางสิ่งว่ามีอำนาจสูงสุดและก้มกราบต่อสิ่งนั้น ในเรื่องนี้ ความยุติธรรมจะเกิดขึ้นได้ถ้าหากเขาเคารพสักการะพระเจ้าที่แท้จริงเพียงหนึ่งเดียวที่เป็นผู้สร้างเขา เป็นพระเจ้าและพระผู้อภิบาลของเขา มนุษย์ต้องการที่จะมีบางสิ่งไว้ตรงแก่นกลางความเชื่อมั่นของเขา ในกรณีนี้ ความยุติธรรมจะอยู่ที่การทำให้พระเจ้าผู้ทรงมีอำนาจเป็นพื้นฐานของความไว้วางใจของเขา ในทำนองเดียวกัน การยอมรับชีวิตหลังความตายจะเป็นความยุติธรรมในความหมายที่สมบูรณ์ที่สุด เพราะเมื่อมนุษย์เกิดมา เขาเกิดขึ้นมาจากที่ไม่มีอะไร ดังนั้น การเชื่อในชีวิตหลังความตายจะเท่ากับการเชื่อในความจริงที่มนุษย์ทุกคนได้เคยพบเห็นมาแล้วในตอนที่เขาเกิดมาในโลกนี้

มนุษย์มองหาผู้ทรงความรู้ในอดีตเพื่อความช่วยเหลือ เพื่อที่เขาจะปฏิบัติและผู้เผยแผ่สั่งสอนศีลธรรมความยิ่งใหญ่ของบรรพบุรุษในอดีตเหล่านี้ได้ถูกสร้างขึ้นมาในประวัติศาสตร์และในสายตาของคนทั่วไปก็คิดว่ามันเป็นเช่นนั้น แต่ในทางตรงข้ามกับสิ่งนี้ ผู้เผยแผ่สั่งสอนศีลธรรมก่อนหน้าพวกเขาเป็นผู้เผยแผ่คนใหม่ที่ยังไม่ได้รับการยืนยันโดยประวัติศาสตร์ว่ามีความศักดิ์สิทธิ์ เมื่อผู้คนมองไปยังคนในอดีตที่ได้รับการเคารพนับถือในฐานะนักบุญเพราะประวัติศาสตร์อันสวยหรูของคนเหล่านั้นและเปรียบเทียบกับผู้เผยแผ่ศีลธรรมคนใหม่โดยไม่มีคำบอกเล่าอยู่ข้างหลัง เขาก็ปฏิบัติผู้เผยแผ่ศีลธรรมหน้าใหม่ทันทีโดยเชื่อว่าตัวเองอยู่ในหนทางที่ถูกต้อง แต่ความเข้าใจผิดเช่นนี้ไม่สามารถให้ข้อแก้ตัวใดๆได้ในสายตาของพระเจ้า เพราะใครที่ปฏิบัติผู้เผยแผ่ศีลธรรม คนผู้นั้นจริงๆแล้วคือผู้ที่มิได้ปฏิบัติตามพระเจ้า คนผู้นั้นเพียงแต่กำลังปฏิบัติตามชานานในนามของพระเจ้าเท่านั้น

31 ลูกๆของอาดัมเอ๋ย จงแต่งกายของ
 สุนัขให้เรียบร้อยทุก เวลาและในสถานที่
 ที่ปฏิบัติศาสนกิจ และจงกิน จงดื่ม แต่
 จง อยู่อย่างสุรุษสุร่าย เพราะพระเจ้าไม่ทรงรัก
 ผู้สุรุษสุร่าย 32 (มุฮัมมัด)จงถามพวกเขา
 “ใครเล่าที่ห้ามความประณีตสวยงามและ
 สิ่งดีๆทั้งหลายจากปัจจัยที่พระเจ้าได้ทรง
 นำมันออกมาเพื่อ บ่าวของพระองค์?” จง
 กล่าวเถิด “สิ่งเหล่านี้ทั้งหมด(เป็นที่ อนุมัติ)
 สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาในโลกนี้และเฉพาะ
 สำหรับ พวกเขาในวันแห่งการฟื้นคืนชีพอีก
 ด้วย” ดังนั้น เราได้ทำให้ สัญญาณทั้งหลาย
 ของเราเป็นที่ง่ายตายแก่ผู้มีความเข้าใจ
 33 (มุฮัมมัด)จงกล่าวกับพวกเขาเถิดว่า “สิ่ง
 ต่างๆที่พระเจ้า อภิบาลของฉันได้ทรงห้ามก็
 คือการลามกทั้งหลายทั้งในที่ เปิดเผยและ
 ในที่ลับ สิ่งที่เป็นบาปและการฝ่าฝืนศีลธรรม
 ตลอดจนการที่พวกเขานำสิ่งอื่นมาเป็นภาคี
 กับพระเจ้าโดย ที่พระองค์มิได้ประทานหลัก
 ฐานใดๆในเรื่องนี้ลงมา และการ ที่พวกท่าน
 กล่าวอ้างถึงพระเจ้าในสิ่งที่พวกท่านไม่รู้”⁷

﴿يَبْنِي ۖ آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ
 مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا ۚ
 إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٢﴾ قُلْ مَنْ
 حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ
 وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ
 ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةٌ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ ۚ كَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي
 الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ
 ۖ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا
 بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا ۚ وَأَنْ
 تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾﴾

⁷ ชาวอาหรับบางเผ่าเคยเปลือยกายล่อนจ้อนเวียนรอบกะอับะฮฺโดยคิดว่าการทำเช่นนั้นจะทำให้
 พวกเขาเข้าใกล้พระเจ้ามากขึ้น ในทำนองเดียวกัน ในยุคอูริชชาก่อนหน้าอิสลาม(ยุคญาอิลียะฮฺ)
 พวกเขาเคยละเว้นจากบางสิ่ง เช่น นมหรือเนื้อแพะเมื่อเริ่มออกเดินทางไปทำพิธีฮัจญ์โดยคิดว่าพวก
 เขากำลังทำความดีที่ยิ่งใหญ่ การปฏิบัติที่หลงผิดประเภทนี้มีอยู่ในผู้คนทุกยุคสมัย คนประเภทนี้
 ไม่รวมเอาสิ่งที่ศาสนาต้องการไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันของพวกเขา เฉพาะในบางโอกาสเท่านั้น
 ที่พวกเขาแสดงตัวเองว่ากำลังปฏิบัติตามศาสนาโดยการให้ความสนใจเป็นพิเศษแก่การกระทำที่ไม่
 เกี่ยวข้องกับศาสนา และโดยการสนใจในเรื่องปลีกย่อยหมุมหมยม พวกเขาคิดว่าพวกเขาได้ทำตาม
 เจตนารมณ์ของพระเจ้าอย่างเต็มที่แล้ว

พระเจ้าต้องการให้มนุษย์ละเว้นจากการใช้จ่ายอย่างสุรุษสุร่าย นั่นคือ เขาต้องไม่ละเมิดขอบเขตที่
 พระเจ้าได้กำหนดไว้ เขาต้องไม่ถือว่าสิ่งที่ได้รับอนุญาตเป็นที่ต้องห้ามหรือถือว่าสิ่งต้องห้ามเป็น
 ที่อนุมัติ เขาต้องละทิ้งการกระทำที่น่าละอาย เขาต้องละเว้นจากอะไรก็ตามที่สามัญฐานันท์บอกว่
 มันเป็นความชั่วอย่างชัดเจน เขาต้องเลิกการเกินเลยทุกอย่าง เมื่อใดก็ตามที่ศีลธรรมปรากฏต่อ
 หน้าเขา เขาต้องยอมรับมันโดยละทิ้งสิ่งอื่น เขาต้องชำระตัวเองให้สะอาดจากการนำสิ่งใดมาเป็น
 ภาคีกับพระเจ้า เขาต้องไม่มีความสัมพันธ์อย่างสุดซึ้งกับผู้ใดตรงที่ความสัมพันธ์นั้นเป็นสิทธิของ
 พระเจ้าเพียงองค์เดียว เขาจะต้องไม่ทำตามแนวทางที่เขาเลือกเองและหลังจากนั้นก็บอกว่ามันมา
 จากพระเจ้าโดยไม่มีเหตุผล เขาต้องรักษาความเป็นบ่าวของพระเจ้าอย่างต่อเนื่องและจะไม่ปฏิบัติ
 ตามทางใดที่ไม่เหมาะสมสำหรับเขาในฐานะบ่าวของพระเจ้า ►

34 สำหรับทุกประชาชาตินั้นมีการที่ถูกลงโทษไว้ เมื่อ วาระนั้นสิ้นสุดลง พวกเขาไม่อาจที่จะหวังเหนี่ยวมันไว้ หรือจะเร่งมันสักชั่วขณะหนึ่งก็ไม่ได้³⁵ ลูกๆของอาดัมเอ๋ย ถ้าหากบรรดาศาสนทูตจากหมู่สุเจ้าได้มายังสุเจ้าและ อานสิ่งที่เราประทานแก่สุเจ้าทั้งหลายแล้ว ใครที่รับการ เตือนและปรับปรุงตนเอง เขาผู้นั้นไม่มีสาเหตุที่จะต้องกลัว หรือโศกเศร้า³⁶ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสิ่งที่เราประทานมา และทำโอหังกับมัน พวกเขาจะเป็นผู้อยู่ในนรกและอยู่ใน นั้นตลอดไป³⁷

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾
 يٰٓبَنِي آدَمَ ۖ إِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ ءَايَاتِي فَمَنِ اتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾

ในโลกหน้า พระเจ้าจะประทานความโปรดปรานของพระองค์เป็นรางวัลตอบแทน ความโปรดปรานเหล่านั้นจะถูกประทานแก่บรรดาบ่าวของพระเจ้าที่พระองค์ตัดสินส่งเขาไปสวรรค์ ผิดกับรางวัลตอบแทนเหล่านี้ของพระเจ้า ความโปรดปรานที่ได้รับในโลกนี้มิได้สำหรับช่วงเวลาอันจำกัดเท่านั้น เพื่อเป็นการทดสอบมนุษย์ ดังนั้น คนที่ได้รับส่วนแบ่งแห่งความโปรดปรานเหล่านั้นคือส่วนแบ่งของ “กระดาษข้อสอบ”ของเขา วิธีการที่จะทำให้ความต้องการของการทดสอบนี้ประสบความสำเร็จนั้น มิใช่การออกห่างจากปัจจัยต่างๆทางโลกที่พระเจ้าประทานให้เพื่อวัตถุประสงค์นี้ แต่ใช้มันภายในขอบเขตที่ระบุไว้สำหรับพวกเขา มนุษย์ต้องตอบสนองต่อความโปรดปรานของพระเจ้าด้วยความขอบคุณ มิใช่โดยการละทิ้งหรือแสดงความโอหังอวดดี

³⁵ ตามแผนการสร้างของพระเจ้า เรามีโอกาสที่จะทำดีหรือทำชั่วในโลกนี้จนกระทั่งเวลาการทดสอบของเราสิ้นสุดลง

แต่สำหรับชุมชนหรือชาติหนึ่ง ไม่มีขีดจำกัดสำหรับการใช้อำนาจตัดสินใจของพระเจ้า การตัดสินใจนั้นมีขึ้นโดยพิจารณาจากการตอบสนองของชุมชนนั้นหลังจากที่ได้มีการนำศีลธรรมมาในชุมชนนั้นแล้ว ชุมชนที่หมดเวลาของมันแล้วบางครั้งก็ถูกทำลายโดยการลงโทษที่ผิดไปจากธรรมดาและบางครั้งถูกลงโทษโดยการถูกถอดถอนจากตำแหน่งเกียรติยศและอำนาจสูงสุด

การตัดสินใจเกี่ยวสวรรค์หรือนรกเป็นจุดหมายสุดท้ายสำหรับมนุษย์จะพิจารณาจากการตอบสนองของเขาหลังจากศีลธรรมได้ปรากฏต่อหน้าเขาแล้วโดยได้รับการสนับสนุนจากข้อโต้แย้งที่เหตุผลของมันกินกับปัญญาของเขา นี่หมายความว่า การนำศาสนาได้เป็นไปโดยสมบูรณ์แล้ว หลังจากนั้น ถ้ามนุษย์ไม่ยอมรับศีลธรรม นั่นก็เพราะความถือดี ความต้องการของเขาที่จะรักษาความเห็นอกว่าของเขาไว้ได้ขัดขวางเขาไม่ให้อยอมลดตัวลงมากกว่าศีลธรรม สำหรับคนเช่นนี้ ต่อหน้าพระเจ้า ไม่มีอะไรจะอยู่ภายนอกนรก

37 ผู้ใดเล่าที่จะทำความผิดได้ยิ่งใหญ่กว่าผู้ประดิษฐ์ เรื่องเท็จใส่พระเจ้าแล้วอ้างว่าความเท็จนี้มาจาก พระองค์ หรือปฏิเสธสิ่งทีพระองค์ประทานมา? คน พวกนี้จะยังคงได้รับส่วนที่ได้ถูกกำหนดไว้สำหรับ พวกเขา และเมื่อทูตของเราได้มายังพวกเขาเพื่อเอาชีวิตของพวกเขา ทูตเหล่านั้นจะถามพวกเขาว่า “สิ่ง ที่สุเจ้าวิงวอนนอกไปจากพระเจ้านั้นอยู่ที่ไหนเล่าใน ตอนนี้?” พวกเขาจะตอบว่า “พวกมันได้ทิ้งเราไปแล้ว” และพวกเขาจะเป็นพยานที่เป็นปฏิปักษ์ต่อตัวอง พวก เขาเองว่าพวกเขาเป็นผู้ไม่ศรัทธา⁷

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ أُولَٰئِكَ يَنَاهُم
نَصِيحُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ
رُسُلُنَا يَتَوَفَّوهُمْ قَالُوا أَإِنَّ مَا كُنْتُمْ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا
عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ
كَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

⁷ เมื่อใดก็ตามที่มนุษย์ปฏิเสธศรัทธา เขาปฏิเสธก็เพราะเขาคิดว่าเขามีบางสิ่งสนับสนุนเขาอยู่ข้างหลัง เขาอาจเชื่อมั่นในทรัพย์สินและอำนาจของเขาหรืออาจเชื่อมั่นในการที่ผู้คนให้ความเคารพและนิยมชมชอบเขา เขาอาจรู้สึกมั่นใจที่เรื่องส่วนตัวของเขาทั้งหมดไม่มีข้อตำหนิหรือจนการปฏิเสธจะไม่เป็นอันตรายต่อเขา เขาอาจจะทะนงในการมีสติปัญญาในการค้นหาค่าพูดสวยหรูที่น่าเสนอความคิดของเขาราวกับว่ามีมาจากพระเจ้าโดยตรง แต่นี้เป็นความเข้าใจผิดอย่างยิ่งใหญ่ เพราะทรัพย์สิน อำนาจและชื่อเสียงที่เขาคิดว่าจะช่วยให้เขารอดพ้นจากความจริงแล้วมันมีไว้เพื่อการทดสอบเขานั้นเอง

38 พระเจ้าจะทรงกล่าวว่า “จงเข้าไปในนรกที่พวกพ้อง ของฉุนและมณุษย์ได้เข้าไปแล้ว หน้าก่อนสูเจ้าแล้ว” ทุก ครั้งที่มีมุขจนแต่ละรุ่นจะเข้านรก พวกเขาจะสาปแช่งชน รุ่นก่อนจนกระทั่งเมื่อทุกมุขจนได้ถูกนำมารวมกันที่นั่น ทั้งหมดแล้ว มุขจนสุดท้ายที่ตามมาจะกล่าวถึงมุขจนแรก ว่า “พระผู้อภิบาลของเรา คนเหล่านี้คือผู้ที่ทำให้พวกเรา หลงทาง ดังนั้นขอพระองค์โปรดลงโทษพวกเขาด้วยไฟ เป็นสองเท่าด้วยเถิด” พระเจ้าจะทรงตอบว่า “ทุกคนในหมู่ สูเจ้าจะได้รับการลงโทษสองเท่าอยู่แล้ว แต่สูเจ้าไม่รู้”³⁹ และมุขจนก่อนจะกล่าวถึงมุขจนที่ตามมาทีหลังว่า “พวกเจ้าไม่ได้ดีไปกว่าเรา ที่นี้จึงลืมนรกการลงโทษสำหรับ สิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้”ⁿ

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَبْتُمْ وَأُؤْتِنْتُمْ رَبَّنَا هَذَا أَتَوْا أَعْضُلُونَا فَجَاءَهُمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَقَالَتْ أُولَئِكَمْ لَأُخْرَبْتُمْ فَمَا كَانَتْ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾

ⁿ ในอายะฮ์นี้ “มุขจน” (อุมมะฮฺ) หมายถึงบรรดาผู้นำที่ชักนำไปในทางที่ผิด และ “มุขจนที่ตามมา” (ออคต์) หมายถึงคนทั่วไปที่ถูกชักนำไปในทางที่ผิด ในโลกหน้า เมื่อบรรดาผู้นำที่คิดผิดและปฏิบัติตามที่หลงผิดตามพวกผู้นำถูกโยนลงไปในนรก มันจะเป็นภาพการให้บทเรียนที่ยิ่งใหญ่ ในโลกนี้พวกเขาแสดงทำเป็นผู้หวังดีของคนอื่นและพร้อมที่จะเสียสละให้กันและกัน พวกผู้นำเหล่านี้เคารพทุกคำอวยพรของคนทั่วไปและคนทั่วไปได้ทำให้ผู้นำของพวกเขาเป็นวีรบุรุษ แต่เมื่อพวกเขาติดอยู่ในไฟนรก มันบังตาทั้งหมดจะหลุดร่วงจากตาของพวกเขา หลังจากนั้น ทุกคนจะได้เห็นความจริง บรรดาผู้ตามจะกล่าวกับพวกผู้นำของพวกเขาว่า “ขอให้พวกท่านถูกสาปแช่ง ท่านเป็นผู้นำประสาอะไรที่ทำให้เราหลงผิดและทำให้พวกเราต้องได้รับเคราะห์กรรม” พวกผู้นำจะกล่าวว่า “พวกท่านต้องการศาสนาที่ท่านชอบและเห็นว่าศาสนานั้นอยู่กับเรา ท่านจึงตรงมาหาเรา ทั้งๆที่ในตอนนั้นมีข่าวของพระเจ้ามาเรียกร้องพวกท่านไปสู่หนทางแห่งความสำเร็จที่แท้จริง พวกท่านก็ได้ยินเสียงเรียกร้องของพวกเรา แต่พวกท่านไม่ได้สนใจพวกเรา”

พวกผู้นำจะบอกบรรดาผู้ตามของพวกเขาว่า “พวกท่านไม่ได้ดีไปกว่าพวกเรา เราสร้างความเป็นผู้นำของเราขึ้นมาตามความต้องการของเรา และพวกท่านเองปฏิบัติตามเราเพื่อตอบสนองความต้องการของพวกท่าน ดังนั้น ในความเป็นจริงแล้ว เราทั้งสองฝ่ายอยู่ในสถานะเดียวกัน ดังนั้น ที่นี้พวกท่านต้องรับการลงโทษเช่นเดียวกับที่เราถูกกำหนดไว้ตามการงานของเรา

ผู้ปฏิบัติตามจะบอกพระเจ้าว่าพวกผู้นำได้ทำให้พวกเขาหลงผิด ดังนั้น พวกผู้นำต้องได้รับโทษเป็นสองเท่าที่พวกเขาได้รับ คำตอบก็คือพวกผู้นำจะได้รับโทษเป็นสองเท่าอยู่แล้ว แต่พวกเขาเองไม่รู้อะไรก็คิดว่าในนรกนั้น การลงโทษอะไรก็ตามที่ใครได้รับจะรู้สึกว่ามีความรุนแรงจนเขาคิดว่าไม่มีใครอื่นอีกแล้วที่อยู่ในสภาพน่าสยดสยองเช่นนั้น ทุกคนจะรู้สึกได้ว่าตัวเองได้รับความทุกข์ทรมานที่สุด

ในโลกนี้ พวกผู้นำและผู้ตามที่เห็นแก่ผลประโยชน์ของตนเองจะมีความสัมพันธ์กันมิตรกันอย่างเหนียวแน่น แต่ละฝ่ายจะหาถ้อยคำสวยหรูมาเยินยอซึ่งกันและกัน แต่ในโลกหน้า ฝ่ายหนึ่งจะเกลียดอีกฝ่ายหนึ่ง แต่ละฝ่ายจะพยายามผลักไสไล่ส่งอีกฝ่ายหนึ่งไปสู่ชะตากรรมที่เลวร้ายที่สุด

40 แท้จริง บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาญานทั้งหลายของเรา และยโสโอหังกับมันนั้น ประตูแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายจะไม่ ถูกเปิดไว้สำหรับพวกเขา และพวกเขาไม่อาจเข้าสวรรค์ได้ จนกว่าอุรูลอดรูเซ็ม และนี่แหละที่เราลงโทษผู้กระทำความชั่ว 41 นรกจะเป็นที่นอนของพวกเขาและนรกจะเป็นที่ปกคลุมของพวกเขา นี่คือการลงโทษที่เราตอบแทนผู้ทำผิด^๗

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَأَسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تَفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ
السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ
الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخَيْاطِ وَكَذَلِكَ
نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ هُمْ مِنْ جَهَنَّمَ
مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ
نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾

^๗ เมื่อผู้เชิดชูชนของพระเจ้าทำการเรียกร้องสู่ศรัทธา ทำให้การถือดีของผู้ได้รับการเชิดชูชนจึงขัดขวางพวกเขาไม่ให้ยอมรับการเรียกร้องของพวกเขา? เหตุผลสำหรับเรื่องนี้ก็คือความเข้มแข็งเพียงอย่างเดียวของผู้เรียกร้องสู่ศรัทธาหรือเหตุผล ในขณะที่ผู้ได้รับการเรียกร้องมีความช่วยเหลือทางด้านวัตถุทุกอย่าง ผู้เรียกร้องเชิดชูชนยืนอยู่บนพื้นฐานของการให้เหตุผลในขณะที่ผู้รับการเชิดชูชนยืนอยู่บนพื้นฐานทางวัตถุที่จับต้องมองเห็นได้ พลังของเหตุผลนั้นเป็นสิ่งที่ไม่อาจจับต้องมองเห็นได้ ความแตกต่างนี้เองที่ก่อให้เกิดความรู้สึกว่าตัวเองดีกว่าและทำให้ผู้คนถือว่าผู้เรียกร้องเชิดชูชนมีสถานะต่ำกว่าพวกตน จึงไม่สนใจเขา

การรับคนเช่นนี้มาสู่ความเมตตาของพระเจ้าเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้เหมือนกับอุรูลอดรูเซ็ม พวกเขาไม่สนใจพระเจ้า ดังนั้น พระเจ้าจึงไม่สนใจพวกเขา พระเจ้าให้พวกเขาได้มีโอกาสเหลือบเห็นพระองค์ผ่านทางผู้เรียกร้องสู่ศรัทธา พระองค์ปรากฏตัวต่อหน้าพวกเขาในรูปของการให้เหตุผลโต้แย้ง แต่พวกเขากลับไม่ให้ความสำคัญต่อศรัทธาอันเหล่านี้และไม่ยอมค้อมหัวให้ศรัทธาเหล่านี้ แล้วคนเช่นนี้จะมีส่วนแบ่งในความโปรดปรานของพระเจ้าได้อย่างไร?

42 ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น เราไม่วาง ภาระให้แก่ใครคนใดเกินกว่าความสามารถของเขา พวกเขาคือชาวสวรรค์ซึ่งพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดไป 43 และเราจะจัดความรู้สึกไม่ดีใดๆที่มีอยู่ในหัวใจของ พวกเขา เบื้องล่างของพวกเขาจะมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน และพวกเขาจะกล่าวว่า “บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้า ผู้ทรงนำเรามายังหนทางนี้ ถ้าพระเจ้าไม่นำทางเรา เราไม่อาจพบหนทางนี้ได้เลย โดยแน่นอนยิ่ง บรรดาศาสนทูตของ พระผู้อภิบาลของเราได้ถูกส่งมาพร้อมกับสัจธรรม” ในเวลา นั้น จะมีเสียงปาวร้องมายังพวกเขาว่า “นี่คือสวนสวรรค์ที่สุเจ้า ได้รับสืบทอดมาโดยการงานที่ดีที่สุเจ้าได้ทำไว้”⁷

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا اُولٰٓئِكَ
اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ ﴿٤٣﴾
وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غَلِيٍّ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ وَقَالُوا الْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِي هَدٰنَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا
لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا اَنْ هَدٰنَا اللّٰهُ لَقَدْ
جَاۤءَتْ رُسُلٌ رَّبِّنَا بِالْحَقِّ وَتُوْدُوْا اَنْ
تَلِكُمْ الْجَنَّةُ اُوْرثْتُمُوْهَا بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُوْنَ ﴿٤٤﴾

⁷ เมื่ออยู่ในนรก คนที่เป็นเพื่อนกันในโลกนี้จะเกลียดชังและสาปแช่งกันและกัน แต่บรรยากาศในสวรรค์จะแตกต่างไปอย่างสิ้นเชิง ที่นี้ หัวใจของมนุษย์จะเปิดให้กันและกัน นำพู่แห่งความรักและความปรารถนาดีต่อกันจะผุดพุ่งออกมาจากหัวใจทุกดวง สำหรับมนุษย์ในนรกนั้น อดีตของเขาจะเป็นความทรงจำอันขมขื่นในขณะที่คนในสวรรค์นั้น อดีตของเขาจะเป็นความทรงจำที่สดชื่น

44 ชาวสวรรค์จะร้องเรียกขานรอกว่า “เราพบแล้วว่า สัญญาทุกอย่างที่พระผู้อภิบาลของเราได้ทรงทำไว้กับ เรานั้นเป็นความจริงแล้วพวกท่านพบว่าสัญญาที่พระ ผู้อภิบาลของพวกท่านทำกับพวกท่านไว้เป็นความจริง แล้วหรือยัง?” ขวานรอกกล่าวว่า “ใช่ เราพบแล้ว” แล้วผู้ ปาวประกาศในหมู่พวกเขา ตะโกนออกมาว่า “การสาปแช่งของพระเจ้าเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ทำความผิด 45 ผู้ที่ ชัดขวางคนอื่นจากหนทางของพระเจ้าและหวังที่จะทำ ให้มันบิดเบือน และผู้ปฏิเสธในเรื่องโลกหน้า”⁷

وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ
قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ
وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا
نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ
اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٥﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٦﴾

⁷ ในยุคก่อนหน้าที่มีคนถามว่าสวรรค์และนรกห่างกันเพียงใด สวรรค์อยู่บนท้องฟ้าและนรกอยู่ในระดับต่ำสุด เสียงของมนุษย์ในสวรรค์จะไปถึงมนุษย์ในนรกได้ด้วยอะไร แต่ในยุคของการสื่อสารสมัยใหม่ คำถามในเรื่องนี้สามารถอธิบายได้ ตอนนี้ มนุษย์ได้รู้แล้วว่าเราสามารถเห็นสิ่งที่อยู่ไกลออกไปและได้ยินเสียงจากที่ห่างไกลได้ สิ่งที่มีมนุษย์ในสมัยโบราณไม่เข้าใจนั้น ตอนนี้ได้เป็นที่เข้าใจชัดเจนจากประสบการณ์และการสังเกตการณ์สมัยใหม่ นี่เป็นสิ่งที่แสดงว่าคำกัมภีร์ของกุรอานไม่ต่อต้านการวิเคราะหิในแง่ของความรู้สมัยใหม่ บทสรุปก็ยังไม่อาจเกิดขึ้นได้ มันอาจเป็นไปได้ว่าด้วยความรู้ที่มากขึ้น มันจะเป็นความจริงที่ถูกยอมรับกันในวันพรุ่งนี้ ถึงแม้ว่าวันนี้มันอาจดูเป็นเรื่องแปลกและไม่เป็นที่รู้จัก

อย่างไรก็ตาม นี่ไม่ได้หมายความว่าในโลกหน้า การเชื่อมโยงกันระหว่างชาวสวรรค์และขานรอกจะถูกสร้างขึ้นโดยวิธีการขอวิทย์หรือโทรทัศน์สมัยใหม่ มันแค่หมายความว่า การค้นพบสมัยใหม่ได้แสดงให้เห็นแล้วว่า ในจักรวาลของพระเจ้านี้ได้มีการจัดเตรียมวิธีการบางอย่างที่จะทำให้คนสองคนที่อยู่ห่างไกลจากกันสามารถเห็นและพูดกันได้โดยไม่มีขาดแต่ประการใด

มนุษย์สามารถรู้ว่าเหตุผลมีน้ำหนักก็ต่อเมื่อเขามีความจริงจังและจริงจังในเหตุผลนั้น บรรดาผู้ที่ไม่ให้ความสำคัญแก่โลกหน้าจะไม่สามารถเห็นประเด็นของเหตุผลเกี่ยวกับชีวิตหลังความตาย ความจริงในเรื่องโลกหน้าได้รับการสนับสนุนโดยเหตุผลโต้แย้งที่หนักแน่นที่สุด แต่ด้วยความคิดที่ไม่จริงจัง พวกเขาจึงได้แต่คุยหาข้อบกพร่องในนั้น พวกเขาสร้างข้อโต้แย้งต่างๆขึ้นมาอ้าง และผลที่ตามมาก็คือ ไม่เพียงแต่พวกเขายังคงมีความระแวงสงสัยต่อไปเท่านั้น แต่พวกเขายังทำให้คนอื่นพลอยไม่เชื่อถือไปด้วย คนประเภทนี้ในสายตาของพระเจ้าคือคนที่ทำความผิดอย่างร้ายแรง ในโลกหน้า พวกเขาจะได้รับการลงโทษจากพระเจ้า ถึงแม้ว่าในโลกนี้พวกเขาอาจถือว่าตัวเองสมควรได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้าก็ตาม

ไม่ว่าเหตุผลโต้แย้งจะดีและมีความน่าเชื่อถืออย่างไรก็ตาม มันก็อาจเป็นที่สงสัยได้โดยคำพูดที่ชาญฉลาด คนทั่วไปไม่สามารถแยกแยะได้ระหว่างเหตุผลที่แท้จริงกับหลอกลวง ดังนั้น พวกเขาจึงออกห่างจากสัจธรรมเมื่อได้ยินคำพูดเช่นนั้น แต่บรรดาผู้ที่สามารถเข้าใจสัจธรรมได้ แต่ยังไม่ให้ผู้คนออกห่างจากสัจธรรมโดยใช้วาจาหลอกลวงนั้น พวกเขาจะถูกทำให้ห่างจากความโปรดปรานของพระเจ้าในวันแห่งการชำระบัญชี

46 ระหว่างคนสองกลุ่มนี้จะมีสิ่งกีดขวางกันอยู่ บนที่สูงจะมี ใครบางคนที่ยำพวกเขาได้จากสีหน้าของพวกเขา พวกเขา จะร้องทักชาวสวรรค์ว่า “สันติจงมีแต่ท่าน” คนพวกนี้ยังไม่ ได้เข้าสวรรค์ถึงแม้พวกเขาหวังไว้ว่าจะได้เข้าไปในนั้น 47 และเมื่อสายตาของพวกเขาถูกหันไปยังชาวนรกพวกเขาจะ กล่าวว่ “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอย่าทรงรวมพวกเรา ไว้ในบรรดาผู้ทำความผิดเหล่านั้นด้วยเถิด” 48 และบรรดา ผู้ที่อยู่บนที่สูง” จะร้องเรียกชาวนรกที่พวกเขา รู้ได้จากสีหน้า ว่า “พวกเจ้าเห็นแล้วใช่ไหมว่าการสะสมเงินทองของพวกเขา และสิ่งทีพวกเขาจ่ายโลโห่งนั้นไม่ได้อำนวยความสะดวกอันใด แก่พวกเจ้าเลย?

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ
يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَتِهِمْ وَنَادُوا
أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ لَمْ
يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا
صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ
قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٤٨﴾ وَنَادَى أَصْحَابُ
الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ
قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا
كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾

7 ในโลกนี้ปรากฏว่าบรรดาผู้ศรัทธาและผู้ปฏิเสธต่างได้รับทั้งความโปรดปรานและเคราะห์กรรมทีพระเจ้าส่งมาเหมือนกัน แต่ในโลกหน้าจะไม่เป็นเช่นนั้น ที่นั่น ระหว่างคนสองกลุ่มนี้จะมีสิ่งกีดขวางกันกลางอยู่ ความสุขจากความโปรดปรานที่ชาวสวรรค์ได้รับจะไม่ไปถึงชาวนรก และในทำนองเดียวกัน ความทุกข์ทรมานของชาวนรกจะไม่มาถึงชาวสวรรค์

8 กุรตุบียี้ได้กล่าวว่า “คนที่อยู่บนที่สูง” ในอายะฮ์นี้หมายถึง “ซุฮะดอ์” นั่นคือ บรรดาบ่าวคนพิเศษของพระเจ้าที่ได้เห็นการงานของชนชาติต่างๆในการรับใช้ศาสนาของพระเจ้า บางคนยอมรับการเรียกร้องของพวกเขาในขณะที่บางคนปฏิเสธ ผู้เผยแผ่คำสอนของพระเจ้าเหล่านี้ได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์กุรอันโดยใช้ถ้อยคำต่างๆ เช่น “ผู้ตักเตือน” “ผู้แจ้งข่าวดี” “ผู้เรียกร้องเชิญชวน” เป็นต้น คนกลุ่มนี้เดิมทีคือบรรดานบี แต่ต่อมาเป็นบ่าวคนพิเศษของพระเจ้าที่ปฏิบัติตามแบบอย่างของบรรดานบีและทำงานเรียกร้องเชิญชวนผู้คนสู่ลัทธิธรรมในสมัยของตน

การตัดสินมนุษย์ครั้งสุดท้ายที่จะมีขึ้นในโลกหน้านี้จะอาศัยงานที่บรรดาซุฮะดอ์(พยาน)ทำเพื่อมนุษย์ หน้าทีของพยานนี้แบ่งมนุษย์ของโลกออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งยอมรับศาสน์ของพระเจ้าและอีกกลุ่มหนึ่งปฏิเสธ ในวันแห่งการพิพากษา คนสองกลุ่มนี้ตรงกันข้ามกันนี้จะถูกแยกออกจากกัน หลังจากนั้น พวกเขาจะถูกพิพากษาและถูกกำหนดว่าจะได้รับผลทีตามมาอย่างไรตามสิ่งทีพวกเขาได้ทำไว้

ถึงแม้พระเจ้าจะเป็นผู้ทำการตัดสินทั้งหมด แต่การตัดสินจะถูกประกาศโดยบรรดาบ่าวคนพิเศษของพระเจ้าทีทำหน้าที่เรียกร้องเชิญชวนผู้คนสู่พระเจ้า นี่เป็นเรื่องทีมีเกียรติอย่างยิ่งใหญ่สำหรับพวกเขา ในวันแห่งการพิพากษา จะมีการยกพินชานชาลาขึ้นมาเพื่อให้ “คนบนที่สูง” ยืนบนนั้นจากทีนั้น พวกเขาจะสามารถมองเห็นทุกคนและจะประกาศการตัดสินของพระเจ้าแก่มนุษย์ ▶

49 คูลี คนเหล่านี้มีไข้หรือที่สุเจ้าสาบานว่าจะไม่ได้รับความเมตตาจากพระเจ้า? (แล้วชาวสวรรค์จะถูกบอก) ‘จงเข้าไปในสวรรค์เถิด ในที่นั้น พวกท่านจะไม่มี ความหวาดกลัวและความระทม’⁵⁰ ชาว นรกจะร้องเรียกชาว สวรรค์ว่า “โปรดเท น้ำลงมาจากพวกเราสักนิดหรือโยน อะไรบางอย่างที่พระเจ้าประทานแก่พวกท่านมา ให้เรา หน่อยเถิด” แต่ชาวสวรรค์จะตอบว่า “พระเจ้าได้ทรงห้าม สองสิ่งนี้แก่บรรดาผู้ ปฏิเสธศรัทธา

أَهْتُولَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥١﴾

บรรดาผู้เป็นพยานต่อผู้คน(ชอะดาอ์)และบรรดาผู้เรียกร้องเชิญชวนผู้คนสู่ศรัทธาได้ตืนรนต่อสู้ อย่างหนักเพื่อนำสาส์นของพระเจ้าไปยังมนุษย์ พวกเขาอุทิศชีวิตทั้งหมดของพวกเขาให้แก่ภารกิจ นี้ราวกับว่ามันเป็นงานส่วนตัวของพวกเขาเอง ด้วยเหตุผลนี้เองที่พวกเขาจะได้รับเกียรติในวันแห่ง การพิพากษาโดยถูกขอให้ประกาศผลสุดท้ายของการเรียกร้องผู้คนสู่ศรัทธาของพวกเขา พวกเขา อยู่ในตำแหน่งสูงในโลกนี้ตามภารกิจของพวกเขาและพวกเขาจะถูกอ้างถึงว่าเป็นผู้มีตำแหน่งสูงใน วันแห่งการพิพากษิตามผลของการทำงานของพวกเขา

การนำสาส์นแห่งศรัทธาไปยังมนุษย์ซึ่งเป็นความรับผิดชอบที่ถูกกำหนดไว้สำหรับมุสลิมไม่ใช่เป็น เรื่องทางเลือกซึ่งใครจะทำได้หรือไม่ทำได้ นี่เป็นความรับผิดชอบของทุกคนที่จะต้องทำอย่างสุด ความสามารถ

พระเจ้าไม่ฟังและไม่ยอมรับคำแก้ตัวใดๆที่บรรดาสาวกของนบียกขึ้นมาอ้าง แม้การปฏิบัติศานา อย่างอื่นก็ไม่เพียงพอสำหรับความรอดพ้นของผู้ศรัทธาถ้าพวกเขาไม่ยอมรับผิดชอบในการนำสาส์น แห่งศรัทธาไปยังผู้คน

มีผู้ชายและผู้หญิงนับหลายพันคนกำลังตายทุกวันโดยไม่มีใครนำสาส์นของพระเจ้าไปยังพวกเขา การที่ไม่มีโอกาสได้รับสาส์น พวกเขาจึงพลาดโอกาสที่จะปรับปรุงชีวิตของตนเองในโลกหน้า ใน สถานการณ์เช่นนั้น มันเป็นความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่ของบรรดาผู้ศรัทธาที่จะเลิกแก้ตัวและปฏิบัติ ภารกิจประกาศศรัทธาของพระเจ้าอย่างจริงจัง

51 ผู้ถือเอาศาสนาของพวกเขาเป็นสิ่ง
 บันเทิงและการละเล่น และผู้ที่ถูกชีวิตแห่ง
 โลกนี้ล่อลวง” ในวันนั้น เราจะลืมน พวกเขา
 เหมือนกับที่พวกเขาลืมการพบกันของวันนี้
 และ การที่พวกเขาปฏิเสธสิ่งที่เราประทาน
 มาⁿ

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا
 وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنْسَهُمْ
 كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا
 كَانُوا بِبِئَاتِنَا يَتَحَدَّرُونَ ﴿٥١﴾

ⁿ โลกได้นำเสนออาหารสองประเภทแก่มนุษย์ นั่นคือ อาหารแห่งโลกนี้และอาหารแห่งโลกหน้า มี
 คนประเภทหนึ่งที่ยุญญาณของเขาได้รับการบำรุงหล่อเลี้ยงจากการมองเห็น “ตัวเอง” มีความสำคัญ
 โดดเด่น เขาจึงรู้สึกมีความสุขเมื่อเขาถูกห้อมล้อมด้วยความเจริญมั่งคั่งทางโลก เขาถือว่าตัวเอง
 ประสบความสำเร็จในการได้รับและการเป็นเจ้าของสิ่งดี ๆ ทางโลก คนผู้นี้ลืมพระเจ้าและชีวิตแห่ง
 โลกหน้าโดยสิ้นเชิง ถ้าสิ่งใดที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้าถูกนำมาให้เขาพิจารณา เขาจะถือว่ามันไม่
 สำคัญและไม่สนใจมัน เขาจะปฏิบัติต่อสิ่งนั้นอย่างออกไปที่ราวกับว่ามันไม่ใช่เรื่องสำคัญ แต่เป็นเรื่อง
 หยุ่มหยุ่ม

สำหรับคนประเภทนี้จะไม่มีส่วนแบ่งในรางวัลตอบแทนแห่งโลกหน้า เพราะเขาหล่อเลี้ยงยุญญาณ
 ในตัวเขาเหมือนกับที่เขาได้รับจากปัจจัยทางโลก ดังนั้น ยุญญาณของเขาจะได้รับการหล่อเลี้ยงจาก
 สิ่งที่มีอยู่ในโลกหน้าได้อย่างไร? เพราะใครที่ไม่ได้มีชีวิตอยู่เพื่อโลกหน้าในชีวิตของเขาวันนี้ไม่อาจ
 ถูกถือว่าสมควรได้รับความจำเริญจากพระเจ้าในโลกหน้า

ส่วนคนอีกประเภทหนึ่งคือคนที่ได้สูญหายไปในความจริงที่มองไม่เห็น ยุญญาณของคนเหล่านี้จะ
 เพลิดเพลินอยู่กับการระลึกถึงโลกหน้า อาหารสำหรับยุญญาณของเขาจะอยู่ที่พระเจ้าและอากาศที่
 เขาหายใจคือบรรยากาศของพระเจ้า นี่คือคนที่โลกหน้าจะเป็นสถานที่ที่เขาจะพบสิ่งดี ๆ ทั้งหมดที่
 เขาต้องการ เขาจะได้พบพระเจ้าในโลกที่มองไม่เห็นอย่างไร เขาก็จะพบพระเจ้าในโลกที่มองเห็น
 หลังความตาย

ทำไมมนุษย์จึงลืมพระเจ้าในโลกของพระเจ้านี้? เหตุผลก็คือ พระเจ้าได้ทำให้การปรากฏของพระองค์
 รู้สึกได้ในโลกผ่านทางสัญญาณต่าง ๆ ที่มนุษย์มองเห็นเพียงแต่เขาตรึกตรอง มนุษย์มักคล้อยไปทาง
 สิ่งภายนอกและไม่ใส่ใจสัญญาณต่าง ๆ ที่ชี้ไปยังพระเจ้า แต่การทำเช่นนั้นเท่ากับการละทิ้งโลกหน้า
 เพื่อเห็นแก่โลกนี้ และใครที่ไม่สนใจโลกหน้าในชีวิตนี้ก่อนตายจะไม่ได้รับสิ่งที่มีอยู่ในโลกหน้าแม้ใน
 ชีวิตหลังความตาย

เมื่อมนุษย์แสดงท่าทีโอหังไม่สนใจบางสิ่งที่พระเจ้านำเสนอแก่พวกเขาว่าเป็นสัจธรรม พวกเขาจึง
 ปฏิบัติต่อพระเจ้าเหมือนกับสิ่งไม่สำคัญและไม่ควรค่าที่จะนำมาพิจารณา พวกเขาอาจไม่เชื่อในพลัง
 ของพระเจ้าภายใต้สัจธรรมที่ยังเป็นสิ่งที่ยังมองไม่เห็น แต่ถึงอย่างไร พวกเขา ก็เสี่ยงต่อการถูกพระเจ้า
 เพิกเฉยในวันแห่งการชำระบัญชี เมื่อพวกเขาคิดว่าการทำเช่นนั้นไม่มีผลร้ายใด ๆ ต่อพวกเขา ดังนั้น
 พวกเขาจึงเพิกเฉยต่อพระเจ้าในชีวิตนี้

52 เราได้นำมาให้พวกเขาแล้วซึ่งคัมภีร์ที่ให้รายละเอียด บนพื้นฐานของความรู้เพื่อเป็นทางนำและความเมตตา สำหรับประชาชนผู้ศรัทธา 53 พวกเขากำลังคอยอะไร นอกไปจากสิ่งที่ได้ถูกเตือนไว้ในคัมภีร์นี้หรือ? ในวันที่ ความเป็นจริงมาถึง บรรดาผู้ไม่ใส่ใจมันก่อนหน้านี้จะ กล่าวว่ “บรรดาศาสนทูตของพระผู้อภิบาลของเราได้ นำสัจธรรมมาแล้วจริงๆ แล้วเรายังจะมีผู้ใดโง่โง่ใดๆ ที่จะมาโง่โง่แทนเรากระนั้นหรือ? หรือเราจะถูกส่ง กลับไปเพื่อที่เราได้ทำสิ่งที่แตกต่างจากสิ่งที่พวกเขาได้ กระทำมาก่อน?” แน่نون คนพวกนี้เป็นผู้ที่ทำให้ตัวของ พวกเขาขาดทุนและสิ่งจอมปลอมทั้งหลายที่พวกเขา สร้างขึ้นมานั้นได้ทอดทิ้งพวกเขาไปหมด⁷

وَلَقَدْ جَعَلْنَاهُمْ بِكْتَابٍ فَصَلْنَاهُ عَلَىٰ
عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾
هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي
تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ
قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا
مِنْ شَفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ
فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ
خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٤﴾

⁷ คัมภีร์กุรอานได้เตือนมนุษย์ถึงชีวิตหลังความตายโดยบอกให้รู้ถึงการชำระบัญชีในโลกหน้า แต่ มนุษย์ไม่ยอมตืน การบอกล่วงหน้าของกุรอานมิใช่แค่เพียง “ข่าว” แต่เป็นความจริงที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ของจักรวาล อย่างไรก็ตาม ความจริงดังกล่าวยังไม่ปรากฏให้เห็นเป็นจริง มันยังถูกซ่อนเร้นอยู่ในม่านแห่งอนาคต มนุษย์คิดว่านี่มิใช่อะไรนอกไปจากการพูดที่ไร้ความหมายและเขาเพิกเฉยต่อมันโดยถือว่าไม่สำคัญ

แต่คำเตือนเหล่านี้เป็นคำเตือนของพระเจ้าผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง บรรดาผู้ยังไม่ทำลายธรรมชาติของตัวเองและผู้ที่ตั้งตายังไม่ถูกม่านปิดไว้จะพบแนวโน้มของกุรอานว่าสอดคล้องกับเสียงหัวใจของพวกเขา พวกเขาจะพบว่านี่คือสิ่งเดียวกับที่ธรรมชาติของพวกเขาพร้อมที่จะแสวงหา สำหรับพวกเขา คัมภีร์กุรอานจะเป็นคลังสมบัติแห่งชีวิตและความศรัทธา

ส่วนคนที่ไม่รับคำเตือนของกุรอานนั้นจะอยู่ในสภาพที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง พวกเขาจะทำตัวสะลึมสะลือจนกระทั่งมีเหตุการณ์ที่ทำให้พวกเขาถูกเตือน ในตอนนั้น มนุษย์จะรู้ทันทีว่าเขาช่วยตัวเองไม่ได้แล้ว ปัญหาที่เขาให้ความสำคัญและสาละวนอยู่กับมันตอนนี้จะเห็นว่าไม่มีค่าอะไรเลย สิ่งต่างๆที่เขาไว้วางใจจะไม่ได้อยู่กับเขาอีกแล้ว ความหวังลมๆแล้งๆที่เขาใช้ชีวิตทุกอย่างเพื่อมันกลายเป็นสิ่งจอมปลอมไป

ความเชื่อในโลกหน้าดูเป็นความคิดที่จับต้องไม่ได้ ดังนั้น มนุษย์จึงไม่ใส่ใจมัน แต่ในชีวิตหลังความตาย เมื่อโลกหน้ากับความน่าสะพรึงกลัวของมันมาถึงมนุษย์ ในตอนนั้น มนุษย์ทุกคนจำเป็นต้องยอมรับสิ่งที่พวกเขาไม่พร้อมจะรับก่อนหน้านี้ หลังจากนั้น มนุษย์จะรู้ว่าสิ่งที่เขาได้ถูกบอกมาก่อนหน้านี้ในภาษาของเหตุผลนั้นเป็นความจริง แต่เพราะเขาไม่สนใจ เขาจึงไม่เข้าใจถึงความสำคัญของมัน

เมื่อบรรดาสิ่งที่เขาเชื่อถือในโลกนี้ต่างกระจายกระจายหนีมนุษย์ไป เขาอยากจะถูกส่งกลับไปยังโลกอีกครั้งหนึ่งเพื่อที่เขาจะได้ใช้ชีวิตที่ดี แต่โอกาสนั้นไม่มีให้ใครเป็นครั้งที่สองแล้ว

⁵⁴ แท้จริง พระผู้อภิบาลของสุเจ้าคือพระเจ้าผู้ทรง สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในหกวัน(ระยะ) แล้ว พระองค์ทรงประทับมันอยู่บนบัลลังก์แห่งอาณาจักร ของพระองค์ พระองค์ได้ทรงทำให้กลางคืนปกคลุม กลางวัน แล้วกลางวันที่ติดตามกลางคืนอย่างรวดเร็ว พระองค์ได้ทรงสร้างดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์และดวง ดาวต่างๆซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนอยู่ใต้คำบัญชาของพระองค์ ไม่ใช่พระองค์ใดหรือที่เป็นผู้ทรงสร้างและทรงบัญชา? ความจำเริญยังเป็นของพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่ง สากลโลก⁷

إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ
اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلَ
النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ
الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

⁷ พระเจ้าเป็นผู้สร้างโลก ท้องฟ้าและทุกสรรพสิ่ง การสร้างนี้อาจเป็นไปตามมยถากรรม กล่าวคือ ทุกสิ่งอาจถูกสร้างขึ้นมาแล้วปล่อยให้อยู่ในความสับสน แต่พระเจ้าไม่ได้ทำเช่นนั้น พระองค์เชื่อมโยงทุกสิ่งเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์ จัดระเบียบอย่างดีและเป็นระบบที่มีการควบคุมอย่างชาญฉลาด หลังจากนั้น พระองค์ได้ให้ทุกอย่างดำเนินไปในลักษณะที่ทุกสิ่งยังคงทำงานอย่างถูกต้องเที่ยงตรง ในลักษณะที่มันควรจะเป็นถ้ามันต้องรับใช้ผลประโยชน์ร่วมกัน

มนุษย์เป็นส่วนเล็กๆส่วนหนึ่งในโลกนี้ ดังนั้น เขาจะต้องมีบทบาทอะไรในสภาพแวดล้อมที่ถูกสร้างขึ้นมาอย่างดี? บทบาทของเขาก็ต้องเหมือนกับบทบาทของสิ่งอื่นๆนั่นเอง เขาต้องอุทิศตนเองให้แก่แผนการของพระเจ้าผู้ทรงสร้างในลักษณะเดียวกับที่จักรวาลทั้งหมดยอมจำนนต่อแผนการนี้ในการเชื่อฟัง

ทุกสรรพสิ่งในจักรวาลมีส่วนร่วมในแผนการของพระเจ้าด้วยประสิทธิภาพพระดับสูงสุด ดังนั้น มนุษย์ก็ต้องอุทิศตนเองให้แก่สิ่งนี้ในระดับเดียวกัน ที่นี้ ไม่มีสิ่งใดล่วงเกินขอบเขตที่กำหนด ดังนั้น มนุษย์จึงจำเป็นที่จะต้องไม่ละเมิดขอบเขตของมยธรรมและสัจธรรมที่พระเจ้าได้กำหนดไว้ ยิ่งไปกว่านั้น มนุษย์มีคุณสมบัติพิเศษของอำนาจในการพูดและความสำนึก ดังนั้น แม้แต่ระดับของการพูดและจิตสำนึก การแสดงออกถึงการยอมจำนนต่อพระเจ้าของเขาก็เป็นสิ่งจำเป็นด้วยเช่นกัน การยอมรับและการรู้จักพระเจ้าต้องฝังลึกอยู่ในตัวของมนุษย์จนพวกเขาแสดงออกมาครั้งแล้วครั้งเล่า เขาต้องเรียกหาพระเจ้าเหมือนกับบ่าวคนหนึ่ง ที่เรียกหาพระเจ้าผู้สร้างและพระเจ้าของเขา เขาต้องสำนึกถึงความเป็นพระเจ้าของพระองค์จนไม่มีสิ่งใดนอกจากพระเจ้ายังคงอยู่ที่ศูนย์กลางแห่งความหวังหรือความกลัวของเขา เขาต้องกลัวพระเจ้าเท่านั้นและเชื่อมโยงความหวังของเขาไว้กับพระองค์เท่านั้น การเชื่อมโยงความกลัวและความหวังของเราไว้กับพระเจ้าเป็นขั้นตอนสูงสุดของการเชื่อฟังพระเจ้า

55 จงวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของสุเจ้าโดย
 ถ่อมตนและ โดยลับๆ แท้จริง พระองค์
 ไม่ทรงรักผู้ละเมิด 56 จงอย่า แพร่ความ
 เสียหายบนหน้าแผ่นดินหลังจากที่มันเป็น
 ระเบียบแล้ว และจงวิงวอนต่อพระองค์ด้วย
 ความยำเกรง และด้วยความหวัง แน่นอน
 ความเมตตาของพระเจ้านั้น อยู่ใกล้ผู้ทำ
 ความดี^๗

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا
 يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَا تُفْسِدُوا
 فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ
 خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ
 مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٧﴾

^๗ ความสำเร็จยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษย์คือการที่เขาสามารถได้รับความเมตตาจากพระเจ้า แต่ความ
 โปรดปรานของพระองค์ตกอยู่กับผู้เอาตัวเองผูกพันกับพระเจ้าจนถึงขั้นที่ว่าอารมณ์ของพวกเขา
 ทั้งหมดถูกหันไปยังพระองค์โดยไม่มีข้อยกเว้น พวกเขาวิงวอนต่อพระองค์เท่านั้นและถ่อมตนต่อ
 พระองค์ พวกเขามีความหวังอยู่ตลอดเวลาว่าจะได้รับสิ่งต่างๆ จากพระองค์และเกรงกลัวพระองค์
 เท่านั้นเพราะเขาเกรงว่าสิ่งที่เขาได้รับจะถูกเอากลับไป คนที่หาทางใกล้ชิดกับพระเจ้า พระเจ้าจะ
 ตอบแทนเขาด้วยการให้สถานที่หนึ่งที่ใกล้ชิดพระองค์

57 พระเจ้าคือผู้ทรงส่งลมมาเป็นเสมือนผู้
 แจ้งข่าวดีถึง ความเมตตาของพระองค์ เมื่อ
 มันรวมกันเป็นเมฆหนา เราได้ทำให้มัน
 เคลื่อนที่ไปสู່แผ่นดินที่แห้งแล้งและทำให้
 ฝนตกลงมาบนแผ่นดินนั้น แล้วเราได้ทำให้
 ผลไม้หลาก ชนิดงอกออกมาจากแผ่นดิน
 ในทำนองนี้แหละที่เราได้ ทำให้คนตายออก
 มาจากสภาพแห่งความตายทั้งนี้เพื่อที่ สุเจ้า
 จะได้รับบทเรียน⁵⁸ ดินที่อุดมสมบูรณ์นั้น
 ย่อมให้ ผลผลิตที่อุดมสมบูรณ์โดยอนุมัติ
 ของพระเจ้า ส่วนดินที่ เลวนั้นไม่ก่อให้เกิด
 ผลผลิตอะไรออกไปจากผลผลิตที่ เลว ใน
 ทำนองนี้เองที่เราได้แจกแจงสัญญาณทั้ง
 หลาย ของเราแก่บรรดาผู้ที่ชอบคุณ⁷

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا
 بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ
 سَحَابًا ثِقَالًا سُقِنَهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ
 فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ
 كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۚ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ
 لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾ وَالْبَلَدُ
 الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ
 وَالَّذِي خَبثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكْدًا
 كَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
 يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾

⁷ พระเจ้าได้สร้างโลกนี้ขึ้นมาในลักษณะที่เมื่อมีสิ่งใดเกิดขึ้น สิ่งนั้นจะเป็นสัญญาณทางด้าน
 ญาณของมันเป็น

เมื่อฝนตกที่ใด น้ำฝนจะไปถึงทุกส่วนของสถานที่นั้น แต่ในเรื่องของการใช้ประโยชน์ สภาพของ
 ผืนดินมีความแตกต่างกัน เมื่อพื้นที่ใดได้รับน้ำ ที่ดินผืนนั้นจะมีทุ่งหญ้าและพืชพรรณเขียวขจี
 ปรากฏออกมา อาจมีบางพื้นที่แม้จะได้รับน้ำฝน แต่ก็ยังไม่เกิดผลอะไรออกมาและไม่มีสิ่งใดออกไป
 จากพุ่มไม้ป่าที่เติบโตขึ้นที่นั่น

เช่นเดียวกับฝนทางจิตวิญญาณที่ตกลงมาแทนพระเจ้าในรูปทางนำของพระองค์ สาส์นแห่งทาง
 นำนี้ไปถึงหูของมนุษย์ทุกคน แต่ประโยชน์ของมันเกิดขึ้นกับทุกคนตามการเปิดใจของเขา คนที่
 เปิดใจให้แก่การยอมรับสัจธรรมจะได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากมัน เขาจะได้รับชีวิตใหม่จากมัน
 ธรรมชาติของเขาถูกกระตุ้นให้ทำงานทันที สัญญาของเขากับพระเจ้าได้ถูกสร้างขึ้น ญาณที่แห่ง
 ผากของเขาแบ่งบานด้วยแรงบันดาลใจของพระเจ้า

ตรงข้ามกับคนที่กลัวมากก็คือคนที่สูญเสียการเปิดใจรับตามธรรมชาติของตัวเอง ฝนแห่งทางนำที่
 ตกลงมาถึงแม้จะมีปริมาณมากก็ไม่เกิดประโยชน์แก่เขาเลย เขายังแห้งแล้งเหมือนกับที่เป็นอยู่ก่อน
 หน้านี้ ถ้าหากว่ามีพืชผลใด ๆ ของเขาขึ้นมา มันก็เป็นแค่พุ่มไม้ป่าเล็กๆเท่านั้น ฝนแห่งทางนำที่
 ตกลงมาทำให้เขาไร้ชีวิต อ้อวอด คิดที่จะใช้วิธีการตกตาที่ไม่มี ความหมายและต่อต้านสัจธรรม ดัง
 นั้น เขาจึงไม่ยอมรับและไม่สนับสนุนสัจธรรม เพื่อที่จะซึ่มซับน้ำฝนไว้ แผ่นดินจำเป็นต้องแห้ง ถ้า
 แผ่นดินไม่แห้ง ฝนที่ตกลงมาที่จะผ่านมันไปและมันจะไม่ซึ่มซับน้ำฝนไว้ ในลักษณะเดียวกัน ทาง
 นำของพระเจ้าจะฝังรากเฉพาะในคนที่ต้องการมันเท่านั้น นั่นคือคนที่ทำให้วิญญาณของเขาว่าง
 เปล่าจากขยะแห่งโลกนี้ ผิดกับเขา คนที่ไม่ใส่ใจในทางนำของพระเจ้าและหัวใจของเขาไม่มีแต่เรื่องผล
 ประโยชน์อื่นจะต่อต้านทางนำของพระเจ้า ดังนั้น ทางนำจะไม่ซึ่มผ่านเขา มันจะไม่เป็นอาหารบำรุง
 ญาณของเขา มันจะไม่รดน้ำแผ่นดินแห่งวิญญาณของเขาและช่วยให้สวนของพระเจ้าเติบโตขึ้น
 ในนั้น

59 เราได้ส่งนุฮมายังหมู่ชนของเขา เขาบอกผู้คนว่า “หมู่ชน ของฉันเอ๋ย จงเคารพสักการะพระเจ้า พวกท่านไม่มีพระเจ้า อื่นใดนอกไปจากพระองค์ ฉันทัวแทนพวกท่านถึงการลงโทษ ที่จะมีต่อพวกท่านในวันอันน่าสะพรึงกลัว”⁶⁰ แต่พวกหัวหน้า ผู้คนของเขา กล่าวว่า “พวกเราเห็นกันแล้วว่าท่านเป็นผู้หลงผิด ชัดๆ”⁶¹ เขากล่าวว่า “หมู่ชน ของฉันเอ๋ย ฉันไม่ได้อยู่ในการ หลงผิดแต่ประการใด ในทางตรงข้าม ฉันเป็นศาสนทูตคนหนึ่ง จากพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกต่างหาก”⁶² ฉันได้นำสาสน์ ของพระผู้อภิบาล ของฉันมายังพวกท่าน และฉันแนะนำสิ่งที่ดีแก่พวกท่านเพราะฉันรู้จากพระเจ้าในสิ่งที่พวกท่านไม่รู้”⁶³ พวกท่านคิดว่าแปลกหรือ ที่การตักเตือนจากพระผู้อภิบาล ของพวกท่านได้มายังพวกท่านโดยผ่านคนผู้หนึ่งจากในหมู่ พวกท่านเพื่อที่เขาจะได้ตักเตือนพวกท่าน และเพื่อที่พวก ท่านจะได้ปกป้องตัวเองจากความชั่วและเพื่อที่พวกท่านจะ ได้รับความเมตตา?”⁶⁴ แต่ถึงกระนั้น พวกเขา ก็ยังถือว่า เขาเป็นผู้โกหก ดังนั้น เราจึงได้ช่วยนุฮและผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา ในเรือและเรา ได้ให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายของเรา จมหน้าตาย แท้จริง พวกเขาเป็นหมู่คน ตาบอด⁷

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِيهِ فَقَالَ يٰقَوْمِ
 اٰعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهِ غَيْرِهٖۤ اِنِّىۤ
 اٰخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٦٠﴾ قَالَ
 اَلْمَلَاۤءُ مِنْ قَوْمِيۤهٗ اِنَّا لَنَرٰكَ فِى ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ
 ﴿٦١﴾ قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بىۤ ضَلٰلَةٌ وَّلٰىكِنِّىۤ
 رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٢﴾ اٰيَلِغُۤ
 رِسٰلَتِ رَبِّىۤ وَاَنْصَحُ لَكُمْ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ
 مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٣﴾ اَوْعَجِبْتُمْ اَنْ جَآءَكُمُ
 ذِكْرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ
 وَلِتَتَّقُوْا وَّلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿٦٤﴾ فَلَكَذٰبُوْهُ
 فَاَنْجَيْنٰهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهُۥ فِى الْفُلْكِ وَاَعْرَفْنَا
 الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِغَايِبٰتِنَاۤ اِنۡهُمْ كَانُوْا قَوْمًا
 عٰمِيْنَ ﴿٦٥﴾

⁷ หลังจากอาดำม ประมาณหนึ่งพันปี ลูกหลานของเขายังคงปฏิบัติตามความศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียว แต่หลังจากนั้น ตามคำบอกเล่าของอับดุลลอฮ์ อิบน์อับบาส ผู้คนได้เริ่มทำรูปเคารพที่เหมือนกับบรรดาผู้ยิ่งใหญ่ในอดีตของพวกเขาเพื่อเป็นการเตือนความทรงจำถึงความสำเร็จของคนเหล่านั้น และรักษาการวิงวอนของคนเหล่านั้นไว้ในจิตใจของพวกเขา ชื่อของรูปเคารพเหล่านี้ได้แก่ วัตัด, สุวาร, ยะบะษ, ยะฮุก และ นัร หลังจากนั้น บุคคลผู้ยิ่งใหญ่เหล่านี้ก็ค่อยๆ ได้รับสถานะเทพเจ้าในหมู่ผู้คนที่อาศัยอยู่ในอิรักโบราณ เมื่อความชั่วเพิ่มขึ้นจนถึงขนาดนี้ พระเจ้าจึงได้ส่งโนอาห์มาปฏิรูปพวกเขาโดยแต่งตั้งเขาให้เป็นมีของพระองค์ แต่พวกเขาไม่ยอมรับโนอาห์ พวกเขาไม่พร้อมที่จะปฏิบัติตามแนวทางแห่งความดีและความยำเกรงพระเจ้า

ตามคัมภีร์กุรอาน เหตุผลที่คนเหล่านี้ไม่ยอมรับก็คือว่ามันเป็นการยากสำหรับพวกเขาที่จะเข้าใจว่าคนผู้หนึ่งที่มองดูภายนอกแล้วเหมือนกับพวกเขาจะถูกเลือกขึ้นมาเพื่อนำสาสน์ของพระเจ้ามาในนามของพระองค์ เมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลผู้ยิ่งใหญ่ที่พวกเขาเคยนับถือศาสนาของคนเหล่านั้นและความยิ่งใหญ่ของคนเหล่านั้นเป็นที่รู้จักกันในประวัติศาสตร์ โนอาห์ที่เป็นคนร่วมสมัยกับพวกเขาและไม่มีชื่อเสียงหรือความยิ่งใหญ่อะไรก็เป็นเพียงคนธรรมดาในสายตาของพวกเขา ดังนั้น ชุมชนของโนอาห์จึงไม่ยอมรับเขา พวกเขาไม่ลังเลที่จะเรียกบีสมัยันว่าคนโง่และผู้หลงผิด ▶

65 และยิ่งพวกอ้ายต เราได้ส่งฮูด⁷ ซึ่งเป็นพี่น้องคนหนึ่งของ พวกเขามา เขากล่าวว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงเคารพสักการะพระเจ้า พวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ แล้ว พวกท่านยังไม่เกรงกลัวพระเจ้าอีกกระนั้นหรือ?” 66 บรรดา หัวหน้าหมู่ชนของเขาที่ปฏิเสธสัจธรรมกล่าวว่า “เราเห็นชัด เจนว่าท่านเป็นผู้มีความคิดวิปลาส และเราคิดว่าท่านเป็นผู้ โกหก” 67 ฮูดจึงตอบว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย ฉันไม่ได้มีความคิดวิปลาสใดๆทั้งสิ้น ความจริงแล้ว ฉันเป็นศาสนทูตจากพระเจ้าผู้อภิบาลแห่งสากลโลก 68 ฉันนำสาสน์ของพระเจ้าผู้อภิบาลของ ฉันมายังพวกท่านและฉันเป็นผู้ปรารถนาดีที่เชื่อถือได้ของ พวกท่าน”⁷

﴿وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّ إِلَهِ غَيْرُهُ ۚ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٦٦﴾ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلِيَكُنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾﴾

เพราะสำหรับพวกเขา โนอาห์ได้ออกไปจากศาสนาของบรรพบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ของพวกเขาแล้ว ความปรารถนาดีในส่วนของโนอาห์ การให้เหตุผลและข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักของเขา และความมั่นคงเด็ดเดี่ยวในหนทางแห่งสัจธรรมของเขา เหล่านี้ทั้งหมดไม่บังเกิดผลใดๆกับพวกเขาเหล่านี้เลย

เมื่อโนอาห์ได้นำสาสน์ของพระเจ้าไปสู่ผู้คนอย่างเต็มที่และถูกผู้คนปฏิเสธแล้ว ชุมชนนั้นได้จมอยู่ในน้ำท่วมครั้งใหญ่ เหตุผลสำหรับการลงโทษนี้ก็คือพวกเขาหาว่าสัญญาของพระเจ้าเป็นเรื่องเท็จและปฏิเสธสัญญาของพระองค์ พวกเขาต้องการให้สาสน์ของพระเจ้าถูกนำมาซึ่งพวกเขาโดยบุคคลที่เป็นที่รู้จักกันดีแทนคนธรรมดาอย่างโนอาห์ แต่ในสายตาของพระเจ้า นี่คือการมีตบอดพระเจ้าได้ให้ความเข้าใจแก่มนุษย์เพื่อที่เขาจะได้รู้จักสัจธรรมในรูปของ “สัญญาแห่งหลาย” ไม่ใช่โดยวัตถุที่จับต้องมองเห็นได้ บรรดาผู้ที่ไม่ยอมรับสัจธรรมในรูปของสัญญาแห่งหลายนั้นเป็นคนตบอด ในสายตาของพระเจ้า ถึงแม้จะมีตาก็ตาม คนเช่นนี้ไม่มีส่วนแบ่งในความโปรดปรานของพระเจ้า

⁷ อิร็อม หลานของโนอาห์เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ศรัทธาที่รอดชีวิตในเรือของโนอาห์ เขาเป็นบรรพบุรุษของเผ่าที่มีชื่อเรียกว่า “อ้ายต” คนเหล่านี้อาศัยอยู่ในเยเมน ในตอนแรกพวกเขาเป็นผู้นับถือศาสนาของโนอาห์ แต่ต่อมา เมื่อพวกเขาหลงออกไปจากทางที่เที่ยงตรง พระเจ้าได้แต่งตั้งฮูดให้มาเป็นบิชอปของพวกเขา แต่ในสายตาของผู้นำชุมชน เขาดูไม่มีความยิ่งใหญ่ที่พวกเขาคิดว่าบรรดานบีจะต้องมี ดังนั้น พวกเขาจึงรู้สึกว่าเขาฮูดเป็นคนโง่หรือไม่เขาก็อ้างเท็จ

⁷ โดยภาษา “ฉันเป็นผู้ปรารถนาดีของพวกท่าน” คำพูดนี้ของนบีแสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียกร้องเชิญชวนและผู้ถูกเชิญชวนมิใช่ความสัมพันธ์แบบคู่แข่งหรือคู่ต่อสู้ มันเป็นความสัมพันธ์ของผู้ปรารถนาดีกับความไว้วางใจ ผู้เรียกร้องเชิญชวนต้องเป็นผู้ไม่มีสิ่งใดในหัวใจของเขานอกจากความปรารถนาดีต่อผู้ที่เขาเรียกร้องเชิญชวน ไม่ว่าจะเขาจะเผชิญกับพฤติกรรมหยาบคายและไม่เป็นที่พึงใจในหมู่นคนที่ฟังเขาเรียกร้องเชิญชวน ผู้เชิญชวนยังคงต้องเป็นผู้ปรารถนาดีจนกระทั่งนาทีสุดท้าย ดังนั้น ในขณะที่นำสาสน์ไปสู่ผู้คน เขาต้องไม่รู้สึกว่าเขากำลังให้อะไรบางอย่างที่เป็นของเขาแต่อีกคนหนึ่ง เขาต้องรู้สึกว่ามันเป็นของคนอื่นและเขาก็กำลังรักษามันไว้เพื่อพวกเขาและเมื่อมอบสิ่งนั้นไปแล้ว เขาก็พ้นจากความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่ของเขาแล้ว

69 พวกท่านคิดว่าเป็นเรื่องแปลกหรือที่การตักเตือนจาก พระผู้อภิบาลของพวกท่านได้มายังพวกท่านโดยผ่านชาย คนหนึ่งในหมู่พวกท่านเพื่อที่เขาจะได้ตักเตือนพวกท่าน? จงอย่าลืมว่าหลังจากหมู่มนุษย์ของนุฮ พระผู้อภิบาลของพวก ท่านได้ตั้งให้พวกท่านเป็นผู้มีอำนาจเข้มแข็งสืบต่อจากเขา และได้ทรงทำให้พวกท่านมีร่างกายกำยำ ดังนั้น จงนึกถึง ความโปรดปรานของพระเจ้าเพื่อที่พวกท่านจะได้ประสบ ผลสำเร็จ”

70 พวกเขา กล่าวว่า “ท่านมายังพวกเราเพื่อต้องการให้ พวกเราเคารพสักการะพระเจ้าองค์เดียวและละทิ้งสิ่งที่ บรรพบุรุษของพวกเราได้เคยเคารพบูชากระนั้นหรือ ? ถ้าเช่นนั้น จงนำการลงโทษที่ท่านขู่มารามาให้เราให้เห็น ถ้าหากท่านแน่จริง”⁷

أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلْنَا خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَضْطَةً فَاذْكُرُوا ءَالَآءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿٧٠﴾
قَالُوا مَا كَانَ لِعِبْدٍ أَنْ يَأْتُوا بِآيَاتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧١﴾

⁷ พื้นฐานการเผยแพร่เชิญชวนของบรรดานบีก็คือการเตือนผู้คนให้นึกถึงความโปรดปรานที่เขาได้รับ และเตือนผู้คนว่าถ้าเขาไม่ขอบอกพระเจ้า เขาจะได้รับการลงโทษจากพระเจ้า บรรดานบีทั้งหลายไม่เคยพูดถึงเรื่องวัตถุในการเผยแพร่สั่งสอน ในการพูดคุยกับผู้คน บรรดานบีพยายามอย่างเต็มที่ในการทำให้ผู้คนมั่นใจว่าไม่มีสิ่งใดนอกจากสัจธรรมที่จะต้องเป็นห่วง ชุมชนของพวกเขาคือต้องเห็น บรรดานบีเป็นผู้เผยแพร่สั่งสอนแนวทางของพระเจ้าและโลกหน้า ไม่ได้สอนอย่างอื่น

“ดังนั้น จงนึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าเพื่อที่พวกท่านจะประสบผลสำเร็จ” นี้แสดงให้เห็นว่าความโปรดปรานแห่งโลกหน้าเป็นสิ่งมีค่าเฉพาะผู้ที่ยอมรับความโปรดปรานของพระเจ้าในโลกนี้ สวรรค์เป็นการแสดงออกถึงความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ที่สุดของพระเจ้า ดังนั้น คนที่จะได้รับสวรรค์แห่งโลกหน้าคือคนที่พบและรู้จักคุณสมบัติแห่งความโปรดปรานและความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า การรู้จักเช่นนี้คือราศีกาที่แท้จริงของสวรรค์

71 ฮูดกล่าวว่า “พวกท่านได้รับการสาปแช่งและความกริ้ว จากพระผู้อภิบาลของพวกท่านแล้ว พวกท่านได้เถียงฉัน เกี่ยวกับชื่อต่างๆที่พวกท่านและบรรพบุรุษของพวกท่าน ได้ประดิษฐ์ขึ้นโดยที่พระเจ้ามิได้ประทานหลักฐานอันใด ในเรื่องนั้นกระนั้นหรือ? ดังนั้น จงคอยดูเถิดและฉันจะคอยดูอยู่กับพวกท่านด้วย”⁷² ดังนั้น เราได้ช่วยฮูดและผู้ที่อยู่ ร่วมกับเขาให้ปลอดภัยด้วยความเมตตาของเรา และเราได้ ทำลายล้างบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายของเรา และ ไม่คิดที่จะศรัทธาⁿ

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَدُّونِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِن سُلْطٰنٍ فَاٰتِظِرُّوْا اِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿٧١﴾
فَاٰخِذْنٰهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهُ بِرِحْمٰةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَاۤبِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِعَايِنِنَا وَمَا كَاٰنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٢﴾

ⁿ มนุษย์สามารถนึกถึงคุณธรรมหรือคุณสมบัติทั้งหลายได้โดยชื่อต่างๆ ถ้าคำพูดดี ๆ อยู่กับใครคนหนึ่ง เขาจะดูเป็นคนดี แต่ถ้าคำพูดร้าย ๆ อยู่กับเขา เขาก็จะดูเป็นคนเลว สิ่งต่างๆหรือคนที่นอกเหนือไปจากพระเจ้ากลายเป็นจุดสนใจของผู้คนก็เพราะชื่อเหล่านี้ บางคนถูกเรียกด้วยชื่อ “เชาซ์-อี-ปัก” (ผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่ได้ยื่นคำฟ้อง) “กันซ บัคซ” (ผู้ให้ของกองคลัง) “มอริบ นะวาซ” (ผู้โอบอ้อมอารีของคนจน) หรือ “มุซกิล กุซา” (ผู้แก้ปัญหาความยากลำบาก) ในที่สุด ชื่อเหล่านี้ก็ติดอยู่กับบุคคลผู้นั้นจนผู้คนทั่วไปเริ่มเชื่อว่าคนที่ถูกเรียกว่า “เชาซ์” มีอำนาจที่จะได้ยินคำฟ้องจริงๆ และคนที่ถูกเรียกว่า “มุซกิล กุซา” สามารถแก้ปัญหาความยากลำบากได้จริงๆ แต่ความจริงก็คือ ชื่อประเภทนี้ถูกสร้างขึ้นมาจากมนุษย์ ไม่มีใครที่มีชื่อเหล่านี้จริงๆ ไม่มีคำอธิบายทางศาสนาหรือข้อโต้แย้งที่เป็นเหตุผลเห็นด้วยในเรื่องนี้

ประเพณีการตั้งชื่อดังกล่าวข้างต้นเป็นสิ่งที่มียุแพร่หลายในสังคมที่ยังโง่เขลา อย่างไรก็ตาม ประเพณีนี้ยังมีอยู่ในรูปแบบที่ดูมีอารยธรรมในหมู่คนมีการศึกษา ในประเพณีนี้ มีการใช้ถ้อยคำพิเศษตั้งชื่อให้แก่บุคคลบางคน เช่น “กุดซียี คีฟาต” (มีคุณสมบัติของทูตสวรรค์) “มะฮูบ-อี-คุดา” (ที่รักของพระเจ้า) “สุตุน-อี-อิสลาม” (เสาหลักของอิสลาม) “นะญาต ดีเฮนดา-อี-มิลลาต” (ผู้ช่วยให้สังคมรอด) เป็นต้น คำเหล่านี้คือยุกลายเป็นส่วนสำคัญที่ติดอยู่กับชื่อของคนบางคนที่เป็นที่เคารพ ผู้คนเริ่มถือว่าคนเหล่านี้เป็นบุคคลพิเศษตามฉายาที่อ้างไว้

อะไรก็ตามที่ได้ความศักดิ์สิทธิ์มาโดยการตั้งฉายาให้ตามประเพณีจะได้รับความสำคัญและความสูงส่งในสายตาของผู้คน เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว การเรียกร้องเชิญชวนของผู้เผยแผ่สัจธรรมดูเป็นเรื่องไม่สำคัญ ดังนั้น พวกเขาจึงไม่สนใจการเรียกร้องของผู้เผยแผ่สัจธรรมโดยถือว่าเขาไม่สำคัญ พวกเขาเชื่อมั่นว่าจะไม่มีสิ่งใดทำร้ายพวกเขาได้เพราะพวกเขาถือว่าตัวเองเป็นผู้สืบทอดความเจริญรุ่งเรืองของบรรพบุรุษของพวกเขา

ความไม่ใส่ใจในเรื่องของพระเจ้าค่อยๆทำให้มนุษย์ไร้ความรู้สึก เขายังคงไม่สามารถปฏิเสธตัวเองโดยภาษาของการตักเตือนหรือการจดจำ มันจะเป็นก็ต่อเมื่อเขาได้ยินเสียงของพระเจ้าประกาศคำตัดสินลงโทษที่ทำให้เขาเพิ่งจะรู้ถึงความบกพร่องของตัวเอง

73 และยังมีชาวอะมูด เราได้ส่งพี่น้องคนหนึ่งของพวกเขา มา นั่นคือซอลิฮฺ เขากล่าวว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงเคารพสักการะพระเจ้า เพราะพวกท่านไม่มีพระเจ้า อื่นใดนอกไปจากพระองค์ ข้อพิสูจนอันชัดแจ้งจากพระ ผู้อภิบาลของพวกท่านได้มายังพวกท่านแล้ว นั่นคือ อูฐตัวเมียของพระเจ้า เป็นสัญญาณสำหรับพวกท่าน จงปล่อยให้มันหากินตามลำพังในแผ่นดินของพระเจ้า จงอย่าทำร้ายมันด้วยเจตนาชั่วร้ายใดๆ มิฉะนั้น พวก ท่านจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวดⁿ

وَالِى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُّوْهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوْهَا سُوءًا فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

ⁿ หลังจากชุมชนชาวอาดถูกทำลายแล้ว พระเจ้าได้ให้คนดี ๆ บางคนมาตั้งถิ่นฐานในบริเวณที่เรียกว่าอิัจญ์ทางตะวันตกเฉียงเหนือของคาบสมุทรอาหรับ ชนชาตินี้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นและสร้างความเจริญก้าวหน้าอย่างมากในด้านการเกษตรและการก่อสร้าง พวกเขาสร้างวังหลายแห่งในทุ่งราบและสร้างบ้านโดยการเจาะภูเขาเพื่ออยู่อาศัย แต่ต่อมา พวกเขาได้ตกเป็นเหยื่อความชั่วที่มักจะทำตามมักับการพัฒนาทางวัตถุและความเป็นอยู่ที่ดีทางโลก เช่น การใช้ชีวิตเสเพล ลืมโลกหน้า ไม่สนใจในเรื่องขอบเขตที่พระเจ้าได้กำหนดไว้ พระนางหลงตัวเองและไม่คำนึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ตรงนี้เองที่พระเจ้าได้ส่งซอลิฮฺมาเพื่อให้เขาเตือนคนเหล่านั้นถึงการลงโทษของพระเจ้า แต่พวกเขาไม่ยอมรับการตักเตือน ไม่ยอมปรับปรุงแก้ไขตัวเอง ในจักรวาลที่ทุกสรรพสิ่งอยู่ร่วมกัน โดยการเชื่อฟังพระเจ้าโดยสิ้นเชิง คนพวกนี้กลับเลือกที่จะโอหังและไม่เชื่อฟังพระเจ้า ในจักรวาลที่ทุกสิ่งรักษาขอบเขตที่พระเจ้าวางไว้อย่างเคร่งครัด พวกเขากลับต้องการใช้ชีวิตโดยการละเมิดขอบเขตของพระองค์ การละเมิดของพวกเขานี้เองได้สร้างความเสียหายขึ้นในโลกที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว ดังนั้น คนพวกนี้จึงถูกถือว่าไม่เหมาะที่จะอาศัยอยู่ในโลก

เพื่อเป็นการทดสอบชุมชนชาวอะมูด พระเจ้าได้ส่งอูฐตัวเมียตัวหนึ่งมายังพวกเขาและสั่งพวกเขาว่าอย่าทำร้ายมัน มิเช่นนั้น พวกเขาจะถูกทำลาย มันเป็นไปใต้ที่พระเจ้าจะส่งสิ่งใดที่หนักล้นมาเพื่อวัตถุประสงค์นี้ แต่พระเจ้าได้ส่งอูฐมาแทนสิ่งใด เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็ถือว่าเป็นการทดสอบความกลัวพระเจ้าของมนุษย์มักจะทำในระดับ “อูฐตัวเมีย” เสมอ ไม่ใช่ระดับ “สิ่งใด” ในสังคม มีบางคนที่เป็นเหมือนอูฐของพระเจ้า คนเหล่านี้เป็นคนอ่อนแอที่ไม่มีความเข้มแข็งทางวัตถุมาต่อต้านการกดขี่ข่มเหง โดยคนเหล่านี้แหละที่พระเจ้าทดสอบความศรัทธาที่แท้จริงของคนของพระองค์ และไปรับรองการเข้าสวรรค์และนรกนั้นออกให้ตามผลของการทดสอบนี้

74 จงนึกถึงเมื่อครั้งที่พระองค์ได้ทรงให้พวกท่านเป็นผู้สืบทอดการปกครองต่อจากพวกอ้าดและได้ทรงตั้งหลักแหล่งพวกท่านในแผ่นดินอย่างมีเกียรติ และได้ทรงทำให้พวกท่านสามารถสร้างปราสาทบนที่ราบและสกัดภูเขาเป็นบ้าน จงนึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้า และจงอย่าแพร่กระจายความเสียหายขึ้นบนแผ่นดิน”⁷⁵ แต่บรรดาหัวหน้าผู้โอหังของชาวอะมูดได้กล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่ชนที่ถูกกดขี่ว่า “พวกท่านรู้แน่ หรือว่าชอลิฮฺเป็นศาสนทูตจากพระผู้อภิบาลของเขา?” พวกเขาตอบว่า “แท้จริง เราศรัทธาในศาสนาที่ถูกส่งมา กับเขา”⁷⁶ แต่บรรดาหัวหน้าผู้โอหังกล่าวว่า “เรา ปฏิเสธสิ่งที่คุณศรัทธา”⁷⁷

وَأذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ
عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ
تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا
وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا
ءَالَآءَ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ
اسْتَضَعُّوهُ لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ
أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِنْ
رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ
مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾ قَالَ الَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي ءَامَنْتُمْ بِهِ
كٰفِرُونَ ﴿٧٦﴾

⁷⁵ ชาวอะมูดมีความเชี่ยวชาญเป็นเลิศในด้านศิลปะการก่อสร้าง นอกจากนี้ พวกเขายังมีความเชี่ยวชาญในสาขาความรู้ที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และวิศวกรรม มีเช่นนั้นแล้วพวกเขาคงไม่อาจพัฒนาถึงขั้นนี้ได้ แต่พวกเขาถูกถือว่ามีความผิดมิใช่เพราะการพัฒนาทางวัตถุ แต่เพราะการแพร่กระจายความเสียหายบนหน้าแผ่นดิน นี่หมายความว่าพระเจ้าไม่ได้ห้ามความก้าวหน้าภายในขอบเขตที่ขอบธรรม แต่ในเรื่องการดำเนินชีวิต มนุษย์ต้องปฏิบัติตามระบบที่สมดุลงซึ่งพระเจ้าใช้อยู่ทั่วทั้งจักรวาล

เมื่อมีมายังโลกนี้ ท่านเป็นบุคคลที่น่าสงสัยในสมัยของท่านมากกว่าบุคคลที่คนรู้จักและนับถือ ยิ่งไปกว่านั้น ท่านยังอยู่ท่ามกลางความเจริญรุ่งเรืองทางโลก นี้ไม่มีตำแหน่งสำคัญในเวลานั้น นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมคนร่วมสมัยของท่านจึงไม่เข้าใจความเป็นนบีของท่านและปฏิเสธท่าน พวกเขาพบว่าเป็นเรื่องยากที่จะเชื่อว่าคนธรรมดาที่พวกเขารู้จักเป็นคนที่พระเจ้าเลือกมาเพื่อนำศาสนของพระองค์

“เราเป็นผู้ศรัทธาในสิ่งที่ถูกส่งมากับเขา” คำตอบนี้ของสาวกนบีชอลิฮฺบอกเราให้รู้จักความแตกต่างระหว่างพวกเขากับคนอื่น ๆ บรรดาผู้ปฏิเสธสังขรณ์มองบุคลิกภาพของนบีชอลิฮฺในขณะที่ผู้ศรัทธามองที่ศาสนที่ท่านนำมา สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสังขรณ์ เนื่องจากนบีชอลิฮฺไม่มีอำนาจและความมั่งคั่งภายนอก พวกเขาจึงปฏิเสธท่าน แต่ในทางตรงข้าม บรรดาผู้ศรัทธาเห็นแนวสังขรณ์ในศาสนของนบีชอลิฮฺ ดังนั้น พวกเขาจึงยอมรับคำพูดของท่านทันทีและเป็นสาวกของท่าน

77 ดังนั้น พวกเขาจึงได้ฆ่าอูฐตัวเมียนั้นและ
 ขัดขึ้นต่อ พระบัญชาของพระผู้อภิบาลของ
 พวกเขาและกล่าวทำ ทายว่า “ซอลิฮฺเอ๋ย
 จงนำการลงโทษที่ทำนุมาซี ถ้าหาก ว่า
 ท่านเป็นศาสนทูต” 78 หลังจากนั้น แผ่นดิน
 ไหวอย่าง รุนแรงจับปล้นได้คร่ำครึวิตพวก
 เขา ยังผลให้พวกเขา นอนคว่ำหน้าตายอยู่
 ในบ้านของพวกเขาเอง 79 ซอลิฮฺ ได้ไปจาก
 พวกเขาและกล่าวแก่พวกเขาว่า “หมู่ชนของ
 ฉันเอ๋ย ฉันได้นำสาสน์ของพระผู้อภิบาลของ
 ฉันมายัง พวกท่าน และฉันได้ให้คำแนะนำ
 พวกท่านอย่างจริงจัง ที่สุดแล้วเพื่อผลดีของ
 พวกท่านเอง แต่ฉันก็ช่วยอะไร ไม่ได้เพราะ
 พวกท่านไม่ชอบผู้แนะนำสิ่งที่ดี”⁷⁷

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ
 وَقَالُوا يَنْصَلِحُ آتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ
 كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٨﴾ فَأَخَذَتْهُمُ
 الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ
 ﴿٧٩﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ
 أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولًا مِّن رَّبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ
 وَلَكِن لَّا تُحِبُّونَ النَّصِيحَ ﴿٨٠﴾

⁷⁷ สัจธรรมมักจะเปิดเผยตัวมันเองให้เห็นจากความเข้มแข็งของเหตุผลโต้แย้ง ไม่ใช่จากความเจริญ
 รุ่งเรืองทางโลก บรรดาผู้ที่สามารถเห็นสัจธรรมในรูปของเหตุผลจะพบมันทันที ในขณะที่บรรดาผู้
 หลงใหลความเจริญรุ่งเรืองภายนอกยังคงสงสัยอยู่ พวกเขาไม่มีวันรับทางนำของพระเจ้ามาเป็นผู้
 สนับสนุนสัจธรรม

คนฆ่าอูฐตัวเมียของนบีซอลิฮฺเป็นคนโอหังในชุมชนนั้น แต่การกระทำนี้ถือว่าเป็นการกระทำที่มาจากคนทั้งชุมชนและได้มีการกล่าวหาว่า “พวกเขาฆ่าอูฐตัวเมีย” นี่แสดงให้เห็นว่าถ้าสมาชิกคนหนึ่งในกลุ่มใดทำสิ่งไม่ดีและคนอื่นไม่ประณามการกระทำนั้น ทุกคนในกลุ่มจะถูกถือว่าเป็นผู้มีส่วนร่วมในอาชญากรรมนั้นด้วย

ชุมชนที่จมอยู่ในความต้องการจะไม่สนใจในการพูดเรื่องจริง มันไม่พร้อมที่จะสนับสนุนใครที่เชิญชวนสมาชิกในชุมชนให้ไปสนใจในเรื่องที่จริงจังและการกระทำที่จริงจัง ในทางตรงข้าม คนกลุ่มใหญ่จะรวมตัวกันรอบคนที่ใช้คำพูดสวยหรูและให้สัญญาเท็จ พวกเขาไม่สนใจผู้ปรารถนาดี แต่จะรีบไปหาผู้เอารัดเอาเปรียบ

80 เราได้ส่งลูฏมา(เป็นนบี)อีกคนหนึ่ง เขาได้กล่าวแก่ หมุชนของเขาว่า “พวกท่านชั่วช้าลามกจนถึงกับทำสิ่ง น่ารังเกียจที่ไม่เคยมีใครในโลกทำมาก่อนกระนั้นหรือ?” 81 พวกท่านตอบสนองความใคร่ของพวกท่านด้วยผู้ชาย แทนผู้หญิง แท้จริงแล้ว พวกท่านคือ หมุชนผู้ฝ่าฝืน ขอบเขตทุกอย่าง” 82 แต่คำตอบเพียงอย่างเดียวจาก หมุชนของเขา คือ “จงเอาคนพวกนี้ออกไปจากเมืองของ พวกท่านเสีย เพราะพวกเขาถือว่าเป็นผู้ บริสุทธิ์” ดังนั้น เราจึงได้ช่วยลูฏและสมาชิก ในครอบครัวของเขา ให้ปลอดภัย ยกเว้น ภรรยาของเขาซึ่งเป็นหนึ่งในบรรดา ผู้ที่ไม่ยอมออกจากเมืองⁿ

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾
 إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ
 النِّسَاءِ ۚ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾ وَمَا
 كُنْتُمْ بِأَعْيُنِنَا قَبْلَ هَٰذَا ۚ وَلَوْلَا
 إِذْ أَخْرَجْنَاهُ مِنْ قَوْمِهِ لَاجْرَأْمًا
 أَنْ يَتَّخِذَ مِنْكُمْ مَثَلًا ۚ وَإِنِّي
 لَأَعْلَمُ الْغَيْبِينَ ﴿٨٢﴾

ⁿ ลูฏเป็นหลานชายของอับราฮัม ชุมชนที่ท่านถูกส่งไปในฐานะนบิตั้งอยู่บนฝั่งของแม่น้ำจอร์แดน ในที่เรียตอนใต้ ความเจริญมั่งคั่งของชุมชนนี้ได้ทำให้คนในชุมชนหลงใหลความฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือยจนเลยขอบเขตและแสดงพฤติกรรมสำส่อนและแม้แต่การมีความสัมพันธ์ในหมู่เพศชายด้วยกัน นบิลูฏได้ตักเตือนพวกเขาในเรื่องความไม่ละอายอย่างเปิดเผยนี้

จักรวาลมีแบบแผนของธรรมชาติ แบบแผนนี้ถูกเรียกว่า “อิสลาฮฺ” (สภาพที่ได้รับการปรับปรุงให้ ดีแล้ว)ในศัพท์ของคัมภีร์กุรอาน การกระทำที่สวนทางกับแบบแผนนี้หมายถึงการสร้าง ความเสียหายให้แก่สมดุลของสรรพสิ่ง(พะชาด)ในจักรวาล มีเพียงมนุษย์เท่านั้นที่ใช้ความได้เปรียบจากการ มีเสรีภาพไปในทางที่ไม่ควรจะเป็นและสวนทางกับวิถีของธรรมชาติ ชุมชนของนบิลูฏได้ทำสิ่งที่ สร้างความเสียหายให้แก่ระบบของพระเจ้า รูปแบบทางธรรมชาติของการมีเพศสัมพันธ์คือรูปแบบ ของสามีภรรยา นี่หมายถึงการปฏิบัติตามวิถีทางแห่งอิสลาฮฺ ถ้าความสัมพันธ์ทางเพศเปลี่ยนเป็น ระหว่างชายกับชายและหญิงกับหญิงซึ่งตรงข้ามกับวิถีธรรมชาติ นี่ก็เท่ากับเป็นการละเมิดขอบเขต ที่พระเจ้ากำหนดไว้ ในกุรอานเรียกสิ่งนี้ว่า “พะชาด”

มีเพียงคนใกล้ชิดติดกับนบิลูฏไม่กี่คนเท่านั้นที่มีความศรัทธาในท่าน ส่วนคนที่เหลือนั้นจมอยู่ในความ เสื่อมทราม พวกเขากล้าแม้กระทั่งกล่าวว่า “เมื่อคนเหล่านี้ถือว่าเราสกปรกและต้องการให้ตัวเอง บริสุทธิ์ ทำไมคนสะอาดจึงมาอยู่ร่วมกับคนสกปรก? พวกเขาน่าจะออกไปจากเมืองเสีย” คำพูดนี้ แสดงออกถึงความโง่งมของพวกเขา พวกเขากล้าที่จะพูดเช่นนี้เพราะพวกเขาเป็นคนส่วนใหญ่และ มีความเหนือกว่าทางวัตถุ ดังนั้น พวกเขาจึงถือว่าตัวเองปลอดภัย

เมื่อการลงโทษของพระเจ้ามาเยือนชุมชนของนบิลูฏ ภรรยาของนบิลูฏได้ตกเป็นเหยื่อของการ ถูกลงโทษด้วย นี่แสดงให้เห็นถึงความไม่ล่าเอียงของพระเจ้าในเรื่องการให้รางวัลตอบแทนและ การลงโทษ ในตราขุความยุติธรรมของพระเจ้านั้นไม่มีการคำนึงถึงเรื่องความสัมพันธ์หรือความ เป็นเพื่อน การตัดสินของพระเจ้าไม่มีอคติจนมันไม่เว้นแม้แต่ลูกชายของโนอาห์ พ่อของอับราฮัม ภรรยาของนบิลูฏและลุงของนบีมุฮัมมัด ในทางตรงข้าม เมื่อภรรยาของฟาโรห์ทำความดี นางก็ถูก รับเข้าสวรรค์

84 เราได้ให้ท่าฝนหินละลายตกลงมาบนหมู่ชนของเขา แล้วจึงดูเถิดว่าผลสุดท้ายของผู้ทำความชั่วนั้นเป็นอย่างไร

85 และยังมีชาวมัดยัน เราได้ส่งพี่น้องคนหนึ่งของพวกเขา มา นั่นคือ ซุอัยบ เขาได้กล่าวว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงเคารพสักการะพระเจ้า พวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ได้มีสัญญาณอันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านมา ยังพวกท่านแล้ว ดังนั้น จงดวงและซังให้ครบตามมาตรฐาน ของมันและจงอย่าแพร่ความเสียหายบนผืนแผ่นดินหลังจาก ที่มันได้ถูกฟื้นฟูแล้ว นั่นเป็นการดีกว่าสำหรับพวกท่าน ถ้าหาก พวกท่านเป็นผู้ศรัทธาⁿ

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَإِلَى
مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۖ قَالَ يَنْقُومُ
أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ
ۖ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا
تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا
تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾

ⁿ ลูกชายคนหนึ่งของอับราฮัมคือมัดยันที่เกิดจากนางเกาะตุเรอะฮฺ(เคตุรา)ภรรยาคนที่สามของเขา ชาวมัดยัน(หรือมีเดีย)เป็นลูกหลานของเขาที่ตั้งถิ่นฐานอยู่บนแผ่นดินนิรมังทะเลแดงของคาบสมุทรอาหรับ คนเหล่านี้เชื่อในพระเจ้าและนับถือศาสนาของอับราฮัม แต่หลังจากสมัยของอับราฮัมห้าร้อยปี พวกเขาได้หลงออกไปสู่หนทางที่ผิด พวกเขาเป็นชุมชนที่ทำการค้า ดังนั้น ความชั่วของพวกเขาก็เห็นได้ในการทำมาค้าขายของพวกเขา พวกเขาไม่รักษาหลักการของความซื่อสัตย์ในการชั่งตวงและการทำธุรกิจ

ความไม่ยุติธรรมในการค้าขายกับคนอื่นเป็นสิ่งที่ขัดต่อระบบที่สมดุล(อิสลาฮฺ)ที่พระเจ้ากำหนดไว้ พระเจ้าได้ทำให้ระบบของโลกนี้ทำงานบนพื้นฐานของความยุติธรรมที่สมบูรณ์ ที่นี้ ไม่มีสิ่งใดเหมือนการเอาจากคนอื่นมากและให้คนอื่นน้อยเป็นการตอบแทน ที่นี้ ทุกสิ่งดำเนินไปบนหลักการของความยุติธรรมจนถึงจุดของความถูกต้องทางคณิตศาสตร์ ถ้าสิ่งนี้ไม่เกิดขึ้น มันก็เท่ากับการสร้าง ความเสียหายขึ้นในโลกที่สมดุลของพระเจ้า

86 จงอย่านั่งซุ่มอยู่บนทุกเส้นทางเหมือนตั้งโจรเพื่อ ทำให้ผู้คนตกใจและขัดขวางผู้ศรัทธาในพระเจ้าจาก ทางของพระองค์และหาทางที่จะบิดเบือนมัน จงนึกถึง เมื่อตอนที่พวกท่านเป็นชนหมู่น้อย แล้วพระองค์ได้ ทรงทวีจำนวนพวกท่านและจงดูว่าผลสุดท้ายของผู้ ก่อความเสียหายเป็นเช่นใด

87 และถ้าหากในหมู่พวก ท่านมีบางคนที่ไม่ศรัทธาในคำสอนของฉันและมีบางคนที่ไม่ศรัทธา จงอดทนคอยดูจนกระทั่งพระเจ้าได้ตัดสิน ระหว่างเรา เพราะพระองค์ทรงเป็นเลิศแห่งบรรดาผู้ ตัดสินทั้งปวง”

88 บรรดาผู้นำที่โอหังในหมู่นชนของเขา กล่าวว่า “ซุอัยบ์ เราจะไล่เจ้าและบรรดาผู้ศรัทธาของเจ้าออกไปจากเมือง ของเรา เว้นเสียแต่เจ้าหันกลับมาถึงความเชื่อของเรา” เขากล่าวว่า “ทั้งๆที่เรารังเกียจมันกระนั้นหรือ? 89 เราจะ สร้างเรื่องโกหกให้พระเจ้า ถ้าเราหันกลับไปยังความเชื่อ ของพวกท่าน หลังจากที่พระเจ้าได้ให้เราพ้นจากมันแล้ว เราจะไม่หันกลับไปหามันอีกเว้นเสียแต่ว่าพระเจ้าพระผู้อภิบาลของเราประสงค์ พระผู้อภิบาลของเราเป็นผู้ทรง รอบรู้รอบคอบทุกสิ่ง เราวางใจในพระเจ้า พระผู้อภิบาลของเราเปิดเผยความจริง(และทรงตัดสิน) ระหว่างเราและ ผู้คนของเรา พระองค์ทรงเป็นผู้ตัดสินที่ดีที่สุด”⁷

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ
وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ
بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا ۗ وَأَذْكُرُوا إِذْ
كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ ۗ وَانظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَإِنْ كَانَتْ
طَآئِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِآلِذِي الْأَرْسِلَتْ
بِهِ وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ
اللَّهُ بَيْنَنَا ۗ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾
قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِيبُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ
مِن قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا ۚ قَالَ أُولُو
كُنَّا كَرِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدِ اقْتَرَبْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّيْنَا اللَّهُ
مِنهَا ۚ وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ
يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبُّنَا أَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ
قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾

⁷ เมื่อซามัดยันดำเนินชีวิตไปบนหนทางที่ผิดจนเต็มที่แล้ว พระเจ้าได้ส่งนบีซุอัยบ์ไปยังพวกเขาพร้อมกับสาส์นของพระองค์ นบีซุอัยบ์ได้เตือนพวกเขาให้มาดำเนินตามหนทางที่ถูกต้องและซื่อสัตย์ในการค้าขาย ด้วยความช่วยเหลือของเหตุผลที่ชัดเจน พระองค์ได้ทำให้พวกเขาารู้ดีว่าความซื่อสัตย์เป็นสิ่งจำเป็น แต่พวกเขาไม่เต็มใจที่จะยอมรับคำตักเตือน ไม่เพียงเท่านั้น พวกเขายังไม่พร้อมที่จะยอมรับภารกิจของนบีซุอัยบ์ด้วย พวกเขาบิดเบือนคำสอนของนบีซุอัยบ์และสร้างความเข้าใจผิดในตัวของนบีซุอัยบ์ให้เกิดขึ้นในหมู่ผู้คน พวกเขาทำแม้กระทั่งการใช้ความรุนแรงเพื่อดึงผู้คนมาให้สนับสนุนนบีซุอัยบ์ ในที่สุด การลงโทษของพระเจ้าได้ลงมายังพวกเขาและพวกเขาได้ถูกทำลาย ในสายตาของพระเจ้า เรื่องต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาถึงสิทธิของเพื่อนมนุษย์และความซื่อสัตย์ในการค้าขายเป็นสิ่งสำคัญจนชุมชนหนึ่งได้ถูกทำลายไปถึงแม้จะอ้างว่าเป็นผู้ศรัทธาก็ตาม พระเจ้าเป็นผู้ตัดสินที่ดีที่สุดและการตัดสินของพระองค์นั้นไม่ล่าเอียง

90 บรรดาผู้นำที่คิดจะปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวกับผู้คนของพวกเขาว่า “ถ้าหากพวกเจ้าปฏิบัติตามซุอัยบ์ พวกเจ้าจะเป็นผู้ขาดทุนอย่างแน่นอน” 91 ดังนั้น แผ่นดินไหวอย่างรุนแรงจึงเกิดขึ้นคร่าชีวิตพวกเขาจนรุ่งเช้าก็พบว่าพวกเขา นอนคว่ำตายอยู่ในบ้านของพวกเขา 92 บรรดาผู้ปฏิเสธ ซุอัยบ์ถูกทำลายจนเหมือนกับว่าพวกเขาไม่เคยอาศัยอยู่ที่นั่นมาก่อน บรรดาผู้ปฏิเสธซุอัยบ์เองคือผู้ขาดทุน^๗

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِبَن
 أَتْبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ ﴿٩١﴾
 فَأَخَذْتُمُ الرِّجْفَةَ فَأَصْبَحُوا فِي
 دَارِهِمْ جِثْمِينَ ﴿٩٢﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا
 شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَعْنُوا فِيهَا الَّذِينَ
 كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ

^๗ ชุมชนของนบีซุอัยบ์มิได้มีความผิดเพราะการปฏิเสธพระเจ้า แต่เพราะการบิดเบือนเรื่องของพระองค์ นั่นคือ ชุมชนนี้อ้างว่าศาสนาที่ไม่ได้ถูกส่งมาจากพระเจ้าเป็นศาสนาของพระองค์ นบีทุกคนล้วนได้พบที่ที่เช่นนี้ในชุมชนของท่าน ชุมชนของนบีหลายคนก็ไม่แตกต่างไปจากชุมชนที่พระเจ้าได้ประทานศาสนาของพระองค์มาก่อนหน้านี้ แต่พวกเขาได้ทำให้ศาสนาเป็นอย่างอื่นไป โดยอาศัยการเปลี่ยนแปลงและการเพิ่มเติมที่สร้างขึ้นมาเอง พวกเขาเปลี่ยนแปลงศาสนาของพระเจ้าให้เป็นศาสนาตามความต้องการของพวกเขาและเริ่มเรียกมันว่าศาสนาของพระเจ้า

ผู้นำทางศาสนาในปัจจุบันที่ได้รับการสนับสนุนจากประชาชนและมีอำนาจอยู่รู้ดีว่าพวกเขาไม่สามารถโต้แย้งกับบรรดานบี เพราะพวกเขาจะไม่มีความสำเร็จ แต่เนื่องจากพวกเขาไม่ต้องการให้ใครบางคนมายึดความสำคัญของพวกเขาไป พวกเขาจึงหาทางที่จะทำให้นบีเหล่านั้นเจ็บเสียด

ตราบดที่สัจธรรมยังไม่เป็นที่ชัดเจนสำหรับใคร คนผู้หนึ่งก็ได้รับการผ่อนปรน แต่หลังจากสัจธรรมได้ถูกทำให้เป็นที่ชัดเจนแล้ว และถ้ามนุษย์ยังเลือกที่จะโง่งงต่อไป เขาจะไม่ได้รับความเห็นใจอีกต่อไป ในโลกนี้ การลงโทษจะทำงานบนพื้นฐานนี้ และบนพื้นฐานนี้เองเช่นกันที่การลงโทษจะถูกตัดสินตามความผิดของมนุษย์ในโลกหน้า

93 ดังนั้น ซุฮัยบ์ได้หันหลังให้พวกเขาและกล่าวว่า “หมู่ชน ของฉันเอ๋ย ฉันนำศาสนาของพระเจ้ามายังพวกท่านและให้ คำแนะนำด้วยความบริสุทธิ์ใจ ดังนั้น ทำไมฉันจะต้องเศร้า โศกเสียใจกับคนที่ปฏิเสธลัทธิธรรม?”

94 เมื่อใดก็ตามที่เราส่งนบีคนใดไปยังเมืองใด เราจะให้เกิด ความทุกข์และความลำเค็ญแก่ชาวเมืองนั้นก่อน ทั้งนี้เพื่อที่ พวกเขาจะได้ถ่อมตน(ต่อพระเจ้า) ⁹⁵ และหลังจากนั้น เรา ได้เปลี่ยนความทุกข์ยากลำเค็ญนั้นเป็นความสะดวกสบาย จนกระทั่งพวกเขาบังคับ และพวกเขาบอกว่า “บรรพบุรุษ ของเราเคยประสบความทุกข์ยากและความสุขเช่นนี้มาแล้ว เช่นกัน” หลังจากนั้น เราได้ลงโทษพวกเขาโดยฉับพลันใน ตอนที่พวกเขาไม่รู้⁹⁷

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولِي نَبِيٍّ وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ ءَأَسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالصَّرَآءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ ءَابَاءَنَا الصَّرَآءُ وَالسَّرَآءُ فَأَخَذْنَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

⁹⁷ ตามคำบอกเล่าของนบีมุฮัมมัด ผู้ศรัทธายังคงต้องได้รับความลำบากต่อไปจนกระทั่งเขากลายเป็นผู้ไม่มีบาป และคนตลบตะแลงจะเป็นเหมือนล่อที่ไม่รู้ว่าทำไมเจ้าของมันจึงผูกมันและทำไมเขาถึงปล่อยมัน (ตัฟซีร อิบน์กุษัยร)

พระเจ้าได้วางความยากลำบากหลากหลายประเภทไว้ให้แก่มนุษย์เพื่อที่หัวใจของพวกเขาจะได้อ่อนลง เขาอาจเลิกไว้วางใจในสิ่งใดออกไปจากพระเจ้าและความหยิ่งยโสที่ทำให้เขาไม่ยอมรับลัทธิธรรมจากภายนอกอาจลดลง ด้วยวิธีการเช่นนี้ พระเจ้าจึงได้ใส่ความรู้สึกบกร่องและความอ่อนแอไว้ในตัวของมนุษย์ เพื่อให้เขาจะได้รับความสนใจอย่างเต็มที่แก่เสียงของลัทธิธรรม คนทั่วไปและผู้ได้รับการเชิญชวนของนบีมุฮัมมัดก็ได้รับการปฏิบัติเช่นนี้ อย่างไรก็ตาม ตามกระบวนการปกติของพระเจ้าทั้งหมดนี้ถูกห่อหุ้มไว้ในความสงสัย ตัวอย่างเช่น ถ้าความยุ่งยากลำบากบางอย่างเกิดขึ้นกับใครบางคน มันเกิดขึ้นในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการของเหตุและผล สิ่งที่เกิดขึ้นนี้เป็นการทดสอบคนหลาย ๆ คน พวกเขาไม่สนใจมันโดยกล่าวว่ามันเป็นสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นและมันได้เกิดขึ้นแล้ว เมื่อพวกเขาไม่ได้รับบทเรียนจากความยากลำบากเหล่านี้ พระเจ้าจะเปลี่ยนสภาพของพวกเขาให้ดีขึ้น ตอนที่มนุษย์จะถูกผลักไปสู่ความเข้าใจผิดที่หนักยิ่งขึ้น พวกเขาเชื่อว่านี่เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่จะเกิดขึ้นตามเวลา เป็นเรื่องของการขึ้นลงตามปกติที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ ภายใต้สภาพการณ์ปกติ มิเช่นนั้นแล้ว พวกเขาจะไม่ได้รับประสบการณ์ในวันที่ดีและวันที่เลวร้าย ดังนั้น พวกเขาจึงไม่ได้รับบทเรียนจากสถานการณ์ตอนแรกและจากสถานการณ์ตอนที่สอง

การได้รับความจำเริญแม้แต่หลังการทำความผิดเพราะอะไรยังเป็นสิ่งที่ดีอันตราายมาก มันเป็นสัญญาณของความจริงว่าพระเจ้าได้ตัดสินที่จะจับคนทำผิดตรงจุดที่เขาไม่เกรงกลัวการลงโทษของพระเจ้าอย่างถึงที่สุดแล้ว

รางวัลตอบแทนที่แท้จริงของชีวิตที่เกรงกลัวพระเจ้าจะมาในโลกหน้า อย่างไรก็ตาม ถ้าพระองค์ประสงค์ พระองค์จะให้รางวัลตอบแทนประเดิมก่อนในโลกนี้ในรูปของการเป็นอยู่ที่ดีและการได้รับความเคารพยกย่องเช่นกัน

96 ถ้าหากว่าชาวเมืองใดศรัทธาในพระเจ้า และเกรงกลัว พระองค์ เราจะเปิดประตูแห่งความจำเริญจากชั้นฟ้าทั้ง หลายและแผ่นดินให้แก่พวกเขาอย่างแน่นอน แต่ทว่า พวกเขาปฏิเสธศรัทธา ดังนั้น เราจะลงโทษพวกเขา เพราะความชั่วที่พวกเขาได้ทำไว้ 97 ชาวเมืองเหล่านี้ รู้สึกปลอดภัยจากการลงโทษของเราที่จะมายังพวกเขา ในตอนกลางคืนขณะที่พวกเขากำลังหลับอยู่กระนั้นหรือ? 98 หรือพวกเขา รู้สึกปลอดภัยจากการลงโทษของเราที่มา ยังพวกเขาในตอนกลางวันขณะที่พวกเขา กำลังสนุกสนาน อยู่กับการละเล่น? 99 พวกเขา รู้สึกปลอดภัยจากแผนการ ของพระเจ้า กระนั้นหรือ? ไม่มีใครรู้สึกปลอดภัยจากแผน การของพระเจ้าจนออกไปจากบรรดาผู้ ที่กลัวจะได้รับความ หายนะ 100 บรรดาผู้ สืบทอดแผ่นดินหลังจากผู้ครอบครอง คนก่อนๆไม่ได้รับบทเรียนจากความจริงหรือ ว่าเราสามารถ ลงโทษพวกเขาเพราะบาป ที่พวกเขาทำไว้ได้ ถ้าเราประสงค์? และ เราสามารถปิดผนึกหัวใจของพวกเขาเพื่อที่ พวกเขาจึงไม่ ได้ยินถ้อยคำแห่งทางนำ? 7

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١١١﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١١٢﴾ أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿١١٣﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١١٤﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرْتُوبَتِ الْأَرْضُ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّوِ نَشَاءُ أَصَبْنَهُمْ بِدُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١١٥﴾

7 มันเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่าที่คนกลุ่มหนึ่งเคยเจริญรุ่งเรืองถึงขีดสุดแล้วหลังจากนั้นก็ตกต่ำ เมื่อกลุ่มคนนั้นหมดอำนาจไป คนกลุ่มใหม่ได้ขึ้นมามีอำนาจแทนโดยมีเกียรติและมีความเจริญมั่งคั่งเหมือนกับที่กลุ่มคนก่อนหน้าได้รับ

เหตุการณ์นี้เป็นสัญญาณหนึ่งของพระเจ้าที่เตือนเราให้นึกถึงอำนาจอันสูงสุดของพระองค์ มันแสดงให้เห็นว่าเชือกทุกเส้นที่ควบคุมการได้มาและการสูญเสียไปนั้นอยู่ในมือของพระเจ้าผู้ทรงมีอำนาจสูงสุด พระองค์จะทรงตอบแทนความมั่งคั่งให้แก่ใครหรือเอาความมั่งคั่งจากใครคนหนึ่งไปก็ได้ ถ้าใช้ความสามารถในการสังเกตและการคิดที่พระเจ้าประทานให้ เขาจะสามารถเข้าใจความจริงเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี เขาจะตระหนักว่าถ้าแหล่งที่มาที่แท้จริงของอำนาจไม่ได้อยู่ในมือของผู้อื่นแล้ว กลุ่มคนที่เคยขึ้นไปสวยอำนาจวาสนาจะไม่ยอมให้คนกลุ่มอื่นขึ้นมาแทนตน ถ้ามนุษย์สามารถเรียนรู้เรื่องนี้ เขาจะพบว่าพระเจ้าอยู่เบื้องหลังความรุ่งเรืองและความตกต่ำของชาติต่างๆทั้งสิ้น แต่เมื่อใดก็ตามที่คนกลุ่มหนึ่งตกต่ำและคนอีกกลุ่มหนึ่งขึ้นมาแทน คนในกลุ่มที่มีอำนาจขึ้นมาจะมีความเข้าใจผิดว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นกับกลุ่มคนก่อนหน้านี้เป็นชะตากรรมของคนกลุ่มนั้น และนั่นจะไม่มีวันเกิดขึ้นกับพวกเขา

101 หมูชนเหล่านี้แหละที่เราได้นำเรื่องราวของพวกเขา มาบอกเล่าแก่เจ้า บรรดาศาสนทูตของพวกเขาได้มายัง พวกเขาพร้อมกับสัญญาณอันชัดเจนแล้ว แต่พวกเขาไม่ ยอมที่จะเชื่อในสิ่งที่พวกเขาปฏิเสธมาก่อน นี่คือวิธีการที่ เรามืดหัวใจของบรรดาผู้ปฏิเสธ ¹⁰² และในส่วนใหญ่ของ พวกเขานั้น เราไม่พบผู้ที่เคารพสัญญาณ แต่เราพบว่าส่วนใหญ่ของพวกเขาคือผู้ฝ่าฝืน⁷

103 หลังจากพวกเขา เราได้ส่งมุซาพร้อมกับสัญญาณต่างๆ ของเรามาถึงฟาโรห์และบรรดาหัวหน้าของเขา แต่พวกเขา เจตนาปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของเรา ดังนั้น จึง คุมผลสุด ท้ายของผู้กระทำความชั่วว่าเป็นเช่นใด ¹⁰⁴ มุซาได้กล่าวว่า “ฟาโรห์เอ๋ย ฉันเป็นศาสนทูตจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาล ¹⁰⁵ ฉันจะต้องไม่พูดสิ่งใดเกี่ยวกับพระเจ้านอกจาก ความจริง ฉันมายังพวกท่านโดยนำสัญญาณอันชัดเจนจาก พระผู้อภิบาลของพวกท่านมาด้วย จึงปล่อยพวก ลูกหลานของ อิสราเอลให้ไปกับฉันเถิด” ¹⁰⁶ ฟาโรห์ตอบว่า “ถ้าท่านนำ สัญญาณมาด้วย จงนำมันออกมาถ้าหากว่าท่านพูดจริง”

تِلْكَ الْقُرَى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِأَلْبَيِّنَاتٍ فَمَا
كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ
كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ
الْكَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾ وَمَا وَجَدْنَا
لَأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا
أَكْثَرَهُمْ لَفَسِيفِينَ ﴿١٠٣﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ
بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَإِيهِ فظَلَمُوا بِهَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَتْ
عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٤﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ
يَنْفِرُونَ إِلَيَّ رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٥﴾
حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ
قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ
بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٠٦﴾ قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ
فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٧﴾

⁷ พระเจ้าได้ประทานความสามารถในการสังเกต การได้ยินและการคิดให้แก่มนุษย์เพื่อที่เขาจะได้เรียนรู้บทเรียนต่างๆ และด้วยความสามารถของสิ่งเหล่านี้เองที่เขาจะได้เข้าใจสัญญาณต่างๆของพระเจ้า แต่เมื่อมนุษย์ไม่ใช้ประโยชน์จากความสามารถเหล่านี้เพื่อวัตถุประสงค์ที่มันถูกให้มา มันก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่การรับรู้ของหัวใจและความคิดของเขาจะเริ่มค่อยๆหายไปจนกระทั่งเขาไม่มีความรู้สึกอะไร ดังนั้น หัวใจและความคิดของเขาจะถูกปิดตราประทับมิให้มีความรู้สึกใดๆอีก ตอนนี้ เขาจะมีสถานะเหมือนคนที่มองไม่เห็นแม้มีตา ไม่ได้ยินแม้มีหูและไม่สามารถเข้าใจแม้มีความคิด และแม้จะเป็นมนุษย์ แต่เขาได้สูญเสียความเป็นมนุษย์ของเขาไปแล้ว

เผ่าพันธุ์มนุษย์เริ่มต้นด้วยบรรดาผู้ตบมาอาดัม หลังจากนั้น เมื่อพวกเขาหลงผิด บรรดาหนีของพระเจ้าได้มาตกเดือนพวกเขา ตอนนี้ ใครที่ปรับปรุงแก้ไขตัวเองเหมือนหนีมาจะได้รับความช่วยเหลือ ส่วนบรรดาผู้ไม่ยอมปรับปรุงตัวเองจะถูกทำลาย หลังจากนั้น คนรุ่นต่อมาได้ลิ้มรสบาปอันนิย การยอมจำนนต่อพระเจ้าซึ่งพวกเขาทำไว้กับหนีของพวกเขา พวกเขาจึงต้องได้รับเคราะห์กรรมเช่นเดียวกับประชากรรุ่นหลังผู้ปฏิบัติตามอาดัม สภาพเช่นนี้เกิดขึ้นแล้วเกิดขึ้นอีกมากมายหลายครั้งจนประวัติศาสตร์ส่วนใหญ่ของเผ่าพันธุ์มนุษย์ได้กลายเป็นประวัติศาสตร์ของการไม่เชื่อฟังและการผิดสัญญาณ

107 ดังนั้น มูซาจึงได้โยนไม้เท้าของเขาลง
ไปบนพื้น แล้วทันใดนั้น มันได้กลายเป็นงู
จริงๆขึ้นมา 108 หลังจากนั้น เขาได้ดึงมือ
ของเขาออกมาจากเสื้อ ทันใดนั้น มือของ
เขาก็สว่างต่อหน้าผู้เฝ้าดู 109 เสนาบดีของ
ฟาโรห์ ได้ปรึกษากันว่า “คนผู้นี้(นบีมูซา)
เป็นนักมายากลผู้เชี่ยวชาญ อย่างแน่นอน
110 เขาต้องการที่จะให้พวกท่านออกไปจาก
แผ่นดินของพวกท่าน” ฟาโรห์ถามว่า “ที่นี้
พวกเจ้า จะแนะนำให้ออกอย่างไร?” 111 พวกเขา
แนะนำฟาโรห์ว่า “จงให้เขาและพี่ชาย
ของเขาเรอก่อนและส่งคนไปประกาศ ตามหัว
เมืองต่างๆ 112 เพื่อให้ผู้คนนำนักมายากล
ฝีมือดี มาพบท่าน”^ก

فَالْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٧٧﴾
وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بِيضَاءُ لِلنَّظَرِينَ ﴿٧٨﴾
قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ
فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾
يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَأَمَّا
تَأْمُرُونَ ﴿٨٠﴾ قَالُوا أَرِجَاهُ وَأَوْحَاهُ وَارْسَلْ
فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٨١﴾ يَا تَوَكُّبِكُلِّ
سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٨٢﴾

^ก การพูดของนบีเริ่มต้นกับบรรดาผู้นำในยุคนั้น ผู้นำทางความคิดที่แวดล้อมนบีมูซา อยู่
อยู่ในสถานะที่ตีความในการเข้าใจศาสนแห่งสังฆธรรมเพราะมีสติปัญญาเหนือกว่า แต่ประวัติศาสตร์
แสดงให้เห็นว่าบรรดาผู้นำเหล่านั้นมักมีที่ทำเป็นศัตรูต่อการเรียกร้องเชิญชวนของนบี กล่าวคือ
พวกเขาใช้สติปัญญาเพื่อให้ความหมายผิดๆแก่ศาสนแห่งสังฆธรรม ตัวอย่างเช่น พวกเขาประกาศ
ว่าสัญญาณที่พระเจ้าได้โปรดประทานขึ้นนั้นเป็นมายากล หรือเอาเรื่องการเมืองเข้ามาบ้ายสัญญาณ
นั้นและกล่าวว่าผู้เผยแผ่สั่งสอนสังฆธรรมเป็นแค่เพียงผู้แสวงหาอำนาจนั้นเพื่อเป็นการหมิ่นประมาท
การเคลื่อนไหวของนบี เนื่องจากคนทั่วไปไม่สามารถวิเคราะห์เรื่องได้ การพูดเช่นนั้นจึงทำให้ผู้คน
เกิดความสงสัยในสังฆธรรม แต่การสร้างประเด็นที่ไม่เป็นสาระต่อผู้นำสังฆธรรมมานั้นเป็นบาปอันยิ่ง
ใหญ่ ในการทำเช่นนั้น ผู้นำทางแห่งยุคนั้นอาจรักษาความเป็นผู้นำของตนไว้ได้ แต่มันต้องแลกกับ
โลกหน้า

พระเจ้าเป็นสังฆธรรม ดังนั้น จึงไม่เป็นการเหมาะสมสำหรับใครที่จะออกมาในนามของพระเจ้าเพื่อ
พูดสิ่งใดที่นอกไปจากสังฆธรรมและความยุติธรรม ถ้าเขาทำนอกเหนือจากนั้น เขาจะสูญเสียสิทธิ์ที่
จะเป็นตัวแทนพระเจ้าและจะต้องถูกลงโทษแทนที่จะได้รับรางวัลตอบแทนจากพระเจ้า

โมเสสถูกพระเจ้าส่งมายังลูกหลานอิสราเอลและฟาโรห์และชาวอียิปต์โบราณ ในตอนนั้น ลูกหลาน
อิสราเอลต้องทนทุกข์ทรมานจากความอ่อนแอหลายอย่าง อย่างไรก็ตาม พวกเขายังสนับสนุน
โมเสส ผิดกับฟาโรห์และผู้คนของเขา(ยกเว้นเพียงไม่กี่คนเท่านั้น)ที่ปฏิเสธโมเสส ในที่สุด หลัง
จากสี่สิบปีของความพยายามเผยแผ่คำบัญชาของพระเจ้า โมเสสได้ถูกบัญชาให้อพยพออกจาก
อียิปต์พร้อมกับพวกลูกหลานอิสราเอล โมเสสได้ขอฟาโรห์ให้อนุญาตลูกหลานอิสราเอลออกจาก
อียิปต์ เพื่อที่พวกเขาจะได้เคารพสักการะพระเจ้าองค์เดียวในบรรยากาศที่เปิดกว้างของทะเลทราย
(ดูอพยพ 16) โมเสสเป็นตัวแทนของสังฆธรรม แต่ฟาโรห์ถือว่าโมเสสเป็นแค่เพียงนักมายากลและ
คิดที่จะเอาชนะโมเสสโดยนักมายากลของเขา

113 หลังจากนั้น เมื่อพวกนักมายากลมายังฟาโรห์แล้ว พวกเขาได้พูดกับฟาโรห์ว่า “เราจะได้รับรางวัลตอบแทน แน่หนอนนะ ถ้าพวกเราชนะ” 114 ฟาโรห์ตอบว่า “แน่หนอน พวกท่านจะได้รับตำแหน่งที่ใกล้ชิดกับเรา” 116 แล้วพวกเขาได้บอกมุซซาว่า “ท่านจะเป็นผู้โยนก่อนหรือจะให้เราเป็นผู้โยนก่อน?” 116 มุซซาตอบว่า “พวกท่านโยนก่อน” เมื่อพวกนักมายากลโยนของลงมา พวกเขาได้ลงตาผู้คนและ ทำให้ผู้คนหวาดกลัวเพราะพวกเขาสร้างมายากลอันยิ่งใหญ่ ขึ้นมา^๗

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ
لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٣﴾
قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾
قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّمَا أَنْ تُلْقِيَ وَإِنَّمَا أَنْ
نَكُونُ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ أَلْقُوا
فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ
وَأَسْرَبَهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ

^๗ นบีจะได้รับปฎิหาริย์ตามความคิดของผู้คนในยุคของนบีแต่ละคน ในอียิปต์โบราณ มายากลเป็นสิ่งที่คุณคนให้ความนิยมนับถือ ดังนั้น โมเสสจึงได้รับปฎิหาริย์แห่งมายากล

ฟาโรห์วางแผนไว้ว่าในโอกาสเทศกาลแห่งชาติ นักมายากลคนสำคัญทั้งหมดจะมารวมกัน

พวกนักมายากลได้ถามโมเสสว่าจะให้พวกเขาแสดงก่อนหรือโมเสสจะเป็นฝ่ายเริ่ม โมเสสได้ขอให้พวกเขาแสดงก่อนและพวกเขาได้ยอมรับ นี่เป็นการแสดงให้เห็นว่านบีไม่เคยเริ่มต้นทำอะไรต่อศัตรูก่อน โมเสสได้ให้โอกาสแก่ฝ่ายตรงข้ามแสดงความเป็นศัตรูจนนาทีสุดท้าย ด้วยการกระทำเช่นนี้ เมื่อฝ่ายตรงข้ามรับผิดชอบในการเริ่มต้นก่อนแล้ว นบีจึงจะใช้อำนาจทั้งหมดของตนสยบฝ่ายตรงข้าม นบีจะเริ่มต้นการนำเสนออุดมการณ์อิสลามในทางทฤษฎีก่อน แต่นบีไม่เคยเป็นฝ่ายเริ่มต้นเมื่อมันจะนำไปสู่การรุกราน

117 ดังนั้น เราจึงตั้งใจผู้ชายว่า “จงโยนไม้เท้าของเจ้าลงไป” พลันที่เขาโยนไม้เท้าลงไป มันได้เริ่มกลืนมายากลที่หลอกลวง พวกเขาทันที 118 ดังนั้น สัจธรรมจึงปรากฏขึ้นและความเท็จ ที่พวกเขาสร้างขึ้นมานั้นได้มลายไป 119 ตรงนี้เองที่ฟาโรห์ และคนของเขาต้องได้รับความพ่ายแพ้ในการต่อสู้และพวกเขา ต้องได้รับความอับยศ 120 ส่วนพวกนักมายากลนั้น พวกเขา ได้ถูกทำให้จำต้องก้มตัวลงกราบ 121 พวกเขากล่าวว่า “เรา ศรัทธาในพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก 122 พระผู้อภิบาลที่ผู้ชาย และฮารุนศรัทธา”^ก

﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ﴿١١٧﴾ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٨﴾ فَوَقَعَ آخَرُهُمْ وَبَطَلُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٩﴾ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١٢٠﴾ وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجِدِينَ ﴿١٢١﴾ قَالُوا ءَأَمَّنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٣﴾ ۝

^ก ในอีบีปต์ ภารกิจของโมเสสดำเนินต่อเนื่องกันมาเป็นเวลาประมาณสี่สิบปี การประลองกับพวกนักมายากลเกิดขึ้นในตอนสุดท้ายของช่วงเวลานี้ เราสามารถจินตนาการจากนี้ได้ว่าพวกนักมายากลต้องรู้ถึงสาส์นที่โมเสสนำมา อย่างไรก็ตาม ม่านที่บังตาพวกเขายังไม่ถูกเปิดออก เมื่อพวกเขาเห็นความเหนือกว่าของโมเสสในศาสตร์ที่พวกเขาชำนาญ ม่านที่บังตาพวกเขาทั้งหมดได้ถูกเปิดออก พวกเขาเห็นว่าสิ่งที่โมเสสนำมาแสดงไม่ใช่มายากล แต่เป็นเรื่องของความเป็นบิที่พระเจ้าส่งมา พวกเขาจึงยอมก้มกราบต่อพระเจ้าทันที

เมื่อพวกนักมายากลโยนกิ่งไม้และเชือกลงไปแล้ว มันปรากฏให้เห็นเป็นงูที่เคลื่อนไหวไปมาต่อหน้าผู้คนเนื่องจากเป็นภาพลวงตา แต่เมื่อโมเสสโยนไม้เท้าลงไป ไม้เท้าของเขาได้กลายเป็นงูที่เริ่มเคลื่อนไหวบนพื้น กิ่งไม้และเชือกของนักมายากลได้กลับกลายเป็นกิ่งไม้และเชือกอีกครั้งหนึ่ง พวกนักมายากลรู้ขอบเขตของมายากลดี ในเหตุการณ์ครั้งนี้ พวกนักมายากลได้รู้แล้วว่าสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมานั้นไม่มีความหมายอะไรเลยแม้ในรูปแบบที่สมบูรณ์ที่สุด และพระเจ้าทรงยิ่งใหญ่และทรงอำนาจเพียงใด ดังนั้น ฟาโรห์พร้อมกับเสนาบดีทั้งหมดของเขาจึงดูไม่มีค่าสำหรับพวกเขา นักมายากลลุ่มเดียวกันนี้ที่ก่อนจะได้เห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าต่างต้องการรางวัลจากฟาโรห์ มาตอนนี้กลับไม่สนใจคำขู่ของฟาโรห์ที่จะลงโทษพวกเขาเขาอย่างรุนแรงที่สุดราวกับว่ามันไม่มีความสำคัญอะไรเลย

123 ฟาโรห์กล่าวว่า “พวกเจ้ากล้าศรัทธาในพระเจ้า ของเขาก่อนที่ฉันจะอนุญาตพวกเจ้ากระนั้นหรือ ? นี่ เป็นแผนการของพวกเจ้าที่คิดขึ้นมาในเมืองนี้เพื่อที่ จะขับไล่ชาวเมืองออกไปจากเมืองไซ่ไฮม? คอยดู ไม่ช้าพวกเจ้าจะได้เห็นว่าอะไรเกิดขึ้น” 124 ฉันจะตัด มือตัดเท้าของพวกเจ้าสลับข้างกันแล้วนำพวกเจ้าไป ตรงให้ตายบนไม้กางเขน” 125 พวกนักมายากลกล่าว ว่า “จะอย่างไรก็ตาม เราต้องกลับไปหาพระผู้อภิบาล ของเราอยู่แล้ว” 126 ท่านต้องการที่จะลงโทษเรา เพียงเพราะว่าเราศรัทธาในสัญญาของทั้งหลายของ พระผู้อภิบาลของเราเมื่อมันปรากฏต่อหน้าเราทำ นั่นหรือ โอ้พระผู้อภิบาลของเรา ขอพระองค์ประทาน ความอดทนแก่เราและได้โปรดให้เราตายอย่างบรรดา ผู้ที่ยอมจำนนต่อพระองค์ด้วยเถิด”¹⁷

قَالَ فِرْعَوْنُ ءَأَمْنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكْرَتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾ لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ ثُمَّ لَأَضِلَّنَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٤﴾ قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا نَنصِقُ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَأْمَنَّا بِرَبَّائِنَا لَمَّا جَاءَنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ﴿١٢٦﴾

¹⁷ การเสียสละชีวิตของใครคนหนึ่งเพื่อสัจธรรมเท่ากับการยืนยันยอมรับสัจธรรมว่าเป็นสัจธรรมด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า พวกนักมายากลสามารถทำการเสียสละนี้ได้ โดยการยอมรับการลงโทษที่รุนแรงที่สุด พวกนักมายากลได้พิสูจน์ว่าความศรัทธาในโมเสสของพวกเขามีใช่เป็นเรื่องของการแก้ตัวหรือการสมคบคิดกัน แต่เป็นการยอมรับสัจธรรมจริงๆ แต่การทำเช่นนั้นของพวกนักมายากลทำให้ความทะนงของฟาโรห์ต้องสิ้นสະเทือน การสนับสนุนโมเสสเท่ากับเป็นการดูถูกฟาโรห์ต่อหน้าผู้คนที่ทั้งหมด ดังนั้น ฟาโรห์จึงโกรธกริ้วพวกนักมายากลเป็นอย่างมาก เขาตัดสินใจดำเนินการอย่างรุนแรงเฉียบขาดต่อนักมายากลเหมือนกับที่คนมีอำนาจจะทำ ทั้งนักมายากลและฟาโรห์ได้รับความพ่ายแพ้ในสนามของการประลอง แต่พวกนักมายากลกลับมีสิทธิ์ได้รับรางวัลตอบแทนอันนิรันดรจากพระเจ้าโดยการยอมรับความพ่ายแพ้ ในขณะที่ฟาโรห์ถือว่ามันเป็นเรื่องของศักดิ์ศรี เพื่อที่จะตอบสนองความถือตัวอย่างผิดๆของเขา ฟาโรห์ไม่อาจทำอะไรได้นอกจากการข่มขู่ตักเตือนที่ไร้สัจธรรม และในโลกหน้า เขาเองจะถูกส่งไปสู่การลงโทษอันนิรันดรของพระเจ้า

ฟาโรห์ถือว่าปัญหาเรื่องการยอมรับหรือไม่ยอมรับการเรียกร้องชีวิตของโมเสสเป็นเรื่องที่เขาต้องให้อุญาต ในขณะที่พวกนักมายากลถือว่ามันเป็นสัญญา(จากพระเจ้า) คนโอหังวางตัวเป็นใหญ่มักถือว่าความเห็นของเขาเหนือกว่าเหตุผลและข้อพิสูจน์ คนเช่นนั้นไม่มีวันที่จะได้รับแรงบันดาลใจให้ยอมรับสัจธรรม

ในช่วงวิกฤตนี้ ความเข้มแข็งที่พวกนักมายากลแสดงให้เห็นนั้นล้วนมาจากความช่วยเหลือของพระเจ้าและคำวิงวอนที่ออกจากปากของพวกนั้นล้วนได้รับการดลใจทั้งสิ้น เมื่อบ่าวของพระเจ้ายอมจำนนตนเองทั้งร่างกายและวิญญาณต่อพระเจ้า เขาก็เป็นผู้ใกล้ชิดพระองค์จนเขาเริ่มได้รับความจำเริญเป็นพิเศษจากพระเจ้า เขากล่าวถ้อยคำเช่นนั้นออกมาในฐานะผู้ที่พระเจ้าดลใจในความหมายที่สมบูรณ์ ▶

127 พวกเขาเสนาบดีของฟาโรห์ได้แนะนำเขาว่า “ท่านจะ ปลดปล่อยให้มูซาและคนของเขา ก่อความเสียหายในแผ่นดิน และปล่อยพวกเขาให้ละเลยท่านและสิ่งที่ท่านกราบไหว้กระนั้นหรือ?” ฟาโรห์ตอบว่า “เราจะฆ่าลูกชายของพวกเขา มันและไว้ชีวิตลูกสาวของพวกเขา มัน เรามีอำนาจเหนือพวก มัน”^๗

وَقَالَ آلُفِرْعَوْنَ أَتَدْرُ
مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
وَيَذَرَكْ وَأَإِلٰهَتِكَ ۚ قَالَ سَنُقْتِلُ
أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا
فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٢٧﴾

คำวิงวอนของนักมายากลที่ว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา ขอพระองค์ประทานความอดทนแก่เรา และได้โปรดให้เราตายอย่างบรรดาผู้ที่ยอมจำนนต่อพระองค์ด้วยเถิด” หมายถึง “เรายอมจำนนต่อพระองค์โดยสิ้นเชิงแล้ว โอ้พระเจ้า ตอนนี้ เราได้ทำทุกสิ่งที่เรามีอำนาจจะทำแล้ว และเราปล่อยให้ที่เหลื่อไว้กับพระองค์” เมื่อบ่าวของพระเจ้าวิงวอนเช่นนี้จากกันบึงหัวใจของเขา แน่นนอน พระเจ้าก็เพียงพอแล้วสำหรับเขาในการแก้ปัญหาความยากลำบากของเขาทุกอย่าง

^๗ สำหรับพวกลูกหลานอิสราเอล การปกครองของฟาโรห์สร้างปัญหาขึ้นมาให้พวกเขา และพวกเขาได้ขอให้นบีแก้ปัญหานี้ให้พวกเขา แต่การแก้ปัญหาที่นบีแนะนำคือพวกเขาต้องหันกลับไปหาพระเจ้า นี่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างกันในวิธีการคิดของผู้นำทางโลกและนบีเกี่ยวกับปัญหาที่มีร่วมกัน พวกผู้นำทางโลกหาทางแก้ปัญหาในในระดับรัฐบาล ไม่ว่าจะโดยการประนีประนอมกับรัฐบาลหรือโดยการปะทะกับรัฐบาล แต่การแก้ปัญหาที่นบีเสนอคือทุกคนต้องอดทนต่ออะไรก็ตามที่เกิดขึ้นและพระเจ้าจะประทานความช่วยเหลือลงมากลึกลงโดยไม่ต้องคาดหวังสิ่งใดจากอำนาจทั้งหลาย ทุกคนต้องหันไปหาพระเจ้า

128 มูซาได้บอกผู้คนของเขาว่า “จงขอความช่วยเหลือ ต่อพระเจ้าและจงอดทนแท้จริง แผ่นดินนี้เป็นของพระเจ้า พระองค์ทรงให้มันเป็นมรดกแก่บ่าวของพระองค์ที่พระองค์ ทรงประสงค์ และความสำเร็จขั้นสุดท้ายนั้นเป็นของบรรดา ผู้เกรงกลัวพระองค์” 129 พวกเขาตอบว่า “พวกเราถูกกดขี่ ช่มเหงก่อนที่ท่านจะมายังพวกเรา และตอนนี้พวกเราที่กำลัง ถูกกดขี่อีกเช่นกันหลังจากที่ท่านได้มายังพวกเรา” มูซากล่าวว่า “ในไม่ช้านี้ พระผู้อภิบาลของพวกท่านจะทรงทำลาย บรรดาศัตรูของพวกท่าน และทรงทำให้พวกท่านเป็นผู้ ปกครองในแผ่นดินนี้ แล้วพระองค์จะทรงดูว่าพวกท่านประพฤติดีเช่นใด”^ก

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ
وَأَصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَالْعَاقِبَةُ
لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٨﴾ قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ
أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ
عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ
وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ
كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾

^ก หลังจากนั้น นบีได้อธิบายด้วยว่าทำไมท่านจึงเสนอวิธีการแก้ปัญหาที่ขัดกับวิธีการคิดของคนในชุมชน ถึงแม้ว่าปัญหาเหล่านี้เกิดมาจากผู้มีอำนาจการปกครองและปัญหาจะแก้ได้โดยอำนาจการปกครอง ประเด็นสำคัญกว่านั้นที่จะต้องพิจารณาคืออำนาจจะได้อำนาจอย่างไร ไม่มีใครได้อำนาจมาจากผลของยุทธศาสตร์ อำนาจเป็นสิ่งที่พระเจ้าประทานให้และเอากลับไปโดยตรง เมื่อเป็นเช่นนั้น สิ่งก็ตามมาก็คือการแก้ปัญหาจึงอยู่ที่พระเจ้า

หลังจากนั้น อำนาจนี้ไม่ว่าใครจะได้รับมา ความจริงแล้วมันคือการทดสอบสำหรับผู้ที่ได้รับ ในโลกนี้ การมีอำนาจเป็นการทดสอบพอๆกับการไม่มีอำนาจ ปัจจุบัน ถ้าใครได้รับอำนาจ นั่นก็เพราะเขากำลังถูกทดสอบว่าเขาจะเป็นผู้โอหังและกดขี่ข่มเหงหรือจะเป็นสร้างความยุติธรรมและเป็นผู้ถ่อมตน ถ้าการใช้อำนาจถูกโอนไปให้ผู้อื่น มันก็มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบคนอื่น ถ้าคนกลุ่มหนึ่งถูกเอาอำนาจไปให้คนอื่นอีกกลุ่มหนึ่งเนื่องจากความอ่อนแอ และถ้าคนกลุ่มอื่นนี้ยังแสดงให้เห็นถึงความอ่อนแอด้วย อำนาจก็จะถูกถอดถอนไปจากคนกลุ่มหลังไปให้คนอื่นอีกกลุ่มหนึ่ง

ความเจริญรุ่งเรืองและอำนาจที่มนุษย์อยากได้ในโลกนี้ความจริงแล้วเป็นสิ่งมีค่าที่สามารถได้รับตามความหมายจริง ๆ ในโลกหน้าเท่านั้น ดังนั้น ในโลกนี้ สิ่งเหล่านี้ได้ถูกให้แก่มนุษย์เพียงเพื่อเป็นการทดสอบพวกเขา ในขณะที่โลกหน้า มันจะถูกให้แก่คนดี ๆ เป็นรางวัลตอบแทน

130 ดังนั้น เราได้ลงโทษผู้คนของฟาโรห์ ด้วยความ ออดอยากและขาดแคลนอาหาร เป็นเวลาหลายปีเพื่อที่ พวกเขาจะได้สำนึก
131 แต่เมื่อสิ่งที่ดีมายังพวกเขา พวกเขา กล่าวว่า “นี่เป็นคราวของเรา” และเมื่อความ ทุกข์มาประสบแก่พวกเขา พวกเขาจะอ้าง ว่าเคราะห์ กรรมเหล่านี้มาจากมุซาและ บรรดาผู้อยู่กับเขา ในขณะที่ ความจริงแล้ว คราะห์ร้ายของพวกเขานั้นได้ถูก กำหนด โดยพระเจ้า แต่พวกเขาส่วนใหญ่ไม่รู้
132 พวกเขา กล่าวว่าแกมุซาว่า “เราจะไม่ ศรัทธาในท่านไม่ว่าท่าน จะเอาปาฏิหาริย์ อะไรก็ตามมาเป็นกลลวงพวกเรา”^๗

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّبِينِ
وَنَقَصَ مِنْ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَذَكَّرُونَ ﴿١٣١﴾ فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ
قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ
يَطْرُقُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۗ أَلَا إِنَّمَا
طَبَّرْنَاهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ
مِنْ آيَةٍ لِنَتَّسَحَرَنَّ بِهَا فَمَا خُنْ لَكَ
بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾

^๗ การจะกล่าวว่าสิ่งใดถูกหรือผิดหรือตราหน้าใครคนหนึ่งว่าเป็นผู้บริสุทธิ์หรือผู้ทำความผิดจำเป็นต้องใช้คำพูด แต่ผู้ใช้คำพูดคือคน และในโลกแห่งการทดสอบนี้ เขาได้รับอำนาจที่จะใช้คำพูดเหล่านั้นอย่างไรก็ได้ตามที่เขาต้องการ

ส่วนสำคัญที่สุดของเสรีภาพที่เขาได้รับก็คือการที่เขาสามารถหาเหตุผลมาสนับสนุนการเรียก สัจธรรมว่าเป็นความเท็จหรือเรียกความเท็จว่าสัจธรรม เขาสามารถเรียกปาฏิหาริย์ที่เห็นได้แสดง ให้เห็นอย่างชัดเจนว่ามายากลและไม่สนใจมัน ถ้าพระเจ้าให้ความตึงตังบางอย่างแก่เขา เขา สามารถแสดงออกมาในลักษณะที่ว่าจะไรก็ตามที่เขาได้รับก็เนื่องมาจากความสามารถและความ พยายามของเขาอย่างเดียว ถ้าพระเจ้าส่งคำเตือนบางอย่างเป็นการลงโทษมายังเขาเพราะเขาไม่ สนใจสัจธรรม เขาก็มีเสรีภาพที่จะกล่าวว่ามันเป็นเพราะความเคราะห์ร้ายที่มีปาฏิหาริย์ที่กระ พระเจ้ารวมอยู่ด้วยและบ่าวคนนั้นได้กระทำให้สิ่งไม่ดีซึ่งทำให้พระองค์ต้องส่งการตักเตือนมายังเขา ทุกสิ่งมาจากพระเจ้าเพื่อที่มนุษย์จะได้รับบทเรียนจากมัน แต่โดยการใช้คำพูดบางอย่าง มนุษย์ได้ ให้ความหมายที่ตรงข้ามกับทุกคำตักเตือน ดังนั้น เขาก็ไม่ได้รับบทเรียนที่มีกับคำตักเตือน

“เราจะไม่ศรัทธาในท่านไม่ว่าท่านจะเอาปาฏิหาริย์อะไรก็ตามมาเป็นกลลวงพวกเรา” คำพูดนี้ของ ฟาโรห์แสดงให้เห็นว่าทั้ง ๆที่สัจธรรมปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนและสมบูรณ์แบบแล้ว คนที่เปิดใจ ให้มันเท่านั้นที่จะยอมรับมัน พุคอีกอย่างหนึ่งก็คือ ความจริงของสัจธรรมเปิดเผยตัวมันเองให้แก่ คนที่ใส่ใจสัจธรรมอย่างจริงจังและเต็มใจที่จะรับสัจธรรมเท่านั้น ไม่ว่าจะที่ไหนและในรูปแบบอะไร ก็ตามที่เขาได้ถูกนำเสนอ ผิดกับคนที่ไม่ใส่ใจในเรื่องนี้ คนที่ความคิดของเขาพอใจกับสถานะภาพ ของตนเองจะไม่สามารถเห็นสัจธรรมได้ ดังนั้น เขาจะไม่รับมัน การมีความสุขอยู่กับสภาพที่ใครคน หนึ่งค้นหาตัวเองทำให้เขาไม่รู้ถึงสิ่งที่อยู่นอกตัวของเขา เขาไม่รู้ถึงแม้ว่าจะมีความรู้ เขาไม่ได้ยิน ถึงแม้ว่ามีหูก็ตาม

มนุษย์จะพบสัจธรรมอย่างแน่นอนถ้าความคิดของเขาเป็นอิสระจากความคิดที่เป็นไปในทางลบ แต่ ส่วนใหญ่ มนุษย์จะตกอยู่ภายใต้สภาพความคิดเช่นนั้น และนั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมสัจธรรมจึงเลือน หายไปจากพวกเขา

133 ดังนั้น เราจึงได้ส่งพายุ ตึกแตน เห็บ เหา กบและ เลือดมาyingพวกเขา แต่ถึงแม้ว่า เราได้แสดงสัญญาณ เหล่านี้ที่ละอย่างแล้ว ก็ตาม พวกเขายังคงโอหังตื้อตึง ทำบาปอยู่อีก 134 เมื่อใดก็ตามที่โรคระบาดเกิดแก่ พวกเขา พวกเขาบอกว่า “มูซาเอ๋ย จงวิงวอนต่อ พระ ผู้อภิบาลของท่านให้เราตามสัญญาณที่ พระองค์ทรงให้ไว้ แก่ท่านด้วยเถิด ถ้าหาก ท่านช่วยขจัดโรคระบาดให้พ้น ไปจากเราใน ครั้งนี้ เราจะศรัทธาในท่านและปล่อยให้ ลูก หลานอิสราเอลไปกับท่าน” 135 แต่ทันทีที่เรา ขจัดโรค ระบาดออกไปจากพวกเขาโดยให้ เวลาพวกเขาทำตาม สัญญาของพวกเขา แต่ พวกเขา ก็ทำลายสัญญา¹

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ
وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ ؕ آيَاتٍ
مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
مُجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ
الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ
بِمَا عَاهَدَ عِنْدَكَ لِنِيبِن كَشَفْتَ عَنَّا
الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي
إِسْرَائِيلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ
الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بَلَّغُوهُ إِذَا هُمْ
يَكْفُرُونَ ﴿١٣٥﴾

¹ โมเสสปฏิบัติภารกิจการเป็นบิในอียิปต์เป็นเวลาประมาณสี่สิบปี ภารกิจของเขามีสองส่วน ส่วนแรกคือการเผยแพร่เรื่องความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้าแก่ฟาโรห์และส่วนที่สองคือการนำลูกหลานอิสราเอลออกจากอียิปต์โดยนำพวกเขาไปตั้งถิ่นฐานอยู่ในทะเลทรายซีนายและให้การอบรมทางด้านศาสนาแก่พวกเขาในบรรยากาศที่ปราศจากสิ่งเปราะเปื้อน ลูกหลานอิสราเอล(ลูกหลานของโยเซฟ)ในตอนนั้นตกอยู่ในเงื้อมมือของผู้ปกครองชาวกิปติย์หรือชาวอียิปต์โบราณ(ฟาโรห์) ชาวกิปติย์เคยใช้พวกเขาเป็นแรงงานในด้านการเกษตรและงานก่อสร้าง ดังนั้น ผู้ปกครองชาวกิปติย์จึงไม่ต้องการให้พวกอิสราเอลออกไปจากอียิปต์

เดิมที เมื่อโมเสสขอร้องฟาโรห์ให้ปล่อยลูกหลานอิสราเอลออกจากอียิปต์ไปพร้อมกับเขา ฟาโรห์และบรรดาเสนาบดีของเขามองค่าขอร้องของโมเสสว่ามีสีสันทางการเมืองและกล่าวหาโมเสสว่าจะกำจัดชาวกิปติย์ออกไปจากอียิปต์ (กุรอาน 7:110) คำกล่าวหานี้ไม่มีความหมาย เพราะแผนการของโมเสสต้องการที่จะพาตัวเองออกไปจากอียิปต์ ในตอนนั้น ฟาโรห์และคนใกล้ชิดของเขามีความเห็นที่เป็นห่วงอำนาจของตนเอง และนั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมพวกเขาจึงเห็นข้อเสนอที่ตรงไปตรงมาเป็นข้อเสนอที่คิดในข้ออในกระดูก

แต่ต่อมา พระเจ้าได้ทำให้ฟาโรห์และประชาชนของเขาต้องประสบภัยพิบัติต่างๆ พวกเขาต้องประสบภาวะอดอยากขาดแคลนต่อเนื่องกันเป็นเวลาหลายปี ต้องเผชิญกับพายุลูกเห็บพร้อมกับฟ้าแลบและฟ้าร้องที่หนักลัว เผชิญกับฝูงตึกแตนที่บุกเข้ามากัดกินพืชผลและสวนของพวกเขานจนเสียหายยับเยิน เห็บและเหาแพร่กระจายไปเต็มเสื้อผ้าและที่นอน ในบ้านและตามทางเดินมีกบออกมาระโดดหัวทุกแห่ง และน้ำในแม่น้ำและทะเลสาบกลายเป็นเลือด เมื่อฟาโรห์และประชาชนของเขาเริ่มเดือดร้อนจากเคราะห์กรรมที่แปลกประหลาดนี้ พวกเขาได้ขอให้โมเสสวิงวอนต่อพระเจ้าของเขาช่วยบรรเทาความทุกข์ร้อนของพวกเขาและพวกเขาจะยอมให้พวกลูกหลานอิสราเอลออกไปกับโมเสส การเรียกร้องของโมเสสซึ่งก่อนหน้านี้ชาวกิปติย์มองว่าเป็นการสมคบคิดทางการเมืองเพื่อขับไล่พวกเขา มาตอนนี้ พวกเขา กลับมองว่าเป็นเรื่องการอพยพของพวกลูกหลานอิสราเอล

¹³⁶ ดังนั้น เราจึงได้ลงโทษเป็นการตอบแทนพวกเขาและ ได้ทำให้พวกเขาจมในทะเล เพราะพวกเขาปฏิเสธสัตญาณ ทั้งหลายของเราและไม่ได้ใจต่อสัตญาณเหล่านั้น ¹³⁷ หลังจากพวกเขาแล้ว เราได้ให้คนที่ถูกถือว่าอ่อนแอสืบทอดส่วน ตะวันออกและตะวันตกของแผ่นดินที่เราได้ประทานความ จำริญแก่มัน ดังนั้น สัตญาณที่พระผู้อภิบาลของเจ้าได้ทำให้ กับพวกลูกหลานอิสรออิลจึงเป็นที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ทั้งนี้ เพราะพวกเขาอดทนและเราได้ทำลายทุกสิ่งที่ฟาโรห์และคนของเขาได้สร้างขึ้น¹³⁷

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

ก การลงโทษได้เกิดขึ้นกับผู้ที่ินมีมาเผยแพร่สั่งสอนเพราะพวกเขาปฏิเสธสัตญาณ(อายุาด)ของพระเจ้า ในทางตรงข้าม บรรดาผู้ศรัทธาในนบีจะได้รับความสะดวกเหลือจากพระองค์เนื่องจากพวกเขาอดทนต่อการขวยทุกรูปแบบของผู้ต่อต้านในเวลาหนึ่งและยังมั่นคงอยู่ในหนทางของพระเจ้า

คำว่า “สัตญาณ” หมายถึงเหตุผลโต้แย้งที่ยืนยันว่าสังฆธรรมคือสังฆธรรม แต่เนื่องจากความถือตัวเองเป็นใหญ่หรือความทะนงตน มนุษย์จึงไม่สามารถยอมรับมันได้ แทนที่จะให้ความสนใจในเหตุผลที่นำมาเสนอแก่เขา เขากลับเบนความสนใจมาที่ตัวผู้เผยแพร่สั่งสอนที่เป็นผู้นำเสนอเหตุผล เขาสูญเสียเหตุผลไม่ได้ แต่คนที่นำเหตุผลมาเสนอให้เขามีไขว่คว้าคลสำคัญทางประวัติศาสตร์และไม่มีคามมั่งคั่งเข้มแข็งทางโลก ดังนั้น คนที่ฟังเหตุผลของผู้เผยแพร่สั่งสอนเห็นว่าเป็นเรื่องง่ายกว่าที่จะเหยียดหยันดูถูกผู้นำเสนอแทนเหตุผลโต้แย้งของเขา คนที่ได้ยินเหตุผลคิดว่าถ้าเขามีแต่ฟังเหตุผล มันจะเท่ากับทำให้สถานะภาพของเขาแยลงซึ่งตรงกันข้ามกับผู้เผยแพร่สั่งสอน เขาจึงไม่ยอมรับความเหนือกว่าของสังฆธรรม นี่คือประเด็นที่แท้จริงที่มนุษย์กำลังถูกทดสอบ ในโลกปัจจุบัน พระเจ้าได้เปิดเผยพระองค์ทางอ้อมในรูปของสัตญาณต่างๆและเหตุผล แต่ในโลกหน้า พระองค์จะเปิดเผยพระองค์โดยตรง ดังนั้น จะไม่มีใครกล้าปฏิเสธพระองค์ แต่ความศรัทธาเท่านั้นที่มีค่าเมื่อมันออกมาจากการค้นพบสังฆธรรมของมนุษย์ในตอนที่ยังไม่เห็นพระเจ้า

ข มนุษย์มักถูกเรื่องเหลวไหลไร้สาระมากมายขึ้นมาเมื่อเขารู้สึกตัวตัวเองอยู่ในสถานะที่ปลอดภัย แต่เมื่อเขาหมดสภาพที่จะช่วยเหลือตัวเองได้ เขาจะกลับมาสู่สภาพความเป็นจริง ตอนที่ เขาเองเข้าใจสิ่งต่างๆที่กอนหน้าให้เขาไม่เข้าใจแม้จะอธิบายให้เขาฟังแล้วก็ตาม แต่การยอมรับในขณะที่ยังมีแรงปฏิเสธตรงหากคือการยอมรับจริงๆ การยอมรับหลังจากไม่มีอะไรจะพูดแล้วไม่ใช่การยอมรับที่แท้จริง

การเชื่อในพระเจ้าต่อเมื่อพระองค์เปิดเผยพระองค์ให้เห็นนั้นจะกลายเป็นบาปของมนุษย์แทนที่จะทำให้เขาสมควรได้รับรางวัลตอบแทน ความเชื่อเช่นนั้นพิสูจน์ว่ามนุษย์ไม่ยอมรับสังฆธรรม มันเป็นเพราะเขาไม่ใส่ใจ ถ้าเขาจริงจังกับมัน เขาจะพบว่ามันไม่ใช่เรื่องยากเลยที่จะเข้าใจและยอมรับสังฆธรรม ▶

138 เราได้พาลูกหลานอิสราเอลข้ามทะเลไป และพวกเขา ได้ออกเดินทางจนกระทั่งมาถึงคนพวกหนึ่งซึ่งกำลังกราบไหว้รูปเคารพของพวกเขา พวกลูกหลานอิสราเอลกล่าวว่า “มุซาเอ๋ย จงสร้างรูปเคารพองค์หนึ่งให้เราเหมือนกับรูปเคารพทั้งหลายที่คนกลุ่มนี้มีอยู่” มุซาได้ตอบว่า “พวกท่าน นี่เป็นหมูชนที่โง่เขลาจนมายจริง ๆ”¹³⁹ สิ่งที่พวกเขา กำลัง ทำอยู่นั้นมีแต่จะต้องถูกทำลาย และ การงานทั้งหลายที่พวกเขาทำนั้นล้วนไร้ผล โดยสิ้นเชิง”

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا
عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامِهِمْ
قَالُوا يَا مُوسَىٰ اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا
لَهُمْ آلِهَةٌ ۗ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ
﴿١٣٨﴾
﴿١٣٩﴾
وَبَنَطِلٌ ۗ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾

ยิ่งไปกว่านั้น คุณสมบัติที่สำคัญที่สุดของบ่าวผู้ศรัทธาในพระเจ้าคือความอดทน ความจริงแล้ว ชีวิตของความศรัทธาคือชีวิตของความอดทน การยอมรับสังขธรรมเมื่อได้รับมันจากใครบางคนก็เหมือนตัวเอง การสร้างชีวิตของตนเองบนสังขธรรมและหลักการแทนความต้องการและความทะเยอทะยานส่วนตัว การไม่สนใจความทุกข์ยากเดือดร้อนเพื่อพระเจ้า การไม่ท้อแท้เมื่อถูกฝ่ายต่อต้านสังขธรรมยั่วยู่ ทั้งหมดนี้คือขั้นตอนของความศรัทธาและเราไม่มีวันผ่านขั้นตอนเหล่านี้ไปได้อย่างประสบความสำเร็จหากปราศจากความอดทน

ฟาโรห์ทะเลในอำนาจ ความมั่งคั่ง เรือกสวนและอาคารหรรษาของเขา แต่หลังจากการอพยพของโมเสส ฟาโรห์และกองทัพของเขาได้จมน้ำตายในทะเล ฟุ้งตกแดนได้ทำลายสวนที่เขียวขจีและแผ่นดินไหวได้ทำลายอาคารหรรษาของเขาพังยับเยิน ในทางตรงข้าม พวกอิสราเอลหลังจากการอพยพได้สองชีวิตคน พวกเขาได้เข้าครอบครองซีเรียและปาเลสไตน์ในยุคของเดวิดและโซโลมอน บรรดาผู้ปฏิบัติเสฐัญญาณของพระองค์ได้รับความกริ้วจากพระเจ้าและบรรดาผู้อดทนได้รับความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์

140 เขาได้กล่าวต่อไปว่า “จะให้ฉันแสวงหา
รูปเคารพอื่นใด นอกจากพระเจ้าแก่พวก
ท่านกระนั้นหรือ ทั้งๆที่พระองค์ ทรงยกย่อง
พวกท่านเหนือประชาชาติทั้งหลาย ?
141 จง นึกถึงเมื่อตอนที่เราได้ช่วยพวกท่าน
ให้พ้นจากบรืวารของ ฟาโรห์ผู้บังคับพวก
ท่านด้วยการทรมานอย่างหนัก พวกเขา ฆ่า
ลูกชายของพวกท่านและไว้ชีวิตลูกสาวของ
พวกท่าน และในนั้นมีการทดสอบอันยิ่งใหญ่
สำหรับพวกท่านจาก พระผู้อภิบาลของพวก
ท่าน”^๗

قَالَ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ
فَضَلَّكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَإِذْ
أُنجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ
أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي
ذَلِكَ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾

^๗ พวกลูกหลานอิสราเอลได้ข้ามทะเลแดงตอนเหนือสุดมาจนถึงคาบสมุทรซีนาย หลังจากนั้น พวก
เขาได้เดินทางลงมาทางใต้ตามชายฝั่งทะเล ในระหว่างการเดินทาง พวกเขาเห็นชุมชนหนึ่งกำลัง
กราบไหว้บูชารูปปั้น พวกลูกหลานอิสราเอลบางคนได้เรียกร้องให้โมเสสทำรูปปั้นสำหรับบูชาขึ้นมา
ตัวหนึ่งให้พวกเขา

ความอ่อนแอที่สุดของมนุษย์ก็คือการให้ความสำคัญแก่สิ่งที่มีมองเห็นซึ่งทำให้พวกเขาไม่สนใจต่อ
พระเจ้าที่มองไม่เห็น นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมเขาจึงไม่สามารถดึงตัวเองออกมาจากสิ่งที่สามารถ
เห็นได้ด้วยตาเปล่า คนที่ไร้สติปัญญาจะค่อมหัวให้แก่รูปเคารพต่างๆที่ทำมาจากหินและโลหะใน
ขณะที่คนมีอารยะธรรมจะให้ความสนใจต่อบุคคลหรือชุมชนหรือโครงสร้างทางวัฒนธรรม เมื่อกลุ่ม
ชนอิสราเอลขอให้โมเสสทำรูปปั้นบูชาที่จับต้องได้ โมเสสได้ตอบว่า “สิ่งทีพวกเขาทำดึกันมาจะสูญ
เปล่า” สิ่งทีโมเสสหมายถึงก็คือว่าเมื่อภารกิจของเขาคือการทำให้ผู้คนเคารพสักการะพระเจ้าองค์
เดียว เขาจะทำรูปปั้นขึ้นมาให้ชุมชนของท่านได้อย่างไร?

พวกลูกหลานอิสราเอลได้รับการยกย่องให้เหนือกว่ามนุษย์ชาติทั้งหมด แต่ความเห็นอกว่าในที่นี้
ไม่ได้ถูกใช้ในความหมายของชาติพันธุ์ แต่หมายถึงภารกิจของพวกเขามากกว่า มันสื่อความหมาย
เดียวกับข้อความกุรอานที่ว่า “สูเจ้าเป็นประชาชาติที่ดีที่สุด” หมายถึงมมะสุขของนบีมุฮัมมัด มันคือ
แนวทางของพระเจ้าทีพระองค์ทรงเลือกประชาคมหนึ่งขึ้นมาเพื่อนำคัมภีร์ของพระองค์มายังมนุษย์
และโดยประชาคมนี้ พระองค์ได้ส่งศาสน์ของพระองค์ไปยังชาติต่างๆ ในสมัยโบราณ หน้าที่นี้
พวกลูกหลานอิสราเอลเป็นผู้รับผิดชอบ แต่หลังจากการมาของนบีคนสุดท้าย(หมายถึงนบีมุฮัมมัด)
หน้าที่นี้ได้ถูกมอบหมายให้แก่ประชาคมมุสลิม

โอกาสในการกดขี่พวกลูกหลานอิสราเอลของฟาโรห์คือการทดสอบสำหรับพวกลูกหลานอิสราเอล
มิใช่การลงโทษ บรรดาผู้ศรัทธาต่างต้องถูกทดสอบเช่นนั้นเพื่อเขย่าและปลุกพวกเขาให้ตื่นด้วยวิธี
การที่ทำให้พวกเขาตกใจ มันจึงทำให้เป็นที่ชัดเจนว่าใครเป็นผู้ที่หันออกไปจากศาสนาที่แท้จริงของ
พระเจ้าเพราะการต้องเผชิญหน้ากับสถานการณ์ลำบากต่างๆและใครเป็นคนที่สามารถยึดมั่นศาสนา
ของพระเจ้าไว้ได้อย่างมั่นคงโดยการใช้ความอดทนในยามประสบเคราะห์กรรม

142 เราได้นัดหมายมูซาเป็นเวลาสามสัปดาห์ และเราได้เพิ่มอีกสัปดาห์ ดังนั้น ระยะเวลาที่พระผู้อภิบาลของ เขาได้กำหนดไว้จึงครบสี่สัปดาห์(ก่อนจะไป) มูซาได้ พูดกับฮารุนพี่ชายของเขาว่า “พิจำทำหน้าที่แทนฉัน ในหมู่พวกพ้องของฉันด้วย จงทำความดีและจงอย่า ปฏิบัติตามทางของผู้ก่อความเสียหาย”ⁿ

﴿ وَوَعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَا بِعَشْرِ فِتْمٍ مِيقَاتُ رَبِّهِمْ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلِفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾

ⁿ โมเสส(นบีมูซา)ได้รับคำบัญชาให้ทำการเชิญชวน(ต๊ะอะฮฺ)ผู้คนสู่สัจธรรมในอียิปต์ในขณะที่กฎหมายได้ถูกประทานแก่เขาหลังจากที่เขามาถึงทะเลทรายซีนายแล้ว นี่แสดงให้เห็นถึงลำดับของคำสั่งจากพระเจ้า ในสถานการณ์ทั่วไป สิ่งที่สำคัญสำหรับผู้ศรัทธาคือการปรับปรุงแก้ไขชีวิตของตนเองและดำเนินชีวิตในฐานะผู้อุทิศตนที่แท้จริงของพระเจ้า พร้อมกันนี้ พวกเขาต้องเชิญชวนคนอื่นให้มายอมรับความศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวและการใช้ชีวิตที่คำนึงถึงโลกหน้า แต่เมื่อบรรดาผู้ศรัทธาได้อยู่ร่วมกันเป็นชุมชนที่มีความอิสระและมีเสรีภาพที่จะจัดระเบียบตัวเองเหมือนกับที่พวกเขาถูกลานอิสราเอลได้ทำในทะเลทรายซีนาย พวกเขาจำเป็นต้องสร้างชีวิตทางสังคมของพวกเขาเองบนพื้นฐานของกฎหมายอิสลาม

เมื่อโมเสสแต่งตั้งฮารุนเป็นผู้ดูแลพวกลูกหลานอิสราเอลในตอนที่เขาไม่อยู่ เขาได้บอกฮารุนว่า “มาทำหน้าที่แทนฉันในการดูแลผู้คนของฉัน จงทำในสิ่งถูกต้องและอย่าปฏิบัติตามทางของบรรดาผู้แพร่ความเสียหาย” นี่แสดงให้เห็นถึงหลักการพื้นฐานของการแบกภาระความรับผิดชอบในฐานะผู้นำของชุมชน

143 เมื่อมุซามาถึงที่นั่นตามเวลาที่กำหนดไว้ของเรา พระผู้อภิบาลของเขาได้ตรัสแก่เขา และเขาได้ขอว่า “พระผู้อภิบาล ของฉัน โปรดแสดงพระองค์ต่อฉันด้วยเถิด เพื่อฉันจะได้เห็น พระองค์” พระองค์จึงทรงตอบว่า “เจ้าไม่อาจมองเห็นฉันได้ แต่เจ้าจงมองไปยังภูเขา นั้น ถ้าหากว่ามันยังคงตั้งมั่นอยู่ตรงที่ของมัน ไม่ช้าเจ้าจะได้เห็นฉัน” และเมื่อพระผู้อภิบาล ของเขาแสดงพระเกียรติของพระองค์บนภูเขา นั้น พระองค์ ได้ทรงทำให้ภูเขานั้นแตกกระจายเป็นเสี่ยงจนมุซาต้องล้ม หมดสติไป เมื่อเขาฟื้นขึ้นมา เขาได้กล่าวว่า “มหาบริสุทธิ์ยิ่ง แต่พระองค์ฉันขออภัยโทษต่อพระองค์และฉันเป็นคนแรกที่ ศรัทธา”

144 พระองค์ทรงตรัสว่า “มุซาเอ๋ย แท้จริงฉันได้เลือกเจ้า จากมนุษย์ทั้งหมดเพื่อนำศาสนาของฉันและคำพูดของฉัน ดังนั้น จงยึดมั่นในสิ่งที่ฉันได้ประทานแก่เจ้า และจงอยู่ใน หมู่ผู้กตัญญู”⁷

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي لِأَن تَرِنِي وَلَكِن لِّأَن تَرِنِي فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرِنِي فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾ قَالَ يَمُوسَىٰ إِنِّي أَصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَ لَمِىٰ فَخْذُ مَا ءَاتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾

⁷ โมเสสต้องการเห็นพระเจ้า แต่เมื่อเขารู้ว่ามันเป็นไปไม่ได้ เขาจึงหันไปขออภัยโทษด้วยความสำนึกผิดต่อพระองค์และสงบใจกับความศรัทธาในสิ่งที่มองไม่เห็นของเขาต่อไป มุซายิ่งถูกทดสอบเรื่องการศรัทธาในพระเจ้าโดยไม่ต้องเห็นพระองค์ การเห็นพระองค์เป็นรางวัลที่ถูกสงวนไว้สำหรับโลกหน้า ดังนั้น เป็นไปได้อย่างไรที่มนุษย์จะเห็นพระเจ้าในโลกปัจจุบัน?

โโมเสสได้รับการเรียกครั้งแรกที่ข้างภูเขา หลังจากนั้น เขาได้ถูกเรียกอีกครั้งหนึ่งไปยังภูเขาเพื่อรับคำบัญชาแห่งโตราห์ นี่เป็นการชี้นำสถานที่ที่ดีที่สุดในการรับแรงดลใจจากพระเจ้าคือสภาพแวดล้อมของธรรมชาติมากกว่าในสังคมมนุษย์ ตรงไหนที่มนุษย์หนีออกมาจากโลกของมนุษย์ที่ส่งเสียงดังนำร่ำคาญและมาถึงโลกอันเงียบเชียบของต้นไม้ ภูเขาและแม่น้ำ เขาจะเริ่มรู้สึกว่าตัวเองใกล้ชิดกับพระเจ้า

ความคิดของเขาเป็นอิสระจากปัญหาทางโลก มันไม่ต้องหมกมุ่นวุ่นวายอยู่กับการคิดเรื่องทางโลก ดังนั้น นี่จึงเป็นเวลาที่ดีที่สุดสำหรับเขาที่จะคิดโดยไม่มัวคิดหรือมีความสับสนซับซ้อนที่อาจมีผลต่อการคิดของเขา ดังนั้น เขาจึงสามารถติดต่อกับพระเจ้าได้อย่างแท้จริง

145 และเราได้บันทึกคำตักเตือนและรายละเอียดของทุกสิ่ง แก่เขาไว้บนแผ่นจารึก และกล่าวว่า“จงยึดมั่นไว้ให้มั่นคงและ จงสั่งหมู่ชนของเจ้าให้ปฏิบัติตามมันด้วยความสำนึกที่ดีที่สุด ของพวกเขา ในไม่ช้า เราจะให้เจ้าได้เห็นที่พำนักของผู้ทำ ความชั่ว”ⁿ

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَا حُذْوًا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ

ⁿ นบีก็เป็นมนุษย์เหมือนกับมนุษย์คนอื่นๆ นบีไม่ใช่สิ่งมีชีวิตเหนือธรรมชาติ ลักษณะพิเศษเพียงอย่างเดียวของนบีก็คืออนันปีประสบความสำเร็จในการรักษาคุณสมบัติที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิดไว้ได้โดยสมบูรณ์ ดังนั้น พระเจ้าจึงเลือกเขาให้เป็นผู้นำศาสน์ของพระองค์และได้รับความไว้วางใจให้เป็นตัวแทนของพระองค์ในหมู่มนุษย์ โดยความหมายนี้ โมเสสจึงเป็นคนดีที่สุดในชุมชนของเขา ดังนั้นพระเจ้าจึงเลือกเขาเป็นนบีของพระองค์และประทานศาสน์ของพระองค์แก่เขา

การประทานศาสน์ของพระเจ้าเป็นการให้ทางนำที่จำเป็นสำหรับชีวิตของมนุษย์ แต่ศาสน์ของพระเจ้านั้นลงมาในรูปของคำพูดและในโลกแห่งการทดสอบปัจจุบัน มีความเป็นไปได้เสมอที่ถ้อยคำเหล่านี้จะถูกบิดเบือนเพื่อให้สอดคล้องกับผลประโยชน์ของตัวเอง แต่คนที่จริงใจและจริงจังในเรื่องของทางนำและเกรงกลัวการลงโทษของพระเจ้าจะสามารถถึงความหมายเต็มที่พระเจ้าต้องการจะสื่อจากถ้อยคำเหล่านี้ได้ ดังนั้น จึงมีแต่คนที่ปรารถนาจะพบหนทางที่ถูกต้องเท่านั้นที่จะได้รับการเฉลยจากถ้อยคำของพระเจ้า “ในไม่ช้า เราจะให้เจ้าได้เห็นที่พำนักของผู้ทำความชั่ว” นั่นคือ ในระหว่างการเดินทางของเจ้า เจ้าจะผ่านซอกปรักหักพังของชุมชนต่างๆที่ถูกทำลายไปก่อนหน้าให้พวกเขาได้รับทางนำของพระเจ้า แต่พวกเขาละเมิดขอบเขต พวกเขาไม่สามารถมีความศรัทธาที่เข้มแข็งและมีนคง เพราะพวกเขาไม่อาจต้านทานแรงกดดันของสถานการณ์และจมอยู่กับความต้องการและความทะเยอทะยานของตัวเอง ดังนั้น พวกเขาจึงได้รับความไม่พอใจจากพระเจ้าและถูกทำลายในเวลาต่อมา ในทำนองเดียวกัน ถ้าพวกเขาหลนอิสราเอลไม่เชื่อฟังพระเจ้า พวกเขา ก็ประสบชะตากรรมเดียวกัน พระเจ้าไม่ได้ลำเอียงให้แก่ชุมชนใดในตราฐแห่งความยุติธรรมของพระองค์ ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างชุมชนหนึ่งกับอีกชุมชนหนึ่ง

ในโลกนี้ มนุษย์มีโอกาที่จะอธิบายถ้อยคำของพระเจ้าไปตามความต้องการหรืออารมณ์ของตัวเอง และแม้แต่บิดเบือนถ้อยคำของพระเจ้าอย่างไรก็ได้ แต่นี่เป็นความโหดที่แม้แต่บรรดาผู้บงกัของตัวเองเป็นผู้เอียงฟังยังถูกจัดลำดับไว้ในลำดับผู้ไม่เชื่อฟังในสายตาของพระเจ้า

146 ฉันทจะหันสายตาของบรรดาผู้โอหังในแผ่นดินโดยไม่ชอบธรรมให้ออกไปจากสัญญาณทั้งหลายของฉันท และแม้พวกเขาจะเห็นสัญญาณทุกอย่างของฉันท พวกเขาก็จะไม่เชื่อ ถ้าพวกเขาเห็นแนวทางที่ถูกต้องต่อหน้าพวกเขา พวกเขาจะไม่เดินตามทางนั้น แต่ถ้าพวกเขาเห็นหนทางที่หลงผิด พวกเขาจะปฏิบัติตามทางนั้น นั่นเป็นเพราะพวกเขากลัวว่าสัญญาณทั้งหลายของเราเป็นเท็จและเมินเฉย ต่อมัน⁷

سَأَصْرَفُ عَنْ آيَاتِي الَّذِينَ
يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ
يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا
وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا
غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾

⁷ มีแนวทางในการดำเนินชีวิตในโลกนี้อยู่สองแนวทาง แนวทางหนึ่งคือการเปิดหูเปิดตาตัวเองซึ่งจะทำให้เขาสามารถเห็นสิ่งต่างๆตามที่มีมันเป็นจริง เมื่อสัจธรรมปรากฏ เขาจะยอมรับมัน เพราะในสัญญาณของพระเจ้าที่มีให้เห็นอยู่ทุกที่ในจักรวาลนั้นมีบทเรียนให้เขาเห็นได้ อีกแนวทางหนึ่งในการดำเนินชีวิตก็คือการถือว่าตัวเองมีปมแข็งหรือถือว่าตัวเองเหนือกว่าใคร คนที่มีปมแข็งเช่นนี้จะมีชีวิตราวกับว่าเขาเป็นเจ้าของโลกนี้ เขาไม่สนใจสิ่งใดนอกไปจากผลประโยชน์ส่วนตัวของเขา เขาคิดว่าสิ่งดี ๆ ทั้งหมดที่เขาได้รับในโลกนี้ก็เนื่องจากความสามารถและความพยายามของเขาเอง ดังนั้น เขาจะไม่คำนึงถึงความต้องการของคนอื่น ทัศนคติเช่นนี้ของเขาเองที่ขัดขวางเขามีให้รับรู้และยอมรับความจริง

147 ใครก็ตามที่ปฏิเสธสัญญาทั้งหมดหลายของเราและ ปฏิเสธการพบกันในโลกหน้า การงานของพวกเขา ก็ไร้ผล พวกเขาจะได้รับ การตอบแทนตามที่พวกเขาได้ ทำไว้”

148 ในขณะที่เขาไม่อยู่ ผู้คนของมูซาได้ ทำรูปปั้น ลูกวัวขึ้นมาจากเครื่องประดับซึ่ง ทำให้มีเสียงเบาๆ พวกเขาไม่เห็นหรือว่ามัน ไม่ได้พูดกับพวกเขาหรือ นำทางพวกเขาแต่อย่างใดเลย? แต่พวกเขายังเคารพ สักการะมัน พวกเขาเป็นผู้ทำความชั่ว 149 เมื่อพวกเขาเกิดสำนึกผิดและรู้ว่าพวกเขาหลงผิด พวกเขา ได้กล่าวว่า “ถ้าพระผู้อภิบาลของเราไม่ทรงเมตตา ต่อเราและให้อภัยเรา เราจะต้องอยู่ในบรรดาผู้ขาดทุน อย่างแน่นอน”^๗

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ
الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ ۗ هَلْ
يُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
﴿١٤٧﴾ وَأَخَذَ قَوْمٌ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ ۖ مِنْ
حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ أَلَمْ
يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ
سَبِيلًا ۗ أَخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ
﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ
قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا
وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

^๗ ในบรรดาลูกหลานอิสราเอลมีคนฉลาดคนหนึ่งชื่อซามิรีย์ เมื่อโมเสสออกไปยังภูเขาโดยทิ้งพวกอิสราเอลไว้ในการดูแลของอาโรน(ฮารุน) ซามิรีย์ได้เริ่มชักนำพวกฟองของตนไปในทางที่ผิด เขารวบรวมเครื่องประดับจากผู้คนมาหลอมเป็นรูปลูกวัว ศิลปะในการทำรูปปั้นของชาวอียิปต์โบราณนั้นมีลักษณะที่เมื่ออากาศผ่านเข้าไปในรูปหล่อ มันจะมีเสียงออกมาทางปากของรูปปั้นลูกวัวซึ่งเป็นสิ่งแปลกสำหรับผู้คน ด้วยเหตุนี้ ผู้คนจึงมองเห็นรูปปั้นลูกวัวเป็นสิ่ง “มหัศจรรย์” และเริ่มเคารพบูชามัน เนื่องจากซามิรีย์มีความสามารถในการพูดหวานล่อม ไม่นาน ผู้คนจึงได้เริ่มเข้ามาห้อมล้อมเขา อิทธิพลของเขาจึงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆจนในที่สุด คนส่วนใหญ่ได้กลายเป็นสาวกของเขานอกจากอาโรน และคนของเขาเพียงไม่กี่คน ไม่มีใครโต้แย้งซามิรีย์อย่างเปิดเผย ต่อหน้าคนจำนวนมากที่ตามซามิรีย์ แม้แต่การประท้วงของอาโรนก็ไม่มีพลังพอที่จะทำให้ผู้คนออกห่างและไม่มีใครอื่นในชุมชนกล้าพอที่จะพูด

นี่คือปฏิกิริยาของผู้คนตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน คนฉลาดที่มีคารมมักจะถูกหาว่าล่อมผู้คนให้เห็นด้วยกับตัวเองแม้ในเรื่องที่ไร้สาระ ผู้คนที่สนใจในเรื่องหยุ่มหยุ่มที่ไม่เกี่ยวข้องกับความจริงไม่สามารถที่จะคิดได้อย่างลึกซึ้งพอที่จะวิเคราะห์หว่าอะไรรจริงและอะไรไม่จริง นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมพวกเขาจึงเข้าไปอยู่ร่วมกับคนเช่นนั้นซึ่งทำให้เขาได้รับความนิยมชมชอบและมีความสำคัญขึ้นมา ถ้าหากใครพยายามที่จะเปิดเผยความจริง เขาจะถูกเมินเฉยเช่นเดียวกับที่อาโรนถูกเมินเฉยมาแล้ว

150 เมื่อมุซาลิมมายังคนของเขา เขาได้กล่าวด้วยความ โกรธและเสียใจเป็นอย่างมากว่า “ช่างเป็นบาปอันชั่วช้าอะไร เช่นนี้ ที่พวกท่านได้ทำไปในขณะที่ฉันไม่อยู่ พวกท่านต้องการ เร่งให้คำบัญชาของพระผู้อภิบาลของพวกท่านมายังพวกท่าน กระนั้นหรือ?” เขาได้โยนแผ่นจารีกลงไปบนพื้น และคว้าหัว พี่ชายของเขาดึงมาหาเขา ฮารุนกล่าวว่่า “ลูกชายของแม่ฉัน ผู้คนรังแกฉันและเกือบจะฆ่าฉัน อย่าให้ศัตรูของฉันได้ใจว่า พวกเขาเหนือกว่าฉันเลยและจงอย่านับฉันไว้ในหมู่ผู้ทำความ ผิดด้วย” 151 เขากล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดให้อภัยแก่ฉันและพี่ชายของฉันด้วยเถิดและโปรดรับเราไว้ในความ เมตตาของพระองค์ พระองค์เป็นผู้ทรงเมตตาที่สุดโปรดดาผู้เมตตาทั้งหลาย”⁷

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي ۖ أَعْجَلْتُمُ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۖ وَأَلْقَى الْأُلُوحَ ۖ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ ۚ قَالَ ابْنَ أُمَّ ۖ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلَاخِي وَادْخُلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥٢﴾

⁷ เมื่อโมเสสลงมาจากภูเขาและเห็นพวกลูกหลานอิสราเอลเคารพบูชารูปหล่อวัวทองคำ เขาถือว่าอาโรนต้องรับผิดชอบในเรื่องนี้ภายใต้คำพูดที่ว่าเขาละทิ้งหน้าที่ของผู้ปฏิรูป โมเสสกระซอกเขาด้วยความโกรธ แต่อาโรนได้อธิบายเรื่องราวให้โมเสสฟังจนกระจ่างและบอกโมเสสว่าเขาได้ทำทุกอย่างเท่าที่สามารถเพื่อให้ผู้คนเห็นแนวทางที่ถูกต้องแล้ว แต่ผู้คนไม่ฟังเขา ดังนั้น โมเสสจึงคลายโกรธและวิงวอนต่อพระเจ้าให้อาโรน มีความเข้าใจผิดหลายอย่างเกิดขึ้นในหมู่ผู้ศรัทธาด้วยกัน แต่หลังจากได้รับการอธิบายจนกระจ่างแล้ว พวกเขาจึงเข้าใจราวกับว่าไม่มีความเข้าใจผิดอะไรเกิดขึ้น

152 บรรดาผู้เอาลูกวัวเป็นที่เคารพสักการะนั้นต้องได้รับความกริ้วจากพระผู้อภิบาลของพวกเขาอย่างแน่นอน และพวกเขาจะได้รับความตกต่ำในโลกนี้ นั่นคือวิธีการที่เรา ตอบแทนบรรดาผู้กุศลเท็จขึ้นมา

153 ส่วนบรรดาผู้กระทำ ความชั่วแล้วกลับตัวหลังจากนั้นและหันมาศรัทธา แน่نونหลังจากที่กลับตัวแล้ว พวกเขาจะพบว่าพระผู้อภิบาลของ เจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ^๗

إِنَّ الَّذِينَ أَخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَاهُمْ
غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ حَجَرِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾
وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن
بَعْدِهَا وَءَامَنُوا إِنَّ رَبَّنَا مِن بَعْدِهَا
لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٣﴾

^๗ การกระทำของพวกลูกหลานอิสราเอลเช่นนี้ถูกเรียกว่าการเป็นตัวแทนจอมปลอม (อึดิร) ทำไมจึงถูกเรียกเช่นนั้น? เหตุผลก็คือพวกเขาได้ทำความผิดนี้ในนามสัจธรรม กรณีของพวกเขาไม่ใช่แค่เพียงปฏิเสธสัจธรรมเท่านั้น แต่ยังเป็นการเอาสัจธรรมไปใช้ประโยชน์เพื่อที่จะได้รับผลประโยชน์ทางวัตถุ พวกเขาให้เหตุผลการกระทำเช่นนั้นด้วยคำพูดทางศาสนา เช่นเดียวกับบรรดาผู้เคารพกราบไหว้เจริตบูซา พวกเขากล่าวว่าพระเจ้าได้มาอวตารในรูปเคารพที่พวกเขาสร้างขึ้นมา ดังนั้นพวกเขาจึงเชื่อว่าการเคารพสักการะรูปปั้นจึงเหมือนกับการเคารพพระเจ้า ยิ่งไปกว่านั้น ซามิรีียยังกุเรื่องความฝันขึ้นมาโดยกล่าวว่าเขาฝันเห็นทูตสวรรค์ญิบรีลและได้กอบฝุ่นกำมือหนึ่งจากรอยเท้าม้าของญิบรีลใส่เข้าไปในรูปหล่อวัวทองคำซึ่งทำให้มีเสียงออกจากปากของรูปหล่อวัวทองคำ ซามิรีียและพวกของเขาได้กุเรื่องเท็จขึ้นมาและอ้างว่าเรื่องนี้มาจากพระเจ้า การทำเช่นนั้นเท่ากับเป็นการสร้างเรื่องเท็จ(อึดิร)ให้พระเจ้า

154 เมื่อความโกรธของมุซาคลายลง เขาได้
หุบผืนจารึก ที่มีทางนำและความเมตตา
สำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรงพระผู้ อภิบาลของ
พวกเขาขึ้นมาⁿ

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ
الْأَلْوَاحَ فِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةً
لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْتَهِبُونَ

ⁿ คัมภีร์ของพระเจ้าเป็นทางนำและความโปรดปรานของพระเจ้า มันเป็นผู้นำทางที่ดีที่สุดสำหรับ
มนุษย์ในชีวิตแห่งโลกนี้และเป็นแหล่งที่มาแห่งความโปรดปรานของพระเจ้าในโลกหน้า แต่คัมภีร์
ของพระเจ้าจะเป็นประโยชน์ต่อเฉพาะบรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้าที่คิดอยู่ตลอดเวลาว่าพระเจ้าจะ
ตัดสินอนาคตของตนอย่างไรเท่านั้น คนเหล่านี้คือผู้ที่แสวงหาสวรรค์ที่แท้จริง ดังนั้น เมื่อสวรรค์
มาปรากฏต่อหน้าพวกเขา พวกเขาที่ยอมรับมันโดยไม่ทุกซัดใจใดๆ พระเจ้าได้กลายเป็น
ศูนย์กลางแห่งความหวังและความกลัวของพวกเขา ชีวิตและทรัพย์สินที่เขามีอยู่ทั้งหมดจึงถูกอุทิศ
ให้พระเจ้า

ความกลัวพระเจ้าของพวกเขาได้ปลุกจิตสำนึกของพวกเขาให้ตื่นขึ้น สิ่งกีดขวางต่างๆทั้งหมดได้
ถูกจัดออกไปจากสายตาของพวกเขา พวกเขาไม่ปฏิเสธที่จะยอมรับสัญญาณทั้งหลายของพระเจ้า
เมื่อมันปรากฏต่อหน้าพวกเขา พุทธสันทุกก็คือ พวกเขามีชีวิตอยู่ในความกลัว ไม่ใช่ในความพอใจและ
ความสำราญใจ

155 และมุซาได้เลือกชายเจ็ดสิบคนในหมู่พวกพี่น้องของเขา ไปยังที่ที่เราได้กำหนดไว้ เมื่อแผ่นดินไหวคร่าชีวิตของพวกเขา มุซาได้วิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน หากพระองค์ ทรงปรารถนา พระองค์คงทำลายพวกเขาและฉันก่อนหน้านี้อไปแล้ว พระองค์จะทรงทำลายพวกเราทั้งหมดเพราะคนโง่ๆ บางคนในหมู่พวกเราทำผิดกระนั้นหรือ ? นิมิโชอินโดนอกไป จากการทดสอบของพระองค์ ซึ่งในการทดสอบนี้ พระองค์ทรง ทำให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงทาง และทรงนำทางผู้ที่ พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์เท่านั้นที่เป็นผู้ทรงคุ้มครองเรา ดังนั้น โปรดให้อภัยเราและโปรดเมตตาเรา เพราะพระองค์ ทรงเป็นเลิศที่สุดแห่งผู้อภัยทั้งหลาย 156 โปรดประทานสิ่งที่ดีในโลกนี้และในโลกหน้าแก่เราด้วยเถิด แท้จริง ยังพระองค์ เท่านั้นที่เราจะกลับไป” พระองค์ทรงตอบว่า “สำหรับการ ลงโทษนั้น ฉันจะลงโทษผู้ที่ฉันประสงค์ แต่ความเมตตาของ ฉันแผ่ล้อมทุกสิ่ง ดังนั้นฉันจะกำหนดความเมตตาแก่บรรดา ผู้สำรวมตนจากความชั่ว และจ่ายชะกาดและศรัทธาในสัญญาณ ทั้งหลายของเรา”⁷

وَاخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا
لِّمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ
رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِنِّي
أَهِلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِن هِيَ
إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ
وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ
لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾
* وَأَكْتَبَ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ
قَالَ عَدَائِي أُصِيبُ بِهِ مَن أَشَاءُ
وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَلْنَاهَا
لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾

⁷ การที่พวกลูกหลานอิสราเอลทำรูปหล่อลูกวัวขึ้นมาเพื่อเคารพบูชาเป็นสิ่งที่เปิดเผยให้เห็นว่าพวกเขาไม่มีความเชื่อมั่นและความศรัทธาในพระเจ้าของพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงถูกพระเจ้าเรียกไปยังภูเขาซีนายที่โมเสสต้องไปอีกครั้งหนึ่งพร้อมกับตัวแทนเจ็ดสิบคนของพวกลูกหลานอิสราเอลที่นั่น พระเจ้าได้สร้างสภาพการณ์อันน่าสะพรึงกลัว เช่น พายุแลบ พายุร้องและแผ่นดินไหวเพื่อทำให้พวกเขาหันมายอมจำนนต่อพระเจ้า เมื่อเห็นสภาพเช่นนั้น พวกลูกหลานอิสราเอลได้ร้องครวญครางต่อพระเจ้าและสำนึกผิดร่วมกัน พวกเขาสาบานว่าพวกเขาจะปฏิบัติตามคำบัญชาของคัมภีร์โตราห์ ในโอกาสหนึ่ง โมเสสได้วิงวอนต่อพระเจ้าว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดกำหนดสิ่งที่ดีแก่เราในโลกนี้และในโลกหน้าด้วยเถิด” พระเจ้าได้กล่าวว่า “เราจะลงโทษผู้ใดก็ตามที่เราประสงค์ และความเมตตาของฉันนั้นแผ่ล้อมทุกสิ่ง” โมเสสได้วิงวอนให้ประชาชนของเขาทั้งหมดโดยรวมแต่ในคำตอบของพระเจ้า พระองค์ได้ทำให้เป็นที่ชัดเจนว่าความรอดพ้นและความสำเร็จของแต่ละคนนั้นมิได้ขึ้นอยู่กับว่าคนผู้นั้นเป็นคนในกลุ่มใดเป็นการเฉพาะ ทุกคนจะถูกตัดสินบนพื้นฐานการกระทำของเขา พระเจ้าเป็นผู้ทรงเมตตาที่สุด แต่กระนั้น คนที่ไม่ได้ทำความดีก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงการลงโทษของพระเจ้าไปได้ไม่ว่าเขาจะเป็นคนในกลุ่มใดก็ตาม

157 สำหรับผู้ปฏิบัติตามศาสนทูตผู้หนึ่ง ไม่มีผู้
อ่านเขียนไม่เป็น ซึ่งพวกเขาจะได้พบการ
จารึกไว้ในเตารอตและในอินญิลที่อยู่ กับ
พวกเขา เขากำชับคนเหล่านั้นให้ปฏิบัติตาม
คุณธรรมและ ห้ามปรามพวกเขาทำความชั่ว
เขาทำให้สิ่งดีทั้งหลายเป็นที่ อนุมัติสำหรับ
คนเหล่านั้นและทำให้สิ่งเลวเป็นที่ต้องห้าม
สำหรับ พวกเขา เขาทำให้คนเหล่านั้น
หลุดพ้นจากภาระหนักและปลดปล่อยพวก
เขาจากไซตรวนที่พันธนาการคนเหล่านั้น
อยู่ ด้วยเหตุนี้ บรรดาผู้ที่ศรัทธาในเขาจึง
ให้กำลังใจแก่เขา ช่วยเหลือ เขาและปฏิบัติ
ตามแสงสว่างที่ได้ถูกส่งมากับเขาเท่านั้นจะ
ได้รับความสำเร็จ”⁷

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ
الَّذِي يَتْلُو آيَاتِهِ مَكْنُوتًا عَلَيْهِمْ فِي التَّوْرَةِ
وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ
عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ
وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ
آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ
الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ

⁷ ตามที่พวกอิสราเอลรู้ ไม่มีทุกคนล้วนมาจากกลุ่มชนของพวกเขาทั้งสิ้น ตอนนี ตามแผนการ
ของพระเจ้า ไม่มีคนสุดท้ายจะถูกแต่งตั้งขึ้นมาจากพวกลูกหลานของอิสมาอีล ความจริงในเรื่องนี้
พระเจ้าได้บอกให้พวกลูกหลานอิสราเอลได้รับรู้จากหนี่ต่างๆแล้ว พวกเขาได้รับข่าวเหล่านี้มาก่อน
เพื่อที่ว่าเมื่อนี้คนสุดท้ายปรากฏตัวขึ้น พวกเขาจะได้ไม่ต้องถูกทดสอบอย่างหนัก แต่จะสามารถ
รู้จักได้และหันมาปฏิบัติตามแนวทางของหนี่ผู้หนึ่ง คำบอกล่วงหน้าในเรื่องนี้ยังคงมีอยู่ในคัมภีร์ของ
พวกเขาแม้ในปัจจุบัน

หนี่มุฮัมมัดเป็นผู้ไม่รู้อันหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อที่ว่าจะได้ไม่มีใครสงสัยในความน่าเชื่อถือของท่าน ถ้าหาก
ท่านเป็นคนมีการศึกษา ผู้คนอาจสงสัยว่าท่านเป็นคนเขียนกุรอานขึ้นมาเองและอ้างว่ามาจาก
พระเจ้า ยิ่งไปกว่านั้น ตามคำสอนทางศาสนาของชาวยิว มีการทำนายล่วงหน้าไว้ในคัมภีร์หลาย
เล่มว่าเมื่อนี้คนสุดท้ายจะเป็นผู้ไม่รู้อันหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อที่ผู้คนจะได้รู้จักท่านว่าเป็นหนี่โดยไม่ยาก

เจตนาที่แท้จริงของศาสนาคือความเกรงกลัวพระเจ้าและความเป็นห่วงเรื่องโลกหน้า แต่เมื่อคนรุ่น
หลังส่วนใหญ่(ของหนี่หรือหนี่ปฏิรูป)ไม่มีความรู้สึกในเรื่องนี้ และผู้คนให้ความสำคัญกับเรื่องรูปแบบ
ของพิธีกรรม หนี่มุฮัมมัดจึงนำศาสนาอันบริสุทธิ์ที่ปลอดจากการเพิ่มเติมและแก้ไขของมนุษย์มา

เมื่อนี้คนใดปรากฏขึ้น คุณธรรมอันยิ่งใหญ่ที่สุดจึงอยู่ที่การศรัทธาในหนี่คนนั้น แต่ความศรัทธา
นี้ไม่เพียงแค่อำนาจการอ่านถ้อยคำเพียงไม่กี่คำเหมือนกับการทำพิธีกรรมบางอย่าง แต่ความ
จริงแล้ว มันเท่ากับภาระที่จะใคร่สร้างที่ไรจิตวิญญาณของพิธีกรรมเพื่อเห็นแก่ศาสนาที่มีชีวิตและ
สอดคล้องกับธรรมชาติของมนุษย์ ความเชื่อมโยงของมนุษย์กับโครงสร้างทางศาสนาที่ก่อนหน้านี้
อยู่ที่ความเข้มแข็งของคำบอกเล่าทางประวัติศาสตร์และขนบประเพณีทางเผ่า แต่เมื่อใครรับศาสนา
ใหม่(ของหนี่คนใหม่) มันก็รวมถึงการตัดสินใจทางจิตสำนึกของเขาในเรื่องนี้ด้วย เขาจะทิ้งพิธีกรรม
ที่ไรจิตวิญญาณของเขาไว้ข้างหลังและเลือกเอาสิ่งที่เป็นจริง นี่เป็นเรื่องที่ง่าย แต่กลับเป็นขั้นตอนที่
ยากที่สุดในทุกยุค (นั่นคือ ผู้คนพบว่ามันเป็นเรื่องยากที่สุดที่จะเห็นสิ่งที่อยู่เหนือการมองเห็น)

158 (ไอ้ มุฮัมมัด) จงกล่าวเถิดว่า “มนุษย์เอ๋ย ฉันเป็นศาสนทูต คนหนึ่งของพระเจ้าที่มายังพวกท่านทั้งมวล พระองค์ทรงมี อำนาจสูงสุดเหนืออาณาจักรแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระองค์ทรงให้ชีวิตและทรงกำหนดความตาย ดังนั้น จงศรัทธาในพระเจ้าและศาสนทูต ของพระองค์ นับผู้อ่านเขียนไม่เป็น ผู้ศรัทธาในพระเจ้าและใน คำบัญชาของพระองค์ จงปฏิบัติตามเขาเพื่อที่พวกท่านจะได้รับ ทางนำที่ถูกต้อง”¹⁵⁹ และในหมู่ชนของมุขามิมบางคนที่นำทาง ผู้อื่นด้วยสัญจรธรรมและตัดสินกิจการทั้งหลายด้วยสัญจรธรรมนั้นⁿ

قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّي رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ جَمِيْعًا الَّذِي لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ يُحْيِيْ وَيُمِيْتُ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ اَلنَّبِيّٓ الْاٰمِيْنَ الَّذِي يُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمٰتِهِۦ وَاتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿١٥٨﴾ وَمِنْ قَوْمِ مُوسٰى اُمَّةٍ يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖۤ يَعْدِلُوْنَ ﴿١٥٩﴾

ⁿ “จงกล่าวเถิด ‘มนุษย์เอ๋ย ฉันเป็นศาสนทูตคนหนึ่งของพระเจ้าที่มายังพวกท่านทั้งมวล’” ไม่ได้หมายความว่าวันปีคณอื่นๆทั้งหมดถูกส่งมายังหมู่ชนของท่านเองในขณะที่นั้นมีมุฮัมมัดถูกส่งมายังทุกชาติ คำพูดนี้มิได้ต้องการเปรียบเทียบคนหนึ่งกับคนอื่นอีกคนหนึ่ง แต่เป็นคำพูดที่เป็นความจริง ความจริงแล้ว ความเป็นนบีของนบีมุฮัมมัดมีลักษณะที่สำคัญสองด้านด้วยกัน ด้านหนึ่งคือเป็นนบีโดยตรงและอีกด้านหนึ่งโดยประชาคม(อุมมะฮฺ)ของท่าน ท่านถูกส่งมาเพื่อนำสาส์นของพระเจ้าไปยังผู้คนที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินอาหรับโดยตรง (กุรอาน 6:92) และท่านถูกส่งมาเพื่อนำสาส์นไปยังทั้งโลกโดยผ่านทางประชาคมของท่าน (กุรอาน 22:78)

ในหลักการ นี้คือลักษณะของภารกิจที่ถูกมอบแก่บรรดานบีทั้งหมดของพระเจ้า แต่ศาสนาที่นบีคนอื่นนำมาไม่ได้อยู่ในรูปแบบดั้งเดิมของมัน ดังนั้น จึงเป็นไปได้สำหรับบรรดานบีเหล่านั้นที่จะเป็น ผู้แจ้งข่าวดีหรือเตือนผู้คนถึงผลที่จะตามมาจากการกระทำของพวกเขาในชีวิตหลังความตายซึ่งเป็นหน้าที่หลักของนบี

เกี่ยวกับนบีชาวอาหรับนั้นมีคำทำนายไว้ในคัมภีร์ไบเบิลว่าเผ่าทั้งหมดของแผ่นดินจะได้รับความจำเริญจากเขา(ปฐมกาล บทที่ 12) จึงเป็นไปได้ที่ความจำเริญของเขาจะแผ่ไปถึงทุกชาติเพราะศาสนาที่เขานำมาได้ถูกรักษาไว้ในสภาพเดิมของมัน ศาสนาที่โมเสสและเยซูสนำมาได้ถูกบิดเบือนไปแล้ว ดังนั้น เสียของมันอาจไปถึงทุกคน แต่ความจำเริญของมันยังไปถึง

ชาวยิวบางเผ่าที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินอาหรับมีความภาคภูมิใจในการมีคัมภีร์ของพระเจ้า คนกลุ่มนี้ไม่ยอมรับสัญจรธรรมภายนอกคัมภีร์ใดๆของตน ความรู้สึกที่ว่าพวกตนมีสัญจรธรรมอันยิ่งใหญ่ที่สุดทำให้พวกเขาไม่ยอมรับสัญจรธรรมใดๆที่คนอื่นนำมาซึ่งพวกเขา ชาวยิวส่วนใหญ่จึงตาบอดเพราะความดีร้ายและความอคติยกเว้นบางคนอย่างเช่น อับดุลลอฮฺ อิบน์ฮุสลาม ผู้สามารถยอมรับอิสลามได้ด้วยใจที่เปิดกว้าง คนเหล่านี้รับรองความถูกต้องของมันโดยไม่สนใจเรื่องเกียรติทางโลกของตนและยอมจำนนต่อสัญจรธรรมอย่างหมดใจ ▶

160 เราได้แบ่งพวกเขาออกเป็นสิบสองเผ่า โดยแต่ละเผ่า เป็นประชาคม เมื่อคนของเขาขอน้ำจากเขา เราได้ตลใจ มูซาว่า “จงฟาดก้อนหินด้วยไม้เท้าของเจ้า” เมื่อเขาทำตาม น้ำพุสิบสองตาได้พุ่งออกมาจากหินก้อนนั้นและทุกเผ่าต่าง ได้รู้ถึงแหล่งน้ำของพวกเขา เราได้ทำให้เมฆบังแดดเหนือพวกเขา และเราได้ให้มันหะและซัลวา(นกคุ้ม) เป็นอาหาร ของพวกเขาและกล่าวว่า “จงกินจากสิ่งดีๆที่เราได้ประทาน เป็นปัจจัยยังชีพแก่เจ้า” (อย่างไรก็ตาม หลังจากนั้นพวกเขาก็ทรยศอีก) พวกเขาไม่ได้ขอธรรมต่อเรา แต่พวกเขาขอธรรม ต่อตัวของพวกเขาเอง⁷

وَقَطَعْنَهُمْ أَثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا
 وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَنَهُ
 قَوْمُهُ أَنِ ابْنِ صَرْبِ بَعْصَاكَ الْحَجَرَ
 فَانْبَجَسْتَ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ
 عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبُهُمْ^٦ وَظَلَلْنَا
 عَلَيْهِمُ الْعَمِيمَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ
 وَالسَّلْوَىٰ كُلُّوْا مِمَّن طَيَّبْتِ مَا
 رَزَقْنٰكُمْ^٧ وَمَا ظَلَمُونَا وَلٰكِنْ
 كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

“นี่ผู้อ่านเขียนไม่เป็น ผู้ศรัทธาในพระเจ้าและในคำบัญชาของพระองค์” คำพูดนี้ชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างแนวความคิดเรื่องพระเจ้าของนักปรัชญาและแนวความคิดเรื่องพระเจ้าของนบี พระเจ้าของนักปรัชญาเป็นนามธรรมที่ยากต่อการเข้าใจ การยอมรับพระเจ้าเป็นเหมือนการยอมรับพลังแรงโน้มถ่วงในจักรวาล แต่พลังของแรงโน้มถ่วงไม่พูดและไม่ให้คำบัญชา ในขณะที่พระเจ้าของนบีเป็นพระเจ้าที่มีชีวิตและมีจิตสำนึก พระองค์พูดกับมนุษย์ พระองค์บัญชาขบวนบ่าวของพระองค์ และตัดสินในเรื่องรางวัลตอบแทนหรือการลงโทษบนพื้นฐานของการเชื่อฟังและไม่เชื่อฟังคำบัญชาของพระองค์

⁷ พระเจ้าได้เอาพวกอิสราเอลออกมาจากบรรยากาศบูฆารูปุเคารพของอียิปต์และตั้งถิ่นฐานพวกเขาในทะเลทรายซีนาย ที่นี้พวกเขาได้ถูกจัดระเบียบและถูกแบ่งออกเป็นสิบสองกลุ่ม แต่ละกลุ่มมีผู้นำคนหนึ่งและทั้งหมดอยู่ภายใต้คำสั่งของโมเสส

หลังจากนั้น พวกลูกหลานอิสราเอลได้รับปัจจัยยังชีพเป็นการพิเศษ พวกเขาได้รับน้ำจากตาน้ำในภูเขา สำหรับอาหาร พระเจ้าได้ส่ง “มันหะและนกคุ้ม” มายังหน้ากระโจมที่พวกเขาพักเป็นการเฉพาะ ส่วนที่พักของพวกเขา นั้น เมื่ออาร์โฮทั้งหมด(ในหุบเขาจอร์แดน)ได้ถูกมอบให้แก่พวกเขา

หลังจากนั้น พระเจ้าได้นำพาพวกเขาว่าพระองค์ได้จัดเตรียมสิ่งจำเป็นเหล่านี้ทั้งหมดไว้ให้พวกเขา ดังนั้น พวกเขาจะต้องออกจากความโลภเพื่อความสุขทางโลกและเนื้อหนังของตนเองและพวกเขาต้องไม่หันไปยังสิ่งต่างๆที่ไม่ศักดิ์สิทธิ์ แต่พวกเขาต้องปฏิบัติตามแนวทางแห่งความพึงพอใจและความมกตัญญูไปสู่พระเจ้า

161 จงนึกถึงเมื่อตอนที่พวกเขาถูกบอก
ว่า “จงพำนักอยู่ในเมืองนี้และจงบริโภค
ผลผลิตจากมันตามที่สุเจ้าประสงค์ แต่จง
กล่าวถ้อยคำขอภัยโทษและจงเข้าประตู
เมืองด้วย ความนอบน้อมต่อมตน เราจะให้
อภัยบาปของสุเจ้าและ เราได้เพิ่มพูนรางวัล
แก่ผู้กระทำความดี”¹⁶² แต่บรรดา ผู้ละเมิด
ในหมู่พวกเขาได้เปลี่ยนคำพูดที่ได้ถูกบอก
แก่ พวกเขา ดังนั้น เราจึงได้ส่งการลงโทษ
มายังพวกเขา จากชั้นฟ้า ทั้งนี้เพราะความ
ผิดที่พวกเขาได้กระทำⁿ

وَإِذ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ
وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا
حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ
لَكُمْ خَطِيئَتِكُمْ سَنَزِيدُ
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ
لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ
السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلُمُونَ ﴿١٦٢﴾

ⁿ โดยภาษา “จงเข้าประตูเมืองด้วยความนอบน้อมต่อมตน” ชาวยิวได้ถูกขอให้เข้าไปในสถานที่
แห่งการเคารพสักการะด้วยความถ่อมตนและเจียมเนื้อเจียมตัวเพื่อเคารพสักการะพระเจ้าของพวกเขา
พวกเขาถูกเตือนให้นึกถึงความยิ่งใหญ่และอำนาจสูงสุดของพระเจ้าและยอมรับข้อบกพร่อง
ของตนต่อหน้าพระองค์ แต่ชาวยิวลื้มการตักเตือนของพระเจ้า แทนที่จะยอมรับแนวทางที่พระเจ้า
ได้บอกไว้ พวกเขากลับปฏิบัติตามแนวทางที่พวกเขาคิดขึ้นมาเองในนามของพระเจ้า พวกเขา
ปฏิบัติตามแนวทางแห่งความโง่เขลาแทนการเดินทางตามทางแห่งความถ่อมตน คำพูดของพวกเขาไม่ได้
ได้แสดงออกถึงความกตัญญูรู้คุณ แต่เป็นคำพูดที่แสดงถึงความโอหัง

เมื่อชาวยิวทำผิดจนเลยเถิดมาถึงขนาดนี้ พระเจ้าจึงได้ถอนความโปรดปรานของพระองค์จากพวกเขา
ดังนั้น พวกเขาจึงถูกล้อมรอบไปด้วยการลงโทษแบบต่างๆ แทนการได้รับความจำริญจาก
พระเจ้า

163 จงถามพวกเขาเกี่ยวกับเมืองที่ตั้งอยู่บน
ฝั่งทะเลว่า เกิดอะไรขึ้นกับผู้คนของเมืองนั้น
ในตอนทีพวกเขาละเมิด กฎในวันสับปะโต
ในวันนั้น ฝูงปลาได้ลอยมาปรากฏบน ผืน
น้ำต่อหน้าพวกเขา แต่ในวันอื่นที่ไม่ใช่วัน
สับปะโต ฝูง ปลากลับไม่มาปรากฏ นี่เป็น
เพราะเรากำลังทดสอบพวก เขาอันเนื่องมา
จากการที่พวกเขาไม่เชื่อฟัง ¹⁶⁴ เมื่อบาง
คน ถามว่า “ทำไมพวกท่านถึงได้ตักเตือน
ผู้คนที่พระเจ้าจะทรง ทำลายพวกเขาหรือ
ทรงลงโทษพวกเขาอย่างหนัก?” พวกเขา
ตอบว่า “เพื่อที่จะได้ไม่ถูกตำหนิต่อหน้าพระ
ผู้อภิบาล ของพวกท่านและเพื่อที่พวกเขาจะ
ได้เกรงกลัวพระองค์”^ก

وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ
حَاضِرَةً الْبَحْرَ إِذْ يَعْدُونَ فِي
الْيَوْمِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حَيْثَانُهُمْ يَوْمَ
سَبَّيْتَهُمْ شُرْعًا وَيَوْمَ لَا يَسْتَبُونَ لَا
تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ ﴿١٦٤﴾ وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ
تَعْظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعْزِيهِمْ
عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ
رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٥﴾

^ก การทำสิ่งใดที่พระเจ้าห้ามถือเป็นบาป แต่การทำสิ่งที่ถูกห้ามให้เป็นสิ่งถูกต้องโดยการไ้
เล่ห์เหลี่ยมเท่ากับเป็นการถูกช้ำเติมเพิ่มเข้าไปในความบาตเจ็บอีก โดยการละเมิดกฎของวันสับ
ปะโต ขาวยิวได้ทำบาปสองอย่าง ดังนั้น คนพวกนี้จึงต้องได้รับการลงโทษจากพระเจ้า นั่นคือ
พวกเขาไม่ได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้าที่ถูกเตรียมไว้สำหรับมนุษย์เท่านั้น ในโลกนี้ คนเช่นนี้
ตกต่ำจากระดับความเป็นมนุษย์ไปสู่ระดับความเป็นสัตว์

165 ดังนั้น เมื่อพวกเขาลืมคำสอนที่พวกเขาถูกตักเตือน ให้รำลึก เราได้ช่วยบรรดาผู้เคยห้ามปรามความชั่วให้ได้ รับผิดชอบต่อพลอดภัย และเราได้ลงโทษผู้ละเมิดอย่างรุนแรง ทั้งนี้เพราะพวกเขาฝ่าฝืน ¹⁶⁶ ดังนั้น เมื่อพวกเขายังคง ดิ่งตันในสิ่งที่พวกเขาถูกห้าม เราจึงได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกเจ้าจงกลายเป็นสิ่งที่อัปลักษณ์”ⁿ

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِمَ أَخْبَيْنَا
الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا
الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾ فَلَمَّا عَتَوْا عَن
مَا نُهَوُّوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً
خَاسِيَةً ﴿١٦٦﴾

ⁿ นี่คือชะตากรรมของบรรดาผู้ละเมิดกฎของวันสัปดาห์โต แต่ “พระเจ้าได้ทำให้พวกเขาเป็นลิง” ไม่ได้หมายความว่าหน้าตาของพวกเขากลายเป็นหน้าตาของลิง มันหมายความว่าลักษณะท่าทางของพวกเขาเป็นเหมือนกับลิง หัวใจและความคิดของพวกเขาเป็นเหมือนกับหัวใจและความคิดของลิงแทนของมนุษย์ (ดู ตัฟซีร์ อัลกรุญบี)

ตอนนี้ การกลายเป็นลิงของมนุษย์หมายความว่าเขาไร้ความรู้สึกหลังจากทำสิ่งที่ขัดกับสติปัญญาและความสำนึกของเขาครั้งแล้วครั้งเล่าจนความรู้สึกดี ๆ ได้หายไปจากเขาจนหมดสิ้น เมื่อความต้องการอะไรก็ตามเกิดขึ้นในหัวใจของเขา เขาจะทำมันออกมา เมื่อใดก็ตามที่ใครเข้ามาขวางหน้าเขา เขาจะโหมตีเกียรติและทรัพย์สินของคนผู้นั้น ถ้าหากเขากล่าวหาใคร เขาจะหาทางทำให้คนผู้นั้นเสื่อมเสียทันที ถ้าหากเขามีความขัดแย้งกับใคร เขาจะเริ่มสบประมาทคนผู้นั้น ถ้าหากเขาพบใครขวางทางเขา เขาจะเริ่มต่อสู้อันผู้นั้นทันที คนจริงคือคนที่ใช้บังเหียนของพระเจ้าผูกไว้กับตัวเอง ส่วนลิงนั้นคือสิ่งมีชีวิตที่ทำอะไรตามที่ตัวเองเรียกร้องให้ทำโดยไม่มีข้อจำกัด

การห้ามปรามคนอื่นมิให้ทำความชั่วนั้นความจริงแล้วคือวิธีการประกาศว่าเราทำหน้าที่ตามที่เรารับผิดชอบ ดังนั้น เมื่อการลงโทษของพระเจ้าเกิดขึ้นกับคนกลุ่มหนึ่ง บรรดาผู้รังเกียจความชั่วถึงขั้นเป็นผู้ห้ามปรามจะรอดพ้นจากการลงโทษ

มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่พระเจ้าทรงสร้างประทานสติปัญญาและความสำนึกให้เป็นคนสมบัติติดตัว เมื่อความต้องการบางอย่างเกิดขึ้นในตัวมนุษย์ ภูมิปัญญาและความสำนึกของเขาจะทำงานทันทีและมีคำถามเกิดขึ้นมาว่าการทำตามความต้องการนั้นเป็นสิ่งเหมาะสมหรือไม่ อย่างไรก็ตาม ในกรณีของลิงไม่มีสิ่งขัดขวางระหว่างความปรารถนาและการตอบสนองความปรารถนา อะไรก็ตามที่เข้ามาในความคิด เขาจะทำมันทันทีโดยไม่จำเป็นต้องคิดและไม่จำเป็นต้องอายในการทำความปรารถนา

167 หลังจากนั้น พระผู้อภิบาลของเจ้าได้ประกาศว่า “ฉันจะให้มีผู้คนมาสร้างความทุกข์ทรมานอย่างรุนแรงครั้งแล้ว ครั้งเล่าแก่พวกเขาจนถึงวันแห่งการฟื้นคืนชีพ” แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงจับพลันในการตอบแทน และแท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ¹⁶⁸ เราได้แบ่งพวกเขาออกเป็นหลายกลุ่มแยกกระจาย ไปทั่วไปในแผ่นดิน บางกลุ่มเป็นคนดีในขณะที่บางกลุ่ม แตกต่างไปจากนั้น และเราได้ทดสอบพวกเขาด้วยความสุข ความเจริญและด้วยความทุกข์เพื่อที่ว่าพวกเขาจะได้เห็น กลับมายังหนทางที่ถูกต้อง⁷

وَإِذْ تَأَذَّتْ رِبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى
يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ
الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ
وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٨﴾ وَقَطَعْنَاهُمْ فِي
الْأَرْضِ أُمَمًا مِّنْهُمْ الصَّالِحُونَ
وَمِمَّهِمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَهُمْ
بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

⁷ เมื่อมีการให้รางวัลอันยิ่งใหญ่สำหรับการทำงาน การลงโทษสำหรับการทำงานไม่ทำงานก็ยิ่งใหญ่พอๆ กัน นี่ก็เช่นเดียวกับประชาคมที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ถือคัมภีร์ของพระเจ้า พระเจ้าได้ยกระดับชาวยิวให้สูงขึ้นสู่สถานะนี้ ดังนั้น นอกจากจะได้รับสัญญาแห่งความโปรดปรานของพระเจ้าในโลกหน้าแล้ว ชาวยิวยังได้รับประโยชน์เป็นการพิเศษในโลกนี้ด้วย แต่ชาวยิวยังคงไม่เชื่อฟัง ยังทำสิ่งที่ไม่เกี่ยวกับศาสนาในนามของศาสนา ผลก็คือพระเจ้าได้ถอดถอนพวกเขาออกจากสถานะอันสูงส่ง ชาวยิวถูกตัดสินว่าตราบโดที่โลกยังคงอยู่ พวกเขาจะได้รับการลงโทษของพระเจ้าและอะไรที่จะเกิดขึ้นในโลกหน้าจะยิ่งกว่านั้น

นี่มิได้หมายความว่าพวกเขาจะไม่ได้รับสิ่งที่ดีจนกระทั่งถึงวันสิ้นโลก ตั้งที่ชัดเจนในอายะฮ์ดังกล่าวนี้ พวกเขาจะมีช่วงเวลาที่ดีบ้างเป็นบางครั้งบางคราว แต่ช่วงเวลาเช่นนั้นจะเป็นการสาปแช่งพวกเขาอย่างหนึ่งเพราะมันจะเปิดโอกาสให้พวกเขาได้แสดงความโง่หมกมุ่นและต้องถูกลงโทษมากขึ้น

กฎสากลของพระเจ้านี้มีไว้สำหรับชาวยิวเท่านั้น มันยังใช้แม้กับกลุ่มคนรุ่นหลังที่ถูกยกขึ้นมาสู่ตำแหน่งพยานของพระเจ้าซึ่งเป็นตำแหน่งอันสูงส่งหลังจากชาวยิวด้วย ถ้ามุสลิมพบว่าพวกเขากำลังตกอยู่ใต้อิทธิพลของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและผู้กราบไหว้รูปเคารพและพบว่ากลุ่มต่างๆ ของพวกเขาได้แตกกระจาย พวกเขาต้องหันกลับไปหาพระเจ้า เพราะนี่แสดงว่าพระเจ้าไม่พึงพอใจพวกเขาแล้ว

169 หลังจากพวกเขาแล้ว มีคนรุ่นใหม่เข้ามาสืบช่วงต่อ โดยได้รับสืบทอดคัมภีร์มาด้วย แต่ถึงกระนั้น พวกเขา ก็ สนใจแต่ความสุขเพียงชั่วครู่ชัวยามแห่งโลกนี้ และยัง กล่าวอีกว่า “เราจะได้รับการให้อภัยอย่างแน่นอน” ถ้าสิ่ง ที่ให้ความสุขเพียงชั่วแล่นเพียงนี้ มาปรากฏต่อหน้าพวกเขาอีก พวกเขาจะความั่นไว้อีก พันธะสัญญาแห่งคัมภีร์ มิได้กำหนดไว้แก่พวกเขาหรือว่าพวกเขาจะไม่กล่าวสิ่งใด ถึงพระเจ้านอกจากความจริง? และพวกเขาเองได้เรียนรู้ เป็นอย่างดีแล้วถึงสิ่งที่มีอยู่ในคัมภีร์นั้นแน่นอน ที่พำนักแห่งโลกหนานันต์ดีกว่าสำหรับผู้ยำเกรงพระเจ้า สุเจ้าไม่ เข้าใจแม้แต่สิ่งเหล่านี้กระนั้นหรือ?”

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرَثُوا
 الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى
 وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ
 مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ
 مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ
 إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالِدَارُ
 الْأُخْرَى خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُتَّقُونَ أَفَلَا
 تَعْقِلُونَ

⁷ ในระหว่างสมัยของโมเสส ชาวยิวได้รับคำบัญชาของพระเจ้า มีเหตุการณ์เกิดขึ้นที่เชิงเขาลูกหนึ่ง ในตอนนั้น ได้มีการสร้างสถานการณ์ที่ทำให้ชาวยิวรู้สึกว่าการจะถล่มลงมาบนพวกเขา นี่เป็นการสร้างแรงกดดันชาวยิวให้รู้ว่าการให้สัญญากับพระเจ้าเป็นเรื่องที่จริงจังมาก ถ้าพวกเขาไม่ทำตามเงื่อนไขของสัญญา พวกเขาต้องจำไว้ว่าคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งคือพระเจ้าที่ความยิ่งใหญ่ของพระองค์สามารถทำให้พวกเขาล่มลงมาบนพวกเขาได้ถ้าหากพระองค์ทรงประสงค์

ในตอนนั้น มีหลายคนในหมู่ชาวยิวเป็นผู้เกรงกลัวพระเจ้าและทำความดี แต่ต่อมา คนเหล่านี้ค่อย ยึดเอาโลกเป็นเป้าหมายชีวิตของตน พวกเขาเริ่มสะสมทรัพย์สินโดยไม่คำนึงว่าจะได้มาโดยชอบธรรมหรือไม่ แม้กระนั้นก็ตาม พวกเขาไม่เคยอ่านคัมภีร์ แต่ใช้วิธีการอธิบายที่คิดขึ้นมาเองเพื่อ บ้ายสีว่าพระเจ้าสนับสนุนการดำเนินชีวิตที่ทรยศของพวกเขา ความไร้สำนึกของพวกเขามีมากขึ้น จนถึงขนาดที่ว่าพวกเขาพูดอย่างพอใจว่า “เราเป็นกลุ่มคนที่มีคุณธรรม เราเป็นลูกหลานของบรรดา นี้ พระเจ้าจะให้อภัยเราในนามของบ่าวผู้ได้รับความโปรดปรานของพระองค์”

170 สำหรับบรรดาผู้ยึดมั่นตามคัมภีร์และ
ตำราการมาฆ เราจะไม่ปล่อยให้รางวัล
ของคนดีเช่นนั้นต้องเสียหาย 171 (และพวก
เขายังจำได้) เมื่อตอนที่เรารู้ได้ยกภูเขาขึ้น
มาเหนือ พวกเขาเหมือนกับหลังคาโค้งและ
พวกเขาคิดว่ามันกำลังจะ พังลงมาทับพวก
เขา เราได้กล่าวว่า “จงยึดมั่นในสิ่งที่เราได้
ประทานแก่สุเจ้าและจงระลึกถึงสิ่งที่มีอยู่ใน
นั้น ทั้งนี้เพื่อที่ สุเจ้าจะได้สำนึกถึงพระเจ้า”

172 (โอ้นบี จงเตือนผู้คนให้นึกถึง) เมื่อตอน
ที่พระผู้อภิบาล ของเจ้าได้ทรงนำผู้สืบพงศ์
พันธุ์ของพวกเขาออกมาจากท้อง ของลูก
หลานอาดัมและได้ให้พวกเขายืนยันเกี่ยว
กับตัวของ พวกเขาเอง โดยพระองค์ได้
ถามพวกเขาว่า “ฉันมิใช่พระผู้ อภิบาลของ
สุเจ้าดอกหรือ?” พวกเขาตอบว่า“เรายืนยัน
ว่า พระองค์เป็นพระผู้อภิบาล” เราทำเช่นนั้น
เพราะเกรงว่าในวัน แห่งการฟื้นคืนชีพสุเจ้า
จะกล่าวว่า “เราไม่รู้เรื่องนี่เลย”⁷

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ
وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ
ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا
ءَاتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿٧١﴾ وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي
ءَادَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ
عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ
شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا
كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿٧٢﴾

⁷ นี่เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในชุมชนของนบีทุกคน ในตอนเริ่มต้น ผู้คนเกรงกลัวพระเจ้าและมีคุณธรรม
แต่คุณสมบัติเช่นนี้ในคนรุ่นต่อ ๆ มาได้สูญหายไป พวกเขาเป็นเหมือนกับคนอื่นที่มุ่งแต่ทางโลก
ศาสนายังคงอยู่ในหมู่พวกเขา พวกเขายังคงอ่านและสอนคัมภีร์ แต่ทั้งหมดถูกทำไปในฐานะสิ่ง
ที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ มิใช่การทำตามสัญญาที่ทำไว้กับพระเจ้า พวกเขาดำเนินชีวิตทางโลก
จนหลงลืมโลกหน้า พวกเขาทำให้ความต้องการเป็นศาสนาของพวกเขาโดยไม่ว่าสิ่งว่าจะไรถูกหรือ
ผิด ในขณะที่เดียวกัน พวกเขาภูมิใจว่าพวกตนเป็นกลุ่มคนที่ดีที่สุด พวกเขาเป็นสมาชิกของกลุ่มคน
ที่พระเจ้ารัก พวกเขาเป็นผู้สืบทอดคัมภีร์ และโดยความประเสริฐของความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียว
พวกเขาจะได้รับความรอดพ้นอย่างแน่นอน

แต่ความจริงก็คือว่ามนุษย์ต้องยึดมั่นในถ้อยคำของพระเจ้า เขาต้องนมาฆเป็นปกติ และสัญญา
ของการยึดมั่นในคัมภีร์ของพระเจ้าและการนมาฆด้วยความบริสุทธิ์ใจก็คือเขาควรจะเป็นผู้รักษา
สันติภาพและการอยู่ร่วมกันอย่างสงบ (มุสลิม)

การอยู่ร่วมกันกับคัมภีร์ของพระเจ้าและการเคารพสักการะพระเจ้าเป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์ต่อต้านคนที่
ทำลายสันติภาพ

173

หรือมิฉะนั้นสูเจ้าอาจจะกล่าวว่า “บรรพบุรุษของเรา ได้เริ่มนำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระเจ้าก่อนหน้าเราและเรา เป็นลูกหลานที่มาภายหลังจากพวกเขา ดังนั้นแล้วพระองค์ ยังจะทรงลงโทษเราเพราะบาปที่ทำโดยผู้ทำความผิดเหล่า นั้นหรือ?”¹⁷⁴ ในทำนองนี้เองที่เราได้ทำอธิบายสัญญาณ ทั้งหลายของเราให้เป็นที่แจ่มแจ้ง เพื่อที่พวกเขาจะได้หัน กลับมายังเรา¹⁷

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِن قَبْلُ
وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّن بَعْدِهِمْ أَفَتَلْكُنَّا بِمَا
فَعَلَّ الْمَطَّطُونَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذَلِكَ نَفْصَلُ
الآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾

¹⁷ ถ้าสัตว์ถูกแยกออกจากพ่อแม่ของมันและถูกนำมาเลี้ยงในบรรยากาศที่แปลกออกไป หลังจากโตขึ้น มันจะยังคงรักษาลักษณะนิสัยของเผ่าพันธุ์ของมันอยู่ ทุกอย่างที่มีมันทำออกไปนั้นล้วนมาจากสัญชาติที่ฝังรากอยู่ในตัวของมัน เช่นเดียวกับมนุษย์ในเรื่อง “สำนึกถึงพระเจ้า” ในวิญญานของมนุษย์นั้น สำนึกถึงพระเจ้าผู้สร้างและพระเจ้าได้ถูกปลูกฝังไว้ลึกจนเขาไม่มีวันสูญเสียมันไป

อย่างไรก็ตาม ระหว่างสัตว์กับมนุษย์มีสิ่งที่แตกต่างกันอยู่อย่างหนึ่ง นั่นคือ สัตว์ไม่สามารถฝืนธรรมชาติของมันได้ มันถูกบังคับให้ทำอะไรก็ตามที่ธรรมชาติภายในของมันกระตุ้นให้มันทำ แต่กรณีของมนุษย์นั้นแตกต่างกัน การรับรู้ที่ถูกฝังอยู่ในธรรมชาติของเขา แต่เขามีเสรีภาพอย่างเต็มที่ในเรื่องของการปฏิบัติ ถึงแม้ว่าความคิดของเขาและสำนึกของเขาเริ่มซีให้เขารู้ว่าอะไรถูกและอะไรผิด ดังนั้น มนุษย์จึงมีอำนาจและทางเลือกว่าจะปฏิบัติตามเสียงภายในของเขาหรือไม่สนใจมันและเริ่มทำอะไรก็ตามที่เขาต้องการ

ในช่วงเวลาแห่งการเลือกทางศีลธรรมนี้เองที่มนุษย์อยู่ในการถูกทดสอบและบนพื้นฐานของผลที่จะตามมา การตัดสินใจเกี่ยวกับสวรรค์หรือนรกก็จะเกิดขึ้น คนที่เจียหุฟังคำสอนของพระเจ้าและทำสิ่งที่พระองค์ทรงบอกให้ทำผ่านทางภาษาที่เจียบของ “ธรรมชาติ” จะผ่านการทดสอบ ประตุสวรรค์จะเปิดให้เขาหลังความตาย ในขณะที่ ส่วนคนที่ไม่ใส่ใจเสียงของพระเจ้าที่กำลังพูดในระดับของธรรมชาตินั้นจะถูกถือว่าเป็นผู้ทำความผิดในสายตาของพระเจ้าและเขาจะถูกพระเจ้าเมินเฉยเช่นเดียวกับที่เขาเมินเฉยเสียงของพระเจ้า เสียงของธรรมชาติภายในนี้โดยตัวมันเองแล้วคือหลักฐานที่ยืนยันถึงการมีอยู่ของพระเจ้า ตอนนี ไม่มีใครสามารถอ้างว่าตัวเองไม่รู้และไม่มีใครสามารถกล่าวว่าเขาเพิ่งทำสิ่งที่ทำกันมาตั้งแต่ครั้งดึกดำบรรพ์ มนุษย์มีความสำนึกเรื่องพระเจ้ามาพร้อมกับเขาตั้งแต่เกิด ความสำนึกนี้ยังคงถูกเก็บรักษาไว้แม้สถานการณ์ของเขาจะเปลี่ยนแปลงไปก็ตาม เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ใครจะมีข้อแก้ตัวอะไรที่จะปฏิบัติตามทางของการหลงผิด?

175 มุฮัมมัด จงอ่านให้พวกเขาฟังถึงเรื่องราวของคนที่เราได้อ่านความรู้เกี่ยวกับสัญญาณทั้งหลายของเรา แต่เขาได้หันห่างออกจากมัน ดังนั้นเขาตายนิจได้ติดตามเขาจนกระทั่งเขาได้กลายเป็นผู้หนึ่งในบรรดาผู้หลงทาง 176 ถ้าหากเราประสงค์แน่นอนเราจะยกย่องเขา โดยอาศัยสัญญาณเหล่านั้นก็ได้ แต่เขามัวฝึกไปอยู่กับโลกและปฏิบัติตามอารมณ์ของเขา ดังนั้นเขาจึงเหมือนกับสุนัขที่สิ้นหย้อยไม่ว่าเจ้าโล่มันหรือปล่อยมันไว้ตาม ล่าฟัง นั่นแหละคือการเปรียบเทียบบรรดาผู้ที่ถือว่า สัญญาณทั้งหลายของเราเป็นเท็จ ดังนั้นเจ้าจงบอกกล่าวเรื่องราวเหล่านี้แก่พวกเขาต่อไปเพื่อที่พวกเขาจะได้ใคร่ครวญ 177 ชั่วช้าแท้จริงคือตัวอย่างของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของเราและทำผิดต่อตัวของพวกเขาเอง 178 ผู้ใดที่พระเจ้าทรงนำทาง ผู้นั้นก็อยู่ในหนทางที่ถูกต้อง และผู้ใดที่พระเจ้าทรงปล่อยให้หลง พวกเขาก็เป็นผู้ขาดทุน^๗

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا فَانْسَلَخْنَا مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ ۖ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحَمَلَ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تَرَكَهُ يَلْهَثُ ۚ ذَٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ سَاءَ مَثَلًا لِّلْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٧﴾ مَن يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَمَّهَدِي وَمَن يَضِلَّ فَأَوْلِيكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١٧٨﴾

^๗ ในสมัยของนบีมุฮัมมัด มีชายผู้มีความผิดและสติปัญญาอันสูงส่งคนหนึ่ง ชื่อ อุมัยยะฮฺ อิบนูอบี อัคร์คอลด์ เมื่อเขารู้ว่าในคัมภีร์ของชาวคริสเตียนและชาวยิวมีการบอกล่วงหน้าถึงการมาของนบีคนหนึ่ง เขารู้สึกว่าตัวเขาเองคือนบีคนนั้น ต่อมา เมื่อเขาได้รับการบอกว่ามีมุฮัมมัดได้ประกาศตัวเป็นนบีและเขาได้ยินคำพูดที่ถูกประทานแก่ท่าน เขารู้สึกผิดหวังเป็นอย่างมากและเริ่มเป็นผู้ต่อต้านท่านนบี ถ้าอุมัยยะฮฺ อิบนูอบี อัคร์คอลด์ใช้คุณสมบัตินั้นเหนือกว่าใครอื่นที่พระเจ้าได้ให้แก่เขาอย่างถูกต้อง เขาก็จะยอมรับนบีของพระเจ้าและเป็นสาวกของท่าน แต่เพราะความจำเริญที่พระเจ้าประทานแก่เขา เขาก็เกิดความคิดขึ้นมาว่าพระเจ้าน่าจะประทานความเป็นนบีแก่เขาแทนที่จะประทานให้แก่คนอื่น เขาเห็นผลประโยชน์ทางโลกในการปฏิเสธนบีของพระเจ้า ในขณะที่การยอมรับนบีจะทำให้เขาได้รับประโยชน์ในโลกหน้า ถ้าเขาเลือกที่จะยอมรับ เขาอาจจะทำให้ทูตสวรรค์เป็นเพื่อนร่วมทางของเขา แต่เมื่อเขาเดินบนเส้นทางของความอิจฉาและทะนงตน เขาก็ไม่มีใครร่วมทางด้วยนอกจากใจจากซาตาน ตัวอย่างนี้สามารถใช้ได้กับทุกคนที่เมินเฉยต่อสัจธรรมหรือไม่ยอมรับสัจธรรมเพราะความอิจฉาและหยิงยโส

คนที่เขานึกถึงเท่ากับเขากำลังตกจากสถานะของความเป็นมนุษย์สู่สถานะของสุนัข สุนัขจะสิ้นหย้อยไม่ว่ามันจะได้รับการปฏิบัติด้วยดีหรือร้าย นี่คือนิสัยของคนที่เขานึกถึง เมื่อพระเจ้าประทานความจำเริญแก่เขา เขาก็โอหัง และเมื่อพระองค์ไม่ประทานความจำเริญแก่เขา เขาก็ยังคงโอหังความจริงแล้ว เขาน่าจะแสดงความกตัญญูต่อพระเจ้าสำหรับความจำเริญที่พระองค์ประทานแก่เขา และเมื่อเขาไม่ได้รับสิ่งดีบางอย่าง เขาก็ควรจะพอใจในสิ่งที่พระเจ้าประทานแก่เขาและหันกลับไปหาพระองค์ ▶

179 เราได้สร้างญินและมนุษย์จำนวนมากสำหรับนรก พวกเขามีหัวใจแต่พวกเขาไม่ใช้หัวใจนั้นคิด พวกเขา มีตา แต่พวกเขาไม่ใช้มันมอง พวกเขามีหู แต่พวกเขา ไม่ได้ใช้มันฟัง พวกเขาเหล่านี้เหมือนกับปศุสัตว์ ไม่พวกเขาหลงยิ่งกว่านั้นอีก ทั้งนี้เพราะพวกเขาเป็นผู้ เมีนเฉย⁷

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ
وَالإِنسِ هُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا
وَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَهُمْ ءَاذَانٌ
لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلَّ
هُمُ أَضْلٌ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

พระเจ้าไม่ได้ปรากฏพระองค์ให้มนุษย์เห็นอย่างเปิดเผยเพื่อนำทางมนุษย์ พระองค์แสดงหนทางของพระองค์ให้แก่มนุษย์โดยทางสัญญาณต่างๆ คนที่มีความสามารถรับรู้สังขรณ์ดังที่มีนปรากฏอยู่ในรูปของสัญญาณและเหตุผลโต้แย้งและยอมจำนนต่อสังขรณ์คือคนที่ได้รับทางนำในโลกนี้ และสำหรับผู้ไม่ให้ความสำคัญแก่สัญญาณและเหตุผลนั้นไม่มีอะไรสำหรับเขาออกไปจากความหายนะอันนิรันดร์

⁷ สังขรณ์เป็นสิ่งหนึ่งที่มีมนุษย์ต้องค้นหาโดยตัวเอง พระเจ้าได้ให้ทุกคนมีหัวใจ(ความคิด) มีหูและมีตา มนุษย์สามารถมาถึงสังขรณ์ได้โดยการใช้ความสามารถเหล่านี้ มนุษย์ที่ไม่ทำเช่นนั้นจะไม่สามารถค้นพบสังขรณ์ได้ไม่ว่าเขาจะอยู่ใกล้มันอย่างไรก็ตาม

การค้นหาสังขรณ์เป็นการงานที่เกิดจากความสำนึกและเจตนาของมนุษย์ทุกคน มีแต่คนที่เปิดประตูหัวใจ(ความคิด)ของเขาเพื่อสังขรณ์เท่านั้นจะสามารถเข้าใจสังขรณ์ คนที่ไม่เปิดตาของเขาด้วยมานที่ทำขึ้นมาเองจะสามารถมองเห็นมัน มีแต่คนที่ไม่อดหูตัวเองเท่านั้นที่จะได้ยินเสียง คนประเภทนี้จะจำเสียงของสังขรณ์และจะยอมจำนนต่อสังขรณ์ ส่วนคนที่ทำตรงกันข้ามกับสิ่งที่กล่าวมาจะยังคงไร้ความคิดเหมือนสัตว์ เขาจะไม่รู้สึกอะไรแม้แต่ได้ยินเหตุผลที่มีน้ำหนักที่สุด ประกายแสงสว่างจ้าของพระเจ้าจะปรากฏต่อหน้าเขา แต่เขาจะไม่สามารถมองเห็นประกายแสงเหล่านั้นทำนองเสียงเพลงของพระเจ้ามาถึงหูเขา แต่เขาจะไม่ได้ยิน สังขรณ์มิใช่เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ตื่นส่วนผู้ที่เมีนเฉยนั้น ไม่มีสังขรณ์ใดเป็นสังขรณ์

180 พระเจ้าทรงเป็นเจ้าของพระนามทั้งหลายที่ประเสริฐยิ่ง ดังนั้น จึงเรียกพระองค์โดยพระนามอันประเสริฐยิ่งเหล่านี้ เท่านั้น และจงออกห่างจากบรรดาผู้บิดเบือนพระนามของพระองค์ไว้ตามลำพัง ในไม่ช้า พวกเขาจะถูกตอบแทนตาม ที่พวกเขาได้กระทำ¹⁸¹ ในบรรดาผู้ที่เราได้สร้างขึ้นมา นั้น มีคนหมู่นหนึ่งที่นำทางด้วยสัญธรรมและใช้สัญธรรมนั้นปฏิบัติความยุติธรรม¹⁸² สำหรับผู้ปฏิเสธสัญญาอันทั้งหลายของ เรานั้น เราจะคอยๆ นำพวกเขาไปสู่การลงโทษโดยที่เขาไม่รู้¹⁸³ ถึงแม้ฉันจะประวิงเวลาให้แก่พวกเขา แผนการของฉัน ก็จะเป็นไปตามนั้นอย่างแน่นอน¹⁸⁴

184 พวกเขาไม่พิจารณาหรือว่าสหายของพวกเขาไม่ได้ เป็นคนบ้าแต่ประการใด?¹⁸⁵ แท้จริง เขาเป็นเพียงผู้ตักเตือน คนหนึ่งที่กำลังตักเตือน¹⁸⁶ พวกเขาไม่พิจารณาถึง การ ทำงานของชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และทุกสิ่งที่พระเจ้า ได้ทรงสร้าง และเห็นว่า นั่นอาจเป็นวาระสุดท้ายแห่งชีวิต ของพวกเขา ที่ใกล้ถึงกำหนดเข้ามาแล้ว พวกเขาจะเชื่ออะไรอีกถ้าพวกเขาไม่เชื่อในสิ่งนี้?¹⁸⁷ ไม่มีผู้ใดนำทางผู้ ที่พระเจ้าปล่อยให้เขาหลงผิด พระองค์จะทรงปล่อยคน ประเภทนี้ให้ระหะระ หนอย่างมีดบอดในการต้อตึงของพวกเขา

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا
الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ
سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ
خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ
يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا
بِقَائِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ إِنَّا
كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾ أَوْلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا
بَصَّاحِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ
مُّبِينٌ ﴿١٨٤﴾ أَوْلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ
شَيْءٍ وَإِنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ
أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ
﴿١٨٥﴾ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلا هَادِيَ لَهُ
وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾

¹⁸¹ เหตุผลที่มนุษย์หลงผิดเกี่ยวกับเรื่องพระเจ้าก็คือ ถึงแม้เขาชอบรับการมีอยู่ของพระเจ้า แต่เขามิกรอบความคิดผิดๆเกี่ยวกับพระองค์ เขาอ้างว่าบางสิ่งบางอย่างมาจากพระเจ้าโดยที่สิ่งนั้นไม่เหมาะสมกับความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ตัวอย่างเช่น ในการจินตนาการถึงความเป็นมนุษย์ เขาสร้างความคิดเรื่องผู้ใกล้ชิดของพระเจ้าขึ้นมา เมื่อมองไปที่กษัตริย์ เขานึกถึงการมีอยู่ของตัวแทนหรือผู้ช่วยของพระเจ้า เช่นเดียวกับกษัตริย์มีตัวแทนและที่ปรึกษา ในเรื่องการตัดสินใจของพระเจ้า เขาก็ทักท้อว่ามันเป็นคำตอบสนองความต้องการของเขาทั้งๆที่มันไม่เป็นไปตามความยุติธรรมของพระเจ้า การอ้างว่าสิ่งดังกล่าวไม่เหมาะสมกับความยิ่งใหญ่ของเจ้านั้นเท่ากับการบิดเบือนพระนามของพระเจ้า

พระเจ้าไม่ได้ลงโทษมนุษย์ทันทีที่เขาทำผิด ด้วยการกระทำเช่นนี้ มนุษย์จึงได้รับโอกาสที่จะเรียนรู้อะไรจากการทำงานของพระเจ้าและปรับปรุงตัวเอง หรือไม่ก็ยิ่งไม่เกรงกลัวมากขึ้นเพื่อที่ความผิดของเขาจะได้ชัดเจน

¹⁸² คนที่มีภารกิจเป็นคนที่มีความสำคัญ การคิดของเขาเป็นการคิดที่ไม่มีเงื่อนไข เขาวางตัวอยู่เหนือผลประโยชน์ทางโลกทุกอย่าง สัญธรรมเป็นสิ่งเดียวที่เขาเป็นห่วง เขาเสียสละชีวิตและทรัพย์สินของเขาเพื่อเป้าหมายที่ไม่หวังผลใดๆในโลกนี้ นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมคนที่มาปฏิบัติภารกิจจึงถูกเรียกว่าคนบ้าเพราะความคิดของเขา นบีของพระเจ้าเป็นบุคคลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่มาพร้อมกับภารกิจในยุคของท่าน ดังนั้น ผู้คนในทุกยุคจึงเรียกบรรดาคนบิของพระเจ้าว่าคนบ้า ▶

187 คนเหล่านี้ถามเจ้า(นบี)เกี่ยวกับบยามอวสานว่า “เมื่อ ไตมันจะมาถึง?” จงกล่าวเถิด “ความรู้ในเรื่องนี้อยู่ที่พระผู้อภิบาลของฉันเท่านั้น ไม่มีผู้ใดสามารถจะบอกถึงเวลานั้นได้ นอกจากพระองค์มันหนักอึ้งอยู่บนชั้นฟ้าและแผ่นดิน และมันจะมายังพวกท่านโดยฉับพลัน” พวกเขาถามเจ้า เหมือนกับว่าเจ้ารู้เรื่องนี้ดี จงกล่าวเถิด “ความรู้ในเรื่องนี้อยู่ที่พระเจ้าเท่านั้น แต่วามนุษย์ส่วนใหญ่ไม่รู้”¹⁸⁸ (มุฮัมมัด) จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ฉันไม่มีอำนาจอันใดที่จะให้คุณหรือโทษจากตัวฉันได้เว้นแต่พระเจ้าจะทรงประสงค์เท่านั้น และ หากฉันมีความรู้ในสิ่งที่มองไม่เห็น แนนอน ฉันคงสะสม ความดีมากมายไว้เพื่อตัวฉันเองและฉันจะไม่ได้รับความชั่วร้ายใดๆ ฉันมิใช่ใครอื่นนอกจากผู้ตักเตือนและผู้แจ้ง ข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่เชื่อในสิ่งที่ฉันบอกเท่านั้น”¹⁸⁹

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِنُهَا
 قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُحِيطُ بِهَا
 لَوْفَتَهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً
 يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا
 عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِن لَّا أَكْثَرَ لِلنَّاسِ
 لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾ قُلْ لَّا أَمْلِكُ لِنَفْسِي
 نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ
 كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ
 الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا
 نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾

การเรียกผู้เผยแผ่ศาสนาของพระเจ้าว่าคนบ้าเป็นการล่วงเกินที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เพราะศาสน์ที่นบีนำมาเป็นสิ่งที่ได้รับการยืนยันโดยชั้นฟ้าและแผ่นดิน นบีเรียกร้องมนุษย์ไปสู่พระเจ้าผู้สำแดงตนในสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมาในจักรวาล นบีบอกผู้คนให้รู้ถึงเรื่องโลกหน้าซึ่งในฟ้าและแผ่นดินมีความหนักหน่วงเท่ากับการตั้งครุภ้อย่างเต็มที่ของผู้หญิง แต่มนุษย์ไม่สนใจเกี่ยวกับความจริง ดังนั้นคนที่ยึดสละชีวิตของตนเองเพื่อสัจธรรมจึงดูเหมือนคนบ้าสำหรับพวกเขา ถ้าพวกเขาารู้คุณค่าที่แท้จริงของสัจธรรม พวกเขาจะไม่วันใช้คำว่า “บ้า”

¹⁸⁸ “เมื่อใดที่วันอวสานจะมาถึง?” คำถามประเภทนี้มีมากมาจากคนที่ไม่คิดคำนึงถึงอะไร มีแต่ผู้จริงใจเท่านั้นจะเชื่อในวินแห่งการพิพากษาโดยไม่ต้องการรู้ว่ามันจะเกิดขึ้นวันใด เนื่องจากโลกนี้เป็นสถานที่แห่งการทดสอบ วันอวสานจะถูกระบุไว้ที่นี่ในรูปของการเตือนให้ระวังเท่านั้น

189 พระองค์คือผู้ทรงสร้างสุเจ้าจากชีวิตหนึ่ง และจาก ชีวิตนั้นพระองค์ได้ทรงสร้างคู่ครองของเขารขึ้นมาเพื่อที่ เขาจะได้มีชีวิตที่สงบกับนาง ดังนั้น เมื่อเขาได้ครอบคลุมนาง นางก็ได้ตั้งครรภ์อ่อนๆที่นางพาไปไหนต่อไหนด้วย แต่เมื่อนางอุ้มครรภ์หนักเข้า ทั้งสองได้วิ่งวอนต่อพระเจ้า พระผู้อภิบาลของเขาทั้งสองว่า “หากพระองค์ทรงประทาน ลูกที่ดีแก่เรา เราจะเป็นผู้กตัญญูต่อพระองค์”¹⁹⁰ แต่เมื่อ พระองค์ได้ทรงให้เด็กที่ดีมีความสมบูรณ์แก่เขาทั้งสองแล้ว เขาทั้งสองได้นำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระเจ้าในสิ่งที่เขา ทั้งสองได้รับ แต่พระเจ้านั้นสูงเกินกว่าสิ่งที่พวกเขาตั้ง ภาคีร่วมกับพระองค์¹⁹¹ ช่างโง่เสียนี้กระไร พวกเขาตั้ง ภาคีให้พระองค์ด้วยสิ่งที่ไม่ได้สร้างสิ่งใด ซ้ำภาคีนั้นยัง ถูกสร้างขึ้นมาจากด้วย¹⁹² ภาคีเหล่านั้นไม่สามารถช่วยอะไร พวกเขาได้และมันก็ไม่สามารถช่วยตัวเองได้¹⁹³ มันไม่มี อะไรต่างกันไม่ว่าสุเจ้าเชิญชวนพวกเขาให้ปฏิบัติตามแนว ทางที่ถูกต้องหรือว่าสุเจ้าจะนิ่งเงียบ ถ้าสุเจ้าเรียกร้องพวกเขา ไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง พวกเขาจะไม่ปฏิบัติตามสุเจ้า¹⁹⁴ แท้จริง บรรดาผู้ที่สุเจ้าวิ่งวอนออกไปจากพระเจ้านั้น เป็นเพียงสิ่งถูกสร้างเหมือนกับสุเจ้า ดังนั้น จงวิ่งวอนต่อ พวกมัน แล้วให้มันตอบรับคำวิ่งวอนของสุเจ้าดูสิ ถ้าสิ่งที่ สุเจ้าพูดเป็นความจริง¹⁹⁵

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّيْهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيْفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْنَا صَٰلِحًا صَلِّحْنَا صَٰلِحًا لَتَكُوْنَنَّ مِنْ آلِ الشَّاكِرِيْنَ ﴿١٩٠﴾ فَلَمَّا آتَيْنَاهُمَا صَٰلِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَآءَ فِيمَا آتَيْنَاهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿١٩١﴾ أَيُّشْرِكُوْنَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُوْنَ ﴿١٩٢﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُوْنَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُوْنَ ﴿١٩٣﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَىٰ الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوْكُمْ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ أَدْعَوْتُهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صٰمِتُوْنَ ﴿١٩٤﴾ إِنْ الَّذِينَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٩٥﴾

¹⁹⁰ จักรวาลนี้โดยตัวของมันเองได้แนะนำผู้สร้างของมัน การแนะนำนี้ไม่ยอมรับแนวความคิดเรื่องการมีพระเจ้าหลายองค์ ในจักรวาล ทุกสิ่งหรือส่วนต่างๆที่มีมากมายสุดคณานับถูกวางไว้แยกกัน แต่ทุกส่วนรวมกันเป็นหนึ่งเดียวโดยไม่มี การขัดแย้งหรือการปะทะกัน การอยู่ร่วมกันอย่างสมบูรณ์นี้ไม่อาจเป็นไปได้วันเสียแต่ว่าพระเจ้าผู้สร้างและพระเจ้าแห่งจักรวาลนี้มีเพียงหนึ่งเดียวและควบคุมการทำงานทุกอย่างไว้

คุณธรรมของผู้ชายและผู้หญิง ผู้ชายและผู้หญิงเกิดมาเป็นเอกเทศ แต่ในเวลาเดียวกัน ทั้งสองเพศต่างเสริมกันและกันตามความหมายที่สมบูรณ์ของคำ การอยู่ร่วมกันนี้มีความสมบูรณ์จนทั้งสองฝ่ายรู้สึกว่าเขาหรือเธอถูกสร้างมาเพื่อกันและกัน นี่เป็นตัวอย่างอันมหัศจรรย์ที่สุดของการอยู่ร่วมกันในโลกนี้ การอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์นี้เป็นหลักฐานที่ชัดเจนว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงถูกสร้างขึ้นมาจากพระเจ้าองค์เดียวกันและเป็นพระเจ้าองค์เดียว ถ้าหากมีพระเจ้ามากกว่าหนึ่งองค์ควบคุมจักรวาล ความสมานฉันท์อันสมบูรณ์ระหว่างสิ่งที่แตกต่างกันและตรงข้ามกันไม่มีวันจะเป็นไปได้

195 พวกมันมีเท้าที่จะใช้เดินไหม? พวกมันมีมือที่จะจับ อะไรได้ไหม? พวกมันมีตาที่จะใช้ดูไหม? หรือพวกมันมีหู ที่จะใช้ฟังไหม? (โอมูฮัมมัด) จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “จงวิ่งวอนต่อภาคีที่พวกท่านตั้งขึ้นมา แล้วจงวางแผนต่อฉัน และไม่ต้องผ่อนปรนให้ฉัน”⁷
 196 แท้จริง ผู้คุมครองและ ผู้ช่วยเหลือของฉันคือพระเจ้าผู้ประทานคัมภีร์นี้ลงมา และพระองค์ทรงคุมครองผู้ทรงคุณธรรมความดี⁷

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا ۗ أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا ۗ أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا ۗ أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۗ قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنظُرُون ۗ إِنَّ وَلِيَّ اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿١٩٦﴾

⁷ แต่เป็นเรื่องน่าประหลาดใจอย่างยิ่งที่ในโลกนี้ซึ่งมีเหตุผลมากมายที่ยืนยันการมีพระเจ้าองค์เดียว แต่มนุษย์กลับสร้างลัทธิบูชาพระเจ้าหลายองค์เป็นศาสนาของเขา โดยการอยู่ร่วมกันอย่างมหัศจรรย์ระหว่างมนุษย์สองคน มีเด็กคนหนึ่งเกิดขึ้น ตอนนี้อย่างคนมีความเชื่อว่าสิ่งนี้เกิดขึ้นเนื่องจากความจำเริญของนักบวชบางคนที่มีชีวิตหรือที่ตายไปแล้ว บางคนอ้างว่ามันเกิดจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์บางอย่างที่อุปโลกน์ขึ้นมา บางคนกล่าวว่ามันเป็นผลมาจากกิริยาและปฏิกริยาบางอย่างระหว่างพลังอันมืดบอดของวัตถุ ในขณะที่บางคนคิดว่ามันมาจากการดิรนต่อสู้อองพวกเขาเองซึ่งทำให้พวกเขาได้รับผลที่ตามมาในรูปของเด็กที่น่ารัก

เบื้องหลังเทวรูปหินหรือโลหะที่ถูกตั้งขึ้นโดยผู้บูชาเทวรูปก็คือ “ปรัชญา” ที่ว่าสิ่งเหล่านี้คือปรากฏการณ์ภายนอกและในปรากฏการณ์เหล่านี้เทพเจ้าที่พวกเขากล่าวถึงได้เข้ามาอวดตวย ข้ออ้างเช่นนี้ การเคารพปรากฏการณ์เหล่านี้จึงเท่ากับการเคารพสักการะเทพเจ้าที่มีเทวรูปเป็นตัวแทน อย่างไรก็ตาม ในระดับของคนที่ล้าหลังการเคารพบูชาเทพเจ้าหลายองค์เกิดขึ้นจากการที่ผู้คนถือว่าเทวรูปเหล่านี้เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เทวรูปเหล่านี้ไม่สามารถเดินหรือพูดหรือมองเห็นหรือได้ยิน แต่คนที่เชื่อในไสยศาสตร์ที่หักเหเอาว่าเทวรูปเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อเขาและจะตอบสนองความต้องการของเขา

197 ส่วนบรรดาที่สูเจ้าวิงวอนนอกไปจาก พระเจ้านั้น พวกมันไม่สามารถที่จะช่วยเหลือสูเจ้าได้และพวกมัน ก็ไม่สามารถที่จะช่วยตัวมันเองได้ 198 ถ้าเจ้าชักชวน พวกเขามายังหนทางที่ถูกต้อง พวกเขาก็ไม่ได้ยิน ถึงแม้ มันจะดูเหมือนว่าพวกเขากำลังมองเจ้าแต่ความจริงแล้ว พวกเขาไม่เห็นเจ้าⁿ

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَىٰ آهْدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾

ⁿ อย่างไรก็ตาม นี่มิได้จำกัดอยู่แค่เพียงเทวรูปประเภทต่างๆที่รู้จักกัน นี้คือสภาพของทุกสิ่ง – ที่ถูกยกสถานะให้เป็นสิ่งเคารพบูชา - ตั้งแต่ประเทศและชุมชนของเราไปจนถึงบุคคลไม่ว่าจะตายไปแล้วหรือมีชีวิตก็ตามโดยที่เรามีความรู้ลึกผูกพันอยู่ในขณะที่ความจริงแล้ว ความรู้สึกเหล่านี้ต้องอยู่กับพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ล้วนอยู่ในสถานะเดียวกัน(นั่นคือมันมีสถานะของพระเจ้า) อะไรคือความจริงของสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด? ไม่มีสิ่งใดหรือใครมีอำนาจของตนเอง ไม่มีสิ่งใดที่มีขา มีมือหรือมีตาที่มันทำขึ้นมาเอง มันมีขาเพราะมันถูกให้มา ถ้าแขนขาของมันหลุดไป มันก็ไม่สามารถสร้างแขนขาขึ้นมาใหม่ได้ มือก็เช่นกัน มันมีเพราะถูกให้มา ถ้ามือไม่อยู่กับมัน มันก็ไม่สามารถสร้างมือขึ้นมาใหม่ได้ มันมีตาเพราะถูกให้มา ถ้าสูญเสียตาไป มันก็ไม่สามารถสร้างตาขึ้นมาใหม่เพื่อตัวเองได้

พระเจ้าเท่านั้นเป็นผู้ดูแลและผู้ช่วยเหลือของมนุษย์ ในโลกนี้ พระองค์ยังเป็นสิ่งที่ไม่อาจมองเห็นแต่ในโลกหน้า พระองค์จะเปิดเผยพระองค์เอง หลังจากนั้น มนุษย์จะให้เห็นด้วยตาของเขาเองว่าพระเจ้าเท่านั้นเป็นผู้ทรงประทานปัจจัยและผู้ทรงคุ้มครองดูแลมนุษย์ มันเป็นเพราะความโง่ของเขาเองที่เขาได้เอาคุณสมบัติเหล่านี้ไปให้รูปเคารพที่พวกเขาสมมุติกันขึ้นมา สิ่งที่เขาตั้งขึ้นมาเคารพบูชานี้ไม่มีอำนาจของมันเองที่จะดูแลแม้แต่ตัวของมันเอง ดังนั้น มันจะทำเพื่อคนอื่นได้อย่างไร? พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงช่วยเหลือบ่าวของพระองค์ในโลกนี้และพระองค์ก็อีกเช่นกันที่จะทรงช่วยเหลือบ่าวผู้ศรัทธาของพระองค์ในโลกหน้า

199 (ไอ้ นบี) จงใช้ชีวิตการให้อภัย จงกำชับในสิ่งที่ดีและ หลีกเลี่ยงการตกเถียงที่ไร้ประโยชน์กับคนโง่เขลา ²⁰⁰ ถ้าหากซาตานยุแหย่เจ้าให้โกรธจงขอความคุ้มครองจากพระเจ้า แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงไถยอินผู้ทรงรอบรู้ ²⁰¹ ถ้าหากการแนะนำที่ชั่วร้ายจากซาตานมาสัมผัสผู้เกรงกลัวพระเจ้า พวกเขาจะคิดได้ทันทีและพวกเขาจะระวัง ²⁰² ส่วนพวกพ้องของพวกเขาซาตานนั้น พวกเขาไม่ฟังพวกเขาไปสู่การหลงผิดและไม่เคยละความพยายามของ พวกมัน

203 (ไอ้ นบี) เมื่อเจ้าไม่นำสัญญาณมาให้พวกเขาได้เห็น พวกเขาได้กล่าวว่า “ทำไมท่านไม่สร้างมันขึ้นมาเองเล่า?” จงบอกพวกเขาว่า “ฉันปฏิบัติตามสิ่งที่พระผู้อภิบาลของ ฉันประทานแก่ฉันเท่านั้น คัมภีร์นี้เป็นสิ่งประจักษ์แจ้งจาก พระผู้อภิบาลของพวกเขาและเป็นทางนำและความ เมตตาสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา ⁿ

حُدِّ اَعْفَوْ وَاْمُرْ بِالْعُرْفِ وَاَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِيْنَ ﴿١٩٩﴾ وَاِمَّا يَنْزِعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطٰنِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٠٠﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا اِذَا مَسَّهُمْ طٰئِفٌ مِّنَ الشَّيْطٰنِ تَذَكَّرُوْا فَاِذَا هُمْ مُبْصِرُوْنَ ﴿٢٠١﴾ وَاِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوْنَهُمْ فِي الْاَعْيٰى ثُمَّ لَا يُفْصِرُوْنَ ﴿٢٠٢﴾ وَاِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بَيٰٓةٍ قَالُوْا لَوْلَا اٰجْتَبَيْتَهَا فُلْ اِنَّمَا اَتَّبِعُ مَا يُوحٰى اِلَيّْٖ مِنْ رَبِّيْ هٰذَا بَصِٰٓٔرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَهٰدٰى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ﴿٢٠٣﴾

ⁿ การเรียกร้องเชิญชวนไปสู่ความศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียว ความเชื่อในโลกหน้า การใช้ชีวิตที่มีคุณธรรมและความยุติธรรมคือการเรียกร้องผู้คนไปสู่ความดี นั่นคือ มันเป็นการเรียกร้องผู้คนไปสู่การงานที่ที่ความดีของมันสามารถยืนยันได้ด้วยเหตุผล แต่ผู้คนมักเห็นว่าการใช้ชีวิตตรงไปตรงมาเป็นสิ่งที่ยากที่สุด ความต้องการที่จะได้สิ่งที่อยู่ข้างหน้าทำให้พวกเขาเลือกผลประโยชน์ทางโลกบ่อยครั้งที่พวกเขาใช้ศาสนาเพื่อบรรลุถึงผลประโยชน์ทางโลก ในสภาพเช่นนั้น เมื่อการเรียกร้องเพื่อสัจธรรมอันบริสุทธิ์มาถึงพวกเขา พวกเขากลัวว่าผลประโยชน์ของเขาจะได้รับผลกระทบ ดังนั้น พวกเขาจึงต่อต้านมันอย่างสุดกำลัง

ในสถานการณ์เช่นนั้น ผู้เผยแผ่สั่งสอน(ดาอีย์)ควรทำอย่างไร? คำตอบเพียงอย่างเดียวสำหรับเขาในสถานการณ์เช่นนั้นคือการหลีกเลี่ยง นั่นคือ เขาต้องเผยแผ่สัจธรรมต่อไปโดยไม่ก่อให้เกิดการขุ่นเคืองหรือการเผชิญหน้า ถ้าหากเขาไม่ทำเช่นนั้น การเชิญชวนก็จะกลายเป็นการโต้เถียงที่ เวลาและพลังงานของเขาจะสิ้นเปลืองไปกับกัการโต้เถียงกับผู้ที่เขาพูดด้วย นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไม เพื่อที่จะรักษาความบริสุทธิ์ของการเรียกร้องไว้ ผู้เรียกร้องเชิญชวนต้องใช้ความอดทนในสถานการณ์ที่ไม่เป็นใจและทำงานต่อไปบนเส้นทางที่เลือกอันยาว

อย่างไรก็ตาม ในโลกปัจจุบันนี้ ไม่มีใครได้รับการยกเว้นจากการโจมตีของตัวเองและซาตาน สิ่งที่เขาช่วยเขาในทุกสถานการณ์คือความกลัวพระเจ้า ความกลัวพระเจ้าทำให้เขาไวต่อความรู้สึก ความรู้สึกนี่เองที่เป็นโลกอันยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษย์ในโลกแห่งการทดสอบนี้ เมื่อใดก็ตามที่ความคิดชั่วๆได้เข้ามาในจิตใจของเขาหรือเขาได้รับผลกระทบทางจิตใจในทางลบ ความรู้สึกของเขาในเองที่จะเตือนเขาให้ระวังตัว ตัวของเขาจะเปิดและเขาจะแสวงหาการอภัยโทษจากพระเจ้าและจะไม่ทำในสิ่งที่ออกนอกกลุ่มนอกทางอีก ►

204 เมื่อคุณอ่านได้ถูกอ่าน จงเจียบฟังคุณอ่านด้วยความตั้งใจ ทั้งนี้เพื่อที่พวกท่านจะได้รับความสะดวกตา” 205 (โอ้ นบี) จงนึกถึงพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยความนอบน้อม และยำเกรงและด้วยเสียงเบาๆทั้งในยามเช้าและยามเย็น และจงอย่าเป็นหนึ่งในบรรดาผู้เพิกเฉย 206 แม้แต่บรรดาทูตสวรรค์ผู้ใกล้ชิดกับพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นพวกเขาก็ได้โอ้อวดต่อการเคารพภักดีพระองค์ พวกเขาสุดดีความบริสุทธิ์ ของพระองค์และพวกเขาก็กราบต่อพระองค์ⁿ

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٥﴾ وَأَذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٧﴾

ในทางตรงข้าม บรรดาผู้หัวใจของพวกเขาไม่เกรงกลัวพระเจ้าจะไม่วันป้องกันการโจมตีของซาตาน ซาตานนำพวกเขาไปเรื่อยจนถึงหุบเหวแห่งการถูกทำลายโดยพวกเขาไม่มีความสำคัญเลย ความรู้สึกของมนุษย์คือเกราะที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษย์ ใครไม่มีความรู้สึก คนผู้นั้นก็ไม่มีอะไรป้องกันการโจมตีของซาตาน

ⁿ ชาวมักก็ฮะเคยถามท่านนบีว่าถ้าท่านเป็นนบีของพระเจ้า ทำไมท่านไม่นำเอาปาฏิหาริย์จากพระเจ้ามาแสดง ความจริงแล้ว มันเป็นเรื่องง่ายมากที่พระเจ้าจะส่งศาสนทูตของพระองค์มาพร้อมกับปาฏิหาริย์ แต่ถ้าหากนบีมาพร้อมกับปาฏิหาริย์ วัตถุประสงค์ที่แท้จริงในการมาของท่านก็จะหมดความหมาย ลองนึกดูว่าถ้าท่านได้รับรถยนต์คันสมัยมาคันหนึ่งพร้อมกับเครื่องขยายเสียงเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกาศศาสนาของท่าน เมื่อพันท้าร้อยปีที่แล้ว แนนอน รถยนต์คันนั้นเป็นปาฏิหาริย์ที่ทำให้คนต้องถอนหายใจ แต่ถ้าเป็นเช่นนั้น ความสนใจของผู้คนจะถูกหันไปจากศาสนาของท่าน วัตถุประสงค์ของการมาของนบีคือการทำให้วจนะของพระเจ้าทำหน้าที่สร้างความคิดอันลึกซึ้งในผู้คนเพื่อที่พวกเขาจะได้ใช้ความสามารถทางด้านความคิดในการพิจารณาจะของพระเจ้าเพื่อขัดเกลาวิญญาณของพวกเขาให้สะอาดและสร้างความสัมพันธ์กับพระเจ้า แต่ถ้ามีปาฏิหาริย์ ความสนใจของผู้คนก็จะถูกเบนออกไปและพวกเขาจะหลงไหลในปาฏิหาริย์แทนพระเจ้า

8. ทรัพย์สินที่ยึดได้จากสนามรบ อัล-อันฟาล

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปราน
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ยึดได้
จากสนามรบ จงกล่าวเถิด “มันเป็นของ
พระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ ดังนั้น
จงเกรงกลัวพระเจ้าและทำสิ่งต่างๆให้ถูก
ต้องในหมู่ พวกท่าน จงเชื่อฟังพระเจ้าและ
ศาสนทูตของพระองค์เถิด พวกท่านเป็นผู้
ศรัทธาที่แท้จริง 2 บรรดาผู้ศรัทธาที่แท้จริง
นั้นคือบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาสิ้นไหว
ด้วยความหวาด เกรงเมื่อใดก็ตามที่นาม
ของพระเจ้าถูกเอ่ยแก่พวกเขา ผู้ที่ ความ
ศรัทธาของพวกเขาเพิ่มขึ้นเมื่อพวกเขาฟัง
สิ่งที่พระองค์ ประทานมาและผู้ที่ไม่ไว้วางใจใน
พระผู้อภิบาลของพวกเขา 3 บรรดาผู้ดำรง
นมาซและบริจาคจากที่เราได้ประทานแก่
พวกเขา 4 คนเหล่านั้นเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง
พวกเขามี ตำแหน่งสูงส่งที่พระผู้อภิบาลของ
พวกเขาและพวกเขาได้รับ การให้อภัยโทษ
และปัจจัยยังชีพอันมีเกียรติ” ๗

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ
لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا
ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ
الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا
تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا
وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ
يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ
حَقًّا هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ
وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾

ก บทนี้ถูกประทานลงมาหลังสงครามบะดร์ (ฮ.ศ.2) ในสงครามครั้งนี้ มุสลิมได้รับชัยชนะและหลัง
สงคราม ทรัพย์สินที่ศัตรูทิ้งไว้ในสนามรบได้ตกเป็นของมุสลิม ดังนั้น หลังสงครามจึงมีข้อพิพาทเกิด
ขึ้นในเรื่องการแบ่งทรัพย์สินเหล่านี้

การพิพาทกันในเรื่องนี้เป็นสิ่งที่สวนความรู้สึกเรื่องความเกรงกลัวพระเจ้าซึ่งเป็นความรู้สึกที่พัฒนา
จิตใจที่มีความรับผิดชอบขึ้นในตัวมนุษย์ ความสนใจของผู้ศรัทธานั้นมุ่งตรงไปที่หน้าที่ของเขา
ไม่ใช่ที่สิทธิของเขา แทนที่จะมองไปยังตัวเอง พวกเขาต้องมองไปยังพระเจ้า หัวใจของเขาอ่อน
โยนลงในการเชื่อฟังพระเจ้าและนบีของพระองค์ เขาจะกลายเป็นบ่าวที่วิงวอนและเคารพสักการะ
พระเจ้า เขาได้รับความพอใจจากการให้ผู้คน มิใช่จากการฉกฉวยเอาสิ่งใดมาจากผู้คน คุณสมบัติ
เหล่านี้จะสร้างทัศนคติแห่งความเป็นจริงขึ้นในตัวมนุษย์และความพร้อมที่จะยอมรับสัจธรรม ผล
ที่ตามมาจากการยอมรับความจริงและสัจธรรมก็คือการทะเลาะเบาะแว้งที่เกิดขึ้นจะหมดไปและถ้า
หากมันเกิดขึ้นมาอีกโดยไม่มีใครเจตนา การเตือนเพียงครั้งเดียวก็เพียงพอที่จะทำให้ทุกสิ่งทุก
อย่างจบลง

5 ดังที่พระคู่อภิบาลของเจ้าได้ทรงนำเจ้า
ออกมาจากบ้าน ของเจ้าพร้อมด้วยสัจธรรม
ถึงแม้ผู้ศรัทธาบางคนไม่พอใจ ⁶ พวกเขา
โต้เถียงเจ้าเกี่ยวกับสัจธรรมทั้งๆที่มีนเป็น
ที่กระจ่างแล้ว พวกเขาประหวั่นพรันพริ้ง
ราวกับว่าพวกเขากำลัง ถูกผลักไปสู่ความ
ตายโดยที่ตาของพวกเขายังเปิดกว้างอยู่
7 พระองค์ได้ทรงสัญญากับสุเจ้าว่าหนึ่งใน
สองพวกจะพ่าย แพ้แก่สุเจ้า สุเจ้าคิดว่า
พวกที่อ่อนแอกว่า จะพ่ายแพ้แก่สุเจ้า แต่
พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะพิสูจน์สัจธรรม
ให้เป็นที่ยอมรับ ว่ามันเป็นความจริงโดย
ถ้อยคำของพระองค์ และทรงชดชราท ถอน
โค่นบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม ⁸ เพื่อที่
พระองค์จะได้พิสูจน์ ว่าความจริงเป็นความ
จริง และความเท็จได้ปรากฏชัดออกมา ว่า
เป็นความเท็จถึงแม้ว่าบรรดาผู้ทำผิดจะไม่
ชอบมันก็ตาม ⁹

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ
وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَرَهُونَ ﴿٥﴾
تُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ
كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ
يَنْظُرُونَ ﴿٦﴾ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى
الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ
غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ
وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ تَحِقَّ الْحَقُّ بِكَلِمَاتِهِ
وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ﴿٧﴾ لِيُحِقَّ
الْحَقُّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُجْرِمُونَ ﴿٨﴾

ก ในเดือนชะอ์บาน (ฮ.ศ.2) เดือนที่แปดของปฏิทินอิสลาม เป็นที่รู้จักกันว่ากองคาราวานสินค้าของชาว
กาเรขนำสินค้ามูลค่ามากมายกำลังเดินทางกลับจากซีเรียไปยังมักกะฮ์ เส้นทางของกองคาราวาน
ขบวนนี้อยู่ใกล้เมืองมะดีนะฮ์ จึงเป็นที่ถกเถียงกันว่ามุสลิมอาจจะโจมตีกองคาราวานนี้ของศัตรู ดังนั้น
อุมมุซุฟยาน อิบน์ฮุรัยบ์หัวหน้ากองคาราวานจึงได้ส่งคนไปยังมักกะฮ์เพื่อขอความช่วยเหลือเป็นการ
ด่วน มิเช่นนั้นแล้ว มุสลิมอาจจะยึดกองคาราวาน ขว้านสร้างความตื่นตระหนกขึ้นในเมืองมักกะฮ์
ดังนั้น กองทหารม้าจำนวน 950 คน(ในจำนวนนี้ 600 คนมีอาวุธพร้อม)จึงออกจากเมืองมักกะฮ์ไป
ยังมะดีนะฮ์

นบีมุฮัมมัดทราบข่าวทั้งหมดด้วยเช่นกัน ตอนนี มุสลิมในเมืองมะดีนะฮ์อยู่ระหว่างคนสองกลุ่ม กลุ่ม
หนึ่งคือกองคาราวานที่กลับมาจากซีเรียและอีกกลุ่มหนึ่งคือกองทัพที่กำลังมุ่งหน้าจากมักกะฮ์มายัง
มะดีนะฮ์ มุสลิมส่วนหนึ่งมีความคิดว่าพวกเขาควรออกไปยังกองคาราวานเพราะกองคาราวานนี้มี
กำลังป้องกันเพียง 40 คน จึงเป็นการง่ายที่จะเอาชนะและยึดสินค้าจากกองคาราวาน แต่แผนการ
ของพระเจ้าแตกต่างไปจากนั้น ความจริงแล้ว พระเจ้าต้องการที่จะทำลายความเข้มแข็งของบรรดา
ผู้ปฏิเสธสัจธรรมมากกว่าที่จะปล่อยให้มุสลิมมุ่งหวังผลประโยชน์ทางวัตถุ ดังนั้น พระองค์จึงได้สร้าง
สถานการณ์พิเศษขึ้นมาและเป็นเหตุให้หัวหน้าของฝ่ายต่อต้านอิสลามออกจากมักกะฮ์มายังบะดร์
ซึ่งเป็นสถานที่แห่งหนึ่งห่างจากเมืองมะดีนะฮ์ประมาณ 20 ไมล์ เพื่อที่คนเหล่านี้จะถูกกำจัดออกไป
หลังการปะทะกับมุสลิม เมื่อนบีได้บอกมุสลิมให้รู้ถึงแผนการของพระเจ้า พวกเขาทุกคนเห็นด้วย
และมุ่งหน้าไปยังบะดร์ ในตอนนั้น มุสลิมมีกำลังเพียง 313 คนและมีอาวุธไม่เพียงพอ แต่พระเจ้าจะ
ได้ให้ความช่วยเหลือพิเศษแก่พวกเขาและพวกเขาสามารถทำลายกองทัพของพวกเขาได้ หัวหน้า
เผ่ากาเรข 70 คนถูกฆ่าในสนามรบและมีอีก 70 คนถูกจับเป็นเชลย ▶

⁹ เมื่อสุเจ้าวิงวอนขอความช่วยเหลือต่อพระผู้อภิบาลของ สุเจ้าพระองค์ได้ทรงตอบว่า “ฉันจะส่งทูตสวรรค์จำนวนหนึ่งพันทยอยกันลงมาช่วยสุเจ้า” ¹⁰ พระเจ้าทรงบอกสิ่งนี้ แก่สุเจ้าเพื่อเป็นข่าวดีสำหรับสุเจ้าและเพื่อที่จะทำให้จิตใจ ของสุเจ้าเกิดความสงบ เพราะการช่วยเหลือมาจากพระเจ้า เท่านั้น แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ¹¹ จงนึกถึงเมื่อตอนที่พระเจ้าทรงให้สุเจ้ารีบกลับไปเพื่อ สุเจ้าจะได้รู้สึกสงบและปลอดภัย และพระองค์ได้ประทาน น้ำลงมาจากท้องฟ้าเพื่อที่จะชำระสุเจ้าให้สะอาดและขจัด ความโสมมของซาตานออกไปจากสุเจ้า และเพื่อทำให้สุเจ้า มีกำลังใจเข้มแข็งและทำของสุเจ้ามั่นคง ¹¹

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي
مُمِدُّكُمْ بِالْفِ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ ﴿٩﴾
وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ
قُلُوبُكُمْ ۚ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ إِذْ يُغَشَّيْكُمْ
الْغَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ
رَجَزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ
وَيُبَيِّنَ بِهِ الْآيَاتِ ۗ

สมรภูมิมิบัติได้กลายเป็นฉากแห่งชัยชนะของอิสลามเหนือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา เมื่อใดก็ตามที่มีชัยชนะเกิดขึ้น มันจะมีเรื่องผลประโยชน์ตามมาในด้านหนึ่งและผลประโยชน์ทางศาสนานีกด้านหนึ่ง การแบ่งเช่นนี้เป็นการพิสูจน์ให้เห็นว่าเจตนาธรรมและความพอใจของพระเจ้าอยู่ที่ผลประโยชน์ทางศาสนาเป็นสิ่งสำคัญ ไม่ใช่อยู่ที่ผลประโยชน์ทางวัตถุ เป้าหมายของอิสลามไม่ใช่การได้รับความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ วัตถุประสงค์ในการต่อสู้ของอิสลามคือการทำลายความเข้มแข็งของความเท็จ ไม่ว่าจะโดยความเหนือกว่าทางด้านอุดมการณ์หรือโดยอำนาจทางวัตถุตามแต่สถานการณ์

¹¹ สงครามมิบัติเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่วิกฤตมาก เพราะมุสลิมมีกำลังเพียง 313 คนในการต่อต้านศัตรูที่มีอาวุธพร้อมประมาณหนึ่งพันคนโดยที่มุสลิมมีอาวุธน้อยอย่างเทียบกันไม่ได้ เมื่อมาถึงบะดร์ กองทัพศัตรูได้ตั้งทัพอยู่ในจุดที่ได้เปรียบและยึดป้อมนำไว้ เมื่อเห็นเช่นนั้น มุสลิมจึงเกิดความหวั่นใจขึ้นมาว่าพวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าในการกิจที่พวกเขายอมพลีชีพอย่างแน่นอน ถ้าหากสงครามอยู่ทางฝ่ายพวกเขา พระเจ้าจะไม่ช่วยเหลือศัตรูในช่วงเวลาวิกฤตนี้อย่างแน่นอนและโอกาสได้เปรียบน่าจะหลุดจากพวกเขาไปอยู่กับฝ่ายศัตรู แต่ในตอนนั้น พระเจ้าได้ทำให้ฝนตกลงมาในพื้นที่ยของบะดร์ มุสลิมจึงทำแองเก็บน้ำไว้ ศัตรูยึดป้อมนำบนพื้นดินไปจากมุสลิมแต่พระเจ้าประทานน้ำให้พวกเขาจากท้องฟ้า ยิ่งไปกว่านั้น พระองค์ยังได้ประทานความโปรดปรานเป็นพิเศษแก่พวกเขาด้วยการให้พวกเขาหนีไป การหนีเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับมนุษย์เพื่อที่จะได้มีความสดชื่นและมีกำลังใจ แต่สถานการณ์ในสนามรบมีความน่ากลัวจนเป็นไปได้ที่ใครจะนอนหลับสนิท ถึงกระนั้นก็ตาม พระเจ้าได้ประทานความช่วยเหลือเป็นการพิเศษแก่พวกเขาโดยที่ก่อนเริ่มทำสงคราม พระองค์ได้ทำให้พวกเขาเคลิ้มหลับสนิทไป ในคืนนั้น พวกเขาหลับสนิทโดยไม่มีควมกังวลใดๆ และลุกขึ้นมาในตอนเช้าด้วยความสดชื่นกระฉับกระเฉง จากสถานการณ์ที่ทำให้มุสลิมมีความหวาดหวั่น พระเจ้าได้ทำให้พวกเขามีความศรัทธาขึ้นมาใหม่และมีความมั่นใจในตัวเอง

12 จงนึกถึงเมื่อตอนที่พระผู้อภิบาลของเจ้า ทรงมีบัญชาแก่ ทูตสวรรค์ว่า “ฉันจะอยู่กับ สู่เจ้า จงทำให้บรรดาผู้ศรัทธายืน หยัดอย่าง มั่นคง ฉันจะทำให้หัวใจของบรรดาผู้ปฏิเสธ เต็มไปด้วยความครั่นคร้าม ดังนั้น จงตี ก้านคอของพวกเขาและ กระทุ้งทุกรอยต่อ ของร่างกายของพวกเขา” 13 นั่นเป็นเพราะ ว่าพวกเขาต่อต้านพระเจ้าและศาสนทูตของ พระองค์ แน่نون คนที่ต่อต้านพระเจ้าและ ศาสนทูตของพระองค์จะถูกพระเจ้า ลงโทษ อย่างหนัก 14 นั่นคือการลงโทษสำหรับสู่เจ้า ดังนั้น จงลิ้มรสมัน และสู่เจ้าควรรู้ไว้ด้วยว่า สำหรับผู้ปฏิเสธนั่นคือ การลงโทษของไฟ นรก ⁿ

إِذْ يُوحَىٰ رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَتَثْبُتُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَصْرَبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَأَصْرَبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٣﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٤﴾ ذَلِكَ كَذُوقُهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ﴿١٥﴾

ⁿ ในตอนเผชิญหน้ากัน สิ่งที่ทำเป็นสำหรับคนของฝ่ายสังฆธรรมคือความมั่นคงเด็ดเดี่ยว พวกเขา ต้องไม่เสียขวัญกำลังใจในทุกสถานการณ์ ของขวัญที่พระเจ้าพร้อมจะให้อยู่แล้วสำหรับความมั่นคง เด็ดเดี่ยวก็คือการสร้างความปลอดภัยหวั่นเข้าไปในหัวใจของศัตรูแห่งสังฆธรรม และไม่มีสิ่งใดสามารถ ช่วยให้คุณกลุ่มนี้ได้รับความพ่ายแพ้ได้ก็คือความน่าสะพรึงกลัวของฝ่ายตรงข้าม

15 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อสุเจ้าพบบรรดา ผู้ปฏิเสธศรัทธา เคลื่อนพลมา จงอย่าห็น หลังให้พวกเขา ¹⁶ ใครที่เห็นหลังให้พวก ศัตรู ในตอนนั้น ยกเว้นกรณีถอยทางยุทธวิธีหรือ เพื่อไปสมทบ กับกำลังของผู้ศรัทธาอีกกลุ่ม หนึ่งคนผู้นั้นได้ทำให้พระเจ้าทรง กริ้ว นรก จะเป็นที่พักพิงของเขา เป็นปลายทางอันเลว ร้ายที่สุด สำหรับเขา ⁿ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمُ الْآدْبَارَ ۗ وَمَنْ يُؤَلِّمَهُ يَوْمَئِذٍ دُبْرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّرًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا لَهُ جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْأَمِيرُ ۗ

ⁿ เมื่อการปะทะกันระหว่างบรรดาผู้ศรัทธาและบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเกิดขึ้นในสนามรบ มันเป็นเวลาทั้งที่ทั้งสองฝ่ายต้องประเมินกำลัง ถ้าในเวลาวิกฤต คนหรือกลุ่มที่ศรัทธาหันหลังหนีออกจากสนามรบ นั่นก็เท่ากับการก่ออาชญากรรมที่เลวร้ายที่สุด คนประเภทนี้ถือว่าการรักษาตัวเองให้ปลอดภัยมีความสำคัญกว่าการป้องกันศรัทธา พวกเขาทำเช่นนั้นในยามที่ต้องเดิมพันกันด้วยชีวิตของศรัทธาที่พวกเขายอมรับว่าเป็นศรัทธาอันยิ่งใหญ่ที่สุดและพวกเขาศรัทธา

ในสถานการณ์วิกฤตเช่นนั้น แม้แต่ข้อบกพร่องเล็กน้อย ๆ ก็สามารถเป็นสาเหตุแห่งความหายนะครั้งสำคัญได้ การที่ใครคนหนึ่งหรือคนกลุ่มหนึ่งหนีออกจากสนามรบเป็นทำลายขวัญกำลังใจของทั้งกองทัพ การวิงหนีของใครคนหนึ่งสามารถทำให้คนทั้งหมดถูกเหยียบย่ำทำลายได้ในที่สุด อย่างไรก็ตาม มีข้อยกเว้นให้ในกรณีที่ทหารหรือกองทัพต้องถอยเพื่อวัตถุประสงค์ทางยุทธศาสตร์ เช่น ถอยเพื่อไปรวมกับอีกหน่วยหนึ่ง การถอยหนีเป็นอาชญากรรมที่ไม่อาจยกโทษให้ แต่เมื่อทำไปโดยมีเหตุผลทางยุทธศาสตร์ มันก็เป็นที่ยอมรับ

คำบัญชาดังกล่าวข้างต้นเดิมที่เกี่ยวข้องกับการรบ อย่างไรก็ตาม เราอาจนำเรื่องนี้มาพิจารณาในกรณีอื่น ๆ ที่คล้ายกันนี้ได้ เช่น ผู้เผยแพร่ธรรมอาจเรียกร้องผู้คนให้ใช้วิธีการเผยแพร่อิสลามอย่างสันติและสร้างสรรค์ แต่หลังจากนั้นสักพัก เมื่อเขาเห็นว่าการเรียกร้องเชิญชวนของเขาไม่เป็นที่ยอมรับ เขาอาจหมดความอดทนและละทิ้งวิธีการที่สร้างสรรค์และหันไปใช้วิธีการที่จะทำให้ผู้คนยอมรับชื่อเสียงและสถานะของเขาได้

การวิงหนีออกจากสนามรบเกิดขึ้นอย่างมีสำนึกและมีเจตนา แต่ “การวิงหนี” จากการต่อสู้ที่กำลังดำเนินอยู่นอกสนามรบมักเกิดขึ้นที่ระดับไร้ความสำนึก มนุษย์มักมีธรรมชาติที่อยากจะเห็นผล เขาอยากที่จะได้รับการชื่นชมในผลงานของเขา เขาต้องการให้งานของเขาเป็นที่ยอมรับและรับรู้ แต่ความรู้สึกเช่นนั้นจะทำให้เขาถอยออกห่างจากหน้าที่ที่ไม่อาจเห็นผลทันตา การทำงานด้วยการคิดถึงปัจจัยเหล่านั้นล้วน ๆ ทำให้เขาสนใจในสิ่งที่จะทำให้เขามีความหวังในเกียรติและความสำเร็จที่จะเกิดขึ้นมาทันที การเบี่ยงเบนประเภทนี้ทุกกรณีเป็นตัวอย่างของ “การวิงหนีออกจากสนามรบ” ดังที่ได้ถูกอธิบายไว้ในอายะฮ์ข้างต้น

17 ดังนั้น ความจริงแล้ว เจ้าไม่ได้ฆ่าพวกเขา พระเจ้าต่างหาก ที่ทรงฆ่าพวกเขา และเจ้าไม่ได้ขว้าง(ทราย) แต่พระเจ้าต่างหาก ที่ทรงขว้างมันเพื่อที่ว่าพระองค์จะให้บรรดาผู้ศรัทธาผ่านการ ทดสอบอันดีเยี่ยมอย่างประสบความสำเร็จ แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้¹⁸ นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นแน่นอน พระเจ้า ทรงขัดขวางแผนการชั่วร้ายของผู้ปฏิเสธศรัทธา¹⁹ ถ้าหาก สูเจ้าขอการตัดสินใจ การตัดสินใจได้มายังสูเจ้าแล้ว มันเป็นการดี ที่สุดสำหรับสูเจ้าที่จะเลิกจากมันเสียเดี๋ยวนี้ แต่ถ้าหากสูเจ้ากลับ มาเป็นศัตรูอีก เราจะกลับมาลงโทษสูเจ้าอีก และกองกำลังของ สูเจ้าไม่ว่าจะมีจำนวนมากเท่าใด มันก็จะไม่อาจช่วยอะไรสูเจ้า ได้เลย เพราะพระเจ้าทรงอยู่กับบรรดาผู้ศรัทธา⁷

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذَٰلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ إِنَّ تَسْتَفْهِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُدُّوا نَعْدَ وَلَنْ تَغْنَىٰ عَنْكُمْ فَبِتُّكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾

⁷ มีคำบอกเล่าในฮะดีษว่าเมื่อการรบที่สมรภูมิมะดัยร่ากำลังดำเนินไปอย่างดุเดือด นบีมุฮัมมัดได้วิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน ถ้าคนเหล่านี้ถูกฆ่า พระองค์จะไม่มีผู้ใดเคารพสักการะพระองค์บนโลกนี้”

การช่วยเหลือผู้ศรัทธาเป็นความรับผิดชอบของพระเจ้า พระองค์ได้ทำให้แผนการของฝ่ายศัตรูไร้ผลโดยวิธีการของพระองค์ พระองค์ทำให้ฝ่ายศัตรูได้รับความพ่ายแพ้เพื่อที่ผู้ศรัทธาจะได้ชัยชนะ แต่สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเมื่อใด? สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้ศรัทธาหนักเจตนาของพวกเขาเข้ากับเจตนารมณ์ของพระเจ้าในลักษณะที่เจตนารมณ์ของพระเจ้ากับเจตนาของพวกเขาเป็นหนึ่งในเดียวและเป็นสิ่งเดียวกันเมื่อบ่าวของพระเจ้าเป็นพันธมิตรกับพระเจ้าในลักษณะนี้ อะไรก็ตามที่เป็นของพระเจ้าก็กลายเป็นของเขา เพราะเขาได้ให้อะไรที่เป็นของเขาแก่พระเจ้าไปแล้ว

ก่อนออกเดินทางไปสู่บะดร์ พวกหัวหน้าชาวมักกะฮ์ได้ไปยังบัยตุลลอฮ์(กะอับะฮ์)และจับผ้าคลุมกะอับะฮ์ไว้พร้อมกันวิงวอนว่า “โอ้พระเจ้า โปรดช่วยเหลือกองทัพที่ดีกว่าจากทั้งสองกองทัพ กลุ่มคนที่ได้รับความเคารพมากกว่าจากคนทั้งสองกลุ่ม และเผ่าที่ดีกว่าจากสองเผ่า” ในสงครามบะดร์ บรรดาหัวหน้าชาวมักกะฮ์ได้รับความพ่ายแพ้ทั้งหมดและผู้ศรัทธาเป็นฝ่ายได้รับชัยชนะอย่างสมบูรณ์ ดังนั้น โดยมาตรฐานที่พวกหัวหน้าชาวมักกะฮ์สร้างไว้ มันได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าต่อหน้าพระเจ้า ไม่ใช่พวกเขาที่เหนือกว่าและมีเกียรติกว่า แต่เป็นผู้ปฏิบัติตามอิสลามต่างหาก แม้กระนั้นก็ตาม พวกเขาก็ไม่รับอิสลาม สำหรับบรรดาผู้ทำตัวเองในลักษณะเช่นนี้ พวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างหนักทั้งในโลกหน้าและในโลกนี้

“จงประทานชัยชนะให้แก่ฝ่ายที่เหนือกว่าและมีเกียรติกว่าจากทั้งสอง” นี่เป็นการวิงวอนอย่างดีที่สุดในความจริงแล้วเป็นการแสดงออกถึงความเชื่อมั่นในตัวเองอย่างโอ้อวด เหตุผลที่อยู่เบื้องหลังสิ่งนี้ก็คือพวกเขาเป็นผู้ดูแลกะอับะฮ์ พวกเขาเป็นลูกหลานของนบีอับราฮัมและอิสมาอีล เมื่อพวกเขามีปัจจัยที่เหนือกว่าเช่นนี้อยู่ในฝ่ายของพวกเขา ชัยชนะก็จะเป็นของพวกเขา แต่ต่อหน้าพระเจ้า คุณค่าที่แท้จริงนั้นอยู่ที่การทำงานของบุคคล ไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับภายนอก ไม่ว่าการเกี่ยวข้องกับภายนอกจะยิ่งใหญ่อย่างไรก็ตาม มันจะไม่เกิดประโยชน์ต่อผู้ใดในวันแห่งการพิพากษา

²⁰ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูต ของพระองค์และจงอย่าหันไปจากเขาหลังจากที่ได้ยิน เขาแล้ว ²¹ จงอย่าเป็นเหมือนบรรดาผู้ที่กล่าวว่า “เรา ได้ยินแล้ว” แต่พวกเขาไม่สนใจในสิ่งที่ได้ยิน ²² บรรดาสัตว์ที่ชั่วร้ายที่สุดในสายตาของพระเจ้าคือคนที่หูหนวก เป็นใบ้คือบรรดาผู้ไม่ใช้สติปัญญา ²³ ถ้าหากพระเจ้าพบ ความดีใดๆในพวกเขาแน่นอน พระองค์จะทรงทำให้พวกเขาได้ยิน แต่ดังที่พวกเขาเป็นอยู่ ถึงแม้ว่าพระองค์จะทรง ทำให้พวกเขาได้ยิน พวกเขาจะหันไปจากจักรกรรม⁷

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا اَطِيعُوْا اللّٰهَ
وَرَسُوْلَهٗ وَلَا تَوَلَّوْا عَنّٰهٖ وَاَنْتُمْ
تَسْمَعُوْنَ ۗ وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ
قَالُوْا سَمِعْنَا وَهَمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ۗ
ۙ اِنَّ شَرَّ الدَّوٰۤاِبِّ عِنْدَ اللّٰهِ الصُّمُّ الْبِكْمُ
الَّذِيْنَ لَا يَعْقِلُوْنَ ۗ وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ
فِيْهِمْ خَيْرًا لَّاسْمَعَهُمْ ۗ وَلَوْ اَسْمَعَهُمْ
لَتَوَلَّوْا وَهَمْ مُّعْرِضُوْنَ ۗ

⁷ เมื่อจักรกรรมถูกนำมาเสนอให้ใครคนหนึ่ง โดยความคิดแล้ว เขาเข้าใจมันด้วยความสามารถของมนุษย์ที่พระเจ้าได้มอบให้เขา เขาจะให้ความสนใจมันอย่างเต็มที่ เขารู้สึกได้ถึงน้ำหนักของความน่าเชื่อถือและหลังจากนั้น เขาได้กล่าวตอบรับอย่างถูกต้องซึ่งธรรมชาติของมนุษย์ต้องแสดงออกมาต่อหน้าจักรกรรม คนที่แสดงท่าที่เช่นนี้มีใจเปิดกว้างต่อสิ่งที่ถูกนำเสนอในลักษณะของความเป็นมนุษย์ที่แท้จริง อย่างไรก็ตาม มีคนอีกประเภทหนึ่งที่ฟังราวกับว่าเขาไม่มีหูที่จะได้ยิน ความคิดของเขาไม่สามารถเข้าใจความถูกต้องของสิ่งที่เขาได้ยิน ดังนั้น เขาจึงไม่สามารถให้การตอบสนองที่ต้องการในทัศนะของความจริง คนที่แสดงพฤติกรรมเช่นนี้ได้ยินสิ่งที่ถูกนำเสนอราวกับเขาเป็นสัตว์ตัวหนึ่ง

จักรกรรมเป็นที่ชัดเจนเฉพาะคนที่ได้ยินมันด้วยความคิดที่เปิดกว้าง ในทางตรงข้าม ใครที่มีอารมณ์ริษยา เยอหยิ่ง เห็นแก่ประโยชน์ตัวเองและชอบโอ้อวดภายนอกจะไม่ถือว่าเป็นเรื่องจักรกรรมเป็นสิ่งควรค่าต่อการพิจารณาและจะไม่ให้ความสนใจมันอย่างจริงจัง ดังนั้น เขาจะไม่พบความจริงของมัน

ความศรัทธาที่ปรากฏต่อหน้าก็คือคำพูดที่แสดงถึงความไว้วางใจในพระเจ้า แต่ในความเป็นจริงมันคือการตัดสินใจของมนุษย์ ความศรัทธาไม่ใช่แค่การกล่าวทวนคำพูดยืนยันเท่านั้น แต่มันเป็นการแสดงออกทางวาจาถึงความรู้สึกภายใน ถ้าสภาพของคนผู้หนึ่งเป็นเหมือนสิ่งที่เขาประกาศออกมาเป็นถ้อยคำ เขาก็เป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริงในสายตาของพระเจ้า ผู้ศรัทธาคือผู้มีความจริงจังที่สุด ดังนั้น เขาจึงไม่แสดงตัวเองออกมาเป็นอะไรบางสิ่งนอกเหนือไปจากสภาพภายในจริงๆของเขาโดยคำพูดของเขา

คนที่ความศรัทธาของเขาสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นจริงภายในของเขาจะทำให้พระเจ้าเป็นสิ่งเคารพสักการะของเขาและจะเป็นผู้ปฏิบัติตามคำบัญชาของพระองค์ทุกด้านภายในเวลาไม่นานสำหรับเขา การยอมรับความศรัทธาด้วยวาจาไม่ใช่แค่เพียงการกล่าวด้วยวาจาเท่านั้น แต่ยังเป็นตัวบ่งชี้ถึงทิศทางในการเดินทางของเขาด้วย ตรงกันข้ามกับสภาพของคนที่ได้ยินเสียงของจักรกรรมแต่ไม่ยอมให้มันเข้าไปในวิญญาณของเขาและไม่ยอมให้มันเป็นส่วนหนึ่งของการเดินของหัวใจของเขา ถึงแม้ว่าเขาจะไม่มีคำตอบสำหรับใครได้แม้มันก็ตาม ทางภายนอก เขาอาจกล่าวว่า “ใช่ มันเป็นความจริง” แต่ชีวิตจริงของเขาหลังจากนั้นยังคงเป็นเหมือนเดิมอย่างที่เคยเป็นก่อนหน้านี้ ทศนคติที่สองนี้คือความดลปะดแลงและต่อหน้าพระเจ้า “ความศรัทธา” ที่ดลปะดแลงเช่นนี้ไม่มีคุณค่า

24 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเชื่อฟังพระเจ้า และศาสนทูต เมื่อเขาเรียกสุเจ้าไปยังสิ่งมีชีวิตแก่สุเจ้า และจงรู้เถิด ว่าพระเจ้าทรงยืนอยู่ระหว่างมนุษย์และหัวใจของเขา และสุเจ้าทั้งหมดจะถูกรวมไว้ต่อหน้าพระองค์ 25 และ จงระวังสิ่งเลวร้ายที่ไม่เพียงแต่จะนำการลงโทษมาสู่ผู้ กระทำในหมู่สุเจ้าเป็นการเฉพาะเท่านั้น และจงรู้เถิดว่า พระเจ้าเป็นผู้ทรงเฉียบขาดในการลงโทษ^๗

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٥﴾ وَأَتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٦﴾

^๗ ในที่นี้ "การเรียกร้องของชีวิต" หมายถึงการเรียกร้องเพื่อการคืนชนนำสังคมไปยังผู้อื่น เดิมทีแล้ว การคืนชนต่อผู้อื่นเริ่มโดยการเผยแพร่สั่งสอนด้วยคำพูดหรือโดยการใช้ปากกา แต่ทำที่ชวนทะเลาะของผู้ได้รับการเรียกร้องนี้ได้ทำให้ต้องมีการคืนชนต่อผู้อื่นในขั้นตอนอื่นๆที่ต่างกันตามมา จนอาจถึงขั้นอพยพหรือสงคราม มนุษย์กำหนดชีวิตทางศาสนาของเขาตามความคิดของเขาในระดับส่วนบุคคล เขาทำให้ชีวิตของเขาสอดคล้องกับสถานการณ์ของเขาจนมันดูเหมือนเกาะที่ปลอดภัยแห่งหนึ่งสำหรับเขา เขามีความรู้สึกว่าถ้าเขาคิดจะเอาตัวเองไปปรับปรุงคนอื่น ที่พักที่ที่อยู่แล้วของเขาจะถูกทำลาย ชีวิตของเขาที่มีการจัดระเบียบอย่างดีแล้วจะเกิดความปั่นป่วน กฎระเบียบและระบบที่เขาคิดขึ้นมาควบคุมทรัพย์สินของเขาจะได้รับความเสียหายถ้ามาจากความต้องการส่วนตัว

ความกลัวเช่นนี้ขัดขวางเขาให้พยายามเรียกร้องคนอื่นไปสู่สังคมและพลีชีวิตและทรัพย์สินของเขาเพื่อหนทางนี้ แต่นี่คือความโง่งอย่างหนัก ความจริงก็คือว่าที่ฟานักแห่งความสันติสุขที่เขาถือว่า "ชีวิต" ของเขาคือศาสนาของเขาซึ่งถูกซ่อนอยู่ในการเสียดสีของเขาและเขามองเห็นความตายของเขาในการเสียดสีนั้นมีความลับแห่งชีวิตของเขาอยู่ การเรียกร้องผู้คนไปสู่สังคมและการปฏิรูปผู้คนเป็นงานที่สำคัญมากถ้าพวกเขาไม่เพิกเฉยที่โลกหน้า ไม่ใช่ที่โลกนี้ มันทำให้ศาสนาที่ตายเป็นศาสนาที่มีชีวิต มันเชื่อมโยงมนุษย์กับพระเจ้าในระดับสูงที่สุด มันแนะนำมนุษย์ไปสู่ประสบการณ์ทางศาสนาที่เขาไม่อาจมีถ้าเขายังคงอยู่ในเปลือกของตัวเอง ถึงแม้จะได้ยินการเรียกร้องที่สำคัญในนามของพระเจ้าแล้ว ถ้าผู้คนยังคงไม่คิดถึงเรื่องนี้ พวกเขาที่อยู่ในข่ายของการสร้างกำแพงทางจิตใจระหว่างตัวของพวกเขาเองกับสังคม พวกเขาอาจสูญเสียความสามารถทางธรรมชาติที่จะได้ยินเสียงแห่งสังคมและไปหามันเพื่อพบพระเจ้าของพวกเขา

ชีวิตของมนุษย์เป็นชีวิตทางสังคมโดยธรรมชาติ ไม่มีใครสามารถมีชีวิตอยู่ได้ตามลำพังบนเกาะที่โดดเดี่ยวไร้ผู้คน ถ้าใครคนหนึ่งพอใจอยู่กับความดีของตัวเอง เขาก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงผลของความวิปริตที่เกิดขึ้นในสังคม เขาเองจะได้รับผลกระทบด้วยเพราะเขาเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคมนั้น การต่อสู้ของเขาเพื่อปฏิรูปผู้คนจะทำหน้าที่เป็นตัวแสดงให้เห็นโดยทางปฏิบัติว่าเขาไม่ได้เกี่ยวข้องกับคนชั่วทั้งโดยตรงหรือโดยอ้อม ความชั่วทุกอย่างเริ่มในทางเล็ก ๆ และหลังจากนั้นค่อย ๆ ขยายใหญ่ขึ้น ถ้าหากปรากฏว่าความชั่วอยู่ในขั้นเริ่มต้นและในตอนนั้นมีคนจำนวนหนึ่งต่อต้านมัน มันก็จะถูกทำลายได้โดยง่าย แต่เมื่อความชั่วแพร่กระจายออกไป มันจะฝังรากลึกจนเป็นไปได้ที่จะทำลายมัน

26 จงนึกถึงเมื่อตอนที่สุเจ้ายังมีจำนวนน้อยและเป็นผู้ อ่อนแอในแผ่นดินและกลัวว่าผู้คนจะกำจัดสุเจ้า แล้ว พระเจ้าได้ทรงจัดหาสถานที่พักพิงให้แก่สุเจ้า ทรงทำให้สุเจ้าเข้มแข็งด้วยการช่วยเหลือของพระองค์ และ ประทานปัจจัยยังชีพที่ดีแก่สุเจ้าเพื่อที่สุเจ้าจะได้ขอบคุณ ²⁷ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าทรยศต่อพระเจ้าและ ศาสนทูตของพระองค์ และจงอย่าละเมิดสิ่งที่สุเจ้าได้รับมอบหมายทั้งๆที่รู้ ²⁸ จงรู้เถิดว่าสมบัติของสุเจ้าและลูกๆ ของสุเจ้านั้น ความจริงแล้วเป็นการทดสอบสำหรับสุเจ้า และ พระเจ้าทรงมีรางวัลอันมากมายที่จะให้แก่สุเจ้า^๗

وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَفَاوَنَكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِبَصَرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَخُونُوا أَمْنَنَائِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ وَعَلَّمُوا أَمْثَمَ أَمْوَالِكُمْ وَأَوْلَدَكُمْ فَفِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾

^๗ ในมักกะฮ์ มุสลิมอยู่ในสภาพอ่อนแอและช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ คนเหล่านี้กลัวว่าตัวเองจะถูกกำจัดทั้งเสียเมื่อใดก็ได้ พวกเขาเป็นเหมือนคนอ่อนแอที่ถูกกดขี่ข่มเหงทุกทางและถูกปฏิเสธสิทธิโดยชอบธรรมของตน ในที่สุด เส้นทางไปสู่มะดีนะฮ์ได้เปิดให้พวกเขา พวกเขาได้รับโอกาสไปยังมะดีนะฮ์และสร้างศูนย์กลางของตัวเองขึ้นที่นั่นและมีชีวิตในบรรยากาศที่เป็นอิสระ

การจัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่สะดวกง่ายตายหลังความยากลำบากนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะสร้างความรู้สึกที่รู้สึกขึ้นในตัวมนุษย์ ในตอนที่มนุษย์อยู่ในสภาพอ่อนแอและช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ เมื่อความช่วยเหลือของพระเจ้ามาถึงอย่างฉับพลันทันทีและทุกสิ่งเปลี่ยนไปในทางที่ดีกว่า สภาพเช่นนี้ทำให้มนุษย์เชื่อมั่นว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นมาจากการช่วยเหลือของพระเจ้า บนพื้นฐานความจริงที่เกิดขึ้นเนื่อง เขาจะรู้สึกเปี่ยมไปด้วยความกตัญญูรู้คุณในความโปรดปรานของพระเจ้า

มนุษย์มีความศรัทธาในพระเจ้าและนบีของพระองค์ ดังนั้น เขาจึงสาบานว่าเขาจะดำเนินตามแนวทางของพระเจ้าและนบีของพระองค์ แต่ในขณะที่ปฏิบัติตามทางแห่งความศรัทธา ทรัพย์สินและลูกๆ ของเขาก็เข้ามาเป็นอุปสรรค ดังนั้น เขาจึงหลีกเลี่ยงความต้องการของความศรัทธาและหันไปให้ความสนใจแก่ทรัพย์สินและลูกๆ นี่เป็นการทรยศต่อสัญญาแห่งความศรัทธาของเขาอย่างเปิดเผย ความหนักหน่วงของการทรยศนี่จะเป็นที่ประจักษ์อย่างเจ็บปวดเมื่อมีการรู้ว่าสิ่งที่มนุษย์ทรยศต่อพระเจ้าเพื่อมันนั่นคือสิ่งที่พระเจ้าให้มา

อะไรคือทรัพย์สินและลูกๆ ของมนุษย์? สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่พระเจ้าให้มาหรือ? ความจริงแล้ว สิ่งเหล่านี้คือความไว้วางใจที่พระเจ้ามอบให้แก่บ่าวของพระองค์ การใช้สิ่งที่ได้รับมอบมาเป็นอย่างดีที่สุดก็คือเมื่อผู้ให้มาต้องการมัน มันต้องถูกมอบให้พระองค์ด้วยความเต็มใจ แต่เมื่อพระเจ้าสั่งให้มนุษย์ลุกขึ้นและต่อสู้ด้วยกำลังความสามารถทั้งหมดของพวกเขาเพื่อศาสนาของพระองค์ พวกเขากลับอ้างเรื่องสิ่งที่พระเจ้ามอบให้ซึ่งพวกเขาควรจะเสียสละเพื่อศาสนาของพระองค์และทำตามสัญญาแห่งความศรัทธาที่มีต่อพระองค์มาเป็นข้อแก้ตัว เมื่อเป็นดังนี้ หลังจากที่เขาเกือบจะประสบความสำเร็จ พวกเขาก็เพิ่มชื่อของตัวเองเข้าไปในรายชื่อของผู้ประสบความล้มเหลว

การกระทำอย่างหนึ่งกลายเป็นความผิดในสายตาของพระเจ้าต่อเมื่อมันถูกทำอย่างต่อเนื่องทั้งๆที่รู้ว่ามันผิด ถ้าการกระทำใดเป็นความผิดโดยชัดแจ้ง แต่ผู้ทำสิ่งนั้นไม่ยอมละเลิก เขาจะต้องเผชิญกับผลที่จะตามมาอย่างหนัก นี่เป็นเพราะการเจตนาทำสิ่งผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่าเท่ากับเป็นการดูถูกเจตนารมณ์ของพระเจ้า พระเจ้าจะไม่เว้นให้อภัยพฤติกรรมสุดโต่งเช่นนั้น

29 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ถ้าสูเจ้าเกรงกลัวพระเจ้า พระองค์ จะประทานความสามารถในการแยกแยะอะไรถูกและอะไรผิด แก่สูเจ้า และจะทรงให้อภัยบาปแก่สูเจ้า เพราะพระเจ้าทรง เป็นเจ้าแห่งความโปรดปรานอันใหญ่หลวง ³⁰ จงนึกถึงเมื่อ ตอนที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาวางแผนการต่อเจ้าเพื่อจับเจ้า ชังไว้หรือฆ่าเจ้าหรือขับไล่เจ้า พวกเขาวางแผนของพวกเขา แต่พระเจ้าทรงเป็นเลิศในการบรรดาผู้วางแผนทั้งหลาย⁷

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِنْ تَتَّقُوْا اللّٰهَ
 جَعَلْ لَّكُمْ فُرْقٰنًا وَّيُكَفِّرْ عَنْكُمْ
 سَيِّئٰتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاَللّٰهُ ذُو
 الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٣٠﴾ وَاِذْ يَمَكُرُ بِكَ
 الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِيُثْبِتُوْكَ اَوْ يَقْتُلُوْكَ اَوْ
 يُخْرِجُوْكَ وَيَمَكُرُوْنَ وَيَمَكُرُ اللّٰهُ وَاَللّٰهُ
 خَيْرُ الْمٰكِرِيْنَ ﴿٣١﴾

⁷ ถ้าใครกลัวพระเจ้า เขาจะทำทุกสิ่งทีพระเจ้าบัญชาให้เขาทำและละเว้นจากสิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าได้ห้ามไว้ เขาจะได้รับการคลายใจที่สามารถแยกความจริงออกจากความเท็จ (ภาษาอาหรับใช้คำว่า "ฟุรกอน" สำหรับความสามารถในการแยกแยะนี้) (ดู ตัฟซีร์ อิบนุกะษีร์)

แรงกระตุ้นที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในการใช้ความสามารถของมนุษย์อย่างเหมาะสมนั้นคือความกลัว เพราะในสภาวะของความกลัว มนุษย์จะเป็นคนมองอะไรตามความเป็นจริงในทุกเรื่อง ความกลัวดึงม่านทั้งหมดออกจากจิตใจของเขาจนเขาสามารถขึ้นไปอยู่เหนือการละเลย ความผิดและการเข้าใจผิดทั้งหมดและหลังจากนั้นก็สามารถให้ความเห็นที่ถูกต้องมากที่สุด นี่คือสิ่งที่เกิดขึ้นกับบ่าวของพระเจ้าผู้เกรงกลัวพระเจ้าแห่งจักรวาล

ความสามารถที่จะแยกสิ่งถูกต้องออกจากความผิด(ฟุรกอน)แทบจะเป็นสิ่งเดียวกับการรู้ได้จากภายใน(มะฮ์ริฟะฮฺ)หรือการมองเห็นได้จากภายใน(เบะตีเราะฮฺ) การเห็นได้จากภายในสร้างแสงสว่างภายในขึ้นในตัวของมนุษย์ซึ่งทำให้เขาสามารถมองเห็นทุกสิ่งในความเป็นจริงของมันโดยไม่ถูกสิ่งภายนอกหลอกหลวง เมื่อใดก็ตามที่เขาเข้าไปเกี่ยวข้องกับสิ่งใดถึงจุดที่ต้องระวังอยู่ตลอดเวลา ความรู้สึกอย่างหนึ่งจะเกิดขึ้นในตัวเขาซึ่งทำให้เขารู้ถึงด้านที่ดีและไม่ดีของสิ่งนั้น นี่เป็นสิ่งที่ใช้กับทุกคนไม่ว่าเขาจะเป็นบุคคลทางศาสนา เป็นพ่อค้า เป็นหมอหรือวิศวกร ถ้าเขาทุ่มเทให้กับงานของการรู้ได้จากภายในของเขาจะชัดเจนจนเขาไม่มีความสับสนและเข้าใจความจริงที่ตรงไปตรงมาของเรื่อง

พัฒนาการของการมองเห็นการมีอยู่ของพระเจ้าได้จากภายใน(ฟุรกอน)ในตัวของมนุษย์นี้เป็นหลักประกันอันยิ่งใหญ่ว่าเขาจะปลอดภัยจากความชั่ว มันจะทำให้เขาสามารถวางความสัมพันธ์ของเขากับพระเจ้าบนพื้นฐานที่ดีและเขาจะเป็นผู้ได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้าในที่สุด

พัฒนาการของความสามารถในการแยกแยะระหว่างศีธรรมและความเท็จชี้ให้เห็นว่ามนุษย์ได้ผูกพันตัวเขาเองกับศีธรรมจนถึงขนาดที่ว่าไม่มีความขัดแย้งหลงเหลืออยู่ระหว่างเขากับศีธรรม ศีธรรมและเขาได้สนับสนุนซึ่งกันและกัน หลังจากนั้น การที่เขาได้รับความช่วยเหลือให้ปลอดภัยก็กลายเป็นเป็นสิ่งที่จำเป็นเช่นเดียวกับการรักษาศีธรรม คนเช่นนี้จะอยู่ภายใต้การคุ้มครองของพระเจ้าโดยตรง ตอนนี้ การวางแผนต่อต้านพวกเขาก็เท่ากับการบ่อนทำลายศีธรรม คนที่วางแผนต่อต้านพระเจ้าไม่มีวันประสบความสำเร็จไม่ว่าเขาจะคิดแผนการยิ่งใหญ่เพียงใดก็ตาม

31 เมื่อใดก็ตามที่สิ่งที่เราปรารถนามาได้ถูกอ่านแก่พวกเขา พวกเขาได้กล่าวว่า “พวกเราได้ยื่นแล้ว ถ้าพวกเราประสงค์ พวกเราก็สามารถกล่าวเยี่ยงนี้ได้ เพราะนี่มิใช่อะไรนอกไป จากนิยายปรัมปราที่คนรุ่นก่อนได้เล่าซ้ำแล้วซ้ำอีก” 32 พวก เขากล่าวด้วยว่า “โอ้พระเจ้า ถ้าหากนี่เป็นสัจธรรมที่ถูกส่งมาโดยพระองค์ ของจริงโปรดหนีจากปากฟ้าลงมายบนพวกเรา หรือส่งการทรมานอันเจ็บปวดอะไรก็ได้ลงมายังเรา”^๗

وَإِذَا تَتَلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا ۖ إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾
وَإِذْ قَالُوا آلَٰلِهْمَ إِن كَانَتْ هَٰذَا هُوَ ٱلْحَقُّ مِنۢ مِّنۢ عِنۢدِكَ فَٱمۡطُرۡ عَلَيْنَا جِجَارَةً مِّنَ ٱلسَّمَآءِ ۖ أَوْ ٱنۢبِئْنَا بِعَذَابٍ ۖ أَلِيمٍ ﴿٣٢﴾

^๗ โดยทางภาษา “เราสามารถสร้างวาทกรรมเช่นนั้นขึ้นมาได้เหมือนกัน ถ้าเราพูดไม่จริง ทำไมไม่มีหินร่วงหล่นมายังพวกเราล่ะ?” คำพูดเช่นนี้เกิดจากความทะนงตนและถือดี เมื่อมนุษย์เห็นว่าตัวเองอยู่ในสภาพปลอดภัยในโลกนี้ เมื่อเขาสังเกตเห็นว่าเขาไม่สูญเสียอะไรในการปฏิเสธสัจธรรม หรือโดยการเฝ้าเฉยต่อมัน ความเชื่อมั่นในตัวเองอย่างผิดๆเช่นนี้ได้เกิดขึ้นในตัวเขา เขาคิดว่าอะไรก็ตามที่เขาได้ทำไปเป็นสิ่งถูกต้องทั้งหมด ความรู้สึกนี้เองทำให้เขากล่าวถ้อยคำเช่นนั้นออกมาซึ่งในยามปกติจะไม่มีใครกล่าวเช่นนั้น

การพูดเช่นนี้เกิดขึ้นได้กับคนบางคนเพราะกฎแห่งการผ่อนผันของพระเจ้า นั่นนอน พระเจ้าจะลงโทษคนทำผิด แต่พระองค์มีหลักการเอาโทษมนุษย์ต่อเมื่อสัจธรรมได้ถูกอธิบายให้เขาเป็นที่ชัดเจนแล้วและความผิดได้ถูกแสดงออกมาอย่างเต็มที่เสียก่อน แต่ก่อนหน้านั้นจะไม่มีใครถูกทำลาย ยิ่งไปกว่านั้น ในระหว่างที่มีการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่สัจธรรม หากมีคนหนึ่งหรือสองคนตอบรับการเชิญชวนและเริ่มปรับปรุงตนเอง พระเจ้าจะยังไม่ลงโทษเพื่อให้โอกาสแก่ผู้ที่ตอบรับสัจธรรมในทางบวกมีเวลาและโอกาสในการปรับปรุงตนเอง

33 แต่พระเจ้ายังไม่ทรงลงโทษพวกเขา ในขณะที่เจ้า(นบี) ยังอยู่ท่ามกลางพวกเขา และพระเจ้าจะไม่ทรงลงโทษพวกเขา ในขณะที่พวกเขาขอการอภัยโทษ 34 แต่ตอนนี้ไม่มี เหตุผลอันใดที่พระองค์จะมีทรงลงโทษพวกเขาในเมื่อพวกเขาขัดขวางทางไปสู่มีสติด้วยอัลฮะรอมต่างๆที่พวกเขาทำได้ เป็นผู้ดูแลมัน แท้จริงแล้ว ผู้มีความยำเกรงพระเจ้าเท่านั้น ที่จะเป็นผู้ดูแลมันโดยถูกต้อง แต่ว่าส่วนใหญ่ของพวกเขา ไม่รู้ถึงเรื่องนี้ 35 การทำศาสนพิธีของพวกเขาใกล้บ้านของ พระเจ้านั้นมิใช่อะไรนอกจากการผิวปากและปรบมือ ดังนั้น ตอนนี้ จงรับการลงโทษและลิมรสการทรมานเป็นการตอบแทน แทนสำหรับการปฏิเสธศรัทธาของเจ้าⁿ

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٤﴾ وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ ۗ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا الْمَتَّقُونَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصَدِيَةً ۚ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٦﴾

ⁿ เมื่อสังคมหรือกลุ่มชนใดหลงออกไปจากหนทางที่ถูกต้อง มันไม่เคยปรากฏเลยว่ารูปแบบทั้งหมดของศาสนาจะหายไปจากพวกเขา ในช่วงเวลานั้น มันมักจะเกิดขึ้นเสมอว่าเมื่อศาสนาที่วางพื้นฐานอยู่บนความเกรงกลัวของพระเจ้าหายไป ศาสนาที่มีพิธีกรรมฟุ้งเพื่อปราศจากความจริงจะโผล่ขึ้นมาแทน ตอนนี้ ผู้คนในสังคมจะไม่ยึดถือคำสอนของศาสนาอีกแล้ว แต่จะยึดอยู่กับบรรพชนที่ตัวเองเคารพ เมื่อเป็นเช่นนั้น มันทำให้พวกเขาคิดว่าการที่พวกเขาผูกพันกับบรรพชนที่ได้รับการนับถือเหล่านี้ พวกเขาได้รับความยิ่งใหญ่ที่บรรพชนเหล่านั้นเคยมีในประวัติศาสตร์แล้ว คนเหล่านั้นไม่มีอะไรข้างใน แต่โดยการทำงานเพื่อโอ้อวดโดยอ้างชื่อคนใหญ่โต พวกเขาคิดว่าพวกเขากำลังทำพิธีกรรมทางศาสนาอันยิ่งใหญ่

ชาวมักกะฮ์ก็ได้รับความป่วยไข้ทางจิตใจเช่นกัน พวกเขาภาคภูมิใจว่าพวกเขาเป็นผู้รับสืบทอดบ้านของพระเจ้า พวกเขาคิดว่าพวกเขาเป็นลูกหลานของนบีผู้ยิ่งใหญ่ คือ อิบราฮีมและอิสมาอีล พวกเขามีเกียรติในการเป็นผู้รับใช้กะอูบะฮ์ ดังนั้น พวกเขาจึงคิดว่าเมื่อพวกเขาเกี่ยวข้องกับศาสนาและทำงานทางศาสนาเช่นนั้น มันจึงเป็นไปได้ที่พระเจ้าจะโยนพวกเขาลงนรก

36 บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาธรรมนั้นใช้จ่ายทรัพย์สินของพวกเขาเพื่อขัดขวางทางของพระเจ้าและจะไซ้มันมาก ขึ้นต่อไปเรื่อยๆ แต่ในที่สุด ความพยายามเหล่านี้ของ พวกเขาจะทำให้พวกเขาต้องเสียใจ แล้วพวกเขาจะถูก พิชิตและบรรดาผู้ปฏิเสธจะถูกรวบรวมส่งไปยังนรก³⁷ ทั้งนี้เพื่อที่พระเจ้าจะได้แยกสิ่งเลวออกจากสิ่งดีและรวบรวมสิ่งเลวทุกชนิดเข้าไว้ด้วยกัน แล้วโยนมันทั้งกองลง ไปในนรก คนเหล่านี้แหละคือพวกที่ขาดทุน^๓

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُخْشَرُونَ ﴿٣٦﴾ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكَبُكُمْ هُمْ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أَوْلِيَّكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾

^๓ ในบรรดามนุษย์มีบางคนที่จะอาดบริสุทธิ์ในขณะที่บางคนสกปรก วิทยญาณบางดวงได้รับการหล่อเลี้ยงจากสิ่งที่พระเจ้าชอบ ในขณะที่วิทยญาณบางดวงมีรสขมในสิ่งที่ตัวตนชั้นพื้นฐานของตัวเองหรือขาดานชอบ คนทั้งสองประเภทนี้อยู่ร่วมกันในสภาพที่เป็นปกติโดยไม่เห็นความแตกต่างปรากฏ ดังนั้น พระเจ้าจึงทำให้มีการต่อสู้เกิดขึ้นระหว่างศีธรรมและความเท็จเพื่อที่ผู้คนของทั้งสองประเภทนี้จะแยกออกจากกันและเป็นที่ยึดเหนี่ยวว่าใครเป็นใคร

ในระหว่างการต่อสู้นี้ มันจะเป็นที่ยึดเหนี่ยวว่าใครจะรับศีธรรมทันทีเมื่อมันมาปรากฏต่อหน้าเขาและใครที่ปฏิเสธมัน ใครที่ยังคงอยู่ในขอบเขตของความยุติธรรมเมื่อมีความสัมพันธ์กับคนอื่นและใครที่ไม่ยุติธรรม ใครที่ยังคงเจียมเนื้อเจียมตัวและถ่อมตนในโลกและใครที่เป็นผู้โอหัง ใครใช้จ่ายเงินเพื่อหนทางแห่งศีธรรมและใครใช้จ่ายเพื่อโอ้อวดและพุ่มพวย การกระทำของบรรดาผู้ที่ใช้ความพยายามของตนในหนทางอื่นนอกเหนือไปจากหนทางแห่งศีธรรมจะได้รับการยกย่องและทำให้เป็นที่ดูดีในสายตาของพวกเขาโดยขาดานจนพวกเขาคิดว่าพวกเขากำลังทำงานอันสูงส่ง และคิดว่าพวกเขากำลังมุ่งไปสู่อนาคตอันรุ่งโรจน์ แต่ความเข้าใจผิดนี้อยู่ได้ไม่นาน เพราะมนุษย์จะมาถึงขั้นที่เขาารู้ว่าอะไรก็ตามที่เขาได้ทำไปนั้นเป็นการสูญเสียทั้งพลังงานและเงิน อนาคตที่พวกเขากำลังมุ่งไปนั้นเป็นเพียงความใฝ่ฝันที่ไม่มีวันประสบความสำเร็จและล้มเหลวในที่สุดถึงแม้ว่าบนพื้นฐานของความหวังอย่างผิดๆ เขาถือว่ามันเป็นการเดินทางไปสู่อนาคตอันสดใสก็ตาม

เมื่อมีการเรียกร้องเพื่อศาสนาอันบริสุทธิ์ ผู้คนที่เคยมีตำแหน่งผู้นำบนพื้นฐานของศาสนาที่ถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขจะรู้สึกได้ว่าตัวเองได้รับผลกระทบในทางลบจากการเรียกร้องนี้ ดังนั้น พวกเขาจะพยายามอย่างเต็มที่ในการปกป้องขนบธรรมเนียมและประเพณีเก่าๆที่ทำให้เขาได้รับตำแหน่งเหนือกว่าคนทั่วไป แต่คนเหล่านี้จะไม่ประสบความสำเร็จเมื่อถูกคัดค้านโดยศีธรรมอันบริสุทธิ์ บางครั้งในการโต้แย้งกันด้วยเหตุผลและบางครั้งในด้านการทำงานด้วยเช่นกัน กิจกรรมต่างของโลกนี้ได้ถูกออกแบบมาเพื่อแยกวิทยญาณที่สะอาดและวิทยญาณที่สกปรกออกจากกัน เมื่อกระบวนการคัดแยกนี้จบลง พระเจ้าจะส่งวิทยญาณที่บริสุทธิ์ไปยังสวรรค์และรวบรวมวิทยญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไปโยนลงในนรก

38 (อันมี) จงบอกบรรดาผู้ปฏิเสธเถิดว่า ถ้าพวกเขาหยุดยั้ง (จากความชั่วช้าของพวกเขา) การกระทำที่ผ่านมาของพวกเขา จะได้รับการให้อภัย แต่ถ้าหากพวกเขายังคงตั้งต้นต่อไป พวกเขาทั้งหมดรู้แล้วว่าอะไรได้เกิดขึ้นแก่ผู้คนก่อนหน้า พวกเขา 39 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงต่อสู้บรรดาผู้ปฏิเสธ จนกว่าจะไม่มีการกดขี่ข่มเหง(ทางศาสนา)ต่อไป และศาสนา ทั้งหมดเป็นของพระเจ้า ถ้าหากพวกเขาหยุดยั้ง แน่نونพระเจ้าเป็นผู้ทรงเห็นสิ่งที่พวกเขากระทำ^๓ 40 แต่ถ้าหาก พวกเขาไม่ใส่ใจ ดังนั้น จงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงค้ำ ครองสุเจ้า และพระองค์ทรงเป็นผู้ทรงค้ำครองและผู้ทรงช่วยเหลือที่ดีที่สุด^๓

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يُعْوَدُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ وَقَتِيلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنَّ آتَهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَكُمْ نِعَمَ الْمَوْتَىٰ وَنِعَمَ النَّصِيرِ ﴿٤٠﴾

^๓ “และศาสนาทั้งหมดเป็นของพระเจ้า” ในที่นี้หมายถึงประเพณีทั้งหลายที่ไม่มีค่าซึ่งถูกบันทึกไว้ในชะรีฮ์ของบุคอรีย์ หลังจากเคาะลีฟะฮ์คนที่ 4 คืออะลี อิบนอบูฏอลิบ มีความขัดแย้งทางการเมืองเกิดขึ้นระหว่างอับดุลลอฮ์ อิบนุซุเบรและพวกอุมัยยะฮ์ อับดุลลอฮ์ อิบนุอุมร์ หนึ่งในบรรดาสาวกผู้อาวุโสที่สุดของนบีได้ถือว่าตัวเองไม่เกี่ยวข้องกับการสู้รบ ผู้คนจึงเข้ามาหาเขาพร้อมกับยกอัยยะฮ์ “กิตาล อัลฟิตนะฮ์” ขึ้นมาอ้างและถามเขาว่าทำไมเขาไม่เข้าร่วมในการรบ อับดุลลอฮ์ อิบนุอุมร์ตอบว่า “ฟิตนะฮ์” ที่กล่าวในคัมภีร์กุรอานไม่ได้หมายถึงการต่อสู้ทางการเมือง แต่หมายถึงระบบที่มีการบังคับทางศาสนาซึ่งพวกเขาเองได้ทำให้มันจบสิ้นไปแล้ว (ดู ฟัตฮุสูลาบี, 8/60) จากตรงนั้นทำให้เรารู้ว่าสงครามต่อต้านฟิตนะฮ์เป็นสงครามที่มีช่วงเวลาจำกัด มีลักษณะชั่วคราว มีความมุ่งหมายที่จะทำจนกระทั่งบรรลุดุฎปะสงค์ที่ตั้งไว้

^๓ มันเป็นหลักการของอิสลามที่แต่ละคนจะได้รับรางวัลตอบแทนตามงานที่ตัวเองได้ทำไว้ อย่างไรก็ตาม โดยความโปรดปรานของพระเจ้า พระองค์ได้กำหนดช้อยกเว้นไว้สำหรับหลักการทั่วไปนี้ เมื่อใครคนหนึ่งสำนึกผิดด้วยความจริงใจ เขาจะไม่ถูกลงโทษหลังจากนั้นสำหรับการทำงานของเขาก่อนหน้านี้ สมมุติว่าใครคนหนึ่งได้ใช้เวลาทั้งชีวิตทำสิ่งไม่ดี หลังจากนั้น เมื่อเขาได้รับแสงสว่างแห่งทางนำกลายเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริงและใช้ชีวิตอย่างมีคุณธรรม ในกรณีเช่นนี้ เขาจะได้รับการให้อภัยสำหรับความชั่วที่เขาได้ทำไปก่อนหน้านี้ เขาจะไม่ถูกลงโทษบนพื้นฐานของความผิดที่เขาทำมาก่อนหน้านี้

หลักการเดียวกันนี้ก็ใช้กับเรื่องส่วนรวมและเรื่องการเมืองด้วย บางครั้ง การต่อสู้ระหว่างสังฆกรรมและความเห็นได้พัฒนาไปจนถึงขั้นใช้กำลัง ในระหว่างการปะทะกันนี้ ฝ่ายตรงข้ามได้ทำทารุณกรรมต่อผู้ศรัทธา แต่ในที่สุด ผู้สนับสนุนสังฆกรรมเป็นฝ่ายชนะและฝ่ายตรงข้ามถูกรปราบ ในเรื่องนี้เช่นกัน หลักการของอิสลามก็เหมือนกับที่กล่าวมาข้างต้น นั่นคือ ผู้คนจะไม่ถูกลงโทษสำหรับทารุณกรรมที่ได้ทำไปในอดีต แต่ถ้าหลังจากชัยชนะแล้ว ใครยังก่ออาชญากรรมอยู่ เขาจะได้รับการลงโทษตามที่กฎหมายอิสลามกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นตามกระบวนการตุลาการ

ในสมัยก่อน การตั้งหัวหน้าเผ่าและผู้ปกครองกระทำไปบนพื้นฐานของลัทธิชนถือพระเจ้าหลายองค์ ปัจจุบัน ผู้ปกครองมีตำแหน่งเป็นตัวแทนของประชาชน แต่ในอดีต พวกเขาปกครองเหมือนกับตัวแทนของพระเจ้าหรือสิ่งที่เรียกว่าหุ่นส่วนของพระเจ้า ▶

41 จงรู้ไว้เถิดว่าทรัพย์สินอะไรก็ตามที่สุเจ้า
ริบได้จาก สงครามนั้น หนึ่งในห้าของมัน
เป็นของพระเจ้าและศาสนทูต ของพระองค์
และสำหรับญาติสนิทและเด็กกำพร้าและ
ผู้ ชัดสนและผู้เดินทาง ถ้าสุเจ้าศรัทธาใน
พระเจ้าและในสิ่งที่ เราได้ส่งมายังบ่าวของ
เราในวันแห่งการตัดสินชีวิตเมื่อ ทั้งสอง
ฝ่ายเผชิญหน้ากันในสงคราม พระเจ้าทรงมี
อำนาจเหนือทุกสิ่ง⁷

﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ
لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَأَبْرِبِ السَّبِيلِ
إِنْ كُنْتُمْ ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزَلْنَا عَلَىٰ
عِبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقَىٰ
الْجَمْعَانِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ﴾

ดังนั้น ในสังคมโบราณ ลัทธินับถือพระเจ้าหลายองค์จึงอยู่ในตำแหน่งแห่งอำนาจ ผู้นับถือลัทธิที่เคย
โจมตีบรรดาผู้ศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียว การกดขี่ข่มเหง(พีตนะฮฺ)เป็นเรื่องปกติ ดังนั้น พระเจ้าจึง
ได้บัญญัติขานบิชของพระองค์และบรรดาสาวกให้ตัดขาดการเชื่อมโยงระหว่างลัทธิการบูชาพระเจ้าหลาย
องค์และอำนาจออกจากกัน เพื่อให้พวกนับถือพระเจ้าหลายองค์จะได้ไม่มีอำนาจกดขี่ข่มเหงผู้ศรัทธา
ในพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้น การปฏิวัติสากลที่เกิดขึ้นโดยนบีมุฮัมมัดจึงตัดความเกี่ยวข้องกันระหว่าง
ลัทธินับถือพระเจ้าหลายองค์กับระบบการเมืองออกจากกันตลอดไป ตอนนี ลัทธินับถือพระเจ้า
หลายองค์เป็นแค่เพียงพิธีกรรมทางศาสนาในบางส่วนของโลกและมีใช้ทฤษฎีทางการเมืองที่เป็น
รากฐานของการก่อตั้งรัฐบาลอีกต่อไปแล้ว

ในคาสัมพุทธาหรับ ทั้งผู้นับถือพระเจ้าหลายองค์และลัทธินับถือพระเจ้าหลายองค์ต้องถูกจำกัด
ให้หมดไป เพื่อที่อาณาบริเวณของมกั๊กะฮฺและมะดีนะฮฺจะจะได้ถูกทำให้เป็นศูนย์กลางของศาสนาที่
ศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวตลอดไป

⁷ ในสมัยโบราณ มีธรรมเนียมว่าหลังจากสงคราม ผู้ชนะจะยึดเอาทรัพย์สินทุกอย่างของศัตรู(เขาะ
นิมะฮฺ)ไปเป็นทรัพย์สินของตน อย่างไรก็ตาม อิสลามได้วางกฎไว้ว่าอะไรก็ตามที่มุสลิมเก็บได้จาก
สนามรบต้องถูกนำมาแบ่งไว้กับหัวหน้าของตน

หลังจากรวบรวมทรัพย์สินที่เก็บได้จากสนามรบมาพร้อมแล้ว หนึ่งในห้าส่วนของทรัพย์สินเหล่านั้น
จะถูกกันออกมาในนามของพระเจ้าเพื่อให้แก่นบีผู้ทำหน้าที่แทนพระเจ้าและจะถูกนำไปใช้ดังนี้ คือ
หนึ่งส่วนเป็นของท่านเอง อีกหนึ่งส่วนเป็นของญาติที่ช่วยเหลือท่านในการปฏิบัติภารกิจทางศาสนา
ในยามลำบาก ส่วนที่เหลือเป็นของคณยาจน เด็กกำพร้า ผู้ชัดเจนและผู้เดินทาง ทรัพย์สินส่วนนี้
เหลืออีกสี่ในห้าจะถูกนำไปแจกจ่ายในหมู่ทหาร

อิสลามต้องการให้มนุษย์ถือว่่าอะไรก็ตามที่เขาได้มาเป็นสิ่งที่เขาได้รับจากพระเจ้า ในสงครามบะดัร
การที่กลุ่มคนอ่อนแอสามารถเอาชนะกลุ่มคนที่มีความเข้มแข็งมากกว่าได้นั้นเป็นข้อพิสูจน์ความจริง
ว่่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นนั้นมาจากความช่วยเหลือของพระเจ้า

การรักษาส่วนแบ่งของทรัพย์สินที่เก็บได้จากสนามรบเพื่อคนอื่นที่สมควรได้รับนั้นสอนบทเรียน
ว่่าพื้นฐานของการมีสิทธิได้รับส่วนแบ่งในทรัพย์สินไม่ใช่เพียงแค่การใช้ความพยายามและการรับ
มรดกเท่านั้น ยังมีพื้นฐานอื่นๆที่ไม่ได้อยู่ในขอบเขตของสองสิ่งนี้ การยอมรับสิทธิของคนอื่นเท่ากับ
การยอมรับว่่าทุกสิ่งเป็นของพระเจ้า มีใช้เป็นของตัวเอง ▶

42 จงนึกถึงเมื่อตอนที่สุเจ้าอยู่ที่ด้านใกล้กว่าของหุบเขา และพวกเขาตั้งค่ายพักอยู่ในที่ห่างไกลอีกด้านหนึ่งและกองคาราวานอยู่ด้านล่างสุเจ้าถ้าหากสุเจ้าคิดจะกำหนดเวลา โดยการตกลงกับพวกเขา สุเจ้าคงไม่เห็นด้วยในเรื่องเวลา อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม การเผชิญหน้าได้เกิดขึ้นเพื่อที่พระเจ้าจะได้จัดการสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้แล้วให้ สำเร็จเสร็จสิ้นไป และเพื่อที่ใครที่จะต้องพินาศจะได้พินาศ ไปหลังจากหลักฐานอันชัดแจ้ง และใครที่สมควรจะมีชีวิตอยู่ จะได้มีชีวิตอยู่ในหลักฐานอันชัดแจ้งแห่งสัจธรรม แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงไถ่ยีน ผู้ทรงรอบรู้^ก

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَا خْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَكِنْ لَيَقْضَى اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيْنِنَا وَيَحْيَى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيْنِنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾

บทเรียนสำคัญประการที่สามที่ได้รับจากกฎของทรัพย์สินที่เก็บได้จากสนามรบก็คือ พื้นฐานของกรรมสิทธิ์มิใช่การเป็นเจ้าของ แต่เป็นหลักการ ไม่มีใครเป็นเจ้าของสิ่งใดเพียงเพราะเขาเป็นเจ้าของสิ่งนั้นโดยไม่คาดคิด ถึงแม้จะเป็นเจ้าของบางสิ่ง คนที่เป็นเจ้าของจะต้องมอบสิ่งนั้นให้แก่คนที่มีความรับผิดชอบและต้องพอใจกับสิ่งที่ตัวเองได้รับในฐานะเป็นเรื่องของหลักการและเป็นเรื่องทางกฎหมาย

^ก มันเป็นเจตนาของพระเจ้าเองที่ทรงต้องการให้สัจธรรมเป็นสัจธรรมและความเท็จเป็นความเท็จ เพื่อที่มันจะได้เป็นที่ชัดเจนสำหรับมนุษย์ ในตอนเริ่มต้น งานนี้ทำโดยการเรียกร้องในภาษาของการโต้แย้งด้วยเหตุผล โดยการให้เหตุผลที่เข้าใจได้อย่างง่ายๆและมีพลัง ผู้เผยแผ่สัจธรรมได้พิสูจน์ให้เห็นว่าสัจธรรมคือสัจธรรมและความเท็จคือความเท็จ ความสำเร็จของงานนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นอย่างไม่ปกติธรรมดา เหตุการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้นในรูปของปาฏิหาริย์จากพลาพลาหรือการมีอำนาจเหนือแผ่นดิน เหตุการณ์หลังนี้เกิดขึ้นที่สงครามบะดร์

พวกเขาได้ออกจากมักกะฮ์ไปช่วยเหลือกองคาราวานของพวกเขาที่กำลังกลับมาจากซีเรีย มุสลิมได้ออกจากเมืองมะดีนะฮ์เพื่อโจมตีกองคาราวานนี้ แต่กองคาราวานได้ออกไปจากเส้นทางปกติแล้วโดยไปใช้เส้นทางเลียบบึงทะเล ดังนั้นจึงรอดพ้นจากการถูกโจมตี หลังจากนั้น สองฝ่ายได้มาเผชิญหน้ากันที่ทุ่งบะดร์ และชัยชนะได้ตกเป็นของฝ่ายผู้มีความศรัทธา ด้วยเหตุนี้ ความน่าเชื่อถือของนบีและการกิจของท่านจึงเป็นที่ชัดเจนต่อผู้คน และในที่สุด มันก็เป็นทีที่ชัดเจนต่อบรรดาผู้แสวงหาสัจธรรมว่านี่คือสัจธรรมที่แท้จริง ในขณะที่บรรดาผู้ที่ยังคงไม่ได้รับผลอะไรจากความชัดเจนของสัจธรรมเพราะความสับสนทางจิตใจยังคงดิ้นรนต่อไปและพิสูจน์ให้เห็นว่าพวกเขาสมควรที่จะถูกทำลาย

43 (อินบีม)พระเจ้าได้ทำให้พวกเขาปรากฏในความฝันของ เจ้าว่ามีจำนวนน้อย และหากพระองค์ทรงให้เจ้าเห็นพวกเขา เป็นกองทัพใหญ่ แน่หนอน สู้เจ้าอาจจะเสียกำลังใจและอาจจะ ถกเถียงกันในเรื่องการต่อสู้ แต่พระเจ้าได้ทรงช่วยให้สู้เจ้า ปลอดภัยจากสิ่งนี้ แท้จริง พระองค์ทรงรู้ถึงความลับทั้งหลาย ที่อยู่ในหัวใจของมนุษย์ ⁴⁴ เมื่อตอนที่สู้เจ้าพบพวกเขาใน การประจัญศึก พระเจ้าได้ทรงทำให้สู้เจ้ามองเห็นศัตรูว่ามีจำนวนน้อยและได้ทรงทำให้ศัตรูเห็นสู้เจ้าว่ามีจำนวนน้อย เช่นกัน ทั้งนี้เพื่อที่พระเจ้าจะได้ทรงทำให้เรื่องที่ได้ทรง กำหนดไว้แล้ว เป็นผลสำเร็จ และทุกสิ่งจะกลับไปยังพระเจ้า⁷

إِذْ يُرِيكُهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَأَيْتَهُمْ كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنْتَزِعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾ وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضَى اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾

⁷ ที่ทุ่งบะดร์ กองทัพของพวกกุเรซเป็นกองทัพใหญ่ ถ้ามุสลิมมองเห็นจำนวนที่แท้จริงของพวกกุเรซ บางคนอาจจะคิดสู้ในขณะที่บางคนไม่ยอมต่อสู้ หากเป็นเช่นนี้จะมีความขัดแย้งเกิดขึ้นและงานที่แท้จริงอาจจะไม่สำเร็จ ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ทำให้มุสลิมมองเห็นศัตรูมีจำนวนน้อย แต่ทำให้พวกกุเรซมองเห็นมุสลิมมีจำนวนมากกว่า ด้วยการทำให้เช่นนี้ จึงทำให้มุสลิมกล้าต่อสู้โดยไม่เกรงกลัว เมื่อพระเจ้าต้องการให้งานใดเกิดขึ้น พระองค์จะส่งความช่วยเหลือและจัดเตรียมความสำเร็จไว้ให้

เหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในระหว่างที่การงานนั้นยังดำเนินอยู่เกิดขึ้นเพราะคำบัญชาจากพระเจ้าเพื่อที่ว่าพระองค์จะได้ทรงตัดสินปฏิกิริยาของคนที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่พระองค์ได้สร้างขึ้น

45 โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย เมื่อสุเจ้าเผชิญ กองทัพข้าศึกใน การรบ จงยืนหยัดให้มั่น และจงระลึกถึงพระเจ้าให้มากๆ เพื่อสุเจ้าจะได้ประสบความสำเร็จ 46 จงเชื่อฟังพระเจ้า และศาสนทูตของพระองค์ และจงอย่าโต้แย้งกัน มิเช่นนั้น สุเจ้าจะท้อใจและสุเจ้าจะไม่มี ความหมาย(ในสายตาของ ศัตรู) และจงอดทน แท้จริง พระเจ้าจะทรงอยู่กับผู้อดทน 47 จงอย่าเป็นเหมือนกบฏที่ออกจากบ้านของพวกเขา อย่างหยิ่งผยอง และโอ้อวดเพื่อให้ผู้คนได้เห็น คนพวกนี้ขัดขวางผู้คนจากหนทางของพระเจ้าและอะไรที่พวกเขา กระทำนั้นล้วนอยู่ในความรอบรู้ของพระเจ้าทั้งสิ้น^ก

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِم بَطْرًا وَرَأْيَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾

^ก ความสำเร็จเป็นผลที่ตามมาจากความช่วยเหลือของพระเจ้า แต่ความช่วยเหลือของพระเจ้ามักมาถึงในโลกนี้ในรูปของกระบวนการแห่งเหตุและผล ถ้ามุสลิมเตรียมตัวเองเท่าที่ทำได้และทำตามเงื่อนไขที่พระเจ้าได้วางไว้เพื่อความสำเร็จ พระเจ้าจะประทานความสำเร็จให้แก่เขาหลังจากขดเขย ความบกพร่องใดๆที่พวกเขาอาจมี แต่ถ้าพวกเขาไม่ใช่ความพยายามทำตามคำบัญชาของพระเจ้า พระองค์จะไม่ส่งความช่วยเหลือของพระองค์มาในสถานการณ์เช่นนั้น

อะไรคือปัจจัยที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ? ประการแรก มุสลิมต้องไม่เริ่มเป็นผู้รุกรานก่อน หลังจากนั้น พวกเขาต้องบักหลักให้มั่นคงเข้มแข็งจนกระทั่งศัตรูเข้ามาโจมตี เมื่อสิ่งต่างๆดำเนินมาถึงขั้นปะทะกัน พวกเขาต้องแสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งไม่ทอดทิ้งโดยระลึกถึงพระเจ้าตลอดเวลา พุศอีกอย่างหนึ่งก็คือ เป้าหมายที่แท้จริง เพื่อที่พวกเขาจะได้ไม่เสียขวัญกำลังใจ พวกเขาต้องจัดระเบียบอย่างดีภายใต้คำบัญชาของผู้นำ ละทิ้งเรื่องความเห็นที่แตกต่างกันแทนที่จะขยายมันออกไปจนกลายเป็นความแตกแยก พวกเขาต้องทำให้ศัตรูเห็นถึงความเป็นเอกภาพของพวกเขา พวกเขาต้องอดทน กล่าวคือ พวกเขาต้องใช้เหตุผลแทนการใช้อารมณ์ พวกเขาต้องไม่รีบร้อนทำสิ่งใดที่ยังไม่ถึงเวลาโดยหวังจะได้รับความสำเร็จอย่างรวดเร็ว พวกเขาต้องมองไปยังเป้าหมายสุดท้าย มิใช่หวังผลประโยชน์ใกล้มือ

ดังนั้น การได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าเป็นเรื่องของเหตุและผล ถ้าเราตั้งใจจริงที่จะมอบเจตนารมณ์ของเราให้แก่เจตนารมณ์ของพระเจ้าเมื่อใด เมื่อนั้นแหละที่เราสมควรจะได้รับความช่วยเหลือจากพระองค์ โลกปัจจุบันเป็นโลกแห่งการทดสอบ ที่นี้ พระเจ้าบรรลู่เจตนารมณ์ของพระองค์จากหลังม่านของ“สิ่งที่ไม่มองเห็น” นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมเมื่อพระองค์ช่วยเหลือผู้ศรัทธา พระองค์จะทำจากหลังม่านของ“เหตุและผล” ถ้ามุสลิมทำสิ่งใดโดยไม่มี การเตรียมพร้อมขั้นต้นและขัดแย้งกันแตกแยกกัน พวกเขาอย่าได้หวังว่าพระเจ้าจะปรากฏตัวในทันใดเพื่อแก้ปัญหาให้พวกเขาในตอนนั้น ถึงแม้มุสลิมจะพบว่าตัวเองอยู่ในสภาพที่ตึกกว่าฝ่ายตรงข้าม พวกเขาก็ต้องไม่สูญเสียกำลังใจของพวกตนเหมือนกับกบฏที่ปฏิเสธสัจธรรมที่ตกเป็นเหยื่อของความโอหังและอวดดีกล้าคัดค้านสัจธรรมเพราะมันไม่สอดคล้องกับอารมณ์ความต้องการของพวกเขา

48 ซาดานได้ทำให้การงานที่ชั่วร้ายของพวกเขา ดูดีแก่ พวกเขาและได้กล่าวว่า “วันนี้ ไม่มีผู้ใดในหมู่มนุษย์ที่ สามารถจะเอาชนะ พวกท่าน เพราะฉันอยู่กับท่าน” แต่ เมื่อ กองทัพทั้งสองเผชิญหน้ากัน มันกลับหันหนี และ กล่าวว่า “ฉันไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ พวกท่าน ฉันเห็น ในสิ่งที่พวกท่านมองไม่เห็น ความจริงแล้ว ฉันกลัวพระเจ้า เพราะ พระเจ้าเป็นผู้ทรงเข้มนวดในการลงโทษ”⁴⁹ ในเวลา เดียวกัน บรรดาผู้สลับและ บรรดาผู้มีหัวใจเป็นโรคได้ กล่าวว่า “คน เหล่านี้(บรรดาผู้ศรัทธา)ได้ถูกศาสนาของพวกเขาหลอกลวง” แต่ความจริงแล้ว ใคร ก็ตามที่ไว้วางใจ ในพระเจ้า(รู้ว่า)พระเจ้า เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณⁿ

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا
عَالِبَ لَكُمْ يَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي
جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَآتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ
عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي
أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ
شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ إِذْ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ
وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّ هُوَآلَاءِ
دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾

ⁿ พวกกุรุษแห่งมักกะฮ์ถือถือว่าพวกเขาปฏิบัติตามสัจธรรมและบรรดาสาวกของท่านมีปฏิบัติตามความเท็จ พวกเขามีความมั่นใจในเรื่องนี้จนพวกเขายืนวิงวอนต่อหน้ากะอูบะฮ์ว่า “โอ้พระเจ้า โปรดประทานความสำเร็จแก่ฝ่ายหนึ่งในสองฝ่ายนี้ที่อยู่ในความถูกต้องและโปรดทำลายฝ่ายที่อยู่ในความผิด” อย่างไรก็ตาม ความศรัทธาของพวกเขาเป็นความเท็จ ความศรัทธาประเภทนี้มักเกิดขึ้นจากการยกย่องเชิดชูการกระทำที่ผิด ซาดานได้สอนชาวมักกะฮ์ว่าพวกเขาเป็นผู้ปฏิบัติตามบรรดานบีที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันดี นั่นคือ อิบรอฮีมและอิสมาอีลในขณะที่มุสลิมเป็นผู้ปฏิบัติตามคนที่อ้างตัวเป็นนบีและยังมีผู้คนสงสัย พวกเขาเป็นผู้สืบทอดกะอูบะฮ์ในขณะที่มุสลิมได้ถูกขับไล่ออกจากแผ่นดินแห่งกะอูบะฮ์ หลังจากสร้างความคิดเข้มนวดในหัวใจของชาวมักกะฮ์แล้ว ซาดานได้สอดแทรกความศรัทธาที่ผิดเข้มนวดในหมู่พวกเขา พวกเขาคิดว่าอะไรก็ตามที่พวกเขาทำไปนั้นล้วนถูกต้องและพระเจ้าจะช่วยเหลือพวกเขาในทุกเรื่อง

ในด้านหนึ่ง ชาวมักกะฮ์ผู้ต่อต้านถือว่าความเข้มนวดๆของพวกเขาเป็นความถูกต้องบนพื้นฐานของปัจจัยทั้งหลายที่กล่าวมาข้างต้น ในอีกด้านหนึ่ง เมื่อพวกเขาเห็นว่าบรรดาสาวกของนบีออกมายืนอยู่แนวหน้าด้วยความเข้มนวดที่เข้มนวดกว่าและมีเจตนาที่จะเสียสละตนเอง พวกเขาก็พยายามแสดงให้เห็นว่าความศรัทธาที่ถูกต้องของบรรดาสาวกนบีเป็นสิ่งที่ไม่อาจเชื่อได้โดยกล่าวว่ามันเป็นเพียงความเพ้อฝันทางศาสนา พวกเขากำลังจะบ้าเพราะหลงคารมของนบี

แต่เมื่อมีการปะทะกันระหว่างคนสองกลุ่มและความช่วยเหลือของพระเจ้ามายังฝ่ายมุสลิม ซาดานได้หนีไปโดยทิ้งฝ่ายต่อต้านอิสลามไว้ข้างหลัง ด้วยความโปรดปรานของพระเจ้า หัวใจของมุสลิมจึงเข้มนวดขึ้น

พระเจ้าช่วยเหลือบรรดาผู้ไว้วางใจพระองค์อย่างแน่นอน แต่ความช่วยเหลือของพระเจ้าจะปรากฏก็ต่อเมื่อบรรดาผู้ศรัทธาได้พิสูจน์ความศรัทธาในพระเจ้าของพวกเขาจนถึงขนาดที่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมรู้สึกรู้ว่าเป็นเรื่องเหมาะสมแล้วที่กล่าวว่าผู้ศรัทธาบ้าไปแล้ว

50 ถ้าหากเจ้าเห็นในตอนที่ถูกทศวรรค์เอา
 วิญญาณของ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา (ใน
 ตอนตาย) และเห็นทศวรรค์ ฟาดลงไปที
 หน้าและหลังของพวกเขาและกล่าวว่า “ที่นี้
 จง ลี้มรสการลงโทษแห่งการเผาไหม้” 51 นี้
 เป็นการตอบแทน สำหรับสิ่งที่มีของสุเจ้า
 ได้ทำไว้ก่อนหน้านี้ และพระเจ้ามี ทรงเป็นผู้
 อยู่ตรึงต่อปวงบ่าวของพระองค์” 52 เช่น
 เดียว กับผู้คนของฟาโรห์และผู้คนก่อนหน้า
 พวกเขา พวกเขาปฏิเสธ สัญญาทั้งหมด
 ของพระเจ้า ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ทรงลงโทษ
 พวกเขาอันเนื่องมาจากความผิดของพวกเขา
 แท้จริง พระเจ้า เป็นผู้ทรงพลังและ
 ผู้ทรงเข้มงวดในการตอบแทน 53 พระเจ้า
 จะมีทรงเปลี่ยนแปลงความโปรดปรานที่
 พระองค์ได้ทรงประทาน แก่หมู่ชนใด เว้น
 เสียแต่ว่าพวกเขาเปลี่ยนแปลงสิ่งที่อยู่ใน
 หัวใจ ของพวกเขา พระเจ้าทรงได้ยินทุกสิ่ง
 และทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ⁿ

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا
 أَمَلَتِكُمْ يُضْرَبُونَ وَجُوهُهُمْ
 وَآذُنُهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥١﴾
 قَدَمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ
 بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٥٢﴾ كَذَابِ آلِ
 فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ
 كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
 بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ
 الْعِقَابِ ﴿٥٣﴾ ذٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ
 مُغَيِّرًا تَعْمَةً ۖ أُتِّعْمَهَا عَلَىٰ
 قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ
 وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾

ⁿ การประทานความโปรดปรานของพระเจ้าขึ้นอยู่กับความเหมาะสมที่จะได้รับความโปรดปรานนั้น
 ในระดับชาติหรือระดับสังคม ความโปรดปรานจะเป็นไปตามคุณค่าของบุคคลทั้งหลายที่อยู่ในสังคม
 นั้น ความโปรดปรานหรือความจำเริญโดยรวมจะถูกมอบให้ตามสถานะของสังคมที่ถูกประเมินใน
 ระดับของบุคคลหลายๆคน นีหมายความว่าถ้าคนกลุ่มหนึ่งต้องการที่จะได้รับความโปรดปรานโดย
 รวมของพระเจ้า กลุ่มคนนั้นจะต้องทุ่มเทพลังงานทั้งหมดให้แก่การปรับปรุงตัวตนภายในของบุคคล
 ในกลุ่มนั้น ในทำนองเดียวกัน ถ้าสังคมหนึ่งพบว่าสังคมของตนไม่ได้รับความโปรดปรานโดยรวม
 แทนที่จะวิ่งไล่ตามความโปรดปรานด้วยตัวของพวกเขาเอง พวกเขาควรจะดูที่ตัวบุคคลในสังคม
 เพราะเนื่องจากความเสื่อมในตัวบุคคลนั่นเองที่ทำให้สังคมไม่ได้รับความโปรดปราน และการปฏิรูป
 ตัวบุคคลเท่านั้นที่จะสามารถทำให้ความโปรดปรานของพระเจ้ากลับคืนมา

เมื่อสังคมใดปฏิบัติตามแนวทางแห่งการกดขี่ข่มเหงแทนความยุติธรรมและทางแห่งความโอหังแทน
 ความถ่อมตน ดังนั้น การประกาศศรัทธาต่อหน้าสังคมนั้นก็ต้องมีขึ้นเพื่อที่สังคมนั้นจะได้รับการ
 ตักเตือน การประกาศนี้เป็นสัญญาณหนึ่งจากพระเจ้าเมื่อมองถึงความขัดแย้งของมัน การยอมรับ
 ศรัทธาก็เท่ากับการยอมรับพระเจ้า เช่นเดียวกับการปฏิเสธศรัทธาก็เท่ากับการปฏิเสธพระเจ้า
 เมื่อการเรียกร้องของพระเจ้าเปิดเผยตัวเองจนถึงขั้นมีการแสดงสัญญาณหนึ่ง(อายะฮฺ)ต่อหน้าผู้คน
 และพวกเขายังปฏิเสธอีก ดังนั้น พวกเขาจะต้องถูกลงโทษ ถึงแม้การเริ่มต้นของการลงโทษนี้เริ่ม
 มีขึ้นในโลกนี้ แต่การลงโทษในโลกนี้ยังเบาว่าการลงโทษที่มนุษย์ต้องเผชิญหลังความตาย การ
 ทูตตีของทศวรรค์ ความอภัยคอดสูต่อหน้ามนุษย์ทั้งหมด การถูกเผาไหม้ในไฟนรก ขั้นตอนเหล่านี้
 ทั้งหมดล้วนนำสู่ฟริ้งกัลวอนเราไม่สามารถแม้แต่จะจินตนาการมันในสภาพการณ์ปัจจุบัน

เมื่อมนุษย์ปฏิบัติตามแนวทางแห่งการกดขี่ข่มเหงและความโอหัง เขาจะถูกเตือนก่อน เมื่อเขาไม่
 ได้รับบทเรียนจากคำเตือนนั้น เขาจะถูกพระเจ้าลงโทษอย่างรุนแรงในที่สุด

54 เช่นเดียวกับผู้คนของฟาโรห์และผู้คน
อื่นๆก่อนหน้า พวกเขา พวกเขาปฏิเสธ
สัญญาทั้งหมดหลายของพระเจ้า อภิบาลของ
พวกเขา ดังนั้น เราจึงได้ทำลายพวกเขา
เพราะความผิดที่พวกเขากระทำ เราได้
ทำให้ผู้คนของ ฟาโรห์จมน้ำตาย คนเหล่านี้
ทั้งหมดเป็นผู้กระทำความชั่ว

55 แท้จริง สัตว์ที่ชั่วร้ายที่สุดในสายตาของ
พระเจ้าคือ บรรดาผู้ปฏิเสธพระองค์และ
จะไม่ศรัทธา 56 ส่วนบรรดา ผู้ที่เจ้าได้
ทำสัญญากับพวกเขาแล้วพวกเขาละเมิด
สัญญา ครั้นแล้วครั้งเล่าและพวกเขาไม่เกรง
กลัว(พระเจ้า)นั้น 57 ถ้าหากเจ้าเผชิญพวก
เขาในสงคราม ดังนั้น จึงจัดการคน พวกนี้
ในลักษณะที่ผู้มาหลังจากพวกเขาจะได้ไม่
ปฏิบัติ ตามแบบพวกเขาและได้รับการเตือน
58 และถ้าหากเจ้า เกรงกลัวการทรยศจาก
พวกใด จงโยนสัญญาของพวกเขา คืนให้
พวกเขาอย่างเปิดเผย แท้จริง พระเจ้าไม่
ทรงรักคน ทรยศ ⁿ

كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَأَعْرَفْنَا آلَ فِرْعَوْنَ
وَكُلًّا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٥٤﴾ إِنَّ شَرَّ
الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾ الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنْهُمْ
ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ
مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾ فَمَا تَتَّقِفْهُمْ
فِي الْحَرْبِ فَشَرَّدَ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ
لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ﴿٥٧﴾ وَإِمَّا
تَخَافُ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ
عَلَىٰ سَوَاءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِبِينَ

ⁿ ชาวอียิปต์แห่งมะดีนะฮ์มีความผิดจากการที่พวกเขาปฏิเสธความเป็นนบีของนบีมุฮัมมัด ความผิด
ของพวกเขาหนักยิ่งขึ้นเมื่อพวกเขาทำลายคำสัญญา หลังจากการอพยพไปยังมะดีนะฮ์ ได้มีการทำ
ข้อตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรระหว่างท่านนบีมุฮัมมัดกับชาวอียิปต์แห่งมะดีนะฮ์ว่าทั้งสองฝ่ายจะเป็นกลางใน
เรื่องของอีกฝ่ายหนึ่ง แต่ชาวอียิปต์เริ่มวางแผนคบคิดกันต่อต้านท่านอย่างลับๆ โดยการร่วมมือกับศัตรู
ของท่าน นี่เป็นการทำลายความไว้วางใจนอกเหนือไปจากการปฏิเสธศรัทธา ดังนั้น การลงโทษ
จึงรอพวกเขาอยู่ในโลกหน้า ส่วนในโลกนี้ พวกเขาจะไม่ได้รับการสนับสนุนจากการสร้างความเสีย
หายต่อไป

ถ้ามุสลิมมีสนธิสัญญากับคนกลุ่มหนึ่ง แต่พวกเขาต้องการที่จะยกเลิกมันเพราะกลัวการผิดสัญญาที่
ทำไว้กับคนกลุ่มนั้น พวกเขาจำเป็นต้องบอกคู่สัญญาให้รู้ล่วงหน้าก่อนเพื่อที่คู่สัญญาจะรู้ว่าตัว
เองไม่มีสนธิสัญญาระหว่างกันอีกต่อไปแล้ว

ความกลัวว่าจะละเมิดสัญญาเป็นเรื่องหนึ่ง แต่ถ้ามีการละเมิดสัญญาเกิดขึ้น ในกรณีเช่นนี้เป็นที่
อนุญาตให้เริ่มปฏิบัติการตอบโต้ได้โดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้าให้อีกฝ่ายหนึ่งรู้ ปฏิบัติการยึดมักกะฮ์
เป็นตัวอย่างของการกระทำประเภทนี้ พวกกุเรซละเมิดสัญญาฮุดีด้วยยะฮูก่อนโดยการร่วมกับเผ่า
บะฮุฏ์ทำการโจมตีเผ่าบะฮุฏ์ฮะซิบซึ่งเป็นพันธมิตรของท่านนบีมุฮัมมัด ดังนั้น ท่านนบีมุฮัมมัดจึงเดินทัพ
ไปยังพวกกุเรซอย่างเงียบๆโดยไม่ได้ออกให้ฝ่ายกุเรซที่รู้

59 จงอย่าให้บรรดาผู้ปฏิเสธคิดว่าพวกเขาจะชนะ แท้จริง พวกเขาไม่สามารถขัดขวาง (วัตถุประสงค์ของพระเจ้า) ได้ 60 สูเจ้าจงจัดเตรียมสรรพกำลังและฝึกม้าให้พร้อมอยู่เสมอ เท่าที่จะสามารถทำได้ ซึ่งจะทำให้สูเจ้าจะข่มขวัญศัตรูของ พระเจ้าและศัตรูของสูเจ้าและพวกอื่น ๆ นอกจากนั้นที่สูเจ้าไม่รู้ แต่พระเจ้าทรงรู้จักพวกเขา อะไรก็แล้วแต่ที่สูเจ้าใช้จ่ายไปใน หนทางของพระเจ้า พระองค์จะทรงตอบแทนให้สูเจ้าโดยครบ และสูเจ้าจะไม่ถูกอภัยโทษกรรมแม้แต่หย่อม 61 ถ้าพวกศัตรูโอน อ่อนมาอย่างสันติภาพ เจ้าก็จงโอนอ่อนตามไปด้วยและจงวางใจ ในพระเจ้า แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงไต่ยืนผู้ทรงรอบรู้ 62 ถ้าพวกเขาเจตนาที่จะลือลงเจ้า พระเจ้าก็เพียงพอแล้ว สำหรับเจ้า พระองค์คือผู้ทรงทำให้เจ้าเข้มแข็งด้วยความช่วยเหลือของพระองค์และโดยทางบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่รอบๆเจ้า และโดยการผูกพันหัวใจของพวกเขาเข้าด้วยกัน ๓

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِلَيْهِمْ
لَا يُعْجِزُونَ ﴿٦٠﴾ وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا
أَسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ
الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ
وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا
تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۗ وَمَا تُنْفِقُوا
مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ
وَأَنْتُمْ لَا تظَلُمُونَ ﴿٦١﴾ وَإِنْ
جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْتَحِ هُنَّ وَتَوَكَّلْ
عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٢﴾
وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ
حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيْدِكَ بِنَصْرِهِ
وَبِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٣﴾

๓ อิสลามไม่เชื่อในการใช้กำลัง แต่เชื่อในการแสดงพลังเพื่อสร้างความหวาดกลัวขึ้นในศัตรู นั่นคือ เหตุผลที่ว่าทำไมผู้ศรัทธาจึงถูกสั่งให้เตรียมกำลังให้พร้อมเพื่อที่ศัตรูอาจจะเสียขวัญและเลิกกรูกราน บรรดาผู้ที่ใช้ทรัพยากรของตนในการสร้างความเข้มแข็งให้อิสลามทางสติปัญญาและทางวัตถุจะได้รับการรางวัลตอบแทนจากพระเจ้าหลายเท่า ความล้มเหลวของความสำเร็จในอิสลามไม่ได้อยู่ที่การเผชิญหน้าทางทหาร แต่อยู่ที่การเผยแพร่สันติภาพของสันติภาพ ดังนั้น คำบัญชาที่ว่าเมื่อได้ก็ตามที่อีกฝ่ายหนึ่งเสนอสันติภาพ มุสลิมต้องยอมรับข้อเสนอดังกล่าวโดยไม่ต้องสงสัยหรือระแวง เพราะความสงสัยหรือความระแวงเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน แต่ประโยชน์ของการหยุดรบนั้นเป็นสิ่งที่แน่นอน มันทำให้การทำงานเชิงฆวนสู่สังฆธรรมของอิสลามเริ่มต้นในบรรยากาศที่สงบ ดังนั้น การยุติสงครามจึงช่วยให้การขยายตัวทางอุดมการณ์ของอิสลามเป็นไปอย่างง่ายดาย

อิสลามในตัวของมันเองเป็นพลังอำนาจที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ถ้าความศรัทธาในพระเจ้าและโลกหน้าเกิดขึ้นในกลุ่มใด ความเสียเปรียบทางจิตใจทั้งหมดที่เป็นสาเหตุให้เกิดความขัดแย้งและการปะทะกัน จะหมดไปจากพวกเขา หลังจากนั้น พวกเขาจะรวมตัวเข้าด้วยกันเป็นเอกภาพ กลุ่มที่มีกรรมหนัก กำลังกันเป็นหนึ่งเดียว แม้จะเล็ก แต่จะเอาชนะกลุ่มที่ใหญ่กว่าได้ การรวมตัวกันเป็นงานที่ยากที่สุด สัญญาณของกลุ่มที่ได้รับการช่วยเหลือจากพระเจ้าก็คือสมาชิกของกลุ่มนั้นรวมตัวกันเป็นหนึ่งเดียว โดยที่ไม่มีสิ่งใดมาทำให้พวกเขาแตกแยกกัน

63 แม้เจ้าจะใช้ความมั่งคั่งทั้งหมดในแผ่นดิน
เจ้าก็ไม่ สามารถสมครสมานหัวใจของพวกเขา
เขาได้โดยตัวเจ้าเอง แต่พระเจ้าทรงสมคร
สมานหัวใจของพวกเขา แท้จริง พระองค์
เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

64 นบีเอ็ย พระเจ้านั้นเพียงพอแล้วสำหรับ
เจ้าและสำหรับบรรดาผู้ ครุฑที่ปฏิบัติตาม
เจ้า 65 นบีเอ็ย จงปลุกใจบรรดา ผู้ครุฑ
ให้ต่อสู้ ถ้าหากในหมู่สุเจ้ามีผู้อดทนยี่สิบ
คน พวกเขาจะเอาชนะคนสองร้อยคนได้
และถ้าหากในหมู่ สุเจ้ามีคนเช่นนั้นหนึ่งร้อย
คน พวกเขาจะเอาชนะผู้ปฏิเสฐ สัจธรรม
หนึ่งพันคนได้ เพราะคนพวกนั้นเป็นหมู่คน
ที่ไม่เข้าใจ 66 ตอนนี พระเจ้าได้ลดภาระ
ของสุเจ้าแล้ว พระองค์ทรงรู้ว่าสุเจ้ายังคง
อ่อนแออยู่ ดังนั้น ถ้าในหมู่ สุเจ้ามีผู้อดทน
หนึ่งร้อยคน พวกเขาจะเอาชนะคนสองร้อย
คนได้และถ้าหากในหมู่สุเจ้ามีผู้อดทนหนึ่ง
พันคน พวกเขาจะเอาชนะคนสองพันคน
ได้โดยอนุมัติของพระเจ้า พระเจ้าทรงอยู่กับ
บรรดาผู้ที่อดทนเท่านั้น ⁿ

وَأَلْفَ بَيْتٍ قُلُوبِهِمْ ۚ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي
الْأَرْضِ حَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بَيْتَ قُلُوبِهِمْ
وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
﴿٦٤﴾ يَتَأْتِيَا النَّبِيَّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٥﴾ يَتَأْتِيَا النَّبِيَّ حَرَضِ
الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ
عَشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٦﴾ أَلْفَنَ
خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا
فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا
مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفِينَ
بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٦٧﴾

ⁿ เหตุผลที่ทำให้ผู้ครุฑที่มีจำนวนน้อยกว่าเอาชนะบรรดาผู้ปฏิเสฐสัจธรรมที่มีจำนวนมากว่าได้
ถูกอธิบายไว้โดยการกล่าวว่บรรดาผู้ครุฑามี "ฟีกฮฺ" ในขณะที่บรรดาผู้ปฏิเสฐสัจธรรมไม่มีสิ่งนี้
ความหมายทางภาษาของคำว่า "ฟีกฮฺ" คือความเข้าใจ นี่หมายถึงการรู้ได้ด้วยใจและภูมิปัญญาที่
มนุษย์ได้มาเพราะผลของความศรัทธา ความศรัทธาในพระเจ้าเป็นเหมือนกับแสงสว่างของตะเกียง
ในห้องมืด ตะเกียงส่องแสงทำให้ห้องสว่างในลักษณะที่มองเห็นทุกอย่างได้ชัดเจน ในทำนอง
เดียวกัน ความศรัทธาได้ทำให้มนุษย์มีความสำนึกในเรื่องพระเจ้าซึ่งหลังจากนั้นเขาจะเริ่มมองเห็น
ความจริงทั้งหมดในรูปแบบดั้งเดิมของมัน

ผลของความศรัทธาทำให้มนุษย์เข้าใจความจริงของชีวิตและความตาย เขาเริ่มรู้ว่าสิ่งสำคัญที่สุด
มิใช่ชีวิตแห่งโลกนี้ แต่เป็นชีวิตแห่งโลกหน้า นี่เป็นสิ่งที่ทำให้เขาไม่กลัว เขามองความตายราวกับ
ว่ามันเป็นประตูที่เขาจะผ่านเข้าไปในสวรรค์

ผู้ครุฑเป็นผู้ที่กลัวพระเจ้าและเขาห่วงใยในเรื่องโลกหน้า ความรู้สึกเช่นนั้นทำให้เขาสะอาด
หมดจดจากความรู้สึกที่เป็นลบทุกประเภท เขาอยู่เหนือความอวดดี ความเกลียด อกติ การแก้
แค้นและการโอ้อวด ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสฐสัจธรรมนั้นตรงกันข้าม คนที่ปฏิเสฐสัจธรรมจะทำด้วย
อารมณ์ในขณะที่ผู้ครุฑทำด้วยความเป็นจริง คนที่ปฏิเสฐสัจธรรมจะทำอะไรก็ตามด้วยความ
ใจแคบในขณะที่ผู้ครุฑจะแสดงความใจกว้าง

67 มันไม่ถูกต้องสำหรับนบีที่จะมีเชลยไว้จนกว่าเขาจะได้ ทำลายศัตรูลงในแผ่นดิน สูเจ้าปรารถนาสิ่งเล็กๆน้อยๆแห่ง โลกนี้ แต่พระเจ้าทรงปรารถนา(ให้สูเจ้าได้รับสิ่งดีแห่ง)โลก หน้า พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ 68 ถ้าหาก ว่าไม่มีข้อกำหนดที่พระเจ้าได้ทรงให้ไว้ก่อนหน้านั้นแล้ว สูเจ้า อาจจะต้องประสบกับการลงโทษอันมหันต์ในสิ่งที่สูเจ้าได้ กระทำ 69 ดังนั้น จงกินสิ่งที่สูเจ้ารับได้จากสงคราม เพราะมันเป็นที่ยอนุมติและเป็นสิ่งสะอาด และจงเกรงกลัวพระเจ้า แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ 71

مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ يُكُونَ لَهُ سَرَى حَتَّى يُتَخَّرَ فِي الْأَرْضِ تَرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٧﴾ لَوْلَا كَتَبَ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٩﴾

71 ในสงครามบะดร์ มุสลิมได้สังหารหัวหน้าชาวกุเรซไปเจ็ดสิบคนและจับคนอื่นเป็นเชลยได้เจ็ดสิบคน เชลยหลายคนเป็นระดับหัวหน้า หลังจากการรบ ได้มีการปรึกษาหารือกันเพื่อตัดสินชะตากรรมของเชลย สวากส่วนใหญ่เห็นควรให้นำเชลยไปแลกค่าไถ่ ถ้าทำเช่นนั้น เชลยเหล่านี้ก็ยังคงเป็นศัตรูต่อไป แต่มุสลิมขาดแคลนทรัพยากรในการป้องกันตนเอง ดังนั้น สวากจึงคิดกันว่าเงินค่าไถ่ที่ได้มาจะนำไปซื้ออาวุธ แต่อุมร์ อิบดุลค็อฏฏอบและซุฮัยบ์ อิบนุมาอาซมีมีความเห็นแย้ง อุมร์กล่าวว่า "โอ้นบีของพระเจ้า เชลยเหล่านี้เป็นผู้นำของผู้ปฏิเสธศรัทธา ความเข้มแข็งที่แท้จริงของศัตรูตกอยู่ในมือของเราแล้ว พวกเขาต้องถูกประหารเพื่อที่จะได้หมดปัญหาไปเลยทีเดียว" อย่างไรก็ตาม นบีมุฮัมมัดได้ทำตามความเห็นแรก

ต่อมา อายุฮ์ฮุดงักกล่าวข้างต้นได้ถูกประทานลงมาซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการรบ ในขณะที่พระเจ้าประกาศว่าค่าไถ่เป็นสิ่งที่ยอนุมติ แต่การทำเช่นนั้นเป็นสิ่งไม่พึงประสงค์ การปล่อยเชลยศึกโดยเรียกค่าไถ่เป็นเรื่องของความเมตตาและความโอบอ้อมอารี แต่มันไม่ปฏิบัติตามแผนการระยะยาวของพระเจ้า พระองค์ได้วางแผนที่จะทำลายลัทธิกราบไหว้รูปปั้นและการนับถือพระเจ้าหลายองค์ และพระองค์ได้ทำให้อำนาจทั้งหมดของชาวกุเรซ(ยกเว้นอนุสละฮิบ์และอนุซุฟยาน)ไปรวมตัวกันในทุ่งบะดร์โดยการจัดเตรียมสิ่งต่างๆไว้ในลักษณะที่คนเหล่านี้ทั้งหมดตกอยู่ใต้การควบคุมของมุสลิม ถ้าพวกผู้นำเหล่านี้ถูกฆ่าในตอนนั้น การต่อต้านของลัทธิบูชาพระเจ้าหลายองค์ที่มีต่อศาสนาที่ศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวน่าจะถูกฝังอยู่ที่บะดร์นั่นเอง ผลของการปล่อยตัวผู้นำเหล่านี้ไปก็ถือคนพวกนี้สามารถที่จะรวมกำลังกันต่อต้านอิสลามได้อีกครั้งหนึ่ง

การตัดสินใจนี้ขัดกับยุทธศาสตร์สงครามของมุสลิมและอาจกลายเป็นสาเหตุของความยากลำบากที่สุดสำหรับพวกเขา พวกผู้นำเหล่านี้กับผู้ติดตามอาจทำลายภารกิจทั้งหมดของอิสลามได้อย่างสมบูรณ์ แต่พระเจ้าได้กำหนดไว้แล้วว่าวันปีคนสุดท้ายและบรรดาสวากของท่านจะเอาชนะทุกสิ่งได้ นั่นคือเหตุผลว่าทำไมถึงแม้จะมีข้อบกพร่องทางยุทธศาสตร์นี้ พวกกุเรซก็ไม่ไปก็เอาชนะผู้ศรัทธาได้

70 โอนมี จึงบอกพวกเชลยที่อยู่ในการควบคุมของเจ้าว่า “ถ้าหากพระเจ้าทรงรู้ถึงความดีใดๆในหัวใจของพวกท่าน พระองค์จะทรงประทานแก่ท่านซึ่งสิ่งที่ดีกว่าที่เอามาจาก พวกท่านและจะทรงให้อภัยพวกท่าน พระเจ้าเป็นผู้ทรง อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”⁷¹ แต่ถ้าหากพวกเขาคิดที่จะ ททรยศต่อเจ้า พวกเขาก็ได้แสดงการทรยศต่อพระเจ้าแล้ว ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงได้ให้เจ้ามีอำนาจเหนือพวกเขา พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ผู้ทรงปรีชาญาณⁿ

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلُوبًا لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ
الْأَسْرَىٰ إِنَّ يَعْلَمُ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا
يُؤْتِيكُمْ خَيْرًا مِمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَعْفُو لَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧١﴾ وَإِنْ يُرِيدُوا
حَيَاتِنَا فَكَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ
مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧٢﴾

ⁿ การปล่อยเชลยในสงครามบะดร์เป็นความผิดพลาดทางยุทธศาสตร์ แต่สำหรับเชลยเอง นี่เท่ากับการมีชีวิตใหม่ มันหมายความว่าคนที่ต้องถูกฆ่าเพราะการต่อต้านลัทธิธรรมได้รับโอกาสให้คิดถึง การเรียกร้องของอิสลามและพฤติกรรมอันไม่บังควรของพวกเขาที่มีต่อการเรียกร้องนั้นอีกครั้งหนึ่ง สำหรับพวกเขา การผ่อนผันนี้ได้เปิดประตูแห่งการแก้ไขตนเอง แต่ผลที่อาจติดตามมาจากการผ่อนผันนี้อาจทำให้ประกายไฟแห่งการแก้แค้นปะทุขึ้นมาในหัวใจของพวกเชลยเนื่องจากความพ่ายแพ้ที่พวกเขาได้รับก็ได้ พวกเขาอาจจะอยากแก้แค้นให้แก่ความเป็นศัตรูและความสูญเสียที่พวกเขาได้รับจากการจ่ายค่าไถ่ ถ้าเป็นเช่นนั้น พวกเขาอาจจะทำผิดซ้ำสองที่ทำให้พวกเขาต้องถูกพระเจ้าลงโทษ พวกเขาอาจจะยังใช้ความพยายามทุกอย่างในการต่อต้านอิสลามซึ่งจะทำให้พวกเขาได้รับความหายนะทั้งในโลกนี้และในโลกหน้า

ความเป็นไปได้ประการที่สองก็คือพวกเขาอาจคิดถึงเหตุการณ์ไม่ธรรมดาที่เกิดขึ้นในสมรภูมิบะดร์ นั่นคือ ทำไม ทั้งๆที่มีกำลังน้อยกว่ามาก แต่มุสลิมกลับเป็นฝ่ายชนะ? นี่เป็นการแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าพระเจ้าชอบศาสนาของมุสลิมและไม่ชอบศาสนาของพวกกุเรซ ถ้าแนวความคิดที่สองนี้เกิดขึ้น มันอาจทำให้พวกเขาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมก่อนหน้านี้ของพวกเขาและยอมรับศาสนาที่ก่อนหน้านี้พวกเขาไม่สามารถยอมรับ ถ้าเป็นเช่นนั้น พวกเขาก็จะมีสิทธิได้รับรางวัลตอบแทนจากพระเจ้าในโลกนี้และในโลกหน้าด้วย ประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นว่ามิชกรหลายคนที่หัวใจของพวกเขามีคำถามนี้และต่อมาได้หันมาเข้ารับอิสลาม อับบาส อิบน์อับดุล มุฏฏอลิบได้เข้ารับอิสลามเมื่อเขาตกเป็นเชลย หลังจากนั้นก็มีอีกบางคนที่ยื่นมารับอิสลาม คนเหล่านี้ได้ลดตัวเองลงมาในสายตาของคนเมื่อคตินในกลุ่มของพวกเขา แต่พวกเขาต่างหากที่ให้เกิดจิตตัวเองในสายตาของพระเจ้า พวกเขาได้รับความเจ็บปวดทางโลก แต่กลับเป็นผู้ได้รับประโยชน์ในโลกหน้า

ในการปล่อยเชลย มุสลิมมีความหวาดระแวงว่าเชลยเหล่านี้แทนที่จะแสดงความขอบคุณต่อมุสลิมที่มีความปรานี พวกเขาอาจสมคบคิดกันใช้วิธีการชั่วร้ายสร้างอุปสรรคในหนทางของอิสลาม แต่ คัมภีร์กุรอานไม่ให้ความสำคัญในเรื่องความหวาดระแวงเหล่านี้เพราะชบวนการที่ทำเพื่อหนทางแห่งลัทธิธรรมไม่ใช่ชบวนการธรรมดา มันเป็นเรื่องของพระเจ้า พระเจ้าอยู่ข้างหลังและไม่มีใครมีอำนาจที่จะสู้กับพระเจ้าได้

72 แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธาและผู้อพยพออก
จากบ้าน ของพวกเขาและดินร่นต่อสู้ด้วย
ทรัพย์สินและชีวิตของ พวกเขาในหนทาง
ของพระเจ้าและบรรดาผู้ให้ที่พัก อาศัยแก่
ผู้อพยพและช่วยเหลือพวกเขาเหล่านั้น
พวกเขาเป็นผู้คุ้มครองซึ่งกันและกัน ส่วน
บรรดาผู้ศรัทธา แต่ไม่ได้อพยพนั้น สูเจ้า
ไม่ต้องเกี่ยวข้องใดๆในการ คุ้มครองพวกเขา
นอกจากว่าพวกเขาจะอพยพ แต่มันยังเป็น
หน้าที่ของสูเจ้าที่จะต้องช่วยเหลือพวกเขา
ในเรื่องของ ศาสนาถ้าหากพวกเขาขอความ
ช่วยเหลือจากสูเจ้า ยกเว้นหมู่คนที่สูเจ้า
มีสัญญาับพวกเขา พระเจ้าทรง เห็นตาม
ที่สูเจ้ากระทำ 73 ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น
พวกเขาต่างเป็นผู้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
แต่ถ้าสูเจ้า ไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเช่น
นั้นบ้าง มันจะมีความ เสียหายและความ
วุ่นวายอันใหญ่หลวงเกิดขึ้นในแผ่นดินⁿ

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ ءَاوَأُوا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ
أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ
يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلِيَّتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي
الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ
فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٤﴾

ⁿ โดยทั่วไปแล้ว เมื่อคนผู้หนึ่งช่วยอีกคนหนึ่ง มันเป็นเพราะคนที่เขาช่วยเป็นคนในครอบครัวหรือ
ในกลุ่มหรือชนชั้นของเขา แต่หลังจากการอิญเราะฮฺ(การอพยพไปยังมะดีนะฮฺ) สังคมอิสลามที่เริ่ม
ก่อตัวขึ้นในมะดีนะฮฺนั้นเกิดจากการที่เจ้าบ้านได้ให้ที่อยู่อาศัยแก่คนที่พวกเขามีความสัมพันธ์บน
พื้นฐานของศาสนาเท่านั้น คนที่ทิ้งครอบครัวและบ้านเรือนของตัวเองและอพยพมายังมะดีนะฮฺล้วน
ทำไปเพื่อหนทางของพระเจ้าและโลกหน้า และคนที่ยอมให้ผู้แปลกหน้ามีส่วนแบ่งในเงินทองและ
ทรัพย์สินของพวกเขา ก็ทำไปด้วยเหตุผลที่ว่าพระเจ้าจะพอใจในการกระทำของพวกเขาและส่งพวกเขา
ไปยังสวรรค์ในโลกหน้า

นี่เป็นสังคมที่ความสัมพันธ์ของครอบครัวหรือเผ่าพันธุ์ไม่มีความสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับ
กับความศรัทธา ผู้คนช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยไม่หวังประโยชน์ทางโลก แต่หวังเพื่อ
โลกหน้า พวกเขาให้ความช่วยเหลือกันโดยไม่หวังผลตอบแทนใดๆจากผู้รับ แต่หวังการ
ตอบแทนจากพระเจ้าเพียงอย่างเดียว สังคมนี้จะเป็สังคมอิสลามที่แท้จริงก็ต่อเมื่อความ
สัมพันธ์ในสังคมนั้นถูกสร้างขึ้นไม่ใช่นบนพื้นฐานของความสัมพันธ์ทางครอบครัวหรือความ
หลงใหลภาคภูมิใจในกลุ่ม แต่บนพื้นฐานของสัจธรรมที่ผู้คนต่างเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือซึ่ง
กันและกันเพื่อเหตุผลเดียวที่พวกเขาเป็นพี่น้องกันในศาสนา มิใช่เพราะมีเรื่องผลประโยชน์
ทางโลกเข้ามาเกี่ยวข้อง

74 ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาที่ได้อพยพและดิรน
ต่อสู้นั้น หนทางของพระเจ้าและบรรดาผู้
ให้ที่พักอาศัยแก่ผู้ อพยพและช่วยเหลือ
พวกเขาเหล่านั้นพวกเขาคือผู้ศรัทธา ที่แท้จริง
สำหรับพวกเขาคือการอภัยโทษและปัจจัย
ยังชีพที่ดีที่สุด 75 ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาหลัง
จากนั้น และได้อพยพมาร่วมกับสุเจ้าในการ
ดิรนต่อสู้นั้น คนเหล่านี้เป็นพวกของสุเจ้า
ด้วย แต่ในเรื่องความ สัมพันธ์ทางสายเลือด
นั้น ตามคัมภีร์ของพระเจ้า พวกเขามีความ
ใกล้ชิดกันมากกว่า พระเจ้าเป็นผู้ ทรงรอบรู้
ทุกสิ่ง⁷

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا
أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٥﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا
مِن بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ
فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ
اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾

⁷ การมีความศรัทธาในพระเจ้าหมายถึงการตัดสินใจที่จะใช้ชีวิตของตนเพื่อพระองค์ล้วนๆ คนที่
ทำเช่นนั้นจะกลายเป็นคนแปลกหน้าในหมู่คนที่ใช้ชีวิตเพื่อสิ่งอื่นออกไปจากพระเจ้า การตกเป็นคน
แปลกหน้านี้ทำให้บางครั้งอยากตัดสินใจอพยพหนีไปจากบรรยากาศที่เป็นศัตรู ดังนั้น ชีวิตทั้งหมด
ของเขาจึงเป็นชีวิตของการต่อสู้และการเสียสละ ผู้อพยพเหล่านี้เป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริงในสายตาของ
พระเจ้า ความศรัทธาของเขาจัดอยู่ในระดับสูงสุด ถัดจากนั้นคือบรรดาผู้ช่วยเหลือบรรดาผู้อพยพ
ในหนทางของพระเจ้าเหล่านี้

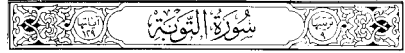
เพื่อที่จะเป็นมุสลิมที่แท้จริง อย่างน้อยที่สุดจะต้องมีการปฏิบัติตามแนวทางต่อไปนี้ คือ ผู้ศรัทธาที่มี
ศักยภาพต้องยึดมั่นอยู่ในอิสลามจนถึงขนาดที่ว่าถ้าถึงขั้นจำเป็น เขาจะละทิ้งชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี
ได้หรือไม่เขาต้องเปิดกระเป๋าเงินเพื่อที่จะช่วยเหลือบรรดาผู้เลือกที่จะอพยพ ถ้าจำเป็น เขาจะเชิญ
ผู้อพยพมามีส่วนแบ่งในทรัพย์สินของเขา ดังนั้น ความศรัทธาที่แท้จริงจะเป็นความจริงสำหรับคนที่
กลายเป็นผู้อพยพในหนทางของพระเจ้า(มุฮาญีร)หรือไม่ก็เป็นผู้ช่วยเหลือ(อันซอร)

นี่คือคนสองประเภทที่มีการอภัยโทษหรือการให้อภัย(มัฆฟิเราะฮฺ)และปัจจัยยังชีพอันประเสริฐ(ริซก
กะรีม)คอยพวกเขาอยู่ต่อหน้าพระเจ้า สวรรค์แห่งโลกหน้าเป็นโลกที่สวยงามน่าอยู่อย่างที่สุด มัน
เป็นโลกที่สมบูรณ์และคนที่มิลีทธิจะได้อยู่ในโลกที่สมบูรณ์นั้นต้องเป็นคนที่มีสมบูรณ์ด้วย ไม่มีมนุษย์
คนใดสามารถได้รับความสมบูรณ์เช่นนั้นได้เมื่อมองถึงความอ่อนแอของมนุษย์ อย่างไรก็ตาม
พระเจ้าได้สัญญาว่าคนที่ผ่านการทดสอบหนึ่งในสองอย่างที่ได้ออกกล่าวไว้ข้างต้นจะได้รับการผ่อน
ผันในเรื่องความบกพร่องของเขา และด้วยความโปรดปรานของพระเจ้า เขาจะถูกส่งเข้าไปในสวรรค์
การช่วยเหลือและการสนับสนุนบรรดาผู้ที่เป็นพี่น้องกันโดยศาสนาเป็นสิ่งที่สำคัญมาก อย่างไรก็ตาม
ก็จะมีผลกระทบต่อนิติธรรมของการมีความสัมพันธ์ทางสายเลือดและการแจกจ่ายมรดกในหมู่
พวกเขา ภายใต้อิทธิพลของความต้องการส่วนตัว มนุษย์อาจถือว่าบางสิ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับ
คนในครอบครัวของเขา แต่ไม่มีความสำคัญในสายตาของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม พระเจ้าเองได้
วางกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องสิทธิของคนในครอบครัวและกฎในการแบ่งมรดกที่จะนำไปใช้กับพวกเขา
ไว้แล้วในคัมภีร์ของพระองค์ กฎเหล่านี้ยังคงมีผลบังคับใช้อยู่และไม่มีอะไรที่สามารถนำมาเป็นข้อ
อ้างในการละเมิดกฎเหล่านี้ได้

9. การสำนึกผิด

อิต-เตาปะฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ นี่เป็นการประกาศพินัย (ข้อผูกพันทั้งหลาย) โดย พระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ต่อบรรดาผู้ตั้งภาคีที่ สู้เจ้าได้ทำสัญญาไว้ ² ดังนั้น สู้เจ้ามีอิสระที่จะสัญจรไป ในแผ่นดินเป็นเวลาสี่เดือน แต่สู้เจ้าต้องรู้ว่าสู้เจ้าไม่อาจ ยับยั้งแผนการของพระเจ้าได้ และพระเจ้าจะทำให้ผู้ ปฏิเสธศรัทธาตกต่ำ ⁿ

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ
عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۖ فَسِيحُوا
فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ
غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُحْزِي
الْكَافِرِينَ ۖ

ⁿ มนุษย์ได้รับโอกาสให้มีชีวิตและตั้งถิ่นฐานอยู่ในโลกใบนี้มิได้เป็นเพราะเรื่องของสิทธิใดๆ แต่เพื่อวัตถุประสงค์ของการทดสอบเท่านั้น トラบใดที่พระเจ้าประสงค์ พระองค์จะให้มนุษย์คนหนึ่งอยู่บนโลก และเมื่อระยะเวลาแห่งการทดสอบสิ้นสุดลงตามการตัดสินใจด้วยเหตุผลของพระองค์ พระองค์จะทำให้เขาตายและเขาจะถูกนำออกไปจากที่นี่

³ นี่เป็นการประกาศจากพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ สำหรับประชาชนทั้งมวล ในวันแห่งการอัศจรรย์อันยิ่งใหญ่ว่า พระเจ้าทรงพ้นจากพันธะสัญญาที่ได้ทำไว้กับพวกบูซา รูปเคารพ และศาสนทูตของพระองค์ด้วยเช่นกัน ดังนั้น ถ้าหากสุเจ้าสำนึกผิดมันย่อมเป็นการดีสำหรับสุเจ้า แต่ถ้าสุเจ้าหันออกไป สุเจ้าจะรู้ไว้เถิดว่าสุเจ้าไม่สามารถ ยับยั้งแผนการของพระเจ้าได้ โอ้หนี่ จงแจ้งข่าวถึงการ ลงโทษอันเจ็บปวดแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ⁴ ส่วน บรรดาผู้ให้เกียรติแก่สัญญาที่สุเจ้าได้ทำไว้กับพวกเขา และมีได้สนับสนุนผู้ใดให้ต่อต้านสุเจ้า สุเจ้าจะปฏิบัติตาม สัญญาที่คนเหล่านั้นจนครบกำหนด พระเจ้าทรงรักผู้ยำเกรง ⁿ

وَأَذِّنْ مِنْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ
يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ
خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا
أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ
كَفَرُوا بِعَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٣﴾ إِلَّا الَّذِينَ
عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ
يَنْقُصُوا شَيْئًا وَلَمْ يُظْهِرُوا عَلَيْكُمْ
أَحَدًا فَأَتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَى
مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٤﴾

ⁿ หนี่ได้ยืนยันศรัทธาอย่างครบถ้วนให้แก่บรรดาผู้ฟังท่านแล้ว หลังจากเสร็จภารกิจที่พระเจ้าได้มอบหมายให้ท่าน คนที่ยังไม่ยอมรับความศรัทธาจะสูญเสียสิทธิของตนที่จะอยู่บนแผ่นดินของพระเจ้า พวกเขาถูกนำมาอยู่ที่นี้เพื่อวัตถุประสงค์ของการทดสอบ เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการเผยแผ่สั่งสอนและการอธิบายให้เหตุผลแล้ว การทดสอบก็สิ้นสุดลง หลังจากนั้นแล้ว ทำไมพวกเขาจะต้องได้รับการผ่อนปรนต่อไปอีก? นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมหลังจากงานของบรรดาหนี่เสร็จสิ้นแล้วภัยพิบัติทำลายล้างบางอย่างจึงเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและคนเหล่านี้ถูกทำลายหมด

นี่ก็เช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นกับบรรดาผู้ทีหนี่หม้มมัดไปเผยแผ่สั่งสอน แต่มันไม่ใช่ภัยพิบัติใดๆจากท้องฟ้าที่ลงมายังพวกเขา ในกรณีนี้ หลักการของพระเจ้าที่กล่าวไว้ข้างต้นได้ถูกนำมาใช้ภายในกรอบของระบบเหตุผล ก่อนอื่นใด พวกเขาถูกเรียกร้องสู่ศรัทธาด้วยถ้อยคำของกुरुอานที่มีเหตุผลและแบบอย่างอันงดงามของหนี่ หลังจากนั้น โดยการให้ผู้ศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวมีอำนาจเหนือกว่าชาวมักกะฮ์ผู้บูชารูปเคารพ กระบวนการของการให้เหตุผลได้สิ้นสุดลงแล้วในกรณีของพวกเขา แต่ถึงกระนั้น พวกเขายังคงต้องตั้งในการปฏิเสธศรัทธาต่อไป พวกเขาจึงถูกกล่าวหาว่าทำลายความไว้วางใจและละเมิดสัญญาของพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงถูกยืนยันซ้ำว่าพวกเขามีเวลาปฏิบัติตัวเองเสียทีเดือน มิเช่นนั้นแล้ว พวกเขาจะถูกกวาดล้าง

ทั้งหมดนี้ทำไปตามหลักการของความเกรงกลัวพระเจ้า(ตักวา) มิใช่อาศัยหลักการของการเมืองแห่งชาติ ในเรื่องของการเหตุผล ผู้บูชารูปเคารพไม่สามารถพูดอะไรได้ หลังจากนั้น พวกเขาได้ถูกเตือนล่วงหน้าว่าพวกเขาได้รับเวลาสี่เดือนเพื่อพิจารณาทบทวนเรื่องนี้ และประตูได้ถูกเปิดไว้สำหรับพวกเขาจนกระทั่งนาทีสุดท้าย ดังนั้น คนที่สำนึกผิดจะมาเข้าร่วมกับบรรดาผู้ได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้าก็ได้ ส่วนกรณีของบางเผ่าที่ไม่ได้ละเมิดข้อตกลงของพวกเขาได้ถูกแยกไว้จากกรณีของผู้ที่ละเมิดข้อตกลง

5 เมื่อเดือนต้องห้ามสำหรับการต่อสู้ผ่านพ้นไปแล้ว จงมา พวกบูฆารูปเคารพ(ที่ทำสงครามกับเจ้า)ทุกที่ที่สุเจ้าพบ^๗ จง จับคนพวกนั้นและล้อมไว้และนั่งคอยดักข่มรอคนพวกนี้ แต่ ถ้าพวกเขาสำนึกผิดและดำรงนมาฆและจ่ายชะกาต ดังนั้น จงปล่อยพวกเขาให้ไปตามทางของพวกเขา เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

6 ถ้า พวกบูฆารูปเคารพ(มุชริก)คนใดขอความคุ้มครองจาก เจ้า ดังนั้น จงให้ความคุ้มครองแก่เขาเพื่อที่เขาจะได้ยิน วาจะของพระเจ้า แล้วจงนำเขาไปสู่ที่ปลอดภัย ที่ต้องทำเช่นนี้ก็เพราะคนเหล่านั้นไม่มีความรู้^๗

فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرْمَ فَاقْتُلُوا
الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ
وَخُدُّوهُمْ وَاحْصِرُوهُمْ
وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ
فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ
فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ
إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦﴾
وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ
حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ
ثُمَّ أُبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ
وَيُخْرِجَهُ عَلَى وَجْهِ
الْعَدَالَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
ذَكِيرٌ ﴿٧﴾

^๗ คำบัญชาให้ทำสงครามตรงนี้มีขึ้นหลังจากหมดเวลาผ่อนปรนสี่เดือน ไม่เกี่ยวกับเรื่องการต่อสู้ตามปกติ นี่คือการลงโทษของพระเจ้าที่กำหนดไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธมอันเนื่องมาจากการปฏิเสธนี้ โดยการปฏิเสธนี้ของพระเจ้าแม้หลังจากการกระบวนกรอริบายให้เหตุผลสิ้นสุดแล้ว พวกเขาได้ทำให้ตัวเองไม่มีทางเลือกอื่นนอกไปจากการยอมรับความศรัทธาหรือต่อสู้ นี่คือการพิเศของพระเจ้าที่เกี่ยวกับผู้ที่นับเปยแผ่สั่งสอนและไม่เกี่ยวกับคนทั่วไป อย่างไรก็ตามแม้หลังจากการกระบวนกรแผ่สั่งสอนเสร็จสิ้นแล้ว คำสั่งนี้ก็มิได้ถูกปฏิบัติทันที แต่พวกเขายังได้รับการผ่อนผันให้พิจารณาเป็นเวลาถึงสี่เดือน

การแก้แค้นไม่รู้จักรการให้อภัย คนที่มีความคิดแก้แค้นจะพอใจต่อเมื่อเขาเห็นฝ่ายตรงข้ามได้รับความอับยศและถูกทำลาย แต่ปฏิบัติการต่อพวกบูฆาเทวรูปแห่งอาระเบียนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับแก้แค้นประเภทใด มันวางอยู่บนพื้นฐานหลักการของความเป็นจริงอย่างสมบูรณ์ นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมถึงแม้คำสั่งจะดูเฉียบขาดรุนแรง แต่มันก็เปิดให้พวกเขาเข้ารับอิสลามและปกป้องตัวเองจากการถูกลงโทษ อีกทั้งยังได้รับความเคารพในฐานะเป็นพี่น้องกันในอิสลาม สำหรับคนที่สำนึกผิดมีเงื่อนไขสองประการในทางปฏิบัติและเป็นที่ยอมรับก็คือ การนมาฆและจ่ายชะกาต ในช่วงเวลาของความขัดแย้ง ถ้าใครในหมู่ศัตรูกล่าวว่าเขาต้องการที่จะทำความเข้าใจอิสลาม มุสลิมได้ถูกสั่งให้คุ้มครองเขา ให้โอกาสเขาอยู่ในบรรยากาศของพวกเขาและพยายามดูว่าคำสอนของอิสลามได้ถูกปลุกฝังเข้าไปในหัวใจของเขา แม้กระนั้น ถ้าเขาไม่รับอิสลาม เขาจะต้องถูกนำกลับไปยังสถานที่อยู่ของเขาภายใต้การคุ้มครองของพวกเขา

^๗ ไนยามสงคราม มันเป็นเรื่องไม่ฉลาดอยู่แล้วที่จะให้การผ่อนผันเช่นนั้นแก่ศัตรู เพราะมันอาจเป็นไปได้ว่าสายลับของศัตรูอาจใช้การผ่อนผันนี้เข้ามาในค่ายมุสลิมและสืบหาความลับทางยุทธศาสตร์แต่อิสลามถือว่าปัญหาเรื่องการแผ่สั่งสอนเพื่อเชิญชวนผู้คนมายังหนทางที่ถูกต้องมีความสำคัญจนแม้จะต้องเสีย แต่ประตุของมันจะต้องไม่ถูกปิด

ถ้าใครยังลวงละเมิดโดยไม่รู้หรือเพราะความโง่เขลา เขาจะได้รับการปฏิบัติอย่างผ่อนปรนเท่าที่จะเป็นไปได้จนกระทั่งความไม่รู้หรือความโง่เขลาได้ถูกแก้ไขแล้ว

⁷ เป็นไปได้อย่างไรที่จะมีสัญญากับพวกบุชารูปเคารพ เหล่านี้ในส่วนของพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ยกเว้น บรรดาผู้ที่สุเจ้าได้ทำสัญญาไว้ที่มีสติอัลอะรอม? ตราบใด ที่พวกเขายังคงซื่อตรงต่อสุเจ้า สุเจ้าก็จงซื่อตรงต่อพวกเขา เพราะพระเจ้าทรงรักผู้สำรวมตนจากความชั่ว ⁸ สัญญา จะมีขึ้นได้อย่างไรถ้าหากพวกเขามีอำนาจเหนือสุเจ้า พวกเขาจะไม่เคารพสายสัมพันธ์แห่งเครือญาติและจะไม่ให้เกียรติ แก่เงื่อนไขของสัญญา พวกเขาพยายามจะประจบสุเจ้าด้วยปากของพวกเขาในขณะที่หัวใจของพวกเขา นั้นปฏิเสธสุเจ้า เพราะพวกเขาส่วนใหญ่เป็นผู้ทำความชั่วⁿ

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ
عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ
عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا
اسْتَقَمُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ
اللَّهَ مُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾ كَيْفَ وَإِنْ
يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا
وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى
قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨﴾

ⁿ เมื่อมุสลิมมีความเข้มแข็งมั่นคง พวกกุเรซได้มาขอทำสัญญากับมุสลิม อย่างไรก็ตาม พวกกุเรซไม่มีความสุขกับข้อตกลงของสัญญา พวกเขาคิดว่าการทำตามข้อตกลงในสัญญากับศัตรูของพวกเขาเป็นภัยต่อพวกเขาอย่างยิ่ง นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมพวกเขาจึงคอยหาโอกาสที่จะละเมิดข้อตกลงของพวกเขาและสร้างความเสียหายให้แก่มุสลิมหรืออย่างน้อยที่สุดก็ทำให้มุสลิมเสื่อมเสียชื่อเสียง ดังนั้น เมื่อฝ่ายหนึ่งละเมิดสัญญาอย่างเห็นได้ชัด อีกฝ่ายหนึ่งก็ไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามข้อตกลงในสัญญา

นี่คือความคิดของพวกกุเรซที่รู้สึกว่าการมีอำนาจของมุสลิมเป็นสิ่งที่สันคลอนความเป็นผู้นำของพวกเขา อย่างไรก็ตาม ยังมีเผ่าอื่นๆ(เช่น เผ่าบนุกินานะฮฺ, เผ่าบนุกุซาอะฮฺและเผ่าบนุซัมรอ) ที่ไม่เห็นด้วยกับการคิดเช่นนี้และยังคงปฏิบัติตามข้อตกลงที่มีกับมุสลิม เมื่อมีการประกาศระยะเวลาผ่อนผันสี่เดือนไปแล้วและระยะเวลาของการสิ้นสุดข้อตกลงยังเหลืออีกประมาณเก้าเดือน ได้มีคำสั่งว่าข้อตกลงเหล่านี้จะต้องได้รับการเคารพจนกระทั่งวันสุดท้ายเพราะว่านั่นเป็นความต้องการของความยำเกรงพระเจ้า แต่หลังจากระยะเวลาสี่เดือนสิ้นสุดลง จะไม่มีการทำข้อตกลงเช่นนี้กับใครอีกและผู้บุชารูปเคารพมีสองทางเท่านั้นให้เลือก นั่นคือ ยอมรับอิสลามหรือเตรียมตัวทำสงคราม

9 พวกเขาแลกเปลี่ยนสิ่งที่พระเจ้าทรง
 ประทานมาด้วย ประโยชน์ทางโลกเล็กๆ
 น้อยๆและขัดขวางคนอื่นๆจาก หนทางของ
 พระองค์ ช่างชั่วช้าแท้ๆที่พวกเขากระทำ
 10 พวกเขาไม่รักษาสายสัมพันธ์ของเครือ
 ญาติในเรื่องที่เกี่ยวกับผู้ศรัทธาและไม่รักษา
 เงื่อนไขของสัญญา และพวกเขาเหล่านี้เป็น
 ผู้ละเมิดเสมอ ¹¹ แต่ถ้าพวกเขาสำนึกผิด
 และดำรงนมาซและจ่ายซะกาต พวกเขาก็
 เป็นพี่น้องร่วม ศาสนากับสุเจ้า ดังนั้น เราได้
 ทำให้สำนของเราเป็นที่ย่าย ดายแก่บรรดา
 ผู้ที่พยายามจะเข้าใจⁿ

أَشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدَّوْا
 عَنْ سَبِيلِهِ ۗ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾ لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا
 وَلَا ذِمَّةً ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ
 ﴿١٠﴾ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا
 الزَّكَاةَ فَآخَوْكُمْ فِي الدِّينِ
 وَتَفَصَّلِ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

ⁿ พื้นฐานของชีวิตทางสังคมมาจากสองสิ่ง นั่นคือ ความเป็นเครือญาติหรือค้ำประกันสัญญาหรือข้อตกลง
 ร่วมกัน มนุษย์ให้เกียรติสิทธิเช่นนั้นเพราะมันวางอยู่บนพื้นฐานของความสัมพันธ์ทางสายเลือด
 และสิทธิของบรรดาผู้ที่เขามีข้อตกลงด้วยในกรณีที่เขายึดมั่นในข้อตกลงนั้น แต่เมื่ออารมณ์ของผล
 ประโยชน์ทางโลกอยู่เหนือมนุษย์ เขาก็ลืมหน้าที่ทั้งสองนี้ เพื่อเห็นแก่ผลประโยชน์เล็กๆน้อยๆ
 เขาลืมสิทธิของความสัมพันธ์ทางสายเลือดและสิทธิที่มาจากข้อตกลง คนเช่นนี้คือผู้ละเมิด พวก
 เขามีความผิดในสายตาของพระเจ้า ถึงแม้ว่าพวกเขาจะหนีผลที่ตามมาในโลกนี้ไปได้ แต่พวกเขา
 จะไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองให้พ้นจากการลงโทษของพระเจ้าในโลกหน้าได้ เว้นเสียแต่ว่าพวกเขา
 จะสำนึกผิดและเลิกโอหัง แต่ไม่ว่าใครเคยเป็นคนชั่วมาอย่างไรก็ตาม เขาจะเป็นสมาชิกที่ได้รับการ
 เคารพในความเป็นพี่น้องมุสลิมถ้าเขาแก้ไขและปรับปรุงตัวเอง หลังจากนั้น ความขัดแย้งระหว่าง
 เขากับมุสลิมคนอื่นๆจะไม่มีอีกต่อไป

12 แต่ถ้าหากพวกเขาหักล้างคำสาบานของพวกเขา พวกเขา หลังจากได้ทำสัญญาแล้ว และพวกเขาตูดูกาศาสนา ของสุเจ้า ดังนั้น สุเจ้า จึงต่อสู้กับบรรดาหัวหน้าแห่ง การปฏิเสธ^ก ทั้งนี้เพื่อที่เขาจะได้ยับยั้ง เพราะพวกเขา ไม่เคารพคำสาบานของพวกเขา^ข 13 สุเจ้า จะไม่ต่อสู้ กับคนที่ทำลายล้างคำสาบาน ของพวกเขาและขับไล่ ศาสนทูตและเริ่ม รุกรานสุเจ้าก่อนกระนั้นหรือ ? สุเจ้า กลัว พวกเขากระนั้นหรือ ? ถ้าสุเจ้าเป็นผู้ศรัทธา ที่แท้ จริง แน่นอน พระเจ้าทรงมีสิทธิ์เหนือ กว่าที่สุเจ้าจะต้อง เกรงกลัวพระองค์ 14 จง ต่อสู้พวกเขา พระเจ้าจะทรง ลงโทษพวกเขาด้วยมือของสุเจ้าและจะนำความอับยศ มาให้พวกเขาและช่วยเหลือสุเจ้าต่อต้าน พวกเขาและ เยียวยาหัวใจของบรรดาผู้ ศรัทธา 15 พระองค์จะทรง ขจัดความโกรธ ให้หมดไปจากหัวใจของพวกเขาและ จะทรง แสดงหนทางไปสู่การกลับตัวแก่บรรดาผู้ ที่ พระองค์ทรงประสงค์ พระเจ้าเป็นผู้ทรง รอบรู้ ผู้ทรง ปรีชาญาณ^ค

وَإِنْ نَكَتُوا أَيْمَنَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ
وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ
إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴿١٣﴾
أَلَا تَقْتُلُونَ قَوْمًا نَكَتُوا أَيْمَنَهُمْ
وَهُمْوَا بِإِحْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدءُ وُكْمٍ
أَوَّلَ مَرَّةٍ أَحْشَوْهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾ قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمْ
اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَتَخْزِيهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ
وَيَسْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾
وَيُذْهِبَ غِظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى
مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٦﴾

^ก วลี "บรรดาหัวหน้าแห่งการปฏิเสธ" หมายถึงชาวกุเรซที่นำขบวนการต่อต้านอิสลามเพราะพวกเขาไม่ตำแหน่งผู้นำในคาบสมุทรอาหรับ นี่เป็นกลุ่มคนสำคัญกลุ่มแรกที่ต่อต้านขบวนการอิสลามไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน ด้วยความรู้สึกว่าตัวเองอยู่ในสถานะที่สูงส่งกว่ากำลังจะได้รับผลกระทบในทางที่เสียหายจากการเรียกร้องสู่สังฆธรรม สมาชิกของคนกลุ่มนี้ฉลาดพอที่จะหยิบยกเอาประเด็นปลีกย่อย หยุ่มหิมขึ้นมาเพื่อที่จะทำลายความน่าเชื่อถือของการเรียกร้องและพวกเขามีทรัพยากรที่จะสร้างความยุ่งยากลำบากต่างๆให้แก่มุสลิมเพื่อที่จะทำให้มุสลิมเกิดความท้อแท้

^ข "พวกเขาไม่เคารพคำสาบานของพวกเขา" เป็นประโยคที่มีความหมายมาก คำสาบานและสัญญาของบรรดาผู้ต่อต้านอิสลามเนื่องจากความเป็นศัตรูและความต้อริ้นเป็นคำสาบานที่ไม่แน่นอนและไว้วางใจไม่ได้ คนพวกนี้ไม่มีความคงเส้นคงวาและสร้างความขุ่นเคืองให้เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ถึงแม้ว่าคนพวกนี้ทำตามข้อตกลง พวกเขาก็ไม่สามารถรักษามันไว้ได้นานเนื่องจากอารมณ์ที่ผันผวนของพวกเขา สักพักหนึ่ง ความรู้สึกในทางที่ไม่ดีของพวกเขาก็จะกลับคืนมาอีกและพวกเขาจะทำลายคำสาบานที่พวกเขาได้ทำไว้

^ค รากของวิทย์ปัญญาคือความเกรงกลัวพระเจ้า ความกลัวพระเจ้าทำให้เกิดความพร้อมที่จะยอมรับสังฆธรรมในตัวมนุษย์ มันปลุกความสำนึกบางอย่างในตัวมนุษย์ที่จะทำให้เขาสามารถเห็นความจริงในรูปแบบดั้งเดิมของมัน นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมมันจึงใช้เวลาไม่นานที่จะทำให้มนุษย์ที่เกรงกลัวพระเจ้าเข้าใจแผนการของพระองค์ เขารู้ถึงเจตนารมณ์ของพระเจ้าและอุทิศตนเองให้มันด้วยความเชื่อมั่นอย่างเต็มเปี่ยม เขาเริ่มเคลื่อนที่ไปบนเส้นทางที่ถูกต้องซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จ ในที่สุด ความกลัวพระเจ้าทำให้ตาของมนุษย์เอ่อตันไปด้วยน้ำ และต่อหน้าพระเจ้า ตาที่มีน้ำตาเท่านั้นที่ได้ถูกกำหนดไว้ให้ยืนลงในโลกนี้และในโลกหน้า

16 (โอ้บรรดาผู้ศรัทธา) สูเจ้าคิดหรือว่าสูเจ้าจะถูกลบไล่วไ้โดยที่พระเจ้าไม่ทดสอบเพื่อที่พระองค์จะได้รู้ว่าสูเจ้า คนไหนใช้ความพยายามอย่างถึงที่สุด(ในหนทางของพระองค์)และไม่ได้เอาผู้ใดนอกจากพระเจ้าและศาสนทูต ของพระองค์และบรรดาผู้ศรัทธามาเป็นสหาย? พระเจ้า ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สูเจ้ากระทำ⁷

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

ก ในโลกปัจจุบัน เมื่อมนุษย์กำหนดให้บางสิ่งเป็นวัตถุประสงค์ในชีวิตของเขา เขาจะเผชิญปัญหาและความต้องการมากมายในความพยายามที่จะบรรลุถึงวัตถุประสงค์ ถ้ามนุษย์มุ่งไปยังวัตถุประสงค์ของเขา เขาจะใช้ความเข้มแข็งของเขาทั้งหมดในการเอาชนะปัญหาและทำตามสิ่งที่ต้องการให้ครบ นี่คือการปฏิเสธ ในโลกนี้ ทุกคนต้องเผชิญการปฏิเสธนี้ ทุกคนต้องพิสูจน์ว่าตัวเขากระตือรือร้นอย่างไรเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของเขาในระดับการปฏิเสธ เพราะนี่คือสิ่งที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการบรรลุวัตถุประสงค์

การต่อสู้ในหนทางของพระเจ้านี้เองที่ชี้ให้เห็นว่าแต่ละคนมีความเอาใจจริงเอาใจกับวัตถุประสงค์ของเขายังไง สำหรับคนที่อ้างว่ามีความศรัทธา เหตุการณ์ต่างๆที่ทดสอบความศรัทธาของเขาเกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่า บางครั้ง หัวใจของเขาเกิดความรู้สึกที่ไม่ดีและมีความอิจฉาต่อบางคนขึ้นมา แต่ความศรัทธาของเขากระตุ้นเตือนเขาให้กำจัดความรู้สึกเช่นนั้นออกไป บางครั้ง เขาคิดจะพูดถ้อยคำที่ไม่น่าฟังออกมา แต่ความศรัทธาของเขาต้องการให้เขายับยั้งคำพูดนั้นไว้ บางครั้ง ในการติดต่อกับผู้คน เขาไม่สบายใจกับสิทธิที่เขาต้องให้เกียรติ แต่ความศรัทธาของเขาได้ย้ำเตือนเขาว่าการทำตามสิทธิที่คนอื่นต้องได้รับนั้นเป็นเรื่องของความยุติธรรมไม่ว่าตัวเองจะสบายใจหรือไม่สบายใจก็ตาม ยิ่งไปกว่านั้น บางครั้ง การเรียกร้องเพื่อสังคมไปถึงขั้นที่ความศรัทธาของเขาได้สั่งเขาให้พลีชีวิตและทรัพย์สินของเขาเพื่อไปถึงถึงความสำเร็จ การตอบสนองความต้องการของความศรัทธาไม่ว่าจะต้องเสียอะไรก็ตามนี้เรียกว่า ญีฮาด

ในโลกปัจจุบัน เมื่อมนุษย์ทำตามวัตถุประสงค์กว้างๆ เขาจำเป็นต้องมุ่งเน้นไปที่การรวมศูนย์วัตถุประสงค์ของเขา เขาต้องจงรักภักดีต่อผู้นำของเขา และเขาต้องแสดงตัวให้เห็นอย่างชัดเจนกับเพื่อนร่วมทางบนเส้นทางเดียวกับเขา สิ่งเหล่านี้เติมไปด้วยความรู้สึกของการมีวัตถุประสงค์ หากปราศจากสิ่งเหล่านี้ การอ้างว่าตัวเองใช้ชีวิตอย่างมีวัตถุประสงค์จะกลายเป็นความเท็จ ในทำนองเดียวกัน เมื่อใครคนหนึ่งนำศาสนาเข้ามาในชีวิตของเขาอย่างจริงจัง มันก็เป็นสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นว่าพระเจ้า นบีของพระองค์และผู้ศรัทธาจะกลายเป็นเพื่อนและผู้สนับสนุนเขา เขาจะเป็นหนึ่งที่เหมือนกับพวกเขาในทุกด้าน

เรื่องนี้เป็นที่ชัดเจนยิ่งขึ้นเมื่อมองจากทัศนะที่ผู้ประเมินการกระทำของเขามีความรู้ดีทั้งในสิ่งที่เปิดเผยและสิ่งที่เร้นลับ ดังนั้น พระองค์จะปฏิบัติต่อทุกคนตามความจริงภายใน มิใช่ตามสิ่งที่ปรากฏอยู่ภายนอก

17 พวกบุชารูปเคารพไม่มีสิทธิ์อันใดที่จะมาเป็นผู้ดูแล รักษา สัจญัตทั้งหลายของพระเจ้า ในขณะที่พวกเขายัง ยืนยันต่อตัวของพวกเขาเองในการปฏิเสธศรัทธา ความจริงแล้ว การงานของพวกเขาทั้งหมดนั้นสูญเปล่า และ พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนรก¹⁸ ผู้ที่คู่ควรแก่การเป็น ผู้ดูแลบ้านของพระเจ้าคือผู้ที่ศรัทธาในพระเจ้าและในวัน สูดท้ายและดำรงนมาซและจ่ายซะกาต และไม่กลัวผู้ใดนอกจากพระเจ้า คนเหล่านี้เท่านั้นที่หวังได้ว่าจะอยู่ใน หมู่ผู้ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อง¹⁹

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ
 اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِم بِالْكَفْرِ
 أُوتِيكَ حَبِطًا أَعْمَلْتُمْ فِي النَّارِ
 هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّمَا يَعْمُرُ
 مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ
 وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ
 يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾

¹⁸ ในตอนที่คัมภีร์กุรอานถูกประทานลงมา สถานะในแผ่นดินอาหรับคือมุสลิมไปรวมตัวกันอยู่รอบบ่อน้ำมุฮัมมัด ส่วนพวกบุชารูปเคารพชุมนุมกันอยู่รอบก๊ะอบีฮะฮ์ ก่อนหน้านั้น บ่อน้ำมุฮัมมัดยังไม่มีชื่อว่าเป็นผู้ยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์อย่างที่เรารู้จักกันในขณะนี้ ท่านปรากฏตัวขึ้นในฐานะคนธรรมดาท่ามกลางผู้คน ในด้านหนึ่ง มีสัจญัตอันศักดิ์สิทธิ์แห่งมักกะฮ์เป็นสัญลักษณ์แห่งความยิ่งใหญ่และความศักดิ์สิทธิ์ของชาวอาหรับเพราะสถานที่แห่งนี้มีประวัติศาสตร์ผูกพันมายาวนาน พวกบุชารูปเคารพเห็นว่าพวกเขาเป็นคนรับใช้และผู้รักษาสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้ ในทางตรงข้าม เมื่อพวกเขาเห็นมุสลิมภายใต้สถานการณ์ที่เป็นอยู่ในตอนนั้น พวกเขาคิดว่ามุสลิมเป็นกลุ่มคนที่รวมตัวกันอยู่รอบคนบ้ำ

19 สูเจ้าถือว่าเพียงแต่การให้น้ำดื่มแก่ผู้มาทำอัญญ์และการ ดูแลมัสญิดอะรอมหนั้นเท่าเทียมกับภาระงานของผู้ศรัทธาใน พระเจ้า และวันสุดท้ายและดินรนต่อสู้ในหนทางของพระเจ้า กระหนั้นหรือ ? สิ่งเหล่านี้ไม่เท่ากันในสายตาของพระเจ้า และ พระเจ้าไม่ทรงแสดงทางนำแก่หมูชนผู้อธรรม 20 บรรดาผู้ศรัทธาและอพยพและดินรนต่อสู้ในหนทางของพระเจ้าด้วย ทรัพย์สินและชีวิตของพวกเขาเหล่านี้จะมีฐานะที่สูงส่งที่สุดใน ทัศนคติของพระเจ้าและพวกเขาต่างหากที่จะได้รับชัยชนะ 21 พระผู้อภิบาลของพวกเขาทรงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขาถึง ความเมตตาจากพระองค์และความปิติยินดีของพระองค์ และสวนสวรรค์ซึ่งในนั้นคือความโปรดปรานอันนิรันดร สำหรับพวกเขา 22 พวกเขาจะได้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล แน่นนอน พระเจ้าทรงมีรางวัลอันมากมายที่จะตอบแทนความดี

23 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าเอาพ่อและพี่น้องของสูเจ้าเป็น พันมิตรถ้าพวกเขารักการปฏิเสธสัจธรรมมากกว่าความ ศรัทธา ผู้ใดก็ตามในหมู่สูเจ้าเอาพวกเขามาเป็นพันธมิตร แน่นนอน พวกเขาเป็นผู้ทำความผิด ⁿ

﴿ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴾ 20
 ﴿ ءَامِنُوا وَهَاجِرُوا وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمَ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴾ 21
 ﴿ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴾ 22
 ﴿ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴾ 23
 ﴿ يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءِآبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴾ 24

ⁿ แต่ความคิดนี้ของพวกบุชารูปเคารพเป็นความคิดที่ผิดโดยสิ้นเชิง พวกเขาทำผิดที่ไปเปรียบเทียบรูปสัญลักษณ์ภายนอกของสิ่งต่าง ๆ กับความเป็นจริง การหาหน้าให้แก่แขกผู้มาเยือนก็อะบิฮะฮฺ การทำความสะอาดบริเวณมัสญิดศักดิ์สิทธิ์และการให้แสงสว่าง การเตรียมผ้าคลุมก็อะบิฮะฮฺ การดูแลพื้นและผนังของก็อะบิฮะฮฺ ทั้งหมดนี้เป็นงานที่แสดงให้เห็นทางภายนอก ดังนั้น พวกเขาจะมาถึงได้อย่างไรว่างานดังกล่าวนี้เท่ากับงานของคนผู้หนึ่งที่คั้นพบพระเจ้าและใช้ชีวิตที่เหลือของเขาสนใจเรื่องโลกหน้า คนที่อุทิศชีวิตและทรัพย์สินให้พระเจ้า คนที่ปฏิเสธความยิ่งใหญ่ทั้งหมดและให้พระเจ้าเป็นใหญ่แต่เพียงผู้เดียว? ผู้คั้นสัจธรรมที่แท้จริงมีใช้คนที่คั้นพบมันในระดับการแสดงภายนอกที่ไร้ความหมาย แต่เป็นคนที่ถูกพันอยู่กับสัจธรรมในระดับของการเสียสละตนเองและไม่ใช้แค่เพียงระดับของการแสดงออกอย่างผิวเผิน

ความผูกพันมีอยู่สองประเภท ประเภทหนึ่งคือการยึดติดอยู่กับพิธีกรรมที่มนุษย์ทำออกมาในลักษณะที่เห็นได้ภายนอก แต่ไม่ได้เสนอตัวเองหรือทรัพย์สินเพื่อหนทางของพระเจ้า อีกประเภทหนึ่งคือความผูกพันที่ใครคนหนึ่งมีความจริงจังก่เกี่ยวกับความศรัทธาของเขาจนถึงขนาดที่ว่าถ้าเขาถูกเรียกร้องให้ละทิ้งสิ่งใดเพื่อมัน เขาก็ทำด้วยความเต็มใจและอะไรก็ตามที่ถูกสั่งว่าต้องให้ เขาก็ให้ด้วยความเต็มใจ คนที่มีความผูกพันประเภทที่สองนี้จะได้รับการตอบแทนอย่างยิ่งใหญ่จากพระเจ้าหลังความตาย

24 (ไอ้คนมี) จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “ถ้าพ่อๆ และลูกๆของ พวกท่านและพี่น้องของพวกท่าน และภรรยาของพวกท่าน และญาติสนิทของพวกท่านและทรัพย์สินที่พวกท่านหา มาได้และการค้าที่พวกท่านเกรงกลัวว่า มันจะชบเซาและ บ้านที่พวกท่านพึงใจเป็นที่รักของพวกท่านยิ่งกว่าพระเจ้า และศาสนทูตของพระองค์และการต่อสู้ในหนทางของพระองค์ ดั่งนั้น จงคอยจนกว่าพระเจ้าจะ นำการตัดสิน ของพระองค์มายังพวกท่าน เพราะพระเจ้าไม่ทรงนำทาง หมู่ชนที่ไม่เชื่อฟัง”⁷

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكِنٌ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

⁷ สำหรับมนุษย์ ครอบครัว ทรัพย์สินและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของพวกเขาคือสิ่งที่มีค่ามากที่สุด พวกเขาคิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญที่สุด พวกเขารักสิ่งเหล่านี้เหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมดและยอมเสียสละทุกอย่างเพื่อมัน ชีวิตประเภทนี้เป็นชีวิตทางโลก และอะไรก็ตามที่คนทางโลกได้รับ เขาก็รับมันแค่ในโลกนี้ ไม่มีอะไรสำหรับเขาในชีวิตนี้ร้นครหลังความตาย ตรงกันข้ามกับชีวิตอีกประเภทหนึ่งที่ทำให้ความสำคัญสูงสุดแก่พระเจ้า นบีของพระองค์และพยายามดิรนต่อสู้เพื่อหนทางของพระเจ้า และเพื่อเห็นแก่สิ่งเหล่านี้ พวกเขาพร้อมที่จะทิ้งสิ่งอื่นทั้งหมด ชีวิตประเภทหลังนี้แหละ เป็นชีวิตที่เคารพสักการะพระเจ้าและสำหรับผู้เคารพสักการะพระเจ้านั้นประตูสวรรค์จะเปิดรอรับเขาตลอดกาลในโลกหน้า

ชีวิตประเภทแรกวางพื้นฐานอยู่บนผลประโยชน์ทางโลก ส่วนชีวิตประเภทที่สองวางพื้นฐานอยู่บนความศรัทธา อะไรก็ตามที่มนุษย์เลือกรับมาเป็นพื้นฐานของชีวิตตัวเอง มันจะต้องลงจบด้วยการทิ้งสิ่งอื่นทั้งหมดเพื่อมัน เขาต้องพัฒนาความสัมพันธ์กับคนบางคนและตัดความสัมพันธ์กับบางคน การสูญเสียบางอย่างเป็นสิ่งที่เขาไม่สามารถรับได้และเป็นความเสี่ยงต่อชีวิตของเขา และเขาพยายามที่จะหลีกเลี่ยงมันแม้ต้องยอมเสียทรัพย์สินส่วนใหญ่ของเขา แต่เกี่ยวกับการสูญเสียอื่นๆ เขาไม่รู้สึกตกใจที่มันเกิดขึ้น บรรดาผู้ที่ลงทุนทุกอย่างในกิจการทางโลกจะได้รับความสำเร็จทางโลก ในทำนองเดียวกัน โลกหน้าจะเป็นความสำเร็จของบรรดาผู้ที่ยอมพลีทุกสิ่งเพื่อมัน

การละทิ้งสิ่งที่เป็นประโยชน์ทางวัตถุเพื่อบางสิ่งทีดูว่าได้ประโยชน์น้อยกว่าเป็นเรื่องที่ต้องคิดหนักจนเรื่องนี้ถูกนำมาเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจว่าจะเชื่อหรือไม่เชื่อ ถ้าในโลกของพระเจ้า ผู้ปฏิเสธถูกถือว่าไม่ประสบความสำเร็จฉันใด บรรดาผู้ที่อ้างว่าตัวเองศรัทธา แต่เมื่อเผชิญกับสถานการณ์อื่นวิกฤต พวกเขากลับให้ความสำคัญแก่ทางโลกก็ไม่อาจประสบความสำเร็จฉันนั้น ถ้าผู้อ้างว่าตัวเองเป็นผู้ศรัทธามีแนวความคิดผิดใดๆเกี่ยวกับตัวเอง พวกเขาจะรู้ถึงชะตากรรมของพวกเขาในตอนทีพระเจ้าประกาศคำพิพากษาต่อพวกเขา

25 พระเจ้าได้ทรงช่วยสุเจ้ามาหลายครั้งแล้ว ก่อนหน้านี้ ในวันแห่งสงครามฮุไยน์ สุเจ้ากระหิมในจำนวนคนของ สุเจ้าที่มากกว่า แต่มันช่วยอะไรสุเจ้าไม่ได้เลย แม้แผ่นดินที่กว้างใหญ่ไพศาลได้กลับกลายเป็นแคบไปสำหรับ สุเจ้า แล้วสุเจ้าได้หันกลับเป็นผู้ถอยหนี 26 พระเจ้าได้ ส่งความสงบสุขลงมา ยังศาสนทูตของพระองค์และยัง บรรดาผู้ศรัทธา และได้ทรงส่งไฟรพลที่สุเจ้ามองไม่เห็น มาช่วยและทรงลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา เพราะ นี่คือการตอบแทนที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาสมควรได้รับ 27 แล้วหลังจากนั้น พระเจ้าได้ทรงหันไปยังผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ด้วยความเมตตา พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ^๗

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتَكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحَبَتْ ثُمَّ وَلَيْتُمْ مُدْبِرِينَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٨﴾

^๗ ในเดือนเราะมะฎอน ฮ.ศ.8 มุสลิมประสบความสำเร็จในการปราบชาวกุเรซและยึดมักกะฮ์ได้ นี่เป็นการเข้าเมืองมักกะฮ์โดยไม่เสียเลือดเนื้อ แต่ในเดือนเขาวาลัดถัดมาของปีเดียวกัน พวกเขาต้องพ่ายแพ้เผ่าอะวาซิมและเผ่าชะกีฟที่เป็นเผ่าบุชารูปเคารพต่างๆที่ในตอนพิชิตมักกะฮ์ มุสลิมมีจำนวนแค่ 10,000 คนในขณะที่ในตอนทำสงครามกับเผ่าอะวาซิมและเผ่าชะกีฟ พวกเขามีจำนวนถึง 12,000 คน เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็คือเมื่อมุสลิมได้ยาดราทท์เข้าไปหาพวกกุเรซ พวกเขาออกไปโดยมีความไว้วางใจในพระเจ้า แต่ในขณะที่พวกเขาออกไปต่อสู้อะวาซิมและเผ่าชะกีฟ พวกเขาตระหนักว่าพวกเขาเป็นผู้พิชิตมักกะฮ์มาแล้ว และตอนนี้พวกเขามีกำลังคนมากถึง 12,000 คน ไม่มีใครสร้างความปราชัยให้แก่พวกเขาได้ พวกเขาประสบความสำเร็จเมื่อพวกเขาเชื่อมั่นในพระเจ้า แต่เมื่อพวกเขาเชื่อมั่นในตัวเอง พวกเขาต้องเผชิญกับความพ่ายแพ้

ความมั่นใจในตัวเองทำให้เกิดความถือดีอย่างหนึ่งขึ้นในตัวมนุษย์ซึ่งส่งผลให้เกิดการไม่ระวังข้อเท็จจริงภายนอก เขาประมาทในการปฏิบัติตามวินัย เนื่องจากมีความเชื่อมั่นในตัวเองมากเกินไป เขาจะเริ่มทำในสิ่งที่ไม่เป็นจริง ผลก็คือความพ่ายแพ้ที่ติดตามมาในโลกแห่งเหตุและผลใบนี้ ในทางตรงข้าม การมีความเชื่อมั่นในพระเจ้าคือการเชื่อมั่นในอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ความเชื่อมั่นนี้ทำให้มนุษย์มีความถ่อมตน เป็นคนที่ยอมรับความจริงและการยอมรับความเป็นจริงคือกุญแจไปสู่ความสำเร็จ

28 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงรู้ไว้เถิดว่าพวกบูชารูปเคารพ นั้นสกปรก ดังนั้น จงอย่าให้พวกเขาเข้าใกล้มัสญิดอัล ฮะรอหมหลังจากปีนึ่งของพวกเขา(ปีแห่งการทำฮัจญ์)เป็น ต้นไป ถ้าหากผู้เจ้ากลัวความยากจน พระเจ้าจะทรงทำ ให้ผู้เจ้ามั่งคั่งจากความโปรดปรานของพระองค์ พระเจ้า เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ^๗

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا
الْمَشْرُكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا
وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ
مِنْ فَضْلِهِ إِن شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

^๗ ในตอนแรก เมื่อบรรดาผู้บูชารูปเคารพถูกห้ามเข้ามัสญิดอัลฮะรอหมแห่งมักกะฮ์แล้ว มุสลิมเริ่มรู้สึกกังวลเพราะแผ่นดินอาหรับเป็นประเทศที่ไม่ได้ทำการเกษตร เศรษฐกิจของชาวอาหรับขึ้นอยู่กับ การค้าขายและการค้าต้องอาศัยการมีความสัมพันธ์ร่วมกันที่ดี มุสลิมคิดว่าเมื่อพวกบูชารูปเคารพ ถูกห้ามเข้ามัสญิดอัลฮะรอหม ความสัมพันธ์ทางการค้าของพวกตนจะต้องสิ้นสุดลงด้วย แต่พวกเขา ไม่คิดว่าผู้คนที่บูชารูปเคารพเหล่านี้อาจจะเข้ารับอิสลามในอีกไม่นานก็ได้ และสิ่งที่กล่าวนี้ก็เกิดขึ้นจริงด้วย เนื่องจากชาวอาหรับส่วนใหญ่เข้ารับอิสลาม กิจกรรมการค้าจึงกลับมาเหมือนเดิมในรูปแบบใหม่ ยิ่งไปกว่านั้น ผลของการเสียสละในขั้นต้นนี้ก็คือ ในที่สุดอิสลามได้กลายเป็นศาสนาสากล ไป ประดูเศรษฐกิจของพวกเขาซึ่งดูเหมือนว่าถูกปิดลงในระดับท้องถิ่นกลับถูกเปิดออกในระดับ สากล

29 จงต่อสู้กับชาวคัมภีร์ผู้ไม่ศรัทธาในพระเจ้าและในวันสุดท้าย ผู้ที่ไม่ทำให้สิ่งทีพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ทรงห้ามไว้เป็นที่ต้องห้ามและไม่ปฏิบัติตามแนวทางอันถูกต้อง จนกระทั่งพวกเขาจ่ายภาษี(ญิซยะฮฺ)ด้วยความเต็มใจและยอมเป็นผู้อยู่ใต้ปกครอง³⁰ ชาวยิว(โบราณ)กล่าวว่า “อุซัยรฺ (เอษรา)เป็นบุตรของพระเจ้า” และชาวคริสเตียนกล่าวว่า “เมสซีอาห์เป็นบุตรของพระเจ้า” นั่นเป็นการกล่าวอ้างที่ไร้หลักฐานจากปากของพวกเขา พวกเขากล่าวตามผู้ปฏิเสธศรัทธา ก่อนหน้านี้ ขอพระเจ้าทรงลงโทษพวกเขา พวกเขา ถูกทำให้เขาไปทางอื่นได้อย่างไร!⁷

فَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا
حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ
الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ
صَاغِرُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرُ
أَبْنِ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصْرَى الْمَسِيحُ
أَبْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ
يُضَاهَوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن
قَبْلُ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ

⁷ ถ้าความศรัทธายังคงมีชีวิตและเคลื่อนไหว มนุษย์จะถือว่าทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมาจากพระเจ้า เขาจะสามารถเข้าใจอะไรได้ต่อเมื่อเขามีความเห็นที่สิ่งนั้นมาจากพระเจ้า เขาซาบซึ้งและเข้าใจกลิ่นหอมของดอกไม้ต่อเมื่อเขาพบกลิ่นหอมของพระเจ้าในดอกไม้ เขาค้นพบความมากมายได้ต่อเมื่อเขารู้จักผู้ให้มันมา ความยิ่งใหญ่ทุกอย่างสำหรับเขาดูเหมือนความจำเริญของพระเจ้า สิ่งที่ดีทุกอย่างเตือนเขาให้นึกความโปรดปรานของพระเจ้า ตรงกันข้าม ถ้าความสัมพันธ์ของมนุษย์กับพระเจ้าลดลงถึงขั้นความเชื่อที่อ่อนแอ พระเจ้าจะเป็นสิ่งที่จิตสำนึกของเขาไม่รู้จัก เขาจะเริ่มจินตนาการพระเจ้าในรูปแบบของสิ่งที่มองเห็นได้ในโลก

บรรดาผู้มีความเชื่ออ่อนแอเริ่มมองเห็นพระเจ้าผู้สร้างของเขาในลักษณะเดียวกับที่พวกเขามองเห็นสิ่งต่าง ๆ ในโลกที่พวกเขารู้จัก พวกเขาตั้งพระเจ้าผู้สร้างลงมาอยู่ในระดับผู้ถูกสร้าง นี่เป็นสภาพของชาวยิวและชาวคริสเตียนโบราณในระหว่างที่พวกเขาหันเหออกจากความศรัทธาที่ถูกต้อง ในตอนนั้น แนวความคิดเรื่องพระเจ้าที่พวกเขามีอยู่ได้ถูกลดลงมาสู่ระดับความเชื่อที่เลื่อนลอย ด้วยสภาพเช่นนั้น พวกเขาจึงเริ่มให้ความสำคัญแก่บรรพชนผู้ยิ่งใหญ่และนักบุญแทนที่พวกเขาจะให้แก่พระเจ้า ผู้ทรงรอบรู้ พวกเขาเห็นว่าชาวกรีกและชาวโรมันยกย่องบูชาดวงอาทิตย์เป็นพระเจ้าและทักทักเอาว่าดวงอาทิตย์มีลูกชาย พวกเขารู้สึกด้วยว่าเป็นตำแหน่งที่สูงที่สุดสำหรับผู้ยิ่งใหญ่ของพวกเขา พวกเขาตีความคำว่า “อับ” (พ่อ) และ “อิบน์” (บุตร) ที่ปรากฏในคัมภีร์ของพวกเขาให้แก่ตนเองและเริ่มเรียกพระเจ้าว่า “พ่อ” และบรรดานบีของพวกเขาว่า “ลูกชาย” ทั้งๆที่ความจริงแล้วพระเจ้าเป็นหนึ่งและมีเพียงหนึ่ง ไม่มีอะไรมาเปรียบเทียบกับพระองค์ได้ พระองค์เท่านั้นที่สมควรได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดและผู้ที่ควรค่าที่สุดที่จะได้รับการเคารพสักการะ

31 พวกเขาได้อาสาผู้คงแก่เรียนและนักบวชของพวกเขาคือ เป็นนายของพวกเขาออกไปจากพระเจ้าและยึดเอา เมสซีอาห์บุตรของนางมารีย์เป็นพระเจ้าด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าพวกเขาได้ถูกบัญญัติให้เคารพภักดีสิ่งอื่นใด นอกจากพระเจ้าองค์เดียวซึ่งนอกจากพระองค์แล้วไม่มี พระเจ้าอื่นใดอีก พระองค์ทรงบริสุทธิ์และปลอดพ้นจาก สิ่งที่พวกเขาตั้งขึ้นมาเป็นภาคีกับพระองค์ⁿ

أَتَّخِذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحٰنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

ⁿ พระเจ้าได้วางกฎเอาไว้ว่าเมื่อกลุ่มชนใดมีนบีนำการเรียกร้องของพระเจ้ามาถึงพวกเขาโดยตรงแล้ว สิทธิในการที่จะดำรงอยู่ของกลุ่มชนนั้นจะหมดลงถ้ามันไม่ได้มาทำการเรียกร้องและอธิบายเหตุผลให้เป็นที่ชัดเจนแล้ว คนในกลุ่มชนนั้นยังคงตั้งต้นทำผิดอีก กลุ่มชนนั้นก็ไม่ต้องทำอะไรไปจากบุคคลที่ถูกถอนสิทธิที่จะมีชีวิตอยู่ถ้าเขาถูกพิสูจน์ได้ว่าเป็นกบฏ แต่สำหรับคนกลุ่มอื่น ๆ นั้น พวกเขาจะได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมตามหลักการสากลปกติ

32 พวกเขาปรารถนาที่จะดับแสงสว่างของพระเจ้าด้วย ปากของพวกเขา แต่พระเจ้ามิทรงยินยอม พระองค์มี แต่จะทำให้แสงสว่างของพระองค์สมบูรณ์ถึงแม้ว่าบรรดา ผู้ปฏิเสธศรัทธาจะชิงชังก็ตาม 33 พระองค์คือผู้ทรง ส่งศาสนทูตของพระองค์มาพร้อมกับทางนำและศาสนา แห่งศรัทธา เพื่อให้พระองค์จะได้ทรงทำให้หนทางนั้น มีชัย (ทางด้านอุดมการณ์)เหนือแนวทางอื่น ๆ ทั้งหมด ถึงแม้ว่าบรรดาผู้บูชารูปเคารพจะชิงชังก็ตาม⁷

يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٣﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٤﴾

ก ในอายะฮ์เหล่านี้ พระเจ้าได้ประกาศว่าพระองค์จะรักษาศาสนาของพระองค์ไว้ให้ปลอดภัยอย่างสมบูรณ์จนกระทั่งวันสิ้นโลก

เมื่อพระเจ้าตั้งถิ่นฐานมนุษย์บนโลก พระองค์ได้ประทานคัมภีร์ที่เป็นทางนำแก่พวกเขา หลังจากนั้น เมื่อมนุษย์หันไปสนใจในเรื่องทางโลก พวกเขาได้เปลี่ยนถ้อยคำของพระเจ้าให้สอดคล้องกับความต้องการของพวกเขา ตัวอย่างเช่น เมื่อพวกเขาทักท้วงกันตั้งให้บุคคลที่พวกเขาถือว่าศักดิ์สิทธิ์เป็นตัวกลางในการติดต่อและให้คำปรึกษาแก่พระเจ้า พวกเขาจึงมีความเชื่อว่าจะไร้อะไรก็ตามที่พวกเขาทำ บุคคลศักดิ์สิทธิ์ที่พวกเขาตั้งขึ้นจะเป็นผู้คอยขอความช่วยเหลือต่อพระเจ้าให้พวกเขา พวกเขาเชื่อว่าสวรรค์และนรกมีอยู่ในโลกปัจจุบันและพ้นจากโลกนี้ไปไม่มีอะไรอีกแล้ว เมื่อผู้คนต้องการอะไร พวกเขาจะเข้าไปถึงพระเจ้าและเขียนมันลงไป ในคัมภีร์ของพระองค์ ด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึงได้ส่งนบีอีกคนหนึ่งมาทำลายศาสนาสกปรกที่มนุษย์สร้างขึ้นและนำศาสนาอันบริสุทธิ์มาให้พวกเขาอีกครั้งหนึ่ง หลังจากนั้น คนรุ่นหลังก็ทำการเปลี่ยนแปลงอีก เมื่อเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นแล้วเกิดขึ้นอีก พระเจ้าจึงได้ตัดสินใจส่งนบีสุดท้ายมาเพื่อสร้างสถานการณ์ที่ศาสนาของพระองค์จะต้องได้รับการเก็บรักษาไว้ในรูปแบบเดิมตลอดไป

ภารกิจนี้เป็นภารกิจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ของการเป็นนบี และภารกิจนี้ได้สำเร็จลุล่วงไปโดยนบีมุฮัมมัด

ในตอนที่มีมุฮัมมัดปรากฏขึ้น มนุษย์ได้สร้างศาสนาต่างๆขึ้นมา พวกเขาบูชารูปเคารพในแผ่นดินอาหรับมีศาสนาที่พวกเขาเรียกว่าศาสนาของโมเสส ชาวคริสเตียนมีศาสนาที่พวกเขาเรียกว่าศาสนาของเยซู ศาสนาเหล่านี้เป็นศาสนาฉบับที่ดัดแปลงมาจากศาสนาของพระเจ้าทั้งสิ้น แต่ได้ถูกนำไปอ้างอิงอย่างผิดๆว่าเป็นศาสนาที่พระเจ้าส่งมา พระเจ้าได้ปฏิเสธศาสนาเหล่านี้ทั้งหมดและได้ประทานศาสนาที่แท้จริงแก่นบีมุฮัมมัดเป็นศาสนาฉบับที่ถูกต้องเชื่อถือได้ฉบับเดียวซึ่งจะยังคงใช้อยู่จนถึงวันสิ้นโลก

ปัจจุบัน อิสลามเป็นศาสนาเดียวในที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงและไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ อิสลามเป็นเพียงศาสนาเดียวที่มีความถูกต้องเชื่อถือได้ในทางประวัติศาสตร์ อิสลามเป็นศาสนาเดียวที่คำสอนยังพบได้ในภาษาที่ยังมีชีวิต เทียนที่พระเจ้าได้จุดขึ้นมาในรูปของอิสลามไม่เคยหรี่หรือดับลง มันยังคงอยู่อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ต่อโลกและยังคงรักษาความเหนือกว่าศาสนาอื่น ๆ ทั้งหมดทางด้านอุดมคติ

34 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย แท้จริงแล้ว ผู้คงแก่เรียนและ นักบวชส่วนใหญ่ของชาวคัมภีร์ได้กินทรัพย์สินของผู้คน โดยวิธีการที่ชั่วร้าย และขี้ดขวางผู้คนจากหนทางของ พระเจ้า ดังนั้น จงแจ้งข่าวการลงโทษอันเจ็บปวดแก่ บรรดาผู้สะสมทองคำและเงินและไม่ใช้จ่ายมันในหนทางของพระเจ้า³⁵ ในวันที่ที่ทองคำและเงินจะถูกเผา ในไฟนรก และพร้อมกันนั้น หน้าผากของพวกเขา ร่างกายของพวกเขาและหลังของพวกเขาจะถูกเผาด้วยสิ่งนั้น และจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า “นี่คือ ทรัพย์สินสมบัติที่สุเจ้าได้สะสมไว้เพื่อตัวของสุเจ้าเอง ที่นี้ จงลืมนรสความชั่วของทรัพย์สินที่สุเจ้าได้สะสมไว้เถิด”³⁷

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرَّهْبَانِ لِيَآكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَطْلِ وَيَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ تَحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتَكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾

³⁷ วิธีหนึ่งในการเอาทรัพย์สินจากคนอื่นมาเป็นของตนเองอาจทำได้โดยวิธีการที่ถูกต้อง เช่น เราอาจให้บริการแก่อีกคนหนึ่งหรือให้ประโยชน์ที่แท้จริงบางอย่างและรับเงินมาเป็นการแลกเปลี่ยน นี่เป็นวิธีการที่ถูกต้องชอบธรรม ส่วนวิธีการเอาทรัพย์สินของคนอื่นมาอย่างผิดก็ทำได้โดยการหลอกลวง วิธีการหลังนี้เป็สิ่งที่ไม่ชอบธรรมและทำให้พระเจ้าทรงกริ้ว

การเอาทรัพย์สินของคนอื่นมาโดยมิชอบเป็นการกระทำที่รู้กันว่าเป็นการกดขี่เอาัดเอาเปรียบในสมัยใหม่ บรรดาผู้นำทางศาสนาในอดีตได้ทำการเอาัดเอาเปรียบคนทั่วไปอย่างขนานใหญ่ คนพวกนี้แพร่เรื่องราวอันเป็นเท็จในหมู่ผู้คนเพื่อให้แน่ใจว่าผู้คนมีความหวังว่าบุคคลศักดิ์สิทธิ์หรืออย่างพวกเขาจะนำความจำเริญและโชคลาภมาให้พวกเขา พวกเขาเคยหลอกเอาเงินจากผู้คนในนามของศาสนาทั้ง ๆ ที่ความศรัทธาที่พวกเขานำมาเสนอให้ผู้คนนั้นเป็นศาสนาที่พวกเขาสร้างขึ้นเองและไม่ใช่ศาสนาที่ส่งมาโดยพระเจ้า พวกเขาเคยรวบรวมเงินบริจาคก้อนใหญ่ในนามของการฟื้นฟูสังคมอะไรก็ตามที่พวกเขาทำไปโดยใช้อำนาจนี้ได้สร้างความหวังลมๆแล้งๆเพื่อที่พวกเขาจะได้รักษาความเป็นผู้นำของตนไว้ พวกเขาทำแม้กระทั่งอ้างคุณสมบัติเร้นลับบางอย่างว่ามาจากเครื่องรางของขลังที่พวกเขาเตรียมไว้และหลังจากนั้นได้ขายให้แก่ผู้คน ทั้ง ๆ ที่พวกเขาเองก็ไม่เคยเชื่อในเครื่องรางของขลังเหล่านี้ในกิจการที่สำคัญของพวกเขาเอง

เมื่อได้ความมั่งคั่งแล้ว มีวิธีการบางอย่างในการใช้ความมั่งคั่งนั้นอย่างชอบธรรม นั่นคือ การใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็นจริง ๆ และการให้ส่วนแบ่งที่เกินจากความจำเป็นไปในหนทางของพระเจ้า การใช้ใด ๆ นอกเหนือจากนี้จะนำมามนุษย์ไปสู่การลงโทษ ไม่ว่าจะใช้มันอย่างฟุ่มเฟือยหรือสะสมมัน

บรรดาผู้ที่สถาปนาความเป็นผู้นำในกลุ่มของตนโดยอาศัยศาสนาที่ตัวเองสร้างขึ้นมาและขูดรีดผู้คนในนามของพระเจ้าไม่ชอบการเรียกร้องเพื่อสังคมที่พยายามจะฟื้นฟูศาสนาที่ถูกต้องและบริสุทธิ์ของพระเจ้า ภายใต้กรอบศาสนาเช่นนี้ พวกเขาเห็นว่าตำแหน่งทางศาสนาของพวกเขาจะสูญเสียความน่าเชื่อถือ ►

36 ในวันที่พระเจ้าทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินนั้น พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้ว่า จำนวนเดือนนั้นมีสิบสองเดือน ในจำนวนนี้มีสี่เดือนต้องห้าม นี่คือศาสนาที่ถูกต้อง ดังนั้น จงอย่าทำความผิดต่อตัวของสุเจ้าเอง โดยการละเมิดเดือน เหล่านี้ จงต่อสู้พวกที่ นำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระเจ้าร่วมกัน เช่นเดียวกับที่พวกเขาเข้าร่วมกันต่อสุเจ้า และจง รู้เถิดว่า พระเจ้าทรงอยู่กับผู้ที่สัจจริงตนเป็นคนดี⁷

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الْدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلَمُوا فِيهِمْ أَنْفُسَكُمْ وَقَتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقْتَلُونَكُمْ كَافَّةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

พวกเขาจะรู้สึกรู้ว่าถ้าศาสนานี้เป็นที่ยอมรับในหมู่ผู้คน การค้าทางศาสนาของพวกเขาอาจถูกฉีกหน้าจากอกมาต่อหน้าสาธารณชน ดังนั้น วันที่ที่ศาสนานี้มีการเคลื่อนไหว พวกเขาจึงเริ่มออกมาต่อต้าน

⁷ คำสั่งทางศาสนาเป็นสิ่งที่ทุกคนสามารถปฏิบัติได้ แต่พระเจ้าต้องการให้คนที่มีความศรัทธาปฏิบัติตามคำสั่งของศาสนาด้วยกัน เพื่อที่จะได้มีการสร้างจิตวิญญาณร่วมกันในหมู่ผู้คน ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้สึกในการอยู่ร่วมกัน จึงได้มีการกำหนดวันและเวลาเพื่อการปฏิบัติศาสนกิจร่วมกัน ถ้าวินเหล่านี้ถูกกำหนดตามปฏิทินสุริยคติ มันก็จะมีเวลาที่เหมือนกันตลอดไป เช่น วันของการถือศีลอดจะมีขึ้นในฤดูใบไม้ผลิหนึ่งเป็นการเฉพาะ เช่นเดียวกับการทำพิธีฮัจญ์ ในขณะที่การทำอะไรในเวลาที่เหมาะสมจะสร้างความเฉยชาขึ้นในตัวมนุษย์ การเปลี่ยนแปลงจะทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการปฏิบัติขึ้นมา ดังนั้น ปฏิทินจันทรคติทางธรรมชาติจึงได้ถูกนำมาใช้เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับรูปแบบการปฏิบัติศาสนกิจร่วมกัน

ตามหลักการนี้ วันทำพิธีฮัจญ์จึงตกอยู่ในฤดูกาลที่แตกต่างกัน บางครั้งในฤดูร้อนและบางครั้งในฤดูหนาว ในสมัยโบราณ เมื่อการรวมตัวกันเพื่อทำฮัจญ์เป็นสิ่งสำคัญที่สุดจากทัศนะทางการค้า การทำฮัจญ์ในฤดูที่ต่างกันจะส่งผลเสียต่อการค้าของผู้คน

ชาวอาหรับถือว่าผลประโยชน์ทางโลกมีความสำคัญมากกว่าทางด้านศาสนา พวกเขาต้องการใช้ระบบที่การทำพิธีฮัจญ์อยู่ในฤดูกาลที่เหมาะสม ในตอนนั้น พวกเขาเพียงรู้จักการปรับความเป็นไปได้ในการคำนวณของชาวยิวและชาวคริสเตียน พวกเขายอมรับสิ่งนี้เพราะมันเป็นไปตามความต้องการของพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงนำมาใช้ นี่หมายถึงการเลื่อนเดือนหนึ่งออกไปแล้วเอาเดือนอื่นเข้ามาแทน ตัวอย่างเช่น การแทนเดือนเคาะฟร์ด้วยเดือนมุฮัรรัมและเอาเดือนมุฮัรรัมมาแทนเดือนเคาะฟร์ เป็นต้น

“จงต่อสู้พวกที่นำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระเจ้าร่วมกันเช่นเดียวกับที่พวกเขาเข้าร่วมกันต่อสุเจ้า” หมายความว่าเมื่อพวกเขาบูชารูปเคารพรวมตัวกันปฏิเสธความยำเกรงพระเจ้า มุสลิมก็ต้องรวมตัวกันในเรื่องความยำเกรงพระเจ้า ถ้าพวกเขาเข้าร่วมกันเพื่อวัตถุประสงค์ที่ไม่ดี มุสลิมก็ต้องรวมกันเพื่อเป้าหมายที่ดี ถ้าพวกเขาเป็นหนึ่งเดียวกันเพื่อโลกนี้ มุสลิมก็ต้องรวมกันเป็นหนึ่งเดียวเพื่อโลกหน้า

37 แท้จริง การเลื่อนเดือนคักดีลิตี้ออกไป มิใช่อินไดนอก ไปจากอีกตัวอย่างหนึ่งของการไม่ยอมรับลัจธรรมซึ่งทำให้ บรรดาผู้ปฏิเสธลัจธรรมถูกทำให้หลงผิด พวกเขาประกาศ ว่าเป็นสิ่งที่อนุมิตในปีหนึ่งและเป็นที่ต้องห้ามในอีกปีหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้ปรับเดือนที่พระเจ้าได้กำหนดไว้ว่าเป็นเดือนต้องห้ามและทำสิ่งพระเจ้าสั่งห้ามให้เป็นที่อนุมิต การทำชั่วของพวกเขา ได้ถูกทำให้ดูเหมือนว่าเป็นสิ่งที่ดี สำหรับพวกเขา พระเจ้าไม่ทรงนำทางบรรดาผู้ปฏิเสธ ลัจธรรม⁷

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ
بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحْلُونَهُ عَامًا
وَيُحْرَمُونَهُ عَامًا لِيُؤْطِئُوا عِدَّةَ مَا
حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحْلُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زُبْنَ
لَهُمْ سُوءٌ أَعْمَلِهِمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾

⁷ ชาวอาหรับได้ประโยชน์สองอย่างจากวิธีการเลื่อนเดือน(นะซีอ์)นี้ อย่างหนึ่งคือการเปลี่ยนฤดูอัญญาให้สอดคล้องกับความต้องการทางธุรกิจและอีกอย่างหนึ่งคือถ้าการต่อสู้ศัตรูต้องเริ่มในเดือนต้องห้าม(กล่าวคือ เดือนมฮัรรัม เดือนเราะญับ, เดือนชุลเกาะฮ์ดีฮฺและเดือนชุลฮิจญะฮฺ) การเอาเดือนต้องห้ามมาแทนเดือนที่ไม่ได้เป็นที่ต้องห้ามจะสร้างความชอบธรรมให้แก่การเปิดฉากความเป็นศัตรูก่อนหน้านี้ วิธีการของอับราฮัมเป็นกระดูกสันหลังของประเพณีอาหรับ แต่เนื่องจากความคิดของชาวอาหรับมีแต่เรื่องการค้าและความต้องการของเผ่าเป็นสำคัญ วิธีการนะซีอ์จึงดูเป็นเรื่องดีสำหรับพวกเขาและพวกเขาได้นำมันมาใช้ในกิจการของพวกเขา

38 โอ้บรรดาผู้ศรัทธา! สูเจ้ามีข้อแก้ตัวอันใด หรือเมื่อ สูเจ้าถูกขอให้ออกไปในหนทางของ พระเจ้า แต่สูเจ้า กลับติดอยู่กับแผ่นดิน? สูเจ้าพึงพอใจชีวิตของโลกนี้ มากกว่าชีวิต ของโลกหน้ากระนั้นหรือ? หากเป็นเช่นนั้น สูเจ้าจงรู้ไว้เถิดว่าสิ่งดี ๆ ทั้งหมดแห่งชีวิต โลกนี้ จะเป็นเพียงสิ่งเล็กน้อยเท่านั้นในโลก หน้า 39 ถ้าสูเจ้า ไม่ออกไป พระองค์จะทรง ลงโทษสูเจ้าอย่างรุนแรงและ จะทรงนำพวก อื่นมาเปลี่ยนแทนสูเจ้า สูเจ้าไม่อาจสร้าง ความเสียหายใดๆแก่พระองค์ได้ พระเจ้า ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง^ก

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَنَا قَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضِيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٩﴾ إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّهُ شَيْعًا ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

^ก อายะฮ์ดังกล่าวนี้ถูกประทานลงมาในขณะที่นบีอยู่ที่ตะบูก (ฮ.ศ.9) ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ นี้ พฤติกรรมของพวกตลบทะแลง(มุนาฟิก)แห่งเมืองมะดีนะฮ์ได้ทำให้เราเห็นถึงบทบาทของคนที่ กลับกลอกในความศรัทธาเมื่อพวกเขาเข้ามาเข้าร่วมสังคมอิสลาม

ในความจริงแล้ว การเกี่ยวข้องกับอิสลามมีสองขั้นตอน ในขั้นตอนหนึ่ง ความจงรักภักดีทั้งหมด ของทุกคนต้องผูกพันกับอิสลาม มันเป็นคำถามแห่งชีวิตและความตายสำหรับเขา ในอีกขั้นตอน หนึ่ง ผลประโยชน์ที่แท้จริงของมนุษย์อยู่ที่อื่นและเขายอมรับอิสลามอย่างผิวเผินเท่านั้น ในประเภท แรกคือผู้ศรัทธาที่แท้จริง ในประเภทที่สองคือพวกที่กฎหมายอิสลาม(ชะรีอะฮ์)เรียกว่าผู้ตลบทะแลง (มุนาฟิก) สภาพของผู้ศรัทธาก็คือว่าเขายึดมั่นอยู่กับอิสลามอย่างมั่นคงทั้งในสถานการณ์ปกติและ ในยามที่ต้อการการเสียสละ ในทางตรงข้าม พวกตลบทะแลงดูเหมือนว่าจะออกมายืนข้างหน้า เพื่อแสดงว่าตัวเองจริงจังกังทางศาสนาเมื่ออิสลามไม่ได้เรียกร้องต้องการอะไรเป็นการพิเศษจากเขา แต่เมื่อเขาต้องทำตามคำเรียกร้องของอิสลามในระดับของการเสียสละ เขาจะถอยหลังไปทันที

40 ถ้าสุเจ้าไม่ช่วยเหลือหนีของสุเจ้า(หนีมุฮัมมัด) จงรู้ไว้ พระเจ้าได้ทรงช่วยเขามาก่อนแล้วเมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธ สัจธรรมได้ขับไล่เขาออกไปจากบ้านของเขาเมื่อเขาทั้งสองคนอยู่ในถ้ำ^๗ เขา(มุฮัมมัด)ได้บอกสหายของเขาว่า “จงอย่าเป็นทุกข์ไปเลย พระเจ้าทรงอยู่กับเรา” แล้ว พระเจ้าได้ประทานความสงบแก่เขาและช่วยเขาด้วยพลัง ที่สุเจ้ามองไม่เห็นและทรงทำให้ถ้อยคำของบรรดาผู้ปฏิเสธตกต่ำลงและถ้อยคำของพระเจ้ายังคงสูงส่งเสมอ เพราะพระเจ้านั้นเป็นผู้ทรงอำนาจและผู้ทรงปรีชาญาณ^๗

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي
الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ
إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ
كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى^٥
وَكَالِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعَلْيَا^٦ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ

^๗ “เมื่อที่สองของทั้งสอง” เป็นการอธิบายถึงการอพยพของหนีโดยมีอบูบักร์เป็นผู้ติดตามจากมักกะฮ์เข้าไปยังมะดีนะฮ์ใน ค.ศ.622

^๗ เหตุผลสำหรับความเห็นแตกต่างกันก็คือ ผู้ศรัทธาที่แท้จริงมีโลกหน้าเป็นเป้าหมายอยู่ข้างหน้าเขาและเขาไม่เหลือใจในโลกนี้ มีคุณค่ามากกว่าความโปรดปรานที่จะได้รับในโลกหน้าเลย ดังนั้น ถ้าสิ่งใดที่มีลักษณะเป็นเรื่องทางโลกมาขัดขวางเขา เขาจะไม่สนใจมันและจะมุ่งหน้าไปยังเป้าหมายของศาสนา ผิดกับพวกตลบตะแลงที่ชอบอิสลามแบบไม่ทำลายผลประโยชน์ทางโลกของเขา ดังนั้น เมื่อใดก็ตามที่เขาต้องสูญเสียโลกเพื่ออิสลาม เขาจะหนีไปทางโลกถึงแม้ว่าในกระบวนการนี้เขาต้องปล่อยมือออกจากเชือกของอิสลามก็ตาม

การต่อสู้ระหว่างอิสลามกับมิใช่อิสลามที่เกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่าในโลกปัจจุบันคือการต่อสู้ระหว่างสองกลุ่มนี้ แต่ในความเป็นจริง มันเป็นเรื่องของพระเจ้า และในทุกโอกาสเช่นนี้ พระเจ้าจะช่วยเหลืออิสลาม นี่เป็นสิ่งที่แสดงออกในรูปของเหตุการณ์ที่มีสาเหตุและผล ทั้งนี้เพื่อที่ว่าความดีงามของการรับใช้ศาสนาจะได้ถูกมอบให้แก่คนที่ยอมจำนนต่อพระเจ้าโดยสิ้นเชิง

41 จงออกไปเถิดไม่ว่าจะด้วยอาวุธเบา หรือหนักและจง ดินรนต่อสู้อย่างหนักหนทางของ พระเจ้าด้วยทรัพย์สินและชีวิต ของสุเจ้า นี่ เป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับสุเจ้า ถ้าหากสุเจ้ารู้^๗

أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

^๗ ในบรรดาพวกตลปะแลงในเมืองมะดีนะฮ์มีคนกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นผู้ศรัทธาอิสลามที่มีความศรัทธาอ่อน เมื่อพบว่าอิสลามเป็นสัจธรรม พวกเขายอมรับ แต่พวกเขาทำตามคำสอนของอิสลามที่ไม่ขัดต่อผลประโยชน์ทางโลกของพวกเขาเท่านั้น เมื่อความต้องการของอิสลามขัดกับความต้องการทางโลกของพวกเขา พวกเขาจะเมินเฉยต่อคำสั่งของอิสลามและถือเอาเรื่องทางโลกเป็นสิ่งสำคัญ ในสังคมมะดีนะฮ์ คนที่ปฏิบัติตามอิสลามแม้จะต้องเสียสละจะถูกเรียกว่าผู้ศรัทธา ในขณะที่คนที่ไม่ต้องการจะไปถึงขั้นของการเสียสละเพื่ออิสลามจะถูกเรียกว่าผู้ตลปะแลง

เรื่องตะบูกเป็นเหตุการณ์เชิงสัญลักษณ์ที่แสดงให้เห็นว่าใครเป็นผู้ศรัทธาและใครเป็นผู้ตลปะแลงในสายตาของพระเจ้า เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเนื่องจากมุสลิมมีความจำเป็นต้องออกเดินทางออกไปเผชิญหน้าพวกโรมัน ในตอนนั้นเป็นช่วงกลางฤดูร้อนที่อากาศร้อนจัดและพืชผลกำลังสุกการเก็บเกี่ยวถึงแม้จะอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่เอื้ออำนวยอย่างไรก็ตาม กองทัพมุสลิมจำเป็นต้องไปถึงพรมแดนที่ไกลออกไปประชิดติดซีเรีย ดังนั้น ในบรรดามุสลิม บางคนมีทรัพย์สินและบางคนไม่มี บางคนจึงพร้อมที่จะไปในขณะที่บางคนยังห่วงสถานการณ์ทางบ้านของของตนอยู่ แต่คำสั่งคือพวกเขาต้องออกไปโดยไม่มีข้อแก้ตัวใดๆ เหตุผลในเรื่องนี้สำหรับพระเจ้าก็คือจำนวนไม่ใช่สิ่งสำคัญ แต่สิ่งสำคัญคือมนุษย์ต้องยอมพลีอะไรก็ตามที่เขาถืออยู่ ความจริงแล้ว นี่คือราคาของสวรรค์ ไม่ว่ามันจะเป็นจำนวนน้อยหรือจำนวนมากเท่าใดในสายตาของผู้คน

สัญญาณอย่างหนึ่งที่เห็นได้ชัดของพวกตลปะแลงก็คือ หลังจากออกเดินทางไปแล้ว เมื่อเขาเห็นว่าเขาจะได้รับความน่าเชื่อถือในการรับใช้อิสลาม เขาจะเดินทางออกไปทันที แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าการเดินทางต้องเผชิญกับความยากลำบาก และถ้าไม่มีอะไรให้เห็นว่าจะได้รับเกียรติหรือความสำเร็จ แม้ต้องเผชิญความยากลำบากไปแล้วก็ตาม เขาจะไม่เข้าร่วมในการเดินทางเพื่อศาสนา

ถ้าการณรงค์ศึกเป็นทางเลือก คนที่อยากจะแยกตัวออกมาจะหาข้อแก้ตัวสารพัดมาอ้าง นี่เป็นการพิสูจน์ให้เห็นว่าเขาไม่ได้ถือว่าเรื่องศาสนาของพระเจ้าเป็นเรื่องสำคัญลำดับแรกในชีวิตของเขา การแก้ตัวในตัวของมันเองหมายความว่ามีความสำคัญกว่าสิ่งที่อยู่ตรงหน้าเขา จึงเห็นได้ว่า การแก้ตัวกำลังทำให้คนผู้หนึ่งไม่เป็นที่น่าไว้วางใจได้ในสายตาของพระเจ้าและมันเป็นการทำลายโอกาสของเขาที่จะถูกจัดอยู่ในลำดับรายชื่อบุคคลที่เป็นหัวแก้วหัวแหวนของพระเจ้า ถ้าใครจริงจังถึงอำนาจของพระเจ้า เขาจะไม่มัวนั่งทำเช่นนั้น

42 (โอินบี) ถ้าหากมีช่องทางที่จะได้สิ่งตอบแทนและการเดินทางที่ง่าย แน่نون พวกเขาก็พร้อมที่จะทำตามเจ้า แต่ทว่าการเดินทางนี้ดูยากลำบากสำหรับพวกเขา พวกเขา ยังสับสนด้วยนามของพระเจ้า และกล่าวว่า “ถ้าพวกเรา สามารถที่จะออกไปได้ เราจะออกไปกับท่านอย่างแน่อน” พวกเขากำลังนำความหายนะมาสู่ตัวของพวกเขาเอง พระเจ้าทรงรู้ดีว่าพวกเขาเป็น ผู้โกหก

43 (โอินบี) ขอพระเจ้าทรงให้อภัยเจ้า ทำไมเจ้าถึงยอมให้ พวกเขาทำเช่นนั้นก่อนที่มันได้เป็นที่ชัดเจนแก่เจ้าแล้วว่า พวกเขาคนไหนที่พูดจริงเพื่อที่เจ้าจะได้รู้ว่าคนไหนของพวกเขาคือผู้โกหก?⁷

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا
لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ
وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا
لَحَزَبْنَا مَعَكُمْ مَهْلِكُونَ أَنفُسَهُمْ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾ عَفَا اللَّهُ
عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ

⁷ ผู้หลบตะแลงคือผู้ที่ยังคงอยู่ในแนวหน้าในเรื่องที่เป็นประโยชน์และเป็นส่วนที่อิสลามไม่ต้องการ คนประเภทนี้จะถอนตัวออกห่างเมื่อเขารู้สึกว่าผลประโยชน์ของเขาได้รับผลกระทบ ในสถานการณ์ เช่นนั้น เขาจะหาข้อแก้ตัวที่เชื่อถือไม่ได้ พวกเขาพยายามปกปิดความไม่เต็มใจของพวกเขาโดยการอธิบายเพื่อให้อื่นเข้าใจ แต่ถ้ามองจากส่วนรวมแล้ว ถ้าหากผู้นำของผู้ศรัทธายอมรับการแก้ตัวของพวกเขา พวกเขาจะมีความสุขโดยคิดว่าพวกเขาประสบความสำเร็จในการปกปิดความไม่เต็มใจของพวกเขา แต่พวกเขาลืมไปว่าความสัมพันธ์ที่แท้จริงของเขาไม่ใช่ความสัมพันธ์กับมนุษย์ แต่เป็นความสัมพันธ์กับพระเจ้า และพระองค์ทรงรู้ความจริงเกี่ยวกับมนุษย์ทุกคน บางครั้ง พระเจ้า จะเปิดเผยด้านที่ซ่อนเร้นของคนประเภทนี้ในโลกนี้ แต่ในโลกหน้า ความจริงเกี่ยวกับทุกคนจะถูก นำมามาตีแผ่

44 บรรดาผู้ศรัทธาในพระเจ้าและในวัน
สุดท้ายนั้นจะไม่ ขอเจ้าให้ยกเว้นพวกเขาจาก
การมิฮฺฮาดด้วยทรัพย์สินและ ชีวิตของพวกเขา
เขา พระเจ้าทรงรู้ดีถึงผู้ที่เกรงกลัวพระองค์
45 คนที่จะขอร้องเช่นนั้นมีแต่เพียงผู้ไม่
ศรัทธาในพระเจ้า และในวันสุดท้าย และผู้
ที่หัวใจของพวกเขาเต็มไปด้วย ความสงสัย
และพวกเขาก็โอนไปเอนมาเพราะความ
สงสัย ของพวกเขา 46 ถ้าพวกเขาตั้งใจจริง
ที่จะออกไป แนนอน พวกเขาต้องเตรียมตัว
สำหรับการนี้ไว้บ้างแล้ว แต่พระเจ้า ทรง
ไม่ชอบการออกไปของพวกเขา(และการได้
รับเกียรติ สูงในสายตาของพระเจ้า) และ
พระองค์ได้ทรงทำให้พวกเขา อยู่ริ่งหลัง
พวกเขาถูกบอกให้อยู่ข้างหลังกับบรรดาผู้
ที่อยู่ ข้างหลัง 47 ถ้าหากพวกเขาออกไป
กับสุเจ้า พวกเขาจะ ไม่เพิ่มสิ่งใดให้แก่สุเจ้า
นอกจากความปั่นป่วนเสียหาย และพวกเขา
จะพยายามสร้างความแตกแยกในหมู่สุเจ้า
และในหมู่สุเจ้ายังมีบางคนที่ฟังพวกเขา
พระเจ้าทรงรู้ถึง ผู้ที่ก่อความเสียหายเหล่านี้
เป็นอย่างดี⁷

لَا يَسْتَعِدُّنَا الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٥﴾
إِنَّمَا يَسْتَعِدُّنَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ
فَهُمْ فِي رَبِّهِمْ يَرْتَدُّونَ ﴿٤٦﴾ * وَلَوْ
أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً
وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاتَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ
وَقِيلَ أَقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٧﴾ لَوْ
خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا
وَلَا وَضَعُوا خَلِيلَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ
وَفِيكُمْ سَمَّعُونَ لَهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٨﴾

⁷ ในตอนที่ลูกชายป่วยหรือมีการแต่งงานของลูกสาว ทุกคนจะทุ่มเทตัวเองและเงินทองอย่างเต็มที่ เขาจะยอมเสียสละชีวิตและทรัพย์สินของเขาเพื่อเป็นประโยชน์ต่อคนของเขา นี่มิใช่เวลาสำหรับการหลบลมอยู่เบื้องหลังข้อแก้ตัว ในทำนองเดียวกัน คนที่มีศาสนาอย่างแท้จริงจะไม่แก้ตัวเมื่อมีสถานการณ์บางอย่างที่ต้องการความเสียสละเพื่อศาสนาเกิดขึ้น ความรู้สึกของความศรัทธาที่ติดตัวในหัวใจของเขาคอยเวลาที่เขาจะมีโอกาสได้เสียสละตัวเองและพิสูจน์ถึงความจงรักภักดีของเขาต่อหน้าพระเจ้า เมื่อโอกาสเช่นนั้นเกิดขึ้น คนเช่นนั้นจะพยายามปิดบังอยู่ข้างหลังข้อแก้ตัวได้อย่างไร? ผู้ศรัทธาคือผู้ที่เกรงกลัวพระองค์ ความกลัวเป็นความรู้สึกที่รุนแรงที่สุดในตัวมนุษย์ ความรู้สึกกลัวอยู่เหนือความรู้สึกอื่น ๆ ทั้งหมด มนุษย์จะเป็นผู้ยอมรับความจริงและเอาจริงในสิ่งใดก็ตามที่เขาเกี่ยวข้องกับ เหตุนี้เอง คนที่เป็นผู้ศรัทธาในพระเจ้าถึงขั้นเกรงกลัวพระองค์จะไม่เสียเวลาในการทำความเข้าใจว่าเขาจะต้องมีปฏิกิริยาอย่างไรในโอกาสเช่นนั้น

ประโยชน์แห่งโลกหน้าไม่ได้ถูกนำเสนอต่อหน้ามนุษย์ เขาจึงสงสัยเกี่ยวกับการเรื่องการเสียสละใดๆเพื่อมัน แต่เพื่อที่จะฉีกมันแห่งความสงสัยคือการทดสอบมนุษย์ในโลกนี้

48 ก่อนหน้านี้ พวกเขาพยายามสร้างความแตกแยก มาแล้ว และครั้งแล้วครั้งเล่าที่พวกเขาได้วางแผนทุกอย่าง เพื่อให้ผู้เจ้าไม่ประสบความสำเร็จจนกระทั่ง สัจธรรมได้เป็นที่ประจักษ์ ถึงแม้พวกเขาจะชิงชังมันก็ตาม⁷

لَقَدْ أَبْتَغَوْا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٥٦﴾

⁷ การนับถือศาสนาอาจทำไปโดยความจริงใจหรือด้วยความตลบตะแลง การนับถือศาสนาด้วยความจริงใจหมายความว่าคนผู้หนึ่งถือว่าศาสนาเป็นจุดศูนย์กลางแห่งชีวิตของเขาและมีสิทธิ์เหนือชีวิตและทรัพย์สินของเขา หากปราศจากความจริงใจ ผู้นับถือศาสนาก็มีแต่เพียงพิธีกรรมที่เป็นความสัมพันธ์ภายนอกกับศาสนา และไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นที่จะต้องเผชิญกับสถานการณ์เลวร้ายเพื่อศาสนา

การยอมรับความผิดของตัวเองเท่ากับการยอมรับว่าตัวเองด้อยกว่าคนอื่น ซึ่งการทำเช่นนั้นเป็นสิ่งที่ยากที่สุดสำหรับมนุษย์ นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมมนุษย์มักพยายามที่จะพิสูจน์ความถูกต้องของตัวเอง ดังนั้น บรรดาผู้ยอมรับอิสลามแบบตลบตะแลงจึงมักหาโอกาสที่จะเยาะเย้ยผู้ศรัทธาที่จริงใจ และพิสูจน์ว่าตัวเองเป็นฝ่ายถูกเมื่อเปรียบเทียบกับพวกเขา

พวกตลบตะแลงแห่งเมืองมะดีนะฮ์ใช้ความพยายามเช่นนั้นมาอย่างต่อเนื่อง ตัวอย่างเช่น เมื่อมุสลิมได้รับความพ่ายแพ้ในสงครามอุฮุด พวกตลบตะแลงที่อยู่ข้างหลังในเมืองมะดีนะฮ์ได้เริ่มปลอ่ยขำร้ายต่อท่านนบีถึงขนาดที่ว่าท่านไม่มีประสบการณ์ในการทำสงครามหรือกิจกรรมทางยุทธศาสตร์ ท่านทำไปเพราะความอยากของตัวเอง ท่านได้พาคนหนุ่มของเมืองไปยังสถานที่อันตรายและเป็นเหตุให้คนหนุ่มเหล่านั้นถูกฆ่าโดยไม่มีเหตุผล

ในบรรดาผู้คนเหล่านั้นมีน้อยคนที่สามารถวิเคราะห์ปัญหาและรู้ว่าแค่เพียงคำพูดที่ใส่โหวททางไวการณท์ที่ถูกต้องเข้าไปไม่ได้เป็นการพิสูจน์ว่าฉันมีความหมายถูกต้อง หลายคนมีความคิดผิวนิ่งและถ้าได้ฟังอะไรที่เป็นคำพูดไพเราะ พวกเขาจะเชื่อ การมีอยู่ของคนตลบตะแลงประเภทนี้ในหมู่มุสลิมนั่นเองคือสาเหตุที่ทำให้กลุ่มนั้อ่อนแอ พวกคนตลบตะแลงพยายามที่จะพิสูจน์ว่าพวกตนเป็นฝ่ายถูกด้วยการบิดถ้อยคำที่พวกเขาต้องพูดให้สวยหรือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของพวกเขามือหลงเชื่อเรื่องผิวนิ่งเช่นนั้น ผู้คนธรรมดาที่ไม่มีความคิดอะไรก็เริ่มเกิดความสงสัยและความไม่แน่ใจขึ้นมา

ถึงแม้พวกตลบตะแลงพยายามที่จะต่อต้านอิสลาม แต่เมื่อมุสลิมได้รับชัยชนะในสงครามบะดร์ มีรายงานข่าวอับลลอลฮ์ อิบน์อับยัยและพวกพ้องของเขาได้กล่าวว่า "สิ่งนี้ได้เกิดขึ้นแล้วในตอนนี้" เมื่อชัยชนะของอิสลามปรากฏชัด พวกเขาน่าจะให้ความน่าเชื่อถือถือแก่ความถูกต้องของอิสลาม แต่ถึงกระนั้น พวกเขากลับมีความอิจฉา

49 พวกเขาบางคนกล่าวว่า “อนุญาตให้เราอยู่ข้างหลัง เกิดและอย่าให้เราต้องออกไปสู่การทดสอบเลย” จงรู้ไว้ เกิดว่าคนเช่นนี้ได้ตกไปสู่การถูกทดสอบแล้ว แน่หนอนรกจะล้อมรอบผู้ปฏิเสธศรัทธา 50 ถ้าสิ่งดีมาประสบ แก่เจ้า มันก็ทำให้พวกเขาหม่นหมอง แต่ถ้าหากเจ้า ประสบความหายนะ พวกเขาจะหันหลังให้ด้วยความยินดีและกล่าวว่า “ดีนะที่เราได้เตรียมมาตรการป้องกัน ล่วงหน้าไว้ก่อนแล้ว”⁷

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ أَدْنٰنِ لِي وَلَا تَفْتِنِي ۗ
 إِلَّا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا ۗ وَإِنَّ جَهَنَّمَ
 لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾
 تَصِبَكَ حَسَنَةً نَّسَوْهُمْ ۖ وَإِنْ تَصِبَكَ
 مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ
 قَبْلُ وَيتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥١﴾

⁷ เมื่อมีการประกาศระดมกำลังเพื่อออกศึกที่ตะบูก ปากฎว่าชาวเมืองมะดีนะฮฺคนหนึ่งชื่อ อิบน์ กุัยฮฺ ได้มาหาท่านนบีและกล่าวว่า “กรุณายกเว้นฉันจากการเข้าร่วมในการออกศึกครั้งนี้ด้วยเถิด เพราะนี่เป็นเขตของพวกโรมัน ถ้าฉันเห็นสาวโรมันที่นั่นแล้ว ฉันจะตกอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกทดสอบ(พิตนะฮฺ)” แต่การแก้ตัวในโอกาสเช่นนั้นในตัวของมันเองเท่ากับการตกอยู่ในพิตนะฮฺ เพราะในยามที่ต้องเผชิญศัตรู ผู้ชายคนหนึ่งต้องมัวใจที่เสียสละตัวเองเพื่อศาสนา ไม่ใช่มาขอแก้ตัวเพื่อจะอยู่ข้างหลัง การนำสีสนทางศาสนาและศีลธรรมเช่นนั้นมาอ้างเป็นข้อแก้ตัวคือบาปใหญ่อย่างหนึ่ง เนื่องจากมันเท่ากับการสร้างเรื่องหลอกลวงที่จะไม่ไป

ทำที่ประเภทนี้เกิดขึ้นในตัวบุคคลเพราะเขามีความผูกพันกับผลประโยชน์ทางโลกของเขามากกว่าโลกหน้า ในยามอันตราย คนเช่นนี้จะดึงตัวเองออกจากการเดินทางตามทางของศาสนา หลังจากนั้นเมื่อศัตรูที่แท้จริงของศรัทธาได้รับความสูญเสีย คนเหล่านี้จะดีใจโดยรู้สึกว่ามันเป็นเรื่องดีที่พวกเขายึดนโยบายรักษาตัวเองให้ปลอดภัยไว้ก่อน ในทางตรงข้าม ถ้าฝ่ายผู้สนับสนุนศรัทธาเผชิญอันตรายและยังประสบความสำเร็จ พวกเขาตลบตะแลงจะไม่มีความสุข เพราะสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นพิสูจน์ว่านโยบายของพวกเขาไม่ถูกต้อง

51 จึงบอกพวกเขาว่า “ไม่มีสิ่งใด(ไม่ว่าดีหรือร้าย)จะเกิด ขึ้นกับเรานอกไปจากพระเจ้าได้ ทรงกำหนดไว้แก่เราแล้ว พระเจ้าทรงเป็นผู้คุ้มครองเราและบรรดาผู้ศรัทธาจะต้อง ว่างใจพระองค์เท่านั้น” 52 จึงกล่าวกับพวกเขาว่า “อะไร หรือที่พวกท่านรอคอยให้เกิด ขึ้นกับเรานอกไปจากหนึ่ง ในสองสิ่งที่ดีที่สุดใน(ชายชนะในโลกนี้หรือสวรรค์ในโลกหน้า)? แต่เราหวังว่าพระเจ้าจะทรงลงโทษพวกท่านด้วยพระหัตถ์ ของพระองค์เองหรือด้วย ฝ่ามือของเรา จงคอยเถิด เราก็คง คอยร่วมกับพวกท่านด้วย”⁷¹

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا
هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ
تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ
وَحَنْ تَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ
بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ أَوْ بَأْيَدِنَا
فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾

⁷¹ สำหรับคนที่มีความศรัทธาที่ถูกต้อง ไม่มีปัญหาเรื่องความผิดพลาดในโลกนี้ ความสำเร็จของพวกเขาอยู่ที่พระเจ้าพึงพอใจพวกเขาและเป็นสิ่งที่แน่นอนทั้งในยามดีและยามร้าย ถ้ามีความลำบาก เกิดขึ้นกับผู้ศรัทธา ความลำบากนั้นก็ทำให้เขาเข้าไปใกล้พระเจ้ายิ่งขึ้น ถ้าเขาได้รับสิ่งดี ๆ อย่าง มั่นก็ทำให้เขามีความรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณและกตัญญูต่อพระองค์มากขึ้น และโดยการเป็นผู้กตัญญูต่อ พระองค์ เขาก็ยิ่งรับความโปรดปรานจากพระองค์มากขึ้น

“จงคอยเถิด เราก็คงคอยร่วมกับพวกท่านด้วย” ถ้ามองตามที่เราเห็น นี่คือคำพูดของบรรดาผู้ศรัทธา แต่ในความเป็นจริงแล้ว นี่คือคำพูดของพระเจ้าที่กล่าวกับบรรดาผู้ไม่ศรัทธา พระเจ้ากำลังบอกพวกเขาด้วยน้ำเสียงเตือนว่าถึงแม้พวกเขา กำลังรอคอยความหายนะของบรรดาผู้ศรัทธา แต่ความจริงก็คือ ในแผนการของพระเจ้า พวกเขาได้ถูกกำหนดไว้จะได้รับความสำเร็จตลอดกาล และสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับผู้ที่ต่อต้านสังฆธรรมก็คือหลังจากได้รับการผ่อนปรนมานานพอแล้ว แต่ยังทำผิดอยู่โดยไม่สำนึก พวกเขาจะถูกส่งไปสู่ความอับยัสและการถูกลงโทษในที่สุด

53 จงกล่าวเถิด “ไม่ว่าพวกท่านจะให้ ทรัพย์สินของ พวกท่านด้วยความเต็มใจ หรือไม่เต็มใจก็ตาม สิ่งที พวกท่านให้จะไม่เป็นที่ถูกยอมรับเพราะพวกท่าน เป็นผู้ฝ่าฝืน” 54 เหตุผลที่สิ่งที่พวกเขาบริจาค ไม่ เป็นที่ยอมรับนั้นมิใช่อื่นใดนอกจาก พวกเขา ปฏิเสธพระเจ้าและศาสนทูตของ พระองค์ พวกเขา นมาซ แต่ก็ทำอย่าง เสียมิได้ และพวกเขาใช้จ่ายใน หนทางของ พระเจ้าอย่างไม่เต็มใจ^๗

قُلْ أَمْفُقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَسِقِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٥٤﴾

^๗ ในเมืองมะดีนะฮฺ ชาวเมืองส่วนใหญ่ที่เข้ารับอิสลามเป็นผู้ศรัทธาที่จริงใจ อย่างไรก็ตาม มีคนกลุ่มหนึ่งที่เข้ารับอิสลามเพื่อตามกระแส แต่ไม่มีจิตใจที่ยอมจำนนซึ่งเป็นลักษณะของความศรัทธาที่ถูกต้องและมีความผูกพันกับพระเจ้าอย่างแท้จริง คนเหล่านี้เป็นคนที่เรียกกันว่าผู้ตลบตะแลง

ผู้ตลบตะแลงเหล่านี้ส่วนใหญ่ประกอบด้วยคนที่มั่งคั่งและความมั่งคั่งนี้เองที่อยู่ข้างหลังความตลบตะแลงของพวกเขา บรรดาผู้ไม่มีสิ่งใดจะเสียนั้นพร้อมและเต็มใจที่จะรับอิสลามที่ทำให้ตัวเองต้องสูญเสียทุกสิ่ง แต่บรรดาผู้ที่มีอะไรบางอย่างจะสูญเสียมันโดยทั่วไปแล้วยังมีเงื่อนไขทางโลกที่ต้องพิจารณา บางครั้ง พวกเขาปฏิบัติตามคำบัญชาของอิสลามที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเสียสละใดๆ แต่พวกเขาเห็นว่าตัวเองไม่สามารถที่จะยอมรับความต้องการใดๆของอิสลามที่จะทำให้เขาต้องสูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน หรือเมื่อมีปัญหาเรื่องการเป็นผู้ศรัทธาในระดับของการเสียสละเกิดขึ้น

แต่การทิ้งความเสียสละไว้ข้างหลังในการยอมรับอิสลามนั้นทำให้การนมาซและการถือศีลอดของเขา กลายเป็นสิ่งไม่มีคุณค่าไป การทำพิธีทางศาสนา การนมาซในมัสญิด เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดกับการแสดงความเคารพสักการะนอกมัสญิด ถ้าชีวิตนอกมัสญิดของแต่ละคนไม่มีวิญญูณที่แท้จริงของศาสนา ชีวิตของเขาภายในมัสญิดก็ว่างเปล่าจากวิญญูณทางศาสนาที่แท้จริงด้วย และการกระทำใดๆที่ปราศจากวิญญูณเช่นนั้นก็ไม่มีความค่าต่อหน้าพระเจ้า พระเจ้าไม่รับสิ่งใดนอกจากการทำความดี สิ่งอื่นทั้งหมดไม่มีคุณค่าในสายตาของพระองค์

55 ดังนั้น จงอย่าปล่อยให้ทรัพย์สินของพวกเขาและลูกๆ ของพวกเขาล่องลอยไป เพราะพระเจ้าทรงประสงค์ที่จะลงโทษพวกเขาโดยใช้สิ่งเหล่านี้ในชีวิตแห่งโลกนี้เพื่อที่พวกเขาจะตายในสภาพของการปฏิเสธศรัทธา

56 พวกเขา สาบานต่อพระเจ้าว่าพวกเขาเป็นผู้ศรัทธาเหมือนสุเจ้า แต่ แท้จริงแล้วพวกเขามีใช้พวกของสุเจ้าความจริง พวกเขา เป็นผู้หวาดกลัว(ที่จะแสดงตัวตนที่แท้จริงของพวกเขา) 57 ถ้าพวกเขาพบสถานที่ที่ปักธงหลบภัยหรือถ้ำหรือที่ซ่อน แห่งใดที่จะซ่อนตัวในนั้นได้ พวกเขาจะวิ่งอ้าวเข้าไปหลบ อยู่ในที่นั้น

58 (ไอ้หนี) ในหมู่พวกเขามีบางคนที่ยอมจับผิดเจ้าเกี่ยว กับเรื่องการแจกจ่ายทาน ถ้าหากพวกเขาได้รับบางอย่าง จากทานนั้น พวกเขาจะพอใจ แต่ถ้าหากพวกเขาไม่ได้รับ พวกเขาจะไม่พอใจ 59 ถ้าหากพวกเขาพอใจในสิ่งที่ พระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ได้ทรงมอบแก่พวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า “พระเจ้านั้นเพียงพอแก่เราแล้ว พระองค์ จะประทานความมั่งคั่งแก่เราจากความมั่งคั่งของพระองค์ และศาสนทูตของพระองค์ก็เช่นกัน แท้จริงแล้ว พระเจ้าเท่านั้นที่เรารอขอ”ⁿ

فَلَا تَعْجَبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
 إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ
 ﴿٥٥﴾ وَخَالِفُونَ بِأَلْفِهِمْ لِمَنْكُمُ
 وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ
 يَفْرُقُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَخْتَدُونَ مَلَجًا
 أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مَدْخَلًا لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ
 يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُمْ مَن يَلْمِزُكَ فِي
 الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رِضْوَانًا وَإِنْ
 لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْتَخْطُونَ
 ﴿٥٨﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
 وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا
 اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ
 رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾

ⁿ ถ้ามนุษย์เสพสุขอยู่ในความมั่งคั่งและมีคนรับใช้หลายคนคอยเฝ้าดูแล ผู้คนส่วนใหญ่จะอิจฉาเขา ความจริงแล้ว คนเช่นนี้เป็นคนที่โชคไม่ดีที่สุด เพราะถ้าเขาอยู่ในสภาพเช่นนั้น ทรัพย์สินและสถานะของเขาจะกลายเป็นโซ่ที่รั้งพวกเขาไว้ไม่ให้เข้าไปหาศาสนาของพระเจ้าได้อย่างเต็มที่ พวกเขาจะลืมพระเจ้าและยุ่งอยู่กับกิจการทางโลกจนกระทั่งพวกเขาพบกับความตายที่ทำให้พวกเขาต้องสูญเสียทรัพย์สินและตำแหน่งอันสูงส่งของพวกเขาอย่างไร้ความปราณี

60 ความจริงแล้ว ท่านนั้นเพื่อคนยากจนและคนอนาถา และคนที่ถูกใช้ให้เก็บรวบรวมม้นและคนที่หัวใจของ พวกเขาถูกตึงให้โน้มเอียงมา และเพื่อการไถ่ทาสและ เพื่อช่วยเหลือผู้มีหนี้สินและเพื่อแนวทางของพระเจ้า และเพื่อดูแลคนเดินทางนี้เป็นข้อกำหนดจากพระเจ้า และพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ผู้ทรงปรีชาญาณ⁷

﴿ إِنَّمَا أَلْصَقْتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمَلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغُرْمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴾

⁷ อายะฮฺดังกล่าวข้างต้นได้มีการกำหนดว่าชะกาตชะกาตจะต้องจ่ายไปในทางใดบ้าง ตามคัมภีร์กุรอ่าน ชะกาตต้องจ่ายไปใน 8 หัวข้อต่อไปนี้

1. คนยากจน (ฟูเกาะรอ) คือคนที่ไม่มีอะไรเลย
2. คนขัดสน (มะซากีน) คือคนที่มีน้อยกว่าความจำเป็น
3. เจ้าหน้าที่ (อามัลูน) คือคนที่ถูกแต่งตั้งโดยรัฐบาลอิสลามให้รวบรวมเงินชะกาตและดูแลบัญชี
4. การเอาชนะใจคน (มุอัลละฟะติล กุลูบ) คือคนที่ต้องการได้รับความสนับสนุนให้เข้ารับอิสลาม
5. การปลดปล่อยทาส (ริกอบ) คือการปลดปล่อยทาสหรือหนักโทษหรือจ่ายเป็นค่าไถ่
6. ผู้เป็นหนี้ (เงาะรอมีน) คือคนที่เป็หนี้หรือผู้ที่ค้ำประกันหนี้
7. การใช้จ่ายในหนทางของพระเจ้า (ฟิสะบีลิลลาฮฺ) คือการทำงานเผยแผ่ศาสนา
8. ผู้เดินทาง (อิบนุสะบีล) คือผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนในระหว่างการเดินทางแม้ทางบ้านจะมีฐานะดี

ในระบบสังคมใดๆก็ตาม เมื่อมีการแจกจ่ายเงินเป็นทาน จะมีบางคนร้องเรียนว่าตัวเองถูกละเมิดสิทธิ์หรือการแจกจ่ายทานทำไปโดยไม่เป็นธรรม แต่การร้องเรียนเช่นนั้นเป็นการเปิดเผยให้เห็นถึงความอ่อนแอของผู้ร้องเรียนเอง ไม่ว่าจะคนที่รับผิดชอบในการแจกจ่ายจะเป็นคนดีอย่างไรก็ตาม คนโลกและคนที่คิดแคบๆก็จะหาทางสร้างเรื่องเท็จขึ้นมาเพื่อร้องเรียน แต่พฤติกรรมเช่นนี้ส่วนใหญ่แล้วจะย้อนกลับไปหาคนร้องเรียนเอง การร้องเรียนนี้เป็นสิ่งขัดขวางการปลุกเร้าศักยภาพทางสติปัญญาของคนผู้นั้น ถ้าใครพอใจในสิ่งที่เขามีอยู่และคิดถึงพระเจ้าเป็นสำคัญ ความกล้าหาญใหม่ๆจะเกิดขึ้นในตัวของเขา สติปัญญาในทางบวกที่มีอยู่ในตัวเขาจะตื่นขึ้นมา เขาจะใช้สิ่งที่เขาได้รับไปในทางที่ดีกว่า แทนที่จะต้องพึ่งพาการบริจาค เขาจะพัฒนาความเชื่อมั่นในตัวเอง เขาจะเริ่มหาโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่ๆด้วยความเชื่อมั่นในพระเจ้า แทนที่จะเปือหรือไม่พอใจคนอื่น เขาจะพัฒนาท่าทีของเขาในการอยู่ร่วมกับคนอื่นเหล่านั้นและทำงานร่วมกับพวกเขาเป็นต้น

61 ในหมู่พวกเขา มีบางคนที่เราะรานหนีโดยกล่าวว่า “คนผู้นี้ฟังทุกคน” จึงกล่าวเถิด “มันเป็นเรื่องดีเสียอีก สำหรับพวกท่านที่เขาเป็นเช่นนั้น เขาศรัทธาใน พระเจ้าและไว้วางใจในบรรดาผู้ศรัทธาและเขาเป็น ความเมตตาสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาที่แท้จริงในหมู่ พวกท่าน ส่วนบรรดาผู้ระรานศาสนทูตของพระเจ้า นั้น สำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด”^๗

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤَدُّونَ النَّبِيَّ
وَيَقُولُونَ هُوَ أَدْنَىٰ قُلُوبِنَا حَيْرِي
لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ
وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ
يُؤَدُّونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾

^๗ พวกตลบตะแลงในมะดีนะฮ์เคยแอบเขี่ยหยันมุสลิมที่มีบุคลิกภาพอิสลาม แต่เมื่อคนพวกนี้ปรากฏตัวต่อหน้ามุสลิม พวกเขากลับให้ความมั่นใจโดยสาบานกับมุสลิมว่าพวกเขาจงรักภักดีต่ออิสลาม เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะมุสลิมมีอำนาจในมะดีนะฮ์ มุสลิมจึงอยู่ในฐานะที่อาจเป็นอันตรายต่อผลประโยชน์ของพวกตลบตะแลงได้ ดังนั้น พวกตลบตะแลงจึงต้องการทำให้เห็นว่าพวกเขาอยู่กับมุสลิม

นี่เป็นการเปิดเผยให้เห็นความจริงของลักษณะที่ตลบตะแลง การทำตัวเป็นผู้มีศานนาของคนตลบตะแลงมาจากความกลัวมนุษย์ ไม่ได้มาจากความเกรงกลัวพระเจ้า คนประเภทนี้จะเป็นคนดีมีความยุติธรรมก็ต่อเมื่อได้รับความกดดันจากมนุษย์ด้วยกันหรือกลัวว่าผู้คนจะมีปฏิกิริยาต่อเขา แต่เมื่อใดที่ไม่มีความเสี่ยงเช่นนั้นและมีแต่ความกลัวพระเจ้าเพียงอย่างเดียวที่จะขัดขวางเขามิให้ใช้คำพูดและการกระทำไปในทางที่ผิด เขาจะเปลี่ยนไปเป็นอีกคนหนึ่งอย่างสิ้นเชิง เขาจะกลายเป็นคนที่ไม่สนใจในการเป็นมนุษย์ที่มีบุคลิกภาพและไม่รู้สึกรู้ว่าจำเป็นต้องยึดถือแนวทางของความยุติธรรม

62 พวกเขาสาบานด้วยพระเจ้าต่อหน้าผู้เจ้า เพื่อให้ผู้เจ้า (ผู้ศรัทธา)พอใจถึงแม้พระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ มีสิทธิ์มากกว่าที่พวกเขาจะต้องให้ความพอใจ ถ้าหากพวกเขาเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง 63 พวกเขาไม่รู้หรือว่า ผู้ใดที่ต่อต้านพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์นั้นจะได้อยู่ในนรกนิรันดร์? นี่คือการอภัยตลอดอย่างที่สุด 64 บรรดาผู้ตลบตะแลงหวาดกลัวว่าจะมีบทหนึ่ง(ของ กุรอาน)ถูกประทานมาเพื่อเปิดเผยสิ่งที่อยู่ในหัวใจของ พวกเขา โอ้ นบี จงบอกพวกเขาเถิดว่า "จงเยาะเย้ย ต่อไปเถอะ พระเจ้าจะนำสิ่งที่พวกเขาหวาดหวั่นมาให้เห็น"⁷

تَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ
وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنَّ
كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا
أَنَّهُ مَنْ تُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ
لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ
الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾ تَحَذِّرُ
الْمُنَافِقُونَ أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ
تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَزِرُّوْا
إِنَّ اللَّهَ مَخْرُجٌ مَّا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾

⁷ บรรดาผู้ที่คิดถึงแต่เรื่องทางโลกและไม่สามารถช่วยเหลือศาสนาของพระเจ้าส่วนใหญ่แล้วจะเป็นผู้มีสถานะในสังคม เพื่อให้จะมีตำแหน่งของพวกเขาต้องได้รับความกระตือรือร้น พวกเขาพยายามที่จะทำลายภาพลักษณ์ของผู้ที่ยึดค้ำสอนอิสลามที่แท้จริง พวกเขาโฆษณาชวนเชื่อต่อต้านมุสลิมโดยการหาทางต่างๆที่จะบิดเบือนภาพลักษณ์ของมุสลิม เช่น การขุดคุ้ยประเด็นต่างๆในคำพูดของมุสลิมที่พวกเขาอ้างว่าสามารถโต้แย้งได้

คนประเภทนี้ลืมไปว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพราะพวกเขากำลังต่อต้านผู้ศรัทธาและมันยังเท่ากับการต่อต้านพระเจ้าด้วย มันเหมือนกับการตั้งตัวเองเป็นฝ่ายตรงข้ามของพระเจ้า ถ้าคนเหล่านี้ยอมรับการทำผิดของพวกเขาแทนที่จะพยายามหาทางพิสูจน์ว่าตัวเองเป็นผู้บริสุทธิ์ และถ้าพวกเขาเป็นผู้รารณาดีของผู้ศรัทธาอย่างน้อยที่สุดในหัวใจของพวกเขา พวกเขาก็จะได้รับการปฏิบัติเหมือนผู้ได้รับการให้อภัย แต่เมื่อยังมีท่าทีตั้งต้นและจองหองอยู่ นั่นก็เท่ากับพวกเขาลงรายชื่อตัวเองไว้ในบัญชีศัตรูของพระเจ้า ตอนนี้ พวกเขาไม่มีอะไรอีกแล้วนอกจากความอภัยและการลงโทษจากพระเจ้า

ความกลัวพระเจ้าทำให้หัวใจของคนอ่อนโยนลง เขาจะฟังแม้แต่คำพูดที่ไร้เหตุผลอย่างอดทนถึงขนาดที่ว่าพวกเขาตลบตะแลงเองเริ่มกล่าวว่าคนผู้นั้นเป็นคนโง่ และเขาไม่สามารถเข้าใจประเด็นที่พูดได้ครบถ้วน

65 ถ้าเจ้าถามพวกเขา (ว่า “พวกท่านกำลังพูดอะไรกัน?”) พวกเขาจะตอบทันทีว่า “พวกเราเพียงแต่คุยเล่นๆและสนุก สนานกันเท่านั้น” จงถามพวกเขาว่า “พวกท่านเยาะเย้ย พระเจ้าและสิ่งทีพระองค์ทรงประทานมาและเยาะเย้ยศาสนทูต ของพระองค์กระนั้นหรือ? 66 จงอย่าแก้ตัวเลย ความจริงแล้ว พวกท่านได้ปฏิเสธศรัทธาหลังจากที่พวกท่านศรัทธามาแล้ว” ถ้าหากเราให้อภัยบางคนในหมู่ผู้เจ้า นั่นนอน เราจะลงโทษคน อื่นๆในหมู่ผู้เจ้าเพราะพวกเขาเป็นผู้ผิด⁷

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا
خَوْضًا وَنَلْعَبُ قُلْ أَيْلَهُ وَعَايَتِهِ
وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾ لَا
تَعْتَدُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنَّ
نَعْفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ نَعَذِبُ طَائِفَةٌ
بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾

⁷ ในตอนสงครามตะบูก บรรดาผู้ที่ออกไปพร้อมกับท่านนบีมีอัมมัดได้รับการถือว่าเป็นคนที่ทรยศ และกล้าหาญในขณะที่บรรดาคนที่นั่งอยู่ที่บ้านโดยไม่ยอมออกไปด้วยถูกถือว่าเป็นคนดลบตะแลงและชีซลาด

บรรดาผู้ดลบตะแลงที่อยู่ที่บ้านได้เริ่มเย้ยหยันนบีและสาวกของท่านเพื่อจะทำให้สิ่งที่มีและสาวกได้ทำไปเป็นเรื่องไร้ความสำคัญ บางคนกล่าวว่า “ในบรรดาผู้อ่านกุรอานเหล่านี้ เราไม่เห็นอะไรนอกไปจากพวกเขาเป็นผู้หัวโหดที่สุดในหมู่พวกเรา เป็นคนที่โกหกสุดๆในหมู่พวกเราและเป็นคนชีซลาดที่สุดในหมู่พวกเรา” บางคนถามว่า “พวกท่านคิดหรือว่าการต่อสู้กับพวกโรมันเหมือนกับการต่อสู้ภายในกับชาวอาหรับด้วยกัน? ขอสาบานด้วยพระเจ้า ฟรงนี้ คนเหล่านี้ทั้งหมดจะถูกจับพันธนาการ” บางคนกล่าวว่า “สุภาพบุรุษคนนี้คิดว่าเขาจะพิชิตและยึดวังและปราสาทแห่งโรม ช่างน่าสงสาร” (ตฟีซึร อิบนุกะษีร)

เมื่อมีอัมมัดรู้เรื่องนี้ ท่านได้เรียกพวกเขามาถามถึงเรื่องนี้ พวกเขา กล่าวว่า “เราแค่เพียงพูดเล่นกัน” เพื่อเป็นการตอบโต้คนพวกนี้ คัมภีร์กุรอานจึงกล่าวว่า “ผู้เจ้าพูดล้อเล่นกับพระเจ้าและสิ่งทีพระองค์ประทานมาและกับศาสนทูตของพระองค์กระนั้นหรือ?”

ศาสน์ของพระเจ้าถูกนำมาโดยมนุษย์บางคน ถ้าคนผู้นี้เป็นคนธรรมดาในสายตาของผู้คนที่เห็นพวกเขาจะเริ่มพูดจาล้อเล่นกับเขา แต่การล้อเล่นกับคนผู้เป็นนบีคือการล้อเล่นกับพระเจ้าเอง บรรดาผู้ทำเช่นนั้นแสดงให้เห็นว่าพวกเขาไม่ถือว่าศาสนาของพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญ คนเช่นนี้เป็นคนผิดในสายตาของพระเจ้า การให้เหตุผลจอมปลอมของพวกเขาไม่มีวันประสบความสำเร็จในการปิดบังความจริง

การดลบตะแลงและการตกศาสนาหลังการยอมรับอิสลามเป็นสองด้านของความจริงอย่างเดียวกัน ถ้าใครคนหนึ่งเป็นผู้ปฏิเสธอย่างเปิดเผยหลังการยอมรับอิสลาม นี่คือการตกศาสนา(อิรติดาต) ถ้าใครมีใจออกห่างอิสลาม แต่เขาแสดงตัวต่อผู้อื่นว่าเขาเป็นมุสลิม นี่คือการดลบตะแลง ชะตากรรมของผู้ดลบตะแลงต่อหน้าพระเจ้ก็เหมือนกับผู้ตกศาสนา อย่างไรก็ตาม ถ้าพวกเขายอมรับความผิดด้วยความจริงใจและเปลี่ยนแปลงตัวเองไปในทางที่ดีก่อนตาย พระเจ้าอาจยกโทษให้เขา

67 ผู้ตลบตะแลง ทั้งผู้ชายและผู้หญิงต่างเป็นพวกเดียวกัน พวกเขากำชับกันในสิ่งที่ชั่วและห้ามสิ่งที่ดีและชี้เหนี่ยวมือ ต้องใช้จ่ายเพื่อหนทางของพระเจ้า พวกเขาลืมพระเจ้า ดังนั้น พระองค์จึงทรงลืมพวกเขา แท้จริงพวกตลบตะแลงนั่นคือ ผู้ฝ่าฝืน 68 พระเจ้าได้สัญญาผู้ตลบตะแลงทั้งชายและหญิง รวมทั้งผู้ปฏิเสธศรัทธาถึงไฟนรกซึ่งพวกเขาจะพำนักอยู่ ในนั้นนรีนตร นั่นคือสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับพวกเขา เพราะพระเจ้าทรงปฏิเสธพวกเขา และสำหรับพวกเขาคือ การลงโทษตลอดไป⁷

الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ بِعُضْمٍ مِّنْ
بَعْضِ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ
وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ
فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ
الْفٰسِقُونَ ﴿٦٨﴾ وَعَدَّ اللَّهُ
الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ وَالْكٰفِرَ
نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِينَ فِيهَا هِيَ حٰسِبُهُمْ
وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٦٩﴾

⁷ พระเจ้าได้ประทานความจำเริญให้แก่กลุ่มคนก่อนหน้าด้วยสถานะและความมั่งคั่ง แต่สิ่งเหล่านี้กลับทำให้พวกเขาหลงตน เยอหยิ่งและลืมตัว คนรุ่นหลังจากพวกเขาไม่เคยได้รับบทเรียนจากชะตากรรมที่เกิดขึ้นกับพวกเขา พวกเขาเลือกที่จะได้รับผลที่เกิดขึ้นในทางโลกเช่นเดียวกับที่คนก่อนหน้าพวกเขาได้ทำไว้ นิสิตสภาพของคนทั่วไปในทุกยุค เขาไม่ให้ความสำคัญแก่ความต้องการของศีลธรรม ความต้องการของลูกๆและทรัพย์สินของเขาถือทุกสิ่งสำหรับเขา

สภาพของผู้ตลบตะแลงในแง่ของความจริงก็เช่นเดียวกัน มองภายนอก เขาดูเหมือนผู้ศรัทธาที่แท้จริง แต่การมีชีวิตของเขาอยู่ในระดับเดียวกับคนธรรมดาทางโลก ผลก็คือ ในชีวิตจริง เขาก็เป็นเหมือนกับคนทั่วไปถ้าไม่นับนิสัยที่ชอบแสดงออกบางอย่าง

คนตลบตะแลงโดยความรู้สีกมักชอบที่จะคบหากับคนที่นิยมทางโลกมากกว่าคนที่สนใจศาสนา หัวใจของเขาจะแพลงถ้าหากเขาต้องใช้จ่ายสิ่งใดเพื่อโลกหน้า แต่เขาจะไม่ลังเลที่จะออกหน้าและใช้จ่ายในเรื่องทางโลก เขาไม่ชอบความก้าวหน้าของศีลธรรม แต่ถ้าหากมันเป็นปัญหาความก้าวหน้าของสิ่งที่ไม่ใช่ศีลธรรม เขาจะเปิดใจกว้างยอมรับมัน แม้ภายนอกจะดูเป็นผู้มีศาสนา แต่เขากลับลืมพระเจ้าและโลกหน้าราวกับว่าพระเจ้าและโลกหน้าไม่มีคุณค่าอะไรสำหรับเขา

คนประเภทนี้ไม่มีวันหนีพ้นจากความกริ้วของพระเจ้าเพียงเพราะเขาแสดงให้เห็นอิสลามทางภายนอกของเขา พวกเขาจะถูกสาปแช่งในโลกนี้และถูกลงโทษในโลกหน้า พวกเขาจะไม่ได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้าในโลกนี้และในโลกหน้าด้วยเช่นกัน

การผูกพันกับพระเจ้าคือสิ่งเดียวที่ให้คุณค่าแก่การงานของมนุษย์ การงานที่ทำโดยปราศจากสิ่งนี้ จะไม่มีคุณค่าในโลกหน้าเหมือนกับร่างกายที่ไร้วิญญาณซึ่งถึงแม้จะดูเหมือนกับร่างกายมนุษย์ แต่ในความเป็นจริงแล้วปราศจากความหมาย

⁶⁹ สุเจ้ากำลังประพาดตัวเหมือนกับบรรดาคนก่อนหน้า สุเจ้า พวกเขาที่กำลังแกร่งกว่าสุเจ้า มีสมบัติและลูกหลาน มากกว่าสุเจ้า พวกเขามีความสุขกับส่วนที่ดีแห่งชีวิตโลก นี้ของพวกเขาสุเจ้าก็มีความสุขกับส่วนที่ดีเหมือนกับ พวกเขาเช่นกัน สุเจ้าหมกมุ่นอยู่กับการคุยเรื่องไร้สาระ เหมือนกับที่พวกเขาหมกมุ่น ดังนั้น ในที่สุด ทุกสิ่งที่พวกเขาได้ทำไปล้วนไร้ผลทั้งในโลกนี้และโลกหน้า แน่نون พวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้ขาดทุน ⁷⁰ พวกเขาไม่เคยได้ยิน เรื่องราวของบรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขากระนั้น หรือ นั่นคือ เรื่องหมู่ชนของนุฮ หมู่ชนชาวอาดและษะมูดและ หมู่ชนของอิบรอฮีม และชาวมัดยันและชาวเมืองที่ถูกพลิก ให้ล้มจม? ศาสนทูตของพวกเขาได้มายังพวกเขาพร้อม กับหลักฐานอันชัดแจ้งแล้ว ดังนั้น มิใช่พระเจ้าหรือที่ ไม่เป็นธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาเองต่างหากที่ไม่เป็น ธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง⁷¹

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

⁷¹ อุปนิสัยของคนที่เกี่ยวข้องกับอิสลามแบบตลบตะแลงก็คือความไม่สนใจเรื่องโลกหน้า แต่สนใจในกิจการทางโลก หลีกเลี่ยงการร่วมมือกันในสิ่งดีงามและชอบโอ้อวด เนื่องจากอุปนิสัยที่เหมือนกันเหล่านี้ พวกเขาจึงรวมตัวกันอย่างดี สิ่งเหล่านี้ทำให้พวกเขามีผลประโยชน์ร่วมกันที่จะปรึกษาหารือและทำให้พวกเขาร่วมมือกัน นี่เป็นพื้นฐานที่ทำให้พวกเขามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน

ส่วนผู้ศรัทธาที่แท้จริงนั้นมื่ออุปนิสัยตรงข้ามกัน เพราะพวกเขามีความรักพระเจ้าอยู่เต็มเปี่ยมในหัวใจ สิ่งที่เขาเอาใจใส่มากที่สุดคือโลกหน้า พวกเขาเกี่ยวข้องกับทางโลกเท่าที่จำเป็น และมีใช้เป้าหมายถ่างงานใดที่ทำให้พระเจ้าพอใจ หัวใจของพวกเขาสงใจทันที ในทางตรงข้าม พวกเขาจะรังเกียจการงานใดๆก็ตามที่มีลักษณะเป็นความชั่ว ชีวิตของพวกเขาและทรัพย์สินของเขามีไว้เพื่อหนทางของพระเจ้าเป็นอันดับแรกและมีใช้มิไว้เพื่อตัวของพวกเขาเอง พวกเขาระลึกถึงพระเจ้าและใช้จ่ายเพื่อพระองค์

71 บรรดาผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิงนั้นต่างเป็นมิตรต่อกัน พวกเขาทำซบกันในเรื่องดีงาม และห้ามปรามความชั่ว พวกเขาตำรางนมาช และจ่ายชะกาตและเชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ พวกเขาเหล่านี้แหละที่พระเจ้าทรงประทานความเมตตาแก่พวกเขา แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจผู้ทรงปรีชาญาณ 72 พระเจ้าได้ทรงสัญญาแก่ผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิงด้วยสวนสวรรค์หลากหลายที่มีลำน้ำหลายสายไหลผ่านพวกเขาจะได้นั่งนอนอยู่ในนั้น ตลอดไป ในสวนสวรรค์อันสถาพรนี้จะมีที่พำนักอันสุขารมณ์สำหรับพวกเขา และเหนืออื่นใด พวกเขาจะได้รับ ความโปรดปรานจากพระเจ้า นี่คือการสำเร็จอันยิ่งใหญ่⁷¹

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ
 أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
 وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ
 الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
 وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ
 سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 ﴿٧١﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ
 عَدْنٍ وَّرِضْوَانٍ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرَ
 ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

⁷¹ คุณสมบัติร่วมกันของคนที่มีความศรัทธาดังกล่าวในอายะฮฺข้างต้นเป็นสิ่งที่นำพวกเขามารวมกัน คือพวกเขาทั้งหมดต่างวิงเข้าหาพระเจ้า จุดรวมในการเชื่อฟังของทุกคนคือมีของพระเจ้า เมื่อพวกเขาพบกัน นี่คือนี่สิ่งที่เป็นผลประโยชน์ร่วมกันของสิ่งที่พวกเขาพูด และพวกเขาสร้างความสัมพันธ์ร่วมกันบนพื้นฐานนี้เองเท่านั้น นี่คือนี่สิ่งที่จัดเตรียมเป้าหมายให้พวกเขาดีนรณต่อผู้ร่วมกันเพื่อไปถึงเป้าหมาย มันทำให้พวกเขามีเป้าหมายที่พวกเขาต้องเคลื่อนไปพร้อมกัน

ชีวิตในโลกนี้ของคนที่มีความศรัทธาเป็นสัญลักษณ์ของชีวิตของพวกเขาในโลกหน้า ในโลกนี้ คนที่มีความศรัทธาใช้ชีวิตเหมือนกับต้นไม้หลายต้นที่ยืนในสวนอันเขียวชอุ่ม ทุกต้นต่างเพิ่มความสวยงามให้อีกต้นหนึ่ง ผู้ศรัทธาทุกคนเป็นผู้ปรารถนาดีและเป็นสหายของผู้ศรัทธาอีกคนหนึ่ง จนถึงขนาดที่ว่าบรรยากาศทั้งหมดกลายเป็นบรรยากาศของที่พำนักแห่งความสันติและความสงบสุข ชีวิตที่นึกถึงพระเจ้าจะเปลี่ยนเป็นชีวิตแห่งสวรรค์ในโลกหน้า ที่นั่น ผู้ศรัทธาไม่เพียงแต่จะเก็บเกี่ยวสิ่งที่เขาได้หว่านไว้ แต่เขาจะได้รับความโปรดปรานเป็นพิเศษจากพระเจ้าอย่างที่เขาไม่เคยจินตนาการมาก่อน

73 นบีเอ็ย จงต่อสู้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และพวก ตลบตะแลง และจงเจียดขาดกับคนพวกนี้ ท้ายที่สุดแล้ว ที่พักของพวกเขา คือนรกและมันเป็นจุดหมายที่ต่ำช้า ที่สุด 74 พวกเขาสาบานด้วยพระเจ้าว่าพวกเขาไม่ได้ พูดยิ่งใด ทั้งๆที่ความจริงแล้วพวกเขาได้กล่าวถ้อยคำ แห่งการปฏิเสธศรัทธา หลังจากที่เขาได้เข้ารับ อิสลามแล้ว พวกเขาวางแผนไว้ แต่พวกเขาไม่อาจทำตามแผนได้ พวกเขาไม่มีเหตุผลที่จะแค้นเคืองนอก ไปจากว่าพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ได้ทรง ทำให้พวกเขาบังคับขึ้น โดยความโปรดปรานของ พระองค์ ถ้าหากตอนนี้ พวกเขาสำนึกผิดในความ ประพฤติอันชั่วร้ายของพวกเขา มันก็เป็นการดี แก่พวกเขาเองแต่ถ้าหากพวกเขาไม่สำนึกผิด พระเจ้าจะทรงลงโทษพวกเขาด้วยการลงโทษอัน เจ็บปวดทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และจะไม่มีใคร บนโลกนี้ที่จะคุ้มครองและช่วยเหลือพวกเขา^ก

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَأَغْلَطْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَهُمْ جَهَنَّمُ وَيَسِسْ
الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾ تَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا
وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ
إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ أُولَا مَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا تَفْمَوْا
إِلَّا أَنْ أُغْنَيْنَهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ
فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا
يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾

^ก จากอะดีษหนึ่งกล่าวว่าในสมัยของนบีมุฮัมมัดมีพวกตลบตะแลงประมาณแปดสิบคนในมะดีนะฮฺ นี่เป็นการชี้ว่าคำสัญญาต่อกับพวกตลบตะแลงในที่นี้มีได้หมายถึงการทาสงคราม(ฆ่า)ต่อคนพวกนี้ ถ้าหากเป็นเช่นนั้น นบีน่าจะกวาดล้างคนพวกนี้ไปหมดแล้ว แต่ตามอะดีษที่รายงานโดยอับนุฮับบาสในที่นี้ ญิฮาดหมายถึงการใช้ความพยายามต่อสู้โดยใช้คำพูด ดังนั้น มุสลิมส่วนใหญ่จึงถือว่าการญิฮาดด้วยดาบต่อพวกตลบตะแลงจึงไม่สอดคล้องกับกฎหมายอิสลาม(ชะรีอะฮฺ)

การตลบตะแลงคือการรับอิสลามในลักษณะที่เป็นการรับใช้ผลประโยชน์ส่วนตัวและคำนึงถึงเรื่องทางโลก เมื่อพวกตลบตะแลงเห็นว่าผู้ศรัทธาที่แท้จริงรับอิสลามในลักษณะที่ไม่มีเรื่องผลประโยชน์ส่วนตัวและเงินเินไขทางโลกและยังเชิญชวนคนอื่นให้มารับอิสลามที่ถูกต้อง พวกเขาจึงรู้สึกว่าการอิสลามในรูปแบบนี้กำลังทำให้รูปแบบอิสลามของพวกเขาตกต่ำลง ดังนั้น พวกเขาจึงเริ่มเกลียดชังผู้เผยแผ่ศรัทธาอิสลาม พวกเขากลายเป็นศัตรูของผู้เชิญชวนไปสู่อิสลามในนามของสิ่งที่พวกเขามีธุรกิจที่กำลังเจริญรุ่งเรือง

ความเป็นศัตรูของพวกตลบตะแลงแสดงออกให้เห็นโดยการสมรู้ร่วมคิดและการเหยียดหยัน ถ้าพวกเขาเห็นว่าใครบางคนมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อผู้ศรัทธา พวกเขาจะเข้ามายุยงส่งเสริมความรู้สึกของคนเหล่านั้นเพื่อให้เขาเป็นศัตรูต่อผู้ศรัทธา พวกเขาหัวเราะเยาะผู้ศรัทธา ใช้ถ้อยคำที่ดูแคลนการเสียสละของผู้ศรัทธา พวกเขาบิดเบือนสิ่งที่ผู้ศรัทธาทำไปเพื่อทำลายภาพลักษณ์ของผู้ศรัทธาในหมู่ผู้คน ในระหว่างการเดินทางไปยังตะบูก ปากฎาว่าอูฐของท่านนบีได้หลุดออกไปจากที่ตั้งค่ายพักและมุสลิมบางคนได้เริ่มออกตามหามัน เมื่อพวกตลบตะแลงรู้เรื่องนี้ พวกเขาได้พูดเหยียดหยันว่า “สุภาพบุรุษผู้หนึ่งบอกถึงเรื่องที่เกิดขึ้นในท้องฟ้าได้ แต่เขาไม่รู้ว่าจะอูฐของเขาหายไปไหน” ►

75 ในหมู่พวกเขา นั้นมีบางคนก็ทำสัญญา กับพระเจ้าว่า “หากพระองค์ทรงประทานความโปรดปรานของพระองค์ แก่เรา พวกเราจะบริจาคทานและเป็นผู้ดำเนินชีวิตที่ดีงาม”
 76 แต่เมื่อพระองค์ทรงทำให้พวกเขา มั่งคั่งขึ้นโดย ความโปรดปรานของพระองค์ พวกเขา กลับตระหนี่ยิ่งขึ้น และหันหลังให้สัญญา และไม่ใส่ใจต่อมัน 77 ดังนั้น ผล ของการที่พวกเขา ได้บิดพลิ้วสัญญาที่พวกเขา ได้ทำไว้ กับพระเจ้าและการโกหกของพวกเขานั้น พระองค์จึงได้ทรง ไล่ความตลบตะแลงลงไป ในหัวใจของพวกเขานั้น กระทั่งถึงวันที่พวกเขาพบพระองค์⁷⁷

﴿ وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَئِٓنْ ءَاتٰنَا مِنْ فَضْلِهٖ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۗ فَلَمَّآ ءَاتٰهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ سَخِلُوْا بِهٖ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ۗ فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِىْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰى يَوْمِ يَلْقَوْتَهُۥۙ بِمَا اٰخَفَوْا اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ۗ﴾

พวกมุสลิมที่ตลบตะแลงได้กลายเป็นผู้สมรู้ร่วมคิดและเป็นเครื่องมือของซาตานเพื่อที่จะสร้างความพ่ายแพ้ให้แก่บรรดาผู้ศรัทธา แต่พระเจ้าเป็นผู้ช่วยเหลือของผู้ศรัทธาที่แท้จริงตลอดกาลและพระองค์ทรงช่วยปกป้องพวกเขาถึงแม้ว่าพวกตลบตะแลงจะวางแผนการอย่างไรก็ตาม ส่วนชะตากรรมของพวกตลบตะแลงนั้นไม่ต้องสงสัยเลยว่าพวกเขาจะต้องถูกลงโทษในโลกนี้และในโลกหน้าด้วย

⁷⁷ ชะอ์ละบะฮฺ อิบุนฮุสัยบ อับฮอริยฺได้ขอให้ท่านบีมุฮัมมัดวิงวอนต่อพระเจ้าให้ประทานความมั่งคั่งแก่เขา ท่านบีมุฮัมมัดกล่าวว่า การเป็นผู้ขอขอบคุณต่อพระเจ้าสำหรับทรัพย์สินที่มีอยู่น้อยนั้นดีกว่าการได้ทรัพย์สินจำนวนมากและหลังจากนั้นกลับไม่สามารถแสดงความขอบคุณต่อพระองค์ แต่ชะอ์ละบะฮฺยังคงรบเร้าให้ขอตามที่เขาต้องการ ดังนั้น ท่านบีมุฮัมมัดจึงวิงวอนว่า “โอ้พระเจ้า โปรดประทานความมั่งคั่งแก่ชะอ์ละบะฮฺด้วยเถิด” หลังจากนั้น ชะอ์ละบะฮฺได้เลี้ยงแพะตัวหนึ่ง ไม่นานนัก แพะของเขาก็แพร่พันธุ์ทวีจำนวนมากขึ้นจนแผ่นดินมะดีนะฮฺมีหญ้าไม่พอสำหรับแพะของเขา ดังนั้น ชะอ์ละบะฮฺจึงออกไปยืมหญ้าเขาแห่งหนึ่งนอกเมืองมะดีนะฮฺ ตอนนั้น ชะอ์ละบะฮฺได้เริ่มบกพรองในเรื่องการปฏิบัติศาสนกิจของเขาแล้ว

ประการแรกเลย เขาขาดการมาซฮ์ร่วมกัน หลังจากนั้น เขาก็ขาดมาซฮ์วันศุกร์ เมื่อเจ้าหน้าที่คนหนึ่งของบีมุฮัมมัดมาหาชะอ์ละบะฮฺเพื่อจัดเก็บซะกาต เขาปฏิเสธโดยกล่าวว่า “นี่ไม่ใช่ซะไรนอกไปจากภาษีรายหัว(ญิซยะฮฺ) ที่ไม่แตกต่างกันไปจากภาษีที่เรียกเก็บจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา”

78 พวกเขาไม่รู้หรือว่าพระเจ้าทรงรู้แน่แต่สิ่งทีพวกเขา ปกปิดและการประชุมลับของพวกเขา? พวกเขาไม่รู้หรือ ว่าพระเจ้าทรงรู้ดีถึงทุกสิ่งที่ถูกซ่อนเร้น?

79 บรรดาผู้เย้ยหยันการเสียสละทางการเงินด้วยความ สัมครใจของบรรดาผู้ศรัทธาและเยาะเย้ยบรรดาผู้ไม่ สามารถจะหาอะไรมาช่วย(ในหนทางของพระเจ้าได้) นอกจากสิ่งเล็กๆน้อยๆที่เป็นสิ่งจำเป็นของพวกเขา นั้น พระเจ้าทรงเยาะเย้ยพวกเขาแล้ว พวกเขาจะได้รับการ ลงโทษอันเจ็บปวด ⁸⁰ (ไฉนปี) ไม่ว่าเจ้าจะขอกภัยให้ พวกเขาหรือไม่ก็ตาม (มันก็มีผลเท่ากัน) เพราะพระเจ้า จะไม่ทรงให้อภัยพวกเขาถึงแม้เจ้าจะขอกภัยให้พวกเขา ถึงเจ็บสิบครั้งก็ตาม นั่นเป็นเพราะพวกเขาปฏิเสธพระเจ้า และศาสนทูตของพระองค์ และพระเจ้าไม่ทรงนำทางหมู่ชน ผู้กระทำความชั่ว⁷

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ
وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّمَهُ الْغُيُوبِ
الَّذِينَ يَلْمِزُونَ

الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي
الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا
جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ
مِنْهُمْ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٨﴾ أَسْتَغْفِرُ
لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ
سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ
بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٧٩﴾

⁷ คนที่วิงวอนขอความมั่งคั่งต่อพระเจ้าและเมื่อพระเจ้าให้เขามั่งคั่งแล้ว เขากลับลืมเก็บส่วนแบ่งของพระเจ้าไว้สำหรับพระองค์คือคนตลบตะแลงในสายตาของพระเจ้า เมื่อใครคนหนึ่งไม่มีทรัพย์สิน เขาจะจับผิดบรรดาผู้มั่งคั่งโดยกล่าวว่าคนเหล่านั้นใช้ทรัพย์สินสิ้นเปลืองไปในทางที่ไม่เหมาะสม ถ้าเขาได้รับความมั่งคั่งจากพระเจ้า เขาจะใช้มันไปในหนทางที่ดีหรือบริจาคตริพย์สินเป็นทาน แต่เมื่อเขาได้รับความมั่งคั่ง ความคิดของเขากลับเปลี่ยนไป เขาลืมสิ่งที่เขาพูดไว้ก่อนหน้านั้นและความรู้สึกที่เขาแสดงออกมา ตอนนี้ เขาคิดว่าทรัพย์สินของเขาเป็นผลมาจากสติปัญญาและความสามารถของเขาซึ่งทำให้เขามีสิทธิ์เป็นเจ้าของมันแต่เพียงผู้เดียว เขาลืมที่จะแบ่งทรัพย์สินส่วนหนึ่งของเขาไว้สำหรับพระเจ้า

คนประเภทนี้จะแสดงความโอหังมากขึ้นโดยการหัวเราะเยาะบรรดาผู้ใช้จ่ายทรัพย์สินของพวกเขาในหนทางของพระเจ้าเพื่อปกปิดความอ่อนแอของเขา ถ้าใครคนหนึ่งใช้จ่ายมากขึ้น พวกเขาจะดูแคลนคนนั้นว่าพวกเขาชอบโอ้อวด ส่วนใครที่ใช้จ่ายเพียงเล็กน้อยในทัศนะของพวกเขา พวกเขาจะถามอย่างเสียดสีว่าพระเจ้าต้องการการบริจาคตริพย์สินของมนุษย์ใหม่ คนที่หมกมุ่นครุ่นคิดอยู่แต่เรื่องความยิ่งใหญ่ของตัวเองจะไม่มีวันเห็นความจริงอันสูงส่งกว่านอกตัวของพวกเขาได้

81 บรรดาผู้อยู่ที่บ้านนั้นดีใจที่ศาสนทูตของพระเจ้าได้ทิ้ง พวกเขาไว้ข้างหลัง พวกเขาไม่ชอบที่จะต่อสู้ในหนทาง ของพระเจ้าด้วย ทรัพย์สินและชีวิตของพวกเขา พวกเขากล่าวกับผู้คนว่า “จงอย่าออกไปท่ามกลาง ความร้อนนี้เลย” จงบอกพวกเขาว่า “ไฟนรกนั้นร้อนยิ่งกว่านี้อีก” เผื่อว่า พวกเขาจะเข้าใจ 82 จงปล่อยให้พวกเขาหัวเราะแต่เล็ก น้อยและร้องไห้ให้มากสำหรับความผิดที่พวกเขาได้ทำไว้⁷

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾
 جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

⁷ สงครามตะบูกเกิดขึ้นในฤดูร้อนที่อากาศร้อนจัด จากมะดีนะฮ์ถึงพรมแดนซึ่งเรียมีระยะทางถึงสามร้อยไมล์ มุสลิมผู้ดลบทะแลงได้ขอคนอื่น ๆ ว่าอย่าเดินทางไกลในสภาพอากาศที่ร้อนจัดเช่นนี้เลย ในการพูดเช่นนี้ พวกเขาลืมไปว่า หลังจากได้ยินการเรียกร้องของพระเจ้าแล้ว การปฏิเสธที่จะออกไปเพราะความกลัวอันตรายนั้นเท่ากับการผลึกตัวเองเข้าไปสู่อันตรายที่ร้ายแรงยิ่งกว่า มันเป็นเรื่องเหมือนกับการวิ่งออกจากดวงอาทิตย์ไปหลบอยู่ในเปลวเพลิงนรก

บรรดาผู้รักตัวเองและทรัพย์สินมากกว่าพระเจ้าจะดีใจถ้าแผนการอันน่าสนใจของพวกเขาทำให้เขายังคงเป็นมุสลิมอยู่โดยที่ชีวิตและทรัพย์สินของพวกเขาไม่ตกอยู่ในอันตราย พวกเขาถือว่าตัวเองฉลาดและถือว่าบรรดาผู้ตีรณต่อสู้ในหนทางของพระเจ้าเป็นคนโง่

แต่ความคิดเช่นนี้เป็นความคิดที่ไร้สาระ พวกเขอาจหัวเราะได้ในตอนนี้ แต่พวกเขาจะต้องร้องไห้ในที่สุดเพราะในชีวิตหลังความตาย “ความฉลาด” ของพวกเขาจะเป็นความโง่ประเภทที่เลวร้ายที่สุดในตอนนั้น พวกเขาจะรู้สึกเสียใจเป็นอย่างยิ่งที่ถึงแม้พวกเขาต้องการสวรรค์ แต่พวกเขาก็ไม่ยอมแยกจากทรัพย์สินที่จะทำให้พวกเขาได้เข้าไป

83 ดังนั้น (ไอ้หนี) ถ้าพระเจ้าทรงนำเจ้ากลับ มาพบพวก เขาและพวกเขาขออนุญาตออกไปกับเจ้าด้วย จงบอก พวกเขาว่า “ตอนนี้ พวกท่านไม่ได้รับอนุญาตให้ออกไป กับฉัน และจะไม่ต่อสู้ศัตรูร่วมกับฉัน เพราะพวก ท่านพอใจ ที่จะอยู่ข้างหลังมาตั้งแต่แรก ดังนั้น คราวนี้พวกท่านจงนั่ง อยู่ที่บ้านร่วมกับ บรรดาผู้ที่อยู่ข้างหลังเถอะ”⁸⁴ และเจ้า (มุฮัมมัด) จงอย่ามาหาให้แก่คนใดในหมู่ พวก เขาที่เสียชีวิต และจงอย่ายืนที่หลุมฝังศพ ของเขา เพราะพวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธพระเจ้า และศาสนทูตของพระองค์ และพวกเขาตาย ในขณะที่เป็นผู้ฝ่าฝืน

85 จงอย่าให้ทรัพย์สินสมบัติและลูกๆของพวก เขาหลอกลวง เจ้า พระเจ้าเพียงแต่ทรง ต้องการที่จะลงโทษพวกเขาด้วย ทรัพย์สิน และลูกๆที่พวกเขามีอยู่ในโลกนี้และทรงให้ ชีวิต ของพวกเขาปลิดออกในขณะที่พวกเขา ยังเป็นผู้ปฏิเสธ สัจธรรม⁸⁶ เมื่อใดที่มีกูรอ นบทหนึ่งถูกประทานลงมาว่า “จงศรัทธาใน พระเจ้าและออกไปญูฮาดพร้อมกับศาสนทูต ของพระองค์”เจ้าจะได้เห็นคนที่มั่งคั่งบาง คนในหมู่พวกเขา มาขอเจ้าให้ยกเว้นพวกเขา โดยกล่าวว่า “กรุณาให้เราอยู่กับ บรรดา ผู้ที่อยู่ข้างหลังเถอะ”⁸⁷

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ فَاسْتَعْدَنُواكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ يَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَائِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَلَا تَصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ ۗ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَمَاتُوا وَهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨٤﴾ وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَكُفْرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا أَنْزَلْتَ سُورَةَ أَنْ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَعْدَنَكَ أُولُوا الطُّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾

81

⁸⁴ พวกคนตลบตะแลงประเภทนี้มักจะเป็นผู้ที่คอยไขว่คว้าหาตำแหน่งและทรัพย์สินมาเป็นของตน เพราะความต้องการได้เปรียบคนอื่น ด้วยเหตุนี้ คนมุสลิมทั่วไปจึงชื่นชมตำแหน่งของพวกเขา ชีวิตอันมั่งคั่งหรูหราและคำพูดที่ทำให้ผู้คนเคลิบเคลิ้มของพวกเขาได้ทำให้พวกเขาดูยิ่งใหญ่ใน สายตาของคนธรรมดา แต่นี้เป็นสิ่งที่สามารถสร้างช่วงเวลาแห่งการทดสอบอันยิ่งใหญ่สำหรับสังคม อิสลาม เพราะในสังคมอิสลามที่แท้จริงนั้น คนประเภทนี้ควรที่จะต้องได้รับการเมินเฉยแทนที่จะได้ รับเกียรติ

สังคมอิสลามที่แท้จริงจะไม่ให้เกียรติแก่บรรดาผู้ที่ทำตัวให้เห็นเป็นที่ชัดเจนแล้วว่าพวกเขาเป็น มุสลิมแต่เพียงในนามและถือเอาผลประโยชน์ทางโลกของตัวเองเป็นสำคัญ สะดากกรรมของคน ประเภทนี้ก็คือในงานพิธีต่างๆของอิสลาม พวกเขาควรจะได้รับที่นั่งข้างหลัง พวกเขาไม่ควรมีส่วน ในกิจกรรมร่วมกันของมุสลิมและพวกเขาไม่เหมาะสมที่จะได้รับหน้าที่ทางศาสนา สังคมใดที่คน ประเภทนี้สามารถเข้าไปดำรงตำแหน่งอันมีเกียรติจะไม่มีความดี

87 คนพวกนี้ชอบที่จะอยู่กับ(พวกผู้หญิง)ผู้
ที่อยู่ข้างหลัง หัวใจของพวกเขาได้ถูกปิด
ไว้ ดังนั้น พวกเขาจึงไม่เข้าใจ อะไรทั้งสิ้น
88 แต่ศาสนทูตและบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับ
เขา ได้ทำการต่อสู้ด้วยทรัพย์สินและชีวิต
ของพวกเขา ดังนั้น ตอนนี สิ่งดั่งามทั้งปวง
จึงเป็นของพวกเขาและพวกเขาเท่า นั้นที่
เป็นผู้ประสบความสำเร็จ 89 พระเจ้าได้ทรง
เตรียม สวรรค์ไว้ให้พวกเขาซึ่งภายใต้
นั้นมีลำนำหลายสาย ไหลผ่านและพวกเขา
จะได้พำนักอยู่ในนั้น นั่นคือชัยชนะ อันยิ่งใหญ่ⁿ

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ
وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ
لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
وَأَوْلِيَّتِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأَوْلِيَّتِكَ هُمْ
الْمُفْلِحُونَ ۝۸۹ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

ⁿ คนตลบตะแลงจะรวบรวมทรัพย์สินสิ่งของทางโลกไว้รอบตัวเขาเพราะความคิดของเขาหมกมุ่นอยู่กับวัตถุ คนที่สนับสนุนก็อยู่รอบตัวเขา สิ่งเหล่านี้ทำให้คนที่มองอะไรผิดเพี้ยนเกิดความชื่นชม แต่สำหรับคนที่มองอะไรแล้วคิดอย่างลึกซึ้ง เขาจะเห็นว่าความมั่งคั่งทรูหราเช่นนั้นมิใช่สิ่งน่าอิจฉา แต่มันเป็นสิ่งที่มิไ้เพื่อสอนบทเรียนมากกว่า การสะสมทรัพย์สินเช่นนั้นขัดขวางคนตลบตะแลงมิให้เข้าใกล้พระเจ้า บ่าวที่โปรดปรานของพระเจ้าคือคนที่เข้าหาพระองค์โดยไม่คำนึงถึงเรื่องทางโลก แต่บรรดาผู้ที่จมอยู่ในความมั่งคั่งทางโลกไม่อาจถืบตัวพ้นสิ่งเหล่านี้ได้ เมื่อใดก็ตามที่พวกเขาเริ่มแสวงหาพระเจ้า พวกเขาจะรู้สึกราวกับว่าเขาจะสูญเสียประโยชน์ทางวัตถุ เนื่องจากพวกเขาไม่สามารถรวบรวมความมั่งคั่งใหญ่โตพอที่จะเสียสละเช่นนี้ พวกเขาจึงไม่สามารถจรรภักดิ์ต่อพระเจ้า ผลประโยชน์ทางโลกของพวกเขาได้มาด้วยราคาของการเข้าไปสู่โลกหน้าโดยการสูญเสียทุกสิ่ง

สภาพของคนเช่นนี้ก็คือเมื่อศาสนาของพระเจ้าขอให้พวกเขาลิ้มตัวเองและผูกพันกับพระเจ้า พวกเขาไม่สามารถที่จะฝังตัวตนที่ถือคือของพวกเขาได้ เมื่อศาสนาของพระเจ้าบอกพวกเขาให้เดินตามทางที่ไม่ต้องมีความมั่งคั่งรุ่งเรืองส่วนตัว พวกเขาจะอยู่ข้างหลังเพื่อคอยระวังรักษาชื่อเสียงและความชื่นชอบของผู้คนที่มีต่อพวกเขา เมื่อการต่อสู้เพื่อศาสนาของพระเจ้าเรียกร้องการพลีชีพและทรัพย์สิน พวกเขาจะรู้สึกว่าคุณชีวิตและทรัพย์สินของพวกเขาไม่มีค่าจนพวกเขาไม่สามารถที่จะเสียสละมันเพื่อเป้าหมายที่มีใช้ทางโลก

ทัศนคติเช่นนี้มีความแข็งแกร่งมากขึ้นจนถึงจุดที่หัวใจของพวกเขาสูญเสียความรู้สึกนึกคิดทั้งหมดด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงขาดแรงกระตุ้นที่จะตั้งตัวเองไปสู่พระเจ้าและแรงกระตุ้นที่ไม่ยอมให้พวกเขาประนีประนอมกับสิ่งใดนอกไปจากพระเจ้า

ในทางตรงข้าม บรรดาผู้ศรัทธาได้จัดให้พระเจ้าอยู่ในตำแหน่งที่สูงที่สุดและทุกสิ่งทีนอกเหนือไปจากพระเจ้าดูไร้ค่าสำหรับพวกเขา พวกเขาพร้อมเสมอที่จะมุ่งไปยังพระเจ้าโดยการยอมเสียสละทุกอย่าง นี่คือนั่นที่ความโปรดปรานและความอุดมสมบูรณ์มีไว้สำหรับพวกเขา ไม่มีอะไรขัดขวางระหว่างพวกเขากับสวรรค์อันนิรันดร์ของพระเจ้านอกจากความตาย

90 ในหมู่ชาวอาหรับทะเลทราย มีบางคนที่มาอ้างชื่อ แก้วตัวที่จะอยู่ข้างหลังด้วยเช่นกัน ดังนั้น พวกที่โกหก ต่อพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์จึงได้อยู่ข้างหลัง ในไม่ช้านี้ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด⁹¹ แต่ไม่มีข้อตำหนิต่อผู้ใดถ้าหากว่า คนอ่อนแอ คนป่วย และบรรดาผู้ที่ไม่สามารถจัดหาสิ่งใด เพื่อการต่อสู้จะอยู่ข้างหลังถ้าหากพวกเขายังคงจริงจังต่อ พระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ ไม่มีเหตุผลใดที่จะมา ตำหนิคนทำดี พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัยและผู้ทรงเมตตาเสมอ⁹²

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾

⁹¹ เมื่อการดิ้นรนต่อสู้เพื่อเชื่อฟังการเรียกร้องของศาสนาต้องการให้คนสละชีวิตและทรัพย์สินของพวกเขาและถ้าในตอนนั้นพวกเขายังอยู่ข้างหลังทั้งๆที่มีความสามารถเสียสละเช่นนั้นได้ นี่คือรูปแบบอันเลวร้ายที่สุดของอาชญากรรม นี่เป็นการแสดงให้เห็นถึงการไม่มีความรู้สึกนึกคิดต่อการเรียกร้องของศาสนา ถ้ามุสลิมคนใดมีพฤติกรรมเช่นนั้น นั่นเท่ากับเขาทรยศต่อพระเจ้าและนบีของพระองค์ คนเช่นนั้นไม่สมควรได้รับส่วนแบ่งในความโปรดปรานของพระเจ้า ถ้าพวกเขาไม่เต็มใจที่จะให้สิ่งใดจากสิ่งที่เขามีอยู่เพื่อพระเจ้า พวกเขาจะมาหวังว่าพระเจ้าจะให้สิ่งที่พระองค์มีแก่พวกเขาได้อย่างไร? ไม่มีใครได้รับสิ่งใดเว้นเสียแต่ว่าเขาหรือเธอต้องจ่ายราคาเพื่อสิ่งนั้น

อย่างไรก็ตาม พระเจ้ายังให้อภัยคนที่พิการและคนอ่อนแอ คนป่วย คนที่ไม่มีสติมาร่วมในการปฏิบัติภารกิจหรือคนที่ไม่มีทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการเดินทางจะได้รับการให้อภัยจากพระเจ้า ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขาอาจถูกถือว่าได้มีส่วนร่วมในภารกิจด้วยทั้งๆที่พวกเขาไม่ได้ทำอะไรเลย ทั้งนี้เพราะมีอะดิษตอนหนึ่งกล่าวว่า : ในขณะที่เรากำลังเดินทางกลับจากตะบูก นบีมุฮัมมัดได้พูดกับบรรดาสาวกของท่านว่า “มีบางคนในมะดีนะฮ์ที่พวกท่านอาจกล่าวหาว่าพวกเขาไม่ได้ร่วมทางใดๆ หรือไม่ได้ผ่านหุบเขาต่างๆ แต่ถึงกระนั้น พวกเขาก็อยู่เคียงบ่าเคียงไหล่กับพวกท่าน”

92 และไม่มีเหตุผลใดที่จะมาวิจารณ์คนที่มาหาเจ้าและ ขอให้เจ้าจัดหาพาหนะให้พวกเขาซี เพราะเมื่อเจ้าได้ กล่าวแก่พวกเขาว่า “ฉันไม่สามารถที่จะพาพาหนะให้ พวกท่านซีได้ พวกเขา ก็กลับไปด้วยดวงตาที่เอ่อท้นด้วยน้ำตาแห่งความเศร้าโศกที่พวกเขาไม่สามารถหา บังจายสำหรับการออกไปต่อสู้ด้วยตัวเองได้” 93 ผู้สมควร ได้รับคำตำหนิคือบรรดาผู้มั่งคั่งแต่กลับขอยกเว้นจาก การต่อสู้ เนื่องจากพวกเขาเลือกที่จะอยู่ข้างหลังกับ ผู้หญิง พระเจ้าจึงทรงปิดผนึกหัวใจของพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงไม่เข้าใจ

94 พวกเขาจะขอโทษสุเจ้าและยกข้อแก้ตัวต่างๆนานาเมื่อ สุเจ้ากลับมายังพวกเขา จงบอกพวกเขาว่า “อย่ามาแก้ตัวเลย เราไม่เชื่อในสิ่งที่พวกท่านพูด เพราะพระเจ้าได้ทรงเปิดเผย ความจริงทั้งหมดของพวกท่านให้แก่เราแล้ว ตอนนี พระเจ้า และศาสนทูตของพระองค์จะทรงเฝ้าดูพฤติกรรมของพวกท่าน หลังจากนั้น พวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระองค์ผู้ทรงรอบรู้ ในสิ่งที่ถูกซ่อนเร้นและสิ่งที่เปิดเผย และพระองค์จะทรงบอก พวกท่านทุกอย่างที่พวกท่านได้ทำไว้”⁷

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا اتَّوَكَّلُوا لِيْتَخِمَهُمْ قُلْتَ لَا أُجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيَيْنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾
 إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَعِذُّونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رِضْوَانًا يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾
 يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

⁷ ตอนนี ใครคือผู้โชคดีที่แม้ไม่ได้ออกปฏิบัติภารกิจแต่กลับถูกถือว่าปฏิบัติภารกิจด้วยและยังได้รับรางวัลตอบแทนอีก? พวกเขาคือบรรดาผู้ที่ไม่ได้พาตัวเองเข้าร่วมเดินทางเพราะความไม่สามารถบางอย่าง นี่เป็นหลักฐานยืนยันถึงสามสิ่ง นั่นคือ การมีหัวใจอยู่กับบรรดาผู้มีส่วนร่วมในการเดินทาง การทำอะไรก็ได้อย่างน้อยที่สุดด้วยคำพูดเท่าที่จะทำได้เพื่อให้พวกเขาทำ และความรู้สึกเสียใจที่ตัวเองไม่ได้เข้าร่วมทำสิ่งนั้นด้วยจนกลืนน้ำตาไว้ไม่อยู่

ถ้าหากใครถือว่าอะไรบางอย่างไม่สำคัญในชีวิตของเขาและทำเช่นนั้นครั้งแล้วครั้งเล่า มันอาจเป็นไปได้ที่ความสำนึกถึงความสำคัญของมันอาจจางหายไปจากหัวใจของเขา เมื่อการเรียกร้องของภารกิจนั้นปรากฏอยู่ต่อหน้าเขา แต่ในหัวใจของเขาไม่มีอะไรกระตุ้นให้ทำภารกิจนั้น เขาก็จะไม่เข้าร่วม การไม่มีความรู้สึกนึกคิดที่เพิ่มขึ้นนี้ในคัมภีร์กุรอานเรียกว่า “การปิดผนึกหัวใจ”

“พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยความจริงทั้งหมดของพวกท่านให้แก่รู้แล้ว” คำพูดนี้ทำให้เป็นที่ชัดเจนว่าพวกตลบตะแลงที่อ้างถึงในที่นี้คือบรรดาผู้ที่อยู่ในตอนที่มีการประทานกุรอานอายะฮฺนี้ลงมา นั่นคือ บรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับท่านนบี ในหนังสือ “เงาะบะกอต อิบฮุซฮอด” ในตอนนั้นมีคนตลบตะแลงประมาณแปดสิบคนที่พระเจ้าได้บอกท่านนบีให้รู้โดยการประทานวะฮียฺของพระองค์ ▶

95 เมื่อสุเจ้ากลับมายังพวกเขา พวกเขาจะสาบานด้วยพระเจ้า ต่อสุเจ้าเพื่อที่สุเจ้าจะได้ทิ้งพวกเขาไว้ตามลำพัง(คือไม่ตำหนิพวกเขา) ดังนั้น จึงปล่อยพวกเขาไว้ตามลำพัง เพราะพวกเขา โสมม และที่ฟานักที่แท้จริงของพวกเขาคือนรกซึ่งเป็นสิ่งตอบแทนตามที่พวกเขาได้ทำไว้ 96 พวกเขาจะสาบานต่อหน้าสุเจ้า เพื่อทำให้สุเจ้าพอใจ แต่ถึงแม้สุเจ้าจะพอใจกับการแก้ตัวของพวกเขาก็ตาม พระเจ้าก็มีทรงพอใจหมู่ชนผู้ทำความชั่วⁿ

سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ
إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ
إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَا وَلَّيْتُمْ لَهُمْ جَزَاءَ
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾ سَخْلِفُونَ
لَكُمْ لِتَرْضُوا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا
عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ
الْفٰسِقِينَ ﴿٩٦﴾

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จะรู้ พฤติกรรมของบรรดาสาวกที่นับถือคนพวกนี้คือการมองข้ามและเมินเฉยเสีย ส่วนเรื่องการลงโทษคนพวกนี้ให้ปล่อยเป็นเรื่องของพระเจ้าที่จะจัดการกับพวกเขาเอง อย่างไรก็ตาม ความรุนแรงเพียงอย่างเดียวที่มุสลิมแสดงต่อพวกคนตลบตะแลงแห่งมะดีนะฮ์ก็คือคำแก้ตัวของพวกเขาไม่เป็นที่ยอมรับ ถึงขนาดที่ว่าเมื่อชะอ์ละบะฮ์ อิบน์ฮาซิบ อันซอริย์ผู้ตลบตะแลงคนหนึ่งนำชะกาดมาจ่าย ชะกาดของเขาไม่เป็นที่ยอมรับ ส่วนลูกชายของอับดุลลอฮ์ อิบน์ฮุบัยยัดต้องการให้มีฮัมมัดจัดการอย่างเฉียบขาดกับพ่อของเขาที่แสดงความตลบตะแลง แต่นบีได้ขยับยั้งเขาโดยกล่าวว่า “ปล่อยเขา ขอสาบานด้วยพระเจ้า ตราบใดที่เขายูอยู่กับเรา เราจะปฏิบัติต่อเขาด้วยดี” (ฎะาะบะกะอัด อิบน์ชะอ์ด)

ⁿ คำสั่งเกี่ยวกับพวกตลบตะแลงในยุคต่อมาก็เช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ยังมีความแตกต่างกันอยู่อย่างหนึ่ง การปฏิบัติต่อพวกตลบตะแลงในยุคต้นขึ้นอยู่กับสภาพของหัวใจของพวกเขา แต่การปฏิบัติต่อพวกตลบตะแลงในยุคต่อมาจะอาศัยหลักฐานภายนอก การใช้วิธีมองข้ามและเมินเฉยต่อคนพวกนี้จะดีก็ต่อเมื่อมีหลักฐานยืนยันความตลบตะแลงของพวกเขາ ไม่มีการทำอะไรคนพวกนี้โดยดูที่เจตนาหรือสภาพของหัวใจของพวกเขา ถ้าพวกตลบตะแลงในตอนหลังมีข้อแก้ตัวใดๆ ข้อแก้ตัวและสิ่งที่เขาบริจาจะเป็นที่ยอมรับ โดยการปล่อยให้ชะการรมของพวกนี้ถูกตัดสินโดยพระเจ้า คนพวกนี้จะถูกจัดการไปตามขั้นตอนตามปกติของกฎหมาย

สวรรค์จะได้มาก็โดยอาศัยการงานของแต่ละคน ไม่ได้พิจารณาจากการเป็นคนกลุ่มใดหรือชนชั้นใดของมุสลิม พวกคนตลบตะแลงทั้งหมดเป็นส่วนหนึ่งของประชาชาติ(อุมมะฮฺ)มุสลิม พวกเขาเนาฆและถือศีลต่อกับมุสลิม แต่ถึงกระนั้น พระเจ้าได้ประกาศว่าพวกเขาจะต้องถูกลงโทษในนรก

97 พวกเขาหวั่นหวาดเลวทรายเป็นที่น่ารังเกียจที่สุดใน การปฏิเสฐ สัจธรรมและการตลบตะแลง และไม่อยากที่จะรู้จักเกณฑ์ ที่พระเจ้าได้ ประทานลงมายังศาสนทูตของพระองค์ แต่ พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

98 พวกเขาหวั่นหวาด เลวทรายเป็นบางคนถือว่าสิ่ง ที่พวกเขาให้ไปเพื่อแนวทางของ พระเจ้า นั้นเหมือนค่าปรับและคอยหวังให้มีเหตุร้าย ต่างๆ เกิดแก่ผู้เจ้าขอให้เหตุร้ายเกิดขึ้น แก่พวกเขาเถิด พระเจ้า เป็นผู้ทรงไต่ยืน ผู้ทรงรอบรู้^๗

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ
أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى
رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾ وَمِنَ
الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا
وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمْ الدَّوَابِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ
السَّوْءِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

^๗ มีอะตีดะฮ์หนึ่งของนบีกกล่าวว่า “คนที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในหมู่บ้านจะมีลักษณะแข็งกระด้าง” ในเมืองมี บรรยาอากาศทางสติปัญญา มีสถานบันการศึกษาถูกตั้งอยู่ที่นั่น การพูดคุยกันถึงเรื่องการเรียนรู้อิสลาม เป็นลักษณะประจำของชีวิตเมือง ในขณะที่คนในหมู่บ้านไม่มีโอกาสปรับปรุงตนเอง ยิ่งไปกว่านั้น ลักษณะของการใช้ชีวิตและปัจจัยยังชีพของพวกเขาก็ต้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับ ดังนั้น ความ สำคัญอันลึกซึ้งและสมบูรณ์เต็มทีจึงไม่ค่อยพัฒนาในกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในชนบท คนเหล่านี้จะมี อารมณ์ความรู้สึกที่เกรี้ยวกราดและคิดอะไรอย่างผิวเผิน พวกเขาเห็นว่าการเข้าใจบทสนทนาทาง ศาสนาเป็นเรื่องยากและไม่สามารถซึมซับรับสัจธรรมของศาสนาได้

พระเจ้าทรงรู้ทุกสิ่ง ในขณะเดียวกัน พระองค์ก็ทรงรอบรู้และมีเมตตาด้วย พระองค์ทรงรู้ดี ถึงความอ่อนแอในหมู่คนชนบท(ชาวบ้าน)หรือพูดอีกอย่างหนึ่งก็คือคนทั่วไป พระองค์จึง ปลดปล่อยให้พวกเขาแสดงออกอย่างเต็มที่ในเรื่องนี้ด้วยความรอบรู้และความเมตตาของพระองค์ ดังนั้น พระเจ้าจึงไม่ทรงต้องการให้พวกเขามีการรับรู้อันลึกซึ้ง(มะอริฟะฮฺ) หรือการมีศาสนา ระดับสูง ถ้าพวกเขามีเจตนาดี พระเจ้าจะทรงรับความศรัทธาตามธรรมชาติของพวกเขา

99 แต่ในหมู่พวกเขานั้นมีผู้ศรัทธาในพระเจ้าและวันสุดท้าย และถือว่าสิ่งที่พวกเขาใช้จ่ายไปในหนทางของพระเจ้าเป็นการนำพวกเขาเข้าไปใกล้ชิดพระเจ้าและการได้รับคำขอพร ของศาสนทูต แท้จริงนี้เป็นหนทางแห่งการนำพวกเขาเข้าใกล้พระเจ้า และพระเจ้าจะทรงรับพวกเขาไว้ในความเมตตา ของพระองค์ แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตา เสมอ

100 พระเจ้าทรงยินดีกับบรรดาผู้อุปถัมภ์และผู้ช่วยเหลือที่ ตอบสนองต่อการเชิญชวนสู่ความศรัทธาตั้งแต่แรกและ กับบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามพวกเขาในการทำความดีของพวกเขา และพวกเขาก็ยินดีกับพระเจ้าด้วย พระองค์ได้ ทรงเตรียมสวนสวรรค์ที่มีลำน้ำหลายสายไหลผ่านไว้ให้ แก่พวกเขาแล้ว และพวกเขาจะได้เป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตราบกาลนาน นี่คือการสำเร็จอันยิ่งใหญ่⁷

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَتٍ
عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا
قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾ وَالسَّابِقُونَ
الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ
عَنَّهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾

⁷ ศาสนาสำหรับคนทั่วไปคือการยอมรับพระเจ้าจากกันเองของหัวใจ การรักษาความคิดไว้ตลอดเวลาพวกเขาต้องเผชิญกับโลกหน้าในวันหนึ่ง การใช้จ่ายในสิ่งที่เขาหามาได้เพื่อพระเจ้า พวกเขาคิดว่าด้วยการทำเช่นนี้ พวกเขาจะได้รับความใกล้ชิดพระเจ้าและความจำเริญจากพระองค์ และพวกเขาอาจจะได้รับความเป็นสิริมงคลจากนี้ผู้เป็นตัวแทนของพระเจ้า นี่เป็นระดับธรรมดาในเรื่องศาสนาของพวกเขา แต่ถ้าหัวใจของมนุษย์บริสุทธิ์และเขามีเจตนาดี พระเจ้าจะรับการเสียสละแบบง่าย ๆ นี้จากเขา

แต่ถ้าหากคนทั่วไปละทิ้งพระเจ้าและคำบัญชาของพระองค์ ไม่มีความสัมพันธ์ใดๆกับศาสนาจนถึงขนาดพวกเขาเห็นว่าการใช้จ่ายในหนทางของศาสนาเป็นค่าปรับอย่างหนึ่งและพวกเขาหวาดเกรงความก้าวหน้าของอิสลาม แน่หนอน พวกเขาจะไม่ได้รับการอภัย เนื่องจากคนทั่วไปไม่มีความเข้าใจในระดับต่ำ พวกเขาอาจได้รับการให้อภัยถ้าพวกเขาไม่สามารถเข้าใจศาสนาได้ลึกซึ้ง แต่ถ้าการไม่เข้าใจศาสนาของพวกเขาเริ่มกลายเป็นความโง่งงหรือไม่เชื่อฟังอิสลาม พวกเขาจะไม่ได้รับการอภัย

101 และในหมู่ชาวอาหรับทะเลทรายที่อยู่รอบๆเจ้ามัน มีพวกตลบตะแลงอยู่หลายคน ขณะเดียวกันในหมู่ชาว เมืองมะดีนะฮฺก็มีพวกตลบตะแลงอีกหลายคนที่เชี่ยวชาญในการกลบกลอก เจ้าไม่รู้จักพวกเขา แต่เรา รู้จัก พวกเขา เราจะทำให้พวกเขาได้รับการลงโทษสองครั้ง หลังจากนั้น พวกเขาจะถูก หันไปสู่การลงโทษที่มหันต์ ยิ่งกว่า⁷

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ وَمِنَ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى الْبَيْتِ لَا تَعْلَمُهُمْ حَتَّىٰ تَعْلَمَهُمْ سَعَدْتَهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾

⁷ เมื่อมีการเรียกร้องเพื่อศาสนาของพระเจ้า บรรรยากาศอาจไม่ดีหรืออาจเอืออ้านวยก็ได้ ถ้า บรรรยากาศไม่ดี คนที่ทำการเรียกร้องจะกลายเป็นคนแปลกหน้า หรือ “มูฮาญิรฺ” ในเมืองของพวกเขาเอง ถ้าบรรรยากาศเอืออ้านวย พวกเขาก็ไม่เสี่ยงชีวิตหรือทรัพย์สินของพวกเขาและสามารถให้ความช่วยเหลือมูฮาญิรฺได้ ผู้ช่วยเหลือเหล่านี้ถูกเรียกว่า “อันซอรฺ” สภาพการณ์ในช่วงแรกก็มักก็จะเข้าไปในลักษณะที่ชาวเมืองที่เป็นมุสลิมต้องตกอยู่ในตำแหน่งมูฮาญิรฺในขณะที่สภาพการณ์ในเมืองมะดีนะฮฺเป็นไปในลักษณะที่ชาวเมืองที่เป็นมุสลิมสามารถเป็นชาวอันซอรฺได้

การที่พระเจ้าจะยอมรับใครก็คือคนผู้นั้นต้องเต็มใจที่จะจ่ายราคาการเป็นมูฮาญิรฺหรืออันซอรฺ หรือไม่เขาต้องมุ่งมั่นในการดำเนินตามทางของพระเจ้าจนเขายอมปล่อยสิ่งต่างๆทางโลกที่เขายึดอยู่ หรือไม่เช่นนั้น ถ้าเขามีปัจจัยบ้าง เขาต้องใช้ทรัพย์สินของเขาเพื่อบรรเทาความขัดสนของคนประเภทแรก มุสลิมชาวมักกะฮฺ(สาวกของนบีมุฮัมมัด)เป็นแบบอย่างที่ดีของคนที่เต็มใจจะทนรับความขัดสนขาดแคลนเงินถึงขนาดที่จะอพยพออกไปในขณะที่มุสลิมแห่งมะดีนะฮฺเป็นแบบอย่างที่ดีของการให้ความช่วยเหลือแก่คนที่ขัดสนขาดแคลนเพื่อจะได้รับคำแนะนำจากพระเจ้า มุสลิมรุ่นต่อๆมาที่ปฏิบัติตามผู้คนก่อนหน้าพวกเขาในเรื่องนี้จะเข้าร่วมกับคนกลุ่มนี้ พระเจ้าได้ทำให้บางคนขาดแคลนเพื่อที่จะดูว่าพวกเขาหันไปยังพระองค์ ในทำนองเดียวกัน พระเจ้าได้ช่วยเหลือบางคนให้พ้นจากความขัดสนขาดแคลนเพื่อที่พวกเขาจะได้ช่วยคนที่ขัดสนขาดแคลนและร่วมกับบรรดาผู้ใช้จ่ายในหนทางของพระเจ้า นี่คือการของพระเจ้า บรรรดาผู้ที่ไม่ออกมาสู่มาตรฐานนี้ในความจริงแล้วคือผู้ที่ไม่พอใจในแผนการของพระเจ้า ดังนั้น พระเจ้าจะไม่พอใจพวกเขาในโลกหน้า

“พวกเขายินดีกับพระเจ้า” นั่นคือ โดยเจตนาของพระเจ้านั่นเองที่พวกเขาได้ถูกนำเข้ามาอยู่ในสถานการณ์ที่พวกเขาต้องยอมรับศาสนาด้วยการเสียสละทุกสิ่งที่มีอยู่ แม้กระนั้น พวกเขายังคงยึดมั่นในแนวทางของศาสนาต่อไป ในทำนองเดียวกัน คนอื่นๆบางคนได้ถูกวางไว้ในสถานการณ์ที่ต้องการให้พวกเขาแบ่งปันสิ่งที่พวกเขามีอยู่กับพี่น้องร่วมศาสนาของพวกเขา กับผู้ที่พวกเขามีความสัมพันธ์ในอุดมการณ์ร่วมกัน มิใช่ความสัมพันธ์ทางสายเลือด และพวกเขายังเต็มใจที่จะทำสิ่งนี้ นั่นคือบรรดาผู้ที่ได้รับความพึงพอใจจากพระเจ้าและพวกเขานั้นเองที่จะได้เข้าไปอยู่ในสวนสวรรค์อันรื่นรมย์

ผู้ตลบตะแลงคือคนที่อ้างว่าตัวเองเป็นมุสลิม แต่เมื่อเกิดมีปัญหาว่าต้องจ่ายราคาของการอิญฺเราะฮฺ(การสนับสนุนผู้เรียกร้องไปสู่สัจธรรม)เพื่อศาสนา หัวใจของเขาไม่อาจทำเช่นนั้นได้

102 มีพวกอื่นๆอีกบางคนที่ยอมรับความผิดของพวกเขา พวกเขามีบันทึกการทำงานที่ดีและชั่วปะปนกัน มันอาจเป็นไปได้ที่พระเจ้าจะหันไปยังพวกเขาด้วยความปรานี เพราะ พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ¹⁰³ (ไอ้ในปี) จง รับเอาทานจากทรัพย์สินของพวกเขามาชำระพวกเขาให้สะอาดและขัดเกลาพวกเขาโดยการบริจาดนั้น และจงวิงวอน ขอพรให้แก่พวกเขา เพราะการวิงวอนขอพรของเจ้านั้นจะ นำความสงบมายังพวกเขา พระเจ้าทรงได้ยินทุกสิ่งและทรง รอบรู้ทุกสิ่ง⁷

وَأٰخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا
عَمَلًا صٰلِحًا وَّءٰخَرَ سَيِّئًا عَسَىٰ اَللّٰهُ
اَنْ يَّتُوبَ عَلَيْهِمْ ۚ اِنَّ اَللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ
﴿١٠٢﴾ خُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ
وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ ۗ اِنَّ صَلٰتَكَ
سَكَنٌ لَّهُمْ ۗ وَاَللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٠٣﴾

⁷ หลักฐานของการสำนึกผิดอย่างจริงใจเป็นแรงกระตุ้นสำคัญให้รับใช้หนทางของศาสนา เพื่อเป็นการทำให้ตัวเองหมดสิ้นจากบาป พวกเขาได้ยอมสละทรัพย์สินส่วนหนึ่งของพวกเขาเพื่อแนวทางของพระเจ้า เมื่อเห็นการตอบสนองในทิศทางที่ดีจากพวกเขา ก็มีมุอัมมัดจึงถูกขอว่าอย่าได้ตำหนิพวกเขา แต่ให้ความสนับสนุนทางด้านขวัญกำลังใจแก่พวกเขา วิงวอนขอพรให้พวกเขาเพื่อที่ภาระ(ความผิดบาป)ในหัวใจของพวกเขาจะได้เบาลงและความเชื่อมั่นในความศรัทธาของพวกเขาจะได้อกลับคืนมา

การทำผิดมิใช่ความชั่วที่แท้จริงในสายตาของพระเจ้า ความชั่วที่แท้จริงคือการยังคงตั้งต้นทำผิดต่อไป คนที่เริ่มหาเหตุผลสนับสนุนความผิดของตัวเองคือผู้ที่กำลังทำลายตัวเอง แต่คนที่ยอมรับความผิดของตัวเองและพยายามอย่างเต็มที่ในการลบล้างมันออกไปด้วยการงานที่ดีนั้นควรค่าต่อการได้รับการอภัยจากพระเจ้า

104 พวกเขาไม่รู้หรือว่าพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงรับการขอภัย จากปวงบ่าวของพระองค์และทรงรับการบริจาคของพวกเขา และพระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ? ¹⁰⁵ (อินนบี) จงบอกพวกเขาว่า “จงทำสิ่งที่พวกท่านอยากทำ พระเจ้าและ ศาสนทูตของพระองค์และบรรดาผู้ศรัทธาจะเฝ้าดูการกระทำ ของพวกท่านไม่ช้า พวกท่านจะกลับไปยังพระองค์ผู้ทรงรู้ทุก สรรพสิ่งที่ซ่อนเร้นและที่เปิดเผย แล้วพระองค์จะทรงแจ้งพวก ท่านทุกอย่างที่พวกท่านได้ทำไว้” ¹⁰⁶ (แต่ก็ยังมี) คนอื่นๆ บาง คนที่ยังกอყการตัดสินใจของพระเจ้า พระองค์อาจจะลงโทษ พวกเขาหรือหันกลับไปยังพวกเขาอีกครั้งหนึ่งด้วยความปราณี ก็ได้ พระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่ง และทรงปรีชาญาณยิ่ง⁷

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ
عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ
وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٥﴾
وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ
وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ
إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٦﴾ وَءَاخَرُونَ
مُرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا
يُتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٧﴾

⁷ หลังจากทำความผิด คนทำผิดมีสองทางเลือก นั่นคือ ยอมรับความผิดของตัวเองหรือไม่ก็ตั้งต้นทำความผิดต่อไปโดยไม่ละอาย คนที่ยอมรับความผิดของตัวเองจะมีความเจียมเนื้อเจียมตัวมากขึ้นและเขาจะเป็นผู้ที่ได้รับความโปรดปรานและความจำเริญจากพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง ในทางตรงข้าม คนที่ตั้งต้นอยู่ในหนทางแห่งบาปต่อไปมีแต่จะได้รับความกริ้วจากพระเจ้า เพื่อเป็นการพิสูจน์ว่าหนทางที่เขาเลือกเป็นหนทางที่ถูกต้อง เขาจะหาเหตุผลโต้แย้งสารพัดเพื่อปกป้องตัวเอง ด้วยเหตุนี้ ความพยายามผิดๆของเขาที่จะสนับสนุนความผิดของตัวเองจะนำเขาไปสู่การทำผิดมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ นี่คือเหตุผลว่าทำไมความโปรดปรานของพระเจ้าจึงรอดอกคนประเภทแรกในขณะที่ความกริ้วของเจ้ารอดอกคนประเภทหลังอยู่

107 มีคนอีกพวกหนึ่งที่สร้างมัสญิดขึ้นมา เพื่อที่จะสร้าง ความเสียหายเพื่อแสดงความ ไม่ศรัทธาและเพื่อก่อความ แตกแยกขึ้น ในหมู่ผู้ศรัทธาและใช้สถานที่นี้เป็นที่แอบ ซุ่ม สำหรับคนที่ก่อนหน้าได้ทำสงคราม กับพระเจ้าและ ศาสนทูตของพระองค์ พวกเขาสาบานอย่างแข็งขันว่า “เรามีได้ เจตนาสิงโตนอกไปจากความดี” แต่พระเจ้า ทรง เป็นพยานว่าพวกเขาเป็นผู้โกหกสิ้นดี 108 เจ้าจงอย่ายืน ในที่แห่งนั้นเป็นอันขาด เฉพาะมัสญิดที่ถูกวางรากฐานอยู่ บนความ ย่ำเกรงพระเจ้าตั้งแต่วันแรกเท่านั้นเป็นที่ ที่เหมาะสม กว่าที่เจ้าจะยืน(นมาซ)ในนั้น เพราะในนั้นมีผู้ที่รักจะชำระตัว เองให้สะอาด และพระเจ้าทรงรักผู้ชำระตัวเองให้สะอาด บริสุทธิ์⁷

وَالَّذِينَ أَخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا
وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ
وَارْضَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
مِن قَبْلُ ۖ وَلَيَحْلِفْنَ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا
الْحُسْنَ ۗ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ
لَكَذِبُونَ ﴿١٠٧﴾ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا
لَمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ
يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ ۚ فِيهِ رِجَالٌ
يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ
الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٠٨﴾

⁷ มีพื้นฐานสองอย่างสำหรับการสร้างชีวิต หนึ่งคือความยำเกรงพระเจ้า(ตักวา)และอีกอย่างหนึ่ง คือการถือตัวเองเป็นจุดศูนย์กลาง ในกรณีแรก โครงสร้างทั้งหมดของชีวิตถูกสร้างบนพื้นฐานแห่ง ความยำเกรงพระเจ้าที่มีนคง

ในกรณีนี้ กิจกรรมทั้งหมดของคุณจะได้รับอิทธิพลจากความคิดสำคัญอย่างหนึ่ง นั่นคือ เขาต้อง รับผิดชอบต่อคำพูดและการกระทำของเขาต่อพระเจ้าผู้ทรงรู้ทุกสิ่งทั้งในที่เปิดเผยและในที่ซ่อน เร้น และผู้ที่จะลงโทษหรือให้รางวัลตอบแทนตามที่ทำได้ ใครที่ถือว่าตัวเองต้องรับผิดชอบได้สร้าง อาคารของเขาบนพื้นฐานอันมั่นคงที่ไม่มีวันสั่นคลอน

ในทางตรงข้ามกับเขาคือคนที่สร้างอาคารบนขอบของนรกที่กำลังจะพัง ด้วยความไม่เกรงกลัวใดๆ เขาจะใช้ชีวิตที่คิดถึงแต่ตัวเองเป็นสำคัญในโลก เขาไม่ยอมรับข้อจำกัดใดๆและเขาพูดและทำตาม ที่เขาต้องการ

ตัวอย่างชีวิตของคนเช่นนั้นอาจเปรียบเทียบกับอาคารที่ถูกสร้างบนตลิ่งของบึงที่กำลังจะพัง และ เมื่อตลิ่งนั้นพังลงมา มันจะพาคคนที่อยู่อาศัยในอาคารนั้นจมหายไปในความลึกของมัน

109 ใครจะดีกว่ากัน คนที่วางรากฐานอาคารของเขานบน ความยำเกรงพระเจ้าและเพื่อความปราโมทย์ของพระองค์ หรือผู้ที่วางรากฐานอาคารของเขานบนขอบตลิ่งที่ถูกเซาะ จนจะพัง และมันจะพังลงมาพร้อมกับเขาในไฟนรก? แท้จริง พระเจ้ามีทรงชี้ทางที่ถูกต้องให้แก่หมู่ชนผู้ธรรม 110 อาคารที่พวกเขาสร้างขึ้นนี้จะไม่หยุดยั้งที่จะสร้างความพะวักพะวน ในหัวใจของพวกเขา จนกว่าหัวใจของพวกเขาจะถูกตัดออก เป็นชิ้นๆ พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณยิ่ง

111 แท้จริง พระเจ้าได้ทรงซื้อชีวิตและทรัพย์สินทั้งหลายของ บรรดาผู้ศรัทธา ด้วยสวรรค์สำหรับพวกเขา พวกเขาต่อสู้ใน หนทางของพระเจ้าพวกเขาฆ่าและถูกฆ่า มันเป็นสัญญาที่ ผูกมัดพระองค์ไว้ในเตารอดและอินทิลล์และกุรอาน และใครเล่าที่จะปฏิบัติตามสัญญาของเขาให้ครบได้ยิ่งไปกว่าพระเจ้า? ดังนั้น จงรีบเร่งในการแลกเปลี่ยนที่สุเจ้าได้ทำไว้กับพระองค์ และนั่นคือความสำเร็จอันยิ่งใหญ่⁷

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِن ۖ رَبِّهِ
وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَن ۖ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ
شَفَا حَرْفٍ هَارٍ فَأَهَارَ بِهِ ۖ فِي نَارِ جَهَنَّمَ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾ لَا
يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ
إِلَّا أَن تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
﴿١١٠﴾ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ
يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ
وَيُقْتَلُونَ وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ
وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ ۚ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ
مِنَ اللَّهِ فَاسْتَشِرُوا بِنِعْمِكُمُ الَّذِي
بَاعْتُمْ بِهِ ۗ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

⁷ อาชญากรรมที่น่ารังเกียจที่สุดของคนที่สร้างชีวิตของตนบนพื้นฐานของพฤติกรรมที่เอาตัวเองเป็นสำคัญจะเห็นได้ในรูปของมัสญิดกูโรร์ในเมืองมะดีนะฮฺ ในตอนนั้น ในมะดีนะฮฺมีมัสญิดอยู่สองมัสญิด มัสญิดของท่านนบีหรืออัลมัสญิด อัลนะบะวีฮฺซึ่งอยู่ในเมือง และมีมัสญิดกูบาร์ที่อยู่นอกเมือง พวกคนตลบตะแลงได้สร้างมัสญิดแห่งที่สามขึ้นมาเพื่อจะหันเหความสนใจของผู้คน ถึงแม้การกระทำเช่นนี้จะทำในนามของศาสนา แต่ในความจริงแล้ว เป้าหมายของพวกเขาคือเพื่อการรักษาความเป็นผู้นำของพวกเขาตลบตะแลงไว้โดยการสนับสนุนการต่อต้านการเรียกร้องของสังฆกรรม บรรดาผู้ไม่สามารถเข้าร่วมการเรียกร้องของสังฆกรรมได้เพราะการคำนึงถึงตัวเองพยายามที่จะสร้างแนวร่วมต่อต้านการเรียกร้องของสังฆกรรม ทั้งนี้เพื่อที่คนเหล่านั้นจะได้สนใจอยู่กับกิจกรรมบ่อนทำลาย การทำเช่นนี้ทำให้มุสลิมแตกเป็นสองกลุ่ม การกระทำในเชิงลบเหล่านี้ซึ่งถูกทำไปในนามของศาสนา ดำเนินไปจนถึงขั้นมีการนำบุคคลที่ผู้คนยอมรับเข้าร่วมกับพวกเขาเพื่อที่จะสร้างความน่าเชื่อถือในหมู่ประชาชน

ด้วยความเป็นศัตรูอย่างมีตบอด คนเหล่านี้ลืมไปว่าการต่อต้านสังฆกรรมนั้นเท่ากับการต่อต้านพระเจ้าซึ่งไม่มีวันประสบความสำเร็จในโลกของพระเจ้า สะดากกรรมอย่างเดียวกันที่ได้ถูกกำหนดไว้สำหรับพวกเขาก็คือการพบกับความตายอย่างสิ้นหวัง ความพ่ายแพ้และการไม่ได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้าตลอดไป ▶

112 (บรรดาผู้ศรัทธาคือ) ผู้ที่หันกลับไปยังพระเจ้าอยู่เบื้องๆ บรรดาผู้เคารพสักการะพระองค์และสรรเสริญ พระองค์ บรรดาผู้ท่องไปในแผ่นดินเพื่อรับใช้พระองค์ บรรดาผู้โค้งคารวะ บรรดาผู้กราบ บรรดาผู้กำชับให้ทำ ความดีและห้ามปรามความชั่วและบรรดาผู้รักษาขอบเขต ที่พระองค์ทรงกำหนดไว้อย่างเข้มงวด จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย⁷

التَّائِبُونَ الْعَبِيدُونَ الْحَمِيدُونَ
الْمُسْتَسِحُّونَ الرَّكَعُونَ
السَّجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَفِظُونَ
حُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾

การเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริงในพระเจ้าหมายรวมถึง “การขาย” ตัวเองให้แก่พระเจ้า เราให้ชีวิตและทรัพย์สินของเราแก่พระเจ้าเพื่อที่พระองค์จะได้ประทานสวรรค์อันนิรันดรแก่เราเป็นการตอบแทน นี่คือสิ่งที่หมายถึงการยอมจำนนต่อพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง ความผูกพันที่แท้จริงต่อสิ่งใดมักจะอยู่ในระดับของการยอมจำนนอย่างสิ้นเชิง การยอมตนถึงระดับนี้จึงเป็นสิ่งที่ต้องมีสำหรับพระเจ้า ไม่มีใครสามารถได้รับความอุดมสมบูรณ์ของสวรรค์อันนิรันดรได้หากปราศจากการยอมจำนนอย่างสิ้นเชิง

เมื่อใครปฏิบัติตามศาสนาของพระเจ้าด้วยจิตวิญญาณเช่นนี้ มันก็จะไม่แยกไปจากชีวิตของเขา แต่มันจะกลายเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวของเขา มันจะก่อให้เกิดศูนย์กลางแห่งผลประโยชน์ ความเป็นห่วงและความห่วงกังวลของเขา ถ้าแนวทางของศาสนาเรียกร้องต้องการทรัพย์สินของเขา เขาก็ยินดีที่จะนำมาให้ ถ้าหากเขาถูกสั่งให้สละเวลาและสติปัญญาของเขา เขาก็เต็มใจที่จะทำเช่นนั้น

⁷ บรรดาผู้ยอมจำนนต่อพระเจ้าโดยไม่มีเงื่อนไขจะเริ่มมีคุณสมบัติที่กล่าวไว้ในอายะฮ์ข้างต้น ความรู้สึกนึกคิดของพวกเขาถูกปลูกให้ตื่นจนถึงขนาดที่ว่าพวกเขาสามารถระบุความผิดของตัวเองและยอมรับมันได้ในทันที พวกเขาเป็นคนที่ค้อมค่านับในสายตาของพระเจ้า พวกเขานึกถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าตลอดเวลาจนถึงขนาดที่มันแสดงออกมาเป็นคำพูดทันทีจากกันมึงของหัวใจของพวกเขา พวกเขากลายเป็นผู้เดินทางทางด้านจิตวิญญาณ นั่นคือ พวกเขาไปจากโลกมนุษย์สู่โลกแห่งธรรมชาติของพระเจ้าซึ่งเป็นแหล่งที่มาของสันติภาพและความสงบสุข

สิ่งที่ผู้ศรัทธาที่แท้จริงรักมากที่สุดคือการค้อมค่านับพระเจ้า พวกเขาพยายามที่จะนำใครก็ตามที่พวกเขาติดต่อด้วยมายังหนทางแห่งความดี เมื่อพวกเขาพบใครเดินอยู่บนหนทางแห่งความชั่วร้าย พวกเขาจะพยายามอย่างที่สุดในการหยุดยั้งคนผู้นั้นมิให้เดินบนหนทางแห่งความชั่ว พวกเขาเฝ้าระวังตลอดเวลาในการปฏิบัติตามขอบเขตที่พระเจ้าได้กำหนดไว้ พวกเขาเป็นเหมือนกับชาวสวนที่เฝ้าระมัดระวังสวนผลไม้ของตนเองเป็นพิเศษ คนเหล่านี้คือคนที่พระเจ้าส่งข่าวดีเรื่องราววัลตอบแทนของพระองค์ในรูปของสวรรค์มายังพวกเขา

สวรรค์ของเจ้ามีค่ามากมายมหาศาลกว่าสิ่งมีค่าอื่นใด แต่สวรรค์ของเจ้าก็เหมือนกับสัญญา มันไม่เหมือนกับรางวัลในรูปเงินสดที่ให้ในทันที แต่เนื่องจากการทำตามสัญญาที่ต้องเลื่อนออกไป (นั่นคือ มันจะมากหลังความตาย ไม่ใช่ในโลกนี้) ผู้คนจึงไม่สนใจสวรรค์และหันไปหาประโยชน์เล็กๆ น้อยๆ ที่เป็นสิ่งชั่วคราว

113 มันไม่ใช่เรื่องเหมาะสมที่นบีและบรรดาผู้ศรัทธาจะ วิงวอนขอการอภัยโทษให้แก่บรรดาผู้บูชาทวารูป แม้พวกเขาจะเป็นญาติใกล้ชิดก็ตามหลังจากเป็นที่แน่ชัดแล้วว่า พวกเขาสมควรที่จะถูกลงโทษในนรก

114 ส่วนการที่ อิบรอฮีมได้วิงวอนขอการอภัยโทษให้แก่พ่อของเขานั้น มันเป็นเพียงการทำตามสัญญาที่เขาได้ทำไว้กับพ่อของเขา แต่เมื่อเขารู้เป็นที่แน่ชัดว่าพ่อของเขาเป็นศัตรูของพระเจ้า เขาก็เลิกเกี่ยวข้องกับพ่อของเขา แท้จริง อิบรอฮีมเป็นคน อ่อนโยนและเป็นผู้มีขันติ ¹¹⁵ พระเจ้าจะไม่นำผู้คนให้หลง ผิดหลังจากที่พระองค์ได้ทรงนำทางพวกเขาและจนกระทั่ง พระองค์ได้ทำให้พวกเขาชัดเจนแล้วในทุกสิ่งที่พวกเขาจะต้องหลีกเลี่ยง แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ¹¹⁶ แน่นนอน อาณาจักรแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็น ของพระเจ้า พระองค์ทรงให้ชีวิตและทรงให้ตาย สูเจ้าไม่มี ผู้ใดนอกไปจากพระเจ้าที่จะคุ้มครองและช่วยเหลือสูเจ้า⁷

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أَوْلَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٤﴾ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ ۚ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٦﴾ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ سُبْحٰنَ ۖ وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٧﴾

⁷ เนื่องจากอับราฮัมเป็นคนที่ความเมตตาสูงมาก เขาเป็นห่วงถึงความรอดพ้นของมนุษย์ ด้วยความรู้สึกเช่นนี้ เขาจึงได้ทำสัญญาว่าจะวิงวอนต่อพระเจ้าให้พ่อของเขาที่เป็นคนบูชารูปเคารพ แต่เมื่อเขารู้ถึงเจตนารมณ์ของพระเจ้า เขาก็เลิกที่จะทำเช่นนั้น พระเจ้าได้ปลุกฝังสัญชาตญาณทางธรรมชาติในเรื่องการรู้ว่าอะไรเป็นความชั่วไว้ในตัวของมนุษย์ทุกคน เมื่อใครคนหนึ่งได้รับข่าวสารที่มีเจตนาจะหยุดยั้งเขาจากการทำความชั่วใดๆ ตัวตนภายในของเขาทั้งหมดจะยืนยันถึงความจริงนั้น การยับยั้งอย่างเฉียบพลันจะถูกสร้างขึ้นในหัวใจของเขา เพราะ “พระเจ้าจะไม่นำผู้คนให้หลงผิดหลังจากที่พระองค์ได้ทรงนำทางพวกเขาแล้ว” แต่ถ้ามนุษย์ไม่เฝ้าระวังต่อแรงกระตุ้นที่เกิดขึ้นภายในตัวเขาและไม่ช่วยเหลือตัวเองแม้จะถูกขัดขวางโดยธรรมชาติแล้ว ความรู้สึกนึกคิดตามธรรมชาติของเขาจะค่อยๆอ่อนแอลงจนกระทั่งมันตายไปจากเขาทั้งหมด อันตรายนี้คุกคามมุสลิมเช่นเดียวกับผู้ที่มิใช่มุสลิม

117 พระเจ้าทรงให้อภัยนบีและบรรดาผู้อพยพและบรรดาผู้ช่วยเหลือที่ได้ติดตามเขาในยามวิบาก ถึงแม้ว่าหัวใจของพวกเขบางคนได้เกิดความรวนเร่ก็ตาม (แต่เมื่อพวกเขา มิได้ปฏิบัติตามทางที่คดเคี้ยวและยืนอยู่กับนบี)พระองค์ได้ ทรงหันไปยังพวกเขา เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงอ่อนโยน และทรงเมตตาต่อคนเหล่านี้เสมอ⁷

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ
وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ
اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا
كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ
تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رءُوفٌ رَّحِيمٌ

⁷ ในตอนทำสงครามตะบูก มีคนกลุ่มหนึ่งที่ยอมมอบทรัพย์สินที่ดีที่สุด นั่นคือ ผลผลิตของพวกเขาให้แก่อิสลาม ในตอนนั้นเป็นช่วงเวลาของการเก็บเกี่ยว แต่พวกเขาทิ้งทุกสิ่งไว้ข้างหลังและออกเดินทางเป็นระยะทางถึงสามร้อยไมล์ท่ามกลางอากาศที่ร้อนจัดเพื่อเผชิญหน้าอาณาจักรที่ทรงอำนาจที่สุดในเวลานั้น พวกเขาขาดแคลนพาหนะ เครื่องมือและเสบียงจนถึงขนาดต้องผลัดกันขี้อูฐและประทังชีพด้วยการกินอันทผล้มคนละผล อย่างไรก็ตาม พวกเขาเพียงแต่ถูกทดสอบความแน่วแน่และการเสียสละของพวกเขาเพื่อหนทางของพระเจ้า หลังจากพระเจ้าเห็นความกล้าหาญของพวกเขาแล้ว พระองค์ได้ทรงทำให้ศัตรูเกิดความหวาดกลัวจนถอยทัพออกไปจากสนามรบโดยไม่ได้มีการเผชิญหน้ากันแต่อย่างใด และมุสลิมได้กลับมาพร้อมกับชัยชนะโดยไม่เสียเลือดเนื้อ มีคนอีกกลุ่มหนึ่งที่ประกอบด้วยผู้ยอมรับความผิด(กุรอาน 9:102) คนเหล่านี้ไม่อาจออกเดินทางไปทำศึกครั้งนี้ได้เนื่องจากพวกเขาหมกมุ่นวุ่นวายอยู่กับกิจกรรมทางโลก อย่างไรก็ตาม ไม่นานหลังจากนั้น พวกเขาได้ตระหนักว่าพวกเขาได้ทำความผิดฉกรรจ์ซึ่งพวกเขายอมรับสารภาพอย่างหมดเปลือก พวกเขาารู้สึกละอายใจต่อการทำความผิดของพวกเขาจริง ๆ และสำนึกผิดด้วยความจริงใจพร้อมกับร้องไห้เสียหน้าตาเป็นการทดแทนข้อบกพร่องของพวกเขา พระเจ้าได้รับพวกเขาไว้ในความเมตตาของพระองค์ เพราะพวกเขายอมรับความผิดของพวกเขาด้วยความจริงใจ

118 พระองค์ทรงให้อภัยคนทั้งสามที่กรณีของพวกเขาได้ ถูกเลื่อนออกไป เมื่อแผ่นดินที่แม้จะกว้างใหญ่ไพศาลก็ดู เหมือนว่าจะแคบลงสำหรับพวกเขาและวิญญาณของพวกเขา เาเองก็เป็นภาระหนักแก่พวกเขา และพวกเขาตระหนักว่า ไม่มีที่พักพิงที่ไหนสำหรับพวกเขาแล้วนอกจากจะหันกลับไปยังพระองค์ พระองค์ได้ทรงหันไปยังพวกเขาเพื่อที่พวกเขาจะได้หันกลับไปยังพระองค์ แน่نونพระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ⁷

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا
صَافَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ
وَضَافَتْ عَلَيْهِمُ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا
مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ
لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

⁷ กลุ่มที่สามประกอบด้วยบรรดาผู้ถูกทิ้งไว้ข้างหลังซึ่งเป็นคนหนุ่มสามคน นั่นคือ กะอับ อิบนุมาลิก, มะรอรเราะฮฺ อิบนุรุษัยและฮิลาล อิบนุอุมัยยะฮฺ ถึงแม้พวกเขาถือว่าการที่พวกเขาไม่สามารถออกเดินทัพไปในครั้งนี้เป็นความบกพร่อง แต่ความรู้สึกสำนึกผิดและการหันไปหาพระเจ้าของพวกเขา ก็ยังไม่หนักแน่นจริงจิ่งดังที่ต้องการในขั้นตอนแรก นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมพวกเขาจึงถูกลงโทษโดยการคว่ำบาตรทางสังคม แต่ถึงแม้จะถูกคว่ำบาตร คนทั้งสามนี้ก็ยังมีทางเลือกอีกหลายทาง พวกเขาสามารถที่จะมีความสุขต่อไป พวกเขาสามารถที่จะยุ่งอยู่กับเรื่องงานในบ้านและสวนของพวกเขาต่อไป พวกเขาสามารถเป็นกบฏ พวกเขาสามารถตั้งกลุ่มแยกตัวออกไปเพื่อร่วมกับคนที่ยังมีความซุ่นแค้นใจแล้วแยกตัวออกไปอาศัยอยู่ต่างหากจากมุสลิมอย่างมีความสุขก็ได้ แต่พวกเขาไม่ทำเช่นนั้น ความคิดที่ว่าพระเจ้าและนบีของพระองค์จะไม่พอใจเขาทำให้ความคิดและจิตใจของพวกเขาต้องวิ่วอย่างหนักจนพวกเขาไม่พบความสงบแม้แต่ชั่วขณะ สำหรับพวกเขา นี่คือทางเลือกไม่ใช่การบังคับ เพราะพวกเขาสามารถเล็ดลอดหนีไปจากการถูกคว่ำบาตรและไปร่วมกับกลุ่มอื่นๆที่ไหนก็ได้ แต่พวกเขากลับตอบสนองในทางบวกโดยการหันกลับไปยังพระเจ้าเพื่อการอภัยโทษ พวกเขาสำนึกผิดและวิงวอนต่อพระเจ้า หัวใจของพวกเขาจึงอ่อนโยนลง หลังจากเวลาของการวิงวอนผ่านไปห้าสิบวัน พระเจ้าได้แสดงความเมตตาต่อพวกเขาและพวกเขาได้รับการให้อภัย

119 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเกรงกลัวพระเจ้า และจงอยู่กับ บรรดาผู้มีสัจจะวาจา ¹²⁰ มันไม่เหมาะสมที่ชาวมะดีนะฮ์ และพวกอาหรับทะเลทรายที่อาศัยอยู่รอบ ๆ จะละทิ้งศาสนทูต ของพระเจ้าและถือว่าชีวิตของตนเองมีความสำคัญกว่าชีวิต ของเขา นี่เป็นเพราะเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาตกระกำลำบาก จากความกระหาย ความหิวและการทอดสอบอื่น ๆ อันแสน สิ้นหวังและเมื่อใดก็ตามที่ทุกอย่างก้าวของพวกเขาก็ทำให้ผู้ ปฏิเสธ สัจธรรมเกิดโทสะหรือสร้างความเสียหายให้แก่บรรดา ศัตรู มันจะถูกบันทึกไว้เป็นการงานที่ดีในสายตาของพระเจ้า แน่หนอ พระเจ้ามีทรงปล่อยให้การทำงานของผู้กระทำความผิด ต้องไร้ผลตอบแทน ¹²¹ และเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาได้ใช้จ่าย ไป(ในหนทางของพระเจ้า)ไม่ว่าจะน้อยหรือมาก และเมื่อใด ก็ตามที่พวกเขาท่องเที่ยวไปในหุบเขาใด (ในหนทางของพระเจ้า) มันได้ถูกบันทึกไว้สำหรับพวกเขา และพระเจ้าจะทรงตอบแทนพวกเขาสำหรับการงานที่ดีที่พวกเขาได้ทำไว้⁷⁷

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ
وَكُوْنُوْا مَعَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ
لَاٰهْلِ الْمَدِيْنَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِّنَ
الْاَعْرَابِ اَنْ يَّخْلَفُوْا عَن رَّسُوْلِ اللّٰهِ
وَلَا يَرْغَبُوْا بِاَنْفُسِهِمْ عَنِ نَفْسِهٖ
ذٰلِكَ بِاَنْهُمْ لَا يُصِيْبُهُمْ ظَمًا وَلَا
نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا
يَطْعُوْنَ مَوْطِئًا يَّغِيْظُ الْكُفَّارَ وَلَا
يَنَالُوْنَ مِّنْ عَدُوِّ نَبِيٍّ اِلَّا كَتَبَ
لَهُمْ بِهٖ عَمَلٌ صٰلِحٌ اِنَّ اللّٰهَ لَا
يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا
يُنْفِقُوْنَ نَفَقَةً صَغِيْرَةً وَلَا كَبِيْرَةً
وَلَا يَقَطْعُوْنَ وَاِدِيًّا اِلَّا كَتَبَ لَهُمْ
لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢١﴾

⁷⁷ ชีวิตของเราเป็นชีวิตทางสังคม นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมทุกคนจึงสร้างกลุ่มตามธรรมเนียมและทัศนคติของตัวเองขึ้นมาเพื่อใช้ชีวิตอยู่ในกลุ่มนั้น บรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้าและต้องการจะดำเนินชีวิตตามแนวทางแห่งความศรัทธาจำเป็นต้องคบเพื่อนที่เป็นผู้จริงใจ ผู้มีสัจจะวาจาและเกรงกลัวพระเจ้า คนที่ทำตัวสอดคล้องกับคำพูดและการกระทำของตน การอยู่ร่วมกับคนเช่นนั้นจะทำให้เรากลายเป็นคนพูดจริงไปด้วย ในทางตรงข้าม ถ้าใครเลือกที่จะอยู่กับคนที่ไม่จริงใจ คนตลบตะแลง เขาก็จะได้รับการอิทธิพลจากคนเหล่านั้น มีบางเวลาที่อิสลามต้องการให้เราปรับใช้โดยเอาชีวิตของเราเข้าไปเสี่ยง มีบางครั้งทีอิสลามต้องการให้เราปรับใช้ด้วยความหิวโหยและกระหายเจียนตาย มีบางครั้งที่เราเหนื่อยล้าในการต่อสู้เพื่อหนทางของพระเจ้า มีบางครั้งที่เราต้องปรับใช้พระเจ้าและนบีของพระองค์ โดยการเสียสละความสงบภายในจิตใจของเรา ในโอกาสเช่นนั้น เรา รู้สึกเหมือนกับการเลือกความปลอดภัยไว้ก่อนและลี้ภัยที่จะก้าวออกไปตอบรับการเรียกร้องของความศรัทธาที่เรามีอยู่ เราลิ้มความจริงไปว่านั่นเป็นโอกาสที่เราจะได้พิสูจน์ตัวเองในทางปฏิบัติถึงความผูกพันของเรากับพระเจ้า เมื่อเราทำเช่นนั้น เราถึงจะเป็นผู้เหมาะสมกับสวรรค์

122 มันไม่ใช่สิ่งถูกต้องที่บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหมดต้องออกไป พร้อมกัน(ในเวลาสงคราม) ทำให้ไม่ให้คนกลุ่มหนึ่งจากทุกชุมชนทิ้งบ้านของพวกเขาไป(ห่านปี)เพื่อหาความรู้ในศาสนา และกลับไปเตือนผู้คนของพวกเขาทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาเหล่านั้น จะได้ป้องกันตัวเองให้พ้นจากความชั่ว?^๗

﴿ وَمَا كَانَ لَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً ۚ فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴾

^๗ ในอายะฮฺนี้ ความรู้ที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับอิสลาม (ลิ ยะตะฟักเกาะฮฺ ฟิตดิน) หมายถึงการศึกษาในความหมายที่ใช้กันมาซึ่งอาจหมายถึงการหาความรู้เรื่องรูปแบบของศาสนาในรายละเอียด นั่นคือส่วนของพิธีกรรม เพราะหลังจากนั้น การศึกษาศาสนาจะเป็นเหมือนกับการศึกษาปัญหาต่างๆที่เกี่ยวกับด้านที่เป็นรูปแบบของศาสนา

การเข้าใจ(ตะฟักกูฮฺ)ในศาสนาหมายถึงความรู้อันลึกซึ้งในหลักคำสอนขั้นพื้นฐานของศาสนา ความรู้ที่ทำให้เราเกิดปัญญาซึ่งทำให้เรารู้ถึงคำสอนภายนอกของศาสนาอย่างเต็มที่และช่วยเราให้สร้างชีวิตบนแนวความคิดในเรื่องโลกหน้า

อายะฮฺนี้บอกเราว่าเป้าหมายของการพัฒนาความเข้าใจในศาสนาคือการหาความสามารถที่จะนำศาสนของพระเจ้าไปสู่ผู้คน คำว่า “เตือน” ที่ถูกใช้ในที่นี่หมายถึงการทำให้ผู้คนรู้ถึงผลของการกระทำที่จะตามมาในโลกหน้า

นี่แสดงให้เห็นว่าการศึกษาอิสลามต้องเตรียมบุคคลไว้เพื่อมีบทบาทเป็นผู้เผยแพร่สั่งสอน(ตาลีย์) ทั้งนี้เพื่อคนที่ฟังเขาจะได้เกรงกลัวพระเจ้าและทำให้พระองค์เป็นสิ่งเดียวที่พวกเขาคำนึงถึงในการใช้ชีวิตของพวกเขา การเรียนอิสลามโดยพื้นฐานคือการเตรียมผู้นำศาสนเพื่อนำวจนะของพระเจ้าไปยังคนอื่น ๆ มิใช่แค่เพียงศึกษาปัญหาเรื่องนิติศาสตร์หรือกฎหมายอิสลามตามที่เขาใจกันโดยทั่วไป

จากทัศนะนี้ การศึกษาอิสลามต้องอยู่ภายใต้สองสิ่งนี้ นั่นคือ

1. กุรอานและแบบอย่างคำสอนของนบีมุฮัมมัด
2. การศึกษาเช่นนี้เป็นสิ่งจำเป็นจากทัศนะของผู้ฟังการสอน ซึ่งเป็นเป้าหมายในการเรียกร้องของพระเจ้า ตัวอย่างเช่น ภาษาของผู้ฟังการสอนและความคิดของพวกเขา

123 โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงต่อสู้บรรดาผู้ปฏิเสธ สัจธรรมที่อยู่ใกล้สูเจ้า จงให้พวกเขาได้เห็นความเข้มแข็ง และความมั่นคงในตัวของสูเจ้า และจงรู้เถิดว่าพระเจ้าทรง อยู่กับบรรดาผู้เกรงกลัวพระองค์

124 เมื่อใดก็ตามที่มี (กูรอาน)บทหนึ่งถูกประทานมา พวกเขาบางคนได้ถาม (ด้วยความเย้ยหยันว่า "ในหมู่พวกเจ้า มีคนไหนบ้างที่ ความศรัทธาของเขาเพิ่มขึ้น?" แน่نون สำหรับผู้มีความ ศรัทธา มันได้ทำให้ความศรัทธาของพวกเขาเพิ่มขึ้นและพวกเขาเบิกบาน 125 แต่สำหรับบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขา มีโรคนั้น มันกลับเพิ่มความโสมมที่มีอยู่แล้วให้โสมม มากยิ่งขึ้น และพวกเขาตายในสภาพของการปฏิเสธ สัจธรรม 126 คนเหล่านี้ไม่เห็นหรือว่าพวกเขาถูกทดสอบครั้งหนึ่ง หรือสองครั้งทุกปี? แต่ถึงกระนั้นพวกเขายังไม่สำนึกผิด และไม่ได้รับการตักเตือน 127 เมื่อใดที่กูรอานบทหนึ่งถูก ประทานลงมา พวกเขาต่างขำเลียดูกันและถามว่า "มีใคร กำลังเฝ้าดูอยู่หรือไม่?" หลังจากนั้น พวกเขาก็หลบเลี่ยง ออกไปอย่างเจี๊ยบ ๆพระเจ้าได้ทรงเห็นหัวใจของพวกเขา เพราะพวกเขาเป็นหมู่ชนที่ไม่เข้าใจ⁷

يَتَّيِبُهَا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا قَتَلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِظَةً وَاَعْلَمُوا اَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾

وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هِدَايَةً أَيُّكُمْ زَادَتْهُ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾ أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرَيْنَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا صَرَفَ قُلُوبِهِمْ بَأْسَهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾

⁷ "จงต่อสู้บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมที่อยู่ใกล้สูเจ้า" คำพูดดังกล่าวนี้ชี้ว่าการต่อสู้ของอิสลามมิใช่ความพยายามที่ไม่มีการวางแผน แต่ในการต่อสู้ต่อนี้ก็ถึงลำดับขั้นตอนด้วย ประการแรกคือ ต้องพยายามเอาชนะอุปสรรคที่อยู่ใกล้ ๆ ก่อนและหลังจากนั้นค่อยจัดการกับอุปสรรคที่อยู่ไกลออกไป จากตรงนี้ มันอาจประเมินได้ว่า การต่อสู้ครั้งแรกที่จะต้องเผชิญก่อนคือการต่อสู้กับ "ตัวตน" ของมนุษย์เอง เพราะสิ่งที่ใกล้มนุษย์ที่สุดก็คือ "ตัวตน" ของมนุษย์เอง สิ่งที่อยู่ข้างนอกจุดนี้คือมาทีหลัง ดังนั้น สิ่งแรกที่ต้องการเกี่ยวกับผู้ก้าวร้าวคือความพยายามที่จะปลุกฝังความกลัวที่จะช่วยยับยั้งในพวกเขา "ถ้าสิ่งนี้เกิดขึ้น มันจะสร้างความกลัวขึ้นในหัวใจของพวกเขา" (ดู ตีฟซีร์ ญุชชะฮ)

ยิ่งไปกว่านั้น การปฏิบัติทั้งหมดต่อผู้ก้าวร้าวจำเป็นต้องทำด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า (ตักวา) เพราะการทำเช่นนั้นเท่านั้นที่จะประกันว่าพระเจ้าจะช่วยเหลือผู้ศรัทธา เมื่อใดก็ตามที่พวกเขาสูญเสียความเกรงกลัวพระเจ้า พวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า พวกเขาจะอยู่ห่างจากพระเจ้าและพระเจ้าจะอยู่ห่างจากพวกเขา

ความเกรงกลัวพระเจ้าคือจุดนัดพบระหว่างพระเจ้ากับบ่าวของพระองค์ เมื่อมนุษย์เกรงกลัวพระเจ้า เขาก็พาตัวเองไปยังจุดที่พระเจ้าต้องการพบเขา ซึ่งพระเจ้าได้เรียกเขามายังจุดนั้น ภายใต้อาณัติดังกล่าวนี้ ความกลัวเช่นนี้เท่านั้นที่สามารถนำมนุษย์เข้าใกล้พระเจ้า

128 ตอนนี้มีศาสนทูตคนหนึ่งจากหมู่สุเจ้า ได้มายังสุเจ้า แล้ว เขาเป็นทุกข์ใจในการสูญเสียของสุเจ้า เขาเป็นห่วงในเรื่องความเป็นอยู่ที่ดีของสุเจ้า เขาเป็นผู้อ่อนโยนและเป็นผู้เมตตาต่อบรรดาผู้ศรัทธาเสมอ ¹²⁹ แต่ถ้าหากพวก เขาหันไปจากเจ้า (อินบิ) จงบอกพวกเขาว่า “พระเจ้าทรง เพียงพอแล้วสำหรับฉัน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ฉันวางใจในพระองค์ พระองค์คือพระผู้อภิบาลแห่งบัลลังก์ อันยิ่งใหญ่”⁷

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ
عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ
بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۚ فَإِنْ
تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

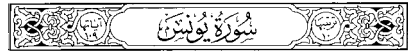
⁷ คัมภีร์กุรอานบอกเราว่าศาสนทูตของพระเจ้าเป็นผู้มีความเมตตาตาสงสารต่อผู้คน ถ้าใครมีความเดือดร้อน ท่านจะเป็นทุกข์กังวลเหมือนกับตัวท่านเองได้รับความเดือดร้อนนั้นด้วย ท่านมีความกระตือรือร้นที่จะให้ทางนำแก่คนอื่น สิ่งทีผลักดันท่านให้หาสาส์นแห่งสัจธรรมไปยังผู้คนมิใช่อื่นใดนอกไปจากความต้องการอย่างแรงกล้าเพื่อให้คนอื่น ๆ ได้รับความเป็นอยู่ที่ดี โดยไม่มีเรื่องความทะเยอทะยานส่วนตัวหรือมีปัญหาใดๆเข้ามาเกี่ยวข้อง

ตามอะตีษะที่บอกเล่าโดยอับดุลลอฮฺ อิบน์มุฮัมมัด ท่านนบีมุฮัมมัดกล่าวว่า “มนุษย์กำลังตกลงไปในกองไฟเหมือนกับแมลง และฉันกำลังพยายามให้พวกเขาออกมาจากมันโดยการจับเอาของพวกเขาไว้” (มุสนัดอะหมัด)

ในการพูดถึงท่านนบีตั้งที่กล่าวมานี้ เราสามารถเห็นความรู้สึกทางจิตใจและศีลธรรมของผู้เผยแผ่สัจธรรมที่เป็นอมตะ เขาต้องมึลักษณะที่สำคัญๆสองประการ ประการแรกคือ เขาต้องไว้วางใจพระเจ้าเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น ประการที่สอง ในหัวใจของเขาต้องมีความรักและปรารถนาดีต่อผู้รับฟังการเผยแผ่สั่งสอน เขาอาจมีความขัดข้องหมองใจต่อผู้ฟังคำสั่งสอน อาจจะมีการทะเลาะกันด้วยเรื่องชาติหรือเรื่องวัดระหว่างผู้เผยแผ่สั่งสอนกับผู้รับฟังการเผยแผ่สั่งสอน แต่ถึงกระนั้นก็ตาม ผู้เผยแผ่ต้องไม่สนใจเรื่องความขัดแย้งทั้งหมดและต้องไม่ให้ความรู้สึกใดๆในตัวเขาได้รับการปลุกเร้าออกไปจากความรู้สึกเอ็นดูสงสาร

ผู้เผยแผ่ต้องอยู่เหนือปฏิบัติการทุกอย่างให้ได้ เขาต้องเป็นผู้ปรารถนาดีฝ่ายเดียวในการชุมนุมของเขาโดยไม่คำนึงถึงพฤติกรรมต่อต้านใดๆของบรรดาผู้ฟังเขาและเรียกร้องพวกเขาไปสู่สัจธรรม

10. โยน่าห์

ยูนุส

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ อะลีฟ ลาม รอ

เหล่านี้คือข้อความแห่งคัมภีร์ที่เต็มไปด้วย
วิทย์ปัญญา และความรู้ ² มันเป็นเรื่อง
แปลกกระนั้นหรือที่เราได้ ดลใจคนผู้หนึ่ง
ในหมู่พวกเขาให้มาตักเตือนผู้คนและ แจ้ง
ข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่าพวกเขาจะมี
เกียรติและ ความสำเร็จที่แท้จริงกับพระผู้
อภิบาลของพวกเขา? แต่ ผู้ปฏิเสธศรัทธา
กล่าวว่า “คนผู้นี้เป็นนักเวทมนตร์อย่าง
แน่นอน”^๓

الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾
اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اَنْ اَوْحَيْنَا اِلَى
رَجُلٍ مِّنْهُمْ اَنْ اُنذِرِ النَّاسَ وَدَشِّرِ
الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صٰدِقٍ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ قَالَ الْكٰفِرُوْنَ اِنَّ
هٰذَا لَسِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٢﴾

^๓ การเรียกร้องเชิญชวนของนบีอาดัยการใช้เหตุผลที่ดีและมีเหตุผล เนื่องจากมารยาทอันพิเศษของ
ท่าน ตัวท่านเองเป็นหลักฐานยืนยันว่าท่านพูดในนามของพระเจ้า ถึงกระนั้นก็ตาม ผู้คนทุกยุคได้
ปฏิเสธบรรดานบีมักมาแล้ว เหตุผลในเรื่องนี้ก็คือความรู้สึกชอบในสิ่งที่เห็นจากภายนอก ในสายตา
ของคนร่วมสมัยกับท่าน นบีเป็นคนธรรมดาคนหนึ่งเหมือนกับคนธรรมดาทั่วไปโดยที่ไม่มีชื่ออยู่ใน
ความรุ่งโรจน์ของประวัติศาสตร์ ดังนั้น คนร่วมสมัยกับนบีจึงมองข้ามนบีไปโดยถือว่าท่านเป็นคน
ธรรมดาคนหนึ่งเท่านั้น ผู้คนเหล่านี้ไม่สามารถมองเห็นว่านบีเป็นผู้ที่พระเจ้าแต่งตั้งมาหรือเห็นคุณค่า
ของท่านในแง่ของประวัติศาสตร์ที่กำลังจะก่อตัวขึ้นในอนาคต แต่ความจริงก็ยังคงมีอยู่ว่าทุกคนจะ
ต้องยอมรับความจริงถึงความยิ่งใหญ่ในการเป็นนบีของท่านเมื่อเวลาได้ผ่านไป

การเรียกร้องของนบีเป็นสิ่งมหัศจรรย์และไม่ทึ่งอะไรไว้ให้ผู้ฟังได้โต้แย้ง มันเป็นเหมือนกับมนต์
สะกดความสนใจ เมื่อเห็นว่าตัวเองไม่สามารถหาข้อโต้แย้งได้ ผู้ฟังคำสอนของนบีก็เริ่มพูดจาถูก
สิ่งที่ท่านนำมาสอน พวกเขาสร้างพลังในสิ่งที่ท่านพูด ด้วยการคิดเหมือนสามัญชน พวกเขา
ก่นด่าการเรียกร้องของนบีว่าไม่ใช่อะไรนอกจากการสร้างเรื่องขึ้นมาให้คนเชื่อ พวกเขาเรียกมัน
ว่ากรกล่าวคาถาอาคมที่ไม่มีผลอะไร

ภารกิจที่แท้จริงของนบีคือการเตือนคนอื่นและแจ้งข่าวดี นั่นคือการเตือนผู้คนให้นึกถึงการลงโทษ
ของพระเจ้าและการแจ้งข่าวดีถึงสวรรค์แก่บรรดาผู้ที่พร้อมจะใช้ชีวิตในโลกนี้ด้วยความเกรงกลัว
พระเจ้า นบีปรากฏตัวขึ้นในโลกเพื่อที่จะทำให้มนุษย์รู้ถึงความจริงว่ามนุษย์ไม่ได้เป็นอิสระและไม่มี
อำนาจใดๆในโลกนี้ และเรื่องราวของชีวิตมนุษย์ไม่ได้จบลงที่ความตายของเขา ความจริงแล้ว ยังมี
ชีวิตอันนิรันดร์หลังความตายอยู่อีกและมนุษย์ต้องระมัดระวังอย่างถึงที่สุดเพื่อเตรียมตัวสำหรับสิ่ง
ใคร่ที่ไม่คิดถึงเรื่องนี้หรือเมินเฉยจะไปถึงโลกหลังความตายในสภาพที่ไม่มีสิ่งใดคอยเขาที่นั่นนอก
ไปจากความทุกข์ทรมานและความสิ้นหวัง ▶

3 แท้จริงแล้ว พระผู้อภิบาลของสุเจ้าคือ พระเจ้าผู้ทรง สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและ แผ่นดินในหกวัน(ช่วงเวลา) แล้วทรงสถิต อยู่บนบัลลังก์แห่งอาณาจักรของพระองค์ และทรงบริหารกิจการแห่งจักรวาล ไม่มีผู้ใดที่จะขอได้ โทษแทนใครกับพระองค์ได้ เว้นแต่หลังจากที่พระองค์ ทรงอนุมัตินั้น คือพระเจ้า พระผู้อภิบาลของสุเจ้า ดังนั้น จึงเคารพสักการะพระองค์แล้วสุเจ้ายังไม่ เข้าใจอีกหรือ? 4 ยิ่งพระองค์ที่สุเจ้าจะต้อง กลับไป นี่คือสัญญาที่แท้จริง และแน่นอน ของพระเจ้า แท้จริงแล้ว พระองค์ทรงเริ่มต้น การสร้างสรรค แล้วพระองค์ทรงให้มัน เกิดขึ้นมาอีกเพื่อ ที่ว่าพระองค์จะได้ทรง ตอบแทนอย่างยุติธรรมแก่บรรดา ผู้ศรัทธา และกระทำความดีสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธ นั้น พวกเขาจะได้คืนน้ำที่ร้อนจัดและได้รับการ ลงโทษอันเจ็บ ปวดสำหรับการปฏิเสธ ของพวกเขา¹

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٤﴾ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٥﴾

คนที่เห็นความสำคัญของสิ่งที่ปรากฏภายนอกคิดว่าเกียรติยศและความรุ่งเรืองเป็นของบรรดาผู้มีอำนาจและความมั่งคั่งทางโลก แต่ตนบีกกล่าวว่านี่คือการหลอกลวง เกียรติยศและความรุ่งเรืองเช่นนั้นมิอยู่เฉพาะในหมู่มนุษย์ที่อยู่ในโลกชั่วคราวใบนี้เท่านั้น เกียรติยศและความรุ่งโรจน์ที่แท้จริงจะมีขึ้นในชีวิตอันนิรันดรต่อหน้าพระเจ้า เกียรติยศและความรุ่งโรจน์ที่เช่นนี้ต่างหากที่เป็นของจริงและนิรันดร

ก การศึกษาบอกเราว่าปรากฏการณ์ทางธรรมชาติในรูปแบบต่างๆที่เกิดขึ้นในจักรวาลนั้นมิได้เกิดขึ้นในครั้งเดียว แต่มันค่อยๆเกิดขึ้นตลอดช่วงเวลาหนึ่ง คัมภีร์กุรอานได้แบ่งขั้นตอนในการสร้างสรรคของพระเจ้าเป็นหกช่วงเวลา นี่เป็นเป็นการพิสูจน์ว่าการสร้างสรรคจักรวาลได้เป็นไปตามแผนการที่วางไว้ หลังจากนั้น การศึกษาจักรวาลได้แสดงให้เห็นว่ามันดำเนินไปตามกฎที่เข้มงวด ทุกสิ่งดำเนินไปตามลักษณะที่มันได้ถูกกำหนดไว้ให้ดำเนินไปตามนั้นทุกอย่าง นี่เป็นข้อพิสูจน์ความจรรีอันชัดเจนว่าจักรวาลนี้ได้ถูกกำหนดให้ทำงานโดยผู้วางแผนที่ยังคงทำงานและมีชีวิตที่คอยควบคุมมันตลอดเวลา ระบบของจักรวาลที่ถูกควบคุมอย่างมหัศจรรย์นี้โดยตัวของมันเองทำให้คำพูดอันทรงพลังที่ว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงยิ่งใหญ่และสมบูรณ์เจนน่าอัศจรรย์ยิ่งยอไม่มีอะไรต่อพระองค์ จักรวาลสะท้อนให้เห็นถึงภาพพจน์ของผู้สร้างมันในกระจกแห่งลักษณะอันหลากหลายที่นำทิ้งของมัน

ระบบของความยุติธรรม(กิสต์)มีปรากฏอยู่ทั่วทั้งจักรวาล ที่นี้ อะไรก็ตามที่ใครทำไป คนผู้นั้นจะต้องได้รับผลตามที่ตัวเองได้ทำไว้ ทุกคนได้รับรางวัลตอบแทนตามสิ่งที่ตัวเองได้ทำไป นี่คือความจริงของผลทางวัตถุ แต่ในเรื่องของผลทางศีลธรรมที่จะตามมา ภาพของโลกดูเหมือนจะแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง มนุษย์ทำความดี แต่เขาไม่ได้รับผลของความดีที่เขาได้ทำไป

มนุษย์บางคนโอหังและความอหังการของเขาไม่ได้ถูกลงโทษ ทำไมเจตนาของพระเจ้าที่ทำงานอยู่ในกรณีของสิ่งถูกสร้างอื่นๆที่พระองค์สร้างมาจึงไม่เห็นเป็นเช่นนั้นในกรณีของมนุษย์? ►

⁵ พระองค์คือผู้ทรงให้ดวงอาทิตย์มีแสงจ้าและดวงจันทร์ มีแสงนวลและได้ทรงกำหนดระยะเวลาการโคจรของมันอย่างเที่ยงตรงเพื่อที่สุเจ้าจะได้คำนวณปีและวันจากมัน พระเจ้า มีได้ทรงสร้างสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดโดยไร้วัตถุประสงค์ พระองค์ ทรงทำให้สิ่งที่พระองค์ทรงประทานมาเป็นที่แจ้งชัดสำหรับ คนที่มีความเข้าใจ⁷

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً
وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا
عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ
ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾

เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็ถือว่าการแสดงความยุติธรรมของพระเจ้าในชีวิตของมนุษย์ได้ถูกเลื่อนออกไปจนถึงชีวิตโลกหน้า มนุษย์ได้รับชีวิตแรกเพื่อการทำงาน เขาจะได้รับชีวิตที่สองเพื่อเขาจะได้รับการตอบแทนสำหรับการงานของเขาและความเป็นไปได้ของการเกิดชีวิตครั้งที่สอง(ชีวิตหลังความตาย) นั้นเป็นสิ่งที่แน่นอนเหมือนกับการเกิดขึ้นของชีวิตแรก

⁷ ดวงอาทิตย์อยู่ห่างจากโลกของเราในระยะที่เหมาะสม นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมมันจึงเป็นเหมือนคลังทรัพยากรแห่งแสงสว่างและความร้อนสำหรับเรา ถ้ามีความคิดเพียงเกิดขึ้นในระยะที่ถูกกำหนดไว้นี้ ดวงอาทิตย์จะไม่เป็นดวงอาทิตย์สำหรับเรา มันจะกลายเป็นไฟนรก แทนที่มันจะเป็นผู้นำชีวิตมา มันจะกลายเป็นผู้นำความตาย ดวงจันทร์หมุนรอบวงโคจรของมันตามกำหนดเวลาอย่างเที่ยงตรงจนสามารถคำนวณได้ ถึงแม้จะไม่มีแสงในตัวเอง มันไม่เพียงแต่ให้แสงที่เย็นแก่เราด้วยการสะท้อนแสงจากดวงอาทิตย์เท่านั้น แต่ยังทำให้เรามีปฏิทินทางธรรมชาติของเดือนและวันแก่เราด้วย สัญญาณทางดาราศาสตร์เหล่านี้พิสูจน์ให้เห็นว่าในจักรวาลมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนอยู่ และชะตากรรมของจักรวาลที่มีวัตถุประสงค์นั้นไม่อาจไร้วัตถุประสงค์

หลังจากนั้น การเกิดขึ้นของกลางวันและกลางคืนก็ชี้ให้เห็นถึงความจริงทางศีลธรรมเป็นภาษาทางสัญลักษณ์ว่าตามกฎที่ใช้อยู่ในโลกของเรา แสงสว่างจะเกิดขึ้นหลังจากช่วงเวลาของความมืด ความสว่างไสวของแสงจะตามมาหลังความมืด ก่อนหน้านี้ ที่ไหนก็ตามที่สิทธิมนุษยชนถูกย่ำยีตอนนี้จะมีระบบที่ให้เกียรติสิทธิติดตามมา ความยุติธรรมของพระเจ้าจะมีอำนาจในสถานที่แห่งความโอหังของมนุษย์ เวลาเช่นนั้นได้ถูกกำหนดไว้แล้วว่ามาถึงเมื่อความชั่วสิ้นสุดลงและการยอมรับศีลธรรมจะปรากฏไปทั่วทุกแห่ง

⁶ แท้จริงแล้ว ในการสลับเปลี่ยนหมุนเวียนของกลางวัน และกลางคืน และในทิวทัศน์ที่พระเจ้าได้ทรงสร้างขึ้นในชั้นฟ้า ทั้งหลาย และแผ่นดินนั้นมีสัญญาณสำหรับบรรดาผู้ยำเกรง พระเจ้า⁷ ⁷ แท้จริง บรรดาผู้ที่ไม่หวังว่าจะพบเราและพอใจ กับชีวิตแห่งโลกนี้และยินดีกับมันและไม่ใส่ใจต่อสัญญาณของเรา⁸ ที่פקันปลายของพวกเขาคือไฟนรกซึ่ง เป็นผลมาจากความชั่วที่พวกเขาได้ทำไว้^๗

إِنَّ فِي آخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا
يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ
عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٨﴾ أُولَٰئِكَ
مَأْوَاهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٩﴾

⁷ พระเจ้าทรงเปิดเผยความจริงในเรื่องโลกหน้าโดยใช้สัญลักษณ์ ในทำนองเดียวกัน ในโลกปัจจุบันพระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์ในรูปของการให้เหตุผล มิใช่ในรูปของปรากฏการณ์ที่จับต้องได้ ดังนั้นเราสามารถพบพระเจ้าได้ในลักษณะที่พระองค์ทรงเปิดเผยพระองค์เอง มิใช่ในรูปแบบอื่น

ในโลกนี้ พระเจ้าทรงประทานทางนำของพระองค์แก่มนุษย์ แต่เฉพาะบรรดาผู้ที่พร้อมจะปฏิบัติตามแผนการของพระเจ้าเท่านั้นคือผู้ที่ถูกกำหนดว่าจะได้รับทางนำนี้ เฉพาะบรรดาผู้ที่พร้อมจะเข้าสู่จริยธรรมที่ถูกนำเสนอในภาษาของเหตุผลและยอมรับมันเท่านั้นจะได้รับการดูแลให้เดินอยู่บนทางที่ถูกต้อง ส่วนบรรดาผู้ที่ไม่ยอมค้อมคารวะเหตุผลที่เป็นความจริงจะไม่ยอมค้อมคารวะพระเจ้า มันจึงเหมือนกับการไม่ยอมรับพระเจ้า คนเช่นนั้นไม่อาจหวังสิ่งใดได้นอกจากนรกเป็นสิ่งตอบแทน

ในชั้นฟ้าและแผ่นดิน มีสัญญาณมากมายสุดคณานับที่เป็นบทเรียนสำหรับบรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้า ความเกรงกลัวเป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์มีความจริงจั่ง ถ้ามนุษย์ไม่มีความจริงจั่ง เขาจะไม่ให้ความสนใจอย่างเต็มที่ต่อเรื่องที่มีความสำคัญและจะไม่เข้าใจด้านต่างๆของเรื่องเหล่านั้น

จักรวาลทั้งหมดถูกรวมเข้าด้วยกันในความสมดุลอย่างสร้างสรรค์ นี่คือสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงความจริงว่าพระเจ้าของจักรวาลนั้นเป็นหนึ่งเดียวที่มีอำนาจเหนือมนุษย์อย่างสมบูรณ์ ในทำนองเดียวกัน ชีวิตเริ่มแรกที่เรากำลังประสพอยู่นี้ก็เป็นข้อพิสูจน์ที่ชัดเจนว่าชีวิตที่สองเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ การปรากฏของผลทางวัตถุในโลกปัจจุบันและการไม่ปรากฏของผลทางศีลธรรมเป็นสิ่งที่ยืนยันถึงการเกิดขึ้นของอีกโลกหนึ่งซึ่งผลของศีลธรรมจะปรากฏให้เห็นเป็นที่ชัดเจน นี่คือศีลธรรมที่ไม่อาจทำลายได้ แต่คนที่จะไม่เข้าใจเรื่องนี้ได้คือคนที่มองชีวิตด้วยความกลัว

^๗ นรกมีไว้สำหรับใคร? มันมีไว้สำหรับบรรดาผู้ที่ลืมนึกว่าพวกเขาจะต้องพบพระเจ้า บรรดาผู้ที่พึงพอใจกับความเฟริดเฟี้ยวของโลกนี้ที่ตรงข้ามกับความสุขอันนิรันดรแห่งโลกหน้า บรรดาผู้ที่พอใจกับสิ่งที่เขาได้รับเป็นการทดสอบในโลกนี้ บรรดาผู้ที่สนใจอยู่กับสิ่งไร้สาระจนถึงขนาดว่าเขาไม่คิดถึงความจริงที่พระเจ้าเปิดเผยให้รู้เลย ทั้งหมดนี้เท่ากับการเดินตามทางแห่งนรกในสายตาของพระเจ้าและบรรดาผู้ปฏิบัติตามแนวทางของนรกจะไปไม่ถึงที่ใดนอกจากนรก

⁹ แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น พระผู้อภิบาล ของพวกเขาจะทรงนำทางพวกเขา ทั้งนี้เพราะความศรัทธาของพวกเขานั้นเอง และเมืองล้างของพวกเขานั้นมีลำน้ำหลาย สายไหลผ่านในสวนสวรรค์อันบรมสุข ¹⁰ ใน(สภาพแห่งความสุข)นั้น พวกเขาจะวิงวอนว่า “มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ โอ้ พระเจ้า” และการทักทายให้ความเคารพของพวกเขาก็คือ “สานติ” และปิดท้ายการวิงวอนของพวกเขาโดยกล่าวว่า “การ สรรเสริญทั้งหลายเป็นของพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก”⁷

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُم بِإِيمَانِهِمْ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ
النَّعِيمِ ۖ دَعْوُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ
اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۖ وَآخِرُ
دَعْوُهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ۝

⁷ โดยภาษา “เพราะความศรัทธาของพวกเขานั้นเอง พระเจ้าจะนำพวกเขาไปยังเป้าหมายของสวรรค์” นี่เป็นการแสดงว่าความศรัทธาเป็นทางนำสำหรับมนุษย์ มันป้องกันเขาจากการเดินตามทางที่ผิดและทำให้พวกเขาเดินตามทางที่ถูกต้องจนกระทั่งมันนำเขาไปยังเป้าหมายที่แท้จริง

ความศรัทธาคือการค้นพบพระเจ้า คนที่ได้รับการศรัทธาจะเข้าใจความรู้ต่างๆ เขาจะสามารถเริ่มการคิดของเขาจากสิ่งที่ถูกต้องในทุกเรื่อง เขาจะไม่ยอมให้การคิดของเขาผิดพลาด ด้วยเหตุนี้เขาจึงได้รับความถูกต้องในการคิดของเขา ยิ่งไปกว่านั้น ความเชื่อในพระเจ้าไม่ใช่แค่การยอมรับปรัชญาจากหนังสือ มันเป็นความเชื่อในพระเจ้าผู้มีชีวิตและผู้ที่จะรวบรวมมนุษย์ทั้งหมดไว้ต่อหน้าพระองค์เพื่อการชำระบัญชีครั้งสุดท้าย ด้วยเหตุนี้ ความศรัทธาจึงตอกย้ำให้มนุษย์มีความรู้สึกกังวลหรือความกลัวเกี่ยวกับชะตากรรมในอนาคตของเขาและนี่เองคือสิ่งที่ทำให้เขาจริงจังกับชีวิต เขาถูกบังคับให้มองการกระทำของเขาทุกอย่างว่ามีผิดหรือถูก ทั้งนี้เพื่อที่เขาจะได้ไปในหนทางที่ถูกต้องเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ ความศรัทธาจึงทำให้มนุษย์มีวิถีชีวิตที่ถูกต้องและมีอำนาจที่จะแยกแยะระหว่างความถูกต้องและความผิด ซึ่งทำหน้าที่เหมือนผู้นำทางที่ถาวรของเขา

สวรรค์ในโลกหน้ามีไว้สำหรับบรรดาผู้ที่พิสูจน์ตัวเองในโลกนี้แล้วว่าสมควรจะได้รับ โลกหน้าเป็นสถานที่ที่เราจะมีประสบการณ์โดยตรงและเต็มตัวอยู่ในความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ดังนั้น คนที่ได้รับโอกาสให้อยู่ในสวรรค์คือคนที่ติดต่อกับปรากฏการณ์ทางอ้อมในความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าในโลกนี้ ในโลกหน้า หัวใจของมนุษย์จะเต็มไปด้วยความปรารถนาดีและความต้องการให้คนอื่นมีความสุข ดังนั้น คนที่ได้พิสูจน์ตัวเองแล้วในโลกนี้ว่าหัวใจของพวกเขามีความรู้สึกนี้เพื่อคนอื่นจะพบที่พักของพวกเขาในสวรรค์

11 ถ้าหากพระเจ้าทรงเร่งลงโทษมนุษย์ เหมือนกับที่ พระองค์ทรงเร่งรีบในสิ่งดี วาระสุดท้ายแห่งชีวิตของ พวกเขาคงจะมา ถึงแล้ว แต่เราได้ปล่อยให้พวกที่ไม่หวัง ว่า จะพบเราดันตันไปในความโอหังของพวกเขาⁿ

﴿ وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ أَكْبَرَ لَأَجَّزْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا لَنَا مِنْكُمْ لُحْمٌ إِذْ هُم مَّاتُوا ﴾

ⁿ มันเป็นกฎของพระเจ้าที่เมื่อใครคนหนึ่งทำงานที่ควรได้รับการยกย่องสรรเสริญ มันจะถูกรวมไว้ ทันทีในบันทึกการงานของเขา แต่ถ้าเขาทำสิ่งที่ต้องได้รับการลงโทษ พระเจ้าจะผ่อนผันให้เขาเพื่อ ที่ว่าวันหนึ่งเขาจะได้รับคำปรึกษาที่ดีและมีโอกาสที่จะปรับปรุงแก้ไขตัวเอง กฎนี้ของพระเจ้าเป็น ความเมตตาอันยิ่งใหญ่ต่อมนุษย์ มิเช่นนั้นแล้ว มนุษย์จะเป็นผู้ส่งลงละเมิดที่ยิ่งใหญ่และพร้อมที่จะ ทำความชั่ว และถ้ามนุษย์ถูกลงโทษทันทีที่ทำความชั่ว ชีวิตของพวกเขาจะต้องสิ้นสุดลงทันทีเช่น กัน หากเป็นเช่นนั้น แผ่นดินก็จะไม่มีมนุษย์หลงเหลืออยู่

คนที่ใช้ชีวิตราวกับว่าตัวเองจะไม่พบพระเจ้าหลังความตายจะมีชีวิตที่โอหังในโลกนี้ พวกเขาคือผู้ ที่ใช้ชีวิตโดยไม่เกรงกลัวการลงโทษของพระเจ้าเพราะคิดว่าพวกเขามีเสรีภาพที่จะหลอกลวงและ แพร่ความวุ่นวายเสียหายมากเท่าใดก็ได้ที่พวกเขาต้องการ แต่ความจริงก็คือมนุษย์ต้องตระหนัก ว่ามีอำนาจหนึ่งที่อยู่เหนือผู้มีอำนาจทั้งหมด มนุษย์ทุกคนไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ต่อหน้า พระองค์ วันหนึ่ง พระองค์จะเอาชีวิตของมนุษย์ทั้งหมดและทุกคนจะต้องยอมรับคำตัดสินของ พระองค์

¹² เมื่อมนุษย์ประสบทุกข์ภัย เขาร้องเรียกหาเรา ไม่ว่า จะยืนหรือนั่งหรือนอน แต่เมื่อเราจัดทุกข์ภัยออกไป จากเขา เขากลับประพฤติเหมือนกับว่าเขาไม่เคยร้องหา เรา ในตอนที่ทุกข์ภัยได้ประสบกับเขา เช่นนั้นเองที่การ ทำชั่วของบรรดาผู้ฝ่าฝืนได้ถูกทำให้ดูเหมือนเป็นสิ่งดีงาม แก่พวกเขาⁿ

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا
لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا
كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ
يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ مَسَّهُ ۚ كَذَلِكَ زِينٌ
لِّلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾

ⁿ ระบบของโลกนี้ถูกออกแบบในลักษณะที่ต้องการให้มนุษย์ได้รับภัยพิบัติหรืออุบัติเหตุบางอย่าง มนุษย์เริ่มรู้ว่าเขาไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองให้พ้นจากพลังภายนอกได้ ในตอนนั้น เขาจึงเริ่มร้องหาพระเจ้าทันที เขายอมรับความต่ำต้อยของเขาเมื่อเปรียบเทียบกับอำนาจของพระเจ้า เขาก่อมนแดนเฉพาะตอนที่เขามีปัญหาเท่านั้น

แต่เมื่อเวลาที่เขาพ้นจากเคราะห์กรรม เขาเริ่มเมินเฉยและโอหังเหมือนเดิม พระเจ้าไม่ยอมรับการกักตึงของคนเช่นนั้น เพราะความรักภักดีจะเป็นที่ยอมรับได้ก็ต่อเมื่อมันเกิดขึ้นในบรรยากาศที่เป็นอิสระ ความจงรักภักดีที่มีในตอนที่ถูกสถานการณ์บางอย่างกดดันไม่มีค่าในสายตาของพระเจ้า

มนุษย์เป็นสิ่งถูกสร้างที่ชอบหาเหตุผลสนับสนุนตัวเอง ถ้ามนุษย์เลือกที่จะเป็นผู้โอหัง ความคิดของเขาจะโน้มไปทางนั้น ในการแสดงความโอหัง ความคิดของเขาจะหาคำพูดที่สวยหรูมาให้เขา เพื่อพิสูจน์ว่าความโอหังของเขามีเหตุผล มนุษย์พูดถึงการทำผิดของเขาด้วยถ้อยคำที่สวยหรูและยกเหตุผลยืนยันว่าเขาเป็นฝ่ายถูก แต่นี่เป็นเหมือนกับคนที่ถือถ่านกำลังไหม้ไว้ในมือของเขาและคิดว่ามันจะไม่เผามือของเขาเพียงเพราะเขาเรียกมันว่าดอกไม้สีแดง

13 (โอ้มนุษย์ทั้งหลาย) เราได้ทำลายหมู่ชนที่มีพลังอำนาจ มากมายมาแล้วก่อนหน้าสุเจ้าเมื่อพวกเขา(ยังคงตั้งต้น)ทำ ความชั่ว เพราะบรรดาสาเหตุของพวกเขาได้มายังพวกเขาแล้วพร้อมด้วยสัญญาณอันชัดแจ้ง แต่พวกเขาไม่ศรัทธา ดังนั้น เราจึงลงโทษหมู่ชนผู้ทำความผิด⁷

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونََ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا ۚ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾

⁷ บรรดาคนนี้ได้พูดกับกลุ่มชนของท่านด้วยเหตุผลที่ชัดเจน(บัยยีนาคต) แต่พวกเขาไม่ยอมรับเหตุผลนี้ แสดงให้เห็นว่าการเรียกร้องของผู้เผยแผ่ซึ่งทำในนามของพระเจ้าล้วนอาศัยเหตุผลเป็นพื้นฐาน มนุษย์ต้องยอมรับนับในระดับของการโต้แย้งและการให้เหตุผล บรรดาผู้ต้องการจะพบนับที่มีบริวารจำนวนมากมายห้อมล้อมจะไม่มีวันได้พบนับ เพราะนับจะไม่อยู่ที่นั่น นับจะไม่แสดงปาฏิหาริย์ แต่จะใช้วิธีการอธิบายให้เหตุผล ในขั้นตอนของการเรียกร้องเชิญชวน งานทุกอย่างจะเป็นไปบนพื้นฐานนี้ บุคคลและกลุ่มต่างๆทำผิดที่ไม่ยอมรับการเรียกร้องของพระเจ้าซึ่งปรากฏในรูปของการอธิบายหรือให้เหตุผล พวกเขาปฏิเสธการเรียกร้องเพราะพวกเขาไม่พบว่ามีคนเป็นไปตามมาตรฐานที่พวกเขาสร้างขึ้นมา เนื่องจากพฤติกรรมเช่นนั้น พวกเขาจึงถูกลงโทษโดยกฎของพระเจ้า

หลายกลุ่มชนในอดีตที่ถูกพระเจ้าลงโทษไปแล้วเพราะการปฏิเสธบรรดานับนั้น ความจริงแล้ว พวกเขาไม่ได้ปฏิเสธความเป็นนับ กลุ่มชนเหล่านี้ยอมรับนับบ้างคนหรือไม่นับในยุคก่อนหน้านี้ แต่พวกเขาปฏิเสธนับในยุคของพวกเขา ในกรณีของนับนี้ก่อนหน้านี้นี้ พวกเขามีความจริงทางประวัติศาสตร์สนับสนุนพวกเขา นับเหล่านี้ได้กลายเป็นเกียรติภูมิของชาติและเป็นสิ่งที่พวกเขาชื่นชมในขณะที่นับนี้ร่วมสมัยกับพวกเขายังไม่มีคุณลักษณะพิเศษใดๆเช่นนั้นให้พวกเขาได้เห็น พวกเขายอมรับว่านับนี้ในอดีตที่ผู้คนนับถือมานานหลายชั่วคนเป็นนับประจำชาติของพวกเขาและความผูกพันกับนับนี้ผู้หนึ่งก็เหมือนกับการเชื่อมโยงตัวเองกับหอคอยแห่งความยิ่งใหญ่ พวกเขายอมรับนับประจำชาติของพวกเขาในลักษณะเช่นนั้น และปฏิเสธนับนี้จะยอมรับได้ก็โดยการใช้เหตุผลและข้อโต้แย้ง ในสายตาของพระเจ้า นี่คือการผิดร้ายแรงที่บรรดาผู้ถูกประกาศว่าเป็นผู้ปฏิเสธนับนี้ถูกทำลาย

14 หลังจากนั้น เราได้ทำให้สุเจ้าเป็นผู้สืบทอดแทน พวกเขาในแผ่นดิน ทั้งนี้เพื่อที่เราจะทดสอบดูว่าสุเจ้า ประพฤติตัวอย่างไร

15 เมื่อถ้อยคำอันชัดเจนที่เราประทานมาได้ ถูกอ่าน แก่พวกเขา บรรดาผู้ที่ไม่หวังจะพบเราได้กล่าวว่า “จงนำเอากรอานอันอื่นมาแทน หรือไม่ก็เปลี่ยนแปลง มันเสีย” (ไอ้มัมมัด) จงบอกพวกเขาว่า “ไม่ใช่หน้าที่ ของฉันที่จะมาเปลี่ยนแปลงกรอานตามความพอใจ ของฉัน ฉันเพียงแต่ปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกประทานมายังฉัน ถ้าฉันไม่เชื่อฟังพระผู้อภิบาลของฉัน ฉันกลัวการลงโทษ ในวันอันน่าสะพรึงกลัว”^๗

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ
بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ وَإِذَا
تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ
الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَتَىٰ
بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدَّلَهُ ۗ قُلْ مَا
يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تَلْقَائِي
نَفْسِي ۚ إِنِ اتَّبَعُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ ۚ إِنِّي
أَخَافُ ۖ إِن عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ
عَظِيمٍ ﴿١٥﴾

^๗ “หลังจากนั้น เราได้ทำให้สุเจ้าเป็นผู้สืบทอด(เคาะลีฟะฮฺ)แทนพวกเขาในแผ่นดิน” ความหมายที่แท้จริงของคำว่า “เคาะลีฟะฮฺ” คือ “คนที่มาหลังจากนั้น” คำว่า “ผู้สืบทอด” ได้ถูกใช้เป็นการเฉพาะสำหรับการขึ้นสู่อำนาจหลังจากคนก่อน การสืบทอดนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ มิใช่กับพระเจ้า ในคัมภีร์กรอาน ที่ไหนก็ตามที่ใช้คำว่าเคาะลีฟะฮฺ มันเป็นเรื่องเกี่ยวกับการสืบทอดต่อจากมนุษย์บางคน มิได้เกี่ยวข้องกับการสืบทอดต่อจากพระเจ้า การทำให้ใครบางคนเป็นผู้สืบทอดมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการทดสอบเขา มิได้หมายถึงการให้เกียรติใดๆ การทำให้ใครบางคนเป็นผู้สืบทอดหมายถึงการให้โอกาสทำงานหลังจากอีกคนหนึ่ง มันเป็นการให้กลุ่มชนหนึ่งมาอยู่ในเวทีแห่งการทดสอบแทนอีกกลุ่มชนหนึ่ง ตัวอย่างเช่น โนอินเดีย ราชาท้องถิ่นต่างๆได้ถูกแทนที่โดยพวกมุขัล หลังจากนั้น พวกมุขัลได้ถูกถอดถอนออกไปและพวกอังกฤษได้เข้ามาเป็นผู้สืบทอด หลังจากนั้น พวกอังกฤษได้ถูกบีบให้ออกไปเพื่อเปิดทางให้คนกลุ่มใหญ่ ในกรณีดังกล่าวมานี้ทั้งหมด “คนที่มาหลังจากนั้น” คือผู้สืบทอด(เคาะลีฟะฮฺ)ของคนก่อนหน้านั้น

16 จงกล่าวเถิดว่า “หากพระเจ้าทรงประสงค์ฉันคงไม่อ่าน กุรอานนี้ให้พวกท่านฟังและคงไม่บอกสิ่งใดแก่พวกท่าน และ พระองค์คงไม่นำมันมาให้พวกท่านได้รู้ ความจริงแล้ว ฉันได้ ใช้ชีวิตทั้งหมดในหมู่พวกท่าน ก่อนที่มันจะมายังฉัน พวก ท่านไม่ได้ใช้สติปัญญาดอกหรือ?” 17 ดังนั้น ผู้ใดเล่าที่จะเป็น ผู้อธรรมที่ยิ่งใหญ่ไปกว่าคนที่ถูกรื่องเท็จเกี่ยวกับพระเจ้า ขึ้นมาหรือปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของพระองค์? แท้จริงแล้ว ผู้ทำผิดนั้นไม่อาจได้รับความสำเร็จ⁷

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾

⁷ ชาวกุเรซแห่งมักกะฮ์เชื่อในพระเจ้าและนบี พวกเขาอ้างตัวว่าเป็นผู้ปฏิบัติตามความเชื่อของอับราฮัม(นบีอิบรอฮีม) จนศัพท์ทางศาสนาของอิสลามหลายคำ เช่น เคาะลาฮฺ(การนมาซ) เคาม์(การถือศีลอด) ซะกาต(การจ่ายทาน) ฮัจญ์ เป็นศัพท์ที่ชาวมักกะฮ์ใช้มาก่อนหน้านี้แล้ว แต่ถึงกระนั้นทำไมพวกเขาจึงยืนยันว่าพวกเขาจะยอมรับคัมภีร์กุรอานต่อเมื่อได้มีการแก้ไขแล้ว?

เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็คือคัมภีร์กุรอานเป็นที่ประดิษฐานศาสนาอันบริสุทธิ์ของพระเจ้าในขณะที่ชาวกุเรซได้ยึดถือคำสอนอื่นๆที่บิดเบือนไปจากเดิมในนามของพระเจ้า

ความเชื่อในเรื่องพระเจ้าหลายองค์ของชาวกุเรซถูกคัดค้านอย่างแรงโดยหลักการศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวของกุรอาน ถ้าพิจารณาถึงแนวความคิดเรื่องการนมาซและการแสดงความจงรักภักดีต่อพระเจ้าตามกุรอานแล้ว การนมาซของชาวกุเรซดูเหมือนการเล่นของเด็ก ชาวกุเรซได้ทำให้เห็นนี้เป็นสัญลักษณ์ของเกียรติภูมิแห่งชาติในขณะที่กุรอานต้องการพวกเขาให้ยอมรับและปฏิบัติตามนบีผู้ได้รับสถานะเป็นผู้นำทางในเรื่องของการปฏิบัติทุกเรื่อง พวกเขาได้ก็กหักว่าการดูแลรับใช้กะอับะฮฺของพวกเขาคือข้อพิสูจน์อันยิ่งใหญ่ที่สุดของความดีของพวกเขาในขณะที่กุรอานกล่าวว่าความดีจะมีขึ้นเมื่อนุญซีมีความเกรงกลัวพระเจ้าในหัวใจของเขาและทำดีไปตามนั้นโดยนึกถึงโลกหน้าอยู่ตลอดเวลา

มนุษย์พูดถ้อยคำที่ดูดี แต่ไม่สนใจจริยธรรม เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็คือเขาไม่มีความสำนึกว่าตัวเองกำลังจะทำอะไรผิดในหัวใจ ถ้ามนุษย์มีความสำนึกในเรื่องนี้พอที่จะตระหนักว่าเขาต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้าในสิ่งที่เขาพูดและทำ เขาจะมีความจริงจังขึ้นมาทันที และคนที่จริงใจจะมองเรื่องต่างๆอย่างเป็นจริง เขาไม่สามารถเมีนเฉยคำตามทางศีลธรรมหรือมองเรื่องนี้อย่างผิวเผินได้

¹⁸ แทนที่จะเคารพสักการะพระเจ้า พวกเขา กลับสักการะ สิ่งอื่นที่ไม่สามารถให้โทษและ ให้คุณแก่พวกเขา และพวก เขากล่าวว่า “สิ่ง เหล่านี้คือผู้ขอภัยโทษต่อพระเจ้าให้ พวก เรา” (มธัมมัด)จงบอกพวกเขาเถิดว่า “พวก ท่านบอก พระเจ้าให้รู้เกี่ยวกับบางสิ่งในชั้น พำทังหลายและแผ่นดิน ที่พระองค์ไม่ทรงรู้ กระนั้นหรือ? พระองค์ทรงมหาบริสุทธิ์ และ สูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีกับพระองค์”⁷

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَتُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَنْتَبُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

⁷ เหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในโลกของเรา นี้ ทางภายนอกดูเหมือนเป็นผลของสาเหตุทางวัตถุบางอย่าง แต่ความเป็นจริงก็คือว่าในทุกเหตุการณ์นั้นมีการควบคุมและการจัดการของพระเจ้าอยู่ ในโลกนี้ ไม่มีใครมีอำนาจส่วนตัวหรืออำนาจภายในที่แท้จริงเลย มนุษย์เป็นผู้มีความเชื่อในพระองค์เดียวถ้าหากเขาไปไกลเกินกว่าปรากฏการณ์ที่มองเห็นภายนอกและไปถึงพระเจ้าที่มองไม่เห็น ผ่านปรากฏการณ์เหล่านั้น ในทางตรงข้าม เขาจะเป็นผู้มีความเชื่อในเรื่องหุ่นส่วนของพระเจ้าถ้าเขาไม่สามารถมองไปไกลเกินกว่าปรากฏการณ์ที่เห็นภายนอกและถ้าเขาถือเอาสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย มีสถานะของผู้ที่สร้างพวกเขาขึ้นมา

ในโลกนี้ ไม่มีใครนอกจากพระเจ้าที่มีอำนาจในการให้คุณหรือให้โทษแก่ใครได้ คนที่ตระหนักถึงความจริงในเรื่องนี้จะให้ความสนใจทั้งหมดของเขาแก่พระเจ้าเท่านั้น เขาจะเคารพสักการะพระองค์เดียว เขาจะเกรงกลัวพระองค์และจะฝากความหวังไว้กับพระองค์เท่านั้น เขาจะทำให้พระเจ้าเป็นสิ่งเดียวและทุกสิ่งของเขา ส่วนคนที่หมกมุ่นอยู่กับแต่สิ่งต่างๆทางวัตถุจะทำให้ใครบางคนนอกจากพระเจ้าเป็นพระเจ้าของพวกเขาและจะยึดพระเจ้าจอมปลอมเหล่านี้เป็นความหวังและความกลัวของพวกเขาแทนที่จะเป็นพระเจ้าองค์เดียว รูปแบบหนึ่งของความคิดผิดๆเหล่านี้คือการเชื่อใน “คำแนะนำที่ดี” มนุษย์คิดเอาเองว่ามีบางคนที่มีความเหนือกว่าในหมู่มนุษย์ด้วยกันและคนผู้นั้นมีความศักดิ์สิทธิ์ในสายตาของพระเจ้า พระเจ้าได้ยื่นคำแนะนำที่ดีของคนเหล่านี้และพระองค์จะตัดสินจากคำแนะนำของคนเหล่านี้ในเรื่องการประทານปัจจัยทางโลกและความรอดพ้นในโลกหน้า แต่ความเชื่อประเภทนี้เป็นความเชื่อที่ผิด มันเท่ากับการประเมินความเป็นพระเจ้าของพระองค์ต่อไป

พระเจ้าปลดพ้นจากการมีหุ้นส่วน(ชirik) ความเชื่อเช่นนั้นไม่เหมาะกับคุณสมบัติของพระเจ้าที่ถูกนำมาแสดงให้เห็นโดยจักรวาลอันยิ่งใหญ่ที่พระองค์สร้างขึ้นมา ความเชื่อใดๆเช่นนี้หมายความว่าพระเจ้าไม่ใช่สิ่งทีพระองค์เป็นในกระจกแห่งคุณสมบัติในการสร้างสรรค์ของพระองค์ หรือหมายความว่าในคุณสมบัติของพระองค์มีความขัดแย้งกัน ซึ่งไม่อาจเป็นไปได้ในทั้งสองอย่างนี้

19 มนุษย์ทั้งหลายนั้นเป็นประชาชาติเดียวกัน แต่หลัง จากนั้น พวกเขาได้สร้าง ความเชื่อและแนวทางต่างๆขึ้น มา และถ้า หากพระผู้อภิบาลของเจ้ามิได้ทรงมีบัญชาไว้ ก่อน สิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันนั้นคงจะถูก ตัดสินไปแล้ว อย่างแน่นอนⁿ

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً
فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ
رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾

ⁿ เดิมที พระเจ้าได้ให้มนุษย์เกิดขึ้นในศาสนาแห่งธรรมชาติ ในตอนนั้น ศาสนาของมนุษย์ชาติคือ ศาสนาเดียวกัน แต่มนุษย์มีความเห็นแตกต่างกันและสร้างรูปแบบที่แตกต่างกันของศาสนาขึ้นมา เหตุผลสำหรับเรื่องนี้ก็คือมนุษย์นำเสรีภาพที่พวกเขาได้รับเพื่อการทดสอบพวกเขาไปใช้ในทางที่ ผิด ถ้าพระเจ้าเปิดเผยพระองค์ ความโอหังของมนุษย์จะสิ้นสุดยุติลงทันทีเมื่อเขาเห็นพลังอำนาจ ของพระองค์ และความเป็นหนึ่งเดียวจะเข้ามาแทนที่ความแตกแยกในทันที เพราะความกลัวอย่าง สุดขีดจะทำให้ลายความเห็นที่แตกต่างกัน แต่พระเจ้าจะไม่เข้ามาแทรกแซงมนุษย์ในสภาพนี้ก่อน วันตัดสิน พระเจ้าได้สร้างโลกปัจจุบันขึ้นมาเพื่อการทดสอบมนุษย์ และเพื่อรักษาบรรยากาศการ ทดสอบไว้ พระองค์จึงจำเป็นต้องซ่อนความจริงไว้เพื่อที่มนุษย์จะได้มีโอกาสใช้สติปัญญาของพวกเขาในทั้งทางที่ถูกต้องและผิด

20 พวกเขาถามว่า “ทำไมถึงไม่มีสัญญาณหนึ่งจากพระ ผู้อภิบาลของเราส่งมายังเรา? จงบอกพวกเขาว่า “พระเจ้าเท่านั้นที่รู้ถึงสิ่งเร้นลับ ดังนั้น จงคอยมันเถิด ฉันเอง จะคอยอยู่กับพวกท่านด้วยเช่นกัน”²¹ เมื่อใดที่เราได้ แสดงความเมตตาแก่มนุษย์หลังจากที่พวกเขาต้องประสบ ทุกข์ภัยได้ไม่นาน พวกเขาได้เห็นมาสร้างข้อโต้แย้งอัน เป็นเท็จ ต่อสัญญาณทั้งหลายของเรา จงบอกพวกเขาว่า “พระเจ้าทรงจับไว้ในแผนการของพระองค์ แท้จริงแล้ว ทูตสวรรค์ของเราเห็นกำลังบันทึกแผนการของสุเจ้าอยู่”⁷

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّن بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّيَهُمْ إِذَا لَهُم مَّكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ﴿٢١﴾

⁷ เมื่อชาวมักก็ยังคงตั้งต้นในการปฏิเสธธรรม พระเจ้าได้ทำให้พวกเขาตกอยู่ในภาวะอดอยากขาดแคลนเป็นเวลาเจ็ดปี ในที่สุด ภาวะนี้ได้สิ้นสุดลงเหมือนมีม้อ้มมัดได้วิงวอนขอต่อพระเจ้า นี่เป็นสัญญาณหนึ่งจากพระเจ้าที่ชาวมักก็ฮุนจะได้รับบทเรียนว่าเมื่อพวกเขาปฏิเสธหนี พวกเขาจะได้รับความกริ้วจากพระเจ้า แต่พวกเขาคิดแต่เพียงว่าตราบโดที่ความอดอยากขาดแคลนยังคงมีอยู่ พวกเขาจะร้องไห้คร่ำครวญขอความช่วยเหลือไป แต่เมื่อความอดอยากสิ้นสุดลง พวกเขา กลับเริ่มกล่าวว่า “สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องความหลากหลายของกาลเวลาที่เกิดขึ้นกับทุกคน ไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับกรยอมรับหรือการปฏิเสธหนี”

ผู้คนได้เรียกร้องต้องการเห็นสัญญาณหรือสิ่งมหัศจรรย์จากหนี แต่ปัญหาที่แท้จริงมิใช่เรื่องของ การแสดงสิ่งมหัศจรรย์ แต่เป็นเรื่องของการเรียนรู้บทเรียนว่าสัญญาณมีปรากฏอยู่ให้สังเกต มิใช่เพื่ การบังคับ แม้หลังจากมีสัญญาณเกิดขึ้นแล้ว มนุษย์ก็ยังมิทวงเลือกที่จะรับหรือปฏิเสธมัน

อย่างไรก็ตาม เมื่อสัญญาณสุดท้ายของพระเจ้าปรากฏ มนุษย์จะไม่มีอำนาจขัดขวางมัน สัญญาณสุดท้ายนี้จะปรากฏขึ้นเป็นการลงโทษจากพระเจ้าหลังจากขั้นตอนของการเชิญชวนเสร็จสิ้นแล้ว และมันจะปรากฏขึ้นในรูปแบบที่แตกต่างกันสำหรับหนีแต่ละคน ในกรณีของหนีคนสุดท้าย ไม่มีม้อ้มมัด สัญญาณนี้จะอยู่ในรูปแบบความพ่ายแพ้ของบรรดาผู้ปฏิเสธธรรมและบรรดาผู้ศรัทธาจะเป็นฝ่ายที่มีอำนาจเหนือพวกเขา

เมื่อใครคนหนึ่งยังคงโอหังและยังไม่มีอะไรทำให้เขาต้องได้รับความเสียหาย เขาจะยิ่งโอหังมากขึ้น เขาคิดว่าเขาอยู่เหนือการลงโทษของพระเจ้าถึงแม้ว่านี่คือแผนการของพระเจ้า พระเจ้าให้โอกาสแก่คนโอหังเพื่อให้เขาจะตั้งต้นโอหังต่อไปจนถึงที่สุดโดยไม่กลัวสิ่งใด และในระหว่างช่วงนี้ ตัวแทนของพระเจ้าที่ซ่อนตัวอยู่เงียบ ๆ ยังคงบันทึกคำพูดและการกระทำของเขาไว้จนกระทั่งเวลาของเขาสิ้นสุดลง ทูตสวรรค์จะปรากฏตัวออกมาทันทีทันใดและกระซอกตัวเขาเพื่อนำไปอยู่ต่อหน้าพระเจ้าเพื่อให้พระองค์ตัดสิน

22 พระองค์คือผู้ทรงทำให้สุเจ้าสามารถ
สัญจรไปได้ บนหน้าแผ่นดินและในทะเล
และเมื่อสุเจ้าแล่นเรือด้วย ความเบื่อกับ
กับสายลมโชยทันใดนั้น คลื่นลมแรงได้
เริ่มกระหน่ำใส่บรรดาผู้โดยสารในทุกด้าน
จนพวกเขา คิดว่าพวกเขาตกอยู่ในวงล้อม
ของพายุคลื่นลมเสียแล้ว พวกเขาจึงวิงวอน
ต่อพระเจ้าด้วยความจริงใจว่า “ถ้า หาก
พระองค์ทรงช่วยเราให้รอดพ้นจากภัยพิบัติ
นี้ เราจะ เป็นปาวผู้กตัญญูของพระองค์”^๗

هُوَ الَّذِي يُسِيرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ
إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَحَمِيمَ بَرِيحٍ
طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ
وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا
أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
الْدِّينَ لَئِنِ أَخْيَبْتَنَا مِنْ هَذِهِ
لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾

^๗ มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่อ่อนไหวมาก เขาไม่สามารถแบกความทุกข์ยากลำบาก นี่คือเหตุผลที่ว่า
ทำไมเขาจึงเครียดขึ้นมาทันทีเมื่อเขาเผชิญหน้าที่แห่งความลำบาก ในตอนนั้น ม่านที่ถูกสร้างขึ้น
มาทั้งหมดได้ถูกกระชากออกไปจากความคิดของเขา ในช่วงเวลาลำบาก มนุษย์พร้อมที่จะยอมรับ
ความจริงที่พวกเขาไม่เต็มใจจะยอมรับในเวลาที่เขาไม่มีความกังวล

ตัวอย่างของเรื่องนี้คือการเดินทางทางทะเล ช่วงเวลาที่ทะเลสงบและเรือแล่นไปยังจุดหมายเป็นช่วง
เวลาที่ผู้โดยสารมีความสุขที่สุด สภาพเช่นนี้ทำให้พวกเขามีความเชื่อมั่นผิดๆขึ้นมาอย่างหนึ่ง พวกเขา
เขาคิดว่าทุกสิ่งจะเป็นไปด้วยดีและไม่มีใครสร้างอุปสรรคหรือปัญหาขึ้นมา

หลังจากนั้น เมื่อมีพายุเกิดขึ้นและคลื่นยักษ์ที่สูงเหมือนภูเขาล้อมรอบเรือทุกด้าน ในสถานการณ์
เช่นนั้น แม้แต่เรือใหญ่ที่สุดก็ยังคงโคลงเคลงเหมือนไม้กระดานธรรมดา ทุกคนในเรือคิดแล้วว่า
พวกเขาคงหนีความหายนะไม่พ้นแน่ ตรงจุดนี้เอง บรรดาผู้ปฏิเสศพระเจ้าจะยอมรับการมีอยู่ของ
พระองค์ พวกเขาที่กราบไหว้บูชาพระเจ้าจอมปลอมจะร้องหาพระเจ้าองค์เดียว ในขณะที่บรรดาผู้มี
ความเชื่อมั่นในความเข้มแข็งของตนต่างทิ้งทุกสิ่งและเริ่มนึกถึงพระเจ้าองค์เดียว นี่เป็นข้อ
พิสูจน์จากประสบการณ์ที่บอกว่าการเชื่อในความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้าเป็นความเชื่อตาม
ธรรมชาติ

ประสบการณ์นี้แสดงให้เห็นว่าปรัชญาอะไรก็ตามที่มนุษย์นำเสนอเพื่อไม่ยอมรับพระเจ้าเป็นแค่
เพียงการสร้างทฤษฎีขึ้นมาจากบรรยากาศที่ปราศจากความกังวลใดๆ ถ้าหากมนุษย์รู้ว่าโอกาสที่
เขาได้รับในโลกในช่วงเวลาหนึ่งมีไว้สำหรับการทดสอบเขา เขาจะมีความจริงใจขึ้นมาทันที กำแพง
จอมปลอมที่สร้างขึ้นมาจากความคิดของเขาจะพังทลายลง และเขาจะไม่มีทางเลือกอื่นเหลือ
อยู่นอกจากการยอมรับพระเจ้าเพียงองค์เดียว

มนุษย์จะเริ่มตัวสั่นทันทีเมื่อได้เห็นอำนาจความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าและเขาจะถูกบังคับให้ยอมรับ
ความจริงในเรื่องพระเจ้าทุกอย่าง แต่คนฉลาดคือผู้ที่สามารถมองเห็นความจริงของชีวิตที่จะมา
ถึงในประสบการณ์แห่งชีวิตปัจจุบันของเขาและผู้ที่ยอมรับสิ่งที่จำเป็นต้องยอมรับในวันพรุ่งนี้ด้วย
เจตนาที่แท้จริงของเขาเองในวันนี้ เพราะการยอมรับพรุ่งนี้โดยที่ถูกบังคับให้ยอมรับจะไม่อำนวยความสะดวก
ประโยชน์ใดๆแก่เขาแล้ว

23 แต่เมื่อพระองค์ทรงช่วยพวกเขา พวกเขา กลับ ตีอืดฝ่าฝืนในแผ่นดิน มนุษย์เอ๋ย แท้จริงแล้ว การ ตีอืดฝ่าฝืนล้วนแต่ให้โทษแก่ผู้เจ้าเท่านั้น จงรีนรีง กับชีวิตปัจจุบันนี้ ไปเถิด หลังจากนั้น ผู้เจ้าจะต้อง กลับมายังเรา แล้วเราจะแจ้งให้ผู้เจ้ารู้ในสิ่งที่ผู้เจ้า ได้ทำไว้

24 ชีวิตแห่งโลกนี้อาจเปรียบได้กับน้ำที่เรา ส่งมาจาก ท้องฟ้าและน้ำได้ถูกดันไม่บนโลกดูดซึมเข้าไปจนมีผล งอกเงยออกมาให้มนุษย์และสัตว์ได้กินอย่างเหลือเฟือ แต่เมื่อแผ่นดินงามสะพรั่งและพืชผลของมันได้ถูกเก็บเกี่ยวและเจ้าของของมันคิดว่าเขาสามารถที่จะนำมัน มาใช้ประโยชน์ได้ แต่แล้ว คำบัญชาของเราได้มาอย่าง ฉับพลันในตอนกลางคืนหรือกลางวัน เราได้ทำลายมัน จนเหมือนกับว่าไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นที่นั่นในวันก่อน ใน ทำนองนี้เองที่เราได้แสดงสัญญาณของเราให้เห็นอย่าง ชัดแจ้งเพื่อการพิจารณาของหมู่ชนผู้ใคร่ครวญⁿ

فَلَمَّا أَجْلَهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَتَأْتُوا النَّاسَ إِنَّمَا بَغْيِكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَّعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾ إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيَّا أَتَيْنَاهَا أُمُتْنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَ بِالْأَمْسِ ۚ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

ⁿ ชีวิตแห่งโลกนี้มีไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการทดสอบมนุษย์ ดังนั้น ที่นี้ มนุษย์จึงได้รับเสรีภาพอย่างเต็มที่และโอกาสทุกอย่าง จะเห็นได้ว่า มนุษย์มีอิสระที่จะทำอะไรก็ได้ที่เขาต้องการและมีอิสระที่จะกำหนดอนาคตของตัวเองในลักษณะใดก็ได้ที่เขาชอบ แต่ในท่ามกลางภาวะดังกล่าวนี้ มีเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้นซึ่งสอนบทเรียนให้แก่คนที่มีความคิดและเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงความจริงว่าทั้งหมดนี้เป็นสิ่งชั่วคราวและจะจางหายไปจากพวกเขาในเวลาไม่ช้า ตัวอย่างหนึ่งของเหตุการณ์เช่นนั้นก็คือ พืชผักสีเขียวที่ขึ้นอยู่บนแผ่นดิน เมื่อมีฝน ฝนดินก็เขียวขมู่มไปด้วยพืชพรรณนานาชนิด มนุษย์พอใจกับสิ่งนี้ เขาเริ่มคิดว่าสิ่งต่างๆอยู่ภายใต้การควบคุมของเขาและในไม่ช้าเขาจะเป็นเจ้าของพืชผลจำนวนมากมาย แต่ในเวลาเดียวกัน ความหายนะบางอย่างได้เกิดขึ้นกับเขาอย่างฉับพลัน เช่น พายุทอร์นาโดที่พัดทำลาย หิมะตกหรือมีฝูงตึกแต่นระเบิดซึ่งทำให้พืชผลของเขาทั้งหมดต้องได้รับความเสียหายภายในเวลาไม่นาน

ชีวิตของมนุษย์ก็เช่นเดียวกัน มนุษย์เกิดมาพร้อมกับร่างกายที่ครบถ้วน มีปัจจัยต่างๆทางโลกเอื้ออำนวยให้เขาและเขาได้กำหนดชีวิตที่ประสบความสำเร็จและความรู้เรื่องไว้สำหรับตัวเอง ตอนนี้เป็นที่เข้าใจความเชื่อมั่นในตัวเอง เขาคิดว่ากิจการของเขาอยู่ภายใต้การควบคุมของเขา แต่วันหนึ่งหรือคืนหนึ่ง เขาได้พบกับความตายอย่างกะทันหัน คนที่ถือว่าตัวเองมีอำนาจต้องพบว่าตัวเองอยู่ในสภาพที่ไม่อาจช่วยเหลือตัวเองได้และไร้อำนาจขึ้นมาย่างฉับพลัน ถ้ามนุษย์คำนึงถึงความจริงในเรื่องนี้ เขาจะไม่มีวันเป็นผู้โอหังในโลกนี้ เขาจะไม่มีความผิดในเรื่องการกดขี่ข่มเหงหรือความไม่เป็นธรรม

25 พระเจ้าทรงเรียกร้องสูเจ้ายังบ้านแห่ง
 ความสันติ และพระองค์ทรงนำทางผู้ที่
 พระองค์ทรงประสงค์สู แนวทางที่เที่ยงตรง
 26 บรรดาผู้ทำความดีนั้นจะได้ รับความดี
 ตอบแทนและมากกว่าความดีที่พวกเขา ได้
 ทำไว้เสียอีก ใบหน้าของพวกเขาจะไม่เศร้า
 หมอง และหมดหวัง พวกเขาเหล่านี้แหละ
 คือชาวสวรรค์ที่ พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้น⁷

وَاللَّهُ يَدْعُوهُ إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي
 مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾
 لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا
 يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ ۗ أُولَٰئِكَ
 أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾

ก มนุษย์ถูกสภาพการณ์ของโลกที่เห็นอยู่หลอกลวง เขาถือว่าสิ่งชั่วคราวเป็นสิ่งถาวร เขาเริ่มคิดว่า
 ชีวิตแห่งความสุขและความสะดวกสบายที่เขาอยากจะมีนั้นอยู่ในไม่ไกลเกินเอื้อมในโลกปัจจุบันนี้เอง แต่
 ในความเป็นจริงแล้ว โลกที่มนุษย์อยากมีนั้นกำลังจะเกิดขึ้นในโลกหน้า แต่มันจะมีไว้เฉพาะบรรดา
 ผู้ที่พยายามจะได้รับมันตามวิธีที่พระเจ้าได้แสดงไว้

แม้จะสมมุติว่าคนผู้หนึ่งหาทางที่จะได้รับทุกสิ่งที่เขาต้องการในโลกนี้ เขาก็ยังไม่มีอำนาจที่จะทำให้
 ชีวิตของเขาปราศจากปัญหายุ่งยากและความโศกเศร้า ที่นี้ ความมกลัวอยู่คู่กับความสุขทุกอย่าง
 ทุกความสำเร็จที่ไม่ช้าจะตกเป็นเหยื่อของความยุ่งยากลำบากบางอย่าง ชีวิตที่ไม่มีความยุ่งยาก
 ลำบากและความเศร้าโศกคือชีวิตอันวิเศษที่จะมีไว้สำหรับมนุษย์ในบรยากาศของสวรรค์เท่านั้น
 บรรดาผู้สามารถค้นพบความรื่นลับนั้นจะเป็นผู้ที่เดินตามทางไปสูสวรรค์ของพระเจ้าและเขาจะไป
 ถึงที่นั่นในที่สุด

27 แต่สำหรับบรรดาผู้สะสมความชั่วไว้จะได้รับการ ตอบแทนตามความชั่วที่พวกเขาได้สะสมไว้ พวกเขา จะไม่มีใครป้องกันพวกเขาให้พ้นจากพระเจ้า โยนาห์ ของพวกเขาจะถูกปกคลุมด้วยความเศร้าหมอง จนดู เหมือนกับว่าความมืดของรัตติกาลได้ปกคลุมโยนาห์ ของพวกเขาไว้ พวกเขา เหล่านี้แหละคือชาวนรก พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั่นตลอดกาลⁿ

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ
بِمِثْلِهَا وَتَزَهُقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا هُمْ مِنَ اللَّهِ
مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ
قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا ۗ أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾

ⁿ ชีวิตแห่งความสุขสบายที่มนุษย์ชอบนั้นมิใช่สำหรับป่าวผู้จงรักภักดีของพระเจ้าในรูปแบบที่สมบูรณ์ในสวรรค์ แต่ยังมีความสุขสบายในระดับที่สูงกว่านั้นอีกและสูงมากกว่าที่เรารับรู้ นั่นคือการได้เห็นพระเจ้าแห่งจักรวาลซึ่งมีแต่ชาวสวรรค์เท่านั้นที่จะได้เห็น พระเจ้าผู้ทรงสร้างความสะดวกสบายและความสุขคือคลังที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของความสะดวกสบายและความสุขทั้งหมด ในอะดิสตอนหนึ่งกล่าวว่าเมื่อชาวสวรรค์ได้เข้าไปในสวรรค์และเมื่อชาวนรกได้เข้าไปในนรกแล้ว ผู้มีหน้าที่ประกาศจะประกาศว่า "โอ้ชาวสวรรค์ มีสัญญาหนึ่งของพระเจ้าที่จะต้องทำให้เสร็จ และพระองค์ต้องการทำตามสัญญานั้นในตอนนี้อยู่" เมื่อได้ยินเช่นนั้น ชาวสวรรค์จะกล่าวว่า "อะไรซี? ดาซึ่งแห่งความดีของเราไม่ได้ถูกทำให้หนักขึ้นหรือ? โยนาห์ของเราไม่ได้ถูกทำให้สว่างสดใสหรือ? พระเจ้าไม่ได้รับเราเข้าสวรรค์และช่วยเราให้พ้นจากไฟนรกหรือ?" หลังจากนั้น ม่านจะถูกยกขึ้นและพวกเขาจะมองเห็นพระเจ้าของพวกเขา ดังนั้น ขอสาบานด้วยพระเจ้า ไม่มีใครปรารถนาใดที่พวกเขาได้รับจะเป็นที่ยินดีและมีความสุขมากกว่าการได้เห็นพระเจ้าและไม่มีสิ่งใดอื่นจะทำให้ตาของพวกเขาเย็นสบายมากกว่านี้อีกแล้ว (ตีฟซีร์ อิบนุกะซีร์)

ไม่มีอะไรที่เลวร้ายกว่าการที่มนุษย์พบว่าตัวเองตกอยู่ในสภาพที่เขาไม่อาจช่วยเหลือตัวเองได้ และจะต้องเป็นไปเช่นนั้นตลอดกาล มันเท่ากับการจมดิ่งลงไปในความมืดมิดอย่างสิ้นเชิงจนไม่สามารถกลับมาสู่ความสำเร็จได้อีก บรรดาผู้ถูกกำหนดให้เป็นชาวนรกในโลกหน้าจะต้องเผชิญสภาพนี้ มนุษย์ได้รับการลงโทษตามความชั่วที่เขาได้ทำไว้และความสิ้นหวังในการสูญเสียตลอดกาลของเขานั้นรุนแรงจนแม้แต่โยนาห์ของเขาจะด่าคำเพราะสาเหตุนี้ราวกับว่ามันจมอยู่ในชั้นของความมืด

28 ในวันที่เราจะรวมพวกเขาทั้งหมดไว้ที่นี่ เราจะกล่าว แก่บรรดาผู้นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้าว่า “สูเจ้าจงอยู่ที่นั่น ทั้งสูเจ้าเองและพวกที่สูเจ้าตั้งขึ้นมาเป็นภาคีกับเราด้วย” หลังจากนั้น เราจะแยกพวกเขาออกจากกัน และ พวกภาคีที่พวกเขาตั้งขึ้นเป็นพระเจ้าเทียบเคียงกับเรา จะกล่าวว่า “พวกเจ้ามิได้เคารพสักการะพวกเราแต่อย่างใด”²⁹ พระเจ้านั้นเพียงพอแล้วสำหรับการเป็นพยานระหว่างเรา และระหว่างพวกเจ้า และเราไม่รู้เลยว่าพวกเจ้าเคารพสักการะเรา”³⁰ ในเวลานั้น ทุกคนจะรู้ถึงสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ และ พวกเขาทั้งหมดจะถูกนำกลับไปยังพระเจ้าพระเจ้ายิ่งใหญ่ที่แท้จริง ของพวกเขาและสิ่งโกหกทั้งหลายที่พวกเขาได้สร้างขึ้นมานั้น จะทิ้งพวกเขาไป⁷

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ
 أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ
 فَزَلَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ
 إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٩﴾ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا
 بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ
 لَغَافِلِينَ ﴿٣٠﴾ هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ
 نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ ۗ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ
 مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا
 يَفْتَرُونَ ﴿٣١﴾

⁷ การนำสิ่งใดมาเป็นหุ้นส่วน(ซิริก)กับพระเจ้าเกิดขึ้นมาจากความหวังลมๆแล้งๆ เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยเจตนาของพระเจ้าถูกมนุษย์อ้างว่ามาจากพระเจ้าจอมปลอมที่มนุษย์หลอกตัวเองทำขึ้นมาเป็นที่กราบไหว้บูชา มนุษย์ฟังฟังพระเจ้าจอมปลอมเหล่านี้จนเขาคิดว่าแม้แต่ในโลกหน้า บรรดาพระเจ้าจอมปลอมเหล่านี้จะมาช่วยเหลือเขาให้พ้นจากการลงโทษของพระเจ้าที่แท้จริง

นี่คือความหวังลมๆแล้งๆ แต่ในโลกนี้ ความหวังจอมปลอมของพวกเขายังไม่ชัดเจนเพราะที่นี้ยังมีการทดสอบมนุษย์อยู่ ผ่านแห่งความลับยังคงปกปิดความจริงทุกอย่างไว้ ที่นี้ มนุษย์มีโอกาที่จะอ้างว่าเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นมาจากพระเจ้าจอมปลอมที่พวกเขาจินตนาการขึ้นและพวกเขาพอใจกับความเป็นพระเจ้าจอมปลอมของสิ่งที่พวกเขานับถือ แต่ในโลกหน้า ความจริงทั้งหมดจะถูกเปิดเผยออก ที่นั่นจะมีความชัดเจนว่าในจักรวาลนี้ไม่มีใครมีอำนาจนอกไปจากพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น

ในโลกปัจจุบัน มนุษย์มีชีวิตอยู่ภายใต้ความเข้าใจว่าเขาจะประสบความสำเร็จในขั้นตอนของโลกหน้าด้วยความช่วยเหลือของบรรดาผู้นำและพระเจ้าจอมปลอมของเขา แต่ในโลกหน้า เขาจะเห็นอย่างชัดเจนว่าความเชื่อมั่นเช่นนี้ของพวกเขาผิดโดยสิ้นเชิง ที่นี้ ทุกคนจะได้รับการตอบแทนตามสิ่งที่เขาเองได้ทำไว้และความช่วยเหลือที่พวกเขาคิดขึ้นมาเองทั้งหมดจะหายไปราวกับว่ามีไม่เคยมีอยู่มาก่อน

31 จงถามพวกเขาว่า “ผู้ใดประทານบัจจัย ยังชีพแก่พวกท่าน จากฟากฟ้าและแผ่นดิน? ผู้ใดมีอำนาจเหนือการไต่ยืนและ การมองเห็น? ผู้ใดที่นำชีวิตออกมาจากความตาย และนำ ความตายออกมาจากชีวิต? ผู้ใดที่ ก้ากกับกิจการทุกอย่าง?” พวกเขาจะกล่าวว่า “พระเจ้า” ดังนั้น จงถามพวกเขาชื่อว่า “แล้ว พวกท่านยังไม่กลัวพระองค์กระนั้นหรือ?”
 32 พระเจ้า องค์เดียวกันนี้แหละที่เป็นพระเจ้าผู้ อภิบาลที่แท้จริงของสุเจ้า แล้วอะไรเล่าที่ยัง เหลืออยู่หลังจากสัจธรรมนอกไปจาก ความ เท็จ? แล้วไหนเล่า สุเจ้าจึงหันกลับไป?”
 33 ในทำนอง นี้แหละที่วาทะของพระเจ้าผู้ อภิบาลของเจ้าเป็นความจริงต่อ บรรดาผู้ ผ่าฝืน พวกเขาจะไม่ศรัทธาⁿ

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ
 يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيَّتِ وَيُخْرِجُ
 الْمَمِيَّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ
 فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾
 فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ
 الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ
 ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى
 الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

ⁿ มนุษย์ต้องการบัจจัยยังชีพ แต่เขาจะได้รับมันอย่างไร? มนุษย์ได้มันมาโดยการทำงานร่วมกัน ของจักรวาล จักรวาลทั้งหมดทำงานไปในทิศทางเดียวกันด้วยการร่วมมือกันเป็นอย่างดี หากปราศจาก สิ่งนี้ มันก็เป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะได้รับบัจจัยและมีชีวิตรอดบนโลกใบนี้ การศึกษาแสดงให้เห็นว่า ทุกปรากฏการณ์ในจักรวาลคือผลผลิตของการร่วมมือกันอย่างยิ่งใหญ่อันหนึ่งของธรรมชาติในสิ่งต่างๆที่มี อยู่จำนวนมากมาย แต่พวกบุชารูปเคารพถือว่าการประสานงานในระดับสูงของจักรวาลนี้เป็นสิ่ง ที่ไม่อาจอธิบายได้ เพราะหุ่นส่วนในความเป็นพระเจ้าที่พวกเขาสมมุติขึ้นมาเป็นผู้รับผิดชอบ ส่วน หนึ่งเท่านั้นในการทำงานของจักรวาล และพระเจ้าของส่วนหนึ่งไม่อาจทำให้เกิดเหตุการณ์หนึ่งเกิด ขึ้นโดยการร่วมมือกันอย่างเดียวของทุกส่วน

ยิ่งไปกว่านั้น ยังมีตัวอย่างของความสามารถอันมหัศจรรย์อีกหลายอย่างที่พระเจ้าประทานแก่ มนุษย์ เช่น หูและตาของเขา อวัยวะดังกล่าวนี้ไม่อาจถือได้ว่าพระเจ้าจอมปลอมใดๆเป็นผู้ให้มา พระเจ้าจอมปลอมเองก็ยังไม่มีความสามารถที่จะไต่ยืนและมองเห็น หรือแม้ว่าสิ่งเหล่านี้จะมีอยู่ใน พระเจ้าที่มนุษย์ยึกยักขึ้นมา เขาก็ไม่ได้เป็นผู้สร้างสิ่งเหล่านี้ ความสามารถดังกล่าวนี้อาจถูกเอาไป ได้เช่นเดียวกับที่มนุษย์ธรรมดาถูกเอาไป ในทำนองเดียวกัน มันเป็นไปได้ที่พระเจ้าจอมปลอม เหล่านี้จะให้ชีวิตแก่สิ่งที่ไม่มีชีวิตหรือทำให้สิ่งมีชีวิตไม่มีชีวิต ไม่มีข้อพิสูจน์ใดๆในเรื่องนี้และไม่มี ผู้บุชชาสิกกระมันมีความเชื่อในเรื่องนี้ ดังนั้น มันจะเป็นไปได้อย่างไรที่มนุษย์จะได้รับสิ่งนั้นจาก พระเจ้าจอมปลอม? เป็นเรื่องแปลกเหลือเกินที่มนุษย์เชื่อในพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ แต่ถึงกระนั้น เขากลับ ถือว่าสิ่งที่มาจากพระเจ้าเป็นสิ่งที่ลบล้างคุณสมบัติของพระเจ้า เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็คือ เขาไม่กลัว พระเจ้า ผลของความผิดๆเช่นนี้ ทำให้เขาปลอบโยนตัวเองว่าพระเจ้าจะไม่ทำให้เขาต้องรับผิดชอบ ต่อตัวเอง และถ้าหากมีการชำระบัญชี จะมีสิ่งที่เขาเชื่อถือมาช่วยเหลือเขา จะขอร้องพระเจ้าให้ช่วย เขา ความกลัวทำให้คนมีความรู้สึกจริงจัง ถ้าหัวใจมนุษย์ไม่มีความกลัว ไม่มีอะไรสามารถหยุด ยังเขาได้จากการทำสิ่งที่ไม่ยุติธรรม คนเช่นนี้จะกลายเป็นคนโอหังและคนโอหังจะไม่มีความยอมรับ สัจธรรม

34 จงถามพวกเขาว่า “มีสิ่งใดที่พวกท่านนำมาตั้งภาคีกับ พระเจ้าเป็นผู้ริเริ่มแรกในการสร้างสรรพค์และนำมาหนักกลับมาอีก?” จงกล่าวเถิดว่า “พระเจ้าต่างหากที่เป็นผู้ทรงเริ่มสร้าง สรรค์ตั้งแต่แรกและทรงนำมาหนักกลับมาอีก แล้วโฉนพวกท่าน ยังหลงผิดอีก?”
 35 จงถามพวกเขาเถิดว่า “ในบรรดาสิ่งทีพวกท่านนำมาตั้งเป็นภาคีกับพระเจ้านั้น มีผู้ใดที่นำทางไป สู่อัจธรรม?” จงกล่าวเถิด “พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงนำทางไป สู่อัจธรรม” จงถามพวกเขาด้วยว่า “ผู้ใดสมควรได้รับการ ปฏิบัติตาม ผู้ที่นำทางไปสู่อัจธรรมหรือ ผู้ที่ไม่สามารถนำทาง ได้เว้นเสียแต่ว่าตัวเองจะถูกชี้ทางให้? แล้วพวกท่านเป็น อะไรไปจึงได้ตัดสินใจกันอย่างผิดๆ?” 36 ความจริงแล้ว พวก เขาส่วนใหญ่มิได้ปฏิบัติตามสิ่งใดนอกไปจากการคิดกันไปเอง แต่การคิดกันไปเองนั้นไม่สามารถที่จะโต้แย้งความจริงได้เลย แท้จริงแล้ว พระเจ้าทรงรู้ถึงสิ่งทีพวกเขากำลังกระทำⁿ

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ قُلْ اللَّهُ يَبْدُوُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلْ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِي ۚ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾ وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا ۚ إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

ⁿ นอกจากพระเจ้าแล้ว ไม่มีสิ่งใดที่ได้รับสถานะความเป็นพระเจ้า มนุษย์หรือสิ่งที่มีไข่มนุษย์ไม่มีอำนาจทำให้สิ่งใดเกิดขึ้นมาได้ พระเจ้าเท่านั้นที่อำนาจการสร้างสรรพค์ของพระองค์ยังคงมีหลักฐานยืนยันอยู่และเมื่อการสร้างสรรพค์ของพระองค์ได้รับการพิสูจน์แล้ว มันก็ยืนยันเหตุผลว่าพระองค์ทรงสามารถทำให้มนุษย์เกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่งได้ในโลกหน้า ดังนั้น จึงเป็นการไร้ประโยชน์ที่จะให้ความสนใจต่อสิ่งทีเรียกว่าหุ้นส่วนหรือภาคีอื่นๆที่มนุษย์ไม่อาจโต้ะไรจากมันทั้งในโลกนี้และโลกหน้า เช่นเดียวกับกรณีของทางนำ พระเจ้าเท่านั้นที่ส่งทางนำมา คำพูดของบรรดานบีที่กล่าวออกมาในฐานะเป็นทางนำของพระเจ้าเป็นเช่นนั้นจริงๆ ในทรงตรงข้าม สภาพของหุ้นส่วนหรือภาคีก็คือว่า มันไม่สามารถให้ความรู้ว่าจะไรถูกหรือผิดแก่มนุษย์ อย่ว่าแต่ให้ทางนำแก่ผู้อื่นเลย พวกมันเองก็ต้องการทางนำเพราะพวกมันมีข้อบกพร่องและข้อจำกัด เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว มนุษย์ต้องหันไปยังพระเจ้าองค์เดียวและละหุ้นส่วนในจินตนาการใดๆออกไปจากความคิดของเขา

หลักคำสอนของลัทธิบูชารูปเคารพไม่ได้วางพื้นฐานอยู่บนความรู้ที่แท้จริง แต่วางอยู่บนการสมมุติกันขึ้นมาเองหรือการจินตนาการ ด้วยการไม่มีพื้นฐานใดนี้ ผู้คนได้ถูกชักชวนอย่างผิดๆว่าบางสิ่งหรือบางคนมีคุณสมบัติบางอย่างของพระเจ้าทั้ง ๆทีการจะพูดเช่นนั้นได้ต่ออาศัยความรู้เท่านั้น ไม่ใช่แค่การที่ทักเอาเองหรือการเดาสงเดซ

37 อัลกุรอานนี้มิใช่สิ่งที่ผู้ใดจะเรียบเรียงขึ้นมาได้นอกจาก พระเจ้า มันเป็นสิ่งยืนยันคำพูดล่วงหน้าที่ถูกประทานมา ก่อนหน้านั้นและเป็นการอธิบายรายละเอียดของคัมภีร์ ไม่มีข้อสงสัยอันใดในเรื่องนี้ว่ามันมาจากพระเจ้าอภิบาลแห่งสากล จักรวาล³⁸ พวกเขาบอกว่า “เขา(นบี)เรียบเรียงมันขึ้นมาเอง” กระนั้นหรือ? จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ถ้าหากสิ่งที่คุณทำนั้น เป็นเรื่องจริงแล้ว ขอให้พวกท่านนำมาสักบทหนึ่งที เหมือนกันนี้ พวกท่านจะเรียกใครมาช่วยก็ได้ตามที่พวกท่านสามารถออกไปจากพระเจ้า”³⁹ แต่ความจริงแล้ว พวกเขาได้ปฏิเสธสิ่งที่พวกเขาไม่เข้าใจและพวกเขายัง ไม่ได้ลิ้มรสผลสุดท้ายที่จะติดตามมา ในทำนองเดียวกัน นี่แหละที่ผู้คนก่อนหน้าพวกเขาได้ปฏิเสธสัจธรรมแต่จง คอยดูเถิดว่าผลสุดท้ายของผู้ธรรมจะเป็นเช่นใด⁴⁰

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾

³⁸ กุรอานเป็นหลักฐานในตัวเอง ด้วยลีลาทางวรรณกรรมอันสูงส่ง กุรอานเป็นสิ่งที่ไม่มีใครเลียนแบบได้ และนี่ก็เพียงพอแล้วที่จะพิสูจน์ว่ากุรอานเป็นถ้อยคำของผู้ที่เหนือมนุษย์ ถ้าหากกุรอานเป็นผลงานของมนุษย์ มนุษย์คนอื่นๆก็สามารถสร้างคำพูดในทำนองเดียวกันนี้ขึ้นมาได้

หลักฐานข้อที่สองของความจริงที่ว่ากุรอานเป็นคำพูดของพระเจ้านั้นก็คือสิ่งที่กุรอานกล่าวล่วงหน้าไว้ นั่นล้วนเป็นจริงดังที่กล่าวไว้ในขณะที่กำลังรอคอยคัมภีร์แห่งทางนำเล่มสุดท้าย กุรอานได้ปรากฏขึ้นเป็นคำตอบต่อการคาดหวังก่อนหน้านี้ ดังนั้น หากไม่มีใครจะต้องมาสงสัยอะไรอีก? ยิ่งไปกว่านั้น มันเป็นรายละเอียดของ “คัมภีร์” ที่อธิบายและนำเสนอคำสอนที่ถูกต้องและไม่ถูกบิดเบือนของพระเจ้า ซึ่งเป็นสาระสำคัญของคัมภีร์ของพระเจ้าทั้งหมด นี่เป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่ากุรอานมาจากพระเจ้าแทนคัมภีร์ก่อนๆที่พระองค์ประทานมา

การอ้างว่ากุรอานมิใช่ผลงานแห่งภูมิปัญญาและความรู้ของพระเจ้าหรือเป็นสิ่งที่มนุษย์เขียนขึ้นมาสามารถลบล้างได้ทันทีโดยการขอให้คนที่กล่าวอ้างเช่นนั้นเขียนคัมภีร์ขึ้นมาเล่มหนึ่งให้เหมือนกับกุรอานหรือแม้แต่บทหนึ่งทีเหมือนกับกุรอาน แต่ยังไม่มีการสามารถทำสิ่งนี้ได้ ทั้งๆที่คำกล่าวอ้างเหล่านี้ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าเป็นคำกล่าวอ้างที่ไม่ถูกต้อง แต่พวกเขาก็ยังทำหายกุรอาน ถ้าหากพวกเขาทำเช่นนั้น นั่นก็เพราะว่าพวกเขาไม่มีความเกรงกลัวใดๆในสิ่งที่จะเกิดขึ้นจากการปฏิเสธกุรอาน พวกเขาไม่กลัวว่าพวกเขาจะต้องถูกลงโทษอย่างหนักจากการปฏิเสธกุรอาน พฤติกรรมเป็นศัตรูของพวกเขาก็เกิดจากความทะลึ่งเพราะความไม่กลัวของพวกเขา มิใช่เพราะเรื่องของการใช้เหตุผลแต่ประการใด

40 คนเหล่านี้มีบางคนเชื่อ(ในกุรอาน)และมีบางคนที่ไม่เชื่อ และพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้ดีถึงบรรดาผู้ก่อความเสียหาย เหล่านี้
 41 ถ้าหากพวกคนเหล่านี้ปฏิเสธเจ้า จงบอกพวกเขา ว่า “ฉันรับผิดชอบในการกระทำของฉัน และพวกท่านก็รับ ผิดชอบการกระทำของพวกท่าน พวกท่านไม่ต้องมารับผิดชอบในสิ่งที่ฉันกระทำและฉันก็ไม่รับผิดชอบในสิ่งที่พวกท่าน กระทำ”⁷

وَمِنْهُمْ مَّنْ يُؤْمِنُ بِهِۦ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِۦ ۗ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
 بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۗ أَنْتُمْ بَرِيءُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا۠ بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ

⁷ คนที่ไม่ได้รับความศรัทธาในสายตาของพระเจ้าคือ “มูฟซิด” (ผู้รบกวนความสงบ) เพราะโดยการรบกวนธรรมชาติของเขาเท่านั้นที่จะทำให้ใครคนหนึ่งขัดขวางตัวเองมิให้ยอมรับัจธรรม คนประเภทนี้กดเสียงแห่งความสำนึกของตัวเองไว้ เขาไม่ใช่ประโยชน์จากความสามารถในการคิดของเขา เขามีแผนเผชิญต่อการให้เหตุผลที่ชัดเจนโดยใช้คำพูดเท็จ เขาไม่เปิดใจยอมรับอะไรทั้งสิ้นหลังจากฟังและไม่พยายามที่จะเข้าใจอะไรถึงแม้จะได้มีการอธิบายให้เขาแล้วก็ตาม เขายึดถือความอคติและผลประโยชน์ส่วนตัวของเขาเหนือกว่าัจธรรม

คนที่โต้แย้งผิดๆยังคงโต้แย้งไปเรื่อยจนกระทั่งในที่สุดเขาจะกล่าวว่า “คุณยุ่งเรื่องของคุณไปก็แล้วกัน ส่วนผมจะยุ่งเรื่องของผม” การพูดเช่นนี้สำหรับพวกเขาดูเหมือนการหลีกเลี่ยงความพ่ายแพ้ แต่ผู้เผยแผ่สั่งสอนยังคงทำงานของเขาไปโดยไม่สนใจในเรื่องชัยชนะหรือความพ่ายแพ้ ดังนั้น เมื่อเขาสังเกตเห็นว่าผู้ต่อต้านมีท่าทีที่ดื้อรั้นเต็มทุ้งและเห็นว่าไม่มีประโยชน์อะไรที่จะพูดคุยกันต่อไป เขาจะปลีกตัวเองออกมาโดยกล่าวว่า การตัดสินใจที่แท้จริงอยู่ที่พระเจ้า และชะตากรรมสุดท้ายของผู้ต่อต้านเขาจะเป็นไปตามการตัดสินใจของพระเจ้า

42 ในหมู่พวกเขา มีบางคนที่ยังไม่ฟังเจ้า แต่เจ้าจะทำให้นักงูหูหนวกฟังเจ้าหรือ ทั้งๆที่พวกเขาไม่สามารถที่จะเข้าใจ? 43 และในหมู่พวกเขา มีบางคนที่ยังไม่ฟังเจ้า แต่เจ้าจะชี้ทางให้นักงูตาบอดกระนั้นหรือ ทั้งๆที่พวกเขาไม่อาจมองเห็น? 44 ความจริงแล้ว พระเจ้ามิได้ทรงอธรรมต่อมนุษย์แต่อย่างใด มนุษย์เองต่างหากที่อธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง

45 ในวันที่พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเขา นั้น พวกเขา จะรู้สึกเหมือนกับพวกเขาได้ อยู่ในโลกนี้เพียงชั่วยามเดียว ของวัน ในเวลานั้น พวกเขาจะต่างจำกันได้ บรรดาผู้ที่ไม่เชื่อในการพบกับพระเจ้าและไม่เดินบนหนทางที่ถูกตอง นั่นคือผู้ขาดทุน⁷

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ
تُصَلِّعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ
﴿٤٢﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ
تَهْدِي الْعُمْىَ وَلَوْ كَانُوا لَا
يُبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ
النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنفُسُهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ
يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ
بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ
اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾

⁷ ผู้ปฏิเสธศรัทธาบางคนเป็นเช่นนั้นมาตั้งแต่ต้น แต่คนฉลาดในหมู่คนพวกนี้จะทำที่เป็นว่าพวกเขาฟังด้วยความตั้งใจราวกับว่าพวกเขาต้องการเข้าใจในสิ่งที่ได้ยิน ถึงแม้ว่าในหัวใจของพวกเขา นั้นพวกเขาก็คิดว่าตัวเองไม่ต้องเข้าใจอะไรทั้งสิ้น พวกเขาอมงสัญญาณยืนยันความน่าเชื่อถือของนบีราวกับว่าพวกเขาต้องการจะดูสัญญาณเหล่านั้นด้วยหัวใจเปิดกว้างทั้งๆที่พวกเขาไม่คิดจะสังเกตและไม่ยอมรับ ดังนั้น ผู้เผยแผ่สั่งสอนจึงหลงผิดคิดว่าพวกเขาจะยอมรับศรัทธา แต่ในสายตาของพระเจ้า คนพวกนี้คือคนหูหนวกถึงแม้จะมีหูและตาบอดถึงแม้จะมีตา คนเช่นนี้ไม่รับการดลใจจากพระเจ้าที่จะยอมรับศรัทธา

พระเจ้าได้ประทานความสามารถอันสูงส่งหลายอย่างให้แก่มนุษย์ ถ้าเขาใช้ประโยชน์จากความสามารถเหล่านี้ เขาจะไม่หลงทาง แต่เมื่อมนุษย์เห็นว่าตัวเองมีอิสระ เขาจึงเข้าใจอะไรผิดๆ และยังโอหังมากขึ้น สิ่งนี้เกิดขึ้นก็เพราะเขาไม่เข้าใจแผนการของพระเจ้า สิ่งต่างๆที่พวกเขาได้รับนั้นล้วนเพื่อเป็นการทดสอบเขาทั้งสิ้นและเขาต้องนำไปใช้อย่างถูกต้อง

46 ไม่ว่าเราจะให้เจ้าได้เห็นบางสิ่งที่เราได้สัญญาพวกเขาไว้ หรือทำให้เจ้าตาย(ก่อนหน้านั้น) พวกเขาจะต้องกลับมายัง เราอย่างแน่นอน พระเจ้าทรงเป็นพยานต่อสิ่งทีพวกเขาทำลึง กระทำ

47 ทุกประชาชาตินั้นมีศาสนทูต เมื่อศาสนทูตของพวกเขา มาแล้ว การตัดสินในระหว่างพวกเขาจะมีขึ้นโดยเที่ยงธรรม และพวกเขาจะไม่ได้รับความยุติธรรมแม้แต่น้อย⁷

وَأَمَّا نُزُيِّنَاكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفِّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قَضَىٰ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

⁷ วันนี้ โลกหน้าหรือโลกหลังความตายมิได้อยู่ต่อหน้ามนุษย์ วันนี้ ถ้ามนุษย์ต้องการจะเห็นมัน เขาต้องมองมันด้วยตาแห่งจินตนาการของเขา ดังนั้น สำหรับมนุษย์ที่ไม่มีความสนใจจริงจังเกี่ยวกับเรื่องโลกหลังความตาย เขาจะเห็นว่ามันเป็นเรื่องที่อยู่ไกล แต่เมื่อโลกหลังความตายมาถึงเขาในสถานะความจริงที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและเมื่อเขาเริ่มเห็นมันด้วยตาของเขาเอง เขาจะลืมนความโอหังของเขา ในตอนนั้น เรื่องทางโลกทั้งหมดที่ทำให้เขาไม่แยแสเรื่องโลกหลังความตายจะทำให้เขาเห็นว่ามันเป็นเรื่องน่ารังเกียจ

โลกหลังความตายจะไม่เกิดขึ้นในโลกที่แปลกใต อยู่นอกจากในโลกของเราที่เราคุ้นเคยอยู่นี้ ดังนั้น มนุษย์จะพบตัวเองอยู่ในบรรยากาศเดียวกับที่เขาได้ปฏิบัติสัจธรรมก่อนหน้านั้น เขาจะพบตัวเองอยู่ท่ามกลางผู้คนทีสนับสนุนให้เขาแสดงความโอหัง แต่ในตอนนั้น ไม่มีใครสามารถช่วยเหลือเขาได้ เขาจะจำทุกสิ่งทุกอย่างได้ราวกับว่ากาลเวลาไม่ได้ผ่านไปเลย

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เผยแพร่สั่งสอนและบรรดาผู้ฟังเขานั้นเป็นเรื่องทีละเอียดอ่อนมาก ถ้าผู้เผยแพร่สั่งสอนออกมาจริงๆเพื่อนำสัจธรรมไปยังผู้อื่น เขาก็เป็นตัวแทนของพระเจ้าในโลกนี้ การยอมรับเขาก็เหมือนกับการยอมรับพระเจ้าและการปฏิบัติสัจเขาก็เท่ากับการปฏิบัติสัจพระเจ้า สองสิ่งทีเกิดขึ้นนี้ไม่อาจหลีกเลี่ยงทีผลทีจะตามมาได้ หลังจากผู้เผยแพร่สั่งสอนปรากฏตัวขึ้น สิ่งทีตามมาทีคือถ้อยคำของพระเจ้าทีออกมาจากปากของเขาคือทำให้ผู้ฟังเขาพูดไม่ออก นีคือชัยชนะขั้นแรกของสัจธรรมเหนือความเท็จ ชัยชนะขั้นทีสองจะเกิดขึ้นในโลกหน้าเมื่อบรรดาผู้ต่อต้านเขาคงไม่มีอำนาจใด ๆ ต่อหน้าพระองค์ เหตุการณ์แรกจะเกิดขึ้นทีในโลกนี้ ส่วนเหตุการณ์ทีสองจะเกิดขึ้นระดับหนึ่งในโลกนี้ถ้าพระเจ้าประสงค์ทีจะเปิดเผยให้เห็นในโลกปัจจุบัน

การเกิดขึ้นประเภทนี้จะเกิดขึ้นกับทุกกลุ่ม ก่อนทีมันจะถูกนำเสนอโดยตรงต่อพระเจ้า มันได้ถูกนำเสนอโดยทางอ้อมต่อตัวแทนของพระเจ้าในโลกนี้ก่อนแล้ว ด้วยวิธีการเช่นนี้ พระเจ้าจะดูว่าใครทียอมจำนนต่อพระองค์

48 พวกเขาถามว่า “เมื่อใดเล่าที่สัญญาณนี้จะเกิดขึ้น? จงบอก มาซิถ้าหากสิ่งที่ท่านพูดเป็นความจริง?” 49 จงกล่าวเถิดว่า “ฉันไม่มีอำนาจในการให้โทษและให้คุณใดๆ จากตัวฉัน ทุกสิ่ง ขึ้นอยู่กับพระประสงค์ของพระเจ้า ทุกประชาชาตินั้นมีวาระ ที่ถูกกำหนดไว้แล้ว เมื่อวาระสุดท้ายของพวกเขามาถึง พวกเขาจะไม่อาจหนีพ้นหนียวไว้หรือเร่งให้มันเกิดขึ้นเร็วได้”⁷

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَعْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

⁷ มนุษย์พบว่าตัวเองเป็นอิสระในโลกนี้ เขาเห็นว่าอะไรก็ตามที่เขาจะทำไม่มีใครมาคอยจับกุมและลงโทษเขา สภาพเช่นนี้ทำให้เขาชะล่าใจจนถึงขนาดที่เมื่อผู้เผยแผ่สั่งสอนเตือนเขาแทนพระเจ้าในเรื่องผลที่จะตามมาจากการกระทำของเขา เขากลับหัวเราะเยาะและถามว่า “เมื่อไหร่ที่คำเตือนการลงโทษของท่านในเรื่องการโอหังของฉันจะเกิดขึ้นสักที?”

เหตุผลเบื้องหลังการพูดเช่นนั้นมิใช่อะไรนอกจากความโง่เขลา เพราะการลงโทษนี้มีได้ทำไปในนามของผู้เผยแผ่สั่งสอน แต่ทำในนามของพระเจ้า และพระเจ้าได้เปิดเผยตลอดเวลาในโลกนี้ว่าพระองค์ไม่ได้เร่งรีบ

ถ้าหากเรารู้เร็ว และถ้าลูกเรือยังคงแล่นเรือต่อไปโดยไม่สนใจ มันก็จะค่อยๆจมลงตามเวลาที่กำหนดไว้ตามกฎหมายของพระเจ้า เรือจะไม่จมลงในทันที ตัวอย่างเช่นนี้มีมากมายในโลกและมันทำให้มนุษย์รู้จักวิธีการของพระเจ้า แต่ถึงแม้จะสังเกตเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นนี้ มนุษย์ก็ยังกล่าวว่า “ถ้าการทำงานเช่นนั้นทั้งหมดจะถูกพระเจ้าลงโทษ ทำให้ไม่มีการลงโทษจึงไม่เกิดขึ้นในเร็ว ๆ นี้เล่า?” เหตุผลในการตั้งคำถามที่ไม่กินกับสติปัญญาเช่นนี้ก็คือมนุษย์ไม่นึกถึงเรื่องการลงโทษของพระเจ้านั่นเอง

50 จงถามพวกเขาว่า “พวกท่านเคยพิจารณาไหมว่า ถ้าหากการลงโทษของพระองค์มายังพวกท่านอย่าง ฉับพลันทันใดในตอนกลางคืนหรือตอนกลางวัน คนทำความผิดจะหลีกหนีได้อย่างไร?” 51 พวกท่านจะ ศรัทธาอะไรหรือหลังจากที่มันเกิดขึ้นกับพวกท่านแล้ว

ทั้งๆที่พวกท่านเองต้องการให้มันเกิดขึ้นโดยเร็ว? 52 แล้วบรรดาผู้ทำความชั่วจะถูกบอกว่า “ที่นี่ จงลิ้มรส การลงโทษอันยาวนานตลอดไปเกิด มีอะไรที่พวกเจ้า หวังว่าจะได้มากกว่านี้สำหรับสิ่งที่พวกเจ้าได้ทำไว้?”⁷

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنًا أَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾ أَتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ ءَامَنْتُمْ بِهِ ءَأَلْكَنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾

⁷ แผ่นดินไหวและพายุเป็นเหตุการณ์ที่พระเจ้าได้จัดเตรียมไว้ เหตุการณ์เหล่านี้แสดงให้เห็นว่าเมื่อใดก็ตามที่มีเรื่องใดเกิดขึ้นระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ อำนาจการตัดสินใจอยู่กับพระเจ้าเพียงฝ่ายเดียวเท่านั้น แต่มนุษย์ไม่น่าบ้จจัยนี้มาพิจารณา เขาเห็นแต่เพียงว่ากฎของเจ้ามิได้เกิดขึ้นฉับพลันเพราะเหตุนี้ เขาจึงยังคงไม่ใส่ใจ แต่เมื่อการตัดสินใจของพระเจ้ามาถึง มนุษย์จะพบว่าตัวเองพร้อมที่จะยอมรับทุกสิ่ง ถึงแม้ว่าการยอมรับในเวลานั้นไม่เป็นประโยชน์อะไรต่อเขาอีกแล้ว เพราะนั่นเป็นเวลาที่ทุกคนต้องเผชิญกับผลของการทำงานที่เขาได้ทำไว้ก่อนหน้านี้โดยไม่คำนึงถึงสิ่งที่เขาพึงทำไป

53 พวกเขาถามเจ้าว่า “สิ่งที่พวกท่านพูดนั้นจะเกิดขึ้น จริงหรือ?” จึงบอกพวกเขาว่า “แน่นอน ขอสาบานด้วย พระเจ้าของฉันทันเป็นความจริงที่สุด และพวกท่าน ไม่มีอำนาจที่จะป้องกันมันได้”ⁿ

❦ وَيَسْتَنْبِغُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي
 إِنَّهُ لَحَقُّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

ⁿ นบีมุฮัมมัดได้บอกชาวอาหรับว่าถ้าพวกเขาไม่ปฏิรูปตัวเอง พวกเขาจะได้รับการลงโทษในโลกหน้า แต่ชาวอาหรับตอบรับการเตือนของนบิตัวการหัวเราะเยาะ นี้ไม่ได้หมายความว่าพวกเขาไม่เชื่อในโลกหน้า ความจริงแล้ว พวกเขายังคำนึงถึงความจริงในเรื่องโลกหน้า แต่พวกเขาบอปิดการเตือนของนบีมุฮัมมัดว่าเป็นสิ่งไร้ค่า ในตอนนั้น ความยิ่งใหญ่ของนบีมุฮัมมัดยังไม่เป็นที่รู้จักในสายตาของผู้ฟังคำสอนของท่าน ท่านปรากฏตัวในรูปของนครธรรมดาคคนหนึ่ง พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาจะถูกพระเจ้าลงโทษอย่างไรสำหรับการปฏิเสธคำพูดของนครธรรมดา พวกเขาสงสัยถึงการเป็นตัวแทนของพระเจ้าและโลกหน้า การเปรียบเทียบนี้มิได้เป็นการเปรียบเทียบระหว่างการยอมรับโลกหน้าและการปฏิเสธโลกหน้า แต่เป็นการเปรียบเทียบระหว่างศาสนาของบุคคลที่ได้รับการยกย่องกับศาสนาของบุคคลที่ไม่มีความสำคัญ พวกเขาผูกพันอยู่กับบุคคลผู้ยิ่งใหญ่ที่เป็นที่รู้จักเมื่อครั้งอดีต

พวกเขาถือว่าตัวเองกำลังปฏิบัติตามศาสนาของบุคคลที่รู้จักมาก่อนแล้ว แต่เมื่อพวกเขาเห็นนบีมุฮัมมัดเป็นคนที่ร่วมสมัยกับพวกเขา นบีก็นับเป็นนครธรรมดาคคนหนึ่ง พวกเขาไม่เข้าใจว่าการที่พวกเขามีความสัมพันธ์กับบุคคลผู้ยิ่งใหญ่ในอดีตนั้นไม่เพียงพอสำหรับการรอดพ้นของพวกเขาและพวกเขาจำเป็นต้องมีความใกล้ชิดกับบุคคลที่ไม่ได้มีความยิ่งใหญ่อะไรให้เป็นที่รู้จัก นี่คือสภาพทางจิตใจที่ทำให้พวกเขากลัวหัวเราะเยาะนบีมุฮัมมัด

54 ถ้าผู้ทำผิดทุกคนมีทรัพย์สินในโลกทุกอย่าง เขาจะหาทางเอามันมาเป็นค่าไถ่ตัวเขาเองเมื่อพวกเขาเห็น การลงโทษ พวกเขาจะสำนึกผิดอย่างลับๆ แต่พวกเขา จะถูกตัดสินโดยยุติธรรม และพวกเขาจะไม่ได้รับความ อยุติธรรม ⁵⁵ จงฟังให้ดี ทุกสรรพสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้ง หลายและแผ่นดินล้วน เป็นของพระเจ้า จงรู้ไว้เถิดว่า สัญญาของ พระเจ้านั้นเป็นความจริง แต่ส่วนมากของ พวกเขาไม่รู้ ⁵⁶ พระองค์เป็นผู้ทรงให้ชีวิต และความตาย และยังพระองค์ที่สุเจ้าจะถูก นำกลับไปⁿ

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٥﴾
 اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا إِنَّ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَلِيَكُنَّ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾

ⁿ มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่อ่อนไหว เขาไม่สามารถแบกรับความลำบาก ตราบใดที่เขาไม่เผชิญกับ วิชากรรม เขาจะยับยั้งสังกรรม เขาจะปฏิเสธมันโดยไม่หวังอะไรทั้งสิ้น แต่เมื่อวิชากรรมแห่ง โลกหน้าปรากฏต่อหน้าเขา เขาจะหวาดผวากจอนทุกสิ่งไม่มีความสำคัญอะไรสำหรับเขอีกแล้ว ถึง แม้เขาจะมีทรัพย์สินและความมั่งคั่งของโลกทั้งหมด ทรัพย์สินเหล่านั้นก็ไม่มีความสำคัญสำหรับเขาเมื่อเขา เห็นการลงโทษต่อหน้าเขา ในตอนนั้น เขาต้องการที่จะได้รับการบรรเทาโทษอย่างยิงจนยอมที่จะ เอาทรัพย์สินและความมั่งคั่งทั้งหมดมาแลกเปลี่ยน

57 โอัมมนุษย์เอ๋ย ได้มีคำตักเตือนจากพระผู้
อภิบาลของ สู่เจ้ามายังสู่เจ้าแล้ว และนี่เป็น
สิ่งเยียวยาสำหรับโรค ในหัวใจ และเป็นทาง
นำและความเมตตาสำหรับผู้ ครุฑธามัน
58 (โอ้ นบี) จงกล่าวเถิด “มันเป็นความ
การุญของพระเจ้าและความเมตตาของ
พระองค์ที่ได้ ประทานสิ่งนี้มา จงให้พวกเขา
ยินดีเถิด เพราะมันดีกว่า สิ่งที่พวกเขาสะสม
ไว้”ⁿ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَ تَكْم مَوْعِظَةٌ مِّن
رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ
وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ
بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ
فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا تَكْتُمُونَ ﴿٥٨﴾

ⁿ มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีจิตใจ ถ้าหากจิตใจของเขาไม่ดี ทั้งชีวิตของเขาจะได้รับผลกระทบ ทางนำ
ที่พระเจ้าประทานมาในรูปของคัมภีร์เป็นความเมตตาต่อมนุษย์ทั้งหมด มันประกอบด้วยคำแนะนำ
และทางนำที่ดีที่สุด แต่มนุษย์ต้องเป็นผู้รับทางนำที่ไม่สูญเสียความสามารถในการคิดที่ถูกต้องของ
เขา สำหรับคนที่เอาความสามารถในการคิดในทางที่ถูกไปใช้ในทางที่ผิด หลักการที่มีอยู่ในคัมภีร์
ของพระเจ้าก็ไม่อาจนำทางเขาได้

สิ่งต่างๆในโลกและความเจริญรุ่งเรืองของมันเป็นประโยชน์ที่สามารถทำเป็นเงินได้ในสายตาของ
มนุษย์ เขาสามารถลิ้มรสมันได้ในทุกขณะ ในการเปรียบเทียบนี้ ความสุขสมบูรณ์แห่งโลกหน้าเป็น
เหมือนคำสัญญา มนุษย์แค่ได้ยินสัญญาเท่านั้น เขาไม่ได้ประสบกับมัน ด้วยเหตุนี้ หลายคนจึงรีบ
ตรงไปหาผลประโยชน์สำเร็จรูปของโลกนี้ก่อน แต่บรรดาผู้ที่คิดลึกซึ้งจะมีความสุขกับความคิดว่า
พระเจ้าได้เปิดประตูไปสู่การได้รับความอุดมสมบูรณ์อันนิรันดร์แก่พวกเขาแล้วโดยการประทานทาง
นำของพระองค์

59 (ไอ้ นบี) จงถามพวกเขา “พวกท่านเคยพิจารณาบ้างไหม ว่าพวกท่านเองได้ทำให้บางสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงประทานแก่ พวกท่านเป็นที่ต้องห้ามและบางสิ่งเป็นที่อนุมัติ?” แล้วจงถาม พวกเขาว่า “พระเจ้าทรงอนุญาตให้พวกท่านทำเช่นนี้หรือ หรือ พวกท่านโยนความผิดไปให้พระเจ้า?”⁶⁰ บรรดาผู้สร้างความคิดเกี่ยวกับพระเจ้าจะคิดอย่างไรในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ? แท้จริงแล้วพระเจ้านั้นทรงการุญต่อมนุษยชาติ แต่ส่วนใหญ่ ของพวกเขาไม่ขอบคุณ

61 (ไอ้ นบี) เรากำลังเฝ้ามองการงานที่เจ้าทุ่มเทอยู่ และส่วน ใดก็ตามที่เจ้าอ่านจากกุรอาน เรากำลังเฝ้าดูสิ่งที่สูเจ้ากำลัง กระทำ ไม่มีเศษเสี้ยวของสิ่งใดไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ในโลกนี้ และในชั้นฟ้าจะซ่อนเร้นไปจากพระผู้อภิบาลของเจ้าได้ และทุกสิ่งล้วนอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง⁶¹

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ إِنَّ اللَّهَ أَذِنَ لَكُمْ أَمْرًا عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿٦٠﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَئِن أكَثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِن مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِن ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦٢﴾

⁶¹ ทุกสิ่งที่พระเจ้าให้แก่มนุษย์ ไม่ว่าจะผลผลิตทางการเกษตรหรือสิ่งอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อมนุษย์คือปัจจัยยังชีพที่พระเจ้าประทานให้(ริซก) ในขณะที่มนุษย์ใช้ประโยชน์จากมันตามที่พระเจ้าได้แสดงไว้ เขาก็จะมีความรู้สึกขอบคุณต่อผู้ที่ทำสิ่งเหล่านี้ให้เขา แต่ซาตานต้องการให้มนุษย์ลืมนึกถึงพระเจ้าในขณะที่ใช้ประโยชน์จากปัจจัยที่พระองค์ประทานให้ ในสมัยโบราณ ซาตานคอยชักนำมนุษย์ให้ถือว่าปัจจัยเหล่านี้มาจากพระเจ้าจอมปลอมเพื่อที่มนุษย์จะได้ลืมนึกถึงพระเจ้าที่แท้จริงในปัจจุบัน ซาตานก็ประสบความสำเร็จในการทำเช่นนี้โดยอธิบายในทางวัตถุ เช่น สิ่งที่พระเจ้าประทานให้มานี้เป็นผลมาจากปัจจัยทางวัตถุบางอย่าง เพื่อที่เมื่อพวกเขาได้รับสิ่งเหล่านี้แล้ว พวกเขาจะไม่ถือว่าความอุดมสมบูรณ์เหล่านี้เป็นปัจจัยยังชีพ(ริซก)ที่พระเจ้าประทานมา แต่เป็นผลจากการทำงานทางโลกของ

62 จงฟัง แท้จริง บรรดาผู้กลัดขิดพระเจ้า จะไม่มีวันหวนกลับ และเศร้าโศกเสียใจ
63 สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและผู้เกรงกลัว พระเจ้า 64 สำหรับคนเหล่านี้มีข่าวดีในโลกนี้และในโลกหน้า พระวจนะของพระเจ้านั้น ไม่มีการเปลี่ยนแปลง นี่คือชัยชนะ อันยิ่งใหญ่ 65 (ไอ้หนี) จงอย่าให้คำพูดของพวกเขาทำให้เจ้า ระทม เพราะเกียรติยศทั้งหลายนั้นล้วนอยู่ที่พระเจ้า พระองค์ เป็นผู้ทรงได้ยื่น ผู้ทรงรอบรู้^ก

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ
الْبَشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي
الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ
ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾ وَلَا
يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا
هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾

^ก การเรียกร้องเชิญชวนเพื่อสัจธรรมเป็นงานที่ยากมาก ผู้เผยแผ่สั่งสอนต้องอุทิศตนเองอย่างเต็มที่ ให้สัจธรรมเท่านั้น และเมื่อเขาทำได้เช่นนั้น เขาจึงสามารถเป็นผู้เผยแผ่สั่งสอน(ตารีย์)ได้ในความหมายที่แท้จริง เมื่อผู้เผยแผ่สั่งสอนนำศาสนาของพระเจ้ามาเสนอในรูปแบบดั้งเดิมและทำให้เป็นที่ชัดเจนด้วยการใช้เหตุผลที่ดีช่วย คนที่ปฏิบัติตามศาสนาที่ตัวเองสร้างขึ้นมากี้จะเกิดการหงุดหงิดและโกรธขึ้นมา พวกเขาพยายามจะทำลายความน่าเชื่อถือของผู้เผยแผ่สั่งสอนโดยการแสดงว่าตัวเองเป็นผู้นำทางศาสนาที่ทรงคุณงามความดีเป็นที่รู้จักของผู้คน พวกเขาใช้วิธีการทุกอย่าง เช่น การโฆษณาชวนเชื่อที่ไร้ความจริง การสมรู้ร่วมคิดหรือแม้กระทั่งความรุนแรงเท่าที่จะทำได้ในการต่อต้านเขา เสรีภาพที่พวกเขาได้รับในโลกนี้ทำให้พวกเขามีโอกาสที่จะทำอะไรก็ได้ตามที่พวกเขาต้องการทำต่อผู้เผยแผ่สั่งสอน จนถึงขั้นการใช้อำนาจทางวัตถุทุกอย่างขัดขวางเหตุผลของผู้เผยแผ่สั่งสอน และเพราะฝ่ายต่อต้านผู้เผยแผ่สั่งสอนมีอำนาจทางโลกมากมาย พวกเขาจึงรู้สึกว่าการจะทำให้เสียงของผู้เผยแผ่สั่งสอนเงียบลงได้

แน่นอน สภาวะเช่นนี้คือสภาวะของการทดสอบ เพราะในด้านหนึ่ง ฝ่ายต่อต้านสัจธรรมดูเหมือนว่าจะได้รับความสำเร็จ ดังนั้น พวกเขาจึงเหิมเกริม แต่ในอีกด้านหนึ่ง ผู้เผยแผ่สั่งสอนอาจมีความคิดขึ้นมาว่า “พระเจ้าไม่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้หรือ? พระองค์ปลีกตัวออกหลังจากตั้งฉันเข้าสู่การบรรระหว่างสัจธรรมกับความเท็จแล้วหรือ?”

แต่นี้มิใช่เช่นนั้น มันเป็นไปได้ที่พระเจ้าจะหยุดช่วยเหลือสัจธรรม การที่ฝ่ายตรงข้ามไร้เหตุผลที่ดีและฝ่ายผู้เผยแผ่สั่งสอนมีเหตุผลที่ดีกว่าเป็นข้อพิสูจน์ว่าพระเจ้าอยู่กับผู้เผยแผ่สั่งสอน ที่เป็นเช่นนั้นเพราะเหตุผลคือตัวแทนของพระเจ้าในโลกปัจจุบัน ถ้าใครมีอำนาจในการใช้เหตุผล มันก็เหมือนกับว่าพระเจ้าอยู่กับเขา ฝ่ายตรงข้ามมีโอกาสที่จะแสดงความก้าวร้าวและรุนแรงก็เนื่องจากพวกเขาได้รับเสรีภาพเพื่อการทดสอบพวกเขา ทันทันทีที่โลกของการทดสอบสิ้นสุดลง สถานการณ์นี้จะเปลี่ยนไป ในตอนนั้น ความเหนียวแน่นและความมีเกียรติเป็นที่เคารพจะเป็นของฝ่ายผู้ไร้เหตุผล ในขณะที่อีกฝ่ายหนึ่งที่ไม่ใช่เหตุผลจะไม่ใช่เคารพ กลุ่มของผู้เผยแผ่สั่งสอนที่แท้จริงของพระเจ้าคือเพื่อนของพระเจ้า พระเจ้าได้แจ้งข่าวดีแก่พวกเขาถึงชีวิตอันสูงส่งดีงามในโลกหน้าซึ่งพวกเขาจะไม่พบกับความเสียหายในชีวิตที่ผ่านมายของพวกเขและจะไม่กลัวสิ่งใดเกี่ยวกับชีวิตในอนาคตของพวกเขา

66 จงรู้ไว้เถิดว่าบรรดาผู้อาศัยอยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและผู้ อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้นล้วนเป็นของพระเจ้า บรรดาผู้วิงวอน ภาตีส่างๆ อื่นไปจากพระเจ้านั้นมิได้ตามสิ่งใดนอกไปจาก การนึกเอาเอาเองและพวกเขาได้แต่เตลอสุมเอาเท่านั้น 67 พระองค์คือผู้ทรงบันดาลกลางคืนสำหรับสุเจ้าเพื่อที่สุเจ้า จะได้พักผ่อนในตอนกลางคืนและให้แสงสว่างแก่กลางวัน แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณสำหรับบรรดาผู้ฟัง⁷

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ ۚ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

⁷ ใครที่สร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน และใครที่ควบคุมดูแลมัน? คำถามเหล่านี้เป็นประเด็นสำคัญในการค้นหาของมนุษย์มาทุกยุค แต่การค้นพบคำตอบที่ถูกต้องต่อคำถามเหล่านี้จะเป็นไปได้ต่อเมื่อมนุษย์สามารถมองเห็นสิ่งที่อยู่เหนือโลกทางกายภาพ นี่คือเหตุผลว่าทำไมทุกคำตอบที่มนุษย์คิดขึ้นมาเองจึงเป็นเรื่องของการคาดเดาและทึกทักเอา มิได้มาจากความรู้ที่มีพื้นฐานอยู่บนข้อเท็จจริงในโลกนี้ คนที่พูดบนพื้นฐานของความรู้ที่แท้จริงคือบรรดานบี นบีเหล่านี้เป็นคนที่มีการติดต่อโดยตรงกับโลกเบื้องบน พระเจ้าเองได้บอกให้บรรดานบีรู้ถึงความจริงของทุกสิ่งโดยพระองค์เอง ดังนั้น ความรู้ของบรรดานบีจึงเป็นความรู้ที่เราสามารถวางใจได้ด้วยความมั่นใจ

เราไม่มีวิธีการโดยตรงในการทดสอบความถูกต้องน่าเชื่อถือของคำกล่าวอ้างของนบี อย่างไรก็ตาม เรายังมีวิธีการทางอ้อมอยู่ และนั่นคือสัญญาณต่างๆของจักรวาล สัญญาณเหล่านี้มีอยู่ในความจริงส่วนลึกที่ได้รับการอธิบายโดยนบี

ตัวอย่างเช่น เราเห็นว่าบนโลกใบนี้ กลางวันตามหลังกลางคืนและกลางคืนตามหลังกลางวัน ปรากฏการณ์ของการสลับเปลี่ยนหมุนเวียนนี้เกิดขึ้นเนื่องจากระบบที่มีเสถียรภาพซึ่งถูกกำหนดไว้ อย่างแม่นยำในทางคณิตศาสตร์ ยิ่งไปกว่านั้น ปรากฏการณ์นี้มีประโยชน์ต่อชีวิตของเราอย่างมหัศจรรย์ สิ่งทำงานอยู่เบื้องหลังปรากฏการณ์นี้มีแผนการที่มีวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน สภาพเช่นนี้เป็นข้อพิสูจน์อันชัดเจนถึงการมีอยู่ของผู้ที่ทรงพลังอำนาจสูงสุดอย่างสมบูรณ์ ผู้ทรงกรุณาปราณีและผู้ทรงเมตตา และพระองค์นี่เองที่บรรดานบีได้มาบอกให้เราจำตอลดทุกยุคทุกสมัย

บรรดาผู้ปฏิบัติตาม “หุนส่วน” ตามความคิดของพวกเขาไม่ได้ตามสิ่งที่เป็นความจริงใดๆทั้งสิ้น แต่พวกเขาตามการคาดเดาและการจินตนาการของพวกเขาเอง ความจริงที่ถูกเปิดเผยผ่านทางบรรดานบีนั้นได้รับการยืนยันโดยจักรวาลทั้งหมด แต่ไม่มีใครที่ยืนยันหรือสนับสนุนข้ออ้างของบรรดาผู้บูชากราบไหว้รูปเคารพหรือบรรดาผู้ที่ตั้งภาคีกับพระเจ้า

68 พวกเขา กล่าวว่า “พระเจ้าได้ทรงให้กำเนิดบุตร” พระเจ้าทรงมหาบริสุทธิยิ่ง พระองค์ทรงมีอย่างเพียง พอ พระองค์ทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้ง หลาย และแผ่นดิน สู่เจ้ามีหลักฐานอันใดในการ กล่าว เช่นนั้น? สู่เจ้าอ้างเรื่องเท็จต่อพระเจ้า ในสิ่งที่สู่เจ้าไม่ มีความรู้กระนั้นหรือ?^ก

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ هُوَ
الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْاَرْضِ اِنْ عِنْدَكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ
بَيِّنًا اَتَقُولُوْنَ عَلَىٰ اللّٰهِ مَا لَا
تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٨﴾

^ก การจินตนาการเรื่องลูกชายและลูกสาวของพระเจ้าก็เหมือนกับการจินตนาการพระเจ้าว่าเหมือนกับมนุษย์ มนุษย์เป็นเหยื่อของความบกพร่องและขีดจำกัดมากมาย ดังนั้น มนุษย์จึงต้องมีลูกเพื่อไว้ชดเชยความบกพร่องและขีดจำกัดเหล่านี้ แต่การจินตนาการเรื่องเช่นนี้เกี่ยวกับพระเจ้าเป็นเรื่องที่ไร้เหตุผลโดยสิ้นเชิง

แบบแผนในการสร้างสรรคของพระเจ้าเองยืนยันการมีอยู่ของผู้สร้าง เราต้องมองพระเจ้าว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ที่สุด ผู้ที่ไม่มีความผิดพลาดและบกพร่องใดๆ ถ้าพระเจ้าไม่มีความสมบูรณ์ มีข้อผิดพลาดและความบกพร่องมากมาย พระองค์ไม่น่าที่จะสามารถสร้างจักรวาลเหมือนที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและไม่สามารถควบคุมมันได้ในลักษณะที่เป็นระเบียบอย่างถูกต้องแม่นยำดังที่เป็นอยู่ในขณะนี้

นี่หมายความว่าสัญญาณทั้งหมดของชั้นฟ้าและแผ่นดินยืนยันการมีอยู่ของพระเจ้าองค์เดียวซึ่งบรรดานบีทั้งหลายได้นำมาบอก แต่แนวความคิดเรื่องพระเจ้าที่บรรดาผู้บุชารูปเคารพคิดขึ้นมาเองนั้นไม่มีข้อพิสูจน์ใดๆเลยโดยสิ้นเชิงในจักรวาล ตอนนี้ จึงเห็นได้ว่าการยอมรับพระเจ้าที่ไม่มีข้อพิสูจน์ของพวกบุชารูปเคารพนั้นแสดงให้เห็นว่าคนเหล่านี้ไม่มีวันประสบความสำเร็จ เพราะเป็นไปไม่ได้ อย่างไม่ที่พระเจ้าที่ไม่มีอยู่จริงจะมาช่วยใครหรือทำให้ความหวังของใครเป็นจริง? ผู้บุชารูปเคารพไม่ยอมรับพระเจ้าที่มีอยู่จริง แต่พระเจ้าที่พวกเขายอมรับนั้นไม่มีอยู่ในที่ใด ภายใต้อาณาจักรนี้ เช่นนี้ เป็นไปได้อย่างไรที่ผู้บุชารูปเคารพจะประสบความสำเร็จในจักรวาลปัจจุบัน? ชะตากรรมที่เป็นไปได้เพียงอย่างเดียวของพวกเขาก็คือการช่วยเหลือตัวเองไม่ได้และปราศจากความช่วยเหลือ และพวกเขาจะต้องประสบกับความอัปยศและความผิดหวังตลอดกาล

69 โอ้ นบี จงบอกพวกเขาว่า “บรรดาผู้กล่าวร้ายต่อ พระเจ้านั้นจะไม่มีวันเจริญ” 70 พวกเขาอาจจะรีนรีง กับความสุขชั่วคราวแห่งโลกนี้ แต่หลังจากนั้นแล้ว พวกเขาจะต้องกลับมายังเรา แล้วเราจะทำให้พวกเขา ได้ลิ้มรสการลงโทษอันแสนสาหัสเพราะการปฏิเสธ สัจธรรมของพวกเขา⁷¹

قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ مَتَّعَ فِي
الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُنذِقُهُمْ
الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا
يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

⁷¹ ในโลกปัจจุบัน ไม่มีใครสูญเสียสิ่งใดโดยการปฏิเสธสัจธรรมหรือการนำสิ่งใดมาเป็นหุ้นส่วนกับพระเจ้า นี่จึงนำไปสู่ความเข้าใจผิดอันยิ่งใหญ่ แต่สภาพการณ์นี้เกิดขึ้นเพราะมนุษย์ได้รับการผ่อนผันในช่วงเวลาของการทดสอบ ในโลกปัจจุบัน มนุษย์ได้รับเสรีภาพในการกระทำ เพื่อให้เขาจะได้รับการถูกทดสอบ ทันททีที่เวลาการทดสอบสิ้นสุดลง สภาพการณ์ปัจจุบันก็จะสิ้นสุดลงด้วย ในตอนนั้น มนุษย์จะเห็นว่าเขาไม่มีสิ่งใดที่เขาถือว่าตัวเองเป็นเจ้าของและทำให้เขาเป็นผู้โง่หลังเหลืออยู่เลย

มีบันทึกในอะดิษของนบีมุฮัมมัดว่าพระเจ้าได้เน้นย้ำเรื่องภูมิปัญญาไว้โดยกล่าวว่า “โอ้ ภูมิปัญญาเอ๋ย ในจักรวาลนี้ ฉันไม่ได้สร้างสิ่งใดเหนือไปกว่าเจ้า สบายไปกว่าเจ้าหรือสร้างสิ่งถูกสร้างใดที่ดีไปกว่าเจ้า” ผลที่ตามมาจากการให้สิ่งที่เป็นประโยชน์อันยิ่งใหญ่เช่นนั้นแก่มนุษย์ก็คือความรับผิดชอบของเขาต้องยิ่งใหญ่ตามไปด้วย นั่นคือเหตุผลที่ว่า การปฏิเสธสัจธรรมคืออาชญากรรมอันยิ่งใหญ่ที่สุดต่อหน้าพระเจ้า เมื่อสัจธรรมได้รับการพิสูจน์โดยการใช้เหตุผล มันก็จำเป็นที่มนุษย์ต้องยอมรับมัน แม้หลังจากสัจธรรมได้รับการพิสูจน์ด้วยการใช้เหตุผลแล้ว ถ้าหากมนุษย์ยังปฏิเสธมันอีก นั่นก็เท่ากับเขากำลังทำความผิดอย่างที่ไม่อาจให้อภัย เมื่อพระเจ้าได้ประทานภูมิปัญญาให้แก่มนุษย์เพื่อที่เขาจะได้ยอมรับสัจธรรมว่าเป็นสัจธรรมและความเท็จเป็นความเท็จ ในสถานการณ์เช่นนั้น มันก็ไม่มีข้อแก้ตัวใดสำหรับการทำความผิดของเขาต่อหน้าพระเจ้าอีก

71 จงบอกพวกเขาให้รู้ถึงเรื่องราวของนุฮฺ เมื่อเขาได้ กล่าวแก่ผู้คนของเขาว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย ถ้าหากว่า การที่ฉันอยู่ในหมู่พวกท่านและตักเตือนพวกท่านเป็น สิ่งที่ทำให้พวกท่านเหลืออดเหลือทนแล้ว จงรู้เถิดว่า ฉันมอบความไว้วางใจในพระเจ้า พวกท่านจะรวบรวม สิ่งที่พวกท่านตั้งเป็นภาคีกับพระเจ้าและร่วมกันตัดสิน เกี่ยวกับฉันก็ได้ และจงจัดการฉันเสียโดยไม่ต้องผอน ปรนใด ๆ 72 ถ้าหากพวกท่านหันหลังให้ฉัน จงรู้ไว้เถิด ว่าฉันไม่ได้อำนาจการตอบแทนใดๆจากพวกท่าน การตอบแทนของฉันอยู่ที่พระเจ้าและฉันได้ถูกบัญชาให้เป็นผู้หนึ่งในบรรดาผู้ยอมตนต่อพระเจ้า”⁷¹

﴿ وَآتَىٰ عَلَيْهِم نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِن كَانَ كُفْرًا عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذَكِيرِي بِمَا يَتَّبِعُ اللَّهُ فَعَلَىٰ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُون ﴾ 71
 ﴿ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُمْ مِنَّ أَجْرٍ إِنَّ أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴾ 72

⁷¹ โยนห์(นุฮฺ)เป็นนบีคนหนึ่งในยุคโบราณ ตราบใดที่เขาเจียบ ชุมชนของเขาต่างให้ความเคารพเขา แต่เมื่อใดที่เขาออกมาในฐานะผู้เรียกร้องของสัจธรรมและเริ่มบอกผู้คนว่าจะต้องทำอะไรและห้ามทำอะไร เขาก็กลายเป็นคนแปลกหน้าในสายของผู้คนในชุมชนของเขาจนถึงขนาดถูกผู้คนยื่นคำขาดว่า “ถ้าท่านไม่เลิกการเรียกร้องและให้คำแนะนำ เราจะไม่อนุญาตให้ท่านอยู่ในแผ่นดินของเรา”

โยนห์กล่าวว่าสิ่งที่ผู้คนของเขาพูดเช่นนั้นก็เพราะผู้คนเหล่านั้นถือว่าสิ่งที่เขานำมาสอนเป็นเรื่องของมนุษย์ ในขณะที่ความจริงแล้วคำสอนของเขาเป็นเรื่องความเป็นห่วงของพระเจ้า เขาบอกผู้คนว่า การจะต่อสู้กับเขา พวกเขาจะต้องต่อสู้กับพระเจ้า เขากล่าวต่อไปอีกว่า “ถ้าหากพวกท่านผู้เชื่อฉัน ดังนั้น สิ่งที่ท่านสามารถทำได้คือไปรวบรวมพวกของท่านและหันส่วนของพวกเขา มาร่วมกันและวางแผนต่อต้านฉัน แล้วทำตามแผนอย่างสุดกำลัง หลังจากนั้น พวกท่านจะเห็นว่าแผนการทุกอย่างของพวกท่านที่มีต่อฉันจะไม่ประสบความสำเร็จ” ในโลกปัจจุบัน มาตรฐานที่ยืนยันความถูกต้องของผู้เรียกร้องเพื่อสัจธรรมคือเขาปฏิบัติภารกิจของเขาด้วยทุกสิ่งที่มีอยู่และไม่มีใครสามารถขัดขวางเขาได้

73 แต่พวกเขาได้ปฏิเสธหนุญ ดังนั้น เราจึงได้ช่วยเหลือเขาและ บรรดาผู้อยู่กับเขาในเรื่องและได้ทำให้พวกเขาได้เป็นผู้ สืบทอดบนโลกในขณะที่เราได้ทำให้บรรดาผู้ปฏิเสธ สัญญาของเรามาหน้าตาย ดังนั้น จงพิจารณาถึงผล สุดท้ายของบรรดาผู้ที่ได้รับการตักเตือนแล้วว่าเป็น อย่างไร⁷

فَكَذَّبُوهُ فَتَجِيبْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَكِ
وَجَعَلْنَاهُمْ خَلْتِيفَ وَأَعْرَقْنَا الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَقِبَةُ الَّذِينَ

⁷ ใครที่ออกมาเรียกร้องเพื่อสัจธรรมในนามของพระเจ้าจะอาศัยการใช้เหตุผลเสมอ ถึงแม้ว่าการใช้เหตุผลเป็นเรื่องเกี่ยวกับสติปัญญา แต่มนุษย์ก็ไม่เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของมัน แม้จะไม่มีคำตอบให้กับเหตุผล มนุษย์ก็ไม่ยอมค้อมหัวให้กับเหตุผล

สิ่งสำคัญที่จะต้องพิจารณาประการหนึ่งของการทำงานที่ผู้นำศาสนแห่งสัจธรรมต้องปฏิบัติก็คือ เขาต้องไม่เรียกร้องทางด้านเศรษฐกิจและวัตถุใดๆจากชุมชนที่เขาไปเผยแผ่ถึงแม้ว่าตัวเองต้องเสียสละอย่างมากก็ตาม ทั้งนี้เพื่อเป็นการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างเขากับผู้คนในชุมชนไว้ และเขาต้องไม่เป็นกลุ่มคู่แข่งหรือคู่แข่งทางวัตถุด้วย

เมื่อโนอาห์ได้นำศาสนของเขาทั้งหมดไปยังชุมชนของเขาแล้ว แต่ผู้คนในชุมชนยังคือรันและโอหัง ผู้คนเหล่านั้นจึงจมหน้าตายในเหตุการณ์น้ำท่วมโลกครั้งใหญ่จนไม่มีใครหลงเหลืออยู่บนหน้าแผ่นดิน ในขณะที่ผู้ศรัทธา(ผู้ปฏิบัติตามโนอาห์)ได้รับโอกาสให้มีชีวิตในโลกในฐานะผู้สืบทอดแผ่นดินซึ่งในคัมภีร์กุรอานใช้คำว่า "เกาะสีฟะฮฺ" ก่อนเกิดน้ำท่วม ชุมชนของโนอาห์คือเกาะสีฟะฮฺของแผ่นดินหลังจากน้ำท่วม ผู้ศรัทธาในโนอาห์ได้ถูกทำให้เป็นผู้สืบทอดแผ่นดิน

74 หลังจากเขาแล้ว เราได้ส่งศาสนทูตอีกหลายคนมา ยังหมู่ชนของพวกเขา ศาสนทูตเหล่านั้นได้นำหลักฐาน อันชัดแจ้งมายังพวกเขา แต่พวกเขาไม่ศรัทธาในสัจธรรม เพราะพวกเขาได้ปฏิเสธมาก่อนหน้านี้แล้ว ดังนั้น เราจึง ปิดผนึกบัพทโทษของบรรดาผู้ฝ่าฝืน⁷

75 หลังจากนั้น เราได้ส่งมุซาและฮารูนพร้อมกับสัญญาณ มากมายของเรามายังฟาโรห์ และบรรดาหัวหน้าของเขา แต่พวกเขากลับโอหังเพราะพวกเขาเป็นคนชั่ว ⁷⁶ ดังนั้น เมื่อสัจธรรมจากเรามาถึงพวกเขา พวกเขากล่าวว่า “นี่คือ มายากลอย่างชัดแจ้ง”⁷

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ
فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ ۚ كَذَلِكَ
نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾ ثُمَّ
بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَىٰ وَهَارُونَ
إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا
فَأَسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾
فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا
إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٦﴾

⁷ ในอายะฮ์นี้ “ผู้ฝ่าฝืน” หมายถึงบรรดาผู้ที่เมื่อปฏิเสธสัจธรรมแล้วยังคงยืนยันเช่นนั้นโดยถือว่ามันเป็นเรื่องศักดิ์ศรีและหลังจากนั้นยังคงเมินเฉยต่อสัจธรรมเพื่อที่ในสายตาของคนอื่นจะไม่สงสัยในความรู้ทางศาสนาของพวกเขาและการอยู่บนหนทางที่ถูกตองพวกเขา

บรรดาผู้ที่แสดงพฤติกรรมดังกล่าวถูกลงโทษในโลกนี้โดยการที่หัวใจของพวกเขาถูกปิด นั่นคือ ภายใตักฎของพระเจ้า จิตใจของพวกเขาค่อยๆสูญเสียความรู้สึกนึกคิดในเรื่องสัจธรรมจนหมดไป ในที่สุด พวกเขาไม่สามารถแยกได้ว่าอะไรเป็นสัจธรรมและไม่ใช่สัจธรรม หรือยอมรับสัจธรรมแทนสิ่งที่ไม่ใช่สัจธรรม ประวัติศาสตร์ของโนอาห์และบรรดานบีหลังจากนี้ยืนยันความจริงในเรื่องนี้

สภาพของผู้เผยแผ่สั่งสอนสัจธรรมในนามของพระเจ้าจะไม่มีควมโอ้อำหรรหาทางวัตถุอยู่รอบตัวเขา ความเข้มแข็งอย่างเดียวที่เขามีคืออำนาจในการใช้เหตุผล บรรดาผู้ที่สามารถรับรู้สัจธรรมในภาษาของเหตุผลคือผู้ที่ยอมรับผู้เผยแผ่สัจธรรม บรรดาผู้ที่ภาษาแห่งเหตุผลไม่สามารถทำให้พวกเขาเข้าใจได้จะไม่สามารถยอมรับหรือสนับสนุนเผยแพร่การแผ่สั่งสอนสัจธรรม

⁷ ด้วยความโอหัง ฟาโรห์และหัวหน้าผู้คนของเขาไม่ยอมรับคำพูดของโมเสสและฮารูน พวกเขาตัดสินทุกอย่างโดยมาตรฐานแห่งอำนาจและบารมีแทนการมองคนทั้งสองด้วยเหตุผล เนื่องจากมาตรฐานที่สร้างขึ้นมาเองนี้ พวกเขาจึงถือว่าตัวเองอยู่ในสถานะที่สูงกว่าโมเสสและฮารูน ความรู้สึกนึกคิดเช่นนี้เอง ได้ขัดขวางพวกเขาไม่ให้ยอมรับสัจธรรมที่ไม่เสสและฮารูนนำมาเสนอแก่พวกเขา เพราะพวกเขาถือว่าคนทั้งสองต่ำกว่าพวกเขา

77 มูซาได้ตอบว่า “พวกท่านเรียกสัจธรรมว่ามายากล กระนั้นหรือเมื่อมันได้มายังพวกท่าน? นี่คือนายากล กระนั้นหรือ? พวกนักมายากลนั้นไม่อาจประสบความสำเร็จได้” 78 พวกเขา กล่าวว่า “เจ้ามาเห็นเฉพาะเรา ออกไปจากสิ่งที่เราพบว่าบรรพบุรุษของพวกเขาทำตาม กันมาเพื่อที่เจ้าทั้งสองจะได้เป็นใหญ่ในแผ่นดินนี้หรือ? เราไม่ศรัทธาในสิ่งที่เจ้าทั้งสองพูด”⁷⁷

قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ﴿٧٨﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتَنَّا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا وَتَكُونَ لَكُمْ ءَالِكِبْرِيَاءَ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٩﴾

⁷⁷ เมื่อฟาโรห์ไม่เข้าใจภาษาของเหตุผล โมเสสจึงดึงมือของเขาออกจากรักแร้และมือของเขามีแสงสว่างจ้า ฟาโรห์ไม่มีคำตอบใดๆในเรื่องนี้ ดังนั้น เขาจึงปิดบังความพ่ายแพ้ต่อโมเสสไว้โดยการกล่าวว่าสิ่งที่โมเสสนำมาแสดงนั้นไม่ใช่สัจธรรม แต่เป็นมายากลรูปแบบหนึ่ง เป็นเรื่องจริงที่หากว่ามองภายนอก มายากลกับปาฏิหาริย์มีความคล้ายกัน แต่ไม่นานนัก มันจะเป็นที่ประจักษ์ชัดว่ามายากลเป็นเพียงการแสดง การใช้เล่ห์กล แต่ในทางตรงข้าม ปาฏิหาริย์เป็นของจริง มายากลสามารถถูกพิสูจน์ว่าเป็นมายากลภายในไม่นาน ส่วนปาฏิหาริย์นั้นยังเป็นปาฏิหาริย์โดยตัวของมันเอง

ในโอกาสนี้ ฟาโรห์ได้พูดออกมาสองเรื่องเพื่อเบนคนของเขาออกไปจากการเรียกร้องของโมเสส เรื่องแรกคือ โมเสสต้องการให้พวกเขาให้ออกจากศาสนายของบรรพบุรุษ ฟาโรห์น่าจะพยายามเข้าใจศาสนของโมเสสในแง่ที่ว่าอะไรเป็นสัจธรรมและอะไรไม่ใช่สัจธรรม แต่เขาได้ทดสอบมันโดยใช้มาตรฐานของบรรพบุรุษและที่มีใช้บรรพบุรุษของเขาใช้กันมา เพื่อที่เขาจะได้ไม่ต้องยอมรับวิธีการที่ผิดพลาดของเขาและทำให้เขามีเหตุผลบางอย่างที่จะทำสิ่งที่เขาเคยทำต่อไป

ประเด็นที่สองที่ฟาโรห์พูดก็คือโมเสสและอารูนต้องการจะสร้างอำนาจสูงสุดในประเทศของพวกเขา นี่เป็นเพียงการแสดงความสามารถทางการเมืองเพื่อหลอกลวงประชาชน เพราะในกรณีแรก โมเสสได้ทำให้ฟาโรห์เห็นเป็นที่ชัดเจนแล้วว่าวัตถุประสงค์เพียงอย่างเดียวของเขาคือการนำศาสนของพระเจ้าไปยังฟาโรห์และหลังจากนั้นเขาจะออกจากอียิปต์ไปยังทะเลทรายซีนายพร้อมกับลูกหลานอิสราเอล เมื่อเป็นเช่นนั้น คำกล่าวหาหลายๆว่าโมเสสวางแผนจะยึดการปกครองของอียิปต์จึงไม่เป็นความจริง

79 หลังจากนั้น ฟาโรห์ได้กล่าวแก่คนของเขาว่า “จงไปเอา นักมายากลผู้เชี่ยวชาญทุกคนมาหาฉัน” 80 เมื่อบรรดา นักมายากลมาแล้ว มูซาได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “จงโยน อะไรที่พวกท่านอยากจะโยนลงมาก็ได้” 81 และเมื่อพวก นักมายากลโยนเครื่องมือของพวกเขาออกไป มูซาได้กล่าว แก่พวกเขาว่า “ที่พวกท่านโยนลงมานั้นเป็นแค่มายากล แน่นนอน พระเจ้าจะทรงทำให้มันไร้ผล เพราะพระเจ้าไม่ ช่วยเหลืองานของผู้ก่อความเสียหาย 82 พระเจ้าทรง พิสูจน์ให้โลกเห็นสัจธรรมโดยวามะของพระองค์ถึงแม้ว่าพวกคนทำบาปจะไม่ชอบมันก็ตาม”⁷

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ
 فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ
 مُوسَى الْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ
 فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ
 السَّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيَبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا
 يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ وَيُحَقِّقُ اللَّهُ
 الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ
 الْمُجْرِمُونَ

⁷ เมื่อฟาโรห์เรียกนักมายากลผู้เชี่ยวชาญมาแสดงมายากล มันมิใช่เพราะเขาคิดว่าเขาจะสามารถปราบโมเสสด้วยความช่วยเหลือของนักมายากล แต่การกระทำของเขาเป็นผลมาจากความอยากจะปฏิเสธโมเสสแทนที่จะใช้เหตุผล แผนการที่จะพิสูจน์เรื่องนบีของพระเจ้าว่าเป็นเรื่องเท็จด้วยความช่วยเหลือของพวกนักมายากลนั้นเป็นหนึ่งในความลุ่มหลงของเขาที่สามารถเห็นได้ก่อนหน้านั้นแล้ว แต่เมื่อใครคนหนึ่งไม่ต้องการยอมรับสัจธรรมและตั้งต้นที่จะปฏิเสธต่อไป มันก็ยิ่งทำให้เขาอีดื้อต่อไปจนเขาใช้วิธีการอันชั่วร้าย เขาสร้างเขื่อนเล็กๆขึ้นมาเพื่อกันน้ำที่กำลังสูงขึ้นถึงแม้เขารู้ดีว่ามันจะไม่เกิดประโยชน์ใดๆ

ดังนั้น สิ่งต่างๆที่จะต้องเกิดขึ้นจึงได้เกิดขึ้น พวกนักมายากลได้โยนเชือกและกิ่งไม้ลงไปบนพื้นซึ่งทำให้มองเห็นว่ามันเหมือนงูที่กำลังคลานไปหาผู้คน ดังนั้น โมเสสจึงโยนไม้เท้าของเขาลงไปข้างไม้เท้าของโมเสสได้กลายเป็นงูใหญ่ที่เลื้อยไปมาบนพื้น งูนี้มิใช่แค่ตัวหนึ่ง แต่ในความเป็นจริงแล้วมันคือพลังของพระเจ้าที่เกิดขึ้นเพื่อยืนยันสัจธรรมว่าเป็นสัจธรรมและความเท็จเป็นความเท็จ ดังนั้น ทันทีที่มันปรากฏขึ้น เชือกของพวกนักมายากลจึงกลับกลายเป็นงูใหญ่เหมือนงู

ฟาโรห์พ่ายแพ้ในสนามประลองที่เขาเองเลือก แต่ถึงกระนั้น ฟาโรห์ยังไม่ยอมรับความพ่ายแพ้ เขาหาคำพูดที่จะโต้แย้งโมเสสเหมือนกับที่เขาเคยทำก่อนหน้านี

83 แต่ไม่มีใครนอกจากเด็กหนุ่มเพียงไม่กี่คนที่ประกาศว่า พวกเขาศรัทธาในมุซา (ในขณะที่คนอื่น ๆ ถอยหลัง) เพราะ กลัวว่า ฟาโรห์และบรรดาหัวหน้าของเขาจะลงโทษพวกเขา ฟาโรห์เป็นผู้มีอำนาจมากในแผ่นดินและเขาเป็นหนึ่งใน บรรดาผู้ไม่ลังเลที่จะละเมิดขอบเขต 84 มุซาได้กล่าวแก่คน ของเขาว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย ถ้าหากพวกท่านศรัทธาใน พระเจ้าอย่างจริงใจ(และ)ถ้าหากพวกท่านยอมจำนนต่อ พระองค์แล้ว ดังนั้นจงวางใจในพระองค์” 85 พวกเขาตอบ ว่า “เราไว้วางใจในพระเจ้า โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอย่า ทำให้เราเป็นเครื่องทดสอบสำหรับบรรดาผู้กดขี่ข่มเหงเลย 86 และโปรดช่วยเราด้วยความเมตตาของพระองค์ให้พ้นจาก บรรดาผู้ปฏิเสธธรรมด้วยเถิด”⁷

فَمَا ءَامَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِ
عَلَىٰ خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ
أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي
الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٤﴾
وَقَالَ مُوسَىٰ يَنْقُومِ إِن كُنتُمْ ءَامَنُتُمْ بِاللَّهِ
فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُّسْلِمِينَ ﴿٨٥﴾
فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾ وَجِنَا
بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٧﴾

⁷ การยอมรับความคิดใหม่มักทำให้คนต้องเผชิญกับปัญหาที่ไม่เคยพบเห็นมากมายในสังคมของตน นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมคนสูงวัยจึงระแวงระวังที่จะยอมรับความคิดใหม่ๆ มีเหตุผลมากมายที่ทำให้คนแก่ต้องคิดแล้วคิดอีก ถึงแม้จะยอมรับว่าความคิดใหม่ถูกต้อง แต่คนแก่ก็ไม่สามารถออกมาสนับสนุน

แต่คนรุ่นใหม่โดยทั่วไปไม่มีความคิดเช่นนั้น ดังนั้น ตลอดประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาจึงมักปรากฏว่าคนวัยหนุ่มเท่านั้นที่ออกมายอมรับความคิดใหม่ที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลง นี่ก็เช่นเดียวกับกรณีของโมเสส

คนหนุ่มที่สนับสนุนโมเสสในด้านหนึ่งต้องเสี่ยงต่อการถูกลงโทษจากฟาโรห์ ในอีกด้านหนึ่ง พวกเขาไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้อาวุโสในสังคมของพวกเขา ถึงแม้ว่าผู้อาวุโสเหล่านี้ยอมรับการเป็นนบีของโมเสส แต่คนเหล่านี้ก็คำนึงถึงผลประโยชน์ของตัวเองและไม่ต้องการให้ลูกชายและลูกสาวของตนสนับสนุนโมเสสอย่างออกหน้าออกตาจนทำให้ฟาโรห์ต้องโกรธ

อย่างไรก็ตาม สภาวะเช่นนั้นไม่ได้ทำให้ผู้คนนั่งเฉยโดยไม่คิดมาตรการโต้ตอบ พวกเขาต้องมองถึงการช่วยเหลือของพระเจ้ามากกว่าการคัดค้านของมนุษย์ ด้วยการใช้ความไว้วางใจในพระเจ้า พวกเขาลุกขึ้นมาปกป้องสังฆกรรมที่พวกเขาเห็นว่าต้องสนับสนุน

87 เราได้เปิดเผย(เจตนาของเรา)แก่มูซาและพี่ชาย ของเขาว่า “จงจัดหาบ้านสำหรับผู้คนของเจ้าทั้งสอง ในเมืองและจงทำบ้านนั้นให้เป็นสถานที่แห่งการเคารพ สักการะและจงดำรงนมาซและ(โอมูซา)จงบอกชาวตีแก่บรรดาผู้ศรัทธา”⁷

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَأَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

⁷ คำว่า “กิบละฮฺ” ในภาษาอาหรับหมายถึงสถานที่แห่งหนึ่งที่จะถูกหันไปหรือศูนย์กลางของความตั้งใจ ในที่นี้ คำพูดว่า “หาบ้านสำหรับผู้คนในเมือง” หมายถึงบ้านบางแห่งหรือส่วนที่เหมาะสมของบ้านเหล่านี้ในถิ่นฐานของพวกอิสราเอลที่จะต้องแยกออกมาเพื่อใช้เป็นศูนย์กลางสำหรับภารกิจเผยแผ่ของโมเสส การชุมนุมทางศาสนาสามารถจัดขึ้นได้ที่นั่นเพื่อการศึกษาหรือกันและการวางแผนสามารถทำได้ที่นั่นเพื่อเผยแผ่ถ้อยคำของพระเจ้าออกไปอย่างสันติ

ฟาโรห์ผู้ปกครองอียิปต์ไม่พอใจในคำสอนของโมเสสเกี่ยวกับเอกภาพของพระเจ้าและโลกหน้า เขากำหนดข้อจำกัดอย่างบีบรัดที่สุดจนโมเสสพบว่า เป็นเรื่องยากมากที่เขาจะทำงานเผยแผ่อย่างเปิดเผยต่อไป ในตอนนั้น มีคำสั่งออกมาว่าเพื่อมิให้ต้องปะทะกับฟาโรห์ พวกอิสราเอลต้องดำเนินกิจกรรมของตนภายในขอบเขตที่มิดชิด พวกเขาจะก่อตั้งศูนย์กลางการเผยแผ่สังคมน้อยๆ ในถิ่นฐานของพวกตนและทำงานต่อไปในบรรยากาศที่ถูกจำกัดโดยไม่สร้างความรบกวนใดๆ

คำสั่งที่สองที่พวกเขาได้รับภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ก็คือการนมาซเป็นประจำเพื่อที่จะพัฒนาความผูกพันใกล้ชิดกับพระเจ้าและขอความช่วยเหลือต่อพระองค์ พวกเขาจะจัดให้มีการนมาซทั้งในส่วนบุคคลและทำร่วมกัน ความจริงแล้ว การนมาซคือวิธีการขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าโดยการใกล้ชิดต่อพระองค์ ด้วยการนมาซประจำ บ่าวของพระเจ้าจะนำตัวเองมาอยู่ในสภาพของความถ่อมตนและความสงบเสถียรเต็มตัว และในสภาพนี้เองที่เขาจะพบพระเจ้า ไม่มีจุดอื่นใดจากนี้ที่เขาจะสามารถพบพระเจ้า

ความลับของความเป็นอยู่ที่ดีและการรอดพ้นของพวกอิสราเอลถูกซ่อนอยู่ในแผนการนี้ซึ่งพวกเขาได้เห็นแล้ว คำสั่งนี้ในทางหนึ่งเป็นข่าวดีสำหรับพวกเขา เป็นการบ่งชี้ว่าพระเจ้าพระเจ้ายิ่งใหญ่จะนำพวกเขาออกมาจากสภาพที่เป็นอยู่มาสู่สภาพที่ดีที่ควรของพวกเขาค่อยๆใช้กำลังกับพวกเขา

88 มูซาได้วิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา พระองค์ ได้ประทานความความอลังการและทรัพย์สินในชีวิตแห่ง โลกนี้แก่ฟาโรห์และเหล่าเสนาบดีของเขา นี่เองที่พวกเขา ได้นำผู้คนให้หลงผิดออกไปจากทางของพระองค์ โอ้พระ ผู้อภิบาลของเรา โปรดทำลายความมั่งคั่งของพวกเขาและทำให้หัวใจของพวกเขาแข็งกระด้างเพื่อที่พวกเขาจะไม่ ศรีทธาจนกว่าพวกเขาได้เห็นการลงโทษอันเจ็บปวดด้วยเถิด”^๗

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

^๗ บรรดาผู้ที่กังวลเกี่ยวกับโลกหน้าโดยทั่วไปแล้วมักจะไม่สะสมทรัพย์สินเมื่อเปรียบเทียบกับบรรดาผู้ที่ไม่สนใจในเรื่องโลกหน้าที่รีบไขว่คว้าผลประโยชน์ทางโลก การลดลงของความมั่งคั่งทางโลกคือราคาของการคิดถึงโลกหน้าและความเจริญรุ่งเรืองทางวัตถุจะได้มาโดยการไม่คิดถึงโลกหน้า

ยิ่งไปกว่านั้น คนที่มีความเจริญมั่งคั่งทางโลกมักจะมีความรู้สึกว่าตัวเองเหนือกว่า ผลของความรู้สึกเช่นนี้ทำให้คนผู้นั้นสูญเสียความสามารถภายในที่จะยอมรับและเห็นคุณค่าของสังขธรรมเมื่อคนอื่นบอกให้รู้และยอมจำนนต่อสังขธรรม ถ้าพวกเขาถือว่าทรัพย์สินที่พวกเขามีเป็นของขวัญจากพระเจ้า พวกเขาจะใช้มันไปในการสนับสนุนสังขธรรม แต่พวกเขาถือว่าสิ่งทีพระเจ้าให้มาเหล่านี้มาจากสติปัญญาของพวกเขาเอง ดังนั้น พวกเขาจึงใช้มันเพื่อสยบสังขธรรมและเพื่อรักษาความเหนือกว่าของพวกเขาไว้

“นี่เองที่พวกเขาได้นำผู้คนให้หลงผิดออกไปจากทางของพระองค์” หมายความว่าพวกเขาใช้ความมั่งคั่งและทรัพย์สินที่พระเจ้าได้ให้พวกเขาไปเพื่อทำให้บ่าวของพระเจ้าออกห่างไปจากพระองค์ แทนที่จะนำมามารับใช้สังขธรรม พวกเขานำมันมาใช้ประโยชน์ในการรับใช้ความเท็จ ตรงนี้เอง ติลาของการพูดได้เปลี่ยนไปเพื่อทำให้คำพูดมีพลัง

โมเสสได้ขอให้ฟาโรห์และผู้ติดตามของเขายอมรับศาสนาที่แท้จริง และด้วยสติปัญญาอันยิ่งใหญ่ของเขาและความช่วยเหลือของพระเจ้า เขาได้ทำให้ศาสน์ของเขาเป็นที่ชัดเจนจนถึงเรื่องราวละเอียดสุดท้าย แต่ถึงกระนั้น ฟาโรห์และบรรดาเสนาบดีของเขาก็ไม่ยอมรับศาสน์ของโมเสส ในตอนนั้น โมเสสได้วิงวอนว่า “โอ้พระเจ้า โปรดลงโทษฟาโรห์และคนอื่นๆให้สาบกับที่คนโง่งงได้ถูกกำหนดว่าจะถูกลงโทษตามกฎหมายของพระองค์ด้วยเถิด” การสาปแช่งของนบีถึงแม้จะออกมาจากปากของตัวแทนของพระเจ้าความจริงแล้วคือคำประกาศของพระเจ้าเอง

89 พระเจ้าทรงตอบว่า “การวิงวอนของเจ้าทั้งสอง ได้ถูกตอบรับแล้วเจ้าทั้งสองจงยืนหยัดให้มั่นคงและ จงอย่าปฏิบัติตามทางของบรรดาผู้ไม่มีความรู้”^๗

قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا
وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

^๗ คำวิงวอนดังกล่าวข้างต้นของโมเสสได้ถูกตอบรับ อย่างไรก็ตาม ในบางระยะติษ ระหว่างคำวิงวอนของโมเสสกับการที่ฟาโรห์ได้รับความหายนะนั้นมีระยะเวลาประมาณสี่สิบปี (อัครดัตช์ อัมเนซาฟี) นั้นหมายความว่าแม้หลังจากนั้น โมเสสและสาวกของเขายังคงต้องตกอยู่ในสภาพที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้เป็นเวลานานในขณะที่ฟาโรห์และคนของเขายังคงเสวยสุขจากอำนาจและความรุ่งเรืองภายใต้สถานการณ์เช่นนี้เอง ถ้าหากใครไม่รู้เรื่องวิธีการของพระเจ้าในการผ่อนปรนให้คนโง่ง เขาจะรีบทิ้งภารกิจหลักของเขาและตกเป็นเหยื่อขอความผิดหวังและความสับสน

90 ดังนั้น เราได้พาพวกลูกหลานอิสราเอลข้ามทะเล ฟาโรห์พร้อมกบฏไพร่พลของเขาได้ออกติดตามพวกเขา อย่างโอหังและก้าวร้าว จนกระทั่งเมื่อเขาจะจมน้ำตาย เขา(ฟาโรห์)ได้กล่าวว่า “ฉันศรัทธาแล้วว่าไม่มีพระเจ้า อื่นใดนอกจากพระองค์ผู้ที่ลูกหลานของอิสราเอลศรัทธา และฉันอยู่ในหามผู้มอบน้อมยอมจำนน”ⁿ

﴿ وَجَوْرْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَرْقُ قَالَ ءَأَمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَأَمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴾

ⁿ การกิจของโมเสสในอียิปต์มีสองด้าน ด้านแรกคือการเรียกร้องเชิญชวนฟาโรห์และคนของเขาให้ยอมรับความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้าและโลกหน้า และด้านที่สองคือการนำพวกลูกหลานอิสราเอลออกจากอียิปต์ไปสู่บรยากาศที่เปิดโล่งในทะเลทรายและฝึกฝนพวกเขาที่นั่น เมื่อทำการเรียกร้องฟาโรห์อย่างเต็มที่ตามคำบัญชาของพระเจ้าแล้ว โมเสสได้ถูกบัญชาให้ออกจากอียิปต์พร้อมกับพวกอิสราเอล เพื่อที่จะไปถึงทะเลทรายซีนาย พวกเขาจะต้องข้ามทะเลแดง เมื่อโมเสสนำพวกลูกหลานอิสราเอลไปถึงฝั่งทะเล โมเสสได้ใช้ไม้เท้าของเขาฟาดลงไปบนน้ำทะเลตามคำบัญชาของพระเจ้า น้ำทะเลได้แยกออกจากกันจนสูงเป็นกำแพงทั้งด้านขวาและด้านซ้าย ส่วนตรงกลางระหว่างกำแพงน้ำทะเลทั้งสองข้างนั้นปรากฏเป็นทางเดินแห่งตรงหน้าพวกเขา โมเสสและพวกลูกหลานอิสราเอลได้ใช้ทางแห่งนั้นเดินข้ามทะเลไปได้อย่างง่ายดาย

ในเวลานั้น ฟาโรห์และกองทัพของเขาได้ติดตามพวกลูกหลานอิสราเอลมายังกระชั้นชิด เมื่อมาถึงริมฝั่งทะเล เขาเห็นว่าโมเสสและพวกลูกหลานอิสราเอลกำลังเดินตามทางที่แห้งอยู่กลางทะเล และเป็นทางกว้าง ความจริงแล้ว เหตุการณ์นี้คือสัญญาณหนึ่งจากพระเจ้า ฟาโรห์น่าจะได้รับบทเรียนจากนี้ว่าโมเสสยืนหยัดเพื่อสัจธรรมและพระเจ้าอยู่กับเขา แต่เขากลับถือว่าการที่น้ำทะเลแยกออกเป็นทางเดินเป็นเหตุการณ์ปฤติกรรมดาแทนที่จะถือว่ามันเป็นปาฏิหาริย์ของพระเจ้า เขาเห็นแค่เพียงทะเลระหว่างเขาเองกับโมเสส หิ้งที่ความจริงแล้วพระเจ้าเองกำลังยืนอยู่ที่นั่น ดังนั้น เหตุการณ์ที่มีศาสน์แห่งการเชื่อฟังพระเจ้าและการหันเข้าหาพระองค์สำหรับฟาโรห์จึงมีแต่ทำให้เขาโอหังมากขึ้น เขาเห็นทะเล แต่ไม่เห็นพระเจ้า เขาคิดว่าเขาสามารถข้ามทะเลได้เหมือนโมเสสและสาวกของเขากำลังเดินข้ามอยู่

91 “ตอนนี้หรือที่สุเจ้าศรัทธาในขณะที่ก่อนหน้านี้สุเจ้า เป็นผู้ฝ่าฝืนและเป็นอยู่ในหมู่ผู้ทำผิด⁹² ดังนั้น วันนี้ เรา จะรักษาร่างของเจ้าไว้เพื่อเป็นสัญญาเตือนสำหรับชน รุ่นหลังเจ้าถึงแม้ว่ามีผู้คนอีกจำนวนมากมายที่ไม่ใส่ใจต่อ สัญญาณทั้งหลายของเรา”⁹³

ءَاَلَكْنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ
 الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ
 بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ ءَايَةً
 وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنِ ءَايَتِنَا
 لَغٰفِلُونَ ﴿٩٢﴾

⁹¹ ด้วยความคิดนี้ ฟาโรห์และกองทัพของเขาจึงตรงเข้าไปยังทางเดินในทะเล แต่น้ำทะเลที่แยกออกเป็นกำแพงสองข้างทางนั้นมีไว้เพื่อโมเสสและสาวกของเขา มิใช่เพื่อฟาโรห์และผู้ติดตามของเขา ดังนั้น เมื่อฟาโรห์และกองทัพของเขามาถึงกลางทะเล กำแพงน้ำทั้งสองข้างทางได้พังลงมาท่วมทับฟาโรห์และไพร่พลของเขาจนจมหน้าตายตามคำบัญชาของพระเจ้า ในขณะที่กำลังจมน้ำอยู่นั้น ฟาโรห์ได้ประกาศยอมรับความศรัทธา แต่มันไม่เป็นประโยชน์อะไรสำหรับเขาอีกแล้ว เพราะในสายตาของพระเจ้า การยอมรับความศรัทธาด้วยความสมัครใจเท่านั้นที่เชื่อถือได้และเป็นที่ยอมรับมิใช่ยอมรับเพราะถูกบังคับ

ผลของการไม่เชื่อฟังพระเจ้าที่เกิดขึ้นจากความโอหังคือความหายนะ ตัวอย่างของเหตุการณ์เช่นนี้เคยเกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่าในสมัยของนบีมุฮัมมัด อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างประเภทนี้บางตัวอย่างเป็นรูปโฉมทางประวัติศาสตร์ที่พระเจ้าได้ทำให้เกิดขึ้น เพื่อที่มันจะได้เป็นบทเรียนแก่มนุษย์ในยุคต่อมาหลังจากเวลาของบรรดานบีมุฮัมมัด หนึ่งในตัวอย่างทางประวัติศาสตร์เหล่านี้จากยุคของโมเสสก็คือตัวอย่างของฟาโรห์(รามเสสที่ 2) ที่ร่างของเขาซึ่งถูกทำเป็นมัมมี่ได้ถูกค้นพบโดยนักโบราณคดีในเมืองธีบส์ของอียิปต์ ตอนนี้ มัมมี่ของฟาโรห์ได้ถูกนำมาแสดงอยู่ในพิพิธภัณฑที่กรุงไคโร

93 เราได้ให้ที่พำนักอันดียิ่งแก่พวกลูกหลานอิสราเอล และได้จัดหาสิ่งที่ดีที่สุดแห่งชีวิตให้แก่พวกเขา หลังจาก นั้น เมื่อพวกเขาได้รับความรู้(เรื่องการประทານวจนะ ของพระเจ้า) พวกเขา ก็เริ่มมีทัศนคติที่ขัดแย้งกัน แน่นนอน พระผู้อภิบาลของเจ้าจะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในวัน แห่งการฟื้นคืนชีพเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันⁿ

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مُبَوَّأً صِدْقٍ
وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا
حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
مُخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾

ⁿ พวกอิสราเอลคือผู้นำศาสนาของพระเจ้าในอดีต พระเจ้าได้ประทานความโปรดปรานแก่พวกเขาโดยการช่วยเหลือพวกเขาให้พ้นจากฟาโรห์ผู้เป็นศัตรูของพวกเขา หลังจากนั้น พระองค์ได้ทำให้พวกเขาถูกพามายังบรรยากาศทะเลทรายที่เปิดกว้างแห่งชีนาย ที่นั่น พระองค์ได้จัดเตรียมน้ำและเสบียงให้พวกเขาไว้พร้อม โดยการอบรมในทะเลทราย คนรุ่นใหม่ที่มีพลังได้เกิดขึ้น หลังสมัยโมเสส ประชากรรุ่นนี้ได้กลายเป็นชนชาติใหญ่ และในพื้นที่อันอุดมสมบูรณ์ของซีเรีย จอร์แดน และปาเลสไตน์ อาณาจักรอิสราเอลได้ถูกสถาปนาขึ้นและดำรงอยู่เป็นเวลาหลายศตวรรษ

ผลของความโปรดปรานนั้นจะทำให้พวกลูกหลานอิสราเอลยังคงเชื่อฟังพระเจ้าและสำนึกในบุญคุณของพระองค์ และทำให้พวกเขาดำเนินชีวิตโดยมีวัตถุประสงค์รับใช้ศาสนาของพระเจ้า แต่ถึงแม้จะได้รับทางนำอันชัดเจน พวกเขา กลับหลงผิด

อะไรที่ถูกรู้จักในทีนี้ว่า “การหลงผิด”? มันคือการมีความเห็นแตกต่างกันในหมู่พวกเขาตัวเอง พวกเขามีความรู้ที่พระเจ้าได้ประทานมาเป็นสัจธรรมเพียงหนึ่งเดียว แต่พวกเขามีความเห็นแตกต่างกันในการสร้างที่ถูกต้องบนความรู้ในเรื่องนี้และพวกเขาแตกแยกกัน(อัตตัพซีร์ อันนะซาฟียฺ) トラบใดที่ชุมชนเป็นหนึ่งเดียว ศาสนาก็ยังคงเป็นหนึ่งเดียว แต่ต่อมา พวกเขาเริ่มมีความเห็นแตกต่างกันในการอธิบายความรู้ในเรื่องที่พระเจ้าประทานมา บางคนยืนยันในความเห็นหนึ่ง ส่วนอีกคนเห็นเป็นอีกอย่าง เพื่อที่จะหาความจริงจากวิธีการคิด ทุกส่วนต่างหันมาใช้การถกเถียง การพูดและการอภิปรายสาธารณะที่ไม่จำเป็นจนความรู้จริง ๆ ที่พระเจ้าประทานมายังคงอยู่ในหนังสือและความเข้มแข็งของความรู้ทั้งหมดได้เหือดหายไปในการตีความและการอธิบาย เมื่อเป็นเช่นนี้ แม้จะมาจากแนวหลอมเดียวกัน ผู้คนได้เริ่มมีความเห็นแตกแยกกันโดยการเข้าไปหมกมุ่นอยู่กับเรื่องที่เป็นอันดับรองของคำสอนทางศาสนา

“พระผู้อภิบาลของเจ้าจะตัดสินระหว่างพวกเขาในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ” กล่าวคือ ในวันแห่งการตัดสิน เมื่อพระเจ้าปรากฏ ผู้ชายและผู้หญิงทั้งหมดจะลืมนึกถึงความแตกต่างและยอมรับสัจธรรมเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น ถ้าพวกเขากลัวพระเจ้า พวกเขาน่าจะหันมาจบลงตรงที่ความเห็นเดียว ความไม่กลัวนำไปสู่ความมากมายหลากหลายความเห็น ในขณะที่ความกลัวมีผลทำให้มีการรวมความเห็นเป็นหนึ่งเดียว

94 ถ้าเจ้ายังสงสัยเกี่ยวกับทางหน้าที่เราได้
ประทาน ลงมาแก่เจ้า เจ้าก็อาจถามถึงสิ่งนี้
จากผู้ที่ได้อ่าน คัมภีร์ก่อนหน้าเจ้าดูก็ได้
ความจริงแล้ว มันคือสัจธรรม จากพระผู้
อภิบาลของเจ้าที่ได้มายังเจ้า ดังนั้น จงอย่า
อยู่ในหมู่ผู้สงสัย⁹⁵ จงอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้
ปฏิเสธ สัญญาณทั้งหลายของพระเจ้า มิเช่น
นั้นแล้ว เจ้าจะอยู่ ในหมู่ผู้ขาดทุน⁷

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
فَسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ
اللَّهِ فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٥﴾

⁷ บรรดาคนที่มีมายังโลกนี้พร้อมกับสัจธรรมของพระเจ้าล้วนๆ โดยไม่มีมนุษย์คนใดเพิ่มเติม แต่การ
เชื่อฟังการเรียกร้องเช่นนั้นมักเป็นสิ่งที่ยากสำหรับมนุษย์ การค่อมหัวยอมรับการเรียกร้องเพื่อ
สัจธรรมที่บริสุทธิ์ต้องลงทุนด้วยการปฏิเสธตัวตนของตนเอง เพื่อที่จะยอมรับสัจธรรม เขาต้องลด
สถานะของตนเองให้ต่ำลงเมื่อเปรียบเทียบกับสถานะของผู้เผยแพร่สั่งสอน และแน่นอน การทำเช่น
นั้นเป็นสิ่งที่ยากที่สุด นั่นคือเหตุผลที่ว่ามันไม่เคยปรากฏเลยว่าทันทีที่มีการเรียกร้องให้ยอมรับ
สัจธรรม ผู้คนจะกรูกันเข้าไปหา สัจธรรมในโลกนี้มักจะได้รับคำตอบและความไม่พอใจ

เมื่อพิจารณาถึงความไม่พอใจต่อสัจธรรม ผู้เผยแพร่สั่งสอนสัจธรรมบางครั้งยังมีความสงสัยว่าเขา
เองมีความผิดพลาดอะไรบางอย่างหรือไม่ ในอายะฮ์นี้ ผู้เผยแพร่สั่งสอนได้ถูกสั่งให้ระวังตัวเองมิให้
คิดเช่นนั้น

ข้อพิสูจน์อันชัดเจนของความสงสัยที่ไม่มีให้เห็นเหล่านี้ก็คือบรรดาคนและผู้เผยแพร่สั่งสอนก่อนๆ
ล้วนต้องเผชิญสถานการณ์เดียวกัน คนที่รู้ประวัติศาสตร์ของบุคคลเหล่านี้รู้ดีว่าในโลกนี้ไม่เคย
ปรากฏเลยว่าเมื่อมีคนหนึ่งออกมา ผู้คนจะต้อนรับมันด้วยความชื่นชม ดังนั้น ถ้าสถานการณ์
เดียวกันเกิดขึ้นในกรณีของผู้เผยแพร่สั่งสอนสัจธรรมในยุคต่อมา ทำไมจะต้องไปวิตกหรือกังวล?

ถ้าความคิดของมนุษย์ยืนยันความจริงของสิ่งใด และในต่อนั้น ถ้าเขาเลิกยืนยันมันเพียงเพราะ
คนอื่นคัดค้าน นั่นก็เท่ากับการไม่ยอมรับสัญญาณของพระเจ้า พระเจ้าปรากฏต่อมนุษย์ผ่านทาง
สัญญาณของพระองค์เพื่อที่การยอมรับอะไรก็ตามที่ได้พิสูจน์โดยการให้เหตุผลแล้วคือสิทธิของ
พระเจ้าเหนือมนุษย์ ดังนั้น ชะตากรรมของผู้ปฏิเสธสิทธิของพระเจ้าจะเป็นเช่นไร ถ้าไม่ใช้การ
ขาดทุนและการถูกทำลาย?

96 บรรดาผู้ต่อต้านคนที่วามะของพระผู้
อภิบาลของเจ้า ยืนยันแล้วนั้นพวกเขาจะ
ไม่ศรัทธา 97 ถึงแม้จะมีสัญญาณ ทุกอย่าง
ถูกนำมาแสดงแก่พวกเขาแล้วก็ตาม จน
กระทั่ง พวกเขาเห็นการลงโทษอันเจ็บปวด
98 มีหมูชนใดบ้าง ที่ยอมรับความศรัทธา
และความศรัทธานั้นเป็นประโยชน์ ต่อหมู่
ชนนั้นนอกไปจากหมูชนของยูนุส เมื่อพวก
เขา ศรัทธา เราจึงได้ปลดเปลื้องการลงโทษ
อันน่าอับอาย ออกไปจากพวกเขาในชีวิต
โลกนี้และได้ให้พวกเขาใช้ บัจจัยทั้งหลาย
แห่งชีวิตชั่วเวลาหนึ่ง⁷

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ
رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَلَوْ جَاءَهُمْ
كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ
﴿١٢﴾ فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَا
إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا ءَامَنُوا
كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخَرْيِ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٣﴾

⁷ เมื่อลัทธิธรรมปรากฏต่อหน้ามนุษย์ ความคิดของเขายืนยันความถูกต้องของมัน แต่เพื่อที่จะได้
รับสิ่งที่ถูกต้อง มนุษย์ต้องให้บางสิ่ง และตรงนี้เองที่มนุษย์ไม่พร้อมจะให้ เพราะในการทำเช่นนั้น
มนุษย์ต้องทำให้ตัวเองเล็กลงเมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่น เขาต้องยอมรับผลประโยชน์ของผู้อื่น เขา
ต้องเสียสละเกียรติยศของเขาเองเพื่อที่จะสามารถยอมรับลัทธิธรรม เรื่องอะไรก็ตามที่เขายอมรับอยู่
แล้วคือสิ่งที่เขาปฏิเสธ สภาพทางจิตใจของมนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาในลักษณะที่เมื่อใดเขาเลือกไปทาง
หนึ่ง ความคิดของเขาทั้งหมดจะไปในทางเดียวกัน นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมหลังจากมนุษย์เบี่ยง
เบนออกไปจากลัทธิธรรม ทุกวันที่ผ่านไป เขายังมีเงื่อนไขมากขึ้นในวิธีการคิดของเขาจนเขาไม่
สามารถหันไปยังลัทธิธรรมได้

คนที่เห็นเช่นนี้พยายามจะให้เหตุผลยืนยันว่าจุดยืนของพวกเขาเป็นความคิดที่ถูกต้อง แต่ในความ
จริงแล้ว มันเป็นผลของความต้อรังและอคติซึ่งเกิดขึ้นจากการคำนึงถึงเรื่องทางโลกต่างหาก
อย่างไรก็ตาม ในตอนที่พระเจ้าลงโทษ ฟองน้ำนี้จะระเบิดออก ด้วยความรู้สึกกลัวอย่างหนักจะ
ทำให้มนุษย์ยอมก้มหัวต่อสิ่งที่กอนหน้าหน้าเขาไม่พร้อมจะยอมรับตราบใดที่เขาไม่รู้สึกล้ว

ในยุคก่อนๆ บรรดานบีต้องเผชิญสถานการณ์เดียวกันนี้ กล่าวคือ ชุมชนที่นบีไปเผยแผ่สั่งสอนไม่
ยอมรับความศรัทธาจนกระทั่งนาทีสุดท้าย อย่างไรก็ตาม เมื่อพวกเขาได้รับการลงโทษจากพระเจ้า
พวกเขาได้ร้องออกมาว่าพวกเขาศรัทธาแล้ว แต่ในตอนพระเจ้าเรียกร้องพวกเขาในภาษาของ
เหตุผล พวกเขาไม่ยอมรับ แต่เมื่อพระเจ้าทำให้พวกเขาต้องยอมต่ออำนาจของพระองค์ พวกเขา
จะประกาศว่าพวกเขายอมรับตรงนั้นทันที แต่การยอมรับเช่นนั้นไม่มีผลอีกแล้วในสายตาของ
พระเจ้า พระเจ้าต้องการการยอมรับเมื่อมนุษย์ยอมจำนนต่อพลังของเหตุผล ไม่ใช่ตอนถูกบังคับ

โยนาห์(ยูนุส)ถูกส่งไปยังเมืองนินเวห์ซึ่งเป็นเมืองเก่าในอิรัก เขาเริ่มเผยแผ่สั่งสอนที่นั่น แต่ผู้คนที่นี่
นั้นไม่ยอมรับความศรัทธา ในที่สุด ตามชะติษของนบี เขาจึงอพยพออกมา ในขณะที่ออกมาจาก
กานินเวห์ เขาได้บอกผู้คนว่าพวกเขาจะต้องได้พบการลงโทษจากพระเจ้า หลังจากโยนาห์ออกมา
สัญญาณแรกของการลงโทษได้ปรากฏขึ้น ในตอนนั้น พวกเขาไม่ได้แสดงท่าทีเหมือนกับคนใน
ชุมชนของนบีฮูด เมื่อเห็นเมฆทึบแห่งการลงโทษก่อตัว ผู้คนของนบีฮูดกล่าวว่า “เมฆนี้กำลังนำฝน
มาให้เรา” แต่คนในชุมชนของโยนาห์รู้สึกตัวขึ้นมาทันที ทุกคนพร้อมทั้งปศุสัตว์ ผู้หญิงและเด็กได้
มารวมตัวกันในทุ่งโล่งและวิ่งวนต่อพระเจ้าด้วยความนอบน้อมต่อมตน หลังจากนั้น การลงโทษก็
ไม่เกิดขึ้น การยอมรับความศรัทธาก่อนการพบกับพระเจ้าเป็นที่ยอมรับด้วยเช่นกันถ้าหากมัน
เป็นการยอมรับที่สมบูรณ์เหมือนกับการยอมรับของชุมชนของโยนาห์

99 หากพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงประสงค์ ผู้คนทั้งหมด ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินนี้คงจะศรัทธาในพระองค์แล้วโดย ไม่มีการยกเว้น ดังนั้น เจ้าจะบังคับมนุษย์ให้เป็นผู้ศรัทธากระนั้นหรือ? ¹⁰⁰ ไม่มีผู้ใดจะศรัทธาได้หากปราศจากการ อนุมัติของพระเจ้า พระองค์จะทรงโยนความโลภ(แห่ง ความสงสัย)ไปบนผู้ที่ไม่ใช่เหตุผลของพวกเขา^๗

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ
كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ
حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَمَا
كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ
اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا
يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾

^๗ “หากพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงประสงค์ ผู้คนทั้งหมดที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินนี้คงจะศรัทธาในพระองค์แล้ว” หมายความว่า พระเจ้าสามารถที่จะทำให้ระบบของโลกมนุษย์ทั้งหมดเป็นหนึ่งเดียวโดยที่ทุกสิ่งจะถูกควบคุมโดยคำบัญชาของพระองค์อย่างสมบูรณ์ แต่สำหรับมนุษย์ พระเจ้าไม่ทำเช่นนั้น เพราะพระองค์ต้องการให้มนุษย์อยู่ในบรรยากาศที่เป็นอิสระ ให้เขามีโอกาสที่จะเชื่อฟังพระเจ้าตามเจตนารมณ์เสรีของเขาและทำงานด้วยความสมัครใจในขณะที่ส่วนอื่นๆ ของโลกต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของพระองค์ มนุษย์จะได้รับความสุขสมบูรณ์ของสวรรค์ก็โดยการเชื่อฟังด้วยความสมัครใจนี้เอง

“ไม่มีใครศรัทธาได้หากปราศจากการอนุมัติของพระเจ้า” หมายความว่าในโลกปัจจุบัน มนุษย์จะได้รับความจำเริญของความสำเร็จที่ต่อเมื่อเขาปฏิบัติตามวิธีที่พระเจ้าได้วางไว้เพื่อวัตถุประสงค์นี้ ในโลกปัจจุบัน หนทางสำหรับมนุษย์ที่จะได้รับความศรัทธาก็คือการใช้ความคิดของเขาเพื่อเข้าใจการเรียกร้องไปสู่ความศรัทธา ความคิดของแต่ละคนที่คำนึงถึงแต่เรื่องโลกนั้นเหมือนกับภารจรมลงไปในโคลน คนประเภทนี้ไม่มีคำถามว่าจะได้รับความศรัทธา

101 จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงสังเกตดูสรรพสิ่งทั้งปวง ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน” แต่สัญญาณและ การตักเตือนทั้งหลายไม่ได้อำนวยความสะดวกไหนแก่ บรรดาผู้ไม่ศรัทธา 102 แล้วพวกเขาจะคอยอะไรอีกนอก ไปจากวันแห่งความชั่วร้ายที่มีต่อผู้คนก่อนหน้าพวกเขา? ดังนั้น จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ฉะนั้น จงคอยดูก็แล้วกัน และฉันก็จะคอยดูกับพวกท่านด้วย” 103 หลังจากนั้น เรา ได้ช่วยบรรดาศาสนาทูตของเราและผู้ศรัทธาให้รอดพ้น เราได้กำหนดไว้สำหรับตัวเราเองแล้วที่จะช่วยบรรดาผู้ ศรัทธา”

104 (ไอ้คนมี) จงกล่าวเถิดว่า “มนุษย์เอ๋ย ถ้าหากพวกท่าน ยังมีข้อสงสัยเกี่ยวกับศาสนาของฉัน จงรู้ไว้เถิดว่าฉันไม่ เคารพสักการะสิ่งที่พวกท่านเคารพสักการะนอกไปจากพระเจ้า แต่ฉันเคารพสักการะพระเจ้าผู้ทรงมีอำนาจที่จะ ทำให้พวกท่านตายเท่านั้น เพราะฉันได้ถูกบัญชาว่าฉัน ต้องอยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา” 105 (ฉันยังได้ถูกบัญชาอีกว่า) และจงหันหน้าของเจ้าไปยังความศรัทธา(ที่แท้จริง)อย่าง มั่นคง และจงอย่าเป็นผู้ตั้งสิ่งอื่นเป็นภาคีเทียบเคียงกับ พระเจ้า”

قُلْ أَنْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْجِبُ الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ
عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾ فَهَلْ
يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانظُرُوا إِلَىٰ
مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ
نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
كَذَٰلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نَجِ الْمُؤْمِنِينَ
﴿١٠٣﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ
مِّنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن
دُونِ اللَّهِ وَلَكِن أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي
يَتَوَفَّكُم وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾ وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ
حَنِيفًا وَلَا تَكُونَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾

101 ในจักรวาลรอบตัวเรา มีสัญญาณมากมายสุดคณานับที่พิสูจน์ถึงการมีอยู่ของพระเจ้า ยิ่งไปกว่านั้น ในโลกของเราก็มีเหตุการณ์(เช่นพายุไซโคลนและทอร์นาโด)เกิดขึ้นเป็นการเตือน สิ่งเหล่านี้ น่าจะทำให้มนุษย์สนใจจริงจังในสภาวะแห่งการทดสอบของเขา นั่นคือ ในโลกนี้ มนุษย์มีดุลพินิจที่จะ ยอมรับหรือปฏิเสธศรัทธา แต่สิ่งที่มนุษย์ทำก็คือ เขาได้สร้างคำอธิบายบางอย่างของเขาเองขึ้นมา สำหรับเหตุการณ์เหล่านี้เพื่อที่จะเบนความสนใจจากความหมายที่แท้จริงของมันและยังคงไม่ได้รับ ทางนำอยู่ต่อไป

เมื่อมนุษย์ไม่เข้าใจภาษาของเหตุผล มันก็เหมือนกับว่าเขากำลังคอยให้มานแห่งการทดสอบถูกยก ขึ้นเพื่อพระเจ้าจะได้ปรากฏพระองค์ออกมาให้คำตัดสินชี้ขาด แต่เมื่อวันนั้นมาถึง มันจะแตกต่างไป จากวันในปัจจุบันอย่างสิ้นเชิง วันนี้ บรรดาผู้ยอมรับและผู้ปฏิเสธต่างอยู่ในสภาวะเดียวกัน แต่เมื่อ วันแห่งการตัดสินมาถึง บรรดาผู้ที่ได้พิสูจน์ตัวเองแล้วว่าเป็นผู้เคารพสักการะเท่านั้นที่จะอยู่อย่างสงบ ในขณะที่คนอื่น ๆ ทั้งหมดจะได้รับการลงโทษและพวกเขาจะไม่พบทางหนีที่ช่วยให้พวกเขาได้รับการผ่อนผัน

102 ในตอนแรก ผู้เผยแผ่สั่งสอนได้พูดด้วยภาษาแห่งเหตุผล แต่ถ้าบรรดาผู้ฟังเขายังมีข้อสงสัยหลังจากได้ยิน สิ่งที่เขาต้องทำก็คือการแสดงความถูกต้องของสิ่งที่เขาสอนในภาษาที่หนักแน่นกว่า ▶

106 และจงอย่าวิงวอนสิ่งใดอื่นที่ไม่สามารถ
 ยังกุณให้โทษ แก่เจ้าได้นอกจากพระเจ้า
 ถ้าหากเจ้ากระทำเช่นนั้น เจ้าจะ เป็นหนึ่งใน
 บรรดาผู้ทำความผิด 107 ถ้าหากพระเจ้าทรง
 ให้ เจ้าประสบทุกข์ภัย ไม่มีใครจะสามารถ
 จัดทุกข์ภัยนั้นได้ นอกจากพระองค์ และ
 ถ้าพระองค์ประสงค์ที่จะประทาน ความ
 โปรดปรานให้แก่เจ้า ใครจะหน่วงเหนี่ยว
 ความกรุณา ของพระองค์ไว้ไม่ได้เช่นกัน
 พระองค์จะทรงประทานความ โปรดปราน
 ของพระองค์แก่บ่าวของพระองค์ที่พระองค์
 ทรง ประสงค์และพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย
 ผู้ทรงเมตตาเสมอ”^ก

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ
 وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ
 الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾ وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ
 فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ
 يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ
 بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ
 الغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾

เมื่อผู้เผยแผ่สั่งสอนเรื่องความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้าบอกบรรดาผู้ตั้งภาคีกับพระเจ้าว่า “ฉันไม่
 เคารพสักการะสิ่งที่พวกท่านเคารพสักการะ” นี้ไม่ใช่แค่เพียงคำประกาศ แต่มันเป็นข้อโต้แย้งในตัว
 ของมันเอง มันหมายความว่า “ฉันก็เป็นมนุษย์เหมือนกับพวกท่าน ฉันมีความคิดเหมือนกับที่พวก
 ท่านมี ดังนั้น ทำไมความจริงของบางสิ่งที่ฉันสามารถเข้าใจได้ พวกท่านจึงไม่สามารถเข้าใจ?”

ถ้าสวรรค์เป็นสิ่งที่ใครคนหนึ่งเข้าใจได้ มันก็แสดงว่าคนอื่นต้องเข้าใจได้ด้วย ถึงกระนั้นก็ตาม ถ้า
 คนอื่นปฏิเสธมัน คนผู้นั้นก็ต้องมีอะไรบางอย่าง ไม่ใช่ความบกพร่องในการเรียกร้องสู่สวรรค์ ถ้าคน
 มีตามองเห็นสิ่งหนึ่ง แต่อีกคนหนึ่งที่มีตาเหมือนกันมองไม่เห็น มันก็เป็นการพิสูจน์ว่าคนหลังไม่ได้
 เป็นผู้มืตาอย่างแท้จริง เพราะในโลกนี้ มันเป็นไปได้ที่ใครคนหนึ่งที่มีตาและมองเห็นสิ่งหนึ่ง แต่อีก
 คนหนึ่งมองไม่เห็นทั้งๆที่มีตาเหมือนกัน

^ก ความตายยืนยันความจริงว่ามนุษย์ไม่มีอำนาจโดยสิ้นเชิงในโลกนี้ ความตายพิสูจน์ว่าอำนาจ
 ที่มนุษย์ใช้เพื่อสนับสนุนความโอหังและการปฏิเสธพระเจ้าของเขานั้นผิด ในด้านหนึ่ง ความ
 ตายแนะนำมนุษย์ให้รู้จักความอ่อนแอของเขา และในอีกด้านหนึ่งแนะนำเขาให้รู้จักอำนาจของ
 พระเจ้า มันแสดงให้เห็นว่าในโลกนี้ไม่มีใครที่มีอำนาจที่จะให้คุณหรือให้โทษเขาได้ ถ้ามนุษย์มี
 ความคิดที่สามารถเรียนรู้บทเรียนจากเหตุการณ์ต่างๆ ดังนั้น ความตายก็เพียงพอแล้วที่จะปรับปรุง
 เปลี่ยนแปลงเขา และทำให้เขาเป็นผู้เคารพสักการะพระเจ้าที่สมบูรณ์

มนุษย์จะพบเวลาหนึ่งที่เขายอมจำนนต่อความตายโดยช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ ในทำนองเดียวกัน
 มนุษย์ก็ไม่มีความใด ๆ ที่จะทำให้เกิดขึ้นเป็นประโยชน์หรือเป็นโทษตามที่เขาต้องการ
 ในบางครั้ง เขาได้รับประโยชน์ที่เขาต้องการและในบางครั้งเขาปลอดภัยจากอันตรายที่ไม่พึง
 ประสงค์

สภาพการณ์ดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่ามนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่ไม่มีอำนาจ เขาอยู่ในโลกที่มีอะไรบางอย่าง
 อย่างควบคุมเขาอยู่

108 (ไอ้มุฮัมมัด) จงบอกพวกเขาเถิดว่า “มนุษย์เอ๋ย สัจธรรมจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านได้มายังพวก ท่านแล้ว ดังนั้น ใครที่ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกตอง เขาก็ปฏิบัติตามทางนำเพื่อเป็นผลดีแก่ตัวของเขาเอง หากผู้ใดหลงออกไปจากทาง เขาก็หลงเป็นภัยต่อตัว เขาเอง และฉันไม่ได้เป็นผู้พิทักษ์พวกท่าน” 109 (ไอ้หนี่) จงปฏิบัติตามทางนำที่ได้ถูกประทานแก่เจ้าและจงอดทน ต่อไป จนกว่าพระเจ้าจะทรงตัดสิน เพราะพระองค์ทรง เป็นเลิศที่สุดในการบรรดาผู้ตัดสิน ^๗

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ
 مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا
 يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا
 يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ
 ﴿١٠٩﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ
 حَتَّىٰ تَحْكُمَ اللَّهُ ۗ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ
 ﴿١١٠﴾

^๗ งานที่แท้จริงของการเรียกร้องของสัจธรรม หมายถึง การนำสาส์นของพระเจ้าไปยังคนกลุ่มหนึ่ง จะบรรลุปะทายเมื่อผู้เผยแผ่สั่งสอนพิสูจน์ว่าเขาสนใจจริงจังเกี่ยวกับเป้าหมายของเขาและได้ทำให้สัจธรรมเป็นที่รู้จักกันที่สุดในที่สุดด้วยการใช้เหตุผลที่ดี

ถ้าผู้เผยแผ่สั่งสอนทำให้ปัญหาของสัจธรรมมีเหตุผลตามยุคสมัย เขาก็ยืนยันความจริงต่อสัจธรรมได้อย่างเต็มที่และยังคงเผยแผ่สั่งสอนต่อไปด้วยความอดทนต่อความยุ่งยากลำบากทุกอย่างโดยไม่ต้องคำนึงถึงเรื่องผลได้หรือผลเสีย เมื่อชี้แจงเหตุผลที่เป็นข้อสรุปแก่ชุมชนที่เขาเผยแผ่สั่งสอนเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว หลังจากนั้นจะไม่มีใครสามารถแก้ตัวต่อหน้าพระเจ้าได้ว่าเขาไม่รู้

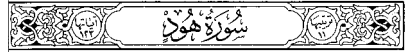
งานที่แท้จริงของผู้เผยแผ่สั่งสอนอยู่ที่การปฏิบัติตามสิ่งที่พระเจ้าประทานมา นั่นคือ การทำตัวเองตามคำสั่งของพระผู้อภิบาลและเรียกร้องคนอื่นอย่างตอเนื่องให้คืนรนต่อสู้อเพื่อยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระเจ้าเพื่อได้รับความโปรดปรานจากพระองค์ ผู้เผยแผ่สั่งสอนต้องทำสิ่งนี้อย่างตอเนื่องด้วยความอดทน ด้วยการแก้ปัญหาและความปรารถนาดี หลังจากนั้น ขั้นตอนที่เหลือทั้งหมดก็ปล่อยให้ขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของพระเจ้าว่าจะทำอย่างไรต่อไปดีตามเจตนารมณ์ของพระองค์

การตัดสินใจของพระเจ้ามักปรากฏในรูปของสถานการณ์แวดล้อม เมื่องานเผยแผ่ของผู้เผยแผ่สั่งสอนมาถึงขั้นที่ต้องการตามการประเมินของพระเจ้าแล้ว พระองค์จะทรงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ที่ทำให้ผู้เผยแผ่สั่งสอนสามารถเข้าไปสู่อีกขั้นตอนหนึ่งของการเผยแผ่สั่งสอนของเขา

11 ฮูด

ฮูด

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ อะลีฟ ลาม รอ

(นี่คือ) คัมภีร์ที่ข้อความทั้งหลายเป็นหลักการสำคัญ ขึ้นพื้นฐานและได้ถูกอธิบายไว้ในรายละเอียดโดย พระผู้ทรงปรีชาญาณและผู้ทรงรอบรู้ ² (มันสอนว่า) พวกท่านต้องไม่เคารพสักการะผู้ใดนอกจากพระเจ้า ฉะนั้นถูกส่งมาจากพระองค์เพื่อตักเตือนพวกท่านและนำ ชาวติจากพระองค์มายังพวกท่าน ³ พวกท่านจงขอ การอภัยจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านแล้วจงหันกลับ ไปยังพระองค์(ในการสำนึกผิด) พระองค์จะทรงประทานปัจจัยที่ดีแก่พวกท่านจนกระทั่งถึงวาระ หนึ่งซึ่งได้ถูกกำหนดไว้ และพระองค์จะประทาน ความโปรดปรานของพระองค์แก่ทุกคนที่สมควรจะ ได้รับ แต่พวกท่านหันหลังให้ ดังนั้น ฉะนั้นจึงกลัวว่า พวกท่านจะต้องพบกับ การลงโทษแห่งวันอันน่า สะพรึงกลัว ⁴ ยิ่งพระเจ้าที่พวกท่านทั้งหมดต้องกลับไป และพระองค์ทรงอาณุภาพเหนือทุกสิ่ง⁷

الر كِتَابٌ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ
فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ۝ أَلَّا
تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۚ إِنَّنِي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ
وَّبَشِيرٌ ۝ وَإِنْ أَسْتَغْفِرُوا رَبُّكُمْ ثُمَّ
تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَّتَعًا حَسَنًا إِلَىٰ
أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ
فَضْلَهُ ۚ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ۝ إِلَىٰ اللَّهُ مَرْجِعُكُمْ
وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

⁷ สำนึกของกูรอนก็คือมนุษย์ต้องไม่เคารพสักการะผู้ใดนอกไปจากพระเจ้าองค์เดียว เขาต้องทำให้พระเจ้าหนึ่งเดียวและองค์เดียวนี้เป็นทุกสิ่งของเขา เขาต้องกลัวพระองค์และฝากความหวังของเขาไว้กับพระองค์เท่านั้น ความคิดและหัวใจของเขาต้องเชื่อฟังพระองค์ผู้เดียว ในการใช้ชีวิตของเขา เขาต้องคำนึงถึงเจตนารมณ์และความพึงพอใจของพระองค์ก่อน เขาต้องเต็มใจในการที่จะวางตัวเองไว้ในตำแหน่งของผู้เคารพสักการะและให้สถานะพระเจ้าเป็นผู้ที่ได้รับการเคารพสักการะ

ความจริงแล้ว ภาระหน้าที่ของนบีคือการทำให้มนุษย์รู้ถึงตำแหน่งนี้ เป็นสิ่งที่ได้ถูกกล่าวไว้อย่างชัดเจนในคัมภีร์กูรอน ตอนนี้ สิ่งที่มีมนุษย์ถูกคาดหวังไว้ก็คือมนุษย์ต้องตอบสนองต่อศาสน์ของพระเจ้าอย่างถูกต้อง เขาต้องไม่ละทิ้งมันภายใต้อิทธิพลของความรูสึกอย่างเช่น อิจฉาเรียซา การวางตัวเจ้ายศเจ้าอย่าง การยึดผลประโยชน์หรือเอาตัวเองเป็นที่ตั้ง แต่ต้องยอมรับมันและหันไปยังพระเจ้า เขาต้องขอการอภัยโทษต่อพระเจ้าสำหรับบาปที่ผ่านมาของเขาและสำหรับอนาคต เขาต้องขอความช่วยเหลือต่อพระเจ้า ►

5 จงดูเถิดว่าพวกเขาปกปิดตัวของพวกเขาเองเพื่อ ซอนเร็น(ความคิดของพวกเขา) จากพระองค์ แต่เมื่อพวกเขาปกปิดตัวของพวกเขาด้วยเสื้อผ้า พระองค์ ทรงรู้ถึงสิ่งทีพวกเขาซ่อนเร้นและสิ่งทีพวกเขาเปิดเผย พระองค์ทรงรู้แม้แต่ความคิดทีลึกทีสุดของพวกเขา ⁶ ไม่มีสิ่งมีชีวิตใดๆทีเคลื่อนไหวบนโลกนทีการยังชีพ ของมันมิได้ขึ้นอยู่กัพระเจ้า พระองค์ทรงรู้ถึงทีพักอัน ถาวรและทีพักชั่วคราวของมัน ทุกสิ่งอยู่ในบันทึก อันชัดแจ้งแล้ว⁷

أَلَا إِنَّهُمْ يَتَّبِعُونَ صُدُورَهُمْ لَيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَعْشُونَ تَبَيَّنَ لَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلُّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧﴾

ถ้ามนุษย์ได้รับอาหารและเขารับมัน มันหมายความว่าเขาดังใจจะทำใหร่างกายของเขาเติบโต ในทางตรงข้าม ถ้าเขาไม่รับอาหาร มันก็เหมือนกับว่าเขาต้องการจะหยุดการเจริญเติบโตทางร่างกายของเขา เช่นเดียวกับการเรียกร้องสู่สวรรค์ เมื่อใครคนหนึ่งยอมรับสวรรค์ ในความจริงแล้วก็คือเขายอมรับว่าปัจจัยยังชีพของพระเจ้าทีเขาไปในตัวของเขาได้ทำให้เขาเติบโตแข็งแรงทั้งทางด้านวิญญาณและร่างกาย และทำให้เขาไปถึงขั้นตอนของความก้าวหน้าทางจิตวิญญาณซึ่งทำให้เขาเข้าสวรรค์ในที่สุด

ส่วนคนทีไม่ยอมรับการเรียกร้องสู่สวรรค์นั้น เขาได้ทำให้วิญญาณของเขาหมดโอกาสในการยกระดับทีพระเจ้าจัดไว้ ในขณะที่ผู้ยอมรับสวรรค์ใช้ชีวิตอยู่ในความสงบเสงี่ยมเจียมตน ผู้ปฏิเสธสวรรค์จะมีมลทินแห่งความเจ้ายศเจ้าอย่าง ในขณะที่ผู้ยอมรับสวรรค์ใช้เวลาทุกขณะในชีวิตของเขาไปในการระลึกถึงพระเจ้า ผู้ปฏิเสธพระเจ้าจะใช้เวลาในชีวิตของเขาไปในการนึกถึงสิ่งอื่นออกไปจากพระเจ้า ในขณะที่ผู้ยอมรับสวรรค์ปฏิบัติตามแนวทางแห่งการเชื่อฟังพระเจ้าในทุกโอกาสในชีวิตของเขา ผู้ปฏิเสธสวรรค์จะปฏิบัติตามแนวทางของความโอหัง ผลทีตามมาก็คือผู้ยอมรับสวรรค์จะจากโลกนีไปพร้อมกับวิญญาณทีสมบูรณ์และได้รับการพัฒนาและจะได้รับการปฏิบัติในฐานะผู้ทีเหมาะสมจะได้อยู่ในบรรยากาศของสวรรค์ ส่วนวิญญาณของผู้ปฏิเสธจะไม่สมบูรณ์และไม่ได้รับการพัฒนาและสมควรจะถูกโยนลงไปนกองขยะแห่งนรก

⁷ เมื่อการเรียกร้องสู่เอกภาพของพระเจ้า(เตาฮีด)มีขึ้นกัหัวหน้าเผ่าบางคนของชาวกุเรซ พวกเขาได้ลุกขึ้นสวมเสื้อคลุมและเดินออกไปอย่างไมแยะ

ความจริงแล้ว นีคือหัวใจของการไม่สนใจอะไรบางอย่าง เมื่อใครคนหนึ่งถือว่ามีผู้เผยแผ่สั่งสอนต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับตัวเอง เขาจะแสดงพฤติกรรมในทำนองนี้ แต่เขาลืมไปว่าพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ทรงรู้ถึงสภาพทางจิตใจของคนทีทำเช่นนี้ นีไม่ใช่แค่เพียงการไม่แยะสคนผู้หนึ่ง(ผู้เผยแผ่สั่งสอน)เท่านั้น แต่มันยังเท่ากับการไม่แยะสพระเจ้าผู้ทรงรอบรู้สิ่งทีเปิดเผยและสิ่งทีซ่อนเร้นทุกอย่าง

หลังจากนั้น มนุษย์จะเป็นอย่างไรเมื่อเขาพบพระเจ้า? เขาจะเห็นพระเจ้าทีเขาเคยไม่แยะสมมาก่อนว่าเป็นผู้ทรงให้ทุกสิ่งแก่เขา แม้แต่สิ่งทีทำให้เขาไม่แยะสต่อถ้อยคำของพระเจ้าด้วยเช่นกัน มนุษย์มีชีวิตอยู่ในโลกของพระเจ้าและในที่สุดเขาต้องกลับไปหาผู้ทรงสร้างเขา แต่เขาใช้ชีวิตรวากับว่าเขานีมีความเกี่ยวข้องใด ๆ กัพระเจ้าในปัจจุบันและจะไม่มีสิ่งใดทีเกี่ยวข้องกัพระองค์ในอนาคต

⁷ พระองค์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินใน หกวัน(ช่วงเวลา) ขณะที่ก่อนหน้านั้นบัลลังก์ของพระองค์ อยู่เหนือฟ้า ทั้งนี้เพื่อที่จะทดสอบว่าผู้ใดในหมู่ผู้เจ็ดได้ กระทำ การงานที่ดี (ไอ้มูฮัมมัด) ตอนนี ถ้าหากเจ้าบอก พวกเขาว่า “แท้จริงแล้ว พวกท่านจะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพ ขึ้นอีกครั้งหนึ่งหลังความตาย” บรรดาผู้ปฏิเสธจะกล่าว ทันทีว่า “นี่เป็นเรื่องไสยศาสตร์แท้ๆ” ⁸ และถ้าเราจะยึด เวลาการลงโทษพวกเขาออกไปสักระยะหนึ่งซึ่งได้กำหนด ไว้แล้ว พวกเขาจะกล่าวว่า “อะไรเล่าที่ทำให้มันเลื่อนออกไป?” จงรู้ไว้เถิดว่าเมื่อวันแห่งการลงโทษมาถึง ไม่มีใคร สามารถหลีกเลี่ยงมันไปได้และสิ่งที่พวกเขาเยาะเย้ยนั้น จะล้อมพวกเขาไว้ทุกด้าน⁷

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَلَئِن قُلْتَ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾ وَلَئِن أَخْرَجْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا مَحْبَسُهُ ۗ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨﴾

⁷ โลกปัจจุบันถูกสร้างโดยพระเจ้าในหกวัน นั่นคือ หกชั้นตอนหรือทหะยะ มีระยะหนึ่งที่ผิวของโลกถูกปกคลุมด้วยน้ำ ในอาณาจักรส่วนนี้ของพระองค์เวลานั้นมองไปที่ไหนก็มีแต่ฟ้าทุกแห่ง หลังจากนั้น พระเจ้าก็ให้มีแผ่นดินเกิดขึ้นและน้ำที่อยู่ระหว่างแผ่นดินที่ลึกลงไปได้กลายเป็นทะเลและมหาสมุทร ด้วยเหตุนี้เอง จึงทำให้ชีวิตสายพันธุ์ต่างๆเกิดขึ้นบนพื้นโลก

พระเจ้าทรงมีอำนาจที่จะทำให้สิ่งต่างๆและเหตุการณ์ต่างๆเป็นไปอย่างไรก็ได้ แต่พระองค์ได้เลือกแล้วที่จะทำให้โลกนี้มีลักษณะที่น้อยไปกว่าสิ่งที่เป็นอุดมคติ เพื่อที่มันจะได้ทำหน้าที่เป็นสนามการทดสอบสำหรับมนุษย์ ความจริงแล้ว วัตถุประสงค์ในการสร้างโลกของพระเจ้าและการให้มนุษย์มาตั้งถิ่นฐานอยู่บนโลกนี้ก็เพื่อที่จะดูว่าใครเป็นผู้ทำการงานที่ดี ความจริงแล้ว “การงานที่ดี” คืออีกชื่อหนึ่งสำหรับการทำงานที่เป็นความจริง นั่นคือ งานที่มนุษย์ต้องปฏิบัติตามความเป็นจริงโดยไม่มี การกอดันให้เขาต้องทำ คนที่ใช้ชีวิตอยู่ในความเป็นจริงคือคนที่เห็นคุณค่าของมือที่ซ่อนเร้นของพระเจ้าโดยการมองผ่านม่านของเหตุและผลที่พระองค์ทรงลงมาจากปัดไว้เหนือการสร้างสรรคของพระองค์ แม้มนุษย์จะมีอำนาจ แต่เขาถือว่าตัวเองไม่มีอำนาจ ถึงแม้จะมีโอกาสเลือกใช้ชีวิตของคนโอหัง แต่เขากลับเลือกการใช้ชีวิตโดยการเชื่อฟังพระเจ้า

ในโลกปัจจุบัน การเลือกของคนที่ใช้ชีวิตตามความเป็นจริงเช่นนั้นยังคงมีอยู่ เมื่อเวลาของการเลือกนี้สิ้นสุดลง ระบบปัจจุบันจะถูกแทนที่ด้วยระบบมาตรฐานอีกอย่างหนึ่งซึ่งในระบบนั้นสิ่งต่างๆทั้งหมดจะถูกจัดสรรให้แก่บรรดาผู้ทำการงานที่ดีเท่านั้นและสิ่งที่ไม่ดีทั้งหมดไว้เพื่อคนทำผิด

พระเจ้าไม่ได้จับตัวบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและเป็นคนโอหังไปลงโทษทันทีตามที่ตามกฎของการให้การผ่อนผันของพระองค์ นั่นคือ พระองค์ให้การผ่อนผันแก่พวกเขาอย่างเต็มที่เท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อที่พวกเขาจะได้รับ การเตือนและการปฏิรูปตัวเองหรือพิสูจน์ว่าตัวเองผิดในที่สุด กฎแห่งการผ่อนผันนี้ทำให้คนโอหังบางคนเข้าใจผิด พวกเขาหลิ่วความจริงไปว่าเขาเป็นผู้ที่ไม่มีอำนาจใดๆเลย แต่กลับคุยโตโอ้อวด แต่เมื่อพวกเขาถูกพระเจ้าลงโทษ พวกเขาจะรู้ทันทีว่าพวกเขาช่วยเหลือตัวเองไม่ได้เมื่ออยู่ต่อหน้าพระเจ้า

9 เมื่อเราให้มนุษย์ได้เห็นความเมตตาของเรา แล้วเราเอา มันกลับมาจากเขาอีก เขาจะท้อแท้และเนรคุณ¹⁰ และถ้า หลังจากทุกขภัยได้มาประสบกับเขาแล้ว เราได้ประทาน ความโปรดปรานแก่เขา เขาจะกล่าวว่า “ความเศร้าโศกได้ ผ่านพ้นฉันไปแล้ว” และเขาจะเริ่มคะนองและโอหัง¹¹ เว้น แต่ผู้ที่อดทนและกระทำความดี พวกเขาจะได้รับรางวัลให้อภัย และรางวัลตอบแทนอันใหญ่หลวงⁿ

وَلَيْنَٰ أَدَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَكَفُورٌ ۝۱۰
وَلَيْنَٰ أَدَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضِرَاءٍ مَّسْتَهٗ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ۝۱۱ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝

ⁿ ในโลกปัจจุบัน มนุษย์ได้รับความสะดวกและความยากลำบากสลับกันไป แต่ที่นี้ ความสะดวกง่ายดายมิได้ถูกให้เป็นรางวัลและความลำบากมิได้ถูกกำหนดว่าการลงโทษ วัตถุประสงค์ของความสะดวกสบายและความลำบากก็เพื่อเป็นการทดสอบมนุษย์ โลกนี้เป็นห้องสอบขนาดใหญ่ วัตถุประสงค์ของสิ่งที่เกิดขึ้นที่นี้ไม่ว่าจะเป็นอะไรก็ตามคือการดูว่ามนุษย์สนองตอบต่อเงื่อนไขการทดสอบต่าง ๆ อย่างไร

มนุษย์ที่ล้มเหลวคือผู้ที่เมื่อได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้าแล้ว เขากลับทะเลาะงอน เขาทำด้วยโศกต่อบรรดาผู้ที่เขาเห็นว่ามียศถาต่ำกว่าเขา ในทำนองเดียวกัน คนที่แสดงความเนรคุณเมื่อเขาสูญเสียความโปรดปรานบางอย่างหรือเขาตกเป็นเหยื่อของเคราะห์กรรมบางอย่างก็คือผู้ล้มเหลว แม้หลังจากการสูญเสียบางอย่าง มนุษย์ก็ยังคงมีอีกหลายอย่างที่พระเจ้าได้ให้แก่เขา แต่มนุษย์กลับลืมสิ่งเหล่านั้นไปและสิ้นหวังในสิ่งที่เขาสูญเสียไปราวกับว่าทุกสิ่งทุกอย่างของเขาถูกปล้นไปจนหมด ในทางตรงข้าม บรรดาผู้ที่มีมาตรฐานแห่งความศรัทธาเต็มเปี่ยมคือผู้ที่อดทนและทำดีในงานต่างๆ ของพวกเขา นั่นคือ แม้จะต้องประสบภาวะสิ้นหวัง พวกเขายังคงรักษาความสมดุลทางอารมณ์ไว้และดำเนินทางสายกลาง พวกเขายังคงทำสิ่งที่พวกเขาต้องทำในฐานะบ่าวของพระเจ้า

ความอดทนคืออะไร? มันคือการปฏิบัติตัวของมนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้นโดยหลักการ มิใช่เงื่อนไขและสถานการณ์ที่เขาพบว่าตัวเองอยู่ในนั้น ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นอย่างไร เขาจะลุกขึ้นมาอยู่เหนือมันและกำหนดทัศนคติของเขาด้วยมุมมองของสัจธรรม เขามีความกล้าหาญที่จะมีชีวิตอยู่บนระดับของความศรัทธาและการรับรู้ทางศีลธรรมของเขาโดยไม่ได้รับผลกระทบอะไรจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นรอบตัวเขา ชีวิตเขานี้คือชีวิตของความเฝ้ากรง บรรดาผู้สร้างความเฝ้ากรงของพวกเขาดำเนินชีวิตนี้จะเป็นผู้ได้รับส่วนแบ่งแห่งความโปรดปรานของพระเจ้าในชีวิตหน้าและได้รับสถานที่แห่งหนึ่งในสวนสวรรค์อันรื่นรมย์ของพระเจ้า

12 (ไอ้หนี่ จงระวังให้ดี เมื่อว่า)บางที่เจ้าอาจจะละเว้น บางสิ่งที่ได้ถูกประทานแก่เจ้าและเจ้าอาจหตุใจเพราะ พวกเขากล่าวว่า “ท่าไมจิงไม่มีคลังสมบัติถูกส่งลงมา ยังเขาละ?” หรือ “ไฉนจิงไม่มีทูตสวรรค์ลงมา กับเขา ละ?” เจ้าเป็นแค่เพียงผู้ตักเตือน พระเจ้าทรงมีทุกสิ่ง ในอำนาจของพระองค์ 13 ถ้าพวกเขากล่าวว่า “เขา ได้ประดิดขร้มนั้นขึ้นมาด้วยตัวเอง?”จงบอกพวกเขาว่า “ดีละ ถ้าหากพวกท่านพูดจริง จงนำบทที่พวกท่าน คิดขึ้นมาเองสักสิบบทและเหมือนกับสิ่งนี้โดยที่พวก ท่านจะเรียกใครมาชวยก็ได้ ยกเว้นพระเจ้า” 14 แต่ถ้า หากพวกเขาไม่สามารถชวยพวกท่านได้ พวกท่านก็ จงรู้ไว้เถิดว่าคัมภีร์นี้(กุรอาน)ได้ถูกประทาน มาด้วย ความรอบรู้ของพระเจ้าและไม่มีสิ่ง เคารพสักการะอื่น ไตนอกจากพระเจ้า ตั้ง นั้นพวกท่านยังไม่ยอมจำนน ต่อพระองค์อีก หรือ?”¹⁷

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ
وَصَابِقُ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا
أُنزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ
إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
وَكَئِيلٌ ﴿١٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَّهُ قُلْ
فَاتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَتٍ
وَادْعُوا مَنِ اسْتَعْتَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤﴾ فَالِمَ يَسْتَجِيبُوا
لَكُمْ فَأَعْلَمُوا إِنَّمَا أُنزِلَ بَعْلِمِ اللَّهِ وَأَنْ
لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

¹⁷ เมื่อนบีมุฮัมมัดเริ่มต่อต้านการตั้งภาคีกับพระเจ้า(ซิริก)และเรียกร้องผู้คนให้มายอมรับความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้า(เตาฮีด) ผู้คนที่ฟังท่านเริ่มไม่สบายใจ เพราะคนที่จะได้รับผลกระทบในทางเสียหายจากคำพูดของท่านคือบรรดาผู้นำและผู้ติดตามเขาเลื่อมใส คนเหล่านี้คือคนที่ชาวเมืองนับถือศาสนาของพวกเขาและให้ความเคารพนับถือด้วยความภุมิใจ ในตอนนั้น คนเหล่านี้คือแสงสว่างนำทางของชาวอาหรับโบราณและมีความสำคัญมาก่อนในสายตาของผู้คนตลอดประวัติศาสตร์ ในขณะที่นบีมุฮัมมัดไม่ได้มีความยิ่งใหญ่ทางประวัติศาสตร์ใดๆเลย ในตอนนั้น ท่านปรากฏตัวต่อพวกเขาในสภาพของคนผู้หนึ่งที่ไม่มีอะไรน่าสนใจ ดังนั้น ชาวอาหรับจึงไม่สบายใจเป็นอย่างมากที่คนธรรมดาคนหนึ่งมาพูดในสิ่งที่ทำให้บรรดาผู้นำของพวกเขาสูญเสียความน่าเชื่อถือ

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ ผู้เผยแผ่สังฆธรรมอาจคิดว่าอย่างน้อยที่สุดเขาควรเลิกใช้วิธีการวิพากษ์วิจารณ์ของเขาเป็นการชั่วคราวและนำเสนอคำสอนของเขาในลักษณะที่คนฟังสบายใจมากกว่า “เจ้าอาจจะละเว้นบางสิ่งที่ได้ถูกประทานแก่เจ้า” หมายถึงอาจจะอยู่ในส่วนที่มีการวิพากษ์วิจารณ์ความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ แต่พระเจ้าต้องการทำทุกสิ่งให้เป็นทีกระจ่าง และถ้าผลของการสร้างความกระจ่างอย่างเต็มที่ให้แก่สังฆธรรมทำให้ผู้เผยแผ่สั่งสอนต้องถูกหัวเราะเยาะและถูกต่อต้าน ปฏิกริยาความไม่พอใจของผู้คนที่ฟังเขาก็คือต้นเหตุที่คนผู้หนึ่งต้องจ่ายในโลกนี้สำหรับการเป็นผู้เผยแผ่สังฆธรรมอันบริสุทธิ์

ข้อยืนยันความจริงในการเป็นศาสนทูตของพระเจ้าที่ชัดเจนที่สุดคือคำพูดที่ไม่อาจเลียนแบบได้ของเขา บรรดาผู้ก่นด่าอนบีและผู้ปฏิเสธความคิดว่าคนธรรมดาผู้ไม่มีสังฆธรรมที่แม้แต่คนสำคัญของพวกเขาไม่มีได้ถูกบอกว่าพวกเขาไม่ควรทดสอบการเป็นนบีโดยอาศัยเงื่อนไขทางวัตถุ แต่พวกเขาควรเข้าใจว่าคำพูดในการเผยแผ่สั่งสอนของเขามีความประเสริฐเลิศล้ำจนพวกผู้นำของพวกเขาไม่สามารถสร้างขึ้นมาให้เหมือนได้ ▶

15 บรรดาผู้ปรารถนาชีวิตแห่งโลกนี้และความ
ความหรรษา ของมันจะได้รับการตอบแทน
โดยครบครันในชีวิตนี้ สำหรับการทำงานที่ดี
ของพวกเขาและไม่มีสิ่งใดถูกคิด รอนไปจาก
มัน 16 พวกเขาเหล่านี้คือผู้ที่ในโลหน้า จะ
ไม่มีสิ่งใดนอกจากไฟและทั้งหมดที่พวกเขา
ได้ทำ ไว้ในโลกนี้จะไม่มียุทธประโยชน์ใด^๗

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا
نُوفٍ إِلَيْهِمْ أَعْمَلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا
يُخْسُونَ ﴿١٦﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحِطَّ مَا
صَنَعُوا فِيهَا وَبَطُلُ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

ความแตกต่างที่โลกเวียนกันไม่ได้นี้เป็นข้อพิสูจน์ความจริงที่ชัดเจนว่ามีกำลังพุดเพื่อพระเจ้าและ
พุดในนามของพระองค์ ทั้งๆที่สัญญาความถูกต้องของการเป็นนบีชัดเจนถึงเพียงนี้แล้ว ทำไม
ผู้คนยังคงลังเลที่จะเป็นบ่าวผู้เชื่อฟังของพระเจ้า?

^๗ ศาสนามีสองประเภท ประเภทแรกเป็นศาสนาที่ถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขและอีกศาสนาหนึ่งเป็น
ศาสนาที่บริสุทธิ์ ศาสนาประเภทแรกถึงแม้จะประนีประนอมระหว่างศาสนากับเรื่องโลกก็ยังแสดง
ป้ายของศาสนาให้เห็น นี่คือเหตุผลว่าทำไมในทุกยุค สถาบันหลายๆหลายสถาบันได้เกิดขึ้นบนพื้น
ฐานนี้และโดยสถาบันเหล่านี้เองที่คนที่มีผลประโยชน์ได้รับประโยชน์ทางโลกไปมากมายหลายอย่าง
ในนามของศาสนา

แต่กรณีของศาสนาที่บริสุทธิ์นั้นตรงข้ามกัน เมื่อศาสนานับถือที่เรียกชื่อผู้คน มันจะฉายภาพให้
เห็นลัทธิธรรมอันบริสุทธิ์ มันไม่มีเรื่องของผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและเรื่องความเป็นผู้นำ แต่เมื่อ
การเรียกร้องของศาสนานับถือที่บริสุทธิ์ไปถึงบรรดาผู้มีตำแหน่งสูงและเป็นทีเคารพในนามของศาสนาที่
ถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไข คนเหล่านี้จะตกใจกลัว เพราะคนเหล่านี้รู้สึกรู้ว่าในการปฏิบัติตามศาสนานับ
ถือที่บริสุทธิ์นี้ พวกเขาจะสูญเสียผลประโยชน์ทางโลก

ผู้คนมักจะยุ่งในกิจกรรมทางโลกในนามของศาสนา การเรียกร้องของศาสนานับถือที่บริสุทธิ์ท่ามกลาง
คนเช่นนี้เท่ากับเป็นการเปิดโปงพวกเขาว่าจริงๆแล้วพวกเขาคือใคร ความจริงแล้ว การเรียกร้อง
ของลัทธิธรรมคือกระดาษข้อสอบสำหรับผู้ฟังมัน ตอนนี คนที่อยู่อยู่กับกิจกรรมต่างๆในนามของ
ศาสนาในสิ่งที่ต่อต้านการเรียกร้องของลัทธิธรรม การต่อต้านศาสนของพระเจ้าแสดงให้เห็นว่าการ
ปฏิบัติทางศาสนาของพวกเขาไม่จริงแล้วเป็นเรื่องของผลประโยชน์ทางโลกทั้งสิ้น ถ้าพวกเขา
จริงใจในการรับใช้ศาสนาของพวกเขา พวกเขาจะไม่ทำที่จะเสียเวลายอมรับลัทธิธรรมในรูปแบบที่บริสุทธิ์

ดังนั้น การเรียกร้องของลัทธิธรรมจึงทำหน้าที่เป็นเหมือนตัวแบ่งแยกกระหว่าคนจริงใจออกจากคนไม่
จริงใจ คนจริงใจพร้อมที่จะเสียสละเพื่อแนวทางที่ถูกต้องการของศาสนา แต่คนไม่จริงใจชอบเฉพาะ
ศาสนาที่ประกันความปลอดภัยให้แก่ผลประโยชน์ทางโลกของพวกเขา พวกเขาไม่สามารถแม้แต่
จะคิดถึงการสูญเสียทรัพย์สินทางวัตถุของพวกเขา พวกเขาต้องการที่จะใช้เวลาและพลังงานของ
พวกเขาไปเฉพาะในกิจกรรมที่นำชื่อเสียง เกียรติและผลประโยชน์อื่นๆทางโลกมาให้พวกเขา ความ
พยายามเช่นนี้จะไม่เกิดผลใดๆในโลกหน้า

17 พวกเขาจะถูกนำมาเปรียบกับบรรดาผู้ที่
มีหลักฐาน อันชัดเจนจากพระผู้อภิบาลของ
พวกเขาและมีพยาน ผู้หนึ่งจากพระองค์มา
คอยติดตามและก่อกวนเขา ก็มีคัมภีร์ขอ
งมุขเป็นทางนำและความเมตตาได้หรือ?
คนเหล่านี้จะศรัทธามัน ในขณะที่ที่กลุ่มใดปฏิเสธ
สัตย์ธรรม ของมันได้ถูกสัญญาไว้แล้วว่าจะ
ได้อยู่ในนรก ดังนั้น โอ้นบี จงอย่างสงสัย
ในเรื่องนี้เลยเพราะนี่คือสัตย์ธรรม จากพระ
ผู้อภิบาลของเจ้า แต่ว่าคนส่วนใหญ่จะไม่
ศรัทธา⁷

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ
شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ
إِمَامًا وَرَحْمَةً ۗ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ
وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ ۗ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالِنَارِ
مَوْعِدُهُ ۗ فَلَا تَكُ فِي مَرِيَّةٍ مِّنْهُ ۗ إِنَّهُ
الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾

⁷ เมื่อมีมุขมัดเรียกร้องชาวอาหรับให้มายอมรับความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้า มีเพียงไม่กี่คน
เท่านั้นที่ยอมรับในขณะที่คนส่วนใหญ่ปฏิเสธ นี่คือนสิ่งที่เกิดขึ้นในทุกยุคที่มีการเรียกร้องสู่สัตย์ธรรม

พระเจ้าได้สร้างมนุษย์ทุกคนด้วยธรรมชาติที่ชื่อตรงเพื่อเหมาะสมกับสถานะความเป็นมนุษย์ของ
เขา ในทุกมุมของโลก มีสัญญาณมากมายที่ประกาศยืนยันถึงการมีอยู่ของผู้ทรงสร้างและบ่งชี้ถึง
แผนการสร้างของพระองค์ ยิ่งไปกว่านั้น การเป็นนบีของพระเจ้าที่มีมาอย่างยาวนาน ซึ่งในจำนวน
นี้คือโมเสสก็ได้มายังโลกนี้ตั้งเริ่มยุคของมนุษย์เพื่อนำสาส์นของพระเจ้ามายังมนุษย์ บนที่กัมภีร์ที่
โมเสสนำมายังคงมีอยู่ในรูปแบบหนึ่งรูปแบบใดให้เห็นจนกระทั่งวันนี้

ตอนนี้ ใครที่จริงจังและจริงจังจะมีความสามารถเรียนรู้บทเรียนจากสิ่งต่างๆ และจะรู้จักคุ้นเคยกับ
สัตย์ธรรมจนเมื่อใดก็ตามที่ผู้เผยแผ่สัตย์ธรรมคนใดนำสัตย์ธรรมมาเสนอต่อเขา เขาจะจำมันได้ทันที
หัวใจและความคิดของเขาจะยืนยันการเรียกร้องสัตย์ธรรมนั้น เขาจะออกมาและยอมรับมันราวกับ
ว่ามันเป็นเสียงของหัวใจของเขา แต่สภาพของคนส่วนใหญ่ก็คือพวกเขาไม่มองสิ่งต่างๆ ด้วยความ
จริงจัง พวกเขาทำลายชีวิตของพวกเขาไปโดยการหมกมุ่นอยู่กับการโอ้อวดอย่างผิวเผินและผล
ประโยชน์ชั่วคราว การยุ่งอยู่กับสิ่งไม่จำเป็นของพวกเขาจึงไม่ให้โอกาสพวกเขาได้หยุดพักและ
คิดถึงภารกิจของผู้เผยแผ่สัตย์ธรรมและคำสอนที่เขานำมา ดังนั้น เมื่อพวกเขาถูกเรียกมายังสัตย์ธรรม
พวกเขาจึงไม่สามารถยอมรับมันได้ ด้วยอารมณ์ขุ่นมัวและไม่พอใจ พวกเขาจึงปฏิเสธหรือแม้
กระทั่งต่อต้าน คนเหล่านี้คือผู้ที่ไม่เห็นคุณค่าของพระเจ้าและไม่เข้าใจแผนการสร้างสรรคของ
พระเจ้า ในโลกหน้า พวกเขาจะไม่มีสิ่งใดนอกไปจากไฟนรกที่ถูกเตรียมไว้สำหรับพวกเขา

ธรรมชาติของมนุษย์ เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นบนโลกและในท้องฟ้า รวมทั้งคัมภีร์ก่อนหน้านี้นี้ล้วน
ยืนยันความถูกต้องของกุรอาน แม้กระนั้นก็ตาม ถ้าคนส่วนใหญ่ยังปฏิเสธมัน คนที่ปฏิเสธก็ต้องหา
เหตุผลมาปฏิเสธมัน

18 ผู้ใดเล่าที่จะทำความผิดยิ่งใหญ่ไปกว่าผู้กล่าวร้าย ต่อพระเจ้า? คนพวกนี้จะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าพระผู้อภิบาลของพวกเขาและบรรดาพยานจะกล่าวว่า “คนเหล่านี้คือผู้กล่าวร้ายต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา” จงรู้ไว้เถิดว่าการสาปแช่งของพระเจ้าจะมีแก่ผู้ทำความผิด⁷

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا ۖ أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ
رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ آلَا لَعْنَةُ
اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

⁷ ในที่นี้ การกล่าวร้ายไม่ได้หมายถึงการกล่าวร้ายต่อพระเจ้า แต่เป็นการกล่าวร้ายต่อจนะของพระองค์ พระเจ้าไม่ได้ทรงปรากฏให้เราเห็นเพื่อที่จะนำสาส์นของพระองค์ แต่พระองค์ทรงให้มนุษย์มาประกาศแทนพระองค์ ในตอนนั้น มนุษย์ผู้นี้ได้ปรากฏตัวขึ้นในสภาพของคนธรรมดา แต่สิ่งที่เขาพูดออกมาทุกคนเข้าใจได้ว่าเป็นคำพูดของพระเจ้า ถ้าผู้คนจะตัดสินเขาโดยการนำคำพูดของเขามาพิจารณา พวกเขาจะพบพระเจ้าในความยิ่งใหญ่ของคำพูดนั้น แต่เนื่องจากธรรมชาติของคนที่มองและชอบอะไรเพียงผิวเผิน ภาพที่พวกเขามองเห็นผู้เผยแผ่สั่งสอนธรรมดาจึงบิดเบี้ยวไป ความเป็นคนธรรมดาของนี่(ในแง่ของความยิ่งใหญ่ทางโลก)เป็นสิ่งที่พวกเขามองเห็น แต่พวกเขาไม่สามารถมองเห็นลักษณะพิเศษของสาส์นที่ผู้เผยแผ่สั่งสอนนำมา พวกเขาถือว่ามันเป็นสิ่งที่ออกมาจากคนธรรมดาคนหนึ่งและลบหลู่ดูถูกมัน พวกเขาสร้างเรื่องเท็จขึ้นมาโต้แย้งสิ่งที่เขาต้องพูด และหลังจากนั้นก็ไม่มีแค้นแค้นราวกับว่ามันไม่มีความสำคัญอะไรเลย

19 เช่นบรรดาผู้ที่ขัดขวางผู้อื่นจากทางของพระเจ้าและหาทางที่จะบิดเบือนมัน และบรรดาผู้ปฏิเสธในเรื่องชีวิต โลกหน้านั้น 20 พวกเขาไม่อาจหนีรอดจากพระเจ้าไปได้ ในแผ่นดินและพวกเขาไม่มีผู้คุ้มครองใดๆ นอกจากพระเจ้า พวกเขาจะถูกลงโทษเพิ่มเป็นสองเท่าเพราะพวกเขาไม่ฟัง และไม่ดูอะไรทั้งสิ้น 21 เหล่านี้คือบรรดาผู้ทำลายตัวของ พวกเขาเองและสิ่งที่พวกเขาได้ประดิษฐ์ขึ้นมาไม่ได้ ช่วยอะไรพวกเขา 22 มีต้องสงสัยเลยไว้ในโลกหน้า พวกเขาจะเป็นผู้ขาดทุนยิ่ง⁷

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ
وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
كَافِرُونَ ﴿١٩﴾ أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا
مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضْعَفُ لَهُمْ
الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ
وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَئِكَ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي
الْآخِرَةِ هُمْ الْآخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾

⁷ เหตุผลที่แท้จริงสำหรับพฤติกรรมที่เป็นบาปของมนุษย์และไม่ให้ความเคารพต่อศาสน์ของพระเจ้า ก็คือการขาดความศรัทธาที่หนักแน่นในโลกหน้าของพวกเขาและการไม่มีความกลัวพระเจ้าอยู่ในหัวใจของพวกเขา ความไม่กลัวนี้เองที่ทำให้พวกเขาไม่มีความสนใจจริงจังในศาสน์ของพระเจ้าตามที่ควรจะเป็น และสิ่งใดที่คนไม่สนใจ สิ่งนั้นก็จะได้ไม่ได้รับความสนใจจากเขา

ความไม่จริงจังและความไม่จริงจังเช่นนั้นจะหายไปเมื่อผู้คนยืนต่อหน้าพระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาลในวันแห่งการพิพากษา ในตอนนั้น พวกเขาจะสูญเสียเสรีภาพที่มีอยู่ในปัจจุบันไป ทรัพย์สินและความมั่งคั่งทั้งหลายที่ทำให้เขาเป็นคนโอหังจะกลายเป็นเครื่องบั่นทอนของพระเจ้าซึ่งจะเริ่มแสดงหลักฐานยืนยันต่อพวกเขา ในตอนนั้น มันจะเป็นที่ชัดเจนว่าเหตุผลที่เขาปฏิเสธผู้เผยแผ่สั่งสอนของเจ้ามีไ้เพราะพวกเขาไม่สามารถเข้าใจเขา แต่เพราะว่าพวกเขาไม่สนใจเขาอย่างจริงจังต่างหาก ทันใดนั้น ความน่าสะพรึงกลัวแห่งวันสิ้นโลกจะทำให้พวกเขาจริงจังขึ้นมาทันที ในตอนนั้น เมื่อพวกเขาช่วยเหลือตัวเองไม่ได้แล้ว พวกเขาจะเข้าไปทุกสิ่งทุกอย่างที่ไม่เข้าใจในขณะที่มีชีวิตอยู่ในโลกที่เต็มไปด้วยบรรยากาศแห่งเสรีภาพ

พระเจ้าได้ประทานความสามารถและสติปัญญาที่ดงามแก่มนุษย์ ถ้าหากเขาใช้มัน เขาสามารถเข้าใจเรื่องอะไรก็ได้อย่างลึกซึ้ง ในเรื่องทางโลกของเขา เขาใช้สติปัญญาของเขาไปแล้วอย่างเต็มที่ แต่เมื่อมาถึงเรื่องโลกหน้า เขากลับเป็นคนหูหนวกทุกอย่างที่มีหู เขากลายเป็นคนตาบอดทุกอย่างที่เขา มีตา

ความสำเร็จของมนุษย์ขึ้นอยู่กับความจริงใจของเขา คนที่มีจริงใจในเรื่องทางโลกจึงประสบความสำเร็จในเรื่องทางโลก ในทำนองเดียวกัน คนที่มีความจริงใจในเรื่องของโลกหน้าจะประสบความสำเร็จในเรื่องโลกหน้า

23 ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี และต่อม ตนเองต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา นั้น แน่แน่นอน พวกเขาจะได้เป็นผู้ฟานัก อยู่ในสวรรค์และจะอยู่ในนั้นตลอดไป²⁴ คนสองกลุ่มนี้อาจเปรียบเหมือนกับคนสองคน คนหนึ่ง ตาบอด หูหนวกและอีกคนหนึ่ง สามารถมองเห็นและได้ยิน คนทั้งสองนี้จะเหมือนกันและเท่ากันกระนั้นหรือ? แล้ว สูเจ้า มิได้ไตร่ตรองดอกหรือ?⁷

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَأَحْبَبُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٤﴾ * مَثَلُ
الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ
وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ ۗ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾

⁷ การต่อมตนเป็นแก่นสารของความศรัทธา ความศรัทธามีใช้สิ่งที่สืบทอดกันมาและไม่ใช้แค่เพียง การอ่านถ้อยคำบางคำ ความศรัทธาคือการค้นพบ เมื่อมนุษย์พบพระเจ้าโดยการอยู่ในสภาพของความอยากรู้และเปรียบเทียบรู้จักสถานะของตัวเองว่าเป็นผู้อ่อนแอ ในตอนนั้น ความรู้สึกที่รู้จักกันว่าความต่อมตนจะเกิดขึ้นในตัวเขา ความต่อมตนเป็นผลมาจากการตระหนักและการยอมรับสถานะของตัวเองว่าไม่มีอำนาจใดเลยเมื่อเปรียบเทียบกับพระเจ้า

ความศรัทธา การต่อมและการงานที่ดี ทั้งสามด้านนี้เป็นด้านต่างๆของความจริงเดียวกัน ความศรัทธาคือการค้นพบพระเจ้าและคุณสมบัติของพระองค์ด้วยจิตสำนึก ความต่อมตนคือสภาพของหัวใจที่พัฒนาในตัวของมนุษย์ซึ่งเป็นผลมาจากการค้นพบพระเจ้า เมื่อมนุษย์คิดถึงพระเจ้าในเรื่องต่างๆ เมื่อหัวใจของเขาเต็มไปด้วยความกลัวพระเจ้า ผลที่เกิดขึ้นก็คือว่าชีวิตด้านนอกของเขาได้ถูกหล่อหลอมให้เป็นไปตามที่พระเจ้าสั่งหรือการทำดี คนที่มีความศรัทธา มีความต่อมตนและทำการงานที่ดีจึงเป็นคนที่พระเจ้าต้องการและคนเช่นนี้จะพบที่ฟานักของเขาในสวนสวรรค์อันนิรันดร์

25 (นั่นเป็นสภาพเมื่อ)เราได้ส่งนูฮมายังหมู่
คนของเขา เขากล่าวว่า“ฉันขอเตือนพวก
ท่านอย่างเปิดเผยตรงไป ตรงมา 26 จงอย่า
เคารพสักการะสิ่งใดนอกจากพระเจ้า มิ
จะนั่นแล้ว ฉันกลัวว่าการลงโทษอันน่า
สะพรึงกลัวจะมา ถึงพวกท่านในวันหนึ่ง”
27 แต่พวกผู้นำของบรรดาผู้คน ที่ไม่ยอมรับ
สัจธรรมได้กล่าวว่า “เราเห็นว่าท่านเป็น
เพียง คนธรรมดาเหมือนกับพวกเรา และ
เราเห็นว่ามิแต่พวกคน ชั้นต่ำในหมู่พวก
เราเท่านั้นที่ปฏิบัติตามท่านโดย ไม่
คิดอะไรให้ดีกว่า และเราก็มองไม่เห็นว่าคุณมี
อะไรดีไป กว่าเรา แท้จริงแล้ว เราถือว่าพวก
ท่านเป็นผู้โกหก”⁷

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِلَىٰ قَوْمِهِ ۖ إِنِّي لَكُمْ
نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا
اللَّهَ ۚ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ
الْيَوْمِ ﴿٢٦﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
قَوْمِهِ مَا نَزَّلَكَ إِلَّا بَشْرًا مِثْلَنَا وَمَا
نَزَّلَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَزَادْنَا
بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ
فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَذِبِينَ ﴿٢٧﴾

⁷ นับจำนวนมากมายได้ปรากฏขึ้นในโลกนี้และการกิจของนบีเหล่านั้นคือการทำให้มนุษย์รู้จัก
แผนการสร้างสรรคของพระเจ้า แผนการที่มนุษย์ได้ถูกส่งมายังโลกนี้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบ
เขา ที่นี้ เราได้รับโอกาสให้เคารพสักการะสิ่งต่างๆ แต่สิ่งที่พระเจ้าต้องการคือมนุษย์ควรเป็นผู้
เคารพสักการะพระเจ้า บรรดาผู้ไม่เคารพสักการะพระเจ้าคือผู้สอบไม่ผ่านและเขาจะต้องเผชิญหน้า
กับการถูกลงโทษอย่างแสนสาหัสในชีวิตหลังความตาย นี่คือนสิ่งที่โนอาห์บอกผู้คนในชุมชนของเขา
ดังนั้น เขาจึงเป็นผู้ตักเตือนที่ชัดเจนสำหรับพวกเขา แต่ชุมชนของเขาไม่ยอมรับสิ่งที่เขาบอก

เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็ต่อมมนุษย์มักจะมีมุมมองจากสิ่งที่ปรากฏให้มนุษย์เห็น ในทางทฤษฎี มนุษย์เป็น
เหยื่อของการหลงผิดหลายอย่าง แต่ในความจริงแล้ว มีเพียงหนทางเดียวที่มนุษย์หลงผิดมาตลอด
ทุกยุคทุกสมัยก็คือเขายึดติดในรูปลักษณ์ภายนอกที่เขาเห็นประกอบกับความคิดที่มุ่งแต่เรื่องวัตถุใน
ทุกเรื่อง คนที่มุ่งเน้นแต่เรื่องทางโลกถือว่าสิ่งต่างๆทางโลกคือมาตรฐานที่เป็นตัวตัดสินว่าอะไรเป็น
สัจธรรมและอะไรไม่ใช่สัจธรรม จะโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว พวกเขาถือว่าการเป็นเจ้าของความเจริญ
ทางโลกที่จับต้องมองเห็นได้ถือการมีสัจธรรมและคนที่ไม่ความมั่งคั่งทางโลกคือผู้ไม่ได้รับสัจธรรม

เมื่อผู้เผยแผ่สั่งสอนปรากฏตัวขึ้น คนร่วมสมัยของเขามองว่าเขาเป็นมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่งเหมือน
กับคนอื่น ๆ ถ้ามองจากทางโลก เขาไม่มีสัญลักษณ์พิเศษอะไรที่แสดงถึงความยิ่งใหญ่รอบตัวเขา
ตั้งแต่เริ่มแรกของการปรากฏตัว ศาสนาที่เขาเข้ามาสั่งสอนผู้คนไม่มีเรื่องผลประโยชน์เกี่ยวข้อง คน
ส่วนใหญ่ที่ไม่มื่ออะไรจะสูญเสียในการนับถือศาสนาใหม่เท่านั้นที่เข้ารับนับถือศาสนาใหม่ สภาพการณ์
ดังกล่าวเป็นบททดสอบสำหรับบุคคลผู้ยิ่งใหญ่ในเวลานั้น พวกเขาคิดว่าเนื่องจากผู้นับถือศาสนา
ใหม่ไม่มีความมั่งคั่งทางวัตถุและไม่สามารถมีสัจธรรมได้ จนบางคนในชุมชนไม่ลังเลที่จะเรียกพวก
เขาว่าคนโกหก

28 เขาตอบว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงบอกฉันหน่อยว่า ถ้าพระผู้อภิบาลของฉันได้ส่งสัญญาณอันชัดแจ้งมายังฉัน และพระองค์ทรงประทานความเมตตาแก่ฉันแล้ว แต่พวกท่านไม่เห็นมัน เราจะบังคับพวกท่านให้ยอมรับมันได้ไหม? 29 หมู่ชนของฉันเอ๋ย ฉันไม่ได้ร้องขอทรัพย์สินใดๆสำหรับ การนี้ รางวัลตอบแทนของฉันมาจากพระเจ้าเท่านั้น ฉัน จะไม่ขับไล่บรรดาผู้ศรัทธาในฉัน แท้จริงแล้ว พวกเขากำลัง จะพบกับพระผู้อภิบาลของพวกเขา แต่ฉันเห็นว่าพวกท่าน ต่างหากที่เป็นผู้มั่งมาย^๗”

قَالَ يَنْقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ
مِّن رَّبِّي وَءَاتَنِي رَحْمَةً مِّن عِنْدِهِ
فَعُمِّيْتَ عَلَيْكُمْ أَنْزَلْتُكُمْ مَّوْجَهَا
وَأَنْتُمْ لَهَا كَرِهُونَ ﴿٢٩﴾ وَيَنْقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ
عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ
وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ
مُلْقُوا رَبِّهِمْ وَلِكِنِّي أَرْنَكُمْ قَوْمًا
تَجْهَلُونَ ﴿٣٠﴾

^๗ ในที่นี้ คำว่า “บัยยีนะฮฺ” หมายถึงการโต้แย้งด้วยเหตุผล ในขณะที่ “เราะฮูมะฮฺ” หมายถึงการมีหนี (ตัฟซีร์ อันนะฟาฮีย) เมื่อนบีเผยแผ่สิ่งสอนแก่ชุมชน ท่านยืนอยู่บนสองสิ่งนี้ หลังจากนั้น ผู้เผยแผ่สิ่งสอนจะเป็นผู้เผยแผ่สิ่งสอนที่แท้จริงก็ต่อเมื่อเขาอยู่บนสองสิ่งนี้ แต่สิ่งที่แตกต่างกันก็คือแรงบันดาลใจอะไรที่เขามีเป็นสิ่งที่ได้รับทางอ้อมจากนบีในขณะที่นบีได้รับโดยตรงจากพระเจ้า

เมื่อชุมชนใดไม่สนใจศาสนทูตของพระเจ้าโดยคิดว่าศาสนทูตไม่มีค่าสำหรับตนเมื่อมองจากทัศนะทางโลก แต่ในตอนนั้น ศาสนทูตของพระเจ้าอยู่ในสถานะที่จะให้สิ่งมีค่าอันยิ่งใหญ่แก่พวกเขา นั่นคือ ข้อโต้แย้งและทางนำ ความยิ่งใหญ่ของการใช้เหตุผลและทางนำอยู่ในการควบคุมของศาสนทูต นี่คือส่วนสำคัญของความยิ่งใหญ่ภายในที่ไม่อาจจับต้องมองเห็นได้ของศาสนทูต แต่คนที่สายตาดจจ้องอยู่กับความมั่งคั่งภายนอกจะเข้าใจได้อย่างไร?

³⁰ หมูชนของฉันเอ๋ย ใครเล่าที่จะช่วยฉันให้พ้นจากพระเจ้า ถ้าหากฉันขับไล่พวกเขา? พวกท่านไม่เข้าใจเรื่องง่าย ๆ นี้ กระนั้นหรือ?

³¹ ฉันไม่ได้พูดกับพวกท่านว่าฉันมีคลังสมบัติ ของพระเจ้าหรือบอกพวกท่านว่าฉันมีความรู้ในสิ่งเร้นลับ และฉันก็ได้อ้างว่าฉันเป็นทูตสวรรค์ ฉันมิได้กล่าวถึงผู้คน ที่พวกท่านเหยียดหยามว่าพระเจ้าจะมีทรงประทานสิ่งดีใดๆ แก่พวกเขา พระเจ้าทรงรู้ดีที่สุดถึงสิ่งในจิตใจของพวกเขา ถ้าหากฉันกล่าวอะไรเช่นนั้นออกไป ฉันจะเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ทำความผิด"⁷

وَيَقَوْمٍ مِّنْ يَّنصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِن طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَن يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا لَّمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾

⁷ ภาวะในการเรียกร้องผู้คนไปสู่การกัมกราบต่อพระเจ้าเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับโลกหน้าล้วนๆ เพื่อที่จะได้รับความสำเร็จ มันจำเป็นที่จะต้องไม่มีเรื่องถกเถียงเกี่ยวกับเงิน ที่ดินหรือทรัพย์สินระหว่างผู้เรียกร้องไปสู่สวรรค์และคนที่เขาเรียกร้อง คนที่เรียกร้องไปสู่สวรรค์เองต้องแบกความรับผิดชอบในการรักษาบรรยากาศปกติระหว่างตัวเขากับบรรดาผู้ฟังของเขา และเพื่อวัตถุประสงค์นี้ เขาต้องยุติข้อพิพาททางวัตถุและเศรษฐกิจทุกอย่าง ผู้เผยแพร่สั่งสอนที่ในด้านหนึ่งเรียกร้องให้ผู้คนรับสวรรค์ แต่ในอีกด้านหนึ่งกลับกระวนกระวายและเรียกร้องขอวัตถุปัจจัยนั้นไม่ใช่ผู้เผยแพร่สั่งสอนในความหมายที่แท้จริง แต่เป็นคนปลิ้นปล้อน เขาไม่มีค่าในสายตาของผู้ที่ฟังเขาหรือในสายตาของพระเจ้า

การทดสอบของผู้ฟังศาสน์ของผู้เผยแพร่คือเขาต้องสามารถเห็นความยิ่งใหญ่ของสวรรค์ในคนธรรมดา ในทางตรงข้าม ผู้เผยแพร่สั่งสอนต้องไม่ต้อนรับคนไม่มีศาสนาเพียงเพราะเขามีทรัพย์สินและสถานะสูงทางสังคมและเขาต้องไม่ละทิ้งคนมีศาสนาเพียงเพราะเขาไม่มีทรัพย์สินหรือตำแหน่งทางโลก ถ้าผู้เผยแพร่สั่งสอนคนใดทำเช่นนั้น มันหมายความว่าเขากล่าวคำเทศนาเกี่ยวกับความสำคัญของโลกหน้า แต่ในทางปฏิบัติ เขาพิสูจน์ให้เห็นว่าตัวเองเป็นคนที่ไม่ให้ความสำคัญแก่ทางโลกมากกว่า นี่เป็นสิ่งที่ขัดแย้งกันอย่างเห็นได้ชัดและคำพูดของคนผู้นั้นไม่มีค่าในสายตาของคนอื่นๆ

32 ในที่สุด ผู้คนเหล่านั้นได้กล่าวว่า “นุฮฺ
เอ๋ย ท่านโต้เถียง กับเราแล้วและโต้เถียง
มากเสียด้วย ตอนนี้ ท่านจงเอาการ ลงโทษ
ที่ท่านข่มขู่พวกเรามายังเรามากกว่า ถ้าหาก
สิ่งที่ท่าน พูดเป็นความจริง” 33 นุฮฺกล่าว
ว่า “พระเจ้าจะนำมันลงมา แก่พวกท่าน
ถ้าพระองค์ทรงประสงค์และพวกท่านไม่
สามารถที่จะหนีไปได้” 34 ถึงแม้ฉันปรารถนา
ดีต่อพวกท่าน แต่ฉันก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร
กับพวกท่านถ้าพระเจ้าทรง ปล่อยให้พวก
ท่านหลงทางพระองค์คือพระผู้อภิบาลของ
พวกท่านและยังพระองค์ที่พวกท่านจะถูกนำ
กลับไป”⁷

قَالُوا يَا نُوْحُ قَدْ جَدَلْنَا فَاكْتَرَتَ
جِدْلَنَا فَاِنَّا بِمَا تَعِدُنَا اِنْ كُنْتَ
مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٣٣﴾ قَالَ اِنَّمَا يَأْتِيكُمْ
بِهٖ اللّٰهُ اِنْ شَاءَ وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ
﴿٣٤﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي اِنْ اَرَدْتُ اَنْ
اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيْدُ اَنْ
يُّغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ
﴿٣٥﴾

⁷ โนอาห์ไม่เข้าไปยุ่งอยู่กับการทะเลาะหรือโต้แย้งกับชุมชนของเขา เขาเพียงแต่นำเสนอสาส์นแห่ง
คุณงามความดีของเขาในลักษณะที่จริงจัง แต่คนในชุมชนของเขามองความจริงจังของเขาในทาง
ตรงข้าม เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะความอ่อนแอของมนุษย์ เมื่อเขาเองได้รับผลกระทบ เขาจะสูญเสีย
ความหวังทั้งหมดไป เขาไม่เห็นสิ่งต่างๆ ในแง่ของเหตุผลหรือข้อพิสูจน์ เขาปฏิเสธสัจธรรมทันที
โดยไม่พิจารณาให้ถ่วงถี่ แม้ผู้เผยแผ่สัจธรรมจะมีเหตุผลมานำเสนอ เขาก็มองเห็นว่ามันเป็นการ
พูดคุยที่ไร้ความหมาย

คำพูดที่ว่า “โนอาห์เอ๋ย ท่านโต้เถียงกับเราแล้ว และโต้เถียงมากเสียด้วย” มิได้มีเจตนาที่จะชี้ถึงสิ่ง
ที่โนอาห์พูด แต่ต้องการที่จะแสดงให้เห็นว่าคนฟังเขาให้ความสำคัญกับคำพูดของเขาเล็กน้อยมาก

ในทำนองเดียวกัน การเรียกร้องต้องการของผู้ต่อต้านโนอาห์ที่ให้นำการลงโทษมายังพวกเขาก็มิได้
มีความหมายเช่นนั้นจริงๆ แต่มันมีเจตนาที่จะเยาะเย้ยโนอาห์เสียมากกว่า ความหมายจริงๆ ก็คือ
“ดูสิ คนผู้นี้กำลังพูดถึงเรื่องอะไรบางอย่างที่ไม่มีวันจะเกิดขึ้น” พวกเขาคิดว่าตัวเองมีความเข้มแข็ง
จนไม่มีทางที่จะได้รับการลงโทษ ด้วยทัศนคติเช่นนี้ พวกเขาจึงกล่าวว่า “เอามาซิ การลงโทษที่
ท่านเตือนพวกเราว่าเราจะได้รับหากเราปฏิเสธ” สำหรับพวกเขา การลงโทษเช่นนั้นยังไม่เคยเกิด
ขึ้น คำพูดของพวกเขาหมายความว่า “เราอยู่นอกนสัจธรรม ส่วนท่านอยู่นอกนสิ่งที่ไม่ใช่สัจธรรม”

โนอาห์ตอบว่าพวกเขากำลังมองเรื่องนี้ในบริบทที่เขาเป็นเพียงบุคคลผู้หนึ่งเท่านั้น และเพราะเขา
เป็นคนอ่อนแอเอนเอียงที่พวกเขาจึงไม่เข้าใจว่าการลงโทษจะเกิดขึ้นกับพวกเขาได้อย่างไร เขากล่าว
ว่าถ้าพวกเขามองเรื่องนี้โดยคิดถึงพระเจ้า พวกเขาจะไม่มีท่าทีเช่นนี้ เพราะหลังจากนั้น พวกเขาจะ
ตระหนักได้ว่าการลงโทษของพระเจ้าต่อผู้ลบละเมิดในโลกนี้เป็นสิ่งที่แน่นอนเหมือนกับการขึ้นของ
ดวงอาทิตย์และน้ำเสด็จพิริ่งกล้วเหมือนกับแผ่นดินไหว

การยอมรับสาส์นของผู้เผยแผ่สัจธรรมส่วนใหญ่แล้วขึ้นอยู่กับผู้ฟังไม่มองไปที่ตัวของศาสนทูต แต่
มองไปที่คุณค่าของเนื้อหาในสาส์นนั้น เนื่องจากชุมชนของโนอาห์ถือว่าคำพูดของเขาเป็นคำพูด
ของคนธรรมดาคนหนึ่ง เขาจึงกล่าวว่ด้วยความคิดเช่นนั้น พวกเขาจะมีวันค้นพบคุณค่าที่แท้
จริงของสิ่งที่เขาได้พูดไป ดังนั้น ตอนนี้ ทางเลือกเดียวที่พวกเขาเมื่ออยู่ที่คือการคอยวันที่พระเจ้าจะ
ปรากฏขึ้นต่อหน้าพวกเขา

35 (ไอ้มุฮัมมัด) ถ้าพวกเขากล่าวหรือว่า “เขาปลอมแปลง สิ่งนี้ทั้งหมดขึ้นมาเอง” จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ถ้าฉันปลอมแปลงมันขึ้นมาเอง ฉันย่อมจะต้องแบกรับความผิดที่จะติด ตามมา แต่ฉันปลอดภัยจากความผิดที่พวกเขาทำ”

36 พระเจ้าได้เปิดเผยเจตนารมณ์แก่หูฮุว่า “ไม่มีใครใน หม่อมคนของเจ้าที่จะศรัทธาในเจ้ามากไปกว่าคนที่ได้ศรัทธา แล้ว ตั้งนั้น จงอย่าเศร้าโศกเสียใจในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำ”³⁷ แต่จงสร้างเรือใหญ่ขึ้นมาลำหนึ่งตามคำบัญชาและตาม ที่เราเปิดเผยให้รู้ และจงอย่าเอ่ยขอรอะไรฉันให้แก่บรรดาผู้ทำความผิด แท้จริง คนพวกนี้จะถูกนำท่วมตาย”ⁿ

أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَّزْنَاهُ قُلٌّ إِنَّ أَفْرَازِيَّتَهُ
فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا جُرِّمُونَ
﴿٣٥﴾ وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ
مِن قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدَّ ءَأَمَنَ فَلَا
تَبْتِئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾
وَأَصْحَ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَّوَحَيْنَا وَلَا
تُخْطِئِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ
مُغْرَقُونَ ﴿٣٧﴾

ⁿ บรรดาผู้กล่าวว่ามีเป็นผู้กระทำความผิดขึ้นมาเองและคำสอนของนบีไม่ได้ถูกพระเจ้าส่งมาด้วยความจริงแล้วพวกเขาไม่เชื่อในสิ่งที่พระเจ้าประทานมาหรือการตกลงใจจากพระเจ้า แต่พวกเขายอมรับบรรดาตนบีก่อนหน้านั้น แล้วทำไมพวกเขาจึงพูดเช่นนั้น? ความจริง นบีไม่ใช้การปฏิเสธสิ่งที่พระเจ้าประทานมา แต่เป็นการปฏิเสธผู้รับสิ่งที่พระเจ้าประทานมา บุคคลที่พูดแทนพระเจ้าปรากฏตัวต่อพวกเขาในสภาพของนครธรรมดาผู้หนึ่ง ด้วยความที่อยากจะเคารพสักการะสิ่งที่ปรากฏให้เห็น พวกเขาจึงไม่สามารถเข้าใจว่านครธรรมดาจะเป็นคนที่พระเจ้าเลือกมาให้เป็นศาสนทูตของพระองค์ได้อย่างไร

โนอาห์กล่าวว่า “ถ้าฉันทำสิ่งเหล่านี้ขึ้นมาเอง ฉันจะถูกลงโทษสำหรับบาปที่ฉันทำไป ฉันเป็นผู้บริสุทธิ์จากสิ่งที่พวกท่านทำ” ความจริงแล้ว นี่คือการพูดที่แยกขาดจากกันเมื่อผู้ฟังไม่ยอมรับคำพูดของผู้เผยแผ่สั่งสอนแม้จะให้เหตุผลไปแล้ว

ถึงแม้จะอธิบายอย่างชัดเจนแล้ว ถ้าผู้ฟังยังคิดปฏิเสธคำพูดของผู้เผยแผ่สั่งสอนจนผู้เผยแผ่รู้สึกท้อ ทางเลือกสุดท้ายคือเจ็บเสียหลังจากบอกว่าทั้งผู้เผยแผ่และผู้ฟังจะต้องถูกนำตัวไปอยู่ต่อหน้าพระผู้อภิบาลที่แท้จริงของพวกเขาและทุกคนจะเห็นว่าแต่ละคนจะได้รับ การปฏิบัติตามสิ่งที่เขาได้ทำไว้ เมื่อเหตุผลทำหน้าที่ของมันอย่างดีที่สุดแล้ว ผู้เผยแผ่ไม่มีทางเลือกอื่นใดอีกนอกจากต้องพูดในเรื่องของความศรัทธาอันมั่นคงและปลื้มตัวเองออกมา

38 ดังนั้น นูฮฺจึงเริ่มสร้างเรือ และครวญไต่
ที่พวกหัวหน้า หมู่ชนของเขาผ่านมาเห็น
พวกเขาจะหัวเราะเยาะเขา นูฮฺได้กล่าวว่า
“หัวเราะเยาะเราไปเถอะถ้าหากพวกท่าน
ต้องการ เราเองก็กำลังหัวเราะเยาะพวก
ท่าน(และความไม่รู้ของพวกท่าน)เช่นกัน
39 เพราะในไม่ช้า พวกท่าน จะรู้ว่าใครที่จะ
ได้รับการลงโทษที่ทำให้พวกเขาต้องอับยศ
และใครที่จะได้รับการลงโทษอันยาวนาน
อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้”^๗

وَبَصَّنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ
مِّن قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِن
تَسَخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسَخَرُ مِنْكُمْ كَمَا
تَسَخَرُونَ ﴿٣٩﴾ فَسَوْفَ نَعْلَمُونَ مَن
يَأْتِيهِ عَذَابٌ مُّخْزٍ عَلَيْهِ وَنَحْلُ عَلَيْهِ
عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤٠﴾

^๗ สิ่งที่ความศรัทธาต้องการจากมนุษย์คือการที่มนุษย์ต้องยอมรับด้วยความมีสำนึกและสมัคใจ
คนที่ไม่ยอมรับความศรัทธาถึงแม้ผู้เผยแผ่ของนบีจะพยายามอย่างถึงที่สุดแล้วแสดงว่าพวกเขาไม่
พร้อมที่จะเป็นผู้ศรัทธาในพระเจ้าด้วยความสมัคใจของเขาเอง ชั้นที่สองของคนเช่นนั้นคือเสรีภาพ
ของเขาจะไม่มียกต่อไปและหลังจากนั้นจะถูกนำมาปรากฏตัวต่อหน้าพระเจ้าเพื่อที่ว่าสิ่งที่พวกเขา
ไม่ยอมรับในสถานะผู้ศรัทธานั้น พวกเขาต้องยอมรับในสถานะเป็นผู้ทำความผิดและต้องได้รับโทษที่
สาสมกับความโหดของพวกเขานั่น

หลังจากโนอาห์พยายามเผยแผ่สั่งสอนอยู่หลายร้อยปี ชุมชนของเขาได้มาถึงขั้นตอนนี้ หลังจากนั้น
โนอาห์ได้ถูกบอกว่าเป็นการทำหน้าที่ในการเผยแผ่ต่อคำของพระเจ้าอย่างเต็มที่แล้ว เขาควรสร้างเรือ
ใหญ่ขึ้นมาลำหนึ่งเพื่อที่เมื่อพระเจ้าได้ทรงทำให้คนโหดงมนาดตาย ส่วนเขาและผู้มีความศรัทธาจะ
รอดพ้นในเรือลำนั้น

ดังนั้น โนอาห์จึงได้สร้างเรือขนาดใหญ่ขึ้นมาลำหนึ่งโดยมีสามชั้น การสร้างเรือลำนี้ใช้เวลาหลายปี
ในขณะที่โนอาห์กับสาวกของเขากำลังสร้างเรืออยู่นั้น พวกคนโหดในชุมชนผ่านมาเห็นเข้า พวกเขา
ก็เคยคิดว่าเรื่องการลงโทษที่พูดกันนั้นเป็นเพียงจินตนาการยิวหัวเราะเยาะโนอาห์หนักยิ่งกว่า
เดิมเมื่อพวกเขาเห็นเรือกำลังถูกสร้างเพื่อป้องกันตนเองจากการถูกลงโทษ

เมื่อมนุษย์สะสมความมั่งคั่งด้วยความโหดและไม่เป็นธรรม คนทั่วไปจะมองเห็นคนประเภทนี้ว่า
เป็นผู้ประสบความสำเร็จโดยตัดสินจากทรัพย์สินที่เขา มี แต่คนที่รู้ว่าโลกอยู่ภายใต้กฎทางศีลธรรม
จะเห็นความสำเร็จของคนประเภทนี้เป็นความสำเร็จชั่วคราวที่รอความหายนะในโลกหน้า

ผู้คนในชุมชนของโนอาห์ที่มั่งอจะไฉ่วินหัวเราะเยาะเขา แต่ในความเป็นจริงแล้ว พวกเขาเอง
ต่างหากที่กำลังจะกลายเป็นผู้ถูกหัวเราะเยาะ

40 เมื่อคำบัญชาของเราได้มาถึงและน้ำเริ่มพวยพุ่งขึ้นมา เราจึงได้บอกนุฮว่า “จงเอาสัตว์ทุกชนิดอย่างละคู่ขึ้นเรือ พร้อมกับคนของเจ้าด้วย ยกเว้นคนที่ได้ถูกพระบัญชากำหนดโทษไว้แล้ว และให้เอาบรรดาผู้ศรัทธาขึ้นเรือด้วย” แต่ผู้ศรัทธาที่อยู่กับนุฮมีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น⁴¹ นุฮได้กล่าวว่า “จงขึ้นมาบนเรือด้วยพระนามของพระเจ้า ไม่ว่า มันจะแล่นหรือจะจอดก็ตาม แท้จริง พระผู้อภิบาลของฉัน เป็นผู้ทรงอภัยและผู้ทรงเมตตาเสมอ”⁷

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا
 أَحْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
 وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ
 ءَامَنَ وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾
 وَقَالَ آرَكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ حَمَلْنَهَا
 وَمُرْسَنَهَا ۚ إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾

⁷ เมื่อเรือถูกสร้างเสร็จแล้ว ลมพายุได้เริ่มกระหน่ำด้วยคำบัญชาของพระเจ้า น้ำเริ่มผุดออกมาจากพื้นดินและมีฝนตกอย่างต่อเนื่องจนทั่วทุกแห่งมีแต่ น้ำและผู้คนได้จมน้ำตาย ผู้ที่รอดชีวิตมีเพียงไม่กี่คนและสัตว์บางชนิดที่อยู่บนเรือของโนอาห์ แม้แต่ลูกชายของโนอาห์ก็จมน้ำตาย ในสายตาของพระเจ้า คุณค่าของมนุษย์ถูกตัดสินตามสิ่งเขาทำไว้ ไม่ได้ตัดสินจากการที่เขามีความสัมพันธ์กับใคร แม้แต่จะเป็นความสัมพันธ์กับนบีก็ตาม

เมื่อผู้คนทั้งหมดได้ถูกกำหนดให้จมน้ำตายแล้ว พายุได้หยุดลงตามคำบัญชาของพระเจ้า น้ำได้ไหลลงสู่ทะเล แผ่นดินและแม่น้ำได้เปลี่ยนสภาพมาเป็นแหล่งที่มนุษย์พักอาศัยได้อีกครั้งหนึ่ง

42 ขณะที่เรือกำลังแล่นพาพวกเขาบนคลื่นใหญ่จุดจติง ภูเขาอยู่นั้น นูฮฺได้ร้องเรียกลูกชายของเขาซึ่งอยู่ห่าง ออกไปว่า “ลูกเอ๋ยจงขึ้นมานบนเรือลำนี้เถิดและจงอย่าอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ปฏิเสธเลย” 43 แต่ลูกชายของเขา ตอบว่า “ฉันจะขึ้นไปหาที่หลบภัยบนภูเขา” นูฮฺจึงกล่าว ว่า “วันนี้ไม่มีสิ่งใดที่จะคุ้มครองป้องกันใครให้พ้นจาก การลงโทษของพระเจ้าได้ เว้นแต่ผู้ที่พระองค์จะให้ความ เมตตาเท่านั้น” ในขณะที่ตนเองคลื่นน้ำก็ซัดเข้ามาแยกคน ทั้งสองออกจากกันและลูกของเขาก็เป็นหนึ่งในบรรดา ผู้จมน้ำตาย 44 และได้มีเสียงสั่งลงมาว่า “แผ่นดินเอ๋ย จงกลืนน้ำของเจ้าและฟ้าเอ๋ย จงหยุดหล่นน้ำฝน” ดังนั้น น้ำจึงได้ซึมหายไป ในแผ่นดิน คำบัญชาของพระองค์ได้ เสร็จสิ้นแล้ว และเรือได้จอดอยู่บนภูเขาญดีย์ และได้มีการ ประกาศว่า “คนทำความผิดได้ถูกขจัดออกไปหมดแล้ว”^๗

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ
وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي
مَعْرَلٍ يَبْنِي أَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ
مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ قَالَ سَأْوَىٰ إِلَىٰ
جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا
عَاصِمَ الْيَوْمَ مِن أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ
وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ
الْمُغْرَقِينَ ﴿٤٤﴾ وَقِيلَ يَتَّارِضُ أَبْلَعِي
مَاءَكَ وَيَسْمَأُ قَلْبِي وَغِيضَ الْمَاءِ
وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَأَسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ
وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٥﴾

^๗ ในตอนที่เกิดน้ำท่วมในสมัยของโนอาห์ มีสิ่งแปลกประหลาดอย่างหนึ่งเกิดขึ้น นั่นคือ แม้แต่คนที่หนีขึ้นไปหลบภัยอยู่บนภูเขาสูงก็จมน้ำตายในขณะที่ผู้อยู่บนเรือของโนอาห์ก็ล้บรรดชีวิตทั้ง ๆ ที่เรือนั้นถูกคลื่นลมซัดโคลงเคลงตลอดเวลา เหตุผลก็คือมันเป็นเจตนาของพระเจ้า ถ้าคำบัญชาของพระเจ้าพุ่งตรงไปที่ยอดเขาสูง มันก็จะช่วยปกป้องคนที่ขึ้นไปหลบภัยให้รอดชีวิตในขณะที่ผู้อยู่บนเรือของโนอาห์นั้นจะเสียชีวิต แต่ในตอนนั้น คำบัญชาของพระเจ้ามุ่งตรงไปที่เรือของโนอาห์ ดังนั้นคนที่อยู่บนเรือจึงปลอดภัยและบรรดาผู้หลบภัยอยู่ในที่อื่นล้วนจมน้ำตาย

ระบบของ “เหตุและผล” ในโลกนี้เป็นแค่เพียงม่านบังตา มิเช่นนั้น อะไรก็ตามที่กำลังเกิดขึ้นล้วนเกิดขึ้นโดยคำบัญชาของพระเจ้า มันเป็นการทดสอบมนุษย์ว่าเราต้องสามารถแหวกม่านภายนอกและมองเห็นความจริงให้ได้ เขาค้นหาอำนาจของพระเจ้าที่ทำงานอยู่เบื้องหลังสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นตามมา

45 นูฮฺได้ร้องเรียนต่อพระผู้อภิบาลของเขา โดยกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของฉัน ลูกชายของฉันเป็นส่วนหนึ่ง ของครอบครัว ของฉันและสัญญาของพระองค์นั้นเป็นความจริง พระองค์ทรงยุติธรรมในบรรดาผู้ตัดสิน ทั้งหมด” 46 พระองค์ทรงกล่าวว่า “นูฮฺเอ๋ย แท้จริง เขามีได้เป็นส่วนหนึ่ง ของครอบครัว ของเจ้า ความจริงแล้ว เขาเป็นคนที่ความ ประพฤติไม่ดี ดังนั้น จงอย่าถามฉันในสิ่ง ที่เจ้าไม่มีความรู้ ฉันขอตักเตือนเจ้าเพราะ เกรงว่าเจ้าจะเป็นเหมือนพวกคน ไม่มีความรู้” 47 นูฮฺได้กล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์หากฉันได้ ขอพระองค์ในสิ่งที่ ฉันไม่มีความรู้ เพราะ หากพระองค์มีทรงให้อภัยและทรง เมตตา ฉันฉันจะเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ขาดทุนอย่าง แน่แน่นอน”⁷

وَنَادَى نُوْحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي
مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ
أَحْكَمُ الْحَكَمِينَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يُنُوْحُ إِنَّهُ
لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ
فَلَا تَسْتَعْلِنَ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي
أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾
قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا
لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي
وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٧﴾

⁷ ในบรรดาผู้จมน้ำตายในเหตุการณ์น้ำท่วมใหญ่ในสมัยของโนอาห์คือกัณอาน ลูกชายของโนอาห์ โนอาห์ต้องการให้เขาขึ้นเรือ แต่เขาปฏิเสธเพราะความต้อริ้น ดังนั้น โนอาห์จึงได้วิวนต่อพระเจ้า ให้คุ้มครองเขา แต่คำตอปก็คือ สำหรับโนอาห์แล้ว การขอเช่นนั้นต้องหลีกเลี่ยงเพราะมันเป็น เหมือนกับเขาไม่เข้าใจแผนการของพระเจ้า

ความจริงก็คือว่าพระเจ้าไม่ปฏิบัติต่อลูกของคนที่สำคัญหรือมีความเกี่ยวข้องกับบุคคลศักดิ์สิทธิ์ เหมือนเป็นคำโต้และพระองค์ไม่ให้คนเหล่านั้นได้เข้าสวรรค์ การตัดสินของพระเจ้าเกี่ยวกับการได้ตัวนี้จะพิจารณาจากการกระทำล้วนๆ ไม่ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ทางเครือญาติหรือเป็นคนในกลุ่มของใคร

ในโลกนี้ ความสัมพันธ์ทางครอบครัวเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก แต่ในโลกหน้า มันไม่ได้เป็นเช่นนั้น ความสัมพันธ์ทางศีลธรรมต่างหากที่มีน้ำหนักเหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมด น้ำท่วมโลกในสมัยของโนอาห์เกิดขึ้นเพื่อที่ว่าความแบ่งแยกมนุษย์ทั้งหมดนอกเหนือไปจากศีลธรรมจะได้ถูกทำลายไป และคน ทำความดีทั้งหมดจะได้รับความช่วยเหลือโดยการที่พวกเขาได้ถูกนำไปรวมกันในเรือของโนอาห์ ในขณะที่คนไม่ดีจะถูกส่งไปอยู่ในคลื่นที่ไร้ความปรานี เหตุการณ์เช่นนี้จะเกิดขึ้นอีกครั้งในวันอาสานของโลก เพียงแต่ขนาดของมันจะใหญ่กว่าและจะรุนแรงอย่างถึงที่สุด

48 พระเจ้าได้กล่าวว่่า “นุฮฺเอ๋ย จงลงมา ความสันติและ ความจำเริญจากเราจะมีแก่ เจ้าและแก่ผู้คนที่อยู่กับเจ้า และแก่บรรดาลูก หลานของผู้ที่อยู่กับเจ้า (ส่วนที่ไม่มีความดี นั้น) เราจะประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา ชั่วระยะหนึ่ง แล้ว การลงโทษอันเจ็บปวด ของเราก็จะมาเยือนพวกเขา” 49 (อินบิ) นี้ เป็นข่าวแห่งความเร้นลับบางอย่างที่เรา กำลังเปิดเผยแก่เจ้า เจ้าไม่รู้เรื่องนี้มาก่อน และหมู่ชนของเจ้าก็เช่นกัน ดังนั้น จง อดทน เพราะในที่สุดแล้ว ผู้เกรงกลัวพระเจ้าเท่านั้น จะประสบ ความสำเร็จ^๗

قِيلَ يٰنُوْحُ اٰهْبِطْ بِسَلٰمٍ مِّنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلٰيكَ وَعَلٰى اُمَّمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ وَاُمَّمٍ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُم مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٤٩﴾ تِلْكَ مِنْ اَنْبِآءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهَا اِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا اَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هٰذَا فَاَصْبِرْ اِنَّ اَلْعَقِبَةَ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿٥٠﴾

^๗ เมื่อคนชั่วทั้งหมดจมน้ำตาย น้ำได้ซึมหายไปใฝ่ผืนดินหรือไหลออกสู่ทะเลจนแห้งหมด เรือของ โนอาห์ได้ไปเกยตื้นบนภูเขาฉูดติ หลังจากนั้น โนอาห์และสาวกของได้ลงจากเรือ ผืนดินได้กลับมา เขียวขจีอีกครั้งหนึ่งและผู้คนสามารถอาศัยอยู่ได้ตามคำบัญชาของพระเจ้า

ผู้คนที่โนอาห์มาปรากฏตัวนั้นเป็นผู้มีความศรัทธาในการเป็นนบีของอาดัม หลังจากโนอาห์ คนของ เขายังคงอยู่ในแนวทางที่ถูกตอง แต่ั้นเป็นเพียงแค่นั้นตอนเริ่มต้นเท่านั้น ต่อมา เมื่อคนรุ่นหลังเริ่ม หลงผิด บรรดานบีได้ถูกส่งมายังพวกเขาอีก นบีเหล่านี้ปรากฏตัวขึ้นในชุมชนที่ยอมรับความเป็น นบีของโนอาห์มาก่อน ถึงกระนั้น เนื่องจากพวกเขาไม่ยอมรับนบีคนใดในสมัยของพวกเขาและไม่ ปรับปรุงตัวเอง พวกเขาจึงถูกทำลาย นี่หมายความว่าเพื่อความรอดพ้น มันไม่เพียงพอแค่การ ยอมรับนบีเท่านั้น แต่ความศรัทธาในนบียังเป็นสิ่งจำเป็นในฐานะที่เป็นความศรัทธาที่ยังมีชีวิตและ มีอำนาจที่จะเปลี่ยนชีวิตของมนุษย์ให้เป็นการทำดี

ประวัติศาสตร์ของโนอาห์สอนบทเรียนว่าคนที่รักความเท็จอาจดูว่าเป็นผู้มีอำนาจและพวกเขามีอายุ ยืนยาว แต่อย่างไรก็ตาม พวกเขาได้ถูกกำหนดไว้ว่าจะต้องถูกทำลาย ในทางตรงข้าม คนที่มี ความศรัทธาอาจจะมีจำนวนน้อยและดูว่าไม่มีอำนาจ แต่ในที่สุด โดยพระประสงค์ของพระเจ้า คน เหล่านี้คือคนที่จะได้รับความปลอดภัยจากพระองค์ในโลกนี้เป็นการเริ่มต้นและในที่สุดในโลกหน้า ด้วย

50 และยังมีหมูชนชาวฮีบโด เราได้ส่งสูดพี่น้องคนหนึ่งของ พวกเขามาเขาได้กล่าวว่า ‘หมูชนของฉันท้อย จงเคารพ สักการะพระเจ้า พวกท่านไม่มีสิ่งเคารพสักการะอื่นใด นอกจากพระองค์ พวกท่านไม่ได้ทำอะไรได้นอกจากการเรื่อง เท็จขึ้นมา 51 หมูชนของฉันท้อย ฉันทมิได้เรียกร้องรางวัล ตอบแทนใดๆ สำหรับงานนี้ รางวัลตอบแทนของฉันทอยู่ที่พระองค์ผู้ทรงสร้างฉันทขึ้นมา พวกท่านไม่ใช่เหตุผลบ้าง หรือ? 52 หมูชนของฉันท้อย จงขอการอภัยโทษจาก พระผู้อภิบาลของพวกท่านและจงหันไปหาพระองค์ใน การสำนึกผิด และพระองค์จะทรงเปิดประตูแห่งชั้นฟ้า ให้แก่พวกท่านและจะทรงเพิ่มความแข็งแกร่งให้แก่พวก ท่านยิ่งขึ้น และจงอย่าหันไปเป็นผู้กระทำผิด”ⁿ

وَالِي عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا ۖ قَالَ يَنْقَوْمِ
 أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۗ
 إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥١﴾ يَنْقَوْمِ لَا
 أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
 عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥٢﴾
 وَيَنْقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ
 يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا
 وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
 مُجْرِمِينَ ﴿٥٣﴾

ⁿ นบีสูดผู้มาสืบต่อจากโนอาห์ถูกเลือกมาเพื่อนำทางชาวฮีบโด นบีสูดเป็นสมาชิกคนหนึ่งในหมู่วิวฮีบโด นี่เป็นวิธีการของพระเจ้าในเรื่องของการเลือกนบี เหตุผลของการทำเช่นนั้นก็เพื่อที่นบีจะได้ค้นเคยและพูดคุยกับคนของตนด้วยภาษาเดียวกันและรู้จักจิตวิทยาของผู้คนที่จะนำสัจธรรมเข้าไปเผยแผ่สั่งสอนซึ่งจะช่วยให้การทำงานของนบีมีประสิทธิภาพ

นบีสูดนำสาส์นมาบอกชาวฮีบโดว่าพวกเขาควรเคารพสักการะพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น นบีสูดบอกผู้คนของท่านว่าศาสนาของพวกเขาเป็นแค่เพียงสิ่งที่บรรพบุรุษของพวกเขาสร้างกันขึ้นมาเอง นี่แสดงว่าวิธีการของนบีในการเผยแผ่สั่งสอนไม่เพียงแต่นำเสนอคำสอนในลักษณะที่เป็นบวก แต่ในขณะเดียวกันยังใช้วิธีการวิจารณ์อย่างเปิดเผยด้วย เพราะถ้าไม่มีการเปิดเผยว่าสิ่งใดไม่ใช่สัจธรรมโดยการวิพากษ์วิจารณ์และวิเคราะห์ ผู้คนก็จะไม่อาจเข้าใจสัจธรรมได้อย่างถูกต้อง

ในทุกยุคสมัย ถ้าหากฝ่ายต่อต้านนบียะยอมรับนบีนิดใด นบีนิดนั้นต้องเป็นผู้มีตำแหน่งสูงและมีความมั่งคั่งพอที่พวกเขาจะฟังพาอาศัยบารมีได้ แต่มาตรฐานการตัดสินผู้เผยแผ่สั่งสอนเช่นนี้ไม่ถูกต้อง มาตรฐานที่จะให้ทดสอบความถูกต้องของการเป็นผู้เผยแผ่สั่งสอนก็คือการดูว่าเขาจริงใจและจริงใจในการปฏิบัติภารกิจของเขาหรือไม่ คำสอนที่เขานำมามีเหตุผลในทุกประเด็นหรือไม่ เขาอยู่เหนือผลประโยชน์ทางโลกไหม สิ่งที่เขาพูดวางพื้นฐานอยู่บนความจริงหรือไม่และคำสอนของเขาสอดคล้องอย่างสมบูรณ์กับระบบจักรวาลใหม่ เพื่อที่การยอมรับคำสอนของเขาจะได้เท่ากับการเดินไปบนหนทางสู่ความสำเร็จ

“พระองค์จะทรงเพิ่มความแข็งแกร่งให้แก่พวกท่านยิ่งขึ้น” คำพูดนี้ไม่ได้หมายถึงการเพิ่มอำนาจทางวัตถุ เพราะในเวลานั้น ชาวฮีบโดเป็นกลุ่มชนที่มีอำนาจเข้มแข็งอยู่แล้ว กุรอานกล่าวว่าเมื่อนบีได้เตือนพวกเขาเกี่ยวกับเรื่องการลงโทษของพระเจ้า พวกเขากล่าวว่า “ใครจะเข้มแข็งกว่าเรา?” (กุรอาน 41:15) ดังนั้น จากทัศนคติของการเรียกร้องไปสู่สัจธรรม สัญญาที่จะเพิ่มอำนาจทางวัตถุให้แก่พวกเขาจึงไม่เป็นที่ดึงดูดสำหรับพวกเขา ▶

⁵³ พวกเขากล่าวว่า “ฮูดเอ๋ย ท่านยังมีได้นำหลักฐานอัน ชัดแจ้งใดๆมาให้แก่เราและเราก็จะไม่ละทิ้งบรรดารูปเคารพของเราตามที่ท่านบอกและเราจะไม่ศรัทธาในท่าน” ⁵⁴ เราอยากจะทำบอกว่า “ความจริงแล้ว เทวรูปของเรา บางองค์ได้สร้างความชั่วบางอย่างไว้ในตัวท่าน” ฮูดตอบว่า “ฉันขอพระเจ้าให้ทรงเป็นพยาน และพวกท่านก็เป็นพยาน ด้วยว่าฉันไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับบรรดาสิ่งที่พวกท่านนำมาเป็นภาคีกับพระเจ้า⁷”

قَالُوا يَا هُوْدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِيْ ءَالِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿٥٤﴾ اِنْ نَقُوْلُ اِلَّا اَعْتَرْنَاكَ بِبَعْضِ ءَالِهَتِنَا بِسُوْءٍ قَالَ اِنِّىْ اُشْهَدُ اَللّٰهَ وَاَشْهَدُوْا اَنِّىْ بَرِيْءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ﴿٥٥﴾

ในจักรวาลนี้ การมีอำนาจเพิ่มหมายถึงการเพิ่มพลังแห่งความศรัทธาให้แก่อำนาจทางวัตถุ นบีฮูดต้องการจะกล่าวว่าถ้าพวกเขาดำเนินชีวิตแห่งความศรัทธา พวกเขาจะได้รับอำนาจทางศีลธรรมและจิตวิญญาณ ซึ่งถ้าเขาได้รับอำนาจนี้ควบคู่ไปกับอำนาจทางวัตถุ อำนาจทั้งหมดของเขาจะไม่ลดลง แต่จะยิ่งเพิ่มขึ้นหลายเท่า

⁷ ผู้คนในชุมชนของนบีฮูดได้ยกประเด็นขึ้นมาแย้งว่านบีฮูดไม่มีข้อพิสูจน์หรือข้อโต้แย้งที่สนับสนุนว่าตัวเองเป็นฝ่ายถูกต้อง นี่ไม่ได้หมายความว่านบีฮูดไม่มีเหตุผลโต้แย้งที่จะพิสูจน์ความจริงของศาสนที่ท่านนำมา นบีฮูดมีข้อโต้แย้งอย่างแน่นอน แต่ฝ่ายที่ต่อต้านท่านไม่เห็นว่าเป็นเช่นนั้น เหตุผลสำหรับสิ่งนี้ก็คือโดยทั่วไปแล้ว มนุษย์ไม่สามารถทดสอบคำพูดโดยอาศัยเหตุผลอย่างเดียวเท่านั้น แต่จะดูคำพูดเหล่านั้นจากที่ตรงข้ามกับทัศนะของผู้ที่กล่าวคำพูดนั้นด้วย เนื่องจากผู้พูดในเวลานั้นไม่ได้อยู่ในสถานะที่สำคัญในสายตาของผู้คน คำพูดของเขาจึงไม่มีน้ำหนักสำหรับพวกเขา

เมื่อใครก็ตามเริ่มเชิญชวนคนอื่นไปสู่ศาสนาอันบริสุทธิ์ที่ไม่ถูกแก้ไขโดยไม่สนใจศาสนาที่ผู้คนนับถืออยู่ในเวลานั้น มันเป็นเรื่องหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่ในบรรยากาศเช่นนั้น เขาจะกลายเป็นคนแปลกหน้าและถูกลดความสำคัญลง ผู้คนมองเขาราวกับว่าเขากำลังเป็นโรคจิตบางอย่าง นี่คือสิ่งที่เกิดขึ้นในกรณีของนบีฮูด นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมผู้คนจึงกล่าวพูดว่า “เราคิดว่า เทวรูปของเราบางองค์ได้สร้างความชั่วบางอย่างไว้ในตัวท่าน” แต่หลังจากการถกเถียงด้วยเหตุผลทางทฤษฎีเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว ข้อพิสูจน์ความจริงของผู้เผยแผ่ธรรมมักจะเป็นไปในลักษณะที่ฝ่ายต่อต้านไม่สามารถเอาชนะเขาได้ถึงแม้จะพยายามทุกอย่างแล้วก็ตาม

55 ดังนั้น พวกท่านทั้งหมดจะทำอะไรต่อฉันก็ได้และไม่ต้อง ผอนปรนให้แก่ฉัน 56 แท้จริง ฉันไว้วางใจในพระเจ้า ผู้ทรง เป็นพระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่านด้วย ไม่มีสิ่งมีชีวิตใดที่พระองค์ไม่ได้ทรงยึดหน้าผากของมันไว้ พระผู้อภิบาลของฉันอยู่บนหนทางอันเที่ยงตรง⁷

مِنْ دُونِهِ ۖ فَكَيْدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظَرُونَ ﴿٥٦﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٧﴾

⁷ กลุ่มชนต่างๆที่บรรดานบีของพระเจ้าได้เข้ามานั้นเป็นผู้ศรัทธาในพระเจ้า พุทธอีกอย่างหนึ่งก็คือ ผู้เผยแผ่คำสอนของพระเจ้าได้แสดงตัวเองให้เห็นว่าเขาเป็นผู้เคารพสักการะพระเจ้าในขณะที่ผู้คนก็อ้างเช่นเดียวกัน ดังนั้น คำถามจึงเกิดขึ้นมาว่าพระเจ้าอยู่กับคนกลุ่มใด? คำตอบง่าย ๆ ต่อคำถามนี้ก็คือพระเจ้าอยู่บนหนทางอันเที่ยงตรง (อัครศิโรมฏอล มุสตะกิม) ดังนั้น ศาสนาที่อยู่บนทางอันเที่ยงตรงจะไปถึงพระเจ้าและศาสนาที่อยู่บนทางที่คดเคี้ยวจะเบี่ยงเบนออกไปและไม่สามารถไปถึงพระเจ้าได้

เมื่อมีสูดกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉันอยู่บนหนทางอันเที่ยงตรง” ท่านกำลังพูดอีกอย่างหนึ่งว่าทางที่มุ่งไปสู่สิ่งที่ท่านกำลังเรียกร่องพวกเขานั้นคือ “ทางของศาสนา” แต่คนของท่านได้เลือกเดินตามตรอกขอกขอยเล็กๆที่อยู่ข้างทางของศาสนาและกำลังหวั่นไหวไปเดินไปตามนั้นซึ่งไม่ใช่ทางที่นำมามนุษย์ไปยังพระเจ้า แต่มันพาเขาไปที่นั่นทีนี้และปล่อยเขาให้หลงทาง

ในความหมายของอายะฮฺนี้ หนทางอันเที่ยงตรงที่มีสูดนำมาประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้ คือ ความเชื่อในความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้า การเคารพสักการะพระเจ้า การขอร้องโทษต่อพระเจ้า การสำนึกผิดและหันไปหาพระเจ้า(เตาบะฮฺ) การแสดงความขอบคุณต่อความกรุณาของพระเจ้า การไว้วางใจในพระเจ้า การถือว่าพระเจ้าเป็นพระผู้อภิบาล การถือว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจแต่เพียงผู้เดียว การยอมรับว่าพระเจ้าเฝ้าทรงมองเราอยู่ตลอดเวลาและการถ่อมตน

สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดคือคำสอนพื้นฐานของศาสนา การปฏิบัติตามคำสอนเหล่านี้และการทำให้คำสอนเหล่านี้เป็นศูนย์กลางของความตั้งใจของตัวเองเท่ากับเป็นการเดินอยู่บนหนทางของศาสนา คนที่เดินตามทางอันเที่ยงตรงนี้จะไปถึงพระเจ้า ในทางตรงข้าม ถ้ามนุษย์ให้ความสำคัญต่อสิ่งอื่น มันก็เหมือนกับว่าเขากำลังออกข้างทางไปทางซ้ายหรือขวาของทางหลักและทางเหล่านั้นล้วนพามนุษย์ออกห่างจากพระเจ้า ไม่ใช่เข้าใกล้พระเจ้า

57 ถ้าพวกท่านหันหลังให้ ตอนนั้นฉันได้นำสาสน์มายังพวก ท่านตามวัตถุประสงค์ที่ฉันได้ถูกส่งมาแล้ว พระผู้อภิบาล ของฉันจะยกหมู่ชนอื่นขึ้นมาแทนพวกท่าน และพวกท่าน จะไม่สามารถสร้างความเสียหายใดๆให้แก่พระองค์ได้ แท้จริง พระผู้อภิบาลของฉันทรงดูแลรักษาทุกสรรพสิ่ง”⁵⁸ เมื่อ คำบัญชาของเราได้มาถึง เราได้ช่วยฮูดและบรรดาผู้ศรัทธา ที่อยู่กับเขาให้ปลอดภัยด้วยความเมตตาของเรา และเราได้ ช่วยให้พวกเขา รอดพ้นจากการลงโทษอันโหดร้าย⁵⁹ เหล่านี้คือชาวอาดผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายของ พระผู้อภิบาล ของพวกเขาและไม่เชื่อฟังบรรดาศาสนทูตของพวกเขาและ ปฏิบัติตามคำสั่งของศัตรูแห่งสวรรค์ทุกอย่าง⁶⁰ ดังนั้น พวกเขาจึงถูกสาปแช่งให้ได้รับเคราะห์กรรมในโลกนี้และ ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพด้วย แท้จริงแล้ว พวกเขาได้ ปฏิเสธพระผู้ อภิบาลของพวกเขา ดังนั้น พวกเขาอดหมู่ชนของฮูด จงออกไปให้ไกลเถิด⁷

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أَرْسَلْتُ بِمَعْنَى إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٥٨﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٩﴾ وَتِلْكَ ءَعَادُ جَحْدُوا بِعَايَتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٦٠﴾ وَأَتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةَ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ أَلَا إِنَّ ءَعَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۗ أَلَا بُعْدًا لِّءَعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦١﴾

⁷ ใครที่เมินเฉยต่อคำของพระเจ้า เขาจะถูกพระเจ้าเมินเฉย นี่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในระดับเล็กๆ ที่เห็นได้ในโลกปัจจุบัน แต่ในวันแห่งการพิพากษา มันจะเป็นความจริงที่เห็นได้ชัด ในตอนนั้น บรรดาผู้โอหังและดื้อรั้น定然จะไม่ได้รับความปราณีจากพระเจ้า ความปราณีของพระองค์จะถูกแบ่งไปให้แก่เฉพาะบรรดาผู้อยู่ในโลกนี้ในฐานะบ่าวผู้กตัญญูและเชื่อฟังเท่านั้น

พระเจ้าได้นำหลักการสืบทอด(อิสติลาฟ)มาใช้ยังโลกนี้ นั่นคือ การถอดถอนกลุ่มหนึ่งออกจากตำแหน่งแห่งอำนาจและเอาอีกกลุ่มหนึ่งเข้ามาแทน อำนาจชั่วคราวในโลกนี้มีไว้เพื่อเป็นการทดสอบมนุษย์ ในโลกหน้าซึ่งเป็นโลกที่สมบูรณ์ของพระเจ้า อำนาจเช่นนั้นจะถูกให้แก่คนที่มีความศรัทธาที่แท้จริงเท่านั้นในฐานะเป็นตอบแทนอันนิรันดร์

ระบบของโลกแห่งการทดสอบนี้ได้ถูกสร้างขึ้นมาในลักษณะที่มนุษย์ถูกวางไว้ระหว่างความดีและความชั่ว เขามีทางเลือกที่จะปฏิบัติตามทางหนึ่งทางใดก็ได้ในสองทางนี้ ยิ่งไปกว่านั้น ความชั่วยังเป็นใหญ่ในโลกนี้ด้วย ฝ่ายความดีมีแค่พลังเหตุผลเท่านั้น ในทางตรงข้าม พลังอำนาจทางวัตถุยังอยู่กับฝ่ายความชั่วจนถึงขนาดที่ผู้สนับสนุนฝ่ายความชั่วยังกล้าที่จะแสดงตัวโอหังอย่างเปิดเผย มีหน้าซำยังสร้างบรรยากาศกดดันในสภาพแวดล้อมที่คนทั่วไปไม่กล้าเดินไปสู่สวรรค์ด้วย

61 ยังชาวอะมูด เราได้ส่งซอลิฮฺพี่น้องของเขามา เขากล่าวว่า “หมู่ชนของฉินเอ๋ย จงเคารพสักการะพระเจ้า พวกท่าน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกไปจากพระองค์ พระองค์คือผู้ทรงสร้าง พวกท่านมาจากผืนแผ่นดิน และได้ทำให้แผ่นดินเป็นสถานที่ อยู่สำหรับพวกท่าน ดังนั้น จงขอลอภัยโทษต่อพระองค์ และหัน กลับไปหาพระองค์ด้วยความสำนึกผิด แน่نونที่สุดพระเจ้า อภิบาลของฉินทรงอยู่ใกล้และทรงตอบรับคำวิงวอนเสมอ”⁶² พวกเขากล่าวว่า “ซอลิฮฺเอ๋ย เรามีกความหวังในตัวท่านมาก แต่ท่านกลับมาห้ามพวกเราไม่ให้เคารพสักการะสิ่งที่บรรพบุรุษของพวกเราเคารพสักการะมาก่อนกระนั้นหรือ? พวกเราชักสงสัยเหลือเกินถึงสิ่งที่ท่านกำลังเรียกร้องพวกเรา”⁶³ ซอลิฮฺ กล่าวว่ “หมู่ชนของฉินเอ๋ย จงพิจารณาด้วยตัวของพวกท่าน เองแล้วกันว่าถ้าพระเจ้าอภิบาลของฉินทรงส่งฉินมาพร้อมกับ สัญญาณอันชัดเจนและได้ประทานความเมตตาของพระองค์ เป็นการพิเศษแก่ฉินแล้ว ใครเล่าที่จะช่วยฉินให้รอดพ้นจาก พระเจ้า ถ้าหากว่าหลังจากนี้ ฉินฝ่าฝืนพระองค์? พวกท่าน ไม่สามารถช่วยอะไรฉินได้ แต่อาจจะทำให้ฉินวิบัติเร็วขึ้น”⁷

﴿ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَنْقُومِ آعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۗ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِّنَ الْأَرْضِ وَأَسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ ۚ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ ﴿٦١﴾ قَالُوا يَنْصَلِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا ۗ أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَا ۗ إِلَيْهِ مُرِيبٌ ﴿٦٢﴾ قَالَ يَفْقَوْمِ ۚ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّي وَءَاتَنِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمِمَّنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ ۗ فَمَا تَزِيدُونِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٣﴾﴾

⁷ นบีซอลิฮฺ ผู้สืบทอดต่อจากชาวอาดได้เรียกร้องผู้คนในชุมชนของท่านให้เคารพสักการะพระองค์เดียว ความจริงแล้ว นี่คือเป้าหมายของนบีทุกคนในทุกยุค แต่ชุมชนของนบีซอลิฮฺไม่ยอมรับการเชิญชวนของท่าน เหตุผลที่เป็นเช่นนั้นคือ ท่านพูดถึงเรื่องผูกพันพวกเขากับพระเจ้าโดยตรง ในขณะที่พวกเขาผูกพันอยู่กับบุคคลศักดิ์สิทธิ์ในนามของพระเจ้า

เนื่องจากความเข้มแข็งเพียงอย่างเดียวของนบีซอลิฮฺคืออำนาจในการใช้เหตุผล แต่ชุมชนของท่านไม่เข้าใจถึงความสำคัญของสิ่งที่ท่านพูด ความสำคัญของศาสนาที่นบีซอลิฮฺเรียกร้องพวกเขานั้นจะเป็นที่ชัดเจนถ้าพวกเขาพิจารณาสิ่งที่พระเจ้าประทานมาและสัญญาณต่างๆของพระองค์อย่างเหมาะสมกว่านี้ แต่คนในชุมชนของท่านมิได้ให้ความสำคัญต่อศาสนาที่มาถึงพวกเขาโดยบันทึกและคำบอกเล่าของบุคคลที่พวกเขาถือว่าเป็นแสงสว่างของชุมชน ผลก็คือ ชุมชนนั้นถึงแม้จะมีเหตุผลยืนยันมากมาย แต่ก็ยังอยู่ท่ามกลางความสงสัย

เช่นเดียวกับบนบีคนอื่น ในขณะที่นบีซอลิฮฺเติบโตในชุมชน ผู้คนยอมรับว่าท่านมีบุคลิกภาพและสติปัญญาอันโดดเด่น ผู้คนจึงหวังว่าในวันข้างหน้า เขาจะเป็นคนที่มีประโยชน์ของสังคม แต่สิ่งที่เกิดขึ้นไม่ได้เป็นเช่นนั้น นบีซอลิฮฺได้เริ่มวิพากษ์วิจารณ์ศาสนาที่มีอยู่ในเวลานั้น เมื่อเห็นเช่นนั้น ผู้คนจึงรู้สึกผิดหวังในตัวท่าน พวกเขากล่าวว่า “เราคิดว่าเจ้าจะเป็นเสาหลักของศาสนาที่เรานับถือกันมาแต่ในทางตรงข้าม เรากลับเห็นเจ้าคอยจะพิสูจน์ว่าศาสนาของเราไม่มีเหตุผล” ในทุกยุค ผู้เผยแผ่สัจธรรมของพระเจ้าต้องเผชิญปฏิกิริยาเช่นนี้จากคนในชุมชนของตัวเองเสมอ

64 หมู่ชนของฉินเอ๋ย จงระวังให้ดี อูฐตัวเมียของพระเจ้า ตัวนี้เป็นสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกท่าน ดังนั้น จงปล่อยให้มันหากินตามลำพังในแผ่นดินของพระเจ้า และจงอย่าทำร้ายมัน มิฉะนั้น พวกท่านจะได้รับการลงโทษในไม่ช้า” 65 แต่พวกเขาได้ฆ่ามัน ดังนั้น ซอลิฮจึงได้เตือนพวกเขาว่า “พวกท่านมีเวลาเพียงสามวันที่จะหาความสุขภายในบ้านของพวกท่าน คำเตือนนี้ไม่ใช่เรื่องเท็จ” 66 ดังนั้น เมื่อ การตัดสินใจของเราได้มาถึง เราได้ช่วยซอลิฮและบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขา ด้วยความเมตตาจากเรา และได้ให้พวก เขาพ้นจากความอับยศอดสูแห่งวันนั้น แท้จริงพระเจ้า อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ 67 ส่วนบรรดา ผู้ทำความผิดนั้น พวกเขาต้องตกตะลึงด้วยเสียงระเบิด อันน่าสะพรึงกลัวและนอนคว่ำตายอยู่ภายในบ้านของพวก เขา 68 เหมือนกับว่าพวกเขาไม่เคยอาศัยอยู่ที่นั่นมาก่อน เลย จงฟังให้ดี พวกชะมูดได้ปฏิเสธพระเจ้าอภิบาลของพวกเขา ดังนั้น จงรู้ไว้เถิดว่าพวกชะมูดคือผู้ที่ถูกสาปⁿ

وَيَقَوْمِهِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿٦٥﴾ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعَدُّ غَيْرِ مَكْدُوبٍ ﴿٦٦﴾ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٧﴾ وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَثَمِينَ ﴿٦٨﴾ كَانُوا لَمْ يَخْتَفُوا فِيهَا آلَا إِنَّا نَمُودًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ آلَا بُعْدًا لِمُؤَدِّ

ⁿ นบีซอลิฮได้บอกคนในชุมชนของท่านครั้งแล้วครั้งเล่าว่าท่านเป็นศาสนทูตของพระเจ้าและถ้าพวกเขาไม่ยอมรับสิ่งที่ท่านต้องพูด พวกเขาจะถูกพระเจ้าลงโทษ อย่างไรก็ตาม คนในชุมชนของท่านไม่สนใจคำพูดของท่านถึงแม้ว่าพวกเขาไม่ได้ปฏิเสธพระเจ้าและความเป็นนบี เหตุผลก็คือ นบีซอลิฮมีแค่เพียงการโต้แย้งด้วยเหตุผลเพื่อพิสูจน์การเป็นนบีของท่าน และมันเป็นความอ่อนแอของมนุษย์เองที่พวกเขาไม่พร้อมที่จะเลิกสิ่งที่คุ้นเคยเพื่อเห็นแก่สิ่งที่ไม่คุ้นเคยเพียงแค่เหตุผลทางทฤษฎีเท่านั้น

เมื่อชุมชนของนบีซอลิฮไม่พร้อมที่จะยอมหัวให้แก่อำนาจของท่าน สิ่งมหัศจรรย์ที่จับต้องมองเห็นได้จึงเกิดขึ้นเป็นสัญญาณสุดท้าย นั่นคือ อูฐตัวเมียที่ออกมาจากภูเขาหันหน้าต่อหน้าต่อตาของพวกท่าน มันเป็นกฎของพระเจ้าที่ว่าหากเกิดการสัญญาณเช่นนั้นแสดงว่าเวลาของการทดสอบมนุษย์ใกล้จะสิ้นสุดลงแล้ว นบีซอลิฮได้ประกาศว่าพวกเขาต้องสำนึกผิดและยอมรับคำพูดของท่าน มิเช่นนั้นแล้ว พวกเขาทั้งหมดจะถูกทำลาย แต่คนที่ไม่คิดถึงเรื่องเหตุผลนั้นไม่เคยได้รับบทเรียนแม้แต่จากสัญญาณต่างๆที่จับต้องมองเห็นได้ ดังนั้น คนในชุมชนของนบีซอลิฮจึงไม่เลิกโอหัง พวกเขาถลำถึงกับฆ่าอูฐตัวเมียตัวนั้น ด้วยเหตุนี้ จึงไม่มีเหตุผลอะไรที่จะผ่อนผันเวลาให้พวกเขาอีก นบีซอลิฮถูกสั่งให้ออกจากชุมชนของเขาซึ่งในตอนนั้นอยู่ทางตะวันตกของแผ่นดินอาหรับ ดังนั้น ท่านและผู้ติดตามที่จริงจังของท่านจึงได้ออกเดินทางไปยังซีเรีย หลังจากนั้น แผ่นดินไหวอันน่าสะพรึงกลัวได้เกิดขึ้นและคร่าชีวิตทุกคนในชุมชนของท่านทั้งหมด

69 ทูตของเราได้มายังอิบรอฮีมพร้อมกับข่าวดี พวกเขา ทักทายเขาว่า “สันติ” อิบรอฮีมได้ตอบว่า “สันติจริงมีแต่ท่าน” และรีบเข้าไปเอาลูกวัวย่างออกมาต้อนรับพวกเขา 70 แต่ เมื่อเขาเห็นว่าพวกเขาไม่ยื่นมือมารับอาหาร^๗ เขาเริ่มรู้สึก แปลกใจและกลัวพวกเขาขึ้นมาในใจ พวกเขาจึงกล่าวว่า “อย่าได้กลัวเลย เพราะเราถูกส่งมายังผู้คนของลูฏ” 71 ภรรยาของเขาที่ยืนอยู่ใกล้ๆ หัวเราะขึ้นมาทันทีเมื่อเรา ได้บอกข่าวดีแก่นางถึงเรื่องอิสฮาก และหลังจากอิสฮาก คือ ยะก๊อบ 72 นางกล่าวว่า “โอ ยุ่งละสิ ฉันจะมีลูกได้อย่างไร ในเมื่อฉันแก่หง่อมปุนนี้แล้ว และสามีของฉันเองก็แก่ด้วย เช่นกัน? เป็นเรื่องประหลาดจริงๆ” 73 พวกเขาจึงกล่าวว่า “นางแปลกใจต่อคำบัญชาของพระเจ้ากระนั้นหรือ? โอ้ ครอบครัวของอิบรอฮีม ความเมตตาและความจำเริญของพระเจ้าจงมีแต่ท่าน แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ที่ควรได้รับการ สรรเสริญและผู้ทรงได้รับการ เกิดทุน”^๗

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلَنَا إِبْرَاهِيمَ
بِالْبَشِيرِ قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ
فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ﴿٦٩﴾
فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ
نَكَرَهُمْ وَأَوَّجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا
لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ لُوطٍ ﴿٧٠﴾
وَأَمْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا
بِإِسْحَقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾
قَالَتْ يَوَيْلَ لِيَءِ آئِدٍ وَأَنَا عَجُوزٌ
وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ
عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ
اللَّهِ رَحِمْتُ اللَّهَ وَبَرَكْتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ
الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿٧٣﴾

^๗ โดยภาษาหมายถึง “ไม่มากินอาหาร”

^๗ ครั้งหนึ่ง ในขณะที่อิบรอฮีมอายุเกือบหนึ่งร้อยปี มีชายหนุ่มรูปงามสองสามคนได้เข้ามาในบ้านของเขา เมื่อเห็นว่าเป็นผู้มาเยือน อิบรอฮีมจึงจัดหาอาหารให้คนเหล่านั้น เนื่องจากผู้มาเยือนมิใช่มนุษย์ แต่เป็นทูตสวรรค์ที่ไม่กินอาหาร ทูตสวรรค์ในร่างของคนหนุ่มเหล่านี้มีภารกิจสองประการในการมา นั่นคือ เพื่อแจ้งข่าวดีแก่อิบรอฮีมว่าเขาจะมีลูกและการทำลายชุมชนของนบีลูฏที่ละเมิดขอบเขตจนถึงกับแสดงความโอหังและปฏิเสธสัจธรรม การบอกข่าวดีแก่อิบรอฮีมและภรรยาของเขาว่าจะมีลูกชายชื่ออิสฮาก(อิสอัค)และหลานชายชื่อยะก๊อบ(ยาโคบ) ไม่ใช่แค่หมายถึงการบอกข่าวดีถึงการมีลูกในความหมายปกติ ความจริงแล้ว นี่เท่ากับการทำให้เกิดสายโซ่ของคนที่จะมาเผยแผ่สัจธรรมต่อไปอีกเป็นเวลายาวนาน เพราะมันได้ถูกบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ว่านี่คือครอบครัวที่เกิดขึ้นมาเพื่อรับใช้ศาสนา ประวัติศาสตร์ของบรรดานบีและเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในชีวิตของบรรดาสาวกที่แท้จริงหลังจากนั้นยืนยันถึงความจริงในเรื่องนี้ นี่เป็นเพราะคนที่ได้รับสัจธรรมเป็นคุณธรรมคาในสายตาของคนร่วมสมัยกับเขาและนี่เป็นเรื่องยากสำหรับคนที่ทั่วไปที่จะรู้ถึงสถานะของเขาและสนับสนุนเขา แต่จากภายในครอบครัวของเขาเอง ความสัมพันธ์ส่วนตัวได้กลายเป็นพลังอีกอย่างหนึ่งเสริมขึ้นมา แต่คนภายนอกมองไม่เห็นสิ่งนี้ เมื่อไม่เห็นว่าเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจสถานะที่แท้จริงของเขา พวกเขาก็เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือภารกิจของเขา

74 เมื่อความกลัวของอิบรอฮีมคลายลง และเขาได้รับข่าวดี เขาได้เริ่มวอนขอต่อเราเกี่ยวกับเรื่องผู้คนของลูฏ 75 เพราะ อิบรอฮีมเป็นคนที่หัวใจอ่อนโยน มีเมตตาและมักจะหันมา ยังพระเจ้าเสมอ 76 เราได้กล่าวว่า “อิบรอฮีมเอ๋ย หยุดวอน ขอเรื่องนี่เถิด เพราะตอนนี้คำบัญชาของพระผู้อภิบาลของเจ้าได้มีมาแล้ว พวกเขาจะได้รับการลงโทษที่ไม่มีใครหลีกเลี่ยงได้”⁷⁷

77 เมื่อบรรดาทูตของเราได้มายังลูฏ เขารู้สึกตกใจและเป็นทุกข์อย่างมากในการมาเยี่ยมของพวกเขาและเขาได้กล่าวว่า “นี่เป็นวันวิบัติแล้วสิ”

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنِ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ
الْبُشْرَىٰ مُجْدِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٥﴾ إِنَّ
إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّهٌ مُّْنِيبٌ ﴿٧٦﴾ يَتَابِرَاهِيمُ
أَعْرَضَ عَن هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ
رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ لَنَا عَدَاؤُا غَيْرُ مَرْدُودٍ
﴿٧٧﴾ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ
بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ
عَصِيبٌ ﴿٧٨﴾

⁷⁷ การสนทนาของอับราฮัมมีขึ้นกับบรรดาทูตสวรรค์ที่มาเพื่อทำลายชุมชนของนบีลูฏ ทูตสวรรค์เหล่านี้มาปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของพระเจ้าและพระเจ้าได้ยืนยันเป็นที่ชัดเจนว่าพวกเขามาตามคำบัญชาของพระองค์ ส่วนหนึ่งของการสนทนายะหว่างอับราฮัมกับทูตสวรรค์นี้มีอยู่ในกุรอาน 29:32 และรายละเอียดของเรื่องนี้มีปรากฏอยู่ในคัมภีร์ไบเบิล (ปฐมกาล บทที่ 18)

คำวอนขอให้ปราณีต่อชุมชนของนบีลูฏไม่ถูกตอบรับเช่นเดียวกับคำวิงวอนขอชีวิตลูกชายของโนอาห์ก่อนหน้านี้

การวอนขอเท่ากับการเสนอตัวเองต่อหน้าพระเจ้า ถ้าลูกชายของโนอาห์และชุมชนของนบีลูฏมีความกระตือรือร้นที่จะวิงวอนและถ้าพวกเขาวิงวอนต่อพระเจ้าให้ผ่อนผัน แน่نون พระเจ้าจะยกโทษให้พวกเขาและจะประทานความโปรดปรานแก่พวกเขา การยกเลิกการลงโทษเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ที่เราเห็นตัวอย่างจากชุมชนของนบียูนุส แต่ถ้าจะให้มีการยกเลิกการลงโทษ มันต้องทำจากพลังแห่งการวิงวอนของคนที่ต้องถูกลงโทษ ไม่ใช่เป็นคำตอบต่อคำวิงวอนของคนอื่นแม้คนอื่นนั้นจะเป็นนบีก็ตาม เหตุผลสำหรับสิ่งนี้ก็คือการวิงวอนเพื่อขอภัยโทษไม่ใช่เป็นคำแนะนำในความหมายปกติซึ่งคนผู้หนึ่งขอให้อีกคนหนึ่งและถูกตอบรับเพื่อเห็นแก่คนฝ่ายหลังเนื่องจากความศักดิ์สิทธิ์ของคนฝ่ายแรก

แน่นอน คนผู้หนึ่งควรวิงวอนขอพรให้แก่อีกคนหนึ่ง ในทุกยุค บรรดานบีและคนดี ๆ เคยวิงวอนขอพรให้แก่คนอื่นมาแล้ว แต่นี่เป็นการแสดงออกถึงความอดทนอดกลั้น ความมีจิตใจอ่อนโยนและโอบอ้อมหาพระเจ้าของคนทีวิงวอน บ่าวของเจ้ามีความกลัวพระเจ้าอยู่ในหัวใจจะเริ่มตัวสั่นวันไหวเมื่อเขาเห็นการลงโทษของพระเจ้าและเริ่มวิงวอนเพื่อตนเองและเพื่อคนอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม การวิงวอนโดยผู้หนึ่งจะมีผลก็ต่อเมื่อคนที่ จะได้รับการลงโทษเองกลัวพระเจ้าและวิงวอนขอความกรุณาปราณีต่อพระองค์

78 ผู้คนของเขาได้รู้กันมายังบ้านของเขาทันทีเพราะคน พวกนี้หมกมุ่นอยู่กับการทำชั่วมาก่อน ลูฏได้บอกพวกเขาว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย นี่คือบรรดาลูกสาวของฉัน พวกนาง บริสุทธิ์ยิ่งสำหรับพวกท่าน(ถ้าพวกท่านแต่งงาน) ดังนั้น จง เกรงกลัวพระเจ้าเถิดและขออย่าได้ทำให้ฉันต้องอับอายขายหน้าโดยการทำชั่วต่อแขกของฉันเลย ในหมู่พวกท่านไม่มี คนดีสักคนหนึ่งเลยกระนั้นหรือ?” 79 พวกเขาตอบว่า “ท่าน รู้ดีว่าเราไม่ต้องการลูกสาวของท่านและก็รู้ว่าเราต้องการ อะไร”^ก

وَجَاءَهُمْ قَوْمُهُ يَهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ
كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَنْقَوْمِ
هٰؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا
اللَّهَ وَلَا تَحْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ
مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿٧٨﴾ قَالُوا لَقَدْ
عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ
لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ﴿٧٩﴾

^ก ทูตสวรรค์ที่มาจากานบ็ีลูฏคือทูตสวรรค์ที่ทำหน้าที่ลงโทษ แต่ทูตสวรรค์เหล่านี้เข้าเมืองมาในร่างของชายหนุ่มรูปงามทั้งนี้เพื่อเป็นการยืนยันว่าความผิดของคนในชุมชนนี้มาถึงที่สุดแล้ว เมื่อใครคนหนึ่งยังคงทำชั่วต่อไปโดยไม่หยุด นั่นก็หมายความว่าเขาไม่มีความรู้สึกใดๆในความผิดอีกแล้ว นี่คือนิสัยที่เกิดขึ้นกับชุมชนของนบ็ีลูฏ คนในชุมชนนี้ทำความชั่วอย่างเปิดเผย ดังนั้น เมื่อพวกเขาเห็นชายหนุ่มรูปงามมายังบ้านของนบ็ีลูฏ พวกเขาจึงรู้กันมายังบ้านของท่านด้วยความหึงหวงในตัณหา พวกเขาเริ่มเรียกร้องให้ส่งชายหนุ่มรูปงามเหล่านั้นไปให้พวกเขาโดยไม่มีค่าไถ่แต่ชนิดเดียว

เมื่อนบ็ีลูฏเห็นคนชั่วเหล่านั้นมาในลักษณะเช่นนี้ ท่านรู้สึกอายมาก ท่านกล่าวว่า “นี่คือลูกสาวของคนในชุมชนนี้ พวกท่านจะแต่งงานกับใครก็ได้ตามที่พวกท่านต้องการเพื่อตอบสนองความต้องการทางธรรมชาติของพวกท่าน” คนสูงอายุนในชุมชนพูดถึงบรรดาลูกสาวของชุมชนราวกับว่าหญิงสาวเหล่านั้นเป็นลูกหลานของตัวเอง นบ็ีลูฏพูดเช่นนี้ในความหมายว่าลูกสาวของคนในชุมชนนี้เป็นเหมือนลูกสาวของท่านเอง

แต่ผู้คนปฏิเสธข้อเสนอที่ขอบรรณของนบ็ีลูฏและยังคงกตัญในการเรียกร้องสิ่งที่ไม่ชอบธรรม นี่เป็นการยืนยันอย่างถึงที่สุดแล้วว่าคนเหล่านี้เป็นคนชั่วจริงๆและสมควรถูกลงโทษ ดังนั้น ผู้คนทั้งหมดจึงถูกทำลายล้างในเวลาต่อมา

“พวกท่านไม่มีคนดีสักคนหนึ่งเลยกระนั้นหรือ?” นี่คือคำพูดสุดท้ายของบ่าวของพระเจ้าที่ไม่มีอำนาจใดๆจะยับยั้งคนชั่วเมื่อการชี้แจงด้วยเหตุผลไม่สามารถทำให้คนพวกนี้ถอยกลับไปได้ ในตอนนั้น ด้วยกรกล่าวถ้อยคำดังกล่าว นบ็ีลูฏได้กระตุ้นเตือนให้ทุกคนสำนึกถึงเกียรติของชุมชนและปลุกความสำนึกของผู้คน แต่ถึงกระนั้นก็ตาม ถ้าบรรดาลูกสาวที่ได้ยินเสียงของท่านยังชินชาไม่รู้สึกอะไร มันก็หมายความว่าพวกเขาไม่มีความเป็นมนุษย์หรือความมีเกียรติหลงเหลืออยู่ในตัวของพวกเขาแล้ว

80 ลูฏได้กล่าวว่า “ฉันอยากมีอำนาจที่จะหยุดยั้งพวก ท่านหรือหาที่อื่นมันคงไว้สำหรับหลบลภัยเสียเหลือเกิน” 81 พวกเขาจึงกล่าวว่า “ลูฏเอ๊ย เราเป็นทูตของพระผู้อภิบาลของท่าน พวกเขาจะไม่สามารถทำร้ายใดๆท่าน ได้ ดังนั้น จงออกไปจากที่นี่กับครอบครัวของท่านใน ยามสุดท้ายของกลางคืนและจงอย่าให้ผู้ใดในหมู่พวก ท่านหันกลับไปมองข้างหลัง แต่ภรรยาของท่านจะได้ พบกับความหายนะ แท้จริง การลงโทษได้ถูกกำหนด ไว้สำหรับพวกเขาในตอนเช้าและยามเช้ากำลังใกล้เข้า มาแล้วมิใช่หรือ?” 82 เมื่อเวลาแห่งการตัดสินมาถึง เรา ได้พลิกแหล่งที่อยู่อาศัยของผู้คนคว่ำลง และได้ทำให้หิน ที่ถูกเผากระหน่ำซ้ำลงมาดังห่าฝน 83 ตกมายังพวกเขา ตามที่พระผู้อภิบาลของเจ้ากำหนดไว้เป็นการเฉพาะ การ ลงโทษเช่นนั้นไม่ไกลจากพวกที่ก่อความผิดไว้”

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوَىٰ إِلَىٰ
رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾ فَأَلُوًّا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ
رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِبْ بِأَهْلِكَ
بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنكُمْ
أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتِكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا
أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ
الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا
جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنصُودٍ ﴿٨٢﴾
مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ
الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾

⁸⁰ ในตอนแรก นบีลูฏคิดว่าชายหนุ่มที่มาหาเขาเป็นมนุษย์ เขาจึงรู้สึกกังวล ด้วยเหตุนี้ ชายหนุ่มคนหนึ่งจึงบอกท่านว่าพวกเขาคือทูตสวรรค์ที่พระเจ้าส่งมา ทูตอีกอย่างหนึ่งก็คือ นีไม่ไช่การงานของมนุษย์ แต่เป็นเรื่องของพระเจ้า เพราะทูตสวรรค์กล่าวว่า “คนเหล่านี้ไม่สามารถทำร้ายท่านหรือเรา ได้” เมื่อคนในเมืองยังไม่หยุดกรูกันเข้ามา ทูตสวรรค์องค์หนึ่งได้ขยับมือ ทำให้คนเหล่านั้นตาบอดถอยกลับไปพร้อมกับกล่าวว่า “หนีเร็ว แขนงของลูฏเป็นนักมายากล”

เมื่อพระเจ้าตัดสินใจทำลายชุมชนหนึ่งเพราะความโอหังของคนในชุมชนนั้น เจตนารมณ์ของพระองค์จะครอบคลุมไปทั่วพื้นที่ที่คนในชุมชนนั้นอาศัยอยู่ ด้วยเหตุนี้ สิ่งมีชีวิตทั้งหมดที่อยู่ที่นี่จึงได้รับเคราะห์กรรมจากการลงโทษไปด้วย อย่างไรก็ตาม ด้วยความโปรดปรานเป็นพิเศษของพระเจ้า บรรดาผู้ที่พูดความจริงต่อบรรดาผู้โอหังเหล่านั้นต่างได้รับความปลอดภัย การนำสาส์นของพระเจ้าไปยังมนุษย์ให้หลักประกันอย่างดีที่สุดที่เราจะรอดจากการลงโทษของพระเจ้าในโลกนี้และในโลกหน้าด้วย

มีคำบอกเล่าว่าภรรยาของนบีลูฏไม่ได้มีใจอยู่กับเขา แต่ในนาทีสุดท้าย เมื่อนบีลูฏกำลังออกจากเมือง ท่านได้กล่าวว่าก่อนรุ่งเช้า การลงโทษของพระเจ้าจะเกิดขึ้นที่นั่น นางจึงได้มาร่วมกับกองคาราวานของนบีลูฏ อย่างไรก็ตาม ขณะที่คนของนบีลูฏกำลังอยู่ระหว่างทาง ได้มีเสียงพายุและแผ่นดินไหวตึงกึกก้องนากลับไปที่อาณาบริเวณ แต่นบีลูฏและผู้ติดตามของท่านไม่ได้ให้ความสนใจในสิ่งที่เกิดขึ้นข้างหลังของพวกเขา แต่ภรรยาของนบีลูฏได้หันกลับไปมองสิ่งที่เกิดขึ้นข้างหลังและเมื่อเห็นเช่นนั้น นางได้กล่าวว่า “อนิจจา ชุมชนของฉัน” ในตอนนั้นเอง หินก้อนหนึ่งได้กระเด็นมาโดนนางเป็นการลงโทษและนางได้ล้มลงตายทันที ▶

84 ยังชาวมัดยัน เราได้ส่งซุฮัยบ์พี่น้องของพวกเขามา เขากล่าวว่า“ผู้คนที่งั้น จงเคารพสักการะพระเจ้า พวกท่านไม่มีสิ่งเคารพสักการะใด ๆ นอกไปจากพระองค์ จงอย่าให้การซังและดวงขาดตกบกพร่อง ฉันเห็นพวกท่าน มีความเจริญมั่งคั่งอยู่ในขณะนี้ แต่ฉันกลัวแทนพวกท่าน ถึงการลงโทษของวันที่พวกท่านจะถูกปิดล้อม ⁸⁵ ผู้คนที่งั้น จงซังดวงให้ตรงตามจำนวนโดยเที่ยงธรรม และ จงอย่าหลอกลวงผู้คนที่งั้นโดยให้เขาน้อยลงและจงอย่าแพร่ ความเสียหายในแผ่นดิน ⁸⁶ สิ่งทีพระเจ้าทิ้งไว้กับพวกท่านนั้นเป็นสิ่งที่ดีทีสุดแล้วสำหรับพวกท่าน ถ้าพวกท่าน เป็นผู้ศรัทธา ฉันไม่ได้ถูกแต่งตั้งมาเป็นผู้ที่ทักษ์พวกท่าน”ก

﴿ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۚ قَالَ يَا قَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ وَلَا تَتَّقُوا الْمَكِّيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَانَكُمْ حَيِّرِينَ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٥﴾ وَيَقَوْمِ ۖ أَتُؤْفَوُا الْمَكِّيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۚ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٧﴾﴾

87

เหตุการณ์นี้ให้บทเรียนแก่เราอย่างหนึ่ง นั่นคือ คนที่ไม่จงรักภักดีอย่างแท้จริงต่อพระเจ้าและนบีของพระองค์จะไม่ได้รับการปกป้องคุ้มครองโดยการเข้าร่วมขบวนการกับคนที่ภายใต้อิทธิพลของอะไรบางอย่างที่นอกเหนือไปจากความเกรงกลัวพระเจ้า ความอ่อนแอของเขาจะปรากฏออกมาให้เห็นที่โหนกแก้มและเขาจะได้รับความหายนะ

^ก บริเวณถิ่นที่อยู่ของชาวมัดยัน(มีเดีย)ซึ่งนบิซุฮัยบ์ถูกส่งไปนั้นอยู่ระหว่างอิญาซกับซีเรีย การพูดกับชุมชนของท่านในสถานะ “คนที่มีศรัทธา” แสดงว่าคนเหล่านั้นอ้างตัวเองว่าเป็นผู้ศรัทธา พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ มันเป็นชุมชนมุสลิมชุมชนหนึ่งในเวลานั้น พวกเขาเป็นอุมมะฮฺของนบิที่มาก่อนนบิซุฮัยบ์ แต่หลังจากเวลาผ่านไปเนิ่นนาน ประชากรรุ่นหลังๆ ได้เริ่มเกิดความเลื่อมทรมทางศีลธรรม นบิซุฮัยบ์ได้บอกพวกเขาว่าถ้าพวกเขาจะอ้างว่าตัวเองเป็นผู้มีความศรัทธา พระเจ้าจะยอมรับคำกล่าวอ้างของพวกเขาต่อเมื่อพวกเขาทำตามสิ่งที่พวกเขาอ้างกำหนดไว้ ถ้าทำเช่นนั้นไม่ได้ คำกล่าวอ้างของพวกเขาก็ไม่มีความ

นบิซุฮัยบ์กล่าวว่าความศรัทธาของพวกเขาต้องการให้พวกเขาเคารพสักการะพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น พวกเขาต้องปฏิบัติความยุติธรรม ทำมาค้าอย่างตรงไปตรงมาและเลือกให้คนอื่นในสิ่งที่พวกเขาต้องการเพื่อตัวเอง ทุกคนต้องทำหน้าที่ที่ตัวเองมีต่อผู้อื่นและต้องไม่มีข้อบกพร่องในเรื่องนี้ พวกเขาต้องอยู่บนโลกนี้ตามที่พระเจ้าต้องการให้พวกเขาอยู่โดยพอใจกับสิ่งที่พวกเขาได้มาโดยชอบธรรมและไม่พยายามหาสิ่งใดเพิ่มเติมโดยการฝ่าฝืนคำสั่งของพระองค์ ถ้าพวกเขาทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด พวกเขาจะถูกถือว่าเป็นผู้ศรัทธาในสายตาของพระเจ้า มิเช่นนั้นแล้ว พวกเขาอาจจะถูกพระเจ้าลงโทษ

นบิซุฮัยบ์ยังได้เตือนพวกเขาไม่ให้บกพร่องในเรื่องการซังดวงหรือทำการทุจริต การอ้างถึงความเจริญมั่งคั่งของคนพวกนี้แสดงให้เห็นว่าในชุมชนของท่านมีบางคนฐานะยากจนและบางคนมีฐานะร่ำรวย มีบางคนที่ได้รับมากในขณะที่บางคนได้รับน้อย ถ้าบรรดาผู้ที่เขาพูดด้วยได้รับน้อย แล้วใครเล่าที่เป็นผู้มั่งคั่ง? ►

87 พวกเขากล่าวว่า “ซุฮัยบ์ การสวดวิงวอนของท่าน บอกท่านว่าเราต้องทิ้งสิ่งที่บรรพบุรุษของเราเคารพ สักการะและเราต้องหยุดใช้ทรัพย์สินของเราตามที่เราต้องการหรือ? มีแต่ท่านคนเดียวที่แหละที่ เป็นผู้โอบอ้อม อารีและเที่ยงธรรม”⁷

قَالُوا يَشْعَبُ أَصْلُوكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرِكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشْتَوُا إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ

นี้แสดงให้เห็นว่าคนที่ท่านพูดด้วยในที่นี้เป็นคนที่มีอิทธิพล บรรดานักบวชเพื่อเป็นทางนำสำหรับทุกคน แต่คำพูดของบรรดานักบวชตรงไปยังคนระดับบนของชุมชนที่มีความมั่งคั่งเป็นการเฉพาะ เพราะคนทั่วไปจะคอยตามคนกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่แล้ว พวกเขาปฏิบัติตามรอยเท้าของ “ผู้ยิ่งใหญ่” ของพวกเขา ดังนั้น การนำคำสอนของพระเจ้าไปยังคนระดับสูงจึงเท่ากับคำสอนนั้นไปถึงคนทั่วไปด้วย

⁷ บางครั้ง ปรากฏว่าผู้คนใช้คำ “เคาะลาต” (การนมาซ) เมื่อพวกเขาหมายถึง “ศาสนา” จริงๆ แต่ในที่นี้ พวกเขาใช้คำว่า “เคาะลาต” เพราะคำนี้มีความโดดเด่นและเป็นสัญลักษณ์ที่ชัดเจนของศาสนา (ดู คีอฟวาต อัดตะฟาซิริ)

ชุมชนของนบีซุฮัยบ์อ้างว่าพวกเขามีศาสนา พวกเขาเคยนมาซด้วย แต่พวกเขาได้นำการซิริกเข้ามาในศาสนาของพวกเขาและนมาซ ด้วยการทำเช่นนี้เองที่ทำให้พวกเขาทุจริตในการทำมาค้าขาย นบีซุฮัยบ์ได้เตือนพวกเขาให้เป็นผู้เคารพสักการะพระเจ้าอย่างแท้จริงและซื่อสัตย์สุจริตในการทำธุรกิจกับผู้คน ท่านกล่าวว่าถ้ามีการทำซิริกไปพร้อมกับศาสนาและทำมาค้าขายโดยไม่สุจริตไปพร้อมกับการนมาซ ศาสนาเช่นนั้นและการนมาซเช่นนั้นไม่มีคุณค่าอะไรเลยในสายตาของพระเจ้า

การพูดเช่นนั้นเป็นเหมือนกับการเปิดโปงการเสแสร้งของคนมีคุณธรรมในชุมชนของพวกเขา แต่การพูดเช่นนั้นไม่ส่งผลใดๆต่อพวกเขา พวกเขาถือว่าพวกเขามีศาสนาถึงแม้พวกเขาทำผิดเนื่องจากพวกเขาอ้างตัวมาก่อนว่าพวกเขาเป็น “ผู้เคารพสักการะ” ดังนั้น พวกเขาจึงรู้สึกขุ่นเคืองขึ้นมาและกล่าวว่า “ท่านท่านนั้นหรือที่เป็นผู้เคารพสักการะพระเจ้า? บรรดาผู้นำศาสนาที่เราปฏิบัติตามแนวทางของพวกเขามาเป็นคนโง่เขลากระนั้นหรือ? ไม่มีใครอื่นนอกจากท่านที่รู้ว่าการนมาซคืออะไรและอะไรเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการนมาซกระนั้นหรือ? บางที ท่านอาจคิดว่าท่านเป็นคนฉลาดและคนดีแต่เพียงผู้เดียวในโลกท่านนั้น” ในสายตาของผู้คนในชุมชนของนบีซุฮัยบ์ เฉพาะคนที่เห็นใหญ่จากการบอกกล่าวกันต่อมาเป็นเวลายาวนานหรือคนที่มีความสูงส่งๆท่านนั้นเป็นคนยิ่งใหญ่อย่างแท้จริง นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมพวกเขาจึงกล้าเยาะเย้ยถากถางนบีซุฮัยบ์ในลักษณะเช่นนั้น

88 เขา(ซุฮัยบ)กล่าวว่า “โอ้ ผู้คนของฉัน พวกท่านคิด อะไรซี ถ้าฉันนำหลักฐานอันชัดเจนจากพระผู้อภิบาล ของฉันและพระองค์ได้ทรงประทานปัจจัยยังชีพที่ดีแก่ฉัน จากพระองค์เอง(ฉันไม่ควรจะนำทางพวกท่านหรือ?) ฉัน ไม่ต้องการทำสิ่งที่ฉันห้ามพวกท่านไม่ให้ทำเพราะฉันต่อต้านพวกท่าน ฉันแค่เพียงต้องการเปลี่ยนแปลงพวกท่านให้ดีขึ้นเท่าที่ฉันมีความสามารถเท่านั้น และฉันไม่สามารถ ประสบความสำเร็จหากพระเจ้าไม่ช่วยเหลือ ฉันวางใจใน พระองค์และยังพระองค์ที่ฉันจะกลับไป 89 โอ้ผู้คนของฉัน จงอย่าให้ความดีอันของพวกท่านนำพวกท่านไปสู่ชะตา กรรมที่เหมือนกับผู้คนของนุฮหรือฮูดหรือซอลิฮเลย และคน ของลุดก็เพิ่งถูกลงโทษไปเมื่อไม่นานมานี้ 90 จงขอการอภัย โทษจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านและจงหันไปยังพระองค์ เพื่อการอภัยโทษ เพราะพระผู้อภิบาลของฉันเป็นผู้ทรงปรานี และทรงรักสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมา”ⁿ

قَالَ يَنْقَوْمٍ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَخْلِفَكُم إِلَىٰ مَا أَنْتَهُنَّكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾ وَيَنْقَوْمٍ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلَ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمٌ لَّوِطٍ مِّنْكُمْ بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾

ⁿ การยอมรับคำสอนมีสองประเภทด้วยกัน นั่นคือ การยอมรับโดยไม่มีจิตสำนึกหรือทำกันมาเป็นประจำโดยการเลียนแบบต่อกันมา และการยอมรับหลังจากพบว่ามันถูกต้อง ในกรณีแรก มนุษย์ยอมรับบางสิ่งเพราะคนอื่นยอมรับ ในกรณีที่สอง มนุษย์ยอมรับมันเพราะเขาพบว่ามันเป็นความจริงบนพื้นฐานของการใช้เหตุผล ในขณะที่การยอมรับประเภทแรกเป็นการยอมรับพอเป็นพิธี ส่วนประเภทหลังเป็นการค้นพบด้วยจิตสำนึก

การค้นพบัจธรรมในระดับของเหตุผลคือทรัพย์สินที่แท้จริงของผู้ศรัทธา นี่เป็นสิ่งที่นำไปสู่ความเชื่อที่มีชีวิตเคลื่อนไหวซึ่งทำให้เขาสามารถยืนขึ้นท่ามกลางผู้คนและเริ่มเป็นตัวแทนสัจธรรมต่อพวกเขาโดยไม่คำนึงถึงสิ่งใด การค้นพบัจธรรมอย่างมีจิตสำนึกเป็นการแทนทุกสิ่ง คนที่ได้รับความโปรดปรานนี้จะไม่ต้องการสิ่งใด ๆ อีกแล้ว

ผู้ไม่ศรัทธาจะพอใจกับความสำเร็จทางวัตถุ แต่ผู้ศรัทธาจะพอใจเมื่อเหตุผลของเขาถูกพุดออกไปเมื่อได้รับการค้นพบด้วยจิตสำนึกเช่นนี้ ใครก็ไม่สามารถโต้แย้งเขาได้ ความขัดแย้งระหว่างคำพุดและการกระทำเป็นผลของความศรัทธาที่สืบทอดกันมาในขณะที่ความสอดคล้องกันของคำพุดและการกระทำเป็นผลของความศรัทธาที่มีจิตสำนึก

ในการอธิบายคำว่า “ซิกอก” ซึ่งหมายถึง “การต่อต้าน” อะซัน อัลบศรีย์ ผู้เป็นซุฟีที่มีชื่อเสียงได้กล่าวว่า “ถ้าความเป็นศัตรูของท่านที่มีต่อฉันทำให้ท่านทิ้งหนทางแห่งความศรัทธา ท่านจะต้องได้รับการลงโทษเหมือนกับผู้ไม่ศรัทธาได้รับ” (อัลกรุฎีย)

91 พวกเขาตอบว่า “ซุฮัยบ์ เราไม่เข้าใจในสิ่งที่ท่านพูด ความจริงแล้ว เราเห็นว่าท่านไม่มีอำนาจในหมู่เรา^๗ ถ้า มิใช่เพราะครอบครัวของท่าน เราจะเอาหินขว้างท่านให้ตายไปแล้ว เพราะท่านไม่เข้มแข็งพอที่จะทำอะไรเราได้” ^๗

قَالُوا يَسْئَعِبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرْنَكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنتَ عَلَيْنَا

เนื่องจากผู้เผยแผ่สังฆธรรมดูเป็นคนธรรมดาในสายตาของผู้คน การวิพากษ์วิจารณ์ของเขาจึงสร้างความไม่พอใจให้แก่บรรดาผู้มีสถานะสูงในสังคม คนธรรมดาผู้นั้นต้องเสี่ยงต่อการวิจารณ์พวกเขา และคนใหญ่คนโตของพวกเขาในันดูเหมือนไม่มีเหตุผลต่อพวกเขา นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมพวกเขาจึงมีความเกลียดชังผู้เผยแผ่สังฆธรรมและต่ออริ้นต่อเขา

การพัฒนาของความรู้สึกเช่นนี้ในตัวมนุษย์เท่ากับการที่เขากำลังถูกทดสอบอย่างหนัก เพราะเขาถือว่าแม้แต่ศาสน์ที่มาจากพระเจ้า หากมันถูกนำมาโดยผู้เผยแผ่สังฆธรรมที่เป็นคนธรรมดา มันก็ไม่มี ความสำคัญ เมื่อเขาไม่แยแสต่อมนุษย์ เขาก็ไม่แยแสต่อพระเจ้าด้วย

^๗ ในบันทึกคำบอกเล่าของนบีมุฮัมมัด นบีซุฮัยบ์ถูกเรียกว่านักพูดที่มีโวหารคมคายในบรรดานบีมุฮัมมัด (คอฎิบ อัลอันบิยาฮ์) นบีซุฮัยบ์ได้อธิบายความจริงให้แก่คนในชุมชนของท่านด้วยภาษาที่เข้าใจง่ายที่สุด แล้วทำไม คนในชุมชนของท่านจึงไม่เข้าใจสิ่งที่ท่านพูด? เหตุผลที่เป็นเช่นนั้นก็คือความคิดของคนในชุมชนของท่านได้ถูกทำให้ผิดเพี้ยนไปในวิธีการคิดของคนเหล่านั้นแตกต่างไปจากการคิดของนบีซุฮัยบ์ ดังนั้น สิ่งที่นบีซุฮัยบ์กล่าวออกไปจึงดูไม่เป็นที่เข้าใจ คนในชุมชนของท่านลุ่มหลงอยู่กับการนับถือมนุษย์ในขณะที่นบีซุฮัยบ์เรียกร้องพวกเขาให้หันมานับถือพระเจ้าองค์เดียว พวกเขาปักใจว่าความเชื่อในนักบุญหรือบุคคลที่ยิ่งใหญ่เพียงพอแล้วสำหรับความรอดพ้นของพวกเขา แต่นบีซุฮัยบ์ยืนยันเด็ดขาดว่าพวกเขาจะได้รับความรอดพ้นได้โดยความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวและกระทำความดีเท่านั้น ผู้คนคิดว่าเนื่องจากพวกเขาถือว่าตัวเองเป็นผู้ศรัทธา พวกเขาจึงเป็นผู้ศรัทธาจริงๆ แต่นบีซุฮัยบ์กล่าวว่าพระเจ้าเท่านั้นที่จะดูว่าใครเป็นผู้ศรัทธา ในสายตาของผู้คนเวลานั้น เคาะลาต(การวิงวอน)เป็นแค่เพียงพิธีสวดมนต์ที่ไม่มีผลอะไร ในทางตรงข้าม นบีซุฮัยบ์ประกาศว่าเคาะลาตเป็นตัวประเมินชีวิตของมนุษย์ รายได้และการใช้จ่ายของเขา แต่ผู้คนคิดว่าความศรัทธาเป็นแค่เพียงการยอมรับที่ไร้จิตวิญญาณ ในขณะที่ท่านกล่าวว่าความศรัทธาเป็นสิ่งที่ได้มาโดยจิตสำนึก ด้วยเหตุนี้ ระหว่างนบีซุฮัยบ์กับผู้คนในชุมชนของเขาจึงมีอุปสรรคกันกลางในเรื่องความเข้าใจคำพูดที่ตรงไปตรงมาและง่ายตายของท่าน

^๗ “ถ้ามิใช่เพราะครอบครัวของท่าน เราจะเอาหินขว้างท่านให้ตายไปแล้ว” คำพูดนี้เปิดเผยให้เห็นถึงความไร้ความสำนึกของคนในชุมชนของนบีซุฮัยบ์ซึ่งทำให้พวกเขาจมอยู่ในความหลงใหลสิ่งที่เห็นแค่ภายนอก ความจริงของเรื่องนี้ก็คือว่านบีเมื่อซุฮัยบ์เปิดโปงภาพลวงตาทางศาสนาของชุมชนผู้คนจึงเริ่มเป็นศัตรูต่อท่าน

ในตอนนั้น นบีซุฮัยบ์ไม่มีผู้คนรอบตัวที่คอยพยุงผู้คนจากการโจมตีเขา ท่านไม่มีความมั่งคั่งและสถานะที่ทำให้คนฟังเขาเชื่อท่าน ท่านมีแค่เพียงพลังแห่งความจริงและสิ่งที่เป็นเหตุผลเท่านั้น แต่สำหรับผู้คนเหล่านั้น สังฆธรรมและความมีเหตุผลไม่มีน้ำหนักใดๆ ▶

92 เขากล่าวว่า “โอ้ผู้คนของฉัน พวกท่านคิดว่าเผ่าของฉัน ยิ่งใหญ่กว่าพระเจ้ากระนั้นหรือ? พวกท่านไม่คำนึงถึงพระเจ้าเลย จงรู้ว่าไว้เถิดว่าพระผู้อภิบาลของฉันทรงรอบรู้ทุกสิ่งทีพวก ท่านทำ” 93 โอ้ผู้คนของฉัน พวกท่านจะทำอะไรก็ทำไป ฉันจะ ทำตามทางของฉัน แล้วพวกท่านจะรู้เองว่าใครจะได้รับการ ลงโทษอย่างอภัยและใครเป็นผู้โกหกคอยดูก็แล้วกัน และ ฉันก็จะคอยดูอยู่ด้วยเช่นกัน”

94 เมื่อคำบัญชาของเรามาถึง เราได้ช่วยซุอัยบ์และบรรดา ผู้ศรัทธาที่อยู่กับเขาให้รอดพ้นด้วยความเมตตาจากเราเอง ส่วนบรรดาผู้ทำความผิดนั้นตกใจต่อเสียงกัมปนาทจนพวก เขาต้องนอนตายอยู่ในบ้านของพวกเขา 95 ราวกับว่าพวกเขาไม่เคยอาศัยอยู่ที่นั่นมาก่อน ชาวมดัยนถูกทำลายหมดสิ้น ไปเหมือนกับที่เกิดกับชาวษะมูด⁷

قَالَ يَنْقَوْمِ أَرْهَطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾ وَيَنْقَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ مُّخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَذِبٌ وَأَرْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجِيًّا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَثِمِينَ ﴿٩٤﴾ كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۗ أَلَا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعَدَتِ ثَمُودُ

ในสภาพแวดล้อมเหล่านี้ ผู้คนน่าจะทำร้ายท่านอย่างหนักแล้วถ้ามิใช่เพราะเกรงกลัวการแก้แค้นจากเผ่า ในยุคที่คนอยู่รวมกันเป็นเผ่า การฆ่าสมาชิกคนหนึ่งของคนใดหมายความว่าคนทั้งเผ่าจะลุกขึ้นมาแก้แค้นตามประเพณีของชนเผ่า ความกลัวนี้เองที่ยับยั้งคนในชุมชนของซุอัยบ์ไม่ให้อะไรรุนแรงต่อท่าน เช่นเดียวกับในยุคปัจจุบันที่ผู้คนยังปลอดภัยจากความเสียหายของคนทำผิด เพราะฝ่ายหลังกลัวว่าถ้าหากทำผิดอะไรไป พวกเขาจะต้องเผชิญหน้ากับตำรวจและศาล

⁷ ผู้คนในชุมชนของนบีซุอัยบ์ถือตัวเองว่าเป็นเจ้าแห่งมดัยน พวกเขาใช้สิ่งที่พวกเขาได้รับเพื่อทดสอบพวกเขาเป็นสิทธิที่ไม่อาจล่วงละเมิดได้ของพวกเขา ด้วยความคิดเช่นนี้ พวกเขาจึงวางแผนร้ายเพื่อกำจัดนบีซุอัยบ์ พวกเขาข่มขู่ว่าจะขับไล่ท่านและคนของท่านออกไปจากแผ่นดินของพวกเขา(กุรอาน 7:88) แต่ในแผ่นดินที่พวกเขาถือว่าเป็นของพวกเขาและพวกเขาเป็นเจ้าแผ่นดินนั้น แผ่นดินไหวที่สั่นสะเทือนอย่างรุนแรงน่าสะพรึงกลัวได้เกิดขึ้นโดยคำบัญชาของพระเจ้าซึ่งยังผลให้พื้นที่ทั้งหมดของชาวมดัยนถูกทำลาย พวกเขาถูกกวาดล้างออกไปจากแผ่นดินของพวกเขาเองราวกับว่าพวกเขาไม่เคยอยู่ที่นั่น

อย่างไรก็ตาม บรรดาสมาชิกของชุมชนที่ยอมรับคำสอนของนบีซุอัยบ์และเป็นสาวกของท่านได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าเป็นการพิเศษให้ได้รับความปลอดภัย

96 เราได้ส่งมุซาพร้อมกับสัญญาของเรา และอำนาจที่ ชัดเจน 97 มายังฟาโรห์และพวกขุนนางของเขา แต่พวก เขาปฏิบัติ ตามคำบัญชาของฟาโรห์และคำบัญชาของ ฟาโรห์นั้นไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้อง 98 เขาจะยืน อยู่ข้างหน้าผู้คน ของเขาในวันแห่งการฟื้น คืนชีพและจะนำพวกเขาไปสู่รกร ชั่วช้า ทั่วทุกสถานที่ที่พวกเขาถูกนำไป 99 การสาป แชงจะมีขึ้นกับพวกเขาในโลกนี้และในวัน แห่งการฟื้นคืนชีพด้วย ช่างเป็นสิ่งเลวร้าย เหลือเกินที่พวกเขาได้รับ^๗

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٦﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿١٦٧﴾ يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَيَسَسَ الْأَوْرَدَ الْمَمْرُودُ ﴿١٦٨﴾ وَأَتَّبَعُوا فِي هٰذِهِ لَعْنَةَ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ بئسَ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿١٦٩﴾

^๗ โมเสสได้นำเสนอการเรียกร้องไปสู่สังขกรรมของเขาในลักษณะที่ดีที่สุดและยิ่งใหญ่ที่สุด เขาไม่เพียงแต่ทำให้ฟาโรห์และคนของเขาพูดอะไรไม่ออก แต่เขายังได้แสดงให้เห็นเหล่านั้นเห็นถึงหลักฐานภายนอกที่ยืนยันคำสอนของเขาในรูปของปาฏิหาริย์แห่งไม่เท่า แม้กระนั้น ชุมชนของฟาโรห์ยังคงเข้าข้างเขาและไม่พร้อมที่จะสนับสนุนโมเสส

เหตุผลที่เป็นเช่นนี้เพราะในสายตาของพวกเข า อำนาจและความมั่งคั่งทางโลกเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เห็นอื่นใด และพวกเขาไม่เห็นว่ามีสิ่งเหล่านี้ แน่นอน พวกเขาทิ้งในสิ่งที่โมเสสพูด แต่เมื่อเปรียบเทียบกับโมเสสกับฟาโรห์แล้ว พวกเขาพบว่าโมเสสไม่มีทรัพยากรทางวัตถุใดๆในขณะที่ฟาโรห์มีทุกอย่างพร้อม การเปรียบเทียบนี้เป็นสิ่งที่พวกเขาใช้เป็นเกณฑ์ในการตัดสิน และถึงแม้โมเสสจะมีข้อโต้แย้งที่เป็นเหตุเป็นผลและมีปาฏิหาริย์มาแสดง พวกเขาก็ไม่พร้อมที่จะทิ้งฟาโรห์ไปอยู่ข้างโมเสส

ในโลกนี้ บรรดาผู้ที่ชอบอยู่กับคนที่มีอำนาจและความยิ่งใหญ่ทางวัตถุจะถูกวางไว้ข้างๆคนผู้นั้น แม้ในโลกหน้าด้วย ซึ่งต่างไปจากในโลกนี้ นี่คือการอยู่ร่วมกันที่เลวร้าย เพราะในโลกหน้า เขาจะไม่มีทรัพย์สินใดๆหลงเหลืออยู่ ตอนนี้ การมีชีวิตอยู่ของเขาจะเป็นสัญลักษณ์ของความไร้เกียรติและการถูกทำลาย เขาจะนำผู้ติดตามของเขาไปยังไฟนรกเดียวกันกับที่พระเจ้าได้กำหนดไว้สำหรับเขาในฐานะที่นำคนอื่นให้หลงผิด

100 นี่เป็นเรื่องราวของบางเมืองก่อนหน้าที่เราได้เล่าให้ เจ้ารู้ บางเมืองยังคงมีอยู่ในขณะที่บางเมืองผุพังเสื่อมโทรม จนแทบไม่เห็นซากแล้ว¹⁰¹ เรามีต่อกรรมต่อพวกเขา แต่ พวกเขาต่างหากที่อธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง เมื่อการ ตัดสินของพระผู้อภิบาลของเจ้าได้มาถึง บรรดารูปเคารพ ที่พวกเขาวิงวอนนั้นไม่อาจช่วยอะไรพวกเขาได้เลย มีหน้าซำ มั่นยังเร่งให้ความหายนะมาเร็วขึ้นและหนักขึ้น⁷

ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْقُرَىٰ نَقِصُهُمْ عَلَيْهِمْ
 مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْتَهُمْ
 وَلٰكِنْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ فَمَا اَغْنَتْ
 عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ
 اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ لَّمَّا جَاءَ اَمْرٌ رَبِّكَ وَمَا
 زَادُوْهُمْ غَيْرَ تَتٰبٍ ﴿١٠١﴾

⁷ ในบันทึกเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ได้มีการเอ่ยถึงเรื่องราวที่เกี่ยวกับกษัตริย์และแม่ทัพหลายคน แต่เรื่องราวที่เกี่ยวกับบรรดานบีและชุมชนของท่านไม่มีอยู่ในนั้น ประวัติศาสตร์ที่ถูกเขียนโดยมนุษย์ได้ตัดสินมีค่าที่ควรจะเอ่ยถึงในสายตาของพระผู้สร้างทิ้งไป อย่างไรก็ตาม คัมภีร์กุรอานได้อธิบายไว้อย่างยืดยาวว่างานเรียกร้องเชิญชวนคนสู่ลัทธิธรรมที่บรรดานบีนับถือหลายและปฏิกิริยาของผู้ถูกเชิญชวนต่อการเรียกร้อง ส่วนเรื่องอื่นๆนั้น คัมภีร์กุรอานไม่ได้ให้ความสนใจเพราะถือว่าไม่ใช่สิ่งสำคัญ

ในบรรดาบริเวณที่ถูกทำลายระหว่างยุคของการมีนบีบางแห่งยังคงมีอยู่ให้เห็น ตัวอย่างเช่น อียิปต์ซึ่งเป็นอาณาจักรของฟาโรห์ อย่างไรก็ตาม มีบางชุมชนอย่างเช่นชุมชนของนบีฮูดและนบีสลูฏได้ถูกทำลายไปพร้อมกับผู้อยู่อาศัยจนไม่มีเหลือ มีเพียงสัญลักษณ์บางอย่างเท่านั้นที่ยังคงมีเหลืออยู่ในรูปของซากปรักหักพังหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ถูกค้นพบ

การทำลายดินฐานเหล่านี้ดูเหมือนเป็นการกระทำของเผด็จการ แต่เมื่อมองในบริบทของเหตุผลที่ทำให้มันเกิดขึ้น เราจะเห็นว่ามันสอดคล้องกับความเป็นจริง นั่นคือ มันเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการทำความชั่วของพวกเขา มันเป็นการลงโทษที่พวกเขาได้รับหลังจากที่พวกเขาได้ทำบาป

เมื่อใดก็ตามที่มนุษย์แสดงความโอหังและลวงละเมิด เขาทำไปเพราะเขามีความคิดบางอย่าง เขาถือว่ามีบางสิ่งหรือบางคนเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือและคิดว่าสิ่งเหล่านั้นหรือคนเหล่านั้นจะยังคงให้ความช่วยเหลือเขาต่อไปในยามลำบากด้วย แต่การช่วยเหลือเหล่านั้นจะยังคงมีอยู่ตราบใดที่พระเจ้าอนุมัติ ตามกฎของพระเจ้า เมื่อช่วงเวลาของการผ่อนผันสิ้นสุดลงและพระเจ้าประกาศคำตัดสินสุดท้ายแล้ว มนุษย์จะรู้ว่าสิ่งที่เขาทำที่ทักเอาเองว่าเป็นผู้ช่วยเหลือเขานั้นล้วนเป็นเรื่องเท็จที่เกิดขึ้นจากความโง่งของเขาเอง

102 นั้นเป็นการลงโทษของพระผู้อภิบาลของเจ้าเมื่อ พระองค์ทรงทำลายเมืองทั้งหลายในท่ามกลางความ บาปของพวกเขา การลงโทษของพระองค์นั้นน่ากลัว และเจ็บปวดยิ่งนัก 103 ในนั้นมีสัญญาณสำหรับผู้กลัว การลงโทษในวันโลกหน้า นั่นคือ วันที่มนุษย์จะถูก รวมเข้าด้วยกันและวันที่ทุกคนจะอยู่ด้วยกัน 104 เรา จะยึดเวลามันออกไปเพียงแค่วะเวลาที่กำหนดไว้ เท่านั้น 105 และเมื่อวันนั้นมาถึง จะไม่มีใครล้าพูดอะไรนอกจากพระเจ้าจะทรงอนุญาต แล้วบางคนจะมีทุกขีในขณะที่บางคนจะมีความสุข^ก

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقَرْيَٰ
وَهِيَ ظَالِمَةٌ ۚ إِنَّ أَخْذَهُ أَكْبَرُ شَدِيدٌ
﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ
عَذَابَ الْآخِرَةِ ۚ ذَٰلِكَ يَوْمٌ مُّجْمُوعٌ لَّهُ
النَّاسُ ۚ وَذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾ وَمَا
نُؤَخَّرُهُ ۚ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدَّدٍ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ
يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ
فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾

^ก ในโลกปัจจุบัน โอกาสที่มนุษย์ได้รับการมีชีวิตอยู่และตั้งถิ่นฐานนั้นมีวัตถุประสงค์เดียว นั่นคือ เขาถูกส่งมาเพื่อถูกทดสอบ คนที่ยังคงปฏิเสธศีลธรรมแม้หลังได้รับการเผยแพร่สั่งสอนโดยบรรดานบีเป็นที่เรียบร้อยแล้วจะหมดสิทธิ์ที่จะอยู่บนแผ่นดินของพระเจ้าอีกต่อไป นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมพระเจ้าจึงได้ทำลายบรรดาผู้ปฏิเสธนบี(กุรอาน 29:40) การทำลายนี้ส่วนใหญ่แล้วเกิดขึ้นในรูปของภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างรุนแรง เช่น พายุ น้ำท่วมหรือแผ่นดินไหวซึ่งภายใต้สถานการณ์ปกติยังอยู่ในขีดจำกัด แต่ได้ถูกทำให้รุนแรงขึ้นโดยไม่มีขีดจำกัด การทำลายล้างชุมชนต่างๆที่เกิดขึ้นเช่นนั้นในอดีตถูกนักวิทยาศาสตร์เรียกว่า “จังหวัดการเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศ” ราวกับว่าอะไรที่เกิดขึ้นนั้นเป็นผลของการเปลี่ยนแปลงทางภูมิศาสตร์ขนาดใหญ่ อย่างไรก็ตาม นักประวัติศาสตร์เหล่านั้นไม่สามารถอธิบายว่าทำไม “การเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศ” เช่นนั้นเกิดขึ้นเฉพาะในอดีตและทำไมการเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ไม่เกิดขึ้นในปัจจุบันหลังจกหมดยุคของการมีนบี

ความจริงก็คือ เหตุการณ์เหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นแค่เหตุการณ์ทางภูมิศาสตร์ในความหมายง่าย ๆ เท่านั้น แต่มันเป็นการสำแดงเจตนาของพระเจ้า นี่เป็นการพิสูจน์ว่าระบบของโลกปัจจุบันวางพื้นฐานอยู่บนความยุติธรรม ที่นี้ ตามกฎของธรรมชาติเอง ผู้ล่วงละเมิดจะได้รับการลงโทษสำหรับการล่วงละเมิดของเขาในขณะที่คนดีจะได้รับรางวัลตอบแทนสำหรับการปฏิบัติที่เป็นธรรมของเขา การเรียกเหตุการณ์เหล่านี้ว่า “จังหวัดการเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศ” เท่ากับการถือว่าเหตุการณ์เหล่านี้เป็นเรื่องของอาณาจักรทางภูมิศาสตร์ ในทางตรงข้าม ถ้าหากเหตุการณ์เหล่านี้ถูกถือว่าเป็นรูปแบบหนึ่งในการลงโทษของพระเจ้า มันจะสอนบทเรียนอันยิ่งใหญ่เกี่ยวกับความกลัวพระเจ้าและสร้างความกังวลเกี่ยวกับโลกหน้าขึ้นในใจของมนุษย์

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างยุคของนบีต่าง ๆ นั้นเป็นสัญญาณเล็กก่อนการมาของวันโลกาวสานอันยิ่งใหญ่ ในกรณีของเหตุการณ์เหล่านี้ มันเกิดขึ้นหลังจากที่บรรดาผู้ปฏิเสธได้รับการผ่อนผันเวลาให้ระยะหนึ่งแล้ว หลังจากนั้น เมื่อคำตัดสินของพระเจ้าก็ถูกประกาศออกมา พวกเขาทั้งหมดจะถูกทำลาย มีแต่บรรดาผู้สนับสนุนศีลธรรมที่ได้รับความโปรดปรานในสายตาของพระเจ้าเท่านั้นที่รอดชีวิต ส่วนคนอื่นๆที่โอบงในสายตาของพระเจ้าล้วนได้รับเคราะห์กรรมจากการลงโทษของพระเจ้า จนแม้แต่คำอ้อนวอนของบรรดานบียังก็ไม่อาจช่วยเหลือพวกเขาได้ตังจะเห็นได้จากตัวอย่างของโนอาห์และอับราฮัม

106 บรรดาคนทำชั่วนั้นจะอยู่ในไฟนรก ซึ่งในที่นี้พวกเขา จะหอบและถอนหายใจ

107 พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้น ตราบานาน ที่ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินยังคงดำรงอยู่ เว้นเสียแต่ว่าพระองค์จะทรงประสงค์เป็นอย่างอื่น แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้า มีอำนาจเต็มที่จะทำในสิ่งที่พระองค์ ทรงประสงค์ 108 ส่วนบรรดาผู้มีความสุขนั้น พวกเขา จะอยู่ในสวนสวรรค์ที่พำนักอยู่ในนั้นตราบานานที่ชั้นฟ้า ทั้งหลายและแผ่นดินดำรงอยู่เว้นเสียแต่ว่าพระองค์จะ ทรงประสงค์เป็นอย่างอื่น พวกเขาจะได้รับสิ่งรื่นรมย์ที่ ไม่มีวันสิ้นสุด 109 ดังนั้น (นบีเอ๋ย) จงอย่าสงสัยอะไร เกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขา เคารพสักการะ เพราะพวกเขา มิได้เคารพสักการะสิ่งใดนอกไปจากสิ่งที่บรรพบุรุษของพวกเขาคารพสักการะก่อนหน้า และ เราจะ ตอบแทนพวกเขาอย่างครบถ้วนใน ส่วนของพวกเขา โดยมิขาดตกบกพร่องสิ่งใด^๗

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي النَّارِ هُمْ فِيهَا
رَفِيرٌ وَّشَهِيْقٌ ﴿١٠٦﴾ خَلِدِينَ فِيهَا مَا
دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا
شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ
﴿١٠٧﴾ * وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فِي الْجَنَّةِ
خَلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرِ
مَجْدُوذٍ ﴿١٠٨﴾ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا
يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا
يَعْبُدُ ءَابَاؤُهُمْ مِن قَبْلُ وَإِنَّا
لَمُوفُونَ بِمَا نَكْفِيهِمْ غَيْرِ مَقْصُوفٍ ﴿١٠٩﴾

^๗ สิ่งที่ถูกกล่าวไว้ในกุรอานว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดและถูกกล่าวทวนบ่อยครั้งที่สุดคือเมื่อยามอาวสานมาถึง จะไม่มีมนุษย์คนใดเหลือรอดชีวิต และหลังจากความตาย ทุกคนจะถูกนำไปปรากฏตัวในศาลของพระเจ้า ที่นั่น ทุกคนจะถูกส่งไปสวรรค์หรือไม่ก็นรกตามสิ่งที่ตัวเองได้ทำไว้ในโลกนี้

เหตุผลสำหรับการให้ประเด็นนี้เป็นสิ่งสำคัญและมีการกล่าวทวนทวนบ่อยครั้งก็คือ “ความสงสัย” ที่มนุษย์มีอยู่ มนุษย์เห็นว่ามีคนนับไม่ถ้วนบนแผ่นดินนี้ที่ไม่ได้ทำตามคำสั่งของพระเจ้า มีคนอีกมากมายทำอะไรโดยไม่สนใจในคำสั่งของพระเจ้า มีหลายคนที่ใช้ชีวิตโดยถือตัวเป็นสำคัญแทนที่จะคำนึงถึงพระเจ้าโดยที่ไม่มีอะไรเกิดขึ้นกับคนเหล่านี้ พวกเขาทั้งหมดยังคงประสบความสำเร็จ ในโลกนี้ ดังที่เห็นกันอยู่ ไม่มีที่ไหนเลยที่ผู้จงรักภักดีต่อพระเจ้าได้รับรางวัลพิเศษและคนที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้าต้องถูกลงโทษ

ด้วยเหตุผลนี้ มนุษย์จึงเริ่มสงสัย พวกเขาไม่เชื่อว่ามนุษย์ได้ถูกกำหนดให้พบกับชะตากรรมใดๆไว้ล่วงหน้านอกเหนือไปจากสิ่งที่พวกเขาเห็นด้วยตาตัวเองมาแล้ว ตรงนี้ กุรอานกล่าวว่าการที่ผู้คนนับถือสิ่งที่ไม่ใช่สัจธรรมนั้น มิใช่เพราะว่าพวกเขาศึกษาปัญหาจากทุกด้านแล้วและพบว่าสิ่งที่ไม่ใช่สัจธรรมเป็นสิ่งที่ไม่มีเหตุผล แต่มันเป็นเพราะว่าพวกเขาดีถือตามชนบประเพณีที่ปฏิบัติสืบต่อกันมา แทนการยอมรับเหตุผลต่างหาก

ถึงกระนั้น ถ้าพวกเขาไม่เผชิญกับผลของสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ นั่นก็เพราะพวกเขาได้รับการผ่อนผันเพื่อการถูกทดสอบ เพราะชีวิตบนโลกก่อนตายเป็นชีวิตของการทดสอบ ดังนั้น การทดสอบจะมีขึ้นได้อย่างถูกต้อง มนุษย์ก็ต้องได้รับโอกาสให้พูดและทำในสิ่งที่ต้องการในโลกนี้จนกระทั่งเขาตาย ►

110 เราได้ประทานครัมภีร์แก่มุซาค่อนหน้านี้ และได้มีการขัดแย้งเกิดขึ้นเกี่ยวกับมันเช่นกัน ถ้าหากไม่มีคำบัญชาของพระผู้อภิบาลของเจ้ากำหนดไว้ก่อนหน้านั้น บรรดาผู้สร้าง ความขัดแย้งคงถูกตัดสินไปนานแล้ว ความจริง พวกเขาสงสัยและไม่แน่ใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ ¹¹¹ พระผู้อภิบาลของเจ้าจะทรงตอบแทนพวกเขา ทุกคนอย่างครบถ้วนสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ พระองค์ทรงรู้อย่างเต็มเปี่ยมถึงสิ่งที่พวกเขากำลังทำ⁷

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
فَاحْتَلَفَ فِيهِ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ
رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكِّ
مِنْهُ مُرِيبٍ ۝ وَإِنْ كَلَّا لَمَا لِيُوفِيَهُمْ
رَبُّكَ أَعْمَلُهُمْ ۚ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ

ความตายเป็นจุดสุดท้ายของช่วงเวลานี้ ความตายหมายความว่ามนุษย์ได้ถูกโยกย้ายจากสถานที่แห่งการทดสอบไปสู่สถานที่แห่งการตัดสิน ที่นั่น ทุกคนจะได้รับสิ่งที่เขาสมควรได้รับและทุกคนจะสูญเสียสิ่งที่เขาได้รวบรวมไว้รอบตัวเขาโดยไม่สมควรเช่นนั้น

⁷ นี่หมายความว่าบรรดาผู้ฟังคัมภีร์ที่พระเจ้าประทานแก่โมเสสมีความเห็นต่างกันเกี่ยวกับคำพูดของคัมภีร์ พวกเขาบางคนปฏิเสธถ้อยคำในคัมภีร์ แต่บางคนยอมรับ (อฏฺฎาะบะรียฺ)

เมื่อถ้อยคำใดถูกเอ่ยขึ้นมา คนหนึ่งจะมีสองทางเลือก ทางแรกคืออธิบายความหมายของถ้อยคำอย่างถูกต้อง และอีกทางหนึ่งคือตีความมันอย่างผิดๆ ถ้าผู้ได้ยินถ้อยคำเป็นคนสนใจจริงจัง พวกเขาจะเข้าใจอย่างถูกต้องโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ความจริงจริงของพวกเขาจะทำให้พวกเขามีความเห็นเป็นหนึ่งเดียว ในทางตรงข้าม ถ้าพวกเขาไม่จริงจัง พวกเขาจะไม่ให้ความสำคัญใดๆแก่คำพูดนั้นและจะอธิบายความหมายของมันไปตามความคิดของตัวเอง คนหนึ่งจะพูดอย่างนั้นและอีกคนหนึ่งจะพูดอย่างนั้น ด้วยเหตุนี้ ความคิดคะนองของพวกเขาจะทำให้พวกเขามีความเห็นต่างกัน

นี่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับบรรดานบีทั้งหมด อย่างไรก็ตาม พระเจ้าเปิดกว้างสำหรับสิ่งนี้ เพราะพระองค์ได้สร้างโลกนี้ขึ้นมาเป็นสถานที่สำหรับการทำงานและโลกที่จะมาถึงเป็นสถานที่สำหรับการให้รางวัลตอบแทนหรือการลงโทษ นั่นคือวิธีการของพระเจ้า นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมมนุษย์จึงได้รับการผ่อนผันในโลกนี้ สภาของสิ่งที่ดำเนินไปในขณะนี้ก็เนื่องมาจากพระเจ้าได้ผ่อนผันเวลาให้มนุษย์เพื่อที่มนุษย์จะได้ถูกทดสอบ มิใช่เพราะพระเจ้าอยู่ภายใต้การถูกบังคับใดๆ

112 ดังนั้น จงยืนหยัดอย่างมั่นคง(ในหนทางที่เที่ยงตรง)ตามที่เจ้าได้ถูกบัญญัติร่วมกับบรรดาผู้ที่หันไปยัง พระเจ้ากับเจ้า และจงอย่าฝ่าฝืนขอบเขต แท้จริง พระองค์ทรงเผ้ามองสิ่งที่ผู้เจ้ากระทำ 113 และจงอย่า คล้อยตามบรรดาผู้ทำความผิด เพราะมิเช่นนั้นแล้ว ไฟ จะแผ้วพานเจ้าและเจ้าจะไม่มีใครคุ้มครองเจ้าจากพระเจ้า และเจ้าจะไม่ได้รับความช่วยเหลือใดๆ 114 จงดำรง นมาซใน ตอนเช้าและตอนค่ำและในระหว่างบางตอนของ กลางคืน แท้จริง ความดีจะช่วยขจัดความชั่ว นี่คือข้อ ตักเตือนสำหรับผู้ใส่ใจ 115 จงอดทน เพราะพระเจ้านั้น ทรงทำให้รางวัลของผู้กระทำความดีสูญเปล่า^ก

فَأَسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ
وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
﴿١١٣﴾ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٤﴾
وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنْ
الَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ
ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّكِرِينَ ﴿١١٥﴾ وَأَصْبِرْ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٦﴾

^ก การตอบสนองในตอนแรกต่อการเรียกร้องเพื่อสัจธรรมก็คือ มันไม่ได้รับความสนใจ หลังจากนั้น การต่อต้านได้เริ่มขึ้น ไม่นานนัก การต่อต้านก็เริ่มเกินเลยขอบเขตทุกอย่าง นี่คือสถานการณ์อันวิฤตสำหรับผู้เรียกร้องเชิงุชว ในตอนนั้น บรรดาผู้ศรัทธาเริ่มที่จะพิจารณาวิธีการคิดที่แตกต่างกัน ทางหนึ่งคือแสดงความซุนเคื่องและคิดว่าพวกเขาจะใช้กำลังปะทะกับบรรดาผู้ที่พูดกันด้วยเหตุผลไม่รู้เรื่อง อีกทางหนึ่งคือแก้ไขศาสนของพวกเขาให้เหมาะสมเพื่อทำให้คนพึงยอมรับได้โดยการตัดบางส่วนที่ทำให้ผู้คนไม่พอใจออกไป

ทางแรกเท่ากับเป็นการสุดโต่ง แต่ทางที่สองหมายถึงการประนีประนอมกับความเท็จ และทั้งสองทางนี้ล้วนผิดเท่าๆกันในสายตาของพระเจ้าโดยวิธีการที่สอง (นั่นคือ การแก้ไขคำสอนเพื่อทำให้คนพึงยอมรับ) ซึ่งเท่ากับบาป เพราะสิ่งที่พระเจ้าต้องการมากที่สุดคือการประกาศความจริงอย่างชัดเจน และในกรณีของการประนีประนอมนั้น การประกาศเช่นนั้นไม่อาจเกิดขึ้นได้

เมื่อใดก็ตามที่มีอุปสรรคเกิดขึ้นในหนทางของการเรียกร้องไปสู่สัจธรรม ผู้เรียกร้องเชิงุชวต้องหันไปหาพระเจ้าให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะว่าในฐานะที่พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจสูงสุด พระองค์ผู้เดียวเท่านั้นคือหนทางของการแก้ปัญหาทั้งหมด

116 แล้วทำไมในหมู่มชนก่อนหน้าสุเจ้าจึงไม่มีบรรดา คนดีที่จะมาห้ามปรามคนที่ก่อความเสียหายในแผ่นดิน ดิน? ยกเว้นเพียงไม่กี่คนที่เราได้ช่วยเหลือ? แต่ บรรดาผู้ทำความผิดนั้นแสวงหาความสุขสำราญ ทางโลกของพวกเข และพวกเขาได้กลายเป็นผู้ทำ ความผิด 117 พระผู้อภิบาลของเจ้านั้นมิใช่ผู้ทรง ทำลายบ้านเมืองใดโดยปราศจากความยุติธรรม ขณะที่ชาวเมืองนั้นกำลังพยายามทำความดี^๗

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَنَّهُونَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَجْبَيْنَا مِنْهُمْ ۖ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

^๗ ในที่นี้ “หมู่มชนก่อนหน้าสุเจ้า” หมายถึงชาวคัมภีร์ก่อนหน้านี้ นั่นคือ กลุ่มคนที่มีความศรัทธา กลุ่มคนใดจะเผชิญกับการถูกทำลายก็ต่อเมื่อพระเจ้าได้ประทานสิ่งดีงามให้แก่คนในกลุ่มนั้นเพื่อทำให้เขามีความรู้สึกรับขอบคุณในสิ่งที่พวกเขาได้รับ แต่ปรากฏว่าสิ่งดี ๆ เหล่านี้กลับทำให้พวกเขามีตัณหาและอยากได้วัตถุมากขึ้น

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้เอง ภาระหน้าที่ที่จะต้องทำเพื่อการปฏิรูปประชาคมมุสลิมก็คือสิ่งที่เรียกกันว่า “อัลอัมร์ บิลมะอูรูฟ วันนะฮะ อะนิลมุงกัร” นั่นคือ การย้ำเตือนกันในเรื่องความดีและห้ามปรามคนมิให้ทำความชั่วนั่นเอง

คำตักเตือนนี้กำหนดความรับผิดชอบไว้สำหรับมุสลิมในเรื่องเกี่ยวกับเพื่อนบ้านของเขา นี่หมายความว่า ในสังคมมุสลิมต้องมีใครบางคนคอยเตือนมุสลิมให้นึกถึงพระเจ้าและโลกหน้าอยู่เสมอ ต้องมีคนที่จะคอยเฝ้าระวังศีลธรรมของผู้คนและผู้พยายามที่จะให้พวกเขาอยู่ในหนทางที่ถูกต้องในทุกเรื่อง

การไม่มีคนทำดีเช่นนั้นในชุมชนโดยทั่วไปแล้วมีเหตุผลสองประการ ถ้าไม่เพราะคนในชุมชนนั้นทั้งหมดเสื่อมทรามทางศีลธรรมและไม่มีคนดีสักคนเลยในชุมชนนั้น ก็เป็นเพราะอาจมีคนดีบางคนอยู่ แต่เนื่องจากความชั่วที่แพร่บาดอยู่ในเวลานั้นทำให้พวกเขาไม่กล้าเปิดปาก พวกเขาอาจกลัวว่าถ้าพวกเขาพูดความจริง พวกเขาจะไม่ได้รับความเคารพจากคนในชุมชน

ในทั้งสองกรณีนี้ทีกล่าวมา ชุมชนนั้นจะไม่ได้รับเกียรติจากอัลลอฮ์และจะต้องได้รับการลงโทษจากพระองค์ไม่รูปแบบใดก็รูปแบบหนึ่ง

118 พระผู้อภิบาลของเจ้าจะทำให้มนุษย์ทั้งหลายเป็นเหมือนคน เดียวก็ได้ถ้าหากพระองค์ทรงประสงค์ แต่ตอนนี้ พวกเขา ยังคงปฏิบัติตามแนวทางที่ขัดแย้งกันอยู่ ¹¹⁹ และเพื่อการนี้ พระองค์ได้ทรงสร้างพวกเขาขึ้นมา ยกเว้นบรรดาผู้ที่พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงเมตตา วาจาของพระผู้อภิบาลของเจ้าที่ว่า “ฉันจะทำให้คนรักเต็มไปด้วยฉุนและมนุษย์” จะเป็นจริง⁷

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً
وَّحِدَةً ۗ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ۗ
إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ ۚ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ
وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ
الْحِجَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

⁷ โลกของเรายังมีสิ่งถูกสร้างอีกมากมายนอกเหนือจากมนุษย์ สิ่งถูกสร้างทั้งหมดปฏิบัติตามแนวทางของธรรมชาติที่ได้ถูกกำหนดไว้ตลอดเวลา ในทำนองเดียวกัน พระเจ้าสามารถที่จะสร้างมนุษย์ให้ต้องปฏิบัติตามแนวทางที่เที่ยงตรงโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีใ้แผนการสร้างมนุษย์ของพระเจ้า แผนการของพระองค์ก็คือมนุษย์จะถูกสร้างมาในลักษณะที่เขาสามารถที่จะเลือกศีลธรรมที่ถูกต้องได้ด้วยตัวเอง ความจริงแล้ว ความแตกต่างในโลกของมนุษย์ (กล่าวคือ บางคนปฏิบัติตามทางหนึ่งและอีกคนหนึ่งปฏิบัติตามอีกทางหนึ่ง) ก็เป็นเรื่องมาจากแผนการเฉพาะของพระเจ้า

แผนการนี้เป็นแผนการที่มีความเสี่ยงเพราะมันหมายความว่าหลายคนมีโอกาสนี้จะใช้เสรีภาพไปในทางที่ผิดและทำให้เขาต้องถูกโยนลงไปในนรก แต่ด้วยความช่วยเหลือของแผนการนี้ วิญญาณที่มีเกียรติอาจถูกเลือกมาให้ได้รับความโปรดปรานเป็นพิเศษจากพระเจ้า พระเจ้าได้ประทานความอุดมสมบูรณ์ให้แก่จักรวาลทั้งหมดของพระองค์ ตอนนี้ พระเจ้าได้คิดแผนการนี้ขึ้นมาเพื่อที่ว่าพระองค์จะประทานความโปรดปรานของพระองค์แก่มนุษย์โดยกล่าวว่า “สุเจ้ามีสิทธิ์ได้รับสิ่งนี้”

ความโปรดปรานของพระเจ้าจะถูกมอบให้แก่คนที่ความสำนึกของเขาตื่นตัวตลอดเวลาจนเขารู้ว่าอำนาจที่เขาได้รับนั้นเป็นการทดสอบว่าเขาไม่มีอำนาจโดยแท้จริง คนเช่นนั้นจะสามารถเห็นผ่านม่านแห่งอำนาจของมนุษย์และมองเห็นอำนาจของพระเจ้าที่อยู่เบื้องหลังม่านนั้น การมองเห็นด้วยความเข้าใจเช่นนี้เองที่ทำให้ความสามารถในการแสดงความโอหังในตัวมนุษย์หมดไปจนถึงกับเมื่อพระเจ้าประทานความโปรดปรานแก่เขาโดยกล่าวว่า “นี่คือสิ่งที่สุเจ้ามีสิทธิ์ได้รับ” เขาจะร้องออกมาโดยการเรียนรู้ความจริงว่า “โอพระเจ้า นี่คือการแสดงความโปรดปรานของพระองค์ มิเช่นนั้น การงานของข้าพระองค์ไม่มีค่าอะไรเลย”

120 (ไอ้มุฮัมมัด) เราได้บอกเล่าเรื่องราวของบรรดาศาสนทูต ให้แก่เจ้าก็เพื่อที่จะทำให้หัวใจของเจ้าเข้มแข็งขึ้นด้วยเรื่อง เหล่านี้ และเจ้าได้รับรู้ความจริงจากเรื่องเหล่านี้แล้ว และเป็น คำเตือนใจสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา

121 ส่วนผู้ไม่เชื่อนั้น จง บอกพวกเขาเถิด ว่า “พวกท่านจงปฏิบัติไปตามทางของพวกท่านและเราก็จะปฏิบัติตามทางของเราเช่นกัน” 122 และจง คอยดูบันปลายของมัน และเราก็จะคอยดูด้วยเช่นกัน” 123 ความรู้เรื่องสิ่งเร้นลับในชั้นทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระ เจ้าเท่านั้น ทุกสิ่งจะกลับไปยังพระองค์ ดังนั้น (ไอ้หนี่) จงเคารพ สักการะพระองค์ และจงวางใจในพระองค์ เพราะพระผู้อภิบาลของเจ้ามีทรงเมินเฉยในสิ่งที่เจ้ากำลังกระทำⁿ

وَكَلَّا نَقْصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا
نُثِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هُنْدِهِ
الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾
وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ
مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَمِلُونَ ﴿١٢١﴾ وَانظُرُوا
إِنَّا مُنظِرُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ
الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ
وَمَا رَبُّكَ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

ⁿ เรื่องราวต่างๆในชีวิตของบรรดานบีได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์กุรอานเพื่อที่ผู้เผยแผ่สังฆธรรมจะได้เรียนรู้เป็นบทเรียน ในเรื่องราวเหล่านี้ ผู้เผยแผ่สังฆธรรมจะเห็นว่าคนในชุมชนที่บรรดานบีไปเผยแผ่สังฆอนั้นได้ทะเลาะกับบรรดานบี ลวงเกินบรรดานบีโดยการบิดเบือนคำพูดที่ตรงไปตรงมาของบรรดานบี กลั่นแกล้งรังแกบรรดานบีทุกอย่างและพวกเขาปฏิเสธบรรดานบีราวกับนบีเหล่านั้นไม่มีค่าอะไรเลย

แต่ในที่สุด พระเจ้าได้ช่วยบรรดานบีและคำพูดของบรรดานบียังคงเหลือรอดมาจนถึงวันนี้ การโจมตีของฝ่ายต่อต้านบรรดานบีไม่ได้รับความสำเร็จ ฆะตากรมต่างๆของบรรดาผู้ศรัทธาและผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ปรากฏให้เห็นในรูปแบบขัณฑ์แล้วในโลกนี้เองและจะปรากฏในรูปแบบที่สมบูรณ์ที่สุดในโลกหน้า

ด้วยการอาศัยตัวอย่างเหล่านี้ ผู้เรียกร้องเชิญชวนจึงสามารถเชื่อมั่นจากประวัติศาสตร์ได้ว่าเขาจะไม่มีปัญหาเรื่องความผิดหวังหรือความหวั่นกลัวจากอุปสรรคที่เขาต้องเผชิญในขณะที่ทำการเรียกร้องเพื่อสังฆธรรม อุปสรรคและความยากลำบากเช่นนั้นมักเกิดขึ้นในการเรียกร้องเชิญชวนคนสู่สังฆธรรมเสมอ แต่เขารู้ว่าในที่สุดเขาจะประสบความสำเร็จเช่นเดียวกับบรรดานบีก่อนหน้า

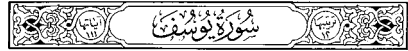
12. โจเซฟ

ยูซุฟ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ อะลีฟ ลาม รอ

นี่คือข้อความจากคัมภีร์ที่ชัดเจน ² เราได้ส่ง
กูรอานลงมา ในภาษาอาหรับเพื่อสุเจ้าจะได้
เข้าใจมัน ³ (ไอ้หม้อมัด) เราจะเล่าเรื่องราว
ที่ดีที่สุดในการประทานกูรอานนี้ให้แก่ เจ้า
ถึงแม้ว่าก่อนหน้าเจ้าไม่รู้เรื่องนี้เลย⁷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ ۙ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾
إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ
أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
هَذَا الْقُرْءَانَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ
لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣﴾

⁷ กูรอานถูกประทานมาเพื่อเป็นทางนำของโลกทั้งหมด อย่างไรก็ตาม เนื่องจากคนกลุ่มแรกที่กูรอานพูดด้วยเป็นคนอาหรับ กูรอานจึงถูกประทานมาในภาษาอาหรับ ตอนนี้เป็นหน้าที่ของผู้มีความศรัทธาในกูรอานที่จะต้องแปลคำสอนของกูรอานออกมาเป็นทุกภาษาและนำคำสอนของกูรอานไปเผยแผ่แก่คนทุกชาติทั่วโลก

คำสอนของกูรอานถูกสื่อสารมาในลักษณะและลีลาที่ต่างกัน บางครั้ง มาในภาษาของเหตุผลที่อาศัยปรากฏการณ์ธรรมชาติ บางครั้งมาในภาษาของการเตือนและการแจ้งข่าวดี และบางครั้งมาในภาษาของประวัติศาสตร์ ล่าสนของกูรอานในบทที่ 12 นี้ถูกส่งมาในรูปเรื่องราวของโยเซฟ(ยูซุฟ) ในบทนี้ ผู้ศรัทธาได้ถูกบอกว่าเรื่องราวของยูซุฟเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง พระองค์ช่วยเหลือบรรดาผู้ออกมาช่วยเหลือแนวทางแห่งสัจธรรม และในที่สุดได้ทำให้พวกเขาประสบความสำเร็จถึงแม้ผู้ต่อต้านจะสมรู้ร่วมคิดกันวางแผนอย่างไรก็ตาม ถ้าผู้เผยแผ่สัจธรรมเกรงกลัวพระเจ้าในทุกสถานการณ์และมีความอดทนบนหนทางแห่งสัจธรรม

4 เมื่อยูซุฟได้บอกพ่อของเขาว่า “พ่อครับ ฉันฝันเห็นดาว สิบเอ็ดดวงและดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์กราบหมอบ ต่อฉัน” 5 พ่อของเขาจึงบอกว่า “ลูกเอ๋ย จงอย่าบอกเรื่องความฝันนี้ให้แก่บรรดาพี่ๆของเจ้ารู้ มิเช่นนั้นแล้ว พวกเขา จะคิดแผนการร้ายต่อเจ้า จงระวังให้ดี เพราะชาตานั้น เป็นศัตรูตัวฉกาจของมนุษย์^๗”

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ
أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿٥﴾ قَالَ يَبْنَى
لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ
فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا ۗ إِنَّ الشَّيْطَانَ
لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦﴾

^๗ ตามคำบอกเล่าของเขามีมุฮัมมัด ความฝันมีสามประเภท คือ ฝันที่เป็นจริง ฝันเนื่องจากความกลัว ชาตนั้นและฝันที่เป็นชาวดีจากพระเจ้า ฝันของคนทั่วไปอาจเป็นฝันอย่างหนึ่งอย่างใดจากที่กล่าวมา แต่ฝันของเขามีมาจากพระเจ้าเสมอ บางครั้ง ฝันนั้นมีความหมายโดยตรงและบางครั้งเป็นความฝันในเชิงสัญลักษณ์

โยเซฟ(ยูซุฟ)มีชีวิตอยู่ในศตวรรษที่ 19 ก่อนคริสตกาล ยาโคบ(ยะกู๊บ)พ่อของเขาอาศัยอยู่ในปาเลสไตน์ โยเซฟและเบนยามิน(บินยะมีน)น้องชายของเขาเกิดจากแม่คนเดียวกันในขณะที่พี่ชายอีกสิบคนของเขาเป็นพี่ชายต่างมารดา ในความฝันของยูซุฟ ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นสัญลักษณ์ที่หมายถึงพ่อและแม่ของเขา ส่วนดาวอีกสิบเอ็ดดวงหมายถึงพี่ชายและน้องชายสิบเอ็ดคนของเขา ความฝันนี้เป็นการบอกล่วงหน้าถึงการที่ยูซุฟจะได้เป็นนบีและยังแสดงถึงอำนาจทางการเมืองและความมั่งคั่งที่อัลลอฮ์ได้กำหนดไว้ให้เขาหลังจากที่เขามาถึงอียิปต์ ซึ่งหลังจากนั้นสมาชิกครอบครัวของเขาจะรับรู้ถึงความยิ่งใหญ่ของเขา

พี่ๆร่วมบิดาของยูซุฟทั้งสิบคนอิจฉายูซุฟเพราะพวกเขาเห็นยูซุฟน่ารักและเป็นพี่รักของพ่อของพวกเขา ด้วยเหตุนี้ เมื่อยูซุฟเล่าความฝันของเขาให้พ่อฟัง พ่อของเขา(คือยะกู๊บ)จึงแนะนำเขาทันทีที่มีเล่าความฝันนี้ให้พวกพี่ๆฟัง มิเช่นนั้นแล้ว พวกพี่ๆจะยังเป็นศัตรูต่อเขามากขึ้น

ความรู้สึกอิจฉาคนที่เหนือกว่าตนเป็นความชั่วอย่างหนึ่ง คนที่มีนิสัยเช่นนี้ในตัวเองควรหันไปหาพระเจ้าเพื่อสำนึกผิด เพราะนี่เป็นการพิสูจน์ว่าเขาไม่ยอมประนีประนอมต่อพระประสงค์ของพระเจ้า เขากำลังทำตามชาตนั้นแทนที่จะทำตามทางนำของพระเจ้า

⁶ พระผู้อภิบาลของเจ้าจะทรงเลือกเจ้าและจะทำให้เจ้ามีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงปัญหาต่างๆ พระองค์จะทรงประทานความโปรดปรานอันสมบูรณ์ของพระองค์แก่เจ้า และแก้ลูกหลานของเยสุบ เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงประทานความโปรดปรานอันสมบูรณ์แก่บรรพบุรุษทั้งสองของเจ้า คืออิบรอฮีมและอิสฮาก แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ⁷

وَكَذَلِكَ نَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آئَالٍ يَعْقُوبُ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾

⁷ ในที่นี้ คำพูดว่า “พระองค์จะทรงประทานความโปรดปรานอันสมบูรณ์ของพระเจ้าแก่เจ้า” หมายถึง ยูซุฟ เพราะก่อนหน้านี้มันหมายถึงอับราฮัม ความแตกต่างระหว่างทั้งสองคนก็คือ ยูซุฟได้รับอำนาจทางการเมืองในขณะที่อับราฮัมไม่ได้รับ อย่างไรก็ตาม ทั้งสองคนนี้มีสิ่งที่เหมือนกันอยู่ นั่นคือความเป็นนบีที่พระเจ้าได้มอบให้ นั่นเป็นความหมายของ “ความโปรดปรานอันสมบูรณ์” ที่พระเจ้าประทานให้ มันคือตำแหน่งการเป็นนบีหรือการได้รับทางนำจากพระเจ้าเป็นพิเศษที่จะนำคนทั้งสองไปสู่สถานะอันสูงส่งในโลกหน้า ทางนำของพระเจ้ายิ่งมุนษยคือความสมบูรณ์แห่งความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อเขา ความโปรดปรานนี้มีไว้สำหรับบรรดานบีของพระองค์โดยตรงและสำหรับผู้ปฏิบัติตามนบีเหล่านั้นโดยทางอ้อม

7 แนนอน ในเรื่องราวของยูซุฟและพี่น้องของเขานั้นมี สัญญาณมากมายสำหรับผู้สอดถาม⁸ (เรื่องราวเริ่มต้นขึ้น)เมื่อพวกพี่ๆ ของเขาพูดกันว่า “ยูซุฟและน้องชาย ของเขา(บิณยามิน)เป็นที่รักของพ่อมากกว่าพวกเราถึงแม้ว่าเราจะเป็นกลุ่มที่กลมเกลียวกันก็ตาม แนนอนเลยพ้อของเราผิดซัดๆ⁹ ดังนั้น พวกเราจึงฆ่ายูซุฟเสียหรือไม่ก็ เอาเขาไปโยนทิ้งที่โหลนสักแห่ง ทั้งนี้เพื่อที่พ่อของพวกเจ้า จะได้หันความสนใจไปยังพวกเจ้าเพียงอย่างเดียว หลังจากนั้น พวกเจ้าก็จะกลายเป็นคนดีอีกครั้งหนึ่ง”¹⁰ มีคน หนึ่งในหมู่พวกเขากล่าวว่ “อย่าฆ่ายูซุฟเลย แต่ถ้าหาก เจ้าต้องทำอะไรบางอย่าง จงจับเขาโยนลงไปใ้บ่อน้ำ ที่โหลนสักแห่ง บางทีพวกกองคาราวานที่ผ่านมามาอาจจะ เอาตัวเขาขึ้นมาจากบ่อก็ได้”¹¹

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ
آيَاتٍ لِّلسَّالِينَ ﴿١٠﴾ إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ
وَإِخْوُهُ أَحَبُّ إِلَىٰ آبَانَا مِنَّا وَحَسُنَ
عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١١﴾
أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ
لَكُمْ وَجْهٌ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِن بَعْدِهِ
قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿١٢﴾ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا
تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْهَ فِي غَيْبَتِ
الْجَبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن
كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿١٣﴾

⁷ ในช่วงเวลาทำยๆที่มีมุฮัมมัดอยู่ในมักกะฮ์ เมื่ออุฏฏอิลิบและท่านหญิงเคาะดีญะฮ์ได้เสียชีวิตไปแล้ว ชาวมักกะฮ์ได้ต่อต้านท่านหนักยิ่งขึ้น ในช่วงเวลานั้น ชาวมักกะฮ์บางคนได้ถามท่านเกี่ยวกับเรื่องราวของยูซุฟที่พวกเขาได้ยินมาจากชาวอิหระระหว่างการเดินทาง พวกเขาถามท่านเรื่องนี้เพื่อที่จะหว่าเราะเยาะท่านหากตอบไม่ได้ แต่พระเจ้าได้ใช้คำถามนี้เป็นการตอบโต้พวกที่ตั้งคำถามเสียเอง กล่าวคือ โดยการเล่าเรื่องราวนี้ ชาวมักกะฮ์จะได้ถูกบอกรู้ว่าพวกเขากำลังดำเนินรอยตามพวกพี่ๆของยูซุฟในขณะที่อนาคตของนบีมุฮัมมัดจะเหมือนกับอนาคตของยูซุฟในอียิปต์โดยความโปรดปรานของพระเจ้า

นบีเยกูบ(ยาโคบ)มองเห็นว่าในบรรดาลูกๆของเขานั้น ยูซุฟมีความฉลาดและมีคุณงามความดีมากที่สุด เขามองเห็นบุคลิกภาพแห่งความเป็นนบีในอนาคตของยูซุฟ แต่ลูกชายอีกสิบคนของเขามองเรื่องนี้จากทัศนะทางโลก พวกเขาคิดว่าสิ่งสำคัญที่สุดในสายตาของพ่อของพวกเขาคือความสมัคสมานเป็นหนึ่งเดียวของพวกเขานี้ เพราะความเป็นกลุ่มที่มีความสมัคสมานกันนั้นเองที่จะสามารถช่วยเหลือและปกป้องครอบครัวได้ ในยุคสังคมเผ่าโบราณ จำนวนของสมาชิกครอบครัว(โดยเฉพาะเพศชาย)เป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการป้องกันและช่วยเหลือครอบครัว ทัศนะเพียงด้านเดียวของพวกเขาเป็นเรื่องที่ทำให้พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะสามารถจัดยูซุฟให้พ้นหุพันตาของพวกเขาไปได้ และพ่อของพวกเขาจะให้ความสนใจพวกเขากลุ่มเดียวโดยไม่ต้องแบ่งปันไปให้คนอื่น

เมื่อพวกเขานั่งรวมกันวางแผนกำจัดยูซุฟ คนหนึ่งเสนอว่าแทนที่จะฆ่ายูซุฟ พวกเขาควรจับยูซุฟโยนลงไปใ้บ่อน้ำแห่งซอดที่โหลนสักแห่ง นี่คือแผนการพิเศษของพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ มันเป็นวิธีการของพระเจ้าเมื่อคนกลุ่มหนึ่งคิดที่จะกดขี่ข่มเหงคนอื่นด้วยความไม่เป็นธรรม พระองค์จะทำให้พวกเขาใช้วิธีการที่พอประมาณเพื่อจะทำให้เหยื่อพ้อมีโอกาสใหม่บ้าง

11 (หลังจากปรึกษากันแล้ว) พวกเขาได้กล่าวกับพ่อของ พวกเขาว่า “พ่อครับ ทำไมพ่อไม่ไว้วางใจพวกเราในเรื่องของ ยูซุฟทั้งหมดที่พวกเราเป็นผู้หวังดีต่อเขา? 12 พรุ่งนี้ ให้เขาไป กับพวกเราเถิดเพื่อที่เขาจะได้เที่ยวเล่นสนุกสนาน พวกเรา จะดูแลเขาเอง” 13 พ่อของพวกเขากล่าวว่า “ฉันไม่สบายใจ ที่จะให้เขาไปกับพวกเจ้า เพราะฉันกลัวว่าหมาป่าจะกินเขา เมื่อเจ้าไม่เฝ้าระวัง” 14 พวกเขาตอบว่า “ถ้าหากหมาป่าจะ กินเขาในกลุ่มของพวกเราที่กลมเกลียวกัน พวกเราก็เป็นคน ที่ไม่มีค่าอะไรเลย”^๗

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى
يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَنصِحُونَ ﴿١١﴾ أَرْسَلَهُ
مَعَنَا غَدًا يَرْتَع وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ
لَحَفِظُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ
تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ
الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾
قَالُوا لَئِنْ
أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا
لَإَخْسِرُونَ ﴿١٤﴾

^๗ คำตอบที่นบีเยะกู๊บให้แก่บรรดาลูกชายของท่านแสดงว่าท่านได้คาดการณ์ไว้ล่วงหน้าก่อนแล้วว่า มันไม่ใช่เรื่องการวิ่งเล่นและความสนุกสนานในทุ่งหญ้าของยูซุฟ แต่พวกพี่ๆของยูซุฟได้สมรู้ร่วมคิดกันวางแผนร้ายต่อเขา แต่คนที่เกรงกลัวพระเจ้าคือคนที่ไว้วางใจในพระเจ้า นบีเยะกู๊บมีความรู้สึกถึงสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น แต่ท่านถือว่าอำนาจของพระเจ้าอยู่เหนือทุกสิ่ง ด้วยความศรัทธาในอำนาจของพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยมและถึงแม้จะรู้สึกได้ถึงอันตรายอย่างชัดเจน แต่นบีเยะกู๊บก็ปล่อยให้ยูซุฟอยู่ในการดูแลของพวกพี่ชายของเขา

นี่คือภาพของคนที่เกรงกลัวพระเจ้า ตรงกันข้าม พี่ๆของยูซุฟได้นำเสนอภาพของคนที่หัวใจไร้ความกลัวพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง ในการวางแผนทำลายปาวาของพระเจ้าโดยไม่มีเหตุผล พวกเขาล้มไปว่านี่คือโลกที่ไม่มีใครมีอำนาจใดๆออกไปจากพระเจ้า

พวกเขาพยายามเสนอตัวเองว่าเป็นผู้ปรารถนาดีโดยใช้ถ้อยคำที่สวยงาม แต่ต่อหน้าพระเจ้า คนที่จะถูกถือว่าเป็นผู้มีความปรารถนาดีนั้นต้องดูกันที่การกระทำ

15 หลังจากนั้น เมื่อพวกเขาพา ยูซุฟ ออกไป แล้ว พวกเขา ได้ตัดสินใจโยน ยูซุฟ ลงไปในบ่อลึก เราจึงได้เปิดเผย เจตนากรรมของ เราแก่เขาว่า “วันหนึ่งเจ้าจะได้เตือนพวกเขา ถึงการกระทำดังกล่าวอย่างแน่นอนเมื่อพวกเขาไม่รู้ ว่าเจ้าคือใคร” 16 เมื่อตกคำ พวกเขาได้กลับมาหาพ่อ ของพวกเขาพลางร้องให้คร่ำครวญ 17 พวกเขา กล่าวว่า “พ่อครับ ตอนที่เรากำลังสนุกอยู่กับการวิ่งแข่งกัน เราทิ้ง ยูซุฟ ไว้กับสิ่งของของเรา หมาป่า ได้มากินเขา แต่พ่อ คงจะไม่เชื่อเรา ถึงแม้เราจะพูดความจริงก็ตาม” 18 และพวกเขา ได้นำเสื้อของ ยูซุฟ ที่มีเลือดปลอมติดอยู่ มาให้ดูด้วย เมื่อ ได้ยินเช่นนั้น พ่อของพวกเขาก็ได้กล่าวว่า “ไม่ใช่เช่นนั้น หรือจิตใจชั่วของพวกเจ้าต่างหาก ที่ได้ทำให้การกระทำ อันชั่วร้ายนี้เป็นเรื่องง่ายสำหรับพวกเจ้า อย่างไรก็ตาม ฉันจะอดทนด้วยความสงบ พระเจ้าเท่านั้นที่จะช่วยเหลือ ฉันในสิ่งที่พวกเจ้าทำขึ้นมา”^๗

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٦﴾ وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٧﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٨﴾ وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ حَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٩﴾

^๗ เรื่องราวของ ยูซุฟ มีรายละเอียดมากกว่าที่กล่าวไว้ในคัมภีร์กุรอาน แต่วัตถุประสงค์ที่แท้จริงของกุรอานคือการให้คำแนะนำทางศีลธรรม มิใช่การเล่าเรื่องราว ดังนั้น กุรอานจึงพูดถึงเฉพาะด้านที่เป็นประโยชน์ต่อวัตถุประสงค์ของการให้บทเรียนทางศีลธรรมและตัดส่วนอื่นๆไปโดยทิ้งเรื่องราวไว้ให้นักประวัติศาสตร์เก็บรวบรวมกันเอาเอง

ตามบันทึกคำบอกเล่า ยูซุฟอยู่ในบ่อน้ำที่แห้งขอดเป็นเวลาสามวัน ในระหว่างนั้น เขาอาจได้เห็นอนาคตของเขาแล้วก็ได้ในความฝันของเขา คืนหนึ่ง เขาฝันเห็นตัวเองออกจากบ่อน้ำและไปถึงตำแหน่งสูงสุดของอำนาจและความมีเกียรติ ตำแหน่งของเขากับตำแหน่งของพวกพี่ๆของเขานั้นห่างกันจนพี่ๆของเขาไม่สามารถจำเขาได้เมื่อเห็นเขา ทั้งหมดนี้ได้ถูกแสดงให้เห็นในฝันของเขา

สิ่งที่พวกพี่ๆของ ยูซุฟ ทำเป็นการแสดงความชั่วอย่างสุดโต่ง ซึ่งผิดกับ ยูซุฟ ที่มอบความไว้วางใจในชะตากรรมของเขากับพระเจ้า เขานิ่งเงียบในบ่อน้ำกลางทะเลทรายคอยให้ความช่วยเหลือจากพระเจ้ามาถึง ในส่วนของเขาหนีอยู่กับพ่อของ ยูซุฟ ก็ใช้ความอดทนอันอย่างสูงส่ง นักอรรถาธิบายกุรอานบางคนกล่าวว่า นบีเยอูบได้รับการบอกเล่าจากบรรดาลูกชายของท่านว่าหมาป่าได้กัดกิน ยูซุฟ แล้วแน่นอน มันจะต้องกัดเสื้อของเขานจนฉีกขาดเป็นแน่ เขาหมายความว่าหมาป่าตัวไหนที่ใจดีเอา ยูซุฟ ไปโดยถอดเสื้อที่เป็นเลือดไว้โดยไม่ฉีกขาด

¹⁹ มีกองคาราวานขบวนหนึ่งได้ผ่านมาที่นั่น พวกเขาได้ส่ง คนตักน้ำออกไปหาน้ำ และเมื่อคนตักน้ำหย่อนถุงน้ำลงไป ในบ่อ เขาได้ตะโกนออกมาว่า “พวกเรา มีข่าวดี ในนี้ มีเด็ก คนหนึ่ง” ดังนั้น พวกเขาจึงได้ช้อนเขาไว้เหมือนเป็นสินค้า ชิ้นหนึ่ง แต่พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขา กำลังทำ ²⁰ ต่อมา พวกเขาได้ขายเขาไปด้วยราคาเล็กน้อยเป็นเงินเพียงไม่กี่ ดิรฮัม และพวกเขาไม่ได้หวังว่าจะได้ราคามากมายจากเขา”

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَبُشْرَىٰ هَذَا غُلْمٌ وَأَسْرُوهُ بَضْعَةَ ۖ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾

¹⁹ หลังจากผลึกยูซุฟลงไปในบ่อน้ำแล้ว พวกพี่ๆของเขาได้พากันกลับบ้าน สามวันต่อมา มีกองคาราวานสินค้าที่เดินทางจากเมืองมัตยันไปยังอียิปต์ผ่านมาถึงที่นั่น สมาชิกในกองคาราวานคนหนึ่งได้ออกไปหาน้ำและหย่อนกระถังน้ำลงไป ในบ่อน้ำที่แห้งขอด ยูซุฟ(ซึ่งตอนนั้นมีอายุในราว 16 ปี)ได้จับถึงน้ำไว้และถูกดึงตัวขึ้นไป

ยุคนั้นเป็นยุคของการค้าทาส ดังนั้น คนในกองคาราวานจึงรู้สึกดีใจเพราะพวกเขาสามารถนำเด็กหนุ่มคนนี้ไปขายหากำไรได้ในอียิปต์ ดังนั้น เมื่อไปถึงอียิปต์ พวกเขาจึงได้นำยูซุฟไปขายพร้อมกับสินค้าอื่นๆ ที่นั่น มีชายคนหนึ่งเห็นยูซุฟรูปร่างหน้าตาดีได้ซื้อเขาไปด้วยเงินยี่สิบดิรฮัม

พวกพี่ๆของยูซุฟได้พาเขาออกไปไกลและโยนเขาลงไปในบ่อน้ำ คนในกองคาราวานได้ขายเขาไปเป็นทาส หลังจากนั้น ภรรยาของเจ้าหน้าที่ระดับสูงของอียิปต์(นางมุลยัคอ)ได้สั่งจับเขาขังคุก แต่พระเจ้าได้ทำให้ขั้นตอนเหล่านี้ทั้งหมดเป็นบันไดแห่งเกียรติยศและอำนาจสำหรับเขา ช่างแตกต่างอย่างยิ่งใหญ่อะไรเช่นนั้นระหว่างความรู้ของมนุษย์กับความรู้อันสูงของพระเจ้า

21 คนอียิปต์ที่ซื้อเขาไปได้พูดกับภรรยาของเขาว่า “จัดหา ที่พักให้เขาอยู่อย่างมีเกียรติ บางที เขาอาจจะมียศโชนนี้ ต่อเราหรือเราอาจรับเขาเป็นบุตรของเรา” ด้วยเหตุนี้เอง เราได้ให้ยูซุฟมีที่อยู่ในแผ่นดินนั้น และได้สอนเขาให้เข้าใจ ถึงความหมายของเหตุการณ์ต่างๆ พระเจ้าทรงทำสิ่งใดก็ได้ ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ แต่คนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจสิ่งนี้ ²² เมื่อยูซุฟบรรลุนิติภาวะเป็นผู้ใหญ่ เราได้ประทานการตัดสิน ที่ถูกต้องและความรู้ให้แก่เขา นี่คือวิธีการที่เราตอบแทนคนดี^ก

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ
لِامْرَأَتِهِ اَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ اَنْ
يَنْفَعَنَا اَوْ نَتَّخِذَهُ وَاَوْلَادًا
مِمَّنْ كُنَّا لِيُوسُفَ فِي الْاَرْضِ وَنُعَلِّمَهُ
مِنْ تَاْوِيلِ الْاَحَادِيثِ ۗ وَاللّٰهُ غَالِبٌ
عَلٰى اَمْرِهِ ۗ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُوْنَ ﴿٢١﴾ ۝ وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهُ
ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۗ وَكَذٰلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٢٢﴾

^ก กล่าวกันว่า โทติฟาร์ เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลอียิปต์ได้ซื้อยูซุฟไป เขามองเห็นถึงบุคลิกภาพอันยิ่งใหญ่ของยูซุฟที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังรูปโฉมภายนอกตามปกติ เขาสามารถแยกออกว่ายูซุฟไม่ใช่ทาสที่แท้จริง แต่เป็นสมาชิกในครอบครัวอันมีเกียรติที่ตกอยู่ในมือของคนในกองคาราวานด้วยเหตุผลบางอย่างและถูกนำมาขายเป็นทาส ดังนั้น เขาจึงบอกภรรยาของเขามิให้เลี้ยงยูซุฟเหมือนทาส แต่ให้ปฏิบัติต่อเขาเหมือนสมาชิกคนหนึ่งในครอบครัว เขากล่าวต่อไปอีกว่าเด็กหนุ่มคนนี้มีลักษณะที่ดูเหมือนว่าจะเป็นคนที่มีความหวังในอนาคต เขาจะมีความสามารถในการจัดการเรื่องต่างๆในครอบครัวและทรัพย์สินของเขา

ยิ่งไปกว่านั้น โทติฟาร์ไม่มีลูกและต้องการที่จะรับเด็กบางคนมาเลี้ยงเป็นลูกของเขา ดังนั้น เขาจึงตั้งใจที่จะรับยูซุฟไว้เป็นลูกชายของเขาถ้าเขามีชีวิตอยู่จนถึงเวลาที่เขาคาดการณ์ไว้

เมื่อยูซุฟอายุใกล้สี่สิบปี พระเจ้าได้ประทานความเป็นนบีแก่เขาในด้านหนึ่งและอำนาจหน้าที่ในอีกด้านหนึ่ง เขาได้รับรางวัลตอบแทนนี้เนื่องจากการทำดีของเขา ประศูแห่งความโปรดปรานของพระเจ้าเปิดเสมอสำหรับคนดี ความแตกต่างเพียงอย่างเดียวคือในระหว่างยุคของการเป็นนบี คนที่สมควรได้รับตำแหน่งนบีนั้นอาจมาจากการทำดี แต่ในยุคต่อมา (หลังยุคที่มีมุฮัมมัด ศาสนทูตคนสุดท้ายของพระเจ้า) เขาอาจได้รับความโปรดปรานทุกอย่างยกเว้นความเป็นนบี

23 อย่างไรก็ตาม ผู้หญิงในบ้านที่เขาอาศัยอยู่นั้นต้องการ ยั่วยวนเขาวันหนึ่ง นางได้เปิดประตูและกล่าวว่า “มานี่ซิ” ยูซุฟได้ตอบว่า “ขอพระเจ้าทรงคุ้มครองฉันจากสิ่งนี้ด้วยเถิด สามีของนางเป็นนายของฉันและเขาปฏิบัติต่อฉันอย่างให้เกียรติ แน่نون คนทำความผิดนั้นไม่มีวันได้รับความเจริญ”²⁴ นางได้เข้ามาหาเขา และเขาอาจจะเข้าไปหานางแล้วถ้า หากเขาไม่เห็นสัญญาณจากพระผู้อภิบาลของเขา เราทำเช่นนั้นเพื่อที่เราจะได้ขจัดความชั่วช้าและความลามกออกไปจากตัวเขา แท้จริง เขาเป็นหนึ่งในบรรดาบ่าวที่ได้รับการ คัดเลือกของเราⁿ

وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ
وَعَلَّقَتْ الْأَبْيَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ
قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ
مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ
﴿١١﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا
أَنْ رَأَىٰ بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ
لَيَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ
مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢﴾

ⁿ ซุลัยคอ ภรรยาของขุนนางผู้มีเกียรติหลงเสน่ห์รูปร่างหน้าตาของยูซุฟ นางพยายามยั่วยวนเขาตลอดเวลา วันหนึ่ง นางสบโอกาสเมื่อยูซุฟเข้ามาในห้องของนางและนางได้เปิดประตูห้อง

นี่เป็นช่วงเวลาอันวิกฤตสำหรับชายหนุ่มที่ยังไม่ได้แต่งงาน แต่ยูซุฟรักษาระมธชาติอันบริสุทธิ์ของพระเจ้าไว้และธรรมชาตินี้ได้มาช่วยเขาไว้ในยามวิกฤตนี้ ความสามารถที่จะแยกแยะอะไรคือความถูกต้องและอะไรไม่ถูกต้อง อะไรผิดและอะไรถูกเป็นสิ่งที่ถูกปลูกฝังอยู่ในตัวของมนุษย์ทุกคนตั้งแต่เกิดและมันทำหน้าที่คอยเตือนเมื่อโอกาสเช่นนั้นเกิดขึ้น การไม่สนใจมันเท่ากับการไม่สนใจเสียงของพระเจ้า คนที่ทำเช่นนั้นจะไม่ได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า และความเข้มแข็งทางศีลธรรมของเขาจะค่อยๆหมดไป ในทางตรงข้าม คนที่ค้อมหัวต่อการเรียกร้องของพระเจ้าทันทีสามารถหวังที่จะได้รับความช่วยเหลือจากพระองค์ มันเป็นการพัฒนาทางศีลธรรมของเขา และในอนาคต เขาจะแข็งแกร่งขึ้นในการเผชิญหน้ากับความชั่ว

สิ่งที่ป้องกันมิให้ยูซุฟเข้าไปเกี่ยวข้องกับความชั่วนั้นคือความเกรงกลัวพระเจ้า แต่ในตอนนั้น การวิงวอนพระเจ้าต่อหน้าหน้าซุลัยคอน่าจะไม่ได้เกิดผล นี่มิใช่โอกาสสำหรับการประกาศศีลธรรม แต่มันเป็นเวลาที่เขาต้องรักษาตัวเองให้รอดในยามวิกฤต ในสถานการณ์เช่นนี้ เขานึกถึงสามีของนางซุลัยคอ เขากล่าวว่า “สามีของนางเป็นนายของเขาและเขาได้เลี้ยงดูเขาไว้ในบ้านอย่างมีเกียรติ ดังนั้นเขาจึงไม่อาจทำให้เกียรติของผู้มีพระคุณของเขาต้องต่างพร้อย”

25 ในที่สุด ยูซุฟได้วิ่งไปที่ประตูโดยที่นางได้วิ่งตามไป นางดึงเสื้อของเขาฉีกขาดจากทางด้านหลังและทั้งสอง ได้พบกับสามีของนางที่ประตู นางจึงร้องออกมาว่า “คนที่คิดลวงละเมิดภรรยาของท่านควรจะถูกลงโทษอย่างไร ถึงจะสาสม ชังคุกหรือทรมานอย่างไร” 26 ยูซุฟกล่าวว่า “นางต่างหากที่ยั่วยวนฉัน” มีคนในครอบครัวของนาง คนหนึ่งออกมาให้คำแนะนำว่า “ถ้าหากเสื้อของยูซุฟฉีก ขาดทางด้านหน้า นางก็พูดจริงและเขาเป็นผู้โกหก 27 แต่ ถ้าเสื้อของเขาฉีกขาดทางด้านหลัง นางก็เป็นผู้โกหกและ เขาพูดจริง” 28 เมื่อสามีเห็นเสื้อของยูซุฟถูกฉีกขาดทางด้าน หลัง เขาได้กล่าวว่า “นี่เป็นอุบายชั่วของเธอแท้ๆ อุบายของ เธอช่างเหลือเกินเสียจริงๆ 29 ยูซุฟเอ๋ย ปลอญเรื่องนี้ไปเสีย แต่เธอจงขอลงโทษสำหรับบาปของเธอ เพราะเธอเป็นผู้ ผิดจริง”⁷

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفِيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٦﴾ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدْتُ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَتْ قَمِيصَهُ قَدْ مِّنْ قَبْلِي فَصَدَقْتَ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ وَإِنْ كَانَتْ قَمِيصَهُ قَدْ مِّنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٨﴾ فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قَدْ مِّنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٩﴾ يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٣٠﴾

⁷ ยูซุฟวิ่งไปยังประตูเพื่อปกป้องตัวเอง นางขุ้ยคอยได้วิ่งตามเขาไปและดึงเสื้อด้านหลังของเขาไว้จนเสื้อด้านหลังของเขาฉีกขาด อย่างไรก็ตาม ยูซุฟสามารถเปิดประตูออกไปได้ แต่ปรากฏว่าในเวลา นั้นสามีของนางขุ้ยคอยอยู่ที่หน้าประตูพอดี เมื่อเห็นสามี นางขุ้ยคอยได้หาทางต่าหนียูซุฟต่าง ๆ นานา นางไม่ลังเลที่จะกล่าวเท็จต่อคนที่นางหลงรักก่อนหน้านี้

ยูซุฟได้กล่าวว่าเรื่องทั้งหมดที่นางขุ้ยคอยกล่าวมานั้นเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิง ตอนนี้ ปัญหา ก็คือการตัดสินว่าใครเป็นฝ่ายผิด เหตุการณ์ในตอนนั้นไม่มีบุคคลที่สามเป็นพยาน ในตอนนั้น มีคนฉลาดคนหนึ่งในบ้านได้ให้คำแนะนำที่ดี(บางที คนผู้นี้อาจรู้เรื่องนี้มาก่อนบ้าง ยิ่งไปกว่านั้น เขาเห็นเสื้อของยูซุฟฉีกขาดทางด้านหลัง ไม่ใช่ด้านหน้า) เขาจึงได้แนะนำว่าเมื่อไม่มีพยานผู้เห็นเหตุการณ์ ก็ต้องใช้หลักฐานทางสิ่งแวดล้อม และหลักฐานนั้นก็คือเสื้อของยูซุฟเป็นข้อพิสูจน์ความจริงว่าในกรณีเช่นนี้ไม่ใช่ยูซุฟ แต่เป็นนางขุ้ยคอยต่างหากที่ทำการที่ไม่เหมาะสมขึ้นมา

30 พวกผู้หญิงในเมืองได้เริ่มซุบซิบกันถึงเรื่องนี้โดยกล่าวว่า “ภรรยาของผู้สูงศักดิ์ (อะซีซ) ได้ยัวยวนทาสหนุ่มของนาง เพราะนางได้หลงรักเขา เราคิดว่านางทำผิดชัดๆ”
 31 เมื่อ นางไต่ยีนคำพุดนินทาของผู้หญิงเหล่านั้น นางจึงได้เชิญ ผู้หญิงเหล่านั้นมางานเลี้ยงที่บ้านของนางและนางได้เตรียมหมอนสำหรับงานนี้ไว้ และจัดเตรียมมิด (สำหรับปอกผลไม้) วางไว้ให้ผู้หญิงแต่ละคนด้วย (ขณะที่ผู้หญิงเหล่านั้นกำลัง ปอกผลไม้)นางได้เรียกยูซุฟให้ออกมาปรากฏตัว เมื่อพวก ผู้หญิงเห็นเขา พวกนางต่างตกตะลึงในความหล่อเหลาของเขาจนมีบาดมือตัวเองและอุทานออกมาว่า “พระเจ้าช่วย เราด้วย เขาไม่ใช่คนธรรมดาแล้ว แต่เขาเป็นทูตสวรรค์ผู้ ทรงเกียรติแน่ๆ”
 32 นางไต่กล่าวว่ “นี่แหละคนที่พวกเรอนินทาฉัน ไม่ต้องสงสัยเลย ฉันยัวยวนเขา แต่เขาหลบหนี ถ้าหากเขายังไม่ตอบสนองคำสั่งของฉันอีกละก็ ทีนี้ เขาจะ ถูกจำคุก และกลายเป็นผู้ได้รับความอับยศ”³³ ยูซุฟกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันอยากจะเข้าคุกมากกว่าสิ่งทีพวก เขากำลังเชิญชวนฉัน หากพระองค์ไม่ทรงช่วยจัดแผนการชั่วร้ายนี้ออกไปจากฉัน ฉันอาจจะหลงติดกับการยัวยวนของ พวกนางอีก และฉันจะกลายเป็นผู้หนึ่งในหมู่นคนโง่เขลา”³⁴ พระผู้อภิบาลของเขาได้ตอบรับคำวิงวอนของเขา และได้ ทรงขจัดการล่อลวงของพวกนางไปจากเขา แท้จริง พระองค์ ทรงไต่ยีนทุกคนและทรงรู้ทุกสิ่ง⁷

﴿ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتْنَهَا عَن نَّفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرُّهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾ فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكًا ۖ وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودْنَاهُ عَنِ نَفْسِهِ ۖ فَأَسْتَعْصَمَ ۖ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا ءَامُرُهُ لَيَكْسِبَنَّ وَلَيَكُونًا مِّنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾ ﴾

⁷ แนนอน พวกผู้หญิงในครอบครัวขุนนางได้ถูกนางษัลัยคอบเชิญมาพบยูซุฟและพวกผู้หญิงเหล่านั้น ได้เห็นความสง่างามของชายหนุ่มด้วยตาตัวเอง ยูซุฟเองก็อาจเห็นผู้หญิงเหล่านี้เป็นเครื่องมือตอบสนองความต้องการของตัวเองฝ่ายต่ำ แต่แม้ในสถานการณ์ที่เราใจที่สุดในตอนนั้น เขาไม่ได้เห็นพวกผู้หญิงเหล่านั้นไปในทางเช่นนั้น

พวกผู้หญิงเองก็ตกตะลึงในบุคลิกและความสง่างามของยูซุฟจนพวกนางถูกมิดในมือบาดนิ้วตัวเองในขณะที่ปอกผลไม้ แต่ในตอนนั้น ความสนใจทั้งหมดของยูซุฟอยู่ที่พระเจ้า ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าอยู่เหนือความสำคัญของเขาจนไม่มีสิ่งใดสามารถหันเหความสนใจของเขาได้ มันช่างแตกต่างกันเหลือเกินระหว่างมนุษย์คนหนึ่งกับคนอื่น ๆ

35 ถึงแม้พวกเขาได้เห็นหลักฐานทุกอย่าง
แล้วก็ตาม แต่ พวกเขายังคิดว่าน่าจะนำ
ตัวเขาไปขังคุกไว้สักกระยะหนึ่งจะ ดีกว่า
36 ปรากฏว่าบ่าวคนอื่นๆอีกสองคนได้เข้า
คุกไปกับ เขาด้วย หนึ่งในสองคนนั้นกล่าว
ว่า “ฉันฝันเห็นตัวฉันกำลัง ค้นเหล้าองุ่น”
และอีกคนหนึ่งกล่าวว่า “ฉันฝันเห็นตัวเอง
กำลังแบกขนมบ้งอยู่บนหัวและมีนกมาจิก
กิน จงทำนายฝัน ให้เราหน่อยเพราะเรา
เห็นว่าท่านเป็นคนดี”⁷

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ
لَيْسَ جُنُنَهُ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ
الْيَسَجَنَ فِتْيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي
أَرَانِي أُعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي
أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ
الطَّيْرُ مِنْهُ نَبْتْنَا بَتَاوِيلَهُ إِنَّا نَرَاكَ
مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾

⁷ เมื่อพวกผู้หญิงที่มีสถานะสูงของอียิปต์ไม่สามารถดึงดูความสนใจของยูซุฟได้ พวกนางจึงเห็นว่า
มันเป็นเรื่องถูกต้องและเหมาะสมแล้วที่จะส่งเขาไปขังคุก ในตอนนั้น ยูซุฟเป็นทาสและไม่จำเป็นต้อง
จะต้อนำเขาไปขึ้นศาลก่อนส่งตัวไปเข้าคุก(ตามประเพณีในเวลานั้น) นายทาสเองมีอำนาจที่จะทำ
อย่างไรกับทาสก็ได้ตามการตัดสินใจของตัวเอง

แต่ปรากฏว่าคุกกลับกลายเป็นบันไดหินสำหรับเขา ตลอดเวลาที่ผ่านไป เขาได้ถูกนำไปให้คน
ระดับสูงรู้จักตัว แต่ตอนนี้ มันมีโอกาที่เรื่องบุคลิกภาพของยูซุฟจะไปถึงกษัตริย์แห่งอียิปต์เอง

ในคุกแห่งเดียวกันนี้ปรากฏว่ามีเด็กหนุ่มสองคนถูกส่งมาขังที่นั่นด้วย ทั้งสองคนเป็นคนรับใช้ในวัง
ระหว่างที่อยู่ในคุก เพื่อนร่วมคุกทั้งสองคนได้ฝันในคืนหนึ่งและทั้งสองคนได้ขอให้เขาทำนายฝัน
ของตน ยูซุฟได้ทำนายฝันให้และคำทำนายของเขาเป็นจริงในเวลาต่อมา หลังจากนั้น เพื่อนร่วม
คุกหนึ่งในสองคนได้ถูกปล่อยตัวจากคุกและกลับไปทำงานรับใช้ในวัง เมื่อโอกาสมาถึง เขาได้บอก
กษัตริย์ว่ามีคนดีคนหนึ่งคุกที่สามารถทำนายฝันได้อย่างถูกต้อง ดังนั้น การถูกขังคุกของยูซุฟจึง
กลายเป็นบันไดขั้นแรกสำหรับเขาที่จะเข้าไปถึงราชวัง

37 ยูซุฟตอบว่า “ฉันจะบอกถึงการทำนายฝันให้ท่านรู้ก่อน ที่อาหารของท่านจะมาถึงท่าน นี่เป็นส่วนหนึ่งของความรู้ ที่พระเจ้าอภิมหาของฉันได้ทรงประทานแก่ฉัน ฉันได้ทิ้ง ศาสนาของผู้คนที่ไม่ศรัทธาในพระเจ้า และผู้ปฏิเสธโลก หนีไปแล้ว” 38 ฉันปฏิบัติตามแนวทางของบรรพบุรุษ ของฉัน นั่นคือ อิบรอฮีม อิสฮากและยะก๊อบ และฉันไม่ใช่ เราที่จะไปเอาผู้ใดมาเป็นภาคีร่วมกับพระเจ้า นี่คือการโปรดปรานของพระเจ้า ที่ทรงมีต่อเราและต่อมนุษยชาติ แต่ว่ามนุษย์ส่วนใหญ่ไม่กตัญญู 39 เพื่อนร่วมคุกทั้งสอง ของฉันเอ๋ย บอกหน่อยซิว่าอันไหนดีกว่ากัน พระเจ้าต่างๆ มากมายหรือพระเจ้าองค์เดียวผู้ทรงมีอำนาจทุกอย่าง? 40 ทุกสิ่งที่คุณทำคุณเคารพสักการะออกไปจากพระองค์ นั่นเป็นเพียงชื่อที่พวกท่านและบรรพบุรุษของพวกท่าน ตั้งกันขึ้นมาเอง เป็นชื่อที่พระเจ้าไม่ได้ส่งอำนาจใดๆ มาให้แก่พวกมัน อำนาจสูงสุดเป็นของพระเจ้า แต่เพียง พระองค์เดียวเท่านั้น พระองค์ได้ทรงบัญชาพวกท่าน ว่าจงอย่าเคารพสักการะผู้ใดนอกไปจากพระองค์ นี่คือการวางตนที่ถูกต้อและเที่ยงตรง แต่ว่ามนุษย์ส่วนใหญ่ไม่รู้ⁿ

قَالَ لَا يَأْتِيَكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِيهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا بِنَاوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَأَتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي ابْرَهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾ يَصْصِحِّي السِّجْنِ أَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

ⁿ นักโทษหนุ่มทั้งสองได้มาหา ยูซุฟ เพื่อขอให้เขาทำนายฝัน ลักษณะที่พวกเขาถาม ยูซุฟ นั้นเป็นสิ่ง ที่ชี้ชัดว่าทั้งสองคนมีความประทับใจในบุคลิกภาพของเขาและเชื่อในสิ่งที่เขาพูด วิธีการเช่นนั้นเป็น เรื่องธรรมดาในกรณีของคนดีมีหลักการเช่น ยูซุฟ

ยูซุฟผู้มีจิตใจจะเผยแผ่คำสอนของพระเจ้าตระหนักได้ทันทีว่านี่เป็นโอกาสดีที่เขายกนำเสนอแห่งสัจธรรมไปยังเพื่อนร่วมคุกทั้งสอง แต่หลังจากได้ยินคำทำนายฝันของ ยูซุฟ แล้ว ทั้งสองคนอาจ ไม่สนใจ ยูซุฟ ก็ได้ ดังนั้น เขาจึงใช้วิธีการอันชาญฉลาดโดยการประวิงเวลาการทำนายฝันไว้ระยะ หนึ่ง หลังจากนั้น เขาได้พูดอย่างสั้น ๆ กับสองหนุ่มที่เป็นเพื่อนร่วมคุกของเขาเกี่ยวกับความเป็น หนึ่งเดียวของพระเจ้า และเมื่อมองเห็นความคิดของผู้ที่เขาพูดด้วยแล้ว เขาได้ใช้วิธีการให้เหตุผล อันสูงส่งในการนำเสนอของเขาไปยังคนทั้งสอง

41 เพื่อนร่วมคุกทั้งสองของฉันเอ๋ย นี่คือคำทำนายฝัน คนหนึ่งจะรินเหล้าถวายเจ้านายของเขา ส่วนอีกคนหนึ่ง จะถูกตรึงกางเขน และนกจะจิกกินที่หัวของเขา เรื่องที่ พวกท่านอยากรู้นั้นได้ถูกกำหนดเอาไว้แล้ว”
 42 แล้ว ยูซุฟได้พูดกับคนหนึ่งที่เขาคิดว่า จะได้รับการปล่อยตัว เขากล่าวว่า “จงเอ๋ยถึงฉันให้เจ้านายของท่านได้รู้ด้วย” แต่ซาตานได้ทำให้เขาลืมเอ๋ยถึงยูซุฟให้เจ้านายของเขา ฟัง ดังนั้น ยูซุฟจึงต้องอยู่ในคุกเป็นเวลาหลายปี⁷

يَصْصِحِّي السَّجْنِ أَمَا أَحَدُكُمْ
 فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَا الْآخَرُ
 فَيَصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ
 قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ
 وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا
 اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنْسَهُ الشَّيْطَانُ
 ذَكَرَ رَبَّهُ فَلَبِثَ فِي السَّجْنِ بِضْعَ
 سِنِينَ

⁷ ในจำนวนชายหนุ่มสองคนที่ถูกจำคุกนั้น คนหนึ่งเป็นคนทำขนมปังและอีกคนหนึ่งเป็นคนถือถ้วยเหล้าองุ่นให้กษัตริย์แห่งอียิปต์ ทั้งสองคนถูกกล่าวหาว่าพยายามใส่ยาพิษในอาหารของกษัตริย์ เมื่อมีการสอบสวนแล้ว ปรากฏว่าหนุ่มที่ถือถ้วยเหล้าองุ่นให้กษัตริย์เป็นผู้บริสุทธิ์จากข้อกล่าวหา เขาถูกปล่อยออกจากคุกและได้รับการแต่งตั้งให้กลับเข้าไปทำหน้าที่เดิม นั่นหมายความว่าความฝันของเขาที่เห็นตัวเองกำลังรินเหล้าองุ่นให้กษัตริย์นั้นได้กลายเป็นความจริงในอีกสองสามวันต่อมา ในขณะที่เขาตื่น ส่วนคนทำขนมปังได้รับการพิสูจน์ว่ามีความผิด เขาจึงถูกแขวนคอและปล่อยทิ้งไว้ให้หมาจิ้งจกร่างกายของเขา และนี่เองที่เป็นบทเรียนแก่มนุษย์

การทำนายฝันของยูซุฟให้คนทั้งสองเป็นการทำนายที่ถูกต้อง แต่หลังจากไปถึงราชวังแล้ว คนถือถ้วยเหล้าองุ่นให้กษัตริย์ได้ลืมเอ๋ยถึงยูซุฟให้กษัตริย์ได้รู้ตามทีสัญญาไว้ เขาจำสัญญาของเขาได้เมื่อกษัตริย์ได้ฝันในคืนหนึ่งและได้ขอให้ขุนนางของเขาทำนายฝัน

43 วันหนึ่ง กษัตริย์ได้กล่าวว่า “ฉันฝันเห็นวัวตัวเมียอ้วน เจ็ดตัวกำลังถูกวัวตัวเมียผอมเจ็ดตัวกินและเห็นฝักข้าว โปดสีเขียวเจ็ดฝักและที่แห่งอีกเจ็ดฝัก ขุนนางของฉัน ทำนายความฝันให้ฉันหน่อยซิถ้าหากพวกท่านเข้าใจ ความหมายของความฝัน”
 44 พวกเขาตอบว่า “นี่เป็น ความฝันที่สืบสนและพวกเราไม่เข้าใจความหมายของ มัน”
 45 แล้วหนึ่งในสองนักโทษที่ถูกปล่อยตัวออกมาได้ นึกถึงสิ่งที่ผ่านมาเป็นเวลานานแล้วได้เขากล่าวว่า “ฉันจะ บอกความหมายของความฝันให้ถ้าหากท่านเพียงแต่ ส่งฉันไปหาชูฟในคุก”ⁿ

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِن كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾
 وَمَا خُنُّ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَمِ بِعِلْمِينَ ﴿٤٤﴾
 وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنْتَبِئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾

ⁿ ถึงแม้กษัตริย์ของอียิปต์เป็นผู้บุชารูปเคารพและตีมเหล้าองุ่น แต่พระเจ้าได้ทำให้เขาเห็นความฝันที่แท้จริงของอนาคต นี่แสดงให้เห็นถึงวิธีการที่พระเจ้าช่วยเหลือผู้เผยแผ่สังฆธรรม ทางหนึ่งคือการทำให้คนเปลี่ยนศาสนาที่มีความสามารถฝันเห็นในสิ่งที่ทำให้เขาประทับใจในความสำคัญของผู้เผยแผ่สังฆธรรม ผลที่ตามมาก็คือ หัวใจของเขาอ่อนลงและโอกาสได้เปิดให้แก่ผู้ทำหน้าที่เผยแผ่สังฆธรรม

เมื่อผู้ถือถ้วยเหล้าองุ่นของกษัตริย์ได้ยินเกี่ยวกับเรื่องความฝันของกษัตริย์ ในตอนนั้นเองที่เขา นึกถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในคุกขึ้นมาได้ทันที เขาได้เล่าประสบการณ์ของเขาให้กษัตริย์และบรรดาขุนนาง ฟังถึงเรื่องที่ยูซูฟทำนายฝันของเขาและเพื่อนร่วมคุกอีกคนหนึ่งได้อย่างถูกต้อง หลังจากนั้น ด้วยการอนุญาตของกษัตริย์ เขาได้ไปที่คุกเพื่อขอให้ยูซูฟทำนายฝันของกษัตริย์ การแนะนำความสามารถของยูซูฟในด้านนี้ทำให้เขามีโอกาสได้รับการปล่อยตัวออกจากคุก เขาสามารถทำให้ผู้ถือถ้วยเหล้าองุ่นของกษัตริย์ทำตามสัญญาของเขาและเอยถึงยูซูฟให้กษัตริย์ฟังทันทีที่เขากลับเข้าไปในวัง แต่ทว่าการงานของพระเจ้าถูกทำไปในเวลาที่ได้ออกกำหนดไว้ มันไม่ใช่วิธีการของพระเจ้าที่จะทำการงานใดๆก่อนเวลาที่ได้กำหนดไว้

46 (เมื่อพบกับยูซุฟ) เขาได้กล่าวว่า “ยูซุฟ ผู้มีสติจจะวาจา จงทำนายฝันเรื่องวัวตัวเมีย อ้วนเจ็ดตัวกำลังถูกวัวตัวเมีย เจ็ดตัวกิน และ ข้าวโพดเขียวเจ็ดฝักและที่แห้งอีกเจ็ดฝัก ให้ฉันฟังหน่อยซิ เพื่อที่ฉันจะได้กลับไปบอกผู้คนและพวก เขาจะได้เข้าใจ” 47 ยูซุฟตอบว่า “พวกท่านจงไถหว่านแผ่นดิน เป็นเวลาเจ็ดปีต่อเนื่องกันตามปกติ แต่จงปล่อยสิ่งที่ท่านเก็บเกี่ยวมาให้อยู่ในฝักของมัน ยกเว้นเท่าที่ท่านจะนำ มากิน” 48 หลังจากนั้นจะมีความอดอยากขาดแคลนเกิดขึ้น เป็นเวลาเจ็ดปีซึ่งในช่วงนั้นจะไม่มีอะไรเหลือเลยนอกจาก สิ่งที่พวกท่านได้เก็บสำรองไว้ 49 หลังจากนั้นจะมีปีหนึ่งซึ่ง ฝนตกชุกและพวกเขาจะได้ค้ำหน้าจากพืชผล(องุ่นและน้ำมัน) อีกครั้งหนึ่ง”ⁿ

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ
بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ
وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ
لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ
﴿٤٦﴾ قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا
حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا
مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ
ذَلِكَ سَبْعُ شِدَادٍ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ هُنَّ
إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَأْتِي
مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ
وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٤٩﴾

ⁿ ยูซุฟได้อธิบายความฝันของภคินีว่าวัวอ้วนเจ็ดตัวและข้าวโพดอ่อนเจ็ดฝักหมายถึงเจ็ดปีของการเก็บเกี่ยวที่อุดมสมบูรณ์อย่างต่อเนื่อง สัตว์จะทวีจำนวนมากขึ้นและพืชผลจะงอกงาม หลังจากนั้น จะมีช่วงเจ็ดปีของความอดอยากขาดแคลนติดตามมาซึ่งในระยะเวลาที่เสียบของอาหารที่สะสมไว้จะหมดไปและจะเหลือแต่เมล็ดพันธุ์ที่เก็บไว้เพื่อการหว่านต่อไปในวันข้างหน้า วัวตัวอ้วนเจ็ดตัวและฝักข้าวโพดแห้งเจ็ดฝักหมายถึงสภาพดังกล่าวนี้และมันจะกินวัวอ้วนเจ็ดตัวและข้าวโพดเขียวเจ็ดฝัก

เมื่ออธิบายความฝันแล้ว ยูซุฟยังได้บอกถึงวิธีการที่จะฝ่าข้ามภัยพิบัติครั้งนี้ด้วย เขาแนะนำว่า ผลผลิตในช่วงเจ็ดปีแรกต้องเก็บสะสมไว้เป็นอย่างดีที่สุดและต้องใช้อย่างประหยัดที่สุด เขากล่าวว่า ข้าวโพดส่วนเกินจากความต้องการต้องเก็บไว้ในฝักของมันเพื่อป้องกันมิให้มดปลวกเข้าไปกิน ด้วยการทำเช่นนี้ ผลผลิตของเจ็ดปีจะเพียงพอสำหรับสิบสี่ปี ยิ่งไปกว่านั้น เขาได้บอกชาวอียิปต์ว่าหลังจากปีแห่งความอดอยากขาดแคลนแล้ว ปีต่อมาจะเป็นปีที่การเก็บเกี่ยวจะดี ในช่วงปีนี้จะมีฝนชุกและผู้คนจะมีน้ำหนมและผลไม้ที่อุดมสมบูรณ์

พระเจ้าได้ให้ภคินีฝันเห็นสิ่งแปลกและให้ยูซุฟมาทำนายฝัน ด้วยเหตุนี้เองที่ยูซุฟมีโอกาสได้รับสถานะที่สูงในรัฐบาลของอียิปต์

50 กษัตริย์กล่าวว่า “จงนำตัวเขามาหาฉัน” แต่เมื่อตัวแทน ของกษัตริย์มาหาเขา ยูซุฟได้กล่าวว่า “จงกลับไปหานาย ของท่านและขอให้เขาสอบสวนเกี่ยวกับเรื่อง ของผู้หญิงที่ ถูกมีดบาดมือ แท้จริง พระผู้อภิบาลของฉันทรงรอบรู้ถึง อุบายของคนพวกนั้น”⁵¹ กษัตริย์จึงได้ถามพวกผู้หญิง เหล่านั้นว่า “พวกนางจะพูดอะไรเกี่ยวกับ เรื่องเมื่อตอนที่ พวกนางพยายามแย่งวน ยูซุฟ?” พวกผู้หญิงตอบเป็น เสียงเดียวกัน ว่า “ขอพระเจ้าทรงคุ้มครองเรา พวกเราไม่ พบ ความชั่วอันใดในตัวเขา” ภรรยาของผู้ สูงศักดิ์ได้สารภาพว่า “ตอนนี้ ความจริงได้ เป็นที่เปิดเผยแล้ว ฉันเองที่พยายาม จะ ยั่ววนปลุกปล้ำเขา ความจริงแล้ว เขาเป็น ผู้ที่ซื่อสัตย์”⁵²

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتَنْوِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ
الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسَأَلَهُ مَا
بَالُ النَّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ
رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ قَالَ مَا
خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتَنَّ يُوسُفَ عَنِ
نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا
عَلَيْهِ مِنْ سَوْءٍ قَالَتْ أُمَّرَأْتُ الْعَزِيزِ
أَلَكُنْ حَصْحَصَ الْحَقِّ أَنَا رَاوَدْتُهُ
عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥٢﴾

⁵¹ หลังจากได้รับการปล่อยตัวจากคุก ยูซุฟต้องมาเป็นผู้มีบทบาทในระดับชาติ ดังนั้น จึงเป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้คนทั่วประเทศจะรู้จักเขา นี่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการฝันของกษัตริย์ กษัตริย์มีความอยากรู้ความหมายของสิ่งที่ตัวเองฝันเป็นอย่างมากจนเขาต้องประกาศต่อหน้าสาธารณชนและเรียกบรรดาผู้มีความรู้ นักบวชตลอดจนผู้มีความสามารถในประเทศมารวมกันในราชสำนักของเขาเพื่ออธิบายความฝันนี้ แต่ทุกคนไม่สามารถทำนายฝันได้ ด้วยเหตุนี้เอง เรื่องความฝันจึงกลายเป็นเรื่องที่รำลือกันทั่วทั้งประเทศ

ทันทีที่ ยูซุฟ ได้อธิบายความฝันและเป็นที่ยินชมของกษัตริย์ เขาก็เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป

หลังจากได้ยินเรื่องราวที่ทำให้ ยูซุฟ ต้องถูกจำคุก กษัตริย์ได้สั่งให้มีการสอบสวนผู้หญิงที่เกี่ยวข้อง ผู้หญิงทั้งหมดยืนยันตรงกันว่าเขาเป็นผู้บริสุทธิ์ แม้แต่ภรรยาของขุนนางอียิปต์(นางบุลยัค)ก็ยอมรับความจริง นางยอมรับโดยไม่ปิดบังว่าเพื่อน ๆ ของนางพูดความจริงและยังยอมรับอีกว่านางเป็นคนผิดในเรื่องนี้และ ยูซุฟ เป็นผู้บริสุทธิ์ การยอมรับของภรรยาขุนนางในเรื่องนี้เป็นภาระทำให้มีเกียรติจนมันไม่ใช่เรื่องน่าประหลาดใจอะไรถ้านางได้ถูกนำทางไปสู่ความศรัทธาที่ถูกต้องหลังจากนั้น

52 ยูซุฟกล่าวว่า “โดยการสอบสวนเรื่องนี้ ฉันต้องการให้ เขา(อะซีซ)รู้ว่าฉันมิได้คิดคดต่อเขาลับหลังและเพื่อที่เขา จะได้ว่า พระเจ้าไม่ทรงทำให้แผนการของพวกเขาหลงกลวง เป็นผลสำเร็จ 53 แต่ฉันมิได้ถือว่าตัวฉันปลอดภัยจากบาป เพราะวิญญาณนั้น กระตุ้นมนุษย์ไปสู่ความชั่ว เว้นเสียแต่ ว่า พระผู้อภิบาลของฉันทรงเมตตา แท้จริง พระผู้อภิบาลของฉัน เป็นผู้ทรงอภัยและผู้ทรงเมตตาเสมอ”⁷

ذٰلِكَ لِيَعْلَمَ اَنِّي لَمْ اُخْنَهُ بِالْغَيْبِ وَاَنَّ
 اَللّٰهَ لَا يَهْدِيْ كَيْدَ الْخٰتِيْنِ ﴿٥٣﴾ وَمَا
 اُبْرِيْ نَفْسِيْ اِنَّ النَّفْسَ لَأَمٰرَةٌ
 بِالْاَسْوٰءِ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّيْ اِنَّ رَبِّيْ
 غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٥٤﴾

⁷ เมื่อกษัตริย์เรียกยูซุฟไปยังราชสำนักของเขา ยูซุฟไม่ได้ออกจากคุกไปทันที แต่เขาได้กล่าวว่า เรื่องราวทั้งหมดที่ทำให้เขาต้องติดคุกจะต้องได้รับการสอบสวน ถึงแม้เขาเป็นผู้บริสุทธิ์ผู้ด่องต่อหน้าพระเจ้าตามที่ได้มีการสอบสวนหลังจากนั้นแล้วก็ตาม เขายังถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ไม่จงรักภักดี และไม่ซื่อสัตย์ต่อนายของเขา นี่เป็นเรื่องคอขาดบาดตาย เพราะเขาต้องทำหน้าที่นี้ที่ถูกส่งมายังผู้คน นั่นคือ เขาต้องนำาสสนแห่งทางนำที่เขาได้รับมาไปยังบ่าวของพระเจ้า ก่อนที่เขาจะปรากฏตัวต่อสาธารณชน เขาจำเป็นต้องปลอดภัยจากข้อกล่าวหาดังกล่าวเสียก่อน เพราะคนที่ประชาชนถือว่าเป็นผู้ไม่ซื่อสัตย์ในการดำเนินชีวิตติดต่อกับคนอื่นจะไม่ถูกถือว่าเป็นผู้ที่เหมาะสมในการการเป็นตัวแทนของพระเจ้า

ผู้ศรัทธามีสองทางเลือกข้างหน้าเขาตลอดเวลา เขาต้องเลือกระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า บางครั้งปรากฏว่าเมื่อต้องเกี่ยวข้องกับมนุษย์ เขาต้องกล่าวถ้อยคำที่ชัดเจนซึ่งดูเป็นคำกล่าวอ้างที่สูงส่งใน ส่วนของเขา ถึงแม้ว่าในตอนนั้น หัวใจของเขาจะเต็มไปด้วยความรู้สึกร่วมมทน และถึงแม้ว่าเมื่อเขา มองไปที่ตัวเองในเรื่องที่เกี่ยวกับพระเจ้าแล้ว เขาไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความถ่อมตน แนวความคิด เรื่องพระเจ้าทำให้ผู้ศรัทธาต้องรักษามลทุกขณะ คำพูดดังกล่าวข้างต้นของยูซุฟฉายภาพให้เรา เห็นถึงลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของบุคลิกภาพของผู้ศรัทธา

54 กษัตริย์ได้กล่าวว่า “จงไปนำตัวเขามายังฉันเพื่อที่ฉันจะได้ให้เขาอยู่ใกล้ชิดกับฉันเป็นการเฉพาะ” เมื่อยูซุฟได้พบกับกษัตริย์ กษัตริย์ได้กล่าวว่า “นับแต่เนี่ไป เจ้าได้รับตำแหน่ง อันมีเกียรติอยู่กับเราและเจ้าได้รับความไว้วางใจอย่างเต็มที่” 55 ยูซุฟกล่าวว่า “โปรดให้ยู้งฉางทรัพย์สินทั้งหมดของแผ่นดินนี้อยู่ในการควบคุมดูแลของฉัน เพราะฉันรู้วิธีการดูแล รักษามันและมีความรู้ด้วย” 56 ด้วยเหตุนี้เองที่เราได้ให้อำนาจแก่ยูซุฟในแผ่นดิน เขาจะอยู่ที่ไหนก็ได้ตามที่เขาต้องการ เราประทานความเมตตาแก่ใครก็ตามที่เราประสงค์ และเราไม่ทำให้รางวัลตอบแทนของผู้ทำความดีต้องเสียหาย 57 แต่รางวัลตอบแทนของชีวิตในโลกหน้านั้นดีกว่ามากมาย สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและประพฤติตนอย่างเกรงกลัวพระเจ้า⁷

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتِي بِهِ أَسْتَحْلِصَهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٥﴾ قَالَ آجَعَلَنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْمُ ﴿٥٦﴾ وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٧﴾ وَلَا جُرْأَلَاءُ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾

⁷ “โปรดให้ยู้งฉางทรัพย์สินทั้งหมดของแผ่นดินนี้อยู่ในการควบคุมดูแลของฉัน” เมื่อเห็นว่ากษัตริย์ให้ความสนใจเขา ยูซุฟจึงได้ขอลำนาจจากกษัตริย์เพื่อที่เขาจะได้ใช้อำนาจรัฐบาลในการจัดสร้างยู้งฉางขนาดใหญ่ทั่วประเทศไว้สำหรับสะสมข้าวโพดส่วนเกินจากเกษตรกรไว้สำหรับเจ็ดปีแรก กษัตริย์เห็นด้วยกับสิ่งที่เขาขอและให้อำนาจการปกครองของกษัตริย์ทุกอย่างแก่ยูซุฟเพื่ออำนวยความสะดวกในเรื่องนี้

กษัตริย์แห่งอียิปต์เป็นผู้บุชารูปเคารพ อายุจะอยู่ที่ 76 แสดงว่าหลังจากแต่งตั้งยูซุฟแล้ว ศาสนาของกษัตริย์ยังเป็นศาสนาหลักในอียิปต์เป็นเวลาประมาณสิบปี การปฏิบัติเช่นนี้โดยนบีของพระเจ้าแสดงให้เห็นว่าการยอมรับตำแหน่งของผู้อยู่ใต้การปกครองของรัฐบาลที่มีมุสลิมมิได้ขัดกับอิสลาม บรรพบุรุษของเราอาศัยเรื่องราวนี้นี้เป็นเหตุผลในการรับตำแหน่ง “กอฎี” ภายใต้รัฐบาลเผด็จการ (ตฟชีร์ อันนะชาฟีย)

ยูซุฟมีวัตถุประสงค์อะไรในการเข้ารับตำแหน่งนี้? ข้อมูลที่อยู่ในกุรอานชี้ให้เห็นว่าวัตถุประสงค์ของเขาดูเหมือนว่าเพื่อช่วยเหลือป่าวของพระเจ้าให้พ้นจากความอดอยาก และหลังจากนั้นจะได้เป็นการสร้างโอกาสให้ลูกหลานอิสราเอลได้มาตั้งรกรากถิ่นฐานในอียิปต์

58 พี่ๆของยูซุฟได้มาถึงอียิปต์และปรากฏตัวต่อหน้าเขา ยูซุฟจำพวกพี่ๆของเขาได้ แต่พวกพี่ๆจำเขาไม่ได้ 59 เมื่อเขาได้จัดเตรียมอาหารที่จำเป็นแก่พวกพี่ๆแล้ว เขาได้กล่าวหาว่า “จงนำน้องชายจากพ่อของพวกท่านมาหาฉัน พวกท่านไม่เห็นหรือว่าฉันให้พวกท่านอย่างเต็มที่ และฉันดีที่สุดในบรรดาผู้ต้อนรับ? 60 แต่ถ้าพวกท่านไม่นำเขามาหาฉัน พวกท่านจะไม่ได้รับเมล็ดข้าวจากฉันอีก และพวกท่านก็ไม่ควร แม้แต่จะมากใกล้ฉันอีก” 61 พวกเขาตอบว่า “เราจะพยายามอย่างดีที่สุดที่จะหว่านล้อมพ่อของเราให้ส่งเขามากับเรา เรา จะทำอย่างดีที่สุด”⁷

وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ أَتُنُونِي بِأَخٍ لَّكُمْ مِّنْ أَبِيكُمْ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾ فَإِنْ لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرُبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُوا سُرُودُ عَنَّا أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾

⁷ ในช่วงเจ็ดปีแรกที่ยูซุฟมีอำนาจ เขามีพืชผลสำรองอยู่ เขาสร้างยุ้งฉางไว้ทั่วประเทศและเก็บข้าวโพดส่วนเกินที่ซื้อมาจากเกษตรกรไว้ทุกปี หลังจากนั้น เมื่อปีแห่งความอดอยากขาดแคลนเริ่มต้น เขาได้จัดการให้ข้าวโพดที่อยู่ในยุ้งฉางนั้นออกมาจำหน่ายในราคาที่ยุติธรรม

ความอดอยากขาดแคลนครั้งนี้เกิดขึ้นไม่เฉพาะในอียิปต์เท่านั้น แต่ยังคงลามไปทั่วพื้นที่รอบๆด้วย นั่นคือ ซีเรีย ปาเลสไตน์ ทรานส์จอร์แดน เป็นต้น เมื่อชาวแพร่ออกไปไกลกว่าในอียิปต์มีข้าวโพดขายในราคายุติธรรม พวกพี่ๆของยูซุฟจึงได้มายังอียิปต์เพื่อซื้อเมล็ดข้าวโพด พวกเขาจำยูซุฟไม่ได้ถึงแม้ว่าพวกเขาเห็นยูซุฟครั้งสุดท้ายเมื่อยี่สิบกว่าปีที่แล้ว แต่พวกเขาก็รู้สึกว่ายูซุฟมีความละม้ายคล้ายคลึงน้องชายของพวกเขา หลังจากนั้น พวกเขาก็ไม่คิดอะไรอีกเพราะพวกเขาไม่อาจเข้าใจว่าคนที่พวกเขาเียนลงไปใบบ่อน้ำที่แห่งขอจะสามารถขึ้นมาอีอำนาจสูงสุดในอียิปต์ได้อย่างไร

ยูซุฟได้จัดข้าวโพดน้ำหนักเท่าอูฐตัวหนึ่งบรรทุกแก่พี่น้องของเขา ตอนนั้น พวกเขาต้องการที่จะได้ข้าวโพดน้ำหนักอูฐตัวหนึ่งบรรทุกในนามของบิณยามินด้วย พวกเขากล่าวว่า น้องชายคนหนึ่งของพวกเขาถูกพอกักตัวไว้ไม่ให้มา ดังนั้น พวกเขาจึงขอส่วนแบ่งของบิณยามินด้วยให้พวกเขาด้วย

ยูซุฟกล่าวว่ามันผิดหลักการที่จะให้ส่วนแบ่งแก่ใครที่ไม่มาด้วย เขายังกล่าวอีกว่าเมื่อพวกเขามาถึงหน้า พวกเขาจะต้องนำน้องชายของพวกเขาด้วย และเมื่อนั้นพวกเขาถึงจะได้รับส่วนแบ่ง ยูซุฟได้กล่าวต่อไปอีกว่า “พวกท่านก็เห็นถึงความใจดีของฉัน หลังจากนั้นแล้ว พวกท่านยังไม่เต็มใจที่จะนำน้องชายของพวกท่านมาด้วยหรือ? ถ้าคราวหน้า พวกท่านไม่สามารถนำน้องชายมาได้ ฉันก็จะถือว่าพวกท่านโกหกและต้องการที่จะได้เมล็ดข้าวโพดเพิ่มด้วยการหลอกลวง และโทษสำหรับการโกหกก็คือ คราวหน้า พวกท่านจะไม่ได้รับแม้แต่ส่วนแบ่งของพวกท่าน”

62 ยูซุฟได้ออกพวกคนใช้ของเขาว่า “จง แอบเอาเงินที่ พวกเขานำมาแลกเมล็ดข้าว ใส่เข้าไปในถุงกระสอบของ พวกเขา เพื่อที่ ว่าเมื่อพวกเขากลับไปถึงบ้านแล้ว พวกเขา จะกลับมาอีก” 63 เมื่อพวกเขาได้กลับไปหา พ่อของพวกเขา พวกเขาได้กล่าวว่า “พ่อ ครับ นับแต่นี้ไป เราจะถูกห้าม มิให้รับเมล็ด ข้าวอีก กรุณาส่งน้องของเรา(บิณยามิน)ไป กับเราเถิด เพื่อที่เราจะได้มีส่วนดวงของ เรากลับมาและ เราจะป้องกันเขาอย่างดี” 64 พ่อของพวกเขาคอบว่า “จะ ให้ฉันไว้วางใจ พวกเจ้าโดยส่งเขาไปเหมือนกับที่ฉันเคย ไว้วางใจ ส่งพี่ของเขาไปกับพวกเจ้าก่อนหน้านี้ กระนั้นหรือ? แต่ พระเจ้าเป็นผู้ทรงคุ้มครอง ที่ดีเลิศและพระองค์ทรงเป็น ผู้เมตตาที่สุด”⁷

وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضْعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانًا نَكَتَلُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٦٣﴾ قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا ءَامَنُتُمْ عَلَيَّ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَأَلَّه خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٦٤﴾

⁷ บางที ยูซุฟอาจรู้สึกว่ามันไม่เหมาะสมที่จะคิดราคาข้าวโพดจากพวกพี่ๆของเขา หรือบางทีเขาอาจคิดว่าถ้าไม่มีเงิน พวกพี่ๆของเขาอีกอาจไม่กลับมาอีก ดังนั้น เขาจึงสังคนของเขาว่าถ้าพวกพี่ๆของเขาจ่ายเงินค่าเมล็ดข้าวโพดไปจำนวนเท่าใดก็ให้เอาเงินหรือสิ่งของที่พวกเขานำมาแลกแอบใส่กลับเข้าไปในกระสอบของพวกเขาเพื่อที่เมื่อพวกเขากลับไปถึงบ้านและเปิดกระสอบออก พวกเขาจะได้พบเงินหรือสิ่งของเหล่านั้นและกลับมาอีกครึ่งหนึ่งพร้อมกับบิณยามินน้องชายของพวกเขา

ในด้านหนึ่ง นบียะก๊อบได้แสดงออกถึงความไม่ไว้วางใจในบรรดาลูกชายของท่านเกี่ยวกับบิณยามิน แต่ในอีกด้านหนึ่ง ท่านได้กล่าวว่าพวกลูกๆของท่านและคนอื่นๆต่างไม่มีอำนาจใดๆ อะไรก็ตามที่พระเจ้าประสงค์จะเป็นไปตามนั้น แต่สิ่งที่เกิดขึ้นนี้มาจากน้ำมือของมนุษย์ ดังนั้น คนชั่วจะได้เปิดเผยความจริงเกี่ยวกับตัวตนของเขาออกมาโดยการทำชั่ว ในขณะที่คนดีจะได้มีชื่ออยู่ในหมู่คนดี โดยการทำความดี

65 เมื่อพวกเขาเปิดถุงกระสอบ พวกเขาพบว่าเงินของ พวกเขาได้ถูกคืนกลับมายังพวกเขาด้วย พ่อได้เห็น พวกเขาต่างกล่าวออกมาด้วยความดีใจว่า “พ่อครับ คุณนี่สิ เรา จะต้องการอะไรมากไปกว่านี้อีกเล่า? นี่คือสิ่งของที่ถูกรคืน กลับมาให้เรา ดังนั้น เรา จะกลับไปใหม่และนำเอาอาหาร มาให้ครอบครัวเราอีก เราจะดูแลน้องของเรา อย่างดีและ เราจะขนเสบียงอาหารมาจนเต็ม หลังอุฐู นี้(ที่เรานำมาตอน นี้)เป็นจำนวน เล็กน้อยเท่านั้น” 66 พ่อของพวกเขาบอกว่า “ฉันจะไม่ส่งเขาไปกับพวกเจ้าจนกว่า พวกเจ้าจะให้คำมั่น สัญญาแก่ฉันในนาม ของพระเจ้าว่าพวกเจ้าจะนำเขากลับ มาหา ฉัน เว้นแต่พวกเจ้าจะตกอยู่ในสถานการณ์ ที่ไม่อาจ ช่วยตัวเองได้” เมื่อพวกเขาได้ให้ คำมั่นสัญญาอันมั่นคงแก่ พ่อของพวกเขา แล้ว พ่อของพวกเขาได้กล่าวว่า “จงรู้ไว้เถิด ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้เฝ้าดูคำสัญญาที่พวก เราได้กล่าวไป”⁷

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا بَابَا مَا نَبَغِي هَذِهِ بِضَعْتَنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزِدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٦﴾ قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتَنِي بِهِ إِلَّا أَنْ تُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٧﴾

⁷ เมื่อมาถึงบ้าน พวกพี่ๆของยูซุฟต่างพากันดีใจเมื่อพบว่าเงินของพวกเขาอยู่ในกระสอบข้าวโพดของพวกเขานั่น พวกเขาได้บอกพ่อของพวกเขาให้ส่งบิณยามินไปกับพวกเขา พวกเขาสัญญาว่าจะดูแลเขาเป็นอย่างดีและจะกลับมาพร้อมกับเมล็ดข้าวโพดเต็มหลังอุฐู่อีกตัวหนึ่งเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของบิณยามิน พวกเขา กล่าวด้วยว่าเมล็ดข้าวโพดที่พวกเขานำมาในตอนนี้เป็นเพียงพอสำหรัความต้องการของพวกเขา

บางทีอาจเป็นไปได้ว่าตามระบบการแบ่งสันปันส่วนที่ยูซุฟตั้งขึ้นมานั้น คนภายนอกแต่ละคนอาจได้รับเมล็ดข้าวโพดจำนวนอุฐูหนึ่งตัวบรรจุก็ได้

67 ยะกูบได้กล่าวว่า “ลูกๆเอ๋ย จงอย่าเข้าเมืองโดยทาง ประตูเดียว แต่จงเข้าทางประตูอื่นบ้าง จงจำไว้ให้ดีๆว่า ฉันไม่อาจช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากพระประสงค์ของพระ เจ้าได้เพราะไม่มีผู้ใดอื่นนอกไปจากพระองค์ผู้ทรงมี อำนาจตัดสิน ฉันมอบความไว้วางใจของฉันแก่พระองค์ และทุกคนที่ต้องการจะไว้ใจใครนั้นควรจะมอบความไว้วางใจในพระองค์” 68 พวกเขาเข้าเมือง (อย่างปลอดภัย) ตามที่พ่อของพวกเขาบอก อย่างไรก็ตาม เขาไม่มีอำนาจ ที่จะป้องกันพวกเขาต่อสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้แล้วได้ เขาเพียงแต่ทำไปเพื่อที่จะขจัดความกลัวในหัวใจของเขา เท่านั้น เขามีความรู้ที่เราได้สอนเขา แต่คนส่วนใหญ่ไม่ เข้าใจความจริง⁷

وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَحْكَمْتُ إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٧٧﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضْنَهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لَمَّا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

⁷ เมืองหลวงโบราณของอียิปต์เป็นเมืองที่มีป้อมปราการที่มีประตูหลายด้าน นบียะกูบได้แนะนำลูกๆของท่านว่าอย่าได้เข้าเมืองโดยทางประตูเดียว แต่ให้เข้าทางประตูต่างๆ ทั้งนี้เพราะท่านกลัวว่าศัตรูบางคนของพวกเขาอาจพยายามฆ่าพวกเขา (ตีฟซีร์ อันนะชาฟีย์)

อายะฮ์ที่ 73 ของบทนี้ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับเรื่องความกลัวนี้ ในเรื่องนี้ พวกพี่ๆของยูซุฟยอมรับว่าพวกเขาเป็นผู้บริสุทธิ์โดยการกล่าวว่าพวกเขาไม่ได้ไปที่นั่นเพื่อต่อสู้หรือเพื่อขโมย พวกพี่ๆของยูซุฟมาอียิปต์จากต่างแดน การแต่งกายของพวกเขาก็แตกต่างกันไปจากคนท้องถิ่น ท่าทางของพวกเขาก็อาจทำให้ชาวอียิปต์มองพวกเขาว่าเป็นคนภายนอก การเข้าเมืองของคนสิบเอ็ดคนพร้อมกันทางประตูเดียวกันอาจสร้างความหวาดระแวงให้แก่ประชาชน ดังนั้น เพื่อที่จะป้องกันพวกเขาให้พ้นจากการปะทะกันกับคนท้องถิ่นโดยไม่จำเป็น นบียะกูบจึงแนะนำพวกเขาไม่ให้เข้าเมืองเป็นกลุ่ม

สายตาของผู้ศรัทธาที่มั่นคงจ้องอยู่ที่อำนาจสูงสุดของพระเจ้า เขาสังเกตเห็นว่าในจักรวาลนี้ไม่มีใครมีอำนาจใดๆนอกไปจากพระเจ้า ในขณะที่เดียวกัน เขาก็รู้ว่าโลกนี้เป็นสนามทดสอบ เนื่องจากความต้องการทดสอบนี้ พระเจ้าจึงได้ซ่อนเรื่องต่างๆทั้งหมดไว้เบื้องหลังม่านแห่งสาเหตุและผล ด้วยเหตุนี้ นบียะกูบได้แนะนำบรรดาลูกชายของท่านให้ระวังเรื่องทางโลกและกล่าวด้วยว่าจะอะไรที่จะเกิด มันก็ต้องเกิดตามพระประสงค์ของพระองค์ เพราะไม่มีผู้ใดนอกไปจากพระเจ้าที่มีอำนาจที่แท้จริง

69 เมื่อพวกเขาได้เข้าไปหายูซุฟ เขาได้เรียก
 น้องชาย ของเขา(บิณยามิน)ให้เข้ามาหา
 ตามลำพัง เขาพูดกับ น้องชายของเขาว่า
 “ฉันเป็นพี่ชายของเจ้า จงอย่าเสียใจ ในสิ่ง
 ที่พวกเขาได้ทำไป” 70 ขณะที่ยูซุฟจัดการ
 เอา เสบียงอาหารใส่ถุงของพวกเขาพี่ชายของ
 เขา เขาได้ใส่ ถ้วยตม้น้ำของเขาลงไปใน
 ถุงของน้องชายของเขาเอง หลังจากนั้น เจ้า
 หน้าทีคนหนึ่งได้ร้องตะโกนขึ้นมาว่า “เฮ้ย
 พวกคนชื้อธู พวกแกเป็นหัวขโมยนี่” 71 พวก
 พี่ๆ จึงหันไปถามว่า “มีอะไรที่ท่านว่าหาย
 ไป?” 72 พวก เจ้าหน้าที่ตอบว่า “ถ้วยดวง
 ของกษัตริย์ได้หายไป คน ที่นำมันกลับมาจะ
 ได้รับข้าวโพดเต็มหลังธูฐเป็นรางวัล ฉันทรับ
 ประกัน” 73 พวกพี่ของยูซุฟจึงตอบว่า “ขอ
 สาบาน ต่อพระเจ้า พวกท่านรู้ว่าพวกเรา
 ไม่ได้มาที่นี่เพื่อก่อ ความวุ่นวายขึ้นในแผ่นดิน
 นี้ และพวกเราไม่ได้เป็นขโมย” 74 พวก
 เจ้าหน้าที่จึงได้กล่าวว่า “เอาละ โทษของ
 ขโมย เป็นอย่างไรเล่าถ้าเราจะخذใช้พวก
 ท่าน?” 75 พวกเขา ตอบว่า “โทษของผู้นั้น
 คือการถูกกักตัวไว้ถ้าหากมีการ พบสิ่งนั้น
 ในถุงของเขา พวกเราลงโทษคนทำผิดดัง
 กล่าวเช่นนั้น”⁷

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ
 أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ
 بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا
 جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي
 رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذْنُ مُؤَدِّنُ أَيَّتُهَا الْعِبرُ
 إِنَّكُمْ لَسَرِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَأَقْبَلُوا
 عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا
 نَفَقْدُ صُوعَ الْمَلِكِ وَلَمَن جَاءَ بِهِ
 حُمْلٌ بِعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا
 تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي
 الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَرِقِينَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا
 فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَذِبِينَ ﴿٧٤﴾
 قَالُوا جَزَاؤُهُ مَن وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ
 جَزَاؤُهُ ﴿٧٥﴾ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

⁷ เมื่อพวกพี่ๆของยูซุฟจากไป ยูซุฟได้เอาถ้วยน้ำของเขา(ซึ่งบางทีอาจทำจากเงิน)ใส่ลงไปใน
 ถุงของบิณยามินน้องชายของเขาโดยที่บิณยามินหรือคนรับใช้ของเขาไม่รู้ หลังจากนั้น ด้วยพระ
 ประสงค์ของพระเจ้า ปรากฏว่าถ้วยดวงของกษัตริย์(ที่มีราคาแพง)ได้หายไป เมื่อคนรับ
 ใช้ในวังหาไม่พบ พวกเขาจึงสงสัยพวกพี่ๆของยูซุฟที่เพิ่งออกไป เจ้าหน้าที่คนหนึ่งจึงเรียกกอง
 การวานให้กลับมา ในระหว่างการสอบสวนนั่นเอง พวกเขา(พี่ๆของยูซุฟ)ได้แนะนำว่าการลงโทษ
 ขโมย(ที่พวกเขาใช้กันอยู่ตามกฎหมายของอับราฮัมก็คือผู้เป็นขโมยเองต้องอยู่เป็นทาสของเจ้าของ
 ทรัพย์สินเป็นเวลาหนึ่งปี

76 เขา(ผู้ป่าวประกาศ)ได้เริ่มค้นดูของพวกพี่ชายก่อน ที่จะค้นดูของน้องชายของเขา หลังจากนั้น เขาได้เอามัน ออกมาจากถุงของน้องชายของเขา ด้วยวิธีการนี้เอง เราได้ วางแผนให้ยูซุฟ เพราะเขาไม่สามารถกักตัวน้องชายของเขาไว้โดยใช้กฎหมายของกษัตริย์ เว้นแต่ว่าพระเจ้าจะทรงประสงค์เช่นนั้น เรายกตำแหน่งของผู้ที่เราประสงค์ให้สูงขึ้น และพระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ทรงมีความรู้ยิ่งใหญ่กว้าง ไกลกว่าความรู้ของผู้อื่นทั้งหมด⁷

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ
 اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ
 كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي
 دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ
 دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي
 عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾

⁷ ยูซุฟไม่ต้องการให้น้องชายของเขาจากไปกับพวกพี่ๆของเขา เมื่อถุงข้าวโพดของบิณยามินกำลังจะถูกมัด ยูซุฟได้เอาถ้วยติมน้ำของเขาใส่ลงไปในการสอบของน้องชายของเขา นี่มิใช่เพทุบายมุ่งร้ายของยูซุฟ แต่เขาทำไปเพราะความสงสารน้องชายของเขา ก่อนหน้านั้น ยูซุฟได้ทำสิ่งทีคล้ายๆกันนี้มาแล้วเมื่อเขาใส่เงินทั้งหมดที่พวกพี่ๆของเขานำมาซื้อเมล็ดข้าวโพดลงไปในการสอบของพวกพี่ๆของเขา แต่พวกพี่ๆของยูซุฟเพิ่งมารู้เอาเมื่อตอนที่พวกเขามาถึงบ้านและเปิดกระสอบออกตอนนี้ก็เช่นกัน ด้วยความรักและสงสารที่มีต่อน้องชายของเขา เขาได้เอาถ้วยน้ำของเขาใส่ลงไปในการสอบของน้องชายของเขาโดยที่บิณยามินและคนอื่นๆไม่รู้ ในขณะที่เดียวกัน ถ้วยตวงของกษัตริย์ได้หายไปและคนในวังสงสัยว่าพวกพี่ๆของยูซุฟขโมยไป เมื่อพวกเขาเปิดกระสอบของพวกเขาก็พบพวกเขาได้พบถ้วยน้ำของยูซุฟอยู่ในกระสอบของบิณยามิน นี่มิใช่ถ้วยที่พวกเขาทำล้างหา แต่มันมีลักษณะคล้ายๆกัน ความแตกต่างระหว่างถ้วยสองใบนี้สามารถเข้าใจได้โดยการใช้คำสองคำที่ต่างกันคือมีร์กูราน ถ้วยน้ำของยูซุฟถูกเรียกว่า "ลิกอเยฮฺ" ในขณะที่ถ้วยตวงของกษัตริย์ถูกเรียกว่า "ศฺวาว" (อายะฮฺที่ 72) ถ้วยที่ถูกพบจากการสอบของบิณยามินคือ ลิกอเยฮฺ ไม่ใช่ ศฺวาว ดังนั้น นี่จึงมิใช่เพทุบายของยูซุฟเพื่อขัดขวางน้องชายของเขาให้จากไป แต่ในคำพูดของกูราน มันเป็นการดลใจจากพระเจ้า คัมมีร์กูรานกล่าวว่า "เราได้วางแผนให้ยูซุฟ"

จากที่กล่าวมานี้ ถ้ากฎหมายของกษัตริย์อียิปต์ถูกนำมาปฏิบัติ บิณยามินไม่อาจจะถูกกักตัวไว้กับยูซุฟ แต่จะถูกเขียนและจะต้องชดใช้ค่าสิ่งของที่พบได้จากเขา เพราะนั้นเป็นการลงโทษตามปกติสำหรับขโมย เหตุการณ์นี้มีได้เกิดขึ้นโดยเจตนาของยูซุฟ มันเกิดขึ้นเนื่องจากการจัดการของพระเจ้า พระองค์อ้างถึงพระองค์เองว่า "เราได้วางแผนให้ยูซุฟ"

77 พวกพี่ๆของเขาได้กล่าวว่ “ถ้าเขาเป็นขโมย พี่ชาย ของเขาเองก็เคยขโมยมาก่อน” เมื่อได้ยินเช่นนั้น ยูซุฟ ได้เก็บความรู้สึกของเขาไว้และไม่เปิดเผยอะไรแก่พวกเขา แต่เขากล่าวเพียงเบาๆว่า “พวกเจ้านี้ช่างเลวยิ่งกว่าเดิมอีก พระเจ้าทรงรู้ดีที่สุดถึงสิ่งทีพวกเขาเจ้ากล่าวออกมา” 78 พวก เขากล่าวว่า “โอ้ท่านผู้มีอำนาจ เขามีพ่อที่ชรามากแล้ว ดังนั้น ขอให้กักตัวใครสักคนหนึ่งในหมู่พวกเราแทนเขาเถิด เราเห็น ว่าท่านเป็นคนดีมากกว่าคนหนึ่ง” 79 ยูซุฟตอบว่า “พระเจ้าทรง ห้ามเรากักตัวใครอื่นนอกจากคนที่เราพบว่าทรัพย์สินของเรา อยู่กับเขา เพราะถ้าหากเราทำเช่นนั้นเราจะเป็นผู้ทำความผิด”^ก

﴿ ๗๖ ﴾ قَالُوا إِن يَسْرِقَ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبَيِّدْهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿ ๗๗ ﴾ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ ﴿ ๗๘ ﴾ إِنَّا نَرْنَكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿ ๗๙ ﴾ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَظَالِمُونَ ﴿ ๘๐ ﴾

^ก ตามนักอรรถาธิบายคัมภีร์กุรอาน ในตอนเป็นเด็ก ยูซุฟเคยแอบเอารูปปั้นตัวหนึ่งออกไปจากบ้านของย่าหรือยายของเขาและทุบมันแตก นี่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความไม่ชอบการเคารพกราบไหว้รูปปั้นของเขาตั้งแต่เป็นเด็ก แต่ในตอนนั้นบิณยามินมีส่วนร่วมอยู่ด้วย พวกพี่ๆของเขาจึงป้ายสีขโมยให้และนำเรื่องนี้มากล่าวหาบิณยามินให้เสื่อมเสียชื่อเสียง พวกเขากล่าวว่า “พี่ชายของเขาเองก็เคยขโมยมาก่อน”

พวกพี่ๆของยูซุฟแสดงความต่อมตนอนอย่างมากที่สุดต่อยูซุฟที่มีตำแหน่งสูงมากในอียิปต์ พวกเขากล่าวต่อเขาว่าว่ “โอ้ท่านผู้มีอำนาจ” แต่ยูซุฟแห่งคะนอันทีในสายตาของพวกเขาเป็นแค่เด็กในหมู่บ้านคนหนึ่งกำลังถูกกล่าวหาอย่างเสียหายว่าเป็นขโมย

ยูซุฟรู้ดีว่าเนื่องจากถ้วยน้ำของเขาอยู่ในกระสอบของบิณยามิน น้องชายของเขาที่กำลังถูกกล่าวหาว่าเป็นขโมย แต่เพราะเหตุผลในตอนนั้น เขาจึงเจ็บและปล่อยให้เรื่องต่างๆ (กล่าวคือ สิ่งที่กำลังเกิดขึ้นระหว่างพวกพี่ๆของเขา กับเจ้าหน้าที่ในวัง) ดำเนินไปตามแนวทางของมัน

เมื่อเขาจำเป็นต้องพูดอะไรบางอย่าง เขาไม่ได้เอ่ยอ้างว่บิณยามินเป็น “คนที่ขโมยบางสิ่งที่เป็นของเรา” แต่เขาใช้คำว่ “คนที่เราพบทรัพย์สินของเรา”

80 เมื่อพวกเขาสิ้นหวัง(ต่อการร้องขอ)กับ ยูซุฟ พวกเขาจึง หนีไปปรึกษากัน พี่ชาย คนโตของพวกเขากล่าวว่า “พวกเจ้า ก็รู้ดีว่าพ่อได้ให้พวกเจ้าสัญญาอย่างหนักแน่น ในนามของ พระเจ้า และพวกเจ้าก็รู้ดีด้วยว่า ก่อนหน้านั้นพวกเจ้าได้ทำผิด มาแล้วกับยูซุฟ ดังนั้น ฉันจะไม่ออกไปจากแผ่นดินนี้จนกว่า พ่อของฉันจะอนุญาตหรือพระเจ้าทรงตัดสินให้ฉันเพราะพระ เจ้าทรงเป็นเลิศที่สุด ในบรรดาผู้ตัดสิน” 81 จึงกลับไปหาพ่อ ของ พวกเจ้าและบอกว่า “พ่อครับ ลูกชายของ พ่อขโมยของ เราไม่เห็นเขาขโมย แต่เรา แค่ยืนยันในสิ่งเรารู้และเราไม่อาจ บังคับกัน สิ่งที่มีอาจมองเห็นได้” 82 พ่อจะสอบถาม ผู้คนของ เมืองนั้นและผู้คนจากขบวนอูฐที่ เราเดินทางกลับมาด้วยก็ได้ เราพูดความ จริงอย่างแน่นอน”⁷

فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ
كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ
أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْتَقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ
مَا قَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ
الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ
لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨١﴾ ارْجِعُوا
إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ
سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمَنَا وَمَا
كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾ وَسَأَلِ
الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي
أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٣﴾

⁷ ในบรรดาพวกพี่ๆต่างมารดาของยูซุฟ บางทีอาจมีคนหนึ่งที่แตกต่างไปจากคนอื่น เขาเป็นพี่ชายคนเดียวกับพี่ชายที่แนะนำในตอนแรกว่าไม่ควรขายยูซุฟ แต่ให้จับตัวเขาโยนลงไปในบ่อน้ำ เพื่อที่กองคาราวานที่ผ่านมาจะได้เอาตัวเขาไป พี่ชายคนนั้นได้เผชิญสถานการณ์เดียวกันนี้ในอียิปต์และเขาได้แยกตัวเองออกมาจากคนอื่น สำนึกในเรื่องเกียรติของเขาทำให้เขาไม่ต้องเผชิญหน้ากับพ่อที่จะบอกว่าเขาทำผิดที่ปล่อยให้น้องชายหายไป เขาไม่ต้องการให้พ่อของเขาคิดว่าเขาทำผิดอีกครั้งหนึ่งที่ทำให้น้องชายอีกคนหนึ่งของเขาต้องหายไป

83 ยะกู๊บบกล่าวว่า “ไม่ พวกเจ้าเองต่างหาก ที่สร้างเรื่องนี้ ขึ้นมา เอาเถอะ ฉันจะอดทน ให้ดีที่สุด บางที พระเจ้าอาจ จะนำพวกเขาทั้งหมดมาหาฉันเพราะพระองค์ทรงรู้ทุกสิ่ง และทรงปรีชาญาณยิ่ง”^๗ 84 แล้วเขาได้เบือนหน้าไปจาก ลูกๆพลางกล่าวว่า “สงสารยูซุฟเหลือเกิน” แล้วเขาต้องขม ความเศร้าไว้ด้วยความเจ็บปวดและตาของเขาได้เริ่มขาว พรำมัวเพราะความเศร้า 85 พวกลูกๆได้กล่าวว่า “ขอ สาบานต่อพระเจ้า พ่อ ยังคิดถึงยูซุฟจนสุขภาพทรุดโทรม หรือตายไปเพราะความโศกเศร้าอยู่อีกหรือ?” 86 เขา ตอบว่า “ฉันปรับทุกข์ถึงความเศร้าโศกเสียใจของฉันต่อ พระเจ้าเท่านั้นและฉันรู้จากพระเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้” 87 ลูกๆเอ๋ย จงออกไปสืบหายูซุฟและน้องของเขา จง ออย่าหมอดหวังในความเมตตาของพระเจ้า เพราะมีแต่ บรรดาผู้ปฏิเสธเท่านั้นที่หมอดหวังในความเมตตาของ พระองค์”^๗

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً
فَصَبِرْ جَمِيلاً إِنَّهُ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ
جَمِيعاً إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾
وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفَى عَلَى يُونُسَ
وَأَبْصُتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحَزَنِ فَهُوَ
كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾ قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتُوا تَذَكَّرُ
يُونُسَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ
تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾ قَالَ
إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ
مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ يَبْنَى
أَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُونُسَ وَأَخِيهِ
وَلَا تَأْيِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا
يَأْيِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾

^๗ โดยการกล่าวเช่นนั้น นบียะกู๊บบได้เปิดโปงความชั่วในหัวใจของพวกพี่ๆของยูซุฟ เมื่อพวกเขาออกไปจากพ่อของพวกเขา พวกเขาได้พำนิยามินไปกับพวกเขาโดยสัญญาว่าจะให้ความปลอดภัยแก่บิณยามินอย่างดีที่สุด และเมื่อด้วยใบหนึ่งถูกพบในกระสอบของบิณยามิน พวกเขาไม่ได้ทำอะไร แม้แต่จะพูดเพื่อปกป้องน้องของตัวเองว่าการพบด้วยใบนั้นมิได้เป็นการพิสูจน์ว่าเขาเป็นขโมย บางที ใครบางคนอาจนำมันไปไว้ในกระสอบของเขาก็ได้ หรือมันอาจจะเกิดความผิดพลาดในการเก็บของ แต่พวกเขากลับพูดไปในทางที่ทำให้เจ้าหน้าที่ชาวอียิปต์มั่นใจในความผิดของบิณยามินมากขึ้นโดยการอ้างถึงเรื่องการขโมยที่พี่ของเขาเคยทำก่อนหน้านั้น

^๗ นบียะกู๊บบปวดร้าวหัวใจเป็นอย่างมากในการสูญเสียลูกชายอันเป็นที่รักของท่านสองคน แต่ในเวลาเดียวกัน ท่านยังคงปักหมุดความหวังไว้กับความกรุณาปราณีของพระเจ้า ท่านมีความเชื่อมั่นว่า ผันของยูซุฟได้ทำนายถึงอนาคตและมันจะเป็นจริงตามนั้น นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมท่านจึงได้ขอให้พวกลูกชายของท่านออกไปหายูซุฟและหาทางทำให้บิณยามินได้รับการปล่อยตัว

88 เมื่อพวกเขากลับไปยังอียิปต์และได้เข้าพบยูซุฟ พวกเขาได้กล่าวว่า “ท่านผู้สูงศักดิ์ เราและครอบครัวของเรา กำลังได้รับความทุกข์ ถึงแม้เราจะนำสิ่งของมาเพียงเล็กน้อย เพื่อแลกเปลี่ยน แต่เราขอร้องท่านได้กรุณาให้ข้าวโดยเต็มแก่เราและโปรดทำบุญทำทานแก่เราด้วยเถิดเพราะพระเจ้าจะทรงตอบแทนผู้ใจบุญอย่างเหลือเฟือ” 89 ยูซุฟจึงกล่าว ว่า “พวกท่านรู้ไหมว่าพวกท่านได้ทำอะไรลงไปกับยูซุฟและน้องชายของเขาด้วยความโง่เขลา?” 90 พวกเขาออกันออกมาด้วยความแปลกใจว่า “ท่านคือยูซุฟจริง ๆ หรือนี้?” เขาตอบ ว่า “ใช่ ฉันคือยูซุฟ และนี่คือน้องชายของฉัน พระเจ้าทรง ปราบแค้นแก่เรา ความจริงก็คือพระเจ้าไม่ทรงปล่อยให้การตอบแทนคนดีที่มีความยำเกรงและความอดทนต้องสูญเปล่า”^๗

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الصُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُزَجَّجَةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾
 قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾ قَالُوا أَيْنَكَ لَأَنْتَ يُّوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾

^๗ “พระเจ้าไม่ทรงปล่อยให้การตอบแทนความดีที่มีความยำเกรงและความอดทนต้องสูญเปล่า” นี่คือนิพจน์ทางศีลธรรมและสาระสำคัญของเรื่องทั้งหมดของยูซุฟ พระเจ้าต้องการที่จะสร้างตัวอย่างอันชัดเจนเพื่อแสดงให้เห็นว่าคนที่เกรงกลัวพระเจ้าในการใช้ชีวิตโลกนี้และคนที่ใช้ความอดทนจะประสบความสำเร็จในที่สุดด้วยความช่วยเหลือของพระองค์ เรื่องราวของยูซุฟได้ถูกทำให้เป็นตัวอย่างที่จับต้องมองเห็นได้ของความจริงนี้

ในอียิปต์ เจ็ดปีแรกของความมั่งคั่งอุดมสมบูรณ์และเจ็ดปีแห่งความอดอยากขาดแคลนที่ตามมานั้นเกิดขึ้นตามพระประสงค์ของพระเจ้า ถ้าพระองค์ประสงค์ พระองค์ก็นำจะทำให้ทุกปีมีความอุดมสมบูรณ์ ในทำนองเดียวกัน เรื่องราวที่ยูซุฟถูกจับโยนลงไปในบ่อน้ำและการที่เขาออกจากบ่อน้ำไปจนถึงอียิปต์ก็อยู่ภายใต้การเฝ้าดูของพระเจ้า ถ้าพระเจ้าต้องการ พระองค์น่าจะจัดเตรียมให้ยูซุฟได้รับตำแหน่งแห่งอำนาจในอียิปต์โดยไม่ต้องให้เขาถูกโยนทิ้งลงไปในบ่อน้ำ แต่ถ้าเรื่องราวไม่ธรรมดาเหล่านี้ไม่เกิดขึ้น ในโลกแห่ง “สาเหตุและผล” นี้ เขาจะสร้างตัวอย่างแห่งความจริงขึ้นมาได้อย่างไรว่าพระองค์ช่วยเหลือบรรดาผู้ไว้วางใจในพระองค์และยึดมั่นในหนทางแห่งความยำเกรงพระเจ้าและความอดทน?

เรื่องราวที่เกิดขึ้นมีสองประเภท ประเภทแรกเป็นเรื่องราวที่มีชื่อเสียงอยู่ในนั้นและอีกประเภทหนึ่งคือเรื่องราวที่ไม่มีสิ่งเช่นนั้นอยู่ เรื่องราวทั้งสองอาจมีลักษณะเหมือนกัน แต่เรื่องหนึ่งเป็นที่รู้จักกันดีในขณะที่อีกเรื่องหนึ่งไม่เป็นที่รู้จักกัน เรื่องราวที่มีลักษณะเหมือนกันนั้นอาจได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าโดยคนดีก็คนก็ได้ แต่ลักษณะพิเศษของความช่วยเหลือของพระเจ้าในกรณีของยูซุฟก็คือมันมีคุณสมบัติที่ถูกเล่าสืบต่อกันมา และนั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมมันจึงเป็นที่รู้จักและเห็นคุณค่ากันอย่างกว้างขวาง

91 พวกเขากล่าวว่ “ขอสาบานต่อพระเจ้า พระองค์ทรง ยกย่องท่านเหนือพวกเราและ เราเป็นผู้ทำผิดจริง ๆ” 92 เขา ตอบว่า “วันนี้จะไม่มีการลงโทษพวกพื ขอพระเจ้า ทรงโปรด อภัยพวกพืๆ พระองค์เป็นผู้ทรง เมตตาที่สุดของบรรดาผู้ เมตตา” 93 จงเอา เสือของฉันทัวนี้ไปวางไว้บนหน้าพ่อของฉันทาของพ่อจะกลับมามองเห็นอีกครั้งหนึ่ง หลังจากนั้น จงนำ ครอบครัวของพวกพืๆ ทั้งหมดมาหาฉันท”ⁿ

قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ ءَاثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ
كُنَّا لَخٰطِئِيْنَ ﴿١١٠﴾ قَالَ لَا تَتْرِيْبَ
عَلَيْكُمْ اَلْيَوْمَ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَهُوَ
اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ ﴿١١١﴾ اَذْهَبُوا
بِقَمِيصِيْ هٰذَا فَاَلْقُوْهُ عَلٰى وَجْهِ اَبِيْ
يٰٓاَتَ بَصِيْرًا وَّاْتُوْنِيْ بِاَهْلِكُمْ
اَجْمَعِيْنَ ﴿١١٢﴾

ⁿ เมื่อความจริงถูกเปิดเผย พวกพืๆของยูซุฟได้ยอมรับความยิ่งใหญ่ของเขาและยอมรับความผิดของพวกตน ในทำนองเดียวกัน ยูซุฟได้แสดงความใจกว้างในฐานะผู้เคารพสักการะพระเจ้าที่แท้จริงซึ่งเขาจะแสดงให้เห็นในโอกาสหนึ่ง เขาไม่ตำหนิพวกพืๆของเขา เขาลืมทุกสิ่งและให้อภัยประสบการณ์อันขมขื่นในอดีตและยอมรับความสัมพันธ์อันพี่น้องกับพวกพืๆของเขาคีครั้งหนึ่ง

ในเรื่องราวนี้มีตัวอย่างการรวมกันของความช่วยเหลือจากพระเจ้าและจากมนุษย์ และโดยเรื่องราวนี้ สถานการณ์ได้ถูกสร้างขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกให้พวกลูกหลานอิสราเอลออกจากปาเลสไตน์มายังอียิปต์ ซึ่งทำให้พวกเขาได้รับตำแหน่งความมืเกียรติและความเจริญรุ่งเรือง ในช่วงเวลาของยูซุฟนี่เองที่ครอบครัวของนบียะกูบได้ย้ายมายังอียิปต์และอยู่ที่นั่นเป็นเวลาห้าร้อยปีอย่างมืเกียรติและศักดิ์ศรี คัมภีร์ไบเบิลบันทึกไว้ว่า สมาชิกครอบครัวของนบียะกูบที่ไปยังอียิปต์มีจำนวนหกสิบเจ็ดคน

94 เมื่อขบวนอูฐออกไป(จากอียิปต์) พ่อของ พวกเขา(ใน คานาอัน)ได้กล่าวว่า “ฉันได้ กลืนของยูซุฟถึงแม่พวกเจ้า จะคิดว่าฉันอยู่ใน วยัซราที่เลอะเลือนก็ตาม” 95 พวกเขา กล่าวว่า “ขอสาบานต่อพระเจ้า พ่อยังคงหลง อยู่กับภาพ เก่าๆของพ่อเหมือนเดิม” 96 แต่ เมื่อผู้นำชาติมาถึงที่นั่น เขาได้เอาเสื้อของ ยูซุฟวางลงไปบนหน้าของเยซึบ ตาของเขา ได้กลับมามองเห็นอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้น เขา จึงกล่าวว่า “ฉันไม่ได้บอกพวกเจ้าหรือว่า ฉันรู้จากจากพระเจ้าในสิ่งที่ พวกเจ้าไม่รู้?” 97 พวกเขา กล่าวว่า “พ่อครับ โปรดให้อภัย แก่ความผิดบาปของพวกเราด้วยเถิดเพราะ พวกเราเป็นผู้ ทำบาปจริงๆ” 98 เขาได้ตอบ ว่า “ฉันจะวิงวอนขอต่อพระเจ้า ผู้อภิบาลของฉัน ให้ทรงยกโทษพวกเจ้า เพราะพระองค์เป็น ผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”ⁿ

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَن تَفْنَدُونِ ﴿٩٤﴾
 قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾ فَلَمَّا أَن جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا يَا بَنَا آدَمَ إِنَّا فَتْنَاكَ لَنَبْشُرَكَ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّكَ خَالٍ مِّنَّا مَاهِيءٌ ﴿٩٧﴾ قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾

ⁿ เมื่อแยกออกมาจากพ่อของเขาแล้ว ยูซุฟได้อยู่ในประเทศอียิปต์เป็นเวลากว่า 20 ปี แต่นบีเยซึบ ยังคงไม่รู้ ในช่วงท้ายของชีวิต เมื่อเสื้อของยูซุฟได้ถูกนำกลับมาจากอียิปต์ นบีเยซึบเริ่มได้กลิ่นหอมของเสื้อก่อนที่มันจะมาถึงท่าน นี่แสดงว่าความรู้ของนบีไม่ใช่เป็นเรื่องส่วนตัวของใคร แต่มันเป็นพรสวรรค์ที่พระเจ้าให้มา ถ้าหากเป็นเรื่องความรู้ส่วนตัวของท่าน นบีเยซึบน่าจะรู้มาก่อนที่ ลูกชายของท่านอยู่ในอียิปต์ แต่นี่ไม่ใช่เช่นนั้น ท่านมารู้ว่ายูซุฟอยู่ที่ไหนเมื่อตอนที่พระเจ้าได้ทำให้รู้ การสนทนาระหว่างสมาชิกครอบครัวของนบีเยซึบตามที่ถูกบันทึกไว้ในบทนี้ในที่ต่างๆเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่าในสายตาของสมาชิกครอบครัวของท่าน นบีเยซึบไม่ได้มีอะไรเป็นพิเศษที่เหมาะสมกับเป็น นบี บรรดาผู้ยกย่องเชิดชูบรรพบุรุษของพวกเขาโดยถือว่าคนเหล่านั้นมีความศักดิ์สิทธิ์ไม่พร้อมที่จะยอมรับความยิ่งใหญ่ของผู้นำทางที่ยังมีชีวิต เหตุผลที่เป็นเช่นนั้นก็คือ มีคนสร้างเรื่องราวที่เกินจริงและตำนานแห่งไสยศาสตร์ให้แก่บรรดาผู้นำในอดีตที่ได้รับการเคารพยกย่องจนกลายเป็นบุคคลศักดิ์สิทธิ์และฝังใจผู้คนมาอย่างต่อเนื่อง แต่เนื่องจากผู้นำทางที่มีชีวิตนั้นไม่ได้วัดกันด้วยภาพพจน์ที่สร้างขึ้นมา เขาจึงดูไม่เป็นคนยิ่งใหญ่ในสายตาของบรรดาคนร่วมสมัยของเขา

99 หลังจากนั้น เมื่อพวกเขามาหา ยูซุฟ เขา ได้จูงพ่อแม่ ของเขามายังเขาและกล่าวว่า “ยินดีต้อนรับสู่อียิปต์ หาก เป็นพระประสงค์ ของพระเจ้า พวกท่านจะได้อยู่อย่างสันติ”
 100 (หลังจากเข้ามาในเมือง)เขาได้ให้พ่อแม่ ของเขาขึ้น นั่งบนเบาะใบหนึ่ง และทั้งหมด ได้คุกเข่าต่อหน้าเขา พร้อม ๆ กัน ยูซุฟ ได้ กล่าวว่่า “พ่อครับ นี่คือการทำนายฝัน ที่ฉัน ได้ฝันก่อนหน้านี้ พระผู้อภิบาลของฉันได้ ทรงทำให้ มันเป็นจริงแล้ว” มันเป็นความ โปรดปรานของพระองค์ที่ ทรงทำให้ฉันออก จากคุกและทรงนำพวกท่านมายังฉัน จาก ทะเลทรายหลังจากที่ซาตานได้สร้างความ แดกแยก ระหว่างฉันกับพี่ของฉัน แต่พระ ผู้อภิบาลของฉันทรง ทำให้แผนการของ พระองค์เป็นผลสำเร็จด้วยความแนบ เนียน เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ผู้ทรงปรีชา ญาณ” ๗

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ ﴿١٠٠﴾ وَرَفَعَ أَبُوبَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِن قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ سِجْنِ بَيْتِي وَجَاءَ بِكُم مِّنَ الْبَدْوِ مِن بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠١﴾

๗ ในที่นี้ “เบาะ” ไม่ได้หมายถึงบัลลังก์กษัตริย์ แต่เป็นที่นั่งที่ ยูซุฟ เคยนั่งทำงานในตำแหน่งของเขา ในที่นี้ การคุกเข่า (ซึ่งในภาษาอาหรับใช้คำว่า ซัจญ์เตอะ) ไม่ได้หมายถึงการเอาใบหน้าจรดพื้นในความหมายตามปกติ แต่หมายถึงการโค้งและการคุกเข่า รูปแบบของการแสดงความจงรักภักดีต่อผู้ยิ่งใหญ่เป็นสิ่งที่ปฏิบัติกันในสมัยโบราณ

๘ เพื่อที่จะให้แผนการสำเร็จลุล่วงไป พระเจ้าได้ทำให้สถานการณ์เป็นไปในลักษณะที่คนธรรมดาไม่อาจแม้แต่จะกล้าเดาว่ามันจะเป็นไปอย่างไร

101 หลังจากนั้น ยูซุฟได้วิงวอนว่า “โอพระผู้อภิบาลของฉัน พระองค์ได้ทรงประทานอำนาจแก่ฉันและได้ทรงสอนฉันถึงการอธิบายความฝัน ข้าแต่พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน ผู้ทรงคุ้มครองดูแลฉันทั้งในโลกนี้และโลกหน้า โปรดให้ฉันตายในสภาพยอมจำนนต่อพระองค์และได้โปรดรวมฉันไว้กับผู้ที่มีคุณธรรมความดีในที่สุดด้วยเถิด”⁷

* رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ
 وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَوَلِيِّ فِي
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا
 وَالْحَقِّنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾

⁷ ผู้ปฏิเสศธรรมมองทุกสิ่งจากมุมมองของมนุษย์ ในขณะที่ผู้ศรัทธามองทุกสิ่งเกี่ยวพันไปถึงพระเจ้า ยูซุฟได้รับตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดและเขาถือว่ามีเป็นความโปรดปรานของพระเจ้า เขามีความสามารถในการทำนายความฝัน แต่กล่าวว่าพระเจ้าได้สอนทุกสิ่งที่เขารู้ คนที่อยู่ใกล้และคนที่เขารักสร้างปัญหาให้เขา แม้กระนั้น เขาก็มองเรื่องนี้จากทัศนะที่ว่านี่คือแผนการอันแยบยลของพระเจ้าที่พระองค์ได้วางแผนไว้เพื่อเป็นการพัฒนาทางด้านสติปัญญาและจิตวิญญาณของเขา

สำนึกถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าได้ปล้ำล้างความมูสิ่กว่าตัวเองเหนือกว่าใครออกไปทั้งหมด แม้มาถึงจุดสูงสุดของความรุ่งเรืองทางโลก เขาก็ยังคงกล่าวว่า “โอพระเจ้า พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ พระองค์เป็นผู้ตอบสนองความต้องการทุกอย่างของฉัน โปรดช่วยฉันในโลกนี้และในโลกหน้า โปรดรวมฉันไว้กับบรรดาผู้ผู้ที่พระองค์ได้ตกลงใจให้พวกเขายอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระองค์ในโลกนี้และในโลกหน้า และเป็นผู้ที่ควรค่าจะได้รับรางวัลตอบแทนอันนิรันดร์ของพระองค์”

102 (ไอ้มุฮัมมัด) นี่เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้น โดยที่เจ้ามองไม่เห็น ซึ่งเราได้เปิดเผยแก่เจ้า ถึงแม้เจ้าไม่ได้อยู่กับพวกเขาในตอน ที่พวกเขาพร้อมกันวางแผนก็ตาม 103 แต่คนส่วนใหญ่ยังไม่เชื่อ ไม่ว่าเจ้าจะปรารถนาอย่างไรก็ตาม 104 แม้เจ้าจะไม่ขอสิ่งตอบ แทนพวกเขาสำหรับสิ่งที่ถูกประทานลงมานี้ มันก็เป็นคำตักเตือนสำหรับคนทั้งโลก^๗

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ
وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٣﴾ وَمَا أَكْثَرَ النَّاسِ
وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾ وَمَا
تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا
ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٥﴾

^๗ เรื่องราวของยูซุฟในตัวของมันเองเป็นข้อพิสูจน์ว่ากูรานเป็นสิ่งทีพระเจ้าประทานมาและไม่ใช่คำพูดของมนุษย์ เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นประมาณสองพันห้าร้อยปีก่อนการมาของนบีมุฮัมมัด ท่านไม่ได้อยู่ในเหตุการณ์ที่ยาวต่อเนื่องกันมาและเรื่องราวดังกล่าวก็ได้ถูกบันทึกไว้ในหนังสือประวัติศาสตร์จนท่านสามารถหาอ่านได้และท่านก็ไม่เคยได้ยินจากใคร มันมีอยู่แต่เฉพาะในคัมภีร์โตราห์และก่อนหน้ายุคสมัยที่มีโรงพิมพ์ คัมภีร์โตราห์ก็เป็นหนังสือเล่มหนึ่งที่รู้จักกันเฉพาะในหมู่นักวิชาการชาวยิวที่ศูนย์กลางของชาวยิวเท่านั้น ไม่มีอยู่ที่ใครอื่น

ยิ่งไปกว่านั้น เหตุการณ์เกี่ยวกับชีวิตของยูซุฟได้ถูกอธิบายไว้ในกูรานในลักษณะที่แม้ในเรื่องหลักๆจะมีอธิบายอยู่ในคัมภีร์โตราห์ก็ตาม แต่มันก็แตกต่างกันในเรื่องของรายละเอียด ความแตกต่างนี้ในตัวของมันเองเป็นข้อพิสูจน์ว่าคัมภีร์กูรานมาจากพระเจ้า เพราะตลอดคัมภีร์กูรานคำอธิบายที่อยู่ในนั้นมีลักษณะเป็นเหตุผลและเป็นธรรมชาติ คำอธิบายที่อยู่ในคัมภีร์กูรานสอดคล้องกับลักษณะความเป็นนบีของเยอูบและยูซุฟในขณะที่คำอธิบายในคัมภีร์โตราห์ไม่ใช่เช่นนั้น ในทำนองเดียวกัน เรื่องที่สำคัญหลายเรื่อง เช่น คำพูดของยูซุฟในคุก(กูราน 5:37-40) ซึ่งถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์กูรานนั้นไม่มีอยู่ในคัมภีร์ไบเบิลหรือในคัมภีร์ตัมมูลด์ แม้แต่ความผิดพลาดทางประวัติศาสตร์บางอย่างที่พบในคัมภีร์ไบเบิลนั้นมิได้ถูกนำมากล่าวในคัมภีร์กูราน เช่น คัมภีร์ไบเบิลกล่าวว่าการฆัตริย์ของอียิปต์ในสมัยของยูซุฟคือฟาโรห์ ซึ่งไม่ใช่ ความจริงแล้ว ราชวงศ์ที่ขึ้นมาดำรงตำแหน่งฟาโรห์ได้ขึ้นมาเป็นผู้ปกครองอียิปต์เพียงห้าร้อยปีหลังสมัยยูซุฟ ในระหว่างสมัยของยูซุฟ อียิปต์ถูกปกครองโดยราชวงศ์อิกซอส ซึ่งเป็นราชวงศ์อาหรับที่รู้จักกันว่าเป็นกษัตริย์ที่เลี้ยงสัตว์ (ดูไบเบิล บทปฐมกาล)

การปฏิเสธที่จะยอมรับสัจธรรมเกิดขึ้นเนื่องจากการขาดเหตุผล แต่ทันทีที่ข้อโต้แย้งที่มีเหตุผลถูกนำมาเสนอให้ใคร เขาต้องรับมันทันที บ่อยครั้งที่เหตุผลที่จริง ๆ ในการปฏิเสธสัจธรรมก็คือความดีอันดั้นดั้นหุ้ร่ง คนไม่ยอมรับสัจธรรมเพราะพวกเขาไม่ต้องการที่จะยอมรับ การยอมรับสัจธรรมโดยปกติแล้วทำให้คนผู้หนึ่งต้องต่อมตน และนี่เป็นเรื่องยากสำหรับมนุษย์ นี่คือเหตุผลหนึ่งที่ทำให้คนโอหังจึงไม่มีวันเปลี่ยนแนวทางของพวกเขา พวกเขายอมรับการถูกตักเตือนสัจธรรม แต่พวกเขาไม่พร้อมที่จะต่อมตน พวกเขาถือว่าบรรดาผู้ไม่มีความโดดเด่นอะไรในโลกนี้จะได้รับการยกย่องในโลกหน้า ในขณะที่คนไม่ทำเช่นนั้นจะถูกลดความสำคัญลงตลอดไปในโลกหน้า

105 และมีสัญญาณมากมายในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ที่พวกเขาผ่านไปและไม่ใส่ใจต่อมัน ¹⁰⁶ และพวกเขาส่วนใหญ่ถึงแม้จะยอมรับความศรัทธาในพระเจ้า แต่พวกเขาก็ ยังเอาสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระองค์ ¹⁰⁷ พวกเขาถูกลบลด ภัยกระนั้นหรือที่การลงโทษของพระเจ้ายังไม่ลงมาบนพวกเขาหรือยามอวสานจะไม่มายังพวกเขาโดยฉับพลันเมื่อพวกเขาไม่รู้? ¹⁰⁸ จงบอกพวกเขาว่า “นี่คือทางของฉัน ฉันเชิญชวนพวกท่านมายังพระเจ้าโดยอาศัยหลักฐานที่ชัดเจน ฉัน และบรรดาผู้ปฏิบัติตามตามฉันเช่นกัน พระองค์ทรงปลดปล่อย จากข้อบกพร่องใดๆ และฉันไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับบรรดาผู้ตั้งภาคี”¹⁰⁹

وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ
عَهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ
بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَنْ
تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا
يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي
أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ
اتَّبَعْنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾

¹⁰⁹ หลังจากสัจธรรมได้ถูกทำให้เป็นที่กระจ่างแล้ว บรรดาผู้ที่ไม่ยอมรับสัจธรรมกล่าวว่าข้อโต้แย้งที่มีเหตุผลสนับสนุนในตัวเองนั้นไม่มีข้อบกพร่องอะไรและถ้าเหตุผลเช่นนั้นได้ถูกนำออกมา พวกเขาจะยอมรับสัจธรรมแล้ว พุทธอีกอย่างหนึ่งก็คือ สำหรับพวกเขา เหตุผลสำหรับการปฏิเสธของพวกเขาขึ้นอยู่กับพวกเขา ไม่ใช่ข้างในพวกเขา นั่นคือ พวกเขาไม่ยอมรับสัจธรรม ไม่ใช่เพราะพวกเขาไม่มีความคิดไม่มีความเข้าใจ แต่เพราะพวกเขาไม่มีเหตุผลในการสนับสนุนสัจธรรมต่างหาก

สัจธรรมเป็นที่ชัดเจนเมื่อมันปรากฏขึ้น สัญญาณทุกอย่างของแผ่นดินและชั้นฟ้าต่างยืนยันให้การสนับสนุน มันเป็นความจริงที่ได้รับการพิสูจน์จนเป็นที่ยอมรับแล้วในจักรวาล แต่เพื่อที่จะพบความจริง ตาที่เฝ้าสังเกตและความคิดที่เปิดรับเป็นสิ่งจำเป็นและทั้งสองสิ่งนี้คือคุณสมบัติที่ไม่มีอยู่ในบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม

เมื่อมนุษย์แสดงความรักในเรื่องสัจธรรม เหตุผลสำหรับความโง่เขลาหรือการชirikเสียส่วนใหญ่คนเหล่านี้ถือว่าในขณะที่ยอมรับพระเจ้า พวกเขาที่รักผู้ที่ยังมีชีวิตและผู้ตายไปแล้วอยู่ คนเหล่านี้เป็นผู้ที่เขามอบความไว้วางใจและถือว่ามีความยิ่งใหญ่ ด้วยเหตุนี้ ทุกคนจึงได้แต่งตั้ง “ผู้ยิ่งใหญ่” บางคนที่ไม่ใช่พระเจ้าเพื่อตัวเอง ผู้คนเหล่านี้ดำเนินชีวิตโดยไว้วางใจใน “ผู้ยิ่งใหญ่เหล่านี้” ถึงแม้ว่าต่อหน้าพระเจ้าแล้ว ผู้ยิ่งใหญ่เหล่านี้ทั้งหมดล้วนเล็กน้อย ในที่สุด สิ่งเดียวที่จะช่วยใครไว้ได้ก็คือการงานของแต่ละคน มิใช่การยกย่อง “ผู้ยิ่งใหญ่”

ภารกิจของนบีคือการเชิญชวนผู้คนให้หันไปยังพระเจ้าองค์เดียว นบีออกปฏิบัติภารกิจนี้เพราะการตระหนักถึงสัจธรรม พุทธอีกอย่างหนึ่งก็คือ การเรียกร้องของนบีเป็นการเรียกร้องที่เชื่อมโยงมนุษย์กับพระเจ้าที่มีเพียงหนึ่งเดียว ความจริงของการเรียกร้องนี้เป็นสิ่งที่ชัดเจนสำหรับนบีมั่นพูดล่วงหน้าถึงการมีอยู่ของพระเจ้าและมันทำหน้าที่เป็นแรงบันดาลใจให้ท่าน

มนุษย์มีธรรมชาติที่ถือเอาความพอใจชั่วคราวเป็นเรื่องถาวรถึงแม้ไม่มีใครรับประกันว่าเขาจะมีชีวิตอยู่ยาวนานเพียงใด ▶

109 (ไอ้มุฮัมมัด) บรรดาศาสนทูตที่เราได้ส่งมาก่อนหน้าเจ้า นั้นเป็นมนุษย์ที่เราเปิดเผยความจริงให้แก่พวกเขา พวกเขาเป็นผู้ที่ถูกเลือกมาจากคนที่อยู่ในเมืองของพวกเขา พวกเขา ไม่ได้เดินทางไปในแผ่นดินและดูว่าผลสุดท้ายของผู้คนก่อนหน้านั้นเป็นอย่างไรกระนั้นหรือ? แน่นนอนบรรดาผู้ยำเกรง พระเจ้านั้นชอบที่พำนักในปรโลกมากกว่า แล้วตอนนี้อยู่เจ้า ยังไม่เข้าใจอีกหรือ? ¹¹⁰ เมื่อบรรดาศาสนทูตทั้งหลายท้อแท้ ต่อคนพวกนี้และผู้คนคิดว่าพวกเขาได้รับเรื่องเท็จ การช่วยเหลือของเราจึงได้มายังบรรดาศาสนทูตในทันใด เราช่วยผู้ที่เราประสงค์ให้ปลอดภัย แต่การลงโทษของเราไม่อาจห็นเห ไปจากบรรดาผู้ทำความผิด⁷

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجَالًا
نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ ۗ أَفَلَمْ
يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ وَلَدَارُ
الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا ۗ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿١١٠﴾ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْعَسَ الرُّسُلُ
وَوَطَّنُوا أُنْهَمُ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ
نَصْرُنَا فَنُجِّى مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا
عَنِ الْقَوْمِ الْمَاجِرِينَ ﴿١١١﴾

ไม่มีใครรู้ว่าตัวเองจะตายเมื่อใดและพิสูจน์ว่าคำกล่าวอ้างของเขาทั้งหมดเป็นเท็จ ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดกลียุคแห่งวันอาสานจะทำให้โลกปั่นป่วน มนุษย์คิดว่าชะตากรรมที่แน่นอนอยู่ในห้องเก็บของสำหรับเขา ถึงแม้ในความเป็นจริงแล้ว ทุกขณะชีวิตของเขา เขากำลังยืนอยู่บนฝั่งของอนาคตที่ไม่มีแน่นอน

⁷ ประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นว่าแม้บรรดาผู้ศรัทธาในนบีก็ปฏิเสธนบี เมื่อใครคนหนึ่งในกลุ่มชนของเขาถูกแต่งตั้งให้เป็นนบีและยืนอยู่ข้างหน้าพวกเขา เหตุผลที่เป็นเช่นนั้นก็คือนบีในอดีตเป็นนบีที่ผู้คนในตอนนั้นยอมรับกันแล้วในขณะที่คุณสมบัติของนบีร่วมสมัยยังไม่ได้รับการพิสูจน์ การยอมรับนบีในประวัติศาสตร์ไม่เป็นเรื่องยากในขณะที่นบียังมีชีวิตตนอยู่เป็นเรื่องที่มีข้อถกเถียง

ถิ่นฐานชุมชนในทะเลทรายของชาวฮาด ชาวชะมูด ชาวมัดยันและลูฏีมี่ซากปรักหักพังอยู่รอบแผ่นดินของชาวกูเรซซึ่งพวกเขาสามารถเห็นได้ในระหว่างการเดินทาง ซากปรักหักพังเหล่านี้เป็นผู้คอยเตือนอย่างเงียบๆถึงการลงโทษของพระเจ้าต่อคนเหล่านี้ คนเหล่านี้ถูกทำลายเพราะว่าพวกเขาไม่ยอมรับนบีในระหว่างขั้นตอนของการถกเถียงกันเกี่ยวกับการเป็นนบี แต่ถึงกระนั้น ชาวกูเรซกลับไม่ได้รับบทเรียนจากชุมชนเหล่านี้ เหตุผลที่เป็นเช่นนั้นเพราะความอ่อนแอของมนุษย์ที่จะทำสิ่งผิดและหลังจากนั้นก็ตัดชื่อของเขาออกไปจากบัญชีของผู้ทำผิดโดยอาศัยเหตุผลบางอย่างที่ไม่มีน้ำหนัก

อายะฮ์ที่ 110 ของบทนี้ถูกอธิบายให้เป็นที่กระจ่างชัดโดยอายะฮ์ที่ 214 ของบทที่สองซึ่งในนั้นได้กล่าวว่า “สุเจ้าคิดหรือว่าสุเจ้าจะได้เข้าสวรรค์โดยไม่ต้องถูกทดสอบอย่างเช่นที่บรรดาผู้ศรัทธาก่อนหน้าสุเจ้าได้ประสบมาแล้ว? พวกเขาเหล่านั้นต้องประสบความทุกข์และความลำเค็ญกันมาแล้วและการทดสอบได้ทำให้พวกเขาเหล่านั้นต้องหวัดไหวจนศาสนทูตแห่งเวลานั้นและบรรดาผู้ปฏิบัติตามเขาถึงกับร้องว่า “เมื่อไหร่ความช่วยเหลือของพระเจ้าจะมาถึงที” แน่นนอน การช่วยเหลือของพระเจ้าอยู่ใกล้ๆนี้แล้ว” ▶

111 ในเรื่องราวทั้งหลายของผู้คนก่อนหน้านี้มีบทเรียนสำหรับ บรรดาผู้มีสามัญสำนึก สิ่งที่อยู่ในกุรอานมิใช่เรื่องที่กู่ขึ้นมา แต่ มันยืนยันคัมภีร์ก่อนหน้านี้อันและให้รายละเอียดทุกอย่าง อีกทั้งเป็น ทางนำและความเมตตาสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา⁷

لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِّأُولِي
الْأَلْبَابِ ۗ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ
وَلَكِن تَصَدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

พระเจ้าช่วยเหลือคนที่เผยแผ่ถ้อยคำของพระองค์เสมอ แต่การช่วยเหลือนี้มาในตอนเริ่มต้นของการลงโทษผู้ปฏิเสธศรัทธา นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมความช่วยเหลือจะมากี่ต่อเมื่อความพยายามดิ้นรนต่อสู้เพื่อเผยแผ่ไปถึงขั้นสุดท้ายแล้ว มีหลายครั้งที่ความล่าช้านี้ทำให้ผู้เผยแผ่บางคนรู้สึกสับสน ท้อแท้และสิ้นหวังในความช่วยเหลือของพระเจ้า

“แน่นอนบรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้านั้นชอบที่พำนักในปรโลกมากกว่า” นี่แสดงว่าความช่วยเหลือของพระเจ้าสำหรับทูตของพระองค์นั้นเป็นสัญลักษณ์ของการเลือกความจำริญที่ดีที่สุดของพระองค์ไว้สำหรับพวกเขาในโลกหน้า

พระเจ้าช่วยเหลือบรรดาผู้เรียกร้องคนอื่นให้ยอมรับศรัทธาเสมอ ในโลกนี้ พระเจ้าได้ทำให้การเรียกร้องของพวกเขาเป็นสิ่งสูงสุด ดังนั้น พวกเขาจึงประสบความสำเร็จในการปฏิบัติภารกิจของพวกเขาถึงแม้แม้ว่าบรรดาศัตรูจะสมรู้ร่วมคิดกันวางแผนต่อต้านพวกเขาก็ตาม เกียรติและตำแหน่งอันสูงส่งนี้จะ เป็นของพวกเขาในโลกหน้า แต่จะอยู่ในรูปแบบที่สมบูรณ์ที่สุด

⁷ เรื่องราวของบรรดาบิ๊ก่อนหน้านี้อันและชุมชนของท่านเป็นเรื่องราวของมนุษยชาติในเรื่องบทเรียนทางศีลธรรม ถ้ามนุษย์ใช้สติปัญญาของเขา เขาจะได้รับการเรียนสำหรับยุคปัจจุบันจากเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในอดีต เขาจะแก้ไขการใช้ชีวิตของเขาเมื่อเห็นชะตากรรมของคนอื่น

กุรอานไม่ใช่คัมภีร์ที่มนุษย์เขียนขึ้น มันเป็นคัมภีร์ที่พระเจ้าประทานมา มันเป็นไปตามคำทำนายล่วงหน้าที่มีอยู่ในคัมภีร์ก่อนหน้านี้อัน มันมีทางนำทั้งหมดที่จำเป็นและมนุษย์ต้องการ

ถ้ามนุษย์ปฏิบัติตามทางนำนี้ เขาจะได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้าอย่างแน่นอนทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

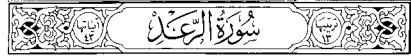
13. ฟ้ำคำราม

อ์รฺ-เราะฮฺอ์ด

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ อะลีฟ ลาม มีม รอ

เหล่านี้คือข้อความทั้งหลายของคัมภีร์ สิ่งที่ถูกประทาน ลงมาแก่เจ้าจากพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นเป็นสัจธรรม แต่ ว่าคนส่วนใหญ่ของเจ้าไม่ศรัทธา^๗

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَرْعِ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ ۙ وَالَّذِي
أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

^๗ กุรอานกำชับเรื่องการยอมรับพระเจ้าองค์เดียว บรรดาผู้ไม่ศรัทธาในพระเจ้าได้โต้แย้งว่าถ้าพระเจ้ามีอยู่ พระองค์ต้องปรากฏให้ทุกคนมองเห็น แต่จักรวาลที่เรารู้จักแสดงให้เห็นว่าการมองไม่เห็นสิ่งใดไม่ได้หมายความว่าสิ่งนั้นไม่มี ตัวอย่างของสิ่งนี้ก็คือพลังของแรงดึงดูด มีดาวฤกษ์และดาวเคราะห์นับจำนวนไม่ถ้วนในอวกาศ ความรู้ของมนุษย์กล่าวว่าระหว่างเทหวัตถุในท้องฟ้ามีพลังแรงโน้มถ่วงที่ไม่มีตัวตนและไม่อาจจับต้องมองเห็นได้(หรือแรงดึงดูด)ที่กำลังสร้างความสมดุลให้แก่เทหวัตถุเหล่านั้นในจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาล ดังนั้น มนุษย์จึงเชื่อในพลังของแรงโน้มถ่วงถึงแม้ว่าจะมองไม่เห็นมันก็ตาม ดังนั้น เขาจะมีเหตุผลอะไรมาปฏิเสธการมีอยู่ของพระเจ้าเพียงเพราะว่าเขามองไม่เห็นพระองค์?

เช่นเดียวกับการประทานวะฮีย์และการมีนบี เมื่อผู้เฝ้าดูจักรวาลศึกษาปรากฏการณ์ของมัน เขาพบว่าทุกสิ่งในจักรวาลทำงานไปตามระบบ มันดูราวกับว่าทุกสิ่งถูกจัดให้อยู่ร่วมกันโดยคำสั่งพิเศษ คำสั่งนี้ไม่มีอยู่ในสิ่งเหล่านั้น แน่นนอน มันมาจากข้างนอก พุทธอีกอย่างหนึ่งก็คือ จักรวาลทั้งหมดมองหาคำสั่งจากภายนอกเพื่อการทำงานของมัน คำสั่งภายนอกนี้ในกรณีของโลกเราไม่รวมถึงเรื่องประชากรมนุษย์)โดยทั่วไปแล้วถูกเรียกว่ากฎของธรรมชาติ ในกรณีของมนุษย์ คำสั่งภายนอกหรือทางนำนี้มาในรูปแบบของการประทานวะฮีย์และการตลใจ

กล่าวได้ว่าจักรวาลเป็นกลไกอย่างหนึ่งและกุรอานเป็น "หนังสือคู่มือ" ของมัน จักรวาลเป็นตัวอย่างของกฎระเบียบการทำงานของพระเจ้าและกุรอานเป็นตัวอย่างของการบอกรายละเอียดสัจญาณของพระเจ้า ระหว่างสองสิ่งนี้มีความสอดคล้องกันอย่างสมบูรณ์ อะไรที่มีอยู่ในจักรวาลในรูปแบบกายภาพก็มีอยู่ในกุรอานในรูปแบบของคำพูด ความสอดคล้องกันนี้พิสูจน์ให้เห็นสองสิ่ง สิ่งแรกคือมีพระผู้สร้างจักรวาลนี้และสิ่งที่สองคือกุรอานเป็นคัมภีร์ของผู้สร้าง ไม่ใช่สิ่งถูกสร้างของมนุษย์ที่มีความคิดจำกัด

² พระเจ้าคือผู้ทรงยกชันฟ้าไว้โดยไม่มีเสาดังที่ผู้เจ้าสามารถ มองเห็นได้ แล้วพระองค์ทรงดำรงอยู่บนบัลลังก์แห่งอาณาจักร ของพระองค์พระองค์ได้ทรงกำหนดให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์อยู่ในกฎ เพื่อที่มันจะได้โคจรไปตามวาระที่ถูกกำหนดไว้สำหรับมัน พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงควบคุมกิจการทั้งหมด และ ทรงทำให้สัญญาของพระองค์เป็นที่ชัดเจนเพื่อที่ว่าผู้เจ้าจะ เชื่อมั่นในการพบกับพระองค์ ³ พระองค์คือผู้ทรงแผ่ขยาย พื้นแผ่นดินและได้ทรงทำให้ภูเขามั่นคงและทรงทำให้แม่น้ำ ไหลในแผ่นดินนั้น พระองค์ได้ทรงทำให้ผลไม้ทุกชนิดเป็นคู่ และพระองค์ทรงปกคลุมกลางวันด้วยกลางวัน แนนอน ในสิ่ง เหล่านี้มีสัญญาสำหรับบรรดาผู้ใคร่ครวญ⁷

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ
تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ
﴿١٣﴾ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ
فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى الْيَلِيلَ
النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٤﴾

⁷ เมื่อเราสังเกตโลก เราจะพบว่าสภาพต่างๆ ที่มีความเหมาะสมที่สุดสำหรับการตั้งถิ่นฐานและการเจริญเติบโตสำหรับมนุษย์ แผ่นดินแผ่ขยายออกไปภายใต้มนุษย์เหมือนกับพื้นตามธรรมชาติ มหาสมุทรตอบสนองความต้องการของมนุษย์ในด้านหนึ่งและในอีกด้านหนึ่งมีเทือกเขามากมาย จนทั้งสองนี้รวมกันช่วยรักษาสสมดุลบนโลก พืชและต้นไม้สามารถเติบโตได้อย่างอิสระ แต่มันได้ถูกจัดให้เป็นคู่ การผสมเกสรทำหน้าที่ของมันเพื่อที่ดอกไม้ ผลไม้และเมล็ดพันธุ์จะได้เติบโต โลกต้องโคจรรอบดวงอาทิตย์เป็นเวลาหนึ่งปีและหมุนรอบแกนของตัวเองอย่างต่อเนื่อง การหมุนรอบตัวเองนี้จะสมบูรณ์ในเวลาสี่สิบสี่ชั่วโมง ทำให้เกิดกลางวันและกลางคืน ใครที่พิจารณาถึงสัญญาเหล่านี้ให้ดีจะต้องยอมรับว่าโลกนี้อยู่ภายใต้พระเจ้าที่มีอำนาจและทรงพลัง และพระองค์ทรงทำให้มันปฏิบัติตามแผนการที่มีวัตถุประสงค์ตามเจตนารมณ์ของพระองค์ หากไม่มีแผนการที่มีจิตสำนึก โลกนี้จะไม่มีความหมายอะไรเลย

⁴ ในแผ่นดินมีเขตแดนต่างๆที่ใกล้ชิดติดต่อกัน มีสวนองุ่น ไร่ข้าวโพดและสวนอินทผลัม ที่มีลำต้นเดี่ยวและลำต้นคู่ ผลของมันได้รับการหล่อเลี้ยงจากน้ำที่เหมือนกัน แต่เราทำได้ทำให้บางอย่างของมันมีรสชาติดีกว่าบางอย่าง แน่นอนที่สุด ใน สิ่งเหล่านี้ทุกสิ่งมีสัญญาณต่างๆสำหรับผู้มีความเข้าใจ⁷

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُتَجَوِّرَاتٌ وَجَنَّاتٌ
مِّنْ أَعْنَابٍ وَزُرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنَوَانٌ وَعُغْبُرٌ
صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِضَلٌ
بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأُكُلِ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

⁷ อับดุลลอฮ์ อิบน์อับบาสกล่าวว่าที่ดินผืนหนึ่งอุดมสมบูรณ์ในขณะที่อีกผืนหนึ่งแห้งแล้ง แผ่นดินผืนหนึ่งให้ผลผลิตในขณะที่ผืนดินอีกแห่งหนึ่งใกล้ๆไม่ให้ผลผลิต มุญาฮิดกล่าวว่านี่ก็เหมือนกับมนุษย์ ในโลกนี้มีทั้งคนดีและคนเลวถึงแม้ว่ามนุษย์จะมีต้นกำเนิดมาจากที่เดียวกัน บนโลกนี้มีปรากฏการณ์ที่แปลกอย่างหนึ่ง ดินในที่ต่างกันอาจเหมือนกันและได้รับน้ำเหมือนกัน แต่ผืนดินในที่หนึ่งให้ต้นไม้ที่มีผลรสหวาน แต่ในอีกที่หนึ่งมันกลับมีต้นไม้ที่ให้ผลไม่รสเปรี้ยว ต้นไม้ต้นหนึ่งอาจให้ผลผลิตจำนวนมาก แต่อีกต้นหนึ่งให้ผลผลิตน้อย ลักษณะเช่นนี้ก็เหมือนกับสภาพของมนุษย์ ถึงแม้จะหลอมมาจากเบ้าเดียวกัน ก็ยังมีสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าแต่ละคนแตกต่างกันในเรื่องของการได้รับทางนำจากพระเจ้าซึ่งแต่ละคนได้รับประโยชน์แตกต่างกัน ใครได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากทางนำ เขาก็จะมีชีวิตที่ดีจากทางนำ ในขณะที่บางคนอาจได้ประโยชน์แค่ส่วนหนึ่งหรือแม้แต่ปฏิเสธทางนำก็มี พุศดอีกอย่างหนึ่งก็คือ "เมล็ด" แห่งทางนำอย่างเดียวกันเมื่อหว่านลงไปบนบุคคลที่แตกต่างกันจะให้ผลที่ออกมาแตกต่างกันเหมือนกับผลไม่รสหวานและผลไม่รสเปรี้ยวในการเปรียบเทียบของเรา

6 พวกเขาต้องการให้เจ้าเร่งความช้ามากกว่าความดี ถึงแม้ว่าจะมีตัวอย่างมากมายของการลงโทษเกิดขึ้นก่อนหน้าพวกเขาแล้ว ความจริงพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงอดทนต่อผู้คนทั้งหลาย ถึงแม้ว่าพวกเขาจะละเมิด และก็เป็นความจริงอีกเช่นกันที่พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงอดทนต่อผู้คนทั้งหลายถึง แม้ว่าพวกเขาจะละเมิด และเป็นความจริงอีกเช่นกันที่พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงเข้มงวดในการตอบแทน⁷

وَدَسْتَعَجِلُونَكَ بِالسَّبِيحَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
 وَقَدْ حَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلُ وَإِنَّ
 رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُهُومِهِمْ
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾

⁷ นบีมุฮัมมัดเคยบอกชาวมักกะฮ์ให้ปฏิบัติตามทางนำของพระเจ้า มิเช่นนั้นแล้ว พวกเขาจะถูกพระองค์ลงโทษ แต่พวกเขาตอบว่า "โอ้พระเจ้า ถ้าสิ่งที่มีมุฮัมมัดประกาศออกมาเป็นความจริง จงโปรยเศษหินจากฟ้าลงมาใส่เรา" ดังที่เห็น นี่เป็นการขอต่อพระเจ้า แต่ในความเป็นจริงแล้ว คำพูดนี้พุ่งตรงไปที่นบี ในตอนนั้น ท่านดูเหมือนเป็นคนไม่ควรค่าสำหรับชาวมักกะฮ์ มันเป็นเรื่องยากมากสำหรับพวกเขาที่จะเชื่อว่าพระเจ้าจะลงโทษพวกเขาเพราะพวกเขาปฏิเสธคนธรรมดาคนหนึ่ง การลงโทษสำหรับการปฏิเสธนบีมุฮัมมัดดูเป็นเรื่องที่ยังห่างไกลจนพวกเขาถวิลหาว่า "เราอยากให้การลงโทษที่เจ้าชูเราก่อขึ้นกับเราจริงๆเลย"

พระเจ้ากล่าวว่าการลงโทษของพระองค์จะมายังพวกเขาเพราะการปฏิเสธธรรมอย่างแน่นอน แต่เพราะพวกเขาถูกลวงให้หลงผิดนั่นเองที่พวกเขาต้องการให้มันเกิดขึ้นก่อนถึงเวลา ความจริงแล้วพวกเขาน่าจะใช้เวลาที่ยังมีอยู่พิจารณาการเรียกร้องของกูรอนมากกว่าแทนที่จะเรียกร้องให้การลงโทษของพระเจ้าเกิดขึ้นก่อนเวลา

ผู้คนต้องการเห็นการลงโทษของพระเจ้าด้วยตาของตัวเองแล้วถึงจะยอมรับมัน แต่นี่เป็นการเรียกร้องของคนตาบอด ถ้าพวกเขาไม่ตาที่มองเห็นแล้ว อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นกับคนอื่น ๆ ก็น่าจะเป็นเพียงพอที่จะทำให้พวกเขาได้รับบทเรียน หลายชุมชนที่ผ่านไปที่ต่อหน้าพวกเขา ก็เหมือนกับพวกเขาที่เคยปฏิเสธนบีในยุคของพวกเขามาแล้ว และในที่สุดก็ต้องถูกลงโทษเพราะเรื่องนี้

ตามกฎของพระเจ้า มนุษย์ได้รับการผ่อนผันให้ทำบางสิ่ง แต่กฎแห่งการผ่อนผันนี้ก็กลับทำให้ผู้คนโอหัง แต่การผ่อนผันมีเวลาจำกัด หลังจากหมดเวลาแล้ว ไม่มีอะไรคอยพวกเขาออกไปจากการลงโทษอันน่าสะพรึงกลัวจากสิ่งที่พวกเขาไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้

7 บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาถามว่า “ทำไมจึงไม่มีสัญญาณจาก พระผู้อภิบาลของเขา ถูกส่งมายังเขาส่ะ?” แต่เจ้าเป็นเพียงผู้ ตักเตือนเท่านั้นและทุกหมู่ชนนั้นมีผู้นำทาง⁷

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ
آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّ مَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ

قَوْمٍ هَادٍ

⁷ วันนี้ ทั่วโลกมีคนมากกว่าหนึ่งพันล้านคนที่ยอมรับนับถือพระเจ้าของพระเจ้า แต่ในสมัยที่ท่านมีชีวิต ชาวมักกะฮฺไม่เข้าใจว่าพระเจ้าได้แต่งตั้งให้ท่านเป็นนบี เหตุผลก็เพราะว่าในชั้นตอนเริ่มแรก ความเป็นนบีของท่านเป็นเรื่องที่ผู้คนถกเถียงกัน แต่ตอนนี้ซึ่งเป็นชั้นตอนที่ก้าวหน้าของประวัติศาสตร์ ความเป็นนบีของท่านไม่มีข้อโต้แย้งใด ๆ อีกแล้ว ตอนนี้ เป็นเรื่องง่ายที่จะเชื่อในความเป็นนบีเหมือนกับที่มันเป็นเรื่องยากที่จะเชื่อเช่นนั้นในชั้นตอนที่มีการโต้เถียงกันก่อนหน้านี้

มาตรฐานที่ชาวมักกะฮฺใช้ชีวิตอยู่นั้นคือมาตรฐานแห่งความมั่งคั่ง อำนาจและความมีชื่อเสียง โดยมาตรฐานเหล่านี้ พวกเขาไม่พบเห็นในตัวของท่านนบีมุฮัมมัดเลย ดังนั้น พวกเขาจึงเรียกร้องต้องการให้ท่านแสดงสัญญาณพิเศษบางอย่างเพื่อพิสูจน์การเป็นนบีของท่าน ด้วยเหตุนี้จึงได้มีการกล่าววาทะเหล่านี้เรียกร้องบางสิ่งที่ไม่เป็นไปตามแผนการของพระเจ้าและมันเป็นเรื่องเกินกว่าที่มนุษย์จะเอื้อมถึง

โลกปัจจุบันเป็นสถานที่แห่งการทดสอบ ที่นี้ ทางนำไม่ได้อยู่ในรูปแบบของสัญญาณที่ชัดเจนเช่นนั้นจนไม่มีทางทำให้มนุษย์สงสัย เพราะถ้าหากเป็นเช่นนั้น วัตถุประสงค์ในการทดสอบของพระเจ้า ก็จะไม่มีความหมาย ที่นี้ ความเป็นไปได้อย่างเดียวสำหรับมนุษย์ก็คือการรับทางนำในรูปของ “ข้อมูลข่าวสาร” และยอมรับมันหลังจากตรวจสอบแล้ว ใครที่ไม่ผ่านการทดสอบนี้จะไม่วันได้รับส่วนแบ่งทางนำของเขา

พระเจ้าทรงให้มีคนผู้หนึ่งจากในทุกชุมชนเพื่อให้คนผู้นั้นนำสาส์นไปยังผู้คนในภาษาของคนเหล่านั้น การจัดการนี้มีขึ้นเพื่อความสะดวกของชุมชนต่าง ๆ แต่ปรากฏว่าชุมชนเหล่านั้นกลับได้รับผลในทางตรงข้าม พวกเขาปฏิเสธบรรดานบีของพระเจ้า พวกเขามองเห็นศาสนทูตว่าเป็นคนธรรมดาตาของพวกเขาจึงมองไม่เห็นลักษณะพิเศษของสาส์นที่ศาสนทูตนำมา

8 พระเจ้าทรงรู้ว่าเพศหญิงทุกคนอุมอะไรไว้ในครรภ์ พระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่กำลังก่อตัวเป็นรูปร่างในครรภ์ พระองค์ทรงมีมาตรการที่เหมาะสมสำหรับทุกสิ่ง 9 พระองค์ทรงมีความรู้ในสิ่งที่มองเห็นและที่มองไม่เห็น พระองค์เป็นผู้ทรงยิ่งใหญ่และทรงเป็นสิ่งสูงสุด 10 ไม่มีอะไร แตกต่างกันไปว่าสุเจ้ากระซิบหรือพูดตั้ง ไม่ว่าสุเจ้าจะ ซ่อนตัวเองไว้ภายใต้การปกคลุมของราตรีหรือเดินในแสงสว่างแห่งกลางวัน⁷

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامَ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿١٠﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿١١﴾ سَوَاءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ أَسَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ﴿١٢﴾

⁷ ครรภ์ของแม่เป็นโรงงานที่มหัศจรรย์มาก ความมหัศจรรย์ด้านการผลิตมนุษย์ก็คือมันเป็นไปตาม “สัดส่วนที่ถูกกำหนดไว้” มันมีความสมดุลระหว่าง “ความต้องการและการสนองตอบ” มาตรฐานเวลา ตัวอย่างเช่น โรงงานอันมหัศจรรย์ซึ่งทำงานมาหลายพันปียังคงผลิตผู้ชายและผู้หญิง แต่สัดส่วนระหว่างเพศชายและเพศหญิงยังคงถูกรักษาไว้อย่างต่อเนื่อง ไม่เคยปรากฏว่าโรงงานนี้ผลิตเพศชายอย่างเดียวหรือเพศหญิงอย่างเดียวแม้บางครั้งอาจมีเหตุการณ์บางอย่างเช่นสงครามทำให้สัดส่วนนี้ได้รับผลกระทบบ้างก็ตาม แต่เป็นเรื่องน่าแปลกที่หลังจากผ่านไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง เราจะเห็นได้ว่าสัดส่วนเดิมจะกลับมาอีกครั้ง

เช่นเดียวกับสมดุลของสติปัญญาในผู้ชายและผู้หญิงที่ออกมาจากโรงงานนี้ การศึกษาวิจัยแสดงให้เห็นว่ามนุษย์ที่เกิดมาทั้งสองเพศไม่ได้มีความสามารถที่เหมือนกันหมด เพราะแต่ละคนในแต่ละเพศมีสติปัญญาที่แตกต่างกันหลากหลาย ความหลากหลายนี้มีความสำคัญในการสร้างอารยะธรรมเป็นอย่างมากเพราะคนมีความสามารถที่หลากหลายนี้เป็นที่ต้องการในการจัดการเรื่องต่างๆในอารยะธรรม โรงงานของแม่ผลิตบุคคลที่มีความสามารถหลากหลายนี้อย่างเรียบง่ายและประสบความสำเร็จราวกับว่ามันได้รับคำสั่งจากข้างนอกว่าจะให้ผลิตคนในครรภ์ออกมาอย่างไร ถ้าไม่มีความหลากหลายในการผลิตมนุษย์นี้ ระบบทั้งหมดของอารยะธรรมจะเกิดความปั่นป่วนและการพัฒนาทั้งหมดจะหยุดลง

การมีอยู่ของแผนการนี้ในการทำงานของครรภ์มารดาแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่ามีผู้วางแผนอยู่เบื้องหลังมัน หากปราศจากการวางแผนอย่างมีจิตสำนึก ระบบที่ดำเนินไปอย่างปกติเช่นนั้นคงไม่อาจเกิดขึ้น

นี่เป็นการพิสูจน์ด้วยว่าผู้สร้างและผู้อภิบาลโลกนี้เป็นผู้ที่ทรงรู้ไม่เพียงแต่สิ่งธรรมดาที่ทุกคนมองเห็นเท่านั้น แต่ยังรู้ถึงสิ่งที่มองไม่เห็นและสิ่งถูกซ่อนเร้นอยู่ด้วย อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในครรภ์ของผู้หญิงเป็นเรื่องเร้นลับ แต่รายละเอียดดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงรู้เรื่องนี้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้น ผู้ที่รู้ถึงสิ่งที่เปิดเผยและซ่อนเร้นของทุกสิ่งจึงต้องรู้ถึงสิ่งที่ซ่อนเร้นและที่เปิดเผยเกี่ยวกับมนุษย์ด้วย ความเชื่อในทศวรรค์ก็ได้รับการพิสูจน์โดยสิ่งนี้เช่นกัน เพราะทศวรรค์คือการขยายระบบปัจจุบันของการ “เผ่าติดตามดู”

11 แต่ละคนมีทูตสวรรค์ผู้ดูแลอยู่ข้างหน้า และข้างหลังเขา คอยเฝ้าดูเขาอยู่โดยคำบัญชาของพระเจ้า แท้จริงแล้ว พระเจ้าไม่ทรงเปลี่ยนแปลงสภาพของหมู่ชนใดจนกว่าเขาจะ เปลี่ยนแปลงสิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกเขาเสียก่อน และเมื่อ พระเจ้าทรงตัดสินใจที่จะให้การลงโทษเกิดขึ้นแก่คนหมู่นี้ แล้วไม่มีใครสามารถเปลี่ยนแปลงได้ นอกจากพระองค์ แล้ว พวกเขาไม่มีผู้คุ้มครอง⁷

12 พระองค์คือผู้ทรงทำให้ฟ้าแลบปรากฏต่อหน้าสู่เจ้าเพื่อ จะทำให้เจ้ามีทั้งความกลัวและความหวัง และพระองค์คือ ผู้ทรงก่อให้เกิดเมฆที่อุ่มหน้า¹³ เสียงฟ้าร้องแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ด้วยการสรรเสริญ และทูตสวรรค์ต่างสดุดีพระองค์ ด้วยเพราะความเกรงกลัวพระองค์ พระองค์ทรงปล่อยให้ ฟ้าผ่าฟาดลงมายังผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ แต่พวกเขา ยัง โต้แย้งกันเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ทรงมีอำนาจเจียรขาดยิ่ง⁷

لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنِّ وَالَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ۝ وَيَسْخِرُ الرِّعْدُ بِحَمْدِهِ ۝ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَن يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ ۝

⁷ ความรุ่งเรืองและความตกตาของโลกไม่ได้เกิดขึ้นแบบเดาสุ่ม แต่มันเกิดขึ้นภายใต้การดูแลและการตัดสินใจของพระเจ้า เมื่อพระเจ้าประทานความจำเริญให้แก่ชุมชนหนึ่งด้วยความโปรดปรานของพระองค์ พระองค์ยังประทานความจำเริญนี้ต่อไปตราบใดที่ชุมชนนั้นยังคงรักษาความสามารถของมันไว้ ถ้าชุมชนมนุษย์สูญเสียความสามารถนี้ไป ชุมชนนั้นจะสูญเสียความโปรดปรานของพระองค์ไปด้วย ตัวอย่างเช่น หลังจากสูญเสียความเป็นหนึ่งเดียวกันทางภายใน อิทธิพลบนโลกก็จะน้อยลง

อะไรก็ตามที่ชุมชนได้รับในโลกนี้ล้วนเป็นไปโดยกฎของพระเจ้า และอะไรก็ตามที่ชุมชนมนุษย์สูญเสียไป มันก็เป็นไปโดยกฎของพระเจ้าเช่นกัน ไม่มีใครที่นี่ที่สามารถให้หรือสามารถเอาไปได้นอกไปจากพระเจ้า

⁷ เมื่อมีฟ้าแลบ บางครั้ง มันนำข่าวเรื่องอากาศดีมาบอก แต่บางครั้ง มันมายังโลกเหมือนกับฟ้าผ่าทำให้หลายสิ่งถูกเผาไหม้หลายลง

ในทำนองเดียวกัน เมื่อเมฆรวมตัวกัน บางครั้ง มันทำให้เกิดฝนที่เป็นประโยชน์ตกมายังผืนดิน แต่บางครั้งมันเป็นตัวนำพายุมาและก่อให้เกิดน้ำท่วม

นี่หมายความว่าในโลกนี้ สิ่งเดียวกันสามารถทำให้คนมีความกลัวและความหวัง ผู้ที่จัดการกิจการของโลกส่งความเจริญของพระองค์มายังมนุษย์บนโลกโดยอาศัยปรากฏการณ์ต่างๆ พระองค์ทรงสามารถเปลี่ยนสิ่งที่เป็ประโยชน์อย่างมากมาไห้กลายเป็นการลงโทษที่รุนแรงที่สุดก็ได้ สภาพเช่นนี้เตือนมนุษย์ว่าเขาต้องไม่คิดว่าตัวเองปลอดภัยจากการลงโทษของพระเจ้า ►

14 การวิงวอนต่อพระเจ้าเท่านั้นคือสิ่งที่ถูกต้อง ส่วน บรรดาสิ่งอื่นที่พวกเขาวิงวอนออกไปจากพระเจ้านั้น ไม่สามารถตอบรับคำวิงวอนของพวกเขาได้ พวกเขาเหมือนกับคนที่ยื่นมือออกไปยังน้ำและขอให้ให้น้ำไหลมา ยิ่งปากของเขาทั้งๆที่มันไม่สามารถไหลมาถึงปากของเขาได้ การวิงวอนของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธมล้วนไร้ผล โดยสิ้นเชิง

15 ทั้งหมดที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนอบน้อม ต่อพระเจ้าเท่านั้น ทั้งโดยเต็มใจหรือไม่เต็มใจก็ตาม เช่นเดียวกับเงาของทุกสิ่งที่นอบน้อมต่อพระองค์ทั้งในยามเช้าและยามเย็น⁷

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ
دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا
كَبْسِطٍ كَفَيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا
هُوَ بِبَلِّغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي
ضَلَالٍ ﴿١٤﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا
وَظِلُّهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿١٥﴾

มนุษย์ที่ไม่ใส่ใจมักคอยสัญญาฉ้อโกงบางอย่างให้เกิดขึ้น แต่คนที่ยังมีความสำคัญอยู่คือผู้ได้รับความสำเร็จในการค้นหาสัญญาณทุกอย่างที่มีคุณค่าอันประเมินมิได้ในกิจวัตรประจำวันที่เกิดขึ้นรอบตัวพวกเขา พวกเขาารู้สึกว่าหัวใจเต้นเร็วขึ้นเมื่อฟ้าผ่าและฟ้าแลบฟ้าร้องเป็นระลอก และเมื่อพวกเขาออกไปที่น้ำฝน น้ำตาของพวกเขาก็ไหลท่วมออกมาจากตาของพวกเขา สภาพที่ทศสวรรค์เห็นอำนาจของพระเจ้าโดยตรงก็เช่นเดียวกับผู้เป็นมนุษย์ที่แท้จริงเห็น แม้พวกเขาจะไม่เห็นอำนาจของพระเจ้าโดยตรงก็ตาม

⁷ ถ้าคุณแผลมือทั้งสองข้างของคุณออกไปและเรียกทะเล มันจะไม่ตอบการเรียกของคุณและน้ำจากส่วนลึกของมันจะไม่ออกมาดับความกระหายของเรือสว่นไร่นาของคุณ แต่โดยกฎของธรรมชาติ น้ำจากมหาสมุทรเดียวกันนั้นจะลอยขึ้นไปในอากาศในรูปของไอน้ำที่ไม่มีเกล็ดติดไป หลังจากนั้นภายใต้อิทธิพลของความร้อน แร่ดิ่งตูดของโลกและแรงของลม มันจะแผ่ขยายไปเหนือเมืองและประเทศและตกลงมาในรูปของน้ำฝนทำให้แผ่นดินชุ่มฉ่ำ นี่เป็นการแสดงว่ามหาสมุทร แม้จะกว้างใหญ่ไพศาลขนาดไหนก็ทำอะไรไม่ได้จริงๆ มันไม่มีพลังอยู่ในตัวของมันเองที่จะทำอะไรตามที่มีมันต้องการหรือตอบสนองการเรียกร้องของสิ่งอื่น

นี่คือสภาพของทุกสิ่งที่อยู่ในโลกนี้ ดังนั้น คนฉลาดจึงเป็นคนที่เคารพสักการะพระผู้สร้าง ไม่ใช่สิ่งถูกสร้าง คนที่มุ่งตรงต่อพระผู้อภิบาลของทุกสิ่ง ไม่ใช่มุ่งไปที่สิ่งต่างๆเหล่านั้น

16 จงถามพวกเขาว่า“ใครคือพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้ง หลายและแผ่นดิน?” จงกล่าวเถิดว่า “พระเจ้า” ดังนั้น จง บอกพวกเขาว่า “แล้วทำไมพวกท่านยังเอาสิ่งอื่นออกไปจากพระองค์เป็นผู้คุ้มครองทั้ง ๆ ที่สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถยัง คุณหรือให้โทษได้แม้แต่ตัวของพวกมันเอง?” จงกล่าวเถิด “คนตาบอดและคนตาดีนั้นเหมือนกันกระนั้นหรือ? ความมืดและแสงสว่างเหมือนกันกระนั้นหรือ?” หรือพวกเขาตั้ง ภาคิให้กับพระเจ้า ผู้ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง เพื่อที่ จะทำให้การสร้างทั้งสองอย่างดูเหมือนกันสำหรับพวกเขา กระนั้นหรือ?” จงกล่าวเถิด “พระเจ้าเท่านั้นที่เป็นผู้ทรง สร้างทุกสรรพสิ่งและพระองค์เป็นผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงอำนาจอันยิ่งใหญ่”^๗

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ
 اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا
 يَمْلِكُونَ لأنفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ
 هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ
 نَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ
 شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُ الْخَلْقُ
 عَلَيْهِمْ قُلْ اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ
 الْوَاحِدُ الْقَهْرُ

^๗ พระเจ้าต้องการให้มนุษย์กับมารบต่อพระองค์ “การกัมกราบ” นี้คือศาสนาของจักรวาลทั้งหมด ทุกสิ่งในโลกนี้ล้วนอยู่ภายใต้คำสั่งของพระเจ้า สัญญาณทางกายภาพของการอยู่ใต้คำสั่งนี้คือการที่เงาทอดตัวไปทางตะวันตกในตอนเช้าและทอดตัวไปทางตะวันออกในตอนเย็น สิ่งที่เกิดขึ้นทุกวันนี้เป็นสัญลักษณ์ทางวัตถุของการกราบโดยตัวเองที่มนุษย์ถูกคาดหวังว่าจะทำอย่างมีจิตสำนึก

การศึกษาจักรวาลอย่างกว้างขวางเปิดเผยให้เห็นว่าทุกสิ่งทุกอย่างในนั้นถูกควบคุมโดยกฎจักรวาลเพียงหนึ่งเดียว นี่เป็นการพิสูจน์ความจริงว่าผู้สร้างและผู้อภิบาลเป็นสิ่งเดียวกันและมีเพียงหนึ่งเดียว

การศึกษาด้วยเหตุผลและสติปัญญาไม่ได้พิสูจน์ว่าในจักรวาลนี้มีอำนาจมากกว่าหนึ่งทำงานอยู่ เมื่อมองเช่นนี้ ความคิดที่ว่ามีพระเจ้ามากกว่าหนึ่งจึงเป็นการสมมุติหรือที่หักเอาเองโดยไม่มีเหตุผล

การสังเกตด้วยการมองด้วยตาซีให้เห็นถึงการมีอยู่ของพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้น คนที่เชื่อในการมีอยู่ของพระเจ้ามากกว่าหนึ่งองค์มีแต่จะพิสูจน์ “ความบอด” ของตัวเองว่าพวกเขาหักเอาว่าพระเจ้ามีอยู่หลายองค์เนื่องจากความบอดของพวกเขา มิใช่เพราะอาศัยความรู้และการสังเกตในความหมายที่แท้จริง

17 พระองค์ทรงประทานน้ำลงมาจากท้องฟ้า ซึ่งทำให้ ลำน้ำทั้งหลายไหลไปตามกฎของมัน กระแสน้ำที่เขียว กรากไหลไปพร้อมกับฟองน้ำลอยอยู่บนผิวน้ำ คล้ายกับ สิ่งที่ขึ้นมาจากหินแร่ที่มีกลิ่นเหม็นและจากหินแร่นั้น มนุษย์ได้นำมาทำเครื่องประดับและเครื่องใช้ โดยการ เปรียบเทียบนี้ พระเจ้าทรง ทำให้ความจริงแตกต่าง ไปจากความจริง ส่วนที่เป็นฟองจะมลายหายไปและ ส่วนที่เป็นประโยชน์ต่อมนุษย์จะยังคงอยู่บน แผ่นดิน พระองค์ทรงเปรียบเทียบเช่นนี้เพื่อ ทำให้ศาสน์ของ พระองค์เป็นที่กระจ่าง^ก

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ
أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا
رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ
أَبْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهٗ
كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ
فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا
يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ
كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ

^ก พระเจ้าทรงสร้างโลกนี้ขึ้นมาในลักษณะที่โลกใบนี้เหตุการณ์ต่างๆทางวัตถุที่เกิดขึ้นกลายเป็น สัญลักษณ์ของความจริงทางศีลธรรม อะไรก็ตามที่พระเจ้าหวังจากมนุษย์ในระดับของความสำนึก จะถูกแสดงให้เห็นในส่วนต่างๆของโลกที่ระดับทางวัตถุ ในคัมภีร์กุรอาน เหตุการณ์ทางธรรมชาติ สองอย่างได้ถูกอธิบายไว้ที่นี่ เหตุการณ์หนึ่งคือว่าเมื่อมีฝนตก น้ำฝนได้ไหลไปถึงแม่น้ำลำธาร ใน ตอนนั้น บนผิวน้ำจะมีฟองน้ำจำนวนมากมาย ในทำนองเดียวกัน เมื่อเงินและแร่ธาตุอื่นๆถูกเผาให้ ร้อนเพื่อทำความสะอาด สิ่งสกปรกของมันจะปรากฏในรูปของฟองเช่นเดียวกัน แต่ทันทีหลังจาก นั้น ฟองที่ไม่เป็นประโยชน์สำหรับมนุษย์จะระเหยไปในอากาศและน้ำกับแร่ธาตุที่เป็นประโยชน์ต่อ มนุษย์จะยังคงอยู่

นี่เป็นเหตุการณ์ทางธรรมชาติที่พระเจ้าใช้เป็นสัญลักษณ์แสดงให้เห็นหลักการที่พระองค์ได้วางไว้ สำหรับความสำเร็จหรือความล้มเหลวของชีวิต หลักการหนึ่งคือว่า ในโลกนี้ มีแต่คนที่มิประโยชน์ ต่อคนอื่นเท่านั้นที่มีสถานะที่ของตัวเอง ส่วนคนที่สูญเสียความสามารถที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นจะ ไม่มีที่ในโลกที่พระเจ้าสร้างขึ้นมานี้ กลุ่มคนหรือชุมชนก็เช่นกัน

18 สำหรับบรรดาผู้ตอบสนองต่อการเรียกร้องของพระ ผู้อภิบาลของพวกเขาไม่มีรางวัลอันประเสริฐตอบแทน แต่สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธการเรียกร้องของพระองค์นั้น ถ้าหากพวกเขามีทุกสิ่งทุกอย่างบนแผ่นดินและมีมาก กว่านั้นเป็นสองเท่า พวกเขาจะยอมมอบความมั่งคั่งทั้ง หมดมาไถ่ตัวพวกเขา(ในวันแห่งการพิพากษา) คนเหล่านี้ นี้คือผู้ที่จะได้รับการคิดบัญชีอย่างหนัก ที่ฟ้านักของพวกเขา เขาคือนรก สถานที่ที่ฟ้านักอันชั่ว⁷

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَىٰ
وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ
لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ
لَافْتَدَوْا بِهِ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ السُّوءُ
الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَيُئَسُّ الْمُهَادُّ

⁷ มันเป็นกฎของพระเจ้าในโลกนี้ที่สิ่งสกปรกและฟองอากาศจะไหลขึ้นมาบนผิวสักพักหนึ่ง แต่ในที่สุดแล้ว สิ่งที่เหลืออยู่ก็คือสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ในโลกหน้าก็เช่นกันสำหรับมนุษย์ ในโลกนี้ บางคนอาจมีความโดดเด่นเนื่องจากความสามารถบางอย่าง แต่ในโลกหน้า เฉพาะผู้มีคุณสมบัติที่แท้จริงเท่านั้นจะได้รับสถานะที่สูงกว่า

มนุษย์ไม่ตอบรับการเรียกร้องเพื่อสวรรค์ในโลกนี้เพราะพวกเขา รู้สึกว่าการเข้าไปหาสวรรค์อันบริสุทธิ์ พวกเขาจะสูญเสียผลประโยชน์ทางโลก รางวัลตอบแทนสำหรับการไม่สนใจสวรรค์ที่คนเหล่านั้นได้รับก็คือเกียรติ ความนิยมชมชอบและความมั่งคั่งในโลกนี้ พวกเขาดูว่าเป็นผู้ที่มีตำแหน่งสูงโดยการปฏิเสธสวรรค์

ในโลกหน้า คนเหล่านี้ทั้งหมดจะถูกโยนออกไปเหมือนกับฟองอากาศที่หายไปอย่างรวดเร็ว มีแต่คนที่ยอมจำนนต่อสวรรค์โดยละทิ้งประโยชน์ในโลกเท่านั้นที่จะถูกแยกออกมาให้เป็นที่โดดเด่น

มนุษย์ให้ความสำคัญแก่สถานะและผลประโยชน์ทางโลกมากจนพวกเขาไม่สนใจสวรรค์ ในโลกหน้า สิ่งเหล่านี้จะไม่มีค่าสำคัญใดๆสำหรับพวกเขาจนพวกเขาต้องการให้โลกนี้ทั้งหมดและมากกว่านั้นอีกโลกหนึ่งเพื่อไถ่ถอนตัวของพวกเขาจากการลงโทษของพระเจ้า

19 คนที่รู้ว่าสิ่งที่ถูกส่งจากพระผู้อภิบาลของเจ้ามายังเจ้า เป็นสัจธรรมจะเหมือนกับคนตาบอดได้ไหม? คนฉลาด เท่านั้นที่จะใคร่ครวญ^๗ 20 พวกเขาปฏิบัติครบตามสัญญาที่พวกเขามีกับพระเจ้าและไม่ทำลายสัญญานั้นหลังจากที่ ยืนยันแล้ว 21 และบรรดาผู้รวมตัวกันในสิ่งที่พระเจ้าได้ ทรงบัญชาให้รวมกัน และเกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขาและกลัวการลงโทษอันแสนสาหัสหากถูกเรียกไปคิดบัญชี 22 บรรดาผู้อดทนเพื่อที่จะได้รับความพอใจจากพระผู้ อภิบาลของพวกเขา และดำรงนมาซและใช้จ่ายจากสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขาทั้งโดยซ่อนเร้นและเปิดเผย และขจัดความชั่วด้วยความดีสำหรับพวกเขาคือสถานที่ ฟ่านักดี

﴿ أَفَمَن يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ ۚ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٠﴾ الَّذِينَ يُوْفُونَ بَعْدَ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ ﴿٢١﴾ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِمْ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا أَبْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَٰئِكَ هُم عُقَىٰ الدَّارِ ﴿٢٣﴾ ﴾

^๗ มนุษย์มีสองประเภทด้วยกัน ประเภทหนึ่งคือผู้ใช้เหตุผลที่พระเจ้าให้มาและคิดอย่างจริงจังโดยไม่มอดคิดในเรื่องของสัจธรรม ในที่สุด เมื่อพวกเขาคิดได้ พวกเขา ก็ยอมรับสัจธรรมโดยการตัดสินใจด้วยความสำนึกของพวกเขา

มนุษย์อีกประเภทหนึ่งคิดอยู่ภายในกรอบของประเพณีทางสังคมของพวกเขา พวกเขา มองสิ่งต่างๆ ในแง่ของประเพณีที่ปฏิบัติสืบทอดมา ไม่ใช่โดยการใช้เหตุผล และหลังจากนั้นก็ยึดอะไรก็ตามที่พวกเขาเห็นว่าผู้คนนิยมมั่นเป็นสัจธรรม

ตามคัมภีร์กุรอาน คนประเภทแรกเป็นคนที่กลายเป็นผู้ศรัทธาในแง่ของความรู้ซึ่งตรงข้ามกับคนอื่นประเภทหนึ่งที่เป็นคนตาบอด คนประเภทแรกรู้สัจธรรมและความเท็จโดยการตระหนักของเขาเอง ในขณะที่อีกคนหนึ่งแกว่งไปตามคำบอกเล่าที่ได้ยินมา เขาถือว่าสิ่งที่คนอื่นถือว่าเป็นเท็จคือความเท็จตามนั้นและเขาเชื่อสิ่งที่คนทั่วไปคิดว่า เป็นความจริงคือความจริง

การเรียกร้องเพื่อสัจธรรมต้องการหาคนที่สามารถตัดสินใจโดยใช้สติปัญญาของพวกเขา การเรียกร้องเชิญชวนคนตาบอดไม่มีประโยชน์อะไรแม้คนเหล่านั้นมีตาก็ตาม

23 พวกเขาจะได้เข้าสวรรค์แห่งเอเดนพร้อมกับคนดีจาก ในหมู่บรรพบุรุษของพวกเขา คู่ครองของพวกเขาและลูก หลานของพวกเขา บรรดาทูตสวรรค์จะเข้ามาหาพวกเขา จากทุกประตู และกล่าวว่า ²⁴ “ขอความสันติจงมีแต่ท่าน พวกท่านได้รับความจำริญนี้ เพราะสิ่งที่พวกท่านอดทน อย่างมั่นคงในโลก สถานที่พำนักแห่งปรโลกนั้นช่างดีเสียเหลือเกิน”ⁿ

25 สำหรับบรรดาผู้ทำลายพันธสัญญาของพวกเขา กับ พระเจ้าหลังจากที่ยืนยันแล้ว ผู้ที่ตัดขาดสิ่งที่พระเจ้าได้ ทรงสั่งให้ผูกสัมพันธ์และสร้างความเสียหายไปทั่วแผ่นดิน นั้น สำหรับพวกเขาก็คือคำสาปแช่งและพวกเขาจะได้รับ สถานที่พำนักอันชั่วช้าในโลกหน้า

جَنَّتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ
 ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ
 وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ
 بَابٍ ﴿٢٤﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ
 فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ
 يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
 وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِمْ أَنْ
 يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ
 لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٦﴾

ⁿ พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมโลกที่ดีที่สุดในโลกไว้สำหรับเขาเพื่ออาศัยอยู่ในนั้น พระองค์ทรงดูแลเขาตลอดเวลา สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดผูกพันมนุษย์ไว้กับพระเจ้าผู้ทรงสร้างและผู้ทรงอภิบาลของเขาด้วยความผูกพันทางธรรมชาติ ความผูกพันนี้ต้องการให้มนุษย์อย่าทำตนเป็นคนโอหัง แต่ควรยอมรับความจริงและค้อมหัวต่อหน้าพระเจ้า

ชีวิตของมนุษย์ในโลกนี้มีขึ้นมาด้วยความสัมพันธ์หลากหลายประเภทและความเกี่ยวโยงกัน เพราะความจำเป็นต้องอยู่ภายใต้พระเจ้าของมนุษย์นี้เองที่เขาต้องพัฒนาความสัมพันธ์กับบรรดาผู้ที่พระเจ้ารักและต้องตัดความสัมพันธ์ตามที่พระเจ้าสั่ง เขาต้องตระหนักถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าให้มากยิ่งขึ้นเขาต้องค้อมหัวต่อหน้าพระองค์ ซึ่งรูปแบบปกติดอย่างหนึ่งก็คือการนมาซ และเขาต้องให้ทรัพย์สินส่วนหนึ่งจากที่พระเจ้าได้ทรงให้เขาแก่คนอื่นบ้าง ถ้าเขาได้รับการปฏิบัติที่ไม่ดีจากใครบางคน เขาต้องตอบโต้ด้วยวิธีการที่ดีเพื่อที่ว่าในโลกหน้าพระเจ้าจะมองข้ามด้านที่ไม่ดีของเขาและปฏิบัติต่อเขาด้วยความโปรดปรานและความเมตตา

ทั้งหมดนี้ต้องการความอดทนอย่างต่อเนื่อง มันเรียกร้องผู้ศรัทธาให้ควบคุมตัวเอง มันคงหนักแน่นต่อการสูญเสียประโยชน์และยืนหยัดต่อแรงกดดันของสิ่งที่อยู่รอบตัวเขา

เพื่อเห็นแก่สวรรค์ ผู้ศรัทธาต้องใช้ความอดทนในทุกกรณี ความอดทนเป็นราคาของสวรรค์ ไม่มีใครสามารถได้รับสวรรค์อันนิรันดร์ได้หากไม่จ่ายราคาแห่งความอดทน

26 พระเจ้าได้ทรงประทานปัจจัยยังชีพของพระองค์อย่างมากมายเหลือหลายแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงประทานอย่างจำกัดจำเขี่ยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ (บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา) สุขสำราญกับชีวิตแห่งโลกนี้ ในขณะที่ชีวิตแห่งโลกนี้มีอะไรนอกไปจากสิ่งเล็กน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับชีวิตในโลกหน้า

27 บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า “ทำไมจึงไม่มีสัญญาณ จากพระผู้อภิบาลของเขา ถูกส่งมายังเขา?” จงกล่าวเถิดว่า “พระเจ้าทรงปล่อยให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงทางและ ทรงนำทางเฉพาะผู้ที่หันไปยังพระองค์” 28 คนเหล่านั้นคือ ผู้ที่ศรัทธาและหัวใจของพวกเขาพบความสงบในการระลึกถึงพระเจ้า จงรู้ไว้เถิดว่าการระลึกถึงพระเจ้าเท่านั้นที่นำ ความสงบมาสู่หัวใจ^๗

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا فِي الآخِرَةِ إِلَّا مَتَعٌ ﴿٢٦﴾
وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ
آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۗ قُلْ إِنَّا لَنَنصُرُ
مَن يَشَاءُ وَهَدِيْٓنَا إِلَيْهِ مَن نَّابِ
الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ
اللَّهِ ۗ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

^๗ มนุษย์ผูกพันกับพระเจ้าโดยความผูกพันของธรรมชาติและมนุษย์ด้วยกัน โดยความผูกพันแห่งความเป็นมนุษย์ด้วยกัน การทำลายความผูกพันทั้งสองนี้นำไปสู่การสร้างความเสียหายบนแผ่นดินของพระเจ้า การมีชีวิตอย่างสงบบนแผ่นดินของพระเจ้าหมายถึงการทำให้ชีวิตของตัวเองอยู่ภายใต้ความผูกพันดังกล่าวข้างต้น ถ้าใครปลดปล่อยตัวเองจากความผูกพันเหล่านี้โดยไม่สนใจสิทธิของพระเจ้าหรือมนุษย์ เขาคงไม่มีแต่จะสร้างความเสียหายขึ้น

คนที่ทำเช่นนั้นมีแต่จะทำให้พระเจ้าทรงโกรธกริ้ว ดังนั้น คนเหล่านั้นจะไม่ได้รับส่วนแบ่งในความโปรดปรานของพระเจ้า พวกเขาทำให้โลกของพระเจ้าเปราะเปราะ ดังนั้น พวกเขาจึงสมควรที่จะถูกโยนลงไปในสถานที่ที่น่าน่าเหม็นที่สุด นั่นคือนรก

ในโลกนี้ บางคนได้รับน้อย บางคนได้รับมาก คนที่ได้รับมากจะสร้างปมเชือกหรือความรู้สึกว่าตัวเองเหนือกว่าคนอื่นขึ้นมาในขณะที่คนที่ได้รับน้อยรู้สึกเป็นทุกข์จากการมีปมต้อย แต่ในสายตาของพระเจ้า ทั้งคนคิดทั้งสองนี้ไม่ถูกต้องด้วยกันทั้งคู่ ปฏิบัติการที่ถูกต้องคือ ถ้าเขาได้รับมาก เขาต้องรู้สึกขอบคุณพระเจ้า ส่วนคนที่ได้รับน้อยต้องอดทนและพอใจในสิ่งที่เขามี

คนที่มุ่งแต่ทางโลกจะไม่สนใจผู้เผยแผ่ศีลธรรม เหตุผลที่เป็นเช่นนี้คือคนประเภทนี้จะนึกถึงแต่เฉพาะความมั่งคั่งหรือร่ำรวยทางโลก แต่เนื่องจากผู้เผยแผ่ศีลธรรมมีแต่ศีลธรรมอันสูงส่ง เขาจึงไม่เป็นที่ยอมรับและถูกเมินเฉยเหมือนเป็นคนไม่สำคัญ แต่เมื่อมันที่อยู่เหนือความจริงถูกฉีกออก มนุษย์จะรู้ว่าในตอนนี้ ความมั่งคั่งหรือร่ำรวยที่เขาใช้ในการพิจารณาทุกสิ่งนั้นไม่มีค่าเลยโดยสิ้นเชิง สิ่งมีค่าที่แท้จริงคือความจริงที่เขาไม่สนใจเพราะมันมองไม่เห็น

29 “สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี ย่อมได้ รับความสุขความจำเริญ สำหรับพวกเขาคือบ้านปลายที่ดี”^๗

30 (ไอ้หม้อมัด) ดังนั้น เราได้ส่งเจ้ามาเป็นศาสนทูตใน หมู่คนที่ก่อนหน้านี้มีผู้คนมากมายได้ล่องลับไปแล้ว ทั้งนี้ เพื่อที่เจ้าจะได้อ่านสิ่งที่เราได้ประทานมายังเจ้าให้พวกเขา ฟัง แต่ถึงกระนั้น พวกเขายังคงปฏิเสธ พระผู้ทรงกรุณา ปราณี จึงบอกพวกเขาว่า “พระองค์คือพระผู้อภิบาลของ ฉัน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ฉันมอบความ ไว้วางใจอย่างเต็มที่ในพระองค์และยังพระองค์คือผู้ที่ฉัน กลับไป”^๗

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسَنُ مَّآبٍ ﴿٣٠﴾ كَذَٰلِكَ
 أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهَا
 أُمَمٌ لَّا تَتْلُوا عَلَيْهِمُ الذِّكْرَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
 وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا
 إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ
 مَتَابٍ ﴿٣١﴾

^๗ เหตุผลสำหรับการปฏิเสธผู้เผยแผ่สัจธรรมโดยทั่วไปก็คือว่าผู้คนไม่เห็นบารมีใดๆที่จำเป็นต้องได้รอบตัวคนผู้นี้ แต่ในเทากับเป็นความไม่สำเร็จตรงจุดที่มนุษย์ต้องพิสูจน์ให้สำเร็จ พระเจ้าต้องการให้มนุษย์ยอมรับสัจธรรมในรูปแบบที่สมบูรณ์และยอมจำนนต่อสัจธรรมนั้น ตอนนี้ คนที่ดิ่งตันต่อไปว่าจะไม่ยอมรับสัจธรรมโดยไม่เห็นบารมีที่จำเป็นต้องมองเห็นได้จะถูกกำหนดชะตากรรมมิให้พบสัจธรรมในโลกนี้ตามกฎหมายของพระเจ้าและเขาจะไม่ได้รับทางนำจากพระเจ้า

โลกนี้เป็นพื้นที่ทดสอบ ที่นี่ มนุษย์สามารถพบพระเจ้าได้ที่ระดับของการระลึกถึง เขาไม่สามารถพบพระเจ้าได้ในระดับของการเฝ้ามอง บรรดาผู้เห็นด้วยกับแผนการของพระเจ้าจะพบพระเจ้าและบรรดาผู้ไม่เห็นด้วยจะไม่ประสบความสำเร็จในการพบพระองค์ เช่นเดียวกับคนที่ดิ่งตันจะเห็นดวงอาทิตย์ด้วยตาเปล่าจะไม่ประสบความสำเร็จในการทำเช่นนั้น

ในโลกนี้เท่านั้นที่คนประสบความสำเร็จคือคนที่ยอมรับแผนการของพระเจ้าและคนที่หลวมชีวิตของเขาไปตามนั้น เพราะพระเจ้าคือผู้สร้างโลกนี้ ไม่ใช่มนุษย์

^๗ เมื่อสัญญาณมากมายถูกนำมาแสดงให้เห็นแล้ว พวกเขาจะได้รับการตัดสินครั้งสุดท้าย ตอนนี้ ถ้ามนุษย์ร้องขอ พระเจ้าได้ทรงแสดงสัญญาณที่จำเป็นต้องมองเห็นให้แล้ว และถ้าหลังจากนั้น พวกเขายังไม่ยอมรับพระองค์อีก พวกเขา ก็สมควรถูกทำลายทันที แต่ด้วยความกรุณาปราณีและความเมตตาของพระเจ้า พระองค์ทรงเมินเฉยต่อการเรียกร้องต้องการเห็นสัญญาณของมนุษย์และยังคงส่งสัจธรรมไปทางศาสนทูตของพระองค์ในภาษาของคำแนะนำและการให้เหตุผลด้วยเหตุนี้เองที่มนุษย์จึงยังมีช่วงเวลายาวออกไปเพื่อให้เขามีเวลาปรับปรุงตัวเองและสมควรที่จะได้รับความกรุณาปราณีจากพระเจ้า

เมื่อเป็นเช่นนั้น ผู้เผยแผ่สัจธรรมไม่จำเป็นต้องหนักใจต่อคำร้องขอใดๆของบรรดาผู้ที่เขาพูดด้วย เขาเองต้องทำไปตามแผนการของพระเจ้าและต้องเรียกร้องพวกเขาให้ยอมรับสัจธรรมอยู่ต่อไป

31 ถึงแม้จะมีกุรอาอันที่ทำให้ภูเขาเคลื่อนไหว หรือทำให้ แผ่นดินแยกออกจากกัน หรือ ทำให้คนตายพูดได้ (พวก เขาก็จะไม่ เชื่อ) ทุกสิ่งยอมจำนนต่อพระประสงค์ของ พระองค์ บรรดาผู้ศรัทธายังไม่รู้หรือว่าหาก พระองค์ทรง ประสงค์ พระเจ้าทรงสามารถที่ จะนำทางมนุษย์ทั้งหมดได้? สำหรับบรรดา ผู้ปฏิเสธนั้น ความวิบัติหายนะไม่อย่างหนึ่ง อย่างใดจะเข้ามาเยี่ยมเยียนพวกเขาครั้ง แล้วครั้งเล่าโดย ไม่หยุดหย่อนเพราะความ ผิดที่พวกเขาได้ทำไว้หรือไม่ก็ เกิดขึ้นใกล้ กับที่อาศัยของพวกเขา จนกว่าสิ่งที่พระเจ้า ทรงสัญญาไว้จะเกิดขึ้น พระเจ้ามิทรงผิด พลาดในสัญญา ของพระองค์ 32 ศาสนทูต คนอื่นๆที่เคยถูกเยาะเย้ยมา ก่อนหน้าเจ้า แล้ว แต่ฉันผ่อนปรนเวลาให้บรรดาผู้ปฏิเสธ สัจธรรมได้สำนึกผิด แล้วจึงจัดการพวกเขา ในที่สุด ดูเอา เองแล้วกันว่าการลงโทษของ ฉันน่าสะพรึงกลัวเช่นใดⁿ

وَلَوْ أَنَّ قُرْءَانًا سُيِّرَتْ بِهِ ٱلْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ ٱلْأَرْضُ أَوْ كُفِّرَتْ بِهِ ٱلْمَوْتَىٰ ۗ بَلْ لِلَّهِ ٱلْأَمْرُ جَمِيعًا ۗ أَفَلَمْ يَأْتِسَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا أَن لَّو يَشَاءُ ٱللَّهُ لَهَدَى ٱلنَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُم بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ ٱللَّهِ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُخْلِفُ ٱلْعَهْدَ ﴿٣٢﴾ وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَٱمْلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٣﴾

ⁿ เหตุผลที่แท้จริงสำหรับการปฏิเสธสัจธรรมมิใช่เพราะความบกพร่องใดๆในการในการใช้เหตุผล แต่มันเนื่องมาจากมนุษย์ได้รับเสรีภาพในการยอมรับหรือไม่ยอมรับมากกว่า ตราบใดที่มนุษย์มี เสรีภาพที่จะปฏิเสธ เขาก็สามารถหาเหตุผลมาปฏิเสธสิ่งใดได้ทั้งนั้น

ถ้ามีเหตุผลมานำเสนอต่อเขาโดยการใช้วิธีการใดในการแสดงออก เขาจะหาวิธีการแสดงออกอย่าง อื่นมาปฏิเสธมัน ถ้ามีการอ้างถึงสัญญาณบางอย่างของจักรวาล เขาจะคิดคำอธิบายของเขาขึ้นมา เองเพื่อขัดแย้งจนถึงขนาดที่ว่าถ้าภูเขาจะถูกทำให้เคลื่อนที่บนพื้นผิวโลกหรือคนตายถูกทำให้ฟื้น ขึ้นมา ถึงกระนั้นแล้วก็ไม่มีความสามารถขัดขวางเขาไม่ให้พูดว่านี่คือมายากล

บางครั้ง ปรากฏว่าผู้ปฏิเสธได้เรียกร้องต้องการคำอธิบาย แต่ในความเป็นจริง พวกเขากำลังหาทาง ที่จะเย้ยหยัน เขาต้องการแสดงว่าอะไรก็ตามที่ผู้เผยแผ่สั่งสอนกำลังเสนอนั้นมิใช่ความจริง ถ้าสิ่งที เขานำมาสอนเป็นความจริง ผู้เผยแผ่สั่งสอนน่าจะมีข้อโต้แย้งที่ ทำให้ทุกคนจำเป็นต้องยอมรับ

พระเจ้าได้ผ่อนผันเวลาให้มนุษย์ระยะเวลาหนึ่ง ด้วยเหตุนี้เองที่พวกเขาจึงไม่กลัว แต่เมื่อระยะเวลา นี้หมดลงและพระเจ้าจัดการกับมนุษย์ ตอนนั้นเอง มนุษย์จะเห็นว่าเขาไม่มีอำนาจมานานแล้วถึงแม้ เขาจะคิดเอาเองว่าเขามีอำนาจก็ตาม

33 ผู้เฝ้ามองทุกชีวิตและการกระทำของ พวกเขา(จะเหมือน กับผู้อื่น)กระนั้นหรือ? แต่กระนั้น พวกเขายังตั้งสิ่งอื่นเป็น ภาคิ กับพระเจ้า (อินบี่)จงบอกพวกเขาเถิด ว่า “จงบอกชื่อ ของพวกมันหน่อยซิ พวก ท่านต้องการที่จะบอกพระองค์ ถึงสิ่งใหม่ ที่พระองค์มีทรงรู้นบนแผ่นดินของพระองค์ กระนั้น หรือ? หรือพวกท่านเพียงพูดขึ้น มาลอยๆ” แท้จริง สำหรับ บรรดาผู้ปฏิเสธ สัจธรรมนั้น การหลอกลวงของพวกเขาได้ ถูกทำให้ปรากฏเป็นสิ่งที่งามต่อพวกเขาและ พวกเขาได้ถูก ดึงออกมาจากแนวทางที่ถูก ต้องไม่มีใครที่จะแสดงหนทาง ที่ถูกต้องให้ แก่บรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงปล่อยให้หลงทาง ได้ 34 การลงโทษรอพวกเขาในชีวิตแห่ง โลกนี้ แต่การลงโทษ ในโลกหน้านั้นเจ็บ ปวดและทรมาณยิ่งกว่า และไม่มีใครที่ จะ คุ่มครองพวกเขาให้รอดพ้นจากพระเจ้าได้ ⁿ

أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۗ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلُوبًا سَمُّوهُمْ ۗ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ ۗ أَمْ يَبْظَهَرُ مِنَ الْقَوْلِ لِلَّهِ بَلَّ زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ ۗ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۖ هُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَعَذَابٌ الْأٰخِرَةِ ۖ أَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٣٤﴾

ⁿ การศึกษาวิจัยแสดงให้เห็นว่าในจักรวาลนี้มีระบบของการบันทึกอยู่ อะไรก็ตามที่มนุษย์พูดหรือ ทำไปจะถูกบันทึกไว้ทันทีโดยการจัดการของจักรวาล เมื่อเป็นเช่นนั้น สิ่งเดียวที่จะได้รับการถือว่าเป็นพระเจ้าของจักรวาลคือผู้มีอำนาจในการได้ยินและมองเห็น แต่สิ่งที่เรียกว่าหุ่นส่วนของพระเจ้า ที่มนุษย์ที่กักตัวเองว่ามีคุณสมบัติเช่นนั้นล้วนไม่มีอำนาจในการได้ยินหรือมองเห็น เมื่อเป็นเช่นนั้น พวกมันจะเป็นผู้สร้างและเป็นพระเจ้าของโลกเหมือนจักรวาลปัจจุบันได้อย่างไร? คนที่ไม่สามารถได้ยินจะสร้างสิ่งที่สามารถได้ยินได้อย่างไร และคนที่ไม่สามารถมองเห็นจะสร้างสิ่งที่มองเห็นได้อย่างไร?

ในจักรวาลนี้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างมากมายจนมันไม่มีที่ว่างไว้สำหรับความคิดเรื่องการตั้งหุ่นส่วนให้พระเจ้า จักรวาลปฏิเสธการมีหุ่นส่วนใดๆในการเป็นพระเจ้า

“การหลอกลวงของพวกเขาได้ถูกทำให้ปรากฏเป็นสิ่งที่งามต่อพวกเขา” ในที่นี้ “การหลอกลวง” หมายถึงคำพูดของพวกเขา เมื่อใดก็ตามที่มนุษย์ปฏิเสธสัจธรรม ความคิดของเขาจะสร้างอะไรบางอย่างขึ้นมาเพื่อสนับสนุนการปฏิเสธของเขาถึงแม้ว่าสิ่งที่เขาพูดออกมาจะเป็นถ้อยคำที่ไร้สาระก็ตาม แต่บรรดาผู้ไม่สนใจในสัจธรรมจะกล่าวถ้อยคำที่ไร้เหตุผลเช่นนี้และคิดว่ามันเป็นเหตุผลสนับสนุนการปฏิเสธของพวกเขาโดยไม่คำนึงถึงความจริงว่าคำพูดที่พวกเขาพูดออกมาจากความ คิดของพวกเขาไม่มีค่าใดๆเลย

คำพูดเท็จเช่นนั้นอาจปลอบโยนหรือสร้างความพอใจให้มนุษย์เฉพาะในโลกปัจจุบันเท่านั้น ในโลก หน้า เมื่อความจริงของทุกสิ่งจะถูกทำให้ปรากฏออกมา คำพูดสวดยหูเหล่านี้จะมีน้ำหนักน้อยมาก จนมนุษย์อับอายที่จะพูดมันออกมาอีก

35 สำหรับสวนสวรรค์ที่ผู้เกรงกลัวพระเจ้า ได้ถูกสัญญา ไว้ในวันเป็นดังนี้คือ ภายในนั้น จะมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ผลไม้ของ มันยืนนานถาวรและรุ่มเงาของมันยาวนาน ตลอดไป นั่นคือสิ่งตอบแทนสำหรับผู้สำรวม ตนจากความ ชั่ว แต่ผลตอบแทนนั้นปลาย ของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา นั่นคือไฟนรก⁷

36 (ไอ้ไม่มี) บางคนของผู้ที่เราได้ประทาน คัมภีร์มาให้มี ความยินดีในสิ่งที่เราประทาน แก่เจ้า ในขณะที่มีบางคน ในหมู่ชนต่างๆ ปฏิเสธบางส่วนของมัน จึงบอกพวกเขา ว่า “ฉันถูกบัญชาให้เคารพสักการะพระเจ้า เท่านั้นและถูกห้าม มิให้นำสิ่งใดมาเป็นภาคี เทียบเคียงพระองค์ ฉันวิงวอนต่อ พระองค์ และฉันจะกลับไปหาพระองค์”

﴿ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ ۚ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلُّهَا دَائِمٌ ۚ
وَوَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا
وَأَلَّذِينَ كَفَرُوا النَّارُ ﴾ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ
ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا
أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ
بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ
وَلَا أُشْرِكُ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَقَابِ

⁷ ราคาของสวรรค์คือความเกรงกลัวพระเจ้า นั่นคือ การตระหนักถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าจนเกิดความกลัวเข้าไปในหัวใจของมนุษย์ บรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้าในโลกนี้จะถูกจัดให้อยู่ในที่พักแห่งโลกหน้า ที่นั่น มนุษย์จะไม่มီးอะไรที่ต้องกลัวและรอบๆนั้นจะมีสวนผลไม้ที่มีแต่ความสวยงามยิ่งขึ้นไป

แต่สภาพของคนที่ไม่กลัวพระเจ้าในโลกนี้จะตรงกันข้าม ในโลกหน้า พวกเขาจะพบตัวเองว่ามีไฟนรกอยู่รอบตัว

37 ดังนั้น เราได้ส่งคำบัญชา(ที่ชัดเจน)มาเป็นภาษาอาหรับ และถ้าหากเจ้าปฏิบัติตามความปรารถนาและอารมณ์ต่ำ ของพวกเขาทั้งๆที่เจ้าได้รับความรู้แล้ว จะไม่มีใครป้องกัน เจ้าหรือคุ้มครองเจ้าให้พ้นจากพระเจ้าได้^{๓๗} 38 เราได้ส่ง ศาสนทูตมาหลายคนแล้วก่อนหน้าเจ้าและเราได้ให้พวกเขา มีภรรยาและบุตร และไม่มีศาสนทูตคนใดมีอำนาจแสดง สัญญาณใดๆได้นอกจากโดยการอนุมัติของพระเจ้า ทุกยุค นั้นมีคัมภีร์ของมโนเอง

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا ۗ وَلِيِّنَ
 أَتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَمَا جَاءَكَ مِنَ
 الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ
 ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ
 وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً ۗ وَمَا كَانَ
 لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِبَيِّنَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
 لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٨﴾

^{๓๗} เมื่อกูรอานถูกประทานลงมา ชาวยิวและชาวคริสเตียนได้แบ่งออกเป็นสองกลุ่ม ในบรรดาคนเหล่านี้ คนที่กั้วพระเจ้าและผู้ปฏิบัติตามคำสอนที่แท้จริงของโมเสสและเยซูสปฏิบัติต่อกูรอานเหมือนกับเสียงภายในของพวกเขาและยอมรับกูรอานอย่างมีความสุข

แต่บรรดาผู้มัวคืดและยึดถือกลุ่มเป็นศาสนาที่แท้จริงไม่สามารถยอมรับสัจธรรมเพราะความไม่คุ้นเคยและกลายเป็นฝ่ายต่อต้านสัจธรรม การมีชีวิตอยู่ของพวกเขาโดยไม่กั้วพระเจ้าทำให้พวกเขาไม่กั้วการต่อต้านการเรียกร้องของสัจธรรม

คนที่กลายเป็นผู้ต่อต้านสัจธรรมบนพื้นฐานของการเห็นแก่พวกพ้องนั้นความจริงแล้วเป็นผู้ปฏิบัติตามความต้องการของตัวเองแทนความต้องการของพระเจ้า ดังนั้น เขาจึงหันออกไปจากแนวทางของพระเจ้า การเปลี่ยนในการเรียกร้องของสัจธรรมโดยเห็นแก่คนเช่นนี้ไม่เป็นที่อนุญาตสำหรับคนที่เผยแผ่ถ้อยคำของพระเจ้า มันจำเป็นสำหรับเขาที่จะยืนยันมั่นคงบนสัจธรรมอันบริสุทธิ์ในความคิด คำพูดและการกระทำ ในกรณีของผู้ปฏิเสธ เขาต้องหนักแน่นมั่นคงและไม่ใช้วิธีการประนีประนอม

ถ้าใครยังคงปฏิบัติตามคำบงการของตัวเองทั้งๆที่รู้ว่าสัจธรรมได้ถูกนำมายังเขาในภาษาที่สามารถเข้าใจได้แล้ว เขาก็มีความเสี่ยงเองในการที่จะไม่ได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า

39 พระเจ้าทรงยกเล็กอะไรก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงรักษาไว้ซึ่งอะไรก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์และ แผลงที่มาของคำบัญชาทั้งหมดอยู่ที่พระองค์^๗

40 (ไอ้คนบี) ไม่ว่าเราจะแสดงให้เจ้าเห็นส่วนหนึ่งที่เราได้ สัญญาพวกเขาไว้หรือทำให้เจ้าตาย(ก่อนนั้น) หน้าที่ของเจ้า คือการให้คำตักเตือนและเราเองจะทำหน้าที่ชำระบัญชี

يَمْحُوا اللَّهَ مَا يَشَاءُ وَيُنَبِّتُ ۖ وَعِنْدَهُ
 أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٦٦﴾ وَإِن مَّا نُرِيَنَّكَ
 بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ
 فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٦٧﴾

^๗ นบีอะไรก็ตามที่มาในนามของพระเจ้าล้วนเป็นมนุษย์เหมือนกับมนุษย์คนอื่น ๆ และนบีทุกคนก็ต้องใช้ชีวิตทางโลก ดังนั้น ทำไมชุมชนต่างๆจึงยอมรับนบีก่อนหน้านั้น แต่กลับปฏิเสธนบีที่มีชีวิตอยู่ร่วมสมัยกับพวกเขา? เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็คือบรรดานบีสมัยก่อนมีปัจจัยเอื้ออำนวยบางอย่างที่นบีร่วมสมัยของพวกเขาไม่มี นั่นคือเกียรติประวัติทางประวัติศาสตร์ หลายชุมชนยอมรับบรรดานบีก่อนหน้านี้เนื่องจากเกียรติประวัติทางประวัติศาสตร์ที่บรรดานบีเหล่านั้นมีอยู่และพวกเขาปฏิเสธนบีร่วมสมัยเพราะไม่มีสิ่งนี้

มันเป็นความอ่อนแอในตัวของมนุษย์เองที่เขาไม่สามารถมองเห็นความจริงในรูปแบบที่เป็นนามธรรม นบีร่วมสมัยมีความจริงที่อยู่ในรูปของนามธรรม ดังนั้น มนุษย์จึงไม่อาจยอมรับได้ ส่วนบรรดาในอดีตที่ผ่านมามีลักษณะที่เป็นส่วนเสริมเข้ามา เช่น เกียรติประวัติและอำนาจบารมี ดังนั้น มนุษย์จึงยอมรับนบีเหล่านั้นและยอมเป็นสาวกของนบี

“อุมมุลกิตาบ” (แม่ของคัมภีร์) หมายถึงบันทึกต้นฉบับของพระเจ้าซึ่งพระองค์ทรงเป็นเจ้าของ และเป็นบันทึกที่มีคำสั่งและหลักการที่พระเจ้าต้องการให้มนุษย์ปฏิบัติ บันทึกคัมภีร์นี้ได้ถูกประทานให้แก่บีตาง ๆ บนพื้นฐานของคัมภีร์ต้นฉบับ บางครั้ง พระเจ้าได้ประทานคัมภีร์นี้ในภาษาหนึ่งและบางครั้งในอีกภาษาหนึ่ง บางครั้งโดยการใช้วิธีการทางสัญลักษณ์และบางครั้งโดยวิธีการตรง ๆ บางครั้งหลังจากการประทานคัมภีร์มาแล้ว ความรับผิดชอบในการดูแลรักษาถูกมอบให้แก่มนุษย์และบางครั้งความรับผิดชอบนี้อยู่ที่พระเจ้าเอง

41 คนเหล่านี้มีเห็นหรือว่าเราได้เข้ามายังแผ่นดิน(ของพวกเขา) และย่นเขตแดนของมันเป็นในทุกๆด้านอย่างไร? พระเจ้า ทรงตัดสินใจและไม่มีใครยับยั้งการตัดสินใจของพระองค์ได้ และพระองค์ทรงจับปล้นในการชำระบัญชี⁴² แท้จริง หมูชน ก่อนหน้าพวกเขาได้วางแผนไว้ แต่แผนการนั้นอยู่ในอำนาจ ของพระเจ้าทั้งหมดพระองค์ทรงรู้ถึงสิ่งทีทุกชีวิตทำไว้ และ ในไม่ช้า บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะรู้ว่าใครจะได้รับที่พำนักสุดท้าย⁷

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا ۗ وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ ۗ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾
 وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا ۖ يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ۗ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ عُقِيَ الدَّارِ ﴿٤٢﴾

⁷ ผลของการปฏิเสธศรัทธาของพระเจ้าจะปรากฏให้เห็นได้ในโลกหน้า แต่ถ้าผู้ปฏิเสธศรัทธาของนบีคนใดปฏิเสธการเชื่อศรัทธาของนบีคนนั้น ผลที่ตามมาจะเริ่มปรากฏให้เห็นเองในโลกนี้ อย่างไรก็ตาม ไม่มีหลักการใดถูกกำหนดไว้สำหรับผลที่จะออกมาในโลกนี้ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในรูปแบบที่แตกต่างกันระหว่างสมัยของนบีต่างๆ

ในกรณีของนบีมุฮัมมัด โดยการใช้อำนาจพิเศษของพระเจ้า บรรดาสาวกของท่านได้ถูกทำให้มีอำนาจเหนือบรรดาผู้ต่อต้านท่าน

ในขั้นตอนสุดท้ายของช่วงเวลาในมักกะฮ์ เมื่อบรรดาหัวหน้าเผ่าของมักกะฮ์อุปถัมภ์ท่าน ในที่สุดการเรียกร้องของอิสลามได้แพร่ขยายไปยังภายในมะดีนะฮ์และในบรรดาเผ่าต่างๆนอกมักกะฮ์ พุดอีกอย่างหนึ่งก็คือ อำนาจการเผยแพร่ของอิสลามกำลังพิชิตบริเวณรอบๆมักกะฮ์และกำลังมุ่งหน้าไปยังมักกะฮ์เอง ในกรณีของนบีมุฮัมมัด เจตนารมณ์ของพระเจ้าได้ปรากฏในรูปแบบของการพิชิตทางการเผยแพร่ศีลธรรม

ที่นี้ ยุทธศาสตร์การเรียกร้องเชื่อศรัทธาถูกเรียกว่ายุทธศาสตร์ของพระเจ้า นี่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของมัน เมื่อชาวกุเรซขับไล่ท่านนบีมุฮัมมัดออกจากมักกะฮ์ พวกเขาคิดว่าพวกเขาได้กำจัดท่านเสร็จเรียบร้อยแล้ว ในตอนนั้น ท่านเป็นคนที่ถูกทำลายหนทางทำมาหากินหมดสิ้นแล้วและเป็นผู้ที่ไม่ได้รับความช่วยเหลือจากเผ่าของตัวเอง

หลังจากทำสิ่งนี้ทั้งหมดแล้ว ชาวกุเรซรู้สึกมีความสุข พวกเขาคิดว่าพวกเขาได้ฝังปัญหาของนบีไปหมดสิ้นแล้ว แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าภารกิจการเรียกร้องเชื่อศรัทธา(ที่จะอยู่คืออาวุธสำคัญของการเผยแพร่ศีลธรรม) และนี่เป็นอะไรบางอย่างที่ไม่มีใครสามารถเอาไปจากเขาได้ การมุ่งทำลายใดๆต่อการเผยแพร่ศีลธรรมมีแต่จะทำให้พลังของการเรียกร้องเชื่อศรัทธามีมากขึ้น มันไม่ได้ทำให้พลังนี้ลดลงแต่ประการใด ดังนั้น ทุกครั้งที่ชาวกุเรซคิดว่าพวกเขาได้ทำลายทุกสิ่งของนบีไปแล้ว การเผยแพร่ศีลธรรมของท่านกลับแพร่ขยายไปในหมู่ชาวอาหรับ หัวใจของมุศนถูกท่านพิชิตไว้หมดแล้ว กระบวนการนี้เป็นไปอย่างเรียบง่าย แต่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง และจุดสูงสุดของกระบวนการนี้คือการพิชิตมักกะฮ์ บรรดาผู้ที่เคยถูกชาวมักกะฮ์ถือว่าเป็นเพียง “สิบจากร้อย” และถูกขูดรากถอนโคนออกไปจากบ้านของพวกเขาแล้วนั้น ในช่วงเวลาไม่กี่ปีได้กลายเป็น “หมื่น” และกลับไปสู่มักกะฮ์ด้วยความเข้มแข็งจนชาวมักกะฮ์ไม่กล้าที่จะขัดขวางพวกเขาจากการเข้าเมืองของตน ►

43 บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า “ท่านไม่ใช่ศาสนทูตของพระเจ้า” จงกล่าวเถิดว่า “พระเจ้าเพียงพอแล้วสำหรับการเป็นพยานระหว่างฉันกับพวกท่านและคนที่มีความรู้ในคัมภีร์”^๗

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا
قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي
وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

บรรดาผู้สูญเสียประโยชน์จากการเรียกร้องเชิญชวนให้ยอมรับศรัทธมพยายามที่จะปราบปรามทำลายศรัทธมโดยใช้วิธีการต่างๆในการต่อต้าน แต่ในที่สุด แผนการทั้งหลายล้วนอยู่ในมือของพระเจ้า พระองค์ทรงมีอำนาจเหนือทุกคน ปรากฏการณ์แห่งอำนาจอันสูงส่งของพระเจ้าในตอนเริ่มต้นกำลังเกิดขึ้นในโลกนี้ ส่วนปรากฏการณ์ที่สมบูรณ์แห่งอำนาจอันสูงส่งของพระองค์จะเกิดขึ้นในโลกหน้าซึ่งแม้แต่คนตาบอดจะได้เห็นและแม้แต่คนหูหนวกจะได้ยิน

^๗ เมื่อบรรดาผู้ที่มีองแต่เพียงภายนอกไม่พบสัญญาณในรูปของปาฏิหาริย์ในผู้เผยแผ่ศรัทธม พวกเขาจึงสงสัยในความจริงของคำสอนที่เขานำมา แต่อย่างไรก็ตาม ศรัทธมเป็นสิ่งที่มิข้อพิสูจน์ในตัวของมันเอง คนที่จะรับรู้ได้ก็คือผู้ที่พัฒนาตัวเองให้มีตาที่มองเห็นความจริงจากสิ่งที่ปรากฏให้เห็นทางภายนอก มิเช่นนั้นแล้ว คนที่ตาจับจ้องอยู่แต่สิ่งที่มองเห็นจะปฏิเสธศรัทธมโดยพิจารณาว่ามันไม่มีเหตุผลถึงแม้ว่าในตอนนั้นเหตุผลที่สนับสนุนมันจะได้อยู่ก่อนแล้วต่อหน้าเขา

14. อับราฮัม อิบรอฮีม

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 อะลีฟ ลาม รอ

นี่คือคัมภีร์ที่เราประทานลงมายังเจ้าเพื่อที่
เจ้าจะได้นำ มนุษย์ออกมาจากความมืดไป
สู่แสงสว่างโดยคำบัญชา ของพระผู้อภิบาล
พวกเขาสู่หนทางของพระผู้ทรงอำนาจ และ
ผู้สมควรได้รับการสรรเสริญ ² พระเจ้า
ผู้ทรงเป็น เจ้าของทุกสรรพสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้า
ทั้งหลายและแผ่นดิน ความหายหน้าจะมีแต่
บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ³

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الرَّ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ
الْنَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ
رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾
اللّٰهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْاَرْضِ ۗ وَوَيْلٌ لِّلْكَافِرِيْنَ مِنْ
عَذَابٍ شَدِيْدٍ ﴿٢﴾

² ความศรัทธาทำให้มนุษย์สามารถค้นพบพระเจ้าว่าเป็นผู้ทรงมีอำนาจทุกอย่างและมีคุณสมบัติที่ดี
ทุกอย่าง สภาพความคิดเช่นนั้นมิใช่ความเชื่อที่เป็นรูปแบบ ความจริงแล้ว มันเป็นสัญญาณที่แสดง
ถึงการที่มนุษย์คนหนึ่งออกมาจากความมืดแห่งความโง่เขลาและเข้าไปสู่แสงสว่างแห่งความรู้ มัน
เท่ากับการมองเห็นและการยอมรับความจริงในเรื่องโลกหน้าในขณะที่จริงๆแล้วเขายังคงอยู่ในโลก
นี้ ในความเป็นจริงแล้ว ศรัทธาคือการได้รับความสำนึก ไม่ใช่การกล่าวถ้อยคำบางอย่างซ้ำแล้วซ้ำ
เล่าโดยไร้จิตวิญญาณ คัมภีร์ของพระเจ้ามีเป้าหมายเพื่อนำมนุษย์ไปสู่ขั้นตอนที่สูงขึ้นของการมี
จิตสำนึก

การได้รับทางนำโดยคำบัญชาของพระเจ้าจะดูเหมือนเป็นเรื่องที่มาจากพระเจ้า แต่ความจริงแล้ว
คำพูดเหล่านี้มีเป้าหมายที่มนุษย์เอง มีกฎหมายที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ของพระเจ้าซึ่งพระองค์
ได้ทรงสร้างขึ้นเพื่อการนำทางหรือการทำให้มนุษย์หลงผิด ตามกฎนี้ ความปรารถนาในทางนำ
อย่างจริงจังของมนุษย์เป็นเงื่อนไขเพียงอย่างเดียวที่จะนำเขาไปสู่ทางนำ เมื่อมนุษย์ได้รับทางนำใน
โลกนี้ มันไม่ใช่เพราะความพยายามของผู้เผยแพร่ศรัทธา แต่เพราะมันมีไว้สำหรับเขาโดยกฎของ
พระเจ้าที่วางไว้ว่าเฉพาะคนที่ต้องการจะได้รับมันเท่านั้นที่จะได้รับทางนำ

3 ความหายนะจะมีแต่ผู้ที่รักชีวิตแห่งโลกนี้มากกว่าโลกหน้าและขัดขวางผู้คนจากหนทางของพระเจ้าและต้องการ จะทำให้หนทางนี้ปิดเป็นอน คนพวกนี้หลงออกไปไกลแล้ว⁷

4 ศาสนทูตแต่ละคนที่เราส่งมาต่างพูดภาษาของผู้คนของเขา ทั้งนี้เพื่อที่ว่าเขาจะได้ทำให้สาสน์เป็นที่ชัดเจนแก่คนเหล่านั้น แต่พระเจ้าจะปล่อยให้คนที่พระองค์ประสงค์หลงทาง และจะทรงนำทางผู้ที่พระองค์ประสงค์ พระองค์ เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ⁸

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى
الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ
وَيَجْعَلُونَهَا عِوَجًا ۖ أُولَٰئِكَ فِي ضَلٰلٍ
بَعِيدٍ ﴿٤﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِن رَّسُولٍ إِلَّا
بِلِسَانٍ قَوْمِهِ ۖ لِيُبَيِّنَ لَهُم فَيُضِلُّ
اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۚ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾

⁷ พระเจ้าทรงทำให้หนทางแห่งทางนำเป็นที่ชัดเจนและสว่างไสว สัญญาณทั้งหลายได้แพร่ไปทั่วบนผืนแผ่นดินและในท้องฟ้า คัมภีร์ของพระเจ้าได้จัดเตรียมข้อโต้แย้งที่ปฏิเสธไม่ได้ไว้มากมายเพื่อสนับสนุนทางนำของพระองค์ ธรรมชาติของมนุษย์ก็ยืนยันถึงความจริงของมัน พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ หลักฐานทั้งหมดที่อยู่ในธรรมชาติยืนยันสนับสนุนทางนำของพระองค์ เมื่อเป็นเช่นนั้น คนที่ไม่แสวงหาทางนำย่อมไม่แสวงหาทางนำเพราะเห็นแก่ผลประโยชน์ทางโลก ไม่ใช่เพราะเหตุผลที่แท้จริงแต่ประการใด ถึงแม้ว่าคนเช่นนั้นจะนำเอาเหตุผลโต้แย้งมากมายออกมาอ้างเพื่อที่สนับสนุนพฤติกรรมของพวกเขา แต่วัตถุประสงค์ที่แท้จริงของเหตุผลโต้แย้งเหล่านี้คือการหาสิ่งที่มีบิดบางอย่างกับคำพูดที่ตรงไปตรงมา พวกเขาเจตนาที่จะให้เหตุผลการปฏิเสธทางนำของเขาในสายตาของมนุษย์

เมื่อมองจากตรงนี้ คนที่จะไม่ได้รับทางนำก็คือคนที่ความรักในผลประโยชน์ของตัวเองและการย้ายวนทางโลกได้ทำให้เขาตาบอดและหูหนวกสนิท

⁸ มันเป็นวิธีการของพระเจ้าที่จะให้มีบรรดานบีเกิดขึ้นในชุมชนของผู้ที่นั่นมีเหล่านั้นจะมาพูดด้วยและรู้ถึงความคิดของคนในชุมชน เพื่อที่ว่านบีเหล่านั้นจะสามารถเรียกร้องผู้คนในภาษาที่เข้าใจได้ให้ยอมรับสัจธรรม แต่มันเป็นเรื่องแปลกที่วิธีการที่ใช้เพื่อผลดีของผู้คนเองกลับให้ผลตรงกันข้าม เมื่อพวกเขาเห็นว่านบีเป็นมนุษย์เหมือนพวกเขาและพูดภาษาเดียวกับพวกเขา พวกเขาได้ปฏิเสธนบีโดยถือว่ามีคนนั้นเป็นคนธรรมดา วิธีการที่ใช้เพื่อทำให้กระบวนการของการนำทางง่ายขึ้น พวกเขากลับทำให้มันกลายเป็นแหล่งที่มาของการหลงผิด

มันไม่ใช่วิธีการของพระเจ้าที่จะแสดงปาฏิหาริย์เพื่อดึงดูดผู้คนไปสู่พระองค์ เช่น โดยการส่งนบีคนหนึ่งมายังชุมชนหนึ่งโดยที่นบีคนนั้นพูดภาษาอื่นหรือทำให้ผู้คนประหลาดใจโดยการพูดที่มีลีลาอันมหัศจรรย์ พระเจ้าไม่ได้ให้ความสนใจต่อธรรมชาติที่ขอบสิ่งแปลกประหลาดของมนุษย์ วิธีการของพระเจ้าเป็นวิธีการง่าย ๆ และเป็นความจริง พระองค์ได้สร้างโลกของพระองค์ขึ้นมาจากพื้นฐานของความจริง ดังนั้น พระองค์จะทำให้แผนการของพระองค์เป็นจริงเพื่อนำทางมนุษย์บนพื้นฐานของความจริง ไม่ใช่มายากล

5 ก่อนหน้านี้ เราได้ส่งมุซามาพร้อมกับสัญญาของเรา และเราได้กล่าวว่า “จงนำหมู่คนของเจ้าออกจากความมืดทึบ ทั้งหลายไปสู่แสงสว่างและจงตักเตือนพวกเขาให้เรียนรู้ถึง วันทั้งหลายของพระเจ้า” แท้จริง ในนั้นมีสัญญาสำหรับ ผู้อดทนและผู้กตัญญูทุกคน”^ก

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ
أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِنَا إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾

^ก ในที่นี้ “สัญญาของเรา” หมายถึงบรรดาสัญญาแห่งจักรวาลที่พิสูจน์ว่าถ้อยคำของพระเจ้าเป็นความจริง “วันทั้งหลายของพระเจ้า” (อัยยามุลลอฮฺ) หมายถึงเหตุการณ์ต่างๆทางประวัติศาสตร์ เมื่อการตัดสินใจของพระเจ้าได้ถูกทำให้ปรากฏขึ้นและด้วยการช่วยเหลือเป็นพิเศษของพระเจ้าทำให้สังขรรรมมีชัยเหนือความเท็จ

แต่มันเป็นเรื่องแปลกมากที่สิ่งเหล่านี้ส่วนใหญ่ยังแทบไม่เป็นที่สนใจศึกษาในโลกของเรา สัญญาของพระเจ้าได้ถูกปิดบังโดยการอธิบายความหมายอย่างผิดๆและวันทั้งหลายของพระเจ้าไม่ถูกถือว่าเป็นเรื่องควรค่าที่นำเอ่ยถึง แต่มนุษย์กลับไปเขียนแทนเป็นคำว่า “วันทั้งหลายของมนุษย์” (อัยยามุลอินซาน)

เมื่อมองจากจุดนี้ หนทางทางเดียวสำหรับบ่าวของพระเจ้าที่จะพ้นออกมาจากความมืดของความเท็จก็คือการใช้ความอดทนและสำนึกถึงพระคุณของพระเจ้า

ความสงบเสงี่ยมเจียมตัวเป็นสิ่งจำเป็นในการค้นพบสังขรรรม เพื่อที่จะพบสังขรรรม เขาต้องยอมสูญเสียตัวตนและนี่ไม่อาจมีใครไปถึงได้โดยไม่ใช้ความอดทน หลังจากนั้น การตระหนักรู้สังขรรรมจะแสดงให้เห็นว่าการจัดสรรปัจจัยทรัพยากรในจักรวาลนี้เป็นเรื่องระหว่างผู้ให้และผู้รับ พระเจ้าเป็นผู้ให้และมนุษย์เป็นผู้รับ ความรู้สึกที่ดีในตัวของมนุษย์หลังจากการค้นพบความจริงนี้คือสิ่งที่เรียกกันว่าความกตัญญู นั่นคือมนุษย์ได้ใช้ความอดทนเพื่อไปถึงความจริงและเพื่อที่จะชิมช้ำความจริงนี้ภายในตัวเอง เขาต้องเป็นผู้กตัญญู

6 (จงนึกถึง)เมื่อตอนที่มุซาได้กล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า “จงนึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าที่ทรงมีต่อพวกท่าน เมื่อพระองค์ได้ทรงช่วยพวกท่านให้พ้นจากบริวารของ ฟาโรห์ผู้ปฏิบัติต่อพวกท่านอย่างเหี้ยมโหด ผู้กดขี่พวก ท่าน พวกเขาฆ่าลูกชายของพวกท่านและไว้ชีวิตลูกสาวของพวกท่าน ในนั้นมีการทดสอบอันหนักหน่วงสำหรับ พวกท่านจากพระผู้อภิบาลของพวกท่าน” 7 จงนึกถึงเมื่อ ตอนที่พระผู้อภิบาลของพวกท่านได้ประกาศว่า “ถ้าหากสุเจ้ากตัญญู ฉันจะเพิ่มพูนความโปรดปรานให้แก่สุเจ้า และ ถ้าหากสุเจ้าเนรคุณ การลงโทษของฉันนั้นรุนแรงยิ่งนัก” 8 มุซาได้กล่าวว่า “ถ้าหากพวกท่านปฏิเสธสัจธรรมพวก ท่านและบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินจงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าทรงมีพร้อมทุกอย่างและทรงควรค่าแก่การสรรเสริญ”⁷

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ اٰجَنْتُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُوْنَكُمْ سُوًءَ الْعَذَابِ وَيُدْحِكُوْنَ اَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَاءَكُمْ وَفِيْ ذٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيْمٌ ﴿٧﴾ وَاِذْ تَاذَنَ رَبُّكُمْ لِيْنِ شَكَرْتُمْ لَّا زِيْدَنَّكُمْ وَلِيْنَ كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابِيْ لَشَدِيْدٌ ﴿٨﴾ وَقَالَ مُوسٰى اِنْ تَكْفُرُوْا اَنْتُمْ فِى الْاَرْضِ حٰمِيْعًا فَاِنَّ اللّٰهَ لَعَنِيْ حَمِيْدٌ ﴿٩﴾

⁷ คำพูดของโมเสสที่อ้างถึงในอายะฮ์ดังกล่าวนี้บางทีอาจเป็นคำพูดของเขาในทะเลทรายซึ่งหมายถึงพวกลูกหลานอิสราเอลก่อนที่เขาเสียชีวิตสองสามวัน คำพูดนี้มีบันทึกรายละเอียดไว้ในคัมภีร์ไบเบิล เนื้อหาสาระที่โมเสสพูดก็คือว่าถ้าพวกเขายังคงอยู่ในโลกนี้ในสถานะคนของพระเจ้าและทำให้กิจการของพระเจ้าเป็นเรื่องสำคัญของการพูดคุยของพวกเขาแล้ว ทุกสิ่งที่อยู่ในโลกจะสนับสนุนพวกเขา ทุกชุมชนจะยอมรับความมีอำนาจของพวกเขา พระเจ้าจะปราบศัตรูของพวกเขาจนถึงขนาดที่ว่าถ้าแม่น้ำขวางทางพวกเขา พระเจ้าจะบัญชาให้น้ำของแม่น้ำแยกออกเพื่อเปิดทางให้พวกเขาในขณะที่ศัตรูของพวกเขาจะจมน้ำตายในแม่น้ำเดียวกันนั้น

โมเสสได้กล่าวต่อไปอีกว่าถ้าพวกเขาไม่ทำตามที่เขาบอก พวกเขาจะถูกทำให้ตกต่ำในสายตาของพระเจ้า นั่นคือ พวกเขาจะไม่ได้รับความโปรดปรานของพระเจ้า ผลผลิตที่เกิดจากแรงงานของพวกเขาจะทำให้คนอื่นได้รับประโยชน์ พวกเขาจะไม่ประสบความสำเร็จในการงานของพวกเขาและพวกเขาจะอยู่ภายใต้อำนาจของชุมชนอื่นทั้งทางสติปัญญาและร่างกาย

กฎหมายของพระเจ้านี้ไม่ได้มีไว้สำหรับชาวยิวเท่านั้น แต่มีไว้สำหรับทุกชุมชนที่ได้รับคัมภีร์ของพระเจ้า นี่คือนโยบายของพระเจ้าที่มีไว้สำหรับชุมชนที่ได้รับคัมภีร์โดยไม่คำนึงว่าพวกเขาเป็นใครในสมัยอดีตหรือคนในสมัยปัจจุบัน

9 สู้เจ้าไม่รู้เรื่องราวของบรรดาผู้ที่มาก่อนหน้าสัจเจ้าอย่าง เช่นหมู่ชนของนูฮฺ หมู่ชนของอาดและหมู่ชนษะมุตและ หมู่ชนที่มาหลังจากพวกเขากระนั้นหรือ? พระเจ้าเท่านั้น ที่ทรงรู้ว่าพวกเขาเป็นใคร บรรดาศาสนทูตได้มายังพวกเขา พวกเขาพร้อมกับสัญญาณอันชัดเจน แต่พวกเขาเอามืออุดปาก ของบรรดาศาสนทูตและกล่าวว่า “เราปฏิเสธศาสนาที่พวกท่านถูกส่งมาและเรามีความสงสัยพิกลเกี่ยวกับสิ่งที่พวก ท่านเชิญชวนเรา”ⁿ

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ
قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِن
بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي
أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ
بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ
مُرِيبٍ

ⁿ นี่ทั้งหมดที่มายังชุมชนต่าง ๆ มีประสบการณ์เหมือนกัน นั่นคือ ไม่ว่าจะไปไหน ผู้คนจะพยายามหาทางทำให้มีเหล่านี้เจียบเสียงเพราะทุกชุมชนล้วนต่อต้านหนีของตน

อะไรคือเหตุผลที่เป็นเช่นนั้น? เหตุผลก็คือ “ความสงสัย” ของผู้คน ความสงสัยนี้เกิดขึ้นเพราะพวกเขาเชื่อในศาสนาของบรรพบุรุษของพวกเขา ในทางตรงข้าม นี่คือศาสนาของพระเจ้าที่นำมาซึ่งพวกเขาโดยผู้ที่ดูว่าเป็นคนธรรมดา แม้มีเหตุผลสนับสนุนศาสนาของหนี แต่บารมีแห่งอำนาจและความมีชื่อเสียงทางประวัติศาสตร์ดูเหมือนจะอยู่ทางฝ่ายศาสนาของบรรพบุรุษของพวกเขา บรรดาผู้ฟังนี่จึงอยู่ในภาวะตรงกลางระหว่างสองสิ่ง พวกเขาไม่มีอำนาจปฏิเสธเหตุผลโต้แย้งและในขณะที่เดียวกันพวกเขาก็ไม่สามารถเข้าใจว่าพวกเขาจะถือว่าบรรดาผู้นำและบุคคลผู้ยิ่งใหญ่ของพวกเขา อยู่ในหนทางที่ผิด ประศนีสองด้านนี้ทำให้พวกเขายิ่งลำบากใจมากขึ้น ด้วยการติดอยู่กับศาสนาแห่งบรรพบุรุษของพวกเขา พวกเขาไม่สามารถที่จะยอมรับสัจธรรมทั้ง ๆ ที่มีเหตุผลโต้แย้งที่หนักแน่น

10 บรรดาศาสนทูตของพวกเขาได้กล่าวว่า “พวกท่าน สงสัยเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ทรงเริ่มต้นสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินกระนั้นหรือ? พระองค์ทรงเรียกร้องพวกท่าน ไปยังพระองค์เพื่อที่พระองค์จะทรงยกโทษบาปของพวกเขา ท่านและให้เวลาแก่พวกท่านในการสำนึกผิดจนกระทั่งถึง วาระที่ได้ถูกกำหนดไว้” พวกเขา กล่าวว่า “พวกท่านมิได้เป็นอะไรนอกไปจากมนุษย์เหมือนกับพวกเรา พวกท่าน ต้องการที่จะขัดขวางพวกเราจากการเคารพสักการะสิ่งๆ ที่ บรรพบุรุษของพวกเราเคยเคารพสักการะ ดังนั้น จงเอาหลักฐานที่ชัดเจนมาให้พวกเรา”⁷¹

﴿ قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ
الْسَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ
لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخَّرَكُمْ إِلَىٰ
أَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوا إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَن تَصُدُّونَا عَمَّا
كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطٰنٍ
مُّبِينٍ ﴾

⁷¹ อายะฮ์นี้พูดถึงชุมชนโบราณทั้งหลาย อย่างไรก็ตาม ลักษณะพิเศษอย่างหนึ่งของคัมภีร์กุรอานก็คือว่ามันนำเสนอคำสอนอันเป็นอมตะของพระเจ้าในลักษณะที่จะโยนเรื่องราวของชุมชนเหล่านั้นกับคนที่นับมาเผยแพร่ในเวลาอันใกล้กับคนรุ่นหลัง

คำว่า “ผู้เริ่มต้นสร้าง” ที่ใช้ในที่นี้เป็นการแปลคำว่า “ฟาฎิรุ” ในภาษาอาหรับไม่ได้สะท้อนถึงความหมายดั้งเดิมในทางภาษาของมันซึ่งหมายความว่า “ผู้ฉีก” ถ้าแปลตามความหมายทางภาษา มันจะแปลว่า “พวกท่านสงสัยอะไรเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ทรงเป็นผู้ฉีกชั้นฟ้าและแผ่นดิน?” เป็นเรื่องสำคัญที่เราต้องเข้าใจพระผู้ทรงสร้างในเรื่องนี้ เพราะนี่เป็นการให้ข้อพิสูจน์ถึงการมีอยู่ของพระเจ้าในแง่ของกฎทางฟิสิกส์ในปัจจุบัน การศึกษาค้นคว้าสมัยใหม่แสดงให้เห็นว่าสสารที่ก่อตัวเป็นชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นเดิมที่อยู่ในรูปของลูกกลมๆ ที่รู้จักกันว่าซูเปอร์อะตอม ตามกฎของธรรมชาติที่รู้จักกันทุกส่วนของมันถูกดึงดูดเข้าสู่จุดศูนย์กลางด้วยความควมแน่นอย่างสูงสุด จักรวาลที่ขยายตัวออกในปัจจุบันนี้เกิดขึ้นเนื่องจากการระเบิดของซูเปอร์อะตอมนี้ ในจักรวาล คำว่า “ฟาฎิรุ” (ผู้ฉีกออก) เป็นการอ้างถึงเหตุการณ์ดังกล่าว เป็นข้อพิสูจน์ที่ยืนยันถึงการมีอยู่ของผู้ทรงสร้าง เพราะส่วนต่างๆ ของซูเปอร์อะตอมที่ตั้งจุดกันอย่างสมบูรณ์ภายในไม่อาจสามารถเคลื่อนย้ายออกมาด้านนอกได้โดยตัวของมันเอง จำเป็นต้องมีการแทรกแซงบางอย่างเพื่อสิ่งนี้ ถ้าใครยอมรับว่าการระเบิดนั้นเกิดขึ้น (นั่นคือ บิ๊กแบง) เขาก็ต้องยอมรับทฤษฎีการแทรกแซงทางภายนอกด้วยเช่นกัน อำนาจการแทรกแซงนี้มีชื่ออีกอย่างหนึ่งว่าพระเจ้า

11 บรรดาศาสนทูตของพวกเขาได้ตอบพวกเขาว่า “จริงที่ เราไม่ได้เป็นอะไรมากไปกว่ามนุษย์เหมือนกับพวกท่าน แต่ พระเจ้าทรงประทานความโปรดปรานแก่บ่าวของพระองค์ คนใดก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ และเราไม่มีอำนาจที่จะนำ สัญญาใด ๆ มาถึงพวกท่าน เว้นแต่พระเจ้าจะทรงอนุมัติเท่านั้น และในพระเจ้าเท่านั้นที่บรรดาผู้ศรัทธามอบความไว้วางใจ ¹² แล้วทำไมพวกเราจึงไม่ไว้วางใจในพระเจ้าในเมื่อพระองค์ ทรงนำทางพวกเราอย่างหนทางของพวกเรา? พวกเราจะ อดทนต่อการที่พวกท่านทำร้ายเรา และขอให้บรรดาผู้มอบ ความไว้วางใจจงไว้วางใจในพระเจ้าเท่านั้น”⁷

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ
نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطٰنٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ
اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَمَا
لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدٰنَا
سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا آذٰتُمُونَا
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٢﴾

⁷ เมื่อผู้คนปฏิเสธตนมีร่วมสมัยของตนโดยกล่าวว่า “ท่านก็เป็นมนุษย์คนหนึ่งเหมือนกับเรา” เหตุผลที่แท้จริงมิใช่พวกเขาถือว่ามีต้องเป็นคนเหนือมนุษย์ เหตุผลที่แท้จริงคือความแตกต่างที่พวกเขาสังเกตเห็นระหว่างบรรดานบีก่อนหน้านั้นและนบีร่วมสมัยกับพวกเขา

ความจริงแล้ว บรรดานบีก่อนหน้านี้อีกเหมือนกับนบีร่วมสมัยของพวกเขา แต่ต่อมา บรรดาผู้นับถือนบีเหล่านั้นได้ยกเรื่องอิทธิปาฏิหาริย์ขึ้นมาเพื่อให้คนก่อนหน้านี้อำนาจน่าเชื่อถือ ทังๆที่ความจริงแล้ว นบีเหล่านั้นไม่ได้มีอิทธิฤทธิ์เช่นนั้นเลย ดังนั้น ตอนนี ในด้านหนึ่ง ชุมชนมีบรรดานบีที่ผู้คนที่ทักกันเองว่ามีความสามารถแสดงอิทธิฤทธิ์อยู่ต่อหน้าพวกเขา แต่ในอีกด้านหนึ่งมีนบีที่มีความสามารถตามความเป็นจริงของมนุษย์ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว นบีก่อนหน้านี้อาจเป็นตัวอย่างที่สมบูรณ์แบบ เมื่อชุมชนมองสิ่งนี้เป็นมาตรฐาน พวกเขาจึงเห็นว่านบีร่วมสมัยกับเขามีความน่าเชื่อถือไม่น้อยกว่าบรรดานบีในอดีต ดังนั้น พวกเขาจึงปฏิเสธนบีร่วมสมัยด้วยความสับสนประมาท

นบีทั้งหลายได้บอกผู้คนของท่านว่าพวกท่านจะทำได้ก็แค่ใช้ความอดทนต่อการต่อต้านของพวกเขา กล่าวคือ พวกเขาต้องการทางในระดับเหนือมนุษย์ในขณะที่พระเจ้าได้ให้ความสามารถแก่นบีในการให้ทางนำในระดับมนุษย์ธรรมดาเท่านั้น นบีทั้งหลายได้กล่าวว่า “ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ เราจะทำอะไรได้นอกจากทนต่อการถูกกดขี่ข่มเหงของพวกท่านและมอบหมายความไว้วางใจทั้งหมดแก่พระเจ้าเท่านั้น?”

13 บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวแก่บรรดาศาสนทูตของพวกเขาว่า “พวกท่านต้องกลับมาয়งศาสนาของเราหรือไม่เช่นนั้นเราจะขับไล่พวกท่านออกจากแผ่นดินของเรา” แต่พระผู้อภิบาลของพวกเขาได้ดลใจบรรดา ศาสนทูตโดยกล่าวว่า “เราจะทำลายผู้ทำความชั่วเหล่านี้”¹⁴ และหลังจากพวกเขา เราจะให้สุเจ้าตั้งหลักแหล่งอยู่ในแผ่นดิน นี่เป็นรางวัลของบรรดาผู้กล่าวการพบกับฉัน และผู้ที่ใส่ใจในคำเตือนของฉัน”^ก

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ
لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ
فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهَلِكَنَّ
الظَّالِمِينَ ﴿١٤﴾ وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ
الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ
مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٥﴾

^ก ศาสนาที่ชุมชนต่าง ๆ นับถืออยู่ต้องสิ้นสะเทือนอย่างแรงโดยการเรียกร้องของบรรดานบี บรรดาผู้ที่ได้รับภาระนับถือว่าเป็นผู้ยิ่งใหญ่โดยผู้คนได้ถูกลดสถานะลงมาเพราะการวิเคราะห้ของบรรดานบี และนี่คือสิ่งที่ทำให้คนกลุ่มนี้โกรธ พวกเขาไม่สามารถตอบเหตุผลข้อโต้แย้งของนบีได้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากระบบที่เป็นอยู่ในเวลานั้น คนเหล่านี้มีอำนาจอยู่ในมือ เมื่อสู้ด้วยเหตุผลไม่ได้ พวกเขาาก็ใช้กำลัง ด้วยการใช้ตำแหน่งที่เหนือกว่า พวกเขาจึงตัดสินใจว่านบีมูฮัมมัดไม่มีบ้านและแผ่นดิน

เมื่อมนุษย์เป็นเจ้าของที่ดิน การเป็นเจ้าของนี้คือการทดสอบ มิใช่เป็นสิทธิ์ ถ้ามนุษย์ตระหนักว่าสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดมาจากพระเจ้าซึ่งพระองค์ให้เขาเป็นการทดสอบ เขาจะมีความเจียมเนื้อเจียมตัว เขาจะกลัวว่าสิ่งที่พระเจ้าให้แก่เขาอาจถูกเอากลับไปจากเขาเมื่อใดก็ได้ แต่คนที่ไม่สนใจศาสนาจะถือว่ามันสิทธิ์ส่วนบุคคลและความรู้สึกนี้ทำให้พวกเขาทะนงตนและโอหัง

เมื่อการเรียกร้องของนบีมูฮัมมัดถึงขั้นสุดท้าย มันหมายความว่าเวลาผอนผันที่ชุมชนของนบีมูฮัมมัดได้รับการทดสอบก็สิ้นสุดลง หลังจากนั้น โลกก็จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิงสำหรับพวกเขา สิ่งต่างๆ ที่พวกเขาเคยฝากความหวังไว้และเป็นสิ่งที่ทำให้พวกเขาวางแผนอ้อวอดได้ทั้งพวกเขาไปหมด ในตอนนั้น แผ่นดินของพวกเขาจะถูกเอาไปให้คนอื่นที่มีความเหมาะสมกว่า

15 เมื่อพวกเขาแสวงหาการตัดสินของเรา ผู้โอหังทุกคน ต่างพากันสิ้นหวัง 16 นรกจะปรากฏอยู่ต่อหน้าเขา และเขา จะถูกให้ดื่ม น้ำอันสกปรกโสโครก 17 เขาพยายามจะจิบ มิน แต่ไม่สามารถกลืนมันลงไปได้ ความ ตายจะล้อมรอบเขาใน ทุกๆด้าน แต่เขาจะ ไม่ตายและต่อหน้าเขาคือการลงโทษ อัน แสนสาหัสⁿ

وَأَسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ
عَنِيدٍ ﴿١٥﴾ مِّنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَى
مِن مَّاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا
يَكَادُ يُسِغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِن
كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِن
وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾

ⁿ ในสายตาของพระเจ้า ความผิดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษย์คือการแสดงท่าทีโอหังและดื้อรั้นเมื่อเขา ถูกเรียกร้องให้ยอมจำนนต่อพระเจ้า สำหรับคนเช่นนี้ เขาจะได้รับความอับยศทั้งในโลกนี้และโลก หน้า การลงโทษของพวกเขาจะสาหัสจนพวกเขาพบว่าตัวเองอยู่บนปากเหวแห่งความตายและการ ถูกทำลายอย่างต่อเนื่อง

เมื่อมนุษย์เป็นผู้กดขี่และแสดงความอหังการต่อคนอื่น เขาทำไปเพราะเขามีผู้หนุนหลังอยู่ บรรดา ผู้ต่อต้านอิสลามรู้สึกว่าเขาอยู่ในสถานะที่สามารถต่อต้านได้เพราะพวกเขาปฏิบัติตามศาสนา ของ“ผู้ยิ่งใหญ่”ของพวกเขา เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พวกเขาเห็นว่านบีและสาวกของนบีมุฮัมมัด น้อยกว่า ด้วยความคิดเช่นนี้เองที่ทำให้พวกเขาถือว่าการประทุษร้ายนบีมุฮัมมัดและบรรดาสาวกของนบีมุฮัมมัด เป็นสิ่งชอบธรรม เนื่องจากการที่พวกเขาเชื่อมโยงตัวเองไว้กับ “ผู้ยิ่งใหญ่” นี้เองที่ทำให้พวกเขากล้า พอที่จะใช้วิธีการเลวทรามทุกอย่างต่อต้าน “คนที่เล็กกว่า”

18 การงานของบรรดาผู้ปฏิเสธพระผู้อภิบาลของพวกเขานั้นอาจเปรียบได้กับขี้เถ้าที่ถูกลมพัดฟุ้งกระจายในวันมีพายุ พวกเขาจะไม่ได้รับสิ่งใดจากที่พวกเขาได้ทำไว้ นี่คือการหลง ออกไปอย่างไกลสุด 19 สู้อเจ้าไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าได้ทรง สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินไว้เพื่อวัตถุประสงค์อย่างหนึ่ง? ถ้าหากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ทรงสามารถ ที่จะทำลายสู้อเจ้าให้หมดไป และทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาใหม่ แทนสู้อเจ้า 20 นั่นไม่เป็นการยากเลยสำหรับพระเจ้าⁿ

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ ۖ أَعْمَلُهُمْ
 كَرَمَادٍ ۖ اُسْتَدَّتْ بِهٖ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ
 عَاصِفٍ ۖ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا
 عَلٰى شَيْءٍ ۚ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ
 ﴿١٨﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
 وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ اِنْ يَشَآءُ يَذْهَبْكُمْ
 وَيَاْتُ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ﴿١٩﴾ وَمَا ذٰلِكَ عَلٰى
 اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ ﴿٢٠﴾

ⁿ ชาวอาหรับที่ปฏิเสธนั้นมีมุฮัมมัดคือบรรดาผู้ที่ยอมรับพระเจ้าและศาสนามาก่อนแล้ว แต่ทำไมพวกเขาจึงปฏิเสธท่าน? เหตุผลก็คือ ในกรณีของท่าน สัจธรรมได้ถูกประทานมาในรูปแบบที่เป็นนามธรรมในขณะที่พวกเขาเคยถือว่าสิ่งที่บรรพบุรุษของพวกเขาถ่ายทอดมาถึงพวกเขาเท่านั้นที่เป็นความจริง พวกเขายอมรับศาสนาของ “วีรบุรุษแห่งชาติ” ของพวกเขา แต่ไม่ยอมรับศาสนาของ “มุฮัมมัด อิบน์อับดุลลอฮ์”

บรรดาผู้พบว่าศาสนาอยู่ภายใต้อิทธิพลของประเพณีประจำชาติจะแสดงว่าตัวเองมีศาสนา แต่ในความจริงแล้ว พวกเขาทำกิจกรรมที่คิดกันขึ้นมาเองในนามของศาสนา สิ่งที่พวกเขาทำไปไม่เกี่ยวข้องกับเจตนารมณ์ของศาสนา สิ่งที่พระเจ้าต้องการคือศาสนาที่แท้จริง ไม่ใช่แค่การทำพิธีกรรมบางอย่าง

พระเจ้ายอมรับคนที่ค้นพบสัจธรรมโดยการใช้ความคิดของตัวเอง ผู้ที่เฝ้าสังเกตพระเจ้าในอาณาจักรของสิ่งที่มองไม่เห็น ผู้ที่ยอมรับสัจธรรมในรูปแบบที่สมบูรณ์ของมันและสนับสนุนมัน คนที่วิญญูญาณของเขายืนอยู่ในทะเลของพระเจ้า ผู้ที่ไม่เคยพีก่อนในความรักของพระเจ้าและคนที่ตาของเขาเอ่อท้นไปด้วยน้ำตาแห่งความกลัวพระเจ้า

การมีศาสนาของคนประเภทแรกเป็นการมีศาสนาแบบผิวเผินและเป็นเปลือกนอกซึ่งไม่มีค่าในสายตาของพระเจ้า ในทางตรงข้าม ศาสนาของคนประเภทที่สองเป็นศาสนาที่แท้จริง นี่คือนสิ่งที่ถูกปลุกฝังอยู่ในส่วนลึกที่สุดของการเป็นมนุษย์

การศึกษาจักรวาลเปิดเผยให้เห็นว่ามนุษย์ถูกสร้างมาบนพื้นฐานของความเป็นจริง ในจักรวาลเช่นนั้น มีแต่ความดีเท่านั้นที่มีค่า ไม่ใช่การที่กักหรือการคาดเดากันเอง

21 เมื่อพวกเขาถูกนำตัวออกมาพร้อมกัน
ต่อหน้าพระเจ้า พวกเขาคนทีอ้อนแอ้นในโลกนี้
จะพูดกับพวกเขาที่วางท่าโอหังว่า “เนื่องจาก
เราเป็นผู้ตามพวกเขา ท่าน ตอนนี้พวกเขาท่าน
สามารถ ค้ำครองเราให้พ้นจากการลงโทษ
ของพระเจ้าได้ไหม?” พวกเขาตอบว่า “หาก
พระเจ้าทรงนำพวกเขาไปสู่หนทาง แห่งการ
รอดพ้น เราจะนำพวกเขาไปยังทางนั้นด้วย
กัน แต่ ไม่ว่าพวกเขาจะร้องโอดครวญหรือ
อดทน มันก็เหมือนกัน สำหรับพวกเขาไม่มี
ทางรอดพ้นไปได้เลย”⁷¹

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا
فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ
اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَّيْنَا اللَّهُ
هَدْيَكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرِعْنَا أَمْ
صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٢١﴾

⁷¹ ในความเป็นจริงแล้ว มนุษย์อยู่ในสายตาของพระเจ้าเสมอ แต่ในโลกปัจจุบัน มนุษย์ไม่ตระหนัก
ว่าพระเจ้ากำลังเฝ้ามองเขาอยู่ ในโลกหน้า มานี้จะหลดลงมา ในตอนนั้น มนุษย์จะเห็นว่าเขา
สามารถเห็นพระเจ้าและจนถึงขนาดที่ว่าไม่มีสิ่งใดที่เกี่ยวกับเขาถูกซ่อนเร้นไปจากพระองค์

เหตุผลที่บรรดาผู้เมินเฉยธรรมทำไปก็เพราะเขาว่างใจใน “ผู้ยิ่งใหญ่ของพวกเขา” อะไรก็ตามที่
เขาทำไปเพราะเขาทำตามคำสั่งของบรรดาผู้นำ ในโลกหน้า เมื่อคนเหล่านี้พบว่าตัวเองทำอะไรไม่
ได้ พวกเขาจะหันไปหาความช่วยเหลือจาก “ผู้ยิ่งใหญ่” ที่พวกเขาไว้วางใจในการนำทางชีวิตในโลก
นี้ของพวกเขา แต่ “ผู้ยิ่งใหญ่” เหล่านี้จะยอมรับว่าความเป็นผู้นำที่หลงผิดของพวกเขาได้สิ้นสุด
ลงไปกับโลกก่อนหน้านี้อแล้ว เมื่อเป็นเช่นนี้ พวกเขาจะคาดหวังความช่วยเหลือจากผู้ยิ่งใหญ่เหล่านี้
ได้อย่างไร? พวกเขาจะบอกบรรดาผู้ปฏิบัติตามพวกเขาก่อนหน้านี้ว่าพวกเขาที่ถูกกำหนดให้ต้อง
เผชิญกับผลกระทบที่ตามมาจากการหลงผิดเหมือนกับพวกเขาเช่นกัน พวกเขาจะกล่าวอีกว่าไม่ว่า
พวกเขาจะชอบหรือไม่ พวกเขาก็ต้องเผชิญกับชะตากรรมนี้

22

เมื่อการตัดสินของเราเสร็จสิ้นแล้ว ซาตานจะกล่าวว่า “แท้จริง ที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้กับพวกเจ้านั้นเป็น ความจริง ทั้งสิ้นและฉันก็ได้สัญญาไว้กับพวกเจ้าเช่นกัน แต่ฉันบิดพลิ้วพวกเจ้า ฉันไม่มีอำนาจเหนือพวกเจ้า นอกจากฉันแค่เชิญชวนพวกเจ้าและพวกเจ้าได้ตอบรับคำเชิญ ชวนของฉัน ดังนั้น จงอย่ามาตำหนิฉัน แต่จงตำหนิตัวของ พวกเจ้าเองฉันไม่สามารถช่วยเหลือพวกเจ้าได้ที่นี้ และพวก เจ้าก็ไม่สามารถช่วยเหลือฉันได้ ฉันปฏิเสธการที่พวกท่าน ตั้งฉันเป็นภาคีกับพระเจ้าก่อนหน้า^๗” แท้จริง คนผิดเช่นนั้น ต้องได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด^๗

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقُّ وَوَعَدْتَكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

^๗ โลกของพระเจ้าคือโลกแห่งความเป็นจริงและไม่ได้วางพื้นฐานอยู่บนจินตนาการ ที่นี้ การไว้วางใจในสัญญาของซาตานเท่ากับการอาคารที่วางอยู่บนพื้นฐานที่ไม่ใช่ความเป็นจริง

สมมุติว่าใครคนหนึ่งไม่สนใจใยดีผู้เรียกร้องสู่ธรรมและอ้างว่าตัวเองเป็นผู้ทำงานเชิญชวนผู้คนสู่ความดีโดยที่ตัวเองทำงานอื่นที่มีในชานเชิญชวน เขาจะไม่มีอะไรอยู่ในบัญชีแห่งโลกหน้า แต่เขายังคงหวังว่าจะได้รับความรอดพ้นโดยคิดเอาเอง เขาไม่ได้ใช้ชีวิตตามคำบัญชาของพระเจ้า แต่เขาก็ยังหวังว่าชื่อของเขาจะถูกรวมอยู่ในบัญชีรายชื่อของบ่าวผู้ได้รับความโปรดปรานมากที่สุดของพระเจ้า การกระทำทั้งหมดนี้มาจากความไว้วางใจในสัญญาเท็จของซาตาน และในโลกหน้า มนุษย์จะรู้ว่าเฉพาะสัญญาของพระเจ้าเท่านั้นเป็นความจริงและสัญญาอื่นๆทั้งหมดเป็นแค่สัญญาเท็จซึ่งไม่มีวันที่จะเป็นความจริง

ในโลกนี้ของพระเจ้า การฝากความหวังไว้กับใครหรือสิ่งใดนอกไปจากพระเจ้าเท่ากับการตั้งภาคี (ชirik) บรรดาผู้ไม่ใส่ใจความจริงจากพระเจ้าและต้องการที่จะสร้างชีวิตบนสิ่งอื่นจะพบว่าไม่มีสิ่งใดนอกจากพระเจ้าที่สามารถให้ความช่วยเหลือพวกเขาได้ แต่ความจริงในเรื่องนี้จะไม่เป็นประโยชน์อะไรต่อพวกเขาอีกแล้วในวันนั้น

23 แต่บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี จะถูกรับเข้าสู่ สวนสวรรค์ที่เบื้องล่างนั้น มีสายน้ำไหลผ่าน พวกเขาจะ ฟานักอยู่ในนั้นตลอดไปโดยการอนุญาตของพระผู้อภิบาล ของพวกเขา และพวกเขาจะได้รับการต้อนรับด้วยคำว่า “सानติ”⁷

وَأُدْخِلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ حَيْثُ يَشَاءُونَ فِيهَا سَلَامٌ

⁷ การกล่าว “อัสสะลามอะลัยกุม” (ขอความสันติจงมีแต่ท่าน) ในตอนพบบันมิไซแต่เพียงประเพณีทางสังคมที่เป็นรูปแบบเท่านั้น แต่ในความจริงแล้ว นี่ยังเป็นสัญลักษณ์ภายนอกของความผูกพันของหัวใจด้วย

บรรดาผู้ใช้ชีวิตในโลกนี้ด้วยความรู้สึกโอบอ้อมอารีต่อผู้อื่น ผู้ที่รู้ว่าจะลืมความเศร้าโศกของพวกเขาอย่างไรและรักคนอื่นอย่างหมดใจ คนที่พูดถึงคนอื่นด้วยความเคารพ คนที่เลือกสิ่งทีพวกเขาเองชอบให้แก่คนอื่น คนที่ในหัวใจมีความปรารถนาดีต่อผู้อื่นอยู่เสมอ และคนที่ยินดีเมื่อเห็นคนอื่นมีความสุข คนเช่นนี้จะเป็นคนที่มิลิทธิได้รับที่ฟานักในสวรรค์ การทักทายด้วยคำว่า “อัสสะลามอะลัยกุม” เป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกรักและความปรารถนาดีเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาพบพี่น้องของพวกเขา ในโลกหน้า เมื่อพวกเขาทักทายเพื่อนบ้านชาวสวรรค์ คำทักทายนี้จะมีพลังและมีความซาบซึ้งยิ่งกว่านี้

24 สู้เจ้าไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าทรงเปรียบเทียบเทียบถ้อยคำ ที่ติดกับต้นไม้ที่ติดอย่างไร? รากของมันเพียงลึกลงไปใน พื้นดินและกิ่งก้านสาขาของมันแผ่ขยายขึ้นสู่ท้องฟ้า 25 มันออกผลทุกฤดูของมันโดยการอนุมัติของพระเจ้า อภิบาลของมัน พระเจ้าทรงยกข้อเปรียบเทียบนี้ขึ้นมา สำหรับมนุษย์เพื่อที่พวกเขาจะได้รับบทเรียนจากมัน 26 แต่คำพูดที่ชั่วอาจเปรียบเทียบได้ตั้งต้นไม้เลวซึ่งถูกถอน ออกมาจากพื้นดินและไม่มีควมมั่นคง⁷

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿١١﴾ تُؤْتِي أُكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٢﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿١٣﴾

⁷ ในโลกปัจจุบัน พระเจ้าได้กำหนดให้มีสัญลักษณ์ภายนอกสำหรับความจริงต่างๆ ตัวอย่างเช่น ต้นไม้ที่ดีเป็นสัญลักษณ์แทนผู้ศรัทธา

มันเป็นลักษณะพิเศษของต้นไม้ต้นหนึ่งที่มันทำให้โลกทั้งหมดเป็น “โต๊ะอาหารคำ” ของมันและพัฒนาตัวเองจากขั้นตอนของเมล็ดพันธุ์เพื่อปกป้องหลักตัวเองบนแผ่นดินเป็นต้นไม้ใหญ่มหึมา ต้นไม้นี้ดูหน้า แร่ธาตุและเกลือจากผิวดินเพื่อการเติบโต ในขณะที่เดียวกัน มันก็ได้รับการหล่อเลี้ยงจากอากาศและแสงสว่างจากดวงอาทิตย์ มันได้รับการบำรุงหล่อเลี้ยงจากข้างล่างและจากข้างบน

โดยการใช้สิ่งเหล่านี้ผ่านทางขบวนการสังเคราะห์แสง ต้นไม้จึงสามารถสร้างอาหารได้ตลอด นี่คือสิ่งที่ทำให้มันออกผลตลอดเวลา

เช่นเดียวกับผู้ศรัทธา ในขณะที่ต้นไม้ธรรมดาเป็นต้นไม้ต้นหนึ่งซึ่งเป็นวัตถุ ผู้ศรัทธาก็คือต้นไม้ที่มีจิตสำนึก ผู้ศรัทธาสังเกตการสร้างสรรคของพระเจ้าในโลกนี้และมองระบบที่ควบคุมมันแล้วทำให้เขาได้รับบทเรียนที่ดีและทางนำจากมัน ยิ่งไปกว่านั้น เขายังคงได้รับความจำเริญของพระเจ้าจากเบื้องบนอย่างต่อเนื่องอีก

ผลไม้สุกบนต้นไม้ฤดูกาลของมัน ในทำนองเดียวกัน ผู้ศรัทธาก็แสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมสำหรับทุกโอกาส ไม่ว่าจะอยู่ในสภาพขัดสนทางเศรษฐกิจหรือในยามมั่งคั่งรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ ไม่ว่ามันจะเป็นช่วงเวลาแห่งความสุขหรือความเศร้า ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเพื่อร้องทุกข์หรือเป็นเรื่องที่ดี ไม่ว่า จะอยู่ในสภาพที่แข็งแรงหรืออ่อนแอ ในทุกโอกาส ภาษาและพฤติกรรมของเขาจะแสดงออกถึงความน่าเคารพซึ่งเขาจะแสดงออกในฐานะบ่าวที่แท้จริงของพระเจ้า

ตัวอย่างตรงกันข้ามกับที่กล่าวมาก็คือตัวอย่างของต้นไม้ที่เลว นั่นคือ ต้นไม้ป่าพุ่มเตี้ย ลักษณะของมันบ่งบอกว่ามันได้รับอาหารที่ไม่ดี ผลที่ตามมาคือมันจึงเต็มไปด้วยหนามและให้ผลที่มีรสขมไม่น่ากินอยู่บนกิ่งของมัน มันส่งกลิ่นเหม็นให้แก่ทุกคนที่อยู่ใกล้มัน ไม่มีใครชอบต้นไม้เช่นนี้ ไม่ว่ามันเติบโตที่ไหน มันจะถูกขุดและโยนทิ้ง

เช่นเดียวกับผู้ไม่ศรัทธาก็มักไม่ถูกต้อนรับบนโลกนี้ตั้งแต่แรก สำหรับเขา จักรวาลถึงแม้จะมีลักษณะพิเศษสุดแล้วก็ตาม แต่มันก็ไม่ทำให้เขาได้รับบทเรียน ถึงแม้ว่าพระเจ้าจะมีความจำเริญอย่างไม่สิ้นสุด เขาก็ไม่มีส่วนแบ่งในความจำเริญเหล่านี้ ความเอืออริของพระเจ้าไม่ได้สะท้อนออกมาในอุปนิสัยของเขาหรือพฤติกรรมของเขา

27 พระเจ้าจะทรงทำให้บรรดาผู้ศรัทธา มีความเข้มแข็ง ด้วยถ้อยคำที่มั่นคงของพระองค์ทั้งในชีวิตนี้และในโลก หน้า แต่จะทรงปล่อยให้ผู้ทำผิดหลงทาง พระเจ้าทรงมีอำนาจทำอะไรก็ได้ที่พระองค์ทรงประสงค์^ก

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ
الَّذِي فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ
وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ
مَا يَشَاءُ

^ก ความมุ่งมั่นแน่วแน่ในโลกหมายถึงการมุ่งมั่นในความดีและการทำดีในทุกหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ความมุ่งมั่นในโลกหน้าหมายถึงการได้รับความสำเร็จในตอนถูกถามและตอบในหลุมฝังศพ

มนุษย์อยู่ในสภาพถูกทดสอบทุกขณะ เขาต้องเผชิญกับเรื่องราวต่างๆ ทั้งที่เป็นคุณและไม่เป็นคุณ ต่อเขา ในสถานการณ์เหล่านี้ มีแต่บรรดาผู้ที่ปลูก “ต้นไม้แห่งความศรัทธา” ในตัวเองเท่านั้นที่ประพฤติดนในหนทางที่ถูกต้องและในหนทางของพระเจ้า ในสถานการณ์ที่เขาได้ประโยชน์ พวกเขาแสดงออกอย่างเหมาะสมที่สุดตามเจตนารมณ์ของพระเจ้า ในทางตรงข้าม คนที่บุคลิกของเขาปลูกไม้พุ่มที่มีหนามจะคายความขมออกมาในทุกเรื่องราว เขาแสดงตัวให้เห็นว่าเป็นหนามและส่งกลิ่นเหม็นในทุกโอกาส

เมื่อคนสองประเภทนี้ถูกทดสอบในขั้นตอนของหลุมฝังศพ คนที่พิสูจน์ตัวเองว่าเป็น “ต้นไม้ที่ดี” จะถูกนำเข้าไปในสวนสวรรค์ และคนที่พิสูจน์ตัวเองว่าเป็น “ต้นไม้ที่เลว” นั้นจะได้รับการลงโทษโดยการถูกถอนรากออกจากโลกนี้เพื่อโยนเข้าไปเป็นเชื้อเพลิงของไฟนรก

28

เจ้าไม่เห็นคนที่ตอบแทนความโปรดปรานของพระเจ้า ด้วยการนกรคุณและนำผู้คนของพวกเขาเข้าไปสู่ที่พำนักแห่งความหายนะดอกหรือ? ²⁹ นรกคือสถานที่ที่พวกเขา จะเข้าไปและมันเป็นสถานที่ที่ 끔อันเลวร้ายที่สุด ³⁰ พวกเขาตั้งภาคีขึ้นมาควบคู่กับพระเจ้าเพื่อที่จะนำผู้คนให้หลงออกไปจากทางของพระองค์ จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “จง สนุกสนานกันไปชั่วขณะหนึ่งเถอะ เพราะในที่สุดแล้ว พวก ท่านจะต้องกลับไปสู่นรก”ⁿ

﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كَفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٩﴾ جَهَنَّمَ يَصَلَوْنَهَا وَيَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٣٠﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ ۗ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٣١﴾﴾

ⁿ อายะฮ์ดังกล่าวข้างต้นนี้ถูกกล่าวกับพวกหัวหน้าชาวกุเรซเป็นหลัก แต่มันก็หมายรวมถึงบรรดาผู้นำทั้งหลายที่รณรงค์ต่อต้านสังฆกรรมด้วย

เฉพาะคนที่ได้รับประโยชน์และโอกาสพิเศษเท่านั้นที่เป็นบรูษผู้ยิ่งใหญ่ของชุมชน การใช้ประโยชน์และโอกาสเหล่านี้ที่ดีที่สุดก็คือ เมื่อการเรียกร้องของสังฆกรรมทำมีผลมาถึงพวกเขา พวกเขาต้องยืนหยัดเพื่อมันและนำเอาทรัพยากรทั้งหมดของพวกเขามาใช้เพื่อสนับสนุนมันทุกทาง พระเจ้ามีสิทธิ์เหนือสิ่งทีพระองค์ให้มันมากกว่าใครอื่น

แต่แทบทุกกรณี มันกลับเป็นไปในทางตรงข้าม คนประเภทนี้ไม่เพียงแต่ปฏิเสธสังฆกรรมเท่านั้น แต่ยังนำผู้คนต่อต้านสังฆกรรมด้วย เหตุผลก็เพราะว่าการยอมรับสังฆกรรมที่มาจากภายนอกพวกเขา เท่ากับการทำให้พวกเขามีความสำคัญน้อยลงเมื่อเปรียบเทียบกับกัน และคนที่มิสถานะสูงอยู่แล้ว ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลอะไรยากที่จะทำเช่นนั้น

มนุษย์ต้องการพระเจ้าผู้มีสถานะยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตของพวกเขา แต่เมื่อใดก็ตามที่ความสนใจของพวกเขาถูกเบี่ยงเบนไปจากพระเจ้าองค์เดียว พวกเขาจะหันไปหาบางสิ่งบางอย่างที่ไม่ใช่พระเจ้า การทิ้งพระเจ้าไปมักต้องมีการตั้งสิ่งที่ไม่ใช่พระเจ้าขึ้นมาเป็นพระเจ้าแทน ยิ่งไปกว่านั้น บรรดาผู้ที่หันผู้คนไปจากพระเจ้าต้องจัดหาคุณสมบัตินับสูงส่งที่มีอยู่ในพระเจ้าที่แท้จริงมาให้สิ่งที่มีใช่พระเจ้าด้วย มิเช่นนั้นแล้ว ผู้คนจะไม่ให้ความสนใจมัน นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมเมื่อใครคนหนึ่งเลิกเคารพสักการะพระเจ้าองค์เดียว เขาก็จะเป็นผู้มีความเชื่อในเรื่องโซคลางไสยศาสตร์ ไนโลกัน ถ้าไม่เชื่อในพระเจ้าก็มีแต่ความเชื่อในไสยศาสตร์เท่านั้น

31 โอนบี จงบอกข่าวผู้ศรัทธาของฉันให้
ดำรงนมาซ และใช้จ่ายทั้งในที่ลับและที่เปิดเผย
จากสิ่งที่เราได้ ประทานแก่พวกเขาก่อน
วันที่จะไม่มีการซื้อขายและ ไม่มีการช่วย
เหลือกันแบบมิตรภาพ⁷

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا
وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ
فِيهِ وَلَا خِلَالٍ ﴿٣١﴾

⁷ เมื่อมนุษย์เผชิญความลำบาก เขาจะพยายามอย่างที่สุดเพื่อช่วยตัวเองให้พ้นจากความลำบากเหล่านั้น ถ้าเขามีเพื่อน เขาจะใช้ความเข้มแข็งของเพื่อนๆ ถ้าเขามีทรัพย์สิน เขาจะใช้มันไปเพื่อการนี้ ความกังวลของมนุษย์ที่จะช่วยตัวเองทำให้เขาต้องรีบหันไปหาการแก้ปัญหาด้วยสองวิธีนี้

การนมาซ(เศาะลาฮฺ)และการใช้จ่าย(อินฟาก) ความจริงแล้วคือการแสดงความรู้สึกทางโลกของมนุษย์เกี่ยวกับปัญหาของโลกหน้า การนมาซคือการวิ่งไปหาการคุ้มครองของพระเจ้าเพื่อที่จะได้ปกป้องตัวเองให้พ้นจากความกริ้วของพระองค์ในโลกหน้า ในทำนองเดียวกัน การใช้จ่ายอย่างเปิดเผยและอย่างลับๆในโลกนี้ก็เหมือนกับบริจาครายได้ของเขาเพื่อหนทางของพระเจ้า ทั้งนี้เพื่อที่มันจะได้เป็นหนทางของการได้รับการบรรเทาความทุกข์ของโลกหน้า ในโลกหน้า เราอยากจะใช้จ่าย แต่เราไม่มีอะไรที่เราจะสามารถไถ่ถอนตัวเองออกจากความทุกข์ที่รุมทึบมานที่นั่นได้

32 พระเจ้าคือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน พระองค์ทรงประทานน้ำลงมาจากท้องฟ้า และจากน้ำ นั้นพระองค์ได้ทรงให้มีผลไม้บนานาชนิดออกมาเพื่อ เป็นปัจจัยยังชีพแก่ผู้สร้าง พระองค์คือผู้ทรงทำให้เรือ อยู่ในอำนาจของพระเจ้าที่จะแล่นไปในทะเลโดยคำสั่ง ของพระองค์และในทำนองเดียวกันก็ได้ทรงทำให้ แม่น้ำเป็นประโยชน์สำหรับผู้สร้าง 33 พระองค์คือผู้ทรงทำให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์โคจรไปตามวิถี อย่างแน่นอนและพระองค์ทรงทำให้กลางวันและ กลางคืนเป็นประโยชน์ต่อผู้สร้าง 34 พระองค์คือผู้ทรง ตอบสนองทุกสิ่งที่ผู้สร้างเรียกร้องต้องการจนผู้สร้างไม่ อาจที่จะนับความโปรดปรานของพระองค์ถ้าหากผู้สร้างจะนับ แต่ความจริงแล้ว มนุษย์นั้นไม่ยุติธรรม และเป็นผู้เนรคุณ⁷

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْأَنْهَارَ ۝ وَسَخَّرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۝ وَءَاتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا ۗ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَطُغُومٌ كَفَّارٌ ۝

⁷ โลกปัจจุบันยืนยันถึงการมีอยู่ของพระเจ้าอย่างมหัศจรรย์ที่สุด การหมุนของดาวโลกและความเคราะห์ในความกว้างใหญ่ไพศาลของอวกาศ การจัดเตรียมปัจจัยยังชีพสำหรับชีวิตบนโลก ความอุดมสมบูรณ์ของน้ำ ความสามารถของมนุษย์ในการขับเคลื่อนยานพาหนะของเขabenแผ่นดิน การแล่นเรือบนน้ำและการบินในอวกาศ การอำนวยความสะดวกของโลกแก่มนุษย์ด้วยความช่วยเหลือของแม่น้ำและภูเขา ฤดูกาลที่หมุนเวียนเปลี่ยนไปเป็นปกติและการเกิดขึ้นของกลางวันและกลางคืนด้วยความช่วยเหลือของดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ ทั้งหมดนี้คือปรากฏการณ์ที่ยิ่งใหญ่เกินกว่าที่จะแสดงออกได้ด้วยความคำพูดอย่างเพียงพอ มีการเชื่อมโยงกันระหว่างมนุษย์กับจักรวาลจนถึงจำเป็นที่จินตนาการได้หรือไม่อาจจินตนาการได้ของมนุษย์ได้ถูกจัดเตรียมไว้ที่นี้อย่างอุดมสมบูรณ์แล้ว

สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นสิ่งมหัศจรรย์จนมันทำให้มนุษย์ต้องตัวสั่นและทำให้เขาเต็มไปด้วยความรู้สึกแห่งการยอมจำนนต่อพระเจ้า แต่ทำไม เมื่อเห็นจักรวาลแล้ว มนุษย์จึงไม่รู้ลึกระหลาคใจและทำไมเขาจึงไม่สะทกสะท้านต่อแนวความคิดเรื่องผู้ทรงสร้างจักรวาล? เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็คือมนุษย์เห็นจักรวาลทันทีที่เขาเกิด เมื่อเขาเห็นมันครั้งแล้วครั้งเล่า เขาก็ถือว่ามันเป็นเรื่องธรรมดา เขาไม่เห็นว่ามันมีสิ่งน่าสนใจอะไรในนั้นและไม่ได้คิดอะไรมากไปกว่าการได้เห็น

ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อมนุษย์ได้รับสิ่งใดในโลกนี้ เขารู้สึกว่าเขาได้รับมันโดยกระบวนการของ “สาเหตุและผล” ด้วยเหตุนี้ เขาจึงคิดว่าอะไรก็ตามที่เขาได้รับก็เนื่องมาจากความสามารถและสติปัญญาของเขา นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมความรู้สึกเรื่องความกตัญญูต่อพระเจ้าผู้ทรงให้จึงไม่เกิดขึ้นในตัวเขา

35 (จนถึงถึง)เมื่ออับราฮัมได้วิงวอนว่า “โอ้ พระผู้ อภิบาล โปรดทำให้เมืองนี้ให้เป็น เมืองแห่งสันติภาพ และโปรดช่วยเหลือฉัน และลูกหลานของฉันให้พ้น จากการเคาะพ ฆูซาเทวรูปด้วยเถิด” 36 โอ้พระผู้ อภิบาล สิ่งเหล่านี้ได้ทำให้มนุษย์หันห่างออกจาก แนวทางที่ถูกต้อง ใครที่ปฏิบัติตามแนวทาง ของฉัน เขาก็เป็นพวกฉัน แต่บรรดาผู้ ปฏิบัติตามแนวทางอื่น นอกไปจากแนวทาง ของฉัน พระองค์ทรงเป็นผู้ให้ อภัย ผู้ทรง เมตตาⁿ

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا
الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ
الْأَصْنَامَ ۗ رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا
مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي
وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٦﴾

ⁿ ก่อนเกิดเรื่องราวของยุคอับราฮัม ประเทศและชุมชนต่าง ๆ ตกอยู่ในสภาพที่ผู้คนกราบไหว้รูปปั้น (ซิริก)จนถึงขนาดที่ว่าการบูชารูปปั้นเป็นระเบียบของสังคมในยุคนั้น ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์และ ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติอื่นๆ ได้กลายเป็นสิ่งที่ผู้คนกราบไหว้บูชา ในสมัยโบราณ การกราบ ไหว้บูชาสิ่งที่คุณคิดว่าศักดิ์สิทธิ์ได้เข้ามามีบทบาทเหนือกิจกรรมทุกอย่างในการดำเนินชีวิตจนมัน สืบทอดต่อกันมาจากรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง สภาพการณ์ดังกล่าวนี้สืบทอดกันมาจนเป็นไปได้ที่ จะดึงผู้คนออกมาจากบรรยากาศการกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายมาสู่บรรยากาศของความเชื่อใน พระเจ้าองค์เดียว(เทอฮีด) ในตอนนั้น พระเจ้าได้บัญญัติให้อับราฮัมออกจากอิรักและเข้าไปในทะเล ทรายอาหรับซึ่งเป็นสถานที่โดดเดี่ยวห่างไกลจากอารยธรรม ในบรรยากาศเช่นนี้เอง เขาได้พา นางฮาการ์(ฮาญูร์)และอิซมาเอล(อิสมาอีล)ลูกชายของเขาไปตั้งถิ่นฐานที่นั่นเพื่อที่ประชากรรุ่นใหม่ จะได้เติบโตในสภาพแวดล้อมที่ตัดขาดและเป็นอิสระจากการกราบไหว้บูชารูปปั้นที่แพร่หลายในยุคนั้น และจะได้ปฏิบัติตามธรรมชาติที่แท้จริงในรูปแบบของมัน คำพูดของอับราฮัมแสดงให้เห็นความ จริงดังกล่าวนี้ในลีลาเหมือนกับการวอนขอ

นี่เป็นแผนการของพระเจ้าในการตั้งถิ่นฐานให้ลูกหลานอิซมาเอลในแผ่นดินทะเลทรายที่แห้งแล้ง ทุกกันดาร ตอนนี หากจะพูดไป คนที่ทำให้ความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวเป็นเสียงของหัวใจของ พวกเขาก็คือผลไม้ที่แท้จริงจากสวนของอับราฮัม ในทางตรงข้าม ผู้คนในสถานที่แห่งนี้ที่หันไปสู การเคาะพกราบไหว้รูปปั้น(ซิริก)ได้ถูกถือว่าเป็นวัชพืชของสวนนี้

37 โอ้พระผู้อภิบาล ฉันได้ตั้งรกรากถิ่นฐานให้ลูก หลานของฉันบางคนในหุบเขาอันกันดารใกล้บ้าน อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ โอ้พระผู้อภิบาล ฉันทำ สิ่งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้ดำรงนมาซที่นั่น ดังนั้น โปรดหันหัวใจของผู้คนไปยังพวกเขาด้วยเถิดและ โปรดประทานผลไม้เป็นอาหารแก่พวกเขาด้วยเถิด เพื่อที่พวกเขาจะได้เป็นผู้กตัญญู⁷

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ
ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا
لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْعَدَةً مِنَ
النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ
الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٧﴾

⁷ โลกที่เป็นเนินเขาและทะเลทรายของมักกะฮ์ในอดีตเป็นพื้นที่ฝึกรบตามธรรมชาติสำหรับการรู้จักพระเจ้า ภาพสุดลูกหูลูกตาของธรรมชาติเป็นสิ่งที่ช่วยให้มนุษย์นี้ถึงพระองค์ สัจญาณเพียงอย่างเดียวของการสร้างมนุษย์ที่นี้ซึ่งเป็นจุดดึงดูดความสนใจของมนุษย์คือกะอับะฮ์ มัสญิดหินที่ถูกสร้างขึ้นโดยอับราฮัมและอิซมาเอล ที่นี้ มนุษย์สามารถเข้าไปและทำการระลึกถึงพระเจ้าได้

ในบรรยากาศเช่นนี้เองที่ลูกหลานของอิซมาเอลได้รับน้ำอันมหัศจรรย์จากตาน้ำซัหมซัม ยิ่งไปกว่านั้น มันยังถูกจัดการให้คนที่นั้นได้รับปัจจัยยังชีพจากผลผลิตที่ไม่ได้ปลูกที่นั้น ความจริงแล้ว นี่คือการจัดการที่เตรียมไว้เป็นพิเศษเพื่อให้พวกเขาได้เป็นผู้มีความกตัญญู ด้วยการที่ปัจจัยมีอย่างอุดมสมบูรณ์เป็นพิเศษ ความรู้สึกกตัญญูเป็นพิเศษจึงเกิดขึ้นในตัวมนุษย์ นี่คือเหตุผลที่ถูกซ่อนอยู่ในคำวิงวอนของอับราฮัมในทะเลทราย พวกเขาจึงได้รับปัจจัยยังชีพในรูปของผลไม้

38 โอ้พระผู้อภิบาล พระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่เราซ่อนเร้นและเปิดเผยและไม่มีสิ่งใดทั้งในชั้นฟ้าและแผ่นดินจะซ่อนเร้นไปจากพระองค์ได้ 39 บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้าผู้ทรงประทานลูกชายอย่างอิสมาอีลและอิสฮากแก่ฉันในยามชรา แท้จริงพระผู้อภิบาลของฉันทรงได้ยินคำวิงวอน 40 โอ้พระผู้อภิบาล โปรดช่วยทำให้ฉันและบรรดาลูกหลานของฉันเป็นผู้ดำรงนมาฮา โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดตอบรับคำวิงวอนของฉันด้วยเถิด 41 โปรดให้อภัยแก่ฉันและแก่พ่อแม่ของฉันและบรรดาผู้ศรัทธาในวันแห่งการชำระบัญชีด้วยเถิด”⁷

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا نَخْفَىٰ عَلَىٰ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٩﴾ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾

⁷ ในคำวิงวอนของอับราฮัมดังกล่าวนี้ เราเห็นได้ถึงความรู้สึกทั้งหมดที่เกิดขึ้นในหัวใจของบ่าวที่แท้จริงของพระเจ้าในขณะที่เขากำลังกล่าวคำวิงวอนต่อพระองค์ ทำที่ยอมจำนนของเขาทำให้ถ่อมตนต่อหน้าพระเจ้า อะไรก็ตามที่เขาร้องขอล้วนอยู่บนพื้นฐานของความจำเป็นของเขา ไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของสิทธิที่พึงได้แต่อย่างใด ในด้านหนึ่ง เขายอมรับว่าความอุดมสมบูรณ์มีอยู่แล้วสำหรับเขา แต่ในอีกด้านหนึ่ง เขาร้องขอด้วยความเคารพทั้งหมดที่เขาต้องให้ เขายอมรับว่าพระเจ้าเป็นผู้ให้ และมนุษย์เป็นผู้ได้รับประโยชน์

เขาวิงวอนต่อพระเจ้าให้เขามีชีวิตอยู่ในโลกนี้ในสถานะผู้เคารพสักการะพระองค์ เขาวิงวอนขอสิ่งนี้เพื่อตัวเขาเอง เพื่อสมาชิกครอบครัวของเขาและเพื่อผู้ศรัทธาทั้งหมด ในตอนวิงวอน ปัญหาที่ใหญ่ที่สุดต่อหน้าเขาไม่ใช่ปัญหาของโลกนี้ แต่เป็นปัญหาของโลกหน้าที่มนุษย์ต้องมีชีวิตตลอดไป

คำวิงวอนในตอนนั้นมีลักษณะเป็นคำวิงวอนของหนี และถ้าคำวิงวอนนั้นมาจากหัวใจที่แท้จริง พระเจ้าจะตอบรับคำวิงวอนนั้น

42 สูเจ้าจงอย่าคิดว่าพระเจ้าทรงนิ่งเฉยต่อสิ่งที่ บรรดาผู้ทำผิดกำลังกระทำ พระองค์แค่ทรงเลื่อน เวลาของพวกเขาออกไปจนถึงวันที่สายตาทั้งหลาย จะจ้องมองด้วยความตกตะลึงเท่านั้น 43 พวกเขา จะวิ่งหนีหน้าตั้งด้วยความหวาดกลัวและถอดใจ⁷

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفِيلاً عَمَّا يَعْمَلُ
الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ
تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٣﴾ مُهْطِعِينَ
مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
وَأَفْعَدُّهُمْ هَوَاءً ﴿٤٤﴾

⁷ เมื่อสวรรค์นำเสนอดัวมันเองต่อมนุษย์ เขาทำตัวต่อต้าน เขาแสดงความไม่กลัวในการเผชิญหน้า สัจธรรมราวกับว่าไม่มีใครอื่นในโลกนี้กล้าหาญกว่าเขา

แต่สัจธรรมที่ถูกนำมาแสดงโดยผู้เผยแผ่ถ้อยคำของพระเจ้าในโลกปัจจุบันจะเป็นหลักฐานในโลกหน้าในระดับของพระเจ้า ดังนั้น บรรดาผู้ต่อต้านสัจธรรมจะสูญเสียความกล้าหาญทั้งหมดของเขา หลังจากเห็นฉากอันน่าสะพรึงกลัวของโลกหน้า เขาจะตกใจจนตาลนและไม่สามารถกะพริบตาได้ เมื่อหันหัวกลับไปข้างหลัง พวกเขาจะรีบวิ่งไปยังลานกว้างที่พวกเขาจะถูกรวมเข้าด้วยกันและหัวใจของพวกเขาจะเต็มไปด้วยความสะพรึงกลัว

44 (ไอ้มูฮัมมัด) จงเตือนมนุษย์ถึงวันที่การลงโทษของเราจะมายังพวกเขา แล้วบรรดาผู้ทำผิดจะกล่าว ว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดให้เวลาแก่ตัวแก่ พวกเร่อีกสักนิด แล้วเราจะตอบรับการเชิญชวน ของพระองค์และปฏิบัติตามศาสนทูต” (แต่พระเจ้า จะตอบว่า) “ก่อนหน้านั้น สูเจ้าเอง มิใช่หรือที่สาบาน ว่าจะไม่ตกต่ำทำชั่ว? 45 สูเจ้าเคยอาศัยอยู่ในถิ่นฐาน ของบรรดาผู้ทำร้ายตัวของพวกเขาเองและได้เห็นแล้ว ว่าเราจัดการกับพวกเขาอย่างไรและเราได้ให้ตัวอย่าง แก่สูเจ้าอย่างมากมายแล้ว? 46 พวกเขาวางแผนการ ของพวกเขา แต่พระเจ้าทรงรู้ถึงแผนการของพวกเขา แม้ว่าแผนการของพวกเขาก็จะสามารถย้ายภูเขา ได้ก็ตาม พระเจ้าจะทำให้แผนการของพวกเข ไร้ผล”⁷

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ
فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرَنَا إِلَى
أَجَلٍ قَرِيبٍ نَحْبُ دَعْوَتِكَ وَتَتَّبِعِ
الرُّسُلَ ۗ أَوْلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ
قَبْلُ مَا لَكُمْ مِّنْ زَوَالٍ ﴿٤٤﴾ وَسَكَنْتُمْ
فِي مَسْكِنٍ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ
وَتَبَيَّنَ لَكُم كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ
وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾ وَقَدْ مَكَرُوا
مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِن
كَانَ مَكْرُهُمْ لِيُرْوَلْ مِنْهُ الْخَبَالُ

⁷ มนุษย์มีพฤติกรรมในลักษณะที่ไม่คำนึงถึงชะตากรรมสุดท้ายของเขา ถ้าเขาได้รับอำนาจหรือสถานะบางอย่าง เขาจะคุยโตโอ้อวดและหยิ่งผยองราวกับว่าสิ่งเหล่านี้จะไม่มีวันที่ใครจะฉกชิงไปจากเขา เขาปฏิเสธการเรียกร้องของพระเจ้าและลืมว่าสิ่งที่ทำให้เขาปฏิเสธการเรียกร้องล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่พระเจ้าเองประทานแก่เขา เหตุผลโต้แย้งถูกแสดงให้เขาได้รู้ แต่เขาไม่สนใจต่อเหตุผลเหล่านั้น เขาเองก็รู้ชะตากรรมสุดท้ายของคนโอหังในอดีตเป็นอย่างดี แต่เขาคิดว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องของคนอื่นและสิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นกับเขา

บรรดาผู้ได้รับโอกาสในความเป็นอยู่ที่ดีในโลกปัจจุบันนี้รู้สึกภูมิใจในการไม่แยแสสังขธรรม แต่หลังจากตาย เมื่อพวกเขาเห็นผลของความโอหังของพวกเขา พวกเขาจะอายอดีตของพวกเขาจนพวกเขาต้องการที่จะกลับไปยังอดีตเพื่อที่พวกเขาจะได้ทำตัวตรงกันข้ามและยอมรับสังขธรรมที่พวกเขาได้ปฏิเสธอย่างทะนงไปก่อนหน้านั้น การต่อต้านสังขธรรมเท่ากับการต่อต้านพระเจ้า การต่อต้านสังขธรรมที่ได้รับการช่วยเหลือจากพระเจ้าจะไม่มีความประสบความสำเร็จถึงแม้ว่าเขาจะได้รับความช่วยเหลือมากมายเพียงใดก็ตาม

47 ดังนั้น (ไอ นบี) จงอย่าคิดว่าพระเจ้าจะทรงผิด สัญญาที่พระองค์ได้ทรงทำไว้กับบรรดาศาสนทูต ของพระองค์ พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจและผู้ทรง ตอบแทน 48 ในวันที่โลกจะถูกเปลี่ยนให้เป็นอีก โลกหนึ่งเช่นเดียวกับชั้นฟ้าทั้งหลาย พวกเขาทั้งหมด จะมายืนปรากฏต่อหน้าพระเจ้าผู้ทรงเอกละ ผู้ ทรงมีอำนาจสูงสุด 49 ในวันที่นั้น เจ้าจะได้เห็นคนผิด ถูกกล่าวแช่ติดกัน 50 พวกเขาจะสวมเสื้อผ้าที่ทำด้วย น้ำมันยางและเปลวไฟ จะลุกท่วมหน้าของพวกเขา 51 สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเพื่อที่พระเจ้าจะทรงตอบแทนทุกคน สำหรับสิ่งที่เขาได้ทำไว้ แท้จริง พระเจ้าทรงจับ พลันในการชำระ 52 นี่เป็นสาส์นสำหรับมนุษยชาติ เพื่อที่มันจะได้เตือนพวกเขา และพวกเขาจะได้ตระ หนักว่าพระองค์คือพระเจ้าผู้ทรงเอกละ และเพื่อคน ที่มีสติจะได้รับบทเรียนจากมัน⁷

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفًا وَعَدِيهِ ۗ رُسُلَهُ ۚ
 إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ تَبْدُلُ
 الْأَرْضَ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ
 وَتَرَى الْمَجْرِمِينَ يَوْمِيذٍ مُّقْرَنِينَ فِي
 الْأَصْفَادِ ﴿٤٨﴾ سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطْرَانٍ
 وَتَعْشَىٰ وُجُوهُهُمُ النَّارُ ﴿٤٩﴾ لِيَجْزِيَ
 اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ ۗ إِنَّ اللَّهَ
 سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥٠﴾ هَذَا بَلَّغٌ لِلنَّاسِ
 وَلِيُنذَرُوا بِهِ ۗ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُهُ
 وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٥١﴾

⁷ นบีได้ยืนยันความจริงให้แก่ศาสนานของพระเจ้าอย่างเต็มความสามารถ ดังนั้น พระเจ้าจึงให้ความช่วยเหลือที่สมบูรณ์แก่นบี ผู้ปฏิบัติตามนบีในรุ่นหลัง ๆ ก็ยังคงมีสิทธิ์ได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าจนถึงขนาดที่พวกเขามีชีวิตตามแบบอย่างของนบี

ปัจจุบัน บนหน้าแผ่นดิน มนุษย์รู้สึกว่าเขาเป็นเจ้าแผ่นดินและทะเล เขาสามารถที่จะควบคุมอวกาศและสัญญาณ เขามีอำนาจที่จะใช้หรือไม่ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ที่นี้ แต่ทั้งหมดนี้จะเป็นไปได้ก็เพราะพระเจ้าได้ให้ชั้นฟ้าและแผ่นดินอยู่ใต้อำนาจของมนุษย์ตราบไต่ที่ยังอยู่ในระยะเวลาของการทดสอบ พลันที่ระยะเวลาทดสอบสิ้นสุดลง สภาพเหล่านี้จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิง หลังจากนั้น โลกนี้จะเป็นโลกที่ต่างไปจากเดิมและชั้นฟ้าก็จะต่างไปจากเดิมด้วย มนุษย์จะพบทันทีว่าตัวเองอยู่ในโลกที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง

ตรงไหนที่มนุษย์เห็นตัวเองเป็นผู้ปกครอง ตอนนี้ พระเจ้าจะไม่ให้เขาได้เห็นเช่นนั้นอีกแล้ว ตรงไหนที่ทุกสิ่งอยู่ใต้คำสั่งของเขา ตอนนี้ ทุกคนและทุกสิ่งจะไม่เชื่อฟังเขาอีกต่อไปแล้ว บรรดาผู้เป็นใหญ่ในโลกปัจจุบันจะปรากฏตัวเป็นผู้ทำผิดที่ไม่อาจช่วยเหลือตัวเองได้ในวันนี้ เครื่องประดับร่างกายของเขาตอนนี้จะกลายเป็นยางเหนียวที่หลอมละลายปกคลุมตัวร่างของเขา ใบหน้าที่เคยสดใสจะหม่นหมอง ทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ที่ไม่พร้อมจะมีชีวิตภายใต้คำสั่งของพระเจ้าในโลกนี้และผู้ที่ไม่สนใจคำประกาศของพระองค์

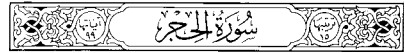
ความจริงเป็นความจริงยังไม่พอสำหรับมนุษย์ที่จะยอมรับมัน เพราะการยอมรับความจริงเป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องเต็มใจยอมรับด้วย มีแต่คนที่จริงใจในการหาความจริง คนที่ได้ยินสิ่งต่างๆ ด้วยจิตใจที่เปิดกว้างเท่านั้นจะประสบความสำเร็จในการเข้าใจความจริง

15. พื้นที่ภูเขา อัล-อิญญ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 อะลีฟ ลาม รอ

เหล่านี้คือข้อความของคัมภีร์ที่ถูกรอานอันชัดแจ้ง² เวลาหนึ่ง จะมาถึงอย่างแน่นอนเมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะเสียใจ และยอมจำนนต่อพระเจ้า³ จงปล่อยให้พวกเขากินดื่มและ สนุกสนานรื่นเริงและให้พวกเขาหวังลมๆแล้งๆต่อไป แล้ว ในไม่ช้า พวกเขาจะได้รับความจริง)⁴ เราไม่เคยทำลายเมืองใดโดยไม่ได้กำหนดไว้เป็นที่แน่ชัด⁵ ไม่มีประชาชาติใด สามารถขัดขวางความหายนะของพวกเขาและไม่มีประชาชาติใดสามารถเลื่อนมันออกไปได้⁷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ ۙ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ
مُبِينٍ ۝ رُبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ
كَانُوا مُسْلِمِينَ ۝ ذَرَّهُمْ يَأْكُلُوا
وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا
وَمَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ۝ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ
أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَعْجِرُونَ ۝

⁷ เสรีภาพที่มนุษย์ได้รับจะยืนยาวเพียงแค่วงเวลาแห่งการทดสอบเท่านั้น นี่เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก ถ้ามนุษย์คิดถึงปัญหาได้อย่างจริงจัง เขาจะรู้สึกวาระยะเวลาที่กำลังจะสิ้นสุดในวันพรุ่งนี้ ได้สิ้นสุดแล้วในวันนี้โดยตัวของมันเอง ความคิดนี้จะทำให้เขาตัดสินใจด้วยความหวงกลัว แต่มนุษย์ใช้ชีวิตของเขาใน“วันนี้” เขาไม่ได้ให้ความสนใจต่อ“วันพรุ่งนี้” ความจริงปรากฏอยู่ต่อหน้าเขา แต่เขายังหมกมุ่นอยู่ในความคิดอยากได้นั้นอยากได้นี้ เขาหาความช่วยเหลือบางอย่างที่เขาคิดขึ้นมาเองและคิดว่ามันจะช่วยเขาได้ในวันแห่งการพิพากษา

แต่ความคิดเช่นนั้นจะไม่ช่วยเขาเมื่อระยะเวลาแห่งการทดสอบสิ้นสุดลงและทูตของพระเจ้าได้มาเอาเขาไปจากโลกแห่งการทดสอบสู่โลกแห่งการตอบแทน

ในเวลาเช่นนี้ เขาเริ่มนึกถึงเวลาที่เขาพยายามปฏิเสธเหตุผลโดยใช้คำพูดเท็จ เมื่อเขาไม่ใส่ใจเสียงของความสำนึกของเขาและปฏิบัติตามความต้องการของตัวเอง เมื่อเขาไม่ใส่ใจผู้เผยแผ่ศีลธรรมของพระเจ้าเพราะผลประโยชน์ของตัวเองทุกอย่างที่เขาเห็นแววของพระเจ้าในตัวผู้เผยแผ่ศีลธรรม เมื่อเขาเห็นว่าแผนการของเขาไม่สามารถช่วยอะไรเขาได้ เขาจะกล่าวว่า “อนิจจา ฉันไม่น่าทำสิ่งที่ฉันได้ทำไปเลย ฉันน่าจะปฏิบัติตามทางของผู้ที่ยอมจำนนต่อศีลธรรมแทนทางของผู้ปฏิเสธศรัทธา”

⁶ พวกเขา กล่าวว่า “โอ้ ท่านผู้มีคำตักเตือน⁷ (กูรอาน) ส่งมา ท่านบ้าแน่ๆ ⁷ ทำไมท่านไม่นำบรรดาทูตสวรรค์มาหาเรา ถ้าหากว่าสิ่งที่ท่านพูดเป็นความจริง?” ⁸ แต่เราส่งทูตสวรรค์ มาเพียงเพื่อนำความยุติธรรมมาและหลังจากนั้น ผู้คนจะไม่ได้รับการผ่อนปรน”

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ
إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ﴿٦﴾ لَوْ مَا تَأْتِينَا
بِالْمَلَائِكَةِ إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧﴾
مَا نُنزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا
إِذَا مُنظَرِينَ ﴿٨﴾

⁷ กูรอาน

⁷ คนที่ฟังนี้มีมุฮัมมัดสงสัยว่าท่านเป็นคนบ้า พวกเขาไม่เหตุผลอะไร? เหตุผลก็คือการประกาศของท่านว่าท่านเป็นตัวแทนของพระเจ้า ใครที่ยอมรับถ้อยคำของท่านจะประสบความสำเร็จในขณะที่ใครไม่รับจะประสบความสำเร็จล้มเหลว

แต่บรรดาผู้ฟังท่านเองกลับมองสิ่งต่างๆไปในทางตรงกันข้าม พวกเขามีความเห็นวาระบอบที่เป็นอยู่ในเวลานั้นได้ให้ตำแหน่งความเป็นผู้นำแก่พวกเขา ในทางตรงข้าม ท่านนี่เองเป็นผู้แปลกหน้าและไม่มีสถานะในระบบที่เป็นอยู่ในเวลานั้น และเนื่องจากท่านไม่มีสิ่งที่ผู้คนเคยเห็นในตัวของคุณเผยแผ่สั่งสอนศาสนาก่อนหน้านี้ ผู้คนที่ฟังท่านจึงกลัวที่จะกล่าวว่าท่านนี่เป็นคนบ้าในสายตาของพวกเขา พวกเขา กล่าวว่า “พระเจ้าได้ให้ความเจริญรุ่งเรืองเรื่องทางโลกแก่เราทุกอย่าง แต่ท่านยังมากล่าวว่าความสำเร็จอยู่กับท่านและให้ความช่วยเหลือท่าน”

แต่ความคิดเช่นนั้นเกิดขึ้นจากการมองเห็นที่ต่างกัน บรรดาผู้ที่มีปัญหาคือว่าอะไรก็ตามที่พวกเขาครอบครองอยู่เป็น “รางวัล” ถึงแม้ว่าสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นแค่เพียงเครื่องมือทดสอบที่ให้แก่ทุกคนและเป็นของใช้กระจุกกระจิกแค่ชั่วคราวเท่านั้น

พวกเขาเคยกล่าวว่า “ท่านอ้างว่าทูตสวรรค์ของพระเจ้ามายังท่าน แล้วทำไมเราจึงมองไม่เห็นทูตสวรรค์เหล่านั้น?” การพูดเช่นนั้นก็เนื่องจากทัศนคติที่แตกต่างกัน ทูตสวรรค์ที่มายังนบีเป็นทูตสวรรค์ที่นำวจนะของพระเจ้ามายังนบี นอกจากทูตสวรรค์นี้แล้วยังมีทูตสวรรค์อื่นๆของพระเจ้าอีกที่มายังนบีเพื่อเปิดเผยความจริงให้แก่ท่านเหล่านั้น แต่ทูตสวรรค์จะมาหลังจากกระบวนการของการนำสัจธรรมสู่ผู้คนสิ้นสุดลงแล้ว และเมื่อทูตสวรรค์เหล่านั้นมา มันก็เป็นเวลาสำหรับการตัดสินแล้ว มิใช่เวลาสำหรับการเรียกร้องผู้คนสู่ความศรัทธาอีกต่อไป

⁹ เราเองคือผู้ส่งคำตักเตือนนั้น^ก มาและเรา
เองเป็นผู้ดูแล รักษามัน^ข

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

^ก กุรอาน

^ข กุรอานที่พระเจ้าประทานมาหลายศตวรรษก่อนยุควิทยาศาสตร์สมัยใหม่นั้นเป็นคัมภีร์ที่มีข้อถกเถียงทำทลายมนุษย์ทั้งหมด คัมภีร์กุรอานได้วางมาตรฐานที่แน่นอนไว้ให้มนุษย์ปฏิบัติจนถึงวันสิ้นโลก ถ้ากุรอานยังคงมีอยู่ มันต้องใช้กลุ่มคนที่เข้มแข็งเพื่อคุ้มครองและรักษามันไว้ แต่กลุ่มคนเช่นนั้นไม่เคยมี มุสลิมในยุคต้นอ่อนแอมากเมื่อเปรียบเทียบกับศัตรูของพวกเขา ยิ่งไปกว่านั้น ในคริสต์ศตวรรษที่ 7 กระจาซและโรงพิมพ์ก็ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงในภาษาอาหรับดั้งเดิมจนกระทั่งถึงปัจจุบัน มีเหตุผลหลายประการที่ทำให้กุรอานยังคงอยู่รอดมาจนถึงทุกวันนี้ หนึ่งในนั้นก็คือถ้อยคำที่เป็นความจริงอย่างสมบูรณ์ของกุรอานที่ยืนทำทลายการทดสอบของกาลเวลา อีกอย่างหนึ่งก็คือมีความพยายามทันทีที่จะบันทึกและจดจำถ้อยคำของพระเจ้า แต่เหตุผลสำคัญที่สุดคือพระเจ้าเองได้ให้ความมั่นใจว่าพระองค์จะเป็นผู้รักษามันไว้เอง พระองค์ก็กล่าวไว้ว่า “แน่นอน เราเป็นผู้ดูแลรักษามัน”

10 (ไอ้มุฮัมมัด) เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตก่อนหน้าเจ้ามายัง ผู้คนก่อนหน้านี้หลายหมู่ชนแล้ว 11 แต่พวกเขาหัวเราะเยาะ ศาสนทูตที่มายังพวกเขา 12 ถึงแม้เราจะทำให้สิ่งนี้ (นิสัย หัวเราะเยาะ)เข้าไปในหัวใจของคนบาป 13 พวกเขาไม่ ครั้ทธานัน ถึงแม้ว่าพวกเขามีตัวอย่างมากมายของผู้คนก่อนหน้าพวกเขาแล้ว 14 ถึงแม้เราจะเปิดประตูในท้องฟ้าให้แก่ พวกเขา และพวกเขาเป็นขึ้นไปในเวลากลางวัน 15 พวกเขา ก็จะกล่าววว่า "ตาของพวกเราพร่าไปเสียแล้ว ใช่แต่เท่านั้น เรายังถูกกาถาอาคมอีกด้วย"⁷

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ
الْأَوَّلِينَ ﴿١٠﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١١﴾ كَذَلِكَ
نَسَلُكُهُمْ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٢﴾ لَا
يُؤْمِنُونَ بِهِ ﴿١٣﴾ وَقَدْ خَلَّتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ
﴿١٤﴾ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ
فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ﴿١٥﴾ لَقَالُوا إِنَّمَا
سُكْرَتٌ أْبْصَرْنَا بَلْ لَنْ نَحْنُ قَوْمٌ
مَسْحُورُونَ ﴿١٦﴾

⁷ บรรดานบีของพระเจ้าถูกเย้ยหยันในทุกยุค เหตุผลที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่าผู้คนตัดสินความเป็นตัวแทนของพระเจ้าโดยมาตรฐานที่เขาคิดขึ้นมาเองและจินตนาการเอา บรรดานบีร่วมสมัยของพวกเขาไม่ได้ปรากฏขึ้นตามมาตรฐานดังกล่าว ดังนั้น บรรดานบีจึงถูกขับไล่เหมือนกับสิ่งที่นำหัวเราะเยาะ

เพื่อที่จะค้นพบความจริงใหม่ มนุษย์จำเป็นต้องคิดด้วยความคิดที่เปิดกว้างและพร้อมที่จะปรับปรุงความเห็นบนพื้นฐานของความจริงเท่านั้น บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทำเช่นนั้นส่วนใหญ่แล้วเพราะศรัทธาปรากฏต่อพวกเขาเหมือนสิ่งแปลกประหลาดเมื่อเทียบกับมาตรฐานที่พวกเขาคุ้นเคย เป็นระยะเวลายาวนานที่มาตรฐานเหล่านั้นได้ซึมซับเข้าไปในหัวใจของพวกเขาจนถึงขนาดที่ว่ามันเป็นไปได้แล้วสำหรับพวกเขาที่จะคิดถึงเรื่องการยอมรับสิ่งอื่น จนกระทั่งนาทีสุดท้าย พวกเขาที่ไม่สามารถที่จะออกมาจากบรรยากาศที่พวกเขาคุ้นเคยและยอมรับศรัทธา

ผลของทัศนคตินี้ในชุมชนก็คือว่าผู้คนในชุมชนนั้นไม่ยอมรับความศรัทธาถึงแม้ว่าจะได้มีการแสดงปาฏิหาริย์ให้พวกเขาได้เห็นแล้วก็ตาม ครั้งหนึ่ง พวกเขาตัดสินเห็นว่าเป็นคนธรรมดาโดยมองจากปัจจัยทางวัตถุ คนที่ถูกตัดสินเช่นนั้นไม่สามารถเป็นอะไรได้มากไปกว่าคนธรรมดาในสายตาของพวกเขา ถึงแม้มันจะแสดงสิ่งที่เหนือธรรมชาติให้พวกเขาเห็นต่อหน้าต่อตา ความคิดของพวกเขาก็ยังฝังรากลึกในประเพณีก่อนหน้าจนเขามองเห็นว่ามันไม่สำคัญ และพวกเขาจะถือว่าสิ่งที่มีแสดงให้เห็นนั้นเป็นแค่เพียงมายากลหรืออะไรบางอย่างที่เป็นภาพลวงตาและไม่ใช่อุปนิสัยของการเป็นตัวแทนของพระเจ้า

16 เราได้วางกลุ่มดาวไว้ในท้องฟ้าและได้ทำให้มัน สวยงามสำหรับผู้มอง^๗ 17 และเราได้ป้องกันมัน ให้พ้นจากซาตานที่ถูกสาปแช่ง^{๑๘} แต่ถ้าผู้ใดแอบฟัง เปลวไฟอันร้อนจี้จะไล่ตามมัน^{๑๙}

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا
وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٦﴾ وَحَفِظْنَاهَا
مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ﴿١٧﴾ إِلَّا مَنْ
أَسْرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ ۖ شِهَابٌ مُبِينٌ ﴿١٨﴾

﴿١٨﴾

^๗ ฟ้าไม่ได้เป็นแค่เพียงปรากฏการณ์นำอิศรย์ของท้องฟ้าในตอนกลางคืน ในจักรวาลที่ดาวนับจำนวนไม่ถ้วนกระจายกันอยู่เป็นกลุ่มเรียกว่ากลุ่มดาวจำนวนมากมาย กลุ่มดาวของเราถูกเรียกว่า “ทางช้างเผือก” ในช่วงเวลากลางวัน เมื่อบรรยากาศปลอดจากเมฆ ฝุ่น หากเรายืนอยู่บนทุ่งกว้างและแหงนมองขึ้นไปท้องฟ้า เราจะเห็นดาวจำนวนมากนับไม่ถ้วนส่องแสงระยิบระยับอยู่ในท้องฟ้าอย่างนำอิศรย์จนเราสามารถรู้สึกถึงอำนาจและความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าอย่างปฏิเสธไม่ได้

บรรดาผู้ที่เคยบอกกันว่าให้อาทูตสวรรค์องค์หนึ่งจากท้องฟ้ามาให้พวกเขาเห็นได้ถูกถามว่า “ดวงดาวที่ปรากฏอยู่ในท้องฟ้าทุกวันไม่เพียงพอที่จะปลุกสำนึกของสุเจ้าและไม่เพียงพอที่จะหลอมหัวใจของสุเจ้ากระนั้นหรือ? สุเจ้ายังเรียกร้องต้องการสิ่งมหัศจรรย์มากกว่านี้อีกหรือ?”

^{๑๘} ซาตานได้รับอนุญาตให้ตั้งถิ่นฐานอยู่ร่วมกับมนุษย์บนโลกนี้เช่นเดียวกัน ที่นี้ มันมีเสรีภาพอย่างเต็มที่ที่จะไปที่ไหนก็ได้ตามที่มันต้องการ แต่ในโลกของพระเจ้าที่พ้นจากโลกนี้ไป มีสิ่งกีดขวางที่มันไม่สามารถข้ามไปได้ขวางทางอยู่เพื่อไม่ให้มันสามารถไปเกินขอบเขตที่กำหนดไว้

19 เราได้แผ่ขยายแผ่นดินและปักภูเขาไว้บนมันอย่างมั่นคง และเราได้ทำให้พืชพันธุ์งอกเงยขึ้นในมันอย่างเหมาะสม 20 เราได้จัดเตรียมปัจจัยยังชีพจากแผ่นดินนั้นให้แก่ผู้เจ้าและแก่ สิ่งมีชีวิตอื่นๆ ที่ผู้เจ้าไม่ได้เป็นผู้จัดทำให้^๗

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوْسِيَ
وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿٢٠﴾
وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشَ وَمَنْ لَسْتُمْ
لَهُ بِرَازِقِينَ ﴿٢١﴾

^๗ เดิมที เมื่อทะเลลึกและมหาสมุทรได้ถูกสร้างขึ้นบนโลก ภูเขาสูงได้เกิดขึ้นในที่ต่างๆ บนแผ่นดิน เพื่อสร้างความสมดุล

หลังจากนั้น พืชผักและสัตว์ได้เกิดขึ้นและแพร่ขยายออกไปอย่างมากมาย ทั้งพืชและสัตว์ต่างเติบโตอย่างรวดเร็ว แต่เป็นที่ชัดเจนว่าทุกสิ่งได้ถูกกำหนดไว้ ทุกสิ่งยังคงเติบโต แต่เมื่อถึงขอบเขตหนึ่ง มันได้หยุดเติบโตและไม่สามารถเติบโตต่อไปได้

ตัวอย่างเช่น พืชและต้นไม้มีความสามารถอย่างมากในการแพร่ขยายพันธุ์ของมันเองจนถ้าหากพืชต้นหนึ่งถูกปล่อยให้เติบโตตามความสามารถภายในของมันและไม่มีการจำกัด ภายในสองสามปี พืชชนิดเดียวกันนี้จะแผ่ปกคลุมพื้นผิวดินและจะไม่มีที่ให้แก่สิ่งอื่น แต่เป็นที่เห็นได้ชัดว่ามีผู้จัดการผู้ทรงอำนาจที่ควบคุมทุกสิ่งอยู่ เช่นเดียวกับสัตว์ที่มีความสามารถอย่างไม่จำกัดในการแพร่พันธุ์เช่นกัน แต่จำนวนของลูกหลานของสัตว์แต่ละชนิดที่เกิดขึ้นได้หยุดลงหลังจากมาถึงขีดจำกัดหนึ่งในที่นั่นเองเดียวกัน สัตว์ยังมีความสามารถในการขยายขนาดอีกด้วย แต่ก็อยู่ในขีดจำกัด ถ้าหากแมงวันตัวเล็ก ๆ ได้รับอนุญาตให้เติบโตโดยไม่ขีดจำกัด มันอาจจะมขนาดเท่าช้าง แต่การควบคุมทางธรรมชาติได้จำกัดขนาดของมันไว้ในระดับหนึ่ง ถ้าหากการเติบโตของสิ่งเหล่านี้ไม่ถูกจำกัดให้อยู่ในขอบเขตหนึ่ง ชีวิตของมนุษย์บนโลกนี้ก็ไม้อาจเป็นไปได้

มนุษย์ต้องการสิ่งต่าง ๆ มากมายนับไม่ถ้วนเพื่อเป็นปัจจัยยังชีพและเพื่อการพัฒนาอารยธรรม สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดได้ถูกจัดเตรียมไว้บนโลกตามความจำเป็นของมนุษย์ การจัดเตรียมสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดและการให้หลักประกันการดำรงอยู่ต่อไปของสิ่งเหล่านี้เป็นแผนการของพระเจ้าทั้งสิ้น ถ้าเราต้องจัดเตรียมปัจจัยยังชีพเพื่อตัวเราเอง เราจะพบว่ามันเป็นไปได้เลยที่จะทำเช่นนั้น

21 ไม่มีสิ่งใดที่คลังทั้งหลายของมันเป็นได้อยู่กับเรา และเรา ได้ประทานมันลงมาด้วยมาตรการที่ถูกกำหนดไว้อย่าง เหมาะสม
22 เราได้ส่งลมเกสรมา แล้วเราได้ประทานน้ำ ลงมาจากฟากฟ้าแล้วเราได้ให้สุเจ้าติมมันและสุเจ้าไม่ อาจครอบครองมันไว้สำหรับตัวเองได้^ก

وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢١﴾ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوْفِحَ لَوْحٍ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ

^ก หลักการของการรักษาขอบเขตเป็นสิ่งที่มียู่ในทุกสิ่งของจักรวาล ลม ถึงแม้บางครั้งจะพัฒนาเป็นพายุลูกเห็บหรือพายุทอร์นาโดก็ไม่เคยเกินขอบเขตของมัน ระยะทางของโลกจากดวงอาทิตย์ก็ยังเหมือนเดิม ยกเว้นในบางกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยอันเนื่องมาจากวิถีโคจรเป็นรูปวงรี ถ้าโลกจะเคลื่อนตัวออกไปไกลกว่านี้ มันก็จะเย็นลงเหมือนกับน้ำแข็ง ถ้ามันเข้าใกล้ดวงอาทิตย์ มันก็จะร้อนเป็นเตาเผา แรงดึงดูดยังคงรักษาระดับที่เหมาะสมของมันไว้ ถ้าขนาดของโลกใหญ่กว่านี้เป็นสองเท่า แรงดึงดูดของมันจะเพิ่มขึ้นจนมนุษย์เดินไปไหนมาไหนด้วยความลำบากเพราะน้ำหนักของเขาจะหนักขึ้น และถ้าหากขนาดของโลกเล็กกว่าเป็นอยู่ในขณะนี้ครึ่งหนึ่ง แรงดึงดูดก็จะลดลงจนมนุษย์ที่อยู่อาศัยของเขาจะเบาเกินกว่าที่จะมีความมั่นคง นี่คือสภาพของทุกสิ่งที่มีมนุษย์มีชีวิตอยู่ ทุกสิ่งมีขอบเขตที่ถูกกำหนดไว้ ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติไม่เคยอยู่นิ่งหรือต่ำกว่าขอบเขตที่ถูกกำหนดไว้

ชีวิตของมนุษย์และสิ่งมีชีวิตทุกสิ่งบนโลกต้องอาศัยน้ำ จากแหล่งน้ำใต้ดินไปจนถึงเมฆที่แพร่กระจายไปทั่วชั้นบรรยากาศ ระบบของการจัดเตรียมน้ำมีความลับซับซ้อนและการทำงานในขนาดใหญ่อันเกินกว่าอำนาจของมนุษย์ที่จะทำได้ การจัดการอันยิ่งใหญ่และน่าอัศจรรย์นี้ได้ถูกพระเจ้ารักษาไว้อย่างต่อเนื่องตามความจำเป็นของมนุษย์

มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่บอบบาง แต่ความแตกต่างในความกดอากาศและส่วนประกอบใดๆ ก็เกิดขึ้นก็เพียงพอแล้วที่จะสร้างความลำบากในการดำรงชีวิตของมนุษย์ บรรยากาศมีเสถียรภาพในส่วนประกอบและความกดอากาศที่เหมาะสมสำหรับสิ่งมีชีวิตเช่นมนุษย์ถึงแม้ว่าจะมีความเป็นไปได้ต่างๆ มากมาย สมดุลและสัดส่วนนี้ไม่อาจเกิดขึ้นได้โดยบังเอิญแน่นอน มันเป็นเช่นนั้นได้ก็เนื่องมาจากผู้ทรงสร้างและผู้ทรงอภิบาลของโลก เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ใครที่ไม่ยอมรับพระเจ้าหรือเชื่อว่าพระเจ้ามีหุ้นส่วนก็ถือว่าเป็นคนไม่มีเหตุผล ไม่ใช่แนวความคิดเรื่องพระเจ้าองค์เดียวไม่มีเหตุผล

23 แท้จริง เราคือผู้ให้ชีวิตและให้ความตาย และเราคือผู้สืบทอดทุกสิ่ง 24 เรารู้ดีเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่มีชีวิตอยู่ก่อนหน้า สูเจ้าและบรรดาผู้ที่จะมาหลังจากสูเจ้า 25 แน่نون พระผู้อภิบาลของเจ้าจะรวบรวมพวกเขาเข้าไว้ด้วยกัน พระองค์ เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้^๗

26 เราได้สร้างมนุษย์มาจากดินโคลนเน่าที่แห้งแข็ง 27 และ ก่อนที่เราได้สร้างญินจากเปลวเพลิงแห่งความร้อน^๗

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِيهِ وَنُمِيتُهُ وَنَحْنُ
الْوَارِثُونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ عَلَّمْنَا
الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلَّمْنَا
الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿١٦﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ
مَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ
خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ
مَّسْنُونٍ ﴿١٨﴾ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ
مِنْ نَارِ السَّمُومِ ﴿١٩﴾

^๗ การตั้งถิ่นฐานมนุษย์ในโลกใบนี้และการเอาพวกเขากลับไปจากที่นี่เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามคำบัญชาของพระเจ้า ถ้าเรื่องนี้ขึ้นอยู่กับเจตนาของมนุษย์ เขาคงไม่มีวันได้มาที่นี่และหลังจากมาที่นี่แล้ว เขาคงไม่มีวันได้ไปยังโลกหน้าแน่นอน นี่เป็นการพิสูจน์ว่าก่อนการสร้างมนุษย์ ชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นของพระเจ้าและหลังจากนั้น พวกเขาก็เป็นของพระเจ้าด้วยเช่นกัน

บนโลกใบนี้มีสิ่งต่างๆมากมายนับไม่ถ้วน แต่ทุกสิ่งมีลักษณะเฉพาะตัวของมันเอง ทุกสิ่งทำหน้าที่เฉพาะตามที่ได้ถูกกำหนดไว้ นี่เป็นการพิสูจน์ว่าผู้สร้างโลกมีความรอบรู้ทุกสิ่ง พระองค์ได้จัดสรรหน้าที่ให้แก่ทุกสิ่งจนถึงขนาดที่วารอยนิ้วมือของมนุษย์แต่ละคนมีความแตกต่างกัน

สำหรับพระเจ้าผู้ทรงอำนาจและผู้ทรงรอบรู้ นั่น การเก็บบัญชีของแต่ละคนโดยแยกจากกันและปฏิบัติต่อมนุษย์แต่ละคนตามที่สมควรได้รับไม่เป็นเรื่องยากสำหรับพระองค์

^๗ การเกิดขึ้นของมนุษย์เป็นการรวมกันของสองสิ่ง นั่นคือ ร่างกายและวิญญาณ ร่างกายถูกสร้างขึ้นมาจากแร่ธาตุที่อยู่บนโลก การวิเคราะห์ร่างกายแสดงให้เห็นว่ามันประกอบไปด้วยสิ่งที่รู้จักกันโดยทั่วไป นั่นคือ น้ำและดิน พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ ในส่วนของร่างกาย มนุษย์เป็นชื่อของสิ่งที่ไม่มีชีวิตและไม่รู้มาก่อน แต่เมื่อพระเจ้าเป่าวิญญาณเข้าไปตามเจตนาของพระองค์ ร่างกายของมนุษย์ก็กลายเป็นเจ้าของความสามารถที่ไม่อาจพบได้ในสิ่งถูกสร้างอื่นๆในจักรวาลที่รู้จักกัน

สิ่งถูกสร้างอีกอย่างหนึ่งบนโลกนี้ที่รู้จักกันคือ "ญิน" ญินซึ่งเป็นศัตรูคู่แข่งของมนุษย์ถูกสร้างมาจากไฟ พวกมันเป็นสิ่งถูกสร้างที่เกียจครลาดและเก็บตัวเองออกห่างจากดวงอาทิตย์ที่ส่องแสงแผดกล้าเช่นเดียวกับโลก ดังนั้น มันจึงไม่ถูกเผา ในทำนองเดียวกัน มนุษย์ก็ต้องรักษาตัวเองให้ออกห่างจากญิน มิเช่นนั้นแล้ว พวกมันจะแผดเผาเขาในด้านศีลธรรมและศาสนา

28 จงนึกถึงเมื่อตอนที่พระผู้อภิบาลของเจ้า
ตรัสแก่ทูตสวรรค์ว่า “เราจะสร้างมนุษย์
คนหนึ่งจากดินโคลน” 29 เมื่อฉันได้ทำให้
เขาเป็นรูปร่างสมบูรณ์และได้เป่าวิญญาณ
ของฉันเข้าไป ในเขาแล้ว สูเจ้าทั้งหลาย
จงนบนอบหมอบคารวะต่อเขา” 30 ดังนั้น
บรรดาทูตสวรรค์ทั้งหมดจึงนบนอบคารวะ
ต่อเขา 31 ยกเว้นอิบลิส(ซาตาน) มันปฏิเสธ
ที่จะร่วมอยู่กับ บรรดาผู้นบนอบ 32 พระเจ้า
จึงทรงถามว่า “อิบลิสเอ๋ย สูเจ้าเป็นอะไรไป
ถึงไม่ยอมร่วมกับบรรดาผู้กราบนบนอบ?”
33 มันตอบว่า “ไม่เป็นการสมควรที่ฉันจะ
กราบนบนอบ ต่อมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้าง
เขามาจากดินโคลนเท่าที่ แข็งแข็ง”

34 พระองค์จึงตรัสว่า “จงออกไปจากที่นี่เสีย
เพราะสูเจ้าได้ กลายเป็นผู้ถูกสาปแช่งแล้ว”
35 และการถูกสาปแช่งนี้จะตก อยู่กับสูเจ้า
ตลอดไปจนกระทั่งถึงวันแห่งการตอบแทน”
36 ซาตานจึงได้ขอว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของ
ฉัน โปรดผ่อนปรน เวลาให้แก่ฉันจนกระทั่ง
ถึงวันที่มนุษย์จะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพ ขึ้นมา
อีกครั้งหนึ่ง” 37 พระองค์ทรงกล่าวว่า “ได้
สูเจ้าจะได้ รับการผ่อนปรน 38 ไปจนถึง
เวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้”^๗

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَلَقْتُ
بَشَرًا مِّنْ صَلٰٓصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُوْنٍ
۝۲۸ فَاِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ
رُّوْحِیْ فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِيْنَ ۝۲۹
فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اٰجْمَعُوْنَ
۝۳۰ اِلَّا اِبْلِیْسَ اَبٰی اَنْ یَّكُوْنَ مَعَ
السَّٰجِدِيْنَ ۝۳۱ قَالَ یٰۤاِبْلِیْسُ مَا
لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ السَّٰجِدِيْنَ ۝۳۲
قَالَ لَمْ اَكُنْ لِّاَسْجِدْ لِبَشَرٍ خَلَقْتُهُۥ
مِنْ صَلٰٓصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُوْنٍ ۝۳۳
فَاَخْرِجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِیْمٌ ۝۳۴ وَاِنَّ
عَلَيْكَ اللَّعٰنَةَ اِلٰی یَوْمِ الدِّیْنِ ۝۳۵
قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِیْ اِلٰی یَوْمِ یُبْعَثُوْنَ ۝۳۶
قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ۝۳۷ اِلٰی یَوْمِ
الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ۝۳۸

^๗ เหตุผลอันชัดเจนของซาตานที่ไม่ยอมกราบก็คือมนุษย์มีสถานะต่ำกว่ามัน แต่ในความจริงแล้ว
เหตุผลที่แท้จริงก็คือปมด้อยของซาตานเองต่างหาก มันไม่พอใจที่สิ่งถูกสร้างทุกอย่างไม่ได้ถูกสร้าง
มาเพื่อให้เกียรติมันโดยการยอมกราบต่อมันเหมือนกับที่สิ่งเหล่านั้นทำต่ออาดัม มันถือว่ามันถูก
สร้างมาก่อนอาดัมมนุษย์คนหนึ่งที่มีสถานะด้อยกว่ามัน มันไม่เห็นด้วยกับการที่จะต้องให้
ความเคารพสิ่งที่ไม่สมควรได้รับ

นี่เป็นความทะนงและความอิจฉาประเภทหนึ่งที่อยู่ใทรากของความชั่วทั้งหมด ในโลกปัจจุบัน มนุษย์
เผชิญหน้าสถานการณ์เช่นนั้นครั้งแล้วครั้งเล่า คนที่ไม่อิจฉาใครในสถานการณ์เช่นนั้นจะปฏิบัติตาม
แบบอย่างของทูตสวรรค์ ส่วนคนที่ตกเป็นเหยื่อของความอิจฉานั้นคือผู้ปฏิบัติตามซาตาน

^๗ จุดเสี้ยวของเรื่องราวหลังการสร้างมนุษย์คนแรกได้ทำให้ซาตานเป็นศัตรูที่ถาวรของมนุษยชาติ
ตอนนี้ มนุษย์อยู่ในระยะความชั่วของซาตานจนถึงวันสิ้นโลก ดังนั้น มันจึงจำเป็นที่มนุษย์ต้องระ
แວດระวังการล่อลวงของซาตาน การตัดสินใจในเรื่องความสำเร็จและความล้มเหลวของมนุษย์จะมี
ขึ้นในโลกนี้

39 มันกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน
เนื่องจากพระองค์ ได้ทรงทำให้ฉันหลงทาง
ไป ฉันจะสร้างสิ่งเฝ้ายวนต่างๆ สำหรับ
พวกเขาในโลกนี้และจะล่อลวงพวกเขา
40 ยกเว้น บ่าวบางคนที่พระองค์ทรงเลือกไว้
สำหรับพระองค์เอง”⁷

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي
الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَتَمَعِينَ ۖ إِلَّا
عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ۝

⁷ ชาตานได้รับโอกาสทดสอบและมันประสบความสำเร็จล้มเหลว ตอนนี หนทางที่ดีที่สุดน่าจะเป็นการ
ยอมรับความล้มเหลวของมัน แต่มันกลับกล่าวหาพระเจ้าว่าสิ่งที่พระเจ้าได้ทำไปนั้นไม่มีเจตนาเพื่อให้
มันหลงผิด มันต้องการตำหนิพระเจ้าที่ทำให้เห็นถึงความอ่อนแอของมัน การตำหนิผู้อื่นในความ
ผิดพลาดของตนเองนั้นเท่ากับการปฏิบัติตามลักษณะนิสัยของชาตาน

เหตุผลของชาตานที่ไม่ยอมกราบหมอบต่อมนุษย์คือมนุษย์ถูกสร้างมาจากดินในขณะที่มันถูกสร้าง
มาจากไฟ ไม่มีเหตุผลใดที่จะเชื่อว่าไฟเหนือกว่าดิน แต่ตามวิธีการคิดของชาตาน ดินเป็นสิ่งน่า
รังเกียจ แต่ไฟเป็นสิ่งที่สูงกว่า นี่เป็นสิ่งที่เรียกกันว่าการหลงตัวเอง มันเป็นความผิดปกติทางจิตใจ
มิใช่เรื่องของเหตุผล แทนที่จะยอมรับความผิดของตัวเอง ชาตานได้ตัดสินใจว่ามันจะทำให้คนอื่น
ทำความผิดเหมือนกับมัน มันจะทำให้มนุษย์ทั้งหมดได้รับความทุกข์ทรมานจากความอ่อนแอทาง
จิตใจที่มันได้ตกเป็นเหยื่อไปแล้ว

ชาตานกล่าวว่ามันจะทำให้มนุษย์ทุกคนหลงผิดยกเว้นบ่าวที่ได้รับการคัดเลือกของพระเจ้า และใคร
เล่าคือบ่าวที่ได้รับการคัดเลือกของพระเจ้า? คนเหล่านั้นคือผู้ที่ปฏิบัติตามทางที่เที่ยงตรงโดยคำ
บัญชาของพระเจ้า นั่นคือ ทางแห่งการยอมจำนน พุทธอีกอย่างหนึ่งก็คือ ชาตานจะไม่ประสบความสำเร็จ
ในการนำผู้ชายและผู้หญิงที่รู้จักสถานะที่แท้จริงของตัวเองให้หลงผิด นั่นคือ สถานะของผู้ที่ไม่
สามารถช่วยเหลือตัวเองได้เมื่อเปรียบเทียบกับสถานะของพระเจ้าผู้ทรงอำนาจ

41 พระเจ้าทรงกล่าวว่า “นี่คือแนวทางอันเที่ยงตรงที่มาถึง ฉัน 42 สูเจ้าไม่มีอำนาจใดๆเหนือปวงบ่าวผู้จริงใจของฉัน นอกจากบรรดาผู้หลงผิดที่ตามสูเจ้า 43 แน่นอนนรกคือ สถานที่ที่พวกเขาได้ถูกกำหนดไว้ 44 มันมีเจ็ดประตู และ แต่ละประตูได้ถูกกำหนดไว้สำหรับแต่ละกลุ่มของพวกเขา”^ก

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾
 إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَنٌ
 إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾ وَإِنَّ
 جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾ هَا
 سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ جُزْءٌ
 مَّقْسُومٌ ﴿٤٤﴾

^ก มูญาอิด, ฮัซซันและเกาะตาดีฮะกล่าวหาว่าความหมายของคำว่า “แนวทางอันเที่ยงตรง” คือ “แนวทางแห่งลัทธิธรรม” ซึ่งนำไปสู่พระเจ้าและสิ้นสุดที่นั่น (ดู ตัฟซีร์ อิบนุกะซีร์) ถ้ามนุษย์ปฏิบัติตามแนวทางของการเคารพกราบไหว้สิ่งอื่นนอกจากพระเจ้า แนวทางนั้นจะไม่นำเขาไปถึงพระเจ้า แต่จะนำเขาไปยังภาคีอื่นๆที่ถูกสมมุติขึ้น ถ้าเขาปฏิบัติตามแนวทางแห่งความโอหัง เป้าหมายของเขาก็คือตัวของเขาเอง ถ้าเขาใช้ชีวิตอย่างไม่มีความชอบเขต เขาก็จะหลงทิศผิดทาง การเดินทางของเขาจะไม่มีวันไปถึงพระเจ้า

แต่ถ้ามนุษย์ทำให้พระเจ้าเป็นศูนย์กลางทั้งหมดของความตั้งใจของเขาและถือว่าพระเจ้าคือทุกสิ่ง ดำเนินชีวิตโดยมุ่งเน้นไปที่พระเจ้า มันก็เป็นเรื่องธรรมดาที่การเดินทางของเขาจะนำเขาไปยังพระเจ้าและในที่สุดเขาจะไปถึงพระเจ้า พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจและมนุษย์ไม่มีอำนาจใดๆเลย ดังนั้น ทางเดียวที่มนุษย์จะมีความสัมพันธ์ที่แท้จริงกับพระเจ้าได้ก็คือการยอมจำนนต่อพระเจ้า การปฏิบัติตามทางนำแห่งการยอมตนต่อพระเจ้าเป็นหนทางแห่งการสร้างความสัมพันธ์ที่สมบูรณ์กับพระเจ้า และชาตानไม่มีอำนาจเหนือผู้ที่ทำเช่นนั้น คนที่ไม่สร้างความสัมพันธ์กับพระเจ้าจะมีความสัมพันธ์กับชาตान ดังนั้น เขาจึงปฏิบัติตามคำแนะนำของชาตानจนเขาไปถึงสถานที่ที่ชาตานได้กำหนดให้เขาไปถึงในที่สุด

นรกซึ่งเป็นจุดหมายสุดท้ายของชาตานและสาวกของมันมีเจ็ดชั้น อิกริมะฮ์กล่าวว่าประตูทั้งเจ็ดหมายถึงเจ็ดชั้น (ตัฟซีร์ อิบนุกะซีร์) คนที่ถูกส่งไปยังนรกจะถูกแบ่งออกเป็นเจ็ดกลุ่มใหญ่ๆตามการทำงานที่แตกต่างกันไปและบนพื้นฐานของการงานนี้พวกเขาจะพบสถานที่แห่งหนึ่งในเจ็ดส่วนของนรก

45 ส่วนผู้เกรงกลัวพระเจ้านั้นจะได้ฟานัก อยู่ท่ามกลาง สว่นหลากหลายและน้ำพุ มากมาย 46 (พวกเขาจะถูก บอกว่า) ‘จง เข้ามาในนี้ด้วยความสันติและปลอดภัย’ 47 เราจะขจัดสิ่งหม่นหมองแม้แต่เพียงน้อยนิด ออกไป จากหัวใจของพวกเขา และพวกเขา จะเป็นเหมือนพี่น้อง ที่นั่งหันหน้าเข้าหากัน อยู่บนฟูก 48 พวกเขาจะไม่มีงาน ให้ต้อง เหนื่อยล้าและพวกเขาจะไม่ถูกนำออกมา จากนั้น” 49 (ไอ้ นบี) จงบอกปวงบ่าวของ ฉันทว่า “ฉันทเป็นผู้ให้อภัย และผู้ทรงเมตตา เสมอ 50 แต่การลงโทษของฉันทก็เป็น การ ลงโทษอันเจ็บปวด”^ก

إِنَّ الْمَتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٥﴾
 أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ءَأَمِينٍ ﴿٥٦﴾ وَنَزَعْنَا
 مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَى
 سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٧﴾ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا
 نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٥٨﴾
 نَبِيُّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
 ﴿٥٩﴾ وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٦٠﴾

^ก ชีวิตของชาวสวรรค์จะเป็นชีวิตที่ปราศจากความกลัว เฉพาะบรรดาผู้นึกถึงพระเจ้าในโลกนี้เท่านั้น ที่ถูกถือว่าเหมาะสมสำหรับชีวิตของชาวสวรรค์ ความกลัวพระเจ้าในโลกปัจจุบันคือราชาของชีวิตที่ ปราศจากความกลัวในโลกหน้า

ความหม่นหมองต่อกันมีสองประเภท ประเภทแรกเกิดขึ้นเนื่องจากความถือดี และอีกประเภทหนึ่ง เนื่องจากความเข้าใจผิด การเกิดความหม่นหมองหรือความเป็นศัตรูเนื่องจากความถือดีหรือความ โอหังนั้นเป็นความชั่วทางสังคมที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้ศรัทธาต้องจัดการมันให้สิ้นสุดไปในโลกนี้ ใครที่ไม่ ทำเช่นนั้นจะเสี่ยงต่อการตกนรกในโลกหน้า

ความหม่นหมองอีกประเภทหนึ่งเกิดขึ้นจากการเข้าใจผิด บางครั้งก็หมดไป แต่บางครั้ง ถึงแม้ทั้งสองฝ่ายจะจริงใจต่อกัน แต่มันก็ยังมียู่อต่อไปจนกระทั่งถึงที่สุดของมัน ความหม่นหมองประเภทที่ สองนี้จะสิ้นสุดลงโดยสิ้นเชิงในวันโลกหน้า เพราะโลกหน้าเป็นโลกที่ความจริงทุกอย่างจะถูกเปิดเผย เมื่อความจริงทั้งหมดถูกเปิดเผยต่อคนที่จริงใจ มันจะทำให้เขาไม่มีเหตุผลอะไรที่จะมาเก็บความ หม่นหมองต่อพี่น้องของเขาอีกต่อไป

ชีวิตของชาวสวรรค์เป็นชีวิตที่มีความอิมเอบสตาไสจนไม่มีใครสามารถจินตนาการได้ในโลกปัจจุบัน อย่งไรก็ตาม ความสุขและความหรรษาสะดวกสบายของโลกปัจจุบันก็คือบนหน้าเบื้องต้นไปสู่โลก แห่งความสุขและความสะดวกสบายในโลกที่จะตามมา เมื่อบนหน้าไปสู่สวรรค์ยังมีมีความสุขถึงขนาด นี้ เราก็สามารถจินตนาการได้เองว่าสวรรค์ที่มีความสุขจะเป็นอย่างไร

มนุษย์อาจจะสะสมสิ่งต่างๆที่ให้ความสุขและความหรรษาในโลกนี้ แต่ถึงกระนั้น การไม่มีความสุข หลากหลายประเภทได้ทำให้สิ่งที่เขาสะสมไว้ไม่มีความหมาย อย่งไรก็ตาม สวรรค์เป็นสถานที่ที่ ความสุขและความหรรษาสะดวกสบายจะปลอดภัยจากการไร้ความสุขทั้งมวล ในบันทึกคำพูดของนบี มุฮัมมัดตอนหนึ่ง ชาวสวรรค์จะถูกบอกว่า “ตอนนี สุเจ้าจะมีสุขภาพดีและจะไม่มีการเจ็บไข้ได้ป่วย ตอนนี สุเจ้าจะมีชีวิตตลอดไปและจะไม่ตาย ตอนนี สุเจ้าจะเป็นหนุ่มสาวเสมอและสุเจ้าจะไม่แก่ ตอนนี สุเจ้าจะอยู่ที่นี้ และสุเจ้าจะไม่ออกไปจากสถานที่แห่งนี้อีกแล้ว”

51 จึงบอกพวกเขาถึงเรื่องราวของแขกของอิบรอฮีม 52 เมื่อพวกเขาได้มายังเขา พวกเขาได้กล่าวว่า “सानติ” แต่เขากล่าวว่า “เรากลัวพวกท่าน” 53 พวกเขาจึงกล่าวว่า “จงอย่ากลัวเราเลย เราจะแจ้งข่าวดีแก่ท่าน ท่านจะมีลูกชายคนหนึ่งที่มีความฉลาดหลักแหลม” 54 อิบรอฮีม กล่าวว่า “พวกท่านมาบอกข่าวดีว่าฉันจะมีลูกในตอนใด ฉันอยู่ในวัยชราอย่างนี้กระนั้นหรือ? ข่าวดีอะไรกันที่พวกท่านบอกฉัน?” 55 พวกเขากล่าวว่า “เราแจ้งข่าวดีแก่ ท่านจริงๆ ดังนั้น ท่านจงอย่าเป็นผู้สิ้นหวัง” 56 อิบรอฮีม ได้ตอบว่า “จะมีก็แต่คนหลงผิดเท่านั้นที่สิ้นหวังในความ เมตตาของพระผู้อภิบาลของเขา”^ก

وَنَبَّيْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَبَشِّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمِ تَبَشِيرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا بَشِّرْنَا بِالْحَقِّ قَالِ فَلَا تَكُن مِّنَ الْقَانِطِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾

^ก ทูตสวรรค์ได้มาหาอับราฮัมในรูปของมนุษย์ ในการสนทนากัน ทูตสวรรค์ได้บอกว่าพวกเขาพร้อมไปกับคำบัญชาของพระเจ้า คำบัญชาอะไรที่ทูตสวรรค์ได้นำมายังอับราฮัม? คำบัญชาชิ้นคือข่าวดีเรื่องราววัลตอบทแทนพิเศษที่ไม่อาจคาดคิดได้ภายใต้สถานการณ์ปกติธรรมดา เมื่อพระเจ้าต้องการที่จะให้สิ่งดีใดๆเป็นพิเศษเกิดขึ้นแก่มนุษย์ พระองค์จะส่งทูตสวรรค์พิเศษมายังเขาเพื่อทำหน้าที่นั้นให้ลุล่วงไป

ทูตสวรรค์ประเภทนี้มาหาบรรดานบีเช่นเดียวกับมนุษย์ธรรมดา ความแตกต่างกันก็คือเหมือนบีคนหนึ่งมีทูตสวรรค์มาเยี่ยม นบีคนนั้นจะเห็นทูตสวรรค์เหล่านั้นและเข้าใจโดยจิตสำนึกว่านั่นคือทูตสวรรค์ แต่คนธรรมดาไม่มีความรู้หรือความรู้สึกในเรื่องนี้ อย่างไรก็ตาม ความใกล้ชิดของทูตสวรรค์อาจทำให้เขาเกิดความรู้สึกผิดปกตินั้นมา ความรู้สึกเช่นนั้นสามารถส่งสัญญาณให้เขารู้ความจริงว่าในตอนนั้นเขากำลังอยู่ร่วมกับทูตสวรรค์พิเศษที่พระเจ้าส่งมาก็ได้

57 แล้วเขาได้ถามพวกเขาว่า “พวกท่านถูกส่งมาด้วยเหตุ อะไรหรือ?” 58 พวกเขาบอกว่า “เราถูกส่งมาเพื่อ(ลงโทษ) หมู่ชนผู้ทำผิด 59 ยกเว้นครอบครัวของลูฏ เราจะช่วยพวกเขาทั้งหมด 60 ยกเว้นภรรยาของเขาที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้วว่าจะยังคงอยู่บรรดาผู้ที่อยู่ข้างหลัง(และจะขาดทุน)”ⁿ

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾
 قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾
 ﴿٥٩﴾ إِلَّا ءَالَ لُوطٍ إِنَّا لَمَنْجُوهُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٦٠﴾ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَا
 إِنَّا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٦١﴾

ⁿ อับราฮัมอาศัยอยู่ในปาเลสไตน์ริมชายฝั่งของทะเลตาย โลก(นบีลูฏ)ลูกพี่ลูกน้องของเขาอยู่ใกล้ๆนั้น เขาเผยแผ่สั่งสอนถ้อยคำของพระเจ้าให้แก่ผู้คนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่นี้ แต่ผู้คนไม่ยอมเปลี่ยนแปลงตัวเอง ผู้คนโอหังเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆจนพระเจ้าได้ตัดสินใจทำลายผู้คนในพื้นที่นี้ ทูตสวรรค์เหล่านี้ได้ถูกส่งมาเพื่อปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของพระเจ้าให้ล่องไป

บางทีอาจไม่มีใครออกไปจากสมาชิกครอบครัวไม่กี่คนของโลกได้ยอมรับความศรัทธากับเขา มันเป็นการยากมากสำหรับคนที่ไม่ใช่สมาชิกในครอบครัวของผู้เผยแผ่สังฆธรรมจะยอมรับเขา เพราะสำหรับคนเหล่านี้แล้ว มันมีอุปสรรคทางจิตวิทยาหลายอย่างที่ขัดขวางพวกเขา อย่างไรก็ตาม สำหรับความสัมพันธ์ทางสายเลือดของเขาเอง อุปสรรคเช่นนั้นไม่เกิดขึ้น ดังนั้น คนเหล่านี้จึงมาสู่วางทางของเขาได้อย่างง่ายดาย

นี่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในกรณีของโลก บางที อาจมีแต่ลูกสาวของเขาเท่านั้นที่ยอมรับความศรัทธาเป็นการตอบสนองการเรียกร้องของเขา ความสัมพันธ์พิเศษที่ลูกมีกับพ่อทำให้ลูกสาวของเขาฟังการเรียกร้องของเขา ดังนั้น ผู้หญิงเหล่านี้จึงได้รับความช่วยเหลือให้ปลอดภัยพร้อมกับโลก แต่ภรรยาของเขาไม่ได้เป็นผู้ศรัทธาจากกันบึงของหัวใจ ดังนั้น นางจึงต้องจบชีวิตไปพร้อมกับคนผิดอื่นๆ ในกฎของพระเจ้า ไม่มีข้อยกเว้นให้แก่ผู้ใด

61 เมื่อบรรดาทูตเหล่านั้นมาหาโลธและครอบครัวของเขา⁶² เขากล่าวว่า“พวกท่านดูเหมือนคนแปลกหน้า(สำหรับ ฉันทัน)”⁶³ พวกเขา กล่าวว่า “มิได้เรามาหาท่านด้วยเรื่องที ผู้คนเหล่านี้ถกเถียงกัน⁶⁴ เรามายังท่านพร้อมกับความ จริง และแน่นอน เราพูดความจริง⁶⁵ ดังนั้น ท่านกับ ครอบครัวของท่านจงเดินทางออกไปในยามสุดท้ายของ กลางคืนและตัวท่านเองเดินข้างหลังพวกเขา จงอย่าให้ใคร ในหมู่พวกท่านหันหลังกลับมามองข้างหลัง แต่จงมุ่งตรง ไปตามที่ท่านถูกบัญชา”⁶⁶ เราได้แจ้งเขาถึง คำบัญชาของ เราว่าพวกเขาจะถูกทำลายภายในยามเช้านี้”⁶⁷

فَلَمَّا جَاءَ آءَالَ لُوْطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾
 قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٦٢﴾ قَالُوا
 بَلْ جَعَلْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾
 وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾ فَأَسْرِبْ بِأَهْلِكَ بِقِطْعِ
 مِّنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبِرَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ
 مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾
 وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ
 دَابِرَهُتَوَلَّىٰ مَقْطُوعٍ مُّصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾

⁶¹ ทูตสวรรค์ไปหาอับราฮัมด้วยคำบัญชาหนึ่ง ส่วนที่ทูตสวรรค์ไปหาโลธเป็นอีกคำบัญชาหนึ่ง คำบัญชาแรกอยู่ในรูปของขวิญพิเศษจากพระเจ้าและคำบัญชาที่สองอยู่ในรูปของการลงโทษพิเศษจากพระเจ้า

ทูตสวรรค์เหล่านั้นมาหาโลธในรูปของมนุษย์ ภารกิจของทูตสวรรค์เหล่านี้คือการลงโทษผู้ปฏิเสธชนบีตามคำตัดสินของพระเจ้า ตามคำแนะนำของทูตสวรรค์ โลธพร้อมกับผู้มีความศรัทธาได้ออกจากเมืองไปในตอนกลางคืน หลังจากนั้น ก่อนรุ่งอรุณ ฟืนที่ทั้งหมดได้ถูกทำลายล้างโดยการระเบิดของแผ่นดินไหวอย่างรุนแรงซึ่งทำให้ผู้ปฏิเสธชนบีตายทั้งหมด

การทำลายล้างนี้เกิดขึ้นที่ไหน? มันเกิดขึ้นในโลกนี้ซึ่งพวกเขาถือว่าเป็นโลกของพวกเขาเอง พวกเขาถือว่าทุกสิ่งในโลกนี้เป็นพวกฟองและผู้ช่วยเหลือพวกเขา แผนการที่มนุษย์ถือว่าเป็นบุญแจไปสู่ความสำเร็จได้กลายเป็นเครื่องมือทำลายเขาถ้าพระเจ้าต้องการเช่นนั้น วังแห่งเดียวกันที่มนุษย์มีความภาคภูมิใจได้กลายเป็นซากปรักหักพังไปเหมือนกับกองขยะที่หล่นลงมาท่วมทับเขา

67 ชาวเมืองไต่วิงกรุกันมายังบ้านของลูฏฏอย่างสนุกสนาน⁶⁸ เขา(ลูฏฏ)ได้บอกคนเหล่านั้นว่า “คนเหล่านี้คือแขกของฉัน ดังนั้น จงอย่าทำให้ฉันต้องเสียเกียรติเลย⁶⁹ จงเกรงกลัว พระเจ้าและจงอย่าทำให้ฉันต้องอับอายขายหน้า”⁷⁰ พวกเขาตอบว่า “เราไม่ได้ห้ามท่านต้อนรับคนแปลกหน้ามิใช่หรือ?”⁷¹ ในที่สุด ลูฏฏได้กล่าวว่ “นี่คือบรรดาลูกสาวของฉัน” ถ้าหาก พวกท่านต้องการ”

وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾
 قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ صِيفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾
 وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَحْزُونِ ﴿٦٩﴾ قَالُوا
 أَوْلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَلَمِينَ ﴿٧٠﴾ قَالَ
 هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَعَلِينَ ﴿٧١﴾

⁶⁸ ทูตสวรรค์ที่ไปยังเมืองของโลธอยู่ใรร่างของชายหนุ่มรูปงาม นี่เป็นเหมือนกับการทดสอบครั้งสุดท้ายเพื่อทดสอบคนในเมืองนี้ที่จมดิ่งอยู่ในความทุจริตเสียหาย พวกเขาตรงรี่ไปหาชายหนุ่มรูปงามเหล่านี้อย่างโอหังด้วยเจตนาที่จะล่วงละเมิด แต่คนพวกนี้ไม่รู้ว่ชายหนุ่มรูปงามที่พวกเขา มองด้วยต็มหนานั้นความจริงแล้วเป็นทูตสวรรค์ที่มาเพียงเพื่อทึ่งพวกเขาไว้ในความอับยศอดสู

⁷¹ นี่หมายความว่า “นี่คือหญิงสาวของเมืองสำหรับพวกท่านที่จะแต่งงาน” เมื่อโลธเห็นว่าแม้เขาจะต้านทานแล้ว แต่พวกวายร้ายเหล่านี้ก็ยังมีปรีเข้ามาหาแขกของเขา เขากล่าวว่า “เพื่อเห็นแก่พระเจ้า ขอเถอะ อย่าทำให้ฉันต้องเสียเกียรติต่อหน้าต่อตาแขกของฉันเลย ถ้าพวกท่านต้องการจะทำสิ่งที พวกท่านต้องการ นี่ไง ลูกสาวกของคนในชุมชน พวกท่านจะแต่งงานกับใครคนใดก็ได้ทีพวกท่าน ต้องการ”

72 ขอสาบานด้วยชีวิตของเจ้า โอ้นบี ในเวลานั้น พวกเขาตก อยู่ใต้อารมณืต่ำอย่างหน้ามืดตามัว 73 ในที่สุด การระเบิด (จากการลงโทษของเรา)อย่างรุนแรงได้เกิดขึ้นแก่พวกเขา ในยามเช้า 74 เราได้พลิกเมืองนั้นคว่ำลงและเราได้กระหน่ำ พวกเขาด้วยหินเผาที่ตกมาดุจห่าฝน 75 แท้จริงในเรื่องราวนี้ มีสัญญาณหลายอย่างแก่คนที่มีความเข้าใจ 76 ดินแดนที่ถูก ทำลายนี้ยังคงมีอยู่บนเส้นทางสัญจร 77 แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาⁿ

لَعْمُرِكَ إِيْنَهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ
 ۞ فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ مُشْرِقِينَ ۞
 فَجَعَلْنَا عَلَيَّهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
 حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ ۞ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
 لَآيَاتٍ لِّمُتَوَسِّمِينَ ۞ وَإِنَّا لَبِسْبِيلٍ
 مُّقِيمٍ ۞ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ
 ۞

ⁿ ทำไมชุมชนของโลกรจึงโอหังกันจนเลยขอบเขตทุกอย่าง? เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็คือพวกเขาเห็นว่าตัวเองมีอำนาจเหนือกว่าโลกร พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะทำอะไรก็ได้ที่พวกเขาต้องการและไม่มีใครขัดขวางพวกเขา

ถ้าพวกเขาเผลอเรื่องนี้โดยนึกถึงพระเจ้า สถานการณ์อาจจะเป็นไปได้ในทางตรงกันข้าม หลังจากนั้นพวกเขาจะรู้ว่าความโอหังของพวกเขาเป็นเรื่องน่าสมน้ำหน้าแท้ๆ เพราะไม่มีใครขัดขวางอำนาจของพระเจ้าได้ ผลที่ตามมาก็คือ ก่อนรุ่งเช้า พวกเขาต้องเผชิญกับพายุฟ้าร้องฟ้าแลบอย่างรุนแรงด้วยคำบัญชาของพระเจ้า ลมได้เริ่มกระหน่ำเม็ดหินมากมายลงมาบนชุมชนของโลกร(กล่าวคือเมืองไซดอมและโกมอรร่าห์) เพียงชั่วเวลาสั้นๆ ชุมชนทั้งหมดได้ถูกทำลายจนไม่เหลือซาก

ในเหตุการณ์นี้มีบทเรียนสำหรับบรรดาผู้ที่ศรัทธาอย่างจริงจัง กล่าวคือ ในโลกนี้ตามความเป็นจริงแล้ว การกระทำของมนุษย์เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้า ไม่ใช่กับมนุษย์ ถ้ามนุษย์รู้ถึงความจริงนี้ ความโอหังของเขาทั้งหมดจะสิ้นสุดลงทันที

78 เนื่องจากชาวอัยกะฮฺ(ชาวต้นไม้)เป็น
ผู้ทำความผิด 79 ดังนั้น เราจึงได้ลงโทษ
พวกเขาและซากเมืองที่ถูก ทำลายของหมู่
ชนทั้งสองนี้ยังคงมีให้เห็นอยู่บนทางสัญจร
80 ชาวอิญญ์ก็ปฏิเสธบรรดาศาสนทูตของ
เรา 81 เราได้ ประทานสัญญาณทั้งหลาย
ของเรา แต่พวกเขาไม่ใส่ใจต่อ สัญญาณ
เหล่านั้น 82 พวกเขาสกัดภูเขาเพื่อทำเป็น
ที่อยู่ อาศัยอย่างมั่นคงปลอดภัย 83 แต่ใน
ที่สุด การระเบิดอย่าง กึกก้องได้เกิดขึ้นแก่
พวกเขาในเช้าวันหนึ่ง 84 และสิ่งที่ พวกเขา
ได้ทำไว้ นั้นไม่ได้ทำประโยชน์อะไรให้แก่
พวกเขาเลยⁿ

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ﴿٧٨﴾
فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمْ لِبِأَمَامٍ مُّبِينٍ ﴿٧٩﴾
وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحَجْرِ ﴿٨٠﴾
الْمُرْسَلِينَ ﴿٨١﴾ وَعَآئِنَهُمْ ءَايَاتِنَا
فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٨٢﴾ وَكَانُوا
يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا ءَامِنِينَ ﴿٨٣﴾
فَأَخَذَتْهُمُ الصَّحَابَةُ مَصْحِحِينَ ﴿٨٤﴾
فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٥﴾

ⁿ ชาวต้นไม้หรือชาวอัยกะฮฺหมายถึงชุมชนของนบีซุฮัยบ์ ชื่อจริงของชุมชนนี้คือ “บนูมัตยาน” (ลูก ๆ ของมัตยาน) คนเหล่านี้ตั้งถิ่นฐานอยู่บริเวณพื้นที่ที่ปัจจุบันถูกเรียกว่าตะบูก ชาวอิญญ์หมายถึงชุมชนชาวอะฆะมุตที่นบีซอลิฮ์ถูกส่งไปเป็นนบี พื้นที่นี้ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของเมืองมะดีนะฮ์

ความโอหังของชาวอัยกะฮฺไม่เพียงแต่ทำให้พวกเขาเป็นผู้กราบไหว้รูปเคารพเท่านั้น แต่ยังทำให้พวกเขาทำผิดทางศีลธรรมที่เลวร้ายที่สุด เมื่อพวกเขาไม่ยอมปรับปรุงแก้ตัวพฤติกรรมของตัวเอง แม้มีซุฮัยบ์ได้ตักเตือนแล้ว พระเจ้าจึงได้บัญชาแผ่นดินที่เคยเป็นที่นอนแห่งความสะดักสบายและหรรษาของพวกเขากลายเป็นเปลแห่งการลงโทษ

ชุมชนชาวอะฆะมุตมีความเชี่ยวชาญในเรื่องการแกะสลักหิน พวกเขาเจาะภูเขาเพื่อทำเป็นที่อยู่อาศัยอย่างสวยงาม และพวกเขาคิดว่าพวกเขาเป็นที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัยแล้ว แต่เมื่อพวกเขาเมินเฉยต่อการเรียกร้องของพระเจ้า พระองค์ได้ทรงลงโทษพวกเขาด้วยการทำให้ที่พักอาศัยอันมั่นคงแข็งแรงของพวกเขากลายเป็นสุสานขนาดใหญ่ของพวกเขา

85 เราได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และทุกสิ่งที่อยู่ ในระหว่างทั้งสองนั้นตาม ความต้องการของสัจธรรมและ วิทยปัญญา ยามอวสานจะมาอย่างแน่นอน ดังนั้น(มุฮัมมัด) จงมองข้าม(ความผิดของพวกเขา) ด้วยการให้อภัยโดยปราณี ⁸⁶ แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง และผู้ทรงรอบรู้⁷

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ فَاصْفَحَ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٥﴾
 إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلِيقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾

⁷ การศึกษาชั้นฟ้าและแผ่นดินเปิดเผยให้รู้วาระระบบทั้งหมดถูกสร้างขึ้นมาจากสติปัญญาที่มีเหตุผล อยู่เบื้องหลัง ที่นี้ ทุกสิ่งเป็นอย่างที่มันเป็น ในระบบทั้งหมดนี้ เฉพาะมนุษย์เท่านั้นที่ตั้งตัวเองขัด กับความเป็นจริง การขัดกันระหว่างมนุษย์กับจักรวาลนี้หมายความว่าความมั่นคงสิ้นสุดลง จากทัศนนะนี้ ความเชื่อในวันแห่งการพิพากษามีความเป็นเหตุผลที่สมบูรณ์ที่สุด เพราะไม่มีสิ่งใดออกไปจากวัน แห่งการพิพากษาเท่านั้นที่สามารถยุติความขัดกันนี้ได้

การมองข้ามหรือการหันออกจากพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมคนอื่นด้วยดีนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับผู้ เผยแผ่สัจธรรมในการทำหน้าที่เผยแผ่ถ้อยคำของพระเจ้า นั่นคือ เมื่อผู้ฟังการเรียกร้องของเขาเริ่ม พุดเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องหรือหาเรื่องทะเลาะ การปลีกตัวไปอย่างสุภาพแทนที่จะตอบเขาเป็นวิธีการที่ ดีที่สุด ถ้าไม่ใช้หลักการนี้ การเผยแผ่ถ้อยคำของพระเจ้าไม่อาจทำได้อย่างมีผล

87 เราได้ประทานแก่เจ้าซึ่งเจ็ดโองการที่ถูกอ่านแล้วอ่านอีก และเราได้ประทานกุรอานอันยิ่งใหญ่แก่เจ้าด้วย 88 จงอย่า มองไปที่ความมั่งคั่งทางโลกที่เราได้ประทานแก่บางคนในหมู่ พวกเขา และจงอย่าทักขีตอกต่อสภาพของพวกเขา แต่จงเอา ใจใส่ต่อบรรดาผู้ศรัทธา 89 จงบอก(บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา)ว่า “ฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนธรรมดาดำเนิน” 90 (คำเตือนนี้)เป็น เหมือนดังคำเตือนที่เราได้ส่งลงมายังบรรดาผู้สร้างความแตกแยก 91 และผู้ทำให้กุรอานแยกออกเป็น ส่วนๆ 92 ขอสาบานด้วยพระ ผู้อภิบาลของเจ้า เราจะถามพวกเขาทั้งหมด 93 เกี่ยวกับสิ่งที่ พวกเขาได้กระทำไว้ⁿ

وَلَقَدْ آتَيْنَكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَأخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ إِنِّي أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٨٩﴾ كَمَا أَنزَلْنَا عَلَىٰ الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾ الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿٩١﴾ فَوَرِّثْكَ لَسَنَّا لَهُمُ أَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

ⁿ “เจ็ดโองการที่ถูกอ่านแล้วอ่านอีก” หมายถึงบทแรกของกุรอาน มันเป็นแก่นสารของกุรอานทั้งหมดและส่วนที่เหลือของกุรอานคือการอธิบายบทนี้ ไม่ต้องสงสัยเลยว่ากุรอานเป็นของขวัญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจากพระเจ้า กุรอานเป็นคัมภีร์แห่งทางนำที่เสนอหลักประกันความสำเร็จในโลกหน้าแก่ผู้ศรัทธาและเนื่องจากเป็นคัมภีร์เล่มสุดท้าย ทำให้กุรอานจำเป็นที่จะต้องเอาชนะอุปสรรคต่างๆ เพื่อดำรงรักษาตัวเองไว้ เพราะมีเช่นนั้นแล้ว กุรอานจะไม่สามารถดำรงอยู่เป็นคัมภีร์เล่มสุดท้ายได้

ผู้เผยแผ่ถ้อยคำของพระเจ้าต้องไม่สิ้นหวังในบรรดาผู้ไม่ยอมรับความศรัทธา แต่เขาควรพอใจกับการมองเห็นผู้ยอมรับความศรัทธาและอุทิศความตั้งใจทั้งหมดเพื่อทำให้คนเหล่านี้โอ้มอกอิมใจและให้การฝึกอบรมแก่พวกเขา

การแยกกุรอานออกเป็น ส่วนๆ หมายถึงการแยกโตราห์ออกเป็น ส่วนๆ ชาวฮิวไนอิตได้แยกคัมภีร์ทางศาสนาของตัวเองออกเป็นสองส่วน คนเหล่านี้เคยทึ่งคำสอนที่ขัดกับความต้องการของตัวเองในขณะที่ยอมรับคำสอนที่สอดคล้องกับความประสงค์ของตัวเอง คำสอนประเภทแรกถูกเก็บรักษาไว้เพียงเพื่อเป็นเหมือนวัตถุโบราณที่ไม่ถูกนำมาใช้ เพราะคำสอนเหล่านี้ไม่อำนวยความสะดวกให้พวกเขา พวกเขาจึงไม่เผยแพร่มันออกไป แต่ในขณะที่เดียวกัน พวกเขาได้เผยแพร่คำสอนอีกส่วนหนึ่งที่สอดคล้องกับความต้องการของพวกเขา พุทธิอีกอย่างหนึ่งก็คือ พวกเขาได้ทำให้คัมภีร์ของพระเจ้าปฏิบัติตามผลประโยชน์ส่วนตัวของพวกเขาแทนที่จะใช้เป็นวิธีการส่งเสริมมนุษย์ให้เชื่อฟังคำบัญชาของพระเจ้า

มีสองวิธีในการค้นหาสิ่งหนึ่ง วิธีหนึ่งคือการค้นหาบางส่วนของสิ่งนั้นและอีกวิธีหนึ่งคือการค้นหาสิ่งนั้นทั้งหมด เมื่อมนุษย์รู้จักต้นไม้ต้นหนึ่ง เขากล่าวว่า “นี่คือต้นไม้ต้นหนึ่ง” แต่ถ้าเขาไม่รู้จักมันทั้งหมด เขาจะเอยถึงลำต้น กิ่งก้านสาขา ดอกและผลของมัน เขาจะไม่สามารถเอยมันออกมาในคำเดียวที่รวมส่วนต่างๆ ของต้นไม้ต้นนี้ได้ทั้งหมด

เช่นเดียวกับคัมภีร์ของพระเจ้าซึ่งมีคำบัญชาต่างๆ มากมาย แต่ในขณะที่เดียวกัน คัมภีร์ของพระองค์มีจุดศูนย์กลางของเนื้อหาทั้งหมด แต่บรรดาผู้ศึกษาคัมภีร์ของพระเจ้าทั้งหมดจะพบเนื้อหาทั้งหมดของคัมภีร์ของพระเจ้า ▶

94 (โอ้ นบี) จงประกาศออกไปอย่างเปิดเผยถึงสิ่งที่เจ้า ได้ถูกบัญชาและจงอย่าใส่ใจต่อบรรดาผู้ตั้งภาคี 95 แต่เราก็เพียงพอแล้วสำหรับเจ้าที่จะจัดการผู้ยัยหยัน 96 ผู้ที่นำสิ่งเคารพบูชาอื่น ๆ มาเป็นภาคีร่วมกับพระเจ้า ไนไม่ ช้า พวกเขาจะได้อูฐ 97 เรารู้ว่าหัวใจของเจ้าเป็นทุกข์ต่อสิ่ง ที่พวกเขา กล่าว 98 จงสดุดีสรรเสริญพระผู้อภิบาลของเจ้า และจงเป็นผู้กราบกรานต่อพระองค์ 99 และจงเคารพ สักการะพระผู้อภิบาลของเจ้า ตราบจนกระทั่งเวลาสุดท้าย ที่จะมาอย่างแน่นอน^๗

فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾
 إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾
 الَّذِينَ سَجَعْلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ﴿٩٦﴾
 فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾ وَلَقَدْ نَعَلْنَاكَ ﴿٩٨﴾
 بَضِيقُ صَدْرِكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٩﴾ فَسَبِّحْ
 بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّجِدِينَ ﴿١٠٠﴾
 وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿١٠١﴾

ในทางตรงข้าม เมื่อผู้ศึกษาคัมภีร์ของพระเจ้าทั้งหมดแล้ว พวกเขาเห็นว่ามันเป็นแค่คำสั่งปลีกย่อยชุดหนึ่ง พวกเขาจึงเลือกหยิบเอาส่วนที่สอดคล้องกับรสนิยมและสภาพของพวกเขามาใช้และเริ่มให้ความสำคัญต่อส่วนนั้นราวกับว่าส่วนนั้นเป็นเรื่องสำคัญที่สุด

เมื่อรากของต้นไม้ต้นหนึ่งได้รับการรดน้ำ น้ำจะไปถึงทุกส่วนของมัน ในทำนองเดียวกัน พลันที่แก่นสารของคัมภีร์ของพระเจ้าถูกอ่านขึ้นมา ส่วนที่เหลือทั้งหมดก็จะมีชีวิตขึ้นมา ในทางตรงข้ามถ้ามีบางส่วนถูกแยกออกมาจากส่วนอื่นๆและให้ความสนใจแต่เฉพาะสิ่งนั้น มันก็เป็นได้แค่เพียงการส่งเสียงประโคมภายนอก แต่การฟื้นฟูศาสนาจริง ๆ ไม่ได้เกิดขึ้นเพราะแก่นสารของมันได้ถูกทิ้งไป การฟื้นฟูกลับมามีชีวิตใหม่จะเกิดขึ้นได้ก็โดยการทำให้จุดศูนย์กลางของมันฟื้นขึ้นมา

^๗ ในโลกปัจจุบัน มนุษย์ทุกคนได้รับเสรีภาพที่จะพูดหรือทำอะไรก็ได้ที่เขาต้องการ ดังนั้น เมื่อผู้เผยแผ่สังฆธรรมเริ่มกระตุ้นให้ผู้ฟังเขาก็มการะพระเจ้า ผู้คนได้เริ่มหยิบยกประเด็นไร้สาระที่ไม่เกี่ยวข้องขึ้นมาเพื่อทำให้ผู้เผยแผ่สังฆธรรมเกิดความสับสน ในกรณีเช่นนั้น ผู้เผยแผ่สังฆธรรมต้องหันออกไปทันทีโดยไม่ให้ความสนใจใดๆ หากเขาไปโต้เถียงกับผู้คน เขาจะไม่สามารถทำหน้าที่ในการเรียกร้องสังฆธรรมได้

มีหนทางเดียวที่ดีสำหรับผู้เผยแผ่สังฆธรรมที่จะปฏิบัติตามและนั่นไม่ใช่การเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับผู้สร้างความเสียหาย แต่ให้อธิบายรายละเอียดของสังฆธรรมที่เขาได้รับมา เขาต้องไว้วางใจพระเจ้าในทุกเรื่องในสิ่งที่เขามีความเข้มแข็งพอที่จะจัดการ เมื่อสภาพของโลกไม่เอื้อให้เขาและทำให้เขาต้องลำบาก เขาต้องหันความสนใจของเขาไปยังโลกหน้า เมื่อเขาเบื่อหน่ายความไม่สนใจโดยดีของมนุษย์ เขาต้องทำให้ตัวเองระลึกถึงพระเจ้าอยู่เสมอ

วิธีการของผู้เผยแผ่ถ้อยคำของพระเจ้าเมื่อตกอยู่ภายใต้สภาพการณ์ที่ไม่เป็นมิตรก็คือการอุทิศทั้งร่างกายและวิญญาณให้แก่พระเจ้า อะไรรู้ก็ตามที่เขาไม่สามารถได้จากมนุษย์ เขาควรพยายามที่จะได้มาจากพระเจ้า เขาแสวงหาความพอใจหรือการปลอบโยนจากการยื่นต่อหน้าพระเจ้าในการนมาฆ การบนหัวใจของเขาถูกทำให้เบาลงโดยการร้องไห้ โดยการกระซิบกับพระเจ้า เขารู้สึกว่าเขาได้รับสิ่งที่เขาต้องการ

16. ผิง

อัล-นะฮ์ล

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ การตัดสินของพระเจ้าได้มาแล้ว ดังนั้น ไม่ต้องเร่งรีบ ให้มันเกิดขึ้นโดยเร็ว พระองค์นั้นทรงบริสุทธิ์ยิ่งและทรง สูงส่งเหนือกว่าสิ่งที่พวกเขานำมาตั้งภาคีกับพระองค์ ² พระองค์ได้ส่งทูตสวรรค์ลงมาพร้อมกับการดลใจโดย คำบัญชาของพระองค์ยัง บ่าวของพระองค์ที่พระองค์ทรง ประสงค์ โดยสั่งว่า “จงเตือนผู้คนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากฉัน ดังนั้น จงเกรงกลัวฉัน” ³ พระองค์ทรงสร้าง ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเพื่อวัตถุประสงค์ที่แท้จริง พระองค์ทรง สูงส่งเหนือสิ่งใดก็ตามที่พวกเขานำมาเป็นภาคีกับพระองค์^ก

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ
وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١﴾
الْمَلَكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا
إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾ خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَىٰ
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾

^ก ความจริงของศาสนาคือมนุษย์ต้องเข้าใจถึงการมีอยู่ของพระเจ้าและการทำงานของพระองค์ ในจักรวาลอย่างแท้จริงว่าการมีอยู่ของพระเจ้าคือทุกสิ่งสำหรับเขา มนุษย์ต้องเกรงกลัวพระองค์ เท่านั้นและเขาต้องสร้างความหวังของเขาไว้กับพระองค์เท่านั้น พระเจ้าองค์เดียวต้องเป็นจุดรวมทั้งหมดของหัวใจและความคิดของเขา

นี่คือสิ่งที่ทำให้พระเจ้าเป็นสิ่งเคารพสักการะและเท่ากับเป็นการสักการะพระองค์ นับทั้งหมดมายังโลกนี้เพื่อสร้างสภาพขึ้นมา บรรดาผู้มีสำนึกแห่งการยอมจำนนต่อพระเจ้านี้จะถูกถือว่าประสบความสำเร็จในวันแห่งการตัดสิน แต่คนที่ขัดขืนต่อสิ่งนี้จะถูกทิ้งไว้โดยไม่มี ความหวัง สำหรับคนทั่วไป การตัดสินนี้จะเกิดขึ้นในวันอาสานของโลก(วันแห่งการพิพากษา) แต่สำหรับบรรดาผู้ที่นับมา พุดด้วยนั้น มันจะเริ่มในโลกนี้

ในจักรวาลมีเอกภาพที่สมบูรณ์อยู่และในเวลาเดียวกันก็มีความหมายที่สมบูรณ์อยู่ด้วย เอกภาพใน จักรวาลทำให้ไม้อาจมีใครมาอ้างได้ว่ามีใครบางคนออกไปจากพระเจ้าเป็นศูนย์กลางของความสนใจ ของเขา และจากผลของการมีความหมายของมันนี่เองที่มันต้องพบกับจุดสุดท้ายที่มีความหมาย ด้วยเหตุนี้ ระบบที่ควบคุมจักรวาลจึงมีเหตุผลสนับสนุนทั้งเอกภาพของพระเจ้าและการมีอยู่ของ โลกหน้า

4 พระองค์ทรงสร้างมนุษย์จากหยดเชื้อ
 อสุจิ แล้วดูลิ เขา กลับเป็นผู้โต้เถียงอย่าง
 เบ็ดพิศ 5 พระองค์ทรงสร้างปศุสัตว์ ที่ให้
 เสือผ่าแก้อูฐเจ้าได้อบอุ่นและให้เป็นอาหาร
 แก้อูฐเจ้าได้กิน และในตัวพวกมันยังมีประโยชน์
 ชนิดอื่นอีกมากมาย 6 พวกมัน ดูมีความสุข
 เมื่ออูฐเจ้าต้อนมันกลับคอกในตอนค่ำ
 และต้อนมัน ออกไปยังทุ่งหญ้าในตอนเช้า
 7 พวกมันบรรเทาอาการของ อูฐเจ้าไปยัง
 แดนไกลที่อูฐเจ้าไม่สามารถไปถึงได้ถ้าไม่
 ใช้ความ พยายามอย่างหนัก แท้จริง พระ
 ผู้อภิบาลของอูฐเจ้านั้นทรง เ็นดูและทรง
 เมตตาเสมอ 8 พระองค์ได้ทรงสร้างม้า ล่อ
 และ ลาเพื่อที่ว่าอูฐเจ้าจะได้ขี่มันและเพื่อมัน
 จะได้สร้างความงามให้ แก่ชีวิตของอูฐเจ้า
 และพระองค์ทรงสร้างสิ่งอื่นอีกมากมายที่อูฐเจ้าไม่
 ๙

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ
 خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٤﴾ وَالْأَنْعَمَ خَلَقَهَا
 لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا
 تَأْكُلُونَ ﴿٥﴾ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ
 حِينَ تُرْتَحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ
 ﴿٦﴾ وَحَمَلٌ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ
 تَكُونُوا بِلَيْغِهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ ﴿٧﴾
 إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٨﴾
 وَالْحَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا
 وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾

^๗ ชีวิตของมนุษย์เริ่มจากของเหลวที่ไร้ค่า แต่เมื่อมนุษย์โตขึ้น เขาพยายามที่จะยืนอยู่ในฝั่งตรงข้าม
 กับพระเจ้า ถ้าเขาคำนึงถึงความเป็นจริงของที่มาของเขา เขาจะไม่วันปสอยให้ตัวเองเป็นคนโอหัง
 ในโลกนี้

สัตว์ต่างๆโดยเฉพาะปศุสัตว์เป็นหนึ่งในความอุดมสมบูรณ์อันหลากหลายที่มนุษย์ได้รับในโลกนี้
 ปศุสัตว์เป็นเหมือนกับเครื่องจักรมีชีวิตแห่งธรรมชาติที่ตอบสนองความต้องการต่างๆของมนุษย์ วัว
 กินหญ้าและฟางเข้าไปและเปลี่ยนมันให้เป็นเนื้อและนมสำหรับการบริโภคของมนุษย์ และให้ขน
 บนร่างกายของมันและถูกนำไปใช้ป็นเครื่องนุ่งห่มของเขา เจ้าของสัตว์เหล่านี้รวมพวกมันไว้เป็น
 ทรัพย์สินของเขาและมันทำให้เขามีชื่อเสียง

“พระองค์ทรงสร้างสิ่งอื่นอีกมากมายที่อูฐเจ้าไม่รู้” หมายถึงประโยชน์อื่น ๆ ที่มาจากสิ่งทีนอกเหนือ
 ไปจากสัตว์ ส่วนหนึ่งของสิ่งอื่น ๆ เหล่านี้มีไว้ให้มนุษย์ได้ใช้แม้ในยุคน้ำโบราณ มนุษย์ได้ค้นพบส่วน
 สำคัญของมันในยุคสมัยใหม่ เช่น เครื่องยนต์ และได้ใช้มันแทนสัตว์

สิ่งต่าง ๆ มากมายทางโลกที่มนุษย์ได้รับนั้น เขาไม่ได้เป็นคนสร้างมันขึ้นมา แต่เป็นสิ่งที่พระเจ้า
 ประทานให้เขาต่างหาก นี่แสดงว่าผู้สร้างโลกนี้เป็นผู้สร้างที่โอบอ้อมอารี ดังนั้น มนุษย์จึงต้องม
 ความกตัญญูต่อผู้สร้างของเขาและทำหน้าที่ที่มีต่อพระองค์เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงกรุณาต่อเขา

9 ทางที่เที่ยงตรงนำไปสู่พระเจ้าและมีหลายทางที่ เบี่ยงเบนออกไปจากแนวทางที่ถูกต้อง หากพระองค์ ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงนำทางสู่เจ้าทั้งหมด⁷

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ
وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾

⁷ โดยทั่วไปแล้ว ในบรรดาทางหลักที่นักเดินทางต้องเลือกนั้น มีเส้นทางที่เขารู้ว่าเขาสามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของเขาได้โดยตรง แต่ข้างทางหรือจุดเชื่อมต่อกับทางหลักแต่ละทางนั้นมีถนนและตรอกซอยมากมาย ถ้านักเดินทางเลือกที่จะขับรถไปตามตรอกซอยโดยคิดว่าเขายอยู่บนถนนที่ถูกต้อง เขาจะไม่มีวันไปถึงจุดหมายปลายทางของเขา แต่จะหลงออกไปทางขวาหรือทางซ้ายหลายไมล์

เช่นเดียวกับการไปถึงพระเจ้า พระเจ้าได้แสดงให้เห็นว่าทางใดจะนำเขาไปยังพระองค์ นี่คือทางแห่งเอกภาพของพระเจ้า(เตฮาฮีด) และความกลัวพระเจ้า(ตักวา) ใครที่ปฏิบัติตามทางนี้จะไปถึงพระเจ้า และใครที่ไปอีกทางหนึ่งจะหลงทางออกไป เขาไม่อาจไปถึงพระเจ้าของเขา

ทุกสิ่งในโลกนี้ดำเนินไปตามทางที่พระเจ้าได้กำหนดไว้ ถ้าพระเจ้าประสงค์ มนุษย์น่าจะถูกบังคับให้ปฏิบัติตามทางที่พระเจ้าได้กำหนดไว้ แต่แผนการสร้างมนุษย์ของพระเจ้าแตกต่างไปจากการสร้างสิ่งอื่นๆที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบวินัยเป็นปกติ แต่ในกรณีของมนุษย์ สิ่งที่สำคัญสำหรับเขาคือการเชื่อฟังระเบียบวินัยนี้ ผลของการที่เขามีโอกาสยอมจำนนต่อกฎระเบียบด้วยความสมัครใจก็คือในขณะที่คนผู้หนึ่งจะเลือกทางที่ถูกต้อง อีกคนหนึ่งจะทิ้งทางนั้นและหลงไปตามทางที่เขาคิดขึ้นมาเอง

10 พระองค์คือผู้ทรงประทานน้ำลงมาจากท้องฟ้าสำหรับ สู่เจ้าเพื่อใช้ดื่มและจากน้ำนั้นได้ก่อให้เกิดพืชพันธุ์ที่สุเจ้า เสี่ยงปลูสัตว์ของสู่เจ้า ¹¹ และด้วยน้ำนั้น พระองค์ได้ทรงทำให้ข้าวโพดและมะกอก อินทผลัมและองุ่น และผลไม้อื่นๆ อีกหลายชนิดเติบโตขึ้นเพื่อสู่เจ้า แน่นอน ในนั้นมีสัญญาณ อันยิ่งใหญ่สำหรับหมู่ชนผู้ตริกรตรง⁷

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ
تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ
وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَبَ وَمِنْ
كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾

⁷ เมฆส่งฝนลงมาจากฟ้าและจากฝนนี่เองที่ทำให้ผืนดินข้างล่างมีความอุดมสมบูรณ์ การประสานงานกันอย่างกลมกลืนของ “ชั้นฟ้าและแผ่นดิน” นี้พิสูจน์ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าพระเจ้าของโลกเป็นพระเจ้าองค์เดียวกับพระเจ้าของชั้นฟ้า

ในส่วนต่างๆ ของจักรวาลมีการประสานงานกันอย่างสมบูรณ์ การประสานงานนี้เป็นข้อพิสูจน์ที่ชัดเจนถึงความจริงว่าพระเจ้าผู้ทรงสร้างและพระเจ้าของจักรวาลทั้งหมดเป็นพระเจ้าองค์เดียว ในโครงสร้างปัจจุบันของจักรวาลไม่มีช่องว่างใดๆ ไว้สำหรับการมีพระเจ้ามากกว่าหนึ่งองค์ เมื่อพระเจ้าผู้ทรงสร้างและพระผู้อภิบาลเป็นพระเจ้าองค์เดียว การทำให้สิ่งอื่นที่ไม่ใช่พระองค์เป็นสิ่งเคารพสักการะจึงเป็นเรื่องที่ไม่มีเหตุผลตอบโต้ได้

12 พระองค์ได้ทรงทำให้กลางวันและกลางคืน ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ต่อสุญญาและดวงดาวทั้งหมด อยู่ภายใต้คำบัญชาของพระองค์ แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณ มากมายสำหรับหมู่ชนผู้เข้าใจ

13 บนแผ่นดินนี้ พระองค์ ได้ทรงสร้างสรรค์สิ่งที่หลากหลายไว้สำหรับสุญญา แท้จริงแล้ว ในนั้นมีสัญญาณสำหรับบรรดาผู้ที่ตรึกตรอง^๗

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ﴿١٣﴾ وَمَا ذَرَأْنَا لَكُمْ فِي
الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٤﴾

^๗ ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์และดวงดาวทั้งหมดหมุนโคจรอย่างต่อเนื่องในจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาลด้วยความถูกต้องเที่ยงตรง บนโลกของเรามีตัวอย่างในการสร้างมากมายสุดคณานับของพระเจ้า (เช่น สัตว์ พืช หินและแร่ธาตุ เป็นต้น) ปรากฏการณ์แรกซีให้เห็นชัดถึงการยอมจำนนโดยสิ้นเชิงของสิ่งถูกสร้าง (มุซัคเคาะเราะตุณ บิ อัมรีซี) ในขณะที่ปรากฏการณ์หลังซีให้เห็นถึงความหลากหลายอันไม่สิ้นสุดของการสร้าง (มุคตะลัฟัน อัลลามูฮู) ฉากแรกเตือนมนุษย์ให้นึกถึงอำนาจอันไม่จำกัดของพระเจ้า ในขณะที่ฉากที่สองเตือนมนุษย์ให้นึกถึงคุณสมบัติอันมากมายของพระเจ้า

ฉากแห่งปรากฏการณ์เหล่านี้เป็นสิ่งมหัศจรรย์จนคนที่มองด้วยตาและมีความคิดไม่สามารถอดคิดได้ ในสิ่งเหล่านี้ เขาจะเห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าและบทบาทในการเป็นผู้อภิบาลของพระองค์ เขาจะค้นพบความจริงที่มองไม่เห็นมากมายซ่อนเร้นอยู่ในสิ่งที่เกิดขึ้นภายนอก โดยการมองการสร้างสรรค์ของพระเจ้า เขาจะตีมาถึงการมีอยู่ของพระเจ้า

14 พระองค์คือผู้ทรงทำให้ทะเลเป็นประโยชน์ต่อสุเจ้าเพื่อ ที่สุเจ้าจะได้เนือปลาสดๆจากมันมากขึ้นและเอาสิ่งประดับ ออกมาจากมันเพื่อสวมใส่และสุเจ้าได้เห็นเรือแล่นฝ่ามันไป พระองค์ทรงทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเพื่อสุเจ้าจะได้แสวงหา ความโปรดปรานจากพระองค์และแสดงความกตัญญูต่อ พระองค์^๗

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

^๗ ถ้าก่อนเหล็กถูกโยนลงไปในทะเล มันจะจมลงสู่ก้นทะเลทันที แต่ถ้าหากเหล็กถูกประกอบขึ้นเป็นเรือ มันจะลอยบนผิวน้ำและสามารถบรรทุกของหนักจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่งได้

นี่เป็นกฎพิเศษกฎหนึ่งของพระเจ้าที่พระองค์ได้ทรงทำให้สิ่งถูกสร้างอันกว้างใหญ่มหาศาลอย่างทะเลรับใช้ผลประโยชน์ของมนุษย์ ในทำนองเดียวกัน โดยการจัดการได้ทะเลอย่างน่าอัศจรรย์ อาหารสดได้ถูกจัดเตรียมไว้ในรูปของปลา และเพื่อให้มนุษย์มีเครื่องประดับ ไข่มุกอันมีค่าได้ถูกสร้างขึ้นในหอยที่อาศัยอยู่ในทะเล

ส่วนการกำหนดลักษณะทางธรรมชาติของโลกนั้น พระเจ้าสามารถที่จะจัดเตรียมการอย่างอื่นได้อีกมากมาย ตัวอย่างเช่น บนโลกอาจไม่มีมหาสมุทรหรือทะเลก็ได้ หรือมนุษย์อาจถูกทำให้มีความสามารถเดินบนทะเลเหมือนกับเดินบนแผ่นดินก็ได้ แต่ไม่ใช่วิธีการของพระเจ้า วัตถุประสงค์ของพระองค์คือการสร้างความรู้สึกกตัญญูขึ้นในตัวมนุษย์ การที่ไม่สามารถเดินบนทะเลได้ เมื่อมนุษย์ขึ้นเรือ เขาจะมีความรู้สึกขอบคุณถ้าเขาคิดว่าเนื่องจากเขาไม่สามารถเดินทางในทะเลได้ด้วยขาของเขา แต่พระเจ้ามีความกรุณาให้เขาสามารถเดินทางได้โดยเรือ หรือเมื่อเขาคิดว่าเนื่องจากเขาไม่สามารถบินในอากาศได้ พระเจ้าได้สร้างสภาพการณ์บางอย่างที่ทำให้เขาสามารถบินด้วยความเร็วสูงในเครื่องบินได้

การนี้ถึงพระเจ้าเช่นนั้นได้ถูกสร้างไว้ในระบบของธรรมชาติเพื่อเป็นการปลุกความสำนึกของมนุษย์ให้ตื่นขึ้นและเพื่อสร้างความรู้สึกกตัญญูรู้คุณต่อพระเจ้าผู้ทรงอภิบาลขึ้นในตัวเขา

15 พระองค์ได้ทรงปักภูเขาลงไปบนแผ่นดินอย่างมั่นคง เพราะเกรงว่ามันจะสั่นไหวข้างใต้สู่เจ้า พระองค์ได้ทรง ให้มีแม่น้ำและทางตามธรรมชาติเพื่อที่ว่าสู่เจ้าจะได้พบ ทางของสู่เจ้า 16 พระองค์ได้ทรงสร้างเครื่องหมายต่างๆ เพื่อนำทางผู้คน โดยสิงเหล่านี้และโดยดวงดาวที่พวก เขาได้ถูกนำทางอย่างถูกต้อง^๗

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَواسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾ وَعَلَّمْتَ وَيَا لَنَجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٧﴾

^๗ ในอายะฮ์ดังกล่าวนี้มีสองสิ่งได้ถูกกล่าวไว้ นั่นคือ การรักษาสมดุลบนโลกโดยการยกภูเขาขึ้นมาและการจัดหาสัญญาณต่างๆเพื่อนำทางมนุษย์

การศึกษาทางภูมิศาสตร์แสดงให้เห็นว่าเมื่อมหาสมุทรถูกสร้างขึ้น โลกเริ่มสั่นสะเทือน หลังจากนั้นภูเขาสูงได้โผล่ขึ้นมาจากหน้าแผ่นดิน ด้วยเหตุของการทำงานสองส่วนนี้ สมดุลจึงเกิดขึ้นบนโลก ถ้าไม่มีความสมดุลเช่นนี้บนพื้นผิวโลก มนุษย์ก็ไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ที่นี่ได้หรือถ้าได้ก็ลำบากที่สุด

ในทำนองเดียวกัน เมื่อมนุษย์เดินทาง เขาต้องการสัญญาณที่ช่วยให้เขาสามารถไปในทิศทางที่ถูกต้องและถึงเป้าหมายโดยไม่ผิดพลาด นี่ก็เป็นการจัดเตรียมอย่างสมบูรณ์ที่มีไว้สำหรับมนุษย์ มนุษย์ในยุคโบราณเคยหาทางด้วย การช่วยเหลือของบางสิ่ง เช่น แม่น้ำและดาว เป็นต้น ปัจจุบันมนุษย์หาทิศทางของเขาด้วยการช่วยเหลือของอุปกรณ์แม่เหล็ก การเดินทางอย่างรวดเร็วบนแผ่นดินและในน้ำหรือในอากาศเกิดขึ้นได้ก็โดยอาศัยเครื่องมือที่มีอุปกรณ์แม่เหล็ก ถ้าสัญญาณประเภทนี้ไม่มีอยู่ กิจกรรมของมนุษย์ก็จะถูกจำกัดอยู่ในบรรยากาศที่แคบมาก

17 แล้วพระองค์ผู้ทรงสร้างจะเหมือนกับผู้ที่ไม่ได้สร้าง สิ่งใดกระนั้นหรือ? ถึงขนาดนี้แล้วสุเจ้ายังไม่เข้าใจอีก หรือ? 18 ถ้าสุเจ้าจะนับความโปรดปรานของพระเจ้า สุเจ้าไม่อาจที่จะนับมันได้ แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัยและผู้ทรงเมตตาเสมอ 19 พระเจ้าทรงรู้ทั้งหมด ที่สุเจ้าซ่อนเร้นและที่สุเจ้าเปิดเผย^ก

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ تَعْدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ ﴿١٩﴾ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٠﴾

^ก ทุกสิ่งที่มีอยู่ในโลกไม่มีอำนาจในการสร้าง (นั่นคือ การทำให้สิ่งที่ไม่มียุ่เกิดขึ้น) ดังนั้น มันจึงเป็นการพิสูจน์ว่าโลกนี้ไม่ใช่ผู้สร้างเอง ผู้ที่สามารถเป็นผู้สร้างได้คือพระเจ้าผู้ที่มีอำนาจอยู่ในตัวเอง ที่จะทำให้อสิ่งที่ไม่มียุ่ให้มีขึ้นมา ดังนั้น ความเชื่อในพระเจ้าจึงเป็นธรรมชาติอย่างแท้จริง ไม่มีคำอธิบายถึงจักรวาลที่เป็นเหตุผลหากปราศจากการยอมรับการมีอยู่ของพระเจ้าผู้มีความสามารถอันสมบูรณ์ในการสร้าง

สิ่งใดก็ตามที่ผู้กราบไหว้บูชารูปเคารพสร้างขึ้นมาเป็นภาคีกับพระเจ้าหรืออะไรก็ตามที่ผู้ไม่เชื่อในการมีอยู่ของพระเจ้าพยายามที่จะสร้างขึ้นมาแทนพระเจ้าไม่มีความสามารถในตัวเองที่จะสร้างสิ่งใดขึ้นมา นี่เป็นสิ่งที่เพียงพอแล้วที่จะพิสูจน์ว่าสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นมาเพื่อกราบไหว้บูชาล้วนเป็นสิ่งที่ดีกันขึ้นมาเอง เพราะมันไม่มีเหตุผลที่จะอ้างว่าคนที่ไม่มีอำนาจในการสร้างอยู่ในตัวเองเป็นพระเจ้าของจักรวาลที่ถูกสร้างขึ้นมาแล้ว เป็นไปได้อย่างไรที่ผู้ไม่มีอะไรเป็นแก่นสารในตัวเองจะทำให้สิ่งอื่นเกิดขึ้นมา?

ที่ดีที่สุดที่พระเจ้าสามารถหวังจากบ่าวของพระองค์ก็คือความกตัญญูรู้คุณสำหรับความอุดมสมบูรณ์ที่พระองค์ประทานแก่เขา ถึงแม้ว่าความอุดมสมบูรณ์ของพระเจ้าจะมีเหลือล้นเกินความกตัญญูของมนุษย์ แต่ด้วยความสูงส่งเหนือสิ่งอื่นใด พระองค์รับความกตัญญูรู้คุณเพียงเล็กน้อยเท่านั้นสำหรับความโปรดปรานที่พระองค์มีให้มนุษย์อย่างเหลือหลาย อย่างไรก็ตาม ความกตัญญูรู้คุณนี้ต้องเป็นความกตัญญูที่แท้จริง มิใช่แค่เพียงการกล่าวคำยกย่องสรรเสริญพอเป็นพิธีเท่านั้น

20 บรรดาสิ่งทีสุเจ้าวิงวอนออกไปจากพระเจ้าไม่ได้ สร้างสิ่งใด แต่พวกมันเองต่างหากที่ถูกสร้าง 21 พวก มันตาย ไม่มีชีวิต และพวกมันไม่รู้เลยว่าพวกมันจะถูก ทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก 22 พระเจ้าของสุเจ้าคือพระเจ้าองค์เดียว ส่วนบรรดาผู้ไม่ศรัทธาในโลกหน้า หัวใจ ของพวกเขาไม่ยอมรับความจริงและพวกเขามีแต่ความ หยิ่งผยอง 23 แน่นนอน พระเจ้าทรงรู้ดีถึงการกระทำ ของพวกเขาทั้งหมดทั้งที่ปิดบังและที่เปิดเผย และ พระองค์ไม่ทรงรักบรรดาผู้หยิ่งผยอง^๗

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾
 أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ
 أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ إِلَهَكُمْ إِلَهٌ
 وَاحِدٌ فَأَلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
 قُلُوبُهُم مُّنكَّرَةٌ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾ لَا
 جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا
 يُعْلِنُونَ ﴿٢٣﴾ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
 الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٤﴾

^๗ เป็นเรื่องธรรมดา ผู้กราบไหว้รูปปั้นเริ่มเคารพบูชาบรรดานักบุญรุ่นก่อนที่พวกเขาเกิดกันขึ้นมาโดยปฏิบัติต่อนักบุญเหล่านั้นเหมือนกับสังคักตีสัทธัมและใกล้ชิดพระเจ้าถึงแม้ว่าการเคารพบูชาเช่นนั้นเป็นเรื่องไร้สติอย่างที่สุด ผู้คนไปวิงวอนขอต่อคนยิ่งใหญ่เหล่านั้นที่นอนอยู่ในหลุมฝังศพให้ตอบสนองต่อสิ่งที่ตัวเองต้องการโดยที่ผู้ยิ่งใหญ่เหล่านั้นเองอยู่ในขั้นตอนหลังการตายและก่อนวันพิพากษา ความจริงแล้ว คนยิ่งใหญ่เหล่านั้นไม่รู้แม้แต่ว่าตัวเองจะถูกทำให้ฟื้นขึ้นมาจากความตายเมื่อใด ยอว่าแต่เรื่องช่วยเหลือคนอื่นเลย

“พวกเขามีแต่ความหยิ่งผยอง” ไม่ได้หมายความว่าพวกเขาหยิ่งผยองต่อพระเจ้า ใครจะกล้าตั้งตัวเองขึ้นมาต่อหน้าพระเจ้าผู้สร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน? ความจริงแล้ว นี่หมายความว่าพวกเขาแสดงความมยโสต่อศาสนทูตของพระเจ้าต่างหาก ไม่ใช่ต่อพระเจ้า ป่าวของพระเจ้าผู้ออกมาทำหน้าที่เป็นผู้สั่งสอนเรื่องเอกภาพของพระเจ้ามีสถานะต่อยกกว่าเมื่อมองจากทัศนะทางโลกเปรียบเทียบกับบรรดาผู้ฟังเขา ผู้ฟังที่เป็นผู้ยึดถือศาสนาที่เคยปฏิบัติสืบต่อกันมาจะมีตำแหน่งที่สูงกว่าในบริบทของสังคมเวลานั้นในขณะที่ผู้นำลัทธิธรรมมาในสถานะตัวแทนของศาสนาใหม่ไม่มีสถานะและตำแหน่งเช่นนั้น ด้วยเหตุนี้ เมื่อมองทางด้านวัตถุ ผู้ฟังเขาจึงคิดว่าเขาด้อยกว่าพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงมีความรู้สึกว่าตัวเองเหนือกว่าและไม่สนใจในสิ่งที่เขาพูดโดยคิดว่าคำพูดของเขาไม่มีน้ำหนัก นี่เป็นเรื่องของความถือดีในส่วนของผู้คน แต่พวกเขานำเสนอเรื่องของพวกเขาราวกับว่ามีเป็นหลักการและอุดมการณ์ แต่พระเจ้าทรงรู้ดีถึงการทำงานภายในความคิดของคนเหล่านั้นและจะไม่ปฏิบัติต่อพวกเขาตามที่พวกเขาพูดออกมา แต่จะปฏิบัติตามที่พวกเขาเป็นมนุษย์จริงๆ

24 เมื่อพวกเขาถูกถามว่า “อะไรเล่าที่พระผู้อภิบาล ของพวกท่านส่งมา?” พวกเขา กล่าวว่า “มันเป็นเพียง ตำนานในอดีต”
 25 จงปล่อยให้พวกเขาแบกภาระของ พวกเขาไว้อย่างเต็มทีในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ พร้อม กับภาระบางส่วนของบรรดาผู้ที่พวกเขาทำให้หลงทาง โดยไม่มีความรู้ด้วย จงรู้ไว้เถิดว่าภาระที่พวกเขาแบก ไฉนช่างเลวร้ายเหลือเกิน⁷

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنزِلَ رَبُّكُمْ قَالَوْا
 أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾ لِيَحْمِلُوْا
 أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ
 أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّوْنَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ
 ﴿١٧﴾ أَلَا سَاءَ مَا يَزُوْرُونَ ﴿١٨﴾

⁷ มีคำบอกเล่าที่ถูกรายงานสืบทอดต่อกันมาว่าเมื่อนบีมุฮัมมัดประกาศตัวเป็นนบีในมักกะฮฺ ชาวได้ค่อยๆแพร่กระจายออกไปยังเผ่าอาหรับอื่นๆ เมื่อใดก็ตาม ที่พวกเขาพบหัวหน้าชาวมักกะฮฺ พวกเขาเคยถามความเห็นของหัวหน้าเผ่าเกี่ยวกับคนที่อ้างตัวเป็นนบี หัวหน้าเผ่าชาวมักกะฮฺได้ตอบคำถามโดยการสร้างความสงสัยในบุคลิกภาพและการพูดของท่านนบี (ตฟซีรฺ อัลมัชฮารีฮฺ)

วิธีการอย่างหนึ่งในการทำสิ่งนี้ก็คือการบิดเบือนสิ่งที่ได้พูดไป เช่น มีการอ้างถึงนบีในกุรอาน พวกเขาได้อ้างว่ามีนบี “ประวัติของนบีคนก่อนๆ” แต่พวกเขาเรียกประวัตินี้เหล่านั้นว่า “เรื่องราวและนิทานของคนโบราณ” ในการทำให้ผู้คนหันไปจากการเรียกร้องของสัจธรรมหรือทำให้คนอื่นสงสัยได้ทำให้พวกเขาทำความผิดที่เลวร้ายที่สุดในสายตาของพระเจ้า เพราะไม่เพียงแต่พวกเขาเองเท่านั้นที่หลงผิด แต่พวกเขายังกลายเป็นต้นเหตุทำให้คนอื่นหลงผิดด้วย

26 บรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขาได้เคยวางแผนร้าย เช่นกัน แต่พระเจ้าทรงทำลายรากฐานของสิ่งที่พวกเขา ปลูกสร้างขึ้นมา และหลังคาของมັນได้ถล่มลงมาบนหัว ของพวกเขาจากข้างบน การลงโทษนี้ได้เกิดขึ้นแก่พวกเขา จากทางที่พวกเขาไม่คาดคิด 27 แล้วในวันแห่งการ ฟินคืนชีพพระเจ้าจะทรงทำให้พวกเขาอับยศและตกต่ำ พระองค์จะทรงกล่าวแก่พวกเขาว่า “ไหนเล่า หุ่นส่วนของฉันที่สูเจ้าเคยนำมาโต้แย้ง(ทางหน้าของฉัน)?” บรรดาผู้ได้ ได้รับความรู้จะกล่าวว่า “วันนี้มีความอับยศและความทุกข์ สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธาอย่างแน่นอน”⁷

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَى
اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ
عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَنَّهُمْ
الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾
ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِبُهُمْ وَيَقُولُ أَيْنَ
شُرَكَائِكِ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشْتَقُونَ
فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ
الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى
الْكٰفِرِينَ ﴿٢٧﴾

⁷ เมื่อบรรดาผู้ได้ตำแหน่งสูงมาอย่างผิดๆเห็นการเรียกร้องเพื่อศรัทธาได้รับความนิยมมากขึ้น พวกเขาเริ่มรู้สึกว่าคุณสมบัติของตัวเองไม่ปลอดภัยแล้ว ดังนั้นเพื่อเป็นการปกป้องสถานะของตัวเอง พวกเขาจึงใช้วิธีการแพร่กระจายคำพูดที่เสียหายต่อการเรียกร้องของพระเจ้าเพื่อทำให้คนเกิดความสงสัยเกี่ยวกับการเรียกร้องนั้นและถอนตัวออกมาให้ห่าง

แต่แผนการของคนเช่นนั้นต่อการเรียกร้องเพื่อศรัทธาไม่เคยประสบความสำเร็จ โครงสร้างพื้นฐานที่ฝ่ายต่อต้านศรัทธาอาศัยนั้นอ่อนแอจนพูดได้ว่าหลังคาพังลงมาทับพวกเขาแน่ บางครั้ง ปรากฏว่าแผ่นดินไหวได้เขยารากฐานของพวกเขาและทำให้อาคารของพวกเขาพังลงมาทับพวกเขา บางครั้ง คนที่อยู่กับเขาได้ทิ้งพวกเขาและไปร่วมกับผู้ปฏิบัติตามศรัทธาจนเมื่อมีการสูญเสียผู้สนับสนุน พวกเขาจึงจำเป็นต้องยอมจำนนต่อการเรียกร้องของศรัทธา จุดจบนี้ในรูปแบบสุดท้ายที่สมบูรณ์ของมันจะปรากฏขึ้นในวันแห่งการพิพากษาเมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเห็นความอับยศอันนิรันดรของตัวเองและไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้

28 บรรดาผู้ที่ทูตสวรรค์มาเอาชีวิตของพวกเขาในขณะที่ พวกเขา กำลังอธรรมต่อตัวเองอยู่จะยอมจำนนโดยกล่าวว่า “เราไม่ได้ทำความชั่วอะไรเลย” ทูตสวรรค์จะกล่าวว่า “พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่ผู้เจ้ากระทำ 29 จงเข้าประตูนรกไป ที่นั่น ผู้เจ้าจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล” แท้จริง นั่นเป็นที่พำนัก อันเลวร้ายสำหรับผู้หยิ่งผยอง⁷

الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي
 أَنْفُسِهِمْ فَأَلْفَوْا أَسْلَمَ مَا كُنَّا
 نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ
 جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَئْسَ مَثْوَىٰ
 الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾

⁷ ความโอหังหรือความหยิ่งผยองเป็นความผิดที่เลวร้ายที่สุด พระเจ้าจะให้อภัยทุกการทำผิดของมนุษย์ แต่พระองค์จะไม่ยกโทษให้แก่การหยิ่งผยอง

ความหยิ่งผยองแสดงตัวเองออกมาสองทาง ทางแรกคือการการหยิ่งผยองที่มีอยู่ทั่วไปในบรรดาบ่าวของพระเจ้า ตัวอย่างเช่น ใครคนหนึ่งเห็นว่าตัวเองมีอำนาจ ทรัพย์สินและสิ่งอื่น ๆ ดีกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่น ๆ ดังนั้น เขาจึงแสดงท่าทีหยิ่งผยองต่อคนเหล่านั้น

แต่ความหยิ่งผยองประเภทที่หนักไปกว่านั้นคือความหยิ่งผยองที่มีต่อทูตของพระเจ้าผู้ทำงานเรียกร้องไปสู่สุจริต บ่าวที่แท้จริงของพระเจ้าตอบสนองการเรียกร้องของศาสนาของพระเจ้า แต่บรรดาผู้มีตำแหน่งหรือสถานะสูง ๆ บนพื้นฐานของศาสนาที่ผิดรู้สึกว่าการพวกเขาได้รับผลกระทบที่เสียหายจากการเรียกร้องนี้และจากมาตรฐานของศาสนาที่ถูกต้อง คุณค่าของพวกเขาลดลงอย่างหนัก ดังนั้น พวกเขาจึงต่อต้านการเรียกร้องนี้และเมินเฉยต่อผู้เผยแผ่สุจริตด้วยความโอหัง

มนุษย์แสดงความหยิ่งผยองกับใครบางคนเพราะเขาคิดว่าคนอื่นไม่สามารถทำอันตรายเขา แต่เมื่อทูตแห่งความตายเข้ามาใกล้เขาและเขาไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ในตอนนั้น เขาจะรู้ว่าเขาไม่ได้มีเรื่องกับมนุษย์ แต่มีเรื่องกับพระเจ้า คนหนึ่งอาจแข็งแรงกว่าอีกคนหนึ่ง แต่ใครที่จะแข็งแรงกว่าพระเจ้า? เมื่อทูตสวรรค์ของพระเจ้าควบคุมทุกสิ่งทุกอย่างไว้ในอำนาจ ในตอนนั้น ทุกคนจะยอมจำนน แต่บ่าวที่แท้จริงของพระเจ้าคือผู้ที่ยอมจำนนต่อพระเจ้าไปก่อนหน้านั้นแล้ว

30 เมื่อผู้เกรงกลัวพระเจ้าถูกถามว่า “อะไรเล่าที่พระเจ้า อภิบาลของสุเจ้าได้ประทานมา?” พวกเขา กล่าวว่า “ความดี” รางวัลตอบแทนของบรรดาผู้ทำความดีในโลกนี้คือสิ่งดี แต่ ที่ดียิ่งกว่านั้นอีกคือที่ฟานักของพวกเขาในโลกหน้า ที่ฟานัก ของผู้มีคุณธรรมนั้นช่างดีเสียนี้กระไร 31 พวกเขาจะเข้าไป ในสวนสวรรค์แห่งความนิรันดรซึ่งในนั้นมีสายน้ำไหลอยู่ที่ เท้าของพวกเขา พวกเขาจะได้พบทุกสิ่งที่พวกเขาต้องการ นี่เป็นการตอบแทนสำหรับผู้มีคุณธรรม 32 บรรดาผู้ที่ชีวิต ของพวกเขาถูกทูดสวรรค์ มารับไปในสภาพที่สะอาดผุดผ่อง บรรดาทูดสวรรค์จะกล่าว(แก่พวกเขา)ว่า “สันติจงมีแต่ท่าน จงเข้าไปในสวรรค์เพราะ(ความดี)ที่พวกท่านได้ทำไว้(ใน โลก)”^๗

﴿ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۗ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۗ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ هُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ يُجْزَى اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٣﴾ الَّذِينَ تَتَوَفَّيْنَهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٤﴾

^๗ เมื่อบรรดาผู้มีความหึงผยองได้ยินการพูดใดๆเกี่ยวกับพระเจ้า ความคิดของพวกเขาก็จะเริ่มทำงานในลักษณะที่ต่อต้าน ดังนั้น พวกเขาจึงไม่อาจได้รับบทเรียนจากการพูดนั้น

แต่คนที่เกรงกลัวพระเจ้าในหัวใจจะได้ยินการพูดเกี่ยวกับพระเจ้าด้วยหัวใจที่เปิดรับอย่างเต็มที่ สำหรับคนเช่นนี้ การพูดคุยเกี่ยวกับพระเจ้าจึงกลายเป็นแหล่งที่มาของการรับรู้ทางจิตวิญญาณและเขาเห็นความจริงที่สูงไปกว่านั้น

ลักษณะสำคัญของสวรรค์ประการหนึ่งก็คือที่นั่นมีทุกสิ่งที่มีมนุษย์ต้องการ ที่นั่นมีหลายสิ่งที่ไม่มีในโลกนี้ให้แก่ใคร แม้แต่กษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกปัจจุบัน เนื่องจากความจำกัดของมนุษย์และเนื่องจากธรรมชาติที่ไม่อำนาจของสภาพภายนอก มันไม่เคยปรากฏเลยว่ามนุษย์ได้รับทุกอย่างที่เขาต้องการ แต่แนวความคิดว่าในสวรรค์ มนุษย์จะได้พบทุกสิ่งที่เขาต้องการเป็นสิ่งเย้ายวนใจจนอะไรที่เสียสละไปเพื่อได้เข้าสวรรค์นั้นเป็นสิ่งเล็กน้อยเหลือเกินเมื่อเปรียบเทียบกับกัน

33 (ไอ้มุฮัมมัด) พวกเขายังคอยทูลตสวรรค์ให้มายังพวกเขา หรือคอยให้พระเจ้าตัดสินพวกเขา? หลายคนแล้วก่อนหน้า พวกเขาที่ทำเช่นเดียวกันนี้ พระเจ้าไม่ได้ทรงอธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาเองต่างหากที่อธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง³⁴ ในที่สุดแล้วการทำชั่วของพวกเขาก็ได้นำผลกรรมชั่วมายังพวกเขาและสิ่งที่พวกเขาเคยหัวเราะเยาะนั้นก็ได้ล้อมพวกเขาไว้³⁵

35 บรรดาผู้นำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระเจ้ากล่าวว่า “ถ้า หากพระเจ้าทรงประสงค์ ทั้งเราและบรรดาบุตรของเรา จะไม่เคารพสักการะสิ่งใดอื่นนอกไปจากพระเจ้า และเราจะไม่ทำให้สิ่งใดเป็นที่ต้องห้ามหากไม่ใช่พระประสงค์ของ พระองค์” คำแก้ตัวเช่นนี้ได้เคยถูกยกขึ้นมาแล้วโดย บรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขา หน้าที่ของบรรดาศาสนทูต ก็แค่เพียงนำสาส์นมาบอกให้เป็นที่ชัดเจน³⁶

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ
الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ كَذَلِكَ
فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ
اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ
نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ
مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَانُ
الْمُؤْمِنِينَ

³⁴ เดิมที การโต้แย้งด้วยเหตุผลถูกนำมาใช้เพื่ออธิบายการพูดเกี่ยวกับพระเจ้า ถ้ามนุษย์ไม่ยอมรับสัจธรรมทั้งที่มีเหตุผลเหล่านี้แล้ว เวลาหนึ่งจะมาถึงเมื่อเขาได้รู้เองในตอนที่เขาเสียชีวิตและในวันสิ้นโลก

ถ้าความจริงเกี่ยวกับพระเจ้าถูกอธิบายให้มนุษย์ได้รู้ว่ามีเหตุผลและเขายังไม่สนใจความจริงนั้นอีก มันก็เหมือนกับว่าเขากำลังคอยพระเจ้าและทูตสวรรค์ของพระองค์ให้ปรากฏตัวในชั้นต่อมา ในตอนนั้นแน่นอน เขาจะต้องยอมรับสัจธรรม แต่การยอมรับสัจธรรมในตอนนั้นจะไม่มีประโยชน์อะไรสำหรับเขาอีกแล้วในขณะที่หากเขายอมรับมันเมื่อเขามีโอกาสก่อนพระเจ้าจะปรากฏ มันถึงจะเป็นประโยชน์ต่อเขา

³⁵ คนที่ไม่ใส่ใจให้เหตุผลการออกไปจากสัจธรรมด้วยวิธีการต่างๆและทางหนึ่งก็คือการกล่าวว่าทุกสิ่งในโลกนี้เกิดขึ้นตามเจตนากรรมและความพึงพอใจของพระเจ้า เมื่อเป็นเช่นนั้น พฤติกรรมของพวกเขาในปัจจุบันก็ถือว่าเป็นผลมาจากเจตนากรรมของพระเจ้า เขาอ้างว่าเขาไม่สามารถทำความผิดได้เลยถ้าการทำผิดของเขาไม่ได้รับการสนับสนุนโดยเจตนากรรมของพระเจ้า เขากล่าวว่าถ้าการกระทำของเขาเป็นสิ่งที่พระเจ้าไม่ชอบ พระองค์จะไม่ปล่อยให้เขากระทำเช่นนั้น พุทธอีกอย่างหนึ่งก็คือมันน่าจะเป็นกฎที่ว่าเมื่อใดก็ตามที่เขาทำอะไรบางอย่างที่ขัดต่อเจตนากรรมของพระเจ้า พระองค์น่าจะขัดขวางเขาไม่ให้ทำเช่นนั้น

มนุษย์พูดในลักษณะนี้เพราะเขาไม่สนใจใยดีว่าจะอะไรเป็นสัจธรรมและอะไรไม่ใช่ ถ้าหากเขาจริงจังเขาจะเข้าใจได้ทันทีว่าเสรีภาพในการกระทำเป็นเรื่องเกี่ยวกับแผนการสร้างของพระเจ้าที่ใช้ทดสอบมนุษย์ในโลกนี้ มันไม่เกี่ยวข้องกับการยอมรับของพระเจ้า

36 ดังนั้น ทุกชนชาติเราจึงให้มีศาสนาทูต ที่กล่าวว่า “จงเคารพ สักการะพระเจ้าและ จงหลีกเลี่ยงจากสิ่งชั่วร้าย” หลังจากนั้น พระเจ้าได้ทรงนำทางพวกเขาบางคนใน ขณะที่บางคนในหมู่ พวกเขาสมควรได้ รับความหายนะ ดังนั้น จงเดินทางไปตาม แผ่นดินแล้วดูว่าจุดจบของบรรดาผู้ปฏิเสธ บรรดาศาสนาทูต นั้นเป็นอย่างไร 37 (โอมุ ฮัมมัด) ถึงแม้เจ้าต้องการจะนำทาง พวก เขา (จงรู้ไว้เถิดว่า) พระเจ้าไม่ทรงนำทางผู้ ที่พระองค์ ทรงปล่อยให้หลงทาง(เพราะพวก เขาปฏิเสธศรัทธา)และคน เช่นนั้นจะไม่มีผู้ ช่วยเหลือ⁷

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا
 أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطُّغُوتَ
 فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ
 حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي
 الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 الْمُكذِبِينَ ﴿٣٧﴾ إِن تَحْرِصْ عَلَيَّ
 هُدُنُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَن يُضِلُّ
 وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٣٨﴾

⁷ ในบางจุด พระเจ้าได้ส่งนบีของพระองค์โดยตรงไปยังมนุษย์ และในบางจุด พระองค์ทรงส่งศาสน์ ของพระองค์ทางอ้อมผ่านทางตัวแทนของนบี ทั้งหมดต่างแนะนำมนุษย์ว่าพระเจ้าเท่านั้นที่มีสิทธิ์ ได้รับการเคารพสักการะและวิงวอน แต่ซาตานพยายามชักจูงมนุษย์หรือหันเหมนุษย์ให้ออกจาก การเคารพสักการะและการวิงวอน ดังนั้น มนุษย์จึงต้องป้องกันตัวเองให้พ้นจากการล่อลวงของ ซาตาน มิเช่นนั้นแล้ว เขาจะถูกผลักไสไปสู่การเคารพสักการะพระเจ้าจอมปลอม ถึงแม้ว่าทางนำ ของพระเจ้าชัดเจนแล้ว แต่การยอมรับหรือการปฏิเสธขึ้นอยู่กับความจริงใจของมนุษย์ในเรื่องนี้ คนที่พิจารณาทางนออย่างจริงจังจะใช้เวลาไม่นานในการพบศรัทธา แต่คนที่ไม่จริงจังนั้นจะยังคง หมกมุ่นอยู่กับเรื่องหุยมหิยที่ไม่ใช่สาระ คนเช่นนี้จะไม่มีวันพบศรัทธา

38 พวกเขาสาบานต่อพระเจ้าอย่างหนักแน่นจริงจังว่าพระเจ้า จะไม่ทรงทำให้ผู้ตายแล้วฟื้นขึ้นมาอีก ถึงกระนั้นก็ตาม มันเป็นสัญญาที่พระองค์ได้ทรงทำไว้กับพระองค์เองแล้ว แต่มนุษย์ ส่วนมากไม่รู้³⁹ มันจะต้องเป็นเช่นนั้นเพื่อที่พระองค์จะได้ทรงเปิดเผยให้พวกเขาเห็นสิ่งที่พวกเขากำลังขัดแย้งกัน และเพื่อที่ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา จะได้รู้ว่าพวกเขาเป็นผู้โกหก⁴⁰ เมื่อ เราปรารถนาที่จะทำให้สิ่งใดเกิดขึ้น เราแค่กล่าวว่า“จงเป็น” แล้ว มันก็เป็นขึ้นมา⁷

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَن يَمُوتُ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي كَفَرُوا وَيَحْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كٰذِبِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَن نَّقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾

⁷ โลกปัจจุบันถูกสร้างขึ้นมาในลักษณะที่สัจธรรมและสิ่งที่ไม่ใช่สัจธรรมไม่แยกกันอย่างชัดเจนเสมอ เนื่องจากการทดสอบมนุษย์ ดังนั้น จึงมีโอกาสให้ปฏิเสธศรัทธาได้เสมอ ใครจะหาทางโต้แย้งเหตุผลที่ถูกต้องก็สามารถหาได้และใครจะสร้างความสงสัยให้แก่ความจริงที่เป็นที่ยอมรับกันแล้ว ด้วยวิธีการอย่างไรก็ได้

นี่เป็นสิ่งที่ขัดต่อแผนการของจักรวาลทั้งหมด ในทางวิทยาศาสตร์กายภาพ มนุษย์สามารถบรรลุถึงผลที่ชัดเจนบางอย่างได้ ในเรื่องของมนุษย์ก็เช่นกัน ศัทธิธรรมต้องถูกนำออกมาในที่เปิดเผย นี่เป็นการแสดงว่าวันพิพากษาจำเป็นต้องมีขึ้น ชาร์ล อับดุลกอดีร์ เดย์ละวีได้เขียนไว้ว่า “ในโลกนี้หลายสิ่งยังเป็นที่น่าสงสัย บางคนยอมรับพระเจ้าและบางคนปฏิเสธพระองค์ ดังนั้น จะต้องมียุคโลกหนึ่งที่จะแก้ปัญหาความขัดแย้งกันในเรื่องนี้ ศัทธิธรรมและความเท็จเป็นสิ่งที่แยกจากกันและผู้อยอมรับกับปฏิเสธจะได้รับการตอบแทนตามสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้”

41 ส่วนบรรดาผู้ทิ้งบ้านของพวกเขาเพื่อ
หนทางของพระเจ้า หลังจากถูกกดขี่ เรา
จะให้ที่พำนักที่ดีแก่พวกเขาในโลกนี้ แต่
รางวัลตอบแทนในโลกหน้านั้นดีกว่า
มากมายถ้าหาก พวกเขา^{๔๒} พวกเขา
คือบรรดาผู้อดทนและไว้วางใจใน พระผู้
อภิบาลของพวกเขา^๗

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا
ظَلَمُوا لَنَنْبُوْتَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٣﴾

^๗ นักอรรถาธิบายกุรอานส่วนใหญ่มีความเห็นว่าอายะฮ์นี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับสาวกจำนวนแปดสิบคน
ของท่านนบีที่ตกเป็นเหยื่อของการกดขี่ข่มเหงโดยฝ่ายต่อต้านอิสลามและในที่สุดได้ทิ้งบ้านเรือน
ของตนอพยพไปยังอับิสสินีเย (ตอนนี้คือประเทศเอธิโอเปีย) เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในมักกะฮ์ก่อนการ
อพยพไปยังมะดีนะฮ์

ในเรื่องเกี่ยวกับสังฆกรรม มีคนสองกลุ่มเสมอ กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มที่ไม่ให้คุณค่าแก่สังฆกรรมจนถึงขนาด
ไม่เต็มใจที่จะเสียสละสิ่งใดเพื่อสังฆกรรมหรือวางแผนชีวิตของตนเองใหม่ อีกกลุ่มหนึ่งประกอบด้วย
คนที่ปฏิบัติตามสังฆกรรมในลักษณะที่ถือว่ามันเป็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับพวกเขาและพวกเขาเต็มใจที่
จะยอมทนความทุกข์ยากลำบากทุกอย่างเพื่อมัน พวกเขาทำให้สังฆกรรมเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด พวก
เขาสามารถเสียสละทุกสิ่งทุกอย่าง แต่พวกเขาไม่สามารถเสียสละสังฆกรรมได้

เป็นเรื่องธรรมดา คนสองกลุ่มนี้ไม่อาจมีส่วนร่วมในชะตากรรมเดียวกัน คนที่ให้สังฆกรรมมีความ
สำคัญที่สุดในชีวิตของพวกเขาจะได้รับการปฏิบัติตามสิทธิที่พระเจ้าได้ให้แก่พวกเขา แต่คนที่ไม่
แยแสต่อสังฆกรรมก็จะไม่ได้รับความสนใจจากพระเจ้าเช่นกัน พวกเขาจะไม่มีส่วนที่อันมีเกียรติใดๆ
ในสายตาของพระเจ้าและไม่มีส่วนในความโปรดปรานของพระองค์

43 (ไอ้มุฮัมมัด) ก่อนหน้าเจ้า บรรดาศาสนทูตที่เราส่งมาก็ เป็นมนุษย์ที่เราได้ตลใจ (วะฮีย์)พวกเขา ลองถามชาวคัมภีร์ ดูก็ได้ ถ้าหากเจ้าไม่รู้ 44 เราได้ส่งพวกเขา มาพร้อมกับ สัญญาณอันชัดเจนและบรรดา คัมภีร์ และเราได้ส่งการ ตักเตือนมาให้เจ้า (ไอ้มุฮัมมัด) เพื่อที่เจ้าจะได้อธิบายให้ เป็นที่ กระจางแก่ผู้คนที่คำสอนของคัมภีร์ที่ถูกส่ง มาสำหรับ พวกเขาและเพื่อที่พวกเขาจะได้ ตริ่กตรอง⁷

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجَالًا
نُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ
كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ
وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا
نَزَّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٥﴾

⁷ “ชาวคัมภีร์” (อะฮ์ลุลคัมภีร์) กล่าวคือ บรรดาผู้มีความรู้เรื่องความจริงทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับ ผู้คนและบรรดานบีในอดีต อะไรที่จะต้องได้รับการยืนยันจากพวกเขาเหล่านี้ไม่ใช่ในเรื่องศีลธรรม หรืออะไรไม่ใช่ศีลธรรม พวกเขาจะถูกถามว่าบรรดานบีที่ปรากฏขึ้นในอดีตก่อนหน้านี้เป็นมนุษย์ หรือไม่ การที่นบีมุฮัมมัดเป็นมนุษย์คนหนึ่งถูกขามักก็่ชปฏิบัติในสถานะมนุษย์คนหนึ่งเป็นหลัก ฐานที่แสดงว่าท่านไม่ใช่ชนบีของพระเจ้าหรือไม่ พวกเขาถูกบอกให้ยืนยันจากชุมชนต่างๆที่นับถือ หลายปรากฏตัวขึ้น(เช่นเดียวกับในกรณีของชาวยิว)ว่าบรรดานบีที่ปรากฏตัวใหญ่พวกเขาเป็น มนุษย์หรือเป็นทูตสวรรค์

นบีปรากฏตัวขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการ “ตักเตือน” การตักเตือนนี้ความจริงแล้วมีขึ้นด้วยการใช้ เหตุผล อย่างไรก็ตาม ผู้เผยแผ่ศีลธรรมก็ต้องพิสูจน์ตัวเองว่าเป็นผู้มีความจริงจิงในเรื่องนี้ ถ้าใคร คนหนึ่งทำให้ผู้คนรู้จักสวรรค์และนรก แต่ในขณะที่เดียวกันกลับยุ่งเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำให้เห็นว่ เขาเป็นคนเห็นสวรรค์และนรกเป็นเรื่องล้อเล่น ความพยายามในการเชิญชวนผู้คนสู่ศีลธรรมของเขา จะกลายเป็นเรื่องน่าหัวเราะในสายตาของผู้คน

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้การเรียกร้องของผู้เผยแผ่ศีลธรรมจะมีมาตรฐานสูงและถูกนำเสนอในลักษณะที่ สมบูรณ์ มันจะเป็นประโยชน์แต่เฉพาะบรรดาผู้ที่ให้ความสนใจแก่มันเท่านั้น ส่วนบรรดาผู้ไม่สนใจ นั้นไม่สามารถที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียกร้องของศีลธรรม

45 พวกคนที่วางแผนร้ายรู้สึกมั่นใจหรือว่าพระเจ้าจะไม่ทำให้พวกเขาจมลงไปในแผ่นดิน หรือมั่นใจว่าการลงโทษ จะไม่เกิดขึ้นกับพวกเขาจากที่ไหนก็ได้ที่พวกเขาไม่รู้ตัว? 46 หรือพระองค์จะไม่ทรงเอาชีวิตของพวกเขาโดยทันที ในขณะที่พวกเขาทำกิจวัตรประจำวันอยู่ และพวกเขาไม่มีอำนาจที่จะยับยั้งพระองค์ได้? 47 หรือมั่นใจว่าพระองค์ จะไม่ทรงลงโทษพวกเขาโดยการทำให้พวกเขาหวาดผวา? แท้จริง พระผู้อภิบาลของสุเจ้านั้นเป็นผู้ทรงเอ็นดูและ ผู้ทรง เมตตา^๗

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ
تَحْسِفَ اللَّهُ بِمِ الْأَرْضِ أَوْ يَأْتِيَهُمُ
الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٦﴾ أَوْ
يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلُبِهِمْ فَمَا هُمْ
بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٧﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى
تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٤٨﴾

^๗ อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาในตอนช่วงท้ายของเวลาที่มีมุฮัมมัดอยู่ในมักกะฮ์และในขณะนั้นผู้ต่อต้านนี้มีกำลังวางแผนสังหารท่าน นับเป็นตัวแทนของพระเจ้าบนโลกของพระเจ้า ดังนั้น การวางแผนร้ายตอนนี้จึงต้องเป็นงานของคนที่ไม่เกรงกลัวการลงโทษของพระเจ้า

ความจริงแล้ว พระเจ้าทรงเป็นผู้มีอำนาจควบคุมเหนือมนุษย์จนพระองค์ทรงสามารถทำให้เขาถูกฝังลงไปในแผ่นดินเมื่อใดก็ได้ถ้าพระองค์ทรงประสงค์เช่นนั้น หรือพระองค์อาจแก้แค้นเขาตรงที่ที่เขาถือว่าตัวเองปลอดภัย หรือจะเอาชีวิตของเขาในขณะที่เขากำลังทำกิจวัตรประจำวันโดยที่เขาไม่สามารถช่วยเหลือตัวเอง หรืออาจจะเอาชีวิตของเขาเมื่อเขารู้ถึงความเสี่ยงและรู้ดีถึงสถานการณ์ก็ได้

กล่าวสั้น ๆ ก็คือ พระเจ้าทรงอาจเอาชีวิตมนุษย์เมื่อใดและในสถานการณ์ใดก็ได้ ถ้าพระองค์ทรงเห็นคนกำลังทำผิด แต่ยังไม่ปล่อยพวกเขาไปโดยไม่ลงโทษ พวกเขาอย่าคิดไม่กลัวพระเจ้า เพราะการที่พระองค์ยังไม่ทรงลงโทษเขาก็เนื่องจากพระองค์ยังคำนึงถึงเรื่องการทดสอบอยู่ ไม่ใช่ว่าพระองค์ไม่ทรงมีอำนาจ

48 พวกเขาไม่สังเกตสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้าง
มาหรือว่ามัน ทอดเงาจากทางขวาและ
ทางซ้ายโดยนบนอบต่อพระเจ้า แต่โดยดี?
49 ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งถูกสร้าง
ทั้ง หมดแผ่นดินและบรรดาทูตสวรรค์ต่าง
นบนอบสักการะ ต่อพระเจ้า ไม่มีสิ่งใดหรือ
ผู้ใดแสดงความมโหฬารเลย 50 พวกเขา
เหล่านั้นเกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขา
ผู้ทรงอยู่เหนือพวกเขาและทำตามทีพวกเขา
ถูกบัญชาⁿ

أُولَٰئِكَ يَرْوُونَ إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
يَتَفَيَّؤُا ظِلًّا لَّهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ
سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿٥٠﴾ وَلِلَّهِ
يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْاَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلٰئِكَةُ وَهُمْ لَا
يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٥١﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِّنْ
فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٢﴾

ⁿ มนุษย์ยังคงโห่ร้องในโลกที่ทุกสิ่งรอบตัวเขากำลังสอนบทเรียนในเรื่องการเชื่อฟังให้แก่เขา ตัวอย่างเช่น เงาของวัตถุที่ยืนตั้งตรงได้ทอดลงไปบนพื้น นั่นคือสัญลักษณ์ของการก้มกราบ มันแสดงเป็นเชิงสัญลักษณ์ว่ามนุษย์ต้องก้มกราบต่อหน้าพระเจ้า

ถึงแม้ว่ามนุษย์จะมองไม่เห็นทูตสวรรค์ แต่การโคจรของจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาลในลักษณะที่เป็นระเบียบที่สุดก็เป็นสิ่งที่พิสูจน์ว่าตัวแทนที่พระเจ้าได้แต่งตั้งให้ทำหน้าที่ควบคุมมันก็มีอำนาจมหาศาล ทูตสวรรค์เหล่านี้แม้จะมีอำนาจพิเศษก็ยังเชื่อฟังพระเจ้า ถ้าหากไม่เป็นเช่นนั้น ระบบของจักรวาลจะไม่ทำงานอย่างต่อเนื่องด้วยความถูกต้องเที่ยงตรงและอยู่ในแบบแผนเดียวกัน

เมื่อเป็นเช่นนั้น เพื่อให้พฤติกรรมเป็นไปอย่างถูกต้อง มนุษย์ไม่สามารถทำอะไรได้มากไปกว่าการยอมตนต่อพระเจ้า เชื่อฟังพระองค์และเป็นบ่าวที่เชื่อฟังพระองค์

51 พระเจ้าได้ทรงบัญชาว่า “จงอย่ายึดถือพระเจ้าสององค์ เพราะพระองค์คือพระเจ้าที่แท้จริงแต่เพียงองค์เดียว ดังนั้น จงเกรงกลัวเฉพาะฉันเท่านั้น” 52 ทุกสรรพสิ่งในชั้นฟ้าทั้ง หลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้า และการเชื่อฟังมีไว้สำหรับ พระองค์เท่านั้น แล้วสูเจ้ายังกลัวผู้ใดนอกไปจากพระเจ้ากระนั้นหรือ?^ก

﴿ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ إِلَّا نِيْنِ
 إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ فَإِيْنِي فَارْهَبُوْنِ
 ﴿٥١﴾ وَ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ لَهُ
 الدِّينُ وَ اصْبَأْ أَفْغِيْرَ اللَّهِ تَتَّقُوْنَ ﴿٥٢﴾

^ก พระเจ้าทรงเตือนมนุษย์ผ่านทางบรรดานบีของพระองค์ว่าเขาต้องไม่ยึดถือพระเจ้าอื่นใดนอกไปจากพระองค์องค์เดียว พระเจ้าของจักรวาลนี้เป็นพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น มนุษย์ต้องกลัวพระองค์เท่านั้นและต้องเชื่อฟังพระองค์แต่เพียงผู้เดียว

ถ้ามนุษย์รู้ว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงสร้างและผู้ทรงอภิบาลทุกสรรพสิ่งแต่เพียงผู้เดียว และรู้ว่าชีวิตของเขาขึ้นอยู่กับพระองค์เท่านั้น ความรู้สึกที่เกิดขึ้นในตัวของเขาจากผลของการตะหนักถึงสิ่งนี้ก็คือความกลัวพระเจ้า

การเชื่อฟังตลอดกาลเป็นสิทธิ์ของพระเจ้าเท่านั้นในชั้นฟ้าและแผ่นดินนี้ ทุกสิ่งที่นี่ถูกรวมเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์โดยกฎของพระเจ้า ในโลกเช่นนั้น การวิงวอนหรือการเคารพสักการะหรือการฝากความหวังไว้กับผู้ใดอื่นเป็นเรื่องที่ไม่เกิดผลโดยสิ้นเชิง จักรวาลปัจจุบันนี้ปฏิเสธการมีพระเจ้าหลายองค์หรือการนำสิ่งใดมาเป็นหุ้นส่วนกับพระองค์อย่างสิ้นเชิง

53 ความโปรดปรานอันใดก็แล้วแต่ที่สุเจ้าได้รับนั้นล้วน มาจากพระเจ้าทั้งสิ้น เมื่อสุเจ้าประสบความทุกข์ยาก ลำบาก สุเจ้าก็หันไปขอความช่วยเหลือต่อพระองค์⁵⁴ แต่เมื่อพระองค์บรรเทาความทุกข์ร้อนให้แก่สุเจ้าได้ไม่ทันไร ส่วนหนึ่งของสุเจ้าก็เริ่มเอาสิ่งอื่นมาเป็น ภาควิร่วมกับพระผู้อภิบาลของพวกเขา⁵⁵ เป็นการ แสดงความเนรคุณต่อสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขา เอาเถอะสุเจ้าจงรีนเริงไป เพราะในไม่ช้า สุเจ้าจะได้⁵⁶ พวกเขาได้เอาส่วนแบ่งจากปัจจัยที่เราได้ประทาน แก่พวกเขาไปให้แก่(พระเจ้าจอมปลอม)ผู้ที่พวกเขา ไม่รู้ชื่ออะไรเลย สุเจ้าจะต้องถูกเรียกไปสอบสวนเกี่ยวกับ ความเท็จที่สุเจ้าได้ก่ขึ้นมาอย่างแน่นอน⁷

وَمَا بِكُمْ مِّن نِّعْمَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَذُكِّرُوا ۚ ثُمَّ إِذَا
 مَسَّكُمُ الضَّرُّ فَأَلَيْهِ جَعُرُونَ ﴿٥٤﴾ ثُمَّ إِذَا
 كَشَفَ الضَّرَّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنكُمْ
 بِرِيبٍ يَّشْرِكُونَ ﴿٥٥﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا
 آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ نَعْلَمُونَ
 ﴿٥٦﴾ وَجَعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا
 مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ ۗ تَاللَّهِ لَتَسْعَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ
 تَفْتُرُونَ ﴿٥٧﴾

⁷ เป็นเวลานานจนไม่อาจจำได้ว่าเมื่อใดก็ตามที่มนุษย์พบว่าตัวเองตกอยู่ในความลำบากจนไม่สามารถช่วยตัวเองได้ เขาจะเริ่มนึกถึงพระเจ้า ถึงแม้ผู้บูชาพระเจ้าหลายองค์และคนอื่นที่ปฏิเสธลัทธิธรรมก็จะมิพฤติกรรมในลักษณะนี้ นี่แสดงให้เห็นว่าแนวความคิดเรื่องพระเจ้าได้ถูกปลูกฝังอยู่ในธรรมชาติของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีที่พึ่งที่คอยช่วยเหลือเขาได้ ในที่สุด เขาจะหันไปหาพระเจ้า

แต่เป็นเรื่องแปลก มนุษย์เป็นผู้ที่ชอบหลงลืมสิ่งนั้นเมื่อเขาได้รับความช่วยเหลือให้พ้นจากเคราะห์กรรม เขาจะหันไปนึกถึงพระเจ้าจอมปลอมที่เขาจินตนาการขึ้นมาและอ้างว่าเขาได้รับความช่วยเหลือจากใครบางคนหรือบางสิ่งนอกไปจากพระเจ้า

ซาตานได้นำพิธีกรรมจอมปลอมต่างๆเข้ามาในหมู่มนุษย์เพื่อที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้พวกเขาว่าสิ่งกราบไหว้บูชาทั้งหลายที่พวกเขาจินตนาการขึ้นมา นั้นควรค่าแก่การเคารพสักการะ หนึ่งในนั้นวัตถุบูชาเหล่านี้ถูกตั้งขึ้นมาเพื่อแบ่งรายได้ของพวกเขาไปให้วัตถุบูชาเหล่านี้ พิธีกรรมเช่นนี้เป็นความเท็จประเภทหนึ่งในโลกของพระเจ้า เพราะนี่เท่ากับการแสดงความกตัญญูต่อสิ่งอื่นที่นอกเหนือไปจากพระเจ้าสำหรับประโยชน์ที่ได้รับจากพระองค์

57 พวกเขาแต่งตั้งลูกสาวให้พระเจ้า มหา
 บริสุทธิยั้งคือ พระองค์ แต่สำหรับพวกเขา
 เองนั้น พวกเขาอยากจะมี ในสิ่งที่พวกเขา
 ต้องการ(คือมีบุตรชาย) 58 เมื่อผู้ใดใน หมู่
 พวกเขาได้รับแจ้งข่าวว่าได้ลูกสาว ใบหน้า
 ของเขา จะหมองคล้ำและเขาต้องกลักรลิน
 ความขมขื่นไว้ 59 เขา จะหลบผู้คนเพราะ
 ความอับอายจากข่าวนี้และเขาจะถาม ตัว
 เองว่าเขาจะทนทุกข์ต่อลูกสาวของเขาด้วย
 ความอับยศ หรือฝังลูกสาวทั้งเป็น ช่าง
 เป็นการตัดสินใจอันชั่วร้ายของ พวกเขา 60
 ลักษณะของความชั่วนี้เป็นของบรรดาผู้ไม่
 ศรัทธาในโลกหน้า ส่วนพระเจ้านั้น ความ
 ประเสริฐทั้ง หลายเป็นของพระองค์เพราะ
 พระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ ทรงปรีชาญาณ⁷

وَجَعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ
 مَا يَشْتَهُونَ ﴿٥٧﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ
 بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ
 ﴿٥٨﴾ يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا
 بُشِّرَ بِهِ ۚ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ
 يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ ۗ أَلَا سَاءَ مَا
 يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السُّوءِ ۗ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ
 الْأَعْلَىٰ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٠﴾

⁷ ทำไมมนุษย์ต้องการลูก? นั่นก็เพราะเขาต้องการสิ่งทดแทนสำหรับความบกพร่องของเขา แต่
 พระเจ้าอยู่เหนือสิ่งเช่นนั้น ความยิ่งใหญ่และอำนาจของพระเจ้าที่เห็นได้ชัดเจนในจักรวาลนั้น
 แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าไม่มีข้อบกพร่องใดๆที่จะทำให้พระองค์รู้สึกว่าเป็นจะต้องสร้างลูกชายหรือ
 ลูกสาวขึ้นมาทดแทน ความจริงก็คือ ถ้าพระเจ้าบกพร่องในสิ่งใด พระองค์ไม่อาจเป็นพระเจ้าได้เลย
 พระเจ้าคือพระเจ้าเพราะพระองค์เป็นผู้ไม่มีความผิดพลาดบกพร่องแต่ประการใดเลย

61 ถ้าหากพระเจ้าจะทรงเอาโทษมนุษย์โดยทันทีที่พวกเขา ทำผิดพระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้แม้แต่สิ่งมีชีวิตหนึ่งหลง เหลือไว้บนแผ่นดินแต่พระองค์ได้ทรงผ่อนผันให้พวกเขาจน ถึงระยะเวลาที่กำหนดไว้ เมื่อเวลานั้นมาถึง พวกเขาจะหน่วง เหนียวหรือเร่ง มันก็ไม่ได้แม้แต่ชั่วขณะเดียว⁷

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّىٰ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَجِزُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

⁷ วิธีการอย่างหนึ่งในการรับมือกับการล่วงละเมิดก็คือการจัดการผู้ล่วงละเมิดโดยทันทีและลงโทษคนผู้นั้นอย่างหนัก แต่ก็มีวิธีการของพระเจ้า ถ้าพระเจ้าทำเช่นนั้น บนโลกนี้จะไม่มีการหลงเหลืออยู่ พระเจ้าได้ให้การผ่อนผันเป็นระยะเวลาหนึ่ง (อิลา อะญะลิน มุชัมมา) แก่ทุกคนและทุกชุมชนในช่วงเวลานี้ พระเจ้าได้ให้โอกาสมนุษย์ที่จะฟังเสียงแห่งสำนึกของเขาหรือฟังคำเตือนภายนอกเพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตัวเอง ชุมชนก็เช่นเดียวกัน เมื่อผู้คนปฏิรูปตัวเอง ความผิดในอดีตที่ผ่านมาของเขาทั้งหมดก็ได้รับการให้อภัย มันเหมือนกับว่าพวกเขาได้เริ่มชีวิตใหม่ เช่นเดียวกับที่พระเจ้าถือว่าพระองค์จะไม่ลงโทษใครในช่วงเวลาของการผ่อนผัน เช่นเดียวกัน พระองค์ก็ถือว่าหลังจากสิ้นสุดระยะเวลาการผ่อนผันแล้ว พระองค์จำเป็นต้องลงโทษเขา หลังจากนั้นแล้ว ไม่มีใครหรือชุมชนใดจะได้รับโอกาสเพื่อเปลี่ยนแปลงตัวเองหรือสำนึกผิดอีก

62 สิ่งใดที่พวกเขาไม่ชอบ พวกเขาถือว่าสิ่งนั้นเป็นของ พระเจ้า และสินของพวกเขาก็กล่าวคำโกหกว่าสิ่งดี ๆ หนึ่ง หมดมีไว้สำหรับพวกเขา ไม่ต้องสงสัยเลย สิ่งเดียวเท่านั้นที่รอคอยพวกเขาอยู่คือไฟนรกที่พวกเขาจะถูกเร่ง โยนเข้าไป⁷

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ
أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَى
لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُفْرَطُونَ

⁷ เหตุผลหลักที่ทำให้มนุษย์หลงผิดก็คือการที่เขาประมาทหรือประเมินพระเจ้าแห่งจักรวาลต่ำไป ความเชื่อผิด ๆ หลายอย่างได้เกิดขึ้นเพราะพระเจ้าถูกตัดสินว่าเป็นอะไรที่น้อยไปกว่าที่พระองค์เป็นจริงๆ

มันเป็นผลของการประมาทพระเจ้าเช่นนั้นเองที่มนุษย์ไม่กลัวพระเจ้าถึงแม้ว่ามนุษย์จะเชื่อในพระองค์ พวกเขาสร้างความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งธรรมดาขึ้นมาว่าสิ่งเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความใกล้ชิดกับพระเจ้าและพวกเขาจะได้รับการจัดสรรความอุดมสมบูรณ์แห่งโลกหน้า ความเชื่อนี้ถือว่าสิ่งใดที่ไม่ทำให้คนธรรมดามีความสุขจะทำให้พระเจ้าพอใจ นี่เท่ากับเป็นการเพิ่มความโอหังเข้าไปในการทำผิดซึ่งพระเจ้าไม่สามารถให้อภัยได้

63 (ไอ้มุฮัมมัด) สาบานด้วยพระเจ้าได้เลยว่า เราได้ส่ง บรรดาศาสนทูตมายังประชาชาติ ต่างๆก่อนหน้าเจ้า แต่ ซาตานได้ทำให้ การงาน(ที่ชั่วร้าย)ของพวกเขาเป็นเรื่อง ดีสำหรับพวกเขา และวันนี้ ซาตานอีกเช่น กันที่เป็นสหาย ของพวกเขาและพวกเขา จะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด 64 เราได้ ประทานคัมภีร์นี้ลงมาแก่เจ้าเพื่อที่เจ้าจะได้ สร้าง ความกระจ่างให้พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน ยิ่งไป กว่านั้น คัมภีร์นี้ได้ ถูกประทานลงมาเป็นทางนำและเป็น ความ เมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธาหมั่น⁷

تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلٰى اُمَّمٍ مِّن قَبْلِكَ
فَرَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَلَهُمْ فَهُوَ
وَلِيُّهُمْ الْيَوْمَ وَهُمْ عَدَابُ الْيَوْمِ ﴿٦٣﴾
وَمَا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ
لَهُمُ الَّذِي اَخْتَلَفُوْا فِيْهِ وَهُدًى
وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ﴿٦٤﴾

⁷ เมื่อศาสนทูตของพระเจ้าเรียกร้องเพื่อสวรรค์ บรรดาผู้ฟังท่านรู้สึกว่าการเรียกร้องของท่านขัดกับศาสนาที่พวกเขานับถือสืบต่อกันมา ตอนนั้น เนื่องจากพวกเขาคุ้นเคยกับศาสนาเก่าและเนื่องจากผลประโยชน์หลายอย่างของพวกเขาผูกพันอยู่กับศาสนานี้ ดังนั้น พวกเขาจึงต้องนับถือศาสนานี้ต่อไป ในขณะที่เดียวกัน ซาตานได้หว่านล้อมพวกเขาด้วยถ้อยคำไพเราะที่สามารถพิสูจน์ให้เห็นว่าการปฏิเสธศาสนาของนบีและปฏิบัติตามที่นับถือกันมาเป็นสิ่งที่มีเหตุผล

ถ้าใครคนหนึ่งยอมรับถ้อยคำของนบีในลักษณะที่ตรงไปตรงมา มันก็เท่ากับการทำให้พระเจ้าอยู่กับเขา ในทางตรงข้าม ถ้าเขาเอาการอธิบายความที่ไพเราะสวยหรูมาช่วยเพื่อปฏิเสธถ้อยคำของนบี นั่นก็เท่ากับการเป็นเพื่อนกับซาตาน

โดยการส่งนบีคนสุดท้ายมายังโลกนี้ พระเจ้าได้จัดเตรียมให้มนุษย์พบแนวทางที่ถูกต้องของพระเจ้าท่ามกลางป่าดงดิบแห่งความขัดแย้งทางศาสนา สถานการณ์เช่นนี้ยังมีอยู่เสมอแม้ในปัจจุบัน ถ้าใครคนหนึ่งแสวงหาหนทางของพระเจ้าและเขาศึกษาศาสนาต่างๆเพื่อวัตถุประสงค์นี้ เขาจะเกิดความสับสนอย่างแน่นอน เพราะคำสอนของศาสนาอื่นในรูปแบบที่เป็นอยู่ทุกวันนี้มีความขัดแย้งกันหนักๆหลายอย่างอยู่ในตัวเอง ดังนั้น ผู้แสวงหาสวรรค์จึงไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่เขาต้องถือว่าถูกหรือผิด

ด้วยเหตุนี้ ศาสนาที่นบีคนสุดท้ายนำมาจึงเป็นความโปรดปรานสำหรับบ่าวของพระเจ้า เพราะศาสนาของท่านเป็นศาสนาที่ "ถูกรักษาไว้" ซึ่งผิดกับศาสนาอื่น จากทัศนะทางประวัติศาสตร์ ศาสนานี้เป็นศาสนาที่ถูกต้องเชื่อถือได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้น จึงถือได้ว่าศาสนาที่นบีมุฮัมมัดนำมาเป็นศาสนาที่พระเจ้าให้บ่าวของพระองค์ปฏิบัติตาม

65 พระเจ้าได้ประทานน้ำลงมาจากท้องฟ้า และโดยฝนนี้ เองที่ทำให้แผ่นดินมีชีวิตขึ้น หลังจากที่มันได้ตายไป แท้จริง แล้ว ในนั้นมี สัญญาณสำหรับบรรดาผู้ฟัง⁷

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾

⁷ ระบบของฝนและพืชผักมีบทเรียนอันยิ่งใหญ่อยู่ในนั้น ด้วยการประสานงานกันของปัจจัยต่างๆ เช่น น้ำระเหยขึ้นไปในอากาศและก่อตัวเป็นเมฆและตกลงมาบนพื้นโลกอีกที่ในรูปของฝน หลังจากนั้น ฝนนี้ทำให้เกิดการเจริญเติบโตของพืชพรรณสีเขียวบนพื้นโลก

ในการเกิดสิ่งนี้ มีบทเรียนแรกเลยว่าในจักรวาลทุกแห่ง การทำงานของพระเจ้าองค์เดียวเป็นสิ่งที่ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน ถ้ามีพระเจ้าหลายองค์ทำงานที่นี่ การร่วมมือกันอย่างน่าอัศจรรย์ของพลังต่างๆในจักรวาลที่ทำให้เกิดการร่วมมือกันอย่างเป็นเอกภาพคงไม่อาจเกิดขึ้นได้ ความเป็นเอกภาพในระบบของจักรวาลเป็นข้อพิสูจน์อันชัดเจนถึงความจริงว่าพระเจ้าผู้ทรงสร้างและพระเจ้าผู้ทรงอภิบาลของมันเป็นเพียงหนึ่งเดียวและไม่มากไปกว่านั้น

ประการที่สอง มีบทเรียนว่าพระเจ้าทรงมีอำนาจและความยิ่งใหญ่จนสามารถทำให้ร่างกายที่ตายไปแล้วกลับมามีชีวิตอีกครั้งหนึ่ง สามารถทำให้เกิดการเจริญเติบโตของพืชสีเขียวและสร้างสี กลิ่นและรสชาติขึ้นในสิ่งที่แห้งแล้งและตายไปแล้ว

มีข้อพิสูจน์ถึงความเป็นหนึ่งเดียวในการเกิดขึ้นครั้งแรกและการเกิดขึ้นครั้งที่สองแสดงให้เห็นเป็นสัญลักษณ์ว่าวิญญาณของมนุษย์นั้นมี“ฝน”จากพระเจ้าเช่นกัน และนั่นคือ “สิ่งที่พระองค์ประทานลงมา” ผู้ที่ต้องการให้ชีวิตใหม่แก่วิญญาณที่ตายและแห้งแล้งของเขาต้องนำตัวเองไปตากฝนแห่งวะฮีย์ที่พระองค์ประทานมาให้เปียกชุ่ม

66 และแน่นอน มีบทเรียนสำหรับสุเจ้าในปศุสัตว์ เราได้ให้ สุเจ้าตีมีสิงที่อยู่ในท้องของมันระหว่างมูลและเลือด นั่นคือ นมบริสุทธิ์ที่สดชื่นสำหรับผู้ตีมัน⁷ 67 เราได้ให้เครื่องตีมแก่สุเจ้า จากอินทผลัมและองุ่น ซึ่งสุเจ้าเองเอามาทำของมีนเมาและ อาหารที่ดี แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณสำหรับบรรดาผู้มีความ เข้าใจ⁷

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۖ نَسْتَفِيكُمْ
مِمَّا فِي بُطُونِهِ ۚ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبْنَا
خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ﴿٦٦﴾ وَمِنْ
ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ
مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا ۗ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

⁷ ลักษณะพิเศษของสัตว์ที่ให้นมคือ อะไรก็ตามที่มันกินเข้าไปจะถูกเปลี่ยนเป็นมูลและเลือด แต่ถึงกระนั้น ยังมีของเหลวที่เรียกว่านมออกมาเป็นอาหารมีค่าสำหรับมนุษย์ เช่นเดียวกับต้นไม้ที่ดูดโคลน น้ำและสิ่งอื่นๆเข้าไป และภายใต้อิทธิพลของระบบภายในของมัน สิ่งเหล่านั้นได้กลายออกมาเป็นผลไม้ที่หวานอยู่บนกิ่งก้านของมัน

สิ่งที่เกิดขึ้นเหล่านี้มีเจตนาเพื่อเตือนมนุษย์ให้นึกถึงพระเจ้า จากสิ่งเหล่านี้ มนุษย์ต้องเริ่มมองเห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าบ้าง ถ้ามองเห็นจนเกิดความซาบซึ้งแล้ว เขาจะกล่าวออกมาทันทีว่า "โอ้พระเจ้า พระองค์ทรงทำให้นมออกมาจากสิ่งที่ไม่ใช่นม โอ้พระเจ้า ขอให้สิ่งดีเกิดขึ้นจากสิ่งไม่ดีที่ฉันกำลังเผชิญอยู่ด้วยเถิด โอ้พระเจ้า พระองค์ได้เปลี่ยนดินโคลนและน้ำให้เป็นผลไม้ โปรดเปลี่ยนชีวิตที่ไร้ค่าของฉันให้เป็นชีวิตที่มีค่าด้วยเถิด"

⁷ นี่เป็นการเปรียบเทียบว่าสิ่งต่างๆที่พระเจ้าสร้างขึ้นมาในโลกนี้สามารถถูกนำไปใช้ในทางที่ถูกและผิดเช่นเดียวกัน อินทผลัมและองุ่น ถ้ากินในรูปแบบธรรมชาติดั้งเดิมของมันก็จะกลายเป็นอาหารที่ดีมีประโยชน์ต่อสุขภาพ ให้พลังงานแก่ร่างกายและความคิด แต่ถ้านำไปผ่านกระบวนการหมักที่มนุษย์สร้างขึ้น มันจะกลายเป็นสิ่งมีนเมาที่เป็นอันตรายต่อร่างกายและความคิด

68 พระผู้อภิบาลของสุเจ้าได้ทรงดลใจผิงว่า “จงสร้างรัง ของพวกเจ้าตามภูเขา ต้นไม้และ รำนที่มีมนุษย์ก่อขึ้น 69 แล้วจงกินน้ำหวาน จากผลไม้ทุกชนิดและปฏิบัติตามที่ พระผู้ อภิบาลของพวกเจ้าได้ทำไว้” จากห้องของ มันจะมี ของเหลวหลากกลิ่นสีออกมาซึ่งใน นั้นเป็นสิ่งบำบัดโรค สำหรับมนุษย์ แท้จริง แล้ว นี่เป็นสัญญาณสำหรับหมู่ชน ที่ใช้ ความคิด^๗

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَىٰ الْأَخْلَإِ أَنْ آتَخِذِي
مِنَ الْجِبَالِ بَيْوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا
يَعْرِشُونَ ﴿٦٩﴾ ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ
فَأَسْلِكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ۚ تَخْرُجُ مِنْ
بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ
شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ﴿٧٠﴾

^๗ ผิงที่ให้น้ำผึ้งเป็นงานชิ้นเอกที่มหัศจรรย์ที่สุดในการสร้างสรรค์ของพระเจ้า มันสร้างรังของมัน เป็นแบบมาตรฐานโดยปฏิบัติตามหลักการเลขคณิตอย่างเคร่งครัด หลังจากนั้น มันไปดูดเกสรจาก ดอกไม้กลับมากีบไว้ในรังของมันอย่างมีการวางแผนและเป็นระบบที่สมบูรณ์แบบ หลังจากนั้น มัน ก็เตรียมน้ำผึ้งตามหลักการอนามัยและน้ำผึ้งนี้ถูกรักษาไว้เป็นทั้งอาหารและยารักษาความเจ็บป่วย ของมนุษย์ ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นในลักษณะที่ถูกควบคุมไว้อย่างน่าทึ่งจนมีการนำมาเขียนเป็นหนังสือ ได้หลายเล่มและยังอธิบายได้ไม่หมด

โรงงานน้ำผึ้งอันมหัศจรรย์มีความสลับซับซ้อนมากกว่าโรงงานของมนุษย์ทั้งหมดและประสบความสำเร็จมากกว่า รังผึ้งทำงานโดยผิงที่ไม่เคยได้รับการฝึกอบรมใดๆในด้านเทคโนโลยีโรงงาน พวก มันไม่รู้ถึงการกระทำของพวกมันเสียด้วยซ้ำ นี่เป็นการพิสูจน์ว่ามีผู้ที่กำลังทำงานนี้ผ่านทางผิงโดย การออกคำสั่งแก่พวกมัน ใครก็ตามที่สังเกตผิงจะเห็นตัวอย่างการทำงานของพระเจ้าและจะเห็นถึง พระเจ้าในการทำงานอย่างมีความหมายและมหัศจรรย์ของพวกมัน

มีอีกด้านหนึ่งจากตัวอย่างของผิงในที่นี้ ผิงทำงานหนักเพื่อดูดเกสรดอกไม้และเตรียมน้ำผึ้งที่เป็น อาหารให้พลังงานและสุขภาพแก่มนุษย์ ในทำนองเดียวกัน บ่าวของพระเจ้าควรได้รับปัญญาจาก จักรวาลโดยการพิจารณาอย่างลึกซึ้งหลังจากที่สังเกตมัน และปัญญาที่เขาได้มาควรเป็นอาหารทาง จิตวิญญาณสำหรับเขาเช่นเดียวกับยาครอบจักรวาลสำหรับการป่วยทางศีลธรรมของเขา สิ่งที่เป็น “เกสร” สำหรับผิงจะกลายเป็นการตระหนักรู้ (มะอฺริพะอฺ) ในระดับของมนุษย์

70 พระเจ้าได้ทรงสร้างสุเจ้า แล้วทรงทำให้สุเจ้าตาย และบางคนในหมู่สุเจ้าได้มีชีวิตยืนยาวมาจนถึงวัยชรา ในสภาพที่น่าสงสาร ทั้งนี้เพื่อที่ว่าหลังจากที่รู้อะไรมา หหมดแล้ว เขาจะไมรู้อะไรอีก แท้จริงแล้ว พระเจ้าเท่านั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงอานุภาพ⁷¹

71 พระเจ้าได้ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่บางคน เห็นอกว่าอีกบางคนแต่บรรดาผู้ได้รับความโปรดปราน มากกว่ากลับไม่ให้อปัจจัยยังชีพแก่บ่าวของพวกเขา เพื่อที่ทั้งสองฝ่ายจะได้มีความเท่าเทียมกันในปัจจัยยังชีพถึงกระนั้นแล้ว พวกเขายังปฏิเสธความโปรด ปรานของพระเจ้าอีกหรือ?⁷²

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمْرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾
وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ ۖ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَأْدِي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ ۚ أَفَبِعَمَةِ اللَّهِ تَتَحَدَّرُونَ ﴿٧١﴾

⁷¹ ชีวิตดังที่ปรากฏอยู่บนโลกมีอะไรหลายอย่างที่เราได้เห็น นั่นคือ ผู้ที่ไม่มีตัวตนได้เกิดขึ้นในโลก หลังจากนั้น ทุกคนตาย แต่ไม่ใช่ในเวลาเดียวกัน บางคนตายในขณะที่ยังเป็นเด็ก อีกคนหนึ่งตายในตอนหนุ่มและบางคนตายในตอนแก่ ดังนั้น มันจึงเป็นเรื่องน่าแปลกที่ในขั้นตอนสุดท้ายของชีวิตมนุษย์ได้สูญเสียอำนาจทางความคิด ความรู้และความแข็งแรงทางร่างกายของเขาไปโดยสิ้นเชิง มนุษย์เป็นอิสระในโลกปัจจุบัน แต่เขาไม่สามารถควบคุมชีวิตด้านใดของเขาได้

ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นว่ามนุษย์เห็นว่าการรู้และอำนาจที่สมบูรณ์เป็นของพระเจ้าเท่านั้น มนุษย์ไม่มีส่วนใดๆในสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตของเขาดังที่กล่าวมา เขาไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งใดๆได้ นี่เป็นการพิสูจน์ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นล้วนเกิดขึ้นตามคำบัญชาของผู้หนึ่ง ชีวิตของมนุษย์ทั้งหมดตั้งแต่เด็กจนถึงตายยืนยันความจริงว่าที่นี้ความรู้ทั้งหมดเป็นของพระเจ้าและอำนาจทั้งหมดอยู่กับพระเจ้า การช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ของมนุษย์เป็นข้อพิสูจน์ถึงการมีอยู่ของพระเจ้าผู้ทรงอำนาจ

⁷² ด้วยวิธีการเปรียบเทียบต่างๆในที่นี้ ความเชื่อว่าพระเจ้ามีหุ้นส่วนและสิ่งที่ถูกเรียกว่าหุ้นส่วนเหล่านี้ได้รับอำนาจบางอย่างเป็นสิ่งที่ไม่ดี ในโลกนี้ การแบ่งทรัพย์สินทางวัตถุไม่ได้อยู่ในรูปแบบเดียวกัน เราจะเห็นได้ว่าคนหนึ่งมีมากมายในขณะที่อีกคนหนึ่งมีนิดเดียวจนต้องกลายเป็นคนไร้หรือทาสของคนที่มีมาก ตอนนี้ คนที่มั่งคั่งไม่ได้กระจายความมั่งคั่งของเขาไปในหมู่คนรับใช้ของเขาเพื่อจะลดความแตกต่างระหว่างเขากับบรรดาคนรับใช้ของเขา ดังนั้น โดยการเปรียบเทียบนี้ มันจึงไม่ถูกต้องที่จะเชื่อว่าพระเจ้าได้แจกจ่ายอำนาจของพระองค์ให้แก่ผู้อื่น

ไม่มีใครปฏิเสธความยิ่งใหญ่ของตัวเอง แล้วพระเจ้าต้องการจะทำอะไรบางอย่างที่แม้แต่มนุษย์เองไม่อยากจะได้อย่างไร? ความจริงก็คือ มนุษย์ไม่ได้เป็นเจ้าของตัวเขาเองในขณะที่พระเจ้าเป็นเจ้าของพระองค์เองและไม่มีใครมาให้ความเชื่อเช่นนั้นทั้งหมดไม่สมกับภาพลักษณ์ของพระเจ้า

72 พระเจ้าได้ทรงสร้างคูครองสำหรับสุเจ้าจากเผ่าพันธุ์ ของสุเจ้าเองและพระองค์เท่านั้นที่ทรงประทานลูกและ หลานจากภรรยาและทรงประทานปัจจัยยังชีพที่ดีแก่สุเจ้า ถึงกระนั้นแล้วพวกเขายังศรัทธาในความเท็จและปฏิเสธ ความโปรดปรานของพระเจ้าอีกกระนั้นหรือ? 73 พวกเขาเคารพสักการะบรรดาผู้ที่ไม่ได้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา จากชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และไม่มีอำนาจที่จะทำ เช่นนั้นได้แทนพระเจ้ากระนั้นหรือ? 74 ดังนั้น จงอย่าเปรียบเทียบกับสิ่งใดกับพระเจ้าแท้จริง พระเจ้าทรงรอบรู้ แต่สุเจ้าไม่รู้^ก

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ
وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
أَفَبِلَبَطِلٍ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ
يَكْفُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنْ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٤﴾
فَلَا تَصْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ
وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

^ก มนุษย์เป็นสิ่งถูกสร้างที่มีความต้องการมากมายนับไม่ถ้วนและการจัดเตรียมเพื่อตอบสนองความต้องการเหล่านี้ทั้งหมดเกิดขึ้นในโลกนี้แล้วอย่างสมบูรณ์

ทั้งหมดนี้พระเจ้าเป็นผู้ทรงจัดเตรียม แต่ในทุกยุค มนุษย์ได้ทำความผิดโดยการอ้างว่าความโปรดปรานที่พระเจ้าทรงประทานแก่เขานั้นมาจากสิ่งอื่นที่ไม่ใช่พระเจ้า คนกราบไหว้รูปเคารพอ้างว่าความโปรดปรานเหล่านี้มาจากรูปเคารพหรือสิ่งมีชีวิตหรือสิ่งที่ตายแล้วนอกเหนือไปจากพระเจ้า บรรดาผู้ไม่เชื่อในการมีอยู่ของพระเจ้าอ้างว่าความจำเริญเหล่านี้มาจากผลของกิจกรรมอันมีขอบเขตของกฎธรรมชาติ ระบบแห่งความโปรดปรานของพระเจ้านี้เกิดขึ้นโดยพระเจ้าเพื่อให้แน่ใจว่าความรู้สึกรอคอยของคุณได้เกิดขึ้นในตัวมนุษย์ แต่เนื่องจากจินตนาการที่มนุษย์คิดขึ้นมาเอง มันจึงทำให้ความรู้สึกรอคอยแห่งการปฏิเสธพระเจ้าเกิดขึ้นในตัวเขา

โดยทั่วไปแล้ว การหลงผิดในความเชื่อเกิดขึ้นเนื่องจากการเปรียบเทียบผิดๆ เนื่องจากมนุษย์มีลูกชายและลูกสาว มนุษย์จึงทึกทักเอาว่าพระเจ้าก็ต้องมีลูกชายและลูกสาวเช่นเดียวกัน ในโลกนี้ คนมีตำแหน่งสูงมีคนที่คอยใกล้ชิดและคนเหล่านี้มีตำแหน่งเป็นตัวกลาง โดยอาศัยตัวอย่างนี้ จึงมีการสมมุติกันว่าแม้แต่ในศาลของพระเจ้าจะมีผู้ใกล้ชิดพระองค์และคำแนะนำของผู้ใกล้ชิดเหล่านี้จะมีผลในสายตาของพระเจ้า

การเคารพกราบไหว้สิ่งอื่นนอกจากพระเจ้า(ชริก)และการหลงผิดหลากหลายรูปแบบได้เกิดขึ้นโดยการอ้างถึงการเปรียบเทียบเช่นนี้ แต่นี่เท่ากับเป็นการดิงพระเจ้าผู้ทรงสร้างลงมาอยู่ในระดับเดียวกับสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นมาซึ่งเป็นการแสดงถึงความโง่เขลาอย่างสมบูรณ์ พระเจ้าผู้ทรงสร้างแตกต่างไปจากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างทุกกรณี การอธิบายบางสิ่งด้วยการอาศัยตัวอย่างไม่ใช่ความผิดในตัวมันเอง แต่ตัวอย่างจะเป็นประโยชน์ก็ต่อเมื่อมีความรู้ถึงที่มาและการเปรียบเทียบของมันเมื่อมนุษย์ไม่รู้ความจริงเรื่องพระเจ้า เขาจะเอาการเปรียบเทียบมาใช้กับเรื่องที่เป็นความจริงได้อย่างไร?

75 พระเจ้าได้ทรงยกข้อเปรียบเทียบระหว่าง (ของชาย สองคน) คนหนึ่งเป็นทาสที่มีเจ้าของและไม่มีอำนาจ เหนือสิ่งใดกับอีกคนหนึ่งซึ่งเราได้ประทานปัจจัยอย่าง มากมาย แก่เขา แล้วเขาได้ใช้จ่ายมันทั้งโดยลับและโดยเปิดเผย “ทั้งสองคนนี้เท่าเทียมกันไหม?” บรรดาการ สรรเสริญเป็นของพระเจ้า แต่ทว่าคนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจⁿ

✽ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَمَن رَّزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ ۚ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

ⁿ ตรงนี้ได้มีการยกตัวอย่างง่าย ๆ เพื่ออธิบายให้เห็นชัดเจนว่าการเปรียบเทียบของผู้กราบไหว้รูปเคารพเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ลองเอาคนที่มีความศรัทธาในศาสนามาเปรียบเทียบกับอีกคนหนึ่งที่ไม่มีความศรัทธาในศาสนาเลย สองคนนี้มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดทั้งในด้านท่าทางภายนอกและการใช้ชีวิต ดังนั้นการนำคนหนึ่งมาเปรียบเทียบกับอีกคนหนึ่งจึงใช้ไม่ได้ ในกรณีของพระเจ้ากับบ่าวผู้อยู่ใต้อำนาจของพระองค์ก็เช่นกัน ความแตกต่างกันของสองฝ่ายนี้ห่างไกลกันจนหาที่สุดไม่ได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นมันจะเป็นไปได้อย่างไรที่จะเอาพระเจ้ามาเปรียบเทียบกับบนพื้นฐานของสภาพความเป็นมนุษย์? ในจักรวาลนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้าและสิ่งอื่นทั้งหมดเป็นความสัมพันธ์ของผู้สร้างกับสิ่งถูกสร้างของพระองค์ ไม่ใช่ความสัมพันธ์ของพระเจ้ากับหุ่นส่วนของพระองค์ พระเจ้าทรงมีคุณลักษณะอันมหัศจรรย์ทุกประการ พระองค์ทรงเป็นผู้ประทานปัจจัยทุกอย่างแต่เพียงผู้เดียว ในจักรวาลนี้ไม่มีสิ่งใดหรือผู้ใดทำงานร่วมกับพระองค์ การที่กหักเอาเองเช่นนั้นเป็นสิ่งที่ไม่มีความจริงและขัดกับความจริง

76 พระเจ้าได้ทรงยกอีกตัวอย่างหนึ่งระหว่างชายสองคน คนหนึ่งเป็นไป้หูหนวกและไม่สามารถทำอะไรได้และ กลายเป็นภาระแก่นายของเขา ไม่ว่าจะส่งเขาไป ที่ไหน เขาก็ไม่ได้ทำอะไรที่เป็นประโยชน์แต่มีชายอีก คนหนึ่งเป็นผู้สั่งสอนในเรื่องความยุติธรรมและปฏิบัติ ตามแนวทางที่ถูกต้อง "ทั้งสองคนนี้เหมือนกันกระนั้น หรือ?"⁷

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

⁷ ในอายะฮ์ 75 ก่อนหน้านี้ได้มีการแสดงให้เห็นว่าแนวความคิดเรื่องหุ้นส่วนกับพระเจ้าเป็นแนวความคิดที่ไร้เหตุผล ตอนนี ในอายะฮ์ที่ 76 ได้มีการสร้างความกระจ่างเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่าบรรดาผู้ที่เมินเฉยต่อทางนำของนบีก็ไม่มีเหตุผลใดๆมาอ้างทั้งสิ้น

โดยการที่พระเจ้าทรงให้ความสนใจเป็นพิเศษแก่นบี พระองค์ได้ทรงนำทางนบีไปยังหนทางที่เป็นทางหลักของสังคมและเป็นทางที่มุ่งตรงไปยังพระองค์เอง นบีและสาวกของท่านไม่เพียงแต่เดินบนทางหลักเท่านั้น แต่ยังมีคนอื่นมายังทางนี้ด้วย ผิดกับคนอื่นที่ชักนำผู้คนไปยังหนทางอื่น ๆ นอกเหนือไปจากทางของนบี คนเหล่านี้เป็นเหมือนกับคนตาบอดและหูหนวก พวกเขาไม่มีหูที่จะได้ยินเสียงของพระเจ้า พวกเขาไม่มีตาที่จะเห็นอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ พวกเขาไม่มีหัวใจและความคิดที่จะค้นหาสัญญาณของพระเจ้าที่แพร่กระจายไปทั่วจักรวาล

มนุษย์ได้รับความสามารถที่จะได้ยิน มองเห็นและรับรู้ได้โดยหัวใจและความคิดของเขาเพื่อที่ว่าเขาจะเห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ทรงสร้างโดยทางสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย แต่มนุษย์ได้ใช้ความสามารถเหล่านี้ไปในทางที่เขาเองถูกครอบงำโดยสิ่งถูกสร้าง

77 พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงมีความรู้ในสิ่งเร้นลับของชั้นฟ้า ทั้งหลายและแผ่นดิน และเกี่ยวกับเรื่องเวลาของการฟืน คินซีฟนั้น มันจะไม่ใช้เวลามากไปกว่าชั่วพริบตาเดียว หรือไม่ก็น้อยกว่านั้น แท้จริงแล้ว พระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง⁷

78 พระเจ้าได้ทรงนำสุเจ้าออกจากครรภ์ของแม่ของ สุเจ้าในสภาพที่สุเจ้าไม่รู้อะไรเลย แล้วพระองค์ได้ทรงให้ สุเจ้ามีหู ตาและสติปัญญาทั้งนี้เพื่อที่สุเจ้าจะได้กตัญญู⁷

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمَحٍ الْبَصْرِ أَوْ هُوَ
أَقْرَبُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾ وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُونِ
أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ
السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

⁷ ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกที่มองเห็นได้ทางภายนอกมีระบบที่มองไม่เห็นอยู่ ระบบที่มองไม่เห็นนี้ถูกสร้างขึ้นโดยพระเจ้า แต่เนื่องจากความจำกัดของเรา เราจึงไม่เห็นระบบที่มองไม่เห็นนี้ แต่ทุกสิ่งเกี่ยวกับเราเป็นสิ่งที่ขัดแย้งต่อระบบที่มองไม่เห็นนี้ ในสิ่งที่มองไม่เห็นนี้ พระเจ้าทรงเฝ้าดูทุกสิ่งทั้งใหญ่และเล็กในโลกของพระองค์ พระองค์ทรงคำนวณทุกสิ่งอย่างถูกต้องที่สุด เมื่อพระเจ้าทรงตัดสินใจว่าเวลาแห่งการทดสอบมนุษย์สิ้นสุดลงแล้ว ในตอนนั้นเอง พระองค์แค่เพียงส่งสัญญาณหนึ่ง หลังจากนั้นภายในชั่วพริบตา ระบบที่มีอยู่ทั้งหมดจะพังลงและระบบใหม่ที่แตกต่างไปจากระบบเดิมจะเกิดขึ้นเพื่อที่ทุกคนจะได้ถูกจัดวางไว้ในตำแหน่งที่เขาเป็นอยู่จริงๆ ไม่ใช่ในตำแหน่งที่เขาได้มาโดยวิธีการทุจริต

⁷ เมื่อมนุษย์เกิดมา เขามีตา หูและสมองแล้ว แต่กระนั้น เขาก็ยังช่วยเหลือตัวเองไม่ได้และต้องอาศัยคนอื่นทุกอย่าง เขาอาจเกิดมาพร้อมกับความสามารถที่จะใช้คุณสมบัติอันมหัศจรรย์ของการมองเห็น การได้ยินและการคิดเหมือนกับผู้ใหญ่เพราะเหตุผลอะไรบางอย่าง แต่ถ้าสิ่งต่างๆไม่ได้เกิดขึ้นในลักษณะนี้ มันก็เกิดขึ้นโดยการออกแบบ มนุษย์ถูกกำเนิดมาเพื่อให้รับรู้ว่าตัวเองอ่อนแอและช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ในตอนเป็นเด็กและหลังจากนั้นเพื่อให้เห็นคุณค่าของการเจริญเติบโตทางความคิดและร่างกายตั้งแต่วัยเยาว์จนบรรลุวุฒิภาวะว่าเป็นของขวัญจากพระเจ้า กระบวนการนี้มีเจตนาเพื่อสร้างความรู้สึกกตัญญูรู้คุณและมีความรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณต่อพระเจ้าผู้ทรงสร้างเขามา

แต่ความรู้สึกรู้จักเช่นนี้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมนุษย์ใช้ความสามารถของเขาที่พระเจ้าให้มาในทางที่ถูกต้อง ตา หูและหัวใจของเขาต้องไม่ถูกความหุหราสวยงามทางโลกเข้ายวนจนทำให้เขาหยุดจากการเข้าไปในอาณาจักรที่มองไม่เห็น

79 พวกเขาไม่สังเกตหรือว่านกถูกทำให้ลอยคว้างอยู่ กลางท้องฟ้าได้อย่างไร? ไม่มีใครพยุงมันไว้ นอกจาก พระเจ้า แท้จริง โน่นนั้น มีสัญญาณสำหรับหมู่คนผู้ศรัทธา 80 พระเจ้าได้ทรงทำบ้านของสุเจ้าให้เป็นสถานที่แห่งการพักผ่อนและความสงบสำหรับสุเจ้า และได้ทรงทำ กระโจมจากหนังสัตว์ให้สุเจ้าซึ่งเขาในระหว่างเดินทาง และพักผ่อน และจากขนและผมอันอ่อนนุ่มของปศุสัตว์ พระองค์ได้ทรงให้สุเจ้ามีเสื้อผ้าและสิ่งของเครื่องใช้ มาก มายที่เป็นประโยชน์ต่อสุเจ้าในช่วงเวลาหนึ่ง⁷

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٠﴾
 وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ ۖ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَا وَمِئْتًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٨١﴾

⁷ นกบินอยู่ในอากาศได้ก็เนื่องจากการวางแผนอันยิ่งใหญ่ของธรรมชาติ (นั่นคือ รูปร่างของนกที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการบินและถูกเลียนแบบในการสร้างเครื่องบิน) เช่นเดียวกับเรือไม่สามารถแล่นได้หากไม่มีน้ำหนักของโลก นกไม่อาจบินได้ถ้าไม่มีการจัดการอันเป็นเลิศในการรักษาอากาศไว้อย่างต่อเนื่องบนผิวโลกโดยอาศัยแรงดึงดูดของโลก

ถ้ามนุษย์ตรีภคตรงปรากฏการณ์เหล่านี้อย่างลึกซึ้ง เขาจะรู้สึกราวกับว่าเขากำลังเห็นพระเจ้าทำงานอยู่ในจักรวาลของพระองค์ เขาจะค้นพบพระเจ้าผู้ทรงสร้างในระบบแห่งการสร้างสรรค์ เขาจะเห็นความยิ่งใหญ่ของผู้ทรงสร้างในสิ่งถูกสร้างเหล่านี้

ในระดับมนุษย์ ลองดูบ้านก็ได้ บ้านเป็นที่พักพิงและที่หลบภัยสำหรับมนุษย์ แต่บ้านถูกสร้างมาอย่างไร? พระเจ้าทรงจัดเตรียมสิ่งต่างๆที่ทำให้มนุษย์สามารถสร้างบ้านบนโลกไว้แล้ว สิ่งจำเป็นทั้งหมดที่มนุษย์ต้องใช้ในการสร้างบ้านได้ถูกวางไว้ให้ล่วงหน้าแล้วในโลกของเรา โลกมีแรงดึงดูดที่ทำให้บ้านตั้งอยู่บนพื้นโลกได้อย่างมีเสถียรภาพ มิเช่นนั้นแล้ว บ้านอาจปลิวกระจัดไปจากโลกที่เคลื่อนที่ด้วยความเร็วหนึ่งพันไมล์ต่อชั่วโมง หลังจากนั้นก็มีหนังสัตว์ที่มนุษย์นำมาใช้ในการสร้างกระโจมและพืชอบ่างเช่นผ้าและปอที่มนุษย์นำเส้นใยของมันมาทอเป็นเสื้อผ้าปกปิดและประดับร่างกายในฤดูกาลต่างๆที่เปลี่ยนไป

สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดถูกจัดเตรียมไว้เพื่อที่มนุษย์จะได้เกิดความรู้สึกตัญญูต่อพระเจ้าและพระผู้อภิบาลของเขา และเพราะความมีอย่างเหลือหลายที่พระองค์ได้ทรงให้เขาเอง เขาต้องคุกเข่าลงต่อหน้าพระเจ้าด้วยความสำนึกถึงอำนาจและความยิ่งใหญ่ของพระองค์

81 พระเจ้าทรงสร้างร่มเงาจากสิ่งทีพระองค์ได้ทรงสร้าง ขึ้น ทรงสร้างที่พิภพให้แก่สุเจ้าในภูเขาและประทาน เสื้อผ้าแก่สุเจ้า เพื่อปกป้องความร้อนและเสื้อผ้าที่จะปกป้องสุเจ้าในการต่อสู้ ดังนั้น พระองค์ได้ประทานความ โปรดปรานของพระองค์แก่สุเจ้าอย่างสมบูรณ์ทั้งนี้เพื่อ ที่สุเจ้าจะได้นอบน้อมยอมจำนนต่อพระองค์^๗ 82 แต่ถ้าหากพวกเขาไม่ใส่ใจ (โธ่ฮัมมัด ไม่ต้องกังวล) หน้าที่ เพียงอย่างเดียวของเจ้าคือการเผยแผ่ศาสนาให้เป็นที่ ชัดเจนเท่านั้น 83 พวกเขาเห็นความโปรดปรานของ พระเจ้า แต่ถึงกระนั้น พวกเขากลับปฏิเสธมัน เพราะส่วนใหญ่ของพวกเขาเป็นผู้ไม่รู้คุณ^๗

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا
وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا
وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ
وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمُ بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ
يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ
تُشْكُرُونَ ﴿٨٢﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا
عَلَيْكَ الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٨٣﴾ يَعْرِفُونَ
نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ
الْكَافِرُونَ ﴿٨٤﴾

^๗ ความสำคัญของร่มเงาจากหลังคาหรือต้นไม้เป็นสิ่งทีมนุษย์สามารถนึกได้เมื่อมนุษย์พบตัวเองอยู่ในทะเลทรายที่ไม่มีร่มเงาใดๆ ผลของความร้อนจากดวงอาทิตย์ได้ถูกกำหนดไว้เป็นอย่างดีว่าแค่สิ่งบ่งแสงธรรมดาทำให้ร่มเงาที่สุขสบายแก่เราได้ ถ้าดวงอาทิตย์มีความร้อนมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันที่พิภพอาศัยทำให้ร่มเงาของเราจะกลายเป็นเตาเผาทันที มีถ้ำหลายแห่งในภูเขาที่มนุษย์สามารถสร้างที่อยู่อาศัยและมีวัสดุในโลกที่สามารถนำเส้นใยมาทำเป็นเสื้อผ้าเพื่อปกป้องร่างกายของมนุษย์ สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญมากสำหรับสิ่งมีชีวิตอย่างเช่นมนุษย์ มันมีความสำคัญถึงขนาดว่าถ้าไม่มีมันอยู่ บนโลกนี้ก็จะมีมนุษย์และอารยธรรมของมนุษย์

ด้วยความรู้เช่นนี้ทำให้มนุษย์มีความรู้สึกสองอย่างเกิดขึ้นในตัวเขา อย่างแรกคือความรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณต่อพระเจ้า เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงให้สิ่งมีค่าเหล่านั้นทั้งหมดแก่มนุษย์ และ อย่างที่สองคือความรู้สึกกลัว เพราะถ้าพระเจ้าจะทรงเอาสิ่งเหล่านี้กลับไป มนุษย์จะไม่มีทางเลือกอื่นที่ช่วยให้เขารอดชีวิต ถ้าความรู้สึกเช่นนี้ปลุกตัวตนภายในของมนุษย์ให้ตื่นขึ้นจนเขาคุกเข่าลงทันทีต่อหน้าพระเจ้าแล้ว นี่ก็คือการเคารพสักการะที่แท้จริง (ละอัลละกุมตุสลิฆูน)

^๗ คนที่ศึกษาจักรวาล ไม่ว่าจะเป็คนธรรมดาหรือนักวิทยาศาสตร์จะมีประสบการณ์สองสามอย่างเมื่อเขาตรึกตรองถึงการสร้างของพระเจ้า ความคิดของเขาจะถูกหันไปยังพระเจ้าผู้ทรงสร้าง เขาจะเริ่มรู้สึกว่าสิ่งมหัศจรรย์เหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นมาเองและไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมาโดยสิ่งที่เรียกกันว่ารูปเคารพผู้สร้างสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ใครอื่นใดนอกจากพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่

แต่การยอมรับพระเจ้าจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของมนุษย์ด้วย มันเอาเสรีภาพของมนุษย์ไป ดังนั้น เมื่อเขาได้รับประสบการณ์นี้ หลังจากนั้นเมื่อได้รับผลกระทบบางอย่าง เขาจะเห็นความคิดของเขาไปที่อื่น หลังจากพบพระเจ้าแล้ว เขาทิ้งพระองค์ไป

84 ในวันที่เราจะให้มีพยานขึ้นจากทุกๆชาติ บรรดาผู้ ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ได้รับโอกาส ให้แก่ตัวใดๆ และจะไม่ ถูกขอให้สำนึกผิด กลับตัวใหม่ 85 และเมื่อบรรดาผู้ทำผิด เห็น การลงโทษ การลงโทษของพวกเขาจะไม่ได้ รับการ ลดหย่อนผ่อนผันอีก⁷

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤَدَّبُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا تُخَفِّفْ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٦﴾

⁷ การมาของบรรดานบีและผู้ปฏิบัติตามนบีในสถานะผู้เผยแผ่สัจธรรมสู่ชุมชนและชาติต่างๆนั้นดูเหมือนเป็นเหตุการณ์ปกติ โลกได้ถือถือว่าเหตุการณ์เหล่านี้มีความสำคัญเพียงเล็กน้อยจนไม่มีคนใดที่มีผลงานควรค่าแก่การเอ่ยถึงในประวัติศาสตร์ร่วมสมัยยกเว้นนบีนบีนสุดท้าย(นบีมุฮัมมัด)

แต่ภารกิจของนบีเหล่านี้มีความสำคัญมากเมื่อมันถูกมองโดยเชื่อมโยงกับโลกหน้า ในศาลอันยิ่งใหญ่ของโลกหน้า นบีเหล่านี้และบรรดาผู้เผยแผ่สัจธรรมจะเป็นผู้ยืนยันในนามของพระเจ้าและคำยืนยันของนบีเหล่านี้จะเป็นตัวตัดสินอนาคตอันไม่สิ้นสุดของมนุษย์ บรรดาผู้ยอมรับสัจธรรมและยอมจำนนต่อสัจธรรมตามคำให้การของผู้ยืนยันจะถูกถือว่าเป็นชาวสวรรค์ในโลกอันนิรันดร์ที่นั่น ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและไม่ยอมจำนนต่อสัจธรรมตามคำยืนยันของผู้ให้การเหล่านี้จะถูกส่งไปยังนรก

ถ้าในชุมชนหรือชาติหนึ่งมีตัวแทนที่แท้จริงของพระเจ้าปรากฏตัวและชุมชนนั้นไม่ยอมรับคำพูดของเขา มันก็เป็นข้อพิสูจน์ว่าชุมชนนั้นมีความผิด หลังจากนั้น ชุมชนนั้นจะไม่มีสิทธิ์อุทธรณ์ว่าพวกเขาไม่รู้เรื่องวันพิพากษา สวรรค์และนรก ที่จะทำให้พวกเขาได้รับความช่วยเหลือจากการถูกลงโทษในวันแห่งการพิพากษา

86 เมื่อบรรดาผู้ตั้งภาคีให้พระเจ้าเห็นสิ่งที่พวกเขานำมา ตั้งภาคีกับพระองค์ พวกเขาจะกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา นี่คือนับรดาภาคีที่เราเคยวิงวอนขอออกไปจากพระองค์” แต่สิ่งที่พวกเขาวิงวอนจะกล่าวว่า “พวกเจ้าเป็น คนโกหก” 87 ในเวลานั้น พวกเขาทั้งหมดจะนอบน้อมยอม ตนต่อพระเจ้า และบรรดาสัตว์ที่พวกเขาสร้างขึ้นในโลกนี้จะ หายไปจากพวกเขา 88 เราจะลงโทษบรรดาผู้ปฏิบัติตาม แนวทางแห่งการปฏิเสธ สัจธรรมและขัดขวางผู้อื่นจากแนว ทางของพระเจ้าเป็นสองเท่าสำหรับความเสียหายที่พวกเขา ได้สร้างขึ้นⁿ

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا
شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ
شُرَكَائُونَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ
دُونِكَ فَأَلْقَوْا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ
لَكُنْزِبُونَ ﴿٨٦﴾ وَالْقَوْمَ إِلَى اللَّهِ
يَوْمَئِذٍ السَّلَامَ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتُرُونَ ﴿٨٧﴾ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ
الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾

ⁿ ในวันแห่งการพิพากษา ความจริงนี่จะเป็นที่กระจ่างว่าไม่มีใครในจักรวาลนี้มีอำนาจใดๆออกไปจากพระเจ้าเพียงองค์เดียว ในตอนนั้น เมื่อบรรดาผู้กราบไหว้พระเจ้าจอมปลอมเห็นสิ่งที่พวกเขากราบไหว้บูชา พวกเขาจะพยายามแก้ตัวเพื่อพิสูจน์ว่าพวกเขาเป็นผู้บริสุทธิ์ พุดอีกอย่างหนึ่งก็คือ พวกเขาจะอ้างว่าพระเจ้าจอมปลอมเหล่านี้หลอกลวงพวกเขาและทำให้พวกเขากราบไหว้สิ่งที่ไม่ใช่พระเจ้า แต่พระเจ้าจอมปลอมเหล่านี้จะแย้งขึ้นมาทันใดว่า “นี่เป็นความโอหังของพวกเจ้าเองเพื่อที่จะไม่ยอมเชื่อฟังพระเจ้า พวกเจ้าเองต่างหากที่สร้างพระเจ้าจอมปลอมขึ้นมาและในนามของพระเจ้าจอมปลอมเหล่านี้เองที่พวกเจ้ายืนยันว่าศาสนาที่รักตัวเองของพวกเจ้าเป็นสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม”

มีบางคนที่ไม่ยอมรับการเรียกร้องของสัจธรรมและมีคนอื่นๆที่ไปไกลกว่านี้พยายามหาวิธีการต่างๆที่จะขัดขวางคนอื่นไม่ให้ยอมรับสัจธรรม พฤติกรรมประเภทแรกเป็นผลมาจากการหลงผิด ในขณะที่พฤติกรรมประเภทที่สองเป็นผลของการหลงผิดด้วยความตั้งใจ การลงโทษที่มีต่อคนหลงผิดจะเป็นสองเท่าในกรณีของบรรดาผู้ทำให้คนอื่นหลงผิดทั้ง ๆ ที่รู้

89 วันนั้นจะมาถึงเมื่อเราเรียกพยานจากทุกประชาชาติ เพื่อยืนยันต่อพวกเขาและเราจะเรียกเจ้ามาเป็นพยาน ยืนยันต่อคนเหล่านี้ เราได้ประทานคัมภีร์นี้แก่เจ้าเพื่อ ทำให้ทุกสิ่งเป็นที่ชัดเจน เป็นทางนำ เป็นความเมตตา และเป็นข่าวดีแก่บรรดาผู้มอบน้อมยอมจำนนต่อพระเจ้า^๗

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ
مِّنْ أَنفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ
هَٰؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيِينًا
لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ
لِّلْمُسْلِمِينَ

^๗ มันเป็นวิธีการของพระเจ้าที่พระองค์จะทรงมอบหมายภาระหน้าที่ในการนำคำตักเตือนและการแจ้งข่าวดีไปยังชุมชนหนึ่งโดยใครคนหนึ่งที่ถูกเลือกมาจากชุมชนนั้น นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมบรรดา นบีที่มายังชุมชนต่าง ๆ จึงเป็นคนในชุมชนนั้น ตอนนี ชุมชนมุสลิมจำเป็นต้องทำหน้าที่รับผิดชอบใน การเรียกร้องผู้คนไปสู่สัจธรรมและยืนยันสัจธรรมในทุกชุมชนจนกระทั่งถึงวันพิพากษา

ผู้เผยแผ่ของชุมชนต่าง ๆ ในโลกนี้จะเป็นพยานหรือผู้ยืนยันของชุมชนเหล่านั้นให้แก่พระเจ้าในโลก หน้า บนพื้นฐานของการยืนยันของคนเหล่านั้นเองที่การตัดสินใจเกี่ยวกับการให้รางวัลตอบแทนหรือ การลงโทษที่จะเกิดขึ้นกับทุกคนของชุมชน

ในคัมภีร์กุรอานมีคำอธิบายถึงความสำคัญทางด้านการปฏิบัติและศีลธรรมทุกเรื่อง ความจริงแล้ว คัมภีร์ที่ถูกพระเจ้าประทานมาทุกคัมภีร์มีคำอธิบายสิ่งเหล่านั้นอยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม จุดสำคัญไม่ใช่ เรื่องความรู้ทางโลก และเป็นเรื่องความสำเร็จหรือความล้มเหลวในโลกหน้า เช่นเดียวกับคัมภีร์กุ รอานที่วางหลักการกว้าง ๆ ที่ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งหมดที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในโลกหน้า (การ ละทิ้งหลักการเหล่านี้จะนำไปสู่ความล้มเหลว) บรรดาผู้ปฏิบัติตามทางนำเหล่านี้จะได้รับความ จำริญจากพระเจ้าในขณะที่บรรดาผู้ปฏิเสธมีแต่จะได้รับความทายนะ

90 พระเจ้าทรงกำชับในเรื่องความยุติธรรม การทำดี และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ญาติสนิทและทรงห้ามสิ่งชั่วช้า ความ ลามกและการเบียดเบียน พระองค์ทรงตักเตือนผู้เจ้าเพื่อ ที่ผู้เจ้าจะได้คิด^๗

﴿ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ
وَأِيتَانِي ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ
الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴾

^๗ บ่าวของพระเจ้าจะมีชีวิตอยู่ในโลกอย่างไรได้ถูกอธิบายไว้อย่างชัดเจนแล้วในอายะฮ์นี้ ถ้ามองในเรื่องความสำคัญของมัน เคาะลีฟะฮ์ อุมัรฺ อิบฺนุอบดุลอะซิชฺได้รวมอายะฮ์นี้ไว้ในคำโอวาทประจำสัปดาห์

สิ่งแรกที่แต่ละคนต้องแน่ใจก็คือเรื่องการปฏิบัติความยุติธรรม (อัดลฺ) นี่หมายความว่าสิทธิอะไรที่ใครคนหนึ่งพึงได้รับจากอีกคนหนึ่งต้องได้รับการปฏิบัติไปตามนั้น ไม่ว่าคนที่เรียกร้องสิทธิจะเป็นคนอ่อนแอหรือแข็งแรง ในการปฏิบัติตามสิทธินั้นจะต้องพิจารณาจากลักษณะของสิทธิเท่านั้น ไม่ใช่ปัจจัยอื่นใด

สิ่งถัดมาก็คือการทำความดี(อิฮฺซาน) นี่หมายถึงว่าในขณะที่ให้การเคารพสิทธิ เราต้องเป็นคนใจกว้าง การทำดีต่อมนุษย์ต้องถูกรวมเข้าไว้กับความต้องการของความยุติธรรมด้วย เราต้องแสดงความ โอบอ้อมอารีและความเห็นอกเห็นใจให้เกินกว่าความต้องการทางกฎหมาย มนุษย์ควรมีความกล้าที่จะให้ให้มากกว่าที่เป็นไปได้และพยายามให้คนอื่นมากกว่าที่ตัวเองมีสิทธิได้รับ

สิ่งที่สามคือ “การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ญาติสนิท” (วะอิตา ซิลกุรฺบา) นี่หมายความว่าเมื่อใครคนหนึ่งรู้สึกกังวลเมื่อเห็นภรรยาและลูกของตนต้องการสิ่งใดและเขาหามาให้ เขาก็ต้องมีความรู้สึกถึงความ ต้องการของคนอื่นที่อยู่ใกล้ชิดกับเขาเหมือนกัน คนมีอันจะกินก็ต้องไม่ทำตัวราวกับว่ามีแต่เขาและสมาชิกในครอบครัวของเขาเท่านั้นที่มีสิทธิในทรัพย์สินของเขา เขาต้องรวมเอาสิทธิของเครือญาติของเขาไว้ในความรับผิดชอบของเขาในการตอบสนองความต้องการของคนเหล่านั้นด้วย

หลังจากนี้แล้ว ในอายะฮ์นี้มีสามสิ่งที่เป็นที่ต้องห้าม

สิ่งแรกคือความชั่วทางศีลธรรม(ฟะฮฺช)ซึ่งจิตสำนึกของมนุษย์และคนทั่วไปถือว่าเป็นสิ่งน่าละอาย

สิ่งที่สองคือการทำสิ่งที่มีมาตรฐานทางศีลธรรมทั่วไปถือว่าเป็นเรื่องไม่เหมาะสม นี่รวมถึงสิ่งที่มนุษย์ถือว่าเป็นความชั่วและสิ่งที่ธรรมชาติของมนุษย์ไม่ยอมรับ มุ่งกัรเป็นสิ่งที่ตรงข้ามกับมะฮฺรุฟ มะฮฺรุฟคือสิ่งที่ทุกสังคมถือว่าเป็นความดี

สิ่งที่สามคือการละเมิดขอบเขต(บะซี) นี่รวมถึงความโอหังเมื่อใครคนหนึ่งเกินเลยขอบเขตของเขาและทำร้ายอีกคนหนึ่ง การแสดงพฤติกรรมที่เป็นบาปเพื่อทำร้ายชีวิต ทรัพย์สินและเกียรติของอีกคนหนึ่ง การใช้กำลังและอิทธิพลของเขาเพื่อความได้เปรียบโดยไม่ชอบธรรม

91 จงปฏิบัติตามสัญญากับพระเจ้าให้ครบถ้วนเมื่อสุเจ้า ได้ทำสัญญาไว้กับพระองค์ และจงอย่าทำลายคำสาบาน ของสุเจ้าหลังจากที่มันได้ถูกยืนยันและสุเจ้าได้ให้พระเจ้าเป็นพยานของสุเจ้าแล้ว เพราะพระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ที่สุเจ้ากระทำ 92 จงอย่าปฏิบัติตนเหมือนกับผู้หญิงที่ พยายามปั้นด้ายจนแน่นแล้วก็คลายมันออกเป็นเส้นๆอีก โดยการเอาคำสาบานร่วมกันของสุเจ้ามาเป็นวิธีการหลอก ลวงกันและกัน เพื่อที่ว่าคนกลุ่มหนึ่งจะได้เปรียบคนอื่นอีก กลุ่มหนึ่ง พระเจ้าทรงใช้สิ่งเหล่านี้ทดสอบสุเจ้าแน่นอน ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ พระเจ้าจะทรงเปิดเผยให้สุเจ้า ได้รู้ถึงความจริงเกี่ยวกับสิ่งที่สุเจ้าขัดแย้งกัน⁷

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْتَلُواكُمُ اللَّهُ بِهِ- وَلِيُبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾

⁷ การปันฝ้ายเป็นงานยากที่ต้องรวมเส้นเข้าด้วยกันเพื่อที่มันเป็นด้ายไว้ทอผ้า ถ้าใครคนหนึ่งปันฝ้าย ทำงานหนักตลอดทั้งวัน แต่ในตอนเย็นกลับฉีกด้ายที่ปันออกมาเป็นชิ้นๆ งานที่ทำมาทั้งหมดก็สูญเปล่า เช่นเดียวกับบรรดาผู้ทำข้อตกลงร่วมกันและหลังจากนั้นคนหนึ่งหรือฝ่ายหนึ่งผิดข้อตกลงโดยไม่มีเหตุผลที่สามารถรับได้ การคลายเส้นด้ายที่ทำจากฝ้ายหลังจากปันเป็นเส้นด้ายแล้วเท่ากับ การสิ้นเปลืองแรงงานโดยเปล่าประโยชน์ ในทำนองเดียวกัน การผิดข้อตกลงที่ได้ทำกันไว้แล้วทำให้ข้อตกลงทั้งหมดที่ทำไว้ร่วมกันถือเป็นอันโมฆะ

ในโลกปัจจุบัน มนุษย์ได้ใช้ชีวิตของเขาไปพร้อมกับคนอื่น ๆ มนุษย์ทุกคนต้องทำงานของตัวเองท่ามกลางคนอื่น ๆ อีกหลายคน ด้วยเหตุนี้ ความเชื่อมั่นและความไว้วางใจร่วมกันจึงได้รับการถือว่าเป็นสิ่งสำคัญมาก เพื่อที่จะรักษาชีวิตทางสังคมร่วมกันไว้ ข้อตกลงและการตัดสินใจระหว่างคนผู้คนหนึ่งกับคนอื่นผู้หนึ่งจึงเกิดขึ้นเป็นประจำ บางครั้งโดยการสาบานและบางครั้งไม่มีการสาบาน ตอนนี ถ้าหากใครเริ่มต้นทำลายข้อตกลงโดยไม่มีเหตุผลที่แท้จริง ชีวิตทางสังคมจะได้รับความเสียหายและการพัฒนาในทางสร้างสรรค์ทุกอย่างไม่อาจเป็นไปได้

การทำข้อตกลงในนามของพระเจ้านั้นมีสองทาง ในกรณีหนึ่งคือการทำสัญญาอย่างเป็นทางการโดยการกล่าวคำสาบาน กรณีที่สองไม่มีการกล่าวถ้อยคำสาบาน แต่มีการอ้างถึงพระเจ้าในรูปแบบบางอย่างรวมไว้ในข้อตกลงที่จะทำร่วมกัน ในทั้งสองกรณีนี้ การทำตามคำสาบานเป็นเหมือนกับการให้พระเจ้าเป็นพยานหรือเป็นหลักประกันในเรื่องที่ตกลงกัน การผิดข้อตกลงที่ทำกันในนามของพระเจ้าเป็นเรื่องที่สำคัญมากเพราะนี่แสดงว่าเฉพาะในตอนที่มีมนุษย์ต้องการให้ความเชื่อมั่นจากผู้อื่นเท่านั้นที่เขาใช้นามของพระเจ้า แต่เมื่อเขาได้ทำตามความต้องการของผลประโยชน์ของเขาแล้วเขาก็ไม่แยแสพระเจ้า

ข้อตกลงระหว่างบุคคลหรือชุมชนมีสองประเภท ประเภทหนึ่งวางอยู่บนหลักการ และอีกประเภทหนึ่งวางอยู่บนผลประโยชน์ ในสมัยโบราณ สิ่งที่เป็นไปก็คือเมื่อปรากฏว่ามีความได้เปรียบในการทำข้อตกลง พวกเขาจะทำข้อตกลงกัน แต่เมื่อเห็นว่าการผิดข้อตกลงทำให้เกิดประโยชน์ พวกเขา ก็จะทำลายข้อตกลงซึ่งไม่แตกต่างไปจากปัจจุบัน แต่ในทางตรงข้ามกับสิ่งที่กล่าวมานี้ อิสลามต้องการให้ข้อตกลงต้องอยู่ภายใต้หลักการของกฎหมายและศีลธรรมของอิสลาม

93 ถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์ จะทรงรวม สู่เจ้าให้เป็นประชาชาติเดียว แต่พระองค์ทรงปล่อยให้ ผู้ที่พระองค์ทรง ประสงค์หลงทางและทรงนำทางแก่ผู้ ที่ พระองค์ทรงประสงค์ และจงแน่ใจได้เลยว่า พระองค์ จะทรงให้สุเจ้ารับผิดชอบในสิ่งที่ สุเจ้าได้กระทำไว้^๗

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ
يَشَاءُ ۗ وَلِتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

^๗ ในโลกนี้มีอะไรอีกหลายอย่างที่ไม้อาจหยั่งถึงได้ สัจธรรมและสิ่งที่ไม่ใช่สัจธรรมไม่ได้แยกกันและ เห็นได้ชัด เหตุผลที่เป็นเช่นนี้จะพบได้ในแผนการของพระเจ้าที่พระองค์ทรงใช้สร้างโลกนี้ขึ้นมา เป็นแผนการที่ออกแบบเพื่อยืนยันสายใยทางศีลธรรมของทุกคนบนโลกนี้ ความจริงแล้ว มนุษย์ถูก นำมายังโลกนี้เพื่อการทดสอบ วัตถุประสงค์นี้จะเป็นไปไม่ได้ถ้ามนุษย์ไม่ได้รับเสรีภาพที่จะยอมรับ หรือปฏิเสธถ้อยคำของพระเจ้า เขาต้องมีเสรีภาพที่จะแสดงว่าสัจธรรมไม่ใช่สัจธรรมและนำเสนอสิ่ง ที่ไม่ใช่สัจธรรมในรูปของสัจธรรม ถ้าพระเจ้าไม่ประสงค์เช่นนั้น พระองค์ก็น่าจะทำให้มนุษย์ทั้งหมด อยู่ภายใต้คำสั่งของพระองค์เช่นเดียวกับที่พระองค์ทำกับส่วนอื่นๆของจักรวาล

สภาวะเช่นนี้จะดำเนินต่อไปจนถึงวันแห่งการพิพากษา ในวันนั้น มันจะเป็นที่ชัดเจนว่าใครใช้การ ตัดสินของตัวเองอย่างถูกต้องและใครละทิ้งสัจธรรมเพื่อเห็นแก่ผลประโยชน์ของตัวเอง ในตอนนั้น พระเจ้าจะปฏิบัติต่อทุกคนตามที่เขาหรือเธอได้ทำไว้ในช่วงเวลาแห่งการทดสอบในโลกปัจจุบัน

94 จงอย่าใช้คำสาบานของสุเจ้าเพื่อหลอกลวงกันและกัน มิเช่นนั้นแล้ว เท้า(ของบางคน)จะสิ้นไถลออกไปหลังจาก ที่มันได้ยืนหยัดอย่างมั่นคงแล้วและสุเจ้าจะได้รับผลร้าย ที่ติดตามมาจากการขัดขวางคนอื่นจากแนวทางของพระเจ้า และจะได้รับการลงโทษอย่างรุนแรง 95 จงอย่าแลกเปลี่ยนสัญญาของพระเจ้าเพื่อผลประโยชน์เล็กๆน้อยๆ แท้จริงแล้ว สิ่งที่อยู่กับพระเจ้านั้นดีกว่ามากมายสำหรับสุเจ้าถ้าหากว่า สุเจ้ารู้^ก

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَرِلَّ أقدامُ بَعْدَ ثبوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٥﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

^ก การปฏิบัติตามข้อตกลงที่สาบานไว้เป็นรูปแบบสุดท้ายของข้อตกลงที่ยอมรับกันแล้ว จากทัศนะนี้ข้อตกลงทั้งหมดจึงอยู่ภายใต้อายะฮ์นี

ถ้ามุสลิมทำธุรกิจโดยเข้าร่วมในข้อตกลงกับคนอื่นและหลังจากนั้นได้ทำผิดข้อตกลงโดยปราศจากเหตุผลที่แท้จริงและเพื่อเห็นแก่ผลประโยชน์ของตัวเอง มันจะมีผลต่อการทำลายความน่าเชื่อถือทางศีลธรรมของมุสลิมโดยทั่วไป หลังจากนั้น มันจะสร้างบรรยากาศที่ไม่ส่งเสริมคนอื่นให้ทำตามแนวทางของพระเจ้า อิบน์กะษีรได้เขียนไว้ว่าเมื่อผู้ปฏิเสธอิสลามเห็นว่ามุสลิมได้ทำข้อตกลงแล้วแต่กลับไม่ทำตามข้อตกลง เขาจะไม่มีความรู้สึกทราในศาสนาอิสลามและจะไม่เข้ารับศาสนาของพระเจ้า

การทำผิดข้อตกลงที่ขัดต่อหลักกฎหมายอิสลามเกิดขึ้นเมื่อฝ่ายหนึ่งเห็นว่าเขาจะได้รับประโยชน์ทางโลกบางอย่างจากการผิดข้อตกลง แต่ทัศนะของผู้ศรัทธาคือทัศนะที่คำนึงถึงโลกหน้า เมื่อใดก็ตามที่ตัวตนของเขาเองทำให้เขาคิดจะทำผิดข้อตกลง คนผู้นั้นจะยังยึดตัวเองไว้โดยการกล่าวว่าการผิดข้อตกลงอาจมีประโยชน์ทางโลกบางอย่าง แต่เขาจะไม่ได้รับประโยชน์ใดๆจากการทำเช่นนั้นในโลกหน้า และประโยชน์ของโลกหน้านั้นยิ่งใหญ่กว่าประโยชน์แห่งโลกนี้อย่างแน่นอน

96 อะไรก็ตามที่อยู่กับสุเจ้านั้นเป็นเพียงชั่วคราว แต่สิ่งที่ อยู่กับพระเจ้านั้นจริงยั่งยืนกว่า และเราจะตอบแทนผู้ที่ อดทนตามที่พวกเขาได้กระทำไว้อย่างดีที่สุด⁹⁷ ใครก็ตามที่กระทำความดี ไม่ว่าจะชายหรือหญิงก็ตาม หาก เป็นผู้ศรัทธา เราจะให้เขามีชีวิตที่บริสุทธิ์ในโลกนี้ และแน่นอน เรา จะตอบแทนคนเหล่านั้น(ในโลกหน้า)ตามที่พวกเขาได้ กระทำไว้อย่างดีที่สุด⁹⁷

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ
وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾
مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْتِي
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

⁹⁷ การช่วยเหลือศาสนาทูตของพระเจ้าเท่ากับการปฏิเสธรระบบศาสนาที่เคยปฏิบัติกันมาและอยู่กับศาสนาที่มีได้เป็นประเพณีนิยม การทำเช่นนี้เป็นเรื่องยากมากสำหรับมนุษย์ เพราะมันเป็นเรื่องที่จะต้องละทิ้งผลประโยชน์ที่จะได้รับจากมนุษย์และก้าวไปสู่ผลประโยชน์ที่จะได้รับจากพระเจ้า

คุณธรรมอย่างเดียวที่จำเป็นสำหรับการตัดสินใจเช่นนี้คือการใช้ “ความอดทน” นั่นคือ มนุษย์ต้องสามารถแบกรับความสูญเสียในวันนี้เพื่อผลประโยชน์ในวันข้างหน้า เขาต้องสามารถให้ความสำคัญแก่สิ่งที่มองไม่เห็นมากกว่าสิ่งที่มองเห็น เขาต้องมีแรงจูงใจที่จะยอมรับบางสิ่งที่มีการเสียสละ ถึงแม้ว่ามันจะหมายถึงการเสียประโยชน์บางอย่างที่มีอยู่ในปัจจุบัน บ่าวของพระเจ้าที่พิสูจน์ตัวเองว่ามีจิตใจอันสูงเช่นนี้สมควรที่จะได้รับความจำเริญจากพระเจ้าด้วยความอุดมสมบูรณ์ในรูปแบบที่สูงที่สุด

บรรดาผู้สนับสนุนลัทธิธรรมที่บริสุทธิ์ได้รับความสูญเสียในระบบที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ดังนั้น ผู้คนจึงคิดว่าคนเช่นนั้นได้รับความหายนะแน่ แต่มีสัญญาจากพระเจ้าว่าพระองค์จะทรงชดใช้ให้เขาโดยครบถ้วนสำหรับสิ่งที่พวกเขาเสียสละไป ในโลกอันนิรันดรหลังความตาย พระองค์จะประทานความจำเริญให้พวกเขาด้วยชีวิตที่ดีที่สุด อะไรที่พวกเขาสูญเสียไปเป็นการชั่วคราวจะถูกพระเจ้านำกลับคืนมาให้ในรูปแบบที่ดีกว่าและตลอดไป

สัญญาของพระเจ้าใช้กับผู้หญิงเหมือนกัน ต่อหน้าพระเจ้าในเรื่องรางวัลตอบแทนไม่มีความแตกต่างกันระหว่างผู้ชายและผู้หญิง

98 เมื่อเจ้าเริ่มอ่านอันกูรอ่าน จงขอความ
 ค้อมครองต่อ พระเจ้าให้พ้นจากซาตานที่
 ถูกสาปแช่ง 99 มันไม่มีอำนาจ ไตๆเหนือ
 บรรดาผู้ศรัทธาและวางใจในพระผู้อภิบาล
 ของ พวกเขา 100 มันมีอำนาจก็แต่เฉพาะ
 กับบรรดาผู้เต็มใจ ปฏิบัติตามมันและนำสิ่ง
 อื่นมาเป็นภาคีกับพระเจ้าเท่านั้น⁷

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنْ
 الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿١٠٠﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ
 سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَى
 رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿١٠١﴾ إِنَّمَا سُلْطَانُهُ
 عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ
 بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٢﴾

ก การอ่านกูรอ่านมีวัตถุประสงค์สองประการ ประการแรกเพื่อหาทางนำให้ตัวเองและประการที่สอง
 เพื่อนำสิ่งที่ตัวเองอ่านไปให้คนอื่นเพื่อส่งเสริมให้คนเหล่านั้นเข้าใจสัจธรรม ไม่ว่าจะเป็นการอ่าน
 ถ้อยคำจริงๆของกูรอ่านซ้ำแล้วซ้ำอีกหรือการอ่านความหมาย เราควรขอความค้อมครองต่อพระเจ้า
 ให้พ้นจากซาตานในทุกกรณี มันไม่ได้หมายถึงแค่เพียงการอ่านบางถ้อยคำที่กำหนดไว้ซ้ำแล้วซ้ำ
 อีก แต่มันหมายถึงการติดอาวุธให้ตัวเองอย่างมีจิตสำนึกเพื่อที่การโจมตีของซาตานจะไม่บังเกิดผล
 ซาตานมักดักชும்คอยมนุษย์เสมอ มันเปลี่ยนความหมายของถ้อยคำกูรอ่านในความคิดของผู้อ่าน
 และคอยสอดแทรกคำอธิบายที่ไม่สามารถรวมไว้ในตัวบทของกูรอ่าน ด้วยเหตุนี้ ซาตานจึงยก
 เรื่องความขัดแย้งขึ้นมาระหว่างผู้เผยแผ่สั่งสอนและผู้ฟังคำสั่งสอน ผลที่ตามมาคือการเข้าใจความ
 หมายที่ถูกต้องของกูรอ่านจึงกลายเป็นเรื่องยาก

อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงให้เสรีภาพแก่ซาตานแค่เพียงการล่อลวงมนุษย์ให้หลงผิดและยุยง
 มนุษย์เท่านั้น แต่พระเจ้าไม่ได้ให้อำนาจมันในการนำทางใครให้หลงผิดโดยการใช้กำลัง (ลัษชะ
 ละฮ์ซุลฎอาน) การกระทำของมันไม่มีผลต่อบรรดาผู้ที่ยังมีความผูกพันทางความคิดและจิตใจกับ
 พระเจ้า แต่บรรดาผู้ละทิ้งพระเจ้าและให้ความสนใจต่อถ้อยคำของซาตานจะกลายเป็นปาวของ
 ซาตานผู้นำพวกเขาไปสู่หนทางแห่งความชั่ว

101 เมื่อเราได้ประทานข้อความหนึ่งมาแทนข้อความหนึ่ง - และพระเจ้าทรงรู้ดีที่สุดถึงสิ่งที่ถูกประทานมา - พวกเขา กล่าวว่า “ท่านปลอมแปลงกุรอานนี้ขึ้นมาเอง” ความจริงแล้ว หาใช่เช่นนั้นไม่ แต่พวกเขาส่วนใหญ่ไม่รู้ความจริง¹⁰² จง บอกพวกเขาว่า “วิญญูณบริสุทธิได้นำมันลงมาเป็นสัจธรรมจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา เพื่อที่พระองค์จะทรงทำให้ ความศรัทธาของบรรดาผู้ศรัทธาเกิดความเข้มแข็ง และเพื่อเป็นทางนำที่ถูกต้อง และเพื่อแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้นอบน้อม ยอมจำนนต่อพระเจ้า”⁷

وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَارًا آيَةً وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا يُزِيلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهُ
رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ
الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى
لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

⁷ กุรอานเป็นคัมภีร์แห่งการเชิญชวน(ตะอวะฮฺ) มันถูกประทานลงมาเป็นตอนๆ มากบ้างน้อยบ้างตลอดระยะเวลา 23 ปี ถ้าพิจารณาถึงการฝึกอบรมผู้ศรัทธา การประทานคำสั่งบางอย่างได้เป็นไปแบบค่อยเป็นค่อยไป

ด้วยเหตุนี้ บรรดาผู้ต่อต้านอิสลามจึงฉวยโอกาสเอา “การเปลี่ยนแปลง” ไปใช้ในการกล่าวอ้างว่ากุรอานไม่ใช่คัมภีร์ของพระเจ้า แต่เป็นสิ่งที่ไม่มีอัมมัดเขียนขึ้นมาและอ้างว่ามาจากพระเจ้า พวกเขา กล่าวว่าถ้ากุรอานมาจากพระเจ้าโดยตรงก็คงจะไม่มีเปลี่ยนแปลงเช่นนั้น

ถ้าบรรดาผู้ต่อต้านเหล่านี้เป็นผู้จริงใจและจริงจังในการศึกษากุรอานและถ้าพวกเขาออกไปที่บังจัยของการเปลี่ยนแปลงในมุมมองที่ถูกต้อง พวกเขาจะเห็นเหตุผลอันล้าเลิศของการออกคำสั่งอย่างค่อยเป็นค่อยไป แต่เมื่อพวกเขาอยู่ในมุมมืด พวกเขา ก็เห็นการเปลี่ยนแปลงเป็นผลมาจากการขาดความรู้ของมนุษย์ การยืนยันด้วยเหตุผลว่าการเปลี่ยนแปลงนี้ไม่ได้เป็นข้อบกพร่องจึงเป็นการทำลายคำกล่าวเท็จออกไป

กุรอานถูกประทานมาเพื่อนำเสนอสัจธรรม ที่นี้ สัจธรรมหมายถึงศาสนาอันบริสุทธิ์ที่ไร้การเปลี่ยนแปลงของพระเจ้า บรรดาผู้แสวงหาสัจธรรมและผู้ทีพอใจกับศาสนาที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงแก่ใจจะพบไม่เพียงแต่คำตอบที่พวกเขาค้นหาในกุรอานเท่านั้น แต่ยังได้พบความสงบทางจิตใจภายในนั้นด้วย

103 แท้จริง เรารู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขากล่าวเกี่ยวกับเจ้าว่า “ต้องมีใครบางคนสอนเขาแน่ๆ” แต่คนที่พวกเขากล่าวถึง นั้นพูดภาษาต่างถิ่น แต่ที่นี่(กูรอาน)เป็นภาษาอาหรับที่ชัดเจน
 104 พระเจ้าจะไม่ทรงนำทางบรรดาผู้ไม่ศรัทธาในสัญญาณ ทั้งหลายของพระองค์ และสำหรับพวกเขาจะมีการลงโทษ อันเจ็บปวด 105 มีแต่บรรดาผู้สร้างเรื่องเท็จเกี่ยวกับพระเจ้า และไม่ศรัทธาในสัญญาณทั้งหลายของพระเจ้าเท่านั้น พวก เขาเหล่านี้เป็นผู้โกหก⁷

وَلَقَدْ نَعَلْمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٠٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِعَايَاتِ اللَّهِ لَا يَهْتَدِيهِمْ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٥﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِعَايَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٠٦﴾

ก ในมักกะฮ์มีทาสบางคนที่ไม่ใช่ชาวอาหรับ ในหนังสืออรรถาธิบาย(ตัฟซีร)ต่างๆได้มีการเอ่ยชื่อทาสเหล่านี้ไว้ เช่น ญับร์, ยะซาร์, อาอิซ, ยาอิซ เป็นต้น (นอกจากนี้ยังมีการเอ่ยถึงซัลมาน อัลฟาร์ซีที่ต่อมาได้เป็นมุสลิมด้วย) ทาสเหล่านี้บางคนเป็นชาวยิวหรือเป็นชาวคริสเตียนมีความรู้ดีเกี่ยวกับศาสนาユดาและศาสนาคริสต์ พวกเขามีโอกาสได้พบนบีมุฮัมมัดบางครั้ง และเนื่องจากการพบกันนี้เองที่หัวหน้าชาวกูเรซเริ่มกล่าวว่า “คนที่ไม่ใช่อาหรับบอกอะไรบางอย่างแก่มุฮัมมัดและเขานำมันมาบอกแก่ผู้คนที่ประกาศว่ามันเป็นถ้อยคำของพระเจ้า”

ทำไมคนพวกนี้จึงกล่าวถ้อยคำที่น่าหัวเราะเยาะเช่นนี้? นั่นก็เพราะวิธีการผิดๆที่พบได้ในทุกยุคทั่วโลก นั่นคือ การไม่ยอมรับคุณค่าของคนที่อยู่ร่วมสมัยกับพวกเขา นบีมุฮัมมัดเป็นบุคคลร่วมสมัยสำหรับชาวกูเรซ ดังนั้น พวกเขาจึงไม่เห็นคุณค่าของนบีมุฮัมมัด

อายะฮ์นี้แสดงให้เห็นว่าบรรดาคนที่ไม่รู้ลึกอะไรนอกจากการดูถูกคนร่วมสมัยของตัวเองไม่มีวันที่จะได้รับการบันดาลใจให้ยอมรับสัจธรรมเป็นอันขาด

แทนที่จะยอมรับสัจธรรม พวกเขาถูกรื่องเท็จต่อบรรดาผู้นำศาสน์แห่งสัจธรรม เมินเฉยต่อความจริงอันยิ่งใหญ่และหยิบเอาเรื่องหุยมหุยมที่ไร้สาระขึ้นมาพูดเพื่อทำลายชื่อเสียงของผู้เผยแผ่สัจธรรม พวกเขาใช้ชีวิตทั้งหมดของพวกเขาไปในลักษณะเช่นนี้จนกระทั่งวันตายของพวกเขาซึ่งหลังจากนั้นพวกเขาจะถูกพระเจ้าลงโทษ

106 สำหรับผู้ปฏิเสธพระเจ้าหลังจากที่ได้ศรัทธาแล้ว ยกเว้นผู้ถูกบังคับให้ทำเช่นนั้นในขณะที่หัวใจของเขา ยังยึดมั่นในการศรัทธาอยู่ (เขาจะไม่ถูกเอาผิด) แต่ใครที่ยอมรับการปฏิเสธด้วยความเต็มใจ เขาจะได้รับความ กวีจากพระเจ้าและพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่าง รุนแรง 107 นั่นเป็นเพราะว่าพวกเขารักชีวิตของโลกนี้ มากกว่าชีวิตโลกหน้าและพระเจ้าจะไม่ทรงนำทางบรรดา ผู้ปฏิเสธศรัทธา 108 พระเจ้าทรงปิดผนึกหัวใจ หูและตา ของคนพวกนี้ไว้และพวกเขาได้กลายเป็นผู้เฉยเมย 109 และในโลกหน้า พวกเขาจะเป็นผู้ขาดทุนⁿ

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا
مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ
وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا
فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
أَسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ
طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَتْ
وَأَبْصَرَتْهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ
﴿١٠٨﴾ لَا جَزَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ
الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٩﴾

ⁿ ต่อหน้าพระเจ้า ความจริงเป็นสิ่งที่สำคัญ ไม่ใช่สิ่งที่ปรากฏภายนอก นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมในอิสลามมนุษย์จึงได้รับเสรีภาพ ถ้าใครจงรักภักดีต่อพระเจ้าในหัวใจของเขา แต่ภายใต้สถานการณ์ที่ถูกบังคับจนไม่มีทางออกและเพื่อที่จะปกป้องชีวิตของตัวเองไว้ทำให้เขาต้องกล่าวอะไรบางอย่างที่ขัดต่อความศรัทธาของเขา เขาจะไม่ถูกพระเจ้าเอาโทษในเรื่องนี้ แต่บรรดาผู้ที่เปลี่ยนแปลงจากข้างในโดยได้รับอิทธิพลจากซาตานหรือความกดดันของสถานการณ์และเต็มใจหันไปเดินตามหนทางอื่นออกไปจากทางของพระเจ้าจะไม่ได้รับการให้อภัย

เมื่อใครแสดงตัวว่าไม่ศรัทธามากกว่าที่จะเป็นผู้ศรัทธา เหตุผลของเขาก็คือเรื่องทางโลก โดยการเล็งเห็นว่าผลประโยชน์ทางโลกของเขาจะเสียหาย เขาจึงหันไปปฏิบัติตามแนวทางของผู้ไม่ศรัทธา ถ้าเขาเข้าใจคุณค่าของโลกหน้า เขาจะเห็นว่าผลประโยชน์ทางโลกนั้นมีค่าน้อยนิดสำหรับเขาจนเขาเห็นการละทิ้งโลกหน้าเพื่อเห็นแก่โลกนี้เป็นเรื่องไร้สติ

ถ้าใครเห็นว่าผลประโยชน์แห่งโลกนี้มีน้ำหนักมากกว่าสิ่งที่เขาจะได้รับในโลกหน้า ผลที่จะตามมาก็คือเขาจะไม่สามารถตัดสินเรื่องต่างๆจากทัศนะของโลกหน้า เขาเห็นและได้ยิน แต่เนื่องจากแนวโน้มของเขาไปทางโลก เขาจึงมองไม่เห็นด้านต่างๆของโลกหน้า เขาจะเห็นแต่เฉพาะด้านที่เกี่ยวกับเรื่องทางโลกนี้เท่านั้น คนที่มาถึงขั้นนี้มีแต่จะได้รับการขาดทุนตลอดกาล

110 แนนอน พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงให้อภัยและทรง เมตตาอย่างแนนอนที่สุดต่อบรรดาผู้อพยพหลังจากถูก กดขี่และต่อสู้ อย่างถึงที่สุด ในหนทางของพระเจ้าและยัง คงอดทน ¹¹¹ ในวันนั้น ทุกชีวิตจะมาร้องขอเพื่อตัวเอง และทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนอย่างเต็มที่สำหรับการ กระทำของตัวเองและพวกเขาจะไม่ได้รับความไม่เป็นธรรมเลยแม้แต่เพียงนิดเดียวⁿ

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلذَّيِّنِّ هَا جَرُوا مِنْ
بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهِدُوا وَصَبِرُوا
إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٠﴾
﴿١١١﴾ * يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ
عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا
عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١٢﴾

ⁿ เมื่อใดที่สิ่งไม่ใช่สัจธรรมมีอำนาจในสังคม คนที่ยอมรับสัจธรรมจะต้องเผชิญสภาพการทดสอบอย่างหนัก สิ่งที่อยู่รอบตัวเขาจะบีบเขาให้ถอยกลับไปสู่ศาสนาที่ปฏิบัติตามกันมา ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ ถ้าหากเขายังยึดมั่นอยู่ในสัจธรรมและทิ้งทุกสิ่ง(แม้แต่ทรัพย์สินและบ้านเรือนของเขา) เขาก็คือผู้อพยพ(มุฮาญิร) คนที่ดิ้นรนต่อสู้(มุญาฮิด)เพื่อหนทางของพระเจ้านั้นสมควรที่จะได้รับรางวัลตอบแทนอันยิ่งใหญ่

สิ่งที่ทำให้มนุษย์มั่นคงแน่วแน้อยู่บนหนทางแห่งสัจธรรมภายใต้สภาพการทดสอบของโลกก็คือการนึกถึงโลกหน้า มนุษย์ทุกคนไม่ช้าก็ต้องพบกับวันหนึ่งที่นากลัวจนเขาลืมแม้แต่เพื่อนๆและญาติของเขา ในตอนนั้น ไม่มีใครสามารถพูดสิ่งใดแทนใครได้ และไม่มีใครออกมาแก้ต่างให้ใคร ถ้ามนุษย์ตระหนักถึงความหมายของวันนั้นที่กำลังจะมาถึง เขาจะอยู่ในสภาพที่ยอมแบกรับการสูญเสียทุกอย่าง แต่เขาจะไม่ละทิ้งสัจธรรม

112 พระเจ้าทรงยกตัวอย่างของเมืองหนึ่ง ซึ่งมีความ มั่นคงปลอดภัยและสงบสุขและ ได้รับปัจจัยยังชีพอย่าง อุดมสมบูรณ์จาก ทุกแห่งหน แต่เมื่อมันเริ่มแสดงความ เกรงคุณต่อความโปรดปรานของพระเจ้า และ พระองค์ ได้ทรงทำให้ชาวเมืองนั้นประสบ ความหิวโหยและความ กลัวเพราะสิ่งที่พวกเขา ได้ทำได้¹¹³ มีศาสนทูตคนหนึ่ง จาก หมู่พวกเขามายังพวกเขา แต่พวกเขากลับ ถือว่าเขา เป็นผู้โกหก ในที่สุด การลงโทษ ก็เกิดขึ้นแก่พวกเขา ในขณะที่พวกเขาเป็น ทำความผิด⁷

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً
مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّن كُلِّ
مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا
اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا
كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾
جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ
فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ

⁷ ถ้ามนุษย์ตั้งถิ่นฐานได้อย่างมั่นคงและมีความเป็นอยู่ที่ดีแล้ว พระเจ้าจะให้มีปาวคนหนึ่งของ พระองค์ในหมู่พวกเขาเรียกร้องผู้คนไปสู่สวรรค์ ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ ผู้คนจะยอมรับ สัจธรรมและได้รับความจำเริญมากยิ่งขึ้นจากพระเจ้าหรือไม่ยอมรับและต้องได้รับเคราะห์กรรมใน รูปแบบต่างๆก็ได้ เคารวะที่กรรมเหล่านี้ไม่ใช่การลงโทษจากพระเจ้า แต่เป็นการเตือนของพระเจ้า วัตถุประสงค์ของการเตือนก็เพื่อปลุกผู้คนให้ตื่นขึ้นเพื่อพวกเขาจะได้เริ่มคิดและเต็มใจตอบรับการ เรียกร้องผู้เผยแผ่สั่งสอนสัจธรรม

ถ้าการเตือนเช่นนั้นยังไม่เป็นผล หลังจากผู้เผยแผ่สัจธรรมจบภารกิจของเขาแล้ว ขั้นตอนที่สองจะ ตามมา นั่นคือการทำลายสังคมนั้น ที่เป็นเช่นนั้นเพื่อที่ว่าหลังจากไปถึงโลกหลังความตาย พวกเขา จะเผชิญกับการลงโทษอันนिरันดรสำหรับการปฏิเสธศาสนทูตของพระเจ้า

114 ดังนั้น จงกินสิ่งที่ได้รับการอนุมัติและสะอาดบริสุทธิ์ที่ พระเจ้าได้ประทานแก่ สู้เจ้า และจงแสดงความขอบคุณต่อ พระเจ้า สำหรับความโปรดปรานของพระองค์หาก พระองค์ เท่านั้นที่สู้เจ้าเชื่อฟังด้วยความจริงใจ ¹¹⁵ พระเจ้าทรง ห้ามสู้เจ้าแต่เฉพาะ สิ่งเหล่านี้คือ สัตว์ที่ตายเองเลือด เนื้อ หมู และสิ่งที่ถูกเชือดในนามอื่นนอกไปจาก พระเจ้า แต่ถ้า หากตกอยู่ในภาวะคับขัน (จงกิน)โดยมีข้อแม้ว่าเขาไม่มี เจตนาที่จะ ทำลายกฎของพระเจ้าหรือฝ่าฝืนขอบเขต ของ ความจำเป็น แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรง ภัย ผู้ทรงเมตตา ต่อเขาเสมอⁿ

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَلًا طَيِّبًا
وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ
الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِزْيِيرِ وَمَا
أَهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ
وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٥﴾

ⁿ อายะฮ์นี้พูดถึงสิ่งที่ผู้คนกินกันทุกวันจากสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสร้างขึ้นมาให้มนุษย์กิน ทุกสิ่งเป็น ที่อนุญาต(ฮะลาล)ยกเว้นเพียงไม่กี่อย่างเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ผู้บุรุษรูปเคารพในอดีตได้ห้ามตัว เองไม่ให้กินหลายสิ่งที่ได้รับอนุญาต ในทางตรงกันข้าม บรรดาผู้ปฏิเสธการมีอยู่ของพระเจ้าถือว่า หลายสิ่งที่พระเจ้าห้ามเป็นที่ยอนุญาตสำหรับพวกเขา คนสองกลุ่มนี้ปฏิเสธจิตวิญญาณในตัวของ มนุษย์ที่จะต้องได้รับการพัฒนาโดยความอุดมสมบูรณ์ของอาหาร

อาหารเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในบรรดาความจำเป็นทั้งหมดของมนุษย์ มันเป็นสิ่งจำเป็นที่ทุกคนพบทุก เข้าและคำ พระเจ้าต้องการว่าเมื่อใดก็ตามที่มนุษย์กินอาหาร เขาต้องกินด้วยการถือว่ามันเป็นสิ่ง พระเจ้าประทานมาและเขาต้องขอบคุณพระองค์สำหรับอาหารนั้น แต่มนุษย์กลับไม่ทำเช่นนั้น

ในยุคโบราณที่ผู้คนกราบไหว้รูปเคารพ พวกเขาถือว่าอาหารเหล่านี้มาจากพระเจ้าจอมปลอม ด้วย เหตุนี้ พวกเขาจึงทำให้มันเป็นวิธีการแห่งการนึกถึงพระเจ้าจอมปลอมแทนที่จะนึกถึงพระเจ้าองค์ เดียว แต่ในยุคปฏิเสธพระเจ้าสมัยใหม่ มนุษย์ได้ทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นอยู่กับการสนิยมส่วนตัวของเขา เขาได้ทำสิ่งที่พระเจ้าห้ามไว้ให้เป็นที่ยอนุญาต ผลที่ตามมาก็คือสิ่งที่พระเจ้าสร้างมาได้กลายเป็นแค่เพียงอาหารที่ตอบสนองรสนิยมของเขาบนโต๊ะอาหารแค่นั้น

ถ้าภายใต้การบังคับ โครที่ฝ่าฝืนกฎหมายของพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องอาหาร เขาจะทำมันด้วยความ รู้สึกละอายใจ ไม่ใช่ด้วยความโอหัง ถ้าเขามีความละอาย ความคิดของเขาจะไม่เสื่อมเสีย

116 จงอย่ากล่าวเท็จว่า “สิ่งนี้เป็นที่อนุมัติ และสิ่งนั้นเป็น ที่ต้องห้าม” เพื่อสร้างเรื่องเท็จต่อพระเจ้า แน่นอน คนที่ กล่าวเท็จต่อพระเจ้านั้นไม่มีวันที่จะได้รับความเจริญ 117 (พวกเขาควรจำไว้ว่า)ความสุขแห่งโลกนี้เป็นเพียง ชั่วครั่งชั่วคราวเท่านั้น และในที่สุดแล้วจะมีการลงโทษ อันเจ็บปวดสำหรับพวกเขาⁿ

وَلَا تَقُولُوا لِمَا نَصَبْنَا لَكُمْ
الْكُذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ
لَتَفْتُرُوا عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ إِنَّ الَّذِينَ
يَفْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ لَا يَفْلِحُونَ
﴿١١٦﴾ مَتَّعٌ قَلِيلٌ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾

ⁿ อายุขัยไม่เกี่ยวกับการสร้างกฎหมายโดยทั่วไป แต่มันเป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติต่ออาหารบางอย่างที่ต้องห้ามหรือที่ได้รับอนุญาต มนุษย์มักจะถือเอาเองโดยพลการว่าอาหารชุดหนึ่งเป็นที่อนุญาตและอีกชุดหนึ่งเป็นที่ต้องห้าม การทำเช่นนั้นก็เนื่องมาจากอิทธิพลของความเชื่อในเรื่องโซกลางไสยศาสตร์หรือมาจากความต้องการที่จะบำเรอตัวเอง แต่คนที่รับผิดชอบเรื่องนี้อ้างว่ามันมาจากศาสนา

อันตรายที่เกิดขึ้นโดยการห้ามและการอนุญาตดังกล่าวมาข้างต้นก็คือ มันทำให้เกิดความเชื่อในเรื่องโซกลางไสยศาสตร์และความรู้สึกที่ตนเองขึ้นในตัวมนุษย์ ในขณะที่วิธีการที่ถูกต้องสำหรับมนุษย์คือการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ในฐานะผู้เคารพสักการะพระเจ้า

ในชีวิตปัจจุบัน มนุษย์ได้รับเสรีภาพเพื่อที่จะสร้างเงื่อนไขที่ถูกต้องสำหรับทดสอบเขา โอกาสที่มีไว้ให้เขาเพื่อให้ความเชื่อในเรื่องโซกลางไสยศาสตร์หรือการตอบสนองความอยากของตัวเองเป็นศาสนาของเขา ก็เนื่องมาจากเขามีเสรีภาพ เมื่อระยะเวลาแห่งการทดสอบสิ้นสุดลง มนุษย์จะพบทันทีว่าเขามีทางเลือกทางเดียวและนั่นคือการทำให้การเคารพสักการะพระเจ้าเป็นศาสนาของเขา เมื่อเขาเลือกที่จะทำอย่างอื่น นั่นก็เท่ากับว่าเขาใช้เสรีภาพในช่วงเวลาทดสอบไปในทางที่ผิดและไม่ใช้การใช้สิทธิ์ที่ถูกต้อง เมื่อช่วงเวลาแห่งการทดสอบสิ้นสุดลง เขาจะพบการลงโทษเช่นเดียวกับที่คนอื่น ๆ ทั้งหมดที่สอบไม่ผ่านต้องได้รับ

ในการเปลี่ยนสิ่งที่พระเจ้าอนุญาตให้เป็นสิ่งต้องห้าม พวกเขาได้ทำให้ตัวเองต้องมีปัญหาโดยไม่จำเป็น หลังจากนั้น พวกเขาได้ทำให้สิ่งต้องห้ามเป็นที่ถูกต้องชอบธรรมโดยการปลุกฝังมันไว้ในความเชื่อของพวกเขา ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงมีผิดสองกระทง

ในการปฏิบัติตามแนวความคิดที่สร้างขึ้นมานั้น ถ้ามนุษย์ทำสิ่งที่ไม่อนุมัติให้เป็นที่ไม่อนุมัติสำหรับตัวเองและเพื่อเหตุผลดังกล่าว เขาเริ่มทำการพลีถวาย ดังนั้น การทำเช่นนั้นก็เท่ากับการสร้าง ความไม่เป็นธรรมต่อตัวเอง ไม่ใช่การพลีถวายที่ทำเพื่อพระเจ้า

118 สำหรับชาวยิว เราได้ห้ามสิ่งต่างๆที่เรา
ได้บอกเล่า แก่เจ้าไว้ก่อนแล้วโดยเฉพาะ
และไม่ใช้เราที่สร้างความลำบากนี้ให้แก่
พวกเขา แต่พวกเขาเองต่างหากที่สร้าง
ความยากลำบากให้ตัวเอง ¹¹⁹ แนนอน พระ
ผู้อภิบาล ของเจ้าเป็นผู้ทรงอภัยและผู้ทรง
เมตตาต่อบรรดาผู้ สำนึกผิดและปรับปรุง
ตนเองหลังจากที่ได้ทำความชั่ว ไปแล้ว
เพราะความโง่เขลาⁿ

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا
عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ
كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٩﴾ ثُمَّ إِنَّ
رَبَّكَ لِلذَّيْنِ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهْلَةٍ
ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ
رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٠﴾

ⁿ เมื่อความรู้สึกโห้งและความอคติเข้าไปรวมกับความชั่ว คนที่มีความรู้สึกเช่นนี้จะไม่พร้อม
หาความกระจ่างถึงแม้ว่าจะมีการหยิบยกเหตุผลมากมายมาพิสูจน์ว่าการกระทำของเขาผิดก็ตาม
แต่มีความชั่วอีกประเภทหนึ่งที่เกิดขึ้นจากความโง่ บางครั้ง ใครคนหนึ่งทำผิดเพราะขาดความรู้หรือ
ถูกความต้องการของตัวเองครอบงำ คนประเภทนี้โดยทั่วไปแล้วจะไม่แสดงความกล้า เมื่อความผิด
ของเขาถูกเหตุผลโต้แย้งจนเป็นที่กระจ่าง เขาจะหันหลังกลับมาอยู่บนหนทางที่ถูกต้องทันที
สำหรับคนประเภทแรกนี้ไม่มีทางที่จะได้รับการให้อภัย แต่สำหรับคนประเภทที่สองมีข่าวดีว่า
พระเจ้าจะประทานความโปรดปรานแก่พวกเขาเพราะพระองค์ทรงเมตตาต่อบาปของพระองค์

¹²⁰ แท้จริง อับรอฮีมคือประชาคมในตัวเขาเอง⁷ เขา เชื่อฟังพระเจ้าและหันหน้าไปหาพระองค์อย่างเดียวและ เขาไม่ได้เป็นผู้ตั้งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระเจ้า ¹²¹ เขาเป็น ผู้กตัญญูต่อความโปรดปรานของพระเจ้าเสมอ ดังนั้น พระองค์จึงได้ทรงเลือกเขาและแสดงทางนำที่เที่ยงตรง แก่เขา ¹²² และเราได้ประทานความดีงามแก่เขาใน โลกนี้และแน่นอนที่สุด เขาจะได้อยู่กับบรรดาผู้มีคุณธรรมในโลกหน้า ¹²³ ดังนั้น เราได้เปิดเผยเจตนารมณ์ ของเราให้เจ้า(มุฮัมมัด)รู้ว่า “จงปฏิบัติตามแนวทางของ อับรอฮีมอย่างมุ่งมั่นเพียงอย่างเดียว เขาไม่ได้เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ตั้งภาคี”⁷

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ
 حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٠﴾
 شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ ۖ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَىٰ
 صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾ ۖ وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا
 حَسَنَةً ۖ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ
 الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ
 اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾

⁷ โดยทางภาษา “อับรอฮีมคือประชาคมหนึ่ง” หมายความว่าอับรอฮีมได้รวมคุณธรรมทุกอย่างไว้ในตัวของเขา

⁷ ในคัมภีร์กุรอาน อับรอฮีม(อับรอฮีม)ได้ถูกนำเสนอว่าเป็นเพชรน้ำหนึ่งของคุณธรรม ทำให้เขาจึงได้กลายเป็นตัวอย่างอันเป็นเลิศเช่นนั้น? เพราะในบรรยากาศทางสังคมที่เสียหายไปทั่วนั้น เขาเป็นเพียงคนเดียวที่ยังคงยืนหยัดแน่วแน่อยู่ในความศรัทธา เขายืนอยู่ตามลำพังเพื่อพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียวโดยไม่มีใครช่วยเหลือเขา

อับรอฮีมได้ยอมจำนนต่อเจตนารมณ์ของพระเจ้า ในบรรยากาศทางสังคมที่ผู้คนทั่วโลกนับถือรูปเคารพ เขาได้อุทิศตัวเองให้แก่ความศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียว เขาถือว่าทุกสิ่งได้มาจากพระเจ้า และเพราะเหตุนั้น หัวใจของเขายังเต็มไปด้วยความกตัญญูต่อพระเจ้า เนื่องจากความศรัทธาอันสมบูรณ์ของเขา พระเจ้าได้เปิดทางทั้งหมดของทางนำให้แก่เขาและเลือกเขาเป็นนบี เพื่อให้เขาจะ ทำให้ชาวโลกรู้จักศาสนาของพระเจ้า

อับรอฮีมได้รับสิ่งดี ๆ แห่งโลกนี้และสิ่งที่ดีแห่งโลกหน้าด้วย เป็นที่รู้กันว่าอับรอฮีมไม่มีผู้คนอยู่รอบตัวเขาและเขาไม่มีบัลลังก์แห่งอำนาจและไม่มีอะไรในทางโลกที่ดึงดูดความสนใจของผู้คน อย่างไรก็ตาม คัมภีร์กุรอานได้ยืนยันว่าเขาได้รับสิ่งดี ๆ ของโลกนี้ตามคำบัญชาของพระเจ้า นี่แสดงว่าในสายตาของพระเจ้า สิ่งดี ๆ ทางโลกไม่ต้องพึ่งพาอาศัยความนิยมของผู้คนหรือความมั่งคั่งหรืออำนาจแต่มีขึ้นอยู่กับสิ่งที่ได้ถูกกล่าวไว้ในที่นี้ว่าเป็นลักษณะอุปนิสัยของอับรอฮีม

124 เกี่ยวกับเรื่องสับปะโตนั้น เราได้กำหนดสิ่งนี้แก่ บรรดาผู้มีความขัดแย้งกันในเรื่อง การปฏิบัติ แน่นนอน พระผู้อภิบาลของเจ้า จะตัดสินระหว่างพวกเขาในวัน แห่งการ ฟินคืนชีพเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขากำลังขัดแย้งกัน⁷

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ
 اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
 يَخْتَلِفُونَ

⁷ สำหรับผู้ปฏิบัติตามบรรดานบีนั้น วันหนึ่งของสัปดาห์ได้ถูกกำหนดไว้เพื่อการปฏิบัติศาสนกิจร่วมกัน ชาวยิวใช้วันเสาร์(สับปะโต) และชาวคริสเตียนใช้วันอาทิตย์ ส่วนมุสลิมได้รับคำสั่งให้จัดการมาซรวมกันในวันศุกร์

แสงสว่างแห่งทางนำในหมู่ชาวยิวโบราณได้สร้างกฎระเบียบขมขื่นใหม่ ๆ ขึ้นมาสำหรับวันสับปะโต ด้วยเหตุนี้ ชาวยิวจึงผูกมัดตัวเองด้วยข้อจำกัดต่างๆที่พวกเขาสร้างขึ้นมา หลังจากนั้น เมื่อพวกเขาพบว่ามันไม่อาจปฏิบัติตามข้อจำกัดเหล่านั้นได้ พวกเขาก็ไม่อาจปฏิเสธมันเมื่อคำนึงถึงความศักดิ์สิทธิ์ของบรรพบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ของพวกเขา แต่ในทางปฏิบัติ พวกเขาได้เริ่มฝ่าฝืนข้อจำกัดเหล่านั้นกัน

ความแตกต่างที่ถูกสร้างขึ้นมาในศาสนาของพระเจ้าโดยพวกนักวิชาการรุ่นต่อมาและคนอื่นๆ โดยอาศัยการอธิบายของพวกเขาเองไม่อาจถูกแก้ไขได้ในโลก แต่เมื่อวันแห่งการพิพากษามาถึงพระเจ้าจะแสดงให้เห็นว่าศาสนาที่แท้จริงของพระเจ้าเป็นอย่างไรและสิ่งใดที่มนุษย์เพิ่มหรือรวมเข้าไปในศาสนาของพวกเขา

125 (ไอ้ นบี) จงเชิญชวนมายังแนวทางของ พระผู้ อภิบาลของเจ้าด้วยการใช้เหตุผล และการตักเตือนที่ดี จงโต้แย้งพวกเขาด้วย มารยาทที่ดีที่สุด แท้จริง พระผู้ อภิบาลของ เจ้าทรงรู้ดีที่สุกว่าใครหลงออกไปจากทาง ของพระองค์และทรงรู้ดีที่สุกว่าใครที่เป็นผู้ อยู่ในหนทาง ที่ถูกต้อง

126 ถ้าสุเจ้าจะตอบโต้ จงตอบโต้เท่าที่ สุเจ้าถูกกระทำ เท่านั้น แต่ถ้าสุเจ้าอดทน มันเป็นการดีที่สุดสำหรับ บรรดาผู้ออดทน 127 (ไอ้ นบี) จงปฏิบัติภารกิจของเจ้า ต่อไป ด้วยความอดทน และเจ้าจะอดทนได้ก็ด้วยความ ช่วยเหลือของพระเจ้าเท่านั้น จงอย่า เศร้าโศกเสียใจต่อ การกระทำของพวกเขา และจงอย่าท้อแท้ต่อแผนการ ของพวกเขาⁿ

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ
وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي
هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ
ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٦﴾ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا
بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ
لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٧﴾ وَأَصْبِرْ وَمَا
صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا
تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٨﴾

ⁿ การเรียกร้องสู่สัจธรรมของผู้เผยแผ่สัจธรรมเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกจริงใจ จริงจัง และปรารถนาดีอย่างเต็มเปี่ยม การที่มนุษย์ตระหนักว่าเขาต้องไปตอบต่อพระเจ้าทำให้เขาต้องนำ การเรียกร้องเช่นนั้นไปสู่วางป่าวของพระเจ้า เขาทำเช่นนั้นเพราะเขาคิดว่าถ้าเขาไม่ทำ เขาเอง จะถูกเอาผิดในวันแห่งการพิพากษา ผลที่ตามมาของการคิดเช่นนั้นก็คือผู้เผยแผ่จะพูดถ้อยคำแห่ง ปัญญา ให้คำแนะนำที่ดีและพูดคุยอย่างจริงจัง

การคะยั้นคะยอให้ยอมรับสัจธรรมจะมีผลก็ต่อเมื่อพวกเขาได้รับการสนับสนุนโดยข้อโต้แย้งที่เป็น เหตุเป็นผล และเมื่อพวกเขาคำนึงถึงความคิดของผู้คนที่ฟังเขา การพูดที่มีเหตุผลจะทำให้ผู้คนมี ความเชื่อมั่นในความจริงของสิ่งต่างๆ แต่ถ้ำการพูดของเขาไม่คำนึงถึงความสามารถทางสติปัญญา ของผู้ฟัง มันก็จะไม่ช่วยให้งานของผู้เผยแผ่สัจธรรมดีขึ้น

ความเห็นอกเห็นใจเป็นอุปนิสัยอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นในการพูดคุยที่เกิดจากความปรารถนาดี (อัลเมอิด ชะฮฺ อัลชะชะนะฮฺ) เมื่อผู้เผยแผ่ที่บุคลิกภาพเปลี่ยนไปเพราะรู้ถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าพูดเกี่ยวกับ พระเจ้า ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าจะฉายแสงออกมาจากการพูดของเขา ผู้นำศาสน์ของพระเจ้าที่ ไปเห็นสวรรค์และนรกมาแล้วจะบอกผู้คนให้เห็นถึงความสุขแห่งสวรรค์และความน่าสะพรึงกลัวของ นรก การรวมสองเรื่องนี้เข้าไว้ด้วยกันจะทำให้การพูดของเขามีประสิทธิภาพจนมันหลอมละลาย หัวใจและทำให้หน้าตาไหลออกมา

วิทย์ปัญญาและการให้คำแนะนำที่ดีคือไม้เท้าของการทำงานเชิญชวนผู้คนสู่สัจธรรม อย่างไรก็ตาม มีคนฟังบางคนที่เจตนาจะหาทางพูดคุยในเรื่องที่ไร้สาระและไม่ต้องการที่ใจจะเข้าใจสัจธรรม แต่ ต้องการทำให้เกิดความสับสน ในกรณีเช่นนี้ ผู้เผยแผ่สัจธรรมต้องตอบโต้ด้วยความสุภาพ เมื่อ ต้องเผชิญกับถ้อยคำที่ก้าวร้าว เขาต้องใช้เหตุผลและการวิเคราะหฺ์ และในการตอบโต้การยั่ว เขา ต้องใช้ความอดทน

ดวงตาของคนที่เรียกร้องเชิญชวนคนอื่นไปสู่อิสลามมิใช่อยู่ที่ผู้ฟัง แต่อยู่ที่พระเจ้าผู้ผู้นำทุกสิ่ง ดัง นั้น เขาต้องกล่าวแต่คำพูดที่เป็นจริงในสายตาของพระเจ้าไม่ว่ามนุษย์จะคิดอย่างไรก็ตาม

128 แท้จริง พระเจ้าจะทรงอยู่กับบรรดาผู้
ยำเกรงพระองค์ และบรรดาผู้กระทำความ
ดีⁿ

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ
مُحْسِنُونَ

ⁿ อายะฮ์นี้ชี้ให้เห็นถึงลักษณะของผู้เผยแผ่สัจธรรมในขณะที่กำลังเผชิญกับผู้ต่อต้านเขา อย่างไรก็ตาม พระเจ้ากล่าวไว้ว่าหากเขาได้รับความเจ็บปวดจนปล่อยให้ความอ่อนแอของมนุษย์ในตัวของเขาเป็นเหมือนกับมนุษย์คนอื่น เขาก็ได้รับอนุญาตให้ตอบโต้ผู้ทำให้เขาเจ็บปวดในลักษณะเดียวกัน แต่ถ้าพูดให้จำกัด ผู้เผยแผ่สัจธรรมน่าจะใช้ความอดทนเมื่อคนฟังเขาสร้างความลำบากให้เขา แทนที่จะใช้วิธีการแก้แค้นเป็นการโต้ตอบ เขาควรปล่อยเรื่องทั้งหมดไว้กับพระเจ้า

ถ้าคนฟังเขาไม่ยอมรับสัจธรรมและคิดที่จะทำลายผู้เผยแผ่สัจธรรมและภารกิจของเขา ดังนั้นหนทางที่ดีที่สุดที่เขาควรใช้คือความอดทน นั่นคือ การหลีกเลี่ยงปฏิกิริยาหรือการโต้ตอบ เขาต้องทำการเผยแผ่ศาสนาแห่งสัจธรรมต่อไปในลักษณะที่ดี ผู้เผยแผ่ศาสนาต้องพิสูจน์ให้เห็นว่าเขายังคงนึกถึงพระเจ้าเสมอ ถ้าเขาพิสูจน์ให้เห็นสิ่งนี้ หลังจากนั้น พระเจ้าจะเป็นที่เพียงพอสำหรับเขาในทุกเรื่อง แผนการของฝ่ายต่อต้านไม่อาจทำอันตรายเขาได้ไม่ว่าฝ่ายต่อต้านของเขาจะเข้มแข็งเพียงใดก็ตาม

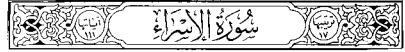
ในโลกนี้มีมนุษย์อยู่สองประเภท ประเภทแรกมุ่งเน้นที่มนุษย์และกิจกรรมของเขาทั้งหมด ส่วนอีกประเภทหนึ่งมุ่งเน้นที่พระเจ้า ประเภทหลังมองเห็นอำนาจของพระเจ้าด้วยตาของพวกเขาเอง ประเภทแรกไม่สามารถควบคุมความโกรธและความไม่อดทนของตัวเอง คนประเภทสองเท่านั้นที่สามารถทนต่อข้อตำหนิและความขมขื่นได้ และเพื่อเห็นแก่สิ่งที่จะได้รับจากพระเจ้า เขาจะไม่สนใจสิ่งที่เขาจะได้รับจากเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน

ผู้เผยแผ่สัจธรรมต้องไม่มีความคิดแก้แค้น และต้องละเว้นจากการโต้ตอบ การสมรู้ร่วมคิดและการวางแผนของบรรดาผู้ต่อต้านเขาแน่นอนจะทำให้เขากลับมาภารกิจเรียกร้องสัจธรรมของพวกเขาจะได้รับความเสียหายและทำลายผู้เผยแผ่สัจธรรมเอง แต่ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นอย่างไรก็ตาม เขาต้องวางใจในพระเจ้า เขาต้องมีความเชื่อมั่นว่าพระเจ้าเห็นทุกสิ่งและพระองค์จะช่วยเหลือสัจธรรมและทำลายความเท็จ

17. การเดินทางในยามราตรี

อัล-อิสรอ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่พระองค์ผู้ทรงนำ
บ่าวของพระองค์ เดินทางในคืนหนึ่งจา
กมีสติอัลฮะรออม(สถานที่เคาะรพ สักการะ
อันศักดิ์สิทธิ์ที่มีก๊ะฮู)ไปยังมีสติอัลฮักซอ
(ที่ เมืองเยรูซาเล็ม)ซึ่งบริเวณรอบๆมันเรา
ได้ประทานความ จำเริญไว้ ทั้งนี้เพื่อที่เรา
จะได้แสดงสัญญาณบางอย่าง ของเราให้เขา
ได้เห็น แท้จริง พระองค์เท่านั้นเป็นผู้ทรง
ไต่ยืน ผู้ทรงเห็นⁿ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا
مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى
الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا
حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنَ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ
السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

ⁿ หนึ่งปีก่อนการอพยพของนบีมุฮัมมัดจากเมืองมักกะฮ์ไปยังมะดีนะฮ์ สถานการณ์ในเมืองมักกะฮ์
อยู่ในสภาพเลวร้ายมาก มันดูราวกับว่าประวัติศาสตร์ของอิสลามอาจจะถึงจุดสิ้นสุดตั้งแต่ก่อนที่จะ
เริ่มเป็นรูปร่างเสียด้วยซ้ำ ตรงจุดเชื่อมต่อนั่นเอง พระเจ้าได้ให้นบีมุฮัมมัดเห็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่
อย่างหนึ่งเพื่อแสดงว่าประวัติศาสตร์อิสลามไม่เพียงจะดำเนินไปตามทางของมันเท่านั้น แต่จะมี
สถานการณ์บางอย่างถูกสร้างขึ้นเพื่อให้แน่ใจว่าสิ่งที่ได้ถูกนำมายังโลกนี้จะถูกเก็บรักษาไว้และจะยัง
คงอยู่ตลอดกาล นี่เป็นเพราะว่ามันต้องเป็นแหล่งที่มาของศาสนาที่เชื่อถือได้ของพระเจ้าสำหรับทุก
ประชาชาติจนถึงวันแห่งการพิพากษา

พระเจ้าประสงค์ให้เห็นนบีมุฮัมมัดถูกนำตัวจากมักกะฮ์ไปยังมีสติอัลฮักซอในปาเลสไตน์(เยรูซาเล็ม)
นี่เป็นขั้นตอนแรกของการเดินทางอันมหัศจรรย์ในยามคำคืน(เมื่อรอญัย) ที่มีสติอัลฮักซอ พระเจ้า
ได้นำนบีต่าง ๆ ก่อนหน้าให้มารวมกันและบรรดานบีเหล่านี้ได้เข้ามาช่วยกันโดยมีนบีมุฮัมมัดเป็น
ผู้นำการนมาฆ การนำนมาฆของนบีมุฮัมมัดครั้งนี้เป็นสัญลักษณ์ว่าพระเจ้าได้ตัดสินใจให้ชะรีอะฮ์
ของนบีคนก่อนไม่เป็นแหล่งที่มาของทางนำจากพระเจ้าอีกต่อไป ตอนนี้ ทุกประชาชาติต้องยึดถือ
ศาสนาที่นบีมุฮัมมัดนำมาเสนอเพื่อที่จะได้มีความรู้ที่ถูกต้องเชื่อถือได้จากศาสนาของพระเจ้า

เพราะความสำคัญขงสิ่งที่เกิดขึ้นนี่ซึ่งเป็นที่รู้จักกันว่าการเดินทางในยามคำคืนหรืออิสรอฮ์
ปาเลสไตน์จึงเป็นสถานที่ที่เหมาะสมที่สุด เป็นจุดศูนย์กลางที่บรรดานบีคนสำคัญก่อนหน้าได้เริ่ม
การเรียกร้องสู่สัจธรรม ดังนั้น พระเจ้าจึงเลือกบริเวณนี้เป็นพื้นที่ประกาศการตัดสินใจของพระองค์

² ก่อนหน้านั้น เราได้ประทานคัมภีร์แก่มูซา และได้ทำให้ มันเป็นทางนำสำหรับพวกลูกหลานอิสราเอลโดยกล่าวว่า “จงอย่ายึดถือผู้ใดอื่นเป็นผู้คุ้มครองนอกจากฉัน ³ สูเจ้า คือลูกหลานของบรรดาผู้ที่เราได้บรรทุกไว้ในเรือพร้อม กับนุฮและเขาเป็นป่าวผู้กตัญญูอย่างแท้จริง”⁷

وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى
لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي
وَكَيْلًا ﴿٣﴾ ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ
إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٤﴾

⁷ ความหมายของเหตุการณ์ที่กล่าวข้างต้นก็คือ ตำแหน่ง“ผู้ถือคัมภีร์” ได้ถูกถอดถอนออกจากลูกหลานอิสราเอลหรือชาวยิวไปให้ลูกหลานของอิสมาอิล(บนนูอิสมาอิล) เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นตามแนวทางของพระเจ้าผู้ทรงเลือกคนกลุ่มหนึ่งเพื่อประกาศลัทธิธรรม นี่เป็นเกียรติอันยิ่งใหญ่ที่สุดที่มนุษย์สามารถมีได้ในโลกนี้

อย่างไรก็ตาม การคัดเลือกนี้มิได้อาศัยการพิจารณาจากเผ่าพันธุ์หรือชุมชน กลุ่มคนใดจะมีสิทธิได้รับเกียรตินี้ก็ต่อเมื่อกลุ่มคนนั้นสามารถแสดงให้เห็นถึงความสามารถที่จำเป็นต้องมี ทักษะที่ความสามารถของคนกลุ่มนั้นมีปัญหา คนกลุ่มนั้นต้องหมดสิทธิ์ได้รับเกียรตินี้ นี่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในกรณีของชุมชนของอาดัม โนอาห์ โมเสสและเยซูส โดยไม่มีการยกเว้น นี่คือกฎของพระเจ้าสำหรับชุมชนใดๆในขนาดใดและไม่มีข้อยกเว้นสำหรับใครด้วย

เพื่อแสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติสำหรับตำแหน่งนี้ กลุ่มคนที่ถูกเลือกต้องถือว่าพระเจ้าเป็นผู้คุ้มครอง(วะกีล)แต่เพียงผู้เดียวและพวกเขาต้องวางใจเรื่องกิจการทั้งหมดไว้กับพระเจ้าเพียงผู้เดียว

เมื่อมนุษย์ค้นพบความยิ่งใหญ่และอำนาจของพระเจ้า มันเป็นเรื่องธรรมดาที่เขาจะทำให้พระเจ้าเป็นผู้ดูแลเขา คนที่รู้จักพระเจ้าอย่างแท้จริงจะทำให้พระเจ้าเป็นทุกสิ่งของเขาและเขาจะใช้ชีวิตอย่างผู้ศรัทธาที่แท้จริงในโลกนี้ เพื่อที่จะดำเนินชีวิตเช่นนั้น มนุษย์ต้องรู้จักพระเจ้าว่าเป็นความจริงอันยิ่งใหญ่ที่สุด นั่นคือ ผู้ทรงสร้างและผู้ทรงอภิบาลของทุกสิ่ง

ยิ่งไปกว่านั้น เฉพาะบรรดาผู้รู้จักพระเจ้าเช่นนี้เท่านั้นที่สามารถทำหน้าที่ได้อย่างเหมาะสมในการเรียกร้องคนอื่นไปสู่ลัทธิธรรม คนที่จะเผยแพร่คำของพระเจ้านั้นต้องไม่เป็นคนที่คิดถึงตัวเองโดยสิ้นเชิง เพราะการทุ่มเทความสนใจทั้งหมดไม่อาจเกิดขึ้นในตัวมนุษย์ได้เว้นเสียแต่ว่าความหวังและความกลัวทั้งหมดของเขาอยู่กับพระเจ้า พระเจ้าต้องเป็นทุกสิ่งของเขา

⁴ นอกจากนี้แล้ว เราได้เตือนพวกลูกหลานอิสราเอลไว้ล่วงหน้าในคัมภีร์ด้วยว่า “สุเจ้าจะสร้างความเสียหาย อย่างใหญ่หลวงขึ้นสองครั้งในแผ่นดินและจะกลายเป็น ผู้โสโง่งนที่กำเริบเสิบสานยิ่ง” ⁵ และเมื่อคำเตือนแรก มาถึง เราได้ให้บ่าวของเราที่มีอำนาจเข้มแข็งขึ้นมา เป็นศัตรูต่อสุเจ้า ดังนั้น พวกเขาจึงได้บุกเข้าไปทำลาย บ้านเมืองของสุเจ้า ดังนั้น คำเตือนที่ได้ถูกสัญญาไว้ได้ เกิดขึ้นแล้ว ⁶ หลังจากนั้น เราได้ให้โอกาสแก่สุเจ้ามี อำนาจเหนือพวกเขา และเราได้ช่วยสุเจ้าด้วยความมั่งคั่ง และถูก ๆ และได้ทำให้สุเจ้ามีจำนวนมากขึ้นกว่าแต่ก่อน มากมาย⁷

وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٥﴾ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿٦﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٧﴾

⁷ “ความเสียหาย” หรือในภาษาอาหรับเรียกว่า “พะขาด” ในที่นี้ได้เกิดขึ้นในหมู่ลูกหลานอิสราเอล หลังการมาของโมเสส ความเสียหายนี้เกิดขึ้นในสองขั้นตอน รายละเอียดของตัวอย่างแห่งความเสียหายนี้สามารถพบได้ในพันธสัญญาเดิม ในฉบับ บทเพลงสดุดี, อิสไซอาห์, เยเรมีย์และเอเชเคียล

รายละเอียดของความเสียหายครั้งที่สองพบได้ในถ้อยคำของเยซัสหรือพระเยซูในพันธสัญญาใหม่ ในฉบับมัทธิวและลูกา

นมัสการนมัถ์ได้ถูกนำตัวจากมักกะฮ์ไปยังมัสญิดอัลอักซอบในเยรูซาเล็มเพื่อที่จะได้เห็น“สัญญาณของพระเจ้า” หนึ่งในสัญญาณเหล่านี้เป็นประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับมัสญิดอัลอักซอบด้วย

อายุขุดดังกล่าวข้างต้นหมายถึงสถานที่แห่งการเคารพสักการะที่ตั้งอยู่ในดินแดนอันไกลโพ้น มันถูกเรียกว่าสถานที่แห่งการเคารพสักการะที่ไกลที่สุด เพราะมันตั้งอยู่ห่างจากมักกะฮ์ 765 ไมล์ มัสญิดอัลอักซอบในที่นี้หมายถึงสถานที่แห่งการเคารพสักการะของชาวยิว นั่นคือ สุหฺร่าใหญ่

สุหฺร่าใหญ่ของชาวยิวซึ่งถูกสร้างโดยกษัตริย์ไซโลมอน(นมัสลัยมาน) เมื่อ 957 ปีก่อนคริสตกาลนี้ ถูกทำลายจนราบเป็นหน้ากลองเมื่อ 586 ปีก่อนคริสตกาลโดยเนบูคัดเนสซาร์ที่ 2 กษัตริย์แห่งบาบิโลน หลังจากเวลาผ่านไปอย่างยาวนาน ชาวยิวได้สร้างสถานที่แห่งการเคารพสักการะของพวกเขาของตนขึ้นมาใหม่และได้ถูกทำลายจนราบเป็นหน้ากลองอีกโดยพวกโรมันใน ค.ศ.70

ประวัติศาสตร์นี้เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงกฎของพระเจ้าซึ่งวางเอาไว้ว่าถ้าชุมชนใดที่ได้รับมอบหมายคัมภีร์ของพระเจ้าทำหน้าที่ตามที่ให้ไว้ในคัมภีร์ ชุมชนนั้นก็จะได้รับสถานะอันสูงส่งในโลกนี้และความสำเร็จในโลกหน้า ถ้าชุมชนนั้นไม่ทำหน้าที่นี้ ชุมชนนั้นจะถูกทำให้ตกต่ำอยู่ภายใต้อำนาจของชุมชนอื่นที่เป็นผู้กตัญญูและเป็นเหยื่อของการกตัญญูและการเอาวัดเอาเปรียบ

ปรากฏการณ์ของกฎนี้ได้เกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งในกรณีของกลุ่มคนที่ได้รับคัมภีร์ก่อนหน้านั้น เหตุการณ์สำคัญสองเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้โดยตรงได้ถูกกล่าวไว้ในที่นี้เพื่อที่มนุษย์จะได้รับบทเรียน

7 (เรากล่าวว่า) “ถ้าหากสุเจ้ากระทำความดี มันก็เป็นผลดีต่อตัวสุเจ้าเอง แต่ถ้าสุเจ้ากระทำความชั่ว มันก็เป็นผลร้ายต่อตัวสุเจ้าเอง” เมื่อเวลาที่คำเตือนครั้งที่สองมาถึง (เราได้สร้างศัตรูให้แก่สุเจ้าเพื่อที่) พวกเขาจะฉีกหน้า ของสุเจ้าและเข้าไปในวิหารเช่นเดียวกับที่บรรดาศัตรู ก่อนหน้านั้นได้เข้าไปและทำลายทุกสิ่งที่พวกเขายึดครอง ได้อย่างย่อยยับ ⁸ เรากล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของสุเจ้า อาจจะเมตตาสุเจ้าอีก แต่ถ้าหากสุเจ้าแสดงพฤติกรรม ก่อนหน้านี้ของสุเจ้าอีก เราจะกลับมาเยี่ยมสุเจ้าอีกพร้อม กับการลงโทษของเรา เพราะเราได้เตรียมนรกไว้เป็นคุก สำหรับคนเนรคุณไว้แล้ว”⁷

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوْسُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبَرَّوْا مَا عَلَوْا تَتَّبِرًا ﴿٨﴾ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عَدْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ﴿٩﴾

ในตอนเริ่มต้น พระเจ้าได้ประทานความจำเริญให้แก่ลูกหลานอิสราเอลและได้ช่วยพวกเขาให้พ้นจากการกดขี่ข่มเหงของฟาโรห์ หลังจากนั้น พวกเขาได้รับอนุญาตให้เข้าไปในปาเลสไตน์และสร้างการปกครองของตนเองขึ้นที่นั่น แต่หลังจากนั้น ความเสียหายได้เกิดขึ้นในหมู่ชาวยิว พวกเขาเริ่มเข้าไปเกี่ยวข้องกับกรปฏิบัติพิธีกรรมบูชารูปเคารพ เกิดความขัดแย้งและแตกแยกออกเป็นนิกายและแบ่งออกเป็นกลุ่มต่างๆ

ผลของการไม่เชื่อฟังพระเจ้าครั้งแล้วครั้งเล่านี้เองทำให้พวกลูกหลานอิสราเอลต้องตกอยู่ใต้อำนาจของเนบูคัดเนซซาร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลนผู้เข้ามามีอำนาจเหนือปาเลสไตน์ หลังจากนั้น เขาได้เลือกสมาชิกในครอบครัวชั้นสูงของชาวยิวและแต่งตั้งคนเหล่านั้นขึ้นมาเป็นตัวแทนปกครองชาวยิวด้วยตนเอง แต่ชาวยิวได้ก่อการกบฏต่อผู้มีอำนาจจากชาติอื่นโดยถือว่าการตกอยู่ภายใต้ชาติอื่นนั้นเป็นการทำลายความภาคภูมิใจในความเป็นชาติของพวกเขา

การกบฏครั้งนี้เกิดขึ้นถึงแม้ว่าเขรเมื่อห้าพันปีหนึ่งของพวกเขาจะแนะนำว่าไม่สมควรทำก็ตาม กษัตริย์แห่งบาบิโลนรู้สึกไม่พอใจเป็นอย่างมากจึงจะนำกองทัพขนาดใหญ่เข้ามาโจมตีปาเลสไตน์อีกครั้งหนึ่งเมื่อ 486 ปีก่อนคริสตกาล ชาวยิวไม่เพียงแต่พ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิงเท่านั้น แต่สุหระห์ใหญ่ของพวกเขาในเยรูซาเล็มซึ่งเป็นสัญลักษณ์สุดท้ายแห่งความรุ่งเรืองของพวกเขาก็ได้ถูกทำลายจนเหลือแต่ซาก

⁷ ภัยพิบัติต่างๆได้ทำให้พวกลูกหลานอิสราเอลหันกลับไปหาพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง พวกเขาจึงได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าผ่านทางกษัตริย์ไซรัสแห่งอิหร่านผู้โจมตีและยึดเมืองบาบิโลนได้ในปี 539 ก่อนคริสตกาล หลังจากสร้างความปรชาัยให้ผู้ปกครองเมืองแล้ว กษัตริย์ไซรัสได้อนุญาตให้ชาวยิวออกจากเมืองบาบิโลนกลับไปยังปาเลสไตน์แผ่นดินบ้านเกิดของพวกเขาได้ ที่นั่น หลังจากเวลาผ่านไปยาวนาน พวกลูกหลานอิสราเอลได้สร้างสุหระห์ของพวกเขาขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง

อย่างไรก็ตาม ความเสียหายที่มีอยู่ในหมู่ชาวยิวรุ่นก่อนๆได้เริ่มกลับมาสู่ประชากรรุ่นใหม่ด้วย ในเวลานั้น พวกลูกหลานอิสราเอลต้องเผชิญกับความชั่วร้ายที่อดอย่าง ยอห์น แบพติสต์(นบีเยชูยา) และเยซูสผู้เป็นนบีของพวกลูกหลานอิสราเอลจากในหมู่พวกเขา ได้วิพากษ์วิจารณ์พฤติกรรมของคนพวกนี้และเปิดโปงการนำสิ่งที่ไม่ได้เป็นศาสนามาปฏิบัติในนามของศาสนาของพวกเขา การกระทำของนบีทั้งสองทำให้ชาวยิวโกรธมาก พวกเขาไม่พอใจอย่างหนักจนถึงกับฆ่ายอห์น แบพติสต์และเตรียมที่จะจับเยซูสตรึงกางเขน ▶

⁹ แท้จริง กุรอานนี้ได้แสดงให้เห็นถึงหนทางที่เที่ยงตรง ยิ่ง มั่นแข็งแรงชาวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีว่า จะมีรางวัลตอบแทนอันยิ่งใหญ่สำหรับพวกเขา ¹⁰ และ มั่นเตือนบรรดาผู้ปฏิเสธชีวิตโลกหน้าถึงการลงโทษอันเจ็บปวด⁷

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ
وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾
وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٠﴾

ดังนั้น ความกริ้วของพระเจ้าจึงลงมายังพวกเขาอีกครั้งหนึ่ง ใน ค.ศ.70 กษัตริย์ตีสู่แห่งอาณาจักรโรมันได้โจมตีเมืองเยรูซาเล็มและทำลายเมืองจนราบเป็นหน้ากลอง

ชาวยิวจดจำเหตุการณ์เหล่านี้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์ของพวกเขา แต่เมื่อพวกเขาเอ๋ยถึงความจริงทางประวัติศาสตร์เหล่านี้ พวกเขาจะอ้างว่ามันเป็นเพราะการกดขี่ข่มเหงของทรราชอย่างไรก็ตาม คัมภีร์กุรอานได้ยืนยันไว้ชัดเจนว่าเหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นเพราะพฤติกรรมของชาวมุสลิมเอง นี่เป็นการแสดงว่าสภาพทางการเมืองมักขึ้นอยู่กับสภาพทางศีลธรรมเสมอ ไม่มีเผด็จการคนใดจะกดขี่ข่มเหงชุมชนใดวันเสียแต่ว่าความเสื่อมเสียของศาสนาและสภาพทางศีลธรรมของชุมชนนั้นเปิดโอกาสให้มีการกดขี่ข่มเหงขึ้น กล่าวคือ มันปล่อยให้พวกเขาตกเป็นเหยื่อของทรราชเอง

⁷ กุรอานเรียกร้องมนุษย์ให้ยอมรับความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้าหรือเตอาฮีด นั่นคือ การเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวและยอมจำนนต่อเจตนารมณ์ของพระองค์ มันสามารถกล่าวได้อย่างถูกต้องว่าไม่มีเรื่องอื่นใดที่ถูกต้องยิ่งกว่า มีเหตุผลมากกว่าและเป็นธรรมชาติมากกว่า ไม่ต้องสงสัยเลยว่าความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้าเป็นความจริงที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและเป็นลัทธิธรรมที่ยิ่งใหญ่ที่สุดด้วย

ตำแหน่งแห่งความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้านี้ทำให้มันเป็นมาตรฐานที่มนุษย์ทั้งหมดต้องถูกทดสอบและเป็นพื้นฐานในการตัดสินว่าใครเป็นผู้ถูกต้องและใครเป็นคนผิด ใครที่ประสบความสำเร็จและใครเป็นผู้ล้มเหลว

แต่ในโลกปัจจุบัน มาตรฐานนี้ดูเหมือนว่าไม่ได้รับการสนับสนุนและการทดสอบมนุษย์ก็มิได้ทำไปบนพื้นฐานนี้ แต่เป็นเพราะว่าวิธีการอันซ่อนเร้นของพระเจ้าในการใช้กฎแห่งการทดสอบของพระองค์ สำหรับบุคคล ความตายและสำหรับคนส่วนใหญ่ วันแห่งการพิพากษาเป็นขอบเขตสุดท้ายของเวลาทดสอบ ทันที่มาถึงขอบเขตนี้ มนุษย์จะถูกแยกออกเป็นสองกลุ่มที่แตกต่างกัน นั่นคือ บรรดาผู้ที่เชื่อในพระเจ้าองค์เดียวอย่างเต็มความหมายและทำตามคำเรียกร้องของความศรัทธาจะได้พบตัวเองอยู่ในสวรรค์ ในขณะที่คนไม่เชื่อเช่นนั้นจะพบว่าตัวเองอยู่ในนรก

11 มนุษย์วิงวอนขอความชั่วแทนที่จะวิงวอนขอความดี ทั้งนี้เพราะมนุษย์นั้นรีบร้อน
 12 จงจำไว้ เราได้สร้าง กลางคืนและกลางวันเป็นสองสัญญาณ เราได้ทำให้ สัญญาณแห่งกลางวันหมดแสงไปและเราได้ทำให้ สัญญาณแห่งกลางวันสว่างไสวเพื่อที่สุเจ้าจะได้แสวงหา ความโปรดปรานของพระผู้อภิบาลของสุเจ้า และเพื่อที่ สุเจ้าจะได้นับถุกุศลและมี เราจึงได้ทำทุกสิ่งให้เป็นทีละเอียดชัดเจนแล้วⁿ

وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ
 وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْنَا
 اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ فَمَحَوْنَا آيَةَ
 اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً
 لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا
 عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ وَكُلَّ شَيْءٍ
 فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ﴿١٢﴾

ⁿ ระบบของกลางวันและกลางคืนแสดงให้เห็นว่ามันเป็นวิธีการของพระเจ้าที่จะต้องมียกกลางคืนก่อน และหลังจากนั้นจึงมีแสงเกิดขึ้น ในสายตาของพระเจ้า ทั้งสองปรากฏการณ์นี้มีความสำคัญเท่ากัน แสงสว่างมีประโยชน์ฉันใด ในความมืดก็มีประโยชน์ฉันนั้น ถ้าหากไม่มีความแตกต่างระหว่างกลางวันและกลางคืน มนุษย์จะแบ่งเวลาของเขาได้อย่างไรและเขาจะสลับการทำงานกับการพักผ่อนได้อย่างไร?

มนุษย์ต้องไม่กลัวความมืดและเขาต้องปรารถนาแสงสว่างอย่างต่อเนื่องเพราะแสงที่สว่างตลอดกาล ไม่อาจเป็นไปได้ในโลกนี้ของพระเจ้า คนที่ต้องการจะได้รับสิ่งดี ๆ จะหึงโลกนี้และออกไปแสวงหาอีกโลกหนึ่ง

มันเป็นเรื่องแปลกที่ว่านี่คือความอ่อนแอที่สุดของมนุษย์ เขาไม่ต้องการที่จะเผชิญกับช่วงเวลาใดๆของความมืด แต่เขาต้องการได้รับแสงสว่างทันที ความรีบเร่งโดยที่ยังไม่ถึงเวลาของเขาคือสัญญาณหนึ่งของความอ่อนแอนี้ ความจริงแล้ว ความรีบเร่งเท่ากับการไม่คล้อยตามไปกับแผนการของพระเจ้า และการไม่คล้อยตามไปกับแผนการของพระเจ้าคือสาเหตุที่แท้จริงที่ทำให้มนุษย์ถูกทำลาย

พระเจ้าต้องการให้มนุษย์อดทนในเรื่องของการได้มาซึ่งความมั่งคั่งร่ำรวยทางโลกเพื่อที่เขาจะได้อยู่บนหนทางที่ถูกต้องการในการเดินทางของเขาไปยังโลกหน้า แต่เนื่องจากธรรมชาติรีบเร่งของเขา มนุษย์รีบที่จะได้มาซึ่งความมั่งคั่งร่ำรวยทางโลกซึ่งเป็นการขัดขวางการเดินทางอย่างต่อเนื่องของเขา ความต้องการของมนุษย์ที่จะได้สิ่งตอบแทนในทันทีทันใดคือเหตุผลที่ใหญ่ที่สุดที่ทำให้เขาไม่ได้รับความมั่งคั่งสมบูรณ์แห่งโลกหน้า

ในโลกนี้ก็เช่นกัน ความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้ก็ต่ออาศัยความอดทน ไม่ใช่โดยการรีบเร่ง

นบีเยเรมียาห์ได้แนะนำชาวยิวว่าพวกเขาต้องยอมรับอำนาจทางการเมืองของกษัตริย์บาบิโลนเพื่อปัจจุบัน และในขั้นแรกให้พยายามทำงานในเชิงสร้างสรรค์และเผยแผ่คำสอนของพระเจ้า เขาบอกว่าหลังจากนั้น เวลาจะมาถึงเองเมื่อพระเจ้าจะให้พวกเขาได้รับอำนาจ แต่ด้วยความไม่ยอมอดทน ชาวยิวไม่ยอมรับคำแนะนำของเขา ด้วยความต้องการที่จะเข้าไปสู่ขั้นตอนของ “แสงสว่าง” ก่อนผ่านขั้นตอนของ “ความมืด” พวกเขาได้เริ่มต่อสู้ทางการเมืองกับกษัตริย์แห่งบาบิโลนทันที ดังนั้นตามระบบของพระเจ้า มันจึงเป็นไปได้ที่พวกเขาจะประสบความสำเร็จ และในที่สุดพวกเขาก็ได้รับความอภัยและความตกต่ำ

13 เราได้ผูกชะตากรรมของมนุษย์ทุกคนไว้รอบคอของเขา แล้วและในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ เราจะนำบันทึกนั้นออกมา ให้เขาเห็นเหมือนกับหนังสือที่เปิดกางอยู่¹⁴ มันจะกล่าวว่า “จงอ่านบันทึกของสุเจ้า วันนี้ไม่มีใครนอกจากตัวของสุเจ้า เองที่จะเป็นผู้ชำระบัญชีตัวของสุเจ้าเอง”¹⁵ ใครเลือกที่จะ ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้องจะปฏิบัติตามแนวทางนั้นซึ่งเป็น ผลดีแก่ตัวเขาเอง และใครที่หลงทางออกไป การหลงทางของเขาจะทำให้เขาได้รับความหายนะ ไม่มีผู้แบกภาระใดจะแบก ภาระของอีกคนหนึ่งได้และเราจะไม่ลงโทษจนกว่าเราจะได้ ส่งศาสนทูตมาเตือนพวกเขาⁿ

وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْمَنَّا طَبْعَهُ فِي عُنُقِهِ
وَمُخْرَجٌ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ
مَنْشُورًا ﴿١٣﴾ أَقْرَأُ كِتَابِكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ
الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٤﴾ مَنِ اهْتَدَىٰ
فَأِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ
فَأِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴿١٥﴾ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ
رَسُولًا ﴿١٦﴾

ⁿ ในสมัยโบราณ คนที่เชื่อในเรื่องโศกลางไสยศาสตร์พยายามที่จะทำนายชะตากรรมของพวกตน โดยการสังเกตการบินของนกหรือการโคจรของดวงดาว หรือโดยอาศัยเครื่องรางต่างๆ ในปัจจุบัน แม้แต่บรรดาผู้ที่ไม่เชื่อในเรื่องโศกลางไสยศาสตร์ก็ก็ยังอ้างว่าชะตากรรมของพวกตนเกิดขึ้นจากสาเหตุลึกลับบางอย่าง พวกเขาคิดว่ามันเป็นปัจจัยภายนอกบางอย่างที่มีอิทธิพลที่แท้จริงต่อชะตากรรมของพวกเขา

อย่างไรก็ตาม พระเจ้ากล่าวว่าชะตากรรมของมนุษย์ไม่ได้เชื่อมโยงกับนกหรือดวงดาว ไม่ได้เกี่ยวข้องกับสิ่งภายนอกใดๆ แต่ความจริงแล้ว ชะตากรรมของมนุษย์ทุกคนแขวนอยู่กับการกระทำของตัวเอง อะไรก็ตามที่มนุษย์คิดหรือทำไปกำลังถูกบันทึกไว้ตลอดเวลาที่เขามีชีวิต ดังนั้น ในวันแห่งการพิพากษา มนุษย์จะได้พบประวัติชีวิตของเขาถูกเขียนไว้ในรูปของสมุดบันทึกประจำวันที่มีเรื่องราวต่างๆทั้งหมดของเขาทั้งใหญ่และเล็ก

พระเจ้าให้มีนับเกิดขึ้นในชุมชนต่างๆและประธานคัมภีร์แก่พวกเขา พระองค์ทำเช่นนั้นก็เพื่อที่มนุษย์จะรู้ล่วงหน้าถึงวันแห่งการชำระบัญชีที่ไม่อาจมองเห็น ตอนนี้ มันก็ขึ้นอยู่กับมนุษย์ทุกคนที่จะตัดสินใจว่าเขาต้องการเผชิญชะตากรรมอะไรในอนาคต สวรรค์อันนิรันดรที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามทางนำหรือความนิรันดรของนรกที่เป็นผลมาจากการออกห่างจากหนทางที่เที่ยงตรง

16 เมื่อเราตัดสินใจที่จะทำลายเมืองหนึ่ง เราจะบัญชาคนที ก็นอยู่อย่างสุขสบายของเมืองนั้น แต่พวกเขาจะฝ่าฝืน ดังนั้นถ้อยคำ(แห่งการลงโทษ)จึงเป็นสิ่งสมควร และเราได้ทำลาย เมืองนั้นจนสิ้นซาก 17 ก็ชั่วคนแล้วที่เราได้ทำลายไปตั้งแต่ สมัยของนุฮิ พระผู้อภิบาลของสุเจ้านันทรังรู้ดีถึงความผิด บาปของป่าวของพระองค์และทรงเห็นทุกสิ่ง⁷

وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

⁷ ความประพฤติของกลุ่มผู้นำชุมชนเป็นสิ่งบ่งบอกสำคัญถึงระดับความซื่อสัตย์หรือความทุจริตของคนในชุมชนนั้น คนกลุ่มนี้เท่านั้นที่มีความเข้าใจและมีทรัพยากรที่มีอิทธิพลต่อคนที่ต่อยกว่าพวกเขา คนกลุ่มนี้เท่านั้นที่สามารถรับผิดชอบในความเป็นผู้นำ

นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมการปฏิรูปกลุ่มผู้นำจึงเท่ากับการปฏิรูปชุมชนทั้งหมดและความเสียหายของกลุ่มผู้นำก็เท่ากับความเสียหายของชุมชนทั้งหมด ถ้าหากศึกษาเรื่องราวของชุมชนตั้งแต่สมัยของโนอาห์มาจนถึงปัจจุบัน ประวัติศาสตร์ของแต่ละชุมชนจะยืนยันความถูกต้องของหลักการทั่วไปนี้

บรรดาผู้เป็นแสงสว่างนำทางหรือผู้อาวุโสของชุมชนที่เอารัดเอาเปรียบผู้คนเพื่อสร้างความเป็นผู้นำของพวกเขาได้สอนเรื่องความรู้สึกของชุมชนแทนที่จะสอนเรื่องความเป็นจริง พวกเขาสอนชุมชนให้ใช้ชีวิตในความคิดเพื่อฝันอยากได้แทนที่จะจอมรับสัจธรรม พูดสั้น ๆ ก็คือ แทนที่จะทำให้ชุมชนสนใจพระเจ้า พวกเขากลับทำให้ชุมชนออกห่างจากพระเจ้าโดยการทำให้ชุมชนสนใจแต่เรื่องทางโลก ดังนั้น โดยการทำให้ชุมชนหลงผิด พวกเขาจึงถูทำลาย

เมื่อผู้นำประเภทนี้มีอำนาจเหนือชุมชน ย่อมเป็นที่คาดหวังได้ว่าพระเจ้าได้ตัดสินใจทำลายชุมชนนั้นแล้ว ทุกเรื่องราวประเภทนี้เกิดขึ้นโดยเจตนาของพระเจ้า เพราะไม่มีการกระทำหรือการทำผิดใด ๆ ของใครหรือของชุมชนถูกปิดบังจากพระองค์ได้

18 เราให้เขาในสิ่งที่เราปรารถนาแก่ใครก็ตามที่ปรารถนา สิ่งดีแห่งชีวิตโลกนี้ แต่หลังจากนั้น เราได้เตรียมนรกไว้ สำหรับเขาแล้ว ซึ่งที่นั่นเขาจะถูกเผา ถูกสาปแช่ง และไม่ได้ ได้รับความเมตตา 19 ส่วนผู้ใดปรารถนาชีวิตแห่งโลกหน้า และดิรนรนต่อสู้เพื่อมันอย่างถึงที่สุดและเขาเป็นผู้ศรัทธา ความพยายามของคนเช่นนั้นจะได้รับการชมเชย^๗

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ
فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ
جَهَنَّمَ يَصَلُّهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾
وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ
مَشْكُورًا ﴿١٩﴾

^๗ ในโลกปัจจุบัน ในขณะที่มนุษย์เดินทางไปสู่จุดหมายปลายทางสุดท้ายนั้น เขาจะพบว่าตัวเองกำลังยืนอยู่ต่อหน้าทางแยกในถนน ด้านหนึ่งนำไปสู่หนทางแห่งผลประโยชน์ที่ได้ในทันทีในขณะที่อีกทางหนึ่งเป็นทางที่ทุกสิ่งจะได้มาگیโดยคุณสมบัติแห่งคุณงามความดี คนที่ปฏิบัติตามทางแรกเลือกผลประโยชน์ที่จับต้องได้ในทันที แต่คนที่ปฏิบัติตามอีกทางหนึ่งเลือกโลกหน้า

ในด้านหนึ่ง มนุษย์มีแนวทางแห่งการฉวยโอกาสอยู่ต่อหน้าเขาซึ่งนำเขาไปสู่เกียรติและความมั่งคั่งในทันที ในอีกด้านหนึ่ง มีหนทางแห่งความรักในสังขารอันไม่สิ้นสุดซึ่งมนุษย์จะได้รับผลตอบแทนก็ต่อเมื่อเขาเริ่มชีวิตของเขาหลังความตาย ถ้ามนุษย์มีความขัดข้องใจ ทางหนึ่งในการจัดการกับมันคือการพยาบาลและแก้แค้น อีกทางเลือกหนึ่งคือการให้อภัยและวิงวอนต่อพระเจ้าโดยปล่อยให้เรื่องทั้งหมดอยู่ในมือของพระเจ้า ในทำนองเดียวกัน มนุษย์อาจใช้ทรัพย์สินของเขาไปในการตอบสนองความต้องการและเพิ่มความทะเยอทะยานอยากของเขาหรือเขาอาจใช้มันไปในหนทางของพระเจ้าก็ได้

ในทำนองเดียวกัน มีหนทางที่ต่างกันสองทางในการจัดการกับความไม่แน่นอนของชีวิต ทางหนึ่งคือการตอบสนองความต้องการของตัวเอง แต่ในอีกทางหนึ่งคือการอุทิศตนเองให้แก่การเคารพสักการะพระเจ้า ทางหนึ่งคือการให้ความสำคัญแก่สิ่งที่ปรากฏให้เห็น และอีกทางหนึ่งคือการยอมรับความจริงของสิ่งที่ไม่เห็น ทางหนึ่งเป็นทางที่สะดวกง่ายดาย ในขณะที่อีกทางหนึ่งเป็นทางของหลักการ ทางแรกบ่งบอกถึงความอดทนในขณะที่ทางหลังต้องใช้คุณธรรมของความอดทน

ทางแรกเป็นเรื่องเกี่ยวกับประโยชน์ชั่วคราวที่จะตามมาด้วยการสูญเสียทุกอย่างตลอดไป ส่วนทางที่สองเป็นทางแห่งการสูญเสียชั่วคราวซึ่งจะตามมาด้วยเกียรติและความสำเร็จที่ยั่งยืน

20

สำหรับคนทั้งสองประเภทนี้(ผู้ที่ปรารถนาโลกและ บรรดาผู้ต้องการโลกหน้า) เราได้ประทานสิ่งเหล่านั้น แก่พวกเขา ไม่มีใครที่จะมายับยั้งการประทานของ พระผู้อภิบาลของสุเจ้า ²¹ จงดูว่าเราได้ทำให้พวกเขา บางคนเหนือกว่าคนอื่นอย่างไร(ในชีวิตโลกนี้) แต่ใน โลกหน้านั้นฐานะเหล่านั้นจะยิ่งใหญ่กว่ากันมากนัก และความประเสริฐของพวกเขาจะเหนือกว่ากันมากมาย⁷

كُلًّا نُمِدُّ هَتُولَاءِ وَهَتُولَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢١﴾ أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَلَآ آخِرَةَ أَكْبَرُ دَرَجَتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢٢﴾

⁷ ไม่ว่าจะในโลกนี้หรือในโลกหน้า ความสำเร็จเป็นผลมาจากการมีโอกาสที่พระเจ้าได้ประทานให้ สำหรับบรรดาผู้ทำให้ความสำเร็จในชีวิตโลกหน้าเป็นเป้าหมายของชีวิต พระเจ้าได้ช่วยให้เจตนารมณ์แห่งความต้องการเช่นนั้นสะดวกง่ายดายในการเดินทางด้านวิญญาณที่นำไปสู่ความสำเร็จในโลกหน้า

เราเห็นได้ว่าในโลกนี้ บางคนนำหน้าคนอื่น บางคนอยู่ข้างหลัง บางคนมีมาก บางคนมีน้อย นี่คือการบอกเราในภาษาของสัญลักษณ์ว่าในโลกของพระเจ้านี้โอกาสมีไม่จำกัด ใครทำงานหนักมากเท่าใดก็ประสบความสำเร็จมากเท่านั้น ในทำนองเดียวกัน คนที่ทำกิจกรรมเพื่อโลกหน้ามากเท่าใดก็ย่อมได้รับการตอบแทนรางวัลในโลกหน้ามากเท่านั้น ยิ่งไปกว่านั้น อะไรก็ตามที่ใครได้รับในโลกหน้าจะเป็นสิ่งนิรันดร ส่วนอะไรก็ตามที่ใครได้รับในโลกนี้จะเป็นสิ่งชั่วคราว

22 จงอย่าตั้งสิ่งเคารพกราบไหว้ใดๆเป็นภาคีกับพระเจ้า มิเช่นนั้นแล้วสุเจ้าจะถูกทำให้ตกต่ำลงและเป็นທີ່เกลียดชัง และช่วยตัวเองไม่ได้²³ พระผู้อภิบาลของสุเจ้าได้บัญชา สุเจ้าไว้ว่า สุเจ้าอย่าเคารพสักการะผู้ใดนอกจากพระองค์ เท่านั้นและจงปฏิบัติดีต่อพ่อแม่ถ้าหากว่าผู้ใดในทั้งสองอยู่ กับสุเจ้าในวัยชรา จงอย่ากล่าวถ้อยคำแสดงความชิงชังแก่ ท่านและจงอย่าवादท่านแต่จงพูดกับท่านทั้งสองด้วยถ้อย คำอ่อนโยน²⁴ จงปฏิบัติต่อท่านทั้งสองด้วยความนอบน้อม และเมตตา และจงวิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรด ทรงเมตตาแก่ท่านทั้งสองเช่นเดียวกับที่ท่านทั้งสองได้เลี้ยง คุณฉันเมื่อตอนที่ฉันเยาว์วัยด้วยเถิด”²⁵ พระผู้อภิบาลของ สุเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่อยู่ในจิตใจของสุเจ้า ถ้าสุเจ้าเป็นผู้ ทำความดี แน่نون พระองค์จะทรงให้อภัยและหันมายัง คนที่สำนึกผิดและเชื่อฟังⁿ

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتَقْعُدَ
مَذْمُومًا مَّخْدُومًا ﴿٢٢﴾ * وَقَضَىٰ رَبُّكَ
أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ
إِحْسَانًا ۖ إِنَّمَا يُبَلِّغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ
أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا
أُفٍّ وَلَا تَهْزُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا
كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ
الذَّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا
كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴿٢٤﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ
بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِن تَكُونُوا صَالِحِينَ
فَإِنَّهُ كَانَ لِلَّوَّابِينَ غَفُورًا ﴿٢٥﴾

ⁿ สำหรับมนุษย์ พระเจ้าคือทุกสิ่ง พระองค์เป็นผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงอภิบาล แต่พระเจ้ายังคงเป็นสิ่งที่ไม่เห็น พระองค์ไม่ทรงออกมาอยู่ต่อหน้าเพื่อให้มนุษย์ได้รู้จัก นี่หมายความว่าเมื่อใครยอมรับว่าตัวเองอ่อนแอและยอมรับความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า คนผู้นั้นยอมรับจากการเลือกมากกว่าจากการที่ต้องมองเห็น

ในเรื่องนี้ กรณีของพ่อแม่ผู้แก่เฒ่าเป็นอะไรบางอย่างที่คล้ายกับพระเจ้า พ่อแม่ไม่มีอำนาจทางวัตถุเหนือลูกๆของตน เมื่อลูกปฏิบัติต่อแม่ด้วยดี ลูกก็ทำไปด้วยเจตนาธรรมอันบริสุทธิ์ของตัวเอง ไม่ใช่เพราะถูกกดดัน

นี่คือการทดสอบมนุษย์ในโลกปัจจุบัน ที่นี้ เขาต้องปฏิบัติตามทางแห่งสัจธรรมและความยุติธรรมโดยไม่ถูกบังคับให้ทำเช่นนั้น เขาต้องทำการงานทั้งหลายตามเจตนาธรรมของตัวเองเหมือนกับว่าพระเจ้าปรากฏอยู่ต่อหน้าเขาด้วยอำนาจทุกอย่างของพระองค์

การทำงานด้วยความสมัครใจเช่นนี้เป็นการทดสอบที่หนักสำหรับมนุษย์ อย่างไรก็ตาม พระเจ้าได้ทำให้มันเป็นเรื่องง่ายสำหรับมนุษย์โดยความโปรดปรานพิเศษของพระองค์ พระองค์ไม่ทดสอบมนุษย์ด้วยความรุนแรงของนายที่คอยเฝ้าจับผิดในเรื่องหุยมหุยม ถ้ามนุษย์รักภักดีต่อพระเจ้าเป็นพื้นฐาน พระองค์จะให้อภัยในความบกพร่องเล็กๆน้อยๆ ถ้ามนุษย์ยกกลับตัวหลังจากทำผิด พระองค์จะให้อภัยเขาโดยไม่คำนึงว่าเขาทำบาปใหญ่เพียงใด

26 จงปฏิบัติหน้าที่ของสุเจ้าที่มีต่อญาติ
ของสุเจ้าและต่อ ผู้ขัดสนและผู้เดินทางให้
ครบถ้วน และจงอย่าฟุ่มเฟือย 27 แท้จริง
ผู้ฟุ่มเฟือยนั้นคือพี่น้องของเหล่าชาตान
และ ชาตानนั้นแสร้งคุณต่อพระผู้อภิบาล
ของมัน 28 แต่ถ้าหาก สุเจ้าจำเป็นต้องบอกปิด
(คนขัดสน)เพราะสุเจ้าเองยังคงยความ
โปรดปรานของพระเจ้าที่สุเจ้าเองกำลังหวัง
อยู่ จงบอกปิด พวกเขาด้วยความนุ่มนวลⁿ

وَأَتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ
وَأَنَّ السَّبِيلِ وَلَا تُبْدِرْ تَبْدِيرًا ۖ إِنَّ
الْمُبْدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ۖ وَإِمَّا
تُعْرَضْنَ عَنْهُمْ أَبْغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ
تَرْجُوهَا فَقُلْ هُمْ قَوْلًا مِّسُورًا ۖ

ⁿ มนุษย์มีสิทธิที่จะใช้จ่ายเพื่อตัวเองจากสิ่งที่เขาหามาได้จากการทำงานหนัก อย่างไรก็ตาม
กฎหมายอิสลามก็กำหนดไว้ว่าเขาต้องหลีกเลี่ยงนิสัยฟุ่มเฟือย เขาควรใช้จ่ายทรัพย์สินของเขาไป
ในสิ่งที่จำเป็นจริงๆ ไม่ใช่ใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่ายหรือเพื่อโอ้อวด

ประการที่สอง ทุกคนต้องตระหนักว่าคนอื่นก็มีสิทธิในสิ่งที่เขาหามาได้ ไม่ว่าจะคนเหล่านั้นจะเป็นญาติ
เพื่อนบ้าน ผู้เดินทางหรือคนยากจน

ถ้าเราจะใช้จ่ายทรัพย์สินของเราไปตามเจตนาภรณ์และความพึงพอใจของพระเจ้า ประการแรก เรา
ต้องประหยัดโดยการละเว้นจากการใช้จ่ายที่ไม่มีจุดหมาย ความจริงแล้ว การใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย
เป็นอาวุธที่ชาตानใช้เพื่อล่อลวงมนุษย์ให้ละทิ้งหน้าที่ของตัวเองต่อคนยากจนและคนขัดสน

²⁹ จงอย่าเป็นคนขี้เหนียวและจงอย่าใช้จ่ายอย่างมือเห็บ จนสูญเสียตกเป็นผู้ถูกครหาและไม่มีอะไรเหลือ ³⁰ แท้จริง พระผู้อภิบาลของสุเจ้าทรงประทานปัจจัยอย่างมากมาย แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงระงับปัจจัยของพระองค์ แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เช่นกัน เพราะพระองค์ทรง รู้ดีถึงสภาพของบ่าวของพระองค์และทรงเผด็จเขาอย่าง โกลัซิด⁷

³¹ จงอย่าฆ่าลูก ๆ ของสุเจ้าเพราะกลัวความยากจน เพราะ เราต่างหากที่เป็นผู้ประทานปัจจัยแก่พวกเขาและแก่สุเจ้า⁸ ด้วย แท้จริงการฆ่าพวกเขา นั้นเป็นความผิดบาปอย่างร้ายแรง ³² จงอย่าเข้าใกล้การผิดประเวณี เพราะมันเป็นการ ลามกและหนทางชั่วช้า⁹

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ
وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا
مَّحْسُورًا ﴿٣٠﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ
خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ
خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ
قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا ﴿٣٢﴾ وَلَا
تَقْرَبُوا الزَّانِيَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ
سَبِيلًا ﴿٣٣﴾

⁷ อิสลามสนับสนุนความพอดีในทุกเรื่อง ตามอิสลาม ทางสายกลางคือ การหลีกเลี่ยงความสุดโต่ง เป็นหนทางที่ดีที่สุด “ที่ดีที่สุดของทุกเรื่องคือความพอดี” คำแนะนำนี้ก็เป็นสิ่งที่ได้ถูกให้ไว้ในเรื่อง การใช้จ่ายเช่นกัน มนุษย์ต้องไม่ขี้เหนียวจนทำให้ตัวเองต่ำต้อยในสายตาของคนอื่น แต่ก็ต้องไม่ ใช้จ่ายจนไม่มีอะไรเหลือไว้สำหรับตัวเอง มีบันทึกคำพูดของนบีมุฮัมมัดว่าคนที่ปฏิบัติตามทางสาย กลางจะไม่ตกยาก

การที่มนุษย์ขาดความพอดีในเรื่องทรัพย์สินโดยทั่วไปแล้วเป็นเพราะเขาไม่เห็นความจริงว่าผู้ให้คือ พระเจ้า พระองค์ต่างหากที่เป็นผู้ให้คนหนึ่งน้อยและให้อีกคนหนึ่งมากจากความรู้ของพระองค์ มีคำกล่าวของพระเจ้าในเรื่องนี้ถูกบันทึกไว้ในอะติษกุดซีซของนบีมุฮัมมัดว่า “ในบรรดาบ่าวบางคน ของฉันนั้น ความจนเป็นสิ่งดีกว่าสำหรับพวกเขาเขา นั่นคือ การมีทรัพย์สินมากเกินไปจะทำให้พวกเขาหลงผิด ถ้าฉันจะทำให้พวกเขามั่งคั่ง ความศรัทธาของพวกเขาจะเสีย และมีบ่าวบางคนของ ฉันที่ความมั่งคั่งเป็นสิ่งดีกว่าสำหรับพวกเขา ถ้าเราทำให้พวกเขายากไร้ ความศรัทธาของพวกเขา จะเสีย”

⁸ พระเจ้าเป็นผู้สร้างสิ่งมีชีวิตทุกสิ่งและพระองค์เองที่เป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา เมื่อ มองมุมนี้ การที่มนุษย์ฆ่าใครคนหนึ่งโดยอ้างว่าขาดแคลนปัจจัยยังชีพเท่ากับเป็นการกระทำที่ไม่มี เหตุผล เมื่อพระเจ้าเองรับผิดชอบในการประทานปัจจัยให้แก่สิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมา จึงไม่มีใคร มีสิทธิ์ที่จะฆ่าผู้ใดโดยกลัวว่าคนอื่นเกิดขึ้นจะทำให้โอกาสอยู่รอดของตัวเองน้อยลง “เราต่าง หากที่เป็นผู้ประทานปัจจัยแก่พวกเขาและแก่สุเจ้า” จากคำพูดดังกล่าวนี้ ความคิดของมนุษย์จึงถูก นำไปสู่การสร้างสรรคมากกว่าการทำลาย มันเป็นเรื่องน่าคิดว่าถ้ามนุษย์ในปัจจุบันสามารถหาเลี้ยง ตัวเองได้ มันก็เพราะการที่พวกเขาใช้ประโยชน์จากปัจจัยที่พระองค์จัดเตรียมไว้ให้ นี้ก็เช่นเดียวกับ ประชากรในอนาคตด้วยเช่นกัน

⁹ การผิดประเวณีเป็นความชั่วที่ยิ่งใหญ่และเป็นการบ่งบอกถึงความไม่ละอายจนมนุษย์ต้องออกห่าง จากมันตั้งแต่วัย กุรอานจึงสั่งว่า “อย่าเข้าใกล้การผิดประเวณี” ซึ่งเป็นคำบัญชาขั้นพื้นฐานในเรื่อง นี้ ส่วนคำสั่งที่เป็นรายละเอียดได้ถูกกล่าวไว้ในบทที่ 24

33 จงอย่าฆ่าชีวิตใดที่พระเจ้าได้ทรงห้ามไว้ ยกเว้น ด้วยความชอบธรรม และถ้าผู้ใดถูกฆ่าอย่างไม่เป็น ธรรม เราได้ให้สิทธิในการที่จะแก้แค้นแก่ผู้ปกครอง (ทายาท) ของเขา ดังนั้น จงอย่าละเมิดขอบเขตที่ถูก กำหนดไว้ในเรื่องการตอบแทนอย่างเท่าเทียมกัน เพราะหลังจากนั้นเขาจะได้รับการช่วยเหลือ (โดย กฎหมาย)^๗

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطٰنًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾

^๗ การฆ่าใครโดยไม่ได้รับการอนุมัติจากกฎหมายอิสลามเป็นสิ่งต้องห้ามโดยสิ้นเชิง ใครที่ถูกฆ่าโดยไม่มีเหตุผลตามกฎหมายอิสลามต้องถูกถือว่าเป็นผู้ถูกล่วงละเมิด ดังนั้น ญาติที่มีชีวิตของผู้ตายจึงมีสิทธิเต็มทีเหนือฆาตกร ทายาทของผู้ตายอาจจะแก้แค้นการฆาตกรรมตามกฎหมายหรือพวกเขาอาจปล่อยคนฆ่าไปหลังจากได้รับเงินชดเชยจากฆาตกร หรืออาจให้อภัยเขาด้วยก็ได้ ตามกฎหมายอิสลาม ผู้มีสิทธิเรียกร้องจริง ๆ คือญาติที่ยังมีชีวิตของคนตาย ไม่ใช่รัฐบาล หน้าที่ของรัฐบาลก็แค่การช่วยให้ญาติที่มีชีวิตทำตามเจตนารมณ์ของพวกเขาเท่านั้น

การทำฆาตกรรมเป็นอาชญากรรมที่รุนแรงจนมีคำบอกเล่าว่าท่านนบีมุฮัมมัดได้กล่าวว่าการฆ่ามนุษย์คนหนึ่งไม่เป็นที่พึงปรารถนายิ่งกว่าการทำลายโลกทั้งหมด ในสายตาของพระเจ้า แม้จะมีหลักการนี้ แต่ญาติที่ยังมีชีวิตของผู้ถูกฆ่าก็ไม่มีสิทธิที่จะทำอะไรเกินเลยกับฆาตกรในการแก้แค้นให้แก่การฆ่า ตัวอย่างเช่น พวกเขาไม่อาจทำลายโฉมคนฆ่าหรือฆ่าคนที่อยู่กับฆาตกรแทน เป็นต้น ถ้าญาติที่ยังมีชีวิตของผู้ถูกฆ่าทำเกินเลยในการแก้แค้นให้แก่การฆาตกรรม รัฐบาลสามารถออกมาป้องกันได้ในลักษณะเดียวกับที่มันจะช่วยให้พวกเขาได้รับสิทธิในความยุติธรรมในเรื่องการแก้แค้นหรืออีกสอง

นี่เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของกฎหมายอิสลาม ถ้าใครคนหนึ่งไม่ว่าจะถูกกดขี่ข่มเหงอย่างไร ต้องการที่จะแก้แค้น เขาได้รับอนุญาตให้ทำได้ตามระดับของการกดขี่ที่เขาได้รับ เขาไม่ได้รับอนุญาตให้ทำสิ่งใดเกินเลยไปกว่านี้

34 จงอย่าเข้าใกล้ทรัพย์สินของเด็กกำพร้า^ก เว้นแต่ใน ลักษณะที่ดีที่สุดจนกว่าเขาจะบรรลุนิติภาวะผู้ใหญ่ จงปฏิบัติ ตามสัญญาให้ครบถ้วน^ข เพราะสุเจ้าต้องรับผิดชอบต่อ สัญญาที่สุเจ้าได้ทำไว้ 35 จงดวงให้ครบตามจำนวนเมื่อ สุเจ้าดวง และจงชั่งให้ถูกต้องเที่ยงตรงเมื่อสุเจ้าชั่ง นี่คือการที่ดีและจะเห็นว่ามั่นคงกว่าในบันปลาย^ค

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا
بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا
وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا
بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ
وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

^ก เมื่อใดก็ตามที่ทรัพย์สินของเด็กกำพร้าถูกฝากไว้กับญาติ เด็กกำพร้าที่อายุน้อยหรือยังไม่บรรลุนิติภาวะ มันก็เป็นหน้าที่ของญาติที่จะต้องดูแลรักษาทรัพย์สินของเด็กกำพร้าไว้ไม่ให้บกพร่องเสียหาย และทันทีที่เด็กกำพร้าสามารถเข้าใจเรื่องของผลประโยชน์และการขาดทุน ก็ให้มอบทรัพย์สินทั้งหมดคืนแก่เด็กกำพร้า

^ข การรักษาสัญญาเป็นสัญลักษณ์ของบุคคลที่มีเกียรติ คนที่ทำสัญญา แต่ไม่ทำตามสัญญาเป็นคนที่ไม่รู้ค่าต่อหน้าพระเจ้าและมนุษย์

โดยภาษา “สุเจ้าต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้า” คำพูดนี้ทำให้เป็นที่ชัดเจนว่าถ้าใครคนหนึ่งทำสัญญากับอีกคนหนึ่ง มันไม่ได้เป็นเรื่องของคนสองคนเท่านั้น พระเจ้ายังมีส่วนร่วมในฐานะเป็นฝ่ายที่สามของสัญญาด้วย คนที่ผิดคำสัญญากับคนที่อ่อนแอกว่าตัวเองจึงต้องกลัวพระเจ้าด้วย เพราะมันเป็นไปได้ที่เขาจะหนีพ้นจากความกริ้วโกรธของพระองค์

^ค ธุรกิจทุกอย่างในโลกต้องอาศัยการชั่งและดวง ดังนั้น จึงได้มีการสั่งว่าการชั่งน้ำหนักและการดวงต้องทำอย่างถูกต้อง

เกี่ยวกับเรื่องการชั่งดวงนี้มีสองด้าน ด้านแรก มันเป็นเรื่องศักดิ์ศรีของมนุษย์เพราะการชั่งน้ำหนักให้ขาดเป็นเรื่องของอุปนิสัยที่ได้รับการดูถูก คุณสมบัติประการที่สองคือมันเป็นการสร้างแรงกระตุ้นให้แก่ธุรกิจ เพราะความไวเื้อเชื่อใจเป็นรากฐานของความก้าวหน้าทางการค้า การชั่งและการดวงอย่างถูกต้องเป็นเงื่อนไขจำเป็นสำหรับการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีทางธุรกิจในทุกสังคม

36 จงอย่าปฏิบัติตามสิ่งที่สุเจ้าไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น เพราะสุเจ้าจะถูกสอบสวนในเรื่องการใช้ตา หูและความคิด 37 จงอย่าเดินวางท่าผยองในแผ่นดินเพราะสุเจ้าไม่สามารถที่จะแยกแผ่นดินและแข่งกับภูเขาในเรื่อง ความสูงได้เลย 38 ทั้งหมดนี้เป็นความเลวในสายตา ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าและเป็นที่น่ารังเกียจ^ก

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ
السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ
كَانَ عِنْدَهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾ وَلَا تَمْشِ فِي
الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ
وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَلِكَ
كَانَ سِيئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

^ก เกาะตาตีฮะ นักรรดาธิบายกุรอานรุ่นแรกได้กล่าวว่า “อย่าพูดว่า ‘ฉันเห็นแล้ว’ เมื่อคุณยังไม่เห็นอย่างกล่าวว่า ‘ฉันได้ยินแล้ว’ เมื่อคุณยังไม่ได้ยิน และอย่ากล่าวว่า ‘ฉันรู้’ เมื่อคุณไม่รู้”

คนที่กลัวจะถูกเรียกไปสอบสวนต่อหน้าพระเจ้าจะไม่มีวันพูดสิ่งใดโดยไม่ได้รับการยืนยันว่ามันเป็นความจริงเสียก่อน มนุษย์ต้องใช้ตา หูและสมองเพื่อวัตถุประสงค์ที่มันถูกออกแบบมาและพูดหรือทำในสิ่งที่มีหลักฐานเพียงพอที่จะยืนยันในเรื่องที่ตัวเองพูดหรือทำ เขาต้องหลีกเลี่ยงจากทุกเรื่องที่ไม่มีความจริง ตัวอย่างเช่น การเป็นพยานเท็จ การกล่าวหาเท็จ การตำหนิใครบางคนบนพื้นฐานของการได้ยินมา การให้เหตุผลสนับสนุนความเท็จเพียงเพราะอิจฉา การให้ความน่าเชื่อถือแก่สิ่งที่มนุษย์ไม่รู้แน่ชัดเพราะความจำกัดของตัวเอง หู ตาและความคิดอยู่ภายใต้การควบคุมของมนุษย์ แต่สิ่งเหล่านี้พระเจ้าได้มอบให้เขาด้วยความไว้วางใจ ดังนั้น มนุษย์จึงต้องใช้มันตามเจตนารมณ์ของพระเจ้า มิเช่นนั้นแล้ว เขาจะต้องรับผิดชอบในการนำมันไปใช้อย่างผิดๆ

ถึงแม้จะได้รับอำนาจทุกอย่าง มนุษย์ก็ไม่สามารถฉีกพินโลกที่เขาอาศัยอยู่ ขณะเดียวกัน ความสูงของภูเขาก็กฎีเสททุกคำกล่าวอ้างถึงความยิ่งใหญ่ของเขา นี่เป็นการเปรียบเทียบที่แสดงให้เห็นถึงสถานะที่แท้จริงของมนุษย์ที่ตรงข้ามกับความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า มันย้ำเตือนความจริงว่ามนุษย์ต้องไม่ทะนงตนในโลกนี้ เขาต้องเดินตามทางด้วยความถ่อมตนและยอมจำนน ไม่ใช่เดินด้วยท่าทางที่ทะนงตนและวางท่าผยอง

39 นี่เป็นส่วนหนึ่งจากภูมิปัญญาที่พระผู้อภิบาลของสุเจ้า ได้ประทานแก่สุเจ้าและสุเจ้าจงอย่าตั้งสิ่งเคารพบูชาใดๆ เป็นภาคีกับพระเจ้า มิฉะนั้นสุเจ้าจะถูกโยนเข้าไปในนรก ที่ถูกสาปแช่งและไม่ได้รับสิ่งดี^๗

ذٰلِكَ مِمَّا اُوْحِيَ اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنْ
الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ اِلٰهًا اٰخَرَ
فَتُلْقٰى فِيْ جَهَنَّمَ مَلُوْمًا مَّدْحُوْرًا ﴿٣٩﴾

^๗ คำสั่งที่ให้ไว้ในอายะฮ์ข้างต้นอยู่ภายใต้หัวข้อ “ฮิกมะฮ์” ซึ่งในที่นี้ความหมายของมันคือความจริงที่มีนัยยะ สัจธรรมที่ดึงามของชีวิต บนรากฐานของความจริงนั่นเองที่ชีวิตที่ดีได้ถูกสร้างขึ้น สังคมมนุษย์ที่ปราศจากสิ่งดังกล่าวมาไม่สามารถหวังอะไรได้นอกจากการถูกทำลายทิ้งในชีวิตโลกนี้และในโลกหน้า

คำแนะนำดังกล่าวข้างต้นเริ่มด้วยความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้าหรือ “เตอาฮีด” (อายะฮ์ที่ 22) และจบลงด้วยความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้า (อายะฮ์ที่ 39) นี่เป็นการชี้ว่าเพื่อรากฐานของการทำงานที่ดีทั้งหมด มนุษย์ต้องเชื่อในพระเจ้าองค์เดียว เขาต้องกลัวและรักพระเจ้าเท่านั้น ความลับของชีวิตที่ดีถูกซ่อนไว้ในความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้า ถ้าความสัมพันธ์กับพระเจ้าไม่ดี มันก็จะมีสิ่งอื่นใดมาจัดการเรื่องชีวิตของมนุษย์ให้ถูกต้องได้ พระเจ้าคือ การเริ่มต้นและการสิ้นสุดของชีวิตมนุษย์

40 อะไรนะ พระผู้อภิบาลของสุเจ้าได้ทรงให้ลูกชายแก่สุเจ้า และพระองค์เองทรงรับเอาทูตสวรรค์เพศหญิงมาเป็นลูกสาว ของพระองค์กระนั้นหรือ? โกหกอย่างมหันต์ ซัดๆที่สุเจ้า กล่าวมา 41 เราได้อธิบาย (สัจธรรม)ในกุรอานนี้ด้วยวิธีการ ต่างๆเพื่อที่พวกเขาจะได้ใส่ใจ แต่พวกเขากลับวิ่งห่างออกไปจากสัจธรรมมากขึ้น 42 (โอม์ฮัมมัด) จึงบอกพวกเขาเถิด ว่า “ถ้าหากมีสิ่งเคารพกราบไหว้อื่นๆเคียงคู่กับพระองค์ดังที่ พวกเขากล่าว แน่หอน พวกมันน่าจะพยายามหาทางไปให้ ถึงเจ้านายแห่งบัลลังก์แล้ว 43 มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่พระองค์ ผู้ทรงสูงส่งเหนือสิ่งทีพวกเขาพูด 44 ชั้นฟ้าทั้งเจ็ดและแผ่นดิน และทุกสรรพสิ่งในนั้นต่างกล่าวแซ่ซ้องสรรเสริญพระองค์ แต่สุเจ้าไม่เข้าใจการแซ่ซ้องสรรเสริญของพวกมัน แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงขจัดและผู้ทรงให้อภัย^๗

أَفَأَصْفَنكُمْ رَبُّكُم بِالْبَيِّنِ وَأَخَذَ مِنْ
 أَمَلِيَّتِكَةِ إِنْتِنَا إِنكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا
 عَظِيمًا ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا
 الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا
 نُفُورًا ﴿٤١﴾ قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلهَةٌ كَمَا
 يَقُولُونَ إِذَا لَابَتَعَوْا إِلَى ذِي الْعَرْشِ
 سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا
 يَقُولُونَ عَلُّوْا كَبِيْرًا ﴿٤٣﴾ تَسْبِيْحٌ لَهُ
 اَلْسَمَوٰتُ اَلْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهِنَّ
 وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
 وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُوْنَ تَسْبِيْحَهُمْ اِنَّهٗ
 كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ﴿٤٤﴾

^๗ สัจธรรมเป็นสิ่งที่สมบูรณ์ครบถ้วนในตัวของมันเองจนถ้าหากสิ่งใดๆที่ไม่ใช่สัจธรรมถูกนำมาวางไว้ข้างมัน สัจธรรมจะปรากฏออกมาให้เห็นชัดในทันที ตัวอย่างของสิ่งที่ไม่ใช่สัจธรรมก็คือการตั้งสิ่งใดเป็นหุ้นส่วนให้กับพระเจ้า

ผู้บูชารูปเคารพเรียกหุ้นส่วนที่พวกเขาตั้งขึ้นมาว่า “ลูกของพระเจ้า” แต่นี่เป็นการปฏิเสธคำกล่าวอ้างของพวกเขาในตัวของมันเอง ประการแรก ถ้าหากสิ่งทีเรียกว่าหุ้นส่วนเหล่านี้ถูกกำหนดให้เป็นเพศหญิงและถูกเรียกว่าลูกสาวของพระเจ้า จะมีการยกข้อโต้แย้งขึ้นมาทันที เพราะบรรดาผู้ศรัทธาถือว่าลูกสาวเป็นเพศที่อ่อนแอ ดังนั้น พระเจ้าจะยอมรับสมาชิกของชนชั้นที่อ่อนแอนี้เป็นหุ้นส่วนของพระองค์ได้อย่างไร? เป็นเรื่องน่าแปลกใจขนาดไหนถ้าพระองค์ให้ลูกชายแก่มนุษย์และพระองค์เลือกลูกสาวไว้สำหรับพระองค์เอง?

ประการที่สอง ถ้าหุ้นส่วนถูกถือว่าเป็นบุตรของพระเจ้า ใครในประสบการณ์ของมนุษย์คือสัญลักษณ์ของอำนาจและความเข้มแข็ง นี่ก็เป็นสิ่งที่ยากต่อการเข้าใจ เพราะอำนาจเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น ถ้าในระบบใดมีคนได้รับอำนาจมากกว่าหนึ่งคน การต่อสู้ระหว่างผู้มีอำนาจทั้งสองต้องเกิดขึ้นเป็นแน่ เพราะแต่ละคนต้องการที่จะมีอำนาจเบ็ดเสร็จ ตอนนี้ ถ้าหากว่าในจักรวาลนี้มีมากกว่าสองอำนาจ การต่อสู้เพื่อแย่งชิงอำนาจก็จะเกิดขึ้นและนำมาซึ่งความวุ่นวายไร้ระเบียบ แต่เนื่องจากในจักรวาลไม่มีความแตกแยกหรือความไร้ระเบียบ นี่จึงเป็นการยืนยันว่าหุ้นส่วนในอำนาจของพระเจ้าเช่นนั้น ไม่มีหรือไม่เกิดขึ้น

ไม่ว่าสิ่งที่พวกเขาสมมุติขึ้นเป็นหุ้นส่วนของพระเจ้าจะถูกเรียกว่าลูกชายหรือลูกสาว ความคิดเรื่องหุ้นส่วนก็ขัดแย้งกับความจริง สัจธรรมก็คือทั่วทั้งจักรวาลปฏิเสธความคิดทั้งหมดทีมีการตั้งหุ้นส่วนในความเป็นพระเจ้าให้แก่พระเจ้า

45 เมื่อสุเจ้าอ่านกุรอาน เราได้กันมานทีมออง
ไม่เห็นระหว่าง สุเจ้ากับบรรดาผู้ไม่เชื่อใน
โลกหน้า 46 เราได้ปิดคลุมหัวใจ ของพวก
เขาไว้เพื่อที่พวกเขาจะได้ไม่เข้าใจและเรา
ได้ทำให้ หูของพวกเขาไม่ได้ยิน เมื่อเจ้า
เอ่ยถึงพระผู้อภิบาลของเจ้า ในกุรอานเพียง
องค์เดียว พวกเขาจะหันหน้าไปทางอื่นด้วย
ความเกลียดชัง⁷

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ
وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا
مَّسْتُورًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً
أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا
ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوَّاْ
عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٦﴾

⁷ เมื่อกุรอานถูกอ่านให้แก่ผู้คน พวกเขาไม่เข้าใจศาสน์ของกุรอานเนื่องจากสภาพแวดล้อมของพวกเขา
เขา ความจริงแล้ว พวกเขาไม่สนใจในเรื่องโลกหน้าจนพวกเขาเมินเฉยต่อศาสน์ที่พวกเขาได้ยิน
ผู้คนหมกมุ่นอยู่กับเรื่องทางโลกจนไม่สนใจในเรื่องลัทธิธรรมกันอีกต่อไปแล้ว ความไม่สนใจของพวกเขา
เขาก็เนื่องมาจากความจริงที่ว่าพวกเขาไม่ต้องการที่จะปรับปรุงแก้ไขตัวของพวกเขาเอง
การเรียกร้องของลัทธิธรรมที่มีมาตั้งแต่ดั้งเดิมนั้นปฏิเสธเรื่องทางโลกของพวกเขาเสมอ นั่นคือเหตุผล
ที่ว่าทำไมพวกเขาจึงรู้สึกว่าคุณผู้เมตตาได้ยื่นเสียงเรียกร้อง ในหัวใจของพวกเขา พวกเขาเชื่อใน
เรื่องการต้องไปรับการสอบสวนในวันแห่งการพิพากษา และนี่ทำให้พวกเขาไม่สนใจในลัทธิธรรม
ความคิดที่ขาดความเอาใจใส่จริงจังนั้นไม่สามารถที่จะเข้าถึงสิ่งที่มีค่าใดๆได้

47 เรารู้ดีถึงสิ่งที่คุณเขาอยากจะได้ยิน เมื่อพวกเขา ฟังเจ้าและสิ่งที่คุณเขาพูดเมื่อพวกเขานั่งร่วมปรึกษา กันอย่างลับๆ และเมื่อพวกเขาทำผิดเหล่านักกล่าวต่อกัน และกันว่า “พวกท่านกำลังตามผู้ถูกกตาดาคมอยู่เท่านั้น”⁴⁸ ดูซิ พวกเขาเปรียบเจ้าเหมือนอะไร พวกเขาหลงทาง ไปแล้ว ตั้งนั้น พวกเขาจึงไม่สามารถหาหนทางที่ถูกต้องได้⁷

49 พวกเขากล่าวว่า “อะไรนะ จริงหรือที่เราจะถูกฟื้นคืนชีพ ขึ้นมาใหม่อีกครั้งหนึ่งเมื่อเราเหลือแต่กระดูกที่ผุปนแล้ว?”⁵⁰ จงบอกพวกเขาเถิดว่า “แม้พวกท่านเป็นหินหรือเหล็ก⁵¹ หรือแม้แต่เป็นสิ่งที่แข็งกว่านี้ซึ่งพวกท่านคิดว่าไม่อาจจะ ถูกทำให้มีชีวิตได้อีกก็ตาม” แล้วพวกเขาจะถามว่า “ใครเล่าที่จะทำให้เรากลับมามีชีวิตอีก?” จงตอบพวกเขาว่า “ก็พระองค์ ผู้ทรงทำให้พวกท่านมีชีวิตขึ้นในครั้งแรกไงเล่า” แล้วพวกเขา จะส่ายหัวแก่เจ้าและถามว่า “แล้วเมื่อไหร่มันจะเกิดขึ้น?” จง บอกพวกเขาว่า “บางทีมันอาจจะเร็วๆ นี้ก็ได้”⁷

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمْعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمْعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَى إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿٤٧﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وُرُفْنًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْفُرُ فِي صُدُورِكُمْ ﴿٥١﴾ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥٢﴾

⁷ การเรียกร้องของนบีมุฮัมมัดได้รับการสนับสนุนโดยเหตุผลที่มีน้ำหนักจนคนธรรมดาทั่วไปของแผ่นดินอาหรับเกิดความประหลาดใจ เมื่อเห็นเช่นนั้น พวกผู้นำชาวอาหรับจึงรู้สึกกลัวว่าถ้าคนส่วนใหญ่หันไปรับศาสนาใหม่ ความเป็นผู้นำของพวกเขาอาจจะสิ้นสุดลง ดังนั้น พวกเขาจึงใช้ยุทธวิธีดึงคนออกมาให้ห่างจากสังฆกรรม พวกเขาบอกว่าอิทธิพลคำพูดของนบีนับเป็นเกิดขึ้นเนื่องจากท่านถูกสิง ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขาบอกว่าอำนาจคำพูดของท่านนบีนับไม่ได้ออกมาจากการที่ท่านค้นพบสังฆกรรม แต่มาจากการที่ท่านมีอำนาจมายากล นั่นคือ มันเป็นแค่เพียงเรื่องการใส่คำพูดที่ใช้สำนวนโวหารมากกว่าการสื่อสารสังฆกรรม ด้วยเหตุนี้ คำพูดอันยิ่งใหญ่ของกุรอานที่สะท้อนถึงสังฆกรรมจึงเป็นการร้ายมนต์อย่างหนึ่งสำหรับพวกเขา

คนที่ไม่สามารถตัดสินใจการเรียกร้องเช่นนั้นโดยพิจารณาจากคุณสมบัติของมัน แต่มองมันจากทัศนะของว่าคำพูดของการเรียกร้องนั้นสนับสนุนหรือปฏิเสธจุดยืนของพวกเขาจะไม่มีวันได้รับความสำเร็จในการพบสังฆกรรม

52 ในวันนั้น เมื่อพระองค์ทรงเรียกพวกท่าน พวกท่าน จะสนองตอบด้วยการลุกขึ้นและสรรเสริญพระองค์ และ พวกท่านคิดว่าพวกท่านอยู่ในสภาวะเช่นนี้เพียงชั่วขณะ หนึ่งเท่านั้น^๗

53 (มุฮัมมัด) จงบอกปวงบ่าวของฉันว่าพวก เขาควรจะ พุดแต่เฉพาะสิ่งที่ดีที่สุดเท่านั้น ความจริงแล้ว ซาตาน นั้นพยายามที่จะสร้างความแตกแยกขึ้นระหว่างพวกเขา แท้จริง ซาตานคือศัตรูตัวฉกาจของมนุษย์^๗

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٣﴾

^๗ การเกิดขึ้นครั้งแรกของมนุษย์ก็เป็นการพิสูจน์ได้อย่างชัดเจนถึงความเป็นไปได้ในการเกิดขึ้นครั้งที่สองหรือการเกิดใหม่อีกครั้งหนึ่งของเขาในวันแห่งการพิพากษา ใครที่ศรัทธาในการสร้างมนุษย์ครั้งแรกไม่มีเหตุผลอะไรที่จะมาปฏิเสธการสร้างมนุษย์ครั้งที่สองในโลกหน้า ยิ่งไปกว่านั้น แนวความคิดเรื่องการสร้างมนุษย์ครั้งที่สองก็ไม่ใช่ว่าเรื่องยากที่จะเข้าใจสำหรับบรรดาผู้ถือว่ามีมนุษย์เป็นสิ่งที่สมกันของสิ่งที่เป็นวัตถุ เพราะเซลล์ในร่างกายของมนุษย์ยังคงมีการเสื่อมสลายตายไปและมีเซลล์ใหม่ขึ้นมาแทนตลอดเวลา ในโลกที่เรารู้จักนี้ การเกิดขึ้นของทางวัตถุของมนุษย์ได้สิ้นสุดลงแล้วครั้งแล้วเพื่อที่จะถูกสร้างขึ้นใหม่อีกครั้งแล้วครั้งเล่าโดยการแทนกันของเซลล์อย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้ ร่างกายของมนุษย์จึงสร้างตัวมันเองขึ้นมาใหม่อย่างต่อเนื่อง กล่าวกันว่าทุกสิบปี เซลล์ในร่างกายของเราได้ทดแทนตัวมันเองและมีร่างกายใหม่เกิดขึ้นมา สังขรณ์คือสิ่งที่เราเชื่อและเข้าใจก่อนความตายโดยความรู้ของเราเกี่ยวกับเรื่องการทำงานของเซลล์ก็คือสิ่งที่เราประสบครั้งแล้วครั้งเล่าก่อนตาย

ในความเป็นจริงแล้ว วันอาสานคือชื่อของวันที่มานของสิ่งที่มองไม่เห็นถูกเปิดออกและพระเจ้าจะปรากฏให้เราเห็นถึงอำนาจและความยิ่งใหญ่ของพระองค์ เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้น ผู้ปฏิเสธจะถูกบังคับให้ทำสิ่งที่ผู้ศรัทธาที่แท้จริงทำในปัจจุบัน นั่นคือ การเชื่อในพระเจ้าและชีวิตในโลกหน้า ในตอนนั้นมนุษย์ทั้งหมดจะรับมาหาพระเจ้าด้วยการยอมรับในอำนาจและความยิ่งใหญ่ของพระองค์

^๗ อายุขัยอธิบายถึงความสัมพันธ์อันประหลาดระหว่างผู้เผยแพร่ศาสนาและผู้ฟังคำสอน ไม่ว่าจะผู้ฟังคำสอนจะย้ายอย่างไรก็ตาม ผู้เผยแพร่ศาสนาต้องใช้ความอดทนและละเว้นจากการโต้ตอบในแบบเดียวกัน เพราะถ้าหากเขาถูกยั่วโดยพฤติกรรมเลวทรามของผู้ฟังเขา บรรยากาศแห่งความเกลียดชังและความต้อรังก็จะยิ่งมีมากขึ้น ความตึงเครียดระหว่างผู้เผยแพร่ศาสนาและผู้ฟังอาจทำให้ฝ่ายหลังไม่อาจรับคำสอนของเขาด้วยความใจเย็น ด้วยความคิดที่เปิดกว้างและปราศจากความอคติ บรรยากาศแห่งความเกลียดชังและความต้อรังใด ๆ ระหว่างผู้เผยแพร่ศาสนาและผู้ฟังจะเอื้อให้ซาตานสามารถทำให้การเรียกร้องของสังขรณ์ดูไม่น่าสนใจสำหรับผู้ฟัง ดังนั้น ถ้าผู้เผยแพร่ศาสนาสร้างความรู้สึกต่อต้านและเกลียดชังขึ้นมาโดยการกระทำใดๆของเขา มันก็เหมือนกับว่าเขากำลังทำในสิ่งที่เข้าทางของซาตานหรือเขากำลังทำงานของศัตรูด้วยตัวของเขาเอง

54 พระผู้อภิบาลของสุเจ้าทรงรู้ดีทุกสิ่งเกี่ยวกับบฏเจ้า ถ้าหากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์จะทรงเมตตาสุเจ้า และถ้าหากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์จะทรงลงโทษสุเจ้าอย่างหนัก เราไม่ได้ส่งเจ้ามาเพื่อเป็นผู้ดูแลเขา 55 พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้ดีถึงทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน เราได้ยกนบีบางคนให้มีตำแหน่งเหนือกว่า นบีบางคนและเราได้ประทานคัมภีร์ชะบूरแก่ดาอูด⁷

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۖ إِن يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ
 إِن يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ ۚ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
 وَكِيلًا ﴿٥٥﴾ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا
 بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ وَآتَيْنَا
 دَاوُدَ ذِكْرًا ﴿٥٦﴾

⁷ เมื่อผู้เผยแผ่เรียกร้องเพื่อสังคมและคนฟังเขาไม่สนใจเขา แน่نون ผู้เผยแผ่อาจเริ่มรู้สึกไม่พอใจ โดยเฉพาะเมื่อสังคมเป็นที่ชัดเจนเหมือนแสงสว่างตอนกลางวันแล้ว บางครั้ง เขาอาจจนเฉียวที่เขาไม่สามารถทำอะไรได้นอกจากโกรธคนฟังเขาโดยการกล่าวว่าพวกเขาไม่รับความเมตตาของพระเจ้า คำพูดเช่นนั้นไม่เหมาะสมสำหรับผู้เผยแผ่สังคม เขาไม่ได้รับอนุญาตจากพระเจ้าให้กล่าวถ้อยคำเช่นนั้น

การนำเสนอแห่งสังคมไปสู่ผู้คนเป็นสิ่งหนึ่ง และการได้รับรางวัลตอบแทนตามการตอบสนองการเรียกร้องเชิงชุมชนเป็นอีกเรื่องหนึ่ง สิ่งแรกเป็นหน้าที่ของผู้เผยแผ่สั่งสอนและสิ่งหลังเป็นเรื่องของพระเจ้า ผู้เผยแผ่สั่งสอนต้องไม่ทำผิดพลาดโดยการข้ามขอบเขตที่ถูกกำหนดไว้สำหรับเขาโดยเข้าไปในส่วนที่พระเจ้าสงวนไว้ ในทำนองเดียวกัน บางครั้งอาจปรากฏว่าผู้เผยแผ่สั่งสอนกับผู้ฟังเกิดถกเถียงกันเกี่ยวกับเรื่องนบีคนใดมีความเหนือกว่ากัน พลังงานที่สองฝ่ายใช้ไปเพื่อพิสูจน์ว่านบีของตนมีสถานะสูงกว่าในทัศนะของพระเจ้าน่าจะถูกนำไปใช้ในการศึกษาหลักการของสิ่งที่นบีนำมาสอนแทนที่จะไปเน้นกันที่ตัวบุคคล นี่เป็นสิ่งที่ปลุกความรูสึกอดติขึ้นในผู้ฟังและกลับกลายเป็นอุปสรรคที่ขัดขวางการยอมรับสังคม ดังนั้น อายะฮ์นี้จึงอธิบายว่านบีเป็นเรื่องของพระเจ้าที่จะให้สถานะอะไรแก่บ่าวของพระองค์ สิ่งทีผู้เผยแผ่สังคมต้องทำคือพยายามหลีกเลี่ยงการโต้เถียงอย่างเผด็จรอนในเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกันและนำเสนอสิ่งที่แท้จริงของสังคมไปสู่ผู้คน

56 จงวิงวอนต่อสิ่งสุเจ้าอ้างว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์นอกรไป จากพระเจ้าและสุเจ้าจะรู้ว่าพวกมันไม่สามารถปลดเปลื้อง ความทุกข์ยากลำบากของสุเจ้าหรือเปลี่ยนแปลงสิ่งใด (ตามที่สุเจ้าต้องการ)ได้⁵⁷ บรรดาผู้ที่พวกเขาวิงวอน ขอความช่วยเหลือนั้นก็หาทางเข้าไปหาพระผู้อภิบาลของ พวกเขาและแข่งขันกันที่จะเข้าไปใกล้พระเจ้าโดยหวังความ เมตตาของพระองค์และกลัวการลงโทษของพระองค์ แท้จริง การลงโทษของพระผู้อภิบาลของสุเจ้านั้นน่าสะพรึงกลัว ยิ่งนัก⁵⁸ ไม่มีเมือง(ชุมชน)ใดนอกจากเราจะทำลายหรือ ลงโทษอย่างแรงก่อนวันแห่งการพิพากษา นั้นได้ถูกลิขิต ไว้แล้วในบันทึก⁷

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِهِ
فَلَا يَمْلِكُونَ كَشَفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ
وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ
يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ
الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ
وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۗ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ
كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾ وَإِن مِّن قَرْيَةٍ إِلَّا لَحُنَّ
مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ
مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۗ كَانَ ذَٰلِكَ
فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾

⁷ สิ่งที่มีมนุษย์ให้สถานะเป็นวัตถุแห่งการเคารพบูชาโดยตัวของมันเองเป็นสิ่งทีพระเจ้าสร้างขึ้นมา ตัวอย่างเช่น ผู้ทรงศีลหรือทูตสวรรค์ บุคคลเหล่านี้ไม่ได้อ้างว่าตัวเองมีสถานะความเป็นพระเจ้าเอง แต่สาวกของบุคคลเหล่านี้ต่างหากทีเคารพบูชาและยกย่องเทิดทูน

ถ้าใครมีการรับรู้ภายในทีจะมองเห็นสิ่งเร้นลับ เขาจะเห็นสิ่งแปลกประหลาดอย่างหนึ่ง เขาจะเห็นว่ามนุษย์ให้สถานะสิ่งเคารพบูชาแก่ใครบางคนในตอนทีคนเหล่านั้นตัวสั่นเมื่อคิดถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า บุคคลเหล่านี้เองยังต้องขอความเมตตาจากพระเจ้าเพื่อได้รับความรอดพ้น

เช่นเดียวกับกฎของการทำลาย(พินาศ)ใช้กับทุกคน กฎนี้ก็ใช้กับชาติและอารยะธรรมเช่นกัน หมายความว่าเมืองใดจะมีความมั่นคง มั่งคั่งและอลังการยิ่งใหญ่เพียงใดก็ตาม มันจะต้องสิ้นสุดลงสักวันหนึ่ง มันอาจถูกทำลายเพราะบาปและความต้อร้นของคนทีอาศัยอยู่ในนั้นหรือมันอาจรอดพ้นจนถึงวันอาสานเมื่อมันจะถูกทำลายไปพร้อมกัโลก

59 ไม่มีสิ่งใดขัดขวางเราจากการส่งสัญญาณต่าง ๆ ได้นอกจากคนรุ่นก่อนๆ ได้ปฏิเสธมัน เราได้ส่งอูฐตัวเมียมาเป็น สัญญาณอันชัดแจ้งต่อพวกเขา แต่พวกเขาได้ปฏิเสธต่อมันอย่างเหี้ยมโหดในขณะที่เราได้ส่งสัญญาณต่างๆ มา เพื่อเป็นการตักเตือนⁿ

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ
كَذَّبَ بِهَا الْأَوْلُونَ ۖ وَءَاتَيْنَا ثَمُودَ
النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا ۖ وَمَا نُرْسِلُ
بِالْآيَاتِ إِلَّا تَحْوِيلًاⁿ

ⁿ เหตุการณ์พิเศษที่เกิดขึ้นในช่วงชีวิตของบรรดานบีมีสองอย่างด้วยกัน อย่างแรกอยู่ในลักษณะของความช่วยเหลือทั่วไปที่นบีและสาวกของนบีคนนั้นได้รับ ความช่วยเหลือนี้เหมือนกับความช่วยเหลือจากพระเจ้า อย่างที่สองเกิดขึ้นเมื่อพวกภูซางรูปเคารพเรียกร้องต้องการ นั่นคือ ปาฏิหาริย์ นบีมุฮัมมัดผู้เป็นนบีคนสุดท้ายและสาวกของท่านได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าในหลายโอกาสด้วยกัน แต่ปาฏิหาริย์หรือสิ่งมหัศจรรย์ที่ถูกให้แก่บรรดานบีก่อนหน้านั้นไม่ได้ถูกให้แก่ นบีมุฮัมมัด ถึงแม้ว่าผู้คนในสมัยของท่านเรียกร้องต้องการก็ตาม เหตุผลก็คือทุกสิ่งมีความต้องการบางอย่าง บรรดาผู้เรียกร้องต้องการสัญญาณพิเศษจะต้องมีความรับผิดชอบเป็นการพิเศษด้วยเช่นกัน ยิ่งไปกว่านั้น ตามกฎของพระเจ้า บรรดาผู้ไม่ยอมรับความศรัทธาแม้หลังจากได้เห็นสัญญาณพิเศษ เช่น สิ่งมหัศจรรย์แล้วจะถูกทำลายหลังจากที่พวกเขาเชื่อเชียวความกริ้วของพระเจ้าและได้พิสูจน์ให้เห็นว่าตัวเองนั้นสมควรแล้วที่จะได้รับการลงโทษจากพระเจ้า

ตอนนี้ เนื่องจากนบีมุฮัมมัดเป็นนบีคนสุดท้ายและหลังจากท่านจะไม่มีนบีอีก บรรดาผู้ที่ฟังท่านจึงไม่อาจได้รับการปฏิบัติในลักษณะเช่นนี้ เพราะในกรณีเช่นนั้น ชุมชนทั้งหมดจะถูกกวาดล้างทำลายหมดไปโดยการลงโทษของพระเจ้า ดังนั้น ใครในโลกนี้ที่ยังคงเป็นตัวแทนนบี? มันเป็นความเมตตาพิเศษของพระเจ้าต่อบรรดาผู้ฟังของนบีคนสุดท้ายที่ถึงแม้จะมีผู้คนเรียกร้องต้องการ แต่พวกเขาที่ไม่ได้รับสิ่งมหัศจรรย์ที่จับต้องมองเห็นได้ ถ้าความต้องการของพวกเขาได้รับการโอนอ่อนผ่อนตาม พวกเขาจะต้องเผชิญชะตากรรมเช่นเดียวกับชุมชนชาวอะมูดหลังจากที่พวกเขาปฏิเสธเมื่อเห็นสัญญาณแล้ว

60 (มุฮัมมัด) เราได้บอกเจ้าแล้วว่า พระผู้อภิบาลของเจ้าได้ ทรงล้อมผู้คนเหล่านี้ไว้ เราได้ให้เจ้าเห็นสิ่งที่เราได้แสดงแก่ เจ้าแล้ว เช่นเดียวกับต้นไม้ที่ถูกสาปแช่ง (ต้นซักกুমที่ผลของมันมีหนามภายนอก) ในกูรอานเพื่อเป็นการทดสอบสำหรับ คนเหล่านี้ เราได้เตือนพวกเขาครั้งแล้วครั้งเล่า แต่การเตือนแต่ละครั้งก็มีแต่จะทำให้พวกเขาตื้ออานยิ่งขึ้น⁷

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الْقُرْيَا آلَئِيَّ أَرْبِينَكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَخَوْفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾

⁷ มุฮัมมัดมักเรียกเรื่องต้องการสิ่งมหัศจรรย์ตามที่ตัวเองเลือก สิ่งมหัศจรรย์ที่พวกเขาต้องการเพื่อที่จะตัดสินความถูกต้องน่าเชื่อถือของผู้เผยแผ่สั่งสอน ขณะเดียวกัน ถ้าพวกเขามีความคิดที่เปิดกว้าง พวกเขาจะตระหนักได้ว่าพวกเขาได้รับสิ่งมหัศจรรย์นั้นแล้วในรูปของความช่วยเหลือพิเศษจากพระเจ้าที่มีต่อผู้เผยแผ่สั่งธรรม ในการตอบคำเรียกร้องต้องการสิ่งมหัศจรรย์ที่จับต้องมองเห็นได้นี้ คัมภีร์กูรอานกล่าวว่า “สิ่งมหัศจรรย์นี้ไม่เพียงพอที่จะเปิดตาของพวกเขาระนั้นหรือ?” กล่าวคือ ในขั้นตอนแรกของการเผยแผ่ถ้อยคำของพระเจ้าเหมือนไปยังไม่มีอำนาจใดๆเลยนั้น ได้มีการประกาศว่ามุฮัมมัดได้ถูกพระเจ้าล้อมไว้หมดแล้ว คำพูดนี้สอดคล้องกับการเผยแผ่อิสลามในหมู่ชาวอาหรับเผ่าต่างๆ คำพูดนี้เป็นจริงด้วยชัยชนะในสงครามบะดร์และการพิชิตมักกะฮ์หลังจากการทำสัญญาฮุคัยบียะฮ์ ในทำนองเดียวกัน เหมือนมีมุฮัมมัดประกาศในตอนเช้าวันรุ่งขึ้นหลังจากการเดินทางอันมหัศจรรย์ในยามราตรี(อิสรออ์)ว่าในคืนก่อนหน้านี้น ท่านได้ถูกนำตัวจากกะอับะฮ์ไปยังบัยตุลมักดิส ผู้คนไม่เชื่อท่าน ฝ่ายต่อต้านท่านได้เรียกคนที่เคยเห็นบัยตุลมักดิสจริงๆมา หลังจากนั้น มีมุฮัมมัดได้ถูกเรียกตัวมาให้คำอธิบายรายละเอียดของอาคารมัสยิด และท่านสามารถอธิบายได้อย่างถูกต้อง

แต่ถึงกระนั้น ผู้คนก็ยังไม่สนใจจริงจังต่อเหตุการณ์เหล่านี้ พวกเขาหัวเราะเยาะสิ่งที่เกิดขึ้นและเรียกร้องต้องการข้อพิสูจน์ความจริงในรูปของสิ่งมหัศจรรย์หรือปาฏิหาริย์ ความจริงแล้ว ปัญหาที่แท้จริงมิใช่เรื่องการแสดงปาฏิหาริย์ที่จับต้องมองเห็นได้ แต่มันเป็นปัญหาเรื่องการที่คนเหล่านั้นไม่ได้คิดอย่างจริงจังเกี่ยวกับเรื่องภารกิจของนบี เมื่อผู้คนไม่สนใจจริงจังเกี่ยวกับกรเรียกร้องของพระเจ้า พวกเขาหัวเราะเยาะทุกสิ่งแม้ว่าสิ่งนั้นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากก็ตาม

เมื่อกูรอานเตือนว่าในนรก มุฮัมมัดจะได้กินผลไม้จากต้นซักกুম(กูรอาน 37:62) อนุญะฮ์ลได้ขอให้เอาอินทผลัมกับเนยมาและเขาได้ให้คนอื่นกินพร้อมกับกล่าวว่า “นี่คือซักกুম” (ตฟซีร์ อิบนุกะษีร์)

ผลของต้นไม้จะเป็นอาหารสำหรับชาวนรก เมื่ออายะฮ์นี้ถูกประทานมา ผู้นำชาวกุเรซคนหนึ่งได้กล่าวว่า “ดูลูกชายของอบูบักบะฮ์ฮุสัย เขาเตือนเราถึงนรกที่เผาไหม้ทุกสิ่งในนั้นแม้กระทั่งหิน เขาคิดได้อย่างไวว่าต้นไม้จะไม่โตในไฟนรก? เราทุกคนรู้ว่าไฟเผาไหม้ทุกสิ่ง” (อัตตฟซีร์ อัลมัซฮารี)

61 เมื่อเราได้บัญชาแก่บรรดาทูตสวรรค์ว่า “จงก้มกราบ ต่ออาดัม” ทั้งหมดต่างก้มกราบ ยกเว้นอิบลิส มันกล่าวว่า “จะให้ฉันนบนอบต่อผู้ที่พระองค์ทรงสร้างมาจากดินกระนั้น หรือ?”⁶² แล้วมันก็กล่าวอีกว่า “พระองค์ทรงพิจารณาดู หนอยซี นีนะหรือที่พระองค์ทรงยกย่องให้เหนือกว่าฉัน? ถ้าหากพระองค์ทรงผ่อนปรนเวลาให้แก่ฉันไปจนถึงวัน แห่งการฟื้นคืนชีพ ฉันจะนำลูกหลานของเขาให้มาตามฉัน ทั้งหมด”⁷

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ
فَسَجَدُوْا اِلَّاۤ اِبٰلِیْسَ قَالَ ءَاَسْجُدُ
لِمَنْ خَلَقْتَ طٰیۡنًا ۗ قَالَ اَرۡءَیۡتَکَ
هٰذَا الَّذِیۡ کَرَّمۡتَ عَلَیَّ لِیۡنِۦۤ اُخْرٰٓیۡنِ
اِلٰی یَوْمِ الْقِیٰمَةِ لَاۤ اَحۡتَنِکَۚ ذُرِّیَّتُهٗ
اِلَّا قَلِیۡلًا ۝۷

⁷ เรื่องราวของทูตสวรรค์และซาตานแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างผู้ศรัทธากับผู้ไม่ศรัทธา ผู้ศรัทธาเห็นลัทธิธรรมเป็นลัทธิธรรม ดังนั้น พวกเขาจึงไม่พบว่ามีเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจ พวกเขาไม่ต้องใช้เวลาในการยอมรับลัทธิธรรมเช่นเดียวกับทูตสวรรค์ยอมรับในตอนกำเนิดอาดัม

ในทางตรงข้าม มีคนอีกประเภทหนึ่งที่ประกอบด้วยผู้ที่ไม่เห็นลัทธิธรรมเป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวของพวกเขาเองเท่านั้น นี่คือนิสัยที่ซาตานมองเห็นลัทธิธรรมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตัวของมันเอง เนื่องจากมันรู้สึกว่าการบอญญาให้ก้มกราบต่ออาดัมทำให้มันรู้สึกด้อยกว่าอาดัม ซาตานจึงไม่ยอมทำตาม เมื่อมองในบริบทการทำทนายพระเจ้าของซาตาน ใครที่เฝ้าเฉยต่อลัทธิธรรมเพราะการยอมรับลัทธิธรรมเท่ากับการทำให้ตำแหน่งของตัวเองด้อยลง เขาผู้นั้นก็ตกเป็นเหยื่อของซาตาน

63 พระเจ้าทรงกล่าวว่า “จงออกไปให้พ้นนรกเป็นรางวัล ตอบแทนอย่างเพียงพอแล้วสำหรับสุเจ้าและผู้ปฏิบัติตาม สุเจ้า 64 จงออกไป สุเจ้าจะล่อลวงใครก็ได้ตามที่สุเจ้าสามารถด้วยเสียงของสุเจ้าและ ขบวนทหารม้าและ พลเดินเท้าของสุเจ้ามาโจมตีพวกเขา และจงเป็นหุ้น ส่วนกับพวกเขาในทรัพย์สินและลูกๆของพวกเขาและ ทำสัญญากับพวกเขาก็ได้ แท้จริงแล้ว สัญญาของ ซาดานนั้นมีใช้สิ่งใดนอกจากการหลอกลวง 65 แต่ สุเจ้าไม่มีอำนาจเหนือปวงบ่าวที่แท้จริงของฉัน พระผู้อภิบาลของเจ้านั้นเพียงพอแล้วสำหรับเจ้าในการเป็น ผู้คุ้มครอง”^ก

قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ﴿٦٣﴾
وَأَسْتَفْزِرُ مِنْ أَسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبَ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكِهِمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدْتُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٤﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾

^ก เมื่อต้องเผชิญกับการข่มขู่ของซาดานที่จะล่อลวงลูกหลานของอาดัม“ทั้งหมดนอกจากเพียงไม่กี่คน”ให้หลงผิด พระเจ้าไม่ได้ให้อำนาจที่แท้จริงแก่มันเหนือมนุษย์ สิ่งเดียวที่มันมีอำนาจจะทำได้ก็คือการล่อลวงมนุษย์ด้วยคำพูดของมันและโดยการใส่ความคิดชั่วๆเข้าไปในจิตใจของมนุษย์ มันยกย่องเชิดชูสิ่งที่จะไม่มีค่าในโลกหน้า

คำว่า “แต่สุเจ้าไม่มีอำนาจเหนือปวงบ่าวที่แท้จริงของฉัน” หมายความว่า โดยศักยภาพแล้ว ซาดานมีอำนาจเหนือบรรดาผู้ที่ไม่ใช่บ่าวที่แท้จริงของพระเจ้ามากพอสมควร ตอนนี คำถามคือมนุษย์จะปกป้องตัวเองอย่างไรในโลกที่ซาดานพยายามอย่างสุดกำลังในการล่อลวงมนุษย์ให้หลงผิด หนทางเดียวสำหรับมนุษย์ก็คือการทำให้พระเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียวเป็นผู้ช่วยเหลือของเขาในความหมายที่แท้จริง คนที่ทำเช่นนี้จะอยู่ภายใต้การคุ้มครองของพระเจ้า และซาดานจะพบว่าตัวมันเองก็ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้แม้พระเจ้าจะให้มันมีความแข็งแรงอย่างไรก็ตาม

66 พระผู้อภิบาลของสุเจ้าคือผู้ทรงทำให้เรือของสุเจ้า แล่นข้ามทะเลเพื่อที่สุเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปราน จากพระองค์แท้จริง พระองค์ทรงเมตตาสุเจ้าเสมอ

67 เมื่ออันตรายประสบแก่สุเจ้าในทะเล สุเจ้าวิงวอนขอความช่วยเหลือต่อพระองค์และสิ่งอื่น ๆ ที่สุเจ้าเคยวิงวอนขอ ความช่วยเหลือ แต่เมื่อพระองค์ทรงช่วยสุเจ้าให้ขึ้นบก ด้วยความปลอดภัย สุเจ้าก็หันห่างออกไปจากพระองค์ แท้จริงแล้ว มุหฺษย์นั้นเนรคุณเสมอⁿ

رَبُّكُمُ الَّذِي يُزِيحُ لَكُمْ الْفُلْكَ فِي
الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ
كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾ وَإِذَا مَسَّكُمُ
الْصُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا
إِيَّاهُ فَلَمَّا خَجَّكُمُ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾

ⁿ พระเจ้าได้กำหนดกฎบางอย่างไว้สำหรับโลกของเรา นี่คือสิ่งที่ทำให้มนุษย์สามารถลงเรือในทะเลและบินในอากาศได้ กฎเหล่านี้ถูกสร้างไว้เพื่อที่มนุษย์จะได้ตระหนักถึงความเมตตาของพระเจ้าและเป็นป่าวผู้กตัญญูรู้คุณของพระองค์ แต่มนุษย์กลับคิดแตกต่างไปจากนั้นโดยสิ้นเชิง เขาได้ทุกสิ่งมาโดยคิดว่าทุกสิ่งเกิดขึ้นเป็นเรื่องของสาเหตุและผล นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมเขาจึงไม่ได้รับแรงบันดาลใจจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ของชีวิต

แนวความคิดเรื่องพระเจ้าได้ถูกปลุกฝังในธรรมชาติอย่างเต็มที่ สิ่งหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความจริงนี้ก็คือเมื่อมนุษย์เผชิญกับเคราะห์กรรม เช่น เรือกำลังจะอัปปาง ในเวลานั้น สิ่งขวางกั้นที่ถูกสร้างขึ้นมาจากทั้งหมดได้ถูกยกออกไป และเมื่อพบว่าเขาไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ เขาจะเริ่มร้องหาพระเจ้าองค์เดียว

มนุษย์ถูกทำให้ประสบเหตุการณ์ร้าย ๆ เช่นนั้นก็เพื่อที่เขาจะได้หลบลมพฤติกรรมของเขาไปตามนั้น การรับรู้ถึงความเป็นพระเจ้าในช่วงเวลาสั้น ๆ นี้ควรกลายเป็นลักษณะที่ถาวรในชีวิตของเขา แต่น่าเสียดาย คนที่นึกถึงพระเจ้าในช่วงวิกฤตนั้นก็กลับลืมพระเจ้าทันทีที่เขาถึงฝั่งอย่างปลอดภัย

การยอมรับความเป็นพระเจ้าของพระเจ้านี้คือความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียว (เตอาฮีด) ในขณะที่การยอมรับคนอื่นหรือสิ่งอื่นนอกไปจากพระเจ้าว่าเป็นพระเจ้านั้นคือการเคารพบูชาสิ่งอื่นเป็นพระเจ้า (ชิริก) สิ่งที่พระเจ้าต้องการจากมนุษย์มิใช่สิ่งใดนอกไปจากการยอมรับ แต่มนุษย์ดิ้นรนจนเขาไม่เต็มใจที่จะยอมหัวของเขาต่อเจตนารมณ์ของพระเจ้าแม้แต่เพียงน้อยนิด

68 สูเจ้าคิดว่าจะปลอดภัยหรือต่อการใช้พระเจ้าจะทำให้ แผ่นดินสูบลูเจ้าเมื่อสูเจ้าอยู่บนแผ่นดิน หรือต่อการใช้ พระองค์จะส่งพายุหินพัดกระหน่ำใส่สูเจ้า? แล้วสูเจ้าจะไม่พบผู้ใดคุ้มครองสูเจ้า 69 หรือสูเจ้าไม่กลัวว่าพระองค์ จะส่งสูเจ้าไปยังทะเลอีกครั้งหนึ่งและกระหน่ำสูเจ้าด้วย พายุร้ายและทำให้สูเจ้าจมน้ำเพราะการเนรคุณของสูเจ้า และสูเจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือสูเจ้าให้พ้นจากเราที่นั่น?⁷

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ تَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وُكَيْلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾

⁷ ถึงแม้มนุษย์จะต้อรับ พระเจ้าก็ยังไม่ทรงลงโทษเขาทันที แต่พระองค์จะให้เขาได้รับเคราะห์กรรมทางธรรมชาติบางอย่างเป็นการเตือน มนุษย์คิดถึงเรื่องนี้ได้ แต่เขากลับไม่ใส่ใจจนทันทีที่เขาได้รับการบรรเทาทุกข์ ความรู้สึกนั้นก็กลับหายไปใ้อากาศ เขายังคงไม่รู้ถึงความจริงว่าเขาเหมือนกับอยู่ในอุ้งมือของพระเจ้าแล้วก่อนหน้านี้ การกลับบ้านอย่างปลอดภัยของเขาหลังจากการเดินทางทางทะเลไม่ได้หมายความว่าเคราะห์กรรมทางทะเลจะไม่ทางเกิดขึ้นกับเขาอีก ยิ่งไปกว่านั้น อันตรายและความไม่ปลอดภัยบนแผ่นดินก็ไม่ได้น้อยไปกว่าในทะเล คลื่นใหญ่ในทะเลเล็กเหมือนกับแผ่นดินไหวบนบก ไม่มีสถานที่ใดที่เขาสามารถป้องกันตัวเองจากการลงโทษของพระเจ้าได้

70 เราได้ให้เกียรติแก่ลูกๆของอาดัมและเรา
ได้ประทาน ความจำเริญแก่พวกเขาด้วยการ
การขนส่งโดยสารบนบกและ ในทะเล และ
เราได้ประทานสิ่งดีๆและบริสุทธิ์แก่พวกเขา
และยกย่องพวกเขาให้เหนือกว่าสิ่งถูกสร้าง
อื่นๆของเรา อีกมากมาย^๗

﴿ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي
الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا
تَفْضِيلًا ﴾

^๗ ในบรรดาสิ่งถูกสร้างทั้งหมดในโลกนี้ มนุษย์ได้รับความสูงส่งเป็นพิเศษเหนือสิ่งใด เมื่อดวง
จันทร์และดวงดาวไม่ได้รับความสำคัญ ทำให้มนุษย์จึงได้รับความสำคัญและพลังเจตนา? มนุษย์
ใช้ประโยชน์จากทุกสิ่งบนโลกนี้ เช่น ต้นไม้ แร่ธาตุ สัตว์ แต่มีอำนาจที่จะป้องกันสิ่งอื่นๆมิให้อา
ประโยชน์จากเขา สัตว์ต้องอาศัยฟัน เขาและกีบของพวกมันเพื่อทำสิ่งต่าง แต่มนุษย์สามารถทำ
เครื่องมือและเครื่องใช้เพื่อทำงานตอบสนองวัตถุประสงค์ของเขา สิ่งเดียวที่เป็นไปได้สำหรับแม่น้ำ
ก็คือการไหลลงที่ต่ำไปตามความลาดชันของแผ่นดินที่มันผ่านไป ในขณะที่มนุษย์สามารถปีนขึ้นไป
ในที่สูง มีอำนาจที่จะเดินทางขึ้นหรือลงในทิศทางใดก็ได้ที่เขาต้องการ

มนุษย์ได้รับปัจจัยอย่างกว้างขวางในโลกนี้ ใบไม้ของต้นไม้เปลี่ยนพลังงานแสงอาทิตย์ให้เป็น
พลังงานเคมีเพื่อเตรียมอาหารให้มนุษย์ วัวกินหญ้าเพื่อที่พวกมันจะเปลี่ยนหญ้าให้อยู่ในรูปของนม
ผึ้งสาละวนบินไปมาเพื่อดูดเกสรของดอกไม้จากบริเวณรอบรั้วของพวกมันเพื่อเปลี่ยนให้เป็นน้ำผึ้ง
อันมีค่าสำหรับมนุษย์ เป็นต้น

ของขวัญทั้งหมดที่พระเจ้าให้แก่มนุษย์ต้องการให้มนุษย์เป็นป่าวผู้กตัญญูของพระองค์ แต่มนุษย์
แสดงความขอบคุณต่อพระเจ้าน้อยเหลือเกิน

71 วันนั้นจะมาถึงอย่างแน่นอนเมื่อเราจะเรียกมนุษย์ทุก คนพร้อมด้วยบรรดาผู้นำของพวกเขา แล้วบรรดาผู้ที่ถูก ยืนบนที่กของพวกเขาให้ในมือขวาของพวกเขาคจะอ่าน บันทีกของพวกเขา(อย่างกระตือรือร้น) และพวกเขาจะไม่ ถูกอธรรมแม้แต่น้อยนิต 72 แต่ใครที่ตามอดในโลกนี้จะ ตามอดในโลกหน้าด้วย ไม่ เขาจะหลงทางออกไปไกลจากหนทาง(แห่งสัจธรรม)ยิ่งกว่าคนตามอดเสียอีก^๗

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِئْمَانِهِمْ
فَمَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَئِكَ
يَقْرَأُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا
﴿٧١﴾ وَمَنْ كَانَتْ فِي هِدْيَةٍ أَعْمَى
فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا
﴿٧٢﴾

^๗ ในโลกนี้ มนุษย์ทุกกลุ่มมีผู้นำของตน ในทำนองเดียวกัน ในโลกหน้า ทุกกลุ่มจะถูกจัดลำดับตามผู้นำของพวกเขา คนดีจะอยู่กับผู้นำที่ดีและคนชั่วจะอยู่กับผู้นำชั่วของพวกเขา

หลังจากนั้น ทุกคนจะได้รับบันทีกการกระทำที่ตัวเองได้ทำไว้ในโลกอย่างครบถ้วน บันทีกของคนดีจะถูกวางไว้ในมือขวาของพวกเขาในขณะที่บันทีกของคนเลวจะถูกวางไว้ในมือซ้ายของพวกเขา นี่เป็นสัญญาณที่จับต้องมองเห็นได้ว่าคนกลุ่มแรกเป็นกลุ่มคนที่ได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้า และคนกลุ่มที่สองเป็นกลุ่มคนที่ไม่ได้รับความโปรดปราน

การแบ่งแยกกระหว่างความชั่วและความดีในโลกหน้าจะขึ้นอยู่กับว่าใครใช้ชีวิตในโลกนี้เหมือนกับคนหูหนวกและตามอด และใครที่ใช้ชีวิตในโลกนี้เหมือนคนที่มองเห็น เนื่องจากพระเจ้าไม่สนทนากับมนุษย์โดยตรงในโลกนี้ การเรียนรู้ศาสนของพระองค์จึงต้องทำโดยทางสัญญาณต่าง ๆอันเงิบเขี้ยวของจักรวาลและโดยทางคำพูดของศาสนทูตของพระองค์ บรรดาผู้เข้าใจการสื่อสารคำสอนของพระเจ้าโดยทางอ้อมนี้จะถูกถือว่าเป็นผู้มีการมองเห็นในโลกนี้ ส่วนบรรดาผู้ไม่เข้าใจ"ภาษาทางอ้อม" นี้และคอยวันที่พระเจ้ามาปรากฏและพูดเองนั่นคือผู้ที่ตามอดในสายตาของพระเจ้า สุดท้ายแล้ว คำพูดโดยตรงของพระเจ้าจะไม่มีประโยชน์อะไรสำหรับพวกเขา พวกเขาจะยังคงอยู่ห่างจากความจริงของสัจธรรมในตอนนั้นเหมือนกับที่พวกเขาเป็นในตอนนี้

73 (ไอ้มุฮัมมัด) พวกเขาหาทางทุกอย่างที่จะล่อลวงเจ้า ให้หลงออกจากสิ่งที่เราได้เปิดเผยแก่เจ้าโดยหวังว่าเจ้า จะสร้างเรื่องเท็จบางอย่างในนามของเรา ถ้าหากเจ้าทำเช่นนั้น พวกเขาคจะคบเจ้าเป็นเพื่อน 74 ถ้าเราไม่ได้ให้ ความเข้มแข็งแก่เจ้า มันอาจเป็นไปได้ที่เจ้าจะคล้อยตาม พวกเขา 75 แต่ถ้าหากเจ้าทำเช่นนั้น เราจะให้เจ้าลิ้มรส การลงโทษเป็นสองเท่าทั้งในโลกนี้และโลกหน้าด้วยเช่น กัน แล้วเจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือใดๆมาช่วยเราได้อ

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرُهُ
وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ حَلِيلًا ﴿٧٤﴾ وَلَوْلَا أَنْ
تَبَيَّنَّاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ
شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٥﴾ إِذَا لَا أَذْقَنِكَ ضِعْفَ
الْحَيَوَةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ
لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٦﴾

74 จุดสำคัญที่แท้จริงของภารกิจที่มีมุฮัมมัดปฏิบัติในมักกะฮ์ก็คือการมาบอกพระเจ้าที่แท้จริงมีเพียงองค์เดียวเท่านั้นและสิ่งอื่นที่ผู้คนเคารพสักการะกันในรูปของวัตถุบูชาอันเป็นสิ่งเท็จ ถึงแม้ว่าชาวมักกะฮ์ยอมรับพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ แต่ในเวลาเดียวกัน พวกเขา ก็เชื่อในสิ่งอื่นว่าเป็นพระเจ้าด้วยเช่นกัน

ใครคือพระเจ้าอื่น? พระเจ้าอื่น ๆ เหล่านี้คือบรรดาผู้นำของพวกเขาและบรรดานักบุญทั้งในอดีตและปัจจุบันที่พวกเขาถือว่ามีความศักดิ์สิทธิ์ พวกเขาทำรูปปั้นหินของบุคคลเหล่านี้และเริ่มกราบไหว้รูปปั้นหินเหล่านี้ การเรียกร้องสู่ความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวของนบีมุฮัมมัดได้สร้างความสับสนเทือนให้แก่ความเชื่อในบุคคลเหล่านี้ซึ่งผู้คนถือว่าศักดิ์สิทธิ์ ดังนั้น พวกเขาจึงได้ขอให้ท่านนบีประนีประนอมบางอย่าง พวกเขาบอกว่าพวกเขาจะยอมรับพระเจ้าองค์เดียวถ้าท่านนบีหยุดวิพากษ์วิจารณ์สิ่งที่พวกเขาเคารพนับถือ

ในโลกนี้ คนที่พูดต่อต้านคนที่เป็นที่เคารพนับถือของคนอื่นจะตกเป็นเป้าความโกรธของผู้คน ในทางตรงข้าม วิธีการร้ายที่สุดที่จะทำให้ตัวเองเป็นที่ชื่นชอบของผู้คนก็คือการยอมรับบุคคลศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา แต่วิธีการของนบีคือการประกาศความจริงโดยไม่สนใจว่ามันจะทำให้ลายความศักดิ์สิทธิ์และความน่าเชื่อถือของผู้คนเคารพนับถือหรือไม่

เป้าหมายที่แท้จริงของการเผยแผ่ถ้อยคำของพระเจ้าก็คือการสื่อสารสังขารมออกไปทั้งหมด นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมเรื่องนี้จึงไม่อาจมีการยกเว้น ไม่ว่าจะเป็่นนบีหรือคนธรรมดาที่ออกมาประกาศสังขารม เขาต้องเป็นตัวแทนสังขารมอย่างที่มีนเป็นโดยไม่มีการประนีประนอมถึงแม้ว่าจะต้องเสียเพื่อนและผู้สนับสนุนทั้งหมดก็ตาม

76 ความจริงแล้ว พวกเขากำลังพยายามหาทางขจัดเจ้า และขับไล่เจ้าออกไปจากแผ่นดิน ถ้าหากพวกเขาทำเช่นนั้น พวกเขาเองจะไม่สามารถอยู่ที่นี้ได้นานหลังจากเจ้า

77 นี้ คือวิธีการของเรากับบรรดาศาสนทูตที่เราได้ส่งมาก่อนเจ้า และเจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงในวิธีการของเรา^ก

78 จงดำรงนมาซตั้งแต่ดวงตะวันคล้อยไปจนถึงความมืด ของกลางคืนและในยามรุ่งอรุณ เพราะการอ่านกุรอานใน ยามรุ่งอรุณจะถูกเผ่าดู^ข

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ
الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا
يَلْبَثُونَ خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ
مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا
تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ أَقِمِ الصَّلَاةَ
لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ
وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ
كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾

^ก เมื่อผู้เผยแผ่สังฆกรรมที่นำเสนอสถาบันนบิสสุทธีเรียกร้องผู้คนมาสู่ศาสนาที่ถูกตอง เขาต้องเผชิญท่าทีขจัดขวางของบรรดาผู้มีตำแหน่งทางศาสนาที่ไล่กลวงอยู่ก่อนแล้ว ผู้เผยแผ่สังฆกรรมเช่นนั้นต้องยืนอยู่ตามลำพังโดยไม่มีผู้ช่วยเหลือที่มีอำนาจ ผิดกับบรรดาผู้มีตำแหน่งสูงๆทางศาสนา ความแตกต่างนี้มีผลทำให้เกิดความเข้าใจผิดจนบรรดาผู้มีอำนาจเริ่มถือว่าผู้เผยแผ่สังฆกรรมเป็นคนที่ไร้ค่าโดยสิ้นเชิง พวกเขาไปไกลถึงขนาดต้องการขับไล่เขาออกไปจากเมืองของพวกเขาเสียด้วยซ้ำ

คนประเภทนี้ลืมไปว่าโลกนี้ถูกสร้างขึ้นมาโดยพระเจ้า ดังนั้น การพยายามที่จะทำร้ายผู้เผยแผ่สังฆกรรมจึงเท่ากับเป็นการพิสูจน์ตัวเองว่าเป็นผู้ทำบาปในสายตาของพระเจ้า ยิ่งไปกว่านั้น การขับไล่ผู้เผยแผ่สังฆกรรมของพระเจ้าออกจากถิ่นที่อาศัยของมนุษย์ก็เท่ากับการขับไล่ตัวแทนของรัฐบาลในเวลานั้น การขับไล่มีแต่จะทำให้คนขับไล่ได้รับความหายนะ เมื่อใดก็ตามที่ใครคนหนึ่งต้องการที่จะดูถูกอีกคนหนึ่ง ตัวเขาเองนั้นแหละที่ถูกดูหมิ่นในสายตาของพระเจ้า เพราะพระเจ้าเองเป็นผู้มีอำนาจที่จะยกบ่าวคนใดของพระองค์ให้สูงขึ้นและทำให้บ่าวของพระองค์ต่ำลง

^ข โดยการแปลอายะฮ์นี้ตามภาษากรีกคือ “จงดำรงนมาซตั้งแต่ดวงตะวันคล้อยจนกระทั่งถึงความมืดของกลางคืน” ถ้อยคำดังกล่าวนี้ต้องการจะหมายความว่านับตั้งแต่การคล้อยต่ำของดวงอาทิตย์จนกระทั่งถึงความมืดของกลางคืน การนมาซจะต้องดำเนินต่อไป ไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการนมาซเลยว่าคุณยิ่งใหญ่อของพระเจ้าและหน้าที่ของมนุษย์ต่อพระเจ้าผู้ทรงสร้างเขาขึ้นมาต้องการให้บ่าวของพระองค์ยังคงนมาซตลอดเวลา อายะฮ์นี้ได้รับการอธิบายโดยนบีในอะติษอนหนึ่งซึ่งทำให้คำบัญญัติที่ยากเป็นสิ่งที่ย่างสำหรับผู้ศรัทธา ตามอะติษอนนี้ นอกเหนือไปจากการนมาซสี่เวลาที่ได้กำหนดไว้ คือ ซุฮฺรี, อัศรี, มัฆริบและอิฮาอ์ ตั้งแต่บ่ายจนกระทั่งค่ำลง มนุษย์จะรักษาการติดต่อกับพระเจ้าได้โดยการระลึกถึงพระองค์(ซิกิร)

การแปลตามภาษาจากส่วนหนึ่งของอายะฮ์ข้างต้นก็คือ “และการอ่านกุรอานในรุ่งอรุณ” ถ้าหากส่วนนี้ถูกพิจารณาตามความหมายทางภาษา มันจะหมายความว่ากุรอานต้องถูกอ่านตลอดช่วงเช้า แต่ตามอะติษ ความหมายที่เฉพาะเจาะจงของคำบัญชานี้ก็คือนตอนเช้าต้องมีกรนมาซหนึ่งเวลาที่มีการอ่านกุรอานยาวกว่าการนมาซในเวลาอื่นๆ การอธิบายเช่นนี้ทำให้การปฏิบัติตามคำบัญชานี้ง่ายขึ้น

79 และในระหว่างกลางคืน จงตื่นขึ้นนมาช
นี่เป็นการ นมาชเพิ่มเติมสำหรับเจ้า^๗ ทั้งนี้
เพื่อที่พระผู้อภิบาลของเจ้า จะได้ยกย่องเจ้า
ให้อยู่ในตำแหน่งที่ได้รับการสรรเสริญ^๗

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ
عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا

^๗ ตะฮัจญุด โดยภาษาหมายความว่า การเฝ้าระวังในตอนกลางคืน เจตนาของการนมาชตะฮัจญุดก็คือการระลึกถึงพระเจ้าในช่วงเวลาที่อยู่โดดเดี่ยวตามลำพัง นั่นคือ ในช่วงเวลากลางคืน เมื่อใครคนหนึ่งได้นอนหลับไปแล้วและลุกขึ้นมาด้วยความรู้สึกสดชื่น นั่นเป็นเวลาที่ดีที่สุด เมื่อเขามีเจตนาที่จะเข้าเฝ้าพระเจ้าด้วยความเต็มใจและอ่านถ้อยคำของพระเจ้าในรูปของการนมาชในช่วงเวลานี้ มันเหมือนกับว่าเขาเป็นสุดยอดของความศรัทธา เมื่อความคิดและจิตใจของเขามีสมาธิอย่างเต็มที่ในการนมาช เขาจะมีความผูกพันกับพระเจ้าอย่างแน่นเหนียว

^๗ สถานะอันสูงส่งของนบี(มะกอม มะฮุมุด)มีสองด้าน ด้านหนึ่งเกี่ยวกับโลกนี้และอีกด้านหนึ่งเกี่ยวกับโลกหน้า ในกรณีหลัง นกอรธาริบายกุรอานได้กล่าวว่ามันเกี่ยวกับการที่นบีมูฮัมมัดออกมาขอภัยโทษ(ชะฟาอะฮฺ)ให้แก่ใครบางคนในวันพิพากษา ดังที่เราเรียนรู้จากอะดิษว่านบีทุกคนจะได้รับอนุญาตจากพระเจ้าให้ออกมาขอการอภัยโทษให้แก่ผู้ศรัทธาในวันแห่งการพิพากษา การออกมาขอภัยโทษต่อพระเจ้านี้เป็นการยืนยันถึงความเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริงของพวกเขาและหลังจากการขอภัยโทษโดยบรรดานบีมุฮัมมัดที่ผู้ศรัทธาที่ได้รับการตอบแทนด้วยสวรรค์จากพระเจ้าแล้วจะถูกรับเข้าไปในสวรรค์ นบีมุฮัมมัดจะเป็นผู้ขอภัยโทษให้แก่คนกลุ่มใหญ่ที่สุด เพราะผู้ปฏิบัติตามท่านจะมีจำนวนมากกว่ากลุ่มอื่นใด

ส่วนสถานะอันสูงส่งในทางโลกของนบีมุฮัมมัดก็คือการที่ผู้คนชนชาติต่างๆของโลกยอมรับการเป็นนบีมุฮัมมัดทางประวัติศาสตร์ของท่าน ความจริงแล้ว แผนการของพระเจ้าได้เสร็จสิ้นสมบูรณ์โดยการเป็นนบีมุฮัมมัดของท่าน ปัจจุบัน คนทั่วโลกต่างยอมรับอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ว่าท่านเป็นนบีของพระเจ้า ความเป็นนบีมุฮัมมัดของท่านเป็นความจริงที่ได้รับการพิสูจน์ยืนยันแล้วโดยไม่มีข้อถกเถียงใดๆเหมือนอย่างที่เป็นในสมัยแรกๆที่ท่านปฏิบัติภารกิจการเป็นนบีมุฮัมมัด นั่นคือ ความเป็นนบีมุฮัมมัดของท่านมีหลักฐานทางประวัติศาสตร์มากมายจนไม่มีช่องว่างไว้ให้เกิดความสงสัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพและคำสอนของท่านเอง ด้วยมาตรฐานทางวิชาการที่มนุษย์ยอมรับเอง มนุษย์ได้ยอมรับตำแหน่งความเป็นนบีมุฮัมมัดของท่านอย่างไม่อาจปฏิเสธได้ รูปแบบอันสูงสุดของการรับรู้และยอมรับนบีมุฮัมมัดคือการยกย่อง นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมสถานะเช่นนี้จึงถูกอธิบายว่าเป็นสถานะอันสูงส่งที่สมควรได้รับการยกย่องเป็นพิเศษ

80 จงกล่าววิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาล โปรดประทาน ทางเข้าและทางออกอันมีเกียรติแก่ฉัน และโปรดดำรง รักษาฉันไว้ด้วยอำนาจของพระองค์ด้วยเถิด” 81 จง ประกาศว่า “สังฆกรรมมาแล้วและความเท็จได้มลายหายไป เพราะความเท็จนั้นเป็นสิ่งที่ต้องสูญสิ้นไปเสมอ”^ก

82 เราได้ประทานสิ่งที่เป็นการบำบอดรักษา และเป็นความ เมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธาไว้ในกุรอาน ส่วนบรรดาผู้ทำความชั่วนั้น มันมีแต่จะเพิ่มความขาดทุนให้แก่พวกเขา^ข

وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ وَأَجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبٰطِلُ ۗ إِنَّ الْبٰطِلَ كَانَ زَهُوْقًا ﴿٨١﴾ وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْءٰنِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۖ وَلَا يَزِيْدُ الظَّٰلِمِيْنَ ۗ اِلَّا خَسٰرًا ﴿٨٢﴾

^ก บรรดาผู้นำชาวกุเรซต้องการจะสบบประมาทนั้นมีฮัมมัดโดยตำหนิท่านทุกอย่างที่สรรหามาได้และล่วงเกินท่าน แต่พระเจ้าทรงมีแผนการที่จะมอบสถานะอันสูงส่งให้แก่ท่าน แผนการนี้ของพระเจ้าได้เป็นความจริงตามเจตนารมณ์ของพระองค์ในรูปแบบของสถานการณ์เอื้ออำนวยในมะดีนะฮ์ที่เหมาะสมกับการอพยพของนบีไปยังเมืองนี้ ตามแผนการของพระเจ้า ชาวมะดีนะฮ์ส่วนใหญ่ไม่เสียเวลาในการหันมารับอิสลามซึ่งเป็นผลมาจากความพยายามของท่านนบีและบรรดาสาวกของท่านในการเผยแพร่ของพระเจ้า ในที่สุด มกก็ะฮ์ได้ถูกพิชิต และหลังจากนั้น ทิวทัศน์แผ่นดินอาหรับได้ยอมจำนนต่ออิสลาม นี่เป็นแผนการของพระเจ้าที่ได้ถูกกล่าวไว้ในกุรอานในรูปแบบของพรที่ให้แก่นบีฮัมมัด

^ข กุรอานเป็นคำประกาศสังฆกรรมอันบริสุทธิ์ การสื่อสารสังฆกรรมอันบริสุทธิ์เท่ากับเป็นการกระทบผลประโยชน์ของบรรดาผู้ปฏิบัติตาม “สังฆกรรม” ที่ได้รับความเสียหายจากการตัดเสริมเติมแต่งของมนุษย์ แต่เมื่อสังฆกรรมอันบริสุทธิ์ถูกนำมาวางอยู่ต่อหน้าบรรดาผู้ยอมรับความจริง พวกเขาที่ยอมรับมันว่าเป็นมาตรฐานหรือเกณฑ์ตัดสินที่สมบูรณ์ของพวกเขาซึ่งตรงกันข้ามกับการปฏิบัติตามสัญญาสัญญาของพวกเขาสอง พวกเขาหลอหลอมตัวเองเข้ากับสังฆกรรมแทนที่จะหลอหลอมสังฆกรรมเข้ากับตัวเอง เนื่องจากความคิดที่จริงใจและเป็นจริง กุรอานได้กลายเป็นความจำเริญสำหรับพวกเขา ผิดกับคนโง่ที่คิดว่าพวกเขายิ่งใหญ่เพราะมีความคิดเป็นของตนเองโดยเฉพาะ เมื่อสังฆกรรมมายังพวกเขาในรูปแบบอันบริสุทธิ์ ความคิดของพวกเขาก็ทำงานในทิศทางตรงกันข้าม พวกเขาไม่ยอมเข้าใจมัน ถ้าพวกเขาปฏิบัติตามสังฆกรรม พวกเขาจะเป็นคนที่มีความคิดที่ถูกต้อง ในทางตรงข้าม พวกเขาเชื่อว่าถ้าพวกเขายอมรับสังฆกรรมที่ใครบางคนนำมา พวกเขาจะเสียศักดิ์ศรี ดังนั้นเพื่อที่จะตอบสนองตัวตนของพวกเขาเอง พวกเขาจึงพร้อมที่จะดูแคลนสังฆกรรมโดยการไม่ยอมรับมันและพยายามที่จะแสดงให้เห็นว่ามันไม่ควรค่าต่อการยอมรับ

83 เมื่อเราได้ประทานความโปรดปรานแก่ใครคนหนึ่ง เขา กลับทำด้วยโลโอหังและหันหลังให้ แต่เมื่อเคราะห์กรรม ประสบแก่เขา เขาก็เริ่มสิ้นหวัง” 84 (ไอ้หนีบ) จึงบอกพวกเขา ว่า “ทุกคนกำลังปฏิบัติตามทางของตนเอง แต่พระผู้อภิบาล ของพวกท่านเท่านั้นที่รู้ดีที่สุดว่าใครอยู่บนแนวทางที่เที่ยงตรง”^๗

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴿٨٣﴾
 قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ ۖ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿٨٤﴾

^๗ เมื่อมนุษย์ได้รับความสะดวกง่ายดายและความมั่งคั่ง เขาจะแสดงความเชื่อมั่นในตัวเองอย่างมาก เขาจะดีใจและไม่เต็มใจที่จะยอมรับสิ่งใหม่ๆ ราวกับว่าเขาถูกห้ามจากเหล็กที่ไม่สามารถงอได้ แต่ในตอนที่เขาได้รับความมั่งคั่งใด ๆ นั่นเองที่เขาจะพบว่าตัวเขาไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ หลังจากนั้น เขาจะสูญเสียความกล้าหาญทั้งหมดและตกเป็นเหยื่อความผิดพลาด

ในโลกปัจจุบัน ทุกคนได้รับประสบการณ์นี้ แต่ไม่มีใครรู้ตัว ในโลกนี้ซึ่งมนุษย์ได้รับเสรีภาพอย่างเต็มที่ เขาแสดงท่าทีไม่ยอมรับกิจกรรมและไม่พยายามที่จะนึกถึงชะตากรรมของเขาว่าจะเป็นอย่างไรมื่อวันสิ้นโลกมาเอาอำนาจทุกอย่างของเขาไป มนุษย์นั้นอ่อนแอ แต่เขายังถือว่าตัวเขาเองมีอำนาจ

^๘ สภาพแวดล้อมของมนุษย์และแนวโน้มของความคิดค่อย ๆ นำพวกเขาไปสู่การสร้างกรอบความคิด (ซากิละฮฺ) บางอย่างขึ้นมาซึ่งในกรอบความคิดนั้นได้ถูกกำหนดเงื่อนไขไว้ แต่วิธีการที่ถูกต้องของการคิดก็คือการคิดที่สอดคล้องกับความรู้ของพระเจ้า และวิธีการที่ผิดก็คือวิธีการที่ขัดกับความรู้ของพระเจ้า นี่เป็นจุดที่มนุษย์กำลังถูกทดสอบ สิ่งที่มีมนุษย์ต้องทำคือการทำลายกรอบความคิดที่เขาสร้างขึ้นมาโดยการกำหนดความคิดของเขาเองเพื่อที่เขาจะเห็นสิ่งต่าง ๆ อย่างที่มันเป็น หากจะกล่าวไปก็คือ เขาต้องเริ่มต้นมองสิ่งต่าง ๆ จากทัศนะของพระเจ้า บรรดาผู้ที่ทำลายการกำหนดเงื่อนไขทางความคิดนี้และค้นพบวิธีการคิดของพระเจ้าคือบรรดาผู้ที่ได้รับการนำทางอย่างถูกต้อง

85 พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับวิญญาน จงบอกเถิดว่า “วิญญานนั้นมาโดยคำบัญชาของพระผู้อภิบาลของฉัน แต่พวกท่านได้รับความรู้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น”⁷

وَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا

⁷ “วิญญาน” ในที่นี้หมายถึงการประทานะฮีย์ของพระเจ้า ชาวอาหรับที่เคยถามท่านนบีไม่ได้เป็นผู้ปฏิเสธการประทานะฮีย์ คำถามของพวกเขาไม่ได้เกิดจากการที่พวกเขาไม่รู้อะไรจริงว่าพระเจ้าประทานสาส์น ของพระองค์มายังบรรดานบีของพระองค์ แต่เพราะพวกเขาไม่รู้จักกัน นั่นคือ พวกเขาไม่ถือว่าท่านเหมาะสมที่จะได้รับการประทานะฮีย์ของพระองค์ ในตอนนั้นเป็นเวลาทีประวัติศาสตร์ยังไม่ได้สร้างราศีแห่งความยิ่งใหญ่รอบตัวของนบี

นบีปรากฏตัวขึ้นเหมือนกับคนทั่วไป ดังนั้น พวกเขาจึงไม่เชื่อว่าทูตสวรรค์จะมายังท่านพร้อมกับวจาของพระเจ้า และถ้าพวกเขาถามท่าน มันก็เป็นการถามเพื่อหัวเราะเยาะท่าน อย่างไรก็ตาม ในการตอบคำถามนี้ คัมภีร์กุรอานได้ให้หลักการหนึ่งที่สำคัญมากแก่เรา นั่นคือ มนุษย์ได้รับความรู้เพียงนิดเดียวและไม่ใช้ความรู้ที่สมบูรณ์ นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมลัทธิที่ยอมรับความเป็นจริง (Realism) จึงต้องการให้เขาไม่เอาตัวเข้าไปยุ่งในคำถามที่เขาไม่สามารถตอบได้เพราะความจำกัดทางธรรมชาติของเขา

ในสมัยโบราณ มนุษย์สามารถมองเห็นด้วยตาเปล่าของเขาเท่านั้น ดังนั้น การสังเกตโดยตาจึงสามารถทำงานได้ในระยะหนึ่งซึ่งไม่เพียงพอที่จะศึกษาจักรวาล ตัวอย่างเช่น บางสิ่งที่ปรากฏในท้องฟ้าเป็นวัตถุเพียงชิ้นเดียว แต่เมื่อเราเข้าไปใกล้ มันกลับกลายเป็นสองชิ้น

เนื่องจากมีอุปสรรคมากมายเกิดขึ้นในช่วงหลังๆ มนุษย์จึงมองอุปสรรคเหล่านี้ว่าเป็นสิ่งแก้ไขขีดจำกัดของเขา เขาคิดว่าโดยอาศัยอุปสรรคเหล่านี้ เขาสามารถมองเห็นสิ่งต่างๆ ได้อย่างเต็มที่ แต่เมื่อมนุษย์มาถึงศตวรรษที่ยี่สิบ ความเข้าใจผิดนี้ได้สิ้นสุดลง หลังจากนั้น เขาได้เรียนรู้ว่ามีหลายสิ่งที่ลับซับซ้อนและเร้นลับยิ่งกว่าที่เขาคิดแม้จะมีอุปสรรคหลายอย่างช่วยเขาก็ตาม ดังนั้น ด้วยความรู้อันจำกัดของมนุษย์เอง มนุษย์จึงต้องหันกลับไปยอมรับสิ่งที่เป็นจริง ไม่ใช่เพราะความต้องการของลัทธิความเชื่อบางอย่าง

ในระหว่างยุคของนิวตัน โลกแห่งการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ถูกจำกัดอยู่แค่โลกมหภาค ในเวลานั้น เป็นที่ถือกันว่าทุกสรรพสิ่งของโลกในการวิเคราะห์ขั้นสุดท้ายแล้วคือการรวมกันของอะตอมและอะตอมเป็นอะไรที่สามารถชั่งและวัดได้ ในทางทฤษฎีนี้ เป็นที่เชื่อกันว่าสิ่งใดที่สามารถชั่งและวัดได้หรือเป็นสิ่งที่จับต้องมองเห็นได้เป็นสิ่งที่มียูอยู่จริง ดังนั้น พระเจ้าที่มองไม่เห็นจึงไม่อาจเชื่อได้ในระดับวิทยาศาสตร์

อย่างไรก็ตาม ในศตวรรษที่ 20 ในยุคของไอน์สไตน์ เมื่อมีการแยกอะตอมได้ ความรู้ของมนุษย์ได้ไปถึงโลกจุลภาคจากโลกมหภาค ตอนนี ได้มีการแสดงให้เห็นว่าอะตอมประกอบด้วยอิเล็กตรอนและโปรตอนซึ่งไม่ใช่อะไรนอกไปจากคลื่นหรือพลังงานที่ไม่อาจจับต้องหรือมองเห็นได้ มันจะเป็นที่เข้าใจได้โดยผลที่เกิดขึ้นทางอ้อมหรือโดยการลงความเห็น

ดังนั้น สิ่งที่ไม่อาจมองเห็นที่สามารถพิสูจน์ได้โดยการลงความเห็นถูกถือว่าเป็นสิ่งที่มีอยู่ นี่นำไปสู่การเชื่อในเหตุผลได้แม้จากการออกแบบ “ที่ไหนมีการออกแบบ (จักรวาล) ที่นั่นก็มีผู้ออกแบบ” ดังนั้น มันจึงเป็นที่ยอมรับกันว่าถ้าเราสามารถมองเห็นผลที่เกิดขึ้นจากพระเจ้า การออกแบบของพระองค์ หรือจักรวาล ในที่สุด เราก็ต้องเชื่อในการมีอยู่ของผู้ออกแบบหรือผู้สร้างจักรวาล ►

86 (ไอ้มุฮัมมัด) ถ้าเราประสงค์ เราอาจจะเอาสิ่งที่เราได้ เปิดเผยแก่เจ้าทั้งหมดกลับมา แล้วเจ้าจะไม่พบใครที่ช่วย เหลือเจ้าให้พ้นจากเรา 87 ยกเว้นโดยความเมตตาจาก พระผู้อภิบาลของเจ้า แท้จริง ความโปรดปรานของ พระองค์ที่มีต่อเจ้านั้นใหญ่หลวงนัก 88 จงกล่าวเถิด “แม้ มนุษย์และญินจะรวมกันเพื่อทำสิ่งที่เหมือนกับกุรอานนี้ พวกเขาจะไม่สามารถทำสิ่งที่เหมือนมันได้ถึงแม้ว่าพวกเขาทั้งหมดจะช่วยเหลือกันก็ตาม”⁷

وَلَيْنَ شِئْنَا لَنذَهِبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُلْ لَّيْنِ أَجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾

ดังนั้น สิ่งที่ไม่อาจมองเห็น แต่สามารถพิสูจน์ได้โดยการลงความเห็นจึงถูกถือว่าเป็นอยู่จริง นี่จึงนำไปสู่ความเชื่อในการให้เหตุผลจากการออกแบบ “ที่ไหนมีการออกแบบ(จักรวาล)ที่นั่นมีผู้ออกแบบ” ดังนั้น จึงเป็นที่ยอมรับว่าถ้าเราสามารถเห็นอำนาจของพระเจ้า เห็นการออกแบบของพระองค์หรือจักรวาล เราต้องเชื่อในการมีอยู่ของผู้ออกแบบหรือผู้สร้างจักรวาล

ความสามารถของเรามีจำกัด แต่โลกเหนือเรานั้นไม่มีขีดจำกัด มันเป็นไปได้สำหรับสิ่งที่จำกัดจะเข้าใจสิ่งที่ไม่จำกัด ความจำกัดของมนุษย์ต้องการให้มนุษย์ควรพอใจกับความรู้อ้อมและหยุดตั้งต้นเรื่องความรู้โดยตรง พุดอีกอย่างหนึ่งก็คือ ความรู้ที่ได้มาโดยวิธีการทางอ้อมต้องถูกถือว่าเป็นใช้ได้เหมือนกับความรู้ที่ได้มาจากการสังเกต

⁷ คัมภีร์กุรอานได้ถูกประทานแก่นบีมุฮัมมัดในเวลาเฉพาะ นอกจากนี้แล้ว นบีมุฮัมมัดไม่มีอำนาจที่จะแต่งตั้งยอ์ค้ำที่เหมือนกับยอ์ค้ำของกุรอานได้ วิธีการพูดของท่านเองก็มีลีลาที่แตกต่างไปจากลีลาของกุรอาน

นบีมุฮัมมัดรู้สึกกังวลใจเมื่อพระเจ้าไม่ประทานวณะมายังท่านเป็นเวลานาน แต่ท่านเองก็ไม่สามารถแต่งตั้งยอ์ค้ำขึ้นมาให้เหมือนกับกุรอานได้ หรือแม้แตสาวกของท่านก็ไม่สามารถช่วยได้ระหว่างภาษาและลีลาของฮะดีษกับกุรอานนั้นมีความแตกต่างกันอย่างมากมาย ความแตกต่างนี้นักวิชาการภาษาอาหรับสามารถเห็นได้แม้ในปัจจุบัน

นี่เป็นข้อพิสูจน์ว่ากุรอานมิได้เป็นบทประพันธ์ของนบีมุฮัมมัด แต่กุรอานมาจากความคิดของผู้ที่เหนือกว่าและสูงส่งกว่ามนุษย์ คนที่เชื่อว่ากุรอานเป็นยอ์ค้ำของมนุษย์จึงถูกขอให้แต่งตั้งยอ์ค้ำที่เหมือนกับยอ์ค้ำของกุรอานขึ้นมาถ้าหากสิ่งที่พวกเขาเชื่อเป็นความจริง พวกเขาจะขอให้คนอื่นมาช่วยคิดยอ์ค้ำที่เหมือนกับกุรอานก็ได้ แต่จนทุกวันนี้ไม่มีใครรับคำท้านี้ในเวลานั้น แม้ในเวลาต่อมา ยังไม่มีนักประพันธ์หรือกวีคนใดที่สามารถประดิษฐ์ยอ์ค้ำขึ้นมาให้เหมือนกับยอ์ค้ำของกุรอานได้ มีหลายคนพยายามที่จะทำ แต่พวกเขาไม่สามารถประดิษฐ์แม้แต่ประโยคหนึ่งที่เหมาะสมกับของกุรอาน

⁸⁹ ในกุรอานนี้ เราได้ใช้วิธียกตัวอย่างต่างๆ เพื่อให้มนุษย์เข้าใจ แต่ส่วนมากของพวกเขา ยังคงตั้งต้นอยู่ในการปฏิเสธ สัจธรรม ⁹⁰ พวกเขาบอกว่า “เราจะไม่ศรัทธาในสิ่งที่ท่าน กล่าวจนกว่าท่านจะทำให้เราพ่องอกมาจากแผ่นดินเพื่อเรา” ⁹¹ หรือไม่ก็ให้มีสวนอินทผลัมและองุ่นเกิดขึ้นแก่ท่านและทำให้ลำน้ำหลายสายไหลเข้าไปในสวนนั้น ⁹² หรือจนกว่าท่าน จะทำให้ฟ้าถล่มลงมาบนเราเป็นเสี้ยๆตามที่ท่านขูเรา หรือนำเอาพระเจ้าและทูตสวรรค์มาปรากฏต่อหน้าเรา ⁹³ หรือให้มี บ้านทองคำหลังหนึ่งเกิดขึ้นสำหรับท่านหรือท่านทะยานขึ้นไป บนฟ้า และเราจะไม่เชื่อในการทะยานขึ้นไปของท่านจนกว่า ท่านจะนำเอาคัมภีร์เล่มที่เราอ่านได้มาให้เรา” (ไอ้มุฮัมมัด) จง บอกพวกเขาว่า “พระผู้อภิบาลของฉันนั้นทรงบริสุทธิ์ยิ่ง ฉัน มิได้เป็นอะไรนอกจากมนุษย์คนหนึ่งที่ถูกส่งมาเป็น ศาสนทูต”⁷

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ خَلِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خَلِيلَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتَ عَلَيْنَا كَيْسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِنَاثِهِ وَالْمَلَائِكَةَ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا مِثْبَاتًا نَقْرُوهُ ۗ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾

⁷ เมื่อเรามีมุฮัมมัดเรียกออกไปสู่สัจธรรม คนร่วมสมัยของท่านได้กล่าวว่าพวกเขาจะเชื่อท่านต่อเมื่อท่านแสดงสิ่งมหัศจรรย์ให้พวกเขาได้เห็น แต่คำเรียกร้องต้องการเช่นนั้นขัดกับแผนการสร้างสวรรค์ของพระเจ้า พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีจิตสำนึก และในทั่วทั้งจักรวาล จิตสำนึกนี้เป็นสิ่งที่แตกต่างไปจากสิ่งอื่นทั้งหมด มันเป็นของขวัญที่มนุษย์ใช้รับรู้สัจธรรมด้วยอำนาจในการใช้เหตุผลของตนเองแทนที่จะต้องถูกทำให้เชื่อมั่นโดยสิ่งมหัศจรรย์

สัจธรรมก็คือ ในโลกปัจจุบัน มนุษย์กำลังถูกทดสอบในระดับของเหตุผล ที่นี้ ทุกคนต้องรับรู้สัจธรรมในภาษาของการใช้เหตุผลและข้อโต้แย้งและยอมรับมัน คนที่ไม่สามารถรับรู้สัจธรรมในลักษณะนี้คือผู้ประสบความล้มเหลว

94 เมื่อใดก็ตามที่ทางนำได้มายังพวกเขา ไม่มีสิ่งใด ที่ห้ามพวกเขาจากการศรัทธานอกจากข้อสงสัยที่ พวกเขากล่าว ว่า “พระเจ้าได้ส่งมนุษย์มาเป็นศาสนทูตของพระองค์ด้วยหรือ?”⁹⁵ จึงบอกพวกเขาว่า “ถ้าหาก บรรดาทูตสวรรค์เดินไปไหนมาไหนบนโลกได้โดยสงบ เราจะส่งทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาเป็นศาสนทูตยังพวกเขา”⁹⁶ (ไอ้ มุฮัมมัด) จึงกล่าวเถิดว่า “พระเจ้ายิ่งเพียงพอแล้ว สำหรับการเป็นพยานระหว่างฉัน และพวกท่านทั้งหมด พระองค์ทรงรู้ดีและทรงเผด็จขาดทั้งหลายของพระองค์”⁹⁷

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ
الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا
رَّسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ لَوْ كَانَتْ فِي الْأَرْضِ
مَلَائِكَةٌ يَمْسُحُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا
عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَّسُولًا
﴿٩٦﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِدًا بَيْنِي
وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا
بَصِيرًا ﴿٩٧﴾

⁹⁷ ใครก็ตามที่ศึกษาอายุนี้จะพบว่าความต้อรันตันทุริงของบรรดาผู้ปฏิเสธรณ์มีผู้ยิ่งใหญ่อย่างมุฮัมมัดเป็นเรื่องที่แปลกมาก สาเหตุที่เป็นเช่นนี้มาจากความจริงที่ว่าก่อนที่ท่านจะเป็นมีผู้ยิ่งใหญ่ดังที่รู้จักกันในทุกวันนี้ บรรดาผู้ปฏิเสธในตอนแรกมีนร่วมสมัยอยู่กับพวกเขามาก่อนแล้วในขณะที่ในตอนนั้นคนอย่างมุฮัมมัด บินอบดุลลอฮ์ยังไม่เป็นที่รู้จักมาก่อน สำหรับคนร่วมสมัยกับท่านแล้ว นบี ก็เป็นแค่มนุษย์เหมือนกับคนอื่น แต่ต่อมา ด้วยการสะสมหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการเป็นนบี ผู้คนจึงไม่สงสัยถึงการเป็นนบีที่แท้จริงของนบีคนนั้น นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมทุกคนจึงถูกปฏิเสธโดยคนร่วมสมัยของท่าน ยกเว้นเพียงไม่กี่คนเท่านั้น ในขณะที่ประชากรรุ่นต่อมาไม่มีเหตุผลที่จะไม่ยอมรับความยิ่งใหญ่ของนบีเหล่านั้น

เนื่องจากมนุษย์อยู่ในสภาพของการทดสอบในโลกปัจจุบัน เขาจะไม่ถูกบอกให้รู้ถึงสัจธรรมโดยทางทูตสวรรค์ เพราะการบอกถึงสัจธรรมเช่นนั้นจะหมายถึงการเปิดเผยความจริงขั้นสุดท้าย ถ้าหากความจริงถูกเปิดเผยในลักษณะเช่นนี้ มนุษย์จะถูกทดสอบได้อย่างไร?

97 ใครที่พระเจ้าทรงนำทาง เขาจะอยู่ในหนทางที่ถูกต้อง ส่วนใครที่พระเจ้าปล่อยให้หลงทาง เจ้าจะไม่พบผู้ช่วย เหลือคนใดสำหรับพวกเขา นอกจากพระองค์เท่านั้น ในวันแห่งการพิพากษา เราจะรวมพวกเขาไว้ให้นอนคว่ำหน้า ตามอด เป็นไม้และหูหนวกที่ฟ้านักของพวกเขาคือนรก เมื่อใดก็ตามที่ไฟมอด เราจะให้มันลุกโชนขึ้นอีกสำหรับพวกเขา⁹⁸ นี่คือการตอบแทนสำหรับพวกเขา เพราะ พวกเขาปฏิบัติสัจธรรมของเราและถามว่า “เราจะถูก ทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาใหม่อีกครั้งนั้นหรือในเมื่อเราได้ กลายเป็นกระดูกและเป็นฝุ่นแล้ว?”ⁿ

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ
فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ
وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ
عُمِيًّا وَبِكَمَا وَصَمَّا مَا وَلَّهُمْ جَهَنَّمُ
كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾
ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا
وَقَالُوا أءِذَا كُنَّا عِظْمًا وَّرُفًّا أءِنَّا
لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾

ⁿ ในโลกนี้ มนุษย์ใช้ชีวิตของเขาไปตามสถานะทางวัตถุของเขา แต่ในโลกหน้า เขาจะได้ดีหรือลำบากก็โดยสถานะทางจิตวิญญาณของเขา นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมบรรดาผู้หลงผิดในโลกนี้จะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาในวันสิ้นโลกเป็นคนตาบอด หูหนวกและเป็นใบ้ การหลงผิดของพวกเขาเกิดจากการที่พวกเขาไม่ใช่ตา หูและลิ้นของพวกเขาไปตามวัตถุประสงค์ที่มีนรกถูกสร้างมา พวกเขาไม่เห็นสัญญาณของพระเจ้า พวกเขาไม่ใส่ใจต่อหลักฐานของพระเจ้า พวกเขาไม่พูดสนับสนุนสัจธรรมทั้งๆที่พวกเขาสามารถมองเห็น ได้ยินและพูด ส่วนในเรื่องของสัจธรรมนั้น พวกเขาเป็นเหมือนกับคนไม่มีตา ไม่มีหูและไม่มีลิ้น

หลังความตาย เมื่อพวกเขาไปถึงโลกหน้า พวกเขาจะพบว่าตัวเองอยู่ในสภาพที่แท้จริงของพวกเขาในโลกนี้ พวกเขาได้รับทุกสิ่งโดยไม่สมควรที่จะได้รับ มันเหมือนกับกรณีใบหน้าที่ไม่ใช่ของจริงซึ่งพวกเขาได้รับในโลกนี้เป็นการชั่วคราวเพราะชีวิตปัจจุบันเป็นช่วงเวลาของการทดสอบ

คนหลงผิดมีสองประเภท ประเภทหนึ่งกล่าวถ้อยคำอวดดี เช่น “เราจะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอย่างไรในเมื่อเรายูสลายกลายเป็นธุลีไปแล้ว?” อีกประเภทหนึ่งทำตัวในลักษณะที่แสดงออกถึงความรู้สึกเดียวกัน ประเภทหลังคือบรรดาผู้ไม่ใช่ตา หูหรือลิ้นของเขาอย่างเหมาะสม พวกเขาใช้สิ่งเหล่านี้ขัดกับวัตถุประสงค์ที่มีนรกถูกสร้างมา และพวกเขาคิดฟุ้งซ่านกันว่าการกระทำของพวกเขาจะไม่มีผลอะไรตามมาในโลกหน้า

99 พวกเขาไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินทรงมีอำนาจที่จะสร้างสิ่งที่เหมือนกับพวกเขาได้? พระองค์ได้ทรงกำหนดเวลาสำหรับทำให้พวกเขาฟื้นขึ้นมาไว้แล้วโดยไม่ต้องสงสัย แต่บรรดาผู้ทำความผิดยังคงตั้งต้น ปฏิเสธสัจธรรม 100 (โอ้อู้อัมมัด) จงบอกพวกเขาว่า “ถ้าหากคลังสมบัติแห่งความเมตตาของพระผู้อภิบาลของฉันทันอยู่ในความครอบครองของพวกท่าน พวกท่านก็คงจะหน่วงเหนี่ยวมันไว้ด้วยกลัวว่ามันจะถูกใช้จนหมดไป แท้จริงมนุษย์นั้นซีเหี้ยมเลมอ”^๗

﴿ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَإِنَّ الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴾
﴿ قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَنُورًا ﴾

^๗ โลกและชั้นฟ้าปรากฏอยู่ต่อหน้าเราในเป็นความจริงที่ไม่อาจปฏิเสธได้ การมีอยู่ของแผ่นดินและชั้นฟ้ายืนยันว่ามีผู้หนึ่งที่มีอำนาจสร้างบางสิ่งขึ้นมาจากที่ไม่มีอะไรเลย เมื่อการสร้างในชั้นเริ่มต้นนี้เป็นไปได้ ทำให้การสร้างในชั้นที่สองจะเป็นไปได้? สัจธรรมก็คือ หลังจากยอมรับการสร้างสรรคครั้งแรกแล้ว ไม่มีข้อโต้แย้งใดๆทางวิทยาศาสตร์และเหตุผลที่จะมาขัดขวางการเชื่อในเรื่องการสร้างครั้งที่สอง

ต่อหน้าหลักฐานที่ชัดเจนเช่นนี้ ใครที่ไม่ยอมรับการสร้างครั้งที่สองก็คือผู้ล่องละเมิด เขาจะดำเนินชีวิตด้วยความต้ออันแทนที่จะใช้เหตุผล

ข มนุษย์เป็นคนใจแคบ เขาต้องการสร้างสถานะทุกอย่างสำหรับตัวเองหรือสำหรับพวกของเขา ถ้าอำนาจการแจกจ่ายความจำเริญทุกอย่างอยู่ในมือของมนุษย์ แนนอน พวกเขาจะรวบเอาความร่ำรวย อำนาจและความเป็นนบีไว้สำหรับพวกเขาด้วย

แต่พระเจ้าทรงมองทุกสิ่งในรูปของคุณสมบัติมากกว่าความลำเอียงเพื่อคนกลุ่มใด พระองค์ทรงมองมนุษย์ทั้งหมดและทรงเลือกคนที่ดีที่สุดจากเผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งหมดเพื่อเป็นนบี ถ้าความเป็นนบีถูกเลือกโดยมนุษย์ แนนอน พวกเขา ก็จะเลือกนบีโดยความลำเอียงและความมีอคติทางสังคมแทนที่จะเลือกโดยอาศัยคุณสมบัตินี้ที่เหมาะสม

101 เราได้ให้สัญญาณที่ชัดเจนแก่อย่างแก้มุซา สูเจ้าจงถาม ลูกหลานอิสราเอลดูก็ได้ เมื่อเขามายังผู้คนแล้ว ฟาโรห์ได้กล่าว ว่า “มุซาเอ๋ย ฉันถือว่าท่านถูกคาถาอาคมอย่างแน่นนอน” 102 มุซาตอบว่า “ท่านรู้ดีว่าไม่มีใครนอกไปจากพระผู้อภิบาลแห่ง ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินที่ส่งสัญญาณเหล่านี้ลงมาเพื่อเป็น หลักฐานต่อหน้าต่อตา ฟาโรห์เอ๋ย ฉันเห็นว่าท่านต่างหากที่จะ ได้รับความหายนะ” 103 ในที่สุด ฟาโรห์ก็คิดที่จะกำจัดมุซา ออกไปจากแผ่นดิน แต่เราได้ทำให้เขาและพวกพ้องของเขา ทั้งหมดจมน้ำตาย 104 หลังจากนั้น เราได้กล่าวแก่พวกลูกหลานอิสราเอลว่า “ตอนนี้ สูเจ้าจงตั้งหลักแหล่งอยู่ในแผ่นดิน และเมื่อเวลาแห่งการฟื้นคืนชีพที่ถูกกำหนดไว้มาถึง เราจะรวมสูเจ้าเข้าไว้ด้วยกัน”ⁿ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۖ
فَسَأَلَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ
لَهُمْ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ
مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمَا أَنزَلَ
هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ
بَصَآئِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَافِرْعَوْنُ
مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَأَرَادَ أَن يَسْتَفِزَّهُمْ مِّنَ
الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمِن مَّعَهُ جَمِيعًا
﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مَن بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ
أَسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ
الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾

ⁿ เมื่อมีการแสดงสัญญาณที่ชัดเจนให้แก่ฟาโรห์ เขากล่าวว่าสัญญาณนี้เป็นมายากล นี่เป็นการแสดงให้เห็นถึงการให้เหตุผลอันทรงอำนาจและการแสดงสัญญาณอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าที่ถูกนำมาแสดงโดยผู้เผยแผ่สั่งสอนต่อบรรดาผู้ฟัง มันยังคงเปิดให้มนุษย์ปฏิบัติเสฐสาสนของพระเจ้าโดยการกล่าวถ้อยคำอะไรก็ได้ที่เขาคิดว่าเป็นเหตุผล เขาอาจเรียกสัญญาณต่างๆของพระเจ้าว่าเป็นมายากลที่มนุษย์สร้างขึ้นหรือมีนเฉยต่อข้อพิสูจน์ที่เป็นเหตุผลว่าไม่มีน้ำหนักทางวิชาการและไม่อาจยอมรับได้

เมื่อฝ่ายต่อต้านไม่ประสบความสำเร็จในการทำลายการเรียกร้องของสังฆกรรมโดยวาจา พวกเขา ก็แสดงความก้าวร้าวต่อผู้นำสังฆกรรมมาโดยลึกลงไปว่านี่ไม่ใช่เรื่องของมนุษย์ แต่เป็นเรื่องของพระเจ้า ใครเล่าที่จะประสบความสำเร็จในเรื่องของพระเจ้าโดยการให้ความก้าวร้าว?

105 เราได้ส่งกุรอานลงมาด้วยสัจธรรมและด้วยสัจธรรม ที่มันได้ลงมา(ไอ้มุฮัมมัด) เราไม่ได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใดนอก จากเพื่อแจ้งข่าวดีและเพื่อให้คำเตือน 106 เราได้ส่งกุรอาน นี้ลงมาเป็นตอนๆเพื่อที่เจ้าจะได้อ่านให้แก่ผู้คนที่ละตอน และเราได้ประทานมันลงมาเป็นคราวๆ⁷

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلَهُ ۗ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾
 وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَىٰ مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿١٠٦﴾

⁷ กุรอานเป็นคำประกาศสัจธรรมดั้งเดิม แต่สัจธรรมดั้งเดิมน้อยที่สุดเป็นสิ่งที่มนุษย์ยอมรับได้ ด้วยเหตุผลนี้ พระเจ้าจึงไม่ให้ผู้เผยแผ่สัจธรรมแบกภาระรับผิดชอบในการบังคับผู้คนให้เชื่อตาม สิ่งที่ผู้เผยแผ่สัจธรรมต้องทำก็คือการนำสัจธรรมไปสู่ผู้ฟังให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

กุรอานอำนวยความสะดวกให้อย่างเต็มที่สำหรับความอ่อนแอของผู้รับฟัง ดังนั้น กุรอานจึงได้ถูกประทานมาเป็นตอนๆ เพื่อที่บรรดาผู้สนใจจริงจังจะได้มีเวลาทำความเข้าใจอย่างเต็มที่และค่อยๆ กลายเป็นส่วนหนึ่งของความคิดและการกระทำของพวกเขา

17. การเดินทางในยามราตรี

107 (ไอ้มุฮัมมัด) จงกล่าวแก่พวกเขาว่า "พวกท่านจะเชื่อ หรือไม่ก็ตามบรรดาผู้ได้รับความรู้ก่อนหน้านี้ได้ก้มลงกราบ เมื่อมันถูกอ่าน¹⁰⁸ และพวกเขาจะกล่าวว่า 'มหาบริสุทธิ์ยิ่ง แต่พระผู้อภิบาลของเรา สัญญาของพระองค์จะเป็นจริงอย่าง แน่نون'¹⁰⁹ และพวกเขาจะก้มหน้าลงจรดพื้นพลากร้องให้ เมื่อได้ยินมัน และนี่(กูรอาน)ได้ทำให้พวกเขาถ่อมตัวมากขึ้น"ⁿ

قُلْ ءَامِنُوا بِهِ ءَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ
 أَوْتُوا أَلْعَلَمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ
 سَخِرُونَ لِلَّذِينَ سَجَدُوا ﴿١٧﴾ وَيَقُولُونَ
 سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا
 لَمَفْعُولًا ﴿١٨﴾ وَسَخِرُونَ لِلَّذِينَ
 يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١٩﴾

ⁿ วาจาของพระเจ้าต้องการให้มนุษย์ถ่อมตน เพราะพระเจ้าไม่ได้มายังโลกนี้ด้วยพระองค์เองเพื่อนำศาสนาของพระองค์ไปยังมนุษย์ พระองค์ทรงเลือกมนุษย์คนหนึ่งเพื่อวัตถุประสงค์นี้ ตอนนี บรรดาผู้ถือว่าตัวเองมีความสำคัญและโอหังคิดว่าการยอมจำนนต่อสัจธรรมเท่ากับการยอมจำนนต่อมนุษย์คนหนึ่ง นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมพวกเขาจึงไม่ยอมรับสัจธรรม

ในทางตรงข้าม บรรดาผู้ไม่มีความโอหังสามารถเห็นพระเจ้าในถ้อยคำที่ออกมาจากริมฝีปากของศาสนทูตของพระองค์ ดังนั้น โดยถ้อยคำเหล่านี้ พวกเขาจึงได้ติดต่อกับพระเจ้า พวกเขาค้นพบความถ่อมตนของพวกเขาในการแสวงหาความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ประสบการณ์นี้ทำให้หัวใจของพวกเขาสั่นไหว พวกเขาก้มลงกราบพระองค์ด้วยน้ำตาที่เอ่อทันดวงตาของพวกเขา

บรรดาผู้นำชาวกูเรซเป็นตัวอย่างของคนประเภทแรก ส่วนชาวคัมภีร์ที่ศรัทธาในนบีในขั้นตอนแรกคือตัวอย่างของคนประเภทหลัง

คนมีคุณงามความดีซึ่งถูกกล่าวไว้ในอายะฮ์นี้คือชาวคัมภีร์ พวกเขาได้เรียนรู้อะไรแล้วจากคัมภีร์ของพระเจ้าก่อนหน้าที่ว่านี่เป็นคนที่สุดท้ายจะมาและพวกเขายังรู้ด้วยว่าบรรดาผู้ศรัทธาในนบีนีนั้นและช่วยเหลือนบีนีนั้นสมควรจะได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าเป็นการพิเศษ ดังนั้น พวกเขาจึงรอคอยการมาของนบีนีสุดท้ายด้วยความอยากเห็น นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมพวกเขาจึงจำรูจิกนบีมุฮัมมัดได้โดยไม่ต้องใช้เวลา ถ้อยคำของกูรอานทำให้พวกเขาหันหัวจนในขณะที่พวกเขากำลังอ่านกูรอาน พวกเขาจะก้มลงกราบพระเจ้าด้วยน้ำตาที่เอ่อทันดวงตาของพวกเขา

อย่างไรก็ตาม นบีไซเรียมของชนเผ่ากลุ่มหนึ่ง แต่มันยังหมายรวมถึงมนุษย์ทั้งหมดด้วย พระเจ้าได้ทำให้วิญญาณของมนุษย์ทั้งหมดที่เกิดบนโลกใบนี้มีความสามารถที่จะรับรู้และยอมรับสัจธรรม มันเหมือนกับว่าทุกคนกำลังรอคอยการเรียกร้องของสัจธรรมอยู่แล้ว ตอนนี บรรดาผู้ที่อยู่ในสภาวะของการรับรู้สามารถได้รับประสบการณ์เดียวกับที่ชาวคัมภีร์ดังกล่าวในอายะฮ์นี้ได้รับ จิตสำนึกในระดับของธรรมชาติจะทำให้พวกเขาสามารถรับรู้สัจธรรมและรีบตรงไปหามันด้วยความเต็มใจ

110 (โอินบี) จึงบอกพวกเขาว่า “พวกท่านจะวิงวอนต่อ พระเจ้าหรือผู้ทรงกรุณาก็ได้เหมือนกัน พระนามทั้งหมด ของพระองค์นั้นประเสริฐยิ่ง” และจงอย่าอ่านเสียงดังหรือ แผ่วเบาในการนมาซของเจ้า แต่จงปฏิบัติตามทางสายกลาง ระหว่างทั้งสองนี้ 111 และจงกล่าว “บรรดาการสรรเสริญ เป็นของพระเจ้าผู้มิได้ทรงกำเนิดบุตรและไม่มี หุ่นส่วนใดๆ ในอาณาจักรของพระองค์ และมีทรงต้องมีผู้ช่วยเหลือใดๆ และจงประกาศความยิ่งใหญ่ของพระองค์ด้วยการสวดตีความเกรียงไกรของพระองค์”^ก

قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ ۗ أَيًّا
مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا
تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ
بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١١٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ
شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وِئِيٌّ مِنَ
الدُّلَىٰ ۗ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا ﴿١١١﴾

^ก บรรดาผู้ไม่ได้พบสัจธรรมในระดับที่ลึกไปกว่านั้นจะพบว่าตัวเองพัวพันอยู่กับเรื่องเล็กๆน้อยๆ บางคนถือว่าพระเจ้าควรจะถูกเรียกโดยชื่อเดียว บางคนถือว่าน่าจะเรียกด้วยชื่ออื่น บางคนถือว่า ถ้อยคำแห่งการอธิษฐานควรจะถูกกล่าวต่างๆ แต่บางคนถือว่าควรจะถูกกล่าวอย่างเรียบง่าย

ชาวอาหรับสาลาวันอยู่กับการถกเถียงและพูดคุยเรื่องนี้กันต่าง ๆ นานา พระเจ้าได้กล่าวว่าพระนามของพระองค์ทั้งหมดเป็นสิ่งดี พระองค์อาจถูกเรียกด้วยชื่อใดของพระองค์ก็ได้ ในทำนองเดียวกัน การกล่าวคำวิงวอนนั้นไม่ได้ถูกตัดสินโดยการกล่าวเรียบง่ายหรือกล่าวออกเสียงดัง แต่มันถูกตัดสินโดยเจตนาที่มันถูกกล่าวออกมา

เจตนาของการนมาซเป็นหนึ่งในจิตสำนึกอันลึกซึ้งถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ความเชื่อในพระเจ้าต้องเป็นเหมือนกับการค้นพบผู้ทรงสมบูรณ์และผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ที่ไม่ต้องการความช่วยเหลือจากใคร ผู้ที่ไม่มีใครเสมอเหมือนและไม่มีภาคี เมื่อการค้นพบนี้พบถ้อยคำและมาถึงริมฝีปากของผู้ศรัทธามันถูกเรียกว่าการประกาศความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า (ตักบีร์)

18. ถ้ำ

อัล-กะฮฟูฟ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้าผู้ทรง
ประทาน คัมภีร์ที่ไม่มีความคลุ้มคลั่งใดๆ
นี้มายังป่าวของพระองค์ ² และเป็นคัมภีร์ที่
กล่าวอย่างตรงไปตรงมาเพื่อที่จะ เตือนผู้คน
ถึงการลงโทษอันรุนแรงจากพระองค์ และ
แจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่กระทำความ
ดีว่าพวกเขา จะได้รับรางวัลอันดีงาม ³ ซึ่ง
พวกเขาจะมีความสุขในนั้น ตลอดไป ⁴ และ
เพื่อที่จะเตือนบรรดาผู้ที่กล่าวว่า “พระเจ้า
ทรงให้กำเนิดบุตร” ⁵ พวกเขาไม่มีความรู้
ใดๆในเรื่อง นี้เช่นเดียวกับบรรดาบุตรของ
พวกเขา มันเป็นถ้อยคำ อูบาทว์ที่ออกมา
จากปากของพวกเขา พวกเขามีได้พูด อะไร
นอกไปจากความเท็จ ⁶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ
الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۝
قَيِّمًا لِيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِمَّنْ لَدُنْهُ
وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ۝
مَّتَّكِنِينَ فِيهِ أَبَدًا ۝ وَيُنذِرَ
الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وُلَدًا ۝ مَا
لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ
كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ ۝
إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ۝

¹ การอ่านเป็นคัมภีร์ฉบับแก้ไขของคัมภีร์ต่างๆที่พระเจ้าได้ประทานมาก่อนหน้านี้ ในกรณีของคัมภีร์
ก่อนหน้านี้นี้ ผู้คนรุ่นหลังๆได้ทำให้คำสอนของพระเจ้าสับสนโดยการหมกมุ่นอยู่กับเรื่องหมุมหมยม
ยิ่งไปกว่านั้น คำสอนดั้งเดิมยังถูกบิดเบือนโดยการตัดเสริมเติมแต่ง ด้วยเหตุนี้ แนวทางที่แท้จริง
ของคำสอนจึงถูกเบี่ยงเบนไป แต่การอ่านปลอดจากการแทรกแซงทุกอย่างของมนุษย์ ในด้านหนึ่ง
การอ่านยังคงมีคำสอนศาสนาที่อยู่ในรูปแบบเป็นธรรมชาติ บริสุทธิ์และง่าย ในอีกด้านหนึ่ง แนวทาง
ของการอ่านยังคงมุ่งตรงไปยังพระเจ้าโดยไม่เบี่ยงเบน

ทำไมพระเจ้าจึงได้จัดเตรียมการประทานคัมภีร์แก่มนุษย์โลก? วัตถุประสงค์ก็คือเพื่อทำให้มนุษย์
รู้จักแผนการของพระองค์ พระเจ้าได้สร้างมนุษย์ขึ้นมาในโลกนี้เพื่อการทดสอบ ดังนั้น พระองค์จะ
สอบสวนมนุษย์ทุกคน และพระองค์จะส่งเขาไปยังนรกหรือให้เขาอยู่ในสวรรค์โดยดูจากการกระทำ
ของเขา พระเจ้าต้องการให้ทุกคนรู้ถึงเรื่องนี้ก่อนที่พวกเขาจะตายเพื่อที่จะได้ไม่มีใครมาแก้ตัวเรื่อง
การทำผิด

สาเหตุหนึ่งที่ทำให้มนุษย์หลงผิดในโลกนี้ก็คือการที่เขาเอาใครบางคนที่ไม่ใช่พระเจ้ามาเป็นผู้ช่วย
เหลือของเขา ความหลงผิดนี้อยู่ในสภาวะที่เลวที่สุดเมื่อใครบางคนถูกเชื่อว่าเป็นบุตรของพระเจ้า
ความเชื่อเช่นนี้เป็นความเท็จ เพราะไม่มีใครบนโลกนี้หรือในชั้นฟ้าที่มีอำนาจใดนอกไปจากพระเจ้า

⁶ (ไอ้มุฮัมมัด)บางที่เจ้าอาจจะทำลายตัวตัวเองเพราะ ความเศร้าใจถ้าพวกเขาไม่ศรัทธาในศาสนาฉันนี่ ⁷ เราได้ ประดับประดาโลกนี้ด้วยสิ่งต่างๆที่สวยหรูเพื่อที่เราจะทดสอบมนุษย์ว่าผู้ใดในหมู่พวกเขาดีที่สุดในการทำงาน ⁸ แต่เราจะพลิกทุกอย่างที่อยู่ในนั้นให้เป็นที่ว่างเปล่า⁷

فَلَعَلَّكَ بَخِيعُ نَفْسِكَ عَلَىٰ ءَاثِرِهِمْ ۚ إِن لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ﴿٦﴾
 إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً هَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٧﴾ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿٨﴾

⁷ “บางที่ เจ้าอาจจะทำลายตัวตัวเอง” คำพูดนี้แสดงให้เห็นถึงสภาพที่ผู้เผยแผ่สัจธรรมได้รับความกดดันโดยความรู้สึกของเขาถ้าเขาจริงจังและจริงใจในภารกิจของเขา

การเรียกร้องของสัจธรรมที่เป็นที่ชัดเจนมากในเรื่องการให้เหตุผลและที่ทำโดยคนที่มีความจริงจังนั้นจะจุดประกายให้คนพูดได้อย่างจริงจัง ถึงกระนั้นแล้ว ถ้าผู้คนยังไม่ยอมรับอีก เหตุผลอะไรเล่าที่พวกเขาปฏิเสธ?

เหตุผลก็คือสิ่งเย้ายวนแห่งโลกนั้นนั่นเอง โลกปัจจุบันเป็นสิ่งเย้ายวนจนมนุษย์คนหนึ่งพบว่าเป็นเรื่องยากที่จะหลีกเลี่ยง ดังนั้น เขาจึงไม่สามารถเข้าใจความสำคัญของการเรียกร้องเพื่อสัจธรรมที่ต้องการจะดึงดูดความสนใจของเขาจากความเย้ายวนของโลกนี้และหันความสนใจไปยังโลกที่เสน่ห์ของมันเป็นเรื่องที่ไม่สามารถมองเห็นได้ในทันที

แต่สิ่งน่าสนใจของโลกนี้เป็นสิ่งชั่วคราวเท่านั้น สิ่งเหล่านี้มีอยู่จนกระทั่งระยะเวลาที่ถูกกำหนดไว้สำหรับการทดสอบมนุษย์สิ้นสุดลง หลังจากนั้น เสน่ห์เย้ายวนของโลกนี้จะถูกเอากลับคืนไปจนมันถูกทำให้มลายกลายสภาพเป็นทะเลทรายที่แห้งแล้ง

⁹ เจ้าคิดใหม่ว่าบรรดาผู้หลบไหลอยู่ในถ้ำ⁷ และแผนจารึก⁷ เป็นสัญญากรรมหัตถ์จารย์ส่วนหนึ่งของเรา? ¹⁰ เมื่อพวก ชายหนุ่มเข้าไปหลบภัยอยู่ในถ้ำ พวกเขากล่าวว่า “โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา โปรดประทานความเมตตาจาก พระองค์แก่เราและโปรดนำทางที่ถูกต้องในกิจการงาน ของเราด้วยเถิด” ¹¹ ดั่งนั้น เราจึงได้ทำให้พวกเขาหลับ อยู่ในถ้ำเป็นเวลาหลายปี ¹² หลังจากนั้น เราได้ทำให้ พวกเขาตื่นขึ้นมาเพื่อที่จะทดสอบว่าคนกลุ่มใดในสองกลุ่ม สามารถนับเวลาที่พวกเขาอยู่ที่นั่นได้ตัวกักัน

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ أَصْحَبَ الْكَهْفِ
وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ۝ إِذْ
أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا
ءَاتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ
أَمْرِنَا رَشَدًا ۝ فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ
فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ۝ ثُمَّ
بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ
لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ۝

⁷ เรื่องราวของชาวถ้ำเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงให้เห็นถึงขั้นตอนที่บรรดาผู้ศรัทธาต้องผ่านในชีวิตของพวกเขาและอุปสรรคทั้งหลายที่พวกเขาต้องฝ่าฟัน เราเรียนรู้จากเรื่องนี้ว่า บางครั้ง ผู้ศรัทธาที่แท้จริงต้องถูกสถานการณ์บังคับให้ไปหลบภัยใน “ถ้ำแห่งหนึ่ง” แต่จากถ้ำตามที่เห็นว่าเป็นสุสานของพวกเขาได้ก่อให้เกิดสายน้ำแห่งชีวิตและความกระชุ่มกระชวยขึ้นมา ตรงบริเวณที่ผู้ต่อต้านพวกเขาจะมีแผนการจะปลิดชีวิตคนหนุ่มเหล่านี้ ประวัติศาสตร์ใหม่ได้เริ่มขึ้นมาสำหรับพวกเขาจากสถานที่เดียวกันนี้เอง

ถ้าชาวถ้ำเป็นคนกลุ่มเดียวกับที่รู้จักกันว่า “ผู้หลบไหลทั้งเจ็ด” ในประวัติศาสตร์ของชาวคริสเตียนเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับเมืองเอพิซุส เมืองที่เคยมีชื่อเสียงแห่งนี้นหาย้อนยุคไปเป็นเมืองที่ตั้งอยู่บนฝั่งตะวันตกของตุรกีซึ่งปัจจุบันนี้ยังมีซากปรักหักพังส่วนใหญ่ให้เห็นอยู่ในช่วง ค.ศ.249-251 พื้นที่บริเวณนี้อยู่ภายใต้การปกครองของกษัตริย์โรมันที่มีชื่อว่าเดลิอุส ในเวลานั้น การเคารพกราบไหว้วัดตุเป็นที่แพร่หลายที่นี่ ผู้คนถือว่าดวงจันทร์เป็นพระเจ้าองค์หนึ่งและกราบไหว้บูชา ในช่วงเวลานี้เอง คำสอนเรื่องการศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวได้มาถึงพื้นที่บริเวณนี้แล้วโดยการเผยแพร่ของสาวกรุ่นแรกของเยซูสโครสต์ แต่ผู้ปกครองชาวโรมันผู้กราบไหว้วัดตุบูชาไม่สามารถยอมรับการเผยแพร่ศาสนาที่ศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวได้ เขาจึงเริ่มกดขี่ข่มเหงบรรดาสาวกของเยซูสโครสต์ “ชาวถ้ำทั้งเจ็ด” ที่ถูกกล่าวถึงก่อนหน้านี้นี้เป็นคนหนุ่มเจ็ดคนจากครอบครัวที่มีเกียรติของเมืองเอพิซุส คนหนุ่มทั้งเจ็ดนี้นับถือศาสนาที่ศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวประมาณปี ค.ศ.250 และเป็นผู้เผยแพร่คำสอนของศาสนา เมื่อพวกเขาถูกเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจรัฐกดขี่ข่มเหง พวกเขาจึงหนีออกจากเมืองไปหลบอยู่ในถ้ำใหญ่ข้างภูเขาสูงหนึ่ง

ข “ผู้คนในแผนจารึก” เป็นการแปลในทางภาษาของคำว่า “อัสฮาบุนุเราะกีม” อาจเป็นอีกชื่อหนึ่งของ “ชาวถ้ำ” คำว่า “เราะกีม” หมายถึงผู้ถูกบันทึกไว้ กล่าวกันว่าเมื่อชายหนุ่มทั้งเจ็ดคนจากครอบครัวอันมีเกียรติหายไปและไม่สามารถตามหาได้ ชื่อและลักษณะของพวกเขาจึงได้ถูกบันทึกไว้ตามคำสั่งของกษัตริย์บนแผ่นตะกั่วและเก็บไว้ในคลังสมบัติของกษัตริย์ ด้วยเหตุผลนี้ พวกเขาจึงเป็นที่รู้จักในอีกชื่อหนึ่งว่า “ผู้คนในแผนจารึก” (ดู ตีฟซีรุ อิบนุกะซีรุ, เล่ม 3 หน้า 73)

13 ที่นี้ เราจะเล่าเรื่องราวของพวกเขาให้เจ้าฟัง พวกเขา เป็นชายหนุ่มกลุ่มหนึ่งที่ศรัทธาในพระผู้อภิบาลของพวกเขา และเราได้เพิ่มพูนทางนำให้แก่พวกเขา ¹⁴ เราได้ทำให้หัวใจ ของพวกเขาเข้มแข็งเมื่อพวกเขาลุกขึ้นและประกาศว่า “พระ ผู้อภิบาลของเราคือพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เราจะไม่มีวิงวอนพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์เป็นอันขาด มันเป็นการไร้สาระที่สุดหากเราทำเช่นนั้น” ¹⁵ (พวกเขาได้ ประทับใจกันว่า) “คนของพวกเขาได้อาพระเจ้าอื่นมาแทนพระองค์ ทำไมพวกเขาไม่เอาหลักฐานที่ชัดแจ้งใดๆมายืนยันความเชื่อ ของพวกเขา? ดังนั้น ใครเล่าที่จะชั่วช้าไปกว่าผู้กระทำความเท็จต่อ พระเจ้า?”^๗

حُنْ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ ءَامَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾ وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا ﴿١٤﴾ هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَوْلَا يَاتُوتَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ بَيْنَ يَدَيْهِمْ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾

^๗ “ทำไมพวกเขาไม่เอาหลักฐานที่ชัดแจ้งใดๆมา?” คำถามนี้ชี้ให้เห็นว่าหลังจากรับความศรัทธาใหม่แล้ว ได้มีการสนทนากันอย่างยืดเยื้อระหว่างชายหนุ่มทั้งเจ็ดและบรรดาผู้นำในเมือง แต่คำพูดต่างๆของพวกเขาในการสนทนาไม่มีเหตุผลใดๆที่จะสนับสนุนความเชื่อในการเคารพสักการะพระเจ้าหลายองค์ได้ ดังนั้น พวกเขา(ชายหนุ่มทั้งเจ็ด)จึงเห็นว่าไปไม่ได้ที่จะละทิ้งความศรัทธาของตนเพื่อเห็นแก่ความศรัทธาที่ไม่มีเหตุผลเช่นนั้น

เมื่อถูกต่อต้าน ถ้าพวกเขาให้ความสำคัญแก่ “ความยิ่งใหญ่” ของบรรดาผู้นำในเมือง พวกเขาอาจตกเป็นเหยื่อของความลังเลและความสงสัย แต่เมื่อพวกเขาให้เหตุผลและข้อโต้แย้งที่สร้างความเชื่อมั่น มันจึงทำให้ความศรัทธาของพวกเขาก้าวหน้าขึ้น ด้วยการให้เหตุผลและข้อโต้แย้ง “คนยิ่งใหญ่เหล่านี้” จึงดูเล็กลงสำหรับพวกเขา ถึงแม้พวกเขาจะยิ่งใหญ่ทางภายนอก แต่พวกเขายืนอยู่บนพื้นฐานที่ผิดและไม่ใช้บนพื้นฐานของสัจธรรม

16 “ทีนี้ เมื่อพวกเจ้าปลีกตัวห่างออกจากพวกเขาและมีได้ เคารพสักการะผู้ใดแทนพระเจ้าแล้ว ขอให้พวกเราไปยังถ้ำ เพื่อหลบภัย พระผู้อภิบาลของพวกเขาจะทรงแผ่ความเมตตา ของพระองค์แก่พวกท่านและจะทรงจัดระเบียบการงานอย่าง ดีที่สุดให้แก่พวกเจ้า”^๗

وَإِذْ أَعْرَضْنَا عَنْهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا
 اللَّهُ فَأَوْدَأُ إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ
 مِّن رَّحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِّنْ أَمْرِكُمْ
 مِّرْفَقًا ﴿١٦﴾

^๗ เมื่อใครคนหนึ่งถูกโดดเดี่ยวจากผู้คนของเขาเพราะการที่เขาอุทิศตนให้สัจธรรม เขาก็ยิ่งเข้าใกล้พระเจ้ามากขึ้น เขาเข้าใกล้พระเจ้าของเขาจนเขาสามารถสนทนากับพระเจ้าได้ เขาพูดกับพระเจ้าของเขาและได้รับการตอบจากพระองค์

ศรัทธาใหม่ของ “ชาวถ้ำ” การเผยแผ่สั่งสอนโดยไม่มีความเกรงกลัวของพวกเขา ความเต็มใจของพวกเขาที่จะทิ้งทุกสิ่งมากกว่าที่จะทิ้งหนทางที่ถูกต้องได้ทำให้พวกเขาได้รับฐานะอันสูงส่งในการเข้าใกล้พระเจ้า

อะไรก็ตามที่พวกเขาสูญเสียไปแทบไม่มีค่าอะไรเลยเมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งที่พวกเขาได้รับ ความรู้สึกในการได้รับเช่นนี้เองที่ทำให้พวกเขาสามารถอดทนต่อการสูญเสียทุกสิ่งยกเว้นสัจธรรม พวกเขายอมสละตัวเองไปอยู่ในถ้ำ ทั้งความสะดวกสบายในบ้านและในเมืองโดยมีความหวังว่าพระเจ้าจะช่วยพวกเขาและทำให้สถานการณ์ของพวกเขาดีขึ้น

อิบญะรีร์ได้อ้างว่า อะฏอลกล่าวว่าพวกเขามีจำนวนเจ็ดคน ขณะที่อยู่ในถ้ำ พวกเขาเคยสวดอ้อนวอนพระเจ้า เคยร้องไห้และขอความช่วยเหลือจากพระองค์ (ตฟิซฺรฺ อิบญะรีร์) ในที่สุดพระเจ้าได้ทำให้พวกเขาหลับลึกไปเป็นเวลายาวนาน

17 เจ้าจะเห็นว่าเมื่อดวงอาทิตย์ขึ้น มันจะเคลื่อนจากถ้ำไป ยังด้านหนึ่งและคล้อยไปทางขวา และเมื่อมันตก มันจะลับไป จากพวกเขาและเคลื่อนไปทางซ้ายในขณะที่พวกเขาอนอนอยู่ ที่ลานกว้างภายในถ้ำ นี่คือนี่หนึ่งในบรรดาสัญญาณทั้งหลาย ของพระเจ้า ใครที่พระเจ้าทรงนำทาง เขาก็อยู่ในหนทางที่ ถูกต้อง และใครที่พระเจ้าทรงปล่อยให้หลง เขาจะไม่พบผู้ ช่วยเหลือหรือผู้นำทางⁿ

﴿ وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزْوُرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ﴾

ⁿ ในสมัยที่ชาวถ้ำกำลังเผยแพร่ความศรัทธาของพวกเขา นั้น การต่อสู้ระหว่างพวกเขากับผู้คนในเมืองได้ทวีความรุนแรงมากขึ้น ในช่วงนี้เอง ด้วยความเกรงกลัวว่าจะเกิดอันตรายขึ้น พวกเขาจึงเลือกถ้ำแห่งหนึ่งที่กว้างพอจะจุนได้เจ็ดคน ถ้ำแห่งนี้มีปากถ้ำหันไปทางเหนือหรือใต้เพื่อที่แสงอาทิตย์จะไม่สามารถเข้าไปได้ทั้งในตอนเช้าหรือในตอนบ่ายและเป็นการป้องกันมิให้คนที่ผ่านไปมา มองเห็นว่ามีคนอยู่ในนั้น ถ้าใครคนหนึ่งยังคงไม่ประนีประนอมในเรื่องของสัจธรรมและความถูกต้อง แม้ในสถานการณ์ที่ลำบากที่สุดและเขาหันไปหาพระเจ้าด้วยความอดทนและความกตัญญู พระเจ้าจะนำทางเขาและนำเขาไปบนหนทางที่ความศรัทธาของเขาจะยังคงปลอดภัยและความพยายามในการเผยแพร่สัจธรรมของเขาจะไม่ได้รับความเสียหาย การช่วยเหลือของพระเจ้าเช่นนี้มีอยู่อย่างเต็มที่สำหรับชาวถ้ำหากมองในแง่สถานการณ์พิเศษของพวกเขา

ยิ่งไปกว่านั้น พระเจ้าได้เลือกพวกเขาไว้สำหรับแผนการพิเศษของพระองค์ ในสายตาของพระเจ้า ความสูงส่งทางด้านจิตวิญญาณที่พวกเขาได้รับทำให้พวกเขาสมควรที่จะถูกถือว่าเป็นหลักฐานที่จับต้องมองเห็นได้ของชีวิตหลังความตาย การหลับของชาวถ้ำเป็นเวลายาวนานและการตื่นขึ้นมาของพวกเขานั้นในตอนปลายยุคนี้เป็นข้อพิสูจน์ถึงชีวิตหลังความตาย

18 ถ้าหากเจ้าเห็นพวกเขา เจ้าจะคิดว่าพวกเขาตื่นทั้งๆที่ ความจริงแล้วพวกเขาหลับ เราได้พลิกพวกเขามาทางด้าน ขวาและซ้าย และสุนัขของพวกเขายังคงนั่งยึดสองขาหน้า เฝ้าอยู่ที่ปากถ้ำ ถ้าหากเจ้ามองลงมาและเห็นพวกเขา เจ้า จะหันหลังหนีเพราะความตกใจกลัว^๗

وَتَحَسِبُهُمْ أَيْقَاطًا وَهُمْ رُقُودٌ ۖ وَنُقِلُّهُمْ
ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ
بَسِطٌ ذِرَاعِيهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ
عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلَمَّتْ
مِنْهُمْ رُعْبًا

^๗ พระเจ้าได้จัดการให้ชาวถ้ำนอนหลับอย่างต่อเนื่องเป็นเวลายาวนานและจัดเตรียมมาตรการต่างๆ เพื่อความปลอดภัยของพวกเขา ตัวอย่างเช่น พวกเขาได้นอนสลบข้างเป็นปกติ มีเซนนั้นแล้ว ตามคำอธิบายของอิบน์อับบาส พื้นดินจะทำให้ร่างกายด้านข้างที่ติดดินอยู่ตลอดเวลาของพวกเขาเนา เบียดเหมือนเหมือนกับร่างของคนตาย ที่ปากถ้ำ มีสุนัขตัวหนึ่งนอนเฝ้าอยู่ตลอดเวลา บางที นี้อาจเป็นการป้องกันคนหรือสัตว์มิให้เข้ามา นอกจากนี้แล้ว พระเจ้ายังได้ทำให้บรรยากาศภายในถ้ำน่ากลัวจนถ้าหากใครบุกรุกเข้าไป เขาจะตกใจตั้งแรกเห็นจนวิ่งหนีไป

19 ในช่วงเวลาหนึ่ง เราได้ทำให้พวกเขาลุกขึ้น ทั้งนี้เพื่อที่ พวกเขาจะได้ถามกันและกัน คนหนึ่งในพวกเขาถามว่า “พวก เจ้าอยู่ในสภาพเช่นนี้มานานเท่าใดแล้ว” พวกเขาตอบว่า “เรา อยู่ในนี้มาหนึ่งวันหรือเพียงส่วนหนึ่งของวัน” แต่อีกคนหนึ่งว่า “พระผู้อภิบาลทรงรู้ดีที่สุดว่าเราอยู่ในสภาพนี้มานานเท่าใด ดังนั้น ให้เราส่งใครคนหนึ่งในหมู่พวกเราพร้อมกับเหรียญเงิน ไปยังเมืองและให้เขาดูสถานที่ที่เขาสามารถหาอาหารที่สะอาด ที่สุดเพื่อนำอะไรบางอย่างมากิน อย่างไรก็ตาม เขาต้องระวัง มิให้ใครรู้ว่าเราอยู่ที่ใด”²⁰ เพราะถ้าพวกเขารู้ว่าเราเป็นใคร พวกเขาจะเอาหินขว้างพวกเราจนตายหรือบังคับเราให้กลับ ไปนับถือศาสนาของพวกเขาอย่างแน่นอน หากเป็นเช่นนั้น พวกเราจะไม่สามารถประสบความสำเร็จที่แท้จริงตลอดกาล”²¹

وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ
 قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ قَالُوا
 لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ
 أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ
 بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ
 أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِّنْهُ
 وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا
 ﴿٢٠﴾ إِنَّهُمْ إِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
 أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا
 إِذًا أَبَدًا ﴿٢١﴾

²¹ เมื่อชาวถ้ำตื่นขึ้น พวกเขาเริ่มพูดคุยกันถึงช่วงเวลาที่พวกเขาหลับไป แต่พระเจ้าได้หยุดเวลาให้พวกเขาจนช่วงเวลาที่ยาวนานเป็นศตวรรษสำหรับคนอื่นได้กลายเป็นเพียงหนึ่งวันสำหรับชาวถ้ำ

หลังจากลุกขึ้นมา พวกเขารู้สึกหิว ในตอนนั้น พวกเขายังมีเหรียญเงินอยู่บ้าง พวกเขาจึงส่งใครคนหนึ่งนำเหรียญไปแลกอาหารที่สะอาดโดยคิดว่าบางที่อาหารสะอาดจะมีอยู่ในท้องถนนของชาวคริสเตียนในเมือง ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขายังได้แนะนำเพื่อนที่จะเข้าไปในเมืองให้ระมัดระวังตัวด้วย เพราะจากประสบการณ์ของพวกเขา พวกเขากลัวว่าหากผู้ต่อต้านพวกเขาเห็นว่าพวกเขายังมีชีวิตอยู่ พวกเขาจะถูกนำตัวกลับไปสู่ลัทธิบูชารูปเคารพ และถ้าหากพวกเขาปฏิเสธ คนเหล่านั้นอาจฆ่าพวกเขา

²¹ โดยวิธีนี้เองที่เราได้เปิดเผยความลับของ พวกเขาให้แก่ ชาวเมืองเพื่อที่พวกเขาจะ ด้รู้ว่าสัญญาของพระเจ้านั้น เป็นความจริง และจะได้ไม่มีข้อสงสัยในเรื่องยามอวสาน (วัน แห่งการพิพากษา) แต่ผู้คนกลับถกเถียงกันเองเกี่ยวกับ พวกเขาที่เป็นชาวถ้ำ พวกเขาบางคนกล่าวว่า “จงสร้าง อนุสรณ์สถานไว้เหนือพวกเขา เพราะพระผู้อภิบาลของ พวกเขาเท่านั้นที่รู้ดีที่สุดเกี่ยวกับพวกเขา” แต่บรรดาคน ที่มีอำนาจในกิจการของ ผู้คนกล่าวว่า “เราจะสร้างสถานที่ แห่งการเคารพสักการะขึ้นมาบนพวกเขา”⁷

وَكَذَلِكَ أَعْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا
أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا
رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ مِنِّيهِمْ أَمْرُهُمْ
فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْنَا بَنِيْنَا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ
بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ
لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا ﴿٧﴾

⁷ ช่วงเวลาของชีวิตมนุษย์ในโลกนี้ยาวนานไม่เกินร้อยปี หลังจากเขาตายไป ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นอัน สิ้นสุดยุติลง แต่ความจริงแล้ว แม้หลังจากตายไป ชีวิตเขายังคงมีอยู่และเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่งในโลกที่ เขาได้รับความสะดวกสบายอย่างต่อเนื่องหรือไม่ก็ถูกลงโทษอย่างต่อเนื่อง

นี่เป็นปัญหาที่มนุษย์สนใจอย่างจริงจังและมักเป็นเรื่องที่มนุษย์นำมาถกเถียงกัน ถ้ามองถึงความ สำคัญของเรื่องนี้ พระเจ้าได้จัดเตรียมหลักฐานที่จับต้องมองเห็นได้เสริมกับข้อโต้แย้งที่เป็นเหตุผล ไว้เพื่อที่ว่าจะได้ไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับ “ชีวิตหลังความตาย” อีก หลักฐานที่จับต้องมองเห็นได้นี้ถูก นำเสนอในยุคสมัยต่างๆในรูปแบบที่ต่างกัน ในคริสต์ศตวรรษที่ห้า การตื่นขึ้นมาจาก“ชาวถ้ำ” จาก ถ้ำหลัง “ความตาย” เป็นเหตุการณ์พิเศษในเรื่องนี้ ในยุคปัจจุบัน การศึกษาค้นคว้าทางด้านสิ่งที่อยู่ เหนือวัตถุได้เปิดเผยตัวอย่างของธรรมชาติเช่นเดียวกันนี้ซึ่งยืนยันว่าชีวิตหลังความตายเป็นความ จริง

เมื่อชาวถ้ำออกมาจากถ้ำ สถานการณ์ในเมืองของพวกเขาได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วอย่างสิ้นเชิง ประมาณกันว่าในตอนพวกเขาออกจากเมืองเอพิซุสไปซ่อนตัวอยู่ในถ้ำนั้นเป็นปี ค.ศ.250 ในตอน นั้น เดลิอุสผู้ปกครองที่บูซารูปเครพยังปกครองอาณาบริเวณนั้นอยู่ ในขณะเดียวกัน ด้วย ความพยายามของผู้เผยแผ่ศาสนาคริสต์ คอนสแตนติน กษัตริย์โรมันได้ยอมรับนับถือศาสนาคริสต์ และหลังจากนั้นศาสนาคริสต์ได้แพร่ไปทั่วอาณาจักรโรมัน

ชาวถ้ำได้กลับไปยังเมืองของพวกเขาใน ค.ศ. 447 ซึ่งในตอนนั้นศาสนาคริสต์ได้เป็นศาสนาสำคัญ ของเมืองไปแล้ว

เมื่อชายหนุ่มชาวถ้ำทั้งเจ็ดออกมาจากถ้ำและได้รับการยืนยันจากแผ่นจารึกที่อยู่ในคลังสมบัติหลวง และจากหลักฐานอื่นว่าพวกเขาคือกลุ่มเด็กหนุ่มที่ต้องหนีออกจากเมืองเพราะความเชื่อในศาสนา คริสต์ของพวกเขา ในขณะที่ผู้คนส่วนใหญ่บูซารูปเครพ พวกเขาจึงกลายเป็นจุดสนใจที่ผู้คนให้ ความนับถือขึ้นมาทันที หรือไคซุส ผู้ปกครองชาวโรมันคนใหม่เองได้เดินเท้าไปพบพวกเขาเพื่อขอ ความเป็นศิริมงคลจากพวกเขา เมื่อพวกเขาตาย ได้มีการสร้างอนุสรณ์สถานขึ้นมาที่ถ้ำของพวกเขา เพื่อเป็นอนุสรณ์สถานแห่งสำหรับการเคารพสักการะ

22 บางคนกล่าวว่า “พวกเขา มีสามคนและที่สี่คือสุนัขของพวกเขา” บางคนกล่าวว่า “พวกเขามีห้าคนและที่หกคือ สุนัขของพวกเขา” นี่เป็นเพียงการเดาเสงเดซ ยังมีบางคน กล่าวว่ “พวกเขามีเจ็ดคนและที่แปดคือสุนัขของพวกเขา” จึงกล่าวเถิด “พระผู้อภิบาลของฉันเท่านั้นที่ทรงรู้ดีที่สุดว่าพวกเขามีจำนวนเท่าใด” มีเพียงไม่กี่คนที่รู้จำนวนที่ถูกต้อง ดังนั้น เจ้าจงอย่าเข้าไปถกเถียงกับพวกเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้ นอกจากเรื่องที่เราเห็นได้ และจงอย่าถามผู้ใดเกี่ยวกับพวกเขา^๗

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ
وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ
رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ
وَتَامِيَهُمْ كَلْبُهُمْ قُل رَّبِّي أَعْلَمُ
بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا
تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَهْرًا وَلَا تَسْتَفْتِ
فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٢﴾

^๗ มีชาวเมืองหลายคนที่ยังคงถกเถียงกันถึงเรื่องจำนวนของชาวถ้ำซึ่งเป็นเรื่องไม่จำเป็น บางคนกล่าวว่าพวกเขามีจำนวนสามคนกับสุนัขอีกหนึ่งตัวเป็นสี่ บางคนกล่าวว่าพวกเขามีห้าคนและสุนัขอีกหนึ่งตัวเป็นหก ในขณะที่บางคนยืนยันว่าพวกเขามีด้วยกันเจ็ดคนและสุนัขอีกหนึ่งตัว

แต่การถกเถียงเช่นนี้ชี้ให้เห็นถึงความสนใจที่ไม่มีสาระ เมื่อเจตนาของศาสนามีชีวิต สิ่งทีศาสนาเน้นย้ำคือสาระสำคัญ เมื่อชาติหนึ่งหรือคนกลุ่มหนึ่งตกอยู่ในความเสื่อมถอย เจตนารมณ์ของศาสนาจะถูกทอดทิ้งในขณะที่เรื่องพิธีกรรมภายนอกจะกลายเป็นเรื่องที่ถกเถียงกันอย่างเผ็ดร้อน ผู้เคารพสักการะพระเจ้าที่แท้จริงต้องไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับ การถกเถียงเช่นนั้น และถ้ามีใครถามคำถามเช่นนั้นขึ้นมา เขาต้องออกห่างจากเรื่องนี้โดยการให้คำตอบสั้นๆ

23 จงอย่ากล่าวเกี่ยวกับเรื่องใดว่า “ฉันจะทำสิ่งนี้ในวันพรุ่งนี้” 24 โดยไม่กล่าวว่า “หากพระเจ้าทรงประสงค์” ถ้าหากเจ้ากล่าว สิ่งใดออกไปโดยพลั้งเพลอ เจ้าจงนึกถึงพระผู้อภิบาลของเจ้า ทันทีและกล่าวว่า “ฉันหวังว่าพระผู้อภิบาลของฉันจะทรง นำทางฉันในเรื่องนี้ด้วยสิ่งที่ใกล้กับหนทางที่เที่ยงตรงที่สุดสำหรับฉัน”ⁿ

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَآئٍ إِنِّي فَاعِلٌ لِّذَلِكَ
غَدًا ۖ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۗ وَادْكُرْ رَبَّكَ
إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِي بَعِي
ۖ لَأُقَرَّبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا ۖ

ⁿ ชาวกูเรซแห่งมักกะฮ์ได้ส่งนะดีร์ อิบุนฮาริษและอุกบะฮ์ อิบินมุอิตไปยังมะดีนะฮ์เพื่อพบผู้รู้ชาวยิว และถามข้อมูลเกี่ยวกับนบีมุฮัมมัด เพราะชาวยิวมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ต่างๆ ชาวยิวได้แนะนำตัวแทนชาวมักกะฮ์ให้ไปถามนบีมุฮัมมัดถึงสามสิ่ง และกล่าวว่าถ้าเขาสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ได้ เขาก็โอนมี มิเชนนั้นแล้ว เขาก็เป็นแค่เพียงคนกะล่อน หนึ่งในคำถามเหล่านี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับเด็กหนุ่มชาวถ้ำ คำถามที่สองเป็นเรื่องเกี่ยวกับซุลกือรูนัยน์ และคำถามที่สามเป็นเรื่องเกี่ยวกับবিষয়

ก่อนยุคการพิมพ์ ผู้คนทั่วไปไม่มีความรู้เรื่องชาวถ้ำ เรื่องนี้ถูกบันทึกไว้ในแผ่นจารึกภาษาซีเรียน ซึ่งเป็นเรื่องจริงที่นักวิชาการบางคนเท่านั้นที่รู้ เมื่อนบีมุฮัมมัดได้รับคำถามนี้ ท่านกล่าวว่าท่านจะให้คำตอบในวันถัดไปโดยหวังว่าทูตสวรรค์จะปรากฏตัวในวันรุ่งขึ้นและให้ความรู้ที่จำเป็นแก่ท่านในการไปตอบคำถามของผู้ถาม แต่ทูตสวรรค์มาล่าช้า ญิบรีลใช้เวลาสิบห้าวันในการนำบทที่ชื่อว่า “ชาวถ้ำ” (อัลกะฮ์ฟี) มาของท่าน

เนื่องจากความล่าช้า ศัตรูชาวมักกะฮ์ของนบีมุฮัมมัดจึงมีโอกาสนี้สร้างความเสียหายให้แก่ชื่อเสียงของท่าน พระเจ้าได้กล่าวว่า “ด้วยข้ออ้างเรื่องเล็กน้อยและเรื่องธรรมดา นี้ เจ้ากำลังพยายามทำให้คนสงสัยเกี่ยวกับความจริงที่คนผู้หนึ่งนำมาให้โดยมีหลักฐานข้อโต้แย้งที่น่าเชื่อถือมากกว่า” (ดู ตัฟซีร์ อัลมัชอะรีฟ, เล่ม 6 หน้า 27)

ตอนนี้มีเหตุผลโต้แย้งมากมายถูกรวบรวมไว้เพื่อสนับสนุนความจริงในการเป็นนบีของนบีมุฮัมมัด ซึ่งคนมีสติไม่สามารถปฏิเสธได้ ปัจจุบัน การเป็นนบีของท่านเป็นความจริงที่ได้รับการพิสูจน์และเป็นที่ยอมรับกันแล้ว มิใช่เป็นแค่เพียงข้ออ้าง

25 (มีบางคนกล่าวว่า) “พวกเขาอยู่ในถ้ำมาเป็นเวลา สามร้อยปี” และบางคนก็เพิ่มเข้าไปอีกเก้าปี 26 โอินบี จงบอกพวกเขาเถิดว่า “พระเจ้าทรงรู้ดีที่สุดว่าพวกเขา อยู่ที่นั่นนานเท่าใด เพราะพระองค์ทรงรู้ดีถึงทุกสิ่งที ซ่อนเร้นอยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน” พระองค์เป็นผู้ทรงเห็นและทรงได้ยินทุกสิ่ง ไม่มีผู้คุ้มครองอื่นใด สำหรับสิ่งทั้งหลายในชั้นฟ้าและแผ่นดิน และพระองค์มิได้ทรงให้ผู้ใดเข้ามามีส่วนกับพระองค์ในอำนาจของ พระองค์”⁷

وَلِيْتُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ
وَأَزْدُوا تِسْعًا ۖ قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
لِيْتُوا لَهُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ
مَنْ وَلِيٌّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

11

⁷ ตามคำอธิบายกุรอานของเกาะตาดีฮะและมูตรีฟ อิบน์อับดุลลอฮ์ การพูดถึงเวลา 300 ปีหรือ 309 ปีในที่นี้เป็นเพียงคำรายงานของผู้คน มิใช่ข้อมูลจากพระเจ้า โดยอาศัยเรื่องราวที่ไม่มีหลักฐานที่น่าเชื่อถือ ชาวคัมภีร์ในเวลานั้นเคยเชื่อว่าระยะเวลาที่เด็กหนุ่มชาวถ้ำอาศัยอยู่ในถ้ำนั้นเป็นเวลา 300 ปีตามปฏิทินสุริยคติหรือ 309 ปีตามปฏิทินจันทรคติ (ดู ตัฟซีร์ อิบน์กะซีร์ เล่ม 3 หน้า 79) คัมภีร์กุรอานเพียงแต่รายงานทัศนะที่รู้จักกันนี้ แต่ขณะเดียวกันก็ปฏิเสธว่าไม่มีหลักฐานโดยกล่าวว่า “พระเจ้าทรงรู้ดีที่สุดว่าพวกเขาอยู่ที่นั่นนานเท่าใด”

นักศึกษาค้นคว้าในยุคปัจจุบันได้ค้นพบว่าตามปฏิทินสุริยคติ ช่วงเวลานี้คือ 196 ปี การค้นพบนี้พิสูจน์ว่าคัมภีร์กุรอานเป็นคัมภีร์ที่ถูกประทานมาโดยพระเจ้าผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตและอนาคต และเพราะความรู้นี้ พระองค์จึงไม่ยอมรับความเชื่อที่กล่าวมาก่อนหน้านี้ ถ้ากุรอานเป็นผลงานของมนุษย์ มันน่าจะยอมรับความเชื่อที่แพร่หลายในตอนนั้นซึ่งในที่สุดก็จะขัดแย้งกับการค้นพบในภายหลัง

²⁷ (อินนบี) จงประกาศสิ่งที่ได้ถูกประทานแก่เจ้าจาก คัมภีร์ของพระผู้อภิบาลของเจ้า เพราะไม่มีผู้ใดที่จะ เปลี่ยนแปลงถ้อยคำของพระองค์เจ้าจะไม่พบที่ใดที่ คัมภีร์ของเจ้าจากพระองค์ได้ ²⁸ จงทำให้ตัวเจ้าเองมีความซนติร่วมกับบรรดาผู้ที่วิงวอนต่อพระผู้อภิบาล ของพวกเขาทั้งยามเช้าและยามเย็น เพื่อแสวงหาความ โปรดปรานจากพระองค์ และจงอย่าหันสายตาของเจ้า ออกไปจากพวกเขาโดยปรารถนาสิ่งน่าสนใจของชีวิตทางโลก จงอย่าเชื่อฟังผู้ที่เราได้ทำให้หัวใจของเขา เมินเฉยจากกระลึกถึงเราและผู้ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำ ของเขาและมีความประพฤติดูสุดโต่งใน การงานของเขาⁿ

وَأْتَلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾ وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوْنَهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا

ⁿ ในมักกะฮ์สมัยโบราณ มันไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับคนที่สนับสนุนนบีมุฮัมมัดและคนที่รับนับถือศาสนาอันบริสุทธิ์ เพราะนี่เท่ากับกรทึงระบบที่รับใช้ผลประโยชน์ของตนเองและยอมรับความเชื่อที่ดูเหมือนว่าจะแตกต่างจากคนอื่นแบบตรงกันข้าม ผู้ศรัทธาแทบจะกลายเป็นคนแปลกหน้าในสังคมในขณะที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธรมมีความเข้มแข็งจากพื้นฐานของระบบที่ผู้คนในเวลานั้นนับถือกันมานานแล้ว ความคิดของผู้ศรัทธาเป็นความคิดที่คำนึงถึงพระเจ้าเป็นหลักซึ่งความสำคัญในเรื่องนี้จะเป็นที่รู้จักกันชัดเจนในโลกหน้าเท่านั้น ในทางตรงกันข้าม บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธรมจะคำนึงถึงเรื่องทางโลกเป็นที่ตั้ง ความเป็นห่วงของพวกเขาคือโลกนี้ ไม่ใช่โลกหน้า ดังนั้น พวกเขาจึงประสบความสำเร็งมากกว่าบรรดาผู้ศรัทธาในชีวิตปัจจุบัน พวกเขาได้รับการแวดล้อมด้วยความมั่งคั่งรุ่งเรืองทางโลก

แต่ผู้เผยแผ่ศรัทธรมต้องไม่ถูกความมั่งคั่งรุ่งเรืองทางโลกของคนเหล่านี้เขย่าวน ผู้เชิญชวนสู่ศรัทธรมไม่ได้รับอนุญาตให้ประนีประนอมในเรื่องศรัทธรมไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ถ้าหากเขาทำเช่นนั้นเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า ในโลกของพระเจ้า เขาจะถูกทิ้งให้อยู่ห่างไกลจนไม่มีต้นไม้ให้ร่มเงาแก่เขา และเขาจะไม่มีน้ำดับความกระหาย อิบญูญะร็ูได้ให้คำอธิบายอายะฮ์นี้โดยเขียนไว้ว่า "พระเจ้ากล่าวว่า "โอ้มุฮัมมัด ถ้าเจ้าไม่อ่าน(หรือหน้า)กุรอานไปยังผู้คน เจ้าจะไม่มีใครช่วยเจ้าให้พ้นไปจากพระเจ้าได้"

29 จงประกาศเถิดว่า “นี่คือสวรรค์จากพระผู้อภิบาล ของพวกท่านดังนั้น ใครที่ประสงค์ ก็ศรัทธาได้ และผู้ใด ประสงค์ก็ปฏิเสธได้” สำหรับผู้ทำความผิดนั้น เราได้ เตรียมไฟนรกที่เปลวของมันจะล้อมรอบพวกเขา เหมือน หลังคาโค้งไว้แล้ว ถ้าพวกเขาร้องขอ น้ำ พวกเขาจะได้ รับน้ำที่เหมือนกับตะกั่ว หลอมละลายที่เราเทราดลงบน ใบหน้าของพวกเขา ช่างเป็นเครื่องดื่มที่ชั่วช้าและที่ ฟานักอันเลวร้ายเสียนี้กระไร⁷

وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ۚ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهَا سُرَادِقُهَا ۚ وَإِن يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ ۚ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا

⁷ สวรรค์ที่มาจากพระเจ้าเป็นสวรรค์ที่สมบูรณ์สูงสุด ดังนั้น มันจึงไม่อาจถูกเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของใครได้ การเปลี่ยนแปลงแก้ไขสวรรค์ของพระเจ้าเท่ากับการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานที่ใช้สำหรับการกำหนดสถานะของบุคคล

บรรดาผู้ต้องการให้สวรรค์ของพระเจ้ามีการเปลี่ยนแปลงเพื่อที่จะทำให้พฤติกรรมของพวกเขาตนเป็นที่ชอบธรรมนั้น ความจริงแล้ว พวกเขา กำลังเพิ่มความโอหังบังอาจเข้าไปในพฤติกรรมที่เสื่อมเสียของพวกเขา คนเช่นนี้อย่าได้หวังสิ่งใดนอกไปจากการลงโทษอย่างรุนแรงที่สุด

30 ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น เราจะไม่ทำให้รางวัลสำหรับผู้ทำความดีต้องสูญเปล่า³¹ พวกเขาจะได้พำนักอยู่ในสวนสวรรค์อันเขียวชอุ่มตลอดกาลซึ่ง ที่ทำของพวกเขามีลำน้ำหลายสายไหลผ่านพวกเขาจะ ได้สวมกำไลทองและสวมอาภรณ์ไหมสีเขียวยกดอกงาม วิจิตรและนอนเอกเขนกบนที่นั่งคล้ายบัลลังก์สูง ช่างเป็นผลตอบแทนอันประเสริฐยิ่งและเป็นที่พักพิงที่แสนดีเสียนี้ กระจ่างไร⁷

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ
أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ جَنَّاتُ
عَدْنٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُخَلَّوْنَ
فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ
ثِيَابًا خُضْرًا مِّنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ
مُّتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَآئِكِ نِعْمَ
الْثَوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾

⁷ สภาพของบรรดาผู้ที่ไม่มีความทะนง ไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของตัวเองและไม่ชอบโอ้อวดก็คือเมื่อสังฆกรรมของพระเจ้าปรากฏต่อหน้าพวกเขา พวกเขาจะรับรู้และยอมรับทันที ถึงแม้ว่าสังฆกรรมนั้นอาจจะมาจากมนุษย์ธรรมดาเหมือนกับพวกเขา

พวกเขาน้อมรับสังฆกรรมและเริ่มหล่อหลอมชีวิตของตัวเองด้วยการยอมจำนนต่อสังฆกรรมแทนที่จะพยายามหล่อหลอมสังฆกรรมให้เข้ากับชีวิตของพวกเขา บรรดาผู้ที่พิสูจน์ตัวเองว่าเป็นผู้เคารพสักการะสังฆกรรมในลักษณะนี้คือผู้ที่อยู่ใกล้และเป็นที่รักของพระเจ้า พวกเขาจะได้รับรางวัลตอบแทนอย่างงดงามมากมายในโลกหน้า

32 (ไอ้มุฮัมมัด) จงยกการเปรียบเทียบเรื่องชายสองคน ให้พวกเขาฟัง คนหนึ่งเราได้นำสวนองุ่นสองแห่งแก่เขา โดยมีต้นอินทผลัมล้อมรอบและระหว่างสวนองุ่นทั้งสอง นั้นเราได้นำที่ดินผืนหนึ่งไว้สำหรับเพาะปลูก 33 สวน องุ่นทั้งสองนี้ให้ผลอย่างอุดมสมบูรณ์และไม่เคยขาด และ เรายังให้มีลำธารไหลผ่านกลางสวนทั้งสองนั้นด้วย 34 ดังนั้น เขาจึงได้ผลผลิตมากมาย แต่กระนั้นก็ตาม เมื่อเขา สนทนากับเพื่อนบ้านของเขา เขากล่าวว่า “ฉันมีทรัพย์สิน มากกว่าท่านและมีคนรับใช้ที่แข็งแรงกว่า” 35 ด้วยความ ไม่เป็นธรรมต่อตัวเขาเอง เขาได้เข้าไปในสวนของเขา และกล่าวว่า “ฉันไม่คิดว่าความมั่งคั่งของฉันนี้จะสูญสิ้นไป 36 ฉันไม่เชื่อว่าโมงยามแห่งการฟื้นคืนชีพจะมีขึ้น อย่างไร ก็ตาม ถ้าหากฉันถูกนำกลับไปยังพระผู้อภิบาลของฉัน ฉันจะได้รับสถานะที่ดีกว่าแน่นอน”^ก

* وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا
 لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ
 وَحَفَفْنَاهَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا
 ۝ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكْلَهَا وَلَمْ
 تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا
 ۝ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ
 لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ
 مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ۝ وَدَخَلَ جَنَّتَهُ
 وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ
 تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ۝ وَمَا أَظُنُّ
 السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُودْتُ إِلَىٰ رَبِّي
 لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ۝

^ก จงดูตัวอย่างจากสวนที่เขียวยวจีที่ถูกภัยพิบัติฉับพลันทำลายจนราบเรียบ การพูดที่สื่อให้เห็นเป็นภาพได้ก็คือชะตากรรมของผู้ได้รับความมั่งคั่งและตำแหน่งในโลกนี้และทะนงในสิ่งที่ตัวเองได้รับทรัพย์สินและตำแหน่งใด ๆ ก็ตามที่ใครคนหนึ่งได้รับในโลกนี้ความจริงแล้วคือการทดสอบจากพระเจ้า แต่คนที่ไม่เป็นธรรมและคนที่ลวงละเมิดถือว่ามีเป็นผลมาจากความพยายามของเขาเอง ดังนั้น เขาจึงมีท่าทีโอหังมากขึ้น เขาดูถูกคนอื่น ๆ ที่มีทรัพย์สินและตำแหน่งด้อยกว่าเขาในโลกนี้ หลังจากนั้น เขาก็เริ่มมีความคิดว่าโลกของเขาจะไม่สิ้นสุด และถึงแม้โลกนี้จะสิ้นสุดลงและมีโลกใหม่เกิดขึ้น มันก็ไม่มีเหตุผลว่าทำไมเขาจะไม่ได้รับความสะดวกสบายเหมือนกับเขาได้รับในโลกนี้ เขาไม่สามารถแยกโลกแห่งการทดสอบออกจากโลกแห่งการตอบแทนได้

37 เพื่อนบ้านของเขาได้ตำหนิเขาระหว่าง การสนทนา โดยกล่าวว่า“อะไรกันนี้ ท่าน ปฏิเสธผู้ทรงสร้างท่านขึ้น มาจากดิน แล้ว จากอสุจิ ทรงทำให้ท่านเป็นมนุษย์ที่มี รูป ร่างสมบูรณ์กระนั้นหรือ? 38 แต่สำหรับ ฉันทแล้ว พระ เจ้าเท่านั้นที่ทรงเป็นพระผู้ อภิบาลของฉันท และฉันทไม่ตั้ง ผู้ใดเป็นภาคี ร่วมกับพระองค์ 39 เมื่อท่านเข้าไปในสวน ของท่าน ทำไมท่านไม่กล่าวว่า “อะไรที่เกิด ขึ้นก็เนื่องจาก พระองค์ทรงประสงค์ ไม่มี พลังอำนาจอื่นใดนอกไปจาก อำนาจของ พระเจ้า” ถ้าหากท่านเห็นว่าฉันทด้อยกว่า ท่าน ในทรัพย์สินและลูกๆ 40 บางที พระผู้ อภิบาลของฉันทอาจ จะประทานสวนที่ดีกว่า สวนของท่านแก่ฉันท และอาจส่ง ฟ้าผ่าลงมา บนสวนของท่านจนกลายเป็นทุ่งโล่งเตียน ก็ได้ 41 หรือน้ำในสวนนั้นอาจแห้งเหือดลง ไปในแผ่นดินและ ท่านไม่สามารถหามันมา ได้อีก”ⁿ

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ
مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا ۗ لَكِنَّا
هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝
وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ
اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ۚ إِنَّ تَرَنَ أَنَا أَقَلَّ
مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ۝ فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ
يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا
حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا
زَلِقًا ۝ أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَاهَا غُورًا فَلَنْ
تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ۝

ⁿ ถ้าพระเจ้าประทานความจำริญของพระองค์แก่ใคร เขาจะต้องกตัญญูรู้คุณต่อพระองค์เสมอ แต่ ถ้าเขาไม่มีความคิดที่ถูกต้อง ความจำริญมั่งคั่งก็เป็นสาเหตุทำให้เขาโอหังและฟุ้งเฟ้อ ในทาง ตรงข้าม คนที่มีความคิดที่ถูกต้องจะไม่ลื้มพระเจ้าแม้ในยามยากจน เขาจะพอใจกับสิ่งที่เขามีใน ขณะที่หวังว่าพระเจ้าจะให้เขามากขึ้น

คนที่ใช้ชีวิตอยู่ในโลกนี้ด้วยตาที่เปิดกว้างจะไม่มีวันอวดดีหรือโอหัง มนุษย์ถูกกำเนิดขึ้นมาในสภาพ ที่ต่ำต้อยและอ่อนแอ เขาต้องประสบกับเหตุการณ์ร้ายสารพัดที่ไม่คาดคิด โรคภัยไข้เจ็บและวัยชรา น้ำและสิ่งอื่นๆ ที่ช่วยให้เขาเพาะปลูกสวนของเขาในโลกนี้ไม่ได้เป็นของเขา

ทั้งหมดนี้เพื่อที่จะทำให้แน่ใจว่ามนุษย์ต้องอยู่ในโลกนี้ด้วยความถ่อมตนและเจียมเนื้อเจียมตัว แต่ ผู้ละเมียดไม่ได้รับบทเรียนใดๆ จากสิ่งเหล่านี้ เขาไม่มีความสำนึกจนกระทั่งเขาสูญเสียทุกสิ่งและเมื่อ เขาไม่เหลืออะไรแล้ว หลังจากเห็นด้วยตาตัวเอง เขาจึงตระหนักได้ว่าเขาไม่มีอะไรสักอย่างและไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้

42 ในที่สุด พี่ชผลของเขาทั้งหมดได้ถูกทำลาย เมื่อเขา เห็นร้านปลุกองุ่นพังลงมา เขาก็บีบมือทั้งสองของเขา แสดงความเสียใจต่อการสูญเสียสิ่งที่เขาได้ทุ่มเทไปและกล่าวว่า “ฉันไม่คิดที่จะตั้งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระผู้อภิบาล ของฉันเลย” 43 เขาไร้คนมาช่วยเหลือเขาให้พ้นจาก พระเจ้าได้และเขาไม่สามารถป้องกันตนเองได้ 44 ดังนั้น เขาจึงตระหนักได้ว่าการช่วยเหลือทั้งหมดนั้นมาจาก พระเจ้าผู้ทรงสัจจะ พระองค์ทรงเป็นเลิศที่สุดในการตอบ แทนและทรงเป็นเลิศที่สุดในเรื่องผลสุดท้ายที่จะตามมา⁷

وَأَحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَيْهِ
 عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ
 عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي
 أَحَدًا ﴿٤٣﴾ وَلَمْ تَكُن لَّهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴿٤٤﴾
 هُنَالِكَ الْوَلِيَّةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا
 وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٥﴾

⁷ ใครบางคนอาจนำเงินของเขามาลงทุนในกิจการอย่างหนึ่งและใช้สติปัญญาของเขาในการดำเนินกิจการนั้นโดยหวังว่าการลงทุนและสติปัญญาของเขาจะนำเขาไปสู่ความสำเร็จและได้รับผลตอบแทนที่ดี แต่เมื่อมีเหตุการณ์ต่างๆที่เขาไม่คาดคิดเกิดขึ้น ความหวังของเขาก็พังทลายลงโดยที่ไม่มีสิ่งใดหรือสติปัญญาของมนุษย์สามารถช่วยเขาได้

ในโลกนี้ พระเจ้าได้สร้างสถานการณ์เช่นนั้นให้เกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่าเพื่อที่ผู้คนจะได้รับบทเรียนจากเหตุการณ์และจะได้ไม่ทำผิดโดยการให้ความสำคัญแก่สิ่งใดนอกไปจากพระเจ้า

45 (ไอ้คนบี) จงยกตัวอย่างให้พวกเขาได้นึกถึงความจริง แห่งชีวิตโลกนี้ว่ามันเปรียบเหมือนกับพืชพรรณของโลก ที่งอกเงยขึ้นมาอย่างอุดมสมบูรณ์เมื่อเราส่งน้ำฝนลงมา จากท้องฟ้า แต่หลังจากนั้น มันก็กลับกลายเป็นเศษพืช แห่งกรังที่ถูกลมพัดปลิวว่อน พระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือ ทุกสิ่ง 46 ทำนองเดียวกัน ทรัพย์สินและลูกๆ ก็คือเครื่องประดับชั่วคราวแห่งโลกนี้เท่านั้น แต่ความจริงแล้ว การกระทำความดีอย่างจริงจังนั้นเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในสายตาของ พระผู้อภิบาลของสุเจ้าในบั้นปลาย และเป็นความหวัง ที่ดีกว่า⁷

وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا كَمَا
 أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ
 نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ
 الرِّيحُ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 مُّقْتَدِرًا ﴿٤٦﴾ ۝ الْأَمْالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ
 الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ
 خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٧﴾

⁷ สิ่งต่างๆในโลกนี้ทำให้เราเข้าใจโลกหน้า หลังจากแผ่นดินได้รับน้ำ แผ่นดินก็มีความสดชื่น และเขียวขจี มันดูเหมือนกับว่ามันจะเป็นเช่นนี้ตลอดไป แต่หลังจากนั้น เมื่อสภาพอากาศเปลี่ยน ความเขียวขจีทั้งหมดก็กลายเป็นความแห้งแล้งไป

ความเจริญรุ่งเรืองของโลกนี้ก็ไม่ได้ต่างกัน ความสวยงามของโลกเขี่ยวนมนุษย์ แต่ความสวยงามเหล่านั้นก็เป็นแค่ชั่วคราว ไม่นาน วันอวสาน(วันแห่งการพิพากษา)จะทำลายความสวยงามเหล่านั้น ทั้งหมดจนดูเหมือนกับว่าไม่เคยเกิดขึ้นบนพื้นโลกมาก่อน

ความน่าสนใจของโลกจะอยู่ไม่นาน แต่ที่นี้มีสิ่งหนึ่งที่จะดำรงอยู่ตลอดไปและนั่นคือการทำงานที่ดีของมนุษย์ เช่นเดียวกับที่พืชในสวนเติบโตโดยเมล็ดที่หว่านลงไปในพื้นที่ดินนั้นได้ จะมีสวนแห่งหนึ่งที่งอกงามจากการระลึกถึงพระเจ้าและเชื่อฟังพระองค์นั้นนั้น ผิดกับสวนของโลก สวนนี้จะเติบโตในชีวิตหลังความตาย แต่มันจะมีอยู่ที่นั่นไว้สำหรับคนที่หว่านเมล็ดพันธุ์เท่านั้น

47 วันที่เราจะทำให้ภูเขาทั้งหลายต้องเคลื่อนย้าย สู้เจ้า จะได้เห็นแผ่นดินนี้ว่างเปล่า และเราจะรวมมนุษย์ทั้งหมด เข้าไว้ด้วยกันโดยไม่เหลือใครไว้ข้างหลังเลย 48 พวกเขา จะถูกนำมาปรากฏต่อหน้าพระผู้อภิบาลของสูเจ้าเป็นแถว และพระองค์จะกล่าวกับพวกเขาว่า “ตอนนี้ สู้เจ้าได้กลับ มายังเราเหมือนกับที่เราได้สร้างสูเจ้าเป็นครั้งแรก แต่สูเจ้าคิดเอาเองว่าเราไม่ได้กำหนดไว้สำหรับการทำตามสัญญา ที่มีต่อสูเจ้า”^๗

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً
وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا
وَعَرَضُوا عَلَيَّ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ
جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ
زَعَمْتُمْ أَنَّنِي لَكُمْ مَوْعِدًا

^๗ สภาพการณ์ต่างๆที่พระเจ้าได้ทำให้เกิดขึ้นในโลกนี้เป็นเพียงเพื่อการทดสอบมนุษย์ เมื่อใดที่ระยะเวลาที่กำหนดไว้สำหรับการทดสอบสิ้นสุดลง สภาพการณ์เหล่านี้จะไม่เป็นเหมือนดังที่มันเป็น หลังจากนั้น บัจจัยทั้งหลายที่ชีวิตในโลกนี้จะถูกเอากลับไป แผ่นดินจะแห้งแล้งและปราศจากชีวิตจนมันไม่เหลือสิ่งใดไว้ให้ใครได้อี้อวดและทะนงตนอีกต่อไป

เสรีภาพที่มนุษย์ได้รับในโลกนี้ก็เนื่องมาจากการที่มนุษย์ต้องถูกทดสอบ แต่วันพิพากษาจะทำให้สภาพการณ์ต่างๆที่เอื้ออำนวยทั้งหมดสำหรับเขาสิ้นสุดลงทันที ในวันนั้น มนุษย์จะถูกรวบรวมไว้ต่อหน้าพระเจ้าในสภาพที่ไม่อาจช่วยเหลือตัวเองได้ พวกเขาทั้งหมดจะยืนต่อหน้าพระองค์เพื่อฟังการพิพากษาของพระองค์ พระเจ้าจะมีบันทึกชีวิตที่สมบูรณ์ของแต่ละคนและพระองค์จะให้รางวัลตอบแทนบางคนและลงโทษบางคนตามบันทึกนั้น

ในโลกปัจจุบัน ชีวิตของมนุษย์มีสองด้าน ในด้านหนึ่ง เขามีเสรีภาพในขณะที่อีกด้านหนึ่งเขาไม่อาจทำอะไรได้ ถ้ามนุษย์มองไปยังชีวิตในด้านที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้และต่ำต้อย เขาจะหันไปหาพระเจ้าและพัฒนาความรู้สึกรู้สึกที่ตนต่อพระองค์ขึ้นในตัวของเขาเอง แต่ในความเป็นจริง เขามองแต่เสรีภาพของเขา และผลก็คือเขากลายเป็นคนที่ไม่เินเฉยต่อพระเจ้าและมีท่าทีโอหัง

⁴⁹ แล้วบันทึกลง(การกระทำ)จะถูกนำมาวางไว้ต่อหน้า พวกเขา ในตอนนั้น สุเจ้าจะเห็นว่าคนทำผิดทั้งหลาย จะกลัวสิ่งที่อยู่ในบันทึกลงนั้น พวกเขาจะกล่าวว่า “บรรลัย แน่แล้วเรานี้มันบันทึกลงอะไรกันนี้ ไม่มีการกระทำอะไรของเราที่ไม่ได้ถูกบันทึกลงไว้เลยไม่ว่าจะเรื่องเล็กน้อยหรือ เรื่องใหญ่โต” พวกเขาจะได้เห็นทุกสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ ต่อหน้าพวกเขาและพระผู้อภิบาลของสุเจ้าไม่ทรงอธรรมต่อผู้ใดแม้แต่น้อยนิด⁷

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمَجْرِمِينَ
مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا
مَا لَ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً
وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا
عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلُمُ رَبُّكَ أَحَدًا

⁷ อะไรก็ตามที่มนุษย์ทำไปจะถูกบันทึกลงไว้โดยการจัดการของพระเจ้า เจตนาของมนุษย์ คำพูด และการกระทำของเขาทั้งหมดได้ถูกบันทึกลงไว้บนจอของจักรวาล ปัจจุบัน การจัดการหรือระบบการบันทึกลงนี้เป็นสิ่งที่ไม่อาจมองเห็นได้ แต่ในวันแห่งการพิพากษา มันจะถูกเปิดออก ในตอนนั้น มนุษย์จะตกตะลึงเมื่อเห็นสิ่งที่เขาเคยทำไว้ในโลกโดยคิดว่าไม่มีใครรู้เห็นได้ถูกบันทึกลงไว้อย่างชัดเจนที่นั่นไม่มีแม้แต่สิ่งเล็กที่สุดหรือใหญ่ที่สุดถูกทิ้งไป

ในวันแห่งการพิพากษา การปฏิบัติของพระเจ้าต่อมนุษย์จะขึ้นอยู่กับความจริงที่ทุกคนยอมรับจนกระทั่งในวันนั้นเมื่อเขาได้รับรางวัลตอบแทนหรือการลงโทษสำหรับการกระทำของเขา เขาจะรู้โดยไม่มีข้อสงสัยเลยว่าเขาได้รับสิ่งที่เขาสมควรได้รับจริงๆ ไม่มากและไม่น้อยไปกว่านั้น

50 จงนึกถึงเมื่อตอนที่เราได้กล่าวแก่บรรดาทูตสวรรค์ว่า “จงก้มกราบต่ออาดัม” พวกเขาได้ก้มกราบ ยกเว้นอิบลีส (ซาตาน) มันเป็นหนึ่งในหมู่ญิน มันฝ่าฝืนคำบัญชาของพระ ผู้อภิบาลของมัน แล้วพระเจ้าจะเอามันและลูกหลานของมัน มาเป็นผู้ค้ำครองแทนฉันทนกระนั้นหรือทั้งๆที่มันเป็นศัตรู ของสุเจ้า? นี่เป็นการแลกเปลี่ยนที่ชั่วร้ายเหลือเกินสำหรับ ผู้ทำความผิด^๗

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾

^๗ ตามอะตีษ ซาตาน(อิบลีส)เป็นญินที่เคาะฟลักการะพระเจ้า มันวางท่าเป็นคนดีมีศีลธรรม แต่เมื่อพระเจ้าบัญชามันให้คุกเข่าต่ออาดัม มันไม่พร้อมที่จะทำตามเพราะความอวดดีหรือความทะนงตนของมัน ตอนนี บรรดาผู้อยู่ใต้อิทธิพลของความทะนงตนอย่างผิดๆไม่ยอมคุกเข่าต่อ “ความจริง” หรือ “สัจธรรม” ก็คือพวกพ้องของซาตานถึงแม้พวกเขาดูเหมือนว่าจะเป็นผู้เคาะฟลักการะพระเจ้า

ความจริงแล้ว การคุกเข่าต่อหน้าพระเจ้าคือการยอมรับความต่ำต้อยของตัวเอง ถ้าใครบางคนเป็นผู้คุกเข่าต่อหน้าพระเจ้าในความหมายที่แท้จริง เขาจะคุกเข่าลงทันทีเมื่อใดก็ตามที่เขาพบสัจธรรม ผิดกับคนที่ดูภายนอกเป็นคนดี แต่ขณะเดียวกันกลับปกปิดความรู้สึทงทะนงตนหรือความถือดีไว้ในตัวเอง คนประเภทนี้จะยอมคุกเข่าก็ต่อเมื่อมันไม่ทำให้ความรู้สึทงถือดีของเขาได้รับความเจ็บปวด แต่ตรงไหนที่การคุกเข่าของเขาทำให้เขาเลิกถือดี เขาจะกลายเป็นคนโอหังขึ้นมำทันทีและไม่ยอมคุกเข่า

เมื่อมีการเรียกร้องผู้คนมาสู่สัจธรรม มีบางคนที่ตกอยู่ใต้อิทธิพลของซาตานและพวกพ้องของมันไม่ตอบรับการเรียกร้อง คนพวกนี้ความจริงแล้วคือคนที่เอาซาตานและพวกพ้องของมันมาแทนพระเจ้า เมื่อพวกเขาถูกกำหนดให้โค้งคารวะต่อหน้าสัจธรรมเพื่อแสดงความเกรงกลัวพระเจ้า พวกเขาไม่ยอมทำเพราะพวกเขากลัวพระเจ้าจอมปลอม คนเช่นนี้เป็นผู้ละเมิดขอบเขตที่เลวที่สุด ไม่ช้า พวกเขาจะรู้ว่าบรรดาคนอื่นๆนอกเหนือไปจากพระเจ้าที่พวกเขาไว้วางใจนั้นจะไม่สามารถช่วยเหลืออะไรพวกเขาได้เลย

51 ฉันมิได้เรียกพวกมันให้มาเป็นพยานในการสร้าง ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และในการสร้างตัวตน ของพวกมัน ฉันไม่เอาบรรดาผู้ทำให้คนอื่นหลงทาง มาเป็นผู้ช่วยเหลือ^๗

52 ในวันนั้น พระองค์จะกล่าวกับพวกเขาว่า “จงเรียก บรรดาที่สุเจ้าคิดว่าเป็นภาคีกับฉันมาให้หมด” และพวก เขาจะร้องเรียกพวกมัน แต่พวกมันจะไม่ตอบรับและ ไม่มาช่วยเหลือพวกเขา และเราจะวางที่ขวางกัน (ความเป็นศัตรู)ระหว่างพวกเขา 53 ผู้ทำความผิด ทั้งหมดจะเห็นไฟในวันนั้นและรู้ว่าพวกเขาจะตกลง ไปในวันนั้น แต่พวกเขาไม่พบทางใดที่จะหนีไปได้^๗

﴿ مَا أَشْهَدُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ﴾ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا ﴿٥٣﴾ وَرَأَى الْمَجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَافِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٤﴾

^๗ บรรดาผู้ที่ถูกถือว่ามีอำนาจและเป็นที่เคารพบูชาของผู้คนนั้นความจริงแล้วไม่มีอำนาจใดๆทั้งสิ้น คนเหล่านี้ไม่มีส่วนใดๆทั้งในการสร้างจักรวาลหรือการสร้างตัวเองขึ้นมา ยิ่งไปกว่านั้น โดยการมีส่วนสำคัญที่ทำให้คนอื่นหลงผิด คนเหล่านี้จึงพิสูจน์ตัวเองให้เห็นแล้วว่าไม่ควรค่าแก่การไว้วางใจโดยสิ้นเชิง ในโลกที่สัจธรรมมีอำนาจสูงสุด เป็นไปได้อย่างไรที่คนเช่นนั้นจะเป็นที่ยึดเหนี่ยวได้เมื่อเป้าหมายของพวกเขาคือการชักนำผู้คนออกจากสัจธรรม?

^๗ คนที่คิดปฏิเสธสัจธรรมในโลกนี้เพราะคิดว่าบรรดาผู้นำจะช่วยเหลือเขานั้น ในวันสิ้นโลก คนเหล่านี้ไม่อาจช่วยเหลือเขาได้ ในปัจจุบัน คนเหล่านี้ต่างเป็นเพื่อนกัน แต่เมื่อความจริงถูกเปิดเผย พวกเขาจะเริ่มรังเกียจกันจนดูเหมือนวาระหว่างพวกเขามีสิ่งกีดขวางอยู่ ในโลกปัจจุบัน พวกเขาถือว่าตัวเองปลอดภัย แต่ในวันสิ้นโลก พวกเขาได้ถูกกำหนดไว้แล้วว่า จะพบตัวเองยืนอยู่บนปากเหวนรก และไม่สามารถหาทางหนีไปจากที่นั่นได้

54 เราได้อธิบายทุกอย่างในกุรอานนี้เพื่อเป็นประโยชน์ สำหรับมนุษย์แต่โดยธรรมชาติแล้ว มนุษย์ชอบที่จะโต้เถียงกันในเรื่องต่างๆมากมาย 55 ไม่มีอะไรที่ขัดขวาง พวกเขามีให้ศรัทธาในเมื่อพวกเขาได้รับทางนำและขัดขวางพวกเขาจากการขอยกโทษต่อพระผู้อภิบาลของ พวกเขาออกไปจากความจริงที่ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับประชาชาติก่อนๆจะเกิดขึ้นกับพวกเขา หรือไม่พวกเขาต้องได้ เห็นการลงโทษมาปรากฏต่อหน้าพวกเขา⁷

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ
 مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ
 شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ
 يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا
 رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ أَوْ
 يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٦﴾

⁷ ในโลกปัจจุบัน เสรีภาพที่ให้เพื่อเป็นการทดสอบมนุษย์นั้นยอมให้มนุษย์หาข้อแก้ตัวหรืออย่างอื่นมาอ้างเพื่อไม่ยอมรับสัจธรรม เขาจะพบคำพูดบางคำที่จะปฏิเสธข้อเสนอนี้มีให้เขา บางครั้ง มีบางคนพยายามที่จะตอบโต้การโต้แย้งที่มีน้ำหนักโดยการอ้อนวอนที่ไร้ความหมาย บางครั้ง เขาเป็นเฉยต่อเหตุผลและเรียกร้องต้องการสิ่งอื่นที่ไม่เคยถูกเสนอให้แก่เขาเลยด้วยเหตุผลบางอย่าง

ตัวอย่างของเรื่องนี้ก็คือเมื่อนบีนำเสนอสถาบันของท่านซึ่งมีหลักฐานและเหตุผลที่ชัดเจนต่อคนที่ฟังท่าน แต่พวกเขากลับไม่สนใจและเมินเฉย อีกทั้งกล่าวถากถำว่า “ไหนละการลงโทษที่ท่านบอกเราถ้าเราปฏิเสธ? นำมันมาให้เราได้เห็นหน่อยซิ”

56 เรามิได้ส่งบรรดาศาสนทูตมาเพื่ออื่นใด นอกจากเพื่อ เป็นผู้แจ้งข่าวดีและเป็นผู้ให้ คำเตือน แต่บรรดาผู้ปฏิเสธ กลับใช้ความ เท็จโต้แย้งเพื่อทำลายศรัทธา พวกเขาถือ เอาสิ่งที่ฉันประทานมาและการเตือนของ ฉันเป็นที่ล้อเล่น 57 ใครเล่าที่จะชั่วร้ายยิ่ง กว่าผู้ถูกเตือนถึงสิ่งที่พระผู้ อภิบาลของเขา ประทานมา แต่เขาหันห่างออกจากมัน และ ลืมสิ่งที่มือของเขาได้ทำไว้? สำหรับคนเหล่านั้น เราได้ปิดบังหัวใจของพวกเขาไว้ด้วย สิ่งที่จะทำให้พวกเขา ไม่เข้าใจจนะของเรา และทำให้พวกเขาลำบากใน การได้ยิน ด้วย เหตุนี้เอง พวกเขาจะไม่มีความหวังในทางนำ ที่ ถูกต้อง ไม่ว่าเจ้าจะเรียกร้องเชิญชวนพวกเขา มาสู่ทางนำ อย่างไม่รู้ก็ตาม⁷

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ
وَمُنذِرِينَ^{٥٦} وَجَعَلُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
بِالْبَطْلِ لِيُذْخِرُوا بِهِ^{٥٧} أَحَقُّ وَاتَّخَذُوا
ءَايَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا^{٥٨} وَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ
عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا
عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي
ءَادَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى
فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا^{٥٩}

⁷ ถ้อยคำของพระเจ้าได้รับการสนับสนุนโดยเหตุผล นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมบรรดาผู้ที่ไม่ต้องการ ยอมรับศรัทธาจึงไม่สามารถหาข้อโต้แย้งที่แท้จริงมาหักล้างได้ แต่พวกเขายังคิดที่จะหาทาง ทำลายศรัทธาโดยที่ไม่มีวันประสบความสำเร็จ พวกเขาตอบโต้เหตุผลด้วยเรื่องที่เป็นเท็จเพื่อที่จะ ทำให้เรื่องจริงจางกลายเป็นเรื่องน่าหัวเราะ

การโฆษณาชวนเชื่อมีเป้าหมายเพื่อทำลายความน่าเชื่อถือของผู้เผยแพร่สั่งสอนในสายตาของ ประชาชน แต่พวกเขาลืมความจริงไปว่าพวกเขาเองนั้นแหละที่ถูกลดความน่าเชื่อถือในสายตาของ พระเจ้าเพราะการโฆษณาชวนเชื่อของพวกเขา

มนุษย์ได้รับความสามารถในการคิดเพื่อที่เขาจะโต้แย้งและศรัทธาและความเท็จออกจากกันได้ แต่เมื่อเขาใช้ความสามารถในการคิดของเขาไปในทิศทางที่ผิด มันก็เป็นไปได้สำหรับเขาที่จะ มองเห็นสิ่งใดในแง่มุมที่ถูกต้องและเข้าใจความสำคัญที่แท้จริงของมัน เขากลายเป็นคน "ไม่มีตา" ถึงแม้ว่าเขามีตา และเป็นคน "ไม่มีหู" ถึงแม้ว่าเขามีหู

58 พระผู้อภิบาลของเจ้าคือผู้ทรงอภัยและผู้ทรงเมตตา ยิ่งหากพระองค์ทรงประสงค์จะลงโทษพวกเขาสำหรับความผิด ที่พวกเขาได้ทำไว้ พระองค์อาจจะส่งการลงโทษมายังพวกเขาได้ทันที แต่พวกเขามีเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้ และพ้น จากเวลานั้นไปพวกเขาจะไม่พบทางหนีไปจากมันได้เลย 59 เราได้ทำลายหมู่ชนเหล่านี้เมื่อพวกเขายังคงทำผิดและ เราได้กำหนดเวลาสำหรับการทำลายพวกเขาไว้แล้ว⁷

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ
يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلْ لَهُمْ
الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا
مِنْ دُونِهِ مَوْيِلًا ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ الْقُرَى
أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَمَمُوا وَجَعَلْنَا
لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾

⁷ เมื่อมนุษย์ถูกถูกลัทธิธรรม แต่ไม่ได้รับการลงโทษทันทีสำหรับการต้อถูก มันก็ทำให้เขาโอหัง ความจริงแล้ว การที่เขาถอยนวลไปได้โดยไม่ถูกลงโทษก็เนื่องจากเขาได้รับการผ่อนผันระดับหนึ่งในช่วงเวลาของการทดสอบ ไม่ใช่เพราะเขามีเสรีภาพที่แท้จริง

ถ้าใครสนใจที่จะเรียนรู้บทเรียน เขาต้องพิจารณาถึงชะตากรรมของคนก่อนหน้าเขาซึ่งจะทำให้เขาได้เรียนรู้ว่าเขาจะประพฤติดังอย่างไรในปัจจุบัน บนหน้าแผ่นดินนี้ มีชาติและวัฒนธรรมต่างๆเคยรุ่งเรืองเฟื่องฟูและหลังจากนั้นได้ถูกทำลายไป เมื่อประชากรก่อนหน้านี้ถูกลงโทษเพราะความไม่เชื่อฟัง ทำไม่ประชากรรุ่นหลังจะพบกับชะตากรรมเช่นเดียวกันบ้างไม่ได้?

⁶⁰ (จงนึกถึง)เมื่อมุซากล่าวแก่คนรับใช้ของเขาว่า “ฉันจะ ไม่ยุติการเดินทางจนกว่าจะถึงบริเวณที่สองทะเลมาบรรจบกัน ถึงแม้ฉันจะต้องใช้เวลาหลายปี”⁶¹ และเมื่อทั้งสองมาถึง บริเวณที่สองทะเลบรรจบกัน ปรากฏว่าพวกเขาลืมนปลาไว้ มันจึงได้หลุดหนีไปยังทะเลอย่างว่องไว ⁶² เมื่อทั้งสองเดินต่อไป มุซาได้กล่าวแก่คนติดตามเขาว่า “ไปเอาอาหารเข้ามา เราเหนื่อยล้าเหลือเกินแล้วจากการเดินทาง”⁷

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتْنِهِ لَا أُبْرِحُ حَتَّىٰ
أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقْبًا
﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا
حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا
﴿٦١﴾ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتْنِهِ آتِنَا
عَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِن سَفَرِنَا هَذَا
نَصَبًا ﴿٦٢﴾

⁷ พระเจ้าควบคุมกิจการต่างๆของโลกนี้โดยใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์ เนื่องจากระบบนี้ เป็นระบบที่มนุษย์มองไม่เห็น เขาจึงไม่เข้าใจความลับของมันได้ครบถ้วน เขายังคงมีความสงสัยต่างๆนานา เนื่องจากความรู้ที่บกพร่องของเขา

เพื่อเป็นการเยียวยาสิ่งนี้ พระเจ้าได้ให้โอกาสในการสังเกตเห็นทางอ้อมแก่ป่าวางคนที่พระองค์ทรงเลือก พระเจ้าจัดการให้พวกเขาสังเกตเห็นโลกที่มองไม่เห็นของพระองค์เพื่อที่พวกเขาจะได้เห็นเหตุผลเบื้องหลังด้วยตาของพวกเขาเองและทำให้ผู้อื่นรู้เรื่องนี้ ในที่นี้ เรื่องราวเกี่ยวกับโมเสส เป็นเรื่องราวเฉพาะที่ต้องการบอกให้รู้ว่าเขาได้รับความเข้าใจระบบที่มองไม่เห็นของพระเจ้า

กล่าวกันว่าโมเสสออกเดินทางครั้งนี้ระหว่างอียิปต์กับซูดานโดยมีสาวกหนุ่มที่ชื่อยูเซอ์ บินนูน(โยชัว)ติดตามไปด้วย โดยการให้สัญญาณ พระเจ้าได้ขอให้เขาออกเดินทางไปยังกระหังไปถึงสถานที่แห่งหนึ่งที่สองทะเลมาบรรจบกัน เขาถูกบอกว่าเขาจะพบใครบางคน(บางทีอาจเป็นทูตสวรรค์ในรูปของมนุษย์)ที่เขาขอติดตามไปด้วย

63 คนติดตามรับใช้กล่าวว่า “ท่านเห็นไหมว่าในตอนที่เรา แวะพักข้างก้อนหินนั้น ฉันได้ลิ้มปลาเอาไว้ และซาตานได้ทำให้ฉันลืมบอกเรื่องนั้นแก่ท่าน ปลาตัวนั้นได้กระโดดหนีลงทะเล ไปอย่างน่าอัศจรรย์” 64 มุซาจึงตอบว่า “นั่นแหละที่เรากำลัง ตามหา” ดังนั้น ทั้งสองจึงได้เดินย้อนรอยเท้ากลับไปยังที่เดิม 65 ที่นั้น พวกเขาได้พบบ่าวคนหนึ่งของเราซึ่งเราได้ประทาน ความโปรดปราน และสอนความรู้พิเศษแก่เขา

66 มุซาได้กล่าวแก่เขาว่า “ให้ฉันติดตามท่านไปได้ไหม ทั้งนี้ เพื่อที่ท่านจะได้สอนความรู้ที่ท่านได้ถูกสอนมาแก่ฉันบ้าง?” 67 เขาตอบว่า “ท่านไม่สามารถอดทนร่วมกับฉันได้ 68 และ ท่านจะมีความอดทนในเรื่องที่ท่านไม่มีความรู้ได้อย่างไร” 69 มุซาได้กล่าวว่า “หากพระเจ้าทรงประสงค์ ท่านจะเห็นว่า ฉันเป็นคนอดทนและฉันจะไม่ฝ่าฝืนท่านในเรื่องใดๆ” 70 เขา กล่าวว่า “เอาละ ถ้าหากท่านต้องการจะติดตามฉันไปละก็ ท่านจงอย่าถามฉันในเรื่องใดจนกว่าฉันจะพูดเรื่องนั้นขึ้น มาเอง”⁷¹

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوْيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْخُبْرَ وَمَا أُنْسِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ ۖ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٤﴾ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ ۖ فَارْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَصَصًا ﴿٦٥﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا ءَاتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٦﴾ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تَعْلِمَنِي مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٧﴾ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٨﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٧٠﴾ قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحَدِّثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧١﴾

⁷¹ โมเสสถูกบอกให้รู้ถึงสัญญาณหนึ่งที่จะปรากฏข้างหน้า นั่นคือ เมื่อเขามาถึงจุดหมายที่ต้องการ ปลาที่เขาเก็บไว้กินจะหนีลงไปในน้ำในลักษณะที่แปลก และเมื่อมาถึงที่หนึ่ง สิ่งที่เขาถูกบอกล่วงหน้าก็เกิดขึ้นตามนั้น แต่ปลาอยู่กับสาวกที่ติดตามเขาไปและด้วยเหตุผลบางอย่าง สาวกคนนั้นไม่สามารถบอกเขาเกี่ยวกับเรื่องที่เกิดขึ้น หลังจากเดินทางต่อไปได้อีกสักพัก โมเสสก็รู้เรื่องที่เกิดขึ้น เขาก็รีบกลับไปยังสถานที่แห่งนั้นทันทีและได้พบศิษย์ผู้ที่เขาออกเดินทางมาไกลเพื่อจะพบ

พระเจ้าได้ประทานความรู้และอำนาจพิเศษแก่ศิษย์เพื่อที่เขาจะมีอิทธิพลพิเศษบางอย่างในการรับมือกับเรื่องที่จะเกิดขึ้นในโลกนี้ ด้วยความรู้นี้ เขาได้ทำสิ่งที่ขัดกับบรรทัดฐานที่ผู้คนปฏิบัติกัน นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมเมื่อโมเสสขออนุญาตติดตามเขาไป เขาก็ได้กล่าวว่าโมเสสจะไม่สามารถทนเขาได้

71 ดังนั้น ทั้งสองจึงได้ออกเดินทางไปจนกระทั่งเขาทั้งสองได้ขึ้นเรือลำหนึ่ง และคนผู้นั้นได้เจาะรูลำเรือ มุซาจึง ร้องออกมาว่า “อะไรกันนี่ท่านเจาะรูในลำเรือเพื่อจะทำไมให้คนโดยสารจมน้ำกระหน่นหรือ? ทำอย่างนี้ก็มีแต่จะพบเรื่อง น่าเศร้าเป็นแน่” 72 เขาผู้นั้นกล่าวว่า “ฉันมิได้บอกท่าน หรือว่าท่านไม่สามารถที่จะอดทนร่วมกับฉันได้?” 73 มุซา ได้ตอบว่า “จงอย่าตำหนิฉันในสิ่งที่ฉันลืมเลย และขอจง อย่าถือสาในสิ่งที่ฉันได้ทำไป” 74 หลังจากนั้น เขาทั้งสอง ได้ออกเดินทางต่อไปจนกระทั่งเขาทั้งสองพบเด็กชายคนหนึ่งและคนผู้นั้นได้ฆ่าเด็กคนนั้น มุซาจึงได้ร้องออกมาว่า “ท่านฆ่าคนบริสุทธิ์โดยเขาไม่ได้ฆ่าผู้ใดกระนั้นหรือ? นี่ เป็นความโหดร้ายแ่ๆที่ท่านได้ทำไป”ⁿ

فَانطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكَبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالِ أَخْرَقَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالِ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالِ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٣﴾ فَانطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالِ أَقْتَلْتَ نَفْسًا زَكِيًّا بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٤﴾

ⁿ การทำลายเรือที่ยังดีและการฆ่าเด็กไม่ใช่เป็นการกระทำที่ดี แต่ดังที่ปรากฏในอายะฮ์ต่อมาแสดงให้เห็นว่าการกระทำทั้งสองอย่างนี้มีเหตุผลที่ลึกล้ำอยู่เบื้องหลัง การทำผิดทั้งสองอย่างนี้โดยความเป็นจริงแล้วกลับเป็นเรื่องดีและมีประโยชน์

นี่เป็นการให้คำตอบต่อสิ่งที่รู้กันว่าเป็น“ปัญหาของความชั่ว” ในโลกนี้ของมนุษย์ มีหลายสิ่งทีในตอนแรกดูว่าเป็นความชั่วในระบบ แต่มันก็มีเหตุผลอันลึกล้ำอยู่เบื้องหลัง มันเป็นเรื่องจริงทีในโลกปัจจุบัน เหตุผลอันลึกล้ำนี้ถูกซ่อนอยู่ข้างหลังม่าน แต่ในโลกหน้าจะไม่มีม่านทีนั้น ในตอนนั้นมนุษย์จะได้อูรู้ว่อะไรก็ทีตามทีเกิดขึ้นล้วนเป็นไปตามมาตรฐานทีสูงทีสุดของความยุติธรรม

75 ชายคนนั้นกล่าวว่า “ฉันไม่ได้บอกท่านหรือว่าท่านไม่สามารถอดทนร่วมกับฉันได้” 76 มุซาจึงกล่าวว่า “หลังจากนี้ ถ้าหากฉันถามสิ่งใดจากท่าน จงอย่าเอาฉันร่วมทางไปกับท่านเลย ฉันแค้นตัวกับท่านมามากพอแล้ว” 77 แล้ว เขาทั้งสองได้ออกเดินทางต่อไปจนกระทั่งมาถึงชุมชนแห่งหนึ่ง เขาทั้งสองจึงได้ขออาหารจากคนแถวนั้น แต่ผู้คนปฏิเสธที่จะต้อนรับ ที่นั่น เขาทั้งสองได้เห็นกำแพงแห่งหนึ่ง กำลังจะพังลงมาคนผู้นั้นจึงทำให้มันตั้งตรงอีก มุซาจึง กล่าวว่า “หากท่านต้องการ ท่านก็สามารถเรียกร้องค่าแรงตอบแทนได้” 78 เขากล่าวว่า “เอาละ ที่นี่เราต้องแยกจาก กันแล้ว ตอนนี้ ฉันจะบอกท่านเกี่ยวกับสิ่งที่ท่านไม่อาจทนได้”ⁿ

﴿ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴾ ﴿٧٦﴾ قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ﴿٧٧﴾ فَانطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ ﴿٧٨﴾ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٩﴾ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ ﴿٨٠﴾ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨١﴾

ⁿ โมเสสและคิตรี สองบ่าวผู้ได้รับความโปรดปรานของพระเจ้า ผู้ได้อยู่ใกล้ชิดกับพระองค์ต้องการให้คนในท้องถิ่นที่เขาทิ้งสองไปถึงปฏิบัติต่อเขาในฐานะแขกและเลี้ยงอาหารเขา แต่คนในท้องถิ่นปฏิเสธ นี่เป็นการแสดงให้เห็นว่าการเป็นคนดีและเป็นที่ยอมรับของพระเจ้ายังไม่เพียงพอที่จะได้รับการยกย่องเทิดทูนจากคนอื่น ถ้าคนในท้องถิ่นนั้นรู้จักเขาทิ้งสอง พวกเขา ก็จะต้อนรับคนทั้งสองในฐานะแขกและได้รับพรอันจำเริญจากคนทั้งสอง แต่เนื่องจากภายนอกของทั้งสองคนดูเป็นคนธรรมดาในสายตาของผู้คน ทั้งสองคนจึงไม่ได้รับความสนใจ พวกเขาไม่สามารถเห็นความเป็นจริงที่อยู่ภายในของคนทั้งสอง

แม้จะได้รับการปฏิบัติอย่างไม่เป็นมิตร แต่คิตรีได้ซ่อมกำแพงของคนในท้องถิ่นซึ่งกำลังจะพัง พุทธกรรมของบ่าวผู้มีคุณธรรมและเป็นบ่าวที่แท้จริงของพระเจ้ากับคนอื่นก็คือการไม่โต้ตอบในลักษณะเดียวกัน แต่จะเป็นไปตามบรรทัดฐานของความยุติธรรมและความดีงาม

79 เกี่ยวกับเรื่องเรือนั้น มันเป็นของคนยากจนที่ทำงาน อยู่ในแม่น้ำใหญ่ ฉันทงใจทำลายมันเพราะข้างหน้าพวก เขานั้นเป็นเขตของกษัตริย์คนหนึ่งซึ่งจะใช้อำนาจยึดเรือ ทุกลำ^ก

80 ส่วนเรื่องเด็กนั้น พ่อแม่ของเขาเป็นผู้ศรัทธาและเรา กลัวว่าเขาจะทำให้พ่อแม่ของเขาต้องฝ่าฝืนขอบเขตและ ปฏิเสธความศรัทธา ⁸¹ ดังนั้นเราต้องการให้พระผู้อภิบาลของเขาทั้งสองได้ประทานลูกอีกคนหนึ่งซึ่งบริสุทธิ์ และเป็นທີ່เมตตาแก่เขาแทนลูกคนเก่า^ข

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ
يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا
وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ
غَضَبًا ﴿٧٩﴾ وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ
مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا
وَكَفْرًا ﴿٨٠﴾ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا
رَبُّهُمَا خَيْرًا مِمَّا زَكَوَّةً وَأَقْرَبَ رَحْمًا ﴿٨١﴾

^ก คิดริไม่ได้ทำให้เรือลำนั้นเสียหายจนไร้ประโยชน์โดยสิ้นเชิง เขาเพียงแต่ทำให้มันมีปัญหาเกิดขึ้นขณะหนึ่งเท่านั้น เหตุผลที่อยู่เบื้องหลังการทำเช่นนั้นก็คือว่าเหนือแม่น้ำขึ้นไปมีกษัตริย์คนหนึ่งที่พักพิงอยู่กับการทำสงครามกำลังคอยจะยึดเรือที่ผ่านไป ด้วยเหตุนี้ เรือลำนั้นจึงถูกทำให้เกิดความบกพร่องขึ้นมาเพื่อที่ว่าเมื่อคนของกษัตริย์เห็นเรือมีปัญหา พวกเขาจะเห็นว่าเรือลำนี้ไม่สนใจและปล่อยไป

นี่เป็นการสอนเราว่ามนุษย์ต้องไม่ถอยใจถ้าหากเขาต้องเผชิญเหตุการณ์ที่ไม่ดีบางอย่าง เขาต้องปรับตัวเข้ากับมันโดยหวังว่าจะมีสิ่งดี ๆ บางอย่างซ่อนเร้นอยู่ในสิ่งที่พระเจ้าได้ทำให้เกิดขึ้นถึงแม้ว่าในตอนนั้นมนุษย์จะไม่รู้อะไรเลยก็ตาม

^ข เรื่องที่เกิดขึ้นกับเด็กคนนั้นชี้ให้เห็นถึงวิธีการที่ต่างกันในการที่พระเจ้าช่วยเหลือป่าวของพระองค์ พระองค์ช่วยพวกเขาแม้ในเรื่องที่พวกเขาไม่รู้และไม่สามารถวิงวอนต่อพระเจ้าของพวกเขาเพื่อการแก้ปัญหา มนุษย์ต้องแสดงความอดทนและความกตัญญูรู้คุณต่อพระเจ้า เขาต้องหวังสิ่งดี ๆ จากพระเจ้าเสมอในทุกสถานการณ์ พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้และนั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมพระองค์จึงทรงรู้ดีที่สุด พระเจ้ารู้ดีที่สุดว่าจะไปเป็นสิ่งที่ดีสำหรับป่าวของพระองค์ในขณะที่ป่าวของพระองค์ไม่สามารถรู้เรื่องนี้เนื่องจากความรู้ที่จำกัดของเขา

82 เกี่ยวกับเรื่องกำแพงนั้น มันเป็นของ เด็กกำพร้าสอง คนที่พักอาศัยอยู่ในเมือง นี้ สมบัติของเด็กทั้งสองฝังอยู่ใต้ กำแพงนี้ เนื่องจากพ่อของเขาทั้งสองเป็นคนดี พระ ผู้ อภิบาลของท่านทรงปรารภว่าเมื่อเด็ก ชายทั้งสองนี้ เติบโตเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ เขาทั้งสองจะมาขูดเอาทรัพย์สมบัติ ของพวกเขา ออกมา ทั้งหมดนี้ เป็นความเมตตาจากพระผู้ อภิบาลของท่านฉันมีได้ทำสิ่งใดตามอำเภอ ใจของฉัน นั่นคือ ความหมายของสิ่งที่ท่าน ไม่สามารถอดทนได้⁷

83 (มุฮัมมัด) พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับซุล กือรูนีย์น จงบอก พวกเขาว่า“ฉันจะเล่า เรื่องราวของเขาให้พวกท่านฟัง”⁸⁴ เรา ได้ สถาปนาอำนาจให้แก่เขาบนหน้าแผ่นดิน และได้ประทาน บัจจียทุกอย่างแก่เขา⁷

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝٨٣ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنِّتِهِ ذِكْرًا ۝٨٤ إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ۝٨٥

⁷ จากตัวอย่างเหล่านี้ เราอาจได้รับบทเรียนว่าพระเจ้ายังคงเฝ้าดูแลโลกนี้อยู่เสมอ บนเหตุผลของการให้โลกนี้เป็นสถานที่ทดสอบ พระองค์ได้รักษาระบบของโลกนี้ให้ทำงานไปบนพื้นฐานของ“สาเหตุและผล” แต่กระนั้น พระองค์ได้เข้ามาแทรกแซงในระบบนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า บางครั้งพระเจ้าใช้วิธีการสร้างสรรค์และบางครั้งดูเหมือนว่าพระองค์ใช้วิธีการทำลาย แต่ในทุกเรื่อง จากทัศนะของเหตุผลภายในที่กว้างขวาง ทั้งหมดมาจากความเอ็นดูเมตตาของพระองค์ และมีนิจเจตนาเพื่อให้แน่ใจว่าในการดำเนินไปอย่างอิสระของกฎแห่งสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นนี้ วัตถุประสงค์เบื้องหลังการสร้างสรรค์ไม่ได้ถูกทำลาย

⁸ ความหมายทางภาษาของคำว่า “ซุลกือรูนีย์น” คือ “ผู้เป็นเจ้าของเขาทั้งสอง” นั่นคือกษัตริย์ที่พิชิตดินแดนของโลกตั้งแต่ตะวันออกและตะวันตก ในที่นี้ ซุลกือรูนีย์นอาจหมายถึงกษัตริย์ไซรัสชาวอิหร่านในสมัยโบราณหรือคัสโรผู้ปกครองที่มีอำนาจอยู่ในระหว่างศตวรรษที่ 5 ก่อนคริสตกาลก็เป็นได้ ซุลกือรูนีย์นได้พิชิตดินแดนส่วนใหญ่ของโลกในยุคโบราณและถูกฆ่าในสงครามครั้งหนึ่ง เขาเป็นกษัตริย์ที่มีความยุติธรรม

85 ในตอนแรก เขาได้ออกเดินทางไปตามเส้นทางสายหนึ่ง 86 จนกระทั่งเขาได้มาถึงขอบเขตที่ดวงอาทิตย์ตกและพบว่า มันตกลงในน้ำสีดำ ที่นั่น เขาได้พบคนหมู่มืดหนึ่ง เราได้กล่าว แก่เขาว่า “โอ้ซุลกือรูนัยน์ เจ้ามีอำนาจที่จะลงโทษพวกเขา และสามารถที่จะทำคุณต่อพวกเขาได้เช่นกัน” 87 เขากล่าว ว่า “เราจะลงโทษใครก็ตามที่สร้างความอธรรม แล้วผู้นั้น จะถูกนำกลับไปยังพระผู้อภิบาลของเขาและพระองค์จะทรงลงโทษเขาอย่างรุนแรง 88 แต่ใครที่ศรัทธาและกระทำ ความดีจะได้รับ การตอบแทนที่ดีสำหรับเขาและเราจะ กำหนดงานง่าย ๆ ให้แก่เขา”ⁿ

فَاتَّبَعَ سَبَبًا ﴿١٥٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ
الشَّمْسِ وَوَجَدَهَا تَعْرُبُ فِي عَيْنِ
حَمِيَّةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَبْنَ
الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ
فِيهِمْ حُسْنًا ﴿١٥٦﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ
فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ
فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُّكْرًا ﴿١٥٧﴾ وَأَمَّا مَنْ
ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ
أَحْسَنُ وَنَسْقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا

ⁿ ในการพิชิตของเขา ซุลกือรูนัยน์อาจมุ่งหน้าไปทางตะวันตกจากอิหร่าน หลังจากนั้น เมื่อไปถึงเอเชียไมเนอร์ เขาได้หยุดที่นั่นเมื่อเขามาถึง “น้ำดำ” ของทะเลเอเจียน ถ้าใครยืนบนฝั่งทะเลที่นี้และมองออกไปยังทะเลในตอนค่ำ เขาจะเห็นราวกับว่าดวงอาทิตย์กำลังจมลงไปในน้ำและตกที่นั่น นี่คือคำอธิบายที่เป็นรูปธรรมของจุดใกล้สุดที่ซุลกือรูนัยน์ไปถึง

ซุลกือรูนัยน์ไปถึงฝั่งทะเลนี้ไม่ใช่ในฐานะผู้เดินทาง แต่ในฐานะผู้พิชิต ดังนั้น เขาก็มีอำนาจควบคุมเหนือผู้คนที่อยู่ที่นี่และสถาปนากฎการปกครองของเขาขึ้นมาที่นั่น ในความเป็นผู้ปกครอง เขามีอำนาจทุกอย่างที่จะจัดการกับผู้คนตามที่เขาต้องการ แต่ซุลกือรูนัยน์เป็นกษัตริย์ที่ยุติธรรม เขาไม่แสดงความโหดร้ายต่อใคร เขาได้ประกาศต่อสาธารณชนว่าเขาจะจัดการอย่างเฉียบขาดเฉพาะกับคนที่เขาเห็นว่าหมกมุ่นในการทำ ความชั่วและไม่ล่วงเกินคนที่รักษาความสงบและระเบียบของสังคม

89 หลังจากนั้น เขาได้ออกเดินทางไปยังอีกเส้นทางหนึ่ง 90 จนกระทั่งเขามาถึงขอบเขตที่ดวงอาทิตย์ขึ้นที่นั่น เขา ได้เห็นดวงอาทิตย์ขึ้นเหนือผู้คนหมู่มหนึ่งที่เรามีได้ให้ที่กำบังใดๆจากแสงแดดแก่พวกเขา 91 นี่เป็นสภาพของ พวกเขา และเรารู้ดีถึงเขา^ก

92 หลังจากนั้น เขาได้มุ่งหน้าไปอีกเส้นทางหนึ่ง 93 จนกระทั่งเขามาถึงระหว่างภูเขาที่เขาพบว่าผู้คนแทบจะไม่ เข้าใจคำพูดใดๆ 94 พวกเขาได้กล่าวว่า “โอ้ซุลก็อรุณีย์นัยน์ ยะญุญญ์(ก๊อก)และมะญุญญ์(มาก๊อก) ได้แพร่ความเสียหาย ไปทั่วแผ่นดิน ดังนั้นเราขอถวายบรรณาการแก่ท่านเพื่อที่ ท่านจะได้สร้างกำแพงกันระหว่างเรากับพวกเขาได้ไหม?”^ข

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا ﴿١٨٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطَّعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ يَجْعَلْ لَهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا ﴿١٩٠﴾ كَذٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿١٩١﴾

﴿١٩٢﴾ ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا ﴿١٩٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِن دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿١٩٤﴾ قَالُوا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ اِنَّ يٰاَجُوٰجَ وَّمَا جُوٰجَ مُفْسِدُوْنَ فِى الْاَرْضِ فَهَلْ يَجْعَلُ لَكَ حَرْجًا عَلٰى اَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًا ﴿١٩٥﴾

^ก ซุลก็อรุณีย์นัยน์ออกเดินทางต่อไปยังฝั่งตะวันออกของอิหร่าน เขาไปถึงสถานที่แห่งหนึ่งที่คนไร้อารยะธรรมที่สุดอาศัยอยู่ คำอธิบายที่ว่าไม่มีสิ่งขวางกัน(ที่หลบภัย)ระหว่างพวกเขากับดวงอาทิตย์อาจหมายความว่าพวกเขาเป็นคนเลวร้ายเร่ร่อนและอาศัยอยู่บนแผ่นดินที่เปิดโล่งแทนที่จะอยู่ในบ้าน

^ข บางที ซุลก็อรุณีย์นัยน์อาจเดินทางที่สามของเขาในตะวันออกเฉียงเหนือจากอิหร่าน เขาไปถึงสถานที่แห่งหนึ่งที่คนป่าเถื่อนอาศัยอยู่ เนื่องจากคนเหล่านี้ไม่อาจมีปฏิสัมพันธ์กับชุมชนอื่นๆ พวกเขาจึงแทบไม่เข้าใจภาษาอื่นนอกจากภาษาของตัวเอง

“ภูเขาสูงลูก” บางทีอาจอยู่ระหว่างทะเลสาบแคสเปียนและทะเลดำ ที่นี้ อาจมีเผ่าคนเถื่อนจากที่อื่นเคยมารุกรานและหนีไปตามช่องเขาหลังจากปล้นทรัพย์สินแล้ว ซุลก็อรุณีย์นัยน์ได้สร้างกำแพงเหล็กขึ้นมากั้นระหว่างสองภูเขา

95 เขาตอบว่า “สิ่งที่พระผู้อภิบาลของฉันได้ประทานแก่ฉัน นั้นดีกว่า(บรรณาการใดๆ) ดังนั้น พวกท่านจงช่วยฉันด้วย กำลังและฉันจะสร้างกำแพงกันระหว่างพวกท่านกับพวกเขา 96 จงเอาแผ่นเหล็กมาให้ฉัน” เมื่อเขาเปิดช่องระหว่างภูเขา ทั้งสองลูกแล้ว เขาได้กล่าวแก่ผู้คนว่า “ทีนี้จงเป่าไฟด้วย เครื่องบีบลม” พวกเขาจึงได้ทำตามนั้นจนกระทั่งกำแพง เหล็กร้อนแดง เขาจึงกล่าวว่า “ไปเอาทองแดงหลอมมาเพื่อ ฉันจะได้เทลงไปในนั้น” 97 นี่คือการที่ยะญูญ์และมะญูญ์ ไม่สามารถข้ามมาและไม่สามารถขุดลอดมาได้ 98 ซุลกือรูนัยน์ กล่าวว่า “นี่คือความเมตตาจากพระผู้อภิบาลของฉัน แต่เมื่อถึง เวลาแห่งสัญญาของพระผู้อภิบาลของฉันพระองค์จะทรงทำลาย มันเป็นจุล และสัญญาของพระผู้อภิบาลของฉันเป็นจริงเสมอ”ⁿ

قَالَ مَا مَكْنِي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي
بِقُوَّةٍ أُجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾
ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ
بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا
جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغَ عَلَيْهِ
قَطْرًا ﴿٩٦﴾ فَمَا اسْتَطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ
وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٧﴾ قَالَ هَذَا
رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي
جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٩٨﴾

ⁿ เทือกเขาสูงแห่งคอเคซัสที่ตอนนี้อยู่ในเขตแดนรัสเซียทอดยาวระหว่างทะเลสาบแคสเปียนและทะเลดำทำหน้าที่เป็นกำแพงทางธรรมชาติที่แบ่งระหว่างยุโรปกับเอเชีย ในพื้นที่ภูเขา นี้ มีช่องเขาบางแห่งที่เผ่ากอกและมาก็อก(ยะญูจและมะญูจ)คนเดือนจากทางใต้เคยเข้ามาทางตอนเหนือของอิหร่านและปล้นสะดมผู้คน ทีนี้จนกระทั่งทุกวันนี้ยังมีสัญลักษณ์ของกำแพงโบราณอยู่ มีความเป็นไปได้ทุกอย่างว่านี่คือกำแพงที่ถูกสร้างขึ้นมาโดยซุลกือรูนัยน์เพื่อความมั่นคงปลอดภัย

การสร้าง “กำแพงเหล็ก” เพื่อป้องกันศัตรูเป็นงานที่สร้างความรู้สึกภูมิใจขึ้นในหมู่ผู้คน แต่แม้หลังจากสร้างกำแพงอันแข็งแกร่งที่ยากต่อการทำลายขึ้นมาแล้วก็ตาม ซุลกือรูนัยน์ก็ยังคงเป็นคนถ่อมตนอยู่ สายตาของเขาไม่ได้จับจ้องมองไปยังสิ่งที่เขาสร้างขึ้นมา แต่เขามองไปที่อำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า เพื่อเตือนตัวเองว่ามนุษย์แทบไม่มีอำนาจใดๆเลยเมื่อเปรียบเทียบกับอำนาจของพระเจ้า

99 ในวันนั้น เราจะปล่อยให้ผู้คนส่วนหนึ่ง
เข้ามาปะทะกับ อีกส่วนหนึ่งอย่างโกลาหล
และแตรจะถูกเป่า และเราจะรวม มนุษยชาติ
ทั้งหมดเข้าไว้ด้วยกัน¹⁰⁰ ในวันนั้น นรกจะ
ถูก นำมาอยู่ต่อหน้าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
ที่ดวงตามืด บอดต่อคำตักเตือนของฉันทัน
และทู่หนวกต่อการเตือนของ ฉันทัน⁷

102 บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหรือว่าพวก
เขาจะเอาบ่าว ของฉันทันเป็นผู้ช่วยเหลือนอก
ไปจากฉันทัน? แท้จริง เราได้ เตรียมนรกไว้
สำหรับต้อนรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว^๗

﴿ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي
بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ
جَمَاعًا ﴿١٠١﴾ وَعَرَّضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ
لِّلْكَافِرِينَ عَرَضًا ﴿١٠٢﴾ الَّذِينَ كَانَتْ
أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا
يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿١٠٣﴾ أَفَحَسِبَ
الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي
مِن دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ
لِّلْكَافِرِينَ نَزْلًا ﴿١٠٤﴾ ﴾

⁷ เมื่อวันอาสานเริ่มต้น โลกปัจจุบันจะไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป ขอบเขตปัจจุบันระหว่างภูเขาและ
แม่น้ำจะหายไปและกลุ่มมนุษย์จำนวนมากจะเหมือนคลื่นในมหาสมุทรที่ปะทะกันไปมา

ปัจจุบัน นรกได้ถูกนำมาแสดงให้มนุษย์เห็นโดย“ตาใจ” ของพวกเขา แต่พวกเขาไม่เห็นว่า ใน
วันสิ้นโลก นรกจะถูกนำมาแสดงให้เห็นโดยตาเนื้อของพวกเขา ในตอนนั้น ทุกคนจะได้เห็นมัน แต่
การเห็นนี้จะไม่มีประโยชน์อะไรอีกแล้วนอกจากคนที่ได้ยกมันออกไปจากตาของเขาก่อนหน้านี้
แล้วโดยได้รับบทเรียนจากคำแนะนำของพระเจ้าในชีวิตก่อนความตายของเขา การยกมันออกไป
ในวันแห่งการพิพากษาจะมีไว้เพื่อการส่งผู้ปฏิเสธศรัทธาที่โง่งมและตื้อตันไปสู่จุดหมายที่ได้ถูกกำหนด
ไว้สำหรับพวกเขาในนรก

^๗ ความจริงแล้ว การยอมรับศรัทธาคือการยอมรับพระเจ้าในขณะที่การปฏิเสธศรัทธาคือการ
ปฏิเสธพระเจ้า เมื่อใดก็ตามที่ใครคนหนึ่งไม่ยอมรับศรัทธา เขาทำไปก็เพราะเขาคิดว่ามีบางสิ่ง
หรือใครบางคนยืนอยู่ข้างเขา การวางใจเช่นนี้เป็นเรื่องผิด เพราะในโลกนี้ไม่มีใครมีอำนาจใด ๆ นอก
ไปจากพระเจ้า ในวันแห่งการพิพากษา จะไม่มีใครช่วยเหลือเขาได้เพราะพระเจ้าเท่านั้นที่ เป็นผู้
ช่วยให้รอดและคนเช่นนั้นจะไม่ได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าเนื่องจากเขาไม่เชื่อฟังพระองค์

103 จงบอกพวกเขาว่า “จะให้ฉันบอกพวกท่านใหม่ ว่า ใครคือผู้ขาดทุนมากที่สุดเกี่ยวกับการงานของพวกเขา? ¹⁰⁴ พวกเขาคือบรรดาผู้ที่ความพยายามของเขาทั้งหมดในชีวิตแห่งโลกนี้สูญเปล่า แต่พวกเขาหลงผิดคิดว่าทุกสิ่ง ที่พวกเขาทำนั้นถูกต้อง ¹⁰⁵ คนเหล่านี้คือบรรดาผู้ปฏิเสธ สัญญาอันทั้งหลายของพระผู้อภิบาลของพวกเขาและไม่เชื่อว่าพวกเขาจะกลับไปหาพระองค์” ดังนั้น การงานของพวกเขาทั้งหมดจึงสูญเปล่าเพราะเราจะไม่ให้นำหนักใดๆ แก่พวกเขาในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ ¹⁰⁶ การตอบแทน ของพวกเขาคือการลงโทษสำหรับการที่พวกเขาปฏิเสธัจธรรม และสำหรับการที่พวกเขาถือเอาสัญญาอันของฉันและบรรดาศาสนทูตของฉันเป็นที่ล้อเล่น⁷

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾
 الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾
 أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَايَتِ رَبِّهِمْ
 وَلِقَائِهِمْ فَبُطِئَتْ أَعْمَلُهُمْ فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا ﴿١٠٥﴾ ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ
 جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَتَوَخَّذُوا بِي آيَاتِي
 وَرُسُلِي هُزُؤًا ﴿١٠٦﴾

⁷ ในโลกนี้ มนุษย์ดิ้นรนต่อสู้และเห็นว่าผลของการดิ้นรนต่อสู้ทำให้เขาได้รับความมั่งคั่งและเกียรติ เขาไม่เห็นความเสียหายของเขาเสียหายแต่ประการใด ดังนั้น เขาจึงถือว่าตัวเองประสบความสำเร็จ

แต่นี่คือความคิดที่ไม่มีเหตุผล ในแผนการของพระเจ้า เกณฑ์การตัดสินชีวิตที่ประสบความสำเร็จ อยู่ในรูปของชีวิตแห่งโลกหน้า ดังนั้น การถือเอาความสำเร็จในชีวิตโลกนี้เป็นความสำเร็จที่แท้จริง จึงเท่ากับการถือทัศนคติของชีวิตที่ตัดโลกหน้าทิ้งไป นี่เท่ากับการเอาแผนการของตัวเองมาแทน แผนการของพระเจ้าและคนที่ทำเช่นนั้นไม่มีวันประสบความสำเร็จในชีวิตโลกหน้า

พระเจ้าได้เปิดเผยสัญญาอันต่างๆ ของพระองค์ให้เห็น แต่สัญญาอันแห่งชีวิตโลกหน้าเหล่านี้ไม่มีผลต่อบรรดาผู้ที่ความคิดจิตใจของพวกเขาหมกมุ่นอยู่กับการคิดถึงแต่เรื่องโลกนี้ พระเจ้าได้เปิดเผยให้เห็นเหตุผลโต้แย้งของพระองค์ แต่เหตุผลแห่งชีวิตหลังความตายเหล่านั้นไม่สามารถทำให้บรรดาผู้ที่หลงไปในกิจการของโลกนี้เปลี่ยนแปลง คนประเภทนี้ไม่ยอมรับการนำทางถึงแม้ว่าพวกเขายืนอยู่กับผู้นำทาง ถ้าพวกเขาไม่ให้นำหนักใดๆ แก่ถ้อยของพระเจ้า พวกเขาจะหวังให้พระเจ้านำพวกเขาไปอยู่ในการพิจารณาของพระองค์ได้อย่างไร?

107 ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้นจะได้รับ ส่วนสวรรค์เป็นที่พำนัก

108 พวกเขาจะพำนักอยู่ใน ส่วนสวรรค์นั้นตลอดกาลและพวกเขาไม่ปรารถนาที่จะออกจากที่นั่นไปไหน⁷

109 จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ถ้าหากจะให้หน้าทะเล กลายเป็นน้ำหมึกเพื่อบันทึกงานของพระผู้อภิบาล ของฉันแล้ว ทะเลจะเหือดแห้งก่อนที่งานของพระผู้ อภิบาลของฉันจะหมดสิ้นถึงแม้เราจะเอาอีกทะเล หนึ่งมาเพิ่มก็ตาม”⁸

110 (ไอ้มูฮัมมัด) จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ฉันเป็นเพียง มนุษย์คนหนึ่งเหมือนพวกท่าน เพียงแต่ฉันได้รับการ เปิดเผยความจริงว่า พระเจ้าของพวกท่านคือพระเจ้า องค์เดียว ดังนั้น ผู้ใดที่หวังจะพบพระผู้อภิบาลของเขาก็จงกระทำการงานที่ดีและจงอย่าตั้งผู้ใดเป็นภาคี ในการเคารพสักการะร่วมกับพระองค์”⁹

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۝١٧

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا ۝١٨

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي

لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ

رَبِّي وَلَوْ جَعَلْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ۝١٩ قُلْ

إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا

إِلَهُكُمْ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا

لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا

يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ۝٢٠

⁷ การดำเนินชีวิตด้วยความศรัทธาและเกรงกลัวพระเจ้าในโลกนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงความเสียสละอันยิ่งใหญ่ มันเท่ากับการปฏิบัติเสถียรที่มองเห็นเพื่อสวรรค์ที่ถูกซ่อนเร้นและมองไม่เห็น นี่หมายถึงการต้องได้รับการทดสอบที่ยากลำบากที่สุด นั่นคือ เมื่อมนุษย์ยอมรับสัจธรรมโดยเหตุผลที่เป็นนามธรรมและหันชีวิตของเขาไปทางนั้นโดยไม่มีอะไรมากดดันเขา

บรรดาผู้แสดงให้เห็นถึงการรับรู้สัจธรรมเช่นนั้นและปฏิบัติตามสัจธรรมสมควรที่จะถูกยอมรับเข้าสู่สวรรค์แห่งความสุขสบายนิรันดร์กาล

⁸ บรรดาผู้ไม่ยอมรับสัจธรรมของพระเจ้าความจริงแล้วคือการปฏิเสธความจริงที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าเป็นความจริง มันได้รับการยืนยันว่าเป็นความจริงจนปากกาที่ทำจากต้นไม้ทั้งหมดก็ไม่เพียงพอที่จะเขียนงานของพระเจ้าและถ้าจะเอาน้ำในมหาสมุทรมาเป็นน้ำหมึกก็ไม่เพียงพอ แต่น่าสงสารที่ถึงแม้กระนั้นแล้ว มนุษย์ก็ยังไม่ยอมรับสัจธรรมและไม่หลอหลอมชีวิตของเขาไปตามสัจธรรม

⁹ นบีไม่ใช่พระเจ้าและไม่ใช่อุตสวรรค์ นบีเป็นมนุษย์คนหนึ่งเหมือนกับมนุษย์คนอื่น ความแตกต่างจากมนุษย์คนอื่นเพียงอย่างเดียวก็คือนบีได้รับสิ่งที่พระเจ้าประทานมาโดยช่องทางที่มองไม่เห็น พุทธกิจอย่างหนึ่งก็คือ นบีเป็นบุคคลหนึ่งที่ยอมยกย่องผู้อื่นที่มองภายนอกก็ยอมยกย่อง แต่ภายในเป็นตัวแทนของพระเจ้า

ด้วยเหตุนี้ เฉพาะคนที่รู้จักและยอมรับนบีเท่านั้นที่สามารถรับรู้ถึงคุณสมบัติของนบี เฉพาะคนที่ยอมรับความจริงในเรื่องนี้เท่านั้นที่จะไปถึงสัจธรรม กล่าวคือ ผู้ที่สามารถยอมรับนบีในระดับของความ เป็นมนุษย์

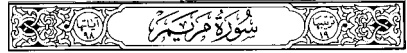
19. มารีย์

มัรยัม

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 กาฟ ฮา ยา อีน คอด

2 นี่คือเรื่องราวแห่งความเมตตาของพระ
ผู้อภิบาลของเจ้า ที่มีต่อชะกะรียาบ่าวของ
พระองค์³ เมื่อเขาวิงวอนพระผู้อภิบาลของ
เขาด้วยเสียงที่แผ่วเบา⁷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كَهَيَّعَصَ ۝ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ
عَبْدَهُ زَكْرِيَّا ۝ إِذْ نَادَى رَبَّهُ
نِدَاءً خَفِيًّا ۝

⁷ ชะกะรียา หรือเศคารียาห์ หัวหน้าผู้ดูแลโบสถ์(วิหารของโซโลมอน)ได้แต่งงานกับน้องสาวของแม่ของนางมารีย์ มารีย์(หรือมัรยัม)มีอายุเพียงห้าขวบเมื่ออิมรอนพ่อของเธอเสียชีวิต หลังจากการเสียชีวิตของอิมรอน ชะกะรียาได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นผู้นำนักบวชแทนเขา ในตอนนั้น มารีย์ได้ถูกถวายให้รับใช้โบสถ์ตามที่แม่ของนางได้บนบานไว้ เนื่องจากชะกะรียาเป็นญาติใกล้ชิดคนหนึ่งของเธอและเป็นหัวหน้าผู้นำของโบสถ์ เขาจึงถูกมอบให้รับผิดชอบในการเลี้ยงดูเธอ

ชะกะรียาวิงวอนต่อพระเจ้าอย่างเงิบ ๆ และคำวิงวอนของเขาถูกตอบรับในลักษณะที่แปลกประหลาดมหัศจรรย์ นี่แสดงให้เห็นว่าการวิงวอนที่แท้จริงคืออะไร คำวิงวอนที่แท้จริงคือการแสดงออกพร้อมกับความเชื่อมั่นอย่างหนักแน่นว่าอำนาจทั้งหมดอยู่ที่พระเจ้า มนุษย์ได้รับทุกสิ่งก็โดยการที่พระองค์ให้แก่เขาและไม่มีใครสามารถเป็นเจ้าของสิ่งใดได้ถ้าพระองค์ไม่ทรงให้เขา คำวิงวอนที่แท้จริงต้องมุ่งไปยังพระเจ้าแต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมคำวิงวอนที่แท้จริงจึงพุ่งออกมาเมื่อเรายูตามล้าพั้ง เมื่อไม่มีใครอยู่นอกไปจากพระเจ้ากับตัวเราเอง

⁴ เขาวิงวอนว่า "โอ้พระผู้อภิบาล กระดูกลงฉันได้แล้ว และศีรษะของฉันก็ขาวโพลนด้วยอายุขัย โอ้พระผู้อภิบาล ฉันมิเคยผิดหวังในคำวิงวอนของฉันต่อพระองค์เลย ⁵ แต่ตอนนี้ ฉันหวั่นใจในบรรดาญาติๆ ของฉันเมื่อฉันจากไป (ว่าพวกเขาจะไม่ปฏิบัติภารกิจของฉันต่อไป) และภรรยา ของฉันก็เป็นหมัน ดังนั้น ขอพระองค์ทรงประทานทายาท แก่ฉันสักคนหนึ่ง ⁶ ที่จะมาเป็นทายาทของฉันและเป็น ลูกหลานของเยสุบ ข้าแต่พระผู้อภิบาล โปรดทำให้เขา เป็นที่ยอมรับของพระองค์ด้วยเถิด"⁷

⁷ "โอ้ชะกะรียา เราจะบอกข่าวดีแก่เจ้าถึงลูกชายคนหนึ่ง ซึ่งมีชื่อว่าเยสุยา(ยอห์น) เราไม่เคยให้ชื่อนี้แก่ใครมาก่อน" ⁸ เขากล่าวว่า "โอ้ พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันจะมีลูกได้อย่างไรในเมื่อภรรยาของฉันเป็นหมันและฉันก็แก่หง่อม ถึงปานนี้แล้ว?"⁷

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَأَشْتَعَلَ
الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ
شَقِيًّا ﴿٥﴾ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ
وَرَاءِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ
لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ﴿٦﴾ يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ
آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ﴿٧﴾
يَزَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ
يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٨﴾
قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ
وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ
الْكِبَرِ عِتْيًا ﴿٩﴾

⁷ นี่เป็นคำวิงวอนของผู้ที่อยู่ในวันชรามากแล้ว แต่ยังไม่สามารถทำงานและไม่สามารถหาใครในสมาชิกครอบครัวของเขาทำหน้าที่ต่อจากเขา ความรู้สึกของตัวเองไม่สามารถทำอะไรได้ในด้านหนึ่งและความตระหนักถึงความสำคัญอันยิ่งใหญ่ของภารกิจในอีกด้านหนึ่งรวมกันอยู่ในคำวิงวอนที่กล่าวออกมาในอายะฮ์ดังกล่าวนี้ พุทธอีกอย่างหนึ่งก็คือ นี่ไม่ใช่คำวิงวอนเพื่อขอบุตรชายในความหมายตามปกติ มันเป็นคำวิงวอนเพื่อขอผู้สืบทอดที่เหมาะสมและมีความสามารถในการปฏิบัติภารกิจการเป็นนบีหลังจากเขา

⁸ คำวิงวอนนี้ได้รับการสนองตอบโดยการที่เขาได้รับบุตรชาย นี่เป็นเรื่องไม่ธรรมดา เพราะคนในวัยนั้นไม่สามารถให้กำเนิดบุตรได้แล้ว การเกิดของเด็กที่สามอยู่ในวัยที่แก่หง่อมและภรรยาเป็นหมันมาตลอดชีวิตเป็นเหตุการณ์ที่ไม่ปกติอย่างแท้จริง ด้วยเหตุนี้ ความดีใจของชะกะรียาเมื่อได้รับข่าวพิเศษและเป็นข่าวที่เขาไม่เคยคาดคิดจึงถูกแสดงออกมาว่าเป็นเรื่องไม่น่าเชื่อ เขาจะมีลูกได้อย่างไรในเมื่อเขาและภรรยาของเขาไม่สามารถให้กำเนิดบุตรได้?

⁹ ผู้แจ้งข่าวกล่าวว่า “กระนั้นก็เกิด พระผู้อภิบาลของเจ้า กล่าวว่ นี่เป็นเรื่องง่ายสำหรับฉันเหมือนกับที่ฉันได้สร้าง เจ้ามาก่อนหน้านี้เมื่อเจ้ายังไม่ได้เป็นสิงใดเลย” ¹⁰ ชะกะรียา กล่าวว่า “โอ้ พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดให้สัญญาแก่ฉัน ด้วยเถิด” พระองค์ทรงกล่าวว่า “สัญญาของเจ้าคือเจ้าจะไม่พูดกับผู้คนสามวันสามคืนติดต่อกัน” ¹¹ หลังจากนั้น เขา ได้ออกจากสถานที่ภาวนาไปยังผู้คนของเขาและทำสัญญา บอกผู้คนเหล่านั้นว่า “จงสวดตีพระเจ้าทั้งยามเช้าและยามค่ำ”ⁿ

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ
وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْعًا
﴿٩﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ
آيَتُكَ إِلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ
سَوِيًّا ﴿١٠﴾ فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ
الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا
بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾

ⁿ เช่นเดียวกับการสร้างมนุษย์คนแรกโดยไม่มีพ่อหรือแม่เป็นสิงมห้ศรจรยของพระเจ้าฉันใด การเกิดของเด็กโดยมีพ่อและแม่ก็เป็นสิงมห้ศรจรยของพระเจ้าฉันนั้นโดยไม่ว่ากันว่าพ่อและแม่ของเด็กจะแก่หรือหนุ่ม ความจริงก็คือว่าพระเจ้านั้นเองที่สร้างมนุษย์ พระองค์ทรงสร้างเขามาในตอนแรกและพระองค์ก็ยั้งทรงสร้างมนุษย์อยู่ในปัจจุบัน สาเหตุที่เห็นมิใช่เหตุผลที่แท้จริงถึงแม้ว่าสิงที่ปรากฏออกมาจะเป็นอย่งอื่น

ชะกะรียาได้ขอความเมตตาต่อพระเจ้าให้แสดงสัญญาอย่างหนึ่งแก่เขา เขาถูกบอกว่าถึงแม้เขาจะมีสุขภาพดี แต่ถ้าเขาไม่สามารถพูดเป็นเวลาสามวันสามคืนต่อเนื่องกัน ให้เขาถือว่านันคือการยืนยันว่าภรรยาของเขาตั้งครรภ์ ดังนั้น เมื่อเวลานั้นมาถึง สิงของเขาจึงไม่สามารถเปล่งเสียงออกมาและเขากลายเป็นคนที่พูดไม่ได้ เขาออกมายังสถานที่แห่งการเคารพสักการะพระเจ้าและเริ่มใช้สัญญา บอกผู้คนให้นึกถึงพระเจ้าทั้งกลางวันและกลางคืน ให้เคารพสักการะพระองค์และเชื่อฟังพระองค์เสมอ

บางที ชะกะรียาอาจเป็นคนที่ขอบกกล่าวคำเทศนาและให้คำแนะนำที่ดีแก่ผู้คนทุกวัน ดังนั้น แม้เขาไม่สามารถพูดได้ เขาก็ไปยังสถานที่ที่พบปะผู้คนเป็นประจำและให้คำแนะนำที่ดีแก่ผู้คน แต่เนื่องจากเขาไม่สามารถพูดได้ เขาจึงให้คำแนะนำแก่ผู้คนโดยใช้สัญญา

12 เราได้กล่าวกับบิษะฮฺยาว่า "จงยึดมั่นในคัมภีร์" และใน ขณะที่เขายังเป็นเด็ก เราได้ประทานคุณพิณิจในการตัดสิน แก่เขา 13 และประทานความอ่อนโยน(ของหัวใจ) แก่เขา และความบริสุทธิ์จากเรา และเขาเป็นผู้ยำเกรง 14 และเขา ปฏิบัติต่อพ่อแม่ของเขาด้วยดี และเขามีได้เป็นผู้โอหังหรือผู้ฝ่าฝืน 15 ความสันติได้มีแก่เขาในวันที่เขาถือกำเนิดและ ในวันที่เขาตายและในวันที่เขาถูกทำให้ฟื้นคืนชีพอีกครั้ง หนึ่ง⁷

يُنَحِّيْ خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ وَّءَاتَيْنٰهُ
 الْحِكْمَ صَبِيًّا ۝۱۳ وَحَنٰنًا مِّنْ لَّدُنَّا
 وَرِزْقًا وَّكَانَ تَقِيًّا ۝۱۴ وَبَرًّا بِوٰلِدَيْهِ
 وَّلَمْ يَكُنْ جَبٰرًا عَصِيًّا ۝۱۵ وَسَلَّمٌ
 عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوْتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ
 حَيًّا ۝۱۶

⁷ กล่าวกันว่าในระหว่างที่อยู่ในวัยเด็ก เด็กบางคนได้ชวนเขามาเล่นด้วย แต่เขาปฏิเสธโดยกล่าวว่า "เราไม่ได้ถูกสร้างมาเพื่อสิ่งนี้" นี่เป็นการแสดงให้เห็นว่าเขามีความสำนึกมาตั้งแต่วัยเด็กแล้วว่าชีวิตนั้นมีวัตถุประสงค์ ด้วยความอ่อนไหวโดยธรรมชาติและมีหัวใจที่รู้สึกไว เขาจึงปลอดจากปมใดๆทางจิตใจ เขาทำหน้าที่ต่อพ่อแม่ของเขาอย่างครบถ้วนและเขาไม่มีความโอหังหรือความอยากได้ใดๆ

สิ่งเหล่านี้คือคุณสมบัติที่ทำให้ความสามารถของมนุษย์ไม่เคยหันเหออกไปจากแนวทางคัมภีร์ของพระเจ้า ผู้มีคุณสมบัติเช่นนี้เท่านั้นที่ได้รับความสะดวกจากพระเจ้าทั้งในโลกนี้และในชีวิตโลกหน้า

16 (ไอ้มุฮัมมัด) จงกล่าวถึงเรื่องราวของมัรยัม(มารีย์)ใน คัมภีร์นี้เมื่อตอนที่นางได้ปลีกตัวออกจากผู้คนของนางไป ทางด้านตะวันออก 17 และนางได้แขวนม่านเพื่อซ่อนตัว ของนางจากพวกเขา เราได้ส่งทูตสวรรค์ของเราไปยังนาง และเขาได้ปรากฏตัวต่อหน้านางในรูปของมนุษย์ที่สมบูรณ์ 18 นางจึงได้ร้องออกมาว่า “ฉันขอความคุ้มครองต่อพระเจ้า ทรงกรุณาให้พ้นจากท่าน (อย่าเข้ามาใกล้)ถ้าหากท่านเป็น ผู้เกรงกลัวพระเจ้า” 19 เขาตอบว่า “ฉันเป็นแค่เพียงผู้นำ สาสน์จากพระเจ้าอภิบาลของเธอและฉันถูกส่งมาเพื่อให้ ลูกชายผู้บริสุทธิ์แก่เธอ” 20 มัรยัมกล่าวว่า “ฉันจะมีลูกได้ อย่างไรในเมื่อไม่มีชายใดเคยแตะต้องฉันและฉันก็ไม่ใช่ หญิงสำส่อน?” 21 ทูตสวรรค์ตอบว่า “กระนั้น ก็เกิด พระเจ้า อภิบาลของเธอทรงกล่าวว่า ‘มันเป็นเรื่องง่ายสำหรับฉัน และเราจะทำให้เด็กคนนั้นเป็นสัญญาณสำหรับผู้คน และเป็นความจำเริญจากเรา นี่เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้ว’”ⁿ

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ اتَّيَبَدَّتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ۖ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۖ قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ۖ قَالَتْ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ۖ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ۖ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَى هَيْنٍ ۗ وَلَنَجْعَلَنَّ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ۖ

ⁿ ตามคำบนบานของแม่เธอ มารีย์ได้ถูกมอบให้ทำหน้าที่รับใช้โบสถ์(วิหารโซโลมอน) ในสมัยโบราณ ส่วนตะวันออกของโบสถ์ได้ถูกจัดแยกออกมาเพื่อผู้หญิง มารีย์ได้แขวนม่านไว้ในมุมหนึ่งของส่วนนี้เพื่อแยกตัวเธอออกมาจากคนอื่นและอุทิศตนให้แก่การสวดมนต์อธิษฐานตลอดเวลา หลังจากนั้นไม่นาน เธอได้พบผู้ชายที่แข็งแรงคนหนึ่งยืนอยู่ต่อหน้าเธอ มันเป็นเรื่องธรรมดาที่การปรากฏตัวของชายคนนั้นทำให้เธอกลัวขึ้นมาอย่างฉับพลัน แต่ชายแปลกหน้านั้นได้บอกว่าเป็นทูตสวรรค์มาจากพระเจ้าเพื่อสร้างความมหัศจรรย์โดยการให้บุตรแก่เธอ

การเกิดอย่างมหัศจรรย์ของเยซูสหรือพระเยซูเป็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่จากพระเจ้า วัตถุประสงค์ของการเกิดสิ่งมหัศจรรย์นี้ก็เพื่อไม่ปล่อยให้ผู้คนเกิดความสงสัยว่าเขา(เยซูส)ถูกส่งมาโดยพระเจ้า เพื่อที่พวกเขาจะได้รับยอมรับสิ่งที่เยซูสพูดแทนพระองค์ แต่ถึงจะมีสัญญาณชัดเจนเช่นนั้นแล้วก็ตาม พวกเขาก็ไม่ยอมรับเยซูส

22 หลังจากนั้น นางได้ตั้งครรภ์เด็กคนนั้น และนางได้อุ้ม ครรภ์ไปยังสถานที่ห่างไกล

23 ความเจ็บครรภ์อย่าง รุนแรงทำให้นาง ต้องไปพักอยู่ที่ใต้ต้นอินทผลัม นางได้ ร้อง ออกมาว่า “โอย ถ้าฉันตายไปก่อนหน้านี้ และไม่ต้อง มีใครจำฉันได้ก็จะดี”^๗

24 แต่มีเสียงออกมาจากข้างล่างว่า “จงอย่า เสียใจเลย เพราะพระผู้อภิบาลของเธอได้ ทรงจัดหาน้ำที่ไหลไว้ ที่เท้าของเธอแล้ว

25 และถ้าเธอเขย่าลำต้นอินทผลัมนี้ อินทผลัมสุกใหม่ ๆ จะหล่นลงมาบนตัวของ เธอ 26 จงกิน และจงดื่ม และจงทำตัวให้ สดชื่น และถ้าหากเธอเห็นใคร ก็จงบอกว่า ‘ฉันได้บนไว้ว่าจะถือศีลอด(งดพูด)เพื่อพระ ผู้ทรงกรุณา และวันนั้นฉันจะไม่พูดกับใคร เลย’”^๗

* فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَتْ بِهِء مَكَانًا
 قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى
 جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِثُّ قَبَلِ
 هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا ﴿٢٣﴾
 فَنَادَاهَا مِن تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ
 رَبُّكَ تَحْتِكَ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾ وَهَرَىٰ إِلَيْكَ
 بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا
 جَنِيًّا ﴿٢٥﴾ فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا
 فَمَا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي لِي
 نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنَأْكُلَنَّ
 الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾

^๗ มารีเย่เป็นหญิงสาวโสดบริสุทธิ์ในครอบครัวที่มีเกียรติและผู้คนให้ความเคารพ การตั้งครรภ์จึง เป็นการทดสอบอันหนักหน่วงสำหรับผู้หญิงเช่นเธอ มันเป็นการทดสอบที่หนักหน่วงรุนแรงอย่างไม่อาจเอาอะไรมาเปรียบเทียบได้ เมื่อเวลามาถึงและเธอเริ่มเจ็บครรภ์ เธอได้ออกไปนอกเมืองและ นังอยู่ภายใต้ต้นอินทผลัม หญิงบริสุทธิ์บริสุทธิ์ที่ไม่ได้แต่งงานอย่างเธอจะต้องผ่านอะไรในตอนนั้น สามารถจินตนาการได้จากคำพูดที่เธอกล่าวออกมาว่า “อนิจจา ทำไมฉันไม่ตายไปก่อนหน้านี้ เพื่อ ที่ผู้คนจะได้ไม่ต้องจดจำการมีอยู่ของฉัน?”

^๗ ในสถานการณ์ที่ยากลำบากเช่นนั้น มารีเย่มีแหล่งปลอบใจเพียงอย่างเดียว นั่นคือการที่ทูต สวรรค์ของพระเจ้าต้องมาปรากฏตัวและให้ความเชื่อมั่นแก่เธอ และก็เป็นเช่นนั้นจริงๆ ในตอนนั้น ทูตสวรรค์ได้มาบอกเธอว่าอย่ากลัวและกล่าวว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นล้วนเป็นไปตามแผนการของ พระเจ้า เธอถูกบอกว่าใกล้ๆเธอมีน้ำไหลผ่านถูกจัดเตรียมไว้เพื่อให้เธอดื่มและมีต้นอินทผลัมที่ให้ ผลสดแก่เธอได้กิน

ส่วนเรื่องเด็กที่จะเกิดมานั้น ทูตสวรรค์ได้พูดปลอบโยนเธอว่าเด็กที่เกิดอย่างมหัศจรรย์นั้นเพียง พอแล้วที่จะช่วยปกป้องเธอ เธอได้รับคำแนะนำให้สาบานว่าจะถือศีลเจี๊ยบอย่างเคร่งครัดซึ่งเป็น ประเพณีปฏิบัติในหมู่ลูกหลานอิสราเอล ถ้ามีใครเข้าใกล้เธอและถามสิ่งใด เธอได้รับคำแนะนำว่า ให้ชี้ไปยังบุตรของเธอที่จะตอบคำถามให้เองโดยที่เธอไม่ต้องรับผิดชอบใดๆ

27 หลังจากนั้น นางได้อุ้มลูกของนางมายังผู้คน พวกเขา กล่าวว่า “โอ้มารีย์ เธอได้ทำบาปที่ชั่วช้าเหลือเกิน”²⁸ น้องสาวของฮานนอห์ พ่อของเธอมิได้เป็นคนชั่วและแม่ของเธอก็ได้เป็นหญิงสาส์อน”^๓

29 นางจึงได้ขึ้นไปยังทารก(เพื่อเป็นการตอบ) ผู้คนจึงกล่าว ว่า “เราจะพูดกับเด็กที่อยู่ในเปลได้อย่างไร?”³⁰ แต่เด็ก คนนั้นได้พูดออกมาว่า “ฉันเป็นบ่าวของพระเจ้า พระองค์ทรงประทานคัมภีร์แก่ฉันและทรงแต่งตั้งฉันให้เป็นนบี”³¹ พระองค์ได้ทรงทำให้ฉันเป็นที่ได้รับความจำเริญไม่ว่า ฉันจะอยู่ที่ใด พระองค์ทรงส่งฉันให้มาหาและจ่ายชะกาตตราบใดที่ฉันยังมีชีวิต³² และได้ทรงให้ฉันรับใช้แม่ของ ฉันและมีได้ทรงทำให้ฉันเป็นผู้ก้าวร้าวและจิตใจแข็งกระด้าง³³ สันติได้มีแก่ฉันในวันที่ฉันเกิดและสันติจะมีแก่ฉัน ในวันที่ฉันตายและวันที่ฉันถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก ครั้งหนึ่ง”^๗

فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ ۗ قَالُوا
يَمْرَأَةٌ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾
يَتَأَخَذَتُ هُنُورًا مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوِيًّا
وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتْ
إِلَيْهِ ۗ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي
الْأَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ
ءَاتَانِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣٠﴾
وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ
وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ
حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي
جَبْرًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ
وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا
﴿٣٣﴾

^๓ เมื่อได้ยินคำพูดจากทูตสวรรค์ มารีย์ก็มีความเชื่อมั่น เธอพาทารกกลับมายังครอบครัวของเธอ เมื่อชาวเห็นเธออยู่ในสภาพเช่นนั้น พวกเขาได้เริ่มตำหนิและประณามเธอ มารีย์ทำตามที่ทูตสวรรค์แนะนำ เธอจึงเจียบและขึ้นไปยังทารกที่เธออุ้มมาเพื่อหมายความว่าเด็กคนนั้นไม่ธรรมดาและเพื่อเป็นการพิสูจน์เรื่องนี้ พวกเขาต้องพูดกับทารกเอง และถึงแม้ว่ายังเป็นทารก ทารกจะเข้าใจสิ่งที่พวกเขาพูดและให้คำตอบที่ชัดเจน

^๗ ถึงแม้มารีย์จะขึ้นไปยังทารก แต่ผู้คนไม่เข้าใจว่าพวกเขาจะพูดกับทารกได้อย่างไร ในตอนนั้นเองทารกน้อยได้เริ่มพูดออกมาอย่างมหัศจรรย์ ในการพูดของทารกน้อยนั้น ด้านหนึ่ง เป็นการลบล้างข้อครหาที่มีต่อมารีย์ และในอีกด้านหนึ่งเป็นหลักฐานในการเป็นนบีของเด็กคนนั้นเพื่อที่เมื่อเขาโตขึ้นและประกาศตัวเป็นนบีจะได้ไม่มีใครสงสัยอะไรอีก

34 นั่นคืออีซาบุตรของมัรยัม นี่คือความจริงที่พวกเขา ยังคงถกเถียงกัน 35 มันไม่ใช่เรื่องของพระเจ้าที่จะทรง มีบุตร พระองค์ทรงบริสุทธิ์จากเรื่องนี้ เมื่อพระองค์ทรง กำหนดสิ่งใด พระองค์เพียงแต่ทรงกล่าวว่า “จงเป็น” แล้วมันก็เป็นขึ้นมาⁿ

ذٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۗ قَوْلَ الْحَقِّ
الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿١٩﴾ مَا كَانَ لِلّٰهِ اَنْ
يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ ۗ سُبْحٰنَهُ ۗ اِذَا قَضٰى
اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٢٠﴾

ⁿ การกำเนิดอันมหัศจรรย์ของเยซูส(นบีอีซา)เป็นเหตุการณ์ไม่ธรรมดา ในการพยายามอธิบายเรื่องนี้ นักวิชาการคริสเตียนได้สร้างความเชื่อขึ้นมาเป็นการเฉพาะ แต่มีขอบเขตหนึ่งที่เราไม่สามารถข้ามได้ในการให้คำอธิบาย การเอาเรื่องกำเนิดอันมหัศจรรย์ของเยซูสไปอ้างว่าเยซูสเป็นบุตรของพระเจ้านั้นเท่ากับการละเมิดขอบเขตทุกอย่าง เพราะการอ้างว่าพระเจ้ามีบุตรเป็นการปฏิเสธแนวคิดเรื่องเอกภาพของพระเจ้า

นอกเหนือจากเหตุการณ์นี้ มีเรื่องราวอันมหัศจรรย์อีกมายในจักรวาลที่เราเห็นทุกวัน ความจริงแล้ว ทุกสิ่งในโลกนี้ในตัวของมันเองก็เป็นสิ่งมหัศจรรย์อยู่แล้ว ตอนนี ถ้าใครพบสิ่งใดในธรรมชาติ เขาต้องตระหนักว่าพระเจ้าได้สร้างสิ่งนั้นขึ้นมาเช่นเดียวกับพระองค์ได้สร้างสิ่งมหัศจรรย์อื่น ๆ หนึ่งไม่ถ้วน

³⁶ (อีซาได้ประกาศว่า) พระเจ้าทรงเป็นพระผู้อภิบาล ของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่าน ดังนั้น จงเคารพ สักการะพระองค์ นี้คือหนทางที่เที่ยงตรง ³⁷ แต่กระนั้น ก็ตามหลายพวกได้เริ่มมีความขัดแย้งกันในหมู่พวกเขา ช่างน่ากลัวเหลือเกินสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเมื่อ วันอันน่าสะพรึงกลัวมาถึง ³⁸ ในวันนั้น เมื่อพวกเขา มา ปรากฏต่อหน้าเรา หูของพวกเขาจะได้ยินและตาของพวกเขาจะเห็นอย่างชัดเจน แต่ว่าในวันนี้บรรดาผู้ทำ ความผิดเหล่านี้ได้ตกอยู่ใน การหลงทางอย่างชัดเจน⁷

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾ فَاحْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

⁷ อัลมะซีฮฺหรือเมสซีฮฺอาห์และนบีคนอื่น ๆ ทั้งหมดล้วนเรียกร้องผู้คนให้ดำเนินตามแนวทางที่ถูกต้อง นั่นคือ การยึดถือพระเจ้าองค์เดียวเป็นพระเจ้าของพวกเขาและเคารพสักการะพระองค์เท่านั้น แต่ มักปรากฏว่ามี การเบี่ยงเบนออกไปจากแนวทางที่เที่ยงตรงเสมอ โดยการอธิบายความอย่างผิดๆ ต่างคนต่างเน้นจุดต่างของความเชื่อ ทศนะที่หลากหลายเหล่านี้ได้นำไปสู่ความแตกต่างอย่างมากมายจนศาสนาเดียวได้ถูกแบ่งออกเป็นหลายศาสนา

สวรรค์ได้ถูกนำมาแสดงทั้งหมดในโลกนี้ด้วยเช่นกัน แต่เพราะที่นี้ มนุษย์ได้รับเสรีภาพในการเลือกเพื่อที่เขาจะถูกทดสอบ ดังนั้น เมื่อวัตถุประสงค์ของการมีชีวิตคือการทดสอบ เขาจะรับ สัจธรรมหรือปฏิเสธก็ได้ เนื่องจากเสรีภาพชั่วคราวนี้ เขาจึงตกเป็นเหยื่อความเข้าใจผิดและเริ่ม แสดงความโอหัง เขาได้รับการบอกถึงทางนำที่ถูกต้องของพระเจ้า และแม้จะมีเหตุผลสนับสนุนมากมาย แต่เขาก็กลับไม่ยอมรับ ปัจจุบัน ตาและหูของเขาดูเหมือนไม่มีความสามารถในการเห็นและได้ยิน แต่ในโลกหน้า เมื่อเสรีภาพของเขาถูกเอาออกไปจากเขา ตาและหูแห่งเจตนารมณ์เดียวกันนี้ของเขจะมี ความสามารถจนเขาไม่มีทางเลือกออกไปจากการได้เห็นและได้ยินสัจธรรม

39 (โอมัฮัมมัด) จงตักเตือนพวกเขาถึงวัน
อันน่าสะพรึงกลัว(ที่จะมาถึง) เมื่อทุกสิ่งจะ
ถูกตัดสินในขณะที่พวกเขา ไม่ใส่ใจและไม่
เชื่อ 40 ในที่สุดแล้วเราเองต่างหากที่จะ เป็น
ผู้ครองแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่บนนั้นต่อ และ
พวก เขาจะถูกนำกลับมายังเรา⁷

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ
وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٠﴾ إِنَّا
نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا
يُرْجَعُونَ ﴿٤١﴾

⁷ เมื่อมนุษย์พบความล้มเหลวในโลกนี้ เขามีโอกาสที่จะเริ่มชีวิตใหม่ และเขารู้สึกว่าตัวเองโชคดี
ที่มีเพื่อนและผู้ช่วยเหลือที่คอยให้ความช่วยเหลือแก่เขา แต่ความล้มเหลวในชีวิตโลกหน้าไม่เปิด
โอกาสให้เขาถอยกลับไปอีกแล้ว มนุษย์จะรู้สึกอย่างไรเมื่อเขารู้ว่าเขามีโอกาสที่จะทำสิ่งดี แต่เขาไม่
ทำอะไรจนกระทั่งมันสายเกินไปเสียแล้ว

สาเหตุรากเหง้าของความชั่วทั้งหมดคือมนุษย์ถือว่าตัวเองเป็นนายของตัวเองในขณะที่ความจริง
แล้วชีวิตนี้เป็นเพียงช่วงเวลาเปลี่ยนผ่านสั้นๆในการมีชีวิตอยู่ของเขา พระเจ้าคือพระเจ้าของทุกสิ่ง
ตั้งแต่เริ่มต้นและพระองค์จะเป็นพระเจ้าของทุกสิ่งจนกระทั่งวาระสุดท้าย ในความเป็นจริงแล้ว ไม่มี
ผู้ใดนอกจากพระเจ้าที่ดำรงตำแหน่งของความเป็นนาย

41 จงเล่าเรื่องราวของอับรอฮีมในคัมภีร์นี้
แท้จริงแล้ว เขาเป็นผู้มีสัจจะวาจาและเป็น
นบี 42 เขาได้พูดกับพ่อ ของเขาว่า "พ่อครับ
ทำไมพ่อถึงได้เคารพสักการะสิ่งที่ไม่ได้ยืน
และไม่เห็นและไม่สามารถช่วยอะไรพ่อได้?
43 พ่อครับ ฉันได้รับความรู้ที่พ่อไม่ได้รับ ดั่ง
นั้น ขอให้ พ่อปฏิบัติตามฉันเถิดครับ และ
ฉันจะนำพ่อสู่หนทางที่ ถูกต้อง 44 พ่อครับ
จงอย่าสักการะซาตานเลยเพราะ ซาตาน
ไม่เชื่อฟังพระผู้ทรงปรานี 45 พ่อครับ ฉัน
กลัว เหลือเกินว่าพ่อจะได้รับการลงโทษจาก
พระผู้ทรงปรานี และกลายเป็นสหายของ
ซาตาน"⁷

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ
صِدْقًا نَبِيًّا ﴿٤٢﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ
لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا
يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٣﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ
جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ
فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٤﴾
يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ
الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ﴿٤٥﴾
يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابُ
مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٦﴾

⁷ อับรอฮีมเกิดในอิรัก พ่อของเขาชื่ออาซूरเป็นผู้เคารพกราบไหว้รูปปั้น เมื่ออับรอฮีมได้รับตำแหน่ง
เป็นนบี เขาได้แนะนำพ่อของเขาให้เลิกเคารพกราบไหว้รูปปั้นและหันมาเคารพสักการะพระเจ้า
หรือมีเช่นนั้นจะต้องเผชิญกับการลงโทษจากพระเจ้า

การบูชาซาตานไม่ได้หมายถึงการบูชาซาตานเองจริงๆ แต่เป็นการบูชาอะไรบางอย่างตามการชี้นำ
ของซาตาน ถึงแม้ธรรมชาติส่วนหนึ่งของมนุษย์มีความรู้สึกจำเป็นต้องที่จะต้องยกย่องเทิดทูนอะไร
บางอย่างโดยวางสิ่งนั้นไว้ในตำแหน่งที่สูงและไค้งค่านับหรืออธิษฐานต่อสิ่งนั้น จุดรวมของความ
รู้สึกเช่นนี้ต้องเป็นพระเจ้า แต่ซาตานได้ใช้กลวิธีต่างๆบีบบังคับจิตใจของมนุษย์ให้หันออกไปจาก
พระเจ้าเพื่อที่จะทำให้พวกเขาเคารพสิ่งอื่นนอกเหนือไปจากพระองค์และให้มนุษย์ถวายสิ่งพลีแก่สิ่ง
เหล่านั้นแทนที่จะถวายให้พระเจ้า

46 พ่อของเขตอบว่า “นี่ อิบรอฮีม เจ้าปฏิเสธสิ่งที่ฉัน เคารพบูชากระนั้นหรือ? ถ้าหากเจ้าไม่หยุดยั้งเรื่องนี้ ฉันจะอาหินขว้างเจ้าให้ตายไปไกลๆเลย และอย่ามาให้ ฉันเห็นหน้าอีก” 47 อิบรอฮีมกล่าวว่า “ขอความสันติ จงมีแด่พ่อ ฉันจะวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของฉันให้ทรง อภัยท่าน เพราะพระองค์ทรงเอ็นดูฉัน 48 ฉันขอหลีกเลี่ยง จากพวกท่านและสิ่ง ที่พวกท่านวิงวอนขอแทนพระเจ้า และฉันจะวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของฉันเท่านั้น ฉันหวัง เป็นอย่างยิ่งว่าการวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของฉันจะ ไม่ทำให้ฉันผิดหวัง”⁷

قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنِ إِلَهِي يَتَّبِعُهُمْ
لَيْنَ لَمْ تَنْتَه لَأَرْجُمَنَّكَ وَأَهْجُرُنِي مَلِيًّا
قَالَ سَلَّمٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ
رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا
وَأَعْتَرْتُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ
رَبِّي شَقِيًّا

⁷ รูปปั้นต่างๆที่อับราฮัมหรือมีอิบรอฮีมวิพากษ์วิจารณ์นั้นมิใช่แค่เพียงหินธรรมดา แต่รูปปั้นเหล่านั้นเป็นตัวแทนของสิ่งที่ผู้คนฝังใจว่ามีความศักดิ์สิทธิ์และมีอำนาจแห่งมนต์ขลังมาตั้งแต่ครั้งอดีตอันยาวนาน เมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งเหล่านั้นแล้ว หนูน้อยอับราฮัมเป็นแค่คนธรรมดาในสายตาของผู้คนในขณะที่รูปปั้นทั้งหลายของอิรักดูเหมือนเป็นภูเขาอันยิ่งใหญ่ นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมพ่อของอับราฮัมจึงไม่สนใจคำแนะนำของเขา

ถ้าการเรียกร้องไปสู่สัจธรรมที่เริ่มต้นขึ้นในที่แห่งหนึ่งมาถึงขั้นที่ผู้ถูกเรียกร้องแม้จะมีความเข้าใจแล้ว แต่เริ่มจะใช้ความรุนแรง ผู้ศรัทธาต้องออกมาจากสถานที่แห่งนั้น การออกมาจากสถานที่แห่งนั้นถูกเรียกว่าการอิญเราะฮ์หรือการอพยพ

การเรียกร้องของสัจธรรมเป็นการเรียกร้องของพระเจ้า นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมมันจึงเริ่มต้นด้วยการคิดถึงพระเจ้าตั้งแต่เริ่มต้น ถึงแม้ว่าบรรดาผู้ได้รับการเรียกร้องเชิญชวนจะปฏิบัติต่อผู้เรียกร้องอย่างเหยียดหยันและกดขี่ข่มเหงเขา เขาก็ยังคงมีหัวใจที่อ่อนโยนส่วนหนึ่งไว้สำหรับคนเหล่านั้นในทำนองเดียวกัน ถ้าเขาพบว่าตัวเองไม่ได้รับการสนับสนุนโดยผู้คนโดยรอบตัวเขา เขาก็ไม่หุดหู่ใจ เพราะการช่วยเหลือที่แท้จริงของเขามาจากพระเจ้า เขาเชื่ออย่างหนักแน่นว่าพระองค์ทรงอยู่กับเขาเสมอและจะอยู่กับเขาตลอดไป

49 ดังนั้น เมื่อเขาหลีกเลี่ยงจากผู้คนเหล่านั้นและจากสิ่ง ที่พวกเขาเคารพสักการะ นอกจากพระเจ้า เราได้ประทาน ลูกหลาน แก่เขาอย่างเช่นอิสฮากและยะก๊อบ และเรา ได้ทำให้แต่ละคนเป็นนบี ⁵⁰ และเราได้ ประทานความเมตตา แก่เขาและทำให้พวกเขา เป็นที่ได้รับความยกย่องอย่าง สูงส่ง⁷

51 จงเล่าเรื่องราวของมูซาในคัมภีร์นี้ เขา เป็นบุคคลที่ ถูกคัดเลือกและเป็นทั้งศาสน ทูตและนบี ⁵² เราได้เรียก เขาจากทางด้าน ขาวของภูเขาและได้ให้เกียรติเขาด้วย การ สันทนาที่ใกล้ชิดกับเรา ⁵³ และด้วยความ เมตตา ของเรา เราได้ทำให้พี่ชายของเขา คือฮารูนเป็นนบี เป็น ผู้ช่วยเหลือเขา⁷

فَلَمَّا أَعْتَرَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ۖ وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيمًا ۖ وَادَّكَّرَ فِي الْكُتُبِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا ۖ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ۖ وَنَدَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ۖ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَّحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۖ

⁷ มนุษย์คุ้นเคยอยู่กับการใช้ชีวิตในครอบครัวและในชุมชนของเขา ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ การ แยกใครคนหนึ่งออกจากครอบครัวและเพื่อนของเขาเท่ากับเป็นการผลักเขาไปสู่ขุมอเวจีแห่งความ สิ้นหวัง แต่ตลอดชีวิตของอับราฮัม พระเจ้าได้ทำให้เป็นที่ชัดเจนตลอดเวลาว่ามนุษย์ต้องไว้ บ้านเพื่อหนทางของพระเจ้านั้น พระผู้ทรงสร้างเขาจะประทานที่พำนักที่ดีกว่าให้เขา ในระยะยาว พระเจ้าจะทรงให้เกียรติและสิ่งดีงามทั้งหลายแก่ผู้ที่อุทิศตนเพื่อพระองค์

⁷ ในขณะที่โมเสสเดินทางจากมัตยันไปยังอียิปต์ เขาได้ผ่านภูเขาฏูร ที่นั่น พระเจ้าได้ทรงให้เกียรติ เขาด้วยการแต่งตั้งเขาให้เป็นนบี ทุกยุคในอดีต พระเจ้าทรงเลือกศาสนทูต(นบี)ของพระองค์และได้ ทรงมอบหมายสาส์นของพระองค์ให้แก่เขามีเหล่านั้น สาส์นเหล่านี้ถูกส่งผ่านมาจากทูตสวรรค์ญิบริล เสมอ แต่ในกรณีของโมเสส เขาได้รับการปฏิบัติเป็นพิเศษแตกต่างไปจากคนอื่น เพราะพระเจ้าทรง พูตกับเขาโดยตรง

ยิ่งไปกว่านั้น โมเสสยังได้รับความช่วยเหลือเป็นพิเศษโดยการที่พระเจ้าได้แต่งตั้งอาโรนหรือหนैया รูนเพื่อช่วยเหลือเขา เหตุผลที่มีการพิจารณาเป็นพิเศษเช่นนี้อาจเป็นเพราะสถานการณ์ที่เขาต้อง ปฏิบัติภารกิจการเป็นนบีของเขาตนเอง ในด้านหนึ่ง เขาต้องเผชิญหน้าพระราชฟาโรห์ ส่วนในอีก ด้านหนึ่ง ชุมชนชาวยิวที่ตกต่ำถึงขั้นขีดสุดแล้ว

พระเจ้าจะประทานความเมตตาและความช่วยเหลืออย่างเต็มที่แก่บรรดานบีของพระองค์เท่านั้น ถึงแม้พระองค์จะประทานความช่วยเหลือบ่าวผู้ศรัทธาคนอื่นในลักษณะเดียวกัน แต่ในระดับต่าง กัน พระเจ้าตั้งใจพวกเขาด้วยทางนำเพื่อที่ว่าพวกเขาจะได้ทำหน้าที่ที่ถูกมอบหมายให้พวกเขา พระองค์ทรงปลุกฝังความคิดของพระองค์ในความคิดของพวกเขา พระองค์จัดเตรียมความช่วยเหลือพิเศษไว้สำหรับพวกเขาอย่างไม่เคยให้ใครภายใต้สถานการณ์ปกติ

54 จงเล่าเรื่องราวของอิสมาอีลในคัมภีร์นี้ เขาเป็นผู้ ซื่อตรงต่อสัญญาและเป็นทั้ง ศาสนทูตและเป็นนบี 55 เขากำชับผู้คนของเขาให้นมาซและจ่ายซะกาต และเขา เป็นที่โปรดปรานของพระผู้อภิบาลของเขา 56 และ จง เล่าเรื่องราวของอิตรีสในคัมภีร์นี้ เขาเป็น คนพูดจริงและ เป็นนบี 57 เราได้ยกย่องเขา ให้มีตำแหน่งอันสูงส่ง^๗

58 คนเหล่านี้เป็นผู้ที่พระเจ้าได้ประทาน ความโปรด ปราน พวกเขามาจากลูกหลาน ของอาดัมและจาก บรรดาผู้ที่เราได้บรรทุก ไว้ในเรือร่วมกับนอฮ์ และจาก เชื้อสายของอิ บรอฮีมและอิสรออีล และจากบรรดา ผู้ที่ เรานำทางและคัดเลือก เมื่อใดก็ตามที่มีการ อ่าน สิ่งทีพระเจ้าทรงกรุณาปรานีแก่พวกเขา พวกเขาจะ ก้มลงกราบและร้องให้^๗

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٥﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٦﴾ وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٧﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٨﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِن ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِن ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٩﴾

^๗ อิสมาอีลหรืออิซมาเอลเป็นบุตรของอับราฮัม อิตรีสเป็นนบีนบีคนที่เกิดก่อนโนอาห์ ตรงนี้ ได้มีการอธิบายถึงคุณธรรมพิเศษสองอย่างของนบีเหล่านี้ไว้ อย่างแรกเลยคือความเป็นผู้ซื่อตรงต่อสัญญา และอย่างที่สองคือความบากบั่นหมั่นเพียรในการเชิญชวนผู้คนให้วิงวอนขอพรต่อพระเจ้าและจ่ายทานหรือซะกาตทั้งนี้เพื่อเป็นการให้บ่าวคนอื่นๆของพระเจ้าได้รับสิทธิ์ที่พวกเขาต้องได้รับ พระเจ้าทรงกล่าวไว้ตรงนี้ว่าคุณสมบัติเหล่านี้ได้ทำให้เขามีตังกล่าวเป็นบ่าวที่โปรดปรานของพระองค์และพระองค์ทรงยกสถานะนบีทั้งสองให้สูงส่ง

คนที่พระเจ้าทรงคัดเลือกให้เป็นนบีนบีมีคุณสมบัติเหล่านี้อย่างเต็มเปี่ยม อย่างไรก็ตาม ผู้ศรัทธาโดยทั่วไปก็สามารถมีคุณสมบัติเหล่านี้ได้และพวกเขาจะได้รับผลพวงที่พระเจ้ากำหนดไว้จากคุณสมบัติเหล่านี้

^๗ ตรงนี้ได้มีการเอ่ยถึงบรรดานบีที่เกิดขึ้นในประชากรุ่นต่างๆที่สืบทอดตามลำดับต่อมาจากอาดัม โนอาห์และอับราฮัม พระเจ้าทรงพบว่านบีเหล่านี้สมควรได้รับพรอันจำริญด้วยทางนำพิเศษของพระองค์และได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแทนของพระองค์ยังผู้คน

ทำไมพระเจ้าจึงประทานพรประเสริฐอันยิ่งใหญ่แก่บุคคลเหล่านี้? พระเจ้ากล่าวว่ามันเป็นเพราะบุคคลเหล่านี้มีคุณธรรมเหมือนกันอย่างหนึ่ง นั่นคือ บุคคลเหล่านี้ตระหนักว่าพระเจ้าทรงยิ่งใหญ่และทรงอำนาจจนพวกเขาสิ้นสะท้านเมื่อได้ยินคำสั่งของพระองค์และทรุดลงกับพื้นร้องให้ต่อหน้าพระองค์

การร้องให้และทรุดลงกราบหรือ ซัจญ์ตะฮ์ คือขั้นตอนสูงสุดของการตระหนักและการยอมรับอำนาจและความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ใครที่มาถึงขั้นนี้ล้วนได้ลิ้มรสความศรัทธาที่เป็นลักษณะของบรรดา ศาสนาทูตและนบีของพระเจ้าแล้ว

59 แต่หลังจากนั้น คนรุ่นต่อมาเป็นผู้ที่ละทิ้งการนมาซ และปฏิบัติตามอารมณ์ฝ่ายต่ำของพวกเขา ดังนั้น ในไม่ช้า พวกเขาจะพบกับความหายนะแน่นอน 60 ยกเว้นบรรดาผู้ปรับปรุงตัวหลังจากสำนึกผิดและมีความศรัทธา และกระทำความดี คนเหล่านี้จะได้เข้าสวรรค์และพวกเขา จะไม่ได้รับความมอยุติธรรมแม้แต่น้อยนิด⁷

﴿ خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا ۖ إِلَّا مَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۗ ﴾

⁷ ลักษณะอันโดดเด่นของคนที่ไม่ได้รับการหล่อหลอมโดยคำสอนของบรรดานบีคือพวกเขาไม่เป็นทาสความปรารถนาชั้นพื้นฐานของพวกเขาอีกต่อไปแล้ว แต่พวกเขาอยู่เหนือความปรารถนาเหล่านั้น พวกเขาหันไปหาบุคคลที่ระลึกถึงพระเจ้าเสมอ ความจริงแล้ว แก่นสำคัญของศาสนาก็คือการระลึกถึงพระเจ้าซึ่งแสดงออกให้เห็นในการนมาซ

ถ้าคนที่มาหลังจากบรรดานบีไม่สนใจใยดีพระเจ้าและเริ่มปฏิบัติตามความปรารถนาชั้นพื้นฐานของตน ในสายตาของพระเจ้า พวกเขาจะถูกมองว่าเป็นผู้หลงผิด การได้อยู่ร่วมกับนบีไม่มีประโยชน์อะไรสำหรับพวกเขา พวกเขาจะได้รับสิ่งที่พวกเขาสมควรได้รับ สำหรับพวกเขาแล้ว มีเฉพาะบางคนเท่านั้นที่จะได้รับโอกาสให้กลับไปสู่ศาสนาดั้งเดิมและดำเนินชีวิตตามความศรัทธาและกระทำความดี

บรรดาผู้ต่อสู้เพื่อชีวิตโลกหน้าไม่ได้รับผลของสิ่งที่พวกเขาทำและเสียสละในทันที ด้วยเหตุผลนี้ พวกเขาอาจจะเข้าใจผิดว่าเป็นหนทางแห่งความพยายามที่ไม่มีจุดหมาย แต่เป็นเพียงความเข้าใจผิด ความจริงก็คือว่าถ้าบรรดาผู้ทุ่มเทให้แก่การงานทางโลกได้รับผลที่ตามมาฉันท บรรดาผู้ที่ดิ้นรนต่อสู้เพื่อโลกหน้าก็จะได้รับผลตอบแทนโดยครบถ้วนฉันทนั้น ไม่มีใครจำเป็นต้องสงสัยในเรื่องนี้

61 พวกเขาจะได้สวนสวรรค์อันนิรันดรซึ่ง พระผู้ทรงกรุณา ปรานีได้สัญญาไว้แก่บ่าว ของพระองค์ในขณะที่พวกเขา ยังไม่ได้เห็น มัน และแน่นอน สัญญาของพระองค์จะต้อง เป็นจริง 62 ที่นั่น พวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูด ไร้สาระนอก จากจะได้รับแต่สิ่งดีงามและ ความสงบ และพวกเขาจะ ได้รับปัจจัยยังชีพ ประจำทั้งในยามเช้าและยามค่ำ 63 นั่น คือ สวรรค์ที่เราจะให้ เป็นมรดกแก่บ่าวของเราที่ เกรงกลัว พระเจ้า^๗

جَنَّتِ عَدْنِ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ
عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ
مَأْتِيًا ﴿٦١﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا
سَلَامًا وَهُمْ فِيهَا بِكْرَةٌ وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾
تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا
مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾

^๗ เนื่องจากโลกนี้เป็นสถานที่แห่งการทดสอบ ทุกคนจึงได้รับเสรีภาพ ที่นี้ คนที่ทำความดีมีเสรีภาพ และคนที่ทำความชั่วก็มีเสรีภาพด้วยเช่นกัน ดังนั้น คนดีจึงไม่รู้จักความสงบสุขในโลกปัจจุบัน ไม่ ว่าเขาจะเป็นคนดีอย่างไรก็ตาม ความจริงก็คือคนไม่ได้ใช้เสรีภาพของพวกเขาไปในทางที่ได้ เปรียบอย่างไม่สมควรและคนเหล่านี้ได้ทำให้บรรยากาศรอบ ๆ เปรอะเปื้อนไปด้วยบาปที่ทรมาน ความสงบสุขของเขา

สวรรค์ไม่ได้เป็นสถานที่สำหรับบรรดาผู้ทำความผิด ที่นั่น เป็นที่อยู่ของบรรดาคคนดีและคนมี เกียรติที่ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าในโลกนี้เขาไม่ได้อยู่เหมือนกับหนาม แต่เขาจะได้อยู่เหมือนดอกไม้ อย่งไร ไม่ต้องสงสัยเลยว่าชีวิตที่เป็นไปตามการเปรียบเทียบของคนเช่นนั้นจะได้อยู่ในที่พักแห่ง ความสงบนิรันดร หรือสวรรค์นั่นเอง

ในโลกนี้ การงานที่หนักที่สุดคือการละเว้นจากสิ่งไร้สาระและการดำเนินชีวิตของตัวเองเป็นเหมือน กับตัวตนของความสงบ การจะถึงจุดนี้ได้ เขาต้องเปลี่ยนชีวิตแห่งเสรีภาพให้เป็นชีวิตที่มีขอบเขต จำกัดด้วยความเต็มใจของเขาเอง นี่คือการเสียสละที่ยากที่สุดซึ่งมีแต่คนที่เกรงกลัวพระเจ้าเท่านั้น ที่จะทำได้ เฉพาะบรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้าในโลกนี้เท่านั้นที่สามารถรู้สึกได้ว่าตัวเองจะต้องไปตอบ คำถามต่อพระเจ้า พวกเขาเหล่านี้เท่านั้นที่จะเป็นผู้ถูกรับเข้าสู่อสวรรค์แห่งโลกหน้า

64 (ไอ้มุฮัมมัด) เราจะไม่ลงมานอกจากว่า เราจะได้รับ บัญชาจากพระผู้อภิบาลของเรา พระองค์คือเจ้าของ ทุกสิ่งที่อยู่ต่อหน้าเรา และทุกสิ่งที่อยู่ข้างหลังเราและ ทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างนั้นและพระผู้อภิบาลของเราไม่เคย หลงลืม 65 พระองค์คือพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้า ทั้งหลายและแผ่นดินและที่อยู่ในระหว่าง ทั้งสองนั้น ดังนั้น จงเคารพสักการะพระองค์ และรับใช้พระองค์ อย่างแน่วแน่ เจ้ารู้จักผู้ใดอินที่เสมอเหมือนกับ พระองค์บ้างไหม? 67

وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ
أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ
وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٥﴾ رَبُّ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ
لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٧﴾

67 เมื่อกานเชิญชวนผู้คนสู่สัจธรรมกำลังผ่านขั้นตอนของการถูกขัดขวางโดยฝ่ายต่อต้าน มันเป็นขั้นตอนที่ยากมากสำหรับผู้เผยแผ่สัจธรรม ไม่มีวันไหนที่ผ่านไปโดยปราศจากการที่ผู้เผยแผ่ต้องการอย่างก้าวใหม่ๆ เพื่อบรรเทาสถานการณ์ที่ยากลำบากในขณะที่พระเจ้ามีเจตนาแน่นอนว่าเขาต้องคอยอย่างอดทน

ครั้งหนึ่ง นบีมุฮัมมัดเคยประสบกับสถานการณ์เช่นนั้นเหมือนกัน เมื่อเห็นว่าสถานการณ์รุนแรง ท่านได้คอยทางนำจากพระเจ้า ตามอะติษกกล่าวว่าเวลาผ่านไปสี่สิบวัน ญิบรีลก็ยังไม่มา เมื่อญิบรีลปรากฏขึ้น นบีมุฮัมมัดได้ถามญิบรีลว่า “ทำไมท่านมาช้าเหลือเกิน?” ญิบรีลตอบว่าทุกอย่างขึ้นอยู่กับเจตนาของพระเจ้า ถ้าได้รับบัญชาจากพระองค์ให้มายังโลก ญิบรีลก็จะมา ถ้าไม่เช่นนั้น ญิบรีลก็จะไม่มา

จากเหตุผลที่เป็นภูมิหลังนี้เองที่นบีได้รับคำแนะนำให้ใช้ความอดทน พระเจ้ารู้ดีเกี่ยวกับสถานการณ์ที่กำลังเป็นอยู่ และถ้าคำแนะนำใหม่ๆ ยังไม่ลงมาจากพระองค์ มันก็หมายความว่าสิ่งจำเป็นสำหรับสถานการณ์ในตอนนั้นก็คือการใช้ความอดทน ถ้าความต้องการของเหตุผลเป็นอย่างอื่น คำบัญชาใหม่ๆ ก็คงถูกประทานลงมาแล้ว ไม่มีใครรู้ดีไปกว่าพระเจ้าและไม่มีคำแนะนำใดดีไปกว่าคำแนะนำของพระองค์

มันไม่เป็นการถูกต้องที่จะไปหาคำสั่งในการปฏิบัติเมื่อสถานการณ์ต้องการให้รักษาสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ การทำเช่นนั้นจะเท่ากับการพยายามที่จะให้คำสั่งถูกประทานลงมาจนถึงเวลาที่เหมาะสม

⁶⁶ มนุษย์ถามว่า “อะไรกัน เมื่อฉันตายไปแล้ว ฉันจะถูก ทำให้กลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกกระนั้นหรือ?” ⁶⁷ มนุษย์ จำไม่ได้หรือว่า เราได้สร้างเขาขึ้นมาในตอนแรกเมื่อเขา ไม่ได้เป็นอะไรเลย? ⁶⁸ ขอสาบานด้วยพระผู้อภิบาล ของเจ้า เราจะรวบรวมพวกเขาและพวกเขาตามเข้าไว้ ด้วยกันแล้วเราจะให้พวกเขาไปนั่งคุกเข่าอยู่รอบๆ หนึ่ง⁷

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ
أُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ أَوْ لَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ
أَنَا خَلَقْتَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا
﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ
ثُمَّ لَنَحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا

⁷ ชาวอาหรับซึ่งเป็นคนกลุ่มแรกที่ถูกรานพูดด้วยนั้นยอมรับทฤษฎีเรื่องชีวิตหลังความตาย ทุกถ้อยคำในถูกรานเกี่ยวกับชีวิตโลกหน้ามีอยู่ในศัพท์ของพวกเขามาก่อนแล้ว แต่พวกเขายอมรับพอเป็นพิธีเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ มันจึงไม่มีผลต่อชีวิตของพวกเขา ในทางปฏิบัติ พวกเขาใช้ชีวิตในลักษณะที่หมายความว่า “ชีวิตแห่งโลกนี้มีเพียงชีวิตเดียวเท่านั้น ใครจะมาทำให้เราฟื้นคืนอีกครั้งหลังการตายของเราและใครที่จะเรียกเราไปตอบคำถาม?”

การไม่สนใจใยดีหรือการปฏิเสธเช่นนี้เกิดขึ้นเพราะมนุษย์ไม่ได้พิจารณาเรื่องนี้อย่างจริงจัง ถ้าเขาพิจารณา เขาจะพบว่า การเริ่มต้นของเขา การเกิดครั้งแรกของเขาในตัวเองก็เป็นเหตุผลโต้แย้งที่สนับสนุนการเกิดใหม่อีกครั้งหนึ่งของเขา

ในที่นี้ คำว่า “ชาตาน” หมายถึงพวกผู้นำที่ชักนำคนทั่วไปให้หลงผิดด้วยการใช้คำพูดหลอกลวง ในความหมายนี้ พวกผู้นำทั้งหลายก็ทำงานเช่นเดียวกับที่ชาตานทำ ในโลกปัจจุบัน พวกผู้นำเหล่านี้ อยู่ในตำแหน่งใหญ่โต ดังนั้น ผู้คนจึงไม่สามารถเมินเฉยต่อพวกเขา แต่ในชีวิตโลกหน้า พวกเขาจะสูญเสียความยิ่งใหญ่ไปและจะถูกผลักไปสู่ความอับยศจนพร้อมกับผู้ปฏิบัติตามพวกเขา

69 หลังจากนั้น จากทุกหมู่คณะ เราจะเลือกคนที่ดีอโรรัน ที่สุดต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี 70 เราารู้ว่าคนไหนใน หมู่พวกเขาที่สมควรจะถูกโยนลงนรกมากที่สุด 71 และ ไม่มีใครในหมู่สุเจ้าที่จะไม่ถูกนำมาปรากฏต่อหน้าขอบ เขตนรก เพราะนี่เป็นสิ่งที่ได้ถูกกำหนดไว้ซึ่งพระผู้ อภิบาลของเจ้าจะนำมาใช้ 72 หลังจากนั้น เราจะช่วย บรรดาผู้สำรวมตนจากความชั่วให้รอดพ้นและจะละทิ้ง ผู้ละเมิดให้หนึ่งคุกเขาอยู่ในนั้น⁷

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ۖ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ۗ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ۖ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا

⁷ การไม่ยอมรับศีลธรรมเป็นความผิดอย่างหนึ่ง แต่การยุยงปลุกเร้าให้เกิดการเคลื่อนไหวเพื่อปฏิเสธศีลธรรมเป็นความผิดที่หนักกว่า คนที่เป็นผู้นำการเคลื่อนไหวเพื่อต่อต้านศีลธรรมสมควรที่จะได้รับการลงโทษอย่างหนักจากพระเจ้า ในชีวิตโลกหน้า พวกเขาจะได้รับการลงโทษสองเท่าที่คนทั่วไปได้รับ

จากคำพูดของกูรอานและบันทึกคำพูดของนบีมุฮัมมัด เป็นที่รู้กันว่าในวันแห่งการพิพากษา พระเจ้าจะให้มนุษย์ทั้งหมดเดินผ่านเหนือขุมนรกเหมือนกับเดินบนสะพานข้ามแม่น้ำลึกซึ่งมนุษย์จะเห็นคลื่นกระแสน้ำที่ไหลเชี่ยวกรากและเป็นอันตราย แต่มนุษย์จะไม่กระโดดลงไปในแม่น้ำ การเดินผ่านขุมนรกของมนุษย์ในวันแห่งการตัดสินก็คล้าย ๆ กันนี้ คนดีมีคุณธรรมจะเดินข้ามผ่านไปเข้าสวรรค์ได้ ในขณะที่คนชั่วจะไม่สามารถก้าวไปข้างหน้าได้ นรกจะจำพวกเขาได้และลากพวกเขาลง

ไป
วัตถุประสงค์ของการให้มนุษย์ได้รับประสบการณ์นี้ก็เพื่อให้บรรดาผู้ถูกส่งไปเข้าสวรรค์ได้รับรู้ถึงความจำเรียมอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ทรงช่วยพวกเขาไว้ให้พ้นจากสถานที่อันน่าสะพรึงกลัวเช่นนั้น และส่งพวกเขาไปสู่สถานที่ที่เหนือกว่า

73 เมื่อสิ่งที่เราประทานมาอย่างชัดเจนถูกอ่านให้พวกเขา บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวกับบรรดาผู้ศรัทธาว่า "บอกเราหน่อยซิว่าในสองฝ่ายนี้ ฝ่ายไหนจะมีฐานะดีกว่า และมีสังคมที่เหนือกว่า?" 74 ก็ชั่วคนแล้วที่เราได้ทำลาย ไปก่อนหน้าพวกเขา คนที่มีอำนาจและมั่งคั่งทรูหรากว่า พวกเขาⁿ

وَإِذَا تَتَلَّى عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَيُّ
الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا
﴿٧٤﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ
أَحْسَنُ أُنثَىٰ وَرِيًّا ﴿٧٥﴾

ⁿ บรรดาผู้ไม่สนใจว่าจะไร้อะไรถูกต้องอะไรผิด ผู้ที่ชอบโลกนี้มากกว่าชีวิตโลกหน้าและบรรดาผู้เลือกที่จะเอาใจคนอื่นมากกว่าพระเจ้ามักจะประสบความสำเร็จจากทัศนะทางโลก พวกเขาถูกรายล้อมด้วยความมั่งคั่งและความทรูหรา ในทางตรงข้าม บรรดาผู้ที่มีความกังวลเกี่ยวกับเรื่องความถูกต้องและความผิดในสิ่งที่พวกเขาทำอยู่ ผู้ที่ถือว่าโลกนี้ไม่สำคัญและชอบชีวิตโลกหน้ามากกว่าและผู้ถือว่าพระเจ้าสำคัญมากกว่าท่าทีของมนุษย์มักจะไม่มีความมั่งคั่งทรูหราภายนอก

ความแตกต่างนี้ทำให้ความเข้าใจผิดเกิดขึ้น มันจึงทำให้เกิดการคิดขึ้นมาว่าผู้ที่ดีกว่าจากทัศนะทางโลกคือผู้ที่ได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้าและคนที่ไม่ได้อยู่ในสถานะเช่นนี้ในโลกนี้เป็นผู้ที่พระเจ้าไม่ยกย่อง แต่นี่เป็นการประเมินที่ผิดโดยสิ้นเชิง และประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาก็ขัดแย้งและไม่ยอมรับความคิดเช่นนี้ ในอดีต มีคนโอหังเย่อหยิ่งก็คนแล้วที่ถูกฝังลงไปในดิน? และวังอันยิ่งใหญ่ก็แห้งแล้วที่ปัจจุบันนี้อยู่ในสภาพของซากปรักหักพัง?

⁷⁵ จึงบอกพวกเขาว่า “พระผู้ทรงกรุณาปรานี ได้ทรงให้ ระยะเวลาแก่บรรดาผู้หลงผิดจนกระทั่งเมื่อคนเหล่านั้น เห็นสิ่งที่พวกเขาได้ ถูกเตือนสำทับไว้ นั่นคือการลงโทษ ของพระเจ้าหรือไม่มีเวลาแห่งการฟื้นคืนชีพแล้ว พวกเขา จะรู้เองว่าใครที่เคราะห์ร้ายกว่าและ ฝ่ายไหนอ่อนแอกว่า”ⁿ

⁷⁶ พระเจ้าจะทรงเพิ่มทางนำแก่ผู้ปฏิบัติตาม ทางนำ และ การทำความดีที่ถาวรนั้นดีกว่า ในสายตาของพระผู้อภิบาล ของเจ้าในเรื่อง ของการตอบแทน^ข

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ
الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا
يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ
فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا
وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيدُ اللَّهُ
الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى ۗ وَالْبَلْقِيَّتُ
الصَّالِحَتُ حَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا
وَحَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٦﴾

ⁿ กบฏได้รับโอกาสให้ทำกิจกรรมของเขาเพราะเขาถูกทดสอบที่นี่ มิใช่เพราะว่าเขาได้รับสิทธิ์มา ตั้งแต่เกิด แต่บ่อยครั้งที่ปรากฏว่าคนที่เกี่ยวข้องไม่เข้าใจถึงความต่างนี้ เขาก็เอาช่วงเวลา ชั่วคราวนี้เป็นสิ่งถาวร ตาของเขาไม่เปิดจนกระทั่งเวลาที่ผอนผั่นให้เขาได้มีโอกาสทำความผิดได้ สิ้นสุดลง

ด้วยความปราณีของพระเจ้า บางครั้งพระองค์ทรงให้ใครคนหนึ่งมาพบประสบการณ์นี้ในโลก ที่เราอาศัยอยู่ ในขณะที่บางคน พระองค์ทรงปล่อยให้เขาอยู่ในสภาพไม่รู้จักถึงความตายได้มา คร่าชีวิตของเขาไป และหลังจากนั้น พระองค์ได้ทรงแสดงให้เห็นสิ่งที่เขาไม่ได้ถูกเตรียมไว้ให้ เห็นในชีวิตนี้

^ข การได้รับทางนำที่ถูกต้องมาถึงการที่ใครคนหนึ่งเกิดความสำนึกและหันไปยังทิศทางที่ถูกต้อง ไม่ว่าจะในสถานการณ์และเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นกับคนที่ได้รับทางนำที่ถูกต้อง เขาจะเข้าใจมันได้ อย่างถูกต้องและวิญญานของเขาจะได้รับความกระชุ่มกระชวยจากสถานการณ์หรือเหตุการณ์เหล่านั้น ด้วยเหตุนี้ ทางนำที่เขาได้รับจึงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในรูปของความศรัทธาและคุณภาพของ ชีวิต ทางนำที่เขาได้รับนั้นไม่เหมือนกับสะพานน้ำนิ่งหรือหินที่ไร้ชีวิต แต่มันเป็นเหมือนกับต้นที่มีชีวิต และเจริญเติบโตไม่หยุด

เช่นเดียวกับผู้มองผลประโยชน์ทางโลกเป็นความก้าวหน้าในโลกนี้ฉันใด คนที่มองเห็นถึงโลกหน้าก็จะ สะสมความดีของเขาไว้ฉันนั้น แต่เนื่องจากความดีทั้งหลายถูกสะสมไว้ในโลกหน้า มันจึงมองไม่ เห็นในโลกนี้ อย่างไรก็ตาม เมื่อวันอาสานมาฉีกมันที่บังตาออก ทุกคนจะได้เห็นว่าการนำของ ผู้ที่ได้รับทางนำนั้นเพิ่มขึ้นอย่างไร และพร้อมกันนี้ ทุกคนจะเห็นว่าการทำงานที่ดีของเขาเพิ่มพูนขึ้น อย่างไม่รู้ด้วย

77 เจ้าเห็นไหม พวกคนที่ปฏิเสธศรัทธาที่เราประทาน มาและคุยว่า“ฉันจะยังคงได้รับทรัพย์สินและลูกหลาน อยู่ต่อไป?” 78 อะไรนะ เขามองเห็นสิ่งที่มองไม่เห็นหรือ ว่าเขาได้รับคำสัญญาจากพระเจ้าทรงกรุณาปรานี กระนั้น หรือ? 79 ไม่มีทาง เราจะบันทึกที่พวกเขาโอ้อวดไว้ และจะเพิ่มการลงโทษเขา มากยิ่งขึ้น 80 เราจะรับช่วง สิ่งที่พวกเขา กล่าวอ้างไว้ และเขาจะปรากฏตัวต่อหน้าเราเพียงลำพัง⁷

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ
لَأُوتِينَ مَالًا وَّوَلَدًا ﴿٧٧﴾ أَطَّلَعَ
الْغَيْبَ أَمْ آخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا
﴿٧٨﴾ كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ
لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾ وَنَزِّنُ مَا
يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾

⁷ เมื่อใครคนหนึ่งได้ทรัพย์สินมาจำนวนหนึ่งและมีอำนาจ เขาจะเกิดความเชื่อมั่นในตัวเองอย่างผิดๆ เขาจะพูดในสิ่งที่เขาไม่ควรพูดและมีพฤติกรรมในลักษณะที่ไม่เหมาะสมกับสถานะที่แท้จริงของเขา

มีเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้นในมักกะฮฺแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมประเภทนี้ นั่นคือ อาส อิบน์ฮาลิ เป็นหัวหน้าคนหนึ่งของชาวมักกะฮฺผู้เคารพกราบไหว้รูปปั้น เขาเป็นหนี้คือบบาบ อิบน์ฮาลิอะริตจำนวนหนึ่ง เมื่อฝ่ายหลังทวงเงินคืน อาส อิบน์ฮาลิได้สัญญาว่าจะจ่ายเงินให้ถ้าคือบบาบเลิกนับถือมุฮัมมัด ฝ่ายหลังได้ตอบว่า “ฉันไม่หึงมุฮัมมัดแม้ท่านจะตายไปแล้วเกิดใหม่อีกครั้งหนึ่ง” เมื่อได้ยินเช่นนั้น อาส อิบน์ฮาลิได้ตอบว่าเมื่อเขาเกิดใหม่อีกครั้งหนึ่งและมีทรัพย์สินเงินทองพร้อมกับลูกหลาน เขาถึงจะจ่ายเงินคืนให้

ทั้งหมดนี้เป็นความเชื่อมั่นในตัวเองอย่างผิดๆและเป็นการคุยโม้อวดที่ไร้สาระซึ่งไม่มีประโยชน์กับผู้ใด

81 คนเหล่านี้ได้ตั้งสิ่งเคารพบูชานอกจากพระเจ้าขึ้นมา เพื่อที่สิ่งเคารพบูชาเหล่านั้นจะได้เป็นผู้ช่วยเหลือพวกเขา 82 แต่สิ่งเคารพบูชาเหล่านั้นทั้งหมดจะปฏิเสธการสักการบูชาของพวกเขาและเป็นปฏิปักษ์ต่อพวกเขา⁷

83 เจ้ามิเห็นหรือว่าเราได้ให้พวกเขาตามคอยุ่แห่ง บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาให้ฝ่าฝืน? 84 ดังนั้น เจ้าไม่ ต้องร้อนรนต่อพวกเขา เพราะเรากำลังนับวันของ พวกเขาอยู่ 85 วันนั้นกำลังใกล้เข้ามาแล้วเมื่อเรา จะนำบรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้ามาปรากฏต่อพระเจ้า ทรงกรุณาอย่างแก่ผู้มีเกียรติ 86 และเราจะต้อนรับผู้ทำความผิดลงนรกเหมือนฝูงสัตว์ที่กระหาย 87 ใน เวลานั้น ไม่มีใครสามารถขอไถโทษได้นอกจากผู้ได้ รับอนุญาตจากพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี⁸

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِيْهَةً لِّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۗ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ۝۸۱
أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيْطَانَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُوزُهُمْ أَرْأَىٰ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ۝۸۲
خَشُرُ الْمُنْتَقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَقَدْ آوَىٰ وَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِدًّا ۝۸۳
لَّا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۝۸۴

⁷ ในโลกนี้ มนุษย์ต้องการจะมีความสามารถทำอะไรก็ตามที่เขาต้องการ แต่ในขณะที่เขาดังนั้น เขาไม่ต้องการที่จะถูกทำให้รับผลกระทบที่เกิดจากการทำผิดของเขาแน่นอน เรื่องเช่นนี้อาจได้คาดหวังจากพระเจ้า ดังนั้น มนุษย์จึงหาทางประจบคนที่เขาที่กักเอาว่าเป็นผู้ช่วยใกล้พระเจ้าและเป็นที่รักพระองค์และคนผู้นี้สามารถช่วยอุทธรณ์ความผิดของเขาต่อพระเจ้าได้

แต่การที่กักเอาเอาเองอย่างผิดๆเช่นนั้นจะไม่เป็นประโยชน์ต่อเขาหรือต่อใครทั้งสิ้น แม้แต่บรรดาผู้ที่เขาคิดว่าเป็นหุ้นส่วนของพระเจ้าและผู้ที่เขากราบไหว้เองก็จะทิ้งเขาไปในวันแห่งการพิพากษา คนเหล่านี้จะไม่แสดงอะไรให้เขาได้เห็นออกไปจากความเกลียดชัง

ข เมื่อศรัทธาในรูปแบบที่เชื่อถือได้ปรากฏก่อนหน้ามนุษย์และมนุษย์ยังเมินเฉยอีก การทำเช่นนี้ก็เท่ากับเขาเปิดทางให้ซาตานเข้ามาในวิญญานของเขา ผลที่ตามมาก็คือ ความคิดจิตใจของเขาจะมีแต่ความต้อรัง ตอนนั้น เขาไม่สามารถยอมรับเหตุผลใดๆในลักษณะที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์ วิญญานต่างๆของพระเจ้าอาจปรากฏอยู่ต่อหน้าเขา แต่เขากลับอธิบายวิญญานเหล่านั้นด้วยเหตุผลที่เขาคิดขึ้นมาเอง และแม้กระทั่งใช้คำอธิบายนั้นเพื่อสนับสนุนทำที่เป็นกบฏและความโอหังของเขาอีก

คนที่ที่กักเอาเองว่าการช่วยเหลือจอมปลอมเป็นการช่วยเหลือที่แท้จริงและสามารถช่วยเหลือเขาให้ปลอดภัยได้จะตกเป็นเหยื่อความโง่เขลาครั้งแล้วครั้งเล่า แต่บรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้าถือว่าพระเจ้าเท่านั้นเป็นผู้ช่วยเหลือที่แท้จริงของพวกเขา ความกลัวพระเจ้าทำให้บรรดาผู้ศรัทธาไม่ให้ความสำคัญแก่คนที่ชักนำคนอื่นให้หลงเชื่อว่าเป็นผู้สนับสนุนที่แท้จริงของพวกเขา ดังนั้นจึงมีแต่ผู้ศรัทธาเท่านั้นที่จะเป็นแขกผู้มีเกียรติของพระเจ้าในชีวิตโลกหน้า

88 พวกเขา กล่าวว่า พระผู้ทรงกรุณาให้กำเนิดบุตรชาย 89 ข้างไร เหตุผลสินดีที่สุเจ้าคิดเรื่องบัดขบนี้ขึ้นมา 90 มัน แทบทำให้ชั้นฟ้าแทบถล่มแผ่นดินทลายและภูเขาแตกเป็น เสียง 91 เพราะพวกเขาอ้างว่าพระผู้ทรงกรุณาปราณีมีบุตร 92 มันมิได้เป็นความยิ่งใหญ่อะไรเลยที่พระผู้ทรงกรุณาปราณีจะทรงรับใครมาเป็นบุตร⁷ 93 ทุกคนที่อยู่ในชั้นฟ้า ทั้งหลายและแผ่นดินกำลังจะถูกนำมารวมต่อหน้าพระผู้ ทรงกรุณาปราณี ในฐานะป่าวคนหนึ่ง 94 พระองค์ทรง ล้อมรอบพวกเขาไว้และทรงรักษาบัญญัติของพวกเขาไว้ อย่างเข้มงวด 95 ทุกคนจะถูกนำตัวมาต่อหน้าพระองค์ ทีละคนในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ 96 แน่นนอน ใกล้เวลาแล้ว ที่พระผู้ทรงกรุณาปราณีจะทำให้หัวใจของบรรดาผู้ศรัทธา และกระทำความดีเต็มไปด้วยความรัก⁷

وَقَالُوا آخِذْ بِالرَّحْمَنِ وَاَلِدَا ۖ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ۖ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشِقُ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ۖ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَاَلِدَا ۖ وَمَا يُنْبِغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَاَلِدَا ۖ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ۚ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۚ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ۚ إِنْ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ۚ

⁷ ความเชื่อว่าพระเจ้ามีบุตรสามารถอธิบายได้ในทางหนึ่งทางใดจากสองทางนี้ นั่นคือ พระองค์ต้องการผู้ช่วยเหลือหรือพระองค์ต้องการมีบุตรเหมือนคนธรรมดาทั่วไป ซึ่งการอธิบายทั้งสองทางนี้ล้วนไม่มีเหตุผล

พระเจ้าสร้างโลกและชั้นฟ้าทั้งหลายขึ้นมาอย่างสมบูรณ์จนเราไม่อาจจินตนาการได้ว่าผู้สร้างและผู้ควบคุมสิ่งเหล่านั้นจะมีความอ่อนแอเหมือนมนุษย์ ความยิ่งใหญ่และความทรงอำนาจของพระเจ้าผู้ทรงสร้างนั้นสามารถที่เห็นได้อย่างชัดเจนจากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างนั้นไม่อาจมาเปรียบเทียบกับแนวความคิดที่ว่าพระเจ้าต้องการมีบุตรได้เลย

⁷ มีบ่อยครั้งที่บรรดาผู้สนับสนุนแนวทางแห่งจักรวรรดิอันบริสุทธิ์ได้สร้างความโกรธให้แก่ผู้สนับสนุนความเท็จ พวกเขาจึงตกเป็นเป้าของความเกลียดชังแม้แต่ในสังคมของพวกเขาเอง แต่ในชีวิตโลกหน้า สถานการณ์จะตรงกันข้าม บรรยากาศทั้งหมดจะสนับสนุนบรรดาผู้สนับสนุนจักรวรรดิอันบริสุทธิ์ ในโลกนี้ การละทิ้งเกียรติยศและชื่อเสียงทางโลกเพื่อสนับสนุนจักรวรรดิอย่างแท้จริง พวกเขาจะพบว่าในโลกหน้า พวกเขาจะได้รับรางวัลตอบแทนด้วยการได้รับเกียรติอย่างสูงที่สุด

97 ดังนั้น (โอ้มุฮัมมัด) เราได้ทำให้กูรออันนี้
ง่ายและเรา ได้ส่งมันลงมาในภาษาของเจ้า
เพื่อที่เจ้าจะได้แจ้งข่าวดี แก่บรรดาผู้สํารวม
ตนจากความชั่วและเตือนพวกคนที่ คือรัน
98 และเราได้ทำลายผู้คนก่อนหน้าพวกเขา
ไป เท่าไหร่แล้ว เจ้าเคยพบร่องรอยใดๆของ
พวกเขาหรือ ได้ยินเสียงกระซิบใดๆจาก
พวกเขาบ้างไหม?^๗

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ
الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ﴿٩٧﴾
وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هَلْ يُحِْسُ
مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْرًا ﴿٩٨﴾

^๗ คัมภีร์ของพระเจ้าอยู่ในภาษาที่กินกับปัญญามนุษย์ ยิ่งไปกว่านั้น ในการพูดถึงเรื่องต่างๆ คัมภีร์
นี้ยังคำหนึ่งถึงเรื่องต่างๆที่จะทำให้คัมภีร์เล่มนี้เป็นคัมภีร์แห่งทางนำ อย่างไรก็ตาม กูรออันเป็นแหล่ง
ที่มาของทางนำเฉพาะกับผู้ที่ใส่ใจจริงจัง ผู้ที่มีความรู้ว่าจะไรผิดอะไรถูก และผู้ที่พร้อมจะละเว้นจาก
การทำสิ่งผิดและสร้างชีวิตของตนตามสิ่งที่ถูกต้อง ส่วนบรรดาผู้ไม่เอาจริงและไม่ต้องการที่จะเรียน
รู้นั้นมีแต่จะหมกมุ่นอยู่กับการถกเถียงที่ไร้ความหมายเมื่อได้ยินคำสอนของกูรออันและจะไม่ได้รับ
ประโยชน์จากคำสอนเหล่านั้น

บรรดาผู้ต่อต้านการเรียกร้องของสัจธรรมผิดที่คิดว่าพวกเขาจะไม่ได้รับอันตรายใดๆในการทำเช่น
นั้น เพราะรอบตัวเขามีหลักฐานเพียงพอที่จะลบล้างหลักฐานของผู้ต่อต้านสัจธรรม แต่พวกเขาไม่
ได้รับบทเรียนจากสิ่งนี้ พวกเขาฝังใจจนนาทีสุดท้ายว่าความกริ้วของพระเจ้าจะไปเกิดกับคนอื่น ๆ
แต่จะไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นกับพวกเขาในทำนองนั้น

แต่กฎของพระเจ้าไม่มีข้อยกเว้น ที่นี้ สิ่งที่เกิดขึ้นกับคนหนึ่งจะเกิดขึ้นกับคนอื่นๆทุกคนด้วย
ชะตากรรมของคนดีคือสิ่งดี ๆ ส่วนชะตากรรมของคนเลวก็คือสิ่งเลวร้าย

20. กุรอ ฮา

กุรอฮา

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ กุรอ ฮา

² เรามีได้ประทานกุรอานนี้ลงมาแก่เจ้าเพื่อ
ทำให้เจ้า ท้อแท้ ³ นอกจากเป็นคำตักเตือน
สำหรับทุกคนที่เกรง กลัวพระเจ้า ⁴ มัน
เป็นสิ่งที่ถูกประทานมาจากผู้ทรง สร้างโลก
และชั้นฟ้าอันสูงส่งทั้งหลาย ⁵ ผู้ทรงกรุณา
ปรานีที่ประทับอยู่บนบัลลังก์ ⁶ พระองค์
ทรงเป็นเจ้า ของทุกสรรพสิ่งที่อยู่ในระหว่าง
ชั้นฟ้าทั้งหลายและ แผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่
ระหว่างนั้นและภายใต้ผืนดิน⁷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه ﴿١﴾ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ
لِتَشْقَى ﴿٢﴾ إِلَّا تَذَكْرَةً لِمَنْ يَخْشَى ﴿٣﴾
تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ
وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ﴿٤﴾ الرَّحْمَنُ عَلَى
الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴿٥﴾ لَهُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ﴿٦﴾

⁷ คัมภีร์กุรอานเป็นสิ่งที่เตือนให้นึกถึงการเรียกร้องของอัลลอฮ์ แต่ผลกระทบของกุรอานจะเป็น
ที่รู้สึกได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียกร้องเองอุทิศตนอย่างเต็มที่ให้แก่หนทางของพระเจ้าโดยการเสียสละผล
ประโยชน์ของตัวเองเพื่อมัน ถ้าหากเขาต้องการนำผู้คนมายังหนทางที่ถูกต้อ เขาต้องถูกมองว่า
เป็นคนที่ไม่เห็นแก่ความเป็นอยู่ที่ดีของคนอื่นก่อนตัวของเขาเอง ถึงแม้ว่าเขาจะต้องทำงานหนักและ
ประสบความลำบากก็ตาม

แต่ไม่ว่าการเรียกร้องสู่อัลลอฮ์จะถูกนำเสนออย่างสมบูรณ์อย่างไรก็ตาม ผู้ที่จะได้รับทางนำจาก
อัลลอฮ์ก็คือผู้ที่สามารถรับรู้และเข้าใจซาบซึ้งในอัลลอฮ์และผู้ที่ยอมรับเหตุผล พระเจ้าผู้ทรงสร้าง
จักรวาลเป็นผู้ประทานกุรอานมาเอง ดังนั้น กุรอานกับธรรมชาติจึงไม่มีความขัดแย้งกัน กุรอานเป็น
สิ่งที่เตือนให้นึกถึงอัลลอฮ์ แต่ผลกระทบของมันจะเป็นไปตามความสามารถซึ่งมีอยู่ในธรรมชาติ
ของมนุษย์ในการรับรู้อัลลอฮ์

7 ไม่ว่าเจ้าจะพูดด้วยเสียงดัง(หรือเสียงเบา) ก็ตาม พระองค์ทรงได้ยินทั้งหมด เพราะพระองค์ทรงรู้ ความลับของสุเจ้าและสิ่งที่ถูกปิดบังไว้มากกว่านั้นอีก⁸ พระองค์คือพระเจ้า ไม่มีสิ่งเคารพสักการะอื่นใด นอกจากพระองค์ พระองค์ทรงมีพระนามอันประเสริฐ มากมาย⁹

9 เจ้าเคยได้ยินเรื่องของมุซาไหม? ¹⁰ เมื่อเขาเห็นไฟ เขาได้บอกครอบครัวของเขาว่า "คอยเดียว ฉันเห็นไฟ บางที ฉันอาจจะนำเอาตุ๋นไฟมาให้พวกเจ้าหรือพบคำ แนะนำบางอย่างที่ไฟนั้น"¹¹

وَإِنْ تَجَهَّرَ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ﴿٧﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ﴿٨﴾ وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿٩﴾ إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾

¹¹ ในโลกนี้ ด้านหนึ่งมีบรรดาผู้ที่ยอมเอาความเชื่อของเขาไปประนีประนอมกับหลักการอื่นเพื่อผลประโยชน์ทางโลกของตัวเอง และอีกด้านหนึ่ง มีบางคนที่ไม่เรียกตัวเองว่าผู้ศรัทธาและเชื่อของพวกเขาวางอยู่บนสิ่งที่สอดคล้องกับพระเจ้า กลุ่มแรกมีเพื่อนและผู้สนับสนุนพร้อมอยู่โดยรอบและไม่รู้สึกโดดเดี่ยว ตรงกันข้ามกับคนกลุ่มนี้ บรรดาผู้ที่เรียกร้องสู่ศรัทธาต้องแยกตัวออกมาขึ้นตามลำพัง แต่ก็ยืนอย่างมั่นคงบนพื้นฐานของพระเจ้าผู้มองเห็น

ครึ่งแล้วครึ่งเล่าที่ผู้เผยแผ่ศรัทธารู้สึกว่าไม่ใช่เรื่องง่ายเนื่องจากลักษณะที่ลำบากของสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ บ่อยครั้ง เขาหันไปยิงพระเจ้าของเขาพร้อมกับการวิงวอนในหัวใจ และบางครั้ง ถ้อยคำแห่งการวิงวอนได้หลุดออกมาจากปากของเขาอย่างดังและต่อเนื่อง มันดูเหมือนกับว่าในโลกที่มีประชากรมากมายนี้ มีเขาแค่คนเดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่นเป็นเพื่อนหรือผู้ช่วยเหลือเขา

แต่ก็เป็นเรื่องของสิ่งที่ปรากฏภายนอก ในความเป็นจริงแล้ว ผู้เผยแผ่ศรัทธาที่ทำหน้าที่ของตนอยู่นั้นยังคงยืนอยู่บนพื้นฐานที่มีมั่นคงที่สุดเพราะเขาเรียกร้องเพื่อการช่วยเหลือของพระเจ้าผู้ทรงรู้ไม่เพียงแต่คำวิงวอนที่เขากล่าวออกมาด้วยความโดดเดี่ยวเท่านั้น แต่ยังรู้ถึงสิ่งที่กระซิบอยู่ในหัวใจด้วย ผู้เผยแผ่ศรัทธาเช่นนั้นหาทางที่จะทำให้พระเจ้าผู้ทรงมีอำนาจทั้งที่จินตนาการได้และไม่อาจจินตนาการได้เป็นผู้ช่วยเหลือเขาโดยที่ไม่เขาไม่ต้องหาใครมาให้ความช่วยเหลือแก่เขา

¹² โมเสสเกิดในอียิปต์ ที่นั่น ชาวอียิปต์พื้นเมืองคนหนึ่งถูกเขาฆ่าโดยไม่ตั้งใจ ดังนั้น เขาจึงหนีออกจากอียิปต์ไปยังมิดยัน หลังจากใช้เวลาอยู่ที่นั่นเป็นเวลาหลายปีและได้แต่งงานมีครอบครัวแล้ว เขาได้ตัดสินใจกลับสู่อียิปต์พร้อมกับภรรยาและฝูงแกะของเขา

ในระหว่างการเดินทาง โมเสสผ่านหุบเขาภูที่ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของคาบสมุทรซีนาย เมื่อตกกลางคืน เขาไม่สามารถฝ่าความมืดเดินทางต่อไปได้ ยิ่งไปกว่านั้น อากาศก็หนาวจัด แต่เมื่อเขาเห็นแสงไฟที่อยู่ห่างไกลออกไป โมเสสก็เดินออกไปยังทิศทางนั้นทันทีเพื่อที่จะไปเอาตุ๋นไฟมาทำความอบอุ่นให้ครอบครัวของเขาทันทีและหวังว่าเขาจะพบใครสักคนที่เขาสามารถถามทางได้

11 เมื่อเขาไปถึงที่นั่น ได้มีเสียงกล่าวออกมาว่า “โอ้มุซา 12 แท้จริง ฉันเป็นพระผู้อภิบาลของเจ้า จงถอดรองเท้าแตะ ของเจ้าเสีย เพราะเจ้าอยู่ในหุบเขาศักดิ์สิทธิ์แห่งภูวา 13 เรา ได้เลือกเจ้าแล้ว ดังนั้น จงฟังสิ่งที่ได้ถูกประทานแก่เจ้า 14 แท้จริง ฉันคือพระเจ้า ไม่มีสิ่งสิ่งเคารพกราบไหว้อื่นใดนอก จากฉัน ดังนั้น จงเคารพสักการะฉัน และจงดำรง นมาซเพื่อ ระลึกถึงฉัน 15 เวลาแห่งการพิน คินซีฟจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน แต่มันเป็น ความประสงค์ของฉันที่จะเก็บเวลาที่จะมา ถึงนั้น ไว้เป็นความลับเพื่อที่ทุกชีวิตจะได้รับ การตอบแทนตามที่ ได้พากเพียร 16 ดังนั้น จงอย่าปล่อยให้ผู้ใดที่ไม่เชื่อในเรื่องนี้ และ ตกเป็นทาสอารมณ์ต่ำของพวกเขาหันเห ความคิดของเจ้า ออกไป มิเช่นนั้น เจ้าจะ ได้ รับความหายนะ”¹⁷

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَمْوَسَىٰ ﴿١١﴾ إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طَوَىٰ ﴿١٢﴾ وَأَنَا آخَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٦﴾

¹⁷ ไฟที่โมเสสเห็นไม่ใช่ไฟปกติธรรมดา แต่มันเป็นแสงรัศมีอันเปล่งปลั่งของพระเจ้า ดังนั้น เมื่อเขาไปถึงที่นั่น เขาจึงถูกทำให้รู้ถึงความสำคัญของสิ่งที่เขาได้ยิน เขาถูกขอให้ถอดรองเท้าเพื่อที่ว่าเขาจะได้ตั้งใจอย่างเต็มที่และด้วยความถ่อมตน หลังจากนั้น มีเสียงบอกเขาว่าเขาอยู่ต่อหน้าพระเจ้า และพระเจ้าได้เลือกเขาให้เป็นศาสนทูตของพระองค์

ในตอนนั้น คำสั่งที่โมเสสได้รับเป็นคำสั่งเดียวกับที่บรรดานบีทั้งหมดของพระเจ้าได้รับ นั่นคือ การให้ความสำคัญต่อการเคารพสักการะพระเจ้าองค์เดียว การวิงวอนต่อพระองค์และการนึกถึงพระองค์ในทุกโอกาส หลังจากนั้น โมเสสได้รับการบอกให้รู้ถึงความจริงว่าโลกปัจจุบันเป็นโลกแห่งการทดสอบ และในช่วงเวลาหนึ่ง พระเจ้าจะซ่อนเร้นความจริงไว้ในอาณาจักรที่มองไม่เห็น ในวันแห่งการพิพากษา ม่านที่กั้นสิ่งที่ไม่เห็นนี้จะถูกแหวกออก หลังจากนั้น ขั้นตอนที่สองของชีวิตมนุษย์จะเริ่มขึ้นเมื่อทุกคนถูกตัดสินตามการทำงานที่เขาได้ทำไว้ในโลกปัจจุบัน

เมื่ออารมณ์และความต้องการอยู่เหนือมนุษย์ เขาจะไม่นึกถึงโลกหน้าและเริ่มหลงใหลในโลกนี้ เขาจะให้เห็นผลกระทบการทำผิด ๆ ของเขาด้วยถ้อยคำที่ไพเราะและสวยหรูซึ่งทำให้คนอื่นประทับใจและคล้อยตาม จนคนที่ได้ยินก็พลอยลืมนโลกหน้าไปด้วย ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ ผู้มีความศรัทธาต้องระวังท่าทีและการกระทำของเขาให้มาก เขาต้องรักษาตัวเองให้พ้นจากการตกอยู่ใต้อิทธิพลของบรรดาผู้ไม่คำนึงถึงพระเจ้าและหลงลืมโลกหน้า

17 “ไอ้มูซา นั่นอะไรในมือขวาของเจ้า?”
 18 มูซาตอบว่า “มันคือไม้เท้าของฉัน ฉันใช้มันค้ำยันกายและใช้มันตีใบไม้ เพื่อฝูงสัตว์ของฉันและใช้มันทำประโยชน์อย่างอื่นอีก” 19 พระองค์จึงทรงกล่าวว่า “จงโยนมันลงไปมูซา” 20 ดังนั้น เขาจึงโยนมันลงไปและทันใดนั้นมันได้กลายเป็นงูที่เลื้อย ไปมา 21 พระองค์ทรงกล่าวว่า “จงจับมันไว้และไม่ต้องกลัว เพราะเราจะทำให้มันกลับสู่สภาพเดิม” 22 ที่นี้ จงเอามือขวา ของเจ้าล้วงเข้าไปได้รักแร้ มันจะออกมาอย่างขาวสว่างโดยที่ไม่เจ็บปวด นี่เป็นอีกสัญญาณหนึ่ง^ก

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَى ۗ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَى غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَنَازِبُ أُخْرَى ۗ قَالَ أَلْقِهَا يَا مُوسَى ۗ فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى ۗ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى ۗ وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ مَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ؕ آيَةٌ أُخْرَى ۗ

^ก คำถามว่า “นั่นอะไรในมือขวาของเจ้า?” ต้องการจะทำให้โมเสสตื่นตัวรับรู้ วัตถุประสงค์ก็เพื่อที่จะทำให้เขารู้สึกว่าไม้เท้าของเขาก็คือไม้เท้าอันหนึ่งซึ่งต่อมา มันได้กลายเป็นงูด้วยปาฏิหาริย์ของพระเจ้าและเขาจะได้รับความสำคัญของมัน

ไม้เท้าของโมเสสที่กลายเป็นงูนั้นเป็นปาฏิหาริย์แห่งการเปลี่ยนสภาพ แต่เราต้องคำนึงว่าทุกสิ่งที่เราเห็นบนโลกแห่งความจริงก็อยู่ในกระบวนการของการเปลี่ยนสภาพ ลูกไอ้คูกูปลูกในดินและได้รับการรดน้ำ วันหนึ่งมันจะเติบโตเป็นต้นโอ๊คขนาดใหญ่ โอน้ำความแน่นและเปลี่ยนเป็นน้ำและน้ำเมื่อถูกต้มจะเปลี่ยนเป็นไอน้ำ กระบวนการเหล่านี้บางอย่างเป็นไปอย่างรวดเร็วและบางอย่างเป็นไปอย่างช้าๆ บางอย่างช้ามาก เช่น การเติบโตของต้นไม้ที่มนุษย์แทบมองไม่เห็นการเติบโตของมันยิ่งกระบวนการช้าเท่าใด มันก็ยิ่งแปลกน้อยลงเท่านั้น เพราะความช้าของมันทำให้เรามีเวลาคุ้นเคยกับมัน เมื่อไม้เท้าของโมเสสกลายเป็นงู มันเกิดขึ้นอย่างฉับพลันทันที มันจึงดูเป็นสิ่งแปลกและน่าตกใจ

ความจริงก็คือ อะไรก็ตามที่มีอยู่ในโลกหรือสิ่งใดที่เกิดขึ้นล้วนเป็น“ปาฏิหาริย์”ของพระเจ้าทั้งนั้นไม่ว่ามันจะเป็นการโผล่ขึ้นมาจากผืนดินของดินอ่อนพืชหรือไม้เท้ากลายเป็นงู ปาฏิหาริย์ “ผิดธรรมดา” ที่ถูกแสดงให้เห็นโดยบรรดานบีเพื่อทำให้มนุษย์เห็นทุกวันนี้เป็นปาฏิหาริย์ที่พระเจ้าทรงทำให้มันเกิดขึ้นมา

23 เพื่อให้เขาได้เห็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่
ของเรา 24 ดังนั้น จึงไปหาฟาโรห์ เพราะเขา
เป็นผู้ละเมิด”ⁿ

لُنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى ﴿٢٣﴾ أَذْهَبَ
إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿٢٤﴾

ⁿ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตของบรรดานบีในอดีต ได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ไบเบิลและในคัมภีร์กุรอานด้วย แต่ในเรื่องเดียวกันมีหลายที่มีความแตกต่างกันระหว่างคัมภีร์ไบเบิลกับคัมภีร์กุรอาน ตัวอย่างเช่น ในกรณีนี้ คัมภีร์ไบเบิลกล่าวว่าโมเสสได้อำมือของเขาไว้ในอกของเขาและปิดมันไว้ และเมื่อเขาดึงมันออกมา เขาเห็นมือของเขาขาวเหมือนกับหิมะเนื่องจากโรคเรื้อน (อพยพ 4:7)

คัมภีร์ไบเบิลถือว่ามือของโมเสสที่ขาวนั้นเนื่องมาจากการเป็น “โรคเรื้อน” แต่ในเรื่องนี้ การที่คัมภีร์กุรอานอธิบายถึงปาฏิหาริย์จากการที่มือของเขากลายเป็นสีขาวและกล่าวเพิ่มเติมว่า “โดยไม่เจ็บปวด” นั้นเป็นการชี้ว่ากุรอานไม่ได้มาจากคัมภีร์ไบเบิล แต่มาจากพระเจ้าผู้ทรงรอบรู้โดยตรง ดังนั้น กุรอานจึงมาแก้ไขถ้อยคำที่อยู่ในคัมภีร์ไบเบิล

โมเสสได้รับปาฏิหาริย์พิเศษสองอย่าง ปาฏิหาริย์แห่งนี้เป็นสัญญาณแห่งอำนาจและปาฏิหาริย์แห่งมือที่ขาวสว่างเป็นสัญลักษณ์ของการยืนหยัดเพื่อสัจธรรมอันสว่างไสวของเขา

ฟาโรห์ละเมิดขอบเขตทุกอย่างเมื่อเขาถือว่าตัวเองเป็นพระเจ้าเมื่อได้รับอำนาจ ความหมายทางภาษาของคำว่าฟาโรห์คือลูกชายของดวงอาทิตย์ ชาวอียิปต์โบราณเคยนับถือดวงอาทิตย์เป็นพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ดังนั้น ฟาโรห์จึงประกาศตัวเองว่าเป็นตัวแทนของสุริยะเทพบนโลก เขาสั่งให้ทำรูปปั้นของตัวเองและนำไปตั้งในทุกเมืองของอียิปต์เพื่อให้คนที่เห็นกราบไหว้สักการะเขา

อำนาจเป็นความจำเริญที่พระเจ้าประทานให้ เมื่อมนุษย์ได้รับความจำเริญนี้ เขาต้องมีความรู้สึกกตัญญู แต่เขากลับโอหัง เขาไม่เพียงแต่ไม่รู้สึกกตัญญูเท่านั้น แต่ยังตั้งตัวเองเสมอพระเจ้าด้วย

25 มูซากล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของ
ฉัน โปรดเปิด หัวใจของฉัน 26 และทำให้
งานของฉันง่ายสำหรับฉัน 27 โปรดขจัด
การติดขัดทั้งหลายออกไปจากลึนของฉัน
28 เพื่อให้ผู้คนจะได้เข้าใจคำพูดของฉัน
29 และโปรด แต่งตั้งคนในครอบครัวของฉัน
คนหนึ่งเป็นผู้ช่วยฉัน 30 นั่นคือฮารูนพี่ชาย
ของฉัน 31 เพื่อให้ฉันมีความ เข้มแข็งขึ้น
32 และโปรดทำให้เขามีส่วนช่วยในงาน ของ
ฉัน 33 เพื่อที่เราจะสดุดีพระองค์ได้มาก ๆ
34 และ เราจะได้ระลึกถึงพระองค์เสมอ
35 แท้จริง พระองค์ ทรงเผ้าดูเราอยู่เสมอ”
36 พระองค์ทรงกล่าวว่า “เจ้า ได้ในสิ่งที่เจ้า
ร้องขอ มูซา”⁷

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۖ وَيَسِّرْ
لِي أَمْرِي ۖ وَأَحْلِلْ غَدَّةً مِّنْ
لِّسَانِي ۖ يَفْقَهُوا قَوْلِي ۖ وَأَجْعَلْ
لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ۖ هَارُونَ أَخِي
ۖ اشَدَّدْ بِهِ أَرْزِي ۖ وَأَشْرِكُهُ فِي
أَمْرِي ۖ كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ۖ
وَتَذْكُرَكَ كَثِيرًا ۖ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا
بَصِيرًا ۖ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ
يَمُوسَىٰ ۖ

⁷ หลังจากได้รับตำแหน่งนี้ โมเสสอาจจะเกิดความภาคภูมิใจ แต่ในตอนนั้น ลักษณะของการที่เขา
ร้องขอต่อพระเจ้าแสดงให้เห็นว่าเขาไม่ได้ถือเอาตำแหน่งนี้เป็นเรื่องของความภาคภูมิใจ แต่เป็น
เรื่องของความรับผิดชอบ ในตอนนั้น คำพูดที่เขา กล่าวออกมาเป็นคำพูดของคนที่สำคัญถึงความรับ
ผิดชอบอันประาะบางที่มาพร้อมกับภารกิจ

การเปิดหัวใจสำหรับคนที่ทำภารกิจหมายความว่าเมื่อเกิดมีเหตุการณ์ต่างๆ เกิดขึ้นจะต้องมีการ
ชี้แนะที่เหมาะสม การทำให้สถานการณ์ง่ายดายขึ้นหมายความว่าฝ่ายต่อต้านต้องไม่ประสบความสำเร็จ
ในการขัดขวางการปฏิบัติภารกิจของพระเจ้า การให้ลึนหลุดจากการติดขัดหมายถึงการมี
ความสามารถที่จะพูดในที่ชุมนุมของคนจำนวนมากโดยไม่มีการลังเลเพื่อทำการเรียกร้องผู้คนสู่การ
ศรัทธา พระเจ้าได้ให้ทุกอย่างที่โมเสสขอเพื่อให้เขาสามารถทำหน้าที่รับผิดชอบในตำแหน่งนี้ พร
อัมกันนี้ พระองค์ได้แต่งตั้งฮารูนพี่ชายของโมเสสให้เป็นผู้ช่วยเขา

การช่วยเหลือพิเศษที่นี้ได้รับนี้ ผู้เรียกร้องเชิญชวนสู่สัจธรรมซึ่งไม่ใช่หนีก็อาจได้รับด้วยเช่นกันถ้า
หากเขาอุทิศตนเองในการปฏิบัติภารกิจเหมือนกับที่นี้ทำ

การระลึกถึงพระเจ้าเป็นวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของศาสนา แต่การระลึกถึงไม่ได้หมายความว่าแค่เพียง
การกล่าวถ้อยคำบางอย่างซ้ำแล้วซ้ำอีก แต่มันหมายถึงสภาพที่เกิดขึ้นจากการค้นพบสัจธรรม ใน
ตอนนั้น ชายคนหนึ่งได้รับรู้ถึงความสมบูรณ์ของคุณลักษณะของพระเจ้าจนคุณสมบัติเหล่านั้น
กวาดความเป็นตัวตนของเขาออกไปจนหมด เขากลายเป็นคนที่มีความรู้สึกถึงพระเจ้าจนเขาอุทิศ
ตนเองให้แก่แนวทางของพระองค์อย่างเต็มที่

37 แท้จริง เราได้แสดงความโปรดปรานแก่เจ้ามาก่อนหน้า นี้แล้ว 38 จงนึกถึงเมื่อตอนที่เราได้ตลใจแก่แม่ของเจ้าให้มี ความคิดขึ้นมา 39 ว่า 'จงเอาเด็กคนนี้ใส่ลงในกล่อง และเอา กล่องนั้นไปวางในแม่น้ำ แม่น้ำจะไหลพาเขาไปยังตลิ่ง ศัตรู ของฉันและศัตรูของเขาจะเก็บมันขึ้นมา' ฉันเองได้ทำให้เจ้าเป็นที่รักใคร่และได้จัดการสิ่งต่างๆจนเจ้าได้ถูกเลี้ยงดูขึ้นมา ภายใต้การควบคุมของฉัน 40 จงนึกถึงเมื่อตอนที่พี่สาวของ เจ้ากำลังเดินอยู่ แล้วเธอได้กล่าวว่า "ให้ฉันบอกท่านถึงคน ที่จะเลี้ยงเด็กคนนี้ได้ดีทีสุดไหม?" ดังนั้น เราจึงได้ให้เจ้า กลับไปอยู่กับแม่ของเจ้า เพื่อที่ตาของนางจะได้เย็นลงและ นางจะได้ไม่เศร้าโศกเสียใจ และจงนึกถึงเมื่อตอนที่เจ้าฆ่า คนผู้หนึ่งและเราได้ทำให้เจ้าหลุดพ้นจากผลของความชั่วนั้น และทำให้เจ้าผ่านการทดสอบต่างๆและเจ้าได้อยู่กับชาว มัดยันเป็นเวลาหลายปีหลังจากนั้น เจ้าก็มาตรงเวลาที่ กำหนดไว้พอดี มูซาⁿ

وَأَقَدَدْنَا مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى ﴿٣٧﴾ إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٨﴾ أَنْ أَقْذِفِيهِ فِي الْتَابُوتِ فَأَقْذِفِهِ فِي آلِيهِمْ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوِّي وَعَدُوُّ لَهٗ ۖ وَاللَّقِيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٣٩﴾ إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۖ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَكَتَلَتْ نَفْسًا فَفَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۚ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَيَّ قَدَرٍ يَمْوَسَىٰ ﴿٤٠﴾

ⁿ ผู้คนดั้งเดิมที่อาศัยอยู่ในอียิปต์เป็นชาวกิบตี(คอปติก)ที่มีฟาโรห์เป็นตัวแทนทางด้านการเมืองและศาสนาของตน ในสังคมของชาวกิบตีมีพวกลูกหลานอิสราเอลที่อพยพมาตั้งถิ่นฐานที่นั่นในระหว่างสมัยของเนบูซุฟ(โยเซฟ) ในตอนที่โมเสสถือกำเนิด ฟาโรห์ซึ่งมีความตั้งใจที่จะทำลายเผ่าพันธุ์อิสราเอลให้หมดไปได้ออกคำสั่งให้ฆ่าทารกเพศชายที่เกิดในบ้านของพวกอิสราเอล แม่ของโมเสสซึ่งได้รับการดลใจจากพระเจ้าได้อาหารกน่อยของนางใส่ตะกร้าแลนำไปลอยในแม่น้ำไนล์ เพื่อที่จะช่วยมิให้ลูกของนางถูกฆ่า

ตะกร้าได้ลอยตามแม่น้ำไปติดอียิปต์ริมตลิ่งใกล้วังของฟาโรห์ซึ่งที่นั่นฟาโรห์และภรรยาของเขาเห็นตะกร้าที่มีทารกน้อยอยู่ ด้วยความสงสัยนางเด็กน้อย ทั้งสองคนได้นำเด็กน้อยเข้าไปในวัง หลังจากนั้น ด้วยการแนะนำของพี่สาวโมเสส แม่ของเขาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ให้นมแก่เขา มันเป็นป้าผู้หาญร้ยของพระเจ้าที่โมเสสได้รับการเลี้ยงดูและได้รับการศึกษาโดยฟาโรห์ผู้คิดจะฆ่าเขา ถ้าเขารู้จักเด็กคนนี้และผู้ที่มาได้กลายเป็นศัตรูตัวฉกาจของเขา

เมื่อโมเสสโตขึ้น เขาได้เข้าไปแทรกแซงในการวิวาทระหว่างชาวอียิปต์กับชาวอิสราเอล เมื่อเขาเข้าไปช่วยชาวอิสราเอลต่อสู้กับชาวอียิปต์ ปรากฏว่าชาวอียิปต์ได้เสียชีวิตโดยที่เขาไม่ได้ตั้งใจฆ่า ดังนั้น รัฐบาลอียิปต์จึงได้ออกคำสั่งจับกุมโมเสส แต่โมเสสได้แอบหนีออกไปจากอียิปต์และไปยังเมืองมัดยัน

ในทะเลทรายที่นั่น เขาได้ประสบการณ์ใหม่ๆหลายอย่าง หลังจากที่ชาวอียิปต์ถูกฆ่า โมเสสได้วิงวอนขอการอภัยโทษต่อพระเจ้าด้วยความสำนึกผิด ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงทำให้โมเสสเข้าใจว่าเหตุการณ์นี้จะทำให้เขาได้รับบทเรียนที่มีค่า

41 ฉันได้เลือกเจ้าเพื่อภารกิจของฉัน
 42 เจ้าและพี่ชาย ของเจ้าจะไปปฏิบัติภารกิจ
 นี้พร้อมกับสัญญาของฉัน และจงอย่าเฉื่อย
 ชาติในการระลึกถึงฉัน 43 เจ้าทั้งสองจง ไป
 หาฟาโรห์เพราะเขาเป็นผู้อุ้มัดขอบเขตทุก
 อย่าง 44 จงพูดกับเขาอย่างสุภาพ เผื่อว่า
 บางทีเขาอาจจะคิดได้ หรือเกรงกลัวบ้าง”^ก

وَأَصْطَفَيْنَاكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾ أَذْهَبَ أَنْتَ
 وَأَخُوكَ بِمَا يَتَّبِعُنِي وَلَا تَتَّبِعُنِي فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾
 أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾
 فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ
 يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾

^ก หลังจากได้รับพระสภการณัฎถูกทดสอบมาอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งถึงขั้นสุดท้าย พระเจ้าทรงแต่งตั้งเขาให้เป็นนบีเพื่อที่เขาจะได้นำสาส์นของพระเจ้าไปยังมมนุษย์ โมเสสได้รับคำแนะนำสองอย่างว่าอย่าเฉื่อยชาในการระลึกถึงพระเจ้าและเขาต้องไม่หยุดยั้งในการปฏิบัติภารกิจนำสาส์นของพระเจ้าไปยังมนุษย์

การระลึกถึงพระเจ้าหมายถึงการเชื่อในพระเจ้าทุกขณะที่เขาคิดสิ่งใดก็ตาม ทุกการสังเกตและทุกเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตของเขาต้องทำให้เขาเกิดความสำนึกถึงพระเจ้า เป็นสิ่งที่ทำให้เขาตื่นตัว ในขณะที่คนทั่วไปมีชีวิตอยู่ด้วยอาหาร ผู้เผยแผ่สัจธรรมมีชีวิตอยู่ด้วยการระลึกถึงพระเจ้า การระลึกถึงพระเจ้าเป็นสินทรัพย์สำหรับผู้มีความศรัทธาและผู้ทำการเผยแผ่สัจธรรมเช่นกัน

สิ่งจำเป็นประการที่สองก็คือการใช้วิธีการนุ่มนวลในการนำสาส์นของพระเจ้าไปยังมนุษย์ การที่โมเสสถูกสั่งว่าเมื่อเขาเข้าไปหาคนโอหังอย่างฟาโรห์ แสดงว่าการรู้จักกาลเทศะและการนึกถึงคนอื่นในการทำงานเป็นสิ่งจำเป็นในทุกกรณี ถึงแม้ผู้ที่เราเข้าไปหาเพื่อพูดด้วยนั้นมิพฤติกรรมโอหังแต่นั้นก็ไม่ได้หมายความว่าผู้ปฏิบัติภารกิจเผยแผ่สัจธรรมได้รับสิทธิ์ที่จะไม่แสดงท่าทีอ่อนโยนและเข้าใจถึงกาลเทศะ

45 ทั้งสองกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา เรากลัวว่า เขาจะล่วงละเมิดเราและปฏิบัติต่อเราอย่างโหดร้าย” 46 พระองค์ทรงตอบว่า “เจ้าทั้งสองจงอย่ากลัว ฉันจะอยู่กับ เจ้า ฉันได้ยินและเห็นทุกสิ่ง 47 จงไปหาเขาและกล่าวว่า ‘เราเป็นศาสนทูตจากพระผู้อภิบาลของพวกท่าน ดังนั้น ขอท่านจงปล่อยให้พวกลูกหลานอิสราเอลไปกับเราและจงอย่ากดขี่พวกเขาเราได้นำสัญญาณจากพระผู้อภิบาลของ ท่านมายังท่านและความสันติจึงมีแต่ผู้ปฏิบัติตามแนวทาง ที่ถูกต้อง 48 เราได้รับรู้จากการเปิดเผยของพระเจ้าว่าจะ มีการลงโทษสำหรับผู้ปฏิเสธและหันห่างจากแนวทางนั้น’ ”⁷

قَالَ رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطَّغَىٰ ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمْ مَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ ﴿٤٦﴾ فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنِ اتَّبَعَ أَهْدَىٰ ﴿٤٧﴾ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

⁷ ฟาโรห์เป็นคนทะนงตนและโอหังอย่างมาก เมื่อเขาได้อำนาจ เขาเริ่มคิดว่าตัวเขาเองเป็นพระเจ้า ดังนั้น โมเสสจึงกลัวว่าเมื่อนำสาส์นของพระเจ้าไปให้เขา เขาจะสร้างกริวโกรธให้แก่ฟาโรห์ แต่ศาสนทูตของพระเจ้าทุกคนนั้นได้รับความคุ้มครองจากพระเจ้า ดังนั้น โมเสสจึงถูกบัญชาให้มุ่งหน้าไปทำหน้าที่และได้รับความเชื่อมั่นว่าแม้ฟาโรห์จะมีอำนาจยิ่งใหญ่เพียงใดก็ตาม เขาจะไม่สามารถทำอันตรายใดๆต่อโมเสส

พวกลูกหลานอิสราเอลเป็นผู้เคารพสักการะพระเจ้าองค์เดียวเหมือนมุสลิม แต่เนื่องจากอยู่ท่ามกลางสังคมอียิปต์ที่เคารพกราบไหว้รูปปั้น พวกเขาจึงได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมการเคารพบูชารูปปั้นติดมาด้วย ยิ่งไปกว่านั้น บรรดาผู้ปกครองได้กดขี่พวกเขาและใช้แรงงานพวกเขาอย่างหนักเพื่อที่พวกเขาจะได้ไม่คิดถึงเรื่องความจริงอันสูงส่ง เช่น ความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้าและชีวิตโลกหน้า ดังนั้น โมเสสจึงถูกสั่งให้นำพวกลูกหลานอิสราเอลออกจากสภาพเช่นนี้และนำพวกเขาไปตั้งถิ่นฐานในที่อื่น ทั้งนี้เพื่อที่ว่าพวกเขาจะได้รับการดูแลและการศึกษาที่ห่างไกลจากบรรยากาศของการเคารพกราบไหว้รูปปั้นและความโง่เขลา

49 ฟาโรห์กล่าวว่า “ใครคือพระเจ้าของเจ้าทั้งสอง มูซา?” 50 มูซาตอบว่า “พระผู้อภิบาลของเราคือผู้ทรงทำให้ทุกสิ่งเป็นรูปร่าง แล้วหลังจากนั้นก็ทรงนำทาง” 51 ฟาโรห์ ถามว่า “แล้วคนก่อนหน้านี้เล่าเป็นอย่างไร?” 52 มูซา ตอบว่า “ความรู้อันเรื่องนั้นอยู่ที่พระผู้อภิบาลของฉันทันที อยู่ในจารึกแล้ว พระผู้อภิบาลของฉันทันทีไม่ทรงผิดพลาดและไม่ทรงหลงลืม”ⁿ

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَمُوسَىٰ ۖ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ حَلْفَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ۖ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ۖ قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ۖ

ⁿ คำถามของฟาโรห์ที่ว่า “ใครคือพระเจ้าของเจ้าทั้งสอง?” มิได้หมายความว่าเขาไม่รู้จักพระเจ้าอื่นใดนอกจากตัวเขาเอง หรือมิได้หมายความว่าเขาปฏิเสธการมีอยู่ของพระเจ้าเหนือเขา ความจริงแล้ว ทั้งหมดเป็นการแสดงว่าเขาดูแคลนคำพูดของโมเสสมากกว่าการปฏิเสธโดยตรง

ในอียิปต์ โยเซฟ(นบียูซุฟ)เคยเผยแผ่สอนเรื่องความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้ามาแล้ว ในเวลานั้นพวกลูกหลานอิสราเอลนับแสนคนยังมีชีวิตอยู่และพวกเขายอมรับความศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวด้วยเหตุนี้ ความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวจึงมีอยู่ในอียิปต์มาก่อน แต่อำนาจและความรุ่งเรืองเป็นของฟาโรห์ ตามความเชื่อของชาวอียิปต์ ฟาโรห์คือการปรากฏตัวในโลกนี้ของสุริยะเทพซึ่งเป็นพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพวกเขา เขาเป็นกษัตริย์ที่เป็นพระเจ้าของอียิปต์ รูปปั้นของเขาได้กลายเป็นวัตถุบูชาทั่วทั้งอียิปต์ แต่ในทางตรงข้าม โมเสสเป็นคนที่เกิดในชุมชนอิสราเอลซึ่งถูกถือว่าเป็นชนชั้นต่ำเพราะอยู่ในสถานะทาสใช้แรงงาน ด้วยภูมิหลังดังกล่าว ความศรัทธาของเขาจึงไม่มีความสำคัญในอียิปต์

ในโลกนี้มีสิ่งต่าง ๆ มากมายนับไม่ถ้วน แต่ละสิ่งมีโครงสร้างและวิธีการทำงานของมันเป็นการเฉพาะ ทุกสิ่งทำงานไปตามกฎที่ไม่อาจหยุดได้ แม้กษัตริย์ผู้เฒ่าอย่างฟาโรห์ก็ไม่ได้รับการยกเว้นจากระบบนี้ซึ่งพิสูจน์ให้เห็นอย่างชัดเจนถึงการมีอยู่ของพระผู้ทรงสร้างที่มีอำนาจสูงส่ง

เมื่อโมเสสพูดเช่นนี้ ฟาโรห์รู้สึกว่าเขาไม่มีคำตอบโดยตรงต่อคำพูดนี้ ดังนั้น เขาจึงเปลี่ยนเรื่องเมื่อพบว่าตัวเองอ่อนแอในเรื่องการใช้เหตุผลและข้อโต้แย้ง เขาจึงต้องการปลุกความรู้สึกอดทนขึ้นมาเพื่อรักษาสถานะที่เหนือกว่าของเขาไว้เหนือผู้คน ดังนั้น เขาได้ถามโมเสสว่าถ้าสิ่งที่เขาพูดมาเป็นความจริง มีอะไรเกิดขึ้นกับผู้คนที่มีความยิ่งใหญ่ในอดีตซึ่งตายไปแล้วในขณะที่อยู่ในสภาพหลงผิดตามความคิดของโมเสส โมเสสไม่ตอบคำถามนี้โดยตรง แต่เขากล่าวว่า “ท่านน่าจะฟังเรื่องนี้ไว้ให้พระเจ้าและคิดถึงเรื่องตัวของท่านเองดีกว่า”

53 พระองค์คือผู้ทรงทำให้โลกเป็นพื้นราบเพื่อสุเจ้าและ ทรงกำหนดทางต่างๆสำหรับสุเจ้าเพื่อสัญญาจะไปมา พระองค์ ทรงประทานน้ำลงมาจากท้องฟ้าและทำให้พืชพรรณนานา ชนิดงอกเงยออกมา 54 สุเจ้าจึงกินสิ่งเหล่านี้และเลี้ยง ปศุสัตว์ของสุเจ้า แท้จริงในนั้นมีสัญญาณต่างๆมากมาย สำหรับผู้มีความเข้าใจ 55 เราได้สร้างสุเจ้ามาจากแผ่นดิน และเราจะให้สุเจ้ากลับไปในนั้นแล้วเรานำสุเจ้าออกมา จากที่นั่นอีกครั้งหนึ่ง^๗

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا
وَسَلَّكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْ
نَّبَاتٍ شَتَّى ﴿٥٤﴾ كُلُوا وَارْزُقُوا أَنْعَمْنَا
لَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٥٥﴾
مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا
نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ﴿٥٥﴾

^๗ การสร้างโลก ระบบฝนตก การเจริญเติบโตของพืชพรรณและปรากฏการณ์อื่น ๆ ตามธรรมชาติที่ ทำให้โลกนี้เป็นที่อยู่อาศัยของสิ่งมีชีวิตเป็นปรากฏการณ์อันยิ่งใหญ่ที่น่าทึ่งและน่าอัศจรรย์ใจ

สิ่งเหล่านี้เป็น "สัญญาณ" ที่พิสูจน์ว่าพระผู้ทรงสร้างและพระเจ้าผู้อภิบาลของโลกนี้ไม่อาจเป็นผู้ใด ได้นอกจากพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ในการทำให้โลกที่เป็นอยู่ปัจจุบันนี้เกิดขึ้นจำเป็นต้องใช้อำนาจ พิเศษซึ่งไม่มีอยู่ในดวงอาทิตย์และในตัวบุคคลหรือคนใด ดังนั้น จึงไม่มีทางเลือกนอกจากต้องยอมรับ ว่าผู้สร้างโลกของเราและผู้ควบคุมมันคือผู้มีอำนาจสูงสุดและมีสถานะอันสูงส่ง นั่นคือ พระเจ้า

ยิ่งไปกว่านั้น นี่เป็นการพิสูจน์ว่าโลกนี้ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างไรสาระ โลกของเรามีไซ้โลกที่เกิด ขึ้นมาเองโดยไร้วัตถุประสงค์และจะสิ้นสุดลงในลักษณะเดียวกัน โลกที่มีความหมายคือโลกที่จบลง อย่างมีความหมาย การเผ่าสังเอดโลกนี้ทำให้เราได้รับข้อพิสูจน์ถึงความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้า และชีวิตโลกหน้าด้วย

56 เราได้แสดงสัญญาณของเราทุกอย่างแก่ฟาโรห์ได้เห็น แล้ว แต่เขาปฏิเสธมันและไม่ยอมเชื่อ 57 เขากล่าวว่า “มูซา เจ้ามาที่นี่เพื่อที่จะขับไล่เราออกจากแผ่นดินของเราโดยใช้ อำนาจแห่งมายากลกระนั้นหรือ? 58 เดียวเราจะเอามายากล ที่เหมือนอย่างของเจ้ามาด้วยเช่นกัน ดังนั้น ขอให้บอกมา เลยว่าเมื่อไหร่และที่ไหนที่จะให้มีการประลองกัน แล้วเราและ เจ้าจะได้ไม่มีการบิดพลิ้วกัน ออกมาในที่โล่งๆเลยก็ได้”^ก

وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى
 ﴿٥٦﴾ قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا
 بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى ﴿٥٧﴾ فَلَمَّا تَيَسَّنَا
 بِسِحْرِ مِثْلِهِ فَأَجَعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ
 مَوْعِدًا لَا يُخْلَفُهُ مَنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا
 ﴿٥٨﴾ سُوَى

^ก โมเสสยังคงเผยแผ่สั่งสอนฟาโรห์ไปอีกเป็นเวลานานพอสมควรโดยการใช้เหตุผลโต้แย้งและแสดงปาฏิหาริย์ต่างๆที่โมเสสแสดงให้เห็น แต่ฟาโรห์ไม่เชื่อในโมเสส ความจริงแล้ว การยอมรับสังฆกรรมจากคำสอนของโมเสสนั้นเท่ากับการปฏิเสธตัวเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่คนมีความหยิ่งทะนงและถือว่าตัวเองถูกต้องไม่มีวันยอมรับได้

ฟาโรห์พยายามที่จะลบล้างเหตุผลของโมเสสโดยใช้วิธีการขอร้องที่ไม่เกี่ยวกับ ในเรื่องของปาฏิหาริย์ต่างๆที่โมเสสแสดงให้เห็น ฟาโรห์กล่าวหาว่ามันเป็นเพียงมายากลง่าย ๆ กล่าวคือ เป็นอะไรที่ไม่เกี่ยวข้องกับพระเจ้าและเขายังยืนยันว่าใครที่มีความสามารถด้านนี้ก็ทำได้ เพื่อที่จะยืนยันสิ่งที่เขาคุยโม้ เขาได้กล่าวว่าเขาสามารถแสดงมายากลเหมือนกับที่โมเสสแสดงโดยอาศัยนักมายากลของเขา หลังจากการพูดคุยกันบางอย่าง ในที่สุดได้มีการตัดสินใจว่าในงานมหกรรมแห่งชาติที่กำลังจะมาถึงนี้ นักมายากลทั้งหลายของประเทศจะรวมตัวกันและจะมีการแข่งขันกันระหว่างนักมายากลเหล่านี้กับโมเสสต่อหน้าประชาชน

59 มูซาจึงตอบว่า “ขอให้เราพบท่านในวันเทศกาลและมี ผู้คนมาชุมนุมกันมากมาย หลังจากดวงอาทิตย์ขึ้นก็แล้วกัน” 60 หลังจากนั้น ฟาโรห์ได้กลับออกไปเพื่อเตรียมแผนการ ต่างๆ หลังจากนั้นได้กลับออกไป 61 มูซาได้เตือน(บรรดา ผู้ที่จะเผชิญหน้ากับเขา)โดยกล่าวว่า “ท่านผู้เคราะห์ร้ายทั้ง หลาย จงอย่าสร้างความเท็จเกี่ยวกับพระเจ้า มิเช่นนั้นแล้ว พระองค์จะทรงทำลายพวกท่านโดยการลงโทษ เพราะใครก็ตามที่สร้างความเท็จขึ้นมาจะถูกลทำลาย”^ก

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْتَةِ وَأَنْ تُحْشِرَ
النَّاسُ ضِحِّي ﴿٦٠﴾ فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ
فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ﴿٦١﴾ قَالَ لَهُمُ
مُوسَىٰ وَيَلَيْكُمُ لَا تَفْتَرُوا عَلَيَّ اللَّهُ
كَذِبًا ۖ فَيَسْحَتُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ
حَآبٍ مِّنْ أَفْتَرَىٰ ﴿٦٢﴾

^ก ฟาโรห์ได้ส่งคนนำสารของเขาไปทั่วประเทศเพื่อส่งคำเชิญไปยังนักมายากลผู้เชี่ยวชาญ เมื่อนักมายากลเหล่านั้นมารวมตัวกันในสนามประลองของงานมหกรรม โมเสสได้พูดก่อนที่จะเริ่มการประกวด สิ่งที่ไม่เสสพูดนั้นไม่มีอะไรใหม่สำหรับประชาชน มันเป็นการพูดที่มีลักษณะตักเตือน ส่วนบรรดานักมายากลและประชาชนคนอื่น ๆ นั้นรู้ที่อยู่แล้ว โมเสสพูดอะไร พวกเขาไม่รู้โมเสสนับถือความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้าซึ่งตรงข้ามกับความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ หรือการมีอยู่ของผู้เป็นหุ่นส่วนกับพระเจ้า

โดยภูมิหลังนี้เองที่โมเสสใช้โอกาสสุดท้ายให้คำเตือนเป็นครั้งสุดท้าย เขาย้ำกับฟาโรห์และบรรดานักมายากลว่าจะมีผลดีอย่างไรถ้าไม่ถือว่าเป็นภาพลวงตา เขากล่าวว่ามันเป็นเรื่องสำคัญมากที่ถือว่าสัญญาณใดๆ จากพระเจ้าเหมือนกับมายากลและพยายามเอาชนะมันโดยอาศัยความว่องไวของมือ การทำเช่นนั้นเท่ากับการพยายามต่อต้านความจริงโดยสิ่งที่ไม่เป็นความจริงเลยโดยสิ้นเชิงซึ่งจะมีผลทำให้ได้รับความหายนะอย่างแน่นอน เขาได้ทำให้เป็นที่ชัดเจนว่าในขณะที่พวกเขาพยายามพิสูจน์ว่าเขาผิด สิ่งที่พวกเขากำลังทำอยู่นั้นความจริงแล้วเป็นความพยายามจะพิสูจน์ความเท็จของพระเจ้าเอง บรรดาผู้มีความโง่หงประเภที่ไม่มีวันประสบความสำเร็จได้ในโลกของพระเจ้า

62 ดังนั้น พวกเขา(บรรดานักมายากล)ได้เริ่มปรึกษากัน อย่างลับๆ 63 (หลังจากปรึกษากันแล้ว) พวกเขาได้กล่าว ว่า “ทั้งสองคนนี้เป็นแค่ักมายากลแน่นอน เป้าหมาย ของเขาทั้งสองคือการขับไล่พวกท่านออกจากแผ่นดินของ พวกท่านโดยอาศัยมายากลของเขาทั้งสองและต้องการที่ จะทำลายวิถีชีวิตอันสูงส่งของพวกท่าน 64 ดังนั้น จง เตรียมแผนการทุกอย่างของพวกท่านและผืนีกกำลังกัน ออกมาพร้อมๆกัน และวันนี้ใครเหนือกว่า เขาผู้นั้นชนะแน่”⁷

فَتَنَزَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا
النَّجْوَى ﴿٦٢﴾ قَالُوا إِنَّ هَذَا
لَسِحْرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ مِّنْ
أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا
بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَّى ﴿٦٣﴾ فَاجْمَعُوا
كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتُّوْا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ
الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى ﴿٦٤﴾

⁷ การพูดในตอนแรกของโมเสสทำให้พวกนักมายากลมีความเห็นต่างกัน กลุ่มหนึ่งกล่าวว่านี่ไม่ใช่คำพูดของนักมายากล แต่เป็นคำพูดของนบี อีกกลุ่มหนึ่งคัดค้านและถือว่าโมเสสเป็นนักมายากล คนหนึ่งไม่ต่างไปจากพวกเขา (ดู ตัฟซีร์ อิบนุกะซีร์)

นักมายากลเหล่านี้สามารถรับรู้ถึงผู้มีอำนาจที่พหุเหมือนกับพวกตน คนที่มีประสบการณ์มากกว่าในหมู่พวกเขา รู้ดีว่าสิ่งที่พวกเขาจะเผชิญนั้นคือปาฏิหาริย์ ไม่ใช่มายากล ดังนั้น ตอนนั้น พวกเขาจึงรู้สึกกลัวที่จะเข้าไปแข่งขันประชันฝีมือกับโมเสส อย่างไรก็ตาม ด้วยคำสั่งของฟาโรห์และผู้ติดตามที่มีความกระตือรือร้น พวกนักมายากลจึงยอมที่จะเข้าประชันฝีมือ

ในตอนนั้น โครงสร้างทั้งหมดของชีวิตชาวอียิปต์วางอยู่บนพื้นฐานของความเชื่อในเรื่องพระเจ้าหลายองค์ การเคารพบูชาฟาโรห์ที่ถูกถือเป็นตัวตนของสุริยเทพเป็นรากฐานของระบบการเมืองและระบบสังคมของชาวอียิปต์ ฟาโรห์ปลุกเร้าและใช้ประโยชน์จากความรู้สึกของประชาชนโดยการกล่าววาระบบที่วางอยู่บนประเพณีที่ดีที่สุจริตคือระบบแห่งชาติของพวกเขาและกล่าวว่าถ้าผู้ยึดถือความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวประสบความสำเร็จในการประชันฝีมือครั้งนี้ ระบบแห่งชาติทั้งหมดของพวกเขาจะถูกโค่นลง

65 พวกนักมายากลกล่าวว่า “มูซา ท่านจะโยนหรือจะให้ เราโยนก่อน?” 66 มูซาตอบว่า “พวกท่านโยนก่อน” ทันใด นั้น มูซาได้เห็นว่ามีเชือกและไม้เท้าของพวกเขาปรากฏเป็น งูวิ่งไปวิ่งมาโดยอำนาจมายากลของพวกเขา 67 และหัวใจ ของมูซาก็เต็มไปด้วยความกลัว 68 แต่เราได้กล่าวว่า “เจ้า จงอย่ากลัว เพราะเจ้าจะได้รับชัยชนะ 69 จงโยนสิ่งที่อยู่ใน มือของเจ้า มันจะกลืนสิ่งที่พวกเขาทำขึ้น เพราะมันเป็นแค่ เพียงกลลวงของนักมายากลเท่านั้น และนักมายากลนั้นไม่ อาจประสบความสำเร็จไม่ว่าเขาจะเก่งกาจอย่างไรก็ตาม” 70 ดังนั้น (เมื่อการทดลองสิ้นสุดลง) พวกนักมายากลต่าง ก็ล้มตัวลงกราบและกล่าวออกมาว่า “เราศรัทธาในพระเจ้า ของฮาซันและมูซา”⁷¹

قَالُوا يَمْوَسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوْلَ مَنْ أَلْقَىٰ ﴿٦٥﴾ قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَاهُمْ وَعَصِيهِمْ سُخِّبَ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَهْمًا تَسَعَىٰ ﴿٦٦﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ﴿٦٨﴾ وَأَلْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴿٦٩﴾ فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سُجَّدًا قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَىٰ ﴿٧٠﴾

⁷¹ การแข่งขันเริ่มต้นด้วยนักมายากลโยนเชือกและกิ่งไม้ของตนลงไปบนพื้น และดูเหมือนว่าทั้งเชือกและกิ่งไม้เคลื่อนไหวไปมาในรูปของงู แต่ก็เป็นเพียงแค่ภาพลวงตา พุดอีกอย่างหนึ่งคือเชือกและกิ่งไม้ไม่ได้เปลี่ยนเป็นงูจริงๆ พวกนักมายากลเพียงแค่สร้างภาพลวงตาขึ้นมาเพื่อให้คนที่มาชมเกิดจินตนาการเป็นการชั่วคราวราวกับว่าเชือกและกิ่งไม้กำลังเคลื่อนไหวบนพื้นเหมือนงู

ดังนั้น ด้วยคำสั่งของพระเจ้า โมเสสได้โยนไม้เท้าของเขาลงไปบนพื้นบ้างและไม้เท้าของเขาได้กลายเป็นงูใหญ่เลื้อยอยู่บนพื้นขึ้นมาทันที เมืองใหญ่สัมผัสสิ่งที่ลวงตาผู้คนว่าเหมือนงู เวทมนต์ของพวกเขาเลยกลายเป็นสิ่งเลวร้ายและสิ่งที่ดีเหมือนงูได้กลายเป็นเชือกและกิ่งไม้ดังเดิม

พวกนักมายากลตั้งใจในคำพูดของโมเสสมาก่อนแล้ว ตอนนี้ พวกเขาได้เห็นการแสดงอำนาจและสัจธรรมของโมเสสด้วยตาตัวเอง ดังนั้น พวกเขาจึงเชื่อมั่นว่าอำนาจที่โมเสสมีอยู่ไม่ใช่อำนาจของนักมายากล แต่เป็นความสามารถที่แท้จริงในการแสดงปาฏิหาริย์ของพระเจ้า

พวกนักมายากลมีความเชื่อมั่นในเรื่องนี้อย่างลึกซึ้งจนพวกเขาประกาศตนหันมารับความศรัทธาของโมเสส

71 ฟาโรห์กล่าวว่า “พวกเจ้าศรัทธาเราก่อนที่ข้าอัญญาต กระนั้นหรือ? ไชลิ เขาเป็นนายผู้สอนมายากลพวกเจ้า อย่างแน่นอนเออาละ ถ้าเช่นนั้นข้าจะตัดมือตัดเท้าของพวกเจ้าสลับกััน และจะเอาพวกเจ้าไปตริงไว้บนต้น อินทผล้ม แล้วพวกเจ้าจะรู้ว่าการลงโทษของใครที่ รุนแรงและยาวนานกว่า”^ก

قَالَ ءَامَنْتُمْ لِي قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ
 إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ
 فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِمَّنْ
 خَلْفٍ وَلَا صَلْبِنَكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ
 وَلَتَعْلَمَنَّ إِنَّا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى

^ก นี่ไม่ใช่แค่เพียงการประชันระหว่างคนสองประเภทเพื่อดูว่าใครสามารถแสดงฝีมือได้ยิ่งใหญ่กว่า แต่มันเป็นการเผชิญหน้ากันระหว่างความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวและความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ พุทธอีกอย่างหนึ่งก็คือ การประชันฝีมือกันครั้งนี้ก็เพื่อที่จะตัดสินว่าสวรรค์มอยู่ข้างพระเจ้าที่แท้จริงแต่เพียงองค์เดียวหรือพระเจ้าหลายองค์ของผู้กราบไหว้รูปเคารพ

เนื่องจากความยิ่งใหญ่ของฟาโรห์วางพื้นฐานอยู่บนการเคารพกราบไหว้พระเจ้าหลายองค์ เขาจึงไม่อาจยอมรับความพ่ายแพ้ได้ เขาประกาศว่าจะลงโทษพวกนักมายากลอย่างหนักตามกฎหมายอียิปต์โบราณ

เมื่อฟาโรห์พ่ายแพ้ในสนามของการโต้แย้งและการให้เหตุผล เขาพยายามที่จะปราบสวรรค์ด้วยกำลัง นี่เป็นความรู้สึกนึกคิดของบรรดาผู้อยู่ในอำนาจทุกยุคทุกสมัยไม่ว่าอำนาจของพวกเขาเป็นอำนาจที่สืบต่อกันมาในระบอบราชวงศ์หรือโดยระบบประชาธิปไตย

72 พวกนักมายากลตอบว่า “ด้วยพระองค์ ผู้ทรงสร้าง เรามา เราไม่อาจเห็นแก่ท่านได้ หลังจากที่ เราได้เห็น หลักฐานแห่งความจริง ทุกอย่างชัดเจนแล้ว ดังนั้น ท่าน จะตัดสิน รุนแรงอย่างไรก็ตามใจท่าน เพราะอย่าง มาก ที่สุดท่านก็ตัดสินได้แต่เฉพาะชีวิตแห่ง โลกนี้เท่านั้น 73 เราศรัทธาในพระผู้อภิบาล ของเราเพื่อที่พระองค์จะ ได้ทรงให้อภัย ความผิดและบาปของเราในเรื่องมายากล ที่ท่านบังคับเราให้แสดง พระเจ้าทรงดีเลิศ ที่สุดและทรง นีรันดร์”^๗

قَالُوا لَنْ نُؤْتِيَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ
الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرْنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ
قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
﴿٧٢﴾ إِنَّا ءَامَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا
خَطِيئَتَنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ
﴿٧٣﴾ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿٧٤﴾

^๗ ในด้านหนึ่ง พวกนักมายากลต้องเผชิญหน้ากับการให้เหตุผลที่หนักแน่นชัดเจนของโมเสส และอีก ด้านหนึ่งคือฟาโรห์ แต่พวกนักมายากลชอบเหตุผลที่ทำให้พวกเขาเกิดความเชื่อมั่นมากกว่าการใช้ อำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดถึงแม้พวกเขาจะรู้ว่าพวกเขาจะต้องเผชิญอะไรในการเลือกของพวกเขา

ความศรัทธาของพวกนักมายากลไม่ใช่ความศรัทธาที่สืบทอดต่อกันมาหรือศรัทธาพอเป็นพิธีหรือ เป็นศรัทธาที่เป็นพิธีกรรม แต่มันเป็นการค้นพบอย่างหนึ่งสำหรับพวกเขา และความศรัทธาที่ได้รับ จากการค้นพบนี้ทรงพลังจนทุกสิ่งดูไม่มีค่าสำหรับพวกเขา ไม่ว่าจะเป็ความยิ่งใหญ่ของผู้มีอำนาจ หรือผลประโยชน์อื่นๆทางโลก

74 ความจริงแล้ว คนที่มาปรากฏต่อหน้าพระผู้อภิบาล ของเขาในฐานะผู้ทำบาปนั้นจะมีนรกเตรียมไว้สำหรับเขา ซึ่งในนั้นเขาจะไม่เป็นและจะไม่ตาย 75 ส่วนคนที่มาปรากฏต่อหน้าพระผู้อภิบาลของเขาในฐานะผู้ศรัทธา และกระทำความดี คนเหล่านี้จะได้รับตำแหน่งอันสูงส่ง 76 พวกเขาจะพำนักอยู่อย่างนิรันดร์ในสวนสวรรค์อัน ถาวรซึ่งใต้นั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน นั่นคือรางวัลของผู้ที่รักษาตัวเองให้บริสุทธิ์^ก

إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿٧٤﴾
وَمَن يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ﴿٧٥﴾
جَنَّتٌ عَدْنٌ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَن تَزَكَّىٰ ﴿٧٦﴾

﴿٧٦﴾

^ก “การเป็นอาชญากรหรือผู้กระทำความผิด” คืออะไร? การทำความผิดคือสภาพของการที่เมื่อมีใครคนหนึ่งนำสัญญาณจากพระเจ้ามาแสดงต่อหน้าต่อตาเขาอย่างชัดเจนแล้ว แต่เขากลับไม่รับบทเรียนจากสิ่งนั้น สัจธรรมได้ถูกเปิดเผยให้เขาได้เห็นในภาษาของเหตุผล แต่เขากลับเมินเฉย เขาไม่สามารถตั้งตัวเองออกมาจากผลประโยชน์ทางวัตถุแห่งโลกนี้จนถึงขั้นยอมรับสัจธรรมได้

ในชีวิตโลกหน้า มีการลงโทษอย่างรุนแรงที่สุดสำหรับคนเช่นนี้ ความยุ่งยากลำบากของโลกนี้ไม่ว่าจะมากมายเพียงใดก็มีขีดจำกัดของมันโดยความจริงที่ว่ามันจะต้องสิ้นสุดลงด้วยความตายไม่ช้าก็เร็ว แต่โลกหน้าเป็นสถานที่ที่มนุษย์จะพบว่าเขาไม่อาจวิ่งหนีเคราะห์กรรมที่เขาได้รับ เพราะที่นั่นเขาจะไม่มีความตายรออยู่ข้างหน้าเพื่อยุติการทรมานของเขา

สวรรค์มีไว้สำหรับผู้ที่ขัดเกลาตัวเองและการขัดเกลาประกอบด้วยการละทิ้งชีวิตที่ไม่ใส่ใจเรื่องโลกหน้าและหันมาใช้ชีวิตอย่างตริกตรอง คนที่ไฝฝืนถึงสวรรค์จะเว้นจากทุกสิ่งที่ขัดขวางสัจธรรม เขาทำลายอุปสรรคทางโลกทุกอย่างที่ขัดขวางหนทางของเขา เขาทำลายความต้องการชั้นพื้นฐานของตัวเองเมื่อเกิดความต้องการนั้นขึ้นมา ถ้าเขารู้สึกภูมิใจภูมิใจอย่างผิดๆและมีความคิดที่จะล่วงละเมิดขึ้นมาในตัวของเขา เขาจะกำจัดมันและฝังมันไว้ในภายในตัวตนที่ลึกที่สุดของเขา

คนเช่นนี้คือคนที่มีความศรัทธาที่แท้จริง ในโลกนี้ ความศรัทธาของพวกเขาอยู่ในรูปของสวนแห่งการทำงานที่ดี ในชีวิตโลกหน้า มันจะถูกเปลี่ยนเป็นสวนสวรรค์ที่อุดมสมบูรณ์ให้แก่พวกเขา

77 เราได้ตกลงใจมูซาว่า “จงออกเดินทางพร้อม กับบ่าวของ ฉันทในตอนกลางคืนและจงสร้าง ทางแห้งข้ามทะเลให้พวกเขา จงอย่ากลัวว่า จะถูกตามทันและจงอย่าหวาดหวั่นใดๆ ทั้ง สิ้น” 78 ฟาโรห์ได้นำกำลังทหารของเขาออก ติดตามพวกเขา แต่ น้ำทะเลได้ท่วมพวกเขา จนมิด 79 ฟาโรห์ได้นำผู้คนให้หลง ผิดและ ไม่ได้นำพวกเขาให้อยู่ในหนทางที่ถูกต้อง”

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا مَخْشَىٰ ﴿٧٧﴾ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ يَجُنُودُهُ ۚ فَغَشِيَهُمْ مِنَ اللَّيْلِ مَا عَشِيَهُمْ ۖ وَأَصْلَٰفٌ فِرْعَوْنُ قَوْمُهُ ۖ وَمَا هَدَىٰ ﴿٧٨﴾

77 หลังการเผชิญหน้ากับบรรดานักมายากล โมเสสยังคงอยู่ในอียิปต์เป็นเวลาหลายปี ในด้านหนึ่ง เขายังคงเผยแพร่สั่งสอนฟาโรห์และผู้คนในอียิปต์ แต่ในอีกด้านหนึ่ง เขาเรียกร้องต้องการให้เขาได้รับอนุญาตนำผู้คนของเขาออกจากอียิปต์ไปยังทะเลทรายซีนาย เพื่อที่ว่าผู้คนของเขาจะได้แสดงความเคารพสักการะพระเจ้าองค์เดียวอย่างเป็นอิสระ แต่ฟาโรห์ไม่ยอมรับคำเรียกร้องของเขาและไม่อนุญาตให้เขาออกจากอียิปต์ด้วย

ในที่สุด เมื่อได้รับคำบัญชาจากพระเจ้า โมเสสได้ตัดสินใจอพยพออกจากอียิปต์อย่างเงียบๆ ตามแผนการที่วางไว้ พวกเขาถูกลานอิสราเอลและผู้ศรัทธาที่มีเชื้อชาติอิสราเอลในอียิปต์เวลานั้นได้รวมตัวกันในที่แห่งหนึ่งและจากที่นั่นทั้งหมดได้ออกเดินทางไปด้วยกัน

ยังไม่ทันที่ขบวนผู้อพยพจะถึงอ่าวตอนเหนือของทะเลแดง ฟาโรห์ได้นำกองทัพของเขาตามมาทัน ข้างหน้าพวกเขาเป็นอ่าวกว้างเหมือนกับทะเลและด้านหลังของพวกเขาคือกองทัพของฟาโรห์ ดังนั้น โมเสสจึงได้ใช้ไม้เท้าของเขาฟาดลงไปข้างหน้าและน้ำได้แยกออกเป็นสองส่วนเปิดเป็นทางเดินให้โมเสสและผู้ติดตามเขาได้เดินไปบนแผ่นดินแห้งที่อยู่ตรงกลางจนถึงอีกฝั่งหนึ่งอย่างปลอดภัย เมื่อเห็นเช่นนั้น ฟาโรห์ได้นำทหารของเขาทำตามไปบ้าง แต่เมื่อฟาโรห์และกองทัพของเขาไปถึงตรงกลางทาง น้ำทะเลก็แยกออกเป็นกำแพงหนาสองข้างได้เทตัวลงมาท่วมทับฟาโรห์และทหารของเขาจนน้ำตาย ทะเลเดียวกันนี้ที่เปิดทางช่วยเหลือบ่าวผู้ศรัทธาของพระเจ้าให้รอดได้กลายเป็นอเวจีแห่งความตายสำหรับศัตรูของพระองค์

โดยทั่วไปแล้ว ผู้คนที่ไว้วางใจในผู้นำของตนจะไม่สนใจจริยธรรม ตัวอย่างของฟาโรห์แสดงให้เห็นว่าการช่วยเหลือของผู้นำนั้นอ่อนแอมาก ในโลกนี้ บรรดาผู้ที่หันมาเดินตามทางที่สัญญาของพระเจ้าได้แสดงไว้แทนคำบงการของผู้นำแห่งชาติที่ยิ่งใหญ่นั้นคือผู้ได้รับความช่วยเหลือที่แท้จริง

80 ลูกหลานอิสรออีลเอ๋ย เราได้ช่วยสุเจ้าให้พ้นจากศัตรูของ สุเจ้าและได้กำหนดให้สุเจ้ามาอยู่กันที่ทางด้านขวาของภูเขา และได้ประทานมันนะ(ของหวาน)และนกคุ่มแก่สุเจ้า⁸¹ “จง กินสิ่งที่บริสุทธิ์ทั้งหลายที่เราได้ประทานแก่สุเจ้าและจงอย่า ผ่าฝืนหลังจากนี้ มิเช่นนั้นแล้ว ความกริ้วของฉันจะมายังสุเจ้า” เรากล่าวว่า “ใครก็ตามที่ความกริ้วของฉันมาเยือน เขาจะ หายนะ⁸² แต่สำหรับคนที่สำนึกผิดและศรัทธาและกระทำความดีและมั่นคงอยู่ในทางนำ ฉันเป็นผู้ให้อภัยอย่างแน่นอน”^๗

يَبْنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَجْنَيْتَكُمْ مِّنْ
عَدُوِّكُمْ وَوَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ
الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى
﴿٨٠﴾ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا
تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَن
يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَد هَوَى
﴿٨١﴾ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ
صَالِحًا ثُمَّ آهْتَدَى ﴿٨٢﴾

^๗ หลังจากข้ามอ่าวไปได้ โมเสสและบรรดาผู้ติดตามเขาได้มุ่งหน้าเดินทางต่อไปจนกระทั่งพวกเขาไปถึงทะเลทรายซีนาย หลังจากนั้น พวกเขาได้ไปยังเชิงเขาฏูร์ซึ่งที่นั่นพวกเขาได้รับทบบัญญัติทางจริยธรรม(ชะรีอะฮ์)ในรูปของบัญญัติสิบประการ คนเหล่านี้ยังคงอยู่ในทะเลทรายซีนายเป็นเวลาเกือบสี่สิบปี ที่นี้พวกเขาได้รับน้ำและอาหารที่เรียกว่า “มันนะ” และ “ซัลวา” (นกคุ่ม)เป็นของขวัญพิเศษ การจัดเตรียมอาหารนี้ดำเนินไปจนกระทั่งคนรุ่นหลังได้มาถึงแผ่นดินปาเลสไตน์อันอุดมสมบูรณ์

บ่าวของพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่สามารถหวังว่าพระเจ้าผู้ทรงสร้างพวกเขาจะจัดเตรียมปัจจัยยังชีพตามสถานการณ์ให้ตามสิทธิ์ของพวกเขา นั่นเป็นสิ่งที่พวกเขามีสิทธิ์จะได้รับ และพระเจ้าก็ทรงมีสิทธิ์ที่จะหวังว่าบ่าวของพระองค์จะไม่โอหังหรือดื้อรั้นต่อพระองค์ในทุกสถานการณ์ สำหรับบรรดาผู้กตัญญูต่อพระเจ้าผู้ประทานความโปรดปรานแก่พวกเขา พวกเขาจะได้รับความจำเริญจากพระองค์อีกหลังจากนั้น แต่สำหรับบรรดาผู้โอหัง พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันแสนสาหัสและไม่รู้จัก

83 (เมื่อมุซาอยู่บนภูเขา พระเจ้าได้กล่าวว่า) "มุซาเอ๋ย อะไร เล่าที่ทำให้เจ้ารีบเร่งมาที่นี่ก่อนผู้คนของเจ้า?" 84 เขากล่าวว่า "พวกเขากำลังตามฉันมา ฉันรีบมาหาพระองค์ก่อน โอ้ พระผู้อภิบาลของฉัน เพื่อที่พระองค์จะทรงโปรดปรานฉัน" 85 พระเจ้าทรงกล่าวว่า "เราได้ทดสอบผู้คนของเจ้าหลังจาก เจ้า และชาวซามิรีย์ได้ทำให้พวกเขาหลงผิด"⁷

﴿ وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَمُوسَىٰ ﴿٨٣﴾ قَالَ هُمْ أَوْلَاءٌ عَلَيَّ أَنْزِي وَعَجَلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴿٨٤﴾ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾ ﴾

⁷ หลังจากโมเสสออกมาจากอียิปต์ พระเจ้าได้ทรงกำหนดวันหนึ่งให้เขาไปยังสถานที่เดิมตรงเชิงเขาฎอฮาซึ่งที่นั่นเขาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนบีในตอนแรก โมเสสถูกสั่งให้ไปถึงสถานที่แห่งนี้พร้อมภรรยาของเขาเพื่อไปรับโตราห์ แต่ด้วยความกระตือรือร้นของเขา เขาได้รับออกไปอย่างรวดเร็วและไปถึงสถานที่แห่งนั้นก่อนวันที่กำหนดไว้สองสามวันโดยหิงคนของเขาไว้ข้างหลัง การไม่มีโมเสสอยู่ด้วยเป็นการทดสอบสำหรับผู้คนของเขา บางคนก็จิตใจยังฝักใฝ่อยู่กับการเคารพกราบไหว้วัตถุบูชาซึ่งนำโดยซามิรีย์ได้ฉวยโอกาสในตอนที่ไม่อยู่ชักนำผู้คนให้หันมาเคารพกราบไหว้รูปปั้นลูกวัวซึ่งเป็นที่ปฏิบัติกันในอียิปต์เวลานั้น

⁸⁶ มูซาได้กลับไปหาผู้คนของเขาด้วยความโกรธและเศร้าใจ เมื่อไปถึงที่นั่น เขาได้กล่าวว่า "โอ้หมู่ชนของฉัน พระผู้อภิบาล ของพวกเจ้ามิได้ทรงทำสัญญาที่ดีกับพวกเจ้ากระนั้นหรือ? คำสัญญานั้นนานเกินไปสำหรับพวกเจ้ากระนั้นหรือ? หรือ พวกเจ้าต้องการให้ความกริ้วของพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า เกิดขึ้นกับพวกเจ้า พวกเจ้าถึงได้ละเมิดสัญญาของพวกเจ้า กับฉัน?"⁷

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ
أَسْفًا قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبِّكُمْ
وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ
أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ
رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِي ﴿٨٦﴾

⁷ เมื่อพระเจ้าได้บอกโมเสสให้รู้ว่าคนในชุมชนของเขากำลังหลงผิด เขาได้กลับไปหาผู้คนของเขาด้วยความรู้สึกไม่พอใจ เขาได้เตือนผู้คนของเขาว่าพระเจ้าเพียงจะประทานความโปรดปรานให้แก่พวกเขาเมื่อเร็ว ๆ นี้และได้แสดงสัญญาณหลายอย่างของพระองค์ให้พวกเขาได้เห็น แล้วเป็นไปได้อย่างไรที่พวกเขาถึงล้มเลิกทุกสิ่งอย่างรวดเร็วและหลงผิด?

ในขณะที่โมเสสไปรับคำบัญชาจากพระเจ้าเพื่อพวกเขาถูกลูกหลานอิสราเอล พวกเขาได้เริ่มหันมาเคารพบูชาพระเจ้าจอมปลอมโดยการยุงของผู้หลงผิดบางคน นี่แสดงให้เห็นว่าบรรยากาศแห่งการเคารพกราบไหว้รูปปั้นของอียิปต์มีอิทธิพลต่อพวกอิสราเอลมากเพียงใดและทำไมจึงจำเป็นต้องนำคนพวกนี้ออกมาจากอียิปต์เพื่อฟื้นฟูการเคารพสักการะพระเจ้าองค์เดียวของพวกเขา

สิ่งที่โมเสสได้ทำไปกับฟาโรห์นั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับการกีดกันผู้คนสู่การศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวและสิ่งที่เขาได้ทำไปเกี่ยวกับพวกอิสราเอลนั้นเป็นเรื่องของการปกป้องศาสนาที่ถูกต้อง เขาทำงานสองอย่างนี้ในเวลาเดียวกัน นี่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการงานทั้งสองนี้ ถ้ามุสลิมหลงผิดกิจกรรมการเชิญชวน(ตะอะวะฮฺ)ผู้คนสู่การศรัทธาในพระเจ้าไม่อาจหยุดได้ และในทำนองเดียวกัน ถ้าต้องทำงานเชิญชวนสู่การศรัทธาในพระเจ้า มันจำเป็นที่ต้องไม่สูญเสียการปฏิรูปภายใน

87 พวกเขาตอบว่า “เราไม่ได้ละเมิดสัญญา กับท่านตามใจของ เรา แต่ที่เป็นเช่นนั้น เพราะเรารู้สึกว่าเครื่องประดับของผู้คน เหล่านั้นเป็นภาระหนักแก่เรา ดังนั้น เรา จึงโยนมันลงไปในไฟ) ตามที่ชาวซามิรีย์ แนะนำ” 88 แล้วเขาได้หลอมมันออกเป็น รูป วัวเดียวที่ทำให้เกิดเสียง แล้วพวกเขา ตะโกนว่า “นี่คือสิงเคารพ บุษบาของพวกท่าน และสิงเคารพบุษบาของมุซา แต่มุซาได้ลืมนไป” 89 พวกเขาไม่เห็นหรือว่ามันไม่ได้ตอบคำ วิงวอนของพวกเขา และไม่มีอำนาจใดๆที่จะ ให้โทษและให้คุณแก่พวกเขาได้?^ก

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا
وَلَكِنَّا حُمِلْنَا أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ
فَقَدَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ
﴿٤٧﴾ فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ
خَوَارٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ
مُوسَىٰ فَنَسِئَ ﴿٤٨﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ إِلَّا
يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا
وَلَا نَفْعًا ﴿٤٩﴾

^ก ตามประเพณีโบราณ พวกผู้หญิงอิสราเอลอาจจะสวมใส่เครื่องประดับมากจนหนัก ในระหว่างเดิน ทาง เมื่อคนพวกนี้หยุดพักเพื่อตั้งกระโจม ผู้หญิงจะถอดเครื่องประดับของตนและนำไปกองไว้ในที่ หนึ่ง ขณะนั้น ในหมู่ชาวอิสราเอลมีชาวซามิรีย์คนหนึ่งที่มีความเชี่ยวชาญในการทำสิ่งๆที่เหมือนกับ รูปเคารพตามแบบอียิปต์ เขาได้นำเอาเครื่องประดับเหล่านี้มาหลอมและหล่อเป็นเป็นรูปวัว ข้าง ในรูปหล่อนี้กลวงและถูกสร้างอย่างมีฝีมือจนเมื่อมีลมผ่านเข้าไปข้างใน มันจะมีเสียงออกมาเหมือน กับเสียงร้องต่ำๆของวัว หลังจากนั้น ชาวซามิรีย์คนหนึ่งได้บอกชาวอิสราเอลที่โง่เขลาว่า “ดูสิ นี่คือ พระเจ้าที่แท้จริงของพวกท่าน แต่โมเสสได้ไปหาพระเจ้าที่ใหญ่เขาไหนก็ไม่มีความรู้”

ชาวซามิรีย์ในทุกยุคเคยหลอกลวงผู้คนในลักษณะนี้เสมอมา พวกเขาทำเครื่องรางขึ้นมาจากบาง สิ่ง หลังจากนั้น พวกเขา ก็พยายามที่จะพิสูจน์ว่ามันเป็นความจริงที่ยิ่งใหญ่ ด้วยการหลงเชื่อคำพูด โทกหก คนโง่ส่วนใหญ่จึงมาหาพวกเขา การเคารพสักการะวัตถุบูชาก็เป็นความอ่อนแอที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ของมนุษย์มาตั้งแต่โบราณกาลแล้วและยังคงมีอยู่จนกระทั่งปัจจุบัน

⁹⁰ ฮารุนได้กล่าวเตือนผู้คนเหล่านั้นแล้วโดยกล่าวว่า “นี่ พวก พ้องของฉัน พวกท่านกำลังถูกทดสอบด้วยสิ่งนี้ พระผู้อภิบาล ของพวกท่านคือพระผู้ทรงกรุณาปรานีต่างหาก ดังนั้น จงปฏิบัติ ตามฉันและเชื่อฟังคำสั่ง ของฉัน” ⁹¹ พวกเขาตอบว่า “เราจะไม่ เลิกเคารพบูชามันจนกว่ามุซาจะกลับมายังเรา”ⁿ

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَنْقُومِ
 إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ
 فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِيَ ﴿٩٠﴾ قَالُوا
 لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَنكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ
 إِلَيْنَا مُوسَىٰ ﴿٩١﴾

ⁿ หลังโมเสสจากไป อาโรน(ฮารุน)ซึ่งได้รับมอบหมายให้ดูแลกลุ่มคนอิสราเอลพยายามที่จะนำทางคนของเขา แต่เขาไม่มีอิทธิพลต่อผู้คนเหมือนโมเสส ดังนั้น ผู้คนจึงไม่ยอมออกห่างจากการเคารพบูชารูปโคถึงแม้อาโรนจะพยายามห้ามปรามแล้วก็ตาม เมื่ออาโรนเตือนหนักขึ้น พวกอิสราเอลได้แสดงท่าทีคือร้อนว่าจะทำต่อไป พวกเขากล่าวว่าเรื่องนี้ปล่อยให้โมเสสเป็นคนตัดสินใจเมื่อเขากลับมา

ถ้าอาโรนใช้วิธีการแข็งกร้าว มันก็จะไม่มีผล เพราะผู้ช่วยเหลือเขามีจำนวนน้อย ดังนั้น เขาจึงใช้วิธีการอดทนสักพักหนึ่งดีกว่าที่จะเอาตัวเองไปทำในสิ่งที่ไม่เกิดผลดีใดๆ แต่ในขณะที่เดียวกัน เขาได้วิงวอนต่อพระเจ้าให้เปลี่ยนแปลงผู้คนของเขา

92 มูซาได้พูดกับฮารูนว่า “อะไรที่ขัดขวางฟีเมื่อเห็นพวกเขา ทำผิด⁹³ ไม่ปฏิบัติตามฉัน? ทำไมฟีจึงฝ่าฝืนคำสั่งของฉัน?” 94 ฮารูนกล่าวว่า “โอ้ ลูกของแม่ฉัน จงอย่ากระซอกเคราและ ดิ่งผมของฉันเลย ฉันกลัวว่าเจ้าจะต้องพูดเมื่อกลับมาว่า ‘ฟี ได้สร้างความแตกแยกขึ้นในหมู่ลูกหลานอิสราเอลอีกแล้ว และ ฟีไม่ใส่ใจในคำพูดของฉัน’ ”⁹⁵

قَالَ يَنْهَرُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ
 ضَلُّوا ﴿١٢﴾ أَلَا تَتَّبِعُنَّ أَفْعَصَيْتَ
 أَمْرِي ﴿١٣﴾ قَالَ يَتَّبِعُونَ لِي لَأَتَّخِذَ
 بِبِلْحِيَّتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ
 تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ
 تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿١٤﴾

⁹² เมื่อโมเสสลงมา เขาได้เอาโทษที่ชายของเขาอย่างหนัก อาโรนได้อธิบายว่ามันมิใช่เพราะเขาไม่พยายามที่จะปรับปรุงผู้คน หรือเขาประนีประนอมกับความโง่เขลาของคนเหล่านั้น ในทางตรงข้าม เขาได้พยายามอย่างเต็มที่แล้วในการที่จะดึงคนพวกนั้นให้ออกมาจากการเคารพกราบไหว้รูปปั้น อย่างไรก็ตาม ปัญหาคือคนส่วนใหญ่ตกอยู่ใต้อิทธิพลการหลอกลวงของซาไมร์ยี่และสนับสนุนเขา ถ้าเขายังกล้าขัดขวางต่อไป พวกเขา ก็พร้อมที่จะต่อสู้ถึงขั้นนองเลือด ดังนั้น เขาจึงกลัวว่าถ้าเขายังพยายามต่อไป อาจจะมีการต่อสู้และทำให้เกิดการนองเลือดเกิดขึ้น

อาโรนกล่าวว่าเมื่อเรื่องมาถึงขั้นนี้แล้ว เขาต้องเลือกเอาอย่างหนึ่งอย่างใดในระหว่างสองอย่าง นั่นคือ การต่อสู้ภายในหรือปล่อยให้เรื่องนี้ให้ผ่านไปจนกระทั่งโมเสสกลับมา อาโรนเลือกวิถีการที่สอง เพราะเป็นสิ่งที่ดีกว่า มีหลายตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่าการหลีกเลี่ยงการนองเลือดยังคงเป็นทางเลือกที่ดีกว่าสำหรับทางเลือกอื่นที่อาจจะมึผลเลวร้ายกว่า

⁹⁵ มูซาได้กล่าวว่า “ซามิรียฺ เจ้าจะว่าอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้?” ⁹⁶ เขาได้ตอบว่า “ฉันเห็นสิ่งที่พวกเขาไม่เห็น ดังนั้น ฉันจึง เอาฝุ่นกำมือหนึ่งจากรอยเท้าของศาสนทูตขว้างมัน(รูปปั้นวัว) เพราะจิตใจฉันนึกขึ้นมาให้ทำเช่นนั้น” ⁹⁷ มูซากล่าวว่า “จงไป เสีย ต่อไปนี้ เจ้าจะต้องพูดไปตลอดชีวิตของเจ้าเองว่า ‘จงอย่าแตะต้องฉัน’ และเจ้าจะต้องเผชิญชะตากรรมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ตอนนี้องมอญดูสิงเคารพบูชาของเจ้าซึ่งเจ้าฝึกไฝบูชาสิ เราจะเผามันให้เป็นผุยผงและจะโปรยขี้เถ้าของมัน ลงไปในทะเล” ⁹⁸ สิงเคารพสักการะของสูเจ้าคือพระเจ้า องค์เดียวผู้ทรงไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระองค์ทรงรอบรู้ครอบคลุมทุกสรรพสิ่ง”⁷

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَمِيرِيُّ ﴿٩٥﴾ قَالَ
بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ
قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا
وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿٩٦﴾ قَالَ
فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ
تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ
تُخْلَفَهُ ۚ وَانظُرْ إِلَى إِلٰهِكَ الَّذِي ظَلْتَ
عَلَيْهِ عَاكِفًا لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ
فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾ إِنَّمَا إِلٰهُكُمُ اللَّهُ
الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ
شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾

⁷ เมื่อโมเสสรู้ว่าซามิรียฺเป็นผู้นำที่อยู่เบื้องหลังสิ่งที่เกิดขึ้น เขาจึงได้เรียกตัวซามิรียฺมาสอบสวน ซามิรียฺให้เหตุผลแก้ตัวอย่างเจ้าเล่ห์ว่าสิ่งที่เขาได้ทำไปนั้นเป็นเพราะเขาได้รับการบันดาลใจจากเบื้องบนและเขาได้เอาดินบางส่วนจากรอยเท้าของโมเสสเองมารวมไว้ในรูปหล่อวัวเพื่อเป็นสิริมงคลด้วย

ความพยายามของซามิรียฺที่จะหลอกลวงโมเสสและได้รับความนิยมชมชอบปราศถูกในชุมชนของเขาได้ทำให้ความผิดของเขาหนักยิ่งขึ้น สำหรับโทษของเขานั้น พระเจ้าได้ทรงลงโทษเขา(ตามคัมภีร์ไบเบิล)ด้วยโรคต่างบนผิวหนังและยังมีโทษที่จะต้องได้รับในโลกหน้าอีกด้วย ร่างของเขานำรังเกียจจนผู้คนออกห่างจากเขาและเขาเป็นคนที่น่ารังเกียจที่สุดในสังคมของเขา

เพื่อที่จะชำระล้างความคิดของพวกเขาอิสราเอลให้หมดจดไปจากความฝังใจผิด ๆ ใ้ให้ความยิ่งใหญ่แก่รูปปั้นวัว โมเสสได้เผารูปหล่ออันนั้นต่อหน้าต่อตาพวกเขาและนำขี้เถ้าของมันไปทิ้งในทะเล

99 (ไอ้มุฮัมมัด) ด้วยเหตุนี้ เราจึงได้บอกเล่าแก่เจ้าถึง เรื่องราวเหตุการณ์ในอดีต และเราได้ประทานข้อตักเตือน (กูรอาน) แก่เจ้าจากเราเอง 100 ใครก็ตามที่หันไปจาก ข้อตักเตือน เขาจะแบกภาระหนักในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ 101 เขาจะอยู่ในนรกตลอดไป และมันจะเป็นภาระอันหนัก หน่วงที่เขาจะต้องแบกในวันแห่งการพิพากษา 102 วันนั้น เมื่อแตรถูกเป่า เราจะรวมผู้ทำผิดทั้งหลาย พวกเขาจะ ตาเหลือกด้วยความกลัว 103 พวกเขาจะบ่นพึมพำกันว่า “พวกท่านอยู่บนโลกแทบไม่ถึงสิบวันเอง” 104 เรารู้ดีว่า พวกเขาจะพูดอะไร ในตอนนั้น คนที่มีความคิดอ่านที่ดีที่สุด ในหมู่พวกเขาจะกล่าวว่า “ความจริงแล้ว พวกท่านอยู่แค่ วันเดียวเท่านั้นเอง”^๗

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ ۗ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ۚ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ۖ خَلْدَيْنَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ۚ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ۚ يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۖ حٰنَ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۚ

^๗ ฆะตากรรรมที่เกิดขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่มีปีต่างๆนำมายังโลกนี้ไม่มีอะไรนอกไปจากการลงโทษส่วนหนึ่งของพระเจ้าที่พระองค์ทรงแสดงให้พวกเขาได้เห็น แต่การลงโทษอย่างเต็มที่จะมีขึ้นในวันแห่งการพิพากษาและจะปฏิบัติกับมนุษย์ทั้งหมด กุรอานได้เตือนให้เราเข้าถึงความจริงในเรื่องนี้เมื่อใครคนหนึ่งไม่สนใจศรัทธาในโลกนี้ มันดูเหมือนว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่ในโลกหน้า การกระทำของเขาจะกลายเป็นภาระอันหนักอึ้งสำหรับเขา เมื่อเสียงแตรประกาศว่าช่วงเวลาแห่งการทดสอบได้สิ้นสุดลงแล้ว มนุษย์จะพบว่าตัวเองอยู่ในอีกโลกหนึ่ง เมื่อมนุษย์เห็นชัดเจนแล้วว่าโลกที่ตัวเขาเองอยู่นั้นเป็นโลกของพระเจ้า เขาจะหวาดผวาทรงสับสนเปลี่ยนไปอย่างเห็นได้ชัดในโลกปัจจุบัน มนุษย์ไม่สนใจชีวิตโลกหน้าราวกับว่ามันยังเป็นสิ่งที่อยู่ห่างไกล แต่หลังจากวันอาสาน เขาจะรู้สึกว่ชีวิตแห่งโลกนี้ไม่มีอะไรนอกไปจากแค่เพียงสองสามวันเท่านั้นและชีวิตทั้งหมดหลังจากนั้นก็ขยายเวลาออกไปต่อหน้าเขาจนถึงนรีนศรกาลคือสิ่งที่เป็นความจริงโดยแท้

105 พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับภรรยา จงตอบพวกเขาว่า “พระผู้อภิบาลของฉันจะทำให้มันกลายเป็นผงธุลีที่กระจายว่อน
106 แล้วพระองค์จะทำให้แผ่นดินราบเตียนเป็นทุ่งโล่ง 107 เจ้าจะไม่เห็นทั้งที่ลุ่มและที่ดอน 108 ในวันนั้น ผู้คนทั้งหลายจะตรงมายังเสียงเรียกอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ และเสียงทั้งหลายจะเบาลงต่อหน้าพระผู้ทรงกรุณาปรานี และเจ้าจะไม่ได้ยินสิ่งใดนอกจากเสียงพึมพำเบาๆ^๗

وَسَأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۖ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۖ
لَا تَبْقَىٰ فِيهَا جَبَلًا وَلَا أَمَّا ۖ
يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ ۖ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ۚ

^๗ ในวันอาสาน โลกจะถูกเปลี่ยนให้เป็นทุ่งราบที่ไม่มีภูเขาสูงหรือทะเลลึก มนุษย์ทั้งหมดจะถูกทำให้เกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่งและมาชุมนุมกันบนทุ่งราบนี้ ในโลกนี้ เมื่อเสียงของพระเจ้ามีมายังมนุษย์โดยโหมวกของพระองค์ หลายคนเมินเฉย แต่ในวันอาสาน เมื่อพระเจ้าจะเรียกมนุษย์โดยตรง พวกเขาจะตามทิศทางเสียงของพระองค์โดยไม่เบี่ยงเบนออกไปแม้แต่หนึ่งนิ้ว มนุษย์จะหวาดกลัวจนพวกเขาไม่สามารถพูดอะไรออกแม้แต่คำเดียว ในตอนนั้นจะไม่มีเสียงอื่นให้ได้ยินนอกจากเสียงของเท้าที่กำลังถูกลาก

109 ในวันนั้น การโต้โทษแทนกันจะไม่
 อำนาจประโยชน์ อันใด เว้นแต่สำหรับผู้
 พระผู้ทรงกรุณาปรานีจะอนุমิตี และพระองค์
 ทรงยินดีที่จะฟังถ้อยคำของเขา ¹¹⁰ พระองค์
 ทรงรู้ดีถึงทุกสิ่งที่อยู่ต่อหน้าพวกเขาและสิ่ง
 ที่อยู่ข้างหลัง พวกเขา แต่ผู้อื่นไม่มีความรู้ดี
 ถึงสิ่งนั้น ¹¹¹ ในวันนั้น โใบ หน้าของพวกเขา
 จะสยบต่อพระผู้ทรงชีวิตและผู้ทรงดำรง อยู่
 เป็นนิจกาล และคนที่ขาดทุนก็คือคนที่แบก
 ภาระแห่ง ความชั่วไว้ ¹¹² แต่ใครที่กระทำ
 ความดีและเป็นผู้ศรัทธา เขาจะไม่กลัวอันต
 ตรายใดๆ และจะไม่ถูกกลิตรอนสิทธิใดๆⁿ

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ
 لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ﴿١١٠﴾ يَعْلَمُ
 مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
 يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ﴿١١١﴾ وَعَنْتَ
 أَلْوَجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ
 مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١٢﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ
 مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ
 ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٣﴾

ⁿ มันไม่มีเหตุผลที่จะเชื่อว่าคำแก้ต่างของใครจะมีผลดีต่อเขา พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสภาพของบ่าวแต่ละ
 คนของพระองค์ พระองค์ไม่ทรงต้องการรายงานจากใครอื่น พระองค์ไม่อ่อนแอ ดังนั้น พระองค์ไม่
 ทรงต้องรับแรงกดดันใดๆ อย่างไรก็ดีตาม ภายใต้อสถานการณ์พิเศษบางอย่าง พระเจ้าอาจพอใจที่
 จะให้เกียรติคำขอรับ

ในวันแห่งการพิพากษา ความสำคัญที่แท้จริงจะอยู่กับสิ่งที่แต่ละคนนำมาในรูปของความยำเกรง
 พระเจ้า การงานที่ดีและคุณธรรมส่วนตัวของเขา คนที่วางชีวิตของตนเองไว้บนความเท็จจะพบกับ
 ความล้มเหลวในโลกหน้า ที่นั่น ผู้ที่จะประสบความสำเร็จคือผู้ที่ยอมรับพระเจ้าของพวกเขาที่มอง
 ไม่เห็นในโลกนี้และผู้ที่ดำเนินชีวิตไปตามเจตนารมณ์และความพึงพอใจของพระองค์เท่านั้น

113 (ไอ้มุฮัมมัด) ด้วยเหตุนี้ เราจึงได้ประทานกุรอานเป็น ภาษาอาหรับลงมา และในนั้นเราได้ให้ข้อตักเตือนด้วยวิธี ต่างๆ เพื่อที่พวกเขาจะได้เกรงกลัวหรือช่วยเตือนให้พวกเขา ได้เข้าใจ 114 ผู้ได้รับการยกย่องเทิดทูนคือพระเจ้า ผู้ทรง เป็นกษัตริย์ที่แท้จริง จงอย่ารีบเร่งอ่านกุรอานก่อนที่มันจะถูกประทานลงมายังเจ้าจนเสร็จสิ้นสมบูรณ์ และจงวิงวอน ว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดเพิ่มพูนความรู้แก่ฉัน ด้วยเถิด”⁷

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيْهِ مِنَ الْوَعِيْدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ اَوْ يُحَدِّثُ هُمْ ذِكْرًا ۗ فَتَعَلٰى اَللّٰهُ اَلْمَلِكُ الْحَقُّ ۗ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْءٰنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يُقَضٰى اِلَيْكَ وَحْيُهُ ۗ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِيْ عِلْمًا ۗ

⁷ ผู้เผยแผ่สัจธรรมมีเป้าหมายสำคัญสองประการ นั่นคือ การปฏิบัติทางจิตใจในตัวของผู้ที่เขา นำสาส์นไปให้ ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้เกรงกลัวพระเจ้าหรืออย่างน้อยที่สุดเขาสามารถที่จะถามคำถามผู้ฟังของเขาเกี่ยวกับเรื่องการเรียกร้องเชิญชวนของเขา

ในระหว่างการเชิญชวนผู้คนสู่สัจธรรมในมักกะฮะ ผู้ฟังคำเรียกร้องเชิญชวนได้มีคำถามสารพัดที่ สร้างปัญหามากมายให้แก่มี จึงเป็นเรื่องธรรมดาที่มันจะต้องการให้ช่วงห่างของการประทานวะฮีย์ จากพระเจ้าลดลงเพื่อที่ท่านจะได้รับทางนำจากพระเจ้าบ่อยขึ้น นี่จะทำให้ท่านสามารถตอบคำถาม และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นทุกวันในมักกะฮะได้ทันทีและมีประสิทธิภาพ ท่านถูกบอกว่าการของการ ประทานวะฮีย์นั้นเป็นไปตามแผนการที่พระเจ้าได้ทรงวางไว้ มันจะถูกส่งมาตามความจำเป็นของ สถานการณ์และจะถึงจุดสมบูรณ์เมื่อถึงเวลาของมัน ท่านถูกขอมิให้เรียกร้องต้องการวะฮีย์ใน ส่วนของอนาคตก่อนถึงเวลาที่พระเจ้าได้กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม ท่านได้รับคำแนะนำให้วิงวอนต่อ พระเจ้าเพื่อเพิ่มความเข้าใจในวิทย์ปัญญอันกว้างขวางของอายะฮ์กุรอาน แทนที่จะอยากได้อายะฮ์ กุรอานโดยเร็ว ท่านควรจะต้องการความเข้าใจเหตุผลที่อายะฮ์กุรอานถูกประทานมาอย่างค่อยเป็น ค่อยไปตามลำดับความสำคัญที่ได้ถูกวางแผนไว้ล่วงหน้าแล้ว

115 เราได้ให้คำบัญชาแก่อาดัมก่อนหน้านี้อแล้ว แต่ว่าเขาได้ ลืมมันและเราไม่พบการยืนยันอย่างแน่วแน่ของเขา ¹¹⁶ เมื่อ ตอนที่ เราได้กล่าวแก่บรรดาทูตสวรรค์ว่า “จงกราบอาดัม” ดังนั้น พวกเขาทั้งหมดจึงได้กราบยกเว้นซาตาน(อิบลีส)ที่ ปฏิเสธ ¹¹⁷ ดังนั้น เราจึงได้กล่าวว่า “อาดัมเอ๋ยนี่คือศัตรู ของเจ้าและภรรยาของเจ้า จงอย่าปล่อยให้มันทำให้เจ้าทั้งสอง ต้องถูกขับไล่ออกจากสวนสวรรค์และต้องทุกข์ยากลำบาก”⁷

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِن قَبْلُ فَنَسِيَ
وَلَمْ يَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٦﴾ وَإِذْ قُلْنَا
لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ ﴿١١٧﴾ فَقُلْنَا يَا
هَذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا
يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ﴿١١٨﴾

⁷ การยึดมั่นในคำบัญชาของพระเจ้าอย่างเหนียวแน่นโดยไม่สั่นคลอนเป็นสิ่งจำเป็น ถ้าใครคนหนึ่งได้รับอิทธิพลจากปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้อง เขาจะเบี่ยงเบนออกไปจากแนวทางของพระเจ้าโดยไม่ต้องสงสัย เพื่อที่จะยืนยันหยัดมันคนบนหนทางของพระเจ้า การรู้ว่าคำบัญชาของพระองค์คืออะไรยังไม่เพียงพอ มันจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความเจตนาต่อต้านทุกสิ่งที่จะขัดต่อคำบัญชาของพระเจ้าและไม่ปล่อยให้ตัวเองตกอยู่ใต้อิทธิพลของสิ่งนั้น

เมื่อพระเจ้าสั่งว่าทั้งหมดต้องคุกเขาลงต่อหน้าอาดัม ทูตสวรรค์คุกเขาลงทันที แต่ซาตานไม่ทำเช่นนั้น เหตุผลที่พฤติกรรมของทูตสวรรค์และซาตานแตกต่างกันก็คือ ทูตสวรรค์ถือว่าเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับพระเจ้าในขณะที่ซาตานเห็นว่ามันเป็นเรื่องการงานของสิ่งมีชีวิตที่ต้องตาย เมื่อเป็นเรื่องเกี่ยวกับพระเจ้า มนุษย์ไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากจะต้องค้อมหัวรับเจตนาของพระองค์ แต่เมื่อมันถูกถือว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับมนุษย์ คนที่เกี่ยวข้องจะประเมินความเป็นมนุษย์ที่อยู่ต่อหน้าเขา ถ้าฝ่ายหลังเข้มแข็งกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับเขา เขาจะยอมคุกเข่าให้ มิเช่นนั้นแล้วเขาจะปฏิเสธถึงแม้ว่าการทำเช่นนั้นเป็นความต้องการของสัจธรรมและความยุติธรรมก็ตาม

118 ที่นี้มีสิ่งที่ทำให้เจ้าไม่ต้องหิวและไม่ต้องเปลือยกาย 119 และเจ้าไม่ต้องกระหายและไม่ต้องตากแดด” 120 แต่ ซาดานได้กระซิบหลอกลวงเขาโดยกล่าวว่า “อาดัมเอ๋ย เอาไหม ฉันจะนำเจ้าไปยังต้นไม้ที่ทำให้ชีวิตเป็นอมตะและ อามัจจอรันนินันตร์?” 121 ทั้งสองได้กินผลไม้จากต้นไม้ ต้นนั้นแล้วสิ่งพึงละอายของทั้งสองได้ถูกเปิดเผยต่อกัน และกัน ทั้งสองจึงได้เริ่มปกปิดตัวเองด้วยใบไม้จากสวนนั้น อาดัมได้ฝ่าฝืนคำสั่งพระผู้อภิบาลของเขา ดังนั้น เขาจึงหลง ผิด 122 หลังจากนั้น พระผู้อภิบาลได้ทรงเมตตาเขา และ ทรงรับการสำนึกผิดเขาและได้ประทานทางนำแก่เขาⁿ

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ﴿١١٨﴾
 وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ ﴿١١٩﴾
 فَوَسَّسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَتَّادُمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَىٰ ﴿١٢٠﴾
 فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا مَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ ﴿١٢١﴾
 ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ﴿١٢٢﴾

ⁿ พระเจ้าได้สร้างคูครองอาดัมไว้ในสวรรค์ที่เขาได้รับปัจจัยที่จำเป็นต่อชีวิตทุกอย่าง เช่น อาหาร เสื้อผ้า หน้าและที่พิัก อาดัมไม่ต้องทำสิ่งใดเพื่อตอบแทนสำหรับความโปรดปรานเหล่านี้ ผิดกับโลกปัจจุบันที่มนุษย์ต้องขวนขวายหาสิ่งเหล่านี้ด้วยหยาดเหงื่อแรงงานของตัวเอง

ในสวรรค์ ผลไม้ของต้นไม้บางอย่างเป็นที่ห้ามสำหรับอาดัม แต่ซาดานได้ออกมาสาธยายถึงสรรพคุณอันนินันตร์ของผลไม้ให้เขาฟัง เมื่ออาดัมคล้อยตามคำพูดของซาดานและกินผลไม้ต้องห้ามเข้าไป เขาก็รู้สึกว่าร่างของเขาเปลือยเปล่าทันที นี่เป็นสัญลักษณ์ของความจริงที่ว่าพระเจ้าได้ถอดถอนหลักประกันในการจัดหาปัจจัยยังชีพให้แก่เขาโดยที่เขาไม่ต้องใช้แรงงานของเขาแล้ว หลังจากนั้น ด้วยคำวิงวอนและการสำนึกผิด เขาได้รับการอภัยโทษ อย่างไรก็ตาม เขาได้ถูกย้ายออกมาจากโลกที่พระเจ้าประทานความโปรดปรานแก่เขาโดยเขาไม่ต้องทำอะไรและเขาได้ถูกส่งมายังโลกที่เขาต้องแสวงหาปัจจัยยังชีพด้วยหยาดเหงื่อและแรงกายของเขาเอง นั่นเป็นการเริ่มต้นการเกิดขึ้นของมนุษย์บนโลกนี้

123 พระเจ้าทรงกล่าวว่า “เจ้าทั้งสอง(มนุษย์ และชัยฏอน) จงออกไปจากที่นี่ เจ้าจะเป็นศัตรูต่อกันและกัน หลังจากนั้น ถ้าหากสุเจ้าได้รับทางนำจากฉัน ใครก็ตามที่ปฏิบัติตามทางนำนั้น เขาจะไม่หลงทางและจะไม่เศร้าหมอง 124 แต่ ใครที่หันห่างไปจากการตักเตือนของฉัน เขาจะมีชีวิตที่เป็นทุกข์ในโลกนี้และในวันฟื้นคืนชีพ เราจะให้เขาฟื้นขึ้นมาเป็นคนตาบอด 125 เขาจะกล่าวว่า “โอ้ พระผู้อภิบาล ทำไมพระองค์จึงทรงทำให้ฉันฟื้นขึ้นมาเป็นคนตาบอดที่นี่ ในขณะที่ฉันมองเห็นในโลก?” 126 พระเจ้าจะทรงกล่าวว่า “นั่นแหละ เมื่อสัญญาณทั้งหลายของเรามาถึงสุเจ้า สุเจ้า ก็ไม่สนใจมัน(ราวกับว่าสุเจ้าตาบอด) ดังนั้น วันนั้นสุเจ้าจึง ไม่มีใครสนใจ” 127 ในทำนองนี้เองที่เราลงโทษตอบแทน บรรดาผู้ละเมิดขอบเขตที่ปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของ พระผู้อภิบาลของเขา แต่การลงโทษแห่งโลกหน้านั้นสาหัส และยาวนานกว่า”

قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَاىَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِى فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى ﴿١٢٥﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِى أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٦﴾ قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنسى ﴿١٢٧﴾ وَكَذَلِكَ نُجْزِى مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ﴿١٢٨﴾

๗ พระเจ้าได้ให้ซาตานมาตั้งถิ่นฐานอยู่บนโลกใบนี้เหมือนกับอาดัมและได้เตือนตั้งแต่ต้นว่าการปะทะกันในเรื่องผลประโยชน์ระหว่างทั้งสองเผ่าพันธุ์นี้จะดำเนินไปจนกระทั่งถึงวันสิ้นโลก ซาตานจะทำทุกอย่างที่เป็นไปได้เพื่อล่อลวงมนุษย์ให้หลงผิด ดังนั้น มนุษย์ต้องถือว่ามันเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพวกเขาและพยายามออกห่างจากการล่อลวงของมัน

เพื่อให้จะให้นำทางแก่มนุษย์อย่างต่อเนื่อง พระเจ้าได้ส่งศาสนทูตหรือคนมีของพระองค์มาตลอดระยะเวลาเพื่อสั่งสอนมนุษย์ในเรื่องความจริงของชีวิตในภาษาที่มนุษย์สามารถเข้าใจได้ ตอนนี ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของมนุษย์ขึ้นอยู่กับ การยอมรับหรือการปฏิเสธทางนำของเขาเอง คนที่ยอมรับทางนำนี้จะถูกนำออกมาสู่ชีวิตอันสะดวกสบายในสวรรค์ ส่วนชีวิตของผู้ไม่ยอมรับมัน จะได้รับความทุกข์ยากลำบากอย่างแสนสาหัสที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงหนีไปได้

บรรดาผู้ที่หันออกไปจากทางนำของพระเจ้าจะมายังโลกหน้าในสภาพที่มองไม่เห็นเพราะไม่มีตาทั้งสองข้าง เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะคนเหล่านี้ได้รับดวงตาในโลกเพื่อที่จะสามารถมองเห็นและรู้จักสัญญาณต่างๆของพระเจ้าได้ แต่พวกเขาใช้ชีวิตในลักษณะที่เมื่อพวกเขาเห็นสัญญาณของพระเจ้าแล้ว พวกเขาไม่ยอมรับ ดังนั้น พวกเขาได้ทำตัวให้เห็นแล้วว่าถึงแม้มีตา พวกเขาเป็นคนตาบอดจริงๆ ดังนั้น พระเจ้าจะทรงถามเขาในวันนั้นว่ามีประโยชน์อะไรที่จะให้ดวงตาแก่คนที่ทำตัวเป็นคนตาบอด

128 พวกเขายังไม่ได้รับบทเรียนใดๆอีกหรือจากการที่ ก่อนหน้าพวกเขา เราได้ทำลายผู้คนไปไม่รู้กี่รุ่นแล้วซึ่ง พวกเขายังคงเดินผ่านที่อยู่อาศัยของคนเหล่านี้อยู่? แน่ นอนในนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับคนที่มีความเข้าใจ 129 แต่สำหรับประกาศิตที่ถูกกำหนดไว้ก่อนแล้วจากพระ ผู้อภิบาลเจ้า และเวลาของการผ่อนผันได้ถูกกำหนดไว้แล้ว แน่ นอน การลงโทษพวกเขาจะต้องเกิดขึ้นทันทีอย่างไม่ อาจหลีกเลี่ยงได้เลย 130 ดังนั้น เจ้า(มุฮัมมัด)จงอดทนต่อ สิ่งที่พวกเขากล่าวและจงสวดดีพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วย การสรรเสริญพระองค์ก่อนดวงอาทิตย์ขึ้นและก่อนดวง อาทิตย์ตก และจงสวดดีพระองค์ในบางเวลาของกลางคืน และในตอนปลายทั้งสองของวันเพื่อที่เจ้าจะได้รู้สึกอิมเอบใจ⁷

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٢٨﴾ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَيَّبًا ﴿١٢٩﴾ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ أَتَائِهَا وَقَبْلَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ﴿١٣٠﴾

⁷ ถ้ากลุ่มชนหนึ่งมาถึงจุดสุดยอดของความก้าวหน้าในโลกและหลังจากนั้นต้องเผชิญกับการถูกทำลายหรือถูกรับประมาท นั่นก็เป็นเพราะกลุ่มชนนั้นละเมิดขอบเขตของมัน ทุกกลุ่มชนที่ถูกทำลายได้ทั้งบทเรียนไว้ให้คนที่มาทีหลัง แต่มีน้อยคนนักที่จะได้รับบทเรียนจากเหตุการณ์เหล่านั้น มันไม่เกิดผลดีแต่อย่างใดที่จะให้คำแนะนำเกี่ยวกับการประกาศความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า การกล่าวคำระลึกถึงพระองค์และการนมาซตอนแรกในมัจกะฮฺ การปฏิบัติสิ่งเหล่านี้ต้องการให้ปฏิบัติในสภาพที่ถูกทดสอบอย่างหนักในช่วงเวลาที่อยู่ในมัจกะฮฺ นี่เป็นการแสดงว่าในช่วงเวลาที่ยากลำบากที่สุดของการปฏิเสธและการต่อต้าน การนมาซและการระลึกถึงพระเจ้าเป็นโล่ป้องกันที่ดีที่สุดสำหรับผู้ศรัทธา ผลดีที่เกิดกับมนุษย์จากการปฏิบัติสิ่งเหล่านี้ก็คือมันทำให้หนทางไปสู่ความสำเร็จในโลกนี้และโลกหน้ามีความราบรื่น

131 จงอย่าถือว่าทรัพย์สินแห่งโลกนี้ที่เรา
ได้ประทานแก่ พวกเขาบางคนเป็นที่นา
อิจฉา เพราะเราได้ประทานสิ่ง เหล่านั้นเพื่อ
ทดสอบพวกเขา และปัจจัยที่อนุมัติของพระ
ผู้อภิบาลของเจ้านั้นดีกว่าและยังยืนกว่า
132 จงกำชับ คนในครอบครัวของเจ้าใน
เรื่องนมาซ และเจ้าเองก็จง ปฏิบัติมันอย่าง
เคร่งครัดด้วย เราไม่ได้ขอปัจจัยใดๆจาก
เจ้า เพราะเราต่างหากที่เป็นผู้ประทานปัจจัย
แก่เจ้า และ ความดีนับปลายนั้นมีไว้สำหรับ
ผู้สำรวมตนจากความชั่ว⁷

وَلَا تَمْدَنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَعْنَا بِهِ
أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ
﴿١٣٢﴾ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ
عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا لَّحْنُ نَزْرُوقُ
وَالْعَقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ﴿١٣٣﴾

⁷ อายะฮ์ดังกล่าวนี้ถูกกล่าวไม่เพียงแต่กับบีเท้านั้น แต่ยังกล่าวกับผู้ศรัทธาทั้งหมดด้วย ในโลกนี้
เมื่อใครคนหนึ่งอุทิศตนเองให้แก่ความศรัทธาและการทำงานเรียกร้องผู้คนสู่ศรัทธา ชีวิตของเขา
จะมีแต่งงานหนักและการดิ้นรนต่อสู้ ตรงกันข้ามกับคนที่ไม่มีควมรับผิดชอบในเรื่องนี้ พวกเขาจะใช้
วันและเวลาของพวกเขาไปกับความสุขสบาย ซาดานใช้สภาพนี้สร้างความสงสัยและความคิดชั่วๆ
ขึ้นในหัวใจของมนุษย์ มันพยายามที่จะสันคลอนความศรัทธาของทั้งผู้ศรัทธาและผู้เผยแผ่ศรัทธา
โดยการทำให้พวกเขาเชื่อว่าถ้าแนวทางที่พวกเขาเลือกเป็นแนวทางที่แท้จริงของพระเจ้า พวกเขาจะไม่
นำได้รับความลำบากเดือดร้อนถึงเพียงนี้

แต่ถ้ามีการตรวจสอบเรื่องนี้อย่างลึกๆ จะปรากฏว่าเหนือความแตกต่างภายนอกเพียงชั่วคราวนี้ไป
มีความแตกต่างอีกอย่างหนึ่งที่คุ่มค่ากว่ามาก นั่นคือ อะไรที่คนรักโลกได้รับจากพระเจ้ามันเป็นแค่
เพียงเพื่อการทดสอบและเป็นสิ่งชั่วคราวเท่านั้นโดยที่มันไม่ได้ถูกเก็บไว้เพื่อชีวิตนิรันดรในโลกหน้า
ในทางตรงข้าม สิ่งที่ผู้ศรัทธาและผู้เผยแผ่ศรัทธาได้รับอันเป็นผลมาจากการอุทิศตนของเขาให้แก่
พระเจ้านั้นเป็นสิ่งที่มีคุณค่ามาก นั่นคือ การระลึกถึงพระเจ้า ความเป็นห่วงเพื่อโลกหน้า การใช้ชีวิต
ด้วยความยำเกรงและการนมาซ ความอยากที่จะช่วยเหลือบ่าวของพระเจ้าให้พ้นจากการถูกชำระ
บัญชีในโลกหน้า นี่คือรูปแบบหนึ่งของปัจจัยแห่งชีวิต(ริซกี) ความจริงแล้ว มันเป็นปัจจัยประเภทที่
สูงกว่า เพราะมันจะกลบมหาผู้ศรัทธาในรูปของความจำเริญที่ไม่มีขอบเขตและไม่มีความหมด

133 พวกเขากล่าวว่า “ทำไมเขาไม่นำเอาสัญญาหนึ่ง จากพระผู้อภิบาลของเขา มายังเราล่ะ?” พวกเขายังไม่ได้ รับหลักฐานที่เพียงพอในคัมภีร์ก่อนหน้านี้หรือ?

134 ถ้าหากเราได้ทำลายพวกเขาด้วยการลงโทษก่อนที่มันจะ มาถึง พวกเขาก็จะกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ทำไมพระองค์ไม่ส่งศาสนทูตคนหนึ่งมายังเราเพื่อที่เราจะ ได้ปฏิบัติตามคำบัญชาของพระองค์ ก่อนที่เราต้องได้รับ ความอภัยขอโทษ?”

135 (โอมัฮัมมัด) จึงบอกพวกเขาว่า “ทุกคนกำลังรอดอยผลสุดท้าย ดังนั้น พวกท่านจงคอย ด้วยเช่นกัน เพราะในไม่ช้า พวกท่านจะรู้ว่าใครที่กำลัง ปฏิบัติตามทางอันเที่ยงตรงและใครที่ถูกนำทาง”⁷

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِّن رَّبِّهِ ۚ
 أَوْلَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ
 ﴿١٣٣﴾ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن
 قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا
 رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِن قَبْلِ أَنْ
 نَّذَلَ وَخَزَىٰ ﴿١٣٤﴾ قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ
 فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَن أَصْحَابُ
 الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ ﴿١٣٥﴾

⁷ ก่อนการมาของนบีมุฮัมมัด นบีคนสุดท้าย พระเจ้าได้ทรงบอกให้รู้ถึงการมาของท่านแล้วโดยบรรดานบีก่อนหน้านี้

การบอกล่วงหน้าถึงการมาของนบีมุฮัมมัดมีกล่าวอยู่ในคัมภีร์ที่พระเจ้าประทานมาก่อนหน้านี้ และยังมีให้เห็นได้ในปัจจุบันถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขคัมภีร์เหล่านี้มาตลอดเวลา นี่เป็นหลักฐานยืนยันที่หนักแน่นที่สุดในการสนับสนุนความถูกต้องน่าเชื่อถือของนบีคนสุดท้าย แต่เพื่อที่จะเข้าใจพลังของเหตุผล เราจำเป็นต้องให้ความสนใจอย่างจริงจัง ซึ่งปรากฏการณ์ที่ทำได้ยากในโลกนี้

21. บรรดาในปี อัล-อัมมียาอ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 เวลาแห่งการชำระบัญชีสำหรับมนุษย์ได้
ใกล้เข้ามาแล้ว แต่ถึงกระนั้น พวกเขา
หันห่างจากคำตักเตือนด้วยความเมินเฉย
2 เมื่อมีการตักเตือนใหม่ ๆ จากพระผู้อภิบาล
ของพวกเขา มาอย่างพวกเขา พวกเขาฟังมัน
แต่ไม่ถือเป็นเรื่องจริงจัง 3 หัวใจของพวกเขา
เขาไม่ได้จดจ่อและบรรดาผู้ทำความ ผิดได้
กระซิบกันว่า “คนผู้นี้มีได้เป็นอะไรออกไป
จากมนุษย์ คนหนึ่งเหมือนพวกท่าน แล้วโย
พวกท่านยังถูกมนต์สะกด อยู่อีกกระนั้นหรือ
ทั้งๆที่พวกท่านก็เห็นอยู่?” 4 จงกล่าวเถิด
(นบี) “พระผู้อภิบาลของฉันทรงรอบรู้ทุกสิ่ง
ที่ถูกกล่าวใน ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้”^ก

أَقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ
مُعْرِضُونَ ﴿١﴾ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ
مِنْ رَبِّهِمْ يُحَدِّثُونَ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ
يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾ لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأُ
الَّذِينَ الظَّالِمُونَ هَلْ هَذَا إِلَّا
بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ
وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ
الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾

^ก มนุษย์ทุกคนบนโลกใบนี้อยู่ใกล้ความตายมากกว่าการมีชีวิต ดังนั้น ในเรื่องนี้ เขาจึงอยู่บนปาก
เหวของการได้พบกับวันชำระบัญชีของเขา แต่มนุษย์ชะล่าใจจนเขาไม่ใส่ใจในคำตักเตือนใดๆจาก
พระเจ้าไม่ว่าจะโดยนบีหรือใครอื่นก็ตาม เขาเมินเฉยต่อคำแนะนำของผู้เผยแผ่สัจธรรมและถือว่าคำ
เตือนนั้นเป็นอะไรบางอย่างที่พูดออกมาจากผู้เป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่งเท่านั้น

ในมักกะฮ์ เมื่อมีมุฮัมมัดเริ่มเรียกร้องเชิญชวนผู้คนสู่พระเจ้าโดยอาศัยกุรอาน วาจนะของพระเจ้า
ทำให้หัวใจของคนต้องหวั่นไหว ดังนั้น มันจึงเป็นเรื่องสำคัญสำหรับบรรดาหัวหน้าชาวมักกะฮ์
เพราะนี่เป็นภัยต่อความเป็นผู้นำของพวกเขา กุรอานตอกย้ำให้คนยอมรับความเป็นหนึ่งเดียวของ
พระเจ้าในขณะที่พวกผู้นำของมักกะฮ์รักษาความมีอำนาจสูงสุดของพวกเขาไว้โดยอาศัยลัทธิการก
ราบไหวพริบพระเจ้าหลายองค์ เพื่อที่จะเบี่ยงเบนความสนใจของผู้คน พวกเขาเริ่มเผยแพร่ความคิด
ว่าศาสน์หรือคำสอนของนบีมุฮัมมัดไม่ได้มาจากพระเจ้า พลังที่อยู่เบื้องหลังคำสอนของท่านไม่ใช่
สัจธรรม แต่เป็นมายากล มันเป็นแค่ศิลปะในการพูดจูงใจคนเท่านั้นและไม่มีทางที่จะถือว่าเป็นคำ
พูดของพระเจ้าได้

ถึงแม้ว่าจะเอ่ยนามของพระเจ้า บรรดาผู้ที่สาละวนอยู่กับการพูดเช่นนั้นก็ไม่เชื่อว่าพระเจ้ากำลังดู
และได้ยินพวกเขา ถ้าพวกเขามีความศรัทธาว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างแท้จริง นั่นคือ การเป็น
ผู้ทรงรู้อะไรที่มองไม่เห็น พวกเขาจะไม่กล่าวถ้อยคำที่ไร้ความจริงใจเช่นนั้นอย่างแน่นอน

⁵ พวกเขาบางคนกล่าวว่า “มันเป็นความฝันที่สับสน” บางคนกล่าวว่า “เขาเองนั้นแหละที่ปลอมแปลงมันขึ้นมา” บางคนกล่าวว่า “เขาเป็นนักวิ ลองให้เขานำเอาสัญญาณหนึ่งมาแสดงแก่เราเหมือนกับที่นบีคนก่อนๆ ทำ” ⁶ ก่อน หน้าพวกเขา ไม่มีเมืองใดที่เราทำลายได้ศรัทธา แล้ว ตอนนี้ พวกเขาจะศรัทธากระนั้นหรือ?⁷

بَلْ قَالُوا أَضْغَثُ أَحْلَمَ بَلْ أَفْتَرَهُ بَلْ
هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ
الْأَوْلُونَ ﴿٥﴾ مَا ءَامَنَّا قَبْلَهُمْ مِّنْ
قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾

⁷ ผู้นำศาสน์แห่งสังฆธรรมมักจะนำเสนอสังฆธรรมโดยอาศัยการให้เหตุผลที่ดีและมีน้ำหนัก เมื่อฝ่ายต่อต้านไม่รู้ลึกว่าพวกเขาไม่สามารถสู้กับข้อโต้แย้งที่มีเหตุผลด้วยการโต้แย้งของพวกเขา พวกเขาจึงพยายามดึงผู้คนออกจากการเดินทางแห่งสังฆธรรมโดยใช้วิธีการกล่าวเท็จต่างๆ นานา เช่น การกล่าวว่าจะจะของพระเจ้าในกุรอานเป็นแค่เพียงบทกวี เป็นมายากลทางภาษา เป็นเพียงการพูดเรื่อยเปื่อยที่ไร้ความหมายของคนบ้าคนหนึ่ง เป็นสิ่งที่คิดขึ้นมาเอง เป็นต้น เนื่องจากนบีมุฮัมมัดไม่ได้แสดงสิ่งมหัศจรรย์ใดๆ ต่อหน้าชาวมักกะฮ์ พวกเขาจึงสร้างคำกล่าวร้ายการเป็นนบีของท่านโดยการยกเรื่องที่ว่าทำไมท่านไม่นำเอาปาฏิหาริย์จากพระเจ้ามาแสดงให้เห็นเหมือนกับนบีคนก่อนๆ

ตลอดระยะเวลาประวัติศาสตร์ของศาสนา ประสบการณ์ได้แสดงให้เห็นว่าถึงแม้จะนำเสนอสังฆธรรมอย่างมีเหตุผลแล้วก็ตาม แต่บรรดาผู้ไม่ยอมรับสังฆธรรมจะไม่ยอมรับมันแม้จะได้เห็นปาฏิหาริย์แล้วก็ตาม ดังนั้น จึงมีข้อแนะนำด้วยความปรารถนาดีว่าถึงอย่างไรก็ต้องมีการตกเดือนบนพื้นฐานของเหตุผลที่ดีต่อไปแทนที่จะสรุปกระบวนการเผยแพร่สั่งสอนโดยการแสดงปาฏิหาริย์ เพราะการปฏิเสธปาฏิหาริย์มีแต่จะสร้างความโกรธกริ้วให้พระเจ้า ดังนั้น สิ่งที่จะตามมาในขั้นต่อไปก็คือการทำลายบรรดาผู้ปฏิเสธ

⁷ บรรดาศาสนทูตก่อนหน้าเจ้ามิใช่ผู้ได้ออกไปจากมนุษยย์ ที่เราได้เปิดเผยความจริงแก่พวกเขา ดังนั้น สุเจ้าจงถาม ชาวคัมภีร์ดูก็ได้ถ้าสุเจ้าไม่รู้เรื่องนี้ ⁸ เราไม่ได้ทำให้พวกเขา มีร่างกายที่ไม่กินอาหารและพวกเขา ก็มีใช้ผู้มีชีวิตยืน นาน ⁹ แล้วเราได้ทำตามสัญญาที่ได้ทำไว้กับพวกเขา อย่างครบถ้วน และเราได้ช่วยเหลือพวกเขาและผู้ที่เราประสงค์ และเราได้ทำลายผู้ฝ่าฝืน⁷

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي
إِلَيْهِمْ فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ
جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا
خَالِدِينَ ﴿٨﴾ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ
فَأَجْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا
الْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾

⁷ บรรดาผู้ไม่ยอมรับความเป็นบ่าวของนบีมุฮัมมัดเพราะเหตุผลว่าท่านเป็นมนุษย์คนหนึ่งเหมือนกับพวกเขา ได้ถูกบอกกล่าวหากพวกเขาจริงจังและจริงจังในการต่อต้านของพวกเขา พวกเขาจะไม่พบว่ามันเป็นเรื่องยากในการเข้าใจสัจธรรมอย่างถูกต้อง ลองถามชาวคัมภีร์และบรรดาผู้ศรัทธาในบรรดาบ่าวก่อนหน้าดูก็ได้ว่าบ่าวเหล่านี้เป็นมนุษย์หรือไม่ ถ้าบรรดาบ่าวในอดีตเป็นมนุษย์ พวกเขาจะไม่มีความสงสัยที่จะปฏิเสธบ่าวปัจจุบันเพียงเพราะว่าเขาเกิดมาจากพ่อแม่ที่เป็นมนุษย์เหมือนกับมนุษย์ธรรมดาคนอื่นๆ

ประวัติศาสตร์ของบรรดาบ่าวก่อนหน้านี้อธิบายให้เห็นว่าการยอมรับหรือการปฏิเสธบ่าวของผู้คนนั้นไม่ใช่การยอมรับหรือการปฏิเสธแบบปกติธรรมดาที่ทำให้คนสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน ผู้ยอมรับได้รับความรอดพ้นในขณะที่ผู้ปฏิเสธถูกทำลาย ดังนั้น นี่เป็นเรื่องที่เราต้องใส่ใจและสนใจอย่างจริงจัง

10 เราได้ประทานคัมภีร์แก่ผู้เจ้าซึ่งในนั้นมิ
 ข้อตกเตือน เกี่ยวกับเรื่องของสุเจ้าเองทั้งสิ้น
 แล้วสุเจ้ายังไม่เข้าใจอีก หรือ? 11 เมืองของ
 คนทำความชั่วก็เมืองแล้วที่เราได้ ทำลาย
 ไปและหลังจากนั้นเราได้ให้หมู่ชนใหม่เกิด
 ขึ้นมา 12 เมื่อพวกเขาเห็นการลงโทษของ
 เรา พวกเขาถึงวิงหนี ไปจากสถานที่แห่งนั้น
 13 พวกเขาได้ถูกบอกว่า “จงอย่า วิงหนี แต่
 จงกลับไปใช้ชีวิตสำราญของสุเจ้าและที่พิก
 อาศัยของสุเจ้าเพื่อที่สุเจ้าจะได้ถูกสอบสวน”
 14 พวกเขา ร้องออกมาว่า “บรรลัยแล้วเรา
 แท้จริง เราเป็นผู้ทำผิด” 15 พวกเขาร้องอยู่
 เช่นนี้เรื่อยไปจนกระทั่งเราได้ทำให้ พวกเขา
 กลายเป็นเหมือนทุ่งหญ้าที่ถูกตายและกลายเป็น
 ไร่ร้าง”

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ
 أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾ وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ
 قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا
 قَوْمًا آخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّا أَحْسَوْا
 بِأَسَنَاءِ إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾ لَا
 تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ
 وَمَسْكِنَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا
 يَتَوَلَّاتْنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ
 تِلْكَ دَعْوَتُهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا
 خَامِدِينَ ﴿١٥﴾

กัมภีร์ของพระเจ้ามิใช่แค่เพียงหนังสือในความหมายปกติธรรมดา ความจริงแล้ว มันเป็นสิ่งที่ยก
 ตกเตือน มันถูกส่งมาเพื่อเตือนมนุษย์ว่าการสร้างมนุษย์ขึ้นมาในโลกปัจจุบันไม่ใช่เรื่องของอุบัติเหตุ
 มันเป็นไปตามแผนการของพระเจ้าโดยมนุษย์ได้รับเสรีภาพชั่วคราวเพื่อที่เขาจะถูกทดสอบ และ
 หลังจากนั้นจะมีการตอบแทนเขาตามที่เขาได้ทำไว้ในโลกนี้ ปรากฏการณ์บางส่วนของความจริงนี้
 ได้มีขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่าในรูปของการทำลายกลุ่มชนที่ละเมิดขอบเขต แต่ปรากฏการณ์อันสมบูรณ์
 จะเกิดขึ้นในวันการแห่งการชำระบัญชีเมื่อมนุษย์ทั้งในอดีตและปัจจุบันจะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นอีก
 ครั้งหนึ่งและถูกรวบรวมเข้าด้วยกันในศาลของพระเจ้า

ตราบดที่มนุษย์มีปัจจัยสนับสนุนทางวัตถุ เขาก็ไม่พร้อมที่จะออกมาจากความไม่สนใจใต้อะไรทั้ง
 สิ้น แต่เมื่อกระบวนการชำระบัญชีของพระเจ้าเริ่มต้น สิ่งที่แสดงถึงความเข้มแข็งทางวัตถุซึ่งทำให้
 เขากล้าที่จะเมินเฉยต่อการเรียกร้องของสัจธรรมจะกลายเป็นภาระอันหนักอึ้งจนเขาอยากจะปลดมัน
 ทิ้ง และเมื่อถึงเวลาที่เขาต้องแยกตัวออกจากผู้ติดตามเขานั้นเองที่ตาของเขาจะเปิด อย่างไรก็ตาม
 การเปิดตาของเขาในตอนหัวเลี้ยวหัวต่อนั้นจะไม่มีประโยชน์อะไรอีกแล้วเพราะในตอนนั้นทุกสิ่งจะ
 ไม่มีอำนาจใดๆทั้งสิ้น หลังจากนั้น มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงมีอำนาจช่วยเหลือ ไม่ใช่พระเจ้าจอม
 ปลอม

16 เราไม่ได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และที่อยู่ใน ระหว่างทั้งสองนั้นเพื่อความ สนุกสนาน 17 ถ้าหากเรา ต้องการจะทำให้ มันเป็นสิ่งบันเทิงและไม่มีอะไรมากไป กว่า นี้ เราก็จะทำของเราเอง 18 แต่เราจะอ้าง ความจริง ไปที่ความเท็จจนความเท็จถูก ทำลายและจะหายไป ความ วิบัติจะเกิดกับ สุเจ้าสำหรับสิ่งที่สุเจ้าได้กล่าวไป^๗

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا لِعِبَادٍ ﴿١٦﴾ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ
هُوَآءَ لَأَخَذْتَهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا
فَاعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى
الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمْ
الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾

^๗ คนที่ไม่เอาใส่ใจในการเรียกร้องของพระเจ้าถือว่าโลกนี้เป็นของเล่นของพระเจ้าที่ไม่มีวัตถุประสงค์อะไรนอกจากการสนุกสนานชั่วคราว แต่เมื่อพิจารณาจากเหตุผลอันยิ่งใหญ่และความหมายที่ซ่อนอยู่ภายใต้การทำงานของโลกปัจจุบัน ปรากฏว่ามันเป็นไปได้เลยที่พระเจ้าผู้สร้างโลกนี้จะเป็นอะไรสักอย่างที่สร้างมันขึ้นมาเพียงเพื่อความเพลิดเพลิน

ในโลกปัจจุบัน มีสิ่งถูกสร้างเป็นพิเศษของพระเจ้า นั่นคือมนุษย์ที่โดยธรรมชาติแล้วมีความสามารถที่จะแยกความจริงออกจากความเท็จได้ การมีอยู่ในโลกของสิ่งถูกสร้างที่สามารถใช้ดุลพินิจและตัดสินใจได้ว่าทางหนึ่งเป็นทางที่ถูกต้องและอีกทางหนึ่งเป็นทางที่ไม่ถูกต้องพร้อมกับการต่อสู้บ่อยครั้งระหว่างสัจธรรมและความเท็จเป็นสิ่งที่ชี้ถึงความจริงว่าเวลาหนึ่งกำลังจะมาถึงเมื่อมันจะเป็นที่ประจักษ์ชัดว่าอะไรคือสัจธรรมที่แท้จริงและอะไรไม่ใช่สัจธรรม และใครก็ตามที่อยู่ข้างสัจธรรม จะได้รับความสำเร็จและใครก็ตามที่ไม่อยู่ข้างเดียวกับสัจธรรมจะประสบความล้มเหลว

19 ของพระองค์คือผู้อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และบรรดา(ทูตสวรรค์)ผู้อยู่ใกล้พระองค์มิได้ออหังตอการ เคารพสักการะพระองค์ และทั้งหมดไม่รู้สึกรเหนียวหนาย

20 พวกเขาแซ่ซ้องสรรเสริญพระองค์ทั้งกลางคืนและกลางวันโดยไม่เหนื่อย^๗

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ إِلَيْهِ وَاللَّيْلَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾

^๗ ทุกสิ่งบนโลกและในท้องฟ้าเป็นสิ่งที่พระเจ้าสร้างขึ้นมา ทุกสิ่งทำตามที่พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ในจักรวาลทั้งหมด มีมนุษย์เท่านั้นที่โอหังและไม่เชื่อฟัง ใครที่ไม่เชื่อในพระเจ้าจะโอหังและไม่เชื่อฟังโดยอ้างว่าไม่มีใครมีอำนาจเหนือพวกเขาและพวกเขามีเสรีภาพที่จะทำอะไรก็ได้ตามที่พวกเขาต้องการ

ส่วนผู้ศรัทธาในพระเจ้าย่อมแสดงความโอหังและไม่เชื่อฟังเช่นกัน แต่พวกเขาอธิบายพฤติกรรมของพวกเขาแตกต่างกัน พวกเขาเอาใครบางคนนอกเหนือไปจากพระเจ้าเป็นสื่อกลางและเป็นผู้ให้คำแก้ต่างเพื่อช่วยเหลือพวกเขา พวกเขาทักท้วงเอาว่าคนเหล่านั้นเป็นผู้ใกล้ชิดพระเจ้าและคาดหวังว่าถ้าพวกเขาไปแสดงความเคารพสักการะเป็นครั้งเป็นคราว คนเหล่านั้นจะช่วยขอร้องพระเจ้าให้ยกโทษเพื่อความรอดพ้น บางคนทักท้วงเอาว่าทูตสวรรค์เป็นสื่อกลางในขณะที่บางคนถือว่าคุณสมบัตินั้นมาจากมนุษย์คนอื่น

แต่ความคิดเช่นนี้ไม่มีเหตุผลโดยสิ้นเชิง ถ้าใครมีความคิดอันลึกซึ้งและมองเห็นความจริงในระดับจักรวาล เขาจะเห็นว่าคนเหล่านั้น(ผู้ที่ถูกถือว่ามีความพิเศษของพระเจ้า)โดยตัวเองก็หวาดกลัวพระเจ้าและคุกเข่าต่อหน้าพระองค์ แต่เป็นเรื่องน่าขำที่มนุษย์ได้เอาชื่อของคนเหล่านั้นมาใช้แสดงท่าทีโอหังและไม่เชื่อฟังในโลก

21 สิ่งเคารพบูชาต่างๆจากแผ่นดินที่พวกเขาตั้งขึ้นมี อำนาจที่จะทำให้คนตายมีชีวิตขึ้นมาได้ไหม? 22 ถ้าหาก มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์อื่นๆ นอกเหนือจากพระเจ้าในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน ทั้งชั้นฟ้าและแผ่นดินจะต้องได้รับความหายนะ อย่างแน่นอน มหาบาริสูทียิ่งคือพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่ง บัลลังก์ทรงอยู่เหนือสิ่งที่พวกเขากล่าวร้ายต่อพระองค์ 23 พระองค์จะไม่ทรงถูกสอบสวนเกี่ยวกับงานของพระองค์ แต่พวกเขาต่างหากที่จะถูกสอบสวน⁷

24 พวกเขาได้ยึดถือพระเจ้าอื่นๆนอกไปจากพระองค์ กระนั้นหรือ? (อัมมัมมัด) จึงบอกพวกเขาว่า “จงนำ หลักฐานของพวกเขามาสิ นี่คือข้อตักเตือนสำหรับคน ที่อยู่ร่วมกับฉันและมีข้อตักเตือนสำหรับคนก่อนหน้าฉันด้วย” แต่ส่วนใหญ่ของคนเหล่านี้ไม่รู้จักความจริง ดังนั้น พวกเขาจึงได้หันห่างออกไปจากมัน 25 ศาสนทูตทุกคน ที่เราได้ส่งมาก่อนหน้าเจ้านั้น เราได้ตัดสินแก่พวกเขา เหมือนกันว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากฉัน ดังนั้น จงเคารพภักดีฉันแต่เพียงผู้เดียว”⁸

أَمْ آخَذُوا ۙ إِلَهَةً مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿٢١﴾ لَوْ كَانَ فِيهَا ۙ إِلَهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا ۖ فَسُبْحٰنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٣﴾ أَمْ آخَذُوا مِن دُونِهِ ۙ إِلَهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهٰنَكُمْ هٰذَا ذِكْرٌ مِّن مَّعِيَ وَذِكْرٌ مِّن قَبْلِي ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي ۙ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾

⁷ โลกไม่ได้อยู่โดดเดี่ยวตามลำพังจากสิ่งถูกสร้างอื่นๆ แต่มันอยู่ร่วมกับจักรวาลอย่างแยกไม่ออก การมีอยู่ของชีวิตบนโลกและความเจริญเติบโตของมันเกิดขึ้นได้โดยการที่มันรักษาความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับส่วนอื่นๆของจักรวาล ปฏิสัมพันธ์ที่สมดุลและสอดคล้องกันระหว่างโลกและท้องฟ้า พิสูจน์ให้เห็นว่าการควบคุมโลกและท้องฟ้าอยู่ในมือของผู้มีอำนาจเพียงผู้เดียว ถ้าการควบคุมอยู่กับผู้มีอำนาจสองคน แน่نون ความสับสนอลหม่านระหว่างโลกและสิ่งถูกสร้างอื่นๆในจักรวาลก็จะเกิดขึ้น ผลที่ตามมาก็คือการมีชีวิตอยู่บนโลกก็ไม่อาจเป็นไปได้

จักรวาลกับความกว้างใหญ่ไพศาลและความหมายของมันแสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของผู้สร้างว่าเป็นพระเจ้าผู้อยู่เหนือความบกพร่องทั้งหมด การที่ทักเอาว่าผู้ทรงสร้างทุกสิ่งเป็นผู้ที่มีความบกพร่องและอ่อนแอจึงเป็นการให้คุณค่าจักรวาลที่เป็นอยู่ต่ำกว่าความเป็นจริงโดยสิ้นเชิง

ข การที่ทักเอาว่ามีผู้ใดที่ควรค่าต่อการเคารพสักการะนอกไปจากพระเจ้าเป็นเรื่องที่ไม่มีเหตุผล แต่เป็นเรื่องของความโง่เขลาโดยสิ้นเชิง บรรดาผู้ที่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้าไม่มีเหตุผลมายืนยันความเชื่อของพวกเขา มันไม่มีความรู้ของมนุษย์และวาระของพระเจ้ามารองรับ เมื่อได้ยินเหตุผลสนับสนุนความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้า พวกเขากลับหลีกเลี่ยงและหันหลังให้ ไม่ใช่เพราะพวกเขามีความเชื่อมั่นบนพื้นฐานของเหตุผล แต่เป็นเพราะความอคติ

เนื่องจากความอคติของพวกเขาในเอง พวกเขาจึงตีรันทันทุรังในความเชื่อของเขาจนพวกเขาไม่ยอมละทิ้งมันถึงแม้ว่ามันไม่อาจแก้ต่างได้โดยเหตุผล

²⁶ พวกเขา กล่าวว่า “พระผู้ทรงกรุณา มีบุตร” มหาบริสุทธิ์ ยิ่งแต่พระองค์ พวกเขาเป็นแค่เพียงบ่าวผู้มีเกียรติ ²⁷ พวกเขาไม่ละเมิดขอบเขตในการพูดก่อนพระองค์และพวกเขา ปฏิบัติตามคำบัญชาของพระองค์ ²⁸ พระองค์ทรงรู้ถึงทุกสิ่ง ที่อยู่ต่อหน้าพวกเขา และที่ถูกซ่อนเร้นจากพวกเขา พวกเขาไม่ขอไต่โทษแทนผู้ใดนอกจากผู้ที่พระองค์ทรงพอใจและพวกเขา ดำเนินชีวิตด้วยความกลัวพระองค์ ²⁹ ถ้าผู้ใดในหมู่ พวกเขา กล่าวว่า “ฉันเป็นพระเจ้านอกไปจากพระองค์ด้วย” เราจะส่งเขาไปนรกทันทีเพราะนี่คือการตอบแทนจากเรา สำหรับผู้ทำความผิด⁷

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۗ سُبْحٰنَهُ ۗ
 بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا
 يَسْبِقُونَهُ ۗ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ
 يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
 وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ
 أَرَادَ ۗ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾
 * وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلٰهٌ مِّنْ
 دُونِهِ ۗ فَذٰلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ ۗ كَذٰلِكَ
 نَجْزِي الظَّٰلِمِينَ ﴿٢٩﴾

⁷ การพิจารณาว่าสิ่งหนึ่งถูกต้องและอีกสิ่งหนึ่งผิดเป็นการบันทึกภาพของมนุษย์ ดังนั้นมนุษย์จึงพยายามหาทฤษฎีมาอธิบายว่าความแตกต่างระหว่างสวรรค์และไม่ใช่สวรรค์ต้องไม่มีเพื่อที่พวกเขาจะได้ใช้ชีวิตอยู่ในโลกตามที่พวกเขาชอบและพอใจกับการที่จะไม่ต้องไปรับผิดชอบในสิ่งที่พวกเขาได้ทำไปหรือสิ่งที่พวกเขาไม่ได้ทำ ดังนั้น คนที่ไม่มีศาสนาจึงพยายามหาทางปฏิเสธชีวิตโลกหน้า ในขณะที่คนมีศาสนาหาทางโต้แย้งการเคารพกราบไหว้วัตถุบูชา

ทูตสวรรค์เป็นสิ่งถูกสร้างที่มองไม่เห็น มนุษย์ได้รับการบอกให้รู้ถึงการมีอยู่ของทูตสวรรค์ผ่านทางনীเพื่อที่มนุษย์จะได้ตระหนักถึงอำนาจของพระเจ้า แต่พวกเขา(มนุษย์)มีความคิดผิดๆว่าทูตสวรรค์เป็นลูกสาวของพระเจ้าและยึดถือความเชื่อแปลกๆว่าพวกเขาต้องทำพิธีกรรมบางอย่างในนามของทูตสวรรค์เพื่อที่จะให้ทูตสวรรค์ขอร้อง “พ่อ” ของพวกเขาให้ยกโทษพวกเขาและให้พวกเขาได้รับความรอดพ้นจากการถูกลงโทษ

ความเชื่อเช่นนี้ทั้งหมดเท่ากับการปฏิเสธความเป็นพระเจ้าของพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ พระเจ้าคือพระเจ้า เพราะพระองค์ไม่มีข้อบกพร่องใดๆ ถ้าหากพระองค์มีข้อบกพร่อง พระองค์ก็ไม่จำเป็นต้องเป็นพระเจ้า

³⁰ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาไม่พิจารณาหรือว่าชั้นฟ้าทั้ง หลายและแผ่นดินในตอนแรก นั้นเป็นมวลเดียวกัน หลังจากนั้น เราได้ แยกมันออกจากกันและเราได้สร้างทุกสิ่ง ที่มีชีวิตจากน้ำ? แล้วพวกเขายังไม่เชื่ออีก หรือ?ⁿ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ إِنَّ السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا
وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَآءِ كُلِّ شَيْءٍ حَيٍّ ۖ أَفَلَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾

ⁿ มวลสารที่พระเจ้า “แยกมันออก” บางทีอาจหมายถึงชั้นตอนแรกสุดของโลกและท้องฟ้าในยุคสมัยใหม่ได้อธิบายออกมาในรูปของทฤษฎีการระเบิดครั้งใหญ่ (Big Bang) ตามการคำนวณทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ มวลสารทั้งหมดจักรวาลเดิมที่อยู่ในรูปของทรงกลมที่มีขนาดใหญ่มาก(ซูเปอร์อะตอม) ตามกฎฟิสิกส์ที่รู้จักกัน ทุกส่วนของมันถูกดึงดูดเข้ามายังศูนย์กลางและถูกรวมเข้าด้วยกันอย่างแน่นมาก ในบางจุด มีการระเบิดขนาดมหึมาขึ้นในลูกกลมใบนี้ซึ่งทำให้หลายส่วนของมันเริ่มพุ่งออกมาภายนอก ด้วยเหตุนี้ ในที่สุด จักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาลจึงบังเกิดขึ้นดังที่เราเห็นอยู่ แต่คำถามที่ยังค้างคาอยู่ก็คือว่าอะไรเป็นสาเหตุให้อนุภาคที่อัดกันแน่นของซูเปอร์อะตอมนั้นระเบิดออกมา การระเบิดครั้งใหญ่เป็นหลักฐานยืนยันว่ามีผู้ที่เป็นสาเหตุทำให้มันระเบิด เมื่อมีผู้เป็นสาเหตุก็เป็นข้อพิสูจน์ถึงการมีอยู่ของพระเจ้าโดยตัวของมันเอง ด้วยเหตุนี้ ประวัติศาสตร์ที่มาของจักรวาลจึงยืนยันถึงการมีอยู่ของผู้ที่มีอำนาจเป็นเอกเทศถาวรนอกจักรวาลและผู้ที่มิอำนาจเป็นอิสระเ็นเองที่ใช้อำนาจของตนเองเหนือจักรวาล

ในโลกของเราเนี องค์กรประกอบส่วนใหญ่ของทุกสิ่งคือน้ำ ถ้าไม่มีน้ำก็ไม่มีชีวิต น้ำมีอยู่มากมายบนโลกใบนี้ ในจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาล การมีน้ำอยู่มากมายในที่หนึ่งเป็นการบ่งชี้ถึง “การสร้างเป็นพิเศษ” ถ้าเห็นสัญญาณชัดเจนเช่นนั้นแล้ว มันจะนำประหลาดใจแค่ไหนหากมนุษย์ยังคงไม่ได้รับข้อคิดทางด้านจิตวิญญาณ

31 เราได้ทำให้ภูเขามันคงในแผ่นดิน มิฉะนั้นแล้ว มันจะ เลื่อนไปมาอยู่ข้างใต้พวกเขา และเราได้ทำให้ในนั้นมีทาง เปิดไว้ เพื่อที่พวกเขาจะได้พบทาง 32 เราได้ทำให้ชั้นฟ้า เป็นหลังคาป้องกันอย่างดี แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังไม่ ใสใจต่อสัญญาณทั้งหลายของเรา 33 พระองค์คือผู้ทรง สร้างกลางวัน และทรงสร้างดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ทั้งหมดลอยอยู่ในแต่ละวงโคจรของมันⁿ

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾

ⁿ ในที่นี้ได้มีการบอกถึงลักษณะสำคัญๆของโลกไว้ซึ่งเตือนมนุษย์ให้นึกถึงพระเจ้าเพื่อทำให้เขาเป็นบ่าวผู้กตัญญูของพระองค์ หนึ่งในนั้นคือทิวเขาที่ตั้งตระหง่านอยู่เหนือผิวโลกเพื่อรักษาวัตถุที่แน่นอนหาได้ทะเลไว้ให้มีความสมดุล บางทีนี้อาจเป็นการอ้างถึงสิ่งที่รู้จักกันในวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ว่า 'isostasy' (สมดุลของเปลือกโลก) ในทำนองเดียวกัน มันเหมือนกับสัญญาณหนึ่งของพระเจ้าที่แผ่นดินได้ถูกสร้างขึ้นมาในลักษณะที่บางครั้งมนุษย์สามารถสร้างถนนได้บนทุ่งราบ และบางครั้งเป็นทางผ่านระหว่างภูเขาและแม่น้ำ

หลังคาของท้องฟ้าซึ่งเป็นบรรยากาศเหนือเราถูกสร้างขึ้นมาในลักษณะที่จะป้องกันรังสีอันตรายบางอย่างของดวงอาทิตย์ให้มีผลกระทบต่อเราในรูปของชั้นโอโซน ชั้นบรรยากาศยังช่วยป้องกันอุกกาบาตที่พุ่งเข้ามาสู่โลกอย่างต่อเนื่องไม่ให้มาถึงเรา เช่นเดียวกัน ยังมีสัญญาณอีกมากมายในการโคจรของดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ในวงโคจรของมันโดยไม่มีการปะทะกันซึ่งทำให้เกิดกลางวันและกลางคืนเป็นปกติบนโลก

บนแผ่นดินยังมีสัญญาณเช่นนี้อีกนับไม่ถ้วน ถ้ามนุษย์ตรวจสอบสัญญาณเหล่านี้อย่างลึกซึ้ง เขาจะเข้าใจถึงความจำเป็นของพระเจ้าและอำนาจของพระองค์ แต่เขากลับเพิกเฉยต่อสัญญาณเหล่านี้ แม้หลังจากเห็นปรากฏการณ์และสัญญาณที่ชัดเจนเหล่านี้แล้วก็ตาม เขาก็ยังทำเป็นหูหนวกและตาบอดต่อสัญญาณเหล่านั้น

34 เรามิได้ทำให้ใครคนใดก่อนหน้าเจ้ามีชีวิต
 ยั่งยืนนาน โดยไม่ตาย ดังนั้น ถ้าเจ้า(มุฮัม
 มัด)ตาย พวกเขาจะมีชีวิต ยืนยาวตลอดไป
 กระนั้นหรือ? 35 ทุกชีวิตจะต้องลิ้มรส ความ
 ตาย และเรากำลังทดสอบสุเจ้าด้วยสภาพ
 การณ์ที่เลว และดี และในที่สุด สุเจ้าจะถูกนำ
 กลับมายังเรา⁷

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ الْخُلْدَ
 أَفَإِن مِّتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ﴿٣٥﴾
 نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ
 وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

⁷ บรรดาผู้ต่อต้านบีมุฮัมมัดในมักกะฮ์เป็นผู้มีความมั่งคั่งและมีอำนาจในทางวัตถุ คนเหล่านี้ได้
 ได้รับความเคารพและมีตำแหน่งสูงในสังคมเวลานั้น พวกเขาถือว่าความแตกต่างนี้หมายความว่า
 พวกเขาอยู่บนหนทางที่ถูกต้องและบีมุฮัมมัดอยู่บนหนทางที่ผิด แต่การมีทรัพย์สินปัจจัยทางโลก
 ไม่เกี่ยวข้องกับความเหนือกว่าหรือด้อยกว่า เพราะสิ่งเหล่านั้นมิใช่เพื่อการทดสอบ มันเป็นการ
 ทดสอบที่พระเจ้าได้กำหนดไว้ ถ้าหลังจากได้ทรัพยากรทางโลกแล้ว มนุษย์คิดว่าตัวเองสูงส่ง เข
 ก็เหมือนกับกำลังพิสูจน์ว่าตัวเองไม่ควรรำคาญกับความจำเริญที่พวกเขาได้รับ ผลก็คือหลังความตายใน
 โลกหน้า เขาจะไม่ได้รับความมั่งคั่งร่ำรวยของเขาอีกเลย

ชาวมักกะฮ์พยายามอย่างหนักที่จะกำจัดบีมุฮัมมัดจนถึงขนาดว่าพวกเขาต้องการทำลายภารกิจ
 ของท่านให้หมดสิ้นแบบถอนรากถอนโคน พระเจ้ากล่าวว่าพวกคนที่วางแผนร้ายตอนเป็นนลิ้มความ
 จริงไปว่าคนที่ขุดหลุมฝังศพเพื่อคนอื่นนั้นในที่สุดแล้วจะเข้าหลุมศพตนเอง ดังนั้น หลังจากตายไป
 แล้ว เมื่อพวกเขาพบพระเจ้าที่แท้จริงของพวกเขา พวกเขาจะทำอย่างไร?

³⁶ เมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเห็นเจ้า พวกเขาก็ดีแต่ หัวเราะเยาะเจ้าโดยกล่าวว่า “คนนี่นะหรือที่พูดจาไม่ดี ถึงสิ่งที่พวกท่านเคารพบูชา?” แต่พวกเขาเองนั้นแหละ ที่ปฏิเสธจะเอ่ยถึงพระผู้ทรงกรุณาปรานี⁷

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ
يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوءًا أَهَذَا الَّذِي
يَذْكُرُ ۖ إِلَهُتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ
الرَّحْمَنِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾

⁷ เทวรูปของชาวกูเรซนั้นความจริงแล้วเป็นเทวรูปที่สำคัญของสังคมในเวลานั้น ในด้านหนึ่ง ชาวกูเรซคิดถึงความยิ่งใหญ่ของเทวรูปเหล่านั้น แต่ในอีกด้านหนึ่งมีนบีที่ในเวลานั้นก็ไม่ได้เห็นไปกว่ามนุษย์ธรรมดา เมื่อเปรียบเทียบกับกันแล้ว นบีจึงเป็นคนธรรมดาทั่วไปที่ไม่มีความสมบัติพิเศษแต่ประการใด พวกเขาเคยถามกันเองด้วยความไม่พอใจว่า “นี่หรือคนที่วิจารณ์ผู้ยิ่งใหญ่ของเรา ผู้ปฏิเสธศาสนาของผู้ยิ่งใหญ่เหล่านี้ซึ่งเราปฏิบัติตามและหาทางจะนำศาสนาใหม่มาให้เรา?”

นบีมุฮัมมัดได้เชิญชวนผู้คนให้ยอมรับความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้า แต่คนเหล่านี้ไม่สนใจในพระเจ้า ผลประโยชน์ทั้งหมดของพวกเขามุ่งไปอยู่ที่รอบๆ บุคคลผู้ยิ่งใหญ่ซึ่งพวกเขาได้ยกย่องให้มีสถานะเป็นพระเจ้า เนื่องจากพระเจ้าจอมปลอมเหล่านี้ได้รับผลกระทบจากการเรียกร้องของนบีมุฮัมมัด พวกคนที่ยกย่องพระเจ้าจอมปลอมเหล่านี้จึงกลายเป็นผู้ต่อต้านท่านนบีอย่างเอาเป็นเอาตาย พวกเขาสิ้นใจว่าคนที่นบีปฏิเสธพระเจ้านั้น นบีกำลังนำเสนอแนวทางของพระเจ้าที่แท้จริงให้พวกเขา มิใช่การส่งเสริมตัวท่านเอง

37 มนุษย์เป็นสิ่งถูกสร้างแห่งความริบรอนฉันจะแสดง สัญญาณทั้งหลายของฉันให้ดูเจ้าเห็นในไม่ช้านี้ ดังนั้น เจ้าไม่ต้องเร่งฉัน 38 พวกเขาถามว่า “เมื่อใดเล่าที่คำชูนี้จะเป็นจริง ถ้าท่านพูดจริง?” 39 ถ้าบรรดาผู้ปฏิเสธ สัจธรรมรู้ถึงเวลาที่พวกเขาไม่สามารถป้องกันใบหน้าและ หลังของพวกเขาให้พ้นจากไฟนรก พวกเขาจะไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือจากที่ไหน 40 แท้จริง มันจะเกิดขึ้นโดย ฉับพลันและทำให้พวกเขาตกตะลึงจนพวกเขาไม่สามารถ ปิดป้องมันได้ และพวกเขาจะไม่ได้รับการผ่อนผันอะไรอีก 41 บรรดาศาสนทูตก่อนหน้าเจ้าได้ถูกเยาะเย้ยมาแล้วเช่น กัน แต่พวกที่เย้ยหยันนั้นได้ถูกล้อมรอบด้วยสิ่งที่พวกเขา เคยเย้ยหยันเช่นกัน⁷

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ
 آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾
 وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ
 الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُوتُ عَنْ
 وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا
 هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً
 فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا
 هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ آسْتَهْزِئُ بِرُسُلِ
 مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالذِّكْرِ سَخْرَاءُ
 مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤١﴾

⁷ ชาวอาหรับปฏิเสธแนวความคิดเรื่องโลกหน้าที่มีมุฮัมมัดอธิบายให้พวกเขาฟังถึงแม้ว่าพวกเขาจะเชื่อในชีวิตหลังความตาย พวกเขาภาคภูมิใจที่เป็นผู้ปฏิบัติตามศาสนาที่ประกันความสำเร็จของพวกเขา เมื่อนับชีวิตแย่งความเชื่อที่ฝังใจของพวกเขา พวกเขาจึงโกรธและแสดงความไม่กลัวเกรงอะไรโดยกล่าวว่า “เอากการลงโทษของพระเจ้าที่ท่านกำลังข่มขู่เรามาให้เราเห็นหน่อยซิ”

พระเจ้ากล่าวว่าการที่พวกเขาเร่งรีบอยากจะเห็นการลงโทษโดยเร็วก็เนื่องจากความจริงที่ว่าพวกเขากำลังอยู่ในกระบวนการทดสอบ ดังนั้น พวกเขาจึงอยู่ห่างไกลจากการลงโทษของพระองค์ แต่เมื่อระยะเวลาของการทดสอบสิ้นสุดลงและพวกเขาได้รับการลงโทษจากพระเจ้าเมื่อใด เมื่อนั้นแหละที่พวกเขาจะได้เห็นสิ่งที่พวกเขาได้แสดงความอวดดีในการไม่สนใจคำพูดของนบี

42 (ไอ้มุฮัมมัด) จงถามพวกเขาว่า “ใครเล่าที่คอยคุ้มครอง พวกท่านทั้งกลางคืนและกลางวันจากความกริ้วของพระผู้ ทรงกรุณาปรานี?” แต่ถึงกระนั้น พวกเขายังหันห่างออก จากการระลึกถึงพระผู้อภิบาลของพวกเขา 43 พวกเขามี สิ่งศักดิ์สิทธิ์อื่นๆ ที่สามารถป้องกันพวกเขาให้พ้นจากเรา กระนั้นหรือ? (ไม่) พวกมันเองก็ช่วยตัวเองไม่ได้และป้องกัน ตนเองให้พ้นจากเราไม่ได้⁷

قُلْ مَنْ يَكْلُؤُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ ۗ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٣﴾ أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٤﴾

⁷ การชำระบัญชีของพระเจ้ามิใช่สิ่งที่เป็นเรื่องในอนาคตที่ห่างไกล มันเป็นเรื่องที่แฝงอยู่ในชีวิตประจำวันของเราซึ่งเรารู้สึกว่ามีมึนปอดภัยและได้รับความคุ้มครองกันอยู่แล้ว ตัวอย่างเช่น ถ้าระยะทางระหว่างดวงอาทิตย์และโลกถูกลดลงครึ่งหนึ่ง กลางวันของเราจะร้อนจนเราเหมือนกำลังถูกย่างบนเปลวไฟ ในทางตรงข้าม ถ้าระยะทางระหว่างดวงอาทิตย์และโลกเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า กลางคืนของเราจะหนาวเหน็บจนเราเหมือนถูกแช่แข็ง

พระเจ้าผู้ทรงสร้างระบบของโลกและชั้นฟ้าที่เอื้ออำนวยให้มนุษย์อย่างสูงนี้สมควรที่จะได้รับการเทิดพระเกียรติ การเคารพสักการะและการแสดงความจงรักภักดีแทนเทพเจ้าจอมปลอมที่ไม่มีความสามารถทำอะไรแก่มนุษย์ได้

44 ความจริงแล้ว เราได้ประทานสิ่งดี(แห่งชีวิต)แก่พวกเขา และบรรพบุรุษของพวกเขาเป็นเวลานานมากแล้ว แต่พวกเขาไม่เห็นหรือว่าเราได้ร่นขอบเขตของพวกเขาในทุกๆด้าน? แล้วพวกเขาจะชนะเราหรือ?^๗

45 จงบอกพวกเขา “ฉันเพียงแต่ตักเตือนพวกท่านตามที่ พระเจ้าประทานมายังฉันเท่านั้น” แต่คนหูหนวกนั้นไม่ได้ยินการเรียกร้องเมื่อพวกเขาถูกตักเตือน ⁴⁶ ถ้าการลงโทษอันแผ่วเบาของพระผู้อภิบาลของเจ้าสัมผัสพวกเขา พวกเขาจะร้องออกมาว่า “วิบัติแล้วเรา แท้จริงแล้ว เราเป็นผู้ทำผิด”^๘

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَاٰبَاءَهُمْ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ اَنَا نَاتَى الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا اَفْهُمْ الْعٰلِبُوْنَ ﴿٤٦﴾ قُلْ اِنَّمَا اُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاۗءَ اِذَا مَا يُنذَرُوْنَ ﴿٤٧﴾ وَلَٰٓئِن مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَوَيْلَنَا اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٤٨﴾

^๗ ในสมัยโบราณ ชาวมักกะฮ์ถูกถือว่าเป็นผู้นำของโลกอาหรับ ตำแหน่งความเป็นผู้นำนี้เป็นของขวัญที่พระเจ้าทรงมอบให้พวกเขา แต่มันกลับทำให้พวกเขาเกิดความภาคภูมิใจผิดๆและถือดี ดังนั้น เมื่อนับมุฮัมมัดประกาศศรัทธา พวกเขาจึงไม่ยอมรับเพราะความรู้สึกถือดีของพวกเขา

นั่นเป็นสภาพการณ์ของอิสลามในมักกะฮ์ แต่ในหมู่คนอื่น ๆ ที่ไม่ได้รับผลกระทบทางจิตใจเหมือนกับคนในมักกะฮ์ ศรัทธาอิสลามกำลังแพร่ขยายออกไป ในมักกะฮ์ อิสลามถูกปฏิเสธ แต่ในสถานที่อื่น อิสลามกำลังได้รับการยอมรับโดยชนเผ่าต่างๆ การรับอิสลามขนานใหญ่โดยชาวมะดีนะฮ์ได้ทำให้เป็นที่ชัดเจนในที่สุดว่าขอบเขตความเป็นผู้นำของคนในมักกะฮ์กำลังหดตัวลงเรื่อยๆ แต่คนที่ยังมีปมเชื่องอยู่นั้นไม่ได้รับบทเรียนจากการเตือนใดๆไม่ว่าการเตือนนั้นเป็นการเตือนอย่างเปิดเผยก็ตาม

^๘ “ฉันเพียงตักเตือนพวกท่านตามที่พระเจ้าประทานมายังฉันเท่านั้น” หมายถึงการเตือนคนโดยอาศัยเหตุผล ผู้ทำการเรียกร้องเพื่อศรัทธาสนับสนุนคำพูดของเขาด้วยการโต้แย้งที่มีความเชื่อมั่นเสมอและผู้คนจะยอมรับศรัทธาก็โดยอาศัยเหตุผลของเขาเท่านั้น บรรดาคนตาบอดและหูหนวกต่อการโต้แย้งด้วยเหตุผลจะถูกกระทำอย่างแรงให้รู้จักดีเมื่ออำนาจของพระเจ้าปรากฏให้เห็นอย่างเปิดเผยหลังความตายของพวกเขา พวกเขาคนโง่หังและอวดดีจะยอมรับศรัทธา แต่การยอมรับศรัทธาในตอนนั้นจะไม่มีประโยชน์อะไรอีกแล้ว

47 ในวันแห่งการพินคืนชีพ เราจะตั้งตราชู้ที่เที่ยงธรรม ขึ้นมาเพื่อที่จะได้ไม่มีชีวิตใดไม่ได้รับความเป็นธรรม แม้แต่เพียงน้อยนิด ถึงแม้ว่ามันจะเป็นการกระทำที่มี น้ำหนักเท่ากับเมล็ดผักกาด เราก็จะนำมาออกมา (เพื่อชั่ง) และเพียงพอแล้วที่เราจะชำระบัญชีⁿ

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ
الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ
كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ
أْتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَسِيبًا

④

ⁿ ในโลกปัจจุบัน “ตราชู้(หรือตาชั่ง)” เป็นอุปกรณ์ที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อหาน้ำหนักของวัตถุ ดังนั้นพระเจ้าจึงได้ใช้คำที่มนุษย์รู้จักเพื่ออธิบายถึงเหตุการณ์ในวันพิพากษา ตรงไหนที่ตาชั่งของโลกชั่งน้ำหนักสิ่งที่เป็นวัตถุ ในวันพิพากษา ตราชู้ของพระเจ้าจะชั่งความจริงที่จับต้องไม่ได้และแสดงให้เห็นถึง “น้ำหนัก” ของมัน นั่นคือ ตาชั่งแห่งโลกนี้สามารถชั่งสิ่งต่างๆที่เป็นวัตถุได้ แต่ตราชู้ของพระเจ้าจะสามารถชั่งคุณค่าภายในของการกระทำของเราได้

ในโลกนี้ มนุษย์ได้รับสิ่งต่างๆโดยการจ่ายเงินเพื่อมัน ใครที่จ่ายน้อยจะได้รับของน้อย ใครจ่ายมากจะได้รับของมาก ในวันแห่งการพิพากษาก็จะเป็นเช่นนี้ สิ่งของมีคุณค่าสูงจะมีไว้สำหรับการจ่ายราคาสูงในรูปของการทำดี ถ้าในโลกนี้ไม่มีอะไรที่ได้มาโดยไม่ต้องจ่ายเงินใด ในวันแห่งการพิพากษา สิ่งมีค่าจะมีไว้ให้ใครก็ขึ้นอยู่กับการจ่ายที่เหมาะสมเท่านั้น กุรอานเป็นคัมภีร์ที่ใช้ให้เห็นว่าราคาเป็นอย่างไร ตามเกณฑ์ตัดสินของกุรอาน ผู้ศรัทธาต้องพัฒนาบุคลิกทางด้านจิตวิญญาณในโลกนี้เอง นี้อธิบายว่าเขาต้องจ่ายถ้าเขาต้องการพบทางเข้าไปสู่โลกของสวรรค์

48 ก่อนหน้านี้ เราได้ประทานครมที่ตัดสิน ความถูกต้อง และความผิด ประทานครมแสงสว่างและการตักเตือนแก่ผู้ชรา และฮารูนสำหรับผู้สำรวจตนจากความชั่ว 49 ผู้ที่เกรง กลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขาถึงแม้จะมีได้เห็นพระองค์ และเกรงกลัวเวลาแห่งการพิพากษา 50 เราได้ประทานครม ข้อตักเตือนอันจำเริญนี้มา(สำหรับสุเจ้า) แล้วสุเจ้ายังปฏิเสธอีกกระนั้นหรือ?⁷

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ
وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٥٨﴾ الَّذِينَ
يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِمَّن
أَلْسَاعَةَ مَشْفُقُونَ ﴿٥٩﴾ وَهَذَا ذِكْرٌ
مُّبَارَكٌ أُنزِلْنَاهُ بِإِذْنِنَا لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٠﴾

⁷ เกณฑ์ตัดสิน(อัลฟุรกอน) แสงสว่างและการตักเตือนหรือการระลึกถึง(ซิกร์) ซึ่งโมเสสได้รับคือสิ่งเดียวกับที่ทุกนบีได้รับจากพระเจ้า อัลฟุรกอนหมายความว่ามาตรฐานอันดีงามที่ทำให้มนุษย์สามารถแยกแยะระหว่างสัจธรรมกับความเท็จได้ แสงสว่างหมายถึงทางนำของพระเจ้าซึ่งตั้งมนุษย์ออกมาจากความมืดของหนทางที่ผิดมาสู่เส้นทางที่เที่ยงตรง ซิกร์หมายถึงการระลึกถึง กล่าวคือ การให้ความสำคัญแก่การศึกษาสิ่งต่างๆที่ซ่อนอยู่ ทั้งนี้ เพื่อที่ว่าสิ่งเหล่านั้นจะได้ไม่เป็นแค่เพียงสิ่งของแต่เป็นขุมทรัพย์แห่งความรู้สำหรับการรู้จักและการยอมรับพระเจ้าและทางนำของพระองค์

พระเจ้าได้จัดเตรียมทางนำของมนุษย์ไว้ในลักษณะนี้ แต่ทางนำของพระเจ้าอาจจะให้ทางนำในความหมายที่แท้จริงก็ต่อเมื่อมนุษย์คนใดมีความอยากรู้เกี่ยวกับชะตากรรมของตนในโลกหน้า และความอยากรู้นี้ทำให้เขาเอาจริงจนเขาให้ความสำคัญแก่สัจธรรมและความดีงามมากกว่าสิ่งอื่น ๆ ทั้งหมด

51 ก่อนหน้านั้น เราได้ประทานทางนำแก่อิบรอฮีม เพราะเรารู้จักเขาดี 52 เมื่อตอนที่เขากล่าวแก่พ่อ ของเขาและผู้คนของเขาว่า “รูปปั้นอะไรกันนี้ที่พวก ท่านเคารพบูชา?” 53 พวกเขาตอบว่า “เราเห็นว่า บรรพบุรุษของเราเคารพบูชามัน” 54 เขากล่าวว่า “พวกท่านและบรรพบุรุษของพวกท่านอยู่ในการหลง ผิดชัดๆ”⁷

﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُسُدَهُۥٓ مِنْ قَبْلُ ۖ وَكُنَّا بِهِۦ عَالِمِينَ ﴿٥١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ هَاهَا عَٰبُدُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا هَاهَا عَٰبِدِينَ ﴿٥٣﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وءَابَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾﴾

⁷ มันเป็นหลักการทำงานของพระเจ้าที่จะทรงให้ตามความสามารถของผู้รับ อับราฮัมได้ผ่านการทดสอบต่างๆมาอย่างหนักและได้พิสูจน์ความสามารถของเขาให้เห็นแล้ว ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ประทานทางนำและความรู้ของพระองค์แก่เขา นี่เป็นสิ่งที่แสดงถึงวิธีการที่พระเจ้าปฏิบัติกับบ่าวของพระองค์ อับราฮัมเกิดในเมืองอูรีในประเทศอิรักปัจจุบัน ในตอนนั้น ผู้คนทั้งเมืองกราบไหว้บูชารูปเคารพ ถึงแม้เขาจะถูกเลี้ยงและเติบโตในสภาพแวดล้อมเช่นนั้น แต่อับราฮัมก็ไม่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งเหล่านั้น เขาพิจารณาถึงสิ่งต่างๆในสภาพแวดล้อมเวลานั้นอย่างมีเหตุผลและเขาสามารถค้นพบความจริงได้ เขาอยู่ในโลกที่เกียรติและความก้าวหน้าทุกอย่างถูกยึดอยู่กับลัทธิกราบไหว้รูปเคารพ แต่เขาไม่สนใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ด้วยความไม่คิดถึงเรื่องใดๆทางโลก เขาวิจารณ์พฤติกรรมของผู้คนในสังคมของเขาและพร้อมที่จะประกาศสัจธรรมต่อหน้าคนเหล่านั้น นี่คือคุณลักษณะที่ทำให้คนผู้หนึ่งสามารถได้รับทางนำของพระเจ้า

55 พวกเขาตอบว่า “เจ้าเอาความจริงมาเสนอแก่เรา หรือว่าเจ้าล้อเล่น?” 56 อิบรอฮีมตอบว่า “ไม่ใช่เช่นนั้น พระผู้อภิบาลของพวกเขาท่านคือพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้า ทั้งหลายและแผ่นดินและผู้ทรงเนรมิตสิ่งเหล่านั้น และ ฉันเองขอเป็นผู้ยืนยันในเรื่องนี้ 57 ขอสาบานด้วย พระเจ้า ฉันจะจัดการสิ่งศักดิ์สิทธิ์พวกนี้ในตอนทีพวก ท่านไม่อยู่” 58 ดังนั้น เขาจึงได้ทุบมันแตกออกเป็นชิ้นๆ ยกเว้นเทวรูปตัวใหญ่เพื่อที่พวกเขาจะได้กลับมาหา มัน(เพื่อสอบถาม)^๗

قَالُوا أَجِئْنَا بِحَقِّكِ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَمَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ﴿٥٧﴾ فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَبِيرًا هُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾

^๗ ในระหว่างสมัยของอับราฮัม ความคิดของผู้คนตกอยู่ท่ามกลางความเชื่อในลัทธิบูชารูปเคารพมากมายจนในตอนแรกพวกเขาถือว่าการวิพากษ์วิจารณ์ของอับราฮัมเป็นเรื่องไม่สำคัญ ดังนั้นพวกเขาจึงถามอับราฮัมว่าเขาพูดจริงหรือพูดเล่นเป็นการสนุกสนาน

อับราฮัมกล่าวว่าการที่พวกเขาถือว่าเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดเป็นเรื่องพูดเล่นคือข้อพิสูจน์อีกอย่างหนึ่งถึงความไม่รู้ของคนเหล่านั้น ความจริงก็คือว่าทั้งโลกและชั้นฟ้าต่างยืนยันว่าจะชนะของพระเจ้า วันต่อมา ด้วยความกล้าหาญ เขาได้ทุบทำลายรูปเคารพที่ผู้คนบูชากันเพื่อเป็นการพิสูจน์โดยทางปฏิบัติว่าสิ่งที่เขาพูดไปในทางทฤษฎี กล่าวคือ รูปเคารพเหล่านั้นไม่มีค่าอะไรเลย

59 (เมื่อผู้คนกลับมาเห็นสภาพของเทวรูปเหล่านั้น) พวกเขาได้กล่าวว่า “ใครทำเช่นนี้กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของเรา? เขาต้องเป็นผู้มีเจตนาร้ายแน่ๆ”⁶⁰ บางคนกล่าวว่า “เราได้อินเด็กหนุ่มคนหนึ่งที่ถูกเรียกว่าอิบรอฮีมเคย พูตถึงเรื่องเทวรูปเหล่านี้”⁶¹ พวกเขาจึงกล่าวว่า “ดังนั้น ไปเอาตัวเขามาที่นี่ต่อหน้าผู้คน ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขา จะได้เป็นพยาน”⁶² (เมื่ออิบรอฮีมถูกนำตัวมาที่นั่น) พวกเขาถามว่า “อิบรอฮีม เจ้าทำเช่นนี้ต่อบรรดาเทวรูป ศักดิ์สิทธิ์ของเราใช่ไหม?”⁶³ เขาตอบว่า “ไม่ใช่ เทวรูป ที่ใหญ่ที่สุดในเทวรูปทั้งหมดต่างหากเป็นผู้ทำ พวกท่านลองถามเทวรูปเหล่านั้นดูสิ ถ้าพวกมันพูดได้”⁶⁴

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ
لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾ قَالُوا سَمِعْنَا
فِي يَدِكُمْ هُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٠﴾
قَالُوا فَاتُوا بِهِ عَلَىٰ عَيْنِ النَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوا ءَأَنْتَ
فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٢﴾
قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا
فَسَأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾

⁶⁴ ในวันต่อมา เมื่อผู้คนเข้าไปในวิหารและเห็นรูปเคารพของพวกตนแตกเป็นชิ้นๆ ทุกคนต่างตกตะลึง หลังจากได้สติคืนมา พวกเขาโกรธในที่สุดว่านี่คือผลงานของเด็กวัยรุ่นที่หันเหออกไปจากศาสนาที่บรรพบุรุษของพวกเขานับถือกันมาและพูดคัดค้านศาสนาของพวกเขา

ในขณะที่ทำลายรูปเคารพ อับราฮัมเจตนาเลือกรูปเคารพตัวที่ใหญ่ที่สุดไว้ตัวหนึ่ง เมื่อเขาถูกตามตัวมาได้สวน เขาได้บอกว่รูปเคารพตัวสูงใหญ่ที่สุดนั้นยังอยู่ที่นั่นโดยไม่ได้รับความเสียหายแต่อย่างใด ใครจะไปสอบถามรูปเคารพตัวใหญ่นั้นก็ได้ เขาบอกว่าถ้ารูปเคารพตัวใหญ่นั้นเป็นพระเจ้า จงขอให้รูปเคารพตัวนั้นอธิบายว่ารูปเคารพตัวอื่นๆถูกทุบทำลายได้อย่างไร

ถึงแม้อับราฮัมไม่ได้ตอบคำถามของผู้คนตรงๆ แต่มันก็เป็นคำพูดโดยอ้อมที่เพียงพอจะสื่อสารสัจนของเขาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นี่แสดงว่าบางครั้ง คำพูดอ้อมๆ ได้ผลมากกว่าคำพูดตรงๆ

64 ดังนั้น พวกเขาจึงหันมามองหน้ากัน และกล่าวว่า “แน่นอน พวกแกเองนั่นแหละที่ผิด” 65 แต่หลังจากนั้น พวกเขาต่างก็ม้วนหน้ากล่าวด้วยความละอายว่า “อิบรอฮีม เจ้าก็รู้ว่าเทวรูปเหล่านั้นพูดไม่ได้” 66 อิบรอฮีมจึงกล่าวว่า “แล้วพวกท่านยังละทิ้งพระเจ้าไปเคารพสักการะสิ่งอื่น ที่ไม่อาจยังคุณให้โทษใดๆแก่พวกท่านกระนั้นหรือ? 67 น่าละอายทั้งพวกท่านและสิ่งที่พวกท่านเคารพบูชาออกไปจากพระเจ้า อย่างนี้แล้ว พวกท่านยังไม่เข้าใจ อีกหรือ?” 67

68 พวกเขาจึงกล่าวว่า “จงเผาเขาทั้งเป็น และแก้แค้น แทนเทวรูปศักดิ์สิทธิ์ของพวกท่านถ้าหากพวกท่าน ต้องการจะทำ” 69 ดังนั้น เราจึงได้บัญญัติว่า “ไฟเอ๋ย จงเย็นลง และเป็นที่ปลอดภัยสำหรับอิบรอฮีม 70 พวกเขาตั้งใจจะทำร้ายอิบรอฮีม แต่เราได้ทำให้แผนการ ร้ายของพวกเขาดังล้มเหลว” 70

فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٥﴾ ثُمَّ نَكَسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٦﴾ قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٧﴾ أَفَبِلَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا ءَالَهُتَكُمُ إِن كُنتُمْ فَعَلِينَ ﴿٦٩﴾ قُلْنَا يَنْتَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبرَاهِيمَ ﴿٧٠﴾ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧١﴾

⁶⁴ เมื่อได้ยินคำตอบเช่นนั้นจากอับราฮัม ผู้คนอาจกล่าวหาเขาว่าเป็นคนอวดดีและลงโทษเขาตามที่เคยเกิดขึ้นก็ได้ แต่ถึงจะเป็นผู้กราบไหว้รูปเคารพ แต่พวกเขาก็ยังมีเหตุผลเหลืออยู่บ้าง ดังนั้น เมื่อเห็นถึงพลังของเหตุผลในคำตอบของอับราฮัม พวกเขาจึงรู้สึกละอายใจและยอมรับว่าตัวเองผิด ถ้าพวกเขาไม่ตกเป็นเหยื่อของความอคติ ประสบการณ์นี้น่าจะเพียงพอที่จะนำพวกเขาไปสู่ความศรัทธาที่ถูกต้อง

⁶⁷ บรรดาผู้มีอำนาจมักจะใช้วิธีการกดขี่ข่มเหงเมื่อพวกเขาล้มเหลวในเรื่องการใช้เหตุผลโต้แย้ง นี้ก็เช่นเดียวกันกับกรณีของอับราฮัม หลังจากเหตุการณ์ทุบทำลายรูปเคารพ เมื่อพวกผู้นำชุมชนรู้ว่าพวกเขาไม่สามารถโต้แย้งเหตุผลของอับราฮัมได้ พวกเขาจึงเริ่มจัดการประหารเขา ด้วยความมัวเมาในอำนาจ วันหนึ่ง พวกเขาได้โยนอับราฮัมเข้าไปในกองไฟ

แต่เนบีคือตัวแทนของพระเจ้าบนโลกนี้ ดังนั้น บนพื้นฐานของการยกเว้นนี้ พระเจ้าทรงให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษแก่เนบีของพระองค์ ในกรณีนี้ก็เช่นเดียวกัน ด้วยคำสั่งของพระเจ้า ไฟได้เย็นลงเพื่อเขา การช่วยเหลือประเภทนี้อาจมีไว้สำหรับคนที่ไม่เช่นนั้นด้วยเช่นกันโดยมีเงื่อนไขว่าเขาต้องแสดงตัวเองให้สอดคล้องกับแผนการของพระเจ้าอย่างชัดเจนในระดับเดียวกับที่เนบีทำ

71 และเราได้นำเขาและลูกออกมาอย่างปลอดภัยยัง แผ่นดินที่เราได้ทำให้ในนั้นเป็นที่จำเริญสำหรับผู้คน ทั้งหมดของโลก 72 เราได้ประทานอิสฮากแก่เขาและ ยะกูบเป็นการเพิ่มเติม และเราได้ทำให้พวกเขาแต่ละ คนเป็นผู้มีคุณธรรม 73 เราได้แต่งตั้งพวกเขาเป็นผู้นำ ที่นำทางคนอื่นโดยคำบัญชาของเราและเราได้ตั้งใจ พวกเขาให้ทำการงานที่ดีทั้งหลายและดำรงนมาซและ จ่ายซะกาต และพวกเขาทั้งหมดเคารพสักการะเรา⁷

74 เราได้ประทานการตัดสินใจและความรู้แก่ ลูฏและฮุซัย เขาให้พ้นจากเมืองที่กระทำ ความชั่วช้าลามกต่างๆ แท้จริง พวกเขาเหล่านั้นเป็นหมู่ชนที่ชั่วช้าและฝ่าฝืน 75 เราได้รับลูฏสู่ความเมตตาของเรา แท้จริง เขาเป็นหนึ่งในบรรดาผู้มีคุณธรรม^๗

وَجَعَلْنَاهُ لُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ أئِمَّةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَبِيدِينَ ﴿٧٣﴾ وَلُوطًا إِتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَجَعَلْنَاهُ مِنَ الْقَرَبِيِّ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَاتِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَسَاقِينَ ﴿٧٤﴾ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾

⁷ อับราฮัมหรือโนอ็อบรอฮัมเกิดในอิรัก เมื่อผู้คนในสังคมของเขาและผู้ปกครองอิรักที่เชื่อว่านิมรูตกกลายเป็นศัตรูของเขา เขาจึงได้ทิ้งบ้านเกิดเมืองนอนของเขาออกมาหลังจากที่นำสาส์นของพระเจ้าไปถึงผู้คนแล้ว เขาได้อพยพไปยังดินแดนซีเรียและปาเลสไตน์ตามคำบัญชาของพระเจ้า ถึงแม้ว่าคนในท้องถิ่นไม่ช่วยเหลือเขา แต่พระเจ้าได้ให้ลูกหลานหลายคนแก่เขาเป็นผู้ดำเนินตามรอยเท้าของเขา พระเจ้าได้รับและเห็นคุณค่าในความยำเกรงของเขาจนถึงขนาดพระองค์ได้เริ่มสายโซ่แห่งนบีจากในหมู่ลูกหลานของเขา

^๗ ดุลพินิจในการตัดสินใจหมายถึงการรู้จักพระเจ้า(มะอฺรึฟะฮฺ) และความรู้(อิลม์) หมายถึงการประทานวจาของพระเจ้า นบีคนอื่นๆทั้งหมดนอกเหนือจากนบีลูฏก็ได้รับความจำเริญเหล่านี้ ตอนนี หลังจากการสิ้นสุดการมีนบีแล้ว กุรอานเท่านั้นที่จะเป็นผู้นำส่งวจาของพระเจ้า ส่วนเรื่องความรู้ของพระเจ้า(อีกมะซุหฺรือมะอฺรึฟะฮฺ)นั้น ผู้ที่มีไชนบีจะได้รับส่วนแบ่งของมันตามคุณสมบัติของพวกเขา

บรรดาผู้ที่พระเจ้ามองด้วยความกรุณาปราณีนั้นนบีพระเจ้าเป็นสหาย พระองค์ดึงพวกเขาออกมาจากสภาพแวดล้อมของผู้กระทำความผิดและนำพวกเขาไว้ในสภาพแวดล้อมของคนดี เขากลายเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือพวกเขาในทุกหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตพวกเขา พระองค์ได้ประทานความรู้แก่พวกเขา หลังจากนั้น ชีวิตของพวกเขาทั้งหมดก็ได้รับความเมตตาจากอัลลอฮ์

76 ก่อนหน้าเขา นูฮฺได้วิงวอนต่อเรา และเราได้ยิน คำวิงวอนของเขา เราได้ช่วยเหลือเขาและคนใน ครอบครัวของเขาให้พ้นจากความหายนะอันยิ่งใหญ่ 77 เราได้ช่วยเขาจากหมู่ชนที่ปฏิเสธสัญญาณทั้งหลาย ของเรา แท้จริง พวกเขาเหล่านั้นเป็นคนชั่ว ดังนั้น เราจึงได้ทำให้พวกเขาทั้งหมดจมน้ำตาย^๗

وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِن قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا
لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ
الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْفُؤَمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِيَّاهُمْ كَانُوا
قَوْمًا سَوِيًّا فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾

^๗ โนอาห์หรือหนีนูฮฺได้ทำหน้าที่ในการเรียกร้องผู้คนในชุมชนชนของเขาไปสู่ธรรมเป็นเวลา ยาวนานมาก แต่มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ตอบรับและเปลี่ยนแปลงตัวเอง ในที่สุด โนอาห์ได้วิงวอน ต่อพระเจ้าให้ทำลายชุมชนของเขา ดังนั้น ภัยพิบัติน้ำท่วมใหญ่จึงเกิดขึ้นจนแม้แต่ภูเขาสองก็ไม่อาจ เป็นที่หลบภัยของผู้ปฏิเสธศรัทธาได้

ถึงแม้เหตุการณ์นี้ได้เกิดขึ้นในสมัยของนบีคนหนึ่ง แต่ในเรื่องนี้ก็มีสิ่งปลอบใจสำหรับคนทั่วไปด้วย มันแสดงให้เห็นว่าบรรดาผู้สร้างความเสียหายในโลกนี้ไม่ได้มีเสรีภาพอย่างสมบูรณ์ที่จะทำอะไรได้ ตามใจชอบในขณะที่ผู้สนับสนุนแนวทางของสัจธรรมมิได้อยู่บนโลกใบนี้ตามลำพัง คนที่แสดงตัว เองว่าอยู่กับสัจธรรมจนถึงขนาดเป็นตัวแทนของสัจธรรมในโลกนั้นไม่ได้อยู่ตามลำพังในชีวิต เพราะ พระเจ้าเป็นผู้สนับสนุนเขาและใครเล่าที่จะมีอำนาจเหนือคนที่พระเจ้าให้ความช่วยเหลือ?

78 จงบอกพวกเขาถึงดาวูดและสุลัยมาน เมื่อตอนที่ เขาทั้งสองกำลังตัดสินเรื่องสวนที่แกะฝูงหนึ่งหลงเข้าไปในตอนกลางคืน และเราเองได้เฝ้ามองการตัดสิน เรื่องนี้อยู่ 79 ในตอนนั้น เราได้ให้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่สุลัยมานในเรื่องนี้ และเราได้ประทานวิทย์ปัญญา และความรู้แก่ทั้งสองคน เราได้ทำให้ภูเขาและนกร่วม กับดาวูดในการสดุดีสรรเสริญเรา เรามีอำนาจที่จะทำ สิ่งนี้ 80 เราได้สอนเขาถึงการทำเสื้อเกราะเพื่อสู้เจ้า ทั้งนี้เพื่อที่สู้เจ้าจะได้ป้องกันตัวเอง จากความรุนแรง ของผู้อื่น แล้วสู้เจ้าจะขอบคุณไหม? ^๗

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي
 الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ
 وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾
 فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا
 حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ
 آلَ الْجِبَالِ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا
 فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ
 لَّكُمْ لِيُحِصَنَكُمْ مِنْ بِأْسِكُمْ فَهَلْ
 أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾

^๗ ในอายะฮ์ดังกล่าวนี้มีการเอ่ยถึงนบีสองคนที่เป็นลูกหลานอิสราเอล นั่นคือ เดวิด(ดาวูด) และอีกคนหนึ่งคือลูกชายของเขาคือโซโลมอน (สุลัยมาน) พระเจ้าได้ประทานความสามารถให้คนทั้งสองในการคลี่คลายปัญหาของผู้คนและมีการตัดสินปัญหาได้อย่างถูกต้อง นบีดาวูดเคยวิงวอนต่อพระเจ้า ด้วยถ้อยคำ น่าเสียดายและทำนองที่ไพเราะจนแม้แต่ภูเขาและนกต่าง ๆ จะมาร่วมในการวิงวอนกับเขาด้วย พระเจ้าได้บอกเขาถึงวิธีการนำเหล็กมาใช้ประโยชน์อีกด้วย

นบีของพระเจ้าเองที่สอนมนุษย์ให้รู้จักวิธีการวิงวอนต่อพระเจ้าและการสรรเสริญพระองค์ แต่จากอายะฮ์เหล่านี้ปรากฏว่า มีสิ่งอื่นที่มีความสำคัญสำหรับมนุษย์ด้วย นั่นคือ หลักการของความยุติธรรมทางสังคมและการใช้โลหะ ความจริงแล้ว ความรู้เบื้องต้นของสิ่งสำคัญทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับชีวิตนั้น บางทีอาจได้มาโดยการทำดีของพวกเขาเท่านั้น

81 เราได้ให้อำนาจสุลัยมานในการควบคุมลมพายุที่พัด ตามคำสั่งของเขาไปยังแผ่นดินที่เราได้ประทานความจำริญแก่ที่นั้น เพราะเรามีความรู้ในทุกสรรพสิ่ง 82 เราได้ให้อำนาจเขาควบคุมภูินบางตนที่ต่ำลงไปโนทะเลให้ เขาและทำงานอื่นๆนอกไปจากนั้นอีก และเราได้เผ่าดู พวกมันทั้งหมด^๗

وَلَسَلِّمَنَّ الَّرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ
إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا
بِكُلِّ شَيْءٍ عٰلِمِينَ ﴿٨٢﴾ وَمِنَ
الشَّيَاطِينِ مَن يَغُوصُونَ لَهُ
وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذٰلِكَ وَكُنَّا
لَهُمْ حٰفِظِينَ ﴿٨٣﴾

^๗ ในที่นี้ การควบคุมลมหมายถึงการทำให้การเดินทางเรือในทะเลสามารถเป็นไปได้ เพราะในสมัยโบราณ การเดินทางทางทะเลได้ถูกปฏิบัติเมื่อมนุษย์สร้างเรือที่มีใบเรือรับลมขึ้นมา ความจริงแล้วใบเรือคือวิธีการควบคุมลมและทำหน้าที่เป็นเครื่องยนต์สำหรับเรือในเวลาหนึ่ง การประดิษฐ์เรือที่มีใบเรือรับลมทำให้มหาสมุทรไม่เพียงแต่สามารถเดินเรือได้เท่านั้น แต่ยังเหมาะสมสำหรับการขนส่งสินค้าหนักหรือมีจำนวนมากด้วย นี่เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่ามนุษย์ได้รับความรู้เรื่องการเดินเรือในทะเลโดยนบีที่กล่าวมา

นอกเหนือจากนี้ ภูินกลุ่มหนึ่งได้ถูกทำให้อยู่ภายใต้อำนาจของนบีสุลัยมาน(โซโลมอน)ด้วย พวกภูินเหล่านี้เคยรับใช้นบีสุลัยมานในการทำโครงการสวัสดิการใหญ่ๆที่มนุษย์ธรรมดาไม่อาจทำได้ ในยุคเครื่องจักรสมัยใหม่ งานโยธาขนาดมหึมาเพื่อสวัสดิการของมนุษย์ล้วนทำด้วยเครื่องจักรกล แต่ก่อนถึงยุคจักรกล พระเจ้าได้ทำให้อำนาจของนบีของพระองค์เพื่อให้โครงการใหญ่ๆประสบความสำเร็จ

83 จงนึกถึงอัยยูบเมื่อเขาวีงวอนต่อพระผู้
อภิบาลของเขา ว่า “ฉันได้รับความทรมาน
จากโรคภัยและพระองค์เป็นผู้ ทรงเมตตา
ที่สุดในบรรดาผู้เมตตาทั้งหลาย”⁸⁴ เราได้
ตอบรับคำวิงวอนของเขาและได้ปลดเปลื้อง
ความทรมาน ไปจากเขา และเราได้ให้
ครอบครัวของเขากลับคืนไปหาเขา และมาก
ไปกว่านั้นพร้อมกับพวกเขาด้วยในฐานะ
เป็นความ เมตตาจากเรา ทั้งนี้เพื่อที่มันจะ
ได้เป็นข้อตักเตือนต่อบรรดา ผู้เคารพสักกา
ระเรา⁷

﴿ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ ۗ أَنِّىٓ مَسَّنَىٰ
الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٨٣﴾
فَاسْتَجَبْنَا لَهُ ۖ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ ۖ مِنْ
ضُرِّهِ ۖ وَءَاتَيْنَاهُ أَهْلَهُ ۖ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ
رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا ۖ وَذِكْرَىٰ لِلْعَبِيدِينَ ﴿٨٤﴾

⁷ พระเจ้าทรงให้ตัวอย่างของบรรดานบีที่ต่างกันทั้งประเภทและระดับโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้
มนุษย์เกิดอุทุมคติ หนึ่งในตัวอย่างเหล่านี้คือตัวอย่างของโยบ(นบีอัยยูบ) โยบเป็นนบีชาวอิสราเอล
ซึ่งมีชีวิตอยู่ในราวศตวรรษที่ 9 ก่อนคริสตกาล ตามคัมภีร์ไบเบิล เดิมที่เขาเป็นคนรวยมาก เขามี
ทั้งไร่นา ปศุสัตว์ ม้าและลูกหลานมากมายจนถึงขนาดมีการกล่าวกันว่าในหัวทั้งวันออกไม่มีใคร
เทียบเขาได้ แต่ถึงขนาดนั้น โยบยังเป็นคนที่มีความกตัญญูรู้คุณและมีความศรัทธา ชีวิตของเขา
ได้สร้างแบบอย่างที่ดีแสดงให้เห็นว่าคนๆหนึ่งยังคงนอนน้อมถ่อมตนและสงบเสงี่ยมเฉยๆอย่างไร
แม้จะได้รับความมั่งคั่งและเกียรติอย่างมากก็ตาม

แต่ซาตานได้พลิกสถานการณ์นี้ให้มนุษย์ได้รับบทเรียน กล่าวคือ มันทำให้ผู้คนเชื่อว่าการที่โยบให้
ความเคารพพระเจ้ามากเป็นพิเศษก็เนื่องจากว่าเขาได้รับความโปรดปรานเป็นพิเศษนั่นเอง ถ้าเขา
ไม่ได้รับความโปรดปรานเป็นพิเศษมากมายขนาดนี้แล้ว ความกตัญญูต่อพระเจ้าของเขาคงจะหมด
ไปแล้ว

ดังนั้น พระเจ้าจึงได้สร้างอีกตัวอย่างหนึ่งขึ้นมาผ่านทางเขา นั่นคือ ปศุสัตว์ของโยบทั้งหมดล้มตาย
ไร่นาของเขาถูกทำลาย ลูกหลานของเขาเสียชีวิตและแม้แต่ร่างกายของเขาก็เป็นโรค เมื่อเป็นเช่น
นี้ เพื่อนๆและญาติพี่น้องเขาทั้งหมดต่างพากันทิ้งเขาไปยกเว้นภรรยาของเขายังคงอยู่กับเขา แต่
โยบปล่อยให้ตัวเองขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของพระเจ้า เขาใช้ความอดทนอย่างที่สุด คัมภีร์ไบเบิล
กล่าวว่า “แล้วโยบก็ลุกขึ้น นึกเสียดสีของตน โทษษีระะ กราบลงถึงดิน นมัสการ ทำนว่า ‘ข้าพเจ้า
มาจากกรรมมารดาของข้าพเจ้าตัวเปล่า และข้าพเจ้าจะกลับไปตัวเปล่า พระเจ้าประทานและพระเจ้า
ทรงเอาไปเสีย สาธุการแด่พระนามพระเจ้า ในเหตุการณ์นี้ทั้งสิน โยบมิได้หยาบหรือกล่าวโทษ
พระเจ้า’” (โยบ 1:20-22)

เมื่อโยบได้แสดงความอดทนและความกตัญญูมากมายขนาดนี้ รางวัลตอบแทนที่เหมาะสมสำหรับ
เขาจึงได้ถูกเตรียมไว้สำหรับเขาในโลกหน้า แต่สถานการณ์ของเขานี้ในโลกนี้ก็เปลี่ยนไปด้วย “ดัง
นั้น พระเจ้าจึงได้ให้แก่เขาเป็นสองเท่าของสิ่งที่เคยมีก่อนหน้า” (โยบ 42:12) ดังนั้น เหตุการณ์นี้
จึงได้ถูกอธิบายไว้ในคำพูดของนบีมุฮัมมัดว่า “เมื่อพระเจ้าเปลี่ยนวันทั้งหลายของโยบอีก พระองค์
ได้ส่งฝูงตักแตนมายังเขา”

85 จงนึกถึงอิสมาอีลและอิตรีสและซุลกิฟล์
 เพราะพวกเขา ทุกคนเป็นผู้อดทน 86 เรา
 ได้รับพวกเขาสู่ความเมตตาของ เราเพราะ
 พวกเขาเป็นผู้มีคุณธรรม^๗

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ
 كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ وَأَدْخَلْنَاهُمْ
 فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ

^๗ อิซมาเอล(หรืออิสมาอีล)เป็นลูกชายของอับราฮัม นักอรรถาธิบายกุรอานบางคนถือว่าอิตรีสเป็น
 นบีที่ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ไบเบิลว่าอีโนค ในทำนองเดียวกัน ซุลกิฟล์บางที่อาจเป็นนบีที่คัมภีร์
 ไบเบิลกล่าวไว้ในชื่อของอิซตีเอล

นบีหลายคนได้ถูกอ้างถึงว่าเป็นความอดทนที่มีตัวตน เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็คือรากของการแสดง
 ความเคารพสักการะพระเจ้าคือความอดทน ความอดทนหมายถึงการละเว้นจากการมีปฏิกิริยา คน
 ที่ไม่สามารถละเว้นจากการมีปฏิกิริยาไม่สามารถรักษาตัวเองไว้บนหนทางของชีวิตที่ได้รับความ
 โปรดปรานจากพระเจ้าในโลกแห่งการทดสอบนี้ ความจริงแล้ว ความอดทนคือประตูที่นำไปสู่ความ
 เมตตาทั้งหมดของพระเจ้าในโลกนี้และในโลกหลังความตายด้วย

87 จงนึกถึงคนที่อยู่ในห้องปลา(ยูनुส)เมื่อเขาหนีไปด้วย ความโกรธเพราะเขาคิดว่าเราไม่มีอำนาจเหนือเขา แต่ หลังจากนั้นเขาได้วิงวอนต่อเราจากท่ามกลางความมืด โดยกล่าวว่า "ไม่มีสิ่งเคารพสักการะอื่นใดนอกจากพระองค์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ แท้จริง ฉันเป็นผู้ทำผิดไปแล้ว" 88 ดังนั้น เราได้ตอบรับคำวิงวอนของเขาและได้ช่วยเขา ให้พ้นจากความลำบาก นั้นแหละที่เราได้ช่วยเหลือผู้ศรัทธาทั้งหลายให้รอด^๗

وَذَا النُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَخَجَلْنَاهُ مِنَ الْعَمْرِ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

^๗ โยนาห์(ยูनुส)เป็นนบีที่ถูกส่งไปยังเมืองนีเนเวห์ซึ่งเป็นเมืองโบราณของอียิปต์ ในตอนนั้น ประชากรของเมืองนีเนเวห์มีประมาณหนึ่งแสนคนกว่าๆ โยนาห์ใช้เวลายาวนานในการเชิญชวนผู้คนในสังคมของเขาให้ยอมรับความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวและโลกหน้า แต่ผู้คนไม่พร้อมที่จะยอมรับ ตอนนี ถ้าหากสังคมใดยังคงตั้งอยู่ในการปฏิเสธนบีแม้ได้รับสาส์นจากพระเจ้าที่ถูกนำมาส่งพวกเขาแล้ว วิธีการของพระเจ้าก็คือพระองค์จะให้หนีออกจากเมืองนั้นและหลังจากนั้นพระเจ้าจะทรงลงโทษสังคมนั้น(ในรูปของภัยพิบัติ) แต่โยนาห์รู้สึกเอาเองว่าถึงเวลาแล้วที่เขาจะต้องไปแล้ว และเขาได้ออกมาจากเมืองนั้นโดยไม่รอคำสั่งของพระเจ้า

โยนาห์ออกจากเมืองไปถึงชายฝั่งทะเล เขาได้ขึ้นเรือลำหนึ่ง หลังจากแล่นออกไปได้สักพัก เรือลำนั้นได้เริ่มจม ผู้คนต่างคิดกันว่าบนเรือนี้ต้องมีทาสคนหนึ่งหนีมาของตนา มาตามประเพณีโบราณ การแก้ปัญหาหนึ่งคือการค้นหาทาสและโยนทาสลงทะเลไป เมื่อมีการเสียทาย ปรากฏว่ามีชื่อของโยนาห์ออกมา เขาจึงถูกโยนออกจากเรือ ในตอนนั้นเองที่ปลาตัวใหญ่ตัวหนึ่ง(อาจเป็นปลาวาฬ)ได้มากลืนเขาลงไปในท้อง หลังจากนั้น ด้วยคำบัญชาของพระเจ้า ปลาได้สำรอกเขาออกมาถึงไว้บนชายฝั่ง เมื่อเขาฟื้นตัวขึ้นมาเขาจึงได้กลับไปยังชุมชนของเขา

นบีคนหนึ่งต้องเผชิญชะตากรรมเช่นนี้เพียงเพราะเขาละทิ้งภารกิจการเชิญชวนผู้คนสู่สัจธรรมก่อนที่จะเสร็จสิ้น ดังนั้น เราจึงสามารถจินตนาการได้ถึงชะตากรรมของบรรดาผู้สืบทอดต่อจากนบีที่ไม่คำนึงถึงภาระหน้าที่การเผยแผ่วจนะของพระเจ้า

89 จงนึกถึงชะกะรียาเมื่อเขาได้วิงวอนต่อ พระผู้อภิบาล ของเขาโดยกล่าวว่า “ข้าแต่ พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดอย่าได้ปล่อยให้ฉันต้องอยู่คนเดียวโดยไม่มีบุตรเกิด ถึงแม้พระองค์ทรงเป็นผู้สืบทอดที่ดีที่สุด” 90 ดังนั้น เราได้ตอบ รับคำวิงวอนของเขาและเราได้ประทานเยฮูยาแก่เขาและ ทำให้ภรรยาของเขาสมบูรณ์(ที่จะมีบุตร)สำหรับเขา คน เหล่านี้แข่งขันกันในการทำความดีและวิงวอนต่อเราด้วย ความรักและความกลัว และพวกเขาเป็นผู้กอดตต่อเรา⁷

91 จงนึกถึงผู้ที่ปกป้องความบริสุทธิ์ของนาง ดังนั้น เรา จึงได้เปาวินุญญาณของเราเข้าไปในตัวของนางและได้ทำ ให้นางและลูกของนางเป็นสัญญาณแก่มนุษย์ทั้งหมด⁷

وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾
 فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ ﴿٩٠﴾
 وَالَّتِي أَحْصَيْنَا فَرَجَّهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِن رُّوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾

⁷ นบีคือผู้ที่พระเจ้าประทานความโปรดปรานให้เป็นพิเศษ ลักษณะสำคัญส่วนตัวของบรรดานบีก็คือ นบีทุกคนไม่ได้มุ่งเน้นไปยังการได้รับความสำเร็จทางโลก แต่มุ่งไปยังการได้รับสิ่งมีค่าจากทัศนะของโลกหน้า นบีทุกคนได้ค้นพบความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าจนถึงขนาดที่ว่าในสายตาของนบีนั้น พระเจ้าคือทุกสิ่งและไม่มีสิ่งใดอื่นสำคัญกว่า ในทุกสถานการณ์ นบีจะเลือกหนทางของความเจียมเนื้อเจียมตัวและกอดตตน

คุณสมบัติเหล่านี้พบได้อย่างเต็มที่ในตัวของนบีชะกะรียาและนบีคนอื่น ๆ ในเรื่องนี้ พระเจ้าได้ประทานความโปรดปรานเป็นพิเศษแก่เขา ผู้ศรัทธาทั่วที่มีสิทธิ์จะได้รับความช่วยเหลือและความจำเริญจากพระองค์ถ้าหากว่าพวกเขามีคุณสมบัติดังกล่าว

⁷ คุณสมบัติพิเศษของมารีย์(หรือมัรยัม)คือการปกป้องความบริสุทธิ์ของเธอ ดังนั้น รางวัลตอบแทนสำหรับเธอคือการที่เธอได้ถูกทำให้เป็นแม่ของนบีคนหนึ่งที่เกิดมาโดยปาฏิหาริย์โดยตรงของพระเจ้า

นี่เป็นความจริงที่เกิดขึ้นกับผู้ชายทั่วไปและผู้หญิงด้วย ทุกคนถูกทดสอบในโลกนี้โดยการที่ต้องควบคุมอารมณ์และความต้องการ ยิ่งใครแสดงวินัยในเรื่องนี้มากเท่าใด เขาจะยิ่งได้รับความจำเริญอันพิเศษจากพระเจ้ามากยิ่งขึ้น

92 แท้จริง หมู่ชนนี้ของสุเจ้าเป็นหมู่ชนเดียวกันและฉัน เป็นพระผู้อภิบาลของสุเจ้า ดังนั้น จงเคารพสักการะฉัน 93 แต่พวกเขาได้แยกความเชื่อ(หนึ่ง)ของพวกเขาออก เป็นหลายศาสนา แต่กระนั้น พวกเขาทั้งหมดจะกลับมาหาเรา 94 ใครก็ตามที่กระทำความดีและเป็นผู้ศรัทธา ความพยายามของเขาจะไม่ถูกปฏิเสธ เพราะเราเป็นผู้ บันทึกมันไว้สำหรับพวกเขา⁷

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾ وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَيْنَا رَاغِبُونَ ﴿٩٣﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ﴿٩٤﴾

⁷ พระเจ้าได้ส่งนบีทั้งหมดมาพร้อมกับศาสนาเดียวกัน กล่าวคือ ศาสนาที่มีพระเจ้าองค์เดียวและพระเจ้าองค์นี้เท่านั้นที่ต้องได้รับการเคารพสักการะ ถ้าหากผู้คนมั่นคงแน่วแน่ในศาสนาดั้งเดิมนี้ พวกเขาทั้งหมดจะยังคงเป็นประชาคม(อุมมะฮฺ)เดียวกันตลอดไป แต่เมื่อผู้คนเริ่มเข้าสู่ความขัดแย้งกันเองและหลังจากนั้นได้คิดถ้อยคำต่างๆของศาสนาเดียวกันขึ้นมา หลายคนจึงใช้สิทธิ์ของตนเองที่จะเลือกศาสนาอะไรก็ได้ที่สอดคล้องกับผลประโยชน์ของตนเองมากที่สุด ดังนั้น ศาสนาหนึ่งจึงถูกแบ่งออกเป็นหลายศาสนา

สำหรับพระเจ้า ความศรัทธาและการงานมีความสำคัญต่อเมื่อพวกเขาอมรับพระองค์และเชื่อฟังพระองค์อย่างแท้จริง สิ่งใดที่นอกเหนือไปจากนี้จะไม่มีความค่าในสายตาของพระเจ้าไม่ว่ามนุษย์คนใดจะให้คุณค่าแก่งานเหล่านั้นมากมายเพียงใดก็ตาม

95 มันได้ถูกกำหนดไว้แล้วว่าไม่มีชาติใดที่เราได้ทำลาย ไปแล้วจะกลับมามีชีวิตอีกครั้งหนึ่ง 96 แต่เมื่อยะอญูญ์ (กอก) และมะญูญ์ (มากอก) ถูกปล่อยออกมา พวกมันจะ ดาหน้ากันลงมาจากที่สูงทุกแห่งและกระจายกันออกไป (กระโดดข้ามสิ่งกีดขวางทุกอย่างของแผ่นดินและทะเล) 97 เมื่อสัญญาที่แท้จริงของพระเจ้าใกล้เข้ามา บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะตกตะลึง พวกเขาจะกล่าวว่า “บรรลัย แล้วเรา เราไม่ได้ใส่ใจในสิ่งนี้ ไซ้แต่เท่านั้น เรายังเป็นผู้ ทำผิดด้วย”^๗

وَحَرَّمَ عَلَىٰ قَرِيَّةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾ وَأَقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ كَفَرُوا يُؤْوِلُنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾

^๗ เมื่อสัจธรรมปรากฏพร้อมกับข้อโต้แย้งที่ชัดเจน มนุษย์จึงจำต้องยอมรับมันโดยการบังคับของธรรมชาติที่แท้จริงของเขา ตอนที่ บรรดาผู้ยอมรับสัจธรรมหลังจากรับรู้แล้วยังคงอยู่กับธรรมชาติของพวกเขา ในทางตรงข้าม บรรดาผู้ให้ความสำคัญแก่สิ่งที่เป็นวัตถุและไม่ยอมรับสัจธรรมจึงเป็นเหมือนกับการละทิ้งธรรมชาติของตนเอง เป็นการโยนผ้ามานไปปิดมันไว้ การปฏิเสธศรัทธาจึงมักต้องทำด้วยการปิดความรู้ลึกสำนึกของตัวเอง ชะตากรรมของคนที่กำลังเสียใจในเรื่องนี้ก็คือการเข้าสู่อิสลามของพวกเขาจึงไม่อาจเป็นไปได้เลย เพราะพวกเขาไม่เปิดใจรับความจริง

บรรดาผู้ไม่รับสัจธรรมถึงแม้จะถูกนำเสนอด้วยการโต้แย้งที่มีเหตุผลผลจะยอมรับสัจธรรมก็ต่อเมื่อวันพิพากษาได้จึกมานอกจากตาของพวกเขา แต่การยอมรับในขั้นสุดท้ายนั้นไม่มีประโยชน์อะไรสำหรับเขากอีกแล้วเพราะมันไม่ใช่เวลาสำหรับการยอมรับอีกแล้ว แต่เป็นเวลาสำหรับการเก็บเกี่ยวผลประโยชน์ของการยอมรับสัจธรรมก่อนหน้านี้ต่างหาก

98 ความจริงแล้ว สุเจ้าและสิ่งทีสุเจ้าเคารพสักการะนอก เหนือไปจากพระเจ้านั้นล้วนเป็นเชื้อเพลิงแห่งนรกทั้งสิ้น สุเจ้าจะได้เข้าไปอยู่ในนั้น 99 ถ้าหากสิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ ศักดิ์สิทธิ์จริง พวกมันก็ไม่ต้องเข้าไปในนั้น แต่ตอนนี้ พวกมันทั้งหมดจะอยู่ในนั้นตลอดไป 100 ที่นั้น พวกมัน จะร้องครวญคราง และพวกมันจะไม่ได้ยินสิ่งใด 101 แต่บรรดาผู้ที่เราได้กำหนดรางวัลแห่งความดีไว้แล้วนั้น พวก เขาจะถูกรักษาไว้ให้ห่างจากนรก 102 พวกเขาจะไม่ได้ยิน แม้แต่เสียงแผ่วเบาของมัน และพวกเขาจะได้อ่านกอยู่ ท่ามกลางสิ่งที่พวกเขาต้องการ 103 เวลาแห่งความนำ สะพรั่งกล้วยครั้งใหญ่ (ของวันแห่งการพิพากษา)จะไม่ทำให้พวกเขาต้องว้าวุ่นทุดสวรรค์จะออกมาต้อนรับพวกเขา และกล่าวว่า "นี่คือวันที่พวกท่านทั้งหลายได้ถูกสัญญาไว้"ⁿ

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا
وَارِدُونَ ﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَتْ هَتُولَاءِ
ءَالِهَةً مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا
لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ
لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا
مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾ لَا يَسْمَعُونَ
حَسْبَ سَهَا وَهُمْ فِي مَا أَشْتَهَتْ
أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾ لَا تَحْزَنُهُمُ
الْفِرْعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّهُمُ الْمَلَائِكَةُ
هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ
تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾

ⁿ อับดุลลอฮ์ อิบน์อัสซบะรียีร์เป็นกวีผู้มีชื่อเสียงในอดีต เมื่ออายะฮ์นี้ถูกประทานลงมา เขาได้ยืมผู้คนให้ถามนบีมุฮัมมัดว่าสิ่งอื่นๆที่ถูกกราบไหว้บูชาออกไปจากพระเจ้าพร้อมกับคนที่เคารพบูชาสิ่งเหล่านั้นจะตกนรกใช่ไหม ดังนั้น ท่านนบีจึงได้ชี้ว่าความจริงแล้วพวกเขากำลังเคารพบูชาทูตสวรรค์ ขาวยิวกำลังเคารพสักการะอัสซัยรฺ(เอชรา)และชาวคริสเตียนเคารพสักการะเมสซีอาห์ ด้วยเหตุนี้พวกเขาบูชารูปเคารพต่างๆจึงอยากจะเข้าใจเรื่องนี้และได้ถามท่านนบี ท่านได้ตอบว่าคนที่ได้รับการเคารพสักการะและขอที่จะได้รับการเคารพสักการะแทนพระเจ้าจะอยู่กับผู้เคารพสักการะด้วย เมื่อได้ยินคำตอบเช่นนี้ อับดุลลอฮ์ อิบน์ อัสซบะรียีร์จึงไม่ได้โต้เถียงใดๆ แต่เขาได้เข้ารับอิสลาม (ดู ตัฟซีร์ อิบน์กุษัยรฺ, เล่ม 3 หน้า 199)

นี่เป็นการแสดงให้เห็นว่าอายะฮ์นี้อ้างถึงสิ่งทีผู้คนเคารพกราบไหว้ซึ่งทำมาจากหิน หรือคนที่ขอให้ตัวเองเป็นที่เคารพสักการะ ใครทีเคารพสักการะผู้ใดออกไปจากพระเจ้าและคนที่ได้รับการเคารพสักการะและขอทีจะได้รับการเคารพสักการะนั้น คนทั้งสองประเภทนี้จะถูกโยนลงไปนรกเพื่อสอนบทเรียนให้แก่ผู้คน

วันอวสานจะเป็นวันที่นำสะพรั่งกล้วย แต่บรรดาผู้ที่กลัววันอวสานก่อนทีมันจะมาถึงนั้นจะปลอดภัยจากความนำสะพรั่งกล้วยของวันนั้น พวกเขาจะถูกส่งไปยังโลกทีเติมไปด้วยความสุขในสวรรค์

104 ในวันนั้น เราจะม้วนท้องฟ้าเหมือนกับการม้วนแผ่นกระดาษ เราจะนำสิ่งถูกสร้างออกมาอีกครั้งหนึ่งเช่นเดียว กับเราที่เราได้ให้มันบังเกิดขึ้นมาในตอนแรก นี่เป็นคำ สัญญาที่เราได้ทำไว้ต่อเราเองและเราจะทำตามนั้น ¹⁰⁵ และเราได้บันทึกไว้ในคัมภีร์ชะบูรหลังจากข้อตกเดือนนั้น ว่า “บ่าวผู้มีคุณธรรมของฉันจะเป็นผู้สืบทอดแผ่นดินนั้น” ¹⁰⁶ แท้จริง ในนั้นมีข่าวดีสำหรับหมู่ชนที่เคารพสักการะ ที่แท้จริง⁷

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجْلِ
لِلْكِتَابِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ
نُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْنا إِنَّا كُنَّا
فَاعِلِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي
الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ
يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٦﴾ إِنَّ
فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ ﴿١٠٧﴾

⁷ การขยายตัวของจักรวาลในปัจจุบันได้ถูกทำให้เกิดขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ของการสร้างสนามทดสอบ ดังนั้น เมื่อเวลาสำหรับการสร้างโลกแห่งการเก็บเกี่ยวผลที่ทำได้(ในโลกหน้า)มาถึง พระเจ้าจะม้วนโลกนี้และอาจจะสร้างโลกอีกโลกหนึ่งขึ้นมาเพื่อที่จะทำให้วัตถุประสงค์ของการทดสอบเป็นไปตามนั้น การเกิดขึ้นของโลกหนึ่ง(โลกปัจจุบัน)ในตัวเองก็เป็นข้อพิสูจน์ที่เพียงพอถึงความจริงว่าอีกโลกหนึ่งก็สามารถเกิดขึ้นได้

ในโลกปัจจุบัน คนเลวได้รับตำแหน่งใหญ่โต แต่มันก็แค่ระยะเวลาของการทดสอบเท่านั้น เมื่อเวลาของการทดสอบสิ้นสุดและโลกที่สมบูรณ์นี้รัตนตรัยของพระเจ้าถูกสร้างขึ้นมา ทุกคนจะได้รับความสะดวกสบายและเกียรติทุกอย่างได้ถูกเตรียมไว้เฉพาะบรรดาผู้ที่พิสูจน์ตัวเองว่าเป็นบ่าวที่แท้จริงของพระเจ้าในโลกแห่งการทดสอบนี้ นี่เป็นสิ่งที่ได้มีกล่าวไว้ในรายละเอียดแม้ในคัมภีร์ไบเบิล ที่กล่าวว่า “อย่าอิจฉาคนที่ประพาศผิด...จงวางใจในพระเจ้าและกระทำความดี ท่านจงอาศัยอยู่ในแผ่นดินและชีวนานอยู่กับความปลอดภัย พระองค์จะทรงให้ความยุติธรรมแก่ท่านกระจำอย่างความสว่างและสิทธิของท่านแจ้งอย่างเที่ยงวัน เพราะคนที่กระทำชั่วจะถูกตัดออกไป แต่บรรดาผู้ที่รอดอยพระเจ้าของจะได้แผ่นดินตกไปเป็นมรดก จงพรากระเสียดจากการชั่วและกระทำความดี และท่านจะดำรงอยู่เป็นนิตย์” (สดุดี 37:1,3,6,9, และ 27)

107 (ไอ้มุฮัมมัด) เรามีได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่น
 ใดนอกจาก เพื่อความเมตตาต่อมนุษยชาติ
 ทั้งหมด 108 จงบอก พวกเขาว่า “สิ่งที่ถูก
 เปิดเผยให้ฉันได้รู้จักคือ พระเจ้าของ พวก
 ท่านคือพระเจ้าองค์เดียว แล้วพวกท่าน
 จะยอม จำนวนต่อพระองค์ใหม่?” 109 หลัง
 จากนั้นแล้ว ถ้าพวก เขาหันหลังให้ จงบอก
 พวกเขาว่า “ฉันได้เตือนพวกท่าน ให้รู้จัก
 อย่างเปิดเผยแล้ว ตอนนี้นฉันไม่รู้ว่สิ่งที่พวก
 ท่าน ได้ถูกสัญญาไว้ฉันอยู่ใกล้หรือไกล 110
 (อย่างไรก็ตาม จงรู้ไว้ว่า) พระองค์ทรงรอบรู้
 สิ่งทีพวกท่านพูดออกมา อย่างเปิดเผยและ
 สิ่งทีพวกท่านปิดบังไว้ 111 ฉันไม่รู้ ว่านี่
 เป็นวิธีการทดสอบสำหรับพวกท่านและเป็น
 ประวิง เวลาสั้นๆหรือไม่” 112 จงกล่าวเถิด
 “ข้าแต่พระเจ้าผู้อภิบาล ของฉัน โปรดพิพากษา
 ด้วยความจริง พระผู้อภิบาลของ เราเป็น
 ผู้ทรงกรุณาปรานีทีเราขอความช่วยเหลือต่อ
 สิ่ง ทีพวกท่านกล่าว”⁷

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ
 ﴿١٠٧﴾ قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا
 إِلَهُكُمْ إِلَهُهُ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ
 مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾ فَإِن تَوَلَّوْا فُقُلْ
 ءَاذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِن أَدْرِي
 أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾
 إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ
 مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾ وَإِن أَدْرِي
 لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَنْعٌ إِلَيَّ حِينٍ ﴿١١١﴾
 قُلْ رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ
 الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

⁷ นบีทั้งหมดที่พระเจ้าส่งมาทีนี้ล้วนถูกส่งมาเพื่อวัตถุประสงค์เดียวกัน พระเจ้าต้องการให้บรรดานบี
 ปลูกฝังความรู้เรื่องความจริงในตัวมนุษย์เพื่อที่จะทำให้มนุษย์สามารถเป็นผู้อยู่อาศัยในสวรรค์อัน
 นิรันดร แต่ทุกครั้งที่นบีมา นบีกลับถูกปฏิเสธ

นบีทั้งหมดเป็นผู้นำความเมตตาของพระเจ้ามายังโลก แต่สิ่งทีทำให้ นบีมุฮัมมัดแตกต่างไปจากนบี
 คนอื่น ๆ ก็คือพระเจ้าได้เลือกท่านเพื่อทำหน้าที่ส่งความจำเริญเป็นพิเศษของพระองค์สู่บ่าวของ
 พระองค์ พระเจ้าได้ตัดสินใจว่าประตูแห่งทางซึ่งถูกปิดไว้สำหรับพวกเขามาเป็นเวลานานแล้วต้อง
 เปิดตลอดไป ดังนั้น แผนการของพระองค์ก็คือการทำให้กลุ่มคนทีนบีของพระองค์พูดด้วยนั้นถูก
 นำมาอยู่บนหนทางทีถูกต้องเพื่อทีว่าจะได้มีกลุ่มคนทีเข้มแข็งจากสาวกของท่านเกิดขึ้นมาทำการ
 เปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในโลกและเปลี่ยนเส้นทางประวัติศาสตร์ แผนการนี้ได้เสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว
 โดยนบีมุฮัมมัดและบรรดาสาวกของท่าน

22. การแสวงบุญ อัล-ฮัจญ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 มนุษย์เอ๋ย จงเกรงกลัวพระผู้อภิบาลของ
สุเจ้า แท้จริง แล้ว การสั่นสะเทือนของยาม
อวสานนั้นรุนแรงยิ่งนัก ² เมื่อวันนั้นมาถึง
สุเจ้าจะได้เห็นว่าแม่ทุกคนที่ให้นมลูก จะทิ้ง
การให้นมลูกของนางและหญิงมีครรภ์ทุกคน
จะคลอด ลูกของนางก่อนกำหนด และสุเจ้า
จะเห็นผู้คนมีอาการ มึนเมาถึงแม้ว่าพวก
เขาไม่ได้เมา แต่การลงโทษของ พระเจ้านั้น
รุนแรงยิ่งกว่า³ ในหมู่มนุษย์มีบางคนที่ไม่
มัว ถกเถียงเกี่ยวกับพระเจ้าโดยไม่มีความรู้
ใดๆและพวกเขา ปฏิบัติตามมารร้ายที่ถือ
รัน ⁴ ใครก็ตามที่เป็นพวกกับมัน เขาผู้นั้นได้
ถูกกำหนดไว้แล้วว่าจะถูกมันล่อลวงให้หลง
ทาง และนำเขาไปสู่การลงโทษด้วยเปลวไฟ
ในนรก⁷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ
زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾
تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا
أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ
حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ
بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ
بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ﴿٣﴾
كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَآنَهُ
يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٤﴾

⁷ นี่เป็นการอธิบายทางภาษาดึงความน่าสะพรึงกลัวบางอย่างของวันอวสาน วันที่จะทำให้มนุษย์
เกิดสภาวะความตกใจกลัวจนแม้ลิ้มลูกน้อยของตัวเองที่หน้าอกและผู้หญิงท้องถึงกับแท้งลูกออกมา
แผ่นดินไหวที่เกิดขึ้นมากมายหลายครั้งในโลกปัจจุบันของเราเป็นตัวอย่างแค่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น
สำหรับเหตุการณ์จริงที่จะเกิดขึ้นในวันอวสาน การเกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ของวันสิ้นโลกจะทำให้
มนุษย์ล้มทุกสิ่งที่เขาถือว่าสำคัญ และเนื่องจากเขาลืมวันอวสานไปแล้ว ในวันนั้น เขาจะลืมแม้แต่
ทรัพย์สินที่เขาสะสมและคนใกล้ชิดที่เขารัก

⁸ อะไรก็ตามที่หนีพุดนั้นไม่มีฐานมาจากความรู้และทำไม่ได้ยืนยันความจริงของมันโดยอาศัยข้อโต้
แย้งที่มีเหตุผล แต่บรรดาผู้ไม่ต้องการยอมรับหรือรับรู้สัจธรรมใดๆนอกจากตัวพวกเขาเองนั้น
ได้โต้แย้งผิดๆกับคำพุดของนบีเพื่อที่จะพิสูจน์ว่าพวกเขาอยู่บนหนทางที่ถูกตอง พฤติกรรมเช่นนี้
เท่ากับการโอ้อวดต่อพระเจ้า บรรดาผู้ใช้โล่ของการโต้แย้งผิดๆเพื่อที่จะปฏิเสธศาสนแห่งสัจธรรมนั้น
ความจริงแล้วพวกเขาได้ทำให้ชาตานเป็นคนนำทางของพวกเขา พวกเขาพิสูจน์ว่าพวกเขาไม่เกรง
กลัวพระเจ้า

ความรู้สึกเช่นนี้ทำให้มนุษย์ไม่มีความสามารถที่จะรู้และยอมรับสัจธรรม และเขาตกเป็นเครื่องมือ
ของชาตานได้โดยง่าย คนเช่นนั้นจะตื่นขึ้นต่อเมื่อได้ยินเสียงคำรามอันน่าสะพรึงกลัวของวันอวสาน
แต่แผ่นดินไหวของวันอวสานจะมายังคนที่เปิดประตูนรกให้พวกเขา ไม่ใช่ให้ทางนำพวกเขาในตอน
นั้น

⁵ มนุษย์เอ๋ย ถ้าหากสุเจ้ายังสงสัยกลางแกลงเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพหลังความตายอยู่ สุเจ้าจงรู้ไว้เถิดว่าเราได้สร้าง สุเจ้ามาจากดินในตอนแรก หลังจากนั้นจากหยดตสุจิ แล้วจากก้อนเลือด แล้วจากก้อนเนื้อ ทั้งที่เป็นรูปร่าง สมบูรณ์หรือไม่เป็นรูปร่าง เพื่อที่เราจะแสดงให้เห็นสุเจ้า เห็นอำนาจของเรา และเราได้ทำให้อสุจิตที่เราประสงค์ เหล่านั้นอยู่ในมดลูกชั่วระยะเวลาที่กำหนดไว้ หลังจากนั้น เราได้ให้สุเจ้าเป็นทารกและเติบโตเป็นผู้ใหญ่ หลังจากนั้น ในหมูสุเจ้านั้นอาจมีบางคนที่ถูกเรียกกลับก่อน และบางคนที่ถูกไปสู่วัยอันน่าสังเวชซึ่งเป็นวัยที่พวกเขาจะไม่รู้อะไรเลยหลังจากที่พวกเขาได้รู้ทุกสิ่ง สุเจ้า ได้เห็นแผ่นดินแห้งแล้ง แต่เมื่อเราได้ส่งน้ำฝนลงมา บนมัน มันก็ร่วนซุยและทำให้พืชพันธุ์หลากหลายชนิดมีชีวิต งอกเงยออกมา ⁶ ที่เป็นเช่นนั้นเพราะพระเจ้าเป็นผู้ ทรงสัจจะ พระองค์ทรงนำความตายมาสู่ชีวิต และ พระองค์ทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง ⁷ ยามอวสาน จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ไม่มีข้อสงสัยใดๆในเรื่องนี้ และแน่นอนที่สุด พระองค์จะทำให้ผู้ที่อยู่ในสุสานทั้ง หลายฟื้นขึ้นⁿ

يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ
الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِّن
نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ
مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَتُقَرَّفُ فِي
الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ
نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لَتَبْتُمْ أَشْدَكُكُمْ
وَمِنْكُمْ مَّن يَتُوفَىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ
إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن
بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَىٰ الْأَرْضَ
هَامِدَةً فإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ
وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ
﴿٥﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّ
الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾
وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ
اللَّهَ يَبْعَثُ مَن فِي الْقُبُورِ ﴿٧﴾

ⁿ มนุษย์สงสัยเกี่ยวกับชีวิตโลกหน้าด้วยเหตุผลต่างๆว่าเขาไม่สามารถเข้าใจว่าคนที่ตายไปแล้วจะกลับมามีชีวิตได้อย่างไร เขาสงสัยว่าจักรวาลที่ตายไปจะกลายเป็นจักรวาลที่มีชีวิตได้อย่างไร

คำตอบต่อคำถามนี้สามารถพบได้ในโครงสร้างของโลกปัจจุบันของเราเอง โลกปัจจุบันคืออะไร? มันไม่ใช่อะไรนอกจากไปจากการเปลี่ยนแปลงจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่ง สิ่งที่เราเรียกว่า "ชีวิต" นั้นความจริงแล้วเป็นผลของการเปลี่ยนแปลงอย่างหนึ่ง เป็นการเปลี่ยนรูปของสิ่งที่ไม่มีความคิด การตรวจวิเคราะห์ร่างกายมนุษย์แสดงให้เห็นว่าร่างกายมนุษย์ประกอบด้วยเหล็ก คาร์บอน แคลเซียม เกลือ น้ำ ก๊าซ เป็นต้น

ส่วนประกอบที่รวมตัวกันเป็นร่างของมนุษย์เหล่านี้เป็นสิ่งไม่มีชีวิต แต่สิ่งไม่มีชีวิตที่ไม่มีวิญญาณเหล่านี้ได้เปลี่ยนเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีวิญญาณและเริ่มเคลื่อนไหวในร่างของมนุษย์ ดังนั้น ในกรณีของมนุษย์ เมื่อสิ่งไม่มีชีวิตได้เริ่มอยู่มีรูปร่างของสิ่งมีชีวิต คำพูดที่ว่าสิ่งไม่มีชีวิตจะเปลี่ยนเป็นสิ่งมีชีวิตจึงไม่ใช่เรื่องน่าแปลกใจแต่อย่างใด

ในทำนองเดียวกัน ถ้าเรามองไปที่พืชผักสีเขียวบนแผ่นดิน เราจะพบว่ามันเกิดขึ้นมาจากสิ่งต่างๆ ที่มีอยู่ในดิน สิ่งเหล่านี้เดิมที่ไม่มีคุณสมบัติที่เราพบอยู่ในพืชผัก แต่การเปลี่ยนรูปร่างประเภทนี้เกิดขึ้นทุกวันต่อหน้าเรา ดังนั้น ทำให้เราจะต้องมาสงสัยเกี่ยวกับการเกิดใหม่ของเหตุการณ์ที่เป็นไปได้เช่นนั้น? ▶

8 ในหมู่มนุษย์นั้นมิบางคนโต้เถียงเกี่ยวกับพระเจ้าโดย ไม่มีความรู้และทางนำ และคัมภีร์ส่องสว่างทางปัญญา⁹ พวกเขาหันหลังให้อย่างโอหังและพาผู้คนให้หลงไป จากทางของพระเจ้า คนเหล่านี้จะได้รับความอภัยใน โลกนี้และในวันแห่งการพิพากษา เราจะทำให้เขาได้ สัมรสการลงโทษในไฟ¹⁰ (พระเจ้าจะกล่าวว่า) “นี่คือรางวัลตอบแทนที่สุเจ้าได้เตรียมไว้สำหรับตัวสุเจ้าด้วย มือของสุเจ้าเอง แท้จริง พระเจ้ามีทรงอธรรมต่อพวกบ่าว ของพระองค์”^ก

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ
عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنبِتٍ ۖ
ثَانِي عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ
لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ۖ ذَٰلِكَ بِمَا
قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ
لِّلْعَبِيدِ ۝

ความจริงคือว่าการเกิดขึ้นของโลกที่หนึ่งก็เป็นข้อพิสูจน์ในตัวเองถึงความเป็นไปได้ของการเกิดขึ้นใหม่ของโลกที่สอง หลังจากเห็นโลกที่หนึ่งแล้ว ความเข้าใจถึงโลกที่สองก็ไม่ใช่ว่าเรื่องยากเลยโดยทางเหตุผล

^ก ชาวอาหรับได้ยอมรับนับถือการเคารพบูชาพระเจ้าหลายองค์ด้วยความเชื่อมั่นเป็นสัจธรรม เมื่อมีเรียกร้องผู้คนให้มาศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียว การเรียกร้องของท่านจึงเริ่มทำให้ความศรัทธาของผู้บูชาพระเจ้าหลายองค์เกิดความสั่นคลอน โดยเฉพาะพวกหัวหน้าที่สร้างอำนาจของตัวเองขึ้นมาจากความเชื่อที่เริ่มรู้สึกไม่สบายใจและได้กลืนอันตราย สำหรับคนทั่วไป การละทิ้งรูปเคารพหมายถึงการละทิ้งศาสนาของบรรพบุรุษ แต่สำหรับคนที่เป็นหัวหน้าแล้ว การทำลายความเชื่อในเรื่องพระเจ้าหลายองค์เท่ากับการทำลายความเป็นใหญ่ของเขา ดังนั้น ในทุกยุค การเรียกร้องเพื่อความศรัทธาที่บริสุทธิ์จึงถูกต่อต้านโดยบรรดาผู้ที่สร้างและรักษาความเป็นผู้นำของตัวเองโดยอาศัยศาสนาจอมปลอม

คนเช่นนี้จะหาทางโต้แย้งการเรียกร้องสู่สัจธรรมและผู้เรียกร้อง พวกเขาพยายามทุกอย่างเพื่อที่จะดูว่าผู้คนภายใต้อิทธิพลของพวกเขาจะแสวงงสัจธรรมเรียกร้องเช่นนั้นใหม่เพื่อที่ผู้คนเหล่านั้นจะได้อยู่ในกรอบของศาสนาที่นับถือกันมา

ดังนั้น พวกเขาจึงต่อต้านสัจธรรมเพื่อที่จะรักษาเกียรติภูมิและความเป็นใหญ่ที่พวกเขาสร้างขึ้นมาบนพื้นฐานของศาสนาที่พวกเขาสร้างขึ้นมาเอง พวกเขามีความสนใจในตัวเองมากกว่าสัจธรรม คนเช่นนั้นเป็นผู้ทำผิดที่เลวที่สุดในสายตาของพระเจ้า ในวันแห่งการพิพากษา พวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างอภัย

11 ในหมู่มนุษย์นั้นก็มีบางคนทีเคราะพัสักการะพระเจ้าเพียง ครึ่งหัวใจถ้าหากความดีอันใดเกิดขึ้นแก่เขา เขาก็พอใจ แต่ถ้าหากมีเคราะห์กรรมอันใดเกิดขึ้นแก่เขา เขาก็หันกลับ ไปสู่วิถีเดิมๆของพวกเขาคงนั้น เขาจึงขาดทุนทั้งในโลกนี้ และโลกหน้า นี่คือการขาดทุนที่ชัดเจน⁷

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ ۚ فَإِن أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ ۚ وَإِن أَصَابَتْهُ فَتْنَةٌ اِنْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ ۗ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ۗ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١١﴾

⁷ คนที่ค้นพบความศรัทธาว่าเป็นสัจธรรมจะพบว่าหัวใจและความคิดของเขาถูกห่อหุ้มด้วยความศรัทธาอย่างมิดชิด ดังนั้น เขาจะยอมทนต่อความศรัทธาโดยไม่มี ความสงสัยใดๆ ในสายตาของเขา สิ่งอื่นทั้งหมดเป็นเรื่องรอง คนเช่นนี้คือผู้ศรัทธาที่แท้จริงในสายตาของพระเจ้า

มีคนอื่นๆอีกหลายคนทีการยอมรับความศรัทธาของเขาเป็นการยอมรับเพียงผิวเผิน คนเช่นนี้สนใจแต่เฉพาะเรื่องผลประโยชน์ส่วนตัว ภายใต้อิทธิพลบางอย่าง พวกเขาอาจผูกพันตัวเองอยู่กับความศรัทธา แต่ความผูกพันนี้ยังคงอยู่ตราบไต่ที่พวกเขาไม่สูญเสียผลประโยชน์อื่นเนื่องจากความศรัทธานี้ เมื่อใดทีพวกเขาารู้สึกว่าผลประโยชน์และความศรัทธาที่ถูกต้องไม่สามารถไปด้วยกันได้ พวกเขาจะหันไปสู่อะไรก็ตามที่ตนสนใจและละทิ้งความศรัทธา

คนประเภทที่สองนี้เป็นที่รู้จักกันว่าคนตลตะแลง(มุนาฟิก) คนประเภทนี้ไม่ประสบความสำเร็จในโลกหน้าเช่นเดียวกับในโลกนี้ เหตุผลก็คือเขาขาดการอุทิศตนอย่างหมดหัวใจซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นทีต้องมีเพื่อความสำเร็จในโลกนี้หรือไม่ก็โลกหน้า ในขณะที่คนตลตะแลงไม่มีคุณสมบัตินี้ในหัวใจ เพราะการเหยียบเรือสองแคม เขาจะไม่สนใจในโลกหน้าและโลกนี้อย่างเต็มที่ ดังนั้น เขาจึงไม่สามารถให้ราคาทีจำเป็นแก่โลกนี้หรือโลกหน้าได้ คนเช่นนี้จะกลายเป็นสัญลักษณ์ของการไม่ได้รับอะไรทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

13 เขาวิงวอนบรรดาผู้ที่จะให้โทษแก่เขา มากกว่าให้คุณ ช่างเป็นผู้คุ้มครองที่ชั่วช้า และสหายที่เลวทรามเสียนี้กระไร 14 สำหรับ บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น พระเจ้า จะทรงรับพวกเขาเข้าสู่สวนสวรรค์ ที่เบื้องล่างมีลำน้ำ หลายสายไหลผ่าน แท้จริง พระเจ้าทรงทำในสิ่งที่ พระองค์ทรง ประสงค์^๗

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ
وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَلُ
الْبَعِيدُ ﴿١٤﴾ يَدْعُوا لِمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ
مِنْ نَفْعِهِ لَيْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَيْسَ
الْعَشِيرُ ﴿١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ
مَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾

^๗ เมื่อใดก็ตามที่มนุษย์ไม่นึกถึงพระเจ้าและหลงออกไปจากแนวทางที่เที่ยงตรงของพระองค์หรือเมินเฉยมัน เหตุผลก็คือว่าเขาได้มอบความไว้วางใจทั้งหมดของเขากับอะไรมากกว่าที่นอกเหนือไปจากพระเจ้า สิ่งนี้อาจเป็นวัตถุบูชาหรือมนุษย์

แต่ในโลกนี้ ไม่มีใครมีอำนาจยกเว้นพระเจ้าเพียงองค์เดียว ดังนั้น ถ้ามนุษย์วางใจในบางสิ่งนอกเหนือไปจากพระเจ้า เขาก็แยกตัวออกไปจากพระเจ้าผู้ทรงอำนาจเพื่อแสวงหาความช่วยเหลือจากสิ่งอื่นที่เขาคิดขึ้นมาซึ่งไม่มีอำนาจโดยแท้จริง การกระทำอะไรที่จะมีผิดมากไปกว่านี้?

ยิ่งไปกว่านั้น การนำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจาก็ไม่ใช่เรื่องธรรมดา ความจริงแล้ว มันเป็นการยอมรับความจริง มันเป็นสิทธิของพระเจ้าเหนือมนุษย์ ดังนั้น เมื่อมนุษย์ทิ้งพระเจ้าไปและหันความสนใจของเขาไปยังสิ่งที่เป็นจินตนาการ เขาก็จะได้รับอันตรายจากการกระทำของเขาเอง ในเรื่องของประโยชน์ใดๆนั้น เขาไม่อาจได้รับมันจากวัตถุใดๆนอกเหนือจากพระเจ้าที่แท้จริงเพียงองค์เดียว

บรรดาผู้ขอความช่วยเหลือจากสิ่งอื่นออกไปจากพระเจ้านั้นถือว่าสิ่งเหล่านั้นอยู่ในสถานะที่สูงกว่าตัวของพวกเขาเอง มิเช่นนั้นแล้ว พวกเขาคงไม่หันไปหาสิ่งนั้น แต่ความจริงก็คือสิ่งที่ผู้คนไปขอความช่วยเหลือและบรรดาผู้ขอความช่วยเหลือจากสิ่งนั้นต่างฝ่ายต่างช่วยเหลือตัวเองไม่ได้และไม่มีความจำเป็นเหมือนกัน

ในโลกเช่นนั้น ความคิดอันบริสุทธิ์ การเดินตามทางที่พระเจ้าโปรดปรานด้วยสายตาที่จับจ้องอยู่ที่โลกหน้าสามารถแยกแยะพระเจ้าที่แท้จริงออกจากพระเจ้าจอมปลอมได้ พวกเขาเป็นวิญญาณที่มีค่าที่สุดบนโลกนี้ พระเจ้าจะแสดงความชื่นชมพวกเขาโดยการให้พวกเขาได้อยู่ในโลกที่สมบูรณ์ของสวรรค์ที่พวกเขาจะได้รับความสุขอันเป็นนิรันดร์

15 สำหรับคนที่คิดว่าพระเจ้าจะไม่ทรงช่วยเขา(ศาสนทูต ของพระองค์)ในโลกนี้และโลกหน้า ให้เขาขึ้นไปสู่ท้องฟ้า ด้วยเชือกและเงาะช่องปิ่นเข้าไปในนั้นแล้วดูว่าแผนการของเขาจะสามารถขจัดสาเหตุแห่งความโกรธของเขาได้ไหม 16 เราได้ประทานกุรอานนี้ลงมาพร้อมกับหลักฐาน อันชัดเจน และพระเจ้าเท่านั้นทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรง ประสงค์⁷

مَنْ كَانَتْ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى
السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهِبَنَّ
كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ﴿١٦﴾ وَكَذَلِكَ
أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي
مَنْ يُرِيدُ ﴿١٧﴾

⁷ เมื่อเรามีมุฮัมมัดเรียกร้องเชิญชวนผู้คนสู่ลัทธิธรรม พวกคนที่สร้างปราสาทบนความเท็จได้เริ่มเป็นศัตรูต่อท่าน การต่อต้านของพวกเขาทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นจนกระทั่งถึงขั้นหนึ่งที่ปรากฏว่าผู้ถือธงความเท็จจะเหนือกว่าผู้ถือธงลัทธิธรรม ภายใต้สถานการณ์อันวิกฤตนี้ มุสลิมบางคนได้ตั้งคำถามว่าทำไมถ้าลัทธิธรรมอยู่ข้างพวกเขาแล้ว พระเจ้าจึงไม่ช่วยเหลือพวกเขาและทำไมพระองค์จึงยังคงเป็นกลางในการต่อสู้ระหว่างลัทธิธรรมกับความเท็จ

พระเจ้ากล่าวว่าพระองค์ช่วยเหลือลัทธิธรรมเสมอ แต่มันไม่ใช่วิธีการของพระองค์ที่จะเข้าไปแทรกแซงทันที พระองค์จะคอยจนกว่าสถานการณ์มาถึงขั้นที่ปรากฏชัดแล้วว่าใครอยู่ในหนทางที่ถูกต้องและใครอยู่หนทางที่ผิด เมื่อมาถึงขั้นนี้ พระเจ้าจะเข้ามาแทรกแซงโดยไม่รอช้าเพื่อจัดการเรื่องที่เกิดขึ้นให้เสร็จสิ้น

นี่คือวิธีการของพระเจ้า มันจำเป็นสำหรับมนุษย์ที่จะต้องเข้าใจในเรื่องนี้เพราะไม่มีทางอื่นที่เป็นไปได้ในจักรวาลนี้ ทางอื่นนอกจากนี้คือทางแห่งความตาย ไม่ใช่ทางแห่งชีวิต

17 สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและบรรดาชาวยิวและชาว ซอบิอีนและชาวคริสเตียนและชาวมะญูซและบรรดาผู้ ทำซิริกันั้น พระเจ้า จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในวัน แห่ง การพิพากษา เพราะทุกสิ่งอยู่ในสายตาของพระเจ้า แล้ว^๗

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا
وَالصَّٰبِغِينَ وَالنَّصْرَىٰ وَالْمَجُوسَ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ

^๗ ในอายะฮ์นี้มีการเอ่ยถึงกลุ่มศาสนิกชนกลุ่ม นั่นคือ มุสลิม ยิว ซอบิอีน คริสเตียน โซโรแอสเตอร์ และผู้บูชารูปเคารพ ชาวยิวให้ความเคารพนับถือโมเสส ในทำนองเดียวกัน ชาวซอบิอีนให้ความเคารพนับถือยอห์น(นบีเยซุซา) ชาวคริสเตียนนับถือเยซูส ชาวโซโรแอสเตอร์นับถือโซโรแอสเตอร์ และพวกบูชารูปเคารพแห่งมักกะฮ์นับถืออับราฮัม

กลุ่มคนทั้งหมดนี้เดิมทีเป็นผู้ศรัทธาและเคารพสักการะพระเจ้าองค์เดียว แต่ต่อมา พวกเขาได้ บิดเบือนศาสนาของตนเอง ตอนนี คนเหล่านี้ยังคงปฏิบัติศาสนาที่ถูกบิดเบือนมา มุสลิมเองก็ไม่ ปลดอดพ้นจากสิ่งนี้เช่นกัน คัมภีร์ของมุสลิมไม่ถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลงและถูกเก็บรักษาไว้ในทุกราย ละเอียด แต่ในโลกแห่งการทดสอบนี้ มือของมุสลิมมิได้ถูกมัด พวกเขาอธิบายกุรอานและฮะดีษ ของนบีมุฮัมมัดตามที่ตัวเองคิดขึ้นมา พวกเขาสร้างศาสนาตามแบบของตัวเองและปฏิบัติตาม หลังจากนั้น พวกเขา ก็ที่กักเอาเองว่าพวกเขาปฏิบัติตามศาสนาที่ถูกต้องของพระเจ้า

ศาสนาดังเดิมที่ถูกต้องของพระเจ้านั้นเป็นศาสนาเดียว แต่เพราะการอธิบายความหมายของบุคคล มันจึงกลายเป็นศาสนาหลายฉบับ ถ้าใครจะนับถือศาสนาดังเดิม เอกภาพและความสมัครสมาน สามัคคีจะเกิดขึ้นในหมู่พวกเขา แต่ด้วยการที่ผู้คนปฏิบัติตามศาสนาที่ตัวเองสร้างขึ้นมา ความขัดแย้งจึงเกิดขึ้นในหมู่พวกเขาและความขัดแย้งนี้ยิ่งเพิ่มขึ้นไม่สิ้นสุด แต่พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสถานการณ์ ของทุกคนและพระองค์จะทำให้มันเป็นที่ชัดเจนในวันพิพากษาว่าใครอยู่บนหนทางที่ถูกต้องและใคร อยู่บนหนทางที่ผิด

18 สูเจ้ามีเห็นหรือว่าใครก็ตามที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน เช่นเดียวกับดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ และดวงดาวและภูเขาและต้นไม้และสัตว์ทั้งปวงและมนุษย์ทั้งหมดล้วนยอมจำนนต่อพระเจ้า? แต่มีมนุษย์มากมายที่สมควรได้รับการลงโทษ ใครก็ตามที่พระเจ้า ได้ทำให้เขาอับยศตกต่ำ จะไม่มีใครให้เกียรติเขา แท้จริง พระเจ้าทรงทำอะไรก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์⁷

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي
السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ
وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ
حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُنِ اللَّهُ فَمَا
لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

⁷ เมื่อมีกฎของพระเจ้าสำหรับมนุษย์ฉันใดก็ย่อมมีกฎสำหรับจักรวาลฉันนั้น ในเรื่องของของจักรวาล ทุกสิ่งล้วนปฏิบัติตามกฎของพระเจ้าอย่างเคร่งครัดและไม่มีการฝ่าฝืน มันปฏิบัติตามกฎของพระเจ้าอย่างเป็นเอกภาพและประสานงานกันอย่างสมบูรณ์ มีแต่มนุษย์เท่านั้นที่สร้างความขัดแย้งขึ้นมาโดยการปฏิบัติตามการตีความกฎเหล่านี้ด้วยตัวเอง ด้วยเหตุนี้ เขาจึงเบี่ยงเบนออกไปจากแนวทางที่ถูกต้อง

ในสายตาของพระเจ้า คนทำผิดที่เลวที่สุดคือบรรดาผู้สร้างความแตกแยกโดยใช้ศาสนา คนที่ต้องการจะอยู่กับความขัดแย้งในจักรวาลที่ปราศจากความขัดแย้ง ในโลกที่บทเรียนแห่งการอยู่ร่วมกันอย่างสงบปรากฏให้เห็นทุกแห่งบนผืนฟ้าขนาดใหญ่ คนเช่นนั้นเอาตัวเองเข้าไปยุ่งกับการสร้างความขัดแย้งและความแตกแยก

จักรวาลของพระเจ้าเป็นสิ่งที่แสดงถึงเจตนารมณ์ของพระเจ้า ใครที่ขัดกับตัวอย่างในทางปฏิบัติของจักรวาลที่พระเจ้าได้สร้างไว้สมควรจะได้รับการลงโทษในโลกนี้ ในวันแห่งการพิพากษา คำตัดสินดังกล่าวต่อผู้ทำผิดในโลกนี้ซึ่งได้ถูกประกาศออกมาแล้วทุกขณะจะต้องการแค่เพียงการให้สัตยาบันโดยวาจาเท่านั้น

19 คนสองกลุ่มนี้(ผู้ศรัทธาและผู้ปฏิเสธ
 สัจธรรม)ถกเถียงกันเกี่ยวกับพระผู้อภิบาล
 ของพวกเขา สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น
 จะได้อาภรณ์แห่งไฟซึ่งถูกตัดไว้ สำหรับ
 พวกเขา และเหนือศีรษะของพวกเขาจะมี
 น้ำเดือดเทราดลงมาบนหัวของพวกเขา
 20 ซึ่งไม่เพียงแต่จะละลายผิวหนังของพวกเขา
 เขาเท่านั้น แต่ยักรวมทุกส่วน ในของห้อง
 ของพวกเขาด้วย 21 และจะมีแห่งเหล็กคอย
 ฟาดเขา 22 เมื่อใดก็ตามที่พวกเขาพยายาม
 จะออกจากนรกเพราะความเจ็บปวด พวกเขา
 จะถูกผลักให้กลับเข้าไปในนั้นอีก และ
 พวกเขาจะถูกบอกว่าเป็น "จงลืมนรกลง โทษ
 ในเปลวเพลิง"⁷

﴿ هَذَا نَحْمَانِ أَحْتَصِمُوا فِي
 رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ
 ثِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمْ
 اَحْمِمْ ﴿٢٠﴾ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ
 وَالْجُلُودُ ﴿٢١﴾ وَهُمْ مَّقْمَعٌ مِّنْ حَدِيدٍ
 ﴿٢٢﴾ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا
 مِّنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ
 اَلْحَرِيقِ ﴿٢٢﴾﴾

⁷ พูดอย่างกว้างๆ กลุ่มคนทั้งหมดนี้แยกเป็นสองประเภท กล่าวคือ ผู้สนับสนุนสัจธรรมและผู้ต่อต้านสัจธรรม ในโลกปัจจุบัน บรรดาผู้ทะเลาะกับผู้สนับสนุนสัจธรรมคิดเอาเองอย่างผิดๆว่าพวกเขามีเหตุผลโต้แย้งมากมายที่สนับสนุนพวกเขา การที่พวกเขาคิดเช่นนั้นเองที่ทำให้พวกเขาเข้าไปถกเถียงกันในสิ่งที่ไร้ความหมายราวกับว่าพวกเขามีเหตุที่หนักแน่น เนื่องจากพวกเขาไม่ต้องการยอมรับสัจธรรม พวกเขาจึงหยิบเอาข้อถกเถียงที่ผิดและไร้สาระขึ้นมา ในโลกหน้า คนเหล่านี้จะถูกลงโทษอย่างสาหัสสำหรับการปฏิเสธสัจธรรมของพวกเขาและพวกเขาจะไม่ได้รับการผ่อนผันจากการถูกลงโทษ

23 สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี พระเจ้า จะทรงรับพวกเขาเข้าสู่สวรรค์ซึ่งภายใต้ันมีลำน้ำ หลายสายไหลผ่าน ที่นั่นพวกเขาจะถูกประดับด้วย กำไลทองคำและไข่มุกและอาภรณ์ของพวกเขาจะทำ ด้วยผ้าไหม ²⁴ นี่เป็นเพราะพวกเขาได้ถูกนำไปสู่วจาณะ อันบริสุทธิ์และได้ถูกนำไปสู่ทางของผู้ทรงได้รับการ สรรเสริญ⁷

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ
أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ
فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾ وَهَدُّوْا إِلَى الطَّيِّبِ
مِنَ الْقَوْلِ وَهَدُّوْا إِلَى صِرَاطِ
الْحَمِيدِ ﴿٢٤﴾

⁷ ในโลกนี้ที่เครือข่ายของถ้อยคำลบลอกลงแพร่ไปทุกแห่งและคนที่ห่างไกลสังขธรรมได้รับตำแหน่งสำคัญ จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่ามันเป็นเรื่องยากที่สุดที่จะค้นหาและรับรู้สังขธรรมของความศรัทธา และมันยิ่งยากไปกว่านั้นอีกในทางปฏิบัติที่จะพาตัวเองมาอยู่บนหนทางแห่งความศรัทธานี้

บรรดาผู้ได้รับความสามารถที่จะรับรู้และแยกแยะคำพูดที่ดีที่สุดออกจากเสียงคำพูดที่ไร้สาระอย่างต่อเนื่องนั้นคือคนที่แยกแนวทางที่ถูกต้องออกจากความซับซ้อนของหนทางต่างๆได้ คนที่แสดงความสามารถอันยิ่งใหญ่เช่นนั้นในโลกนี้คือคนชั้นหัวกระโทกของมนุษยชาติ พวกเขาสมควรได้รับที่พำนักในสวนสวรรค์อันนรันดระกาล

²⁵ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและขัดขวางคนอื่น จากหนทางของพระเจ้าและจากการไปมัสญิดฮะรอม ที่เราได้ตั้งขึ้นมาเพื่อให้มนุษย์ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน ทั้งผู้ที่อยู่ในนั้นและผู้ที่อยู่ข้างนอก และใครก็ตามที่หันเหออกจากความถูกต้องโดยการทำความชั่วขึ้นในนั้น เรา จะทำให้เขาได้ลิ้มรสการลงโทษอันเจ็บปวด^๗

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعِكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نَذِقْهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾

^๗ ตัวอย่างหนึ่งของการปฏิเสธศรัทธาเป็นสิ่งที่เห็นได้จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในมักกะฮ์ยุคก่อน ชาวมักกะฮ์ฮัยอุมร็อบไม่ได้แม้แต่ก็जरกรรมอันสงบที่สุดของนบีมุฮัมมัดได้หาทางจำกัดการเคลื่อนไหวของท่านด้วยวิธีการต่างๆ ท่านนบีและสาวกของท่านหลายคนกลายเป็นเป้าของการทำทารุณกรรม และแม้แต่ถูกขัดขวางไม่ให้เข้ามายังกะอับะฮ์

พฤติกรรมดังกล่าวของชาวมักกะฮ์ก็แสดงให้เห็นบนยอดของการปฏิเสธศรัทธาเท่ากับเป็นการดูถูกซ้ำเติมความบาดเจ็บเข้าปอกี้ บรรดาผู้มึ่พฤติกรรมอันเป็นบาปเช่นนี้สมควรได้รับการลงโทษอย่างรุนแรงที่สุดจากพระเจ้า

²⁶ เราได้กำหนดที่ตั้งของบ้านหลังนี้(กะอับะฮฺ) แก่อิบรอฮีม โดยกล่าวว่า “จงอย่าเอาสิงโตมาเป็นภาคีกับฉัน และจง รักษาบ้านของฉัน ให้สะอาดสำหรับผู้มาเวียนรอบและสำหรับผู้ยืนและโค้งและกราบ”⁷

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ
لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ
لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ
السُّجُودِ ﴿٢٦﴾

⁷ ประวัติศาสตร์ของอับราฮัมย้อนขึ้นไปถึงสี่พันปี ในช่วงเวลาที่เขาใช้ชีวิตอยู่นั้น การบูชารูปเคารพเป็นที่แพร่หลายไปทั่วโลกที่มีคนอาศัยอยู่และเป็นลักษณะที่ถาวรอย่างหนึ่งของชีวิตโดยสืบทอดต่อจากชนรุ่นหนึ่งไปสูชนอีกรุ่นหนึ่งโดยไม่มีสิ่งใดขัดขวาง สภาพดังกล่าวนี้ดำเนินต่อมาโดยไม่มีเด็กเกิดใหม่คนใดสามารถรู้จักสิ่งใดนอกไปจากลัทธิบูชารูปเคารพจากสิ่งที่อยู่รอบตัว

อับราฮัมเกิดในอิรัก พระเจ้าได้บัญชาเขาให้ทิ้งพื้นที่ที่มีผู้คนอาศัยอยู่ในอิรัก ที่เรียและฮีบต์ไปยังพื้นที่อียิปต์ที่ไม่มีคนอาศัยอยู่และตั้งรกรากถิ่นฐานให้ลูกหลานของเขาในแผ่นดินอาหรับ ความคิดที่อยู่เบื้องหลังการตั้งถิ่นฐานในทะเลทรายก็คือที่นี่เป็นสถานที่ห่างไกลผู้คน ประชากรรุ่นใหม่จะได้รับการเลี้ยงดูให้เจริญเติบโตในสภาพที่ตัดขาดจากอิทธิพลของลัทธิการกราบไหว้รูปเคารพที่มีอยู่ดาษดื่นในโลกที่มีผู้คนอาศัยอยู่ในเวลานั้น ในตอนนั้น อับราฮัมได้สร้างมัสยิดขึ้นมาหลังหนึ่ง(กะอับะฮฺ)เพื่อเป็นศูนย์กลางของการเคารพสักการะพระเจ้าองค์เดียวสำหรับคนรุ่นใหม่และคนทั่วโลกในที่สุด

27 จงเรียกร่องมนษยให้มาทำฮัจญ์จากทั้ง โกลและใกล้โดย ทางเท้าและบนอูฐเพรียว ทุกตัว²⁸ ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะ ได้ประจักษ์ ถึงคุณประโยชน์มากมายที่ได้ทำไว้สำหรับ พวกเขา และในระหว่างวันทั้งหลายที่ได้รู้ กันแล้วนั้น พวกเขาจะเอ่ย นามของพระเจ้า เหนือปศุสัตว์ที่พระองค์ได้ทรงประทานแก่ พวกเขา หลังจากนั้น พวกเขาจะกินเนื้อ ของมันก็ได้ และ จงให้มันเป็นอาหารแก่คน ยากจนและคนขัดสน”²⁹ หลัง จากนั้น ให้ผู้ มาแสวงบุญชำระสิ่งสกปรกของพวกเขาและ ปฏิบัติตามที่พวกเขาบนบานไว้ให้ครบและ เวียนรอบบ้าน โบราณหลังนี้^ก

وَأُذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾ لِيَشْهَدُوا مَنَفَعَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾

﴿٢٨﴾

^ก วัตถุประสงค์เริ่มแรกในการสร้างกะอับะฮ์ก็คือเพื่อจัดเตรียมศูนย์กลางของการเคารพสักการะ สำหรับบรรดาผู้ที่อยู่ในบริเวณนั้นและสามารถเดินมาได้ แต่ในที่สุด กะอับะฮ์ได้กลายเป็นศูนย์กลาง ของการเคารพสักการะพระเจ้าองค์เดียวสำหรับคนทั้งโลก และวัตถุประสงค์นี้ก็บรรลุผลอย่าง สมบูรณ์ พิธีกรรมและประเพณีที่ผู้มาแสวงบุญต้องปฏิบัติหลังการมาถึงที่นี่ได้ถูกกล่าวไว้อย่างย่อ ในกุรอานในขณะที่รายละเอียดต่างๆจะมาจากการปฏิบัติของนบีมุฮัมมัด

“พวกเขาจะได้ประจักษ์ถึงคุณประโยชน์อันมากมายที่ได้ทำไว้สำหรับพวกเขา” หมายความว่าพวกเขา จะเห็นประโยชน์อันมากมายของความเชื่อจริง ๆ ในการปฏิบัติซึ่งก่อนหน้านั้นพวกเขารู้แต่เรื่องของ ความศรัทธาอย่างเดียว

ความสำคัญทางประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่มีอยู่ในสถานที่ที่ผู้แสวงบุญได้ไปเยี่ยมเยียนในระหว่าง การทำฮัจญ์ เป็นเรื่องธรรมดา การเยี่ยมเยียนสถานที่เหล่านี้และการได้เห็นมันจะช่วยหล่อหลอมหัวใจ ของพวกเขา มุสลิมจากทั่วโลกจะไปรวมกันอยู่ที่นั่น ทำให้ภาพโครงสร้างอันเป็นสากลที่ยิ่งใหญ่ของ อิสลามเป็นความจริงที่เห็นได้ชัด การชุมนุมประจำปีของพิธีฮัจญ์ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันระดับโลกใน อิสลาม และแม้แต่การเดินทางก็ทำให้ผู้ไปแสวงบุญได้รับประสบการณ์ทั้งโลกและทางศาสนาหลาย อย่างที่เป็นประโยชน์แก่เขาในการสร้างชีวิตในอนาคต

30 นี่แหละคือคำบัญชาของพระเจ้า ใครที่ปฏิบัติตาม กฎเกณฑ์ที่ต้องห้ามทั้งหลายของพระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ มันก็เป็นการดีสำหรับเขาในสายตาของพระผู้อภิบาล ของเขา และปศุสัตว์ทั้งหลายได้ถูกทำให้เป็นที่อนุมัติ สำหรับสุเจ้า ยกเว้นตามที่ได้บอกแก่สุเจ้าไปแล้ว ดังนั้น จงปกป้องตัวของสุเจ้าเองให้พ้นจากสิ่งโสมนของเจวิด บุชาทั้งหลาย และจงละเว้นจากสิ่งเท็จทั้งหมด⁷

ذٰلِكَ وَمَنْ يُعْظَمَ حُرْمَتِ اللّٰهِ فَهُوَ
 خَيْرٌ لّٰهُ عِنْدَ رَبِّهٖ ۗ وَاُحِلَّتْ لَكُمْ
 الْاَنْعَامُ اِلَّا مَا يُتَلٰى عَلَيْكُمْ
 فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْاَوْثَانِ
 وَاَجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّوْرِ ﴿٣٠﴾

⁷ อะไรคือสิ่งที่ได้รับการอนุมัติ(ฮะลาล)และอะไรคือสิ่งที่ต้องห้าม(ฮะรอม) อะไรคักดีสิทธีและอะไรไม่คักดีสิทธี วิธีการปฏิบัติศาสนกิจอย่างไรที่เหมาะสมและอย่างไรที่ไม่เหมาะสม เรื่องทั้งหมดนี้ได้ถูกทำให้เป็นที่ชัดเจนครบถ้วนโดยพระเจ้าผ่านทางนบีของพระองค์(นบีมุฮัมมัด) การเปลี่ยนแปลงใดๆในเรื่องเหล่านี้ไม่เป็นที่อนุญาตและถือเป็นความผิดจรรยาในสายตาของพระเจ้า ดังนั้น มนุษย์จึงจำเป็นต้องปฏิบัติตามคำสอนของนบี ไม่มีใครสามารถไปเพิ่มหรือลดสิ่งที่นบีได้กำหนดไว้ไม่ว่าจะในกรณีใดก็ตาม

นี่เป็นเรื่องที่พระเจ้าเท่านั้นที่รู้ถึงความจริงของมัน เมื่อใครคนหนึ่งพูดอะไรบางอย่างในเรื่องนี้ด้วยตัวเอง นั่นเท่ากับเขาอ้างว่าเขามีความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เขาไม่รู้ ซึ่งไม่มีความผิดอะไรที่ใหญ่ไปกว่านี้

31 จงเป็นผู้เคารพสักการะที่จริงใจของพระเจ้าและจง ยอานำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ เพราะคนที่ตั้ง สิ่งใดเป็นภาคีรวมกับพระองค์นั้นจะเหมือนกับผู้ที่ ตกลงมา จากท้องฟ้าและนกมาเฉี่ยวเขาไปหรือไม่ก็ ลมพัดเขาออกไปยังสถานที่อันห่างไกล^๗

حُفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوَى بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿٣١﴾

^๗ พลังตรงกลางในจักรวาลนี้มีเพียงหนึ่งและนั่นคือการมีอยู่ของพระเจ้าองค์เดียว คนที่ผูกพันตัวเองกับพระเจ้าจะได้พบที่พำนักที่แท้จริงของเขา เขายืนอยู่บนรากฐานที่มั่นคง คนที่แตกต่างไปจากเขาก็คือคนที่ไม่ได้ผูกพันตัวเองไว้กับพระเจ้าหรือผู้ที่รับพระเจ้าแต่เพียงภายนอก แต่ในหัวใจของหัวใจของเขาผูกพันอยู่กับคนอื่น คนเช่นนั้นความจริงแล้วถูกตัดออกไปจากศูนย์กลางนั้นและไม่มีศูนย์กลางอื่นใดในจักรวาล สภาพของคนผู้นี้จะเป็นเหมือนสภาพที่ถูกอธิบายไว้ในอายะฮ์นี้

32 นี่แหละคือความจริง ใครก็ตามที่ให้ความเคารพ สัญลักษณ์ที่พระเจ้ากำหนดขึ้นก็แสดงถึงความยำเกรง ของหัวใจของเขา

33 สู้เจ้าได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ จากปศุสัตว์จนถึงเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้ หลังจากนั้น พวกมันต้องถูกเชือดพลีที่บ้านโบราณ⁷

ذٰلِكَ وَمَنْ يُعْظِمَ شَعْبَرَ اَللّٰهِ فَاِنَّهَا مِنْ
تَقْوٰى الْقُلُوْبِ لَكُمْ فِيْهَا مَنَفِعٌ
اِلٰى اَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحْلُهَا اِلَى الْبَيْتِ
الْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾

⁷ พิธีการเคารพสักการะหรือการวิงวอนในอิสลามมีสองด้าน นั่นคือ ด้านนอกและด้านใน ด้านในเป็นแก่นแท้จริงๆของการแสดงความเคารพสักการะ ส่วนด้านนอกทำหน้าที่เป็นสัญลักษณ์ของด้านใน พิธีกรรมที่พระเจ้าได้กำหนดไว้ไม่อาจถือว่าเป็นการปฏิบัติที่ถูกต้องถ้าทำแต่เพียงภายนอก เพื่อที่จะปฏิบัติให้ถูกต้อง พิธีกรรมเหล่านี้ต้องได้รับการปฏิบัติด้วยหัวใจอันบริสุทธิ์และเกรงกลัวพระเจ้า

สัตว์ที่ถูกกำหนดไว้เพื่อการพลีคือหนึ่งในสัญลักษณ์ของพระเจ้า มันเป็นสัญลักษณ์ของความจริง มิใช่เป็นความจริงโดยตัวมันเอง เพื่อที่จะทำให้พระเจ้าพึงพอใจ มันไม่เพียงพอที่จะไปหาสัตว์เหล่านี้หรือละเว้นจากการซีมันหรือใช้มันในเรื่องใดๆ ความพอใจของพระเจ้าอยู่ใต้อะไรก็ตามที่ทำไปนั้นได้ทำไปเพื่อพระเจ้าเท่านั้น สิ่งที่พระเจ้าเห็นคุณค่าก็คือความรู้อิสลามในส่วนลึกที่สุดของหัวใจ ไม่ใช่เพียงการปฏิบัติภายนอก

34 สำหรับทุกหมู่ชนนั้น เราได้กำหนดวิธีการพลีไว้ เพื่อที่พวกเขาจะได้เปล่งพระนามของพระเจ้าเหนือ ปศุสัตว์ที่พระองค์ได้ทรงประทานแก่พวกเขา พระเจ้า ของสุเจ้าคือพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้น สุเจ้าจึงนอบน้อมยอมจำนนต่อพระองค์ และ(อินบี) จงแจ้งข่าวดีแก่ บรรดาผู้ถ่อมตน 35 ผู้ที่หัวใจของพวกเขาหวั่นกลัว เมื่อมีการเอ่ยถึงพระเจ้าต่อหน้าพวกเขาและผู้อดทน ต่อความทุกข์ยากเดือดร้อนที่เกิดขึ้นแก่พวกเขาและ ผู้ดำรงนมาซและใช้จ่ายจากที่เราได้ประทานแก่พวกเขาⁿ

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا
 اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةٍ
 الْأَنْعَامِ ۗ فَالْهُكْمُ إِلَهُهُ وَاحِدٌ ۗ فَلهُ
 اسْلِمُوا ۗ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٥﴾ الَّذِينَ
 إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ
 وَالصَّابِرِينَ ۗ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ
 وَالْمُقِمِينَ الصَّلَاةَ ۗ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٦﴾

ⁿ ผลผลิตอะไรก็ตามที่มนุษย์ได้รับในโลกนี้ ไม่ว่าจะเป็นผลผลิตทางการเกษตร ผลผลิตจากสัตว์หรือผลผลิตทางอุตสาหกรรมทำให้เขามีความรู้สึกไม่อย่างหนึ่งก็อย่างใดในสองอย่างนี้ อย่างหนึ่ง เขารู้สึกว่าสิ่งที่เขาได้รับทั้งหมดเป็นผลมาจากสติปัญญาและการทำงานหนักของเขา หรือเขาถือว่าสิ่งที่เขาได้รับนั้นมาจากความจำเริญของเทพเจ้าบางองค์ ความรู้สึกเช่นนี้เป็นความรู้สึกของผู้บูชารูปเคารพทั้งสิ้น

แต่ในการคิดอีกแบบหนึ่ง เขาคิดว่าอะไรก็ตามที่มนุษย์ได้รับนั้นถือว่าเป็นของขวัญที่พระเจ้าให้มา การบริจาดและการเสียสละเป็นวิธีการของการแสดงออกภายนอกถึงความรู้สึกเหล่านี้ซึ่งได้ถูกกำหนดไว้ การที่ใครมอบส่วนหนึ่งของสิ่งที่เขามาได้เพื่อพระเจ้า นั้นหมายถึงเขายอมรับว่าอะไรก็ตามที่เขาเป็นเจ้าของเป็นของขวัญจากพระเจ้าและไม่ได้เป็นผลของความสามารถของเขา

ถ้าใครคนหนึ่งแสวงหาความรู้เพื่อรู้จักพระเจ้า(มะฮฺริฟะฮฺ)ในความหมายที่ถูกต้อง สภาพของหัวใจของเขาจะเหมือนกับที่ถูกอธิบายไว้ว่าเป็น “ผู้นอบน้อมต่อมตน” (มุคบีตีน) ในอายะฮฺที่ 34 คนเช่นนี้จะหันไปหาพระเจ้าทั้งร่างกายและวิญญาณของเขา เขาจะเต็มไปด้วยความรู้สึกต่อมตนและสงบเสงี่ยมเจียมตัว เขาจะตัวสั่นเมื่อคิดถึงพระเจ้า เขาจะเริ่มพิจารณาทุกสิ่งที่เขาถือว่าเป็นของพระเจ้า ไม่ใช่ของเขาเอง

36 เราได้รวมเอาอูฐที่เตรียมไว้เชือดพลี เป็นสัญลักษณ์ หนึ่งที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ด้วย เพราะในตัวมันมีสิ่งดี มากมาย สำหรับสุเจ้า ดังนั้น จึงให้พวกมันยืน และจงเอ๋ย พระนามของพระเจ้าเหนือมัน และเมื่อ เมื่อมันล้มลงตาย แล้ว สุเจ้าจงกินเนื้อของมันและให้มันแก่ผู้ที่ไม่เอ่ยขอและ แก่ผู้ที่ไม่เอ่ยขอ ทำนองนี้แหละที่เราได้ทำให้สัตว์เหล่านี้อยู่ ได้อำนาจของสุเจ้าเพื่อที่สุเจ้าจะได้ขอขอบคุณ 37 เนื้อของมันและเลือดของมันไม่ถึงพระเจ้าแต่ความยำเกรงของ สุเจ้าต่างหากที่ถึงพระองค์ นั่นแหละที่พระองค์ได้ทรงทำให้สัตว์เหล่านี้อยู่ได้อำนาจของสุเจ้าเพื่อสุเจ้าจะได้ประกาศ ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าสำหรับทางนำที่พระองค์ได้ทรงประทานแก่สุเจ้า และ(ไอ้หนี่) จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ทำ ความดี⁷

وَالْبَدَنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعِيرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبَهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعَمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْنَاكُمْ وَنَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

⁷ ถ้าหากโลกนี้ไม่มีสัตว์เช่น อูฐหรือวัวควายและมีแต่สัตว์ป่าอย่างเดียวยกเว้น เสือ หมีและหมาป่า มนุษย์ก็คงพบว่าเป็นเรื่องยากมากที่จะนำสัตว์ป่ามาใช้ประโยชน์ และมันไม่อาจเป็นไปได้เลยที่จะนำมาฆาตกรรมเป็นสัณฐานในระดัพระธรรมดา แต่เป็นความจำเริญอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าที่พระองค์ได้สร้างไม่เพียงแต่สัตว์ป่าเท่านั้น แต่ยังสร้างสัตว์บางอย่างที่โดยธรรมชาติของมันมีแนวโน้มที่จะยอมจำนนต่อมนุษย์ การยอมจำนนอยู่ในรูปแบบสูงสุดเมื่อมนุษย์สามารถเชือดมันเพื่อเป็นอาหารและการพลีถวาย

พิธีกรรมเชือดสัตว์พลีถวายได้ถูกกำหนดไว้มิใช่เพราะพระเจ้าต้องการเนื้อและเลือดของมัน แต่มันเป็นการกระทำเชิงสัญลักษณ์เท่านั้น การเชือดสัตว์พลีถวายเป็นสัญลักษณ์ของคนที่ได้เสียสละตนเองเพื่อพระเจ้า ความจริงแล้ว นี่คือการเสียสละของตัวเองที่อยู๋ในรูปของการเชือดสัตว์พลี คนเช่นนี้เป็นคนที่โชคคิดการเชือดสัตว์พลีของเขาเป็นเหมือนกับการพลีถวายตัวเอง

38

พระเจ้าทรงป้องกันบรรดาผู้ศรัทธา พระองค์ไม่ทรงโปรดผู้ทรยศ ผู้เนรคุณ 39 สำหรับบรรดาผู้ถูกโจมตีนั้น ได้รับอนุญาต (ให้ต่อสู้) เพราะพวกเขาถูกกดขี่ข่มเหง และพระเจ้าทรงสามารถช่วยพวกเขาได้อย่างแน่นอน 40 คนเหล่านี้คือผู้ที่ถูกขับไล่ออกจากบ้านเรือนอย่างไม่เป็นธรรมเพียงเพราะพวกเขา กล่าวว่า “พระเจ้าคือ พระผู้อภิบาลของเรา” ถ้าหากพระเจ้าไม่ทรงทำราบคนหมู่มึงโดยอาศัยคนอีกหมู่มึงแล้ว สถานที่บำเพ็ญ ภาวนา โบสถ์ สุเหร่าและมัสญิด ซึ่งเป็นสถานที่ที่พระนามของพระเจ้าถูกกล่าววิงวอนก็จะถูกทำลาย พระเจ้า จะทรงช่วยบรรดาผู้ช่วยเหลือพระองค์ แท้จริงพระเจ้า เป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจโดยแท้จริง⁷

﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾
 ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ﴾
 ﴿أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا﴾
 ﴿وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾
 ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِن دِينِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ﴾
 ﴿إِلَّا أَن يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ هُدَمَتِ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا﴾
 ﴿وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾

⁷ เมื่อข่าวของพระเจ้าเลือกหนทางของพระเจ้า พวกเขาจะไม่โดดเดียวในโลกนี้ เมื่อคนโง่หงำทำให้พวกเขาเป็นเป้าของการทำทารุณกรรม พระเจ้าจะอยู่ข้างผู้อุทิศตนในการป้องกันการทำทารุณกรรม ในตอนแรก พระเจ้าทรงทดสอบความจริงใจของผู้สนับสนุนพระองค์ก่อน แต่หลังจากนั้น พระองค์จะทรงมาช่วยบรรดาผู้ผ่านการทดสอบหลังจากได้แสดงความจริงใจของพวกเขาแล้ว พระองค์จะทรงสร้างสถานการณ์ขึ้นมาเพื่อช่วยพวกเขาให้เอาชนะสิ่งกีดขวางทุกอย่างและยึดมั่นในสัจธรรมต่อไป

ภาระหน้าที่ของผู้ศรัทธามีอย่างเดียวคือการเชิญชวนผู้คนมาสู่สัจธรรมต่อไป เมื่อเริ่มต้นเดินบนเส้นทางนี้แล้ว พวกเขายังคงยืนหยัดต่อไป บางครั้ง พวกเขาทำสงครามถ้าจำเป็น แต่สงครามของพวกเขาเป็นสงครามป้องกันตนเองเสมอ ไม่เคยทำสงครามรุกราน

ถ้าคนกลุ่มหนึ่งยังคงอยู่ในอำนาจเป็นเวลานาน คนกลุ่มนั้นจะโอหังและอวดใหญ่ ดังนั้น พระเจ้าจึงทรงสร้างกฎของ “การขับไล่ออก” ขึ้นมาสำหรับโลกนี้ พระองค์ได้ทรงจัดการถอดถอนคนกลุ่มหนึ่งออกจากอำนาจโดยอาศัยคนอีกกลุ่มหนึ่งครั้งแล้วครั้งเล่า ดังนั้น สมดุลทางการเมืองของอำนาจจึงยังคงสม่ำเสมอตลอดประวัติศาสตร์ ถ้าพระเจ้าไม่ใช้วิธีการนี้ มนุษย์ที่มีอำนาจมากกว่าจะเติบโตจนถึงขนาดที่ว่าแม้แต่สถานที่สำคัญอย่างเช่นสถานที่สำหรับการปฏิบัติศาสนกิจจะไม่ปลอดภัยจากการถูกคนชั่วทำลาย

41 (พวกเขาคือ)ผู้ที่หากเราประทานอำนาจแก่พวกเขา ในแผ่นดิน พวกเขาจะดำรงนมาซ จ่ายซะกาต กำชับกัน ในสิ่งดีงามและห้ามปรามความชั่ว และการตัดสินครั้งสุดท้ายของกิจการทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับพระเจ้า^ก

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ أَلْمُورِ

^ก เงื่อนไขสำคัญสำหรับมนุษย์ที่จะได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้านั้นคือเขาต้องไม่มีความเสื่อมเสียหรือทุจริตถึงแม้ว่าเขาจะมีอำนาจก็ตาม การยกระดับสถานะของเขาจะทำให้เขาเจียมเนื้อเจียมตัวและถ่อมตนมากขึ้น บรรดาผู้ทำดีในเรื่องนี้ก่อนมีอำนาจคือผู้ที่สามารถพิสูจน์ว่าตัวเองเป็นคนดีได้ในสถานการณ์ที่ตัวเองเป็นใหญ่หลังจากได้อำนาจ

คนเช่นนี้คือคนที่เมื่อได้รับอำนาจแล้วแสดงความถ่อมตนต่อพระเจ้าและทำหน้าที่ต่อผู้คนตามสิทธิที่ผู้คนพึงได้รับ ในกิจการของชีวิต พวกเขาทำสิ่งที่พระเจ้าพึงพอใจและละเว้นจากการทำสิ่งที่พระองค์ไม่พอใจ

42 (อินมึ) ถ้าพวกที่คัดค้านเจ้าถือว่าเจ้าเป็นผู้โกหก เจ้าจงจำไว้ ก่อนหน้าพวกเขา หมู่ชนของนูฮ์ ชาวอาด และชาวษะมุคได้ปฏิเสธบรรดาศาสนทูตของพวกเขา มาแล้ว 43 เช่นเดียวกับหมู่ชนของอิบรอฮีมและหมู่ชน ของลูฏ 44 และชาวมัดยันด้วย แม้พวกเขาเองก็ถูกกล่าวหา ว่าเป็นผู้โกหกแต่ฉันได้ผ่อนผันให้แก่บรรดาผู้ปฏิเสธ สัจธรรมเหล่านั้นก่อน แต่หลังจากนั้น ฉันได้ทำลาย พวกเขา แล้วดูเอาเองว่าการลงโทษของฉันเป็นเช่นไร^๗

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ
 قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمٌ
 إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمٌ لُوطٍ ﴿٤٣﴾ وَأَصْحَابُ
 مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَتْ
 لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ
 كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾

^๗ คนที่ปฏิเสธอับราฮัมและโมเสสคือคนที่มีชีวิตร่วมสมัยกับคนทั้งสองนี้ ไม่ใช่คนที่มีชีวิตเมื่อตอนที่อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมา ในตอนที่อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมา ผู้คนทั้งหมดได้ประกาศตัวเป็นสาวกของนบีทั้งสองนี้แล้ว

สิ่งเดียวกันนี้ได้เกิดขึ้นกับนบีคนอื่นๆทั้งหมดเช่นกัน ผู้คนในยุคของนบีเหล่านั้นไม่เชื่อในนบีของพวกเขา และลูกหลานของคนเหล่านี้เองที่ยกนบีเหล่านั้นขึ้นสู่สถานะของความยิ่งใหญ่และความศักดิ์สิทธิ์ เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็คือว่าในสมัยของนบี นบีเป็นแค่เพียงผู้เรียกร้องโดยไม่ยอมติดกับดักของความยิ่งใหญ่ แต่ในยุคต่อมา ประวัติศาสตร์แห่งความยิ่งใหญ่ได้มารวมกันรอบชื่อของนบีคนนั้น ผู้คนทุกยุคได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าพวกเขาไม่รู้จักรับผู้เรียกร้องสู่สัจธรรม พวกเขาจะรู้จักนบีคนหนึ่งคนใดได้ก็ต่อเมื่อความยิ่งใหญ่ติดมากับชื่อของนบีคนนั้นแล้ว นบีมุฮัมมัดได้นำคำสอนเดียวกันนี้กับอับราฮัมและโมเสสนำมา แต่ผู้คนในยุคของท่านซึ่งภาคภูมิใจว่ามีความเกี่ยวข้องกับอับราฮัมและโมเสสกลับไม่ยอมรับท่าน

นี่แสดงให้เห็นว่าใครที่เป็นผู้ศรัทธาในนบีอย่างแท้จริง ผู้ศรัทธาในนบีที่แท้จริงคือผู้ที่ยอมรับนบีที่ทำการเรียกร้องเชิญชวนผู้คนสู่สัจธรรม ในขณะที่นบียังไม่มีสัญญาแห่งความยิ่งใหญ่อยู่กับตัว ส่วนคนที่ยอมรับนบีตอนที่ท่านได้รับความยิ่งใหญ่แล้วก็คือผู้ศรัทธาในประวัติศาสตร์ ไม่ใช่ผู้ศรัทธาที่แท้จริงในนบีของพระเจ้า

45 มีซากที่อยู่อาศัยของคนชั่วก็แห้งแล้วที่เราได้ ทำลายด้วยการให้หลังคาบ้านพังลงมา บ่อน้ำก็แห้งแล้วที่ถูกทิ้งไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้และ ปราสาทก็แห้งแล้วที่กำลังเป็นซากปรักหักพัง 46 พวกเขาไม่ได้ท้อไปในแผ่นดินเพื่อทำให้ หัวใจของพวกเขาได้คิดและหูของพวกเขาได้ยิน กระนั้นหรือ? ความจริงแล้ว หัวใจในทรวงอก ต่างหากที่มีตบอด หาใช้ดวงตาที่บอด⁷

فَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ
فَهِىَ حَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَبِئْرٌ مُّعَطَّلَةٌ
وَقَصْرِ مَشِيدٍ ﴿٤٦﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي
الْأَرْضِ فَتَكُونَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا
أَوْ أَذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى
الْأَبْصَارُ وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي
الصُّدُورِ ﴿٤٧﴾

⁷ ต่อหน้าพระเจ้า คนที่มีตาคือผู้ที่มีองสิ่งต่างๆเพื่อที่จะเรียนรู้หรือได้รับปัญญาจากสิ่งเหล่านั้น ส่วนคนที่มองสิ่งต่างๆโดยไม่ได้รับบทเรียนจากสิ่งที่มองเห็นคือคนตาบอดในทัศนะของพระเจ้า การมองเห็นของพวกเขาเป็นการมองเห็นของสัตว์ ไม่ใช่มนุษย์

พระเจ้าได้ทรงกระจายสิ่งที่ให้บทเรียนมากมายนับไม่ถ้วนไว้บนโลก ในบรรดาสิ่งเหล่านี้คือซากอนุสรณ์สถานเก่าแก่ที่ถูกทิ้งไว้โดยชาติต่างๆในอดีต ชาติเหล่านี้ครั้งหนึ่งเคยรุ่งเรืองและมีอำนาจ แต่สัญลักษณ์ของการมีอยู่ของชาติเหล่านี้มิใช่จะไร่นอกไปจากซากปรักหักพังที่ทรุดโทรม

นี่เป็นการเตือนทุกคนให้นึกถึงชะตากรรมที่พวกเขาจะพบในที่สุด แต่เมื่อผู้คนสูญเสียตาใจไป ตามนใบหน้าก็ไม่สามารถทำให้พวกเขาเห็นสิ่งใดที่เป็นความหมาย

47 คนเหล่านี้กำลังรบเร้าเจ้าให้รีบนำการลงโทษ มา พระเจ้าจะไม่มีวันผิดสัญญาของพระองค์อย่าง แน่นนอน แต่วันหนึ่งของเจ้านั้นเท่ากับพันปีตามที่ สู่เจ้านับ⁴⁸ มีถิ่นที่อยู่อาศัยของคนชั่วหลายแห่ง ที่ฉันได้ประวิงเวลาไว้ในตอนแรก แล้วหลังจากนั้น ฉันได้ทำลายมันและทั้งหมดต้องกลับไปหาฉัน⁷

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ نُخْلِفَ
 اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ
 كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾
 وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ
 ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَى الْمَصِيرِ ﴿٤٨﴾

⁷ ในโลกนี้ ถ้าบุคคลหรือกลุ่มคนเป็นกบฏต่อพระเจ้า พระเจ้าจะทำลายคนผู้นั้นและคนกลุ่มนั้น แต่พระเจ้าจะไม่รีบทำลาย มนุษย์อาจหมดความอดทนในวันหนึ่ง แต่พระเจ้าไม่หมดความอดทนแม้เป็นพันปี พระเจ้าทรงเผ่าสังเกตุความดีอื่นในหมู่ผู้คน แต่ก็ยังให้ออกาสพวกเขาที่จะปรับปรุงตัวเองถ้าพวกเขาคิดจะทำ พระเจ้าจะทรงจัดการผู้ทำความผิดต่อเมื่อพวกเขาได้พิสูจนแล้วว่าพวกเขา มีความผิดและไม่อาจแก้ไขได้แล้ว

พระเจ้าปฏิบัติต่อมนุษย์ในลักษณะนี้ในอดีตและมนุษย์ในอนาคตก็จะได้รับการปฏิบัติเช่นนี้ตามวิธีการของพระองค์

49 (ไอ้มุฮัมมัด) จงบอกพวกเขาว่า “มนุษย์เอ๋ย ฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนให้เป็นทีที่กระจ่างแก่พวก ท่านเท่านั้น” 50 ดังนั้น บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีจะได้รับการให้อภัยและได้รับการประทาน บัจจัยอย่างมีเกียรติ 51 ส่วนบรรดาผู้ที่พยายามหาทางต่อต้านสัญญาณทั้งหลายของเรานั้น คนเหล่านี้จะได้เป็นผู้อยู่อาศัยในไฟนรก⁷

قُلْ يَتَّيِّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ
 مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ
 ﴿٥١﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ
 أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥٢﴾

⁷ เรื่องจริงก็คือว่ามนุษย์กำลังจะเข้าสู่โลกหนึ่งที่มีแต่ผู้ศรัทธาและทำความดีเท่านั้นที่จะได้รับความสะดวกสบายตรานบิรันดร ไม่ใช่บรรดาผู้เมินเฉยต่อสัจธรรมอย่างโอหัง

วัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการเรียกร้องของอิสลามก็เพื่อเตือนมนุษย์ถึงวันสำคัญที่กำลังจะมาถึงหน้าทีอย่างเดียวของผู้เรียกร้องผู้คนสู่สัจธรรมก็คือการเตือนผู้คน เรื่องอื่นทั้งหมดปล่อยให้เป็นเรื่องของพระเจ้า เพราะพระองค์เท่านั้นคือผู้ที่ควบคุมกิจการทุกอย่าง

52 (ไอ้มุฮัมมัด) เมื่อโลกก็ตามที่เราส่งศาสนทูตหรือหนบี ก่อนหน้าเจ้าและเขาอ่านสิ่งใดก็ตาม (ที่เราประทานมา) ซาตานพยายามที่จะเข้าไปแทรกแซง แต่พระเจ้าได้ ทรงทำลายความชั่วร้ายของซาตานและทรงยืนยัน สิ่งที่พระองค์ประทานมา เพราะพระเจ้าทรงรอบรู้ ทรงปรีชาญาณ 53 พระองค์ทรงทำให้งานของ ซาตานเป็นการทดสอบบรรดาผู้ที่หัวใจของพวก เขาเป็นโรค(ตลบตะแลง)หรือแข็งกระด้าง แท้จริง แล้ว ผู้ทำความผิดเหล่านี้หลงไปไกลในความผิด 54 และเพื่อที่บรรดาผู้มีความรู้จะได้ตระหนักว่า นี่คือความจริงจากพระผู้อภิบาลของเจ้าและพวก เขาจะได้ศรัทธามั่น และหัวใจของพวกเขาก็ได้นอบน้อมถ่อมตนต่อมัน แท้จริงพระเจ้าทรงนำทาง บรรดาผู้ศรัทธาไปยังหนทางที่เที่ยงตรงเสมอⁿ

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُخَكِّمُ اللَّهُ أَيَّتَهُ ۖ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٣﴾ لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةَ قُلُوبُهُمْ ۖ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٤﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ ۖ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ ۖ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

ⁿ มันเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเสมอว่าเมื่อใครประกาศศรัทธาของพระเจ้าไม่ว่าเขาจะเป็นหนบีหรือไม่ ผู้ต่อต้านเขาจะหิบบกเอาประเด็นที่ไม่เกี่ยวข้องกับขึ้นมาอ้างเพื่อสร้างความสงสัยให้แก่ความจริงของศาสน์ ประเด็นเหล่านั้นมักไม่มีเหตุผล อย่งไรก็ตาม เมื่อประเด็นเหล่านั้นถูกยกมา ผู้เผยแผ่ธรรมก็พบโอกาสที่จะสร้างความกระจ่างให้แก่ศาสน์ของเขาและทำให้ข้อพิสูจน์ของมันมีน้ำหนักมากขึ้น นี่เป็นโอกาสดีของผู้ศรัทธาที่จริงใจในการทำให้ความศรัทธาแพร่ออกไปในทางที่ดี หลังจากนั้น ความผูกพันของพวกเขากับพระเจ้าจะยิ่งเหนียวแน่นขึ้น แต่สำหรับบรรดาผู้ไม่ยอมจะเข้าใจ การโต้แย้งที่ไร้เหตุผลเหล่านี้ได้กลายเป็นแหล่งที่มาในการทดสอบพวกเขา พวกเขาถูกชักนำให้หลงผิดเพราะการโต้แย้งเหล่านี้และยิ่งออกห่างจากศรัทธามากขึ้น

“พระเจ้าจะทรงนำทางผู้ศรัทธาไปยังหนทางที่เที่ยงตรงเสมอ” หมายความว่าบรรดาผู้จริงใจในความศรัทธาของพวกเขาก็จะไม่ได้รับผลใดๆจากการโฆษณาชวนเชื่ออันเป็นเท็จ พวกเขาไม่เคยหลงผิดเพราะมายาแห่งถ้อยคำอันเป็นเท็จ ความศรัทธาของพวกเขาก็ได้ทำให้มองสิ่งต่างๆได้ลึกซึ้งเพื่อที่พวกเขาจะได้ไม่หลงไปกับสิ่งที่ปรากฏอยู่ภายนอก

55 บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธมยังคงสงสัยเกี่ยวกับ เรื่องนี้จนกระทั่งยามอาซานเกิดขึ้นกับพวกเขา โดยจับพลันหรือการลงโทษแห่งวันอันไร้ผลเกิด ขึ้นแก่พวกเขา ⁵⁶ ในวันนั้น พระเจ้าจะทรงเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดและพระองค์จะทรงตัดสินระหว่าง พวกเขา หลังจากนั้น บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำ ความดีจะได้อยู่ในสวรรค์แห่งความโปรดปราน ⁵⁷ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและถือว่าสัญญาอัน ทั้งหลายของเราเป็นเท็จนั้น พวกเขาจะได้รับการ ลงโทษอันอัปยศ⁷

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِيَةٍ مِّنْهُ
حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ
عَذَابٌ يَوْمِ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾ الْمَلِكُ
يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ تَحَكُّمٌ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ
النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِعَاقِبَتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

⁷ การเรียกร้องของนบีเริ่มต้นด้วยความยิ่งใหญ่ของเหตุผลโต้แย้งที่สร้างความมั่นใจ แต่บรรดาผู้ที่คั่นเคยกับการเห็นแต่ความยิ่งใหญ่ภายนอกไม่สามารถที่จะมองเห็นความยิ่งใหญ่ภายในของนบีได้ ดังนั้น พวกเขาจึงปฏิเสธการเรียกร้องของท่าน คนประเภทนี้มีความสงสัยอยู่เสมอเพราะพวกเขาต้องการเห็นศรัทธาในความยิ่งใหญ่ภายนอก แต่วิธีการของพระเจ้าก็คือว่าพระองค์นำศรัทธามาในรูปแบบนามธรรมสู่ผู้คน ทั้งนี้เพื่อคนที่รับรู้ศรัทธาจะได้ยอมรับมันและอยู่กับมัน ส่วนบรรดาผู้ที่หลงติดอยู่กับสิ่งที่ปรากฏภายนอกอาจจะไม่สนใจมันและพิสูจน์ว่าตัวเองเป็นคนผิดในที่สุด

การปฏิเสธสัญญาอันต่าง ๆ หมายความว่ามนุษย์มีเจตนาศรัทธาแม้จะมีเหตุผลโต้แย้งที่ดีสนับสนุนก็ตาม เขาไม่เต็มใจที่จะยอมรับศรัทธาถึงแม้ว่ามันชัดเจนอยู่ต่อหน้าเขา

58 สำหรับบรรดาผู้อพยพในหนทางของพระเจ้า แล้วเขาถูกฆ่าหรือตาย พระเจ้าจะทรงประทาน ปัจจัยยังชีพที่ดีแก่พวกเขา แท้จริง พระเจ้าทรง เป็นเลิศแห่งผู้ประทาน ปัจจัยยังชีพทั้งหลาย 59 พระองค์จะทรงรับเขาเข้าไปสู่สถานที่ดีที่พวกเขา พึงพอใจ แท้จริง พระเจ้าทรงรอบรู้และทรงผ่อนปรน⁷

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٥٨﴾
يَرْزُقَنَّهُمْ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾

⁷ คนที่จริงใจในความศรัทธาของเขายอมเสียสละสิ่งใดก็ได้ที่เป็นของเขา แต่สิ่งเดียวที่เขาไม่พร้อมที่จะยอมเสียสละก็คือความศรัทธาของเขา ในการปฏิบัติตามแนวทางแห่งความศรัทธานี้ ถ้าเขาจำเป็นต้องทิ้งบ้าน เขาก็จะทิ้งมัน และถ้าหากเขาต้องให้อะไรบางอย่าง เขาก็จะให้มัน เขาผูกพันอยู่กับความศรัทธาตลอดไปจนกระทั่งเขาตาย

บรรดาผู้พิสุจน์ให้เห็นในโลกนี้ว่าพวกเขาถือว่าความศรัทธาของพวกเขาเป็นสิ่งมีค่าที่สุดนั้น พระเจ้าจะชื่นชมเขาเป็นอย่างยิ่งและพวกเขาจะได้รับสิ่งมีค่าที่สุดในชีวิตโลกหน้า ที่นั่น พวกเขาจะได้ใช้ชีวิตที่มีความสุขสบายตลอดกาล

60 เช่นเดียวกัน สำหรับผู้ที่แก้แค้นเท่ากับที่เขาถูก รังแกและหลังจากนั้นยังถูกกดขี่ข่มเหงอีก แน่نون พระเจ้าจะทรงช่วยเหลือเขา แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรง เมตตาและผู้ทรง ให้อภัย⁷

﴿ ذٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ
بِهٖ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرْنٰهُ اللّٰهُ اِنَّ
اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ﴾

⁷ ผู้ศรัทธาถูกสั่งให้ดำเนินชีวิตตามแนวทางของพระเจ้าผู้ทรงให้อภัยและผู้ทรงเมตตา ในหนทางนั้นพระองค์ได้มองข้ามสิ่งที่เกินเลยของพวกเขาครั้งแล้วครั้งเล่าและให้อภัยพวกเขา ดังนั้น สวากคนสำคัญของนบีจึงเป็นผู้ปฏิบัติตามกฎจริยธรรมของพระเจ้า สวากเหล่านี้ตกอยู่ภายใต้การถูกกระทำทารุณกรรม แต่พวกเขายอมรับด้วยความอดทน พวกเขาถูกขู่ด้วยคำพูด แต่พวกเขามองข้ามมัน

แต่ถึงกระนั้นยังปรากฏว่าเมื่อมุสลิมบางคนถูกกระทำเกินเลย บางคนถึงกับอารมณ์ระเบิดออกมาทันที คนเหล่านี้จึงถูกทำร้ายและพวกเขาทำร้ายตอบ ด้วยเหตุนี้ ผู้ต่อต้านพวกเขาจึงใช้โอกาสนี้เริ่มโฆษณาชวนเชื่อต่อต้านมุสลิมและใช้เรื่องเล็กๆน้อยๆสร้างความเสื่อมเสียให้มุสลิม

การกระทำเช่นนั้นแสดงให้เห็นถึงความต่ำทรามในรูปแบบที่เลวที่สุด คนที่แสดงความต่ำทรามเช่นนั้นความจริงแล้วกำลังทำลายเกียรติของพระเจ้า พวกเขาพยายามที่จะพิสูจน์ว่ามุสลิมเป็นผู้กดขี่ข่มเหง แต่ในความเป็นจริงแล้ว พวกเขาเองต่างหากที่เป็นผู้กดขี่ที่เลวที่สุดและไม่สามารถทำร้ายผู้ศรัทธาโดยโฆษณาชวนเชื่ออันเป็นเท็จได้ ผลที่ตามมาก็คือ พวกเขาจะพบการลงโทษอย่างรุนแรงที่สุดสำหรับการล่วงละเมิดของพวกเขา

61 ที่เป็นเช่นนั้นเพราะพระเจ้าคือผู้ทรงนำกลางวัน ออกมาจากกลางคืนและกลางคืนออกมาจากกลางวัน และพระองค์ทรงได้ยินทุกสิ่งและทรงเห็นทุกสิ่ง 62 ที่ เป็นเช่นนั้นเพราะพระเจ้าเท่านั้นคือผู้ทรงสร้างและสิ่งอื่นทั้งหมดที่พวกเขาวิ่งวอนออกไปจากพระองค์นั้น เป็นความเท็จ พระเจ้าเป็นผู้ทรงสูงส่งและทรงยิ่งใหญ่⁷

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ
وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
بَصِيرٌ ﴿٦٢﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ
وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ هُوَ
الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

⁷ ระบบของโลกนี้ยังคงสนับสนุนการเรียนอันยิ่งใหญ่ให้เราในภาษาเรียบง่ายของมัน ที่นี้ ครึ่งแล้วครึ่งเล่าที่เราเห็นปรากฏการณ์แห่งความมืดของตอนกลางคืนเข้ามาห่อหุ้มแสงของกลางวัน ที่นี้ ทุกวันแสงอรุณของวันใหม่ได้ออกมาไล่ความมืดของกลางคืน โดยตัวอย่างเปรียบเทียบนี้ ถ้าคนกลุ่มใดหรือสังคมใดกำลังมีความสุขอยู่กับความทุกข์และความรุ่งเรือง คนกลุ่มนั้นหรือสังคมนั้นอย่าได้เข้าใจผิดคิดว่าความเจริญรุ่งเรืองจะไม่หมดไป ในทำนองเดียวกัน ถ้าคนกลุ่มใดหรือชุมชนใดถูกกดขี่ข่มเหง คนกลุ่มนั้นก็อย่าคิดว่าตัวเองจะถูกกดขี่ข่มเหงตลอดไป

ในอาณาจักรแห่งชั้นฟ้า พระเจ้าผู้ทรงทำให้แสงสว่างเข้ามาในความมืดและหลังจากนั้นได้นำมันกลับมาอีกสามารถที่จะทำให้เรื่องราวเช่นเดียวกันนี้เกิดขึ้นในโลกของมนุษย์ได้เช่นกัน ไม่มีอำนาจใดที่สามารถขัดขวางพระองค์จากการทำเช่นนั้นได้

63 สู้เจ้าไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าได้ทรงส่งน้ำลงมาจาก ท้องฟ้าและแผ่นดินได้กลายเป็นสีเขียวเพราะมัน? แท้จริง พระเจ้าทรงละเอียดอ่อนยิ่งและทรงรอบรู้ ทุกสิ่ง⁶⁴ ของพระองค์คือทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้ง หลายและแผ่นดิน แน่นนอน พระเจ้าเป็นผู้ทรงมีอย่าง เหลือหลาย ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ⁷

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَتَصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً ۗ إِنَّ
اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾ لَهُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ إِنَّ اللَّهَ
لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾

⁷ เมื่อใครคนหนึ่งสร้างชีวิตของเขานบนพื้นฐานของสัญธรรม เขาจะพบกับความยากลำบากนานาชนิด เช่นการถูกทำร้ายโดยคนอื่นที่ถูกชาติตนยุ่ง การกระทำเช่นนี้อาจทำให้ผู้เคารพศรัทธมตกอยู่ในสภาพสิ้นหวัง

แต่จักรวาลได้ประกาศด้วยภาษาที่เจี๊ยบ ๆ ของมันว่าไม่มีปัญหาเรื่องความสิ้นหวังสำหรับบ่าวคนใดของพระเจ้า พวกเขาเพียงแต่ต้องเปรียบเทียบสภาพของพวกเขา กับสภาพของโลกเมื่อมันสูญเสียความเขียวขจีไปจนกลายเป็นแผ่นดินที่แห้งแล้งอันเนื่องมาจากความร้อนระอุ เมื่อมองดูแล้วทำให้หมดหวังในเรื่องของชีวิต หลังจากนั้น ดังที่พระองค์ทำทุกปี พระเจ้าได้แสดงปาฏิหาริย์อันมหัศจรรย์โดยการส่งฝนมา ไม่นานนัก ผืนดินผืนนั้นก็กลับมาเขียวขจีอีกครั้งหนึ่ง

นี่เป็นตัวอย่างแห่งอำนาจของพระเจ้าที่ถูกทำให้เป็นที่ประจักษ์ทุกปีในระดับวัตถุ แล้วใครยังจะสงสัยความสามารถของพระองค์ในระดับมนุษย์ใหม่?

65 สูเจ้าไม่เห็นหรือว่าพระองค์ได้ทรงทำให้ทุกสิ่ง ในแผ่นดินอยู่ในอำนาจของสูเจ้าและได้ทรงให้เรือ ลอยอยู่เหนือทะเลตามคำบัญชาของพระองค์ พระองค์ได้ทรงพุงชันฟ้าไว้ในลักษณะที่มันไม่สามารถ หล่นลงมาถ้าหากพระองค์ไม่ทรงอนุমതി แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอ่อนโยนผู้ทรงเมตตาต่อปวง มนุษย์ ⁶⁶ พระองค์คือผู้ทรงให้สูเจ้ามีชีวิตและทรง ทำให้สูเจ้าตาย และพระองค์จะทรงทำให้สูเจ้าฟื้น ขึ้นมามีชีวิตอีกครั้งหนึ่ง แต่ถึงกระนั้น มนุษย์เป็นผู้ เหนรคุณที่สุด⁷

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ
وَأَلْفَلَكَ تَجْرَى فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ
وَيُمَسِّكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ
إِلَّا بِإِذْنِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ
رَّحِيمٌ ﴿٦٦﴾ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ
ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ
لَكَفُورٌ ﴿٦٧﴾

⁷ ทุกสรรพสิ่งของโลกนี้รักษาความสมดุลอย่างประสมกลมกลืนไว้ ถ้าหากความสมดุลนี้ถูกรบกวน มันจะเป็นอันตรายต่อเราแทนที่จะเป็นประโยชน์ ถ้าโลหะชิ้นหนึ่งถูกโยนลงไปในน้ำ มันจะจมลงทันที แต่พระเจ้าได้ทำให้มันอยู่ภายใต้กฎบางอย่างถ้าหากเหล็กนั้นอยู่ในรูปของเรือ มันจะไม่จมดวงดาวมากมายที่ลอยอยู่ในอวกาศน่าจะหล่นลงมา แต่ตามกฎของธรรมชาติที่ถูกวางไว้ มันยังรักษาการโคจรของมันอย่างถูกต้อง

มนุษย์ไม่ได้สร้างตัวเองขึ้นมา พระเจ้าต่างหากที่สร้างเขา หลังจากนั้น พระองค์ได้ทรงรักษาเขาไว้ในโลกที่เต็มไปด้วยความจำเริญ แต่หลังจากได้รับเสรีภาพ มนุษย์ก็กลับกลายเป็นกบฏจนเขาไม่ยอมรับความมกรุณาของผู้ทรงกรุณาที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

67 สำหรับทุกประชาชาตินั้น เราได้กำหนดวิธีการ เคารพสักการะซึ่งพวกเขาได้ปฏิบัติตาม ดั่งนั้น(ไอ มุฮัมมัด) จงอย่าให้พวกเขาโต้แย้งกับเจ้าเกี่ยวกับ เรื่องนี้ แต่จงเชิญชวนผู้คนไปยังหนทางของพระผู้ อภิบาลของเจ้า เพราะเจ้าอยู่บนหนทางที่เที่ยงตรง 68 ถ้าพวกเขายังโต้แย้งกับเจ้า จงบอกพวกเขาว่า “พระเจ้าทรงรู้ว่าพวกท่านกำลังทำอะไร” 69 ใน วันแห่งการตัดสิน พระองค์จะทรงตัดสินระหว่าง สู้เจ้าเกี่ยวกับสิ่งที่สู้เจ้าขัดแย้งกัน 70 สู้เจ้าไม่รู้จัก หรือว่าพระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสิ่งทั้งในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน? ทุกสิ่งได้อยู่ในบันทึกหมดแล้ว นี่เป็น เรื่องง่ายสำหรับพระเจ้า⁷¹

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ
فَلَا يَنْتَرِعَنَّكَ فِي الْأَمْرِ وَاذْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ
إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ ﴿٦٧﴾ وَإِنْ
جَدَلُوكَ فَقُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ
﴿٦٨﴾ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَمْ
تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ
عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾

⁷¹ การนมาซมีสองด้าน ด้านหนึ่งคือด้านจิตวิญญาณ กล่าวคือด้านในที่แท้จริงของมันและด้านนอกซึ่งเป็นด้านพิธีกรรม ความจริงภายในคือแก่นแท้ของการนมาซและรูปแบบภายนอกคือสิ่งที่ปรากฏให้เห็น แต่เมื่อคนกลุ่มหนึ่งปฏิบัติตามรูปแบบภายนอกเป็นเวลานาน คนกลุ่มนั้นก็มีความแตกต่างดังกล่าว คนกลุ่มนั้นเริ่มถือว่าการทำหน้าที่เพียงแค่อรูปแบบภายนอกเป็นการนมาซที่แท้จริง

นี้หมายความว่าคนกลุ่มนั้นมาถึงขั้นของการหยุดนิ่งทางความคิดแล้ว ดั่งนั้น พระเจ้าจึงมีวิธีการของพระองค์โดยการส่งนบีคนใหม่มาเพื่อทำการเปลี่ยนแปลงบางอย่างในชะรีอะฮ์(กล่าวคือรูปแบบพิธีกรรมภายนอก) วัตถุประสงค์ของพระองค์ก็เพื่อที่จะเขย่าคนให้ตื่นจากความเฉื่อยชา เพื่อหยุดพวกเขาจากการเสพติดอยู่กับรูปแบบพิธีกรรมภายนอกและทำให้พวกเขากระฉับกระเฉงและเป็นผู้นมาซด้วยจิตวิญญาณ ตอนนี้ บรรดาผู้คิดว่ารูปแบบและพิธีกรรมภายนอกในการนมาซคือทุกสิ่งไม่ยอมเชื่อฟังนบี แต่ในทางตรงข้าม บรรดาผู้ที่รู้ถึงเจตนารมณ์ภายใต้การนมาซเริ่มที่จะปฏิบัติตามคำสั่งของนบี การเปลี่ยนแปลงนี้ทำให้การนมาซของพวกเขาที่มีจิตวิญญาณขึ้นมา มันทำให้พวกเขาหลุดจากความศรัทธาที่เย็นชาและนำพวกเขาไปสู่ความศรัทธาที่มีชีวิตกระฉับกระเฉง

นี่คือเหตุผลที่ทำให้พิธีการนมาซหรือการแสดงความเคารพสักการะของนบีคนหนึ่งแตกต่างไปยังนบีคนต่อมา เมื่อนบีคนหนึ่งนำพิธีกรรมใหม่มา บรรดาผู้ที่จมอยู่ในความเฉื่อยชาจะคิดค้านพิธีกรรมใหม่นั้น แต่นบีได้ถูกส่งมาว่าอย่ายอมให้เรื่องนี้กลายเป็นที่ถกเถียงอย่างเอาจริงเอาจัง และหันไปให้ความสนใจต่อคำสอนพื้นฐานที่แท้จริง

71

พวกเขาเคารพสักการะสิ่งอื่นแทนพระเจ้าซึ่ง พระองค์ไม่ได้ประทานหลักฐานอันใดลงมาและ พวกเขาไม่มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นด้วย แน่نون ผู้ทำความผิดจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ⁷² เมื่อ ความจริงที่เราเปิดเผยได้ถูกอ่านให้พวกเขา เจ้า จะได้เห็นอาการบอกรบฏบนใบหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหมือนกับพวกเขาจะโจมตีบรรดา ผู้อ่านศาสน์ของเราให้พวกเขาฟังจงบอกพวกเขา เกิดว่า “จะให้ฉันบอกพวกท่านถึงสิ่งที่เลวร้ายกว่า นี้ไหม? มันคือไฟที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้กับ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและเป็นที่พักอันชั่วช้า”⁷¹

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٧١﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ تُبَشِّرُونَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا النَّارَ وَعَدَّهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيُبْسِئُ الْمَصِيرُ ﴿٧٢﴾

⁷¹ การเรียกร้องเพื่อความศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวอันบริสุทธิ์เป็นสิ่งที่ยอมรับโดยพระเจ้าหลายองค์ไม่อาจทนได้ คนเหล่านี้รู้สึกกระวนกระวายใจเมื่อสิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะและบุคคลที่พวกเขารักถูกวิพากษ์วิจารณ์ แต่เนื่องจากพวกเขาไม่สามารถปฏิเสธข้อโต้แย้งที่มีเหตุผลของการเรียกร้องสู่ศรัทธาได้ พวกเขาจึงใช้วิธีการรุนแรงต่อผู้สนับสนุนการเรียกร้องสู่ความศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวและต้องการทำลายเขาให้สิ้นซากไปเลยทีเดียว

เมื่อพระเจ้าบอกว่าพฤติกรรมของพวกเขาเป็นความไม่ฉลาดอย่างที่สุด พวกเขาไม่พร้อมที่จะแบกรับคำวิจารณ์ด้วยวาจา แต่สภาพของพวกเขาจะเป็นอย่างไรหลังจากนั้นเมื่อพวกเขาต้องได้รับโทษจากไฟนรกเพราะการที่พวกเขาต่อต้านศรัทธา?

73 มนุษย์เอ๋ย นี่คืออุปมาที่จะบอกแก่ผู้เจ้าจงฟังให้ดี สิ่งที่สูงเจ้าวิงวอนออกไปจากพระเจ้านั้นไม่สามารถที่จะสร้างแมลงวันได้ สักตัวแม้พวกมันทั้งหมดจะรวมกันเพื่อ การนี้ก็ตาม ถ้าแมลงวันนำสิงไต่ไปจากพวกมัน พวกมันก็ไม่สามารถเอาสิงนั้นกลับมาจากแมลงวันได้ ช่าง อ่อนแอเสียในกระไรทั้งผู้ขอและผู้ถูกขอ⁷⁴ พวกเขาไม่ได้ ให้ความเคารพต่อพระเจ้าตามสมควรที่พวกเขาจะทำ แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ⁷

75 พระเจ้าทรงเลือกศาสนทูตของพระองค์จากบรรดา ทูตสวรรค์และจากหมู่มนุษย์ (เพื่อนำคำบัญชาของพระองค์) พระองค์ทรงได้ยินทุกสิ่งและทรงรู้ทุกสิ่ง⁷⁶ พระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งที่อยู่ต่อหน้าพวกเขาและที่ถูกปิดบังจากพวกเขา และเรื่องทั้งหมดจะถูกนำกลับไปยังพระองค์⁷⁷

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاَسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٤﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٥﴾ اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٦﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٧﴾

﴿٧١﴾

⁷ การจะห่อหุ้มใครด้วยความศักดิ์สิทธิ์นั้นออกไปจากพระเจ้าเป็นความโง่อย่างที่สุด เพราะความศักดิ์สิทธิ์นั้นมิไว้สำหรับผู้มีอำนาจอยู่ในตัวมาแต่เดิม และสำหรับโลกนี้ ไม่มีมนุษย์คนใดหรือสิ่งใดๆ ที่มีชั้นมนุษย์มีอำนาจที่แท้จริง แมลงวันเป็นสิ่งมีชีวิตธรรมดา แต่ทุกสิ่งในโลกและในชั้นฟ้ารวมกันก็ไม่สามารถทำให้มันเกิดขึ้นแม้แต่แมลงวันธรรมดา นี้ ดังนั้น เหตุผลที่จะสนับสนุนสิ่งใดว่าศักดิ์สิทธิ์ออกไปจากพระเจ้าอยู่ที่ไหน?

ความเชื่อเหล่านี้ทั้งหมดความจริงแล้วมาจากการประเมินความเป็นพระเจ้าของพระเจ้าดำเนินจริง มนุษย์เชื่อในพระเจ้า แต่พวกเขาไม่รู้จริงถึงความยิ่งใหญ่และอำนาจของพระองค์ ถ้าพวกเขาเชื่อในพระเจ้าตามที่พระเจ้าควรได้รับการเชื่อจริงๆแล้ว ความเชื่อต่างๆที่บิดเบือนทั้งหมดจะไร้ความหมายและกลายเป็นเรื่องน่าขบขัน หลังจากนั้น พวกเขาเองจะเลิกเชื่อเช่นนั้น

⁷⁷ แผนการที่พระเจ้าทรงใช้สร้างมนุษย์และนำเขามาตั้งถิ่นฐานบนโลกนี้จำเป็นที่พระองค์ต้องจัดเตรียมทางนำไว้ให้แก่มนุษย์และแสดงให้เห็นว่าทางใดที่นำไปสู่สวรรค์และทางใดที่ไปยังนรก ดังนั้น พระองค์จึงได้ทรงเลือกมนุษย์บางคนให้เป็นนบีและให้ทูตสวรรค์ของพระองค์นำสาส์นของพระองค์ไปให้นบีที่พระองค์ทรงเลือกขึ้นมา

โดยการจัดการเช่นนี้เอง ในด้านหนึ่ง มนุษย์กำลังถูกทำให้รู้ถึงความจริง ในอีกด้านหนึ่ง พระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่กำลังเฝ้ามองการกระทำของมนุษย์ หลังจากนั้น เมื่อระยะเวลาแห่งการทดสอบสิ้นสุดลง มนุษย์ทั้งหมดจะถูกนำกลับไปอยู่ต่อหน้าพระเจ้าเพื่อที่พวกเขาจะได้รับสิ่งตอบแทนตามที่พวกเขาได้ทำไว้

77 โอบรรดาผู้ศรัทธา จงโค้งและจงก้มลงกราบ และจงเคารพสักการะพระผู้อภิบาลของสุเจ้า และจงทำความดี เพื่อที่สุเจ้าจะได้รับความสำเร็จที่แท้จริง 78 จงต่อสู้ในหนทางของพระเจ้าด้วยความพยายามอย่างสุดกำลัง ของสุเจ้า พระองค์ทรงเลือกสุเจ้าเพื่อรับใช้พระองค์ และพระองค์มิได้ทรงวางภาระหนักอันใดแก่สุเจ้าใน ศาสนาของสุเจ้า ดังนั้น จงมั่นคงในศาสนาของบรรพบุรุษของสุเจ้า นั่นคือ อิบรอฮีม พระองค์ทรงเรียกสุเจ้าว่ามุสลิม ในคัมภีร์ก่อนหน้านี้อันและได้เรียกสุเจ้าในนี้(กูรอาน)ด้วย เพื่อที่ศาสนทูตจะได้เป็นพยานแก่สุเจ้าและสุเจ้าจะได้เป็นพยานต่อมนุษยชาติ ดังนั้น จงดำรงนมาซและจ่ายซะกาต และยึดมั่นต่อพระเจ้า เพราะพระองค์เป็นนายของสุเจ้า ผู้ ทรงเป็นนายที่ดีเลิศที่สุดและผู้ทรงช่วยเหลือที่ดีที่สุด ๗

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اَرْكَعُوْا
وَّاسْجُدُوْا وَّاعْبُدُوْا رَبَّكُمْ وَاَقْلُوْا
اَلْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُوْنَ ﴿٧٧﴾ ﴿٧٨﴾
وَجَاهِدُوْا فِيْ لَهِّ حَقِّ جِهَادِهٖ ۗ هُوَ
اَحْتَبَّكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّيْنِ
مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ اٰبِيْكُمْ اِبْرٰهِيْمَ ۗ هُوَ
سَمَّٰكُمْ الْمُسْلِمِيْنَ مِنْ قَبْلُ وَفِيْ هٰذَا
لِيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُوْنُوْا شُهَدَآءَ عَلٰى النَّاسِ فَاَقِيْمُوْا
الصَّلٰوةَ وَاَتُوْا الزَّكٰوةَ وَاَعْتَصِمُوْا
بِاللّٰهِ هُوَ مَوْلٰكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ
النَّصِيْرُ ﴿٧٩﴾

๗ บรรดาผู้ฟังอายะฮ์นี้โดยตรงคือสาวกของนบีมุฮัมมัดและผู้ศรัทธาในกูรอานทั้งหมดโดยทางอ้อม พระเจ้าทรงเลือกคนกลุ่มนี้เพื่อภารกิจพิเศษในการทำให้ชุมชนและชาติต่างรู้ความจริงและศาสนาอันนิรันดรของพระเจ้า นบีมุฮัมมัดจะทำหน้าที่ในการเป็นพยานให้แก่คนในสมัยของท่านและบรรดาสาวกของท่านจะต้องทำหน้าที่นี้เสียด้วยกันนี้สำหรับคนที่อยู่ร่วมสมัยกับพวกเขาจนถึงวันอวสาน

หน้าที่นี้เป็นหน้าที่ที่ละเอียดอ่อนมาก ดังนั้น จึงต้องมีการดิ้นรนต่อสู้ที่เข้มแข็งและอดทนมุ่งมั่น คนที่จะทำหน้าที่นี้ได้ก็คือคนที่ยอมให้พระเจ้าในความหมายที่แท้จริง คนที่เป็นผู้ปรารถนาดีต่อคนอื่นจนถึงขนาดยอมเสียสละความสุขจากการใช้เวลาและเงินทองของตนเองในการแสวงหาความสุข คนที่ไว้วางใจในพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น คนที่อยู่เหนือทุกสิ่ง คนที่ทำตามความหมายที่แท้จริงของคำว่า "มุสลิม" ซึ่งเป็นคำที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นมาเพื่อพวกเขาเป็นการเฉพาะ

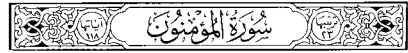
อย่างไรก็ตาม พระเจ้าได้ทรงเตรียมการจัดการเป็นพิเศษไว้สำหรับการทำหน้าที่เป็นพยาน กล่าวคือ พระองค์ได้ทรงจัดสิ่งกีดขวางภายนอกทั้งหมดที่ขัดขวางการทำงานนี้ การปฏิบัติได้เกิดขึ้นโดยนบีมุฮัมมัดซึ่งส่งผลให้เกิดการทำลายสิ่งกีดขวางนั้นอย่างถาวรซึ่งครั้งหนึ่งอุปสรรคนั้นเคยขัดขวางนบีคนก่อนๆและบรรดาสาวกของนบีเหล่านั้น ตอนนี้อยู่อุปสรรคที่แท้จริงแล้วในการทำหน้าที่นี้ เว้นเสียแต่ว่าผู้ถือกูรอานสร้างความลำบากขึ้นมาด้วยตัวเองจากความโง่เขลา ซึ่งทำให้งานที่ง่ายกลายเป็นเรื่องยากโดยไม่จำเป็น

23. บรรดาผู้ศรัทธา

อัล-มุมีนูน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 แนนอนที่สุด ผู้ประสบความสำเร็จคือ บรรดาผู้ศรัทธา 2 ผู้ถ่อมตนในการนมาซ ของพวกเขา 3 ผู้หลีกเลี่ยงจาก สิ่งไร้สาระทั้งหลาย 4 ผู้จ่ายซะกาต 5 ผู้ปกป้องอวัยวะเพศ ของตัวเอง 6 ยกเว้นกับภรรยาของพวกเขา และบรรดาหญิง ที่อยู่ในการครอบครองของ พวกเขาอย่างถูกต้อง เพราะ ในกรณีเช่นนั้น พวกเขาจะไม่ถูกตำหนิ 7 แต่ที่เลยเถิด ไป กว่านี้(เพื่อตอบสนองความต้องการทาง เพศ) พวกเขาเป็น ผู้ละเมิด 8 ผู้ซื่อสัตย์ต่อ สิ่งที่พวกเขาได้รับมอบหมายและ ต่อสัญญา ของพวกเขา 9 และผู้รักษาการนมาซของ พวกเขา เขายังเข้มงวด 10 พวกเขาเหล่านี้คือ ทายาทแห่งสวรรค์ 11 พวกเขาจะได้ออยู่ใน นั้นตลอดไป¹¹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾ فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾

¹¹ โลกของพระเจ้า ความสำเร็จมีไว้สำหรับผู้ศรัทธาที่แท้จริง ผู้ที่ศรัทธาอย่างเต็มที่ให้แก่พระเจ้าและไม่ให้แก่ใครนอกไปจากพระองค์ ผู้ใช้ชีวิตโดยคำนึงถึงพระเจ้าเป็นหลัก

การสำนึกในพระเจ้านั้นไม่ใช่เรื่องธรรมดา มันก่อให้เกิดการปฏิบัติในชีวิตของมนุษย์ มันทำให้เขาเป็นผู้เคารพสักการะพระเจ้าและก้มลงกราบพระองค์ด้วยความยอมจำนน ความจริงใจและความจริงใจของเขาเพิ่มขึ้นจนถึงขนาดที่ว่าเสียเวลาไปกับสิ่งไร้สาระเป็นเรื่องใหญ่สำหรับเขา เขาจะจัดเงินที่เขาหาได้ในนามของพระเจ้าส่วนหนึ่งไว้สำหรับช่วยเหลือคนยากจน เขาควบคุมความต้องการทางเพศของตัวเองและใช้มันอย่างอิสระภายในขอบเขตที่พระเจ้าได้กำหนดไว้ตามวัตถุประสงค์ เขาจะใช้ชีวิตในโลกนี้ในฐานะคนรับผิดชอบและไม่เคยนำสิ่งที่เขาได้รับมอบหมายไว้ไปใช้ในทางที่เสียหาย คนเช่นนี้จะไม่ผิดสัญญาที่เขาได้ทำไว้

บรรดาผู้มึนคลั่งสมบัติเหล่านี้คือบ่าวที่ได้รับความโปรดปรานของพระเจ้า พวกเขาคือผู้ที่พระองค์ได้เตรียมสวรรค์ไว้ให้พวกเขาแล้ว หลังจากตาย พวกเขาจะถูกส่งไปอยู่ในบรรยากาศอันสวยสดงดงามเพื่อที่พวกเขาจะได้มีความสุขที่นั่นตลอดไป

12 เราได้สร้างมนุษย์มาจากแก่นสารของดิน
 13 หลังจากนั้น เราได้ทำให้เชื้อสัจอยู่ใน
 ที่อันปลอดภัย 14 แล้วเรา ได้ทำให้เชื้อสัจ
 เป็นก้อนเลือด แล้วเราได้ทำให้ก้อนเลือด
 เป็นก้อนเนื้อ แล้วเราได้ทำให้ก้อนเนื้อนั้น
 เป็นกระดูก แล้วเราได้หุ้มกระดูกนั้นด้วยเนื้อ
 แล้วเราได้นำเขาออก มาเป็นสิ่งถูกสร้างอีก
 อย่างหนึ่ง ดังนั้น มหาจำเริญยึง คือพระเจ้า
 ผู้ทรงเป็นเลิศที่สุดของบรรดาผู้สร้างทั้ง
 หลาย 15 แล้วหลังจากนั้น สูเจ้าก็ตาย 16 หลัง
 จากนั้น สูเจ้าจะถูกทำให้ฟื้นขึ้นในวันแห่ง
 การฟื้นคืนชีพ⁷

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ
 طِينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ
 مَّكِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً
 فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
 الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ
 لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا ءَاخَرَ فَبَارَكْ
 اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ
 ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾

⁷ ตัวอ่อนของมนุษย์เติบโตในครรภ์ของแม่ ในสมัยโบราณ ระยะเวลาตั้งแต่การปฏิสนธิจนกระทั่ง
 เด็กเกิดเป็นสิ่งเร้นลับที่ไม่มีใครรู้ มาเมื่อศตวรรษที่ยี่สิบนี้เองที่การพัฒนาทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่
 ได้ทำให้เราเห็นวิวัฒนาการของทารกในครรภ์แม่และได้รับข้อมูลโดยตรงเกี่ยวกับเรื่องนี้

การอธิบายอย่างชัดเจนถึงวิวัฒนาการในการก่อตัวและการกำเนิดมนุษย์ในขั้นตอนต่างๆ เป็นสิ่งที่
 เหมือนกับการค้นพบทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่อย่างน่าประหลาดใจ นี่เป็นการพิสูจน์ความจริงว่ากุ
 รอนเป็นคัมภีร์ของพระเจ้า ถ้าไม่ใช่เช่นนั้น มันคงเป็นไปได้ที่การค้นพบจากการศึกษาศาสตร์สมัยใหม่
 จะเหมือนกันกับถ้อยคำของกุรอนที่ถูกประทานมาเมื่อหนึ่งพันสี่ร้อยกว่าปีที่แล้ว

พัฒนาการของตัวอ่อนในครรภ์มารดาแสดงให้เห็นว่าผู้สร้างโลกนี้เป็นผู้มีความสมบูรณ์ที่สุด ความรู้
 ของเราในเรื่องการสร้างมนุษย์ตั้งแต่เริ่มต้นนั้นเพียงพอแล้วที่จะทำให้เราเชื่อว่าการสร้างครั้งที่สอง
 จะเกิดขึ้นและมันจะเกิดในลักษณะเดียวกับที่บรรดานบีได้กล่าวไว้

17 เราได้สร้างหนทางทั้งเจ็ดไว้เหนือสุเจ้า
 เรามิได้เป็น ผู้ไร้ความชำนาญในการสร้าง
 18 เราได้ส่งฝนลงมาจาก ท้องฟ้าในปริมาณ
 ที่กำหนดไว้ แล้วเราได้ให้มันขังอยู่ ใน
 แผ่นดิน และเราสามารถที่จะเอามันออกไป
 จากนั้น ตามที่เราประสงค์ 19 เราได้ทำให้
 สวนอินทผลัมและ สวนองุ่นงอกเงยขึ้นมา
 ในสวนนั้นมีผลไม้รสอร่อยมาก มายและส่วน
 หนึ่งสุเจ้าได้กินมัน 20 เราได้ให้มีต้นไม้ที่ ขึ้น
 บนภูเขาซึ่งให้น้ำมันและได้ถูกนำไป
 ใช้เป็น อาหารโดยผู้ชอบกินมัน 21 แท้จริง
 แล้ว ในปศุสัตว์นั้น มีบทเรียนสำหรับสุเจ้า
 เราได้ให้สิ่งที่อยู่ในท้องของมัน เป็นเครื่อง
 ต้มแกสุเจ้านอกจากนี้แล้ว สุเจ้ายังได้ ประโย
 ชนอื่น ๆ จากมันอีกมากมายและสุเจ้ายังได้
 กิน เนื้อของมัน 22 และสุเจ้าขี่มันเช่นเดียวกับ
 กับสุเจ้าโดย สาราในเรื่อง⁷

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقٍ وَمَا
 كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿٧﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ
 السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي
 الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ
 لَقَادِرُونَ ﴿٨﴾ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ
 مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا فَوَاحِشٌ
 كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٩﴾ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ
 مِنْ طُورٍ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبَّغٌ
 لِلْأَكْلِيلِ ﴿١٠﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ
 لَعِبْرَةً نُّسَفِّيْكُمْ مِّمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ
 فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١١﴾
 وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفَلَكِ نَاطِلُونَ ﴿١٢﴾

⁷ มนุษย์เป็นสิ่งถูกสร้างเล็ก ๆ อย่างหนึ่ง เมื่อเปรียบเทียบกับเขาแล้ว จักรวาลมีขนาดใหญ่มากจน
 สร้างความสะพรึงกลัวให้มนุษย์ ในความกว้างใหญ่ไพศาลของอวกาศ มีดาวฤกษ์และดาวเคราะห์
 นับไม่ถ้วนโคจรด้วยความเร็วสูงมาก แต่สิ่งมหัศจรรย์ที่สุดของจักรวาลก็คือมันเป็นประโยชน์ต่อ
 การดำรงอยู่ของมนุษย์ ยิ่งไปกว่านั้น โลกเรายังเป็นดาวดวงหนึ่งที่ถูกเก็บไว้และมีสิ่งต่างๆ เพื่อตอบ
 สนองความต้องการของมนุษย์ ตัวอย่างเช่น มนุษย์สามารถนำสัตว์ต่างๆ มาเลี้ยงที่บ้านและนำมันมา
 ใช้ประโยชน์ต่างๆ เช่น ท้องของวัวเป็นโรงงานอันมหัศจรรย์ที่ผลิตนมซึ่งเป็นเครื่องดื่มที่มีคุณค่าให้
 แก่เรา

ปัจจัยเหล่านี้ทั้งหมดเป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์เกิดความเชื่อมั่นในพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตา
 เสมอและทำให้เขารู้สึกตกตมูญต่อพระองค์

23 เราได้ส่งนุอฺ(โนอาห์)มายังหมู่ชนของเขา เขากล่าวว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงเคารพสักการะพระเจ้าเท่านั้น พวกท่านไม่มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์อื่นใดนอกไปจากพระองค์ พวกท่านไม่เกรงกลัวพระองค์กระนั้นหรือ?” 24 แต่ บรรดาหัวหน้าของผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ชนของเขา ได้กล่าวว่า “คนผู้นี้ไม่ใช่ใครที่ไทนอกไปจากมนุษย์ ธรรมดาคนหนึ่งเหมือนพวกเจ้า เขาเพียงแต่ต้องการ ทำตัวให้อยู่เหนือพวกเจ้า ถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์น่าจะส่งทูตสวรรค์ลงมา เราไม่เคยได้ยิน เรื่องเช่นนี้จากบรรพบุรุษของเรามาก่อน 25 เขา เป็นแค่เพียงคนบ้า เพราะฉะนั้น จงคอยสักหน่อย”ⁿ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ
يَقَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّي إِلَهٍ
غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٤﴾ فَقَالَ الْمَلَأُوا
الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا
بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا
بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولَىٰ ﴿٢٥﴾ إِنْ هُوَ
إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فترَبُّصُوا بِهِ حَتَّىٰ
حِينٍ ﴿٢٦﴾

ⁿ ชุมชนที่โนอาห์(นบี นุอฺ)ถือกำเนิดไม่ใช่ชุมชนที่ประกอบด้วยผู้ไม่ศรัทธาตามความหมายทั่วไป ชุมชนของท่านประกอบด้วยผู้ปฏิบัติตามอาดำมีที่เป็นผู้ศรัทธาในพระเจ้าและการมีนบี ถึงกระนั้นก็ตาม ทำไมคนในชุมชนนี้จึงไม่ยอมรับโนอาห์ว่าเป็นนบีของพระเจ้า? เหตุผลก็คือพวกเขาเห็นโนอาห์เป็นคนธรรมดาเหมือนกับพวกเขานั่นเอง

นบีเป็นมนุษย์ที่เกิดจากพ่อแม่ที่เป็นมนุษย์ ดังนั้น สำหรับคนในยุคของเขา เขาจึงเป็นคนธรรมดาคนหนึ่ง แต่ในประวัติศาสตร์หลังจากนั้นนั่นเองที่นบีคนหนึ่งดูเป็นบุคคลที่น่าเคารพยกย่องและกลายเป็นผู้ที่มีความยิ่งใหญ่เป็นตำนาน นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมคนร่วมสมัยของนบีคนหนึ่งจึงไม่ยอมรับนบี สำหรับผู้คนในเวลานั้น นบีเป็นคนที่ยังถือว่านบีเพื่อที่จะได้รับการยกย่องว่าเป็นคนที่ยิ่งใหญ่ พวกเขาหาว่านบีเป็นคนบ้าและไม่สนใจนบี

มันได้เป็นเรื่องราวของทุกชุมชนไปแล้วว่าเมื่อเวลาผ่านไป คนในชุมชนนั้นได้ปฏิบัติตามประเพณีของบรรพบุรุษแทนที่จะปฏิบัติตามคำสอนที่แท้จริงของพระเจ้า เมื่อใดก็ตามที่นบีปรากฏตัวและสอนศาสนาที่แท้จริง พวกเขาจะรู้สึกศาสนาของนบีแตกต่างไปจากประเพณีที่บรรพบุรุษของพวกเขาปฏิบัติกันมา ในความคิดของผู้คนแล้ว บรรพบุรุษของพวกเขาดูยิ่งใหญ่กว่าเมื่อเปรียบเทียบกับนบีที่มาทีหลัง นี่คือเหตุผลสำคัญที่ว่าทำไมการเรียกร้องของบรรดานบีทุกยุคสมัยจึงดูเหมือนเสียงร้องที่แปลกประหลาดสำหรับคนร่วมสมัย

²⁶ นูฮฺได้กล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาล โปรดทรงช่วยฉัน ด้วยเถิด เพราะพวกเขาปฏิเสธฉัน” ²⁷ ดังนั้น เราจึง ได้เปิดเผยเจตนาของเราแก่เขาว่า “จงต่อเรือขึ้นมา ตามคำสั่งของเราโดยเร็ว เมื่อคำบัญชาของเรามาและนำพวยพุ่งขึ้นมาจากพื้นดิน จงนำเอาสัตว์ทุกชนิด อย่างละคู่ขึ้นบนเรือ รวมทั้งคนในครอบครัวของเจ้าด้วย ยกเว้นบรรดาผู้ที่ได้ถูกตัดสินไปแล้ว และจงอย่าร้องขอ อะไรต่อฉันให้แก่พวกคนที่ทำความผิด เพราะพวกเขา จะถูกทำให้จมน้ำตาย”ⁿ

قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي بِمَا كَذَّبْتَنِي ۚ
فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلَ ۚ بِأَعْيُنِنَا
وَوَحَيْنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ
فَأَسْلَمْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَاطِنٍ
وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
مِنْهُمْ وَلَا تُخْطِئُ فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا
إِنَّهُمْ مُعْرَقُونَ

ⁿ โนอาห์ได้เตือนชุมชนของเขาเป็นเวลานาน แต่ชุมชนของเขาไม่พร้อมที่จะยอมรับการเรียกร้องของเขา ที่สุด เขาได้วิงวอนว่า “โอ้พระเจ้า ฉันไม่สามารถที่จะทำให้คนของฉันยอมรับสัจธรรมได้ตอนนี้ ขอให้พระองค์เปิดเผยความจริงให้พวกเขาได้เห็นด้วยเถิด” แต่เมื่อความพยายามของมนุษย์มาถึงสุดขอบเขตภายนอกของมันแล้ว การลงมือของพระเจ้าก็เริ่มต้น ดังนั้น เมื่อถึงเวลาสำหรับการชำระบัญชีและไม่ใช่ว่าเวลาสำหรับการแนะนำหรือตักเตือนอีกต่อไปแล้ว การลงโทษของพระเจ้าได้ปรากฏขึ้นในรูปของคลื่นน้ำมหากภัยที่ทำให้คนในชุมชนของโนอาห์ทั้งหมดจมน้ำตายยกเว้นผู้ศรัทธาในโนอาห์ไม่กี่คนเท่านั้น

การไม่ยอมรับสัจธรรมเป็นการลวงละเมิดในรูปแบบที่เลวที่สุด คนที่ยังคิดลวงละเมิดจะถูกพระเจ้าลงโทษและหลังจากนั้นจะไม่มีสิ่งใดสามารถช่วยพวกเขา

28 เมื่อเจ้าอยู่ในเรือพร้อมกับบรรดาผู้ติดตามเจ้าแล้ว จงกล่าวว่“บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้า ผู้ทรง ช่วยให้เราพ้นจากพวกคนชั่ว” 29 และจงวิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาล โปรดทรงให้ฉันขึ้นบกด้วยความ จำเริญของพระองค์ในแผ่นดินอันจำเริญด้วยเถิด เพราะพระองค์ทรงเป็นเลิศที่สุดแห่งบรรดาผู้กำหนด ให้อัจอด” 30 แท้จริง ในเรื่องนี้มีสัญญาณอันชัดเจนหลายอย่าง และเราเป็นผู้ทดสอบมนุษย์เสมอ^๗

فَإِذَا أَسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلْ أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٣٠﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣١﴾

^๗ ในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยการกราบไหว้รูปเคารพ ผู้ศรัทธาในโนอาห์มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้น ทั้งในความหมายทางภาษาและในแง่จำนวนคนที่ได้ขึ้นไปบนเรือที่พระเจ้าสั่งให้โนอาห์สร้าง เมื่อคนเหล่านี้ขึ้นบนเรือลำใหญ่ที่สร้างจากไม้ในตอนทีคลื่นเริ่มซัด นั่นคือความสมบูรณ์ครั้งแรกที่พวกเขาตัดสินใจ ในขณะที่พวกเขาใช้สติปัญญารักษาตัวเองให้รอดจากความชั่ว พระเจ้าได้ช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากการถูกน้ำท่วมซึ่งเป็นชะตากรรมของพวกเขาถ้าพวกเขาปฏิเสธศรัทธา

ผู้ศรัทธาคนหนึ่งถือว่าความสำเร็จของเขาทุกอย่างมาจากความโปรดปรานของพระเจ้า ดังนั้น ทุกครั้งที่เขาประสบความสำเร็จ เขาจะขอบคุณพระเจ้า และการที่เขาได้รับความช่วยเหลือให้พ้นจากน้ำท่วมก็เป็นตัวอย่างของการช่วยเหลือจากพระเจ้า ตรงจุดเชื่อมต่อนี้ ถ้อยคำที่ออกมาจากปากของผู้ศรัทธาได้ถูกบันทึกไว้ในอายะฮ์นี้ เขายอมรับความโปรดปรานของพระเจ้าที่ประทานแก่เขาและวอนขอความจำเริญจากพระองค์ในวันข้างหน้าเพราะเขาแน่ใจว่าทั้งปัจจุบันและอนาคตอยู่ในมือของพระเจ้า

31 หลังจากพวกเขาแล้ว เราได้ให้มีมุขน
เกิดขึ้นอีก รุ่นหนึ่ง 32 แล้วเราได้ส่งศาสน
ทูตคนหนึ่งจากในหมู่ พวกเขาไปยังพวก
เขา เขากล่าวว่า “จงเคารพสักการะ พระเจ้า
เท่านั้น พวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจาก
พระองค์ พวกท่านไม่กลัวพระเจ้าดอกหรือ?”
33 แต่ บรรดาหัวหน้ามุขนของเขาที่ปฏิเสธ
สัจธรรมและ ปฏิเสธชีวิตในโลกหน้าและผู้
ที่เราให้ความเจริญมั่งคั่ง ในชีวิตโลกนี้แก่เขา
ได้กล่าวว่า “คนผู้ที่ไม่ใช่ใครที่ไหน นอกไป
จากมนุษย์ธรรมดาเหมือนกับพวกเจ้า เข
กิน เหมือนกับที่พวกเจ้ากินและดื่มเหมือน
กับที่พวกเจ้าดื่ม 34 ถ้าหากพวกเจ้ายอม
ปฏิบัติตามมนุษย์เหมือนอย่าง พวกเจ้า
พวกเจ้าจะเป็นผู้ขาดทุนอย่างแน่นอน”⁷

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا ءَاخَرِينَ
﴿١٣١﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ أَن
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهٍ غَيْرُهُ
أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٣٢﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِلْقَاءِ الْآخِرَةِ
وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا
إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ
وَدَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿١٣٣﴾ وَلَئِن
أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَسِرُونَ
﴿١٣٤﴾

⁷ หลังจากได้รับความช่วยเหลือให้รอดพ้นจากน้ำท่วมใหญ่ในเรื่องของโนอาห์แล้ว บรรดาผู้ศรัทธารุ่น
ต่อมาก็ได้รับความเจริญรุ่งเรือง แต่เมื่อเวลาผ่านไปเป็นศตวรรษ พวกเขาถือสาเข้าไปสู่ความชั่ว
เดิมๆที่บรรพบุรุษของพวกเขาเคยทำมาอีก ที่นี้ ชุมชนที่อ้างถึงเป็นชุมชนที่รู้จักกันว่า “อาด” คนใน
ชุมชนนี้หลงลืมพระเจ้าและหมกมุ่นอยู่กับการกราบไหว้สิ่งอื่นนอกเหนือไปจากพระเจ้า ดังนั้น นบี
ของพระเจ้าคนหนึ่งมีนามว่าฮูดจึงปรากฏขึ้นในหมู่พวกเขาและทำให้พวกเขาเข้าสู่สัจธรรม

แต่หัวหน้าของชุมชนได้รวมตัวกันต่อต้านนบีเหมือนกับบรรพบุรุษของพวกเขา พวกหัวหน้าเหล่านี้
ได้เข้ามาเป็นผู้นำของผู้คนและรายล้อมไปด้วยความมั่งคั่งรุ่งเรือง มันเป็นความอ่อนแอตามธรรมดา
ของคนที่มีทรัพย์สินและอำนาจจะถือว่าเป็นข้อพิสูจน์ที่เพียงพอแล้วว่าพวกเขาอยู่บนหนทางแห่ง
สัจธรรม พวกหัวหน้าผู้คนก็คิดเช่นนี้ ความมั่งคั่งและอำนาจของพวกเขาทำให้พวกเขาคิดว่าพวก
เขาไม่ผิด

พวกเขาสังเกตว่านบีไม่ได้มีความมั่งคั่งมากมายและไม่อำนาจ ดังนั้น พวกเขาจึงถือว่านบีเป็นคน
ที่ต่ำกว่าพวกเขา เนื่องจากพวกเขาให้ความสัมพันธ์กับความรุ่งเรืองทางโลก พวกเขาจึงไม่เข้าใจ
ภารกิจทางจิตวิญญาณของนบี

35 เขาสัญญาพวกเจ้าหรือว่าหลังจากที่พวกเจ้าตาย กลายเป็นผุยผงและเป็นกระดูกไปแล้ว พวกเจ้าจะถูก นำออกมาอีกครั้งหนึ่ง? 36 สิ่งที่พวกเจ้าได้ถูกสัญญา ไว้เป็นเรื่องที่ไกลเกินจริง 37 ไม่มีชีวิตอื่นใดอีกแล้ว นอกจากชีวิตแห่งโลกนี้ เราจะอยู่ที่นี้และตายที่นี้และ เราจะไม่ถูกทำให้ฟื้นขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง 38 คนผู้นี้เป็น แค่เพียงคนโกหกที่กำลังสร้างเรื่องเท็จเกี่ยวกับพระเจ้า ขึ้นมา และเราจะไม่เชื่อเขา”⁷

أَيَعِدُّكُمْ أَنْكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا
وَعِظْمًا أَنْكُمْ نُحْرَجُونَ ﴿٣٥﴾ *
هَيَّاتَ هَيَّاتَ لِمَا تُوْعَدُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ
هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا
رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا
نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾

⁷ อายะฮ์นี้อ้างถึงคำพูดของคนเกี่ยวกับเรื่องโลกหน้า บางคนพูดเป็นนัย บางคนพูดชัดเจน บางครั้ง มนุษย์สาละวนอยู่กับการแสวงหาทางโลกจนลืมเรื่องโลกหน้าราวกับว่ามีนัยเป็นเรื่องห่างไกล บางครั้ง ปรากฏว่าการลืมเรื่องโลกหน้าทำให้เขาแสดงความโอหังจนถึงเป็นคนขวานผ่าซากแสดงความเห็นอย่างเปิดเผยว่าวันนี้ใครจะอะไรได้ก็ต้องฉวยไว้ก่อน อาย่าอมเสียประโยชน์บางอย่างในวันนี้ เพื่อเห็นแก่สิ่งที่ตัวเองคิดว่าจะได้ในวันพรุ่งนี้

คนเช่นนี้พูดจาเหน็บแนมนับว่าเป็นคนโกหกที่มาหลอกลวงเรื่องพระเจ้า การพูดเช่นนี้เป็นการให้เหตุผลเพื่อให้คนเมินเฉยต่อผู้เผยแผ่สัจธรรม

39 ดังนั้น ศาสนทูตจึงได้กล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาล ของฉัน โปรดทรงช่วยเหลือฉันด้วยเถิด เพราะพวกเขา ปฏิเสธฉัน”
40 พระองค์ทรงตอบว่า “ในไม่ช้านี้ พวกเขา จะเสียใจ”⁴¹ หลังจากนั้นไม่นาน การลงโทษอันยิ่งใหญ่ ก็ได้ทำลายพวกเขาอย่าง ยุติธรรม แล้วได้ทำให้พวกเขา เป็นเหมือนเศษสวะ ดังนั้น ความห่างไกลจากความเมตตา ของพระเจ้าจึงเกิดขึ้นกับบรรดาคนชั่ว^๗

قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٣٩﴾ قَالَ
عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٤٠﴾
فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ
غُثَاءً فَبَعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

^๗ การให้เขามีประกาศัจธรรมเป็นเรื่องจริงที่มีความสำคัญที่สุดของโลกนี้ แต่ในปีประกาศความจริงนี้ในรูปของการให้เหตุผลเท่านั้น ผู้ศรัทธาที่แท้จริงคือผู้ที่ยอมรับัจธรรมโดยการใช้เหตุผลและยอมจำนนต่อัจธรรม

เมื่อคนกลุ่มหนึ่งพิสูจน์ว่าตัวเองไม่สามารถยอมรับัจธรรมในรูปของการใช้เหตุผลได้ พระเจ้าจึงทรงเปิดเผยัจธรรมในรูปของการลงโทษอย่างรุนแรง ัจธรรมได้กลายเป็นเสียงคำรามอันก้องจนไม่มีใครแข็งแกร่งพอที่จะเผชิญได้ แต่เมื่อมาถึงขั้นนี้แล้ว กล่าวคือ เมื่อัจธรรมปรากฏในรูปของเสียงคำราม มันก็คือเวลาแห่งการลงโทษ มิใช่โอกาสสำหรับการยอมรับัจธรรม ทั้งหมดที่เหลือไว้สำหรับมนุษย์ก็คือการสำนึกผิดและจ่ายราคาค่าโง่ไปจนชั่วนิรันดร์ เพราะถึงแม้จะเห็น แต่เขาตาบอด และถึงแม้จะได้ยิน แต่เขาหูหนวกต่อเสียงของัจธรรม

42 หลังจากคนพวกนี้แล้ว เราได้ให้มีอีกหมู่
ชนหนึ่งเกิด ขึ้น 43 ไม่มีหมู่ชนใดที่จะสิ้นสุด
วาระของตนก่อนเวลา ที่ได้ถูกกำหนดไว้
และไม่มีหมู่ชนใดสามารถมีอายุเกินไป กว่า
นั้น 44 แล้วเราได้ส่งศาสนทูตมาอย่างต่อเนื่อง
เมื่อใด ก็ตามทีศาสนทูตได้มายังหมู่
ชนของเขา พวกเขาได้ปฏิเสธ เขา ดังนั้น
เราจึงได้ทำลายหมู่ชนนั้นหมู่ชนนั้นจนกระทั่ง
เรา ได้ทำให้หมู่ชนเหล่านั้นเป็นเรื่องที่บอก
เล่าสืบต่อกันมา แน่نون ความหายนะจะ
เกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ไม่ศรัทธา^ก

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا
ءَاخَرِينَ ﴿١١﴾ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ
أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَعْجِرُونَ ﴿١٢﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا
رُسُلَنَا تَتْرًا كُلًّا مَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولَهَا
كَذَّبُوهُ ۖ فَاتَّبَعْنَا بِعَصَبٍ
وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ ۖ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَّا
يُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

^ก หลังจากการมาของนบีแต่ละคน ผู้คนรุ่นต่อมาในชุมชนของท่านมักจะหลงผิด เพื่อที่จะ
เปลี่ยนแปลงคนเหล่านี้ให้ดีขึ้น นบีอีกหลายคนจึงถูกส่งมาครั้งแล้วครั้งเล่า ในประชากรของอาดัม
นบีนูฮ์ได้ถูกส่งมา ในรุ่นของนบีนูฮ์(ชาวอาดัม) ฮูดได้ถูกส่งมาเป็นนบี ในรุ่นของฮูด(ชาวษะมุต) นบี
ซอลิฮ์ได้ถูกส่งมา แต่ทุกครั้ง บรรดาผู้ที่ยอมรับนบีในอดีตโดยไม่ชี้คำถามเป็นคนกลุ่มเดียวกับผู้ไม่
พร้อมที่จะยอมรับนบีในสมัยของตน

เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่านบีในอดีตมีเรื่องเล่ามากมายสืบต่อกันมาจนกลายเป็นสัญลักษณ์แห่ง
ความภาคภูมิใจของชาติหรือเอกลักษณ์ของชาติ นบีก่อนหน้านีมีสถานะเป็นวีรบุรุษแห่งชาติ แต่
ยอมรับนบีก่อนหน้านี ผู้คนก็พอใจแล้วว่าตัวเองสูงส่ง ดังนั้น ใครเล่าที่จะไม่ยอมรับนบีเช่นนั้น?

แต่ในช่วงเวลานีมีชีวิตอยู่นั้นเป็นเรื่องตรงกันข้าม นบีไม่มีประวัติศาสตร์และเรื่องราวแห่งความ
ยิ่งใหญ่ให้ผู้คนได้ชื่นชมเป็นบารมี การยอมรับนบีในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่จึงเท่ากับการยอมรับความ
จริงที่มองไม่เห็น นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมคนที่ยอมรับนบีในอดีตมักจะ ไม่ยอมรับนบีในสมัยของตน

“แนนนอน ความหายนะจะเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ไม่ศรัทธา” ในที่นี้หมายถึงคนที่ยอมรับศาสนทูตของ
พระเจ้าที่ต่อเมื่อศาสนทูตคนนั้นเป็นวีรบุรุษในประวัติศาสตร์แห่งชาติของพวกเขา

45 หลังจากนั้น เราได้ส่งมุซาและฮารูนพี่ชายของเขา พร้อมกับสัญญาและหลักฐานอันชัดแจ้งของเรา 46 มา ยังฟาโรห์และบรรดาขุนนางของเขา แต่พวกเขากลับ โอหิ่งและเป็นหมูชนที่ทะนงตน 47 พวกเขากล่าวว่า “อะไรนะ เราจะเชื่อคนสองคนที่เป็นมนุษย์เหมือนกับพวก เราและคนของเขาทั้งสองนี้เป็นทาสของเรากระนั้นหรือ?” 48 ดังนั้นพวกเขาจึงปฏิเสธเขาทั้งสอง และจึงได้ถูกทำลาย 49 และเราได้ประทานคัมภีร์แก่มุซา เพื่อให้ผู้คนจะได้อยู่ใน ทางนำ^๗

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ
بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٤٥﴾ إِلَىٰ
فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا
قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا أَنْتُمْ لِبَشَرَيْنِ
مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَبِيدُونَ ﴿٤٧﴾
فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ
﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ
لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

^๗ โมเสสและอาโรนเป็นคนในหมู่ลูกหลานอิสราเอล ในตอนนั้น ในอียิปต์ พวกลูกหลานอิสราเอลตกเป็นทาสใช้แรงงานของคนในชนชั้นปกครอง สถานะอันต่ำต้อยของพวกลูกหลานอิสราเอลและสถานะที่เหนือกว่าของฟาโรห์และคนของเขาเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้ฝ่ายหลังไม่ยอมรับนับในหมู่ลูกหลานอิสราเอลว่าเป็นตัวแทนของพระเจ้า ถึงแม้โมเสสได้แสดงข้อพิสูจน์ที่ชัดเจนไปหลายอย่างแล้ว แต่ข้อพิสูจน์เหล่านั้นก็ไม่มีน้ำหนักพอที่จะถ่วงความรู้สึกว่าตัวเองเหนือกว่าของฟาโรห์และทำให้เขายอมรับสังขรณ์ที่มาจากคนที่มีสถานะต่ำกว่าได้

ผลก็คือ ในที่สุด พระเจ้าได้ทรงให้ความช่วยเหลือแก่นบีของพระองค์ ส่วนฟาโรห์นั้น แม้จะมีอำนาจมากมาย แต่ก็ต้องจมน้ำตายในทะเลแดง ยิ่งไปกว่านั้น พระเจ้าได้ทรงแสดงความโปรดปรานต่อบรรดาผู้ช่วยเหลือนบีโดยการส่งคัมภีร์แห่งทางนำมาให้พวกเขาซึ่งโดยการปฏิบัติตามทางนำนั้นมนุษย์จะได้รับความสำเร็จทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

50 เราได้ทำให้บุตรของมารีย์และแม่ของเข
เป็นสัญญาณหนึ่ง และเราได้ให้ที่พักแก่เขา
ทั้งสองบนที่ราบสูงอันเป็นที่ ที่พวกเขาจะได้
รับความสงบและได้รับน้ำจากสายน้ำที่ไหล
ผ่าน⁷

51 โอัยรรดาศาสนทูต จงบริโภคลิขิตที่สะอาด
และกระทำ ความดี แท้จริงฉันรู้ดีทุกอย่าง
ที่สุเจ้ากระทำ ⁵² แท้จริง ศาสนาของสุเจ้า
นั้นเป็นศาสนาเดียวกัน และฉันเป็นพระ ผู้
อภิบาลของเจ้า ดังนั้น จงเกรงกลัวฉัน⁷

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً
وَأَوَيْنَهُمَا إِلَىٰ رِبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ
وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾ يَتَأْتِيهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِن
الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَإِن هَدِيَّةَ أُمَّتِكُمْ
أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾

⁷ การเกิดของอัลมะฮ์ซึฮ์หรือเยซัส(นบีอีซา)โดยไม่มีพ่อเป็นเรื่องที่แปลกประหลาดที่สุด ทำไม่มันถึง
เกิดขึ้น? มันเกิดขึ้นเพื่อเป็นสัญลักษณ์หรือสัญญาณของพระเจ้า ในสมัยโบราณ ชาวยิวเป็นชุมชน
ที่ได้รับเกียรติให้มันปีเกิดขึ้นหลายคน แต่ด้วยความมีพฤติกรรมโอหังมาอย่างต่อเนื่อง พวกเขาได้
สูญเสียสิ่งที่ตัวเองได้รับ ความไว้วางใจที่มีให้ชุมชนนี้ได้ถูกส่งมอบให้แก่คนอีกชุมชนหนึ่ง นั่นคือลูก
หลานของอิสมาอีล(อิซมาเอล) ดังนั้น เพื่อเป็นการยุติความสำคัญทางศาสนาของชาวยิว พระเจ้า
จึงทรงทำให้บปีคนสุดท้ายของพวกเขาเกิดขึ้นในลักษณะอันมหัศจรรย์และนบปีคนนั้นได้แสดง
ปาฏิหาริย์เพิ่มเติม อย่างไรก็ตาม ชาวยิวยังคงตั้งต้นปฏิเสธนบปีคนนี้และนี่เป็นการพิสูจน์ว่าพวกเขา
ไม่สมควรเป็นชุมชนที่จะมีนบปีมาเกิดอีกต่อไป

นี่เป็นช่วงเวลาอันวิกฤตสำหรับมารีย์(มัรยัม)แม่ของอัลมะฮ์ซึฮ์อีซา ในสถานการณ์เช่นนี้ เธอต้องการ
มุมหนึ่งที่จะเธอจะอยู่ห่างจากสายตาของผู้คนและเป็นที่ที่มีปัจจัยจำเป็นสำหรับการดำรงชีพในสภาพ
แวดล้อมที่สงบและปลอดภัย เมื่อพระเจ้าทรงนำเธอมาไว้ในสถานการณ์อันวิกฤตเช่นนี้ พระองค์ได้
ทรงจัดเตรียมสถานที่อันสงบไว้ให้เธอใกล้บ้านของเธอ

⁷ เดิมทีศาสนามีหนึ่งเดียวและศาสนาเดียวกันนี้ได้ถูกบรรดานบีนามาสอน ศาสนาพัฒนามนุษย์ทาง
ด้านจิตวิญญาณเพื่อที่เขาจะได้ค้นพบพระเจ้าว่าเป็นผู้ยิ่งใหญ่ ความคิดและวิญญาณของเขาจะต้อง
ได้รับคำสอนเรื่องความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวผู้เฝ้ามองการเคลื่อนไหวของเขาทุกอย่างก้าว และหลัง
จากเขาตายแล้ว เขาจะถูกเรียกไปสอบสวนการกระทำของเขา

การตระหนักรู้(มะอริฟะฮ์)ถึงเรื่องนี่คือศาสนาที่แท้จริง เมื่อมนุษย์เข้าถึงการตระหนักรู้ในเรื่องนี้ได้
เขาจะเริ่มปฏิบัติตามวิถีการที่ถูกต้องในการดำเนินชีวิตของเขาทุกอย่าง การตระหนักรู้ถึงพระเจ้าจะ
ส่งผลให้เขากลับพระเจ้าและความกลัวพระเจ้าจะทำให้ชีวิตมีคุณธรรมตามมา

53 แต่หลังจากนั้น พวกเขาได้แบ่งแยกกันเองออกเป็นกลุ่มต่างๆ และแต่ละพวกก็สูญส่าราญในสิ่งที่มียู่ 54 ดังนั้น จึงปล่อยให้พวกเขาหมกมุ่นอยู่ในความงมงายไว้ชั่วขณะ 55 พวกเขาคิดหรือว่าทรัพย์สินสมบัติและลูกๆที่เราได้จัดให้พวกเขา 56 ไม่มีวัตถุประสงค์ อื่นนอกไปจากเพื่อช่วยพวกเขาในการแสวงหาประโยชน์ทางวัตถุ? ไม่เลย แต่พวกเขาไม่เข้าใจ⁷

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا ۗ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾ فَذَرَهُمْ فِي عَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٤﴾ أَنكَسَبُونَ ﴿٥٥﴾ أَنَّمَا نُمَدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَيْنَ ۙ ﴿٥٦﴾ نَسَارُعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ ۗ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٧﴾

⁷ เมื่อศาสนาของพระเจ้าถูกฟื้นฟูให้มาอยู่ในเจตนารมณ์ที่แท้จริง มันจะปลุกฝังความกลัวพระเจ้าขึ้นในจิตใจของผู้คน แต่เมื่อศาสนาสูญเสยเจตนารมณ์ที่แท้จริงของมันไป ศาสนาก็กลายเป็นแค่เพียงที่มาของการคูดว้ออวดและความภาคภูมิใจว่าตัวเองเป็นผู้นับถือศาสนานั้น นี่เป็นเวลาทีคนของศาสนาแยกออกเป็นกลุ่มต่างๆ แต่ละกลุ่มเลือกส่วนของศาสนาที่ตอบสนองความภาคภูมิใจของตัวเองและกลายกลุ่มมีลักษณะเช่นนี้ ในขณะที่ศาสนาแห่งความยำเกรงของพระเจ้ามีหนึ่งเดียวเสมอ การขาดความเกรงกลัวพระเจ้าทำให้เกิดความเห็นที่หลากหลาย ในขณะที่ความรู้สึกลัวพระเจ้านำไปสู่ความเห็นที่เป็นแบบเดียวกัน

ในโลกปัจจุบัน มนุษย์กำลังถูกทดสอบ ในช่วงเวลาที่พระเจ้าทรงผ่อนผันให้บุคคลหรือคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งตามคำบัญชาของพระเจ้า พระองค์จะทรงจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินชีวิตให้แก่พวกเขา ด้วยเหตุนี้ คนที่ไม่ใส่ใจจึงคิดว่าอะไรก็ตามที่พวกเขาทำเป็นสิ่งที่ถูก และคิดว่าถ้าพวกเขาผิด ทรัพย์สินและความสะดวกสบายที่พวกเขามียู่ก็คงจะถูกยึดเอาไปจากพวกเขาแล้ว แต่วิธีการของพระเจ้าคือ ทรัพย์สินที่มนุษย์มีอยู่จะถูกเอาไปจากเขาเหล่านั้นไม่ใช่ในช่วงเวลาของการทดสอบ แต่ในโลกหลังความตายต่างหาก

57 บรรดาผู้เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขา 58 และ ศรัทธาในศาสนาของพระองค์ 59 และไม่ต้องสงสัยใดเป็นภาคี ร่วมกับพระองค์ 60 และบรรดาผู้ให้สิ่งที่พวกเขาได้รับแก่ คนอื่นด้วยหัวใจที่ประหวัดไปด้วยความกลัวว่าพวกเขา จะต้องกลับไปยังพระผู้อภิบาลของพวกเขา 61 คนเหล่านี้ คือคนที่แข่งขันกันทำในสิ่งดีงามและพวกเขาต่างพยายามที่จะเป็นคนแรก 62 เราไม่ได้วางภาระแก่ผู้ใดเกินกว่าที่ เขาสามารถจะแบกรับได้ เรามีบันทึกที่จะแสดงให้เห็นถึง ความจริงและพวกเขาจะไม่ได้ได้รับความไม่เป็นธรรม⁷

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِّنْ خَشِيَةِ رَبِّهِمْ
 مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِعَائِتِ
 رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا
 يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا
 آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَهْمٌ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
 رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾ أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي
 الْخَيْرَاتِ وَهُمْ هَاهُنَا سَبِقُونَ ﴿٦١﴾ وَلَا
 نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا مَكْتُوبٌ
 يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

⁷ คนที่ค้นพบพระเจ้าแล้วเกรงกลัวพระองค์จะแตกต่างไปจากคนอื่น ความรู้สึกกลัวพระเจ้าของเขา จะทำให้เขาจริงใจอย่างมาก ความจริงใจนี้เองที่ประกันว่าเขารู้ถึงข้อพิสูจน์ของพระเจ้าว่ามีน้ำหนัก และเขายอมจำนนต่อพระเจ้าโดยสิ้นเชิง

ในโลกปัจจุบัน มีสองทางที่มนุษย์ต่างดิ้นรน ทางหนึ่งเป็นทางแห่งโลกนี้และอีกทางหนึ่งเป็นทางแห่งโลกหน้า บรรดาผู้มีคุณสมบัติตั้งกล่าวข้างต้นคือผู้ที่ดิ้นรนไปสู่โลกหน้า อย่างไรก็ตาม ในโลกปัจจุบัน การดิ้นรนไปสู่โลกหน้าเป็นงานที่ยากลำบากมาก มันเป็นงานที่มนุษย์จะมีข้อบกพร่องต่างๆ แต่สิ่งที่พระเจ้าต้องการจากมนุษย์นั้นเป็นไปตามความสามารถของแต่ละคนที่จะทำได้ พระเจ้าทรงรู้ถึงความสามารถและการทำงานของทุกคนและนี่เป็นสิ่งที่ทำให้แน่ใจว่าในวันแห่งการพิพากษา ทุกคนจะได้รับสิ่งที่ตัวเองสมควรจะได้รับ

63 แต่พวกเขาไม่ใส่ใจในเรื่องนี้ ยิ่งไปกว่านั้น มีการงาน อื่นๆนอกเหนือจากนี้ที่พวกเขาทำ 64 จนกระทั่งเราได้นำ การลงโทษมายัง บรรดาคนเจ้าสำราญในหมู่พวกเขา แล้ว เมื่อนั้น พวกเขาก็เริ่มร้องขอความช่วยเหลือ 65 ตอนนี จงอย่าร้องขอความช่วยเหลือ กันอีกเลย วันนี้ สุเจ้าจะไม่ ได้รับความช่วยเหลือจากเรา 66 เพราะเมื่อสิ่งที่ฉันประทาน มาได้ถูกอ่านให้สุเจ้าฟัง สุเจ้ากลับหันหลัง ของสุเจ้า 67 ด้วยความโอหังราวกับสุเจ้า กำลังละทิ้งคนบอกเล่านี้ทาน⁷

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَذَا وَهُمْ
 أَعْمَلٌ مِّنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا عَمَلُونَ
 ٦٤ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ
 بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْعَرُونَ ٦٥ لَا
 تَجْعَرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تَنْصُرُونَ
 ٦٦ قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ
 فَكُنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنْكُصُونَ ٦٧
 مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَمِرًا تَهْجُرُونَ ٦٨

⁷ บรรดาผู้ทู่เมทาให้แกชีวิตแห่งโลกนี้อย่างเต็มทีจะไม่สนใจในการพูดคุยเรื่องพระเจ้าหรือเรื่องโลก หน้า ความสนของคนที่เล่านี้ค่อนข้างแตกต่างไปจากบรรดาผู้มีความศรัทธาที่แท้จริง ดังนั้น การพูด ถึงเรื่องพระเจ้าและโลกหน้าไม่ว่าจะพูดดีอย่างไร คนเหล่านี้จะไม่สนใจและจะหันไปหมกมุ่นอยู่กับ เรื่องโลกนี้ของพวกเขา

แต่เมื่อพระเจ้าเริ่มต้นลงโทษ คนเหล่านี้จะลืมความซื่อสัตย์และความโอหังของพวกเขาและเริ่มขอ ความช่วยเหลือด้วยความถ่อมตน ในตอนนั้น พวกเขาก็หันหน้าต่อหน้าพระเจ้า แต่การทำเช่นนั้นใน เวลานั้นไม่มีประโยชน์อะไรแล้ว เพราะการจ่อมจำนนต่อพระเจ้าจะมีน้ำหนักก็ต่อเมื่อในตอนที่เขา เห็นสัญญาณของพระเจ้า การค้อมหัวเมื่อพระเจ้าปรากฏนั้นไม่มีคุณค่าอะไรอีกแล้ว

68 พวกเขา(บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา)ไม่เคยพิจารณาว่าจะนะ ของพระเจ้าเลยกระนั้นหรือ? มีอะไรบางอย่างที่มายังพวกเขา โดยที่สิ่งนั้นไม่ได้มายังบรรพบุรุษของพวกเขา? 69 หรือพวกเขาไม่รู้จักศาสนทูตของพวกเขา ดังนั้นจึงปฏิเสธเขา? 70 พวกเขาบอกว่าเขาถูกผีสิงกระนั้นหรือ? ไม่ใช่เช่นนั้น ความจริงก็คือ เขาได้นำสัจธรรมมาให้พวกเขา แต่พวกเขา ส่วนมากไม่ชอบความจริง 71 ถ้าหากสัจธรรมต้องคล้อย อารมณ์นี้ตาของพวกเขา ขึ้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและผู้ที่อยู่ ในนั้นจะต้องได้รับความหายนะ ไม่ เราได้นำข้อตักเตือนมา ยังพวกเขาเพื่อผลดีของพวกเขาเองแล้ว แต่พวกเขากลับ หันห่างออกจา กมัน⁷

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ۚ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٦٨﴾
 أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ وَآكَرَهُمُ لِلْحَقِّ كِرَهُونَ ﴿٦٩﴾
 وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ۚ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنِ ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧٠﴾

⁷ สัจธรรมคือสิ่งที่สอดคล้องกับความเป็นจริง แต่บรรดาผู้ถือเอาตัวเองเป็นที่ตั้งต้องการให้สัจธรรม อยู่ภายใต้ความต้องการของพวกเขา ดังนั้น เมื่อผู้เผยแผ่สั่งสอนสัจธรรมพูดความจริง พวกเขาจึงไม่พอใจ พวกเขาไม่ต้องการอยู่ภายใต้สัจธรรม พวกเขาต้องการให้สัจธรรมอยู่ภายใต้พวกเขา ด้วยความคิดเช่นนี้ พวกเขาจึงไม่ให้ความสนใจต่อการเรียกร้องของสัจธรรม สัจธรรมดูเป็นเรื่องแปลกสำหรับพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงไม่สามารถยอมรับสถานะที่แท้จริงของผู้เผยแผ่สัจธรรมได้ ความจริงแล้ว พวกเขาพยายามที่จะพิสูจน์ว่าผู้เผยแผ่สัจธรรมเป็นฝ่ายผิดเสียด้วยซ้ำเพื่อที่จะแสดงว่า พวกเขาเป็นฝ่ายถูก

ถ้าเรามองจักรวาล เราจะเห็นทุกสิ่งอยู่กันอย่างสงบเรียบร้อย แต่ในทางตรงข้าม ในโลกของมนุษย์ เรากลับเห็นความปั่นป่วนวุ่นวายและความโกลาหลทุกแห่ง เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็คือระบบของ จักรวาลดำเนินไปบนพื้นฐานของสัจธรรม(กฎของธรรมชาติ) นั่นคือ อะไรต้องเกิดก็เกิดขึ้นจริง ๆ และอะไรที่จะไม่เกิดก็จะไม่เกิด ถ้าระบบของจักรวาลเริ่มเป็นไปตามตามความต้องการของมนุษย์ มันก็จะเต็มไปด้วยความโกลาหลวุ่นวายอย่างที่พบเห็นได้ในโลกของมนุษย์

คำแนะนำและการวิพากษ์วิจารณ์เป็นสิ่งที่มีมนุษย์ส่วนใหญ่ไม่ชอบ มีไม่กี่คนเท่านั้นที่ฟังคำแนะนำ และคำวิจารณ์ด้วยใจที่เปิดกว้าง หลายคนไม่สนใจเลยทั้งชีวิต ดังนั้น เขาจึงปิดประตูการพัฒนาตนเอง

72 เจ้าเรียกร้องสิ่งตอบแทนบางอย่างจากพวกเขากระนั้น หรือ? แต่การตอบแทนของพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นดีที่สุดในพระองค์คือผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพที่ดีเลิศที่สุด 73 แท้จริงแล้ว เจ้ากำลังเชิญชวนพวกเขาสู่นทางอันเที่ยงตรง 74 แต่บรรดาผู้ไม่ศรัทธาในโลกหน้านั้นหลง ออกไปจากหนทางที่เที่ยงตรงⁿ

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَّاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ
وَهُوَ خَيْرُ الرَّزِقِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّكَ
لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾
وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ
الصِّرَاطِ لَنَسَكِبُونَ ﴿٧٤﴾

ⁿ นบีไม่ได้เรียกร้องการตอบแทนทางการเงินใดๆจากผู้ที่มาฟังหรือจากสังคมของท่าน ความสัมพันธ์ระหว่างนบีและชุมชนที่เป็นผู้ฟังท่านมีความบอบบางมาก ในด้านหนึ่ง ถ้าผู้เผยแผ่ศีลธรรมให้คำสอนเรื่องศีลธรรมและโลกหน้า แต่หาผลประโยชน์ทางโลกไปพร้อมกัน การเรียกร้องเพื่อศีลธรรมของนบีก็จะถูกครหา นี่คือเหตุผลที่ว่่านบีไม่เคยเรียกร้องต้องการได้ผลตอบแทนใดๆทางวัตถุจากบรรดาผู้คนในสังคมถึงแม้ว่าการทำเช่นนั้นอาจทำให้นบีเองต้องได้รับความลำบากจากการสูญเสียบางสิ่ง

การตอบแทนที่แท้จริงของผู้เผยแผ่ศีลธรรมคือศีลธรรมเอง การค้นพบพระเจ้าคือสินทรัพย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของเขา ประสบการณ์ที่เขาได้รับจากพระเจ้าในขณะที่ดำเนินชีวิตเป็นผู้เผยแผ่เป็นสิ่งที่ช่วยหล่อเลี้ยงวิญญาณของเขา การศรัทธาต่อสิ่งเพื่อส่งเสริมและปลูกฝังอุดมคติอันสูงส่งคือแหล่งที่มาของความพอใจที่ใหญ่ที่สุดของเขา

คนที่ใจจดใจจ่ออยู่กับเรื่องชีวิตในโลกหน้าจะเป็นคนที่ให้การตอบสนองที่ดีต่อการเรียกร้องเพื่อศีลธรรม การรับรู้ว่่าโลกหน้ามีจริงทำให้มนุษย์มีความจริงจัง และความจริงจังเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้มนุษย์ยอมรับศีลธรรมด้วยเหตุผลที่สร้างความเชื่อมั่น

75 ถ้าหากเราได้ให้ความเมตตาแก่พวกเขา และปลดปล่อย พวกเขาจากความทุกข์ยาก เดือดร้อน พวกเขาก็ยังคง ดันทุรังไปในทาง หลงผิดอย่างมีขอบเขต 76 เพราะแม้แต่ ตอน นี้ที่พวกเขา กำลังถูกลงโทษ พวกเขา ก็ยังไม่ นอบน้อม ต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขามา และ ไม่ยอมถ่อมตน 77 จน กระทั่งเมื่อเราเปิด ประตูลงโทษอย่างแสนสาหัสต่อหน้า พวก เขา ตอนนั้นเอง พวกเขาจะหมดหวังอย่าง สิ้นเชิงⁿ

﴿ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجُودَ فِي طُعْنِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴾
 ﴿ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴾
 ﴿ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴾

ⁿ ในยุคที่อิสลามอยู่ในมักกะฮะฮ์และพวกกุเรชปฏิเสธนบีมุฮัมมัด พระเจ้าได้ทรงทำให้เกิดความอดอยากขาดแคลนขึ้นกับชาวมักกะฮะฮ์เป็นเวลาหลายปี ตามแผนการของพระเจ้า เมื่อกลุ่มชนใดแสดงท่าทีโอหังและไม่ยอมรับคำแนะนำที่ดี พระองค์จะทรงลงโทษกลุ่มชนนั้นเป็นการตักเตือนเพื่อที่จะทำให้หัวใจของพวกเขาอ่อนลงและทำให้พวกเขาสนใจสัจธรรม

แต่สิ่งที่เกิดขึ้นหลายอย่างแสดงให้เห็นว่ามนุษย์ไม่ได้รับบทเรียนจากสภาพการณ์ที่ดีหรือร้าย วัตถุประสงค์ของการให้ความสะดวกสบายและความลำบากก็เพื่อให้มนุษย์หันไปหาพระเจ้า แต่มนุษย์คิดว่าช่วงเวลาที่เขาได้รับสิ่งดี ๆ นั้นเป็นเพราะความสามารถของเขา แต่เมื่อเขาตกอยู่ในสภาวะลำบาก พวกเขากลับอ้างว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อถึงคราวของมัน ด้วยเหตุนี้ เขาจึงไม่ได้รับบทเรียนจากสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเขา

มนุษย์ยังไม่คิดในเรื่องนี้จนกระทั่งถึงเวลาการตัดสินของพระเจ้า ในตอนนั้น เขาจะประหลาดใจว่าสิ่งที่เขาถือเอาไม่สำคัญและไม่สนใจนั้นกลับกลายเป็นความจริงที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและสำคัญที่สุดของโลกนี้

78 พระเจ้าคือผู้ทรงประทานหู ตา และหัวใจ แก่ผู้เจ้า เพื่อที่จะคิด แต่ผู้เจ้ากลับไม่แสดงความขอบคุณ 79 พระองค์อีกเช่นกันที่ได้ทรงแพร่กระจายผู้เจ้าออกไป ในแผ่นดิน และต่อหน้าพระองค์คือที่ผู้เจ้าจะถูกรวบรวมกลับมา 80 พระองค์คือผู้ทรงให้ชีวิตผู้เจ้า และทรงให้ ผู้เจ้าตายและทรงควบคุมการสลับเปลี่ยนของกลางวัน และกลางวัน ผู้เจ้าไม่เข้าใจสิ่งนี้หรือ? ^๗

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ
الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ
﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ
أَخْتَلَفُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾

^๗ ในจักรวาลนี้ มนุษย์เป็นสิ่งถูกสร้างพิเศษที่ได้รับอำนาจเฉพาะในการมองเห็น การได้ยินและการคิด การให้ความสามารถเหล่านี้แก่มนุษย์ก็เพื่อวัตถุประสงค์พิเศษในการเข้าใจความจริงของชีวิต เขาต้องใช้หูของเขาฟังเสียงของสัจธรรม ตาของเขาควรจะทำให้เขามองเห็นและรับรู้สัญญาณของพระเจ้าที่แพร่กระจายอยู่รอบตัวเขาและเขาต้องใช้อำนาจความคิดของเขาค้นหาพระผู้สร้างในสิ่งถูกสร้างของพระองค์ การทำเช่นนั้นเท่ากับเป็นการขอบคุณพระเจ้า และบรรดาผู้ไม่แสดงหลักฐานถึงการขอบคุณเช่นนั้นในโลกนี้ตกอยู่ในความเสียหายที่จะสูญเสียสิทธิของพวกเขาในการได้รับของขวัญเหล่านี้ตลอดไป

ในบรรดาคุณลักษณะของพระเจ้าที่เห็นได้ชัดในโลกนี้คืออำนาจของพระองค์ในการสร้างชีวิต การเอาชีวิตและการทำให้ชีวิตฟื้นขึ้นมาอีกครั้ง(เช่นเดียวกับกรณีของแผ่นดินที่ตายไปแล้ว) ในโลกหน้าพระเจ้าจะรวบรวมมนุษย์ชาติทั้งหมดไว้ต่อหน้าพระองค์ วันนั้น พระองค์จะทรงเปิดม่านแห่งความไม่รู้และความจริงจะถูกเปิดเผยให้เห็นอย่างเต็มที่

81 แต่พวกเขาพูดเหมือนกับที่บรรพบุรุษ
 ของพวกเขาเคย พูด 82 พวกเขากล่าวว่า
 “เมื่อเราตายไปจนกลายเป็นฝุ่น และกระดุก
 ไปแล้ว เราจะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพอีกครั้ง
 หรือไม่? 83 เราและบรรพบุรุษของเราได้ยินคำ
 ชูเช่นนี้มาแล้ว สิ่งเหล่านี้มิใช่อะไรออกไป
 จากนิยายปรัมปรา”^๗

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾
 قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا
 أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا خُنُ
 وءِآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِن هَذَا إِلَّا
 أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾

^๗ มนุษย์ได้รับสติปัญญาซึ่งทำให้เขามีความสามารถที่จะคิดได้ลึกซึ้งและค้นพบความจริงที่แฝงอยู่
 แต่มันแทบไม่ปรากฏเลยว่ามนุษย์ได้ใช้สติปัญญาของเขาไปในความหมายที่แท้จริง เขาสร้างความ
 คิดเห็นขึ้นมาจากสิ่งที่เขาเห็นแต่เพียงภายนอก

มีบางคนที่จิตใจปฏิเสธการมีอยู่ของชีวิตโลกหน้าอย่างเบ็ดเตล็ด อย่างไรก็ตาม ความจริงแล้ว หลายน
 คนอาจกล่าวได้ว่าเป็นผู้ปฏิเสธความเชื่อในเรื่องนี้เลยก็ได้ คนเหล่านี้ยอมรับการมีอยู่ของชีวิตโลก
 หน้าพอเป็นพิธีเท่านั้น แต่ในทางปฏิบัติกลับใช้ชีวิตราวกับว่าพวกเขาไม่มีความเชื่อว่าพวกเขาจะถูก
 ทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหลังความตายและถูกนำตัวไปอยู่ต่อหน้าพระเจ้าเพื่อรับการสอบสวน
 การกระทำของพวกเขา

84 จงถามพวกเขา “บอกฉันหน่อยซิ ถ้าหากพวกท่านรู้ โลกนี้และผู้ที่อยู่โน้นเป็นของใคร?” 85 พวกเขาจะ กล่าวว่ “ของพระเจ้า” จงถามพวกเขา “กระนั้นแล้ว พวกท่านยังไม่เข้าใจสิ่งนี้อีกหรือ?” 86 จงถามพวกเขา “ใครเป็นพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งเจ็ดและพระผู้ทรง อภิบาลแห่งบัลลังก์อันยิ่งใหญ่?” 87 พวกเขาจะตอบว่า “เป็นของพระเจ้า” จงกล่าวเถิด “ดังนั้นแล้ว พวกท่าน ยังไม่เกรงกลัวพระองค์อีกหรือ?” 88 จงถามพวกเขา “บอกฉันซิ ถ้าหากว่าพวกท่านรู้ อำนาจสูงสุดเหนือ ทุกสิ่งเป็นของใคร? และใครผู้หนึ่งที่เป็นผู้ให้ความคุ้มครอง ในขณะที่ไม่มีใครสามารถให้ความคุ้มครองไปจากพระองค์ได้?” 89 พวกเขาจะกล่าวว่า “อำนาจนี้เป็นของ พระเจ้า” จงกล่าวเถิด “ถ้าเช่นนั้นแล้ว พวกท่านถูกทำให้หลงไปได้อย่างไร?”⁷

قُلْ لِمَنْ أَلَّا رَضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٥﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٦﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٧﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٨﴾ قُلْ مَنْ مِنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنِي تُسْحَرُونَ ﴿٩٠﴾

⁷ ในอายะฮ์ข้างต้นนี้มีการอ้างว่าคนส่วนใหญ่ในทุกยุคได้เกิดความขัดแย้งบางอย่างขึ้นในความคิด คนส่วนใหญ่ยอมรับว่าผู้สร้างโลกและชั้นฟ้าทั้งหลายคือพระเจ้าองค์เดียว ยอมรับว่าพระองค์เป็นผู้ทรงอภิบาลและผู้ทรงควบคุมทุกสิ่ง ยอมรับว่าพระองค์ทรงมีอำนาจสูงสุดเหนือทุกสิ่ง แต่ชีวิตของพวกเขากลับไม่สะท้อนถึงการยอมรับเช่นนี้

สังฆกรรมอันประเสริฐต้องการให้มันเข้าไปอยู่ในความคิดของพวกเขา การยอมรับพระเจ้าต้องทำให้พวกเขามีความสำนึกถึงพระเจ้าอย่างแท้จริง มันต้องเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติของพวกเขาจนเมื่อพวกเขาเผชิญหน้ากับสังฆกรรม พวกเขาต้องยอมรับมันทันที ชีวิตของพวกเขาต้องได้รับการหล่อหลอมไปตามสังฆกรรม แต่ในความเป็นจริงแล้ว สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นเลย พวกเขายอมรับพระเจ้าว่าเป็นความเชื่ออย่างหนึ่ง แต่ชีวิตที่แท้จริงของพวกเขาไม่ได้มีอะไรเกิดขึ้นจากความเชื่อนั้นเลย

แนวความคิดเรื่องพระเจ้าไม่ได้เป็นมนต์สะกดคนเหล่านั้น ในทางตรงข้าม พวกเขายังคงฝังใจอยู่กับสิ่งเล็กๆน้อยๆซึ่งถือว่าเป็นพฤติกรรมที่ข้างแปลกประหลาดสำหรับมนุษย์

90 ความจริง เราได้เปิดเผยสัจธรรมให้พวกเขาได้รู้แล้ว แต่พวกเขาเป็นผู้โกหก
 91 พระเจ้าไม่ได้ทรงมีบุตร และ ไม่มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์อื่นใดเป็นภาคีกับพระองค์ หากเป็นเช่นนั้น สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ถูกถือคือพระเจ้าแต่ละองค์จะต่าง ทำในสิ่งที่มันถูกสร้างมาและต่างจะพยายามมีอำนาจเหนือกันและกัน มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่พระเจ้าผู้ทรงห่างพ้น จากสิ่งที่พวกเขาเสกสรรให้พระองค์
 92 ผู้ทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่งทั้งที่ถูกซ่อนเร้นและที่ถูกเปิดเผยพระองค์ทรงอยู่เหนือทุกสิ่งที่พวกเขานำมาเป็นภาคีกับพระองค์^๗

بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾
 مَا آخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا أَذَّاهُ لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾
 عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾

^๗ ธรรมชาติของอำนาจไม่ยอมให้มีการแบ่งแยก ถ้าหากศูนย์อำนาจมีมากมาย แต่ละศูนย์อำนาจจะต่อสู้เพื่อแย่งอำนาจกันไม่สิ้นสุด

ตอนนี้ ลองดูที่จักรวาล เทหวัตถุในท้องฟ้าหรือดวงดาวต่าง ๆ ล้วนปฏิบัติตามระบอบของพวกมันอย่างเคร่งครัดและประสานงานกันอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย ถ้าหากดาวแต่ละดวงมีพระเจ้าอีกองค์หนึ่ง พระเจ้าแต่ละองค์ก็จะแยกตัวเองออกไปจากดาวดวงอื่นๆ พร้อมกับดาวที่มันเป็นพระเจ้า และเมื่อมีความขัดแย้งเกิดขึ้นในหมู่เทพเจ้าของดาวแต่ละดวง ความสับสนวุ่นวายไร้ระเบียบก็จะเกิดขึ้นในจักรวาล

ดังที่กล่าวมาข้างต้น จึงเป็นที่ประจักษ์ชัดว่าความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวคือสัจธรรม ในขณะที่ความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์เป็นความเชื่อที่ไม่อาจยอมรับได้

93 (ไอ้มุฮัมมัด) จงวิงวอนเถิดว่า “โอ้พระผู้อภิบาล ถ้า พระองค์จะทรงแสดงให้ฉันได้เห็นสิ่งนั้น(การลงโทษ)ที่ พวกเขาได้ถูกเตือนไว้ 94 โปรดอย่ารอมฉันไว้กับบรรดา ผู้ทำผิดเหล่านั้นด้วยเลย” 95 เราเป็นผู้มีอำนาจที่จะทำ ให้เจ้าได้เห็นสิ่งที่พวกเขาได้ถูกเตือนไว้^๗

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيْبِي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾
 رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾
 وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُزِيْعَكَ مَا نَعِدُهُمْ ﴿٩٥﴾
 لَقَدْ رُؤِنَا لَقَدِرُونَ ﴿٩٦﴾

^๗ คำวิงวอนนี้แสดงให้เห็นว่าผู้ศรัทธาเป็นผู้เกรงกลัวพระเจ้าเสมอ แม้ในตอนทีพระเจ้าลงโทษผู้อื่น เขาก็ตัวสั่นด้วยความกลัว เขาเริ่มกล่าวกับพระเจ้าด้วยความถ่อมตน เพราะเขารู้ว่าถ้าเขาจะได้รับความปลอดภัย ไม่มีกิจการงานใดๆหรือพลังของเขาจะสามารถช่วยเขาได้นอกไปจากความเมตตาของพระเจ้า

96 (ไอ้มุฮัมมัด) จงขจัดความชั่วด้วยสิ่งที่ดีที่สุด เรารู้ดีถึง สิ่งที่พวกเขาพูด 97 และจงวิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาล ของฉัน ฉันขอความคุ้มครองจากพระองค์ให้พ้นจากการกระชิบกระซาบของพวกเขาตาน 98 โอ้พระผู้อภิบาล ฉัน ขอความคุ้มครองจากพระองค์ เพราะเกรงว่าพวกมันจะ เข้าใกล้ฉัน”^๗

أَدْفَعِ بِلَيِّئِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ ۚ حُنُّ
أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿١٦﴾ وَقُلْ رَبِّ
أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿١٧﴾
وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ تَحْضُرُونَ ﴿١٨﴾

^๗ เมื่อผู้เผยแผ่สั่งสอนของพระเจ้าเรียกร้องเพื่อสัจธรรม มักปรากฏว่าบรรดาผู้ที่เขาพูดด้วยนั้นได้กลายเป็นศัตรูของเขาแทนที่จะยอมรับฟังเขา คนเหล่านั้นทำให้เขาเป็นเป้าของความเสียหายและกล่าวร้ายเขา ในตอนนั้น เขาอยากจะได้ตอบ เขารู้สึกว่าถ้าเขาได้รับการปฏิบัติไม่ดีจากคนอื่น เขาควรโต้ตอบ เขารู้ว่าถ้าเขานิ่งเงียบ คนที่ต่อต้านเขาจะได้ใจและจะยิ่งต่อต้านเขาหนักยิ่งขึ้น

แต่ความคิดเช่นนั้นคือการยุยงของซาตาน ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อนี้ ซาตานจะทำให้เกิดความสับสนเพื่อชักนำมนุษย์ให้หลงผิด ในสถานการณ์เช่นนั้น คนที่เป็นผู้ศรัทธาต้องขอความคุ้มครองจากพระเจ้า

99 เมื่อความตายได้มายังคนหนึ่งคนใด ในหมู่พวกเขา เขาจะกล่าวว่า "โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดส่งฉันกลับ ไปยังโลกที่ฉันจากมาด้วยเถิด ¹⁰⁰ ทั้งนี้เพื่อที่ฉันจะได้ กระทำความดี" ไม่มีวันเสียแล้ว มันเป็นแค่เพียงคำพูด ที่เขากล่าวออกมาเท่านั้น เพราะตอนนี้มีที่คั่นกลาง ระหว่างความตาย (และโลกที่เขาจากมา)จนกระทั่งถึง วันที่เขาจะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ¹⁰¹ เมื่อ แตรถูกเป่า ความสัมพันธ์ทางโลก ทั้งหมดระหว่างพวกเขา จะไม่มีอีกต่อไป และพวกเขาจะไม่ถามกันและกัน ¹⁰² ดังนั้น คนที่ตาชั่งของเขาหนักจะเป็นผู้ได้รับความสำเร็จ ¹⁰³ แต่ผู้ใดที่ตาชั่งของเขาเบา คนเหล่านี้คือผู้ทำให้ตัวเองขาดทุน พวกเขาจะอยู่ในนรกตลอดไป ¹⁰⁴ ไฟจะเผาไหม้ ใบหน้า ของพวกเขาจนเห็นขากรรไกรของ พวกเขา⁷

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِن وَرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ فإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

⁷ ทันทีที่มนุษย์ตาย เขาจะถูกแยกออกไปจากโลกปัจจุบันและไปถึงจุดที่ไม่มีวันกลับ

ตอนนี้ เขาจะรู้ว่าชีวิตโลกหน้าที่เขาเมินเคยมาตลอดนั้นความจริงแล้วเป็นเป้าหมายที่แท้จริงในชีวิต ทรัพย์สินที่ถือครองไว้ในช่วงก่อนตายมีไว้เพื่อวัตถุประสงค์ของการเตรียมตัวไปสู่โลกหน้าและตัวมันเองมีใช้จุดหมาย ดังนั้น หลังจากตาย เขาจะรู้สึกขึ้นมาทันทีว่าอยากให้ตัวเองถูกส่งกลับมายังโลกนี้ อีกครั้ง แต่มันเป็นไปไม่ได้แล้วเพราะตามแผนการสร้างของพระเจ้า มนุษย์ทุกคนได้รับโอกาสเพียง ครั้งเดียว

ในโลกปัจจุบัน มนุษย์ไว้วางใจเพื่อนๆและญาติพี่น้องของเขา แต่ในวันแห่งการพิพากษา เขาจะอยู่โดดเดี่ยวตามลำพัง ที่นั่น ไม่มีสิ่งใดช่วยเขาได้นอกไปจากการงานที่ดีของเขาเท่านั้น

105 สูเจ้ามิใช่คนที่ปฏิเสธศาสน์ของฉันหรือเมื่อมันได้ ถูกอ่านแก่สูเจ้า? 106 พวกเขาจะกล่าวว่า “โอ้พระผู้ อภิบาล ความเลวร้ายได้เกิดขึ้นแก่เรา และเราเป็น หมูชนผู้หลงผิด 107 โอ้พระผู้อภิบาล โปรดเอาเรา ออกจากรอกด้วยเถิด หลังจากนั้น ถ้าเราทำผิดเช่นนั้น อีก เราก็เป็นผู้กระทำผิดที่แท้จริง” 108 พระเจ้าจะทรง กล่าวว่า “จงอยู่ต่อไปในนั้นและจงอย่าพูดกับฉันอีก”⁷

أَلَمْ تَكُنْ تَكُنْ ءَايَتِي تَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا
تُكذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ
عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ
﴿١٠٦﴾ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا
ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ أَحْسَبُوا فِيهَا وَلَا
تُكَلِّمُونَ ﴿١٠٨﴾

⁷ หลังความตาย ไม่มีใครได้รับโอกาสให้กลับมาและใช้ชีวิตที่ดีในโลกนี้อีก

การทดสอบมนุษย์ที่แท้จริงไม่ได้อยู่ที่การยอมรับความจริงหลังจากที่เห็นความจริงแล้ว แต่มันอยู่ที่การยอมรับความจริงในขณะที่มันยังเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น นักศึกษาถูกทดสอบในระหว่างการสอบไม่ใช่หลังการสอบสิ้นสุดแล้ว

109 ในบรรดาบ่าวของฉัน มีคนกลุ่มหนึ่งกล่าวว่า “โอ้ พระผู้อภิบาล เราศรัทธา ตั้งนั้น โปรดให้อภัยแก่เราและ ทรงเมตตาต่อเราด้วยเถิด เพราะพระองค์ทรงเป็นเลิศที่สุดแห่งบรรดาผู้เมตตาทั้งหลาย”¹¹⁰ แต่สุเจ้าได้ถือเอาพวกเขาเป็นที่ขบขันจนสุเจ้าลืมนึกถึงฉันและหัวเราะเยาะพวกเขาอยู่ต่อไป¹¹¹ วันหนึ่ง ฉันได้ตอบแทนพวกเขาแล้วสำหรับความอดทนของพวกเขาและพวกเขาได้ ชัยชนะเหนือพวกเขา”¹¹²

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ
رَبَّنَا ءَامَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ
خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ
سَخِرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوَكُمُ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ
مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ
الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا إِنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ
﴿١١١﴾

¹¹⁰ ในระหว่างมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ เมื่อความจริงแห่งโลกหน้ายังถูกปิดบังอยู่ มีบ่าวบางคนของพระเจ้าที่ยอมรับความยิ่งใหญ่และความสมบูรณ์ของพระองค์ ถึงแม้จะได้ยินเสียงเรียกร้องเพื่อสัจธรรมในรูปแบบที่เป็นนามธรรมโดยมีข้อโต้แย้งที่เป็นเหตุผลสนับสนุนเท่านั้น พวกเขา ก็เชื่อ แต่พวกเขาต้องจ่ายค่าความเชื่อในสัจธรรมที่คนไม่รู้จักโดยการถูกคนรอบตัวเขาหัวเราะเยาะ แม้กระนั้นก็ตาม พวกเขา ก็ยังยึดมั่นในความเชื่อของเขา

การยืนยันตัวตนในความคิดคือรูปอันยิ่งใหญ่ที่สุดของความอดทนและรางวัลตอบแทนสำหรับความอดทนคือสวรรค์ในชีวิตโลกหน้า

112 พระองค์จะถามว่า “สูเจ้าอยู่บนโลกนี้
 กันกี่ปี?” 113 พวกเขาจะกล่าวว่า “เราอยู่ที่
 นั้นแค่วันหนึ่งหรือ ส่วนหนึ่งของวัน จงถาม
 บรรดาผู้นับดูก็ได้” 114 พระองค์ทรงกล่าว
 ว่า “สูเจ้าอยู่ที่นั่นเพียงชั่วครู่เท่านั้น ถ้าหาก
 สูเจ้ารู้?”^๗

قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ
 ۝۱۱۲ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ
 فَسَأَلَ الْعَادِينَ ۝۱۱۳ قَالُوا إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا
 قَلِيلًا لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝۱۱۴

^๗ ความสุขที่ยาวนานตลอดไปนั่นคือความสุขที่แท้จริง ความสุขชั่วแล่นนั้นเป็นสิ่งที่ไม่มีความหมาย
 ในชีวิตของโลกนี้ มนุษย์ลืมความจริงนี้ไป แต่ในโลกหน้า มันจะเป็นที่ประจักษ์ชัดแก่เขา

สังขธรรมปรากฏให้มนุษย์เห็นในโลกนี้ แต่เขาไม่ต้องการเสียดสภาพของเขา ดังนั้น เขาจึงไม่
 ยอมรับมัน เขาไม่พร้อมที่จะละทิ้งผลประโยชน์ปัจจุบันที่เขาได้อยู่แล้วเพื่อสิ่งที่จะได้รับตามสัญญา
 ในอนาคต ความสุขสบายและการคำนึงถึงโลกนี้เป็นสิ่งมีค่าสำหรับเขาและเขาไม่อาจเข้าใจว่าทำไม
 เขาต้องทิ้งสิ่งเหล่านั้นและผูกพันตัวเองไว้กับสิ่งที่มองไม่เห็นหรือสัญญาที่เป็นนามธรรม

115 “สูเจ้าคิดหรือว่าเราสร้างสูเจ้ามาโดยไร้วัตถุประสงค์ และสูเจ้าจะไม่ถูกนำกลับมาอีกหรือ?” 116 ดังนั้น พระเจ้า คือผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงมีอำนาจสูงสุดอย่างแท้จริง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระองค์คือพระผู้อภิบาล แห่งบัลลังก์อันทรงเกียรติ 117 ดังนั้น ถ้าผู้ใดวิงวอนสิ่ง ศักดิ์สิทธิ์อื่น ๆ ร่วมกับพระเจ้าโดยที่เขาไม่มีหลักฐานพิสูจน์ บัญชีของเขานั้นอยู่ที่พระผู้อภิบาลของเขาแล้ว แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่มีวันประสบผลสำเร็จ 118 (ไอ้มอฮัมมัด) จงกล่าวเถิด “โอ้พระผู้อภิบาล โปรดทรงอภัย และทรงเมตตาด้วยเถิด เพราะพระองค์ทรงเป็นเลิศที่สุด แห่งบรรดาผู้เมตตาทั้งหลาย”ⁿ

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ
إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَلَىٰ اللَّهُ
الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ
الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ
اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ
فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا
يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ
وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٨﴾

ⁿ มนุษย์มีสองประเภท ประเภทแรกดำเนินชีวิตตามหลักการ ในขณะที่อีกประเภทหนึ่งเป็นคนที่ไม่มีหลักการ ในขณะที่คนหนึ่งอุทิศตัวเองเพื่อศรัทธาที่มองไม่เห็น แต่อีกคนหนึ่งหมกมุ่นวุ่นวายอยู่กับสิ่งที่มองเห็น ในขณะที่คนหนึ่งยอมรับการเรียกร้องเพื่อศรัทธาแม้จะยังไม่คุ้นเคย อีกคนหนึ่งกลับเมินเฉยหรือแม้แต่หัวเราะเยาะ ในขณะที่คนหนึ่งละเว้นจากความโหดร้ายเพียงเพราะพระเจ้าห้าม อีกคนหนึ่งกลับเป็นผู้กดขี่ข่มเหงเมื่อสบโอกาสเพราะผลประโยชน์ส่วนตัวสั่งเขาให้ทำเช่นนั้น

การมีความหมายของจักรวาลขัดแย้งกับทฤษฎีที่ว่าเบื้องหลังการสร้างโลกนี้ไม่มีวัตถุประสงค์อะไร ระบบที่สมบูรณ์ของจักรวาลแสดงให้เห็นว่าผู้สร้างมันเป็นผู้มีความฉลาดสูงมาก

ระบบอันกว้างใหญ่ไพศาลและสมบูรณ์ของจักรวาลแนะนำเราให้รู้จักพระผู้ทรงสร้างที่มีความสมบูรณ์ในระดับสูงสุด มันไม่อาจคิดว่าผู้สร้างเช่นนี้จะเห็นด้วยหรือยอมรับให้คนสองประเภทนี้พบจุดหมายที่เหมือนกัน นี่เป็นสิ่งที่ไม่อาจเป็นไปได้เลย พระเจ้าของจักรวาลนี้จะลงโทษผู้ที่เหยียดหยันศรัทธาและจะแสดงความซาบซึ้งต่อบรรดาผู้ให้คุณค่าแก่มัน

24. รัศมี

อัล-นูร

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 นี่คือนบทหนึ่งที่เราได้ส่งมาและเราได้ทำให้เป็นข้อบังคับ และเราได้ส่งคำบัญชาอันชัดเจนมาในนั้น เพื่อที่สุเจ้าจะ ได้คิด
2 หญิงและชายที่ทำชู้กัน จงเขียนคนทั้งสองนั้น คนละหนึ่งร้อยที่และอย่าให้ความสงสารคนทั้งสองนั้นยับยั้ง สุเจ้าในเรื่องที่พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ ถ้าหากสุเจ้าศรัทธา ในพระเจ้าและในวันสุดท้าย และจงให้มีผู้ศรัทธาบางคน เป็นพยานการลงโทษคนทั้งสองนั้น³ ชายผู้ทำชู้จะแต่งงาน กับหญิงที่ทำชู้หรือหญิงที่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้า เท่านั้น และหญิงผู้ทำชู้นี้จะแต่งงานกับชายผู้ทำชู้หรือชาย ที่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้าเท่านั้น การแต่งงานเช่นนี้ เป็นที่ต้องห้ามสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาที่แท้จริงⁿ

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٦﴾
الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيَشْهَدَ عَدَاؤُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٧﴾
الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرْمٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

ⁿ บทนี้ถูกประทานมาในปีอิญเราะฮฺที่ 6 หลังการศึกกับพวกบงกชตะลิก มีเหตุการณ์เล็กๆเกิดขึ้นในการศึกครั้งนี้ซึ่งพวกตลบตะแลงในเมืองมะดีนะฮฺเลือกที่จะใส่ร้ายทำลายชื่อเสียงของท่านหญิงอาอิชะฮฺสุภรรยาของท่านนบี และสร้างความลำบากใจให้แก่บีมุฮัมมัด ในบทนี้ ด้านหนึ่ง ท่านหญิงอาอิชะฮฺได้พ้นจากข้อกล่าวหาทั้งหมดโดยสิ้นเชิงและในอีกด้านหนึ่งได้มีการกำหนดกฎหมายเพื่อใช้ในสถานการณ์ทางสังคมที่คล้ายกันนี้

ในกฎหมายอิสลาม “ซินา” หรือการมีความสัมพันธ์ทางเพศโดยผิดกฎหมาย(ซึ่งรวมอยู่ในคำจำกัดความของคำว่า ผิดประเวณี การมีชู้และการข่มขืน) เป็นความผิดที่ร้ายแรงที่สุด การกำหนดบทลงโทษให้เขียนผู้ชายหรือผู้หญิงที่ทำผิดประเวณีจำนวน 100 ที่เป็นบทลงโทษที่กำหนดไว้สำหรับการทำผิดประเวณีของหญิงและชายที่ยังไม่แต่งงาน

วัตถุประสงค์ที่ให้ลงโทษในที่สาธารณะก็เพื่อเป็นการปรามมิให้มีการลงโทษเช่นนี้เกิดขึ้นอีก แนวความคิดก็คือ หลังจากเห็นชะตากรรมของคนทำผิดในเรื่องนี้แล้ว ใครที่คิดจะทำความผิดเช่นนี้จะได้ยับยั้งตัวเอง

ถ้าผู้ชายหรือผู้หญิงที่ทำผิดประเวณีสำนึกผิดและปรับปรุงตัวเอง ทั้งสองก็สามารถกลับมาใช้ชีวิตอย่างผู้ศรัทธาได้ แต่ถ้าไม่ทำเช่นนั้น สังคมอิสลามจะไม่ยอมรับคนทั้งสองว่าเหมาะสมสำหรับการมีความสัมพันธ์ทางการแต่งงาน

⁴ ส่วนบรรดาผู้รักปราหมึงบริสุทธิ์ แต่ไม่นำพยานมาสีคน จงเขียนคนเหล่านี้แปดสิบทีและจงอย่ารับการเป็นพยาน ของคนเหล่านี้อีก เพราะพวกเขาเหล่านี้เป็นผู้ฝ่าฝืน ⁵ เว้น แต่บรรดาผู้สำนึกผิดและขอภัยโทษต่อพระเจ้าและปรับปรุง ตัวเองให้ดีขึ้น แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ⁶

⁶ ส่วนผู้รักปรากรรยาของตัวเอง แต่ไม่สามารถหาพยาน ได้นอกจากตัวเองนั้น หลักฐานของพวกเขาก็คือ เขาต้อง สาบานสี่ครั้งด้วยนามของพระเจ้าและประกาศว่าเขาพูดจริง ⁷ และในครั้งที่ห้า เขาต้องประกาศว่าขอให้พระเจ้าสาปแช่ง เขาถ้าหากเขาเป็นผู้โกหก

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَدَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦﴾ وَالْخَمِيسَةَ أَنْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٧﴾

ⁿ ถ้าการมีผู้ถูกประกาศว่าเป็นความผิดที่ร้ายแรง มันก็มีเหตุผลว่าการกล่าวร้ายใส่ความคนหนึ่ง คนใดว่ามีผู้ที่ต้องถูกถือว่าเป็นความผิดที่ร้ายแรงด้วยเช่นกัน ดังนั้น จึงได้มีการกำหนดว่าคนที่กล่าวหาผู้อื่นว่าทำชั่วโดยไม่สามารถพิสูจน์ได้(ตามที่กำหนดไว้โดยกฎของกฎหมายอิสลาม)ต้องถูกเขียน 80 ที ยิ่งไปกว่านั้น หลักฐานของเขาที่นำมาแสดงหลังจากนั้นจะไม่ใช่ที่ยอมรับ และตามหลักนิติศาสตร์ของอิมามอะนาฟีอี หลักฐานของผู้ทำความผิดเช่นนั้นจะไม่ใช่ที่ยอมรับโดยทางกฎหมายอีกถึงแม้ว่าเขาจะสำนึกผิดก็ตาม

ความจริงแล้ว การใส่ร้ายคนอื่นโดยเจตนั้นคือการพยายามลอบทำร้ายทางศีลธรรม อิสลามได้กำหนดการลงโทษอย่างหนักไว้สำหรับความผิดเช่นนั้น ถึงแม้ว่าคนทำความผิดจะหนีการลงโทษในโลกนี้ไปได้ เขาก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงหนีการลงโทษในชีวิตโลกหน้าเว้นเสียแต่ว่าเขาจะสำนึกผิดและขอภัยโทษต่อพระเจ้า

8 ภรรยาจะไม่ถูกลงโทษถ้านางสาบานด้วยนามของพระเจ้า สี่ครั้งด้วยกันว่าสามีของนางโกหก⁹ และครั้งที่ห้า นางขอให้ความกลัวของพระเจ้าประสบแก่นางเอง ถ้าหากเขาเป็น ผู้พูดจริง¹⁰ ถ้ามิใช่ความโปรดปรานของพระเจ้าต่อสุเจ้า และความเมตตาของพระองค์ (สุเจ้าจะได้รับความเสียใจ) และพระเจ้าเป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรับการสำนึกผิด¹¹

11 บรรดาผู้สร้างเรื่องเท็จคือคนกลุ่มหนึ่งในหมู่สุเจ้า อย่างไรก็ตามสุเจ้าอย่าได้ถือว่าเรื่องนี้เป็นความชั่วสำหรับ สุเจ้า เพราะมันดีสำหรับสุเจ้า¹ ใครก็ตามที่มีส่วนในนี้ เขาจะได้รับส่วนแบ่งของบาปไปตามนั้นและคนที่มีส่วนนับ ผิดชอบใหญ่ที่สุดในนั้นจะได้รับการลงโทษอันน่าสะ พริงกลัว²

وَيَذَرُوهَا عَنِ الْعَذَابِ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٨﴾ وَالْخُمْسَةَ أَنْ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٩﴾ وَلَوْ لَا فَضْلَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيْمٌ ﴿١٠﴾ إِنَّ الَّذِيْنَ جَاءُوْا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا حَسْبُوْهُ شَرًّا لَّكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ أَمْرٍ مِّنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١١﴾

⁹ หนึ่งในเรื่องที่ได้รับการให้ความสำคัญเป็นพิเศษคือเรื่องผู้ชายที่กล่าวหาภรรยาของตัวเองว่าทำผิดโดยไม่มีพยานยืนยัน ในกรณีนี้ มีเพียงคำพูดของเขาเท่านั้นที่เป็นพยาน ในกรณีเช่นนี้ การตัดสินจะทำโดยการกล่าวคำสาบานซึ่งเป็นกระบวนการทางกฎหมายที่เรียกว่า "ลีอาน" ในกฎหมายอิสลาม ถ้าผู้ชายสาบานตามที่กฎหมายอิสลามกำหนด และผู้หญิงไม่คัดค้าน การยอมรับของผู้หญิงจะทำให้ผู้หญิงต้องถูกลงโทษดังกล่าว แต่ถ้าผู้หญิงกล่าวคำสาบานยืนยันว่านางบริสุทธิ์ ผู้หญิงจะไม่ถูกลงโทษ อย่างไรก็ตาม สามีและภรรยาผู้นั้นต้องถูกแยกออกจากกัน

¹⁰ เรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางสังคมเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อน ถ้าการกำหนดกฎหมายในเรื่องนี้ถูกปล่อยให้ให้มนุษย์อย่างเดียว มนุษย์ก็จจะเน้นความสำคัญด้านหนึ่งไปจนถึงความไม่ดีของด้านอื่นๆ อย่างไรก็ตาม กฎหมายของพระเจ้าใส่ใจในเรื่องเหล่านี้ทุกด้านไปพร้อมๆกัน ถ้ามองจากทัศนะนี้แล้ว กฎหมายของพระเจ้าเป็นความเมตตาอันยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าประทานแก่มนุษย์

¹¹ ถ้าผู้เผยแพร่สัจธรรมเดินตามทางแห่งสัจธรรมจริงๆ ดังนั้น การโฆษณากล่าวร้ายใดๆที่มีต่อเขาก็เป็นประโยชน์ต่อเขา เพราะสัจธรรมจะได้รับชัยชนะในที่สุด เมื่อความจริงเป็นที่ประจักษ์ชัด มันก็ยิ่งชัดเจนว่าผู้เผยแพร่สัจธรรมอยู่บนหนทางที่ถูกต้องเพื่อที่ผู้ลี้เลในสิ่งนี้จะได้เกิดความเชื่อมั่นขึ้นมา พวกเขาจะรู้ว่าความจริงแล้วผู้ต่อต้านทูตของพระเจ้านั้นไม่มีสิ่งใดมาเสนอออกไปจากการกล่าวร้ายและการกล่าวหาที่ไม่มีหลักฐาน

¹² ผู้มีส่วนร่วมสำคัญในการปล่อยข่าวใส่ร้ายหาหญิงอาอิชะฮ์คืออับดุลลอฮ์ อิบน์อุมัยยฺ คนตลบตะแลงที่มีชื่อเสียงฉาวโฉ่ แต่ถึงกระนั้น เขาก็ไม่ได้ถูกลงโทษใดๆ เขาตายตามธรรมชาติ แต่การลงโทษอย่างรุนแรงสำหรับเขาในโลกหน้าได้ถูกกล่าวไว้ในกูรอาน หลังจากเหตุการณ์ดังกล่าวข้างต้น อุมร์ได้แนะนำให้มีอัมมัดให้ประหารอับดุลลอฮ์ อิบน์อุมัยยฺ แต่หนีตอบว่า "โอ้อุมร์ อะไรจะเกิดขึ้นถ้าผู้คนเริ่มกล่าวว่าอัมมัดฆ่าสาวกของเขาเอง?" จากคำพูดนี้ทำให้เราได้รับบทเรียนว่าบางครั้งแม้แต่คนทำผิดยังถูกปล่อยให้พ้นจากการลงโทษที่พวกเขาสมควรได้รับในโลกนี้เพื่อให้เขาถูกตัดสินโดยพระเจ้าในโลกหน้า

12 เมื่อสุเจ้าได้ยืนมันแล้ว ทำไมชายผู้ศรัทธาและหญิง ผู้ศรัทธาจึงไม่คิดถึงพวกเขาเองในทางที่ดี และกล่าวว่า “นี่เป็นการกล่าวร้ายซัดๆ?” 13 ทำไมพวกคนที่กล่าวร้าย ไม่นำพยานสืบคณา? ถ้าพวกเขาไม่นำพยานมา พวกเขา ก็เป็นคนโกหกในทัศนะของพระเจ้า^๗

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ
وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا
هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾ لَوْلَا جَاءَ وَعَلَيْهِ
بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ
فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾

^๗ ผู้ศรัทธาที่มีความคิดดี ๆ ทุกคนต้องคิดถึงเพื่อนผู้ศรัทธาของเขาในทางที่ดี การฟังความคิดเห็นที่ไม่ดีเกี่ยวกับคนอื่นความจริงแล้วเป็นการเปิดเผยลักษณะที่ไม่ดีของตัวเอง และในทางกลับกัน การรับความเห็นที่ดีเกี่ยวกับคนอื่นเป็นข้อพิสูจน์ถึงลักษณะที่ดีของตัวเอง

กระบวนการที่ถูกตองก็คือ เมื่อใดที่ใครพูดถึงคนอื่นในทางที่ไม่ดี เราต้องขอให้คนนั้นพิสูจน์สิ่งที่เขาพูดทันที ใครที่ได้ยินคำกล่าวหาเช่นนั้นต้องไม่นำเรื่องที่ไต่ยืนไปเล่าต่อให้คนอื่นฟัง ในทางตรงข้ามเขาต้องขอให้คนที่บอกเขานำหลักฐานตามกฎหมายอิสลามมาพิสูจน์ว่าเขาพูดถูก สิ่งที่เขาต้องพูดจะนำพิจารณาที่ต่อเมื่อเขานำพยานมา มิเช่นนั้นแล้ว เขาเองจะกลายเป็นผู้ทำผิด ไม่มีใครมีสิทธิ์ที่จะถือว่าใครมีความผิดโดยไม่มีข้อพิสูจน์

14 ถ้ามิใช่เพราะความโปรดปรานของพระเจ้าและความเมตตาของพระองค์ต่อสุเจ้าในโลกนี้และในโลกหน้าแล้ว การลงโทษอันเจ็บปวดอาจจะเกิดขึ้นแก่สุเจ้าเพราะสิ่งที่ สุเจ้ากล่าวร้าย¹⁵ เมื่อสุเจ้าแพร่ขยายเรื่องเท็จจากลิ้น หนึ่งไปยังอีกลิ้น หนึ่งและปากของสุเจ้ากล่าวในสิ่งที่สุเจ้าไม่รู้สุเจ้าคิดว่ามันเป็นเรื่องเล็ก แต่มันเป็นเรื่องใหญ่ใน สายตาของพระเจ้า¹⁶ เมื่อสุเจ้าได้ยินมัน ทำไมสุเจ้า ไม่กล่าวว่า “มันไม่เหมาะสมสำหรับเราที่จะพูดถึงสิ่งนี้ มหาบริสุทธิ์ยิ่งคือพระเจ้า นี่เป็นการใส่ร้ายอย่างมหันต์”¹⁷ พระเจ้าทรงเตือนสุเจ้าว่าต่อไปสุเจ้าอย่าได้ทำเช่นนี้ อีกถ้าหากสุเจ้าเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง¹⁸ พระเจ้าทรง แจกแจงคำบัญชาทั้งหลายของพระองค์ให้เป็นการง่าย แก่สุเจ้า พระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

19 บรรดาผู้ชอบที่จะแพร่เรื่องบัดสีในหมู่ผู้ศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บปวดทั้งในโลกนี้ และโลกหน้า” เพราะพระเจ้าทรงรอบรู้และสุเจ้าไม่รู้

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالسِّتْرِ كُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٧﴾ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٨﴾ وَيَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ سُجِّبُوا أَنْ تَشِيْعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

¹⁵ บทบาทของนบีฮัมมัดคือบทบาทของผู้เผยแพร่ธรรม สถานะของผู้เผยแพร่ธรรมหรือ “ดาอีย์” มักมีความเปราะบางเสมอ แม้ความผิดเพียงนิดเดียวของเขาสามารถทำลายภารกิจทั้งหมดของเขาเลยก็ได้ คนที่เจียหูฟังคำปรักปรำที่ไม่ให้เหตุผลเกี่ยวกับท่านหญิงอาอิชะฮ์และแพร่ข่าวลือออกไปทั่ว จึงเป็นคนที่ไร้ความรับผิดชอบโดยสิ้นเชิง ถ้าไม่ใช่เพราะพระเจ้าเข้ามาแทรกแซงด้วยการปฏิเสธคำกล่าวหาอย่างทันเวลา มันก็อาจสร้างความสูญเสียเป็นอย่างมากให้แก่อิสลาม มุสลิมอาจถูกแบ่งออกเป็นสองกลุ่มและอาจเริ่มต่อสู้กัน สังคมที่ตามแผนการของพระเจ้าจะต้องทำหน้าที่เป็นเครื่องมือในการลบล้างความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ให้หมดไปจากโลกอาจทำลายตัวเองด้วยการทำสงครามกันเองภายใน

¹⁶ ดังนั้น การวิพากษ์วิจารณ์อาจชอบธรรมหรือไม่ชอบธรรมก็ได้ ในขณะที่ความชอบธรรมได้รับการสนับสนุนโดยเหตุผลที่มีน้ำหนัก ความไม่ชอบธรรมขาดเหตุผลที่เป็นความจริงและมันต้องถูกละทิ้ง

ในทางปฏิบัติ เมื่อฝ่ายต่อต้านเป็นผู้สร้างข้อกล่าวหา พวกเขาก็ไม่รู้ลึกกว่าจำเป็นต้องสอบสวน การกล่าวหาจึงเป็นที่ยอมรับโดยไม่มีคำถามและเรื่องราวของการกล่าวหาได้ถูกแพร่ออกไปอย่างกว้างไกล นิมิใช่แค่เพียงความไม่รับผิดชอบเท่านั้น แต่ยังเป็นความผิดจริงซึ่งต้องถูกลงโทษทั้งในโลกนี้และโลกหน้าด้วย

20 ถ้าพระเจ้าไม่ทรงโปรดปรานและแสดงความเมตตา ต่อสุเจ้า (สุเจ้าจะประสบความเสียหาย) แท้จริง พระเจ้า เป็นผู้ทรงเอ็นดูผู้ทรงเมตตาเสมอ

21 โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าเดินตามรอยเท้าของชาตาน^๗ และใครที่เดินตามมันต้องรู้ว่ามันมีแต่นำไปสู่ความลามก และความชั่วช้า ถ้าหากพระเจ้าไม่ทรงโปรดปรานแสดงความเมตตาต่อสุเจ้า จะไม่มีผู้ใดในหมู่สุเจ้าชำระตัวเอง ให้ผ่องแผ้วได้ แต่พระเจ้าจะทำให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ผ่องแผ้ว และพระเจ้าเป็นผู้ทรงไถ่ยืน ผู้ทรงรอบรู้

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ
وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾ * يَتَأْتِيهَا
الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ
الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ
الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا
وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٢١﴾

^๗ การตามรอยเท้าของชาตานหมายถึงการทำตามความชั่วที่มันยุ่งแบบลับๆ เมื่อความคิดจิตใจของใครเต็มไปด้วยความระแวงโดยไม่มีเหตุผล เมื่อใครคนหนึ่งเริ่มคิดไม่ดีเกี่ยวกับผู้ต่อต้านเขา นั่นคืองานภายในของชาตาน ดังนั้น เมื่อมีความคิดและความรู้สึกเช่นนั้นเกิดขึ้น เขาต้องกำจัดมันออกไปจากหัวใจของเขาทันทีแทนที่จะเก็บมันไว้ เพราะการเก็บความรู้สึกเช่นนั้นไว้เท่ากับเป็นการทำตามชาตาน

การส่งเสียงกล่าวหาคนอื่นเป็นสิ่งที่ไม่ใช่กิจริยาของคนมีความนอบน้อมต่อตนเองดีเลิศในขณะที่ยังมองคนอื่นในทางไม่ดี ลักษณะเช่นนี้ไม่สอดคล้องกับความศรัทธา ถ้าใครคนหนึ่งมีความถ่อมตนเพราะคำนึงถึงความศรัทธา เขาจะคิดทบทวนตัวเองจนไม่มีเวลาที่จะเอาตัวเองไปอยู่กับการวิพากษ์วิจารณ์ผู้อื่นโดยไม่ยุติธรรมหรือเรียกคนอื่นมาร่วมด้วย

22 บรรดาผู้มีเกียรติและมั่งคั่งในหมู่สุเจ้าจงอย่าสาบานว่าจะไม่ให้ความช่วยเหลือแก่ญาติสนิท คนขัดสนและ บรรดาผู้อพยพในหนทางของพระเจ้าⁿ พวกเขาควรให้อภัยและอดทน สุเจ้าไม่ชอบหรือที่พระเจ้าจะทรงให้อภัยสุเจ้า? พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ทรงเมตตาเสมอ

23 แท้จริง บรรดาผู้ปรักปรำหญิงผู้ศรัทธาที่บริสุทธิ์และ ใจผ่องแผ้วนั้นได้ถูกสาปแช่งทั้งในโลกนี้และในโลกหน้า และสำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันใหญ่หลวง

وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ
 أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ
 وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 وَلِيَعْفُوا وَلِيَصْفَحُوا ۗ أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ
 يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾
 إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ
 الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعُنُوا فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ وَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾

ⁿ อนุบักร์ฟอของท่านหญิงอาอิซะฮฺได้ให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่มีสตีฮฺ อิบน์อุษายะฮฺ ผู้อพยพที่ยากจนคนหนึ่งจากมักกะฮฺและเป็นญาติห่าง ๆ ของเขา แต่เมื่อฝ่ายหลังแพร่ข่าวการกล่าวร้ายท่านหญิงอาอิซะฮฺ อนุบักร์ฟจึงรู้สึกเจ็บปวดและสาบานว่าเขาจะไม่ให้ความช่วยเหลือมีสตีฮฺอีกต่อไป

ในอิสลาม การให้ความช่วยเหลือคนยากจนขัดสนก็เพราะเหตุผลในเรื่องความยากจน มิใช่เพราะเหตุผลอื่นใด ดังนั้น อายะฮฺกุรอานดังกล่าวข้างต้นจึงถูกประทานลงมาสั่งว่าบรรดาผู้ที่สามารถช่วยเหลือได้ต้องไม่หยุดให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่คนยากจนเพราะความขุ่นเคืองส่วนตัว พวกเขาถูกถามว่าพวกเขาไม่ต้องการได้รับการให้อภัยจากพระเจ้ากระนั้นหรือ และยังถูกบอกอีกว่าถ้าพวกเขาหวังที่จะได้รับการให้อภัยจากพระเจ้า พวกเขาก็ต้องใช้ทำที่ให้อภัยต่อคนอื่น เมื่อได้ยินอายะฮฺนี้ อนุบักร์ฟได้กล่าวว่า "ขอสาบานด้วยพระเจ้า เราต้องการให้พระองค์อภัยโทษแก่เรา โอ้พระผู้อภิบาลของเรา" หลังจากนั้น เขาได้เริ่มให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่มีสตีฮฺอีกครั้งหนึ่ง

ในสายตาของผู้ศรัทธา คำบัญชาของพระเจ้าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุด ทันทีที่ผู้ศรัทธารู้ว่าเป็นคำสั่งของพระเจ้า เขาจะปฏิบัติตามคำสั่งทันทีถึงแม้ว่ามันจะฝืนความรู้สึกของเขาก็ตาม

24 ในวันที่สิ้นของพวกเขา มือของพวกเขา และเท้า ของพวกเขาจะเป็นพยานต่อสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้²⁵ ในวันที่นั้น พระเจ้าจะทรงตอบแทนพวกเขาตามส่วน ที่พวกเขาต้องได้รับโดยครบถ้วนและพวกเขาจะรู้ว่า พระเจ้าคือผู้ทรงสัตย์จะ ผู้ทรงทำให้ทุกสิ่งเป็นที่เปิดเผย⁷

26 หญิงผู้มีมลทินนั้นเหมาะสำหรับชายผู้มีมลทิน ส่วน หญิงผู้บริสุทธิ์นั้นเหมาะสำหรับชายผู้บริสุทธิ์ และชาย ผู้บริสุทธิ์นั้นเหมาะสำหรับหญิงผู้บริสุทธิ์ พวกเขาเหล่านี้ เป็นผู้ไร้มลทินจากสิ่งที่พวกเขากล่าวร้าย สำหรับพวกเขา เหล่านี้คือการอภัยโทษและปัจจัยอันมีเกียรติ⁷

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ
وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾
يَوْمَئِذٍ يُوفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ
وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ
﴿٢٥﴾ الْحَيِّثُ لِلْحَيِّثِينَ
وَالْحَيِّثُونَ لِلْحَيِّثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ
لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ
مُبرءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾

⁷ มนุษย์มักจะสบประมาทคนอื่นเสมอ แต่เขาไม่รู้ว่คำพูดที่เขากล่าวออกไปนั้นไปถึงพระเจ้าก่อนถึงคนอื่น มนุษย์ใช้มือและเท้าของเขาทำร้ายและกดขี่ข่มเหงคนอื่น แต่เขาไม่รู้อัจฉริยว่าเมื่อวันแห่งการพิพากษามาถึง มือและขาของเขาซึ่งมีได้เป็นของเข่อีกต่อไปแล้วจะทำหน้าที่เป็นพยานของพระเจ้าเพื่อยืนยันสิ่งที่เขาได้ทำไป

ความไม่รู้เรื่องนี้คือรากเหง้าที่แท้จริงของความชั่วทั้งหลาย ถ้ามนุษย์เข้าใจความจริงว่าเขามีชีวิตอยู่ในโลกที่พระเจ้าเฝ้าจับตามองเขาอยู่ทุกขณะและเขาอยู่ในโลกที่การกระทำของเขาทุกอย่างกำลังถูกบันทึกไว้โดยระบบที่พระเจ้าสร้างขึ้นมา ชีวิตของเขาทั้งหมดจะเปลี่ยนไป เขาจะชั่งน้ำหนักคำพูดของเขาทุกคำก่อนกล่าวออกไปและเขาจะใช้ความสามารถของมือและเท้าของเขาด้วยความระมัดระวังอย่างถึงที่สุด

⁷ มนุษย์ไม่ได้เป็นคนเลวเพียงเพราะมีใครพูดถึงเขาในทางที่ไม่ดี ในทางกลับกัน ไม่มีใครเป็นคนดีเพียงเพราะเขาได้รับคำยกย่องเยินยอของผู้คน คำพูดที่แท้จริงจะใช้กับใครขึ้นอยู่กับลักษณะของคนผู้นั้น ถ้าคนชั่วพูดถึงคนดีในทางที่ชั่วร้าย คำพูดนั้นจะกลับไปหาคนพูดเองและคนดีจะไม่ได้รับคำตำหนิสำหรับคำพูดชั่ว ๆ ที่คนชั่วพูดถึงเขา

อย่างไรก็ตาม บางคนที่เป็นคนดีอาจตกเป็นเป้าของการสบประมาท แต่แน่นอน ในโลกหน้าพวกเขาจะถูกถือว่าเป็นผู้บริสุทธิ์และไม่มีควมผิดติดตัว ไม่เพียงเท่านั้น พวกเขายังได้รับรางวัลตอบแทนด้วย เพราะพวกเขาต้องเผชิญกับคำกล่าวหาเท็จโดยไม่ยอมรับมันและยังคงยึดมั่นอยู่กับความจริง

27 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าเข้าไปในบ้านของผู้อื่น จนกว่าสุญญาจะได้รับการยินยอมจากเจ้าของบ้านและกล่าว คำทักทายโดยให้สลามก่อนนี้เป็นวิธีที่ดีที่สุดสำหรับสุญญาเพื่อที่สุญญาจะปฏิบัติตาม 28 ถ้าสุญญาไม่พบใครอยู่ในนั้น จงอย่าเข้าไปจนกว่าสุญญาจะได้รับอนุญาต และถ้าหากสุญญา ถูกบอกรื้อกลับเข้าไป สุญญาจงกลับไป นี่เป็นการผ่อนผันกว่าสำหรับสุญญาและพระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สุญญากระทำ 29 ไม่มี ข้อเสียหายอันใดถ้าสุญญาเข้าไปในบ้านที่ไม่ใช่สถานที่อยู่ อาศัย แต่ในนั้นมีบางสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสุญญา พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สุญญาเปิดเผยและสิ่งที่สุญญาซ่อนเร้นⁿ

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتًا
غَيْرَ بُيُوْتِكُمْ حَتّٰى تَسْتَأْذِنُوْا
وَتُسَلِّمُوْا عَلٰى اَهْلِهَا ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ۙ ﴿٢٧﴾ فَاِنْ لَمْ تَجِدُوْا
فِيْهَا اَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوْهَا حَتّٰى
يُؤْذَنَ لَكُمْ ۗ وَاِنْ قِيْلَ لَكُمْ اَرْجِعُوْا
فَارْجِعُوْا ۗ هُوَ اَرْحَمُ لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا
تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ۙ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوْا بُيُوْتًا غَيْرَ مَسْكُوْنَةٍ
فِيْهَا مَتَّعَ لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا
تُبْدُوْنَ وَمَا تَكْتُمُوْنَ ۙ ﴿٢٩﴾

ⁿ ความจำเป็นของชีวิตทางสังคมทำให้มนุษย์ต้องพบกับคนอื่นบ่อยครั้ง หนทางหนึ่งสำหรับการพบกันก็คือการไปเยี่ยมเยียนคนที่รู้จักโดยไม่บอกล่วงหน้าและเดินตรงเข้าไปในบ้าน นี่เป็นการสร้างความลำบากใจให้แก่ทั้งผู้ถูกมาเยือนและเจ้าของบ้าน ดังนั้น การขออนุญาตล่วงหน้าจึงถูกรวมไว้ในกฎของการปฏิบัติทางสังคมด้วย

ถ้าเป็นไปได้ วิธีการที่ดีกว่าสำหรับผู้มาเยือนก็คือการนัดหมายล่วงหน้ากับคนที่ตัวเองตั้งใจจะมาเยือน และเมื่อมาถึงก็ขออนุญาตเจ้าของบ้านก่อนที่จะเข้าไป การขออนุญาตอาจมีหลายวิธีตามสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม แต่ในทุกกรณี การปฏิบัติตามมารยาทอิสลามเป็นสิ่งจำเป็นที่สุด

อิสลามต้องการให้การใช้ชีวิตทางสังคมเป็นไปโดยการคำนึงถึงคนอื่น ความรู้สึกเช่นเดียวกันนี้ต้องได้รับการปฏิบัติในเรื่องการพบปะกันด้วย ถ้าคุณต้องการพบใครบางคนและคนผู้นั้นไม่ต้องการพบคุณในเวลานั้นเพราะเหตุผลบางอย่าง คุณต้องกลับไปโดยไม่ต้องเสียความรู้สึกใดๆ อย่างไรก็ตามกฎนี้ไม่ได้ใช้กับสถานที่สาธารณะที่โดยหลักการแล้วอนุญาตให้คนเข้าไป

30 (ไอ้หนี่) จงบอกชายผู้ศรัทธาทั้งหลายให้
ลดสายตา ของพวกเขาลงต่ำและปกป้อง
ส่วนต่างๆอันพึงสงวน ของพวกเขาไว้ นี่
เป็นการมองแผ่วกว่าสำหรับพวกเขา
พระเจ้าทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่พวกเขากระทำ⁷

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ
أَبْصَارِهِمْ وَحَفِّظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ
أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

⁷ โดยการแนะนำว่าผู้หญิงและผู้ชายควรจะมีปฏิบัติตัวอย่างไรที่บ้านและในสังคม ตรงนี้จึงได้มีการให้
คำสั่งพื้นฐานสองประการ นั่นคือ คำสั่งที่หนึ่งกำหนดส่วนของร่างกายที่ต้องปกปิด ในขณะที่อีกคำ
สั่งหนึ่งแนะนำให้ลดสายตาลงต่ำ

ส่วนของร่างกายผู้ชายที่ต้องปกปิดตลอดเวลาคือจากสะดือถึงหัวเข่าทั้งสองข้าง นี่คือ “ซัตรี” ที่ต้อง
ปกปิดต่อหน้าคนอื่นยกเว้นภรรยาของตัวเองหรือในกรณีที่เกิดความจำเป็นที่ทำให้คำสั่งห้ามได้รับ
การยกเว้น ตัวอย่างเช่น กรณีของการตรวจสอบทางการแพทย์

สิ่งสำคัญที่สองก็คือเมื่อผู้ชายและผู้หญิงต้องพบกัน ผู้ชายต้องลดสายตาของตัวเองลงต่ำ ผู้หญิงและ
ผู้ชายที่ไม่ได้แต่งงานหรือผู้ที่ไม่ใช่ญาติใกล้ชิดไม่ได้รับอนุญาตให้พบกันเหมือนกับผู้ชายพบปะกับ
ผู้ชายด้วยกัน ในระหว่างการพบกันเป็นครั้งคราวระหว่างผู้ชายและผู้หญิง ผู้ชายต้องลดสายตาของ
ตัวเอง และถ้าผู้ชายเกิดเหลื่อมมองผู้หญิงที่ตัวเองไม่รู้จักโดยบังเอิญ เขาต้องหันหน้าไปทางอื่นทันที
และต้องไม่เจตนาหันมามองเธออีก

คำสั่งเกี่ยวกับเรื่องการลดสายตาและการปกปิดส่วนที่พึงสงวนของร่างกายนี้ใช้กับผู้หญิงด้วยเช่นกัน
ดังที่จะได้เห็นในอายะฮ์ต่อไป

31 จงสั่งหญิงผู้ศรัทธาทั้งหลายให้ลดสายตาของพวกนาง ลงต่ำ และปกป้องส่วนพึงสงวนของพวกนางและอย่าได้ เปิดเผยเครื่องประดับของพวกนางเว้นแต่ที่มันเป็นที่เปิด เผยอยู่แล้ว และให้นางดึงผ้าคลุมศีรษะของพวกนางมาปิด เหนือหน้าอกของพวกนาง จงอย่าให้พวกนางอวดเครื่องประดับของพวกนาง ยกเว้นแต่สามีของพวกนางหรือพ่อ ของพวกนางหรือพ่อของสามีของพวกนางหรือลูกชายของ พวกนางหรือลูกชายของสามีของพวกนางหรือพี่ชายน้อง ชายของพวกนางหรือลูกชายของพี่ชาย น้องชายของพวก นาง หรือลูกชายของพี่สาวน้องสาวของพวกนางหรือบรรดา ผู้หญิงของพวกนาง หรือบรรดาที่อยู่ในความครอบครอง ของนาง หรือคนใช้ผู้ชายที่ไร้ความต้องการทางเพศ หรือ เด็กที่ยังไม่รู้จักเรื่องเพศเกี่ยวกับผู้หญิง และจงอย่าให้พวกนางกระตือรือร้นทำของพวกนางบนพื้นเพื่ออวดเครื่องประดับ ที่ซ่อนเร้น โอ้อบรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงหันกลับมายังพระเจ้า เกิดเพื่อสูเจ้า จะได้รับความสำเร็จที่แท้จริง⁷

وَقُلْ لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنَّ أَبْصَرِهِنَّ وَخَفَفْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ خُمْرَهُنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّبِيعِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَابِ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ الْوَالِدِ الَّذِينَ لَمْ يُظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بَأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِن زِينَتِهِنَّ وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

⁷ เกี่ยวกับเรื่องผู้หญิง ชัฎร์กำหนดว่าผู้หญิงต้องปกปิดส่วนใดของร่างกายและส่วนไหนที่เปิดเผยได้ ไม่ว่าจะในบ้านหรือนอกบ้าน และต่อหน้าใคร เมื่อใดและภายใต้เงื่อนไขอะไร

ความหมายทางภาษาของคำว่า “โอ้อบรรดาผู้ศรัทธา จงหันกลับมายังพระเจ้าเกิด” คือ ในการปฏิบัติตามคำสั่งของกฎหมายอิสลาม คุณธรรมที่สำคัญที่สุดคือการเปิดใจกว้างและความบริสุทธิ์ใจของคนสาวกผู้ชายและผู้หญิงของนบีมุฮัมมัดได้รักษามาตรฐานที่สูงที่สุดในเรื่องนี้ ท่านหญิงอาอิชะฮุกกล่าว ว่า “ขอสาบานด้วยพระเจ้า ฉันไม่เคยพบใครที่ดีไปกว่าผู้หญิงชาวอันซอร์ในเรื่องของการให้เกียรติ คัมภีร์ของพระเจ้าและการมีความศรัทธาในคำสั่งของคัมภีร์” เมื่ออายะฮ์ที่กล่าวไว้ว่า “และให้พวกนางดึงผ้าคลุมศีรษะของพวกนางมาปิดเหนือหน้าอกของพวกนาง” ถูกประทานลงมา ผู้ชายชาวอันซอร์ได้กลับไปที่บ้านของพวกเขาและบอกภรรยา ลูกสาวและพี่สาวน้องสาวของพวกเขาให้รู้เรื่องนี้

บางคนได้ถอดเข็มขัดคาดเอวของตนในขณะที่บางคนนำผ้าห่มมาทำเป็นผ้าคลุม เข้าวันรุ่งขึ้น เมื่อพวกผู้หญิงออกไปมาตามนบีมุฮัมมัด มันดูเหมือนกับว่าอีกนางบนศีรษะของพวกนาง(เพราะผ้าที่พวกนางใช้คลุมศีรษะของพวกนาง) (ดู ตัฟซีรฺ อิบฺนุกะษีรฺ, เล่ม 3 หน้า 284)

32 จงจัดการแต่งงานระหว่างชายโสดและหญิงโสดในหมู่ สู่เจ้า และระหว่างบ่าวชายและบ่าวหญิงที่มีคุณธรรมของ สู่เจ้า ถ้าหากพวกเขาจากกัน พระเจ้าจะทรงจัดหาปัจจัยให้พวกเขาจากความมั่งคั่งของพระองค์ เพราะพระเจ้า เป็นผู้ทรงไพบูลย์ ผู้ทรงรอบรู้ 33 ส่วนบรรดาผู้ไม่สามารถ ที่จะแต่งงานได้ จงให้พวกเขาขมจิตขมใจไว้จนกระทั่งพระเจ้าทรงประทานปัจจัยแก่พวกเขาจากความมั่งคั่ง ของพระองค์ และถ้าหากผู้ที่อยู่ในความครอบครองของ สู่เจ้าขอให้มีการทำสัญญาปลดปล่อย จงทำสัญญาปลดปล่อยให้พวกเขาถ้าหากสู่เจ้าพบสิ่งที่ดีบางอย่างในตัว ของพวกเขา และจงให้บางสิ่งแก่พวกเขาจากปัจจัยที่ พระเจ้าได้ทรงประทานแก่สู่เจ้า จงอย่าบังคับทาสหญิง ของสู่เจ้าให้ต้องเป็นโสเภณีเพื่อผลประโยชน์ทางโลกของ สู่เจ้าเมื่อพวกนางเองต้องการจะรักษาความบริสุทธิ์ และ ถ้าหากผู้ใดบังคับพวกนาง หลังจากการบังคับนั้น พระเจ้า จะทรงให้อภัยและความเมตตาแก่พวกนาง 34 เราได้ ประทานคำสั่งทั้งหลายอันชัดเจนแก่สู่เจ้าและได้ยกตัวอย่าง ของผู้คนที่ล่วงลับไปก่อนหน้าสู่เจ้าเพื่อเป็นข้อตักเตือน และเราได้ให้ข้อตักเตือนสำหรับผู้เกรงกลัวพระเจ้าแล้ว⁷

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ ۚ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٣﴾ وَلَيْسَتَغْفِيَنَّ الَّذِينَ لَا يَحْدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۚ وَآتُوهُمْ مِّنْ مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ ۚ وَلَا تَكْرِهُوا فَتِيحَتَكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَعُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ وَمَنْ يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾

⁷ อิสลามยอมรับชีวิตการแต่งงานสำหรับผู้ชายและผู้หญิงอย่างชัดเจน ในกรณีที่มีบางคนยังไม่ได้แต่งงานเนื่องจากขาดปัจจัย สมาชิกของสังคมจำเป็นต้องมองว่ามันเป็นปัญหาร่วมกันของพวกเขาและอย่าฝังดูตายจนกระทั่งมันได้รับการแก้ไข

ในช่วงเวลาที่อิสลามเกิดขึ้น ในแผ่นดินอาหรับยังมีระบบการเป็นเจ้าของทาสอยู่เช่นเดียวกับในสวนอื่น ๆ ของโลก แต่อิสลามได้เริ่มทำลายระบบทาสอย่างเป็นระบบในลักษณะที่ค่อยเป็นค่อยไป หนึ่งในวิธีการที่รู้จักกันก็คือวิธีการ “มะกาติบะฮฺ” ความหมายทางภาษาของคำว่า “กิตาบ” หรือ “มะกาติบะฮฺ” ก็คือ “การเขียน” ในที่นี้มันหมายถึงพันธะที่ทาสชายหรือทาสหญิงสัญญาแก่นายผู้เป็นเจ้าของเขาหรือเธอว่าจะหาเงินให้จำนวนหนึ่งภายในเวลาที่กำหนดไว้และหลังจากนั้นเขาหรือเธอจะเป็นอิสระ

ดังนั้น ทั้งทาสชายและทาสหญิงจะได้รับการปล่อยตัวให้เป็นอิสระโดยวิธีการ “มะกาติบะฮฺ” หรือโดยวิธีอื่น ๆ จนกระทั่งในตอนท้ายของยุคประวัติศาสตร์อิสลามตอนต้น(ยุคของเคาะลีฟะฮฺผู้ได้รับทางนำทั้งสี่คน) สถาบันความเป็นทาสได้ถูกทำลายไปจนเกือบหมด ▶

35 พระเจ้าทรงเป็นแสงสว่างแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและ แผ่นดิน แสงสว่างของพระองค์นั้นอาจเปรียบได้กับ (แสงสว่างของ) ตะเกียงในช่องผนังตะเกียงนั้นอยู่ใน โคมแก้ว โคมแก้วนั้นเหมือนกับดวงดาวที่ประกายแสงและตะเกียงนั้นได้ถูกจุดด้วยน้ำมันมะกอกของต้นไม้ อันจำเริญที่มีได้อยู่ทางตะวันออกและทางตะวันตก^ก น้ำมันของมันมีคุณสมบัติราวกับว่ามันจะส่องแสง ออกมาด้วยตัวของมันเองถึงแม้ว่าจะไม่มีไฟจุดมันก็ตาม แสงสว่างเหนือแสงสว่าง พระเจ้าทรงนำทาง ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ยังแสงสว่างของพระองค์ และพระองค์ทรงยกอุปมาต่างๆเพื่อมนุษย์จะได้เกิด ความกระจ่าง พระองค์ทรงมีความรอบรู้ทุกสิ่งอย่าง สมบูรณ์

﴿ اللَّهُ نُورٌ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾

ในยุคก่อนหน้าอิสลามและแม้แต่ในยุคต้นของอิสลาม มีคนเคยใช้ทาสหญิงทำงานเป็นโสเภณี อับดุลลอฮ์ อิบน์อุมัยยัยมีทาสหญิงหลายคนที่เขาบังคับให้ค้าประเวณีและหากำไรจากผู้หญิงเหล่านี้ เมื่อทาสหญิงคนหนึ่งของเขาเข้ารับอิสลามและต้องการจะเลิกการค้าประเวณี อับดุลลอฮ์ อิบน์อุมัยยัยได้เริ่มทำร้ายเธอ ในที่สุด นบีมุฮัมมัดจึงได้สั่งให้ปลดปล่อยเธอเป็นอิสระจากเขาโดยการจ่ายเงินเพื่อเป็นค่าอิสรภาพของเธอ

^ก นี่เป็นคำเปรียบเทียบกับที่มีความหมายหลายชั้น “แสงสว่าง” เป็นสัญลักษณ์แทนทางนำของพระเจ้า “ช่องผนัง” คือหัวใจของมนุษย์และ “ตะเกียง” คือความศรัทธาที่อยู่ในช่องผนัง มีการอธิบายรายละเอียดให้เห็นภาพด้วยคำว่า “ดวงดาวที่ประกายแสง” และ “น้ำมันตะเกียงที่ถูกจุดให้สว่าง” ความศรัทธาที่เปรียบเป็นตะเกียงอยู่ในช่องผนังของหัวใจมนุษย์ปลดปล่อยและได้รับการคุ้มครองอย่างดีจากอิทธิพลภายนอกโดย “แสงประกาย” หรือกำแพงของช่องผนัง (หัวใจของมนุษย์) “น้ำมัน” ในตะเกียงที่พร้อมจะถูกจุดให้สว่างในเวลาใดก็ได้พุดถึงความศรัทธาที่เฝ้าคอยสังขรณ์ให้ปรากฏต่อหน้ามันอย่างใจจดใจจ่อ เพื่อที่มันจะได้รับสังขรณ์โดยไม่ลงเลรีอแม้แต่น้อยนิดและทำให้ตัวเองสว่างขึ้นมา

ความจริงก็คือแหล่งที่มาเพียงแหล่งเดียวของแสงสว่างในจักรวาลก็คือพระเจ้า ทั้งหมดรับแสงสว่างและทางนำจากแหล่งนี้เท่านั้น ยิ่งไปกว่านั้น พระเจ้ายังทรงปลุกฝังความปรารถนาอันแรงกล้าเพื่อสังขรณ์ไว้ในธรรมชาติของมนุษย์ด้วย ความปรารถนาที่แรงมากและถ้าหากมันไม่จางลง มันก็จะต้องการไม่สิ้นสุด

โดยธรรมชาติแล้ว การรับสังขรณ์ของมนุษย์นั้นเป็นเรื่องใหญ่และจุดประกายได้ง่ายจนมันอาจเปรียบได้กับน้ำมันเชื้อเพลิงที่จะกลายเป็นไฟขึ้นมาทันทีที่ได้รับประกายไฟ

ผู้แสวงหาคือผู้ที่ไม่ปล่อยให้สัญชาติญาณตามธรรมชาติของเขากพร่องเพื่อที่ว่าเมื่อเขาได้ยินการเรียกร้องเพื่อสังขรณ์ สัญชาติญาณของเขาจะถูกปลุกเร้าทันที ดังนั้น แสงสว่างแห่งทางนำกับแสงสว่างแห่งธรรมชาติจะทำให้ชีวิตของเขาทั้งหมดสว่างไสว

36 (พวกเขาเคารพสักการะ)ในบ้านที่ พระองค์ได้ทรง บัญชาให้ยกขึ้นเพื่อเอียนาม ของพระองค์ในนั้นทั้งใน ยามเช้าและยาม เย็น ³⁷ พวกเขาเป็นคนที่การค้าขาย มิได้ ทำให้พวกเขาหันห่างออกจากการระลึกถึง พระเจ้า และการดำรงนมาซและการจ่ายชะ กาด เพราะพวกเขา กลัววันที่หัวใจจะปวด ร้าวและสายตาคจะเหลือกลาน⁷ ³⁸ เพื่อที่ พระเจ้าจะตอบแทนพวกเขาสำหรับการทำ ดี และเพื่อที่พระองค์จะได้ทรงเพิ่มพูนความ โปรดปราน ของพระองค์แก่พวกเขา พระเจ้า จะทรงประทานปัจจัย แก่ผู้ที่พระองค์ทรง ประสงค์โดยไม่มีการค้าขาย

فِي بُيُوتٍ أُذِنَ لِلَّهِ أَنْ تَرْفَعَ وَيُذَكَّرَ
فِيهَا أَسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ
وَالْآصَالِ ﴿٣٦﴾ رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ
وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ
وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ سَخِفُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ
فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٧﴾ لِيَجْزِيََهُمُ
اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن
فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ
حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

⁷ มัสญิดในท้องถิ่นที่มีคนอยู่อาศัยมีความสำคัญเหมือนหัวใจในร่างกายของมนุษย์ หัวใจของมนุษย์ ถูกทำให้สว่างไสวด้วยความศรัทธาในขณะที่มัสญิดถูกทำให้สว่างไสวด้วยการนมาซ มัสญิดถูกสร้างขึ้นมาเพื่อที่ภายในบริเวณอันศักดิ์สิทธิ์ของมัน ผู้มานมาซจะได้มีสมาธิในการคิดถึงพระเจ้าและใช้เวลาส่วนหนึ่งไปกับการนมัสการพระองค์ ในบรรยากาศทางจิตวิญญาณที่เกิดขึ้นในมัสญิด พวกเขาจะได้หันไปยังพระเจ้าผู้ทรงสร้างพวกเขาขึ้นมา

มนุษย์ที่พระเจ้าประทานทางนำของพระองค์ให้เป็นของขวัญนั้นเรียนรู้ที่จะยอมรับการเรียกร้องของ สัจธรรม หัวใจของเขาเต็มไปด้วยความรู้สึกกลัวพระเจ้าและเขาตัดสินใจที่จะดำเนินชีวิตโดยคำนึง ถึงพระเจ้า คนเช่นนี้แหละที่จะเป็นผู้เคารพสักการะพระเจ้าโดยการเสียสละและไม่คำนึงถึงตนเอง พวกเขาเป็นผู้ที่จะได้รับความจำเริญอันไม่สิ้นสุดจากพระเจ้า

39 สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา การงานของพวกเขาก็เป็นเหมือนกับภาพลวงตาในทะเลทรายที่แห้งแล้งซึ่งผู้เดินทางที่กระหายคิดว่าเป็นน้ำ แต่เมื่อเขาไปถึงที่นั่น เขาก็ไม่พบสิ่งใด แต่ที่นั่น เขาได้พบพระเจ้าทรงชำระ บัญชีเขาอย่างครบถ้วน พระเจ้าเป็นผู้ทรงจับพลันใน การชำระ⁴⁰ หรือเหมือนกับคามมิตของทะเลที่ถูก ปกคลุมไปด้วยคลื่นใหญ่ลูกแล้วลูกเล่า และเหนือขึ้นไป เป็นเมฆที่บดบังซ้อนกันจนถ้าหากเขายืดแขนของเขา ออกไป เขาก็ไม่สามารถมองเห็นมัน และไม่มีแสงสว่าง สำหรับผู้ใดที่พระเจ้าไม่ทรงให้แสงสว่าง⁷

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُهُمْ كَسَرَابٍ
بَقِيَعَةٍ تَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّى إِذَا
جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهُ
عِنْدَهُ فَوْقَهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ
الْحِسَابِ ﴿٤٠﴾ أَوْ كَظُلْمَةٍ فِي نَحْرِ لُجِّيٍّ
يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ
فَوْقِهِ سَحَابٌ ظَلَمْتُ بَعْضُهَا فَوْقَ
بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرِنُهَا
وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ
مِنْ نُورٍ ﴿٤١﴾

⁷ ตรงกันข้ามกับคนที่ฟื้นฟูแรงกระตุ้นทางธรรมชาติภายในของตนและได้รับความมั่งคั่งแห่งความศรัทธา ยังมีคนอีกประเภทหนึ่งที่ “น้ำมัน” ของเขาไม่อาจจุดติดด้วยไฟแห่งศรัทธาได้

คนประเภทที่สองนี้คือบรรดาผู้ปฏิบัติตามศาสนาที่คิดกันขึ้นมาเอง พวกเขาสร้างวังแห่งความหวังลมๆแล้งๆขึ้นมาหลังหนึ่งและมีความสุขอยู่ในนั้น พวกเขาใช้ชีวิตอยู่กับความคิดผิดๆจนกระทั่งความตายมาลบล้างความคิดผิดๆของพวกเขา หลังจากนั้น พวกเขาจึงรู้ว่าสิ่งที่พวกเขาคิดว่าเป็นเป้าหมายของพวกเขาจนกระทั่งขณะนี้ไม่ใช่สิ่งอื่นใดนอกจากหุบเหวแห่งความหายนะ

คนอีกประเภทหนึ่งประกอบด้วยผู้ปฏิเสธศรัทธาอย่างเปิดเผย คนเหล่านี้ไม่คำนึงถึงทางนำของพระเจ้า พวกเขาจึงประสบความล้มเหลวและอยู่ในความมืดตลอดกาล

41 (นบี) เจ้าไม่สังเกตหรือว่าผู้อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และหมื่นกที่กางปีกออกนั้นกำลังสวดดีสรรเสริญ พระเจ้า? แต่ละสิ่งรู้ถึงการสวดวิงวอนและการสวดดีสรรเสริญของตน และพระเจ้าทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่พวกเหล่านั้นกระทำ 42 อาณาจักรแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้า องค์เดียว และทั้งหมดจะต้องกลับไปหาพระองค์^ก

43 เจ้าไม่สังเกตหรือว่าพระเจ้าได้ทำให้เมฆเคลื่อนไหว อย่างนิมนวลและทรงทำให้มันรวมกัน แล้วทรงรวมมันขึ้น เป็นก้อนเมฆหนา หลังจากนั้น เจ้าก็ได้เห็นน้ำฝนหลังจากมาจกมัน และพระองค์ได้ทรงส่งลูกเห็บจากภูเขาสูงใหญ่ ในชั้นฟ้า แล้วพระองค์ทรงทำให้มันตกลงมายังผู้ที่ พระองค์ทรงประสงค์และให้มันพ้นไปจากผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ หลังจากนั้น เขาก็ได้เห็นแสงฟ้าแลบ จากมัน

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفْتٍ كُلُّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزَيِّجُ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنزِلُ مِنْ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٣﴾

^ก สิ่งที่พระเจ้าต้องการจากมนุษย์ก็คือเขาต้องอยู่ในสภาพของการยอมจำนนต่อสัจธรรมเสมอ นี่คือศาสนาที่แท้จริง เมื่อมองจากจุดนี้ จักรวาลทั้งหมดก็ปฏิบัติตามศาสนาแห่งสัจธรรม เพราะทุกสิ่งในจักรวาลปฏิบัติตามในสิ่งที่มันต้องทำไปตามนั้น

ยกตัวอย่างนก เมื่อนกกางปีกของมันบินในอากาศ มันได้แสดงตัวอย่างของการอยู่ร่วมกับโลกแห่งความจริงภายนอก

สิ่งที่พระเจ้าสร้างขึ้นมาอันมีวิธีการนมัสการและวิธีการสรรเสริญพระเจ้าตามที่ได้ถูกกำหนดไว้ให้ปฏิบัติตาม ในทำนองเดียวกัน มนุษย์ก็มีวิธีการสวดดีพระเจ้าตามที่กำหนดไว้ให้เขาปฏิบัติเช่นกัน ถ้ามนุษย์ไม่สนใจหรือยังมีพฤติกรรมฝ่าฝืนในเรื่องนี้ เขาจะต้องจ่ายราคามันอย่างหนัก

44 พระองค์ทรงสับเปลี่ยนกลางวันและกลางคืน แท้จริง ในนั้นมีบทเรียนสำหรับผู้มีสายตาสั่งเกต^๗

45 พระเจ้าทรงสร้างสิ่งมีชีวิตทุกสิ่งจากน้ำ ในจำนวนนั้น มีบางประเภทที่เคลื่อนไหวด้วยท้อง บางประเภทเคลื่อนไหวด้วยขา ทั้งสองและบางประเภทเคลื่อนไหวด้วยขา ทั้งสี่ แท้จริง พระเจ้าทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ พระเจ้า ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง^๘ เราได้ประทานสาสน์นี้ที่ทำให้ ความจริงเป็นที่ชัดเจนมาแล้ว อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรง นำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไปยังหนทางที่ถูกต้อง^๙

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ خَلَقَ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾ لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾

^๗ เหตุการณ์ต่างๆของโลกวัตถุได้แนะนำให้ผู้รู้จักพระเจ้าผู้ทรงสร้างโดยตรง แต่เฉพาะบรรดาผู้มีความเข้าใจอันลึกซึ้งเท่านั้น ตัวอย่างเช่นฝนซึ่งเกิดขึ้นจากเหตุการณ์ต่างๆที่เป็นวัฏจักรของฝนฟ้าแลบและฟ้าร้อง การสับเปลี่ยนของกลางวันและกลางคืนอย่างต่อเนื่องก็เป็นปรากฏการณ์อันมหัศจรรย์เช่นกัน เมื่อเห็นการเกิดขึ้นของสิ่งเหล่านี้แล้ว คนที่มีความคิดลึกซึ้งจะเริ่มใช้ความคิดเดินทางไปเหนือปรากฏการณ์ภายนอกเพื่อเข้าไปยังสิ่งที่อยู่สูงกวานั้น นั่นคือ ความจริงโดยธรรมชาติของทุกสิ่ง นี่เป็นสิ่งที่ถูกเรียกว่า "อิบเราะฮฺ" ซึ่งมีความหมายว่าการสำรวจ

^๘ สำหรับทุกสิ่งที่มีมองเห็น นี่คือโลกของความมากมายหลากหลาย โดยอาศัยความเชื่อเช่นนี้ คนในยุคโบราณจึงทักท้วงเอาว่าผู้สร้างสิ่งที่มีมากมายและหลากหลายต้องมีมากมายด้วยเช่นกัน แต่ใครที่สังเกตธรรมชาติอย่างลึกซึ้งจะพบว่าในความหลากหลายมากมายนั้นมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันซ่อนเร้นอยู่ การสังเกตนี้แตกต่างไปจากการที่ทักท้วงเอาเองก่อนหน้านี้

สัตว์มีหลายชนิด แต่การศึกษาลึกลงไปแสดงให้เห็นว่าระบบทางชีววิทยาของสัตว์ทั้งหมดนั้นมีแบบแผนอย่างเดียวกัน ด้วยความจริงเช่นนี้ ความมากมายและความหลากหลายของชีวิตรอบตัวเราต้องถูกถือว่าเป็นความมหัศจรรย์แห่งการสร้างของธรรมชาติ สิ่งที่เราเห็นจากมุมมองหนึ่งดูเหมือนว่าเป็นความมากมายของการสร้างสรรค์ แต่ถ้ามองอีกมุมมองหนึ่งเป็นการพิสูจน์ให้เห็นถึงเอกภาพของการสร้าง

โลกปัจจุบันเป็นโลกที่เราต้องค้นหาความจริงท่ามกลางความเท็จ ที่นี่ เราต้องให้ตัวเองอยู่เหนือสิ่งที่ลลกลวงเพื่อที่จะมองเห็นสัจธรรม มนุษย์ได้รับสติปัญญาเพื่อสิ่งนี้ เฉพาะคนที่ใช้คบเพลิงแห่งสติปัญญาของพระเจ้าเท่านั้นจะพบหนทางที่ถูกต้องในขณะที่คนไม่ใช้คบเพลิงนี้จะลงไปสู่สภาพของความวุ่นวายทางศีลธรรม

47 พวกเขา กล่าวว่า “เราศรัทธาในพระเจ้า และในศาสนทูต และเราเชื่อฟัง” แต่หลังจากนั้น พวกเขา ก็หันกลับไป คน เช่นนี้มิใช่ผู้ศรัทธาที่แท้จริง⁴⁸ และเมื่อพวกเขาถูกเรียกร้อง ไปยังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ เพื่อที่พวกเขาจะได้ตัดสินใจ ระหว่างพวกเขา กลุ่มหนึ่งของพวกเขาได้หันออกไป⁴⁹ แต่ ถ้าหากความจริงอยู่ข้างพวกเขา พวกเขาจะมาหาศาสนทูต โดยเต็มใจรับ⁵⁰ ในหัวใจของพวกเขา มีโรคกระนั้นหรือ? หรือว่าพวกเขา มีความสงสัย? หรือพวกเขากลัวว่าพระเจ้า และศาสนทูตของพระองค์จะไม่ยุติธรรมต่อพวกเขา? เปล่า เลย พวกเขาเองต่างหากที่เป็นผู้ทำความผิด⁷

وَيَقُولُونَ ءَاَمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ
وَاطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ
ذٰلِكَ ۗ وَمَا اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٧﴾
وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾
وَإِنْ يَكُنْ هُمْ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ
مُدْعِيْنَ ﴿٤٩﴾ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ
أَرْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحْجِفَ اللّٰهُ
عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ ۗ بَلْ اُولٰٓئِكَ هُمُ
الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾

⁷ ในขณะที่นี้มีมุฮัมมัดอยู่ในมะดีนะฮ์ มีคนกลุ่มหนึ่งที่รับอิสลามอย่างเปิดเผย แต่ไม่มีความจริงใจในศาสนา คนกลุ่มนี้ถูกเรียกว่าคนตลบตะแลง (มุนาฟิก) คนเหล่านี้คือไม่ว่าพวกเขาเชื่อฟังพระเจ้าและนบีของพระองค์ แต่ในทางปฏิบัติ เมื่อถึงเวลาจำเป็น การกระทำของพวกเขาจะตรงกันข้ามกับสิ่งที่เขาแสดงแสร้งแกล้งพูด บรรดาผู้ปรักปรำหญิงผู้ศรัทธาที่

ในตอนนั้น เนื่องจากสถานการณ์ที่เป็นอยู่ ศาโลอิสลามยังไม่เกิดขึ้น พวกหัวหน้าชาวยิวได้ตัดสินใจคิดต่าง ๆ ตามประเพณีมาเป็นเวลาหลายศตวรรษ แต่ตอนนี้ มีมุฮัมมัดได้อพยพมายังมะดีนะฮ์และตั้งหลักแหล่งที่นั่น จึงเป็นเรื่องปกติที่พวกมุนาฟิกหรือมุสลิมครึ่งหัวใจจะตกลงกันให้เขามีมุฮัมมัดเป็นผู้ตัดสินข้อพิพาทของพวกเขาตนกับมุสลิมคนอื่น ๆ เฉพาะในกรณีที่พวกเขาแน่ใจว่าการตัดสินจะเป็นประโยชน์ต่อพวกเขา แต่เมื่อดูแล้วว่าผลการตัดสินที่จะออกมาไม่เป็นประโยชน์ต่อพวกเขา พวกคนตลบตะแลงเหล่านี้จะไปหาหัวหน้าชาวยิวเพื่อให้ตัดสินกรณีของพวกเขา

ดังที่เห็น นี่คือการกระทำที่ฉลาดมาก แต่ในความเป็นจริงแล้ว คนพวกนี้กำลังสร้างความไม่เป็นธรรมให้แก่ตัวของพวกเขาเอง ผู้ชนะในลักษณะเช่นนี้จะได้รับความพ่ายแพ้แม้แต่ก่อนไปถึงศาลของพระเจ้าเสียด้วยซ้ำ

51 ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาอันนั้น เมื่อพวกเขาถูกเรียกไปยัง พระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์เพื่อที่ศาสนทูตจะได้ ตัดสินในระหว่างพวกเขา พวกเขา กล่าวว่า “เราไต่ยืนและเราเชื่อฟัง” พวกเขาคือผู้ประสบความสำเร็จอย่างแท้จริง 52 บรรดาผู้ที่เชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของ พระองค์และกลัวพระเจ้าและสำรวมตนต่อพระองค์คือ ผู้ได้รับความชียชนะ⁷

53 พวกเขา(คนลับปลับ)สาบานด้วยพระเจ้าอย่างแข็งขัน ว่าถ้าเจ้าสั่งพวกเขาให้ออกไป พวกเขาจะเชื่อฟังเจ้า จง บอกพวกเขาว่า “อย่าสาบานเลย เพราะการเชื่อฟังของพวกท่านต่างหากที่สำคัญ มิใช่การสาบานพระเจ้าทรง รู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกท่านกระทำ”⁷

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥٢﴾ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَخَشِيَ اللَّهَ وَبَيَّنَّ قَهَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٥٣﴾ * وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

⁷ ผู้ศรัทธาคือผู้ที่มอบตัวเองให้เป็นผู้ปฏิบัติตามพระเจ้าและนบีของพระองค์ ทันทีที่เขารู้ว่าพระเจ้าและนบีของพระองค์ตัดสินอย่างไร เขาก็ปฏิบัติตามนั้นโดยไม่ลังเลและไม่คำนึงว่ามันเป็นไปตามความต้องการหรือขัดกับความต้องการของเขา หรือมันคุ้มครองหรือทำลายผลประโยชน์ส่วนตัวของเขาหรือไม่

ในชีวิตโลกหน้า ความสำเร็จเป็นของคนที่ค้อมศีรษะยอมจำนนต่อคำบัญชาของพระเจ้าและนบีของพระองค์และคนที่เกรงกลัวพระองค์มากที่สุด และการปกป้องตัวเองให้พ้นจากความไม่พอใจของพระเจ้าเป็นเรื่องใหญ่ที่สุดในชีวิตของเขา

⁷ คนที่หัวใจของเขาตระหนักถึงพระเจ้าอย่างลึกซึ้งจะลดสายตาของเขาลงต่ำ ความรู้สึกที่รับผิดชอบของเขาทำให้เขาเตรียมพร้อมสำหรับการเสียสละอันยิ่งใหญ่และทำให้เขาเป็นคนประหยัดคำพูด เพราะเขานึกถึงความรับผิดชอบของเขาต่อหน้าพระเจ้า

ในทางตรงข้าม คนที่เฉื่อยชาในความสัมพันธ์ของเขากับพระเจ้าจะขยันขันแข็งในการมีความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ เขาจะขดเขยความบกพร่องในเรื่องการงานของเขาโดยสารพัดคำพูด เนื่องจากเขาไม่มีลักษณะที่ดีมาแสดง เขาจึงใช้คำพูดอ้างโน่นอ้างนี่เพื่อที่จะสร้างภาพลักษณ์ของเขว่าเป็นบุคคลที่เชื่อถือได้และน่าเคารพ คนที่พยายามจะให้คนอื่นคล้อยตามตัวเองโดยการใช้คารมคิดว่าเรื่องทั้งหมดเป็นเรื่องระหว่างมนุษย์ด้วยกันเอง แต่บรรดาผู้เชื่อถือว่าเรื่องที่แท้จริงเป็นเรื่องระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์จะมีทัศนะที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากมาย

54 (มุฮัมมัด) จงกล่าวเถิดว่า“จงเชื่อฟังพระเจ้าและจงเชื่อฟังศาสนทูต แต่ถ้าพวกท่านหันกลับ จงรู้ไว้ด้วยว่า ศาสนทูตนั้นรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ถูกมอบหมายให้แก่เขา และพวกท่านก็รับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ถูกมอบหมายให้แก่พวกท่าน ถ้าหากพวกท่านเชื่อฟังเขา พวกท่าน จะถูกนำทางอย่างถูกต้อง เพราะความรับผิดชอบของ ศาสนทูตนั้นก็ค่านำศาสน์อันกระจ่างแจ่มมายังพวกท่าน”

55 พระเจ้าได้ทรงสัญญาแก่บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความความความดีในหมู่ผู้เจ้าว่าพระองค์จะทรงทำให้พวกเขา เป็นผู้สืบทอดในแผ่นดินเช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงทำให้บรรดาคนก่อนหน้าพวกเขาเป็นผู้สืบทอดมาแล้ว และ พระองค์จะทำให้ศาสนาที่พระองค์ได้ทรงอนุมัติสำหรับ พวกเขาดังอยู่อย่างมั่นคง และจะทรงเปลี่ยนสภาพแห่ง ความหวาดกลัวของพวกเขາให้เป็นความสันติและมั่นคง ปลอดภัย จงให้พวกเขาเคารพสักการะฉันและอย่าตั้ง สิ่งใดเป็นพระเจ้าเทียบเคียงกับฉัน หลังจากนั้น ผู้ใดปฏิเสธ พวกเขาก็เป็นผู้ฝ่าฝืน⁷

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ
وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ
تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ
الْمُبِينُ ﴿١٤﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا
أَسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ
وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ
لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا
وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْفَاسِقُونَ ﴿١٥﴾

⁷ สัญญาว่าจะให้สถานะที่เหนือกว่านี้ในตอนแรกใช้กับบีมุฮัมมัดและบรรดาสาวกของท่าน แต่ก็ใช้กับประชาชนผู้ศรัทธาทั้งหมดด้วย ในที่นี้จะสังเกตได้ว่าคนที่มีความศรัทธาไม่ต้องทำให้การมีอำนาจเป็นเป้าหมายของพวกเขา เพราะสิ่งเหล่านี้ความจริงแล้วเป็นความจำเริญของพระเจ้าซึ่งถูกประทานแก่ผู้ศรัทธาที่สมควรได้รับเป็นรางวัลตอบแทนสำหรับความศรัทธาและการทำดีของพวกเขา

วัตถุประสงค์ของการประทานสถานะที่เหนือกว่าก็คือการทำให้ผู้ศรัทธามีความมั่นคงในโลกนี้เพื่อที่พวกเขาจะสามารถใช้ชีวิตอย่างสงบและปลอดภัย สามารถดำเนินชีวิตในสภาพผู้เป็นป่าวของพระเจ้าและแสดงความเคารพสักการะพระองค์ได้อย่างเป็นอิสระโดยไม่ต้องกลัวศัตรูใดๆ สถานะในการมีอำนาจของผู้ศรัทธายังมีอยู่ต่อไปตราบใดที่พวกเขายังคงแสดงความกตัญญูต่อพระเจ้าและยังคงยำเกรงพระองค์ไม่เสื่อมคลาย

การแต่งตั้งผู้สืบทอด “เคาะลีฟะฮ์” หรือ “ผู้มาทีหลัง” หมายรวมถึงการมอบสถานะผู้มีอำนาจและความมั่นคงแก่ประชาชนหนึ่งแทนประชาชนหนึ่งที่ก่อนหน้านี้เคยได้รับสถานะนี้ ความจริงแล้วตำแหน่งแห่งการมีอำนาจเป็นส่วนหนึ่งของการทดสอบของพระเจ้า พระเจ้ามอบตำแหน่งนี้ให้แก่ทุกประชาชนครั้งแล้วครั้งเล่าและทดสอบประชาชนเหล่านี้ สำหรับคนที่มีความศรัทธา ตำแหน่งนี้คือวิธีการหนึ่งในการตัดสินพวกเขา

56 ดังนั้น จงดำรงนมาซและจงจ่ายซะกาต และจงเชื่อฟัง ศาสนทูตเพื่อสุเจ้าจะได้รับความสะดวก 57 จงอย่าคิดว่า บรรดาผู้ปฏิเสธจะสามารถทำลายแผนการบนแผ่นดินของเราได้ และที่พำนักของพวกเขา คือนรกและมันเป็น ที่พักอันชั่วช้า^๗

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمُ النَّارُ
وَلَيْسَ الْمَصِيرُ

^๗ ความจำเริญของพระเจ้าหมายถึงตำแหน่งแห่งอำนาจในโลกปัจจุบันและสวรรค์ในโลกหน้า บรรดาผู้ที่ต้องการจะทำให้ตัวเองสมควรได้รับความจำเริญนี้ต้องมีคุณธรรมสามประการในตัวเอง นั่นคือ ความยำเกรง การบริจาคและความเต็มใจที่จะปฏิบัติตามแบบอย่างของนบี

คุณสมบัตินี้แรกจะเห็นได้จากการปฏิบัตินมาซเป็นปกติ การปฏิบัตินมาซเป็นปกติแสดงถึงความมุ่งมั่นที่จะดำเนินชีวิตด้วยความจริงใจ เจียมเนื้อเจียมตัวและถ่อมตน ไม่แสดงความทะนงตนและโอหัง

คุณสมบัตินี้สองอยู่ในรูปของการจ่ายซะกาตหรือการจ่ายทานที่ถูกกำหนดไว้ซึ่งหมายถึงการจัดสรรความมั่งคั่งของตัวเองออกมาส่วนหนึ่งตามที่กำหนดไว้และนำไปมอบให้แก่กับยตุลมาลหรือกองคลังสาธารณะ การจ่ายซะกาตเป็นการบ่งบอกว่ามนุษย์ต้องไม่เห็นแก่ตัว แต่ต้องเป็นผู้ปรารถนาดีต่อคนอื่น ความปรารถนาดีของพวกเขาต้องมีถึงขนาดเขาเกิดความรู้สึกว่าเขาอื่นมีสิทธิบางอย่างเหนือพวกเขา

คุณสมบัตินี้สามคือการเชื่อฟังนบีมุฮัมมัด ในระหว่างที่ท่านมีชีวิต นี่หมายถึงการเชื่อฟังท่านโดยตรง แต่หลังสมัยของท่าน มันหมายถึงการเชื่อฟังซุนนะฮฺหรือแบบอย่างคำสอนของท่าน พุคอีกอย่างหนึ่งก็คือ ในทุกเรื่องในชีวิต ตัวอย่างอันประเสริฐที่สุดสำหรับมนุษย์ก็คือชีวิตของนบีของพระเจ้า มนุษย์ต้องยอมรับท่านเพียงผู้เดียวว่าเป็นผู้นำทางของพวกเขาและเมื่อได้รับการวินิจฉัยของท่าน พวกเขาต้องละทิ้งความเห็นส่วนตัวของพวกเขา นบีต้องอยู่ในสถานะผู้นำและคนอื่น ๆ ทั้งหมดต้องอยู่ข้างหลังท่าน

58 โอ้อบรมคาผู้ศรัทธาทิ้งหลาย จึงให้บรรดาผู้
ที่สุเจ้า ครอบครองโดยชอบธรรมและบรรดา
ผู้ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ มีความรู้สึกทางเพศขอ
อนุญาตเจ้าก่อนที่จะเข้ามาพบ สุเจ้าในสาม
เวลาด้วยกัน นั่นคือ ก่อนนมาฆรุ่งอรุณ และ
ตอนกลางวันเมื่อสุเจ้าถอดเสื้อผ้า และหลัง
นมาฆ อีซาร์ ทั้งสามเวลานี้คือเวลาส่วน
ตัวของสุเจ้า ไม่มีโทษ อันใดแก่สุเจ้าและ
แก่พวกเขาถ้าหากพวกเขาไปในเวลา อื่น
นอกจากนี้โดยไม่ได้รับอนุญาต เพราะสุเจ้า
ต้องไป เยี่ยมเยียนกันและกันครั้งแล้วครั้ง
เล่า ในทำนองนี้แหละ ที่พระเจ้าได้ทรง
ทำให้คำบัญชาของพระองค์เป็นที่ ชัดเจน
แก่สุเจ้า และพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรง
ปรีชาญาณ 59 เมื่อลูกๆของสุเจ้าได้เข้าสู่วัย
ที่มีความ รู้สึกทางเพศ พวกเขาจะต้องได้รับ
อนุญาตจากสุเจ้า ในเรื่องนี่เช่นเดียวกับที่คน
ก่อนหน้าพวกเขาได้ขออนุญาต ในทำนอง
นี้ พระเจ้าได้ทำให้คำสั่งที่พระองค์ประทาน
มา เป็นที่ชัดเจนแก่สุเจ้า เพราะพระองค์เป็น
ผู้ทรงรอบรู้ ผู้ ทรงปรีชาญาณ 60 ไม่เป็นที่ถูก
ตำหนิแต่ประการใดสำหรับ หญิงชราที่ผ่าน
วัยสมรสแล้วถ้าพวกนางจะถอดเสื้อคลุม
ของพวกนางโดยที่ไม่ได้ต้องการจะเอา
เครื่องประดับ ของพวกนาง อยางไรก็ตาม
ถ้าหากพวกนางไม่ทำเช่นนั้น จะเป็นการ
ดีกว่าสำหรับพวกนาง เพราะพระเจ้าเป็นผู้
ทรงได้ยื่นทุกสิ่งและผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง⁷

يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَسْتَعِذَّكُمْ الَّذِينَ
مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ
مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ
وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ الظَّهْرِ وَمِن
بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ
لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ
طَوْفُوتٍ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ
كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ
الْحُلُمَ فَلْيَسْتَعِذُوا كَمَا اسْتَعَاذَ
الَّذِينَ مِّن قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾
وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ
نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ
يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ
وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٦١﴾

⁷ ในบางอายะฮ์ก่อนหน้านี มีคำสั่งบางอย่างเกี่ยวกับความประพฤติทางสังคมอยู่ มาในตอนนี้ได้
มีการอธิบายรายละเอียดขยายคำสั่งเหล่านั้น ตัวอย่างเช่น คำสั่งหนึ่งที่มีต่อผู้หญิงในตอนแรกเกี่ยว
กับการปกปิดร่างกายก็คือนางต้องปกปิดหน้าอกด้วยผ้าคลุมหัวหรือผ้าห่ม(อายะฮ์ที่ 31) ในอายะฮ์
ที่ 60 คนแก่ที่ผ่านวัยแต่งงานมาแล้วได้รับการยกเว้นจากกฎทั่วไป และได้มีการบอกว่าไม่มีการเสีย
หายแต่ประการใดในการไม่ปฏิบัติตาม คำสั่งสองชุดนี้อาจถูกประทานลงมาในคราวเดียวกัน แต่มีสิ
วรรคเข้ามาแทรกและในสิวรรคนี้มีการพูดถึงเรื่องต่างๆ มีอะติษกล่าวว่หลังคำสั่งแรกๆถูกประทาน
มา มีปัญหาบางอย่างในทางปฏิบัติเกิดขึ้น ดังนั้น เพื่อเป็นการสร้างความกระจ่าง อายะฮ์เหล่านี้จึง
ถูกประทานมา นี่เป็นการแสดงว่ากุรอานใช้วิธีการเปลี่ยนแปลงอย่างค่อยเป็นค่อยไป ไม่ใช่ใช้วิธีการ
เปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน มันเป็นไปได้สำหรับพระเจ้าที่จะประทานคำสั่งทั้งหมดลงมาในเวลา
เดียว แต่พระองค์ทรงเลือกที่จะประทานลงมาทีละเล็กทีละน้อยตามสถานการณ์

61 ไม่มีข้อเสียหายอันใดถ้าหากคนตาบอดหรือคนง่อย หรือคนป่วยหรือสุเจ้าที่จะกินอาหารในบ้านของสุเจ้าเอง หรือในบ้านของพ่อและปู่ของสุเจ้า หรือที่บ้านของแม่ และยายของสุเจ้าหรือที่บ้านของพี่ชายน้องชายของสุเจ้า หรือที่บ้านพี่สาวน้องสาวของสุเจ้า หรือที่บ้านพี่ชายน้องชายของพ่อของสุเจ้า หรือที่บ้านพี่สาวน้องสาวของพ่อของสุเจ้า หรือที่บ้านของพี่ชายน้องชายของแม่ของสุเจ้าหรือที่บ้านของพี่สาวน้องสาวของแม่ของสุเจ้า หรือในบ้านที่สุเจ้าครอบครอง ภูเขาของมັນหรือที่บ้านของเพื่อนของสุเจ้า และไม่เป็นการผิดอันใดถ้าสุเจ้าจะกินอาหารร่วมกัน หรือกินแยกกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อสุเจ้าเข้าไปในบ้าน สุเจ้าต้องกล่าวคำที่ทักทายแก่พวกพ้องของสุเจ้าก่อน เพราะ การทักทายให้พระที่พระเจ้ากำหนดไว้ นั้นเป็นความจำเริญ และความบริสุทธิ์ นั้นแหละที่พระเจ้าได้ทรงทำให้คำบัญชา ของพระองค์เป็นที่ชัดเจนสำหรับสุเจ้าโดยหวังว่าสุเจ้าจะ ใช้สติปัญญาทำความเข้าใจ⁷

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتُمْ أَيْمَانُهُمْ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

⁷ ก่อนการมาของอิสลาม สังคมอาหรับเป็นสังคมที่มีเสรีภาพอย่างเต็มที่ อย่างไรก็ตาม หลังจากนั้น อิสลามได้กำหนดข้อจำกัดบางอย่างในการเข้าบ้านดังที่กล่าวไปแล้วก่อนหน้านั้น ดังนั้น ผู้คนจึงรู้สึก ว่าข้อจำกัดนี้ทำให้ชีวิตทางสังคมของพวกเขาดีขึ้นอย่างมาก

ดังนั้น ภายหลังเหล่านี้จึงถูกประทานมาเพื่อสร้างความกระจำจ มั่นได้มีการทำให้เป็นที่ชัดเจนว่าข้อ จำกัดเหล่านี้มีไว้เพื่อจัดระเบียบและสร้างระบบชีวิตทางสังคม มิใช่เพื่อตัดทอนเสรีภาพอันชอบธรรม ตัวอย่างเช่น ถ้าคนตาบอด คนพิการและคนป่วยถูกแยกออกไปจากผู้เฝ้าดูแลหรือญาติ มันก็เท่ากับ การทำให้คนเหล่านี้ไม่มีผู้ช่วยเหลือ แต่นี่มิใช่เจตนาของอิสลาม ดังนั้น จึงได้มีการอธิบายรายละเอียดคำสั่งก่อนหน้านี้นี้เป็นการเพิ่มเติมและเพื่อเป็นการบอกถึงเจตนาที่แท้จริงของคำสั่งเหล่านั้น

กล่าวกันว่าวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของอิสลามคือมนุษย์ต้องมีความปรารถนาดีต่อกัน เมื่อใครคนหนึ่ง เข้าไปในบ้านของอีกคนหนึ่ง เขาควรแสดงความเคารพด้วยการทักทายว่า "สันติจงมีแด่ท่านและความจำเริญจงมีแด่ท่าน" ถ้ามนุษย์มีเจตนาธรรมเช่นนี้ ความชั่วทางสังคมจะหมดไปโดยปริยาย

62 บรรดาผู้ศรัทธาที่แท้จริงนั้นคือผู้ที่ศรัทธาในพระเจ้า และศาสนทูตของพระองค์ด้วยความจริงใจ เมื่อพวกเขา อยู่กับศาสนทูตเพื่อการทำงานร่วมกันแล้ว พวกเขาจะไม่ ละไปจากเขาจนกว่าจะขออนุญาตจากเขาเสียก่อน แท้จริง คนที่ขออนุญาตจากเจ้าเท่านั้นคือผู้ศรัทธาในพระเจ้าและ ศาสนทูตของพระองค์อย่างจริงใจ ดังนั้น เมื่อพวกเขา ขออนุญาตเจ้าเพื่อกิจการบางอย่างของพวกเขา เจ้าจง อนุญาตแก่คนที่เจ้าประสงค์ และจงขอยกยจากพระเจ้า ให้แก่คนเหล่านั้น แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁷

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ إِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ
جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ ۚ إِنَّ
الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ فَإِذَا
أَسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذِّنْ لِمَن
شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ ۚ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٢﴾

⁷ เหตุการณ์ต่างๆ มักจะเอื้อให้มีการประชุมปรึกษาหารือเพื่อที่จะแสวงหาความร่วมมือกันอยู่เสมอ

ในเวลาเช่นนั้น อาจเป็นไปได้ว่ามีบางคนสูญเสียผลประโยชน์หลังจากนั้นสักพักและต้องการจะออกไป นี่มิใช่หน้าที่ที่ถูกต้องของอิสลาม อย่างไรก็ตาม แม้ในบรรดาผู้ที่ไม่มีความคิดเช่นนั้น แต่อาจมีบางคนที่ต้องการจะออกไปจากที่ประชุมก่อนเวลาเพราะความจำเป็นเร่งด่วนบางอย่าง คนเหล่านี้ต้องขออนุญาตจากบุคคลผู้รับผิดชอบ(ในระหว่างสมัยของนบี ต้องขออนุญาตจากท่านนบีเอง) ยิ่งไปกว่านั้น ถ้าบุคคลผู้รับผิดชอบไม่อนุญาต พวกเขาต้องอยู่ในที่ประชุมโดยไม่ขุ่นเคืองใจจนกระทั่งเสร็จสิ้นการประชุม

คนที่รับผิดชอบในกิจการส่วนร่วมของมุสลิมต้องมีอารมณ์และทำที่โอนอ่อนผ่อนปรนต่อคำขอร้องที่มีเหตุผลบางอย่างที่มีความจำเป็นมากกว่าการนั่งประชุม ไม่เพียงเท่านั้น เขาต้องวิงวอนต่อพระเจ้าให้ช่วยเหลือผู้ที่ขอร้องจะออกไปจากที่ประชุมด้วย

63 (บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย) จงอย่าถือว่าการถูกเรียกร้อง โดยศาสนทูตในหมู่ผู้เจ้าเป็นเหมือนกับที่ผู้เจ้าเรียกร้อง กันและกัน พระเจ้าทรงรู้ดีถึงบางคนในหมู่ผู้เจ้าที่หลบเลี่ยงออกไปโดยอาศัยข้ออ้างบางอย่าง จงให้พวกที่ไม่ เชื่อฟังคำสั่งของเขาระวังตัวว่าพวกเขาจะประสบเหตุ ร้ายบางอย่างหรืออาจจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด 64 จงรู้ไว้เถิดว่าอะไรก็ตามที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และ แผ่นดินนั้นเป็นของพระเจ้า พระองค์ทรงรู้ว่าผู้เจ้าทำ อะไรอยู่ในวันที่ผู้เจ้าถูกนำกลับไปยังพระองค์นั้น พระองค์จะให้ผู้เจ้ารู้ถึงสิ่งที่ผู้เจ้าได้ทำไว้ เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง^๗

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ
بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ
يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ
الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمُ
فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٤﴾ أَلَا
إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ
يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا
وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٥﴾

^๗ คำบัญชาให้เชื่อฟังมีของพระเจ้าใช้โดยตรงกับคนร่วมสมัยของท่านและหลังจากนั้นได้ใช้กับผู้ชายและผู้หญิงที่มีความศรัทธา

บรรดาผู้ที่หลีกเลี่ยงการใช้ความพยายามเพื่อกิจการส่วนรวมอาจคิดว่าพวกเขากำลังสร้างความเข้มแข็งให้แก่ผลประโยชน์ส่วนตัวของพวกเขาโดยการไม่เสียเวลากับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสังคมทั้งหมด แต่คนกลุ่มใดที่สูญเสียการมีส่วนร่วมทางสังคมนั้นทำให้ตัวเองอ่อนแอต่อศัตรูของตน และความเสียหายที่ตามมาจะเกิดขึ้นกับทุกคน มันไม่เว้นแม้แต่บรรดาผู้ที่คิดว่าพวกเขาได้ทำให้ตัวเองปลอดภัยแล้วโดยการให้ความสนใจอย่างเต็มที่แก่กิจการของพวกเขาเอง

25. เกณฑ์ตัดสิน

อัล-ฟุรกอน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ มหาจำเรียงยั้งคือพระองค์ผู้ทรงประทาน
เกณฑ์ตัดสิน^๗ (อัลกุรอาน)แก่บ่าวของ
พระองค์เพื่อที่เขาจะได้เตือนมนุษยชาติ
² พระองค์คือผู้ทรงอำนาจสูงสุดแห่งชั้นฟ้า
ทั้งหลาย และแผ่นดินและมีได้ทรงให้กำเนิด
บุตรและไม่มีผู้ใดเป็น หุ่นส่วนในอำนาจ
สูงสุดของพระองค์ และพระองค์ทรงสร้าง
ทุกสิ่งและทรงกำหนดสภาวะการณ์ของมัน
อย่างแม่นยำ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى
عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾
الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ
فِي الْمَلِكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ
تَقْدِيرًا ﴿٢﴾

^๗ “เกณฑ์ตัดสิน” เป็นการแปลความหมายในทางภาษาของคำว่า “อัลฟุรกอน” ซึ่งเป็นเกณฑ์ตัดสิน เพื่อแยกแยะระหว่างสังขรรรมกับความเท็จ ในบริบทนี้ “เกณฑ์ตัดสิน” หมายถึงกุรอาน พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ดีที่สุดในเรื่องและทรงมีอำนาจสูงสุดแต่เพียงพระองค์เดียว การประทานคัมภีร์มาในนามของ พระเจ้ามีสองด้าน ด้านหนึ่งคือ กุรอานเป็นความจริงและไม่มีข้อสงสัยในเรื่องของความถูกต้องเชื่อถือได้ อีกด้านหนึ่งคือ การยอมรับหรือการปฏิเสธกุรอานไม่อาจมีผลตามมาที่เหมือนกัน

พระเจ้าเท่านั้นเป็นผู้ทรงมีอำนาจทั้งหมด ไม่มีผู้ใดสามารถมีอิทธิพลต่อการตัดสินของพระองค์และ ไม่มีใครสามารถเข้ามาแทรกแซงระหว่างพระองค์กับการตัดสินของพระองค์ได้ ความจริงนี้ทำให้ แน่ใจว่าใครที่ยึดถือกุรอานเป็นผู้นำทางจะประสบความสำเร็จในขณะที่ใครละทิ้งกุรอานจะพบว่าเขา ไม่อาจช่วยเหลือตัวเองให้พ้นจากความล้มเหลวซึ่งเป็นชะตากรรมที่พระเจ้าได้กำหนดไว้สำหรับคน ที่ไม่สนใจสังขรรรม

3 แต่กระนั้นพวกเขายังคงยึดเอารูปเคารพต่างๆ เป็นสิ่ง สักการะนอกไปจากพระองค์ ทั้งที่สิ่งเหล่านั้นมิได้สร้างสิ่งใด และตัวมันเองถูกสร้างขึ้นมา และพวกมันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษหรือช่วยเหลือแม้แต่ตัวมันเอง และพวกมัน ไม่มีอำนาจเหนือความตายหรือชีวิต และพวกมันไม่ สามารถทำให้ฟื้นขึ้นมาจากความตายได้อีก

4 บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า “นี่(กุรอาน)มิใช่อะไร นอกไปจากเรื่องเท็จที่เขาถูกขึ้นมาและมีบางคนได้ช่วย เขา” สิ่งที่เขา กล่าวหานี้ไม่เป็นธรรมและเป็นเท็จ⁵ พวกเขา กล่าวว่า “นี่เป็นสิ่งที่ถูกเขียนกันมาตั้งแต่ ครั้งโบราณซึ่งเขาได้คัดลอกมา และสิ่งเหล่านี้ได้ถูก อ่านให้เขาฟังทั้งยามเช้าและยาม เย็น”⁶ (มุฮัมมัด) จึงบอกพวกเขาว่า “นี่คือสิ่งที่ผู้ทรงรอบรู้ความลับ ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นผู้ประทานมา แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”⁷

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَّا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيٰوةً وَلَا نُشُورًا ﴿٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِن هٰذَا اِلَّا اِفْكٌ اِفْتَرٰهُ وَاَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ اٰخَرُونَ فَقَدْ جَاءُو ظُلْمًا وَّزُورًا ﴿٧﴾ وَقَالُوا اَسْطِطِرُ الْاَوَّلِينَ اٰكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمَلٰى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ﴿٨﴾ قُلْ اَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَّاَلْاَرْضِ اِنَّهُ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٩﴾

⁷ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเคยสบประมาทกุรอานว่าเป็นคำสั่งที่เป็นเท็จ แต่ความจริงแล้ว เป้าหมายของการกล่าวหาของพวกเขาคืออันมีมุฮัมมัด ที่มีปรากฏตัวต่อพวกเขาในสถานะของคนธรรมดา พวกเขาไม่สามารถเข้าใจได้ว่าคนธรรมดาจะเป็นผู้นำคัมภีร์ที่พิเศษมาได้อย่างไร

กุรอานได้พูดถึงหัวข้อต่างๆทางด้านประวัติศาสตร์ จิตวิทยาและธรรมชาติทางสังคม แต่ไม่มีใครสามารถชี้ให้เห็นถึงความผิดพลาดของสิ่งที่มีอยู่ในกุรอานได้ นี่เป็นการพิสูจน์ว่ากุรอานเป็นถ้อยคำของพระเจ้าผู้ทรงรู้ความเร้นลับของจักรวาลอย่างสมบูรณ์ ถ้าไม่เช่นนั้น กุรอานจะเต็มไปด้วยความผิดพลาดมากมายดังที่เราได้พบในคัมภีร์อื่นๆที่มนุษย์เขียนขึ้นมา ความจริงในตัวมันเองนี้คือเหตุผลโต้แย้งที่สำคัญที่สุดในการยืนยันว่ากุรอานเป็นคัมภีร์ของพระเจ้า

บรรดาผู้ที่พูดต่อด้านกุรอานโดยไม่มีเหตุผลนั้นคือผู้ที่ชอบแสดงความบังอาจโดยไม่สมควร คนเช่นนี้จะถูกพระเจ้าลงโทษอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม ถ้าคนเหล่านั้นกลับมายังหนทางที่ถูกต้อง พระเจ้าก็จะไม่ลงโทษแก่แค้นหลังจากที่พวกเขาสำนึกผิด พระเจ้าทรงมองที่ปัจจุบันของคน ไม่ได้มองที่อดีตของเขา

7 พวกเขา กล่าวว่า “ศาสนทูตประเภทไหนกันซีที่กิน อาหารและเดินตามตลาด? ทำไมไม่มีทูตสวรรค์สัก องค์หนึ่งถูกส่งมากับเขา เพื่อเตือนเรา? ⁸ หรือทำไม ถึงไม่มีคัลลิ่งสมบัติถูกส่งมายังเขาหรือให้เขามีสวนสักแห่งหนึ่งเพื่อที่เขาจะได้ยังชีพ?” พวกเขาคนทำผิดกล่าวว่า “พวกท่านกำลังปฏิบัติตามผู้ถูกคาถาอาคมอยู่แน่ๆ” ⁹ จงสังเกตสิ่งที่พวกเขาเปรียบเปรยเจ้า พวกเขา หลงผิดจนไม่สามารถหาหนทางที่ถูกต้องได้อีกแล้ว

وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ
الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا
أُنزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا
﴿٧﴾ أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ
جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا
مَّسْحُورًا ﴿٨﴾ أَنْظَرْ كَيْفَ ضَرَبُوا
لَكَ الْأَمْثَلَ فَفَضَلُوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا ﴿٩﴾

ⁿ ผู้เผยแผ่สังฆกรรมทุกคนล้วนมีประสบการณ์เดียวกับที่นบีประสบ ในขณะที่คนร่วมสมัยของนบิตูหมิ่นนบีด้วยความเหยียดหยาม ผู้คนในยุคหลังกลับยกย่องเทิดทูนผู้เผยแผ่เหมือนกับเทพเจ้า ที่เป็นเช่นนั้นเพราะในระหว่างสมัยของนบีหรือผู้เผยแผ่สังฆกรรม นบีดำเนินชีวิตเหมือนคนธรรมดา ดังนั้น คนร่วมสมัยของท่านจึงไม่เข้าใจถึงเหตุผลที่นบีเผยแผ่สังฆกรรม พวกเขา มองนบีว่าเป็นผู้อยู่ในอุดมการณ์อันสูงส่ง มีบารมีที่เป็นตำนานเล่าขานต่อกันมา ดังนั้น พวกเขาจึงรู้สึกว่าจะต้องให้ความเคารพนับถือนบีและยกย่องท่านในลักษณะที่เกินควร

ความคิดของคนรุ่นต่อ ๆ มาได้ทำให้พวกเขาเชื่อในความยิ่งใหญ่เป็นพิเศษของนบีจนไม่มีใครได้รับการถือว่าเหนือกว่าหรือแม้แต่เท่าเทียมกับนบี อย่างไรก็ตาม นบีที่มีชีวิตกลับได้รับการปฏิบัติอย่างหยาบคายโดยคนส่วนใหญ่ที่อยู่ร่วมสมัยกับท่าน คนที่เข้าใจคำสอนของท่านโดยใช้เหตุผลซึ่งมีเพียงไม่กี่คนยังถูกแนะนำให้ปลีกตัวเองออกมาจากคนที่ “ถูกคาถาอาคม” แต่ด้วยความที่คนเหล่านี้ไม่มีเหตุผล ผู้คนร่วมสมัยที่ใจร้ายของนบีก็นำมาใช้วิธีการสร้างความเสียหายให้แก่ภาพพจน์ของท่านเพื่อขัดขวางการเผยแผ่คำสอนของท่าน

10 มหาจำริญยิ่งแต่พระองค์ผู้ซึ่งหาก พระองค์ทรง ประสงค์ พระองค์ทรงสามารถ ให้สิ่งที่ดีแก่เจ้ามาก กว่านั้น เช่น สวน มากมายหลายแห่งที่มีลำน้ำหลาย สาย ไหลผ่านและมีวังอีกหลายหลังด้วย 11 แต่ คน เหล่านี้ปฏิเสธชยามอวสาน และสำหรับ ผู้ปฏิเสธชยาม อวสานนั้น เราได้เตรียมเปลวเพลิงไว้ให้แล้ว 12 เมื่อ มันเห็นพวกเขา ตั้งแต่ไกล พวกเขาจะได้ยินเสียง กระพ้อ และคู่มือของมัน 13 เมื่อพวกเขาถูกล่ามเข้าด้วยกันแล้วถูกโยนลงไปในช่องแคบๆ พวกเขา จะร้องหาความตาย 14 แต่พวกเขา จะถูกบอกว่า “อย่า ร้องหาความตายเพียง ครั้งเดียวในวันนี้เลย แต่จงร้องหา ความตายหลายๆครั้งเถิด” 15 (มุฮัมมัด)จงถาม พวกเขา ว่า “อย่างไรหนิดีกว่ากันนี้(ไฟ)หรือ ว่าสวรรค์อันสถาพรที่ ถูกสัญญาไว้แก่ผู้ ยำเกรงพระเจ้า? มันเป็นสิ่งตอบแทน การ ทำดีและเป็นปลายทางสุดท้ายของพวกเขา” 16 ใน นั้น พวกเขาจะได้รับทุกสิ่งทีพวกเขา ต้องการและพวกเขา จะได้พักผ่อนอยู่ในนั้น ตลอดไป นี่คือนิสัญญาที่พระผู้อภิบาล ของ สุเจ้ารับว่าพระองค์จะทำตามนั้น⁷

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا
مِّنْ ذَلِكَ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا ۝ بَلْ
كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ
كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ۝ إِذَا
رَأَتْهُمْ مِّنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُواَهَا
تَغِيظًا وَزَفِيرًا ۖ وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا
مَكَانًا صَيِّقًا مُّقَرَّبِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ
ثُبُورًا ۖ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا
وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ۝ قُلْ
أَذَلُّكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ
الْمُتَّقُونَ ۗ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا
۝ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ
كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْئُولًا ۝

⁷ ผู้ต่อต้านสังฆกรรมมักจะทำให้ลักษณะของผู้เผยแผ่สังฆกรรมกลายเป็นเป้าของพวกเขามากขึ้น เพื่อที่จะ พิสูจน์ว่าผู้เผยแผ่สังฆกรรมเป็นผู้ไม่มีความซื่อสัตย์เชื่อถือได้ พวกเขาได้ใช้วิธีการกล่าวร้ายทุกอย่าง พวกเขาบอกว่าพวกเขาจะยอมรับสิ่งที่ไม่เผยแพร่แก่พวกเขาทำตัวเป็นไปตามมาตรฐานของพวกเขา แต่ไม่มีใช้สิ่งถูกต้อง ปัญหาที่แท้จริงของพวกเขามีใช่ว่าพวกเขาไม่พบว่าผู้เผยแผ่สังฆกรรมเป็นผู้ ซื่อสัตย์เชื่อถือได้ ปัญหาที่แท้จริงของพวกเขาคือพวกเขาไม่มีความเกรงกลัวการชำระบัญชีในวัน พิพากษา ดังนั้น พวกเขาจึงยังคงกล่าวร้ายต่อไปโดยไม่รับผิดชอบ

เรื่องของสังฆกรรมและสิ่งที่ไม่ใช้สังฆกรรมเป็นสิ่งสำคัญเพราะพวกเขาจะถูกตรวจสอบบนพื้นฐานนี้ใน ชีวิตโลกหน้า คนที่ไม่เกรงกลัวว่าจะถูกตรวจสอบในโลกหน้าจึงไม่สนใจในสังฆกรรมหรือความเท็จ และเมื่อมนุษย์ไม่สนใจในสิ่งใด เขาก็จะไม่เห็นถึงความสำคัญของมันถึงแม้ว่าจะมีเหตุผลมากมายมาย ยืนยันก็ตาม การพูดที่ไร้ความหมายของคนเช่นนี้จะหยุดลงก็ต่อเมื่อเสียงคำรามของวันสิ้นโลกมา หยุดคำพูดของพวกเขา

17 ในวันนั้น พระองค์จะทรงรวบรวมคนเหล่านี้เข้าไว้ ด้วยกันกับสิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะนอกไปจากพระเจ้า พระองค์จะทรงถามพวกเขาว่า “พวกเจ้าทำให้บ่าวเหล่านี้ ของฉันหลงทางหรือว่าพวกเขาหลงทางเอง?”¹⁸ พวกเขา ตอบว่า “มหาบริสุทธียิ่งแต่พระองค์ เราไม่อาจที่จะเอาใคร อื่นเป็นผู้คุ้มครองนอกไปจากพระองค์ แต่(พวกเขาหลงผิด เพราะ)พระองค์ได้ประทานสิ่งที่ดีแก่พวกเขาและแก่บรรพบุรุษของพวกเขาจนกระทั่งพวกเขาได้ลืมคำตักเตือนและ ได้รับการลงโทษ”¹⁹ (พระเจ้าจะกล่าวว่) “ตอนนี้ เมื่อสิ่ง ที่สุเจ้าเคารพบูชาปฏิเสธทั้งหมด ที่สุเจ้ากล่าวมาแล้ว สุเจ้า ก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงการลงโทษและจะไม่ได้รับความช่วย เหลือใดๆ” เพราะใครก็ตามในหมู่มุสูล์มาที่ทำความชั่ว เรา จะให้เขาได้รับการลงโทษอันรุนแรง⁷

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي
 هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾
 قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ
 نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ
 مَتَّعْتَهُمْ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ
 وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾ فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ
 بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ
 صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يظْلِمَ مِنْكُمْ
 نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾

⁷ อิบน์กะษีรฺ ผู้ให้คำอธิบายกรอนออธิบายถึง “คำตักเตือน” ว่า “พวกเขาลืมสาส์นที่พระองค์ได้ส่งไปยังพวกเขาผ่านทางบรรดานบีในเรื่องการเคารพสักการะพระองค์แต่เพียงผู้เดียวโดยไม่มีผู้ใดอื่น”

ชุมชนที่นับต่าง ๆ ถูกส่งไปมิใช่ผู้ปฏิเสธศีลธรรมหรือเป็นผู้เคารพกราบไหว้รูปปั้นโดยสัญชาติญาณ นบีทั้งหลายที่ถูกส่งไปยังพวกเขาได้นำคำสอนเรื่องการเคารพสักการะพระเจ้าองค์เดียวไปยังพวกเขาแล้ว แต่เมื่อเวลาผ่านไป พวกเขาได้หมกมุ่นอยู่กับเรื่องทางโลกและเกิดความเชื่อว่าบรรพบุรุษและนบีของพวกเขาจะเป็นตัวกลางในการขอภัยโทษจากพระเจ้าให้พวกเขา แต่ในวันแห่งการพิพากษา ความเชื่อเช่นนั้นทั้งหมดจะได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นความเท็จ ในตอนนั้น มนุษย์จะรู้ว่าผู้ช่วยเหลือให้พวกเขารอดพ้นจากการชำระบัญชีของพระเจ้าก็คือพระเจ้าเองเท่านั้น ไม่มีผู้อื่น

20 เราไม่ได้ส่งศาสนทูตคนใดก่อนหน้าเจ้าที่ไม่กินอาหาร และไม่เดินอยู่ตามตลาด ความจริงแล้ว เราได้ทำให้บาง คนของสูเจ้าเป็นที่ทดสอบสำหรับบางคนเพื่อดูว่าสูเจ้าจะอดทนไหม? และพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงเห็นทุกสิ่ง^๗

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا
إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ
فِي الْأَسْوَاقِ ۗ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ
لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۗ وَكَانَ
رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

^๗ กลุ่มคนแรกๆที่ถูรอนพูดด้วยก็คือบรรดาผู้ยอมรับในอาห์ อับราฮัม อิสมาอิล โมเสสและคนอื่นๆว่าเป็นนบีของพวกเขา แม้กระนั้นก็ตาม คนเหล่านี้ไม่ยอมรับนบีมุฮัมมัด เหตุผลประการหนึ่งสำหรับเรื่องนี้ก็คือคนในยุคหลังๆมักจะสร้างตำนานเรื่องราวของบรรดานบีคนก่อนๆในอดีตตามความนึกคิดของตัวเองเพื่อที่จะยกย่องเยินยอนนบีเหล่านั้น ในเรื่องราวเหล่านี้ บุคลิกของนบีในอดีตของพวกเขาจะต้องมีลักษณะที่เป็นปาฏิหาริย์มากที่สุด ดังนั้น เมื่อมาร่วมสมัยของพวกเขาแม้ว่าพวกเขา พวกเขาจึงมองว่านบีคนนั้นเป็นคนธรรมดาคนหนึ่ง ในความคิดด้านหนึ่งของพวกเขาก่อนหน้านั้นเคยมีนบีในอดีตที่ปรากฏตัวในสภาพที่เป็นยอดมนุษย์ แต่ในอีกด้านหนึ่ง นบีที่มีชีวิตอยู่กับพวกเขาในปัจจุบันกลับปรากฏตัวในรูปของมนุษย์ธรรมดา เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พวกเขาจึงไม่อาจเชื่อในนบีปัจจุบัน แต่ถ้ามองจากการยอมรับสถาบันของการเป็นนบีแล้ว พวกเขาปฏิเสธนบีคนนั้น

สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธา นบีและบรรดาผู้ศรัทธาคือแหล่งที่มาของการทดสอบ และสำหรับนบีกับบรรดาผู้ศรัทธานั้น ผู้ปฏิเสธศรัทธาคือแหล่งที่มาของการทดสอบ การทดสอบของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาคือพวกเขาต้องยอมรับความยิ่งใหญ่ที่แผ่เร้นอยู่ในการปรากฏตัวแบบธรรมดาของนบีที่พวกเขาเห็น แต่สำหรับผู้ศรัทธานั้น มันคือการที่พวกเขาต้องไม่หมดความอดทนกับคำพูดยั่วๆที่ไร้ความหมายของบรรดาผู้ไม่ศรัทธา

21 บรรดาผู้ที่ไม่กลัวการมาพบกับเราได้กล่าวว่ “ทำไม ทูตสวรรค์จึงมิได้ถูกส่งมายังพวกเรา?” หรือ “ทำไมเรา ไม่เห็นพระผู้อภิบาลของเรา” พวกเขาคิดว่าตัวเองยิ่งใหญ่ และได้ละเมิดขอบเขตทุกอย่าง 22 วัน ที่พวกเขาจะได้ เห็นทูตสวรรค์จะไม่ใช้วันแห่งความยินดีสำหรับผู้ทำ ความผิด พวกเขาจะร้องว่า “ออกไป ออกไป” 23 และเราจะหันมายังสิ่งทีพวกเขาได้กระทำไว้และทำให้มันเป็น ฝุ่นธุลีที่ปลิวว่อน 24 เฉพาะบรรดาผู้สมควรได้รับสวน สวรรค์เท่านั้นจะได้รับที่พำนักที่ดีในวันนั้นและสถานที่ อันร่มเย็นสำหรับพักผ่อนในตอนกลางวัน⁷

❖ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةَ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا
لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِيٓ أَنفُسِهِمْ وَعَتَوْا
عُنُوًا كَبِيرًا ﴿٢١﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا
بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ
حِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا
عَمِلُوا مِنۢ مَّعْمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنثُورًا
﴿٢٣﴾ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ
مُّسْتَقْرَرًا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٤﴾

⁷ บรรดาผู้ที่เรียกร้องให้พระเจ้าและทูตสวรรค์ของพระองค์ปรากฏตัวเป็นเงาในช่วงหน้าก่อนที่จะยอมรับคำสอนของทีนบีนำมานั้นคือผู้ไม่มีความจริงใจในคำสอน ด้วยท่าที่ไม่จริงใจ พวกเขาไม่รู้ถึงความหมายของการปรากฏตัวของพระเจ้าและทูตสวรรค์ของพระองค์ ความจริงก็คือต่อเมื่อสังกรรมถูกประทานผ่านมาจากผู้เผยแผ่สังกรรมเท่านั้นทีพวกเขาจะมีโอกาสยอมรับมัน เมื่อสังกรรมแสดงตัวเองโดยการปรากฏของพระเจ้าและทูตสวรรค์ของพระองค์เมื่อใด มันก็คือเวลาสำหรับการชำระบัญชีและการพิพากษา ไม่ใช่เวลาของการยอมรับอีกต่อไป

หลายคนหลงเข้าใจผิดคิดว่ในวันแห่งการพิพากษา เมื่อพระเจ้าถามพวกเขาเกี่ยวกับการงานของ พวกเขา พวกเขาจะหนีรอดการตัดสินของพระองค์โดยการแสดงผลงานทีดีบางอย่างของ พวกเขา และโดยการกล่าวว่พวกเขาได้รับการอุปถัมภ์จากนักบุญบางคนหรือคนอื่น ๆ แต่ในวันพิพากษา ความคิดเช่นนี้ทั้งหมดจะมลายหายไป ในอากาศราวกับหยดน้ำทีหยดลงมาบนแผ่นเหล็กร้อนและมลายหายไป ในวันนั้น เฉพาะการงานทีดีเท่านั้นจะเป็นประโยชน์ ไม่ใช่ความหวังลม ๆ แล้ง ๆ

25 ในวันที่หนึ่งเมื่อท้องฟ้ากับเมฆจะแยกออก และทูตสวรรค์ จะถูกส่งทยอยมาเป็นระลอก
 26 อำนาจที่แท้จริงในวันนั้น เป็นของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปราณี และมันจะเป็นวันลำบากสำหรับปฏิเสธ 27 ในวันนั้น ผู้ทำความผิดจะกัดมือของเขาและกล่าวว่า "โอ ฉันน่าจะอยู่เดินอยู่บนหนทางของ ศาสนทูต 28 วิบัติแน่แล้ว ฉันไม่น่าจะคบคนนั้นเป็นเพื่อนเลย 29 เพราะเขานั่นเองที่ทำให้ฉันหลงผิด ปฏิเสธคำ ตักเตือนที่ได้มายังฉัน ซาตานนั้นเป็นผู้ทรยศมนุษย์เสมอ" 30 ศาสนทูตจะกล่าวว่า "โอพระเจ้าอภิบาล ผู้คนของฉันได้ทิ้งอัลกุรอานกันแล้ว" 31 ในทำนองนี้เองที่เราได้ทำให้ผู้ ทำบาปเป็นศัตรูของนบีทุกคน และเพียงพอแล้วที่พระเจ้า อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงนำทางและผู้ทรงช่วยเหลือ^๗

وَيَوْمَ تَشْقُقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَمِ وَيُنزِلُ
 الْمَلَائِكَةَ تَنْزِيلًا ﴿٢٥﴾ الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ
 الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
 الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾ وَيَوْمَ يَعْضُ
 الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَلِيَّتِي
 أَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَيْلًا ﴿٢٧﴾
 يَوَيْلَتِي لِيَتَنَّى لَمْ أَخَذْ فَلَانًا خَلِيلًا
 ﴿٢٨﴾ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ
 جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ
 خَدُولًا ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الرَّسُولُ يَرَبِّ إِنَّ
 قَوْمِي أَخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا
 ﴿٣٠﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا
 مِّنَ الْمُجْرِمِينَ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًّا
 وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾

^๗ เมื่อใดก็ตามที่ผู้เผยแผ่สัจธรรมเรียกร้องให้ยอมรับสัจธรรม บรรดาผู้นำเสนอความเท็จในนามของ สัจธรรมจะเป็นศัตรูของเขาทันที พวกเขาโต้แย้งด้วยข้ออ้างต่างๆ นานาและพยายามสร้างความสงสัยให้แก่ความน่าเชื่อถือของเขา ในการทำเช่นนั้น พวกเขาประสบความสำเร็จในการได้รับความ สนับสนุนอย่างกว้างขวาง

ในวันแห่งการพิพากษา บรรดาผู้ที่ถูกหลอกลวงโดยผู้นำจอมปลอมและไม่ร่วมมือกับผู้เผยแผ่ สัจธรรมจะเห็นได้ชัดว่าเหตุผลโต้แย้งของบรรดาผู้นำของพวกเขาไม่มีพื้นฐานของความจริงอยู่เลย มันเป็นแค่ข้อโต้แย้งอันเป็นเท็จที่พวกเขายอมรับกันเพราะมันสอดคล้องกับผลประโยชน์ส่วนตัวของ พวกเขาและพวกเขาใช้มันเป็นข้อแก้ตัวสำหรับการหลีกเลี่ยงออกจากสัจธรรม ในวันที่ซาระบียูซี พวกเขาจะเสียใจที่ถูกหลอกลวงโดยเหตุผลอันเป็นเท็จของบรรดาผู้นำของพวกเขาและไม่สนับสนุนผู้ เผยแผ่ถ้อยคำของพระเจ้า

32 บรรดาผู้ปฏิเสธกล่าวว่า “ทำไมอัลกุรอานจึงไม่ถูกประทานลงมาทั้งหมดในคราวเดียวกัน?” เราส่งมันมา ในลักษณะเช่นนี้ก็เพื่อที่มันจะทำให้หัวใจของเจ้า เข้มแข็งและ(ด้วยวัตถุประสงค์นี้เอง)เราได้ประทานมันลงมาเป็นตอนๆ 33 เมื่อใดก็ตามที่พวกเขาโต้แย้ง เราจะนำความจริงมายังเจ้าทันทีและอธิบายมันใน ลักษณะที่ดีที่สุด 34 บรรดาผู้ที่กำลังถูกส่งไปยังนรก ต่อหน้าพวกเขา นั้นจะได้รับสถานที่อันเลวร้ายเป็นที่ ฟ่านักเพราะพวกเขาหลงออกไปไกลจากหนทางที่ถูกตองⁿ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ
الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ
لُتَبَيَّنَ بِهِ فُؤَادُكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلاً ﴿٣٢﴾
وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ
وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾ الَّذِينَ
سُحِّشُوا عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ
أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾

ⁿ เมื่อกุรอานถูกประทานมา มันไม่ได้ถูกประทานลงมาในคราวเดียวกัน แต่ถูกประทานลงมาทีละตอนในระยะเวลา 23 ปี บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจึงใช้สิ่งนี้เป็นเหตุผลกล่าวว่านี่คือคัมภีร์ที่มีมนุษย์สร้างขึ้นมา ไม่ใช่คัมภีร์ของพระเจ้า เพราะมันไม่ใช่เรื่องยากสำหรับพระเจ้าที่จะส่งคัมภีร์ทั้งหมดลงมาในคราวเดียว

เป็นที่เห็นชัดว่ากุรอานไม่ใช่ผลงานของนักเขียนคนใด มันเป็นการประกาศศรัทธาของพระเจ้าหนึ่งยุคศาสตร์ของการเผยแผ่เจตนารมณ์ของพระเจ้าก็คือว่ากุรอานจะถูกส่งมายังมนุษย์อย่างค่อยเป็นค่อยไปเพื่อที่มันจะได้ฝังรากลึกกลงไปในสังคม

การโต้แย้งทุกอย่างต่อกิจกรรมเช่นนั้นซึ่งวางพื้นฐานอยู่บนศรัทธาที่สมบูรณ์เป็นการโต้แย้งที่ผิดเมื่อใดก็ตามที่มีการโต้แย้งเช่นนั้นขึ้นมา แต่หลังจากนั้นได้รับการอธิบายจนกระทั่ง ความถูกต้องเชื่อถือได้ของการเรียกร้องของผู้เผยแผ่ก็จะบังเกิดผลและไม่มีข้อสงสัยใดๆเกิดขึ้น

35 เราได้ประทานคัมภีร์แก่มุซาและได้แต่งตั้งพี่ชาย ของเขาเป็นผู้ช่วยเหลือ 36 หลังจากนั้น เราได้กล่าว แก่เขาทั้งสองว่า “เจ้าทั้งสองจงไปยังหมู่ชนที่ปฏิเสธ สัญญาอันทั้งหลายของเรา” ดังนั้น เราได้ทำลายคน เหล่านี้จนพินาศ 37 เราได้ทำให้หมู่ชนของนุฮจมน้ำ ตายด้วยเช่นกันเมื่อพวกเขาปฏิเสธ ศาสนาทูตของ พวกเขา และเราได้ทำให้พวกเขาเป็นตัวอย่างสำหรับ มนุษยชาติ เราได้จัดเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้ แล้วสำหรับผู้ที่ทำความผิด 38 แก่ชาวอาดและษะมูด และชาวรีอัส และเช่นเดียวกับที่เราได้ทำกับผู้คนอีก หลายรุ่นในระหว่างพวกเขา 39 ยิ่งแต่ละหมูชนนั้น เราได้เตือนพวกเขาโดยยกตัวอย่าง(ของบรรดาผู้ถูก ทำลายก่อนหน้าพวกเขา)และได้ทำลายพวกเขาอย่าง สิ้นเชิง 40 แน่นนอน คนพวกนี้ได้ผ่านเมืองที่เราได้หลัง ฝนแห่งความชั่วลงมาแล้วพวกเขาไม่เห็นมันกระนั้น หรือ? ไม่เลยพวกเขาไม่ศรัทธาในการฟื้นคืนชีพ^ก

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾ فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِعَاقِبَتِنَا فَدَمْزَلْنَهُمْ نَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَهُمْ وَجَعَلْنَهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودًا وَأَصْحَابَ الرِّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾ وَكُلًّا ضَرَفْنَا لَهُ الْأَمْثَلِ وَكُلًّا نَبِّرُنَا تَبِيرًا ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا السَّوَاءَ ۚ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلًا كَانُوا لَا يَرْجُونَ نَشُورًا ﴿٤٠﴾

^ก ชื่อของเขามีหลายคนที่ถูกอรานกล่าวซ้ำแล้วซ้ำเล่าไม่มีอยู่ในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติที่ถูกบันทึกไว้ นี่แสดงให้เห็นว่าบรรดาผู้รู้ที่อยู่ร่วมสมัยกับบรรดานบีเหล่านั้นไม่ได้ให้ความสำคัญใดๆแก่นบีเหล่านี้ พวกเขาสนใจเขียนเรื่องเกี่ยวกับบรรดากษัตริย์และวีรบุรุษทางทหาร เพราะชีวิตของคนเหล่านั้นมีสีสัน แต่พวกเขาไม่สนใจบรรดานบีเพราะในชีวิตของบรรดานบีไม่มีอะไรที่จะตอบสนององรสนิยมทางการเมืองของพวกเขา

เป็นเรื่องน่าประหลาดใจนักที่ความคิดเช่นนี้ยังมีอยู่แม้ในปัจจุบัน บรรดาผู้ที่ได้รับความโดดเด่นในด้านการเมืองจะมีเรื่องราวมากมายปรากฏอยู่ในสื่อทันที คนที่ทำงานอยู่ในด้านที่ไม่เกี่ยวกับการเมืองจะไม่ถูกถือว่าเป็นบุคคลที่น่าเอ่ยถึงหรือจดจำ

สิ่งสำคัญที่สุดสำหรับมนุษย์ก็คือเขาต้องเรียนรู้บทเรียนจากเหตุการณ์ต่างๆ แต่นี่เป็นสิ่งที่เขาไม่ทำ มันเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในขณะที่เช่นเดียวกับที่เป็นในอดีต

41 เมื่อคนเหล่านี้เห็นเจ้า พวกเขาได้ถือเอาเจ้าเป็นที่ ล้อเลียน(โดยกล่าวว่า) “คนนั้นะหรือที่พระเจ้าส่งมาเป็น ศาสนทูตของพระองค์?” 42 เขาเกือบจะนำพวกเราหลงออกไปจากสิ่งที่พวกเราเคารพบูชาแล้วถ้าเราไม่ยึดมั่น ศรัทธาต่อสิ่งเหล่านั้น”ก ในไม่ช้า พวกเขาจะได้เห็นการ ลงโทษและรู้ว่าใครหลงทางออกไป

وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوءًا
 أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ۖ إِن كَادَ لِيُضِلَّنَا عَنْ ءِالِهَتِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرُونَ الْعَذَابَ مَن أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾

^ก ปฏิกริยาตอบสนองของคนที่ไม่ยอมรับลัทธิธรรมแสดงว่าเหตุผลสำหรับการยึดมั่นในความศรัทธาของพวกเขาคือความอคติของพวกเขา มิใช่พลังของเหตุผลโต้แย้งแต่ประการใด พวกเขาไม่อาจป้องกันตัวเองได้ในเรื่องของเหตุผล แต่พวกเขายึดถือศาสนาของบรรพบุรุษของพวกเขาด้วยความอคติอย่างแรงกล้า นี่คือนิสัยที่คนส่วนใหญ่เป็นอยู่ คนส่วนใหญ่หลงผิดไปเพราะความอคติถึงแม้พวกเขายอมรับว่าเรื่องของพวกเขาเหตุผลโต้แย้งที่ดีก็ตาม

การต่อต้านภารกิจใดก็ตามมีสองวิธี วิธีแรกคือการปฏิเสธมันโดยอาศัยเหตุผลโต้แย้งในขณะที่อีกวิธีหนึ่งคือการยับยั้ง วิธีแรกเป็นสิ่งที่ชอบธรรมในขณะที่วิธีที่สองเป็นวิธีที่ไม่เหมาะสม บรรดาผู้สวประมาทภารกิจนั้นความจริงแล้วแสดงให้เห็นว่าพวกเขาพ่ายแพ้แล้วเมื่อมาถึงเรื่องการใช้เหตุผลและพวกเขาเพียงต้องการปกปิดความพ่ายแพ้ของพวกเขาโดยการหันไปใช้การยับยั้ง

43 เจ้าเคยเห็นผู้ยึดเอาอารมณ์ต่ำของพวกเขาเป็นพระ เจ้าของพวกเขาบ้างไหม?^๗ เจ้าสามารถเป็นผู้ดูแลคน เช่นนั้นได้ไหม?
44 เจ้าคิดหรือว่าส่วนใหญ่ของพวกเขา จะฟังหรือเข้าใจ? พวกเขาเป็นเหมือนปลูสัตว์เท่านั้น^๗ ไม่ พวกเขาหลงทางเสียยิ่งกว่าอีก

أَرَأَيْتَ مَنْ أَخَذَ إِلَهَهُ هَوْنَهُ أَفَأَنْتَ
تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا ﴿٤٤﴾ أَمْ تَحْسَبُ
أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ
يَعْقِلُونَ إِنَّ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ
هُمُّ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾

^๗ มีรายงานว่าท่านนบีได้กล่าวว่า “ในบรรดาสิ่งที่คุณเคารพกราบไหว้ภายใต้ท้องฟ้าออกไปจากอัลลอฮ์ สิ่งที่คุณให้ความสำคัญที่สุดต่อหน้าพระเจ้าคือการปฏิบัติตามความปรารถนา”

ความจริงแล้ว สิ่งเคารพบูชาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือความปรารถนาที่ตำราของมนุษย์ สิ่งเคารพบูชาหลายอย่างได้ถูกสร้างขึ้นมาเพียงเพื่อที่จะให้เห็นผลศาสนาแห่งการบูชาอารมณ์ปรารถนาเท่านั้น

^๗ ในการตอบสนองของการล่องลอยของความปรารถนา มนุษย์ได้ลดตัวต่ำลงมาถึงระดับของสัตว์ สัตว์ทำอะไรไปโดยไม่ได้คิด มันทำไปตามสัญชาตญาณทางธรรมชาติของมัน ตอนนี้อย่างมนุษย์ไม่ใช้ความสามารถในการคิดของตนเองและปฏิบัติไปตามคำบงการของความปรารถนาขั้นพื้นฐานของเขา มันจะมีอะไรแตกต่างระหว่างเขากับสัตว์?

45 เจ้าไม่เห็นหรือว่าพระผู้อภิบาลของเจ้า ทรงทำให้เงา ทอดยาวออกไปอย่างไร? หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์จะทรง ทำให้มันหยุดนิ่งก็ได้ แต่เราได้ทำให้ดวง อาทิตย์เป็นตัวบ่งชี้สำหรับมัน 46 หลังจาก นั้น เราได้ม้วน มันที่ละเอียดๆมายังเรา 47 และพระองค์คือผู้ทรงกำหนด ให้กลางวัน เป็นเครื่องนุ่งห่มสำหรับสุเจ้า และการนอน เป็นเหมือนการพักผ่อน และกลางวันเป็น เวลาแห่งการ ลุกขึ้น 48 พระองค์คือผู้ทรงส่ง ลมมาเป็นผู้ออกข่าวแห่ง ความเมตตาของ พระองค์ หลังจากนั้น พระองค์ทรงประทาน น้ำอันบริสุทธิ์ลงมาจากท้องฟ้า 49 เพื่อเราจะ ทำให้แผ่นดิน ที่แห้งแล้งกลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาใหม่และเป็นທີ່ดับกระหาย แก่ปศุสัตว์และ มนุษย์มากมายที่เราสร้างขึ้นมา⁷

أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٤٦﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٧﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٨﴾ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٩﴾ لِنُحْيِيَ بِهِ بَلَدَةً مَيِّتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا ﴿٥٠﴾

⁷ ปรัชญาการณณ์ที่ในโลกปัจจุบันรู้จักกันว่าการหมุนรอบแกนของโลกได้ถูกพบไว้ตรงนี้ในภาษาของ คณธรรมดา โลกหมุนรอบตัวเองบนแกนของมันเป็นเวลาที่ยี่สิบสี่ชั่วโมงซึ่งทำให้เกิดกลางวันและ กลางคืนสลับกันไปมา นี่เป็นสิ่งมหัศจรรย์อันน่าทึ่งแห่งอำนาจของพระเจ้า ถ้าหากโลกไม่หมุนรอบ แกน ชีวโลกครึ่งหนึ่งจะตกอยู่ภายใต้แสงแดดแผดเผาอย่างต่อเนื่องในขณะที่อีกครึ่งโลกหนึ่งจะอยู่ใน ความมืดอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การอยู่บนโลกนี้จะเป็นเรื่องยากลำบากที่สุด

มีบทเรียนหลายอย่างในระบบนี้ของโลก ถ้าแสงสว่างของกลางวันตามมาหลังความมืดของกลางวัน ฉนั้น ความเท็จก็จะถูกตามมาด้วยสัจธรรมฉนั้น ในทำนองเดียวกัน การคืนขึ้นมาในตอนเช้าหลัง การนอนหลังในตอนกลางคืนก็เป็นสัญลักษณ์ของการฟื้นคืนชีพในชีวิตหลังความตาย

ในทำนองเดียวกัน มีบทเรียนหนึ่งที่ซ่อนอยู่ในระบบของฝน ถ้าแผ่นดินที่แห้งแล้งทำให้พื้น ดินชีพฟื้นขึ้นมาใหม่อีกครั้งหนึ่งเนื่องจากฝนฉนั้น หัวใจที่ไม่ได้รับทางนำของพระเจ้าเติมเต็มความ ศรัทธาและความกลัวพระเจ้าก็จะเป็นสิ่งไร้ชีวิตเหมือนกับแผ่นดินที่แห้งแล้ง

50 เราได้อธิบายมันให้พวกเขาด้วยวิธีการต่าง ๆ ครึ่งแล้ว ครึ่งเล่าเพื่อที่พวกเขาจะได้คิด แต่ส่วนมากของมนุษย์ยังคง ดิ่งตันอยู่ในการเนรคุณ⁵¹ หากเราประสงค์ เราจะให้มีผู้ ตักเตือนขึ้นในทุกๆเมืองก็ได้ ⁵² ดังนั้น (ไอ้คนบี) จงอย่า ปฏิบัติตามผู้ปฏิเสธศรัทธา แต่จงต่อสู้พวกเขาด้วย กุรอานนี้(นำสาส์นของมันไปยังพวกเขา)อย่างอุตสาหะ⁷

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى
 أَكْثَرَ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥١﴾ وَلَوْ
 شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥٢﴾
 فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ
 بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٣﴾

⁷ ในกุรอาน หัวข้อเรื่องเอกภาพของพระเจ้าและโลกหน้าได้ถูกอธิบายครึ่งแล้วครึ่งเล่าในลักษณะต่าง ๆ กัน ถ้าใครสนใจจริงจัง คำพูดเหล่านี้ก็เพียงพอที่จะปลุกเร้าความสนใจของเขา แต่คนที่ไม่สนใจจะไม่ได้รับอะไรจากเหตุผลใดๆ

การทำญิฮาดอันยิ่งใหญ่ที่กุรอานกล่าวไว้หมายถึงการดิ้นรนต่อสู้อย่างสันติเพื่อเผยแพร่ค้ำของพระเจ้า การต่อสู้อย่างสันติคือการญิฮาดที่แท้จริง และเป็นการญิฮาดที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ถึงแม้ผู้ต่อต้านพยายามที่จะเบนความสนใจของผู้ศรัทธาจากความพยายามอย่างสันติ ผู้ศรัทธาก็ต้องพยายามที่จะให้ความสนใจในการเผยแพร่บนพื้นฐานของคำสอนของกุรอาน อย่างไรก็ตาม เนื่องจากความกังวลใจที่เกิดจากฝ่ายต่อต้าน ถ้าหากสนามการทำงานมีการเปลี่ยนแปลงไปเมื่อใดก็จะต้องพยายามอย่างเต็มที่ในการกลับมาทำงานอย่างสันติโดยมีเป้าหมายที่การนำสาส์นของกุรอานไปยังผู้คน

53 พระองค์ได้ทรงปล่อยมวลน้ำทะเลทั้งสองออกมา น้ำ ทะเลหนึ่งจิตสนิทเป็นที่ชื่นใจ และน้ำอีกทะเลหนึ่งขมและ เค็มจัด และพระองค์ได้ทรงทำให้มีที่กั้นกลางระหว่างทะเล ทั้งสองนี้ซึ่งเป็นสิ่งขวางกันที่มีอาจล่วงล้ำกันได้^๗ 54 พระ องค์คือผู้ทรงสร้างมนุษย์จากน้ำ และพระองค์ได้ทรงทำให้ เขามีเครือญาติโดยสายเลือดและโดยการแต่งงาน^๗ และ พระผู้อภิบาลของสุเจ้าเป็นผู้ทรงอาณูภาพเสมอ

﴿ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا ﴾
 ﴿ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا ۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴾

^๗ เมื่อแม่น้ำสองสายพบกันหรือแม่น้ำสายหนึ่งไหลลงสู่ทะเล ตรงจุดบรรจบกัน ถึงแม้จะมาด้วยกัน น้ำสองสายจะยังคงแยกจากกันและเส้นแบ่งของแม่น้ำสองสายสามารถเห็นได้ตั้งแต่ไกล ผู้เขียนถ้อยคำเหล่านี้ได้เห็นฉากนี้ตรงบริเวณที่พบกันของแม่น้ำคงคาและยมนาที่เมืองอัลลาฮะบัต สิ่งนี้เกิดขึ้นภายใต้กฎทางธรรมชาติที่อยู่ปัจจุบันเรียกมันว่า "ความตึงผิว" ในทำนองเดียวกัน ที่ชายฝั่งทะเล เมื่อมีน้ำขึ้น น้ำทะเลที่เค็มจะขึ้นเหนือน้ำจืดของแม่น้ำที่ชายฝั่ง แต่ความตึงผิวทำให้น้ำทั้งสองแยกจากกัน และเมื่อน้ำขึ้นหมดไป น้ำเค็มจะลดลงไปจากข้างบน(โดยไม่มีผลต่อน้ำที่อยู่ข้างล่าง) และน้ำจืดข้างล่างจะยังคงรักษาลักษณะทางธรรมชาติของมัน เนื่องจากกฎการตึงผิวนี้เอง เราจึงสามารถพบอ่างเก็บน้ำจืดในท่ามกลางน้ำทะเลที่เค็มซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เดินทาง

^๗ ส่วนประกอบหลักของร่างกายมนุษย์คือน้ำ สิ่งถูกสร้างอันมหัศจรรย์ซึ่งถูกเรียกว่ามนุษย์นั้นเกิดขึ้นมาด้วยน้ำ ดังนั้น โดยกระบวนการทางธรรมชาติของการเกิดใหม่จึงทำให้มีประชากรรุ่นใหม่เกิดมารุ่นแล้วรุ่นเล่า ถ้าเราจำแนกและศึกษาเหตุการณ์เช่นเดียวกันนี้ซึ่งเกิดขึ้นบนแผ่นดิน เราจะพบสัญลักษณ์แห่งอำนาจของพระเจ้าซ่อนเร้นอยู่ในนั้น

55 แต่กระนั้น พวกเขายังเคารพสักการะสิ่งที่ไม่สามารถ ยังคุณให้โทษแก่พวกเขาแทนพระเจ้า ยิ่งไปกว่านั้น ผู้ปฏิเสธได้กลายเป็นผู้ช่วยเหลือของผู้ต่อต้านพระผู้อภิบาลของเขาด้วย 56 (ไอ้ มุฮัมมัด) เราได้ส่งเจ้ามาเพียงเพื่อเป็น ผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน 57 จงบอกพวกเขาว่า “ฉันไม่ได้ ขอสิ่งตอบแทนใดๆจากพวกท่านเพื่องานนี้ นอกจากจะขอ ให้ใครก็ตามที่ต้องการได้ยึดถือแนวทางที่ไปยังพระผู้อภิบาลของเขา”^ก

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٧﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَن شَاءَ أَن يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾

^ก พระเจ้าได้ให้มนุษย์มาอยู่ในโลกที่ทุกสิ่งและบรรยากาศทั้งหมดยืนยันถึงความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้า แต่มนุษย์กลับไม่ใช้ประโยชน์จากแสงสว่างแห่งทางนำจากมัน เขาหลงผิดจนถึงกับสร้างระบบชีวิตของเขาเองบนพื้นฐานของการกราบไหว้บูชารูปเคารพมากมายแทนพระเจ้าองค์เดียว ถ้าหากบ่าวของพระเจ้าเอาจริงในการประกาศถึงความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้า เขาจะพบกับการต่อต้านที่หนักแล้ว

อย่างไรก็ตาม ผู้เผยแพร่ธรรมไม่ได้รับอนุญาตให้ไปไกลจนถึงการใช้ความรุนแรง เขาต้องปฏิบัติภารกิจของเขาโดยการรักษาตัวเองไว้ในรูปของการให้คำแนะนำและตักเตือนหรือชักชวน ถ้าการเรียกร้องของเขาไม่เป็นผล มันก็ไม่ใช้หน้าที่ของเขาที่จะเอาความรุนแรงใส่เข้าไปในการเผยแพร่สั่งสอน สิ่งเดียวเท่านั้นที่เขาสามารถทำได้ก็คือการวิงวอนต่อพระเจ้า การยุติการทะเลาะกันในเรื่องโลกหรือวัตถุเพียงฝ่ายเดียวและทำให้หัวใจของผู้คนรู้สึกได้โดยการไม่เห็นแก่ตัวและการแสดงพฤติกรรมที่ดี

58 (อัมมัมมัด) จงไว้วางใจในผู้ทรงดำรงชีวิตอยู่เสมอ (พระเจ้า)และผู้ทรงไม่มีวันตาย และจงสวดดีด้วยการสรรเสริญพระองค์ เพราะพระองค์เท่านั้นเพียงพอแล้วที่จะรู้ถึงความผิดบาปของปวงป่าวของพระองค์

59 ผู้ทรงสร้าง ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และทุกสิ่งที่อยู่ในระหว่างนั้น ในเวลาหกวัน (ช่วงเวลา)⁷ หลังจากนั้น พระองค์ทรงสถิตมั่นอยู่บนบัลลังก์(แห่งอำนาจของจักรวาล) พระองค์เป็นผู้ทรงกรุณา ดังนั้น จงถามใครก็ได้ที่รู้ถึงเรื่องนั้น⁷ 60 และ เมื่อพวกเขาถูกบอกว่า “จงกราบพระผู้ทรงกรุณาปรานี” พวกเขา กล่าวว่า “ใครคือผู้ทรงกรุณาปรานี? ท่านจะให้เรา กราบผู้ที่ท่านต้องการอย่างนั้นหรือ?” และนี่มีแต่ทำให้พวก เขามีความเกลียดชังมากยิ่งขึ้น

وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ آلِهِ الَّذِي لَا يَمُوتُ
وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ
بِدُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ۝ ٥٩
الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ
الرَّحْمَنُ فَسَأَلْ بِهِ خَبِيرًا ۝ ٦٠
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا
الرَّحْمَنُ أَنْسَجِدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ
نُفُورًا ۝ ٦١

⁷ “หกวัน” ในที่นี้หมายถึงหกวันของพระเจ้า ในภาษาของมนุษย์ มันอาจถูกเรียกว่าหกขั้นตอนหรือหกช่วงเวลา การสร้างจักรวาลในหกขั้นตอนชี้ให้เห็นว่าจักรวาลถูกสร้างขึ้นมาในลักษณะที่มีการวางแผนอย่างดี อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นมาบนพื้นฐานของแผนการหนึ่งและมีการจัดการอย่างดีนั้นไม่อาจเป็นสิ่งที่ไร้ประโยชน์

⁸ ในคำถามนี้เน้นถึงเรื่องที่เป็นประเด็น มิได้เน้นถึงเรื่องคนที่ถูกถาม ความคิดก็คือว่าถ้ามนุษย์รู้ถึงความมหัศจรรย์ของพระเจ้า เขาจะสามารถบอกคุณว่าพระเจ้าผู้ทรงเมตตาอันสูงส่งและยิ่งใหญ่เพียงใด การศึกษาที่ทำโดยนักวิทยาศาสตร์ในยุคสมัยใหม่นั้นส่วนหนึ่งสอดคล้องกับความหมายของอายะฮ์นี้ ถ้ามนุษย์เรียนรู้ถึงความลับของจักรวาลซึ่งถูกเปิดเผยโดยการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ เขาจะตื่นตะลึงที่สุดขีด เขาจะขนลุกและหัวใจของเขาจะน้อมคารวะต่อหน้าความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ทรงสร้างทันที

61 มหาจำเรียงยี่คือพระองค์ผู้ทรงสร้าง
บรรรยากาศ ที่ถูกปกป้องในชั้นฟ้าทั้งหลาย
และได้ทรงทำให้โน้นนั้น มีตะเกียงที่สอง
แสงสว่างไสวและดวงจันทร์ที่มีแสง นวล^ก
62 พระองค์คือผู้ทรงทำให้มีกลางวันและ
กลาง วันตามมาแทนกันและกัน เป็น
สัญญาณสำหรับบรรดา ผู้ที่ใคร่ครวญและ
ต้องการที่จะขอบคุณ^ข

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا
وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾
وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خُلْفَةً
لِّمَن أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ
شُكُورًا ﴿٦٢﴾

^ก ข้อความนี้อาจหมายถึงสิ่งที่รู้จักกันว่าระบบสุริยะ คำว่า “บุรุษญ์” ดังเดิมในภาษาอาหรับหมายถึง
ปราสาทหรือป้อมปราการ แต่นักวิชาการเห็นต่างกันในเรื่องความหมายที่แท้จริงของมันในบริบทนี้

^ข ในปรากฏการณ์อันมากมายหลายอย่างของระบบสุริยะก็คือการโคจรของโลกรอบดวงอาทิตย์
ตลอดเวลา การหมุนรอบดวงอาทิตย์นี้มีการโคจรที่ถูกกำหนดไว้และครบรอบในเวลาหนึ่งปี
เนื่องจากวงโคจรมีลักษณะเป็นวงรีและดวงอาทิตย์มิได้อยู่ตรงศูนย์กลางพอดี ฤดูกาลต่างๆจึงเกิด
ขึ้น นอกจากการหมุนรอบดวงอาทิตย์แล้ว โลกยังหมุนรอบตัวเองบนแกนของมันเสร็จสมบูรณ์ใน
เวลาอีสิบสี่ชั่วโมง การหมุนรอบตัวเองนี้ทำให้เกิดกลางวันและกลางคืน

ในความกว้างขวางของอวกาศ การโคจรและการหมุนรอบตัวเองของโลกด้วยความถูกต้องแม่นยำ
และการทำหน้าที่ของมันเพื่อผลประโยชน์ของมนุษย์คือความมหัศจรรย์ที่สุดของสิ่งที่เกิดขึ้น คนที่
ไตร่ตรองถึงความจำเรียงเหล่านี้จะเต็มไปด้วยความรู้สึกทักท้วงต่อพระเจ้า

63 ปวงปาวที่แท้จริงของพระผู้ทรงกรุณาปรานีคือ บรรดาผู้เดินอย่างถ่อมตนบนหน้าแผ่นดิน ผู้ที่เมื่อพวกเขาคนเฒ่าปฏิบัติต่อเขาอย่างหยาบคาย พวกเขา ก็กล่าว ว่า “สันติจงมีแด่ท่าน” 64 และบรรดาผู้ใช้เวลาในยามกลางคืนกราบและยื่นต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา 65 ผู้กล่าวว่า “โอพระผู้อภิบาลของเรา โปรดทรงช่วยเราให้พ้นจากการลงโทษของนรก เพราะการลงโทษของมันคือการทรมานอันรุนแรงยิ่ง 66 แท้จริงมันเป็นที่อยู่และเป็นที่พักอันชั่วช้า” 67 พวกเขา คือบรรดาผู้ไม่ใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่ายและไม่ขี้เหนียว แต่ดำเนินทางสายกลางระหว่างทั้งสองนั้น⁷

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ۗ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا ۗ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۗ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۗ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۗ

⁷ วิธีการเดินของใครคนหนึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงบุคลิกภาพทั้งหมดของเขา คนที่หัวใจของเขามีความศรัทธาในพระเจ้าหยิ่งรักลึกลับจะเป็นผู้มีความถ่อมตนและเจียมเนื้อเจียมตัว ความกลัวพระเจ้าทำให้เขาไม่มีความรู้สึกที่ว่าตัวเองสูงส่ง ความรู้สึกแห่งการยอมจำนนต่อพระเจ้านี้จะซึมลึกลงไปในชีวิตทุกด้านของเขา

แต่ไม่มีข้อทั้งหมด การรู้จักพระเจ้าให้พวกเขา(ผู้ศรัทธา)เป็นผู้สนับสนุนแนวทางของพระองค์อย่างแท้จริง ในการทำหน้าที่รับผิดชอบนี้ พวกเขา มักจะเผชิญกับการต่อต้านอย่างหนักจากผู้ที่เขาไปเผยแพร่สั่งสอน การประกาศศรัทธาโดยผู้ศรัทธากลายเป็นสิ่งที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาไม่อาจทนได้ และคนเหล่านี้จะใช้วิธีการที่ก้าวร้าวต่อผู้เผยแพร่สั่งสอน แต่ความกลัวพระเจ้าได้ขัดขวางผู้ศรัทธาไว้มิให้โต้ตอบ พวกเขาเพียงแต่หลีกเลี่ยงความขัดแย้งและวิงวอนให้บรรดาผู้ต่อต้านพวกเขาได้รับการชี้หน้า

การตระหนักถึงการมีอยู่ของพระเจ้าส่งผลไม่เพียงต่อการวิงวอนพระเจ้าในระหว่างเวลากลางวันเท่านั้น แต่ในตอนกลางคืน พวกเขา ยังใช้เวลาไปกับการระลึกถึงพระเจ้าด้วย

ในทำนองเดียวกัน การตระหนักถึงพระเจ้าทำให้พวกเขารอบคอบยิ่งขึ้น พวกเขาได้รับความรู้สึกในเรื่องความรับผิดชอบและดำเนินชีวิตด้วยความสำนึกในความรับผิดชอบด้วย ความรู้สึกว่าจะต้องไปตอบคำถามต่อพระเจ้าในสิ่งที่ทำให้พวกเขาประมาทตนและระมัดระวังในเรื่องของรายได้และการใช้จ่าย ไม่มีผู้มั่งคั่งเคยกล่าวว่า “วิทยปัญญาฉันอยู่ในที่มนุษย์ดำเนินตามทางสายกลาง”

68

บรรดาผู้ไม่วิงวอนสิ่งเคารพสักการะอื่นใดควบคู่กับ พระเจ้า และไม่ฆ่าชีวิตที่พระเจ้าได้ทรงห้ามไว้นอกจาก เพื่อความยุติธรรมและมีได้ทำผิดประเวณี⁷ ใครก็ตามที่ทำเช่นนั้นจะถูกลงโทษเพราะความบาป⁶⁹ เขาจะได้รับ การลงโทษเป็นสองเท่าในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ และเขา จะอยู่ในนั้นอย่างอับยศ⁷⁰ ยกเว้นผู้ที่สำนึกผิดกลับตัวและศรัทธาและกระทำความดี เพราะหลังจากนั้น พระเจ้า จะทรงเปลี่ยนแปลงความชั่วของพวกเขาให้เป็นความดี และพระองค์เป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁷¹ ผู้ใดสำนึกผิดกลับตัวและกระทำความดี เขาผู้นั้นได้หัน กลับมายังพระเจ้าด้วยการสำนึกผิดอย่างแท้จริง⁷

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
ءَاخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ
اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ
يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضْعَفُ لَهُ
الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيُحْلَدُ فِيهِ
مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَءَامَنَ
وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ
اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۗ وَكَانَ اللَّهُ
غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ
صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا

﴿٧١﴾

⁷ ในอายะฮ์นี้ได้มีการเอ่ยถึงบาปสามอย่างไว้ นั่นคือ การเคารพสักการะสิ่งอื่นใดควบคู่กับพระเจ้า การฆ่าคนโดยปราศจากเหตุผลและการมีชู้ รูปแบบการทำผิดสามอย่างนี้เป็นบาปที่ยิ่งใหญ่ที่สุดต่อพระเจ้าและป่าวของพระองค์ สัญลักษณ์ของความศรัทธาในพระเจ้าที่แท้จริงก็คือการที่มนุษย์ละทิ้งจากบาปเหล่านี้ บรรดาผู้ที่ยังทำบาปเหล่านี้อาจปกป้องตัวเองให้พ้นจากการถูกลงโทษได้โดยการสำนึกผิดและขออภัยโทษ แต่สำหรับผู้ตายโดยไม่สำนึกผิดและปรับปรุงตัวเอง จะมีการลงโทษอันรุนแรงคอยพวกเขาอยู่ต่อหน้าพระเจ้าซึ่งพวกเขาไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

⁷ คุณธรรมที่แท้จริงในสายตาของพระเจ้าคือการที่มนุษย์เกรงกลัวพระเจ้า คุณธรรมใดๆที่ทำให้มนุษย์ไม่กลัวพระเจ้านั้นความจริงแล้วเป็นบาป ในขณะที่บาปที่ทำให้มนุษย์เกรงกลัวพระเจ้านั้นความจริงแล้วเป็นคุณธรรมในแง่ของผลที่จะติดตามมา

ถ้ามนุษย์คิดจะทำบาป แต่ต่อมาเขาเห็นว่าเป็นความผิดและเขารับหันไปหาพระเจ้าเพื่อการสำนึกผิดและขออภัยโทษต่อพระองค์(เตาะบ๊ะฮฺ) พระเจ้าจะเมตตาเอาบาปนี้ไปไว้ในบัญชีคุณธรรมของเขาเพราะนั่นทำให้เขาได้หันกลับไปหาพระองค์

72 และบรรดาผู้ที่ไม่เป็นพยานเท็จ และผู้ที่เมื่อพวกเขา เดินผ่านเรื่องไร้สาระ พวกเขา ก็ผ่านไปอย่างคนมีเกียรติ^๗ 73 และบรรดาผู้ที่ไม่ทำตนเหมือนคนหูหนวกและตาบอด ต่อสัญญาณทั้งหลายของพระผู้อภิบาลของพวกเขาเมื่อ พวกเขาถูกเตือนให้นึกถึงสัญญาณเหล่านั้น 74 บรรดาผู้ วิงวอนว่า "โอ้พระผู้อภิบาล โปรดประทานแก่เราซึ่งคุ้มครอง และลูกๆที่จะเป็นที่สุขตาแก่เรา และโปรดทำให้เราเป็น แบบอย่างของผู้สำรวมตนจากความชั่วด้วยเถิด"^๗

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا
مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾
وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
لَمْ يَحْزِنُوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾
وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ
أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ
وَجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾

^๗ ในโลกปัจจุบัน ซาตานได้พยายามที่จะทำให้การทำผิดเป็นสิ่งที่สวยงามและสอนผู้บูชาความเท็จ ให้นำเสนอเรื่องของตนในลักษณะที่น่าชวนให้หลงใหล ดังนั้น มนุษย์ที่ถูกหลอกลงด้วยสิ่งที่เห็นอยู่ภายนอกจึงถูกดึงไปสู่ความชั่ว แต่ถ้าสิ่งหลอกลงที่ปกปิดอยู่ภายนอกถูกเอาออกไปได้ ความชั่วที่ถูกเปิดเผยก็จะปรากฏเป็นสิ่งที่น่าเกลียดจนผู้คนจะหลีกเลี่ยงออกจากมัน

จากทัศนะนั้น สิ่งเลวทุกอย่างที่มนุษย์ยังคงทำอยู่จึงเป็นความเท็จ ในโลกปัจจุบัน การทดสอบมนุษย์ก็คือเขาต้องรู้จักว่าอะไรเป็นความเท็จ เขาต้องสามารถฝึกผ่านภายนอกออกและเห็นสิ่งต่างๆในแง่ของความเป็นจริง

เมื่อมนุษย์ได้รับคำแนะนำที่ขัดต่ออารมณ์และความต้องการของเขา เขาจะรู้สึกรำคาญขึ้นมาทันที ในสายตาของพระเจ้า คนเช่นนี้คือคนตาบอดและหูหนวก เพราะเขาไม่ใช้ตาของเขามองความจริง และไม่ใช้หูของเขาฟังเสียงแห่งสวรรค์ ถ้าหากเขาไม่ยอมรับคำแนะนำ นั่นก็เพราะเขาเป็นคนไม่มีความสามารถในการได้ยินและการมองเห็น ในสายตาของพระเจ้า คนที่มีความสามารถมองเห็นและได้ยินคือคนที่หลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่เป็นสาระเมื่อเขาเห็นมัน แต่ถ้ามีคำแนะนำที่แท้จริงมาถึงเขา เขาจะรับมันทันที

^๗ ทุกคนที่มีครอบครัวคือผู้นำ(อิมาม)ของครอบครัวของเขา ถ้าสมาชิกครอบครัวของเขาเกรงกลัวพระเจ้า เขาก็เป็นอิมามของคนที่เกรงกลัวพระเจ้า แต่ถ้าสมาชิกครอบครัวของเขาหลงลืมพระเจ้า เขาก็เป็นหัวหน้าของบรรดาผู้หลงลืมพระเจ้าเช่นกัน

75

คนเหล่านี้คือผู้ที่จะถูกตอบแทนด้วยวิมานสำหรับ ความมอดทนของพวกเขาซึ่งในนั้นพวกเขาจะได้รับการ ต้อนรับด้วยความเคารพ ความมีเกียรติและคำกล่าว อำนวยพรให้ได้รับความสันติสุข⁷⁶ พวกเขาจะได้พำนักอยู่ในนั้นตลอดไป ช่างเป็นที่พักและที่อยู่อัน ประเสริฐอย่างแท้จริง⁷⁷ (โอ้ มุฮัมมัด) จงบอกพวก เขาว่า “พระผู้อภิบาลของฉันไม่สนใจอะไรพวกท่าน ทั้งสิ้นถ้าพวกท่านไม่วิงวอนต่อพระองค์ เพราะตอนนี้ พวกท่านได้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว ไม่ช้า พวกท่านก็จะได้รับการลงโทษจากพระองค์

أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٧٥﴾
 خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقْرَرًا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾ قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

⁷⁶ บรรดาผู้ตอมทนในโลกนี้เพื่อศรัทธาจะได้รับที่พำนักในสวรรค์อันบรมสุข พวกเขามีชีวิตอย่างตอมทนในโลกนี้ ดังนั้น ในโลกหน้า พระเจ้าจะตอบแทนพวกเขาด้วยสถานะอันสูงส่ง นบีอิซา(เยซัส) กล่าวว่า “ความจำเริญจะมีแก่คนที่ยากจนในโลกนี้ พวกเขาเหล่านี้เองที่จะได้เข้าอาณาจักรแห่งสวรรค์”

สวรรค์เป็นสถานที่อยู่ในที่สูงซึ่งความปรารถนาทุกอย่างจะได้รับการตอบสนอง คุณสมบัติที่นำมนุษย์ไปสู่สวรรค์จะได้รับการพัฒนาโดยผู้ที่พร้อมจะใช้ความอดทน เพราะในการปฏิบัติความอดทนนั้น เขาจะสามารถยับยั้งความปรารถนาของเขาในโลกนี้ได้ นี่คือราคาที่ต้องจ่ายสำหรับการเข้าสวรรค์ คนที่ไม่พร้อมจะจ่ายราคาแห่งความอดทนที่ต้องมีในโลกนี้มีแต่จะได้อยู่ในนรกตลอดไป

26. กวี

อัล-ซุอะรออ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ ฏอ ซีน มีม

² นี่คือข้อความของคัมภีร์ที่ทำให้สิ่งต่างๆ ชัดเจน ³ (โอ้ มุฮัมมัด) บางทีเจ้าอาจจะทำลายตัวของเจ้าเองด้วยความ ทุกข์โศก เพราะการที่พวกเขาไม่ศรัทธา ⁴ ถ้าหากเราประสงค์ เราก็สามารถที่จะส่งสัญญาณหนึ่ง จากฟากฟ้ามาปรากฏต่อ หน้าพวกเขาซึ่ง จะทำให้พวกเขาก้มคอบยอมจำนนต่อมันก็ได้ ⁵ และเมื่อมีข้อตักเตือนอะไรใหม่ๆ จากพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี มายังพวกเขา พวกเขา ก็หันห่างไปจากมัน ⁶ ตอนนี พวกเขา ได้ ปฏิเสธศาสน์แล้ว ในไม่ช้า พวกเขาจะได้รับความจริงของสิ่ง ที่พวกเขาได้เหยียดหยัน⁷

طَسَمَ ﴿١﴾ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ
لَعَلَّكَ بِنِعْمِ نَفْسِكَ ءَلَّا يَكُونُوا
مُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ اِنْ نَشَأْ نُفَتِّرْ عَلَيْهِمْ مِّنَ
السَّمَاءِ ءَايَةً فَظَلَّتْ اَعْنَاقُهُمْ هَا
خٰضِعِينَ ﴿٣﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرِ مِّنَ
الرَّحْمٰنِ مُحَدَّثٍ اِلَّا كَانُوا عَنْهُ
مُعْرِضِينَ ﴿٤﴾ فَقَدْ كَذَّبُوْا فَسَيٰٓتِيْهِمْ
اُنْبُتُوْا مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٥﴾

⁷ การเรียกร้องเพื่อสัจธรรมเปิดเผยตัวเองด้วยความชัดเจน สัญลักษณ์ของการเรียกร้องว่าเป็นของพระเจ้าคือทุกสิ่งเป็นที่ชัดเจนและวางพื้นฐานอยู่บนเหตุผลโต้แย้งที่ชัดเจน ใครจะปฏิเสธก็ได้ แต่ไม่มีใครจะมาบอกว่าตัวเองไม่เข้าใจในสัจธรรม

“บางที เจ้าอาจจะทำลายตัวของเจ้าเอง” ถ้อยคำเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกปรารถนาตัวอย่างแรงกล้าที่ผู้เผยแผ่สัจธรรมมีต่อผู้ที่เขาพูดด้วย ความต้องการที่จะเผยแผ่ถ้อยคำของพระเจ้าพุ่งออกมาจากความรู้สึกก่อนบริสุทธิ์เช่นนั้น ดังนั้น เมื่อทูตของพระเจ้าเห็นว่าคนที่ตนพูดด้วยไม่ยอมรับศาสน์ของเขา เขาก็มีความกังวลถึงคนผู้หนึ่งเหมือนกับแม่กังวลถึงลูกของตัวเอง ประโยคนี้ของคัมภีร์ถูกรอานเป็นเสียงยืนยันถึงความปรารถนาดีของผู้เผยแผ่และไม่ได้แสดงว่าเป็นการวิจารณ์ผู้ฟังของเขาด้วย

การเรียกร้องเพื่อสัจธรรมเป็นการเรียกร้องของพระเจ้า พระเจ้าเป็นผู้ที่มีอำนาจสูงสุดทุกอย่าง แต่ถึงกระนั้นก็เป็นผู้ที่ถูกปฏิเสธหรือถูกต่อต้าน แต่สถานการณ์เช่นนั้นล้วนเป็นไปตามแผนการของพระเจ้าเอง พระเจ้าต้องการให้มนุษย์ได้อยู่ในสวรรค์และสามารถรับรู้สัจธรรมได้ในโลกนี้ที่เต็มไปด้วยการหลอกลวงและผู้ที่ยึดมั่นต่อพระองค์โดยไม่ถูกบังคับ การเลือกคนที่มีความซื่อสัตย์จะเป็นไปได้ภายใต้สภาพการณ์ที่ทุกคนได้รับเสรีภาพทางความคิดและการกระทำอย่างสมบูรณ์เท่านั้น

7 พวกเขาไม่เคยมองดูแผ่นดินและสิ่งต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ มากมายหลายชนิดที่เราได้ ทำให้มันเติบโตขึ้นมาในนั้นบ้าง เลยหรือ?
8 แน่นอนในนั้นมีสัญญาณหนึ่ง แต่พวกเขาส่วน มากไม่ศรัทธา⁹ แท้จริงแล้ว พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรง อำนาจ ผู้ทรง เมตตา⁷

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا
مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿٧﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾
وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾

⁷ การงอกของต้นไม้สีเขียวออกมาจากแผ่นดินเป็นเหตุการณ์ที่น่าอัศจรรย์เหมือนกับที่อูฐตัวหนึ่ง ออกมาจากแผ่นดินและเริ่มเดินบนแผ่นดินในทันทีทันใด แต่ผู้คนประหลาดใจต่อเหตุการณ์ประเภท ที่สองมากกว่าถึงแม้ว่ามีเหตุการณ์อัศจรรย์กว่านี้มากมายเกิดขึ้นบนแผ่นดินตลอดเวลา แต่พวกเขา กลับไม่ได้รับบทเรียนจากเหตุการณ์เหล่านั้น

พระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ต้องการให้มนุษย์สังเกตุสิ่งที่ไม่ธรรมดาจากเหตุการณ์ปกติที่ไม่ได้เห็นในทันทีทันใด ในเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นตามสายโซ่แห่งเหตุและผลนั้น เขาต้องสามารถสังเกตเห็น บทบาทโดยตรงของพระเจ้า คนที่มองอะไรได้ลึกซึ้งคือผู้ที่ถูกถือว่ามีความศรัทธาในพระเจ้าและ เป็นผู้ที่จะได้รับความโปรดปรานอันเป็นนิรันดรจากพระเจ้า

10 เมื่อตอนที่พระผู้อภิบาลของเจ้าได้เรียก มูซาโดยกล่าวว่า “จงไปยังหมู่ชนที่ทำความ ผิด 11 หมู่ชนของฟาโรห์ พวกเขา ไม่กลัว พระเจ้ากระนั้นหรือ?” 12 มูซาได้ตอบว่า “พระผู้ อภิบาลของฉัน ฉันกลัวว่าพวกเขาจะ ปฏิเสธฉัน 13 หัวอก ของฉันอึดอัด และสิ้น ของฉันไม่มีไวยาหารในการพูด ดังนั้น โปรด ส่งฮารูนไปด้วยเถิด 14 นอกจากนี้แล้ว พวก เขายัง กล่าวหาฉันว่าเป็นผู้ทำผิดด้วย ดังนั้น ฉันกลัวว่าพวกเขา จะฆ่าฉันเสียก่อน”ⁿ

وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنِ اتَّبِعْ آلَ قَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۗ أَلَا يَتَّقُونَ
﴿١٢﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ
﴿١٣﴾ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ
لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَيَّ هَارُونَ ﴿١٤﴾ وَهُمْ
عَلَيَّ ذُنُوبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٥﴾

ⁿ โมเสสต้องไปเผยแพร่สั่งสอนเรื่องการศรัทธาในพระเจ้าให้แก่ฟาโรห์แห่งอียิปต์ กษัตริย์ของ อาณาจักรที่เจริญรุ่งเรืองและยิ่งใหญ่ที่สุดในเวลานั้น ในทางตรงข้าม โมเสสเป็นคนในหมู่ลูกหลาน อิสราเอลที่มีสถานะเป็นเพียงทาสและแรงงานในอียิปต์ นอกจากนี้แล้ว เขายังมีปัจจัยที่เสียเปรียบ อย่างหนึ่ง นั่นคือ คนของฟาโรห์ได้ตายเพราะเขาโดยที่เขาไม่ได้ตั้งใจ โมเสสมีความรู้สึกด้วยว่าเขา ขาดความสามารถที่จำเป็นในการพูด แต่ถึงกระนั้น พระเจ้าได้เลือกโมเสสให้ปฏิบัติภารกิจในการนำ สาส์นของพระเจ้าไปเผยแพร่

ความจริงแล้ว พระเจ้ามองที่ภายในตัวตนของมนุษย์เป็นสำคัญมากกว่าจะมองที่สภาพภายนอกของ เขา ถ้าใครบางคนมีความความเข้มแข็งภายใน พระเจ้าจะเลือกเขาบนพื้นฐานนั้นเพื่อที่จะปฏิบัติ หน้าที่รับใช้ศาสนาของพระองค์ แต่มนุษย์ต้องแสดงให้เห็นถึงความสามารถภายในของเขาเองก่อน หลังจากนั้น ถ้าหากเขามีข้อบกพร่องภายนอกใดๆ พระเจ้าจะชดเชยให้เขา

15 พระเจ้าทรงกล่าวว่า “ไม่หรอก เจ้าทั้งสองจงไปพร้อม กับสัญญาของเรา เราจะอยู่กับเจ้า คอยฟัง(เสียงเรียก ของเจ้า) 16 เจ้าทั้งสองจงไปหาฟาโรห์และบอกว่า “เรา เป็น ศาสนทูตของพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก 17 ขอให้ ท่านปล่อยพวกลูกหลานอิสราเอล 18 ขอให้ ท่านปล่อยพวกลูกหลานอิสราเอลไปกับเราเถิด” 18 ฟาโรห์ ได้กล่าวว่า “เรา มีได้เลี้ยงดูเจ้ามาตั้งแต่เด็กในบ้านของเรา ดอกหรือ? เจ้าอาศัยอยู่กับเรามาเป็นเวลาหลายปี 19 แล้ว เจ้าก็มาทำสิ่งที่เจ้าได้ทำไปแล้ว เจ้าเป็นผู้เนรคุณ”^ก

قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِعَايَتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمْعُونَ ﴿١٥﴾ فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ أَنْ أَرْسَلْنَا مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٧﴾ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ﴿١٨﴾ وَفَعَلْتَ فَعْلَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

^ก คนที่พระเจ้าเลือกให้เป็นตัวแทนของพระองค์จะอยู่ในความคุ้มครองของพระองค์ทุกอย่าง ยิ่งไปกว่านั้น เขาจะได้รับสัญญาพิเศษที่ชี้ชัดว่าภารกิจของเขาเป็นงานของพระเจ้า แต่ถึงกระนั้นมนุษย์ก็ยังไม่ยอมรับสิ่งนี้

กุรอานไม่ได้อธิบายละเอียดชื่อเรียกของโมเสสที่มีต่อฟาโรห์ในเรื่องของลูกหลานอิสราเอล แต่คัมภีร์โตราห์ได้อธิบายรายละเอียดในเรื่องนี้ไว้ในฉบับอพยพ 4/18, 5/1, 8/25-27

ตามที่คัมภีร์ไบเบิลบอกเล่า ปรากฏว่าการเดินทางของโมเสสครั้งนี้มิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการอพยพ แต่เพื่อการสั่งสอน ในอียิปต์ วิวตัวเมียถูกถือว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เนื่องจากประเพณีที่นับถือกันมายาวนานนับหลายศตวรรษนี้เอง แม้แต่พวกลูกหลานอิสราเอลก็ยังได้รับอิทธิพลจากความเชื่อนี้ ตอนที่ โมเสสต้องการที่จะพาลูกหลานอิสราเอลออกจากบรรยากาศที่ผู้คนเคารพกราบไหว้รูปปั้นของอียิปต์เป็นเวลาสักพักหนึ่งโดยให้คนเหล่านี้อยู่ในบรรยากาศอันบริสุทธิ์และให้การศึกษาแก่คนเหล่านี้

20 มูซาได้กล่าวว่า “ฉันได้ทำไปเมื่อตอนฉัน พลั้งผิด” 21 หลังจากนั้น ฉันได้หนีไปจาก ท่านเพราะความกลัว แล้ว พระผู้อภิบาลของ ฉันได้ประทานวิทย์ปัญญาและความรู้ แก่ฉัน และได้ทรงทำให้ฉันเป็นหนึ่งในบรรดาศาสนทูต 22 สำหรับความดีงามที่ท่านเอ่ยเตือนฉันนั้น ความจริง แล้ว ก็เพราะท่านได้ทำให้ พวกลูกหลานอิสราเอลต้องตก เป็นทาส”^ก 23 ฟาโรห์ได้กล่าวว่า “พระผู้อภิบาลแห่ง สากล โลกคืออะไร?” 24 มูซาตอบว่า “พระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้า ทั้งหลายและแผ่นดิน และที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง ถ้าหาก ท่านจะ เชื่อ” 25 ฟาโรห์ได้ถามบรรดาผู้รอบรู้อยู่รอบๆ เขา ว่า “พวกเจ้าได้ยินไหม?”

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢٠﴾
 فَفَرَزْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خَفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾
 وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾

^ก โมเสสได้เรียกร้องให้มีการยอมรับความศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวต่อหน้าฟาโรห์และได้แสดงให้เห็นความมหัศจรรย์ของไม้เท้าและมีมือที่มีแสงสว่างของเขา ดังนั้น ฟาโรห์จึงลดความสำคัญของโมเสสลงโดยการอ้างถึงเรื่องชีวิตในอดีตของเขาสองอย่าง นั่นคือ โมเสสถูกเลี้ยงดูในบ้านของฟาโรห์ในตอนที่เขายังเป็นเด็กและอีกเรื่องหนึ่งก็คือเขาเคยฆ่าชาวกิปติย์ โมเสสจึงตอบว่าการที่เขาได้รับการเลี้ยงดูในวังของฟาโรห์ก็เนื่องจากการกดขี่ข่มเหงของฟาโรห์เอง เนื่องจากฟาโรห์เคยสั่งให้ฆ่าลูกหลานของอิสราเอล แม่ของโมเสสจึงนำเขาไปใส่ในตะกร้าและนำไปลอยในแม่น้ำ หลังจากนั้น ภรรยาของฟาโรห์หรือราชินีได้นำตัวโมเสสขึ้นมาจากแม่น้ำและนำไปเลี้ยงดูในวังของนาง ส่วนเรื่องการฆ่าชาวกิปติย์นั้น โมเสสกล่าวว่าเขาไม่ได้ทำไปโดยมีเจตนาที่จะฆ่า เขาเพียงแต่ป้องกันพี่น้องชาวอิสราเอลของเขาให้พ้นจากความก้าวร้าวของชาวกิปติย์และฝ่ายหลังเสียชีวิตโดยเขาไม่ได้เจตนา

หลังจากเหตุการณ์ครั้งนั้น โมเสสได้ออกจากอียิปต์และไปยังมดัยันและใช้ชีวิตอยู่ที่นั่นเป็นเวลาหลายปี บางที มันอาจเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการฝึกอบรมโมเสสให้ออกจากสภาพหลอกลวงของเมืองไปใช้ชีวิตในหมู่บ้านที่มีบรรยากาศอิสระเป็นเวลาหลายปีก็ได้ เมื่อเขาเดินทางกลับจากมดัยันสู่อียิปต์ พระเจ้าได้มอบตำแหน่งความเป็นนบีให้แก่เขา

^ข “พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกคืออะไร?” คำถามนี้ของฟาโรห์มีเจตนาที่จะเยาะเย้ยมากกว่าที่จะถาม แต่โมเสสได้ตอบฟาโรห์โดยไม่รีรอในลักษณะที่เป็นปกติ ดังนั้น ฟาโรห์จึงแสดงท่าที่ไม่ยอมรับโมเสสอีกโดยถามพวกขุนนางของเขาว่า “พวกเจ้าได้ยินไหม?” โมเสสไม่สนใจคำพูดนั้นและพูดในสิ่งที่เขาต้องพูดต่อไป

26 มุซากล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของพวกท่าน และบรรพบุรุษของพวกท่านด้วยเช่นกัน”
 27 ฟาโรห์กล่าวว่า “ศาสนทูตของพวกเจ้าที่ถูกส่งมายังพวกเจ้านี้เป็นคนบ้า แน่ๆ”²⁸ มุซากล่าวว่า “(พระองค์คือ)พระผู้อภิบาลแห่ง ตะวันออกและตะวันตกและทุกสิ่งที่อยู่ใน ระหว่างทั้งสองนี้ ถ้าหากพวกท่านเพียงแต่ ทำความเข้าใจ”²⁹ ฟาโรห์กล่าวว่า “ถ้าหาก เจ้าเอาผู้ใดอื่นออกไปจากฉันเป็นที่เคารพสัก การะ แล้วฉันจะให้เจ้าได้เข้าไปอยู่ในคุก”
 30 มุซาจึงกล่าวว่า “แม้ ฉันจะนำเอาสิ่ง ที่ ชัดแจ้งมายืนยันแก่ท่านแล้วกระนั้นหรือ?”
 31 ฟาโรห์ตอบว่า “นำมาแสดงสิ ถ้าหากเจ้า พุดจริง”³² ดังนั้น มุซาจึงได้โยนไม้เท้าของ เขาลงไปบนพื้นทันใดนั้น มัน ก็กลายเป็นงู ใหญ่ทันที³³ หลังจากนั้น เขาได้ดึงมือของ เขา ออกมา และมันปรากฏเป็นสีขาว(สว่าง) แก่ผู้เฝ้ามอง”³⁴ ฟาโรห์ได้กล่าวแก่พวก ขุนนางที่อยู่รอบๆเขาว่า “คนผู้นี้ต้อง เป็น นักมายากลผู้มีฝีมืออย่างแน่นอน”³⁵ เขา ต้องการขับไล่ พวกเจ้าออกจากแผ่นดินของ พวกเจ้าโดยการใช่มายากล ของเขา ที่นี้ พวกเจ้าจะทำอย่างไร?”^๗

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ ﴿٢٦﴾
 قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾
 قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾
 قَالَ لَئِن آخَذْتَ إِلَهًا غَيْرِي لِأَجْعَلَكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٢٩﴾
 قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾
 فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣١﴾
 فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٢﴾
 وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ﴿٣٣﴾
 قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾
 يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾

^๗ โมเสสยังคงให้เหตุผลเรื่องหลักความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวแก่ฟาโรห์ ดังนั้น ฟาโรห์จึงเริ่มไม่พอใจและเรียกโมเสสว่าเป็นคนบ้า แต่ถึงกระนั้นก็ตาม โมเสสไม่ได้อารมณ์เสีย ฟาโรห์จึงขมขู่โมเสสว่าจะจับเขาขังคุก ด้วยเหตุนี้ โมเสสจึงได้แสดงให้ฟาโรห์ได้เห็นถึงสิ่งมหัศจรรย์อันสุดท้ายของเขา ตอนนี้ ฟาโรห์ไม่สามารถที่จะพูดอะไรต่อไปได้อีก ถึงกระนั้นแล้ว เขาก็ไม่ยอมรับความพ่ายแพ้ และเพื่อที่จะลดความสำคัญของโมเสส เขาได้กล่าวว่านี่มิใช่สิ่งที่เกิดจากพระเจ้าแต่อย่างใด แต่มันเป็นการแสดงมายากลที่นักมายากลคนใดก็สามารถแสดงได้

^๗ ภารกิจของโมเสสเป็นภารกิจอันสันติและไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเมืองหรือรัฐบาล แต่เพื่อกระตุ้นให้คนของเขาดำเนินโมเสส ฟาโรห์ได้กล่าวว่าโมเสสต้องการที่จะขับไล่พวกเขาออกไปจากประเทศของพวกเขา ความไม่บริสุทธิ์ใจของฟาโรห์นี้เห็นได้ชัดจากความจริงที่ว่าโมเสสได้ขออนุญาตฟาโรห์ให้นำชุมชนของเขาออกจากอียิปต์ก่อนหน้าแล้ว แต่ฟาโรห์ได้บีบบังคับพูดของโมเสสและกล่าวว่าโมเสสต้องการจะขับไล่เขาและผู้คนของเขาออกจากอียิปต์

³⁶ พวกเขา กล่าวว่า “จงหน่วงเหนี่ยวเขา และพี่ชายของเขา ไว้สักพักหนึ่งก่อนและ จงส่งข่าวไปยังเมืองต่างๆ ³⁷ เพื่อ เรียกนักมายากลที่มีฝีมือทุกคนมายังท่าน” ³⁸ ดังนั้น นักมายากลทั้งหลายจึงได้มาชุมนุมกัน ในวันและเวลาที่ได้ถูก นัดหมายไว้ ³⁹ และ ผู้คนได้ถูกถามว่า “พวกเจ้าจะมาร่วม ชุมนุม ด้วยหรือไม่ ⁴⁰ เพื่อที่เราจะได้ปฏิบัติตามพวกนักมายากลถ้าหากพวกเขาเป็นผู้ชนะ?” ⁴¹ เมื่อพวกนักมายากล มาถึง “พวกเขา ได้ถามฟาโรห์ว่า “เราจะได้รับรางวัลไหม ถ้า หากเราเป็นฝ่ายชนะ?” ⁴² เขาตอบว่า “แน่นอน แล้วพวก เจ้าจะได้อยู่ในหมู่ผู้ใกล้ ชิดข้าด้วย”ⁿ

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ
حٰشِرِينَ ﴿٣٦﴾ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ
عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ
يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٣٨﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ
مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾ لَعَلَّآ نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِن
كَانُوا هُمْ الْغٰلِبِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ
السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَيِّنَ لَنَا لِأَجْرٍ
إِن كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ
وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقْرَبِينَ ﴿٤٢﴾

ⁿ ฟาโรห์และขุนนางของเขาถือว่ามีสิ่งที่ไม่เสสแสดงออกมาเป็นมายากลธรรมดา ดังนั้น พวกเขาจึงวางแผนที่จะใช้มายากลลอบใต้ พวกเขาคิดว่าถ้าโมเสสสามารถเปลี่ยนไม้ให้เป็นงูได้ พวกนักมายากลของพวกเขาก็สามารถเปลี่ยนไม้เป็นงูได้เช่นกัน พวกเขาไม่รู้จะไปไหนไปกว่านั้น พวกเขาถือว่ามีสิ่งที่ไม่เสสทำไปนั้นเป็นการกระทำของมนุษย์คนหนึ่งและนั่นคือเหตุผลว่าทำไมพวกเขาต้องการที่จะเผชิญกับมันโดยวิธีการของมนุษย์ พวกเขาไม่รู้อะไรเกี่ยวกับภารกิจของโมเสสเป็นภารกิจของพระเจ้าและมนุษย์คนใดจะสู้กับพระเจ้าได้?

วันเทศกาลแห่งชาติประจำปีของชาวอียิปต์ได้ถูกกำหนดให้เป็นวันประลองกันระหว่างโมเสสและพวกนักมายากล ด้วยวัตถุประสงค์นี้ ฟืนที่โล่งขนาดกว้างจึงถูกเลือกไว้เพื่อที่จะได้จำนวนคนมากๆและเป็นการสร้างกำลังใจให้แก่พวกนักมายากลด้วย

43 มูซาได้กล่าวแก่นักมายากลว่า “จงโยนสิ่งที่คุณทำกัน ต้องการโยนลงมา” 44 ดังนั้นพวกเขาจึงได้โยนเชือกและไม้เท้าของพวกเขาลงไปกับบนพื้นและกล่าวว่า “ด้วยเกียรติของฟาโรห์ เราจะชนะอย่างแน่นอน” 45 ดังนั้น มูซาได้โยนไม้เท้าของเขาลงไปกับบนพื้น และมันได้เริ่มกลืนสิ่งที่คุณทำ เขาทำลงขึ้นมา 46 เมื่อเห็นเช่นนั้น พวกนักมายากลได้ก้มลงกราบ 47 และร้องออกมาว่า “เราศรัทธาในพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก 48 พระผู้อภิบาลของมูซาและฮารูน”^ก

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿١٣﴾ فَأَلْقَوْا حِبَاهُمْ وَعَصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿١٤﴾ فَأَلْفَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١٥﴾ فَأَلْفَىٰ السَّحَرَةُ سَجِدِينَ ﴿١٦﴾ قَالُوا ءَأَمْنَا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٨﴾

^ก พวกนักมายากลได้โยนเชือกและกิ่งไม้ของตนลงไปกับบนพื้นทำให้ผู้เฝ้าดูรู้สึกทราบดีว่าเชือกและกิ่งไม้เหล่านั้นได้เปลี่ยนเป็นงูเลื้อยไปมาบนพื้น แต่ไม่มีใช้การเปลี่ยนแปลงที่แท้จริง มันเป็นแค่ภาพลวงตาเท่านั้น ในขณะที่ไม้เท้าของโมเสสกลายเป็นงูนั้นเป็นความมหัศจรรย์ของพระเจ้าอย่างแท้จริง ดังนั้น เมื่อไม้เท้าของโมเสสกลายเป็นงูและเริ่มเลื้อยไปบนพื้น มันจึงทำลายมนต์สะกดของพวกนักมายากลจนหมดไป หลังจากนั้น เชือกและกิ่งไม้ของพวกนักมายากลได้กลับกลายเป็นเชือกและกิ่งไม้เหมือนเดิม

ก่อนหน้านี้ พวกนักมายากลถือว่าโมเสสเป็นนักมายากลเหมือนพวกเขา แต่ประสบการณ์ดังกล่าวทำให้พวกนักมายากลเหล่านี้ตาสว่างขึ้นมา พวกเขามีความเชื่อซาญิตในเรื่องมายากลเป็นอย่างดี ดังนั้น พวกเขาจึงเข้าใจได้ทันทีว่ามีโซมายากล แต่เป็นงานของผู้เป็นนบี อย่างไรก็ตาม มันเป็นไปได้ที่พวกนักมายากลเหล่านี้จะไม่ยอมรับสัจธรรมและสามารถกล่าวถ้อยคำที่เป็นเท็จออกมาเพื่อไม่ยอมรับโมเสสเช่นเดียวกับฟาโรห์ แต่มันเป็นไปได้สำหรับคนที่มิสติปัญญาจะไม่ยอมรับสัจธรรมในเมื่อมันเปิดเผยตัวเองอย่างชัดเจนต่อหน้าเขาแล้ว พวกนักมายากลเป็นคนที่มิชีวิตอยู่ในลักษณะนี้ ดังนั้น พวกเขาจึงยอมรับสัจธรรมของโมเสสทันที

49 ฟาโรห์ได้กล่าวว่่า “พวกเจ้าศรัทธาในตัวเขาก่อนที่ข้า อนุญาตพวกเจ้ากระนั้นหรือ? เขาต้องเป็นหัวหน้าพวกเจ้า ที่สอนมายากลให้พวกเจ้าอย่างแนนอน ดีละ ไนไม่ข้า พวกเจ้าจะได้รู้ ข้าจะตัดแขนขาของพวกเจ้า สลับกันและจะเอา พวกเจ้าทั้งหมดไปตริ้งทางเขนให้ตาย”⁵⁰ พวกเขาตอบว่่า “เราไม่สนใจ เราจะกลับไปยังพระผู้อภิบาลของเรา”⁵¹ เรา หวังว่่าพระผู้อภิบาลของเราจะทรงอภัยเราในความผิดของ เราเพราะเราเป็นพวกแรกของบรรดาผู้ศรัทธา⁷

قَالَ ءَاٰمَنْتُمْ لِهٖ قَبْلَ اَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ
 اِنَّهٗ لَكَبِيْرُكُمْ الَّذِى عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ
 فَلَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۚ لَا قُطْعَنَ اَيْدِيْكُمْ
 وَاَرْجُلِكُمْ مِّنْ خَلْفٍ وَّلَا صَلْبِنَّكُمْ
 اٰجْمَعِيْنَ ﴿٥٠﴾ قَالُوْا لَا ضَيْرَ اِنَّا اِلٰى
 رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ﴿٥١﴾ اِنَّا نَطْمَعُ اَنْ يَّغْفِرَ
 لَنَا رَبُّنَا حَطْبِنَا اَنْ كُنَّا اَوَّلَ
 الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٥٢﴾

⁷ การยอมรับความศรัทธาโดยพวกนักมายากลทำให้ฟาโรห์ผิดหวังเป็นอย่างมาก ดังนั้น เพื่อกอบกู้ตำแหน่งของตัวเอง ฟาโรห์จึงสร้างเรื่องขึ้นมาว่าเป็นเรื่องของการสมคบคิดกัน เขากล่าวหาว่าพวกนักมายากลได้สมรู้ร่วมคิดกับโมเสสและแสร้งทำเป็นพ่ายแพ้เพื่อที่จะทำให้ประชาชนเห็นถึงความยิ่งใหญ่ของโมเสส ฟาโรห์ตัดสินใจประกาศว่่าเขาจะลงโทษพวกนักมายากลสำหรับการปลุกระดมครั้งนี้ เขาจะตัดมือและขาของพวกนักมายากลและนำตัวไปตริ้งทางเขนต่อหน้าสาธารณชน ถึงแม้จะได้นคำสั่งที่น่ากลัวเช่นนี้ พวกนักมายากลกลับไม่เสียกำลังใจ นักมายากลกลุ่มเดียวกันนี้ซึ่งเคยแสดงความจงรักภักดีต่อฟาโรห์มาก่อนและขอรางวัลตอบแทนการทำหน้าที่ของตน ตอนนีกลับประกาศอย่างไม่กลัวว่่าฟาโรห์จะทำอะไรก็ตาม พวกเขาจะไม่เลิกรับนับถือศาสนาของโมเสส เหตุผลที่สร้างขวัญกำลังใจอย่างสูงให้แก่พวกนักมายากลเหล่านี้ก็คือการพบความศรัทธาในตนเอง คนที่ยอมรับความพ่ายแพ้ในหวังที่จะพบบางสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าในการพ่ายแพ้ ก่อนยอมรับความศรัทธาสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่พวกนักมายากลหวังในตอนแรกก็คือการยอมรับจากฟาโรห์และรางวัลตอบแทนจากเขา แต่เมื่อรับศาสนาที่แท้จริงแล้ว พระเจ้าและสวรรค์ที่ปรากฏต่อหน้าพวกเขานั้นยิ่งใหญ่กว่าสิ่งอื่นใดทั้งหมด นั่นคือเหตุผลที่ว่่าทำไมตอนนี้พวกนักมายากลจึงพร้อมที่จะแบกรับความสูญเสียทุกสิ่งที่ก่อนการยอมรับความศรัทธาพวกเขาถือว่าเป็นของรักเกินกว่าที่จะทิ้งมันไป

52 และเราได้ตกลงใจมุซาว่า “จงออกเดินทางพร้อมกับบ่าว ของฉันในตอนกลางคืน เพราะเจ้าจะถูกติดตามอย่าง แน่หนอน”
 53 ดังนั้น ฟาโรห์จึงได้ส่งคนประกาศข่าวไปยัง เมืองต่างๆ(เพื่อระดมมวลชนโดยกล่าวว่า) 54 “คนพวกนี้ มีแค่เพียงหยิบมือ 55 และมายั่วยุเราให้เกิดโทษะ 56 แต่เรา เป็นพวกที่มีมากกว่าและเตรียมตัวพร้อมอยู่เสมอ”
 57 ดังนั้น เราจึงให้พวกเขาออกมาจากสวนและบ่อน้ำของพวกเขา 58 และทรัพย์สินสมบัติและที่อยู่อาศัยอันหรูหราของพวกเขา 59 และเราได้ทำให้ลูกหลานอิสราเอลเป็นผู้สืบทอดความอุดม สมบูรณ์เหล่านี้”

﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي ۖ إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ﴿٥٢﴾ فَارْسَلْنَا فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ﴿٥٥﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَنِدِرُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾ كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾ ۚ

ⁿ ถึงแม้โมเสสได้ใช้เวลาไปหลายปีในการเผยแพร่คำของพระเจ้า แต่ฟาโรห์ก็ไม่ยอมรับความศรัทธา ในที่สุด เมื่อโมเสสพยายามอย่างเต็มที่แล้วในการนำคำสอนของพระเจ้าไปยังฟาโรห์ พระเจ้าได้สั่งโมเสสให้ออกจากอียิปต์พร้อมกับพวกลูกหลานอิสราเอล เมื่อฟาโรห์รู้ว่าพวกลูกหลานอิสราเอลออกจากอียิปต์ไปแล้ว เขาจึงได้นำกองทัพและบรรดาขุนนางของเขาออกติดตามทันที เป็นที่เห็นได้ชัดว่าฟาโรห์นั้นคิดจะกำจัดพวกลูกหลานอิสราเอล แต่ผลปรากฏในทางกลับกัน ด้วยความไม่รู้ถึงชะตากรรมที่กาลังจะเกิดขึ้น ฟาโรห์และผู้ติดตามเขาได้ออกจากที่อยู่ของพวกเขาและมาถึงสถานที่ที่พวกเขาทั้งหมด ได้ถูกกำหนดให้มาจมน้ำตายพร้อมกันในทะเล

พระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ได้เอาความมั่งคั่งและความสะดวกสบายที่พวกเขาเคยได้รับในอียิปต์กลับคืนไปจากพวกเขาเพราะพฤติกรรมกราดขี้ข่มเหงของพวกเขา แต่พระองค์ได้ประทานความจำเริญแก่พวกลูกหลานอิสราเอลที่มีคุณธรรมโดยการนำพวกเขาเหล่านี้ไปยังปาเลสไตน์ในที่สุด และที่นั่นพระองค์ได้ประทานความโปรดปรานทุกอย่างแก่พวกเขา

60 ในตอนเช้า ฟาโรห์และคนของเขาได้ออกติดตามพวก เขา⁶¹ แล้วเมื่อทั้งสองฝ่ายต่างเห็นกัน พวกที่ติดตาม มูซาได้ร้องออกมาว่า “เราถูกตามทันอย่างแน่นอน”⁶² มูซากล่าวว่า “ไม่มีวันหรอก แท้จริง พระผู้อภิบาลของฉันทรงอยู่กับฉัน พระองค์จะทรงนำทางฉัน”⁶³ แล้ว เราได้ตลใจมูซาให้ฟาดทะเลด้วยไม้เท้าของเขา ทันใด นั้น ทะเลก็แยกจากกัน และแต่ละส่วนเหมือนภูเขาสูงใหญ่⁶⁴ ในขณะเดียวกัน เราได้นำอีกพวกหนึ่งมายังสถานที่ เดียวกันนั้น⁶⁵ และเราได้ช่วยมูซา และคนของเขาทั้ง หมดยให้ปลอดภัย⁶⁶ แล้ว เราได้ให้อีกพวกหนึ่งจมน้ำตาย⁶⁷ แท้จริง ไนนั้นมีสัญญาณหนึ่ง แต่คนเหล่านั้นส่วนมากไม่ศรัทธา⁶⁸ แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรง อำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ”⁷

فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا تَرَاءَا الْجَمْعَانَ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾ وَأَزَلَفْنَا ثَمَّ الْأَخْرِينَ ﴿٦٤﴾ وَأُجِّبْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْأَخْرِينَ ﴿٦٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾

⁷ เมื่อถูกฟาโรห์ติดตาม พวกลูกหลานอิสราเอลได้มาถึงสถานที่แห่งหนึ่งซึ่งมีทะเลขวางหน้าพวกเขาอยู่และข้างหลังพวกเขาคือฟาโรห์และกองทัพของเขา เมื่อเห็นสถานการณ์อันวิกฤตเช่นนั้น พวกลูกหลานอิสราเอลต่างพากันตระหนกตกใจกลัว ตามคัมภีร์ไบเบิล พวกเขาได้กล่าวแก่โมเสสว่า “ในอียิปต์ไม่มีหลุมฝังศพหรือไร เจ้าจึงพาพวกเราจากที่นั่นมายังทะเลทรายแห่งนี้เพื่อตาย?”

แต่โมเสสแน่ใจว่าพระเจ้าจะช่วยพวกเขา ดังนั้น ด้วยการเชื่อฟังคำบัญชาของพระเจ้า โมเสสได้ใช้ไม้เท้าของเขาฟาดลงไปใต้น้ำทะเล และน้ำทะเลได้แยกออกจากกันเป็นกำแพงน้ำที่สูงโดยระหว่างกำแพงน้ำทั้งสองนั้นไม่มีทางเดินแห่งๆอยู่ พวกลูกหลานอิสราเอลได้ใช้เส้นทางนี้เดินไปจนถึงอีกฝั่งหนึ่ง

เมื่อเห็นเช่นนั้น ฟาโรห์จึงคิดว่าเขาก็สามารถใช้เส้นทางนี้ข้ามไปได้เช่นกัน แต่เขาไม่รู้ว่าไม่กีวินาทีก่อนหน้านี ทางเดินดังกล่าวได้ปรากฏขึ้นอย่างมหัศจรรย์โดยคำสั่งของพระเจ้า เมื่อฟาโรห์และกองทัพของเขาเข้าไปตามทางนั้น ยังมีทันทีที่จะถึงกลางทาง กำแพงน้ำอันสูงใหญ่สองข้างทางได้พังลงมาอยู่ในระดับเดิม ทำให้เขาและกองทัพทั้งหมดจมน้ำตายทันที ในเวลาเดียวกันนั่นเอง ความช่วยเหลือได้ถูกวางไว้สำหรับคนกลุ่มหนึ่งและความหายนะพร้อมกับความตายได้ถูกเตรียมไว้สำหรับคนอีกกลุ่มหนึ่ง

69 จงบอกพวกเขาถึงเรื่องราวของอิบรอฮีม
 70 เมื่อเขา ถามบิดาของเขาและผู้คนของ
 เขาว่า “อะไรกันนี้ที่พวก ท่านเคารพบูชา?”^ก
 71 พวกเขาตอบว่า “นี่คือรูปปั้นที่เรา เคารพ
 บูชาและยึดมั่นต่อสิ่งเหล่านี้”^ข 72 อิบรอฮีม
 ถามว่า “พวกมันได้ยินพวกท่านไหมเมื่อ
 พวกท่านเรียกพวกมัน? 73 พวกมันช่วย
 หรือทำร้ายพวกท่านได้ไหม?” 74 พวกเขา
 ตอบว่า “ไม่ แต่เราพบว่าบรรพบุรุษของเรา
 ทำเช่นนี้ กันมา”

وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٧٠﴾ إِذْ قَالَ
 لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا
 نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُ لَهَا عَٰفِئِينَ ﴿٧٢﴾
 قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمۡ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٣﴾
 أَوْ يَنْفَعُونَكُمۡ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا بَلَّ
 وَجَدْنَا ءِآبَاءَنَا كَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٥﴾

^ก ชุมชนของอับราฮัมยังคงทำอะไรก็ตามที่พวกเขาเห็นบรรพบุรุษของพวกเขาทำ แต่อับราฮัมมีความคิดเป็นอิสระของเขาเอง เขาพยายามที่จะค้นหาลัทธิธรรมโดยการคิดให้เกินกว่าสภาพแวดล้อมของเขา นี่คือคุณสมบัติที่น่ามุษย์ไปสู่การรู้จักพระเจ้า(มะอฺริฟะฮฺ)โดยใช้ความคิดเป็นพื้นฐานและคนที่มีความสมบัตินั้นจะถูกรับเลือกเป็นศาสนทูตหรือรับเลือกเป็นศาสนนาของพระองค์

^ข คำพูดของอับราฮัมบ่งชี้ว่าในระหว่างที่ผู้คนพูดคุยกับเขา ผู้คนพบว่าตัวเองไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ศนะของอับราฮัมได้ แต่ถึงกระนั้น พวกเขาก็ไม่ยอมรับ แม้จะสู้ไม่ได้ในระดับการโต้แย้งด้วยเหตุผล พวกเขาที่ยืนยันที่จะปฏิบัติตามศาสนาของบรรพบุรุษของพวกเขาเพียงเพราะความอคติ

75 ดังนั้น อิบรอฮีมจึงได้กล่าวว่า “พวกท่านไม่เคยคิดถึง สิ่งที่พวกท่านเคารพบูชาเลยหรือ? ⁷⁶ ทั้งพวกท่านและ บรรพบุรุษของพวกท่าน ⁷⁷ พวกมันทั้งหมดเป็นศัตรูต่อ ฉัน ยกเว้นพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ⁷⁸ ผู้ทรงสร้างฉัน พระองค์คือผู้ทรงนำทางฉัน ⁷⁹ ผู้ทรงให้ฉันได้กินและได้ ดื่ม ⁸⁰ ผู้ทรงบำบัดรักษาฉันเมื่อฉันป่วย ⁸¹ ผู้ทรงทำให้ ฉันตายแล้วทรงทำให้ฉันมีชีวิตอีก ⁸² และผู้ที่ฉันหวังว่า จะทรงให้อภัยความผิดพลาดของฉัน ในวันแห่งการตัดสิน”ⁿ

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾
 أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ إِلَّا الْقَدَمُونَ ﴿٧٦﴾
 فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾
 الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي
 هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ
 فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ
 يُحْيِينِ ﴿٨١﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي
 خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾

ⁿ มนุษย์เป็นสิ่งที่มิอิสระ เขามีสติปัญญาที่จะแยกแยะระหว่างความดีกับความชั่วและลงความเห็นได้จากปัจจัยที่มีอยู่อย่างต่อเนื่องของเขานบนแผ่นดิน เมื่อเขาล้มป่วย เขาพบว่ามิทรัพยากรมากมายที่เขาสามารถนำมาเป็นยารักษา แต่หลังจากนั้น มนุษย์สังเกตเห็นว่าถึงแม้จะมีอิสระอย่างเต็มที่ เขาก็ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ต่อหน้าความตาย เขาตายในตอนในช่วงเวลาชีวิตที่เขาได้รับสิ้นสุดลง

ปัจจัยเหล่านี้ทั้งหมดไม่มีใครเป็นต้นเหตุออกไปจากพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้น มันจะถูกต้องชอบธรรมได้อย่างไรที่จะไปเคารพสักการะผู้ใดนอกจากพระองค์เท่านั้น? ยิ่งไปกว่านั้น มนุษย์ต้องจริงจังและจริงจังในเรื่องนี้เพราะปัจจัยเหล่านี้ชี้อะไรก็ตามที่พระเจ้าทำอยู่นั้นเป็นการจัดเตรียมสำหรับวันที่มนุษย์จะถูกเรียกไปอยู่ต่อหน้าพระองค์เพื่อสอบสวนการกระทำของเขา ความตายเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการนี้เมื่อมนุษย์จะถูกพระเจ้าตัดสินบนพื้นฐานของการงานที่เขาได้ทำไปในโลก

83 โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดประทานความรู้และ วิทยปัญญาแก่ฉันและรวมฉันไว้กับบรรดาผู้มีคุณธรรม 84 โปรดทำให้ฉันเป็นที่รู้จักกันดีในหมู่ชนรุ่นหลัง 85 และโปรดรวมฉันไว้ในหมู่ผู้รับสืบทอดสวนสวรรค์อันรื่นรมย์ 86 และโปรดทรงอภัยให้แก่บิดาของฉันด้วยเถิด เพราะท่านเป็นหนึ่งในบรรดาผู้หลงผิด 87 และโปรดอย่า ได้ทำให้ฉันได้รับความอับยศในวันที่ถูกทำให้ ฟินคืนชีพอีกครั้งหนึ่ง 88 วันที่ทรัพย์สิ้นและลูกๆจะไม่ เป็นประโยชน์แก่ผู้ใด 89 นอกจากผู้ที่มาอยู่ต่อหน้าพระ เจ้าด้วยหัวใจที่สงบ”^ก

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي
بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾ وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ
صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَأَجْعَلْنِي مِنْ
وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَأَغْفِرْ لِأَبِي
إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي
يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ
وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ
سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾

^ก อายุจะสูงเสลانیพุดถึงความเข้าใจที่ถูกต้อง นั่นคือ การเห็นสิ่งต่างๆดังที่มันเป็นจริง สำหรับเรื่อง
ของพระเจ้า นี่คือการจำเริญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดรองไปจากการมีนบี นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมในอะติษะ
จึงมีกล่าวไว้ว่า “ถ้าพระเจ้าต้องการทำบางสิ่งที่ดีแก่มนุษย์คนใด พระองค์จะทำให้เขาเข้าเฝ้าศาสนา”

อะไรก็ตามที่อับราฮัมขอในการวิงวอนของเขาได้ถูกประทานแก่เขา แต่คำวิงวอนขอการอภัยโทษให้
พ่อของเขา(อาซัร)ถูกปฏิเสธ จากเรื่องนี้เราจึงสามารถคิดได้ว่าคำวิงวอน(ดูอาอ์)ส่วนใหญ่แล้วเป็น
เรื่องระหว่างพระเจ้ากับบ่าวของพระองค์ คำวิงวอนของมนุษย์คนหนึ่งไม่อาจทำให้อีกคนหนึ่งได้รับ
การให้อภัย

ต่อหน้าพระเจ้า คุณค่าที่แท้จริงอยู่ที่หัวใจอันบริสุทธิ์ (กอลบุน สะลิม) นี่หมายถึงหัวใจที่บริสุทธิ์
อย่างแท้จริง กล่าวคือ หัวใจที่ไม่มีแนวโน้มใดๆในการตั้งภาคีกับพระเจ้า ปลอดภัยจากความรู้ของการ
ตลบตะแลง อิจนาริษยาและเจตนาร้าย พุคตอีกอย่างหนึ่งก็คือ ผู้ศรัทธาต้องไปอยู่ต่อหน้าพระเจ้าด้วย
หัวใจที่บริสุทธิ์ดังเช่นที่มันในตอนที่เขาเกิด เขาต้องไม่นำตัวเองไปอยู่ต่อหน้าพระเจ้าด้วยหัวใจที่
เป็นอย่างอื่น

90 เมื่อสวรรค์จะถูกนำมาใกล้บรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้า 91 และนรกจะถูกนำมาเปิดเผยให้แก่ผู้หลงผิดได้เห็น 92 พวกเขาจะถูกถามว่า “ไหนเล่าสิ่งที่ผู้เจ้าเคารพสักการะ 93 นอกไปจากพระเจ้า? พวกมันช่วยอะไรสุเจ้าหรือแม้แต่ ตัวมันเองได้ไหม?” 94 แล้วพวกมันและผู้หลงผิดจะถูก กลิ้งลงไป ในนรกทับถมกัน 95 รวมทั้งไฟรพลของซาตานทั้งหมดด้วย 96 ในนั้นพวกเขาจะถกเถียงกัน และพวกเขา จะกล่าวว่า 97 “เราหลงผิดไปจริงๆ 98 เมื่อเราได้ถือว่า พวกเจ้าเท่าเทียมกับพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก 99 ไม่มีใครนอกจากคนทำผิดที่ทำให้พวกเราหลงทาง 100 ตอนนี่ เราไม่มีผู้ที่ขอโทษให้ 101 และไม่มีเพื่อนแท้ด้วย 102 ถ้าเราได้มีโอกาสดังกลับไป(ยังโลก)อีก เราจะเป็นผู้ ครีธา” 103 แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณหนึ่ง แต่ส่วนใหญ่ ของคนเหล่านี้ไม่เชื่อ 104 แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้า เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

وَأَزَلَّتْ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرُزَّتِ
الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ آيْنَ مَا
كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ
يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكَيِّبُوا
فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾ وَجُنُودُ إبْلِيسَ
أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهَمْ فِيهَا
يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي
ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا
الْمَجْرُمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ
﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ أَنَّ لَنَا
كَرَّةً فَتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنْ فِي
ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ
﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

^๗ สวรรค์และนรกของมนุษย์อยู่ไม่ไกลจากเขา มีเพียงแต่ผ่านอันหนึ่งที่กั้นระหว่างเขา เมื่อวันอาสานมาเปิดมานั้น มนุษย์ทุกคนจะเห็นว่าเขากำลังยืนอยู่บนขอบของสวรรค์หรือนรกถึงแม้คนที่เพิกเฉยจะถือว่ามันเป็นอะไรที่ยังอยู่ไกล

มีผู้นำจอมปลอม(มุจญ์ริมน)หลายคนที่ได้รับตำแหน่งมีเกียรติในสังคมในสมัยของพวกเขา พวกเขาไม่ยอมรับการเรียกร้องของสังฆกรรมเพียงเพราะความยิ่งใหญ่ของพวกเขา ความทะนงตนผิดๆของพวกเขาทำให้พวกเขาไม่ยอมรับสังฆกรรม ผลก็คือ ผู้ปฏิบัติตามพวกเขาก็ไม่ถือว่าการเรียกร้องเพื่อสังฆกรรมเป็นสิ่งที่ควรค่าต่อการตอบสนอง

การเปรียบเทียบผู้นำเสมอกับพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกหมายถึงการให้สถานะคำพูดของคนเหล่านั้นเหมือนกับสถานะคำพูดของพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก อิบฺนุกะษีร์ นักอรรถาธิบายกุรอานได้อธิบายว่าคนเหล่านี้ปฏิบัติตามคำสั่งผู้นำของพวกเขา “เหมือนกับคำสั่งของพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกได้รับการปฏิบัติตาม” คนที่ยอมรับคำสั่งของบรรดาผู้นำของตนราวกับว่าเป็นคำบัญชาของพระเจ้าในโลกนั้น ในโลกหน้า พวกเขาจะตำหนิบรรดาผู้นำเหล่านั้น แต่มันไม่มีประโยชน์อะไรอีกแล้ว สถานที่ที่เขาต้องรู้จักและแยกแยะได้ระหว่างคนพูดเรื่องเท็จกับคนแห่งสังฆกรรมคือโลกนี้ ไม่ใช่โลกหน้า

105 ผู้คนของนุฮฺได้ปฏิเสธบรรดาศาสน
 106 เมื่อพี่น้อง คนหนึ่งของพวกเขาคือ
 นุฮฺได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวก ท่านไม่
 ก้าวพระเจ้านั้นบ้างหรือ? 107 ฉะนั้นคือศาสน
 108 ที่คือสัตย์คนหนึ่งซึ่งมายังพวกท่าน
 109 ดังนั้น จงเกรงกลัว พระเจ้าและเชื่อฟังฉัน
 110 ฉันมิได้ขอสิ่งตอบแทนใดๆ สำหรับ
 หน้าทีนี้ เพราะสิ่งตอบแทนของฉันนั้นอยู่ที่
 พระผู้ อภิบาลแห่งสากลโลก 111 ดังนั้น จง
 เกรงกลัวพระเจ้าและ เชื่อฟังฉัน” 112 พวกเขา
 เขากล่าวว่า “จะให้พวกเราเชื่อท่าน อย่าง
 นั้นหรือ ในเมื่อผู้ปฏิบัติตามท่านมีแต่คนชั้น
 ต่ำ?” 113 นุฮฺได้กล่าวว่า “ฉันไม่รู้ในเรื่อง
 พวกเขา 114 พระผู้ อภิบาลของฉันเท่านั้น
 ที่สามารถนำพวกเขาไปสู่การชำระ บัญชี
 พวกเขาหน้าจะเข้าใจบ้าง 115 ฉะนั้นจะไม่ขับ
 ไล่ผู้ ศรัทธาคนใด 116 ฉะนั้นเป็นแค่เพียงผู้ตัก
 เตือน”^ก

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذْ
 قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾
 إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ
 وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ
 أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُمُونِ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ
 وَالْأَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُمُونِ ﴿١١٠﴾
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَالْأَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ
 إِنْ أَجَرْتُمُونِ ﴿١١١﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَالْأَسْأَلُكُمْ
 عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُمُونِ ﴿١١٢﴾
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَالْأَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ
 إِنْ أَجَرْتُمُونِ ﴿١١٣﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَالْأَسْأَلُكُمْ
 عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُمُونِ ﴿١١٤﴾
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَالْأَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ
 إِنْ أَجَرْتُمُونِ ﴿١١٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَالْأَسْأَلُكُمْ
 عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُمُونِ ﴿١١٦﴾
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَالْأَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ
 إِنْ أَجَرْتُمُونِ ﴿١١٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَالْأَسْأَلُكُمْ
 عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُمُونِ ﴿١١٨﴾
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَالْأَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ
 إِنْ أَجَرْتُمُونِ ﴿١١٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَالْأَسْأَلُكُمْ
 عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُمُونِ ﴿١٢٠﴾

^ก ชุมชนของโนอาห์ปฏิเสธเขาถึงแม้ว่าการเรียกร้องของเขาทำไปโดยใช้เหตุผลในการอธิบาย
 นอกจากนั้นแล้ว อุปนิสัยของเขายังยืนยันถึงการพูดจริงของเขาด้วย ผู้คนในชุมชนของโนอาห์รู้ว่าเขา
 เป็นคนดีและมีความซื่อสัตย์ พวกเขาว่าการเรียกร้องเพื่อสัจธรรมของโนอาห์ไม่มีผลประโยชน์ส่วน
 ตัวแอบแฝง ความจริงแล้ว คุณสมบัติส่วนตัวของเขาก็เพียงพอแล้วที่จะพิสูจน์ความจริงจังของเขา
 และคนที่จริงจังเกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าสร้างขึ้นมานั้นไม่อาจจริงจังอะไรมากไปกว่าผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง

ชุมชนของโนอาห์ปฏิเสธการเรียกร้องเพื่อสัจธรรมถึงแม้ว่าพวกเขาไม่อาจนำเสนอสิ่งใดมาสนับสนุน
 การปฏิเสธนอกจากเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกัน การพูดว่าผู้คนที่อยู่ร่วมกับผู้เผยแพร่สั่งสอนเป็นคน
 ธรรมดาเพื่อจะให้เหตุผลในการปฏิเสธการเรียกร้องของผู้เผยแพร่เหล่านั้นไม่ขัดกับการเรียกร้อง แต่มัน
 เท่ากับการขัดแย้งกับตัวเองมากกว่า มันหมายความว่าพวกเขาไม่สามารถพบสิ่งใดที่จะมาต่อต้าน
 การเรียกร้องของสัจธรรมได้ ชุมชนของโนอาห์ไม่มีความน่าเชื่อถือในเรื่องนี้

116 พวกเขา กล่าวว่า “นุฮฺ ถ้าหากท่านไม่หยุดยังเรื่องนี้ ท่านจะถูกขว้างด้วยหิน”

117 นุฮฺจึงกล่าวว่า “โอ้พระผู้ อภิบาลของฉัน ผู้คนของฉันปฏิเสธฉัน”¹¹⁸ ดังนั้น ขอพระองค์ได้โปรดตัดสินเรื่องระหว่างฉันกับพวกเขา และ ได้โปรดช่วยฉันและบรรดาผู้ศรัทธาที่ร่วมกับฉันให้ปลอดภัย ภัยด้วยเถิด”

119 ดังนั้น เราได้ช่วยเขาและผู้ที่อยู่กับเขาไว้ในเรือใหญ่ที่บรรทุกไว้จนเพียบ¹²⁰ และหลังจากนั้น ได้ทำให้พวกที่เหลือจมน้ำตาย

121 แท้จริงในนั้นมีสัญญาณหนึ่ง แต่ส่วนใหญ่ของพวกเขาไม่เชื่อ¹²² แท้จริง พระผู้ อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ^ก

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَنُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ
الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمِي
كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾ فَأَفْتَحَ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتَحًا
وَاجِبِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾
فَأَنْجَيْتُهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ
الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾ ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدُ
الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا
كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَإِنَّ
رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾

^ก โนอาห์ दिनरनต่อสูเป็นเวลาหลายศตวรรษเพื่อที่จะให้ชุมชนของเขาสามารถเข้าใจจักรธรรม แต่พวกเขาไม่ยอมรับ

ความเลื่อมทรมทางศีลธรรมในหมู่คนของเขามาถึงจุดสูงสุดเมื่อบรรดาผู้ไม่ศรัทธาได้ข่มขูโนอาห์ให้หยุดเผยแผ่สั่งสอนหรือมิเช่นนั้นเขาจะถูกขว้างด้วยหินจนตาย ดังนั้น โนอาห์จึงวิงวอนต่อพระเจ้าให้ตัดสินเป็นการเด็ดขาดระหว่างเขากับบรรดาผู้ไม่ศรัทธา และคำวิงวอนของเขาได้รับการตอบรับ

โดยคำบัญชาของพระเจ้า โนอาห์สร้างเรือขนาดใหญ่ขึ้นมาลำหนึ่งซึ่งในเรือลำนั้นเขาได้บรรทุกผู้ติดตามเขาทั้งหมดและมีสัตว์ตัวผู้และตัวเมียสายพันธุ์ต่างๆอย่างละคู่ หลังจากนั้น พระเจ้าได้ส่งพายุแรงมาพร้อมกับน้ำที่ฟุ้งทะเลขึ้นมาจากผืนดินและมีฝนตกลงมาจากท้องฟ้าไม่หยุด สิ่งมีชีวิตทั้งหมดยกเว้นที่อยู่บนเรือถูกทำลายหมด ตัวอย่างทางประวัติศาสตร์นี้เป็นสิ่งยืนยันความจริงว่าในขณะที่ผู้ศรัทธาได้รับความคุ้มครองนั้น คนอื่นๆทั้งหมดได้ถูกทำลาย

123 พวกอ้ายดก็ปฏิเสธบรรดาศาสนาทูต
 124 จงนึกถึงเมื่อ ตอนที่พี่น้องของพวกเขา
 คือ ฮูด ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า "พวกท่าน
 ไม่กลัวพระเจ้าหรือ?" 125 ฉันทือศาสนาทูต
 ผู้ ซื่อสัตย์คนหนึ่งซึ่งมายังพวกท่าน 126 จง
 เกรงกลัวพระเจ้า เจ้าและจงเชื่อฟังฉัน 127 ฉัน
 มิได้หวังสิ่งตอบแทนใดๆ สำหรับหน้าที่นี้
 เพราะสิ่งตอบแทนของฉันนั้นอยู่ที่พระเจ้า ผู้
 อภิบาลแห่งสากลโลก 128 อะไรกัน พวก
 ท่านสร้าง อนุสรณ์ไว้บนที่สูงๆ เพียงเพื่อ
 ความสุขเท่านั้นหรือ? 129 และพวกท่าน
 สร้างปราสาทใหญ่ราวกับพวกท่านจะมีชีวิต
 ตลอดไป¹³⁰ เมื่อพวกท่านจับกุมผู้ใด พวก
 ท่านก็ทำราว กับเป็นพวกททราช¹³¹ ดังนั้น
 จงเกรงกลัวพระเจ้าและจง เชื่อฟังฉัน 132 จง
 เกรงกลัวพระองค์ผู้ประทานแก่ท่านทุก สิ่ง
 ที่พวกท่านรื้ออยู่ 133 พระองค์ทรงประทาน
 ปศุสัตว์ และลูกๆแก่พวกท่าน 134 และสวน
 มากมายพร้อมทั้ง ตาน้ำหลายแห่ง 135 ฉันท
 กลัวการลงโทษแห่งวันอันน่า สะพรึงกลัว
 แทนพวกท่านเหลือเกิน"ⁿ

كَذَّبَتْ عَادَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ
 أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ إِنِّي لَكُمْ
 رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
 ﴿١٢٦﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ
 أُجِرِي إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾
 أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ ءَايَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾
 وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ
 ﴿١٢٩﴾ وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٣١﴾ وَاتَّقُوا
 الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمَدَّكُمْ
 بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٣﴾ وَجَنَّاتٍ وَعَيْونٍ
 ﴿١٣٤﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
 عَظِيمٍ ﴿١٣٥﴾

ⁿ ชาวอ้ายดเป็นชุมชนที่มีความมั่นคงเข้มแข็งหลังจากที่ผู้คนของโนอาห์ถูกทำลาย (ดูกรอ่าน 7:69) พระเจ้าได้ประทานความจำเริญทุกสิ่งทุกอย่างให้แก่ชุมชนนี้ไม่ว่าจะเป็นสุขภาพ ความเจริญรุ่งเรือง และอำนาจ เป็นต้น ถ้าพวกเขามีความกตัญญูรู้คุณในความจำเริญเหล่านี้ พวกเขาจะมีความรู้สึกต่อมตน แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น พวกเขากลับทะเลาะงัดคิดคิดว่าการใช้ทรัพย์สินที่ดีที่สุดของพวกเขาคือการยกระดับมาตรฐานการดำรงชีวิตของพวกเขาให้สูงขึ้นเพื่อชื่อเสียงของพวกเขา พวกเขาถือว่าการตั้งเสาหินสูงๆเป็นอนุสรณ์เป็นงานที่ยิ่งใหญ่ของพวกเขา

ถ้าคนเหล่านี้มีความไม่ลงรอยกับใคร ความทะเลาะของพวกเขาก็จะทำให้พวกเขาละเมิดขอบเขตทุกอย่าง พวกเขาถือว่าการสร้างความเป็นธรรมต่อคนที่พวกเขาไม่เห็นด้วยเป็นเรื่องชอบธรรมและเหมาะสม พวกเขาเพียงแต่ต้องการทำลายคนผู้หนึ่งด้วยพลังอำนาจที่พวกเขามีอยู่ ความเจริญมั่งคั่งในโลกนี้ทำให้พวกเขาไม่กลัวการถูกลงโทษในโลกหน้า ดังนั้น คนที่ถือว่าตัวเองปลอดภัยจากการถูกชำระบัญชีจึงสามารถทำร้ายคนอื่นได้ทุกอย่าง

คนที่ได้รับความมั่งคั่งและมีอำนาจมักจะมีความเชื่อมั่นในตัวเองอย่างผิดๆ ความเชื่อมั่นผิดๆนี้เองที่ทำให้พวกเขาไม่เข้าใจสัจธรรมเมื่อมีคนที่ไม่ใช่พวกของเขาเข้ามาเสนอแก่พวกเขา พวกเขาไม่ให้ความสำคัญแก่คำแนะนำของผู้ที่เตือนที่ซื่อสัตย์ไว้วางใจได้และถึงแม้คนผู้นั้นจะเป็นศาสนาทูตของพระเจ้าก็ตาม คนประเภทนี้จะยอมรับสัจธรรมก็ต่อเมื่อพวกเขาเผชิญกับการลงโทษของพระเจ้า แต่การยอมรับในเวลานั้นไม่มีประโยชน์อะไรอีกแล้ว

136 พวกเขาตอบว่า “มันไม่เห็นแตกต่างอะไรสำหรับเรา ไม่ว่าท่านจะตักเตือนเราหรือไม่ 137 นิมิโซอะไรนอกไป จากเรื่องที่เคยพูดกันมานานแล้ว 138 และเราไม่มีวันที่ จะถูกลงโทษเด็ดขาด” 139 ดังนั้น เมื่อพวกเขาปฏิเสธเขา เราจึงได้ทำลายพวกเขา แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณหนึ่ง แต่ พวกเขาส่วนใหญ่ไม่ศรัทธา 140 แท้จริง พระผู้อภิบาลของ เจ้าันเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอⁿ

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ
مِّنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٦﴾ إِنَّ هَذَا إِلَّا
خُلُقٌ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ
﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَةً ۗ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾
وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾

ⁿ ความเชื่อมั่นในตัวเองอย่างผิด ๆ ของชุมชนชาวฮาดิทำให้พวกเขาไม่ยอมรับการเผยแพร่สั่งสอนของนบีของพวกเขาและยังเลยเถิดไปจนถึงข่มขู่คำสอนของนบี พวกเขาถือว่าความเจริญมั่งคั่งของพวกเขาในโลกนี้เป็นรางวัลตอบแทนจากพระเจ้า พวกเขาไม่เข้าใจความลับว่ามนุษย์ได้รับสิ่งต่างๆในโลกนี้เพื่อเป็นการทดสอบ มิใช่เพราะเขาสมควรได้รับ

เมื่อเป็นที่แน่ชัดแล้วว่าพวกเขาไม่ยอมรับสัจธรรม พระเจ้าจึงลงโทษพวกเขาโดยการส่งพายุใหญ่และฝนมาซัดกระหน่ำพวกเขาทั้งวันทั้งคืนตลอดสัปดาห์ ผลก็คือชุมชนทั้งหมดที่เคยมีวัฒนธรรมอันยิ่งใหญ่ได้ถูกทำลายจนไม่เหลือซาก ตอนนี สัญลักษณ์ก็เพียงอย่างเดียวของชนชาตินี้ซึ่งครั้งหนึ่งเคยเป็นแผ่นดินที่อุดมสมบูรณ์และมีผู้คนมากมายได้กลายเป็นทะเลทรายที่แผ่ขยายกว้างระหว่างโอมานและเยเมนในปัจจุบัน

141 พวกเขาจะมุดได้ปฏิเสธรบรดาศาสนาทูต
 142 เมื่อตอนที่ พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขา
 คือ ซอลิสได้กล่าวแก่พวกเขาว่า "พวกท่าน
 ไม่กลัวพระเจ้าหรือ?" 143 ฉะนั้นเป็นศาสนาทูต
 ที่ ซือสตัยไว้ใจได้สำหรับพวกท่าน 144 ดั่ง
 นั้น จงเกรงกลัว พระเจ้าและจงเชื่อฟังฉัน
 145 ฉันมิได้ขอสิ่งตอบแทนใดๆ จากพวก
 ท่านในการทำหน้าที่นี้ เพราะรางวัลของ
 ฉะนั้นนั้น อยู่ที่พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก
 146 พวกท่านคิดหรือว่า พวกท่านจะถูก
 ทิ้งไว้ให้พลอดภัยตลอดกาล 147 ในท่าม
 กลางสวนและน้ำพุ 148 และในไร่นาและ
 ดันอินทผลัมที่ ออกผลจนถึงย้อย 149 และ
 พวกท่านสกัฎฎุเขาเป็นบ้าน และพวก
 ท่านภูมิใจในความสามารถของพวกท่าน?
 150 ดั่งนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงเชื่อฟัง
 ฉัน 151 และจง อย่าเชื่อฟังบรรดาผู้ฝ่าฝืน
 152 บรรดาผู้ที่แพร่ความเสียหายในแผ่นดิน
 และไม่ได้ทำให้สิ่งใดดีขึ้น"ⁿ

كَذَبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذْ قَالَ
 لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾ إِنِّي
 لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ
 وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿١٤٤﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ
 أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾
 إِنَّمَا أَسْأَلُ أَجْرِي مِنْ رَبِّي فَأَنْصِرْ
 ﴿١٤٦﴾ إِنَّكُمْ لَعَلَّامِينَ ﴿١٤٧﴾ فِي جَنَّتٍ وَعَيْوُونَ ﴿١٤٨﴾ وَزُرُوعٍ
 وَخَلْجٍ طَلَعَهَا هَظِيمٌ ﴿١٤٩﴾ وَتَنْحِتُونَ
 مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ ﴿١٥٠﴾ فَاتَّقُوا
 اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿١٥١﴾ وَلَا تُطِيعُوا
 أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥٢﴾ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي
 الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٣﴾

ⁿ หลังจากชุมชนชาวอ้าต ชุมชนที่เจริญมั่งคั่งและเข้มแข็งอีกชุมชนหนึ่งก็คือชุมชนชาวชะมูด(กุ
 รอาน 7:74) ชุมชนนี้ตั้งอยู่ในพื้นที่ระหว่างค็อยบัวร์และตะบูกซึ่งรู้จักกันว่าอัลอิจญ์รี ชุมชนนี้เคยได้
 ได้รับความจำเริญมั่งคั่งและมีอำนาจเหนือชุมชนอื่นๆ แต่สมาชิกของชุมชนนี้ทุ่มเทความสนใจให้แก่
 การได้รับความเจริญมั่งคั่งทางวัตถุ บางที คนกลุ่มนี้อาจเป็นผู้เริ่มต้นศิลปะการสร้างบ้านหลังใหญ่
 โดยการเจาะภูเขา รูปแบบการสร้างบ้านแบบนี้ซึ่งได้รับการพัฒนาแล้วสามารถพบได้ในถ้ำอะจันดา
 และเอลลอรานออินเดีย

เป็นเรื่องน่าเศร้าที่บรรดาผู้ได้รับประโยชน์ทางโลกมักจะมีใจเข้ามิดว่าพวกเขาไม่มีสิทธิ์ได้รับสิ่ง
 เหล่านั้นและพวกเขาจะไข่มั่นอย่างไรก็ได้ตามที่พวกเขาต้องการ แต่นี่เป็นความผิดที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
 ความจริงก็คือสิ่งต่างๆในโลกนี้มีอยู่ยาวนานเท่ากับระยะเวลาแห่งการทดสอบ หลังจากนั้น ทุกสิ่งจะถูก
 เอากลับไปจากพวกเขาจนไม่มีอะไรเหลืออยู่

คนที่ละเมิดขอบเขตคือคนที่เมื่อได้รับความมั่งคั่งแล้วมีความรู้สึกที่งอนงนแทนที่จะขอบคุณพระเจ้า
 เมื่อเขาได้รับอำนาจ เขาไข่มั่นอย่างสิ้นเปลืองแทนที่จะไข่มั่นอย่างพอประมาณ ถ้าเขาได้รับตำแหน่ง
 สูง เขาจะใช้มันไปเพื่อยกย่องชื่อเสียงของเขาและไม่ช่วยเหลือคนอื่น การใช้โอกาสที่มีอยู่อย่างผิดๆ
 เช่นนี้เป็นการสร้างความวุ่นวายให้สังคม พวกผู้นำของชุมชนชาวชะมูดล้วนมีพฤติกรรมเช่นนี้และ
 ผู้คนในเวลานั้นก็ปฏิบัติตามพวกเขา นบีของพวกเขาได้เตือน(ผู้คนทั่วไป)ว่าพวกคนที่พวกเขา
 ถือว่าเป็นผู้ยิ่งใหญ่เป็นผู้หลอกลวงและถามว่าพวกเขาเหล่านั้นจะไปนาคคนอื่นได้อย่างไร

153 พวกเขาตอบว่า “แท้จริง ท่านเป็นเพียงคนถูกคาถา อาคม 154 ท่านเป็นเพียงคนธรรมดาเหมือนกับเรา ดังนั้น จงนำเอาสัญญาหนึ่งมาถ้าหากว่าท่านพูดความจริง” 155 ซอลิฮฺกล่าวว่า “นี่คืออูฐตัวเมีย จงให้มันดื่มน้ำวันหนึ่งและ อีกวันหนึ่งพวกท่านทั้งหมดจึงค่อยดื่ม 156 จงอย่าทำร้ายมัน มิเช่นนั้นแล้ว พวกท่านจะได้รับการลงโทษแห่งวันอัน น่าสะพรึงกลัว” 157 แต่กระนั้น พวกเขาได้ตัดขามันจนถึง แก้วชีวิต ดังนั้น พวกเขาจึงได้กลายเป็นผู้ที่ต้องเสียใจ 158 หลังจากนั้น พวกเขาได้ถูกลงโทษ แท้จริงในนั้นมีสัญญาหนึ่ง แต่คนเหล่านั้นส่วนใหญ่ไม่ศรัทธา 159 แท้จริงพระเจ้า อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจผู้ทรงเมตตาเสมอ^๗

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٣﴾
 مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ
 كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٤﴾ قَالَ
 هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبٌ يَوْمٍ
 مَّعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ
 فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾
 فَعَقَرُوهَا فَأَصْبَحُوا نَدِيمِينَ ﴿١٥٧﴾
 فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
 وَمَا كَانَ أَكْثَرَهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾

^๗ เมื่อนบีคนหนึ่งเกิดขึ้นในชุมชนใด ชุมชนนั้นไม่จำเป็นต้องเชื่อว่าพระเจ้าไม่มีอยู่หรือไม่มีศาสนาความจริงแล้ว ชุมชนนั้นอาจเป็นชุมชนทางศาสนาในความหมายที่สมบูรณ์ที่สุดก็ได้ แต่ศาสนาของคนในสังคมนั้นเป็นศาสนาของบรรพบุรุษของพวกเขา ส่วนสิ่งที่นับนำมาเสนออันเป็นศาสนาของพระเจ้า บรรดาผู้ถือว่าแนวทางของบรรพบุรุษมีความศักดิ์สิทธิ์และยึดติดอยู่กับมันไม่สามารถเข้าใจถึงความสำคัญของแนวทางอื่น ๆ ถึงแม้ว่าจะถูกนำเสนอโดยนบี สำหรับชุมชนของซอลิฮฺ (นั่นคือชุมชนชาวอะมูด) การเบี่ยงเบนออกไปจากแนวทางที่บรรพบุรุษของพวกเขาปฏิบัติกันมากถือเป็นสิ่งที่ไม่อาจยอมรับได้จนถึงขนาดพวกเขาเรียกซอลิฮฺว่าเป็นคนบ้า การต่อสู้ดำเนินไปเป็นเวลานานในที่สุด พวกเขาได้เรียกร้องให้ซอลิฮฺนำปาฏิหาริย์มาแสดงให้พวกเขาได้เห็น และปาฏิหาริย์นั้นได้ปรากฏขึ้นจริง ๑๓ คำบัญชาของพระเจ้า มันเป็นทั้งปาฏิหาริย์และเป็นเครื่องมือแห่งความยุติธรรมของพระเจ้า ปาฏิหาริย์นี้ปรากฏขึ้นในรูปของอูฐตัวเมียที่มีลักษณะผิดไปจากอูฐปกติ ซอลิฮฺบอกว่านี่เป็นอูฐของพระเจ้า มันจะเดินไปในทุ่งหญ้าและสวนของพวกเขาอย่างอิสระ และจะต้องมีการสำรองน้ำจากบ่อไว้ให้มันกินเป็นเวลาหนึ่งวันโดยเฉพาะ แต่ชุมชนนี้อดทนต่ออูฐตัวเมียนี้นี้ได้เป็นเวลาสองสามวันและหลังจากนั้นได้มีชายคนหนึ่งฆ่ามัน หลังจากนั้นไม่นาน ชุมชนนี้ทั้งหมดได้ถูกทำลายโดยแผ่นดินไหวอย่างรุนแรง

คนเพียงคนเดียวฆ่าอูฐตัวเมีย แต่กุรอ่านใช้คำพูดเป็นพหูพจน์ว่า “พวกเขาฆ่ามัน” เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าในตอนนั้นที่ฆ่าอูฐ ไม่มีใครในชุมชนนั้นขัดขวางการฆ่าอูฐและไม่มีใครประณามคนฆ่าอูฐ หลังจากนั้น ทุกคนพูดสนับสนุนเขาและต่อต้านซอลิฮฺ ในขณะที่คนฆ่าก้ออาชฎกรรมเพียงคนเดียว คนส่วนที่เหลือกลับสนับสนุนการกระทำความผิดด้วยหัวใจและคำพูด ดังนั้น ในสายตาของพระเจ้า พวกเขาจึงมีผิดด้วยกันทั้งหมด

160 หมู่ชนของลูฏก็ปฏิเสธบรรดาศาสนทูต
 161 เมื่อ พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือลูฏ
 ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่านไม่กลัว
 พระเจ้าหรือ? 162 แท้จริง ฉันเป็น ศาสนทูต
 ที่ซื่อสัตย์ไว้ใจได้ยังพวกท่าน 163 ดังนั้น จง
 เกรงกลัวพระเจ้าและเชื่อฟังฉัน 164 ฉันมิได้
 ขอสิ่งตอบแทน แต่หนีจากพวกท่านในการ
 ทำหน้าที่นี้ เพราะรางวัล ของฉันอยู่ที่พระผู้
 อภิบาลแห่งสากลโลก 165 พวกท่าน เข้าหา
 ผู้ชายจากที่มีอยู่ในโลกทั้งหมดนี้ 166 และทิ้ง
 ภรรยาของพวกท่านซึ่งพระผู้อภิบาลของ
 พวกท่านได้ ทรงสร้างไว้สำหรับพวกท่าน
 กระนั้นหรือ? พวกท่านนี้ เป็นผู้ฝ่าฝืนทุก
 อย่าง?”^๗

كَذَبَتْ قَوْمٌ لُوطَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ إِذْ
 قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾
 إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ
 وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿١٦٣﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ
 أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّ
 أَعْلَمِينَ ﴿١٦٤﴾ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنْ
 أَعْلَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ
 مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا ﴿١٦٦﴾ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
 عَادُونَ ﴿١٦٧﴾

^๗ ชุมชนที่มีลูฏหรือโลทปรากฏตัวขึ้นได้ละเมิดขอบเขตทุกอย่างในการทำความชั่ว ผู้ชายในชุมชน
 นี้ไม่พอใจในการมีความสุขกับภรรยาของตนและหันไปหมกมุ่นอยู่กับการมีเพศสัมพันธ์ในหมู่ผู้ชาย
 ด้วยกัน นบีลูฏได้สอนพวกเขาให้เคารพสักการะพระเจ้าและเกรงกลัวพระองค์ และพยายามที่จะ
 ชักชวนให้พวกเขาออกจากการหมกมุ่นอยู่กับการทำชั่ว

นบีลูฏปรากฏตัวในชุมชนในฐานะผู้เผยแผ่สังฆกรรมคนหนึ่งซึ่งมีบุคลิกภาพที่สะอาดบริสุทธิ์ปราศจาก
 ความเท็จ และไม่เคยพูดอะไรโดยไม่คิด นอกจากนี้แล้ว นบีลูฏยังละเว้นจากการพูดถึงเรื่องผล
 ประโยชน์ทางวัตถุโดยสิ้นเชิง สิ่งเหล่านี้เพียงพอที่จะเชื่อได้ว่านบีลูฏเป็นผู้ที่จริงจังกับสิ่งที่เขาพูด
 แต่เมื่อนบีลูฏพิจารณาพฤติกรรมของคนในชุมชน ผู้คนกลับแสดงความเป็นศัตรูขึ้นมาทันที ถ้า
 จะให้คำพูดของนบีลูฏมีน้ำหนัก ผู้คนจำเป็นต้องเกรงกลัวพระเจ้า แต่ผู้คนในชุมชนของเขาไม่มี
 คุณธรรมในเรื่องนี้เลย ดังนั้น พวกเขาจะสนใจคำสอนของนบีได้อย่างไร?

167 พวกเขาบอกว่า “นี่ลู่ฏ ถ้าทำนไม่หยุด
 ยัง ทำนจะ ถูกขับไล่ออกไปจากเมืองของ
 พวกเรา” 168 เขากล่าวว่า “ฉันขยเซแขยง
 การกระทำของพวกท่านจริงๆ 169 โอ้ พระ
 ผู้อภิบาล โปรดทรงช่วยฉันและครอบครัว
 ของฉัน ให้พ้นจากความชั่วของพวกเรา
 ด้วยเถิด” 170 เราได้ ช่วยเขาและคนของ
 เขาทั้งหมดให้ปลอดภัย 171 ยกเว้น หญิง
 แก่คนหนึ่งที่อยู่เ็นหมู่ผู้อยู่ข้างหลัง 172 หลัง
 จากนั้น เราได้ทำลายคนอื่นที่เหลือทั้งหมด
 173 และเราได้หลังฝน (แห่งการทำลาย)อัน
 นำสะพริงกัลวลงมามนหมูคนทีถูก ตักเตือน
 174 แท้จริง โนนันมีสัญญาณหนึ่ง แต่พวก
 เขา ส่วนใหญ่ไม่ศรัทธา 175 พระผู้อภิบาล
 ของเจ้าเป็นผู้ทรง อำนาจ ผู้ทรงเมตตาเส
 มอ⁷

قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ يَلُوطُ لَتَكُونَ مِنَ
 الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ
 الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾ رَبِّ يَجِّئِي وَأَهْلِي مِمَّا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَتَجِيئُهُ وَأَهْلَهُ أَحْمَعِينَ
 ﴿١٧٠﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ
 دَمَرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٧٢﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
 مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذِرِينَ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ
 فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ
 وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٤﴾
 ﴿١٧٥﴾

⁷ พื้นที่ทางใต้และตะวันออกของทะเลตาย(Dead Sea)ในขณะนี้เป็นทะเลทรายไปแล้ว แต่เมื่อ 2,300 – 1,900 ปีก่อนคริสตกาล มันเป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ เป็นที่ตั้งบ้านเรือนของผู้คนในชุมชนของนบีลู่ฏ แม้นบีลู่ฏจะเผยแผ่สั่งสอนอย่างต่อเนื่อง แต่ผู้คนไม่ยอมปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตัวเอง ในทางตรงข้าม ผู้คนได้ออกมาเพื่อจะฆ่านบีลู่ฏเสียด้วยซ้ำ ดังนั้น ผู้คนในเมืองนี้จึงถูกทำลายโดยแผ่นดินไหวอย่างรุนแรง ส่วนหนึ่งของพื้นที่นี้ถูกฝังอยู่ในทะเลตายในขณะที่อีกส่วนหนึ่งคงเหลืออยู่ในสภาพซากปรักหักพังเท่านั้น เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นเมื่อประมาณสี่พันปีก่อนหน้านี้

ภรรยาของนบีลู่ฏไม่อาจก้าวข้ามประเพณีที่ผู้คนในชุมชนของนางปฏิบัติกันมา ถึงแม้จะเป็นภรรยาของนบี แต่นางยังคงยึดมั่นอยู่กับศาสนาของชุมชนที่นางอาศัยอยู่ ดังนั้น เมื่อการลงโทษของพระเจ้าลงมา นางจึงถูกฆ่าพร้อมกับผู้คนที่ไม่ศรัทธาด้วย

176 ผู้อาศัยอยู่ในปากีปฏิสหรบรรดาศาสนทูตเช่นกัน 177 เมื่อตอนที่ซุฮัยบ์ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่าน ไม่กลัวพระเจ้าหรือ?” 178 ฉะนั้นเป็นศาสนทูตที่ซื่อสัตย์ เชื่อถือได้ยิ่งพวกท่าน 179 ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้า และเชื่อฟังฉัน 180 ฉันมิได้ร้องขอสิ่งตอบแทนใดๆจาก พวกท่านสำหรับการทำหน้าที่นี้ เพราะรางวัลของฉัน อยู่ที่พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก¹⁸¹ จงซิงดวงให้เต็มจำนวนและจงอย่าให้คนอื่นน้อยกว่าสิ่งที่เขาจะต้อง ได้รับ 182 จงซิงด้วยตาซังที่เที่ยงตรง 183 และจงอย่า โกงสิ่งต่างๆของพวกเรา และจงอย่าแพร่ความเสียหาย ในแผ่นดิน 184 จงเกรงกลัวผู้ทรงสร้างพวกท่านและ หมู่ชนก่อนหน้าพวกท่าน”^ก

كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾
 إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾
 لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ
 وَأَطِيعُوا أَوْطِيعُونَ ﴿١٧٩﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ
 أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾
 * أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ
 الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ
 الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
 أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
 مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾ وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ
 وَالْحَبِيلَةَ الْأُولِينَ ﴿١٨٤﴾

^ก ชุมชนของนบีซุฮัยบ์เป็นลูกหลานของอับราฮัม(นบีอิบรอฮีม) เมืองใจกลางของพื้นที่ที่พวกเขาอาศัยอยู่คือตะบูก ชื่อเก่าของตะบูกคืออัยกะซุซิงโดยภาษามีความหมายว่า “ป่า” นั่นคือเหตุผลที่ว่าคนพวกนี้จึงถูกเรียกในกุรอานว่า “อัศฮาบูล อัยกะซุ” (ผู้อาศัยในป่า)

สาเหตุรากเหง้าของความชั่วทางศีลธรรมและสังคมทั้งหมดคือการสร้างสองมาตรฐาน การปฏิบัติที่ยุติธรรมสำหรับมนุษย์คือการให้คนอื่นตามที่เขามีสิทธิ์ต้องได้ตามนั้นและรับสิ่งที่ เป็นของตัวเองตามที่ตัวเองมีสิทธิ์โดยชอบธรรม นั่นคือ “สมดุล” ของพระเจ้า เมื่อสิ่งนี้เสียไป ความปั่นป่วนวุ่นวายจึงเกิดขึ้นในชีวิตทางสังคม ความลับของการรักษาสสมดุลนี้ก็คือความเกรงกลัวพระเจ้า ถ้าความเกรงกลัวพระเจ้าหมดไปจากหัวใจแล้ว ย่อมไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้มนุษย์รักษาคุณภาพทางศีลธรรมได้

บรรดานบีทั้งหมดที่ปรากฏตัวในนามของพระเจ้าได้บอกผู้คนในชุมชนว่า “ฉันเป็นศาสนทูตผู้ซื่อสัตย์ และไว้ใจได้ที่มาถึงพวกท่าน” นี่แสดงว่าผู้เผยแผ่สั่งสอนจำเป็นต้องมีคุณสมบัติแห่งความซื่อสัตย์ และไว้วางใจได้ ด้านหนึ่งของความซื่อสัตย์ไว้วางใจได้ก็คือเขาต้องไม่ยกเรื่องวัตถุหรือเศรษฐกิจขึ้นมาพูดคุยกับคนในชุมชน เพื่อที่จะได้ไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องผลประโยชน์ส่วนตัว ความซื่อสัตย์ไว้วางใจได้เป็นสิ่งสำคัญจนต้องรักษาไว้ไม่ว่าจะต้องลงทุนเท่าใดก็ตาม ถึงแม้ว่าผู้เผยแผ่สั่งธรรมจะต้องละทิ้งสิทธิ์ทางวัตถุของตนเพื่อมันก็ตาม

185 พวกเขาบอกว่า “ท่านถูกคาถาอาคมแล้ว 186 ท่าน เป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่ง เหมือนกับพวกเรา และเราถือว่า ท่านเป็นผู้โกหกคนหนึ่ง 187 ดังนั้น ถ้าหากท่านพูดจริง จงทำให้ส่วนต่างๆ ของท้องฟ้าตกลงมาใส่เราซิ” 188 ซุอัยบ์ ได้กล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉันทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกท่าน กำลังทำอยู่” 189 พวกเขาถือว่าเขาโกหก ในที่สุด การลงโทษแห่งวันอันมีดมนก็ได้ทำลายพวกเขา มันเป็นการลงโทษแห่งวันอันน่าสะพรึงกลัว 190 แท้จริง ในนั้นมิมีสัญญาณ หนึ่ง แต่คนส่วนใหญ่ไม่ศรัทธา 191 พระผู้อภิบาลของเจ้า เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ^๗

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٥﴾
 وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِن نَّظُنُّكَ
 لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾ فَاسْقِطْ عَلَيْنَا
 كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِن كُنْتَ مِنَ
 الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا
 تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُم
 عَذَابٌ يَوْمِ الظُّلَّةِ ۗ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ
 يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا
 كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ
 هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾

^๗ ชุมชนของนบีซุอัยบ์มีความศรัทธาในคุณงามความดีของวิถีที่บรรพบุรุษของพวกเขาคิดทำไว้เป็นอย่างมากจนคำพูดของนบีดูเหมือนเป็นเรื่องประหลาดและไร้สาระ พวกเขาบอกว่านบีซุอัยบ์อาจถูกใครเสกอาคมใส่จนพูดออกมาเช่นนั้น

พวกเขาทำนบีซุอัยบ์ให้ทำการลงโทษลงมาจากท้องฟ้าถ้าสิ่งที่นบีซุอัยบ์พูดเป็นความจริง พวกเขาพูดเช่นนี้เพื่อเป็นเย้ยหยันนบีซุอัยบ์โดยคิดว่าการลงโทษไม่อาจเกิดขึ้นกับพวกเขาเพราะนบีซุอัยบ์แต่ความอวดดีของชุมชนนี้เป็นสิ่งที่เชิญชวนการลงโทษของพระเจ้ามายังพวกเขาโดยตรงเพราะเมฆดำก้อนใหญ่ที่มีไฟลุกโชนได้แผ่กว้างเหนือพวกเขาและทำลายทุกสิ่งในชุมชน

192 แท้จริง นี่คือสิ่งที่ถูกประทานลงมาจาก พระผู้อภิบาล แห่งสากลโลก 193 วิญญาณ ที่ซื่อสัตย์ได้นำมันลงมา 194 ยังหัวใจของเจ้า เพื่อที่เจ้าจะได้เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ ตักเตือน 195 ด้วยภาษาอาหรับที่ชัดเจนเข้าใจง่าย 196 และมันได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ก่อนๆ ด้วยเช่นกัน 197 มันยังไม่เป็นหลักฐานเพียงพอสำหรับพวกเขาอีกหรือ ที่บรรดาผู้รู้ใน หมู่ลูกหลานอิสราเอลเคยรู้เรื่องนี้มาก่อน (ว่าเป็นความจริง)?^๗

وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ
 الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ
 مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ بِلسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ
 ﴿١٩٥﴾ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٦﴾ أَوْلَمْ
 يَكُنْ لَهُمْ ءَايَةٌ أَنْ يَأْتِيَهِمُ الْعِلْمُ مِنْ بَنِي
 إِسْرَائِيلَ ﴿١٩٧﴾

^๗ ถึงแม้คัมภีร์กุรอานถูกประทานมาในภาษาของมนุษย์ แต่ความสูงส่งทางภาษาของมันไม่ธรรมดา จนถึงขนาดที่ว่าภาษาของมันเองเป็นข้อพิสูจน์ว่ากุรอานเป็นถ้อยคำอันสูงส่งของพระเจ้า ข้อพิสูจน์ ถึงความเป็นอัจฉริยะของกุรอานก็คือ บรรดาคนที่เกิดขึ้นมาเป็นเวลานานก่อนการประทานกุรอาน ได้พูดล่วงหน้าไว้ การพูดล่วงหน้านี้สามารถไปได้แม้ในปัจจุบันในคัมภีร์โตราห์(เตารอต) ฆะบรู (บทเพลงสดุดี)และอินญีล(ไบเบิล) บนพื้นฐานของการพูดล่วงหน้านี้เองที่ผู้ทรงความรู้ชาวคริสเตียน และชาวยิวในเวลานั้น(เช่น อับดุลลฮู อิบนุสะลาม)ได้ยอมรับความศรัทธา ลักษณะเช่นนี้ยังคง ดำเนินต่อมาแม้จนกระทั่งปัจจุบัน

การประทานถ้อยคำของพระเจ้าด้วยการจัดการเป็นพิเศษเช่นนั้นจะเกิดขึ้นก็เพื่อวัตถุประสงค์พิเศษ บางอย่างและวัตถุประสงค์นี้ก็เพื่อเตือนผู้คนถึงการมาของวันพิพากษา เช่นเดียวกับการเตือนถึง โลกหน้าเป็นวัตถุประสงค์พิเศษของคัมภีร์ที่ถูกประทานมาก่อนหน้านั้นใด กุรอานก็มีวัตถุประสงค์ เป็นพิเศษเช่นเดียวกันนั้น

198 ถ้าหากเราประทานมันแก่คนที่มิใช่
 อาหรับ 199 แล้วเขาอ่านมันต่อหน้าพวกเขา
 พวกเขาก็คงไม่ ศรัทธามัน^๗ 200 ดังนั้น
 เราจึงทำให้การปฏิเสฐัจธรรม เข้าไปใน
 หัวใจของบรรดาผู้ทำบาป 201 พวกเขาจะไม่
 ศรัทธาจนกว่าพวกเขาจะเห็นการลงโทษอัน
 เจ็บปวด 202 มันจะเกิดขึ้นกับพวกเขาอย่าง
 ฉับพลันโดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว 203 แล้วพวกเขา
 จะจะกล่าวว่า“ให้เรามีเวลา แก่ตัวบ้างได้
 ไหม?”

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾
 فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
 مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي
 قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾ لَا
 يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ
 الْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً
 وَهُمْ لَا
 يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ
 مُنظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

^๗ กุรอานถูกประทานลงมาเป็นภาษาอาหรับซึ่งเป็นภาษาแม่ของนบีผู้นำกุรอานมาสู่ผู้คน มันจึง
 ทำให้ผู้คนที่ปฏิเสฐัจธรรมสบโอกาสที่จะกล่าวว่าหากุรอานเป็นสิ่งที่นบีผู้นี้สร้างขึ้นมา พวกเขา
 กล่าวว่านี่เป็นคนอาหรับ จึงเขียนกุรอานขึ้นมาเป็นภาษาอาหรับ

แต่เสียงคัดค้านนี้แสดงให้เห็นเองว่าคนที่คัดค้านเช่นนี้ไม่มีความลึกซึ้ง ความจริงแล้ว คนที่ไม่มีความ
 ลึกซึ้งในเรื่องสำคัญมักมองหาเหตุผลหยาบหรือเรื่องอื่นๆมาวิจารณ์ ตัวอย่างเช่น ถ้ากุรอาน
 ที่เป็นภาษาอาหรับนี้ถูกประทานแก่คนที่มิใช่อาหรับและถ้าคนผู้นั้นถึงแม้จะไม่รู้ภาษาอาหรับอ่าน
 กุรอานให้พวกเขาฟัง พวกเขา ก็จะกล่าวว่านั่นที่ว่ามีชาวอาหรับบางคนสอนเขา

สำหรับบรรดาผู้ใช้ชีวิตทางโลก การยอมรับสัจธรรมเท่ากับเป็นการปฏิเสธตัวเอง เมื่อสัจธรรม
 ปรากฏต่อหน้าพวกเขาและพวกเขาไม่ยอมรับสัจธรรมโดยให้ความสำคัญแก่ตัวบุคคลมากกว่า
 พวกเขาอยู่ในกรอบของชีวิตทางโลกจนพวกเขาไม่สามารถทบทวนการคิดของพวกเขาและยอมรับ
 สัจธรรมโดยเฉพาะเมื่อสัจธรรมขัดกับผลประโยชน์ของพวกเขา

204 คนเหล่านี้เร่งเร้าให้เรารีบลงโทษกระนั้นหรือ? 205 ลองคิดดูสิว่าถ้าเราผ่อนผันเวลาให้พวกเขา มีชีวิตอย่างมีความสุขเป็นปีๆ 206 แล้วการลงโทษที่ ถูกสัญญาไว้เกิดขึ้นกับพวกเขา 207 สิ่งต่างๆที่พวกเขาได้รับนั้น จะมีประโยชน์อะไรแก่พวกเขา? 208 เราไม่เคยทำลายเมืองโดยยกเว้นแต่เมืองนั้นมีผู้ตักเตือนแล้ว 209 ในฐานะเป็นสิ่งตักเตือนจากเรา และ เรามีใช้ผู้ธรรม 210 พวกชาตานมิได้นำคัมภีร์ กุรอานลงมา 211 และงานนี้ก็ ไม่สมกับพวกมัน และพวกมันก็ไม่สามารถทำได้ 212 แท้จริงแล้ว พวกมันได้ถูกกีดกันให้ห่างออกไปจากการได้ยิน^ก

أَفِعْدَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾ أَفَرَأَيْتَ إِنْ
مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا
كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ
مَا كَانُوا يَمْتَعُونَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا
مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا هَا مُنذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾ ذِكْرَىٰ
وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ
الْشَّيْطَانُ ﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا
يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ
لَمَعزُولُونَ ﴿٢١٢﴾

^ก เมื่อการเรียกร้องเพื่อสวรรค์ในนามของพระเจ้าปรากฏขึ้นในระดับของนบี การเรียกร้องนั้นปรากฏขึ้นในรูปแบบขั้นสุดท้ายที่สมบูรณ์ นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมมันจึงจำเป็นที่การลงโทษของพระเจ้าจะมาเยือนชุมชนที่ปฏิเสธนบี อย่างไรก็ตาม มนุษย์มักจะถือว่าตัวเองปลอดภัยจนกระทั่งการลงโทษนี้เกิดขึ้นจริงๆ มนุษย์มักจะใช้วิธีการต่างๆเพื่อพิสูจน์ว่าการเรียกร้องของพระเจ้าเป็นสิ่งไม่มีเหตุผล บางครั้ง เขาเหยียดหยันบุคลิกภาพของนบีและบางครั้ง เขาเรียกสิ่งทีพระเจ้าประทานแก่นบีว่าเป็นสิ่งประดิษฐ์จอมปลอม บางครั้ง เขากล่าวว่าถ้าพระเจ้าไม่พอใจพวกเขา ทำไมพระองค์ไม่ลงโทษพวกเขา?

ความรับผิดชอบเพียงอย่างเดียวของนบีหรือผู้เผยแผ่สวรรค์ที่ทำหน้าที่แทนนบีก็คือว่าเขาต้องทำให้ผู้คนรู้สวรรค์ ส่วนเรื่องอื่นๆทั้งหมดนั้นเป็นความรับผิดชอบของพระเจ้าและพระองค์จะแสดงสิ่งนี้ให้พวกเขาได้เห็นเมื่อพระองค์ทรงประสงค์

213 ดังนั้น (ไอ้หม้อมัด) จงอย่าวิงวอนสิ่ง
 เคารพบูชา อื่นใดนอกไปจากพระเจ้า มิ
 ฉะนั้น เจ้าจะถูกรวมอยู่ในหมู่ผู้ถูกลงโทษ
 ด้วย 214 จงเตือนญาติใกล้ชิดของ เจ้า
 215 และจงอ่อนโยนต่อบรรดาผู้ศรัทธาที่
 ปฏิบัติ ตามเจ้า 216 แต่ถ้าหากพวกเขา
 ไม่เชื่อฟัง จงบอก พวกเขาว่า “ฉันไม่รับ
 ผิดชอบในสิ่งที่พวกท่านทำ” 217 จงวางใจ
 ในพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ
 218 ผู้ทรงเห็นเจ้าในขณะที่เจ้าลุกขึ้น
 219 และเมื่อ เจ้าเคลื่อนไหวในหมู่ผู้ก้มกราบ
 220 แท้จริง พระองค์ คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรง
 รอบรู้^๗

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتَكُونَ
 مِنَ الْمَعذِبِينَ ﴿٢١٣﴾ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ
 الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾ وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ
 لِمَنْ آتَبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾ فَإِنْ
 عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ
 ﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾
 الَّذِي يَرِنَكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾ وَتَقْبَلُكَ
 فِي الْمَسْجِدِينَ ﴿٢١٩﴾ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
 الْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾

^๗ การถือว่าผู้ใดนอกเหนือไปจากพระเจ้าเป็นสิ่งควรค่าแก่เคารพสักการะเป็นความผิดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในสายตาของพระเจ้า ไม่มีใครที่มีความผิดนี้สามารถหนีพ้นจากการถูกลงโทษได้ มันเป็นหน้าที่ของผู้เผยแผ่สั่งสอนสังฆธรรมจะต้องปกป้องตนเองให้พ้นจากการเคารพสักการะพระเจ้าหลายองค์ และเรียกร้องเชิญชวนผู้คนที่อยู่ใกล้เขาสู่สังฆธรรมเป็นเบื้องแรกก่อน

เพื่อที่จะสนับสนุนสังฆธรรม เราต้องขจัดการถือดีของตัวเองเสียก่อน นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมจึงมีคนที่อยู่ในตำแหน่งสูงเพียงไม่กี่คนที่พร้อมจะอยู่ข้างสังฆธรรม มันมักปรากฏว่ามีแต่คนที่อยู่ในสถานะต่ำในสังคมเท่านั้นที่ออกมาอยู่ฝ่ายสังฆธรรม นี่คือการทดสอบอันหนักหน่วงสำหรับผู้เผยแผ่ถ้อยคำของพระเจ้า เขาต้องป้องกันตัวเองให้พ้นจากการถือว่าคนเหล่านี้ดีด้อยกว่าเหมือนกับที่คนอื่นถือกัน คนเหล่านั้นต้องได้รับสถานะที่เท่าเทียมกันในสังคมอิสลาม

ทูตที่แท้จริงของพระเจ้าคือผู้มีความสัมพันธ์กับผู้สร้างเขาอย่างเหนียวแน่นจนเขาสามารถผ่านกลางคืนอันโดดเดี่ยวที่ไร้การพักผ่อนของเขาไปได้และลุกขึ้นมาจากที่นอน เขาถือว่าการที่คุกเข่าวิงวอนต่อพระเจ้าในกลางดึกสงัดของกลางคืนเป็นเพื่อนผู้มีเกียรติอย่างสูงของเขาจนเขาให้ความสนใจคนเหล่านั้นเป็นพิเศษ

221 (โอ้ผู้คนทั้งหลาย) จะให้ฉันบอกสุเจ้าใหม่ ว่า พวกซาตานลงมายังผู้ใด? 222 พวกมันลงมายัง คนโกหกที่ทำบาปทุกคน 223 ที่ถูกพวกมันกระซิบ ใส่หู และส่วนมากของพวกมันเป็นผู้โกหก 224 สำหรับพวกกวีนัน มีแต่คนผิดเท่านั้นที่ปฏิบัติตาม พวกเขา 225 สุเจ้าไม่เห็นหรือว่าพวกเขาเร่รอนไปอย่างไร้จุดหมายในทุกหุบเขา 226 และพวกเขาพูด ในสิ่งที่พวกเขาเองไม่ทำ 227 นอกจากบรรดาผู้ ศรัทธาและกระทำความดีและระลึกถึงพระเจ้าเป็น อย่างมาก และป้องกันตนเองเมื่อพวกเขาถูกกดขี่ ช่มเหง ในไม่ช้า บรรดาผู้ทำความผิดจะรู้ว่า การ ลงโทษอะไรที่กำลังรอพวกเขาอยู่⁷

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَزَّلُ الشَّيَاطِينُ
 ۞ تَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ۞
 يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَذِبُونَ
 ۞ وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ۞
 أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ
 ۞ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا
 يَفْعَلُونَ ۞ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا
 وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَسَيَعْلَمُ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ

⁷ คำพูดของนบีมีลักษณะพิเศษจนแม้แต่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาไม่สามารถขัดแย้งกับสิ่งที่นบีต้องพูด ดังนั้น พวกเขาจึงบอกผู้คนว่านบีเป็นนักมายากลหรือพอมดหมอผีเพื่อทำให้ผู้คนสบายใจและบอกว่าคำสอนอันดีงามของนบีก็เนื่องจากนบีเป็นนักมายากลหรือหมอทำเสน่ห์ มีใช้เพราะการเป็นนบี ในทำนองเดียวกัน พวกเขาเคยกล่าวว่าการอันเป็นผลงานของกวี คำตอบต่อสิ่งนี้ก็คือลองเปรียบเทียบนบีกับพวกนักมายากลและพวกกวีดูว่าต่างกันอย่างไรก็ถือว่าเพียงพอแล้ว คนที่มีความคิดจะไม่เกิดความสับสนระหว่างโลกแห่งความแตกต่างของคนเหล่านี้

27. มด
อัล-หัมลี

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ ฎอ ซีน

เหล่านี้คือข้อความจากกุรอานคัมภีร์ที่ทำให้สิ่งต่าง ๆ ชัดเจน 2 มันเป็นทางนำและชาวดีสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา 3 ผู้ซึ่ง ดำรงนมาซและจ่ายซะกาตและพวกเขาคือผู้เชื่อมั่นในโลก หน้า 4 เราได้ทำให้การงานของบรรดาผู้ไม่ศรัทธาในโลกหน้าเป็นที่ดูดีแก่พวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงหลงออกไป อย่างมีดบอด 5 พวกเขาคือผู้ที่ได้รับการลงโทษอันชั่วช้า และในโลกหน้า พวกเขาเป็นผู้ขาดทุนอย่างยับเยินที่สุด 6 (โอ้มุฮัมมัด) เจ้าเป็นผู้ได้รับอัลกุรอานี้จากพระเจ้าผู้ทรง ปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้⁷

طَسَّ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ ۝ هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ۝ أُولَئِكَ الَّذِينَ هُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ۝ وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ۝

ⁿ เมื่อสังขรรมาปรากฏต่อหน้าใครและเขายอมรับมันโดยไม่มีข้อแม้ใดๆ เขาจะพบทันทีว่าเขาอยู่บนหนทางที่ถูกต้อง ชีวิตของเขาเริ่มดีในทุกด้าน แต่คนที่ไม่พร้อมจะหลอหลอมตัวเองไปตามสังขรรจะบิดเบือนความจริงให้สอดคล้องกับตัวเอง จากนั้น เขาก็จะมีทัศนคติที่เห็นผิดเป็นชอบซึ่งได้ถูกกล่าวไว้ตรงหน้าว่า “การงานของพวกเขาเป็นที่ดูดีแก่พวกเขา” คนที่มีท่าทีเช่นนี้จะหาข้อโต้แย้งที่ตัวเองสร้างขึ้นมาเพื่อให้เหตุผลการกระทำของเขา สิ่งที่เราเรียกว่าเหตุผลเหล่านี้จะค่อยๆ ผังรากลในความคิดของเขาในลักษณะที่เขาเชื่อว่ามันเป็นสิ่งถูกต้องโดยสมบูรณ์ ด้วยการให้เหตุผลอย่างผิดๆ เนื่อง การงานที่ไม่ดีจึงดูเป็นสิ่งดีสำหรับเขา

บรรดาผู้ที่พระเจ้าได้ทำให้การงานที่เสียหายของเขาปรากฏเป็นที่สวยงามนั้นคือบรรดาผู้ที่ไม่สนใจใยดีเกี่ยวกับการเรียกร้องให้ยอมรับสังขรร ผลของการคิดเช่นนี้ก็คือ พวกเขาไม่คิดที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเองเลย พวกเขาต้องจ่ายราคาอย่างหนักสำหรับท่าทีที่เห็นสิ่งผิดเป็นถูก หนทางที่พวกเขาเดินอยู่นั้นมีแต่ นำพวกเขาไปสู่การ

7 จงบอกพวกเขาถึงเรื่องราวของมูซาผู้
 กล่าวกับคนใน ครอบครัวยุคของเขาว่า “ฉัน
 เห็นไฟ ฉันจะนำข่าวจากที่นั่น มาให้พวก
 เจ้าหรืออาจจะนำไฟมาสักค้อนหนึ่งเพื่อพวก
 เจ้าจะได้อบอุ่นร่างกาย”⁸ เมื่อเขามาถึงที่
 นั้น มีเสียง กล่าวออกมาว่า “ความจำเริญจง
 มีแต่ผู้ที่อยู่ใกล้ไฟนี้ และผู้ที่อยู่รอบมัน มหา
 บริสุทธิยิ่งคือพระเจ้าพระผู้ อภิบาลแห่งสา
 กลโลก^๗

إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لَأَهْلِيهِ إِنِّي آنَسْتُ
 نَارًا سَاءَ لَكُمْ مَبَايِحُ أَوْ آتِيكُمْ
 بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾
 فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَن فِي
 النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾

^๗ โมเสสออกจากอียิปต์ไปยังมดัยัน(มิเดียน)ซึ่งตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันออกของเขาอ่าวอะเกาะบิยะฮู เขาใช้ชีวิตอยู่ที่นั่นเป็นเวลาแปดปี หลังจากนั้น เขาได้ออกเดินทางกลับไปอียิปต์พร้อมกับภรรยาของเขา ในระหว่างการเดินทาง เขาไปถึงเชิงเขาแห่งหนึ่งซึ่งตั้งอยู่บนคาบสมุทรที่หันไปทางทะเลแดง ภูเขา นี้ถูกเรียกว่าภูเขายูคโบรานและในตอนนั้นถูกเรียกว่า “ภูเขาโมเสส” (ภูเขาของโมเสส)

คืนวันนั้นอาจเป็นคืนที่หนาว โมเสสเห็นอะไรบางอย่างอยู่ไกลๆเหมือนกับแสงไฟด้านข้างภูเขา เขาจึงตรงไปที่นั่น แต่เมื่อเข้าไปใกล้ เขาพบว่ามันเป็นแสงสว่างของพระเจ้าและไม่ใชไฟที่มนุษย์จุดขึ้นมา

ตรงที่นั่นมีต้นไม้โบราณอยู่ต้นหนึ่งซึ่งโมเสสเห็นแสงสว่าง กล่าวกันว่านี่คือต้นไม้ต้นเดียวกับที่ โมเสสได้ยื่นเสียงพระเจ้าออกมา ดังนั้น ชาวคริสเตียนจึงได้สร้างโบสถ์และอารามหลังหนึ่งไว้ในที่ ตรงนี้ซึ่งในปัจจุบันเป็นสถานที่แห่งการไปเยือนเพื่อแสวงบุญ

⁹ มูซาเอ๋ย แท้จริง ฉันคือพระเจ้าผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรง ปรีชาญาณ ¹⁰ จงโยนไม้เท้าของเจ้า” ทันทีที่มูซาเห็น ไม้เท้าเคลื่อนไหวกลายเป็นงู เขาได้หันหนีทันทีโดยไม่หัน กลับมามอง “มูซาเอ๋ย จงอย่ากลัว บรรดาทาสทูตนั้น ไม่รู้ สึกกลัวเมื่ออยู่ต่อหน้าฉัน ¹¹ ส่วนคนที่ทำผิด และ ทำความดีหลังจากความชั่วนั้นแล้ว ฉัน เป็นผู้ทรงให้ อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹² ตอน นี้ จงสอดมือของเจ้า เข้าไปในอกเสื้อของเจ้า มันจะออกมาขาวสว่างโดย ไม่มีความเจ็บปวดใดๆ นี่เป็นหนึ่งในเก้าสัญญา สำหรับ ฟาโรห์และผู้คนของเขา แท้จริง พวกเขาเป็น หมูชนที่ฝ่าฝืน” ¹³ แต่เมื่อสัญญาของเรา ปรากฏ ต่อหน้าคนเหล่านั้นอย่างชัดเจนแล้ว พวกเขา ก็กล่าว ว่า “นี่คือไสยศาสตร์ซัดๆ” ¹⁴ พวกเขาปฏิเสธสัญญา เหล่านั้นอย่าง ไม่เป็นธรรมและเย่อหยิ่งทั้งๆที่ใจของ พวกเขา ยอมรับมัน ดังนั้น จงดูว่าชะตากรรมของ ผู้ ก่อความเสียหายจะเป็นเช่นใดⁿ

يَمُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾
وَأَلْقَىٰ عَصَاكَ ﴿١٠﴾ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ
كَأَنَّهُ جَانٌّ وَلِيٌّ مُّدْبِرًا ﴿١١﴾ وَلَمْ يَعْقِبْ
يَمُوسَىٰ لَّا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَىٰ
الْمُرْسَلُونَ ﴿١٢﴾ إِلَّا مَن ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ
حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣﴾
وَأَدْخَلَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضًا
مِّنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ
فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
فَاسِقِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا جَاءَهُمْ ءَايَاتُنَا
مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾
وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ
ظُلْمًا وَعُلُوًّا ۚ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُفْسِدِينَ ﴿١٦﴾

ⁿ โมเสสได้ไปยังภูเขาลูกนั้นเพื่อหาหินที่ติดไฟสักก้อนหนึ่ง แต่เมื่อไปถึงที่นั่นแล้ว เขาเพิ่งรู้ว่าเขาถูกเรียกไปที่นั่นเพื่อได้รับตำแหน่งนี้ เมื่อพระเจ้าประทานของขวัญพิเศษให้ว่าคนใดของพระองค์ พระองค์จะให้อย่างทันทีทันใดโดยที่ใครไม่คาดคิด ทั้งนี้เพื่อที่ว่าผู้รับจะรู้ว่ามันมาจากพระเจ้า โดยตรงและเกิดความรู้สึกกตัญญูต่อพระองค์

เมื่อในด้านหนึ่ง ชุมชนของโมเสส(พวกลูกหลานอิสราเอล)ถึงแม้จะเป็นชุมชนที่มีความศรัทธา แต่มีความเสื่อมทรามทางศีลธรรม ส่วนในอีกด้านหนึ่ง โมเสสต้องประกาศศาสน์ของพระเจ้าต่อทราชอย่างฟาโรห์ ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ประทานปาฏิหาริย์แห่งไม้เท้าแก่เขาตั้งแต่เริ่มต้นปฏิบัติการกิจ ไม้เท้านี้เป็นอำนาจของพระเจ้าเพื่อโมเสส มันเป็นหนึ่งในเก้าปาฏิหาริย์ที่พระองค์ทรงให้บังเกิดขึ้น เพื่อทำให้ฟาโรห์และพวกลูกหลานอิสราเอลหวาดกลัว

ในที่สุด ปาฏิหาริย์ต่างๆของโมเสสได้ยืนยันความจริงที่เขานำมาแล้ว แต่ถึงกระนั้น ฟาโรห์และคนของเขาไม่ยอมรับ เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็คือจิตใจที่คิดแต่จะละเมิดขอบเขต ความทะนงตนอย่างผิดของ และความไม่ต้องการจะสูญเสียเสรีภาพของพวกเขาตัวเอง ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขาว่า การยอมรับ คำสอนของโมเสสก็เท่ากับการปฏิเสธความยิ่งใหญ่ของตัวเอง และใครจะยอมรับสัจธรรมด้วยการ ต้องเสียความยิ่งใหญ่ของตัวเอง?

15 เราได้ประทานความรู้แก่ดาวิดและสุลัยมาน และ เขาทั้งสองกล่าวว่า “บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระ เจ้าผู้ประทานความโปรดปรานแก่เราเหนือกว่าบ่าวผู้ ครีตกหลายคนของพระองค์”¹⁶ สุลัยมานได้สืบทอด จากดาวิดและเขาได้กล่าวว่า “ผู้คนทั้งหลาย เราได้ถูก สอนให้รู้จักการพูดของนก และเราได้รับสิ่งดีทุกสิ่ง แท้จริง นี่คือความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า”¹⁷

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا
وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى
كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦﴾ وَوَرِثَ
سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَتَىٰهَا النَّاسُ
عَلِمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِن كُلِّ
شَيْءٍ ۗ إِنَّ هٰذَا هُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ

¹⁶ เดวิด(นบีดาวิด)เป็นนบีและกษัตริย์ของพวกลูกหลานอิสราเอล โซโลมอนลูกชายของเขาได้ขึ้นมาสืบทอดความเป็นนบีและกษัตริย์ต่อจากเขา อาณาจักรของโซโลมอนแผ่ขยายจากปาเลสไตน์ไปถึงทรานส์เจอร์แดน พระเจ้าได้ประทานความรู้ต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อเขา นอกจากนี้แล้ว เขายังได้รับสิ่งต่างๆที่เป็นสิ่งมหัศจรรย์ เช่น เขามีความสามารถเข้าใจภาษาของนก ฝึกนกและใช้นกส่งข่าวสาร เป็นต้น โซโลมอนยังได้รับอำนาจพิเศษเหนือผู้ที่อยู่ร่วมสมัยกับเขาด้วย แต่อำนาจพิเศษนี้มีแต่ทำให้เขาเกิดความรู้สึกถ่อมตน อะไรก็ตามที่เขาได้รับ เขาก็ว่ามันเป็นของขวัญจากพระเจ้า อาณาจักรของโซโลมอนอยู่ในช่วงเวลาตั้งแต่ 965-925 ปีก่อนคริสตกาล

17 ไพร่พลของญินและมนุษย์และนกของ
 สุลัยมานได้ถูก รวมไว้อย่างมีระเบียบวินัย
 ต่อหน้าเขา¹⁸ และเมื่อพวกเขา เดินทัพ
 มาถึงหุบเขาแห่งมด มดตัวหนึ่งได้กล่าวว่า
 “พวก มดทั้งหลาย จงเข้าไปในรังของพวก
 เจ้ามิฉะนั้น สุลัยมาน และไพร่พลของเขา
 จะเหยียบย่ำพวกเจ้าโดยที่พวกเขา ไม่รู้”
 19 เมื่อได้ยินเช่นนั้น สุลัยมานจึงเข้าแกลม
 หัวเราะและ กล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาล โปรด
 หน่วงเหนี่ยวฉันไว้ เพื่อที่ ฉันจะได้ขอบคุณ
 พระองค์สำหรับความโปรดปรานที่พระองค์
 ได้ประทานแก่ฉันและแก่พ่อแม่ของฉัน และ
 ทรงทำให้ฉัน ทำความดีอันเป็นที่ปิติแก่
 พระองค์ ขอพระองค์ทรงรับฉันไว้ ในความ
 เมตตาของพระองค์ท่ามกลางปวงบ่าวผู้ทรง
 ความดี ของพระองค์ด้วยเถิด”¹⁷

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنْ الْجِنِّ
 وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾
 حَتَّىٰ إِذَا تَوَّأَ عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ
 نَمَلَةٌ يَتَأَيُّهَا النَّمْلُ آدْخُلُوا
 مَسْكِنَكُمْ لَا يَحْطَمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ
 وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾
 فَتَبَسَّ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ
 أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ
 عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
 تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ
 الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾

¹⁷ ในกองทัพของโซโลมอนไม่ได้มีแต่เพียงมนุษย์เท่านั้น แต่ยังมีญินและนกด้วย ครึ่งหนึ่ง กองทัพ
 ของโซโลมอนได้เดินทางผ่านหุบเขาแห่งหนึ่งซึ่งมีมดจำนวนมากอาศัยอยู่ในตอนนั้นเอง โซโลมอน
 สามารถรู้ถึงสิ่งที่พวกมดกำลังพูดกัน

เหตุการณ์เช่นนั้นนับว่าเพียงพอแล้วที่จะทำให้คนธรรมดาหลงผิดและเกิดความทะนงตนขึ้นมา แต่
 มันกลับทำให้โซโลมอนเกิดความสำนึกในบุญคุณของพระเจ้า เขาถือว่าความสามารถพิเศษของเขา
 และอะไรก็ตามที่เขาได้รับล้วนมาจากพระเจ้า และนี่คือวิถีของคนดีมีคุณธรรม

20 หลังจากนั้น สุลัยมานได้สำรวจนกและกล่าวว่า “อะไร กันนี้ ฉันไม่เห็นนกหัวขวาน มันหายไปไหนหรือ? 21 ฉัน จะลงโทษมันให้หนักทีเดียว หรือไม่ก็จะเชือดมัน เว้นเสียแต่ว่ามันจะมีข้อแก้ตัวที่มีเหตุผลมาให้ฉัน” 22 หลังจากนั้น ไม่นานนัก มันได้มาและกล่าวว่า “ฉันได้รู้ในสิ่งที่ท่านยัง ไม่รู้ ฉันนำข่าวที่เชื่อถือได้จากชีบา(สะบะอ์)มายังท่าน 23 ฉันได้พบผู้หญิงคนหนึ่งปกครองผู้คน นางมีทุกสิ่ง และมีบัลลังก์อันสง่างาม 24 ฉันเห็นนางและผู้คนของนาง บุชชาดวงอาทิตย์แทนพระเจ้า ซาตานได้ทำให้การงานของ พวกเขาดูดีสำหรับพวกเขาและได้ทำให้พวกเขาหลงออก ไปจากแนวทางที่ถูกต้องทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะไม่ได้รับ ทางนำ 25 ทำไมพวกเขาจึงไม่กราบสักการะพระเจ้าผู้ ทรงนำสิ่งที่ซ่อนเร้นในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินออกมา และทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่สุเจ้าซ่อนเร้นและเปิดเผย? 26 พระองค์คือพระเจ้า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกไปจากพระ องค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของบัลลังก์อันยิ่งใหญ่”ⁿ

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى
 آلْهَدُودَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ
 ﴿٢١﴾ لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ
 لَأَذْخَنَّهُ أَوْ لِيَأْتِنِي بِسُلْطَنٍ مُّبِينٍ
 ﴿٢٢﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ
 بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ
 يَقِينٍ ﴿٢٣﴾ إِنِّي وَجَدْتُ أُمَّرَأَةً
 تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
 وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٤﴾ وَجَدْتُهَا
 وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ
 فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا
 يَهْتَدُونَ ﴿٢٥﴾ أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي
 خُزِّجَ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٦﴾ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٧﴾

ⁿ ชาวสะบะอ์เป็นชุมชนที่มั่งคั่งในสมัยโบราณ (1100-1115 ปีก่อนคริสตกาล) ประเทศของพวกเขาตั้งอยู่ในมะอริบ(เยเมน)ซึ่งยังมีซากปรักหักพังให้เห็นอยู่ ในสมัยของโซโลมอน พื้นที่แห่งนี้อยู่ภายใต้การปกครองของราชินีคนหนึ่งซึ่งถูกเรียกว่าชีบา(บิลกิส) ผู้คนในดินนี้บูชาดวงอาทิตย์โดยซาตานได้สอนผู้คนว่าสิ่งเดียวที่ควรค่าแก่การเคารพบูชาคืออะไรก็ตามที่มีความสำคัญอย่างเห็นได้ชัดที่สุดเนื่องจากดวงอาทิตย์เป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดที่สุดในบรรดาสิ่งที่มนุษย์มองเห็น ดังนั้น ดวงอาทิตย์จึงสมควรได้รับการถือว่าเป็นพระเจ้าและควรได้รับการเคารพบูชา

โซโลมอนได้รับข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับชาวเมืองสะบะอ์จากนกหัวขวาน บางที นกหัวขวานตัวนี้อาจอยู่ในกองทัพของโซโลมอนและได้รับการฝึกอบรมเป็นประจำก็ได้

27 สุลัยมานกล่าวว่า “เราจะดูว่าเจ้าพูดจริงหรือเป็น หนึ่งในบรรดาผู้โกหก” 28 จึงนำจดหมายของฉันไป แล้วหย่อนลงให้พวกเขา หลังจากนั้นจึงถอยออกมา และดูว่าพวกเขาจะตอบกลับมาอย่างไร” 29 ราชนีกกล่าวว่า “เสนาบดีทั้งหลาย จดหมายสำคัญนี้ได้ถูก หย่อนลงมาให้ฉัน” 30 มันมาจากสุลัยมาน และมีชื่อ ความดังนี้ ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ 31 จงอย่าหึงผยองต่อฉัน และจงมาหาฉันอย่างอย่างยอมจำนน” 32 ราชนีนี้ได้กล่าวว่า “เสนาบดีทั้งหลาย ให้คำปรึกษาแก่ฉันในเรื่องนี้หน่อย ฉันจะไม่ตัดสินใจในเรื่องอะไรจนกว่าพวกท่านจะอยู่ ร่วมด้วย” 33 พวกเขาตอบว่า “เรามีความเข้มแข็ง และเป็นนักรบที่แข็งแกร่ง อย่างไรก็ตาม การตัดสินใจนั้นขึ้นอยู่กับพระนาง ดังนั้น พระนางจะบัญชา สิ่งใดก็สุดแท้แต่พิจารณาของพระนาง” 34 ราชนี จึงกล่าวว่า “เมื่อบรรดาภักษตรีแยกเข้าไปในเมืองใด พวกเขาได้ทำลายมันและทำให้คนมีอำนาจในเมือง นั้นทั้งหมดตกตา เช่นนี้แหละที่พวกเขากระทำ” 35 แต่ฉันจะส่งของกำนัลไปให้พวกเขา แล้วเราจะ ดูว่าทูตของฉันได้คำตอบอะไรกลับ มา”ⁿ

❖ قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَتَأْتِيَ الْاَلْمَلُؤُا اِلَى اَلْقَى اِلَى كِتَابِ كَرِيْمٍ ﴿٢٩﴾ اِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٰنٍ وَاِنَّهُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿٣٠﴾ اَلَّا تَعْلَمُوْا عَلٰى وَاَتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ يَتَأْتِيَ اَلْمَلُؤُا اَفْتُوْنِيْ فِىْ اَمْرِىْ مَا كُنْتُ قَاطِعَةً اَمْرًا حَتّٰى تَشْهَدُوْنَ ﴿٣٢﴾ قَالُوْا لَحْنٌ اُوْلُوْا قُوَّةٍ وَاُوْلُوْا بَاسٍ شَدِيْدٍ وَاَلَا مَرُّ اِلَيْكَ فَاَنْظُرِىْ مَاذَا تَأْمُرِيْنَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ اِنَّ اَلْمَلُوْكَ اِذَا دَخَلُوْا قَرْيَةً اَفْسَدُوْهَا وَجَعَلُوْا اَعْرَءَ اَهْلِهَا اَذِلَّةً وَاَكْذٰلِكَ يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٤﴾ وَاِنِّىْ مُرْسَلَةٌ اِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاطِرَةٌ بِمِ يَرْجِعُ اَلْمُرْسَلُوْنَ ﴿٣٥﴾

ⁿ ราชนีซึ่งบามองเรื่องนี้ตามความเป็นจริง นางตระหนักว่าถ้านางต่อต้านอำนาจของโซโลมอน มันก็เป็นไปได้ที่นางอาจได้รับความพ่ายแพ้และหลังจากนั้นชาติของนางจะได้รับการปฏิบัติเหมือนกับชาติอื่นๆที่ได้รับการปฏิบัติจากชาติที่ได้รับชัยชนะ ในทางตรงข้าม นางคิดว่านางน่าจะปลอดภัยถ้าหากนางยอมจำนน อย่างไรก็ตาม ราชนีซึ่งบาก็ได้ใช้วิธีการส่งของบรรณาการไปยังโซโลมอนเป็นการประเมินความรู้สึกของผู้ได้รับก่อน ทั้งนี้เพื่อที่นางจะรู้ว่าโซโลมอนเป็นผู้ต้องการทรัพย์สินหรือไม่หรือโซโลมอนมีความต้องการอื่นๆหรือไม่

36 เมื่อคณะทูตมาเข้าเฝ้าสุลัยมาน เขาก็กล่าวว่า “พวกท่านกำลังเสนอทรัพย์สินให้ฉันหรือ? แต่สิ่ง ที่พระเจ้าประทานแก่ฉันนั้นดีกว่าที่พระองค์ได้ ประทานแก่พวกท่านเสียอีก พวกท่านจงรีบเร่ง กับของกำนัลของพวกท่านไปเถิด”³⁷ จงกลับไป ยังพวกท่าน เราจะนำกองทัพที่พวกเขาไม่สามารถต้านทานได้ ไปยังพวกเขา และเราจะขับไล่พวก เขาออกไปจากที่นั้นอย่างอัปยศและหมดศักดิ์ศรี”ⁿ

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَ
بِمَالٍ فَمَا ءَاتَيْنَا اللَّهَ خَيْرًا مِّمَّا
ءَاتَيْنَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدْيِكُمْ تَفْرَحُونَ
﴿٣٦﴾ أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَّا
قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً
وَهُمْ صَاعِرُونَ ﴿٣٧﴾

ⁿ เมื่อเปรียบเทียบกับทรัพย์สินที่หาค่าไม่ได้ซึ่งโซโลมอนได้รับในรูปของการเป็นนบีและการรู้จักพระเจ้า ทรัพย์สินทุกอย่างจึงไม่มีค่าในสายตาของเขา ดังนั้น เมื่อของบรรณาการที่เป็นทองคำและเงินถูกนำมาเสนอให้เขาในนามของราชินีชีบา เขาจึงไม่สนใจแม้แต่จะมองมันเสียด้วยซ้ำ

ด้วยการปฏิบัติเช่นนี้ โซโลมอนได้แสดงให้เห็นตัวตนของราชินีแห่งสะบะอีคิดว่าสิ่งที่โซโลมอนให้ความสำคัญอย่างแท้จริงนั้นคือหลักการ มิใช่ผลประโยชน์ส่วนตัว อิบน์กะษีร นักอรรถาธิบายกุรอานได้อธิบายคำพูดของโซโลมอนในลักษณะที่ว่า “พวกเขาคิดว่าทรัพย์สินของพวกท่านจะมีอิทธิพลต่อฉันจนฉันปล่อยให้พวกท่านกลับไปพร้อมกับกาเรพกราบไหว้สิ่งอื่นนอกจากพระเจ้าและยอมให้พวกท่านรักษาอาณาจักรของพวกท่านไว้กระนั้นหรือ?”

อำนาจและอาณาจักรของโซโลมอนเป็นของขวัญจากพระเจ้า ในทำนองเดียวกัน วิธีการที่เขาปฏิบัติกับอาณาจักรของชาวสะบะอีก็เป็นไปตามคำสั่งของพระเจ้า ซาห์ อับดุลกอดีร์(เด็ลละวี)ได้เขียนเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า “ไม่มีมีใครคนใดที่ผิดเช่นนี้ โซโลมอนมีกองทัพของอาณาจักรของพระเจ้าอยู่ข้างหลังเขา ดังนั้น เขาจึงพูดเช่นนี้ได้”

38 หลังจากนั้น สุลัยมานได้กล่าวว่า “เสนาบดีทั้งหลาย มีใครบ้างในหมู่พวกเจ้าที่สามารถนำ บัลลังก์ของนางมาก่อนที่คนเหล่านั้นจะมายัง ฉันในฐานะผู้นอบน้อม?”
 39 ผู้กล้าหาญคนหนึ่ง ในหมู่ญิกกล่าวว่ “ฉันจะนำมันมาให้ท่านก่อน ที่ท่านจะลุกขึ้นจากที่นั่งของท่าน ฉันมีพลังที่จะ ทำเช่นนั้น และไว้วางใจได้ในเรื่องนี้”⁴⁰ แต่ผู้มี ความรู้ ในคัมภีร์คนหนึ่ง ได้กล่าวขึ้นมาว่า “ฉันจะ นำมันมาให้ท่านในชั่วพริบตา” ทันทีที่สุลัยมาน เห็นบัลลังก์ปรากฏต่อหน้า เขาได้อุทานออกมาว่า “นี่เพราะความโปรดปรานจากพระผู้อภิบาลของฉัน ทั้งนี้เพื่อที่พระองค์จะทรงทดสอบฉันว่าฉันเป็นผู้ กตัญญูหรือผู้เผลอ และผู้ใดกตัญญู ผู้หนักกตัญญู เพื่อผลดีของตัวเอง ส่วนผู้เผลอเผลอคุณ พระผู้ อภิบาลของฉันนั้นเป็นผู้ทรงมั่งมีอย่างเหลือหลาย และทรงโอปอ้ออมารี”^๗

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوا أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا
 قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ
 عَفْرَيْتُ مَنْ أَلْحِنَ أَنَا ءَاتِيكَ بِهِ قَبْلَ
 أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ
 لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ
 عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا ءَاتِيكَ بِهِ قَبْلَ
 أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ
 مُسْتَقَرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ
 رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ
 فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ
 رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾

^๗ ถึงแม้โซโลมอนได้รับอำนาจพิเศษ เขาก็ยังวางแผนที่จะทำให้ชาวสะบะอ์ยอมจำนนโดยการแสดงอำนาจให้ได้เห็นมากกว่าที่จะใช้อำนาจ ดังนั้น โซโลมอนจึงได้ใช้ตัวแทนพิเศษไปนำเอาบัลลังก์ของราชินีจากวังในเมืองมะอ์ริบมายังเมืองเยรูซาเล็ม ความคิดในการส่งตัวแทนไปเอาบัลลังก์มานั้นเกิดขึ้นในตอนที่ยังบรรณาการกลับไปนั้น ราชินีซึ่งมาได้เริ่มออกจากเยเมนมายังปาเลสไตน์เพื่อที่จะมายังวังของโซโลมอนเพื่อพูดจากับเขาโดยตรง การเดินทางครั้งนี้ของราชินีซึ่งเป็นไปด้วยความทรูทร่าอลังการได้เริ่มขึ้นหลังจากคณะตัวแทนทางการทูตของนางได้กลับไปแล้วและรายงานให้นางทราบถึงคำพูดอันชาญฉลาดของโซโลมอนพร้อมกับยืนยันถึงลักษณะนิสัยอันมีเกียรติของเขาและอธิบายถึงความยิ่งใหญ่อลังการในวังของโซโลมอนด้วย

ระยะทางระหว่างมะอ์ริบกับเยรูซาเล็มประมาณ 1,500 ไมล์ ระยะทางอันยาวนี้ถูกย่อลงลงลง ลักษณะที่ยังไม่ทันคำบัญชาจากปากของโซโลมอนจะจบลง บัลลังก์ที่ประดับด้วยอัญมณีได้มาอยู่ต่อหน้าเขาที่นั่นแล้ว ถึงแม้จะมีอำนาจพิเศษนี้ โซโลมอนก็ไม่ได้แสดงความภาคภูมิใจใดๆทั้งสิ้น เขายังคงแสดงความถ่อมตนและโค้งคารวะต่อพระเจ้า

41 สุลัยมานได้กล่าวว่า “จงจัดบัลลังก์ของนางไว้ เราจะดูซิว่านางจะจำมันได้หรือไม่” 42 เมื่อนาง มหาสุลัยมาน นางถูกถามว่า “บัลลังก์ของพระนาง เหมือนอย่างนี้ใช่ไหม?” นางได้กล่าวว่า “มันดูเหมือน รวากับว่าเป็นอันเดียวกัน เราได้รู้(ถึงอำนาจของท่าน) มาก่อนหน้านี้แล้วและเรายอมจำนนแล้ว” 43 และการ ที่นางเคารพบูชาสิ่งอื่นแทนพระเจ้าต่างหากที่ขัดขวาง นาง(จากการศรัทธา) เพราะแท้จริง นางมาจากหมูชนผู้ปฏิเสธ 44 นางได้ถูกขอให้เข้าไปในวัง แต่เมื่อนาง ได้เห็น นางคิดว่ามันเป็นสระน้ำ ดังนั้น นางจึงถลกผ้า ขึ้นมาเพื่อที่จะเข้าไป สุลัยมานได้กล่าวว่า “มันเป็นแค่ วงที่พื้นปด้วยกระจก” นางจึงอุทานว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉันฉันได้ธรรมต่อตัวของฉันเอง ตอนนี่ ฉันขอ นอบน้อมยอมตนกับสุลัยมานเพื่อพระเจ้าพระผู้อภิบาล แห่งสากลโลกⁿ

قَالَ نَكُرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي
أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾
فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ
قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ
قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا
كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ
مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي
الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا قَالَتْ إِنَّهُ صَرْحٌ
مُمرَّدٌ مِّن قَوَارِيرٍ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي
ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ
لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

ⁿ ราชนีชีบาได้ออกเดินทางจากอาณาจักรของนางและมาถึงเมืองเยรูซาเล็ม เมื่อนางมาพบโซโลมอน นางประหลาดใจมากเมื่อถูกถามว่าบัลลังก์ของนางเหมือนกับบัลลังก์ที่นางเห็นที่นี้หรือไม่ ราชนียอมรับว่านางประหลาดใจเป็นอย่างยิ่งที่เห็นบัลลังก์นี้เหมือนกับบัลลังก์ของนางทุกอย่าง และบัลลังก์ที่นางเก็บรักษาไว้ในวังของนางในเมธรีบได้เดินทางเป็นระยะหนึ่งพันห้าร้อยไมล์มาถึงเมืองเยรูซาเล็มอย่างลึกลับแล้ว

หลังจากเข้ามาในวังของโซโลมอน ราชนีชีบาได้มาถึงห้องหนึ่งที่พื้นของมันถูกทำด้วยแผ่นแก้วใสที่หนาซึ่งมีน้ำไหลอยู่ข้างใต้ ด้วยความเข้าใจผิดคิดว่าพื้นเป็นบ่อน้ำ ราชนีชีบาได้ตั้งชายกะไปรงของนางขึ้นมาเพื่อป้องกันไม่ให้เปียกน้ำ เมื่อเห็นเช่นนั้น โซโลมอนได้อธิบายให้นางฟังว่ามันเป็นแค่เพียงพื้นห้อง มีไชน้ำ

ด้วยเหตุนี้ นางจึงตระหนักสิ่งทีมองเห็นภายนอกอาจหลอกลวงความเข้าใจของหลายคน แต่ความจริงภายในนั้นมักจะแตกต่างไปจากสิ่งที่ตามองเห็น ในทำนองเดียวกัน มนุษย์เริ่มเคารพสักการะดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เพราะมันเห็นได้ชัด แต่พระเจ้าที่แท้จริงนั้นอยู่เหนือปรากฏการณ์ที่ตามองเห็น

ราชนีชีบาเคยกราบไหว้บูชาดวงอาทิตย์เพราะนางอยู่ภายใต้อิทธิพลของประเพณีที่คนในชาติของนางปฏิบัติสืบต่อกันมา แต่เมื่ออยู่กับโซโลมอน สิ่งที่นางได้ยินและสิ่งที่นางเห็นได้ทำให้ความเชื่อที่ว่าสิ่งอื่นยิ่งใหญ่ออกไปจากพระเจ้าได้หมดไปจากความคิดของนาง ดังนั้น นางจึงละทิ้งศาสนาแห่งการเคารพสิ่งอื่นเป็นพระเจ้าและหันมาจับนับถือศาสนาที่ศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียว

45 ยังพวกเขาจะมุด เราได้ส่งซอลิฮฺพี่น้องของพวกเขาไป เขากล่าวว่า “จงอย่าเคารพกราบไหว้สิ่งใดนอกจาก พระเจ้า” แต่พวกเขาได้แตกออกเป็นสองพวกที่ได้แย้งกัน 46 ซอลิฮฺกล่าวว่า “หมู่ชนของฉัน ทำไมพวกท่านจึงรีบเร่ง ในเรื่องความชั่วแทนความดีเล่า? ทำไมพวกท่านจึงไม่ ขอภัยต่อพระเจ้าเพื่อที่พวกท่านจะได้รับความสะดวก?” 47 เขากล่าวว่า “เราถือว่าเจ้าและคนอยู่กับเจ้าเป็น ลางร้าย ซอลิฮฺกล่าวว่า “ลางร้ายของพวกท่านมาจาก พระเจ้า ความจริงแล้วพวกท่านเป็นหมู่ชนที่กำลังถูก ทดสอบ”^ก

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ يَنْقُومِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٧﴾ قَالُوا أَطَّيَّرْنَا بِكَ وَيَمَن مَّعَكَ قَالَ طَّيَّرَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٨﴾

^ก เมื่อซอลิฮฺเริ่มเรียกร้องเชิญชวนไปสู่ความศรัทธาในเอกภาพอันบริสุทธิ์ของพระเจ้า ชุมชนของเขาได้แบ่งออกเป็นสองกลุ่ม พวกผู้นำของชุมชนรู้สึกว่าคุณเองยิ่งใหญ่เกินกว่าที่จะยอมรับศาสนานับถือบริสุทธิ์ที่ซอลิฮฺนำมาสอนได้ แต่ผู้คนที่ไม่ค่อยมีความสำคัญนั้นมีส่วนคนที่ให้การตอบสนองการเรียกร้องเขาในทางที่ดี

คนสองกลุ่มนี้เริ่มมีความเห็นต่างกันในการพูดคุย พวกผู้นำที่เป็นใหญ่ในชุมชนเวลานั้นได้พูดอย่างอดตื้อว่าพวกเขาจะไม่เชื่อในพระเจ้าและพูดในทำนองทำทนายให้พระเจ้าลงโทษพวกเขาก็ได้สำหรับการที่พวกเขาปฏิเสธพระองค์ ถ้าพวกเขาเผชิญกับความทุกข์ยากลำบาก พวกเขาจะถือว่ามันเป็นเพราะมันเป็นเคราะห์กรรมที่เกิดจากการที่มีซอลิฮฺและสาวกของเขาอยู่ท่ามกลางพวกเขา การพูดเช่นนี้เป็นการแสดงความจริงเกี่ยวกับซอลิฮฺและไม่ให้ความสำคัญแก่การเรียกร้องของเขา มิใช่เพราะพวกเขาติดกันมาอย่างดีแล้ว สภาพความเป็นอยู่ของพวกเขาไม่ว่าจะดีหรือเลวล้วนมาจากพระเจ้า แต่พวกเขาใช้สภาพความเป็นอยู่ที่ดีมาสมอ้างความทะนงผิด ๆ ของพวกเขาและอ้างเรื่องเลวร้ายเป็นการร้องทุกข์กล่าวโทษอย่างผิด ๆ

การที่มีนบีเกิดขึ้นในหมู่พวกเขาขึ้นโดยธรรมชาติแล้วเป็นการทดสอบที่พระเจ้าได้เตรียมไว้สำหรับพวกเขา พวกเขาถูกกำหนดให้อยู่ในสภาพนี้เพื่อที่จะดูว่าพวกเขายอมรับสัจธรรมและให้ความร่วมมือกับสัจธรรมหรือไม่ หรือพวกเขายังคงมีอคติต่อนานาศรัทธา และพวกเขาไม่ผ่านการทดสอบนี้ พวกเขาหมกมุ่นอยู่กับวัตถุนิยมพวกเขาไม่เข้าใจความจริง

48 ในเมืองนั้นมีผู้นำเก้าคนที่สร้างความเสียหายในแผ่นดิน และไม่ได้ทำสิ่งใดให้ดีขึ้น
 49 พวกเขากล่าวซึ่งกันและกันว่า "ขอให้พวกเราสาบานด้วยพระเจ้าว่าเราจะโจมตีซอลิฮ์และ ครอบครัวของเขาในตอนกลางคืน หลังจากนั้น เราจะบอก ผู้คุ้มครองของเขาว่าเราไม่ได้อยู่ในตอนที่ครอบครัวของเขา ถูกฆ่า เราพูดความจริง"⁵⁰ ดังนั้น พวกเขาจึงวางแผน และเราก็วางแผนด้วยเช่นกันโดยที่พวกเขาไม่รู้⁵¹ จงดู ว่าผลสุดท้ายของแผนการของพวกเขาจะเป็นอย่างไร เราได้ทำลายพวกเขาและคนของพวกเขาจนหมดสิ้น⁵² เพราะ การทำผิดของพวกเขา บ้านของพวกเขาจึงได้พังทลาย ลงมาเพราะผลแห่งการทำชั่วของพวกเขา แท้จริงแล้ว ในนั้นมีสัญญาณสำหรับหมู่ชนที่มีความรู้⁵³ และเราได้ ช่วยบรรดาผู้ศรัทธาและ สรรวมตนจากความชั่วให้รอด⁷

وَكَاثَ فِي الْمَدِينَةِ تَسْعَةً رَهْطًا
 يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا
 يُصْلِحُونَ ﴿٥٠﴾ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ
 لَنَنبِتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا
 شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا
 لَصَادِقُونَ ﴿٥١﴾ وَمَكْرُأَ مَكْرًا
 وَمَكْرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
 ﴿٥٢﴾ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ
 ﴿٥٣﴾ فَتِلْكَ بَيِّنَاتٌ لِّأُولِي الْأَبْصَارِ
 إِنِّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
 ﴿٥٤﴾ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا
 يَتَّقُونَ ﴿٥٥﴾

⁷ ในชุมชนนี้มีหัวหน้าคนสำคัญเก้าคน คนเหล่านี้พยายามดูหมิ่นและไม่เห็นความสำคัญของ สัจธรรมเพื่อรักษาสถานภาพความเป็นผู้นำของตน ดังนั้น ความพยายามเช่นนี้จึงสร้างความเสียหายและความวุ่นวายขึ้นในแผ่นดินของพระเจ้า

ในที่สุด พวกหัวหน้าเหล่านี้ได้สมคบคิดกันวางแผนฆ่าซอลิฮ์ แต่ก่อนที่พวกเขาจะลงมือทำสิ่งใดต่อ ซอลิฮ์ตามแผนลับที่พวกเขาวางไว้ พระเจ้าได้จัดการพวกเขาเสียก่อน ถึงแม้พวกเขาจะมีอำนาจ มากมายเพียงใด พวกเขาได้ถูกทำลายอย่างฉับพลันจนบ้านเรือนของพวกเขาเหลือแต่ซากปรักหัก พังซึ่งมีให้เห็นเป็นอนุสรณ์อยู่จนทุกวันนี้

ในเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์มีบทเรียนอันยิ่งใหญ่ซ่อนเร้นอยู่ แต่คนที่จะได้รับบทเรียนนี้คือคนที่ มีความสามารถเชื่อมโยงเหตุการณ์ดังกล่าวกับกฎถาวรของพระเจ้าได้ ส่วนผู้ถือว่าเหตุการณ์เช่นนี้ มาจากสาเหตุทางกายภาพนั้นอาจได้รับบทเรียนใดๆจากเหตุการณ์เหล่านี้

54 และเราได้ส่งลูฏมา เขาได้บอกหมู่ชนของเขาว่า “พวกท่านทำสิ่งชั่วช้าลามกทั้งๆที่อยู่กระนั้นหรือ? 55 พวกท่านละทิ้งผู้หญิงและไปแสวงหาผู้ชายเพื่อ ตอบสนองความต้องการทางเพศของพวกท่านกระนั้น หรือ? พวกท่านช่างโง่เขลาเสียจริงๆ” 56 แต่คำตอบ ของหมู่ชนของเขาก็คือ “จงขับไล่ลูฏและครอบครัว ของเขาออกไปจากเมือง พวกเขาชอบทำตัวสะอาด มากนัก” 57 ในที่สุด เราได้ช่วยเขาและครอบครัว ของเขายกเว้นภรรยาของเขาที่เราได้กำหนดให้นางต้องอยู่ข้างหลัง 58 และเราได้ทำให้ฝนหลังลงมาบน พวกเขา เป็นฝนแห่งความหายนะอันน่าสะพรึงกลัว สำหรับคนที่ได้ถูกตักเตือนแล้ว 59 (โอ้นบี) จงกล่าว เกิด “บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้าและความสันติจงมีแด่ปวงบ่าวของพระองค์ที่พระองค์ทรงคัดเลือก พระเจ้าดีกว่า หรือสิ่งทีพวกเขาตั้งขึ้นมาเป็นภาคีกับ พระองค์?”^ก

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ
الْفَحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٥﴾
أَيِّنْكُمْ لَمَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ
النِّسَاءِ ۗ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّجْهَلُونَ ﴿٥٦﴾
فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ
قَالُوا أَعْرَجُوا ۖ أَلَّ لُوطٍ مِّنْ قُرْبَتِكُمْ
إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٥٧﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ
وَأَهْلَهُ ۖ إِلَّا أَمْرَأَتَهُ ۖ قَدَرْنَا مِنَ
الْغَيْرِينَ ﴿٥٨﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا
فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٥٩﴾ قُلِ الْحَمْدُ
لِلَّهِ وَسَلَّمٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ
أَصْطَفَىٰ ۗ ءَآلَهُ خَيْرٌ ۖ أَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٠﴾

^ก ชุมชนของนบีลูฏเฝ้าฝันอยู่กับเรื่องกามารมณ์จนเลยเกิดไปถึงขั้นมีความสัมพันธ์ทางเพศในหมู่เพศชายด้วยกัน นบีลูฏพยายามที่จะกระตุ้นความสำนึกของพวกเขาโดยกล่าวว่า “โอ้อป่าวของพระเจ้า พวกท่านมีตาเพื่อบ่งเห็นสิ่งต่างๆและมีความรู้สึกทางศีลธรรมเพื่อที่จะสามารถแยกแยะได้ระหว่างความดีกับความชั่ว แล้วพวกท่านจึงยังทำสิ่งที่เป็นเรื่องน่าละอายอย่างเปิดเผย?”

ชุมชนของนบีลูฏไม่มีคำตอบต่อคำถามนี้ พวกเขาไม่สามารถปฏิเสธถ้อยคำของนบีโดยอาศัยเหตุผลได้ ดังนั้น พวกเขายิ่งหันไปใช้ความรุนแรงต่อนบีลูฏ แต่เมื่อมาถึงขั้นนี้ เวลาแห่งการตัดสินใจขั้นสุดท้ายของพระเจ้าก็มาถึงเช่นกัน ดังนั้น ผู้คนในชุมชนของนบีลูฏจึงถูกทำลายด้วยการระเบิดของภูเขาไฟ ภรรยาของนบีลูฏก็ไม่ได้รับการยกเว้นจากชะตากรรมนี้เช่นกัน เพราะนางเป็นคนหนึ่งที่ไม่ศรัทธาในพระเจ้า พระองค์ปฏิบัติกับมนุษย์ตามความประพฤติส่วนตัวของแต่ละคนโดยไม่ได้พิจารณาว่าใครเป็นญาติของใครหรือมีความเกี่ยวพันทางโลกกันอย่างไร

คนที่พิจารณาเรื่องเหตุการณ์ต่างๆทางประวัติศาสตร์ดังกล่าวจะร้องออกมาด้วยความรู้สึกที่ว่า “ฉันขอขอบคุณต่อพระเจ้าอย่างสุดซึ้งที่พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมทางนำไว้สำหรับมนุษยชาติในทุกยุค” หลังจากนั้น หัวใจของเขาจะเต็มไปด้วยความเคารพบรรดาผู้อุทิศชีวิตให้แก่พระเจ้าและปฏิบัติภารกิจในการเผยแผ่ทางนำของพระเจ้ามายังทุกคน

60 ใครเล่าที่สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และส่ง น้ำลงมาจากท้องฟ้าเพื่อสุเจ้าซึ่งจากน้ำนั้นเราได้ทำให้ สวนสวยงามต่างๆ ออกเงยออกมาโดยที่สุเจ้าไม่มี อำนาจที่จะ ทำให้มันงอกเงยขึ้นมาได้? ยังมีสิ่งเคารพบูชาอื่นใดนอกเหนือจากพระเจ้าอีกหรือ? (ไม่) แต่ พวกเขาเป็นหมู่ชนที่นำสิ่งอื่นมา เทียบเคียงกับพระเจ้า 61 ใครเล่าที่ทำให้ แผ่นดินนี้เป็นสถานที่พัก? ใครเล่า ที่ทำให้ ในแผ่นดินนี้มีแม่น้ำหลายสาย? ใครเล่าที่ ทำให้ ภูเขามั่นคงขึ้นในแผ่นดินและทำให้ มีที่คั่นระหว่างน่านน้ำ ทั้งสอง? ยังมีสิ่ง สิ่งเคารพบูชาอื่นใดนอกไปจากพระเจ้า อีก กระนั้นหรือ? ไม่เลย แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่รู^๗

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ۗ أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ بَلٌ لَهُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ ﴿٦١﴾ أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيًا وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ بَلٌ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

^๗ ทฤษฎีเรื่องสายโซ่แห่งสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องซึ่งพวกปฏิเสธเรื่องการมีอยู่ของพระเจ้านั้นยังไม่เพียงพอที่จะอธิบายการสร้างจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาลที่ไม่อาจจินตนาการได้ ไม่ว่าจะเป็นการสร้างเทหวัตถุมากมายสุดคณานับที่ลอยอยู่วากาศอันไร้ขอบเขตหรือการจัดการเป็นพิเศษที่ทำให้โลกเป็นที่อยู่อาศัยของมนุษย์ ทั้งหมดนี้และปรากฏการณ์อื่นๆ เป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่และมหัศจรรย์เกินกว่าที่เทวรูปใดๆ จะทำขึ้นมาหรือเกิดขึ้นมาเองอย่างมีขอบเขตโดยกฎทางกายภาพ ความจริงแล้ว การอธิบายใดๆ ในเรื่องจักรวาลบนพื้นฐานอื่น ๆ นอกเหนือไปจากการอ้างถึงพระเจ้า เท่ากับการอธิบายความจริงอย่างผิดๆ มันเป็นเพียงการสร้างเรื่องขึ้นมาเอง ไม่ใช่การอธิบายอย่างแท้จริง

62 ใครเล่าที่ทรงฟังผู้มีทุกข์เมื่อเขาวิงวอน พระองค์และ ทรงบรรเทาความทุกข์ยาก เดือดร้อนนั้น และใครเล่า ที่ทรงให้สุเจ้า เป็นผู้สืบทอดแผ่นดิน? อย่างนี้แล้วยังมี สิ่ง เคารพบูชาอื่นใดควบคุมไปกับพระเจ้าอีก กระนั้นหรือ? เล็กน้อยเหลือเกินที่พวกเขา คิดกัน 63 ใครเล่าที่ทรง ทำให้สุเจ้าเห็น หนทางในความมืดของแผ่นดินและทะเล และทรงส่งลมมาเป็นข่าวดีแห่งความเมตตา ของพระองค์? ยังมีสิ่งเคารพบูชาอื่นใด นอกจากพระเจ้าอีกกระนั้นหรือ? พระเจ้า ทรงสูงส่งเกินกว่าที่พวกเขาตั้งภาคี 64 ใคร เล่า ที่ทรงเริ่มต้นการสร้างสรรค แล้วหลังจากนั้นก็ทรงทำ ให้มันบังเกิดขึ้นมาอีก? และใครเล่าที่ทรงประทาน บัจจัยยังชีพแก่ สุเจ้าจากฟากฟ้าและแผ่นดิน? อย่าง นี้แล้ว ยังมีสิ่งเคารพบูชาอื่นใดนอกไปจากพระเจ้า อีกหรือ?" จึงบอกพวกเขาว่า "จงนำหลักฐาน มาถ้า พวกท่านเป็นผู้พูดความจริง

أَمَّنْ يُحْيِبُ الْمُضْطَّرَّ إِذَا دَعَاهُ
وَيَكْشِفُ السُّوَاءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ
الْأَرْضِ ۗ أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا
تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي
ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلِ
الرِّيْحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾ أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ
ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ ۗ أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ قُلٌّ هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ ۚ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾

ⁿ ความต้องการของมนุษย์ได้รับการตอบสนองนั้นเป็นผลมาจากการร่วมมือกันอย่างสมบูรณ์ ระหว่างบัจจัยทั้งหมดในจักรวาล เราต้องถามว่าใครนอกไปจากพระเจ้าที่สามารถประกอบบัจจัย ต่าง ๆ ทั้งหมดที่เป็นคุณประโยชน์ในระดับใหญ่ขนาดนี้ได้?

ในทำนองเดียวกัน การทำให้ชนชาติหนึ่งออกไปจากถิ่นที่อาศัยและมีชนชาติอื่นเกิดขึ้นมาแทน การ แล่นของเรือและการบินของเครื่องบินในที่มืดและในตอนกลางวันด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ การ ระเหยขึ้นของน้ำจากทะเลและตกลมอีกครั้งในรูปของฝน การสร้างสิ่งต่าง ๆ จากที่ไม่มีอะไรและการ ฟืนขึ้นอีกครั้งหนึ่งของมัน การจัดเตรียมบัจจัยทุกอย่างสำหรับมนุษย์จำนวนมาก ทั้งหมดนี้ล้วน เป็นผลมาจากพระเจ้าทั้งสิ้น

เช่นเดียวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ของโลก ที่นี้ การทำให้เหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้นจำเป็นต้องทำให้บัจจัย ต่าง ๆ หนึ่งไม่ถ่วงทำงาน และสิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้ก็โดยพระเจ้าผู้ทรงควบคุมจักรวาลทั้งหมด เมื่อเป็น เช่นนี้ มันจะเป็นความบังเอิญใดที่จะทำให้ใครคนหนึ่งนอกไปจากพระเจ้าเป็นศูนย์กลางของการ ยกย่องเทิดทูนและการเคารพสักการะ

65 จงบอกพวกเขาว่า “ไม่มีผู้ใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและ แผ่นดินมีความรู้ในเรื่องสิ่งที่ยังมองไม่เห็นนอกไปจาก พระเจ้า” พวกเขาเหล่านั้นไม่รู้ว่าจะถูกทำให้ ฟินคืนชีพขึ้นมาเมื่อใด 66 แต่ความรู้ในเรื่องโลกหน้าของคนเหล่านี้ได้สูญหายไปหมดแล้ว ไม่เพียงเท่านั้น พวกเขา ยังสงสัยเกี่ยวกับมัน อีกทั้งยังมีตบอดต่อเรื่อง นี้ด้วย 67 บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า “เมื่อเรา และ บรรดาบรรพบุรุษของเรากลายเป็นดินไปแล้ว เราจะถูกทำให้ออกมาอีกครั้งหรือ?” 68 เราเคย ถูกบอกถึงเรื่องนีมาก่อนแล้วเช่นเดียวกับบรรพบุรุษ ของเรา เรื่องนี้มิใช่อะไรนอกไปจากคำบอกเล่าที่ได้ยิน มาตั้งแต่ครั้งโบราณ” 69 จงบอกพวกเขาว่า “จงเดิน ทางไปในแผ่นดินและดูว่าผลสุดท้ายของผู้ทำบาปนั้น เป็นอย่างไร?”⁷

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ
أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلِ أَدْرَكَ
عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
مِّنْهَا بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا أءِذَا كُنَّا تُرَابًا وَّءَابَاؤُنَا
أَيْنَا لَمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا
هَذَا حُنَّ وَّءَابَاؤُنَا مِن قَبْلُ إِنْ هَذَا
إِلَّا أَسْطِيرُ الْأُولِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْ سِيرُوا فِي
الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾

⁷ ผู้ฟังบรรดาคนบีบอุมิได้เป็นผู้ปฏิเสธชีวิตโลกหน้าโดยสิ้นเชิง แต่พวกเขาปฏิเสธแนวความคิดเรื่องโลกหน้าที่บรรดาคนบีบนำมาเสนอ ผู้คนมีความเชื่อว่าเรื่องของโลกหน้ามิได้มีไว้สำหรับพวกเขา แต่มีไว้สำหรับคนอื่นเพื่อใครครวญ นบีได้บอกพวกเขาว่าโลกหน้าเป็นเรื่องจริงจึงสำหรับพวกเขาเช่นเดียวกับสำหรับคนอื่น แต่พวกเขายังคงติดอยู่กับความเชื่อว่ามีบุญหรือนักบวชบางคนก็พวกเขา นับถือจะช่วยเหลือพวกเขาได้ในโลกหน้า อย่างไรก็ตาม นบีได้บอกพวกเขาว่าในโลกหน้า มิแต่ความโปรดปรานของพระเจ้าเท่านั้นที่จะช่วยเหลือพวกเขา ไม่ใช่บุญหรือบุคคลศักดิ์สิทธิ์คนใดที่สามารถช่วยเหลือพวกเขาได้

นี่คือเหตุผลว่าทำไมพวกเขาจึงมีความคิดสับสนเกี่ยวกับโลกหน้า แน่นนอน คนเจ้าอารมณ์จะยืนยัน การปฏิเสธโลกหน้าของพวกเขา อย่างไรก็ตาม คนทั่วไปจะไม่ปฏิเสธเรื่องโลกหน้าเสียทั้งหมด แต่เนื่องจากการยอมรับแนวความคิดเรื่องโลกหน้าจะส่งผลให้เขาสูญเสียเสรีภาพหลายอย่าง ความเห็นแก่ตัวของพวกเขาก็ไม่พร้อมที่จะยอมรับมัน ดังนั้น ในการตอบ พวกเขาจึงคุยกันราวกับว่าพวกเขาสงสัยมัน ด้วยความคิดเช่นนี้ พวกเขาจึงไม่ให้ความสำคัญต่อเหตุผลที่สนับสนุนเรื่องโลกหน้า พวกเขา ยังตบอดและหูหนวกในเรื่องนี้

ความจริงแล้ว อำนาจในการตัดสินชะตากรรมของชาติใดหรือเผ่าใดอยู่ที่พระเจ้าผู้ทรงรอบรู้แต่เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น ในโลกปัจจุบัน พระองค์ใช้การตัดสินของพระองค์เพียงบางส่วน แต่ในโลกหน้า พระองค์จะใช้การตัดสินของพระองค์สำหรับทุกชนชาติอย่างครบถ้วน

70 (ไอ้หนี่) จงอย่าโศกเศร้าต่อพวกเขาและจงอย่า เป็นทุกข์ต่อสิ่งที่พวกเขาวางแผน
 71 พวกเขากล่าวว่า “เมื่อใดเล่าที่คำขู่นี้ จะเกิดขึ้น ถ้าท่านเป็นคนพูดจริง?” 72 จงบอกพวกเขาว่า “ไม่ต้องสงสัย ส่วนหนึ่งของ การลงโทษที่พวกท่านเร่งร้ำให้มันเกิดขึ้นนั้นกำลัง โกลัพวกท่านเข้ามาทุกทีแล้ว”
 73 แน่นอน พระผู้ อภิบาลของเจ้าทรงโอบ อ้อมอริยิยังต่อปวงมนุษย์ แต่พวกเขาส่วนมากไม่รู้คุณ 74 แน่นอน พระผู้อภิบาล ของเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่ย่อยนอกของพวกเขาและสิ่งที พวกเขาเปิดเผย 75 ไม่มีสิ่งใดที่เป็นสิ่ง เร้นลับในชั้นฟ้า ทั้งหลายและแผ่นดินไม่ได้ ถูกบันทึกไว้ในคัมภีร์อันชัดแจ้งⁿ

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ
 مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى
 هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾
 قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدْفٌ لَكُمْ بَعْضُ
 الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ
 لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ
 أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ
 لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ
 ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾

ⁿ คำว่า “อย่าโศกเศร้า” มิได้มีเจตนาขัดขวางผู้เผยแผ่สัจธรรมมิให้โศกเศร้า แต่ความจริงแล้ว มันมีเจตนาที่จะแย้งความรู้สึกว่าสัจธรรมไม่สามารถช่วยอะไรได้อีกแล้ว มันหมายความว่า ถึงแม้สถานการณ์จะไม่เอื้ออำนวย สัจธรรมและผู้สนับสนุนสัจธรรมจะพบความสำเร็จในที่สุด

เมื่อฝ่ายตรงข้ามของผู้เผยแผ่สัจธรรมขัดแย้งเขา พวกเขาคิดว่าพวกเขากำลังทำกับมนุษย์ พวกเขาไม่เข้าใจว่านี่เท่ากับการตั้งตัวเองขัดแย้งกับพระเจ้าเอง ไม่ใช่แค่การขัดแย้งกับมนุษย์ธรรมดาเท่านั้น สภาพเช่นนี้ (กล่าวคือ ความสำเร็จของฝ่ายตรงข้าม)ยังคงดำเนินต่อไปจนกระทั่งระยะเวลาการทดสอบมนุษย์สิ้นสุดลง เมื่อระยะเวลาสิ้นสุด พระเจ้าจะปรากฏและผู้ที่ต่อต้านทั้งหลายจะหายไปในาอากาศ ไม่มีอะไรที่ยิ่งใหญ่ไปกว่าการเข้าใจผิดคิดว่าเวลาผ่านไปจนพ้นชั่วคราวนี้เป็นช่วงเวลาสำหรับเสรีภาพที่ไม่มีเงื่อนไขและไม่มีข้อจำกัดในการแสดงคามโอหัง

76 แท้จริง กุรอานนี้ได้อธิบายให้พวกคุณ หลานอิสรออีล รู้สิ่งต่างๆซึ่งในนั้นส่วนมาก แล้วเป็นเรื่องที่พวกเขาขัดแย้งกัน 77 และ แท้จริง นี่คือทางนำและความเมตตา สำหรับ บรรดาผู้ศรัทธา 78 แนนอน พระผู้อภิบาล ของ เจ้าจะทรงตัดสินระหว่างคนเหล่านี้ โดยคำบัญชาของ พระองค์ และพระองค์ เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้ 79 ดังนั้น (ไอ้ นบี) เจ้าจงวางใจในพระเจ้าแท้จริง เจ้า อยู่ บนสัจธรรมอันชัดแจ้งแล้ว 80 เจ้าไม่อาจ ทำให้คน ตายไต่ยืนและเจ้าไม่อาจทำให้คน หูหนวกไต่ยืนการ เรียร้องของเจ้าเมื่อพวกเขา หันหลังให้และวิ่งหนีไป จากเจ้า 81 และ เจ้าก็มีอาจนำทางคนตามอดออกจาก การ หลงผิดของพวกเขา เจ้าทำให้คนฟังเจ้าได้ก็ แต่ผู้ ศรัทธาในสิ่งที่เราประทานมาและยอม จำนนต่อเราโดย สิ้นเชิง⁷

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾ وَإِنَّهُ هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٩﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَىٰ اللَّهِ إِنَّكَ عَلَىٰ الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٨٠﴾ إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمَعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلُوا مَدْبِرِينَ ﴿٨١﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَدَىٰ الْعُجْبَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِغَايَتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٢﴾

⁷ มนุษย์เป็นสิ่งที่ถูกสร้างที่ได้รับความสามารถในการมองเห็น การไต่ยืนและการคิด ถ้าความสามารถเหล่านี้ถูกใช้ไปลักษณะที่เปิดกว้าง ความจริงก็เป็นสิ่งที่เห็นและรับรู้ได้อย่างชัดเจน แต่ถ้ามนุษย์ตั้งเงื่อนไขอย่างผิดๆ สัจธรรมที่ปรากฏต่อหน้าเขาโดยไม่มีอะไรปิดบัง เขาก็ยังคงไม่รู้จัก ราวกับว่าเขาเป็นคนตาบอดและหูหนวก ความจริงแล้ว โลกนี้ เราสามารถได้รับการชี้นำไปสู่หนทางที่ถูกต้องต่อเมื่อเราต้องการได้รับการนำทาง สำหรับคนที่ไม่ต้องการจะพบหนทางทางที่ถูกต้อง ไม่มีทางนำใดๆเป็นประโยชน์สำหรับเขา

เพื่อที่จะเป็นผู้แสวงหาสัจธรรม คุณสมบัติที่จำเป็นในตัวมนุษย์ก็คือการยอมรับ ในโลกนี้ คนที่ได้รับความนำคือคนที่มีความสมบัติพร้อมจะรับสิ่งที่ยืนยันอย่างถูกต้องแล้วด้วยเหตุผลและปฏิบัติตามนั้นอย่างหมดใจ

ส่วนบรรดาผู้ไม่ตอบการเรียกร้องของพระเจ้าในที่สุดก็ต้องค้อมหัวยอมต่อการตัดสินของพระเจ้า แต่การค้อมหัวในตอนที่มีการทดสอบสิ้นสุดลงแล้วจะไม่มีเป็นประโยชน์ต่อผู้ใดทั้งสิ้น

82 เมื่อเวลาแห่งประกาศิตของเรามาถึงพวกเขา เราจะนำ “ดาบบิอะฮฺ” จากแผ่นดินออกมายังพวกเขา มันจะพูด แก่พวกเขาว่ามนุษย์ไม่ได้เชื่อมั่นในสัญญาณทั้งหลายของเรา 83 ในวันนั้น เราจะรวบรวมผู้คนจากทุกกลุ่มชน ที่ถือว่าสิ่งที่เราประทานมาเป็นเรื่องเท็จ แล้วพวกเขาจะถูกจัดเตรียมไว้เป็นพวกๆ 84 จนกระทั่งเมื่อพวกเขาทั้งหมดได้มาถึง พระองค์จะทรงกล่าวว่ “พวกเจ้าปฏิเสธ สิ่งที่เราประทานมากระนั้นหรือในขณะที่พวกเจ้าไม่มีความรู้? หรืออะไรบ้างที่พวกเจ้ากำลังทำอยู่?” 85 และการลงโทษที่ กล่าวไว้จะเกิดขึ้นแก่พวกเขา เพราะความชั่วที่พวกเขาได้ ทำไว้ แล้วพวกเขาจะไม่อาจกล่าวถ้อยคำอะไรได้ 86 พวกเขาไม่เห็นหรือว่าเราได้กำหนดเวลากลางคืนไว้ให้พวกเขา ได้พักผ่อนและได้ทำให้กลางวันสว่างไสว? แท้จริงแล้ว ใน นั้นมีสัญญาณหลายอย่างสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธาⁿ

﴿ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴾ 83
 ﴿ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴾ 84
 ﴿ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ وَقَالَ أْكُذِّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمْ آدَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ 85
 ﴿ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴾ 86
 ﴿ أَنَّا جَعَلْنَا آلِيلَ لَيْسَكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾ 87

ⁿ ในตอนที่พระเจ้าตัดสินใจว่าประวัติศาสตร์ปัจจุบันของโลกจะสิ้นสุดลง สัญญาณที่ไม่ธรรมดาบางอย่างจะปรากฏขึ้นในช่วงสุดท้าย ในบรรดาสัญญาณเหล่านี้จะเป็นการปรากฏขึ้นของตัวสื่อสาร (ดาบบิอะฮฺ) สิ่งนี้จะเป็นกระดิ่งบอกเวลาสิ้นสุดช่วงเวลาการทดสอบและไม่ใช้การเริ่มต้น สื่อมวลชนโดยเฉพาะอินเทอร์เน็ตและการสื่อสารหลายช่องทาง(มัลติมีเดีย)บางที่อาจหมายถึง “ดาบบิอะฮฺ” ในที่นี้ก็ได้

เมื่อมนุษย์ทั้งหมดรวมตัวกันในวันแห่งการพิพากษา พวกเขาจะถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มๆ บรรดาผู้ศรัทธาจะถูกจัดให้อยู่ด้านหนึ่งและบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะอยู่อีกด้านหนึ่ง หลังจากนั้น บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกถามว่าพวกเขามีเหตุผลอะไรที่ปฏิเสธศรัทธา ในตอนนั้น การนิ่งเงียบของพวกเขาจะพิสูจน์ว่าการปฏิเสธของพวกเขาจากความต้อรับและความอคติ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะให้เหตุผลอันเป็นเท็จเพื่อแสดงว่าพวกเขาเป็นฝ่ายถูกก็ตาม ในตอนนั้น พวกเขาจะเห็นได้ว่าเหนือคำสอนด้วยวาจาของผู้เผยแผ่สั่งสอนขึ้นไป แม้การสลบหลับเปลี่ยนของกลางวันและกลางคืนก็เป็นสิ่งที่ยืนยันคำพูดของศรัทธาอย่างเงียบๆ โดยไม่ต้องพูด การนอนหลับในตอนกลางคืนเป็นสิ่งที่แสดงถึงความตายและการตื่นขึ้นมาในตอนเช้าเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการฟื้นคืนชีพ ถึงแม้จะมีการจัดการเป็นพิเศษเหล่านี้สำหรับประกาศิตศรัทธาแล้วก็ตาม พวกเขาจะไม่สามารถที่จะค้นพบมันได้

87 ในวันที่แตรถูกเป่า บรรดาผู้อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและ แผ่นดินจะตื่นตระหนกตกใจกลัว ยกเว้นบรรดาผู้ที่พระเจ้า ทรงประสงค์จะคุ้มครอง และทั้งหมดจะมายู่ต่อหน้า พระองค์ด้วยความถ่อมตน 88 สูเจ้าเห็นภูเขาและสูเจ้า คิดว่ามันถูกตรึงไว้อย่างมั่นคง แต่(ในวันนั้น) มันจะล่อง ลอยเหมือนเมฆ นี่เป็นการทำงานแห่งอำนาจของพระเจ้า ผู้ทรงบัญญัติทุกสิ่ง แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรู้ถึงสิ่งที่ สูเจ้ากระทำ 89 ใครที่ทำความดีจะได้รับ การตอบแทนด้วย สิ่งที่ดีกว่าและพวกเขาจะได้รับการช่วยเหลือให้พ้นจาก ความหวาดกลัวของวันนั้น 90 ส่วนผู้ใดมาด้วยความชั่ว ใบหน้าของพวกเขาจะถูกเผาไหม้ไฟ สูเจ้าจะไม่ได้รับการ ตอบแทนตามที่สูเจ้าได้กระทำไว้กระนั้นหรือ?⁷

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوَّهٍ دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ ءَامِنُونَ ﴿٨٩﴾ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فُكِّبَتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾

⁷ ในโลกปัจจุบัน เหตุผลที่แท้จริงสำหรับการปฏิเสธศรัทธาก็คือความไม่เกรงกลัวพระเจ้า ความรู้สึกไม่เกรงกลัวนี้เองที่ทำให้มนุษย์ไม่สนใจศีลธรรมและตั้งตัวเองต่อต้านศีลธรรมด้วยความโอหัง แต่เมื่อระยะเวลาแห่งการทดสอบสิ้นสุดลงและแดร์สัญญาวันตัดสินถูกเป่าเป็นสัญญาณ มนุษย์จะรู้ทันทีว่าความไม่กลัวพระเจ้าของพวกเขามาจากความโง่เขลาของพวกเขาตนเอง ในวันนั้น ความยิ่งใหญ่ทั้งหมดจะถูกทำลายล้างออกไปเหมือนกับกำแพงทราย นี่เป็นช่วงเวลาอันน่าสะพรึงกลัวที่ไม่เพียงแต่มนุษย์เท่านั้น แม้แต่ภูเขาเองยังสั่นไหวทลายลงมา ในตอนนั้น ด้านหนึ่งจะเป็นการยอมสยบในขณะที่อำนาจทั้งหมดจะอยู่อีกด้านหนึ่ง

ในตอนนั้น ทุกสิ่งที่ถูกถือว่ามีค่าสำคัญในโลกนี้จะกลายเป็นสิ่งไม่สำคัญ ในวันนั้น มีแต่การทำงานที่ดีเท่านั้นที่มีน้ำหนัก ในวันนั้น “ผู้ขาดทุน” จะกลายเป็นผู้ประสบความสำเร็จและ “คนที่ประสบความสำเร็จ” ในโลกนี้จะเผชิญกับการขาดทุนตลอดไป

91 (ไอ้ มูฮัมมัด จงบอกพวกเขา) “ฉันถูกบัญชาให้เคารพ สักการะพระผู้อภิบาลของเมืองนี้ผู้ทรงทำให้มันเป็นที่ต้อง ห้ามและผู้ทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่ง และฉันได้ถูกบัญชาให้เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ภักดีต่อพระองค์”⁹² และต้องอ่านกุรอาน”⁹³ ผู้ใดปฏิบัติตามทางนำ เขาก็ปฏิบัติตามมันเพื่อผลดีของเขาเอง ส่วนผู้หลงผิดนั้น จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ฉันเป็น แต่เพียงผู้ตักเตือนคนหนึ่งเท่านั้น”⁹³ และจงบอกพวกเขาว่า “บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้า ไม่ช้าพระองค์ จะทรงแสดงสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ให้พวกท่านได้เห็น แล้วพวกท่านจะรู้ และพระผู้อภิบาลของพวกท่านมิได้เมินเฉย ต่อสิ่งที่พวกท่านกระทำ”⁹⁴

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ
الْبَلَدَةِ الَّتِي حَرَمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ
وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾
وَأَنْ أَتْلُوَ الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَى
فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ
فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ سِيرِكُمْ ءَايَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا
وَمَا رَبُّكَ بِغَفْلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

⁹¹ การอ้างถึง “เมืองนี้” (มักกะฮฺ) ในที่นี่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ที่ได้อ่านกุรอานในตอนแรก อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ตาม อายะฮฺนี้เป็น การเตือนมนุษย์ทั้งหมดถึงความจริงโดยอ้อมว่ามีหนทางที่ถูกต้องเพียงหนทางเดียวเท่านั้นและนั่นคือการเป็นผู้เคารพสักการะพระเจ้าองค์เดียว

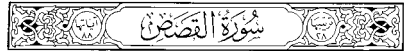
มันเป็นหน้าที่ของผู้เผยแผ่สั่งสอนจะต้องบอกคนอื่นๆ นั่นคือ การเรียกร้องสู่สัจธรรม ในการเรียกร้องของผู้เผยแผ่สัจธรรมที่ไม่มีใครหนุนหลังอยู่ ผู้ใดยินต้องเห็นอำนาจของพระเจ้า บรรดาผู้สามารถทำเช่นนี้ได้คือผู้ที่สมควรได้รับความจำริญอันเป็นนิรันดร์จากพระเจ้า

ข ด้านหนึ่งการพูดล่วงหน้านี้เกี่ยวข้องกับคนรุ่นแรกที่กุรอานพูดด้วย (นั่นคือชาวกุเรซแห่งมักกะฮฺ) ผู้ใดเห็นสัญญาณของพระเจ้าในยุคต้นของอิสลามผ่านทางเหตุการณ์ต่างๆ เช่น การพิชิตมักกะฮฺ ด้านอื่นเป็นการพูดถึงเรื่องทางนำอันนิรันดร์ที่คัมภีร์กุรอานนำมาเสนอ ดังนั้น หลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ปรากฏในยุคสมัยใหม่จึงถูกรวมไว้ในขอบเขตอันกว้างขวางของการพูดล่วงหน้านี้ด้วย

28. เรื่องราว

อัล-เกาะศ็อบ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ ฏอ ซีน มีม

² เหล่านี้คือข้อความทั้งหลายจากคัมภีร์
ที่ทำให้สิ่งต่างๆ ชัดเจน ³ เราจะเล่าเรื่อง
ราวบางตอนของมูซาและฟาโรห์ แก่เจ้า
ด้วยความจริงเพื่อคนที่จะศรัทธา ⁴ แท้จริง
ฟาโรห์ ทำตัวโหดในแผ่นดินและได้แบ่งผู้
ที่อาศัยอยู่ในนั้นเป็น พวกๆ ซึ่งหนึ่งในพวก
นี้เขาต้องการที่จะทำให้อ่อนแอด้วย การ
ฆ่าลูกชายของพวกเขาและไว้ชีวิตลูกสาว
ของพวกเขา แท้จริงแล้วเขาเป็นหนึ่งใน
บรรดาผู้ก่อความเสียหาย ⁵ เรา ประารถนา
ที่จะแสดงความโปรดปรานแก่บรรดาผู้ถูก
กดขี่ ในแผ่นดินและทำให้พวกเขาเป็นผู้นำ
และทำให้พวกเขา เป็นผู้สืบทอด(ความ
โปรดปรานของเรา) ⁶ และให้อำนาจ พวก
เขาในแผ่นดิน และเพื่อที่ฟาโรห์และฮามาน
และไฟรพล ของเขาทั้งสองได้เห็นสิ่งที่พวก
เขากลับ⁷

طسّم ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ
﴿٢﴾ نَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَى
وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
﴿٣﴾ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ
وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضَعِفُ طَائِفَةٌ
مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِ
بَنَاتَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ
﴿٤﴾ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ
اسْتَضَعَفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ
أَيْمَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾ وَنُمَكِّنْ لَهُمْ
فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ
وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا
تَحْتُزُونَ ﴿٦﴾

⁷ ฟาโรห์ได้ถูกเอ่ยในที่ตรงนี้เป็นผู้มีความผิดในเรื่องการสร้างความเสียหายอันยิ่งใหญ่ในแผ่นดิน
ของเขา พระเจ้าทรงประทานความได้เปรียบทุกอย่างแก่เผ่าพันธุ์ของเขา(ชาวอียิปต์)และไม่ให้พวก
ลูกหลานอิสราเอลมีสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆทั้งหมด ไม่เพียงเท่านั้น เขายังสั่งให้ฆ่าเด็กเกิดใหม่
ด้วยเพื่อที่เผ่าพันธุ์ของพวกลูกหลานอิสราเอลจะได้ถูกทำลายให้หมดไป การแบ่งแยกอย่างไม่เป็น
ธรรมของฟาโรห์ระหว่างคนสองเผ่าของอียิปต์เท่ากับการแทรกแซงระบบของธรรมชาติ นั่นคือสิ่งที่
ภาษากฎหมายของพระเจ้าเรียกในภาษาอาหรับว่า “พะชาด”

พระเจ้าเป็นผู้ทรงตัดสินใจในเรื่องของเกียรติและการไม่ให้เกียรติ การตัดสินใจของพระเจ้าตรงข้าม
กับเจตนาของฟาโรห์ พระเจ้าทรงตัดสินใจที่จะให้เกียรติและอำนาจแก่ลูกหลานอิสราเอลและทำลาย
ฟาโรห์พร้อมกับกองทัพของเขา ในการสรุปกระบวนการเผยแผ่สังฆธรรมโดยโมเสส ถึงแม้ฟาโรห์จะ
ได้รับโอกาสสุดท้ายให้เปลี่ยนแปลงตัวเองแล้วก็ตาม แต่เขายังคงพิสูจน์ตัวเองให้เห็นว่าเขาสมควร
ได้รับการลงโทษ ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ทรงกำหนดให้เขามจหน้าตายในทะเลเพื่อที่ว่าจะได้ไม่มีอิทธิพล
ของเขาหลงเหลือในอียิปต์ หลังจากนั้น พวกลูกหลานอิสราเอลที่ออกไปจากอียิปต์ก็ได้ถูกทำให้เป็น
ผู้ปกครองซีเรียและปาเลสไตน์

7 เราได้ตั้งใจแม่ของมูซาว่า “จงให้นมเขาดื่ม และเมื่อ เจ้ากลัวว่าเขาจะได้รับอันตราย ดัง นั้น จงนำเขาไปลอย ในแม่น้ำ และจงอย่า กลับและจงอย่าไต่อกเศรั้า เพราะ เราจะนำ เขากลับมายังสูเจ้าและจะทำให้เขาเป็นหนึ่ง ในบรรดาศาสนทูต”⁸ หลังจากนั้น คนของ ฟาโรห์ได้ เก็บเขาขึ้นมา(จากแม่น้ำ) เพื่อที่ เขาจะได้เป็นศัตรูของ คนเหล่านั้นและสร้างความขมขื่นให้แก่พวกเขา แท้จริง ฟาโรห์ และฮามานและไพร่พลของเขาทั้งสองเป็น พวก ทำผิด⁹ ภรรยาของฟาโรห์กล่าวแก่เขา ว่า “เขาเป็น ที่เย็นตาแก่ฉันและแก่ท่าน จง อย่าฆ่าเขา บางที เขา อาจจะเป็นประโยชน์ ต่อเราหรือเราอาจจะรับเขามา เป็นลูกก็ได้” แต่พวกเขาไม่รู้ถึงผลสุดท้าย⁷

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ
فَإِذَا خَفَتْ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا
تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي ۗ إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ
وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾
فَالْتَقَطَهُ ءَالُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ
لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۗ إِنَّ فِرْعَوْنَ
وَهَمَّانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا
خَاطِبِينَ ﴿٨﴾ وَقَالَتِ امْرَأَتُ
فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ لَا
تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ
وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾

⁷ ช่วงเวลาที่โมเสสถือกำเนิดเป็นเวลาที่เด็กเกิดใหม่ของพวกลูกหลานอิสราเอลกำลังถูกฆ่า แม่ของโมเสสจึงมีความกังวลในเรื่องนี้ บางที ในตอนนั้น อาจเป็นเพราะความฝันก็ได้ นางได้เห็นถึงวิธีการที่ลูกของนางอาจรอดชีวิตถ้าหากนำลูกน้อยของนางไปใส่ไว้ในกล่องเล็กๆและเอาไปลอยในแม่น้ำไนล์ สามเดือนต่อมา นางได้เอาโมเสสใส่ในเรือลำเล็กๆไปลอยในแม่น้ำและเรือเล็กลำนั้นได้ลอยไปถึงหน้าวังของฟาโรห์ นางอาศัยะฮุภรรยาของฟาโรห์เป็นผู้หญิงที่มีจิตใจดีงามรู้สึกสงสารเมื่อเห็นไปหน้าอันไร้เดียงสาและมีเสน่ห์ของโมเสส ดังนั้น นางจึงแนะนำให้เอาโมเสสไปเลี้ยงดูในวังของฟาโรห์

มีอะดิษเล่าว่าตรงหัวเลี้ยวหัวต่อนี้ ภรรยาของฟาโรห์ได้กล่าวว่าเด็กทารกนี้อาจทำให้พวกเขามีความสุขได้ ฟาโรห์ได้ตอบว่า “สำหรับเธอต่างหาก ไม่ใช่สำหรับฉัน” ฟาโรห์อาจพูดไปด้วยอารมณ์ แต่ต่อมาสิ่งที่เขาพูดไปได้กลายเป็นจริง

10 หัวใจของแม่ของมุซาเต็มไปด้วยความวิตก นาง เกือบเปิดเผยตัวตนของเขาแล้ว หากเราไม่ทำให้หัวใจของนางเข้มแข็งเพื่อที่นางจะได้มีศรัทธา(ในคำสัญญา ของเรา) 11 นางได้บอกพี่สาวของมุซาว่า “จงตามไป ดูเขาด้วย” ดังนั้น เธอจึงได้เฝ้าคอยดูอยู่ห่างๆ เหมือน คนแปลกหน้าโดยไม่มีใครสังเกตเห็น 12 เราได้ทำให้เขา ปฏิเสธแม่นมทุกคน (เมื่อเห็นดังนั้น) พี่สาวของเขาจึง ได้บอกพวกเขาว่า “จะให้ฉันบอกพวกท่านถึงคนในครอบครัวหนึ่งที่จะเลี้ยงดูเขาให้ท่านด้วยความรักและ เอาใจใส่แก่เขาไหม?” 13 ดังนั้น เราได้นำมุซาลับมา สู่มแม่ของเขาอีกเพื่อที่นางจะได้สบายใจและไม่เศร้าโศก อีกต่อไป และเพื่อนางจะได้รู้ว่าสัญญาของพระเจ้านั้น เป็นความจริง แต่คนส่วนใหญ่ไม่รู้ 14 เมื่อมุซาโตขึ้น เป็นหนุ่มและเป็นผู้ใหญ่ เราได้ประทานภูมิปัญญาในการตัดสินใจและความรู้แก่เขา นี่คือวิธีการที่เราตอบแทน ผู้ทำความดี^ก

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرِغًا ۗ إِن كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَقَالَتْ لِأُخْتَيْهِ فَصْبِرِي ۗ فَبَصُرَتْ بِهِ عَن جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِن قَبْلِ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصْحُونَ ۝ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَمَا تَقَرَّرَ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنْ ۗ وَلِنَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۖ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝

^ก กระบวนการคุ้มครองโมเสสล้นมาจากพระเจ้าทั้งสิ้นถึงแม้ลำดับเหตุการณ์ต่างๆเหมือนจะเกิดขึ้นตามหลักการของ “สาเหตุและผล” จากเรื่องราวตรงนี้ เราสามารถกล่าวได้ว่าในโลกแห่งการทดสอบปัจจุบัน เจตนารมณ์ของพระเจ้าจะปรากฏให้เห็นในรูปของสายโซ่แห่ง “สาเหตุและผล” ไม่ใช่ในรูปของความมหัศจรรย์เหนือธรรมชาติหรือการแสดงมายากล

โมเสสถูกนำไปลอยในแม่น้ำในสภาพที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ แต่เขาได้มาถึงริมตลิ่งอย่างปลอดภัย กษัตริย์ที่ปกครองในตอนนั้นวางแผนจะฆ่าเขา แต่พระเจ้าได้กำหนดว่าเขาจะได้รับการเลี้ยงดูโดยกษัตริย์คนเดียวกันนี้ เขาเกิดในครอบครัวคนธรรมดา แต่พระเจ้าได้จัดการเรื่องต่างๆจนเขามีความเกี่ยวข้องกับราชวังและคุ้นกับการเรียนรู้และรู้จักมารยาทในระดับมาตรฐานสูงสุด นี่เป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่าอำนาจของพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่มีไม่จำกัดและไม่มีใครสามารถขัดขวางแผนการของพระองค์มิให้บังเกิดผลได้

15 (วันหนึ่ง) เขาได้ไปในเมืองในตอนที่มีผู้คนไม่ได้สังเกต ที่นั่น เขาได้เห็นผู้ชายสองคนต่อสู้กัน คนหนึ่งเป็นคนของ พวกเขาและอีกคนหนึ่งเป็นคนของพวกศัตรูของเขา คนที่เป็นพวกของเขาได้ร้องขอให้เขาช่วยเหลือในการต่อสู้กับ คนที่เป็นพวกศัตรูของเขา ดังนั้น มูซาได้ต่อเขาและทำให้ เขาเสียชีวิต (เมื่อเห็นดังนั้น) มูซาจึงได้กล่าวว่า “นี่เป็นงาน ของชาตาน มันเป็นศัตรูและผู้ชักนำให้หลงผิดอย่างชัดเจน”¹⁶ ดังนั้น เขาจึงวิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันได้ ทำผิดต่อตัวฉันเอง ดังนั้น โปรดให้อภัยฉันด้วยเถิด” ดังนั้น พระเจ้าได้ทรงให้อภัยเขา เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ ทรงเมตตาเสมอ 17 มูซาได้กล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของ ฉันด้วยความโปรดปรานที่พระองค์ทรงประทานแก่ฉันนี้ ฉันจะไม่เป็นผู้ช่วยเหลือคนทำผิดอีกต่อไป”¹⁷

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَعَاثَ الَّذِي مِّنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِّنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٧﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾

¹⁶ เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในเมืองหลวงของอียิปต์ก่อนโมเสสได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนบี วันหนึ่ง เขาเห็นชาวอียิปต์กับชาวอิสราเอลกำลังต่อสู้กัน ชาวอิสราเอลได้เรียกโมเสส(ซึ่งเป็นลูกหลานอิสราเอล) ให้ช่วยเขา โมเสสต้องการเข้าไปแยกคนทั้งสองออกจากกัน แต่ชาวอียิปต์ได้หันไปทางโมเสสและโมเสสได้ชักเขาเป็นการป้องกันตัว แต่ปรากฏว่า การตอบโต้ของเขาทำให้ชาวอียิปต์เสียชีวิตโดยเขาไม่ได้เจตนา

ในตอนนั้น ชาวอียิปต์กำลังทำทารุณกรรมต่อพวกลูกหลานอิสราเอลทั่วประเทศ ในสภาพเช่นนี้ ถ้าโมเสสมองเรื่องที่เกิดขึ้นจากจุดที่เป็นภาพรวม เขาอาจจะถือว่ามันเป็นวีรกรรมและสามารถยกไม้โอ้อวดได้ แต่ในทางตรงข้าม เขาเสียใจมากในเรื่องการตายของชาวอียิปต์ เขาหันไปหาพระเจ้าทันทีและวิงวอนขอการอภัยโทษต่อพระองค์

“ฉันจะไม่เป็นผู้ช่วยเหลือคนทำผิดอีกต่อไป” หมายความว่า “ฉันจะไม่ช่วยเหลือใครโดยไม่สอบสวน ทวนความเรื่องที่เกิดขึ้นเสียก่อน” การเป็นคนในชุมชนที่ถูกกดขี่และการเรียกร้องความช่วยเหลือ โดยการกล่าวหาคนอื่นว่าเป็นผู้กดขี่ไม่เพียงพอที่จะพิสูจน์ว่าฝ่ายหลังเป็นผู้กดขี่จริงๆและฝ่ายแรก (ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ)เป็นผู้ถูกกดขี่จริงๆ ดังนั้น วิธีการที่ถูกต้องในเรื่องนี้จึงเป็นเรื่องที่จะต้องมีการ สอบสวนอย่างเหมาะสมและผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษจะได้รับความช่วยเหลือก็ต่อเมื่อการถูกกดขี่ของเขาได้รับการพิสูจน์แล้วโดยมีการสอบสวนที่ไม่ลำเอียง

18 เช้าวันรุ่งขึ้น ขณะที่เขากำลังเดินอยู่ในสภาพของความ กลัวและระแวงระวังอยู่ในเมือง ทันใดนั้น เขาได้เห็นชาย คนเดิมที่ขอความช่วยเหลือจากเขาเมื่อวานนี้กำลังร้องขอ ให้เขาช่วยเหลืออีก มูซาจึงได้กล่าวแก่เขาว่า “เจ้ามันคน หลงผิดชัดๆ” 19 เมื่อมูซาจะเข้าไปจับคนที่เป็นศัตรูของเขา ทั้งสอง คนผู้นั้นก็ร้องออกมาว่า “มูซา ท่านจะฆ่าฉันเหมือน กับที่ท่านได้ฆ่าคนเมื่อวานนี้กระนั้นหรือ? ท่านอยากจะเป็น ผู้กดขี่ในแผ่นดินนี้และไม่อยากจะเป็นผู้เปลี่ยนแปลงอะไรให้ ดีขึ้นกระนั้นหรือ?” 20 หลังจากนั้น ได้มีชายผู้หนึ่งวิ่งออกมา จากอีกมุมหนึ่งของเมืองอย่างรีบเร่งและกล่าวว่า “มูซา พวก เจ้าหน้าที่กำลังวางแผนที่จะฆ่าท่าน ดังนั้น จงออกไปจากที่ นี้เสีย ฉันเป็นผู้หวังดีต่อท่าน” 21 ดังนั้น มูซาจึงได้ออกไป จากเมืองด้วยความกลัวและระแวงระวัง และเขาได้วิ่งวนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดทรงช่วยฉันให้พ้นจากหมู่ ผู้ธรรมด้วยเถิด”^ก

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَعَوِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٩﴾ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَمْوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿٢٠﴾ وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَمْوسَى إِنَّ الْأَمْلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٢﴾

^ก วันรุ่งขึ้น โมเสสพบว่าชาวอิสราเอลคนเดียวกับนั้นกำลังทะเลาะกับชาวอียิปต์อีกคนหนึ่ง นี่เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าชาวอิสราเอลคนนั้นเป็นคนชอบทะเลาะและมีนิสัยหาเรื่องคนอื่นได้ทุกวัน ดังนั้นถึงแม้จะเป็นชาวอิสราเอล โมเสสก็ถือว่าคนผู้นั้นเป็นฝ่ายผิด ข้อพิสูจน์ว่าชาวอิสราเอลเป็นฝ่ายผิดยังมีน้ำหนักมากขึ้นจากความจริงที่เมืองชาวอิสราเอลคนนั้นเห็นว่าโมเสสไม่ช่วยเขาในวันนั้นและยังตำหนิเขาด้วย เขาจึงได้แสดงความหยาบคายต่อโมเสส ไม่เพียงเท่านั้น เขายังเปิดเผยถึงการที่โมเสสทำให้ชาวอียิปต์ตายก่อนหน้าซึ่งก่อนหน้านั้นไม่มีใครรู้ เมื่อชาวอิสราเอลคนนั้นประกาศชื่อคนฆ่าชาวอียิปต์ต่อหน้าสาธารณชน หลายคนจึงได้ยิน หลังจากนั้นไม่กี่วัน ชาวอียิปต์ก็แพร่สะพัดไปทั่ว ในที่สุด ได้มีการพูดคุยกันในหมู่ผู้ปกครองถึงการฆ่าโมเสส มีคนดีคนหนึ่งรู้อะไรเรื่องนี้เข้า จึงมาแอบพบโมเสสและแนะนำเขาว่าถ้าเขาหนีไปจะเป็นการดีกว่า ดังนั้น เขาจึงออกจากอียิปต์มุ่งหน้าไปยังมิดยันซึ่งตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันตกของอ่าวอะเกาะบะฮ์และอยู่นอกขอบเขตอาณาจักรของฟาโรห์

22 เมื่อมุซาพุ่งหน้าไปยังมดัยัน เขากล่าวว่า “ฉันหวังว่าพระผู้อภิบาลของฉันจะทรงนำฉันไปสู่หนทางที่ถูก ต้อง”²³ และเมื่อเขามาถึงบ่อน้ำแห่งมดัยัน เขาเห็น คนกลุ่มหนึ่งกำลังให้น้ำสัตว์เลี้ยงอยู่ และเขายังเห็นผู้หญิงสองคนยืนกุมสัตว์เลี้ยงของพวกเธออยู่ห่างจาก คนเหล่านั้น เขาจึงถามว่า “เธอทั้งสองกังวลอะไรหรือ?” ทั้งสองจึงได้กล่าวว่ “เราไม่สามารถให้น้ำแก่สัตว์เลี้ยง ของเราได้จนกว่าคนเลี้ยงแกะเหล่านั้นจะเอาสัตว์เลี้ยง ของเขาออกไป และพ่อของเราก็เป็นคนแก่มากแล้ว”²⁴ ดังนั้นมุซาจึงได้ให้น้ำฝูงสัตว์แทนเธอทั้งสอง หลังจากนั้น เขาได้หันไปหาสถานที่ริมแห่งหนึ่งและกล่าวว่า “โอ้ พระผู้อภิบาล ฉันต้องการสิ่งดีใดๆก็ได้ที่พระองค์ จะทรงประทานแก่ฉัน”⁷

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى
رَبِّيَ أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٣﴾
وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ
أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ
مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا
خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ
الرِّعَاءَ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٤﴾
فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ
رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٥﴾

⁷ การออกจากอียิปต์ทำให้เขาเดินทางไปอย่างไร้จุดหมาย โมเสสมีความรู้สึกหนักใจเช่นเดียวกับหัวใจของผู้ศรัทธาประสบภายใต้สถานการณ์เช่นนั้น ระหว่างเดินทางไป เขาวินวอนต่อพระเจ้าไปตลอดทาง จนในที่สุดเขาได้ไปถึงดินแดนมดัยันหลังจากเดินทางเป็นเวลาสิบวัน

ด้วยความมีนิสัยชอบช่วยเหลือคนอ่อนแอ โมเสสได้ช่วยเหลือหญิงสาวชาวมดัยันสองคน พ่อของหญิงสาวทั้งสองนี้เป็นสุภาพบุรุษผู้อาวุโสคนหนึ่งและเป็นลูกหลานของอับราฮัมจากทางมดัยันผู้เป็นลูกชายคนหนึ่งของเขา โมเสสเองก็เป็นคนในเชื้อสายของอับราฮัมทางอิสฮากลูกชายของเขา ดังนั้นพวกเขาจึงมีความสัมพันธ์ทางสายเลือดร่วมกัน

ในตอนนั้น โมเสสได้กล่าวคำวิงวอนว่า “โอ้พระเจ้า ฉันต้องการความจำเริญอะไรก็ตามที่พระองค์จะประทานแก่ฉัน” คำวิงวอนแสดงให้เห็นถึงสภาพของผู้ศรัทธาในสถานการณ์เช่นนั้น เขามอบหมายการทำงานทั้งหมดของเขาให้อยู่ในการดูแลของพระเจ้า เขามีความเชื่อมั่นว่าอะไรก็ตามที่มนุษย์ได้รับมาจากพระเจ้าและอะไรก็ได้ที่รับจากพระเจ้าเป็นสิ่งดี

25 (หลังจากนั้น) หญิงหนึ่งในสองคนนั้นได้มาหาเขา ด้วยความเหน็ดเหนื่อยและกล่าวว่า “พ่อของฉันขอให้ ท่านไปหาเพื่อตอบแทนท่านที่ได้ช่วยให้ฉันสัตว์แทน เรา” เมื่อมุซาไปหาพ่อของหญิงสาวทั้งสองและเล่าเรื่องทั้งหมดให้เขาฟัง เขาก็กล่าวว่า “ไม่ต้องกลัว เพราะว่า เจ้าได้หนีออกมาจากพวกคนชั่วนั้นแล้ว” 26 หนึ่งในสอง สาวนั้นได้กล่าวแก่พ่อของเธอว่า “พ่อคะ จ้างคนผู้นี้ไว้ ช่วยทำงานเถิด เพราะคนดีที่ท่านจะจ้างไว้ก็คือคนที่ แข็งแรงและไว้วางใจได้” 27 พ่อของนางได้กล่าวแก่ มุซาว่า “ฉันจะยกลูกสาวของฉันหนึ่งในสองคนนี้ให้ แต่งงานกับเจ้า ถ้าหากว่าเจ้าทำงานให้ฉันเป็นเวลา แปดปี และถ้าหากเจ้าต้องการ เจ้าก็สามารถต่อจนครบสิบปีได้ ฉันไม่ต้องการที่จะแข่งมรดกกับเจ้านัก หากพระเจ้าทรงประสงค์ เจ้าจะเห็นว่าฉันเป็นคนที่ ยุติธรรมคนหนึ่ง” 28 มุซาได้ตอบว่า “นั่นเป็นข้อตกลง ระหว่างฉันกับท่าน อันไหนในสัญญาทั้งสองนี้ ที่ฉันปฏิบัติครบ ขอจงอย่าสร้างความเป็นธรรมต่อฉันและพระเจ้าทรงเป็นพยานต่อสิ่งที่ เราได้ตกลงกัน”^ก

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ حُجَّتْ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَتَّابِتْ أَسْتَجِرُّهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿٢٧﴾ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حِجَجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ الصَّالِحِينَ ﴿٢٨﴾ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتَ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَيَّ مَا نَقُولُ وَكَئِيلٌ ﴿٢٩﴾

^ก วันนั้น หญิงสาวทั้งสองได้กลับบ้านเร็วกว่าปกติ เมื่อพ่อของเธอถามถึงเหตุผล เธอทั้งสองได้บอกพ่อว่ามีคนเดินทางคนหนึ่งได้ช่วยให้ฉันผู้สัตว์จนเสร็จเร็ว พ่อของเธอจึงถามว่าทำไมเธอจึงไม่นำคนผู้นั้นมาที่บ้านเพื่อที่จะได้กินอาหารร่วมกัน ดังนั้น หญิงสาวคนหนึ่งจึงกลับไปยังบ่อน้ำและนำโมเสสมายังบ้านของเธอ

เพียงไม่กี่วัน โมเสสได้พิสูจน์ให้เห็นว่าตัวเขาเป็นคนขยันและซื่อสัตย์ ดังนั้น ชายชราจึงเห็นด้วยกับลูกสาวที่จะจ้างโมเสสเป็นการถาวร ความจริงแล้ว ความซื่อสัตย์และความขยันเป็นสิ่งที่รวมคุณสมบัติทุกอย่างที่จำเป็นไว้ ถ้าหากใครรักคนจะถูกเลือกไว้ทำงาน คุณสมบัติสองประการนี้เองที่จะถูกนำมาใช้ในการตัดสิน

ต่อมา ชายชราได้ยกลูกสาวของเขาให้แต่งงานกับโมเสส อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเขาต้องการคนหนุ่มมาดูแลบ้านและทรัพย์สินของเขา เขาได้ขอให้โมเสสตกลงกับเขาว่าจะอยู่กับเขาเป็นระยะเวลาแปดปีหรือสิบปีก่อน หลังจากนั้น เขาจะไปไหนก็ได้ตามที่เขาต้องการ

²⁹ หลังจากที่มุซาปฏิบัติตามสัญญาครบแล้ว เขาได้ ออกเดินทางพร้อมกับครอบครัวของเขา เขาสังเกตเห็นแสงไฟตรงภูเขาฏูร เขาจึงได้กล่าวกับครอบครัว ของเขาว่า “จงอยู่ที่นี้ ฉันเห็นแสงไฟ ฉันอาจจะนำข่าว บางอย่างจากที่นั่นมาหรือเอาคบไฟสักต้นหนึ่ง มาให้ พวกเจ้าเพื่อพวกเจ้าจะได้ทำความอบอุ่นให้ตัวเอง” ³⁰ เมื่อเขามาถึงที่นั่น ได้มีเสียงเรียกออกมาจาก ต้นไม้ต้นหนึ่งตรงบริเวณที่ได้รับความจำเริญทาง ด้านขวาของหุบเขาว่า “มุซาเอ๋ย ฉันคือพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ³¹ จงโยนไม้เท้าของเจ้าลง ไป” เมื่อมุซาเห็นไม้เท้าเคลื่อนไหวเหมือนงู เขาก็หัน หลังหนีและไม่ยอมแม้แต่จะหันกลับมาดู (จึงมีเสียง กล่าวออกมาอีกว่า) “มุซาเอ๋ย จงกลับมาและจงอย่า กลัว เจ้าจะปลอดภัย ³² จงเอามือของเจ้าล้วงเข้าไป ในอกของเจ้า มันจะออกมาขาวสว่างโดยไม่เป็น อันตรายใดๆแก่เจ้า และจงพับแขนของเจ้าไว้แนบ ตัวเพื่อขอจัดความกลัว และนั่นคือสัญญาอันชัดแจ้ง สองอย่างจากพระผู้ อภิบาลของเจ้าที่จะไปแสดงแก่ ฟาโรห์และ พวกขุนนางของเขา แท้จริง พวกเขาเป็น มุขชนที่ฝ่าฝืน”⁷

﴿ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَىٰ الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ ۚ ءَأَنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُتُوا إِنِّي ءَأَنَسْتُ نَارًا ۚ لَعَلِّي ءَأْتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٣٠﴾ فَلَمَّا أَتَتْهَا نُوذِيَ مِنْ شَطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَن يَمُوسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣١﴾ وَأَن أَلْقَىٰ عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّىٰ مُدَبِّرًا ۖ وَلَمْ يَعْقِبْ يَمُوسَىٰ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ ۚ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ﴿٣٢﴾ أَسَلَتْكَ يَدُكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ۖ وَأَضْمَمْتَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ ۖ فَذَانِكَ بُرْهَنَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ ﴿٣٣﴾ ۝

⁷ บางที โมเสสอาจอยู่ในเมืองมัตซันเป็นเวลาสิบปี ในระหว่างนั้น ฟาโรห์คนก่อนได้เสียชีวิตไปแล้ว และสมาชิกอีกคนหนึ่งของราชวงศ์ฟาโรห์ได้ขึ้นมามีอำนาจบัลลังก์ก็ยึดติดต่อ ดังนั้น โมเสสกับภรรยาของเขา(พร้อมลูกอีกสองคนตามคัมภีร์ไบเบิล)ได้ออกเดินทางไปยังอียิปต์ ระหว่างทาง เขาได้รับการทดสอบจากพระเจ้าที่ภูเขาฏูร(ภูเขาซีนาย)

พระเจ้าผู้ทรงตรัสโดยตรงกับชายคนหนึ่งบนภูเขาซีนายสามารถที่จะพูดโดยตรงกับมนุษย์คนอื่นๆ ทั้งหมดและแจ้งเจตจำนงของพระองค์แก่มนุษย์ทั้งหมดก็ได้ แต่นี่มิใช่วิธีการของพระเจ้า การพูดโดยตรงหมายถึงการเปิดม่านออกในขณะที่เงื่อนไขสำคัญในการทดสอบมนุษย์ต้องการให้ม่านนั้นยังคงถูกปิดอยู่ ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ประทานสาส์นของพระองค์เฉพาะแก่คนที่ได้รับการคัดเลือกและให้คนผู้นั้นนำสาส์นของพระองค์ไปยังคนอื่น ๆ

33 มุซากล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันได้ฆ่า พวกเขาไปคนหนึ่งฉันกลัวว่าเขาจะฆ่าฉัน”³⁴ และ ฮารูนพี่ชายของฉันก็พูดจาคล่องแคล่วกว่าฉัน ดังนั้น ขอได้โปรดส่งเขามากับฉันในฐานะผู้ช่วยเพื่อที่เขาจะ ได้ช่วยฉัน เพราะฉันกลัวว่าพวกเขาจะปฏิเสธฉัน”³⁵ พระองค์ทรงกล่าวว่า “เราจะทำให้แขนของเจ้า เข้มแข็งด้วยพี่ชายของเจ้าและจะให้อำนาจแก่เจ้าทั้งสองจนพวกเขาไม่สามารถที่จะทำร้ายเจ้าทั้งสองได้ จงไปกับสัญญาณของเรา เจ้าทั้งสองและผู้ปฏิบัติ ตามเจ้าจะเป็นผู้ชนะ”^ก

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾ قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَجَجَعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِمَا آتَيْنَا آتِنَا وَمَنْ أَتَّبِعْكُمَا أَلْغَلِبُونَ ﴿٣٥﴾

^ก เมื่อพระเจ้าทรงแต่งตั้งใครบางคนเป็นผู้นำศาสนของพระองค์ พระองค์จะทรงจัดเตรียมสิ่งจำเป็นให้เขาสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ ในทำนองเดียวกัน การจัดเตรียมสิ่งจำเป็นนี้สำหรับโมเสสก็เป็นไปตามสถานการณ์พิเศษที่เขาต้องพบ ในการมอบหมายหน้าที่ตามที่ได้รับแต่งตั้งนี้ โมเสสได้รับความสามารถในการแสดงปาฏิหาริย์บางอย่างและเขาจะมีพี่ชายเป็นผู้ช่วย โมเสสได้รับบุคลิกภาพอันน่าเกรงขามเพื่อที่ชุมชนของฟาโรห์จะได้ไม่กล้ำระรานเขา นอกจากนี้ พระเจ้าได้กำหนดไว้ด้วยว่าโมเสสและคนของเขาจะได้รับชัยชนะในที่สุด

36 เมื่อมุซาได้มายังคนเหล่านั้นพร้อมกับสัญญาอัน ชัดแจ้งของเรา พวกเขาบอกว่า “นี่มิใช่อะไรนอกจากมายากลจอมปลอม และเราไม่เคยได้ยินเรื่องเช่นนี้ในสมัย บรรพบุรุษของเรามาก่อน”^{๓๖} 37 มุซากล่าวว่า “พระเจ้า อภิบาลของฉันทรงรู้ดีถึงผู้ที่มากับทางนำจากพระองค์ และพระองค์เท่านั้นที่รู้ว่าใครจะได้รับที่พำนักที่ดีในบ้านปลาย แท้จริง ผู้ธรรมนั้นไม่เคยได้รับความสำเร็จที่แท้จริง”^{๓๘} ฟาโรห์กล่าวว่า “เสนาบดีทั้งหลาย ข้าไม่รู้จักพระเจ้า อินโดของพวกเจ้านอกไปจากตัวข้าเอง”^{๓๙} ฮามาน จงเผาอิฐไว้ให้ข้า แล้วจงสร้างหอสองให้ข้าเพื่อที่ข้าจะได้ขึ้นไปดู พระเจ้าของมุซา เพราะข้าถือว่าเขาเป็นผู้โกหก”

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ
 قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرَى وَمَا
 سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولَى ﴿٣٦﴾
 وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ
 بِالْهَدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ
 عَقِيبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
 الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَأْتِيهَا
 الْمَلَائِكَةُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهِ
 غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْمُنْ عَلَى الطَّيْنِ
 فَأَجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَىٰ إِلَهِ
 مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ

^{๓๖} ถ้าใครคนหนึ่งถือว่าตัวเองอยู่ในสถานะอันสูงส่งและถ้าใครบางคนที่เป็นสามัญชนมาหาเขาและออกเสียงวิพากษ์วิจารณ์เขาต่อหน้า เขาจะรู้สึกเดือดดาลขึ้นมาทันที แต่ฟาโรห์เย้ยหยันและพูดจาดูถูกเขาต่าง ๆ นานาเพื่อทำลายความน่าเชื่อถือของเขา นี่คือนิสัยที่ฟาโรห์ทำกับโมเสส

^{๓๗} โดยทางภาษา “ข้าไม่รู้จักใครพระเจ้าอินโดของพวกเจ้านอกไปจากตัวข้าเอง” นี่มิใช่คำพูดที่จริงจังในการพูดเช่นนี้ ฟาโรห์ไม่ได้มีเจตนาที่จะพูดความจริงใดๆ เขาเพียงแต่ต้องการดูหมิ่นโมเสส ในทำนองเดียวกัน เมื่อฟาโรห์สั่งฮามาน อำมาตย์ของเขาให้ทำก้อนอิฐไว้สร้างหอสองเพื่อที่เขาจะขึ้นไปขึ้นไปบนท้องฟ้าเพื่อมองหาพระเจ้าของโมเสส นี่ก็ไม่ใช่อะไรจริงๆ แต่อย่างใด วัตถุประสงค์อย่างเดียวกันที่เขาพูดเช่นนี้ก็เพื่อที่ถากถางโมเสส

39 เขาและไพร่พลของเขายโสโอหังในแผ่นดินอย่างไม่ เป็นธรรมโดยไม่มีสิทธิ์ พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะไม่ถูก นำกลับมายังเรา 40 ดังนั้น เราจึงได้เอาชีวิตพวกเขา และโยนพวกเขาไปในทะเล แล้วดูเถิดว่าชะตากรรมของบรรดาผู้ทำความผิดเป็นเช่นใด 41 เราได้ทำให้ พวกเขาเป็นผู้นำที่เชิญชวนผู้คนไปสู่ไฟนรก และใน วันแห่งการฟื้นคืนชีพ พวกเขาจะจะไม่ได้รับการช่วยเหลือ ใด ๆ 42 เราได้ทำให้การสาปแช่งติดตามพวกเขาไปใน โลกนี้ และในวันแห่งการพิพากษา พวกเขาจะรวมอยู่ใน หมู่ผู้ที่มิสภาพน่าขยะแขยง 43 หลังจากที่เรารู้ ได้ ทำลายชนรุ่นก่อนหน้าไปหลายรุ่นแล้วเราได้ประทาน คัมภีร์ แก่หมู่ชาซึ่งเราได้ทำให้มันเป็น ที่ ประจักษ์แก่มนุษย์ และเป็นทางนำและความเมตตาเพื่อพวกเขาจะได้รับ บทเรียน⁷

وَأَسْتَكْبَرُوا هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا
يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ
فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَانظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾
وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴿٤٢﴾
وَأَتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٣﴾
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ
مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى بَصَائِرَ
لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾

⁷ การกิจของโมเสสคือการปฏิบัติของพระเจ้าโดยใช้มนุษย์ วัตถุประสงค์ของพระองค์ก็คือมนุษย์ ต้องเกรงกลัวพระเจ้า นี่เป็นสิ่งที่ต้องมีในตัวบุคคลทุกคนรวมทั้งคนที่นั่งบัลลังก์ของประเทศด้วย เป็นเรื่องธรรมดาสำหรับคนที่ได้อำนาจมาจะมีความรู้สึกทะนงตนอย่างผิดๆ ฟาโรห์ก็เช่นเดียวกัน โมเสสได้เตือนฟาโรห์ว่าถ้าเขาประพฤติตนโอหัง เขาจะถูกพระเจ้าลงโทษ แต่ฟาโรห์ไม่ยอมรับคำแนะนำของเขา ผู้ก็คือเขาต้องจมน้ำตาย

44 (ไอ้มุฮัมมัด) เจ้ามิได้อยู่ทางด้านตะวันออกของภูเขา เมื่อเราได้ประทานคำบัญชาของเราแก่ภูเขาและเจ้ามิได้ อยู่ในหมู่มุฮัมมัดผู้เห็นเหตุการณ์⁴⁵ แต่หลังจากเขา(จนกระทั่งถึงสมัยของเจ้า)เราได้ให้มีผู้คนอีกหลายรุ่นที่มีอายุ ยืนยาว และเจ้าเองมิได้อยู่ในหมู่มุฮัมมัดยืนและอ่าน สิ่งที่เราประทานมาแก่พวกเขา แต่เราต่างหากที่ส่ง บรรดาศาสนทูตมา⁴⁶ และเจ้ามิได้อยู่ข้างภูเขาเมื่อ เราได้เรียกภูเขา แต่เราได้ส่งเจ้ามาเป็นความเมตตา จากพระผู้อภิบาลของเจ้า เพื่อที่เจ้าจะได้เตือนบรรดา ผู้ที่ไม่มีผู้ตักเตือนมาก่อนหน้าเจ้า เพื่อที่พวกเขาจะได้ตริกรตรอง

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَى
مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ
الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾ وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا
فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ
ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ
ءَايَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾
وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا
وَلَكِن رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا
أَتَتْهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾

ⁿ ด้วยความช่วยเหลือของกูรอาน นบีมุฮัมมัดได้เล่าเรื่องราวต่างๆของชีวิตโมเสสในรายละเอียดราวกับว่าท่านยืนอยู่ในเหตุการณ์และได้ยินได้เห็นทุกสิ่งถึงแม้ว่าความจริงแล้วท่านเกิดในมักกะฮ์หลังโมเสสประมาณสองพันปี นี่เป็นข้อพิสูจน์ว่าเนื้อหาของกูรอานเป็นวณะของพระเจ้าเพราะไม่มีมนุษย์คนใดมีความสามารถที่คิดคำพูดเช่นนั้นขึ้นมาเอง

ในสมัยของนบีมุฮัมมัดไม่มีหนังสือเหมือนกับที่เราในปัจจุบัน ในตอนนั้น เรื่องราวความสำเร็จของโมเสสจะพบได้ในหนังสือที่ไม่ได้เป็นภาษาอาหรับของชาวยิว มีสำเนาหนังสือเพียงไม่กี่เล่มที่ถูกเก็บไว้ในโบสถ์ของชาวยิวและนบีมุฮัมมัดเองไม่สามารถเข้าถึงหนังสือเหล่านั้นได้ ยิ่งไปกว่านั้น ในคัมภีร์กูรอานและคัมภีร์ของชาวยิวยังมีหลายคำพูดที่แตกต่างกันอย่างสำคัญ แต่เมื่อมีการประเมินกันทางวิชาการแล้วปรากฏว่าคำพูดของกูรอานถูกต้องกว่า ตัวอย่างเช่น ตามคัมภีร์กูรอาน การตายของชาวอียิปต์ที่เกิดจากมือของโมเสสนั้นเป็นเพราะอุบัติเหตุในขณะที่คัมภีร์ไบเบิลกล่าวถึงโมเสสว่า :

“เขามองดูชายชวาเห็นว่าไม่มีผู้ใดอยู่ที่นั่น จึงฆ่าคนอียิปต์นั้นเสียแล้วซ่อนศพไว้ในทราย” (อพยพ 2:12)

เป็นที่เห็นได้ชัดว่าคำพูดของกูรอานต่างหาก มีใช้คำพูดของโตราห์ที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพที่ตีงามของโมเสส ดังนั้น เป็นไปได้อย่างที่นบีมุฮัมมัดจะสามารถนำเสนอเหตุการณ์ในชีวิตของโมเสสได้ถูกต้องโดยไม่มีสิ่งใดช่วย? ไม่มีคำตอบใดๆต่อคำถามนี้นอกจากไปจากพระเจ้าผู้ทรงรอบรู้(ทรงรู้อดีตและอนาคตที่มองเห็น)ได้ประทานความจริงเหล่านั้นแก่นบีมุฮัมมัดโดยการวะฮีย์ของพระเจ้า

47 และเมื่อทุกขภัยเกิดขึ้นแก่พวกเขาอันเนื่องมาจาก สิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ พวกเขาจะได้ไม่พูดว่า “โอ้ พระผู้อภิบาล ถ้าพระองค์ทรงส่งศาสนทูตคนหนึ่งมา ยังพวกเรา เราจะได้ปฏิบัติตามศาสน์ของพระองค์ และจะได้เป็นผู้ศรัทธา” 48 แต่เมื่อสัจธรรมจากเรา มาถึงพวกเขาแล้ว พวกเขาได้กล่าวว่า “ทำไม เขา (นบีมุฮัมมัด) จึงไม่ได้รับเหมือนอย่างที่เราได้รับ?” แต่พวกเขาไม่ได้ปฏิเสธสิ่งที่ถูกประทานแก่พวกเขา ก่อนหน้านี้หรือ? พวกเขา กล่าวว่า “ทั้งสองอย่าง นี้ (มุซาและมุฮัมมัด) เป็นมายากลที่สนับสนุนซึ่งกัน และกัน” และพวกเขา กล่าวว่า “เราไม่เชื่อทั้งสองนี้”ⁿ

وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ
أَيْدِيَهُمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ
إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ
الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ
مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا
أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ
تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ ﴿٤٨﴾

ⁿ ในตอนที่โมเสสนำศาสน์ของเขามาเผยแผ่สั่งสอนในสถานะนบีแก่ชาวอียิปต์โบราณ เขายังได้แสดงปาฏิหาริย์ด้วย แต่ชาวอียิปต์ไม่ยอมรับปาฏิหาริย์นั้นและกล่าวว่ามันเป็นมายากล เหมือนนบีมุฮัมมัดเรียกร้องสู่สัจธรรมในหมู่ชาวอาหรับโบราณบนเหตุผลเดียวกัน ผู้คนอาหรับในเวลานั้นกล่าวว่าถ้าเขาเป็นนบี ทำไมเขาไม่แสดงปาฏิหาริย์เหมือนโมเสส?

ข้อโต้แย้งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นสิ่งที่ความคิดอันไร้สติสร้างขึ้นมา ในโลกปัจจุบัน เจื่อนจำเป็นที่สำคัญที่สุดสำหรับใครบางคนที่จะยอมรับสัจธรรมก็คือเขาต้องกระตือรือร้นและเอาจริงเอาจัง คนที่ไม่สนใจในเรื่องสัจธรรมและสิ่งที่ไม่ใช่สัจธรรมนั้นไม่มีอะไรสามารถบังคับเขาให้ยอมรับสัจธรรมได้ ทุกครั้ง เขาจะหาข้อแก้ตัวใหม่มาอ้างเพื่อจะไม่ยอมรับและจะพบคำพูดใหม่ ๆ มาปฏิเสธเหตุผลทุกอย่าง

49 (ไอ้หนี) จึงบอกพวกเขาว่า “ดังนั้น พวกท่านจงเอา คัมภีร์เล่มหนึ่งจากพระเจ้าที่เป็นทางนำที่ดีกว่าสองเล่ม นีมาถ้าหากสิ่งที่พวกท่านพูดเป็นความจริง”⁵⁰ แต่ถ้าหาก พวกเขาไม่ตอบสนองคำเรียกร้องของเจ้าดังนั้น เจ้าจงรู้ไว้เถิดว่าพวกเขาเป็นผู้ปฏิบัติตาม อารมณ์ฝ่ายต่ำของพวกเขา เขาเอง และใครเล่าที่หลงผิดยิ่งไปกว่าคนที่ปฏิบัติตาม อารมณ์ฝ่ายต่ำของตัวเองโดยไม่ได้รับทางนำจากพระเจ้า? แท้จริง พระเจ้าไม่ทรงนำทางผู้อธรรม⁵¹ เราได้ให้ถ้อยคำ ตักเตือนแก่พวกเขาครั้งแล้วครั้งเล่าเพื่อที่พวกเขาจะได้ ตรึกตรอง⁷

52 บรรดาผู้ที่เราได้ประทานคัมภีร์ก่อนหน้านี้นั้นศรัทธามั่น (กุรอาน)⁵³ และเมื่อมันได้ถูกอ่านให้แก่พวกเขา พวก เขาก็กล่าวว่า “เราศรัทธามั่นแท้จริง มันคือสัจธรรมจาก พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริง เราได้นอบน้อมยอมจำนน มาก่อนหน้านี้อแล้ว”

قُلْ فَاتُوا بِكِتَابِ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ
أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٥٠﴾ فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا
لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ
وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَغَيْرِ
هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا
لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٢﴾
الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ
بِهِ يَوْمِنُونَ ﴿٥٣﴾ وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ
قَالُوا ءَأَمَّا بِهِ ءِِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّنَا إِنَّا
كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٤﴾

⁷ เกณฑ์ตัดสินที่แท้จริงสำหรับการยอมรับหรือปฏิเสธศาสน์แห่งสัจธรรมก็คือการประเมินศาสน์นั้น โดยพิจารณาจากคุณค่าของมัน ถ้าหากศาสน์นั้นยืนยันว่ามันเป็นสัจธรรมอันยิ่งใหญ่ในตัวของมันเอง นั่นก็เพียงพอแล้วที่จะทำให้เรายอมรับมัน

มีแต่สัจธรรมเท่านั้นที่สามารถตอบสัจธรรม ถ้ามนุษย์ปฏิเสธสัจธรรมและไม่สามารถสร้างสัจธรรมอื่นที่เหนือกว่ามาแทน มันก็แสดงว่าเขากำลังปฏิเสธสัจธรรมเพราะการปฏิบัติตามอารมณ์ต้องการขั้นพื้นฐานของเขา คนที่ประพฤตินั้นนี้ได้หลงผิดไปแล้วและเป็นคนที่แย่ที่สุดในบรรดาผู้คนที่ทั้งหลาย พระเจ้าจะถือว่าคนประเภทนี้เป็นผู้ลวงละเมิด

54 พวกเขาเหล่านี้จะได้รับรางวัลตอบแทนสองครั้งสำหรับ สิ่งที่พวกเขาอดทนและพวกเขาขาดความชั่วด้วยความดี และพวกเขาใช้จ่ายจากสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขา 55 และเมื่อพวกเขาได้ยินเรื่องราวใดสักเรื่อง พวกเขาก็ออกห่าง จากมันและกล่าวว่า “การกระทำของเราที่เป็นของเราและ การกระทำของพวกท่านก็เป็นของพวกท่าน สันติจงมีแด่ พวกท่าน เราไม่ขอเกี่ยวข้อกับพวกโจรขาลงมายด้วย หรือ” 56 (อินบี) เจ้าไม่สามารถนำทางผู้ที่เจ้ารักได้ แต่ พระเจ้าทรงประทานทางนำแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์ทรงรู้ดีที่สุดถึงผู้ที่จะได้รับทางนำⁿ

أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلِكُمْ سَلَّمْنَا عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

ⁿ การยอมรับข้อเสนอใดๆมีสองประเภท หนึ่งในนั้นคือการยอมรับว่าสิ่งนั้นเป็นัจธรรม และอีกประเภทหนึ่งคือการยอมรับโดยเหตุผลของสิ่งที่มีนเป็นอยู่ในแวดวงของตัวเอง บรรดาผู้ยอมรับัจธรรมเพราะเห็นว่ามันเป็นัจธรรมคือผู้ที่ได้รับการนำทางจากพระเจ้า คนประเภทนี้แหละที่มีความศรัทธาในกูรอานและนบีในยุคแรกๆของอิสลาม

ชาวคริสเตียนและชาวยิวจำนวนหนึ่งได้ยอมรับความศรัทธาทันทีที่พวกเขาได้ยินกูรอาน คนเหล่านี้คือผู้ที่ยืนหยัดมั่นคงในการยอมรับคำสอนของนบีคนก่อนๆ ดังนั้น พวกเขาจึงรู้ได้อย่างรวดเร็วถึงการมาของนบีคนสุดท้ายเหมือนกับที่พวกเขารู้จักบรรดานบีคนก่อนๆ แต่ในการที่จะรักษาความสามารถของพวกเขาที่จะทำเช่นนั้น พวกเขาต้องผ่านขั้นตอนต่างๆของความอดทนอย่างมากมาย

พวกเขารักษาความคิดของพวกเขาให้ปลอดจากอิทธิพลต่างๆที่จะทำให้มนุษย์ไม่สามารถรับรู้ัจธรรม อิทธิพลเหล่านี้เป็นปัจจัยทางประวัติศาสตร์และสังคมที่สร้างกรอบความคิดที่ทำให้มนุษย์เปลี่ยนศาสนาของพระเจ้าให้เป็นศาสนาของคนกลุ่มหนึ่ง มนุษย์มาถึงขั้นนี้เมื่อเขารู้จักแต่เฉพาะศาสนาที่เขาสืบทอดมาจากกลุ่มของเขา เขาไม่สามารถรับรู้ศาสนาที่มาจากภายนอก ใครที่จะรักษาตัวเองให้ปลอดจากอิทธิพลเหล่านี้ เขาต้องมีความเสียสละทางจิตวิทยาอย่างมาก นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมกระบวนการนี้จึงถูกเรียกว่า “ความอดทน” คนที่มีความอดทนจะได้รับรางวัลตอบแทนสองเท่า หนึ่งเพราะความเสียสละของพวกเขาในการไม่ยอมให้ความศรัทธาในกาลก่อนของพวกเขากลายเป็นความศรัทธาของคนกลุ่มหนึ่งและรางวัลตอบแทนที่สองก็คือการที่เขายอมรับัจธรรมเพราะความเป็นัจธรรมในแง่ที่ว่าเมื่อนบีคนใหม่มาปรากฏต่อหน้าพวกเขา พวกเขาได้ยอมรับนบีคนนั้นและสนับสนุนเขา

คนที่สามารถยอมรับัจธรรมนี้เองที่เป็นคนมีคุณสมบัติทางศีลธรรมระดับสูง พวกเขายังคงเป็นคนดีแม้แต่ต่อผู้ที่ทำร้ายพวกเขา พวกเขาช่วยเหลือคนอื่นเพื่อที่พระเจ้าจะได้ช่วยเหลือพวกเขา พวกเขาหลีกเลี่ยงจากการพูดคุยที่ไร้สาระเพื่อที่พวกเขาจะได้ไม่เข้าไปเกี่ยวข้องการโต้เถียงที่ไม่เกิดประโยชน์

57 พวกเขาบอกว่า “ถ้าพวกเขาปฏิบัติตามทางนำนี้ ร่วมกับท่าน เราจะถูกกระชากออกไปจากแผ่นดินของเรา” แต่เราไม่ได้ทำให้พวกเขาอาศัยอยู่ในสถานที่อื่น ปลอดภัยและประทานผลไม้มากชนิดเป็นปัจจัยยังชีพจากเรากระนั้นหรือ? แต่พวกเขาส่วนมากกลับไม่รู้ถึง สิ่งนี้^๗

58 ก็เมื่อแล้วที่เราได้ทำลายไปเพราะในเมืองนั้นหลง ลำพองในความเป็นอยู่ของตัวเอง ดังนั้น จงดูที่อยู่อาศัย ของพวกเขา ซึ่งมีเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่มีคนอาศัยหลังจากพวกเขา ในที่สุด เราเท่านั้นที่ได้เป็นผู้สืบทอดของ พวกเขา

وَقَالُوا إِن نَّتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفَ
مِنَ أَرْضِنَا ۚ أَوْلَمْ نُنَمِكنَ لَهُمْ حَرَمًا
ءَامِنًا يُحْيِي إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا
مِّن لَّدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن
قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فَبِتَلَكَ
مَسْكِنُهُمْ لَمَّا تُوَسَّدُوا مِن بَعْدِهِمْ إِلَّا
قَلِيلًا ۚ وَكُنَّا خُنُّ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾

^๗ เมื่อผลประโยชน์ของมนุษย์เชื่อมโยกับระบบหนึ่ง เขาจะเริ่มคิดว่าประโยชน์อะไรก็ตามที่เขาได้รับมาจากระบบนั้น มนุษย์โดยทั่วไปมองสิ่งที่เขาจะได้รับในปัจจุบันและมักไม่คิดถึงสิ่งที่ดีกว่านั้นในอนาคต

นี่เป็นเวลาของพวกบูชาเทวรูปในมักกะฮ์ พวกเขาได้นำเอารูปเคารพที่คนทุกเผ่าของอาหรับเคารพบูชามาตั้งรอบกะอับะฮ์ ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงได้มีตำแหน่งผู้นำทางศาสนาของประเทศ ยิ่งไปกว่านั้น สิ่งที่ผู้คนนำมาเช่นสรวงบูชารูปเคารพเหล่านี้ยังเป็นแหล่งรายได้หลักของพวกเขาอีกด้วย แต่มันเป็นระบบที่เกิดขึ้นจากความคิดที่คับแคบ ตอนนี นบีมุฮัมมัดได้มาเชิญชวนพวกเขาให้ยอมรับศาสนาที่จะทำให้พวกเขาได้รับตำแหน่งผู้นำของโลกทั้งหมด แต่บรรดาผู้บูชารูปเคารพเหล่านี้กลับไม่ใส่ใจและยังคงเห็นดีเห็นงามกับศาสนาที่ไม่มีอะไรมาเสนอนอกไปจากความเป็นผู้นำของเผ่าในประเทศของตนเท่านั้น

59 พระผู้อภิบาลของเจ้าจะไม่ทำลายหมู่ชนใดจนกว่า พระองค์จะได้ส่งศาสนทูตมายังใจกลางเมืองนั้นเพื่อ สาธยายวณะที่เราประทานแก่พวกเขา และเราไม่ได้ ทำลายเมืองใดจนกว่าชาวเมืองนั้นได้กลายเป็นคนทำ ผิดไปแล้ว^๗

60 อะไรก็ตามที่สุเจ้าได้รับในชีวิตนี้มีใช้อะไรนอกจาก แค่เพียงปัจจัยยังชีพสำหรับชีวิตโลกนี้และเครื่องประดับ ประดาของมันเท่านั้น แต่ที่พระเจ้านั้นดีกว่าและยังยิ่ง กว่าสุเจ้าไม่เข้าใจหรือ? ⁶¹ คนที่เราได้ให้สัญญาที่ดี แก่เขาซึ่งเขาจะได้พบมันอย่างแน่นอนนั้นจะเหมือนกับ คนที่เราให้แต่เพียงปัจจัยแห่งชีวิตโลกนี้และคนที่ในวัน แห่งการฟื้นคืนชีพจะถูกนำมา(ต่อหน้าพระเจ้า)เพื่อการลงโทษกระนั้นหรือ?^๗

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ؕ إِنَّا إِنَّا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلَهَا ظَلِمُونَ ۗ وَمَا أَوْتِيتُمْ مِّن شَيْءٍ فَمَتَّعِ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۗ أَفَمَن وَعَدَّنَهُ وَعَدَا حَسَنًا فَهُوَ لَنَقِيهِ كَمَن مَّتَّعْنَاهُ مَتَّعَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ۗ

^๗ ในโลกนี้ ถ้าใครคนหนึ่งได้รับความมั่นคงทางวัตถุ เขาจะมีปมแข็งขึ้นมาถึงแม้ประวัติศาสตร์ได้สอนแล้วสอนเล่าว่าความมั่นคงทางวัตถุของใครหรือชุมชน(ชาติ)ใดนั้นไม่ยั่งยืนถาวร เมื่อใดก็ตามที่ชุมชน(ชาติ)ใดไม่สนใจจริยธรรม ชุมชนนั้นจะถูกทำลายถึงแม้ว่าจะยิ่งใหญ่ถึงเพียงใดก็ตาม

ในคาบสมุทรอาหรับ มีชุมชนหรือชาติต่างๆเคยมีอำนาจและเจริญรุ่งเรืองมาก่อนอิสลาม ตัวอย่างเช่น ชุมชนชาวฮาด ชาวษะมุต ชาวสะบะอ์ ชาวมัคยันและผู้คนของนบีลฎ เป็นต้น ทุกชุมชนที่กล่าวมาล้วนมีความทะนงอย่างผิดๆ แต่ความทะนงของพวกเขาเหล่านั้นล้วนหมดไปตามกาลเวลาและในที่สุดชุมชนเหล่านี้ก็ไม่มีอะไรเหลือออกไปจากเรื่องราวของอดีต ซากปรักหักพังของชุมชนเหล่านี้ซึ่งมีให้เห็นอย่างกว้างขวางล้วนเป็นเป็นสิ่งย้ำเตือนถึงความตกต่ำและการถูกทำลายของมนุษย์ แม้กระนั้นก็ตาม ในสมัยของนบีมุฮัมมัด บรรดาผู้นำที่มีชีวิตอยู่ร่วมสมัยกับท่านได้ปฏิเสธท่านราวกับว่าเหตุการณ์ในอดีตไม่ได้มีบทเรียนที่เป็นประโยชน์ต่อพวกเขาเลย

^๗ ในตอนหมดลมหายใจ มนุษย์ไม่ว่าจะยิ่งใหญ่เพียงใดก็ตาม ในที่สุดแล้วก็เอาทรัพย์สินไปไม่ได้หลังจากตาย สิ่งที่จะติดตัวไปกับเขาก็คือคุณงามความดีของเขา มิใช่เกียรติยศทางโลกหรือทรัพย์สินทางวัตถุของเขา

ในสภาพเช่นนี้ คำแนะนำที่ดีสำหรับมนุษย์ก็คือมนุษย์ต้องให้ความสำคัญแก่ความสำเร็จอันนิรันดรมากกว่าความสำเร็จทางโลกชั่วคราว เขาต้องเอาใจใส่ในการสร้างโลกหน้าของเขามากกว่าการสร้างฐานะทางโลกของเขา

62 ในวันนั้น พระองค์จะทรงเรียกพวกเขา และถามว่า “ไหนเล่า บรรดาผู้ที่สุเจ้าอ้างว่าเป็นภาคีของฉัน?” 63 และบรรดาผู้ที่ถูกตัดสินไปแล้วจะกล่าวว่า “โอ้พระ ผู้อภิบาลของเรา คนเหล่านี้คือผู้ที่ทำให้เราหลงผิด เรา ได้นำพวกเขาให้หลงผิดเพราะเราเองก็หลงผิดเช่นเดียวกัน เราขอยืนยันต่อพระองค์ว่าเราไม่เกี่ยวข้อกับพวกเขา ไม่ใช่เราที่พวกเขาเคารพสักการะ”ⁿ

64 หลังจากนั้น พวกเขาจะถูกบอกว่าเป็น “จงร้องเรียกผู้ที่ สุเจ้าถือว่าเป็นภาคี” พวกเขาจะร้องเรียกพวกมัน แต่ พวกมันไม่ตอบ และพวกเขาจะเห็นการลงโทษ ถ้าพวกเขา ปฏิบัติตามทางนำก็จะเป็นการดี 65 ในวันนั้น พระองค์ จะทรงเรียกพวกเขาและถามว่า “สุเจ้าได้ตอบบรรดา ศาสนทูตของเราอย่างไร?

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾

ⁿ ในวันแห่งการพิพากษา ผู้ปฏิบัติตามพวกผู้นำที่หลงผิด(ซาริก)และทำตาม คำพูดของพวกเขารวกับว่ามันเป็นคำพูดของพระเจ้าจะพบตัวเองอยู่ในสภาพที่แปลก พวกเขาจะพบว่าบรรดาผู้นำที่พวกเขาภาคภูมิใจที่ได้ปฏิบัติตามนั้นได้นำพวกเขาตรงไปยังนรก ดังนั้น พวกเขาจึงประณามพวกผู้นำเหล่านี้ด้วยความรังเกียจ แต่พวกผู้นำเหล่านั้นจะย้อนคนเหล่านั้นกลับว่าพวกเขาต้องประณามตัวเอง พวกเขาจะกล่าวหาว่าถ้าผู้ปฏิบัติตามพวกเขายอมทำตามพวกเขา นั่นก็เพราะว่าพวกเขาทำตามความต้องการของพวกเขาเอง พวกผู้นำเหล่านี้จะกล่าวหาผู้ทำตามพวกเขาว่าเป็นหาสความต้องการของตัวเอง แต่หลังจากนั้น พวกเขาจะยอมรับว่าพวกเขาได้ล่อลวงเช่นกันและเนื่องจากทั้งผู้นำและผู้ตามต้องเผชิญชะตากรรมเดียวกัน จึงไม่มีประเด็นอะไรที่จะมาตำหนิติเตียนกันและกัน

66 ในวันนั้น พวกเขาจะนึกคำพูดอะไรไม่ออก และพวกเขาที่ไม่สามารถปรึกษากันได้ 67 แต่ส่วนผู้สำนึกผิดและ ศรัทธาและกระทำความดีนั้นสามารถหวังว่าจะเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ได้รับความสำเร็จ

68 พระผู้อภิบาลของสุเจ้าทรงสร้างสิ่งใดก็ตามที่พระองค์ ทรงประสงค์และทรงเลือก การเลือกนั้นไม่ใช่เรื่องสำหรับ พวกเขา พระเจ้าทรงมหาบริสุทธิและทรงสูงส่งเหนือสิ่งที พวกเขาตั้งภาคีกับพระองค์ 69 พระผู้อภิบาลของเจ้าทรง รอบรู้ถึงสิ่งทีพวกเขาซ่อนเร้นไว้ในห้วงอกของพวกเขาและ สิ่งทีพวกเขาเปิดเผย 70 พระองค์คือพระเจ้า ไม่มีพระเจ้า อื่นใดนอกไปจากพระองค์ การสรรเสริญทั้งหมดเป็นของ พระองค์ทั้งในโลกนี้และในโลกหน้า อำนาจสูงสุดเป็นของพระองค์และยังพระองค์ทีสุเจ้าทั้งหมดจะถูกนำกลับไปⁿ

فَعَمِيَّتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۗ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ ۗ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْخَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ ۗ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

ⁿ เมื่อมนุษย์ปฏิเสธศีลธรรมในชีวิตนี้ เขาปฏิเสธเพราะเขาไว้วางใจในบางสิ่งหรือบางคน ในโลกหน้า เขาจะถูกขอให้วิ่งวอนต่อผู้ที่เขาไว้วางใจเพื่อที่สิ่งเหล่านั้นหรือคนเหล่านั้นจะได้ช่วยเหลือเขาให้รอดจากผลทีจะตามมาจากการปฏิเสธ แต่นี้เป็นวันที่พระเจ้าจะแสดงพระองค์และใครเล่าทีจะช่วยใครให้พ้นจากพระเจ้า?

ในโลกนี้ มนุษย์ไม่เพียงยอมรับความพ่ายแพ้อย่างเฉียบๆ ทีนี้ เขาพบคำพูดมากมายทีจะตอบโต้เหตุผลใดๆ ทีถูกยกขึ้นมาโต้แย้ง แต่คำพูดเหล่านี้ทั้งหมดจะเป็นคำพูดทีผิดในวันแห่งการพิพากษา หลังจากนั้น เขาจะเสียใจทีเขาละทิ้งความจำเริญอันยิ่งใหญ่เพราะเห็นแก่ประโยชน์เพียงเล็กน้อย

พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ทรงสร้างมนุษย์ หลังจากนั้น พระองค์ได้เลือกใครบางคนจากในหมู่มนุษย์เพื่อทำงานบางอย่างเป็นการเฉพาะ การเลือกนี้ไม่ได้ทำโดยอาศัยเหตุผลลึกลับใดๆ แต่มันขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของพระเจ้าเอง ดังนั้น การถือว่าคนผู้นั้นเป็นบุคคลศักดิ์สิทธิ์และยกย่องคนผู้นั้นให้มีสถานะเป็นพระเจ้าจึงเป็นเรื่องไร้เหตุผลโดยสิ้นเชิง ในโลกนี้ของพระเจ้า ไม่มีพื้นที่ทีให้กับการทำเช่นนี้

มนุษย์ปฏิเสธศีลธรรมเพราะเหตุผลส่วนตัวบางอย่าง (หรือความเห็นแก่ตัวนั่นเอง) แต่เขาพูดราวกับว่าข้อโต้แย้งของเขามีเหตุผลสนับสนุน ในโลกหน้า ม่านแห่งการเสแสร้งนี้จะถูกเปิดออก ในตอนนั้น มันจะเป็นที่รู้กันชัดเจนว่าสิ่งทีเขามีอยู่ในหัวใจของเขานั้นแตกต่างไปจากสิ่งทีเขากำลังพูดเพื่อรักษาศักดิ์ศรีของเขาเท่านั้น

71 (ไอ้หนี) จงถามพวกเขาว่า “บอกฉันหน่อยซิ ถ้าหาก พระเจ้าทรงยึดเวลากลางวันออกไปสำหรับพวกท่านจนกระทั่งถึงวันแห่งการพิพากษาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ใดเล่า นอกจาก พระเจ้าที่จะนำแสงสว่างมายังพวกท่าน? แล้วพวกท่านยัง ไม่ได้ยินอะไรอีกหรือ?” 72 จงถามพวกเขาว่า “พวกท่าน เคยพิจารณาบ้างหรือไม่ว่าถ้าพระเจ้าทรงทำให้กลางวัน มีตลอดไปสำหรับพวกท่านจนกระทั่งถึงวันแห่งการ พิจารณา สิ่งศักดิ์สิทธิ์ใดเล่าออกไปจากพระเจ้าที่จะนำ กลางคืนมายังพวกท่านเพื่อที่พวกท่านจะได้พักผ่อนใน ตอนกลางคืน? แล้วพวกท่านยังไม่ได้เห็นอะไรอีกหรือ?” 73 ด้วยความเมตตาของพระองค์ที่พระองค์ทรงทำให้ มีกลางวันและกลางคืนสำหรับพวกท่านเพื่อที่พวกท่านจะได้พักผ่อนในตอนกลางคืนและแสวงหาความโปรด ปรานของพระองค์(ในตอนกลางคืน)เพื่อที่พวกท่านจะ ได้ขอบคุณ⁷

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ
الَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ
غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَاءٍ أَفَلَا
تَسْمَعُونَ ﴿٧٢﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ
اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم
بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا
تُبْصِرُونَ ﴿٧٣﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ
لَكُمْ أَلَيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ
وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

﴿٧٣﴾

⁷ โลกที่มนุษย์ตั้งถิ่นฐานอยู่มีสิ่งมหัศจรรย์ต่างๆมากมายหลายด้าน หนึ่งในนั้นก็คือมันหมุนรอบดวงอาทิตย์อย่างต่อเนื่อง การหมุนรอบแกนของมันครบหนึ่งรอบเป็นเวลาปีสิบสี่ชั่วโมงในขณะที่โคจรรอบดวงอาทิตย์ การโคจรเช่นนี้ก่อให้เกิดปรากฏการณ์สลับเปลี่ยนของกลางวันและกลางคืน ถ้ามิใช่เพราะการหมุนรอบแกนของโลก ครึ่งหนึ่งของโลกก็จะเป็นกลางวันตลอดไปและอีกครึ่งจะเป็นกลางคืนตลอดไป ผลของการเป็นเช่นนี้ก็คือโลกที่สะดวกสบายอย่างที่เราเห็นอยู่จะกลายเป็นห้องโถงการลงโทษที่น่าสะพรึงกลัวเกินกว่าที่จะบรรยาย

การหมุนอย่างต่อเนื่องของโลกในอวกาศด้วยความถูกต้องแม่นยำอย่างสมบูรณ์เป็นปรากฏการณ์อันยิ่งใหญ่จนแม้แต่มนุษย์และภูมิจميعทั้งหมดรวมกันก็ไม่สามารถทำให้ปรากฏเช่นนี้เกิดขึ้นได้ ไม่มีผู้ใดนอกจากพระเจ้าผู้ทรงพลังอำนาจเท่านั้นที่สามารถสร้างการเคลื่อนไหวเช่นนี้ขึ้นมา ด้วยเหตุนี้มันจึงเป็นการหลงผิดสำหรับมนุษย์ที่จะรู้สึกกลัวและรู้สึกรักใคร่หนีออกจากพระเจ้าองค์เดียว

74 และในวันนั้น พระองค์จะทรงเรียกพวกเขาและ ถามว่า “ไหนเล่าบรรดาภาคีของฉันที่สูเจ้ากล่าวอ้าง กันขึ้นมา?” 75 และเราจะนำเอาพยานคนหนึ่งออก มาจากทุกประชาชาติ และเราจะกล่าวว่า “จงนำ หลักฐานของสูเจ้ามา” แล้วพวกเขาก็ได้รู้ว่ัจธรรม นั้นเป็นของพระเจ้าและความเท็จที่พวกเขาถูกขึ้นนั้น จะมลายหายไป⁷

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾
وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتُرُونَ ﴿٧٥﴾

⁷ ในวันแห่งการพิพากษา นบีและคณะผู้เผยแผ่ที่แท้จริงของนบีจะถูกขอให้พยานของพระเจ้า พวกเขาจะเล่าถึงปฏิกิริยาของชุมชนที่พวกเขา นำสาส์นของพระเจ้าไปเผยแผ่สั่งสอน ในวันนั้น ความหุรหรือลึงการของชุมชนเหล่านี้จะฟังทลาย บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะพยายามป้องกันตนเองในขณะที่วางใจคนอื่นนอกจากพระเจ้า แต่พวกเขาจะไม่พบคำพูดใดที่จะปกป้องตัวเอง

⁷⁶ กอรูนก็เป็นหนึ่งในหมู่ชนของมุซา แต่เขาได้ทรยศ ต่อคนเหล่านั้นและเราได้ประทานสมบัติแก่เขามาก มายจนคนที่แข็งแรงกลุ่มหนึ่งก็ยังแบกกุญแจสมบัติ นั้นไม่ไหว ครั้งหนึ่ง คนของเขาได้กล่าวแก่เขาว่า “จงอย่าหยิ่งผยองเพราะพระเจ้าไม่ทรงรักผู้หยิ่งผยอง” ⁷⁷ จงใช้สิ่งที่พระเจ้าได้ประทานแก่ท่านแสวงหาที่ ฟานักแห่งโลกหน้า และจงอย่าลืมนส่วนของท่านใน โลกนี้ และจงทำดีต่อผู้อื่นเช่นเดียวกับที่พระเจ้าได้ ทรงทำดีต่อท่าน และจงอย่าก่อความเสียหายในแผ่นดิน แท้จริง พระเจ้าไม่ทรงรักผู้ก่อความเสียหาย”ⁿ

﴿ إِنَّ قَرُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوتُوا بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾ وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴾

ⁿ กอรูนเป็นคนหนึ่งในบรรดาลูกหลานอิสราเอล แต่ตัดความสัมพันธ์กับชุมชนของเขาและหันไปจงรักภักดีต่อฟาโรห์ ด้วยเหตุนี้ เขาจึงได้กลายเป็นอำมาตย์ของฟาโรห์ ด้วยความสามารถทางสติปัญญา เขาได้สะสมความมั่งคั่งไว้มากมายจนเขากลายเป็นคนที่ร่ำรวยที่สุดในอียิปต์ ความจริงแล้ว เขาควรจะขอบคุณพระเจ้าสำหรับทรัพย์สินที่เขาได้มา แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น เขากลับมีความทะนงตนอย่างผิดๆ ด้วยทรัพย์สินที่มีอยู่อย่างมากมาย เขาน่าที่จะแสวงหารางวัลตอบแทนที่ดี แต่เขาไม่ทำเช่นนั้น

อะไรคือความหมายของการสร้าง “ความเสียหายในแผ่นดิน”? ตามอายะฮ์ที่ 77 วิธีการอย่างหนึ่งในการสร้างความรุ่มรวยบนแผ่นดินคือการแสวงหาทรัพย์สินอย่างมากมายเพื่อใช้มันสำหรับตัวเองเท่านั้น นำจากสวนต่างๆของโลกไปรวมกันในทะเล ทะเลกระจายน้ำกลับมายังแผ่นดินหลังจากเปลี่ยนมันให้เป็นไอน้ำ นี่เป็นตัวอย่างของกิจกรรมอันสงบ(อิศลาฮฺ)ซึ่งตรงข้ามกับการสร้างความเสียหาย(ฟะฮาด)ในโลกของพระเจ้า วิธีการเช่นเดียวกันนี้ก็ใช้กับมนุษย์เช่นกัน ถ้าความมั่งคั่งถูกใครสะสมกักตุนไว้ด้วยเหตุผลใดก็ตาม เขาต้องคืนมันให้แก่คนที่ถือโอกาสกว่าในการกระจายความมั่งคั่งโดยวิธีการต่างๆ พุศ่อีกอย่างหนึ่งก็คือการหมุนเวียนทรัพย์สินที่สะสมอยู่เป็นการส่งเสริมอิศลาฮฺ ในขณะที่การกักตุนทรัพย์สินที่สะสมไว้นั้นก่อให้เกิดฟะฮาด

78 แต่เขาตอบว่า “ทั้งหมดที่ฉันได้มานั้นก็เนื่องจาก ความรู้ที่ฉันมีอยู่” เขาไม่รู้หรือว่าก่อนหน้านี้พระเจ้า ได้ทรงทำลายหลายหมู่ชนที่มีอำนาจเข้มแข็งและมี ความมั่งคั่งมากกว่าเขามาแล้ว? และผู้ทำผิดไม่ต้องออกมาอธิบายเกี่ยวกับบาปของพวกเขา^๗

79 วันหนึ่ง เขาได้ออกมาหาผู้คนของเขาในสภาพ ไร้อาหารหิวรา บรรดาผู้แสวงหาชีวิตแห่งโลกนี้ได้ กล่าวว่ “ถ้าเรามีเหมือนอย่างที่คุณมีก็ดีนะ เราช่างเป็นคนโชครืดจริง ๆ”^{๘๐} แต่บรรดาผู้มี ความรู้กล่าวว่า “ความวิบัติจะเกิดแก่พวกท่าน ต่างหาก การตอบแทนของพระเจ้านั้นดีกว่าสำหรับ ผู้ศรัทธาและกระทำความดี และผลบุญอันนี้ จะไม่มี ใครได้รับนอกจากบรรดาผู้ศอดน”^๗

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۗ
 أَلَمْ يَعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِن
 قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَن هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ
 قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَن
 ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ
 عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ
 يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا
 مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُرُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ
 عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
 وَيَلَكُمْ تَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَن ءَامَنَ
 وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقِنَهَا إِلَّا
 الْأَصْبِرُونَ ﴿٨٠﴾

^๗ ลักษณะของกอรูนที่ถูกอธิบายในที่นี้เหมือนกับคนที่ชอบสะสมความมั่งคั่งดังที่เราเห็น คนมั่งคั่งรำรวยคิดว่าอะไรก็ตามที่เขาได้มานั้นเนื่องมาจากความสามารถทางสติปัญญาของเขาเอง แต่ด้วยความรู้ทั้งหมดของเขา คนรวยไม่เคยหยุดไตร่ตรองว่าความมั่งคั่งของเขาจะช่วยเขาให้พ้นจากชะตากรรมในโลกชั่วคราวนี้เหมือนกับบรรดาคนร่ำรวยก่อนหน้านี้เขาได้พบ นั่นคือความตายและการถูกทำลายได้อย่างไร

^๗ ความเขี้ยววนใจทั้งหมดของโลกรวมอยู่รอบตัวคนที่มีความมั่งคั่ง เมื่อได้เห็นสิ่งนี้ คนโง่หลายคนจึงอิงฉาในสิ่งที่เขามี แต่บรรดาผู้มีความรู้ที่แท้จริงรู้ว่าสิ่งเขี้ยววนนี้เป็นเพียงชั่วคราวเท่านั้น และอะไรก็ตามที่ไม่จริงยังยืนยันไม่มีค่า

ความรู้ในเรื่องความจริงเป็นสิ่งมีค่าที่สุดในโลกนี้ แต่การจะได้ความรู้นี้ เขาต้องมีความอดทนที่จะหลอมความคิดของเขาโดยปราศจากอิทธิพลจากแรงกดดันภายนอกและในขณะที่กำลังมีความคิดว่าจะไม่สนใจสิ่งเขี้ยววนชั่วคราว แนนอน นี่เป็นความอดทนที่ยากที่สุดที่จะทำ แต่หลังจากผ่านการทดสอบในวันกิยามะแล้ว มนุษย์จะได้รับรางวัลตอบแทนด้วยความรู้และวิทย์ปัญญาอันมีค่า

81 ดังนั้น เราจึงให้แผ่นดินสูบเขาและที่อาศัยของเขา ถูกสูบจมลงไปไม่มีใครสามารถช่วยเหลือเขาให้พ้น จากพระเจ้าและเขาก็ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ 82 ส่วนผู้ที่อยากจะมีฐานะเหมือนเขาเมื่อวานนี้ ได้พูดว่า “อนิจจา เราได้ลิ้มไปแล้วว่าพระเจ้าทรงประทานปัจจัยอย่างกว้างขวางและจำกัดมันแก่ผู้ที่ พระองค์ทรงประสงค์จากบรรดาบ่าวของพระองค์ หากพระองค์มีทรงปรานีเรา พระองค์จะทรงทำให้ เราจมลงไปใต้ดินด้วย” อนิจจา บรรดาผู้ปฏิเสธนั้น ไม่มีวันเจริญรุ่งเรือง”ⁿ

حَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَآئِنَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَآئِنُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾

ⁿ ตามคัมภีร์ไบเบิล โมเสสได้สาปแช่งกอรูนสำหรับความชั่วของเขาและพระเจ้าได้ทำให้เขาพร้อมกับผู้ติดตามและทรัพย์สมบัติของเขาถูกแผ่นดินสูบหายไป นี่เป็นสิ่งที่พระเจ้าแสดงให้เห็นเป็นตัวอย่างเพื่อชี้ให้เห็นถึงผลสุดท้ายว่าจะเป็นอย่างไรมากจากการไม่เคารพสักการะพระเจ้าและหันไปบูชาทรัพย์สิน

สิ่งอำนวยความสะดวกสบายแห่งโลกนี้ความจริงแล้วเป็นสิ่งที่ถูกให้มาเพื่อเป็นการทดสอบมนุษย์ สิ่งเหล่านี้ถูกจัดเตรียมให้แก่มนุษย์เป็นจำนวนมากหรือน้อยตามเจตนาของพระเจ้า มันเป็นหน้าที่ของมนุษย์ที่จะต้องอดทนถ้าเขาได้รับปัจจัยอำนวยความสะดวกสบายน้อยกว่าและเขาต้องขอบคุณพระเจ้าถ้าเขาได้รับมากกว่า นี่เป็นหนทางเดียวไปสู่ความรอดพ้นและความสำเร็จของมนุษย์

83 สำหรับที่พำนักแห่งโลกหน้านั้น เราจะเตรียม มันไว้สำหรับบรรดาผู้ไม่แสวงหาความสูงส่งใน แผ่นดินและไม่ก่อความเสียหาย และสิ่งที่ดีใน บั้นปลายนั้นมีไว้สำหรับผู้ยำเกรงพระเจ้า 84 ใคร ก็ตามที่ทำความดีจะได้รับการตอบแทนที่ดีกว่านั้น และผู้ใดทำความชั่วจะได้รับการตอบแทนตามที่พวกเขาได้กระทำ⁷

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ جَعَلَهَا لِلَّذِينَ لَا
يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا
وَالْعَقِيبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٤﴾ مَنْ جَاءَ
بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ
بِالسَّيِّئَةِ فَلَا تَجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا
السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾

⁷ บรรดาผู้ที่หัวใจของเขาปราศจากความทะนงหลงผิดคือผู้ที่มีสิทธิได้อยู่ในสวรรค์ พวกเขาได้รับความสำนึกในความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าจนทุกสิ่งอื่นดูเหมือนไม่มีความหมาย

ถ้ามนุษย์ไม่ทำตามแผนการของพระเจ้า กล่าวคือ เขาทำในสิ่งที่ขัดเจตนาของพระเจ้าในโลกของพระเจ้า มันจะก่อให้เกิดความเสียหาย(พะชาติ) บรรดาผู้ปราศจากความทะนงหลงผิดคือผู้มีคุณความดีโดยแท้จริง พวกเขาจะถูกนำไปอยู่ในสวนอันรื่นรมย์ของพระเจ้า

85 (ไอ้หนี) พระผู้ทรงมอบกุรอาอันนี้แก่เจ้า รับผิดชอบ จะทรงนำเจ้ากลับไปสู่จุดหมายปลายทางที่ประสบ ความสำเร็จ จงบอกคนเหล่านี้ว่า “พระผู้อภิบาลของ ฉันทรงรู้ดีที่สุดว่าผู้ใดได้รับทางนำและผู้ใดอยู่ในการ หลงผิดอย่างชัดเจน” 86 เจ้าไม่เคยหวังมาก่อนว่า คัมภีร์นี้จะถูกประทานแก่เจ้า แต่ด้วยความเมตตา จากพระผู้อภิบาลของเจ้า เจ้าจึงได้รับมัน ดังนั้น จง อยู่เป็นผู้ช่วยเหลือบรรดา ผู้ปฏิเสธ 87 จงอย่าปล่อย ให้พวกเขาหันเห เจ้าออกจากสัจธรรมของพระเจ้า หลังจาก ที่มันได้ถูกประทานมายังเจ้า จงเชิญชวน ผู้คนไปยังพระผู้อภิบาลของเจ้าและจงอย่า อยู่ในหมู่ ผู้บูชาเทวรูป 88 และจงอย่าวิงวอน ต่อสิ่งอื่น ๆ ที่ผู้คน เคารพกราบไหว้นอกไป จากพระเจ้า ไม่มีพระเจ้า อื่นใดนอกไปจาก พระองค์ ทุกสิ่งพินาศสิ้นยกเว้น พระองค์ เท่านั้น อำนาจสูงสุดเป็นของพระองค์และ ยังพระองค์ที่สูเจ้าจะถูกนำกลับไป⁷

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ أَلَّا
لَرَأْدَكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ نَبِيٌّ أَعْلَمُ مَن
جَاءَ بِهَذَا وَمَن هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
﴿٨٥﴾ وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَن يُلْقَىٰ إِلَيْكَ
الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ فَلَا
تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا
يَصُدُّنكَ عَنِ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذٍ
أُنزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ
مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهٗ الْحُكْمُ
﴿٨٨﴾ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٩﴾

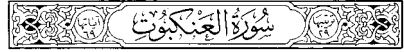
⁷ แนวทางของหนีอยู่ในแนวทางของพระเจ้าทุกอย่าง พระเจ้าประทานความเป็นหนีให้โดยที่หนีไม่ได้รับรองขอ ตลอดจนการมีชีวิตอยู่ หนียังคงยืนหยัดมั่นคงในสัจธรรม หนีได้รับการแต่งตั้งให้ประกาศ สัจธรรมที่ง่ายและเปิดเผยถึงแม้ว่าผู้คนจะไม่ยินดี หนีได้ถูกกำหนดให้ไปถึงจุดหมายที่กำหนดไว้ และไม่มีสิ่งใดที่จะมาขวางกั้นหนทางของหนีได้

หลังจากหนี สิ่งเดียวกันนี้จะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ลุกขึ้นมาทำหน้าที่เผยแผ่สัจธรรมตามแบบหนี ด้วยการที่พวกเขามีความประพฤติเหมือนหนี พวกเขาจะได้รับความช่วยเหลือตามที่พระเจ้าได้สัญญาไว้ กับบรรดานบีของพระองค์ในคัมภีร์ของพระองค์

29. แมงมุม

อัล-อันกะบูต

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 อะลีฟ ลาม มีม

2 มนุษย์คิดหรือว่าเมื่อพวกเขาได้กล่าวว่า "เราศรัทธา" พวกเขาจะถูกปล่อยไว้โดยไม่ถูกทดสอบ? 3 ความจริง เราได้ทดสอบบรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขาไปแล้ว ดังนั้น พระเจ้าจะทรงดูว่าใครเป็นผู้พูดจริงและใครเป็นผู้โกหก^๗

الْمُرِّ ۝ أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ
يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ۝
وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ
اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ
الْكَاذِبِينَ ۝

^๗ คำถามว่ามนุษย์เป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริงหรือไม่นั้นถูกตัดสินบนพื้นฐานว่าเขาปฏิบัติตัวอย่างใดในสถานการณ์ไม่ธรรมดามากกว่าในสถานการณ์ปกติ เพราะในตอนสถานการณ์ไม่ปกติ มันจะเห็นการกระทำของมนุษย์ได้ชัดว่าเขาเป็นจริงในสิ่งที่เขาอ้างว่าเขาเป็น คนที่พิสูจน์ตัวเองว่ายังมั่นคงในความศรัทธาและความเชื่อมั่นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่ธรรมดาั้นพระเจ้าจะถือว่าเขาเป็นผู้ศรัทธาในความหมายที่แท้จริง

การผ่านการทดสอบหมายถึงการเป็นผู้ศรัทธาโดยการเสียสละ นั่นคือ การยอมรับและการยืนหยัดสังขธรรมเมื่อคนทั่วไปปฏิเสธมัน การเป็นคนที่ยืนหยัดในความเชื่อของตัวเองเมื่อคนอื่นมีแต่ความสงสัย การเป็นผู้ศรัทธาแม้จะต้องตัดความต้องการของตัวเองออกไป การยอมรับสังขธรรมแม้เมื่อการปฏิเสธมันไม่มีการสูญเสียใด การใช้ข้ายแม้ในตอนที่ยับยั้งซึ่งใจดูเป็นความรอบคอบมากกว่าการยืนหยัดมั่นคงในยามสถานการณ์ที่บอกว่าจะให้หนี การยอมจำนนในสถานการณ์ที่ต้องการให้ตัวเองรอดพ้นจากอันตราย การล้อมหัวยอมจำนนเมื่อมีโอกาสแสดงความโอหัง การสนับสนุนและการร่วมมือเมื่อเท่ากับการยอมจำนนและการเสียสละทุกสิ่ง

ในสถานการณ์ที่ไม่ธรรมดานั้น ตัวตนภายในของมนุษย์จะถูกเปิดเผยออกมา หลังจากนั้น จะไม่มีใครมีโอกาสที่จะมาอ้างว่าตัวเองเป็นอะไรในสิ่งที่ตัวเองไม่ได้เป็น

4 คนที่ทำความชั่วคิดว่าพวกเขาจะรอดพ้นไปจากเรา กระนั้นหรือ? ชั่วช้าๆ ที่พวกเขาตัดสินใจเช่นนั้น ⁵ ใคร ก็ตามที่หวังจะพบพระเจ้าควรรู้ว่าเวลาที่พระเจ้าทรง กำหนดไว้จะมาถึงอย่างแน่นอน และพระองค์ทรงได้ยินทุกสิ่งและทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ⁶ และใครก็ตามที่ตืนรนต่อสู้อยู่ เขาก็ตืนรนต่อสู้อยู่เพื่อผลดีของตัวเองเอง แท้จริง พระเจ้า ไม่ทรงต้องอาศัยสิ่งทั้งหลายที่พระองค์ทรงสร้างมา ⁷ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายนั้น เราจะลบล้างความชั่วทั้งหลายจากพวกเขาและเราจะ ตอบแทนพวกเขาสำหรับสิ่งดีที่พวกเขาได้ทำไว้⁸

8 เราได้สั่งมนุษย์ให้ทำดีต่อพ่อแม่ของเขา แต่ถ้ามหากเขา ทั้งสองบังคับให้สูเจ้านำสิ่งใดที่สูเจ้าไม่รู้มาเป็นภาคีร่วม กับฉัน สูเจ้าก็จงอย่าเชื่อฟังทั้งสอง สูเจ้าทั้งหลายจะต้องกลับมาหาฉัน แล้วฉันจะบอกสูเจ้าถึงสิ่งที่คุณเจ้าได้ทำไว้ ⁹ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น แน่แน่นอน เรา จะให้พวกเขาได้อยู่ในหมู่ผู้ทรงคุณธรรม^๗

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦﴾ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾

^๗ การเป็นผู้ศรัทธานั้นมักเป็นสิ่งที่ขัดกับกระแสของกาลเวลา มันเท่ากับการเป็นผู้เคารพสักการะพระเจ้าในบรรยากาศของการบูชาวิบุรุษ เป็นคนปฏิบัติตามหลักการในบรรยากาศที่ให้ความสำคัญแก่อารมณืปรารถนา การพยายามใช้ชีวิตเพื่อโลกหน้าในบรรยากาศที่ผู้คนใช้ชีวิตเพื่อผลประโยชน์แห่งโลกนี้

ชีวิตเช่นนี้ต้องการการตืนรนต่อสู้อยู่ ผู้ที่มีความศรัทธาในพระเจ้าและผู้ที่มีหวังการตอบแทนจากพระเจ้าเท่านั้นที่ยังคงยึดมั่นบนหนทางที่เต็มไปด้วยขวากหนามนี้ได้

^๘ ในบรรดามนุษย์ด้วยกัน พ่อแม่ของเขา มีสิทธิอันยิ่งใหญ่ที่สุดเหนือเขา แต่เช่นเดียวกับที่ทุกสิ่งมีขอบเขต สิทธิของพ่อแม่ก็มีขอบเขตเช่นกันในแง่คำสอนของนบีที่ว่า “ไม่มีการเชื่อฟังผู้ใดถ้ามันหมายถึงการไม่เชื่อฟังพระเจ้าผู้สร้าง”

สิทธิของพ่อแม่ต้องได้รับการปฏิบัติ แต่เฉพาะตราบใดที่สิทธินั้นไม่ขัดกับสิทธิของพระเจ้า ถ้าคำสั่งของพ่อแม่ขัดกับคำสั่งของพระเจ้าเมื่อใด ในตอนนั้น มันจำเป็นที่เขาต้องไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพ่อแม่เหมือนกับที่มันจำเป็นสำหรับเขาต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพ่อแม่ในยามปกติ ในอิสลาม สิทธิของพ่อแม่หมายถึงการรับใช้พ่อแม่ มิใช่การเคารพสักการะ

10 ในหมู่มนุษย์นั้นมีคนที่ศรัทธาในพระเจ้า แต่เมื่อ พวกเขาได้รับความทุกข์ทรมาน ในหนทางของพระเจ้า พวกเขา ก็ถือเอา ความทุกข์ยากเดือดร้อนนั้นเป็น เหมือน การลงโทษของพระเจ้า แต่ถ้าหากมีการ ช่วย เหลือมาจากพระเจ้า พวกเขาจะกล่าว ว่า “เราอยู่กับ พวกท่านเสมอ” มิใช่พระเจ้า หรือที่ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่อยู่ ในหัวใจของผู้คนทั้ง หลาย? 11 แน่นนอน พระเจ้าจะ ทรงดูว่าใคร เป็นผู้ศรัทธาและจะทรงดูว่าใครเป็นผู้ ตลบ ตะแลง⁷

12 บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธารวมกล่าวแก่บรรดาผู้ ศรัทธา ว่า “จงปฏิบัติตามทางของเราและเรา จะแบกรับบาป ของพวกท่าน” ทั้งๆที่พวกเขา ไม่สามารถแบกรับบาป ของคนเหล่านั้น ได้ แท้จริง พวกเขาเป็นผู้โกหก 13 พวกเขา จะแบกภาระทั้งหลายของตัวเองและภาระ อื่นๆนอกไปจากภาระของพวกเขาเองด้วย และใน วันแห่งการพิณดินชีพ พวกเขาจะถูก สอบถามเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาได้ทำขึ้น⁸

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ؕ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾
وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَكِيمِينَ ﴿١٢﴾ إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ ﴿١٣﴾
وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَاهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٤﴾

⁷ เมื่อใครที่เรียกตัวเองว่าผู้ศรัทธา(หรือมุฮิมิน)แสดงตัวเองว่าเป็นเช่นนั้นต่อเมื่อเขาจะได้รับประโยชน์ บางอย่าง แต่หากไม่ได้เช่นนั้นแล้วจะคิดค่า คนเช่นนี้คือคนที่กูรอานเรียกว่า “คนตลบตะแลง” (มุนาฟิก) ผู้ศรัทธาแต่เพียงในนามเป็นผู้ที่ไม่พร้อมจะจ่ายราคาของความศรัทธา เขาและคนอื่นที่เหมือนกับเขาจะล้มเหลวในตอนທີ່พวกเขาต้องได้รับการพิสูจน์คุณค่าทางศีลธรรมของพวกเขา

⁸ การสร้างเรื่องโกหก(อไฟติรอป)ประกอบด้วย การพูดอะไรบางอย่างที่ตัวเองคิดขึ้นมาและหลังจากนั้น อ้างว่ามีมาจากพระเจ้า การสร้างสิ่งแปลกใหม่ผิดๆขึ้นมาในศาสนาหรือ(บิตอ๊ะฮฺ)และการอธิบาย ความหมายอย่างผิดๆก็ถูกรวมอยู่ในคำจำกัดความนี้ด้วย รูปแบบหนึ่งของการสร้างเรื่องโกหกก็คือ บุคคลสำคัญในหมู่ผู้ปฏิเสธพระเจ้าเรียกร้องให้คนที่มีความรู้ น้อยกว่าปฏิบัติตามแนวทางของพวกเขาและให้หลักประกันแก่คนเหล่านั้นว่าพวกเขาจะรับผิดชอบถ้าฝ่ายหลังถูกพระเจ้าสอบสวน แต่พระเจ้าไม่ได้ให้สิทธิ์เช่นนี้แก่ผู้ใด ดังนั้น การพูดดังกล่าวจึงเท่ากับการพูดเท็จในนามของพระเจ้า

มนุษย์พูดหลายอะไรหลายอย่างเพื่อตัวเอง แต่ถ้าพวกเขาเข้าใจถึงผลที่จะตามมาจากสิ่งที่พวกเขาพูด พวกเขาจะไม่กล่าวมันออกไป เมื่อคนที่พูดโดยไม่คิดเห็นความน่าสะพรึงกลัวของวันแห่งการพิพากษา สภาพของเขาพวกเขาจะแตกต่างไปอย่างสิ้นเชิงจากสิ่งที่เขาเป็นอยู่ในโลกปัจจุบัน

14 เราได้ส่งนุฮฺไปยังหมู่ชนของเขาและเขาได้อยู่กับ พวกเขาเป็นเวลาหนึ่งพันปีหย่อนห้าสิบปี หลังจากนั้น อุทกภัยได้ทำลายพวกเขาเพราะพวกเขาเป็นผู้ทำผิด¹⁵ แต่เราได้ช่วยนุฮฺและผู้ที่อยู่ในเรือใหญ่ และเราได้ทำให้เหตุการณ์ครั้งนั้นเป็นสัญญาณเตือนสำหรับชาวโลกⁿ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾
وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾

ⁿ นบี นุฮฺมีชีวิตอยู่เป็นเวลา 950 ปี แม้ก่อนจะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนบี เขาก็เป็นคนดีและปฏิบัติตามศาสนาของอาดัม หลังจากได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนบี เขาได้ทำหน้าที่เป็นผู้เผยแผ่ศาสนาของพระเจ้าและตักเตือนผู้คนของเขา แต่ถึงแม้เขาได้พยายามอยู่เป็นเวลาหลายร้อยปี ผู้คนของเขาได้ปฏิเสธเขา ในที่สุด ผู้คนในชุมชนของเขาทั้งหมดยกเว้นเพียงไม่กี่คนได้ถูกทำลายโดยน้ำท่วมใหญ่

มีภูเขาสูงลูกหนึ่งซึ่งรู้จักกันว่าอะรารัตในเทือกเขาของอนาโตเลียตะวันออกบนพรมแดนระหว่างรัสเซียกับตุรกี ภูเขาลูกนี้มีความสูงกว่าห้าพันเมตร นักบินหลายคนได้ขับเครื่องบินผ่านเหนือภูเขา ลูกนี้กล่าวว่าพวกเขาเห็นวัตถุที่คล้ายเรือขนยอดเขาที่ถูกปกคลุมไปด้วยหิมะ ดังนั้น จึงมีคนพยายามที่ขึ้นไปถึงเรือลำนี้หลายครั้ง นักวิชาการมีทัศนะว่านี่คือเรือลำเดียวกับเรือของนบี นุฮฺตามคำบอกเล่าของศาสนา

ถ้าข้อมูลนี้ถูกต้อง มันก็หมายความว่าพระเจ้าได้เก็บรักษาเรือของนบี นุฮฺไว้จนกระทั่งปัจจุบันเพื่อเป็นสัญญาณแสดงว่ามนุษย์จำเป็นต้องได้รับการคุ้มครองเป็นพิเศษจากเรือของนบี นุฮฺเพื่อช่วยตัวเองให้พ้นจากพายุที่จะทำลายพวกเขาทั้งหมด ไม่สิ่งใดอื่นที่จะช่วยเหลือพวกเขาให้รอดจากความกริ้วของพระองค์

16 จงเล่าเรื่องราวของอิบรอฮีมเมื่อเขาได้กล่าวแก่หมู่ชน ของเขาว่า“จงเคารพสักการะพระเจ้าและจงเกรงกลัว พระองค์ นั้นเป็นการดีสำหรับพวกท่านหากพวกท่านรู้”¹⁷ แท้จริงแล้ว สิ่งที่พวกท่านเคารพสักการะแทนพระเจ้านั้น เป็นแค่เพียงรูปปั้น และพวกท่านกำลังสร้างสิ่งเท็จขึ้นมา ความจริงแล้ว สิ่งที่พวกท่านเคารพสักการะนอกไปจาก พระเจ้านั้นไม่มีอำนาจที่จะให้เครื่องยังชีพแก่พวกท่านได้ ดังนั้น จงแสวงหาเครื่องยังชีพจากพระเจ้าและจงเคารพ สักการะพระองค์และจงขอบคุณพระองค์ยังพระองค์ที่พวก ท่านจะถูกนำกลับไป¹⁸ ถ้าพวกท่านปฏิเสธสัจธรรม กลุ่มชนอื่นๆก่อนหน้าพวกท่านได้ปฏิเสธกันมาแล้ว” และหน้าที่ของศาสนทูตก็ไม่มีอะไรนอกไปจากการเผยแผ่ศาสนา¹⁹ อันชัดเจน⁷

وَابْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَعْبُدُوا اللَّهَ
وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّمَا
تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا
وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ
تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا
يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ
اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ ۚ إِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَإِن تَكْفُرُوا فَقَدْ
كَذَّبْتُمْ أُمَّةً مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى
الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾

⁷ การทำให้ผู้ใดหรือสิ่งอื่นใดนอกไปจากพระเจ้าองค์เดียวเป็นศูนย์กลางของความรู้สึกันมีเกียรติ เป็นบาปอย่างหนึ่ง เพราะมันเท่ากับการถือเอาสิ่งอื่นที่นอกเหนือไปจากพระเจ้ามีคุณสมบัติเหมือนพระเจ้า การถือเอาบางสิ่งมีคุณสมบัติเหมือนพระเจ้านี้เองที่ทำให้มนุษย์กลายเป็นผู้เคารพสักการะสิ่งนั้นนอกเหนือไปจากพระเจ้า

ในช่วงแรกของการกราบไหว้บูชารูปเคารพ มนุษย์เคยคิดว่ารูปปั้นต่างๆมีคุณสมบัติเช่นนั้น ปัจจุบันมนุษย์ก็ยังปฏิบัติไม่แตกต่างกัน มีแค่ชื่อของรูปเคารพในปัจจุบันนี้เท่านั้นที่แตกต่างจากในสมัยก่อน ความแตกต่างเพียงอย่างเดียวระหว่างสมัยโบราณกับสมัยปัจจุบันก็คือคนโบราณเคยถือว่าผลผลิตอันมากมายในไร่นาของพวกเขามาจากความกรุณาปราณีของเทพเจ้าบางองค์ที่ถูกสมมุติขึ้นมาในขณะที่มนุษย์ในปัจจุบันกล่าวว่า “การปฏิบัติเชื่อของเราเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของวิทยาศาสตร์ การเกษตรของเรา”

19 คนเหล่านี้ไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าทรงเริ่ม
ต้นการ สร้างสรรค์อย่างไรและหลังจาก
นั้นทรงทำให้มันเกิด ขึ้นอีกครั้งอย่างไร?
แน่นอน นี่เป็นการง่ายสำหรับ พระเจ้า²⁰ จง
บอกพวกเขาว่า “จงท่องเที่ยวไปใน แผ่นดิน
แล้วดูว่าพระองค์ทรงเริ่มต้นการสร้างสรรค์
อย่างไร? หลังจากนั้น พระเจ้าจะทรงให้
ชีวิตที่สอง ของพวกท่านเกิดขึ้นอีก พระเจ้า
ทรงมีอำนาจเหนือ ทุกสิ่ง²¹ พระองค์ทรง
ลงโทษผู้ที่พระองค์ทรง ประสงค์และทรง
เมตตาต่อผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และยัง
พระองค์ที่พวกท่านจะถูกนำกลับ²² พวก
ท่านไม่สามารถที่จะทำลายวัตถุประสงค์ของ
พระองค์ ทั้งในแผ่นดินและชั้นฟ้าได้ และ
พวกท่านไม่มีเพื่อน และผู้ช่วยเหลือใดๆ
นอกไปจากพระเจ้า”²³ บรรดา ผู้ปฏิเสธ
วจะนะที่พระองค์ทรงประทานมาและปฏิเสธ
การพบกับพระองค์นั้น พวกเขาสิ้นหวังต่อ
ความ เมตตาของฉนั้น และพวกเขาจะได้รับ
การลงโทษ อันเจ็บปวด⁷

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ
ثُمَّ يُعِيدُهُ^{٢٠} إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ
﴿٢١﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا
كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ
النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٢﴾ يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ
وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ
﴿٢٣﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ
اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٤﴾
وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ
أُولَٰئِكَ يَسْأَوْنَ مَن رَّحِمَتِي وَأُولَٰئِكَ
هُمَّ عَذَابُ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

⁷ เดิมที มนุษย์ไม่มีอยู่ แต่มนุษย์เกิดขึ้นในบางจุดของกาลเวลาเท่านั้น จากทัศนะนี้ ทำให้มันจะเป็นไปไม่ได้ที่การสร้างมนุษย์จะเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง? ซาห์ อับดุลกอดีร์ เดห์ลาวีได้เขียนถึงข้อสังเกตนี้ไว้อย่างมีความหมายว่า “ท่านได้เห็นการเริ่มต้นแล้ว ตอนนี้ ท่านก็สามารถคาดเดาว่ามันสามารถเกิดขึ้นอีกในอนาคต”

มนุษย์แต่ละคนเองเป็นตัวอย่างของการสร้างครั้งแรก ถ้าเขาต้องการตัวอย่างมากกว่านั้น เขาต้องสังเกตและศึกษาโลกอันกว้างใหญ่ไพศาลนี้ของพระเจ้า เขาจะเห็นว่าโลกทั้งหมดเต็มไปด้วยตัวอย่างที่มีชีวิตของสิ่งที่เกิดขึ้นนี้ พระเจ้าได้จัดเตรียมตัวอย่างเหล่านี้ไว้ในโลกนี้เพื่อที่มนุษย์จะได้เข้าใจว่าการสร้างครั้งที่สองคืออะไรและหลังจากนั้นจะได้ทำการงานที่เป็นประโยชน์ต่อเขาในขั้นตอนต่อไปของการมีชีวิต

24 คำตอบอย่างเดียวจากหมู่มนุษย์ของอิบรอฮีมก็คือ “จง ฆ่าเขาหรือเอาเขาไปเผาไฟ” แต่พระเจ้าได้ทรงช่วยเขา ให้พ้นจากไฟแน่นอน ในนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับหมู่มนุษย์ผู้ศรัทธา²⁵ อิบรอฮีมกล่าวว่า “พวกท่านยึดเอา การเคารพรูปปั้นอื่นๆเป็นการส่งเสริมมิตรภาพกัน ใน ระหว่างพวกท่านแทนพระเจ้า แต่ในวันแห่งการพิพากษาพวกท่านจะปฏิเสธกันและบางคนจะสาปแช่งกันและกัน และที่พำนักของพวกท่านคือไฟและพวกท่านจะไม่มีผู้ช่วย เหลือ”²⁶ ลูฏเป็นผู้หนึ่งที่ศรัทธาในเขาและกล่าวว่า “ฉันจะอพยพไปยังแผ่นดินอื่นเพื่อพระผู้อภิบาลของฉัน พระ องค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”²⁷

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ
قَالُوا أَقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ اللَّهُ
مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّنْ
دُونِ اللَّهِ مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ
بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ
بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا
لَكُمْ مِّنْ نَّصِيرِينَ ﴿٢٦﴾ * فَفَامِنَ
لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي
إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

²⁵ ขนบธรรมเนียมทางสังคมใดที่มีสถานะเป็นประเพณีของชาติไม่นานนักจะกลายเป็นความต้องการตามมาตรฐานสำหรับทุกคนของสังคมนั้น บนพื้นฐานนี้เองที่ความสัมพันธที่ได้อุทิศสร้างขึ้น มา ผลประโยชน์ทุกอย่างถูกเชื่อมโยงอยู่กับมันและคุณค่าของมนุษย์จะถูกประเมินตามนั้น ในสมัยโบราณ ลัทธิการกราบไหว้รูปเคารพได้มีสถานะเป็นประเพณีประจำชาติดังกล่าว

อับราฮัมได้บอกชาวอิรักว่าการกราบไหว้บูชารูปเคารพที่พวกเขาทำกันนั้นเป็นเพียงขนบธรรมเนียม มิได้มาจากสัจธรรมที่แท้จริงและมันจะหมดความสำคัญไปทันทีเมื่อชีวิตปัจจุบันสิ้นสุดลง แต่คนที่สนับสนุนเขาเพียงคนเดียวคือลูฏลูกพี่ลูกน้องของเขา ผู้คนของเขาเริ่มเป็นศัตรูต่อเขาจนถึงกับโยนเขาลงไปในกองไฟ อย่างไรก็ตาม พระเจ้าได้ช่วยชีวิตของเขาไว้ เขาได้รับรางวัลตอบแทนอันสูงสุดไม่เพียงแต่ความจำเริญในโลกหน้าเท่านั้น แต่ยังมีลูกหลานที่ดีอีกหลายคนซึ่งในจำนวนนี้ได้เป็นนบีสืบต่อกันมาเป็นเวลาอีกสี่พันปี อิสฮากลูกชายของเขาและยาโคบหลานของเขาได้เป็นนบีและหลังจากนั้นสายโซ่ของการเป็นนบีได้สืบต่อกันมาในครอบครัวนี้จนมาถึงเยซูส ในหมู่ลูกหลานชาวมัดยัน(บุตรชายอีกคนหนึ่งของอับราฮัม)ก็ยังมีซอัยบ์อีกคนหนึ่งที่เป็นนบี ในทำนองเดียวกัน อิสฮามีลูกชายของอับราฮัมก็เป็นนบีและในบรรดาลูกหลานของเขาก็มีมูฮัมมัดเกิดขึ้นเป็นนบี และความ เป็นนบีของคนเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อไปจนกระทั่งถึงวันพิพากษา

ประวัติศาสตร์ของอับราฮัมนี้มีบทเรียนหนึ่งสำหรับบรรดาผู้บูชาความเท็จเช่นเดียวกับเป็นแหล่งที่มาของแสงสว่างสำหรับบรรดาผู้ยืนอยู่บนฐานที่มั่นคงของสัจธรรม

27 เราได้ประทานอิสรากและยะกูบแก่เขา และได้ประทาน ความเป็นนบีและคัมภีร์แก่ลูกหลานของเขา เราได้ประทาน รางวัลของเขาในโลกนี้แก่เขา และในโลกหน้าเขาจะอยู่ใน หมู่ผู้ทรงความดี

28 เราได้ส่งลู่ไปยังผู้คนของเขาและเขาได้กล่าวแก่ผู้คน ของเขาว่า“พวกท่านได้ทำสิ่งลามกที่ไม่เคยมีใครคนใด ในโลกทำมาก่อน”²⁹ พวกท่านเข้าหาผู้ชายด้วยกันและ พวกท่านปล้นสะดมผู้คนบนหนทางและกระทำความลามก อนาจารในที่ชุมนุมของพวกท่าน” แต่คำตอบจากหมู่ชน ของเขาก็คือ “จงนำการลงโทษของพระเจ้ามาสิถ้าหากสิ่ง ที่ท่านพูดเป็นความจริง”³⁰ ลู่ได้กล่าวว่า “โอ้ พระผู้ อภิบาล โปรดช่วยฉันต่อหมู่ชนผู้ก่อความเสียหายเหล่านี้ ด้วยเถิด”³¹

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَءَاتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأْتُونَ الْفَحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ أَيْبُنْكُمْ لَأَتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيَكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَئِنَّا لَبَعْدَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

²⁷ ลู่ได้ออกจากบาบิโลนไปตั้งถิ่นฐานอยู่ในจอร์แดน พระเจ้าได้ให้เขาเป็นนบีและมอบหมายให้เขาทำหน้าที่ปฏิรูปคนในชุมชนของเขา ชุมชนนี้ตั้งอยู่ที่เมืองโซดอมใกล้ทะเลตายและเป็นชุมชนที่เสพติดนิสัยที่ผิดธรรมชาติมนุษย์ นั่นคือการมีความสัมพันธ์ทางเพศในหมู่ผู้ชายด้วยกัน ด้วยความชั่วนี้ความชั่วอื่นจึงเป็นที่แพร่หลายในหมู่พวกเขา แต่พวกเขาไม่ยอมปฏิรูปตัวเอง

คำพูดที่ว่า “จงนำการลงโทษจากพระเจ้ามายังเราสิ” เป็นการพูดกับนบีลู่ ไม่ได้พูดกับพระเจ้า ผู้คนของนบีลู่ถูกดูเขาอย่างมากเพราะพวกเขาเชื่อว่ามันเป็นไปไม่ได้ ด้วยการไม่เชื่อฟังเขา ผู้คนเหล่านี้จึงต้องเผชิญกับการลงโทษของพระเจ้า ดังนั้น พวกเขาจึงทำหยาบเขาให้น่าการลงโทษของพระเจ้าลงมายังพวกเขาถ้าสิ่งที่เขาพูดเป็นความจริง

31 เมื่อทูตทั้งสามของเราได้มายังอิบรอฮีม พร้อมกับข่าวดี (เรื่องการทำเนียดิสฮา) พวกเขาได้บอกเขาด้วยว่า “เรา กำลังจะไป ทำลายผู้คนของเมืองนี้ เพราะว่าชาวเมืองนี้ ได้ กลายเป็นผู้กระทำความชั่ว” 32 อิบรอฮีม ได้กล่าวว่ “แต่ ลูฏอยู่ในเมืองนั้นด้วย” พวกเขาจึงได้กล่าวว่า “เรารู้ดีว่า ใครอยู่ในนั้น เราจะช่วยเขาและครอบครัวของเขายกเว้น ภรรยาของเขา เพราะนางเป็นหนึ่งในบรรดา ผู้ที่ยังคงอยู่ ข้างหลัง” 33 เมื่อทูตของเรา ได้มายังลูฏ เขารู้สึกกังวลและ หวั่นใจถึง พวกเขา แต่พวกเขา กล่าวว่า “จงอย่ากลัว และ อย่าเป็นทุกข์ใจ เราจะช่วยเหลือท่าน และคนของท่านให้ ปลอดภัยยกเว้นภรรยา ของท่านที่อยู่รั้งหลัง” 34 เรากำลัง จะนำการ ลงโทษจากท้องฟ้าลงมายังผู้คนของเมืองนี้ เพราะความชั่วที่พวกเขากระทำ” 35 แนนอน ความ หายนะของเมืองนี้ที่เราได้ทิ้งไว้เป็น สัญญาณอันชัดเจน อย่างหนึ่งสำหรับบรรดา ผู้ใช้เหตุผลของพวกเขา”

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ
 قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ
 إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ
 إِنِّي فِيهَا لُوْطٌ قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ
 بِمَنْ فِيهَا لَنَنْجِيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ
 كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَمَّا أَنْ
 جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَاءَ يَوْمٍ وَّضَاقَ
 بِهِمْ دَرْعًا وَقَالُوا لَا تَحْفَ وَلَا تُحْزِنْ
 إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أُمَّرَأَتَكَ
 كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٤﴾ إِنَّا
 مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ
 رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا
 يَفْسُقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا
 آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٦﴾

31 แผ่นดินไหวอย่างรุนแรงได้ทำลายพื้นที่บริเวณเมืองโซดอมและโกโมราห์ที่ชุมชนของลูฏตั้งอยู่ หุบเขาที่เขียวขจีที่ชุมชนนี้อาศัยอยู่เป็นเวลาสี่พันปีจึงเต็มไปด้วยน้ำที่มีความเค็มหนาแน่นของทะเลตาย

ตามคัมภีร์กุรอาน การทำลายนี้เกิดขึ้นโดยทูตสวรรค์ของพระเจ้า แต่นักภูมิศาสตร์และนักโบราณคดี กล่าวว่ามันเป็นผลมาจากกระบวนการตามธรรมชาติทางภูมิศาสตร์เมื่อมีภูเขาหลายลูกปรากฏใน บริเวณนี้จึงมีหุบเขาเกิดขึ้นซึ่งในทางตอนใต้ได้ถูกน้ำทะเลท่วมในเวลาต่อมา ด้วยเหตุนี้ แผ่นดิน ที่แห้งแล้งจึงจมอยู่ใต้น้ำ ตอนนั้นมันเป็นที่ยูจักกันว่าชายฝั่งทางใต้ที่ตื้น (Shallow Southern Coast) ของทะเลตาย คัมภีร์กุรอานเรียกเหตุการณ์ที่ดูเหมือนเป็นเพียงการเกิดขึ้นทางกายภาพในการ สันนิษฐานของมนุษย์นี้ว่าสัญญาณจากพระเจ้า

บรรดาผู้เชี่ยวชาญมีทัศนะว่าซากปรักหักพังของบริเวณนี้ซึ่งใช้ไม่ได้แล้วยังคงมีอยู่ใต้ท้องทะเล ไม่ ต้องสงสัยเลยว่าในเหตุการณ์นี้มีบทเรียนอยู่ แต่บทเรียนนี้มีไว้สำหรับบรรดาผู้พยายามที่จะศึกษา สิ่งต่าง ๆ อย่างลึกซึ้ง

36 ยังขามัดยัน เราได้ส่งพี่น้องของพวกเขา มา นั่นคือ ซุฮัยบ์ เขาได้กล่าวว่า “หมู่ชนของฉัน จงเคารพสักการะ พระเจ้าและจงคำนึงถึงวันสุดท้าย จงอย่าทำความชั่วและแพร่ความเสียหายในแผ่นดิน”³⁷ แต่พวกเขาเหล่านั้น ปฏิเสธเขา ดังนั้น แผ่นดินไหวอย่างรุนแรงจึงได้ทำลาย พวกเขา และพวกเขาได้นอนสิ้นชีวิตอยู่ในที่อาศัยของพวกเขา³⁸

38 เช่นเดียวกับชาวฮิธาและชาวษะมูด สุเจ้าได้เห็นซาท ที่อยู่อาศัยของพวกเขาอย่างชัดเจนแล้ว ซาตานได้ทำให้ การงานของพวกเขาเป็นที่ดูดีแก่พวกเขาและได้ทำให้พวกเขาหลงออกไปจากหนทางที่ถูกต้องถึงแม้ว่าพวกเขาเป็นคนมีสติปัญญา³⁹

وَالِي مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ
يَنْقَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَرْجُوا الْيَوْمَ
الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ
فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَثِيمِينَ
وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ
مِّن مَّسْكِنِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ
الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ
السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ

³⁷ ชุมชนที่ซุฮัยบ์ถูกแต่งตั้งให้เป็นนับเป็นชุมชนการค้า อย่างไรก็ตาม คนในชุมชนนี้มีความโลกมากจนพวกเขาใช้วิธีการทุจริตทุกอย่างในการหาเลี้ยงชีพ นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมคนในชุมชนนี้จึงแพร่การทุจริตออกไปอย่างกว้างขวางในแผ่นดิน การค้าขายที่ชอบธรรมคือวิธีการหาเลี้ยงชีพที่ถูกต้องในขณะที่การทุจริตและการเอารัดเอาเปรียบเป็นบาป

นับซุฮัยบ์ได้เตือนผู้คนของเขาว่าอย่าลืมนึกถึงเรื่องโลกหน้าในขณะที่ทำมาหากินในโลกนี้ เขาขอร้องผู้คนให้ใช้ชีวิตในลักษณะที่พวกเขาสามารถหวังความเป็นอยู่ที่ดีกว่าในโลกหน้าได้ แต่ถึงแม้เขาได้พยายามอย่างถึงที่สุดแล้ว ผู้คนในชุมชนของเขาต่างไม่ใส่ใจในคำเตือนของเขา ผลที่ตามมาก็คือ ชุมชนของเขาถูกทำลายตามกฎของพระเจ้า บ้านของผู้คนซึ่งมีเสียงของชีวิตดังกึกก้องได้กลายเป็นบ้านแห่งความตายและการถูกทำลายสำหรับพวกเขา

³⁸ การลงโทษตอบแทนของพระเจ้าก็เหมือนกับที่เกิดขึ้นกับชาวฮิธาและชาวษะมูด พวกเขาฉลาดหลักแหลมในเรื่องกิจการทางโลก แต่พวกเขาได้แสดงความโง่ที่สุดออกมาในเรื่องโลกหน้า พวกเขาเรียนรู้วิธีการเจาะภูเขาเป็นบ้านพัก แต่ไม่รู้จักความลับของการก่อสร้างชีวิตภายใต้ทางนำของนบีของพวกเขา เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็คือสิ่งที่เรียกกันว่ากรยกย่องเทิดทูนการงานอย่างผิดๆ ซาตานได้ทำให้พวกเขาหลงผิดคิดว่าการสร้างฐานะทางโลกของพวกเขาคือจุดหมายที่แท้จริงของชีวิต และถ้าพวกเขาได้รับความสำเร็จ ปัญหาใดๆ ก็จะไม่เกิดขึ้นหลังจากนั้น แต่การหลอกลวงนี้ไม่มีประโยชน์อะไรสำหรับพวกเขาและการทุจริตนั้นฉลี่ยไม่เกิดประโยชน์กับผู้ใดไม่ว่าจะในเวลาใดก็ตาม โนฮัมยิบรอธาน ชาวฮิธาตั้งถิ่นฐานอยู่ในพื้นที่ทางใต้ของคาบสมุทรอาหรับซึ่งตอนนี้เป็นประเทศเยเมน อะฮ์กออฟและฮัจญเราะเมาต์ ส่วนชาวษะมูดตั้งถิ่นฐานอยู่ในพื้นที่ส่วนเหนือของอิญาซที่ขยายไปตั้งแถวรอบบิซจนถึงอะเกาะบะฮ์และจากมะดีนะฮ์และคอยบ์รฺไปจนถึงตัยมาและตะบู๊ก

39 กอรูน ฟาโรห์และฮามานก็เช่นกัน มูซา ได้มายังพวกเขาพร้อมทั้งหลักฐานอันชัดแจ้ง แต่พวกเขาโอหังวางตัว เป็นใหญ่ในแผ่นดิน แต่กระนั้น พวกเขาก็ไม่สามารถหลุดรอดไปจากเรา⁴⁰ ดังนั้น เราได้ลงโทษพวกเขาแต่ละคน ตามบาปของเขา บางพวกเราได้ส่งพายุที่กระหน่ำหิมะใส่ พวกเขา บางพวกถูกเอาชีวิตรัดด้วยการระเบิดอย่างกึกก้อง และบางคนเราได้ให้แผ่นดินสูบจมหายไป และบางคนเรา ได้ทำให้จมน้ำพระเจ้ามิได้ ทรงอธรรมต่อพวกเขา แต่ พวกเขาเองต่างหากที่อธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง⁷

وَقَرُّونَ وَفَرَعُونَ وَهَمَانٌ
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ
فَأَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا
سَابِقِينَ ﴿٦٧﴾ فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِمْ
فَمِنْهُمْ مَن أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
وَمِنْهُمْ مَن أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ
مَن خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ
مَن أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ
لِيظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿٦٨﴾

⁷ เมื่อใดก็ตามที่คนในชุมชนที่ได้รับการเชิญชวนสู่สังฆกรรมปฏิบัติเสาะหนีที่ถูกส่งไปยังพวกเขา พวกเขาจะถูกทำลายด้วยความหายนะต่าง ๆ ที่มายังพวกเขาจากบนฟ้าหรือจากแผ่นดิน ชุมชนของนบีสุฏก็ได้รับความหายนะจากลมพายุที่นำก้อนหินมาตกใส่ ชาวฮีบรู ชาวอะมูดและชาวมัดยันได้ถูกลงโทษด้วยฟ้าร้องกึกก้องกำปนาทและฟ้าผ่า ส่วนกอรูนถูกแผ่นดินสูบจมหายไป ฟาโรห์และฮามานจมน้ำตายในทะเล

เหตุผลร่วมกันสำหรับการลงโทษเหล่านี้ก็คือความทะนงตนอย่างผิด ๆของผู้คนที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือพวกเขาปฏิบัติเสาะการเรียกร้องสู่สังฆกรรมเพราะเหตุผลว่ามันจะทำให้สถานะอันสูงส่งของพวกเขาสิ้นสุดลง

41 บรรดาผู้ที่ยึดเอาผู้คุ้มครองอื่นนอกไปจากพระเจ้านั้น เปรียบเหมือนกับแมงมุมที่ชักใยทำรังของมันและรังที่ บอบบางที่สุดก็คือรังของแมงมุมถ้าพวกเขาเหล่านี้ได้รู้
42 พระเจ้าทรงรู้ว่าใครที่พวกเขาวิงวอนนอกไปจาก พระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ 43 นั่นคือการเปรียบเทียบที่เราได้ยกมาเพื่อสอนมนุษย์ แต่ไม่มีผู้ใดเข้าใจมันนอกจากผู้มีความรู้
44 พระเจ้าทรง สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินอย่างมีวิฤตประสงค์ แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา⁷

مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ أَخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾
 إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾
 وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ لَضَرْبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾
 خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾

⁷ ตรงนี้ได้แสดงให้เห็นว่าคนที่เห็นใยแมงมุมและได้รับบทเรียนเกี่ยวกับความจริงจากใยแมงมุมเป็นคนที่มีความรู้ในความหมายที่แท้จริง นี่เป็นการแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าใครเป็นผู้มีความรู้ในสายตาของพระเจ้า พวกเขาไม่ใช่คนที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในพุดจากตำรา แต่เป็นผู้ที่มีความสามารถซึมซับรับคำแนะนำที่ดีจากสัญญาณต่างๆของพระเจ้าที่กระจายอยู่ทั่วโลกของพระองค์และคนที่ความคิดของเขาสามารถขยายเหตุการณ์เล็กๆให้เป็นบทเรียนอันยิ่งใหญ่ เมื่อการเรียนรู้ไปถึงขั้นสุดท้ายของการรู้จักพระเจ้า(มะอริฟะฮฺ) มันจะถูกเรียกในอีกชื่อหนึ่งว่าความศรัทธาหรืออิมาน

45 (ไอ้หนี่) จงอ่านสิ่งที่ถูกเปิดเผยแก่เจ้าจาก คัมภีร์⁷ และ จงดำรงนมาชเป็นปกติ แท้จริง การนมาชจะยับยั้งเขา จากความลามกและการกระทำที่ชั่วช้า และการระลึก ถึงพระเจ้านั้นเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่า พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สุเจ้าทำทั้งหมด^๗

أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى
عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ
أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

⁷ “จงอ่านสิ่งที่ถูกเปิดเผยแก่เจ้าจากคัมภีร์” ในที่นี้หมายถึง “การเผยแผ่สิ่งที่พระเจ้าประทานมา” นั่นคือ การอ่านกุรอานให้ผู้คนได้ฟังและทำให้พวกเขาเข้าถึงเจตนาของพระเจ้า งานแห่งการเผยแผ่นี้เป็นงานที่ต้องอาศัยความอดทนเป็นอย่างมาก การจะทำงานนี้ได้ดี คนผู้ทำงานนี้ต้องเป็นปรารถนาดีต่อผู้ต่อต้านเขา เขาต้องไม่สนใจการกระทำอันเกินเลยของคนเหล่านั้นและเขาต้องมองไปที่คนที่เขาเรียกรื่องเชืษวชนเป็นแขกของเขาถึงแม้ว่าพวกเขาจะเป็นคู่แข่งและผู้ต่อต้านเขาก็ตาม

การนมาชยับยั้งคนจากความชั่วในชีวิตประจำวันฉันใด มันก็ช่วยผู้เผยแผ่สังฆธรรมให้พ้นจากพฤติกรรมที่ไม่ใช่การเผยแผ่สังฆธรรมฉันนั้น คนที่จะเป็นผู้เผยแผ่ศาสน์ของพระเจ้าได้ก็มิแต่คนที่หัวใจของเขาเต็มไปด้วยการระลึกถึงพระเจ้าและคนที่ค้อมหัวต่อพระเจ้าด้วยความจริงใจเท่านั้น

^๗ การนมาช(หรือ “เศาะลาฮฺ”)ยับยั้งมนุษย์ไม่ให้เกิดความชั่ว ถ้ามนุษย์ยอมค้อมหัวหรือก้มกราบต่อพระเจ้าด้วยความกระตือรือร้น เขาจะเกิดความสำนึกเรื่องความรับผิดชอบและความถ่อมตนขึ้นมา ลักษณะนิสัยที่เกิดขึ้นในตัวของมนุษย์จากสิ่งนี้ทำให้เขาทำสิ่งที่ควรทำและละเว้นจากสิ่งที่เขาไม่ควรทำ

เมื่อมนุษย์ได้รับความรู้ที่สมบูรณ์โดยการรู้จักพระเจ้าอย่างลึกซึ้ง(มะอฺริฟะฮฺ) ผลที่ตามมาคือการนึกถึงพระเจ้าจะแทรกซึมเข้าไปในการมีชีวิตของเขา นี่คือนสิ่งที่หมายถึงการระลึกถึงพระเจ้า(ซิกรุลลอฮฺ) ตาน้ำแห่งการระลึกถึงพระเจ้าหรือซิกรุลลอฮฺนี้จะผุดขึ้นมาจากและแผ่ซ่านไปทั่วร่างกายและวิญญาณของเขา เมื่อมาถึงขั้นสูงสุดของวิญญาณตรงจุดนี้ มนุษย์จะเริ่มกล่าวถ้อยคำสรรเสริญพระเจ้าและนี่คือรูปแบบที่สูงสุดของการนมาชหรือการแสดงความเคารพสักการะ

46 โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงโต้แย้งกับชาวคัมภีร์ ด้วยวิธีการ ที่ดีที่สุด (แต่จงอย่าทำเช่นนั้น) กับพวกเขาบางคนที่ไม่เป็น ธรรม จงบอกพวกเขาว่า“เราศรัทธาในสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เราและที่ถูกประทานลงมาแก่พวกท่าน พระเจ้าของ เราและพระเจ้าของพวกท่าน เป็นพระองค์เดียว และเรา เป็นผู้นอบน้อม ยอมตนต่อพระองค์”ก

47 (โอ้นบี) เช่นเดียวกัน เราได้ประทาน คัมภีร์แก่เจ้า บรรดา ผู้ที่เราประทานคัมภีร์ ก่อนหน้าก็คือศรัทธามัน และบางคนใน หมู่ คนของเจ้าก็ศรัทธามันเช่นกัน มีแต่บรรดา ผู้ปฏิเสธ สัจธรรมเท่านั้นที่ปฏิเสธสิ่งที่เรา ประทานมา 48 เจ้าไม่ สามารถอ่านหนังสือ ใดๆก่อนหน้านั้นและเจ้าก็ไม่ได้เขียน มันด้วย มือของเจ้า ถ้าหากเป็นเช่นนั้น พวกบูชา ความ เท็จอาจจะเกิดความสงสัย 49 แต่ถู รรธานเป็นการเปิดเผย ความจริงที่ชัดเจนต่อ หัวใจของบรรดาผู้ที่ได้รับความรู้ มีแต่บรรดา ผู้ทำความผิดเท่านั้นที่ไม่ยอมรับความจริงที่ เราประทานมา

﴿ وَلَا تَجِدُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بَالِغِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا ءَامَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴾
 ﴿ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا تَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴾
 ﴿ وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذْآ لَا زَتَابَ الْمَطْلُوبِ ﴾
 ﴿ بَلْ هُوَ ءَايَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوْتُوا الْعِلْمَ وَمَا تَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴾

^ก แทนที่จะติดอยู่กับการพูดที่ไม่จำเป็นและการค้นหา มันเป็นการดีกว่าถ้าผู้เผยแผ่สัจธรรมจะ ทักทายผู้มีทำที่ไม่ดีต่อเขาอย่างเป็นทางการและหลีกเลี่ยงพวกเขาเหล่านั้นไป แต่สำหรับบรรดา ผู้จริงใจและจริงจัง เขาต้องพยายามอธิบายและสร้างความกระจ่างให้พวกเขาในเรื่องสัจธรรม ยิ่ง ไปกว่านั้น คำพูดของผู้เผยแผ่สัจธรรมต้องเต็มไปด้วยสิ่งที่ก่อให้เกิดสติปัญญาแก่ผู้ที่เขาพูดด้วย เขาต้องนำเสนอสาส์นของเขาในลักษณะที่ดึงดูดผู้ที่เขาพูดด้วย ทั้งนี้เพื่อที่จะพูดกับความคิดของเขา สิ่งที่เขานำไปเชิญชวนต้องประกอบด้วยคำแนะนำที่ดีและต้องไม่เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการโต้เถียง

^ข คนมีสองประเภท ประเภทแรกคือคนที่มีความรู้ในเรื่องสัจธรรมอยู่แล้ว อีกประเภทหนึ่งคือคนที่ ไม้มีความรู้เลย อย่างไรก็ตาม คนประเภทสองนี้ก็รู้จักสัจธรรมในระดับของธรรมชาติที่เขาได้อยู่ คน ประเภทแรกคือคนที่อ่านหนังสือในขณะที่คนประเภทหลังจะใช้สิ่งที่เขามีอยู่ตามธรรมชาติของเขา

ถ้าคนมีความจริงใจและจริงจัง พวกเขาจะยอมรับสัจธรรมทันที คนกลุ่มหนึ่งอาจรู้จักมันว่าเป็น คัมภีร์จากเบื้องบนในขณะที่อีกกลุ่มหนึ่งอาจรู้จักมันว่าเป็นคัมภีร์ของธรรมชาติ สัจธรรมจะเปิดเผย ตัวเองให้แก่แต่ละคนตามหัวใจของเขาเอง

แต่มนุษย์มักหลงผิดติดอยู่กับปัญหาต่างๆทางจิตวิทยาซึ่งทำให้พวกเขาไม่ทันคิดที่แท้จริงว่าไปใน ทางปฏิเสธ พวกเขายังคงปฏิเสธสัจธรรมถึงแม้ว่าจะมีปัจจัยและเหตุผลหลายอย่างสนับสนุนก็ตาม

50 พวกเขาบอกว่า “ทำไมจึงไม่มีสัญญาณจากพระผู้ อภิบาลของเขาถูกส่งลงมายังเขา?” จึงบอกพวกเขาว่า “สัญญาณทั้งหลายนั้นอยู่ที่พระเจ้าและฉันเป็นเพียงผู้ ตักเตือนดังที่เห็นกันอยู่เท่านั้น” 51 ยังไม่เพียงพอ สำหรับพวกเขาอีกหรือที่เราได้ประทานคัมภีร์นี้แก่เจ้า เพื่อมาอ่านให้แก่พวกเขา? แท้จริง ในนั้นมีความจำเริญ และการตักเตือนสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา 52 (ไอ้คนปรี) จึงกล่าวเถิด “เพียงพอแล้วที่พระเจ้าจะทรงเป็นพยาน ระหว่างฉันกับพวกท่าน พระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งทั้งหลาย ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ส่วนบรรดาผู้เชื่อ ในความเท็จและปฏิเสธพระเจ้าจะเป็นผู้ที่ขาดทุน”ก

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتُ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾ أَوْلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيِّنًا وَبَيِّنَاتٍ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْبَطْلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٣﴾

^ก ผู้คนเคยแย้งว่ามีมุฮัมมัดไม่ได้รับสัญญาณต่าง ๆ ของพระเจ้าเหมือนกับที่คนอื่น ๆ ได้รับ เช่น โมเสส คำตอบของพระเจ้าต่อคนเหล่านี้ก็คือสัญญาณหรือปาฏิหาริย์ เช่นนั้นเป็นเรื่องของพระเจ้า ไม่เกี่ยวอะไรกับบรรดานบี การช่วยเหลือต่อการเรียกร้องสู่สัจธรรมของนบีมุฮัมมัดก็คือการโต้แย้งที่มีเหตุผล มีเพียงบางครั้งหรือบางสถานการณ์ที่จำเป็นจำเป็นเท่านั้นที่พระเจ้าจะประทานสัญญาณหรือปาฏิหาริย์ของพระองค์แก่นบี แต่บางครั้ง พระองค์ก็ไม่ให้

ความศรัทธาเป็นประสบการณ์ทางจิตสำนึก ความศรัทธาพบที่ของมั่นในหัวใจของมนุษย์เมื่อเขาได้รับความมั่นใจในเหตุผลที่ทำให้การสนับสนุนนั้น คนที่ยอมรับบางสิ่งหลังจากการทดสอบสิ่งนั้นด้วยเหตุผลคือผู้มีบทบาทสนับสนุนสัจธรรมและคนที่ยังหมกมุ่นอยู่กับการถกเถียงในเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกันคือผู้บุชชาความเท็จ

53 พวกเขาต้องการให้เจ้ารีบนำการลงโทษมายัง พวกเขา ถ้าหากว่าเวลาไม่ได้ถูกกำหนดไว้ การลงโทษอาจจะเกิดขึ้นแก่พวกเขาแล้ว และแน่นอน ที่สุด มันจะเกิดขึ้นอย่างฉับพลันในขณะที่พวกเขา ไม่คาดคิดแม้แต่คิดเดียว 54 พวกเขาขอให้เจ้าเร่งนำการลงโทษมาในขณะที่นรกได้ล้อมรอบบรรดา ผู้ปฏิเสธไว้หมดแล้ว 55 ในวันที่การลงโทษครอบ คลุมพวกเขาจากข้างบนและจากใต้เท้าของพวกเขา พวกเขาจะถูกบอก ว่า“นี่ จงลิ้มรสสิ่งที่เจ้าทำได้ กระจ่างไว้”^๗

وَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لِّجَاءِهِمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾
يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

^๗ การงานของมนุษย์สร้างสวรรค์ให้เขาและการงานของเขาก็สร้างนรกไว้ให้เขาด้วยเช่นกัน ถ้าเป็นไปได้ในการที่จะมองถึงผลของการงานที่ผู้ยึดแนวทางปฏิเสธและอวดดี มันก็จะเห็นได้ว่าการงานของเขานั้นส่งสัญญาณถึงการลงโทษที่เขาสมควรได้รับและที่ยังรอคอยเขาอยู่ก็หลังจากนั้นอย่างชัดเจน ความตายจะมาถึงและนำเขาไปสู่โลกที่เขาสร้างไว้สำหรับตัวเอง

ความโหดส่วนใหญ่ของมนุษย์มิใช่อะไรมากไปกว่าผลของความไม่รู้ความจริงเกี่ยวกับการมีชีวิตของเขาเอง ถ้าความไม่รู้นี้ถูกแทนที่โดยความรู้ เขาจะเป็นคนที่แตกต่างไปอย่างสิ้นเชิง

56 โอ้บรรดาบ่าวผู้ศรัทธาของฉัน แผ่นดิน
 ของฉันนั้น กว้างใหญ่ไพศาลดังนั้น จง
 เคารพสักการะฉันเท่านั้น 57 ทุกชีวิตต้องได้
 สัมผัสความตายแล้วในที่สุด สูเจ้า จะถูกนำ
 กลับมายังเรา 58 ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและ
 กระทำความดีนั้น เราจะให้พวกเขาได้พำนัก
 อยู่ใน วิมานแห่งสวรรค์ที่เบื้องล่างมีลำน้ำ
 หลายสายไหลผ่าน พวกเขาจะได้อยู่ในนั้น
 ตลอดไป ช่างเป็นรางวัลอัน ประเสริฐแท้ๆ
 สำหรับผู้กระทำความดี 59 และผู้ที่ อดทน
 และวางใจในพระผู้อภิบาลของพวกเขา
 60 สัตว์ตึงก็ชนิดที่มีได้แบกบัจฉัยยังชีพมา
 กับตัวมัน พระเจ้าต่างหากทรงประทาน
 บัจฉัยยังชีพแก่มันและ แก่ผู้เจ้าด้วย และ
 พระองค์ทรงได้ยินทุกสิ่งและทรง รอบรู้ทุกสิ่ง
 ๗

يَعْبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي
 وَاسِعَةٌ فَإِنِّي فَاعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ كُلُّ نَفْسٍ
 ذَاقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ
 ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُم مِّنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا
 تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
 نِعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ ﴿٥٨﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا
 وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَأَيِّن مِّن
 دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا
 وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾

^๗ บางครั้ง การเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งจำเป็นในวิธีการทำงานซึ่งจำเป็นต้องเปลี่ยนไปตามบรรยากาศ
 ของอิทธิพลแวดล้อมในลักษณะที่สัญญาสุดยบียะฮ์ได้ทำให้ฉากของการทำสงครามเปลี่ยนแปลงจาก
 สนามรบสู่สนามของการทำงานเผยแผ่ แต่บ่อยครั้ง มันต้องอาศัยขั้นตอนที่สำคัญ เช่น การอพยพ
 ของหนีจากมักกะฮ์สู่เมดีนะฮ์

ในอายะฮ์เหล่านี้ ผู้มีความศรัทธาที่อาศัยอยู่ในมักกะฮ์ได้ถูกบอกกล่าวถ้าชาวมักกะฮ์ทำลายพวกเขา
 พวกเขาจะออกจากมักกะฮ์อพยพไปยังสถานที่อื่นบางแห่งและเคารพสักการะพระเจ้าที่นั่นต่อไป นี่
 แสดงให้เห็นว่าการใช้ความอดทนและความไว้วางใจหมายถึงการมั่นคงในการนมาซและไม่ได้คิดจะ
 ปะทะกับศัตรู ถ้าพระเจ้าประสงค์จะให้พวกเขามีท่าที่เป็นศัตรูภายใต้สถานการณ์ใด คำสั่งน่าจะให้
 ต่อสู้กับบรรดาผู้ต่อต้านต่อไป และไม่ใช่ให้เคลื่อนย้ายออกไป

61 ถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า “ใครสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และใครที่ทำให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ อยู่ได้อานาจ?” แน่نون พวกเขาจะกล่าวว่า “พระเจ้า” ดังนั้นแล้ว พวกเขาจะถูกหลอกหลงอีกได้อย่างไร?

62 พระเจ้าเป็นผู้ทรงประทานปัจจัยอย่างมากมายแก่ บ่าวที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงประทานอย่างจำกัด แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริงพระเจ้าทรงรอบรู้ ทุกสิ่ง

63 และถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า “ผู้ใดที่หลั่งน้ำฝน ลงมาจากท้องฟ้าและทรงทำให้แผ่นดินมีชีวิตขึ้นมาโดย น้ำฝนนั้น?” แน่نونพวกเขาจะกล่าวว่า “พระเจ้า” จง กล่าวเถิดว่า “การสรรเสริญทั้งหลายเป็นของพระเจ้า” แต่ถึงกระนั้น พวกเขาส่วนใหญ่ก็ยังไม่เข้าใจ⁷

وَلِيْنَ سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَاَسْحَرَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ
لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ فَاِنِّيْ يُؤْفِكُوْنَ ﴿٦١﴾ اللّٰهُ
يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهٖ
وَيَقْدِرُ لَهٗٓ اِنْ اَللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ
﴿٦٢﴾ وَلِيْنَ سَأَلْتَهُمْ مِّنْ نَّزْلِ مِنَ
السَّمٰوٰتِ مَآءٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ مِنْ
بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ قُلِ الْحَمْدُ
لِلّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٦٣﴾

⁷ การสร้างโลกและท้องฟ้าเป็นเหตุการณ์สำคัญที่มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถทำได้ การโคจรของดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ การที่ฝนตกลงมาและมีพืชพรรณต้นอ่อนสีเขียวโผล่ออกมาจากผืนดิน เป็นปรากฏการณ์อันยิ่งใหญ่เกินกว่าที่ใครจะทำให้เกิดขึ้นได้นอกไปจากพระเจ้า

บรรดาผู้ที่กราบไหว้บูชารูปเคารพเองไม่เชื่อว่าพวกเขาได้ทำให้สิ่งมหัศจรรย์อันยิ่งใหญ่เหล่านี้เกิดขึ้น แม้กระนั้นก็ตาม หลายคนเคารพสักการะสิ่งอื่นนอกไปจากพระเจ้าโดยหวังว่าพวกเขาจะได้รับความจำเริญทางโลกมากขึ้น อย่างไรก็ตาม เมื่ออำนาจทั้งหมดอยู่กับพระเจ้า ใครเล่าจะหนีไปจากพระองค์ที่สามารถใช้อิทธิพลในการกระจายปัจจัยยังชีพในชีวิตประจำวัน?

64 ชีวิตแห่งโลกนี้มีโชอินใดนอกไปจากการ
ละเล่นและ การบันเทิง ที่ฟ้านักแห่งชีวิต
ที่แท้จริงนั้นคือโลกหน้า ถ้าพวกเขาได้รู้
65 เมื่อพวกเขาขึ้นเรือ พวกเขาได้ วังวอน
ต่อพระเจ้า จริ่งใจในความศรัทธาของพวก
เขา ที่มีต่อพระองค์ แต่หลังจากนั้น เมื่อ
เรานำพวกเขามา สู่แผ่นดินอย่างปลอดภัย
พวกเขาได้นำสิ่งอื่นมาเป็น ภาคักกับพระองค์
66 ดังนั้น พวกเขาได้แสดงความ เกรคุณต่อ
สิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขา จงปล่อย ให้
พวกเขาสนุกสนานรื่นเริงไปชั่วขณะ แล้วไม่
ช้า พวกเขาจะได้รู้ⁿ

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ
وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ
الْحَيَاةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٥﴾
فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِّ دَعَوْا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ
إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٦﴾ لِيُكْفُرُوا بِمَا
ءَاتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

ⁿ เหตุผลที่แท้จริงสำหรับการหลงผิดของมนุษย์ก็คือว่าเขามัวแต่สาละวนอยู่กับความสวยงามและ
ปัญหาของโลกที่เขาไม่สามารถข้ามมันไปได้และคิดได้อย่างอิสระ

เพื่อที่จะไปถึงสวรรค์ เราต้องยกตัวเองให้อยู่เหนือสิ่งที่ยปรากฏอยู่ภายนอกและเป็นสิ่งวิเศษ คน
ส่วนใหญ่ไม่สามารถทำเช่นนั้นได้และนั่นคือเหตุผลว่าทำไมพวกเขาไม่พบสวรรค์

ในโลกนี้ ครั้งแล้วครั้งเล่าที่มนุษย์ได้รับประสบการณ์ที่เตือนเขาให้รู้ว่าเขาไม่สามารถช่วยเหลือตัว
เองได้ ในตอนนั้น เมื่อเขาไม่มีอะไรเหลืออยู่ ความเป็นมนุษย์ตามธรรมชาติจริงๆในตัวเขาได้ถูก
ปลุกให้ตื่นขึ้นมา แต่ทันทีที่สภาพการณ์ต่างๆกลับเขาสู่ภาวะปกติอีกครั้ง เขาก็กลายเป็นคนไม่ใส่ใจ
และโอหังเหมือนเมื่อก่อน ในบรรดาประสบการณ์เช่นนี้ก็คือการเดินทางที่ได้ถูกกล่าวไว้ในอายะฮ์นี้
มนุษย์ต้องรู้ว่าโอกาสใช้เสรีภาพที่เขาได้รับในระหว่างชีวิตนี้มีเพียงไม่กี่วัน หลังจากความตาย เขา
จะต้องเผชิญกับโลกใหม่ที่มีปัญหาต่างกันอย่างสิ้นเชิง

67 พวกเขาไม่เห็นหรือว่าเราได้ให้ที่ปลอดภัยสำหรับ พวกเขาในขณะที่ผู้คนรอบๆพวกเขาได้ถูกขับไล่ออกไป? กระนั้นแล้ว พวกเขายังศรัทธาความเท็จและปฏิเสธ ความโปรดปรานของพระเจ้าอีก กระนั้นหรือ?⁶⁸ และ ผู้ใดเล่าที่ทำความผิดยิ่งไปกว่าคนที่สร้างเรื่องเท็จเกี่ยวกับพระเจ้าหรือปฏิเสธสัจธรรมเมื่อมันได้มาถึงเขาแล้ว? นรกมิใช่หรือที่เป็นสถานที่พักอันเหมาะสมสำหรับบรรดา ผู้ปฏิเสธสัจธรรม?⁶⁹ ส่วนบรรดาผู้ต่อสู้ในหนทางของเรา เราจะนำทางพวกเขาไปยังทางของเรา และแท้จริง พระเจ้าทรงอยู่กับผู้ทำความดีทั้งหลาย

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا
 وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ
 أَفَبِالْبِطْلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ
 يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى
 عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا
 جَاءَهُ ۗ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
 لِلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا
 لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ
 الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

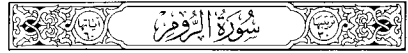
⁶⁸ มัสญิดอันศักดิ์สิทธิ์ของมักกะฮ์ กล่าวคือ กะอับะฮ์เป็นของขวัญอันมหัศจรรย์ของพระเจ้า พระเจ้าได้ทำให้หัวใจของผู้คนเต็มไปด้วยความตื่นตะลึงเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาเห็นมันจนแม้แต่คนโง่ก็ยังละทิ้งความชั่วของตัวเองเมื่อไปถึงที่นั้น ความศักดิ์สิทธิ์ของกะอับะฮ์เป็นหนึ่งในสัญญาแห่งอำนาจของพระเจ้า มันเรียกร้องผู้คนให้เปิดหัวใจสู่พระเจ้า แต่สิ่งที่ผู้ซื่อสัตย์ทำก็คือการนำเอาคุณสมบัติต่างๆของพระเจ้าไปให้แก่สิ่งอื่นที่ไม่ใช่พระเจ้าและเปลี่ยนแปลงสัญญาที่ผูกพันการอุทิศตนของผู้คนไปสู่สิ่งเหล่านั้น แต่ที่เลวร้ายไปยิ่งกว่านั้นก็คือเหมือนบีมีฮัมมัดแนะนำพวกเขาให้ละทิ้งรูปเคารพที่สร้างกันขึ้นมาเองตามจินตนาการและค้อมหัวต่อพระเจ้าที่แท้จริงเพียงองค์เดียว พวกเขา กลับกลายเป็นศัตรูต่อท่าน

ในบรรยากาศเช่นนั้น ความสูญเสียที่บรรดาผู้ศรัทธาได้รับในโลกนี้ไม่มากไปกว่ารางวัลตอบแทนที่พระเจ้าได้ประทานแก่พวกเขา การละทิ้งความสะดวกสบายทางวัตถุทำให้พวกเขาได้เข้าใกล้การได้รับประสบการณ์ทางจิตวิญญาณ ความสุขใฝ่ภายนอกของสิ่งต่างๆไม่อยู่ในสายตาของพวกเขา แต่ความจริงของภายในของสิ่งต่างๆเป็นสิ่งที่พวกเขามองหา

30. ชาวโรมัน

อัล-รุม

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ อะลีฟ ลาม มีม

² พวกโรมันได้ถูกพิชิตแล้ว ³ ในแผ่นดินไกลๆ และ หลังจากการปราชัยของพวกเขาแล้ว อีกไม่นาน พวกเขาจะได้รับชัยชนะ ⁴ ภายในเวลาไม่กี่ปี(เพราะ)พระเจ้าเป็นเจ้าของอำนาจในการตัดสินใจทั้งก่อนและหลัง ในวันนั้น บรรดาผู้ศรัทธาจะได้อินรีงยินดีด้วย ⁵ ใน การช่วยเหลือของพระเจ้า พระองค์ทรงช่วยเหลือผู้ที่ พระองค์ทรงประสงค์และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตา⁷

الْم ﴿١﴾ غَلِبَتِ الرُّومُ ﴿٢﴾ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ
وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَيِّئَاتُ
﴿٣﴾ فِي بَضْعِ سِنِينَ ﴿٤﴾ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ
وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥﴾
بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦﴾

⁷ ในตอนที่อิสลามปรากฏขึ้นในแผ่นดินอาหรับ โลกมีสองอาณาจักรใหญ่ นั่นคือ อาณาจักรโรมัน คริสเตียนและอาณาจักรเปอร์เซียไซโรแอสเตอร์ สองอาณาจักรนี้มีการปะทะกันบ่อยครั้ง ใน ค.ศ. 603 อาณาจักรเปอร์เซียได้โจมตีอาณาจักรโรมันโดยอาศัยความได้เปรียบของฝ่ายหลัง หลังจากนั้น อาณาจักรโรมันก็ได้รับความพ่ายแพ้ครั้งแล้วครั้งเล่าจนในปี ค.ศ.616 ส่วนใหญ่ของอาณาจักรโรมันรวมทั้งเมืองเยรูซาเล็มได้ถูกพวกเปอร์เซีย(อิหร่าน)ยึดไป ไม่มีมุฮัมมัดได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนบีใน ค.ศ.610 และท่านได้เริ่มเผยแผ่หลักศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวในเมืองมักกะฮ์ ดังนั้น นี่จึงเป็นช่วงเวลาของการต่อสู้ระหว่างความศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวกับลัทธิการกราบไหว้รูปเคารพ พวกกราบไหว้รูปเคารพในเมืองมักกะฮ์ได้หยีบยกเอาการต่อสู้ที่พรมแดนทางตอนเหนือของพวกตนมาบอกมุสลิมพวกพี่น้องที่กราบไหว้รูปเคารพของพวกตน กล่าวคือ ชาวไซโรแอสเตอร์ผู้บูชาไฟได้สร้างความปราชัยให้แก่พวกชาวคัมภีร์และพี่น้องของมุสลิม(กล่าวคือชาวคริสเตียน) และพวกเขา(พวกกราบไหว้รูปเคารพ)ก็จะเอาชนะมุสลิมในที่สุดเช่นกัน ในตอนนั้น กูรอานได้พูดล่วงหน้าชี้ชัดแย้งกับกระแสของสถานการณ์ในเวลานั้นว่า ภายในสิบปี พวกโรมันจะได้กลับมามีอำนาจเหนือพวกอิหร่านอีกครั้งหนึ่ง นักประวัติศาสตร์โรมันกล่าวว่าทันทีหลังจากนั้นเฮราคลิอัสกษัตริย์โรมันก็ได้มาพลิกผันสถานการณ์จนในปี ค.ศ.623 เขาได้นำกองทัพโจมตีพวกอิหร่านเป็นการแก้แค้น ใน ค.ศ. 624 เขาก็ได้รับชัยชนะเด็ดขาดเหนืออาณาจักรเปอร์เซีย ภายในปี ค.ศ.627 เขาสามารถยึดดินแดนที่ถูกพวกอิหร่านยึดไปกลับคืนมาได้ทั้งหมด ดังนั้น เหตุการณ์ดังกล่าวจึงพิสูจน์ว่ากูรอานเป็นสิ่งที่พระเจ้าประทานมาเพราะไม่มีใครนอกจากพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถพูดถึงอนาคตได้อย่างถูกต้อง เช่นนั้น ยิ่งไปกว่านั้น เหตุการณ์เหล่านี้ยังชี้ว่าชัยชนะหรือความพ่ายแพ้ที่อยู่ในมือของพระเจ้าโดยตรง การตัดสินใจของพระองค์เท่าที่ใครจะได้ชัยชนะและใครจะพ่ายแพ้ ความตกต่ำและความรุ่งเรืองของอีกชาติหนึ่งอาจดูเป็นเรื่องปกติธรรมดาของโลก แต่สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นมิอะไรแฝงอยู่ข้างใน

ทุกเหตุการณ์เกิดขึ้นโดยทศวรรค์จำนวนมากมายของพระเจ้าถึงแม้มนุษย์ไม่สามารถมองเห็นทศวรรค์เหล่านั้น ในทำนองเดียวกัน โลกปัจจุบันภายนอกก็มีด้านที่มองไม่เห็นเช่นกัน และนั่นคือโลกหน้า

⁶ นี่คือสัญญาของพระเจ้า พระเจ้าไม่เคยผิดสัญญา ของพระองค์ แต่มนุษย์ส่วนใหญ่ไม่รู้

⁷ พวกเขารู้แต่ เพียงภายนอกของชีวิตแห่งโลกนี้ แต่พวกเขาไม่คำนึง ถึงโลกหน้า

⁸ พวกเขาไม่เคยพิจารณาภายในตัวของพวกเขาเอง บ้างเลยหรือ? พระเจ้าได้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและ แผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างมันเพื่อวัตถุประสงค์ อย่างหนึ่ง และเพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งซึ่ง ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว? แต่มนุษย์ส่วนใหญ่กลับปฏิเสธการพบกับพระ ผู้อภิบาลของพวกเขา ⁹ พวกเขาไม่เคยเดินทางไปตาม แผ่นดินแล้วดูถึงผลสุดท้ายของบรรดาผู้คนก่อนหน้า พวกเขาว่าเป็นอย่างไรกระนั้นหรือ? พวกเขาเหล่า นั้นมีพลังเข้มแข็งกว่าพวกเขา มากมาย คนเหล่านั้นขุด แผ่นดินและสร้างอะไรไว้บนนั้นมากมายกว่าที่พวกเขา สร้าง และศาสนทูตของพวกเขาได้มายังพวกเขา พร้อม กับสัญญาอันชัดแจ้ง มิใช่พระเจ้าที่ทรงรอธรรมต่อ พวกเขา แต่พวกเขาเองต่างหากที่รอธรรมต่อตัวของ พวกเขาเอง ¹⁰ ในที่สุด ผลสุดท้ายของผู้ทำความชั่ว ก็คือความชั่วเพราะพวกเขาปฏิเสธสัญญาทั้งหลาย ของพระเจ้าและเยาะเย้ยมัน⁷

وَعَدَ اللَّهُ لَا تُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ. وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾
 يَعْلَمُونَ ظَهْرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ ﴿٧﴾ أُولَئِكَ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ ۗ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ﴿٨﴾
 أُولَئِكَ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۖ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ۖ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا السُّوْءَىٰ ۗ أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾

⁷ การระลึกถึงพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ(โดยการนมาซ)และการคิดใคร่ครวญนำมนุษย์ไปสู่การค้นพบพระเจ้า โดยการคิดใคร่ครวญหนึ่งเองที่มนุษย์พบพระเจ้า ในโลกปัจจุบัน พระเจ้าได้แพร่กระจายสัญญาของพระองค์ไปทั่วทุกแห่ง ในสภาพแวดล้อมของมนุษย์ ในจักรวาลโดยรอบและในคำสอนของนบี บรรดาผู้พิจารณาสัญญานเหล่านี้ของพระเจ้าอย่างจริงจังจะพบพระเจ้า

เหตุผลที่ยืนยันถึงการมีอยู่ของพระเจ้าก็คือตัวแทนของพระเจ้าบนหน้าแผ่นดิน ถ้ามนุษย์ได้รับเหตุผลที่ถูกต้องและเขาไม่ใส่ใจ มันก็เหมือนกับว่าเขาไม่สนใจพระเจ้าเอง สำหรับคนเช่นนี้ไม่มีอะไรต่อหน้าพระเจ้าออกไปจากความสูญเสียตลอดกาล

11 พระเจ้าทรงเริ่มต้นการสร้าง และจะทรงทำมันอีก ดังนั้น ยังพระองค์ที่ผู้เจ้าทั้งหลายจะถูกนำกลับไป 12 วันที่ยามอวสานมาถึง พวกเขาที่ทำความผิดจะตะลึง จนพูดอะไรไม่ออก 13 และจะไม่มีผู้ใดที่พวกเขาตั้งขึ้นเป็นภาคีกับพระเจ้าจะเป็นผู้ขอไถโทษแทนพวกเขา และพวกเขาจะปฏิบัติเสวยบรรดาสิ่งที่พวกเขาตั้งขึ้นมาเป็น ภาคีด้วย 14 เมื่อยามอวสานมาถึง ในวันนั้น พวกเขา (มนุษย์) จะถูกแยกออกเป็นกลุ่มๆ 15 บรรดาผู้ศรัทธา และกระทำความดีจะได้อยู่ในสวรรค์ด้วยความสุขและ เบิกบาน 16 ส่วนบรรดาผู้ปฏิบัติเสวยธรรมและปฏิบัติเสวย สัญญาทั้งหลายของเราและการพบกันในโลกหน้า พวกเขาจะถูกนำมาสู่การลงโทษ 17 ดังนั้น จงสดุดี พระเจ้าในยามค่ำและในยามเช้า 18 และการสรรเสริญ ทั้งหมดนั้นเป็นของพระองค์ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และ (จงสดุดีพระองค์) ในยามบ่ายคล้อยและในกลางวัน⁷

اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءٌ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ﴿١٣﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُؤْمِنُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا فَمَّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٤﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٥﴾ فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٦﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٧﴾

⁷ การเกิดขึ้นของโลกอย่างสมบูรณ์เป็นข้อพิสูจน์ถึงการสร้างครั้งแรก ถ้าการสร้างแรกเกิดขึ้นได้ ทำไมการสร้างครั้งที่สองจะเป็นไปไม่ได้? ถ้าใครยอมรับโลกปัจจุบัน แต่ไม่ยอมรับโลกหน้า มันก็เท่ากับเขาปฏิเสธข้อพิสูจน์ความจริงที่เขาต้องยอมรับ

“ผู้ทำความผิด” ในที่นี้หมายถึงคนที่มีอิทธิพลที่นำการรณรงค์ต่อต้านสังคมและคนที่หาเหตุผลโต้แย้งสนับสนุนการปฏิบัติสังคม เมื่อการระเบิดของวันอวสานทำลายระบบของโลก ผู้ทำความผิดทั้งหลายจะรู้ทันทีว่าการช่วยเหลือที่พวกเขาภาคภูมิใจนักเป็นสิ่งที่ไม่มีเหตุผล พวกเขาจะรู้ว่าคำพูดที่พวกเขาขมขื่นมาสนับสนุนจุดยืนของพวกเขาทั้งหมดจะกลายเป็นความเท็จทั้งหมด เมื่อพวกเขาเห็นสถานการณ์ไม่เป็นไปตามที่พวกเขาคาดหวัง พวกเขาจะตกตะลึงจนพูดอะไรไม่ออก

ในวันแห่งการพิพากษา มนุษย์จะถูกแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งประกอบด้วยบรรดาผู้สดุดีและสรรเสริญพระเจ้า และอีกกลุ่มหนึ่งประกอบด้วยบรรดาผู้มัลลัษณะตรงข้าม คนกลุ่มแรกคือบรรดาผู้ที่ตระหนักถึงการมีอยู่ของพระเจ้าจนถึงขนาดที่ว่าพระองค์เป็นเรื่องเดียวในการสนทนาของพวกเขา ปราภฏการณ์ที่ชัดเจนของการสดุดีพระเจ้าและการสรรเสริญของพระองค์คือการรณมาชวันละห้าเวลา ในอายะฮ์นี้ การสรร “ในตอนเช้า” หมายถึงการรณมาชพะญูร์

การรณมาชมักริบและอิซฮ์อ์ถูกรวมอยู่ในคำว่า “ในยามค่ำ” การรณมาชตอนกลางวันถูกเรียกว่า “ซุฮรี” ในขณะที่บ่ายคล้อยคือเวลา “อัศรี”

19 พระองค์ทรงนำชีวิตออกมาจากความตายและทรงนำ ความตายออกมาจากชีวิต และทรงให้ชีวิตแก่แผ่นดิน หลังจาก การตายของมັນและสุเจ้าจะถูกนำออกมา จาก ความตายในลักษณะเดียวกัน²⁰ และ หนึ่งในสัญญาณ ทั้งหลายของพระองค์ก็คือ พระองค์ได้ทรงสร้างสุเจ้ามา จากฐลีดิน และ จงดูเถิดว่าสุเจ้าได้เป็นมนุษย์ที่ทวีจำนวน มากขึ้นทั่วแผ่นดิน²¹ และอีกสัญญาณหนึ่ง ของพระองค์ ก็คือพระองค์ได้ทรงสร้างคู ครองสำหรับสุเจ้าจากตัวของ สุเจ้าเองเพื่อ สุเจ้าจะได้พบความสงบกับนางและได้ทรง ทำให้มีความรักและความเอ็นดูขึ้นระหว่าง สุเจ้า แน่นนอน ในนั้นมีสัญญาณมากมาย สำหรับหมู่ชนผู้ใคร่ครวญ⁷

مُخْرِجُ الْحَيِّ مِنَ الْمَمِيَّتِ وَمُخْرِجُ
الْمَمِيَّتِ مِنَ الْحَيِّ وَصَلَّى الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ نُخْرِجُكَ ۞ وَمِنْ
آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا
أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ۞ وَمِنْ
آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ
بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۞

⁷ สิ่งมหัศจรรย์อย่างหนึ่งของโลกปัจจุบันคือการเจริญเติบโตและการพัฒนา ที่นี้ เราจะพบสิ่งที่ไม่เติบโตเปลี่ยนเป็นสิ่งที่สามารถเติบโตและเพิ่มขึ้น ที่นี้ แผ่นดินที่ไม่มีชีวิตหรือสารที่อยู่ในพื้นดินเปลี่ยนแปลงและก่อตัวเป็นมนุษย์ที่เคลื่อนไหวและพูดได้ ด้วยเหตุนี้ อารยธรรมของมนุษย์จึงอยู่รอดมาเป็นเวลานานนับพันปีอยู่ในขณะนี้ การเปลี่ยนแปลงนี้ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีการจัดเตรียม มีสัดส่วนที่เหมาะสมและประสมกลมกลืนกันอย่างลงตัวไม่อาจเป็นไปได้วันเสียแต่ว่ามันเป็นผลงานของพระเจ้าผู้ทรงอำนาจ

ความจริงก็คือว่าถ้ามนุษย์ตรีภพต้องการการสร้างของพระเจ้าให้ลึกซึ้ง เขาจะรู้สึกว่าการมีอยู่ของพระเจ้าสะท้อนอยู่ในทุกสิ่ง

22 อีกหนึ่งในสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือการสร้าง ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและความแตกต่างของภาษา และสีผิวของสุเจ้าแน่นอน ในนั้นมีสัญญาณมากมาย สำหรับบรรดาผู้มีความรู้²³ และหนึ่งในสัญญาณทั้งหลาย ของพระองค์คือการหลับนอนของสุเจ้าในตอนกลางคืน หรือในตอนกลางวันและการแสวงหาความโปรดปราน ของพระองค์แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณมากมาย สำหรับ หมู่คนที่ฟั่ง²⁴ และอีกหนึ่งในสัญญาณทั้งหลายของ พระองค์คือพระองค์ได้ทรงให้สุเจ้าเห็นสายฟ้าแลบเป็นที่ หวาดกลัวและเป็นความหวัง และพระองค์ได้ทรงให้ น้ำฝนลงมาจากท้องฟ้าและได้ทรงให้ชีวิตแก่แผ่นดินด้วย น้ำนั้นหลังจากที่มันได้ตายไปแน่นอน ในนั้นมีสัญญาณ มากมาย สำหรับหมู่ชนผู้ใช้เหตุผล^๗

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَالْوَالِدِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِّنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

^๗ จักรวาลและทุกสิ่งที่มีอยู่ในนั้นเป็นสัญญาณของพระเจ้า การเกิดขึ้นของมันจากที่ไม่เคยมีอยู่และความหลากหลายที่มีอยู่ในจักรวาลนั้นเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงอำนาจอันกว้างใหญ่ไพศาลของพระองค์ ความหมายที่มีอยู่ในทุกสิ่งสะท้อนถึงคุณสมบัติแห่งความเมตตาของพระองค์ การมีอยู่ของสิ่งที่เป็นตัวทำลายอย่างเช่นฟ้าผ่าทำให้เรารู้ว่าพระเจ้าจัดการลงโทษมนุษย์อย่างไร การฟื้นตัวของพืชสีเขียวบนแผ่นดินหลังจากที่มันแห้งแล้งเป็นแผ่นดินว่างเปล่าแสดงให้เห็นถึงการเกิดใหม่และการฟื้นคืนชีพอีกครั้ง

ทั้งหมดนี้เป็นสัญญาณของพระเจ้า แต่สัญญาณเหล่านี้มีไว้สำหรับบรรดาผู้เงี่ยหูฟังการเรียกร้องอย่างเจียมๆของจักรวาล สำหรับบรรดาผู้ใช้สติปัญญาและความรู้ของพวกเขาวงศ์อย่างถูกต้องเท่านั้น

25 และอีกหนึ่งในสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คืออชันฟ้า และแผ่นดินได้ดำรงอยู่อย่างมั่นคงด้วยพระบัญชาของ พระองค์ หลังจากนั้น เมื่อพระองค์ทรงเรียกสุเจ้าออกมา จากแผ่นดิน สุเจ้าจะออกมาทันทีด้วยการเรียกเพียงครั้ง เดียว ²⁶ ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ล้วนเป็นของพระองค์ ทั้งหมดล้วนเชื่อฟังพระองค์ ²⁷ พระองค์คือผู้ทรงเริ่มแรกในการสร้าง หลังจากนั้น พระองค์จะ ทรงทำให้มันเกิดขึ้นมาอีกและนั่นเป็นการง่ายสำหรับพระองค์ และของพระองค์คือคุณลักษณะอันประเสริฐสุดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจผู้ทรง ปรีชาญาณⁿ

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ
وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ۗ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً
مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ خُرُجُونَ ﴿٢٥﴾
وَلَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
كُلٌّ لَهُ قَنِينُونَ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذِي
يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ
أَهْوَنُ عَلَيْهِ ۗ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

ⁿ ในความกว้างใหญ่ไพศาลของอวกาศ โลก ดวงอาทิตย์ ดาวเคราะห์และดาวฤกษ์ ปรากฏการณ์อันมหัศจรรย์เหล่านี้ทั้งหมดได้ประกาศว่าการที่พวกมันทำงานอย่างต่อเนื่องไม่หยุดนั้นเป็นเพราะคำบัญชาของผู้ควบคุมดูแลพวกมัน ถ้าหากไม่มีผู้ควบคุมในจักรวาลแม้แต่ขณะเดียว ระบบทั้งหมดจะกระจัดกระจายว่อนไปหมด ในโลกนี้ แม้แต่เครื่องบินธรรมดาจะต้องได้เกิดความหายนะถ้านักบินเสียการควบคุม ดังนั้น ระบบของจักรวาลอันใหญ่มหึมาจะดำเนินไปได้ได้อย่างไรหากปราศจากการควบคุมของผู้ควบคุม?

ถ้าอำนาจอันยิ่งใหญ่ที่แสดงอยู่ในจักรวาลเกิดขึ้นโดยผู้สร้างมัน มันก็เป็นเรื่องง่ายสำหรับพระองค์ที่ทำให้มันเกิดขึ้นมาอีกครั้งหรือทำให้มันฟื้นคืนชีพขึ้นมาหลังความตาย ถ้ามองว่าการสร้างครั้งแรกเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในจักรวาลทุกขณะ การยอมรับความเป็นไปได้ในการสร้างครั้งที่สองก็เหมือนกับการยอมรับความจริงที่ได้รับการพิสูจน์แล้ว ในจักรวาล อำนาจของพระเจ้าและความปรีชาญาณของพระองค์ปรากฏให้เห็นอยู่ในระดับสูงจนการอ้างว่าสิ่งสำคัญใด ๆ เกิดขึ้นจากพระเจ้าบนพื้นฐานนี้ไม่ใช่เรื่องที่ไกลจากความเป็นไปได้

28

พระองค์ได้ทรงเอาชีวิตของสุเจ้าเอง มาเป็นข้อเปรียบเทียบ เทียบสำหรับสุเจ้า สุเจ้า จะทำให้บรรดาบ่าวของสุเจ้ามี ส่วนอย่าง เท่าเทียมกันกับสุเจ้าในความมั่งคั่งที่เรา ได้ ประทานแก่สุเจ้าไหม? และสุเจ้าเกรง กลัวพวกเขา เหมือนกับที่สุเจ้าเกรงกลัว พวกสุเจ้ากันเองไหม? ใน ทำนองเดียวกัน นี่แหละที่เราอธิบายสัญญาณทั้งหลาย ของ เราให้เป็นที่ชัดเจนแก่หมู่ชนผู้ใช้สติปัญญา ²⁹ แต่ บรรดาผู้ไม่เป็นธรรมได้ปฏิบัติตาม อารมณ์ดำของพวก เขาโดยปราศจากความ รู้ใดๆ แล้วผู้ใดเล่าที่จะนำทางผู้ที่ พระเจ้าได้ ทรงปล่อยให้หลงทาง? และคนพวกนี้ไม่มีผู้ ช่วยเหลือ⁷

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ ۗ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْتَكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ ۚ كَذَلِكَ نَفِصَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٢٩﴾

⁷ ถ้าหากมีทรัพย์สินร่วมกัน คนที่มีส่วนก็มีสิทธิในทรัพย์สินนั้น และหุ้นส่วนทุกคนต้องคิดถึงหุ้นส่วน คนอื่นๆ แต่สถานะของพระเจ้ามิใช่เช่นนั้น พระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นที่เป็นพระผู้อภิบาลของจักรวาล ทั้งหมด ความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ที่พระองค์สร้างขึ้นมานั้นเหมือนกับความสัมพันธ์ ระหว่างนายกับบ่าวในระดับใหญ่ ไม่ใช่ความสัมพันธ์ของผู้มีส่วนในทรัพย์สิน ไม่มีใครให้บ่าวของตัวเองมีสถานะเท่าเทียมกับตัวเอง ในทำนองเดียวกัน ไม่มีใครในจักรวาลนี้ทั้งหมดที่มีสถานะเท่ากับ พระเจ้า ความเป็นพระเจ้านั้นมิได้สำหรับพระองค์เดียว ในขณะที่ถูกสร้างอื่นๆทั้งหมดมีแค่ เพียงการยอมจำนน นอกเหนือไปจากนี้แล้ว ความเท่าเทียมกันอื่นๆล้วนเป็นสิ่งก่อสร้างกันขึ้นมา ไม่ใช่ความเท่าเทียมที่อยู่บนพื้นฐานความเป็นจริงใดๆ

30 ดังนั้น (ไอ้คนนี่)จงตั้งมั่นแน่วแน่ต่อศาสนา โดยบริสุทธิ์ใจ และปฏิบัติตามธรรมชาติ ที่พระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ชาติ ขึ้นมา ไม่อาจมีการเปลี่ยนแปลงในธรรมชาติที่ พระเจ้าทรง สร้างขึ้นมา นี่คือนศาสนาที่ถูก ต้องและแท้จริง แต่มนุษย์ส่วน ใหญ่ไม่รู้³¹ จงหันไปยังพระเจ้าและเกรงกลัวพระองค์ และ จงดำรงนมาซและจงอย่าเป็นผู้ที่นำสิ่ง โดมาเป็นภาคีกับ พระเจ้า³² พวกที่ทำให้ ศาสนาของพวกเขาแตกแยกและ พวกเขา แดกออกเป็นนิกาย แต่ละพวกก็รีนเริ่งในสิ่ง ที่พวก เขามีอยู่⁷

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۚ فِطْرَتَ
 اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ
 لِخَلْقِ اللَّهِ ۗ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ
 وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾
 ﴿٣١﴾ * مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٢﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا
 دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا ۚ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا
 لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٣﴾

⁷ ศาสนาที่แท้จริงมีเพียงหนึ่งเดียวและศาสนานี้ถูกประทานมาในรูปแบบที่สมบูรณ์แก่ทุกคนนี้ ศาสนา นั้นคือการหันไปหาพระเจ้า เกรงกลัวพระเจ้า เคารพสักการะพระเจ้าและรับใช้พระเจ้าด้วยหัวใจและ และวิญญาน นี่คือนศาสนาแห่งธรรมชาติและมันแผ่ซ่านเข้าไปในวิญญานภายในของมนุษย์ นบี ทั้งหมดเคยแผ่สั่งสอนศาสนานี้ แต่ผู้ปฏิบัติตามนบีในรุ่นต่อมาได้แยกมันออกเป็นหลายศาสนา

นี่เป็นผลมาจากการที่คนรุ่นหลังได้เพิ่มเติมบางสิ่งเข้าไปในคำสอนดั้งเดิมของบรรดานบี การ สร้างเรื่องหยุ่มหยุ่มขึ้นมาในความเชื่อ การตีความศาสนาแบบใหม่ตามกาลเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งหมดนี้ได้ทำให้มีหลายศาสนาเกิดขึ้นมาจากศาสนาเดียว เมื่อมีสิ่งเพิ่มเติมเข้าไป ผู้คนก็เริ่มให้ ความสนใจสิ่งๆที่เพิ่มเติมเข้าไปมากกว่าศาสนาดั้งเดิมเพราะมีกลุ่มต่างๆตั้งตัวเองขึ้นมาขัดแย้งกัน กลุ่มหนึ่งเน้นสิ่งที่เพิ่มเติมไปอย่างหนึ่งในขณะที่อีกกลุ่มหนึ่งเน้นสิ่งเพิ่มเติมอีกอย่างหนึ่ง ในที่สุด ผู้ นับถือศาสนาเดียวกันก็แบ่งแยกกันออกเป็นนิกายต่างๆทางศาสนา

33 เมื่อทุกข์ภัยอันใดเกิดขึ้นแก่มนุษย์ พวกเขาก็วิงวอนต่อ พระผู้อภิบาลของพวกเขา โดยหันไปหาพระองค์อย่างนอบน้อม แต่เมื่อพระองค์ได้ทรงทำให้พวกเขาได้ลิ้มรสความเมตตาจาก พระองค์ พวกเขาได้เริ่มตั้งภาคีให้กับพระผู้อภิบาลของพวกเขา

34 และเนรคุณต่อสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขา ดังนั้น จงสนุกสนานกันไปเถิด เพราะในไม่ช้า สู่เจ้าจะได้รู้ 35 เรา ได้ส่งหลักฐานใด ๆ มายังพวกเขาเพื่อยืนยันเรื่อง ที่พวกเขา นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ แล้วกระนั้นหรือ?⁷

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ
مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَاهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً
إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾
لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ أَنْزَلْنَا
عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا
بِهِ يَشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾

⁷ ภายใต้สถานการณ์ปกติ มนุษย์พบว่าตัวเองมีอำนาจบางอย่าง ดังนั้น เขาจึงเกิดความรู้สึกโอหัง แต่เมื่อตกอยู่สถานการณ์วิกฤตที่ทำให้เขารู้สึกว่าเขาไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ม่านบังตาทั้งหลายจะถูกยกออกไปจากความคิดของเขา ในตอนนั้น เขาจะตัวเล็กลงและรู้ว่าตัวเองทำอะไรไม่ได้ เขาจึงเริ่มร้องขอพระเจ้าให้ช่วยเหลือ

นี่เป็นข้อพิสูจน์ทางจิตวิทยาที่ยืนยันถึงความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้า สิ่งนี้เองที่ทำให้ความจริงสะท้อนออกมาในประสบการณ์ส่วนตัวของแต่ละคน แต่มนุษย์โง่เขลาจนทนที่ที่สถานการณ์เริ่มคลี่คลายลง เขากลับลิ้มพระเจ้าและหันกลับไปโอหังเหมือนดังเดิม

36 เมื่อเราได้ทำให้มนุษย์ลิ้มรสความเมตตาของเรา พวกเขาก็รื่นเริงในสิ่งนั้น และเมื่อทุกข์ภัยอันใดเกิด ขึ้นแก่พวกเขาอันเนื่องมาจากความผิดที่พวกเขาได้ ทำไว้ พวกเขา ก็สิ้นหวัง³⁷ พวกเขาไม่เห็นหรือว่า พระเจ้าทรงประทานปัจจัยยังชีพอย่างเหลือหลายแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงจำกัด (แก่ผู้ที่ พระองค์ทรงประสงค์)? แน่หนอน ในนั้นมีสัญญาณ หลายอย่างสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา³⁸ ดังนั้น จึงให้ แก่ญาติสนิท ผู้ขัดสนและผู้เดินทางในสวนที่เขาดอง ได้ นี่คือนหนทางที่ดีที่สุดสำหรับบรรดาผู้แสวงหาความโปรดปรานจากพระเจ้า และคนเหล่านี้เท่านั้น ที่จะได้รับความสำเร็จที่แท้จริง³⁹ ดอกเบ็ยที่เกิด จากการให้ก้เพื่อที่ผู้เจ้าจะเพิ่มพูนความมั่งคั่งจาก ทรัพย์สินของผู้นั้นนั้น จะไม่เพิ่มขึ้นในสายตาของ พระเจ้า แต่จะไร้ก้ตามทีผู้เจ้าจ่ายไปเพื่อหวังความโปรดปรานจากพระเจ้านั้นจะเพิ่มพูน⁴

وَاِذَا اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا
وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ فَكَاتِ
ذَا الْقَرَبِيِّ حَقَّهُ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ
السَّبِيلِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ
وَجْهَ اللَّهِ وَأُوَلِّتِكَ هُمُ الْمَفْلُحُونَ
﴿٣٨﴾ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رَبِّا لَّيْرُبُوا فِي
أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرُبُّوْا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا
آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ
فَأُوَلِّتِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾

³⁷ ผู้ศรัทธาถือว่าทั้งความลำบากและความสะดวกง่ายตายมาจากพระเจ้า ดังนั้น เขาจึงหันไปหาพระเจ้าทั้งในยามดีและยามร้าย เมื่อได้รับความสุข เขาขอบคุณพระเจ้า และเมื่อได้รับความทุกข์ยากลำบาก เขาอดทน ในทางตรงข้าม คนที่ปฏิเสธสัจธรรมจะวางใจในตัวเอง ดังนั้น เมื่อเขามีความสุขสบาย เขาจะคุยโตโอ้อวด เมื่อเขาทำอะไรไม่ได้ เขาจะท้อแท้สิ้นหวังเพราะเขารู้สึกเขามาถึงขีดจำกัดสุดท้ายแล้ว นี่คือนตวบ่งชี้ของธรรมชาติว่าความรู้สึกอย่างแรกเป็นความรู้สึกที่ดีในขณะที่ความรู้สึกอย่างหลังเป็นความรู้สึกที่ไม่ดี

สัญลักษณ์อย่างหนึ่งของผู้ศรัทธาคือเขาใช้จ่ายทรัพย์สินของเขาเพื่อความพึงพอใจของพระเจ้า ดังนั้น เขาจะแบ่งทรัพย์สินของเขากับคนยากจนที่เป็นญาติหรืออาจไม่เป็นญาติกับเขาก็ได้ เขาใช้จ่ายทรัพย์สินของเขาเพื่อเก็บเกี่ยวผลประโยชน์ของโลกหน้า ไม่ใช่เพื่อแสวงหากำไรในโลกนี้เหมือนกับผู้อ่าเปรียบ

ในการสร้างมนุษย์ขึ้นมาจำเป็นต้องมีปัจจัยตอบสนองความต้องการของชีวิตทั้งกลางวันและกลางคืน การพบกับความตาย เหตุการณ์เหล่านี้ทั้งหมดยิ่งใหญ่จนต้องอาศัยอำนาจจักรวาลทำให้มันเกิดขึ้นมา ไม่มีสิ่งใดนอกจากพระเจ้าผู้ทรงสร้างจักรวาลเท่านั้นที่มีอำนาจเช่นนั้น ความจริงก็คือหลักศรัทธาในความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้าเป็นข้อพิสูจน์ในตัวมันเองและการกราบไหว้บูชารูปปั้นเป็นสิ่งขัดแย้งในตัวมันเอง

40 พระเจ้าคือผู้ทรงสร้างสุเจ้า แล้วทรงประทาน บัจจัยยังชีพแก่สุเจ้า แล้วทรงให้สุเจ้าตาย แล้วหลังจากนั้นได้ทรงทำให้สุเจ้ามีชีวิตขึ้นมา มีผู้ใดในสิ่งที่ สุเจ้าตั้งขึ้นมาเป็นภาคีกับพระเจ้าสามารถทำสิ่งเหล่านี้ได้? มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ผู้ทรงสูงส่งเหนือสิ่ง ที่พวกเขาตั้งภาคีกับพระองค์⁷¹

41 ความเสียหายได้ ปรากฏขึ้นในแผ่นดิน และในน่านน้ำเพราะความชั่ว ที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์เอง⁷² ดังนั้น พระองค์จะทรงทำให้พวกเขาได้ลิ้มรสผลบางอย่างที่พวกเขา ได้ทำไว้เพื่อที่พวกเขาจะได้หันกลับมาจากความชั่ว⁴² (อินบี) จงบอกพวกเขาว่า “จงเดินทางไปในแผ่นดิน ดินและดูว่าผลสุดท้ายของบรรดาคนก่อนหน้านี้ เป็นอย่างไร พวกเขาส่วนใหญ่เป็นผู้ตั้งภาคีให้กับพระเจ้า

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ سُخِّبِكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكُمْ مِّنْ شَيْءٍ سُبْحٰنَهُ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٤٠﴾

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ اَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوْا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٤١﴾ قُلْ سِيرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلُ كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّشْرِكِيْنَ ﴿٤٢﴾

⁷¹ ถ้ามนุษย์ยึดถือพระเจ้าองค์เดียวเป็นสิ่งเคารพสักการะ ศูนย์กลางความสนใจของทุกคนก็เป็นหนึ่งเดียว นี่เป็นการสร้างบรรยากาศของความเป็นเอกภาพในหมู่มนุษย์ ในทางตรงข้าม ถ้ามีสิ่งต่างๆ ถูกทำขึ้นมาเป็นสิ่งเคารพบูชาและต่างคนต่างเคารพสิ่งที่ต่างกัน ความสนใจของมนุษย์ก็จะหันไปคนละทิศคนละทาง ด้วยเหตุนี้เอง ความไม่เหมือนกันก็จะเกิดระหว่างบุคคลและชาติ แผ่นดิน ทะเล และบรรยากาศก็จะเต็มไปด้วยความแตกแยก

ผลสุดท้ายของความผิดที่มนุษย์ได้ทำไว้จะปรากฏหลังความตาย แต่ผลชั่วคราวของการที่มนุษย์ทำผิดไว้จะปรากฏให้เห็นในโลกระยะหนึ่งทั้งนี้เพื่อเป็นการตักเตือนและคำเตือน

⁷² มนุษย์หันเหออกจากแผนการของพระเจ้าและไม่สนใจแผนการสร้างของพระองค์โดยการที่เขาคิดแสวงหาความสุขสบายทางโลกเพียงอย่างเดียว ไม่ช้า เขาจึงรู้สึกว่าการยอมรับสมัยใหม่ซึ่งเขาคิดว่าจะตอบสนองความต้องการและความทะเยอทะยานที่ซ่อนเร้นอยู่อย่างไม่ชอบเขตเป็นเพียงที่มาของความหายนะและความสับสนวุ่นวายเท่านั้น

ภาวะโลกร้อนที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นได้ในเรื่องนี้ วัฒนธรรมของลัทธิบริโภคนิยมสมัยใหม่และความโลภอยากได้มากขึ้นๆได้ทำให้อุตสาหกรรมเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วซึ่งส่งผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศ ตอนนี นักวิทยาศาสตร์เชื่อว่ายุคอุตสาหกรรมสมัยใหม่เป็นตัวสร้างภัยพิบัติและโลกกำลังมุ่งหน้าไปสู่ความหายนะ ความเสียหายนั้นรุนแรงและไม่สามารถกอบกู้กลับมาได้จนไม่ช้าไม่นานมนุษย์จะไม่อาจมีชีวิตบนโลกนี้ได้

43 ดังนั้น (อินบีย) จึงตั้งหน้าให้มันยังศาสนาที่แท้จริง ก่อนที่วันนั้นจะมาถึงจากพระเจ้า ซึ่งไม่อาจบายเบี่ยง เลี่ยงได้ ในวันนั้น พวกเขาจะแตกออกจากกัน 44 ผู้ใด ปฏิเสธ สัจธรรม เขาจะต้องแบกรับการปฏิเสธของเขา ไว้ และถ้าผู้ใดกระทำความดี แท้จริง พวกเขาได้เตรียม หนทางเพื่อความสำเร็จ ของพวกเขาเอง 45 ทั้งนี้เพื่อที่ พระเจ้าจะได้ ทรงตอบแทนความโปรดปรานของพระองค์ แก่บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี แท้จริงพระองค์ ไม่ทรงโปรดบรรดาผู้ปฏิเสธ สัจธรรม⁷

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ
يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ
يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٣﴾ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ
وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسٍ مِنْهُ
يَمَّهُدُونَ ﴿٤٤﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّهُ
لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾

⁷ ในโลกปัจจุบันมีคนดีและคนชั่วอยู่ปะปนกัน แต่ในโลกหน้า คนสองกลุ่มนี้จะถูกแยกออกจากกัน ในวันนั้น รางวัลตอบแทนของพระเจ้าจะถูกประทานแก่บรรดาผู้มีชีวิตอยู่ในโลกนี้ในสถานะคนของพระเจ้า และบรรดาผู้ที่ผลประโยชน์ของพวกเขาผูกพันอยู่กับสิ่งอื่นนอกไปจากพระเจ้าจะไม่ได้รับความจำเริญใดๆจากพระเจ้าเลยโดยสิ้นเชิง

46

และหนึ่งในสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ พระองค์ได้ทรงส่งลมมาแจ้งข่าวดี และเพื่อที่สุเจ้า จะได้รับความเมตตาของพระองค์และเพื่อให้เรือ แล่นไปโดยคำบัญชาของพระองค์ และเพื่อสุเจ้า จะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ และเพื่อสุเจ้าจะได้กตัญญูต่อพระองค์⁴⁷ และก่อนหน้า สุเจ้า เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตมายังหมู่ชนของ พวกเขาพร้อมกับสัญญาณอันชัดแจ้ง และเราได้ ลงโทษผู้ทำผิดอย่างสาสม และมันเป็นหน้าที่ ของเราที่จะช่วยเหลือบรรดาผู้ศรัทธาⁿ

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ
مُبَشِّرَاتٍ لِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ
وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ
فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾
أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ
فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَاتَّقَمْنَا مِنَ
الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا
نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

ⁿ ลมเย็นที่โชยพัดมาก่อนเริ่มมีฝนเป็นสิ่งที่ประกาศว่าพระเจ้าแห่งโลกนี้เป็นผู้ทรงกรุณาปรานีและทรงเมตตา การแล่นเรือข้ามทะเลมีความสำคัญสำหรับการส่งเสริมอารยธรรม แต่ทั้งหมดนี้จะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อลมพัดอยู่ภายในบางขอบเขต ในทำนองเดียวกับยุคปัจจุบัน การเดินทางโดยเครื่องบินที่เกิดขึ้นได้ก็ขึ้นอยู่กับความจริงว่าพระเจ้าได้จัดเตรียมชั้นของอากาศบนผิวโลกไว้และให้ความรู้เรื่องอากาศพลศาสตร์ที่จำเป็นในการออกแบบเครื่องบินและวางแผนการบินที่เหมาะสมแก่มนุษย์ การจัดเตรียมเหล่านี้ทั้งหมดได้ทำขึ้นเพื่อเป็นการแน่ใจว่ามนุษย์จะได้อาศัยอยู่บนโลกนี้ในฐานะบ่าวผู้กตัญญูของพระเจ้า บรรดานบีของพระเจ้าปรากฏตัวขึ้นในโลกนี้ก็เพื่อที่จะดึงความสนใจของมนุษย์มายังความจริงเหล่านี้ แต่ในขณะที่บางคนยอมรับความจริง แต่ยังมีอีกจำนวนมากที่ไม่ยอมรับ ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ช่วยเหลือบรรดาผู้ยอมรับความจริงและทำลายผู้ปฏิเสธความจริงชะตากรรมขนาดใหญ่อันเดียวกันนี้กำลังรอคอยมนุษย์ทั้งสองประเภทอยู่ในโลกหน้า

48 พระเจ้าคือผู้ทรงส่งลมที่ยกเมฆให้ลอยขึ้น แล้ว พระองค์ได้ทรงกระจายมันในท้องฟ้าตามที่พระองค์ ทรงประสงค์และทรงทำให้มันเป็นกลุ่มก้อน หลังจากนั้น สุเจ้าก็ได้เห็นฝนตกลงมาจากเมฆ เมื่อพระองค์ทรงทำให้ฝนนี้ตกถึงปาวคนโตของพระองค์ที่ พระองค์ทรงประสงค์ พวกเขาก็เต็มไปด้วย ความยินดี 49 ทั้งที่ก่อนหน้านี้มันจะตกลงมา พวกเขาหมดหวังทุกอย่างแล้ว 50 ดังนั้น จงดู สัญญาณแห่งความเมตตาของพระเจ้าว่าพระองค์ ทรงทำให้แผ่นดินที่ตายแล้วกลับมามีชีวิตได้ อย่างไรในทำนองนั้น แผลงที่พระองค์จะทรงทำ ให้สิ่งที่ยาวแล้วกลับมีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง และ พระองค์ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง 51 และถ้าเรา ได้ส่งลมมาแล้ว พวกเขาได้เห็นพืชผลของเขา เปลี่ยนเป็นสีเหลืองเพราะลมนั้น พวกเขาจะเริ่ม ปฏิเสธ(ความโปรดปรานของเรา) 52 (ไอ้คน!) เจ้าไม่ สามารถทำให้คนตายได้ยืน และเจ้าไม่สามารถทำให้ คนหูหนวกได้ยิน การเชิญชวนของเจ้าได้เมื่อพวกเขา เป็นผู้หันหลังเดินจากไป 53 เช่นเดียวกับที่เจ้าไม่สามารถนำคนตา(หัวใจ)บอดออกมาจากการหลงผิด เจ้าไม่สามารถทำให้ผู้ใดได้ยิน การเรียกร้องของเจ้า นอกจากผู้คร่ำครวญในสิ่งที่เราประทานมาและพวกเขา นอบน้อมยอมตนต่อเจตนารมณ์ของเรา⁷

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتَنُيْمُ سَحَابًا
فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ
وَيَجْعَلُهُ كَسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ تَخْرُجُ مِنْ
خَلِيلِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٩﴾ وَإِنْ
كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ
قَبْلِهِ لَمُبْتَلِينَ ﴿٥٠﴾ فَأَنْظُرْ إِلَى
ءَاثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ تَحْيِي الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَى
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥١﴾ وَلَئِنْ
أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ
بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ﴿٥٢﴾ فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ
الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا
وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ
الْعَمَى عَنِ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمَعُ إِلَّا
مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٤﴾

⁷ เมื่อมนุษย์เดินอยู่บนหนทางแห่งสวรรค์ เขาต้องเผชิญกับความลำบากอย่างแสนสาหัสเช่นเดียวกับที่หนีและบรรดาสาวกยุคต้นของท่านประสบ แต่ในกรณีนั้น ไม่มีปัญหาเรื่องใครท้อแท้สิ้นหวัง พระเจ้าทรงเมตตาจนเมื่อทุ่งนาที่กำลังเพาะปลูกต้องการน้ำ พระองค์ทรงขับเคลื่อนระบบจักรวาลและประทานน้ำมาให้แน่นอน พระเจ้าจะช่วยบรรดาผู้อยู่บนหนทางของพระองค์ อย่างไรก็ตาม การช่วยเหลือเช่นนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมันเป็นไปตามแผนการของพระเจ้าเท่านั้น ดังนั้น ถ้าหากมีการล่าช้าในกระบวนการ มนุษย์ก็ต้องไม่ผิดหวังหรือถอดใจ

วามของพระเจ้าเป็นที่ชัดเจนและมีเหตุผล แต่เฉพาะคนที่ศึกษาสิ่งต่างๆอย่างลึกซึ้ง คนที่ฟังด้วยความตั้งใจ คนที่มีลักษณะพร้อมที่จะรับสิ่งที่พูดกับความคิดของพวกเขา คนที่ปฏิบัติตามแนวทางที่พวกเขาพบว่าถูกต้องเท่านั้นที่มีความศรัทธาในวามของพระเจ้า

54 พระเจ้าคือผู้ทรงสร้างสุเจ้ามาจากสภาพของความอ่อนแอ หลังจากนั้น พระองค์ได้ทำให้สุเจ้าแข็งแรง หลังจากความอ่อนแอ และต่อมาพระองค์ได้ทรงทำให้ สุเจ้าอ่อนแอ แยกหลังจากความแข็งแรง พระองค์ทรงสร้างอะไรก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ทรง ครอบรู้ทุกสิ่งและทรงอาณาภาพ

55 ในวันที่ยามอวสาน มาถึง บรรดาผู้ทำความชั่วจะสาบานว่าพวกเขาได้อยู่ เพียงชั่วยามเดียวเท่านั้น ในทำนองนั้นแหละ ที่พวกเขา ได้ถูกหลอกลงในชีวิตโลกนี้

56 แต่บรรดาผู้ได้รับ ความรู้และความศรัทธาจะกล่าวว่า “ตามที่พระเจ้า ทรงกำหนดไว้ พวกท่านได้อยู่จนกระทั่งถึงวันแห่ง การฟื้นคืนชีพ และนี่คือวันแห่งการฟื้นคืนชีพ แต่ พวกท่านไม่รู้” 57 ดังนั้น ในวันนั้น การแก้ตัวของ ผู้ทำความผิดจะไม่ก่อประโยชน์อะไรแก่พวกเขาและ พวกเขาจะไม่ได้รับอนุญาตให้แก่อะไรอีกแล้ว⁷

﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشِبْهَٰةَ تَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٤﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لِيُؤْتُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَٰلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَٰذَا يَوْمَ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مُعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾﴾

⁷ เมื่อมนุษย์เกิดมา เขาเป็นเด็กที่อ่อนแอ หลังจากที่เติบโตเป็นเยาวชนที่มีความแข็งแรงและเข้าสู่วัยกลางคน เขาก็จะอ่อนแออีกครั้งหนึ่งจากวัยชรา นี่หมายความว่าความแข็งแรงของมนุษย์มีใช้ของเขา เขาได้รับมันเมื่อมันถูกมอบให้เขา มันอยู่ในอำนาจของผู้ให้ที่จะให้เมื่อพระองค์ประสงค์ และจะเอามันกลับคืนเมื่อพระองค์ประสงค์

ในชีวิตแห่งโลกนี้ มนุษย์ไม่สนใจสิ่งใดเพื่อโลกหน้า เพราะเขารู้สึกว่าวันแห่งการพิพากษายังอยู่อีกไกลมาก แต่ความคิดเช่นนี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากความโง่เขลา เมื่อวันแห่งการพิพากษามาถึงซึ่งเป็นขั้นตอนสำหรับโลกหน้า เขาจะรู้สึกราวกับว่าเขาอยู่ในโลกก่อนหน้านี้อย่างชั่วครู่เดียวเท่านั้น

58 เราได้ให้ข้อเปรียบเทียบทุกอย่างไว้ในกุรอ่านนี้ แล้วเพื่อทำให้มนุษย์เข้าใจ ถ้าหากเจ้านำสัญญาณหนึ่งมาให้พวกเขา บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าว ว่า “พวกท่านกำลังสร้างเรื่องเท็จ” 59 ด้วยเหตุนั้น แหละพระเจ้าจึงทรงฉีกหัวใจของคนที่ไม่ต้องการจะรู้(ความจริง) 60 ดังนั้น(อันนี้) จงอดทนแน่นอน สัญญาของพระเจ้านั้นเป็นจริงและจงอย่าให้ บรรดาผู้ที่ไม่เชื่อมั่นในความศรัทธาเห็นว่าเจ้าสิ้นหวัง”⁷

وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ
 مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِبَيِّنَةٍ
 لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا
 مُبْطِلُونَ ﴿٥٩﴾ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى
 قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٠﴾
 فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا
 يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦١﴾

⁷ ชาวมักกะฮฺเคยบอกกันว่าถ้าท่านเป็นนบีจริง ท่านต้องแสดงปาฏิหาริย์ที่มนุษย์ไม่สามารถทำได้ แต่การเรียกร้องต้องการนี้ไม่ได้รับการตอบสนองเพราะการแสดงปาฏิหาริย์ไม่ได้มีไว้เพื่อตอบวัตถุประสงค์ที่แท้จริง วัตถุประสงค์ที่แท้จริงของอิสลามคือการให้ความมั่นใจว่าการปฏิบัติตัวของมนุษย์จะมีการเปลี่ยนแปลงและการเปลี่ยนแปลงนั้นจะเริ่มต้นขึ้นได้ก็โดยการเปลี่ยนแปลงวิธีการคิด ไม่ใช่โดยการทำให้ผู้คนตกตะลึงด้วยการแสดงปาฏิหาริย์

ดังนั้น กุรอ่านจึงเน้นเรื่องการใช้เหตุผล กุรอ่านต้องการเปลี่ยนแปลงความคิดของคนโดยอาศัยการโต้แย้งที่มีเหตุผล กุรอ่านต้องการทำให้มนุษย์มีความสามารถเห็นสิ่งต่างๆในด้านที่ถูกต้องและสร้างความเห็นที่ถูกต้อง ความจริงแล้ว ปัญหาที่แท้จริงของมนุษย์ก็คือว่าเขามีความคิดที่ไม่ถูกต้อง ถ้าความคิดที่ถูกต้องไม่เกิดขึ้นในตัวของเขา ถึงแม้เขาจะเห็นสิ่งมหัศจรรย์และปาฏิหาริย์ เขาจะพูดโง่ๆออกมาในลักษณะเดียวกับที่เขาพูดก่อนหน้านี้

หัวใจของมนุษย์ถูกปิดผนึกหมายถึงความไม่สามารถเข้าใจสิ่งต่างๆอันเนื่องมาจากความโง่เขลาและการคิดผิดๆ ถ้าใครไม่มีความสามารถที่จะสร้างความเห็นที่ถูกต้อง เขาจะไม่สามารถเห็นสิ่งต่างๆในด้านดีและไม่ได้รับบทเรียนที่สมควรจากสิ่งเหล่านั้น

บ่าวของพระเจ้าที่มาพร้อมกับการเรียกร้องสู่ศรัทธาอย่างบริสุทธิ์มักจะต้องเผชิญกับปฏิกิริยาที่ทำให้ต่อแ่จากผู้คนเสมอ ผู้เรียกร้องสู่ศรัทธาจะพูดถึงเรื่องโลกหน้าในขณะที่ความคิดของผู้คนวุ่นวายอยู่กับการแก้ปัญหาทางโลก ด้วยเหตุผลนี้ ผู้คนจึงดูถูกเขา พวกเขาพยายามที่ทำลายเขาทุกทางจนถึงขนาดมีการสร้างบรรยากาศขึ้นมาว่าคำพูดของผู้เผยแผ่ศรัทธาไม่มีความหมาย

สภาพเช่นนั้นทำให้ผู้เรียกร้องสู่ศรัทธาตกอยู่ในสถานการณ์แห่งการทดสอบไปพร้อมกับบรรดาผู้ที่เขาเรียกร้อง ในตอนนั้น เขาจะต้องไม่สูญเสียความมั่นใจ ถ้าภายใต้สถานการณ์ที่กดดันเขาไม่มีความมั่นใจ เขาจะเริ่มพูดถึงสิ่งที่สื่อให้เห็นว่าการประนีประนอมอาจสำคัญกว่าในสายตาของผู้คน แต่มันเป็นความสำคัญเพียงเล็กน้อยในสายตาของพระเจ้า

31. ลุกมาน

ลูกมาน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 อะลีฟ ลาม มีม

2 นี่คือข้อความของคัมภีร์แห่งวิทยปัญญา

3 เป็นทางนำ และความเมตตาสำหรับ
บรรดาผู้ทำความดี⁴ สำหรับ บรรดาผู้ดำรง
นมาซและจ่ายซะกาตและเชื่อมั่นอย่างเต็มที่
ในเรื่องโลกหน้า⁵ พวกเขาคือบรรดาผู้ที่อยู่
บนแนวทาง ที่ถูกต้องจากพระผู้อภิบาลของ
พวกเขาและพวกเขาคือผู้⁶ ได้รับความสำเร็จ
อย่างแท้จริง⁷

الْم ﴿١﴾ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾
هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ ﴿٣﴾
الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ أُولَٰئِكَ
عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

⁷ ในโลกนี้ เกณฑ์ตัดสินการปฏิบัติหน้าที่อย่างดีและเหมาะสม(อิฮฺซาน)คือการที่มันต้องเป็นไปตามความเป็นจริง จากทัศนะนี้ ใครที่ทำหน้าที่ในลักษณะนี้คือผู้ที่ยอมรับความจริง(มุฮฺซิน) การงานของเขาจะกลายเป็นสิ่งที่แสดงถึงจิตใจแห่งการยอมรับงานของเขา

บรรดาผู้มีจิตใจเช่นนี้ในธรรมชาติของพวกเขาเพื่อหล่อหลอมตัวเองไปตามสถานการณ์อันเป็นจริงคือบรรดาผู้ที่เมื่อสังขรณ์ตนเองต่อพวกเขาแล้ว พวกเขายอมรับมันโดยไม่มีค่าสำคัญ แต่ประการใด พวกเขาเริ่มปฏิบัติตามสิ่งที่มันต้องการทันที พวกเขาจะเป็นผู้ดำรงนมาซเป็นปกติ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการทำตามเจตนารมณ์ของพระเจ้า พวกเขาจะจ่ายทาน(ซะกาต)ซึ่งเท่ากับเป็นการเคารพสิทธิ์ของบ่าวของพระเจ้าในด้านเศรษฐกิจ พวกเขาไม่คำนึงถึงความสำเร็จทางโลก และเริ่มคิดถึงโลกหน้าด้วยความปรารถนา เพราะพวกเขารู้ว่าสถานที่ที่ปัญหาเรื่องความสำเร็จและความล้มเหลวจะถูกตัดสินขั้นสุดท้ายนั้นไม่มีในที่ใดนอกไปจากโลกหน้า

⁶ แต่ในหมู่มนุษย์นั้นมิใช่ใช้เวลาของพวกเขาไปกับเรื่อง ไร้สาระเพื่อจะนำผู้คนให้หลงไปจากทางของพระเจ้า ⁷ และเมื่อศาสน์ของเราถูกนำมาอ่านให้แก่คนเช่นนั้น เขาก็หันหน้าหนีโดยไม่ยอติเหมือนกับไม่ได้ยินมัน ราวกับว่าหูของเขาหนวก ดังนั้น จึงบอกเขาถึงเรื่องการลงโทษอันเจ็บปวด(ในชีวิตที่จะมาถึง) ⁸ แน่นนอน บรรดา ผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น พวกเขาจะได้เข้าสวนสวรรค์แห่งความโปรดปราน ⁹ พวกเขาจะเป็นผู้พำนัก อยู่ในนั้นตลอดไป สัญญาของพระเจ้านั้นเป็นความจริง พระองค์คือผู้ทรงอำนาจผู้ทรงปรีชาญาณ⁷

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٦﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَوَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿٨﴾ خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾

⁷ การพูดมีสองประเภท ประเภทแรกคือการให้คำแนะนำที่ดีและอีกประเภทคือการให้ความบันเทิง การพูดประเภทแรกทำให้นักดนตรีนักถึงความรับผิดชอบของตัวเองและกำชับมนุษย์ให้ทำความดีแทนที่จะทำเรื่องไม่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม ในทุกยุค บรรดาผู้ให้ความสนใจในคำพูดแนะนำมีน้อยมาก มันเป็นธรรมชาติของมนุษย์เองที่ชอบสิ่งที่ทำให้ตัวเองได้รับความบันเทิง หนังสือต่างๆ ที่ให้คำแนะนำที่ดีมีอยู่ตามไป แต่มนุษย์มักจะเป็นผู้ซื้อหนังสือที่เบี่ยงเบนความคิดของเขาและเป็นหนังสือที่ไม่เรียกร้องต้องการให้เขาทำอะไรอย่างจริงจัง

ความผิดของคนที่นำพาดนอื่นให้หมกมุ่นอยู่กับความบันเทิง(กล่าวคือความไร้สาระ)นั้นยิ่งใหญ่ เพราะเขาได้ทำให้ตัวเองเป็นผู้นำของการเสเพลโดยทำให้คนหมกมุ่นอยู่กับกิจกรรมที่ไร้สาระและทำให้คนเหล่านั้นไม่สามารถให้ความสนใจในเรื่องจริงจัง

การหลอกลวงเป็นลักษณะที่เลวที่สุดในตัวมนุษย์ ถ้าสังขธรรมเสนอตัวเองต่อหน้าคนที่ถูกหลอกลวง เขาจะไม่ยอมรับมัน เพราะเขาคิดว่ามันสูงเกินไปสำหรับตัวเขา เขาจะมองข้ามมันไปอย่างเหยียดหยันและไม่ให้ความเคารพ ซึ่งตรงข้ามกับบรรดาผู้ศรัทธา ธรรมชาติที่ชอบคำแนะนำของพวกเขาทำให้พวกเขายอมรับสังขธรรมและมอบชีวิตของพวกเขาเองให้แก่มันอย่างสมบูรณ์

10 พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายโดยไม่มีเสาค้ำที่ สู้เจ้าสามารถเห็นได้ และทรงปักภูเขาไว้โน้ แผ่นดิน อย่างมั่นคงเพื่อมิให้มันเคลื่อนไปกับสูเจ้า และพระองค์ ทรงทำให้สัตว์หลากหลายชนิดแพร่กระจายในแผ่นดิน และได้ส่งน้ำฝนลงมาจากฟากฟ้าและทำให้พืชพรรณ หลากชนิดเจริญงอกงามในนั้น

11 นี่คือการสร้างสรรค์ ของพระเจ้า ดังนั้น แสดงให้ฉันเห็นหน่อยซิว่าอะไรบ้าง ที่สิ่งอื่นออกไปจากพระองค์ได้สร้างขึ้นมา? ผู้ทำความ ผิดเหล่านั้นกำลังหลงผิดอย่างชัดเจนน⁷

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا
وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوْسِي أَنْ تَمِيدَ
بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ
رَوْحٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي
مَادَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۗ بَلِ
الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٢﴾

ⁿ จักรวาลเกิดขึ้นในอวกาศที่ไม่มีขอบเขต การโคจรอย่างต่อเนื่องจากเทหวัตถุขนาดมหึมาที่มีมากมายสุดคณานับในจักรวาลนี้เป็นปรากฏการณ์อันยิ่งใหญ่และน่าตื่นตะลึงมาก ท่ามกลางสิ่งเหล่านี้มีโลกของเราซึ่งเป็นดาวที่ไม่เหมือนกับดาวดวงอื่นๆ เพราะบนดาวโลกใบนี้มีปัจจัยและการจัดเตรียมสิ่งต่างๆไว้เพื่อทำให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ ไม่ว่าจะเป็นการรักษาสมดุลของโลกโดยภูเขาสูงหรือความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรที่มีค่าเช่นน้ำและพืชผักสารพัด ทุกสิ่งชี้ให้เห็นถึงระบบที่สมบูรณ์ของการจัดการ

ดังนั้น ใครเล่าที่สามารถจัดการระบบอันมหึมานี้ได้นอกไปจากพระเจ้า? ดังนั้น มันเป็นเรื่องชอบธรรมสำหรับมนุษย์หรือที่จะไปเคารพสักการะสิ่งอื่นนอกเหนือไปจากพระเจ้า?

12 เราได้ประทานวิทย์ปัญญาแก่ลูกมานโดยกล่าวว่า “จงขอบคุณพระเจ้าและใครก็ตามที่ขอบคุณก็สนองคุณ ตัวเขาเอง แต่ใครก็ตามที่เเนรคุณ พระเจ้าเป็นผู้ทรงมี อย่างเหลือหลาย เป็นผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ” 13 ลุกมานได้ตักเตือนบุตรของเขาว่า “ลูกเอ๋ย จงอย่า นำสิ่งอื่นใดมาเป็นภาคีร่วมกับพระเจ้า แท้จริง การตั้ง ภาคีนั้นเป็นความผิดอันมหันต์⁷

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ ۚ وَمَن يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٣﴾ وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ ۖ وَهُوَ يَعِظُهُ ۖ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾

⁷ เรื่องราวของลูกมานมีบันทึกไว้น้อยมากในประวัติศาสตร์นอกจากว่าเขาเป็นคนฉลาดและเป็นคนที่เกรงกลัวพระเจ้า กุรอานกล่าวว่าลูกมานเป็นบ่าวผู้กตัญญูของพระเจ้าและในสถานะที่เป็นพ่อ เขาได้แนะนำลูกชายของเขาให้ระวังตัวในเรื่องการนำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้าในการเคารพสักการะ ลัทธิการบูชารูปเคารพถือว่าสิ่งอื่นนอกเหนือไปจากพระเจ้าคือผู้ที่ให้ประโยชน์แก่มนุษย์และมนุษย์ต้องหันไปขอบคุณสิ่งเหล่านั้น แต่ความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวเกิดขึ้นจากการรู้แจ้งว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงกรุณาปรานีแต่เพียงผู้เดียวของมนุษย์ ดังนั้น มนุษย์ต้องแสดงความขอบคุณต่อพระเจ้าแต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น

14 เราได้กำชับมนุษย์ให้แสดงความโอบอ้อมอารีต่อ พ่อแม่ของเขาเพราะแม่ของเขาอุ้มเขาอยู่ในครรภ์ด้วย ความเพลี่ยแล้วเพลี่ยเล่าและกว่าเขาจะหย่านมเป็นเวลาสองปี (เราได้เตือนเขาว่า)จงขอบคุณฉันและพ่อ แม่ของสุเจ้า ยังฉันที่สุเจ้าต้องกลับมา¹⁵ แต่ถ้าเขา ทั้งสองบังคับให้สุเจ้านำสิ่งอื่นที่สุเจ้าไม่รู้มาเป็นภาคี ร่วมกับฉัน จงอย่าเชื่อฟังเขาทั้งสอง แต่จงปฏิบัติต่อ เขาทั้งสองด้วยดีในโลกนี้ และจงปฏิบัติตามแนวทางของผู้ที่ได้หันมาสู่อัน ดั่งนั้น ยังฉันที่สุเจ้าทั้งหมดจะ กลับมา แล้วฉันจะบอกสุเจ้าในสิ่งที่สุเจ้าได้ทำไป”⁷

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ
وَهَنَّا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفَصَّلُوهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ
أَشْكُرَ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ
﴿١٤﴾ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي
مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا
وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ
سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ
فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

⁷ หลังจากพระเจ้า พ่อแม่ของมนุษย์มีสิทธิอ้างว่าตัวเองต้องได้รับการเชื่อฟังจากลูกของตัวเอง แต่ถ้าความต้องการของพ่อแม่ขัดกับเจตนารมณ์ของพระเจ้าเมื่อใด เจตนารมณ์ของพระเจ้าต้องมาก่อนและความประสงค์ของแม่ต้องมาเป็นอันดับสอง อย่างไรก็ตาม ลูกก็มีหน้าที่ต้องรับใช้พ่อแม่เหมือนปกติ

การรักษาความสมดุลระหว่างความต้องการที่แตกต่างกันนี้เป็นตัวอย่างการใช้สติปัญญาอย่างสูงที่สุดของอิสลามและเคล็ดลับของความสำเร็จทั้งหมดซ่อนอยู่ในการใช้ภูมิปัญญาในเรื่องนี้

16 (และลูกมานได้กล่าวว่า) “ลูกเอ๋ย ถึงแม้สิ่งใดจะหนัก เท่ากับเมล็ดฝักเมล็ดหนึ่ง และถูกซ่อนไว้ในหินหรือใน ชั้นฟ้าและใน แผ่นดิน พระเจ้าจะทรงนำมันออกมา พระเจ้าทรงรอบรู้ถึงสิ่งทีละเอียดอ่อนและทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ทุกอย่าง” 17 ลูกเอ๋ย จงดำรงนมาชเป็นประจําจงกำชับ กันในเรื่องความดีและห้ามปรามความชั่ว และจงอดทน ต่อสิ่งทีเกิดขึ้นแก่เจ้า นี่คือนิสัยที่ได้ถูกกำชับไว้ อย่าง เข้มงวด 18 จงอย่าพูดกับผู้คนโดย เบือนหน้าออกไป จากเขาอย่างยโสและจงอย่าเดินบนแผ่นดินอย่างทะนง ตน เพราะพระเจ้าไม่ทรงรักผู้โอหังและผู้คุยโวทุกคน 19 จงเดินอย่างสงบเสงี่ยมในท่าทางของเจ้า และจง ลดเสียงของเจ้าให้เบาลง เพราะที่นำเกลียดที่สุดใน บรรดาเสียงทั้งหมดก็คือเสียงร้องของลา”^ก

يَبْنِيٰٓ اِيَّهَاۙ اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ
حَرْدَلٍ فَتَنُكِنُ فِي صَخْرَةٍ اَوْ فِي
السَّمَوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يٰٓاَيُّهَا اللّٰهُ
اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ حَبِيْرٌ ﴿١٦﴾ يَبْنِيٰٓ اَقِمِ
الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوْفِ وَاَنْهَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلٰٓى مَا اَصَابَكَۙ اِنَّ
ذٰلِكَ مِّنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿١٧﴾ وَلَا تُصَعِّرْ
حَدَكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ
مَرْحًاۙ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ
فَخُوْرٍ ﴿١٨﴾ وَاَقْصِدْ فِي مَشِيْكَ
وَاغْضُضْ مِّنْ صَوْتِكَۙ اِنَّ اَنْكَرَ
الْاَصْوٰتِ لَصَوْتُ الْحَمِيْرِ ﴿١٩﴾

^ก ในยุคปัจจุบัน ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าระยะทางและสิ่งกีดขวางคือค่าที่มีความสัมพันธ์กัน เอกซเรย์สามารถที่จะมองเข้าไปภายในร่างกายได้ กล้องโทรทรรศน์และกล้องจุลทรรศน์ทำให้เราสามารถมองเห็นสิ่งที่ไม่อาจมองเห็นด้วยตาเปล่าได้ ความเป็นไปได้เหล่านี้ซึ่งเราเห็นในลักษณะที่จำกัดในโลกปัจจุบันนี้มีอยู่ร่วมกับพระเจ้าในระดับที่ไม่จำกัด

การปฏิบัติตามศาสนาหรือการเชิญชวนคนอื่นให้ปฏิบัติตามศาสนาเป็นงานที่ต้องใช้ความอดทนอย่างสูง ในขณะที่ทำทั้งสองอย่างนี้ เราต้องคิดให้ลึกซึ้งก่อนการลงมือทำ และเราต้องต่อสู้กับความต้องการของตัวเองแทนที่จะไปเชิญชวนคนอื่นเหล่านั้น เราต้องทำลายการถือดีของตัวเองแทนที่จะไปปกป้องคุ้มครองมัน เราต้องทนต่อความลำบากต่างๆที่คนอื่นสร้างขึ้น

งานทั้งหมดนี้ต้องการความกล้าหาญอย่างมาก และชื่อของลักษณะที่กล้าหาญก็คือลักษณะนิสัยอิสลาม

20 สู่เจ้าไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าทรงทำให้สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นประโยชน์แก่สู่เจ้า และ พระองค์ได้ทรงประทานความโปรดปรานของพระองค์ แก่สู่เจ้าทั้งที่มองเห็นและมองไม่เห็น? แต่ถึงกระนั้น ยังมี มนุษย์บางคนที่ได้เคียงเกี่ยวกับพระเจ้าโดยไม่มีความรู้ และทางนำและคัมภีร์ที่เป็นแสงสว่าง 21 เมื่อพวกเขาได้ ถูกบอกว่า “จงปฏิบัติตามที่พระเจ้าประทานมา” พวกเขา กล่าวว่า “ไม่ เราจะปฏิบัติตามที่เราได้เห็นบรรดาพ่อของ เราปฏิบัติกันมา” อะไรกัน ทั้งๆที่ซาตานได้ชักชวนพวกเขาไปสู่การลงโทษในไฟนรกในช่วงกระนั้นหรือ?^๗

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَهْرَهُ وَيَاطِنَةٌ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَّلًا كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ

السَّعِيرِ ﴿٢١﴾

^๗ โลกปัจจุบันได้ถูกสร้างขึ้นมาในลักษณะที่มันเอื้ออำนวยประโยชน์ให้แก่การดำรงชีวิตของมนุษย์ นั่นคือ โลกปัจจุบันมีสิ่งต่างๆมากมายที่มนุษย์ต้องการ แม้กระนั้นก็ตาม มนุษย์ก็ไม่ชอบคุณพระผู้สร้างจักรวาล ด้วยการหมกมุ่นอยู่กับการพูดคุยในเรื่องที่ไม่เป็นประโยชน์ เขาต้องการที่จะหันความสนใจของผู้คนให้ออกห่างจากพระเจ้า

โดยทั่วไปแล้ว เหตุผลที่ทำให้มนุษย์หลงผิดก็คือว่าเขาไม่ใช้ความคิดของเขา เขาไม่คิดถึงเรื่องการออกมาจากร่องรอยของชนบประเพณี ถ้ามนุษย์ข้ามพ้นชนบประเพณีที่คับแคบไปได้ ความคิดที่พระเจ้าให้เขาก็เพียงพอแล้วที่จะทำให้เขาอยู่ในหนทางที่ถูกต้อง

22 ใครก็ตามที่มอบน้อมยอมตนต่อพระเจ้า และเป็นผู้กระทำ ความดี ดังนั้น เขาก็ได้ ยึดหลักมันเอาไว้แล้ว และผลสุดท้าย ของ กิจการทั้งหลายนั้นอยู่ที่พระเจ้า²³ แต่ถ้าผู้ ปฏิเสธความ ศรัทธา จงอย่าให้การปฏิเสธ ของเขาทำให้เจ้าต้องเสียใจ เพราะยังเราที่ พวกเขาต้องกลับมา แล้วเราจะบอกพวกเขา ถึงสิ่งที่พวกเขาได้ทำได้ แน่นนอน พระเจ้า ทรงรู้ความลับที่ ซ่อนเร้นอยู่ในหัวใจของ มนุษย์²⁴ เราจะปล่อยพวกเขาให้ สนุกสนาน ชั่วขณะหนึ่งในโลก หลังจากนั้น เราจะเตือน พวกเขาไปสู่การลงโทษอย่างร้ายแรงⁿ

❖ وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ ۗ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٣﴾ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۗ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾ نَمَتُّهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٥﴾

ⁿ ธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนมีทิศทางที่เขามีความโน้มเอียงไปพร้อมกับความคิด การกระทำและการมีชีวิตของเขา ผู้ศรัทธาคือผู้ที่ทิศทางของเขามุ่งตรงไปสู่พระเจ้า ชีวิตของผู้ศรัทธาเป็นชีวิตที่คิดถึงพระเจ้าเป็นสำคัญและชีวิตของผู้ไม่ศรัทธาคือชีวิตที่ไม่คำนึงถึงพระเจ้า

ใครที่หันไปยังพระเจ้าความจริงแล้วเขากำลังอยู่ในทิศทางไปสู่เป้าหมายที่ถูกต้องซึ่งที่นั่นเขาจะพบความสำเร็จ ในทางตรงข้าม คนที่ไม่นึกถึงพระเจ้าและหันความสนใจของตัวเองไปยังใครบางคนนอกเหนือไปจากพระเจ้าจะกลายเป็นคนไร้ทิศทางและเป้าหมาย เขาจะได้รับประโยชน์ชั่วคราวบางอย่างในขณะนี้ แต่ในชีวิตอันถาวรแห่งโลกหน้า จะไม่มีอะไรสำหรับเขานอกจากการลงโทษ

25 ถ้าหากเจ้าถามพวกเขาว่า “ผู้ใดสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน?”แน่นอน พวกเขาจะกล่าวว่า “พระเจ้า” จง กล่าวเถิด “บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้า” แต่พวกเขาส่วนใหญ่ไม่รู้²⁶ อะไรก็ตามที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินเป็นของพระเจ้า แท้จริงพระเจ้าเป็นผู้ทรง มีอย่างเหลือหลาย ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ²⁷ ถ้าหาก จะเอาต้นไม้ทั้งหมดในโลกนี้มาเป็นปากกาและเอามหาสมุทรเป็นน้ำหมึกก็อีกเจ็ดมหาสมุทรมาเติมจนของ พระเจ้าก็ยังไม่หมด แท้จริงพระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณⁿ

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ اللَّهُ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٧﴾ وَلَوْ أَنَّمَا فِي
الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ
يَمْدُهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أُخْرٍ مَا
نَفَدَتْ كَلِمَتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

ⁿ จักรวาลนั้นกว้างใหญ่ไพศาลจนไม่มีใครสามารถอ้างว่าผู้ใดนอกไปจากพระเจ้าเป็นผู้สร้างมันขึ้นมา แต่ถึงแม้จะยอมรับความจริงนี้ โศกนาฏกรรมของมนุษย์ก็คือเขากลับทำให้สิ่งอื่นนอกไปจากพระเจ้ามีความยิ่งใหญ่และมีอำนาจ พหุติกรรมอันไม่มีเหตุผลนี้มีโทษอะไรนอกไปจากลัทธิการบูชาสิ่งต่างๆเป็นพระเจ้าหรือการนำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระเจ้า

พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่เกินกว่าที่กล่าวเป็นคำพูดได้ ประวัติศาสตร์ของวิทยาศาสตร์ทางวัตถุก็มีนานนับหลายพันปี แต่ถึงแม้จะมีการศึกษาค้นคว้ากันมานับไม่ถ้วน แต่ก็ยังมีอีกหลายสิ่งที่มนุษย์ยังไม่สามารถได้รับข้อมูลความรู้ทั้งหมด ตัวอย่างเช่น มนุษย์ไม่รู้ว่ามีดาวทั้งหมดมีจำนวนเท่าใดในอวกาศไม่รู้ถึงจำนวนของสายพันธุศาสตร์และพืชที่พบได้ในโลก เขายังไม่รู้เกี่ยวกับลักษณะที่แท้จริงและองค์ประกอบของใบไม้หรือเม็ดทรายหรือแม้แต่สิ่งนำอัจฉริยะทั้งหลายที่อยู่ในทะเล กล่าวโดยสั้น มีเพียงไม่กี่อย่างทั้งเล็กและใหญ่ในโลกนี้ที่มนุษย์ได้รับข้อมูลความรู้อย่างครบถ้วน นี่เพียงพอแล้วที่จะพิสูจน์ว่าถ้าเอาต้นไม้ทั้งหมดทั้งโลกมาทำเป็นปากกาและเอาทะเลทั้งหมดมาเป็นน้ำหมึก มันก็ยังไม่เพียงพอที่จะบันทึกสิ่งที่พระเจ้าสร้างมาอย่างนับไม่ถ้วน

28 การสร้างและการทำให้สุเจ้าทั้งหมดฟื้นขึ้นมาเป็น เรื่องง่ายสำหรับพระองค์เหมือน กับ(การสร้างและการ ฟื้นขึ้น)ของชีวิตเตียวแท้จริงพระเจ้าเป็นผู้ทรงได้ยิน ทุกสิ่งและทรงเห็นทุกสิ่ง 29 สุเจ้าไม่เห็นหรือพระเจ้าได้ทรงทำให้กลางคืนผ่านเข้าไปในกลางวัน และทรงให้ กลางวันผ่านเข้าไปในกลางคืน? พระองค์ทรงควบคุม ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ไว้ในอำนาจ ทุกสิ่งโคจรไป (ในวิถีของ มัน)จนกระทั่งถึงวาระที่ถูกกำหนดไว้ และพระเจ้าทรงรู้ถึงสิ่งที่สุเจ้ากระทำ? 30 นั่นเป็นเพราะว่า พระเจ้าเป็นผู้ทรงสัจจะและสิ่งอื่นที่พวกเขาวิงวอนแทน พระเจ้านั้นเป็นสิ่งที่เท็จ พระเจ้าเป็นผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรง ยิ่งใหญ่

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَفَنَسٍ
وَاحِدَةً ۗ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾ الْم تَر
أَنَّ اللَّهَ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ
النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ كُلًّا تَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٩﴾
ذٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا
يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ
الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾

ⁿ การเกิดขึ้นของมนุษย์ในตัวเองก็เป็นหลักฐานยืนยันถึงการสร้าง และเมื่อการเกิดขึ้นของสิ่งหนึ่งเป็นไปได้ การเกิดขึ้นของชีวิตอีกครั้งหนึ่งก็เป็นไปได้เช่นเดียวกัน โดยการเปรียบเทียบกับประสบการณ์การได้ยินเสียงหนึ่งและการเห็นเหตุการณ์หนึ่งของมนุษย์เองที่ทำให้เขารู้สึกว่ามันเป็นไปได้เช่นกันที่เขาจะได้ยินเสียงอื่น ๆ อีกหลายเสียงและเห็นเหตุการณ์อื่น ๆ อีกมากมาย

การเกิดขึ้นของกลางวันที่แทรกเข้าไปในกลางวันและกลางวันที่แทรกเข้าไปในกลางวันเป็นปรากฏการณ์ที่เห็นของสิ่งที่รู้จักกันในปัจจุบันว่าการหมุนรอบแกนกลางของโลก การหมุนอย่างต่อเนื่องของโลกบนแกนของมันด้วยความถูกต้องเที่ยงตรงและเหตุการณ์อื่น ๆ ในลักษณะเดียวกันนี้แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าผู้ทรงสร้างและพระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาลนั้นทรงยิ่งใหญ่เกินกว่าที่จะจินตนาการได้ ในเหตุการณ์เหล่านี้ มีใครเล่าที่สมควรจะได้รับการเคารพสักการะนอกไปจากพระองค์? และใครเล่าที่จะได้รับความสำคัญสูงสุดในชีวิตของเรา? ดังนั้น การให้ตำแหน่งความยิ่งใหญ่แก่ใครนอกไปจากพระเจ้าจึงมีอะไรนอกไปจากความเท็จ เพราะไม่มีใครนอกไปจากพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่

31 สู้เจ้าไม่เห็นหรือว่าเรือล่องลอยอยู่ในทะเลด้วยความโปรดปรานของพระเจ้าเพื่อที่พระองค์จะได้แสดงสัญญาณ บางอย่างของพระองค์ให้สู้เจ้าได้เห็น? แท้จริง ในนั้นมี สัญญาณมากมายสำหรับทุกคนที่อดทนและกตัญญู³² และเมื่อคลื่นทะเลโถมใส่พวกเขาตุงเขา(แห่งความตาย) พวกเขาได้วิงวอนต่อพระเจ้าโดยทำตัวเป็นผู้บริสุทธิ์ใจ ต่อศาสนาของพระองค์ หลังจากนั้น เมื่อเราได้ทำให้พวกเขาถึงบกโดยปลอดภัย มีบางคนเท่านั้นที่ปฏิบัติตามแนว ทางที่ถูกต้องและไม่ปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของเรา ยกเว้นคนที่ทรยศและเนรคุณ⁷

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرَى فِي الْبَحْرِ
بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾
وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوْا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ
فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمَا تَجْحَدُ بِآيَاتِنَا
إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٢﴾

⁷ ถ้าหากเรือเดินทะเลขนส่งผู้โดยสารและสินค้าได้อย่างปลอดภัยโดยไม่ต้องกลัวว่าจะจม มันก็เนื่องมาจากพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ที่ประทานความสามารถในการสร้างเรือและให้ความรู้แก่เขาในเรื่องกระแสน้ำและกระแสลม ไม่ต้องสงสัยเลยว่านี่คือสัญญาณอันยิ่งใหญ่สัญญาณหนึ่ง แต่ว่าเฉพาะคนที่อดทนและคนที่รู้จักคุณค่าเท่านั้นที่จะได้รับบทเรียนจากมัน ผู้อดทนคือผู้ที่ไม่ปล่อยให้ตัวเองได้รับอิทธิพลจากความรู้สึกที่ไม่ดีและผู้รู้คุณค่าคือผู้ที่ยอมรับความจริงที่มีอยู่เหนืออาณาเขตของเขา

อย่างไรก็ตาม ถ้าเรือต้องตกอยู่ท่ามกลางพายุและเริ่มโคลงเคลงจนลูกเรือและผู้โดยสารรู้ว่าพวกเขาไม่สามารถทำอะไรได้ ในตอนนั้น พวกเขาจะล้มความน่าสะพรึงกลัวของสิ่งที่พวกเขายึดถือว่ามีอำนาจยิ่งใหญ่และเริ่มร้องหาพระเจ้าเท่านั้น มนุษย์ต้องได้รับบทเรียนจากประสบการณ์ดังกล่าวและยืนหยัดมั่นคงบนหนทางแห่งสัจธรรมและความยุติธรรม แต่มีน้อยคนนักที่ทำเช่นนั้น หลายคนนึกถึงพระเจ้าเฉพาะในตอนที่มิมีปัญหาและเมื่อสถานการณ์ดีขึ้น พวกเขา ก็กลับไปสู่วิถีแห่งความโง่เขลาและความเนรคุณเหมือนเดิม

33 มนุษย์เอ๋ย จงขอความคุ้มครองต่อพระผู้อภิบาลของ สู่เจ้าและจงเกรงกลัวต่อวันที่พ่อไม่สามารถช่วยลูกและ ลูกไม่สามารถช่วยพ่อของตัวเองได้ แน่หนอน สัญญาของพระเจ้านั้นเป็นความจริง ดังนั้น จงอย่าให้ชีวิตโลกนี้ ล่อลวงสู่เจ้า และจงอย่าให้พวก ล่อลวงมาหลอกล่อสู่เจ้า เกี่ยวกับพระเจ้า

34 พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงรู้เรื่องยามอาสาน และพระองค์ทรงให้ฝนตกลงมาและพระองค์ ทรงรู้ถึงสิ่งที่ ก่อตัวในมดลูก และไม่มีชีวิตใด ที่รู้ว่าตัวเองจะได้อะไรใน วันรุ่งขึ้นและไม่มีชีวิตใดที่รู้ว่าตัวเองจะตายในแผ่นดินไหน แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้และผู้ทรง ตระหนกอยู่เสมอ^๗

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَحْشَوْا
يَوْمًا لَا يَخْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا
مَوْلُودٌ هُوَ جَاوِزٌ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئًا
إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ
الْغُرُورُ ﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ
السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي
الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا
تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ
بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

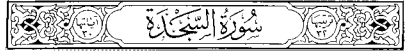

^๗ ในโลกปัจจุบัน มนุษย์ได้รับเสรีภาพในขอบเขตหนึ่งเพื่อเป็นการทดสอบพวกเขา แต่มนุษย์ได้ใช้เสรีภาพเพื่อการทดสอบนี้เป็นเสรีภาพที่แท้จริง นี่คือภาพลวงตาที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ความชั่วทุกอย่างของมนุษย์เกิดขึ้นมาจากภาพลวงตาผิดๆนี้ ดังที่เห็นกันอยู่ มันดูเหมือนกับว่ามนุษย์มีเสรีภาพที่จะทำสิ่งใดก็ได้ที่เขาต้องการในโลกนี้และไม่มีใครคอยห้ามเขา แต่ความจริงยังคงมีอยู่ว่าช่วงเวลาที่ยากลำบากมาก ๆ นั้นกำลังรอเขาอยู่ซึ่งในตอนนั้น แม้แต่พ่อและลูกจะสามารถช่วยเหลือกันและกันได้

การถามว่า “ถ้ามีวันแห่งการพิพากษาแล้ว เมื่อใดที่วันนั้นจะมาถึง?” ไม่เป็นการละเมิดขอบเขตของมนุษย์กระนั้นหรือ? มนุษย์ไม่รู้ขนาดของสิ่งที่อยู่รอบๆตัวเขา ตัวอย่างเช่น เขาไม่สามารถคาดการณ์ได้อย่างถูกต้องเกี่ยวกับฝน การเติบโตของทารกในครรภ์ของแม่ สิ่งที่เขาจะได้รับในอนาคตเวลาแห่งความตายของเขา ถึงแม้จะมีคามรู้จำกัด มนุษย์ก็ยอมรับความจริงเหล่านี้ว่าเป็นความจริงในทำนองเดียวกัน มนุษย์ต้องเชื่อว่าวันพิพากษาจะต้องมีขึ้นบนพื้นฐานของสิ่งบ่งชี้ที่เขาเมื่ออยู่

32. การกราบ

อัล-ซัจญ์ตีฮฺ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 อะลีฟ ลาม มีม

2 คัมภีร์ที่ไม่มีข้อสงสัยใดๆนี้ถูกประทานมาจากพระเจ้า อภิบาลแห่งสากลโลก³ พวกเขา กล่าวว่ “เขาปลอม มันขึ้นมา” กระนั้นหรือ? เปล่าเลย มันเป็นความจริงจาก พระผู้อภิบาลของเจ้าเพื่อที่เจ้าจะได้ตักเตือนหมู่ชนที่ ไม่มีผู้ตักเตือนคนใดมาก่อนหน้าเจ้า เพื่อที่พวกเขาจะ ได้ถูกนำทางอย่างถูกต้อง⁷

الْم ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ
مِن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ
أَفْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ
قَوْمًا مَّا أَتَتْهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ
لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣﴾

⁷ ตั้งเนื้อหาที่ปรากฏ นี้เป็นคำพูดธรรมดาที่ประกอบด้วยคำพูดไม่กี่คำ แต่นี้เป็นคำประกาศที่จริงจัง และน่าเกรงขามซึ่งในประวัติศาสตร์ทั้งหมดของศาสนา ไม่มีใครที่จะกล่าวอ้างออกไปจากเพียงไม่กี่คนที่พระเจ้าประทาศัมภีร์ของพระองค์ให้จริงๆ นอกเหนือไปจากบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งแล้ว ใครที่กล่าวพูดถ้อยคำเหล่านี้หากไม่ใช่คนพูดพล่อยๆก็เป็นคนบ้า

การอ่านเป็นข้อพิสูจน์ในตัวของมันเอง ด้วยลีลาอันน่าอัศจรรย์ คำประกาศที่ไม่ถูกพิสูจน์ว่าผิดมาเป็นเวลาหลายศตวรรษ ทั้งหมดนี้พิสูจน์ว่าการอ่านถูกประทานมาโดยพระเจ้า และเนื่องจากเป็นคัมภีร์ของพระเจ้า ทุกคนจึงจำเป็นต้องให้ความสนใจต่อคำเตือนและใคร่ครวญถึงความจริงเหล่านั้นอย่างจริงจัง

4 พระเจ้าคือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินและ ทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างนั้น ในหกวัน และหลังจากนั้นได้ทรง สถิตอยู่บนบัลลังก์ สูเจ้าไม่มีผู้คุ้มครองช่วยเหลือ นอก ไปจากพระองค์และไม่มีผู้ใดโทษแทน โด่ๆต่อหน้าพระ องค์ แล้วสูเจ้ายังไม่คิด อีกหรือ? 5 พระองค์ทรงควบคุม กิจการทั้งหลายของโลกจากชั้นฟ้ายังโลก และทั้งหมด จะขึ้นไปสูพระองค์ในวันหนึ่งซึ่งความยาว ของมันเป็นเวลาพันปีตามการนับของเจ้า 6 พระองค์เท่านั้นผู้ทรง ครอบรู้ในสิ่งเร้นลับ และสิ่งเปิดเผย พระผู้ทรงอำนาจ ผู้ ทรงเมตตาเสมอ 7 ผู้ทรงทำให้ทุกสิ่งทีพระองค์ ทรง สร้างมาอยู่ในรูปแบบที่ดีที่สุดพระองค์ ทรงเริ่มต้นการ สร้างมนุษย์มาจากดิน 8 หลังจากนั้น พระองค์ก็ทรง แพร่ลูกหลาน ของเขาออกไปจากสิ่งทีออกมาจากน้ำ อัน ด้อยค่า⁹ หลังจากนั้น พระองค์ได้ทรงทำให้ เขาเป็น รูปร่าง และทรงเป่าวิญญาณของ พระองค์เข้าไปในตัว เขาและพระองค์ได้ทรง ประทานหู ตาและหัวใจแก่สูเจ้า แต่กระนั้น น้อยนักทีสูเจ้าจะขอบคุณ⁷

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ ۚ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٤﴾
يُذِيرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٥﴾ ذَٰلِكَ عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦﴾
الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِنْ طِينٍ ﴿٧﴾ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ﴿٨﴾ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾

⁷ การสร้างจักรวาลอย่างค่อยเป็นค่อยไปในหกวันหมายถึงหกขั้นตอนพร้อมกับระบบควบคุมที่ดีที่สุด ยอดเป็นสิ่งทีชี้ให้เห็นถึงความจริงว่าพระเจ้าผู้ทรงสร้างมีวัตถุประสงค์พิเศษอยู่เบื้องหลังการสร้าง นี้ ยิ่งไปกว่านั้น กระบวนการต่างอีกมากมายก็ทำงานไม่หยุดหย่อนอยู่ในจักรวาล นี่เป็นการพิสูจน์ อีกว่าพระเจ้าผู้ทรงสร้างกำลังควบคุมมันในลักษณะทีวางแผนมาเป็นอย่างดี มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิต ทีมหัศจรรย์ แต่ถ้าวิเคราะห์ร่างกายของเขา เราจะพบว่ามันประกอบด้วยสารทีมาจากดิน หลังจาก นั้น การสร้างนี้ไม่ได้จบทีนั้น แต่ยังคงมีอยู่ต่อไปไม่สิ้นสุดผ่านทางกระบวนการเกิดและการขยายเผ่า พันธุ์

ถ้าใครพิจารณาให้ลึกซึ้งถึงความจริงเหล่านี้ ความคิดของเขาจะปราศจากความกลัวสิ่งใดนอกไปจาก อำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า เขาจะเป็นบ่าวผู้กตัญญูของพระเจ้า แต่มีน้อยคนนักทีจะพิจารณา สิ่งได้อย่างลึกซึ้ง นั่นคือเหตุผลทีว่าทำไมจึงมีน้อยคนทีสุดดีสรรเสริญพระเจ้าและเป็นผู้กตัญญูต่อ พระองค์

¹⁰ พวกเขาบอกว่า “เมื่อเราสูญสลายกลายเป็นดินไปแล้ว เราจะถูกกำเนิดขึ้นมาอีกได้อย่างไร?” ความจริงก็คือ พวกเขาไม่เชื่อในการพบกับพระผู้อภิบาล ของพวกเขา ¹¹ จึงบอกพวกเขาว่า “มรณะทูตที่ถูก กำหนดไว้เหนือพวกท่านจะมาเอาพวกท่านไปอย่างครบถ้วน หลังจากนั้น พวกท่านทั้งหมดจะถูกนำกลับ ไปยังพระผู้อภิบาลของพวกท่าน” ¹² ถ้าสุเจ้าได้เห็น ผู้ทำผิดในตอน ที่พวกเขายื่นคอตกอยู่ต่อหน้าพระผู้ อภิบาลของ พวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า “โอ้พระผู้ อภิบาลของเรา เราได้เห็นและเราได้ยินแล้ว โปรดส่ง เรากลับไปเพื่อที่เราจะได้ทำดี ตอนนี เราเชื่อมั่นแล้ว” ¹³ หากเราประสงค์ เราสามารถจะกำหนดให้มนุษย์ ทุกคนอยู่ บนทางนำของเราก็ได้ แต่วจนะของฉันทันที กล่าวไปจะเป็นความจริง นั่นคือ “ฉันจะ ทำให้รอกเต็ม ไปด้วยญินและมนุษย์พร้อม กันทั้งหมด” ¹⁴ ดังนั้น เรา จะบอกพวกเขา ว่า “จงลืมรสสิ่งนี้ เพราะสุเจ้าลืมไปว่า สุเจ้า จะพบกับวันนี้ตอนนี เราจะลืมสุเจ้าด้วยเช่นกัน จงลืมรสการลงโทษอันนรินทร์เพราะสิ่ง ที่สุเจ้าได้กระทำไว้”^๗

وَقَالُوا أَءِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَءِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَفِرُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ يَتَوَفَّنَا مَلَكٌ أَلْمُوتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكُسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰ وَلَٰكِن حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾ فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِيتُكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

^๗ การสร้างมนุษย์เป็นครั้งแรกก็เพียงพอที่จะทำให้มนุษย์มั่นใจถึงความเป็นไปได้ในการสร้างครั้งที่สอง แต่เมื่อมนุษย์ไม่เชื่อในการที่เขาต้องไปตอบคำถามต่อหน้าพระเจ้า เขาก็หัวเราะเยาะถึงความ เป็นไปได้ในการสร้างครั้งที่สองและเขาจะพูดถึงเรื่องนี้เป็นเรื่องเล่นๆ

แต่นี้เท่ากับการใช้เสรีภาพในช่วงเวลาแห่งเสรีภาพที่เขาได้รับเพื่อวัตถุประสงค์ในการทดสอบ มนุษย์ เมื่อช่วงเวลานี้สิ้นสุดลงด้วยการตายของมนุษย์และเขาถูกทำให้ฟื้นขึ้นต่อหน้าพระเจ้าเพื่อ ยืนยันชื่อของตัวเอง เขาจะพบว่าตัวเองพูดอะไรไม่ออก ในตอนนั้น ผู้อหังงจะกล่าวว่าตอนนีพวกเขา จะยอมรับความจริงและจะขอร้องให้พวกเขาถูกส่งกลับไปยังโลกอีกครั้งหนึ่งเพื่อที่พวกเขาจะ ได้ทำความดี แต่การยอมรับความจริงในขั้นตอนนี้ไม่มีประโยชน์อีกแล้ว ถ้าพระเจ้าประสงค์จะให้ มนุษย์ต้องยอมรับความจริงด้วยวิธีการเช่นนี้ พระองค์ก็สามารถที่จะทำให้พวกเขายอมรับมันในโลก ปัจจุบันนี้แล้ว

ต่อหน้าพระเจ้า การยอมรับจะมีน้ำหนักก็ต่อเมื่อเขายอมรับความจริงโดยที่ไม่ต้องมองเห็น การ ยอมรับหลังจากที่เห็นความจริงแล้วจึงไม่มีค่า

15 คนที่ศรัทธาในศาสนาของเราอย่างแท้จริง คือบรรดาผู้ที่ก้มลงกราบเมื่อพวกเขาถูกเตือนให้หันถึงศาสนานั้นและ พวกเขาสดุดีพระผู้อภิบาลของพวกเขาด้วยการสรรเสริญพระองค์และพวกเขาไม่ทะนงตน 16 พวกเขาละจากที่นอน ของพวกเขาและวิงวอนพระผู้อภิบาลของพวกเขาด้วยความกลัวและความหวัง และผู้ใช้จ่ายจากสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขา 17 ไม่มีชีวิตใดรู้ถึงสิ่งสบายตาซึ่ง ได้ถูกซ่อนเร้นไว้จากสายตาของพวกเขาเพื่อเป็นสิ่งตอบ แทนการงานของพวกเขา⁷

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا حُزُوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٦﴾ تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١٧﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

⁷ สำหรับคนที่จะได้รับประโยชน์จากทางนำ ความเต็มใจของเขาที่จะยอมรับสัจธรรมเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เฉพาะบรรดาผู้พร้อมจะยอมรับสัจธรรมเมื่อใดก็ตามที่มันแสดงตัวต่อหน้าพวกเขา ไม่ว่ามันจะถูกเปิดเผยผ่านทางคนที่มีความสำคัญน้อย ไม่ว่าการยอมรับนั้นเป็นการยอมรับความผิดของตัวเองโดยรู้อยู่แก่ใจ หรือไม่ว่าการยอมรับนั้นสร้างความลำบากให้แก่การดำเนินชีวิตของตนเองเท่านั้นที่จะได้รับประโยชน์จากทางนำ บรรดาผู้มีความสามารถเช่นนี้เท่านั้นที่จะพบสัจธรรม บรรดาผู้ต้องการจะยอมรับสัจธรรม แต่ในขณะที่เดียวกันก็ต้องการที่จะรักษาความยิ่งใหญ่ของตนไว้เหมือนเดิมจะไม่มีวันได้พบมัน

คนที่เสียสละความยิ่งใหญ่ของตนเองเพื่อสัจธรรมนั้นอันที่จริงแล้วเขาได้พบสิ่งที่ยิ่งใหญ่ นั่นคือความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า พระเจ้าเข้าไปในชีวิตของเขาในลักษณะที่เขาไม่เคยคิดถึงพระองค์และตื่นขึ้นมาพร้อมกับการนึกถึงพระเจ้า ความหวังและความกลัวของเขาเชื่อมโยงกับพระเจ้า เขามอบทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาเมืออยู่ให้แก่พระเจ้าจนถึงกับไม่น่าสนใจโลกกลับมาเก็บไว้เพื่อตัวของเขาเอง คนเช่นนี้จะได้รับความเพลิดเพลินกับความโปรดปรานที่มีอยู่ในสวนสวรรค์อันนิรันดร์

18 ดังนั้น คนที่เป็นผู้ศรัทธาจะเหมือนกับผู้ฝ่าฝืนพระเจ้าได้ไหม? พวกเขาไม่อาจเหมือนกันได้¹⁹ สำหรับ บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้นจะได้อยู่ในสวนสวรรค์เป็นสิ่งตอบแทนสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้²⁰ ส่วนบรรดาผู้ฝ่าฝืนพระเจ้านั้น ที่พำนักของพวกเขา เขาคือนรก เมื่อใดก็ตามที่พวกเขาพยายามจะออกไป พวกเขาจะถูกผลักกลับเข้าไปในนั้นอีกและพวกเขาจะถูกบอกว่า “ตอนนี้ จงลิ้มรสการลงโทษของไฟนรก ที่สูเจ้าเคยปฏิเสธ”²¹ และแน่นอนที่สุด เราจะให้ พวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษที่เบาวก่อนการลงโทษ ที่ใหญ่กว่า ทั้งนี้เพื่อที่ว่าบางทีพวกเขาจะได้หันมา ยังเราเพื่อการสำนึกผิดและขออภัย²² ใครที่จะทำผิดยิ่งใหญ่ไปกว่าผู้ที่เมื่อสัจธรรมของพระเจ้าผู้อภิบาล ของเขาได้ถูกอ่านให้เขาฟังแล้ว เขายังหันห่างออก จากมัน? แน่นอน เราจะลงโทษผู้ทำผิดเหล่านั้นอย่างหนัก

أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا
لَا يَسْتَوُونَ ﴿١٩﴾ أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ
الْمَأْوَى نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾
وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ
كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا
فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ
الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَكْدِبُونَ ﴿٢١﴾
وَلَنذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَى
دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ
بِعَايَةِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ
الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ ﴿٢٣﴾

¹⁹ ผู้ศรัทธาคือผู้ที่ยอมรับสัจธรรมของพระเจ้าและผู้ทำบาปคือผู้ที่ปฏิเสธสัจธรรมเพื่อคุ้มครองตนเอง นี่คือสิ่งลักษณะที่แยกจากกันโดยสิ้นเชิง และชะตากรรมของคนที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงนั้นไม่อาจเหมือนกัน

ในโลกปัจจุบัน คนที่ยอมรับสัจธรรมได้ทำตัวให้เห็นว่าเขาให้ความสำคัญแก่สัจธรรมเป็นอันดับแรก คนเช่นนี้จะได้รับความยิ่งใหญ่ในโลกหน้า ในทางตรงข้าม คนที่ถือว่าตัวเองใหญ่ในขณะที่ไม่สนใจ สัจธรรมจะมีสถานะที่ต้อยกว่าในชีวิตจริงในโลกหน้า

23 ก่อนหน้านี้ เราได้ประทานคัมภีร์แก่มูซา
 ดั่งนั้น เจ้า(มุฮัมมัด)จงอย่ากลางแกลงสงสัย
 ในการรับสิ่งเดียว กันนี้ เช่นเดียวกับที่เราได้
 ทำให้มันเป็นทางนำสำหรับ ลูกหลานอิสรอ
 อิล 24 เราได้ทำให้พวกเขามีผู้นำที่นำ ผู้คน
 โดยคำบัญชาของเราเมื่อพวกเขาได้แสดง
 ความ ออดทนและเชื่อมั่นในสัญญาณทั้ง
 หลายของเราแล้ว 25 แนนอน ในวันแห่งการ
 ฟืนคืนชีพ พระผู้อภิบาล ของเจ้าท่านนั้นที่จะ
 ตัดสินสิ่งต่างๆที่พวกเขาขัดแย้งกัน 26 และ
 มัน(เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์)ไม่ได้ทำให้
 พวกเขารู้หรือว่า ก่อนหน้าพวกเขาั้น เรา
 ได้ทำลาย ไปก็ชนชาติแล้ว และซากถิ่นฐาน
 ของคนเหล่านั้นพวก เขาก็เดินทางผ่านไป
 มา? แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณอย่าง มากมาย
 แล้วพวกเขายังไม่ฟังกระนั้นหรือ? 27

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا
 تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ
 هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٤﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ
 أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا
 وَكَانُوا بِعَايَتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ
 رَبَّكَ هُوَ يَفْصَلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٦﴾
 أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم
 مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ
 فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٧﴾

27 การมอบคัมภีร์ของพระเจ้าให้แก่คนกลุ่มหนึ่งเท่ากับการประทานกุญแจแห่งความเป็นผู้นำโลกแก่
 คนกลุ่มนั้น แต่สถานะเช่นนั้นจะมีขึ้นกับกลุ่มใดก็ต่อเมื่อคนกลุ่มนั้นใช้ความอดทน ข้อความที่กล่าว
 “เมื่อพวกเขาได้แสดงความอดทน” ได้ถูกอธิบายว่าหมายถึง “เมื่อพวกเขาอดทนกับโลก” (ตฟซีร์ อี
 บนกุะษีร์) พุศถ์อีกอย่างหนึ่งก็คือ พวกเขาได้รับตำแหน่งความเป็นผู้นำเมื่อพวกเขาแสดงความอดทน
 เมื่อต้องประสบกับความทุกข์ยากลำบากในโลกนี้

มนุษย์จะยอมรับคน(หรือกลุ่ม)เป็นผู้นำหรืออิมามก็ต่อเมื่อเขาเห็นคนผู้นั้นอยู่ในระดับสูงกว่าเขา คน
 ที่อยู่ในหลักการเมื่อคนอื่น ๆ มีชีวิตเพื่อผลประโยชน์ของตัวเอง คนที่สนับสนุนความยุติธรรมเมื่อคน
 อื่นเข้าข้างกลุ่มชนของพวกเขา คนที่แสดงความอดทนเมื่อไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการถูกคน
 อื่นข่มเหง คนที่ยอมเสียเมื่อคนอื่นรับหามผลประโยชน์ คนที่ยอมเสียสละเพื่อเห็นแก่สังคมในขณะที่
 ที่คนอื่นรู้แต่เพียงการเสียสละเพื่อประโยชน์ของตนเอง คุณธรรมเหล่านี้ถูกฝังอยู่ในความอดทนและ
 บรรดาผู้แสดงความอดทนนั้นได้กลายเป็นผู้นำของโลก

มนุษย์มักไม่ได้รับบทเรียนจากเหตุการณ์ต่างๆจนกระทั่งหายนะที่เกิดขึ้นกับคนอื่นมาก่อนได้เกิดขึ้น
 กับเขา คนที่อธิบายศาสนาด้วยการอุทิศสร้างสิ่งใหม่ๆขึ้นมากและทำให้เกิดความแตกแยกขึ้นนั้นเสี่ยง
 ต่อการถูกปฏิเสธในวันแห่งการพิพากษาและหลังจากนั้นเขาจะไม่พบสิ่งใดนอกไปจากความอับอาย
 อย่างไม่จบสิ้น

27 พวกเขาไม่เห็นหรือที่เราได้ทำให้ฟ้าไหลไปยั้ง แผ่นดินที่แห้งแล้งและจากนั้นเราได้ทำให้พืชผล งอกเงยออกมาซึ่งสัตว์ของพวกเขาและพวกเขา ได้กินจากมัน? พวกเขายังไม่เห็นอะไรอีกหรือ? 28 และพวกเขา กล่าวว่า “เมื่อใดที่การตัดสินนี้ จะเกิดขึ้นถ้าพวกท่านพูดจริง?” 29 จงบอกพวก เขาว่า “ในวันแห่งการตัดสิน มันจะไม่เกิดประโยชน์อะไรแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ถ้าพวกเขาศรัทธา ในตอนนั้น พวกเขาจะไม่ได้รับการผ่อนผัน” 30 ดังนั้น จงปล่อยพวกเขาไว้และคอยดู แท้จริงแล้ว พวกเขา ก็ กำลังคอยดูอยู่ด้วยเหมือนกัน⁷

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ
الْجُرْزِ فَنَخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ
أَنْعَمُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾
وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ
لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ
يُنظَرُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ
إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ ﴿٣٠﴾

⁷ ในเมืองมักกะฮฺสมัยโบราณ ผู้ที่กราบไหว้บูชารูปเคารพเป็นผู้มีอำนาจในขณะที่อิสลามอยู่ในสภาพที่อ่อนแอมากจนพวกบูชารูปเคารพหัวเราะเยาะอิสลามและมุสลิม ในการตอบกลับคนเหล่านี้พระเจ้าได้ให้ตัวอย่างไว้ดังนี้ : พระองค์ขอให้พวกเขาพิจารณาถึงแผ่นดินที่แห้งแล้งที่คนทั่วไปมองเห็นว่ามีน้ำไม่มีทางที่จะมีพืชพรรณสีเขียวโผล่ขึ้นมาได้ แต่เมื่อพระเจ้าได้ทำให้เมฆเทน้ำฝนลงมาบนแผ่นดินนั้น เพียงไม่กี่วัน แผ่นดินที่แห้งแล้งก็กลายเป็นทุ่งที่เขียวขจี ในทำนองเดียวกัน อำนาจของพระเจ้าสามารถที่จะทำให้อิสลามงอกงามขึ้นมาและกลายเป็นอุดมการณ์ที่สำคัญของโลกได้

33. สหพรรค

อัล-อะฮฺซาบ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ โอันบี จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงอย่า
เชื่อฟังบรรดาผู้ ปฏิเสธศรัทธาและผู้
ตลบตะแลง แท้จริง พระเจ้าเท่านั้น เป็น
ผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาสามารถ ² จงปฏิบัติ
ตามสิ่ง ที่ถูกประทานแก่เจ้าจากพระผู้
อภิบาลของเจ้า แท้จริง พระเจ้าทรงรู้ในสิ่ง
ที่เจ้ากระทำ ³ จงวางใจในพระเจ้า เพราะ
พระเจ้าเท่านั้นที่พอแล้วที่จะเป็นผู้ปกป้อง ⁷

يٰٓأَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ
الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ ۗ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَأَتَّبِعْ مَا
يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ
اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝

⁷ ไม่มีผู้มัตเป็นผู้ทำการเรียกร้องสู่ศรัทธาอันบริสุทธิ์ ในโลกนี้ ใครที่ขึ้นมาเป็นเช่นนั้นต้องเผชิญ
กับสถานการณ์ที่ลำบากที่สุด เขาจะเป็นผู้แปลกหน้าในบรรดาผู้อยู่รอบๆเขา ความเชื่อที่คำนึงถึง
โลกวัตถุเป็นสิ่งสำคัญไม่ยอมรับศาสนาที่เห็นโลกหน้าเป็นสิ่งสำคัญของผู้เผยแผ่ศรัทธา ไม่มีใครคิด
ที่จะปฏิบัติตามศรัทธา ศาสนาได้ถูกทำให้อยู่ภายใต้ความเชื่อของชุมชนในขณะและผู้เผยแผ่ต้องว่า
ศาสนาต้องวางอยู่บนพื้นฐานของการเคารพสักการะพระเจ้าเท่านั้น

ภายใต้สถานการณ์เหล่านี้ ถ้าผู้เผยแผ่ยอมจำนนต่อแรงกดดันของสิ่งที่อยู่รอบตัวเขาและยอม
ประนีประนอม เขาจะมีผู้สนับสนุนหลายคน ถ้าหากเขายืนหยัดมั่นคงในแนวทางของศรัทธา เขา
จะไม่ได้รับการสนับสนุนจากใครนอกจากพระเจ้า แต่ผู้เรียกร้องสู่ศรัทธาต้องไม่ใช้ทางเลือกแรก
ในทุกสถานการณ์ เขาต้องวางใจในพระเจ้า ยึดมั่นอยู่กับศรัทธาที่ไม่ถูกเปลี่ยนแปลงและหวังว่า
พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้และผู้ทรงปรีชาญาณ พระองค์จะช่วยป่าวของพระองค์อย่างแน่นอน

4 พระเจ้ามิได้ทรงทำให้คนผู้หนึ่งมีสองหัวใจ ในร่างกาย ของเขา⁷ และพระองค์มิได้ทรง ทำให้บรรดาภรรยาของ สุเจ้าซึ่งสุเจ้าออก ห่างโดยการกล่าวว่า “เธอเป็นเหมือนกั บหลังของแม่ฉัน” เป็นแม่(จริง ๆ)ของสุเจ้าและ พระองค์ก็ มิได้ทรงทำให้ลูกบุญธรรมของ สุเจ้าเป็นลูกแท้ๆของสุเจ้า นี่เป็นสิ่งที่สุเจ้า กล่าวออกมาจากปากของสุเจ้า แต่พระเจ้า ทรงกล่าวความจริงและพระองค์เท่านั้นที่ ทรงนำไปสู่ทาง ที่ถูกต้อง⁵ จงเรียกบุตร บุญธรรมของสุเจ้าตามชื่อพ่อของ พวกเขา นี่ เป็นสิ่งที่ยุติธรรมกว่าในสายตาของพระเจ้า และถ้าหากสุเจ้าไม่รู้ว่าพ่อของพวกเขาเป็น ใคร จงถือว่า พวกเขาเป็นพี่น้องในศาสนา ของสุเจ้าและเพื่อนของสุเจ้า และไม่มีข้อ ต้าหน้อันใดแก่สุเจ้าถ้าหากสุเจ้ากล่าวอะไร บางอย่างโดยไม่เจตนา แต่สุเจ้าจะถูกตำหนิ อย่างแน่นอน สำหรับสิ่งที่สุเจ้ากล่าวออกไป ด้วยเจตนาของหัวใจของ สุเจ้า พระเจ้าเป็น ผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ^๖

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ ۚ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ الَّتِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ﴿٥﴾ ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ فَإِن لَّمْ تَعْلَمُوا ءَابَاءَهُمْ فَاِحْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ ۚ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ ۚ وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

⁷ มนุษย์ไม่มีสองหัวใจในอกของเขา นี่แสดงว่าการคิดที่ขัดแย้งกันไม่สอดคล้องกับแผนการสร้าง เมื่อมนุษย์ได้รับหนึ่งหัวใจ การคิดของเขาต้องเป็นหนึ่งเดียวด้วย มันเป็นไปได้ในหัวใจดวง เดียวกันที่ความบริสุทธิ์ใจจะอยู่ร่วมกับความตลบตะแลง การอุทิศตนให้พระเจ้าจะอยู่กับความรู้สึก ห่วงเวลา ความยุติธรรมจะอยู่ร่วมกับการกตัญญูและความตระหนงจะอยู่ร่วมกับความถ่อมตน ในสอง ทางเลือกนี้ มนุษย์ควรเลือกที่จะกลัวพระเจ้าได้เท่านั้น

^๖ นี่เป็นเรื่องของหลักการและภายใต้หลักการนี้มีนวมถึงประเพณีการยา(ซียารุ)และการรับบุตร บุญธรรมก่อนหน้าสมัยอิสลามด้วย ชาวอาหรับสมัยก่อนอิสลามมีประเพณีอย่างหนึ่งคือถ้าผู้ชายคน ใดพูดกับภรรยาของตัวเองว่า “เธอเหมือนกับหลังของแม่ฉันสำหรับฉัน” ภรรยาของเขาจะถูกถือว่า เป็นที่ต้องห้ามสำหรับเขาตลอดไปเช่นเดียวกับแม่ที่ป็นที่ต้องห้ามในการมีเพศสัมพันธ์สำหรับเขา ในทำนองเดียวกัน ในเรื่องของการรับเด็กผู้ชายมาเป็นบุตรบุญธรรม ชาวอาหรับในเวลานั้นถือว่า บุตรบุญธรรมเป็นเหมือนกับบุตรจริงๆในทุกๆด้าน กุรอานได้ทำลายขนบประเพณีนี้ลงอย่างสิ้นเชิง และได้กล่าวอย่างชัดเจนว่ามันขัดกับระบบการสร้างเพราะสถานะของแม่ที่แท้จริงนั้นยังคงเป็นแม่ บุญธรรมอยู่หรือสถานะของลูกบุญธรรมยังเป็นเหมือนกับสถานะของบุตรที่แท้จริง

ถ้าใครคนหนึ่งทำผิดไปโดยไม่รู้ เขาจะได้รับการอภัยโทษต่อหน้าพระเจ้า แต่ถ้าเขารู้ความจริงแล้ว เขายังไม่เลิกจากการทำผิดนั้นอีก เขาจะไม่ได้รับการให้อภัย

⁶ ไม่มีสิทธิเหนือบรรดาผู้ศรัทธามากกว่า (พวกเขามีสิทธิเหนือ) ตัวของพวกเขาเอง และภรรยาทั้งหลายของนบีก็ เป็นแม่ของพวกเขา แต่ตามคัมภีร์ของพระเจ้า ความสัมพันธ์ทางสายเลือดนั้นมีสิทธิเหนือกัน และกันมากกว่า บรรดาผู้ศรัทธาและบรรดาผู้อพยพ อย่างไรก็ตาม สุเจ้า อาจทำดีต่อเพื่อนๆของสุเจ้าได้ นี่เป็นสิ่งที่ได้ถูกบันทึกไว้ในคัมภีร์⁷

الَّذِينَ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ
 وَأَزْوَاجُهُمْ وَأَوْلُوا الْأَرْحَامِ
 بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ
 مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ
 تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا
 كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ
 مَسْطُورًا ﴿٦﴾

⁷ ในระหว่างที่ยังมีชีวิต นบีให้ความสำคัญแก่ผู้ศรัทธาเป็นเบื้องแรกและหลังจากการเสียชีวิตของนบี ท่านก็ยังเป็นเช่นนั้นในหลักการ เหตุผลในเรื่องนี้ก็คือนบีเป็นตัวแทนของพระเจ้าบนแผ่นดิน เพื่อที่จะรักษาศักดิ์ศรีและความสำคัญของคำสอนที่นบีนำมา มันจึงจำเป็นที่การมีชีวิตอยู่ของท่านต้องถือว่ามีความศักดิ์สิทธิ์ในสายตาของผู้คน แม้ภรรยาของท่านก็ต้องได้รับการให้เกียรติอย่างสูงในฐานะแม่ หลังจากนบีและภรรยาของท่านแล้ว การมีความสัมพันธ์กับสมาชิกอื่นๆของสังคมหรือชุมชนได้ถูกกำหนดไว้โดยอาศัยหลักการที่ว่า “ความสัมพันธ์ทางสายเลือดมีความใกล้ชิดที่สุด” และมนุษย์จะมีสิทธิเหนือกันไปตามนั้น บางครั้ง การทำตามสิ่งที่กำหนดไว้ในเรื่องทางศาสนา การให้สิทธิแก่ผู้ที่ไม่ใช่เครือญาติอาจมีขึ้นเป็นการชั่วคราวดังที่ได้มีการเกิดขึ้นหลังการอพยพไปยังมะดีนะฮ์ในตอนช่วงแรก แต่เมื่อสังคมได้ถูกจัดระเบียบเป็นการถาวรแล้ว ความสัมพันธ์ที่แท้จริงจึงมีความสำคัญกว่าและจะเป็นเช่นนั้นตลอดไป

⁷ (ไอ้คนบี) เราได้รับสัญญาที่มั่นคงจากนบีทั้งหลาย จากเจ้า และนุฮ จากอิบรอฮีมและมุซาและอิซฮากบุตรของมรยัม เรา ได้ให้พวกเขาทุกคนทำสัญญาอย่างมั่นคงไว้กับเรา ⁸ ทั้งนี้เพื่อที่พระผู้อภิบาลของพวกเขาจะได้ตามบรรดาผู้มีสัจจะ วาจาเกี่ยวกับความสัตย์จริงของพวกเขา(ว่าได้รับการตอบ สนองอย่างไรในโลก) ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมนั้น พระองค์ ได้ทรงเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้สำหรับพวกเขาแล้ว⁷

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ
وَمِنكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ ۗ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ
مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾ لِيَسْأَلَ الصّٰدِقِيْنَ
عَنْ صِدْقِهِمْ ۗ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِيْنَ عَذَابًا
أَلِيمًا ﴿٨﴾

⁷ ในแผนการสร้างมนุษย์ของพระเจ้า พระองค์ได้ออกแบบมาเพื่อให้มนุษย์ได้รับการทดสอบ เพื่อบรรลุถึงเป้าหมายนี้ มนุษย์จึงได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินชีวิตและปัจจัยทุกอย่างในบรรยากาศแห่งเสรีภาพ หลังจากนั้น พระองค์จะประหารรางวัลตอบแทนหรือการลงโทษตลอดกาลแก่เขาตามสิ่งที่เขาได้ทำได้

ชีวิตของมนุษย์เพื่อวัตถุประสงค์ของการทดสอบต้องการให้มนุษย์ได้รู้ทุกอย่างในเรื่องตำแหน่งที่แท้จริงของเขาเป็นการล่วงหน้า เพื่อวัตถุประสงค์นี้ พระเจ้าจึงได้ให้มนบีเกิดขึ้นมา ความเป็นนบีไม่ใช่การประกาศผ่านเครื่องขยายเสียง มันเป็นหน้าที่ที่ต้องใช้ความพยายามอดทนอย่างสูง ดังนั้น นบีทุกคนจึงได้ถูกกำหนดให้สัญญาว่าพวกเขาจะทำหน้าอันแสนลำบากในการเผยแพร่สาส์นของพระเจ้า การปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกกำหนดไว้ทุกอย่างและสร้างความยุติธรรมให้เกิดขึ้นโดยไม่มีข้อบกพร่องแม้แต่หนึ่งเดียว

9 โอบรรดาผู้ศรัทธา จงนึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้า ที่ทรงแสดงแก่สุเจ้าเมื่อไฟรพลศัตรูมายังสุเจ้า เราได้ส่ง พายุมายังพวกเขาและไฟรพลอีกมากมายที่สุเจ้ามองไม่เห็น และพระเจ้าเป็นผู้ทรงเฝ้าดูทุกสิ่งที่สุเจ้ากระทำ¹⁰ เมื่อพวก ศัตรูบุกมายังสุเจ้าจากข้างบนและจากข้างล่างของสุเจ้าสุเจ้าตาเหลือกเพราะความกลัวและหัวใจจุกอยู่ที่ลำคอและ สุเจ้าเริ่มสงสัยเกี่ยวกับพระเจ้า¹¹ ดังนั้น บรรดาผู้ศรัทธา จึงได้ถูกทดสอบและได้รับความหวุ่นไหวอย่างรุนแรงⁿ

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَآءَتْكُمْ جُنُوْدٌ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا وَّجُنُوْدًا لَّمْ تَرَوْهَا
وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرًا
اِذْ جَآءَ وَّكُمْ مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَاِذْ رَاَعَتِ الْاَبْصُرُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوْبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّوْنَ بِاللّٰهِ الْظُّنُوْنَ ۗ هٰذَا لِكِ اَنْتَلٰى الْمُؤْمِنُوْنَ وَزُلْزَلُوْا زِلْزَالًا شَدِيْدًا

ⁿ ในสงครามอะฮฺซาบ (ในปีที่ห้าของการอพยพ) เผ่าอาหรับหลายเผ่าและชาวยิวได้ร่วมกันโจมตีเมืองมะดีนะฮฺ จำนวนของผู้บุกโจมตีในสงครามครั้งนี้มีประมาณ 13,000 คนและมุสลิมไม่สามารถที่จะต่อสู้กับกองทัพขนาดใหญ่เช่นนี้ได้ แต่พระเจ้าได้ใช้แผนการพิเศษของพระองค์ทำให้ศัตรูอิสลามตกใจกลัวจนเลิกปิดล้อมเมืองมะดีนะฮฺและถอยไป

ความยากลำบากเช่นนั้นเกิดขึ้นกับภารกิจอิสลามในตอนแรกเพื่อที่จะแยกความจริงใจออกจากความไม่จริงใจและประการที่สองเพื่อแสดงให้เห็นว่าพระองค์เองเป็นผู้ให้ความช่วยศานนาของพระองค์ พระองค์จะไม่ปล่อยให้ศาสนานาของพระองค์ถูกทำลาย

12 พวกตลปตะแลงและบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขามีโรค กล่าวว่า“สัญญาที่พระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ทำให้ กับพวกเขานั้นมิใช่อะไรนอกจากการหลอกลวง” 13 อีกกลุ่มหนึ่งของคนพวกนี้กล่าวว่า “ชาวยัษริบเอ๋ย พวกเจ้า ไม่มีทางที่จะต้านทาน(ศัตรู) ได้หรอก ดังนั้น จงกลับไปเสีย” แต่อีกกลุ่มหนึ่งของพวกเขาได้ขออนุญาตนบีโดยกล่าวว่า “บ้านของเราไม่ปลอดภัย” ทั้งๆที่มีนปลอดภัยอยู่ แท้จริง แล้ว พวกเขาต้องการที่จะหนีแฉวรบ 14 ถ้าหากพวกศัตรู มุกเข้ามาจากทุกด้านของเมืองและคนเหล่านี้ถูกยให้ทรยศ พวกเขาจะทำการแน่นอนโดยไม่ลังเล 15 แท้จริง พวกเขา ได้ทำสัญญาไว้กับพระเจ้าแล้วว่าพวกเขาจะไม่หันหลังให้ และสัญญาที่ได้ทำให้กับพระเจ้านั้นจะต้องถูกสอบถาม 16 (ไอ้หนี) จงบอกพวกเขาว่า “ถ้าหากพวกท่านหนีจาก ความตายหรือการถูกฆ่า การหนีของพวกท่านจะไม่ยัง ประโยชน์อันใดแก่พวกท่าน พวกท่านจะมีความสุขใน ชีวิตแค่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น” 17 จงถามพวกเขา “ใคร เล่าที่จะปกป้องพวกท่านจากพระเจ้าถ้าหากพระองค์ทรง ประสงค์ จะให้พวกท่านได้รับอันตราย? หรือถ้าพระองค์ ทรงปรารถนาที่จะเมตตาพวกท่าน ใครที่สามารถขัดขวาง พระองค์?” แท้จริงแล้ว พวกเขาไม่สามารถที่จะพบใคร เป็นผู้ปกป้องและผู้ช่วยเหลือพวกเขาได้นอกจากพระเจ้า¹⁷

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٣﴾ وَإِذْ قَالَتْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ يٰأَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا ۚ وَسْتَعِذْنَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴿١٤﴾ وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِم مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُيْلُوا الْفِتْنَةَ لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلِ لَا يُؤْلُونَ إِلَّا لَدُنَّكَ ۚ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿١٦﴾ قُلْ لَن يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ إِن فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تَمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٧﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُم مِّنَ اللَّهِ إِن أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ۖ وَلَا تَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وِلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٨﴾

¹⁷ ด้วยความรู้ว่าสถานการณ์ในสงครามอะฮฺซฺฮาบเต็มไปด้วยอันตราย พวกตลปตะแลงจึงเกิดความหวาดผวและเริ่มหาหนทางที่จะหนีทัพ แต่คนที่มีความจริงใจและมีความศรัทธาที่แท้จริงวางใจในอัลลอฮฺอย่างมั่นคง พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าอยู่ทั้งด้านหน้าและด้านหลังของพวกเขา การวิ่งหนีจากอันตรายของศัตรูอิสลามเท่ากับการเอาตัวเองไปวางไว้ในอันตรายจากการลงโทษของพระเจ้าซึ่งสาหัสกว่ามาก พวกเขาเชื่อว่าถ้าพวกเขายืนหยัดมั่นคงต่อหน้าศัตรูของพวกเขา พระเจ้าจะให้ความช่วยเหลือพวกเขา ในทางตรงข้าม พวกเขาเชื่อว่าถ้าพวกเขาหนีทัพ พวกเขาจะไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองให้พ้นจากการถูกทำลายในโลกนี้หรือไม่ก็การลงโทษอันน่าสะพรึงกลัวของพระเจ้าในโลกหน้า

18 พระเจ้าทรงรู้ว่าใครในหมู่ผู้เจ้าที่ดึงคน
อื่นกลับมา ผู้ที่บอกกับพี่น้องของพวกเขา
ว่า “มาอยู่ฝ่ายเราสิ” และ พวกเขาไม่ได้เข้า
มาร่วมต่อสู้นอกจากเพียงเล็กน้อย เท่านั้น
19 พวกเขาให้ความช่วยเหลือเจ้าโดยไม่
เต็มใจ แต่เมื่อมีอันตรายเกิดขึ้น เจ้าจะเห็น
พวกเขาออกไปยัง เจ้าดวงตาของพวกเขา
กลอกกลิ้งเหมือนกับผู้ที่กำลัง เป็นลมใกล้
ตาย แต่เมื่ออันตรายผ่านพ้นไปแล้ว พวกเขา
จะออกมาต่อว่าเจ้าอย่างเผ็ดร้อนด้วยความ
มออยากได้ใน ทรัพย์สิน คนเหล่านี้มิได้
ศรัทธาแต่อย่างใด ดังนั้นพระเจ้า จึงได้
ทำให้การงานของพวกเขาไร้ผล และนี่เป็น
เรื่อง ง่ายสำหรับพระเจ้า 20 พวกเขาคิดว่า
ไพร่พลที่ร่วมกัน มารุกรานนั้นจะไม่มีวัน
ถอยไปแท้จริงแล้ว ถ้าหากพวก ศัตรูเหล่านี้
หันกลับมาโจมตีอีก พวกเขา ก็อยากจะอยู่
ใน ทะเลทรายกับพวกเบดูอิน(พวกอาหรับ
เร่ร่อน) และพวกเขาจะคอยถามข่าวเกี่ยวกับ
เจ้าจากที่นั่น แต่ถ้าพวกเขา จะอยู่กับ
ผู้เจ้า พวกเขาจะไม่ร่วมต่อสู้นอกจากเพียง
เล็กน้อยเท่านั้น⁷

❖ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمَعْوِفِينَ مِنْكُمْ
وَالْقَائِلِينَ لِأَحْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا
يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾ أَشِحَّةً
عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ
يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدْوُرُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي
يُعْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ
الْخَوْفُ سَلَفُوكُمْ بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ
أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا
فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾ تَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ
يَذْهَبُوا وَإِن يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ
أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ
يَسْتَلُونَ عَن أَنْبِيَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا
فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾

⁷ ในตอนนั้น ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มีความเสียสละเป็นสิ่งจำเป็น แต่มีบางคนที่อยู่ข้างหลังไม่ได้ออกไป
และรู้สึกว่าการทำงานของตัวเองไม่ได้ออกไปร่วมทัพด้วยนั้นเป็นสิ่งน่าละอาย แต่ก็ยังมีบางคนที่ไม่รู้สึกละอาย
แต่อย่างไรในเรื่องนี้ นี่เท่ากับเป็นการแสดงความโอหังในการละทิ้งหน้าที่ ความภาคภูมิใจเป็นสิ่ง
อาจได้รับการอภัยโทษ แต่ความโอหังไม่ใช่เช่นนั้น

ถึงแม้ว่าการงานดี ๆ ที่ถูกทำไปโดยคนที่มีความโอหัง การงานเหล่านั้นก็ไม่มีคุณค่า เพราะแก่นสำคัญของ
ของการงานที่ดีคือความบริสุทธิ์ใจ และนั่นเป็นสิ่งที่มีขนาดไป

การหลบเลี่ยงหน้าที่เสียสละเพื่อศาสนาเป็นผลมาจากความรักในกิจการทางโลก มนุษย์สูญเสีย
ความศรัทธาของเขาเพื่อเห็นแก่การรักษาทรัพย์สินทางโลก เมื่อคนที่คิดแต่เรื่องวัตถุเห็นประโยชน์
ทางโลกควบคู่ไปกับศาสนา พวกเขาจะแสดงคำพูดที่เต็มไปด้วยการมอมคายเห็นด้วยกับศาสนา
เพื่อแสดงให้เห็นถึงความผูกพันของพวกเขากับศาสนา หลังจากนั้น พวกเขา ก็จะแสวงหาประโยชน์อย่าง
เต็มที่จากการทำเช่นนั้น แต่เมื่อการปฏิบัติตามศาสนาหมายถึงการเสียสละ พวกเขาจะไม่ให้ความ
สนใจในการเป็นคนของศาสนา

21 แท้จริงแล้ว ในศาสนทูตของพระเจ้านั้น มีแบบอย่าง ที่ดีที่สุดสำหรับคนที่แสวงหา พระเจ้าและวันสุดท้ายและ ระลึกถึงพระเจ้า เสมอ 22 เมื่อบรรดาผู้ศรัทธาที่แท้จริง มอง เห็นพวกศัตรูที่มารุกราน พวกเขาได้ร้อง ออกมาว่า “นี่คือสิ่งที่พระเจ้าและศาสนทูต ของพระองค์ได้สัญญา ไว้กับเรา แนนอน สัญญาของพระเจ้าและศาสนทูต ของพระองค์เป็นจริงเสมอ”และนี่เป็นสิ่งที่ทำให้ พวกเขา ศรัทธาและนอบน้อมมากขึ้น 23 ใน บรรดาผู้ศรัทธานั้น มีผู้ซื่อตรงต่อสัญญาที่ เขาได้ทำไว้กับพระเจ้า บางคน ในหมู่พวกเขา ได้ปฏิบัติตามสัญญาครบถ้วนแล้ว และ บางคนก็กำลังคอยอยู่โดยมิได้ฝันแปรใดๆ แม้แต่นิด เดียว 24 พระเจ้าจะทรงตอบแทน ผู้ซื่อตรงสำหรับ ความซื่อตรงของพวกเขา และลงโทษพวกตลบตะแลง ถ้าหากพระองค์ ทรงประสงค์ หรือพระองค์อาจยอมรับ การ สำนึกผิดของพวกเขาเพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ^๗

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾ وَلَمَّا رَأَى
الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا
وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ
وَرَسُولُهُ ﴿٢٢﴾ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيْمَانًا
وَتَسْلِيمًا ﴿٢٣﴾ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ
صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ
مَّن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّن يَنْتَظِرُ وَمَا
بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٢٤﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ
الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ
الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٥﴾

^๗ ชีวิตของนบีและบรรดาสาวกของท่านเป็นตัวอย่างที่ดีและมีไว้เพื่อการปฏิบัติตามโดยผู้มีความ ศรัทธาทั้งหมดจนกระทั่งวันแห่งการพิพากษา พวกเขาเหล่านั้นได้สร้างตัวอย่างไว้เพื่อแสดงให้เห็นว่าอะไรหมายถึงการแสวงหาความโปรดปรานจากพระเจ้าและการได้รับความสำเร็จในโลกหน้า การระลึกถึงพระเจ้าคืออะไร วิธีการดำรงรักษาความมั่นคงเด็ดเดี่ยวในยามลำบาก จะไว้วางใจใน สัญญาของพระเจ้าอย่างไร ความศรัทธาที่เพิ่มขึ้นตลอดเวลาคืออะไรและจะอย่างไรถึงจะได้ความ ศรัทธาเช่นนั้น และจะทำตามสัญญาที่ทำไว้ต่อหน้าพระเจ้าให้ครบถ้วนอย่างไร

นบีและบรรดาสาวกของท่านได้สร้างตัวอย่างไว้ในเรื่องเหล่านี้ทั้งหมด ภายใต้สถานการณ์ที่ยาก ลำบากที่สุด พวกเขาจึงไม่ลังเล พวกเขาเป็นตัวตนของความคิดและบุคลิกลักษณะของอิสลามในทุก เรื่อง ก่อนช่วงเวลาแห่งการทดสอบมาถึง พวกเขามีความมั่นคงในการยอมรับสัจธรรมและหลังการ มาของการทดสอบ พวกเขาก็กังคงไม่หวั่นไหว

ดังนั้น ชีวิตของนบีและบรรดาสาวกของท่านเองที่เป็นแบบอย่างและแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าไม่ได้ ตัดสินเว้นเสียแต่เราถูกทดสอบ นี่คือวิธีการของพระเจ้าที่พระองค์ทรงสร้างสถานการณ์ลำบาก ขึ้นมาเพื่อที่จะแยกผู้ศรัทธาที่แท้จริงออกจากผู้อ้างเท็จ การปฏิบัติเช่นนี้ของพระเจ้าไม่มีการยกเว้น ก่อนหน้านี้และจะไม่มีการยกเว้นใดๆในอนาคตด้วย

25 พระเจ้าได้ทรงทำให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหันหลัง กลับด้วยความเคียดแค้น โดยไม่ได้รับผลดีแต่อย่างใด พระเจ้าทรงเพียงพอแล้ว(ที่จะคุ้มครอง)สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาในการต่อสู้ พระเจ้าเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ 26 พระองค์ได้ทรงนำชาวมุสลิมที่ช่วยเหลือบรรดาผู้ รุกรานลงมาจากป้อมของพวกเขาและทรงทำให้หัวใจ ของพวกเขาเต็มไปด้วยหวาดกลัวจนบางคน สูเจ้าได้ฆ่า และบางคนสูเจ้าจับเป็นเชลย 27 พระองค์ได้ทรงทำให้ สูเจ้าเป็นผู้สืบทอดแผ่นดินของพวกเขาและที่อยู่อาศัย ของพวกเขาและทรัพย์สินของพวกเขา และทรงประทาน แผ่นดินที่สูเจ้ายังไม่เคยย่ำเท้าเข้าไปมาก่อน พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง⁷

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغِيظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ ۖ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا ﴿٢٦﴾
وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٧﴾ وَأَوْرَثَكُم أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَّوْهَا ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٨﴾

⁷ สถานการณ์ในสงครามอะฮฺซาบหรือสงครามสนามเพลาะเป็นสถานการณ์ที่รุนแรงมาก แต่ในสงครามครั้งนี้ยังไม่ถึงขั้นมีการต่อสู้จริงๆ พระเจ้าได้ส่งลมพายุและกองทัพของทูตสวรรค์มาทำให้กองทัพศัตรูหวาดกลัวจนถึงกับไพร่พลในกองทัพวิ่งหนีออกจากสนามรบ

ชาวยิวแห่งมะดีนะฮฺ(เผ่าบนูกร็อยเซาะฮฺ)เคยทำสัญญาสันติภาพกับมุสลิมมาก่อน แต่ในตอนสงครามอะฮฺซาบ คนพวกนี้ได้ทรยศต่อมุสลิมโดยหนีไปสนับสนุนพวกบุซารุบเคารพ ดังนั้น เมื่อกองทัพของผู้โจมตีล่าถอยไปจากเมืองมะดีนะฮฺ พระเจ้าจึงได้บัญชาให้บีมุฮัมมัดบุกเข้าไปในพื้นที่ที่อยู่ภายใต้การครอบครองของเผ่าบนูกร็อยเซาะฮฺและกองทัพอิสลามได้ล้อมป้อมปราการของชาวยิวไว้ การปิดล้อมดำเนินไปเป็นเวลา 25 วัน เมื่อชาวยิวยอมแพ้ ทุกสิ่งทีคนพวกนี้เป็นเจ้าของอยู่จึงถูกริบหมด

28 โอ้นบี จงบอกบรรดาภรรยาของเจ้าว่า “ถ้าพวกเธอ ประารถนาชีวิตแห่งโลกนี้และการประดับประดาอันสวย งามของมัน จงมา ฉันจะให้สิ่งเหล่านี้แก่พวกเธอและปล่อยพวกเธอไปอย่างมีเกียรติ”²⁹ แต่ถ้าพวกเธอปรารถนา พระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ และที่ฟ้านักแห่งโลก หน้าแล้ว จงรู้ไว้ว่าพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมการตอบแทน อันยิ่งใหญ่สำหรับผู้ทำดีในหมู่พวกเธอไว้แล้ว”³⁰ โอ้ ภรรยาของนบี ใครก็ตามในหมู่ผู้เจ้าที่ประพฤติดีตัวไม่ เหมาะสมอย่างเปิดเผยจะต้องถูกลงโทษเป็นสองเท่า นี่เป็นสิ่งที่ง่ายสำหรับพระเจ้า^๗

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٣٠﴾ وَإِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣١﴾ يٰنِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَعَّفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٢﴾

^๗ การอิญฺเราะฮฺ(การอพยไปยังมะดีนะฮฺ)ทำให้เศรษฐกิจของมุสลิมต้องได้รับความกระทบกระเทือนอย่างแรง ยิ่งไปกว่านั้น หลังการอพยพ ศัตรูของอิสลามได้ทำให้มุสลิมต้องเข้าไปทำสงครามครั้งแล้วครั้งเล่า ผลก็คือ สถานการณ์ทางเศรษฐกิจของมุสลิมจึงตกอยู่ในสภาพลำบากอย่างหนัก

ผลอันยิ่งใหญ่ที่สุดของสถานการณ์นี้ตกอยู่ที่นบีมุฮัมมัด เพราะมันเป็นเรื่องยากที่ท่านจะจัดหาแม่แต่ปัจจัยจำเป็นในการดำเนินชีวิตให้แก่สมาชิกในครอบครัวของท่านงานภรรยาบางคนของท่านได้ออกมาเรียกร้องขอปัจจัยยังชีพ

สิ่งที่ภรรยาของท่านขอนั้นก็เพียงพอเป็นสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐาน แต่การเรียกร้องนี้เป็นสิ่งที่พระเจ้ากล่าวว่าเป็นการเรียกร้องเพื่อความสวยงามทางโลก เหมือนกับการพูดว่า “การกระทำที่นาละอาย” (ฟาอิซฮฺฮฺ) ท่านนบีได้รับมอบหมายภารกิจที่สำคัญที่สุดในประวัติศาสตร์ นั่นคือ การยุติยุคลัทธิการบไหวรูปเคารพและเริ่มต้นยุคของการเคารพสักการะพระเจ้าองค์เดียว ภายใต้สถานการณ์เหล่านี้มันเป็นไปไม่ได้สำหรับท่านที่จะให้ความสำคัญแก่สิ่งใดอื่น ดังนั้น ภรรยาของนบีจึงถูกบอกว่าพวกนางจะเต็มใจอยู่กับนบีด้วยความอดทนต่อไปหรือถ้าพวกนางยอมรับไม่ได้ ก็ให้แยกจากกันไป การสร้างปัญหาภายในครอบครัวขึ้นมาจนนบีต้องหันมาให้ความสนใจแต่เฉพาะพวกนางเป็นสิ่งที่ไม้อาจยอมรับได้

31 แต่ใครก็ตามในหมู่ผู้เจ้าที่เชื่อฟังพระเจ้า และศาสนทูต ของพระองค์และกระทำความดี เราจะตอบแทนรางวัล พวกเธอเป็นสองเท่า และเราได้เตรียมปัจจัยอันมีเกียรติ ไว้สำหรับเธอไว้แล้ว 32 โอภรรยาของนบี พวกเธอไม่ เหมือนกับผู้หญิงอื่นๆ ถ้าพวกเธอเกรงกลัวพระเจ้า จง อย่าพูดจาด้วยเสียงอ่อนหวานนัก ด้วยเหตุว่าคนที่หัวใจ เป็นโรค จะคิดหวังอย่างผิดๆจากตัวเธอ แต่จงพูดจา ด้วย ความเหมาะสม⁷

﴿ وَمَنْ يَقْنَتْ مِنْكُمْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ
وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتَهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ
وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾
يُنِسَاءَ النَّبِيِّ لَسُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ
النِّسَاءِ ۚ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَحْضَعْنَ
بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ
وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٣٢﴾

⁷ บรรดาภรรยาของนบีเคยติดต่อกับผู้คนบ่อยครั้ง ผู้คนเคยมาหาพวกนางเพื่อขอคำแนะนำในเรื่องศาสนา นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมพวกนางจึงถูกสั่งให้พูดจาด้วยน้ำเสียงธรรมดาในขณะที่พูดกับคนอื่นและไม่พูดกับคนเหล่านั้นหากไม่จำเป็น หรือพูดกับคนอื่นอย่างคั่นเคยเหมือนกับที่พูดกับเครือญาติใกล้ชิด(ในกรณีที่คุณนั้นเป็นท่อนุญาตให้แต่งงานได้)

33 จงอยู่ในบ้านของพวกเขาและจงย้ายออกไปเที่ยว อดความสวยงามอย่างที่คุณหญิงทั้งหลายทำในสมัยแห่ง ความโง่เขลา ก่อนหน้านี้ จงดำรงนมาซและจ่ายซะกาต และจงเชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ โอ้ ผู้หญิงในครอบครัวของนบี พระเจ้าเพียงแต่ทรงเจตนา ที่จะขจัดความโสมมทั้งหลายออกจากพวกเขาและจะทำให้พวกเขาสะอาดผ่องแผ้ว 34 จงนึกถึงสิ่งที่พระเจ้าประทานมาและวิททยปัญญาที่ได้ถูกอ่านในบ้านของพวกเขา แท้จริง พระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่ง ทรงตระหนักอยู่เสมอⁿ

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ
الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ
وَأَتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ
عَنكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ
وَيُطَهِّرَكُم تَطْهِيرًا ﴿٣٤﴾ وَأَذْكُرَنَّ مَا
يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ
وَالْحِكْمَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا
خَبِيرًا ﴿٣٥﴾

ⁿ ตรงนี้ ในการพูดกับภรรยาของท่านนบีเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมที่ถูกต้อง ผู้หญิงมุสลิมได้รับคำสั่งโดยอ้อมว่าพวกนางต้องประพฤติตัวเช่นใด พวกนางต้องไม่ทำตัวเหมือนกับผู้หญิงที่รักทางโลก โดยการอดโฉมและเครื่องประดับ พวกนางต้องหันความสนใจทั้งหมดไปยังการเคารพสักการะพระเจ้า ต้องใช้จ่ายทรัพย์สินของพวกนางไปเพื่อหนทางของพระเจ้าและใช้เวลาของพวกนางไปกับการทำความเข้าใจคำสอนของอิสลาม

การใช้ชีวิตเช่นนี้จะทำให้เรามีความบริสุทธิ์และเป็นผู้มีคุณงามความดี และคนที่มีลักษณะเช่นนี้เท่านั้นที่พระเจ้ายอมรับ

35 แนนอนที่สุด ชายและหญิงที่ยอมจำนนต่อพระเจ้า ชาย และหญิงผู้ศรัทธา ชาย และหญิงผู้เชื่อฟัง ชายและหญิงผู้มี ความซื่อสัตย์ ชายและหญิงผู้อดทน ชายและหญิงผู้นอบน้อม ถ่อมตน ชายและหญิงผู้บริจาคทาน ชายและหญิงผู้ถือศีลอด ชายและหญิงผู้รักษาส่วนอันพึงสงวนของตนเอง ชายและหญิงผู้ระลึกถึงพระเจ้ามากๆ พระเจ้าทรงเตรียมการให้อภัย และรางวัลตอบแทนอันใหญ่หลวงแก่พวกเขาไว้แล้ว^๗

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ
وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ
وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ
وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَشِيعِينَ
وَالْخَشِيعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّاتِمِينَ
وَالصَّاتِمَاتِ وَالْحَفِظِينَ فُرُوجَهُمْ
وَالْحَفِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا
وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً
وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٥﴾

^๗ อายะฮฺนี้แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าต้องการให้ผู้ชายและผู้หญิงเป็นเหมือนอะไร คุณธรรมสิบประการที่พระองค์ต้องการให้ผู้ชายและผู้หญิงมีก็คือ อิสลาม(การยอมจำนนต่อพระเจ้า) ความศรัทธาในพระเจ้า การเชื่อฟัง ความซื่อสัตย์ ความอดทน ความจริงใจ การให้ทาน การถือศีลอด การรักษาความบริสุทธิ์และการระลึกถึงพระเจ้า

คุณธรรมสิบประการนี้ครอบคลุมความศรัทธาและบุคลิกลักษณะของอิสลามทุกด้าน หากพูดสั้นคนที่หวังจะได้รับการอภัยโทษและการตอบแทนจากพระองค์ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์ซึ่งเป็นการแสดงถึงความเชื่อในพระเจ้า ต้องไม่มีการขัดแย้งกันระหว่างคำพูดและการกระทำของเขา เขาต้องยืนยันหยัดมั่นคงไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นอย่างไรก็ตาม การรู้ถึงความยิ่งใหญ่พระเจ้าควรทำให้เขาถ่อมตนและเขาต้องถือว่าการตอบสนองความจำเป็นของคนอื่นเป็นความรับผิดชอบของเขา เขาต้องถือศีลอดเป็นปกติและในเรื่องของความต้องการทางเพศ เขาต้องรักษาตัวเองให้บริสุทธิ์ เขาต้องใช้เวลากลางวันและกลางคืนของเขาไปในการระลึกถึงพระเจ้า

ถ้าผู้ชายต้องมีคุณสมบัติเหล่านี้ฉันใด ผู้หญิงก็ต้องมีคุณสมบัติเหล่านี้ฉันนั้น ถึงแม้ว่าการแสดงออกในบางด้านอาจแตกต่างกัน แต่สำหรับเรื่องคุณสมบัติเหล่านี้แล้ว มันเหมือนกันสำหรับทั้งผู้ชายและผู้หญิง มนุษย์ไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิงจะเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าก็ต่อเมื่อเขาหรือเธอเข้าหาพระเจ้าด้วยคุณสมบัติสิบประการที่กล่าวมา

³⁶ มันไม่เหมาะสมสำหรับชายผู้ศรัทธาและหญิงผู้ศรัทธา ที่จะมาเลือกอะไรอีกในเรื่องของพวกเขาเมื่อพระเจ้าและ ศาสนทูตของพระองค์ได้ตัดสินใจในเรื่องของพวกเขาไปแล้ว ใครก็ตามที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ แน่نون พวกเขาได้หลงผิดอย่างชัดเจนⁿ

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ
 اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ
 مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 فَقَدْ ضَلَّ ضَلًّا مُّبِينًا ﴿٣٦﴾

ⁿ มนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาเป็นอิสระ แต่เขาต้องมอบความเป็นอิสระนี้ให้แก่พระเจ้า นี่คือการทดสอบที่แท้จริงของมนุษย์ในโลกนี้ คนที่ผ่านการทดสอบอันลำบากนี้ได้คือผู้ที่อยู่บนหนทางที่ถูกต้อง

ตัวอย่างหนึ่งของเรื่องนี้คือการแต่งงานในยุคแรกของเซดกับซัยนับ เซดเป็นหาสที่ได้รับการปลดปล่อย ผิดกับซัยนับที่เป็นคนในครอบครัวที่มีเกียรติของเผ่ากูเรซ เพราะเธอเป็นลูกสาวของอาหมินะฮฺ ลูกสาวของอับดุลมุฏฏอลิบ นบีมุฮัมมัดต้องการให้เซดแต่งงานกับซัยนับ แต่คนของซัยนับไม่เต็มใจในเรื่องนี้ ซัยนับเองได้กล่าวว่า “ฉันมีกำเนิดที่สูงกว่าเขา” แต่เมื่ออายะฮฺกูรออันดังกล่าวถูกอ่านให้พวกเขาฟัง พวกเขาก็แสดงความเต็มใจทันที ในปีทีสี่ของการอิญญ์เราะฮฺ การแต่งงานของคนทั้งสองจึงเกิดขึ้น

นี่คือความรู้อิสลามและมันควรเป็นความรู้ลึกซึ้งของผู้ชายและผู้หญิงมุสลิมทุกคน

37 (อินบีย) เจ้าได้พูดกับคนที่พระเจ้าได้ประทานความโปรดปรานแก่เขาและเจ้าก็โปรดปรานเขาเช่นกันว่า “จงครองภรรยาของเจ้าไว้และจงเกรงกลัวพระเจ้า” ในตอนนั้น เจ้าหาทางปิดบังเรื่องที่พระเจ้าจะทรงเปิดเผยไว้ในหัวใจของเจ้า แต่เจ้าเกรงกลัวผู้คน ในขณะที่พระเจ้า นั้นมีสิทธิมากกว่าที่เจ้าจะต้องเกรงกลัว เมื่อเซตได้หย่า นางแล้ว เราได้ให้นางแต่งงานกับเจ้า ทั้งนี้เพื่อที่บรรดา ผู้ศรัทธาจะได้ไม่มีอุปสรรคในเรื่องภรรยาของลูกบุญธรรม ของพวกเขาเมื่อพวกเขาหย่าพวกนางแล้ว พระบัญชาของพระเจ้านั้นต้องได้รับการปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น⁷

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَخُفِيَ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

⁷ การแต่งงานระหว่างเซตกับซัยนับบ์เกิดขึ้นในปีอิญญเราะฮ์ที่สี่ แต่การแต่งงานประสบความสำเร็จและปีต่อมา ทั้งสองได้แยกกัน เมื่อเซตเอ่ยเรื่องนี้กับท่านนบีโดยมีเจตนาที่จะหย่า นบีของพระเจ้าจึงถามเหตุผลของการหย่า เซตกล่าวว่านางมีความรู้ดีกว่านางเหนือกว่าเขาเนื่องจากนางเกิดในครอบครัวที่มีเกียรติ อย่างไรก็ตาม นบีมุฮัมมัดได้ขอร้องเขามาให้หย่า อย่างไรก็ตาม ด้วยการยืนยันของเซต ในที่สุด นบีมุฮัมมัดก็อนุญาตให้คนทั้งสองแยกทางกัน

เมื่อเซตกับซัยนับบ์แต่งงานกัน ทั้งสองได้ทำลายประเพณีเก่าแก่และได้มีการกำหนดว่าสถานะทางสังคมที่แตกต่างกันต้องไม่เป็นอุปสรรคขัดขวางการแต่งงาน แต่เมื่อทั้งสองแยกทางกัน มันเป็นเรื่องประสคข์ของพระเจ้าที่ซัยนับบ์ต้องถูกทำให้เป็นหนทางแห่งการทำลายชนบประเพณีผิดๆอีกอย่างหนึ่งด้วย

ตามประเพณีของยุคก่อนหน้าอิสลาม บุตรบุญธรรมถูกถือว่าเป็นเหมือนกับบุตรที่แท้จริงและมีสิทธิทุกอย่าง วิธีการที่ดีที่สุดที่จะทำลายประเพณีนี้ก็คือ หลังจากซัยนับบ์ถูกหย่าแล้ว นางต้องแต่งงานกับนบีมุฮัมมัด เซตเป็นบุตรบุญธรรมของมุฮัมมัด ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ การแต่งงานของนบีกับภรรยาที่ถูกหย่าของบุตรบุญธรรมจึงเท่ากับการทำลายประเพณีดั้งเดิมซึ่งถือว่าการแต่งงานของผู้ชายกับผู้หญิงที่เคยแต่งงานกับบุตรบุญธรรมของตัวเองและหลังจากนั้นถูกบุตรบุญธรรมหย่าเป็นสิ่งต้องห้าม เพราะนางไม่แตกต่างไปจากผู้หญิงที่แต่งงานมาแล้วถูกบุตรชายที่แท้จริงหย่า

นบีมุฮัมมัดถูกบอกเป็นการล่วงหน้าว่าถ้าจะมีการแยกทางกันระหว่างคนทั้งสอง (คือเซตกับซัยนับบ์) นั่นก็เป็นวิธีการทำลายประเพณีดั้งเดิมก่อนหน้าอิสลาม ซัยนับบ์จะต้องแต่งงานกับท่าน เนื่องจาก การแต่งงานเช่นนั้นในบรรยากาศของประเพณีเก่าจะทำให้ท่านถูครหาหนินทา นบีมุฮัมมัดจึงขอร้องเซตมิให้หย่านางซัยนับบ์เพื่อที่ท่านจะพ้นจากการดิฉินนินทาของผู้คน แต่อะไรก็ตามที่พระเจ้าได้กำหนดไว้แล้ว มันต้องเกิดขึ้น

เซตได้หย่าซัยนับบ์เพื่อที่จะทำลายประเพณีเก่า หลังจากนั้น ซัยนับบ์ได้แต่งงานกับท่านนบีในปีอิญญเราะฮ์ที่ห้า

38 ไม่มีข้อเสียหายแต่ประการใดสำหรับนบีที่จะทำในสิ่งที่ พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้สำหรับเขา นี่เป็นแนวทางของ พระเจ้าเกี่ยวกับบรรดานบีที่ได้ล่วงลับไปก่อนหน้า และ คำบัญชาของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ได้ถูกกำหนดไว้โดยสมบูรณ์ แล้ว 39 บรรดาผู้ที่เผยแพร่ศาสนาของพระองค์และเกรงกลัว พระองค์และไม่เกรงกลัวผู้ใดนอกจากพระเจ้า พระเจ้า ก็เพียงพอแล้วที่จะทรงชำระบัญชี 40 มุฮัมมัดมิได้เป็นพ่อ ของใครในหมู่คนของสุเจ้าแต่เขาเป็นศาสนทูตของพระเจ้า และเป็นตราประทับของนบีทั้งหลายพระเจ้าเป็นผู้ทรง รอบรู้ทุกสิ่ง⁷

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾ الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

⁷ หลังจากกรณีดังกล่าวข้างต้น ทุกอย่างก็เป็นไปตามคาด มีการแพร่ข่าวลือต่อต้านนบีมุฮัมมัดอย่างกว้างขวาง มีการกล่าวหาว่านบีได้แต่งงานกับลูกสะใภ้ของตัวเองและการแต่งงานเช่นนี้ไม่ถูกต้อง เพื่อที่จะตอบโต้ข่าวลือนี้ จึงได้มีการสร้างความกระจ่างว่าในกรณีของนบีมุฮัมมัดนั้น ความจริงแล้ว ท่านมีแต่ลูกสาว ไม่มีบุตร เซด บุตรของฮาริษะฮฺเป็นแค่เพียงบุตรบุญธรรม ไม่ใช่บุตรที่แท้จริง ดังนั้น จะเป็นไปได้อย่างไรที่ผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งเคยแต่งงานกับเขาและถูกเขาหย่าจะไม่เป็นท่อนุมิติสำหรับใครคนหนึ่งที่ไม่ใช่พ่อที่แท้จริงของเขา?

ทำไมนบีจึงต้องเผชิญกับปัญหาสารพัดทั้งๆที่เป็นนบี? เหตุผลก็คือว่าถึงแม้นบีได้รับคำสอนที่พระเจ้าประทานให้ ท่านก็ต้องใช้ชีวิตเหมือนกับคนทั่วไป ในโลกแห่งการทดสอบ ท่านต้องเผชิญสถานการณ์เดียวกับที่คนอื่นก็ต้องเผชิญ ถ้าไม่เช่นนั้น ชีวิตของนบีจะไม่สามารถเป็นตัวอย่างสำหรับคนทั่วไปได้ นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมทางนำของการเป็นนบีจึงถูกให้ภายในกรอบของเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เป็นจริงมากกว่าภายใต้สถานการณ์ที่ไม่เป็นจริง

นบีมุฮัมมัดเป็นตราประทับของบรรดานบี คำว่า “เคาะตัม” ถูกใช้สำหรับ “การประทับหรือการปิด” นั่นคือ การกระทำสุดท้าย การปิดของหมายถึงการปิดมันในขั้นสุดท้ายซึ่งหลังจากนั้นแล้วจะไม่มีอะไรถูกดึงออกมาหรือสอดแทรกเข้าไปอีก นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมในภาษาอาหรับ คำว่า “เคาะตัม” ของชุมชนจึงหมายถึงคนสุดท้ายของชุมชนนั้น

การประกาศว่านบีมุฮัมมัดเป็น “คอดิมัน นะบียีน” หมายความว่าไม่มีนบีอื่นใดมาอีกแล้วหลังจากท่าน ดังนั้น จึงจำเป็นที่เรื่องทั้งหมดของพระเจ้าได้ถูกประทานผ่านทางท่าน

41 โอบรรดาผู้ศรัทธา จงระลึกถึงพระเจ้าให้
 มากๆ 42 จง สดุดีพระองค์ทั้งยามเช้าและ
 ยามเย็น 43 พระองค์คือผู้ทรง ประทานความ
 จำเริญแก่ผู้เจ้าและทูลสววรรค์ของพระองค์
 ก็ถึงวอนขอความโปรดปรานจากพระองค์
 ให้แก่ผู้เจ้าด้วย ทั้งนี้เพื่อที่พระองค์จะทรง
 นำผู้เจ้าออกจากความมืดไปสู่ แสงสว่าง
 พระองค์ทรงเมตตาต่อบรรดาผู้ศรัทธาอยู่
 เสมอ 44 ในวันที่พวกเขาพบพระองค์ พวกเขา
 จะถูกต้อนรับด้วย คำทักทายว่า “ศานติ”
 พระองค์ทรงเตรียมรางวัลอันมีเกียรติ ไว้
 สำหรับพวกเขาแล้ว^๗

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا
 كَثِيرًا ۝ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝
 هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ
 لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
 وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ۝
 تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ ۖ وَأَعَدَّ لَهُمْ
 أَجْرًا كَرِيمًا ۝

^๗ เมื่อศาสนาที่ถูกปิดเป็นต้นด้วยการตัดเติมเสริมแต่งมีความสำคัญขึ้นมา การปฏิบัติตามศาสนาที่แท้จริงจึงเป็นเรื่องที่ยากเสมอ ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ บางครั้ง หัวใจของผู้ศรัทธาจึงมีความรู้สึกหดหู่และมืดหวัง แต่มีวิธีการหนึ่งที่ช่วยให้พ้นจากความรู้สึกเช่นนี้ นั่นก็คือ การเฝ้าคอยแสงสว่างในเมฆดำ

คนทั่วไปมีชีวิตอยู่บนความเข้มแข็งของลัทธิทุนนิยมในขณะที่ผู้ศรัทธามีชีวิตบนความเข้มแข็งของความคิด การใช้ชีวิตในระดับของความคิดหมายความว่ามนุษย์มีชีวิตเพื่อการระลึกถึงพระเจ้า เขาต้องได้ยินการสนทนาที่ไม่อาจได้ยินของทูลสววรรค์ เขาต้องให้ความสำคัญแก่การพัฒนาทางสติปัญญาและจิตวิญญาณของเขาอย่างถึงที่สุด

45 นบีเอ๋ย เราได้ส่งเจ้ามาให้เป็นพยาน เป็นผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือน⁴⁶ และผู้เชิญชวนไปสู่พระเจ้าโดยอนุมัติ ของพระองค์ และนำทางพวกเขาเหมือนประทีปที่ส่องสว่าง⁴⁷ จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่าพระเจ้ามีความจำริญ อันมากมายไว้สำหรับพวกเขา⁴⁸ ดังนั้น จงอย่าคล้อยตาม บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและพวกตลบตะแลง จงอย่าสนใจ ต่อคำพูดเราะรานของพวกเขาและจงวางใจในพระเจ้า เพราะ พระเจ้านั้นเพียงพอแล้วสำหรับการมอบความไว้วางใจ⁷

يٰٓأَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا
وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ
بِأَذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَنَشِيرًا
لِّلْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُم مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا
كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تَطِعِ الْكٰفِرِينَ
وَالْمُنٰفِقِينَ وَدَعِ اٰذٰنَهُمْ وَتَوَكَّلْ
عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾

⁷ พยาน(ชาฮิด) ผู้บอกข่าวดี(มุบัชชีร) ผู้ตักเตือน(นะฎีร) และผู้เรียกร้องสู่ศรัทธา(ดาอีย) ทั้งหมดนี้เป็นตัวแทนด้านต่างๆของความจริงอันเดียวกัน มันเป็นการกิจของนบีในการทำให้มนุษย์รู้ถึงความจริงชีวิตและบอกพวกเขาให้รู้เกี่ยวกับสวรรค์และนรก นี่คือการงานที่เกี่ยวกับการเรียกร้องของนบีและบนพื้นฐานนี้เองทีนบีจะยืนยันหลักฐานในศาลแห่งโลกหน้าว่าใครที่ได้ยินการเรียกร้องของท่านแล้ว ยอมรับศรัทธาและใครที่ไม่ยอมรับ

ภารกิจของนบเป็นภารกิจของผู้นับถืออิสลามด้วย ในขณะที่การปฏิบัติตามทางนี้ เราต้องเผชิญกับปัญหาจากผู้คนในการได้รับความสนับสนุน ในขณะที่บางคนให้ความสนับสนุนถูกเวลา แต่ต่อมากลับละทิ้งโดยการกล่าวคำพูดอันเป็นเท็จ ภายใต้สถานการณ์เหล่านี้ ความไว้วางใจในพระเจ้าเท่านั้นทำให้มี(หรือผู้ทำหน้าที่เผยแพร่ศรัทธา)ยืนหยัดอย่างมั่นคงบนหนทางที่ถูกต้องการทำงานเผยแพร่ศรัทธาของพวกเขา การยอมทนต่อสิ่งที่ไม่ดีในหมู่ผู้คน การไม่สนใจมันและการจดจ่ออยู่ที่พระเจ้าในทุกสถานการณ์ สิ่งเหล่านี้คือทรัพย์สินที่แท้จริงของคนทำงาน

49 โอบรรดาผู้ศรัทธา เมื่อสุเจ้าแต่งงานกับหญิงผู้ศรัทธา และหลังจากนั้นได้หย่าพวกนางก่อนที่จะได้อยู่ร่วมกับ พวกนาง สุเจ้าไม่ต้องรอพวกนางให้ครบเวลาแห่งการ รอคอย จึงให้บางสิ่งบางอย่างแก่พวกนางและปล่อยพวก นางไปอย่างมีเกียรติ⁷

يَتَّيِبُنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ
الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ
تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ
عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَحُوهُنَّ
سَرَاحًا جَمِيلًا

⁷ ถ้าผู้ชายคนหนึ่งแต่งงานกับผู้หญิงคนหนึ่ง แต่หลังจากนั้นเขาได้หย่าเธอก่อนที่จะหลับนอนด้วยกันฉันสามีภรรยาจริง ๆ มันก็ไม่จำเป็นต้องนับระยะเวลาแห่งการรอคอย(อิดตะฮฺ)เหมือนในยามปกติ แต่เงื่อนไขทางจริยธรรมอิสลามต้องการให้ทั้งสองแยกกัน ไปอย่างมีเกียรติเหมือนกับตอนที่ทั้งสองคนมาพบกัน ถ้าหากมีการกำหนดของขวัญแต่งงานสำหรับฝ่ายหญิง(มะฮฺร)ไว้ ผู้ชายต้องให้ของขวัญนั้นแก่ผู้หญิงครึ่งหนึ่ง หรือมีเช่นนั้น ผู้หญิงควรได้รับการปล่อยไปอย่างปราณีหลังจากได้รับเงินจำนวนหนึ่งที่เหมาะสมกับสถานะของเธอและผู้ชายมีความสามารถที่จะให้ ผู้หญิงได้รับอนุญาตให้แต่งงานครั้งที่สองทันทีถ้าเธอต้องการ ไม่จำเป็นที่เธอต้องรอให้หมดระยะเวลาแห่งการรอคอย

50 โอ้นบี เราได้ทำให้บรรดาภรรยาของเจ้า เป็นที่อนุมัติ แก่เจ้าสำหรับคนที่เจ้าได้ให้ ของขวัญแต่งงานแก่พวกนาง ไปแล้ว และ บรรดาผู้หญิงที่เจ้าครอบครองอยู่จากบรรดา ทาสหญิงที่พระเจ้าทรงประทานแก่เจ้า และ (เราได้ทำให้ บุคคลต่อไปนี้เป็นที่อนุญาต สำหรับเจ้า นั่นคือ) ลูกสาว ของพี่น้องชาย ทางพ่อของเจ้าและลูกสาวของพี่น้องหญิง ทางพ่อของเจ้า และลูกสาวของพี่น้องชาย ทางแม่ของเจ้า และลูกสาวของพี่น้องหญิง ทางแม่ของเจ้าซึ่งได้อพยพ ไปกับเจ้า และ หญิงผู้ศรัทธาที่เสนอตัวเองแก่นบีถ้าหาก นบีต้องการจะแต่งงานกับนาง สิทธิพิเศษ นี้สำหรับเจ้า เท่านั้น ไม่ใช่สำหรับบรรดาผู้ ศรัทธาคนอื่น ๆ เรารู้ดีถึง สิ่งที่เราได้กำหนด แก่บรรดาผู้ศรัทธาเกี่ยวกับภรรยา ของพวกเขาและทาสหญิงของพวกเขา ทั้งนี้เพื่อที่จะ ได้ ไม่มีคำตำหนิต่อเจ้า พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้ อกัย ผู้ทรง เมตตาเสมอ⁷

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ
الَّتِي آتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ مِمَّا آفَاءَ اللَّهِ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ
عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ
وَبَنَاتِ خَالَتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ
وَأَمْرًا مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ
إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً
لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا
فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ
حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾

⁷ สำหรับมุสลิมโดยทั่วไปแล้ว มุสลิมได้รับอนุญาตให้มีภรรยาามากสุดไม่เกินสี่คน แต่ในกรณีของนบี มุฮัมมัด ข้อจำกัดนี้ไม่ได้ถูกนำมาใช้กับท่าน นบีมุฮัมมัดมีภรรยามากกว่าสี่คนโดยการอนุญาตของ พระเจ้า เหตุผลที่อยู่เบื้องหลังการอนุญาตเช่นนี้ก็คือท่านนบีต้องไม่มีปัญหาในการปฏิบัติภารกิจ ของท่าน

“ข้อจำกัด” ในที่นี้หมายถึงปัญหาต่างๆที่ต้องเผชิญในการปฏิบัติภารกิจการเป็นนบี ในทัศนะ ของการเผยแผ่สัจธรรมและการปฏิรูป นบีมุฮัมมัดรู้สึกถึงความจำเป็นที่จะต้องแต่งงานกับผู้หญิง มากกว่าสี่คน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลทางศาสนา พระเจ้าจึงไม่กำหนดข้อจำกัดการมีภรรยา สี่คนสำหรับท่าน ตัวอย่างเช่น ข้อดีของการที่นบีมุฮัมมัดแต่งงานกับอุมมุสะละมะฮฺและอุมมุสะบีบะ ฮฺก็คือคอลิด อิบนะวะลีด แม่ทัพผู้มีชื่อเสียงและอบูซุฟยาน อิบนูฮ์ร็อบ์ผู้นำที่มีอิทธิพลได้เลิกต่อต้าน ท่าน การแต่งงานกับท่านหญิงอาอิซะฮฺก็คือเด็กสาวที่ฉลาดต้องติดตามท่านไปตลอดเพื่อที่หลังจาก ท่าน เธอจะได้สอนศาสนาให้แก่ผู้คนต่อไปเป็นเวลานาน ดังนั้น ท่านหญิงอาอิซะฮฺจึงเป็นเหมือนคน บันที่ก่ความคิด คำพูดและการกระทำของท่านนบีมุฮัมมัด หลังจากนั้นนบีมุฮัมมัดเสียชีวิตไปแล้ว เธอ ยังคงรับใช้หนทางอิสลามโดยการเผยแผ่ความคิดของท่านนบีเป็นเวลานานถึงครึ่งศตวรรษ

51 เจ้าจะให้ภรรยาคนใดของเจ้าอยู่ห่างเจ้าก็ได้ ตามที่เจ้าต้องการและเจ้าจะให้ใครอยู่ใกล้ชิดกับ เจ้าก็ได้ตามที่เจ้าต้องการ และไม่มีข้อตำหนิใดๆ ถ้าเจ้าจะเรียกภรรยาที่เจ้าให้อยู่ห่างมาอยู่ใกล้ ก็ได้ นั่นเป็นการเหมาะสมกว่า เพื่อที่ดวงตาของ นางจะเย็นลงและพวกนางจะได้ไม่เศร้าโศก และ พวกนางทั้งหมดจะได้พอใจกับสิ่งที่เจ้าให้พวกนาง พระเจ้าทรงรู้ทุกสิ่งที่อยู่ในหัวใจของเจ้า และพระ เจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงชั้นดีธรรม 52 ไม่เป็นที่ อนุญาตให้เจ้าแต่งงานกับผู้หญิงอื่นอีกแล้วหลัง จากนี้ และเจ้าจะไม่ได้รับอนุญาตให้อาภรรยาอื่น มาแทนพวกนาง ถึงแม้ว่าความสวยของพวกนาง จะทำให้เจ้าพึงใจก็ตาม เว้นแต่ทาสหญิงที่เจ้า ครอบครองพระเจ้าเป็นผู้ทรงเฝ้าดูทุกสิ่ง⁷

* تَرْجِي مَن تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتَوِيَّ إِلَيْكَ
 مَن تَشَاءُ وَمَن أَبْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ
 فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَن تَقَرَّ
 أَعْيُنُهُنَّ وَلَا تَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا
 آتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي
 قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا
 ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ الْبَنَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا
 أَنْ تَبَدَّلَ مِنْ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ
 حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ
 اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَّقِيبًا ﴿٥٢﴾

⁷ ที่ไหนก็ตามที่มีผู้หญิงหลายคน ที่นั่นก็มักมีเรื่องปั่นป่วนมากขึ้น นบีมุฮัมมัดมีภรรยาหลายคน ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นไปได้ที่ผู้หญิงเหล่านี้อาจมีความทุกข์ใจในเรื่องความไม่เท่าเทียมกันในเรื่องของสิทธิในการอยู่ด้วยกันซึ่งผลที่ตามมาก็คือมันอาจทำให้ความมุ่งมั่นในงานเผยแผ่สังฆธรรมอาจสะดุดลง ดังนั้น จึงได้มีการกำหนดว่าในกรณีของท่านนั้นเป็นกรณีพิเศษและท่านไม่ได้อยู่ภายใต้ข้อกำหนดเกี่ยวกับการรักษาความเท่าเทียมกันในเรื่องของสิทธิที่จะอยู่ด้วยกันซึ่งใช้กับมุสลิมทั่วไป ถ้ามีการขัดแย้งใดๆ ระหว่างข้อกำหนดเกี่ยวกับสิทธิการอยู่ด้วยกันและข้อกำหนดเกี่ยวกับสิทธิในอิสลาม มันก็เป็นความชอบธรรมสำหรับนบีที่จะเลือกเอาสิทธิในอิสลามก่อน วัตถุประสงค์ของการให้ข้อยกเว้นแก่นบีจากข้อกำหนดทั่วไปก็คือเพื่อป้องกันมิให้เกิดความไม่พอใจมากขึ้นในหมู่ภรรยาของท่าน และในความเป็นจริงแล้ว ท่านนบีก็แทบไม่ได้ใช้ประโยชน์จากอำนาจเหล่านี้เลยในทางปฏิบัติ

53 โอบรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าเข้าไปในบ้านของนบี เว้นเสียแต่ว่าสุเจ้าถูกเชิญให้ไปกินอาหาร จงอย่านั่ง อ้อยอิงคอยจนกระทั่งอาหารพร้อม เมื่อสุเจ้าถูกเชิญมา จงเข้าไป และเมื่อสุเจ้ากินอาหารเสร็จแล้ว จงรีบแยกย้าย กันกลับไป จงอย่านั่งอ้อยอิงสนทนากัน เพราะการทำ เช่นนั้นจะสร้างความลำบากใจให้แก่ นบี แต่เขากระดาก ใจที่จะบอกสุเจ้า แต่พระเจ้าไม่ทรงกระดากใจต่อความจริง ถ้าหากสุเจ้าจะขอสิ่งใดจากภรรยาของนบี ก็จง ขอต่อนางจากหลังม่าน นี่เป็นการดีที่กล่าวสำหรับความ ผ่องแผ้วของหัวใจของสุเจ้า และหัวใจของพวกเขา และมีพียงที่สุเจ้าจะรบกวนศาสนทูตของพระเจ้าและ ไม่นุญาติให้สุเจ้าแต่งงานกับภรรยาของเขาหลังจากเขาเป็นอันขาด นี่เป็นความผิดร้ายแรงยิ่งในสายตาของพระเจ้า ⁵⁴ ไม่ว่าสุเจ้าจะเปิดเผยสิ่งใด หรือซ่อนเร้นมัน แน่นนอน พระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่ง⁷

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا
بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ
إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرٍ نَّظِيرِينَ إِنَّهُ وَلَٰكِنَ إِذَا
دُعِيتُمْ فَأَدْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَبِرُوا
وَلَا مُسْتَعْسِفِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَٰلِكُمْ
كَانَ يُؤْذَىٰ النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي
مِنْكُمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي ۗ مِنَ الْحَقِّ
وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ
مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ
لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ ۚ وَمَا كَانَ لَكُمْ
أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا
أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا ۚ إِنَّ ذَٰلِكُمْ
كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٤﴾
تُبَدُّوا شَيْئًا أَوْ يُخْفَوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٥﴾

⁷ ในที่นี้ มุสลิมได้รับคำสั่งสอนจากนบีมุฮัมมัดในเรื่องการปฏิบัติตัวในครอบครัวและในสังคมว่า เมื่อใดก็ตามที่พวกเขาเข้าไปในบ้านของคนอื่น พวกเขาต้องได้รับอนุญาตก่อน เมื่อพวกเขาได้รับเชิญโดยใครบางคนให้ไปร่วมกินอาหาร พวกเขาต้องอยู่ในบ้านของเจ้าภาพนานเท่าที่จำเป็นและเมื่อเสร็จธุระแล้วก็ให้รีบออกมา ถ้าพวกเขาไปเยี่ยมใครบางคน พวกเขาต้องละเว้นจากการพูดในเรื่องที่ไม่จำเป็น ในกรณีนี้พวกเขาเป็นเรื่องใดๆเกี่ยวกับผู้หญิง พวกเขาต้องทำโดยมีม่านกั้นกลาง เป็นต้น ในชีวิตทางสังคม ผู้ชายต้องไม่หวังแต่เรื่องผลประโยชน์ ความจำเป็นและความต้องการของตัวเองเท่านั้น แต่เขาต้องคิดถึงด้วยการกระทำของเขาจะไม่สร้างปัญหาให้คนอื่น การพูดคุยที่ไม่สำคัญ ต้องไม่ส่งผลในการทำให้คนอื่นเสียเวลา

55 ไม่มีข้อตำหนิแต่ประการใดสำหรับบรรดาภรรยาของ นบีในการปรากฏตัวต่อบิดาของพวกนาง ลูกชายของ พวกนาง พี่ชายน้องชายของพวกนาง ลูกชายของพี่ชาย น้องชายของพวกนาง ลูกชายของพี่สาวน้องสาว ของพวกนาง ผู้หญิงที่คุ้นเคยด้วยกันของพวกนางและ ทาสของพวกนาง โอ้ผู้หญิงทั้งหลาย จงเกรงกลัวพระเจ้า พระเจ้าทรงรู้เห็นทุกสิ่ง⁷

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي آبَائِكُمْ وَلَا
أَبْنَائِكُمْ وَلَا إِخْوَانِكُمْ وَلَا
إِخْوَاتِكُمْ وَلَا أَسْرَائِلِكُمْ
وَأَتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٥﴾

⁷ ในอายะฮ์ก่อนหน้านี้นี้ พวกผู้ชายได้ถูกห้ามมิให้เข้ามาอยู่ต่อหน้าภรรยาของนบี ในอายะฮ์นี้ได้มีการอธิบายให้ชัดเจนว่าญาติใกล้ชิด(ที่ไม่สามารถแต่งงานได้)และผู้หญิงที่มาเยี่ยมบ่อยๆได้รับการยกเว้นจากข้อจำกัดเหล่านี้ ในสายสัมพันธ์ที่กล่าวไว้ในที่นี้ ความสัมพันธ์อื่นๆจะถูกรวมอยู่ในวงของคำสังนี้ ส่วนรายละเอียดของเรื่องนี้มีอยู่ในกุรอาน 24:31

บทสรุปและสาระสำคัญของคำสังเหล่านี้ทั้งหมดคือผู้ชายและผู้หญิงต้องมีความเกรงกลัวพระเจ้าในหัวใจของตนเอง พวกเขาต้องใช้ชีวิตโดยคำนึงอยู่เสมอว่าพระเจ้ากำลังเฝ้าดูพวกเขาอยู่ตลอดเวลา

56 แท้จริง พระเจ้าและทูตสวรรค์ของพระองค์ยัง อำนาจพรแก่ผู้มีบรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงขอพรให้ แก่เขาได้รับความจำเริญ และส่งความสันติแก่เขา 57 บรรดาผู้สร้าง ความยุ่งยากให้แก่พระเจ้าและ ศาสนทูตของพระองค์จะถูกพระเจ้าสาปแช่งทั้ง ในโลกนี้และโลกหน้า พระเจ้าได้ทรงเตรียมการลงโทษอันน่าอัปยศไว้สำหรับพวกเขาแล้ว 58 บรรดาผู้ใส่ร้ายชายผู้ศรัทธาและหญิงผู้ศรัทธา ในสิ่งที่พวกเขาไม่ได้ทำนั้น แน่نونพวกเขาได้ แยกการกล่าวร้ายอันหนักหน่วง และบาปอันชด เจ้งไว้ⁿ

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَنًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٩﴾

ⁿ นบีมุฮัมมัดถูกส่งมายังโลกนี้เพื่อนำศาสนาของพระเจ้ามายังมนุษย์ บ่าวของพระเจ้าที่ปฏิบัติภารกิจของพระองค์จะได้รับความช่วยเหลืออย่างเต็มที่จากพระเจ้าและทูตสวรรค์ของพระองค์ การให้ความช่วยเหลือแก่นบีมุฮัมมัดก็เหมือนกับการให้ความช่วยเหลือพระเจ้าและทูตสวรรค์ของพระองค์ และการหนายหนีเขาก็เท่าการหนายหนีพระเจ้าและทูตสวรรค์ของพระองค์

บรรดาผู้ทำร้ายนบีมุฮัมมัดคิดว่าพวกเขากำลังสร้างความลำบากให้แก่คนหนึ่ง แต่พวกเขาลืมไปว่าพวกเขากำลังทำร้ายตัวแทนของพระเจ้า และบรรดาผู้ทำร้ายตัวแทนของพระเจ้านั้นมักจะสร้างความหายนะให้แก่ตัวเองในสายของพระเจ้าแห่งจักรวาล

59 โอนบี จงสั่งบรรดาภรรยาของเจ้าและลูกสาว ของเจ้าให้เอาเสื้อผ้าส่วนนอกดึงลงมาเหนือตัวของ พวกนางไว้(เมื่ออยู่ในที่สาธารณะ)⁷ เพื่อที่พวกนาง จะได้เป็นที่รับรู้และไม่ถูกระราน พระเจ้าเป็นผู้ทรง อภัยและผู้ทรงเมตตา⁶⁰ ถ้าพวกตลบตะแลงและพวกที่หัวใจของพวกเขาคือโรคและพวกที่ชอบ นินทาในมะดีนะฮ์ไม่หยุดยั้ง แนนอนเราจะให้เจ้า จัดการพวกเขา⁶¹ พวกเขาจะถูกสาปแช่งไม่ว่า จะอยู่ที่ไหนและจะถูกจับกุมและถูกฆ่า"⁶² นี่คือนิเวศการของพระเจ้าสำหรับผู้คนก่อนหน้านั้น และเจ้า จะไม่พบการเปลี่ยนแปลงใดๆในวิธีการของพระเจ้า

يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلُوبًا لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ
وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ
جَلْبَابِهِنَّ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا
يُؤْذِنَنَّ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا
﴿٥٩﴾ * لِّئِنْ لَّمْ يَنْتَهَ الْمُتَنَفِقُونَ وَالَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي
الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا
يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾
مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثُقُفُوا أُخْذُوا
وَقُتِلُوا تَقْتِيلًا ﴿٦١﴾ سُنَّةَ اللَّهِ فِي
الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ
لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾

⁷ เมื่อผู้หญิงมุสลิมออกไปทำธุระนอกบ้าน นางต้องสวมใส่เสื้อผ้าให้เป็นที่รู้ว่านางได้รับการเสียดูมาอย่างดี เป็นที่น่าเคารพ เป็นผู้หญิงที่สงบเสงี่ยมเจียมตัวและนางออกจากบ้านเพื่อความจำเป็นจริงๆ มิใช่ออกมาเพื่อความสนุกสนานหรือแสวงหาความบันเทิง

การใส่เสื้อผ้าที่เรียบง่าย การวางตัวสงบเสงี่ยม การปกปิดร่างกายอย่างเหมาะสม สิ่งเหล่านี้คือสัญลักษณ์วิถีการตั้งกล่าว

⁷² พวกตลบตะแลงในที่นี้หมายถึงบรรดาผู้ที่คิดจะทรยศโดยการเข้าข้างศัตรูของนบีอย่างลับๆ

63 ผู้คนถามเจ้าเกี่ยวกับยามอวสาน จงบอกพวกเขาว่า “พระเจ้าเท่านั้นที่มีความรู้เรื่องนี้ ใครจะรู้? ยามอวสาน อาจจะถูกโยกย้ายก็ได้” 64 แน่นอน พระเจ้าทรงสาปแช่งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและได้เตรียมไฟที่ลุกโชนไว้ สำหรับพวกเขาแล้ว 65 พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้น ตลอดกาลและพวกเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วย เหลือ 66 ในวันนั้น ใบหน้าของพวกเขาจะถูกพลิกไป พลิกมาบนไฟ พวกเขาจะกล่าวว่า “เราน่าเชื่อฟังพระเจ้า และศาสนทูตของพระองค์” 67 และพวกเขา กล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา เราเชื่อฟังบรรดาหัวหน้าของเราและผู้อาวุโสของเรา และพวกเขาได้ทำให้พวกเรา หลงทาง 68 โอ้พระผู้อภิบาล โปรดทรงลงโทษพวกเขา เป็นสองเท่า และทรงสาปแช่งพวกเขาอย่างหนักด้วยเถิด”^๗

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ۗ قُلْ إِنَّمَا
عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ ۗ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ
السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ
الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۗ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا
نَصِيرًا ﴿٦٥﴾ ۗ يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي
النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ
وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٦٦﴾ ۗ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا
أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا
السَّبِيلَ ﴿٦٧﴾ ۗ رَبَّنَا ءَاتِهِمْ ضِعْفَيْنِ
مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا

18

^๗ การถามว่าวันแห่งการพิพากษาจะเกิดขึ้นเมื่อใดนั้นมิได้หมายความว่าผู้สอบถามเรื่องนี้ไม่มีความเชื่อในวันพิพากษาเลย มิได้หมายถึงการเห็นเรื่องวันพิพากษาเป็นเรื่องขบขัน แต่เป็นการประชดประชันคนที่ให้ข่าวเรื่องวันนั้น พวกเขาไม่ได้ปฏิเสธว่าวันพิพากษาจะเกิดขึ้นจริง แต่พวกเขาไม่เชื่อในลักษณะของวันนั้นซึ่งมีและสาวกของท่านได้ให้รายละเอียดเฉพาะไว้

ความผิดที่แท้จริงของพวกเขาคือพวกเขาให้ความสำคัญแก่ผู้นำในชุมชนของพวกเขาอย่างไม่ควรที่จะเป็นแทนที่จะแสดงความเคารพที่เหมาะสมแก่นบีมากกว่า นั่นคือเหตุผลว่าทำไมคำพูดของคนสำคัญในชุมชนของพวกเขาจึงดูควรค่าแก่การพิจารณามากกว่าคำพูดของนบี แต่ในวันแห่งการพิพากษา เมื่อความจริงถูกเปิดเผย พวกเขาจะเสียใจว่าพวกเขาไม่สามารถแยกความยิ่งใหญ่ที่แท้จริงออกจากความยิ่งใหญ่จอมปลอมได้ และด้วยการถูกลดโทษโดยความยิ่งใหญ่จอมปลอมนี้เองที่ทำให้พวกเขาหลงผิด

69 โอบรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าเป็นเหมือน
บรรดาผู้กล่าวร้ายมุซาพระเจ้าได้ทรงทำให้
เขาพ้นมลทินจากที่พวก เขากล่าวร้ายแล้ว
เขาเป็นผู้มีเกียรติในทัศนะของพระเจ้า⁷⁰ โอบรรดาผู้ศรัทธา จงเกรงกลัวพระเจ้าและจง
พูดแต่ สิ่งที่ถูกต้อง⁷¹ พระองค์จะประทาน
ความจำเริญให้แก่ การงานของสุเจ้าและให้
อภัยความผิดของสุเจ้า แน่نون ใครที่เชื่อ
ฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ เขาก็
จะ ได้รับความสำเร็จอันยิ่งใหญ่⁷²

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
ءَادَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّاهُ ۗ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا
وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا
﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ
فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾

⁷⁰ คำสั่งนี้สั่งบรรดาผู้ศรัทธาแล้วเว้นจากการกล่าวร้ายนบีมุฮัมมัดเช่นเดียวกับสั่งชาวยิวมิให้กล่าวร้าย
โมเสส ภายหลังนี้ถูกประทานมาเป็นภูมิหลังของเหตุการณ์ที่จะติดตามมา ครั้งหนึ่ง เมื่อนบีมุฮัมมัด
อยู่ในเมืองมะดีนะฮ์ ท่านได้รับสิ่งดี ๆ บางอย่างมาและท่านได้แจกจ่ายให้แก่ผู้คน หลังจากนั้น มีชาว
อันซอรุคนหนึ่ง(มุสลิมในเมืองมะดีนะฮ์)ได้วิจารณ์ท่านโดยกล่าวว่า “ขอสาบานด้วยพระเจ้า มุฮัม
มัดไม่ได้แสวงหาความพึงพอใจจากพระเจ้าและที่ฟ้านักในโลกหน้าโดยการแจกจ่ายครั้งนี้” เมื่อนบี
มุฮัมมัดรู้เรื่องนี้ ท่านได้กล่าวว่า “ขอความเมตตาจากพระเจ้าจงมีแด่โมเสส เขาได้รับความลำบาก
มากกว่าฉัน แต่เขายังคงอดทน” (ดู ตัฟซีร์ อิบน์กุซัยร)

การพูดมีสองประเภท นั่นคือ พูดตรงไปตรงมาและการพูดอ้อมค้อม การพูดตรงไปตรงมาคือการ
พูดที่เป็นไปตามข้อเท็จจริงทุกอย่างซึ่งมาจากการวิเคราะห์ความจริงและเป็นการพูดเพื่อสนับสนุน
เหตุผลที่ชัดเจน ตรงข้ามกับคำพูดเช่นนี้ การพูดอ้อมค้อมคือการพูดที่ไม่ได้คำนึงถึงความจริง แต่
พูดมาจากการเดาเดาและเหมือนกับการแสดงความเห็น ไม่ใช่เป็นการรายงานความจริง การพูด
ประเภทแรกเป็นการพูดของผู้ศรัทธาในขณะที่การพูดประเภทที่สองเป็นการพูดของผู้ลบลบตะแลง

72 เราได้เสนอความรับผิดชอบอันนี้แก่ชนฟ้าทั้งหลายและ แผ่นดินและภูเขา แต่พวกมันปฏิเสธที่จะแบกรับมันไว้ และเกรงกลัวความรับผิดชอบแต่มนุษย์ออกมาแบกรับมันไว้ แท้จริง เขาเป็นผู้อธรรมและโง่เขลา
73 พระเจ้า จะทรงลงโทษชายและหญิงผู้ตลบตะแลง และชายหญิง ผู้ตั้งภาคีแต่พระองค์ทรงรับการสำนึกผิดของชายและหญิงผู้ศรัทธา พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ
تَحْمِلَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ
إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٣﴾ لِيُعَذِّبَ
اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ
اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾

ⁿ การเสนอ "ความรับผิดชอบ" ในที่นี้หมายถึงการถ่ายโอนอำนาจเพื่อให้มนุษย์ได้ใช้ตามดุลพินิจอำนาจนี้เป็นอะไรบางอย่างที่พระเจ้าได้มอบให้มนุษย์เป็นการชั่วคราวโดยเป็นวิธีการทดสอบเพื่อมนุษย์จะได้เป็นผู้เชื่อฟังพระเจ้าตามความตั้งใจของเขาเอง การยอมรับความรับผิดชอบนี้เท่ากับการเป็นตัวแทนของพระเจ้า เราต้องกำหนดความรับผิดชอบบนตัวเราเองในสิ่งที่ดวงดาวทั้งหลายทำภายใต้การถูกบังคับ พุทธอีกอย่างหนึ่งก็คือ การยอมจำนนต่อเจตนารมณ์ของพระเจ้าด้วยความสมัครใจ

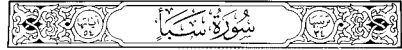
ในจักรวาลนี้ พระเจ้าเท่านั้นที่เป็นพระผู้อภิบาลและทุกสิ่งอยู่ใต้อำนาจของพระองค์ แต่พระเจ้ามีความประสงค์ที่จะสร้างสิ่งมีชีวิตที่เป็นอิสระ นั่นคือมนุษย์ที่ทำการที่พระเจ้าต้องการให้พวกเขาทำ โดยไม่มีการบังคับใดๆ การเชื่อฟังด้วยความสมัครใจเป็นการทดสอบอันยิ่งใหญ่สำหรับมนุษย์ชั้นฟ้าทั้งหลาย แผ่นดินและภูเขาไม่สามารถทำได้ อย่างไรก็ตาม มนุษย์ได้ยอมรับมันถึงแม้ว่าจะมีความเสี่ยงเป็นอย่างมาก ตอนนี มนุษย์คือผู้ที่พระเจ้ามอบหมายความไว้วางใจหรือความรับผิดชอบให้ในโลกนี้ เขาต้องไขกุญแจของพระเจ้ากับตัวเองเหมือนกับที่พระเจ้าใช้มันกับสิ่งอื่นๆตามเจตนารมณ์ของพระองค์ มนุษย์กำลังถูกทดสอบและโลกนี้คือห้องสอบขนาดใหญ่

ความไว้วางใจของพระเจ้าคือความรับผิดชอบที่สำคัญมาก เพราะมันทำให้เกิดปัญหาเรื่องรางวัลตอบแทนและการลงโทษ สิ่งถูกสร้างอื่นๆที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ล้วนต้องเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระองค์ ดังนั้น จึงไม่มีปัญหาเรื่องรางวัลตอบแทนหรือการลงโทษสำหรับพวกมัน แต่มนุษย์ได้รับเสรีภาพ ดังนั้น เขาจึงสมควรได้รับรางวัลตอบแทนหรือการลงโทษ มีรายงานจากอัลดุลลอฮฺ อิบน์อบบาสกล่าวว่ามีพระเจ้าเอ๋ยถึงเรื่องความรับผิดชอบต่ออาตัม เขาได้ถามว่าความรับผิดชอบนี้หมายถึงอะไร พระเจ้าได้ตอบว่า "ถ้าเจ้าทำการงานที่ดี เจ้าจะได้รับรางวัลตอบแทน แต่ถ้าเจ้าทำการงานที่ชั่ว เจ้าจะถูกลงโทษ" (ดู ตัฟซีร์ อิบน์ญะซีร์)

เจตนารมณ์ของพระเจ้าได้ถูกนำมาบังคับใช้บนโลกนี้ทั้งหมด แต่เจตนารมณ์เดียวกันนี้ของพระเจ้าได้ถูกกำหนดแก่มนุษย์ตามความต้องการของเขาเอง

34. ซึบ่า สะปะอ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้า ผู้ทรงเป็น เจ้าของทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และ บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระองค์แต่เพียงผู้ เดียวในโลกด้วย พระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ และผู้ทรงรอบรู้² พระองค์ทรงรู้ถึงสิ่งใดก็ตามที่ เข้าไปในแผ่นดินและสิ่งใดก็ตามที่ออกมาจากมัน และสิ่งใดก็ตามที่ลงมาจากฟ้าฟ้าและสิ่งใดก็ตาม ที่ขึ้นไปในนั้นพระองค์เป็นผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงให้อภัย⁷

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ
وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾ يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي
الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ
مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ
الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾

⁷ จักรวาลนี้เป็นสิ่งที่แนะนำให้รู้จักพระเจ้าผู้สร้างมัน ความกว้างใหญ่ไพศาลอันน่าสะพรึงกลัวของมันเปิดเผยให้เห็นถึงอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้สร้างมัน ความสมบูรณ์ของการอยู่ร่วมกันอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยชี้ให้เห็นว่าพระเจ้าผู้สร้างมันเป็นผู้ทรงสมบูรณ์ทุกอย่าง การที่จักรวาลร่วมกันเอื้ออำนวยในการเลี้ยงดูชีวิตมนุษย์แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าพระเจ้าผู้สร้างมันเป็นผู้ทรงกรุณาปรานีและผู้ทรงเมตตาต่อสรรพสิ่งที่พระองค์สร้างมา

คนที่ตรึกตรองถึงความเร้นลับของจักรวาลจะเข้าใจและซาบซึ้งในอำนาจอันยิ่งใหญ่และความสมบูรณ์ของพระเจ้า เขาจะเชื่อมั่นว่านับตั้งแต่การเริ่มต้นของกาลเวลาจนกระทั่งถึงจุดสิ้นสุดของความนิรันดร อำนาจอันยิ่งใหญ่ทั้งหมดมาจากพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นและไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกไปจากพระองค์

3 บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวว่่า “ยาม
 อวสาน จะไม่มีวันมาถึงเรา”จึงบอกพวกเขา
 ว่า “ขอสาบาน ด้วยพระผู้อภิบาลของฉัน
 ผู้ทรงรอบรู้ถึงสิ่งทีมองไม่ เห็น มันจะมายัง
 พวกท่านอย่างแน่นอน ไม่มีสิ่งใด แม้แต่หน้า
 หนักเพียงน้อยนิดจะซ่อนเร้นไปจากพระ
 องค์ได้ไม่ว่าจะในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
 หรือ สิ่งทีเล็กไปกว่านั้นหรือใหญ่ไปกว่า
 นั้น ทุกสิ่งได้มี อยู่ในบันทึกอันชัดแจ้งแล้ว”
 4 พระองค์จะทรงตอบ แทนบรรดาผู้ศรัทธา
 และกระทำความดี พวกเขา จะได้รับการให้
 อภัยและปัจจัยอันมีเกียรติ” 5 ส่วน บรรดา
 ผู้ตืนร้นต่อต้านสัญญาณทั้งหลายของเรานั้น
 สำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด
 อย่างทีสุด 6 บรรดาผู้ได้รับความรู้ันรู้ดีว่่า
 อะไรก็ตามทีได้ถูก ประทานแก่เจ้าจากพระ
 ผู้อภิบาลของเจ้านั้นเป็น สัจธรรมและนำไป
 สู่หนทางของพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงได้รับ
 การสรรเสริญ⁷

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ
 قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ
 لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي
 السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغُرُ
 مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابِ
 مُبِينٍ ﴿٦﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۗ أُولَٰئِكَ هُمْ
 مَغْفِرَةٌ ۖ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا
 فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ هُمْ
 عَذَابٌ مِّن رَّجْزِ الْيَوْمِ ﴿٨﴾ وَيَرَى الَّذِينَ
 أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ
 هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَرْشِيِّ
 الْحَمِيدِ ﴿٩﴾

⁷ คนทีได้ยินกูรอ่านมิใช่ผู้ไม่เชื่อในวันแห่งการพิพากษา พวกเขาเพียงแต่ไม่เชื่อว่าวันตัดสินจะเป็น
 วันทีพวกเขาได้รับความอภัยและการลงโทษ พวกเขาเห็นว่าโลกทีพวกเขาใช้ชีวิตอยู่ในปลอดภัย
 สำหรับพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงไม่เข้าใจว่่าพวกเขาจะได้รับอันตรายเมื่อไปถึงโลกหน้าได้อย่างไร
 ความจริงเกี่ยวกับชีวิตและจักรวาลนี้มีให้เห็นได้ในคัมภีร์ทั้งหมดทีพระเจ้าประทานมา ภารกิจของกู
 รอ่านคือการเปิดเผยความจริงนี้ในรูปแบบทีบริสุทธิ์และไม่มีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลง ตอนนี คน
 ทียินหยัดคัดค้านภารกิจนี้ก็คือผู้ที่กำลังแสดงความต้อร้นดินทุรังอย่างไม่เหมาะสม ต่อหน้าพระเจ้า
 พวกเขาจะถูกถือว่าเป็นผู้สมควรได้รับการลงโทษอย่างหนัก

7 บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวแก่ผู้คนที่ว่า “เอาไหม เราจะซีให้พวกท่านเห็นถึงคนที่จะบอกพวกท่านว่าเมื่อ ร่างกายของพวกท่านแยกสลายออกเป็นชิ้นๆแล้ว พวก ท่านจะถูกทำให้เกิดใหม่อีกครั้งหนึ่ง? 8 เขาสร้างเรื่องเท็จ เกี่ยวกับพระเจ้าขึ้นมาหรือว่าเป็นบ้าไปเสียแล้ว?” เปล่า เลยบรรดาผู้ไม่ศรัทธาในวันโลกหน้าต่างหากที่จะถูกลงโทษและพวกเขาอยู่ในการหลงผิดไปไกลลิบ 9 พวก เขาไม่สังเกตถึงสิ่งที่อยู่รอบตัวพวกเขาจากฟากฟ้าและ แผ่นดิน ทั้งข้างหน้าและข้างหลังพวกเขากระนั้นหรือ? ถ้าหากเราประสงค์ เราสามารถที่จะทำให้พวกเขาจมลง ไปในแผ่นดินหรือทำให้บางส่วนของท้องฟ้าถล่มลงมา บนพวกเขาก็ได้ แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณหนึ่งสำหรับ บ่าวผู้หันมายังเรา⁷

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى رَجُلٍ يُبَيِّنُكُمْ إِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ إِنَّكُمْ لِفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٧﴾ أَفَتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِن نَّشَأُ نَخْسِفُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نَسْقِطُ عَلَيْهِم كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ ﴿٩﴾

⁷ ชาวมักกะฮ์อดูดูกและเย้ยหยันนบีมุฮัมมัดและบรรดาสาวกของท่านเนื่องจากพวกเขาไม่เชื่อในโลกหน้าและเพราะในหัวใจของพวกเขาไม่มีความเกรงกลัวการลงโทษจากพระเจ้า นี่จึงทำให้พวกเขาเห็นเรื่องโลกหน้าเป็นเรื่องขบขัน

การลงโทษที่เลวร้ายที่สุดสำหรับมนุษย์ในโลกนี้คือการไม่มีความสามารถคิดอย่างถูกต้อง คนที่ถูกลงโทษเช่นนี้ไม่สามารถมองเห็นสิ่งต่างๆในด้านดีของมัน เขาไม่สามารถเรียนรู้แม้แต่จากความจริงที่ประจักษ์ชัด ตัวอย่างเช่น หินขนาดต่างๆที่มีอยู่มากมายสุดคณานับหล่นลงมายังผิวโลก แต่ถูกทำลายลงทันทีเมื่อมันเข้าสู่บรรยากาศของโลกเรา ถ้าหินเหล่านี้ทั้งหมดจะหล่นลงมาใส่ถิ่นฐานบ้านช่องของมนุษย์ มนุษย์ทั้งหมดจะไม่เหลืออยู่บนโลก ส่วนสำคัญของใจกลางโลกประกอบด้วยหินร้อนที่หลอมละลายหรือลาวา ถ้าลาวาเหล่านี้ระเบิดออกมาและไหลไปบนผิวโลกโดยไม่ถูกยับยั้งไว้ ทุกสิ่งที่มีมันผ่านไปจะถูกเผาเป็นถ่าน แต่พระเจ้าได้ทรงเตรียมการไว้มิให้เหตุการณ์หายนะเช่นนั้นเกิดขึ้น มีสัญญาณที่ชัดเจนอีกมากมายในท้องฟ้าและบนแผ่นดินที่แสดงให้เห็นว่ามนุษย์ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ แต่เมื่อมนุษย์ไม่สามารถคิดได้อย่างถูกต้อง เขาก็ไม่สามารถรับทางนำใดๆจากสัญญาณของพระเจ้าได้

10 เราได้ประทานความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่แก่ดาอูด เราได้บัญชาว่า “โอ้ภูเขาลูกหนึ่ง จงร่วมกับเขาในการ สูดดีเรา” เราได้ทำให้เหล็กอ่อนสำหรับเขา ¹¹ (โดย กล่าว ว่า) “จงทำเสื้อเกราะและสวมใส่ห้วงให้เหมาะสม และจงทำความดี แน่نون ฉันเห็นทุกสิ่งทีเจ้าทำ”¹¹

﴿ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا ۖ
يَجِبَالٌ اٰوِيٌّ مَّعَهُ وَالطَّيْرُ ۗ وَاللّٰنَا لَهُ
الْحٰدِيْدَ ۗ اَنْ اَعْمَلَ سَبِيْعَتٍ وَقَدِرَ
فِي السَّرِيْرِ ۗ وَاَعْمَلُوْا صٰلِحًا اِنِّيْ بِمَا
تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝۱۱ ﴾

¹¹ เมื่อผู้ศรัทธาที่ซิมซับอยู่ในการระลึกถึงพระเจ้าอย่างเต็มที่อ่านคำสรรเสริญพระเจ้า เขาก็ทำตัวอยู่ร่วมกับจักรวาลทั้งหมด สรรพสิ่งทั้งหลายในชั้นฟ้าและบนแผ่นดินจะร่วมประสานเสียงสรรเสริญพระเจ้าอย่างเจียบ ๆ กับเขา แต่พระเจ้าได้ประทานพรเป็นพิเศษแก่ดาอูด(ดาวิด)โดยให้ภูเขาลูกหนึ่งร่วมกับเขาเมื่อเขาอ่านคำสรรเสริญพระเจ้า

ในทำนองเดียวกัน พระเจ้าได้สอนหนีมิตาอูด(ผ่านทางทูตสวรรค์)ให้มีทักษะในการใช้ประโยชน์จากเหล็ก นีมิตาอูดได้พัฒนาเทคนิคการหลอมและการหล่อเหล็กจนถึงขนาดที่ว่าเขาสามารถนำห้วงเหล็กมาร้อยเป็นเสื้อเกราะได้อย่างสวยงามและสามารถสวมใส่เหมือนเสื้อผ้าธรรมดาได้ ในตอนนั้นโลกยังไม่รู้จักเทคนิคนี้

ผู้ศรัทธาสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าได้อย่างมากมายในอุตสาหกรรมและศาสตร์ด้านนี้ แต่จำเป็นที่เขาต้องกำหนดทิศทางความก้าวหน้านี้ไปยังสันติภาพและความดีงาม อะไรก็ตามที่เขาประสบความสำเร็จต้องทำให้ตระหนักว่าในที่สุดแล้วเขาต้องไปปรากฏตัวต่อหน้าพระเจ้าและตอบคำถามต่อพระองค์

12 สำหรับสลัยมาน เราได้ทำให้เขามีอำนาจควบคุม กระแสลมที่พัดสำหรับการเดินทางหนึ่งเดือนในตอนเช้า และการเดินทางหนึ่งเดือนในตอนเย็น และเราได้ทำให้ ตาหน้าทองแดงหลอมละลายออกมาให้เขา และได้ทำให้ มีอำนาจควบคุมฉนวนที่ทำงานรับใช้เขาโดยพระบัญชา ของพระผู้อภิบาลของเขา และใครก็ตามในหมู่พวกมัน ที่ปายเบี่ยงจากคำบัญชาของเรา เราจะทำให้มันได้สัมผัส ไฟที่ลุกโชน 13 พวกมันได้ทำทุกอย่างให้เขาตามที่เขา ต้องการ เช่น หอสูง รูปจำลองถ้วยชามเหมือนอ่างน้ำและ หม้อหุงต้มขนาดใหญ่ที่ตั้งอยู่กับที่ เรากล่าวว่า “ผู้คนของ ดาวิดเอ๋ย จงขอบคุณเถิด เพราะปาวของเงินส่วนน้อย เท่านั้นที่กตัญญู”⁷

وَلَسَلِمْنَ الرِّيحَ غَدُوها شَهْرٌ
وَرَوَّاحُها شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ القِطْرِ
وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ
رَبِّهِ ۖ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَن آمْرِنَا نَذِقْهُ
مِنَ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٣﴾ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا
يَشَاءُ مِن مَّحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ وَجِفَانٍ
كَالْجُؤَابِ وَقُدُورٍ رَّاسِيَتٍ ۚ أَعْمَلُوا ءَالَ
دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ
السَّكُورِ ﴿١٤﴾

⁷ นบีสลัยมาน(ไซโลมอน)ได้ก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยิ่งใหญ่ในการเดินเรือและการค้าขายทางทะเล และด้วยคำบัญชาของเขาเองก็ได้มีการสร้างเรือเดินทะเลที่มีคุณภาพสูงขึ้นมา ด้วยความโปรดปรานของพระเจ้า เรือของเขาได้รับลมที่ช่วยให้เรือแล่นไปในทะเลได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ในทำนองเดียวกัน เทคนิคการหลอมทองแดงและการผลิตเครื่องใช้ต่างๆจากทองแดงก็ถูกพัฒนาขึ้นในยุคของเขา นบีสลัยมานได้นำอำนาจพิเศษเหล่านี้ของตัวเองมาใช้เพื่อการก่อสร้างและสันติภาพ ในจำนวนนี้ก็คือการจัดเตรียมสิ่งต่างๆดังที่กล่าวไว้ในอาเยฮ์นี้

การเกิดขึ้นของมนุษย์เป็นของขวัญจากพระเจ้า ตั้งแต่ห้วงจรตห้า เขาเป็นปรากฏการณ์แห่งความกรุณาปราณีของพระเจ้า ดังนั้น เขาต้องมีความรู้สึกกตัญญูรู้คุณและเป็นหนี้ต่อพระเจ้า แต่ก็เป็นความรู้สึกที่มนุษย์มีน้อยมาก เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะอะไรก็ตามที่มนุษย์ได้รับในโลกนี้จะอยู่ในรูปของผลที่มาจากห้วงไซแห่งสาเหตุและผล ดังนั้น เขาจึงถือว่ามันเป็นเช่นนั้น นั่นคือ มันมาจากสาเหตุบางอย่าง แต่ก็คือการทดสอบที่แท้จริงของมนุษย์ มีการหวังว่าเขาควรเห็นมือของพระเจ้าในสิ่งที่เขาได้รับอย่างเห็นได้ชัดผ่านทางสาเหตุและผลที่เกิดขึ้น อะไรก็ตามที่เขาได้รับ จะโดยสติปัญญาและความเฉลียวฉลาดของเขา เขาต้องถือว่ามันเป็นของขวัญโดยตรงจากพระเจ้า

14 เมื่อเราได้กำหนดความตายแก่สุลัยมาน ไม่มีอะไรที่ บอกให้พวกญินได้รู้ถึงการตาย ของเขานอกจากพวกตัว ปลวกที่กัดกิน ไม้เท้าของเขาเมื่อเขาล้มลง พวกญินจึง ประจักษ์ว่าถ้าพวกมันรู้ถึงสิ่งที่มองไม่เห็น พวกมันจะไม่ ต้องมาทนทรมานทำงานอย่าง อดสูต่อไปⁿ

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَهَمَهُمْ
عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ
مِنْ سَاتِهِ ۖ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتْ الْجِنُّ أَن لَّو
كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي
الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾

ⁿ ในตอนเสียชีวิต นบีสุลัยมานได้ยืนโดยใช้ไม้เท้าค้ำยันกายไว้และกำลังสั่ง “ญิน” ให้ทำงานก่อสร้าง บางอย่าง ในตอนนั้นเองที่มรณะทูตจากสวรรค์ได้มาเอาวิญญาณของเขาไป แต่ร่างกายที่ไร้ชีวิต ของเขายังถูกไม้เท้าค้ำไว้ให้นอนอยู่ พวกญินยังคงทำงานของมันต่อไปโดยคิดว่านบีสุลัยมานยังคง คุมงานอยู่ จนกระทั่งปลวกได้มากัดกินไม้เท้าของเขา ไม่นานนัก เมื่อไม้เท้าผุจนรับน้ำหนักไม่ไหว ร่างกายของเขาก็ล้มลงบนพื้น ตอนนั้นเองที่ญินเพิ่งรู้ว่านบีสุลัยมานเสียชีวิตแล้ว

เหตุการณ์นี้เพียงพอแล้วที่จะขจัดความเชื่อผิดๆของคนที่เชื่อว่าญินมีความรู้เรื่องอนาคต

15 สำหรับผู้คนของซิบานันมีสัญญาหนึ่ง ในที่อยู่อาศัย ของพวกเขา นั่นคือสวนสอง แห่ง แห่งหนึ่งอยู่ทางด้านขวา และอีกแห่ง หนึ่งทางด้านซ้าย เราได้บอกพวกเขาว่า “จง กิน จากที่พระผู้อภิบาลของสุเจ้าประทานมา และจงขอบคุณ พระองค์ สูเจ้ามีแผ่นดินอัน อุดมสมบูรณ์และพระผู้อภิบาล ผู้ทรงอภิบาล”¹⁶ แต่พวกเขากลับหันหลังให้ (สัจธรรม) ดังนั้น เราจึงได้ทำให้หน้าจากเขื่อนไหลท่วม พวกเขา และเราได้ เปลี่ยนสวนทั้งสองของ พวกเขาด้วยสวนอีกสองแห่งที่ให้ ผลไม้ขม และต้นไม้พุ่มเตี้ยและพุ่มหนามอีกเล็กน้อย¹⁷ นี่แหละคือการตอบแทนของเราเพราะ การที่พวกเขาเนรคุณ และเราไม่ลงโทษเช่น นั้นแก่ผู้ใดนอกจากผู้เนรคุณⁿ

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ ۖ
جَنَّاتٍ عَن يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا مِن رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ ۖ بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ ۚ
وَرَبُّ غَفُورٌ ۝ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرْمِ وَيَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أَكْلٍ خَمْطٍ وَأَثَلٍ
وَشَيْءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ ۝ ذَٰلِكَ
جَزَايَنَّهُمْ بِمَا كَفَرُوا ۖ وَهَلْ يُجْزَىٰ إِلَّا
الْكُفُورَ ۝

ⁿ ซิบา(สะบะอ์)เป็นชุมชนที่มีความเจริญก้าวหน้าในยุคโบราณ ชุมชนนี้มีอาณาบริเวณที่ปัจจุบันคือเยเมน ศูนย์กลางของชุมชนนี้คือเมืองมะอริบ ในยุคก่อนหน้านี้อีซา(พระเยซู) เมืองนี้มีความก้าวหน้าอย่างมากและเจริญถึงขีดสุดนานนับเป็นพันปี ชาวเมืองซิบาได้แผ่ขยายการค้าของพวกเขาออกไปอย่างกว้างไกลทั้งทางบกและทางทะเลและได้สร้างเขื่อนเพื่อการชลประทานไว้ด้วย ไกล่เมืองมะอริบมีเขื่อนขนาดใหญ่แห่งหนึ่งซึ่งสูง 14 เมตรและยาวประมาณ 600 เมตร เขื่อนนี้ได้กักน้ำที่ไหลมาจากภูเขาและแจกจ่ายไปยังที่ดินใกล้เคียง ด้วยเหตุนี้ พื้นที่บริเวณใกล้เขื่อนจึงกลายเป็นสวนสีเขียวที่อุดมสมบูรณ์จนสามารถเห็นได้ทุกแห่ง

การพัฒนาและความอุดมสมบูรณ์ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นได้เนื่องจากปัจจัยที่พระเจ้าประทานให้ ดังนั้นชาวเมืองซิบาน่าจะตกตมตมต่อพระเจ้า แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น พวกเขากลับไม่สนใจและแสดงความโอหังเช่นเดียวกับชุมชนอื่นๆที่เจริญมั่งคั่ง หลังจากนั้น เขื่อนมะอริบได้เริ่มร้าวขึ้นมา นี่เป็นการเตือนเบื้องต้น แต่ผู้คนไม่สำนึก ในศตวรรษที่เจ็ดก่อนคริสตกาลมีแผ่นดินไหวเกิดขึ้นและทำให้เขื่อนพังลงจนไม่สามารถซ่อมแซมได้ ผลที่ตามมาคือเกิดน้ำท่วมใหญ่และพื้นที่ทั้งหมดถูกทำลาย ยิ่งไปกว่านั้น เนื่องจากหน้าดินที่อุดมสมบูรณ์ถูกทำลายไปด้วย บริเวณนี้จึงมีแต่พุ่มไม้ป่าเท่านั้นที่อยู่รอด (ดู เอนไซโคลปีเดีย บริทานิกา)

18 ระหว่างพวกเขาและเมืองทั้งหลายที่เราได้ประทาน ความจำเรียมให้ในนั้น เราได้ให้มีเมืองอื่นๆตั้งอยู่ใกล้กัน และระหว่างเมืองเหล่านั้น เราได้กำหนดระยะการเดินทางของมันไว้ โดยกล่าวว่า “จงเดินทางบนเส้นทางเหล่านี้ ทั้งกลางคืนและกลางวันโดยปลอดภัยเถิด”¹⁹ แต่พวกเขา กล่าวว่า“โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา โปรดทรงให้การเดินทางของเราดีกว่านี้เถิด”ดังนั้น พวกเขาจึงอธรรมต่อตัว ของพวกเขาเอง และเราได้ทำให้พวกเขากลายเป็นตำนาน และแตกกระจัดกระจายไปทั่วแผ่นดิน แท้จริงแล้ว ในนั้น มีสัญญาณมากมายสำหรับผู้อดทนและผู้กตัญญู^ก

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَىٰ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرَىٰ ظَهْرًا وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا ءَامِنِينَ ﴿١٩﴾ فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَقٍ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٢٠﴾

^ก “เมืองที่เราได้ประทานความจำเรียมให้” หมายถึงบริเวณที่เขียวชอุ่มและสมบูรณ์ของซีเรีย ในพื้นที่สีเขียวจากเยเมนถึงซีเรียนี้ มีเมืองสวยงามเป็นทิวแถว การเดินทางในบริเวณนี้เป็นประสบการณ์ที่มีความสุขอย่างเพียงพอที่จะจุดประกายวิญญาณแห่งความกตัญญูและการอุทิศตนขึ้นในตัวมนุษย์ มันเหมือนกับว่าพระเจ้าได้บักบ้ายบอกไว้ที่นั่นว่า “ไปข้างหน้าโดยไม่ต้องมีความกลัวใดๆและจงขอบคุณพระเจ้าของพวกเขา”

แต่ชาวเมืองซีบาที่ไม่สนใจไม่สามารถอ่านคำบอกของพระเจ้าบักบ้ายได้ ประกอบกับพฤติกรรมอันไม่เหมาะสมของพวกเขา พวกเขาจึงหมดสิทธิ์ที่จะได้รับความจำเรียมของพระเจ้าอีกต่อไป พวกเขาถูกทำลายจนเหมือนกับว่าพวกเขาไม่เคยมีอยู่ในบริเวณนี้เลย หลังจากบ้านเมืองถูกทำลาย เผ่าต่างๆของเมืองซีบาได้กระจัดกระจายและอพยพไปยังสถานที่อันห่างไกล

เหตุการณ์นี้เป็นความจริงของประวัติศาสตร์ที่รู้จักกันดี แต่คนที่ประเมินเหตุการณ์เหล่านี้ได้จริงๆคือคนที่ได้รับบทเรียนว่าถ้าเขาได้รับความเจริญมั่งคั่ง เขาต้องไม่ทะนงตน ในทางตรงข้าม เขาต้องถือว่าทุกสิ่งที่เขาได้รับเป็นของขวัญจากพระเจ้าและกตัญญูต่อพระองค์

20 ซาตานพบว่าการคาดคะเนของมันเป็นถูกต้องและ พวกเขาก็ตามมันยกเว้นผู้ศรัทธาที่แท้จริงซึ่งมีอยู่น้อย 21 แต่มันไม่มีอำนาจใดๆเหนือพวกเขา เรา เพียงแต่ต้องการที่จะดูว่าใครเป็นผู้ศรัทธาในโลก หน้าและใครที่สงสัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ พระผู้อภิบาล ของเจ้า ทรงเฝ้าดูทุกสิ่งⁿ

وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ
فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١﴾
وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِم مِّن سُلْطٰنٍ إِلَّا
لِنَعْلَمَ مَن يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّن هُوَ
مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
حَفِيظٌ ﴿٢٢﴾

ⁿ ซาตาน(อิบลีส)และตัวแทนของมันวางแผนการร้ายต่อมนุษย์ตลอดมา ดังนั้น มันเป็นหน้าที่ของมนุษย์เองที่จะต้องไม่ตกเป็นเหยื่อของพวกมันและช่วยกันทำให้แผนการร้ายของพวกมันไม่ประสบความสำเร็จ แต่ชาวเมืองซิบาไม่แสดงตัวเองว่าเป็นคนฉลาด พวกเขาถลำตัวเข้าไปสู่การล่อลวงของมันและเดินตามทางที่นำไปสู่การถูกทำลาย มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้น(หมายถึงผู้ศรัทธาที่แท้จริง)ที่ประสบความสำเร็จในการทดสอบนี้

พระเจ้าไม่ได้ให้ซาตานและตัวแทนของมันมีอำนาจอย่างแท้จริงเหนือผู้ใด ซาตานมีอำนาจแต่เพียงล่อลวง ที่เป็นเช่นนี้ก็เพื่อวัตถุประสงค์ในการทดสอบ ผู้ที่ผ่านการทดสอบนี้จะไม่ตกอยู่ภายใต้การล่อลวงของซาตานและยังคงยึดมั่นในหนทางแห่งความจริงและสัตย์ธรรม

22 (อินบี) จงกล่าวแก่ผู้ตั้งภาคีว่า “จง
 วิวาทต่อ บรรดาสิ่งทีพวกท่านเคารพสักการ
 ะแทนพระเจ้า พวกมันมิได้เป็นเจ้าของสิ่ง
 ใดแม้แต่น้ำหนักเพียงอนุ เดียวในชั้นฟ้าทั้ง
 หลายและแผ่นดิน และพวกมันมิได้ มีส่วน
 ใดๆในทั้งสองนั้น และไม่มีผู้ใดจากพวกมัน
 เป็นผู้ช่วยเหลือพระองค์ 23 การขอโทษ
 ใดๆต่อ พระเจ้าจะไม่อำนวยประโยชน์แก่ผู้
 ใดนอกจากผู้ที่ พระองค์ทรงอนุมัติ เมื่อหัวใจ
 ของพวกเขาผ่อนคลาย จากความกลัวแล้ว
 พวกเขาจะถามผู้ได้รับอนุญาต ให้ขอโทษ
 ว่า “พระผู้อภิบาลของพวกเขาได้ตอบ ว่า
 อย่างไร” พวกเขาจะกล่าวว่า “เป็นความ
 จริง และพระองค์เป็นผู้ทรงสูงสุด ผู้ทรงยิ่งใหญ่”^ก

قُلْ اَدْعُوا الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُوْنِ
 اَللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِى
 السَّمٰوٰتِ وَلَا فِى الْاَرْضِ وَمَا هُمْ
 فِيْهِمَا مِنْ شَرِكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ
 ظٰهِيْرٍ ﴿٢٢﴾ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهٗ
 اِلَّا لِمَنْ اُذِنَ لَهُٗ حَتّٰى اِذَا فُرِعَ
 عَن قُلُوْبِهِمْ قَالُوْا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ
 قَالُوْا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِىُّ الْكَبِيْرُ ﴿٢٣﴾

^ก ในทุกยุคมีผู้ศรัทธาในโลกหน้าหลายคน แต่กระนั้น ซาตานได้เผยแพร่ความเชื่อผิดๆที่ทำให้ผู้
 ปฏิเสธศรัทธาไม่เกรงกลัวโลกหน้า หนึ่งในนั้นก็คือความเชื่อผิดๆที่ว่ามีบางคนได้รับสถานะอันสูงส่ง
 ต่อหน้าพระเจ้าจนพวกเขาสามารถขอต่อพระเจ้าให้ยกโทษแก่คนอื่นได้

ความเชื่อเช่นนั้นเท่ากับการดูถูกอำนาจของพระเจ้า มันเป็นเรื่องน่าขำทีในขณะที่คนเหล่านี้เองยัง
 กลัวอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า แต่บรรดาผู้ที่ยกย่องบูชาคนเหล่านี้กลับหวังว่าคนเหล่านี้จะช่วย
 พวกเขาให้ได้รับความรอดพ้นจากการถูกลงโทษได้

24 (ไอ้หนี) จึงถามพวกเขาว่า “ใครเป็นผู้ประทาน บัจจียยังแก่พวกท่านจากชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน?” จึงกล่าวเถิด “พระเจ้าไม่เราก็คงพวกท่านที่อยู่บน ทางนำหรือในการหลงผิดอย่างชัดเจน” 25 จึงบอก พวกเขาว่า “พวกท่านจะไม่ถูกสอบถามถึงบาปของเรา และเราก็จะไม่ถูกสอบถามถึงสิ่งที่พวกท่านทำ” 26 จึงบอกพวกเขา “พระเจ้าผู้อภิบาลของเราจะรวม พวกเราเข้าด้วยกัน หลังจากนั้นพระองค์ก็จะทรง ตัดสินระหว่างเราอย่างถูกต้อง พระองค์เป็นผู้ทรง ตัดสินโดยเด็ดขาด ผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง” 27 จึงบอก พวกเขาว่า “จงนำสิ่งที่พวกท่านตั้งเป็นภาคีกับ พระองค์ มาให้ฉันได้เห็นหน่อยซิ” ไม่เลย พระองค์เท่านั้นคือพระเจ้าผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ⁷

﴿ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾
 ﴿ قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أُجْرَمْنَا وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴾ ﴿ قُلْ تَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبَّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴾ ﴿ قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾

⁷ จักรวาลนี้เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่สุดจะจินตนาการ ยิ่งไปกว่านั้น ในจักรวาลยังมีภูมิปัญญาอันชาญฉลาดและความหมายอยู่อีกด้วย จักรวาลเช่นนี้จะเกิดขึ้นได้ก็โดยพระเจ้าผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณเท่านั้น ไม่มีใครสามารถเชื่อเป็นจริงเป็นจังว่ามนุษย์ที่คนโบราณหรือคนสมัยใหม่สร้างขึ้นมานั้นสามารถเป็นผู้สร้างหรือเป็นพระเจ้าของจักรวาลนี้ได้ เมื่อเป็นเช่นนั้น ใครเล่าจะไปจากพระเจ้าสามารถที่จะเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในจักรวาลนี้?

ความจริงจากการศึกษาจักรวาลได้ทำให้ทฤษฎีที่ถือว่าพระเจ้ามีหลายองค์เป็นโมฆะไปหมด ดังนั้น จึงมีเพียงทฤษฎีที่ถือว่าพระเจ้ามีองค์เดียวเท่านั้นที่ถูกต้อง ทฤษฎีใดที่อธิบายว่าสิ่งอื่นที่ไม่ใช่พระเจ้ามีความสามารถในการสร้างล้วนเป็นทฤษฎีที่ขัดแย้งในตัวเอง

28 (ไอ้หนีบ) เราได้ส่งเจ้ามาเพื่อเป็นผู้นำข่าวดีและเป็น ผู้ตักเตือนสำหรับมนุษยชาติทั้งหมด แต่มนุษย์ส่วน ใหญ่ไม่รู้²⁹ พวกเขาถามว่า “เมื่อใดสัญญาาี้จะเป็นจริงถ้าหากว่าท่านพูดจริง?”³⁰ จงกล่าวเถิดว่า “สำหรับ พวกท่านนั้น วันนั้นได้ถูกกำหนดเอาไว้แล้วซึ่งพวกท่าน ไม่สามารถที่จะหน่วงเหนี่ยวมันไว้หรือจะเร่งมันสักยาม ก็ไม่ได้”^ก

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا
وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى
هٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صٰدِقِينَ
﴿٢٩﴾ قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَجِرُونَ
عَنهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٠﴾

^ก หนีบทุกคนปฏิบัติภารกิจโดยตรงกับคนในชุมชนของท่าน นั้นเป็นสิ่งเดียวที่หนีบปฏิบัติ ในทำนองเดียวกัน หนีบผู้มีมัดก็เป็นผู้นำข่าวดี(มุบชชีรุ)โดยตรงและผู้ตักเตือน(มุนชีรุ)โดยตรงสำหรับคนของท่าน (ตุกูรอาน 6:92) แต่เนื่องจากสถาบันแห่งการเป็นหนีบได้สิ้นสุดลงพร้อมกับการเสียชีวิตของท่าน ตอนนี้ โดยลำดับ การเป็นมุบชชีรุและมุนชีรุสำหรับคนทุกชนชาติในโลก เช่นเดียวกับที่ท่านหนีบทำหน้าที่สองอย่างนี้กับผู้คนในสมัยของท่านฉันใด บรรดาสาวกในฐานะตัวแทนของท่านก็ต้องทำหน้าที่เช่นเดียวกับผู้คนอื่นๆทั้งหมดในเวลาต่อมาฉันนั้น การทำหน้าที่เช่นนี้จะถูกถือว่าเป็นการสืบสานภารกิจของหนีบ ภารกิจการเผยแผ่ที่ท่านทำในสมัยที่ท่านมีชีวิตเป็นภารกิจที่อยู่ในกรอบแห่งการทำหน้าที่หนีบของท่านโดยตรงในขณะที่งานที่ท่านทำหลังจากชีวิตของท่านในโลกนี้จะเป็นภารกิจโดยอ้อม

ภารกิจของหนีบคือการนำสารณ์ของพระเจ้าไปสู่ผู้คน หลังจากนั้น รางวัลตอบแทนหรือการลงโทษตามการตอบรับของผู้คน เป็นเรื่องที่พระเจ้าจะตัดสิน ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

31 บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธรมกล่าวว่า “เราจะไม่ศรัทธาใน กุรอานนี้และจะไม่ศรัทธาใน คัมภีร์อื่นใดก่อนหน้านี้ด้วย” ถ้าเจ้าได้เห็น คนชั่วพวกนี้ในตอนที่เราเขยิบอยู่ต่อหน้า พระผู้อภิบาลของพวกเขา พวกเขาต่าง คนต่างจะทำหนิ กันเอง บรรดาผู้อ่อนแอ จะกล่าวแก่ผู้ที่ทำตัวเป็นใหญ่ว่า “ถ้ามิใช่ เพราะพวกเจ้า เราก็คงเป็นผู้ศรัทธาแล้ว”

32 บรรดาผู้ทำตัวเป็นใหญ่จะกล่าวแก่ผู้ อ่อนแอว่า “เรา ชัดขวางพวกเจ้าจากทาง นำกระหนหรือเมื่อมันได้มายัง พวกเจ้า? เปล่าเลย พวกเจ้าเองต่างหากที่เป็นคนผิด”

33 บรรดาผู้อ่อนแอจะกล่าวแก่บรรดาผู้ทำตัว เป็นใหญ่ ว่า “ไม่ใช่เช่นนั้นแต่เพราะแผนการ ของพวกเจ้าทั้ง กลางคืนและกลางวันเมื่อ พวกเจ้าสั่งพวกเราให้ปฏิเสธ พระเจ้าและ ตั้งสิ่งอื่นเป็นภาคีกับพระองค์” ในที่สุด เมื่อ พวกเขาเห็นการลงโทษ พวกเขาจะสำนึก ผิดในหัวใจ ของพวกเขาและเราจะคลั่งคอบ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธรมไว้ พวกเขาจะถูก ลงโทษตามสัดส่วนความผิดของพวกเขา^๗

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ
 بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
 وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ
 عِندَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ
 الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا
 لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا
 مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
 لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوا أَلْحَنُ صَدَدْنَاكُمْ
 عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ
 مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
 اسْتَضَعُّوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ
 الْإِلِيلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ
 بِاللَّهِ وَجَعَلْ لَهُمْ أُنْدَادًا ۗ وَأَسْرُوا
 الْعِنَادَةَ لِمَا رَأَوْا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا
 الْأَغْلَلَ فِي آعْتَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ هَلْ
 يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾

^๗ การปฏิเสธศรัทธรมเป็นความที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผลของความผิดนี้ซึ่งเกิดขึ้นกับตัวบุคคลยังไม่เห็นในโลกนี้ ดังนั้น เขาจึงยังปฏิเสธศรัทธรมต่อไปโดยไม่กลัว แต่ในโลกหน้า เมื่อผลร้ายของการปฏิเสธศรัทธรมเกิดขึ้นกับผู้ปฏิเสธ พวกเขาจะตกอยู่ในสภาพปั่นป่วน

คนธรรมดาทั่วไปในโลกนี้มีความภูมิใจในบรรดาผู้นำของตน แต่ในโลกหน้า พวกเขาจะสาปแช่งบรรดาผู้นำของพวกเขาทันที บรรดาผู้นำของพวกเขาจะตอบว่า “อย่ามาตำหนิเราที่ทำให้พวกท่านต้องได้รับความอับยศ ไม่ใช่เราที่ทำให้พวกท่านหลงผิด แต่ความต้องการของพวกท่านต่างหาก พวกท่านต้องการศาสนาที่พวกท่านจะได้รับความน่าเชื่อถือในการเป็นคนดีโดยไม่ต้องมีเรื่องยุ่งยากลำบากและไม่ต้องเปลี่ยนแปลงตัวเอง และเราก็จัดเตรียมมันให้พวกท่าน พวกท่านเอาบ่วงมาพันรอบคอของพวกท่านเอง มิเช่นนั้นแล้ว เราก็มิมีอำนาจใดๆที่จะทำเช่นนั้น”

34 ดังนั้น เมื่อใดก็ตามที่เราส่งผู้ตักเตือนคนใดมามายัง เมืองใด คนที่มีอันจะกินในเมืองนั้นได้กล่าวว่ “เรา ไม่เชื่อในสิ่งที่ท่านนำมา” 35 พวกเขา มักจะกล่าวว่ “พวกเรา มีทรัพย์สินและลูกหลานมากมาย และเราจะ ไม่มีวันถูกลงโทษ” 36 (ไอ้หนี) จึงบอกพวกเขาเถิดว่ “พระผู้อภิบาลของฉันทรงประทานปัจจัยอย่างมากมาย แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงประทานเพียงเล็กน้อย แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ แต่ผู้คนส่วนใหญ่ไม่รู้ เรื่องนี้” 37 ไม่ใช่ทรัพย์สินของสุเจ้าและลูกหลานของ สุเจ้าที่นำสุเจ้าเข้ามาใกล้เรา บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีต่างหากที่จะได้รับรางวัลตอบแทนเป็นสองเท่า สำหรับสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ และพวกเขาจะอยู่ใน วิมานสูงอันสงบ 38 ส่วนบรรดาผู้พยายามขัดขวาง ศาสนของเราเพื่อที่จะทำลายวัตถุประสงค์ของมันนั้น พวกเขาจะถูกลงโทษอย่างหนัก 39 (ไอ้หนี) จึงบอก พวกเขาว่ “พระผู้อภิบาลของฉันทรงประทานปัจจัย อย่างมากมายจากหลายทางแก่ปวงบ่าวของพระองค์ ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงประทานมันอย่างน้อยนิด แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอะไรก็ตามที่พวกท่าน ใช้จ่ายไป พระองค์จะทดแทนให้ และพระองค์ทรงเป็น เลิศที่สุดในการบรรดาผู้ประทานปัจจัย”ⁿ

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَقَالُوا لَئِن كُنَّا لَمَوْلَا وَأَوْلِدًا ﴿٣٦﴾ وَمَا كُنَّا بِمُعْذِيبِينَ ﴿٣٧﴾ قُلْ إِن رَّبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَئِن كُنَّا أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِآلَتِي تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَن ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ هُم جَزَاءُ الضَّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ ءَامِنُونَ ﴿٣٩﴾ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٤٠﴾ قُلْ إِن رَّبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِّن عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ۗ وَمَا أَنفَقْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ ۗ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٤١﴾

ⁿ บรรดาผู้แสวงหาความมั่งคั่งและอำนาจหลายคนได้รับตำแหน่งสำคัญๆในโลกนี้ มันจึงทำให้พวกเขาเชื่อมั่นอย่างผิดๆในความมั่งคั่งและอำนาจ คนเช่นนี้ไม่ให้ความสำคัญแก่โลกหน้าแม้ในตอนทีพวกเขาถูกเตือน พวกเขาไม่เชื่อว่าพระเจ้าผู้ให้เกียรติพวกเขาในโลกนี้จะทำให้พวกเขาเสื่อมเกียรติในโลกหน้า

ความเชื่อมั่นผิดๆเช่นนี้ในทุกยุคเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการปฏิเสธศรัทธาโดยสมาชิกที่มีอิทธิพลของสังคม และเมื่อพวกเขาถูกลงโทษ คนที่มีสถานะด้อยกว่าก็จะพลอยถูกลงไปด้วย ดังนั้นคนทั่วไปและคนมีอิทธิพลจึงไม่ยอมรับศรัทธา

ความมั่งคั่งและวัตถุประสงค์อื่นๆแห่งโลกนี้มีไว้เพื่อทดสอบมนุษย์ มิใช่มีไว้เพื่อเป็นรางวัลตอบแทนการเสวยสุขกับวัตถุประสงค์ทางโลกมิใช่สัญญาณของการเข้าใกล้พระเจ้า และการขาดแคลนมันก็มีได้แสดงว่าเป็นการห่างไกลจากพระองค์ ▶

40 ในวันที่พระองค์ทรงรวมมนุษย์ชาติ
ทั้งหมดไว้ด้วย กันนั้น พระองค์จะทรงถาม
ทูตสวรรค์ว่า “พวกเขา เหล่านี้หรือที่เคารพ
สักการะพวกเจ้า?”⁴¹ พวกเขา จะตอบว่า
“มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ พระองค์คือ
ผู้ทรงคุ้มครองเรา เราไม่ได้เกี่ยวข้องกับอะไร
กับพวกเขา ความจริงแล้ว พวกเขาเคารพ
สักการะอื่นต่างหาก พวกเขานั่นแหละที่
ส่วนมากของพวกเขาศรัทธา”⁴² (ในตอนนั้น
เราจะกล่าวว่า) “วันนี้ สู่เจ้าไม่ สามารถที่จะ
ให้คุณและให้โทษแก่กันและกันได้” และ เรา
จะกล่าวแก่บรรดาผู้ทำผิดว่า “ตอนนีจึงลิม
รสการ ลงโทษที่สู่เจ้าเคยปฏิเสธมาตลอด”⁷

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ
لِلْمَلٰئِكَةِ اِهْتٰوْا۟ اِيَّاكُمْ كَا۟نُوْا
يَعْبُدُوْنَ ﴿٤٠﴾ قَالُوْا سُبْحٰنَكَ اَنْتَ
وَلِيْنَا مِنْ دُوْنِهِمْ بَلْ كَا۟نُوْا يَعْبُدُوْنَ
الْحٰجِنَ اَكْثَرَهُمْ بِمِ مُّؤْمِنُوْنَ ﴿٤١﴾
فَاٰلِيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا
وَلَا ضَرًّا وَنَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُقُوْا
عَذَابَ النَّارِ الَّتِيْ كُنْتُمْ بِهَا تَكْذِبُوْنَ ﴿٤٢﴾

คนที่ระลึกถึงพระเจ้าอยู่เสมอและรักษาตัวเองให้อยู่ในขอบเขตที่พระองค์ได้ทรงวางไว้ในขณะที่ใช้
ประโยชน์จากความโปรดปรานที่พระองค์ให้มาต่างหากคือการเข้าใกล้พระเจ้าอย่างแท้จริง คนเหล่านี้
คือผู้ที่ถูกถือว่าสมควรได้รับความจำเริญและรางวัลตอบแทนจากพระเจ้าในโลกนี้รันดร

⁷ ทูตสวรรค์เป็นสิ่งที่มนุษย์มองไม่เห็น บรรดานบีต่างหากที่บอกมนุษย์ถึงเรื่องทูตสวรรค์ เพราะ
นบีต้องการให้มนุษย์ตระหนักถึงอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าและอุทิศตนให้แก่บรรดาผู้วิงวอนขอ
พร แต่ซาตานได้ทำให้พวกเขาหลงผิดโดยกล่าวว่ามันเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใกล้พระเจ้าโดยตรง ดังนั้น
นั้น พวกเขาต้องเคารพสักการะทูตสวรรค์ก่อนและหลังจากนั้นพวกเขาจะได้เข้าใกล้พระเจ้า ดังนั้น
ทั่วโลกจึงมีการตั้งรูปปั้นทูตสวรรค์ขึ้นมาเพื่อเคารพบูชา แนวความคิดเรื่องเทพเจ้าและเทพีทั้งหลาย
ความจริงแล้วเกิดขึ้นจากความเชื่อในทูตสวรรค์อย่างผิดเพี้ยน ตัวอย่างเช่น ทูตสวรรค์ที่ได้รับการ
แต่งตั้งให้ดูแลเรื่องฝนได้รับการถือว่าเป็นเทพแห่งฝน และทูตสวรรค์ที่ทำหน้าควบคุมลมถูกถือว่าเป็น
เทพแห่งลม เป็นต้น

ในโลกหน้า ทูตสวรรค์เหล่านี้จะออกห่างจากบรรดาผู้เคารพบูชาเหล่านี้และทั้งพระเจ้าและทูตสวรรค์
จะไม่ให้ความช่วยเหลือใดๆแก่พวกเขา คนเหล่านี้จะกลายเป็นผู้ที่ไม่มีอาจช่วยเหลือตัวเองได้ตลอด
กาล

43 เมื่อใดก็ตามที่ศาสนอันซัดเจนของเราได้ถูกนำมาแย้ง พวกเขา พวกเขากล่าวว่า “คนผู้นี้(มุฮัมมัด)เพียงแต่ ต้องการที่จะหันพวกเขาออกไปจากสิ่งที่บรรดาบรรพบุรุษของพวกเขาทำนเคารพลักการะมาก่อน” และพวกเขา กล่าวว่า “นี่(กูรอาน)มิใช่อะไรนอกไปจากเรื่องเท็จ ที่ถูกขึ้นมา”เมื่อสัจธรรมมาปรากฏต่อหน้าบรรดาผู้ปฏิเสธ สัจธรรมเหล่านี้ พวกเขา กล่าวว่า “นี่มิใช่อะไรนอกไป จากเวทมนต์คาถาเท่านั้น” 44 เราไม่ได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขาก่อนหน้านี้เพื่อที่พวกเขาจะได้เรียน และเรา ก็ได้ส่งผู้ตักเตือนคนใดมาก่อนหน้าเจ้า 45 บรรดา ผู้คนก่อนหน้านี้พวกเขาเคยปฏิเสธสัจธรรมเช่นกัน คนเหล่านี้ไม่ได้รับแม้แต่หนึ่งในสิบของสิ่งที่เราได้ ประทานแก่ผู้คนก่อนหน้านี้ แต่เมื่อพวกเขาถือว่าบรรดาศาสนทูตของเราเป็นผู้โกหก ดังนั้นจึงดูเถิด ว่าการลงโทษของฉันทันจะนำสะพริงกลว้อย่างไร⁷

وَإِذَا تَتَلَا عَلَيَّمْ ءَايَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانُوا يَعْبُدُونَ ءَابَاؤُكُمْ وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٤﴾ وَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٥﴾ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا مِعْشَارَ مَا آتَيْنَهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي ﴿٤٦﴾ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٧﴾

⁷ กูรอานได้นำเสนอเหตุผลแก่บรรดาผู้ต่อต้านและคนเหล่านั้นไม่สามารถตอบโต้ได้ แม้กระนั้นพวกเขาก็ยังประสบความสำเร็จในการชักชวนคนทั่วไปให้ออกจากการยอมรับสัจธรรม เหตุผลประการเดียวสำหรับความสำเร็จในเรื่องนี้ก็คือบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมได้กระตุ้นความรู้สึกของผู้คนโดยกล่าวว่าคำสอนของกูรอานขัดกับประเพณีของบรรพบุรุษของพวกเขา คุณค่าทางวรรณกรรมอันมหัศจรรย์ของกูรอานเป็นสิ่งที่ไม่อาจปฏิเสธได้ ดังนั้น พวกเขาจึงพยายามทำให้คนเชื่อมั่นว่าความยิ่งใหญ่ของกูรอานนั้นอาศัยแค่การแสดงคำพูดอันมหัศจรรย์ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งใดกับสิ่งที่พระเจ้าประทานมา มันเป็นแค่เพียงความมหัศจรรย์ของความเป็นนักเขียนและไม่มีผลอะไรในเรื่องการรู้ความจริง เป็นเรื่องน่าสนใจที่สุดในบันทึกทางประวัติศาสตร์ สำหรับคนทุกยุค ความมอดติเช่นนี้รุนแรงกว่าการโต้แย้งโดยใช้เหตุผล

46 (ไอ้ไม่มี) จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “ฉันขอให้พวกท่าน ทำสิ่งหนึ่ง นั่นคือจงยืนขึ้นต่อหน้าพระเจ้าเป็นคู่หรือ ลำพังคนเดียวก็ได้และตริ่กตรงดู พวกท่านจะรู้ว่า สหายของพวกท่านไม่ได้บ้า แท้จริง เขาเป็นแค่เพียง ผู้ตักเตือนยังพวกท่านก่อนที่การลงโทษอันสาหัสจะมา” 47 จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “ถ้าฉันขอสิ่งตอบแทนอะไร จากพวกท่าน พวกท่านจงเก็บมันไว้ เพราะสิ่งตอบแทน ของฉันอยู่ที่พระเจ้าและพระองค์ทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง”⁷

﴿ قُلْ إِنَّمَا أَعْظُمُكُمْ بِوَحْدَةٍ ۖ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَثْنًا وَفُرَادَى ثُمَّ تَتَفَكَّرُونَ ۗ مَا بَصَاحِكُمْ مِّنْ حِنَّةٍ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾ قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِّنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۖ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾ ﴾

⁷ คนร่วมสมัยของเรามีมุฮัมมัดปฏิเสธการเรียกร้องสู่สัจธรรมของท่าน แต่การปฏิเสธนี้มาจากความต้อริ้นและความอคติล้วนๆ ถ้าพวกเขาคิดถึงเรื่องนี้อย่างจริงจังด้วยใจที่เปิดกว้างทั้งโดยส่วนตัวและส่วนรวม พวกเขาจะพบว่านบีของพวกเขาไม่ใช่คนบ้า ชีวิตตอนต้นของนบีมุฮัมมัดเป็นสิ่งที่ยืนยันถึงความจริงจังของท่าน ท่านได้แสดงความเห็นอกเห็นใจทุกครั้งเมื่อท่านพูด คำพูดของท่านแสดงถึงความเป็นห่วงอย่างลึกซึ้ง การพูดของท่านที่เต็มไปด้วยแง่คิดนั้นน่าจะเป็นหลักฐานที่เพียงพอแล้วสำหรับความจริงในสิ่งที่ท่านพูด การทำงานของท่านโดยไม่ได้เรียกร้องค่าตอบแทนแสดงให้เห็นว่าท่านทำงานนี้เพียงเพื่อหวังความพึงพอใจของพระเจ้า ไม่ใช่เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว ถ้ามองท่านโดยไม่มีอคติ พวกเขาจะรู้ว่าการทำงานโดยแทบไม่ได้พักเลยนั้นไม่ได้เป็นเพราะความบ้า แต่เพราะอันตรายที่ท่านต้องเตือนผู้คนให้รู้ แต่คนเหล่านั้นไม่เคยสนใจการเรียกร้องให้ยอมรับสัจธรรม แม้จะเป็นความจริงอย่างไรก็ตาม พวกเขาก็ไม่สนใจ

48 จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “แท้จริง พระผู้
อภิบาลของฉัน ทรงขวางความจริงออกมา
(ยังความเท็จ) และพระองค์ เป็นผู้ทรงรอบรู้
ในสิ่งที่มองไม่เห็นทั้งปวง” 49 จงกล่าว เกิด
ว่า “สัจธรรมได้มาแล้วและจะดำรงอยู่ต่อไป
ส่วน ความเท็จไม่อาจก่อให้เกิดสิ่งดีใดๆและ
จะไม่ทำความดี ให้เกิดขึ้นอีก” 50 จงกล่าว
เกิดว่า “ถ้าหากฉันหลงผิด ภาระแห่งการ
หลงผิดจะตกอยู่บนตัวฉันเอง และถ้าหาก
ฉันอยู่ในทางนำที่ถูกตอง นั่นก็เพราะพระผู้
อภิบาลของ ฉันทรงเปิดเผยความจริงแก่ฉัน
แท้จริง พระองค์เป็น ผู้ทรงไต่ยินทุกสิ่งและ
ผู้ทรงอยู่ใกล้เสมอ”^ก

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَخْفِئُ بِأَحْقَابِ الْعَالَمِينَ
قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيهِ
الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُهُ ۚ قُلْ إِنِّي صُلِّيتُ
فَإِنَّمَا أُضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِّي
أَهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ
سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾

^ก โลกถูกสร้างขึ้นมานานพื้นฐานของสัจธรรม ที่นี้ ทุกอย่างอยู่บนสัจธรรมและข้อโต้แย้งทั้งหมด
สนับสนุนสัจธรรม ภายใต้สถานการณ์เหล่านี้ สัจธรรมต้องอยู่เหนือกว่าและสิ่งที่ไม่ใช่สัจธรรมไม่มี
น้ำหนักใดๆ แต่มันไม่ได้เป็นเช่นนั้นเสมอไป ในโลกนี้ บางครั้ง สัจธรรมไม่สามารถเอาชนะสิ่งที่
ไม่ใช่สัจธรรม

เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็คือนี่คือว่าโลกนี้เป็นพื้นที่ของการทดสอบ และกฎเกี่ยวกับการทดสอบมนุษย์ก็มีอยู่ที่
นี้ ดังนั้น แม้สิ่งที่ไม่ใช่สัจธรรมมีโอกาสที่จะรุ่งเรืองที่นี้ แต่สถานการณ์นี้จะใช้เวลาแค่เพียงระยะเวลา
การทดสอบสิ้นสุด ในวันแห่งการพิพากษา สถานการณ์ที่ไม่เป็นความจริงจะสิ้นสุดลงทันที ในตอน
นั้น หลักฐานทั้งหมดจะให้การสนับสนุนสัจธรรมและสิ่งที่ไม่ใช่สัจธรรมจะไร้ค่าใดๆทั้งสิ้น

เหตุการณ์นี้จะเป็นความจริงในวันแห่งการพิพากษา แต่หากพระเจ้าประสงค์ พระองค์จะแสดงให้เห็น
เห็นบางส่วนในโลกนี้เพื่อที่มนุษย์จะได้รับบทเรียนจากมัน การแสดงให้เห็นนี้เกิดขึ้นแล้วเมื่อมักกะฮ์
ได้รับความพ่ายแพ้และหลักศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวได้ชัยชนะเหนือลัทธิบูชารูปเคารพ ท่านนบี
ของพระเจ้าได้อ่านอายะฮ์นี้ว่า “สัจธรรมได้มาแล้วและความเท็จได้มลายหายไป แท้จริง ความเท็จ
นั้นจะมลายหายไปเสมอ”

51 ถ้าหากเจ้าเห็นผู้ปฏิเสธศรัทธาในตอน
ที่พวกเขาอยู่ ในภาวะตื่นตระหนกและพวก
เขาไม่อาจหนีรอดไปได้ แต่ พวกเขาจะ
ถูกกระซอกตัวจากสถานที่ใกล้ๆ 52 แล้ว
พวกเขาจะกล่าวว่า “เราศรัทธาในพระองค์
แล้ว”แต่พวกเขา จะได้รับความศรัทธา
อย่างไรในเมื่อพวกเขาออกห่างจาก มันไป
ไกลแล้ว? 53 ก่อนหน้านี้ พวกเขาได้ปฏิเสธ
และ เคยนึกเตาเอาโดยไม่มีความรู้ที่แท้จริง
54 และระหว่าง พวกเขากับความต้องการ
ของพวกเขาจะมีสิ่งกีดขวาง วางไว้ตั้งที่
เคยทำในอดีตกับคนที่ เป็นเหมือนพวกเขา
เพราะพวกเขาอยู่ในการสงสัยที่ทำให้หลง
ผิด⁷

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ
وَأُخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾ وَقَالُوا
ءَأَمَّنَّا بِهِ ؕ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَاقُشُ مِنْ
مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ
مِنْ قَبْلُ وَيَقْدِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ
مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا
يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ
إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ ﴿٥٤﴾

⁷ เมื่อบุคคลปฏิเสธศรัทธาในโลกนี้ ผลของการทำเช่นนั้นไม่ได้เกิดขึ้นให้เห็นทันตา ด้วยเหตุนี้ มัน
จึงทำให้พวกเขาคล้ำปฏิเสธศรัทธา เขาไม่พิจารณาการเรียกร้องเพื่อศรัทธาว่าเป็นสิ่งควรค่าที่นำ
ให้ความสนใจ เขาพูดถึงศรัทธาด้วยการดูถูกและปฏิเสธมันอย่างไม่ยุติ

แต่เมื่อวันที่ระบบของโลกนี้ล่มสลายลง ภาพทั้งหมดจะเปลี่ยนไป เขาจะรู้ว่าความจริงที่เขาไม่ใส่ใจ
นี่เป็นสิ่งสำคัญที่สุดเหนือสิ่งอื่นใด เมื่อเห็นความจริง เขาจะเริ่มเห็นคุณค่าและยอมรับศรัทธาที่เขา
เคยถือว่าไม่น่าสนใจในช่วงเวลาก่อนตาย แต่ในตอนนั้น เวลาสำหรับสิ่งนี้ได้หมดลงแล้ว เขาจะถูก
บอกว่าการยอมรับความจริงเมื่อมองเห็นแล้วนั้นไม่มีคุณค่าใดๆในขณะที่การยอมรับศรัทธาในตอน
ที่มองเห็นได้ก็ไม่มีคุณค่าเช่นกัน

นี่คือภาพของสภาพทางจิตใจของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ศรัทธาที่ถูกนำเสนอแก่พวกเขาในโลกนี้
ทรงอำนาจจนพวกเขาพบว่าตัวเองไม่สามารถปฏิเสธได้บนพื้นฐานของการใช้เหตุผล แต่เนื่องจาก
ศรัทธานี้ไม่เข้ากับเป้าหมายลอมทางความคิดของพวกเขา พวกเขาจึงไม่พร้อมที่จะยอมรับ สภาพ
ความสับสนนี้ได้ทำให้พวกเขาตกอยู่ในสภาวะของความขัดแย้งภายในจนกระทั่งทูตแห่งความตาย
มาถึงและเปิดม่านที่บังตาของเขากออก ซึ่งความจริงแล้วพวกเขาเองน่าจะเปิดม่านนั้นออก แต่พวก
เขาไม่ทำ

35. ผู้สร้าง อัล-ฟาฏีร

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้า ผู้ทรงสร้าง ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และผู้ทรงแต่งตั้งทูต สวรรค์ที่มีปีกสองคู่หรือสามคู่หรือสี่คู่ ให้เป็นผู้นำ สารัสน์ของพระองค์ พระองค์ทรงเพิ่มในสิ่งที่พระองค์ ทรงสร้างตามพระประสงค์ของพระองค์ แน่นนอน พระเจ้าทรงมีพละนาภาพเหนือทุกสิ่ง 2 ไม่มีผู้ใด สามารถยับยั้งความจำเริญที่พระเจ้าทรงประทาน แก่ผู้ใดและอะไรก็ตามที่พระองค์ทรงยับยั้งไว้ ไม่มี ผู้ใดสามารถให้มันได้นอกจากพระองค์ พระองค์ เป็นผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงปรีชาญาณ^๗

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْنِحَةٍ
مَّثْنَىٰ وَثُلَّةٍ ۖ وَرُبَعٌ ۗ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا
يَشَاءُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾
مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا
مُمْسِكَ لَهَا ۖ وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ
لَهُ مِنْ بَعْدِهِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾

^๗ พระเจ้าได้สร้างทูตสวรรค์ขึ้นมาเพื่อนำสารัสน์และทำตามคำสั่ง แต่ซาตานได้ชักนำผู้คนให้เชื่อว่าทูตสวรรค์มีเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนพวกตนและมลาอิกะฮฺสามารถเป็นแหล่งของการนำความจำเริญมาให้ในโลกนี้และช่วยให้รอดพ้นในโลกหน้า ดังนั้น บางชุมชนจึงวาดรูปทูตสวรรค์ตามจินตนาการของตนขึ้นมาโดยให้ชื่อ “ลาต” และ “มะนาต” และเริ่มเคารพบูชารูปเคารพเหล่านี้ บางชุมชนนับถือรูปเคารพเหล่านี้โดยถือว่าเป็นเทพเจ้าและเทพี ในยุคปัจจุบัน การนับถือ “กฎของธรรมชาติ” ความหลงผิดเช่นเดียวกันนี้เป็นฉบับทันทันสมัย แต่ความจริงก็คือว่าทั้งทูตสวรรค์และกฎของธรรมชาติ นั้นอยู่ภายใต้เจตนาธรรม์ของพระเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียว

³ มนุษย์เอ๋ย จงระลึกถึงความโปรดปรานของ พระเจ้าที่ทรงมีต่อผู้ที่มีผู้สร้างอื่นใดนอกไปจาก พระเจ้าอีกกระนั้นหรือที่ประทานปัจจัยยังชีพแก่ สุนัขจากปากฟ้า และแผ่นดิน? ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์แล้วทำไมสุนัขจึงถูกหันไปจากความจริง? ⁴ (ไอ้ไม่มี) ถ้าหากคนเหล่านี้ปฏิเสธ (นั่นก็มีใช้เรื่องใหม่) ศาสนทูตต่างๆ ก่อนหน้าเจ้า ก็เคยถูกหาว่าเป็นคนโกหกมาแล้วเช่นกัน และ ในที่สุดแล้ว การงานทั้งหลายจะถูกนำกลับไปยัง พระเจ้า⁷

يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ
 هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ مِنْ
 السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنى
 تُؤْفِكُوْنَ ﴿٣﴾ وَاِن يُّكذَّبُوْكَ فَقَدْ
 كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ وَاِلَى اللّٰهِ
 تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿٤﴾

⁷ มนุษย์มีความต้องการสิ่งต่างๆมากมายเพื่อเลี้ยงชีวิตของตน เช่น แสงสว่าง น้ำ อากาศ อาหาร แร่ธาตุและอื่นๆ สิ่งต่างๆเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ต้องใช้พลังจักรวาลทำให้มันรวมตัวและทำงานร่วมกัน ใครเล่าจะหนีไปจากพระเจ้าองค์เดียวที่สามารถทำสิ่งใหญ่ๆเช่นนั้นให้เกิดขึ้น? เมื่อพระเจ้าผู้สร้างและผู้จัดระเบียบสิ่งเหล่านี้คือพระเจ้าองค์เดียว แล้วมันจะมีเหตุผลได้อย่างไรสำหรับมนุษย์ที่จะไปเคารพสักการะสิ่งอื่นใดนอกไปจากพระองค์?

ในประวัติศาสตร์มีประสบการณ์ที่แปลกประหลาดอย่างหนึ่ง นั่นคือ บรรดาผู้ที่เอาตำแหน่งแห่งความยิ่งใหญ่ไปให้บางสิ่งนอกเหนือไปจากพระเจ้ามักเป็นคนตอแหลเมื่อจะต้องมอบความยิ่งใหญ่ให้พระเจ้าอีกครึ่งหนึ่งถึงแม้ว่านบีมาเรียกร้องพวกเขาด้วยตัวเองก็ตาม เหตุผลที่เป็นเช่นนั้นก็คือคนเหล่านี้เห็นว่ามันเป็นการง่ายที่ตัวเองจะรักษาความคิดก่อนหน้าไว้ ในขณะที่การยอมรับนบีคนใหม่หมายถึงการเอาความศรัทธาของตัวเองไปให้แก่อะไรบางอย่างที่แตกต่างออกไป สำหรับคนที่แสวงหาความศรัทธาประเภทนี้ เขาต้องปรับปรุงความคิดของเขาเอง เขาต้องค้นหาสัจธรรมโดยการทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ไม่ต้องสงสัยเลยว่านี่เป็นงานที่ยากที่สุดสำหรับมนุษย์ที่จะทำ

⁵ มนุษย์เอ๋ย แท้จริงสัญญาของพระเจ้าเป็นจริง เสมอ ดังนั้น จงอย่าให้ชีวิตแห่งโลกนี้ มาหลอกลวง สูเจ้า และจงอย่าให้ผู้หลอกลวงมาหลอกลวงสูเจ้า เกี่ยวกับพระเจ้า
⁶ แท้จริง ซาตานนั้นเป็นศัตรู ของสูเจ้า ดังนั้น สูเจ้าจงถือว่ามันเป็นศัตรูของ สูเจ้าด้วยเช่นกัน มันกำลังเรียกร้องพวกพ้องของมัน ไปสู่หนทางของมัน ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาเหล่านั้น จะได้เป็นผู้อาศัยอยู่ในนรก ⁷ บรรดาผู้ปฏิเสธ สัจธรรมจะได้รับการลงโทษอย่างรุนแรง ส่วน บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีจะได้รับ การ ให้อภัยและรางวัลอันยิ่งใหญ่⁷

يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ ۗ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ۗ
 ۝ الَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ عَدَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ هُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۗ

ⁿ ตามที่เห็น ความจริงของชีวิต(และโลกหน้า)ถึงแม้จะถูกนำมายังเราโดยพระเจ้าผ่านทางบรรดานบีของพระองค์ก็เป็นสิ่งที่จินตนาการของมนุษย์สร้างขึ้น เพราะมันไม่ได้เกิดขึ้นทันที ในทางตรงข้าม สิ่งต่างๆของโลกนี้ดูเป็นของจริงเพราะมนุษย์ได้พบมันในวินาทีด้วยตัวเอง

ความตายโดยเฉียบพลัน หายนะจากแผ่นดินไหวและเหตุการณ์อื่นๆในทำนองนี้ได้ทำให้ความสงบของมนุษย์สันตะเทือนความจริงแล้ว สิ่งเหล่านี้เตือนเราให้นึกถึงวันสิ้นโลกก่อนที่มันจะเกิดขึ้นจริง แต่ซาตานได้เบนความสนใจของมนุษย์ทันทีโดยกล่าวว่าเหตุการณ์เหล่านี้มีสาเหตุทางธรรมชาติ ไม่ใช่เป็นเพราะพระเจ้าแทรกแซง วินั้นจะมาถึงเมื่อความแตกต่างระหว่างความจริงและความเท็จ จะถูกแยกออกจากกัน คนดีจะได้รับรางวัลตอบแทนสำหรับคุณงามความดีของพวกเขาและคนทำผิดจะถูกลงโทษสำหรับการทำชั่วของพวกเขา

⁸ คนที่คิดว่าการทำความชั่วของตัวเองถูกทำให้ดู สวยหรูเพื่อที่เขาจะดูว่ามันเป็นความดีนั้น(เท่ากับ คนที่ได้รับทางนำที่ถูกต้อง)กระนั้นหรือ? แท้จริง พระเจ้าจะทรงปล่อยให้คนที่พระองค์ทรงประสงค์ หลงผิด และจะทรงนำผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไปสู่ แนวทางที่ถูกต้อง ดังนั้น (ไอ้คนนี่) จงอย่าทำลายตัว เจ้าเองด้วยความเศร้าโศกเสียใจ เพราะคนเหล่านี้ พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขา กำลังกระทำอยู่⁷

أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

⁷ พระเจ้าได้ประทานความจำเริญแก่มนุษย์ทุกคนด้วยการให้มนุษย์มีความสามารถที่จะคิดและแยก ระหว่างสังฆกรรมกับสิ่งที่ไม่ใช่สังฆกรรม คนที่ใช้สติปัญญาที่ถูกให้มานี้จะได้รับทางนำที่ถูกต้อง ส่วน คนที่ไม่ใช่จะถูกปล่อยให้หลงผิด

เมื่อสังฆกรรมปรากฏต่อหน้ามนุษย์ เขามีสองทางเลือกอยู่ข้างหน้าเขา ถ้าเขายอมรับสังฆกรรม ความคิดของเขาจะเริ่มในทิศทางที่ถูกต้องและเขาจะเป็นผู้เดินทางไปสู่สังฆกรรม แต่ถ้าเขามีอะไรบางอย่างที่ต้องคำนึงถึงเป็นพิเศษหรือจิตใจสับสน ภายใต้อิทธิพลดังกล่าวนี้ เขาจะไม่ยอมรับสังฆกรรม หลังจากนั้น เขาจะเริ่มคิดหาทางและวิธีการให้เหตุผลที่เขาปฏิเสธและพยายามที่จะพิสูจน์ว่าการทำความชั่วของเขานั้นความจริงแล้วเป็นการทำดี คนที่มีอุปสรรคทางจิตใจเช่นนี้ไม่มีวันยอมรับสังฆกรรม ต่อเมื่อหลังตายแล้วเท่านั้น พวกเขาจะได้เก็บเกี่ยวสิ่งที่พวกเขาปลุกไว้ต่อหน้าพระเจ้า

9 พระเจ้าคือผู้ทรงส่งลมทั้งหลายให้พัดไป เพื่อที่มัน จะหอบเอาก้อนเมฆขึ้นมา แล้ว เราได้ให้เมฆลอยไป ยังดินแดนที่แห้งแล้ง แล้วเมฆนั้นได้ทำให้แผ่นดินมี ชีวิตขึ้นมา หลังจากที่ดินได้ตายไป การฟื้นคืนชีพก็ เช่นเดียวกันนี้แหละ 10 ใครก็ตามที่แสวงหา เกียรติยศ จงรู้ไว้เถิดว่าเกียรติยศนั้นเป็น ของพระเจ้า เฉพาะถ้อย คำที่ดีเท่านั้นจะขึ้น ไปถึงพระองค์ และการงานที่ดีต่าง หากที่ได้ รับการยกย่องโดยพระองค์ ส่วนผู้ที่วางแผน ชั่วร้ายนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษ อย่างรุนแรง และ แผนการของพวกเขาจะ ย่อยยับ^๗

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا
فَسَقْتَهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ
﴿١٠﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ
جَمِيعًا ۖ إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ
وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ ۗ وَالَّذِينَ
يَمَكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يُبْوَرُ ﴿١١﴾

^๗ โลกปัจจุบันแนะนำเราให้รู้จักโลกหน้า ฝนซึ่งเป็นปรากฏการณ์ปกติชี้ให้เห็นว่ามีพลังอย่างหนึ่งที่เรามองไม่เห็นกำลังทำงานอยู่ ฝนเป็นผลมาจากการกระทำของพลังจักรวาล ดวงอาทิตย์ อากาศ ทะเล แรงโน้มถ่วงและปัจจัยอื่นๆหลายอย่างร่วมมือกันอย่างสมบูรณ์เพื่อสร้างฝนขึ้นมาซึ่งทำให้แผ่นดินที่แห้งแล้งมีชีวิตขึ้นมา

กระบวนการก่อให้เกิดฝนนี้พิสูจน์ว่าผู้จัดการจักรวาลมีอำนาจเต็มที่เหนือมัน พระองค์ทำให้เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นตามแผนการของพระองค์

การทำให้แผ่นดินที่แห้งแล้งกลับมีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งและการทำให้คนตายฟื้นคืนชีพขึ้นมาเป็นผลงานที่มาจากความสามารถอย่างเดียวกัน ถ้าเหตุการณ์แรกได้รับการพิสูจน์แล้วว่าเป็นไปได้ เหตุการณ์ที่สองก็ต้องเป็นไปได้โดยปริยายเช่นกัน

โลกปัจจุบันเป็นพื้นที่แห่งการทดสอบ ดังนั้น ที่นี่ แม้แต่คนที่ไม่สมควรอาจได้รับเกียรติชั่วคราวแต่ในโลกหน้าเกียรติทั้งหมดจะตกเป็นของบรรดาผู้สมควรได้รับเกียรติจริงๆ เกณฑ์สำหรับตัดสินความสมควรว่าจะได้รับเกียรติก็คือคำพูดที่ดี (อัลกะลิมะฮฺ อุม്മุญ็อยยิบะฮฺ) และการงานที่ดี (อัลอะมัล อัศศอลิฮฺ) นั่นคือ การแสดงออกของมนุษย ในการคิด คำพูดและการกระทำ การค้นหาพระเจ้าและการอุทิศความเข้มแข็งของเขาทั้งหมดรับใช้พระเจ้า บรรดาผู้สร้างชีวิตของตนในคุณธรรมแห่งความยำเกรงพระเจ้าจะได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า

11 พระเจ้าทรงสร้างสุเจ้ามาจากฝุ่นดิน หลังจากนั้น ก็จากเชื้ออสุจิ หลังจากนั้นได้ทรงทำให้สุเจ้าเป็นคู่ (นั่นคือเพศชายและเพศหญิง) ไม่มีผู้หญิงคนใดที่ตั้งครรภ์และคลอดโดยที่พระองค์ไม่รู้ และไม่มีชีวิตของคนใดถูกยึดให้ยาวออกไปหรือถูกทำให้สั้นลง นอกจากมันได้ถูกบันทึกไว้แล้ว นี่เป็นสิ่งง่ายตาย สำหรับพระเจ้า^๗

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ
ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ
وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ
مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمْرِهِ إِلَّا فِي
كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

^๗ พระเจ้าสร้างมนุษย์ในตอนแรกจากสิ่งที่มาจากแผ่นดิน โดยการแบ่งมนุษย์ออกเป็นชายและหญิง พระเจ้าทำให้เผ่าพันธุ์มนุษย์ทวีจำนวนมากขึ้น นี่เป็นการแสดงถึงอำนาจของพระเจ้าผู้ทรงสร้าง

ในตอนที่เกิดเริ่มพัฒนาในครรภ์ของแม่ เขาพบว่าปัจจัยที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตของเขากุอย่าง ถูกจัดเตรียมไว้ให้โดยที่ไม่ได้ขอ นี่แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าผู้ทรงสร้างทรากรู้ถึงความต้องการของ เขาก่อนแล้ว มิเช่นนั้น พระองค์จะจัดเตรียมการทุกสิ่งไว้ล่วงหน้าเช่นนั้นได้อย่างไร?

เช่นเดียวกับอายุขัยของมนุษย์ ไม่มีใครมีอำนาจที่จะกำหนดช่วงชีวิตของเขาเอง ช่วงชีวิตของเขา ทั้งหมดอยู่ในมือของพระเจ้าผู้ทรงนิรันดร พระองค์เอาชีวิตบางคนตั้งแต่มุมในขณะทีพระองค์ ให้บางคนมีชีวิตยืนยาว ในเหตุการณ์เหล่านี้ทั้งหมด ไม่มีใครเกี่ยวข้องออกไปจากพระเจ้า ดังนั้น มันจะเหมาะสมไหมที่มนุษย์จะไปกลัวหรือมีความหวังในสิ่งใดนอกไปจากพระเจ้า?

¹² ทะเลสองแห่งไม่เหมือนกัน น้ำจากแห่งหนึ่งจืดสนิท และดับกระหายเป็นที่น่าดื่ม ในขณะที่อีกแห่งหนึ่งเค็มจัด แต่จากทะเลทั้งสองนั้นสูเจ้าจะได้กินเนื้อสดและได้เครื่องประดับจากมันมาสวมใส่ และในแหล่งน้ำเดียวกันนี้เอง ที่สูเจ้าเห็นเรือมากมายแล่นฝ่าผืนน้ำไป ทั้งนี้เพื่อที่สูเจ้า จะได้แสวงหาความโปรดปรานและเพื่อสูเจ้าจะได้ชอบคุณ ¹³ พระองค์ทรงทำให้กลางวันผ่านเข้าไปในกลางวันและ กลางวันผ่านเข้าไปในกลางคืน พระองค์ทรงทำให้ดวง อาทิตย์และดวงจันทร์โคจรไปตามเวลาที่ใต้อุณหภูมิที่กำหนดไว้ พระเจ้าองค์เดียวกันนี้แหละที่เป็นพระผู้อภิบาลของสูเจ้า อำนาจสูงสุดเป็นของพระองค์ สิ่งทั้งหลายที่สูเจ้าวิงวอน นอกไปจากพระองค์นั้นมิได้เป็นเจ้าของแม่แต่ผิวของเมล็ด อินทผลัม ¹⁴ ถ้าหากสูเจ้าวิงวอนพวกมัน พวกมันไม่อาจ ใต้อิทธิพลวิงวอนของสูเจ้า และถ้าหากพวกมันไต่ยีน พวกมันก็ไม่สามารถตอบสูเจ้าได้ และในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ พวกมันจะปฏิเสธการที่สูเจ้าตั้งพวกมันเป็นพระเจ้า ไม่มีใครบอกให้สูเจ้ารู้ถึงเรื่องนี้ได้นอกจากผู้ทรงรอบรู้¹⁵

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ
فُرَاتٌ سَائِغٌ شْرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ
وَمِن كُلِّ تَاكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا
وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى
الْفُلْكَ فِيهِ مَوَازِرَ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٣﴾ يُوَلِّجُ الَّيْلَ
فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ
الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٤﴾ إِنْ
تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ
سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِنُشْرِكِكُمْ وَلَا
يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٥﴾

¹² บนโลกนี้มีที่เก็บน้ำขนาดใหญ่แห่งหนึ่ง นั่นคือน้ำทะเลในมหาสมุทรและทะเล น้ำจืดในแม่น้ำ ทะเลสาบและตาน้ำ มันถูกนำไปใช้เพื่อการดื่มกินและทำการเกษตร สิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่บนน้ำเป็นอาหารสำหรับมนุษย์ มหาสมุทรและทะเลซึ่งมีเนื้อที่สามในสี่ของโลกทำให้เกิดการขนส่งและเป็น โภคังขนาดใหญ่ที่เก็บสิ่งของมีค่าต่างๆ เช่น ไข่มุก แร่ธาตุและอื่นๆ

พระเจ้าทำให้โลกหมุนรอบดวงอาทิตย์และหมุนรอบแกนตัวเองเป็นปกติซึ่งทำให้เกิดฤดูกาลและการสลับสับเปลี่ยนของกลางวันและกลางคืน มีการจัดเตรียมในทำนองนี้อีกมากมายที่เกิดขึ้นโดยพระเจ้าผู้ทรงอำนาจ ดังนั้น ใครเล่าออกไปจากพระเจ้าที่สมควรได้รับการขอบคุณจากมนุษย์? พระเจ้ากับอำนาจอันยิ่งใหญ่ที่สุดที่จะหยั่งถึงได้ต่างหากที่สามารถตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ไม่ใช่พระเจ้าที่ไร้อำนาจใดๆที่มนุษย์จินตนาการกันขึ้นมาเอง

15 มนุษย์เอ๋ย สูเจ้าเองต่างหากที่ต้องการพระเจ้า ส่วน พระเจ้านั้นทรงมีอย่างเหลือหลาย และทรงได้รับการสรรเสริญ¹⁶ หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์สามารถที่จะจัดสูเจ้าออกไปและนำชนรุ่นใหม่มาทานสูเจ้าได้¹⁷ นั่นไม่ใช่เรื่องยากสำหรับพระเจ้าแต่ประการใดเลย¹⁸ ไม่มีผู้แบกภาระคนใดจะแบกภาระของอีกคนหนึ่งได้ และถ้าหากชีวิตที่แบกภาระอยู่แล้วจะร้องขอความช่วยเหลือ ก็ไม่มีใครออกมาช่วยแบกภาระของเขาได้ ถึงแม้ว่าจะเป็นญาติสนิทก็ตาม (ไอ้คนนี่) เจ้าสามารถเตือนได้ก็แต่บรรดา ผู้เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขา ถึงแม้พวกเขาจะไม่เห็นพระองค์ และพวกเขาตำรงนมาซ และใครก็ตามที่ขัดเกลาตนเอง เขาก็ขัดเกลาเพื่อตัวของเขาเอง และยิ่งพระเจ้า ที่ทุกสิ่งจะกลับไป¹⁹

﴿يَتَأْتِيَ النَّاسُ أُنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمَلِهَا لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ﴿١٩﴾ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يُخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٠﴾﴾

¹⁶ มนุษย์เป็นสิ่งถูกสร้างที่อ่อนแอ การมีชีวิตอยู่ของเขาขึ้นอยู่กับสมดุลงของปัจจัยทางธรรมชาติเป็นการเฉพาะ ถ้าหากสมดุลงนี้ได้รับการรบกวน การมีชีวิตของมนุษย์เสี่ยงต่ออันตราย

ตัวอย่างเช่น ถ้าดวงอาทิตย์ลดระยะทางจากโลกและเข้ามาใกล้โลกมากกว่านี้ มนุษย์ทั้งหมดจะถูกเผาไหม้กลายเป็นเขม่า เช่นเดียวกัน ส่วนใหญ่ของสิ่งที่อยู่ภายในโลกประกอบด้วยวัตถุที่หลอมละลายเป็นของเหลว ถ้ามันเคลื่อนออกมาข้างบน ผิวโลกก็จะเกิดอาการแผ่นดินไหวที่ทำให้ถิ่นฐานบ้านเรือนของมนุษย์พังพินาศย่อยยับ ยิ่งไปกว่านั้น สะเก็ดดาวก็พุ่งจากอวกาศมายังโลกอย่างต่อเนื่อง แต่ชั้นบรรยากาศได้ปกป้องเราไว้มิให้ได้รับอันตรายจากมัน ถ้าความสมดุลงของปรากฏการณ์เป็นอยู่ในขณะนี้ได้รับการรบกวน ฝนสะเก็ดดาวอาจทำให้ชั้นบรรยากาศกลายเป็นทำนบหินอันน่าสะพรึงกลัวที่ไม่อาจช่วยเหลือมนุษย์ให้พ้นจากมันได้ มนุษย์ถูกล้อมรอบไปด้วยความเสี่ยงตายประเภทนี้นับไม่ถ้วน การที่ต้องอาศัยทุกสิ่งทุกอย่างนี้เองที่อธิบายว่าทำไมมนุษย์จึงต้องการพระเจ้า ไม่ใช่พระเจ้าต้องการมนุษย์

ภาระของวันสิ้นโลกจะขึ้นอยู่กับบาปของแต่ละคน ถ้าเป็นเรื่องภาระทางกายภาพ ภาระประเภทนี้อาจช่วยกันแบกได้ แต่การดูถูกและความเจ็บปวดที่แต่ละคนได้รับอันเนื่องจากการทำชั่วของตัวเองนั้นเป็นเรื่องส่วนตัวของใครของมันและไม่มีใครจะมาแบ่งเบาภาระได้

สวรรค์เป็นที่ขัดเจนมาก แต่คนที่ต้องการเข้าใจเท่านั้นที่จะเข้าใจ คนที่ไม่อยากจรรู้ว่าสวรรค์คืออะไรและอะไรที่ไม่ใช่สวรรค์ไม่อาจถูกทำให้เข้าใจสิ่งใดได้

19 คนตาบอดกับคนตาดีนั้นย่อมไม่เหมือนกัน²⁰ และ ความมืดกับแสงสว่างนั้นก็ย่อมไม่เหมือนกัน²¹ ที่ริมเขิน กับที่ร่อนก็ไม่เหมือนกัน²² คนเป็นกับคนตายก็ย่อมไม่เหมือนกัน พระเจ้าทรงให้ผู้ทีพระองค์ทรงประสงค์ได้ยิน พระองค์ แต่(ไอ้หนี) เจ้าไม่สามารถทำให้ผู้ที่ถูกฝังอยู่ใน สุสานได้ยิน เจ้า²³ แท้จริง เจ้าเป็นแค่เพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น²⁴ เราได้ส่งเจ้ามาพร้อมกับสัจธรรม ในฐานะเป็น ผู้บอกข่าวดีและผู้ตักเตือน และไม่มีประชาชาติใดที่ไม่มี ผู้ตักเตือนถูกส่งมา²⁵ ที่นี้ ถ้าหากพวกเขาปฏิเสธเจ้า คนที่มา ก่อนหน้าพวกเขาก็เคยปฏิเสธ(ศาสนทูตของ พวกเขา)เช่นกันศาสนทูตของพวกเขาก็ได้มายังพวกเขา พร้อมกับสัญญาณต่างๆ อันชัดเจนกับบันทึกต่างๆและกับ คัมภีร์ที่เป็นแสงสว่างแห่งปัญญา²⁶ ในที่สุด ฉันได้ลงโทษ บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม และการลงโทษของฉันนั้นสาหัสจริงๆ^๗

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾
وَلَا الظُّلْمَتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾ وَلَا الظُّلُّ
وَلَا الْحُرُورُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ
وَلَا الْأَمْوَاتُ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن
يَشَاءُ ۗ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مِّنَ فِي الْقُبُورِ
﴿٢٢﴾ إِنَّ أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾ إِنَّا
أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ
أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ وَإِن
يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن
قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ
وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ
أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَتْ

نَكِيرٍ ﴿٢٦﴾

^๗ คนที่คาดหวังจะเป็นแสงสว่างไม่ต้องการเห็นความมืด สิ่งที่เราได้รับจากกรรมเงาไม่อาจมาจากแสงของดวงอาทิตย์ เช่นเดียวกับมนุษย์ บางคนมองเห็นและบางคนมองไม่เห็น มนุษย์ที่มีตาเห็นหนทางของเขาและรู้ได้ทันที แต่คนตาบอดมีแต่จะเดินงุ่มง่ามอยู่ในความมืด

ในทำนองเดียวกัน ในเรื่องของความเข้าใจก็มีคนสองประเภท ประเภทแรกประกอบด้วยคนมีชีวิตและอีกประเภทหนึ่งประกอบด้วยคนตาย คนมีชีวิตเป็นคนที่จะเห็นอะไรได้ลึกซึ้ง เป็นคนที่สามารถนึกผ่านที่ลบลวงของคำพูดและเข้าใจความหมายที่ซ่อนเร้น คนที่ไปเกินกว่าเรื่องผิวเผินและพยายามเข้าใจความจริงภายใน คนที่ประเมินคุณค่าภายในและมีใช้สิ่งที่เห็นภายนอก คนที่ตาของเขาจับจ้องอยู่แต่ความจริงและไม่ใช้เรื่องทฤษฎีหุยมหิมที่ไม่เกี่ยวข้องกัน คนที่หลังจากรู้สัจธรรมแล้วยอมจำนนต่อมัน เขาคือคนที่มีชีวิต เขาเป็นคนโชคดีพอในโลกนี้ที่จะยอมรับสัจธรรม บรรดาผู้ที่พฤติกรรมของเขาตรงข้ามกับสิ่งนี้คือคนตายแล้ว พวกเขาไม่คิดที่จะยอมรับสัจธรรมในโลกแห่งการทดสอบ พวกเขายังคงหุนหวนต่อการเรียกร้องสู่สัจธรรมจนกระทั่งหลังตายเมื่อพวกเขาไปพบพระเจ้าเพื่อเผชิญกับผลของการมีตบของพวกเข

27 สู้เจ้าไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าได้ทรงให้นำ
หลังลงมาจาก ท้องฟ้าและเราได้ทำให้พืชผล
ชนิดต่างๆ หลากสีสังนอกเงย ออกมาด้วยน้ำ
นั้น? ในภูเขามีสันหินที่มีสีสันต่างๆ เช่น สี
ขาว สีแดงและสีดำ²⁸ ในทำนองเดียวกัน ทั้ง
มนุษย์ และสัตว์ต่างๆ และปศุสัตว์ก็มีสีสัน
แตกต่างกัน แท้จริง แล้ว บรรดาผู้มีความรู้
จากปวงบ่าวของพระองค์เท่านั้น ที่เกรงกลัว
พระเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้
ทรงให้อภัยเสมอ⁷

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا^{٢٧}
وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ وَحُمْرٌ
مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ^{٢٨}
وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ أَلَّا يَعْلَمِ
مُخْتَلِفُ أَلْوَانِهِ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ
مَنْ عِبَادِهِ أَلْعَلَّمْتُوا^{٢٩} ابْنَ اللَّهِ عَزِيزٌ
غَفُورٌ^{٣٠}

⁷ การหมั่นเวียนของฝนเช่นเดียวกันนี้ก่อให้เกิดฝนทุกแห่งในโลก แต่มันหาสิ่งที่ไม่เหมือนกันเติบโต
ทั้งพืชที่เป็นประโยชน์และพุ่มไม้ป่า ในทำนองเดียวกันกับสัตว์ประเภทต่างๆ ที่มีมนุษย์นำบางชนิดมา
เลี้ยงจนเชื่องเพื่อใช้ประโยชน์ ในขณะที่บางประเภทยังคงเป็นสัตว์ป่า

พระเจ้าได้ประทานความจำเริญของพระองค์แก่สิ่งทีพระองค์ทรงสร้างขึ้นมาโดยไม่มีการแบ่งแยก
แต่ในกรณีของมนุษย์ ความได้เปรียบขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละคน ความกรุณาของพระเจ้า
ที่แสดงให้เห็นในรูปของการเรียกร้องเพื่อสัจธรรมก็มีไว้สำหรับทุกคน แต่ผลที่มีต่อแต่ละคนนั้นต่าง
กันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอารมณ์ส่วนบุคคล บางคนพบว่ามันมีสิ่งบำรุงจิตใจอยู่และยอมรับสัจธรรมทันที
และอยู่กับสัจธรรม อย่างไรก็ตาม วิธีการคิดของคนอื่นที่มีต่อสัจธรรมอาจเป็นอุปสรรคที่ทำให้เขาไม่
ยอมรับสัจธรรม พวกเขาจึงไม่ยอมจำนน บางคนไปไกลจนถึงขนาดต่อต้านสัจธรรมก็มี

คนที่พบการเรียกร้องสู่สัจธรรมเป็นสิ่งที่สอดคล้องกับเสียงภายในของหัวใจของเขาเป็นคนที่มีความ
รู้ แสงสว่างตามธรรมชาติของพระเจ้าจึงส่องสว่างในหัวใจของเขา และนั่นคือเหตุผลว่าทำไมเขา
จึงยอมรับสัจธรรมทันทีที่มันปรากฏขึ้น ผิดกับเขาก็คือมีบางคนที่ยึดบังแสงสว่างของพระเจ้าตาม
ธรรมชาติของพวกเขาไว้เบื้องหลังฉากและไม่ยอมรับสัจธรรมเมื่อมันเปิดเผยตัวเองให้พวกเขาเห็น

29 บรรดาผู้อ่านคัมภีร์ของพระเจ้าและตำรา
 นมาซและ ใช้จ่ายจากสิ่งที่เราได้ประทานแก่
 พวกเขาทั้งโดยลับและ โดยเปิดเผยนั้น พวกเขา
 หวังการแลกเปลี่ยนที่ไม่มีการ ขาดทุน
 เลย 30 พระองค์จะทรงตอบแทนรางวัลของ
 พวกเขาโดยครบถ้วนและเพิ่มพูนความ
 โปรตปรานของ พระองค์แก่พวกเขา แท้จริง
 พระเจ้าทรงเป็นผู้ให้อภัย และทรงเป็นผู้
 ซินชม 31 (อันนี้)คัมภีร์ที่เราได้ประทาน แก่
 เจ้า นั่นคือสัจธรรมที่ยืนยันบรรดา คัมภีร์ก่อน
 หน้านี้ แท้จริง พระเจ้าทรงรู้ดีและทรงเฝ้าดู
 ปวงป่าวของพระองค์^ก

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا
 الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا
 وَعَلَانِيَةً يَرْتَجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ
 لِيُؤْفِيَهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّنْ
 فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾
 وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ
 الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ
 بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾

^ก คนที่มีความรู้คือคนที่มิประสบการณในการรู้จักพระเจ้าอย่างลึกซึ้งและคนที่บรรลุถึงสภาวะนี้จะให้
 คัมภีร์ของพระเจ้าในกระบวนกรคิดของเขา เขาจะกลายเป็นป่าวผู้เกรงกลัวพระเจ้า ยิ่งไป
 กว่านั้น เขาจะเป็นผู้มีความโอบอ้อมอารีต่อเพื่อนมนุษย์จนเขายอมแบ่งรายได้ที่เขาหามาได้ให้แก่คน
 เหล่านั้น เขามีความกล้าหาญพอที่จะอุทิศร่างกายและวิญญาณของเขาในการทำงานของพระเจ้า
 และพอใจที่รู้ว่าเขาจะได้รับรางวัลตอบแทนบนโลกหน้า

สิ่งหนึ่งที่เป็นข้อพิสูจน์ว่ากุรอานเป็นความจริงก็คือมันสอดคล้องกับการทำนายล่วงหน้าที่มีอยู่ใน
 คัมภีร์ของพระเจ้าก่อนหน้านี ถ้ามนุษย์จริงจังและจริงใจ ความจริงนี้เป็นที่เพียงพอแล้วที่จะทำให้
 เขามีความศรัทธาในกุรอาน

³² เราได้ประทานคัมภีร์แก่บ่าวของเราที่เราได้เลือกไว้ บางคนในหมู่พวกเขาธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง บาง คนอยู่ครึ่ง ๆ กลาง ๆ (ระหว่างถูกและผิด) บางคนเหนือกว่า คนอื่นในการทำความดีด้วยการอนุมัติของพระเจ้า นี่คือ ความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ³³ พวกเขาจะได้ เข้าสู่สวรรค์อันนิรันดร์ซึ่งในนั้น พวกเขาจะได้รับการประดับ ด้วยกำไลทองและไข่มุก และเสื้อผ้าของพวกเขาในนั้นจะ เป็นผ้าไหม ³⁴ พวกเขาจะกล่าวว่า “บรรดาการสรรเสริญ เป็นของพระเจ้าผู้ทรงจัดความทุกขโศกไปจากเรา แท้จริง พระผู้อภิบาลของเราเป็นผู้ทรงให้อภัยและผู้ทรงชื่นชม ³⁵ ผู้ทรงให้เราได้เข้าไปพักในที่พำนักอันถาวร ด้วยความโปรดปรานของพระองค์ ในนั้น เราไม่พบการทดสอบและ ความเบื่อหน่ายใดๆ”ⁿ

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾

ⁿ ยะกูบ(ยาโกบ)เป็นหลานชายอับราฮัม จากยะกูบถึงเยซัส(นบีอีซา) นบีทั้งหมดมาจากเผ่าของลูกหลานอิสราเอล ด้วยเหตุนี้ สายโซ่แห่งนบีชาวยิวจึงยังคงเกี่ยวเนื่องกันมาเป็นเวลาประมาณสองพันปี แต่ชาวยิวในเวลาต่อมาไม่สามารถรักษาคัมภีร์ของพระเจ้าให้สูงส่งได้ ดังนั้น อีกกลุ่มชนหนึ่งคือลูกหลานของอิสมาอีลจึงได้ถูกเลือกขึ้นมาทำหน้าที่รักษาคัมภีร์ของพระเจ้า นบีมุฮัมมัดเกิดในเผ่านี้

เมื่อนบีมุฮัมมัดนำคัมภีร์กูรออันไปเสนอต่อคนในเผ่าของท่าน(กล่าวคือเผ่าบนีอิสมาอีล) มีคนสามกลุ่มเกิดขึ้น หนึ่งในนั้นประกอบด้วยกลุ่มที่ยืนหยัดต่อต้านกูรออัน กลุ่มที่สองเป็นกลุ่มเดินสายกลาง กลุ่มที่สามเป็นกลุ่มที่เชื่อในสิ่งที่นบีมุฮัมมัดนำมา กลุ่มสุดท้ายนี้เองที่ยืนเคียงข้างนบีมุฮัมมัดตลอดเวลา พวกเขาละทิ้งความสะดักสะบายและใช้ชีวิตทำงานที่แสนยากลำบากตลอดเวลาด้วยความอดทน ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงได้รับพวกเขาเข้าไปในสวนสวรรค์ที่พวกเขาจะไม่มี ความเสียใจหรือความยากลำบากอีกต่อไปเพราะความเสียสละของพวกเขา

36 สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะยังคงอยู่ในไฟนรก ที่ไม่มีการกำหนดความตายไว้สำหรับพวกเขาเพื่อที่พวกเขาจะได้ไม่อาจหนีรอดโดยความตาย นั่นแหละที่เราตอบแทนผู้เนรคุณทุกคน^๗ 37 ในที่นั้น พวกเขาจะร้องตะโกนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดนำเราออกไปจากที่นี่ด้วยเถิด เพื่อที่เราจะได้ทำดีและทำตัวแตกต่างไปจากที่เราเคยทำ” แต่พระองค์จะตอบว่า “เรามีได้ให้สูเจ้ามีชีวิตยืนยาว พอที่จะนึกถึงข้อตักเตือนกระนั้นหรือ? และผู้เตือนได้มา ยังสูเจ้าแล้วตั้งนั้น ตอนนีสูเจ้าจงลิ้มรส(การลงโทษ)เกิด” สำหรับผู้ทำความผิดนั้นไม่มีผู้ช่วยเหลือ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۗ أُولَٰئِكَ نُعَمِّرُكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمْ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٣٧﴾

^๗ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในโลกนี้จะยอมรับศรัทธาในโลกหน้า แต่เมื่อถึงเวลานั้น มันก็ไม่มีประโยชน์อะไรสำหรับเขากอีกแล้ว เพราะในโลกหน้า การยอมรับเช่นนั้นเป็นไปเพราะความจำยอมในขณะที่พระเจ้าต้องการให้มนุษย์ยอมรับด้วยความสมัครใจ การปฏิเสธและการถือวันดินนุรึงของผู้ทำผิดเช่นนี้เองที่จะทำให้พวกเขาได้รับความกริ้วจากพระเจ้าไปตลอดกาล

38 แน่นอน พระเจ้าทรงรอบรู้ถึงสิ่งเร้นลับทุกอย่างทั้งใน ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงรู้แม้กระทั่ง ความลับที่ถูกปิดบังไว้ในห้วงอวกาศ³⁹ พระองค์เป็นผู้ทรง ทำให้สุเจ้าเป็นผู้สืบทอดโลกนี้ ดังนั้น ใครก็ตามที่ ปฏิเสธพระองค์ เขาผู้นั้นต้องแบกรับภาระแห่งการ ปฏิเสธของเขาไว้ และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น การ ปฏิเสธสังกรรมของเขามีแต่จะเพิ่มพูนความกริ้วของ พระองค์ มันมีแต่จะทำให้การขาดทุนของพวกเขาเพิ่มมากขึ้นⁿ

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
﴿٣٨﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي
الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ. وَلَا
يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا
مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا
خَسَارًا ﴿٣٩﴾

ⁿ ในอายะฮ์นี้ การ “ให้สุเจ้าเป็นผู้สืบทอดโลกนี้” (เคาะลีฟะฮ์)หมายความว่า “หลังจากชาติต่าง ๆ ก่อนหน้านี้ล่มสลาย ชาติใหม่ได้ถูกเลือกขึ้นมาตั้งถิ่นฐานแทน” ด้วยวิธีการเช่นนี้ที่พระเจ้าได้ให้โอกาสชาติหนึ่งตั้งรกรากถิ่นฐานและสร้างความเจริญก้าวหน้าในโลก ถ้าชาตินั้นแสดงตัวให้เห็นว่าตัวเองไม่มีความสามารถ พระองค์จะเอาชาติอื่นมาแทน กระบวนการถ่ายโอนอำนาจนี้จะดำเนินไปเช่นนี้จนถึงวันอวสาน

ความก้าวหน้าในยุคปัจจุบันทำให้เราสามารถถ่ายภาพในที่มืดได้และทำให้มนุษย์ได้ยินเสียงที่มนุษย์ไม่เคยได้ยิน ความเป็นไปได้เช่นนี้เป็นผลจากการที่พระเจ้าผู้ทรงสร้างจักรวาลนี้คือผู้ทรงรู้ในสิ่งที่มนุษย์ไม่เคยรู้และทรงรู้ถึงความลับที่ซ่อนเร้นอยู่ในหัวใจของมนุษย์ ดังนั้น มนุษย์จึงต้องไปตอบคำถามต่อหน้าพระเจ้าผู้ทรงรอบรู้และผู้ทรงอำนาจที่ไม่มีความผิดใด ๆ สามารถปิดบังซ่อนเร้นไปจากพระองค์ได้

40 (ไอ้ในปี) จงถามพวกเขาว่า “พวกท่านเคยพิจารณา บรรดาสิ่งที่พวกท่านตั้งขึ้นมาเป็นภาคีและวิงวอนนอก ไปจากพระเจ้าบ้างไหม? ซี้ให้ฉันเห็นหน่อยซิว่าพวกมันสร้างอะไรขึ้นมาบ้างในแผ่นดินนี้ หรือมันมีส่วนอะไร ในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย?” หรือเราได้ประทานคัมภีร์ แก่พวกเขาแล้ว เพื่อที่พวกเขาจะได้ทำตามหลักฐาน จากมันใช่ไหม? แท้จริง สัญญาของพวกคนทำผิดที่มี ต่อกันนั้นไม่มีอะไรนอกไปจากการหลอกลวงซึ่งกัน และกัน⁴¹ แน่นนอน พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงค่าจุนชั้นฟ้า ทั้งหลายและแผ่นดินไว้เพื่อมิให้มันเบี่ยงเบน(ออกไป จากวงโคจรของมัน) และถ้ามันเบี่ยงเบนออกไป ก็ไม่มี ใครสามารถค่าจุนมันได้นอกไปจากพระเจ้า แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงชนิดผู้ทรงให้อภัยⁿ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ كُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أُرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَهُم كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْهُ ۗ بَلْ إِن يَبْدُ الْأَظْلِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤١﴾ ۖ إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا ۗ وَلَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ ۗ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٢﴾

ⁿ การสร้างจักรวาลที่ไม่มีขอบเขตและเทหวัตถุมากมายสุดคณานับลอยอยู่ในนั้นเป็นปรากฏการณ์อันน่าทึ่งเป็นอย่างยิ่ง การสร้างอันยิ่งใหญ่สุดจะจินตนาการเช่นนั้นไม่อาจเป็นผลงานของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ใด ๆ ที่มนุษย์เคารพสักการะได้

ดังนั้น การเคารพสักการะสิ่งอื่นได้นอกไปจากพระเจ้าจึงเป็นเรื่องของการหลอกลวงโดยสิ้นเชิง การทำเช่นนั้นจะมีอยู่ต่อไปแค่เพียงวันสิ้นโลก เพราะในวันนั้น สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่มนุษย์เคารพสักการะจะหายไปราวกับว่ามันไม่เคยมีอยู่เลย

42 พวกเขาได้สาบานต่อพระเจ้าอย่างหนักแน่นว่าถ้าหากมีผู้ตักเตือนคนใดมายังพวกเขา พวกเขาจะเป็น ประชาชาติที่ได้รับทางนำถูกต้องยิ่งกว่าประชาชาติอื่น อย่างแน่นอน แต่เมื่อผู้ตักเตือนมายังพวกเขาแล้ว มัน มีแต่ทำให้พวกเขาหันหลังให้สัจธรรมมากขึ้น 43 พวกเขาเริ่มทำตัวหยิ่งโสมากขึ้นในแผ่นดินและวางแผนร้าย แต่แผนร้ายนั้นมิได้เป็นภัยต่อผู้ใดนอกจากพวกเขาที่วางแผนนั่นเอง แล้วพวกเขายังจะเผด็จอยอะไรอีกนอกจากสิ่งเดียวกับที่คนก่อนหน้า(คน ทำบาป)ได้รับ? เจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในแนวทางของพระเจ้า และจะไม่พบวาทอำนาจอะไร สามารถที่จะเปลี่ยนแนวทางของพระเจ้าให้เป็น อย่างอื่นได้⁷

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِمَّنِ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا رَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٣﴾ أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحْسِبُوا الْمَكْرَ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٤٤﴾

﴿٤٤﴾

⁷ เมื่อชาวอาหรับได้ยืนยันว่าซาวียิวและคนอื่นๆเยาะเย้ยและไม่เชื่อฟังบรรดาหน้าที่ของตนเอง พวกเขาเคยกล่าวว่าถ้าในหมู่พวกเขามีคนใดเกิดขึ้น พวกเขาจะยอมรับว่ามีคนนั้นอย่างหมดใจและจะเชื่อฟังนี่ แต่เมื่อมันของพวกเขารากฏขึ้นจริงๆในหมู่พวกเขา พวกเขากลับกลายเป็นผู้ต่อต้านมันอย่างเอาเป็นเอาตาย

ความรู้สึกนึกคิดเช่นนี้ในแบบใดแบบหนึ่งเกิดขึ้นกับมนุษย์ทุกคน ในโลกนี้ มนุษย์ทุกคนอ้างว่าตัวเองเป็นผู้สันทนุสัจธรรม เขายอมรับว่าเมื่อสัจธรรมปรากฏต่อหน้าเขา เขาพร้อมที่จะยอมรับมัน แต่เมื่อสัจธรรมปรากฏขึ้นต่อหน้าเขาด้วยเหตุผลที่ชัดเจนทุกประการ เขากลับไม่สนใจและแม้กระทั่งต่อต้านเสียด้วยซ้ำ

ดังนั้น การปฏิเสธสัจธรรมจึงมิได้มีแค่เฉพาะในชุมชนใดเป็นการเฉพาะ แต่มันเป็นลักษณะที่เกิดขึ้นมาจากจิตใจของมนุษย์ การยอมรับสัจธรรมเท่ากับเป็นการทำลายความสำคัญของตัวเอง และแน่นอน มนุษย์ไม่ต้องการให้สถานภาพของตัวเองถูกบั่นทอน นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมเขาจึงไม่ยอมรับสัจธรรม เขาลืมไปว่าถึงแม้เขามีทางเลือกที่จะปฏิเสธสัจธรรม แต่เขาไม่มีอำนาจที่จะช่วยเหลือตัวเองให้พ้นจากผลของการทำเช่นนั้น

44 พวกเขาไม่เคยท่องเที่ยวไปในแผ่นดินแล้วดูว่า วาระ สุตท้ายของคนก่อนหน้าพวกเขา นั้น เป็นอย่างไร บ้างหรือทึ่งๆที่คนเหล่านั้นมี อำนาจเข้มแข็งยิ่งกว่า พวกเขาเสียด้วยซ้ำ? ไม่มีสิ่งใดในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินที่ สามารถขัดขวาง(แผนการของ)พระเจ้า ได้ พระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งและทรงมีอำนาจ เหนือ ทุกสิ่ง

45 ถ้าหากพระเจ้าจะทรงลงโทษมนุษย์ใน ความผิด ที่พวกเขาได้ทำไว้ พระองค์จะไม่ ทรงปล่อยให้สิ่งมีชีวิตใดๆหลงเหลือไว้บน หน้าแผ่นดินนี้ แต่พระองค์ ทรงผ่อนผันเวลา ให้พวกเขาจนถึงเวลาที่กำหนดไว้ ดังนั้น เมื่อเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้สำหรับพวกเขา มาถึง พวกเขาจะรู้ว่าพระองค์ทรงเฝ้ามอง บรรดาบ่าวของ พระองค์อยู่⁷

أَوْلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَكَانُوا
أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ
لِيُعْجِزَهُ مِن شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا
فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا
﴿٤٤﴾ وَلَوْ يُوَاسِعُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا
كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ
دَابَّةٍ وَلَكِن يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ
كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿٤٥﴾

⁷ มนุษย์ได้รับเสรีภาพในการกระทำในโลกนี้ แต่เขาใช้เสรีภาพนั้นไปในทางที่ผิด การทำผิดของเขา มีมากจนถ้าหากเขาถูกลงโทษทันทีที่เขาทำผิด เผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งหมดจะถูกกวาดหายไปจากโลก แต่เสรีภาพของมนุษย์มีไว้เพื่อการทดสอบมนุษย์และระยะเวลาสิ้นสุดการทดสอบมนุษย์ทั้งหมดคือ วันสิ้นโลก ด้วยเหตุผลนี้ เผ่าพันธุ์มนุษย์จึงยังคงมีอยู่ในโลก อย่างไรก็ตาม ถ้าพระเจ้าไม่ลงโทษ ใครก่อนการสิ้นสุดเวลาทดสอบ เราก็คงต้องพิจารณาดี ๆ ว่าหลังระยะเวลาการทดสอบสิ้นสุดลง จะไม่มี มนุษย์คนใดหนีพ้นการทดสอบได้

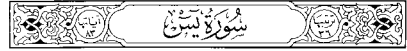
36. ยาซีน

ยาซีน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ยาซีน

² ขอสาบานด้วยอัลกุรอานที่เปี่ยมไปด้วย
วิทย์ปัญญา ³ แท้จริง เจ้าเป็นหนึ่งในบรรดา
ศาสนทูต ⁴ บนแนวทาง ที่ถูกต้องเที่ยงตรง
⁵ กับสิ่งที่ถูกประทานมาโดยพระเจ้า ทรง
อำนาจ ผู้ทรงเมตตา ⁶ เพื่อที่เจ้าจะได้เตือน
หมู่ชน ที่บรรพบุรุษของพวกเขาไม่ได้ถูก
เตือน ดังนั้น พวกเขา จึงไม่รู้⁷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْ ۝ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّكَ
لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ عَلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ۝ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝
لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ
غَافِلُونَ ۝

⁷ กุรอานเองเป็นข้อพิสูจน์ยืนยันว่ามุฮัมมัดเป็นนบีของพระเจ้า กุรอานเรียกร่องเชิญชวนมนุษย์ไปสู่หนทางที่ถูกต้อง นั่นคือหนทางแห่งความดี ไม่เฝ้าหาข้อความใดในคัมภีร์กุรอานที่ขัดแย้งกับเหตุผลและธรรมชาติ แม้หลังการประทานกุรอานครั้งแรกผ่านไปแล้วประมาณ 1,500 ปี ถ้อยคำของกุรอานยังไม่มีส่วนใดที่ถูกเรียกว่าไม่มีเหตุผลหรือไม่เป็นธรรมชาติ ลักษณะอันโดดเด่นนี้ของกุรอานเป็นข้อพิสูจน์อันยิ่งใหญ่ที่สุดของการเป็นคัมภีร์ของพระเจ้า

“เพื่อที่เจ้าจะได้เตือนหมู่ชน” ในที่นี้หมายถึงพวกเขาถูกละเลยอิสลาม นบีทุกคนถูกเลือกขึ้นมาเพื่อพูดกับคนที่มีชีวิตอยู่ในยุคของตนเป็นเมืองแรก ดังนั้น คนที่นบีมุฮัมมัดพูดด้วยก็คือคนในเผ่าของท่านเอง แต่ถึงแม้สถาบันของการเป็นนบีได้สิ้นสุดไปพร้อมกับท่าน ความเป็นนบีของมุฮัมมัดจะยังคงอยู่ตลอดไปจนถึงวันสิ้นโลก ความแตกต่างก็คือ นบีมุฮัมมัดปฏิบัติภารกิจสำเร็จเสร็จสิ้นด้วยตัวเองและโดยตรงกับพวกเขาถูกละเลยอิสลามในขณะที่ชนชาติอื่นๆหลังจากท่าน ภารกิจในการเรียกร่องและการปฏิบัติภารกิจให้ลุล่วงไปในนั้นจะต้องทำโดยบรรดาสาวกของท่าน

7 คำพูดนี้ได้รับการพิสูจน์ไปแล้วว่าเป็นจริงต่อคน ส่วนใหญ่ของพวกเขา พวกเขาจะไม่ศรัทธา ⁸ เรา ได้คล้องคอพวกเขาด้วยโซ่ที่ห้อยลงมายังคางของ พวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะไม่สามารถก้มหัวของ พวกเขาได้ ⁹ และเราได้วางเครื่องกีดขวางไว้ข้างหน้าพวกเขาและเครื่องกีดขวางไว้ข้างหลังพวกเขา แล้วเราได้ครอบพวกเขาไว้เพื่อที่พวกเขาจะไม่สามารถ มองเห็นได้ ¹⁰ ไม่ว่าเจ้าจะตักเตือนพวกเขาหรือไม่ มันก็มีผลเท่ากันสำหรับพวกเขา พวกเขาจะไม่ศรัทธา ¹¹ เจ้าสามารถเตือนได้ก็แต่เพียงผู้ที่ปฏิบัติตามคำตักเตือนและเกรงกลัวพระผู้ทรงกรุณาปรานีเท่านั้น จงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขาถึงเรื่องการให้อภัยและรางวัล อันมีเกียรติ⁷

12 แน่นนอน วันหนึ่ง เราจะทำให้คนตายกลับฟื้นคืน ชีวิต เรากำล้างบันทึกการกระทำทั้งหมดที่พวกเขา ส่งมาลงหน้าและสิ่งที่พวกเขาทิ้งไว้ข้างหลัง เรา ได้บันทึกทุกสิ่งไว้ในบันทึกอันชัดแจ้งแล้ว⁷

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ فَبِئْرَهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾ إِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَءِثْرَهُمْ ۚ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٢﴾

⁷ ถ้าคอของมนุษย์ถูกคล้องด้วยห่วงเหล็กหลายอัน หัวของเขาจะตั้งตรงและไม่สามารถดูสิ่งใด ๆ ที่อยู่ต่ำได้ นี่คือภาพของบรรดาผู้ทรงตนที่หลงอยู่ในความยิ่งใหญ่ของตัวเองจนไม่สามารถเห็นความจริงใดๆที่พ้นไปจากตัวเองได้ คนประเภทนี้ไม่เคยยอมรับสัจธรรม

การยอมรับสัจธรรมเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับมนุษย์ทั้งนี้เพื่อที่เขาจะได้มีทางนำ เขาต้องสำนึกและเกรงกลัวเสมอว่าถึงการไปปรากฏตัวต่อหน้าพระเจ้า เขาต้องไม่หวังสิ่งใดที่น้อยไปกว่าสัจธรรมที่สมบูรณ์ครบถ้วน คนที่เริ่มหันไปสู่สัจธรรมเมื่อมันปรากฏจะได้รับรางวัลตอบแทนอันยิ่งใหญ่จากพระเจ้า

⁸ การศึกษาวิจัยสมัยได้พิสูจน์แล้วว่าอะไรก็ตามที่ใครคนหนึ่งกล่าวออกไปจะถูกเก็บรักษาไว้ในบรรยากาศในรูปของการสั่นสะเทือนหรือคลื่น ในทำนองเดียวกัน ภาพของการกระทำที่มนุษย์ทำไว้ยังคงถูกเก็บรักษาไว้ในรูปของคลื่นแสง พุดอีกอย่างหนึ่งก็คือ ทุกคนในโลกนี้กำลังถูกบันทึกไว้โดยโอไรออนอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ขณะอยู่ในโลกนี้ เราต้องนึกถึงเสมอว่าคำพูดและการกระทำของเราได้ถูกบันทึกและเก็บรักษาไว้โดยที่เราไม่รู้ และมันสามารถนำมาเปิดดูอีกครั้งเมื่อใดก็ได้

13 จงยกตัวอย่างให้พวกเขาถึงเรื่องราวของผู้คนที่ บรรดาศาสนทูตของเราได้มายังเมืองของพวกเขา 14 เมื่อเราได้ส่งศาสนทูตสองคนไปยังพวกเขาและ พวกเขาได้ปฏิเสธศาสนทูตทั้งสองนั้น ดังนั้น เราจึง ได้ส่งศาสนทูตคนที่สามไปเพื่อทำให้ศาสนทูตทั้งสอง เข้มแข็งขึ้น พวกเขา กล่าวว่า “เราถูกส่งมา (โดย พระเจ้า) ยังพวกท่านในฐานะศาสนทูต” 15 แต่ผู้คน ได้กล่าวว่า “พวกท่านมิได้เป็นอะไรมากไปกว่า มนุษย์เหมือนอย่างพวกเรา และพระผู้ทรงกรุณา ประานีไม่ได้ประทานสิ่งใดมา พวกท่านมิได้มีอะไรนอกไปจากการโกหก” 16 ศาสนทูตจึงกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของเราทรงรู้ว่าเราถูกส่งมายัง พวกท่าน 17 และเราไม่มีหน้าที่อะไรนอกไปจาก นำสาสน์มาประกาศอย่างชัดเจนเท่านั้น” 18 แต่ ผู้คนตอบว่า “เราถือว่าพวกท่านเป็นลางร้ายสำหรับ พวกเรา ถ้าหากพวกท่านไม่หยุดยั้ง (จากสิ่งนี้) เรา จะเอาหินขว้างพวกท่านและพวกท่านจะได้รับ การ ลงโทษอันเจ็บปวดจากเรา” 19 ศาสนทูตจึงกล่าวว่า ว่า “ลางร้ายของพวกท่านนั้น อยู่กับพวกท่านเอง พวกท่านกล่าวเช่นนั้น เพราะพวกท่านได้ถูกตักเตือนมา แล้วมิใช่หรือ? ความจริงแล้ว พวกท่านเป็นหมู่ชนที่ ผ่าฝืนทุกอย่าง”^๗

وَأَصْرَبَتْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَا أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنزَلَ الرَّحْمَنُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلِّغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَيَّرْنَاكُمْ مَعَكُمْ إِنْ دُكِّرْتُمْ ﴿١٩﴾ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٢٠﴾

^๗ เมืองที่อ้างถึงในอายะฮ์ดังกล่าวนี้บางทีอาจเป็นถิ่นฐานในอียิปต์ที่นับบูซาและนบียาซีนถูกส่งไปตักเตือนผู้คน แต่พวกเขาปฏิเสธนบีทั้งสอง ดังนั้น บุคคลที่สามจากในหมู่พวกเขาจึงได้ออกมาช่วยเหลือนบีทั้งสอง แต่สิ่งนี้ยังทำให้ผู้คนของเขาโกรธจนพวกเขาเชื่อว่าจะขว้างเขาด้วยหินถ้าหากเขาไม่หยุด

ตลอดเวลาที่มา ยาซมที่สดสำหรับมนุษย์ที่จะกลืนกินเข้าไปคือคำแนะนำที่เขาไม่ชอบ เขาจะเกิดอารมณ์ขึ้นมากทันทีที่ได้ยินมัน ดังนั้น เขาจึงไม่สามารถพิจารณาว่ามันได้ด้วยใจที่เป็นกลางและไม่ประเมินมันโดยใช้เหตุผล ด้วยความถือมั่นตันทุรงและความเกลียดชัง เขาจึงพูดสารพัดเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องเพื่อต่อต้านคำแนะนำ การประเมินโดยใช้เหตุผลจะยังอยู่ในขอบเขตของเหตุผล แต่การต่อต้านโดยไม่มีเหตุผลนั้นเท่ากับการล่วงละเมิดขอบเขตเหล่านั้น

20 หลังจากนั้น มีชายคนหนึ่งจากส่วนที่ไกลของเมือง ได้วิ่งมาถึงและกล่าวว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงปฏิบัติตามบรรดาศาสนทูตเหล่านี้เถิด”²¹ จงปฏิบัติตามผู้ที่มิได้เรียกร้องสิ่งตอบแทนใดๆจากพวกท่านและพวกเขาเป็นผู้ที่อยู่ในหนทางที่ถูกต้อง”²²

22 “ทำไมเล่าที่ฉันจะไม่เคารพสักการะผู้ทรงสร้างฉัน และผู้ที่พวกท่านทั้งหลายจะถูกนำกลับไป? ²³ จะให้ฉันยึดถือสิ่งอื่นนอกจากพระองค์เป็นพระเจ้ากระนั้น หรือ? ถ้าพระผู้ทรงกรุณาปรานีจะให้ฉันได้รับความทุกข์ภัยใดๆ การขอไถ่โทษของพวกเขาเหล่านั้นไม่สามารถอำนวยความสะดวกแก่ฉันได้ และพวกเขา ก็ไม่สามารถช่วยฉันให้รอดได้ ²⁴ ถ้าหากฉันทำเช่นนั้น ฉันต้องตกอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดเจน ²⁵ ฉันศรัทธาในพระผู้อภิบาลของพวกท่าน ดังนั้นพวกท่าน ควรฟังฉัน” ²⁶ เราได้กล่าวแก่เขาว่า “หมู่ชนของฉันน่าจะได้อะไร ²⁷ ถึงการที่พระผู้อภิบาลของฉันได้ทรงให้อภัยฉัน และทรงรวมฉันไว้ในบรรดาผู้มีเกียรติ”²⁸

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى
 قَالَ يَنْقُومِ آتِبِعُوا الْمُرْسَلِينَ
 آتِبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ
 مُهْتَدُونَ ﴿٢٠﴾ وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي
 فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾ أَأَتَّخِذُ مِنْ
 دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرَدِّدِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا
 تُغْنِي عَنِّي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ
 ﴿٢٢﴾ إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٣﴾ إِنِّي
 ءَأَمِنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ ﴿٢٤﴾ قِيلَ
 آدْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي
 يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي
 مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٦﴾

²¹ นบีทั้งสองคนในตอนนั้นไม่มีอำนาจใดๆ อย่างไรก็ตาม บุคคลที่สามที่ได้เข้ามาอยู่ร่วมกับนบีนบีนทั้งสอง ในการต่อสู้ระหว่างสัจธรรมและสิ่งที่ไม่ใช่สัจธรรม มนุษย์ต้องเลือกข้างสัจธรรม ถึงแม้ว่ามันจะเท่ากับการสนับสนุนคนอ่อนแอให้ต่อสู้กับคนที่แข็งแรง

บุคคลที่สามได้ปลุกเร้าคนในชุมชนของเขาให้ใส่ใจคำพูดของบรรดานบีก่อนหน้าเขาที่อยู่บนทางอันเที่ยงตรงและผู้ที่ไม่หวังสิ่งตอบแทนใดๆสำหรับการนำทาง นี่แสดงให้เห็นว่าถึงแม้ว่ามนุษย์จะเป็นที่ไม่เห็นแก่ตัวและมีความตั้งใจดี คำพูดของเขาจะถูกตรวจสอบในแง่ของเหตุผลและมันจะมีค่าก็ต่อเมื่อพวกเขาเชื่อมั่นด้วยมาตรการของเหตุผล

²² ผู้ศรัทธาได้เสียเอาชีวิตของตัวเองเข้าไปสนับสนุนการเรียกร้องของบรรดานบีก่อนหน้าเขา การกระทำของเขามีคุณค่าอย่างยิ่งจนสมควรที่เขาจะถูกส่งไปยังสวรรค์ หลังจากเข้าสวรรค์แล้ว เขาไม่พูดถึงคนของเขาในทางที่ไม่ดีถึงแม้ว่าคนเหล่านั้นเป็นผู้ล่วงละเมิดก็ตาม ในทางตรงข้าม เขารู้สึกว่าถ้าคนเหล่านั้นได้เห็นรางวัลตอบแทนที่เขาได้รับ พวกเขาจะไม่ต่อต้านสัจธรรมเลย นี่เป็นภาพของผู้ศรัทธาที่แท้จริง เขาเป็นผู้ปรารถนาดีต่อผู้อื่นในทุกสถานการณ์ถึงแม้ว่าคนเหล่านั้นจะกดขี่ข่มเหงเขาก็ตาม

28 หลังจากเขาแล้ว เราไม่ได้ส่งไฟรพลใดๆ จาก ฟากฟ้ามายังหมู่ชนของเขาและเราไม่จำเป็นต้อง ส่งไฟรพลเช่นนั้นลงมา 29 แค่มิเสี่ยงกัมปนาท ก็ก่อกองเพียงครั้งเดียว พวกเขาทั้งหมดก็สิ้นชีวิต 30 อนิจจาปาวทั้งหลายเอ๋ย พวกเขาหัวเราะเยาะ ศาสนทูตทุกคนที่มายังพวกเขา 31 พวกเขาไม่เห็น หรือว่าก็ชนชาติแล้วที่เราได้ทำลายไปก่อนหน้านี้ พวกเขาและพวกเขาไม่ได้กลับมายังพวกเขาอีก? 32 วันหนึ่ง พวกเขาทั้งหมดจะถูกนำมาปรากฏ ต่อหน้าเราอย่างแน่นอน^๗

﴿ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِن بَعْدِهِ ۚ
 مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا
 مُنْزِلِينَ ﴿٢٨﴾ ۝ إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً
 وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَنِيمُونَ ﴿٢٩﴾
 يَنْحَسِرُونَ عَلَىٰ أَعْيَادٍ ۖ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن
 رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٠﴾
 أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ
 الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾
 وَإِن كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾ ۝

^๗ เมื่อพระเจ้าตัดสินใจทำลายชุมชนหนึ่ง มันก็เพียงพอแล้วสำหรับพระองค์ที่จะใช้พลังของธรรมชาติทำลายชุมชนนั้น พระองค์ไม่จำเป็นต้องใช้พลังแห่งฟากฟ้าเพื่อวัตถุประสงค์นี้

ผู้คนมักหัวเราะเยาะหรือเหยียดหยันคนที่พวกเขาเห็นว่าเป็นคนที่อยู่ในสถานะต่ำ นี่ก็เช่นเดียวกับกรณีของนบีต่างๆ ผู้คนประเมินบุคลิกภาพของนบีไว้ต่ำและถือว่าการนบีทั้งหลายต่ำเกินกว่าที่จะเป็นตัวแทนสัจธรรมของพระเจ้า

33 สำหรับพวกเขา มีสัญญาณหนึ่งในแผ่นดินที่แห้งแล้ง เราได้ทำให้มันมีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง และเราได้ทำให้เมล็ดพันธุ์พืชงอกเงยออกมาจากแผ่นดินนั้น แล้วพวกเขาได้กินมัน 34 เราได้ทำให้ในนั้นมีสวนอินทผลัม และองุ่นมากมาย และได้ทำให้ในนั้นมีตาน้ำพุ่งออกมา 35 ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้กินผลของมัน และทั้งหมด ไม่มีสิ่งที่เกิดขึ้นจากมือของพวกเขา แล้วพวกเขายังไม่ขอบคุณอีกหรือ? 36 มหาบริสุทธิ์ยิ่งคือพระองค์ ผู้ทรงสร้างทุกสิ่งเป็นคู่ๆ จากสิ่งทีงอกเงยออกมาจาก ผืนดิน และจากตัวของพวกเขาเอง และจากสิ่งที่พวกเขาไม่รู้^ก

وَأَيَّةٌ هُمْ الْأَرْضُ الْمَيِّتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾
 وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾
 لِيَأْكُلُوا مِن ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾
 الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنَ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

^ก การสะสมของดินอุดมบนผิวโลก การจัดเตรียมน้ำ ดวงอาทิตย์ อากาศและศักยภาพในเมล็ดพันธุ์ที่จะงอกและเจริญเติบโต บัจจัยเหล่านี้และบัจจัยอื่นอีกมากมายสุดคณานับที่รู้และไม่รู้ได้รวมกันผลิตเมล็ดพันธุ์พืช ผลไม้และผักที่เป็นอาหารให้แก่มนุษย์ ระบบของธรรมชาติทั้งหมดนี้ไม่ใช่งานของมนุษย์ การเกิดขึ้นและการดำรงอยู่ของมันเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความเมตตากรุณาของพระเจ้าผู้ทรงสร้าง การตรัสทรงอย่างไขความคืดถึงความจริงเหล่านี้จะทำให้มนุษย์เปี่ยมไปด้วยความรู้สึกกตัญญูต่อพระเจ้า

การศึกษาแสดงให้เห็นว่า “หลักการของการคู่กัน” ทำงานอยู่ในทุกสิ่งของโลกนี้ เมื่อระบบของจักรวาลนี้วางอยู่บนหลักการว่าวัตถุทั้งหลายได้รับความสมบูรณ์โดยการจับคู่กัน โดยตรรกะนี้ โลกปัจจุบันก็ต้องมีคู่ของมัน การตรัสทรงทำความเข้าใจอย่างจริงจังเช่นนี้ทำให้เกิดความเป็นไปได้ของการมีโลกหน้า

37 อีกสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกเขาคือ กลางคืน เรา ได้เอา(แสงของ)กลางวันออก มาจากมัน ดังนั้น พวกเขา จึงถูกทิ้งไว้ใน ความมืด ³⁸ และดวงอาทิตย์ที่กำลังโคจร ไปยังจุดที่พักของมันโดยการกำหนดของ พระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้ ³⁹ และเรา ได้กำหนดขั้นตอนการโคจรสำหรับ ดวง จันท์ จนกระทั่งมันได้กลายเป็นเหมือนกับ กิ่ง อินทผลัมแห่งอีกครั้งหนึ่ง ⁴⁰ ดวงอาทิตย์ ไม่อาจไล่ตาม ดวงจันทร์ และกลางคืนจะไม่ ล้ำหน้ากลางวัน แต่ละสิ่ง จะโคจรไปตามวิถี ของมันเอง⁷

41 อีกสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกเขาคือเราได้ บรรทุก ลูกหลานของพวกเขาวัวในเรือที่เต็ม เพียง ⁴² เราได้ ทำเรือลำใหญ่ในท่ามกลางนี้ ให้แก่พวกเขาซึ่งพวกเขาได้ ขึ้นไปโดยสาร ⁴³ ถ้าหากเราประสงค์ เราก็สามารถ ทำให้ พวกเขาจมน้ำโดยที่ไม่มีใครได้ยินเสียงร้อง ของ พวกเขา และพวกเขาจะไม่สามารถ การ ช่วยเหลือใดๆ หรืออดพันด้วย ⁴⁴ นอกจาก ความเมตตาของเรา เท่านั้นที่จะช่วยพวกเขา และสามารทำให้พวกเขา ได้ใช้ชีวิต จนถึงเวลาที่ถูกกำหนดไว้⁷

وَأَيُّهُ هُمْ أَلَيْلُ نَسَلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُم مُّظْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ۚ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا أَلَيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ ۚ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾ وَأَيُّهُ هُمْ أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنقَدُونَ ﴿٤٣﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾

⁷ โลก ดวงจันทร์และดวงอาทิตย์มีวิถีโคจรที่ถูกกำหนดไว้สำหรับมันซึ่งมันจะโคจรไปตามนั้นอย่าง ถูกต้องและนี่เองที่ทำให้มีปรากฏการณ์ต่างๆในท้องฟ้าเกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น การเกิดกลางวันและ กลางคืนบนโลกและการเกิดข้างขึ้นข้างแรมของดวงจันทร์ทำให้มีปฏิทินจันทรคติ ระบบนี้มีอยู่เป็น เวลานั้นนับล้านปีแล้วและมันจะไม่มีการเบี่ยงเบนใดไปจากนี้

การสังเกตสิ่งที่เกิดขึ้นนี้เป็นการทำให้อำนาจที่มองไม่เห็นถึงและไร้ขีดจำกัดของพระเจ้า ถ้า มนุษย์เรียนรู้บทเรียนจากปรากฏการณ์เหล่านี้ เขาก็จะคิดถึงอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าได้จนถึง ขนาดที่ว่าความยิ่งใหญ่ใดๆที่เคยมีอยู่ในความคิดของเขาจะถูกลบไปโดยปริยาย

⁷ พระเจ้าได้สร้างความเป็นไปได้อันกว้างใหญ่ไพศาลไว้ในโลกนี้เพื่อที่มนุษย์จะได้เดินทางโดยทาง บก ทางทะเลและอากาศ

รูปแบบของการเดินทางเหล่านี้เกิดขึ้นได้ก็เนื่องจากความเมตตากรุณาของพระเจ้าและถ้ามนุษย์ ตริกตรองให้ดี เขาจะก้มลงกราบพระองค์และจะไม่มีวันแสดงความโอหังเป็นอันขาด

45 เมื่อพวกเขาถูกบอกว่ “จงปกป้องตัวเองต่อสิ่ง ที่อยู่ข้างหน้าสุเจ้าและสิ่งที่อยู่ข้างหลังสุเจ้า เพื่อที่สุเจ้าจะได้รับความเมตตา” (พวกเขาไม่ใส่ใจ) 46 เมื่อ สัญญาณอะไรก็ตามของพระผู้อภิบาลของสุเจ้ามายัง พวกเขา พวกเขาหนีออกไปจากมัน 47 และเมื่อพวกเขาถูกบอกว่ “จงใช้จ่ายจากสิ่งที่พระเจ้าได้ประทาน แก่สุเจ้า” บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้พูดกับบรรดา ผู้ศรัทธาว่ “ทำไมเราต้องเสียดอาหารคนที่พระเจ้า สามารถเสียดพวกเขาได้ถ้าพระองค์ต้องการ? สุเจ้า หลงผิดกันชัด ๆ”^ก

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمِمَّا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطَعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٧﴾

^ก ข้างหลังของคนผู้หนึ่งคือการกระทำของเขาและต่อหน้าเขามีวันแห่งการพิพากษาอยู่ พุคอีกอย่างหนึ่ง ชีวิตก็คือการเดินทางจากโลกของการกระทำไปสู่โลกของผลที่ตามมา นี่เป็นสภาพของความจริงที่สำคัญมาก ถ้ามนุษย์รู้จักถึงสถานะของเขาจริงๆ เขาจะเริ่มสิ้นกลัว แต่เขาไม่พิจารณาเรื่องนี้ และไม่มีสัญญาณใดเปิดตาเขาได้ เขาพยายามที่จะให้เหตุผลการกระทำของเขาโดยการอธิบายความอย่างผิดๆจนกระทั่งวันที่เขาตาย

48 พวกเขา กล่าวว่า “เมื่อใดเล่าที่สัญญาณนี้จะเป็นจริง ถ้าหากเจ้าพูดจริง?” 49 ความจริงแล้ว สิ่งที่พวกเขา กำลังรอคอยอยู่มิใช่อะไรนอกจากการระเบิดเพียงครั้ง เดียวที่จะทำลายพวกเขาในขณะที่พวกเขากำลังถกเถียง กันอยู่” 50 พวกเขาจะไม่มีเวลาสั่งเสียและไม่สามารถกลับ ไปหาครอบครัวของพวกเขาได้อีก 51 หลังจากนั้น แตร จะถูกเป่าและพวกเขาจะออกมาจากสุสานเพื่อไปปรากฏ ตัวต่อหน้าพระผู้อภิบาลของพวกเขา 52 “บรรลัยแล้ว เรา” พวกเขาจะกล่าวว่า “ใครกันที่ปลุกเราให้ลุกขึ้นจาก ที่หลับนอนของเรา?” นี่คือนาทีที่พระผู้ทรงกรุณาได้สัญญาณ ไว้และบรรดาศาสนทูตนั้นพูดความจริง 53 ไม่มีอะไร นอกไปจากเสียงระเบิดกัมปนาทเพียงครั้งเดียว และ พวกเขาทั้งหมดจะถูกนำมาปรากฏต่อหน้าเรา^๗

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا يَا نَبِيَّانَا مَبْعَثْنَا مِن مَّرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾

^๗ บรรดาผู้ที่ไม่เชื่อในโลกหน้าให้ความสนใจเพียงน้อยนิดและยังคงไม่สนใจมันราวกับว่ามันเป็นสิ่งที่ห่างไกล ในบรรดาคนเหล่านี้ ผู้ที่ไม่ใส่ใจอะไรเลยจะถึงกับหัวเราะเยาะแนวความคิดเรื่องโลกหน้า คนเช่นนี้จะยังคงขมขื่นจนกระทั่งวันสิ้นโลกมาถึง ดังนั้น วันสิ้นโลกจะคร่าชีวิตพวกเขาอย่างฉับพลันทันทีในลักษณะที่พวกเขาไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้

มีบันทึกในชะติษว่าทูตสวรรค์อิสรอเฟิลได้มองไปยังบัลลังก์ของพระเจ้าโดยมีแตรจอยอยู่ที่ปากคอยคำสั่งของพระองค์ด้วยความพร้อมที่จะปฏิบัติตามคำสั่งในทันที การเป่าแตรจะเป็นเหมือนกับการสิ้นกระดิ่งส่งสัญญาณการสิ้นสุดเวลาทดสอบ ทันทีหลังจากนั้น ระบบของโลกจะเปลี่ยนไป ขั้นตอนการปรากฏผลสอบจะเริ่มขึ้นโดยทั้งขั้นตอนการกระทำ(ในโลกนี้)ไว้ข้างหลัง

54 ในวันนั้น จะไม่มีชีวิตใดได้รับความไม่เป็นธรรม แม้แต่เพียงนิดเดียว สุเจ้าจะได้รับการตอบแทนตามที่สุเจ้าได้ทำไว้ 55 ในวันนั้น ชาวสวรรค์จะมีแต่ ความสุขสำราญ 56 พวกเขาและคู่ครองของพวกเขา จะนอนเอนกายอยู่บนฟูกในที่ร่ม 57 ในนั้น พวกเขาจะได้รับผลไม้มากทุกชนิดและทุกสิ่งทีพวกเขาต้องการ 58 พวกเขาจะถูกทักทายด้วยคำว่า "ศานติ" จาก พระผู้อภิบาลผู้ทรงเมตตา⁷

فَالْيَوْمَ لَا تُظَلِّمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا
تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾
إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ
فَكَهُونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّلٍ
عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِنُونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا
فَنَكِهَةٌ وَهُمْ مَا يَدْعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ
قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾

⁷ ผลสุดท้ายของการทำงานของมนุษย์(ในโลกนี้)จะถูกประกาศในโลกหน้า คนที่ยังนั่งจมอยู่ในการแสวงหาผลประโยชน์ที่นี้จะเข้าไปสู่โลกหน้าอันนิรันดร์โดยไม่มีอะไรติดตัวไป ผิดกับบรรดาผู้ใช้ชีวิตอย่างมีวัตถุประสงค์อันสูงส่งและผู้ที่จะดีใจที่ได้รับผลดีที่พวกเขาได้ทำไว้

59 (และพระเจ้าจะกล่าวว่า) “สุเจ้าผู้ทำความผิด จง แยกตัวของสุเจ้าออกจากคนดีในวันนี้” 60 ลูกหลาน ของอาดัมเอ๋ย ฉันมิได้บัญชาสุเจ้าหรือว่าอย่าเคารพ สັกการะชาตาน^๗ เพราะมันเป็นศัตรูตัวฉกาจของสุเจ้า ซัดๆ 61 แต่จงเคารพสັกการะและเชื่อฟังฉันเท่านั้น นี่คือนหนทางที่ถูกต้อง 62 แต่ถึงกระนั้น มันก็ยังทำให้ส่วนมากของสุเจ้าหลงทาง แล้วทำไมสุเจ้ายังไม่ เข้าใจ? 63 นี่คือนรกที่สุเจ้าได้ถูกสัญญาไว้ 64 วันนี้ จงเป็นเชื่อเพลิงของมันเพราะการปฏิเสธสัจธรรมของสุเจ้า 65 วันนี้ เราจะปิดปากของพวกเขา และมือของพวกเขาจะพุดกับเรา และเท้าของพวกเขา จะยืนย่นสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้^๗

وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمَجْرُمُونَ ﴿٥٩﴾
 أَلَمْ أَعْهَدَ إِلَيْكُمْ بِبَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَأَنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾ أَصَلُّوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾

^๗ ในชีวิตปัจจุบัน คนดีและคนเลวมีชีวิตอยู่ในโลกเหมือนกัน แต่ในโลกหน้า คนสองกลุ่มนี้จะถูกแยกออกจากกัน ผู้ทำบาปชาตานจะอยู่กับชาตานและบ่าวของผู้ทรงกรุณาจะอยู่กับพระเจ้า ไม่มีใครเคารพสັกการะชาตานโดยตรง แต่ความจริงแล้ว คนที่เคารพบูชาผู้ใดนอกจากพระเจ้านั้นเป็นผู้เคารพบูชาชาตานทางอ้อม

^๗ การศึกษาค้นคว้าสมัยใหม่ได้พิสูจน์แล้วว่าผิวหนังของมนุษย์เป็นรูปแบบหนึ่งของการบันทึกซึ่งบนผิวหนังของเขานั้น คำพูดของเขาจะถูกบันทึกไว้และผิวหนังสามารถสร้างขึ้นใหม่ได้ด้วย นี่เป็นสัญญาณที่ทำให้สามารถเข้าใจได้ว่าในโลกหน้าร่างกายทั้งหมดของมนุษย์เป็นพยานต่อการกระทำของเขา

66 ถ้าหากเราประสงค์ เราสามารถที่จะปิดตาของ พวกเขาและปล่อยให้พวกเขาคลำหาทางกันเอง แต่ พวกเขาจะเห็นได้อย่างไร? 67 และถ้าหากเราประสงค์ เราสามารถทำให้พวกเขาไม่อาจขยับเขยื้อนตรงที่ ที่พวกเขา ยืน จนพวกเขาไม่สามารถที่จะไปข้างหน้า หรือถอยหลังกลับได้ 68 ถ้าเราให้ชีวิตใคร ยืนยาว เราจะทำให้เขากลับคืนสู่สภาพในตอนแรก พวกเขา ใช้เหตุผลไม่ได้หรือไง? 69 เรามีได้สอนบทกวีใดๆ แก่เขาและมันก็ไม่เหมาะสมกับเขา นี่มีโซอะไรนอกไป จากคำตักเตือนและเป็นกุรอานอันชัดเจน 70 ทั้งนี้ เพื่อที่จะเตือนทุกคนที่กำลังมีชีวิตอยู่และเพื่อสนับสนุน ถ้อยคำ(การตัดสินของพระเจ้า) ต่อบรรดาผู้ปฏิเสธ^๗

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾
 وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْءَانٌ مُّبِينٌ ﴿٦٩﴾ لِيُنذِرَ مَنِ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

^๗ มนุษย์ได้รับตาม มือและเท้าและความจำเรียวเช่นนี้อีกมากมาย แต่แทนที่จะขอบคุณ เขากลับถือว่าสิ่งเหล่านี้เขาได้มาเอง เป็นความจริงที่มนุษย์ไม่ได้สร้างอวัยวะเหล่านี้ขึ้นมา พระผู้สร้างเขาต่างหากที่ประทานมันให้แก่เขา ดังนั้น เขาต้องรู้ถึงความสำคัญของอวัยวะเหล่านั้นเพราะมนุษย์จะทำอะไรได้ถ้าพระเจ้าผู้สร้างตัดสินใจเอาความจำเรียวเหล่านั้นกลับไป

มนุษย์เข้าใจถึงความเป็นไปได้ในในตอนเริ่มแรกตัว เมื่อมนุษย์อายุมากขึ้น กำลังวังชาของเขาได้ถูกเอากลับไปจนเขาอ่อนแอและช่วยเหลือตัวเองไม่ได้เหมือนกับตอนที่เขาเป็นเด็กเล็ก แต่มนุษย์นั้นไม่สนใจเขาไม่ได้รับบทเรียนจากสิ่งนี้

^๗ ลีลาอันมหัศจรรย์ของคัมภีร์กุรอานยังสร้างความสนใจให้ผู้ฟังด้วย ผู้ต่อต้านนบีเคยดูถูกความสำคัญของกุรอานโดยอ้างว่ากุรอานเป็นงานวรรณกรรม ไม่ใช่คำดำรัสของพระเจ้า

นี่เป็นการพูดโดยไม่มีเหตุผล นำเสียอันหนักแน่นจริงจังของกุรอาน การเปิดเผยความจริงที่ถูกซ่อนเร้น คำสอนของกุรอานเกี่ยวกับการรู้จักพระเจ้า ความเหมือนกันของความคิดตั้งแต่ต้นจนกระทั่งจบและการทำความเข้าใจในเรื่องพระเจ้าอย่างชัดเจน ทั้งหมดนี้ชี้ชัดให้เห็นว่ากุรอานเป็นอะไรที่มากกว่างานวรรณกรรมที่มนุษย์ทำขึ้นมา

คนที่วิญญานมีชีวิตเท่านั้นที่จะเห็นความจริงของกุรอานได้ชัดเจน และคนประเภทนี้เท่านั้นที่จะยอมรับสัจธรรม

71 พวกเขาไม่เห็นหรือว่าในบรรดาสິงต่างๆ ที่เราได้ทำ ให้เป็นรูปร่างขึ้นมาด้วยมือของเรา นั้น เราได้สร้างปศุสัตว์ เพื่อพวกเขาซึ่งพวกเขาเป็นผู้ควบคุมมัน 72 เราได้ทำให้ พวกมันยอมอยู่ใต้อานาของพวกเขา จนบางชนิดพวก เขาได้ชิมมัน และบางชนิดเพื่อเป็นอาหาร 73 บางชนิดเพื่อ ให้นมสำหรับดื่มและบางชนิดมีประโยชน์อื่นๆ ที่พวกเขา ได้รับจากมันตั้งนั้นแล้ว พวกเขา ยังไม่ขอบคุณอีกหรือ? 74 พวกเขาได้ตั้งสิ่งอื่นเป็นพระเจ้าโดยหวังว่าจะได้รับ ความช่วยเหลือจากสิ่งเหล่านั้น 75 แต่พวกมันไม่สามารถ ช่วยเหลือพวกเขาได้เลย พวกเขาต่างหากจะถูกนำไปอยู่ หน้าพระเจ้าในฐานะไฟรพลที่เป็นพันธมิตรของพวกมัน 76 ตั้งนั้น จงอย่าให้คำพูดของพวกเขาคำให้เจ้าต้อง โศกเศร้าเสียใจ เรารู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขาซ่อนเร้นและสิ่งที่ พวกเขาเปิดเผยⁿ

أُولَٰئِكَ يَرَوْنَ أَنَا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ
أَيْدِينَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ ﴿٧١﴾
وَدَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا
يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُمْ فِيهَا مَتَّعُوعٌ وَمَشَارِبُ
أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَأَتَّخِذُوا مِنْ
دُونِ اللَّهِ ءَالِهَةً لَّعَلَّهُمْ يَنْصَرُونَ
﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ
جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا تَحْزَنْكَ قَوْلُهُمْ
إِنَّا نَعْلَمُ مَا يَسِرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾

ⁿ ปศุสัตว์และสัตว์เลี้ยงอื่นๆเป็นตัวอย่างมีชีวิตที่แสดงให้เห็นว่าโลกแห่งวัตถุได้ถูกสร้างขึ้นมาโดยผู้สร้างในลักษณะที่มนุษย์สามารถนำมาควบคุมตามความต้องการของเขา ในการอำนวยความสะดวกให้โลกวัตถุนี้เองที่ก่อให้เกิดโครงสร้างทั้งหมดของอารยธรรมมนุษย์ ถ้ามันเป็นสัตว์ป่าดุร้ายเหมือนกับหมีและหมาป่า หรือถ้าเหล็กและน้ำมันเป็นสิ่งที่ไม้อาจควบคุมได้เหมือนกับหิน หลอมละลายของภูเขาไฟ วิวัฒนาการของอารยธรรมมนุษย์ก็ไม่อาจเป็นไปได้

ตั้งนั้น มนุษย์ต้องแสดงความกตัญญูรู้คุณต่อพระเจ้าผู้ทรงกรุณาเมตตาของเขาให้มากๆ แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น เขากลับเคารพสักการะสิ่งอื่นนอกเหนือไปจากพระเจ้าและเมื่อเขาได้รับคำแนะนำมิให้ทำเช่นนั้น เขากลับไม่สนใจ แน่อนัน นี้คือประเภทของการต้อรันที่เลวร้ายที่สุดต่อกฎของพระเจ้า ซึ่งหลังจากนั้นจะไม่มีใครสามารถหลีกเลี่ยงได้

77 มนุษย์ไม่เห็นหรือว่าเราได้สร้างเขามาจากหยดอสุจิ แต่แล้ว เขากลับเป็นผู้ได้เที่ยงอย่างเปิดเผย 78 โดยเขา สร้างเหตุผลต่างๆ ขึ้นมาได้แย้งเราและลี้มการสร้างเขาขึ้น มา เขาถามว่า “ใครเล่าที่จะทำให้กระดูกเหล่านี้มีชีวิตขึ้น มาอีกในเมื่อมันได้เป็นผุยผงไปแล้ว?” 79 จงบอกพวกเขา ว่า “พระผู้ทรงสร้างมันขึ้นมาตั้งแต่แรกนั้น ใงที่จะทำให้มัน มีชีวิตขึ้นมาอีก พระองค์ทรงมีความรอบรู้เชี่ยวชาญใน การสร้างทุกสิ่ง 80 ผู้ทรงสร้างไฟให้พวกท่านจากต้นไม้ สีเขียวและจากต้นไม้เืองที่พวกเขาได้ใช้มันจุดไฟ” 81 ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินไม่สามารถ สร้างสิ่งอื่นๆที่เหมือนกับคนเหล่านี้ได้กระนั้นหรือ? แน่นอน พระองค์ทำได้แน่ เพราะพระองค์เป็นผู้ทรง สร้างที่ชาญฉลาด 82 เมื่อพระองค์ทรงประสงค์สิ่งใด พระองค์แค่ทรงกล่าวว่า “จงเป็น” แล้วมันก็เป็นขึ้นมา 83 ดังนั้น มหาบาริสูทธิยั้งแต่พระองค์ผู้ทรงมีอำนาจ ควบคุมทุกสิ่ง และยังพระองค์ที่พวกท่านทั้งหลาย จะถูกนำกลับไปⁿ

أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنتُم مِّنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾ فَسَبِّحْنَا الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

ⁿ มนุษย์ไม่ได้สร้างตัวเขาเองขึ้นมา ดังนั้น มนุษย์จึงต้องมีคุณสมบัติแห่งความถ่อมตนหรือความสงบเสงี่ยมเจียมตัว แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น เขากลับหมกมุ่นอยู่กับการพุดคุยที่ไม่สอดคล้องกับสถานะอันต่ำต้อยของเขา

การสร้างมนุษย์และจักรวาลเป็นครั้งแรกนั้นโดยตัวเองเป็นข้อพิสูจน์ที่เพียงพอแล้วถึงความจริงที่ว่า การสร้างเช่นนั้นในครั้งที่สองสามารถเป็นไปได้ แต่การไม่สนใจในเรื่องนี้ มนุษย์กลับมาได้แย้งว่า เป็นไปได้อย่างไรที่คนตายแล้วจะฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง การเปลี่ยนคนตายให้กลับมามีชีวิตจะเกิดขึ้นอย่างแน่อนในวันแห่งการพิพากษา แต่ความเป็นไปได้ในเรื่องนี้สามารถเห็นได้ในสิ่งอื่นๆ แม้ในปัจจุบัน ลองดูตัวอย่างจากต้นไม้ก็ได้ ต้นไม้ไม่มีสีเขียว แต่เมื่อมันถูกตัดและกิ่งของมันถูกเผา มันจะอยู่ในรูปอื่น นั่นคือไฟ

การเปลี่ยนรูปของสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่งเป็นความจริงที่ได้รับการพิสูจน์แล้ว ในขณะนั้น พระเจ้าทำให้สิ่งนี้เกิดขึ้นในสิ่งต่างๆ อย่างไม่กี่ตาม สำหรับมนุษย์ พระองค์จะทำให้วันพิพากษาเกิดขึ้น แต่การทำสิ่งนี้มีไว้วัตถุประสงค์เพื่อทำให้คนยอมรับความจริงนี้ มันจะมีขึ้นเพื่อลงโทษพวกเขาสำหรับการไม่ถ่อมถ่อมยอมจำนน

37. ตำแหน่ง

อัล-ศ็อฟฟาต

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วยบรรดา(ทูตสวรรค์)ผู้จัดตัวเองอยู่ใน แถวที่ชิดกัน ² และบรรดาผู้ขับไล่ (คนชั่ว)ด้วยการ ต่ำหนิ ³ และขอสาบานด้วย บรรดาผู้อ่านคำตักเตือน ⁴ พระเจ้าที่แท้จริง ของสุเจ้านั้นเป็นพระเจ้าองค์เดียว ⁵ ผู้ทรง อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและ ทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองนั้นพระผู้อภิบาล แห่ง ตะวันออกทั้งหมด⁶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ۝ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ۝ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ۝ إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ۝ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشْرِقِ ۝

⁶ หนึ่งในความลับทั้งหลายที่ถูกเปิดเผยโดยนบีมุฮัมมัดก็คือการมีอยู่ของทูตสวรรค์ ตรงนี้ มีการเอ่ยถึงคุณสมบัติสามด้านพิเศษของทูตสวรรค์ ด้านแรกคือ ทูตสวรรค์เชื่อฟังพระเจ้าอย่างสิ้นเชิงโดยไม่ลังเลหรือโต้แย้งและทำตามคำสั่งของพระเจ้า หลังจากนั้น มีมลาอิกะฮ์อีกกลุ่มหนึ่งที่ทำกรลงโทษมนุษย์ตามที่พระเจ้ากำหนดไว้ไม่ว่าจะในรูปของภัยพิบัติหรือเหตุการณ์ร้ายแรงที่จะเกิดขึ้นหรือในรูปแบบอื่นๆที่พระองค์จะกำหนด ทูตสวรรค์ยังทำหน้าที่นำคำตักเตือนมายังมนุษย์ในรูปของการบันดาลใจหรือตลใจ(อิสฮาม)และในรูปของการเปิดเผย(วะฮีย์)อีกด้วย

⁶ เราได้ประดับฟ้าชั้นล่างด้วยความสวยงามของ ดวงดาวอันมากมาย⁷ และได้ระวังรักษามันไว้จาก ซาดานทั้งหมดที่ฝ่าฝืน ⁸ พวกมันไม่สามารถฟัง ถ้อยคำของที่ซุมนุมอันสูงส่งเพราะพวกมันจะถูก ขว้างจากทุกด้าน ⁹ ถูกขับไล่ และพวกมันจะได้ รับการลงโทษตลอดกาล ¹⁰ แต่ถ้าหากมันฉกฉวย สิ่งใดไป (รู้อะไรจากที่นั่น) เปลวเพลิงที่สว่างไสว จะพุ่งติดตามมันไป⁷

إِنَّا زَيْنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ
الْكَوَاكِبِ ﴿٦﴾ وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ
مَّارِدٍ ﴿٧﴾ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ
الْأَعْلَىٰ وَيُقَذَّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ﴿٨﴾
دُحُورًا وَهُمْ عَذَابٌ وَأَصِيبٌ ﴿٩﴾ إِلَّا
مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ
ثَاقِبٌ ﴿١٠﴾

⁷ ฟ้าชั้นล่างสุด (อัลสสะมาอ์ อัลดุนยา) บางทีอาจหมายถึงส่วนของอวกาศที่อยู่ใกล้มนุษย์และที่สามารถเห็นได้ด้วยตาเปล่า สิ่งมีชีวิตเช่นภูินพยายามที่จะเข้าไปหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งที่มนุษย์ไม่รู้ แต่ในฟ้าชั้นต่ำสุดนี้เองที่ความพยายามเช่นนั้นได้ถูกขัดขวางโดยปรากฏการณ์ต่างๆ เช่น ฝนดาวตก เป็นต้น

11 ดังนั้น จงถามผู้ปฏิเสฐสัจธรรมชีวิตว่าการสร้างพวก เขาขึ้นมาฉันยากกว่าการสร้างสิ่งอื่นๆทั้งหมดที่เรา ได้สร้างขึ้นมากหรือนั้นหรือ? แท้จริง เราสร้างพวกเขา มาจากดินเหนียว 12 ไม่แปลกอะไร ในขณะที่เจ้าประหลาดใจ แต่พวกเขากำลังเหยียหยัน 13 เมื่อพวก เขาถูกเตือน พวกเขาไม่ยอมรับคำตักเตือน 14 และ เมื่อพวกเขาเห็นสัญญาณหนึ่ง พวกเขาก็พากันเหยีย หยัน 15 โดยกล่าวว่า “นี่เป็นมายากลอย่างชัดเจน” 16 “อะไรกัน เมื่อเราตายจนกลายเป็นผงธุลี และกระดูก แล้ว เราจะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพอีกครั้งหนึ่ง 17 พร้อมกับ บรรพบุรุษของพวกเราหรือนั้นหรือ?” 18 จงบอกพวก เขาว่า “ใช่ และพวกท่านจะถูกนำมามีอย่างไม่มีค่าใดๆ”^ก

فَاسْتَفْتِهِمْ أَهَمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَن
خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّن طِينٍ لَّازِبٍ
﴿١١﴾ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا
ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً
يَسْتَسْخَرُونَ ﴿١٤﴾ وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا
سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ أَعْدَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
وَعِظْمًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿١٦﴾ أَوَءَابَاؤُنَا
أَلَّاؤُونَ ﴿١٧﴾ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ
﴿١٨﴾

^ก จักรวาลที่เราสังเกตเห็นจากโลกมีความละเอียดอ่อนสลบซับซ้อนและกว้างขวางจนการสร้างมนุษย์ขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งในโลกหน้าดูเป็นงานที่เล็กกว่ามากมายเมื่อเปรียบเทียบกับกัน ตัวอย่างอันยิ่งใหญ่ของพลังแห่งการสร้างของพระเจ้าผู้ทรงสร้างนั้นปรากฏอยู่ต่อหน้าเรา ดังนั้น ทำไมมันจะเป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าผู้สร้างจะสร้างอะไรขึ้นมาในระดับที่เล็กกว่านั้น?

ในकारวิเคราะห้ร่างกายมนุษย์ ปรากฏว่าร่างกายของมนุษย์เกิดขึ้นจากการรวมกันของสิ่งทีมาจากดิน มนุษย์ถูกสร้างจากสารวัตถุที่พบได้ในดิน เช่น น้ำ แคลเซียม เหล็ก โซเดียม เป็นต้น ทั้งหมดนี้พบได้อย่างมากมายในโลกของเรา ดังนั้น โดยการใช้สารวัตถุเดียวกันที่พระเจ้าสร้างมนุษย์ พระองค์จะสร้างมนุษย์ขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งไม่ได้หรือ?

19 จะมีเสียงระเบิดแค่เพียงครั้งเดียว และพวกเขาจะได้ เห็นด้วยตาของพวกเขาเอง
 20 พวกเขาจะกล่าวว่า “บรรลัยแล้วเรา นี่คือวันแห่งการชำระบัญชี” 21 (จะมี เสียงกล่าวว่า) “นี่คือวันแห่งการตัดสินที่สุเจ้าเคยปฏิบัติ” 22 แต่เราจะกล่าวว่า “จงรวบรวมบรรดาผู้กระทำความผิดพร้อมกับผู้มีส่วนร่วม กับคนพวกนี้และสิ่งที่พวกเขา เคารพสักการะ 23 นอกไปจากพระเจ้า และจงนำพวกเขาไปสู่หนทางแห่งไฟ 24 และจงหยุดยั้งพวกเขาไว้ เพื่อการสอบสวน 25 “มีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเจ้าที่ทำให้สุเจ้าไม่สามารถช่วยเหลือกันและกันได้เล่า?” 26 ใน วันนั้น พวกเขาจะยอมจำนนอย่างสิ้นเชิง”ⁿ

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ
 يَنْظُرُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ
 الَّذِينَ ﴿٢٠﴾ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِينَ
 كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ ﴿٢١﴾ * أَحْشُرُوا
 الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا
 يَعْبُدُونَ ﴿٢٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ
 إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴿٢٣﴾ وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ
 مَسْئُولُونَ ﴿٢٤﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْصَرُونَ
 ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾

ⁿ ในโลกปัจจุบัน ฆะตกรรมของชีวิตในอนาคตหรือชีวิตในโลกหน้ามีการติดต่อสื่อสารกันเป็นปกติ แต่มนุษย์ไม่ให้ความสำคัญในเรื่องนี้ ในโลกหน้า ความจริงแห่งชีวิตในอนาคตจะทำให้มนุษย์เจ็บปวด ในตอนนั้น มนุษย์จะลืมความโหดของเขาและจะก้มลงกราบต่อหน้าพระเจ้า นี่เป็นฉากอันน่าสะพรึงกลัวอย่างไม้อาจอธิบายได้ มนุษย์จะอยู่ในสภาพอย่างไรเมื่อพวกเขาถูกรวบรวมเข้าด้วยกันเพื่อการตัดสินในวันแห่งการฟื้นคืนชีพได้ถูกอธิบายไว้ในอายะฮ์ข้างต้นนี้

27 พวกเขาจะหันมาโต้ถามซึ่งกันและกัน
 28 พวกเขาจะ กล่าวว่่า “พวกท่านได้มาหา
 เราจากทางด้านขวา” 29 พวกเขาตอบว่่า “
 เปล่าเลย พวกท่านเองต่างหากที่ไม่ศรัทธา
 30 เราไม่มีอำนาจอันใดเหนือพวกเจ้า พวก
 เจ้าเองต่างหาก ที่เป็นคนต้อริ้น 31 แต่ตอนนี้
 วาจาของพระผู้อภิบาลของเราได้เป็นความ
 จริงต่อเราแล้ว ดังนั้น จึงสมควรแล้วที่เรา จะ
 ได้ลิ้มรส(การลงโทษ) 32 เราได้ทำให้พวก
 เจ้าหลงผิด เพราะเราเองก็หลงผิดอยู่แล้ว”
 ในวันนี้ พวกเขาจะได้รับ ส่วนแบ่งในการ
 ลงโทษร่วมกัน⁷

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ
 ٢٧ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ
 ٢٨ الْيَمِينِ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا
 ٢٩ مُؤْمِنِينَ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِّنْ
 ٣٠ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ
 ٣١ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذٰٓئِقُونَ
 ٣٢ فَاَعْوَبْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غٰوِبِينَ
 فَاِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

⁷ นี่เป็นบทสนทนากระหว่างผู้นำและชุมชนของเขา ในวันที่แห่งการพิพากษา ฝ่ายหลังจะโทษว่าพวกผู้นำที่หลงผิดของพวกเขาทำให้พวกเขาต้องตกอยู่ในสภาพที่ลำบากและกล่าวว่าพวกเขาหลงผิดเพราะผู้นำของพวกเขาด้วยวิธีการต่าง ๆ นานา แต่พวกผู้นำของพวกเขาจะปฏิเสธคำกล่าวหานี้โดยกล่าวว่า “ไม่มีใครชักจูงใครให้หลงผิด พวกท่านเองต่างหากที่โอหัง ดังนั้น พวกท่านจะได้พบสิ่งที่เรากล่าวสอดคล้องกับธรรมชาติของพวกท่านและพวกท่านยอมรับมัน ความจริงแล้ว พวกท่านเองที่ปฏิบัติตามอารมณ์ปรารถนาของพวกท่านเอง เราไม่ได้บงการท่าน ทั้งสองเราล้วนผิดเท่า ๆ กัน”

ความจริงก็คือ ในวันที่แห่งการพิพากษา บรรดาผู้นำและบรรดาผู้ตามจะได้รับการปฏิบัติเหมือนกัน สิ่งที่เรียกว่าความยิ่งใหญ่ของผู้นำไม่สามารถช่วยเหลือพวกเขาได้และข้อแก้ตัวของผู้ตามที่กล่าวว่าพวกเขาไม่รู้และพวกเขาหลงผิดเพราะบรรดาผู้นำของพวกเขาไม่มีประโยชน์ใดๆเลย

34

นั่นเป็นวิธีการที่เราได้ปฏิบัติต่อผู้
 ทำความชั่ว ³⁵ เมื่อ พวกเขาถูกบอกว่า “
 ไม่มีสิ่งใดที่คุณควรแก่การเคารพ สักการะ
 นอกจากพระเจ้า” พวกเขาหันไปอย่างหึง
 ผยอง ³⁶ และกล่าวว่า “ จะให้เราทิ้งสิ่งที่เรา
 เคารพบูชาเพื่อกวีบ้า คนหนึ่งกระนั้นหรือ?”
³⁷ แน่นอน เขา (มุฮัมมัด) ได้นำ สัจธรรม
 มายืนยันถึงบรรดาศาสนทูตที่ถูกส่งมาก่อน
 หน้านี้ ³⁸ สูเจ้าจะต้องได้ลิ้มรสการลงโทษ
 อันเจ็บปวดอย่างแน่นอน ³⁹ และการลงโทษ
 ตอบแทนสูเจ้านั้นจะเป็นไปตามสิ่งที่ สูเจ้า
 ได้ทำไว้”ⁿ

إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾
 إِيَّاهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٦﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَارِكُوا
 ءَالِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ﴿٣٧﴾ بَلْ جَاءَ
 بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٨﴾ إِنَّكُمْ
 لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٩﴾ وَمَا
 تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٠﴾

ⁿ เมื่อพวกเขาถูกบอกว่าไม่มีใครควรค่าได้รับการเคารพสักการะนอกไปจากพระเจ้า พวกเขาได้
 แสดงความหึงผยองใส นี่ไม่ได้หมายความว่าพวกเขาแสดงความหึงผยองใสต่อพระเจ้า อำนาจอันยิ่งใหญ่
 ใหญ่ของพระเจ้านั้นสูงส่งเกินกว่าที่ยอมให้ใครแสดงอาการเช่นนั้น ความจริงแล้ว พวกเขาแสดง
 พฤติกรรมหึงผยองใสต่อศาสนทูตของพระองค์

พวกเขาเห็นว่าคนอื่นนำชื่อของพวกเขาใช้ในการทำชิริก(การวิงวอนต่อสิ่งอื่นร่วมกับพระเจ้า)ต่างได้รับ
 ผลกระทบจากการเรียกร้องสู่ความศรัทธาในพระองค์เดียวของนบีมุฮัมมัด ในด้านหนึ่งคือนบี
 และในอีกด้านหนึ่งคือพวกเขาผู้นำที่บูชารูปเคารพ เนื่องจากผู้คนเห็นนบีมุฮัมมัดอยู่ในสถานะที่ด้อย
 กว่าบรรดาผู้นำของพวกเขา ผู้คนส่วนใหญ่จึงไม่เมินเฉยต่อท่านโดยถือว่าท่านเป็นคนไม่มีความ
 สำคัญหรือมีความหมายใดๆ พลังของเหตุผลอยู่กับนบี แต่ความยิ่งใหญ่ที่ปรากฏต่อสายของผู้คน
 นั้นอยู่ที่บรรดาผู้นำของพวกเขาและประวัติศาสตร์ก็เต็มไปด้วยตัวอย่างที่พลังของเหตุผลนั้นด้อย
 กว่าเมื่อเผชิญกับความยิ่งใหญ่ที่ผู้คนมองเห็น

40 แต่บรรดาบ่าวที่ได้รับการคัดเลือกของพระเจ้า 41 พวกเขาจะได้รับปัจจัยยังชีพดังที่รู้แล้ว 42 นั่นคือผลไม้หลาก ชนิด และพวกเขาจะเป็นผู้มีเกียรติ 43 ในสวนสวรรค์อันรื่นรมย์ 44 พวกเขาจะนั่งบนฟูกหันหน้าเข้าหากัน 45 เครื่องดื่มจะถูกส่งผ่านไปรอบพวกเขาจากตาน้ำที่ไหลอยู่ 46 เป็นเครื่องดื่มขาวสะอาดและรสชาติอร่อยแก่บรรดาผู้ดื่มมัน 47 ไม่เป็นอันตรายต่อร่างกายของพวกเขาและไม่ทำให้พวกเขา มีนเมา 48 พวกเขาจะมีหญิงสาวบริสุทธิ์ที่มีดวงตาสวยงามและมองอย่างสงบเสียม 49 เสมือนไข่มุกที่ถูกรักษาไว้อย่างใกล้ชิด^๗

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤١﴾ أُولَٰئِكَ
 هُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤٢﴾ فَوَاكِهِ وَهُمْ
 مُكْرَمُونَ ﴿٤٣﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٤﴾
 عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿٤٥﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ
 بِكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ ﴿٤٦﴾ بَيضَاءَ لَذَّةٍ
 لِلشَّرِيبِينَ ﴿٤٧﴾ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ
 عَنْهَا يُنزَفُونَ ﴿٤٨﴾ وَعِنْدَهُمْ
 قَنَاصِرٌ مِّنَ الطَّرَفِ عِينٌ ﴿٤٩﴾ كَأَنَّهُنَّ
 بَيضٌ مَّكْنُونٌ ﴿٥٠﴾

^๗ โลกปัจจุบันเป็นโลกของการทดสอบ ที่นี้ มนุษย์ได้รับโอกาสที่จะทำอะไรได้อย่างอิสระเพื่อที่พระเจ้าจะได้แยกคนดีออกจากคนเลว คนที่พิสูจน์ด้วยคำพูดและการกระทำของพวกเขาว่าพวกเขาสมควรได้รับความสุขแห่งสวรรค์จะถูกคัดเลือกโดยพระเจ้าเพื่อวัตถุประสงค์นี้ พวกเขาจะได้รับความโปรดปรานเป็นพิเศษและพวกเขาจะถูกขอให้อยู่ในสวนที่ให้ความสุขและความสำราญแก่พวกเขาทุกอย่างตลอดไป

50 พวกเขาจะหันมาถามซึ่งกันและกัน
 51 พวกเขาคนหนึ่ง จะกล่าวว่า“ฉันมีเพื่อน
 คนหนึ่ง ⁵² ผู้เคยถามว่า ‘เจ้าเป็นคน ที่เชื่อ
 กับเขาด้วยหรือ?’ ⁵³ เมื่อเราตายจนกลายเป็น
 เป็นรูลีดิน และกระดูกไปแล้ว เราจะถูกนำไป
 สู่การพิพากษา?” ⁵⁴ ดังนั้น เขาจะกล่าวว่า
 “เราจะมองหาเขาไหม?” ⁵⁵ หลังจากนั้น เมื่อ
 เขามองลงไป เขาได้เห็นคนผู้นั้นอยู่ในกัน
 บึงของนรก ⁵⁶ เขา จึงกล่าวว่า “ ขอสาบาน
 ด้วยพระเจ้า เจ้าเกือบทำให้ฉันได้รับความ
 หายนะแล้ว ⁵⁷ ถ้าหากมิใช่ความโปรดปราน
 ของพระ ผู้อภิบาลของฉันแล้ว ฉันอาจถูกนำ
 ตัวมายังนรกอย่างแน่นอน” ⁵⁸ ดังนั้น เขาจะ
 กล่าว(กับผู้ที่ได้รับความโปรดปรานว่า) เรา
 จะ ไม่ตาย ⁵⁹ นอกไปจากการตายครั้งแรก
 ของเรากระนั้นหรือ? และเราจะไม่ถูกลงโทษ
 กระนั้นหรือ?” ⁶⁰ แท้จริง นี่คือ ชัยชนะอันยิ่งใหญ่” ⁶¹ เพื่อสิ่งเดียวกันนี้ ทุกคนจงตื่นนอน
 ต่อไปⁿ

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ
 ٥٠ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ
 ٥١ يَقُولُ أَءَأَنْتَ لِمَنْ الْمُصَدِّقِينَ ٥٢
 أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَأِنَّا
 لَمَمْدِينُونَ ٥٣ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ
 ٥٤ فَاطَّاعَ فَرَأَاهُ فِي سَوَاءٍ الْجَحِيمِ
 ٥٥ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدَتْ لُتْرِدِينِ ٥٦
 وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ
 ٥٧ الْمُحْضَرِينَ ٥٨ أَفَمَا نَحْنُ بِمَمْتِنِينَ
 ٥٩ إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ
 ٦٠ بِمُعَذِّبِينَ ٦١ إِنَّ هَذَا هُوَ الْفَوْزُ
 ٦٢ الْعَظِيمُ ٦٣ لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ
 ٦٤ الْعَامِلُونَ ٦٥

ⁿ สวรรค์จะเป็นโลกของกิจกรรมที่เต็มไปด้วยความสุขที่เต็มคำสำราญ ที่นั้นจะมีการพบกันที่นาสนใจ มีประสบแห่งความสุข มีการสนทนาที่ประเทืองปัญญาและซัดจำกัตและความไม่สบายใจทุกอย่างจะสิ้นสุดที่นั่น

การเชื่อในโลกหน้าไม่ได้หมายความว่ากรายอมรับมันแบบง่าย ๆ แต่หมายถึงการพิจารณาถึงการมีอยู่ของโลกหน้าว่าเป็นความจริงและมีความสำคัญมากจนแนวความคิดในเรื่องนี้มีอยู่ตลอดชีวิตของเขาและเขาต้องเตรียมตัวที่จะเสี่ยงทุกอย่างเพื่อมัน บรรดาผู้คิดถึงผู้ศรัทธาที่มีความสำนึกในเรื่องโลกหน้าว่าเป็นคนบ้าจะประหลาดใจเมื่อได้เห็นความสำเร็จของพวกเขาในโลกหน้า ในทางตรงข้าม บรรดาผู้ศรัทธาในโลกหน้าเองจะประหลาดใจที่เห็นความดั่งามของตัวเอง และพบว่ามันยากที่จะเชื่อว่าพระเจ้าจะตอบแทนรางวัลแก่พวกเขาอย่างมากมายสำหรับการทำความดีเพียงเล็กน้อยของพวกเขา มันแปลกอย่างไรที่คนไม่ได้รับความเจ็บปวดอะไรจะได้รับรางวัลตอบแทนเช่นนั้นและคนที่ไม่ได้ทำกรงานที่ดีที่จะช่วยให้เขาได้รับสวรรค์

62 “นั่นเป็นการต้อนรับที่ดีกว่า หรือว่าต้น
ชั๊กกูม⁶³ ที่เรา ได้ทำมันให้เป็นการทดสอบ
อย่างหนึ่งสำหรับคนทำผิด⁶⁴ เพราะมัน
เป็นต้นไม้ที่เติบโตมาจากกันบึงของนรก⁶⁵
และผลของมันเหมือนกับหัวของชาตาน⁶⁶
พวกเขา จะได้กินจากมันจนกระทั่งเต็ม
ท้อง⁶⁷ หลังจากนั้น พวกเขาจะได้ดื่ม
น้ำเดือด⁶⁸ หลังจากนั้น พวกเขาจะกลับไป
ไปยังนรกอีก⁶⁹ พวกเขาพบว่าบรรพบุรุษ
ของพวกเขาหลง ผิด⁷⁰ แล้วพวกเขายัง
กระตือรือร้นดำเนินรอยตามคน เหล่านั้น⁷¹
แน่นอน คนส่วนใหญ่ก่อนหน้าพวกเขา
ได้ หลงผิด⁷² ถึงแม้เราได้ส่งผู้เตือนหลาย
คนไปยังพวกเขา แล้ว⁷³ ตอนนั้นดูกันเอง
คิดว่าบรรดาผู้ถูกตักเตือนนั้นได้ พบจุดจบ
ของพวกเขาอย่างไร⁷⁴ แต่ปวงบ่าวที่พระเจ้า
ทรงคัดเลือกไว้มิใช่เช่นนั้น⁷

أَذْلِكَ خَيْرٌ نُزْلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقْوَمِ ﴿٦٢﴾
إِنَّا جَعَلْنَهَا فَتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾
شَجَرَةُ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾
طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيْطَانِ ﴿٦٥﴾
فَإِنَّهُمْ لَأَكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ مِنْهَا
الْبُطُونَ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا
مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرَجِعَهُمْ لِإِلَى
الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ
ضَالِّينَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّرْعُونَ ﴿٧٠﴾
وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧١﴾
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُّنذِرِينَ ﴿٧٢﴾
فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذِرِينَ ﴿٧٣﴾
إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾

⁷ คัมภีร์กุรอานกล่าวว่าในนรกมีต้นชั๊กกูมอยู่และชาวนรกจะได้กินผลของมันเมื่อพวกเขาเต็มไปด้วย
ความหิว (ดูกุรอาน 56:52)

เมื่ออายะฮ์นี้ถูกประทานมา ผู้คนอาหรับในสมัยโบราณได้เริ่มหัวเราะเยาะ หัวหน้าชาวเมืองคนหนึ่ง
กล่าวว่า “ต้นไม้จะเติบโตในไฟนรกได้อย่างไร?” หัวหน้าอีกคนหนึ่งกล่าวว่า “มุฮัมมัดกำลังทำให้เรา
ตกใจกลัวโดยพูดถึงต้นชั๊กกูมทั้งๆที่ความจริงแล้ว อินทผลัมและเนยถูกเรียกว่าชั๊กกูมในภาษาเบอร์
เบอร์” อับดุลอะฮ์ลได้พาใครบางคนกลับมาที่บ้านและสั่งให้หญิงรับใช้ของเขานำอินทผลัมและเนยออก
มา เมื่อสองสิ่งถูกนำมาให้เขาแล้ว เขาได้กล่าวกับผู้ที่มากับเขาว่า “กินนี่ซะ นี่คือชั๊กกูมที่มุฮัมมัด
กำลังข่มขู่พวกท่าน” (ตฟซีร์ อัลมัซฮารี)

คำพูดของกุรอานได้ถูกนำไปใช้อย่างผิดโดยบรรดาผู้ปฏิบัติเสฐัสธรรมเพื่อแสดงให้เห็นว่ากุรอานเป็น
สิ่งที่ไม่มีความหวัง พระเจ้าอาจจะเว้นจากการใช้คำพูดที่จะทำให้ผู้ปฏิบัติเสฐัสธรรมมีโอกาสที่จะหนีบอก
เรื่องไม่จำเป็นขึ้นมา แต่พระองค์ไม่ทำเช่นนั้น เหตุผลก็คือว่าเป็นการสร้างสถานการณ์ขึ้นมาเพื่อ
เป็นการทดสอบมนุษย์ เพื่อที่จะได้รับความรอดพ้น เขาต้องพิสูจน์ว่าโดยการหลีกเลี่ยงเรื่องที่ไม่
จำเป็น เขาได้ให้ความสนใจอย่างเต็มที่ต่อเสฐัสธรรมแล้ว โดยการหลีกเลี่ยงความเข้าใจผิด เขาได้ค้น
พบวัตถุประสงคฺ์ที่แท้จริงของการให้เหตุผลโต้แย้งแล้ว เขาได้ให้ความสนใจทั้งหมดไปที่ความจริง
ทั้งหลายแล้ว ถึงแม้ว่าเขามีโอกาสที่จะถูกเบี่ยงเบนไปจากความจริงเหล่านี้

คนที่พระเจ้าเลือกเพียงไม่กี่คนคือคนที่อยู่เหนือศาสนาที่ปฏิบัติตามๆกันมาและค้นพบเสฐัสธรรมที่แท้
จริง คนที่อยู่เหนือสิ่งที่มีมองเห็นภายนอกและรู้ความหมายที่แท้จริงของสิ่งที่เกิดขึ้น คนที่ยอมรับ
ตัวแทนของพระเจ้าและเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือเขา

75 นูฮฺได้ร้องขอต่อเรา และดูซิว่าการตอบรับ
 ของเรานั้น ดีเลิศเช่นไร⁷⁶ เราได้ช่วยเขาและ
 คนของเขาให้พ้นจาก ความทุกข์อันมหันต์⁷⁷
 และเราได้ทำให้ลูกหลานของเขา รอด
 ชีวิต⁷⁸ เราได้ทิ้งเรื่องราวของเขาไว้ให้คน
 รุ่นหลัง เอย์ถึง⁷⁹ ศานติจงมีแด่นูฮฺในหมู่ชาว
 โลก⁸⁰ นั่นเป็น วิธีการที่เราตอบแทนบรรดา
 ผู้ทำความดี⁸¹ แท้จริง นูฮฺเป็นหนึ่งในบรรดา
 บ่าวผู้ศรัทธาของเรา⁸² เราได้ ทำให้คนอื่น ๆ
 จมหน้าตาย⁷

وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾
 وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾
 وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾
 وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾
 سَلَّمْنَا عَلَى نُوْحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾
 إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾
 إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ
 أَعْرَضْنَا الْآخِرِينَ ﴿٨٢﴾

⁷ เมื่อคนของโนอาห์(นบีนูฮฺ)หันมาต่อต้านเขา เขาได้วิงวอนต่อพระเจ้าให้ช่วยเขาในการต่อสู้กับคน
 เหล่านั้น พระเจ้าได้ช่วยเขาขจัดความยากลำบากต่างๆ นี่เป็นการชี้ว่าเมื่อบ่าวของพระเจ้าวิงวอน
 ต่อพระองค์ เขาจะได้รับการตอบรับในทางบวก แต่การตอบรับเช่นนั้นจะตามมาหลังจากการต่อสู้
 อย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยของผู้วิงวอน โนอาห์พยายามเผยแพร่ศาสน์ของพระเจ้าเป็นเวลาเก้าร้อยห้า
 สิบบปีด้วยความอดทนโดยอาศัยสติปัญญาและความปรารถนาดีต่อผู้คนของเขา หลังจากเวลาผ่านไป
 นานโดยที่ไม่มีอะไรดีขึ้น ในที่สุด โนอาห์จึงได้วิงวอนขอต่อพระเจ้าให้เป็นผู้ช่วยเหลือเขา

บรรดาผู้ต่อต้านโนอาห์ถูกทำลายโดยการจมหน้าตายทั้งเผ่าพันธุ์ในน้ำท่วมครั้งใหญ่ ประชากรรุ่นต่อ
 มาได้เกิดขึ้นจากผู้คนเพียงไม่กี่คนที่ช่วยเหลือให้รอดชีวิตพร้อมกับเขาในเรือ

83 อิบรอฮีมก็เป็นหนึ่งในบรรดาผู้มีความศรัทธาเดียวกัน 84 เขาได้เข้าหาพระผู้อภิบาลของเขาด้วยหัวใจที่สงบ 85 เขาได้กล่าวแก่บิดาของเขาและผู้คนของเขาว่า “ดูซิ พวกท่านเคารพบูชาอะไรกันนี้? 86 พวกท่านรับใช้เทวรูป เหล่านั้นแทนพระเจ้ากระนั้นหรือ? 87 พวกท่านคิดอะไร ในเรื่องพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก?”ⁿ

﴿ وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لِإِبْرَاهِيمَ ﴾
 إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ إِذْ قَالَ
 لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾
 أَيُّفَكَاءَ إِلَهاتِهِ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾
 ﴿فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿٨٧﴾

ⁿ อับราฮัม(หรือหนีอับรอฮีม)เป็นผู้นับถือศาสนาเหมือนโนอาห์ บรรดานบีทั้งหมดถูกส่งมาเพื่อที่มนุษย์จะได้รู้เกี่ยวกับแผนการสร้างของพระเจ้าได้รับเป้าหมายของการขัดเกลาตัวเองในช่วงเวลา ก่อนตายของเขา พระเจ้าสร้างมนุษย์และส่งเขายังโลกนี้พร้อมกับธรรมชาติที่ติงาม เขาต้องผ่านการทดสอบด้วยการต่อต้านแรงเย้ายวนของโลกนี้และไปปรากฏตัวหน้าพระเจ้าหลังจากที่รักษาตัวเองให้พ้นจากอารมณ์ต้องการขึ้นพื้นฐานของตัวเองและการล่อลวงของซาตาน วิญญาณเช่นนี้จะได้รับการต้อนรับเข้าสู่สวรรค์

การนำสิ่งใดมาเป็นหุ้นส่วนกับพระเจ้า(การทำชิริก)เท่ากับการดูถูกพระเจ้า การทำเช่นนี้ทำให้มนุษย์ไม่อาจพบว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงยิ่งใหญ่ที่สุดและนั่นคือเหตุผลว่าทำไมเขาจึงหลงอยู่ในสิ่งที่เรียกว่าความยิ่งใหญ่อื่น ๆ และถลำตัวไปสู่การเคารพสักการะมัน

88 หลังจากนั้น เขาได้มองไปที่ดวงดาว
89 และเขากล่าวว่า “ฉันไม่สบายจริงๆ”
90 ดังนั้น พวกเขาจึงหันหลังให้เขา แล้ว
จากไป 91 (เมื่อคนเหล่านั้นไม่อยู่) เขาได้
ลอบเข้าไป ยังเทวรูปเหล่านั้นและกล่าวว่า
“ทำไมพวกเจ้าไม่กิน?” 92 เป็นอะไรไปแล้ว
พวกเจ้าถึงไม่พูด?” 93 หลังจากนั้นเขาได้
ตรงเข้าไปฟาดเทวรูปเหล่านั้นด้วยมือขวา
94 (เมื่อผู้คนกลับ มา) พวกเขารีบตรงมาหาอิ
บรอฮีม 95 แต่เขากล่าวว่า “พวก ท่านเคารพ
บูชาสิ่งที่พวกท่านแกะสลักมันด้วยมือของ
พวก ท่านเองกระนั้นหรือ? 96 ทั้งๆที่พระเจ้า
ทรงสร้างพวกท่าน ขึ้นมาเช่นเดียวกับสิ่งที่
พวกท่านทำขึ้นมา?” 97 พวกเขา จึงกล่าว
ว่า “จงเตรียมสถานที่เผ่าไว้สำหรับเราแล้ว
โยน เขาลงไปในไฟที่กำลังลุก” 98 พวกเขา
ต้องการทำร้ายเขา แต่เราได้ทำให้พวกเขา
ต้องพ่ายแพ้ 99 อิบรอฮีมได้กล่าวว่า “ฉัน
จะไปหาพระผู้อภิบาลของฉันพระองค์ที่จะ
ทรงนำทาง ฉันอย่างแน่นอน 100 โอ้พระผู้
อภิบาลของฉัน โปรดทรง ประทานบุตรที่จะ
เป็นคนดีแก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด” 101 เรา ได้
แจ้งข่าวดีแก่เขาว่าเขาจะมีลูกชายที่มีความ
อดทนและมีขันติธรรมคนหนึ่ง⁷

فَنظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٣٨﴾ فَقَالَ إِنِّي
سَقِيمٌ ﴿٣٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٤٠﴾
فَرَاغَ إِلَىٰ آيَاتِ آلِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ
﴿٤١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٤٢﴾ فَرَاغَ
عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٤٣﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ
يَزْفُونَ ﴿٤٤﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ
﴿٤٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٤٦﴾
قَالُوا أَبْنَاؤُا لَهُ بُنِينًا فَأَلْقُوهُ فِي
الْحَجِيمِ ﴿٤٧﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا
فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ إِنِّي
ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيِّدِينَ ﴿٤٩﴾ رَبِّ هَبْ
لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ
حَلِيمٍ ﴿٥١﴾

⁷ บางที คนในชุมชนของอับราฮัมกำลังออกไปร่วมงานเฉลิมฉลองอะไรบางอย่าง คนในครอบครัว
ของเขาจึงชวนเขาไปร่วมงานด้วย แต่เขาหาทางแก้ตัวที่จะไม่ไป เมื่อผู้คนทั้งหมดออกไปนอก
เมืองแล้ว เขาได้เข้าไปในวิหารตอนกลางคืนและทำลายรูปเคารพทั้งหมดที่มีอยู่ในนั้น เป็นเรื่อง
สำคัญที่ต้องจำไว้ตรงนี้ว่าอับราฮัมได้ทำเช่นนั้นหลังจากที่การเชิญชวนด้วยเหตุผลอย่างต่อเนื่องไม่
บังเกิดผลใดๆแล้ว เมื่อคนของเขาไม่รู้หรือไม่ยอมรับความเป็นพระเจ้าจอมปลอมของสิ่งที่พวกเขา
กราบไหว้บูชาโดยวิธีการใช้เหตุผลแล้ว การที่อับราฮัมบุรูปเคารพเหล่านั้นก็เพื่อแสดงให้เห็นว่ารูป
เคารพเหล่านั้นเป็นสิ่งหลอกลวง ถ้าหากรูปเคารพเหล่านั้นเป็นพระเจ้าที่แท้จริง รูปเคารพเหล่านั้นก็
น่าจะป้องกันตัวเองได้

นี่เป็นสิ่งทำให้คนในชุมชนของอับราฮัมโกรธจัดจนพวกเขาตัดสินใจฆ่าเขาและโยนเขาเข้าไปในกอง
ไฟ แต่พระเจ้าได้ช่วยเขาให้พ้นจากการถูกเผา หลังจากนั้น เขาได้ออกจากเมโสโปเตเมีย(ตอนนี้เป็น
อิรัก)บ้านเกิดเมืองนอน ในตอนนั้น เขาได้วิงวอนต่อพระเจ้าว่า “โอ้พระเจ้า โปรดประทานลูกหลาน
ที่ดีแก่ฉันเพื่อที่ฉันจะทำให้เขาเป็นผู้ศรัทธาที่จะมาปฏิบัติภารกิจเผยแผ่สิ่งสอนเรื่องความเป็นหนึ่ง
เดียวของพระเจ้า”

102 และเมื่อลูกของเขาเติบโตขึ้นถึงวัยที่จะทำงานกับเขา (วันหนึ่ง) อิบรอฮีมได้กล่าวแก่เขาว่า “ลูกรัก พ่อได้เห็นเห็น ว่าพ่อกำลังเชื่อเดเจ้า บอกพ่อหน่อยซิว่าเจ้าคิดอย่างไร?” เขากล่าวว่า “พ่อครับ พ่อจะทำตามที่ได้ถูกบัญญัติ หากพระเจ้าทรงประสงค์แล้ว พ่อจะพบวาจันเป็นหนึ่ง ในบรรดาผู้ออกทน 103 เมื่อทั้งสองยอมจำนนต่อพระเจ้า แล้ว อิบรอฮีมได้ให้ลูกชายของเขาเน้งกัมหัวลงกับพื้น 104 เราได้เรียกเขา “ อิบรอฮีม 105 เจ้าได้ปฏิบัติตาม ความฝันแล้ว” เช่นนั้นแหละที่เราตอบแทนบรรดาผู้ทำ ความดี 106 แท้จริงแล้ว นี่คือการทดสอบอันชัดเจน” 107 เราได้ให้ลูกชายของเขาสำหรับการพลีอันยิ่งใหญ่ 108 และเราได้ทิ้งเขาไว้เพื่อให้(ผู้ปฏิบัติตาม) กลุ่มหนึ่ง ในหมู่ชนรุ่นหลังได้สืบทอดต่อจากเขา 109 “ศานติแด่ อิบรอฮีม” 110 นั้นเป็นวิธีการที่เราตอบแทนบรรดาผู้ ทำความดี 111 แท้จริงเขาเป็นบ่าวผู้ศรัทธาของเรา คนหนึ่ง 112 เราได้แจ้งข่าวดีแก่เขาถึงเรื่องอิสฮาก ซึ่ง เป็นนบีคนหนึ่ง ในบรรดาผู้ทรงคุณธรรม 113 และเรา ได้ประทานความจำเริญแก่เขา เช่นเดียวกับอิสฮาก และ ในหมู่ลูกหลานของพวกเขาอันมีบางคนที่มีคุณธรรม ความดีและบางคนเป็นผู้อธรรมต่อตัวเองอย่างชัดเจนⁿ

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَؤُا اِنِّى
 اَرى فِى الْمَنَامِ اَنِّى اَذْحِكُ فَانظُرْ مَاذَا
 تَرى قَالَ يَتَابَتِ اَفْعَلُ مَا تُوْمَرُ
 سَتَجِدُنِى اِنْ شَاءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ
 ﴿١٠٣﴾ فَلَمَّا اَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِيْنَ ﴿١٠٤﴾
 وَنَدَيْنَهُ اَنْ يَتَابِرْهِيْمُ ﴿١٠٥﴾ قَدْ
 صَدَقْتَ الرَّؤْيَا اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى
 الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٠٦﴾ اِنَّ هٰذَا هُوَ
 الْبَلْتُوَا الْمَيِّنُ ﴿١٠٧﴾ وَفَدَيْنَهُ بِذَبْحِ
 عَظِيْمٍ ﴿١٠٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى الْاٰخِرِيْنَ
 ﴿١٠٩﴾ سَلَمٌ عَلٰى اِبْرٰهِيْمَ ﴿١١٠﴾ كَذٰلِكَ
 نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١١١﴾ اِنَّهُ مِنْ
 عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٢﴾ وَبَشَرْنٰهُ
 بِاسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١٣﴾
 وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلٰى اِسْحَاقَ وَمِنْ
 ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظٰلِمٌ لِّنَفْسِهٖ
 مُبِيْنٌ ﴿١١٤﴾

ⁿ ในสมัยของอับรอฮีม การเคารพกราบไหว้รูปเคารพเป็นที่ปฏิบัติกันแพร่หลายและสืบทอดกันมายาวนาน ในช่วงเวลานี้ เด็กคนใดที่เกิดในสภาพสังคมเช่นนั้นย่อมจะได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อมและซึมซับรับเอาความเชื่อในลัทธิกราบไหว้รูปเคารพจนไม่มีความพยายามใดๆแม้แต่ในระดับนบีจะสามารถดึงเด็กคนนั้นออกมาจากความเชื่อดังกล่าวได้เป็นผลสำเร็จ เมื่ออับรอฮีมออกไปจากอิรักหลังจากที่ต้องต่อสู้ในการเผยแพร่ความศรัทธาในพระเจ้ามาเป็นเวลานาน มีผู้ศรัทธาเพียงสองคนเท่านั้นที่อยู่กับเขา นั่นคือซาร่าห์ภรรยาของเขาและลูกุลูกพี่ลูกน้องของเขา

ผู้คนไม่ปฏิบัติตามแนวความคิดเรื่องความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้าถึงแม้อับรอฮีมพยายามต่อสู้เพื่อสร้างความเข้าใจอย่างหนักก็ตาม ดังนั้น พระเจ้าจึงได้วางแผนให้มีเผ่าพันธุ์ใหม่เกิดขึ้นและห่างไกลจากบรรยากาศแห่งการกราบไหว้รูปเคารพ ด้วยเหตุนี้ พื้นที่บริเวณอียูซจึงถูกเลือกขึ้นมาพื้นที่เป็นที่แห้งแล้ง ไม่มีพืชผักใดๆและห่างไกลจากผู้คน พระเจ้าวางแผนให้มีใครคนหนึ่งที่ศรัทธาในพระเจ้าตั้งถิ่นฐานที่นี่และคนผู้นั้นจะเป็นต้นกำเนิดของเผ่าพันธุ์ที่บริสุทธิ์ ▶

114 เราได้ประทานความโปรดปรานแก่โมเสส และฮารูน 115 เราได้ช่วยเหลือเขาทั้งสอง และคนของเขาให้พ้น จากทุกภัยอันยิ่งใหญ่ 116 เราได้ช่วยเหลือพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงเป็นผู้ได้รับชัยชนะ 117 และเราได้ ประทานคัมภีร์ที่ชัดเจนแก่เขาทั้งสอง 118 และได้นำ เขาทั้งสองไปสู่ทางที่เที่ยงตรง 119 และเราได้ทั้งคน ทั้งสองไว้เพื่อให้มี(ผู้ปฏิบัติตาม)กลุ่มหนึ่งในหมู่ชนรุ่น หลัง ได้สืบทอดต่อจากเขาทั้งสอง 120 “ศานติ แด่โมเสส และฮารูน” 121 เช่นนั้นแหละที่เรา ตอบแทนบรรดาผู้ ทำความดี 122 แท้จริง แล้วเขาทั้งสองเป็นบ่าวผู้ศรัทธา ของเรา^ก

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١١٤﴾
 وَجَيَّبْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ
 الْعَظِيمِ ﴿١١٥﴾ وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ
 الْغَالِبِينَ ﴿١١٦﴾ وَأَتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ
 الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ
 الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي
 الْأَخْرَبِ ﴿١١٩﴾ سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ
 وَهَارُونَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي
 الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾

อิญาซ(มักกะฮฺและมะดีนะฮฺ)เป็นทะเลทรายที่ปราศจากน้ำและการนำไครมาตั้งถิ่นฐานในสภาพแวดล้อมที่กันดารเช่นนั้นเท่ากับการบรูชายัญเขาทั้งเป็น แต่พระเจ้าได้สั่งให้อับราฮัมนำอิสมาอีล ลูกชายของเขามาเป็นสิ่งพลีถวายต่อพระองค์และอับราฮัมก็ยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระองค์ ด้วยความเชื่อฟัง

ลูกชายคนที่สองของอับราฮัมคืออิสฮาก ความเป็นบีเกิดขึ้นต่อเนื่องกันมาในสายลูกหลานของอิสฮากจนกระทั่งการมาของนบีคนสุดท้ายที่เป็นลูกหลานในเชื้อสายของอิสมาอีล และนบีมุฮัมมัดผู้เองที่ได้ทำการปฏิวัติทำลายลัทธิการกราบไหว้รูปเคารพที่เป็นแนวความคิดหลักของคนในสมัยนั้น

^ก พระเจ้าได้ช่วยโมเสสและคนของเขาให้พ้นจากการกดขี่ของฟาโรห์ สิ่งนี้เกิดขึ้นได้ก็โดยการทำงานเผยแผ่ชีวชนสู่สังฆธรรมโดยโมเสส เขาเผยแผ่สังฆธรรมต่อหน้าฟาโรห์ หลังจากเสร็จสิ้นภารกิจเผยแผ่ของเขาแล้วก็ถึงเวลาที่ฟาโรห์จะถูกประกาศว่าเป็นคนผิดและถูกทำลาย ส่วนดมเสสและชุมชนของเขาได้รับชัยชนะและมีอำนาจขึ้นมา

ในบริบทนี้ ความหมายหนึ่งของข้อความที่ว่า “นำเขาทั้งสองไปสู่ทางที่เที่ยงตรง” คือการประทานวิธีการแก้ปัญหาเรื่องฟาโรห์ให้แก่โมเสสและอาโรน ถึงแม้ว่านี่คือปัญหาที่เกิดขึ้นในระดับชุมชน แต่การแก้ปัญหาขึ้นอยู่กับการนำสาส์นของพระเจ้า ดังนั้น ชัยชนะและอำนาจที่พวกเขาได้รับจึงเป็นผลมาจากความพยายามเผยแผ่สังฆธรรม ไม่ได้มาจากการต่อสู้ระดับใดหรือการบฏต่อฟาโรห์ในความหมายปกติทั่วไป

123 อิลยาส(เอลียาห์)นั้นเป็นหนึ่งในบรรดา
 ศาสนทูต 124 เขาได้พูดกับคนของเขา
 ว่า “พวกท่านไม่เกรงกลัว (พระเจ้า)หรือ ?
 125 พวกท่านวิงวอนต่อบาลและทอด ทิ้ง
 ผู้ตีเหล็กที่สุดแห่งบรรดาผู้สร้าง 126 นั่นคือ
 พระเจ้า พระผู้อภิบาลของพวกท่านและพระ
 ผู้อภิบาลของบรรดา บรรพบุรุษของพวก
 ท่านกระนั้นหรือ?” 127 แต่พวกเขา ปฏิเสธ
 เขา ดังนั้น พวกเขาจะต้องถูกลงโทษอย่าง
 แน่นนอน 128 ยกเว้นบรรดาบ่าวผู้ได้รับการ
 คัดเลือกของพระเจ้า 129 ดังนั้น เราจึงได้
 ทิ้งเขาไว้ให้มี(ผู้ปฏิบัติตาม)กลุ่ม หนึ่งในหมู่
 คนรุ่นหลังได้สืบทอดต่อจากเขา 130 “สานติ
 จงมีแต่อิลยาสและคนของเขา” 131 เช่นนั้น
 แหละที่เรา ตอบแทนผู้ทำความดี 132 แท้จริง
 เขาเป็นคนหนึ่งใน บรรดาบ่าวผู้ศรัทธาของ
 เราⁿ

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۚ إِذْ
 قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ۚ أَتَدْعُونَ
 بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ۚ
 اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ ۚ
 فَكَذَّبُوهٗ فَأَيُّكُمْ لَمُحْضَرُونَ ۚ
 إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمَخْلُصِينَ ۚ
 وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ سَلْمًا
 عَلَىٰ آلِ يَاسِينَ ۚ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي
 الْمُحْسِنِينَ ۚ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا
 الْمُؤْمِنِينَ ۚ

ⁿ อิลยาส(เอลียาห์หรือเอลีเยส) อาจเป็นลูกหลานของอาโรน(นบีฮารุน) เขามีชีวิตอยู่ในศตวรรษ
 ที่เก่าก่อนคริสตกาลในตอนนี้อิสราเอล(ปาเลสไตน์)ถูกปกครองโดยอาอับบักษัตริย์ชาวยิว ในขณะที่
 เลบานอนถูกปกครองโดยชาวโพนีเซียนที่เคารพกราบไหว้เทวรูปบาล อาอับได้แต่งงานกับลูกสาว
 ของกษัตริย์เลบานอน หลังจากแต่งงาน เขาตกอยู่ใต้อิทธิพลของภรรยา หลังจากนั้น ชาวยิวก็เริ่ม
 หันมากราบไหว้บูชาเทวรูปบาล ดังนั้น นบีอิลยาสจึงได้เรียกร่องชาวยิวให้หันมาเคารพสักการะ
 พระเจ้าองค์เดียวซึ่งเป็นศาสนาเดิมของบรรพบุรุษของพวกเขา รายละเอียดเรื่องราวของเอลียาห์ถูก
 กล่าวไว้ในคัมภีร์ไบเบิล

มีชาวยิวเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่สนับสนุนอิลยาสในการปฏิบัติภารกิจของเขาในขณะที่หลายคนต่อ
 ต้านเขาจนถึงขนาดวางแผนสังหารเขา แต่อิลยาสมีสถานะสูงในหมู่ชาวยิว ตอนนั้น ในประวัติศาสตร์
 ของชาวยิว เขาจึงถูกถือว่าเป็นนบีผู้ยิ่งใหญ่คนหนึ่ง

133 ลูฏก็เป็นหนึ่งในบรรดาศาสนทูต 134
 เราได้ช่วยเขา และคนของเขาให้รอดชีวิต
 135 ยกเว้นหญิงแก่คนหนึ่ง ที่อยู่ข้างหลัง
 136 และเราได้ทำลายคนอื่น ๆ จนหมดสิ้น
 137 สูเจ้าเดินผ่านซากปรักหักพังของพวกเขา
 เขาทั้งยามเช้า 138 และยามค่ำแล้วสูเจ้ายังไม่คิดอีกหรือ?ⁿ

وَإِنَّ لُوطًا لَّمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾ إِذْ
 جَاءَهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾ إِلَّا
 عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا
 الْأَخْرِينَ ﴿١٣٦﴾ وَإِنكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ
 مُصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾ وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا
 تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾

ⁿ ลูฏ(โลท)เป็นลูกพี่ลูกน้องของอับราฮัม เขาถูกส่งไปให้ทางนำแก่ชาวเมืองโซดอมและโกมอร์ราห์ (ในบริเวณทะเลสาบเดดซี) ผู้คนที่อาศัยอยู่ในบริเวณนี้หมกมุ่นอยู่ในการกราบไหว้บูชาสิ่งอื่นออกไปจากพระเจ้า พวกเขาไม่ยอมรับทางนำของลูฏ ในที่สุด พวกเขาต้องเผชิญกับความกริ้วของพระเจ้า และทั้งหมดยกเว้นลูฏกับผิดติดตามเขาเท่านั้น

139 ยูनुสก็เป็นคนหนึ่งในบรรดาศาสนทูต
 140 จงนี้ก็ถึง เมื่อตอนที่เขาหนีไปยังเรือที่
 บรรทุกจนเต็มเพียบ ¹⁴¹ แล้ว พวกเขาได้
 ร่วมกันเสี่ยงทายและเขาเป็นผู้แพ้ ¹⁴² และ
 ปลาตัวใหญ่ก็ได้กลืนเขาลงไปในขณะที่เขา
 ดำหนิตัวเอง ¹⁴³ ถ้าหากเขามีได้เป็นหนึ่งใน
 ในบรรดาผู้ยอมรับความเกรียงไกรของ
 พระเจ้า ¹⁴⁴ แน่หนอน เขาจะต้องอยู่ในท้อง
 ปลาตัว นั้นไปจนกระทั่งวันแห่งการฟื้น
 คืนชีพ ¹⁴⁵ แต่ต่อมาเรา ได้ทำให้เขาถูกโยน
 ไปบนชายฝั่งในสภาพที่ป่วย ¹⁴⁶ และเราได้
 ทำให้มีไม้เลื้อยขึ้นปกคลุมตัวเขา ¹⁴⁷ หลัง
 จากนั้น เราได้ส่งเขาไปในฐานะศาสนทูต
 ยังหมู่คนจำนวนแสนหรือ มากกว่านั้น ¹⁴⁸
 และคนเหล่านั้นได้ศรัทธาในเขาและเรา ได้
 ปลอญพวกเขาให้มีชีวิตจนกระทั่งถึงเวลา
 หนึ่ง⁷

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾ إِذْ أَبَقَ
 إِلَى الْفُلِكَ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾ فَسَاهَمَ
 فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾ فَالْتَقَمَهُ
 الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ
 مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ
 إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾ * فَنبَذْنَاهُ
 بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ
 شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى
 مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾ فَآمَنُوا
 فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٨﴾

⁷ ยูनुส(โยนาห์)มีชีวิตอยู่ในศตวรรษที่แปดก่อนคริสตกาล เขาถูกแต่งตั้งให้เป็นนบีและถูกส่งไปยังเมืองนิเนเวห์ในอิรัก หลังจากทำหน้าที่เผยแผ่ศีลธรรมเป็นระยะเวลาหนึ่ง เขาเริ่มสรุปว่าคนของเขาไม่ยอมรับความศรัทธา เขาจึงออกมาจากเมือง ระหว่างการเดินทาง เขาได้ขึ้นเรือลำหนึ่ง บางทีอาจเป็นบนฝั่งแม่น้ำไทกริส แต่เรือบรรทุกน้ำหนักเกิน เมื่อออกไปได้ครึ่งทาง คนในเรือกลัวว่าเรืออาจจะจม ดังนั้น เพื่อที่จะให้เรือเบาลง จึงมีการเสี่ยงทายกันว่าใครจะต้องถูกโยนออกจากเรือ ผลปรากฏว่าการเสี่ยงทายได้ชื่อของยูनुส ลูกเรือจึงจับเขาโยนออกจากเรือ หลังจากนั้น พระเจ้าได้บัญชาให้ปลาตัวใหญ่ตัวหนึ่งมากลืนเขาเข้าไปและนำเขาไปคายออกบนฝั่งแม่น้ำ เนื่องจากยูनुสทั้งผู้คนของเขา ก่อนเวลา พระเจ้าจึงใช้วิธีการนี้ทำให้เขากลับไปยังผู้คนของเขา ยูनुสได้กลับไปยังเมืองของเขา และเริ่มเผยแผ่สั่งสอนผู้คนอีกครั้งหนึ่ง ผลที่ตามมาคือผู้คนจำนวนหนึ่งแสนสองหมื่นห้าพันคนในเมืองและรอบเมืองได้กลายเป็นผู้ศรัทธา

เหตุการณ์นี้แสดงให้เห็นว่ามันเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เผยแผ่ศีลธรรมที่จะต้องอดทนถึงแม้ในเวลาทีผู้คนในชุมชนของเขาจะเป็นศัตรูต่อเขาก็ตาม

149 ที่นี้ จงถามพวกเขาซิว่าพระผู้อภิบาล
ของเจ้ามี ลูกสาวหลายคนในขณะที่พวกเขา
มีลูกชายหลายคน กระนั้นหรือ? ¹⁵⁰ เราได้
สร้างทูตสวรรค์เป็นเพศหญิง และพวกเขา
รู้เห็นการสร้างกระนั้นหรือ? ¹⁵¹ ความจริง
แล้ว มันเป็นการสร้างเรื่องเท็จของพวกเขา
ขึ้นมาเมื่อ พวกเขากล่าวว่า ¹⁵² “พระเจ้า
ทรงมีบุตร” พวกเขา กล่าวเท็จทั้งสิ้น
¹⁵³ พระเจ้าจะทรงเลือกบุตรสาวแทน บุตร
ชายกระนั้นหรือ? ¹⁵⁴ สูเจ้าเป็นอะไรไป?
ทำไม สูเจ้าจึงตัดสินเช่นนั้น? ¹⁵⁵ สูเจ้าไม่
คิดบ้างเลยกระนั้น หรือ? ¹⁵⁶ หรือถ้าสูเจ้ามี
หลักฐานที่ชัดแจ้งอันใดใน เรื่องนี้ ¹⁵⁷ สูเจ้า
ก็จงนำคัมภีร์ของสูเจ้ามาถ้าสูเจ้าพูด ความ
จริงⁿ

فَأَسْتَفْتِيَهُمُ أَلرَّبُّكَ أَلْبَنَاتُ وَلَهُمُ
الْبُنُونَ ﴿١٤٩﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ
إِنثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾ أَلَا إِنَّمِ
مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾ وَلدَ اللّٰه
وَالِئِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ
عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ
تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ أَمْ
لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِينٌ ﴿١٥٦﴾ فَآتُوا
بِكْتٰبِكُمْ إِن كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿١٥٧﴾

ⁿ การล่อลวงของซาตานประกอบการอธิบายความหมายอย่างผิดๆและการที่มนุษย์เข้าไปตดเสริม
เติมแต่ง ทำให้ความจริงถูกบิดเบือนไป นี่เป็นการกล่าวอ้างที่ไม่มีมูลความจริงและขัดแย้งกับพวก
บุชารูปเคารพที่ถือว่าผู้หญิงอ่อนแอกว่า ถ้าจะถือตามตรรกะของผู้บุชารูปเคารพ พระเจ้าก็น่าจะ
สร้างลูกชายไว้สำหรับพระองค์เอง การสร้างคำกล่าวอ้างแบบวิกลจริตเช่นนั้นเป็นความผิดอย่าง
หนึ่งและบรรดาผู้ทำเช่นนั้นต้องรับผิดชอบต่อคำพูดของพวกเขาในวันแห่งการพิพากษา

158 พวกเขาอ้างว่าพระองค์ทรงมีความ
สร้าง ความสัมพันธ์ทางสายเลือดกับกับญิน
ทั้งๆที่พวกญินรู้ดีว่า พวกมันจะถูกนำตัว
มาอยู่ต่อหน้าพระองค์(เพื่อการ พิพากษา)
159 พระเจ้าทรงอยู่เหนือพ้นจากสิ่งที่ พวก
เขากล่าวถึงพระองค์ 160 แต่ข่าวที่แท้จริง
ของ พระองค์มิใช่เช่นนั้น 161 สุเจ้าและสิ่งที่
สุเจ้าเคารพ สักการะ 162 ไม่สามารถที่จะลวง
ผู้ใดให้หันไปจาก พระเจ้าได้ 163 นอกจาก
บรรดาผู้ที่จะถูกเผาไหม้ในนรก 164 (บรรดาทูต
สวรรค์กล่าวว่า) “สำหรับพวกเรา แต่ละองค์
มีสถานะที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว 165 และ เรา
เป็นข่าวที่อยู่ในแถว 166 และเราเป็นผู้สุดท้าย
พระเจ้า”ⁿ

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نِجَابًا ۚ وَقَدْ
عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾
سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا
عِبَادَ اللَّهِ الْأَمْخَلِّصِينَ ﴿١٦٠﴾ فَإِنَّكُمْ وَمَا
تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفِتْيِينَ
﴿١٦٢﴾ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالٍ الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا
مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾ وَإِنَّا
لَنَحْنُ الْأَصَافُونَ ﴿١٦٥﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ
الْأَسْفَحُونَ ﴿١٦٦﴾

ⁿ มีความเชื่อว่า “ญิน” เป็นทั้งผู้ต่อต้านพระเจ้าและเทียบเท่ากับพระเจ้า แต่คนที่มีความเชื่อเช่นนี้
เป็นผู้ที่หลงผิดอย่างมหันต์ พวกเขาคิดว่าพลังแห่งความชั่วอยู่ในมือของญินและพลังแห่งความ
ดีอยู่ในมือของทูตสวรรค์ ทั้งสองมีอำนาจที่จะสร้างความยุ่งยากลำบากหรือนำความสำเร็จมาให้แก่
ผู้ใดก็ตามที่ทั้งสองฝ่ายต้องการ ชาวไซโรแอสเตอร์เชื่อในความเป็นพระเจ้าของทั้งสองสิ่งนี้ ตาม
ความเชื่อของพวกเขา ยัซแดนเป็นเทพแห่งความดีและอาเซอร์มานเป็นเทพแห่งความชั่ว

บนพื้นฐานของการสันนิษฐานที่ผิดของเขา มนุษย์จึงเคารพบูชาทูตสวรรค์ทั้งๆที่ทูตสวรรค์เอง
ประกาศถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าองค์เดียวตลอดเวลา

167 พวกเขาเคยกล่าวว่า 168 “ถ้าหากเรามี คัมภีร์อยู่ กับเราเหมือนกับผู้คนก่อนหน้านี้ เคยได้รับ 169 เรา ก็จะได้เป็นป่าวผู้บริสุทธ์ ใจของพระเจ้าอย่างแน่นอน” 170 แต่พวกเขา ได้ปฏิเสธมัน(กุรอาน)แล้ว ไม่ช้า พวกเขา จะได้รับรู้ 171 และแน่นอน สัญญาของเราได้ เป็นจริง แล้วกับบรรดาศาสนทูตป่าวของเรา 172 ว่าพวกเขา จะได้รับความช่วยเหลือ อย่างแน่นอน 173 และกองทัพ ของเรา เท่านั้นจะเป็นผู้ได้รับชัยชนะ 174 ดังนั้น (โอ นบี) จงปล่อยพวกเขาไว้ชั่วขณะหนึ่ง 175 และจงเฝ้า มองพวกเขา ไม่ช้า พวกเขา ก็ จะเห็นด้วยตัวเองⁿ

وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾ لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأُولِينَ ﴿١٦٨﴾ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٦٩﴾ فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٢﴾ وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٤﴾ وَأَبْصَرَهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٥﴾

ⁿ ในสมัยโบราณ เมื่อชาวอาหรับได้ยินว่าชาวยิวและคนอื่นปฏิเสธนบีของตน ชาวอาหรับจะกล่าวว่า “คนเหล่านี้โหดไม่ดี ถ้ามีนบีคนหนึ่งมายังเรา เราจะให้ความสำคัญแก่เขาและสนับสนุนเขา” แต่เมื่อพระเจ้าให้มีนบีคนหนึ่งเกิดขึ้นในหมู่พวกเขา พวกเขากลับปฏิเสธเหมือนกับที่คนอื่น ๆ ปฏิเสธนบีของตน สัจธรรมที่มีผลต่อคนอื่นเป็นที่เห็นแล้วโดยใครคนหนึ่ง แต่สัจธรรมที่มีผลต่อเขาโดยตรง เขาแทบจะมองไม่เห็น

ตลาดระยะเวลาประวัติศาสตร์ มนุษย์ได้มีเจตตอการเรียกร้องของผู้เผยแผ่สัจธรรม พวกเขาล้มไปว่าผู้เผยแผ่สัจธรรมพยายามที่จะเผยแผ่ถ้อยคำของพระเจ้าที่ถึงอย่างไรก็ยังคงสูงส่งและจะสูงส่งต่อไปไม่ว่าผู้ปฏิเสธศรัทธาจะต่อต้านพวกเขาอย่างไรก็ตาม

176 พวกเขาอยากจะเร่งให้เรารีบลงโทษ กระนั้นหรือ? 177 เมื่อใดที่มันลงมาที่ลาน หน้าบ้านของพวกเขา เข้า นั่นจะเป็นช่วงเวลาอันน่าสะพรึงกลัวสำหรับผู้ที่ถูกเตือน 178 ดังนั้น เจ้าจงปล่อยเขาไว้ตามลำพังชั่วขณะหนึ่ง 179 และจงเฝ้าดูพวกเขา ไม่ช้า พวกเขาก็จะได้เห็นมันเอง 180 มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่พระผู้อภิบาลของสุเจ้า พระผู้อภิบาลผู้ทรงเกียรติสูงส่งและปลอดภัยจากสิ่งทีพวกเขา กล่าวหา 181 ศานติจงมีแต่บรรดา ศาสนทูต 182 และ บรรดาการสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นของพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกⁿ

أَفِعِدَايَنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾ فَإِذَا نَزَلَ
بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنذَرِينَ ﴿١٧٧﴾
وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٨﴾ وَأَبْصُرْ
فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٩﴾ سُبْحٰنَ رَبِّكَ
رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾ وَسَلٰمٌ
عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿١٨٢﴾

ⁿ นบีเคยเตือนผู้คนของท่านถึงผลที่จะตามมาจากการปฏิเสธศาสน์ของพระเจ้า แต่ผู้คนไม่ให้ความสำคัญต่อคำเตือน มีหน้าซ้ายยังหัวเราะเยาะอีกด้วยทั้งนี้เพราะนบีของพวกเขาดูไม่มีความสำคัญพอที่จะนำการลงโทษจากพระเจ้ามายังพวกเขาทันทีเมื่อพวกเขาปฏิเสธการเรียกครองเชิญชวน

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้พวกเขาจะหัวเราะเยาะ พระเจ้าก็ไม่ได้ลงโทษพวกเขาทันที เพราะก่อนที่การลงโทษจะเกิดขึ้น งานเผยแผ่สัจธรรมจะต้องสมบูรณ์ก่อน นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมบรรดานบีจึงได้รับคำสั่งจากพระเจ้าให้ใช้ความอดทนและหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้าจนกว่าระยะเวลาผ่อนผันที่พระเจ้าให้ไว้สิ้นสุดลงตามคำบัญชาของพระเจ้า

38. ศอด

ศอด

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 ศอด

ขอสาบานด้วยกุรอานซึ่งเต็มไปด้วยข้อตักเตือน^๗ ๒ บรรดา ผู้ปฏิบัติเสฐธรรมเองต่างหากที่อยู่ในความมโหฬารและ ความเป็นศัตรู^๓ ก็ชนชาติแล้วที่เราได้ทำลายไปก่อนหน้า พวกเขา และพวกเขาร้องขอความช่วยเหลือเมื่อมันสาย เกินกว่าที่จะหนีรอดแล้ว^๗

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

صَّ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾ بَلِ
الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾ كَمْ
أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ فَنَادَوا
وَلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾

^๗ กุรอานเรียกร่องมนุษย์ให้ยอมรับความจริงที่มีอยู่ในธรรมชาติของมนุษย์แล้ว ไม่มีข้อความใดของกุรอานที่ขัดแย้งกับความจริงนี้ซึ่งเพียงพอแล้วที่จะพิสูจน์ถึงความถูกต้องของกุรอาน ถ้ามนุษย์ยังไม่ยอมรับกุรอาน การปฏิเสธของพวกเขามีได้เกิดขึ้นจากเหตุผล แต่เกิดจากความกลัวว่าพวกเขาจะสูญเสียความรู้สึกว่าตัวเองสำคัญไปถ้าพวกเขายอมรับเสฐธรรมที่ยิ่งใหญ่กว่า

^๗ กุรอานเป็นความต่อเนื่องของการเรียกร่องไปสู่ความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้าซึ่งบรรดานบีต่าง ๆ ก่อนหน้านี้ได้เผยแผ่สั่งสอนมาตลอดประวัติศาสตร์ ในทุกยุค บรรดาผู้ปฏิเสธการเรียกร่องนี้ได้ถูกทำลายไปแล้ว ดังนั้น ผู้ไม่ศรัทธาในยุคปัจจุบันควรได้รับบทเรียนจากชะตากรรมที่ผู้ไม่ศรัทธาในอดีตได้รับ

4 พวกเขาประหลาดใจที่มีผู้ตักเตือนคนหนึ่ง จากในหมู่ พวกเขาได้มายังพวกเขา พวกเขาถามว่า “นี่คือนักมายากลและคนโกหก”⁷ 5 เขาได้ทำให้พระเจ้าหลายองค์ เป็นพระเจ้าองค์เดียวกระนั้นหรือ? นี่เป็นเรื่องประหลาด จริงๆ”⁶ หัวหน้าของพวกเขาได้ออกไปและกล่าวว่า “ออกไปซะและจงยึดมั่นต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายของ พวกท่านต่อไป”⁸ นี่เป็นการวางแผนสมรู้ร่วมคิดกันชัดๆ 7 เราไม่เคยได้ยินเรื่องนี้ในศาสนาต่างๆ นี้ มีอะไร นอกไปจากเรื่องที่ก่อกำเนิดมา 8 คำตักเตือนถูกส่งมายังเขา เพียงคนเดียวในหมู่ พวกเรากระนั้นหรือ? ความจริงแล้ว พวกเขาสงสัยในข้อตักเตือนของฉัน เพราะพวกเขา ยังไม่ได้ลิ้มรสการลงโทษของฉัน

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ﴿١﴾
 أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ﴿٢﴾ وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمَسُوا وَأَصْبَرُوا عَلَىٰ ءَالِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ﴿٣﴾ مَا سِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِثْلَةِ الْآخِرَةِ إِنَّ هَذَا إِلَّا آخْتِلَافٌ ﴿٤﴾
 أُنزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدُوْقُوا عَذَابٍ ﴿٥﴾

⁷ นบีมุฮัมมัดเป็นชื่อที่ยิ่งใหญ่ในปัจจุบัน เพราะประวัติศาสตร์หลังจากท่านได้สดุดีท่าน แต่ในคริสต์ศตวรรษที่ 7 เมื่อท่านประกาศว่าท่านเป็นนบี มันเป็นเรื่องยากสำหรับผู้ที่เชื่อว่าคนที่มีคุณธรรมต่างๆนี้ได้ถูกเลือกให้มารับวะฮีย์ของพระเจ้า มันเป็นเรื่องสำคัญที่จะเข้าใจว่าเมื่อประวัติศาสตร์ก่อตัวขึ้น แม้แต่คนตาบอดก็สามารถรู้จักมันได้ แต่ก่อนประวัติศาสตร์เกิดขึ้น มันจำเป็นต้องมีความจริงใจที่จะยอมรับมัน

ลีลาที่มีความแตกต่างอย่างสำคัญของกูรอานเคยทำให้ผู้ต่อต้านมันต้องนั่งอึ้งมาแล้ว แต่ภาพลักษณ์ธรรมดาของผู้นำกูรอานมาทำให้บรรดาผู้ต่อต้านเกิดความสงสัย ด้วยใจคิดที่จะปฏิเสธผู้นำกูรอานมา พวกเขาจึงสบประมาทมันด้วยวิธีการต่างๆ เช่น เรียกท่านว่าเป็นนักมายากลหรือคนโกหก พวกเขาไม่สามารถลดตัวลงมายอมรับคนธรรมดาว่าเป็นผู้มีความยิ่งใหญ่ได้

⁸ “จงยึดมั่นต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของพวกท่านต่อไป” คำพูดนี้หมายถึงบรรดาผู้ต่อต้านกูรอานไม่สามารถจะหาเหตุผลอะไรมาโต้แย้งได้ เมื่อพบว่าตัวเองทำอะไรไม่ได้ พวกเขาจึงพยายามทำให้ผู้คนของพวกเขายกออกจากพลังของกูรอานด้วยการยกเอาเรื่องนิยายปรัมปราขึ้นมาอ้าง

9 พวกเขามีคลังแห่งความเมตตาของพระผู้อภิบาลของ เจ้าผู้ทรงอำนาจและผู้ทรงมีอย่างเหลือหลายกระนั้นหรือ? 10 พวกเขาเป็นเจ้าของชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองนั้นหรือ? ถ้าเป็นเช่นนั้น จงให้ พวกเขาใช้เชือกปีนขึ้นไปบนชั้นฟ้าⁿ 11 ไฟรพลนี่จะถูก ทำลายเช่นเดียวกับไฟรพลอื่นๆ 12 ก่อนหน้าพวกเขา หมู่ชนของนุฮได้ปฏิเสธธรรมเช่นเดียวกับหมู่ชนของ อัดและฟาโรห์แห่งเสาหลักได้เคยปฏิเสธมาแล้ว 13 รวม ทั้งพวกษะมูดและหมู่ชนของลูฏและผู้อาศัยอยู่ในปา(ชาว อัยกะฮฺ) ด้วย พวกเขาเหล่านี้เป็นพวกเดียวกัน 14 แต่ละ พวกล้วนถือว่าบรรดาศาสนทูตของพวกเขาเป็นผู้โกหก ดังนั้น พวกเขาสมควรได้รับการลงโทษจากฉัน 15 พวกเขาเพียงแต่คอยเสี่ยงกับพนาท(แห่งการลงโทษ) เพียง ครั้งเดียวเท่านั้นและมันจะไม่ล่าช้าออกไปแม้แต่นิดเดียว 16 พวกเขาจะกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของเรา โปรดรีบ ให้เราได้รับชะตากรรมของเราก่อนถึงวันแห่งการชำระ บัญชีด้วยเถิด”^ข

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ
 آلْوَهَابِ ﴿١٠﴾ أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي
 الْأَسْبَابِ ﴿١١﴾ جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ
 مِنَ الْأَحْزَابِ ﴿١٢﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ
 نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ ﴿١٣﴾
 وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ
 أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ ﴿١٤﴾ إِنَّ كُلًّا إِلَّا
 كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ﴿١٥﴾ وَمَا
 يَنْظُرُ هَتُّوْلَاءٍ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا
 لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ﴿١٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْ
 لَنَا قِطْعَانًا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾

ⁿ ความจำเริญจากทางนำของพระเจ้ามิใช่การที่ใครคนหนึ่งได้รับความยิ่งใหญ่ทางโลกคือผู้ได้รับทางนำจากพระเจ้า ถ้าความยิ่งใหญ่ทางโลกพอที่จะทำให้คนยิ่งใหญ่ในสายตาของพระเจ้า พวกก็น่าจะขอให้พระเจ้าประทานความโปรดปรานแก่ใครก็ได้ตามที่พวกเขาต้องและขอให้พระองค์ไม่ประทานความจำเริญแก่คนอื่น ๆ ทั้งหมด แต่ความจริงก็คือ พระเจ้าประทานความโปรดปรานของพระองค์โดยมาตรฐานของพระองค์ ไม่ใช่โดยมาตรฐานที่มนุษย์กำหนดไว้โดยอาศัยสิ่งที่ปรากฏภายนอก

^ข บรรดาผู้ปฏิเสธนบีเคยกล่าวว่า “ให้พระเจ้าลงโทษเราตามที่ท่านเคยขูเรามาเลย” บรรดาผู้ไม่ศรัทธากล้าทำทายเป็นเช่นนั้นก็เพราะพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะไม่พบกับการลงโทษของพระเจ้า ชุมชนก่อนหน้านี้นี้ก็เคยคิดว่าตัวเองปลอดภัยและแสดงทำที่ดูหมิ่นเหยียดหยามนบีของพวกเขา แต่คนเหล่านี้ทั้งหมดได้ถูกทำลายในที่สุด

17 (โอ้ นบี) จงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขาพูด^ก และจงบอก พวกเขาถึงเรื่องราวของบ่าวของเรา นั่นคือดาวูดผู้ทรงพลัง เขาเป็นผู้ห็นเข้าหาเราเสมอ^ข เราได้ทำให้ภูเขาสดุดี ร่วมกับเขาทั้งในยามค่ำและยามรุ่ง^ค และพวกนรกเป็น ผู่ๆก็หันมายังพระองค์^ง 20 เราได้ทำให้อาณาจักรของเขา เข้มแข็งและเราได้ประทานวิทยปัญญาและความสามารถ ในการตัดสินใจถูกต้องแก่เขา^จ

أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٧﴾
 سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحُنَّ بِالْعَشِيِّ وَالْإشْرَاقِ ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لِّرَبِّهِ أَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَعَازَتْهُ^{هـ}
 الْحِكْمَةَ وَفَضَّلْنَا الْخُطَابَ ﴿٢٠﴾

^ก อิสลามให้ความสำคัญแก่ความอดทนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะสถานการณ์จะเลวร้ายอย่างไร คนที่จะอดทนได้ก็คือคนที่ใช้ชีวิตโดยคำนึงถึงพระเจ้าเป็นสำคัญเท่านั้น

^ข เดวิด(หรืออนบีดาวูด)ได้แสดงตัวอย่างที่ดีของการเป็นบ่าวผู้ศรัทธาให้เห็น พระเจ้าได้ประทานความเข้มแข็งให้เขาเป็นพิเศษ เขายังคงแสดงความกตัญญูรู้คุณต่อพระเจ้าเสมอ เดวิดเคยนั่งที่เชิงเขาและขับเสียงสรรเสริญพระเจ้า เขาสรรเสริญพระเจ้าด้วยความศรัทธาที่แทบทำให้สภาพแวดล้อมทั้งหมดกลายเป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิญญาณ

^ค พระเจ้าได้ประทานความจำเริญแก่เดวิดด้วยการประทานอาณาจักรที่เข้มแข็งแก่เขา ความลับของความเข้มแข็งนี้ก็คือวิทยปัญญา(อีกมะฮะ)ของเขาและความเฉียบขาดของเขาซึ่งทำให้เขาสามารถตัดสินใจอย่างถูกต้องในเวลาที่ถูกต้อง สองลักษณะนี้ทำให้ผู้ปกครองมีประสิทธิภาพ วิทยปัญญาภายในของเขาทำให้แน่ใจว่าเขาไม่ทำสิ่งใดที่จะนำมาซึ่งความเสียหายมากกว่าความดี และความสามารถที่จะแยกระหว่างความถูกต้องและความผิดทำให้แน่ใจว่าการตัดสินใจของเขาอาศัยความยุติธรรมเสมอ

21 เจ้าเคยได้ยินเรื่องราวของคูพิพาทที่เป็นกำแพงเข้าไป ในห้องชั้นบนของเขาไหม?
 22 เมื่อพวกเขาได้มาถึงตัวดาวิด เขาตกใจที่ "ได้เห็นคนทั้งสอง" 22 พวกเขา กล่าวว่า "อย่ากลัวเลยท่าน เราเป็นคูพิพาทกัน ฝ่ายหนึ่งล่องเกินอีกฝ่ายหนึ่ง ดังนั้น จงช่วยตัดสินระหว่างเราอย่างยุติธรรมโดยไม่ลำเอียงและโปรดแนะนำเราไปสู่หนทางที่ถูกต้องด้วยเถิด"⁷

23 "นี่คือพี่ชายของฉัน เขามีแกะก้ำกัสมักก้ำตัวและฉันมี หนึ่งตัว เขามอบกับฉันว่า 'เอาแกะตัวนี้มาให้ฉัน' และ เขาก็เอาชนะฉันในการโต้เถียง" 24 ดาวิดได้ตอบว่า "แน่นอน เขาไม่เป็นธรรมต่อเจ้าที่ต้องการเอาแกะของเจ้า ไปพร้อมกับแกะของเขา ความจริงแล้ว คนที่อยู่ร่วมกันมัก จะละเมิดต่อกันและกัน เว้นแต่บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี แต่คนเช่นนี้มีน้อย"(ทันใดนั้น) ดาวิดเริ่มตระหนัก ได้ว่าความจริงแล้วเรากำลังทดสอบเขา ดังนั้น เขาจึง ขอให้พระเจ้าผู้อภิบาลของเขายกโทษให้เขา เขาคูกเขาลงและหันไปยังพระเจ้าผู้อภิบาลของเขาเพื่อสำนึกผิดและขอ อภัยโทษ

﴿ وَهَلْ أَتَاكَ نَبُؤُا الْخَصَمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ﴿٢١﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُدَ فَفَزَعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغِي بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعَجَةً وَإِي نَعَجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لِيَبْغِيَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّهٗ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٢٤﴾ ﴾

⁷ กล่าวกันว่าเดวิดได้กำหนดเวลาสามวันไว้สำหรับวัตถุประสงค์ต่างๆ วันหนึ่งสำหรับการออกตัดสินคดี วันที่สองสำหรับการใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัวและวันที่สามสำหรับการปลีกตัวอยู่เงียบๆ และวิงวอนขอพรต่อพระเจ้า ครึ่งหนึ่ง ปรากฏว่าในวันที่เขากำหนดไว้สำหรับการวิงวอนขอพรต่อพระเจ้านั้น ขณะที่เขา นั่งสงบจิตใจอยู่ มีชายสองคนกระโดดข้ามกำแพงวังเข้าไปในห้องของเขาและยืนข้างเขา นี่เป็นเรื่องผิดปกติ ดังนั้น เขาจึงเกิดความกลัวขึ้น แต่ชายทั้งสองได้คลายความกลัวของเขาและกล่าวว่าเขาทั้งสองคนมีข้อพิพาทกันและขอให้เขาตัดสินข้อพิพาทของเขาทั้งสอง

25 ดังนั้น เราจึงให้อภัยเขาในเรื่องนั้น และแน่นอน รางวัล ตอบแทนของการได้อยู่ใกล้เรา สถานที่พำนักอัน ดีเลิศที่จะกลับไป^๗

26 เราได้กล่าวว่า “ดาวูดเอ๋ย เราได้แต่งตั้งเจ้าให้เป็นผู้ ควบคุมดูแลแผ่นดินนี้ ดังนั้น จงปกครองผู้คนด้วยความ ยุติธรรมและจงอย่าปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำเพราะมัน จะนำเจ้าให้หลงไปจากแนวทางของพระเจ้าสำหรับบรรดา ผู้หลงไปจากแนวทางของพระเจ้านั้น พวกเขาจะได้รับการ ลงโทษอย่างแสนสาหัส เพราะพวกเขาสิ้นวันแห่งการชำระ บัญชี”^๗

فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكُمْ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٢٥﴾ يٰدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾

^๗ ชายสองคนที่บุกรุกเข้ามาได้นำกรณีของพวกเขาเข้ามาเสนอต่อเดวิด กรณีของคนทั้งสองถูกนำเสนอในภาษาที่เป็นเชิงเปรียบเทียบและมีการอ้างอิงถึงเหตุการณ์บางอย่างที่เกิดขึ้นในชีวิตของเดวิดเอง และเป็นเรื่องที่มีเจตนาจะเตือนเขา ในขณะที่เดวิดตัดสิน เขานึกถึงเรื่องที่เกิดขึ้นในชีวิตของเขาซึ่งทำให้เขาเข้าใจเรื่องที่ชายทั้งสองกล่าวขึ้นมาทันที เมื่อรู้ถึงความผิดพลาดของตัวเอง เดวิดได้วิงวอนขอการอภัยโทษและก้มลงกราบต่อพระเจ้า

เดวิดมีอำนาจอันยิ่งใหญ่ในตอนนั้น แต่เขาไม่ลงโทษหรือดูต่ำชายทั้งสองที่บุกรุกเข้ามา นี่คือสัญญาหนึ่งของปาวที่แท้จริงของพระเจ้า เขาไม่เคยดื้อรนโดยไม่จำเป็นและเมื่อเขาถูกเตือนให้เห็นถึงข้อบกพร่องของเขา เขาก็ยอมรับมันและแก้ไขความผิดพลาดนั้น ถึงแม้ว่าคนที่ชี้ความผิดพลาดของเขาจะทำในลักษณะที่ก้าวร้าวก็ตาม

^๗ ผู้ปกครองมีสองทางเลือกสำหรับตัวเองเสมอ นั่นคือ การตัดสินไปตามอารมณ์ของตัวเองหรือทำไปตามหลักการของความยุติธรรม ผู้ปกครองที่ตัดสินเรื่องต่างๆตามอารมณ์และความต้องการของตัวเองนั้นความจริงแล้วเป็นผู้หลงผิดและจะต้องได้รับการลงโทษจากพระเจ้า แต่ผู้ปกครองที่ตัดสินกรณีต่างๆโดยอาศัยหลักการของสัจธรรมและความยุติธรรมคือคนที่อยู่บนหนทางที่ถูกต้อง พระเจ้าจะตอบแทนรางวัลแก่เขาอย่างมหาศาล

คำสั่งของพระเจ้าที่ใช้กับผู้ปกครองก็ใช้กับผู้อยู่ใต้ปกครองของเขาอย่างเท่าเทียมกันและคนทั่วไปต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพระเจ้าด้วยความเคารพในอำนาจหน้าที่ของเขา

27 เราไม่ได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่ง ที่อยู่ระหว่างมันทั้งสองขึ้นมาอย่างไรสาระⁿ นั่นคือสิ่งที่ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธามันึกคิดกันขึ้นมาเอง ดังนั้น ความหายนะจากไฟนรกจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ ศรัทธมเหล่านั้น²⁸ จะให้เราปฏิบัติต่อผู้ศรัทธาและ กระทำความดีเช่นเดียวกับผู้สร้างความเสียหายใน แผ่นดินกระนั้นหรือ? จะให้เราปฏิบัติต่อบรรดาผู้ ยาเกรงเช่นเดียวกับผู้ทำชั่วกระนั้นหรือ ?²⁹ นี่คือน คัมภีร์อันจำเริญซึ่งเราได้ประทานลงมายังเจ้า(โอ้ มุฮัมมัด) เพื่อที่คนเหล่านั้นจะได้พิจารณาสาสน์ทั้งหลาย ของมันและเพื่อคนที่มีความเข้าใจจะได้รับบทเรียนจากมัน

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطِيلاً ۚ ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾ كَتَبْنَا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبِينًا لِيَذَّبَرُوا ۚ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٩﴾

ⁿ ระบบควบคุมการทำงานของโลกเราถูกสร้างขึ้นมาโดยหลักการที่ชาญฉลาดและมั่นคง ในขณะที่ระบบเตาสุ่มและไร่การควบคุมก็อาจมีอยู่ แต่ระหว่างความเป็นไปได้สองอย่างนี้ การเลือกระบบที่ดีกว่า ระบบที่ถูกควบคุมโดยกฎที่แน่นอนเป็นการชี้ถึงความจริงว่าพระเจ้าผู้สร้างโลกเช่นนั้นได้สร้างโลกขึ้นมาโดยมีวัตถุประสงค์ ดังนั้น โลกที่การเริ่มต้นอย่างมีวัตถุประสงค์ไม่อาจที่จะจบลงอย่างไรวัตถุประสงค์

ในทำนองเดียวกัน ทุกคนในโลกนี้ต่างได้รับเสรีภาพจำนวนหนึ่ง ในจำนวนคนเหล่านั้นมีบางคนที่ยอมจำนนต่อศีลธรรมและดินรนต์ต่อสู้ที่จะใช้ชีวิตของตนบนหลักการแห่งศีลธรรมและความยุติธรรม ในขณะที่ผู้ที่ไม่ยอมจำนนต่อศีลธรรมมีแต่หมกมุ่นอยู่กับการพูดที่ไร้สาระและการกระทำที่ไม่ยังคิดคนที่มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนเช่นนี้ไม่อาจมีชะตากรรมที่เหมือนกันได้

30 เราได้ประทานสุลัยมานแก่ดาวิด เขาเป็นบ่าวผู้ ประเสริฐที่หันไปหาพระผู้อภิบาลของเขาเสมอ ³¹ ใน เย็นวันหนึ่ง เมื่อมีการนำขบวนม้าพันธุ์ดีมาให้เขาดู ³² เขากล่าวว่า “ฉันรักทรัพย์สมบัตินี้เหนือกว่าการระลึกถึงพระผู้อภิบาลของฉันเสียแล้ว” จนกระทั่ง (ดวงอาทิตย์) ได้ลับหายไปเบื้องหลังม่านของมันและม้าได้หายลับไป จากสายตา (เขาได้บัญชาว่า) ³³ “จงนำพวกมันกลับมา ให้ฉัน” หลังจากนั้น เขาก็เริ่มตบขาและคอของพวกมัน⁷

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣٠﴾ إِذْ عَرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّفِينَتُ الْأَيَّامُ ﴿٣١﴾ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾ رُدُّوهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ ﴿٣٠﴾

⁷ โซโลมอน(นบีสุลัยมาน)ลูกชายของเดวิด(นบีดาวิด)เป็นผู้ปกครองอาณาจักรอันยิ่งใหญ่ ครั้งหนึ่งม้าพันธุ์ดีได้ถูกนำมาอยู่ต่อหน้าเขาและมีการแข่งม้าเกิดขึ้น ม้าที่นำมานั้นได้วิ่งห่างออกไปเรื่อยๆ จนกระทั่งมันหายลับไปจากสายตา

นี่เป็นช่วงเวลาสำคัญที่คนทั่วไปอาจมีความภาคภูมิใจและห่อเหิม แต่โซโลมอนเริ่มนึกถึงพระเจ้า เขากล่าวว่าเขาไม่ได้เลือกม้าเหล่านี้มาเพื่อโอ้อวดถึงความยิ่งใหญ่ แต่มีไว้เพื่อรับใช้พระเจ้า ม้าที่เขาเห็นนี้ทำให้เขามองเห็นถึงความยิ่งใหญ่ในการสร้างของพระเจ้าได้ และด้วยความนึกถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์นี้เอง เขาเริ่มตบไปที่คอและขาของม้า ดังนั้น ผู้ศรัทธามีความสามารถที่จะสังเกตเห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าในทุกสิ่งในขณะที่ผู้ไม่ศรัทธายังคงมีความหลงผิดว่าตัวเองยิ่งใหญ่

34 เราได้ทดสอบสลุยมานโดยการเอาร่างหนึ่ง(ที่ไร้ชีวิต) วางไว้บนบัลลังก์ของเขา หลังจากนั้น เขาได้หันกลับมา ยังเรา 35 เขาวิงวอนว่า "โอพระผู้อภิบาล โปรดประทานอภัยโทษแก่ข้าพระองค์และโปรดประทานอำนาจแก่นัน ซึ่งหลังจากนั้นแล้วจะไม่มีใครได้รับอำนาจนี้อีกด้วยเถิด แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงให้ที่แท้จริง"^ก 36 ดังนั้น เราจึงได้ทำให้ลุ่มมอยู่ใต้อำนาจของเขาซึ่งมันจะพัดโชยตามคำ บัญชาของเขาไปยังที่ไหนก็ตามที่เขาสั่งมัน 37 รวมทั้ง พวกญินที่เป็นช่างก่อสร้างและพวกนักดำน้ำ³⁸ และพวก อื่นๆ ที่ถูกล่ามโซ่ด้วย 39 (เราได้กล่าวแก่เขาว่า) "นี่เป็น ของขวัญจากเรา เจ้าจะให้หรือไม่ให้แก่ใครก็ได้ตามที่เจ้า ต้องการโดยไม่ต้องได้รับการสอบสวน"⁴⁰ รางวัลตอบแทน ของเขาคือความใกล้ชิดกับเรา เป็นสถานที่ดีที่สุดที่จะกลับไป

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٦﴾ فَسَخَرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُحَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ ﴿٣٨﴾ وَأَآخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٩﴾ هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ ﴿٤١﴾

^ก มนุษย์ทุกคนต่างมีความผิดพลาดด้วยกันทั้งสิ้น แต่สำหรับบ่าวผู้ยำเกรงของพระเจ้า การทำผิดนำพวกเขาไปสู่คุณธรรมอันยิ่งใหญ่ เพราะหลังจากการทำผิด พวกเขาได้หันไปหาพระเจ้าของพวกเขา ด้วยการสำนึกผิดอย่างจริงใจและอุทิศตนต่อพระองค์

ครั้งหนึ่ง โสโลมอนได้ทำผิดในการตัดสินใจคดีหนึ่ง เมื่อเขานึกถึงความจริงขึ้นมาได้ เขาได้หันไปยังพระเจ้าด้วยการสำนึกผิดและต่อมตนต่อพระเจ้าอย่างที่สุด พระเจ้าได้ให้อภัยเขาและตอบแทนเขาด้วยการให้เขาปกครองอาณาจักรอันยิ่งใหญ่ เขาได้รับอำนาจพิเศษอย่างไม่เคยมีมนุษย์คนใดได้รับ

41 จงนึกถึงอียูบบ่าวของเราเมื่อเขาวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของเขาโดยกล่าวว่า “ซาตานได้ทำให้ฉันได้รับความทุกข์ยากเดือดร้อนและความทรมาน” 42 เราได้กล่าวว่า “จงกระต๊อบเท้าของเจ้าบนแผ่นดิน นี่คือน้ำเย็น สำหรับอาบและดื่ม” 43 และเราได้นำครอบครัวของเขา กลับมายังเขาและที่มาพร้อมกับพวกเขามากไปกว่านั้นอีก ในฐานะเป็นความเมตตาจากเราและเป็นข้อตักเตือนสำหรับ คนที่มีความเข้าใจ^๗ 44 (และเราได้บอกเขาว่า) “จงเอาฟาง มากำมือหนึ่งแล้ว ไซมันฟาดลงไป จงอย่าทำลายค้ำสาบานของเจ้า” เราพบว่าเขาเป็นผู้อดทน เป็นบ่าวผู้ประเสริฐที่เห็น ไปยังพระผู้อภิบาลของเขาเสมอ^๗

وَأَذْكُرُّ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي
 مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾
 أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ
 وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم
 مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لَأُولَى
 الْأَلْبَابِ ﴿٤٣﴾ وَخَذَ بِيَدِكَ ضِعْفًا
 فَأَضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُتْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ
 صَابِرًا نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾

^๗ โยบ(หรือหนีอียูบเป็นหนึ่งในบรรดานบีเชื้อสายอิสราเอล เขามีชีวิตอยู่ในราวศตวรรษที่เก้าก่อนคริสตกาล เขาเป็นคนร่ำรวยมาก แต่เขาก็ไม่ลุ่มหลงอยู่ในความมั่งคั่ง เขาสวดวิงวอนต่อพระเจ้า และเรียกร้องเชิญชวนผู้คนสู่การศรัทธาในพระเจ้า

มีคนใจชั่วบางคนเริ่มกล่าวว่าโยบนึกถึงพระเจ้าก็เพราะพระเจ้าประทานความมั่งคั่งอย่างมากมายแก่เขา เพื่อที่จะยุติข้อโต้แย้งนี้ พระเจ้าได้เอาทรัพย์สินทั้งหมดไปจากโยบ แต่โยบก็ยังเป็นผู้เคารพสักการะที่จริงใจต่อพระเจ้า เขากล่าวว่า “พระเจ้าต่างหากที่ทำให้เขาและพระเจ้านั้นเองที่เอากลับไป มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่พระนามของพระเจ้า”

ถึงกระนั้นแล้ว คนชัวยังไม่เจียม พวกเขากล่าวว่าถ้าเขาถูกทดสอบอย่างแท้จริงด้วยการทุกข์ทรมานทางร่างกาย เขายังคงอดทนและสำนึกในพระคุณของพระเจ้าหรือไม่ เพื่อเป็นการพิสูจน์ถึงความจริงใจของเขา พระเจ้าได้ทำให้โยบเป็นโรคผิวหนัง แต่กระนั้น เขาก็ยังคงอดทนและขอบคุณพระเจ้า เมื่อกระบวนการสร้างความเชื่อมั่นให้ผู้คนเสร็จสิ้นลง พระเจ้าได้ทำให้มีตาน้ำผุดขึ้นมาเพื่อการรักษาโยบ โดยการอาบน้ำจากตาน้ำนี้ ร่างกายของเขาได้กลับมาดีขึ้นและนำครอบครัวของเขากลับมาพร้อมกับประทานความมั่งคั่งมากขึ้นกว่าเดิม

ข.เมื่อพระเจ้าทำให้ใครบางคนเป็นตัวอย่างเพื่อศาสนาและเขายอมจำนนต่อพระเจ้าโดยไม่มีข้อแม้ พระเจ้าจะให้แก่เขามากกว่าที่เขาเสียไปในระหว่างเวลาของการทดสอบ

45 จงเอ่ยถึงข่าวของเรา นั่นคือ อิบรอฮีม และอิสฮาก และยะก๊อบ พวกเขาเป็นผู้ทรงอำนาจและมองอะไรลึกซึ้ง 46 เราได้เลือกพวกเขาเพื่อวัตถุประสงค์พิเศษอย่างหนึ่ง นั่นคือการประกาศข่าวเรื่องโลกหน้า⁴⁷ และในทัศนะของเรา พวกเขาได้ถูกรวมไว้ในหมู่ผู้ถูกคัดเลือก เป็น คนที่มีคุณธรรมดีเลิศ⁴⁸ และจงนึกถึงอิสมาอีลและ อัลยะซะฮ์(เอลิชา)และซุลกิฟล์ พวกเขาทั้งหมดอยู่ในหมู่ผู้ที่มีความยุติธรรม⁷

وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَرِ ﴿٤٥﴾
إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى
الْأَدَارِ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّمَا عِندَنَا لَمِنَ
الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٧﴾ وَأَذْكُرْ
إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ
مِّنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٨﴾

⁷ พระเจ้าเลือกบรรดาศาสนาทูตจากมนุษย์เพื่อทำงานพิเศษอะไร? ภารกิจพิเศษของบรรดานบีมก็คือการทำให้มนุษย์รู้ความจริงว่าจุดหมายปลายทางที่แท้จริงของพวกเขาคือโลกหน้าและพวกเขาต้องเตรียมตัวเองเพื่อสิ่งนี้ นี่คือนิยามที่สำคัญที่สุดสำหรับมนุษย์ที่ต้องถือเป็นเรื่องจริงจัง

49 นี่คือข้อตักเตือน (จงฟัง) สำหรับผู้มีความยำเกรง พระเจ้านั้นจะได้รับที่พำนักอันประเสริฐ 50 นั่นคือสวนสวรรค์อันสถาพรที่ประตูของมันจะเปิดไว้สำหรับพวก เขาเสมอ 51 ในนั้น พวกเขาจะได้นั่งเอนกายเรียกหาผลไม้และเครื่องดืมที่อยู่มากมาย 52 พวกเขาจะมีคู่อรอนเป็นหญิงบริสุทธิ์ที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน 53 นี่คือน้ำที่ได้อุทิศถวายไว้สำหรับวันแห่งการชำระ บัญชี 54 แท้จริงนี่คือสิ่งที่เราจัดเตรียมไว้สำหรับผู้เจ้า มันจะไม่มีความหมด⁷

55 แต่สำหรับผู้โง่เขลานั้นจะได้รับการตอบแทนที่เลวร้าย ที่สุด 56 พวกเขาจะถูกเผาในนรกซึ่งเป็นที่พำนักอันชั่วช้าที่สุด 57 ทั้งหมดนี้สำหรับพวกเขา ดังนั้น จงปล่อยให้พวกเขาได้ลิ้มรสน้ำเดือดและน้ำหนอง 58 และสิ่งอื่นๆ เช่นเดียวกันนี้⁷

هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٤٩﴾
 جَنَّاتٍ عَدْنٍ مَّفْتَحَةٌ لَهُمْ ﴿٥٠﴾
 الْأَبْوَابُ ﴿٥١﴾ مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا
 بِفَيْكِهِمْ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥٢﴾
 وَعِنْدَهُمْ قَنَصِرَاتُ الطَّرْفِ أُنْتَابٌ ﴿٥٣﴾
 هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٤﴾
 إِنَّ هَذَا لِرِزْقِنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ﴿٥٥﴾
 هَذَا وَإِنَّ لِلطَّاغِيْنَ لَشَرَّ مَآبٍ ﴿٥٦﴾
 جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَبْسُؤْنَ بِهَا هَذَا ﴿٥٧﴾
 فَلْيَذُوقُوْهُ حَمِيْمٌ وَغَسَاقٌ ﴿٥٨﴾ وَآخَرُ
 مِنْ شَكْلِهِمْ أَزْوَاجٌ ﴿٥٩﴾

⁷ สวรรค์จะเป็นของบรรดาบ่าวของพระเจ้าผู้ยอมจำนนต่อพระองค์ในขณะที่ไม่เห็นพระองค์ พวกเขาเป็นผู้โชคดีที่จะได้รับความสุขอันนิรันดร์ในโลกหน้า

ความจำเรียมมนุษย์ได้รับในโลกหน้าจะมีลักษณะเหมือนกับสิ่งที่ได้รับในโลกนี้ แต่มันจะมีความแตกต่างกันอย่างมากมายมหาศาลระหว่างความโปรดปรานสองรูปแบบที่พระเจ้าประทานให้ ในโลกนี้ ความโปรดปรานทั้งหลายที่มนุษย์เป็นสิ่งชั่วคราวและเป็นสิ่งพื้นฐาน แต่ในโลกหน้ามนุษย์จะได้รับความโปรดปรานเหล่านี้ตลอดกาลและในรูปแบบที่สมบูรณ์ที่สุด พระเจ้าจะไม่ให้ความกลัวทุกอย่างในโลกหน้าซึ่งเป็นไปไม่ได้ในโลกนี้

⁷ นรกจะเป็นสิ่งถาวรตลอดกาลและเป็นการผสมกันของความทุกข์ทรมานทั้งหลายที่จินตนาการได้ในโลกปัจจุบัน เมื่อบรรดาผู้โง่เขลานั้นและปฏิเสธศรัทธมถูกนำมารวมกันในนรก บรรดาผู้นำและผู้ตามจะทะเลาะกันและสาปแช่งกัน แต่นั่นก็ไม่เกิดประโยชน์อะไรแก่คนเหล่านั้นอีกแล้ว

59 (และพวกเขาจะกล่าวซึ่งกันและกันว่า “พวกเจ้า เห็นไหม) นี่คือหมูชนที่กำลังรีบเร่งมาร่วมกับพวกเจ้า ไม่มีการต้อนรับสำหรับพวกเขา พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในนรก”⁶⁰ พวกเขาจะตอบว่า “ไม่เลย พวกท่านเอง ต่างหากที่ไม่ได้รับการต้อนรับ เพราะพวกท่านนำเรา มาสู่บันปลายเช่นนี้ ช่างเป็นสถานที่พักอันชั่วช้าเสีย เหลือเกิน”⁶¹ แล้วพวกเขาจะกล่าวต่ออีกว่า “โอ้พระ ผู้อภิบาลของเรา ใครที่ทำให้พวกเราต้องประสบ ฆะตกรรมเช่นนี้ ขอพระองค์ ทรงลงโทษพวกเขา เป็นสองเท่า”⁶² และพวกเขาจะกล่าวซึ่งกันและกันว่า “เป็นไปได้อย่างไรที่เราไม่เห็นใครเลยที่เราเคยคิดว่า เป็นคนเลวในโลก(อยู่ที่นี้)⁶³ และผู้ที่เราถือเอาเป็นที่ เย้ยหยัน หรือพวกเขาอยู่ที่นี้ แต่ตาของเรามองไม่เห็น พวกเขา?”⁶⁴ ทั้งหมดนี้เป็นความจริงที่ชาวนรกต่าง ดำหนึกันและกัน⁷

هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ مِنْهُمْ صَلُّوا النَّارَ ﴿٦٠﴾ قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٦١﴾ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦٢﴾ وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٣﴾ أَخَذْنَاهُمْ سَخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ﴿٦٤﴾ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ﴿٦٥﴾

⁷ เมื่อคนที่ปฏิเสธศีลธรรมเห็นสภาพความทุกข์ทรมานของพวกเขานในโลกหน้า พวกเขาจะนึกถึงบรรดาผู้ปฏิเสธศีลธรรมและถูกถือว่าเป็นคนต่ำต้อยในสังคมของพวกเขา บรรดาผู้ปฏิเสธศีลธรรมเคยพูดถึงผู้สนับสนุนศีลธรรมว่าฝ่ายหลังไม่เคารพผู้ยิ่งใหญ่ หลงผิดออกไปจากศาสนาที่บรรพบุรุษนับถือกันมาและแยกตัวออกไปจากแนวทางของชุมชน

บรรดาผู้ปฏิเสธศีลธรรมเหล่านี้ถือว่าตัวเองอยู่บนหนทางที่ถูกต้อง แต่ในโลกหน้า สถานการณ์จะเป็นไปในทางกลับกัน ในตอนนั้น พวกเขาจะเห็นชัดเจนว่าบรรดาผู้ที่พวกเขา มองด้วยความสับสนประมาทและเย้ยหยันนั้นคือผู้ที่กำลังได้รับความสำเร็จอย่างสูงสุด

65 (ไอ้ นบี) จึงบอกพวกเขาว่า “ฉันเป็นแค่เพียงผู้ ตักเตือนคนหนึ่งเท่านั้น ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจาก พระเจ้าผู้ทรงเอกะและผู้ทรงพิชิต”⁶⁶ พระผู้ทรง อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ใน ระหว่าง ทั้งสอง ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงภัยอย่างที่สุด”⁶⁷ จึงบอกพวกเขาว่า“นี่คือชาวอันยิ่งใหญ่”⁶⁸ ที่ พวกท่านไม่ใส่ใจ ⁶⁹ ฉันไม่มีความรู้ใดๆในเรื่องที่ ชุมมูมอันสูงส่งเมื่อพวกเขา ตกเตียงกัน(ในเรื่องการ สร้างมนุษย์)”⁷⁰ ฉันเพียงแต่ได้รับการบอกให้รู้ว่าฉัน เป็นแค่ผู้ ตักเตือนเท่านั้น”⁷¹

71 พระผู้อภิบาลของเจ้าได้กล่าวแก่ทูตสวรรค์ว่า “ฉัน จะสร้างมนุษย์คนหนึ่งจาก ดิน”⁷² และเมื่อฉันได้ทำให้ เขาเป็นรูปร่าง และเป่าวิญญาณของฉันเข้าไปในตัว เขา แล้ว ⁶¹ พวกเขาจึงก้มลงกราบต่อเขา”⁷³ ดังนั้น ทูตสวรรค์ทั้งหมดจึงก้มลงกราบ ⁷⁴ นอกจากซาตาน ที่ยโสโอหังและเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِن إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٦٦﴾ قُلْ هُوَ نَبْوٌ عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِي مِن عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ الْأَعْلَىٰ إِذْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ إِنِّي نُوحِي إِلَىٰ إِلَهِ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي خَلِيقٌ بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴿٧١﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ الْمَلَأِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾

⁷¹ คัมภีร์กุรอ่านกล่าวว่าซาตานได้กลายเป็นศัตรูของมนุษย์ตั้งแต่วันแรก มันชักชวนลูกหลานของอาดัมมิให้เดินตามแนวทางที่ถูกตองโดยอาศัยการพูดหวานล่อมและหลอกลวงดังนั้น มนุษย์ต้องระวังซาตานและพยายามปกป้องตัวเองให้พ้นจากแผนการชั่วร้ายของมัน

ซาตานเฝ้าติดตามมนุษย์ตลอดเวลาโดยการแอบแฝงเข้าไปในความคิดของเขาและชักชวนเขาไปในทางที่ผิด มนุษย์ต้องช่วยตัวเองให้พ้นจากซาตานและการกระตุ้นของมัน

75 พระเจ้าทรงถามว่า “ซาตาน อะไรที่ขัดขวางเจ้ามิให้ ก้มกราบต่อเขาซึ่งฉันได้สร้างมาด้วยมือทั้งสองฉัน ? 64 เจ้าโยสโอะหังนักร หรือว่าเจ้าคิดว่าตัวเองเป็นผู้สูงส่ง?”

76 มันตอบว่า “ฉันดีกว่าเขาพระองค์ทรงสร้างฉันมาจากไฟ และทรงสร้างเขามาจากดิน”

77 พระองค์ทรงกล่าวว่า “ดังนั้น เจ้าจงออกไปจากที่นี่ แท้จริง เจ้าเป็นผู้ที่ถูกสาปแช่งแล้ว 78 และการสาปแช่งของฉันจะมีแก่เจ้าจนกระทั่งถึงวันแห่ง การตัดสิน”⁷

79 แต่ซาตานกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาล ถ้าเช่นนั้น ขอ พระองค์ได้ทรงผ่อนผันให้ฉันจนถึงวันแห่งการฟื้นคืนชีพ ด้วยเถิด”

80 พระองค์ทรงกล่าวว่า “ได้ เจ้าได้รับการผ่อนผัน 81 จนถึงวันที่ได้ถูกกำหนดไว้”

82 มันกล่าวว่า “ขอสาบาน ด้วยเกียรติของพระองค์ ฉันจะทำให้พวกเขาทั้งหมดหลงผิด”⁷

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿٧٦﴾ قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رََّجِيمٌ وَإِنَّ عَلَيْكَ لعَنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٧٧﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٨﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٧٩﴾ أَلْوَقْتُ الْمَعْلُومِ ﴿٨٠﴾ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَحْمَعِينَ ﴿٨١﴾

⁷ พระเจ้าได้ทำให้มนุษย์เป็นสิ่งถูกสร้างที่มีลักษณะที่นายยกย่อง ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงสั่งบรรดาทูตสวรรค์และญินให้ก้มกราบต่อเขา เมื่อซาตาน(อิบลิส)ไม่ยอมก้มกราบต่ออาดัม มันจึงเป็นผู้ถูกสาปแช่งตลอดกาล แต่เหตุการณ์นี้ถือว่ไม่ใช่เรื่องจริงจึงในทัศนะของซาตาน มันเป็นเรื่องสำคัญสำหรับอาดัมเองต่างหาก

โดยการไม่ยอมก้มกราบต่ออาดัม ซาตานได้กลายเป็นศัตรูของเผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งหมดตลอดไป เหตุการณ์นี้เป็นการขอมมนุษย์ล่วงหน้าว่าการเดินทางตลอดชีวิตของมนุษย์ไม่ใช่เรื่องง่าย มันจะเต็มไปด้วยอุปสรรคกีดขวางมากมาย มนุษย์จะต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อให้ตัวเองอยู่บนหนทางที่ถูกต้องและต้านทานการหลอกลวงของซาตานเพื่อที่ไปถึงจุดหมายปลายทางของเขาด้วยความปลอดภัย

แผนการชั่วร้ายของซาตานอยู่ระหว่างมนุษย์กับสวรรค์ มีแต่คนที่รักษาตัวเองให้ปลอดภัยจากแผนร้ายของซาตานเท่านั้นที่จะได้เข้าสวนสวรรค์ตลอดกาล บรรดาผู้ที่ไม่ทำลายสิ่งกีดขวางที่ซาตานวางไว้จะไม่ได้เข้าสวรรค์

⁷ ในโลกปัจจุบันแห่งการทดสอบ ซาตานได้รับโอกาสที่จะชักนำมนุษย์ให้หลงผิด แต่ซาตานสามารถทำเช่นนั้นได้จนกระทั่งวันอาสานมาถึง เมื่อวันแห่งการพิพากษาเปิดม่านแห่งความเท็จออก ทุกสิ่งจะเป็นที่ประจักษ์ต่อสายตาย่างชัดเจน หลังจากนั้น จะไม่มีใครที่สามารถหลอกลวงและจะไม่มีใครถูกหลอกลวงได้อีกต่อไป

83 นอกจากบ่าวของพระองค์ซึ่งพระองค์ได้ทรงเลือกไว้^๗ 84 พระเจ้าทรงกล่าวว่า “นี่คือความจริง และความจริง เท่านั้นที่ฉันกล่าว 85 ฉันจะทำให้ทรกเต็มไปด้วยพวกเจ้า และบรรดาผู้ที่ตามพวกเจ้าทั้งหมด”

86 (โอ้ นบี) จงบอกพวกเขาว่า “ฉันมิได้ร้องขอสิ่งตอบแทนใด ๆ จากพวกท่านเพื่อศาสน์นี้ และฉันก็มีโชคนโกหก หลอกลวง 87 ไม่มีอะไรนอกไปจากคำตักเตือนสำหรับมวลมนุษย์ 88 หลังจากนั้น พวกท่านเองจะได้รู้ความจริง ของมัน”^๗

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿٨٣﴾
 قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾ لَأَمْلَأَنَّ
 جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾
 قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا
 أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٦﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ
 لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَاهُ بَعْدَ
 حِينٍ ﴿٨٨﴾

^๗ บ่าวผู้ได้รับการคัดเลือกของพระเจ้าคือผู้ที่ปราศจากความวิปริตทางความคิดและจิตใจ ในขณะที่ชาตานั้นไม่มีอำนาจเหนือมนุษย์ มันจะทำให้มนุษย์หลงผิดโดยการยกเหตุผลดั่งงามในการทำความผิดแก่มนุษย์ นำเสนอความเท็จว่าเป็นลัทธิธรรม ใช้ถ้อยคำไพเราะห่อหุ้มความจริงที่ไม่มีมูล ยกเรื่องที่ไม่จำเป็นในลักษณะที่ตรงไปตรงมาและสร้างความสงสัยสารพัดให้เกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม มีแต่บรรดาผู้ที่สับสนเท่านั้นที่จะถูกหลอกลวงโดยสิ่งที่ชาตนั้นทำให้ดูสวยงาม บรรดาผู้รักษาความบริสุทธิ์ใจของพวกเขาไว้และลาดพอที่จะวิเคราะห์สถานการณ์ได้จะขัดขวางแผนการของชาตนั้นได้ทันที คนเช่นนั้นจะไม่มีวันถูกชาตนั้นล่อลวง

^๗ จริยธรรมของผู้เผยแพร่ลัทธิธรรมก็คือเขาต้องไม่เรียกร้องสิ่งตอบแทนใด ๆ จากผู้ฟังเขา อีกอย่างหนึ่งก็คือเขาจะไม่ยกเรื่องวัตถุใด ๆ ระหว่างพวกเขากับตัวเขาเอง การเรียกร้องของกูรอนเป็นการเรียกร้องเพื่อโลกหน้า ดังนั้น ถ้ามนุษย์เรียกร้องเพื่อโลกหน้าและนำเสนอการเรียกร้องของกูรอนในด้านหนึ่ง แต่ในอีกด้านหนึ่ง เขากลับแสวงหาผลประโยชน์ทางวัตถุ เขาก็กลายเป็นผู้ไม่มีคามบริสุทธิ์ใจ และใครที่จะให้ความสนใจต่อการเรียกร้องของคนทีพิสูจน์ให้เห็นว่าตัวเองเป็นผู้ไม่จริงใจ?

ในทำนองเดียวกัน ผู้เผยแพร่จะไม่สร้างคำพูดของตัวเองขึ้นมา เขาเพียงแต่ส่งต่อสิ่งที่เขาได้รับจากคัมภีร์กูรอนเท่านั้น มัสรูก ตามิอียี(ผู้มีชีวิตในสมัยของสาวกของนบีมุฮัมมัด)ยกคำบอกเล่าของอับดุลลอลฮิบ นูมัสอูตติกกล่าวทวนว่า “พวกท่านทั้งหลาย คนที่รู้ครุพุด และคนที่ไม่รู้ครุคกล่าวแต่เพียงว่าพระเจ้าทรงรู้ดีกว่า เขาจะดูฉลาดถ้าเขากล่าวว่าพระเจ้ารู้ดีกว่า(เกี่ยวกับสิ่งที่เขาไม่รู้) เพราะพระเจ้าได้พูดกับนบีของพระองค์ว่า “จงกล่าวเถิด ฉันไม่หวังรางวัลใด ๆ จากพวกท่านสำหรับสิ่งนี้ และฉันก็ไม่ได้เป็นผู้เสแสร้ง” (ดู ตัฟฮุซุร อิบนุคซีร์, เล่ม 4 หน้า 44)

ในทำนองเดียวกัน ผู้เผยแพร่ลัทธิธรรมต้องนำเสนอการเรียกร้องของเขาในรูปของคำแนะนำที่มีเจตนาดี การพูดของเขาต้องเป็นไปในลักษณะที่หวังดีและต้องไม่ใช่คำพูดในลักษณะของการโต้เถียงหรือทะเลาะ

39. ผูกคน

อัล-ซุมัรฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 คัมภีร์นี้ได้ถูกประทานมาจากพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ และผู้ทรงปรีชาญาณ² (โอ้ มุฮัมมัด) แท้จริง เราได้ ประทานคัมภีร์นี้มายังเจ้าด้วยสัจธรรม ดังนั้น จงเคารพ สักการะพระเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียวโดยการอุทิศตน ทั้งหมดของเจ้าให้ศาสนาของพระองค์³ พระเจ้าเท่านั้น ที่ต้องได้รับการเชื่อฟังอย่างบริสุทธิ์ใจ บรรดาผู้ที่เอา สิ่งอื่นเป็นผู้พิทักษ์นอกไปจากพระองค์กล่าวว่า "เรา เคารพบูชาสิ่งเหล่านั้นเพียงเพื่อที่สิ่งเหล่านั้นจะนำเรา เข้าใกล้พระเจ้า" แน่นนอน พระเจ้าจะทรงตัดสินระหว่าง พวกเขาเกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดที่พวกเขาขัดแย้งกัน แท้จริง พระเจ้ามีทรงนำทางผู้ใดทงและปฏิเสธสัจธรรม⁴

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ
إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۗ أَلَا
لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۗ وَالَّذِينَ
اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا
نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ
اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ
كَاذِبٌ كَفَّارٌ ۝

¹ กุรอานคือการยืนยันความจริงของพระเจ้า ลีลาการพูดที่มีมนต์ขลังและลักษณะพิเศษการพูดของกุรอานเป็นสิ่งที่ยืนยันว่ามันเป็นคัมภีร์ของพระเจ้า ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถนำเสนอองานอันสูงส่งเช่นนี้ได้

"ดังนั้น จงเคารพสักการะพระเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียวโดยการอุทิศตนทั้งหมดของเจ้าให้ศาสนาของพระองค์" นี้คือคำสั่งของกุรอาน (ดู คือฟวาต อัดดีฟซีรฺ, เล่ม 3 หน้า 69)

สัญญาชาติญาณเพื่อการเคารพสักการะและการอุทิศตนเป็นสิ่งที่มียู่ในธรรมชาติของมนุษย์ ดังนั้น เขาจึงต้องถือว่ามีสิ่งที่ยิ่งใหญ่และมีความกลัวในสิ่งนั้น ใครก็ตามที่ทำให้มนุษย์เกิดความรู้สึกเช่นนั้นจะถูกคนผู้นั้นถือว่าเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์และจะยอมจำนนต่อเขาผู้นั้น เขาจะแสดงความเคารพอย่างสูงสุดและไต่ยกย่องนับถือคนผู้นั้น วิญญาณของเขาจะได้รับความสุขจากการนึกถึงคนผู้นั้น และสิ่งนั้นจะกลายเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตของมนุษย์

นี่คือการอุทิศตนที่แท้จริงและการเคารพสักการะเช่นนั้นเป็นสิ่งที่มิไว้สำหรับพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น แต่สิ่งที่มนุษย์ทำก็คือในขณะที่ยอมรับพระเจ้าองค์เดียว เขากลับเอาความเป็นพระเจ้าไปให้แก่สิ่งอื่นๆที่ไม่ใช่พระเจ้าและเริ่มเคารพสักการะสิ่งเหล่านั้นด้วย นี่คือความผิดที่แท้จริงที่มนุษย์ทำเพราะความเป็นพระเจ้าเป็นสิ่งที่แบ่งแยกไม่ได้ ดังนั้น การเคารพสักการะก็ไมอาจแบ่งแยกได้เช่นกัน

4 ถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ที่จะมีบุตรพระองค์จะทรงเลือกผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากสิ่งทีพระองค์ทรงสร้าง มา มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่พระองค์(พระองค์ทรงอยู่เหนือสิ่ง เช่นนั้น) พระองค์คือพระเจ้าผู้ทรงเอากะ ผู้ทรงมีอำนาจ เห็นทุกสิ่ง⁵ พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและ แผ่นดินเพื่อวัตถุประสงค์ที่แท้จริง พระองค์ทรงทำให้กลางคืนตามหลังกลางวันและกลางวันตามหลังกลางคืน พระองค์ทรงควบคุมดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ไว้เพื่อที่มัน จะได้โคจรไปตามวิถีของมันจนถึงเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้ พระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงให้อภัย⁷

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ
مِمَّا تَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ سُبْحٰنَهُ ۗ هُوَ اللَّهُ
الْوٰحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٠﴾ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكْوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى
النَّهَارِ وَيُكْوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُّسَمًّى ۗ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّورُ ﴿١١﴾

⁷ มันเป็นสัญชาติญาณตามธรรมชาติของมนุษย์ที่หันไปหาพระเจ้าและเคารพสักการะพระองค์ แต่ซาตานเองก็พยายามอยู่เสมอที่จะดึงมนุษย์ออกมาจากเคารพสักการะพระเจ้า มันปลุกฝังความคิดในจิตใจของมนุษย์ว่าศาลของพระเจ้าเป็นสิ่งที่อยู่สูงมากและไม่สามารถเข้าถึงได้ ดังนั้น เราจึงไม่สามารถไปถึงพระเจ้าได้โดยตรง ดังนั้น เราต้องพยายามไปถึงพระเจ้าโดยอาศัยนักบุญหรือนักบวชเป็นสื่อกลาง ในทำนองเดียวกัน มันพยายามสอดแทรกความเชื่อที่ว่าถ้ามนุษย์มีลูกฉันใด พระเจ้าก็มีลูกฉันนั้น และวิธีการง่าย ๆ ที่จะทำให้พระเจ้าพอใจก็คือการสมมุติให้พระองค์มีลูกขึ้นมา ลัทธิวัตถุนิยมสมัยใหม่ก็คือรูปแบบที่บิดเบือนของความเชื่อนี้เพราะมันได้หันเหสัญชาติญาณการเคารพสักการะของมนุษย์จากพระเจ้าผู้สร้างไปยังสิ่งถูกสร้าง

การหันเหออกไปเช่นนี้เท่ากับการดูถูกพระเจ้า พระองค์ที่เป็นผู้ทรงสร้างและผู้ดูแลรักษาจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาลนั้นห่างไกลจากคำกล่าวอ้างที่นำหัวเราะเยาะเช่นนั้น

6 พระองค์ทรงสร้างสุเจ้ามาจากชีวิตหนึ่ง แล้วจากชีวิตนั้น พระองค์ได้ทรงสร้างคูครองของมัน และทรงจัดเตรียม ปศุสัตว์แปดตัว ทั้งเพศผู้และเพศเมียแก่สุเจ้า⁷ พระองค์ทรงสร้างสุเจ้าเป็นชั้นเป็นตอนในครรภ์ของมารดาของสุเจ้า ในความมืดทึบสามชั้น^๗ พระเจ้าองค์นี้แหละที่เป็นพระผู้ อภิบาลของสุเจ้า อำนาจสูงสุดเป็นของพระองค์ ไม่มีพระเจ้า อื่นใดนอกไปจากพระองค์ แล้วอะไรทำให้สุเจ้าหันไป?

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ
مِهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ
ثَمَنِيَّةً أَزْوَاجًا تَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ
أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي
ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ
الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآَنِي
تُصَرِّفُونَ

⁷ พระเจ้าได้สร้างผู้ชายขึ้นมาและสร้างผู้หญิงให้เป็นคูครองของเขา จากผู้ชายและผู้หญิงคนแรกนี้เองที่ทำให้มีประชากรมนุษย์เกิดขึ้น นอกจากนั้นแล้ว พระเจ้ายังได้ประทานปัจจัยยังชีพอย่างกว้างขวางเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ในตอนแรกของอารยธรรม แพะ แกะและวัว(อย่างละคู่รวมแปดตัว)ได้ตอบสนองความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคมของมนุษย์ เมื่ออารยธรรมเข้าสู่ขั้นต่อมา มนุษย์ได้เข้าควบคุมศักยภาพของธรรมชาติและใช้มันเพื่อความก้าวหน้าของเขา

^๗ “ความมืดทึบสามชั้น” หมายถึงเนื้อเยื่อสามชั้นที่ห่อหุ้มตัวอ่อนมนุษย์ในมดลูกของแม่ มันเป็นไปได้สำหรับมนุษย์ที่จะให้คำอธิบายได้ละเอียดถูกต้องเช่นนั้นนอกเสียจากว่ามันถูกประทานมาให้มนุษย์ได้รับรู้โดยพระเจ้าผู้ทรงสร้างเอง

7 ถ้าหากสุเจ้าเนรคุณ จงจำไว้ว่าพระเจ้าไม่ต้องการสุเจ้า พระองค์ไม่ทรงยินดีต่อการเนรคุณในบ่าวของพระองค์ แต่ถ้าหากสุเจ้าขอบคุณพระองค์จะทรงยินดี(ที่เห็นมัน) ในตัวสุเจ้า^ก ไม่มีผู้แบกรับภาระคนใดที่จะแบกรับภาระของ อีกคนหนึ่ง ในที่สุดแล้ว สุเจ้าทั้งหมดจะต้องกลับไปหา พระผู้อภิบาลของสุเจ้า หลังจากนั้น พระองค์จะทรงบอก สุเจ้าในสิ่งที่สุเจ้าได้ทำไป พระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่อยู่ใน หัวใจของมนุษย์^ข

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ
وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا
يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ
ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿٧﴾

^ก วิทยญาณของมนุษย์แสวงหาการยอมรับพระเจ้าและการกตัญญูรู้คุณต่อพระองค์ การยอมรับเช่นนั้นเท่ากับการยอมรับสัจธรรมซึ่งเป็นความต้องการอันยิ่งใหญ่ของการใช้เหตุผลโดยไม่ต้องสงสัย

^ข ในโลกหน้า สภาพของความยุติธรรมที่สมบูรณ์จะเกิดขึ้น มนุษย์ทุกคนจะได้รับผลกรรมตามที่เขาทำมา(ในช่วงก่อนตาย) โลกหน้าจะลบล้างข้อบกพร่องของโลกปัจจุบัน

⁸ เมื่อมนุษย์ได้รับทุกขภัยบางอย่าง เขาจะวิงวอนต่อ พระผู้อภิบาลของเขาและหันไปยังพระองค์เพื่อสำนึกผิด และขอภัย แต่เมื่อพระผู้อภิบาลของเขาประทานความโปรดปรานของพระองค์แก่เขา เขาก็ลืมผู้ที่เขาได้วิงวอน ก่อนหน้านั้นและตั้งสิ่งอื่นขึ้นมาเป็นภาคีกับพระเจ้า เพื่อ ทำให้คนอื่น ๆ หลงไปจากทางของพระองค์⁷ (โองานี้) จง บอกเขาว่า “จงสนุกสนานกับการปฏิเสธของท่านไปสัก ระยะเวลาหนึ่งเถิด พวกท่านจะเป็นหนึ่งในชาวนรก”⁹ ผู้ภักดี ต่อพระเจ้าที่ใช้เวลาในยามคำคืนยืนและกราบและผู้ หวั่นเกรงต่อโลกหน้าและหวังในความเมตตาของพระผู้อภิบาลของเขา (จะเหมือนกับผู้ไม่ได้เป็นเช่นนั้นหรือ)? จงถามพวกเขาว่า “ คนที่รู้จักคนที่ไม่มีรู้จะเท่าเทียมกัน กระนั้นหรือ? ผู้มีสติปัญญาเท่านั้นที่จะยอมรับข้อตก เตือนนี้^๗

❖ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُبِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوًّا إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَن سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ۗ أَمَّنْ هُوَ قَنِتٌ ۗ ءَأَنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۗ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ۗ

⁷ มนุษย์ทุกคนได้ผ่านช่วงเวลาที่เขาพบว่าตัวเองไม่สามารถทำอะไรได้เลย ตรงจุดนี้ เขาลืมทุกสิ่งและเริ่มวิงวอนต่อพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ ในเวลาที่ไม่อาจช่วยตัวเองได้ มนุษย์ทุกคนจะรู้ว่าไม่มีใครที่คู่ควรแก่การเคารพสักการะออกไปจากพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น

แต่ทันทีที่เขาพ้นจากภาวะลำบาก เขาก็หันกลับไปยังหนทางเก่า มนุษย์มีแต่โอหังขึ้นและเริ่มคิดว่าสิ่งที่ทำให้เขารอดพ้นมาจากเคราะห์กรรมนั้นเป็นสิ่งอื่นออกไปจากพระเจ้า สำหรับบางคน มันได้กลายเป็นปาฏิหาริย์แห่งสาเหตุและผลในขณะที่สำหรับบางคนถือว่ามันเป็นผลงานของสมมุติเทพต่างๆ ถ้าใครคนหนึ่งเก็บเสบียงไว้หลังจากทำผิด มันก็เกี่ยวกับการหลงผิดของใครคนหนึ่งเท่านั้น แต่ถ้าเขาเริ่มอธิบายอย่างผิดๆ เพื่อให้เหตุผลสนับสนุนการทำผิดของเขาว่าเป็นสิ่งดี เขาก็เป็นผู้ทำให้คนอื่นหลงผิดไปด้วย

^๗ มนุษย์มีสองประเภท ประเภทแรกคือผู้คำนึงผลประโยชน์ทางวัตถุเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงที่สุด ประเภทที่สองคือผู้คำนึงถึงพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญที่สุด คนประเภทที่สองนี้เองคือคนของพระเจ้า การรู้จักพระเจ้าของเขาคือการค้นพบทางจิตสำนึกของเขา เขาค้นพบพระเจ้าว่าเป็นผู้มีอำนาจยิ่งใหญ่และสูงส่งที่สุดจนความหวังและความกลัวของเขาทั้งหมดผูกพันอยู่กับพระองค์เพียงผู้เดียว ความรู้สึกเช่นนี้ทำให้เขาลงอกมาจากที่นอนในตอนกลางคืน ความโดดเดี่ยวเดียวดายของเขามีใช้ เป็นความโดดเดี่ยวเดียวดายที่เกิดจากความไม่รู้ แต่เป็นความโดดเดี่ยวของการระลึกถึงพระเจ้า

คนที่มีความรู้สึกอื่นที่ความคิดจิตใจของเขาถูกจุดประกายด้วยการระลึกถึงพระเจ้าและคนที่ไม่มีความรู้สึกอื่นที่ความคิดจิตใจของเขาถูกประกายด้วยปัจจัยทางวัตถุเท่านั้น เขาจะตื่นขึ้นมากทีต่อเมื่อนึกถึงผลประโยชน์ทางวัตถุและหลังจากนั้นก็หลับต่อไป

10 (ไอ้ นบี) จงกล่าวเถิด “(พระเจ้าทรงกล่าว ว่า) ปวง บ่าวผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงเกรงกลัวพระผู้อภิบาลของ พวกท่าน สำหรับผู้ ทำความดีในโลกนี้จะได้รับรางวัล ตอบแทน ที่ดี และแผ่นดินของพระเจ้านั้นกว้างใหญ่ไพศาล แท้จริง บรรดาผู้อดทนจะได้รับการตอบแทนโดยไม่มี การ คำนวณ”^ก

قُلْ يٰعِبَادِ ٱلذِّينِ ءَامِنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ
لِلذِّينِ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ ٱلدُّنْيَا حَسَنَةٌ
وَٱرْضُ ٱللَّهُ وَٱسِعَةٌ ۗ إِنَّمَا يُوَفَّى
ٱلصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾

^ก เมื่อมนุษย์บรรลุถึงการรู้จักพระเจ้าอย่างลึกซึ้ง ผลที่ตามมาก็คือเขาจะกลายเป็นคนกลัวพระเจ้า การนึกถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าทำให้เขากล่อมตนและเขาใช้ชีวิตของเขาตามคำบัญชาของพระเจ้า นี่เป็นสิ่งที่ทำให้เขาจริงจังจนเขาละทิ้งทุกสิ่งและใช้ชีวิตโดยนึกถึงพระเจ้าก่อน

การสร้างชีวิตบนพื้นฐานของความศรัทธาเป็นเรื่องที่มีการทดสอบเข้ามาเกี่ยวข้อง ผู้ประสบความสำเร็จในการทดสอบนี้คือผู้ที่ความศรัทธาของเขาเป็นทรัพย์สินที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและเขาพร้อมที่จะละทิ้งทุกสิ่งเพื่อมัน ชีวิตแห่งความศรัทธาคือชีวิตของความอดทน บรรดาผู้พร้อมที่จะเป็นผู้ศรัทธาด้วยความอดทนทุกอย่างจะเป็นผู้ที่ได้รับความโปรดปรานอย่างสูงส่งจากพระเจ้า

11 (โอ้ นบี) จงบอกพวกเขาว่า “ฉันถูกบัญชาให้เคารพ ภักดีพระเจ้าโดยอุทิศการเคารพสักการะทั้งหมดของฉัน เพื่อพระองค์”¹² และฉันได้ถูกบัญชาให้เป็นคนแรกที่ยอมจำนน”¹³ จงกล่าวเถิด “แท้จริง ฉันกลัวการลงโทษ แห่งวันอันน่าสะพรึงกลัว ถ้าหากฉันฝ่าฝืนพระผู้อภิบาลของ ฉัน”¹⁴ จงกล่าวเถิด “พระเจ้าเท่านั้นที่ฉันเคารพสักการะ มีความศรัทธาอย่างบริสุทธิ์ใจในพระองค์เท่านั้น”¹⁵ ส่วน พวกท่านจะเคารพบูชาใครอื่นนอกไปจากพระองค์ก็ตามใจ” จงกล่าวเถิดว่า “ผู้ขาดทุนที่แท้จริงนั่นคือ ผู้ทำตัวเองและ ครอบครัวของพวกเขาให้ขาดทุนในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ” นั่นเป็นการล้มละลายอย่างชัดเจน¹⁶ พวกเขาจะมีชั้น เปลวไฟประกบพวกเขาจากทั้งข้างบนและข้างล่าง” นั่น เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงใช้ทำให้บ่าวของพระองค์เกรงกลัว ดังนั้น บ่าวบ่าวของฉันเอ๋ย จงเกรงกลัวฉัน”¹⁷

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ
الدِّينَ ﴿١١﴾ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ
المُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ
عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣﴾
قُلْ اللَّهُ أَعْبَدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿١٤﴾
فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ ۗ قُلْ إِنْ
الْحَسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ
وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ أَلَا ذَلِكَ هُوَ
الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾ هُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ
ظُلُّلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلُّلٌ ۗ ذَلِكَ
مُحْوَفٌ لِّأَلْفِ عِبَادٍ ۗ يَعْبَادُونَ ﴿١٦﴾

¹¹ การเรียกร้องที่แท้จริงของนบีก็คือการทำให้มนุษย์ค้นพบและเคารพสักการะพระเจ้าเพียงองค์เดียวเท่านั้นโดยทิ้งการเคารพสักการะสิ่งอื่นทั้งหมด นบีปฏิบัติภารกิจเผยแผ่ในฐานะเป็นเรื่องส่วนตัว ไม่เพียงแต่จะนำทางผู้คนของท่านเท่านั้น แต่ยังสร้างตัวอย่างโดยการปฏิบัติตามหนทางที่ถูกต้องโดยตัวเองด้วย

ลักษณะการทำงานของนบีเป็นการบ่งชี้ถึงลักษณะการทำงานของผู้เผยแผ่สัจธรรม(ดาอีย์) ผู้นำศาสน์แห่งสัจธรรมคือผู้ที่สัจธรรมเป็นปัญหาส่วนตัวของเขา การเรียกร้องสู่สัจธรรมเป็นการแสดงออกพร้อมกันทันทีของประสบการณ์ภายในของเขา มิใช่แค่เพียงการเรียกร้องอย่างผิวเผิน

17 ส่วนบรรดาผู้หลีกเลี่ยงจากการเคารพสักการะสิ่ง ตักศิลาที่จอมปลอมและหันไปยังพระเจ้านั้น สำหรับ พวกเขามีข่าวดี ดังนั้น เจ้าจงแจ้งข่าวดีแก่พวกบ่าว ของฉัน
18 ผู้สดับฟังถ้อยคำนั้นแล้วปฏิบัติตามสิ่งที่ดี ที่สุดของมัน เหล่านี้แหละคือผู้ที่พระเจ้าได้ทรงชี้ทางนำ ที่ถูกต้องให้และเขาเหล่านี้คือผู้มีความเข้าใจ^ก

وَالَّذِينَ آجْتَنَبُوا الطَّغُوتَ أَنْ
يَعْبُدُوهَا وَأَتَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبَشْرَى
فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿٧﴾ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ
الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ
الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ
أُولُوا
الْآلْبَابِ ﴿٨﴾

^ก โลกปัจจุบันเป็นโลกของการทดสอบ ที่นี้ ความจริงทั้งหลายมิได้เปิดเผยตัวมันเองออกมาให้เห็น ในรูปสุดท้ายที่แท้จริง จึงเป็นโอกาสทำให้มีการอธิบายอะไรบางอย่างผิดๆ ซาดานจึงใช้ความเป็นไปได้ชักนำผู้คนให้หลงออกจากหนทางที่ถูกต้อง

เมื่อใดก็ตามที่สัญกรรมเปิดเผยตัวมันเองออกมา ซาดานพยายามที่จะเบี่ยงเบนความคิดของมนุษย์ออกไปจากมันโดยการอธิบายความอย่างผิดๆ มันจะหันด้านดีของสิ่งหนึ่งและนำสิ่งที่ไม่ดีออกมาให้เห็น นี่คือสถานการณ์ที่มนุษย์ถูกทดสอบ มนุษย์ต้องพิสูจน์ให้เห็นถึงภูมิปัญญาของเขาโดยการแยกแยะระหว่างสิ่งถูกและสิ่งผิด เขาต้องสามารถแหวกผ่านแห่งการหลอกลวงของซาดานและเห็นความจริง บรรดาผู้พิสูจน์ตัวเองได้ว่ามีความเข้าใจลึกซึ้งคือผู้ที่โชคดีเพราะพวกเขาจะพบสัญกรรมของพระเจ้า บรรดาผู้ไม่สามารถพิสูจน์ตัวเองในเรื่องนี้จะมีแต่จะมองสิ่งต่างๆ ในด้านลบและจะถูกนำมายังพระเจ้าในสภาพของผู้เคารพสักการะซาดาน

19 ใครจะสามารถคุ้มครองคนที่ถูกตัดสินแล้วว่าสมควร ได้รับการลงโทษ? เจ้าสามารถช่วยคนที่ตกลงไปใน ไฟนรกได้กระนั้นหรือ? 20 แน่นอน แต่สำหรับบรรดาผู้เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขาแน่นอน พวกเขามี คฤหาสน์โอโถงหลายหลังซึ่งถูกสร้างไว้เป็นชั้นๆ และ ใต้ันนั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน นี่คือสัญญาของพระเจ้า พระเจ้าไม่ทรงบิดพลิ้วสัญญาของพระองค์^ก

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ
تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ۗ لَكِنَّ الَّذِينَ
اتَّقَوْا رَبَّهُمْ هُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ
مَّبْنِيَّةٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَدُ
اللَّهِ لَا يَحْصِي اللَّهُ الْمِيعَادَ ۝

^ก มนุษย์ทุกคนต้องอยู่กับผลที่จะตามมาจากการกระทำของเขาเพื่อสิ่งที่ดีกว่าหรือเลวกว่า นี่หมายความว่ามนุษย์ที่คู่ควรกับสวรรค์จะมีชีวิตอยู่ในบรรยากาศแห่งสวรรค์ในขณะที่มนุษย์ที่เหมาะสมกับนรกจะอยู่ในบรรยากาศของนรกเท่านั้น คนที่มีความเข้าใจถึงสิ่งที่ไม่อาจจับต้องมองเห็นได้จะสามารถรับรู้ถึงความแตกต่างนี้

สวรรค์จะเป็นปรากฏการณ์สุดท้ายที่สมบูรณ์ของสิ่งที่มนุษย์ใฝ่ฝันและเขาต้องการที่จะให้มันเป็นจริงในโลกนี้ แต่ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ราคาของสวรรค์คือความเกรงกลัวพระเจ้า คนที่เกรงกลัวพระเจ้าในโลกนี้จะถูกทำให้เป็นผู้อยู่อาศัยในโลกที่สมบูรณ์ของสวรรค์ซึ่งไม่มีข้อบกพร่องใดๆในนั้น

21 เจ้ามิเห็นหรือว่าพระเจ้าได้ทรงหลั่งน้ำฝนลงมาจาก ท้องฟ้า แล้วทรงให้มันไหลในแผ่นดินเป็นตาน้ำและแม่น้ำ หลังจากนั้น ด้วยน้ำดังกล่าว พระองค์ได้ทรงให้พืชพรรณ นานาชนิดหลากสีสีนงอกเงยออกมาหลังจากนั้นมันจะสุก และเหี่ยวแห้ง และเจ้าจะได้เห็นมันเปลี่ยนเป็นสีเหลือง แล้วในที่สุด พระองค์ก็ทำให้มันกลายเป็นเศษแห้ง? แท้จริง ในนั้นมีบทเรียนสำหรับผู้มีความเข้าใจ 22 ผู้ใดที่พระเจ้า ทรงเปิดหัวใจของพวกเขาเพื่ออิสลามจะมีแสงสว่างจาก พระผู้อภิบาลของเขา แต่ความวิบัติจะเกิดขึ้นกับบรรดา ผู้ที่หัวใจของพวกเขาถูกทำให้แข็งกระด้างต่อการระลึก ถึงพระเจ้า พวกเขาเหล่านั้นอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดเจน^๗

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فَتَرَهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَمًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٢١﴾
 أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ ۗ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبِهِم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ ۗ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾

^๗ ระบบอันมหัศจรรย์ของฝนบนโลก การเจริญเติบโตของพืชพรรณสีเขียวที่ตามมาและการเตรียมเก็บเกี่ยวหลังจากนั้นเป็นบทเรียนที่มีความหมายสุดคณานับอยู่ในนั้น แต่บทเรียนเหล่านี้มีไว้สำหรับบรรดาผู้ใช้ความคิดตรึกตรองอย่างลึกซึ้งเท่านั้น

ในด้านหนึ่ง พระเจ้าได้สร้างโลกภายนอกไว้ในลักษณะที่ทุกสิ่งในนั้นเป็นสัญญาณของความจริงอันยิ่งใหญ่ ส่วนในอีกด้านหนึ่ง พระองค์ได้ประทานความสามารถในการอ่านสัญญาณและการเข้าใจสิ่งเหล่านี้ให้แก่มนุษย์ คนที่รักษาความสามารถทางธรรมชาติของเขาให้มีชีวิตและใช้มันตรึกตรองสิ่งต่างๆ ที่อยู่บนโลกจะทำให้ความคิดจิตใจของเขาเต็มไปด้วยการรู้จักพระเจ้าอย่างลึกซึ้ง ขณะเดียวกัน คนที่ไม่รักษาความสามารถเหล่านี้ให้มีชีวิตจะไม่สามารถเรียนรู้สิ่งใด ถึงแม้ว่ารอบตัวเขาจะบทเรียนมากมาย พวกเขาจะไม่สามารถมองเห็นแม้ได้เห็นแล้วและจะไม่สามารถได้ยินแม้ได้ยินแล้ว

23 พระเจ้าได้ทรงประทานศาสน์ที่ดีที่สุดลงมา เป็น คัมภีร์เล่มหนึ่งซึ่งทุกส่วนของมันสอดคล้องกัน และ เรื่องสำคัญของมันได้ถูกกล่าวซ้ำแล้วซ้ำอีก คนที่ เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขาจะเกิดความหวั่น กลัวเมื่อพวกเขาได้ยืนยันมัน หลังจากนั้น ร่างกายและ หัวใจของพวกเขาจะสงบลงด้วยการเอ่ยคำระลึกถึง พระเจ้า นี่คือการนำทางของพระเจ้า พระองค์จะทรง นำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และไม่มีใครสามารถนำทางผู้ที่พระเจ้าทรงทำให้เขาหลงทาง⁷

اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا
مُتَشَبِّهًا مَثَانِي تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ
الَّذِينَ سَخَشُونَهُ رَهُمْ ثُمَّ تَلِينُ
جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ
هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ وَمَن
يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٢٣﴾

⁷ พระเจ้าได้ประทานความจำเริญให้แก่มนุษย์ด้วยทางนำในรูปของกุรอานที่มีคุณสมบัติพิเศษสองประการ คุณสมบัตินี้หนึ่งคือมันมีความสอดคล้องกันอย่างที่สุด พุคอีกอย่างหนึ่งก็คือไม่มีส่วนใดของกัรุกรอานขัดแย้งกับส่วนอื่นๆ ถ้าคำพูดของกุรอานไม่สอดคล้องกับความจริง มันก็น่าจะมีความขัดแย้งกันและการไม่สอดคล้องกันในส่วนต่างของคัมภีร์กุรอานเอง

คุณสมบัตินี้ประการที่สองของกุรอานคือการใช้วิธีการทบทวนครั้งแล้วครั้งเล่า นั่นคือ หัวข้อสำคัญของกุรอานมักถูกกล่าวทวนในลักษณะต่างๆ คุณสมบัตินี้ในกุรอานนี้แสดงให้เห็นว่ากุรอานเป็นคัมภีร์แห่งการแนะนำและการนำทาง ผู้แนะนำมักจะหวังว่าคำพูดของตนถูกคนที่ได้ยินจดจำฝังใจ ด้วยเหตุนี้ เขาจึงพูดเรื่องเดียวกันในวิธีการที่ต่างกัน รูปแบบที่ดีที่สุดของวิธีการอันชาญฉลาดนี้มีให้เห็นในคัมภีร์กุรอาน

มันเป็นธรรมชาติของมนุษย์เองที่เมื่อเขาได้ยินข่าวที่น่าสะพรึงกลัวบางอย่างหรือเขาประสบที่ทำให้เขนหัวลุก ตัวตนภายในของเขาจะต่อมตนและหัวใจของเขาจะอ่อนโยนเพราะข่าวนั้น เมื่อคนที่จริงจังกับชีวิตอ่านกุรอาน เขาจะได้รับประสบการณ์ทางจิตวิญญาณเช่นนั้น

24 แล้วคนที่มีแต่เพียงใบหน้าเปล่าๆที่จะคุ้มครองเขา จากการลงโทษอันน่าสะพรึงกลัวของวันแห่งการพิณ คินซีฟจะเป็นอย่างไรเล่า? บรรดาผู้ทำผิดจะถูกบอก ว่า “ตอนนี้ จงลิ้มรสสิ่งที่สุเจ้าได้ทำไว้” 25 หลาย คน ก่อนหน้าพวกเขาได้เคยปฏิเสธสัจธรรมมาแล้วเช่นกัน และการลงโทษได้เกิดขึ้นกับพวกเขาจากที่ที่พวกเขา ไม่คาดคิด 26 พระเจ้าได้ทรงทำให้พวกเขาได้ลิ้มรสความอภัยแม้กระทั่งในชีวิตแห่งโลกนี้ แต่การลงโทษ ของโลกหน้านั้นรุนแรงกว่ามากนักถ้าหากพวกเขาได้รู้

أَفَمَنْ يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا
كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٥﴾ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ فَاتَتْهُمْ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا
يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ
أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

ⁿ มนุษย์มักพยายามที่จะรักษาใบหน้าของตัวเองให้พ้นจากบาดแผลหรือความบาดเจ็บ แต่การลงโทษของวันอวสานนั้นจะทำให้มนุษย์ไม่สามารถรักษาร่างกายส่วนใดของเขาไว้ได้ ความจริงแล้วเขาจะยืนต่อหน้าการลงโทษที่ไม่อาจต้านทานได้ราวกับว่าเขากำลังใช้ใบหน้าของเขาเป็นโล่ป้องกัน ในสายตาของพระเจ้า ความผิดที่ร้ายแรงที่สุดที่มนุษย์สามารถทำได้คือการไม่ยอมรับสัจธรรมเมื่อมันได้ปรากฏตัวต่อหน้าเขา คนเช่นนั้นไม่สามารถหลบหนีไปจากการลงโทษของพระเจ้าได้

27 เราได้ยกข้อเปรียบเทียบทุกอย่างในกุรอานนี้ สำหรับมนุษย์เพื่อที่พวกเขาจะได้ใส่ใจ 28 กุรอาน เป็นภาษาอาหรับที่ไม่มี ความคลุมเครือใดๆทั้งนี้ เพื่อที่พวกเขาจะ ได้คิด 29 พระเจ้าได้ทรงยกอุปมา อย่างหนึ่ง ขึ้นมาดังนี้ : มีชายคนหนึ่งตกเป็นส่วนแบ่ง ของนายหลายคนที่ต่างไม่ยอมกันและมีชาย อีกคนหนึ่ง มีนายเพียงคนเดียว ทั้งสองคน นี้จะเหมือนกันไหมใน ข้อเปรียบเทียบนี้? การสรรเสริญทั้งหมดเป็นของพระ เจ้า แต่ พวกเขาส่วนใหญ่ไม่รู้ 30 (โอ้ นบี) แท้จริง เจ้า ต้องตายและพวกเขาก็ต้องตายด้วยเช่น กัน 31 แล้ว ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ สุเจ้า ทั้งหมดจะนำข้อถกเถียง ของสุเจ้ามาต่อ หน้าพระผู้อภิบาลของสุเจ้า⁷

وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ
 مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٧﴾
 قُرْءَانًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ
 يَتَّقُونَ ﴿٤٨﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ
 شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا
 لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۗ اِحْمَدُ لِلَّهِ
 بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ إِنَّكَ مَيِّتٌ
 وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿٥٠﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٥١﴾

⁷ คำพูดของกุรอานใช้ภาษาที่กินกับสติปัญญาของมนุษย์และอยู่ในขอบเขตความรู้ของเขา ทั้งนี้เพื่อที่จะได้ไม่มีใครเห็นว่ามันเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจ

ตรงนี้นี้ คัมภีร์กุรอานได้ใช้ภาษาที่เป็นสัญลักษณ์อธิบายว่าหลักการความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้า เมื่อเปรียบเทียบกับความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์มีเหตุผลและสอดคล้องกับธรรมชาติมากกว่า ความจริงแล้ว การทำงานของจักรวาลภายนอกเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นความจริงว่าในจักรวาลมีเพียง เจตนารมณณ์เดียวที่ทำงานอยู่ ถ้าในจักรวาลมีเจตนาหลายอย่างทำงานอยู่ ระบบของจักรวาลไม่อาจ ดำเนินไปอย่างสอดคล้องกันเป็นระเบียบ ยิ่งไปกว่านั้น ธรรมชาติของมนุษย์ก็ยังมีลักษณะที่ชอบ การจรรงักกัติดต่อดังเดียว มันเป็นการขัดกับธรรมชาติของมนุษย์ที่จะแสดงความจงรักภักดีต่อดัง ต่างๆ ผลก็คือเขาไม่สามารถให้ความยุติธรรมกับสิ่งต่างๆที่เขาจงรักภักดี

ข้อโต้แย้งและความเป็นไปได้ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นว่ามีพระเจ้าเพียงองค์เดียวเท่านั้นที่ เป็นผู้สร้าง มนุษย์และผู้ที่สามารถได้รับการเคารพสักการะจากมนุษย์ ในโลกปัจจุบัน ความจริงนี้ได้ถูกประกาศ โดยมนุษย์เหมือนกับเรา ในวันแห่งการพิพากษา สิ่งนี้จะถูกประกาศโดยพระเจ้าผู้ทรงสร้างจักรวาลเอง ในตอนนั้น การปฏิเสธความจริงนี้จะนำไปไม่ได้

32 ดังนั้น ใครจะไม่เป็นธรรมยิ่งไปกว่าคนที่สร้าง ความเท็จต่อพระเจ้าและปฏิเสธ สัจธรรมเมื่อมัน มาถึงเขาแล้ว? มีไซใน นรกดอกหรือที่เป็นสถานที่ สำหรับบรรดา ผู้ปฏิเสธสัจธรรม? 33 ส่วนคนที่มา กับ สัจธรรมและผู้ยืนยันสัจธรรม คนเหล่านี้คือ ผู้ เกรงกลัวพระเจ้า 34 พวกเขาจะได้รับทุก สิ่งที่ พวกเขาต้องการจากพระผู้อภิบาลของ พวกเขา นี่ คือการตอบแทนของบรรดาผู้ ทำความดี 35 พระเจ้า จะทรงลบล้างความ ชั่วที่พวกเขาได้ทำไว้ออกจากบัญชี ของ พวกเขาและจะทรงตอบแทนพวกเขาตาม ความดีที่ พวกเขาได้ทำไว้⁷

﴿ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ
وَكَذَبَ بِالْصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ ۗ أَلَيْسَ
فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ۗ ﴾ وَالَّذِي
جَاءَ بِالْصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۗ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُتَّقُونَ ۗ ﴿٣٣﴾ هُمْ مَّا
يَشَاءُونَ ۖ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَٰلِكَ جَزَاءُ
الْمُحْسِنِينَ ۗ ﴿٣٤﴾ لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ
أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۗ ﴿٣٥﴾

⁷ ทุกอุดมการณ์ที่ขัดกับความจริงก็เหมือนกับกรกล่าวเท็จต่อพระเจ้า ในทุกยุค มนุษย์ใช้ชีวิตอยู่ บนความเท็จดังกล่าว ภารกิจของผู้เผยแผ่สัจธรรมคือการพิสูจน์ความเท็จของทฤษฎีเช่นนั้น ถึง กระนั้นก็ยังมีคนตนทุรังยึดถืออุดมคติที่เป็นเท็จเช่นนั้น คนพวกนี้เองที่จะถูกโยนเข้าไปในไฟนรก ในขณะที่บรรดาผู้ปรับปรุงตัวเองเป็นผู้ช่วยเหลือสัจธรรมและพิสูจน์ตัวเองให้เห็นว่าเป็นผู้เกรงกลัว พระเจ้าจะได้รับการเห็นคุณค่าจากพระเจ้า พระองค์จะมองข้ามความผิดพลาดของพวกเขาและให้ คุณค่าพวกเขาสำหรับการทำดีของพวกเขา

36 (โอ้ นบี) พระเจ้าไม่เพียงพอกระนั้น หรือสำหรับบ่าว ของพระองค์? คนเหล่านี้ พยายามข่มขู่เจ้าด้วยสิ่งอื่น นอกไปจาก พระองค์ และใครที่พระเจ้าทรงทำให้เขา หลงทางจะไม่มีใครนำทางเขา 37 และผู้ใดที่ พระเจ้า ทรงนำทางให้ จะไม่มีใครที่สามารถ ทำให้เขาหลงทางได้ พระเจ้ามิใช่ผู้ทรง อำนาจและผู้ทรงสามารถตอบโต้ได้ กระนั้น หรือ?⁷

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ^{٣٦} وَيُخَوِّفُونَكَ
بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ^{٣٧} وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۖ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ
ذِي أَنْتِقَامٍ ۖ

⁷ นบีมุฮัมมัดได้เผยแผ่สั่งสอนเรื่องความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้า แต่ท่านไม่ได้หยุดแค่เฉพาะการ ประกาศว่า “พระเจ้าเป็นหนึ่งเดียว” เท่านั้น เพราะในขณะเดียวกัน ท่านเคยปฏิเสธสิ่งต่างๆที่ไม่ใช่ พระเจ้า แต่ผู้คนกลับไปให้สถานะความเป็นพระเจ้าแก่สิ่งเหล่านั้น ส่วนที่สองของภารกิจของท่านนี้เองที่ทำให้ผู้คนทนไม่ได้

ความจริงแล้ว สิ่งที่ไม่ใช่พระเจ้านี้คือวีรบุรุษของพวกเขาตนเอง เรื่องราวของการสร้างปาฏิหาริย์ ของคนเหล่านี้ซึ่งพวกเขาสร้างขึ้นมาจากจินตนาการนับหลายร้อยศตวรรษได้ฝังอยู่ในจิตใจของผู้คน จนเหมือนมีมุฮัมมัดขัดแย้งกับความคิดว่าผู้คนศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ พวกเขาจึงไม่อาจเข้าใจได้ว่าสิ่งเหล่านี้จะเป็นอย่างไรนอกรอบไปจากความศักดิ์สิทธิ์ พวกเขาได้ขอให้มุฮัมมัดเลิกพูดต่อต้าน สิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะ มิเช่นนั้นแล้ว พวกเขาเตือนว่านบีจะถูกทำลาย

ผู้เผยแผ่สั่งสอนได้ถูกสั่งมิให้ความสนใจในคำพูดประเภทนี้และทำภารกิจสองอย่างต่อไป นั่นคือ การเรียกร้องเรื่องความศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวและปฏิเสธการกราบไหว้บูชารูปเคารพ โดยไว้ วางใจในพระเจ้าและวิงวอนให้สั่งธรรมเป็นปรากฏชัดต่อพวกเขา

38 ถ้าหากเจ้าถามพวกเขาว่า “ใครเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน?” พวกเขาจะกล่าวว่า “พระเจ้า” จงถามพวกเขาว่า “จงพิจารณาถึงสิ่งที่พวกท่านวิงวอน นอกไปจากพระองค์ ถ้าพระองค์ประสงค์จะทำให้ฉันได้รับอันตรายเป็นแล้ว สิ่งเหล่านั้นจะปลดเปลื้องอันตราย ไปจากฉันได้ไหม? หรือถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ ที่จะประทานความเมตตาแก่ฉันสิ่งเหล่านั้นสามารถ ยับยั้งความเมตตาของพระองค์ได้ไหม?” ดังนั้น จง บอกพวกเขาไปว่า “พระเจ้าทรงเพียงพอแล้วสำหรับ ฉัน พระองค์เท่านั้นที่ผู้มอบหมายความไว้วางใจได้ให้ ความไว้วางใจ”³⁹ จงบอกพวกเขาว่า “หมู่ชนของฉัน เอ๋ย พวกท่านจงทำตามที่พวกท่านสามารถ ฉันก็จะ ทำงานของฉัน ไม่ช้า พวกท่านจะรู้⁴⁰ ว่าใครที่ได้ รับการลงโทษอย่างอับยศ และใครได้รับการลงโทษ อันยาวนาน”⁴¹ (ไอ้ นบี) เราได้ประทานคัมภีร์นี้แก่เจ้า เพื่อมนุษย์ชาติทั้งมวลด้วยความจริง ดังนั้น ใครก็ตามที่ ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกตองก็จะ ได้แก่ตัวเขาเอง และ ใครก็ตามที่หลงผิดเขาจะต้องแบกภาระการหลงผิด ของเขาเอง เจ้าไม่ใช่ผู้รับผิดชอบต่อพวกเขาⁿ

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ ۗ اللَّهُ ۗ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ
مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ
بُضْرًا ۙ هَلْ هُنَّ كَشَفْتُ ضَرْهَهُ أَوْ
أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ ۙ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ
رَحْمَتِهِ ۗ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ
يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ يَنْقُومُ
أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ مَنْ يَأْتِيهِ
عَذَابٌ مُّحْزِنٌ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
مُّقِيمٌ ﴿٤٠﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ ۖ فَمَنْ أَسَءَلْتَهُ
فَلْيَفْسُقْ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ
عَلَيْهَا ۖ وَمَا أَنْتَ بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾

ⁿ ในทุกยุค มนุษย์ได้เคารพสักการะสิ่งอื่นนอกเหนือไปจากพระเจ้า แต่ไม่มีใครกล้าพูดว่าสิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะนั้นสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินหรือกล่าวว่าสาเหตุที่แท้จริงของความสะเทวสบายหรือความผิดหวังอยู่ในอำนาจของพวกเขา เป็นเรื่องแปลกมากที่แม้จะไม่เชื่อมั่นในเรื่องนี้ มนุษย์ก็ไม่พร้อมที่จะทิ้งพระเจ้าจอมปลอม

เมื่อการใช้เหตุผลและการขอร้องทั้งหมดของผู้เผยแผ่สัจธรรมดูไม่มีผลแล้วในการชักชวนผู้คน ทางเลือกเดียวที่เหลือไว้สำหรับก็คือการบอกพวกเขาให้ทำตามที่พวกเขาชอบและเตือนพวกเขาว่าเมื่อวันแห่งการพิพากษารังสรรค์สุดท้ายมาถึง มันจะเป็นที่ชัดเจนว่าใครอยู่บนหนทางที่ถูกตองและใครอยู่บนหนทางที่ผิด นี่เป็นการพูดแห่งความเชื่อมั่นบนพื้นฐานของการให้เหตุผล และเป็นคำพูดสุดท้ายของผู้เผยแผ่สัจธรรม

42 พระเจ้าเป็นผู้ทรงเอาชีวิตของมนุษย์ไปในตอนที่พวกเขาตายและชีวิตของคนที่ยังไม่ตายในระหว่างที่พวกเขาอนหลับ หลังจากนั้นพระองค์จะทรงเอาชีวิตของผู้ที่พระองค์ได้ทรงกำหนดความตายไว้แล้ว และทรงปล่อยชีวิตอื่นกลับไปจนกระทั่งถึงเวลาที่ถูกกำหนดไว้ แท้จริงในนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับ หมู่ชนที่ใคร่ครวญ^๗

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمَسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾

^๗ ในขณะที่หลับ มนุษย์ได้หมดความรู้สึกรู้สึกนึกคิดไป ในแง่นี้ การนอนจึงเหมือนกับการตาย เมื่อเขาลุกขึ้นมาจากการนอน ความรู้สึกนึกคิดของเขาก็กลับคืนมา นี่เป็นการบอกล่วงหน้าอย่างหนึ่งของ การฟื้นคืนชีพหลังความตาย

โดยระบบนี้ของธรรมชาติ มนุษย์จึงได้เห็นตัวเองอยู่ในลักษณะชั้นพื้นฐานว่าเขาจะตายและเขาจะลุกขึ้นมาอีกครั้งได้อย่างไร ถ้าเขาพิจารณาเรื่องนี้อย่างจริงจัง เขาจะพบบทเรียนอันยิ่งใหญ่ของโลก ในหน้าในเหตุการณ์บนโลกนี้อีกมากมาย

43 พวกเขาจะเอาสิ่งอื่นออกไปจากพระเจ้า เป็นผู้ช่วย ขอใตโทษกระนั้นหรือ? จงบอกพวกเขาว่า “พวกเขาจะ ขอใตโทษให้กระนั้นหรือทั้งๆที่พวกเขาเหล่านั้นไม่มี อำนาจใจ และไม่มีใจความเข้าใจ?” 44 จงบอกพวกเขาว่า “การขอใตโทษนั้นอยู่ในอำนาจของพระเจ้า ทั้งหมด พระ องค์ทรงควบคุมชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน พวกท่าน ทั้งหมดจะถูกนำกลับไปยังพระองค์” 45 เมื่อพระเจ้าองค์ เดียวได้ถูกเอ่ยขึ้น หัวใจของบรรดาผู้ไม่ศรัทธาในวินโลกหน้าจะเต็มไปด้วยความเกลียดชัง แต่เมื่อสิ่งอื่นๆ นอกไปจากพระองค์ได้ถูกเอ่ยขึ้นมา พวกเขา รู้สึกดีใจ ขึ้นมาทันที 46 จงกล่าวเถิด “ โอ้พระเจ้าผู้ทรงสร้างชั้น ฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับ และสิ่ง ที่เปิดเผย พระองค์ท่านนั้นที่จะทรงตัดสินระหว่างบ่าว ของพระองค์เกี่ยวกับสิ่ง ที่พวกเขาขัดแย้งกัน” 47 ถ้าหาก บรรดาผู้ทำผิดมีทุกสิ่งในโลกนี้ทั้งหมดและมีมากกว่า นั้น อีกเป็นสองเท่า พวกเขาพร้อมที่จะนำมันทั้งหมดมาเสนอ เป็นคำไถ่เพื่อให้ตัวเองรอดพ้นจากการถูกลงโทษอย่าง น่ากลัวในวันแห่งการพิณินชีฟ เพราะพระเจ้าจะให้พวกเขาได้เห็นสิ่งที่พวกเขาไม่เคยคาดคิดมาก่อน 48 ผลกรรมอันเลวร้ายในการทำความชั่วของพวกเขาจะ ปรากฏต่อหน้าพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคย หัวเราะเยาะนั้นจะออกมารายรอบพวกเขา”ⁿ

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ ۚ قُلْ أُولَٰئِكَ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾ قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا ۚ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۖ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۖ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ وَبَدَا مِنْ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾ وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٨﴾

ⁿ สิ่งที่ผู้กราบไหว้รูปเคารพเพื่อว่าเป็นสื่อกลางที่มีความสามารถระหว่างพวกเขา กับพระเจ้าไม่ใช่เป็นแค่รูปปั้นหินธรรมดา ความจริงแล้ว รูปเคารพเหล่านั้นคือบุคคลสำคัญที่อยู่ท่ามกลางพวกเขา สื่อกลางที่กักตักตั้งกันขึ้นมาในความจริงแล้วคือบรรดาวิบุรุษแห่งของพวกเขาซึ่งพวกเขาให้ความเคารพและผู้ที่เขาเชื่อว่าเป็นตัวกลางระหว่างพวกเขา กับพระเจ้า

บรรดาผู้มีความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งอื่นที่ไม่ใช่พระเจ้าจะค่อยๆเชื่อไปจนกระทั่งถึงจุดที่พวกเขาได้รู้สึกให้แกสิ่งเหล่านี้แต่อย่างเดียว พวกเขาพอใจที่จะไต่ยื่นคำยกย่องสรรเสริญสิ่งเหล่านี้ แต่การประกาศความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าไม่ได้ทำให้วิญญาณของเขาได้รับอะไรเลย

กับคนเช่นนี้ ไม่ว่าใครจะสนับสนุนหนทางของความเป็นหนึ่งเดียวอันบริสุทธิ์ของพระเจ้าอย่างไรก็ตาม พวกเขาจะไม่ยอมรับ ตาของพวกเขาจะเปิดต่อเมื่อวันแห่งการพิพากษาและความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าปรากฏต่อหน้าพวกเขา ▶

49 เมื่อทุกข์ภัยใดๆเกิดขึ้นแก่มนุษย์ เขาก็วิงวอน ต่อเรา แต่เมื่อเราได้ประทานความโปรดปรานแก่ เขาแล้ว เขากล่าวว่า "ฉันได้รับสิ่งนี้เพราะความรู้ ของฉัน" เปล่าเลย นั่นคือการทดสอบอย่างหนึ่งต่าง หาก แต่พวกเขาส่วนใหญ่ไม่รู้⁵⁰ ผู้คนก่อนหน้า พวกเขา ก็เคยพูดเช่นนี้เหมือนกัน แต่พวกเขาไม่ได้รับประโยชน์อันใดจากสิ่งที่พวกเขาได้ทำได้⁵¹ ดังนั้น พวกเขาจึงได้พบกับผลแห่งความชั่วร้ายที่พวกเขา ได้ทำได้ บรรดาผู้ทำความผิดในวันนี้เช่นกัน พวกเขา จะได้พบกับผลแห่งความชั่วร้ายที่พวกเขาได้ทำได้ พวกเขาไม่สามารถที่จะยับยั้ง (แผนการของเรา) ได้⁵² พวกเขาไม่รู้หรือว่าพระเจ้าทรงจัดหาปัจจัยยังชีพ อย่างเหลือเฟือให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรง ยับยั้งสำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์? แท้จริง ใน นั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา⁷

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْتَهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥١﴾ قَدْ قَالهَا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِن هَتَّوَلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٤﴾

ทุกวันนั้น มนุษย์ไม่พร้อมที่จะเสนอถ้อยคำแห่งการยอมรับ แต่ในตอนนั้น (วันแห่งการพิพากษา) เขาอยากจะทำอะไรก็ได้ที่เขาเป็นการขอใช้เพื่อที่จะรักษาตัวเองให้รอด แต่ในวันนั้น ไม่มีอะไรที่เป็นประโยชน์ต่อเขาอีกแล้วยกเว้นผลกรรมที่เขาทำได้

⁷ ในโลกนี้ เมื่อมนุษย์ได้รับสิ่งใด เขามีความสุขมากและมักจะคิดว่าเขาได้มันมาจากสติปัญญาของเขาเอง แต่ความจริงก็คือ สิ่งต่างๆในโลกนี้มีไว้เพื่อการทดสอบเขา มันไม่ใช่รางวัลสำหรับสติปัญญาหรือความสามารถของเขา การรู้ความจริงในเรื่องนี้คือการมีความรู้ที่แท้จริง ถ้ามนุษย์ถือว่าเขาจะได้สิ่งต่างๆในโลกนี้มาด้วยสติปัญญาของเขา เขาจะเกิดความทะนงและความพองเพ้อ ในทางตรงข้าม ถ้ามนุษย์ถือว่าสิ่งเหล่านั้นมีไว้เพื่อการทดสอบ ความรู้สึกกตัญญูรู้คุณและความถ่อมตนจะเกิดขึ้นในตัวของเขา

การเพิ่มขึ้นหรือการลดลงในปัจจัยยังชีพของมนุษย์ในโลกนี้เป็นเรื่องที่อยู่เกินอำนาจมนุษย์ ยังมีอำนาจเหนือมนุษย์ที่ตัดสินใจว่าใครจะได้รับมากหรือน้อย นี่แสดงให้เห็นว่าการตัดสินใจเกี่ยวกับปัจจัยยังชีพได้เกิดขึ้นโดยสติปัญญาและความสามารถส่วนบุคคล มันถูกตัดสินใจโดยอาศัยพื้นฐานอื่น และพื้นฐานนั้นคือโลกนี้เป็นสนามทดสอบ ไม่ใช่สถานที่ของการมอบรางวัล ดังนั้น อะไรก็ตามที่มนุษย์ได้รับในโลกนี้ก็เพื่อทดสอบเขา ผู้ทำการทดสอบจะให้กระดาษข้อสอบประเภทหนึ่งแก่คนหนึ่งและให้กระดาษข้อสอบอีกอย่างหนึ่งแก่อีกคนหนึ่งตามการพิจารณาของผู้ทำการทดสอบ พระองค์จะทดสอบคนหนึ่งภายใต้สถานการณ์อย่างหนึ่งในขณะที่พระองค์ทดสอบอีกคนหนึ่งภายใต้สถานการณ์ที่ต่างกัน

53 จงกล่าวเถิด(พระเจ้ากล่าวว่า) “โอ้ปวงบ่าวของฉัน ผู้ที่ทำในสิ่งที่เกินเลยต่อชีวิตของตนเอง จงอย่าสิ้นหวัง ในความเมตตาของพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าจะทรง อภัยบาปทั้งหลาย เพราะพระองค์คือผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ 54 จงหันไปยังพระผู้อภิบาลของ สู้เจ้าและนอบน้อมยอมจำนนต่อพระองค์ก่อนที่การ ลงโทษจะมาถึงสู้เจ้า เพราะหลังจากนั้น สู้เจ้าจะไม่ ได้รับความช่วยเหลือ^๗

﴿ قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ اَسْرَفُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا ۗ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿۵۳﴾ وَاٰنِبُوْا اِلٰى رَبِّكُمْ وَاَسْلِمُوْا لَهٗ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّآتِيَكُمْ الْعٰذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُوْنَ ﴿۵۴﴾

^๗ เมื่อคนที่มีหัวใจอ่อนไหวได้รับความจำเริญด้วยการรู้จักพระเจ้า พวกเขาจะเกิดความกังวลว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นเกี่ยวกับบาปในอดีตของพวกเขา ในทำนองเดียวกัน ถึงแม้หลังจากดำเนินชีวิตด้วยความกลัวพระเจ้า มนุษย์มักจะแสดงให้เห็นถึงความบกพร่องของเขาเป็นบางครั้ง และธรรมชาติที่อ่อนไหวของเขาจะทำให้เขารู้สึกกังวลในเรื่องนี้ อีก ความรู้สึกเหล่านี้ในบางคนอาจจะหนักจนทำให้เขาเกิดความรู้สึกกังวลอย่างหนัก

สำหรับคนเช่นนั้น พระเจ้าได้ประกาศไว้ในคัมภีร์ของพระองค์ว่าพวกเขาต้องเชื่อมั่นว่าพระเจ้าของพวกเขาเป็นผู้ทรงให้อภัยและทรงเมตตา พระองค์ไม่มองไปที่อดีตของมนุษย์ แต่มองที่ปัจจุบันของเขาต่างหาก พระองค์ไม่มองที่รูปแบบภายนอกของเขา แต่มองที่วิญญาณภายในของเขา พระองค์ปฏิบัติต่อมนุษย์ด้วยความใจกว้าง ไม่ได้ใจแคบ นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมเมื่อมนุษย์หันไปหาพระองค์ พระองค์จะรับเขาเข้าสู่ความเมตตาของพระองค์อีกครั้งหนึ่งไม่ว่าเขาจะทำผิดอย่างไรก็ตาม

55 จงปฏิบัติตามสิ่งที่ดีที่สุดที่ได้ถูกประทานมาying สูเจ้าจากพระผู้อภิบาลของสูเจ้าก่อนที่การลงโทษ จะลงมายังสูเจ้าอย่างฉับพลันทันทีโดยสูเจ้าไม่รู้ตัว 56 มิฉะนั้น บางคนอาจจะกล่าวว่า 'อนิจจาตัวฉันที ละทิ้งหน้าที่ต่อพระเจ้าและฉันยังเป็นหนึ่งในบรรดา ผู้เย้ยหยันอีกด้วย' 57 หรืออาจจะมียบางคนกล่าวว่า 'หากพระเจ้าทรงแสดงทางนำแก่ฉัน ฉันจะได้อยู่ใน หมู่ผู้ยำเกรง' 58 หรือ 'ถ้าฉันได้มีโอกาสอีกครั้งหนึ่ง ฉันก็จะได้อยู่ในหมู่ผู้ทำความดี' 59 (แล้วเขาจะได้ รับคำตอบว่า) 'ไม่เลย สาสน์ของฉันได้มาถึงสูเจ้าแล้ว แต่สูเจ้าได้ปฏิเสธมันและแสดงความหยิ่งยโส และ สูเจ้าก็อยู่ในหมู่ผู้ปฏิเสธ' 60 ในวันแห่งการตัดสิน สูเจ้าจะได้เห็นใบหน้าของบรรดาผู้กล่าวเท็จต่อ พระเจ้าดำคล้ามี่ใช้ในนรกกระนั้นหรือที่เป็นที่ ฟ่านักสำหรับบรรดาผู้หยิ่งยโส ? 61 ส่วนบรรดาผู้ดำเนินชีวิตด้วยความยำเกรงนั้น พระเจ้าจะทรง ช่วยพวกเขาให้รอดพ้น ความชั่วร้ายใดๆจะไม่มีแผ้ว ฟานพวกเขาและพวกเขาจะไม่ตกเศร้าเสียใจ⁷

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَتِي عَلَىٰ مَا فَرَطْتُ فِي حَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿٥٦﴾ أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾ أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ بَلَىٰ قَدْ جَاءَ تَكَءَايَاتِي فَاكْذَبْتُ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتُ وَكُنْتُ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾

⁷ การพูดของพระเจ้ารักษาระดับของความสมบูรณ์อย่างต่อเนื่องในทุกส่วน ในกุรอานก็เช่นกัน เราไม่สามารถกล่าวได้ว่าบางอายะฮ์ดีกว่าอีกอายะฮ์หนึ่ง และเราไม่สามารถเปรียบเทียบกุรอานกับคัมภีร์อื่นของพระเจ้าว่าคัมภีร์เล่มหนึ่งดีกว่าคัมภีร์อื่น ๆ ทั้งหมด

ความจริงก็คือ ในโลกแห่งการทดสอบปัจจุบันนี้ มนุษย์มีเสรีภาพในการกระทำ เขามีทางเลือกที่จะยอมรับคำพูดของพระเจ้าในความรู้สึที่เหมาะสมของพวกเขาหรือถือว่าคำพูดของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ผิดก็ได้ เขาอาจให้ความสนใจอย่างเต็มที่ต่อวัตถุประสงค์ของการพูด หรือเขาอาจพยายามค่อยๆ ประเด็นที่ไม่สำคัญออกมาและอธิบายมันอย่างผิดๆก็ได้ การเยาะเย้ยคำพูดของพระเจ้าเป็นผลมาจากความเข้าใจผิดเช่นนั้น มนุษย์สามารถเอาอายะฮ์หนึ่งมาและได้รับความหมายที่ผิดจากมัน หลังจากนั้น บนพื้นฐานของความหมายที่ตัวเองคิดขึ้นมาเองที่ทำให้เขาหัวเราะเยาะถ้อยคำของพระเจ้า ▶

62 พระเจ้าเป็นผู้ทรงสร้างทุกสิ่งและเป็นผู้ทรงคุ้มครอง ดูแลทุกสิ่ง⁶³ กฎแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เป็นของพระองค์ และบรรดาผู้ปฏิเสธสิ่งที่พระเจ้า ประทานมานั้นคือผู้ขาดทุน⁶⁴ (ไอ้ นบี) จงกล่าว แก่พวกเขาว่า “ พวกคนโง่ทั้งหลาย พวกท่านสั่งให้ฉัน เคารพสักการะสิ่งอื่นนอกไปจากพระเจ้ากระนั้นหรือ?”⁶⁵ มันได้ถูกประทานมายังเจ้าและบรรดาผู้มาก่อน หน้าเจ้าแล้วว่าถ้าหากเจ้านำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้า การงานของเจ้าทั้งหมดก็จะไร้ผลและเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน⁶⁶ ดังนั้น (ไอ้ นบี) เจ้าจงเคารพสักการะ พระเจ้าและจงอยู่ในหมู่ผู้กตัญญูⁿ

اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعٰیٰتِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٦٣﴾ قُلْ اَفَغَيَّرَ اللّٰهُ تَاْمُرُوْفِيْۙ اَعْبُدُ اِيَّهَا الْجٰنِهُلُوْنَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ اُوْحِيَ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ لِيْنَ اَسْرَكْتَ لِيَعْبٰطَنَّ عَمَلُكَ وَلِتَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللّٰهُ فَاَعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿٦٦﴾

มนุษย์ได้ซ่อนตัวเองไว้จากความจริง จากสิ่งที่เขาเป็นจริงๆ เมื่อเขาทะนงตนอย่างผิดๆ เขาจึงไม่ยอมรับสัจธรรม แต่หลังจากที่พูดเจื้อยแจ้วเพื่อให้คนเชื่อว่าเขาปฏิเสธสัจธรรมบนพื้นฐานของหลักการ แต่ในวันแห่งการพิพากษา ใบหน้าของเขาจะสะท้อนให้เห็นถึงสภาพภายในของเขา ในตอนนั้น ใบหน้าของเขาจะเปิดเผยให้เห็นว่าการปฏิเสธสัจธรรมของเขาว่ามันเป็นเพราะการอธิบายถ้อยคำของพระเจ้าอย่างผิดๆของเขานั่นเอง มิเช่นนั้น สัจธรรมในตัวของมันเองเป็นสิ่งที่เห็นได้ชัด เช่น ในตอนนั้น เขาจะเต็มไปด้วยความเสียใจ แต่การเสียใจในตอนนั้นไม่มีประโยชน์อะไรอีกต่อไปแล้ว

ⁿ การมีอยู่ของจักรวาลเป็นข้อพิสูจน์ถึงการมีอยู่ของผู้สร้าง ในทำนองเดียวกัน พฤติกรรมของจักรวาลที่เป็นระเบียบและมีความหมายก็เป็นข้อพิสูจน์อยู่ตลอดเวลาว่าพระเจ้าผู้ทรงอภิบาลกำลังเฝ้าดูแลมันอยู่ ถ้าใครพิจารณาสิ่งเหล่านี้อย่างลึกซึ้ง เขาจะพบสัญญาณของพระเจ้าผู้สร้างในจักรวาล และสัญญาณของผู้จัดระเบียบและผู้ออกแบบมัน

ภายใต้สถานการณ์เหล่านี้ บรรดาผู้เคารพสักการะสิ่งที่นอกเหนือไปจากพระเจ้ากำลังหมกมุ่นอยู่กับการกระทำที่ไม่มีค่าในจักรวาลปัจจุบัน เพราะในเมื่อพระเจ้าผู้ทรงสร้างและผู้จัดการเป็นพระเจ้าองค์เดียวกัน การเคารพสักการะพระองค์ท่านนั้นจะช่วยมนุษย์ได้ การเคารพสักการะสิ่งใดนอกไปจากพระเจ้าเท่ากับการวอนขอต่อสิ่งที่ไม่ได้อยู่

67 คนเหล่านี้ไม่ยอมรับความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าดังที่ พระองค์ทรงเป็น แต่ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ แผ่นดินนี้ ทั้งหมดจะอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ในขณะที่ชั้นฟ้า จะถูกม้วนด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์ มหาบริสุทธิ์ ยิ่งแต่พระองค์และผู้ทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขานำมา เป็นภาคีกับพระองค์ 68 แตรจะถูกเป่าในวันนั้น แล้ว บรรดาผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินจะล้มตาย ลง นอกจากบรรดาผู้ที่พระเจ้าประสงค์จะให้มีชีวิต หลังจากนั้น แตรจะถูกเป่าอีกครั้งหนึ่ง และพวกเขาทั้งหมด จะลุกขึ้นยืนมองไปรอบๆ 69 แผ่นดินจะสว่างด้วยรัศมี แห่งพระผู้อภิบาลของมันและบัญญัติความประพฤติ จะถูก กางออก บรรดานบีและพยานจะถูกนำมาและมนุษย์ จะถูกตัดสินด้วยความยุติธรรมและไม่มีใครได้รับความ ไม่เป็นธรรม 70 ทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนอย่างครบถ้วนสำหรับสิ่งที่ได้ทำไว้และพระองค์ ทรงรอบรู้ดี ถึงสิ่งที่พวกเขากระทำ⁷¹

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ
جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ
سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٧٠﴾
وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي
السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ
شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ
قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٧١﴾ وَأُشْرِقَتِ الْأَرْضُ
بِنُورٍ رَّبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَتْ
بِالْبَيِّنَاتِ وَالشُّهَدَاءُ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ
بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٧٢﴾ وَوُفِّيَتْ
كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا
يَفْعَلُونَ ﴿٧٣﴾

⁷¹ ความจริงแล้ว สาเหตุสำคัญของความหลงผิดคือการประเมินพระเจ้าไว้ต่ำเกินไป มนุษย์หลงอยู่ในคำยกย่องเยินยอความยิ่งใหญ่เพราะเขาไม่รู้จักความยิ่งใหญ่อันไร้ขีดจำกัดของพระเจ้า เขาถือว่าการอยู่ใกล้ชิดกับคนยิ่งใหญ่หมายถึงการรอดพ้นของเขา เมื่อวันสิ้นโลกเปิดม่านที่ปิดตาของมนุษย์ว่า พวกเขาจะรู้ว่าพระเจ้านั้นยิ่งใหญ่มาตลอดและยังคงยิ่งใหญ่จนโลกสามารถอยู่ในกำมือของพระองค์เหมือนเหรียญเล็ก ๆ เหรียญหนึ่งและท้องฟ้าที่กว้างใหญ่ไพศาลไม่ต่างไปจากกระดาดชามหนึ่งที่ห่อหุ้มพระหัตถ์ของพระองค์

เช่นเดียวกับสิ่งกระดิงเป็นสัญญาณบอกว่าการสอบหมดลง ทันทีที่เวลาของโลกหมดลง แตรจะถูกเป่าเป็นสัญญาณเช่นกัน หลังจากนั้น โลกใหม่ก็จะเกิดขึ้น โลกปัจจุบันนี้ของเราเป็นที่เห็นได้โดยแสงอาทิตย์ซึ่งทำให้เรามองเห็นแต่สิ่งที่จับต้องมองเห็นได้ แต่โลกหน้าจะเห็นได้โดยรัศมีของพระเจ้าโดยตรง ดังนั้น ถึงแม้ความจริงที่ไม่อาจจับต้องมองเห็นได้ของโลกจะเป็นที่ประจักษ์ชัดต่อสายตาของมนุษย์ ในตอนนั้น มนุษย์จะถูกนำมาสู่ศาลของพระเจ้า ในโลกปัจจุบัน ผู้คนเมินเฉยต่อบรรดานบีและผู้เผยแผ่สิ่งสอนที่ทำงานภายใต้การชี้แนะของบรรดานบี แต่ในโลกหน้า พวกเขาจะประหลาดใจที่เห็นว่าขนาดของพวกเขาถูกตัดสินบนพื้นฐานของการสนับสนุนหรือปฏิเสธนบีและผู้เผยแผ่เหล่านี้

71 บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกไล่ต้อนไปสู่นรกเป็น กลุ่มๆ เมื่อพวกเขาไปถึงที่นั่น ประตูทั้งหลายของนรก จะถูกเปิดออก และผู้เฝ้าประตูนรกจะกล่าวแก่พวกเขาว่า “ในหมู่สูเจ้ามิได้มีบรรดาศาสนทูตมาอ่านสาส์นของพระผู้อภิบาลของสูเจ้าและเตือนสูเจ้าเกี่ยวกับการพบ (กับพระเจ้า)กันในวันนี้กระนั้นหรือ?” พวกเขาตอบว่า “มี พวกเขามาแล้ว” แต่การตัดสินใจโทษต่อบรรดาผู้ ปฏิเสธศรัทธาได้เกิดขึ้นแล้ว ⁷² พวกเขาจะถูกบอก ว่า “สูเจ้าจงเข้าประตูนรกเพื่อพำนักอยู่ในนั้นตลอดไป และ นั่นเป็นที่พำนักอันชั่วช้าสำหรับผู้หยิ่งยโส”⁷¹

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ
حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتِيحتَ أَبْوَابُهَا وَقَالَ
لَهُمْ حَزَنَتَهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ
يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ
وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا
بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى
الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ
جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى
الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾

⁷¹ การปฏิเสธและการเมินเฉยต่อศรัทธามีหลายระดับ ในโลกหน้า มนุษย์จะถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มต่างๆตามระดับของการปฏิเสธและการเมินเฉย หลังจากนั้น ทุกกลุ่มจะถูกส่งไปยังนรกส่วนต่างๆที่แต่ละกลุ่มได้รับ ในตอนที่มนุษย์จะลงนรก พวกเขาจะได้ยินการสนทนาของเหล่าทูตสวรรค์ที่เฝ้ามองอยู่ที่นรกตามที่ได้อธิบายไว้ในอายะฮ์ข้างต้น

เหตุผลแท้จริงที่บรรดาผู้ปฏิเสธไม่ยอมรับศรัทธาก็คือความทะนงตนอย่างผิดๆของพวกเขารายไรก็ตาม ความทะนงตนของผู้ปฏิเสธนั้นมิได้มีต่อศรัทธาโดยตรง แต่มีต่อผู้นำศรัทธามาเสนอสำหรับมนุษย์ ผู้นำศรัทธามาเป็นบุคคลที่ต่ำต้อยกว่าในสายตาของพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงถือว่าศรัทธาเป็นสิ่งเล็กลงไปด้วยและเมินเฉยต่อมันด้วยความเหยียดหยัน

73 แต่บรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้าผู้อภิบาลของพวกเขาจะถูก นำไปยังสวรรค์เป็นกลุ่มๆ เมื่อพวกเขาไปถึงที่นั่นและ ประตูของมันเปิดออก ผู้เฝ้าประตูสวรรค์จะกล่าวว่า “ศานติจงมีแด่ท่าน พวกท่านได้ทำดีมาแล้ว ดังนั้น เชิญท่านเข้าไปข้างในและพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล”⁷⁴ และพวกเขาจะกล่าวว่า “บรรดาการสรรเสริญ เป็นของพระเจ้าผู้ทรงทำตามสัญญาของพระองค์ที่ ให้ไว้แก่เรา และได้ทรงทำให้เราเป็นผู้สืบทอดแผ่นดินที่นี้เราสามารถที่จะอยู่ในสวรรค์ตรงไหนก็ได้ตามที่ เราต้องการ” ซ่างเป็นการตอบแทนที่เลอเลิศเหลือเกิน สำหรับผู้ทำความดี⁷⁵ เจ้าจะได้เห็นบรรดาทูตสวรรค์ ล้อมรอบบัลลังก์สรรเสริญสุดดีพระเจ้าผู้อภิบาลของพวกเขา และมนุษย์จะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยความยุติธรรม และจะมีการประกาศว่า “บรรดาการสรรเสริญเป็นของ พระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก”⁷⁶

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٤﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٥﴾ وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِئِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٦﴾

⁷⁴ บรรดาผู้เข้าสวรรค์จะเป็นคนที่เกรงกลัวพระเจ้า ถ้ามนุษย์พบความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าในลักษณะที่เขารู้สึกว่าเขาเองไม่มีความยิ่งใหญ่อะไรเลย เขาก็จะเริ่มกลัวพระเจ้า การรู้จักว่าตัวเองต่ำต้อยและรู้ถึงอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าทำให้เขาระมัดระวังและเกรงกลัว เขาจะระมัดระวังมากในเรื่องที่เกี่ยวกับพระเจ้า เขาจะกังวลว่าพระเจ้าจะปฏิบัติต่อเขาอย่างไรในโลกหน้า บรรดาผู้ระมัดระวังและเกรงกลัวเช่นนี้ในโลกนี้จะมีชีวิตที่ไม่มีความเกรงกลัวใดๆในโลกหน้า

ชาวสวรรค์จะได้รับการปฏิบัติในโลกหน้าเหมือนกับแขกของกษัตริย์ที่ได้รับในโลกนี้ พวกเขาจะถูกนำไปยังที่พักอย่างมีเกียรติสูงสุด เมื่อพวกเขาเห็นสวรรค์ด้วยตาของตัวเอง พวกเขาจะกล่าวถ้อยคำสรรเสริญและขอบคุณพระเจ้าออกมาทันที ในสวรรค์ พวกเขาไม่เพียงแต่พบที่พำนักอันใหญ่โตหรูหราเท่านั้น แต่ยังมีความไม่จำกัดในสิ่งที่พวกเขาเข้าถึง พวกเขาจะสามารถไปไหนมาไหน และสามารถติดต่อกับคนอื่นตามที่พวกเขาต้องการ

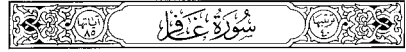
สิ่งที่ควรค่าแก่การสรรเสริญทั้งมวลคือพระเจ้า แต่ในโลกแห่งการทดสอบปัจจุบัน เสียงแซ่ซ้องพระเจ้าไม่ได้เป็นสิ่งในความหมายที่แท้จริง โลกหน้าจะเป็นโอกาสที่เปิดเผยให้เห็นเสียงแห่งการแซ่ซ้องพระเจ้าอย่างแท้จริง ในตอนนี้ การสรรเสริญพระเจ้าจะอยู่บนทุกสิ้นแลบรรยากาศจะกระหึ่มไปด้วยเสียงสรรเสริญพระเจ้าผู้สร้าง ความยิ่งใหญ่จอมปลอมทั้งหมดจะสิ้นสุดลง จะมีแต่พระนามของพระองค์เท่านั้นที่สมควรได้รับการสรรเสริญ ที่นั่นจะมีแต่ความยิ่งใหญ่เพียงหนึ่งเดียวที่ทุกสิ่งจะกล่าวคำสรรเสริญ

40. ผู้ให้อภัย ขอพิรุ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ฮา มีม

² คัมภีร์นี้ถูกประทานมาจากพระเจ้าผู้ทรง
อำนาจ ผู้ทรง รอบรู้³ ผู้ทรงอภัยบาปและ
ผู้ทรงรับการกลับใจ ผู้ทรง เจ็บขบขาดในการ
ลงโทษและผู้ทรงเปี่ยมไปด้วยความ โปรด
ปรานี⁷ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์
ยิ่ง พระองค์ที่ทุกสิ่งจะกลับไป

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَم ۝ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ ۝ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ
شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝

⁷ พระนาม "ผู้ทรงอำนาจ และ ผู้ทรงรอบรู้" (อัลอะซีซและอัลอะซีม) ได้ถูกใช้ในที่นี่เพื่อเป็นการให้
เหตุผลสนับสนุนของกุรอาน ในตอนที่กุรอานถูกประทานลงมา อายะฮ์นี้อยู่ในลักษณะของการบอก
ล่วงหน้า แต่ปัจจุบัน มันเป็นความจริงที่ได้รับการพิสูจน์แล้ว

กุรอานถูกประทานลงมาก่อนยุควิทยาศาสตร์และในสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวยอย่างที่สุด แต่กุ
รอานก็เอาชนะฝ่ายต่อต้านได้ตามที่กล่าวอ้างไว้ พวกเขาปราบไหว้บูชารูปเคารพแห่งอาระเบีย ชาวยิว
อาณาจักรโรมันและอาณาจักรเปอร์เซียอันยิ่งใหญ่ทั้งหมดล้วนเป็นศัตรูของกุรอาน แต่ในช่วงเวลา
สั้น กุรอานก็สามารถเอาชนะกลุ่มคนเหล่านี้ได้หมด นี่คือเหตุการณ์ที่พิสูจน์ได้อย่างเพียงพอว่ากุ
รอานได้ถูกส่งมาโดยพระเจ้าผู้ทรงมีอำนาจสูงสุด

คุณสมบัติอีกอย่างหนึ่งของกุรอานก็คือว่ามันเป็นคัมภีร์ที่มีพื้นฐานมาจากความจริง ถึงแม้เวลา
จะผ่านไปประมาณ 1,500 ปี ไม่มีเคยมีการพบว่าคำพูดใดของกุรอานขัดแย้งกับการค้นพบของ
วิทยาศาสตร์ นี่เป็นการพิสูจน์ความจริงว่าพระเจ้าผู้ประทานกุรอานลงมาเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกอย่าง
ไม่มีเรื่องใดที่เกี่ยวข้องกับชั้นฟ้าหรือแผ่นดินถูกซ่อนเร้นไปจากพระองค์ พระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงอดีต
ปัจจุบันและอนาคต

นี่คือพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ที่ควรค่าแก่การเคารพสักการะของมนุษย์ มันเหมาะสมกับอำนาจและ
ความรอบรู้ของพระองค์ที่พระองค์จะรวมมนุษย์ทั้งหมดเข้าด้วยกันพร้อมกับการงานของพวกเขา
และหลังจากนั้นทรงตัดสินชะตากรรมของทุกคนด้วยความยุติธรรม ยกโทษให้แก่ผู้ที่หันมายัง
พระองค์และลงโทษการทำผิดของบรรดาผู้ที่กบฏต่อพระองค์

4 มีแต่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธมเท่านั้นที่โต้แย้งเกี่ยวกับ สัญญาทงหลายของพระเจ้า ดังนั้น จงอย่าให้กรรงาน ของพวกเขาในแผ่นดินของหลอกลงเจ้า 5 ก่อนหน้า พวกเขา หมู่ชนของนุฮและกลุ่มคนต่งๆหลังจากพวกเขา ได้ปฏิเสธศรัทธมมาแล้ว และทุกชาติเคยวางแผน ต่อด้านศาสนทูตที่ถูกส่งมายังพวกเขาโดยคิดจะทำร้าย เขา พวกเขาได้เถียง(คำสอนที่เขา นำมา)ด้วยเหตุผลอันเป็นเท็จเพื่อที่จะทำลายล้างศรัทธม ดังนั้นฉันจึงได้ เอาโทษพวกเขา แล้วดูเองว่าการลงโทษของฉันน่า สะพริงกลัวอย่างไร 6 ในทำนองนี้แหละที่วจะนของพระเจ้า ผู้อภิบาลของเจ้าได้เป็นจริงกับบรรดาผู้ปฏิเสธ พวกเขา จะเป็นชาวกรก⁷

مَا تَجِدِلُ فِيْ ءَايَاتِ اللّٰهِ اِلَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقْلِيْبُهُمْ فِي الْبَلَدِ ﴿٦﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَالْاَحْزَابُ مِنْۢ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ اُمَّةٍ بِرِسُوْلِهِمْ لِيَاْخُذُوْهُ وَجَدَلُوْا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوْا بِهٖ الْحَقَّ فَاْخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٧﴾ وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلٰى الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِنَّهُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ ﴿٨﴾

⁷ ตรงนี้ “สัญญาทงหลายของพระเจ้า” (อายาตุลลอฮฺ) หมายถึงข้อโต้แย้งที่ถูกนำออกมาพิสูจน์ความถูกต้องของภารกิจของพระเจ้า บรรดาผู้ไม่สนใจเกี่ยวกับเรื่องพระเจ้าได้ยกเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องขึ้นมาโนการโต้แย้งและทำให้ผู้คนเกิดความสงสัยว่าการเรียกร้องนี้ไม่ใช่การเรียกร้องที่แท้จริง แต่เป็นเพียงจินตนาการของผู้เผยแพร่สั่งสอน

การโต้แย้งประเภทนี้เป็นกรสร้างบาปอันยิ่งใหญ่ อย่งไรก็ตาม ในโลกแห่งการทดสอบในปัจจุบัน บรรดาผู้ที่ได้แย้งเช่นนี้ได้รับการผ่อนผันเป็นการชั่วคราวเป็นระยะเวลาที่กำหนดไว้ หลังจากนั้นพวกเขาจะถูกกำหนดให้เผชิญหน้ากับชะตากรรมอันน่าเศร้าเช่นเดียวกับชุมชนของโนอาห์ ชาวอียดชาวษะมูตและอื่นๆเผชิญมาแล้ว บรรดาผู้ถือว่ตัวเองยิ่งใหญ่ได้ถูกทำต้องได้รับความอับยศในขณะทีบรรดาผู้ถูกถือว่ว่ไม่มีความสำคัญกลับถูกถือว่ว่ยิ่งใหญ่ต่อหน้าพระเจ้า

7 บรรดาผู้แบกบัลลังก์และผู้ที่อยู่รอบๆ บัลลังก์นั้นต่าง สดุดีด้วยการสรรเสริญพระผู้อภิบาลของพวกเขาและ ศรัทธาในพระองค์ พวกเขากำลังขอภัยโทษให้แก่ บรรดาผู้ศรัทธาโดยกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา พระองค์ทรงไพศาลยิ่งในความเมตตา และในความ รอบรู้ทุกสิ่ง โปรดทรงอภัย และช่วยเหลือบรรดา ผู้สำนึกผิดและปฏิบัติตามแนวทางของพระองค์ ให้พ้นจากการถูกลงโทษในนรกด้วยเถิด ⁸ โปรด รับพวกเขาเข้าสู่สวรรค์อันสถาพรซึ่งพระองค์ได้ทรงสัญญาไว้แก่พวกเขา รวมทั้งคนดีๆ จากบรรดา พ่อแม่ ภรรยาและลูกๆ ของพวกเขาด้วยเถิด แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ⁹ โปรด คุ่มครองพวกเขาให้พ้นจากความชั่วทั้งหลาย เพราะ ผู้ใดก็ตามที่พระองค์ได้ทรงช่วยให้พ้นจาก(การลงโทษ สำหรับ)การงานอันชั่วร้ายจะได้รับความเมตตาจาก พระองค์ และนั่นคือความสำเร็จอันยิ่งใหญ่”⁷

الَّذِينَ تَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٧﴾ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ ۚ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

⁷ บ่าวของพระเจ้าผู้อาสาเข้ามาทำหน้าที่เผยแพร่สัจธรรมอันบริสุทธิ์และไม่ได้ออกแกไข่มักถูกโจมตีเสมอ พวกเขาถูกผู้คนมองว่าเป็นคนต่ำต้อยและด้อยค่าไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ไหน แต่ในเวลาเดียวกัน เมื่อพวกเขาได้รับการปฏิบัติเช่นนี้ ชั้นฟ้าและแผ่นดินต่างกำลังยืนยันคุณงามความดีของพวกเขา ทูตสวรรค์ทั้งหลายที่ถูกมอบหมายให้ทำหน้าที่ดูแลกิจการของจักรวาลหวังว่าพวกเขาจะได้รับรางวัลตอบแทนอันสูงส่งในที่สุด บรรดาผู้ที่ถูกคนโง่เขลาดูถูกในโลกนี้จะได้รับการยกย่องให้อยู่ในตำแหน่งที่สูงส่งจนทูตสวรรค์ที่อยู่ใกล้พระเจ้าที่สุดจะวิงวอนขอพรให้พวกเขา

10 สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้นจะถูกบอกว่ “ความกริ้ว ของพระเจ้าที่มีต่อสุเจ้านั้นยิ่ง ใหญ่กว่าความโกรธที่สุเจ้า มีต่อตัวเองในวัน นี้เสียอีก สุเจ้าถูกเรียกร้องไปสู่ความ ศรีทธา แต่สุเจ้าปฏิเสธ” 11 พวกเขากล่าวว่ “โอ้พระ ผู้ อภิบาลของเรา พระองค์ทรงให้เราตาย สองครั้งและทรง ให้เรามีชีวิตสองครั้ง ตอนนั เรายอมสารภาพความผิด ของเรา แล้วมีทาง ออกใดๆไปจากที่นี่ใหม่?” 12 (พวก เขาจะ ถูกบอกว่) “นี่เป็นเพราะเมื่อสุเจ้าถูกเรียกร ้องไปสู่ พระเจ้าผู้ทรงเอกะ สุเจ้าได้ปฏิเสธ สัจธรรม แต่เมื่อมีการ นำสิ่งใดมาเป็นภาคั กับพระเจ้า สุเจ้ากลับศรีทธาในสิ่ง เหล่านั้น” ตอนนั การตัดสินทั้งหมดขึ้นอยู่กัับพระเจ้าผู้ ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่⁷

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادَوْنَ لَمَقَّتَ اللَّهُ أَكْبَرَ مِنْ مَقَّتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١١﴾ قَالُوا رَبَّنَا أَمَتْنَا أَتَيْنَ وَأَحْيَيْتَنَا أَتَيْنَ فَأَعْرَفْنَا بِدُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّكُمْ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تَوَمَّنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٣﴾

⁷ พระเจ้าได้ประทานความเมตตาของพระองค์ในรูปของทางนำ แต่ผู้คนทั่วไปไม่ยอมรับ ผลก็คือ โลกหน้า ผู้ปฏิเสธทางนำจะไม่ได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้าเลย ในโลกนี้ พวกเขาเมินเฉย ต่อความโปรดปรานของพระเจ้า ในโลกหน้า ความโปรดปรานของพระเจ้าจะผ่านเขาไป

ในตอนนั้น บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะกล่าวว่ “โอ้พระเจ้า พระองค์ทรงสร้างเรามาจากดิน นั้น คือ เราไม่มีชีวิตและพระองค์ได้ใส่ชีวิตเข้ามาในเรา หลังจากนั้น เมื่ออายุขัยของเราสิ้นสุดลง เรา ได้กลายเป็นสิ่งที่ไร้ชีวิตเป็นครั้งที่สอง ตอนนั เราได้ถูกทำให้มีชีวิตขึ้นม่อีกในโลกหลังความตาย ด้วยเหตุนี้ พระองค์ได้ให้ชีวิตแก่เราสองครั้งและให้ความตายแก่เราสองครั้ง ตอนนั ถ้าพระองค์ ให้โอกาสเราเป็นครั้งที่สามและส่งเรากลับไปยังโลก เราจะยอมรับสัจธรรมและดำเนินชีวิตด้วยการ ทำความดีตลอดไป”

แต่คำร้องขอนี้ของพวกเขาจะไม่มีใครได้ยินเพราะพวกเขาได้พิสูจน์ตัวเองแล้วว่าพวกเขาไม่ยอมรับ สัจธรรมเมื่อมันถูกซ่อนเร้นจากตาของพวกเขา พวกเขายอมรับแต่สิ่งที่ถูกเรียกว่าเทพเจ้าเท่านั้น พวกเขาไม่สามารถยอมรับพระเจ้าที่แท้จริงและมองไม่เห็น คนที่หลงรักแต่สิ่งที่เห็นภายนอกเช่นนี้ ไม่มีคุณค่าในสายตาของพระเจ้า

13 พระองค์ต่างหากเป็นผู้แสดงให้สุเจ้าเห็น สัญญาณ ทั้งหลายของพระองค์ และได้ทรง ประทานปัจจัยยังชีพ จากท้องฟ้าแก่สุเจ้า แต่ไม่มีใครใส่ใจยกเว้นผู้สำนึกผิด 14 ดังนั้น จงวิงวอนต่อพระเจ้าโดยการทำศาสนา ให้ บริสุทธิ์เพื่อพระองค์ แม้ว่าบรรดาผู้ ปฏิเสธสัจธรรมอาจ จะเกลียดชังสุเจ้าก็ตาม 15 ผู้ทรงตำแหน่งอันสูงส่ง ผู้ ทรงเป็นเจ้าของ แห่งบัลลังก์ พระองค์ทรงส่งวิญญาณโดย คำบัญชาของพระองค์ลงมายังบ่าวของ พระองค์ที่ พระองค์ทรงประสงค์ เพื่อเตือน ถึงวันแห่งการพบปะกัน 16 วันที่พวกเขา ทั้งหมดจะลุกขึ้นมา(จากหลุมฝังศพของ พวกเขา) และไม่มีสิ่งใดของพวกเขาจะถูก ซ่อนเร้นไป จากพระเจ้าได้ “วันนั้น อำนาจ เป็นของใคร?” (ทั่วทั้ง จักรวาลจะตะโกนว่า) มันเป็นของพระเจ้าผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต โดยเด็ดขาด 17 วันนั้น ทุกชีวิตจะได้รับการ ตอบแทนสำหรับสิ่งที่มันได้ชวนขายไว้ วัน นั้นจะไม่มี ใครได้รับความไม่เป็นธรรม และ พระเจ้าทรงนับพลันใน การคำนวณ⁷

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّل لَكُمْ
مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا
مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ فَادْعُوا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾ رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ ذُو
الْعَرْشِ يُلْقَى الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ
﴿١٥﴾ يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ
مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ
الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾ الْيَوْمَ نُجْزِي كُلَّ
نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ
إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾

⁷ มีสัญญาณมากมายสุดคณานับในจักรวาลที่สอนบทเรียนเราในภาษาสัญลักษณ์ หนึ่งในนั้นคือ ระบบของฝน ปรากฏการณ์ทางธรรมชาตินี้เป็นแรงบันดาลใจของพระเจ้าในเชิงสัญลักษณ์ ฝน เป็นประโยชน์ต่อผืนดินอุดมสมบูรณ์และไม่เป็นประโยชน์ต่อผืนดินที่ตายแล้วฉันทัด การตกลงจาก พระเจ้าก็นำผลไม้ออกมาจากผืนดินบางแห่งและในผืนดินบางแห่งไม่มีผลไม้ออกมาฉันทัดนั้น ฝนนี้ เข้าไปในวิญญาณของบรรดาผู้เปิดหัวใจของตัวเองและทำให้การมีอยู่ของมันมีชีวิตชีวา ในทางตรง ข้าม บรรดาผู้ที่หัวใจที่เต็มไปด้วยความยิ่งใหญ่ของสิ่งอื่นนอกเหนือไปจากพระเจ้าก็เหมือนกับผืน ดินที่ตายแล้ว

พระเจ้ารู้ดีถึงบ่าวของพระองค์ ใครก็ตามที่พบว่ามีความสามารถ พระองค์จะเลือกคนผู้นั้น มาเป็นผู้นำศาสน์ของพระองค์ วัตถุประสงค์สำคัญของศาสน์นั้นก็เพื่อเตือนมนุษย์ถึงวันที่กำลังเข้า มาใกล้อย่างรวดเร็วเมื่อพวกเขาจะต้องไปปรากฏตัวต่อหน้าพระเจ้าผู้ทรงอภิบาลแห่งจักรวาลที่ไม่มี อะไรซ่อนเร้นไปจากพระองค์และการตัดสินใจของพระองค์จะไม่มีใครเข้ามาแทรกแซง

18 (โอ้ นบี) จงเตือนพวกเขาถึงวันที่กำลังใกล้เข้ามา แล้ว เมื่อหัวใจจะขึ้นมาถึงลำคอและมนุษย์จะยืนนิ่ง ด้วยความเศร้าโศก เมื่อผู้ทำความผิดทั้งหลายจะไม่ มีมิตร และ จะไม่มีผู้ขอไถ่โทษคนใดได้รับการรับฟัง

19 เพราะพระเจ้าทรงรอบรู้ถึงการดวงตาที่หลบซ่อน และทุกสิ่งที่หัวใจซ่อนเร้นอยู่

20 พระเจ้าจะทรงตัดสิน ด้วย(ความยุติธรรม และ)ความจริงส่วนสิ่งทั้งหลายที่ พวกเขาวิงวอนออกไปจากพระเจ้านั้น พวกมันไม่อาจ ตัดสินอะไรได้ แท้จริง พระเจ้าเท่านั้นที่ ทรงไต่ยืนทุก สิ่งและเห็นทุกสิ่งⁿ

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى
 الْحَنَاجِرِ كَظَلِيمٍ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
 حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ ﴿٢٠﴾ يَعْلَمُ
 خَائِبَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿٢١﴾
 وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
 مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ ۗ إِنَّ
 اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٢﴾

ⁿ โลกปัจจุบันเต็มไปด้วยโอกาสมากมายหลายอย่างซึ่งทำให้มนุษย์สามารถที่จะทำอะไรก็ตามที่เขาต้องการ นี่จึงทำให้เขาเกิดความเข้าใจผิด เขาถือว่าเสรีภาพชั่วคราวของเขามีเป็นเสรีภาพถาวร ความจริงก็คือโอกาสอะไรก็ตามที่มนุษย์ได้รับที่นี้ก็เพื่อเป็นการทดสอบ มิได้หมายถึงเป็นสิ่งที่เขาสมควรต้องได้รับ ทันทีที่ระยะเวลาการทดสอบสิ้นสุด โอกาสในโลกนี้ทั้งหมดจะถูกเอาไปจากเขา ในตอนนั้น มนุษย์จะรู้ว่านอกเหนือจะช่วยเหลือตัวเองไม่ได้แล้ว เขายังไม่มีสิ่งใดที่จะเป็นผู้อุปถัมภ์ของเขา

มนุษย์ต้องการที่จะใช้ชีวิตโดยไม่มีขอบเขตจำกัด ด้วยเหตุนี้ เขาจึงเอาสิ่งอื่นที่ไม่ใช่พระเจ้ามาเป็นพระเจ้า เพื่อที่เขาจะได้ใช้นามของสิ่งเหล่านั้นให้เหตุผลสนับสนุนการกระทำที่หลงผิดของเขา แต่ในวันแห่งการพิพากษา เมื่อความจริงเปิดตัวเองในรูปแบบที่แท้จริง เขาจะตระหนักว่าไม่มีผู้ใดนอกไปจากพระเจ้า

21 พวกเขาไม่ได้เดินทางไปในแผ่นดินแล้ว
 ดูว่าผลสุดท้าย ของผู้ที่ล่องลับไปก่อนหน้า
 พวกเขาว่าเป็นอย่างไรกระนั้น หรือ? พวกเขา
 เขาเหล่านั้นเข้มแข็งกว่าพวกเขาและได้ทิ้ง
 ร่องรอยที่ยิ่งใหญ่ไว้ในแผ่นดิน แต่พระเจ้า
 ได้ทำลาย พวกเขาเพราะบาปของพวกเขา
 และไม่มีใครสามารถ ที่จะช่วยพวกเขาให้
 รอดพ้นจากพระเจ้าได้ 22 นั่นเป็น เพราะ
 บรรดาศาสนทูตของพวกเขาได้มายังพวกเขา
 พร้อมกับสัญญาอันชัดแจ้งแล้ว แต่
 พวกเขายังปฏิเสธ ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ทรง
 ลงโทษพวกเขา แท้จริง พระองค์ เป็นผู้ทรง
 อำนาจและทรงรุนแรงในการลงโทษ⁷

﴿أُولَٰئِكَ يَسِيرُونَ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُونَ
 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ
 قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً
 وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
 بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ
 ﴿٢١﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَاكْفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ
 قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾﴾

⁷ ในประวัติศาสตร์ของโลกมีปรากฏบ่อยครั้งว่าชนชาติหนึ่งหรือชนกลุ่มหนึ่งเคยรุ่งเรืองถึงขีดสูงสุด
 แต่หลังจากนั้นได้ถูกทำลายไป เราพบว่าครั้งหนึ่ง ชาติที่เคยให้กำเนิดอารยธรรมอันยิ่งใหญ่และใน
 ปัจจุบันนี้ อารยธรรมนั้นยังมีร่องรอยเห็นเป็นซากปรักหักพังจมอยู่ในผืนดินไปครึ่งหนึ่ง ชาติที่ครั้ง
 หนึ่งเคยมีสถานะของสิ่งมีชีวิต แต่ปัจจุบันได้ถูกถือว่าคร่าค่าแก่การเอ่ยถึงว่าเป็นแค่เพียงบันทึกทาง
 ประวัติศาสตร์เท่านั้น

เหตุการณ์เช่นนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทั่วไป แต่มนุษย์ถือว่ามันเป็นปรากฏการณ์ทางภูมิศาสตร์หรือ
 เป็นการปฏิวัติทางประวัติศาสตร์ แต่ความจริงก็คือการล่มสลายของชาติต่าง ๆ นั้นมักเป็นผลมา
 จากการศึกษาของพระเจ้าซึ่งเกิดขึ้นกับผู้คนเพราะการปฏิเสธสัจธรรมของพวกเขา ถ้าเรามีความ
 เข้าใจที่จะมองความจริงเบื้องหลังเหตุการณ์เหล่านั้น เราจะพบว่าทุกเหตุการณ์เกิดขึ้นโดยหตุสวรรค์
 ของพระเจ้าถึงแม้ว่าสิ่งที่ปรากฏให้เห็นทั้งหมดนั้นมีสาเหตุมาจากธรรมชาติทางโลกก็ตาม

23 เราได้ส่งมุซาพร้อมกับสัญญาณต่างๆ
 ของเราและ หลักฐานอย่างชัดเจน 24 มายัง
 ฟาโรห์ และฮามาน และกอรูน แต่พวกเขา
 กล่าวว่า “เขาเป็นนักมายากล เป็นผู้โกหก”
 25 ดังนั้น เมื่อเขาได้มายังคนเหล่านี้ พร้อม
 กับสัญญาณจากเรา พวกเขาได้กล่าวว่า “จง
 ฆ่า บรรดาลูกชายของผู้ที่ศรัทธาและเข้า
 ร่วมกับเขา และ ไล่ชีวิตลูกสาวของพวกเขา
 เท่านั้น” แต่แผนการของ บรรดาผู้ปฏิเสธ
 สัญธรรมต้องล้มเหลว⁷

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ
 مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهٰمٰنَ
 وَقُرُوٰنَ فَقَالُوٓا سٰحِرٌ كٰذِبٌ
 ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَآءَهُم بِآلْحَقِّ مِنۢ مِّنۡ عِنْدِنَا
 قَالُوٓا أَقْتُلُوٓا أَبْنَآءَ الَّذِيۡنَ ءَامَنُوٓا
 مَعَهُۥ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ
 الْكٰفِرِيۡنَ اِلَّا فِيۡ ضَلٰلٍ

⁷ นอกจากการใช้เหตุผลโต้แย้งแล้ว บรรดานบีก็ยังได้รับการช่วยเหลือด้วยปาฏิหาริย์ที่เป็นข้อพิสูจน์
 ว่านบีเหล่านั้นถูกพระเจ้าส่งมาเพื่อปฏิบัติภารกิจ แต่การยอมรับสัญญาณโดยมนุษย์จะเกิดขึ้นได้
 ก็โดยการละทิ้งตัวเองซึ่งเป็นการเสียสละที่ยากที่สุดสำหรับมนุษย์ ด้วยเหตุผลนี้เองที่ฟาโรห์และ
 เสนาบดีของเขาไม่ยอมรับความเป็นนบีของโมเสสถึงแม้ว่าจะมีหลักฐานชัดเจนหลายอย่างแล้ว
 ก็ตาม

26 วันหนึ่ง ฟาโรห์ได้กล่าวแก่คนของเขาว่า “ปล่อย ให้ฉันฆ่ามูซาและให้เขาร้องหาพระเจ้าของเขา ฉัน กลัวว่าเขาจะทำให้พวกเจ้าเปลี่ยนศาสนาของพวกเจ้า หรือไม่มี อาจสร้างความวุ่นวายให้เกิดขึ้นในแผ่นดิน”
 27 มูซากล่าวว่า “ฉันขอความคุ้มครองจากพระผู้ อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่านให้พ้น จากผู้ยโสโอหังทุกคนที่ไม่ศรัทธาในวันแห่งการชำระ บัญชี”^๗

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرِّيَّتِي أَقْتُلْ مُوسَى
 وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ
 دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ
 الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾ وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ
 بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ
 بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾

^๗ “เขาจะทำให้พวกเจ้าเปลี่ยนศาสนาของพวกเจ้า” ในที่นี้หมายความว่าเขาอาจจะเปลี่ยนรูปแบบของศาสนาที่บรรพบุรุษของพวกเขาส่งต่อกันมาเพื่อที่ว่าศาสนาใหม่จะได้มีอำนาจในหมู่ผู้คน

ฟาโรห์แสดงเจตนาที่จะฆ่าโมเสส มิเช่นนั้นแล้วโมเสสอาจจะพบผู้สนับสนุนจากผู้คนในชุมชนของเขาและด้วยความช่วยเหลือของผู้คนเหล่านี้ เขาจะสร้างความเสียหาย(พะซาด)ขึ้นในอียิปต์ ดังนั้นฟาโรห์จึงต้องการให้โมเสสถูกฆ่าตั้งแต่ตอนนั้น

อุปสรรคยิ่งใหญ่ที่สุดต่อการยอมรับสัจธรรมก็คือความทะนงของมนุษย์ เพื่อที่จะยกตัวเองให้สูงส่งเขาต้องการที่จะทำให้สัจธรรมตกต่ำ ในตอนเริ่มต้น ผู้ต่อต้านสัจธรรมอาจจะหาทางทำลายมัน แต่ความช่วยเหลือของพระเจ้าเป็นหลักประกันว่าในที่สุดแล้ว สัจธรรมจะเป็นฝ่ายมีชัย

28 ผู้ศรัทธาคนหนึ่งจากหมู่ชนของฟาโรห์ ซึ่งปิดบัง ความศรัทธาของเขาไว้ได้ออกมา กล่าวว่ “พวกท่าน จะฆ่าคนผู้หนึ่งเพียง เพราะเขากล่าวว่ ‘พระผู้อภิบาล ของฉัน คือพระเจ้า’ กระนั้นหรือทั้ง ๆ ที่เขาได้นำ สัญญาณ อันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาลของ พวกท่านมายังพวก ท่านแล้ว? ถ้าหากเขา เป็นคนโกหก บาปการโกหก ก็จะต้องอยู่ บนตัวเขา แต่ถ้าหากเขาพูดจริง บางสิ่ง ที่ เขาชมชู้พวกท่านก็จะเกิดขึ้นแก่พวกท่าน แท้จริง พระเจ้าไม่ทรงนำทางผู้ที่ฝ่าฝืนและ ผู้โกหก 29 หมู่ชน ของฉันเอ๋ย วันนี้พวกท่าน มีอำนาจและเป็นใหญ่ใน แผ่นดิน แต่ใคร เล่าจะช่วยเหลือเราถ้าหากเราได้รับการ ลงโทษ จากพระเจ้า?” ฟาโรห์ได้กล่าวว่า “ข้าบอก พวกเจ้าในสิ่งที่ข้าคิดว่าเหมาะสม และข้า เพียงแต่ ชี้แนะพวกเจ้าให้เห็นทางที่ถูกต้อง เท่านั้น”⁷

وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ
يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
مِنَ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ
كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبُكُمْ
بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٩﴾ يَنْقُومِ لَكُمْ
الْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَهْرَيْنِ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ
يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ
فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا
أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٠﴾

⁷ ผู้ศรัทธาที่แท้จริงซึ่งถูกกล่าวไว้ในที่นี้คือสมาชิกของครอบครัวฟาโรห์และบางทีอาจเป็นคนดีที่มีใจ เห็นด้วยกับการเรียกร้องไปสู่การศรัทธาในพระเจ้าของโมเสส อย่างไรก็ตาม เขาได้เก็บความศรัทธา ของเขาไว้เป็นความลับ แต่เมื่อเขาเห็นฟาโรห์ตั้งใจจะฆ่าตนมเสส เขาก็ออกมาให้ความช่วยเหลือ ฟาโรห์อย่างเปิดเผย เขาปกป้องโมเสสด้วยวิธีการที่ชาญฉลาดและได้ผล

เหตุการณ์นี้สอนเราว่ากระบวนการเรียกร้องเชิญชวนคนสู่สัจธรรมในตัวของมันเองเป็นพลังสร้างผู้ เห็นใจและผู้สนับสนุนขึ้นในฝ่ายของผู้ต่อต้านด้วยถึงแม้ว่าศัตรูจะเป็นทรราชอย่างฟาโรห์

30 ชายผู้ศรัทธาจึงได้กล่าวว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย ฉันกลัวว่าพวกท่านจะได้รับการลงโทษอย่างไรในสมัย ที่กลุ่มคนในอดีตเคยได้รับกันมาแล้ว³¹ อย่างเช่น ที่เกิดขึ้นกับหมู่ชนของนูฮ์และชาวอาดและชาวษะมุต และบรรดาผู้คนหลังจากพวกเขาเหล่านั้น และแท้จริง พระเจ้ามีทรงต้องที่จะสร้างคุณธรรมธรรมแก่ ป่าวของพระองค์³² หมู่ชนของฉันเอ๋ย ฉันกลัว ถึงวันที่พวกท่านจะร้องคร่ำครวญหากันและกัน³³ วันที่พวกท่าน(อยากจะ)หันหลังวิ่งหนีโดยที่ ไม่มีใครปกป้องพวกท่านให้พ้นจากการลงโทษ ของพระเจ้าได้ เพราะใครที่พระเจ้าทรงให้เขาหลงผิดแล้วจะไม่มีการเป็นผู้นำทางเขา⁷

وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَنْقَوْمٍ إِنِّي أَخَافُ
عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ
دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا
لِّلْعِبَادِ ﴿٣١﴾ وَيَنْقَوْمٍ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُؤَلُّونَ مَدْبِرِينَ مَا
لَكُمْ مِّنَ اللَّهِ مِّنْ عَاصِمٍ ۖ وَمَنْ يُضَلِّ
اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

⁷ ฟาโรห์ได้ข่มขู่โมเสสด้วยการลงโทษทางโลก ในการตอบเรื่องนี้ ผู้ศรัทธาที่แท้จริงได้เตือนฟาโรห์ถึงการลงโทษในโลกหน้า นี่เป็นวิธีการของผู้เผยแผ่สัจธรรมเสมอ ผู้คนมักจะมุ่งอยู่กับเรื่องทางโลก แต่ผู้เผยแผ่สัจธรรมจะให้ความสนใจในเรื่องโลกหน้า ผู้คนพูดคุยกันในประเด็นทางโลก ในขณะที่การพูดของผู้เผยแผ่สัจธรรมมักเป็นเรื่องเกี่ยวกับโลกหน้า ผู้คนถือว่าปัญหาโลกนี้เป็นสิ่งกีดขวางที่หนักที่สุด แต่สำหรับผู้เผยแผ่สัจธรรม ปัญหาที่หนักที่สุดคือปัญหาที่เกี่ยวข้องกับโลกหน้า

³⁴ ก่อนหน้านี้ ยูซุฟได้นำสัญญาณต่างๆอันชัดแจ้ง มายังสุเจ้าแล้ว แต่สุเจ้ายังคงสงสัยในสิ่งที่เขาได้นำ มายังสุเจ้า เมื่อเขาตายไปสุเจ้าก็กล่าวว่า ‘พระเจ้า จะไม่ส่งศาสนทูตคนอื่นมาอีกหลังจากเขา’ ในทำนอง นี้แหละที่พระเจ้าจะปล่อยให้ผู้ฝ่าฝืนและผู้สงสัยหลง ทาง ³⁵ บรรดาผู้ที่โต้เถียงเกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้า ประทานมาโดยไม่มีหลักฐานใดๆ กำลังทำสิ่งที่น่า รังเกียจยิ่งต่อพระเจ้าและต่อบรรดาผู้ศรัทธา ดังนั้น แลหะที่พระเจ้าทรงปิดผนึกหัวใจของผู้คดขี้ทีหญิงยโส⁷

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكِّ مِمَّا
جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ
لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا
كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
مُرْتَابٌ ﴿٣٥﴾ الَّذِينَ سَجَدُوا لِوَيْلِهِ
وَمَا يَتَّبِعُونَ إِلَّا هَدْيَ اللَّهِ وَرِضْوَانَهُ
كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْفَاسِقِينَ
مُتَكَبِّرٍ مَبْجَرٍ ﴿٣٦﴾

⁷ ในระหว่างสมัยของโยเซฟ ผู้คนส่วนใหญ่ของอียิปต์ไม่ยอมรับการเป็นนบีของเขา แต่หลังจากการเสียชีวิตของเขา ระบบการบริหารของประเทศเริ่มเสื่อมโทรมจนชาวอียิปต์เริ่มรู้ถึงความยิ่งใหญ่ของเขา ดังนั้น พวกเขาจึงเริ่มกล่าวว่าการมีอยู่ของโยเซฟถือเป็นความโชคดีของอียิปต์ พวกเขา กล่าวว่านบีเช่นนั้นจะไม่มาอีกแล้ว ถึงแม้โยเซฟเป็นนบีของพระเจ้า เขาก็เป็นมนุษย์คนหนึ่งเช่นกัน นี่ทำให้ผู้คนเริ่มพูดว่า ‘มันไม่จำเป็นที่ผลงานของโยเซฟจะต้องเกิดขึ้นจากการที่เขาเป็นนบี มันเป็นไปได้ที่ในฐานะเป็นคนฉลาดปราดเปรื่องคนหนึ่ง เขาสามารถที่จะทำงานชิ้นเลิศได้’ ด้วยอิทธิพลของความเห็นเช่นนั้น ชาวอียิปต์จึงเริ่มมีความสงสัยในการเป็นนบีของเขา

ไม่ว่าสังขรณ์จะชัดเจนอย่างไรก็ตาม ในโลกแห่งการทดสอบนี้ มันเป็นไปได้เสมอที่มีมนุษย์จะพบเงาแห่งความสงสัยในนั้นและหลังจากนั้นก็ปฏิเสธมัน บรรดาผู้โอหังและทะนงตนโดยธรรมชาติและบรรดาผู้คิดว่าถ้าหากยอมรับสังขรณ์แล้วตัวเองจะหมดความยิ่งใหญ่ไม่สามารถเอาชนะความสงสัยของพวกเขาได้ พวกเขาเก็บความสงสัยไว้มากขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงขนาดว่าความสงสัยมีอำนาจเหนือความคิดและวิญญาณของพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงไม่สามารถคิดถึงเรื่องสังขรณ์ในลักษณะที่ปราศจากอคติ พวกเขายังคงเป็นผู้ปฏิเสธจนกระทั่งวันตาย

36 ฟาโรห์ได้กล่าวว่า “ฮามาน จงสร้าง หอคอยสูงให้ข้า เพื่อที่ข้าจะได้มีทางขึ้น ไป 37 สู่ชั้นฟ้าทั้งหลาย” เพื่อที่ข้า จะไป มองหาพระเจ้าของมุซาเพราะข้าคิดว่ามุซา เป็นคน โทกหอย่างแน่นอน” เช่นนั้นแหละ ที่การกระทำอันชั่วร้ายของฟาโรห์ได้ถูก ทำให้ดูเหมือนเป็นเรื่องดีงาม สำหรับเขา และเขาได้ถูกหันจากแนวทาง(แห่งสวรรค์) และแผนการของฟาโรห์มิได้นำไปสู่สิ่งใด นอกจากความ หายนะ^๗

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمَنُنْ آئِنَ لِي صِرْحًا
لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٦﴾ أَسْبَابَ
السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي
لَأَظُنُّهُ كُذِبًا ۖ وَكَذَلِكَ زَيْنَ
لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ ۖ وَصَدَّ عَنِ
السَّبِيلِ ۚ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي

تَبَابِ ﴿٣٧﴾

^๗ สิ่งที่ฟาโรห์พูดกับฮามาน อำมาตย์ของเขามีได้เป็นการพูดแบบเอาจริง แต่เป็นการพูดเชิงยุทธวิธี ในเวลานั้น เขาเห็นว่าคำพูดที่มีเหตุผลและหนักแน่นของผู้ศรัทธาที่แท้จริงมีผลต่อผู้คน ดังนั้น เขา จึงต้องการที่จะยกประเด็นที่ไม่สำคัญขึ้นมาเพื่อที่การเรียกร้องของโมเสสจะได้ไม่กลายเป็นเรื่อง จริงจัง แต่ดูเป็นเพียงเรื่องไม่สำคัญเท่านั้น

^๘ อายะฮ์นี้หมายความว่าการทำงานที่เลว(หรือการปฏิเสธสวรรค์)มักจะได้รับยกย่องโดยการพูด หยอกล้อม และนี่คือเหตุผลสำคัญที่ทำให้มนุษย์หลงผิด พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ การให้ความสำคัญ แก่เรื่องไม่สำคัญมากกว่าเรื่องการใช้เหตุผล การพยายามที่จะปกปิดการทำผิดโดยการอธิบายความ หมายอย่างผิดๆ ใครที่พยายามทำให้สวรรค์ที่มีเหตุผลหนักแน่นแล้วเป็นเรื่องไม่สำคัญจะลืมน่ามัน ไม่สามารถถูกเมินเฉยได้โดยการยกเรื่องที่ไม่มูลขึ้นมาอ้าง

38 คนที่ศรัทธา^๗ ได้กล่าวว่า “หมู่ชนของฉัน
 เอ๋ย จง ปฏิบัติตามฉัน ฉันจะนำพวกท่าน
 ไปสู่แนวทางที่ถูก ต้อง” 39 หมู่ชนของฉันเอ๋ย
 ชีวิตแห่งโลกนี้เป็นเพียง สิ่งชั่วคราว และ
 โลกหน้ามันเป็นที่พำนักอันถาวร 40 ใครที่
 ทำความชั่วจะได้รับการตอบแทนด้วย ความ
 ชั่ว และใครที่ทำความดีไม่ว่าจะผู้ชายหรือ
 ผู้หญิง หากเขาเป็นผู้ศรัทธา พวกเขาจะได้
 เข้า สวรรค์ซึ่งในนั้นพวกเขาจะได้รับปัจจัย
 โดยที่ไม่มี การคำนวณ 41 หมู่ชนของฉันเอ๋ย
 เป็นอย่างไรซิ ที่ฉันเชิญชวนพวกท่านไปสู่
 การรอดพ้น แต่พวก ท่านกลับเชิญชวนฉัน
 ไปสู่ไฟนรก? 42 พวกท่าน เชิญชวนฉันให้
 ปฏิเสธพระเจ้าและเอาสิ่งที่ไม่รู้ มาเป็น
 ภาคกับพระองค์ในขณะที่ฉันกำลังเชิญชวน
 พวกท่านไปสู่พระเจ้าผู้ทรงอำนาจและผู้ทรง
 อดัย 43 มิต้องสงสัยเลย สิ่งที่พวกท่านเรียก
 ร้องฉันไปสู่ นั้นไม่พูดอะไรเลยทั้งในโลกนี้
 และโลกหน้าว้าย พระเจ้าเท่านั้นที่เราจะ
 ต้องกลับไป ส่วนผู้ฝ่าฝืนนั้น พวกเขาเป็น
 ชวานรก 44 ในไม่ช้า พวกท่านจะนึก ถึงสิ่งที่
 ฉันบอกพวกท่าน และฉันมอบหมายการงาน
 ทั้งหลายของฉันไว้กับพระเจ้า เพราะทรงเผ่า
 ดูป่าว ของพระองค์คืออยู่ตลอดเวลา”

وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنَ يَنْقُومِ آتَّبِعُونَ
 أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾ يَنْقُومِ إِنَّمَا
 هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَّعُ وَإِنَّ الْآخِرَةَ
 هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا
 يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن
 ذَكَرٍ أَوْ أُتِيَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
 يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ
 حِسَابٍ ﴿٤٠﴾ * وَيَنْقُومِ مَا لِي أَدْعُوكُمْ
 إِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾
 تَدْعُونَنِي لَأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا
 لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى
 الْعَزِيزِ الْغَفِيرِ ﴿٤٢﴾ لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي
 إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي
 الْآخِرَةِ وَأَنْ مَّرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ
 الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٣﴾
 فَسْتَذَكِّرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفْوِضُ
 أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ
 ﴿٤٤﴾

^๗ สิที่ผู้ศรัทธาที่แท้จริงพูดในท้องพระโรงของฟาโรห์นั้นชัดเจนมาก มันเป็นแบบอย่างคำสอนที่
 แสดงให้เห็นว่าวิธีการพูดของผู้เผยแผ่สังฆธรรมควรจะเป็นอย่างไร

^๘ พูดอีกอย่างหนึ่ง ประโยคที่กล่าวว่า “ฉันเชิญชวนพวกท่านไปสู่พระเจ้าผู้อภิบาลแห่งจักรวาลในขณะที่
 ที่ท่านเชิญชวนฉันไปสู่คนที่ไม่มีอะไรทั้งในโลกนี้และในโลกหน้า” นี้เป็นสาระสำคัญของคำพูดของ
 ผู้ศรัทธาที่แท้จริง มันทำให้เรารู้ถึงสิ่งที่กำลังพูดคุยกันในห้องพระโรงของฟาโรห์ สิ่งที่ถูกคุยกันก็
 คือว่ามนุษย์จะวิงวอนพระเจ้าหรือสิ่งเคารพกราบไหว้ที่มนุษย์สร้างขึ้น ผู้ศรัทธาที่แท้จริงกล่าวว่า
 พระเจ้าเป็นสิ่งมีชีวิตและเป็นสิ่งที่มีอำนาจสูงส่ง การวิงวอนต่อพระองค์เท่ากับการวิงวอนต่อพระเจ้า
 ที่แท้จริง ตรงข้ามกับสิ่งนี้ เขากล่าวว่าสิ่งที่ผู้คนกราบไหว้บูชากันเป็นแค่เพียงสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นจาก
 จินตนาการหรือวัตถุทางไสยศาสตร์ซึ่งไม่มีประโยชน์อะไรทั้งในโลกนี้และโลกหน้า เมื่อวัตถุบูชา
 เหล่านั้นไม่มีตัวตนจริงๆ สิ่งเหล่านั้นจะให้ประโยชน์ที่แท้จริงอะไรได้? (ตฟิร อิบนุกะษีร์, เล่ม 4
 หน้า 80)

45 ในที่สุด พระเจ้าทรงช่วยผู้ศรัทธาคนนั้นให้พ้น จากความชั่วร้ายที่พวกเขาวางแผนไว้ และพวกพ้อง ของฟาโรห์เองที่ตกอยู่ท่ามกลางการลงโทษอันน่า สะพรึงกลัว
46 พวกเขาจะถูกนำมายังไฟนรกทั้ง เวลาเช้าและเวลาเย็น และเมื่อวันแห่งการฟื้นคืนชีพ มาถึง (จะมีเสียงคำบัญชาว่า): “ จงเอาผู้คนของ ฟาโรห์ไปลงโทษให้สาหัส”^๗

فَوَقَّهٖ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا
وَحَاقَ بِغَالٍ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾
النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ
فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾

^๗ ผู้ศรัทธาที่แท้จริงในท้องพระโรงของฟาโรห์มีไซนบี แต่ถึงแม้จะมีเพียงลำพัง พระเจ้าได้ช่วยเขาให้พ้นรจากแผนการทรราชของฟาโรห์ นี่แสดงให้เห็นว่าแม้แต่คนที่มีไซนบี เมื่อเขาช่วยเหลือภารกิจแห่งสัจธรรม เขาจะได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าเช่นเดียวกับที่พระเจ้าได้สัญญาไว้กับบรรดานบีถึงแม้ว่าการตัดสินใจครั้งสุดท้ายเกี่ยวกับชะตากรรมของมนุษย์จะเกิดขึ้นในวันแห่งการพิพากษาเมื่อมนุษย์เข้าสู่โลกหลังความตาย เขาจะได้เห็นชัดเจนถึงสิ่งที่เขาได้ทำไปในโลกก่อนหน้านี้อและเขาจะต้องเผชิญชะตากรรมอะไรหลังจากนั้น ดังนั้น ในระดับความสำนึก เขาจะเข้าสู่ชะตากรรมสุดท้ายทันทีที่หลังความตาย และในระดับร่างกาย เขาจะเผชิญมันในวันแห่งการพิพากษาเมื่อศาลของพระเจ้าถูกตั้งขึ้น

47 เมื่อตอนที่คนเหล่านี้เถียงกันในนรก พวกที่อ่อนแอว่าจะกล่าวแก่พวกที่วางตัวเป็นใหญ่ว่า “ เราเป็นผู้ตามพวกท่าน พวกท่านช่วยเราให้ พ้นจากไฟนรกสักส่วนหนึ่งได้ไหม?” 48 พวกที่วางตัวเป็นใหญ่จะกล่าวว่า “เราทุกคนล้วนอยู่ในสภาพเดียวกันที่นี่ และพระเจ้าได้ทรงตัดสินระหว่าง ป่าวของพระองค์ไปแล้ว” 49 ชาวนรกจะกล่าวแก่ ผู้เผ้านรกว่า “โปรดช่วยวิงวอนพระผู้อภิบาลของ พวกท่านให้ลดหย่อนผ่อนโทษแก่เราสักวันหนึ่งด้วยเถิด” 50 แต่พวกเขาจะกล่าวว่า “บรรดาศาสนทูต ของพวกท่านมิได้มายังพวกท่านพร้อมกับสัญญาณ อันชัดแจ้งกระนั้นหรือ?” พวกเขาจะกล่าวว่า “มาแล้ว” ผู้เผ้านรกจะกล่าวว่า “ถ้าเช่นนั้น พวกท่านวิงวอนขอ กันเองแล้วกัน” แต่การวิงวอนของบรรดาผู้ปฏิเสธ สัจธรรมนั้นมิแต่จะไร้ผล^๗

وَإِذْ يَتَحَاوُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ
الضُّعْفَتُوۡا لِلَّذِيۡنَ اسْتَكْبَرُوۡا اِنَّا
كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوۡنَ
عَنَّا نَصِيۡبًا مِّنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾ قَالَ
الَّذِيۡنَ اسْتَكْبَرُوۡا اِنَّا كُلُّ فِیْهَا
اِبۡنَ اللّٰهِ قَدْ حَكَمَ بَیۡنَ الْعِبَادِ
﴿٤٨﴾ وَقَالَ الَّذِيۡنَ فِي النَّارِ لِحٰزِنَةٍ
جَهَنَّمَ اَدْعُوۡا رَبَّكُمْ تَخَفِفَ عَلٰنَا یَوْمًا
مِّنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾ قَالُوۡا اَوَلَمْ تَكُ
تَاۡتِيۡكُمْ رُّسُلُكُمۡ بِالْبَيِّنٰتِ قَالُوۡا بَلٰی
قَالُوۡا فَاَدْعُوۡا وَمَا دُعُوۡا الْكٰفِرِیۡنَ
اِلَّا فِی ضَلٰلٍ ﴿٥٠﴾

^๗ ในอายะฮ์เหล่านี้ได้มีการพูดถึงถึงฉากหนึ่งจากนรก บรรดาพวผู้ที่คิดว่าตัวเองมีตำแหน่งยิ่งใหญ่ในโลกนี้จะลืมนึกถึงที่เรียกว่าความยิ่งใหญ่ในโลกหน้า ตอนนั้น คนทั่วไปที่ภาคภูมิใจในวีรบุรุษของตน จะแสดงความไม่พอใจคนเหล่านี้ บรรดาผู้ที่ไม่พร้อมจะยอมรับสัจธรรมในโลกนี้จะยอมก้มหัวให้ สัจธรรม แต่การยอมจำนนในโลกหน้าจะไม่เป็นประโยชน์อะไรกับพวกเขาอีกแล้ว

51 แน่หนอนที่สุดที่เราได้ช่วยบรรดาศาสนทูตของเรา และบรรดาผู้ศรัทธาทั้งในชีวิตโลกนี้และในวันที่ยาน ทั้งหลายจะยืนขึ้น 52 วันที่การแก้ตัวของผู้ทำผิดจะไม่สามารถช่วยอะไรพวกเขา พวกเขาจะถูกสาปแช่งและ จะได้รับที่พำนักอันเลวร้ายที่สุด 53 เราได้ให้ทางนำ แก่มูซาและทำให้ลูกหลานของอิสรออิลเป็นผู้สืบทอด คัมภีร์ 54 ที่เป็นทางนำและคำตักเตือนสำหรับสำหรับ คนที่มีสติปัญญา 55 ดังนั้น จงอดทน (โอ้ นบี) เพราะ สัญญาของพระเจ้านั้นจะเป็นจริงอย่างแน่นอน จง ขออภัยในความผิดของเจ้า และจงสวดดีพระผู้อภิบาล ของเจ้าด้วยการสรรเสริญทั้งยามเย็นและในยามเช้าⁿ

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ
﴿٥١﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ
وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا
بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٣﴾ هُدًى
وَذِكْرَىٰ لَأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٥٤﴾ فَأَصْبِرْ
إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعِشِيِّ
وَالْإِبْكَارِ ﴿٥٥﴾

ⁿ มีการยืนยันอย่างหนักแน่นว่าพระเจ้าจะช่วยเหลือบรรดานบและเหล่าสาวกของท่าน แต่การจะได้รับความช่วยเหลือนี้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อหลังจากที่ได้แสดงความอดทนแล้ว ความอดทนเป็นสิ่งที่ได้รับความสำคัญมากเพื่อที่ว่าผู้ยืนหยัดสนับสนุนสังฆธรรมจะได้รับการถือว่าเป็นนักต่อสู้เพื่อสังฆธรรมอย่างเต็มภาคภูมิและทราซจะได้รับการถือว่าเป็นทราซจริงๆ สังฆธรรมต้องใช้ความอดทนเพียงฝ่ายเดียว ความอดทนที่พวกเขาปฏิบัติทำให้พวกเขาสมควรได้รับความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ในโลกนี้และด้วยคุณสมบัตินี้เองที่ทำให้พวกเขาสมควรได้รับการเป็นพยานจากพระเจ้าต่อผู้ล่วงละเมิดในวันแห่งการพิพากษา

คัมภีร์ที่มาจากพระเจ้าถูกส่งมาเพียงเพื่อเป็นทางนำแก่มุฮัมมัด แต่ทางนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ฉลาดเท่านั้น นั่นคือ บรรดาผู้ที่ไม่มีเงื่อนไขอะไรบางอย่างผูกมัด บรรดาผู้ที่ปกป้องตัวเองให้พ้นจากความสับสน บรรดาผู้ที่พิจารณาเรื่องต่างโดยใช้เหตุผลและมีได้ใช้สิ่งใดอื่น ส่วนบรรดาผู้ที่อธิบายความหมายทางนำของพระเจ้าอย่างไม่ให้เหตุผลนั้นคือผู้ละเมิด ส่วนบรรดาผู้ที่ถือว่าทางนำของพระเจ้าเป็นเรื่องของเหตุผลคือบรรดาผู้ได้รับความสำเร็จ

56 สำหรับบรรดาผู้ใดเพียงเกี่ยวกับศาสน์ของพระเจ้า โดยไม่มีหลักฐานใดๆมายังพวกเขาในหัวใจของพวกเขาไม่มีอะไรนอกจากความรู้สึกลึกลับที่ยิ่งใหญ่ที่พวกเขาไม่มีวันจะได้รับ ดังนั้น จงขอความคุ้มครองจากพระเจ้า เพราะพระองค์ทรงได้ยินทุกสิ่งและทรงเห็นทุกสิ่งⁿ

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَلِّغِيهِ ۖ فَاسْتَغْذِبُوا بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾

ⁿ สัจธรรมเป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนและมีเหตุผลจนมันไม่ยากที่ใครจะเข้าใจ แต่เมื่อใดก็ตามที่สัจธรรมเปิดเผยตัวเอง มันจะเปิดเผยผ่านทาง “มนุษย์” ดังนั้น การยอมรับสัจธรรมโดยทางปฏิบัติจึงเป็นสิ่งเดียวกับการยอมรับผู้นำสัจธรรมมา นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมบรรดาผู้ที่มีปมเชื่องจึงไม่พร้อมที่จะยอมรับสัจธรรม

คนประเภทนี้กลัวว่าเมื่อพวกเขายอมรับสัจธรรม พวกเขาจะเสียเกียรติที่เข้ามาเข้ากับผู้นำสัจธรรมมาด้วยความคิดเช่นนี้ พวกเขาจึงกลายเป็นศัตรูต่อสัจธรรม แต่พระเจ้าได้กำหนดไว้แล้วว่าในโลกของพระองค์ คนประเภทนี้จะไม่มีวันประสบความสำเร็จ

57 แน่นนอนการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้น เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าการสร้างมนุษย์ แต่คนส่วนใหญ่ ไม่รู้ 58 คนตาบอดกับคนตาดีนั้นไม่อาจเท่าเทียมกัน เช่นเดียวกับผู้ศรัทธาและกระทำความดีกับผู้กระทำ ความชั่วยอมไม่เท่าเทียมกัน แต่สุเจ้าเข้าใจเรื่องนี้ เพียงเล็กน้อยเท่านั้น 59 ยามอวสานจะมีมาอย่าง แน่นนอน ไม่มีข้อสงสัยใดๆในเรื่องนี้ แต่คนส่วนใหญ่ ไม่ศรัทธา^๗

لَخَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرَ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

^๗ ความยิ่งใหญ่อลังการของจักรวาลเป็นสิ่งบ่งชี้ถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ทรงสร้างมันขึ้นมา ความยิ่งใหญ่นี้มีอำนาจมากมายมหาศาลจนการฟื้นคืนชีพและการทำให้มนุษย์เกิดใหม่อีกครั้งหนึ่ง เป็นเรื่องง่ายมาก

หลังจากนั้น เมื่อใครมองไปที่สังคมมนุษย์ การเกิดขึ้นของโลกหลังความตายดูเหมือนว่าเป็นสิ่งจำเป็นทางศีลธรรม มีบางคนในสังคมที่ลึกซึ้งพอจะมองเห็นความจริงในขณะที่อีกหลายคนยังคงตาบอดมองไม่เห็นความจริง ในทำนองเดียวกัน มีบางคนก็สังเกตเห็นหลักการของความยุติธรรม ในขณะที่มีอีกหลายคนก็ออกไปจากหนทางของความยุติธรรมและใช้วิธีการกดขี่ ความสำนึกทางศีลธรรมของมนุษย์ก็ล่าวาจะตากรมสุดท้ายของมนุษย์สองประเภทนี้จะไม่เหมือนกัน

ถ้าหากพิจารณาถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด มันจะปรากฏว่าการเกิดขึ้นของโลกหน้าเป็นสิ่งที่มิมีเหตุผลและเป็นสิ่งจำเป็นทางศีลธรรม

60 พระผู้อภิบาลของสุเจ้าทรงกล่าวว่า “จง
 วิงวอนต่อ ฉัน ฉันจะตอบรับคำวิงวอนของ
 สุเจ้า” ส่วนบรรดาผู้ หยงยโสต่อการเคารพ
 สักการะฉันจะเข้าไปในนรก อย่างอัปยศอดสู
 61 พระเจ้าเป็นผู้ทรงทำกลางคืน ให้แก่สุเจ้า
 เพื่อพักผ่อนในยามนั้นและทรงทำให้กลางวัน
 สว่างเพื่อสุเจ้าจะได้มองเห็น แท้จริงแล้ว
 พระเจ้าเป็นผู้ทรงโปรดปรานต่อมนุษย์ แต่
 มนุษย์ส่วนใหญ่ไม่ขอบคุณ 62 พระเจ้าองค์
 เดียวกันนี้อีกเช่นกันที่เป็นพระผู้อภิบาล
 ของสุเจ้า ผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง ไม่มีพระเจ้าอื่น
 ใดนอกจากพระองค์ แล้วโยสุเจ้าจึงถูก
 ทำให้หันไป(จากพระองค์)? 63 เช่นเดียวกัน
 นี้แหละที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายของ
 พระเจ้าหันออกไปจากพระองค์ⁿ

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
 إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي
 سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ اللَّهُ
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ لَيْلٍ لِتَسْكُنُوا فِيهِ
 وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ
 عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
 يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ
 خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَإِنِّي
 تُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾ كَذَلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ
 كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَحْحَدُونَ ﴿٦٣﴾

ⁿ การสลับสับเปลี่ยนของกลางวันและกลางคืน และการเกิดขึ้นของกระบวนอื่นๆในการดูแลรักษา
 ชีวิตบนโลกเป็นสิ่งที่สมบูรณ์และยิ่งใหญ่เกินกว่าที่จะเกิดขึ้นโดยมนุษย์หรือโดยสิ่งอื่นทั้งหมดที่
 พระเจ้าสร้างขึ้นมา นี่เป็นเหตุผลอันชัดเจนที่ยืนยันว่าพระเจ้าผู้ทรงสร้างองค์เดียวเท่านั้นที่ควรค่าแก่
 การเคารพสักการะ มนุษย์ต้องหมอบกราบต่อพระองค์และมีความหวังในพระองค์เท่านั้น

แต่บ่อยครั้งที่มนุษย์สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่แท้จริงในการเคารพสักการะและการวิงวอนกับพระ
 ผู้สร้างจักรวาลเพราะการไปเกี่ยวข้องกับใครบางคนหรือบางสิ่งนอกเหนือไปจากพระเจ้า บางคน
 เคารพสักการะบุคคลที่มีชีวิตหรือคนที่ตายแล้วในขณะที่บางคนสาละวนอยู่กับเรื่องของตัวเอง ครั้ง
 แล้วครั้งเล่า พระเจ้าได้เปิดเผยให้เห็นเหตุผลที่ขัดกับการปฏิบัติผิดๆ แต่มนุษย์เมินเฉยมันโดยการ
 ซ่อนอยู่เบื้องหลังการให้เหตุผลสนับสนุนอย่างผิดๆ

พฤติกรรมเช่นนั้นทั้งหมดเท่ากับการไม่เห็นคุณค่าพระเจ้าผู้สร้างจักรวาล ดังนั้น บรรดาผู้ไม่เห็น
 คุณค่าของพระองค์จะไม่พบสถานที่ใดสำหรับตัวเองนอกจากในนรก

64 พระเจ้าคือผู้ทรงทำให้แผ่นดินนี้เป็นสถานที่พัก สำหรับสุเจ้า และทำให้ท้องฟ้าเป็นหลังคาโค้ง พระองค์ ทรงทำสุเจ้าให้เป็นรูปร่างและทรงทำรูปร่างของสุเจ้า ให้ดี และพระองค์ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่สุเจ้า ด้วยสิ่งที่สะอาด พระเจ้าองค์เดียวกันนี้อีกเช่นกันที่เป็นพระผู้อภิบาลของสุเจ้า ดังนั้น จงสวดดีพระองค์ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก^{๖๕} พระองค์คือผู้ทรงชีวิต ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกไปจากพระองค์ ดังนั้น จงวิงวอนต่อพระองค์เท่านั้นโดยการทำศาสนาให้บริสุทธิ์สำหรับ พระองค์เท่านั้น^{๖๗} บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก^{๖๗}

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا
وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

^{๖๕} โลกได้รับทรัพยากรทางวัตถุมากมายสุดคณานับ ทรัพยากรเหล่านี้ทำให้มนุษย์สามารถสร้างอารยธรรมของตนเองในโลก ในทำนองเดียวกัน บรรยากาศที่ห่อหุ้มโลกก็มีการจัดเตรียมไว้อย่างดีซึ่งหากมีการรบกวนเพียงเล็กน้อยก็อาจทำให้ระบบของชีวิตมนุษย์เกิดปัญหาขึ้นมาทันที ดังนั้น ส่วนประกอบอันสูงส่งของมนุษย์จึงทำให้เขาเป็นสิ่งถูกสร้างที่เป็นเลิศที่สุดในโลก ดังนั้น ใครที่จะควรค่าต่อการอุทิศตนและเคารพสักการะนอกไปจากพระเจ้าผู้สร้างที่สร้างมันขึ้นมา?

^{๖๗} อายะฮ์นี้เรียกร้องว่าที่แท้จริงของพระเจ้าให้ “วิงวอนต่อพระองค์ อุทิศตนต่อพระเจ้าด้วยบริสุทธิ์ใจ” มันหมายความว่ารูปแบบใดๆของการเชื่อฟังและการเคารพสักการะต้องมีไว้เพื่อพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น

66 (ไอ้ นบี) จงบอกผู้คนที่ว่า “ฉันถูกสั่งห้าม
 วิวาห์สิ่งที่ พวกท่านวิวาห์แทนพระเจ้า
 ในเมื่อฉันเห็นสัญญาณ ต่างๆอันชัดแจ้ง
 จากพระผู้อภิบาลของฉันแล้ว และฉัน ได้
 ถูกบัญชาให้ยอมจำนนต่อพระผู้อภิบาล
 แห่งสากล โลก” 67 พระองค์คือผู้ทรงสร้าง
 สุนัขจิ้งจอกจากดิน หลัง จากนั้นก็จากตัวสุจิต
 หลังจากนั้นก็จากก้อนเลือด แล้ว พระองค์ก็
 ทรงให้สุนัขจิ้งจอกออกมาเป็นทารก แล้วทำ
 ให้สุนัขจิ้งจอกโตจนถึงวัยเข้มแข็งเต็ม
 ที่ แล้วก็ทรง ทำให้สุนัขเข้าสู่วัยชรา - ใน
 ขณะที่บางคนในหมู่สุนัข ได้ถูกเรียกกลับ
 ก่อน - และสุนัขไปถึงเวลาที่ได้ถูก กำหนด
 ไว้ เพื่อที่สุนัขจะตริกรตรอง^๗ 68 พระองค์คือ
 ผู้ทรง ให้ชีวิตและทรงให้ความตาย ดังนั้น
 เมื่อพระองค์จะ ทรงกำหนดสิ่งใด พระองค์
 แค้ทรงกล่าวว่า “จงเป็น” แล้วมันก็เป็นขึ้นมา

﴿ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴾

^๗ อายะฮฺเหล่านี้ชี้ไปยังปรากฏการณ์ของธรรมชาติที่เกิดขึ้นเพื่อที่มนุษย์จะได้ตริกรตรอง พุคอีกอย่างหนึ่งก็คือ ปรากฏการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นเพื่อที่มนุษย์จะได้พิจารณาอย่างลึกซึ้งและจะได้ค้นพบความหมายที่ซ่อนเร้นของมัน

การเปลี่ยนสิ่งไม่มีชีวิตให้เป็นสิ่งมีชีวิต การพัฒนาของมนุษย์ในลักษณะค่อยเป็นค่อยไป การผ่านขั้นตอนของวัยหนุ่มไปสู่วัยชราของมนุษย์ การตายของมนุษย์ บางครั้งในวัยชราและบางคนในวัยหนุ่มเป็นเหตุการณ์ที่ทำให้เรารู้จักคุณสมบัติของพระเจ้าผู้ทรงสร้าง เหตุการณ์เหล่านี้เปิดเผยให้เห็นว่าพระเจ้าผู้ทรงทำให้จักรวาลนี้เกิดขึ้นเป็นพระเจ้าผู้ทรงอำนาจและทรงรอบรู้ พระองค์ทรงสูงส่งและทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง

ถ้ามนุษย์เรียนรู้บทเรียนที่แท้จริงจากความจริงเหล่านี้ เขาจะเห็นได้ทันทีว่าพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นที่สมควรได้รับการเคารพสักการะ ภาพของจักรวาลนี้ชัดแจ้งอย่างชัดเจนกับพระเจ้าจอมปลอมทั้งหมดที่มนุษย์สร้างขึ้นมาแทนพระเจ้าที่แท้จริง

69 สูเจ้าไม่เห็นหรือว่าคนที่โต้เถียงเกี่ยวกับสัญญาณ ทั้งหลายของพระเจ้าถูกหันไปจากหนทางที่ถูกต้อง อย่างไร? 70 บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่รี้นและบรรดาคัมภีร์ ที่เราได้ส่งมากับบรรดาศาสนทูตของเรา นั้น พวกเขา จะได้รับในไม่ช้า 71 เมื่อพวกเขาถูกลากพร้อมกับห่วง และโซ่รอบคอของพวกเขา 72 ลงไปในน้ำเดือดและ หลังจากนั้นถูกโยนลงไปในไฟนรก 73 หลังจากนั้น พวกเขาจะถูกถามว่า “ไหนเล่าสิ่งที่พวกเจ้านำมาเป็น ภาติ (กับพระเจ้า)” 74 พวกเขาตอบว่า “พวกมันได้ หายไปจากเราแล้ว เปล่าเลย เราไม่ได้วิงวอนสิ่งใด มาก่อน(ที่มันมีอยู่จริง)” ดังนั้นแหละที่พระเจ้าได้ทรง ทำให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหลงผิด 75 ที่เป็นเช่นนั้น เพราะ สูเจ้าหลงระเรีงในแผ่นดินอยู่กับสิ่งอื่นที่ไม่ใช่ ศัทธิธรรมและยืนติดอยู่กับสิ่งนั้น 76 ตอนนี จงเข้า ประตูนรกเพื่ออยู่ในนั้นตลอดไป ที่ ฟันักของผู้โอหัง นั้นเป็นสิ่งที่เลวร้ายⁿ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ مَّجَدِلُونَ فِي آيَاتِ
 اللَّهِ أَنِّي يُصْرَفُونَ ﴿٦٩﴾ الَّذِينَ كَذَبُوا
 بِالْكِتَابِ وَمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا
 فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾ إِذِ الْأَغْلُلُ فِي
 أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسَلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾ فِي
 الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾
 ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيُّنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ
 ﴿٧٣﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَل
 لَمْ نَكُن نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ
 يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ ذَلِكُمْ بِمَا
 كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
 الْحَقِّ وَمِمَّا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾
 ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
 فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾

ⁿ ใครบ้างที่มีความสุขกับสิ่งที่ไม่ใช่ศัทธิธรรมและยังหลงภูมิใจอย่างผิด ๆ อยู่? นี่คือคนที่ถูกถือว่าเป็นบุคคลผู้ยิ่งใหญ่ในสมัยของพวกเขา พวกเขาได้รับการยกย่องทางโลก พร้อมกับนั้น ความมั่งคั่งทางวัตถุได้ทำให้พวกเขาโอหังและพุงเฟอ ความสำเร็จของพวกเขาในเรื่องทางโลกได้ทำให้พวกเขาหลงผิดคิดว่าพวกเขาเป็นผู้ได้รับความสำเร็จ ถึงแม้ว่าความจริงแล้วพวกเขาเป็นผู้ที่ล้มเหลวอย่างแท้จริง เมื่อคนมีตำแหน่งสูงของสังคมกลายเป็นผู้ปฏิเสธศัทธิธรรม คนธรรมดาที่ปฏิบัติตามพวกเขาและเริ่มปฏิเสธศัทธิธรรมด้วยเช่นกัน ในอายะฮ์เหล่านี้ ได้ฉายภาพให้เห็นฉากแห่งโลกหน้าเมื่อคนเหล่านี้จะถูกโยนลงไปในนรกเพื่อถูกลงโทษสำหรับพฤติกรรมโอหังของพวกเขา ความทะนงตนของพวกเขาจะลากพวกเขาไปสู่ระดับต่ำที่พวกเขาจะไม่พบทางที่จะขึ้นมาจากนั้นได้

77 ดังนั้น จงอดทน (โอ้ นบี) สัญญาของ พระเจ้านั้น เป็นจริง ไม่ว่าเราจะให้เจ้าได้ เห็นส่วนหนึ่งของผล อันชั่วร้ายที่เราได้ สัญญาไว้กับพวกเขาหรือทำให้เจ้า ตายก่อน พวกเขาจะต้องกลับมายังเรา^๗

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَأِمَّا نُرِيَنَّكَ
بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ
فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾

^๗ พระเจ้าได้สัญญาว่าพระองค์จะช่วยเหลือผู้เผยแผ่สัจธรรมและสร้างความปราศัยให้แก่ผู้ต่อต้าน แต่สัญญานี้จะเกิดขึ้นหลังจากที่ได้มีการใช้ความอดทนแล้ว ผู้เผยแผ่สัจธรรมต้องอดทนอดกลั้นต่อการถูกโจมตีและพฤติกรรมชั่วร้ายของฝ่ายอื่นจนกระทั่งเวลาที่พระเจ้าได้สัญญาไว้มาถึงตามวิธีการของพระเจ้า

การลงโทษผู้ต่อต้านสัจธรรมที่แท้จริงก็คือสิ่งที่พวกเขาจะได้รับในโลกหน้า อย่างไรก็ตาม ในโลกปัจจุบัน พวกเขาได้ลิ้มรสล่วงหน้าของสิ่งที่ตามมาถึงแม้ว่าสิ่งนี้ไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นในทุกกรณี

78 (โอ้ นบี) ก่อนหน้าเจ้า เราได้ส่งศาสนทูตคนอื่น ๆ มาหลายคน บางคนเราได้เล่าเรื่องราวให้เจ้าและ บางคนเราไม่ได้เล่า มันเป็นไปได้ที่ศาสนทูต คนใดจะมีอำนาจนำสัญญาณใดๆ มาเองนอกจาก จะได้รับอนุมัติจากพระเจ้า แต่เมื่อคำบัญชาของ พระเจ้ามาถึง การตัดสินใจจะเป็นไปด้วยความจริง และความยุติธรรม ในตอนนั้นแหละที่บรรดาผู้ยืน อยู่บนความเท็จจะขาดทุน⁷

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ
مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ
نَقْضُصَّ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ
يَأْتِيَ بِبَيِّنَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ
اللَّهِ فَضَىٰ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ
الْمُبْطِلُونَ

⁷ เรื่องราวมากมายในชีวิตของบรรดานบีก่อนหน้านี้ได้ถูกอธิบายไว้ในกุรอานไม่แค่เป็นบันทึกทางประวัติศาสตร์ แต่เป็นวิธีการตักเตือน ดังนั้น การบอกเล่าเรื่องราวของนบีเหล่านี้ในกุรอานจึงถูกจำกัดแต่เท่าที่พระเจ้าเห็นว่าจำเป็นเพื่อวัตถุประสงค์ของการตักเตือน

ภารกิจที่แท้จริงของนบีคือการนำสาส์นของพระเจ้ามายังมนุษย์ตามความต้องการของสถานการณ์ที่เหมาะสมเท่านั้น ส่วนในเรื่องของปาฏิหาริย์นั้น มันเป็นเรื่องการตัดสินใจของพระเจ้าทั้งหมดว่าจะให้เกิดขึ้นหรือไม่

ปาฏิหาริย์ส่วนใหญ่ได้ถูกทำให้เกิดขึ้นต่อหน้าต่อตาผู้คนชุมชนที่พระเจ้าได้กำหนดไว้แล้วว่าจะถูกทำลายเพราะความโอหัง ดังนั้น หลังจากการนำสาส์นมาเผยแผ่โดยวิธีการใช้เหตุผลจนครบถ้วนแล้ว ปาฏิหาริย์จะเกิดขึ้นในฐานะเป็นมาตรการสุดท้าย แต่ในกรณีของประชาชาติสุดท้ายของนบีคนสุดท้ายนั้นต่างกัน ส่วนใหญ่ของประชาชาตินี้ได้ถูกกำหนดให้เป็นผู้ศรัทธา พวกเขาเป็นผู้มีความสามารถที่จะเป็นคนกลุ่มแรกในประวัติศาสตร์ที่ยอมรับสัจธรรมเพราะเหตุผลและยอมจำนนต่อมันด้วยการใช้เจตนารมณ์เสรีของตัวเอง

79 พระเจ้าคือผู้ทรงจัดเตรียมบปศุสัตว์ให้แก่
 สุนัข เพื่อสุนัขจะได้ใช้ขีบบางตัวและบางตัว
 ใช้เป็นอาหาร 80 และในทวีปศุสัตว์นั้นมิ
 ประโยชน์มากมายหลาย อย่างสำหรับสุนัข
 เพื่อสุนัขจะได้ขีมันไปยังสถานที่ ที่สุนัข
 ต้องการจะไปให้ถึง และมันบรรทุกสุนัขเช่น
 เดียวกับเรือบรรทุกสุนัขในทะเล⁸¹ พระเจ้า
 ได้ทรง ให้สุนัขเห็นสัญญาณทั้งหลายของ
 พระองค์ แล้ว สัญญาณไหนของพระเจ้าที่
 สุนัขจะปฏิเสธ?⁷

82 พวกเขาไม่เคยท่องเที่ยวไปในแผ่นดิน
 แล้วดูว่า ฆะตกรรมของบรรดาผู้คนก่อน
 หน้าพวกเขาเป็น อย่างไรกระนั้นหรือ? พวกเขา
 เหล่านั้นมีจำนวนมาก กว่าและมีความ
 เข้มแข็งกว่าและคนเหล่านั้นได้ทิ้ง ร่อง
 รอยแห่งอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพวกเขาไว้
 มากมาย ในแผ่นดิน แต่สิ่งที่พวกเขาได้สร้าง
 ไว้ นั้นไม่ได้อำนวย ประโยชน์อะไรแก่พวกเขา
 เลย

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ
 لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾
 وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا
 حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى
 الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾ وَيُرِيكُمْ
 آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾
 أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا
 أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَءَاثَارًا فِي
 الْأَرْضِ فَمَا أَعْنَى عَنْهُمْ مَّا كَانُوا
 يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

⁷ มนุษย์ต้องการสิ่งต่างๆเพื่อการอยู่รอดของตัวเองและเพื่อการพัฒนาอารยธรรมของมนุษย์ เช่น
 อาหาร พาหนะ อุตสาหกรรมประเภทต่างๆ การขนส่ง เป็นต้น สิ่งเหล่านี้มีอยู่มากมายในโลกปัจจุบัน
 พระเจ้าได้สร้างโลกทางกายภาพขึ้นมาในลักษณะที่มันยอมให้นำมันไปใช้และมนุษย์สามารถนำไป
 ใช้เพื่อตอบสนองความต้องการของตัวเองด้วย

สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดสามารถกล่าวได้ว่าเป็นสัญญาณจากพระเจ้า ถึงแม้ว่าคำประกาศนี้อยู่ในภาษาทาง
 อ้อม แต่มนุษย์สามารถเข้าใจได้จากผลประโยชน์ที่มนุษย์ได้รับจากมัน เพราะเมื่อพระเจ้าใช้วิธีการ
 สื่อสารโดยตรง มันจะเป็นจุดสิ้นสุดของช่วงเวลาที่ยอนุญาตให้ทำความดีหรือทำความเลวแล้ว ไม่ใช่
 การเริ่มต้น

83 เมื่อบรรดาศาสนทูตมายังพวกเขาพร้อม กับสัญญาอันชัดแจ้ง พวกเขายังคงหลงติดอยู่กับความรู้ที่พวกเขา มีอยู่ ดังนั้น พวกเขาจึงตกอยู่ที่ท่ามกลางการลงโทษที่ พวกเขาเคยหัวเราะเยาะ ⁸⁴ แต่เมื่อพวกเขาเห็น การลงโทษของเรา พวกเขา ก็ร้องว่า “ตอน นี้เราศรัทธาใน พระเจ้าองค์เดียวและเรา ปฏิเสธหุ้นส่วนทั้งหลายที่เรา เคยนำมา เป็นภาคีกับพระองค์” ⁸⁵ แต่การศรัทธาของ พวกเขาหลังจากเห็นการลงโทษของเรานั้น ไม่เป็น ประโยชน์อะไรกับพวกเขาอีกแล้ว เพราะนี่เป็นกฎตายตัว ของพระเจ้าที่ทรง ใช้อัปปางบ่าวของพระองค์มาตั้งแต่ ในอดีต แล้ว ดังนั้น บรรดาผู้ปฏิเสธจึงมีแต่ขาดทุนⁿ

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ
فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ
بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨٤﴾
فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ
وَحَدُّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ
مُشْرِكِينَ ﴿٨٥﴾ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ
إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهُ
الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ
هَذَا الْكَافِرُونَ ﴿٨٦﴾

ⁿ ความรู้มีสองประเภท ประเภทแรกเป็นความรู้ที่สามารถทำให้มนุษย์สร้างความเจริญก้าวหน้าทางโลก อีกประเภทหนึ่งเป็นความรู้ที่แสดงให้เห็นทางที่นำมนุษย์ไปสู่ความสำเร็จในโลกหน้า ผู้ที่มีความรู้ทางโลกได้รับประโยชน์ไปมากมายทันทีจากความรู้ในรูปของความเจริญก้าวหน้าทางโลก ในขณะที่ผลของความรู้ในเรื่องโลกหน้ายังมองไม่เห็นเป็นรูปธรรมทันที นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมผู้มีความรู้ประเภทนี้จึงถูกดูแคลนโดยคนทางโลก

ความแตกต่างนี้ทำให้เกิดปมเชื่องขึ้นในตัวของผู้ที่มีความรู้ทางโลก ดังนั้น เมื่อบรรดานบีปรากฏตัวในหมู่นคนพวกนี้ พวกเขาจะถือว่าตัวเองเหนือกว่าและมีดีต่อกว่าจนถึงขนาดพวกเขาหัวเราะเยาะบรรดานบี แต่พระเจ้าได้ทำให้พวกเขาถูกทำลายถึงแม้ว่าพวกเขาจะมีอำนาจและการพัฒนาที่เหนือกว่า ตอนนี ร่องรอยของพวกเขาสามารถเห็นได้ในรูปของซากปรักหักพังที่ยูบ่นพื้นดินหรือถูกฝังจมลึกลงไปใต้แผ่นดิน พระเจ้าได้สร้างสิ่งเหล่านี้ไว้เป็นตัวอย่างทางประวัติศาสตร์สำหรับมนุษย์ว่า ความลับของความสำเร็จอันถาวรอยู่ที่ความรู้ในเรื่องโลกหน้า ไม่ใช่ความรู้ทางโลกวัตถุ

บรรดานบีได้ถูกผู้คนปฏิเสธในตอนแรก นบีมีแค่ความสามารถในการใช้เหตุผล แต่ผู้คนไม่พร้อมที่จะยอมรับความน่าเชื่อถือของนบี ในที่สุด พระเจ้าจึงได้ทำให้ผู้คนรู้ถึงความจริงด้วยภาษาของการลงโทษ ในตอนนั้นเองที่ผู้คนยอมค้อมหัวให้แก่สัจธรรม แต่ในตอนนั้นไม่มีประโยชน์อะไรอีกแล้ว เพราะการยอมรับสัจธรรมเป็นที่ต้องการและเป็นประโยชน์ในตอนที่ใช้เหตุผล การยอมรับที่มีขึ้นหลังจากที่เห็นการลงโทษของพระเจ้าแล้วไม่มีค่าใดๆทั้งสิ้น

41. การเปิดเผยที่ถูกอธิบายอย่าง

ละเอียด

ฟุศศิละต

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 ฮามีม

2 นี่เป็นการประท้วงมาจาก(พระเจ้า)ผู้ทรง
กรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ³ คัมภีร์ที่
ข้อความทั้งหลายของมัน ได้ถูกอธิบาย
ไว้อย่างดี คือคัมภีร์กรอนภาษาอาหรับ
สำหรับบรรดาผู้มีความรู้⁴ เป็นผู้แจ้งข่าวดี
และเป็นผู้ ตักเตือน แต่พวกเขาส่วนใหญ่
ได้หันหลังให้มันและไม่สนใจที่จะฟัง⁵ และ
พวกเขา กล่าวว่า “หัวใจของเรา ถูกปิดไว้ต่อ
สิ่งที่ทำนุกำลังเรียกร้องเราไปสู่มัน และหู
ของพวกเขาก็หนวก และระหว่างเรากับท่าน
ยังมีสิ่ง ขวางกันอยู่อีก ดังนั้น ท่านจะทำ
อะไรก็ตามไป เราจะ ทำในสิ่งที่เราต้องการ”⁶

حَمِّ ۝ تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا
لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
فَاعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهَمًّا لَا يَسْمَعُونَ ۝
وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا
تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِن
بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّا
عَمَلُونَ ۝

⁶ การเรียกร้องของนบีเป็นการเรียกร้องอันบริสุทธิ์ของศาสนา อย่างไรก็ตาม ผู้คนส่วนใหญ่มัก
ปฏิบัติตามศาสนาของบรรพบุรุษของพวกเขา ความคิดของพวกเขาถูกรอบงำโดยชนบะประเพณี
ท้องถิ่นและพิธีรีตองที่สร้างกันขึ้นมาชั่วคราวชั่วคราว ด้วยเหตุผลนี้ ศาสนาอันบริสุทธิ์ของนบีจึงไม่
สอดคล้องกับรูปแบบหรือเป้าหมายของความคิดของพวกเขา นบีเป็นเหมือนผู้แปลกหน้าสำหรับพวก
เขา ความขัดแย้งนี้เป็นอุปสรรคทางความคิดที่ขวางกันระหว่างนบีและคนทั่วไป เมื่อไม่สามารถ
มองเห็นการเรียกร้องของนบีได้อย่างที่ควรจะเป็น พวกเขาจึงไม่พร้อมที่จะยอมรับมัน

การเรียกร้องของนบีมีเหตุผลอยู่ในตัวของมันเอง มันเป็นข้อพิสูจน์ในตัวเองว่ามันมาจากพระเจ้า
แต่อุปสรรคทางความคิดดังกล่าวนั้นแข็งแกร่งจนมนุษย์ไม่สามารถแทรกเข้าไปเพื่อเข้าใจความ
หมายของการเรียกร้องของนบี ดังนั้น พระเจ้าจึงเปิดประตูแห่งความกรุณาของพระองค์ให้แก่มนุษย์
แต่เขาไม่ยอมผ่านเข้าไปทางประตูเหล่านั้น

⁶ (ไอ้ นบี) จงบอกพวกเขาว่า “ฉันเป็นมนุษย์คนหนึ่ง เหมือนพวกท่านแต่ได้มีบัญญัติมายังฉันว่าพระผู้อภิบาล ของพวกท่านคือพระเจ้าองค์เดียวดังนั้น จงยึดแนวทาง ที่เที่ยงตรงมายังพระองค์ และจงขอกฎโทษต่อพระองค์” ความวิบัติจะมีแก่บรรดาผู้นำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระองค์ ⁷ ผู้ที่ไม่จ่ายซะกาตและปฏิเสธโลกหน้า ⁸ “สำหรับบรรดา ผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น พวกเขาจะได้รับรางวัล ตอบแทนโดยไม่ขาดตกบกพร่องอย่างแน่นอน”⁷

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ ۗ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ ۗ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۗ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۗ

⁷ เมื่อใดก็ตามที่มีการเรียกร้องเพื่อสัจธรรม มันจะเกิดขึ้นในระดับของมนุษย์ แต่ผู้คนไม่สามารถเข้าใจว่ามันเป็นไปได้อย่างไรที่มนุษย์จะพูดในภาษาของพระเจ้า ดังนั้น พวกเขาจึงปฏิเสธศาสนของผู้นำศาสนมา แต่พระเจ้าส่งศาสนของพระองค์ผ่านทางมนุษย์ คนที่ไม่สามารถมองอะไรได้ไกลเกินกว่าความเป็นมนุษย์ของนบีและยอมรับว่าศาสนที่นบีนำมาเป็นศาสนของพระเจ้าจึงยังคงไม่ได้รับทางนำของพระเจ้าในโลกแห่งการทดสอบ

มีแต่ความศรัทธาในโลกหน้าที่อยู่ควบคู่กับความเชื่อในความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้าอย่างมั่นคง และการจ่ายทานเพื่อความพอใจของพระเจ้าเท่านั้นที่เชื่อถือได้ คนที่พบพระเจ้าอย่างแท้จริงไม่มีวันตกเป็นทาสความยิ่งใหญ่ของผู้ใดอื่น ในทำนองเดียวกัน คนที่พบพระเจ้าอย่างแท้จริงก็ไม่สามารถขัดขวางตัวเองจากการใช้จ่ายทรัพย์สินของเขาในหนทางของพระเจ้า

“จงยึดแนวทางที่เที่ยงตรงมายังพระองค์” หมายถึง “การรักษาการเคารพสักการะไว้ให้บริสุทธิ์เพื่อพระเจ้า” กล่าวคือ ความตั้งใจของทั้งหมดต้องมุ่งตรงไปที่พระเจ้า เป้าหมายอย่างเดียวของการวิงวอนของคุณและการเคารพสักการะของพระองค์ต้องเป็นหนึ่งเดียวและนั่นคือพระเจ้าเท่านั้น การคิดทั้งหมดของคุณต้องคำนึงถึงพระเจ้าก่อน ความจำเริญอย่างต่อเนื่องของพระเจ้าจะถูกประทานแก่บรรดาผู้ประพฤติดีในลักษณะนี้

⁹ (ไอ้ นบี) จงถามพวกเขาว่า “อะไรกันที่พวกท่าน ปฏิเสธพระองค์ผู้ทรงสร้างโลกในสองวัน(ช่วงเวลา)และ พวกท่านตั้งสิ่งอื่นขึ้นมาเสมอกับพระองค์กระนั้นหรือ? แท้จริงแล้ว พระองค์คือพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก” ¹⁰ พระองค์ทรงทำให้เทือกเขาตั้งมั่นอยู่เหนือแผ่นดิน และทรงประทานความจำเริญแก่มัน พระองค์ทรงจัด เตรียมปัจจัยยังชีพขึ้นในนั้นอย่างพอเพียงภายในสี่วันตามความต้องการของบรรดาผู้ขอ ¹¹ หลังจากนั้น พระองค์ได้ทรงหันมายังฟากฟ้าที่ในตอนนั้นเป็นเพียง หมอกควันและได้ทรงกล่าวแก่มันและแผ่นดินว่า “จงมา ที่นี้ ไม่ว่าเจ้าจะเต็มใจหรือไม่ก็ตาม” มันกล่าวว่า “เราทั้งสองมาตามคำสั่งแล้ว” ¹² หลังจากนั้น พระองค์ ได้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดภายในสองวัน และในแต่ละ ชั้นฟ้าพระองค์ได้ทรงกำหนดกฎระเบียบไว้ให้มัน และเราได้ประดับฟ้าชั้นล่างไว้ด้วยตะเกียงที่สว่างไสว (ดวงดาว) มากมายและได้ป้องกันมันไว้ นั่นคือ การกำหนดของพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้^๙

﴿ قُلْ أَيْنَكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۰﴾ وَجَعَلَ فِيهَا رُؤُسَىٰ مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَامًا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّابِلِينَ ﴿۱۱﴾ ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿۱۲﴾ فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ﴿۱۳﴾ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۱۴﴾﴾

^๙ การศึกษาจักรวาลเปิดเผยให้เห็นว่าการสร้างจักรวาลดำเนินไปในลักษณะเป็นขั้นเป็นตอน การสร้างในลักษณะนี้ นั่นคือเป็นขั้นเป็นตอนหมายถึงการสร้างอย่างมีการวางแผน และเมื่อการสร้างจักรวาลเริ่มต้นขึ้น มันก็จำเป็นต้องมีผู้วางแผนที่สร้างมันขึ้นมาอย่างมีวัตถุประสงค์ตามแผนที่วางไว้ในทำนองเดียวกัน บนผืนโลกใบนี้มีภูเขามากมายในสถานที่ต่างๆที่รักษาความสมดุลของโลกไว้ บนโลกนี้มีสิ่งมีชีวิตนับหลายล้านสายพันธุ์และทุกสายพันธุ์ต่างต้องการปัจจัยยังชีพประเภทต่างๆที่หาพบได้ในถิ่นที่อยู่อาศัยของมัน ในทำนองเดียวกัน การศึกษาจักรวาลยังแสดงให้เห็นว่าในตอนเริ่มต้นทุกสิ่งอยู่ในรูปของอะตอมที่แตกตัว หลังจากนั้น มันได้รวมกันก่อตัวเป็นสิ่งต่างๆ นอกจากนี้แล้ว จากการศึกษาดังกล่าว มันยังทำให้เห็นหลักฐานยืนยันว่าทุกสิ่งในจักรวาลถูกควบคุมโดยกฎของธรรมชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

การสังเกตเหล่านี้ยืนยันความจริงได้ชัดเจนว่าพระผู้ทรงสร้างจักรวาลเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งและทรงตระหนักดีถึง พระองค์เป็นผู้ทรงยิ่งใหญ่และทรงมีอำนาจ ดังนั้น ใครเล่าที่มนุษย์จะถือว่าเป็นผู้ที่ควรค่าต่อการเคารพสักการะ?

13 ถ้าหากพวกเขายังหันหลังให้ จงบอกพวกเขาว่า “ฉันขอเตือนพวกท่านถึงการลงโทษอันหนักหน่วง อย่างที่พวกอาดและษะมุตได้รับมาแล้ว¹⁴ เมื่อ บรรดาศาสนทูตได้มายังพวกเขาจากทุกด้าน ทั้ง ด้านหน้าและด้านหลัง โดยกล่าวว่า “จงอย่าเคารพ สักการะสิ่งอื่นใดนอกไปจากพระเจ้า”พวกเขา กล่าว ว่า “ถ้าพระเจ้าของเราทรงประสงค์ พระองค์น่าจะส่ง ทูตสวรรค์ลงมา(ยังเรา) ดังนั้น เราจะไม่มีวันศรัทธา ในศาสนของท่าน”⁷

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ﴿٣١﴾ إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٢﴾

⁷ การปฏิเสธการเรียกร้องสัจธรรมเป็นความผิดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในสายตาของพระเจ้า ถ้าการปฏิเสธนี้เป็นการปฏิเสธการเรียกร้องของนบี การลงโทษในเรื่องนี้จะเริ่มต้นขึ้นในโลกนี้ดังที่เห็นได้จากกรณีของชุมชนชาวอาดและชาวษะมุต

ประเด็นสำคัญที่เหมือนกันของการเรียกร้องเพื่อสัจธรรมก็คือมนุษย์ต้องเป็นผู้เคารพสักการะพระเจ้า เขาต้องผูกพันความรู้สึกและความรักของเขาไว้กับพระเจ้าเท่านั้น แต่ในทุกยุค ปรากฏว่าคนในสมัยของนบีมุฮัมมัดมีความเห็นว่าบุคลิกภาพของนบีไม่น่าเชื่อถือว่าจะได้รับการคัดเลือกจากพระเจ้าให้เป็นศาสนทูตของพระองค์ ดังนั้น พวกเขาจึงไม่ยอมรับคำพูดของนบี

15 สำหรับชนเผ่าอาัดนั้น พวกเขาได้ถือตัว
 เองเป็นใหญ่ในแผ่นดินโดยไม่มีสิทธิ์ใดๆ
 และพวกเขาได้กล่าวว่า “ใครมีอำนาจเข้ม
 แข็งยิ่งกว่าเรา?” พวกเขาไม่เห็นหรือว่า
 พระเจ้าผู้ทรงสร้างพวกเขา นั้นมีอำนาจ
 เข้มแข็งยิ่งกว่าพวกเขา? แต่พวกเขายังคง
 ปฏิเสธ สัญญาณทั้งหลายของเรา 16 ดังนั้น
 เราจึงได้ส่งพายุ ที่พัดกระหน่ำมาเป็นलग
 ร้ายอยู่หลายวัน ทั้งนี้เพื่อที่ เราจะทำให้พวก
 เขาได้ลิ้มรสการลงโทษอันอภัยยศใน ชีวิต
 โลกนี้ แต่การลงโทษในโลกหน้านั้นยิ่งอภัยศ
 กว่า และที่นั่นพวกเขาจะไม่ได้รับความช่วย
 เหลือ 17 สำหรับ พวกชะมูดนั้น เราได้แสดง
 แนวทางที่ถูกต้องให้พวก เขาแล้ว แต่พวก
 เขาชอบที่จะมีดบอดต่อทางนำมากกว่า ดัง
 นั้น พวกเขาจึงได้รับการลงโทษอันอภัยศ
 อย่างฉับพลัน ตามความผิดที่พวกเขาได้ทำ
 ไว้ 18 เราได้ช่วยบรรดา ผู้ศรัทธาและเกรง
 กลัวพระเจ้าให้ปลอดภัยⁿ

فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
 الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ
 يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ
 مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا
 يَجْحَدُونَ ﴿١٦﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا
 صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنَبْدِيَهُمْ
 عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَلِعَذَابِ الْأٰخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا
 يُنصَرُونَ ﴿١٧﴾ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَهُمْ
 فَاسْتَحَبُّوا الْعَبْيَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ
 فَأَخَذْنَاهُمْ صَعِقَةً الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا
 كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٨﴾ وَجِئْنَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٩﴾

ⁿ มนุษย์อยู่ในโลกที่ความกว้างใหญ่ไพศาลของชั้นฟ้าและแผ่นดินปฏิเสธความยิ่งใหญ่ของมนุษย์
 เป็นโลกที่ความตายพิสูจน์ว่ามนุษย์เป็นสิ่งที่ไม่มื่ออะไรและไม่มีอำนาจ แม้กระนั้น มนุษย์ก็ยังทำตัว
 เป็นผู้ยิ่งใหญ่และไม่สงสัยถึงอำนาจของตัวเอง

พระเจ้าได้ทำให้สังกรรมเป็นที่เปิดเผยและถูกนำมาประกาศครั้งแล้วครั้งเล่า และนั่นเป็นการไม่
 ยอมรับการอ้างความเป็นใหญ่ของมนุษย์ แต่มนุษย์ไม่เรียนรู้บทเรียนจนกระทั่งเขาถูกทำลาย ซาก
 ที่อยู่อาศัยของชาวอาัด ชาวชะมูดและชุมชนอื่นๆเป็นตัวอย่างอันชัดเจนของผลแห่งความโง่เขลา
 ของมนุษย์ ยุคที่คนเหล่านี้ถูกถือว่าโชคดีจึงกลายเป็นเคราะห์ร้ายด้วยคำบัญชาของพระเจ้า
 ในที่นี้ “วันที่เป็นलगร้าย” หมายถึงฤดูหนาว เพราะชาวอาหรับเรียกฤดูหนาวว่าเป็นलगร้าย

19 ในวันที่ศัตรูของพระเจ้าจะถูกรวบรวมเข้าด้วยกัน เพื่อนำไปสู่ไฟนรก พวกเขาจะถูกรวมเป็นกลุ่มๆ²⁰ เมื่อพวกเขาทั้งหมดได้มายังที่นั่น หูตาและผิวหนังของพวกเขาจะเป็นพยานยืนยันสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้²¹ พวกเขาจะถามผิวหนังของพวกเขาว่า “ทำไม เจ้าจึงมาเป็นพยานต่อเรา?” และผิวหนังของพวกเขา จะตอบว่า “พระเจ้าผู้ทรงให้ทุกสิ่งพูดองค์นี้แหละที่ให้ เราพูด (ด้วยเช่นกัน) พระองค์คือผู้ทรงสร้างสุเจ้าในชั้นแรกและตอนนีสุเจ้าได้ถูกนำกลับมายังพระองค์²² สุเจ้าไม่อาจซ่อนตัวของสุเจ้าเองจากหู ตาและ ผิวหนังของสุเจ้าเพื่อขัดขวางมันมิให้เป็นพยานต่อ สุเจ้า และสุเจ้าคิดว่าเพราะเจ้าจะไม่ทรงรู้ถึงสิ่งที่สุเจ้า ได้ทำไป²³ แต่ความคิดของสุเจ้าเกี่ยวกับพระผู้ อภิบาลของสุเจ้าเช่นนี้แหละที่ทำให้สุเจ้าได้รับความหายนะและทำให้สุเจ้าเป็นผู้ขาดทุน”²⁴ ถึงแม้พวกเขา ทนได้(หรือไม่ก็ตาม) ไฟนรกจะเป็นที่พิพากษาของพวกเขา และถ้าพวกเขาต้องการจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงตัวเอง พวกเขาจะไม่ได้รับอนุญาตให้ทำเช่นนั้น⁷

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَقُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾ وَقَالُوا لَوْلَا دِهْمٌ لَّمْ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقْنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوَىٰ لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾

⁷ ในกุรอานได้กล่าวไว้ว่าในวันแห่งการพิพากษา ผิวหนัง หู ตาและแขนขาของมนุษย์จะเป็นพยานยืนยันการกระทำของเขา ทุญญี่ “ผิวหนังพูด” ของยุคสมัยใหม่ได้ยืนยันว่าสิ่งนี้สามารถเกิดขึ้นได้ ตอนนี้ได้มีการค้นพบแล้วว่าทุกคำพูดที่มนุษย์พูดออกไปได้ถูกบันทึกไว้บนผิวหนังของร่างกายและสามารถได้ยินอีกครั้งหนึ่งเหมือนกับเสียงที่ถูกบันทึกไว้บนอุปกรณ์บันทึกเสียง เนื่องจากพระเจ้าเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น มนุษย์จึงคิดว่าพระเจ้าไม่เห็นเขา ความเข้าใจผิดๆเช่นนี้ทำให้มนุษย์เกิดความโอหัง แต่ถ้ามนุษย์รู้ว่าเขากำลังถูกพระเจ้าเฝ้ามองตลอดเวลา พฤติกรรมทั้งหมดของเขาจะเปลี่ยนไป

ในโลกหน้า เมื่อเขามายืนต่อหน้าพระเจ้า มนุษย์จะแสดงออกถึงความรู้สึกเชื่อฟัง แต่ตอนนั้น มันไม่มีประโยชน์อะไรแล้ว เพราะการเชื่อฟังหรือการยอมจำนนมีค่าหรือมีความน่าเชื่อถือถ้าหากมันมีการปฏิบัติใน “ขั้นตอนที่มองไม่เห็น” ไม่ใช่หลังความจริงได้ถูกเปิดเผยให้ทุกคนเห็นแล้ว

25 เราได้ให้พวกเขามีสหายที่ทำให้ทุกสิ่งที่อยู่ข้างหน้า และข้างหลังพวกเขาดูเป็นสิ่งที่งามแก่พวกเขา ในที่สุด คำบัญชา(การลงโทษ)ก็ได้เกิดขึ้นจริงกับพวกเขาซึ่งได้เคยเกิดขึ้นมาแล้วกับพวกญินและมนุษย์ที่ล่วงลับไปก่อน หน้าพวกเขา แน่نون พวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้ขาดทุน⁷

﴿ وَفِيضْنَا لَهُمْ قُرْنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ ﴾

⁷ ในโลกปัจจุบัน ด้านหนึ่งมีผู้เผยแพร่สัจธรรมของพระเจ้าที่แนะนำหรือสั่งสอนมนุษย์เกี่ยวกับสัจธรรม แต่ในอีกด้านหนึ่งมีผู้นำที่ใช้ผู้คนที่ให้พูดเอาใจพวกเขา คนที่ไม่สนใจคำแนะนำของพระเจ้าจะหลงลมคำพูดของบรรดาผู้นำโดยไม่หยุดคิดและต้องประสบความหายนะในที่สุด

บรรดาผู้ถูกหลอกลวงโดยคำพูดเท็จของผู้นำเหล่านี้และตามผู้นำไปมีแต่จะต้องพบจุดจบด้วยการถูกทำลายตลอดไป

26 บรรดาผู้ปฏิเสธกล่าวว่า “พวกท่านจงอย่าฟังกุรอานนี้ เมื่อมันถูกอ่านขึ้นมา จงส่งเสียงกลบมันเพื่อที่พวกท่าน จะได้เห็นเหนือกว่า” 27 ดังนั้นเราจะให้บรรดาผู้ปฏิเสธสัมผัสกรรมเหล่านี้ได้ลิ้มรสการลงโทษอย่างแสนสาหัส และจะตอบแทนพวกเขาอย่างสาสมสำหรับความชั่ว ที่พวกเขาได้ทำไว้ 28 นั่นคือสิ่งตอบแทนสำหรับศัตรู ของพระเจ้า นครจะเป็นที่พำนักตลอดกาลของ พวกเขา นี่เป็นการลงโทษความผิดที่พวกเขาปฏิเสธสาสน์ของเรา^๗

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا هَذَا الْقُرْآنَ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴿٢٦﴾
 فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾
 ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ هُمْ فِيهَا دَارٌ خَالِدٌ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٨﴾

^๗ อับดุลลอฮฺ อิบน์อับบาสได้อธิบายว่าถ้อยคำเหล่านี้หมายถึง “การจับผิด” กล่าวคือการถือว่ากุรอานมีความบกพร่องและผู้เป็นเจ้าของกุรอาน ดังนั้น พวกเขาจึงทำให้ผู้คนแยกตัวออกมาจากคัมภีร์ และคนผู้นั้น (ตัฟซีร์ อิบน์กุอะซีร์)

มีการสองอย่างในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งหรือใครคนหนึ่ง วิธีหนึ่งคือการวิจารณ์และอีกวิธีหนึ่งคือการสรรเสริญ การวิจารณ์หมายถึงการวิเคราะห์เรื่องที่อยู่ภายใต้การพิจารณาโดยอาศัยความจริง ในทางตรงข้าม การสรรเสริญหมายถึงการไม่ยอมนำเสนอเหตุผลใดๆเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังพิจารณาและพยายามหาข้อบกพร่องในนั้นแล้วดูถูก หลังจากนั้นก็ทำให้มันตกเป็นเป้าของการประณาม

การวิจารณ์เป็นวิธีที่ชอบธรรมในขณะที่การดูเยาะเย้ยหาข้อบกพร่องเป็นวิธีการของผู้ไม่ศรัทธา ยิ่งไปกว่านั้น วิธีการหลังนี้ยังเท่ากับการปฏิบัติสัญญาของพระเจ้า เพราะเหตุผลที่ถูกต้องแท้จริงทุกอย่าง เป็นสัญญาหนึ่งของพระเจ้า บรรดาผู้ที่ไม่ยอมคัดค้านข้อเท็จจริงและพยายามดูถูกดูแคลนมันโดยการหาเรื่องบกพร่องให้แก่มันและการกล่าวเท็จต่อมันความจริงแล้วก็คือการปฏิเสธสัญญาของพระเจ้า คนเช่นนี้จะถูกถือว่าสมควรได้รับการลงโทษอย่างรุนแรงที่สุดในโลกหน้า

29 บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของเรา โปรดให้เราได้เห็นญิน และมนุษย์ที่ทำให้พวกเราหลงผิดด้วยเถิด เราจะกระที่บมันเพื่อที่มันจะได้ อับอายขายหน้าบ้าง” 30 สำหรับบรรดาผู้ที่กล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของเราคือพระเจ้า” แล้วหลังจากนั้นก็ ยืนหยัดมั่นคงบรรดาทูตสวรรค์ จะลงมายังพวกเขา และกล่าวว่า “จงอย่ากลัวและอย่าระทมทุกข์ แต่จง รื่นเริง(รับฟังข่าวดี)เรื่องสวรรค์ที่พวกท่านได้ถูกสัญญาไว้ 31 เราเป็นสหายของพวกท่านทั้งในชีวิตโลกนี้และ ในโลกหน้า ที่นั่น พวกท่านจะได้ในสิ่งที่พวกท่าน ปรารถนาและอะไรก็ตามที่พวกท่านร้องขอ พวกท่าน ก็จะได้ 32 นั้นเป็นการจัดเตรียมปัจจัยอย่างเหลือเฟือ จากพระผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”⁷

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ
أَصْلَانَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ جَعَلَهُمَا
تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ
﴿٣٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ
اسْتَقْبَمُوا تَنْزِيلَ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ
أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ
الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣١﴾ نَحْنُ
أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي
الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُي
أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣٢﴾
نُزُلًا مِّنْ غُفُورٍ رَّحِيمٍ ﴿٣٣﴾

⁷ มนุษย์มีสองจำพวก จำพวกแรกประกอบด้วยคนที่เอาชาตानและผู้ชักชวนให้คนอื่นหลงผิดเป็นผู้นำของตน ในโลก คนจำพวกนี้เป็นเพื่อนที่ดีที่สุดต่อกัน แต่ในโลกหน้า ตำแหน่งจะตรงกันข้าม ที่นั่น เมื่อผู้ปฏิบัติตามเห็นพวกผู้นำที่เห็นแก่ตัวของตนทำให้พวกตนถูกโยนลงนรก พวกเขาจะเกิดความรู้สึกเกลียดพวกที่ถูกเรียกว่าผู้นำเหล่านี้อย่างสุดขีดและอยากจะทำให้พวกผู้นำเหล่านี้ได้รับความอับอายตลอดไปบ้าง

มนุษย์จำพวกที่สองประกอบด้วยบรรดาผู้ที่สร้างความสนิทสนมกับทูตสวรรค์ของพระเจ้า คนจำพวกนี้จะเอาทูตสวรรค์มาเป็นสหายของตนเป็นเวลาตั้งแต่จากโลกนี้ถึงโลกหน้า ทูตสวรรค์จะทำให้พวกเขามีความรู้สึกรักพระเจ้าขึ้นในหัวใจของพวกเขาและจะทำให้พวกเขาเกิดความสงบในใจยามลำบาก ทูตสวรรค์จะนำข่าวดีจากพระเจ้ามายังพวกเขาโดยประสพการณ์แห่งความดีมดำ หลังจากนั้น ทูตสวรรค์เหล่านี้จะรับพวกเขาในโลกหน้าและนำพวกเขาไปสู่สวนสวรรค์

³³ และใครเล่าที่จะมีคำพูดดีไปกว่าคนที่เชิญชวนไปสู่ พระเจ้าและทำความดีและกล่าวว่า “ฉันคือผู้นอบน้อม ยอมจำนน?” ³⁴ (นบีเอ็ย) ความดีและความซื่อสัตย์ไม่อาจ เท้าเทียมกัน จงขับไล่ความชั่วด้วยสิ่งที่ดีกว่าแล้วเจ้า จะเห็นว่าคนที่เคยเป็นศัตรูของเจ้าจะกลายเป็น เพื่อน สนิทของเจ้า ³⁵ แต่ไม่มีใครที่จะบรรลุดังคุณสมบัตินี้ ได้นอกไปจากบรรดาผู้อดทน และไม่มีผู้ใดที่จะบรรลุดัง ตำแหน่งนี้ได้นอกไปจากบรรดาผู้มีโชคอันใหญ่หลวง ³⁶ ถ้าหากเจ้ารู้สึกว่าคุณตาบอด ย้วยเจ้า ดังนั้น จงขอความช่วยเหลือต่อพระเจ้า พระองค์ทรง ได้ยินทุกสิ่ง ทรง รอบรู้ทุกสิ่ง⁷

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا ذُو حُظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّمَا يَنزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

⁷ การเรียกร้องของกูรออันคือการเชิญชวนมนุษย์ไปสู่พระเจ้า การนำมนุษย์เข้าไปใกล้ชิดพระเจ้า อภิบาลและผู้ประทานปัจจัยยังชีพของเขา การทำให้เขาใช้ชีวิตด้วยความระลึกถึงพระเจ้า พัฒนา มนุษย์ให้เกิดความรู้สึกว่าเขาต้องทำให้พระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นเป็นศูนย์กลางของความสนใจของเขา นี่คือเป้าหมายที่แท้จริงของการเรียกร้องเชิญชวนของกูรออันและไม่ต้องสงสัยเลยว่าไม่มีการเรียกร้องอะไรที่ดีไปกว่านี้

แต่คนที่จะเป็นผู้เผยแผ่สัจธรรมของพระเจ้าก็คือคนที่มีความจริงใจในการเรียกร้องเชิญชวนของว่าก่อนอื่นใด เขาจะยอมรับสิ่งที่เขาต้องการให้คนอื่นยอมรับ อะไรก็ตามที่เขาใช้ให้คนอื่นทำ เขาต้องเริ่มทำด้วยตัวเองก่อนตั้งแต่เริ่มแรก

อาวุธที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของผู้เผยแผ่สัจธรรมก็คือความสามารถของเขาในการปฏิบัติดีต่อผู้คน ถึงแม้ผู้คนจะไม่ได้ต้อนรับ เขาก็ต้องทำดีต่อคนเหล่านั้น เขาต้องใช้วิธีการหลีกเลี่ยงเมื่อเผชิญหน้าพฤติกรรมชั่วร้ายหรือทำให้โกรธและใช้ความอดทนในทุกสถานการณ์ที่ถูกทดสอบ พระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ได้ทำให้พฤติกรรมที่ดีเพียงฝ่ายเดียวกลายเป็นสิ่งที่โน้มน้าวใจได้ ผู้เผยแผ่สัจธรรมของพระเจ้ารู้ถึงทรัพย์สินที่พระเจ้าให้มานี้และใช้มันให้เต็มที่ถึงแม้ว่ามันอาจจะทำลายความรู้สึกของเขาและทำให้เขาไม่รู้สึกอยากที่จะตอบโต้

เมื่อใดก็ตามที่ผู้เรียกร้องสัจธรรมมีความรู้สึกขึ้นมาว่ามันจำเป็นที่เขาต้องโต้ตอบการกดขี่บางอย่างเพื่อป้องกันศัตรูไม่ให้ยามใจทำสิ่งที่ไม่ดีไปกว่านั้นอีก เขาต้องเข้าใจทันทีว่าการชักนำของซาตาน มันเป็นหน้าที่ของผู้ศรัทธาและผู้เผยแผ่สัจธรรมทุกคนที่จะต้องขอความช่วยเหลือต่อพระเจ้าให้พ้นจากความรู้สึกเช่นนั้นแทนการทำตามความรู้สึกดังกล่าว

37 หนึ่งในบรรดาสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ก็คือ กลางคืนและกลางวันและดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ ดังนั้น จงอย่ากราบดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ แต่จง กราบพระเจ้าผู้ทรงสร้างพวกมันถ้าหากสัจเจ้าเป็นผู้ เคารพสักการะพระองค์จริงๆ³⁸ แต่ถ้าหากคนพวกนี้ แสดงความโสโอหังและดันทุรังอยู่ (จงจำไว้ว่า) บรรดา ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดพระผู้อภิบาลของเจ้าต่างสดุดีพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืนโดยไม่เหน็ดเหนื่อยⁿ

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ ۚ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا
لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ
إِن كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنِ
أَسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا
يَسْأَمُونَ ﴿٣٨﴾

ⁿ ความผิดพลาดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษย์คือการให้ความน่าเชื่อถือต่อสิ่งที่มองเห็นภายนอก ในสมัยโบราณ มนุษย์เห็นดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์และดวงดาวส่องแสงเจิดจ้า เขาจึงเอาสิ่งเหล่านี้มาเป็นวัตถุบูชาและเคารพสักการะมัน แต่ในยุคปัจจุบัน มันคือความหุรหอรอลังการของวัตถุในอารยธรรมเวลานั้นที่เจิดจ้าในสายตาของเขา ดังนั้น ลัทธิวัตถุนิยมในตอนนั้นจึงได้รับสถานะเหมือนกับที่ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ได้รับในยุคโบราณทั้งๆที่ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์และปรากฏการณ์อื่นๆทั้งหมดเป็นสิ่งถูกสร้างของพระเจ้า มนุษย์ต้องเคารพสักการะพระผู้ทรงสร้าง มิใช่สิ่งถูกสร้าง

ความโง่เขลาของความทะนงตนไม่เกี่ยวข้องกับการเรียกร้องของสัจธรรม แต่เกี่ยวกับผู้เผยแผ่สัจธรรม พวกผู้นำในยุคหนึ่งมักมองเห็นว่าผู้เผยแผ่สัจธรรมมีสถานะด้อยกว่าตน ดังนั้น สาสน์ที่ผู้เผยแผ่นำมาจึงไม่มีความสำคัญสำหรับเขา

39

และหนึ่งในสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ สู่เจ้า ได้เห็นแผ่นดินที่แห้งแล้ง แต่หลังจากที่เราได้ส่งฝนลงมา บนมัน มันจะมีชีวิตและพองขึ้นมา แน่นอนที่สุด ผู้ที่ให้ชีวิตแก่แผ่นดินที่แห้งแล้งนี้แหละที่จะทำให้คนตายมีชีวิตขึ้นมา แท้จริง พระองค์ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง⁴⁰ บรรดา ผู้บิดเบือนความหมายของศาสนาของเราไม่สามารถจะ ชอนเร้นไปจากเราได้ ใครดีกว่ากัน คนที่จะถูกโยนลงนรก หรือคนที่ได้รับความปลอดภัยในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ? สู่เจ้าจงทำตามทีสุเจ้าต้องการ พระเจ้าทรงเผ่าดูทุกสิ่ง ทีสุเจ้าทำ⁷

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِينَ أُحْيَاهَا لَمُحِي الْمَوْتَى إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾
 إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي بِنُورٍ أَلَيْسَ الْيَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤١﴾

⁷ ปราบกฎการณของฝนที่ทำให้แผ่นดินที่แห้งแล้งเกิดความชุ่มฉ่ำและทำให้พืชพรรณสีเขียวหนาชนิดงอกเงยออกมาเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามปกติ นี่เป็นการเปรียบเทียบถึงความจริงภายใน ในการเปรียบเทียบนี้ มนุษย์ได้รับการบอกว่าพระเจ้าได้จัดเตรียมทุกสิ่งทุกอย่างไว้อย่างมากมายแล้วเพื่อทำให้ชีวิตที่แห้งแล้งของเขามีความสดชื่นและพลังขึ้นมา ดินดูดซับน้ำไว้และปล่อยให้มันซึมลงไปข้างล่าง ทำให้น้ำฝนเป็นที่มาของการฟื้นฟูดิน ในทำนองเดียวกัน ถ้ามนุษย์ให้ทางนำของพระเจ้าแทรกซึมเข้าไปในชีวิตของเขา เขาก็จะกลายเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีพลังขึ้นมาเมื่อได้รับมัน

เหตุผลสำคัญที่ทำให้มนุษย์ไม่ได้รับประโยชน์จากทางนำของพระเจ้าก็คือมนุษย์บิดเบือนศาสนาของพระเจ้า เมื่อทางนำของพระเจ้ามายังเขา เขาไม่รับมันอย่างที่เขาเป็น แต่เขากลับพยายามที่ค่อยเขียนบางประเด็นที่เขาอาจจะเข้าใจความหมายผิด ๆออกมา ด้วยเหตุนี้ ทางนำของพระเจ้าจึงไม่เป็นส่วนหนึ่งในความคิดของเขา มันไม่เหลือเสียงวิญญาณของเขา

สำหรับผู้ที่ยอมรับทางนำของพระเจ้าตั้งที่มันเป็นเช่นนั้น มีรางวัลแห่งสวรรค์รอเขาอยู่ และสำหรับผู้บิดเบือนความหมายที่แท้จริงของมันก็มีการลงโทษแห่งนรกรอเขาอยู่เช่นกัน

41 บรรดาผู้ปฏิเสธการตักเตือน(กุรอาน)เมื่อมันได้มายัง พวกเขา(คือผู้ที่ขาดทุน) ความจริงแล้ว มันคือคัมภีร์ที่ ทรงอำนาจ 42 ความเท็จไม่สามารถเข้ามาถึงมันได้ทั้ง จากด้านหน้าและด้านหลัง เพราะมันเป็นสิ่งที่ถูกประทาน มาจากผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ 43 (โอ้ นบี) ไม่มีสิ่งใดที่ได้ถูกกล่าวแก่เจ้านอกไปจากสิ่งที่ได้เคย ถูกกล่าวแก่บรรดาศาสนทูตก่อนหน้าเจ้า แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงอภัยยิ่ง และเป็นผู้ทรงลงโทษ อย่างรุนแรงยิ่งเช่นกัน⁷

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ
وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبٌ عَرِيزٌ ﴿٤١﴾ لَا يَأْتِيهِ
الْبَطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ
تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾ مَا يُقَالُ
لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ
إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾

⁷ กุรอานเป็นคัมภีร์แห่งความยิ่งใหญ่ที่ไม่มีสิ่งใดเทียบได้ ข้อพิสูจน์ที่มันเป็นเช่นนั้นก็คือสิ่งที่ใช้สัจธรรมไม่สามารถเข้าไปในกุรอานได้ไม่ว่าจากด้านหน้าหรือจากด้านหลัง กล่าวคือ ไม่มีสิ่งใดที่สามารถแทรกแซงเข้าไปในกุรอานได้ไม่ว่าจะเป็นทางใด มันไม่อาจถูกบิดเบือนทั้งทางตรงหรือทางอ้อม นี่เป็นเรื่องจริงทั้งในปัจจุบันและในอนาคตข้างหน้าตลอดกาล

นี่คือสิ่งที่ถูกกล่าวล่วงหน้าไว้เป็นการพิเศษ ในแง่ของระบบแห่งเหตุและผลของโลกนี้ ถ้าการพูดล่วงหน้าจะเป็นจริง มันจำเป็นต้องมีประชาคมที่เข้มแข็งเกิดขึ้นมาอย่างถาวรเพื่อเป็นผู้รักษากุรอาน มันต้องไม่ขัดแย้งกับคำสอนของนบีคนก่อนๆ ไม่มีใครสามารถพบความผิดพลาดของมัน การปฏิบัติความรู้ต้องไม่ขัดแย้งกับคำพูดใดๆของมัน ความผันผวนของประวัติศาสตร์ต้องไม่มีอิทธิพลใดต่อมัน ภาษาของกุรอาน คือภาษาอาหรับต้องเป็นภาษาที่มีชีวิตตลอดไป

ประวัติศาสตร์อันยาวนานของอิสลามหลังการประทานกุรอานแสดงให้เห็นอย่างน่าแปลกใจว่าปัจจัยที่เอือมธุมนเหล่านี้ทั้งหมดได้ต่อต้านการเสื่อมความน่าเชื่อถือเข้มแข็ง การบรรจบกันของปัจจัยเหล่านี้เป็นสิ่งที่ไม่ธรรมดา ไม่มีคัมภีร์อื่นใดนอกจากกุรอานเท่านั้นที่ปัจจัยทางบวกหลายตัวยังคงมีอยู่เป็นเวลานานประมาณ 1,500 ปีแล้ว นี่เป็นข้อพิสูจน์ที่เพียงพอว่ากุรอานเป็นคัมภีร์ของพระเจ้า

44 ถ้าหากเราส่งกูรอนนี้มาเป็นภาษาอื่นที่มีให้อาหรับ พวกเขาจะกล่าวว่า “ทำไมข้อความทั้งหลายของมันจึง ไม่ถูกอธิบายให้ชัดเจน? อะไรกันซี นบีเป็นชาวอาหรับ แต่คัมภีร์เป็นภาษาต่างชาติ?” จึงบอกพวกเขาว่า “กูรอนนี้เป็นทางนำและสิ่งบำบอดรักษาสำหรับบรรดา ผู้ศรัทธา แต่สำหรับบรรดาผู้ไม่ศรัทธานั้น มันเป็นสิ่งที่ อุดหูและปิดตาของพวกเขาพวกเขาเป็นเหมือนกับคนที่กำลังถูกเรียกจากที่ห่างไกล”⁷

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ۖ أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ ۗ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءً ۖ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ

⁷ เมื่อกูรอนถูกประทานในภาษาอาหรับ บรรดาผู้ต่อต้านอิสลามกล่าวว่านี่คือภาษาแม่ของมุฮัมมัด ดังนั้น มันจึงไม่ยากอะไรสำหรับเขาที่จะเขียนคัมภีร์เช่นนี้ขึ้นมาเป็นภาษาอาหรับและนำมาบอกผู้คนว่าเป็นคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ พวกเขาแย้งกล่าวอีกว่าถ้ามุฮัมมัดเป็นนบีจริง เขาน่าจะนำเอาคำพูดในภาษาแปลกๆ มาด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า

คนที่ไม่จริงใจและจริงใจกับสิ่งใดเท่านั้นที่จะพูดเช่นนั้น และคนเช่นนั้นไม่มีวันพอใจอะไรสักอย่าง ตัวอย่างเช่น ถ้าหากนบีมุฮัมมัดเข้าไปชาวอาหรับและเริ่มพูดกับคนพวกนี้ในภาษากรีกหรือซีเรียหรือภาษาเปอร์เซีย พวกเขาจะมีเหตุผลมาอ้างว่า “นบีคนนี้ช่างแปลกเสียนี้กระไร เขากล่าวว่าเขาเพื่อนำทางผู้คน แต่เขากลับพูดภาษาที่ผู้ฟังเขาไม่เข้าใจ”

ความจริงก็คือคนที่สามารถยอมรับสังขรณ์คือคนที่จริงใจกับสังขรณ์เท่านั้น บรรดาผู้ไม่จริงใจเกี่ยวกับสังขรณ์ไม่สามารถเข้าใจแม้แต่ประเด็นที่ชัดเจนที่สุด คำอุปมาที่เหมาะสมสำหรับคนพวกนี้ก็คืออุปมาของคนที่ถูกเรียกจากสถานที่ห่างไกล คนเช่นนั้นจะได้ยินเสียง แต่เขาจะไม่เข้าใจความหมายที่แท้จริงของมัน

45 ก่อนหน้านี้ เราได้ประธานคัมภีร์แก่มูซาและมันเป็นทีที่ได้รับกรถกเถียงกัน ถ้าหากไม่มีบัญชาจากพระผู้อภิบาล ของเจ้ากำหนดไว้ก่อนหน้านีแล้ว การตัดสินก็คงจะทำกัน ในระหว่างบรรดาผู้โต้เถียง ความจริงก็คือพวกเขาเป็นผู้ที่อยู่ในความสงสัยเกี่ยวกับมัน 46 ใครทำความดีก็ได้ดี แก่ตัวเอง และใครทำชั่วอะไรไว้ก็จะได้แก่ตัวเอง พระผู้ อภิบาลของเจ้าไม่เคยอธรรมต่อบ่าวของพระองค์^๗

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَآخْتَلَفَ فِيهِ ۗ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكِّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ۗ ^{٤٥} مِّنْ عَمَلٍ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۗ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ۗ ^{٤٦}

^๗ เมื่อสวรรค์ถูกเปิดเผยโดยนบีคนก่อนๆ บางคนยอมรับมันในขณะที่บางคนปฏิเสธ สิ่งเดียวกันนี้ ก็เกิดขึ้นในสมัยของนบีคนสุดท้าย

ทำไมมนุษย์จึงปฏิบัติต่อสวรรค์อย่างไม่สนใจ? เหตุผลก็คือมนุษย์อยู่ในสภาพของการถูกทดสอบในโลกแห่งการทดสอบปัจจุบัน เมื่อใดก็ตามที่สวรรค์ปรากฏ สวรรค์จะมีมันปิดไว้ไม่ให้มนุษย์เห็น มันจึงทำให้พวกเขาเกิดความสงสัย อย่างไรก็ตาม มันหนึ่งจะต้องถูกเปิดออกเมื่อถึงเวลา

แต่ความสงสัยนี้ไม่อาจเป็นข้อแก้ตัวสำหรับใครในวันแห่งการพิพากษา เพราะมันพิสูจน์ว่ามนุษย์ไม่สนใจในเรื่องสวรรค์ มนุษย์สนใจอยู่แต่เรื่องผลประโยชน์ทางโลก ดังนั้น เขาจึงฉีกมันทั้งหมดและค้นหาความจริง ในทำนองเดียวกัน ถ้าเขาสนใจจริงจึงเกี่ยวกับประโยชน์ของ “โลกหน้า” เขาจะดึงมันแห่งความสงสัยทั้งหมดลงมาและเห็นความจริงดังที่มันเป็นจริงๆ

47 พระเจ้าเท่านั้นที่มีความรู้เกี่ยวกับยาม
 อวสาน ไม่มี ผลไม้ใดที่ออกมาจากเปลือก
 ของมันและไม่มีผู้หญิงคนใด ตั้งครรภ์แล้ว
 คลอดทารกออกมาโดยที่พระองค์ไม่รู้ ดัง
 นั้น ในวันที่พระองค์ทรงเรียกพวกเขามา
 ถามว่า "ไหนเล่าสิ่ง ทั้งหลายที่เป็นภาคีกับ
 ฉัน?" พวกเขาจะกล่าวว่า "เรา ยอมรับแล้ว
 ว่าไม่มีใครในหมู่พวกเราสามารถยืนยันได้"
 48 สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่พวกเขาวิงวอน
 ก่อนหน้านี้ ได้หนีหายไปจากพวกเขา และ
 พวกเขาจะตระหนักว่า พวกเขาไม่มีทางที่จะ
 หนีไปไหนได้^๗

﴿إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ
 ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ
 أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ
 يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَاءِى قَالُوا ءَاذَنَّاكَ
 مَا مِنَّا مِنْ شَيْءٍ ﴿٤٧﴾ وَصَلَّ عَلَيْهِمْ مَا
 كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُم
 مِنَ مَحِيصٍ ﴿٤٨﴾﴾

^๗ ผลไม้ที่ออกมาจากต้นไม้หรือการคลอดออกมาของทารกจากครรภ์แม่โดยสาระสำคัญแล้วก็เหมือน
 การเกิดขึ้นของโลกหน้าจากโลกนี้

ผลไม้คืออะไร? มันคือการเปลี่ยนแปลงของสิ่งที่ไม่เป็นผลไม้ให้เป็นผลไม้ขึ้นมา มนุษย์คืออะไร?
 มนุษย์ก็คือสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์และเป็นมนุษย์ขึ้นมา โลกหน้าก็เช่นกัน ความจริงแล้ว มันคือการ
 เปลี่ยนแปลงของความเป็นอยู่ในปัจจุบันเป็นโลกหน้า การเปลี่ยนแปลงประเภทแรกเกิดขึ้นต่อหน้า
 เราทุกวัน แล้วทำไมการเปลี่ยนแปลงอีกอย่างหนึ่งซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ใหญ่กว่าของธรรมชาติ
 อย่างเดียวกัน (นั่นคือ การเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบันเป็นโลกหลังความตาย)จะเป็นสิ่งที่ไม่อาจ
 เชื่อได้?

วันแห่งโลกหน้าจะเป็นวันที่ความจริงจะปรากฏขึ้นเป็นครั้งสุดท้าย เมื่อวันนั้นมาถึง ความเท็จ
 ทั้งหมดที่มนุษย์ใช้เป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิตของเขาจะถูกทำลายสิ้น

49 มนุษย์ไม่เบื่อหน่ายต่อการวอนขอเพื่อสิ่งที่ดีของชีวิต แต่เมื่อเขาประสบความสำเร็จทุกขียากเดือดร้อน เขาก็ สิ้นหวังและหมดอาลัย
 50 เมื่อเราทำให้เขาลืมรส ความความเมตตาจากเราหลังจากความทุกข์ยาก เขาก็กล่าว ว่า “ฉันสมควรได้รับสิ่งนี้และฉันไม่คิด ว่า วันแห่งการฟื้นคืนชีพจะเกิดขึ้น แต่ถ้าหากฉัน ถูกนำกลับไปยังพระผู้อภิบาลของฉันจริง ฉันจะ ได้รับการตอบแทนที่ดีที่พระองค์ด้วย” แต่ความ จริงก็คือ เราจะบอกรรดา ผู้ปฏิเสธศรัทธาถึงสิ่ง ที่พวกเขาได้ทำไว้ และเราจะทำให้พวกเขาได้ ลิ้มรสการลงโทษอันแสนสาหัสที่สุด^๗

لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَكُوسُ فَنُوطٌ ﴿٥٠﴾ وَلَيْنَ أَذَقْتَهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ فَأَيَّمَةَ لِي وَإِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥١﴾

^๗ เวลาสำคัญสำหรับมนุษย์คือเวลาแห่งการค้นพบตัวเอง ดังนั้น เมื่อเขาเผชิญหน้ากับปัญหาความทุกข์ยากลำบาก เขาจะลืมการคิดถึงตัวเองและนึกถึงพระเจ้า ในตอนนั้น เขาตระหนักว่าเขาเป็นบ่าวของพระเจ้าและพระเจ้าเป็นผู้ที่เขาคเารพสักการะ

แต่เมื่อพระเจ้าให้เขาหลุดพ้นจากความลำบากและประทานปัจจัยอำนวยความสะดวกแก่เขา เขากลับลืมสภาพก่อนหน้าของเขาทันที เขาเชื่อมโยงความโปรดปรานที่พระเจ้าประทานแก่เขากับสายโซ่แห่งเหตุและผลและถือว่ามันเป็นผลมาจากวิธีการและความสามารถของเขา เขาเริ่มมีความรู้สึกแปลกๆโดยคิดว่าชีวิตมีอยู่แค่โลกนี้เพียงอย่างเดียวและจะไม่มีการสอบสวนในศาลของพระเจ้า ยิ่งไปกว่านั้น ความเจริญมั่งคั่งได้นำเขาไปสู่ความเข้าใจผิดว่าเนื่องจากเขามีความเป็นอยู่ที่ดีในโลกนี้ เขาจะมีความเป็นอยู่ที่ดีในโลกหน้าด้วย

51 เมื่อเราได้ประทานความโปรดปรานแก่ มนุษย์ เขาจะหันห่างและยิงชูก่อ แต่เมื่อเขา ประสบความชั่ว เขาก็พรีวิงวอนขออย่าง ยืดยาว ⁵² (ไอ้หนีบ) จึงบอก พวกเขาเถิดว่า “พวกท่านพิจารณาหรือไม่ว่าถ้าหาก กุรอาน นี้มาจากพระเจ้าและพวกท่านยังคงปฏิเสธ มันต่อไป ใครเล่าที่จะหลงผิดยิ่งไปกว่าคนที่ เติลิดไป ไกลจากสวรรค์?”ⁿ

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَى
بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ
عَرِيضٍ ﴿٥١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ
عِنْدِ اللَّهِ ثَمٌّ كَكُفْرَتُمْ بِهِءِ مَنْ أَضَلُّ
مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾

ⁿ ถ้าพระเจ้าประทานความโปรดปรานของพระองค์แก่ผู้ใด เขาต้องถือว่านั่นคือความกรุณาของ พระเจ้าและเขาต้องขอบคุณพระองค์ แต่มันเป็นความเคยชินของมนุษย์เองที่จะโอหังเมื่อได้รับความ โปรดปราน อย่างไรก็ตาม เมื่อเขาประสบปัญหา เขาก็เริ่มวิงวอนขอต่อพระเจ้าให้ช่วยเขา แต่ การวิงวอนที่เกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์คับขันไม่มีค่าในสายตาของพระเจ้า มนุษย์จะเป็นคนดีที่แท้ จริงก็ต่อเมื่อเขาก้มกราบต่อพระเจ้าทั้งในเวลาที่เขามีความสุขและในเวลาที่มีความทุกข์

สวรรค์ไม่บังคับใคร การยอมจำนนต่อสวรรค์ต่อไปโดยความสมัครใจ ดังนั้น บรรดาผู้ที่ไม่ ถูกบังคับให้ยอมรับสวรรค์จึงเมินเฉยต่อสวรรค์ เพราะในทางวัตถุ พวกเขาไม่เห็นถึงผลเสียหายที่ จะเกิดขึ้นกับเขาในการทำเช่นนั้น

53 ในไม่ช้านี้ เราจะให้พวกเขาได้เห็น สัญญาณทั้ง หลายของเราในจักรวาลและ ในตัวของพวกเขาเอง จนกระทั่งมันเป็น ที่ประจักษ์ชัดแก่พวกเขาว่า กุรอานนี่คือ สัจธรรม ยังไม่เพียงพออีกหรือที่พระ ผู้ อภิบาลของเจ้านั้นทรงเฝ้าดูทุกสิ่ง? 54 ถึง กระนั้น คนพวกนี้ยังมีความสงสัยเกี่ยวกับการ พบกับพระผู้ อภิบาลของพวกเขา จงฟัง ให้ดี พระองค์ทรงห้อม ล้อมทุกสิ่ง⁷

سَنُرِيهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنفُسِهِمْ
حَتَّىٰ يَتَّبِعَنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ۗ أَوَلَمْ يَكْفِ
بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾
أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَاءِ رَبِّهِمْ ۗ أَلَا
إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿٥٤﴾

⁷ เรื่องราวทางตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ทั้งหมดในโลกนี้เป็นเรื่องราวของปัจจุบัน ไม่มีเรื่องราวใดเป็นเรื่องราวของอนาคต เพราะไม่มีอนาคตของใครยืนยันปัจจุบัน ในโลกเช่นนั้น กุรอานได้พูดล่วงหน้าไว้เกี่ยวกับตัวเองมาหนึ่งพันห้าร้อยปีแล้วว่าเหตุการณ์และความเป็นจริงต่างๆที่เกิดขึ้นหลังจากการมาของมันเป็นจะยืนยันความถูกต้องของกุรอาน ในยุคที่จะตามมา กุรอานไม่เพียงแต่จะรักษาความถูกต้องน่าเชื่อถือของมันเท่านั้น แต่มันจะเป็นประจักษ์ชัดและได้รับการพิสูจน์อย่างมีเหตุผลด้วย กุรอานจะเป็น “คัมภีร์แห่งการเวลา” เสมอ

การพูดล่วงหน้าทั้งหมดของกุรอานได้รับการพิสูจน์อย่างมหัศจรรย์มาแล้วว่าถูกต้องร้อยเปอร์เซ็นต์ การศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ เรื่องราวทางประวัติศาสตร์และการปฏิวัติหลายครั้งตลอดยุคสมัยล้วนเป็นหลักฐานยืนยันคัมภีร์กุรอานจนถึงขนาดว่าแม้แต่การศึกษาของผู้ที่มีไข่มุสลิมก็ยืนยันความจริงว่ากุรอานเองได้ให้ข้อพิสูจน์ว่ามันเป็นคัมภีร์ของพระเจ้า ไม่มีการเขียนใดๆที่มีคุณสมบัติอันนิรันดร์เหมือนคัมภีร์กุรอาน

บรรดาผู้ไม่ค่อมหัวให้แก่ความถูกต้องน่าเชื่อถือของกุรอานทุกๆที่เป็นความจริงอย่างชัดเจนแล้ว เป็นการพิสูจน์ว่าความหวังการของพวกเขาได้ทำให้พวกเขาไม่ให้ความสนใจเอง มีแต่คนหยิบหยงเท่านั้นที่สามารถหมกมุ่นอยู่กับพฤติกรรมไร้เหตุผลของการไม่ยอมรับความจริงทั้งๆที่มีหลักฐานสนับสนุนอย่างชัดเจน

42. การปรึกษาหารือกัน

อัล-ซุรอ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 ฮา มีม 2 อีน ซีน กอฟ

3 พระเจ้าผู้ทรงอำนาจผู้ทรงปรีชาญาณได้ทรงประทาน วาชนะแก่เจ้าเช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงประทานแก่ บรรดา(ศาสนทูต) ก่อนหน้าเจ้า⁴ ทั้งหมดที่อยู่ในชั้นฟ้า ทั้งหลายและแผ่นดินล้วนเป็นของพระองค์ และพระองค์ ทรงสูงส่งและทรงอำนาจยิ่ง ⁵ ชั้นฟ้าทั้งหลายแทบแยก ออกจากกันจากเบื้องบนเมื่อบรรดาทูตสวรรค์สุดดีพระ ผู้อภิบาลของพวกเขาด้วยการสรรเสริญและวิงวอนขอ การอภัยโทษให้แก่ผู้ที่ยูบนโลกนี้ แท้จริงพระเจ้าเป็น ผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ⁶ ส่วนบรรดาผู้ที่เอาสิ่งอื่น นอกไปจากพระเจ้ามาเป็นผู้คุ้มครองพวกเขานั้น พระเจ้า ทรงเฝ้าดูพวกเขาอยู่และเจ้าไม่ต้องรับผิดชอบอะไรต่อ การกระทำของพวกเขา⁷

حَمَّ ۝ عَسَقَ ۝ كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ
وَالَّذِينَ مِنَ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝ تَكَادُ السَّمَوَاتُ
يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ ۝ وَالْمَلٰئِكَةُ
يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ
فِي الْأَرْضِ ۝ اِلَّا اِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ
۝ وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖ اَوْلِيَاءَ ۝ اللَّهُ
حَفِيْظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ۝

⁷ ถ้ามนุษย์จะได้รับความโปรดปรานด้วยการมองเห็นอย่างไม่มีขอบเขต เขาจะเห็นด้วยตาตัวเองว่ามีพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นที่เป็นพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในทั้งหมด อำนาจของพระองค์ยิ่งใหญ่จนจักรวาลประหวั่นครั่นคร้ามและระเบิดออกด้วยความกลัว ทูตสวรรค์ที่รู้จักถึงอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าต่างก็กลัวและกล่าวคำสดุดีสรรเสริญพระเจ้าตลอดเวลา หลังจากนั้น มนุษย์จะเห็นว่าพระเจ้าใช้อำนาจพิเศษของพระองค์เลือกมนุษย์บางคนเป็นศาสนทูตของพระองค์ และส่งคนเหล่านั้นไปยังมนุษย์เพื่อบอกข่าวทั้งหลายของพระองค์ถึงความจริง

ถึงแม้มนุษย์ไม่เห็นความจริงเหล่านั้นโดยตรง เขาก็รู้สึกได้ในทางอ้อมโดยกระบวนการใช้เหตุผล นี่คือการทดสอบที่แท้จริงของมนุษย์ มันเป็นการรับผิดชอบของมนุษย์เองที่จะต้องทำความเข้าใจถึงสิ่งต่างๆที่มองไม่เห็นด้วยตาของเขา เขาต้องสามารถรู้ถึงเสียงของพระเจ้าในเสียงของบรรดานบี และค้อมศีรษะต่อเสียงนั้น เขาต้องยอมรับความจริงที่มองไม่เห็นเหมือนกับว่าเขากำลังเห็นทุกสิ่งด้วยตาของเขาเอง

ในวันแห่งการพิพากษา ข้อแก้ตัวว่าเราไม่สามารถเห็นความจริงโดยตรงด้วยตาของเราจะไม่เป็นที่ยอมรับ เพราะในโลกแห่งการทดสอบนี้ พระเจ้าไม่มีเจตนาที่จะแสดงให้เห็นถึงความจริงโดยตรง ถ้าศาสนทูตของพระเจ้าทั้งหมดไปถึงใครคนหนึ่ง ในสายตาของพระเจ้า นี่ก็เพียงพอแล้วที่ปิดกระบวนการใช้เหตุผล

7 ดังนั้น เราได้ประทานกุรอานเป็นภาษาอาหรับแก่เจ้า เพื่อที่เจ้าจะได้เตือนบรรดาผู้อาศัยอยู่ในใจกลางเมือง (มักกะฮฺ) และที่อยู่รอบๆมัน และจงเตือนพวกเขาถึงวันแห่งการชุมนุมซึ่งจะต้องมีอย่างแน่นอนโดยไม่ต้องสงสัย ว่ากลุ่มหนึ่งจะได้อยู่ในสวรรค์ และอีกกลุ่มหนึ่งจะได้อยู่ในนรก⁷

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنذِرَ
يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ
وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ﴿٧﴾

⁷ เป้าหมายที่แท้จริงของการเรียกร้องของนบีคือการทำให้มนุษย์เกิดความสำนึกถึงความจริงว่าพวกเขากำลังจะไปปรากฏตัวต่อหน้าพระเจ้า หลังจากนั้น สิ่งที่จะตัดสินว่าใครจะ得以เข้าสวรรค์และเข้านรกอันนิรันดร์ก็ขึ้นอยู่กับ การกระทำของพวกเขา

นบีมุฮัมมัดมายังโลกนี้เพื่อทำให้มนุษย์รู้ถึงความจริงนี้ ภารกิจของท่านแบ่งออกเป็นสองส่วน ส่วนหนึ่งโดยตรงและอีกส่วนหนึ่งโดยทางอ้อม ภารกิจโดยตรงของท่านมีผลต่อมักกะฮฺและพื้นที่บริเวณรอบๆ นบีมุฮัมมัดปฏิบัติภารกิจส่วนนี้ในสำเร็จในสมัยของท่าน ส่วนภารกิจโดยอ้อมของท่านโดยอาศัยบรรดาสาวกของท่านนั้นมีไว้สำหรับโลกทั้งหมด ภารกิจของท่านยังคงดำเนินอยู่และจะยังดำเนินต่อไปจนถึงวันสิ้นโลก

นบีมุฮัมมัดนำเสนอสถาสน์ที่ท่านนำมาต่อชาวอาหรับในภาษาอาหรับ หลังจากท่านแล้ว บรรดาสาวกของท่านในฐานะตัวแทนก็ต้องรับผิดชอบงานเชิญชวนสู่สัจธรรมต่อโดยยึดหลักการเดียวกัน พวกเขาต้องนำสาสน์แห่งสัจธรรมไปยังมนุษย์ทุกชนชาติในภาษาของคนเหล่านั้น ต่อเมื่อชาติใดได้รับสาสน์ในภาษาของตนเองแล้ว พวกเขาจึงจะถูกถือทำหน้าที่ในการนำสาสน์แล้ว

8 หากพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์ทรงสามารถ ทำให้พวกเขาทั้งหมดเป็นประชาชาติเดียวกันก็ได้ แต่พระองค์จะทรงรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์สู่ ความเมตตาของพระองค์ และบรรดาผู้ทำความผิด นั้น จะไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือ⁹ พวกเขา ได้ยึดเอาผู้อื่นออกไปจากพระองค์เป็นผู้คุ้มครอง กระนั้นหรือ? พระเจ้าเท่านั้นต่างหากที่ทรงเป็น ผู้คุ้มครอง พระองค์เท่านั้นที่ทรงให้ชีวิตแก่สิ่งที่ตาย และพระองค์ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง¹⁰ อะไรก็ตาม ที่สู้เจ้าขัดแย้งกัน (ไอบรรดาผู้ศรัทธา) พระเจ้าจะทรง ตัดสินเรื่องนั้นในที่สุด (จงกล่าวเถิด) "พระเจ้าองค์ นี้แหละคือพระผู้อภิบาลของฉัน พระองค์เท่านั้นที่ ฉันได้มอบความไว้วางใจและยังพระองค์ที่ฉันจะ กลับไป"¹¹

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَلَكِنْ يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ
وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ
﴿١٠﴾ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَاللَّهُ
هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١١﴾ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ
مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمْ اللَّهُ
رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿١٢﴾

¹¹ พระเจ้าได้ทำให้มนุษย์สามารถเข้าถึงความโปรดปรานของพระองค์อย่างไม่มีการมีชีวิตใดได้รับ นั่นคือการให้อำนาจในการตัดสินใจแก่มนุษย์เพื่อยอมรับทางนำของพระองค์ด้วยความสมัครใจและผลจากการเลือกของเขาคือการที่เขาได้รับรางวัลตอบแทนเป็นพิเศษจากพระองค์ การตัดสินใจเลือกหนทางแห่งความดีหรือความเลวคือราชาของเสรีภาพนี้ ความแตกต่างนี้เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องมี แต่ไม่มีวิธีการอื่นที่จะเลือกคนที่เหมาะสมอย่างแท้จริง

พระเจ้าสร้างมนุษย์มาอย่างมีอิสระ แต่พระองค์ได้จัดเตรียมทางนำของมนุษย์ไว้ภายในตัวตนของเขาเช่นเดียวกับพระองค์ได้จัดเตรียมทางนำของบรรดานบีและคัมภีร์ของพระเจ้าไว้ทางภายนอกอย่างมากมายจนถ้ามนุษย์ศรัทธาจริง ๆ เขาจะไม่มีมีวินเลือกทางผิด ด้วยเหตุนี้ บรรดาผู้เลือกทางผิดจึงเป็นผู้ลืบละเมิดที่เลวที่สุด พวกเขาไม่สมควรที่จะได้รับการให้อภัยจากพระเจ้า

ในโลกนี้ไม่อาจมีการตัดสินใจครั้งสุดท้ายเกี่ยวกับความแตกต่างที่เกิดขึ้นระหว่างผู้สนับสนุนสังฆกรรมและผู้ปฏิบัติตามความเท็จ ในโลกนี้ เราสามารถสร้างคำพูดสนับสนุนความเท็จได้ ที่นี้ เราสามารถแม้กระทั่งแสดงความเท็จให้เห็นในรูปของสังฆกรรม แต่ทั้งหมดนี้ถูกจัดกับเฉพาะในเวลาที่แห่งชีวิตปัจจุบันเท่านั้น มันเป็นการต่อสู้กันระหว่างคนหนึ่งกับอีกคนหนึ่ง ในชีวิตโลกโลกหน้า มันจะเป็นเรื่องราวระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า ที่นั้น ไม่มีใครสามารถซ่อนอยู่ข้างหลังถ้อยคำที่ไพเราะได้

11 พระองค์เป็นผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน พระองค์ทรงสร้างคูครองให้แก่ผู้เจ้าจากตัวของสูงเจ้าเอง และทรงทำให้ปศุสัตว์มีคูดของมันด้วยทั้งนี้เพื่อที่จะทวีจำนวนสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น ไม่มีสิ่งใดเป็นเหมือน อย่างพระองค์ พระองค์ทรงไต่ยีนและทรงเห็นทุกสิ่ง 12 พระองค์ทรงเป็นเจ้าของกัญแจคลังแห่งชั้นฟ้า ทั้งหลาย และแผ่นดิน พระองค์ทรงประทานปัจจัยอย่างเหลือเพื่อแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรง ให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์บางคน อัดคัต แท้จริง พระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง^ก

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ
مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ
أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ
شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١٢﴾ لَهُ
مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ
الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٣﴾

^ก ปรากฏการณ์ของชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินต่อหน้าเรานั้นยิ่งใหญ่จนไม่อาจจินตนาการได้ว่ามันเกิดขึ้นโดยพระเจ้าจอมปลอมที่ผู้คนเคารพถือแทนพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ ในทำนองเดียวกัน กลไกของการเกิดใหม่และการอยู่รอดที่อยู่ในระบบภายในของมนุษย์และสัตว์ก็ละเอียดอ่อนและสลับซับซ้อนจนไม่อาจอ้างได้ว่ามาจากมนุษย์คนใดหรือมาจากพระเจ้าอื่นใดนอกไปจากพระเจ้าองค์เดียว ผู้ทรงอำนาจ การจัดการทั้งหมดนี้มีความพิเศษสุดจนมันเป็นความชอบธรรมและเหมาะสมที่จะอ้างว่ามาจากพระเจ้าผู้ไม่มีสิ่งใดเทียบเคียง

คุณสมบัติของพระผู้ทรงสร้างที่เราได้จาก การสังเกตการสร้างสรรคของพระองค์นั้นเพียงพอแล้วที่จะพิสูจน์ว่าพระผู้ทรงสร้างนั้นทรงยิ่งใหญ่เพียงใด พระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้และผู้ทรงเผ่าดทุกสิ่ง พระองค์ทรงสูงส่ง ทรงยิ่งใหญ่เกรียงไกร พระองค์ทรงมีอำนาจทั้งหมด อะไรก็ตามที่เราได้รับล้วนมาจากความกรุณาของพระองค์และอะไรก็ตามที่พระองค์เอากลับไปก็ถูกเอากลับไปโดยพระองค์ พระองค์ทรงไม่เหมือนสิ่งใดและไม่มีผู้ใดเหมือนพระองค์

13 พระเจ้าได้ทรงกำหนดศาสนาเดียวกันนี้ แก่สัวเจ้า เช่นเดียวกับที่ได้กำหนดแก่อนุ และที่เราได้ประทาน แก่เจ้าในขณะนี้ และที่เราได้ทำซ้ำกับเอ็บรอสีมและ มุซาและอือซาเพื่อที่ว่าเจ้าจะต้องมั่นคงดำรงอยู่ใน ศาสนานี้ และไม่แตกแยกกัน สิ่งทีเจ้า (มุฮัมมัด) กำลังเรียกร้องพวกบุซาเทวรูปอยู่นี้เป็นเรื่องที่ยาก สำหรับพวกเขา พระเจ้าทรงเลือกผู้ทีพระองค์ทรง ประสงค์ไว้สำหรับพระองค์เอง และพระองค์ทรงชี้ทาง ของพระองค์ให้แก่ผู้ทีหันไปหาพระองค์เท่านั้น⁷

﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴾

ⁿ บรรดานบีทั้งหลายมายังโลกนี้พร้อมกับศาสนาเดียวกันและนั่นคือศาสนาแห่งความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้า แต่หลังจากนั้น ผู้ปฏิบัติตามบรรดานบีทั้งหลายได้แบ่งตัวเองออกเป็นกลุ่มต่างๆ เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะผู้คนได้เปลี่ยนจุดความสนใจ ในตอนแรก ความสนใจทั้งหมดจดจ่ออยู่ พระเจ้า คำสอนของนบีทั้งหมดอยู่ในรูปของการตักเตือนผู้คนให้เคารพสักการะพระเจ้าองค์เดียว นั่นคือศาสนาดั้งเดิมของนบีทั้งหลาย แต่เหล่าสาวกของนบีเหล่านั้นได้หันไปให้ความสนใจของตนไปเคารพสักการะสิ่งอื่นนอกเหนือไปจากพระเจ้า

เดิมที ชาวอาหรับโบราณเป็นผู้ปฏิบัติตามอับราฮัม(หรืออิบรอสีม) แต่ต่อมา พวกเขาหลงในความยิ่งใหญ่ของบรรดาผู้นำของพวกเขาจนบรรดาผู้นำเหล่านั้นกลายเป็นจุดสนใจของพวกเขาอย่างเดียว พวกเขาสร้างรูปปั้นขึ้นมาเพื่อเป็นตัวแทนของผู้นำเหล่านั้นและเริ่มกราบไหว้บูชารูปปั้นเหล่านั้น ชาวยิวเป็นผู้ปฏิบัติตามโมเสส แต่พวกเขาเริ่มคำนึงถึงเผ่าพันธุ์ของพวกเขาว่ามีความเป็นพิเศษ ความสนใจของพวกเขาจึงจดจ่ออยู่ที่เผ่าพันธุ์ของตัวเองจนศาสนาของพระเจ้าได้กลายเป็นเรื่องเผ่าพันธุ์สำหรับพวกเขา พวกเขาปฏิเสธความเป็นคนสุดท้ายของบรรดานบี(หมายถึงนบีมุฮัมมัด)เพียงเพราะนบีมุฮัมมัดมิได้เกิดในเผ่าพันธุ์ของพวกเขา ในทำนองเดียวกัน ชาวคริสเตียนเป็นผู้ปฏิบัติตามพระเยซู(หรือนบีอือซา) แต่พวกเขาถือว่านบีอือซาเป็นบุตรของพระเจ้าแทนที่จะถือว่าเป็นนบีของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ ในศาสนาทีพวกเขาปฏิบัติกันต่อมา ความคิดเรื่องพระเยซูเป็นบุตรของพระเจ้า จึงได้ความสำคัญเหนืออื่นใด

สิ่งที่พระเจ้าต้องการจากบ่าวของพระองค์ก็คือบ่าวทั้งหลายต้องมีความเชื่อในความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้า พระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นต้องเป็นจุดศูนย์กลางของความสนใจของพวกเขาทั้งหมด นี่เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการยึดมั่นอย่างแท้จริงในศาสนา การย้ายศูนย์กลางของความสนใจนี้ไปเท่ากับ การมีสิ่งอื่นเป็นภาคีกับพระเจ้า(ชิริก) เมื่อใดก็ตามทีการนำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระเจ้าเกิดขึ้นกับผู้คน ความเบี่ยงเบนและความแตกแยกจะเริ่มเกิดขึ้นทันที เพราะในกรณีของการชิริกนั้นจะมีศูนย์กลางของความสนใจมากมายเกิดขึ้น ในทางตรงข้าม กรณีของความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้า (เตฮูฮิด) ศูนย์กลางของความสนใจมีเพียงหนึ่งเดียว นั่นคือพระเจ้าทีสร้างความรู้สึ้อันยิ่งใหญ่ในความเป็นหนึ่งเดียวของบรรดาผู้ศรัทธา

ถึงแม้ศาสนาของนบีแห่งอาระเบียเป็นศาสนาทีถูกรักษาไว้ในเรื่องของตัวบท แต่บรรดาสาวกของท่านก็มีความแตกต่างกันในความเชื่อและการปฏิบัติ อย่างไรก็ตาม ผู้คนยังมีอิสระทีจะสร้างสิ่งใหม่ ๆ ขึ้นมาเป็นศูนย์กลางของความสนใจ เพื่อทีจะสร้างการเปลี่ยนแปลงในศาสนาดั้งเดิมโดยการใช้คำอธิบายและการตีความตัวบทคำสอนจนทำให้ศาสนาเดียวกลายเป็นหลายศาสนา

14 พวกเขาแตกแยกกันหลังจากที่ความรู้ได้มายัง พวกเขาแล้ว นั่นเพราะว่าพวกเขาต่างอิฉาริษยา กันเอง หากพระผู้อภิบาลของเจ้าไม่ได้ออกมา ประกาศิตเลือกการลงโทษพวกเขาไปจนถึงเวลา ที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว เรื่องระหว่างพวกเขาคง จะถูกตัดสินไปแล้วอย่างแน่นอน บรรดาผู้ที่รับ สิบทอดคัมภีร์หลังจากพวกเขานั้นก็ยังมี ความสงสัยเกี่ยวกับมันอยู่^๗

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ
الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ
مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَيِّ لَقُضِيَ
بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ
بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٤﴾

^๗ การแตกแยกกันหลังจากได้รับความรู้แล้วหมายความว่า แม้หลังจากการได้รับการเรียกร้องสู่ สัจธรรม มนุษย์กลับเมินเฉยหรือต่อต้านมัน พระเจ้าได้ประทานศาสนา(ดิน)ในรูปแบบที่บริสุทธิ์ผ่าน ทางนี้มีมุฮัมมัด นี่หมายความว่าบรรดาผู้ปรารถนาพระเจ้าต้องเข้าไปร่วมกับการเรียกร้องสู่สัจธรรม แต่พวกเขาไม่พร้อมที่จะร่วมกับมัน ด้วยความผูกพันอยู่กับมันคนก่อน พวกเขาได้รับตำแหน่งผู้ทรง ศักดิ์ในหมู่ผู้คน พวกเขาคิดว่านี่เพียงพอแล้วสำหรับพวกเขา ในขณะที่ความจริงแล้ว เมื่อการเรียกร ้องของศาสนาที่แท้จริงมีขึ้น มันก็เป็นหน้าที่ของผู้คนที่จะลบล้างความอคติและความลำเอียงของ พวกเขาและไปร่วมกับศาสนาที่ถูกต้อง บรรดาผู้ไม่ทำเช่นนั้นคือผู้ที่มีความผิดในสายตาของพระเจ้า โดยไม่คำนึงว่าพวกเขามีความเคร่งในเรื่องศาสนา

เมื่อได้รับการเรียกร้องศาสนาที่แท้จริง บางคนปฏิเสธด้วยความริษยาหรือมีความทะนงตนอย่างผิด (บะซี) ในขณะที่บางคนออกห่างจากมันเพราะมีความสงสัย นี่คือนิสัยที่เกิดขึ้นกับคนที่มีความสูง ในสังคม การยอมรับสัจธรรมโดยพวกเขาจะทำให้พวกเขาต้องก้าวลงมาจากตำแหน่งสูง เนื่องจาก พวกเขาไม่พร้อมที่จะลงมา พวกเขาจึงเริ่มดูแคลนการเรียกร้องของสัจธรรมเพื่อสนับสนุนจุดยืนของ พวกเขา

โดยทั่วไปแล้ว ผู้คนจะเกิดความสงสัยและลังเล สำหรับพวกเขาแล้ว การเรียกร้องของผู้เผยแผ่ สัจธรรมดูมีน้ำหนักเพราะการใช้เหตุผล แต่ในเวลาเดียวกัน พวกเขาพบว่ามันเป็นเรื่องยากที่จะ ละทิ้งบุคคลผู้ยิ่งใหญ่ที่พวกเขาฝังใจในความยิ่งใหญ่ของคนเหล่านั้น ความกดดันทั้งสองนี้ได้กลายเป็นอุปสรรคต่อการตัดสินใจขั้นสุดท้ายของพวกเขา กลุ่มแรกเมินเฉยต่อสัจธรรมภายใต้อิทธิพลของ ความรู้ที่ทะนงอย่างผิด ขณะเดียวกัน กลุ่มที่สองไม่ยอมรับมันเพราะอิทธิพลของความสงสัย ดังนั้น ทั้ง สองกลุ่มจึงไม่ได้รับสัจธรรม

15 ดังนั้น (โอ้ มุฮัมมัด) จงเรียกร้องเชิญชวนพวกเขา มาสู่ความศรัทธาในและจงยืนหยัดในแนวทางนี้เช่นเดียวกับที่เจ้าได้ถูกบัญชาและจงอย่าทำตามความต้องการของพวกเขา แต่จงบอกพวกเขาว่า “ฉัน ศรัทธาในคัมภีร์ที่พระเจ้าประทานมา และฉันได้ถูกบัญชาให้ ปฏิบัติอย่างยุติธรรมในระหว่างพวกท่าน พระเจ้าทรง เป็นพระผู้อภิบาลของเราและของพวกท่าน เรารับผิดชอบ ในสิ่งที่เราทำและพวกท่านรับผิดชอบในสิ่งที่พวกท่านทำ ไม่มีการโต้เถียงกันระหว่างเรากับพวกท่าน พระเจ้าจะ ทรงรวบรวมเราเข้าไว้ด้วยกันในวันหนึ่งและยังพระองค์ ที่เราทั้งหมดจะกลับไป” 16 บรรดาผู้โต้เถียงเกี่ยวกับ พระเจ้าหลังจากที่พระองค์ได้ถูกยอมรับแล้วนั้น ข้อโต้แย้ง ของพวกเขาไร้เหตุผลในทัศนะของพระผู้อภิบาลของ พวกเขา และพวกเขาจะถูกพระองค์ทรงกริ้วและพวกเขา จะได้รับการลงโทษอย่างแสนสาหัส^ก

فَلِذَلِكَ فَادَعُ ۖ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ
وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ ءَأَمِنْتُ بِمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ
لَأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ ۖ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا
أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ لَا حُجَّةَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ ۗ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ
الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ تَخَافُونَ فِي
اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ ۖ حَتَّيْمٌ
دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ
وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٧﴾

^ก ในที่นี้ “คัมภีร์” หมายถึงศาสนาดั้งเดิมที่ถูกประทานผ่านทางบรรดานบีและ “ความต้องการ” (อะฮฺ วา) หมายถึงการกู้เรื่องขึ้นมาซึ่งมนุษย์ได้เพิ่มเติมเข้าไปในศาสนาดั้งเดิมของสังฆธรรม นบีได้ถูกสั่งให้ยึดมั่นในศาสนาดั้งเดิม แม้แต่บนพื้นฐานของการทำงานเผยแผ่สังฆธรรม ท่านได้ถูกสั่งห้ามมิให้ ประนีประนอมกับศาสนาที่มนุษย์สร้างขึ้นมา ท่านถูกบอกว่าการสนับสุนนความ ยุติธรรม กล่าวคือ การตัดสินเกี่ยวกับความแตกต่างทางศาสนาและแสดงให้เห็นว่าอะไรถูกและอะไร ผิด ส่วนใดมาจากพระเจ้าและอะไรที่ถูกเพิ่มเข้าไปในศาสนาโดยนำมือของมนุษย์

“ไม่มีการโต้เถียงกันระหว่างเรากับพวกท่าน” หมายความว่าถึงแม้พวกท่านจะทะเลาะกับเรา เราจะ ไม่เริ่มทะเลาะกับพวกท่าน พุทธอีกอย่างหนึ่งก็คือ ถึงแม้พวกท่านจะหาวิธีการที่ไม่ดีมาใช้ เราก็จะ ปฏิบัติตามวิธีการที่เหมาะสมของเรา ความรับผิดชอบของผูเรียกร้องสู่สังฆธรรมก็คือการนำสาส์น แห่งสังฆธรรมไปยังผู้คน เรื่องอื่นทั้งหมดปล่อยให้ไว้กับพระเจ้า

การโจมตีบรรดาผู้ยอมรับสังฆธรรมและการทำให้เกิดความขุ่นเคืองในการถกเถียงกันเป็นการปฏิบัติที่ ก้าวร้าวที่สุดและไม่บังควร บรรดาผู้ทำเช่นนั้นมีแต่เสี่ยงต่อการได้รับความกริ้วจากพระเจ้าและการ เผชิญกับการลงโทษอย่างรุนแรงในโลกหน้า

17 พระเจ้าเป็นผู้ทรงประทานคัมภีร์นี้มาพร้อมกับ สัจธรรมและตาชั่งแห่งความยุติธรรม และอะไรเล่า ที่จะทำให้เจ้าเข้าใจว่า เวลาแห่งการตัดสินอาจจะ อยู่ใกล้แค่ไหน?
18 บรรดาผู้ไม่ศรัทธาในการมา ของมันอยาก ให้มันเกิดขึ้นเร็วๆ แต่บรรดาผู้ศรัทธา ในเรื่องนี้ต่างประหวั่นต่อมันและรู้ว่ามันจะต้อง เกิด ขึ้นอย่างแน่นอน จงรู้ไว้เถิดว่า บรรดาผู้ ได้เที่ยง เกี่ยวกับเรื่องยามอาสานได้หลงผิด ออกไปไกล^๗

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ
قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا
يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا
مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ۗ
إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي
ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾

^๗ ถ้าตาชั่งที่มีไว้เพื่อชั่งสิ่งที่เป็นวัตถุอันใด พระเจ้าก็ประทานคัมภีร์ของพระองค์เพื่อชั่งน้ำหนักความจริงที่ไม่มีตัวตนให้จับต้องได้ฉันนั้น คัมภีร์ของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ทำให้สัจธรรมสูงเด่นและแยกมันออกมาจากความเท็จ ทุกสิ่งจะถูกทดสอบโดยมาตรฐานที่คัมภีร์ของพระเจ้ากำหนดไว้ ไม่ใช่คัมภีร์ของพระเจ้าจะถูกทดสอบโดยมาตรฐานของสิ่งอื่น

ทัศนคติผิด ๆ ที่ผู้ต่อต้านบีบบังคับใช้ในระหว่างที่ท่านมีชีวิตนั้นทำให้พวกเขาประหม่อมคัมภีร์ของพระเจ้าโดยอาศัยมาตรฐานของศาสนาในเวลานั้นซึ่งมาจากประเพณีปฏิบัติของชุมชนและคำพูดของบรรดาผู้นำของพวกเขา ความจริงแล้ว พวกเขาน่าจะตัดสินประเพณีปฏิบัติและคำพูดของบรรดาผู้นำของพวกเขาโดยใช้คัมภีร์ของพระเจ้า พวกเขาน่าจะยอมรับอะไรก็ตามที่เหมาะสมกับมาตรฐานของคัมภีร์ของพระเจ้าและปฏิเสธสิ่งอื่นทั้งหมด

การประหม่อมนี้ต้องทำในโลกนี้โดยมนุษย์เอง ในโลกหน้า พระเจ้าจะทำหน้าที่นี้เอง คนที่ชั่งน้ำหนักตัวเองก่อนที่เขาจะถูกชั่งน้ำหนักในวันแห่งการพิพากษาเป็นคนฉลาด เพราะการชั่งน้ำหนักในวันนั้นมีไว้เพื่อการตัดสินครั้งสุดท้าย มิใช่เพื่อให้โอกาสในการทำการงานชั่วใช้อีกต่อไป

19 พระเจ้าทรงเอ็นดูเป็นอย่างยิ่งต่อปวงป่าวของพระองค์ พระองค์ทรงประทานปัจจัยแก่ผู้ที่พระองค์ ทรงประสงค์ พระองค์เป็นผู้ทรงพลาณาภาพและผู้ทรง อำนาจ 20 ใครก็ตามที่ปรารถนาผลตอบแทนแห่ง โลกหน้า เราจะเพิ่มพูนผลตอบแทนของเขา ส่วนใครที่ต้องการผลตอบแทนแห่งโลกนี้ เราจะให้เขาที่นี้ แต่เขาจะไม่ได้รับส่วนแบ่งใน(ความจำริญแห่ง) โลกหน้าอีก⁷

21 พวกเขามีภาคีต่างๆที่พวกเขาตั้งขึ้นมาเป็นผู้ กำหนดศาสนาสำหรับพวกเขาโดยที่พระเจ้าไม่ได้ อนุมัติกระนั้นหรือ? หากคำตัดสินมิได้ถูกประกาศ ไปก่อนหน้าใน กรณีของพวกเขาคงจะถูกสะสางไป นานแล้วแน่นอน สำหรับบรรดาผู้ทำความผิดจะ ได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด⁷

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ
الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٢٠﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ
حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ
كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢١﴾ أَمْ
لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ
الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذُنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا
كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ
الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

⁷ ชีวิตแห่งโลกนี้มีไว้เพื่อทดสอบมนุษย์ ที่นี้เขาจะได้รับปัจจัยตามความจำเป็นของการทดสอบตอนนี้ คนผู้หนึ่งที่มีความคิดในเรื่องโลกหน้าจะใช้ปัจจัยแห่งโลกนี้เพื่อสร้างชีวิตของเขาในโลกหน้า และหลังจากนั้น เขาจะได้รับรางวัลตอบแทนมากมายเมื่อเขาเข้าสู่สวรรค์

ในทางตรงข้าม มนุษย์ที่รักชีวิตแห่งโลกนี้จะทำทุกอย่างเพื่อผลประโยชน์ คนเช่นนี้จะได้รับผลแห่งความพยายามของเขาในโลกปัจจุบัน แต่เขาจะไม่ได้รับทุกสิ่งในโลกหน้า เมื่อเขาไม่ได้ทำสิ่งใดไว้เพื่อโลกหน้า เขาจะได้รับสิ่งใดในชีวิตหลังความตาย?

ขถ้ามุสย็บบียันยืนยันว่าบางสิ่งว่าเป็นความจริงทั้งหมดที่ความจริงนั้นไม่ได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นเช่นนั้น โดยคัมภีร์ของพระเจ้า มันก็หมายความว่าเขากำลังถือว่าสิ่งอื่นเท่าเทียมกับพระเจ้า พุคอีกอย่างหนึ่งก็คือ เขากำลังให้สิทธิ์แก่สิ่งอื่นออกไปจากพระเจ้าในการสร้างศาสนาเพื่อเขา

นี่เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก ความจริงก็คือว่าสิทธิในการตัดสินใจอะไรหรือกำหนดสิ่งใดในธรรมชาติของศาสนา(ดิน)เป็นของพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น การมอบสิทธิดังกล่าวนี้ให้แก่ผู้ใดนอกเหนือไปจากพระเจ้าก็คือการนำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระเจ้า และเป็นสิ่งที่ไม่อาจให้อภัยได้ในสายตาของพระเจ้า

22 เจ้าจะเห็นคนชั่วเหล่านี้เกรงกลัวผลกระทบที่พวกเขาได้ทำไว้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่สำหรับบรรดา ผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้นจะได้อยู่ในสวนแห่งสวรรค์ พวกเขาจะได้รับทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขาปรารถนา ที่พระผู้อภิบาลของพวกเขา นั่นคือความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ที่สุด 23 นั่นคือสิ่งที่พระเจ้าทรงแจ้งข่าวดี แก่ปวงบ่าวของพระองค์ที่ศรัทธาและกระทำความดี (โอ้ นบี) จงบอกพวกเขาว่า “ฉันมิได้เรียกร้องสิ่งตอบแทนใดๆจากพวกท่านสำหรับงานนี้ นอกไป จากเพราะความรักในเครือญาติ” ใครก็ตามที่ทำ ความดี เราจะเพิ่มพูนความดีสำหรับเขา แท้จริงพระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเห็นคุณค่าของ ความดี^ก

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾ ذَلِكَ الَّذِي يُبَيِّنُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٤﴾

^ก “ฉันมิได้เรียกร้องสิ่งตอบแทนใดๆจากพวกท่านสำหรับงานนี้นอกไปจากเพราะความรักในเครือญาติ” นบีมุฮัมมัดกล่าวคำพูดนี้ในตอนที่คุณคนในเผ่าเรซของท่านกำลังขัดขวางการเผยแพร่ธรรมของท่าน ภายใต้สถานการณ์เหล่านี้ คำพูดดังกล่าวข้างต้นต้องการที่สื่อว่าพวกเขาอาจไม่ยอมรับศาสนาของนบีมุฮัมมัดได้ถ้าพวกเขาไม่ต้องการ แต่อย่างน้อยที่สุด พวกเขาต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ของพวกเขากับท่านและละเว้นจากการกดขี่ข่มเหงท่าน พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ ท่านนี้ต้องการที่จะกล่าวว่าถึงแม้พวกเขามีความเชื่อทางศาสนาไม่เหมือนกับท่าน พวกเขาควรรักษาระดับความสุภาพและคุณค่าทางศีลธรรมที่เหมาะสม ด้วยเหตุนี้ มันจึงเป็นที่ยอมรับกันโดยทางอ้อมว่าผู้ต่อต้านการเรียกร้องเพื่อธรรมไม่เพียงแต่เป็นผู้ต่อต้านท่านเป็นการส่วนตัวเท่านั้น แต่ยังเป็นผู้มีความผิดทางศีลธรรมด้วย พวกเขาได้พิสูจน์ตัวเองให้เห็นว่ามีความผิดตามมาตรฐานทางศีลธรรมซึ่งพวกเขารู้ดีกันอยู่แล้ว

24 พวกเขาพูดหรือว่า “เขาสร้างเรื่องเท็จเกี่ยวกับ พระเจ้า?” ถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์จะ ทรงปิดผนึกหัวใจของ เจ้าก็ได้ พระองค์ทรงลบล้าง ความเท็จให้หมดไปและทรงพิสูจน์สัตย์ธรรมว่าเป็น ความจริงด้วยวามะของพระองค์ แท้จริง พระองค์ทรงรู้ความลับที่ซ่อนอยู่ในหัวใจ²⁵ พระองค์คือ ผู้ทรงรับการสำนึกผิดจากปวงบ่าวของพระองค์และ ทรงอภัยบาปทั้งหลาย พระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่ผู้เจ้า กระทำ²⁶ พระองค์ทรงตอบรับการวิงวอนของบรรดา ผู้ศรัทธา และกระทำความดีและประทานความโปรดปรานของพระองค์แก่พวกเขามากยิ่งขึ้นอีก แต่สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัตย์ธรรมนั้น พวกเขาจะ ได้รับการลงโทษที่รุนแรง⁷

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا فَإِن يَشِئِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٥﴾ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٦﴾ وَنَسْتَحِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٧﴾

⁷ ตามกฎที่ควบคุมโลกนี้ สัจธรรมปรากฏที่นี่ในรูปของสัจธรรมและความเท็จก็ปรากฏด้วยอยู่ในรูปของความเท็จ วิญญาณเท็จไม่สามารถก่อให้เกิดสัจธรรมได้ ด้วยเหตุนี้ มันจึงเป็นไปไม่ได้สำหรับคนที่มีไซนมีจะใช้ภาษาของนบี ถ้าใครคนหนึ่งไม่มีไซนนี้ แต่โกหกว่าเป็นเช่นนั้น ลีลาของนบีจอมปลอมจะเห็นได้จากการพูดของเขา ไม่มีคนธรรมดาสามารถพูดในแบบของนบีที่แท้จริงได้

“ถ้าพระเจ้าประสงค์ พระองค์จะปิดผนึกหัวใจของเจ้าก็ได้” หมายความว่า “ถ้าเจ้าสร้างเรื่องเท็จต่อพระเจ้า หัวใจของเจ้าจะถูกปิดโดยเจตนาของพระองค์” ภายใต้สถานการณ์เหล่านี้ โดยกฎของธรรมชาติ เจ้าจะพบว่ามันเป็นไปได้ที่จะนำคำพูดอันบริสุทธิ์ของพระเจ้าที่สัญญาของมันเห็นได้ชัดเจนในคำพูดของเจ้า ความจริงก็คือว่าคำพูดอันน่าศรัทธาของนบีเองพิสูจน์ให้เห็นว่าเขาเป็นนบีของพระเจ้า ถ้าเขาไม่ได้เป็นนบีของพระเจ้าจริงๆ คำพูดเช่นนั้นจะไม่ออกมาจากปากของเขา

ที่บรรดาผู้ต่อต้านสัจธรรมทำเช่นนั้น มิใช่เพราะค่าของการของหัวใจหรือความสำคัญของพวกเขา แต่เป็นเพราะความดีอันและความเป็นศัตรู ถ้าจะพูดไป คนเช่นนั้นถือว่าเป็นผู้ทำความผิดในศาลแห่งความสำนึกของพวกเขาเอง การตัดสินใจของพระเจ้าต่อพวกเขาเป็นที่สิ้นสุดแล้วยกเว้นเมื่อพวกเขาสำนึกผิดและขอการอภัยโทษจากพระเจ้า

27 ถ้าพระเจ้าทรงประทานปัจจัยแก่ป่าวของพระองค์ อย่างสิ้นเหลือพวกเขาจะสร้างความเสียหายขึ้นในแผ่นดิน แต่พระองค์ได้ทรงประทานตามที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริง พระองค์ทรงรู้ดีถึงป่าวของพระองค์ และทรง เผ่าดูพวกเขาอยู่เสมอ 28 พระองค์คือผู้ทรงประทาน นำฝนลงมาหลังจากที่ผู้คนหมดหวังกันแล้ว และทรง แผ่ความเมตตาของพระองค์ไปทั่ว พระองค์เท่านั้นที่ ทรงเป็นผู้คุ้มครองที่ควรค่าแก่การได้รับคำสรรเสริญ^ก 29 ในบรรดาสัญญาณทั้งหลายของพระองค์นั้นคือการ สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย ที่แพร่กระจายอยู่ในทั้งสองนั้น พระองค์ทรงสามารถ ที่จะรวมพวกมันเข้าด้วยกันเมื่อใดก็ได้ที่พระองค์ทรง ประสงค์^ข

﴿ وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴾ ٢٧ ﴿ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَطَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ ۚ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴾ ٢٨ ﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴾ ٢٩

^ก ชีวิตมนุษย์บนโลกขึ้นอยู่กับน้ำ แต่การประทานน้ำอยู่ในอำนาจของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ ถ้าพระเจ้าไม่ให้น้ำ มนุษย์ก็ไม่สามารถหามาได้ด้วยตัวเอง ในทำนองเดียวกัน การแจกจ่ายปัจจัยยังชีพอยู่ที่เจตนารมณ์ของพระเจ้า ในขณะที่ทำเช่นนั้น พระเจ้าจะคำนึงถึงคุณลักษณะของสัญญาณมนุษย์และพระองค์จะจัดสรรปัจจัยยังชีพแก่ทุกคนไปตามนั้น ถ้ามนุษย์ได้รับอย่างสิ้นเหลือจนเกินกว่าที่พวกเขาจะจัดการกับมันได้ด้วยใจสงบ พวกเขาจะส่งเสียงเอะอะโวยวายและโหยง ผลก็คือ การกตัญญูและความวุ่นวายจะเกิดขึ้นทุกแห่งบนโลก

^ข เราสังเกตเห็นว่าเมื่อชาวไร่หว่านเมล็ดพันธุ์ เขาก็มีอำนาจที่จะเก็บเกี่ยวจากสิ่งที่เขาหว่านไป นี่เป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงความจริงว่าพระเจ้าก็สามารถรวบรวมสิ่งถูกสร้างที่อยู่กระจัดกระจายของพระองค์ มารวมไว้ในเวลาของพระองค์เพื่อที่ชะตากรรมของมนุษย์จะถูกตัดสินพร้อมกัน สำหรับพระเจ้าผู้สร้าง พระองค์สามารถสร้างและแพร่ขยายสิ่งที่พระองค์สร้างออกไปอย่างกว้างไกล ทำไมพระองค์จะรวบรวมพวกเขาเข้าด้วยกันอีกครั้งหนึ่งหลังความตาย?

30 ความทุกข์ยากเดือดร้อนอันใดที่เกิดขึ้นกับสุเจ้านั้น เป็นเพราะสิ่งที่สุเจ้าได้ทำไว้ พระองค์ทรงให้อภัยมา มากแล้ว³¹ สุเจ้าไม่อาจหลีกเลี่ยงพระองค์ไปได้ใน แผ่นดินนี้และสุเจ้าไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใดๆ อื่นไปจากพระเจ้า^๗

وَمَا أَصَبَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فِيمَا
كَسَبْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾
وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا
لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا
نَصِيرٍ ﴿٣١﴾

^๗ โลกปัจจุบันได้ถูกสร้างขึ้นมาและได้ถูกทำให้อยู่ภายใต้กฎของสาเหตุและผลที่ตามมา ดังนั้น ถ้าใครคนหนึ่งประสบความทุกข์ยาก มันก็เนื่องมาจากความขาดแคลนหรือความบกพร่องของเขาเอง อย่างไรก็ตาม บางครั้ง ใครบางคนทำบาป แต่คนผู้นั้นก็ยังไม่รับผลร้ายของมัน

เหตุการณ์เหล่านี้ทั้งหมดเกิดขึ้นในโลกเพื่อที่มนุษย์จะได้รับบทเรียนจากมัน เมื่อเขาเห็นว่าอะไรก็ตามที่คนได้รับคือการตอบแทนการกระทำของคนเหล่านั้น เขาก็ต้องคิดว่าในโลกหน้าทุกคนจะได้รับการตอบแทนการกระทำของเขาเช่นกัน ในทำนองเดียวกัน เมื่อเขาเห็นว่าใครบางคนทำผิดไปนานแล้ว แต่ยังไม่ถูกลงโทษสักที เขาต้องได้รับบทเรียนว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงกรุณาปรานีและทรงเมตตา และถ้าใครหันไปหาพระองค์ พระองค์จะช่วยเขาให้รอดพ้นจากผลแห่งความบกพร่องของเขาด้วยความเมตตาของพระองค์ ถ้าความศรัทธาของมนุษย์ลึกลง เขาจะมองเห็นภาพของโลกหน้าได้ในเหตุการณ์ต่างๆ ของโลกนี้

32 และหนึ่งในสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือเรือต่างๆที่ดูเหมือนภูเขาในทะเล³³ หากพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์ทรงสามารถให้ลมหยุดนิ่งและปล่อยให้เรือเหล่านั้นลอยนิ่งอยู่กลางทะเล ในนี้ มีสัญญาณมากมายสำหรับทุกคนที่อดทนและขอบคุณ³⁴ หรือ พระองค์ทรงอาจทำให้เรือเหล่านั้นจมลงเพราะสิ่งที่พวกเขาได้ทำผิดไว้ พระองค์ทรงอภัยมามากต่อมาก แล้ว³⁵ บรรดาผู้ใดที่เที่ยงเกี่ยวกับสัญญาณทั้งหลายของเราจะรู้ว่าพวกเขาไม่มีทางที่จะหลบหนีไปได้⁷

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٢﴾
 ۞ إِنَّ يَشَأْ يُسْكِنَ الرِّيحَ فَيَظَلِّلَن
 رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۞ ۞ أَوْ
 يُوبِقُهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ
 ۞ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُخٰدِلُونَ فِي آيٰتِنَا
 مَا هُمْ مِنْ مَّحِيصٍ ۞

⁷ มนุษย์แล่นเรือของเขาในท้องทะเลและขับเครื่องบินในท้องฟ้า ที่เป็นไปได้เช่นนี้ก็เพราะพระเจ้าได้ทำให้กฎของธรรมชาติเอื้ออำนวยให้เรา ถ้ามิเช่นนั้นแล้ว เรือของเรา也不能แล่นในน้ำได้และเครื่องบินก็ไม่สามารถบินในอากาศได้

ทุกเหตุการณ์ในชีวิตมีบทเรียนสำหรับมนุษย์ แต่ถ้ามนุษย์จะได้รับอาหารสำหรับความคิดจากเหตุการณ์ต่างๆ มันก็จำเป็นที่เขาจะต้องอดทนและรู้จักแสดงความกตัญญูรู้คุณ เราต้องเผชิญเรื่องเลวร้ายหลายอย่างในชีวิต ในยามลำบาก มนุษย์ต้องอยู่เหนือสถานการณ์ของเขา ทั้งนี้เพื่อที่ว่าเขาจะได้เห็นสิ่งต่างๆจากหลายมุมมอง และนี่ไม่อาจเป็นไปได้เว้นเสียแต่ว่าเขาจะมีความอดทน ในทำนองเดียวกัน ในยามอุดมสมบูรณ์ มนุษย์ก็ต้องพิจารณาถึงสิ่งที่เขาได้รับจากความพยายามของเขาว่าเป็นความโปรดปรานของพระเจ้าโดยแท้จริง และนี่จะเป็นไปได้ก็โดยคนที่พัฒนาความสำนึกจนถึงระดับสูงที่เรียกว่าความกตัญญูแล้วเท่านั้น

เมื่อทางนำของพระเจ้าถูกทำให้เห็นในเหตุการณ์หนึ่งแล้ว แต่ถึงกระนั้นมนุษย์ยังไม่ยอมรับและพยายามที่จะอธิบายความหมายต่างๆของมันไปในทางที่ไม่ดี การทำเช่นนั้นความจริงแล้วเท่ากับ "การโต้เถียงกับสัญญาณของพระเจ้า" คนที่ทำเช่นนี้คือคนโอหังในสายตาของพระเจ้า คนโอหังเช่นนั้นไม่อาจได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้าในโลกหน้า

36 อะไรที่สุเจ้าได้รับนั้นเป็นเพียงปัจจัยสำหรับชีวิตนี้ แต่สิ่งที่อยู่กับพระเจ้านั้นดีกว่าและยั่งยืนกว่า สำหรับ บรรดาผู้ศรัทธาและและมอบความไว้วางใจในพระผู้อภิบาลของพวกเขา 37 บรรดาผู้ละเว้นจากบาปใหญ่และสิ่งลามก ผู้ที่เมื่อโกรธแล้วให้อภัย 38 และผู้เชื่อฟัง พระผู้อภิบาลของพวกเขาและดำรงนมาซ ผู้ดำเนิน กิจการของพวกเขา โดยการปรึกษาหารือกันและใช้จ่าย จากสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขาเป็นปัจจัยยังชีพ 39 บรรดาผู้ที่เมื่อถูกกดขี่ พวกเขาช่วยเหลือ และ ป้องกันตนเองⁿ

فَمَا أُوتِيتُمْ مِّن شَيْءٍ فَمَتَّعَ الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾
وَالَّذِينَ تَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ
وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ
يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ
وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ
إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾

ⁿ คนที่มีความศรัทธามั่นในพระเจ้าเท่านั้นที่จะปรารถนาโลกหน้า ในความเป็นจริงแล้ว เมื่อใดก็ตามที่มนุษย์เคลื่อนไปในทิศทางของโลกหน้า เขาจะเห็นว่าเขากำลังจะสูญเสียผลประโยชน์ทางโลก การคำนึงถึงเรื่องทางโลกดูเหมือนว่าจะหลุดไปจากเขา สิ่งเดียวที่จะทำให้มนุษย์มั่นคงอยู่บนหนทางแห่งโลกหน้าก็คือความไว้วางใจในพระเจ้าโดยไม่สั่นคลอน เขาต้องเชื่อมั่นว่าอะไรก็ตามที่เขากำลังสูญเสียในโลกนี้เพื่อพระเจ้า พระองค์จะเพิ่มพูนให้เขาเป็นทวีคูณในโลกหน้า

ความมั่งคั่งอุดมสมบูรณ์ของโลกนี้เป็นสิ่งชั่วคราว ในขณะที่สิ่งดีแห่งโลกหน้ามีความเป็นนิรันดรและไม่สิ้นสุด ผลประโยชน์สั้นๆเมื่อเปรียบเทียบกับความอุดมสมบูรณ์อันนิรันดรแล้วไม่มีน้ำหนักใดๆเลย

40 ขอให้การลงโทษตอบแทนการทำร้ายคือการทำร้าย ที่เท่าเทียมกัน แต่ใครที่ให้อภัยและหาทางไกลเกลียดกัน รางวัลของเขาก็อยู่ที่พระเจ้า แท้จริงพระองค์ไม่ทรงชอบบรรดาผู้ทำความผิด 41 บรรดาผู้แก้แค้นด้วยตัวเองหลังจากพวกเขาถูกระงับนั้นไม่อาจถูกตำหนิได้ 42 ผู้ที่สมควรจะถูกตำหนินั้นคือบรรดาผู้กดขี่มนุษย์และล่วงละเมิดในแผ่นดินโดยไม่มีสิทธิใดๆ สำหรับคนเหล่านั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ 43 ส่วนผู้ที่อดทนและให้อภัยนั้น ความจริงแล้ว นั่นคืองานแห่ง ความกล้าหาญและเด็ดเดี่ยว⁷

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَلَمَنْ آتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٢﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُوتِيَكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٣﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ الْأُمُورِ

﴿٤٣﴾

⁷ เมื่อมนุษย์ได้รับความศรัทธาที่แท้จริง มันจะก่อให้เกิดการปฏิวัติขึ้นในตัวเขาและบุคลิกภาพใหม่จะเกิดขึ้น คุณสมบัติของป่าวของพระเจ้าที่ใดกล่าวไว้ในที่นี้เป็นสิ่งเดียวกับที่เกิดขึ้นในมนุษย์ซึ่งเป็นผลมาจากบุคลิกภาพที่เกิดขึ้นจากการมีความศรัทธาดังกล่าวข้างต้น ธรรมชาติของมนุษย์เช่นนั้นจะพัฒนาไปจนถึงจุดที่เขาพร้อมจะยอมรับความจริงทุกอย่าง เขาจะตระหนักดีถึงความเป็นพระเจ้าของพระเจ้าและรู้ว่าเขาเป็นป่าวของพระองค์ ด้วยความตระหนักดีถึงเรื่องนี้ เขาจะค้อมหัวต่อหน้าพระองค์ เมื่อพระเจ้าเรียกเขา มันก็เป็นไปไม่ได้ที่เขาจะไม่ตอบรับพระองค์ในทางที่ดี ความสำนึกที่ออกมาจากความศรัทธาทำให้เขามีความรู้สึกอ่อนไหวต่อสิ่งที่ถูกและผิด เขาจะทำทุกสิ่งที่เขาถูกกำหนดให้ทำและละเว้นจากทุกสิ่งที่ต้องห้าม

การตระหนักถึงตำแหน่งที่แท้จริงของเขาทำให้เขาเกิดความนอบน้อมต่อตนซึ่งทำให้ความโกรธแค้นไหม้ที่จะละเมิดและความโอหังหมดไปจากความรู้สึกของเขา ความนอบน้อมต่อตนนี้ทำให้เขาได้รับประโยชน์จากคำแนะนำของคนอื่นในเรื่องส่วนรวมและทำให้เขาถอยออกมาจากการใช้ความเห็นตัวเองเป็นที่ตั้ง ความสัมพันธ์ของเขากับผู้อื่นเป็นความสัมพันธ์แห่งความปรารถนาดี ไม่ใช่ความสัมพันธ์แห่งความตึงเครียดและการเอาเปรียบ

คนที่มิทำที่เช่นนั้นจะไม่มีวันก้าวร้าวต่อผู้อื่น เมื่อใดก็ตามที่เขาต่อต้านคนอื่น เขาจะเข้าไปเพื่อป้องกันตนเองและทำเท่าที่จำเป็นเพื่อหยุดยั้งการกดขี่ข่มเหง แม้ในเวลาเผชิญหน้าการยั่วยุ เขาก็พร้อมที่จะให้อภัยผู้คนและลืมความผิดที่คนเหล่านั้นกระทำต่อเขา

ผู้ศรัทธาทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดภายใต้อิทธิพลแห่งความศรัทธาอันมั่นคงของเขา พระเจ้ารับรู้จริยธรรมของเขาโดยการให้ตำแหน่ง “ผู้กล้าหาญ” และ “ผู้มีความเด็ดเดี่ยว” และรับเขาเข้าสู่สวนสวรรค์ที่อุดมสมบูรณ์ตลอดกาล

44 ผู้ใดที่พระเจ้าทรงปล่อยให้เขาหลงทาง จะไม่มีผู้คุ้มครอง เจ้าจะเห็นว่าเมื่อผู้กระทำความผิดเห็นการลงโทษ พวกเขา จะกล่าวว่า “ไม่มีทางใดที่จะกลับไปอีกแล้วหรือ?”
 45 เจ้า จะเห็นว่าเมื่อพวกเขาได้ถูกนำตัวมาอยู่ต่อหน้านรก พวกเขา จะก้มหน้าด้วยความสิ้นหวังและจะมองมันด้วยสายตาหลบๆ ซ่อนๆ และบรรดาผู้ศรัทธาจะกล่าวว่า “ผู้ขาดทุนที่แท้จริงคือ ผู้ทำให้ตัวของพวกเองและพวกพ้องของพวกเขารับความเสียหายในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ” จงระวังให้ดี ผู้ทำผิดจะได้รับ การลงโทษตลอดไป⁴⁶ พวกเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองมาช่วย เหลือพวกเขาให้พ้นจากพระเจ้า คนที่พระเจ้าทรงปล่อยให้ หลงผิดนั้นจะไม่มีทางหนีรอดไปได้⁴⁷

وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَدِيِّ مَنْ
 بَعْدِهِ ۗ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا
 الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ
 سَبِيلِ ۖ ﴿٤٤﴾ وَتَرْتَلُهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا
 حَشَعِينَ ۚ مِنَ الذَّلِيلِ يَنْظُرُونَ مِنْ
 طَرْفٍ حَفِيٍّ ۗ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ
 الْحَسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ
 وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ أَلَا إِنَّ
 الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ۖ ﴿٤٥﴾ وَمَا
 كَانَتْ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ ۗ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ
 سَبِيلٍ ۖ ﴿٤٦﴾

⁴⁶ ในโลกนี้ ทางนำถูกเปิดเผยผ่านทางตรรกะ(การใช้เหตุผล) นี้คือกฎของพระเจ้าสำหรับโลกนี้ นี้หมายความว่า ในโลกนี้เท่านั้นที่บุคคลจะได้รับประโยชน์จากทางนำ คนที่พิสูจน์ตัวเองว่าสามารถเข้าใจเรื่องต่างๆได้โดยกระบวนการใช้เหตุผล การพิสูจน์ความจริงโดยวิธีการนี้เพียงพอที่จะทำให้เขายอมค้อมหัวต่อมัน บรรดาผู้ไม่ยอมรับความจริงในลักษณะนี้ไม่อาจได้รับทางนำในโลกนี้

คนที่ไม่ยอมรับเหตุผลในโลกนี้เสียยต่อการที่จะถูกพระเจ้าทำให้ตกต่ำในโลกหน้า แต่การค้อมหัวในวันแห่งการพิพากษานั้นไม่มีประโยชน์ต่อผู้ใด เพราะในตอนนั้น มันมีหน้าทำให้มนุษย์ต่อมตนเองนั้น ไม่ใช่ทำให้เขาสมควรได้รับรางวัลตอบแทน

47 จงตอบพระผู้อภิบาลของสุเจ้าก่อนที่วันหนึ่งจะมาถึง ซึ่งไม่มีโอกาสหลบเลี่ยง(ไปจากเจตนารมณ์ของพระเจ้า) ได้ ในวันนั้นสุเจ้าจะไม่มีที่พักพิงและจะไม่(มี)โอกาสใดๆ) ปฏิเสธบาปของสุเจ้า 48 ตอนนี ถ้าพวกเขาหันหลังให้ เราไม่ได้ส่งเจ้า (โอ้นบี) เพื่อไปเฝ้าดูแลพวกเขา หน้าที่ ของเจ้าคือการนำสาส์นไปให้เท่านั้น มนุษย์ก็เป็นอย่างนี้แหละ เมื่อเราได้ให้เขาลืมรสความเมตตาของเรา เขาก็ ยินดีปรีดาต่อมัน แต่ถ้าหากพวกเขาได้รับสิ่งเลวร้ายอัน เนื่องมาจากสิ่งที่มีมือของพวกเขาเองได้ทำไว้ เขาก็เนรคุณⁿ

أَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ
لَّا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِّنْ
مَّلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيرٍ ﴿٤٧﴾
فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
حَفِظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا
أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا
وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾

ⁿ การทดสอบที่แท้จริงของมนุษย์ในโลกนี้ก็คือความสามารถของเขาในการมีปฏิกิริยาที่เหมาะสม และถูกต้องไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นอย่างไร แต่มนุษย์ไม่ทำเช่นนั้น เมื่อเขาได้รับความสำเร็จ เขาคูยโว้อวดและเมื่อเขาประสบปัญหา เขาทำอะไรไม่ได้นอกจากไปจากความรู้สึกที่เป็นลบ

คนที่ไม่สามารถตอบสนองอย่างเหมาะสมต่อการเรียกร้องเพื่อสัจธรรมเช่นนั้นเป็นคนที่ไม่มีความเป็นจริงทางด้านอารมณ์ การตอบสนองที่ถูกต้องต่อการเรียกร้องเพื่อสัจธรรมคือคนผู้นั้นต้องยอมรับว่ามันเป็นเช่นนั้นโดยทันที แต่เขากลับทำให้มันเป็นเรื่องของศักดิ์ศรี เขาคิดว่าการยอมรับการเรียกร้องจะทำให้ให้ตัวของเขาเองต่ำลงต่อหน้าคนที่เรียกร้องเชิญชวน ความรู้สึกนี่เป็นอุปสรรคในการยอมรับสัจธรรมของเขา ถึงแม้จะเชื่อแล้วว่ามันเป็นความจริง เขาก็ยังเมินเฉยต่อการเรียกร้องเพียงเพราะการคำนึงถึงเรื่องส่วนตัว

49 พระเจ้าทรงมีอำนาจควบคุมชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ทรงประทานบุตรสาวแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และบุตรชาย แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์⁵⁰ หรือทรงประทานทั้งบุตรชายและบุตรสาวแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทำให้ ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เป็นหมั้น แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งและทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง⁷

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ تَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنثًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ ۖ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنثًا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

⁷ ศาสนาวางอยู่บนพื้นฐานแนวความคิดว่าอำนาจทุกอย่างในจักรวาลอยู่ที่พระเจ้าเพียงองค์เดียว นอกจากพระองค์แล้ว ไม่มีผู้ใดอื่นมีอำนาจใดๆ ไม่ว่าจะเป็นอำนาจในการจัดการระบบของชั้นฟ้าและแผ่นดินหรือการให้บุตรแก่มนุษย์ อะไรก็ตามที่มนุษย์ได้รับล้วนมาจากคำบัญชาของพระองค์ และพระองค์เท่านั้นที่จะเอามันกลับคืนไปเมื่อใดก็ตามที่พระองค์ต้องการ

ความเชื่อเกี่ยวกับพระเจ้านี้เท่านั้นที่ทำให้มนุษย์เกิดความรู้สึกที่เรียกว่าการยอมจำนน และทัศนคติเช่นนี้ต่อพระเจ้าที่ทำให้มนุษย์ยอมรับที่จะปฏิบัติตามพฤติกรรมที่ถูกบัญชาโดยกฎแห่งความประพฤติของพระเจ้า

51 ไม่มีมนุษย์คนใดที่พระเจ้าจะตรัสกับเขา ต่อหน้า พระองค์ จะตรัสกับเขาโดยการ ดลใจ หรือจากข้างหลังมาน หรือ พระองค์ จะส่งผู้นำสาสน์มายังเขา เพื่อที่จะมาเปิด เผย สิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์โดยคำบัญชา ของพระองค์ แท้จริง พระองค์ทรงสูงส่ง ทรง ปรีชาญาณยิ่ง ⁵² เช่นเดียวกันนั้นแหละ (ไอ้ มุฮัมมัด) ที่เราได้เปิดเผย วิญญานแก่เจ้า โดยคำบัญชาของเราเจ้าไม่เคยรู้จัก คัมภีร์ และความศรัทธามาก่อน แต่เราได้ทำให้ มัน เป็นแสงสว่างที่เราใช้แสดงหนทางแก่ บ่าวของเราที่ เราประสงค์ แท้จริง เจ้ากำลัง นำไปสู่หนทางที่เที่ยง ตรง ⁵³ หนทางของ พระเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่ง ที่อยู่ในชั้น พืชทั้งหลายและแผ่นดิน จงจำไว้ว่ากรณ งาน ทั้งหมดจะกลับไปสู่พระเจ้าเท่านั้นⁿ

﴿ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ مُّبِينٍ ﴾ ﴿٥٢﴾ وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا أَلَكْتُبُ وَلَا الْإِيمَنُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٣﴾ صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا إِلَىٰ اللَّهِ تُصِيرُ الْأُمُورَ ﴿٥٤﴾

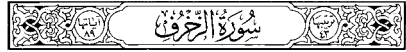
ⁿ โลกปัจจุบัน ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถพูดกับพระเจ้าได้โดยตรง เพราะตำแหน่งอันต่ำต้อยของ มนุษย์เป็นสิ่งที่กีดขวางการพูดเช่นนั้น ดังนั้น การประทานถ้อยคำของพระเจ้าแก่บรรดานบีจึงมีขึ้น ในลักษณะทางอ้อม การประทานวจนะทางอ้อมมีหลายวิธีด้วยกันซึ่งเราเห็นได้ในชีวิตของนบีต่างๆ เมื่อนักวิชาการเขียนหนังสือเล่มหนึ่งหรือนักคิดกล่าวคำพูดของเขาออกมา เขามีภูมิหลังทาง วิชาการที่จะให้คำอธิบายถึงความสำเร็จทางวิชาการหรือความมีสติปัญญาของเขา แต่กรณีของนบี นั้นแตกต่างไปอย่างสิ้นเชิง ชีวิตของนบีหลังจากได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนบีนั้นแตกต่างไปอย่างสิ้น เียงจากสิ่งที่เขาก่อนหน้านั้น งานปัจจุบันของคนธรรมดาดูเหมือนว่าเป็นความต่อเนื่องของหรือ ออกมาจากชีวิตในอดีตของเขา แต่ในกรณีของนบี การพูดของท่านหลังจากได้รับการแต่งตั้งเป็น นบีนั้นแตกต่างไปจากการพูดก่อนหน้าการเป็นนบีนีจนไม่อาจนำเอาเรื่องอดีตของนบีมุฮัมมัดได้ เลย นี่เป็นการชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าคำพูดของนบีนั้นความจริงแล้วมีที่มาจากพระเจ้าและไม่ใช่ เป็นคำพูดของมนุษย์ธรรมดา

สิ่งที่พิเศษเกี่ยวกับนบีมุฮัมมัดคือกุรอาน(สาส์นของพระเจ้า)ที่ท่านนำมาเผยแผ่และคำพูดส่วนตัว ของท่านเองนั้นได้ถูกเก็บรักษาไว้ในรูปแบบดั้งเดิมจนกระทั่งทุกวันนี้ ถ้าหากใครรู้ภาษาอาหรับ ศึกษาเปรียบเทียบคำพูดจากทั้งสองแหล่งดู เขาจะพบความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างคำพูดทั้ง สองแหล่งนี้ ภาษาของฮะดีษ(คำพูดของนบี)เป็นคำพูดของมุฮัมมัด อิบน์อับดุลลอฮ์อย่างชัดเจนใน ขณะที่ภาษาของกุรอานเป็นภาษาของพระเจ้าอย่างชัดเจน

43. เครื่องประดับทองคำ

อัล-ซุครุฟ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 ฮา มีม

2 ขอสาบานด้วยคัมภีร์ที่ทำให้สิ่งต่างๆ เป็นที่ชัดเจน ³ เราได้ทำให้มันเป็นกรอานภาษาอาหรับเพื่อที่ผู้เจ้า ทั้งหลายจะได้เข้าใจ ⁴ ความจริงแล้ว มันถูกจารึกอยู่ในคัมภีร์ต้นฉบับที่อยู่ในการดูแลรักษาของเรา เป็นคัมภีร์อันสูงส่งและเต็มไปด้วยวิทย์ปัญญา⁷

حَمِّ ۝ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ إِنَّا
جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ۝ وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ
لَدَيْنَا لَعَلِيَّ حَكِيمٌ ۝

⁷ คัมภีร์ต้นฉบับหรือแม่ของคัมภีร์(อุมมุลคิตาบ) หมายถึงแผ่นจารึกที่ถูกเก็บรักษาไว้(เลอาฮฺ มะฮฟูฟฺฮ) ที่อยู่กับพระเจ้า บนแผ่นจารึกนี้ พระเจ้ามีคำจารึกของศาสนาที่แท้จริงซึ่งพระองค์ต้องการให้มนุษย์ปฏิบัติตาม ศาสนาที่แท้จริงซึ่งถูกประทานผ่านทางบรรดานบีจำนวนมากมายในภาษาต่างๆนี้ถูกประทานมายังนบีคนสุดท้ายในแผ่นดินอาหรับ ปัจจุบัน มีเพียงกรอานภาษาอาหรับนรีเท่านั้นที่เป็นตัวแทนศาสนาที่ถูกต้องแท้จริงของพระเจ้า ตอนนี้ มันเป็นความรับผิดชอบของผู้มีกรอานที่จะแปลมันออกเป็นทุกภาษาและทำให้มันมีอยู่ในทุกชาติของโลก ทั้งนี้เพื่อที่ว่ามนุษย์ทั้งหมดจะได้เข้าใจเช่นเดียวกับที่ชาวอาหรับเข้าใจ

บันทึกอันประเสริฐเหล่านี้ซึ่งเต็มไปด้วยวิทย์ปัญญาเป็นข้อพิสูจน์ในตัวของมันเองว่าเป็นคัมภีร์ของพระเจ้า ภาษาของคัมภีร์กรอานและเนื้อหาสาระของมันให้ความเป็นธรรมต่อความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าด้วยความถูกต้องชัดเจนที่สุด ถ้าหากกรอานอยู่ในภาษาของมนุษย์ มันก็ไม่น่าจะมีความยิ่งใหญ่อย่างที่มันเป็นมาจนกระทั่งทุกวันนี้

5 จะให้เราหยุดส่งข้อตักเตือนนี้มายังสุเจ้าเพียงเพราะ สุเจ้าเป็นผู้ฝ่าฝืนกระนั้นหรือ?
 6 เราได้ส่งนบีไม่รู้กี่คน แล้วมายังหมู่ชนก่อนหน้านี้⁷ แต่เมื่อใดทีนบีคนหนึ่ง มายังพวกเขา พวกเขาหัวเราะเยาะเย้ยเขา
 8 ดังนั้น เราจึงได้ทำลายพวกเขาถึงแม้พวกเขาจะมีอำนาจเข้ม แข็งกว่าคนเหล่านี้ มีตัวอย่างของหมู่ชนก่อนหน้านี้ มากมายแล้ว⁷

أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ
 كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ﴿٤﴾ وَكَمْ
 أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ﴿٥﴾ وَمَا
 يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ
 يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦﴾ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ
 بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧﴾

⁷ ปัจจุบัน มีผู้คนมากมายนับไม่ถ้วนในโลกที่พูดถึงบรรดานบีคนก่อนๆด้วยความเคารพนับถือ ด้วยเหตุนี้ มันจึงดูเป็นเรื่องแปลกทีนบีเหล่านี้(รวมทั้งนบีมุฮัมมัด)ได้รับการดูถูกเหยียดหยันโดยคนร่วมสมัยของนบีเหล่านี้

เหตุผลที่เป็นเช่นนี้มีใช้ว่าผู้คนในเวลานั้นป่าเถื่อนและคนสมัยนี้มีความเจริญ แต่มันเป็นเพราะความแตกต่างกันของกาลเวลา ปัจจุบัน หลังจากเวลาผ่านไปหลายศตวรรษ นบีทุกคนถูกล้อมรอบด้วยบารมีแห่งความยิ่งใหญ่ทางประวัติศาสตร์ ดังนั้น ผู้คนที่ชื่นชมสิ่งที่เห็นจึงยอมรับนบี แต่สำหรับนบีแล้ว ผู้คนที่อยู่ร่วมสมัยกับท่านมองเห็นท่านเป็นคนธรรมดา ในตอนนั้น เพื่อที่จะค้นพบและยอมรับว่าใครเป็นนบีจริงจำเป็นต้องใช้ความเข้าใจในการค้นหาความจริง ซึ่งไม่ต้องสงสัยเลยว่าความเข้าใจเช่นนี้เป็นสิ่งที่หาได้ยากยิ่งเสมอในโลกนี้

ไม่ว่าบรรดาคคนที่ฟังผู้เผยแผ่สัจธรรมจะปฏิบัติตนเป็นอย่างเลวทรามอย่างไรก็ตาม นบีก็ยังคงใช้ความอดทนทำภารกิจของท่านจนกระทั่งวันนั้นมาถึงเมื่อพระเจ้าได้แสดงเจตนารมณ์ของพระองค์ให้เป็นที่ประจักษ์ว่านบีจะต้องปฏิบัติอย่างไรในอนาคต

⁹ ถ้าหากเจ้าถามพวกเขาว่า “ใครเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้ง หลายและแผ่นดินนี้?” แน่หนอนเลย พวกเขาจะตอบว่า “พระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้เป็นผู้สร้างมัน” ¹⁰ พระองค์ คือผู้ทรงทำให้แผ่นดินนี้เป็นเปลสำหรับสุเจ้า และทรงทำ ให้มีหนทางในนั้นสำหรับสุเจ้าทั้งนี้ เพื่อที่สุเจ้าจะได้ถูก นำทางไปยังจุดหมายของสุเจ้า ¹¹ พระองค์คือผู้ทรง ประทานน้ำลงมาจากท้องฟ้าตามปริมาณที่กำหนด และ ด้วยน้ำนั้น เราได้ทำให้ผืนดินที่แห้งแล้งกลับมีชีวิตขึ้นมา อีกครั้งหนึ่ง สุเจ้าทั้งหลายจะถูกนำออกมาอีกครั้งหนึ่ง เช่นเดียวกันนี้แหละ ¹² พระองค์คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง ขึ้นมาเป็นคู่และทรงทำให้เรือและปศุสัตว์เป็นพาหนะ สำหรับสุเจ้าเพื่อใช้ขบขี้⁷

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ
الْعَلِيمُ ﴿٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا
لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ
بَلَدَةً مَّيِّتًا ﴿١١﴾ كَذَلِكَ نُخْرِجُ
وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم
مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾

⁷ ในทุกยุค ผู้คนส่วนใหญ่ยอมรับว่าพระผู้ทรงสร้างและผู้ทรงอภิบาลแห่งจักรวาลคือพระเจ้า และยอมรับว่าพระองค์เป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพให้พวกเขาเพื่อการดำรงชีพ การทำให้จักรวาลเกิดขึ้นและการประทานปัจจัยทุกอย่างให้แก่ชีวิตบนโลกเป็นงานที่ยิ่งใหญ่มหัศจรรย์จนเป็นไปได้ที่จะบอกว่ามีคนมาจากผู้ใดนอกไปจากพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น

การยืนยันเช่นนี้เรียกร้องมนุษย์ให้หันความสนใจของเขาไปยังพระเจ้าก่อนอื่นใด ชีวิตของเขาต้องเป็นชีวิตที่คิดถึงพระเจ้าก่อน แต่มนุษย์ได้ตั้งตัวเองเป็นเป้าหมาย เขาวางสิ่งต่างๆนอกเหนือจากพระเจ้าเป็นจุดศูนย์กลางของความสนใจของเขา

พระเจ้าได้เปิดเผยความจริงผ่านทางบรรดาบ่าวของพระองค์ นอกจากนี้แล้ว พระองค์ได้สร้างโลกขึ้นมาในลักษณะที่มันได้กลายเป็นภาพที่แสดงให้เห็นโดยทางปฏิบัติหรือการเปรียบเทียบของความจริงที่ซ่อนเร้น ตัวอย่างเช่น มันเป็นเรื่องจริงที่มนุษย์จะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพหลังความตาย ความจริงอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นในระดับของพืชพรรณครั้งแล้วครั้งเล่า ในทุกปี มนุษย์เห็นว่าแผ่นดินได้แห้งแล้งและตายไป หลังจากนั้น เมื่อมีฝนตกลงมา แผ่นดินก็ถูกปกคลุมไปด้วยพืชสีเขียวอีกครั้งหนึ่ง ปรากฏการณ์นี้ชี้ให้เห็นถึงความจริงว่ามนุษย์จะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพอีกครั้งหนึ่งหลังความตาย

ลักษณะพิเศษอีกอย่างหนึ่งของโลกปัจจุบันก็คือว่ามันเอื้ออำนวยให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ได้ ทุกสิ่งที่นี่ได้ถูกสร้างขึ้นมาในลักษณะที่มนุษย์สามารถนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ที่เขาต้องการได้ ความจำเป็นที่ต้องการให้มนุษย์เกิดความรู้สึกที่มั่งคั่งในตัวของมนุษย์ เมื่อใดก็ตามที่เขาจะใช้สิ่งใดในโลกของพระเจ้า เขาต้องค้อมหัวขอขอบคุณต่อพระเจ้าทันทีพร้อมกับปากของเขาจะต้องกล่าวคำยอมรับและคำวิงวอน

13 เพื่อที่เมื่อสุเจ้าหนั่งอยู่บนหลังของมัน
สุเจ้าจะไ้ระลึกถึง ความโปรดปรานของ
พระผู้อภิบาลของสุเจ้าและกล่าวว่ “มหา
บริสุทธิ์ยิ่งแต่พระองค์ผู้ทรงให้พาหนะนี้เป็น
ประโยชน์ แก่เรา มีเช่นนั้นแล้วเราจะไม่
สามารถควบคุมมันได้”¹⁴ และ วันหนึ่ง เรา
จะต้องกลับไปหาพระผู้อภิบาลของเรา”

15 แม้กระนั้น พวกเขายังนำปาวบางคน
ของพระองค์มา เป็นหุ่นส่วนในความเป็น
พระเจ้าของพระองค์ มนุษย์นั้น เนรคุณ
อย่างชัดเจน¹⁶ พระเจ้าจะเอาสิ่งทีพระองค์
ทรง สร้างมาเป็นลูกสาวและทรงให้พวกเจ้า
มีลูกชายกระนั้น หรือ? ¹⁷ เมื่อบางคนใน
หมู่พวกเขาได้รับข่าวอย่างเดียว กับทีพวก
เขากล่าวถึงพระผู้ทรงกรุณา(คือได้รับข่าว
ว่ จะได้ลูกสาว) ใบหน้าของเขากลับหมอง
คล้ำและเต็ม ไปด้วยความเศร้า¹⁸ พวกเขา
จะเอาลูกหลานทีถูก เลี้ยงดูท่ามกลางเครื่อง
ประดับและไม่สามารถทีไ้โต้เถียง อะไรได้(มา
ให้พระเจ้า)กระนั้นหรือ? ¹⁹ พวกเขาถือว่
บรรดาทูตสวรรค์ผู้เป็นป่าวของพระผู้ทรง
กรุณาเป็น เพศหญิง พวกเขาเห็นการสร้าง
ทูตสวรรค์กระนั้นหรือ? หลักฐานของพวกเขา
จะถูกบันทึกไว้และพวกเขาจะถูก เรียก
มาสอบสวน⁷

لَتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا
نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا
سُبْحٰنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا
كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٤﴾ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا
لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٥﴾ وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ
عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّا لِلْإِنسٰنِ لَكٰفُورٌ
مُّبِينٌ ﴿١٦﴾ أَمْ أَخَذْنَا مِمَّا تَخْلُقُ بَنَاتٍ
وَأَصْفٰنَكُمْ بِالْبَنِينَ ﴿١٧﴾ وَإِذَا بُشِّرَ
أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمٰنِ مَثَلًا ظَلَّ
وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٨﴾ أَوْ مِّن
يُنثَوٰى فِي الْحَلِيَّةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ
مُبِينٍ ﴿١٩﴾ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ
عِبْدُ الرَّحْمٰنِ إِنثًا أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ
سَتَكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ﴿٢٠﴾

⁷ หนึ่งในกรการตั้งภาคีให้กับพระเจ้ก็คือการที่กักเอาว่พระองค์สามารถมีบุตร ตัวอย่างเช่น การ
ถือว่ทูตสวรรค์เป็นลูกสาวของพระเจ้า หรือพระเยซูคริสต์เป็นบุตรของพระเจ้าหรือการเชื่อในลัทธิที่
ถือว่ทุกสิ่งในจักรวาลเป็นส่วนหนึ่งหรือเป็นอนุภาคของพระเจ้า ความเชื่อเหล่านี้ทั้งหมดเป็นการสม
มุติขึ้นเองโดยไม่มีมูลฐานหรือเป็นเพียงจินตนาการทีไม่มีเหตุผล

ในทีนี้ ลักษณะทางเพศบางอย่างของผู้หญิงได้ถูกกล่าวไว้สองเรื่อง เรื่องแรกคือโดยธรรมชาติผู้หญิง
ถูกให้มาเป็นเครื่องประดับและอีกเรื่องหนึ่งคือในการถกเถียงหลายครั้งทีผู้หญิงไม่สามารถป้องกัน
ตัวเองได้ ความอ่อนแอเหล่านี้ในผู้หญิงเป็นความจริงและนั่นคือเหตุผลว่ทำไมกรการทำงานนอกบ้าน
จึงถูกมอบหมายให้อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ชายและงานในบ้านเป็นความรับผิดชอบของผู้หญิง

20 พวกเขา กล่าวว่า “หากพระเจ้าทรงกรุณาปราณีประสงคฺ พวกเราจะไม่เคารพสักการะมลาอิกะฮฺเหล่านั้น” พวกเขาไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับเรื่องนั้นนอกจากจะเดาสั่งเดซกันเอาเอง 21 เราได้ประทานคัมภีร์เล่มหนึ่งแก่พวกเขา ก่อนหน้าซึ่งพวกเขายึดถือมันเป็นหลักฐานกระนั้นหรือ? 22 เปล่าเลย แต่พวกเขา กล่าวว่า “เราได้เห็นบรรพบุรุษของเราอยู่ในหนทางนี้มาก่อน ดังนั้น เราจึงดำเนินตาม แนวทางของพวกเขา” 23 เมื่อใดที่เราส่งผู้ตักเตือนไปยัง เมืองใด ผู้คนที่มั่งคั่งฟุ่มเฟือยในเมืองนั้นจะพูดเหมือนกันว่า “เราเห็นบรรพบุรุษของเราปฏิบัติตามประเพณีนี้มา ก่อนและเราเพียงแต่ปฏิบัติตามแนวทางของพวกเขา เท่านั้น” 24 นบีทุกคนจะถามพวกเขาว่า “แล้วถ้าฉันนำ แนวทางที่ถูกต่องว่าแนวทางที่พวกท่านเห็นบรรพบุรุษของพวกท่านกำลังปฏิบัติอยู่มาให้พวกท่านเล่า?” พวกเขาตอบว่า “เราปฏิเสธสิ่งที่ถูกส่งมากับท่าน” 25 ดังนั้น เราจึงได้ตอบแทนพวกเขา จงดูเอาเองก็แล้วกันว่าบั้น ปลายของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นเป็นเช่นไร^๗

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ ۗ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ آتَيْنَهُمْ كِتَابًا مِّن قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾ بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾ وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ أُولَٰئِكَ جِئْتَكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءُهُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَانتقمنا منهم فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ عِقَابُ الْمُكذِبِينَ ﴿٢٥﴾

^๗ มนุษย์จะทำอะไรก็ได้ที่เขาต้องการในโลกนี้เพราะเขามีโอกาสเพียงพอที่จะทำเช่นนั้น ด้วยเหตุผลนี้ มนุษย์จึงเข้าใจผิดว่าอะไรก็ตามที่พวกเขาทำต้องถูก พวกเขาได้แย้งว่าถ้าพวกเขาผิด พวกเขาก็ไม่น่าประสพความสำเร็จโดยการใช่วิธีการที่พวกเขาทำ การให้เหตุผลเช่นนี้โดยทั่วไปแล้วเป็นสิ่งที่ยับยั้งบรรดาผู้อื่นจะกินเข้ามาใช้กล่าวอ้าง

แต่ก็เป็นความเข้าใจผิดอย่างหนัก ในโลกนี้ มนุษย์จะมีพฤติกรรมอย่างไรก็ได้เพราะมนุษย์ได้รับเสรีภาพในช่วงเวลาแห่งการทดสอบ แต่ในโลกหน้า ระยะเวลาของการทดสอบได้สิ้นสุดลงแล้ว ดังนั้น โอกาสนี้จะไม่ให้ใครอีกต่อไปที่นั่น

ในทุกยุค ศาสนาของบรรดานบีได้ถูกต่อต้านโดยศาสนาของบรรพบุรุษ ทั้งนี้เพราะบรรพบุรุษได้มีสถานของผู้ยิ่งใหญ่ในสายตาของผู้คน เมื่อเปรียบเทียบกับบรรดาบรรพบุรุษแล้ว นบีในสมัยของพวกเขาจึงดูมีสถานะที่ต่ำกว่า ดังนั้น มันจึงเป็นไปได้ที่พวกเขาจะละทิ้งศาสนาของผู้ยิ่งใหญ่ของพวกเขาเพื่อหันมาชื่นชมศาสนาของคนที่ย่อยกว่า แต่การปฏิเสธคนที่ต่อยกว่านี้เองที่ชนชาติเหล่านี้ต้องเผชิญหน้ากับการลงโทษอย่างน่าสะพรึงกลัวมาแล้ว

26 จงนึกถึงเมื่อตอนที่อิบรอฮีมได้กล่าว
แก่บิดาและคน ของเขาว่า “ฉันไม่มีอะไร
เกี่ยวข้องกับสิ่งที่พวกท่าน เคารพสักการะ
27 (ฉันเคารพสักการะ)พระองค์ผู้ทรง สร้าง
ฉันมาเท่านั้น และพระองค์จะทรงนำทาง
ฉันอย่าง แน่นนอน” 28 และอิบรอฮีมได้ทิ้ง
ถ้อยคำดังกล่าวนี้ไว้ ในหมู่ลูกหลานของ
เขา เพื่อที่พวกเขาจะได้กลับมา(สู่ พระเจ้า)
29 ฉันได้ให้สิ่งดีๆแก่ชีวิตนี้แก่คนเหล่านี้
และ บรรพบุรุษของพวกเขาต่อไปจนกระทั่ง
สัจธรรมได้มายัง พวกเขาและศาสนทูตได้
อธิบายสิ่งต่างๆให้เป็นที่ชัดเจน 30 แต่เมื่อ
สัจธรรมได้มายังพวกเขา พวกเขา กลับกล่าว
ว่า “นี่เป็นไสยศาสตร์ และเราขอปฏิเสธมัน”^ก

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّي
بِرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٣٠﴾ إِلَّا الَّذِي
فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيِّدِي ﴿٣١﴾ وَجَعَلَهَا
كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٣٢﴾ بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ
وَأَبَاءَهُمْ حَتَّى
جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٣٣﴾ وَلَمَّا
جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا
بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾

^ก การประกาศว่าพระเจ้านั้นมีเพียงหนึ่งเดียวของอับราฮัมดังที่กล่าวไว้ในที่นี้มิใช่ในช่วงท้ายๆของ
การปฏิบัติภารกิจของเขา นี่มิใช่แค่เพียงคำพูดลอยๆ แต่มันเป็นการสรุปและสาระสำคัญของ
ประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่ เมื่ออับราฮัมเข้าสู่วัยแห่งการรับรู้ด้วยตัวเองแล้ว เขาพบว่าสิ่งเดียวที่
มนุษย์ต้องเคารพสักการะคือพระเจ้า นอกเหนือไปจากพระองค์แล้ว พระเจ้าอื่นๆทั้งหมดล้วนเป็น
พระเจ้าจอมปลอมและไม่มีรากฐาน อับราฮัมสร้างชีวิตของเขาบนพื้นฐานของความเชื่อนี้และเผยแผ่
มันในครอบครัวของเขาและคนในชุมชนของเขา เขามีความเด็ดเดี่ยวในความเชื่อนี้เป็นเวลานาน
โดยไม่คำนึงถึงใครจนการเป็นผู้เชื่อในพระเจ้าองค์เดียวของเขาเป็นสิ่งที่กำหนดเอกลักษณ์ของเขา
หลังจากที่ใช้ชีวิตทั้งหมดในหนทางนี้ เขาได้ทิ้งบ้านเกิดเมืองนอนของเขาและกล่าวถ้อยคำดังกล่าว
ข้างต้นซ้ำแล้วซ้ำอีก พวกเขาจึงละทิ้งความเชื่อที่ถาวร คำพูดของเขาเป็นคำพูดที่ผู้คนเคยจดจำพวก
เขาเมื่อใดก็ตามที่มีการเอ่ยชื่อของเขา

คำพูดอันหนักแน่นที่อับราฮัมกล่าวไว้ที่นี่น่าจะเป็นเสาหลักบอกทางสำหรับคนรุ่นต่อมา แต่การเห็น
แก่ผลประโยชน์ทางโลกได้ทำให้พวกเขาไม่สนใจมันและพวกเขาหลงลืมมันจนในเวลาต่อมาเมื่อมี
นี่คนหนึ่งของพระเจ้านำเตือนพวกเขาถึงบทเรียนในอดีตนี้ พวกเขา กลับปฏิเสธมัน

³¹ พวกเขาบอกว่า “ทำไมกุรฮานนี้จึงไม่ถูกส่งมายังคน สำคัญของสองเมืองนี้?” ³² พวกเขากระนั้นหรือที่ เป็นผู้ แบ่งปันความเมตตาของพระผู้อภิบาลของสุเจ้า? เรา ต่างหากที่เป็นผู้จัดสรรการทำมาหากินของพวกเขา ใน ชีวิตแห่งโลกนี้และเราได้ทำให้บางคนในหมู่พวกเขา เห็นอกว่าบางคนหลายชั้นทั้งนี้ เพื่อที่พวกเขาบางคน จะได้นำอีกบางคนมา ผลัดกันใช้งาน และความเมตตา ของพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นมีคุณค่ายิ่งใหญ่ว่าความ มั่งคั่งที่พวกเขาสะสมไว้ ³³ ถ้าไม่เกรงว่า มนุษยชาติ ทั้งหมดจะเป็นประชาคมหนึ่ง (ของผู้ไม่ศรัทธา)แล้ว เรา จะทำให้บรรดา ผู้ปฏิเสธความกรุณาปรานีของเรามีบ้าน ที่ หลังคาทำด้วยเงินและบันไดเงินเพื่อขึ้นไป ชั้นบน ³⁴ มี บ้านที่ประตูทำด้วยเงินและเตียง ที่พวกเขาเอนนอนทำด้วย เงิน ³⁵ และเครื่องประดับทองคำแต่สิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เป็นแค่ เพียงบังจายแห่งชีวิตโลกนี้ โลกหน้าต่างหาก ที่ พระผู้อภิบาลของสุเจ้านั้นมีไว้สำหรับผู้ เกรงกลัวพระองค์³⁶

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى
رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾ أَمْ
يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ حُنَّ قَسَمْنَا
بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ
لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُم بَعْضًا سُخْرِيًّا
وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾
وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً
لَجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ
سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا
يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرُرًا
عَلَيْهَا يَتَّكُونَ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرَفًا ﴿٣٥﴾ وَإِن
كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةَ عِندَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

³¹ เมื่อนบีมุฮัมมัดปรากฏตัวในเมืองมักกะฮ ผู้คนมองเห็นว่าท่านเป็นคนธรรมดา พวกเขามีความเห็นว่าถ้าพระเจ้าต้องการจะส่งตัวแทนของพระองค์มายังพวกเขาเพื่อนำทางพวกเขา พระองค์น่าจะเลือกบุคคลผู้ยิ่งใหญ่ที่มีชื่อเสียงบางคนจากใจกลางเมืองของแผ่นดินอาหรับเช่นมักกะฮหรือฏอฮิฟ แต่การคิดเช่นนั้นเป็นแสดงให้เห็นถึงความคิดอันคับแคบของพวกเขา มนุษย์สามารถที่จะมองดูว่าเป็นธรรมดาในตอนนั้นในขณะที่การเข้าใจถึงความยิ่งใหญ่ของนบีมุฮัมมัดต้องใช้สายตาวินิจฉัยไกล เนื่องจากผู้คนไม่มีคุณสมบัติในการมองเห็นนั้น พวกเขาจึงไม่เข้าใจความยิ่งใหญ่ของนบีมุฮัมมัด

เหตุผลที่คนคิดว่านบีมุฮัมมัดเป็นคนธรรมดาไม่มีความสำคัญอะไรก็คือผู้คนไม่เห็นความหรรษาอลังการรอบตัวท่าน แต่สิ่งเหล่านี้ไม่มีความสำคัญอะไรในสายตาของพระเจ้า ความจริงก็คือ สิ่งเหล่านี้ไม่มีความสำคัญในสายตาของพระเจ้าจนถ้าหากพระองค์ประสงค์ พระองค์จะทำให้คนนั้นอยู่บนกองเงินกองทองก็ได้ แต่พระเจ้าไม่ทำเช่นนั้นเพราะความสนใจของผู้คนจะถูกหันไปยังความมั่งคั่งร่ำรวยและพวกเขาจะไม่สามารถพบสัจธรรม

36

สำหรับคนที่ไม่ใส่ใจคำตักเตือนของ
พระผู้ทรงกรุณา ปราณี เราจะให้ซาตานตัว
หนึ่งมายังเขาและมันจะเป็น สหายของเขา

37 ซาตานเหล่านี้จะขัดขวางพวกเขาจาก
หนทางที่เที่ยงตรงในขณะที่พวกเขาคิดว่า
พวกเขาอยู่ใน แนวทางที่ถูกต้อง 38 เมื่อคน
เช่นนั้นมายังเรา เขาจะพูด (กับสหายของ
เขา)ว่า“ถ้าหากเจ้าอยู่ห่างจากฉันเหมือน
ดังที่ศตวรรษออกห่างจากที่ศตวันตกก็จะ
ดีหรือก เจ้านี้ ช่างเป็นสหายที่ชั่วร้ายที่สุด”
39 จะมีเสียงกล่าวแก่คน เช่นนี้ว่า “เมื่อสูเจ้า
ทำผิด การมีหุ้นส่วนที่ถูกลงโทษด้วย ก็นจะ
ไม่เป็นประโยชน์อันใดแก่สูเจ้าในวันนี้”^ก

وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضْ
لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾ وَإِيَّاهُمْ
لَيَصُدُّوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ
أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا
قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ
الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ ﴿٣٨﴾ وَلَنْ
يَنْفَعَكَ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْكُرًا فِي
الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾

^ก การหันห่างออกจากคำตักเตือนที่ดีของมนุษย์หมายถึงการปฏิเสธความจริงของเขา ความจริงของ
พระเจ้ามาอยู่ต่อหน้าเขาด้วยข้อโต้แย้งที่มีเหตุผลจนไม่อาจปฏิเสธได้ อย่างไรก็ตาม เขากลับเมิน
เฉยเพียงเพื่อที่จะคุ้มครองผลประโยชน์ของเขา

คนที่ทำเช่นนั้นกล่าวเท็จต่อความจริงเพื่อที่จะสนับสนุนจุดยืนของเขา นี่เป็นช่วงเวลาที่เขาตานมี
โอกาสที่จะหันเหเขาไปในทางที่ผิด ในการทำให้มนุษย์ยุ่งอยู่กับการให้เหตุผลอย่างผิด ซาตานยัง
ทำให้เขามั่นใจอีกว่าเขายูบนหนทางที่ถูกต้อง มนต์แห่งการหลอกลวงจะถูกแก้ก็ต่อเมื่อมนุษย์พบ
ความตายและถูกทำให้ฟื้นต่อหน้าพระเจ้าเพื่อการชำระบัญชีครั้งสุดท้าย

ในโลกนี้ มนุษย์พร้อมที่จะเป็นเพื่อนกับใครก็ได้ที่สนับสนุนความเท็จของเขา แต่ในโลกหน้า เขาจะ
สาปแช่งเพื่อนเช่นนั้น ดังนั้น เขาจะต้องการให้เพื่อนเช่นนั้นออกไปจากเขาจนเขามองไม่เห็น
หน้าและไม่ได้ยินเสียงของพวกเขา

40 เจ้า(นบี) สามารถทำให้คนหูหนวกได้ยิน หรือชี้ทางให้ คนตาบอดและคนที่หลงผิด อย่างชัดๆได้กระนั้นหรือ? 41 ถึงแม้เราจะเอาเจ้าไปจากโลกนี้ เราจะลงโทษพวกเขา อย่างสาสมแน่นอน 42 หรือเราจะให้เจ้าเห็น สิ่งที่เราได้ สัญญาไว้กับพวกเขา แท้จริง เรามีอำนาจเต็มทีเหนือพวกเขา 43 ดังนั้น จงยึดมั่นในคัมภีร์ที่ถูกส่งมายังเจ้า แท้จริง เจ้าอยู่บนหนทางที่เที่ยงตรง 44 แท้จริง มันคือคำตักเตือน สำหรับเจ้าและผู้คนของเจ้า และไม่ช้า พวกเขาจะถูกเรียก มาสอบสวน 45 จงถามศาสนทูตทั้งหลายที่เราส่งมา ก่อนหน้าเจ้าก็ได้ว่า “เราเคยแต่งตั้งพระเจ้าใดอื่น ให้มาเป็น ที่เคารพสักการะนอกไปจากพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานีหรือไม่?”ⁿ

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى
وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٠﴾
فَأِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ
مُنْتَقِمُونَ ﴿٤١﴾ أَوْ نُزَيِّنَنَّكَ الَّذِى
وَعَدْتَهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾
فَأَسْتَمْسِكْ بِالَّذِى أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ
عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ
لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٤٤﴾
وَسْأَلْنَا مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا
أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً
يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾

ⁿ ขอให้ใครคนหนึ่งปิดตาของตัวเองและเขาจะไม่เห็นสิ่งใด ขอให้เขาปิดหูและเขาจะไม่ได้ยินสิ่งใด ขอให้เขาปิดความคิดและเขาจะไม่เข้าใจสิ่งใด มันเป็นการไร้ประโยชน์ที่จะไปให้ทางนำหรือคำแนะนำแก่คนเช่นนั้นโดยเฉพาะถ้าเหตุผลของเขาคือเขาต้องที่จะดำเนินตามทางที่เขาต้องการ เพราะความต้องการนั่นเองที่ดึงมันมาปิดเหนือความคิดที่สัญจรไม่สามารถแทรกเข้าไปได้ อย่างไรก็ตาม ผู้เผยแผ่สัญจรยังต้องปฏิบัติภารกิจของเขาต่อในทุกกรณีไม่ว่ากันว่าผู้ฟังของเขาจะมีทำอย่างไร จนกระทั่งมาถึงขั้นสุดท้ายของการให้เหตุผลแล้ว

ถึงแม้ว่าผู้เผยแผ่สัญจรเป็นมนุษย์ สัญจรโดยตัวของมันเองเป็นเรื่องเกี่ยวกับพระเจ้า หลังจากการปฏิเสธผู้เผยแผ่สัญจร มนุษย์คิดว่าเขาได้ปกป้องตัวเองให้พ้นจากสัญจรแล้ว แต่ในตอนนั้นเองที่เขาตกอยู่ในระยะเอือมของพระเจ้า ถ้าเขารู้ความลับนี้ เขาจะตัวสั่นก่อนเมินเฉยผู้เผยแผ่สัญจร เพราะเขาจะตระหนักว่าการเมินเฉยเขานั้นเท่ากับการเพิกเฉยสัญจรในตัวของเขาเองและการเพิกเฉยสัญจรเท่ากับการเมินเฉยต่อพระเจ้า

46 เราได้ส่งมุซาพร้อมกับสัญญาณต่างๆ
 ของเรามาถึง ฟาโรห์และเสนาบดีของเขา
 และเขาได้กล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า “ฉันเป็น
 ศาสนทูตของพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก”
 47 แต่เมื่อเขาได้แสดงสัญญาณต่างๆของเรา
 ให้พวกเขา ได้เห็น พวกเขาก็หัวเราะเยาะ
 เขา 48 ถึงแม้ว่าเราได้ แสดงสัญญาณครั้ง
 แล้วครั้งเล่าแก่พวกเขาซึ่งแต่ละ สัญญาณยิ่ง
 ใหญ่กว่าสัญญาณก่อนๆ และเราได้ลงโทษ
 พวกเขาเพื่อที่พวกเขาอาจกลับมา(สู่นานทาง
 ที่ถูกต้อง) 49 พวกเขากล่าวว่า “ท่านนัก
 ไสยศาสตร์ โปรดวิงวอน พระผู้อภิบาลของ
 ท่านให้พวกเราตามสัญญาณที่ท่านได้ รับ
 จากพระองค์ด้วยเถิด แล้วเราจะเป็นผู้อยู่ใน
 นานทาง ที่ถูกต้อง” 50 แต่เมื่อเราได้ทำให้การ
 ลงโทษหมดไป จากพวกเขา พวกเขา ก็ผิด
 สัญญาอีก^ก

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ
 فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٦﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا
 إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٥٧﴾ وَمَا نُرِيهِمْ
 مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا
 وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
 ﴿٥٨﴾ وَقَالُوا يَا تَأْيِيهَ السَّاحِرُ آدَعُ لَنَا
 رَبِّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ
 ﴿٥٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا
 هُمْ يَنْكُوثُونَ ﴿٦٠﴾

^ก โมเสสได้นำเสนอคำสอนเรื่องความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้าต่อฟาโรห์และได้แสดงให้เห็นว่าเขาได้เห็นปาฏิหาริย์แห่งไม้เท้าและมือที่ส่องสว่างให้เขา เมื่อเห็นเช่นนั้น ฟาโรห์และเสนาบดีของเขาได้หัวเราะเยาะเขา เหตุผลที่เป็นเช่นนั้นก็คือว่าพวกเขาไม่เห็นโมเสสในบริบทของการปฏิบัติภารกิจของเขา แต่เห็นโมเสสในรูปของตัวบุคคล พวกเขามองโมเสสว่าเป็นคนไม่มีความหมายอะไรเมื่อเปรียบเทียบกับพวกเขา ในทำนองเดียวกัน พวกเขาคิดว่าปาฏิหาริย์ที่เป็นแค่เพียงการแสดงมายากลที่นักมายากลคนอื่น ๆ ก็สามารถแสดงได้

เรื่องนี้มักเกิดขึ้นในกรณีของผู้เผยแพร่สัญธรรม ผู้คนปฏิเสธการเรียกร้องของสัญธรรมเพียงเพราะการมองบุคลิกภาพของผู้เผยแพร่สัญธรรม พวกเขาเมินเฉยสัญญาณของพระเจ้าโดยถือว่ามันไม่มีอะไรที่ผิดแผกแตกต่างไปจากสิ่งธรรมดา

เมื่อฟาโรห์และคนของเขาปฏิเสธโมเสส พระเจ้าได้ลงโทษพวกเขาโดยให้ได้รับเคราะห์กรรมเป็นการตักเตือนเพื่อที่พวกเขาจะได้หันกลับมาถึงหนทางที่ถูกต้อง เรื่องนี้มีกล่าวไว้ในบทที่ 7 อายะฮ์ที่ 133-135 การลงโทษทั้งหมดนี้ได้ถูกส่งลงมาและหยุดลงตามคำวิงวอนของโมเสส นี่คืออีกเหตุผลหนึ่งที่ว่าทำไมพวกเขาน่าจะรู้สึกอยากหันกลับไปยังหนทางที่ถูกต้อง แต่พวกเขาไม่ทำเช่นนั้น ความจริงก็คือ บรรดาผู้ที่ไม่ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตัวเองโดยการใช้เหตุผลมักไม่ได้รับผลจากการตักเตือนจนกระทั่งการลงโทษแห่งโลกหน้าได้ล้อมพวกเขาไว้แล้วอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ในที่สุด

51 ฟาโรห์ได้ประกาศท่ามกลางผู้คนของเขาว่า “ประชาชน ของฉันอาณาจักรแห่งอียิปต์นี้มิใช่ของฉันกระนั้นหรือ? แม่น้ำ ลำคลองที่ไหลอยู่แทบเท้าของฉันนี้มิใช่ของฉันหรือ? พวกเขาไม่เห็นหรือว่า 52 ฉันดีกว่าคนผู้หนึ่งที่ต่ำต้อยและพูดจาไม่ ชัดถ้อยชัดคำ? 53 ทำไมจึงไม่มีก้าไลทองส่งมาให้เขาหรือมีขบวนทูตสวรรค์คอยติดตามรับใช้เขาละ?” 54 นี่แหละที่เขา ได้หลอกลวงผู้คนของเขา และพวกเขาก็เชื่อฟังเขา เพราะพวกเขาเป็นผู้คิดกบฏ 55 ดังนั้น เมื่อพวกเขาทำให้เรากริ้ว เราจึง ลงโทษพวกเขาและทำให้พวกเขาจมน้ำทั้งหมด 56 เราได้ทำให้พวกเขากลายเป็นอดีตและเป็นบทเรียนสำหรับคนรุ่นต่อไป”ⁿ

وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾
 أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ ﴿٥٢﴾ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٣﴾ فَلَوْلَا أُلْفِيَ عَلَيْهِ ﴿٥٤﴾ أَسْوَرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٥﴾ فَاسْتَحَفَّ قَوْمَهُ فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ ﴿٥٦﴾ فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٧﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلْفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٨﴾

ⁿ ผู้ปฏิเสด็จธรรมมักทำเช่นนั้นเสมอหลังจากมองไปที่สถานะปกติธรรมดาของผู้เผยแผ่สัจธรรม ฟาโรห์ได้รับตำแหน่งอันสูงส่งในอียิปต์ เขาเป็นผู้ปกครองประเทศ คลองต่างๆมีน้ำไหลออกมาจากแม่น้ำไนล์ตามคำบัญชาของเขา เขาถูกรายล้อมด้วยความมั่งคั่งหรืออาจลึกลับและอำนาจ เมื่อเปรียบเทียบกับกันแล้ว ดมเสสเป็นแค่คนธรรมดา ฟาโรห์ได้ทำให้คนของเขาหลงผิดโดยการใช้ให้เห็นและเน้นย้ำถึงความแตกต่างนี้เพื่อที่ผู้คนจะร่วมกับเขาในการปฏิเสธโมเสส

ดังที่เห็นกันอยู่ บนพื้นฐานของการใช้เหตุผล ผู้คนของฟาโรห์สนับสนุนเขา แต่เหตุผลที่แท้จริงสำหรับเรื่องนี้ก็คือความอ่อนแอของคนของฟาโรห์เสียมากกว่า มิใช่เพราะฟาโรห์มีเหตุผล ในตอนนั้น การสนับสนุนโมเสสหมายถึงการทำลายชีวิตที่มีความเป็นอยู่ที่ดี และมีน้อยคนมากที่จะกล้าอยู่กับฝ่ายสัจธรรมเมื่อมันหมายถึงการเสียสละแผนการที่พวกเขาหวังไว้อย่างดีแล้ว ในที่สุด การลงโทษของพระเจ้าก็เกิดขึ้นแก่ฟาโรห์อื่นเนื่องมาจากการปฏิเสธสัจธรรมของเขาและชุมชนของเขาก็ไม่ได้รับการยกเว้นเช่นกัน

57 เมื่อได้มีการหยิบยกเอา(อีซา)ลูกของนางมัรยัม ขึ้นมาเป็นอนุทวารณ์ผู้คนของเจ้าก็ให้ ร้องกันออกมา 58 และกล่าวว่า “พระเจ้าทั้ง หลายของพวกเราดีกว่า หรือว่าเขา?” พวก เขายกคำเปรียบเทียบนี้ขึ้นมาเพียง เพื่อ ทำทนายเจ้า เพราะแท้จริงแล้ว พวกเขาเป็น ผู้ชอบ โต้เถียง 59 แต่เขา(ลูกของนางมัรยัม) เป็นแค่เพียง บ่าวคนหนึ่งซึ่งเราได้ประทาน ความโปรดปรานแก่ เขาและเป็นตัวอย่าง แห่งอำนาจของเราสำหรับพวก ลูกหลาน อิสราเอล 60 หากเราประสงค์ เราก็สามารถ แต่งตั้งทูตสวรรค์มาเป็นผู้สืบทอดแผ่นดิน ต่อจากสุเจ้า ก็ได้ 61 ความจริงแล้ว เขาเป็น สัญญาณหนึ่งของยาม อวสาน ดังนั้น เจ้า อย่าได้สงสัยใดๆและจงปฏิบัติตามฉัน นี่คือ แนวทางอันเที่ยงตรง 62 จงอย่าให้ชัยภู่อ นขัดขวาง เจ้าจากสิ่งนี้ แท้จริงมันเป็นศัตรู ของเจ้าอย่างเปิดเผย⁷

﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُونَ ﴿٥٨﴾ وَقَالُوا ءَأَلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصْمُونَ ﴿٥٩﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٦٠﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْأَرْضِ خَلْقُونَ ﴿٦١﴾ وَإِنَّهُ لَعَلْمٌ لِلْسَاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونْ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَا يَصُدَّنْكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٣﴾﴾

⁷ โลกนี้ มันเป็นไปได้สำหรับมนุษย์ที่จะตีความคำพูดให้มีความหมายวิปริต ตัวอย่างเช่น ครั้ง หนึ่ง ท่านศาสนทูตของพระเจ้าได้กล่าวว่า “ใครก็ตามนอกเหนือไปจากพระเจ้าได้รับการเคารพสักการะไม่มีความดีในตัวเขา” เมื่อได้ยินเช่นนั้น ผู้ต่อต้านท่านคนหนึ่งได้ช้อออกมาว่าชาวคริสเตียนเคารพสักการะพระเยซูคริสต์ มันหมายความว่าพระเยซูคริสต์ไม่มีอะไรในตัวเขาหรือ? จะเห็นได้ชัดว่า นี่ เป็นเพียงเรื่องหลุมหลุมที่ไม่เกี่ยวข้องกัน เพราะคำพูดของนบีของพระเจ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับผู้เคารพสักการะ มิใช่สิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะ ถึงแม้จะมีการทักท้วงว่ามันเกี่ยวกับฝ่ายหลัง มันก็ หมายถึงบรรดาผู้ที่ถูกตั้งขึ้นมาเป็นที่เคารพสักการะโดยที่ตัวเองไม่สมควรได้รับการปฏิบัติเช่นนั้น ถ้าหากใครไม่แปลความหมายอย่างถูกต้อง มันก็เป็นไปได้สำหรับเขาที่จะซ่อนมันไว้ในความหมาย ที่วิปริตไม่ว่ามันจะถูกต้องและเหมาะสมอย่างไรก็ตาม บุคลิกภาพของพระเยซูคริสต์ในด้านหนึ่ง คล้ายคลึงกับทูตสวรรค์ ดังนั้น จึงมีหลายคนทำให้ท่านเป็นสิ่งเคารพสักการะ แต่ตัวตนที่เหมือนกับ ทูตสวรรค์ของเมสซีอาห์นั้นเป็นตัวอย่างแห่งอำนาจการสร้างสรรคต์ของพระเจ้า มิใช่ตัวอย่างอำนาจ ส่วนตัวบุคคลของเมสซีอาห์ ความจริงก็คือว่าการสร้างเช่นนี้ไม่ใช่เรื่องยากสำหรับพระเจ้าเลย ถ้า พระองค์ประสงค์ พระองค์ก็อาจทำให้ประชากรทั้งหมดของโลกกลายเป็นทูตสวรรค์ก็ได้ แต่ กระนั้น ทูตสวรรค์ก็ยังเป็นทูตสวรรค์ ทูตสวรรค์ไม่อาจเป็นเทพเจ้าและไม่ควรค่าแก่การเคารพสัก การะ

พระเยซูคริสต์ได้รับพรอันประเสริฐด้วยอำนาจอันมหัศจรรย์ที่จะทำให้คนตายกลับฟื้นขึ้นมามีชีวิต ท่านเคยทำให้รูปปั้นที่ทามาจากดินมีชีวิตขึ้นมาโดยการเป่าลมเข้าไปในนั้น ความจริงแล้ว นี่คือ สัญญาณหนึ่งของพระเจ้าที่ถูกแสดงขึ้นเพื่อที่จะชี้ให้เห็นถึงความเป็นไปได้ของชีวิตหลังความตาย แต่ผู้คนไม่ได้รับบทเรียนจากเรื่องนี้ ในทางตรงข้าม พวกเขาหนีต่อพระเยซูเหมือนหนีมนุษย์ และเริ่มเคารพสักการะพระองค์ สัญญาณมากมายของพระเจ้าปรากฏต่อหน้าเราในลักษณะต่างๆ กัน ถ้าสัญญาณเหล่านั้นถูกถือว่าเป็นสิ่งอื่นนอกเหนือไปจากความสามารถของพระเจ้า มันก็อาจ กลายเป็นสาเหตุที่ทำให้มนุษย์หลงผิด ►

63 เมื่ออีซามาพร้อมกับสัญญาต่าง ๆ อันชัดแจ้ง เขา ได้กล่าวว่า “ฉันมายังพวกท่านพร้อมกับวิทญญา เพื่อทำให้พวกท่านเข้าใจความจริงในสิ่งที่พวกท่าน ชัดแย้งกัน ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้าและเชื่อฟังฉัน” 64 เพราะพระเจ้าคือพระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่านด้วยเช่นกัน ดังนั้น จงเคารพ สักการะพระองค์ นี่คือนแนวทางอันเที่ยงตรง⁶⁵ แต่ (ถึงแม้คำสอนของเขาจะชัดแจ้งแล้ว) นิกายต่างๆ ในหมู่พวกเขาก็ยังขัดแย้งกันเอง ดังนั้น ความหายนะ จะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ทำความผิด พวกเขาจะได้รับ การลงโทษแห่งวันอันเจ็บปวด⁷

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۗ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۖ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ أَلِيمٍ

ชาตานพยายามหาทางตลอดเวลาที่ขัดขวางมนุษย์ไม่ให้ได้รับบทเรียนจากสัญญาอันทั้งหลายของพระเจ้า ตรงจุดนี้เอง ฆะตากรรมของมนุษย์จะถูกตัดสินบนพื้นฐานว่าชาตานประสบความสำเร็จในการเอาชนะมนุษย์หรือมนุษย์สามารถเอาชนะชาตาน

⁷ ในที่นี้ “วิทญญา” หมายถึงเจตนารมณ์ของศาสนาและ “แนวทางอันเที่ยงตรง” หมายถึงการยึดถือคุณธรรมที่ถูกกล่าวไว้ในอายะฮ์นี้ นั่นคือ ความเกรงกลัวและการเคารพสักการะพระเจ้า การวิงวอนต่อพระองค์และการเชื่อฟังนี่ นี่คือนิกายที่แท้จริง สิ่งซาวียัดได้ทำไปในตอนหลังๆ ก็คือการทำลายเจตนารมณ์ของศาสนาและการหมกมุ่นให้ความสำคัญในเรื่องหุยมหิมมากกว่าหลักการสำคัญของศาสนา

เนื่องจากการเพิ่มเติมสิ่งเหล่านี้เข้าไป กลุ่มนิกายต่างๆ จึงเกิดขึ้นในหมู่พวกเขา กลุ่มหนึ่งเน้นความสำคัญในเรื่องที่ขัดแย้งกันประเด็นหนึ่ง อีกกลุ่มหนึ่งก็เน้นตรงประเด็นอื่น ด้วยเหตุนี้ ศาสนาหนึ่งจึงกลายเป็นหลายศาสนา พระเยซูคริสต์ถูกส่งมายังชาวยิวเพื่อบอกพวกเขาว่าส่วนที่สำคัญจริงๆ ของศาสนาคือวิญญาณหรือเจตนารมณ์ของมัน ไม่ใช่รูปแบบ และยังบอกพวกเขาด้วยว่าพวกเขาจะได้รับความรอดพ้นในการปฏิบัติตามศาสนาที่แท้จริงที่พระเจ้าส่งมา มิใช่ศาสนาที่พวกเขาสร้างกันขึ้นมาเอง

พระเยซูได้บอกพวกเขาว่าศาสนาที่แท้จริงนั้นวางพื้นฐานอยู่บนความเกรงกลัวพระเจ้า และพวกเขาต้องเป็นผู้เคารพสักการะพระเจ้าองค์เดียวและปฏิบัติตามแบบอย่างของนบีในกิจวัตรประจำวันออกไปจากนั้นแล้ว ปัญหาสารพัดนับไม่ถ้วนที่พวกเขาสร้างขึ้นมาโดยการถกเถียงอย่างไร้สาระและการถกเถียงในเรื่องหุยมหิมก็เป็นสิ่งที่พวกเขาสร้างขึ้นมาจากตัวเองทั้งหมด พวกเขาได้รับการแนะนำให้ละทิ้งสิ่งที่เพิ่มเติมขึ้นมาเหล่านี้ทั้งหมดและยึดมั่นคงในการปฏิบัติศาสนาที่แท้จริง ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่พระเยซูกำชับและมีอยู่ในคัมภีร์ไบเบิลแม้กระทั่งปัจจุบัน

66

พวกเขาเหล่านี้เพียงแต่รอคอยยาม
อวสานที่จะเกิด ขึ้นกับพวกเขาอย่างจับ
พล้นในขณะที่พวกเขาไม่รู้กระ นั้นหรือ?

67 เมื่อวันนั้นมาถึง มিতรสหายนทั้งหลาย
จะเป็น ศัตรูกันยกเว้นบรรดาผู้เกรงกลัว
พระเจ้า 68 “โอ้อ่าวทั้ง หลายของฉัน วันนี้
สุเจ้าจะไม่มี ความหวาดกลัวอะไรและ สุเจ้า
จะไม่ต้องเศร้าใจ 69 บรรดาผู้ศรัทธาในสิ่ง
ที่เรา ประทานมาและนอบน้อมยอมตนต่อ
เรา 70 จงเข้าไปใน สวรรค์เกิด ทั้งตัวของ
สุเจ้าและคู่ครองของสุเจ้า” 71 ที่นั้น จะมี
งานและถ้วยน้ำทองคำเวียนรอบพวกเขา
และที่นั้น พวกเขาจะได้รับทุกสิ่งทีจิตใจของ
พวกเขาปรารถนาและ สายตาของพวกเข
ชื่นชมยินดี “สุเจ้าจะพำนักอยู่ที่นั้น ตลอดไป
72 นี้คือสวนสวรรค์ทีสุเจ้าจะได้รับเป็นมรดก
ตามที่สุเจ้าได้กระทำไว้ก่อนหน้านั้น 73 และที่
นั้นมีผลไม้ มากมายให้สุเจ้าได้กิน”^ก

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ
تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾
الْأَخْلَاءِ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾ يَعْجَادٍ لَا خَوْفٌ
عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾
الَّذِينَ ءَامَنُوا بِمَا نَزَّلْنَا وَكَانُوا
مُسْلِمِينَ ﴿٦٩﴾ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ
وَأَزْوَاجُكُمْ تَحْبُورًا ﴿٧٠﴾ يُطَافُ
عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ
وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ
الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧١﴾
وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ
كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾

^ก มนุษย์ไม่มีอิสระ ในทุกเหตุการณ์ เขาต้องยอมรับความเป็นจริงอย่างถ่อมตน ถ้าเขาไม่หันไปหา
การใช้เหตุผลของผู้เผยแพร่สัจธรรม เขาจะต้องยอมจำนนต่ออำนาจของพระเจ้า แต่พระเจ้าจะใช้
อำนาจก็ต่อเมื่อถึงเวลาการตัดสินครั้งสุดท้าย แต่การเชื่อฟังในตอนนั้นจะไม่มีประโยชน์อะไรแก่ใคร
อีกแล้ว

ในโลกนี้ เมื่อมนุษย์ปฏิบัติตามแนวทางใดที่ขัดแย้งกับสัจธรรม เขาจะพบว่า มีเพื่อนหลายคน
สนับสนุนเขา มนุษย์จะมีความรู้สึกขมขื่นมากขึ้นจากการที่เพื่อนให้การสนับสนุน แต่เพื่อเหล่านี้
ทั้งหมดจะทิ้งเขาในวันแห่งการพิพากษา ในวันนั้น มีแต่ความเป็นเพื่อนที่อยู่บนพื้นฐานของความ
เกรงกลัวพระเจ้าเท่านั้นที่จะยั่งยืน

ชีวิตที่ถูกอกุศลให้แก่สัจธรรมเป็นชีวิตที่เต็มไปด้วยอันตราย แต่ในโลกหน้า มันจะเป็นชีวิตที่ได้รับ
การหลุดพ้นจากความกลัวหรือความยุ่งยากลำบากอย่างถาวร เฉพาะคนที่เชื่อมั่นในคำสัญญาของ
พระเจ้าเท่านั้นจะยั่งยืนหยัดมันคงอยู่บนเส้นทางแห่งสัจธรรมในโลกนี้ ในชีวิตโลกหน้า พระเจ้าจะ
ประทานแก่พวกเขามากกว่าที่พวกเขาสูญเสียไปในโลกนี้เพื่อพระองค์

74 ส่วนผู้กระทำความผิดนั้น พวกเขาจะต้องได้รับการ ลงโทษในนรกตลอดกาล 75 พวกเขาจะไม่ได้รับการ ลดหย่อนผ่อนโทษและในนั้นพวกเขาจะมีแต่ความสิ้นหวัง 76 เรามิได้อธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาเองต่างหาก ที่อธรรมต่อตัวเอง 77 พวกเขาจะร้องออกมาว่า “โอ้ มาลิก โปรดให้พระเจ้าของท่านจัดการให้เราตายไปเถิด” แต่เขา (ทูตสวรรค์) จะตอบว่า “พวกท่านจะต้องอยู่ที่นี้ตลอดไป” 78 เราได้นำความจริงมายังผู้เจ้าแล้ว แต่ผู้เจ้าส่วนใหญ่ รังเกียจความจริง” 79 หรือว่าพวกเขาได้ตัดสินใจวางแผนไว้แล้วใช่ไหม? ตีละ เราก็คะวางแผนของเราด้วยเช่นกัน 80 พวกเขาคิดหรือว่าเราไม่ได้ยินการพูดกันอย่างลับๆ และการกระซิบกันของพวกเขา ทูตสวรรค์ของเราอยู่ข้างๆ พวกเขาคอยจดบันทึกอยู่”^ก

إِنَّ الْمَجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ
خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ
مُتَلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ
كَانُوا هُمْ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾ وَنَادَوْا
بِمَمْلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ
مَنْكُتُونَ ﴿٧٧﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ بِالْحَقِّ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ
أَبْرَمُوا أَمْراً فإِنَّا مُمْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ
تَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ
بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾

^ก ความหวังช่วยบรรเทาความท้อแท้สิ้นหวังเสมอ มนุษย์ประสบเคราะห์กรรมหลายอย่าง แต่ถ้าเขาเชื่อมั่นได้ เขาก็จะมีความหวังว่าความทุกข์ยากลำบากของเขาจะสิ้นสุดลงในวันหนึ่งและความคิดเช่นนี้จะทำให้เขามีความกล้าหาญที่จะเผชิญกับสิ่งต่างๆ แต่การลงโทษของนรกจะรุนแรงจนไม่มีความหวังใดๆที่จะหลุดพ้นออกมาได้ การอุทธรณ์ของชาวนรกต่อทูตสวรรค์จะไม่มีความช่วยเหลืออะไรพวกเขาได้ ดังนั้น ใครที่คิดจะอุทธรณ์เช่นนั้นต้องรู้ว่าการตัดสินใจของพระเจ้าเป็นที่สุดและไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้

การที่ใครคนหนึ่งตกนรกนั้นเป็นผลมาจากความบกพร่องผิดพลาดของเขาเอง พระเจ้าได้ให้มนุษย์มีความเข้าใจในระดับสูงและได้เปิดทางแห่งสัจธรรมให้เขาแล้ว แต่มนุษย์เฝินเฉยต่อสัจธรรมทั้งๆที่รู้และโดยเจตนา ความโอหังของเขาเพิ่มขึ้นจนเขาคิดที่จะทำลายล้างผู้เผยแผ่สัจธรรม ด้วยเหตุนี้เขาจะหลีกเลี่ยงหนีการลงโทษอันนิรันดร์ได้อย่างไร?

81 (มุฮัมมัด) จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ถ้าหากพระเจ้าทรงกรุณาปรานีมีบุตร นั่นจะเป็นคนแรกที่เคาะพลักราะเขา”⁸² แต่มหาบริสุทธิ์ซึ่งแต่พระเจ้าทรงอภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระเจ้าแห่งบัลลังก์พระองค์ทรงอยู่เหนือสิ่งที่พวกเขา กล่าว (เท็จ)ถึงพระองค์⁸³ ดังนั้น จง ปลอญพวกเขาให้หมกมุ่นอยู่ในความเท็จและการละเล่น จนกว่าพวกเขาจะพบวันของพวกเขา ซึ่งได้ถูกสัญญาไว้⁷

84 พระองค์เท่านั้นคือพระเจ้าในชั้นฟ้าทั้งหลายและ พระเจ้าแห่งแผ่นดิน และพระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้⁸⁵ มหาจำเริญคือพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของอาณาจักรแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และทุกสิ่งที่อยู่ ระหว่างนั้น พระองค์เท่านั้นที่มีความรู้เรื่องยามอวสาน และยังพระองค์ที่ผู้เจ้าจะถูกลำบากกลับไป⁷

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَبِيدِينَ ﴿٨١﴾ سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرَهُمْ مَحْضُوعًا وَيَلْعَبُونَ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهُهُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهُهُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾

⁷ คำพูดนี้ชี้ให้เห็นว่าความเชื่อที่ประกาศโดยนบีถูกท่านถือว่าเป็นลัทธิธรรมที่สมบูรณ์ จุดยืนของท่านไม่ได้มาจากประเพณีของชนชาติหรืออคติของกลุ่ม แต่วางพื้นฐานอยู่บนการใช้เหตุผลที่เหมาะสม ท่านเป็นผู้เผยแผ่ความศรัทธาอัน ความจริงทั้งหมดยืนยันลัทธิธรรม จากนี้ มันสามารถจินตนาการได้ว่าสิ่งที่สำคัญยิ่งต่อผู้เรียกร้องสู่ลัทธิธรรมคือการมีความสำนึกถึงความจริง มิใช่การปฏิบัติตามประเพณีที่ถองถิ่นอย่างมืดบอด

ระบบที่ถูกสร้างขึ้นมาอย่างกว้างใหญ่ไพศาลของพระเจ้าซึ่งแพร่กระจายไปทั่วในรูปของชั้นฟ้าและแผ่นดินชี้ให้เห็นว่าพระเจ้าอภิบาลของมันเป็นพระเจ้าหนึ่งเดียว การแผ่ขยายของระบบแห่งจักรวาล ลมล้างความเป็นไปได้ทั้งปวงของการมีพระเจ้ามากกว่าหนึ่งองค์

⁸ ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินยังคงทำงานอย่างประสมกลมกลืนกันอย่างต่อเนื่องซึ่งทำให้เราสามารถพบเห็นเอกภาพของภูมิปัญญาและความรู้ได้ในนั้น นี่เป็นการพิสูจน์ว่ามีพระเจ้าองค์เดียวที่กำลังควบคุมระบบชั้นฟ้าและแผ่นดิน

จักรวาลทำให้เรารู้จักอำนาจอันไม่มีขีดจำกัดของพระเจ้าและความเมตตาอันไม่จำกัดของพระองค์ในเวลาเดียวกัน ความจริงเหล่านี้เรียกร้องมนุษย์ให้เกรงกลัวพระเจ้าให้มากที่สุด และในเวลาเดียวกันก็เรียกร้องให้มนุษย์มีความหวังในพระเจ้า คนที่มีความสำนึกและมีลักษณะนิสัยอย่างนี้ในโลกคือผู้ที่เมื่อพวกเขาไปถึงพระเจ้า พระองค์จะประทานความเมตตาอันไม่สิ้นสุดแก่พวกเขา

86 บรรดาผู้ที่พวกเขาวิงวอนออกไปจาก พระเจ้านั้นไม่มี อำนาจที่จะขอได้โทษนอก ไปจากผู้ยืนยันสัตย์ธรรมด้วย ความรู้เท่านั้น 87 และถ้าหากเจ้าถามพวกเขาว่าใคร เป็นผู้ สร้างพวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า “พระเจ้า” แล้วพวกเขายังหันไปทางอื่นอีกหรือ? 88 นบีกล่าวว่า “พระผู้อภิบาล คนเหล่านี้คือ หมูชนผู้ไม่ศรัทธา” 89 ดังนั้น (โอ้ มุฮัมมัด) จงอดทนต่อพวกเขาและกล่าว “สันติ จงมี แต่ท่าน” ในไม่ช้าพวกเขาจะได้อำนาจ^ก

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ
دُونِهِ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ
خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ
﴿٨٧﴾ وَقِيلَ لَهُ يَرْبِّ إِنَّ هَذَا لَأُمَّ قَوْمٍ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

^ก ในวันแห่งการตัดสินในโลกหน้า มนุษย์จะยืนอยู่ในศาลของพระเจ้าเพื่อรอรับการพิพากษา บางคน จะยอมรับและสนับสนุนศาสน์ของพระเจ้าที่ถูกนำมายังพวกเขาในขณะที่บางคนก็ปฏิเสธจะยืนอยู่ ตรงข้าม ไม่ว่าสภาพพวกเขาจะเป็นอย่างไรและโดยการรู้ดีว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ พวกเขาจะขอ ให้บรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับพวกเขาในกาลก่อนเป็นพยานให้การสนับสนุนพวกเขา แต่นั่นไม่มีประโยชน์ ะไรแล้ว บรรดาคนบีและผู้เผยแผ่จะอยู่ที่นั่นในฝั่งตรงข้ามเหมือนกับอยู่ในศาลด้วยเพื่อยืนยันในเรื่อง ที่พวกเขาเข้ามาก่อนและได้ประสบการณ์จากคนเหล่านี้ด้วยตัวเอง คนเหล่านี้ไม่มีบทบาทใดๆที่จะมา วอนขอหรือตำหนิผู้คนของพวกเขา พวกเขามีแต่จะต้องนำเสนอความจริงเท่านั้น

ในวันแห่งการพิพากษา ไม่มีใครที่จะมีอำนาจให้แ่หรือขอความช่วยเหลือแทนผู้ทำผิดเพื่อเปลี่ยน การตัดสินของพระเจ้าซึ่งจะเข้าไปบนพื้นฐานของความจริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงสูงส่งและยิ่งใหญ่เกิน กว่าที่ใครจะกล้าเสียงทำสิ่งนี้ต่อหน้าพระองค์

งานที่เกี่ยวกับการเรียกร้องเพื่อสัตย์ธรรมประกอบด้วยการให้คำแนะนำและทางนำล้วนๆ แม้ในขั้น ตอนสุดท้าย เมื่อผู้เผยแผ่สัตย์ธรรมมั่นใจว่าผู้ฟังของเขากำลังจะปฏิเสธคำพูดของเขาออกมาทันที เขาก็วิงวอนต่อพระเจ้าให้คนเหล่านั้น เขายังคงเป็นผู้ปรารถนาดีของคนที่เหล่านั้นโดยการอดทนต่อความ ทุกข์ทรมานที่พวกเขาได้รับ

44. ควิน

อัล-ตุคอน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 ฮา มีม

2 ขอสาบานด้วยคัมภีร์ที่ทำให้สิ่งต่างๆ เป็นที่ชัดเจน³ แท้จริง เราได้ประทานมันลงมาในคืนอันจำเริญยิ่ง เราได้ส่งคำเตือนมาเสมอ⁴ ในคืนนั้น ประกาศิตอัน ซาญญลาดทุกอย่างได้ถูกกำหนดไว้แล้ว⁵ โดยคำ บัญชาของเรา เราได้ส่งสาสน์มาแล้ว⁶ เป็นความ เมตตาจากพระผู้อภิบาลของเจ้า แท้จริง พระองค์ เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้⁷ พระองค์ทรงเป็นพระ ผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่ง ที่อยู่ระหว่างนั้น ถ้าหากสุเจ้าเป็นผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง⁸ ไม่มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ใดๆที่คู่ควรแก่การเคารพ สักการะนอกจากพระองค์ ผู้ทรงให้ชีวิตและผู้ทรง ให้นาย พระผู้อภิบาลของสุเจ้าและพระผู้อภิบาล ของบรรพบุรุษของสุเจ้า⁹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمِّ ۝ وَالْكِتَابِ الْمُمِينِ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُّبْرَكَةٍ ۚ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ۝ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ۝ أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا ۚ إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۝ رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ إِنَّ كُنْتُمْ مُّوقِنِينَ ۝ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ سُبْحٰنَ ۚ وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝

⁹ ความชัดเจนของกุรอานเป็นข้อพิสูจน์ในตัวเองถึงการเป็นคัมภีร์ของพระเจ้า ดังนั้น ชาวควราวและการพูดถึงเหตุการณ์ล่วงหน้าจึงเป็นที่ชัดเจน ไม่มีช่องว่างใดๆที่จะทำให้เกิดการสงสัยในเรื่องเหล่านี้

การเริ่มต้นประทานกุรอานเกิดขึ้นในคืนหนึ่ง คืนที่ได้ถูกกำหนดไว้สำหรับการตัดสินใจที่สำคัญของพระเจ้า การประทานกุรอานมิใช่เหตุการณ์ธรรมดา มันเป็นผลมาจากการตัดสินใจเกี่ยวกับรุ่งอรุณของประวัติศาสตร์ยุคใหม่ นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำกุรอานจึงถูกประทานลงมาในคืนที่มีความจำเริญเป็นพิเศษนี้ โดยพื้นฐานแล้ว กุรอานเป็นและยังคงเป็นการประกาศศีลธรรม กุรอานเกิดขึ้นมาเพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงความเท็จของลัทธิการเคารพกราบไหว้พระเจ้าหลายองค์และศีลธรรมแห่งความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้า ที่สำคัญที่สุดก็คือ มันได้วางมาตรฐานใหม่มนุษย์นำไปใช้แยกแยะระหว่างศีลธรรมและความเท็จ กุรอานมีความโดดเด่นในหมู่มนุษชาติต่างๆเพราะเรื่องนี้

⁹ แต่พวกเขายังมีแต่ความสงสัย ¹⁰ ดังนั้นจึงคอย วันหนึ่งซึ่งท้องฟ้าจะปรากฏหมอก ควันที่เห็นได้ชัด ¹¹ ซึ่งจะปกคลุมมนุษย์ชาติ นี้จะเป็นการลงโทษอัน จีบปวด ¹² พวกเขาจะกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาล ของเรา โปรดช่วยเราให้พ้นจากการลงโทษนี้ด้วยเถิด ตอนนี้เป็นผู้ศรัทธาในพระองค์แล้ว” ¹³ พวกเขาจะได้ประโยชน์จากการตักเตือน นี้อย่างไรในเมื่อ มีศาสนทูตคนหนึ่งมายังพวกเขาและอธิบายสิ่งต่างๆ ให้เป็นที่ชัดเจนแล้ว? ¹⁴ แต่พวกเขากลับหันหลังให้ เขาและกล่าวว่า “เขาเป็นคนบ้าที่มีคนอื่นสอนมา” ¹⁵ ถ้าเราปลดเปลื้องการลงโทษไปชั่วขณะหนึ่ง สูเจ้า ก็จะกลับไปสู่การปฏิเสธศีลธรรม อย่างที่เคยเป็นมา ก่อน ¹⁶ วันที่เราลงโทษ บรรดาผู้ทำบาปอย่างรุนแรง ที่สุดนั้น เราจะตอบแทนพวกเขาอย่างสามม⁷

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ﴿٩﴾
فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾ يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ أُنزِلَتْ لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ ﴿١٤﴾ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿١٥﴾ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ ﴿١٦﴾

⁷ เรื่องที่ผู้ได้อินกุรอ่านสงสัยมิใช่การมีอยู่ของพระเจ้า แต่เป็นเรื่องความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้า ในขณะที่ยอมรับการมีอยู่ของพระเจ้าตามแบบที่เชื่อกันมา พวกเขายังคงปฏิบัติศาสนาของบรรพบุรุษและบรรดาผู้นำของพวกเขา

กุรอ่านได้พิสูจน์ให้เห็นว่าความเชื่อของบรรพบุรุษของพวกเขาไม่มีเหตุผลที่มา แต่พวกเขาไม่ยอมรับ ในด้านหนึ่ง พวกเขาพบว่าตัวเองไม่มีข้อโต้แย้งมาสนับสนุน แต่ในอีกด้านหนึ่ง พวกเขาพบว่ามันเป็นไปได้ที่จะทำลายภาพลักษณ์แห่งความยิ่งใหญ่ของบรรดาบรรพบุรุษและบรรดาผู้นำของพวกเขาออกไปจากความคิดของพวกเขา ภาวะกลืนไม่เข้าคายไม่ออกนี้ได้ผลักดันพวกเขาให้กล้าเข้าไปในอาณาจักรแห่งความสงสัย พวกเขามองเห็นผู้เผยแผ่เป็นบุคคลที่เล็กเกินกว่าจะยอมรับหรือทำตามคำแนะนำของเขาที่จะให้ละทิ้งสิ่งที่เรียกว่าผู้ยิ่งใหญ่ของพวกเขาได้

บรรดาผู้ไม่ยอมรับศีลธรรมโดยการเชิญชวนกำลังจะได้รับอันตรายจากการต้องยอมรับศีลธรรมภายใต้การข่มขู่จะถูกลงโทษ พวกเขาจะยอมรับมันในสภาพนั้น แต่การยอมรับของพวกเขาในเวลา นั้นไม่มีประโยชน์อะไรอีกแล้ว

17 ก่อนหน้าพวกเขา เราได้ทดสอบผู้คนของฟาโรห์ มาแล้ว นั่นคือมีศาสนทูตผู้ทรงเกียรติคนหนึ่งถูกส่ง มายังพวกเขา 18 เขากล่าวว่า “จงมอบบ่วงบ่าวของ พระเจ้าให้แก่ฉัน ฉันคือศาสนทูตผู้ซื่อสัตย์สำหรับพวกท่าน 19 พวกท่านจงอย่ายกตนเหนือพระเจ้าฉันได้นำ หลักฐานอันชัดแจ้งมาแสดงให้ท่านได้เห็นแล้ว 20 ฉัน ขอความคุ้มครองจากพระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้ อภิบาลของพวกท่านแล้วเพราะเกรงว่าพวกท่านจะ เอาหินขว้างฉัน(จนตาย) 21 ถ้าหากพวกท่านไม่ศรัทธา ฉัน ก็จงอย่าทำร้ายฉัน”^ก

﴿۱۷﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ
وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿۱۸﴾ أَنْ أَدْوَأْ
إِلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۹﴾
وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ
بِسُلْطَنِ مُبِينٍ ﴿۲۰﴾ وَإِنِّي عِدْتُ بِرَبِّي
وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ ﴿۲۱﴾ وَإِن لَّمْ تَوْمِنُوا
لِي فَاعْتَرِلُونِ ﴿۲۲﴾

^ก การเรียกร้องเพื่อัจธรรมความจริงแล้วเป็นการแสดงให้เห็นถึงอำนาจของพระเจ้าในรูปของการใช้เหตุผล พระเจ้าประกาศพระองค์เองผ่านทางมนุษย์ในขณะที่พระองค์เองยังคงเป็นสิ่งที่มีมนุษย์มองไม่เห็น ดังนั้น การเรียกร้องของพระเจ้าจึงเป็นการทดสอบสำหรับผู้ที่ถูกรานกล่าวด้วย ผู้แสวงหาธรรมยอมรับมั่นและโศกเศร้าระต่อมั่นในขณะที่ผู้ติดอยู่กับรูปลักษณะภายนอกถือว่ามั่นไม่สำคัญและเกินเฉยต่อมั่น

แต่หลังจากการปฏิเสธการเรียกร้องให้ยอมรับัจธรรม มนุษย์ก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากับผลที่ตามมา ในสมัยของนบี ผลแห่งความหายนะที่ติดตามได้ปรากฏให้เห็นในโลกนี้ดังที่เกิดขึ้นในกรณีของฟาโรห์แห่งอียิปต์ ตรงไหนที่ไม่มีหลักฐานของการลงโทษของพระเจ้าให้เห็นในทันที บรรดาผู้ปฏิเสธจะต้องได้พบเห็นผลที่จะติดตามมาจากการกระทำของพวกเขาในโลกหน้า

22 ในที่สุด เขาได้วิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของเขา ว่า “คนเหล่านี้เป็นผู้ทำบาป” 23 พระเจ้ากล่าวว่า “จงออกเดินทางไปพร้อมกับปวงบ่าวของฉันใน ตอนกลางคืน เพราะสุเจ้าจะถูกติดตามอย่างแน่นนอน 24 จงปล่อยทะเลไว้ อย่างนั้น พวกเขาทั้งหมดจะ จมน้ำตาย” 25 สวนผลไม้และตಾನากี้แห่งแล้วที่ พวกเขาทิ้งไว้ข้างหลัง 26 รวมทั้งไร่ข้าวโพด และ อาคารอันโอ้อ่า 27 และสิ่งอำนวยความสะดวก ฟุ้งเพื่อที่ พวกเขาเคยได้รับความสุข 28 นั้น คือมันปลาย ของพวกเขา และเราได้ทำให้ คนอื่นมาสืบทอด สิ่งที่เป็นของของพวกเขา 29 ดังนั้น ชันฟ้าและแผ่นดิน จึงมิได้ร้องไห้แก่ พวกเขา และพวกเขามีได้รับการ ผ่อนปรนⁿ

فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَتُوْلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾ فَاسْرِبْ بَعَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ ﴿٢٣﴾ وَأَتْرَكَ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٤﴾ كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّتٍ وَعَيْونِ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٦﴾ وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَيَكْفِهِينَ ﴿٢٧﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٨﴾ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ ﴿٢٩﴾ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿٣٠﴾

ⁿ หลังจากโมเสสใช้ความพยายามอย่างยาวนานเพื่อจะนำคนของฟาโรห์มาสู่หนทางที่ถูกต้องโดยการเผยแผ่สั่งสอนถ้อยคำของพระเจ้า งานที่เขาได้รับมอบหมายให้ทำการเรียกร้องเพื่อสัจธรรมก็สิ้นสุดลง ในตอนนั้น โมเสสถูกสั่งให้ออกจากอียิปต์พร้อมกับคนของเขา(นั่นคือพวกลูกหลานอิสราเอล) ดังนั้น โมเสสจึงเริ่มออกเดินทางจนกระทั่งเขามาถึงริมฝั่งทะเลแดง นำทะเลได้แยกออกจากกันเป็นทางให้แก่เขาเพื่อเดินข้ามไป

ฟาโรห์และกองทัพของเขาไล่ติดตามโมเสสและพวกลูกหลานอิสราเอลมาติดๆ เมื่อฟาโรห์เห็นทางข้ามทะเลต่อหน้าเขา เขาคิดว่าเขาสามารถข้ามไปได้เหมือนกับโมเสส แต่ทางข้ามทะเลมิใช่เป็นแค่ทางในความหมายปกติธรรมดา น้ำได้แยกออกจากกันตามคำบัญชาของพระเจ้าและคำบัญชาของพระเจ้าก็เพื่อช่วยเหลือโมเสสและทำลายฟาโรห์ ดังนั้น เมื่อฟาโรห์และกองทัพของเขาก้าวเข้าไปในทะเล น้ำที่แยกออกเป็นกำแพงสูงสองข้างได้ทางใต้ถล่มลงมาสู่ระดับเดิมของมัน ฟาโรห์กับกองทัพของเขาจึงจมน้ำตาย

คนที่ได้รับสิงตี่แห่งชีวิตในโลกนี้มักถือว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นทรัพย์สินของเขา แต่ในความเป็นจริง มันไม่ได้เป็นสิทธิของเขา พระเจ้าจะให้มันแก่ใครเมื่อใดก็ตามที่พระองค์ประสงค์ หลังจากนั้นจะเอามันมาจากเขาไปให้แก่ใครคนอื่นก็เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์

30 เราได้ช่วยเหลือพวกลูกหลานอิสรออีล ให้รอดพ้น จากการลงโทษอันอัปยศ 31 จาก ฟาโรห์ผู้เป็นคนสำคัญ ที่สุดในบรรดาผู้ ละเมิดขอบเขตทุกอย่าง 32 เราได้ เลือก พวกเขาเหนือบรรดาคนอื่น ๆ ทั้งหมดโดย รู้ว่า พวกเขาเป็นเช่นนั้น 33 และเราได้ แสดงสัญญาณ ต่างๆ ให้พวกเขาได้เห็นเพื่อ เป็นการทดสอบอย่าง ชัดเจน⁷

وَلَقَدْ حَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ
 الْمُهِينِ ﴿٣١﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ
 عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٢﴾ وَلَقَدْ
 أَحْرَزْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾
 وَءَاتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلْتَأُ
 مُبِينٌ ﴿٣٤﴾

⁷ ในโลกนี้ การล่มสลายของชาติหนึ่งและความรุ่งเรืองของอีกชาติหนึ่งไม่ได้เกิดขึ้นโดยบังเอิญ มัน ไม่ได้หมายความว่าชาติที่โหดร้ายกดขี่ชนเผ่าอื่นเพราะมีความเข้มแข็งกว่า เหตุการณ์เช่นนั้น ทั้งหมดเกิดขึ้นตามการตัดสินใจของพระเจ้าเพื่อเป็นการทดสอบมนุษย์ พระเจ้าเองที่ตัดสินใจให้ ชาติใดมีอำนาจและทำให้ชาติใดตกต่ำตามที่พระองค์เห็นสมควร อะไรก็ตามที่พระองค์ตัดสินใจไป ล้วนมาจากความรอบรู้ของพระองค์และมีได้ทำไปโดยไร้เหตุผล

พระเจ้าตัดสินใจไปตามความรู้ของพระองค์ พุดอีกอย่างหนึ่งก็คือ อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นล้วนเป็นไปบน พื้นฐานของสิ่งที่คนผู้นั้นสมควรได้รับ ในแง่ของความรอบรู้ของพระองค์ พระเจ้ามองไปที่ผู้คนชาติ ต่าง ๆ และหลังจากนั้นทรงตัดสินใจว่าจะให้อำนาจแก่ชาติที่พระองค์เห็นว่าสมควร ส่วนชนชาติใดที่ พระองค์พบว่าไม่สมควร พระองค์จะทำให้พวกเขาหมดอำนาจและถูกปราบปราม

ในชีวิตของชาติต่างๆ มีสัญญาณมากมายที่แสดงให้เห็นว่าชะตากรรมใดก็ตามที่เกิดขึ้นแก่พวกเขา ล้วนมาจากการตัดสินใจของพระเจ้า ถ้ามนุษย์เข้าใจสิ่งนี้ เขาจะสามารถมองเห็นถึงสาเหตุต่างๆ ที่ นำไปสู่การตัดสินใจของพระเจ้าที่มีต่อชาติต่างๆ

34 แต่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธารวมกล่าวว่า
 35 “ไม่มีอะไร นอกไปจากความตายครั้งแรก
 ของเรา และเราจะไม่ถูก ทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้น
 มาอีก” 36 ถ้าหากพวกท่านพูดจริง จงนำ
 บรรพบุรุษของพวกเรากลับมาอีกครั้งหนึ่ง
 สิ” 37 พวกเขาตีกว่าชาวตูบบะอ์และบรรดา
 หมู่ชนก่อน หน้าพวกเขากระนั้นหรือ? เรา
 ได้ทำลายพวกเขาเพราะ พวกเขาเป็นผู้ทำ
 บาปⁿ

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا
 مَوْتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ﴿٣٥﴾
 فَاتُوا بِآبَائِنَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٦﴾
 أَهْمٌ حَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تَبِعُوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
 أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾

ⁿ ในทุกยุค สาเหตุการก่อกำเนิดของการหลงผิดของมนุษย์ก็คือการไม่มีความเชื่อในชีวิตหลังความตาย การปฏิเสธความเชื่อของบางคนแสดงให้เห็นในคำพูดของพวกเขา บางคนอาจไม่พูดออกมาอย่างเปิดเผย แต่หัวใจของพวกเขาไม่มีความเชื่อว่าพวกเขาจะฟื้นคืนชีพขึ้นหลังความตายและพบกับการชำระบัญชีการกระทำของเขาต่อหน้าพระเจ้า

เหตุผลสำหรับการเข้าใจผิดนี้โดยทั่วไปแล้วก็คือว่ามนุษย์ที่มีสถานะมั่นคงในโลกนี้คิดเองว่าเขาจะไม่มีวันสูญเสียสถานะอันมีเกียรติของเขาถึงแม้ว่าประวัติศาสตร์ของชาติต่างๆในอดีตนั้นเพียงพอลแล้วก็จะทำลายภาพลวงตานี้

ตูปบะอ์เป็นฉายาของกษัตริย์แห่งเผ่าอิมยาร์โบราณแห่งเยเมน คนเหล่านี้เคยมีอำนาจในช่วง 300-115 ปีก่อนคริสตกาลและความยิ่งใหญ่ของคนพวกนี้เป็นที่รำลือไปทั่วในแผ่นดินอาหรับโบราณ ความรุ่งเรืองและความตกต่ำของชาวตูปบะอ์ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์ที่ชาวอาหรับรู้ดีได้ให้ข้อพิสูจน์ถึงความจริงว่ากฎของ “อาชญากรรมและการลงโทษ” นั้นมีอยู่ในโลกนี้ ในทำนองเดียวกัน ในทุกชุมชนก็มี “ตูปบะอ์” ที่สอนบทเรียนพวกเขาโดยอาศัยตัวอย่างของมัน แต่มนุษย์เคยชินกับสิ่งที่เกิดขึ้นเช่นนั้นว่าไม่มีอะไรนอกไปจากเรื่องปกติ ผลก็คือเขาไม่ได้เรียนรู้บทเรียนที่แฝงอยู่ในเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นโดยพระประสงค์ของพระเจ้า

38 เรามีได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ ระหว่างนั้นอย่างไร้สาระ
 39 เรามีได้สร้างทั้งสองสิ่งดัง กล่าวขึ้นมา เพื่ออื่นใดนอกไปจากเพื่อวัตถุประสงค์อย่างหนึ่ง แต่พวกเขาส่วนใหญ่ไม่รู้
 40 แท้จริง วัน แห่งการตัดสินเป็นเวลาที่ ได้ถูกกำหนดไว้สำหรับ พวกเขาทั้งหมด
 41 วันที่เพื่อนจะไม่สามารถช่วย เหลือกันได้ และพวกเขาจะไม่ได้รับการช่วยเหลือใดๆ
 42 นอกไปจากบรรดาผู้ที่พระเจ้าจะทรง แสดงความ เมตตาแก่พวกเขา แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตา เสมอ*⁷

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
 بَيْنَهُمَا لِعَيْنٍ ﴿٣٨﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا
 بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
 ﴿٣٩﴾ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ عَن
 مَوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾
 إِلَّا مَن رَّحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ
 الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾

⁷ ถ้าใครตรึงตรองระบบของชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน หรือของทั้งจักรวาล มันจะเป็นที่ประจักษ์ชัดว่าการสร้างสรรพสิ่งมีขึ้นมานั้นมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ถ้ามีใช้เช่นนั้น มันก็ไม่อาจเป็นไปได้ที่มนุษย์จะสร้างวัฒนธรรมอันรุ่งเรืองขึ้นมาในโลกนี้

การทำงานที่มีความหมายของมันเป็นทั้งหมดเป็นการชี้ว่ามันจะสิ้นสุดลงอย่างมีความหมายและมีวัตถุประสงค์ มันไม่อาจจินตนาการได้ว่าจุดของมันจะเป็นอย่างไรไปได้ ในความจริงแล้ว จุดจบของมันจะประกาศถึงการเริ่มต้นของชีวิตโลกหน้า และความเชื่อในโลกหน้ามีประโยชน์นอกไปจากการขยายความหมายของจักรวาลนั่นเอง

ขั้นตอนปัจจุบันของโลกก็คือขั้นตอนของการทดสอบ ดังนั้น ทุกคนจะพบส่วนแบ่งของตัวเองในการมีความหมายของโลกนี้ แต่ในโลกหน้า เฉพาะบรรดาผู้สมควรได้รับจริงๆ ในสายตาของพระเจ้าเท่านั้นจะพบส่วนแบ่งในการมีความหมายของชีวิตหลังความตาย

43 แนนอน ผลของต้นซักกุม 44 จะเป็นอาหารของ ผู้ทำบาป 45 เหมือนกับกากของน้ำมัน มันจะเดือด อยู่ในท้อง 46 เหมือนกับการเดือดของน้ำร้อน 47 (จะ มีเสียงร้องว่า) “จงกระซอกเขาแล้วลากไปยังกลางไฟนรก 48 และเอาน้ำเดือดเทราดลงไปบนหัวของเขาเป็นการ ลงโทษ 49 จงลิ้มรสสิ่งนี้ดู คนที่คิดว่าตัวเองยิ่งใหญ่และมีเกียรติ 50 นี้คือสิ่งที่ผู้เจ้าเคยสงสัย”⁷

إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ
الْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ
﴿٤٥﴾ كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾ خُذُوهُ
فَاعْتَلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ
صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ
الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ
تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾

⁷ ภาพของนรกที่ถูกอรานวาดไว้ในที่นี้และในทีอื่น ๆ เพียงพอแล้วที่จะทำให้ทุกคนที่จริงจังเกี่ยวกับอนาคตของตนสั่นไหว มันจะทำให้เขารีบตรงไปยังหนทางแห่งสวรรค์และหลีกเลี่ยงจากหนทางของนรก

แต่บรรดาผู้ที่ไม่เอาใจใส่เกี่ยวกับสวรรค์ คนที่สนใจแต่เรื่องความต้องการของตัวเองและคนที่ไม่คิดว่าจำเป็นที่จะต้องคำนึงโลกแห่งความเป็นจริงที่อยู่ข้างนอกความทะเยอทะยานของพวกเขาจะได้ยินสิ่งนี้ แต่จะไม่สนใจมัน สำหรับคนเช่นนี้ ถ้อยคำเหล่านี้จะเป็นเหมือนกับน้ำที่ไหลผ่านไบบนหินโดยไม่สักหยดที่ซึมผ่านผิวของมัน

51 ส่วนคนที่เกรงกลัวพระเจ้านั้นจะอยู่ในสถานที่ยืน ปลอดภัย 52 ในท่ามกลางสวนสวรรค์อันหลากหลาย และตาน้ำ⁵³ สวมใส่อาภรณ์ที่ทำด้วยผ้าไหมละเอียด และไหมหยาบ นุ่งห่มหน้าเข้าหากัน 54 มันจะเป็นเช่นนั้นแหละ และเราจะให้พวกเขามีคูครองเป็นหญิง สาวผิวดำมีตาดำโต 55 พวกเขาจะร้องขอผลไม้ทุกชนิด ที่มีรสอร่อยในความสงบและปลอดภัย 56 ที่นั่น พวกเขาจะไม่ได้ลิ้มรสความตายหลังจากความตายครั้งแรก ของพวกเขาในโลกนี้ พระองค์จะทรงคุ้มครองพวกเขา ให้พ้นจากการลงโทษของไฟนรก 57 ในฐานะเป็นความโปรดปรานจากพระผู้อภิบาลของเจ้า นี่คือความสำเร็จอันใหญ่หลวง⁷

58 (โอ้ นบี) เราได้ทำให้คัมภีร์นี้ง่ายต่อการเข้าใจใน ภาษาของเจ้าเพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ 59 ดังนั้น จงคอยเถิด เช่นเดียวกับที่พวกเขากำลังคอย⁷

إِنَّ الْمَتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾ كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ حُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّهَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾ فَضَلًّا مِنْ رَبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَأَرْتَقِبْ إِنهْمُ مُرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

⁷ คำพูดเหล่านี้วาดภาพอันงดงามของโลกที่มนุษย์แค่เพียงในความฝันของเขาซึ่งในนั้นจะมีสิ่งที่เขาใฝ่ฝันจะได้พบ แต่ไม่สามารถที่จะมีมันได้ในโลกปัจจุบัน เฉพาะในสวรรค์เท่านั้นที่เขาจะเข้าไปในโลกเช่นนั้นและมันจะดีกว่าโลกแห่งความฝันของเขาเสียด้วยซ้ำ

โลกแห่งสวรรค์ซึ่งเป็นโลกที่ปราศจากความกลัวทุกอย่างจะเปิดให้แก่คนที่กลัวพระเจ้าในโลกนี้ ชีวิตที่นั่นซึ่งเต็มไปด้วยสิ่งดีงามตลอดกาลจะเป็นรางวัลตอบแทนของบรรดาผู้เสียสละผลประโยชน์ชั่วคราวแห่งโลกนี้เพื่อมัน คนที่กล้าเอาความสำเร็จแห่งโลกนี้ของพวกเขาไปแลกกับสิ่งที่สูงกว่าเท่านั้นที่จะได้รับความสุขและความจำเริญรุ่งเรืองแห่งโลกหน้า

⁷ กรอานเป็นคัมภีร์อันยิ่งใหญ่อย่างมีต้องสงสัย ยิ่งไปกว่านั้น มันเป็นคัมภีร์ที่ตรงไปตรงมา แต่ความง่ายที่จะเข้าใจของมันมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความต้องการทางนำ พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ คนที่ต้องการจะค้นหาทางนำโดยอาศัยมันจะพบว่ามันง่ายที่จะปฏิบัติตาม แต่สำหรับคนที่ไม่จริงจังหรือไม่จริงจังในการค้นหาสัจธรรม กรอานไม่อาจแทรกซึมเข้าไปในจิตใจของเขาได้

ในโลกปัจจุบัน หนึ่งในเงื่อนไขสำหรับการเอาใจใส่จริงจังของมนุษย์ก็คือว่าเขาต้องไม่ผัดวันประกันพรุ่งในการยอมรับสัจธรรม พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ การปรากฏของสัจธรรมในระดับของการใช้เหตุผลต้องเพียงพอที่จะทำให้เขายอมรับมัน คนที่ไม่ยอมรับสัจธรรมที่ได้รับการพิสูจน์แล้วในระดับนี้ก็คือผู้กำลังรอคอยให้สัจธรรมปรากฏต่อหน้าเขา แต่เมื่อสัจธรรมปรากฏเช่นนั้น มันจะไม่ปรากฏเพื่อขอให้เขาเชื่อ แต่เพื่อให้บรรดาผู้รับสัจธรรมเห็นคุณค่ามันและเพื่อที่ผู้ปฏิเสธมันจะได้ถูกผลักดันไปสู่หลุมแห่งความมืดตลอดกาล

45. การคุกเข่า

อัล-ญาซียะฮ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 ฮา มีม

2 คัมภีร์นี้ถูกส่งลงมาจกพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรง ปรีชาญาณ³ ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินมีสัญญาณ ต่างๆมากมาย สำหรับบรรดาผู้ศรัทธา⁴ และในการ สร้างสุเจ้าและในสรรพสัตว์ทั้งหลายที่พระเจ้าได้ทรง แพร่กระจายออกไปนั้นล้วนเป็นสัญญาณสำหรับหมู่ชน ผู้เชื่อมั่น⁵ และในการสลับเปลี่ยนกันของกลางวันและ กลางวัน และปัจจัยที่พระเจ้าทรงประทานมาจาก ฟากฟ้า ซึ่งพระองค์ได้ทำให้แผ่นดินมีชีวิตขึ้นมาหลังจากที่มัน ได้ตายไป และในการ หมุนเวียนของลม (ในทั้งหมดนี้) มีสัญญาณ ต่าง ๆมากมายสำหรับหมู่ชนผู้ใช้สติปัญญา⁶ เหล่านี้เป็นสาส์นที่พระเจ้าทรงประทานมา ซึ่งเราได้ สารยายให้แก่เจ้าด้วยความจริงทั้งหมด แต่ถ้าพวก เขาปฏิเสธพระเจ้าและ สิ่งที่พระองค์ทรงประทานมา พวกเขาจะ ศรัทธาในสาส์นอะไร?⁷

حَمِّ ۝ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ ۝ إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
لَآيَاتٍ لِّمُؤْمِنِينَ ۝ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا
يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ
۝ وَأَخْتَلَفُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَمَا أَنْزَلَ
اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ
آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ تِلْكَ آيَاتُ
اللَّهِ تَنْتَلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ
حَدِيثٍ بَعَدَ اللَّهُ وَآيَاتِهِ ۝ يُؤْمِنُونَ ۝

⁷ การกล่าวว่าการอ่านคือสิ่งที่ถูกประทานลงมาจกพระเจ้าผู้ทรงอำนาจและผู้ทรงปรีชาญาณเท่ากับ การให้มาตรฐานที่ตายตัวแทนพระองค์บนพื้นฐานของความจริงที่สามารถแสดงให้เห็นได้ ยิ่งไปกว่า นั้น การมีที่มาจากพระเจ้าของมันหมายความว่ามันไม่อาจถูกโจมตีได้ ไม่ว่าจะในกรณีใดๆ การอ่าน จะมีชัยชนะเหนือผู้ต่อต้านมันเสมอ

คำพูดนี้มีขึ้นช่วงเวลาที่การอ่านถูกประทานมาในมักกะฮ์ ในตอนนั้น การอ่านถูกโจมตีตลอดเวลา แต่ ประวัติศาสตร์หลังจากนั้นได้ยืนยันความจริงของคำพูดอย่างน่ามหัศจรรย์ที่สุด การเรียกร้องของการ อ่านได้พบกับความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ ในทำนองเดียวกัน ความคิดว่าการอ่าน คือสิ่งที่ถูกประทานมาจากพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงรอบรู้นั้นหมายความว่าเนื้อหาทั้งหมดของการ อ่านต้องมาจากความรู้และวิทย์ปัญญา การอ่านถูกประทานมาก่อนยุคของวิทยาศาสตร์ แต่ตอนนั้น แม้ในยุคของวิทยาศาสตร์ก็ยังไม่มีอาจพิสูจน์ได้ว่าสิ่งที่ถูกกล่าวไว้ในการอ่านเป็นเรื่องไร้เหตุผล

ยิ่งไปกว่านั้น สรรพสิ่งทั้งหลายที่แพร่ไปทั่วในจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาลก็เป็นสิ่งยืนยันความจริง ของสาส์นที่อยู่ในการอ่าน อย่างไรก็ตาม การยืนยันนี้จะมีผลต่อเฉพาะผู้มีความคิดที่ยอมรับความ จริงและมีความเชื่อ ผู้ที่สามารถเข้าใจความหมายที่แท้จริงของเรื่องนั้นซึ่งถูกกล่าวไว้ในภาษาแห่ง สัญลักษณ์

7 ความวิบัติจึงมีแก่ผู้โกหกที่ทําบาปทุกคน
 8 เขาได้ยิน ศาสน์ของพระเจ้าที่ถูกอ่านให้
 เขาแล้ว แต่เขายังคงตั้งต้น ปฏิเสธอย่าง
 โอหังเหมือนกับว่าเขาไม่ได้ยินศาสน์เหล่านั้น
 ดังนั้น จงแจ้งข่าวการลงโทษอันเจ็บปวด
 แก่เขา⁹ เมื่อเขา รู้อางสิ่งจากศาสน์ทั้งหลาย
 ของเรา เขาก็ถือเอาศาสน์เหล่านั้นเป็น
 เรื่องล้อเล่น คนเหล่านั้นแหละที่จะได้รับการ
 ลงโทษอัน อับยศ¹⁰ พวกเขาจะมีนรกอยู่
 ข้างหน้าพวกเขา และไม่มี อะไรที่พวกเขา
 ได้ชวนชวายไว้ในโลกนี้จะสามารถอํานวย
 ประโยชน์แก่พวกเขาได้ และบรรดาผู้ที่พวก
 เขายึดเอาเป็น ผู้คุ้มครองแทนพระเจ้าจะ
 ไม่สามารถช่วยเหลืออะไรเขาได้ ด้วย สำหรับ
 พวกเขานั้นคือการลงโทษอันน่าสะพรึงกลัว¹¹
 นั่นคือทางนำของเรา และสำหรับบรรดา
 ผู้ปฏิเสธศาสน์ ของพระผู้อภิบาลของพวกเขา
 นั้น พวกเขาจะได้รับการ ลงโทษอันเจ็บ
 ปวดอย่างมหันต์ⁿ

وَيَلُّ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٧﴾ يَسْمَعُ
 ءَايَاتِ اللَّهِ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ
 مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ
 بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٨﴾ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ ءَايَاتِنَا
 شَيْئًا أَخَذَهَا هُرُوءًا ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ
 عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٩﴾ مِّنْ وَرَآئِهِمْ جَهَنَّمُ
 وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا
 اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ ۗ وَهُمْ
 عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾ هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ هُمُ عَذَابٌ مِّنْ
 رَّجْزِ أَلِيمٍ ﴿١١﴾

ⁿ บ่อยครั้ง การยอมรับสัจธรรมเท่ากับการยอมรับตำแหน่งที่สูง เนื่องจากมนุษย์ไม่ต้องการที่จะสูญเสียสถานะอันมีเกียรติ เขาจึงไม่ยอมรับสัจธรรม แต่การไม่ยอมรับสัจธรรมเท่ากับการปฏิเสธการยอมรับต่อหน้าพระเจ้า พระเจ้าเตรียมการลงโทษอันรุนแรงที่สุดไว้สำหรับผู้ไม่ยอมเชื่อฟัง

ถึงแม้ว่ามนุษย์จะหันห่างออกไปจากสัจธรรมเพราะความตระหนง แต่เขาก็หาทางโต้แย้งเพื่อสนับสนุนพฤติกรรมของเขา แต่ข้อโต้แย้งเหล่านี้มิใช่อะไรนอกจากไปจากการกล่าวเท็จ ผู้ปฏิเสธสัจธรรมนำเสนอความจริงบางด้านอย่างผิดและนำมาเป็นข้อแก้ตัวและอาศัยข้อแก้ตัวนี้มาเยาะเย้ยสัจธรรมและผู้เผยแผ่สัจธรรม คนเช่นนี้สมควรได้รับการลงโทษอย่างรุนแรงที่สุดเพราะพวกเขาทำผิดแล้วยังโอหัง สิ่งที่ทำให้พวกเขาแสดงพฤติกรรมโอหังก็คือตำแหน่งทางโลกอันสูงส่งของพวกเขา แต่ตำแหน่งทางโลกจะไม่อํานวยประโยชน์ต่อผู้ใดในโลกหน้า

12 พระเจ้าคือผู้ทรงทำให้ทะเลอันววย
ประโยชน์แก่ผู้เจ้า เพื่อที่เรือทั้งหลายจะได้
แล่นไปในนั้นโดยคำบัญชาของ พระองค์
และผู้เจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปราน
ของ พระองค์ และเพื่อที่ผู้เจ้าจะได้ขอบคุณ
พระองค์ 13 พระองค์ ได้ทรงทำให้ทุกสิ่ง
ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินอันววย
ประโยชน์ต่อผู้เจ้าซึ่งทั้งหมดมาจากพระองค์
แท้จริงแล้ว ในนั้นมีสัญญาณสำหรับหมู่ชน
ผู้ใช้ความคิด^ก

• اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْبَحْرَ
لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا
مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾
وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾

^ก พระเจ้าได้ให้น้ำอยู่ภายใต้กฎทางธรรมชาติที่เรือใหญ่สามารถแล่นข้ามมหาสมุทรไปมาและถึง
จุดหมายอย่างปลอดภัยได้ เช่นเดียวกับจักรวาลทั้งหมด จักรวาลถูกสร้างขึ้นมาในลักษณะที่ยอม
ให้มนุษย์นำมันไปใช้ประโยชน์ มนุษย์จะควบคุมทรัพยากรของมันในลักษณะใดก็ได้ที่เขาต้องการ
เนื่องจากความสามารถในการรับใช้ของโลกนี้เองที่มันทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาอารยธรรมอัน
รุ่งเรืองได้

เราถือว่าโครงสร้างของจักรวาลที่เป็นอยู่นี้มีความโดดเด่นไม่เหมือนสิ่งใดและถือว่ามีอยู่ในรูปร่างที่
สมบูรณ์แล้ว แต่กระนั้น มันก็อาจถูกสร้างขึ้นมาในลักษณะอื่นก็ได้ สิ่งที่มีหัตถ์จรรยาคือในบรรดาทาง
เลือกทั้งหมด มันได้อยู่ในรูปแบบที่เป็นประโยชน์ต่อมนุษยชาติ นี่คือสัญญาณของพระเจ้าซึ่งถ้าหาก
พิจารณาให้ลึกซึ้งจะเห็นถึงบทเรียนอันยิ่งใหญ่

14 (ไอ้หนี) จงบอกบรรดาผู้ศรัทธาให้เลิก
สนใจบรรดา ผู้ที่ไม่กลัวการมาของวันอันเลว
ร้ายจากพระเจ้า พระองค์ จะทรงตอบแทน
แก่หมู่ชนตามที่พวกเขาได้ชวนชวายไว้
15 ผู้ใดทำความดีก็จะได้ดีแก่ตัวเอง และผู้ใด
ทำชั่วก็จะ ต้องแบกภาระไว้เอง หลังจากนั้น
สุเจ้าจะถูกนำกลับไป ยังพระผู้อภิบาลของสุ
เจ้า

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ
لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٥﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا
فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ
رَبِّكُمْ تَرْجَعُونَ ﴿١٦﴾

⁷ บรรดาผู้ไม่เชื่อว่าวันแห่งการพิพากษาจะเกิดขึ้นกับพวกเขา นั้นจะกดขี่ข่มเหงคนอื่น พวกเขา
ทำร้ายผู้เผยแพร่สัจธรรมด้วยวิธีการทุกอย่างที่เป็นไปได้ ในตอนนั้น ความรู้สึกอยากแก้แค้นอาจเกิด
ขึ้นในหัวใจของผู้เผยแพร่ แต่เขาต้องให้อภัยผู้ที่เขาพูดด้วย เขาต้องทุ่มเทความสนใจทั้งหมดของเขา
ให้แก่งานเผยแพร่และปล่อยเรื่องให้การจัดการความชั่วของคนอื่นไว้ในมือของพระเจ้า

คุณค่าแห่งความพยายามของผู้เผยแพร่มีได้ประเมินบนพื้นฐานของจำนวนคนที่ตามเขามาสู่หนทาง
แห่งสัจธรรม คุณค่าแห่งการปฏิบัติงานของเขาในสายตาของพระเจ้าขึ้นอยู่กับว่าเขายังมั่นคงในการ
อุทิศตนให้แก่สัจธรรมมากน้อยเพียงใด และเขาทำตัวให้เป็นแบบอย่างได้ในระดับใด

16 เราได้ประทานคัมภีร์ วิทย์บัญญัติและความ เป็นนบี แก่พวกลูกหลานอิสราเอล และเราได้ประทานสิ่งดี ๆ ทั้ง หลายแห่งชีวิตแก่พวกเขาและเราได้ยกย่องพวกเขาให้เหนือกว่าผู้คนอื่น ๆ ทั้งหมด 17 เราได้ประทาน หลักฐานอันชัดเจนแก่พวกเขา (เกี่ยวกับเรื่องศาสนา) แต่หลังจากความ รุ้มายังพวกเขา พวกเขาก็ขัดแย้งกันเอง เพียงเพราะว่าพวกเขาต้องการซึ่งดีซึ่งเด่น กัน ในวันแห่ง การฟื้นคืนชีพ พระผู้อภิบาลของเจ้าจะตัดสินระหว่าง พวกเขาในเรื่องที่ พวกเขาได้ขัดแย้งกัน 18 หลังจากนั้น (ไอ้ นบี) เราได้ทำให้เจ้าอยู่บนหนทางอันชัดเจน (ของศาสนา) ดังนั้น จงปฏิบัติตามมันและ จงอย่าปฏิบัติตามอารมณ์ดำ ของบรรดาผู้ ไม่มีความรู้ 19 พวกเขาไม่สามารถช่วยเหลือ เจ้าให้พ้นจากพระเจ้าได้ แท้จริงแล้ว บรรดา ผู้ทำความ ผิดต่างเป็นสหายของกันและกัน ในขณะที่เพื่อนของคน มีคุณธรรมความดีคือ พระเจ้า 20 (คัมภีร์) นี้คือแสงสว่าง และทาง นำสำหรับมนุษยชาติและเป็นความจำเริญ แก่ หมู่ชนผู้เชื่อมั่นในความศรัทธา^๗

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ
وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ وَءَاتَيْنَاهُمْ
يَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَيْنَهُمْ إِنَّ
رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا
كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ
عَلَى شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ
أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُمْ لَنْ
يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَليُّ
الْمُتَّقِينَ ﴿١٩﴾ هَذَا بَصِيرَتُنَا لِلنَّاسِ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾

^๗ ตามอายะฮ์ที่ 16 พระเจ้าได้ยกย่องพวกลูกหลานอิสราเอลให้เหนือผู้คนของโลก นี่เหมือนกับสิ่งที่ได้ถูกกล่าวถึงประชาชนชาติของนบีมุฮัมมัด นั่นคือ “สุเจ้าเป็นประชาชาติที่ดีที่สุด” (กุรอาน 3:110) การทำให้คนกลุ่มหนึ่งเป็นผู้ถือคัมภีร์ของพระเจ้าความจริงแล้วเป็นการทำให้คนกลุ่มนั้นรับผิดชอบในการนำทางนำไปสู่ชาติอื่นๆ และในความหมายนี้เองที่ประชาชาติที่ถือคัมภีร์จึงเหนือกว่าชาติอื่นๆ ทั้งหมด

ในหลักการ พวกลูกหลานอิสราเอลถูกสั่งให้นำศาสน์ของพระเจ้าไปทั่วโลกเหมือนกับกรณีของมุสลิม ในขณะนี้ แต่พวกลูกหลานอิสราเอลได้สูญเสียสถานะนี้ตลอดไปโดยการนำสิ่งแปลกปลอมเข้ามาใน คัมภีร์ของพวกเขา

ในคำสอนที่เชื่อถือได้ของศาสนามีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเสมอ แต่สิ่งที่พวกนักวิชาการเพิ่มเติมเข้าไปในคำสอนได้สร้างความแตกแยกและความสลับซับซ้อนขึ้นโดยไม่จำเป็น หลังจากนั้น นักวิชาการทุกคนก็เพิ่มเติมสิ่งที่ตัวเองชอบเข้าไป แต่ต่อมา นักวิชาการและผู้ปฏิบัติตามได้พยายามหาทางพิสูจน์ว่าสิ่งที่พวกเขาเพิ่มเติมเข้าไปเป็นสิ่งถูกต้องและสิ่งที่คนอื่นเพิ่มเติมเข้ามาเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ด้วยเหตุนี้ นิกายทางศาสนาจึงเริ่มก่อตัวขึ้นและในที่สุดก็มาถึงขั้นที่ศาสนาหนึ่งได้ถูกแบ่งออกเป็นหลายศาสนา

เมื่อพวกลูกหลานอิสราเอลบิดเบือนศาสนาที่ถูกประทานมา พระเจ้าจึงได้ประทานกุรอานมาทางนบีมุฮัมมัด เนื่องจากไม่มีนบีคนอื่นเกิดขึ้นหลังจากท่าน พระเจ้าจะทำการุรอานถูกเก็บรักษาไว้อย่างปลอดภัยโดยวิธีการพิเศษเพื่อที่ว่าศาสนาของพระเจ้าจะไม่หายไปในความซับซ้อนของสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมาอีก

21 บรรดาผู้ทำความชั่วคิดหรือว่าเราจะปฏิบัติต่อพวกเขาในลักษณะเดียวกับที่เราปฏิบัติกับบรรดาผู้ศรัทธา และกระทำความดี พวกเขาจะเหมือนกันหรือในการมีชีวิต และในการตายของพวกเขา? ชั่วช้าเหลือเกินที่ พวกเขาตัดสินเช่นนั้น 22 พระเจ้าทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเพื่อวัตถุประสงค์ที่แท้จริง ทั้งนี้เพื่อที่ แต่ละชีวิตจะได้รับการตอบแทนตามที่มันได้ขวนขวายไว้ และพวกเขาจะไม่ได้รับความอธรรม⁷

23 (โอ้นบี) เจ้าเคยพิจารณาคนที่ถือเอาอารมณ์ต่ำของ เขาเป็นพระเจ้าของเขาบ้างไหม? ถึงแม้จะมีความรู้ พระเจ้าจะทรงปล่อยให้เขาหลงผิดและปิดหูของเขา และหัวใจของเขาและทรงทำให้มันปิดบังดวงตาของเขา แล้วใครเล่าที่สามารถจะนำทางเขาหลังจากพระเจ้า (ได้ทอดทิ้งเขาแล้ว)? แล้วสุเจ้ายังไม่คิดกันอีกหรือ?⁷

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتِهِمْ سَاءَ مَا تَحْكُمُونَ ﴿٢٢﴾ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٣﴾ أَفَرَأَيْتَ مَنْ آخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَفَىٰ عَلَيْهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشْوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

⁷ คนที่คิดว่ามนุษย์เหมือนกันไม่ว่าจะดำเนินชีวิตด้วยความดีและใช้ชีวิตเป็นคนชั่ว เพราะถึงอย่างไรทุกคนก็ต้องตายและอยู่สลายไปเหมือนกัน เป็นคนที่มีความคิดผิดจรรยา การคิดเช่นนี้เป็นการสวนจิตสำนึกของความยุติธรรมซึ่งมีอยู่ในธรรมชาติของมนุษย์ตั้งแต่เกิด ยิ่งไปกว่านั้น นี่ยังเท่ากับการปฏิเสธความหมายของจักรวาลซึ่งมีอยู่ทุกแห่ง ความจริงก็คือว่าธรรมชาติที่มีอยู่ในตัวของมนุษย์และจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาลรอบตัวเขานั้นได้ปลงล้างแนวความคิดที่ว่าชีวิตไม่มีวัตถุประสงค์และไม่มีผลอะไรเกิดขึ้นหลังจากนั้นโดยสิ้นเชิง

⁷ การทำให้อารมณ์ของตัวเองเป็นพระเจ้าหมายถึงการให้ตำแหน่งสูงสุดแก่ตัวเอง คนที่คิดและทำภายใต้อิทธิพลของความต้องการนั้นความจริงแล้วได้ทำให้ตัวเองเป็นทาสความต้องการ ความคิดของมนุษย์สามารถที่จะแยกระหว่างความถูกต้องและความผิดได้อย่างสมบูรณ์ แต่เมื่อเขาปฏิบัติตามความต้องการของเขาโดยไม่คิด เขาก็ปิดประตูไม่รับเหตุผล ดังนั้น เมื่อเขาเผชิญเหตุผลที่สนับสนุนสัจธรรม เขาจึงไม่รู้สึคว่ามันมีน้ำหนัก ในการตอบทุกคำพูด เขาจะยกข้อโต้แย้งผิดๆและปฏิเสธสัจธรรม พฤติกรรมเช่นนั้นมีแต่ทำลายพลังความคิดของเขาในที่สุด

หูของเขาได้ยินคำพูด แต่ไม่เข้าใจความหมาย ตาของเขามองไปที่สัจธรรม แต่ไม่ได้รับบทเรียนจากมัน สาส์นแห่งสัจธรรมไปถึงหัวใจของเขา แต่ไม่ได้ทำให้หัวใจของเขาอุ่นขึ้น

พระเจ้าได้ทำให้อำนาจการใช้เหตุผลของมนุษย์เป็นประตูทางเข้าสำหรับทางนำ แต่ถ้ามนุษย์ตกเป็นทาสความต้องการตัวเองแล้วปิดความคิดของเขา ทางนำจะเข้าไปได้อย่างไร?

24 พวกเขา กล่าวว่า “ไม่มีชีวิตอื่นใดนอกไปจากชีวิตของเราในโลกนี้เราจะตายและมีชีวิตอยู่ที่นี้และไม่มี สิ่งใดนอกไปจากเวลาที่ทำให้ลายเรา” ความจริงแล้ว พวกเขาไม่มี ความรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ พวกเขา เพียงแต่เอาเอาเท่านั้นเอง” 25 เมื่อศาสน์อันชัดเจนของเราได้ถูกอ่านให้พวกเขาฟัง ข้อโต้แย้งของพวกเขา เขาก็มีแค่การกล่าวว่า “จงนำบรรพบุรุษของเรากลับมา ถ้าหากท่านพูดจริง” 26 (โอ้ นบี) จงบอกพวกเขาเถิดว่า “พระเจ้าต่างหากที่ทำให้ชีวิตพวกท่าน หลังจากนั้นนั้นก็ทรง ทำให้พวกท่านตาย หลังจากนั้นพระองค์จะทรง รวบรวมพวกท่านในวันฟื้นคืนชีพที่จะมาถึงอย่าง แน่นนอน แต่คนส่วนใหญ่ไม่รู้”^ก

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٥﴾ وَإِذَا تَتَلَّى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَأَتُّونَا بِعِبَابِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٦﴾ قُلِ اللَّهُ سَخِيكُم مِّمَّكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

^ก “ไม่มีสิ่งใดนอกไปจากกาลเวลาที่ทำให้ลายเรา” นี้มิใช่คำพูดของคนธรรมดา คำพูดเช่นนี้ออกมาจากปากของคนที่มีความสามารถพิเศษบางอย่าง เนื่องจากคนเช่นนี้ไม่มีสติปัญญา เขาจึงได้รับสถานะตัวแทนทางปัญญาของสังคม อย่างไรก็ตาม สิ่งที่เขาพูดออกมานั้นล้วนมาจากการนึกเอาเอง มิได้มาจากความรู้ที่แท้จริง ในทางตรงข้าม สิ่งที่มีพูดนั้นวางอยู่บนรากฐานที่มั่นคงแข็งแรง

ทุกวันเราเห็นการเกิดของมนุษย์ออกมาจากสภาพที่เหมือนกับการตายของสิ่งที่ยังไม่เกิด มันเหมือนกับว่ามนุษย์ทุกคนได้รับชีวิตหลัง “ความตาย” หลังจากมีชีวิต เขาก็ตายอีกครั้ง นี่คือสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงความจริงว่าชีวิตปรากฏขึ้นหลังสิ่งที่ไม่ได้อยู่เหมือนความตายเป็นครั้งแรกฉันใด หลังความตายก็มีชีวิตเกิดขึ้นเป็นครั้งที่สองฉันนั้น

ด้วยเหตุนี้ ความเป็นไปได้ของชีวิตหลังความตายจึงเป็นเรื่องที่ไม่ต้องมีความสงสัย ดังนั้น มันจึงไม่ถูกต้องที่จะมาต้องการให้บรรดาผู้ที่ถูกฟื้นคืนชีพในอนาคตต้องถูกทำให้กลับมามีชีวิตในตอนนั้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความจริงในเรื่องนี้ เพราะวัตถุประสงค์ของโลกนี้ก็เพื่อเป็นการทดสอบ ถ้าปัจจุบัน สภาพของโลกในอนาคตถูกนำมาให้แสดงให้เห็น วัตถุประสงค์ของการทดสอบก็ไม่มีประโยชน์อะไร

27 พระเจ้าเป็นเจ้าของอำนาจสูงสุดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินในวันทีเวลาแห่งการฟื้นคืนชีพมาถึง บรรดา ผู้บูชาความเท็จทั้งหลายจะขาดทุนอย่างย่อยยับ 28 เจ้า จะได้เห็นทุกชนชาติอยู่ในสภาพนังคุกเขา^ก ทุกชนชาติจะ ถูกเรียกมาดบนันทีกของพวกเขา (และจะมีเสียงกล่าวว่า) “วันนี้สุเจ้าจะได้รับการตอบแทนในสิ่งที่สุเจ้าได้ทำไว้ 29 บันทีกของเราจะบอกความจริงเกี่ยวกับสุเจ้า แท้จริง เราได้บันทีกการกระทำทั้งหมดของสุเจ้าไว้^ข

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُحْسِرُ الْمُبْطِلُونَ ﴿٢٧﴾ وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾

^ก ในโลกนี้ บรรดาผู้ที่นำสาส์นของพระเจ้ามาล้วนนำมาบนพื้นฐานของสัญธรรม ส่วนบรรดาผู้ยืนหยัดบนพื้นฐานอื่นล้วนยืนบนพื้นฐานของความเท็จ ในโลกหน้า ฝ่ายหลังจะไม่มีที่ยืน เพราะอะไรก็ตามที่เขากล่าวว่าเป็นพื้นฐานที่มั่นคงแข็งแรงจะไม่ได้เป็นเช่นนั้น มันเป็นการหลอกลวงหรือภาพลวงตาที่หายไปเมื่อความจริงปรากฏ

^ข “การบันทีกการกระทำของสุเจ้า” มิได้หมายถึงการบันทีกการกระทำนั้นด้วยปากกาและหมึกในความหมายทั่วไป แต่มันหมายความว่า การกระทำของใครคนหนึ่งได้ถูกบันทีกไว้แล้ว แรงจูงใจ คำพูดและการกระทำของมนุษย์ทั้งหมดกำลังถูกบันทีกไว้อย่างแม่นยำครบถ้วนตามการจัดเตรียมของอัลลอฮฺ บันทีกนี้จะป็นจริงจนไม่มีผู้ใดสามารถปฏิเสธความถูกต้องของมันได้

30 สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี พระผู้อภิบาลของพวกเขาจะทรงรับพวกเขาไว้ในความเมตตา ของพระองค์ นี่คือการสำเร็จอันชัดเจน³¹ ส่วน บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น จะมีการบอกพวกเขาว่า “เมื่อศาสนของเราถูกอ่านให้สูเจ้าฟัง สูเจ้าไม่ได้แสดง ความโอหัง และมีได้ตั้งต้นทำชั่วต่อไปกระนั้นหรือ?”³² เมื่อได้มีการกล่าว ว่า ‘สัญญาของพระเจ้านั้นเป็นจริงและไม่มีข้อสงสัยใดๆเกี่ยวกับยามอวสาน’ สูเจ้า มิได้ตอบว่า ‘เราไม่รู้ว่ายามอวสานนั้นคืออะไร เราคิดว่า มันเป็นเรื่องของการเดาเอาเท่านั้นเอง และเราไม่มี ความเชื่อในเรื่องนี้’ กระนั้นหรือ?”ⁿ

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ۗ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣١﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تَتْلَىٰ عَلَيْهِمْ فَاستَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ ۗ إِنَّ نَظْنَٰنَ إِلَّا ظَنًّا وَمَا لَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ ﴿٣٣﴾

ⁿ ในที่นี้ ความโอหังไม่ได้หมายถึงการปรามาสพระเจ้า แต่มันเป็นการสบประมาทศาสนาทูตของพระเจ้า ในโลกปัจจุบัน การยอมรับวามของพระเจ้านั้นก็เหมือนกับการยอมรับคำพูดของผู้นำศาสดา มา ตอนนี บรรดาผู้ที่ทะเลาะถกเถียงการยอมรับคำพูดของคนที่ไม่เหมือนกับพวกเขาเป็นการลดศักดิ์ศรีของตัวเอง ดังนั้น พวกเขาจึงเมินเฉย ผิดกับบรรดาผู้ที่มีความทะนงตน พวกเขาถือหัวยอมรับคำพูดของศาสนาทูตทันที ในขณะที่ความกริ้วของพระเจ้าจะมายังคนกลุ่มแรก กลุ่มหลังจะได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้า

คนที่ปฏิเสธศรัทธาจะสรรหาคำพูดต่าง ๆ มาสนับสนุนตัวเอง บางครั้ง เขาพยายามที่จะพิสูจน์ว่าผู้เผยแผ่ไม่มีความน่าเชื่อถือและบางครั้งเขาพยายามที่จะทำให้ผู้คนสงสัยในคำสอนที่ผู้เผยแผ่นำมา แต่ในวันแห่งการพิพากษา มันจะเป็นที่ชัดเจนว่าความพยายามเหล่านี้มาจากความคิดที่เป็นบาป ไม่ได้มาจากความคิดที่รักศรัทธา

33 ดังนั้น ความชั่วที่พวกเขาได้ทำไว้จะเป็นที่ชัดเจน แก่พวกเขา การลงโทษที่พวกเขาเคยเยาะเย้ยจะห้อม ล้อมพวกเขา 34 พวกเขาจะถูกบอกว่ “วันนี้เราจะลืม สูเจ้าเช่นเดียวกับที่สูเจ้าลืมการพบกันของวันนี้ ตอนนี ที่พำนักของสูเจ้าคืออนรกและจะไม่มีใครช่วยเหลือ สูเจ้าได้” 35 นั้นเป็นเพราะสูเจ้าถือเอาศาสนาของพระเจ้า เป็นเรื่องล้อเล่น และสูเจ้าถูกชีวิตแห่งโลกนี้ล่อลวง” ดังนั้น ในวันที่พวกเขาจะไม่ถูกนำออกจากนรกและ พวกเขาจะไม่ได้รับอนุญาตให้แก่ตัวอีก^๗

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِمِ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٤﴾ وَقِيلَ
الْيَوْمَ نَسْنَاكُمْ كَمَا نَسَيْتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَذَا وَمَأْوَاكُمْ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ
نَاصِرِينَ ﴿٣٥﴾ ذَلِكُمْ بِأَنَّكُمْ اتَّخَذْتُمْ
آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَعَرَزْتُمْ الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا تَخْرُجُونَ مِنْهَا وَلَا
هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٦﴾

^๗ ในโลกปัจจุบัน เมื่อใครคนหนึ่งทำความชั่ว ผลแห่งความชั่วจะไม่เกิดขึ้นทันทีต่อหน้าเขา ดังนั้น เขาจึงเกิดความข่มใจ เมื่อเขาถูกเตือนเรื่องการทำความชั่วของเขา เขาจึงไม่พร้อมที่จะให้ความสนใจแต่ในโลกหน้า ผลของการชั่วของเขาจะปรากฏต่อสายตาของเขาและเขาจะหนีไม่พ้น ในตอนนั้น เขาจะยอมรับสัจธรรมซึ่งก่อนหน้านี้เขาเคยหัวเราะเยาะมาก่อนว่าเป็นสิ่งที่ไม่มีความ

ในโลกหน้า มนุษย์จะยอมรับสัจธรรมที่เขาเคยปฏิเสธในโลกนี้ แต่การยอมรับของเขาไม่มีน้ำหนักใดๆแล้วเพราะการยอมรับสัจธรรมในตอนที่ยังไม่เห็นนั้นเป็นสิ่งที่มีความไม่ซื่อการยอมรับหลังจากที่สัจธรรมถูกเปิดเผยแล้ว

36 ดังนั้น การสรรเสริญทั้งหลายเป็นของ
พระเจ้า พระผู้ อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย
และแผ่นดินและพระผู้อภิบาล แห่งสากลโลก
37 พระองค์ทรงเป็นเจ้าของความยิ่งใหญ่ ใน
ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และพระองค์
เท่านั้นคือผู้ ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณⁿ

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ
الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾ وَ لَهُ
الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

ⁿ จักรวาลเป็นสิ่งที่กว้างใหญ่ไพศาล ดังนั้น พระเจ้าผู้สร้างมันขึ้นต้องเป็นผู้ที่มีความยิ่งใหญ่อย่างไม่
จำกัด อำนาจอันยิ่งใหญ่นี้ไม่อาจเป็นของผู้ใดนอกไปจากพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น ไม่มีใครกล้าคิด
ว่ามีผู้อื่นนอกเหนือไปจากพระเจ้าเป็นผู้สร้างและเป็นพระเจ้าของจักรวาล ดังนั้น ถ้าพระเจ้าผู้ทรง
สร้างจักรวาลเป็นหนึ่งเดียว ดังนั้น การสรรเสริญทั้งหมดก็ต้องมีไว้สำหรับพระองค์แต่เพียงผู้เดียว
มนุษย์ต้องให้ความสนใจของเขาทั้งหมดแก่พระองค์ เขาต้องทำให้พระองค์เป็นทั้งหมดของเขา

46. สั้นทราย

อัล-อะฮุกอฟ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ ฮามีม

² คัมภีร์นี้ถูกส่งลงมาจากพระเจ้าผู้ทรง
อำนาจ ผู้ทรง ปรีชาญาณ ³ เราได้สร้างชั้น
ฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและ ทุกสิ่งที่อยู่
ระหว่างนั้นขึ้นมาด้วยเพื่อจุดหมายที่เป็น
ธรรม และเพื่อระยะเวลาหนึ่งตามที่ได้ถูก
กำหนดไว้ แต่บรรดา ผู้ปฏิเสธได้หันหลังไป
จากความจริงที่พวกเขาได้ถูก ตักเตือน⁷

حَمِّ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا
أُنزِلُوا مُّعْرِضُونَ ﴿٤﴾

⁷ การศึกษาจักรวาลเปิดเผยให้รู้ว่าในนั้นมีเหตุผลและเต็มไปด้วยความหมาย ดังนั้น เป็นไปได้
อย่างไรที่ระบบที่มีความหมายมาตั้งแต่เริ่มต้นจะสิ้นสุดลงโดยไม่มีมีความหมาย?

สังขธรรมที่เป็นเสาหลักและไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้คืออำนาจอันยิ่งใหญ่ที่สุดของจักรวาล กระนั้น
แล้ว ทำไมมนุษย์จึงปฏิเสธมันในเมื่อมันได้ถูกนำเสนอต่อหน้าพวกเขา? เหตุผลก็คือ ในโลกปัจจุบัน
มนุษย์เพียงแต่ได้รับสังขธรรม แต่ในโลกหน้า สังขธรรมจะปรากฏต่อหน้าพวกเขาและในตอนนั้น
บรรดาผู้ที่ถือว่าสังขธรรมไม่สำคัญและเมินเฉยต่อมันจะถูกทำลายต่อหน้ามัน

4 (โอ้ นบี) จงถามพวกเขาว่า “พวกท่านเคยคิดเกี่ยวกับ สิ่งที่พวกท่านวิงวอนแทนพระเจ้าบ้างไหม? โทษลองชี้ ให้ฉันเห็นซิ ว่ามันได้สร้างอะไรขึ้นมาบ้างในโลกนี้หรือว่า มันมีส่วนร่วมอะไรในการสร้างและการควบคุมชั้นฟ้าทั้งหลาย? จงนำเอาคัมภีร์ที่ถูกประทานมาก่อนหน้านี้ หรือจงนำความรู้อะไรบางอย่างมาก็ได้ถ้าหากท่าน พุดจริง”⁵ และใครเล่าที่จะหลงยิ่งไปกว่าคนที่วิงวอนสิ่งอื่นนอกไปจากพระเจ้าโดยที่สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถ ตอบรับเขาจนกระทั่งถึงวันแห่งการฟื้นคืนชีพ? และ พวกมันไม่รู้ด้วยซ้ำไปว่าพวกมันกำลังถูกวิงวอน⁶ และเมื่อมนุษย์ทั้งหมดถูกรวมเข้าด้วยกัน พวกมัน จะเป็นศัตรูกับบรรดาผู้วิงวอนพวกมันและจะปฏิเสธ การสักการบูชาของพวกเขา?⁷

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ
شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَتُنُونِي بِكِتَابٍ مِّنْ
قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن
يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ
لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ
غَافِلُونَ ﴿٥﴾ وَإِذَا حِشِرَ النَّاسُ كَانُوا
لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾

⁷ ความจริงแล้ว ความรู้มีสองประเภท นั่นคือ ความรู้ที่ถูกเปิดเผยโดยพระเจ้าและความรู้ที่ได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นความจริง ความรู้อย่างแรกมาถึงมนุษย์โดยทางบรรดานบี ส่วนความรู้ประเภทหลังเกิดจากการศึกษาค้นคว้าและทดลองโดยมนุษย์ ไม่มีใครรู้ใดในสองประเภทนี้ที่บ่งชี้ว่ามีสิ่งอื่นที่คู่ควรแก่การเคารพสักการะนอกไปจากพระเจ้าองค์เดียว เมื่อความรู้ทั้งสองประเภทนี้ไม่สนับสนุนแนวความคิดเรื่องการมีพระเจ้าหลายองค์แล้ว เป็นไปได้อย่างไรที่ลัทธิความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์จะเหมาะสมกับมนุษย์? คนที่แสวงหาความช่วยเหลือจากสิ่งใดหรือใครนอกเหนือไปจากพระเจ้าจะพบว่าตัวเองถูกสิ่งนั้นหรือใครคนนั้นทอดทิ้งในโลกหน้า

7 และเมื่อใดก็ตามที่ศาสน์อันชัดเจนของเรา ได้ถูกอ่าน ให้พวกเขาและสังฆกรรมได้ถูกนำมา ย่างพวกเขา บรรดา ผู้ปฏิเสธสังฆกรรมจะ กล่าวว่ “นี่เป็นมายากลชัดจ” 8 พวกเขา ต้องการที่จะกล่าวว่าศาสน์ที่แต่งมันขึ้นมา ไซ้ใหม่? (ไอ้มุฮัมมัด) จงบอกพวกเขาเถิด ว่า “ถ้าหาก ฉันแต่งมันขึ้นมาเองพวกท่านก็ ไม่สามารถทำสิ่งใดที่จะ ช่วยเหลือฉันให้พ้น จากการลงโทษของพระเจ้าได้ พระองค์ทรง รู้ดีถึงสิ่งทีพวกท่านกล่าวออกมา พระองค์ นั้นเพียงพอแล้วทีจะเป็นพยานระหว่างฉัน กับพวกท่าน และพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”⁷

وَإِذَا تَتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا
سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ
إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ
كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾

⁷ ในแผ่นดินอาหรับโบราณ ผู้ที่ได้ยินกูรอานต่างคิดอยู่แต่เรื่องความยิ่งใหญ่ของบรรพบุรุษจนไม่ สนใจคำสอนของกูรอาน พวกเขาบอกว่ามันทำให้พวกเขาอึดใจแม้แต่ได้ยินมัน เพราะกูรอานขัด แย้งกับศาสนาของบรรพบุรุษทีพวกเขาเคารพ ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงปฏิเสธกูรอาน แต่กูรอานยังมี อีกด้านหนึ่ง นั่นคือความสูงส่งทางวรรณกรรม ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาอาหรับทุกคนรู้สึกได้ว่ากูรอาน เป็นสิ่งที่ไม่ธรรมดา มันเป็นเรื่องจริงทีงานของมนุษย์บางคนมีคุณค่าทางวรรณกรรมทีไม่ธรรมดา แต่ ก็ยังมีขีดจำกัดตรงทีว่ามันเป็นงานเขียนของคนธรรมดา แต่ความยิ่งใหญ่ทางวรรณกรรมของกูรอาน นั้นยิ่งใหญ่เกินกว่าความคิดของมนุษย์ ดังนั้น เพื่อทีจะลดความสำคัญของกูรอานในแง่นี้ พวกที กล่าวร้ายจึงถือว่ากูรอานเป็นมายากล นั่นคือ มันเป็นการแสดงทางมายากล มิใช่การนำเสนอความ จริง

เมื่อผู้ต่อต้านยังดันทุรัง คนทีจริงจิงในเรืองนี้จะต้องนิ่งเงียบหลังจากกล่าวว่ “เรืองระหว่างพวกท่าน กันฉันตอนนี้อยู่ต่อหน้าพระเจ้าเพื่อให้พระองค์ตัดสิน” นีมิใช่ความพ่ายแพ้ แต่เป็นยุทธศาสตร์มอง ไปข้างหน้า ถ้าเรานิ่งเงียบต่อหน้าคนที่ถือรีนดันทุรัง เราจะห่างจากการถกเถียงและปล่อยให้ผู้ต่อต้านเราเผชิญกับความสำนึกของตัวเอง เพื่อทีว่หากเขายังมีความรู้สึกอะไรผิดอะไรถูกหลงเหลืออยู่ บ้าง มันจะทำให้เขาคิดได้เอง

⁹ จงบอกพวกเขาว่า “ฉันมิใช่ศาสนทูตคนแรกของ พระเจ้า ฉันไม่รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับฉันและกับพวกท่าน ฉันเพียงแต่ปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกเปิดเผยแก่ฉันเท่านั้น และฉันมิได้เป็นอะไรมากไปกว่าผู้ตักเตือน” ¹⁰ (โองานบี) จงถามพวกเขาเถิดว่า “พวกท่านเคยคิดบ้าง ไหมว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นถ้าหากกุรอานมาจากพระเจ้าจริง และพวกท่านยังปฏิเสธอีก? อะไรจะเกิดขึ้นถ้าลูกหลาน อิสรออีลคนหนึ่งได้มายืนยันความคล้ายกันของคัมภีร์ นี้กับคัมภีร์ก่อนหน้านี้และเขาศรัทธามัน แต่พวกท่าน ยโสโอหังเกินกว่าที่จะทำเช่นนั้น? พระเจ้าไม่ทรงชี้ทาง แก่บรรดาผู้ทำความชั่วอย่างแน่นอน”ⁿ

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَاٍ مِّنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِن أَنُتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن كَانَ مِن عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّن بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَمَأْمَنَ وَأَسْتَكْبِرْتُمْ إِنَّا اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾

ⁿ ชาวมักกะฮ์ที่กราบไหว้บูชารูปเคารพถือว่าชาวยิวที่พวกเขาพบบ่อยครั้งในการทำการค้าเป็นชุมชนที่มีเคยมีนบี ดังนั้น ชาวยิวจึงเป็นผู้มีความรู้ในศาสนา

เมื่อนบีมุฮัมมัดได้กลายเป็นบุคคลที่ทำให้เกิดความขัดแย้งขึ้นในมักกะฮ์ ชาวอาหรับกลุ่มหนึ่งได้สอบถามชาวยิวบางคนเกี่ยวกับท่าน ในขณะที่นั้น มีผู้ทรงความรู้ชาวยิวคนหนึ่งได้บอกพวกเขาว่าตามคัมภีร์ของพวกเขา มีหลายตอนที่กล่าวว่ามีคนหนึ่งจะเกิดขึ้นและมุฮัมมัดอาจเป็นนบีคนนั้นก็ได้ จึงได้เห็นได้ว่าชาวยิวคนนี้มียอมรับความเป็นนบีของมุฮัมมัดโดยทางอ้อม

เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ได้พิสูจน์แล้วว่าศาสนทูตของพระเจ้าหลายคนได้ปรากฏตัวขึ้นพร้อมทั้งคัมภีร์ของพระเจ้า มันถูกจารึกไว้ในบันทึกคัมภีร์โบราณว่าศาสนทูตคนหนึ่งจะปรากฏตัวขึ้นในหมู่ลูกหลานอิสราอีล ในชีวิตและคำพูดของนบีของพระเจ้า สัญญาณเหล่านั้นทั้งหมดได้บ่งบอกถึงความเป็นนบีที่ได้ถูกบอกไว้เป็นสัญลักษณ์ ในสัญญาณต่างๆและการบอกล่วงหน้า บรรดาผู้ปฏิเสธความเป็นนบีของนบีมุฮัมมัดไม่ได้ปฏิเสธนบีโดยมีเหตุผล แต่ปฏิเสธเพราะการยอมรับใครที่เป็นคนธรรมดาในสายตาของพวกเขาเป็นนบีของพระเจ้าก็เท่ากับพวกเขากำลังทำลายตำแหน่งอันสูงส่งของเขาเอง

บรรดาผู้ที่หวังในเรื่องศักดิ์ศรีของตัวเองมากกว่าสัจธรรมจะถูกนำไปสู่หนทางที่ผิดโดยความคิดวิปริตของพวกเขา

11 บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธมได้กล่าวถึง บรรดาผู้ศรัทธา ว่า “ถ้าหากในกูรอานนี้มีสิ่ง ดีๆ พวกเขาไม่น่าจะศรัทธา ก่อนหน้าเรา” เนื่องจากพวกเขาไม่ได้รับทางนำใดๆจาก กูรอาน ดังนั้น พวกเขาจะกล่าวว่า “นี่เป็นเรื่อง โทหก เก่าๆมาตั้งแต่โบราณ”⁷

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ
كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ
يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِنْكُ
قَدِيمٌ

⁷ ในตอนเริ่มต้น หลายคนที่เป็นสาวกของนบีของพระเจ้าเป็นคนแก่และเป็นทาส ตัวอย่างเช่นส บิ ลาล อัมมารุ ซุฮัยบ์ กุบบาบ เป็นต้น ขณะเดียวกัน บรรดาผู้ที่มีความศรัทธาในท่านก็มีคนที่อยู่ใน ครอบครัวยุคก่อนที่ให้ความเคารพด้วย เช่น อุบัยบ์กร อิบนูอบีกุฮาฟะฮุ อุษมาน อิบนูอัฟฟาน อะลี อิบนู อบีฏอลิบ เป็นต้น แต่บรรดาผู้ต่อต้านนบีจะพูดถึงคนกลุ่มแรกและไม่พูดถึงคนกลุ่มที่สอง เหตุผล ก็คือเมื่อใครมีอคติต่อใครคนหนึ่ง ทัศนคติของเขาก็เป็นไปในด้านเดียว เขาไม่พูดถึงคุณงามความดี ของคนกลุ่มหลังและเอะเฉพาะด้านที่เปิดโอกาสให้พวกเขาสร้างความเสื่อมเสียชื่อเสียงให้

ในทำนองเดียวกัน การเรียกร้องของนบีมุฮัมมัดก็เป็นการเรียกร้องที่เหมือนกับบรรดานบีก่อนหน้า นี้ นบีมุฮัมมัดมาพร้อมกับสัจธรรมอันนिरันตร แต่บรรดาผู้ต่อต้านท่านแทนที่จะเรียกมันว่า “สัจธรรม เก่าแก่” พวกเขากลับเรียกมันว่า “เรื่องโทหกเก่าๆมาตั้งแต่โบราณ” ความไม่เป็นธรรมเช่นนี้มิได้ตั้งแต ในอดีตและแม้แต่ในปัจจุบันก็ยังคงมีอยู่

12 ก่อนหน้านั้น คัมภีร์ของมูซาได้ถูกประทานมาเป็น ทางนำและความจำเริญ และนี่คือ คัมภีร์ที่ได้ถูกประทาน มาเป็นภาษาอาหรับ เพื่อยืนยันสิ่งที่กล่าวไว้ก่อนหน้านั้น เพื่อตักเตือนบรรดาผู้ทำผิด และเพื่อแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้กระทำความดี 13 แท้จริง บรรดาผู้กล่าวว่า “พระเจ้าเท่านั้นคือพระผู้อภิบาลของเรา” แล้วพวกเขา ก็ยืนหยัดมั่นคง(บนหนทางนั้น) พวกเขาจะไม่มีสิ่งใด ที่ต้องกลัว และพวกเขาจะไม่เศร้าโศกเสียใจ 14 พวกเขาเหล่านั้นจะได้เข้าสวรรค์ซึ่งพวกเขาจะพำนักอยู่ที่นั่น ตลอดกาล เป็นการตอบแทนสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ ทำไว้ในโลกนี้^๗

وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً
وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا
لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَيُشْرَىٰ
لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا
اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْتَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٤﴾ أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءٌ بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

^๗ ข้อโต้แย้งที่ยืนยันความจริงของกุรอานก็คือคัมภีร์ที่พระเจ้าประทานมาก่อนหน้านี้ได้พูดถึงการมาของกุรอานเป็นการล่วงหน้าไว้ คำพูดล่วงหน้าก็ยังพบได้ในคัมภีร์ไบเบิลและโตราห์ ดังนั้น กุรอานจึงมาในฐานะสิ่งที่คัมภีร์ก่อนหน้าได้พูดล่วงหน้าไว้ นี่เป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่ากุรอานเป็นคัมภีร์ของพระเจ้าจริง ๆ มิเช่นนั้น มันจะเป็นไปได้อย่างไรที่กุรอานจะถูกบอกล่วงหน้าไว้ถึงการมาของมันเป็นเวลานับหลายร้อยหลายพันปี?

มีรายงานจากอับดุลลอฮฺ อิบน์อบีบาสว่า อายุขัยที่ 13 แปลอย่างกว้าง ๆ ว่าหมายถึงการมีความมั่นคง แน่วแน่ในการทำหน้าที่ในเรื่องความศรัทธา (ดู ตัฟซีร์ อิบน์อุมะฮ์)

ความศรัทธา (อีมาน) คือสัญญาหรือคำสาบานอันศักดิ์สิทธิ์ ในชีวิตของมนุษย์มีเหตุการณ์ที่เป็นบททดสอบเกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่าเพื่อดูว่าเขารักษาสัญญาแห่งความศรัทธาหรือทำลายสัญญา ในโอกาสเช่นนั้น ใครที่ทำตามสัญญาแห่งความศรัทธาจะแสดงให้เห็นถึงความมั่นคงเด็ดเดี่ยวของเขาในขณะที่ใครไม่ทำเช่นนั้นแสดงให้เห็นถึงความไม่ศรัทธาของเขา

บรรดาผู้ไม่สามารถพิสูจน์ให้เห็นถึงความมั่นคงเด็ดเดี่ยวของตัวเองคือผู้ละเมิด ส่วนผู้ที่พิสูจน์ว่าตัวเองยังมั่นคงเด็ดเดี่ยวคือผู้ที่ถูกรับไปอยู่ในสวนสวรรค์

15 เราได้กำชับมนุษย์ให้ปฏิบัติต่อพ่อแม่ของเขาด้วยดี แม่ของเขาได้อุ้มครรภ์เขาด้วยความเหนื่อยยากและได้คลอดเขาด้วยความเจ็บปวด และการอุ้มครรภ์และการหย่านมของเขากินเวลาสามสิบเดือนจนกระทั่งเมื่อเขา บรรลุถึงวัยหนุ่มและมีอายุสี่สิบปี เขาได้กล่าวว่า “โอ้พระ ผู้อภิบาลโปรดช่วยฉันให้เป็นผู้ขอบคุณความโปรดปราน ของพระองค์ที่ทรงประทาน แก่ฉันและแก่พ่อแม่ของฉัน และให้ฉันได้ทำความดีเพื่อเป็นที่พึงพอใจของพระองค์ด้วยเถิด โปรดทำให้ลูกหลานของฉันเป็นคนดี ฉันขอ อภัยโทษต่อพระองค์และฉันเป็นหนึ่งในบรรดาผู้นอบ น้อมยอมตนต่อพระองค์”¹⁶ คนเหล่านี้คือคนที่เราับ การทำดีที่สุดจากพวกเขาและมองข้ามความผิด ของ พวกเขา พวกเขาจะได้อยู่ในหมู่ชาวสวรรค์ตามสัญญา อันแท้จริงที่ได้ทำไว้กับพวกเขา¹⁷

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا
حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا
وَحَمَلُهُ وَفَصَلُّهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا
بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ
أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ
عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ
إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا
وَتَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ
الْحَنَّةِ وَعَدَّ الْصِدْقَ الَّذِي كَانُوا
يُوعِدُونَ ﴿١٦﴾

¹⁶ การเกิดของมนุษย์เกิดขึ้นผ่านทางพ่อและแม่ผู้เลี้ยงดูลูกหลานของตนมาตั้งแต่ตั้งครรภ์จนสู่วัยหนุ่ม หากจะพูดไป นี่คือระบบธรรมชาติของการฝึกอบรมมนุษย์ที่ทำให้แน่ใจว่าเขาจะเติบโตขึ้นมา มีความสำนึกในหน้าที่ต่อมนุษย์พร้อมกับความรู้สึกที่เขาต้องยอมรับความโปรดปรานของผู้ทรงกรุณาปรานีของเขาและทำหน้าที่ของเขาต่อพระองค์ ความรู้สึกนี้สอนมนุษย์สองสิ่ง นั่นคือ การให้เกียรติต่อความผูกพันของเขาต่อคนอื่นและสิ่งที่สองคือการทำหน้าที่สำคัญต่อพระเจ้าผู้ทรงสร้าง บรรดาผู้ได้รับบทเรียนจากธรรมชาติ ครูผู้ยิ่งใหญ่ที่จุดความรู้สึกรับรู้ทางศีลธรรมจนถึงขนาดที่ว่าพวกเขาแสดงตัวตนอย่างเหมาะสมและทำหน้าที่ของพวกเขาต่อทุกคนเป็นอย่างดีตั้งแต่พ่อแม่ของพวกเขาไปจนถึงพระเจ้า คนเหล่านี้คือผู้สมควรได้รับความโปรดปรานอันนิรันดร์จากพระเจ้าในโลกรหน้า

17 แต่ผู้ทีกล่าวกำหายบคายต่อพ่อแม่ของเขาว่า “เซอะ อะไรกันซี นี่พ่อแม่ขูฉันหรือว่าฉันจะถูกนำออกมาจาก หลุมฝังศพหลังจากที่ตายไปแล้ว? ทั้งๆที่มีคนมากมาย หลายรุ่นล่วงลับไปก่อนหน้าฉัน และไม่มีใครฟื้นขึ้นมา สักคน” พ่อแม่ของเขาได้ร้องขอความช่วยเหลือต่อพระเจ้า โดยกล่าวว่า “วิบัติแล้วเจ้า จงศรัทธาเถียวนี้ สัญญาของ พระเจ้านั้น เป็นความจริง” แต่เขากล่าวว่า “นี่มิใช่อะไร นอกไปจากตำนานเก่าคร่ำครึ”¹⁸ คนเหล่านี้คือผู้ทีการ ตัดสินลงโทษได้ถูกกำหนดไว้แล้ว พวกเขาจะได้เข้าไป อยู่ร่วมกับหมู่ญิน และมนุษย์ที่ล่วงลับไปก่อนหน้าพวกเขา แท้จริงแล้วพวกเขาคือผู้ขาดทุน¹⁷

وَالَّذِي قَالَ لَوْلَايَهٗ أَفِ لَكُمْ
أَتَعِدَانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ
مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَيَلُوكَ
ءَامِنِينَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا
هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ
خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ
إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ ﴿١٨﴾

¹⁷ ลูกทีเชื่อฟังพ่อแม่ของตนคือผู้เชื่อฟังพระเจ้า ในทางตรงข้าม พฤติกรรมของลูกทีไม่เชื่อฟังก็คือ พฤติกรรมทีเมื่อพวกเขาโตขึ้น พวกเขาถือว่าพ่อแม่ของพวกเขาต้องอดทนเลี้ยงดูพวกเขาด้วยความเหนื่อยยากกว่าจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่

ผู้หวังดีทีสุดของแต่ละคนคือพ่อแม่ของเขา คำแนะนำอะไรทีพ่อแม่ให้แก่ลูกๆของตนนั้นล้วนมาจาก ความปรารถนาดีทีบริสุทธิ์ใจล้วนๆ ดังนั้น เราต้องให้ความสำคัญแก่คำแนะนำของพ่อแม่ทีมีคุณธรรม ใครทีตำหนิพ่อแม่ทีให้คำแนะนำตักเตือนก็เป็นผู้ทีพิสูจน์ให้เห็นถึงพฤติกรรมของตนเองว่าเป็นคน หัวใจกระด้าง การทำเช่นนั้นจะทำให้เขาได้รับความขาดทุนอย่างหนัก

19 ในแต่ละประเภทนี้จะมีลำดับชั้นของตัวเองตามที่ พวกเขาได้กระทำไว้ทั้งนี้เพื่อที่พระเจ้าจะได้ทรงตอบแทน พวกเขาอย่างครบถ้วนสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้โดยที่พวกเขาจะไม่ได้ได้รับความอธรรมใดๆ

20 ในวันที่บรรดา ผู้ปฏิเสธศรัทธาถูกนำมารวมกันหน้าไฟนรก (พวกเขา จะถูกกล่าว ว่า) “สุเจ้าได้ใช้ส่วนที่ดีๆของสุเจ้าไปหมดแล้วในชีวิตแห่งโลกนี้และสุเจ้าได้รับความสุขจากมัน อย่างเต็มที่ วันนี้ สุเจ้าจะได้รับการลงโทษอย่างอับยศ เป็นการตอบแทนอันเนื่องมาจากความยโสโอหังของ สุเจ้าในแผ่นดินโดยไม่มีสิทธิใดๆและเนื่องจากการที่สุเจ้าฝ่าฝืน”⁷

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَهُمْ
أَعْمَلَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٠﴾ وَيَوْمَ
يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَدْبَتُمْ
طَبِيبَتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا
وَأَسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ
الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢١﴾

⁷ ศัทธิพรปรากฏต่อหน้ามนุษย์ แต่ด้วยความไม่เต็มใจที่จะละทิ้งเป้าหมายทางโลกและผลประโยชน์ทางวัตถุ เขาจึงปฏิเสธมัน นี่หมายความว่าให้ความสำคัญแก่ผลประโยชน์ทางโลกเหนือสิ่งสำคัญของโลกหน้า เขาต้องการไล่ตามสิ่งยั่ววนแห่งโลกนี้มากกว่าการแสวงหาสิ่งดีงามของโลกหน้า ดังนั้น เมื่อเขาถูกสั่งให้ทำลายโครงสร้างความต้องการของตัวเองเพื่อยอมรับศรัทธา เขาจึงปฏิเสธมัน เพื่อที่จะรักษาศักดิ์ศรีที่ว่างเปล่าของเขา ยิ่งไปกว่านั้น เขายังเพลิดเพลินอยู่กับความรู้สึกว่าเป็นผู้ยิ่งใหญ่ด้วย มาถึงจุดนี้ เขาได้แสดงให้เห็นถึงความชอบสิ่งล่อลวงแห่งโลกนี้เหนือกว่าความจำริญแห่งโลกหน้าโดยถือว่ามันไม่ควรในการคำนึงถึง

21 จงบอกกล่าวถึงเรื่องพี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาฮาด (นั่นคือฮูด) เมื่อเขาได้เตือนผู้คนของเขาที่สันทราย และมีผู้ตักเตือนหลายคนแล้วได้มาก่อนและหลังจาก เขา โดยกล่าวว่า “พวกท่านจงอย่าเคารพสักการะสิ่งใดอื่นนอกไปจากพระเจ้า เพราะฉันกลัวแทนพวกท่าน ถึงการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่” 22 พวกเขา กล่าวว่า “ท่านมาหาเราเพื่อจะให้เราหันห่างออกจากสิ่งที่เรา เคารพสักการะกระนั้นหรือ? เอาละ ถ้าเช่นนั้น จงนำ การลงโทษที่ท่านขูไว้มาซิ ถ้าหากท่านพูดจริง” 23 เขากล่าวว่า “พระเจ้าเท่านั้นที่รู้ว่ามันจะเกิดขึ้นเมื่อใด ฉันเพียงแต่บอกพวกท่านตามที่ฉันได้ถูกส่งมา แต่ฉัน เห็นว่าพวกท่านเป็นหมู่ชนที่งมงาย”^๗

﴿وَأَذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ الْبُيُوتُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾
 ﴿قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَا عَنِ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾
 ﴿قَالَ إِنَّمَا أَلْعَلُّمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَأَيْكُمْ قَوْمًا مَجْهُلُونَ﴾

^๗ ชาวฮาดเป็นชนชาติที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในทางตอนใต้ของแผ่นดินอาหรับซึ่งตอนนี้เป็นที่รู้จักกันในชื่อรูปอัลคอลลี ชาวฮาดได้สร้างความเจริญก้าวหน้าไว้อย่างมาก แต่การพัฒนาของพวกเขาได้ทำให้พวกเขาเกิดความโอหังและไม่สนใจสิ่งใด ดังนั้น พระเจ้าจึงได้คัดเลือกฮูดซึ่งเป็นคนหนึ่งในกลุ่มพวกเขาขึ้นมาเป็นนบีและส่งฮูดมายังพวกเขา

ฮูดได้เตือนผู้คนของเขาให้ระงับความกริ้วของพระเจ้า แต่ผู้คนของเขาไม่ยอมเปลี่ยนแปลง มีหน้าซำยังปฏิบัติต่อนบีของพวกเขาด้วยความหยาบช้าป่าเถื่อน ในที่สุด ความกริ้วของพระเจ้าก็เกิดขึ้นกับพวกเขา ชาวฮาดได้รับการลงโทษอย่างรุนแรงจนสภาพแวดล้อมที่เคยเขียวชอุ่มกลายเป็นทะเลทรายที่แห้งแล้งทั้งหมด

24 ครั้นเมื่อพวกเขาเห็นเมฆดำเคลื่อนมายัง
หุบเขา ของพวกเขา พวกเขาร้องอุทานว่า
“นี่คือเมฆที่กำลัง จะนำฝนมาให้เรา” (ฮุดก
กล่าวว่า) “เปล่าเลย แต่นี้เป็น สิ่งที่พวกท่าน
เร่งเร้าที่จะให้เกิดต่างหาก นี่คือลมพายุ ที่
กำลังนำการลงโทษอันเจ็บปวดมา 25 มัน
จะทำลาย ทุกสิ่งตามคำบัญชาของพระผู้
อภิบาลของมัน” และใน ตอนเช้า ไม่มีอะไร
หลงเหลือให้เห็นออกไปจากสถาน ที่พัก
อันว่างเปล่าของพวกเขา นั่นแหละที่เรา
ตอบแทน ผู้ทำความชั่ว^๗

فَلَمَّا رَأَوْهُ غَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ
قَالُوا هَذَا غَارِضٌ مُّمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا
أَسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ
تُدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا
فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَكِنُهُمْ
كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ

^๗ ชาวอีดเข้าใจผิดว่าเมฆแห่งความหายนะเป็นเมฆฝน พวกเขาเข้าใจความจริงก็ต่อเมื่อพายุรุนแรง
ได้พัดกระหน่ำถินที่อยู่อาศัยจนไม่มีสิ่งใดเหลือ มนุษย์นั้นชะล่าใจจนเข้าไม่ยอมรับสัจธรรมแม้ใน
ตอนใกล้หุบเหวแห่งความหายนะ เขายอมรับสัจธรรมก็ต่อเมื่อเขาไม่ได้รับโอกาสสำนึกผิดแล้ว

26 เราได้ให้พวกเขามีอำนาจที่เราไม่เคยให้สู่เจ้า(คน รุ่นหลัง)มาก่อนเราได้ให้ความสามารถในการได้ยินและ การเห็นและหัวใจแก่พวกเขา แต่หูตาและหัวใจของ พวกเขา ก็ไม่มีประโยชน์อะไรแก่พวกเขา เพราะพวกเขาปฏิเสธศาสน์ที่พระเจ้าประทานมา และสิ่งที่พวกเขา หัวเราะเยาะนั้นได้ล้อมรอบพวกเขาไว้²⁷ เราได้ทำลาย เมืองอื่น(ที่เคยรุ่งเรือง)รอบๆเจ้าไปแล้ว เราได้ส่ง สัญญาณต่างๆของเราไปยังพวกเขาครั้งแล้วครั้งเล่า ในลักษณะต่างๆเพื่อที่พวกเขาจะได้อกลับมา(ยังแนวทาง ที่ถูกต้อง)²⁸ แล้วทำไมสิ่งต่างๆที่พวกเขายึดถือเป็นที่เคารพสักการะแทนพระเจ้าเพื่อนำพวกเขาให้เข้าใกล้ พระองค์จึงไม่ช่วยพวกเขาละ? ไม่เลย สิ่งเหล่านั้นได้ หายไปจากพวกเขา และนี่คือจุดจบของการกล่าวเท็จ ที่พวกเขาสร้างขึ้น⁷

وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِيمَا إِن مَّكَّنَّاكُمْ فِيهِ
وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَرًا وَأَفْئِدَةً
فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ
وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِّنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا
يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِم مَّا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٢٧﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا
مَّا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقَرْيِ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ فَلَوْلَا نَصْرُهُمْ
الَّذِينَ آخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ قَرَّبَنَا إِلَهَةً
بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكِ إِفْكُهُمْ وَمَا
كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٩﴾

⁷ สถานภาพทางโลกที่บรรดาหัวหน้าชาวกุเรชได้รับนั้นทำให้พวกเขาโอหัง ตรงนี้ พวกเขาได้ถูกเตือนให้นึกถึงชาวอาดีตผู้เคยอาศัยอยู่ใกล้พวกเขาก่อนหน้านี้ หากมองจากอารยธรรม ชาวอาดีตมีความเหนือกว่าชาวกุเรชมาก แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพระเจ้ากำหนดการลงโทษ ความยิ่งใหญ่และมั่งคั่งของพวกเขาก็ถูกทำลายสิ้น อะไรก็ตามที่พวกเขาถือว่าเป็นผู้ช่วยเหลือพวกเขาไม่สามารถให้ความช่วยเหลือพวกเขาได้

เหนืออื่นใด มนุษย์กำลังจะถูกทำให้เล็กลงอย่างมากต่อหน้าความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า แต่ที่ไม่เป็นเช่นนั้นในโลกนี้ เพราะระบบของโลกได้ถูกสร้างขึ้นมาในลักษณะที่ว่าในชีวิตนี้ มนุษย์ต้องทำให้ตัวเองเล็กต่อหน้าคนอื่น นี่เป็นสิ่งที่ถูกแสดงให้เห็นโดยเหตุการณ์ที่เป็นสัญญาณของพระเจ้า ก่อนถูกตัดขนาดให้เล็กลงในโลกหน้า ถ้าหากมนุษย์ได้รับบทเรียนจากสัญญาณเหล่านี้ เขาจะสม্মใจทำตัวเองให้เล็กลงในชีวิตนี้ ก่อนเผชิญกับโลกหน้า เขาจะมีความเป็นจริงในชีวิตแห่งโลกนี้เอง

เหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นแสดงให้เห็นถึงสัญญาณต่างๆของพระเจ้า แต่มนุษย์กลับทำเป็นตาบอดและหูหนวกต่อสัญญาณเหล่านั้น เพราะเขาไม่พร้อมที่จะเรียนรู้บทเรียนใด ๆ จากสัญญาณเหล่านั้น

29 จงนึกถึงเหตุการณ์เมื่อเราได้ส่งญิกลุ่มหนึ่งมายังเจ้า เพื่อที่พวกเขาจะได้ฟังกูรอานเมื่อพวกมันมาฟังสิ่งที่เจ้า กำลังอ่าน พวกมันได้กล่าวว่า “พวกเจ้าจงนิ่งฟัง” เมื่อการอ่านสิ้นสุดลง พวกมันได้กลับไปหาพวกของมันเพื่อทำ หน้าทีตักเตือน³⁰ พวกมันกล่าวว่า “หมู่ชนของเราเอ๋ย เราเพิ่งได้ฟังคัมภีร์ที่ถูกส่งมาจากมุซา มันยืนยันสิ่งที่ได้ถูกส่งมาก่อนหน้านี้และมันนำทางไปสู่สัจธรรมและ แนวทางที่เที่ยงตรง³¹ หมู่ชนของเราเอ๋ย จงตอบรับการ เชิญชวนของผู้เรียกร้องไปสู่พระเจ้าเกิดและจงศรัทธา ต่อเขา พระเจ้าจะทรงอภัยโทษความผิดให้พวกเจ้าและ จะทรงให้พวกเจ้ารอดพ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด³² แต่ผู้ใดที่ไม่ตอบรับการเรียกร้องไปสู่พระเจ้าจะไม่มี อำนาจใดๆในแผ่นดินช่วยให้เขารอดพ้นไปจากพระองค์ และจะไม่มีผู้คุ้มครองใดๆที่จะช่วยเขาให้พ้นไปจากพระองค์ ได้ คนเหล่านี้แหละคือผู้อยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง”³³

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ
يَسْتَمْعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ
قَالُوا أَنصَبُوا لَنَا لِمَا قُضِيَ وَلَوْأَ إِلَىٰ
قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا يٰقَوْمَنَا إِنَّا
سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ
مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى
الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣١﴾ يٰقَوْمَنَا
أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ
لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ مِّنْ عَذَابِ
الْإِيمِ ﴿٣٢﴾ وَمَنْ لَا يُحِب دَاعِيَ اللَّهِ
فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ
مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ
مُّبِينٍ ﴿٣٣﴾

³⁰ ในปีทีสิบทีท่านนบีมุฮัมมัดเป็นนบีอยู่ในมักกะฮ์ ชีวิตและผลงานของนบีตกอยู่ในความเสียงอย่างหนัก ในตอนนั้น ท่านได้เดินทางจากมักกะฮ์ไปยังเมืองฏอฮ์ฟโดยหวังว่าท่านจะพบผู้สนับสนุนท่านบางคนทีนั้น แต่ผู้คนทีนั้นต้อนรับท่านอย่างทารุณโหดร้าย ในขณะที่เดินทางกลับ ท่านใช้เวลาในตอนกลางคืนตรงสถานที่แห่งหนึ่งทีเรียกว่านคละฮ์ ในขณะที่ท่านกำลังอ่านกูรอานในการการนมาซอยู่ มีญิกลุ่มหนึ่งได้ยินกูรอานและได้เป็นผู้ศรัทธาในกูรอานในขณะที่อีกกลุ่มหนึ่งปฏิเสธกูรอานแต่กลุ่มทียอมรับนั้นได้อาสาว์จะนำกูรอานไปบอกต่อให้พวกของมัน

33 พวกเขาไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินและมีทรงเหน็ดเหนื่อยต่อการสร้างสิ่งเหล่านั้นมีอำนาจทำให้คนตายฟื้นคืนชีพขึ้นมา ทำไมจะไม่เล่า แน่นอน พระองค์ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง 34 ในวันที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธามถูกรวบรวมเข้าด้วยกันต่อหน้าไฟนรกนั้น พวกเขา จะถูกถามว่า “นี่มิใช่ความจริงกระนั้นหรือ?” พวกเขาจะ กล่าวว่ “ใช่แล้ว ขอสาบานด้วยพระผู้อภิบาลของเรา (ว่านี่ คือความจริง)”พระเจ้าจะทรงกล่าวว่า “ดังนั้น จงลิ้มรสการ ลงโทษจากผลที่ผู้ปฏิเสธ”^๗

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْ
يَخْلُقْهُنَّ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ تَحْيِيَ الْمَوْتَىٰ
بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٤﴾ وَيَوْمَ
يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ
هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

^๗ การเกิดขึ้นของจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาลที่ประกอบไปด้วยชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและการทำงานของมันเป็นเวลาหลายล้านปีอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยถูกต้องเป็นการพิสูจน์ว่าพระเจ้าผู้สร้างจักรวาลนี้เป็นผู้มีอำนาจอันยิ่งใหญ่ ยิ่งไปกว่านั้น การทำให้จักรวาลเกิดขึ้นก็ไม่ได้ทำให้ทรัพยากรของพระองค์หมดไป ถ้าการสร้างจักรวาลเป็นงานที่เหนื่อยล้าสำหรับพระองค์ จักรวาลหลังการสร้างจะไม่ทำงานได้ถูกต้องเที่ยงตรงอย่างที่เป็นอยู่

อำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าที่ปรากฏให้เห็นทั่วไปในจักรวาลนั้นเพียงพอแล้วสำหรับเราที่จะแน่ใจว่าการฟื้นคืนชีพของมนุษย์และการชำระบัญชีการกระทำของมนุษย์ไม่ใช่เรื่องยากสำหรับพระองค์เลย

ในโลกปัจจุบัน ความจริงได้ปรากฏอยู่ต่อหน้ามนุษย์ แต่เขาไม่ยอมรับมัน นี่เป็นเพราะผลของการปฏิเสธความจริงไม่เกิดขึ้นให้เห็นในทันที ในโลกหน้า ผลที่ติดตามมาอย่างน่าสะพรึงกลัวจะรอมมนุษย์ทุกคนอยู่ที่นั่น ดังนั้น เขาจะรู้สึกกลัวและจะยอมรับความจริงที่เขาไม่พร้อมจะรับในโลกปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม การยอมรับศรัทธาในตอนนั้นจะไม่มีประโยชน์อันใดอีกแล้ว

35 ดังนั้น จงอดทน (โอ้ นบี) เช่นเดียวกับ บรรดาศาสนทูต ผู้ยึดมั่นและไม่ต้องไปรีบร้อนเกี่ยวกับคนพวกนี้ ในวันที่ พวกเขาเห็นสิ่งที่ได้ถูกสัญญาไว้ มันจะปรากฏแก่พวกเขา เหมือนกับว่าพวกเขาไม่ได้อยู่ในโลกนี้ เกินกว่าหนึ่งชั่วโมง ของวันหนึ่ง (ความรับผิดชอบของเจ้านี้คือ)จงนำสาส์นไป บอก ดังนั้น จะมีใครออกไปจากผู้ไม่เชื่อฟังที่จะถูกทำลาย?⁷

فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ
الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ
يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَتُوا إِلَّا
سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلَّغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا
الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

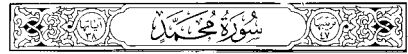
⁷ ผู้เผยแผ่สัจธรรมที่เรียกร้องให้ยอมรับสัจธรรมมักจะยืนหยัดด้วยความอดทนเสมอ ความจริงแล้ว ความอดทนประกอบด้วย การไม่สนใจต่อความทุกข์ยากลำบากที่ผู้คนสร้างให้เขาเพียงฝ่ายเดียว เขาต้องย้ำเตือนผู้คนของเขาให้เข้ามาสู่คำเตือนของเขาถึงแม้ว่าผู้คนเหล่านั้นจะตื้อรันดินทุกรังต่อการเชิญชวนของเขา เขาต้องเป็นผู้หวังดีของผู้คนเหล่านั้นในทุกกรณีโดยไม่คำนึงถึงสิ่งที่คนเหล่านั้นเคยทำไม่ดีต่อเขา ความอดทนนี้เป็นสิ่งจำเป็นเพราะหากปราศจากความอดทน แผนการของพระเจ้าสำหรับผู้ที่เขาเชิญชวนจะยังคงไม่บรรลุผล

ศาสนทูตและบรรดานบีของพระเจ้าทุกยุคสมัยได้ทำหน้าที่เรียกร้องเชิญชวนสู่สัจธรรมในลักษณะเดียวกันด้วยความอดทนและบากบั่น ในอนาคตก็เช่นกัน บรรดาผู้ทำหน้าที่นี้ในฐานะตัวแทนของนบีจะต้องทำในรูปแบบเดียวกัน ในสายตาของพระเจ้า เฉพาะบรรดาผู้ที่แสดงความสามารถในการอดทนเท่านั้นจะถูกถือว่าเป็นผู้เผยแผ่(ดาอีย์)ที่แท้จริง

47. มุฮัมมัด มุฮัมมัด

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ พระเจ้าจะทรงทำให้การงานที่ดีของบรรดา
ผู้ปฏิเสธ สัจธรรมและขัดขวางผู้อื่นจาก
หนทางของพระเจ้าไร้ผล ² สำหรับบรรดา
ผู้ศรัทธาและกระทำความดีและเชื่อใน สิ่ง
ที่ถูกประทานมาแก่มุฮัมมัด - และมันเป็น
สัจธรรม จากพระผู้อภิบาลของพวกเขา -
พระเจ้าจะทรงลบล้าง ความชั่วของพวกเขา
ให้หมดไปจากพวกเขา และจะทำให้สภาพ
ของพวกเขาดีขึ้น³ นั่นเพราะว่าบรรดาผู้
ปฏิเสธสัจธรรมได้ปฏิบัติตามความเท็จและ
บรรดา ผู้ศรัทธาได้ปฏิบัติตามสัจธรรมจาก
พระผู้อภิบาลของพวกเขา เช่นนั้นแหละที่
พระเจ้าทรงเปรียบเทียบให้ มนุษย์ได้รู้ถึง
สถานภาพที่แท้จริงของพวกเขา⁴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ
أَضَلَّ أَعْمَلَهُمْ ۗ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ
عَلَىٰ مُحَمَّدٍ ۖ وَهُوَ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ كَفَّرَ
عَنهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ۗ ذَٰلِكَ
بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ
الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِن رَّبِّهِمْ ۚ
كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ

¹ ในแผ่นดินอาหรับโบราณ การงานของบรรดาผู้ปฏิเสธการเป็นนบีของนบีมุฮัมมัดและต่อต้านท่าน
ไม่มีผลอะไร พุทธอีกอย่างหนึ่งก็คือ เนื่องจากพวกเขาไม่ได้พิสูจน์ว่าตัวเองมีศาสนาในระดับการรับ
รู้ทางศีลธรรม ความสำเร็จที่พวกเขาได้ทำไว้ในฐานะศาสนาที่ปฏิบัติกันมาตามปู่ตายายจึงไม่มี
คุณค่า

ชาวอาหรับโบราณเคยถือว่าตัวเองเป็นลูกหลานของอับราฮัมและอิสมาอีล นอกจากนี้แล้ว พวกเขา
ยังได้รับเกียรติในการเป็นผู้ดูแลกะอับะฮ์ ประเพณีการสวดทวิงวอน การถือศีลอดและการทำฮัจญ์
ในบางรูปแบบก็เป็นที่ปฏิบัติกันในหมู่ชาวอาหรับ การดูแลรับใช้ผู้มาทำฮัจญ์ การปฏิบัติติดต่อ
ญาติและความโอบอ้อมอารีที่มีต่อแขกก็เป็นสิ่งจำเป็นทางสังคม ถึงแม้ว่าชาวอาหรับโบราณเองจะ
ทำความดีในเรื่องเหล่านี้ แต่การกระทำของเขาก็ไม่ได้เป็นผลมาจากความสำนึกทางศาสนาของ
พวกเขา พวกเขาทำสิ่งเหล่านี้เพียงเพราะมันเป็นประเพณีที่ทำการมาเป็นศตวรรษ ด้วยเหตุนี้ เพื่อ
ที่จะให้พวกเขายอมรับนบีในสมัยนั้น มันจำเป็นที่พวกเขาต้องมีระดับการรับรู้ของพวกเขาให้สูง
ขึ้น ในตอนนั้น อิทธิพลของประเพณีโบราณไม่มีอยู่รอบตัวนบีมุฮัมมัด ดังนั้น เฉพาะคนที่มีความ
สามารถในการรับรู้ความจริงด้วยความเข้าใจส่วนตัวเท่านั้นที่จะรู้จักและยอมรับเขา เมื่อเป็นเช่นนั้น
เมื่อพวกเขาปฏิเสธนบีร่วมสมัยของพวกเขา มันก็เป็นที่สูงจนขีดว่าการมีศาสนาของพวกเขา
มาจากประเพณีล้วนๆ มิได้มาจากการตระหนักรู้ส่วนตัว แต่พระเจ้าต้องการให้ศาสนาเกิดขึ้นจากจิต
วิญญาณ มิใช่ในรูปแบบที่ปราศจากวิญญาณ

อย่างไรก็ตาม บรรดาผู้ที่มีความศรัทธาของนบีในสมัยของตนเองนั้นได้พิสูจน์ให้เห็นว่าพวกเขา
สามารถเป็นผู้มีศาสนาในระดับจิตสำนึกที่สูง

4 ดังนั้น เมื่อสุเจ้าพบบรรดาผู้ปฏิเสธ
 ลัทธิธรรมในสนามรบ จึงฟันพวกเขาที่คอ*
 และเมื่อพวกเขาพ่ายแพ้แล้ว จึงทำให้พวก
 เขาเป็นเชลย หลังจากนั้น จึงปฏิบัติต่อ
 พวกเขา ด้วยดีโดยการปล่อยพวกเขาให้
 เป็นอิสระหรือให้พวกเขา ไล่ตัวเองก็ได้จน
 กระทั่งสงครามสิ้นสุด นั่นเป็นสิ่งที่สุเจ้า ควร
 ทำหากพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์จะทรง
 จัดการ กับพวกเขาเอง แต่วัตถุประสงค์ของ
 พระองค์ก็เพื่อที่จะ ทรงทดสอบสุเจ้าบางคน
 ด้วยคนอีกกลุ่มหนึ่ง ส่วนบรรดา ผู้ที่ถูกฆ่า
 ในหนทางของพระเจ้า พระองค์จะไม่ทรง
 ทำให้ การงานของพวกเขาไร้ผล 5 พระองค์
 จะทรงนำทางพวก เขาและจะทำให้สภาพ
 ของพวกเขาดีขึ้น 6 และจะทรงรับ พวกเขา
 เข้าสู่สวรรค์ที่พระองค์ได้ทรงทำให้พวกเขา
 รู้ดีแล้ว⁷

فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ
 الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَخْنَتُمْهُمْ فَشُدُّوا
 أَلْوَتَاقَ فَمَا مَثًا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ
 تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ
 اللَّهُ لَانتَصَرْنَا مِنْهُمْ وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَ
 بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٦﴾
 سَيِّدِيهِمْ وَيُصْلِحْ بَالَهُمْ ﴿٧﴾ وَيُدْخِلُهُمْ
 الْجَنَّةَ عَرَفَهَا هُمْ ﴿٨﴾

⁷ ในที่นี้ บรรดาผู้ไม่ศรัทธาหรือผู้ปฏิเสธหมายถึงบรรดาผู้ที่ไม่ยอมรับความศรัทธาถึงแม้ว่าจะได้
 มีการยกเหตุผลโต้แย้งเป็นที่ชัดเจนแล้ว ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขาได้ทำสงครามก่อนมีมุฮัมมัดโดย
 ไม่มีเหตุผลและทำให้หนีจำเป็นต้องใช้มาตรการป้องกัน สำหรับคนเหล่านั้น ได้มีคำสั่งว่าในกรณี
 เผชิญหน้ากัน คนเหล่านี้จะต้องได้รับการต่อสู้และถูกทำลายเพื่อที่จะได้ไม่สามารถสร้างอุปสรรคขัด
 ขวางภารกิจแห่งลัทธิธรรมได้อีก

กฎของพระเจ้าเคยมีมาก่อนแล้วว่าใครที่ปฏิเสธหนี่ของพวกเขาจะถูกทำลายหลังจากการอธิบาย
 และให้เหตุผลแล้ว แต่ในกรณีของนบีคนสุดท้าย มันเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่ยุคแห่งการกราบ
 ไหว้รูปเคารพจะต้องสิ้นสุดลงโดยท่านนบีและบรรดาสาวกของท่านและยุคใหม่ของประวัติศาสตร์จะ
 ต้องเกิดขึ้นบนความเข้มแข็งของความศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียว ด้วยเหตุนี้ จึงจำเป็นต้องมีคน
 สร้างยุคใหม่ขึ้นมาและการเลือกคนเหล่านี้จะทำได้โดยอยู่ภายใต้สถานการณ์การทดสอบที่ยากที่สุด
 วัตถุประสงค์บรรลุผลโดยการส่งบรรดาสาวกของนบีของพระเจ้าเข้าสู่สงครามที่พวกศัตรูของท่าน
 สร้างขึ้น

สวรรค์เป็นแนวความคิดที่ผู้ศรัทธาค้นเคยและรู้ดีที่สุด เขาไม่เพียงแต่ได้ยินเกี่ยวกับสวรรค์จากนบี
 เท่านั้น แต่ยังอาศัยความรู้ภายในที่ได้รับการพัฒนาแล้ว(มะอริพะฮ)ในการทำความเข้าใจ มันเป็น
 ความเข้าใจอันลึกซึ้งถึงสวรรค์ที่มองไม่เห็นนั่นเองที่เฉลียวฉลาดและส่งเสริมมนุษย์ให้แสวงหามันโดยไม่
 คำนึงว่าเขาจะต้องเสียสละอะไร ถ้าไม่เช่นนั้นแล้ว คงไม่มีใครเสียสละโลกปัจจุบันด้วยความหวังว่า
 จะเข้าสู่สวรรค์ในอนาคต

7 โอ้บรรดาผู้ศรัทธา ถ้าหากผู้ช่วยเหลือพระเจ้า พระองค์จะทรงช่วยท่าน และจะทำให้เท้าของผู้นำมั่นคง⁸ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับความพินาศ และพระเจ้าได้ทรงทำให้การงานของพวกเขาไม่เหลืออะไร⁹ ทั้งนี้เพราะพวกเขาไม่ยอมรับสิ่งที่พระเจ้า ได้ทรงประทานมา ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ทรงทำให้การงานของพวกเขาไร้ผล¹⁰ พวกเขาไม่ได้เดินทางไปในแผ่นดินแล้วดูว่าจุดจบของบรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขา เป็นอย่างไรกระนั้นหรือ? พระเจ้าได้ทรงทำลายพวกเขา และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะพบจุดจบอย่างนั้นเช่นกัน¹¹ นั่นเพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงคุ้มครองและผู้ทรงช่วย เหลือบรรดาผู้ศรัทธา และแน่นอน บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ไม่มีผู้คุ้มครอง⁷

يَتَأْتِيَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَصُرُوا اللَّهَ
يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنزَلَ اللَّهُ
فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا
فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا ﴿١٠﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ
مَوْلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا
مَوْلَى لَهُمْ ﴿١١﴾

⁷ ผู้ที่ทำให้เหตุการณ์ต่างๆ เกิดขึ้นคือพระเจ้า แต่พระองค์ทำไปโดยอาศัยสายโซ่แห่งสาเหตุและผลที่ตามมา เช่นเดียวกับกรณีของศาสนา มันเป็นความต้องการของพระเจ้าเองที่จะให้พลังแห่งความเท็จต้องถูกทำลายและศรัทธาจะได้มีอำนาจทั่วโลกตราบนานเท่านาน แต่เพื่อที่จะให้สิ่งนี้เกิดขึ้น พระเจ้าต้องการใครบางคนมาทำหน้าที่เป็นสื่อกลางสำหรับการทำงานของพระเจ้า กระบวนการนี้ถูกเรียกในที่นี่ว่า “การช่วยเหลือพระเจ้า”

เมื่อคนกลุ่มหนึ่งลุกขึ้นช่วยเหลือพระเจ้า มันก็ทำให้งานของคนที่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเกิดขึ้นพร้อมกันทันที ผู้ที่ให้ความช่วยเหลือพระเจ้าอย่างจริงจังและมีความปรารถนาได้อย่างจริงใจจะเรียกร้องผู้คนไปสู่พระเจ้า ด้วยการเอาตัวเองออกจากพฤติกรรมที่ขัดกับศรัทธา พวกเขายืนยันต่อศรัทธาของศาสนา พวกเขายึดถือศรัทธาเป็นสิ่งสำคัญสูงสุด ด้วยเหตุนี้ กระบวนการของการสรุปข้อโต้แย้งในงานเผยแผ่ศรัทธาจึงสมบูรณ์ นี่เป็นสิ่งที่พระเจ้าต้องการสำหรับการตัดสินของพระองค์ในโลกหน้า

ผู้สนับสนุนศรัทธาได้กลายเป็นผู้ที่เหนือกว่าผู้สนับสนุนสิ่งที่ไม่ใช่ศรัทธาถ้าหากว่าผู้สนับสนุนศรัทธาทำงานเผยแผ่ศรัทธาที่เป็นเงื่อนไขแรกสำหรับการแสวงหาความช่วยเหลือจากพระเจ้า

12 พระเจ้าจะทรงรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี เข้าสู่สวรรค์ที่ได้นั้นมีลำนำหลายสายไหลผ่าน ส่วน บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับความสุขชั่วคราวแห่งโลกนี้และกินเยี่ยงปศุสัตว์ แต่ที่พำนัก สุดท้ายของพวกเขาคือนรก¹³ (ไอนบี)ก็เมืองแล้ว ที่เราได้ทำลายไปทั้งๆที่เมืองเหล่านั้นมีอำนาจเข้มแข็ง กว่าเมืองของเจ้าที่ขบใสไล่ส่งเจ้า และไม่มีผู้ใดช่วยเหลือมันได้^ก

إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ
وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ
مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٣﴾ وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ
هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّن قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتِكَ
أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٤﴾

^ก ชาวอาหรับที่ปฏิเสธนบีของพระเจ้าได้ถูกนบีเตือนล่วงหน้าว่าพวกเขาจะได้คิดว่าตัวเองจะรอดพ้นจากการถูกลงโทษเพียงเพราะพวกเขาไม่กินและไม่ดื่มในตอนนั้น พวกเขาส่วนน้อยในอำนาจของพระเจ้าและข้อพิสูจน์ในเรื่องนี้ก็คือว่าถ้าพวกเขายังคงตั้งต้นปฏิเสธศรัทธา พวกเขาจะถูกทำลายตามระบบของพระเจ้า

สิ่งต่างๆได้เกิดขึ้นตามค่านายทุกประการ ผู้สนับสนุนศรัทธมาได้กลายเป็นผู้ประสพชัยชนะในขณะที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาถูกทำลาย

14 ดังนั้น คนที่อยู่บนทางนำอันชัดเจนจากพระเจ้าของเขา จะเหมือนกับบรรดาผู้ที่การทำงานอันชั่วร้ายของพวกเขาได้ ถูกทำให้เป็นที่ดูดีแก่พวกเขาและผู้ที่กำลังทำตามอารมณ์ต่ำ ของพวกเขากระนั้นหรือ? 15 สวรรค์ที่ได้ถูกสัญญาไว้แก่ ผู้ยำเกรงพระเจ้านั้นจะมีแม่น้ำที่น้ำใสบริสุทธิ์ตลอดกาล มีธารน้ำนมที่รสชาติไม่เปลี่ยนแปลง มีธารน้ำจืดที่อันโอชะ แก่ผู้ดื่มและธารน้ำผึ้งที่สะอาดบริสุทธิ์ และในนั้นจะมีผลไม้ ทุกชนิดสำหรับพวกเขาและการอภิเษกจากพระผู้อภิบาล ของพวกเขา บรรดาผู้ที่ได้รับความสุขเช่นนั้นจะเหมือนกับ บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในนรกตลอดกาลและผู้ที่จะได้ดื่มน้ำเดือด ที่บาดล้าไส้ของพวกเขาระนั้นหรือ?⁷

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾
 مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ ﴿١٥﴾
 فِيهَا أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِّلشَّرِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى وَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٦﴾

⁷ การปฏิบัติตามข้อโต้แย้งที่ใช้เหตุผล(บัยยนะฮฺ)หมายถึงการสร้างชีวิตของตนเองบนความจริงในขณะที่การปฏิบัติตามความต้องการของตัวเอง(อะฮฺวา) หมายถึงการหันเหออกจากสัจธรรม นี่คือความต้องการที่จะสร้างโลกของตัวเองในโลกของพระเจ้าที่ขัดต่อเจตนารมณ์ของพระเจ้า

ในโลกแห่งการทดสอบปัจจุบัน ทั้งคนที่ยึดถือความจริงและคนที่ยึดถือตัวเองเป็นสำคัญต่างมีโอกาสเท่ากัน แต่ในโลกที่แท้จริงของโลกหน้า เฉพาะคนกลุ่มแรกเท่านั้นจะได้รับส่วนแบ่งในความโปรดปรานอันไม่สิ้นสุดของพระเจ้าในขณะที่คนกลุ่มที่สองจะประสบความล้มเหลวและจะสิ้นหวังตลอดกาล

16 มีบางคนที่ฟังเจ้าพูด แต่เมื่อพวกเขาออกไปจากเจ้า พวกเขาก็ถามบรรดาผู้มีความรู้(ในคัมภีร์)ว่า “เมื่อก็ เขาพูดอะไร?” คนเหล่านี้คือผู้ที่พระเจ้าทรงปิดผนึกบน หัวใจของพวกเขาและผู้ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของพวกเขา 17 ส่วนบรรดาผู้ปฏิบัติตามทางนำนั้น พระเจ้าจะ ทรงเพิ่มพูนแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขาและจะทรง แสดงให้พวกเขาเห็นถึงหนทางไปสู่ความยำเกรง^๗

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا
خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا
الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ ءَايَةً أَوْ لَتَبِكَ الَّذِينَ
طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ
وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى
وَأَتَتْهُمْ تَقْوَاهُمْ ﴿١٧﴾

^๗ ลักษณะอย่างหนึ่งของผู้ตลบตะแลงก็คือเมื่อเขาอยู่ในที่ชุมนุมที่สำคัญ ภายนอกของเขาจะถูกเหมือนว่าเขาจริงใจในขณะที่ใจของเขาอยู่อยู่กับสิ่งอื่น เขาไม่ให้ความสนใจใดๆต่อคำพูดของผู้เผยแผ่สัจธรรม เมื่อเขาออกมาจากที่ชุมนุม เขาจะถามคนอื่นที่มีความรู้ว่า “ผู้ชายที่อ่อนแอคนนั้นพูดอะไร?”

นี่คือราคาที่พวกเขาต้องจ่ายสำหรับการบูชาความต้องการของพวกเขาเอง พวกเขาจมปลักอยู่ในการบูชาตัวเองและตกอยู่ใต้อำนาจความต้องการ แทนที่จะให้ความสำคัญแก่เหตุผล พวกเขากลับปฏิบัติตามความต้องการของตัวเอง ผลที่ตามมาคือความรู้สึกของพวกเขาเกิดความด้านชาและจิตใจของเขาไม่สามารถเข้าใจความจริงง่ายๆได้

ผิดกับบรรดาผู้ที่ให้ความสำคัญแก่ความจริงและผู้ที่ยึดมั่นหัวต่อข้อเหตุผลที่ถูกต้อง คนเหล่านี้เริ่มกระตุ้นตัวเองให้ใช้สติปัญญา ความรู้ภายในและการตระหนักรู้ถึงการเป็นคนเช่นนั้นได้เพิ่มขึ้นทุกวัน ความศรัทธาของพวกเขาไม่เคยเสื่อมคลายโดยการตกอยู่ในภาวะเฉื่อยชาเลย

18 ตอนนี พวกเขากำลังคอยยามอวสานให้เกิดขึ้น กับพวกเขาอย่างฉับพลันกระนั้นหรือ? ความจริง สัญญาณของมันมาแล้ว แต่การตักเตือนพวกเขา จะมีประโยชน์อะไรต่อพวกเขา เมื่อมันเกิดขึ้นกับ พวกเขาแล้ว? 19 ดังนั้น จงรู้ไว้เถิดว่าไม่มีสิ่งใดที่ ควรคู่แก่การเคารพสักการะนอกไปจากพระเจ้า และจงขอภัยโทษสำหรับความผิดของเจ้าและสำหรับ ชายและหญิงผู้ศรัทธาด้วย เพราะพระเจ้าทรงรู้ถึง ความเคลื่อนไหวของสูเจ้า และสถานที่พักของสูเจ้าⁿ

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ
بَغْتَةً ۖ فَكَدَّ أَشْرَاطُهَا ۚ فَآَنِي لَهُمْ إِذَا
جَاءَهُمْ ذِكْرُهُمْ ۖ فَاعْلَمُوا أَنَّهُ لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۚ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
مُتَقَلِّبِكُمْ وَمَثْوَلَكُمْ ۖ

ⁿ คนที่ไม่ยอมรับการเตือนล่วงหน้าเกี่ยวกับแผ่นดินไหวนั้นความจริงแล้วเป็นผู้ที่กำลังรอความหายนะ เพราะทุกหน้าที่ผ่านไป แผ่นดินไหวกำลังเข้าใกล้เขา ในทำนองเดียวกัน มนุษย์เองก็ไม่สนใจคำเตือนถึงสัญญาณแห่งวันอวสาน แต่เมื่อวันอวสานเกิดขึ้น เขาจะหันไปใช้วิธีการสัญญาว่าจะทำดี แต่การสัญญาเช่นนั้นในเวลานั้นไม่มีประโยชน์อันใดอีกแล้ว เพราะการประกาศรับสัจธรรมจะมีค่าก็ต่อเมื่อมันได้ทำก่อนมานถูกเปิดออก หลังจากมานเปิดออกแล้ว มันก็ไม่มีค่าแต่ประการใด การขอภัยโทษต่อพระเจ้าความจริงแล้วเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกต่อมตน ความเชื่อมั่นในความน่าสะพรึงกลัวของวันอวสาน ในอำนาจของพระเจ้าและการรู้ดีว่าพระเจ้าทรงรู้ทุกสิ่งทำให้จิตใจของมนุษย์เกิดความว้าวุ่น นี่เป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดทุกขณะในรูปของการกล่าวถ้อยคำอันมีค่า สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นในรูปของการระลึกถึงพระเจ้า การวิงวอนและการขอภัยโทษต่อพระเจ้า

20 บรรดาผู้ศรัทธาได้ถามว่า “ทำไมถึงไม่มีสักบทหนึ่ง (เกี่ยวกับการต่อสู้)ถูกส่งมา?” แต่เมื่อมีบทที่พูดถึงการ ต่อสู้อย่างชัดเจนถูกส่งมา เขาก็จะเห็นบรรดาผู้ที่ใน หัวใจของเขาเป็นโรคมองไปยังเจ้า(นบี)เหมือนกับผู้ กำลังใกล้จะตาย หายนะทั้งนั้นคนพวกนี้ 21 การเชื่อฟัง และคำพูดที่ดีในตอนที่มีการตัดสินนั้นเป็นสิ่งที่ดีกว่า สำหรับพวกเขาถ้าพวกเขาปฏิบัติต่อพระเจ้าอย่างจริงจัง 22 ดังนั้น ถ้าหากสุเจ้าหันหลังให้สุเจ้าก็จะแพร่ความ เสียหายในแผ่นดินและตัดความสัมพันธ์ทางเครือญาติ ของสุเจ้าอีก? 23 เหล่านี้คือบรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงสาปแช่งและทำให้พวกเขาหูหนวกและตาบอด⁷

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرَ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ۗ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ ۗ

⁷ ลักษณะอย่างหนึ่งของคนตลบตะแลงคือการพูดจาใหญ่โต แต่เขาไม่ทำตามที่เขาพูด เขาพูดเรื่องการฉ้อฉล แต่ในตอนทำสงครามป้องกันการรุกราน เขากลับวิงหนี

สำหรับคนที่มีความศรัทธาอย่างแท้จริงนั้น พวกเขาพร้อมเสมอที่จะฟังและเชื่อฟัง และเมื่อมีการกำหนดมาตรการที่เข้มงวด พวกเขาจะพิสูจน์ตัวเองโดยการกระทำตามสัญญาที่พวกเขาทำไว้ต่อหน้าพระเจ้าในฐานะพยานของพวกเขา

เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงการเข้าร่วมในสงครามป้องกันการรุกราน พวกตลบตะแลงจะสร้างทำเป็นว่าตัวเองเป็นผู้รักสันติภาพ แต่ในความจริงแล้ว เมื่อใดก็ตามที่พวกเขามีโอกาส พวกเขาจะเริ่มเผยแพร่ความชั่วร้ายจนถึงขนาดที่ไม่คิดถึงมุสลิมที่เป็นญาติพี่น้องของพวกเขา พวกเขากลายเป็นผู้สนับสนุนศัตรูของพวกเขา ในสายตาของพระเจ้า คนเช่นนั้นคือผู้ถูกสาปแช่ง การทำเช่นนั้นหมายความว่าพลังความคิดของพวกเขาได้หมดไปแล้ว ถึงแม้มีตา พวกเขา กลับมองไม่เห็น และถึงแม้มีหู พวกเขา กลับไม่ได้ยินสิ่งใด

24 ดังนั้น พวกเขาจะไม่ใคร่ครวญถึงกุรอาน กระนั้นหรือ? หรือว่าบนหัวใจของพวกเขา มีกุญแจหลายดอกกลั่นอยู่? 25 บรรดา ผู้ที่หันหลังเป็นผู้ปฏิเสธ (สาสน์นี้) หลังจาก ที่ ทางนำได้ถูกนำมาแสดงแก่พวกเขาแล้ว ซาตานได้ทำให้ ความฟุ้งเฟ้อของพวกเขา เป็นที่ตูดีและทำให้พวกเขา หวังลมๆแล้งๆ 26 นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมพวกเขาถึง ได้ พุดกับบรรดาผู้เกลียดชังซึ่งที่พระเจ้าได้ทรง ประทาน มาว่า “เราจะเชื่อฟังพวกท่านใน บางเรื่อง” แต่พระเจ้า ทรงรู้ดีถึงความลับ ของพวกเขาด้วยเช่นกัน 27 ดังนั้น จะเป็น เช่นใดเล่าเมื่อทศสวรรค์มาเอาวิญญาณของ พวกเขาไปโดยดีที่ใบหน้าของพวกเขาและ หลังของ พวกเขา?” 28 นั่นเพราะว่าพวกเขา ปฏิบัติตามแนวทาง ที่ทำให้พระเจ้าทรง กริ้ว และรังเกียจที่จะปฏิบัติตาม แนวทาง แห่งความโปรดปรานของพระองค์ ดังนั้น พระองค์จึงทรงทำให้การงานของพวกเขา ทั้งหมดไร้ผลⁿ

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ﴿٢٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ آرْتَدُوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِم مِّن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَىٰ لَهُمْ ﴿٢٥﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنَطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ آتَّبَعُوا مَا اسْحَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾

ⁿ กุรอานเป็นคัมภีร์แห่งทางนำ แต่เพื่อที่จะได้รับประโยชน์จากคัมภีร์กุรอาน ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความจริงใจในการอ่าน ถ้ามีความรู้สึบบางอย่างทำให้เขาสงสัยใดๆเกี่ยวกับกุรอาน เขาจะไม่ได้ รับคำปรึกษาที่กุรอานเสนอให้ถึงแม้ว่าคำปรึกษานั้นจะถูกนำเสนอในลักษณะที่ดีที่สุดก็ตาม

ถ้ามีคำบัญชาใดๆของศาสนาที่เรียกร้องให้มีการเสียสละความต้องการและผลประโยชน์ของตัวเอง ซาตานจะให้ข้อแก้ตัวแก่เขาทันทีว่าอย่าทำเช่นนั้น และเนื่องจากโลกปัจจุบันเป็นโลกแห่งการทดสอบสำหรับมนุษย์ เขาจึงมีโอกาสที่จะยกข้อแก้ตัวที่ไร้เหตุผลขึ้นมาอ้างได้ แต่ก็ได้แค่เพียงระยะสั้นเท่านั้น เมื่อความตายมาถึง สถานะทั้งหมดจะแตกต่างกันไปโดยสิ้นเชิง

29 บรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาเป็นโรคคิด
หรือว่า พระเจ้าจะไม่นำเอาสิ่งสกปรกแห่ง
หัวใจของพวกเขา มาเปิดเผย ? 30 ถ้าหาก
เราประสงค์ เราสามารถ ทำให้เจ้าเห็นพวก
เขาได้อย่างชัดเจนและเจ้าจะได้ รู้จักพวก
เขาจากใบหน้าของพวกเขา และแน่นอน
เจ้าจะรู้จักพวกเขาจากลักษณะคำพูดของ
พวกเขา พระเจ้าทรงรู้ดีถึงการทำงานทุกอย่าง
ของเจ้าⁿ

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
أَنْ لَنْ نُخْرِجَ اللَّهُ أَضْعَانَهُمْ ۖ وَلَوْ
نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِمَتِهِمْ
وَلَعَرَفْنَاهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾

ⁿ มุสลิมที่ตลบตะแลงอิจนาฟีน้องที่มีความเคร่งครัดในศาสนาของเขากระนั้นหรือ? เหตุผลก็คือพวก
เขารู้สึกว่าความก้าวหน้าต่างที่เกิดขึ้นโดยอิสลามทำให้มุสลิมผู้จริงใจได้รับประโยชน์และเป็นสิ่งที่
ทำให้พวกเขาไม่สบายใจ พวกเขาเคยสงสัยว่าทำไมพวกเขาต้องเสียสละชีวิตและทรัพย์สินในการ
ทำศึกที่ทำให้คนอื่นมีตำแหน่งดีขึ้นในขณะที่พวกเขาไม่ได้รับอะไรเลย

พวกตลบตะแลงซ่อนความรู้สึกรายในเหล่านี้ไว้ในพฤติกรรมภายนอกของพวกเขา แต่ถึงอย่างไรก็
ไม่สามารถซ่อนเร้นไปจากคนที่มีความเข้าใจได้ นำเสียงคำพูดของพวกเขาเปิดเผยให้เห็นว่าความ
สัมพันธ์ของพวกเขากับอิสลามเป็นการแสดงออกทางภายนอก ไม่ใช่จากความรู้สึกของหัวใจ

31 แน่นอน เราจะทดสอบสุเจ้าจนกระทั่งเราพบว่า ในหมู่สุเจ้านั้นใครที่กำลังต่อสู้อย่างเต็มทีและอดทน อย่างสุดกำลังและจะทดสอบบันทึก(ความกล้าหาญ) ของสุเจ้า
32 บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและขัดขวาง ผู้อื่นจากหนทางของพระเจ้าและถกเถียงกับศาสนทูต ผู้นี้หลังจากที่แนวทางที่ถูกต้องได้เป็นที่ชัดเจนแก่ พวกเขาแล้วนั้นไม่อาจที่จะทำอันตรายใดๆต่อพระเจ้า ได้เลย พระเจ้าจะทรงทำให้การงานของพวกเขาไร้ผล⁷

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجْتَهِدِينَ
مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَتَبْلُواْ أَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ
اللَّهِ وَشَاقُّواْ الرَّسُوْلَ مِنۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ
لَهُمُ الْهُدَىٰ لَن يَضُرُّوْا اللّٰهَ شَيْئًا
وَسَيُحِطُّ اَعْمَلُهُمْ ﴿٣٢﴾

⁷ เมื่อใครคนหนึ่งต่อสู้เพื่อศาสนา เขาต้องได้รับประสบการณ์ต่างๆที่เป็นการทดสอบความศรัทธาของเขา เขาต้องพิสูจน์ให้เห็นถึงความมุ่งมั่นแน่วแน่ในความศรัทธาของเขาโดยการเสียสละ การละทิ้งตัวเอง การไม่สนใจในผลประโยชน์ทางวัตถุของเขา ต้องอดทนต่อการถูกทำลายและมั่นคงในการอุทิศตนให้พระเจ้าแม้จะต้องสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของตัวเองก็ตาม

เพื่อให้จะให้ผู้ศรัทธาอยู่ในสภาพแวดล้อมเช่นนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องให้ผู้ไม่ศรัทธามีเสรีภาพอย่างเต็มที่เพื่อที่ว่าคุณเหล่านี้จะได้ทำอะไรก็ได้ที่ต่อต้านผู้ศรัทธา แต่ในอีกด้านหนึ่ง กิจกรรมเหล่านี้ได้ทำให้บรรดาผู้ต่อต้านเป็นผู้ทำผิด แต่ในอีกด้านหนึ่ง มันให้ออกาสแก่ผู้ศรัทธาได้แสดงว่าโดยการมั่นคงอยู่ในความศรัทธาภายใต้สถานการณ์แห่งการทดสอบที่ยากลำบากที่สุด พวกเขาคือผู้ศรัทธาที่แท้จริงและสมควรที่จะได้รับการคัดเลือกสำหรับชีวิตโลกหน้าในอาณาจักรของพระเจ้า

33 โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา จงเชื่อฟังพระเจ้า และจงเชื่อฟัง ศาสนทูตผู้หนึ่งและจงอย่าปล่อย ให้การทำงานของสุเจ้าสุญเปลา 34 สำหรับ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและขัดขวางผู้ อื่น จากหนทางของพระเจ้าและตายลง ในสภาพที่ยังเป็น ผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่นั้น พระเจ้าจะไม่มีวันอภัยโทษ ให้แก่พวกเขา³⁵ ดังนั้น สุเจ้าจงอย่าท้อแท้และจง อยากร้องขอสันติภาพเมื่อสุเจ้าเห็นอกกว่าพวกเขา พระเจ้าทรงอยู่กับสุเจ้าและจะไม่ปล่อย ให้การทำงานของสุเจ้าสุญเปลา⁷

﴿يَتَّبِعُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تَبْطُلُوا أَعْمَلَكُمْ ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ۚ﴾ ﴿٣٥﴾
﴿إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتَرَكُمُ أَعْمَلَكُمْ ۚ﴾

⁷ สะดือตอนหนึ่งกล่าวว่าในสมัยของนบีมุฮัมมัด มุสลิมบางคนมีความเห็นว่าถ้าพวกเขายอมกล่าว คำว่า "ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ" (ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่คู่ควรแก่การเคารพสักการะนอกจากพระเจ้า) พวกเขาจะไม่มีบาปใด ๆ มากล้ากราย ด้วยเหตุนี้ อายะฮ์ที่ 33 จึงถูกประทานมา ความหมายของ อายะฮ์นี้ต้องการจะสื่อว่ามนุษย์ต้องรวมการเชื่อฟังกับความศรัทธาเข้าด้วยกัน เขาต้องปฏิบัติตาม ไม่เพียงแต่คำบัญชาที่ไม่เป็นภัยเท่านั้น แต่ยังต้องปฏิบัติตามคำบัญชาที่ทำให้เขาต้องทำลายตัวเอง และเป็นอันตรายต่อผลประโยชน์ของเขาด้วย ถ้าเขาไม่ทำเช่นนั้น การงานก่อนๆ ของพวกเขาก็ไม่มี ประโยชน์อะไร

สถานะของมุสลิมที่อ่อนแอก็คือว่าพวกเขาจะสนับสนุนศรัทธาโดยมีเงื่อนไขว่าพวกเขาจะไม่สร้างความ ขุ่นเคืองใจให้แก่ผู้มีอำนาจในเวลานั้น เมื่อพวกเขาเห็นว่าการสนับสนุนศรัทธาเป็นสาเหตุ ทำให้ผู้มีอำนาจขุ่นเคือง พวกเขาจะเอนเอียงไปทางผู้มีอำนาจและผู้มีอำนาจเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา อย่างเอาเป็นเอาตายก็ตาม

บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหรือผู้ตั้งตัวเองเป็นคู่ต่อต้านศรัทธาไม่มีวันที่จะได้รับความโปรดปรานจาก พระเจ้า ดังนั้น ผู้ที่เข้าข้างผู้ปฏิเสธศรัทธาจะพบกับชะตากรรมอื่นได้อย่างไร?

ในอิสลามมีสงครามและสันติภาพ แต่สงครามที่ทำให้ไปภายใต้การช่วยเหลือของสงครามอิสลาม ใน อิสลาม สงครามป้องกันตัวเองเท่านั้นที่ได้รับอนุญาต สงครามเช่นนั้นต้องไม่เกิดขึ้นจากปฏิกิริยา ทางอารมณ์ แต่เป็นสงครามที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจอย่างเหมาะสมและเป็นสงครามป้องกันการ รุกราน

36 ชีวิตแห่งโลกนี้เป็นแค่เพียงการละเล่น และการสนุก สนานเท่านั้นถ้าหากสุเจ้าศรัทธาและยำเกรง พระเจ้า จะทรงตอบแทนรางวัลแก่สุเจ้าและพระองค์จะไม่ทรงขอทรัพย์สินของสุเจ้า 37 ถ้าหากพระองค์จะทรงขอ ทรัพย์สินของสุเจ้าและเรียกร้องมันทั้งหมด สุเจ้าก็จะ ขี้เหนียว และนี่จะทำให้สิ่งไม่ดีงามของสุเจ้าปรากฏ ออกมา 38 ฟังรู้ไว้เถิดว่า สุเจ้าเป็นผู้ที่ถูกเรียกร้อง ให้ใช้จ่ายในหนทางของพระเจ้า แต่กระนั้น สุเจ้าบาง คนยังคงตระหนี่ ดังนั้น ใครก็ตามที่ตระหนี่ เขาก็ ตระหนี่ต่อตัวของเขาเองพระเจ้าทรงมีมီးเหลือเพื่อ สุเจ้าต่างหากที่ขัดสน(ต้องการพระองค์) ถ้าหากสุเจ้า หันหลังให้ พระเจ้าจะทรงเอาหมู่ชนอื่นมาแทนสุเจ้า และพวกเขาจะไม่เป็นเช่นสุเจ้า⁷

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَإِن
تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَلَا
يَسْئَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ۚ إِن يَسْئَلْكُمْ
فِي حَفِيفِكُمْ تَبَخَّلُوا وَبُخْرَجَ أَصْغَنَكُمْ
ۚ هَاتَتْكُمْ هَتُولَاءِ تُدْعُونَ
لِتَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ
يَبْخَلُ وَمَنْ يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلْ عَن
نَفْسِهِ ۗ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ
وَإِن تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ
ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ

⁷ ผลประโยชน์แห่งโลกนี้และสิ่งย่ำยวนของมันทำหน้าที่เหมือนอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตแห่งความศรัทธาและความดีงาม มนุษย์รู้ว่าพฤติกรรมเช่นนี้จะนำไปสู่ความสำเร็จในโลกหน้า แต่เขาพ่ายแพ้ต่อปัจจัยเฉพาะหน้าและหลงผิด ความจริงก็คือว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงกรุณาปราณีและผู้ทรงเมตตาต่อปวงบ่าวของพระองค์ พระองค์ไม่เคยเรียกร้องต้องการสิ่งใดที่เกินกว่าความสามารถแบกรับจากบ่าวของพระองค์

อิสลามเป็นศาสนาของพระเจ้า แต่ภารกิจของการเผยแผ่และการคุ้มครองต้องทำในโลกแห่งสาเหตุ และผลที่ตามมาโดยมนุษย์กลุ่มหนึ่ง มุสลิมคือคนกลุ่มนี้ ถ้ามุสลิมทำหน้าที่ของพวกเขา พวกเขาจะเป็นผู้มีคุณค่าในสายตาของพระเจ้า แต่ถาพวกเขาไม่ทำหน้าที่นี้ พระเจ้าจะนำชาติอื่นมาสู่ความศรัทธาและรักษาศาสนาของพระองค์ให้มีความต่อเนื่องไปโดยพวกเขา

48. ชัยชนะ อัล-ฟัตฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 (โอ้ นบี) แท้จริง เราได้ประทานชัยชนะ
อันชัดแจ้ง แก่เจ้าแล้ว ² เพื่อที่พระเจ้าจะได้
ทรงอภัยโทษความผิด ก่อนหน้านี้และความ
ผิดหลังจากนี้แก่เจ้า และจะได้ทำให้ความ
โปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อเจ้าครบถ้วน
สมบูรณ์ และซึ่งทางอันเที่ยงตรงให้แก่เจ้า
³ และเพื่อที่ พระเจ้าจะทรงประทานความ
ช่วยเหลืออันยิ่งใหญ่แก่เจ้าⁿ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿١﴾ لِيَغْفِرَ
لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ
وَيُثِمِّرَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا
مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾ وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا
عَظِيمًا ﴿٣﴾

ⁿ ในปีที่หกของการฮิจญ์เราะฮฺ(การอพยพจากมักกะฮฺไปยังมะดีนะฮฺ) นบีมุฮัมมัดได้ออกเดินทางจาก
มะดีนะฮฺไปยังมักกะฮฺพร้อมกับบรรดาสาวากของท่านเพื่อที่จะไปเยือนกะอับะฮฺ เมื่อท่านเดินทางมา
ถึงฮุฎัยบียะฮฺ พวกมักกะฮฺที่บูฆารูปเคารพได้ออกมาสกัดกั้นการเดินทางของท่านโดยกล่าวว่าพวก
เขาไม่อนุญาตให้ท่านเข้ามักกะฮฺ ด้วยเหตุนี้จึงมีการเจรเกิดขึ้นซึ่งผลของการเจรจาก็คือการทำ
สนธิสัญญาสันติภาพและลงนามโดยทั้งสองฝ่าย

สนธิสัญญานี้ถูกทำขึ้นโดยฝ่ายบูฆารูปเคารพเป็นผู้กำหนดข้อตกลงและเงื่อนไขของสัญญาเพียงฝ่าย
เดียวแน่นอน การทำสัญญาในลักษณะเช่นนี้ทำให้บรรดาสาวากของนบีมุฮัมมัดไม่พอใจเพราะถือว่า
มันเป็นสัญญาที่ไม่ให้ความเคารพคู่สัญญา แต่ระหว่างการเดินทางกลับจากฮุฎัยบียะฮฺ อัลลอฮฺ
ได้ประทานอายะฮฺแก่นบีมุฮัมมัดว่า “แท้จริง เราได้ประทานชัยชนะอันชัดแจ้งแก่เจ้าแล้ว” เหตุผล
สำหรับการประทานอายะฮฺนี้ก็คือว่าตามสนธิสัญญานี้ได้มีการตกลงว่าทั้งฝ่ายมุสลิมและฝ่ายมักกะฮฺ
ที่บูฆารูปเคารพจะไม่ทำสงครามกันเป็นเวลาสิบปี ความจริงแล้ว การยุติการสู้รบกันนี้เท่ากับ
เป็นการเปิดประตูแห่งการเชิญชวนผู้คนสู่สัจธรรม(ตะอวะฮฺ)

เพราะหลังจากการอพยพไปยังมะดีนะฮฺ ท่านนบีและบรรดาสาวากต้องทำการสู้รบอย่างต่อเนื่องจน
ภารกิจการเชิญชวนผู้คนสู่สัจธรรมต้องหยุดลง ตอนนี้ สนธิสัญญาได้สร้างบรรยากาศที่เปิดโอกาส
ให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างฝ่ายตรงข้ามได้อย่างเสรี

ดังนั้น สัญญาจึงเปลี่ยนบรรยากาศของการต่อสู้ไป ก่อนหน้านี้ การต่อกรกันระหว่างสองฝ่ายเกิด
ขึ้นในสนามรบที่ฝ่ายอริของมุสลิมมีความเหนือกว่า แต่ตอนนี้ การต่อสู้ได้เปลี่ยนมาสู่สมรภูมิแห่ง
ปัญญาและในสมรภูมินี้ความเชื่อเรื่องการศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวมีชัยชนะเหนือลัทธิการกราบ
ไหว้รูปเคารพอย่างชัดเจน ตอนนี้ “หนทางที่เที่ยงตรง” นั้นเองที่ทำให้ผู้ถือธงแห่งความศรัทธาใน
พระเจ้าองค์เดียวได้รับชัยชนะอย่างเด็ดขาด

4 พระองค์คือผู้ทรงประทานความสงบลงไปในหัวใจ ของบรรดาผู้ศรัทธา เพื่อที่พวกเขาจะได้มีความศรัทธา เพิ่มพูนยิ่งขึ้นไปอีก ไพร่พลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและ แผ่นดินเป็นของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ ⁵ และเพื่อที่พระองค์จะได้รับชาย ผู้ศรัทธาและหญิงผู้ศรัทธาเข้าสู่สวนสวรรค์ซึ่งได้นั้น มีลำนำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาจะพำนักอยู่ที่นั่น ตลอดไปและพระองค์จะทรงลบล้างความชั่วต่างๆ ของพวกเขาให้หมดไป แท้จริงแล้ว นี่คือความสำเร็จ อันยิ่งใหญ่ที่สุดในทัศนะของพระเจ้า ⁶ และเพื่อที่ พระองค์จะทรงลงโทษชายและหญิงผู้ตลบตะแลง และชายและหญิงผู้บูชาทวารูปที่คิดชั่วร้ายกับพระเจ้า และความชั่วร้ายนั้นเองที่จะกลับมายังพวกเขา เพราะพระเจ้าทรงกริ้วพวกเขาและพระองค์ทรงสาปแช่ง พวกเขาและได้ทรงเตรียมนรกซึ่งเป็นที่พักอันชั่วร้ายไว้สำหรับพวกเขาแล้ว ⁷ และไพร่พลแห่งชั้นฟ้า ทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้า พระองค์เป็นผู้ ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ⁷

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ ۗ وَ لِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٥﴾ لِيُدْخَلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ۗ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٦﴾ وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ ۗ بِاللَّهِ ظَنِّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۖ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٧﴾ وَ لِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٧﴾

⁷ ในที่นี้ ความสงบ (สะกีนะฮฺ) หมายถึงการไม่กังวลต่อสิ่งใดแม้จะตกอยู่ภายใต้การขู่ข่ม ที่สุดยบียะฮฺ ฝ่ายต่อต้านอิสลามพยายามที่จะขู่ข่มมุสลิมด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้มุสลิมเกิดอารมณ์และแสดงปฏิกิริยาตอบโต้เพื่อที่พวกเขาจะมีเหตุผลในการรุกรานหาร้ายมุสลิม แต่มุสลิมก็พยายามอดทนอย่างถึงที่สุดจนกระทั่งไม่ใส่ใจในความพยายามขู่ข่มของฝ่ายตรงข้าม

ถ้าพระเจ้าประสงค์ พระองค์ก็สามารถสยบกองกำลังแห่งความเท็จโดยอาศัยอำนาจโดยตรงของพระองค์และประทานชัยชนะให้แก่ฝ่ายสัจธรรม แล้วทำไมพระเจ้าจึงได้สร้างเงื่อนไขที่เหมือนกับสนธิสัญญาฮุคัยบียะฮฺขึ้นมาและทำให้ผู้ศรัทธาเดินทางมาครั้งนี้? วัตถุประสงค์ก็คือเพื่อเป็นการเพิ่มพูนความศรัทธาโดยการทดสอบผู้ศรัทธา ถ้าใครคนหนึ่งเข้มแข็งกระตุนทีจะแก่แค้นและเข้าสู่การทำสัญญากับคนโง่เขลาเพราะนั่นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเผยแพร่สัจธรรม เขาก็ทำไปโดยการตัดสินใจอย่างมีจิตสำนึก ในการทำเช่นนี้ เขาได้ทำให้ความคิดของเขาควบคุมหัวใจของเขา ดังนั้น ความสำนึกเรื่องความศรัทธาของเขาจึงเพิ่มขึ้น เขาทำให้ตัวเองเป็นผู้รับอารมณ์อันสูงส่งที่ไม่สามารถรับได้ด้วยวิธีการอื่น สิ่งที่ได้จากสถานการณ์นี้ก็คือมันทำให้ชาวสวรรค์และชาวนรกถูกแยกออกจากกัน

⁸ (โอ้ นบี) เราได้ส่งเจ้ามาในฐานะพยานคนหนึ่ง และ ในฐานะผู้แจ้งข่าวดีและผู้เตือนคนหนึ่ง ⁹ เพื่อที่สุเจ้าทั้งหลาย (มนุษย์เอ๋ย) จะได้ศรัทธาในพระเจ้าและ ศาสนทูตของพระองค์ และจะได้ช่วยเหลือเขา(นั่นคือศาสนทูต)และให้เกียรติเขาและสดุดีพระเจ้าทั้งในยามเช้า และยามเย็น ¹⁰ (โอ้ นบี)บรรดาผู้สาบานว่าจะจะรัก กักตื้อต่อเจ้านั้น แท้จริงแล้วก็เหมือนกับการให้คำ สาบานว่าจะจงรักภักดีต่อพระเจ้า พระหัตถ์ของ พระเจ้านั้นเหนือกว่ามือของพวกเขา ตอนนี้ ใครก็ตามที่ทำลายคำสาบานนี้ก็เท่ากับเขาได้ทำลายตัวเอง และใครที่ทำตามสัญญาที่เขาทำไว้กับพระเจ้า พระองค์จะทรงประทานรางวัลอันยิ่งใหญ่แก่เขา⁷

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾ لِيُتْمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمَسْئُوتِهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾

⁷ งานที่แท้จริงของนบีมีอัมมัตคือการเป็นผู้อธิบายสังขาร (ซาฮิด ตามการแปลโดยซาร์ วะลี ยุลลอฮฺ) ท่านต้องสาธตให้เห็นอย่างชัดเจนว่าใครจะเป็นผู้มีสิทธิได้รับความโปรดปรานของพระเจ้า และใครที่สมควรจะถูกลงโทษจากพระองค์ในชีวิตนี้วันตรหลังความตาย

การลุกขึ้นมาของ "ซาฮิด" หรือพยานแห่งสังขารเช่นนั้นเป็นการทดสอบอันยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับผู้รับฟังท่าน พวกเขาต้องได้ยินเสียงของพระเจ้าในเสียงของมนุษย์ พวกเขาต้องเห็นตัวแทนของพระเจ้าในรูปของมนุษย์ ในขณะที่พวกเขายื่นมือให้แก่มือของมนุษย์ พวกเขาต้องคิดว่าพวกเขากำลังยื่นมือของพวกเขาไปยังมือของพระเจ้า สำหรับบรรดาผู้มีความเข้าใจอันสูงส่งในเรื่องนี้ พระเจ้ามีรางวัลตอบแทนอันยิ่งใหญ่ไว้สำหรับเขา แต่สำหรับผู้ที่ไม่ผ่าน พระเจ้าจะเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้สำหรับพวกเขา

11 (โอ้ นบี) พวกอาหรับทะเลทรายที่อยู่ข้างหลัง จะพูดกับเจ้าอย่างแน่นอนว่า “ทรัพย์สินของเรา และครอบครัวของเรา ทำให้เรายุ่งวุ่นวาย ดังนั้น โปรดขอกภัยให้แก่เราด้วย” พวกเขากล่าว ด้วยลิ้นในสิ่งที่ไม่ได้มีอยู่ในหัวใจของพวกเขาเลย จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “ถ้าหากเป็นเช่นนั้นแล้ว ใครเล่าที่มีอำนาจ(แทรกแซง)แทนพวกท่านหาก พระองค์ทรงประสงค์ที่จะทำให้พวกท่านได้รับ ความทุกข์หรือทรงอำนาจประโยชน์แก่พวก ท่าน? พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกท่านกระทำ อยู่ทุกอย่าง”¹² เปล่าเลยสูเจ้าคิดว่าศาสนทูต และบรรดาผู้ศรัทธาจะไม่กลับมายังครอบครัวของ พวกเขากอีก และความคิดเพื่อผืนนี้ได้ทำให้หัวใจ ของสูเจ้าเบิกบาน สูเจ้าคิดชั่วร้าย ดังนั้น สูเจ้าจะ ประสบความหายนะ¹³ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธ สัจธรรมที่ไม่ศรัทธาในพระเจ้าและศาสนทูตของ พระองค์ เราได้เตรียมไฟนรกที่โชติช่วงไว้สำหรับ พวกเขาแล้ว¹⁴

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزَيْنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَّتُمْ ظَنًّا السَّوْءَ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾

¹¹ ในมะดีนะฮ์ นบีมุฮัมมัดได้ฝันไปว่าท่านกำลังเดินทางไปยังมักกะฮ์เพื่อทำอุมเราะฮ์อยู่ ดังนั้น ท่านจึงออกเดินทางไปยังมักกะฮ์พร้อมกับบรรดาสาวกของท่าน แต่ในตอนนั้น สถานการณ์ไม่ดีและมีความกลัวกันว่าจะเกิดการปะทะกับพวกกุเรซและมุสลิมจะถูกฆ่าเป็นจำนวนมาก เมื่อเข้าใจลึกลับมักกะฮ์ พวกกุเรซก็เริ่มเอาหินขว้างใส่กลุ่มมุสลิมจริง ๆ และพยายามที่จะขย้ำมุสลิมด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้มุสลิมโกรธและเริ่มต่อสู้ ถ้าฝ่ายมุสลิมทำเช่นนั้นก็จะเป็นเหตุผลให้พวกกุเรซทำสงครามเช่นฆ่าฝ่ายมุสลิม แต่ความอดทนอดกลั้นของมุสลิมและการไม่ใส่ใจต่อการขย้ำของมุสลิมทำให้พวกกุเรซหมดโอกาสที่จะสู้รบกับมุสลิม

มุสลิมที่อ่อนแอหลายคนที่อยู่ในบริเวณรอบเมืองมะดีนะฮ์ไม่ได้ร่วมเดินทางมาในครั้งนี้ด้วยเพราะกลัวสิ่งที่จะเกิดขึ้นดังกล่าว เมื่อมีมุฮัมมัดกลับมาอย่างปลอดภัย คนเหล่านี้ได้มาหาท่านเพื่อแสดงความจงรักภักดีและขอกภัยต่อท่าน แต่คนเหล่านี้ไม่ได้รับการให้อภัยเพราะข้อแก้ตัวของพวกเขาไม่มีเหตุผลและเป็นเท็จ ต่อหน้าพระเจ้า เหตุผลที่เป็นที่ยอมรับได้ตลอดเวลา แต่ข้ออ้างเท็จย่อมถูกปฏิเสธทันทีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

พวกเขาไม่มีเหตุผลที่แท้จริงสำหรับการไม่เดินทางร่วมกับนบีของพระเจ้านอกจากความรู้สึกลังเลไม่เชื่อมั่นของพวกเขาเอง พวกเขาคิดว่าพวกเขากำลังปกป้องคุ้มครองผลประโยชน์ของพวกเขาโดยการไม่ยอมรับร่วมไปในการเดินทางที่เป็นอันตราย พวกเขาไม่รู้ว่าพระเจ้าเป็นพระเจ้าของทั้งสิ่งดีและสิ่งร้ายทั้งหมด ถ้าพระเจ้าไม่คุ้มครองใครก็ไม่มีความอะไรสามารถช่วยชีวิตของเขา ความหายนะจะเป็นชะตากรรมของคนเช่นนี้ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

14 อำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของ พระเจ้า พระองค์จะทรงให้อภัยโทษผู้ที่พระองค์ทรง ประสงค์และจะทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

15 เมื่อสุเจ้า(บรรดาผู้ศรัทธา)ออกไปเพื่อรวบรวม ทริพย์เชลย บรรดาผู้ที่อยู่ข้างหลังจะกล่าวแก่สุเจ้าว่า “ขอให้เราไปกับพวกท่านด้วย” พวกเขาต้องการจะ เปลี่ยนแปลงประกาศิตของพระเจ้า จึงบอกพวกเขาว่า “พวกท่านจะมากับเราไม่ได้ พระเจ้าได้ทรงประกาศ สิ่งนี้ไว้ก่อนแล้ว” ดังนั้นพวกเขาจะกล่าวว่า “พวกท่าน อิจจาเรานะสิ” แต่พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลยนอกจาก เพียงเล็กน้อยเท่านั้น⁷

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَعْفُرُ
لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٤﴾
سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ
إِلَى مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذُرُونَا نَتَّبِعْكُمْ
يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ
لَن نَّتَّبِعُونَ كَذَلِكَم قَالَ اللَّهُ مِن
قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ نَحْسُدُونَنَا بَلْ
كَاؤُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

⁷ ก่อนสนธิสัญญาฮุคัยบียะฮฺ ขาวยิวได้แสดงความเป็นศัตรูอย่างเปิดเผยต่อมุสลิมเพราะก่อนหน้านี้พวกเขาได้ให้ความร่วมมือกับชาวกุเรซในเรื่องนี้ ข้อตกลง “ไม่ทำสงคราม” กับชาวกุเรซที่ฮุคัยบียะฮฺ ได้ตัดขาวยิวออกจากชาวกุเรซซึ่งหลังจากนั้นได้ส่งผลให้ขาวยิวต้องถูกทิ้งไว้ตามลำพัง ด้วยเหตุนี้ ขาวยิวกำลังใจของขาวยิวแห่งค็อยบร์, ตีมา, ฟิดัก จึงตกต่ำลง ดังนั้น สามเดือนหลังจากการทำสนธิสัญญา นบีมุฮัมมัดจึงบีตลัอมค็อยบร์จนขาวยิวที่อาศัยอยู่ที่นั่นยอมอาวุธโดยปราศจากการต่อสู้และมุสลิมสามารถยึดทริพย์เชลยได้เป็นจำนวนมาก

คนที่ศรัทธาอ่อนแอและไม่ได้ร่วมไปกับท่านนบีในการเดินทางไปยังฮุคัยบียะฮฺโดยคิดว่ามันเป็นการเสี่ยงนั้น ตอนนั้นก็ต้องการที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการต่อสู้กับขาวยิวและหวังที่จะได้รับส่วนแบ่งจากทริพย์เชลย แต่พวกเขาถูกห้ามมิให้ทำเช่นนั้น มันเป็นกฎของพระเจ้าที่ว่าใครที่เสี่ยง คนผู้นั้นต้องได้รับประโยชน์ ถ้าใครต้องการที่จะทำอะไรบางอย่างโดยไม่ต้องเสี่ยง ความจริงแล้ว เขาต้องการที่จะเปลี่ยนกฎของพระเจ้า แต่มันเป็นไปได้ที่ใครในโลกนี้จะเปลี่ยนกฎของพระเจ้า

16 จงบอกพวกอาหรับทะเลทรายที่อยู่ข้างหลังว่า “ไม่ช้า พวกท่านจะถูกเรียกไปต่อสู้หมู่ชนที่เข้มแข็ง พวกท่านจะต้องต่อสู้พวกเขาเว้นเสียแต่ว่าพวกเขา ยอมจำนน ดังนั้น ถ้าหากพวกท่านทำตามคำบัญชา พระเจ้าจะทรงตอบแทนรางวัลที่ดีแก่พวกท่าน และถ้าหากพวกท่านหันหลังให้ดังที่พวกท่านได้ทำมา ก่อนหน้านั้น พระเจ้าจะทรงลงโทษพวกท่านด้วยการ ลงโทษอันเจ็บปวด”
 17 ส่วนคนตาบอด คนพิการและ คนป่วยจะ “ไม่ถูกตำหนิ” พระเจ้าจะรับใครก็ตามที่ เชื่อฟังพระองค์และศานทูตของพระองค์ เข้าสู่สวรรค์ ซึ่งใต้นั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน แต่ผู้ใดหันหลัง พระองค์จะทรงลงโทษเขาด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด⁷

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سِتْدَةٌ سَتَدْعُونَ
 إِلَىٰ قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُوهُمْ
 أَوْ يُسْلِمُونَ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ
 أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ
 مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾
 لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى
 الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ
 حَرَجٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ
 يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾

⁷ บรรดาผู้แสดงความอ่อนแอในตอนที่เกิดกรณีสุดท้ายปียะฮ์ต่างไม่ได้รับรางวัลตอบแทนที่เป็นผลมาจากกรณีนี้ แต่ถึงกระนั้น ประตูก็ยังไม่ปิดสำหรับพวกเขาเพราะการรณรงค์เพื่อส่งเสริมการศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวจะต้องพบกับสถานการณ์ที่ยากลำบากนานปีการ พวกเขาได้ถูกบอกไว้ว่าถ้าพวกเขาพิสูจน์ว่าตัวเองมีจิตวิญญาณแห่งการเสียสละในโอกาสข้างหน้า พวกเขาจะมีสิทธิ์ได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง

การทดสอบประเภทนี้จะตัดสินใจว่าใครเป็นผู้ศรัทธาหรือเป็นผู้ตลบตะแลง แต่บางคนที่มีความยากลำบากจริงๆ เท่านั้นที่ได้รับยกเว้น พระเจ้าให้อภัยความผิดที่เกิดจากการถูกบังคับเพราะสถานการณ์เกินกว่าการควบคุม แต่ความบกพร่องอย่างอื่นเป็นสิ่งที่ไม่อาจให้อภัยได้ในสายตาของพระเจ้า

18 พระเจ้าทรงโปรดปรานบรรดาผู้ศรัทธา เมื่อพวกเขา ให้สัตย์ปฏิญาณแก่เจ้า(นบี) ได้ทันไม⁷ พระองค์ทรงรู้ดี ถึงสิ่งที่อยู่ใน หัวใจของพวกเขา ดังนั้น พระองค์ได้ทรง ประทานความสงบลงมายังพวกเขา และ ทรงตอบแทน พวกเขาด้วยชัยชนะอันไกลนี้¹⁹ และสิ่งอื่นๆอีกมาก มายในอนาคต พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชา ญาณ ข²⁰ พระเจ้าได้ทรงสัญญากับสุเจ้าถึงสิ่งที่สุเจ้า จะได้รับมากมายในอนาคต และ พระองค์ได้ประทาน สิ่งเหล่านี้แก่สุเจ้าล่วงหน้าแล้ว และพระองค์ทรงยับยั้ง มือของ ผู้คนไว้จากการทำร้ายสุเจ้า ทั้งนี้เพื่อที่มัน จะ ได้เป็นสัญญาหนึ่งแก่บรรดาผู้ศรัทธา และเพื่อที่ พระองค์จะได้ทรงนำสุเจ้าไปสู่ หนทางอันเที่ยงตรง²¹ นอกจากนี้แล้ว ยังมีสิ่งอื่นๆอีกมากมายที่อยู่เหนือ ความคาดหมายของสุเจ้าซึ่งพระเจ้าได้ทรงล่อมมัน ไว้หมดแล้ว(สำหรับสุเจ้า) เพราะพระเจ้าทรงมี อำนาจ เหนือทุกสิ่ง

﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَدَكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ ءَايَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾ وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾﴾

⁷ ระหว่างการเดินทางไปยังฮุดีบียะฮฺ มีข่าวลือแพร่ไปทั่วว่าพวกกุเรซได้ฆ่าอะฆมานที่เดินทางล่วงหน้าไปก่อนแล้วในฐานะตัวแทนของนบีมุฮัมมัด นี่เป็นสิ่งที่แสดงถึงความก้าวร้าว ดังนั้น ท่านนบีจึงได้ตั้งเงื่อนไขไว้แต่ต้นไม⁷ที่จะเลหลายต้นหนึ่งและขอให้สาวกจำนวน 1,400 คนของท่านสาบานว่าพวกเขาจะยอมพลีชีวิตและไม่หันหลังหนีศัตรู ในประวัติศาสตร์อิสลาม การสาบานครั้งนี้รู้จักกันว่าคำสาบานแห่งริฎวาน

สถานที่ทำการสาบานครั้งนี้อยู่ห่างจากเมืองมะดีนะฮฺ 250 ไมล์และห่างจากเมืองมักกะฮฺเพียง 12 ไมล์ กล่าวคือมุสลิมอยู่ห่างจากศูนย์กลางของตัวเองในขณะที่พวกกุเรซอยู่ใกล้บ้านของตัวเอง เดิมที มุสลิมออกเดินทางมาเพื่อทำฮุมเราะฮฺ ดังนั้น พวกเขาจึงมีเพียงแค่อุปกรณ์พื้นฐานในการดำรงชีพติดตัวมาเท่านั้นในขณะที่พวกกุเรซติดอาวุธสงครามมาเป็นอย่างดี ในสถานการณ์วิกฤติ เช่นนั้น มันเป็นความบริสุทธิ์ใจของบรรดาสาวกเองที่จะช่วยเหลือท่านนบีโดยไม่แรงกดดันใดๆ จากภายนอก

^ข นี่เป็นอาการถึงความไม่สบายใจและไม่พอใจที่เกิดขึ้นในหัวใจของบรรดาสาวกต่อสนธิสัญญาฮุดีบียะฮฺที่ถูกสั่งให้ยินยอมเพียงฝ่ายเดียว อย่างไรก็ตาม บรรดาสาวกได้ยอมรับคำบัญชาของพระเจ้าด้วยความอดทนและสงบใจ แต่ภายในเวลาไม่กี่เดือน ผลดีของสัญญานี้ได้เริ่มปรากฏให้เห็น สัญญาที่แยกพวกกุเรซออกจากการเชื่อมต่อกับชาวยิวซึ่งทำให้เป็นการง่ายสำหรับฝ่ายมุสลิมในการปราบปรามชาวยิว

เมื่อสิ้นสุดสถานการณ์ที่เหมือนกับสงคราม การเผยแผ่อิสลามได้ขยายกว้างไกลออกไปจนพวกกุเรซเองต้องยอมจำนนต่อกระบวนการเชิญชวนอย่างสันติเพราะพวกเขาไม่มีเหตุผลอะไรที่จะมาต่อสู้

22 ถ้าหากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อผู้
 23 สู้เจ้า แน่หนอน พวกเขาจะหันหลังกลับและ
 พวกเขาจะไม่พบผู้คุ้มครอง และผู้ช่วยเหลือ
 24 นั่นเป็นนกฎของพระเจ้าในอดีต และ สู้เจ้า
 จะไม่พบการเปลี่ยนแปลงในกฎของพระเจ้า
 พระองค์ต่างหากที่ทรงยับยั้งมือของพวกเขา
 24 เขาจาก สู้เจ้าและมือของสู้เจ้าจากพวกเขา
 ในหุบเขาแห่งมักกะฮฺ หลังจากที่พระองค์ได้
 ทรงประทานชัยชนะแก่สู้เจ้าเหนือ พวกเขา
 พระเจ้าทรงดูทุกอย่างที่สู้เจ้ากระทำ^๗

وَلَوْ فَتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَدْبَرَ
 ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾
 سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ
 تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾ وَهُوَ الَّذِي
 كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ
 بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ
 عَلَيْهِمْ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا
 ﴿٢٤﴾

^๗ มันเป็นนกฎของพระเจ้าที่เมื่อผู้รับฟังนบีในตอนแรกแล้วไม่ยอมตอบสนองคำเรียกร้องของท่าน
 พระองค์จะทำลายพวกเขา แต่ในกรณีของฮุदैยบียะฮฺ พวกเขาถูกระชชได้แสดงการปฏิเสธออกมาให้
 เห็นอย่างชัดเจน ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ ถ้ามีสิ่งใดมาถึงขั้นของการทำสงคราม ทูตสวรรค์ของ
 พระเจ้าจะลงมาเพื่อทำให้มุสลิมเกิดความเข้มแข็งจนสามารถเอาชนะศัตรูได้

แต่สำหรับบรรดาผู้กราบไหว้รูปเคารพ มันเป็นเจตนาของพระเจ้าเองที่จะไม่ทำลายพวกเขาเพื่อที่
 สติปัญญาอันล้ำเลิศของพวกเขาจะได้ถูกนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ของอิสลาม ดังนั้น พระเจ้าจึงนำ
 ทางนบีของพระองค์ไปสู่สนธิสัญญาไม่ทำสงคราม

25 พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาและขัดขวางสุเจ้าจาก มีสติอัล-ฮะรออมและขวางกันสัตว์ที่จะถูกเชือดพลี มิให้ไปถึงสถานที่ที่มันจะถูกเชือดพลี หากไม่มีชาย และหญิงผู้ศรัทธาบางคน(ในมักกะฮฺ)ที่สุเจ้าอาจจะเหยียบย่ำทำลายพวกเขาโดยไม่รู้ และจะทำให้เป็น ความผิดแล้ว (พระเจ้าจะทรงบัญชาสุเจ้าให้ต่อสู้ ทั้งๆที่มีคนเหล่านี้อยู่ แต่พระองค์ได้ทรงหยุดยั้งไว้) ทั้งนี้เพื่อที่พระเจ้าจะได้ทรงรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไว้ในความเมตตาของพระองค์ ถ้าหากบรรดา ผู้ศรัทธาถูกแยกออกมา(จากผู้คนชาวมักกะฮฺ)อย่าง ชัดเจน เราจะลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ พวกเขาอย่างเจ็บปวด⁷

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ
 الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَأَهْدَىٰ مَعَكُمْ
 أَنْ يَبْلُغَ حَجَّهُ^٥ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ
 وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ لَّمَّ تَعْلَمُوهُمُ أَنْ
 تَطْئُوهُمُ فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُم مَّعْرَةٌ
 بِغَيْرِ عِلْمٍ لِّيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ
 مَنْ يَشَاءُ ۗ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا
 الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٥﴾

⁷ บรรดาหัวหน้าเผ่ากุเรชที่ทำตัวเองให้ต้องถูกลงโทษและต้องเข้าทำสงคราม แต่ที่สำคัญว่านั่นก็คือ แทนที่พวกเขาจะต้องทำสงคราม พวกเขากลับต้องมาทำสนธิสัญญาแทน ในตอนนั้น มีชาวกุเรชบางคนที่ไม่พอใจของพวกเขาได้ละทิ้งลัทธิการกราบไหว้รูปเคารพและมีความศรัทธาในพระองค์เดียวแล้ว หรือมีบางคนที่เป็นคนดีและคิดจะเข้ารับอิสลามทันทีที่สถานการณ์เป็นปกติ ถ้าพระเจ้าไม่ทำให้สองฝ่ายเกิดการสู้รบกัน มันก็เป็นเพราะคนที่กล่าวมานี้อาจเป็นผู้ศรัทธาและมีบทบาทสำคัญในโลกและได้รับรางวัลตอบแทนจากพระเจ้าในโลกหน้า ในสายตาของพระเจ้า ความสำคัญของการเชิญชวนผู้คนสู่อิสลามเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าเรื่องอื่นๆ

26 เมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ทำให้มันเป็นเรื่อง ตักดีศรี(ในหัวใจของพวกเขา) – ความยึดติดในยุคแห่งความโง่เขลา – พระเจ้าจึงได้ทรงประทานความสงบลงมายังศาสนทูตของพระองค์และบรรดาผู้ศรัทธา และทรงให้พวกเขาเชื่อมั่นในหลักการแห่งความยำเกรง เพราะพวกเขาคู่ควรและเหมาะสมที่สุดกับสิ่งนี้ พระเจ้า ทรงรอบรู้ทุกสิ่งⁿ

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ
الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ
سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى
الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى
وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾

ⁿ จากหัวใจของมนุษย์ที่มีความเกรงกลัวพระเจ้าจริงๆ ความสำคัญของทุกสิ่งทีนอกเหนือไปจากพระเจ้าจะถูกบดทิ้งไป เขาจะให้พระเจ้าอยู่เหนือทุกสิ่งในชีวิต กรณีของอูตัยมีเยฮเป็นการทดสอบบรรดาสาวกอย่างหนัก แต่พวกเขาก็ผ่านการทดสอบไปด้วยดี ในเหตุการณ์ครั้งนี้ ฝ่ายตรงข้ามได้แสดงความดีอันอย่างหน้าด้านๆและความอคติต่อกลุ่มชนออกมาอย่างชัดเจน แต่บรรดาสาวกได้มอบความไว้วางใจทั้งหมดไว้กับพระเจ้าแล้ว ความดีงามของพวกเขาจึงป้องกันพวกเขาจากการถูกแก้แค้นได้ตอบในระหว่างช่วงเวลาอันวิฤต เพราะบรรดาสาวกไม่ยอมให้ตัวเองตอบสนองการขู่ข่ม

27 แท้จริง พระเจ้าได้ทรงทำให้สิ่งที่ศาสนทูตของพระองค์ เห็นความจริงทุกอย่างในความฝันซึ่ง พระองค์ทรงกล่าวว่า “แน่นอน สู่เจ้าจะได้เข้ามัสญิด อัล-ฮะรอหม์ถ้าหากพระเจ้า ทรงประสงค์ ด้วยความปลอดภัย และปราศจากความกลัว โดยสู่เจ้าจะโกนศีรษะและตัดผมสั้น” พระเจ้าทรงรู้ในสิ่งที่สู่เจ้าไม่รู้ ดังนั้น พระองค์จึงได้ทรงประทานชัยชนะอันไกล นีแก่สู่เจ้าก่อน^๗

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ مُخْلِقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا

^๗ การเดินทางไปยังฮุตัยบียะฮฺเกิดขึ้นเพราะความฝันของนบีมุฮัมมัด ขณะที่อยู่ในมะดีนะฮฺ ท่านนบีฝันว่าท่านได้มาถึงมักกะฮฺและได้ทำอุมเราะฮฺ ผู้คนถือว่าความฝันนี้เป็นชาตและได้ออกเดินทางจากมะดีนะฮฺไปยังมักกะฮฺ แต่พวกกุเรซได้มาขัดขวางท่านนบีและบรรดาสาวกที่ฮุตัยบียะฮฺจนในที่สุดท่านนบีต้องเดินทางกลับไปโดยไม่ได้ทำอุมเราะฮฺ ด้วยเหตุนี้ จึงมีบางคนคิดว่าฝันของท่านนบีไม่เป็นความจริง แต่การนึกเตาเอาเองนี้เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เพราะความฝันไม่ได้รับรู้ว่าอุมเราะฮฺจะเกิดขึ้นในปีนั้น และตามเงื่อนไขของสนธิสัญญาเอง การทำอุมเราะฮฺจึงมีขึ้นอย่างสงบในปีต่อมาในเดือนซุลเกาะอ์ตะฮฺของปีฮิจญ์เราะฮฺที่ 7

ปีนั้น การเลื่อนทำอุมเราะฮฺออกไปได้เป็นที่ตกลงกันเพื่อผลประโยชน์ของบางสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งใหญ่มาก นั่นคือ มันทำให้มีข้อตกลงไม่ทำสงครามกับพวกกุเรซเป็นเวลาสิบปี เมื่อสัญญานี้มีผลบังคับ มันทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีสำหรับการทำงานเชิงฆวนผู้คนสู่สังฆธรรม นี่คือชัยชนะในตัวของมันเอง เพราะผลที่ตามมาก็คือประตูแห่งชัยชนะเหนือฝ่ายผู้กราบไหว้รูปเคารพได้ถูกเปิดออก

28 พระเจ้าคือผู้ทรงส่งศาสนทูตของพระองค์ มาพร้อมทั้ง ทางนำและศาสนาแห่งสัจธรรม เพื่อที่พระองค์จะทรง ทำให้มันสูงเด่นเหนือกว่าศาสนาทั้งหมด พระเจ้านั้น ทรงเพียงพอแล้วที่จะเป็นพยานในเรื่องนี้^๗

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ
وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ
وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾

^๗ ไม่มีฮัมมัดต้องเล่นบทบาทสองอย่างคู่กัน บทบาทหนึ่งคือบทบาทของนบี(ผู้ต่อสู้เพื่อเผยแผ่ศาสนาของพระเจ้า)และอีกบทบาทหนึ่งคือบทบาทของนบีคนสุดท้าย กล่าวคือไม่มีนบีอื่นอีกแล้วหลังจากท่าน ในบทบาทแรก ท่านต้องทำงานเหมือนกับนบีคนอื่นๆ กล่าวคือการประกาศสัจธรรมแห่งความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้า เพื่อเตือนและแจ้งข่าวดีเรื่องโลกหน้าให้คนได้รู้

บทบาทที่สองแตกต่างไปจากนั้น กล่าวคือมันเป็นบทบาทที่ทำให้ท่านต้องสร้างเงื่อนไขทางประวัติศาสตร์ที่จะเป็นหลักประกันที่คุ้มครองทั้งคัมภีร์ของพระเจ้าและแบบอย่างคำสอนของท่าน จะต้องไม่มีสถานการณ์ใดเกิดขึ้นทำให้จำเป็นต้องมีการแต่งตั้งนบีคนอื่นอีก ความต้องการของบทบาทที่สองนี้เองที่งานเรียกร้องเชิงชวน(ต่ออะฮฺ)ผู้คนสู่สัจธรรมต้องไม่สิ้นสุดลงแค่เพียง “คำประกาศ” แต่ต้องไปถึงขั้นของ “การปฏิวัติ” ในความหมายที่ว่า การเปลี่ยนแปลงจะต้องเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์โลก เงื่อนไขที่ทำให้ทางนำของพระเจ้าได้ถูกลบล้างหรือถูกบิดเบือนครั้งแล้วครั้งเล่า จนทำให้จำเป็นต้องมีการเลือกนบีคนใหม่เพื่อฟื้นฟูทางนำของพระเจ้าให้กลับมาสู่รูปแบบต้องยุติลง

29 มุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของพระเจ้า^ก และบรรดาผู้ที่อยู่กับเขานั้นเข้มแข็งไม่ระย่อต่อบรรดาผู้ปฏิเสธ สัจธรรมและเมตตาปราณีในหมู่พวกเขาตนเอง^ข สูเจ้า เห็นพวกเขาโค้งและก้มกราบและแสวงหาความโปรดปรานและความพึงใจจากพระองค์ บนใบหน้าของพวกเขาเขามีร่องรอยแห่งการกราบซึ่งทำให้พวกเขา แตกต่างไปจากผู้อื่น ในเตารอตและในอินญิลกล่าวไว้ว่าพวกเขาเปรียบเหมือนเมล็ดพืชที่แทงต้นอ่อน ของมันออกมา หลังจากนั้นก็ทำให้มันแข็งแรงและเติบโตและยืนอยู่ได้บนลำต้นของมันเองซึ่งทำให้ ผู้หว่านเกิดความยินดี^ค และมันทำให้ผู้ไม่ศรัทธา ริษยาเขา พระเจ้าได้ทรงสัญญาบรรดาผู้ศรัทธา และกระทำความดีว่าพวกเขาจะได้รับรางวัลตอบแทนอันยิ่งใหญ่

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَرَّعٍ أَخْرَجَ شَطْرَهُ فَفَازَرَهُ فَأَسْتَعْظَمَ فَاسْتَوَى عَلَى سَوْقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

^ก นบีมุฮัมมัดต้องดำเนินบทบาททางประวัติศาสตร์ที่กล่าวไว้ในกุรอานเพื่อให้ศาสนามีอำนาจสูงเด่น ด้วยเหตุนี้ ท่านจะต้องกรากลุ่มคนที่มีความสามารถสูง คนเช่นนี้มีอยู่ไว้ให้ท่านเนื่องจากนบีอิสมาอีลบรรพบุรุษของคนเหล่านี้ได้ถูกนำมาตั้งถิ่นฐานในทะเลทรายอาหรับเมื่อสองพันห้าร้อยปีก่อนหน้านี้นี้ ด้วยบรรพบุรุษเช่นนี้ทำให้มีกลุ่มคนที่มีความสามารถเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ เมื่อศักยภาพของคนเหล่านี้ถูกนำมาาร่วมกันด้วยคำสั่งสองของกุรอาน ชาวอาหรับได้เปลี่ยนเป็นชาติแห่งวีรบุรุษ ความสำคัญของคนกลุ่มนี้ยิ่งใหญ่สายตาของพระเจ้าจนพระองค์ได้บอกให้บรรดานบีก่อนหน้านี้นี้ได้รู้ล่วงหน้า ในคัมภีร์โตราห์ คุณสมบัติส่วนตัวของคนเหล่านี้ได้ถูกกล่าวไว้ ในขณะที่ไนคัมภีร์ไบเบิลได้เน้นถึงคุณสมบัติโดยรวมของคนเหล่านี้

^ข คุณสมบัติของคนในกลุ่มนี้ได้ถูกทำให้เห็นชัดในพฤติกรรมที่ไม่ยอมผ่อนปรนต่อผู้ล่วงละเมิดพฤติกรรมของพวกเขาถูกกำหนดโดยหลักการ มิใช่โดยความต้องการหรือความรู้สึกของพวกเขา อารมณ์ของพวกเขาเป็นไปในลักษณะที่พวกเขายอมค้อมหัวให้พระเจ้าและใช้เวลาไปกับการนมาซและสรรเสริญพระเจ้า

^ค คำพูดล่วงหน้าของคัมภีร์ไบเบิลกล่าวไว้ชัดเจนในฉบับมาระโก (บทที่ 4:1-20) และมัทธิว (บทที่ 13:3-9) นี่เป็นการประกาศด้วยภาษาเปรียบเทียบว่าการเรียกร้องของอิสลามจะเริ่มต้นจากมักกะฮฺเหมือนกับต้นไม้ที่งอกออกมาจากเมล็ด หลังจากนั้น มันจะเจริญเติบโตเป็นต้นไม้ที่แข็งแรง ความแข็งแรงของมันจะเพิ่มขึ้นจนมันจะทำให้ผู้ศรัทธาที่แท้จริงมีความสุขในขณะที่ผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะโกรธและริษยาเพราะพวกเขาไม่สามารถทำอันตรายมันได้ถึงแม้ว่าพวกเขาต้องการอย่างที่สุดก็ตาม

49. ที่พักอาศัย

อัล-ฮุญรอต

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าล้าหน้า
พระเจ้าและ ศาสนทูตของพระองค์จงเกรง
กลัวพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงไถ่ยืม
ผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง⁷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ
يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ
اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾

⁷ การถือว่าความเห็นของตัวเองเหนือกว่าความเห็นของนบีเป็นที่ต้องห้าม ในระหว่างชีวิตของนบีมี
ฮัมมัด ทำที่ของผู้ฟังการเชิญชวนของท่านได้แสดงออกมาให้เห็นในรูปของการพูดกันมากมายในที่
ประชุมของท่าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อคำพูดของนบีมีความสูงส่ง นี่จึงหมายถึงการออกความเห็น
โดยไม่คำนึงถึงหลักการที่พระเจ้าและนบีของพระองค์ได้วางไว้

ความบกพร่องเช่นนี้เกิดขึ้นเพราะมนุษย์ลืมนึกว่าพระเจ้ากำลังเฝ้ามองเขาอยู่ ถ้าเขารู้ว่าคำพูดของเขา
ไปถึงพระเจ้าก่อนไปถึงมนุษย์คนอื่น เขาจะนั่งเงียบมากกว่าที่จะพูด

2 โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่ายกเสียงของ
 สุเจ้าเหนือ เสียงของนบีและจงอย่าพูดกับ
 เขาด้วยเสียงดังเหมือน กับที่สุเจ้าพูดกันเอง
 ด้วยเกรงว่าการทำงานทั้งหลายของ สุเจ้าจะ
 สูญเปล่าโดยที่สุเจ้าไม่รู้³ บรรดาผู้ลดเสียง
 ของตัวเองต่ำลงเมื่ออยู่กับศาสนทูตของ
 พระเจ้านั้น ความจริงแล้วคือคนที่พระเจ้า
 ได้ทรงทำให้หัวใจของ พวกเขาเกิดความ
 ย่ำเกรง สำหรับพวกเขาเหล่านี้คือ การให้
 อภัยและรางวัลอันยิ่งใหญ่⁴ บรรดาผู้ส่ง
 เสียง เรียกเจ้าจากภายนอกห้องพักนั้น ส่วน
 ไหวญแล้วพวก เขาไม่ใช่สติปัญญา⁵ ถ้าหาก
 พวกเขาเพียงแต่อดทน ไว้จนกว่าสุเจ้าจะ
 ออกมาหาพวกเขา มันจะเป็นการ ดีกว่า
 สำหรับพวกเขา แต่พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้
 ทรงเมตตาเสมอ⁷

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَرْفَعُوْا
 اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا
 تَجْهَرُوْا لَهُۥ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
 لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ اَعْمَالُكُمْ وَاَنْتُمْ لَا
 تَشْعُرُوْنَ ﴿٥﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَغْضُوْنَ
 اَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُوْلٍ اَللّٰهُ اُوْلٰئِكَ
 الَّذِيْنَ اَمْتَحَنَ اَللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ لِتَقْوٰى
 لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿٦﴾ اِنَّ
 الَّذِيْنَ يُنَادُوْنَكَ مِنْ وَّرَآءِ الْحُجُرٰتِ
 اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٧﴾ وَلَوْ اَنَّ
 صَبْرًا حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا
 لَّهُمْ وَاَللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٨﴾

⁷ จนเฝ้าเบตดูอินจากบริเวณรอบเมืองมะดีนะฮ์ยังไม่มีความพร้อมในการความเข้าใจ เมื่อพวกเขา
 พบท่านนบีมุฮัมมัด พวกเขาไม่ได้พูดกับท่านนบีว่า "โอ้นบีของพระเจ้า" แต่พวกเขากล่าวว่า "โอ้มุ
 ฮัมมัด" ลักษณะคำพูดของเขาไม่มีความสุภาพหรือความถ่อมตน แต่เป็นคำที่มีน้ำเสียงเหมือนยก
 ตนข่มท่าน พฤติกรรมเช่นนี้เป็นสิ่งต้องห้าม ท่านนบีเป็นตัวแทนของพระเจ้าในโลกนี้ การพูดจาไม่
 สุภาพต่อท่านในลักษณะเช่นนี้เท่ากับพฤติกรรมไม่สุภาพต่อพระเจ้าซึ่งทำให้มนุษย์ไม่มีคุณค่า

หลังจากการเสียชีวิตของนบีมุฮัมมัด สิ่งที่ยังคงอยู่แทนท่านคือทางนำที่ท่านนำมา ตอนนี ทางนำ
 ของพระเจ้าจำเป็นต้องได้รับการเชื่อฟังเหมือนกับการเชื่อฟังนบีในขณะที่ท่านยังมีชีวิตอยู่

ความกลัวพระเจ้าทำให้มนุษย์มีความระมัดระวัง ถ้าความกลัวพระเจ้าเข้าไปในหัวใจของมนุษย์
 จริงๆ เขารู้โดยปริยายเหมือนสัญชาติญาณว่าบรรดาความจริงทั้งหมดยังคงไม่เป็นที่รู้จักกันถึงแม้ว่า
 พวกเขาได้ถูกบอกให้รู้แล้วก็ตาม

6 โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ถ้าหากคนชั่วนำข่าวอะไรมา บอกแก่สุเจ้าสุเจ้าจงสอบสวนให้ชัดเจนเพราะเกรงว่า สุเจ้าจะสร้างความเสียหายให้แก่คนอื่นโดยไม่รู้ตัวและ หลังจากนั้นจะเสียใจในสิ่งที่สุเจ้าได้ทำไป 7 และจงรู้ไว้ด้วยว่าศาสนทูตของพระเจ้านั้นอยู่ท่ามกลางสุเจ้า ถ้าหากเขาจะเชื่อฟังสุเจ้าแทบทุกเรื่องแล้ว สุเจ้าจะได้ รับความยุ่งยากลำบากอย่างแน่นนอนแต่พระเจ้าได้ทรงทำให้ความศรัทธาเป็นที่รักของสุเจ้าและทรงทำให้มันดี เป็นสิ่งสวยงามในหัวใจของสุเจ้า และทรงทำให้การ ปฏิเสธศีลธรรม การทำชั่วและการฝ่าฝืนเป็นที่น่า รังเกียจแก่สุเจ้า คนเหล่านั้นคือผู้ที่ได้รับทางนำที่ถูกต้อง 8 โดยความโปรดปรานจากพระเจ้า และพระเจ้าเป็นผู้ ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ⁷

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ
بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ
فَتُصِِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴿٦﴾
وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ ۚ لَوْ
يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ
اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي
قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ
وَالْعِصْيَانَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّشِيدُونَ
﴿٧﴾ فَضَلًّا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿٨﴾

⁷ ถ้าหากใครพูดถึงใครอีกคนหนึ่งในรูปของการกล่าวหาฝ่ายหลัง การรับข่าวนี้เพียงแค่นี้ได้ยืนยันเป็นสิ่งที่ขัดต่อการระงับที่ความศรัทธาได้กำหนดไว้ คนที่ได้ยินข่าวจำเป็นต้องสอบสวนเรื่องที่เขาได้ยินเสียก่อนและเขาจะต้องออกความเห็นหลังจากที่สอบสวนโดยไม่ลำเอียง มิใช่ออกความเห็นก่อนที่จะสอบสวน

มีบ่อยครั้งที่พอได้รับเรื่องราวอะไรมา จะมีคนแนะนำให้อจัดการลงโทษทันที นี่เป็นเรื่องของความไม่รับผิดชอบ เราจะต้องไม่แสดงความคิดเห็นใดๆเกี่ยวกับข่าวเช่นนั้นก่อนการสอบสวนและจะต้องไม่มีใครแนะนำให้ดำเนินการใดๆโดยไม่มีการสอบสวน

บรรดาผู้ดำเนินตามแนวทางแห่งความดีและตามทางนำจะมีอารมณ์ความรู้สึกที่แตกต่างไปจากบรรดาผู้ที่ไม่มี พวกเขาไม่ชอบการพูดถึงคนอื่นในทางที่ไม่ดี พวกเขาชอบที่จะนั่งเงียบมากกว่าการพูดถึงเรื่องไม่ดีไม่งามของคนอื่นโดยที่ยังไม่มีการสอบสวน ลักษณะเช่นนี้เป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงการที่พวกเขาได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้า ความศรัทธาที่ซื่อซึกเข้าไปในชีวิตของเขาตอนนี้เป็นที่รู้ได้ในรูปแบบของการพูด

⁹ ถ้าผู้ศรัทธาสองฝ่ายต่อสู้กันเอง สูเจ้าจงหาทางปรอง ดองระหว่างคนทั้งสองฝ่าย หลังจากนั้น ถ้าหากฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายใดละเมิดอีกฝ่ายหนึ่ง จงต่อสู้ฝ่ายที่ละเมิดนั้น จนกว่าฝ่ายนั้นจะกลับไปสู่พระบัญชาของพระเจ้า ดังนั้น ถ้าหากฝ่ายนั้นกลับมาแล้ว สูเจ้าจงสร้าง ความสงบขึ้นระหว่างทั้งสองฝ่ายด้วยความเท่าเทียม และยุติธรรม แท้จริงพระเจ้าทรงรักผู้มีความยุติธรรม ¹⁰ แน่หนอนบรรดาผู้ศรัทธานั้นเป็นพี่น้องกัน ดังนั้น จงสร้างความสัมพันธ์ขึ้นในระหว่างพี่น้องของสูเจ้า และจงเกรงกลัวพระเจ้าเพื่อที่ว่าสูเจ้าจะได้รับ ความ เมตตา^๗

وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتَ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَفْتِنُوا الَّتِي تَبِعِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿١٠﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

^๗ มุสลิมควรจะใช้ชีวิตและปฏิบัติต่อกันอย่างไร? คำตอบสั้นๆต่อคำถามนี้ก็คือพวกเขาต้องอยู่ด้วยกันเหมือนพี่น้อง ความสัมพันธ์ทางศาสนามีความสำคัญไม่น้อยกว่าความสัมพันธ์ทางสายเลือด ถ้ามุสลิมสองคนทะเลาะกัน มุสลิมอีกคนหนึ่งต้องไม่ราดเชื้อเพลิงเข้าไปในไฟ ในทางตรงข้ามด้วยอิทธิพลของความรู้สึกในการเป็นพี่น้อง พวกเขาจะต้องหาทางทุกอย่างที่จะทำให้ทั้งสองฝ่ายประนีประนอมกัน

ถ้ามุสลิมสองคนทะเลาะกัน ทางเลือกสำหรับมุสลิมอีกคนหนึ่งก็คือการวางตัวเป็นกลาง ถ้าพวกเขาเข้าไปแทรกแซงหรือครอบครองพวกเขาหรือกลุ่มของพวกเขาทำให้พวกเขาต้องเข้าข้างคนของพวกเขาเองและต่อสู้กับคนอื่นที่ไม่รู้จัก ไม่ว่าจะกรณีใดก็ตามถือเป็นสิ่งที่ขัดกับหลักการของอิสลาม วิธีการที่ถูกต้องของอิสลามก็คือการสอบสวนความจริงและคนที่เป็นฝ่ายถูกต้องได้รับการสนับสนุน ส่วนคนที่เป็นฝ่ายผิดจะต้องถูกบังคับให้ยอมรับการตัดสินปัญหาที่ยุติธรรม

คนที่กลัวพระเจ้าจะไม่ยินดีที่เห็นคนต่อสู้กัน ความจริงแล้ว เขาจะรู้สึกไม่สบายใจเสียด้วยซ้ำที่เห็นภาพเช่นนั้นและธรรมชาติที่แท้จริงของเขาจะทำให้เขาหาทางปรับความสัมพันธ์ระหว่างสองฝ่ายให้ดีขึ้น นี่คือนัผู้ที่ความศรัทธาในพระเจ้าของเขาเป็นสาเหตุทำให้ประตุไปสู่ความโปรดปรานของพระเจ้าเปิดออก

11 โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย อย่าให้พวกผู้ชายบางคน เยาะเย้ยพวกผู้ชายบางคน บางที่คนกลุ่มนั้นอาจจะ ดีกว่าพวกเขาก็ได้ และอย่าให้ผู้หญิงบางคนหัวเราะ เยาะผู้หญิงอีกกลุ่มหนึ่ง เพราะบางที่คนกลุ่มนั้นอาจ จะดีกว่าพวกเธอก็ได้ จงอย่าเหน็บแนมกันในหมู่สุเจ้า และจงอย่าเรียกกันด้วยฉายานาม(ที่ดูถูก) มันไม่ดี เลยที่จะถูกเรียกด้วยชื่อที่เลวทรามหลังจากที่ได้มี ความศรัทธาแล้ว ใครที่ยังไม่สำนึกผิด พวกเขาก็ เป็นผู้ทำชั่ว^๗

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾

^๗ ในตัวของมนุษย์ทุกคนมีสัญชาติที่จะเป็นใหญ่มาตั้งแต่เกิด นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมถ้าใครคนหนึ่งเห็นใครบางคนมีความอ่อนแอ เขาจะเน้นตรงจุดนั้นเพื่อที่เขาจะได้พิสูจน์ตัวเองว่าเป็นผู้ยิ่งใหญ่และคนอื่นด้อยกว่าเขา เขาหัวเราะเยาะคนอื่น จับผิดคนอื่นและเรียกคนที่อ่อนแอกว่าเขาด้วยฉายาที่เป็นการดูถูกเพื่อตอบสนองสัญชาติญาณก้าวร้าวของตัวเอง

แต่เกณฑ์ตัดสินความดีหรือความเลวมิได้อยู่ที่ใครเป็นคนตัดสิน ผู้ที่ติจริง ๆ คือผู้ที่ดีในสายตาของพระเจ้า และคนที่เลวคือคนที่พระเจ้าตัดสินว่าเลวในสายตาของพระเจ้า ถ้ามนุษย์พัฒนาความรู้สึกเหล่านี้ในตัวเองจริง ๆ เขาจะไม่มีความต้องการสิ่งทีเรียกว่า “ความยิ่งใหญ่” การหัวเราะเยาะคนอื่น การจับผิดคนอื่น การให้ฉายานามที่ไม่ดีต่อคนอื่นจะกลายเป็นสิ่งที่ไม่มีความหมายสำหรับเขา เพราะเขาจะรู้ว่าสถานะที่แท้จริงของมนุษย์นั้นจะถูกตัดสินโดยพระเจ้า ดังนั้น เขาจะตรึกตรองถึงความจริงว่าถ้าเขาถือว่ามีใครด้อยกว่าเขาในโลกนี้และถ้าต่อมาในโลกหน้าซึ่งเป็นโลกที่แท้จริง เขา (คนฝ่ายหลัง) ได้รับการถือว่าควรค่าแก่การเคารพ วิธีการคิดของเขาจะพิสูจน์ให้เห็นว่าไม่มีความหมายโดยสิ้นเชิง

12 โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงหลีกเลี่ยงจากความระแวง สงสัยส่วนใหญ่เพราะความระแวงสงสัยบางอย่างนั้น เป็นบาป จงอย่าสอดแนมและจงอย่าินทาวาร้ายซึ่งกัน และกัน มีใครบ้างในหมู่สุเจ้าที่ชอบกินเนื้อพี่น้องของ เขาที่ตายไปแล้ว? ไม่เลย สุเจ้าเองก็ยั้งรังเกียจ ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้า เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงยอมรับ การขอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ^๗

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ
الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا
تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا
أَتُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ
أَخِيهِ مِمَّا فَكَرَهُتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

^๗ ถ้ามนุษย์มีว้แต่ระแวงสงสัยกัน เขาจะรู้สึกทุกสิ่งเกี่ยวกับคนที่เขาสงสัยผิดไปหมด เพราะความคิดของเขาเริ่มเป็นลบและเป็นไปในทางที่ผิด เขาจะเริ่มค้นหาข้อบกพร่องของคนที่เขาระแวงสงสัย แทนที่จะมองหาสิ่งดี ๆ มันจะกลายเป็นงานอดิเรกของเขาที่จะพูดถึงความอ่อนแอของคนที่เขาระแวงสงสัยและหลังจากนั้นก็หาทางลบหลู้อหุมินเขา

รากเหง้าของความชั่วทางสังคมหลายอย่างคือความระแวงสงสัยที่ไม่มีมูล ดังนั้น มนุษย์จึงจำเป็นต้องตื่นตัวในเรื่องนี้ เขาต้องไม่ปล่อยให้ความระแวงสงสัยเช่นนั้นเข้ามาในความคิดของเขา

ถ้าคุณระแวงสงสัยใครบางคน คุณสามารถพบคนผู้นั้นและพูดกับเขาอย่างเปิดเผย แต่มันเป็นการไร้จริยธรรมอย่างสูงที่จะพูดไม่ดีถึงใครคนหนึ่งถ้าเขาไม่อยู่ที่นั่นเพื่อป้องกันตนเอง คนเราอาจทำคามผิดได้เป็นบางครั้ง แต่ถ้าเขาเกรงกลัวพระเจ้า เขาจะไม่ตั้งต้นทำสิ่งนั้นต่อไป ความกลัวพระเจ้าของ เขาจะเตือนเขาเกี่ยวกับความผิดของเขาและหลังจากนั้นเขาจะเลิกใช้วิธีการผิดๆของเขาและขอการอภัยโทษต่อพระเจ้า

13 โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย แท้จริงเราได้สร้าง
 สู้เจ้ามาจาก ผู้ชายคนหนึ่งและผู้หญิงคน
 หนึ่ง และหลังจากนั้นเรา ได้แบ่งสู้เจ้าออก
 เป็นชาติชนชาติและเป็นเผ่าเพื่อที่สู้เจ้า ทั้ง
 หลายจะได้รู้จักกัน ผู้มีเกียรติที่สุดในทัศนะ
 ของ พระเจ้าคือผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้ามาก
 ที่สุดในหมู่สู้เจ้า แน่นนอน พระเจ้าเป็นผู้ทรง
 รอบรู้อย่างดีถ้วน⁷

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ ذَكَرٍ
 وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاهُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ
 لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ
 أَتَقْوَاهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾

⁷ มนุษย์แต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลายด้านโดยเฉพาะในด้านเผ่าพันธุ์และต้นกำเนิด บางคน
 ดำ บางคนขาว บางคนมาจากป่าฝน บางคนมาจากทุ่งหญ้า แต่ความแตกต่างเหล่านี้ทั้งหมดมีไว้
 เพื่อให้รู้ว่าใครเป็นใคร มิใช่เพื่อการแบ่งแยก ความจริงแล้ว ความชั่วหลายอย่างมาจากการใช้ความ
 แตกต่างเหล่านี้ไปในการสร้างความแบ่งแยกระหว่างคนหนึ่งกับอีกคนหนึ่ง ระหว่างสังคมหนึ่งกับอีก
 สังคมหนึ่ง ระหว่างชาติหนึ่งกับชาติหนึ่ง มนุษยธรรมได้ถูกแบ่งแยกโดยความอคติดังกล่าวนี้

มนุษย์ทั้งหมดโดยต้นกำเนิดแล้วเป็นหนึ่งเดียว ถ้ามีเหตุผลใดๆในการแบ่งแยกพวกเขา มันก็คือใคร
 ที่เกรงกลัวพระเจ้าและใครที่ไม่เกรงกลัวพระเจ้า เรื่องนี้พระเจ้าเท่านั้นที่รู้ ไม่ใช่มนุษย์

14 พวกเขาหวั่นหวาดเลททรายกกล่าวว่า “เราศรัทธาแล้ว” จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “พวกท่านยังไม่ได้ศรัทธา แต่จงกล่าวว่า ‘เรายอมจำนน’ เพราะความศรัทธายัง ไม่ได้เข้าไปในหัวใจของพวกท่าน ถ้าหากพวกท่าน เชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ พระองค์ จะไม่ทำให้การตอบแทนใดๆ จากการทำงานของพวกท่านน้อยลงแต่ประการใด แน่نونพระเจ้าเป็นผู้ทรง ให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”¹⁵ ความจริงแล้ว ผู้ศรัทธา ที่แท้จริงคือบรรดาผู้ศรัทธาในพระเจ้าและศาสนทูตของ พระองค์ หลังจากนั้นแล้ว พวกเขาไม่มีความสงสัยใดๆ และพวกเขาตินรนต่อสู้อย่างถึงที่สุดในหนทางของ พระเจ้าด้วยทรัพย์สินของพวกเขาและชีวิตของพวกเขา พวกเขาเหล่านี้แหละคือผู้ที่มิวจาจสำเร็จ¹⁷

﴿ قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَنَّا قُل لَّمْ تُوْمِنُوْا وَلٰكِنْ قَوْلُوْا اَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْاِيْمٰنُ فِيْ قُلُوْبِكُمْ ۗ وَاِنْ تُطِيعُوْا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ لَا يَلْتَكُم مِّنْ اَعْمٰلِكُمْ شَيْءًا ۚ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٥﴾ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوْا وَجَاهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اُوْلٰئِكَ هُمُ الصّٰدِقُوْنَ ﴿١٦﴾

¹⁷ รอบเมืองมะดีนะฮ์มีชนเผ่าอาหรับเล็กๆหลายเผ่าอาศัยอยู่ หลังจากทีนบีมุฮัมมัดอพยพมายังมะดีนะฮ์ คนเหล่านี้ได้เข้ารับอิสลาม แต่การเข้ารับอิสลามของคนเหล่านี้มิได้มาจากการเปลี่ยนแปลงทางความคิดอย่างลึกซึ้ง ในสายตาของพระเจ้า คนที่รับความศรัทธาในอิสลามจริงๆคือคนที่ค้นพบอิสลามว่าเป็นความจริงและทำให้อิสลามจารีกอยู่ในส่วนลึกของหัวใจของเขา บรรดาผู้ยอมรับความศรัทธาของพระเจ้าในลักษณะเช่นนี้ได้รับความเชื่อมั่นตลอดกาล พวกเขามีความมุ่งมั่นเด็ดเดี่ยวและพร้อมที่จะเสียสละทุกอย่าง

ใครบางคนอาจทำความดีบางอย่างและหลังจากนั้นคิดว่ามันจำเป็นที่จะต้องประกาศสิ่งที่เขาได้ทำไป แต่การประกาศเช่นนั้นความจริงแล้วมีผลทำให้การทำงานของเขากลายเป็นโมฆะ การงานที่ดีจริงๆคือ การงานที่เข้าไปเพื่อพระเจ้าเท่านั้น เพราะพระเจ้าทรงรู้ทุกสิ่ง จึงจำเป็นตรงไหนที่จะต้องโฆษณาการงานที่ดีของตัวเอง?

16 จงกล่าวแก่พวกเขา(ผู้อ้างตัวว่าศรัทธา) ว่า “พวกท่าน กำลังจะสอนพระเจ้าให้รู้ถึง เรื่องศาสนาของพวกท่านกระ นั้นหรือทั้งๆ ที่พระเจ้าทรงรู้ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินและพระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสิ่ง”¹⁷ พวกเขาถือว่า พวกเขาได้ทำดีแก่เจ้าแล้ว ที่พวกเขามาเป็นมุสลิม จงบอก พวกเขาเถิดว่า “อย่าได้คิดเอาอิสลามของพวกท่าน มาเป็น บุญคุณแก่ฉันเลย พระเจ้าต่างหาก ผู้ทรงโปรดปรานพวก ท่านโดยนำพวกท่าน มาสู่ความศรัทธาที่ถูกตอง (ยอมรับ สิ่งนี้ ชะ) ถ้าหากพวกท่านพูดจริง”¹⁸ พระเจ้าทรง รอบรู้ถึง สิ่งเร้นลับทุกอย่างทั้งในชั้นฟ้าทั้ง หลายและแผ่นดิน และ พระองค์ทรงเห็นทุก สิ่งที่ผู้เจ้ากระทำ”¹⁹

قُلْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾ يَمُنُونَ
عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ
إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ
هَدَانَكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
﴿١٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

¹⁷ ถ้าใครคนใดเข้ารับอิสลามหรือเขาทำภาระหน้าที่ของอิสลามประสบความสำเร็จ เขาต้องตระหนัก ว่าความสำเร็จนั้นเกิดขึ้นเพราะความช่วยเหลือจากพระเจ้า ความศรัทธาและการงานที่ดีทั้งหมด ขึ้นอยู่กับทางนำโดยตรงของพระเจ้า ดังนั้น เมื่อใครบางคนอยู่ในฐานะที่จะทำสิ่งดี เขาต้องขอบคุณ พระเจ้าเพราะสิ่งนี้

แต่แทนที่จะทำเช่นนั้น ถ้าใครพยายามที่จะทำให้เพื่อนร่วมศาสนาของเขารู้สึกเป็นหนี้ต่อเขาสำหรับ สิ่งที่เขาได้ทำไป นั่นก็เท่ากับการที่เขาได้ทำไปมิใช่เพื่อพระเจ้า แต่เพื่อที่ให้เป็นที่ดีในสายตา ของเพื่อนมนุษย์ของเขา พระเจ้าทรงรู้ถึงทุกสิ่งโดยตรง คนที่ทำงานใดเพื่อเป็นแก่พระเจ้าต้องเชื่อ มั่นว่าพระเจ้าเห็นงานของเขา และไม่จำเป็นต้องแสดงมันให้พระองค์เห็น

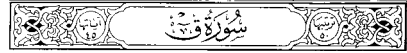
50. กัอฟ

กัอฟ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 กัอฟ

ขอสาบานด้วยกุรอานอันทรงเกียรติ
2 แท้จริง พวกเขา ประหลาดใจที่มีผู้ตักเตือน
คนหนึ่งจากในหมู่พวกเขาได้ มายังพวกเขา
ดังนั้น บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธมจึงกล่าวว่า
“นี่เป็นเรื่องแปลกประหลาดจริงๆ 3 ที่เมื่อ
เราตายและ กลายเป็นรูลีดินไปแล้ว เราจะ
ฟื้นขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง? นั่นเป็นเรื่องยากที่จะ
เข้าใจ” 4 เรารู้ดีถึงสิ่งที่แผ่นดิน กลืนกินพวก
เขาไปและเรามีบันทึกที่เก็บรักษาทุกสิ่งไว้
5 แต่คนเหล่านี้ปฏิเสธศรัทธมเมื่อมันมาถึง
พวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงเกิดความสับสน

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ۝ بَلْ عَجِبُوا
أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ
الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ۝ أِذَا
مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ۝
قَدْ عَمَّنا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ
وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيفٌ ۝ بَلْ كَذَّبُوا
بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيجٍ

¹ ประวัติศาสตร์ของบรรดานบีแสดงให้เห็นว่าผู้คนร่วมสมัยของท่านไม่พร้อมที่จะรับท่าน แต่ในเวลา
ต่อมา ผู้คนพร้อมที่จะรับสถานะความเป็นนบของท่าน

เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็คือผู้คนในสมัยของนบีมองเห็นท่านเป็นคนธรรมดาคนหนึ่งเหมือนพวกเขา
พวกเขาเห็นว่ามันเป็นเรื่องน่าแปลกถ้าพวกเขายอมรับใครคนหนึ่งที่เหมือนกับพวกเขาเป็นใหญ่ขึ้น
มาทันทีและเริ่มแนะนำพวกเขา แต่เมื่อเวลาผ่านไป ประวัติศาสตร์แห่งความยิ่งใหญ่ได้อยู่เคียงคู่กับ
ชื่อของนบิ ดังนั้น คนในรุ่นต่อมาจึงเริ่มมองนบิว่าเป็น “บุคคลที่ยิ่งใหญ่กว่าพวกเขา” นั่นคือเหตุผล
ที่ว่าในยุคต่อๆมา ผู้คนไม่เห็นว่าเป็นการยากที่จะยอมรับสถานะของนบิคนหนึ่ง พุดอีกอย่างหนึ่งก็
คือ สำหรับคนในสมัยก่อน นบิเป็นบุคคลที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งในขณะที่ผู้คนในยุคหลัง นบิต้อง
มีบารมีของความเป็นผู้ที่คนรู้จักดีมาก่อน คนในยุคก่อนต้องเดินทางในจิตสำนึกเพื่อที่จะปิดช่องว่าง
ระหว่างพวกเขากับนบิ ในขณะที่คนรุ่นหลัง ช่องว่างนี้จะถูกเติมเต็มด้วยประวัติศาสตร์เอง

ในสายตาของบรรดาผู้ที่มีความสงสัยเกี่ยวกับความเป็นนบิของศาสนทูตของพระเจ้า ทุกสิ่งเกี่ยวกับ
ท่านเป็นที่สงสัยทั้งสิ้น แม้แต่ความเชื่อที่มีอยู่ก่อนแล้ว อย่างไรก็ตาม ไม่มีสิ่งใดสามารถทำหน้าที
เป็นโล่หรือข้อแก้ตัวสำหรับผู้สงสัยได้ ถ้าบรรดาผู้ปฏิเสธนบิเพียงแต่พิจารณาความยิ่งใหญ่ทาง
วรรณกรรมของคัมภีร์ที่นบินำมา พวกเขาจะต้องยอมรับว่าผู้ที่นำคัมภีร์นั้นมาคือนบิ

6 พวกเขาไม่เคยสังเกตเห็นท้องฟ้าเหนือพวกเขาเลยหรือว่า เราได้สร้างมันขึ้นมาและได้ประดับประดามันไว้อย่างไร โดยที่ไม่มีช่องโหว่ในนั้นเลย? 7 เราได้แผ่ขยายแผ่นดินออกไปและได้ตั้งภูเขาริมในนั้นและเราได้ทำให้พืชผัก ที่สวยงามทุกชนิดงอกเงยออกมา 8 ทั้งหมดเป็นบทเรียน และเป็นสิ่งที่คอยเตือนสำหรับมนุษย์ทุกคนที่หันกลับไปสู่ พระเจ้า 9 และเราได้ประทานน้ำอันจำเริญลงมาจาก ท้องฟ้าซึ่งโดยน้ำนั้นเราได้ทำให้สวนมากมายและเมล็ดพืช สำหรับการเก็บเกี่ยวเกิดขึ้น 10 และต้นอินทผลัมสูงตระหง่านที่ออกผลซ้อนกันเป็นพวงย่อยลงมา 11 เป็น การจัดเตรียมปัจจัยสำหรับบ่าวทั้งหลาย และด้วยน้ำนี้ เราได้ทำให้แผ่นดินที่แห้งแล้งกลับมีชีวิตขึ้นมา เช่นนั้น แหะเลคือการฟื้นคืนชีพ⁷

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ
 بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴿٦﴾
 وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوْسِيَ
 وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٧﴾
 تَبْصِرَةً وَذِكْرَى لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٨﴾
 وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا
 بِهِ جَنَّتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ﴿٩﴾
 وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ﴿١٠﴾
 رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَيِّتًا
 كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ﴿١١﴾

⁷ การมีความหมายของจักรวาล วิทย์ปัญญาในทางสร้างสรรค์ของมัน การปลอดจากข้อบกพร่องผิดพลาดและความสอดคล้องกับความต้องการของมนุษย์ทำให้คนที่มีความคิดและมีเหตุผลต้องยอมรับความสูงส่งและความยิ่งใหญ่ของการสร้าง และคนที่พิจารณาระบบจักรวาลอย่างจริงจังจะพบพระผู้ทรงสร้างในสิ่งถูกสร้างของพระองค์ เขาจะเห็นภาพของโลกอื่น(โลกหน้า)ในโลกนี้ เพราะโดยความจริงแล้ว โลกของชีวิตหลังความตายเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่สูงส่งกว่าโลกปัจจุบันและจำเป็นต้องมี

12 ก่อนหน้าพวกเขา ผู้คนของนุฮและชาว
ร็อด และ ชาวอะมูดเคยปฏิเสธมาแล้ว

13 รวมทั้งชาวอาดและ ฟาโรห์และพี่น้อง
ของลู่¹⁴ ตลอดจนผู้อาศัยในป่า (ชาว
อัยกะฮฺ)และชาวตุบะบะอ์ เช่นกัน ทุกกลุ่ม
ปฏิเสธ ศาสนทูต ดังนั้น การเตือนของฉัน
ต่อพวกเขาจึงเป็น จริง ¹⁵ เราเห็นดเหนือบ
กระนั้นหรือในการสร้างครั้ง แรก? เปล่าเลย
แต่คนเหล่านี้ยังคงสงสัยเกี่ยวกับเรื่อง การ
สร้างครั้งใหม่อีก⁷

16 เราได้สร้างมนุษย์ขึ้นมาและเรารู้ถึงการ
ระชิบอัน ชั่วร้ายทุกอย่างที่เกิดขึ้นในจิตใจ
ของเขา และเราอยู่ ใกล้ชิดกับเขายิ่งกว่า
เส้นเลือดคอของเขาเสียอีก ¹⁷ และยังมีผู้
บันทึกทั้งสองที่นั่งอยู่บนด้านขวาและ ด้าน
ซ้ายของเขากำลังบันทึกทุกสิ่ง ¹⁸ แต่ละ
ถ้อยคำ ที่เขากล่าวออกมาจะถูกบันทึกลงไว้
โดยผู้เฝ้าติดตาม⁷

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ
الرَّسِّ وَثَمُودٌ ﴿١٢﴾ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ
وَإِخْوَانُ لُوطٍ ﴿١٣﴾ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ
وَقَوْمُ ثَبَعٍ كُلُّ كَذَّبَ الرُّسُلِ فَحَقَّ
وَعِيدٌ ﴿١٤﴾ أَفَعَيْنَا بِالْحَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ
هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٥﴾
وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلْمَا
نُوسُوا بِهِ نَفْسَهُ وَخُنَّ أَقْرَبُ إِلَيْهِ
مِّنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ إِذْ يَتَلَقَّى
الْمُتَلَقِّينَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
قَعِيدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ
رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾

⁷ ในช่วงเวลาของประวัติศาสตร์ที่กูรอ่านนำเสนอ มันมีเรื่องที่เกิดขึ้นให้เห็นครั้งแล้วครั้งเล่าถึงผลของ
การที่ผู้ใดยื่นคำสอนของนบีแล้ว แต่ปฏิเสธท่าน ผลก็ตามมาก็คือชุมชนนั้นถูกทำลายซึ่งกูรอ่านยก
ตัวอย่างให้เห็นถึงชนชาติเหล่านี้ที่ถูกทำลายสามสี่ชนชาติ การทำลายชนชาติเหล่านี้ความจริงแล้ว
เป็นตัวอย่างของสภาพบางอย่างในโลกหน้า การลงโทษผู้ปฏิเสธศรัทธมส่วนหนึ่งซึ่งถูกกำหนดไว้
ให้รับในโลกหน้าได้ถูกแสดงให้เห็นในโลกนี้

การสร้างโลกนี้ครั้งแรกพิสูจน์ถึงความเป็นไปได้ของการสร้างครั้งที่สอง ถ้ามนุษย์คิดให้ดี เขาจะไม่
ต้องการข้อพิสูจน์อะไรอีกเพื่อทำให้เขาเชื่อในโลกหน้า

⁸ การศึกษาโลกนี้แสดงให้เห็นว่ามีระบบการบันทึกที่ไม่ผิดทำงานอยู่ในโลกนี้ ความคิดของมนุษย์
ถูกฝังไว้บนแผ่นเนื้อเยื่อของสมองของเขา สิ่งที่มีมนุษย์พูดออกมาทุกอย่างจะถูกเก็บรักษาไว้อย่าง
ถาวรในรูปของคลื่นเสียงในอากาศ การกระทำของมนุษย์ถูกเก็บรักษาไว้ในโลกนี้รันดร์โดยคลื่น
ความร้อนในลักษณะที่มันพร้อมจะนำมาทวนเมื่อใดก็ได้ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นความจริงที่รู้จักกันใน
ปัจจุบันและความจริงเหล่านี้เป็นสิ่งที่คำพูดของกูรอ่านที่ว่าเจตนาของมนุษย์ คำพูดและการกระทำ
ของมนุษย์อยู่ในความรอบรู้ของพระผู้ทรงสร้างเป็นสิ่งที่น่าเชื่อถือ กิจกรรมทั้งหมดของมนุษย์ทั้งหมด
ได้ถูกบันทึกลงไว้ในสมุดทะเบียนของทูตสวรรค์

19 อាកาศแห่งความตายจะมาพร้อมกับการเปิดเผย ความจริง นั้นเป็นสิ่งที่สุเจ้าพยายามจะหลบหนี ²⁰ หลังจากนั้น แตรจะถูกเป่า นี่คือวันที่สุเจ้าได้ถูก เตือน ²¹ ทุกคนจะมาในสภาพที่มี(ทูตสวรรค์)ผู้นำ เขามาพร้อมกับพยาน ²² สุเจ้าไม่สนใจเรื่องนี้ แต่ตอนนี้ เราได้ตั้งม่านที่ปิดบังสุเจ้าออกแล้ว ดังนั้น วันนี้ สุเจ้าจึงมองเห็นได้ชัดเจน ²³ ผู้ติดตามเขา ได้กล่าวว่า "ฉันมีบันทึกของเขาพร้อมแล้ว" ²⁴ "จง โยนผู้เนรคุณที่ถือรันทกคนลงนรก" ²⁵ ผู้ชดชวาง การทำดี ผู้ฝ่าฝืน ผู้ทำให้คนอื่นสงสัย ²⁶ ผู้ตั้งสิ่งอื่น เป็นที่เคารพสักการะควบคู่กับพระเจ้า จงโยนเขา ไปสู่การลงโทษอันสาหัส²⁷ ผู้ติดตามเขา(ซาตาน) กล่าวว่า "โอ้พระผู้อภิบาล ข้าพระองค์มิได้ทำให้ เขาหลงผิดแต่ประการใด แต่เขาเองต่างหากที่หลง ผิดไปไกลมาก่อนแล้ว"²⁸ พระองค์จึงได้กล่าวว่า "อย่ามาถกเถียงกันต่อหน้าฉันเลย ฉันได้เตือนสุเจ้า มาแล้ว" ²⁹ การตัดสินใจของฉันไม่อาจที่จะเปลี่ยนแปลง ได้ และฉันจะไม่อธรรมต่อปวงบ่าวของฉัน"⁷

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا
 كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
 ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ
 نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ
 كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا
 عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ
 ﴿٢٢﴾ وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَتِيدٍ
 ﴿٢٣﴾ أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ
 ﴿٢٤﴾ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ﴿٢٥﴾
 الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
 فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾
 قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطَعَيْتُهُ وَلَكِن
 كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا
 تَخْتَصِمُوا لَدَىٰ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ
 بِالْوَعِيدِ ﴿٢٨﴾ مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلَ لَدَىٰ
 وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٢٩﴾

⁷ อายะฮ์นี้วาดภาพของความตายและวันอวสานที่จะเกิดขึ้นหลังจากนั้นให้เราได้เห็น มันแสดงให้เห็นว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้เป็นคนโอหังเมื่อเห็นว่าตัวเองเป็นอิสระในโลกนี้ คำอธิบายให้เห็นภาพนี้ น่าสะพรึงกลัวมากทั้งเพื่อให้มนุษย์เกิดความหวาดกลัว

30 วันนั้น เราจะถามนรกว่า “เจ้าเต็มแล้วหรือยัง?” มันจะกล่าวว่ “ยังมีมากกว่านี้อีกไหม?” 31 และ สวรรค์จะถูกนำมาใกล้ผู้ยำเกรงและมันจะไม่ไกลอีก ต่อไป 32 นี่คือสิ่งที่ได้ถูกสัญญาไว้แก่ทุกคนที่หัน กลับไปยังพระเจ้าและนึกถึงพระองค์อย่างต่อเนื่อง 33 ผู้เกรงกลัวพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานีถึงแม้จะมอง ไม่เห็นและผู้มาด้วยหัวใจที่อูทิศให้ 34 ดังนั้น จง เข้าไปในสวรรค์ด้วยความสันติเถิด นั่นคือวันแห่ง ชีวิตอันนิรันดร์ 35 ที่นั้นพวกเขาจะได้รับทุกสิ่งที พวกเขาปรารถนา และเรายังมีอีกมากมายสำหรับ พวกเขาเหล่านั้น⁷

36 ก็ชนชาติแล้วทีมีอำนาจเข้มแข็งกว่าพวกเขาและ ถูกเราทำลายไปก่อนหน้าพวกเขา คนพวกนี้เที่ยว ออกปล้นไปตามเมืองต่างๆ แต่พวกเขาหนีรอดไหม? 37 แท้จริงแล้ว ในนั้นมิบทเรียนสำหรับคนที่มิหัวใจ หรือผู้ฟังด้วยความตั้งใจ⁷

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ
هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ ﴿٣٠﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ
لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾ هَذَا مَا
تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ﴿٣٢﴾ مَن
خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ
مُنِيبٍ ﴿٣٣﴾ آدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ
الْحُلُودِ ﴿٣٤﴾ هُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا
مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ
قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي
الْبَلَدِ هَلْ مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٣٦﴾ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَذِكْرَىٰ لِمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ
أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾

⁷ ใครมีสิทธิ์ที่จะได้เข้าสวรรค์อันนิรันดร์ของพระเจ้า? พวกเขาคือคนที่กลัวการลงโทษของพระเจ้า ตลอดเวลาในขณะที่อยู่ในโลกนี้ บรรดาผู้ที่กลัวก่อนจะได้พบผู้สร้างของพวกเขาต่อหน้าจะเป็นผู้ที่ปลอดภัยจากความกลัวและความเศร้าโศกในวันนั้นในขณะที่คนอื่นที่ไม่มีความกลัวจะเกิดความกลัวขึ้นมาทันที ความกลัวพระเจ้าเป็นสิ่งที่สร้างลักษณะอันดีงามขึ้นในมนุษย์ในขณะที่การไม่กลัวพระเจ้าสร้างคุณสมบัตินรกขึ้นมา

⁷ ชาติต่างๆของโลกมีความก้าวหน้าและเจริญรุ่งเรืองจนกระทั่งพวกเขามาถึงจุดสูงสุด แต่เมื่อพวกเขาได้รับการลงโทษของพระเจ้าเพราะการประพฤติผิด พวกเขาจะถูกทำให้อยู่ในสถานะที่ตกต่ำจนพวกเขาไม่สามารถหาที่ใดในโลกที่พวกเขาจะวิ่งหนีหรือหาที่หลบภัยได้ มิบทเรียนอันยิ่งใหญ่มากมายในเรื่องราวเหล่านี้ของประวัติศาสตร์ แต่คนที่จะได้รับบทเรียนก็คือคนที่ความคิดยังมีชีวิตเพื่อที่จะได้รับสาส์นที่ไม่ใช่คำพูดจากเรื่องราวต่างๆ หรือคนที่ความสามารถในการได้ยินของเขาจะไม่บกพร่องเพื่อที่เมื่อสาส์นของพระเจ้าถูกนำไปให้เขาแล้ว มันจะได้ตรงเข้าไปยังแกนในสุดที่ไม่มีความจำกัดของเขา

38 เราได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และทุกสิ่ง ที่อยู่ระหว่างนั้นในหกวัน(ช่วงเวลา) และเราไม่เคย เหน็ดเหนื่อย 39 ดังนั้น (ไอ้ นบี) เจ้าจงอดทนต่อสิ่ง ที่พวกเขาพูด และจงสวดีพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วย การสรรเสริญพระองค์ก่อนดวงอาทิตย์ขึ้นและก่อน ดวงอาทิตย์ตก 40 จงสวดีพระองค์อีก ในตอนกลางคืน และในตอนสิ้นสุดของการ นมาซทุกครั้ง⁷

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ
لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ
الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ
فَسَبِّحْهُ وَآدْبِرَ السُّجُودِ ﴿٤٠﴾

⁷ การสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในหกวันหรือพูดอีกอย่างหนึ่งคือในหกชั้นตอนเป็นสิ่งที่ใช้ให้เห็นว่าวิธีการของพระเจ้าในการทำสิ่งใดก็แล้วแต่เป็นการกระทำแบบค่อยเป็นค่อยไป ถึงแม้พระเจ้าเป็นผู้ทรงมีอำนาจทุกอย่าง แต่เมื่อพระองค์ทำให้สิ่งต่างๆ เกิดขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปโดยอาศัยเวลา มนุษย์ก็ไม่ควรที่จะทำอะไรอย่างรีบเร่ง แต่พยายามไปถึงเป้าหมายของตัวเองโดยการกระทำด้วยความอดทน

การเผยแผ่สั่งสอนตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงที่สุดเป็นการงานของความอดทน ในกระบวนการนี้ เราต้องแสดงความอดทนต่อความขมขื่นที่คนอื่นสร้างให้แก่เราและมุ่งมั่นทำหน้าที่ของตัวเองถึงแม้ว่าจะไม่มีผลเกิดขึ้นให้เห็นทันตา กระบวนการพยายามด้วยความอดทนนี้จะทำได้ก็โดยคนที่ใช้เวลากลางวันและกลางคืนของเขาไปในการระลึกถึงพระเจ้า คนที่ไม่ได้มอบความหวังไว้กับมนุษย์ แต่มอบไว้กับพระเจ้าและคนที่ไม่ตกเป็นเหยื่อความรู้สึกรังเกี้ยวรังเกี้ยวถึงแม้ต้องสูญเสียทุกสิ่ง

ในคัมภีร์ไบเบิลมีกล่าวไว้ว่าพระเจ้าได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในหกวันและพักในวันที่เจ็ด ส่วนของอายะฮ์นี้ที่กล่าวว่า “และเราไม่เคยเหน็ดเหนื่อย” เป็นสิ่งที่มาแก้ไขคำพูดของคัมภีร์ไบเบิล การพักผ่อนเกิดขึ้นจากคนที่มีความเหนื่อยล้า แต่พระเจ้าไม่เหนื่อย ดังนั้น พระเจ้าจึงไม่จำเป็นต้องพัก

41 จงฟัง วันที่ผู้เรียกจะร้องเรียกจากที่ไกลๆ

42 วันที่ผู้คนที่ทั้งหลายจะได้ยินเสียงร้องแห่ง
ชะตากรรม พวกเขาจะลุกขึ้น(จากหลุมฝัง
ศพ ของพวกเขา) 43 แท้จริงเราคือผู้ให้ชีวิต
และ ความตายและยังเราที่ทุกคนจะต้อง
กลับมา 44 ในวันนั้น ผืนแผ่นดินจะปริแยก
ออกและ พวกเขาจะรีบเร่งออกมาจากมัน นี่
คือการ รวบรวมที่ง่ายมากสำหรับเรา^ก

45 (โอ้ นบี) เรารู้ดีถึงสิ่งทีผู้ปฏิเสธศรัทธา
พูด และเจ้าไม่มีอำนาจใดๆที่จะไปบังคับให้
พวกเขาเชื่อ ดังนั้น จงตักเตือนด้วยกรอาน
แก่ทุกคนที่เกรงกลัว การเตือนของฉัน^ข

وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ
قَرِيبٍ ۖ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ
بِالْحَقِّ ۚ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ ۚ إِنَّا
نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ۚ
يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ۚ ذَلِكَ
حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ۚ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا
يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ
بِالْقُرْآنِ مَنْ تَخَافُ وَعِيدِ ۚ

^ก วันอวสานไม่ได้ถูกกำหนดไว้ว่าเป็นวันใด ด้วยคำบัญชาของพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ทูตสวรรค์คือส
รอที่ลงประกาศการเริ่มต้นของมันโดยการเป่าแตรโดยที่ไม่มีการเตือนให้มนุษย์ได้รู้

บรรดาผู้ที่ไม่คำนึงถึงพระเจ้าต่างคิดผิดๆว่าวันอวสานเป็นอะไรบางอย่างที่อยู่ไกล แต่ผู้ศรัทธาที่แท้
จริงจะใช้ชีวิตโดยคาดหวังการเป่าแตรและวันอวสานจะมาถึงเมื่อใดก็ได้ หลังจากการเป่าแตร รูปร่าง
ของชั้นฟ้าและแผ่นดินจะเปลี่ยนไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิงและมนุษย์จะถูกรวบรวมอยู่ในโลกใหม่เพื่อที่จะ
รับรางวัลตอบแทนอันนิรันดรตามการงานที่เขาได้ทำไว้

^ข มันได้ถูกบันทึกไว้ในคัมภีร์กรอานครั้งแล้วครั้งเล่าว่าการกิจของนบีคือการนำสาส์นของพระเจ้าไป
ยังมนุษย์และนบีไม่ต้องรับผิดชอบในการเปลี่ยนแปลงมนุษย์ ในทางตรงข้าม คัมภีร์กรอานยังคงกล่าว
ไว้มากกว่าหนึ่งครั้งว่าพระเจ้าจะทำให้ศาสนาแห่งศรัทธามีชัยชนะเหนือศาสนาอื่น ๆ ทั้งหมดผ่าน
ทางนบีผู้มีมัต

ความจริงแล้ว คำพูดเหล่านี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับด้านต่างๆของนบีผู้มีมัต ในด้านหนึ่ง ท่านเป็นศาสนทูต
ของพระเจ้า แต่ในอีกด้านหนึ่ง ท่านเป็น “นบีคนสุดท้าย” ในฐานะศาสนทูตของพระเจ้า การกิจ
ของท่านเหมือนกับบรรดานบีก่อนๆทั้งหมด กล่าวคือ นำศรัทธามายังมนุษย์ในลักษณะที่ดี แต่ใน
ฐานะที่ท่านเป็นนบีคนสุดท้าย มันเป็นเจตนาของพระเจ้าที่สร้างเงื่อนไขเช่นนั้นเพื่อทำให้วางนะของ
พระองค์ได้รับการดำรงรักษาไว้ตราบนิรันดรโดยอาศัยท่าน ทั้งนี้เพื่อที่จะได้ไม่จำเป็นต้องส่งนบีคน
อื่นๆอีก ด้านที่สองของนบีจึงจำเป็นต้องให้มีการปฏิวัติเกิดขึ้นโดยท่านเพื่อยุติอำนาจของลัทธิ
บูชารูปเคารพและหลังจากนั้นให้มีการสถาปนาอิสลามขึ้นมาเป็นพลังสำคัญที่จะประกันว่าทางนำ
ของพระเจ้าจะดำรงคงอยู่ตลอดไป

51. ลมที่พัดกระจาย อัล-ซารียาต

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ ขอสาบานด้วยลมที่พัดฝุ่นให้กระจาย
ขึ้น ² และลม ที่แบกเมฆ(ฝน)ที่หนักไว้
³ และลมที่พัดด้วยความ สะดวก ⁴ และ
กระจายคำบัญชาของพระเจ้าตามคำสั่ง
ของพระองค์⁵ สิ่งที่สูงเจ้าได้ถูกสัญญาไว้
นั้นเป็นความจริง ⁶ และการตัดสินจะต้อง
เกิดขึ้นอย่างแน่นอน ⁷ ขอสาบานด้วยฟาก
ฟ้าที่เต็มไปด้วยปรากฏการณ์ หลากหลาย
⁸ แท้จริงแล้ว สูเจ้าทั้งหลายกำลังขัดแย้ง กัน
(ในเรื่องว่าจะเชื่ออะไร) ⁹ คนที่หันออกไป
จาก สัจธรรมเท่านั้นที่หลงผิดออกไป

وَالذَّرِيَّتِ ذَرَوًا ۝ فَاحْمِلَتِ وِقْرًا ۝
فَالْجَبْرِيتِ يُسْرًا ۝ فَالْمَقْسَمَتِ
أَمْرًا ۝ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ۝
وَإِنَّ الدِّينَ لَوْ قَعُ ۝ وَالسَّاءِ ذَاتِ
الْحُبِّ ۝ إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ۝
يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ۝

¹ ภาพของระบบทางธรรมชาติที่ทำให้ฝนตกได้ถูกवादไว้ในอายุขัยเหล่านี้ ประการแรกเลยคือมีลมพัด หลังจากนั้น ลมได้ทำให้เมฆลอยขึ้น ต่อจากนั้น เมฆได้กลายเป็นฝนตกลงมาเป็นประโยชน์ต่อคนกลุ่มหนึ่งในขณะที่เป็นภัยอันตรายต่อสร้างความเสียหายต่อคนอีกกลุ่มหนึ่งในรูปของน้ำท่วม

เหตุการณ์เหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าในโลกของพระเจ้านี้ กฎของ “การแจกจ่ายความจำเริญ” มีอยู่ ในโลกนี้บางคนได้รับน้อย บางคนได้รับมาก บางคนได้รับสิ่งที่เป็ประโยชน์ในขณะที่บางคนไม่ได้รับ นี่เป็นนัยอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นในโลกหลังความตาย มนุษย์จะอยู่ในสภาพเช่นใด ที่นั่น หลักการแห่ง “การแจกจ่ายความจำเริญ” นี้จะถูกนำมาใช้ในลักษณะที่สมบูรณ์ ด้วยความยุติธรรมที่สมบูรณ์ ทุกคนจะได้รับเฉพาะสิ่งที่เขาสมควรได้รับและจะไม่ได้รับสิ่งใดที่เขาไม่สมควรได้รับ

ในห้องฟ้ามืดดวงดาวมากมายสุดคณานับ ทั้งหมดล้วนโคจรไปตามวิถีโคจรของมัน ระบบที่นำอัจฉริยนี้ชี้ให้เห็นถึงการมีความหมายอย่างลึกซึ้ง คนที่ใช้พลังความคิดของเขาจะพบบทเรียนจากมัน แต่สำหรับคนที่ไม่ใช่ความคิด มันจะเป็นเพียงปริศนาที่ไร้ความหมาย

¹⁰ ความวิบัติจะเกิดขึ้นแก่ผู้ที่ตัดสินใจโดยการเตา ¹¹ ผู้ที่หลงอยู่ในความโง่เขลาและไม่ใส่ใจ ¹² พวกเขาถามว่า “วันแห่งการตัดสินจะเกิดขึ้นเมื่อใด?” ¹³ ก็วันที่พวกเขาจะถูกลงโทษในไฟนรกนั่นไง ¹⁴ “จงลืมนความเสียหายที่สุเจ้าก่อไว้บ้าง นี่คือ สิ่งเดียวกับที่สุเจ้าเร่งจะให้มันเกิดขึ้น”¹⁵ ส่วนผู้ที่ยาเกรงนั้นจะได้อยู่ในสวนสวรรค์และน้ำพุมากมาย ¹⁶ พวกเขาปีติยินดีในสิ่งที่พระผู้อภิบาลของพวกเขา เขาประทานแก่พวกเขา เพราะพวกเขาเป็นผู้ทำ ความดีมาก่อนหน้านี้ ¹⁷ พวกเขานอนแต่เพียง เล็กน้อยในตอนกลางคืน ¹⁸ และวิงวอนขอการ อภัยโทษในตอนก่อนรุ่งอรุณ ¹⁹ และแบ่งทรัพย์สิน ของพวกเขาให้ผู้อยู่ขอและผู้ขัดสนⁿ

قَتَلَ الْخَرَّاصُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ
سَاهُونَ ﴿١١﴾ يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ
الَّذِينَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٢﴾
ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ
بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٣﴾ إِنَّ الْمَتَّقِينَ فِي
جَنَّاتٍ وَعَيْونٍ ﴿١٤﴾ ءَأَحْزِينَ مَا
ءَاتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ
مُحْسِنِينَ ﴿١٥﴾ كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا
يَهْجَعُونَ ﴿١٦﴾ وَبِالْأَشْحَارِ هُمْ
يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٧﴾ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ
لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٨﴾

ⁿ การมีความเข้าใจที่ชัดเจนของสิ่งที่มีความสำคัญ ความจริงจังและความจริงใจเป็นสิ่งจำเป็น บรรดาผู้ที่ไม่จริงจังจะไม่ให้ความสนใจต่อเหตุผล ดังนั้น พวกเขาจึงไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อยู่ใกล้ตัว พวกเขาหัวเราะเยาะมันและพยายามแสดงให้เห็นว่ามันไม่มีค่าต่อการพิจารณาอย่างจริงจัง มันเป็นไปได้ทำให้ทำให้คนเช่นนี้เกิดความเชื่อมั่นไม่ว่าจะโดยวิธีใด พวกเขาจะยอมรับสังขกรรมก็ต่อเมื่อวิธีการผิดๆของพวกเขาทำให้พวกเขาต้องได้รับการลงโทษที่เขาไม่มีทางหนีพ้น

ส่วนคนที่จริงจังจะปฏิบัติตัวต่างไปจากนี้ เพราะความจริงจังของพวกเขาทำให้พวกเขาต้องระวังตัว และพวกเขาไม่มีร่องรอยของความโอหังปรากฏให้เห็น ความรู้สึกอันเข้มแข็งของพวกเขาทำให้พวกเขาใช้เวลาของกลางคืนไปกับการนอนน้อยมาก เวลาของพวกเขาถูกใช้ไปกับการระลึกถึงพระเจ้า พวกเขาไม่ถือว่าทรัพย์สินของพวกเขาเป็นผลที่เกิดมาจากการขยันทำงานของพวกเขา แต่เขาถือว่ามันเป็นของขวัญอย่างหนึ่งจากพระเจ้า นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมพวกเขาจึงคิดว่าคนอื่นก็มีสิทธิ์ที่จะได้รับส่วนแบ่งในนั้นเหมือนกับที่พวกเขาได้รับ

20 ในแผ่นดินนั้นมิมีสัญญาณต่าง ๆ มากมาย
สำหรับ ผู้เชื่อมั่นในความศรัทธา 21 และ
ในตัวของผู้เจ้าเอง ก็เช่นกัน แล้วผู้เจ้ายัง
ไม่เห็นอีกหรือ? 22 ในชั้นฟ้า นั้นมีปัจจัย
สำหรับผู้เจ้าและสิ่งที่ผู้เจ้าได้ถูกสัญญาไว้
23 ขอสาบานด้วยพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้า
และแผ่นดิน ว่า นี่คือความจริงดังที่ผู้เจ้า
กำลังพูดกันอยู่ในขณะนี้ ๗

وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَفِي
أَنْفُسِكُمْ ۚ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ وَفِي
السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾
فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ
مِثْلَ مَا أَنْتُمْ تَنْطِقُونَ ﴿٢٣﴾

๗ พระเจ้าได้สร้างโลกที่เรารู้จักนี้ในลักษณะที่มันได้เป็นตัวบ่งชี้ถึงการมาของโลกรุ่นใหม่ เหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นในโลกนี้และความรู้สึกที่แฝงอยู่ในมนุษย์ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่จะเผชิญหน้ามนุษย์โดยตรงหลังความตายแม้จะเป็นการบอกทางอ้อมก็ตาม ในบรรดาสัญญาณเหล่านี้ก็คือความสามารถในการพูด

ในคำพูดของนบีมุฮัมมัดตอนหนึ่งกล่าวว่าสิ่งที่มนุษย์ได้รับในโลกหน้าจะเป็นการทำงานของเขาที่จะถูกคืนให้แก่เขา (ความจริงแล้ว นี่คือการงานของคุณที่จะถูกคืนกลับมายังคุณ) พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ โลกหน้านั้นเป็นสองเท่าหรือเป็นสิ่งเดียวกับโลกปัจจุบัน ความสามารถในการพูดของมนุษย์เป็นปรากฏการณ์ส่วนหนึ่งของความเป็นไปได้นี้ ถ้าเสียงของมนุษย์ถูกบันทึกไว้ในแถบแม่เหล็กและถ้าแถบแม่เหล็กนี้ถูกนำมาเล่นหลังจากนั้น เสียงที่ได้ยินก็จะเหมือนกับเสียงต้นแบบ กล่าวคือ เสียงของแถบแม่เหล็กเป็นสองเท่าหรือเหมือนกับเสียงของต้นฉบับ ดังนั้น ปรากฏการณ์ของเสียงก็แสดงให้เห็นระดับหนึ่งว่าเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นในโลกหน้าในระดับเต็มรูปแบบของมัน

๗ โดยทางภาษา “มันเหมือนกับที่ผู้เจ้ากำลังพูดอยู่” มันหมายความว่าเมื่อเสียงของเราสามารถถูกนำมาใช้ได้อีก มันก็เป็นไปได้ที่จะทำให้เรามีชีวิตขึ้นมาอีก เมื่อการเกิดใหม่อย่างสมบูรณ์ในส่วนของผู้เป็นมนุษย์เป็นสิ่งที่เห็นได้ในโลกนี้ มันก็สามารถจินตนาการว่าการเกิดใหม่ของมนุษย์ทั้งหมดเป็นสิ่งที่เป็นไปได้

24 (ไอ้ นบี) เจ้าเคยได้ยินเรื่องราวเกี่ยวกับ
 แขนกผู้ มีเกียรติของอิบรอฮีมไหม? 25 เมื่อ
 แขนกเหล่านั้น มาหาเขา พวกเขาได้กล่าวว่า
 “ศานติ” เขาตอบรับ ว่า “ศานติจริงมีแต่ท่าน
 เช่นกัน” (และเขาพูดกับตัว เองว่า) “พวก
 เขาช่างดูแปลกหน้าเสียจริง” 26 หลัง จาก
 นั้น เขาได้เดินไปยังครอบครัวของเขาอย่าง
 เงียบๆ และนำเอาลูกวัวย่างออกมา 27 และ
 วางไว้ข้างหน้าแขก ผู้มาเยือน เขากล่าวว่า
 “พวกท่านจะไม่กินหรือ?” 28 เขา เริ่มรู้สึก
 กลัวคนเหล่านั้น พวกเขาจึงกล่าวว่า “จง
 อย่ากลัว เลย” และพวกเขาได้แจ้งข่าวดีถึง
 การกำเนิดลูกชายคน หนึ่งซึ่งเป็นผู้มีความ
 รู้ 29 เมื่อได้ยินเช่นนั้น ภรรยาของ เขาได้
 ออกมาส่งเสียงร้องพร้อมกับตบหน้าผากตัว
 เองและ กล่าวว่า“หญิงแก่และเป็นหมันอย่าง
 ฉนั้นหรือ!” 30 พวก เขาตอบว่า “นั่นเป็นพระ
 ประสงค์ของพระผู้อภิบาลของนาง แท้จริง
 พระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณผู้ทรงรอบรู้”^ก

31 อิบรอฮีมได้ถามว่า “ท่านผู้นำศาสน์ของ
 พระเจ้า พวก ท่านมีจุดมุ่งหมายอะไร?” 32
 พวกเขา กล่าวว่า “แท้จริง เราได้ถูกส่งมายัง
 หมู่ชนผู้ทำความผิด 33 เพื่อที่จะไปรย ก่อน
 หินที่ท่าจากดินเหนียวลงมายังพวกเขา
 34 ซึ่งพระ ผู้อภิบาลของท่านได้ตราเป็น
 เครื่องหมายไว้แล้วสำหรับ บรรดาผู้ละเมิด”

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ
 الْمَكْرَمِينَ ﴿٢٤﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ
 فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ
 ﴿٢٥﴾ فَرَاغَ إِلَى أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجَلٍ
 سَمِينٍ ﴿٢٦﴾ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا
 تَأْكُلُونَ ﴿٢٧﴾ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً
 قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَرُوا بِيَعْلَمٍ عَلِيمٍ
 ﴿٢٨﴾ فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَوةٍ فَصَكَتْ
 وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٢٩﴾ قَالُوا
 كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ
 الْعَلِيمُ ﴿٣٠﴾ * قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا
 الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ
 قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ
 حِجَارَةً مِّن طِينٍ ﴿٣٣﴾ مُّسَوِّمَةً عِندَ
 رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾

^ก ในอายะฮ์เหล่านี้ได้มีการอธิบายให้เห็นฉากที่ทูตสวรรค์มาหาอิบรอฮีมเพื่อแจ้งข่าวดีแก่ท่านถึงการ
 มีบุตรในวัยชรา อิบรอฮีมเกิดในอิรักโบราณ เขาเผยแผ่เรื่องความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้าและ
 เรื่องโลกหน้าแก่ผู้คนของเขาเป็นเวลานาน แต่ไม่มีใครนอกจากภรรยาและโลทผู้เป็นลูกพี่ลูกน้อง
 ของเขาเท่านั้นที่พร้อมจะรับฟังคำพูดของเขาจนกระทั่งเขาเข้าสู่วัยชรา

ตอนนี้ เพื่อให้แน่ใจว่าภารกิจของเขาคงดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ทางเลือกที่สองก็คือเขาน่าจะมีลูกที่
 เขาเลี้ยงดูอย่างดี ระหว่างพอกับลูกมีความสัมพันธ์ทางสายเลือดอยู่ซึ่งเป็นปัจจัยอันทรงพลังสำหรับ
 การรักษามูตรชายคนหนึ่งไว้กับพ่อของเขาและทำให้เขามีความคิดเหมือนกันไม่ว่าสถานการณ์จะ
 เป็นอย่างไรก็ตาม

พระเจ้าได้ประทานลูกชายสองคนให้แก่อิบรอฮีมในวัยชรา คนหนึ่งคืออิสอัค(อิสฮาก)ผู้ที่ทำให้การ
 เผยแผ่เรื่องความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้าดำเนินต่อไปในหมู่ลูกหลานอิสราเอล อีกคนหนึ่งคืออิ
 ชมาเอล(อิสมาอีล)ผู้เป็นต้นกำเนิดของเผ่าที่ให้การช่วยเหลือคนมีคุณสมบัติการปฏิบัติภารกิจ
 ทางประวัติศาสตร์จนประสบความสำเร็จ

35 เราได้ช่วยชีวิตบรรดาผู้ศรัทธาทุกคนที่อยู่ในนั้นไว้³⁶ และเราไม่พบว่าในนั้นมีบ้านใดที่เป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง นอกไปจากบ้านเดียว³⁷ และเราได้ทิ้งสัญญาณหนึ่งไว้ ที่นั่นสำหรับบรรดาผู้เกรงกลัวการลงโทษอันเจ็บปวด^๓

38 มีอีกสัญญาณหนึ่งในเรื่องราวของมูซา เราได้ส่งเขา ไปยังฟาโรห์พร้อมกับหลักฐานอันชัดเจน³⁹ แต่ฟาโรห์ แสดงความโลเลโอหังหันหลังให้และกล่าวว่า “นี่คือนักไสยศาสตร์หรือคนบ้า”^{๔๐} ดังนั้น เราจึงได้ทำลายเขา พร้อมกับไพร่พลของเขาและเราได้โยนพวกเขาลงไปในทะเล และเขาก็ได้กลายเป็นผู้ที่ถูกประณาม⁴¹ มี อีกสัญญาณหนึ่งในหมู่ชาวอียิปต์เมื่อเราได้ส่งลมพายุมาทำลายล้างพวกเขา⁴² และมันทำลายทุกสิ่งที่มีน้ันพัด ผ่านไปจนพินาศย่อยยับ⁴³ และในหมู่มชนมุสลิม(มีอีก สัญญาณหนึ่ง)เมื่อได้มีการกล่าวแก่พวกเขาว่า “จง สนุกสนานกันไปชั่วคราวหนึ่งเถอะ”

فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾
 فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ تَحْقِفُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾ وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَنٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلَّىٰ بُرْكَانَهُ وَقَالَ سَجَرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْتَهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾ مَا تَدْرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرِّمِيمِ ﴿٤٢﴾ وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾

^๓ ในตอนนั้น อับราฮัมอยู่ในปาลาเลสไตน์ ใกล้ๆกันนั้น รอบทะเลตายมีเมืองโซดอมและกอมโมราห์ ที่คนร่วมสมัยของโลทตั้งถิ่นฐานอยู่ ถึงแม้โลทจะสั่งสอนผู้คนเป็นเวลานาน แต่ผู้คนก็ไม่พร้อมที่จะละทิ้งชีวิตฟอนเฟเพราะการหลงลืมพระเจ้า ดังนั้น ด้วยคำบัญชาของพระเจ้า โลทและสาวกของเขาจึงออกจากเมือง หลังจากนั้น ทูตสวรรค์ที่ถูกกล่าวไว้ก่อนหน้านีจึงได้ทำลายเมืองทั้งหมดโดยการเกิดแผ่นดินไหว ลมพายุและฝนหินละลาย

ชุมชนของโลทถูกทำลายเมืองสองพันปีก่อนหน้านี้ แต่ซากเมืองที่ถูกทำลาย(ทางใต้ของทะเลตาย) ยังคงมีอยู่ให้เห็นแม้ในปัจจุบันเพื่อสอนบทเรียนให้แก่บรรดาผู้ที่คิดจะเรียนรู้จากเหตุการณ์เหล่านี้

ข ฟาโรห์แห่งอียิปต์ได้เรียกปาฏิหาริย์ของมอเสสว่าเป็นการแสดงมายากล เขาอธิบายความเชื่ออันหนักแน่นของมอเสส(ที่ชี้ให้เห็นว่าเขาอยู่บนหนทางที่ถูกต้อง)ว่าเป็นความบ้า การทำเช่นนั้นเป็นที่รู้จักกันว่าเป็นการปิดบัง(ตลบถ) และการปิดบังนี้เป็นวิธีการของบรรดาผู้ที่ไม่พร้อมจะรับสัจธรรมเสมอถึงแม้ว่ามันจะมีเหตุผลที่ดีสนับสนุนก็ตาม

44 แต่พวกเขาก็ยังตื้อตึงต่อคำบัญชาของพระผู้อภิบาล ของพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงถูกทำลายโดยเสียงฟ้า พาดเพียงครั้งเดียวในขณะที่พวกเขาจ้องมองอยู่⁴⁵ พวกเขาไม่สามารถยืนขึ้นได้อีกและไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้⁴⁶ และก่อนหน้าพวกเขาเราได้ทำลายหมู่ชน ของนุฮูมาแล้วเพราะพวกเขาเป็นผู้ทำบาป⁴⁷

47 เราได้สร้างจักรวาลด้วยอำนาจของเราเองโดยให้มัน ขยายตัวออกไปอย่างกว้างขวาง⁴⁸ เราได้แผ่ขยายผืน แผ่นดินออกไปและ(ดูซิว่า) เราเป็นผู้แผ่ขยายที่ยอด เยี่ยมอย่างไร !⁴⁹ และเราได้สร้างทุกสิ่งขึ้นมาเป็นคู่ๆ เพื่อที่สุเจ้าจะได้คิด

فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ
الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٥﴾ فَمَا
اسْتَطَعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا
مُنتَصِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِقِينَ ﴿٤٧﴾ وَالسَّمَاءَ
بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٨﴾
وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ﴿٤٩﴾
وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾

⁴⁵ คนที่แสดงความโอหังเช่นนั้นต่อหน้าสัจธรรมไม่มีวันที่จะหนีรอดการลงโทษของพระเจ้าไปได้ ฟ้าโรห์ถูกฆ่าเพราะเหตุผลนี้ ชุมชนของอาดัม, ชะมัดและของโนอาห์ก็ถูกทำลายเพราะเหตุผลเดียวกัน ชุมชนเหล่านี้ได้รับประโยชน์บางอย่างในโลกนี้ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการทดสอบ แต่เหนือผลประโยชน์เล็กน้อยๆน้อยๆนี้ พวกเขาได้ถูกกำหนดมิให้ได้รับสิ่งใดอื่น

⁴⁶ โดยทางภาษา "เรากำลังขยายท้องฟ้า" คำพูดนี้บางที่อาจหมายถึงลักษณะของจักรวาลที่ได้ถูกค้นพบเมื่อเร็ว ๆ นี้ว่ามีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องในทุกด้านหลังการระเบิดครั้งใหญ่(Big Bang) การขยายตัวนี้เป็นสิ่งที่พิสูจน์ความจริงว่าพระผู้ทรงสร้างได้สร้างจักรวาลขึ้นมาเพราะการขยายตัวนี้หมายความว่ามันอยู่ในสภาพที่หดตัวในตอนแรก ตามกฎควบคุมวัตถุที่รู้จักกัน ส่วนต่างๆทั้งหมดของลูกบอลเอกภพในตอนแรกได้ถูกดึงดูดเข้าไปข้างใน หลังจากนั้นได้มีการระเบิดครั้งใหญ่(Big Bang)เกิดขึ้น หลังจากนั้น มวลสารทั้งหมดได้เริ่มกระจายออกไป ในทัศนะของกฎนี้ การเคลื่อนของทุกสิ่งออกไปภายนอก(หรือการระเบิดครั้งใหญ่)ไม่อาจเกิดขึ้นได้โดยปราศจากการแทรกแซงจากทางภายนอกบางอย่าง และเมื่อมีการยอมรับว่ามีการแทรกแซงจากภายนอก การยอมรับพระเจ้าก็เป็นเรื่องก็ตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ระบบของโลกเราเป็นระบบที่มีความหมายมาก นี่เป็นการพิสูจน์ว่าการสร้างโลกปัจจุบันเกิดขึ้นด้วยวัตถุประสงค์อันสูงส่งบางอย่าง แต่เราเห็นว่ามนุษย์ได้สร้างความปั่นป่วนวุ่นวายบนหน้าแผ่นดิน ในจักรวาลที่มีความหมาย ความเป็นไปได้ไร้ความหมายนี้เป็นสิ่งที่ไม่สอดคล้องกันและเป็นการเรียกร้องให้มีโลกที่ไม่มีชีวิตทั้งสินให้เกิดขึ้น

ในโลกปัจจุบันได้มีการจัดเตรียมปัจจัยยังชีพไว้แล้ว กล่าวคือ ทุกสิ่งในโลกนี้เกิดมาเป็นคู่ ในวัตถุมีอนุภาคที่เป็นบวกและลบ โนฟิซมีเพศผู้และเพศเมีย และในหมู่มนุษย์มีผู้ชายและเพศหญิง นี่เป็นแก่นสารของจักรวาล นั่นคือ การมีอยู่ของกฎแห่งการทดแทนสำหรับสิ่งใดที่อาจบกพร่องไปโดยอาศัยคู่ของมันหรือการเสริมกัน การมีอยู่คู่กันนี้เป็นการชี้ให้เห็นถึงความเป็นไปได้ของโลกหน้า พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ โลกหลังความตายเป็นอีกส่วนหนึ่งที่เป็นคู่กับโลกปัจจุบันและการรวมกันของสองโลกนี้ทำให้โลกของเราสมบูรณ์

50 ดังนั้น จงรีบเร่งไปหาพระเจ้าเถิด แท้จริงฉันถูก พระองค์ส่งมาเพื่อให้การตักเตือนที่ชัดเจนแก่พวกท่าน⁵¹ จงอย่าตั้งสิ่งอื่นใดเพื่อเคารพสักการะร่วมกับพระเจ้า ฉันมาจากพระองค์เพื่อตักเตือนพวกท่านอย่างเปิดเผย

52 ในทำนองเดียวกัน เมื่อใดก็ตามที่ศาสนทูตคนหนึ่ง มายังผู้คนก่อนหน้าพวกเขา พวกเขา ก็จะกล่าวว่า “เขาเป็นนักไสยศาสตร์หรือคนบ้า”⁵³ พวกเขาส่งทอด เรื่องนี้ให้กันไหม? เปล่าเลย พวกเขาเป็นหมูชนผู้ละเมิดขอบเขตต่างหาก⁵⁴ ดังนั้น(โอ้ นบี) จงอย่าสนใจพวก เขา และเจ้าจะไม่ถูกตำหนิเลย⁵⁵ แต่จงตักเตือนต่อไป เถิด เพราะการตักเตือนนั้นเป็นประโยชน์สำหรับบรรดา ผู้ศรัทธา⁷

فَقُرُّوْا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥١﴾ كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ ﴿٥٢﴾ أَتَوَاصَوْا بِهِ ؕ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَٰغُوْنَ ﴿٥٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ ﴿٥٤﴾ وَذَكَرْنَا لَكَ الذِّكْرَىٰ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾

⁷ ถ้าคนที่มีความจริงจังกต้องการเหตุผลสนับสนุนเรื่องใด เขาจะยอมรับมันถ้าหากเหตุผลที่นำเสนอ น่าเชื่อถือ แต่บรรดาผู้โอ้อวดโดยธรรมชาติไม่เป็นเช่นนั้น พวกเขาจะหาข้อแก้ตัวใหม่ๆ เพื่อปฏิเสธเหตุผล ถึงแม้ว่าจะมีการนำเสนอบางอย่างที่เขาไม่อาจตอบโต้ได้ พวกเขาก็จะไม่สนใจโดยกล่าวว่า มันเป็นมายากล

นี่คือท่าทีของบรรดาผู้มีสถานะสูงในสังคมของพวกเขา ความสำคัญว่าตัวเองเป็นใหญ่ของพวกเขา เป็นอุปสรรคที่ทำให้พวกเขาไม่ยอมรับสังขรณ์ที่คนอื่นนำมาเสนอ ถ้าคนประเภทนี้ปฏิเสธการเรียกร้องเพื่อสังขรณ์ ผู้เผยแผ่สั่งสอนต้องไม่ถอดใจ เขาจะพบผู้ช่วยเหลือจากคนอื่น ๆ ที่ไม่มีความรู้สึกผิด ๆ ในเรื่องศักดิ์ศรี

56 ฉันทมิได้สร้างญินและมนุษย์มาเพื่ออื่นใดนอกไปจาก เพื่อที่พวกเขาจะได้เคารพภักดีฉัน^๗ 57 ฉันทมิได้ต้องการ บัจจัยใดๆ จากพวกเขาและฉันก็มีได้ต้องการให้พวกเขาให้อาหารฉัน 58 พระเจ้าต่างหากที่เป็นผู้ทรงประทาน บัจจัยยังชีพ เป็นผู้ทรงพลังและผู้ทรงมั่นคง 59 บรรดา ผู้ทำความผิดจะพบชะตากรรมเช่นเดียวกับบรรดาผู้คน ที่มาก่อนหน้าพวกเขา พวกเขาอย่ามาขอให้ฉันรีบเร่ง (ลงโทษ)เลย 60 ดังนั้น ในที่สุดแล้ว ความวิบัติจะเกิดขึ้น กับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในวันที่พวกเขาได้ถูกสัญญา ไว้มาถึง^๘

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونَ ﴿٥٧﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٨﴾ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥٩﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

^๗ พระเจ้าเป็นผู้มีอำนาจทุกอย่าง อย่างไรก็ตาม พระองค์ได้สร้างทูตสวรรค์ขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่บริหารอาณาจักรอันกว้างใหญ่ไพศาลของพระองค์ แต่กรณีของมนุษย์นั้นแตกต่างกัน มนุษย์ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่บริหารหรือตอบสนองความต้องการใดๆของพระเจ้า วัตถุประสงค์ของการสร้างมนุษย์ขึ้นมาก็เพื่อที่จะให้มนุษย์ได้อุทิศตนรับใช้(อิบาค๊ะฮฺ)พระเจ้า นี่หมายถึงการการค่อมคารวะต่อหน้าพระเจ้าและอุทิศตนเองให้แก่พระองค์อย่างเดียว

สาระสำคัญของการอุทิศตนนี้คือการรู้จักพระเจ้าอย่างลึกซึ้ง(มะอริฟะฮฺ) พุทธอีกอย่างหนึ่งก็คือ การค้นหาพระเจ้าเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับเขา เขาต้องยอมรับพระเจ้าโดยไม่ต้องเห็นพระองค์ นี่เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการรู้จักพระเจ้า รูปแบบการดำเนินชีวิตที่มนุษย์ใช้ตามที่เขารู้จักพระเจ้านั้นเป็นหนึ่งในการอุทิศตนและการยอมจำนนเป็นบ่าว

^๘ ถังน้ำจะจมน้ำเมื่อมันมีน้ำเต็มขณะอยู่ในน้ำ ในทำนองเดียวกัน เมื่อเวลาที่มนุษย์ได้รับเพื่อทำงานให้ชีวิตของเขาสิ้นสุดลง เขาก็ตายทันที คนที่ปรับปรุงตนเองก่อนที่ถึงน้ำจะเต็มก็พาตัวเองรอด แต่คนที่ยังไม่ใส่ใจและเมินเฉยจนกระทั่งวาระสุดท้ายจะได้พบกับความหายนะ

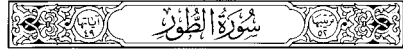
ถ้าผู้ทำผิดไม่ถูกคร่าชีวิตโดยทันที พวกเขาต้องไม่คิดว่าพวกเขาถูกปล่อยให้เป็นอิสระที่จะอะไรก็ได้ตามที่พวกเขาเลือก พวกเขาเป็นอิสระเพราะมันไม่ใช่วิธีการของพระเจ้าที่จะรีบเร่งเอาชีวิตของมนุษย์ ทั้งนี้เพราะพระเจ้าไม่มีแผนที่จะนำพวกเขามาลงโทษทันที

52. กุษา

อัล-กุฎ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 ขอสาบานด้วยกุษาซึนัย^ก 2 และขอ
สาบานด้วยคัมภีร์ ที่ถูกจารึกไว้ 3 ในแผ่น
ม้วนที่ไม่ได้ถูกคลีออก 4 ขอสาบาน ด้วย
บ้านที่มีผู้มาเยือนอยู่สม่ำเสมอ 5 ขอสาบาน
ด้วย หลังคาแห่งท้องฟ้าที่ถูกยกสูง 6 และขอ
สาบานด้วยทะเล ที่ขยายตัว 7 การลงโทษ
ของพระเจ้าอภิบาลของ สู้เจ้าจะเกิดขึ้นอย่าง
แน่นอน 8 ไม่มีใครสามารถยับยั้ง มันได้ 9 ใน
วันที่ซันฟ้าจะปั่นป่วนและสั่นสะเทือนอย่าง
รุนแรง 10 และขุนเขาจะสะเทือนและปลิว
ว่อน 11 ความ วิบัติในวันนั้นจะเกิดขึ้นกับ
บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา 12 ที่หมกมุ่นอยู่กับ
การถกเถียงเรื่องไร้สาระ 13 ใน วันนั้น พวก
เขาจะถูกไล่ต้อนและถูกผลักลงไปในไฟนรก
14 นี่คือนรกที่สุเจ้าเคยปฏิเสธมาก่อน^ข 15 นี้
เป็นมายากล ไซ้ใหม่? หรือสุเจ้ายังไม่มองไม่
เห็นอีก? 16 ตอนหนึ่ง เข้าไป ไม่ว่าสุเจ้าจะ
ทนได้หรือไม่ มันก็เหมือนกัน สำหรับสุเจ้า
ตอนนี้สุเจ้ากำลังได้รับการตอบแทนตาม ที่
สุเจ้าได้ทำไว้^ข

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالطُّورِ ۝ وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ ۝ فِي رَقٍ
مَّنْشُورٍ ۝ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ۝
وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ۝ وَالْبَحْرِ
الْمَسْجُورِ ۝ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوْ فُعٍ
۝ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ۝ يَوْمَ تَمُورُ
السَّمَاءُ مَوْرًا ۝ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا
۝ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ الَّذِينَ
هُمُ فِي حَوْضٍ يَلْعَبُونَ ۝ يَوْمَ
يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً ۝
هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تَكْذِبُونَ
۝ أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا
تُبْصِرُونَ ۝ أَصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ
لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُحْزَنُونَ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

^ก กุษาฎุรเป็นกุษาในทะเลทรายซึนัยที่โมเสสได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนบี คัมภีร์ที่ถูกจารึกไว้(กิตา
บุน มัสตุร)ในที่นี้หมายถึงคัมภีร์โคราห์ บ้านที่มีผู้มาเยือนสม่ำเสมอ(บัยตุลมะอุมูร)หมายถึงที่อบีบะฮุ
หลังคาแห่งท้องฟ้าที่ยกสูง(อิซซัคฟิลมรฟูอ) หมายถึงท้องฟ้า ทะเลที่ขยายตัว(อัลบะฮฺรุ อัลมัสตุร)
หมายถึงทะเลที่เต็มไปด้วยคลื่น สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดยืนยันวันวันที่พระเจ้าจะเอาทุกสิ่งกลับไปจะมาถึง
อย่างแน่นอน พระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ได้บอกชาวเหล่านี้ไว้ครั้งแล้วครั้งเล่าผ่านทางบรรดานบี และใน
คัมภีร์ก่อนๆก็มีการกล่าวถึงเรื่องนี้ไว้ ซันฟ้าและแผ่นดินประกาศสิ่งนี้ด้วยภาษาเจีบบๆ คลื่นของ
ทะเลเล่าเรื่องนี้ให้แก่ผู้ฟังทุกคน

^ข มนุษย์จะต้องเผชิญกับผลของสิ่งที่เขาได้ทำไว้ เขากำลังถูกเตือนล่วงหน้าถึงผลที่จะตามมา ผู้ที่
เมินเฉยและแสดงความโอหังต่อคำเตือนล่วงหน้านี้และไม่หันกลับมาสู่ความสำนึกของตัวเองจะ
ได้รับการลงโทษอย่างเจ็บปวดที่สุด เมื่อพวกเขาพยายามวิ่งหนีออกไปจากสิ่งนี้ พวกเขาจะไม่พบที่ใด
ที่ที่เขาปลอดภัย

17 ส่วนผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้า(ในวันนั้น)จะได้อยู่ใน สวรรค์และความโปรดปราน^๗ 18 โดยได้รับความสุข ในสิ่งที่พระผู้อภิบาลของพวกเขาประทานแก่พวกเขา และพระผู้อภิบาลของพวกเขาจะช่วยพวกเขาให้พ้น จากการลงโทษของไฟนรก 19 (พวกเขาจะถูกบอก ว่า) “จงกินและจงดื่มด้วยความสุข ในฐานะเป็นรางวัล ตอบแทนการทำงานที่ดีของสุเจ้า” 20 พวกเขาจะเอนกาย บนเตียงนุ่มที่ถูกจัด แแถวหันหน้าเข้าหากันและเราจะให้ พวกเขา ได้มีคูครองเป็นหญิงสาวที่มีดวงตาสวยงาม

إِنَّ الْمَتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿٥٧﴾
فَنَكِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَّاهُمْ رَبُّهُمْ
عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٨﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا
هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٩﴾ مُتَّكِنِينَ
عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُم بِحُورٍ
عِينٍ ﴿٦٠﴾

^๗ อาชญากรรมที่เลวร้ายที่สุดสำหรับมนุษย์ก็คือการปฏิเสธัจธรรม และนี่เป็นอาชญากรรมที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมอื่นๆติดตามมา ในทำนองเดียวกัน คุณธรรมอันยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษย์ก็คือการยอมรับัจธรรม คุณธรรมอื่นๆทั้งหมดเกิดขึ้นเป็นผลมาจากสิ่งนี้

โดยการยอมรับัจธรรม ความรู้สึกถึงความยิ่งใหญ่หรือเกียรติยศของตัวเองจะเบาบางลงหรือหมดไป แต่การยอมรับเช่นนั้นเป็นเรื่องยากที่สุดสำหรับมนุษย์ เฉพาะบรรดาผู้ที่มีความกลัวพระเจ้าจริงๆเท่านั้นที่สามารถทำได้ บรรดาผู้มียุคุณธรรมอันยิ่งใหญ่มากนั้นสมควรที่จะได้รับประตูไปสู่ความจำเริญอันนิรันดร์ของสวรรค์ที่เปิดกว้างสำหรับพวกเขา

21 สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาอัน เราจะรวม บรรดาลูก หลานของพวกเขาที่เจริญรอย ความศรัทธาของพวกเขา เขาไว้กับพวกเขา ด้วยเช่นกัน และเราจะไม่ทำให้ การงานที่ดีของพวกเขาปราศจากรางวัลตอบแทน มนุษย์ทุกคนเป็นหลักประกันสำหรับสิ่งที่ เขาได้ ขวนขวายไว้ 22 เราจะจัดหาผลไม้ และเนื้อให้พวกเขา เขาตามทีพวกเขาต้องการ 23 ที่นั่น พวกเขาจะสงบ ถ้วยแก้วกันอย่างมีความสุขและในนั้นจะไม่จะมี การพุดจา ไร้อารยะและสิ่งที่เป็นบาป 24 พวกเขาจะมี เด็กผู้ชายน่ารักเหมือนไข่มุกที่ถูกซ่อน อยู่ในเปลือก ของมันคอยรับใช้พวกเขา 25 พวกเขาจะหันมายัง อีกคนหนึ่งและถาม กัน 26 “ก่อนหน้านี้ เราอยู่ใน หมู่คนของเรา ด้วยความหวาดกลัวและประหวั่น พรีนพรีน 27 หลังจากนั้น พระเจ้าได้ทรงโปรดปราน แก่เราและได้ทรงช่วยเหลือเราให้พ้นจาก การลงโทษ ของความรื้อนแรงของนรก 28 แท้จริง ก่อนหน้านี้ เราได้วิงวอนต่อ พระองค์เท่านั้น แน่นอน พระองค์ เป็นผู้ทรง เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ผู้ทรงเมตตาเสมอ”^ก

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ ۗ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢١﴾ وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾ يَتَنَزَّعُونَ فِيهَا كَأَسَا لَا لَعْوَ فِيهَا وَلَا تَأْتِيمُ ﴿٢٣﴾ * وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ هُمْ كَأَنَّهُمْ لَوْلُؤُكَ مَكُونٌ ﴿٢٤﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٥﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٦﴾ فَمَنْ رَبُّ اللَّهِ عَلَيْنَا وَوَقَّنَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ ۗ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾

^ก ในโลกหน้า การอ้างว่าบาปของใครคนหนึ่งเป็นเพราะอีกคนหนึ่งจะไม่เกิดขึ้นไม่มีใครสามารถเข้าสวรรค์ได้นอกจากความศรัทธาของเขาและงานที่ดีของเขา แต่ชาวสวรรค์จะได้รับสิทธิพิเศษอย่างหนึ่ง นั่นคือ ถ้าพ่อแม่ของเขาอยู่ในสถานะอันสูงส่งในสวรรค์และลูกๆของเขาอยู่ในอีกสถานะหนึ่ง ลูกๆจะถูกนำไปพร้อมกับพ่อแม่ของเขาเพื่อที่พวกเขาจะได้รับความสุขเพิ่มขึ้น

ถึงแม้จะอยู่ท่ามกลางภรรยาและลูกๆ แต่เฉพาะคนที่หวั่นกลัวอัลลอฮ์เสมอและผู้ที่ยึดโยงความหวังและความกลัวของเขาไว้กับพระเจ้าเท่านั้นจะมีสิทธิได้เข้าสวรรค์อันสูงส่ง

29 ดังนั้น (ไอ้ นบี) จงตักเตือนพวกเขาต่อไป ด้วย ความโปรดปรานของพระผู้อภิบาลของเจ้า เจ้ามิใช่ หมอดูและมีโชคคนบ้า³⁰ ถ้าพวกเขาบอกว่า “เขา เป็นกวีคนหนึ่งซึ่งเรากำลังคอยให้ความหายนะเกิดขึ้น กับเขา”³¹ จงบอกพวกเขาว่า “จงคอยเถิด ฉันจะคอย อยู่กับพวกท่าน”³² หรือว่าความคิดของพวกเขาอ้าง พวกเขาให้พูดเช่นนั้นหรือว่าพวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน? ³³ หรือพวกเขาบอกว่า “คนผู้แต่งตั้งกูรอานขึ้นมาจากเรา?” เปล่าเลยความจริงแล้วพวกเขาไม่ต้องการจะศรัทธาต่างหาก ³⁴ ดังนั้นจงให้พวกเขาแต่งตั้งคัมภีร์เช่นนี้ขึ้นมา ถ้าหากพวกเขาแท้จริงในสิ่งที่พวกเขาพูด⁷

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ
بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٣٠﴾ أَمْ يَقُولُونَ
شَاعِرٌ زُرِّيْتٌ بِهِ رِيبَ الْمُنُونِ ﴿٣١﴾
قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣٢﴾ أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ
بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاعُونَ ﴿٣٣﴾ أَمْ
يَقُولُونَ تَقْوَاهُ ۗ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٤﴾
فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا
صَادِقِينَ ﴿٣٥﴾

⁷ เมื่อใครคนหนึ่งไม่มีข้อโต้แย้งต่อการเรียกร้องของสังฆกรรมและเขาไม่ต้องการที่จะยอมรับมัน เขาจะเริ่มสบประมาทบุคลิกภาพของผู้เผยแผ่สังฆกรรม เขาใช้ลักษณะของผู้เผยแผ่เป็นการโจมตีแทนที่จะเป็นคำพูดของผู้เผยแผ่ ทำที่ดื้อรั้นนี้เองที่บรรดาผู้ฟังของนบีเริ่มเรียกท่านว่า “กวี” และ “คนบ้า” พวกเขาไม่สามารถเผชิญหน้าการเรียกร้องเพื่อสังฆกรรมโดยการใช้เหตุผล ดังนั้น พวกเขาจึงเริ่มใส่ร้ายนบี

แต่นบีเป็นผู้นำสิ่งที่ท่านได้รับจากพระเจ้าไปสู่ผู้คน และคำพูดของคนทีกล่าวซ้ำแล้วซ้ำอีกว่าสิ่งเขาได้รับจากศาสนของพระเจ้านั้นแตกต่างไปจากคำพูดของผู้อื่นที่ไม่มีการมาเทียบได้ นี่คือข้อพิสูจน์อันยิ่งใหญ่ของความจริงที่คำพูดของนบีมาจากพระเจ้า

35 หรือว่าพวกเขาเกิดมาโดยปราศจากผู้ทรงสร้าง? หรือ พวกเขาเป็นผู้สร้างตัวของพวกเขาเอง? ³⁶ หรือพวกเขา สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินขึ้นมา? เปล่าเลย ความจริงแล้วพวกเขาไม่มีความศรัทธาต่างหาก ³⁷ หรือพวกเขา มีทรัพย์สินสมบัติของพระผู้อภิบาลของเจ้า? หรือพวกเขา ไซ้ไหมที่เป็นผู้ควบคุมมัน? ³⁸ พวกเขา มีบันไดปีนขึ้นไป บนชั้นฟ้าเพื่อที่จะได้ยินเรื่องราวต่างๆ ใหม้? ดังนั้น ขอให้ ใครก็ได้ในหมู่พวกเขาที่ ได้ยินนำหลักฐานอันชัดแจ้งมา ³⁹ พระเจ้ามี ลูกสาวและสุเจ้ามีลูกชายกระนั้นหรือ?

40 หรือว่าเจ้าขอสิ่งตอบแทนใดๆจากพวกเขาซึ่งทำให้ พวกเขาต้องแบกรับภาระหนี้สินอันหนักอึ้ง? ⁴¹ พวกเขา มีความรู้เรื่อง สิ่งเร้นลับที่พวกเขาบันทึกไว้ไหม? ⁴² พวกเขา คิดที่จะวางแผนกระนั้นหรือ? บรรดาผู้ ปฏิเสธสัจธรรมต่างหากจะตกเป็นเหยื่อของแผนการนั้น ⁴³ หรือว่าพวกเขา มีสิ่งอื่นเพื่อการเคารพสักการะนอก ไปจากพระเจ้า? มหาวิรสูทธิยั้งแต่พระเจ้าผู้ทรงอยู่เหนือ สิ่ง ที่พวกเขา นำมาตั้งภาคีกับพระองค์? ⁴⁴

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ
الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خُلِقُوا
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ
﴿٣٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمْ
الْمُصِيطِرُونَ ﴿٣٧﴾ أَمْ هُمْ سُلُّ
يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلَيَاتِ مُسْتَمِعُهُمْ
بِسُلْطَنِ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ
الْبَنُونَ ﴿٣٩﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ
مَعْرَمٍ مَقْلُوبٍ ﴿٤٠﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ
فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤١﴾ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا
فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ
هُمُ إِلَهُ غَيْرِ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾

³⁶ ความจริงที่ได้ถูกประกาศในนามของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ไม่มีเหตุผลอย่างเพียบพร้อมสมบูรณ์ ถ้าใครคนใดให้ความสนใจต่อความจริงเหล่านั้น เขาจะสามารถเข้าใจมันได้โดยง่าย ดังนั้น คนจึงปฏิเสธความจริงนั้น? เหตุผลก็คือผู้คนไม่เชื่อในโลกหน้า ผู้คนไม่เชื่อว่าพวกเขาจะต้องเผชิญกับขาระบัญชีใดในชีวิตหลังความตาย ดังนั้น พวกเขาจึงไม่ครุ่นคิดถึงเรื่องเหล่านี้ ดังนั้น พวกเขาจึงไม่สามารถเข้าใจมัน ถ้าใครมีความเชื่อมั่นในการตอบแทนรางวัลสำหรับการงานที่ดี เขาจะเข้าใจเรื่องที่เขาเห็นว่าเป็นเรื่องยากได้ทันที

³⁷ บรรดาผู้ที่ฟังผู้เผยแผ่สั่งสอนเป็นกลุ่มคนในระดับที่เห็นแก่วัตถุ ด้วยเหตุนี้ ถ้าพวกเขามีความรู้สึกว่าผู้เผยแผ่สั่งสอนต้องการที่จะได้อะไรบางอย่างจากพวกเขา พวกเขาจะหันหนีไปทันที นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมผู้เผยแผ่สั่งสอนจะไม่ยอมให้การเรียกร้องต้องการทางวัตถุใดๆ เกิดขึ้นระหว่างผู้ฟังของเขา กับตัวเขาเอง เขาจะรักษาบรรยากาศแห่งการไม่เห็นแก่ตัวเองระหว่างผู้ฟังของเขาและตัวเขาจนถึงที่สุด ในการทำเช่นนั้น เขาอาจต้องแบกรับการสูญเสียบางอย่างด้วยซ้ำ

เมื่อผู้เผยแผ่คนใดพิสูจน์ว่าตัวเองมีความจริงจนถึงขั้นนี้ในเรื่องการเรียกร้องเพื่อสัจธรรมของเขา เขาจะมีสิทธิ์ได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าจนถึงขนาดที่วาระบรรดาผู้ไม่ศรัทธาพบว่าเสื่กกลและวิธีการทั้งหมดของพวกเขาไม่ประสบความสำเร็จในการที่จะให้ตนเองมีความเหนือกว่า

44 ถ้าพวกเขาเห็นส่วนหนึ่งของท้องฟ้าหล่นลงมา พวกเขาจะกล่าวว่า "นี่เป็นก้อนเมฆที่รวมตัวกัน" 45 ดังนั้น (ไอ้ นบี) จึงปล่อยให้พวกเขาไปจนกว่าพวกเขาจะได้พบกับ วันของพวกเขาเองซึ่งในวันนั้นพวกเขาจะถูกฟาดจน ล้มลง 46 วันที่แผนการของพวกเขาจะไม่อำนวยประโยชน์ อันใดแก่พวกเขาและพวกเขาจะไม่ได้รับการช่วยเหลือ 47 แท้จริงสำหรับบรรดาผู้ทำความผิดจะได้รับการลงโทษอย่างอื่นอีก แต่พวกเขาส่วนใหญ่ไม่รู้^๗

48 ดังนั้น (ไอ้ นบี) จึงคอยด้วยความอดทนจนกว่าพระ ผู้อภิบาลของเจ้าจะตัดสิน เจ้าอยู่ในสายตาของเราเสมอ และจงสดุดีพระผู้อภิบาลของสุเจ้าด้วยการสรรเสริญ เมื่อเจ้าลุกขึ้น(จากการนอน) 49 และจงสดุดีพระองค์ในตอนกลางคืนและเมื่อยามที่หมู่ดาวคล้อยลับไป

وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا
يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٤٥﴾ فَذَرَهُمْ
حَتَّىٰ يُلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ
يُصْعَقُونَ ﴿٤٦﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ
كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٧﴾
وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٨﴾ وَأَصْبِرْ
لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ
بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٩﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ
فَسَبِّحْهُ وَادْبُرَ النُّجُومِ ﴿٥٠﴾

^๗ ทำไมชาวมักกะฮฺโบราณจึงมีความคิดว่าที่ไหนก็ตามที่เขาเห็นเครื่องมือในการลงโทษของพระเจ้า ลงมาจากท้องฟ้า พวกเขาจะกล่าวว่ามันเป็นแค่เพียงก้อนเมฆ? เหตุผลในสำหรับเรื่องนี้มิใช่ว่าพวกเขาไม่ยอมรับพระเจ้าอำนาจของพระองค์ เหตุผลจริงๆ สำหรับสิ่งนี้ก็ถือว่าพวกเขาไม่แน่ใจว่าวันนี้เป็นวันี่จริง ๆ พวกเขาไม่เชื่อว่าการปฏิเสริญบุคคลที่อยู่ต่อหน้าพวกเขาและคนที่เห็นชัด ๆ ว่าเหมือนกับพวกเขาเป็นความผิดอันยิ่งใหญ่จนสามารถทำให้พวกเขาทำลายพวกเขาได้

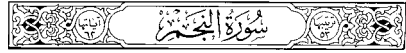
บุคลิกภาพของนบีมุฮัมมัดเป็นสิ่งที่ได้เคียงกันในหมู่คนร่วมสมัยกับท่าน ในตอนนั้น ท่านไม่มีชื่อเสียงเหมือนอย่างที่ผู้คนรู้จักในปัจจุบัน แต่มันเป็นการทดสอบมนุษย์อย่างแท้จริงว่าเขาจะต้องเห็นความจริงโดยการแหวกผ่านแห่งความสงสัยออก เขาต้องสามารถค้นพบแก่นแท้ของบุคลิกภาพที่ดีในบุคลิกภาพที่ผู้คนถกเถียงกัน

^๘ นี่หมายความว่าถึงแม้ผู้ฟังจะไม่พอใจอย่างไรก็ตาม งานเรียกร้องเชิญชวนผู้คนต้องดำเนินต่อไป จนกระทั่งมันมาถึงชั้นสมบูรณในสายตาของพระเจ้า เมื่อมาถึงขอบเขตนี้ การตัดสินใจของพระเจ้ายิ่งจะถูกทำให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ ในทางปฏิบัติแล้ว นี่เป็นการสร้างความชัดเจนระหว่างสัจธรรมและสิ่งที่ไม่ใช่สัจธรรมซึ่งก่อนหน้านี้เป็นแค่เพียงเรื่องของทฤษฎี

ในระหว่างช่วงเวลาทั้งหมดนี้ ผู้เผยแผ่จะอยู่ภายใต้การคุ้มครองของพระเจ้า งานของผู้เผยแผ่ก็คือเขาต้องเน้นไปที่พระเจ้าและต้องเชื่อตลอดเวลาว่าเขาอยู่ภายใต้การคุ้มครองของพระเจ้า

53. ดวงดาว อัล-นัจญ์ม

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 ขอสาบานด้วยดวงดาวที่กำลังลับไป^๗
2 สหายของเจ้า มิได้หลงผิดและมิได้ถูก
หลอกลวง^๓ และเขามิได้พูดตาม อารมณ์
4 แต่มัน(กุรอาน)เป็นสิ่งที่ถูกประทานลงมา
แก่เขา^๕ เขาถูกสอนโดย(ทูตสวรรค์)ผู้ทรง
พลังอำนาจ^๖ ผู้ได้รับ วิทภัยปัญญา ผู้สำแดง
ตัวเองในเวลาอัน^๗ โดยยืนอยู่บนจุด สูงสุด
ของฟากฟ้า^๘ หลังจากนั้น ได้ลงมาใกล้
9 จนกระทั่ง อยู่ในระยะห่างแค่สองคันธนู
หรือใกล้ยิ่งกว่านั้นอีก^{๑๐} หลังจากนั้น ได้
เปิดเผยสิ่งที่เขาจะต้องเปิดเผยแก่บ่าวของ
พระเจ้า^{๑๑} หัวใจ(ของนบี)มิได้เข้าใจผิด
ในสิ่งที่เห็น^{๑๒} แล้ว สูเจ้ายังจะมาโต้เถียง
กับเขาเกี่ยวกับสิ่งที่เขาเห็นกระนั้น หรือ?
13 และเขาก็ได้เห็น(ทูตสวรรค์)อีกเป็นครั้งที่
สอง^๗

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ﴿١﴾ مَا ضَلَّ
صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ﴿٢﴾ وَمَا يَنْطِقُ
عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٣﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ
﴿٤﴾ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ﴿٥﴾ ذُو مِرَّةٍ
فَأَسْتَوَىٰ ﴿٦﴾ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ﴿٧﴾
ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ﴿٨﴾ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ
أَوْ أَدْنَىٰ ﴿٩﴾ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ ۗ مَا
أَوْحَىٰ ﴿١٠﴾ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ
﴿١١﴾ أَفْتُمَرُونَهُ عَلَىٰ مَا يَبْرَىٰ ﴿١٢﴾
وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ﴿١٣﴾

^๗ การลับไปของดวงดาวเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งที่บอกเป็นนัยให้เห็นถึงระบบที่เสถียรและไม่มีข้อผิดพลาดในการควบคุมการโคจรของดวงดาว นี่คือการชี้ให้เห็นว่าระบบทางจิตวิญญาณที่ถูกสร้างขึ้นด้วยการช่วยเหลือของสิ่งที่พระเจ้าประทานมาและความเป็นนบีก็ต้องไม่มีข้อผิดพลาดเช่นกัน

^๗ ประสบการณ์ของนบีมักทูตสวรรค์และการได้รับสิ่งที่พระเจ้าประทานมาได้ถูกอธิบายไว้ในอายะฮ์ข้างต้น สำหรับการยืนยันความจริงของเหตุการณ์เหล่านี้ คำพูดของกุรอานเพียงพอแล้ว คำพูดอันน่ามหัศจรรย์ของกุรอานพิสูจน์ว่ามันเป็นคัมภีร์ของพระเจ้า และทุกคำพูดของคัมภีร์นั้นซึ่งได้รับการพิสูจน์แล้วว่า เป็นคัมภีร์ของพระเจ้าจะต้องเป็นที่ยอมรับว่าเชื่อถือได้

14 ที่ต้นพุทราอันไกลลิบซึ่งพันไปจากนั้น แล้วไม่มีใครผ่านไปได้ 15 ไกลๆนั้นคือ สวรรค์แห่งการพักผ่อน (อันนัรันตร) 16 ในตอนนั้น ต้นพุทราถูกปกคลุมด้วยอะไรบางอย่างที่ งงตมอย่างบอกไม่ได้ 17 สายตาของเขามีได้พรมัวและมีได้ผิดเพี้ยนไป 18 เขาได้เห็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่ของ พระผู้อภิบาลของเขา

19 สูเจ้าเคยพิจารณาเทวรูปอัลลาตและอัลอุซซา 20 และ มะนาตตัวที่สามบ้างไหม? 21 “อะไรซิ ลูกชายเป็นของ สูเจ้าและลูกสาวเป็นของพระองค์กระนั้นหรือ?” 22 นี่ช่างเป็นการแบ่งที่ไม่เป็นธรรมเสียจริงๆ! 23 สิ่งเหล่านี้มิใช่ อะไรนอกไปจากชื่อที่สูเจ้าและบรรพบุรุษของสูเจ้าตั้งขึ้น มา พระเจ้ามิได้ส่งหลักฐานอะไรมาให้แก่พวกเขา ความจริงแล้ว พวกเขาได้ปฏิบัติตามสิ่งใด นอกจากความนึก คิดและความปรารถนาแห่งจิตใจของพวกเขาเองเท่านั้น ถึงแม้ว่าทางนำจากพระผู้อภิบาลของพวกเขาจะมายัง พวกเขาแล้วก็ตาม 24 มนุษย์จะมีอะไรก็ได้ตามที่เขา อยากมีกระนั้นหรือ? 25 แต่พระเจ้าทรงเป็นเจ้าของ โลกนี้และโลกหน้า

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى ﴿١٤﴾ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى ﴿١٥﴾ إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى ﴿١٦﴾ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى ﴿١٨﴾ أَفَرَأَيْتُمْ اللَّكَّتْ وَالْعُرَىٰ ﴿١٩﴾ وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةَ الْآخِرَىٰ ﴿٢٠﴾ أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ﴿٢١﴾ تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ ﴿٢٢﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ﴿٢٣﴾ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ ﴿٢٤﴾ أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ﴿٢٥﴾ فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٦﴾

¹⁴ อัลลาต, อัลอุซซาและมะนาตเป็นรูปเคารพของแผ่นดินอาหรับโบราณ อัลลาตถูกตั้งอยู่ในเมืองฏอฮิฟ อัลอุซซาอยู่ในนครลอสไกลัมมักกะฮและมะนาตตั้งอยู่ในกุดัยตีไกลัมะดีนะฮู รูปเคารพทั้งสามนี้ ตามความเชื่อของคนในเวลานั้นเป็นลูกสาวของเทพเจ้า ดังนั้น จึงเป็นที่เคารพกราบไหว้ แนนอนความเชื่อประเภทนี้เป็นการทักทักกันขึ้นมาเองโดยไม่มีมูล มันขัดแย้งในตัวของมันเอง พวกเขาบูชารูปเคารพเหล่านี้เคยถือว่าการมีลูกสาวเป็นความอัปยศเสื่อมเสีย ดังนั้น พระเจ้าต้องการให้พวกเขาถามตัวเองว่าถ้าพระองค์ผู้ทรงสร้างลูกชายและลูกสาวจะสร้างลูกขึ้นมาเพื่อพระองค์เอง พระองค์จะสร้างลูกสาวเพื่อพระองค์เองกระนั้นหรือ?

²⁵ การอธิบายข้อซักถามในอายะฮที่ 24 ที่กล่าวว่า “มนุษย์จะมีอะไรก็ได้ตามที่เขาอยากมีกระนั้นหรือ?” ซาหิ อับดุลกอดีร์ เดห์ลาวี ได้เขียนไว้ว่า “เราได้อะไรโดยการเคารพกราบไหว้รูปเคารพเหล่านี้? เราได้รับพระเจ้าประทานให้ต่างหาก”

26 ในชั้นฟ้ามีทูตสวรรค์นับไม่ถ้วน แต่การขอโทษ ของทูตสวรรค์ไม่บังเกิดผลใดๆ จนกว่าพระเจ้าจะทรง ให้อนุญาตแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงพอใจ 27 แต่บรรดาผู้ไม่ศรัทธาในโลกหน้าเรียกบรรดาทูตสวรรค์ด้วยชื่อผู้หญิง 28 พวกเขาไม่มีความรู้เรื่องนี้ เลย พวกเขาปฏิบัติตามการคาดเดาเท่านั้น และการคาดเดาไม่อาจแทนความจริงได้เลย^๗ 29 ดังนั้น (โอ นบี) จงอย่าสนใจผู้ที่หันห่างออกไปจากสิ่งที่เราประทานมา และมีได้แสงสว่างลึกลงไปจากชีวิตแห่งโลกนี้^๘ 30 นั่นคือสุดยอดแห่งความรู้ของพวกเขาแล้ว แน่หนอน พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่หลงออกไปจาก แนวทางของพระองค์และทรงรู้ถึงผู้ที่อยู่ในทางนำของพระองค์

﴿ وَكَرَّمْنَا فِي السَّمَاءِ لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى ﴾ ﴿٢٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَى ﴿٢٨﴾ وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ﴿٢٩﴾ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٣٠﴾ ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ أَهْتَدَى ﴿٣١﴾

^๗ การเอาหินมาทำเป็นรูปเคารพและกราบไหว้บูชามัน การเรียกทูตสวรรค์ว่า “ลูกสาวของพระเจ้า”โดยหวังว่าจะเข้าสวรรค์โดยอาศัยการให้คำแนะนำจากใครบางคน ทั้งหมดนี้คือความเชื่อที่ไม่มีมูล ความเชื่อที่มีมูลฐานที่มานี้เป็นผลผลิตของความคิดที่ไม่มีความเกรงกลัวพระเจ้า ความเกรงกลัวพระเจ้าจะหยุดคำพูดที่ไร้สาระเหล่านี้ ความคิดของคนที่ไม่มีความกลัวจะกลายเป็นความระงมของคนที่พูดกันโดยไร้ประโยชน์

^๘ การถกเถียงกับบรรดาผู้ไม่กลัวพระเจ้านั้นไม่มีประโยชน์อะไร คนที่ไม่กลัวพระเจ้าจะไม่สนใจเหตุผล ดังนั้น พวกเขาจึงไม่พร้อมที่จะยอมรับถ้อยคำของลัทธิธรรม มีหนทางเดียวที่เป็นไปได้ในการปฏิบัติต่อคนเหล่านี้ นั่นคือ ออกห่างจากพวกเขา อย่างไรก็ตาม พระเจ้ารู้ดีถึงภายในของทุกคนและพระเจ้าจะปฏิบัติต่อแต่ละคนไปตามนั้น

31 ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดิน เป็นของ พระเจ้า ดังนั้นพระองค์จะทรง ตอบแทนบรรดาผู้ กระทำความชั่วตามที่ พวกเขาได้กระทำไว้และจะ ทรงตอบแทน ความดีแก่บรรดาผู้ทำความดี^ก 32 ผู้ หลีก เลี่ยงจากบาปใหญ่และสิ่งลามกอนาจาร ถึง แม้ พวกเขาอาจทำความผิดเล็กๆน้อยๆ พระผู้อภิบาล ของสุเจ้าทรงเป็นผู้กว้างขวาง ในการให้อภัย^ข พระองค์ ทรงรู้จักสุเจ้ามา ตั้งแต่ครั้งที่พระองค์ทรงสร้างสุเจ้า มาจาก ดินและเมื่อสุเจ้ายังเป็นตัวอ่อนในครรภ์ของ แม่ของสุเจ้า ดังนั้น สุเจ้าจงอย่ามาอ้างว่า ตัวเอง บริสุทธิ์ พระองค์เท่านั้นที่ทรงรู้ดี ว่าใครที่เป็นผู้ยำเกรง 33 (ไอ้ นบี) เจ้าเคย พิจารณาคานที่หันหลังให้บ้างไหม 34 คนที่ให้ เพียงน้อยนิดและต่อมาได้หยุดให้? 35 เขา มี ความรู้เรื่องสิ่งเร้นลับที่ทำให้เขาเห็นกระนั้น หรือ?^ค

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى ﴿٣٢﴾
الَّذِينَ تَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى ﴿٣٣﴾ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ﴿٣٤﴾ وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى ﴿٣٥﴾ أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى ﴿٣٥﴾

^ก จักรวาลพร้อมกับระบบอันเสถียรของมันทำให้ความจริงเป็นที่ประจักษ์ว่าพระผู้สร้างและพระผู้อภิบาลของมันเป็นผู้ทรงอำนาจสูงสุด นี่เป็นการเพียงพอแล้วที่ทำให้เป็นที่ชัดเจนว่าพระองค์จะจัดการกับมนุษย์ไม่เร็วก็ช้า และเมื่อพระองค์ทำเช่นนั้น จะไม่มีผู้ใดหนีรอดไปจากพระองค์ได้

^ข มนุษย์ถูกสร้างมาพร้อมกับความอ่อนแอ ดังนั้น จึงไม่จำเป็นที่เขาจะบริสุทธิ์เหมือนทูตสวรรค์ พระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ได้ประทานทางนำอันครบถ้วนแก่มนุษย์มาแล้วว่าเขาต้องทำอะไรและอย่าทำ อะไร อย่างไรก็ตาม มนุษย์จะได้รับการให้อภัยในกรณีของความผิดเล็กๆ(ละมิม) นั่นคือ การหมกมุ่น อยู่ในความเสียหายบางอย่างเพราะอารมณ์ที่แปรปรวนโดยมีเงื่อนไขว่าเขาต้องตระหนักทันทีถึงความบกพร่องของเขาและรู้สึกละอายใจและขออภัยบาปต่อพระเจ้าของเขา

^ค มีหลายคนที่คล้อยไปทางสังขธรรม แต่เพียงแต่ส่วนหนึ่งเท่านั้น หลังจากนั้น ความหวังผลประโยชน์ของเขาได้ทำให้พวกเขาต้องหันกลับไปสู่สถานะเดิม เพื่อให้จะให้เหตุผลและอธิบายถึงพฤติกรรม ความผิดของพวกเขา คนเหล่านี้จะคิดความเชื่อต่างๆขึ้นมา แต่ถึงยั้งทำให้ความผิดของพวกเขาเพิ่มขึ้นเพราะมันเท่ากับการเหยียดหยามความบาปเจ็บ

36 เขาไม่เคยรู้ถึงสิ่งที่ถูกบันทึกไว้ในคัมภีร์
ของมุซา กระนั้นหรือ? 37 และในคัมภีร์
ของอิบรอฮีมผู้ทำตาม คำพูดของเขา?
38 ว่าไม่มีผู้แบกภาระคนใดจะแบก ภาระ
ของคนอื่น 39 และมนุษย์จะได้รับเฉพาะ
สิ่งที่ เขาขวนขวายไว้ 40 และ(ผลของ)
สิ่งที่เขาดินรนทำ 41 วัั้นนั้นจะได้เห็นในไม่
ช้า 41 และในที่สุดแล้ว เขาจะ ได้รับการ
ตอบแทนอย่างครบถ้วน 42 และที่ว่าทุกสิ่ง
ในที่สุดแล้วจะกลับไปยังพระเจ้า^๗ 43 และที่
ว่าพระองค์ คือผู้ทำให้(มนุษย์) หัวเราะและ
ร้องไห้ 44 และที่ว่า พระองค์คือผู้ทรงให้
ความตายและให้ชีวิต 44 และ ที่ว่าพระองค์
คือผู้ทรงสร้างคู่เพศชายและเพศหญิง
46 จากหยดอสุจิเมื่อมันหลั่งออกมา 47 และ
เป็น หน้าที่ของพระองค์ที่จะให้ชีวิตอีกครั้ง
หนึ่ง 48 และ พระองค์ก็อีกเช่นกันที่ทรงทำให้
เขามั่งคั่งและประทาน ทรัพย์สิน 49 และ
พระองค์ทรงเป็นพระผู้อภิบาลแห่ง ดาวสิริ
อุส^๗

أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى ﴿٣٦﴾
وَأَبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ﴿٣٧﴾ أَلَا تَرَىٰ وَازِرَةً
وَزَرَ أُخْرَىٰ ﴿٣٨﴾ وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ
إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿٣٩﴾ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ
يُرىٰ ﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ ﴿٤١﴾
وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ ﴿٤٢﴾ وَأَنَّهُ هُوَ
أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ﴿٤٣﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ
وَأَحْيَا ﴿٤٤﴾ وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ
وَالْأُنثَىٰ ﴿٤٥﴾ مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ﴿٤٦﴾
وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأُخْرَىٰ ﴿٤٧﴾ وَأَنَّهُ
هُوَ أَعْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ﴿٤٨﴾ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ
الشَّعْرَىٰ ﴿٤٩﴾

^๗ สารสำคัญของความจริงที่พระเจ้าประทานผ่านทางบรรดานบีของพระองค์ก็คือมนุษย์ทุกคนต้อง
ได้รับรางวัลตอบแทนที่เหมาะสมกับการงานของเขา ไม่มีใครสามารถช่วยเหลือตัวเองให้รอดพ้น
จากชะตากรรมตามสิ่งที่เขาได้ทำไว้และไม่มีใครสามารถเป็นผู้ช่วยเหลือเขาได้ ไม่มีใครในโลกของ
พระเจ้านี้ที่ไปกล่าวบรรดาผู้ที่ไม่ได้อะไรจากคำเตือนนี้ของนบี

^๗ ทุกเหตุการณ์ในโลกนี้เกิดขึ้นจากสาเหตุที่อยู่เหนือธรรมชาติและไม่มีผู้ใดออกไปจากพระเจ้าที่
สามารถทำให้มันเกิดขึ้น ความสุขและความเศร้าโศก ชีวิตและความตาย ระบบการเกิดแล้วเกิดอีก
ความร่ำรวยและความยากจน สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นผลงานของผู้ทรงอำนาจ มนุษย์สมัยโบราณเคย
คิดว่าดวงดาวเป็นปัจจัยกำหนดสิ่งต่างๆในชีวิตในขณะที่ยุคปัจจุบันถือกันว่ากฎธรรมชาติเป็นสิ่ง
ที่ควบคุมความเป็นไปทุกอย่าง แต่ความจริงก็คือว่ามีสาเหตุหนึ่งเหนือสาเหตุและปัจจัยเหล่านี้ และ
นั่นคือพระเจ้าผู้ทรงอภิบาลแห่งจักรวาล ดังนั้น มันจะเป็นความชอบธรรมได้อย่างไรสำหรับมนุษย์ที่
จะทำให้สิ่งใดนอกไปจากพระองค์เป็นศูนย์กลางแห่งความสนใจของเขา?

50 พระองค์เป็นผู้ทรงทำลายชาวฮาดก่อนหน้า⁵¹ และ พวกษะมุดจนไม่หลงเหลือใครไว้เลย⁵² และก่อนหน้า คนเหล่านี้ พระองค์ได้ทรงทำลายผู้คนของนูฮเพราะ พวกเขาเป็นคนชั่วและฝ่าฝืนที่สุด⁵³ และพระองค์ได้ทรงพลิกคว่ำเมือง(ไซดอมและโกโมราห์)ให้จมหายไป⁵⁴ หลังจากนั้นทรงกลบพวกเขาไว้จากสายตาของ สุเจ้าตลอดไป⁵⁵ ดังนั้น (มนุษย์เอ๋ย)ความโปรดปราน อันใดเล่าของ พระผู้อภิบาลของเจ้าที่สุเจ้ายังสงสัย?⁷

56 นี่คือการเตือนเหมือนกับบรรดาผู้คนก่อนหน้า⁵⁷ ยามอวสานที่กำลังจะเกิดขึ้นนั้น ได้ใกล้เข้ามาแล้ว⁵⁸ ไม่มีผู้ใดออกไปจาก พระเจ้าที่จะขัดขวางมันได้⁵⁹ สุเจ้ายังเห็นว่าชาวเหล่านี้เป็นสิ่งที่แปลกกระนั้น หรือ? 60 ทำไมสุเจ้ายังหัวเราะแทนที่จะร้องไห้? 61 สุเจ้ายังคงตั้งตนไม่ใสใจอีกหรือ? 62 จงกำกราบ ต่อพระเจ้าเถิดและจงเคารพสักการะ พระองค์เท่านั้น⁷

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۖ وَثَمُودًا
فَمَا أَبْقَىٰ ۖ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ
كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ ۖ
وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ۖ فَغَشَّهَا مَا
غَشَّىٰ ۖ فَبِأَيِّ آءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ
ۚ هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذْرِ الْأُولَىٰ ۚ
أَرَفَتِ الْآرَافَةَ ۖ لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ
اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۖ أَفَمِنَ هَذَا الْحَدِيثِ
تَعْجَبُونَ ۖ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ
ۖ وَأَنْتُمْ سَمِدُونَ ۖ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ
وَأَعْبُدُوا ۝

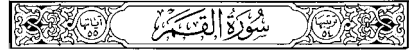
⁷ ซาติหนึ่งมีความเจริญก้าวหน้าเหนืออีกซาติหนึ่ง มันจึงเป็นไปได้ที่ซาตินั้นจะถูกกดให้หมดอำนาจ หลังจากนั้น มีปัจจัยบางอย่างที่เข้ามาทำให้ซาตินั้นถูกทำลายหรือได้รับความตกต่ำและจางหายไปกับความลึกลับเลื่อน นี่เป็นสิ่งที่ชีวะมีอำนาจอันยิ่งใหญ่เหนือมนุษย์ที่ตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคตของซาติต่างๆ ถ้าเหตุการณ์เหล่านี้ในประวัติศาสตร์ไม่ไห้บทเรียนแก่มนุษย์ อะไรจะเกิดขึ้น?

⁷ ประวัติศาสตร์ของบรรดามนุษย์ที่ถูกบอกเล่าไว้ในกุรอานแสดงให้เห็นว่าการปฏิเสธสังคมธรรมและผลอันรุนแรงที่ตามมานั้นใกล้เคียงกันเหมือนกับสองนิ้วบนมือเดียวกัน ถ้ามนุษย์มีความสามารถที่จะเข้าใจทันทีที่เขาเริ่มปฏิเสธสังคมธรรมและโอหัง เขารู้สึกว่าความกริ้วของพระเจ้ากำลังจะลงมายังเขา หลังจากนั้น เขาจะเลิกทำตัวโอหังและหันไปสูการเชื่อฟัง แต่มนุษย์มีน้มน้ำใจเขาไม่สามารถเห็นสิ่งที่ถูกต้องข้างหน้าเขา

54. ดวงจันทร์ อัล-เกาะมัร

ด้วยพระนามของพระเจ้า ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 ยามอวสานได้ใกล้เข้ามาแล้วและดวงจันทร์ได้แยก ออกจากกัน ² ถึงกระนั้น เมื่อพวกเขาเห็นสัญญาณ อะไรก็ตาม พวกเขา (ผู้ปฏิเสธศรัทธา)จะหันหลังให้ และกล่าวว่า “นี่คือไสยศาสตร์เก่าๆที่มาจากแต่เดิม” ³ พวกเขาปฏิเสธศรัทธาและปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำ ของพวกเขา ทุกเรื่องมีจุดสุดท้ายของมันที่ได้ถูก กำหนดไว้แล้ว ⁴ มีคำบอกเล่ามายังพวกเขาแล้ว ถึงเรื่องราวที่มีคำเตือนมากมาย ⁵ และมีเหตุผล อันลึกซึ้งด้วย แต่คำเตือนนั้นไม่ยังประโยชน์อันใด กับคนเหล่านี้ ⁶ ดังนั้น (โอ นบี) จงหันห่างออกจากพวกเขา วันที่ผู้ร้องเรียกจะเรียกพวกเขาไป สู่ เหตุการณ์อันน่าสะพรึงกลัว ⁷ ผู้คนจะลุกขึ้นออก มาจากหลุมฝังศพของพวกเขาด้วยสายตาที่หวาด กลัวเหมือนกับว่าพวกเขาเป็นฝูงต๊กแตนที่บินว่อน ⁸ พวกเขารีบไปยังผู้ร้องเรียกและบรรดาผู้ปฏิเสธ ศรัทธาจะร้องครวญว่า “นี่เป็นวันที่ลำบากเหลือเกิน”^ก

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَفْتَرَّتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ ۝ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ۝ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۝ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ۝ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ۝ حِكْمَةٌ بَلِغَةٌ فَمَا تُغْنِ الْأُنذُرَ ۝ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ نُّكْرٍ ۝ خَشَعُوا أَبْصَارَهُمْ تَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ۝ مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكٰفِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ۝

^ก พระเจ้าได้ทำให้เหตุการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้นในโลกปัจจุบันเช่นเดียวกับที่ทำให้การเกิดวันอวสานเป็นที่เข้าใจได้ล่วงหน้า เหตุการณ์ประเภทนี้เกิดขึ้นก่อนนั้นมีอุ้มมัตอพยสองสามปีเมื่อผู้คนเห็นดวงจันทร์ “แยกเป็นสอง” ในตอนนั้น ท่านนบีได้บอกผู้คนที่ว่าดวงจันทร์แยกออกเป็นสองส่วนฉันใด โลกก็จะแตกออกเป็นเสี่ยงและโลกใหม่จะถูกสร้างขึ้นฉันนั้น

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเหตุการณ์เช่นนี้มีบทเรียนอยู่ แต่คนที่ใช้ความคิดเท่านั้นที่จะเข้าใจ บรรดาผู้เป็นทาสความต้องการของตัวเองจะมองเหตุการณ์เช่นนั้นและกล่าวเพียงว่า “นี่คือมายากล” พวกเขาจะอธิบายเหตุการณ์เช่นนั้นตามที่พวกเขาพอใจและถือว่ามันไม่ได้มีนัยสำคัญอะไรต่อพวกเขา สำหรับคนเช่นนี้ แม้จะใช้เหตุผลอย่างดีที่สุดก็ไม่มี ความหมายอะไร พวกเขาจะสำนึกได้ก็ต่อเมื่อพวกเขาถูกแรงระเบิดของวันอวสานซึ่งทำให้พวกเขาไม่มีโอกาสที่จะเปลี่ยนแปลงอะไรได้อีก

⁹ ก่อนหน้าพวกเขา ผู้คนของนูฮฺก็เคยปฏิเสธ (สัจธรรม)มาแล้วเช่นกัน พวกเขาเรียกศาสนทูตของเราว่าผู้โกหกและกล่าวว่า “เขาเป็นคนบ้า” และเขาถูกตำว่าอย่างหนัก ¹⁰ ดังนั้น เขาจึง วิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของเขาว่า “ฉันเป็นผู้ แพ้แล้ว ขอพระองค์ทรงช่วยเหลือด้วยเถิด” ¹¹ ดังนั้นเราจึงได้เปิดประตูแห่งชั้นฟ้าให้ฝน เทลงมาอย่างหนัก ¹² และเราได้ทำให้แผ่นดิน แยกเป็นตาน้ำไหลพุ่งทะลักออกมา และน้ำได้ มาบรรจบกันเพื่อเป็นไปตามจุดหมายที่ได้บัญญัติไว้ ¹³ เราได้บรรทุกนูฮฺไว้บนเรือลำใหญ่ที่ทำด้วย แผ่นไม้และตอกติดด้วยตะปู ¹⁴ ซึ่งลอยอยู่ภายใต้การดูแลของเรา นี่เป็นการแก้แค้นให้แก่เขาที่ถูก ปฏิเสธ ¹⁵ และเราได้ทิ้งเรือนั้นไว้เป็นสัญญาณหนึ่ง แล้วมีใครบ้างไหมที่ได้รับการตักเตือนนี้? ¹⁶ ลอง ดูซิว่าการลงโทษและคำเตือนของฉันน่าสะพรึงกลัว เช่นไร? ¹⁷ เราได้ทำให้มันง่ายที่จะได้รับบทเรียน จากกุรอาน แล้วมีผู้ใดบ้างที่ได้รับการตักเตือน?¹⁷

﴿ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا
عَبَدَنَا وَقَالُوا مُجْنُونَ ۖ وَأَزْدٌ جَرَّ ۖ ﴿١٠﴾
فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرْ ۖ ﴿١١﴾
فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَرٍ ۖ ﴿١٢﴾
وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ
عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ۖ وَحَمَلْنَاهُ عَلَى
ذَاتِ الْأَوْحِ وَدُسُرٍ ۖ فَجَرَى بِأَعْيُنِنَا
جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفِرًا ۖ ﴿١٣﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا
ءَايَةً فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ۖ ﴿١٤﴾ فَكَيْفَ كَانَ
عَذَابِي وَنُذِرٍ ۖ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ
لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ۖ ﴿١٦﴾

¹⁷ บรรดาผู้นำของชุมชนโนอาห์(นบีนูฮฺ)ไม่พร้อมที่จะรับสัจธรรมเพราะถือตัวอย่างผิดๆว่าตนเองมีศักดิ์ศรี ผลก็คือ ผู้คนในชุมชนนี้ถูกพระเจ้าลงโทษ การลงโทษนี้มายังพวกเขาในรูปของน้ำท่วมโลกครั้งใหญ่อย่างน่ากลัว ผู้คนทั้งหมดและที่พักอาศัยของพวกเขาจมอยู่ใต้น้ำ แต่โนอาห์และสาวกผู้ติดตามเขาได้ขึ้นเรือตามคำบัญชาของพระเจ้า เรือลำนี้ได้ล่อน้ำอยู่เป็นเวลานานและไปจอดที่ภูเขาภูติในเทือกเขาอะรารัต

เทือกเขาอะรารัตอยู่ในตุรกี ภูเขาที่สูงที่สุดของพื้นที่นี้มีความสูงถึง 16,853 ฟุต กัปตันเครื่องบินบางคนอ้างว่าขณะที่บินอยู่เหนือยอดเขาอะรารัตที่มีหิมะปกคลุม พวกเขาเห็นอะไรบางอย่างที่มีลักษณะคล้ายเรือติดอยู่ในหิมะบนยอดเขา ถ้าหากว่าเป็นสิ่งถูกต้อง เรือของโนอาห์ก็อาจถูกค้นพบและกลายเป็นสัญญาณของพระเจ้าสำหรับมนุษย์เหมือนกับศพของฟาโรห์(ในยุคโมเสส)ถูกนำออกมาจากปิรามิดในศตวรรษที่ 19 และกลายเป็นสัญลักษณ์หนึ่งของพระเจ้า (กุรอาน 10:92)

18 ชาวอีดอีกเช่นกันที่ปฏิเสธศรัทธาธรรม ดังนั้น จงดูซิว่าการลงโทษและการตัดเตีอนของฉันทา สะพริงกลัวเช่นไร? 19 เราได้ส่งลมพายุร้ายพัด กระทบาพวกเขาในวันแห่งความหายนะที่ต่อ เนื่องกัน 20 พายุนั้นได้พัดกวาดพวกเขาออกไป จนเหมือนกับพวกเขาเป็นต้นอินทผลัมที่ถูกถอน ราก 21 จงดูซิว่าการลงโทษและการตัดเตีอนของ ฉันทาเป็นเช่นใด 22 เราได้ทำให้กูรฮานนี้เป็นวิธี การตัดเตีอนที่ง่าย แล้วมีผู้ใดบ้างที่ได้รับการตัดเตีอน?⁷

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَدَابِي وَنُذِرِ ﴿١٨﴾
 إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي
 يَوْمِ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَنْزِعُ النَّاسَ
 كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ
 كَانَ عَدَابِي وَنُذِرِ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا
 الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّذَكِّرٍ ﴿٢٢﴾

⁷ ชาวอีดทำตัวสมควรที่จะถูกพระเจ้าลงโทษ ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ส่งพายุพัดกระทบาพวกเขาไปปะทะกับต้นไม้ บางคนจบชีวิตเมื่อหลังคาบ้านพังลงมาทับ ทั้งหมดนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงความจริงว่ามนุษย์นั้นช่วยเหลือตัวเองไม่ได้และเขาไม่มีอำนาจใด ๆ ต่อหน้าพระเจ้า

23 พวกษะมูดก็ปฏิเสธการดักเตือนของเรา
 24 พวกเขา กล่าว ว่า “จะให้เราปฏิบัติตาม
 คน ที่อยู่ในหมู่พวกเราระนั้นหรือ? ถ้าเรา
 ทำ เช่นนั้น เรา ก็หลงผิดและบ้าแน่” 25 เขา
 เป็น คนเดียวในหมู่พวกเราระนั้นหรือที่
 25 ได้รับ สาสน์ของพระเจ้า? ไม่ เขาเป็น คนโกหก
 ที่ คอยโม้” 26 (เราได้บอกศาสนทูตของเราว่า)
 : “พรุ่งนี้ พวกเขาจะ ได้รู้ว่าใครเป็นผู้โกหกที่
 คอยโม้? 27 เราจะส่งอูฐตัวเมียตัวหนึ่งมาเป็น
 สิ่ง ทดสอบสำหรับพวกเขา ตอน นี้ จงเฝ้าดู
 พวกเขา และจงจดทบทวน 28 จงบอกพวกเขาว่า
 หน้า(ในบ่อ นั้น)จะถูกแบ่งระหว่างพวกเขา
 กับอูฐตัวเมีย โดยแต่ละฝ่ายผลัดกันมา
 29 ใช้น้ำ” แต่พวกเขา ได้เรียกพวกพ้องของ
 พวกเขา มา ร่วมกัน ฆ่าอูฐตัวนั้น 30
 ดังนั้น จงดูซิว่าการ ลงโทษ และการดัก
 30เตือนของ ฉันทานาสะพริง กลัวเพียงใด 31
 เราได้ทำให้มีเสียงกัมปนาท เกิดขึ้นบน
 พวกเขา เขาเพียงครั้งเดียว พวกเขา
 31ก็กลายเป็นเศษไม้ แห่งที่ถูกเหยียบย่ำ 32
 เราได้ทำให้กูรานนี้ ง่ายในการที่จะได้รับบท
 32เรียนจากมัน แล้วมี ใครบ้างที่
 33ได้รับการดักเตือน?”ⁿ

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنَّدْرِ ﴿٣٢﴾ فَقَالُوا أَبَشْرًا
 مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا لَفِيَ ضَلَلٍ
 وَسُعْرٍ ﴿٣٣﴾ أَؤَلْفَى الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا
 بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرُّ ﴿٣٤﴾ سَيَعْمُونَ غَدًا
 مِنَ الْكَذَّابِ الْأَشْرِ ﴿٣٥﴾ إِنَّا مُرْسَلُونَ
 أَلْتَأَقَةِ فِتْنَةٍ هُمْ فَارْتَقِبُهُمْ وَاصْطَبِرْ
 ﴿٣٦﴾ وَبَيْنَهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ
 كُلُّ شَرِبٍ مُحْتَضَرٌ ﴿٣٧﴾ فَنادَوْا
 صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ﴿٣٨﴾ فَكَيْفَ
 كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿٣٩﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا
 عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ
 الْحِثْيِطِّ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ
 لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْرِكٍ ﴿٤١﴾

ⁿ นบีปรากฏตัวในรูปของคนธรรมดาเสมอ ดังนั้น มนุษย์จึงไม่รู้จักนบี ในทำนองเดียวกัน อูฐตัว
 25เมียที่พระเจ้าส่งมาก็เหมือนกับอูฐปกติทั่วไป ดังนั้น ชาวษะมูดจึงไม่รู้จักมันและฆ่ามัน โลกของเรา
 30ก็นำเสนอการทดสอบประเภทนี้ ที่นี้ มนุษย์ถูกกำหนดให้เห็นตัวแทนของพระเจ้าในรูปของธรรมดา
 และอูฐตัวเมียของพระเจ้าในรูปของอูฐธรรมดา คนที่ไม่ผ่านการทดสอบนี้ไม่มีวันได้พบหนทางแห่ง
 32ความถูกต้อง

ถึงแม้กูรานเป็นคัมภีร์ที่มีความหมายอันลึกซึ้ง แต่ก็มีความชัดเจนที่สุดในหลักการสื่อความหมาย
 ด้วยเหตุผลนี้ จึงเป็นการง่ายที่จะเข้าใจกูรานไม่ว่าผู้อ่านจะมีความรู้มากหรือน้อยก็ตาม

33 หมู่ชนของลูฏก็ปฏิเสธการดักเตือนของเรา 34 เราจึงได้ส่งพายุหินมาทำลายพวกเขาทั้งหมด นอกจากคนในครอบครัวของลูฏซึ่งเราได้ช่วยให้ปลอดภัยในช่วงก่อนรุ่งอรุณ 35 ในฐานะเป็น ความโปรดปรานจากเรานั้นแหละคือสิ่งที่เรา ตอบแทนผู้กตัญญู 36 ลูฏได้เตือนคนของเขาให้ รู้ถึงการลงโทษของเราแล้ว แต่พวกเขาโต้แย้ง คำเตือนนั้น 37 พวกเขาต้องการที่จะได้แก่ผู้ มาเยื่อนลูฏไปตอบสนองอารมณ์ของพวกเขา ดังนั้น เราจึงได้ทำให้ตาของพวกเขาบอด (และกล่าวว่า) “ดังนั้น จงลิ้มรสการลงโทษของฉันทิ์ สูเจ้าเคยสบประมาทคำเตือนของฉันทิ์” 38 ในตอน รุ่งสาง พวกเขาก็ได้รับการลงโทษอย่างยาวนาน 39 “ตอนนี้ จงลิ้มรสการลงโทษที่สูเจ้าเคยสบ ประมาทคำเตือนของฉันทิ์” 40 เราได้ทำให้เป็น เรื่องง่ายที่จะได้รับบทเรียนจากกุรอาน แล้วมี ใครบ้างที่ได้รับการดักเตือนนี้?⁷

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالَّذِي إِذًا
 أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ
 حَمَيْنَاهُمْ لِنَجْمَةٍ مِّنْ عِنْدِنَا
 كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ۖ وَلَقَدْ
 أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالَّذِي
 وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ صَيْفِهِۦ فَطَمَسْنَا
 أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ
 وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ
 فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ ۖ وَلَقَدْ
 يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّذَكِّرٍ

⁷ เมื่อโลก(นบีลูฏ)เรียกร้องไปสู่สวรรค์ มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ตอบสนองคำเรียกร้องด้วยดี คนเหล่านี้ยอมรับความยิ่งใหญ่ของสวรรค์และเมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พวกเขามีจำนวนน้อยมาก ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย แทนที่จะยอมรับเหตุผลที่สนับสนุนการเรียกร้องของโลก พวกเขาก็กยกเหตุผลผิดเพื่อที่จะปฏิเสธ การปฏิเสธสวรรค์เช่นนี้เป็นบาปใหญ่ ดังนั้น ในขณะที่ผู้ยอมรับสวรรค์รอดชีวิต บรรดาผู้ปฏิเสธได้ถูกพระเจ้าลงโทษ นี่เป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่าในโลกนี้ชะตากรรมของผู้ปฏิเสธการเรียกร้องเพื่อสวรรค์คือความหายนะในขณะที่ผู้ยอมรับสวรรค์ได้รับความรอดพ้น

41 แน่นอน มีผู้ตักเตือนได้มายังผู้คนของฟาโรห์ด้วย เช่นกัน 42 แต่พวกเขาปฏิเสธสัญญาของเราทั้ง หมด ดังนั้น เราจึงลงโทษพวกเขาด้วยการลงโทษ ของผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอำนาจ⁷

43 บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาของสุเจ้ามีอะไรดีกว่า พวกเขาเหล่านั้นหรือ? หรือสุเจ้าได้รับการยกเว้น ใดๆในคัมภีร์ใหม่? 44 หรือพวกเขา กล่าวว่า “เรา เป็นพวกที่แข็งแรง เราจะเหนือกว่า?” 45 ในไม่ช้า คนพวกนี้จะถูกทำลายและพวกเขาทั้งหมดจะเห็น หลังนี้ 46 ความจริงแล้ว ยามอวสานคือเวลาที่ ได้ ถูกกำหนดไว้สำหรับพวกเขา และยามอวสานจะ เป็นยามที่เศร้าโศกเสียใจและขมขื่นที่สุด 47 ความ จริงแล้ว คนชั่วเหล่านี้หลงอยู่ในความหลงผิดและ ความโง่ 48 ในวันที่พวกเขาถูกลากคว้าน้ำเข้า ไปสู่ไฟนั้น (จะมีเสียงกล่าวว่า) “ตอนนี้ จงลิ้มรส เปลวไฟของนรก”⁸

وَلَقَدْ جَاءَ آءَالَ فِرْعَوْنَ الْنُّذُرُ ﴿١١﴾
 كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخَذَ
 عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿١٢﴾ أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ
 أَوْلِيَّتِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿١٣﴾ أَمْ
 يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّتَّبِعُونَ ﴿١٤﴾ سِيزِمُ
 الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الْاُدْبَرَ ﴿١٥﴾ بَلِ الْاَسَاعَةُ
 مَوْعِدُهُمْ وَالْاَسَاعَةُ اُدْهَىٰ وَاْمُرٌ ﴿١٦﴾
 اِنَّ الْمَجْرِمِيْنَ فِي ضَلٰلٍ وَّسُعْرٍ ﴿١٧﴾
 يَوْمَ يُسْحَبُوْنَ فِي النَّارِ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ
 ذُوْقُوْا مَسَّ سَقَرَ ﴿١٨﴾

⁷ ฟาโรห์เป็นผู้ปกครองที่มีอำนาจมากในสมัยของเขา แต่ในการปฏิเสธศรัทธา เขาได้กลายเป็นคนไม่มีค่าในสายตาของพระเจ้า ดังนั้น เขาจึงถูกฆ่าเหมือนกับคนอื่นๆที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ ในโลกนี้ ใครที่ยืนต่อต้านศรัทธาคือคนที่ทำให้ตัวเองอ่อนแอ

⁸ สำหรับบรรดาผู้ไม่ยอมรับนับถือมีมัต มีบทเรียนหนึ่งในเหตุการณ์ที่น่ากลัวทั้งหลายที่เกิดขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานี้ก่อนหน้านี้ แต่พวกเขาไม่ได้เรียนรู้บทเรียนเหล่านี้ เช่นเดียวกับมนุษย์ทั้งหมดทั้งๆที่มีสัญญาณชัดเจนให้เห็นแล้ว แต่ทุกชุมชนก็ยังคิดว่าตัวเองจะปลอดภัยจากพระเจ้าและได้รับการยกเว้นจากหน้าที่ทางศาสนา ทุกชุมชนยังคงแสดงพฤติกรรมโหดเหี้ยมเหมือนกับการฆาตกรรมก่อนหน้านี้ ผลที่ตามมาคือพวกเขาต้องได้รับการลงโทษจากพระเจ้า

49 เราได้สร้างทุกสิ่งขึ้นมาตามสัดส่วนของมัน 50 คำบัญชาของเราเพียงครั้งเดียวสิ่งที่เราประสงค์ จะเกิดขึ้นในชั่วพริบตา 51 เราได้ทำลายหมู่ชนเช่นเดียวกับสุเจ้าไปมากแล้ว แล้วมีใครในหมู่สุเจ้าที่ได้ รับคำตักเตือน? 52 อะไรก็ตามที่พวกเขาได้ทำไป จะถูกเก็บไว้ในบันทึกของพวกเขา 53 ทุกการกระทำ ไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่ได้ถูกบันทึกไว้ในนั้น 54 บรรดา ผู้ยำเกรงพระเจ้าจะอยู่ท่ามกลางสวนสวรรค์และลำน้ำ หลายสาย 55 ในที่รวมแห่งสวรรค์ต่อหน้าพระผู้ทรงอำนาจที่สุด

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾ وَمَا
أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾
وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ
مُدَّكِرٍ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ
﴿٥٢﴾ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَنْطَرٌ ﴿٥٣﴾ إِنَّ
الَّتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهْرٍ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدِ
صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

ⁿ เช่นเดียวกับที่ทุกสิ่งในโลกถูกควบคุมโดยกฎที่ตายตัวฉันใด มนุษย์ก็ต้องปฏิบัติตามหลักการที่ถูกกำหนดไว้ฉันนั้น มนุษย์ได้รับโอกาสที่จะทำการงานในโลกปัจจุบัน แต่โดยหลักการที่ถูกกำหนดไว้นี้ พวกเขาจะถูกย้ายจากสถานที่แห่งการปฏิบัติงานและถูกนำไปยังสถานที่ที่จะได้รับรางวัลตอบแทนหรือลงโทษ อำนาจของพระผู้ทรงสร้างซึ่งปรากฏอยู่ทุกแห่งหนเพียงพอแล้วที่จะทำให้แน่ใจว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนี้จะเกิดขึ้นในเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้โดยไม่มีการล่าช้า ในทำนองเดียวกัน ระบบของการปฏิบัติตามการงานที่เขาได้ทำไว้อย่างเคร่งครัด อย่างไรก็ตาม เรื่องเช่นนี้ทั้งหมดจะเป็นที่เข้าใจได้ก็โดยคนที่โดยธรรมชาติเป็นผู้ที่ตรึกตรองถึงเหตุการณ์เหล่านี้และผู้ที่มีความสามารถมองเห็นความจริงที่แฝงอยู่ข้างในเหนือสิ่งที่เขามองเห็นภายนอก

55. ความกรุณา

อัล-เราะฮฺมาน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 พระผู้ทรงกรุณาปรานีที่สุด 2 ผู้ทรงสอน
กุรอาน 3 พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ 4 และ
พระองค์สอนให้ เขาพูด 5 ดวงอาทิตย์และ
ดวงจันทร์ได้โคจรไปตาม ที่ได้ถูกกำหนดไว้
6 และดวงดาวและต้นไม้ได้ก้ม กราบสักการ
ะ 7 พระองค์ได้ทรงยกชั้นฟ้าไว้สูงและ ได้
ทรงกำหนดความสมดุลไว้ 8 ดังนั้น สูเจ้าจง
อย่า ได้ทำให้ความสมดุลเสียไป 9 จงซึ่งด้วย
ความเที่ยง ธรรมและจงอย่าทำให้น้ำหนัก
พร่องไป^๗

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمٰنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْءَانَ ﴿٢﴾ خَلَقَ
الْاِنْسَانَ ﴿٣﴾ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾ وَالشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ يُحْسِبٰنِ ﴿٥﴾ وَالنَّجْمُ
وَالشَّجَرُ يَسْجُدٰنِ ﴿٦﴾ وَالسَّمَآءُ
رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾ اَلَّا
تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾ وَاَقِمْوْا
الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوْا
الْمِيزَانَ ﴿٩﴾

^๗ พระเจ้าได้สร้างมนุษย์ขึ้นมาและพระองค์ได้ประทานความสามารถในการพูดที่ไม่มีสิ่งใดเหมือน
เป็นความสามารถที่พระเจ้าไม่ได้ประทานแก่สิ่งมีชีวิตอื่นใดในจักรวาลทั้งหมด หลังจากนั้นยังมี
ตัวอย่างของบทบาทแห่งความยุติธรรมในทางปฏิบัติที่อยู่ในจักรวาลตามคำบัญชาของพระเจ้า โลก
ทั้งหมดรอบตัวมนุษย์วางพื้นฐานอยู่บนหลักการของความสมดุลและความยุติธรรมเหล่านี้ซึ่งพระเจ้า
ต้องการให้มนุษย์ปฏิบัติตาม และนี่เป็นสิ่งที่กำหนดไว้ในกุรอานอย่างชัดเจน กุรอานเป็นการ
แสดงออกถึงทางคำพูดของความยุติธรรมของพระเจ้าและจักรวาลเป็นการการแสดงออกในทาง
ปฏิบัติ มันเป็นเรื่องจำเป็นที่บ่าวของพระเจ้าต้องซึ้งน้ำหนักคำพูดและการกระทำของพวกเขาใน
ความสมดุลนี้ พวกเขาต้องไม่สร้างความยุติธรรมขึ้นในการให้หรือการรับ

10 พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมแผ่นดินไว้สำหรับสิ่งถูก สร้างทั้งปวง¹¹ ในนั้นมีผลไม้รสชาติดีทุกชนิดและ ต้นอินทผลัมที่ออกผลซ้อนกันเป็นพวง¹² และธัญพืช หลากชนิดที่มีเปลือกรวมทั้งเมล็ดข้าว¹³ ดังนั้น (โอ้ ญินและมนุษย์) ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของ สู่เจ้าอันใดเล่าที่สู่เจ้าทั้งสองปฏิกิเสษ?¹⁴ พระองค์ทรง สร้างมนุษย์จากดินแห้งคล้ายกับหม้อดินเผา¹⁵ และ พระองค์ทรงสร้างญินจากเปลวไฟ¹⁶ ดังนั้น (โอ้ ญินและมนุษย์เอ๋ย) ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของ สู่เจ้าอันใดเล่าที่สู่เจ้าทั้งสองปฏิกิเสษ?¹⁷ พระองค์เป็น พระผู้ทรงอภิบาลของทิศตะวันออกทั้งสองและทิศ ตะวันตกทั้งสอง¹⁸ ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระ ผู้อภิบาลของสู่เจ้าอันใดเล่าที่สู่เจ้าทั้งสองปฏิกิเสษ?¹⁹ พระองค์ทรงทำให้สองทะเลมาบรรจบกัน²⁰ โดย ระหว่างทั้งสองนั้นมีแนวขวางกันที่มันจะไม่ล้ำเขตกัน²¹ ดังนั้นความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสู่เจ้า อันใดเล่าที่สู่เจ้าทั้งสองปฏิกิเสษ?²² จากทะเลทั้งสอง นี้มีไข่มุกและหินปะการังออกมา²³ ดังนั้น ความ อัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสู่เจ้าอันใดเล่าที่สู่เจ้า ทั้งสองปฏิกิเสษ?²⁴ และของพระองค์คือเรือที่ถูกยก สูงขึ้นเหมือนภูเขาในทะเล²⁵ ดังนั้น ความอัศจรรย์ ของพระผู้อภิบาลของสู่เจ้าอันใดเล่าที่สู่เจ้าทั้งสอง ปฏิกิเสษ?ⁿ

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ﴿١٠﴾ فِيهَا
فَنَكْهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ﴿١١﴾
وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾
فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿١٣﴾ خَلَقَ
الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾
وَخَلَقَ الْجَانَ مِنْ نَارٍ ﴿١٥﴾
فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿١٦﴾ رَبُّ
الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾ فَبِأَيِّ
آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿١٨﴾ مَرَجَ
الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا
يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا
تُكذِّبَانِ ﴿٢١﴾ تَخْرُجُ مِنْهَا اللُّؤْلُؤُ
وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا
تُكذِّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَهِيَ الْجَوَارِ الْمُشَافَاتُ فِي
الْبَحْرِ كَالْأَعْلَمِ ﴿٢٤﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ
رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٢٥﴾

ⁿ ส่วนใหญ่ของจักรวาลนี้เต็มไปด้วยดวงดาวที่มีแต่ไฟ ญินก็ถูกสร้างมาจากไฟนี้ แต่มนุษย์ได้รับการปฏิบัติเป็นพิเศษโดยการที่พระเจ้าได้สร้างเขามาจากดินซึ่งเป็นสิ่งที่หาได้ยากมากในจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาลนี้

ในจักรวาลทั้งหมด โลกเป็นสิ่งที่ไม่เหมือนสิ่งอื่นใด ที่นี้ ปัจจัยทั้งหมดที่ที่จำเป็นต่อการดำรงอยู่ การอยู่รอดและพัฒนาการทางวัฒนธรรมของมนุษย์ได้ถูกจัดเตรียมไว้ในสัดส่วนที่เหมาะสมที่สุดและในลักษณะที่สมดุลที่สุด หนึ่งในการจัดการนี้ก็คือระบบของ “ทิศตะวันออกทั้งสอง” และ “ทิศตะวันตกทั้งสอง” บนโลก ในฤดูหนาว บนขอบฟ้าที่ดวงอาทิตย์ขึ้นและตกแตกต่างกันไปจากในฤดูร้อน ด้วยเหตุนี้ จึงมีระยะห่างของ “ทิศตะวันออกและทิศตะวันตกทั้งสองฤดู” ความแตกต่างทางฤดูกาลนี้เกิดขึ้นเนื่องจากแกนของโลกที่เอียง ความเอียงนี้เป็นลักษณะที่ไม่เหมือนสิ่งใดและมนุษย์ได้รับประโยชน์ทางธรรมชาติจากความเอียงของแกนโลก

การปฏิบัติต่อมนุษย์และโลกนี้จักรวาลนี้โดยเฉพาะเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความกรณณาปราณีของพระเจ้าที่มนุษย์ถึงอย่างไรก็ไม่สามารถขอบคุณพระผู้ทรงสร้างของเขาได้เพียงพอ

26 ทั้งหมดที่อยู่บนแผ่นดินจะต้องแตกดับ
 27 จะมี ก็แต่พระผู้อภิบาลของสุเจ้าผู้ทรง
 อำนาจและทรงเกียรติ เท่านั้นที่จะดำรง
 อยู่ตลอดไป 28 ดังนั้น ความอัศจรรย์ ของ
 พระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้ง
 สองปฏิเสธ? 29 ผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย
 และแผ่นดินจะอ้อนวอนขอสิ่ง ที่จำเป็นต่อ
 พระองค์ พระองค์จะทรงสำแดงตนในสภาพ
 ใหม่ทุกวัน

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٦٦﴾ وَيَبْقَىٰ وَجْهُ
 رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٦٧﴾ فَبِأَيِّ
 آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٨﴾ يَسْأَلُهُ مَنْ
 فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي
 شَأْنٍ ﴿٦٩﴾

^๖ ไม่มีสิ่งใดในโลกนี้มีอำนาจในการสร้าง กล่าวคือ วัตถุที่สิ่งทั้งหลายต้องอาศัยเพื่อความอยู่รอดของ
 ตัวเองต่อไปนั้นมิได้ถูกสร้างตัวเองขึ้นมา นี่แสดงให้เห็นถึงอำนาจอันไร้ขอบเขตของพระผู้ทรงสร้าง
 สัญญาณของพระเจ้าในโลกนี้มีมากมายจนคนที่มีความคิดไม่อาจเหมินเฉยได้ แต่มนุษย์เป็นผู้ทำผิด
 จนแม้แต่รอบตัวเขาจะมีผู้เป็นเจ้าของสัญญาณเหล่านี้ เขาก็ยังปฏิเสธสัญญาณเหล่านั้น

30 ดังนั้น ความอัครรรยของพระผู้อภิบาล
ของสุเจ้า อันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ?
31 ในไม่ช้านี้ เราจะ จัดการเรื่องต่างๆของ
สุเจ้า สองกลุ่มใหญ่(ของญินและ มนุษย์) 32
ดังนั้น ความอัครรรยของพระผู้อภิบาล ของ
สุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ 33 โอ้หมู่
ญิน และมนุษย์ ถ้าหากสุเจ้ามีอำนาจที่จะหนี
ข้ามขอบเขต ของชั้นฟ้าและแผ่นดินไปได้ก็
จงข้ามไปเถิด แต่สุเจ้า ไม่มีวันที่จะข้ามไป
ได้นอกจากด้วยอำนาจ(ของเรา) 34 ดังนั้น
ความอัครรรยของพระผู้อภิบาลของสุเจ้า
อันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 35 เปลวไฟ
และ ทองเหลืองหลอมละลายจะถูกส่งมายัง
สุเจ้าและสุเจ้า ไม่สามารถป้องกันตัวเองได้
36 ดังนั้น ความอัครรรย ของพระผู้อภิบาล
ของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ?⁷

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾
سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾ فَبِأَيِّ
ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَمَعَشِرَ
الْحِجْنَ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن
تَنْفُدُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ فَانْفُدُوا لَا تَنْفُدُونَ إِلَّا
بِسُلْطَنِ ﴿٣٣﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ
مِّن نَّارٍ وَمُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾
فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾

⁷ โลกปัจจุบันเป็นสถานที่แห่งการทดสอบ トラบใดที่ระยะเวลาแห่งการทดสอบยังคงดำเนินอยู่
ทุกคนมีโอกาสที่จะแสดงความโอหังตามใจชอบ แต่ถึงแม้จะมีเสรีภาพอย่างสมบูรณ์ ไม่ว่าญินหรือ
มนุษย์จะมีอำนาจออกไปพ้นขอบเขตของจักรวาลได้ ความจริงนี้เพียงพอแล้วที่จะพิสูจน์ว่ามนุษย์
อยู่ในอ้อมมือของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ เมื่อเวลาทดสอบหมดลงและพระองค์เอาชีวิตของทุกคนแล้ว
ไม่มีใครที่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้

37 เมื่อท้องฟ้าระเบิดออกและกลายเป็นสี
แดงเหมือนหนัง สีแดง? 38 ดังนั้น ความ
อัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของ
สุเจ้าอันใด
เล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 39 เพราะในวันนั้น
มนุษย์และญินจะไม่ถูกถามถึงบาปของเขา
40 ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาล
ของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้า ทั้งสองปฏิเสธ?
41 บรรดาผู้ทำความผิดจะเป็นที่รู้ได้ จาก
เครื่องหมายของพวกเขาและพวกเขาจะถูก
คว่ำ ตรงหน้าผากและตรงเท้าของพวกเขา
42 ดังนั้น ความ อัศจรรย์ของพระผู้อภิบาล
ของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้ง สองปฏิเสธ ?
43 นี่คือนรกที่บรรดาผู้ทำผิดเรียกว่าการ
โกหก 44 พวกเขาจะเดินไปมาระหว่างนรก
และน้ำที่ กำลังเดือด 45 ดังนั้น ความอัศจรรย์
ของพระผู้อภิบาล ของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้า
ทั้งสองปฏิเสธ? 7

فَإِذَا أَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً
كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾ فَبِأَيِّ آءِ رَبِّكُمَا
تُكذِّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ
ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ﴿٣٩﴾ فَبِأَيِّ
آءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٤٠﴾ يُعْرِفُ
الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي
وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾ فَبِأَيِّ آءِ رَبِّكُمَا
تُكذِّبَانِ ﴿٤٢﴾ هَذِهِ الْجَهَنَّمُ الَّتِي
يُكذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾ يَطُوفُونَ
بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ءَانِ ﴿٤٤﴾ فَبِأَيِّ آءِ
رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٤٥﴾

7 การปฏิเสธและความโอหังมักเกิดขึ้นโดยที่ไม่มีความเกรงกลัวพระเจ้า เมื่อเวลาอันน่าสะพรึง
กลัวของวันอาสานมาถึง คนทำผิดจะสิ้นความโอหัง สัจธรรมที่พวกเขาไม่พร้อมจะยอมรับทั้งๆที่
มีเหตุผลโต้แย้งที่แข็งแรงสนับสนุนในโลกปัจจุบันจะเป็นที่ยอมรับโดยพวกเขาในวันอาสานโดยไม่มี
ข้อโต้แย้ง แต่การยอมรับในเวลานั้นจะไม่มีประโยชน์อันใดอีกแล้ว การยอมรับอำนาจของพระเจ้า
จะเป็นประโยชน์ก็ต่อเมื่ออยู่ในขั้นตอนของการมองไม่เห็น ไม่ใช่หลังจากที่ได้เห็นชัดเจนแล้ว

46 มีสวนสองแห่งสำหรับคนที่เกรงกลัวการยืนต่อหน้า พระผู้อภิบาลของเขา 47 ดังนั้น ความอัศจรรย์ของ พระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 48 (จะมีสวนสองแห่งที่ต้นไม้แผ่กิ่งก้านสาขา 49 ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่า ที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 50 ในทั้งสองแห่งนั้นมีตาน้ำสอง แห่งไหลพุ่งออกมาเป็นสายน้ำ 51 ดังนั้น ความอัศจรรย์ ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 52 ในสวนสวรรค์ทั้งสองจะมีผลไม้ทุกอย่างสองชนิด 53 ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่า ที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 54 ชาวสวรรค์จะเอนกายนอน บนพรมที่ปูด้วยผ้าไหมหนาและกิ่งผลไม้ของสวนทั้งสอง นั้นจะอยู่แค่เอื้อม 55 ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้ อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 56 ในนั้นจะมีหญิงสาวที่สงบเสงี่ยมเจียมตัว ซึ่งไม่เคยมีมนุษย์ และญินแตะต้องมาก่อนเลย 57 ดังนั้น ความอัศจรรย์ ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 58 (จะมี)สาวสวยงามดุจดั่งทับทิมและปะการัง 59 ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้า ทั้งสองปฏิเสธ? 60 การตอบแทนความดีจะเป็นอะไรไปไม่ได้นอกจากความดีใช่ไหม? 61 ดังนั้น ความ อัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้ง สองปฏิเสธ? 61

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ۖ
فِيهَا ۖ الْآءِ رَبِّكُمْ تَكْذِبَانَ ۖ
ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ۖ فِيهَا ۖ الْآءِ رَبِّكُمْ
تَكْذِبَانَ ۖ فِيهَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ۖ
فِيهَا ۖ الْآءِ رَبِّكُمْ تَكْذِبَانَ ۖ
فِيهَا مِنْ كُلِّ فِكْهَةٍ زَوْجَانِ ۖ
فِيهَا ۖ الْآءِ رَبِّكُمْ تَكْذِبَانَ ۖ
مُتَّكِئِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ
وَحَتَّى الْجَنَّتَيْنِ دَانَ ۖ فِيهَا ۖ الْآءِ
رَبِّكُمْ تَكْذِبَانَ ۖ فِيهِنَّ قَصْرَاتٌ
الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّ ۖ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا
جَانٌّ ۖ فِيهَا ۖ الْآءِ رَبِّكُمْ تَكْذِبَانَ ۖ
كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ۖ
فِيهَا ۖ الْآءِ رَبِّكُمْ تَكْذِبَانَ ۖ هَلْ
جَزَاءُ إِلَّا حَسَنٌ إِلَّا الْإِحْسَنُ ۖ
فِيهَا ۖ الْآءِ رَبِّكُمْ تَكْذِبَانَ ۖ

ⁿ สวรรค์มีสองชั้นด้วยกัน สวรรค์ที่มีสองสวนดังที่กล่าวไว้ในอายะฮ์เหล่านี้เป็นสวรรค์ประเภทแรก ในสวรรค์นี้จะมีการจัดเตรียมทุกอย่างไว้เหมือนการจัดงานของพระราชชา ความอุดมสมบูรณ์เช่นนี้ จะมีไว้สำหรับบรรดาผู้ที่คิดถึงพระเจ้าจนเขยิบในโลกลนี้เหมือนกับว่าตัวเองอยู่ต่อหน้าพระเจ้า พวกเขาผูกพันกับพระเจ้าในระดับอิศฺซาน นั่นคือ เขารู้สึกเหมือนตัวเขาเองอยู่กับพระเจ้าในโลกนี้

62 นอกจากสวนสวรรค์สองแห่งนั้นแล้ว ยังมีสวนสวรรค์อื่นอีกสองแห่ง 63 ดังนั้น ความอัศจรรย์ของ พระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 64 (สวน)ทั้งสองเขียวชอุ่ม 65 ดังนั้น ความอัศจรรย์ ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสอง ปฏิเสธ? 66 ในสวนทั้งสองนั้นมีตาน้ำไหลพุ่งออกมา อยู่ไม่ขาด 67 ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาล ของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 68 ในสวน ทั้งสองนั้นอุดมสมบูรณ์ไปด้วยผลไม้และอินทผลัมและผลทับทิม 69 ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้ อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 70 ในนั้นยังมีคูครองที่บริสุทธิ์และสวยงามรวมอยู่ ด้วย 71 ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของ สุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 72 (ที่นั้น ผู้ ได้รับความจำเริญจะอยู่กับ) ผู้ติดตามที่ถูกเก็บตัว ไว้ในกระโจม 73 ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้ อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 74 ไม่มีมนุษย์หรือญินเคยแตะต้องพวกนางมาก่อน เลย 75 ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของ สุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 76 (พวกเขาจะอยู่ในสวรรค์เช่นนั้น)โดยนอนเอกเขนกบน หมอนสีเขียวและพรมที่หนานุ่มสวยงาม 77 ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้า อันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 78 ความจำเริญ จะมีแต่พระนามของพระผู้ อภิบาลของสุเจ้า ผู้ทรง เป็นเจ้าแห่งความรุ่งโรจน์และความทรงเกียรติ^๗

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّاتٍ ۖ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾ مُدْهَامَاتٍ ۖ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٤﴾ فِيهَا عَيْنَانِ نَضَّاحَتَانِ ۖ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾ فِيهَا فِكْهَةٌ مُّخْتَلٌ وَرُمْانٌ ﴿٧٦﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾ فِيمَنْ حَخِرْتُ حِسَانٌ ﴿٧٨﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٩﴾ حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٨٠﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٨١﴾ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ﴿٨٢﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٨٣﴾ مُتَكَبِّرِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٨٤﴾ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٨٥﴾ تَبْرَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٨٦﴾

^๗ ในอายะฮฺเหล่านี้ได้มีการเอ่ยถึงสวรรค์ที่สอง สวรรค์นี้จะมีสวนสองแห่งเหมือนกับสวรรค์แรกเช่นกัน แต่สวรรค์นี้จะมิใช่สำหรับคนดีธรรมดา เมื่อเปรียบเทียบความอุดมสมบูรณ์ของโลกปัจจุบันแล้ว ความอุดมสมบูรณ์ของสวรรค์นี้จะยิ่งใหญ่มากกว่าจะจินตนาการได้ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับสวรรค์ที่กล่าวไว้เป็นอันดับแรก สวรรค์นี้จะเป็นสวรรค์ระดับที่สอง

56. เหตุการณ์ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อัล-วากิฮะฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

- ¹ เมื่อเหตุการณ์ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้เกิดขึ้น
- ² และ จะไม่มีใครปฏิเสธการเกิดขึ้นของมัน
- ³ มันจะเป็น เหตุการณ์ที่สร้างความอับยศ
ให้คนกลุ่มหนึ่งและ ยกย่องคนอีกกลุ่มหนึ่ง
- ⁴ โลกจะเกิดความสั่น สะเทือนอย่างรุนแรง
ฉับพลัน ⁵ และภูเขาทั้งหลาย จะพังทลาย
- ⁶ และแตกสลายกลายเป็นฝุ่น ⁷ (ใน วันนั้น)
- สุเจ้าทั้งหลายจะถูกแบ่งออกเป็นสามกลุ่ม⁷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لَوْقَعَتِهَا
كَذِيبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ﴿٣﴾ إِذَا
رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ﴿٤﴾ وَدُسَّتِ
الْجِبَالُ بَسًّا ﴿٥﴾ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا
﴿٦﴾ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٧﴾

⁷ ในโลกปัจจุบัน มนุษย์เห็นว่าเขาเป็นอิสระที่จะทำอะไรก็ได้ที่เขาต้องการ ดังนั้น ปัญหาเรื่องการลงโทษในโลกหน้าจึงไม่มีผลต่อความคิดของเขา แต่การเกิดขึ้นของอีกโลกหนึ่งก็เป็นไปได้เหมือนกับที่เกิดโลกปัจจุบัน เมื่อเวลานั้นมาถึง ระบบทั้งหมดจะกลับกัน บรรดาผู้อยู่ในตำแหน่งสูงจะลงมาอยู่ในตำแหน่งต่ำและบรรดาผู้อยู่ในตำแหน่งต่ำจะถูกยกให้สูงขึ้น ในตอนนั้น มนุษย์จะถูกแบ่งออกเป็นสามกลุ่ม กลุ่มที่อยู่ข้างหน้า (อัชชาบิฎูน) กลุ่มที่อยู่ทางขวา (อัศฮาบูลยะมิน) และกลุ่มที่อยู่ทางซ้าย (อัศฮาบูลชิมาล)

⁸ กลุ่มคนที่อยู่ทางขวา กลุ่มคนที่อยู่ทางขวา ซ้ำดี เสียนี้กระไร? ⁹ ส่วนกลุ่มคนที่อยู่ทางซ้าย กลุ่มคน ทางซ้ายนี้ช่างเคราะห์ร้ายเสีย นี้กระไร?¹⁰ ส่วนกลุ่ม ที่อยู่ข้างหน้าจะอยู่ ข้างหน้า ¹¹ พวกเขาเหล่านั้นคือ ผู้ใกล้ชิด พระเจ้า ¹² พวกเขาจะได้อยู่ในสวรรค์อัน บรรรมสุข ¹³ พวกเขาส่วนใหญ่เป็นผู้ศรัทธา ในรุ่นก่อนๆ ¹⁴ และเป็นคนจำนวนน้อยจาก ในหมู่คนรุ่นหลัง¹⁵ นั่ง อยู่บนเบาะที่ประดับ ด้วยทองคำและอัญมณี ¹⁶ พวกเขาจะนอน เอกเขนกหันหน้าเข้าหากัน ¹⁷ โดยมีเตียงๆ อายุเท่าเดิมวนเวียนรับใช้พวกเขาตลอดไป ¹⁸ โดยถือ ถ้วยจอกและถ้วยสุราอันบริสุทธิ์ ¹⁹ ซึ่งจะไม่ทำให้พวกเขา มีน้ดื่มและขาดสติสัมปชัญญะ ²⁰ พร้อมกับผลไม้ รส อร่อยทุกชนิดมาให้พวกเขาเลือกกิน ²¹ และ เนื้อก ที่พวกเขาอยากกิน ²² และสำหรับ พวกเขาจะมีหญิง สาวสวยนัยน์ตาคนน่ารัก ²³ ดั่งไข่มุกที่ถูกเก็บรักษา ไว้ในเปลือก หอย ²⁴ ทั้งหมดนี้พวกเขาจะได้รับเป็น การ ตอบแทนสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ ²⁵ ที่ นั้น พวกเขาจะไม่ได้อินคำพูดที่ไร้สาระและเป็นบาป ²⁶ นอกจากคำพูดแห่งความสันติ และสงบปลอดภัยⁿ

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمِ ﴿٩﴾ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ﴿١٠﴾ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثُلَّةٌ مِنَ الْأُولَئِينَ ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿١٤﴾ عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٦﴾ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿١٨﴾ لَا يَصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُزْفُونَ ﴿١٩﴾ وَفَكَهْفَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢٠﴾ وَحُمْرٍ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَلِ اللَّوْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهَا إِلَّا قِيلاً سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٥﴾

ⁿ กลุ่มที่อยู่ข้างหน้าจะประกอบด้วยบรรดาผู้ยอมรับสัจธรรมทันทีเมื่อมันปรากฏต่อหน้าพวกเขาและยอมจำนนต่อสัจธรรมโดยไม่ลังเล ท่านหญิงอาอิชะฮ์ ภรรยาของนบีมุฮัมมัดเคยถามว่า “ท่านรู้ไหม ในวันแห่งการพิพากษา ใครจะเป็นคนแรกที่จะได้อยู่ในร่มเงาแห่งการคุ้มครองของพระเจ้า?” มีคนตอบว่าพระเจ้าและนบีของพระองค์เท่านั้นรู้ดีที่สุด หลังจากนั้น ท่านได้กล่าวว่า “บรรดาผู้ที่เมื่อ สัจธรรมได้ถูกนำเสนอต่อพวกเขาแล้ว พวกเขายอมรับมัน เมื่อสัจธรรมเป็นที่ต้องการจากพวกเขา พวกเขาได้ให้มัน พวกเขาให้การตัดสินใจอย่างเดียวกันเกี่ยวกับคนอื่นๆ เหมือนกับที่พวกเขาตัดสินใจ เกี่ยวกับตัวของพวกเขาเอง” (ตฟซีร อิบนุญะซีร์)

ในช่วงต้นของการเรียกร้องเพื่อสัจธรรม สำหรับบรรดาผู้ที่ออกมาข้างหน้าและเข้ารับอิสลามแล้ว มันเป็นการค้นหาลักษณะหนึ่ง คนรุ่นหลังจากพวกเขาถือว่าอิสลามเป็นมรดก ความแตกต่างระหว่างการค้นหาคับการเป็นมรดกนี้ทำให้สถานะของคนกลุ่มแรกเหนือกว่ากลุ่มที่สอง แน่นนอน กลุ่มที่สอง มีจำนวนมากกว่ากลุ่มแรก ในโลกหน้า คนกลุ่มที่สองจะได้รับรางวัลตอบแทนธรรมดาด แต่กลุ่มแรก จะได้รับรางวัลอันสูงส่ง

27 ส่วนกลุ่มคนที่อยู่ทางขวา ช่างโชคดีเสีย
นี่กระไร กลุ่มที่อยู่ทางขวา²⁸ พวกเขาจะ
เอนกายอยู่ท่ามกลาง ดันพุทราที่ไม่มีหนาม
29 และต้นกล้วยที่ออกผลซ้อน กันแน่นใน
เครีอ ³⁰ และร่มเงาที่แผ่กระจาย ³¹ และ น้ำ
ที่ไหลรินอยู่ตลอดเวลา ³² และผลไม้อันอุดม
สมบูรณ์ ³³ โดยไม่หมดสิ้นและไม่เป็นที่ต้อง
ห้าม ³⁴ และในบะาะ ที่ถูกยกสูงขึ้น ³⁵ เรา
จะสร้างคูครองของพวกเขาขึ้นมา ใหม่ ³⁶
และทำให้นางเหล่านั้นเป็นหญิงสาวบริสุทธิ์
37 เป็นคนรักของสามีพวกนางและมีอายุอยู่ใน
ในคราวเดียวกัน ³⁸ ทั้งหมดนี้สำหรับคนที่
อยู่ทางขวา ³⁹ ซึ่ง เป็นกลุ่มหนึ่งจากคนรุ่น
ก่อน ⁴⁰ และกลุ่มหนึ่งจาก คนรุ่นหลัง^๗

وَأَصْحَابِ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابِ الْيَمِينِ
 ④ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ④ وَطَلْحٍ
 مَّنْضُودٍ ④ وَظِلِّ مَمْدُودٍ ④ وَمَاءٍ
 مَّسْكُوبٍ ④ وَفِكَهَةٍ كَثِيرَةٍ ④ لَا
 مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ④ وَفُرُشٍ
 مَّرْفُوعَةٍ ④ إِنَّا أَنْشَأْنَهُنَّ إِنِشَاءً ④
 ④ فَجَعَلْنَهُنَّ أَجْرَارًا ④ عُرُبًا أَتْرَابًا ④
 لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ④ ثَلَاثَةٌ ④ مِّنَ
 الْأُولَىٰ ④ وَثَلَاثَةٌ ④ مِّنَ الْآخِرِينَ ④

^๗ บรรดาผู้ที่อยู่ทางขวา (อัครฮาบูลยะมิน) หมายถึงชาวสวรรค์ธรรมดาทั่วไป ชาวสวรรค์ประเภทนี้
รวมถึงผู้ที่เป็นคนดีตามความเชื่อและอุปนิสัยของพวกเขา ส่วนในเรื่องความศรัทธา พวกเขาไม่ได้
มีความสำคัญอยู่ในระดับอันสูงส่ง อย่างไรก็ตาม พวกเขาเป็นผู้จริงใจเกี่ยวกับพระเจ้าและนบีของ
พระองค์ และพวกเขารักษาตัวเองไว้อยู่บนหนทางแห่งความยุติธรรมและเกรงกลัวพระเจ้าตลอด
ชีวิต ในคนประเภทนี้เป็นคนในยุคแรกๆจำนวนหนึ่งและคนรุ่นหลังจำนวนมาก

41 ส่วนกลุ่มคนที่อยู่ข้างซ้าย ข้างเคาะหฺรียาย เสียนี้ กระโหลกที่อยู่ข้างซ้าย⁴² พวกเขาจะอยู่ในหลุมร้อน และน้ำที่กำลังเดือด⁴³ และร่มเงาของควันท้า⁴⁴ ซึ่ง ไม่ร่มเย็นและไม่เป็นที่สดชื่น⁴⁵ พวกเขาคือผู้ใช้ ชีวิตอย่างสุขสำราญมาก่อน⁴⁶ พวกเขาตั้งต้นทำบาปใหญ่มาโดยตลอด⁴⁷ และพวกเขาเคยกล่าวว่า “อะไรนะ เมื่อเราตายกลายเป็นดินและกระดูกแล้ว เราจะถูกทำให้ฟื้นชีพอีกกระนั้นหรือ?”⁴⁸ รวมทั้งบรรพบุรุษของเราที่ล่วงลับไปก่อนหน้าันด้วยหรือ?”⁴⁹ จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “แน่นอน ทั้งรุ่นก่อนและรุ่นหลัง⁵⁰ ทั้งหมด จะถูกรวมเข้าด้วยกันวันหนึ่งในเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้ แล้ว”⁵¹ หลังจากนั้น สูเจ้าผู้หลงผิดและผู้ปฏิเสธ สัจธรรมทั้งหลาย⁵² สูเจ้าจะได้กินผลของต้นชุกกุม⁵³ จนเต็มท้องของสูเจ้า⁵⁴ และดื่มน้ำที่กำลังเดือดตามลงไป⁵⁵ พวกเขาจะดื่มมันเหมือนกับอุจจาระที่กำลัง กระจายน้ำ⁵⁶ นี่เป็นสิ่งที่พวกเขาจะได้รับในวันแห่ง การพิพากษา

57 เราได้สร้างสูเจ้าขึ้นมา แล้วทำไมสูเจ้าไม่ยอมรับ สัจธรรม? ⁵⁸ สูเจ้าไม่พิจารณา(อสุจิ) ที่สูเจ้าหลั่งออก มากกระนั้นหรือ? ⁵⁹ สูเจ้าสร้างมันหรือเราที่เป็นผู้สร้าง?^{๖๐}

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ
 ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐
 فِي سُمُومٍ وَحَمِيمٍ ۝ وَظِلٍّ مِّنْ
 حُمُومٍ ۝ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ۝ إِنَّهُمْ
 كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ۝ وَكَانُوا
 يُصْرُونَ عَلَى الْخَنِثِ الْعَظِيمِ ۝ وَكَانُوا
 يَقُولُونَ أَيْدَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
 وَعِظْمًا ءَأِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۝ أَوَّابًا وَأَنَا
 ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐
 الْأَوَّلُونَ ۝ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ
 وَالْآخِرِينَ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ
 مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ۝ ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْهَا
 الضَّالُّونَ الْمُكذِبُونَ ۝ لَأَكَلُونَ مِنْ
 شَجَرٍ مِّن زُقُومٍ ۝ فَمَا كُونُوا مِنْهَا
 ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐
 الْبُطُونَ ۝ فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ
 ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐
 فَشَرِبُونَ شُرْبَ أَهْمِيمٍ ۝ هَذَا
 نُرْهُمُ يَوْمَ الدِّينِ ۝ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ
 فَلَوْلَا تَصَدَّقُونَ ۝ أفرءَيْتُمْ مَا
 تُمْنُونَ ۝ ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ ءَمْ نَحْنُ
 الْخَالِقُونَ ۝

^{๖๑} บรรดาผู้อยู่ทางขวา (อัสฮาบุชชีมาล) หมายถึงบรรดาผู้ที่ จะได้รับการลงโทษตามความผิดที่ได้ทำไว้ ด้วยการถูกหลอกด้วยความสะกดกสบายที่พวกเขา มีอยู่ในโลกนี้ พวกเขาได้ทำให้สิ่งต่างนอกเหนือไปจากพระเจ้าเป็นศูนย์กลางแห่งความสนใจของพวกเขา และนี่คือความผิดของมนุษย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พวกเขาหลงลืมพระเจ้าจนเหมือนพระเจ้าไม่ใช่เรื่องจริง คนประเภทนี้จะได้รับการลงโทษอย่างสาหัสในวันแห่งการพิพากษา

^{๖๒} การเกิดของมนุษย์จากครรภ์แม่ของเขา การเติบโตของพืชจากผืนโลก การที่ฝนตกและการที่ไฟยังลุกโชนอยู่จากเชื้อเพลิง ทั้งหมดนี้มาจากพระเจ้าโดยตรง สิ่งเหล่านี้ต้องถูกถือว่าเป็นของขวัญจากพระเจ้า ไม่ใช่สิ่งที่เกิดมาจากความพยายามของมนุษย์ มนุษย์ต้องขอบคุณพระเจ้าสำหรับความจำเริญทั้งหมดที่พระเจ้าประได่ทานแก่เขา

60 เราได้เป็นผู้กำหนดความตายในหมู่สุเจ้า และไม่มี ใครมาขัดขวางเรา 61 ในการที่เรา จะเปลี่ยนรูปแบบ ของสุเจ้าและสร้างสุเจ้า ขึ้นมาในอีกรูปแบบหนึ่งที่สุเจ้า ไม่รู้ 62 สุเจ้า รู้ที่อยู่แล้วถึงการสร้างสุเจ้าในครั้งแรก แล้ว ทำไมสุเจ้าจึงไม่ใส่ใจ? 63 สุเจ้าเคยพิจารณา ถึง เมล็ดพืชที่สุเจ้าหว่านลงไปบ้างหรือ เปล่า? 64 สุเจ้า กระนั้นหรือที่ทำให้มันงอก ออกมาเป็นต้นหรือว่าเรา เป็นผู้ทำให้มัน งอกงวยออกมา? 65 ถ้าหากเราประสงค์ เรา ก็สามารถทำให้มันกลายเป็นเศษแห้งได้ แล้วเมื่อ นั้นสุเจ้าก็จะเสียใจ 66 (และร้องว่า) “ โอโย เราได้รับ การลงโทษแล้ว 67 เราไม่ เหลืออะไรแล้ว” 68 สุเจ้า เคยเห็นน้ำที่สุเจ้า ดื่มหรือไม่? 69 สุเจ้ากระนั้นหรือที่ ทำให้มัน หลั่งลงมาจากก้อนเมฆหรือเราที่เป็นผู้ทำให้ มันหลั่งลงมา? 70 ถ้าหากเราประสงค์ เรา สามารถ ทำให้มันเค็มได้ ตั้งนั้นแล้ว ไฉนเล่า สุเจ้าจึงไม่กตัญญู? 71 สุเจ้าเคยพิจารณาถึง ไฟที่สุเจ้าจุดขึ้นมาบ้างไหม? 72 สุเจ้ากระนั้น หรือที่สร้างต้นไม้ที่เป็นเชื้อเพลิงขึ้นมา หรือ เราที่สร้างมัน? 73 เราได้สร้างมันขึ้นมาเพื่อ เป็น เครื่องเตือนสติ และเป็นปัจจัยแห่งชีวิต สำหรับผู้มี ความจำเป็น 74 ตั้งนั้น จงสดุดี พระนามของพระเจ้า อภิบาลของเจ้าผู้ทรง อำนาจสูงสุด⁷

حُنْ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا حُنْ
بِمَسْئُوقِينَ ﴿٦٠﴾ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ
وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ
عَلَّمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ
﴿٦٢﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾ ءَأَنْتُمْ
تَرْزَعُونَهُ ۖ أَمْ حُنْ الزَّرْعُونَ ﴿٦٤﴾ لَوْ
نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَمًا فَظَلَمْتُمْ
تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ إِنَّا لَمُعْرِمُونَ ﴿٦٦﴾ بَلْ
حُنْ حَرْمُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ
الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾ ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ
مِنَ الْمُزْنِ أَمْ حُنْ الْمُنزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ
نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ
﴿٧٠﴾ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾
ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ حُنْ
الْمُنشِئُونَ ﴿٧٢﴾ حُنْ جَعَلْنَاهَا
تَذَكِّرَةً وَمَتَعًا لِلْمُقْوِينَ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ
بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾

⁷ สำหรับคนที่ตริกลงถึงเหตุการณ์เหล่านี้จะได้รับบทเรียนมากมายสุดคณานับ ในเหตุการณ์เหล่านี้ มีข้อพิสูจน์ถึงชีวิตที่สองหลังชีวิตปัจจุบัน ในทำนองเดียวกัน ในเหตุการณ์เหล่านี้ไม่มีสิ่งชี้ให้เห็น วาพระเจ้าผู้ทรงให้สิ่งต่าง ๆ สามารถเอาสิ่งนั้นกลับไปได้ หลังจากนั้นก็มีตัวอย่างของน้ำ อ่างเก็บ น้ำส่วนใหญ่พบได้ในรูปของทะเลที่มีน้ำเค็ม 98 เปอร์เซนต์ของน้ำพบได้ในทะเลและหนึ่งในสิบของ ประมาณน้ำทะเลมีเกลืออยู่ มันเป็นความมหัศจรรย์ของกฎของพระเจ้าที่เมื่อไอน้ำระเหยขึ้นไปจาก ทะเล น้ำบริสุทธิ์เท่านั้นที่ขึ้นไป ส่วนเกลือถูกทิ้งไว้ข้างล่าง ความจริงก็คือว่าระบบของการฝนคือ กระบวนการกลั่นน้ำทะเลขนาดมหึมา ถ้ากระบวนการจัดเตรียมทางธรรมชาตินี้ไม่เป็นไปตามนั้น น้ำทั้งหมดในโลกจะเป็นน้ำกร่อยเหมือนน้ำทะเล

หิมะบนยอดเขา น้ำที่ไหลอยู่ในแม่น้ำจะเค็มจัด ถึงแม้จะเป็นที่เก็บน้ำขนาดใหญ่บนแผ่นดิน การ ไม่มีน้ำจืดจะทำให้เกิดปัญหาต่อมนุษย์ขึ้นมา ถ้ามนุษย์พิจารณาถึงเรื่องนี้ หัวใจของเขาจะเต็มไปด้วยการสรรเสริญพระเจ้า

75 แต่ไม่ ฉันขอสาบานด้วยการลับขอบฟ้า
ไปของ ดวงดาวทั้งหลาย⁷⁶ และมันเป็น
คำสาบานอันยิ่งใหญ่ ถ้าหากสุเจ้าน์⁷⁷ ว่า
แท้จริงนี่คือกุรอานอันทรงเกียรติ⁷⁸ ซึ่งถูก
จารึกไว้ในคัมภีร์ที่ถูกรักษาไว้เป็นอย่างดี⁷⁹
ที่ไม่มีใครสามารถแตะต้องมันได้นอกจาก
ผู้สะอาด⁸⁰ เป็นสิ่งที่ถูกประทานลงมาจาก
พระผู้อภิบาลแห่ง สากลโลก⁸¹ ดังนั้นแล้ว
สุเจ้าน์ถือว่าคำพูดนี้เป็นสิ่ง ไม่ควรค่าแก่
การสนใจได้อย่างไร? ⁸² สุเจ้าอาศัยมันเป็น
เป็นปัจจัยในการยังชีพ แล้วสุเจ้าปฏิเสธมัน
กระนั้นหรือ?⁷

﴿ فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ﴾
وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَيْلٍ مُّذَكَرٍ عَظِيمٍ ﴿٧٦﴾
إِنَّهُ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ
مَّكُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾
تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾
أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾
وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تَكْدِبُونَ ﴿٨٢﴾

⁷⁶ คำว่า “มะวาเกอ” เป็นพหูพจน์ของคำว่า “เมากอ” ความหมายของมันคือสถานที่ของการตก ใน
ที่นี้ มะวาเกอของดวงดาวอาจหมายถึงวิถีโคจรของดวงดาว ในจักรวาลนี้ มีดาวฤกษ์ขนาดใหญ่
มากมายนับไม่ถ้วน ดาวเหล่านี้หมุนไปตามวงโคจรของมันด้วยความถูกต้อง

⁷⁷ การเกิดขึ้นของสิ่งนี้เป็นเรื่องที่น่าทึ่ง คนที่พิจารณาการทำงานของระบบนี้ในอวกาศจะต้องยอมรับ
ว่าพระผู้ทรงสร้างจักรวาลนี้เป็นผู้ทรงมีอำนาจเกินกว่าที่จะจินตนาการได้ ดังนั้น คัมภีร์ที่มาจากพระ
ผู้สร้างเช่นนั้นจะต้องยิ่งใหญ่ด้วยอย่างแน่นอนและกุรอานก็เป็นคัมภีร์ที่ยิ่งใหญ่ไร้ข้อสงสัยทั้งปวง

กุรอานมาถึงนบีโดยทูตสวรรค์ในสภาพเดียวกับที่ปรากฏอยู่ในแผ่นจารึกที่ถูกรักษา (เลาฮูล มะฮฺ
ฟูฏ) และกุรอานยังคงอยู่ในสภาพเดิมโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงมาจนกระทั่งปัจจุบัน ไม่มีคัมภีร์อื่น
ในยุคโบราณที่ถูกเก็บรักษาไว้อย่างสมบูรณ์ในเวลานั้น นี่จึงเป็นข้อพิสูจน์ถึงความยิ่งใหญ่ของคัมภีร์
กุรอาน คนที่ไม่ได้รับทางนำจากคัมภีร์เช่นนี้คือผู้ที่พลาดโอกาสทองไปอย่างไม่อาจคำนวณได้

83 ทำไมซิบ เมื่อวิญญานของคนที่กำลังตายมาถึงคอหอย⁸⁴ และ(ในตอนนั้น)สุเจ้าได้แต่เฝ้าดูเขาตาย(โดยช่วย เหลืออะไรไม่ได้)?⁸⁵ และเราอยู่ใกล้ชิดกับเขา ยิ่งกว่าสุเจ้าเสียอีก แต่สุเจ้ามองไม่เห็นเรา⁸⁶ ดังนั้น แล้วถ้าหากสุเจ้าคิดว่าสุเจ้ามีใต้อยู่ภายใต้อำนาจของเรา⁸⁷ ทำไมสุเจ้าไม่นำวิญญานนั้นกลับมายัง ผู้ตายอีก ถ้าหากสุเจ้าแน่ใจ? ⁸⁸ แต่ถ้าหากผู้ตาย เป็นผู้ใกล้ชิดกับเรา⁸⁹ สำหรับเขาก็มีความสะดวก สบายและสวรรค์อันบรมสุข⁹⁰ และถ้าหากเขาเป็น ผู้ที่อยู่ในกลุ่มทางด้านขวา⁹¹ เขาจะได้รับการ ทักทายด้วยคำว่า "ศานติจงมีแด่ท่าน พวกท่าน เป็นผู้ที่อยู่ทางด้านขวา"⁹² แต่ถ้าหากเขาเป็นผู้ ปฏิเสธศรัทธา ผู้หลงผิด⁹³ ดังนั้น สิ่งที่เขาจะได้รับก็คือน้ำเดือด⁹⁴ และเปลวไฟที่กำลังลุกไหม้ ในนรก⁹⁵ ทั้งหมดนี้คือสวรรค์ที่ซัดแฉ่ง⁹⁶ ดังนั้น (โอ้ นบี) จงสวดตีพระนามของพระผู้อภิบาลของเจ้าผู้ ทรงมีอำนาจสูงสุด⁷

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَخُنْ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلْمٌ لَكَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكْذِبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَتَنْزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةٌ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٤﴾ إِنْ هَذَا هُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

⁷ การเกิดความตายเป็นข้อพิสูจน์ถึงความจริงว่ามนุษย์ไม่อาจช่วยเหลือตัวเองได้โดยสิ้นเชิงต่ออำนาจของพระเจ้า มนุษย์ทุกคนจะตายตามเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้และไม่มีใครสามารถช่วยให้รอดพ้นจากหตุแห่งความตายได้ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว มนุษย์จึงต้องเป็นห่วงสภาพของตัวเองหลังความตายให้มากขึ้น บรรดาผู้ที่ความดีที่สมควรได้รับสวรรค์ในชีวิตของพวกเขาก่อนตายจะถูกนำเข้าสู่สวรรค์ในชีวิตหลังความตาย อย่างไรก็ตาม บรรดาผู้ที่ออกห่างจากพระเจ้าในโลกนี้จะไม่ได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้าในโลกหน้า พวกเขาจะได้รับการทักทายด้วยน้ำเดือดและไฟจะเป็นที่พำนักของพวกเขา

57. เหล็ก
อัล-อะดีด

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 สรรพสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินต่าง สดุดีพระเจ้า และพระองค์เท่านั้นที่เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรง ปรีชา สามารถ² อำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เป็นของพระองค์ ผู้ทรงให้ชีวิตและ ทรงให้ตายและทรงมี อำนาจเหนือทุกสิ่ง³ พระองค์ทรงเป็นที่แรกและเป็นที่ สุดท้าย ทรงเปิดเผยให้เห็นและทรงเร้นลับ และ พระองค์ ทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่ง⁴ พระองค์ ต่างหากที่เป็นผู้ทรง สร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินในหกวัน(ช่วงเวลา)และ หลัง จากนั้นได้ทรงขึ้นไปบนบัลลังก์ พระองค์ ทรงรอบรู้ ถึงสิ่งที่เข้าไปในแผ่นดินและสิ่ง ที่ออกมาจากมัน และสิ่ง ที่ลงมาจากฟาก ฟ้าและสิ่งที่ขึ้นไปสู่มัน พระองค์ทรง อยู่กับ สูเจ้าไม่ว่าสูเจ้าจะอยู่ที่ไหนพระเจ้าทรงเฝ้ามอง สิ่งที่สูงจากระดับอยู่⁵ พระองค์ทรงมี อำนาจเหนือชั้น ฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และกิจการทั้งหมดนั้นขึ้น อยู่กับการตัดสินใจของพระองค์⁶ พระองค์คือผู้ทรง ทำให้ กลางคืนผ่านเข้าไปในกลางวันและกลางวัน ผ่าน เข้าไปในกลางคืน และพระองค์ทรง รอบรู้ถึงสิ่งเร้นลับ ที่สุดของหัวใจ

7 จงศรัทธาในพระเจ้าและศาสนทูตของ พระองค์ และ จงใช้จ่ายจากสิ่งที่พระองค์ได้ ทรงทำให้สูเจ้าเป็นผู้ รับผิดชอบดูแล สำหรับ บรรดาผู้ศรัทธาและใช้จ่าย จากทรัพย์สิน ของพวกเขาเหล่านั้นจะมีรางวัลตอบแทน อันยิ่งใหญ่⁷

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ نَحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٥﴾ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا هُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾

⁷ จักรวาลขับเคลื่อนด้วยพลังของพระเจ้าผู้ทรงสร้างมันด้วยภาษาเงิบๆ ในกุรอาน คุณสมบัติเหล่านี้ได้ถูกกล่าวไว้เป็นคำถ้อยคำ เมื่อสิ่งหนึ่งเกิดขึ้นนี้ มันได้ถูกทำให้เกิดขึ้นโดยพระเจ้าผู้ทรงมีอำนาจสูงสุดและมันก็สิ้นสุดลงด้วยอำนาจของพระเจ้าผู้ทรงมีอำนาจสูงสุด ความจริงแล้ว จักรวาลคือพาหนะแห่งการสรรเสริญพระเจ้าในขณะที่เป็นการสรรเสริญพระเจ้าโดยคำพูด

⁸ แล้วมีเหตุผลอะไรเล่าที่สุเจ้าจะไม่ศรัทธาในพระเจ้า ในขณะที่ศาสนทูตได้เชิญชวนสุเจ้าให้ศรัทธาในพระ ผู้อภิบาลของสุเจ้า และได้ให้สุเจ้าทำสัญญา ถ้าหาก สุเจ้าเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง? ⁹ พระองค์คือผู้ทรงประทานศาสน์ที่ชัดเจนลงมาแก่บ่าวของพระองค์เพื่อที่ เขาจะได้นำสุเจ้าออกมาจากความมืดสู่แสงสว่าง และ ความจริงแล้ว พระเจ้านั้นเป็นผู้ทรงเอ็นดูผู้ทรงเมตตา สุเจ้า ¹⁰ แล้วทำไมสุเจ้าจะไม่ใช้จ่ายในหนทางของ พระเจ้าในขณะที่มรดกแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เป็นของพระองค์ บรรดาผู้ใช้จ่ายและต่อสู้อ่อนจะได้รับชัยชนะย่อมมีตำแหน่งเหนือกว่าบรรดาผู้ที่ใช้จ่าย หลังจากได้ชัยชนะอย่างแน่นอน พระเจ้าได้ทรงสัญญา สุเจ้าไว้แล้วถึงรางวัลตอบแทนอันดีงาม พระเจ้าทรง รู้ดีถึงสิ่งที่สุเจ้าทำⁿ

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ
يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ
مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ هُوَ
الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٩﴾ وَمَا
لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ
مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي
مِنْكُمْ مَّنْ أَنْفَقَ مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتَلَ
أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ
أَنْفَقُوا مِن بَعْدِ وَقَتَلُوا ﴿١٠﴾ وَكُلًّا وَعَدَ
اللَّهُ الْحَسَنَىٰ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

ⁿ เมื่อมีการเรียกร้องอิสลาม การเรียกร้องนี้อาศัยเหตุผลที่ชัดเจนในขั้นตอนแรก ขั้นตอนที่สองเริ่มโดยชัยชนะในสภาพแวดล้อมเวลานั้น ในขั้นตอนแรก บรรดาผู้มีความสามารถมองเห็นความยิ่งใหญ่ที่อยู่ในสิ่งหนึ่งมีความกล้าพอที่จะยอมเสียสละเพื่ออิสลาม แต่เมื่ออิสลามประสบความสำเร็จแล้วทุกคนสามารถเห็นความยิ่งใหญ่ของอิสลามได้และทุกคนรู้สึกภูมิใจที่ได้ออกมาข้างหน้าและพลีชีวิตและทรัพย์สินของตนเพื่ออิสลาม

คนที่ใช้จ่ายเพื่อหนทางของอิสลามในขั้นตอนแรกต้องทำไปโดยไม่คิดถึงเรื่องรางวัลตอบแทนในขณะที่ขั้นตอนต่อมา อะไรก็ตามที่ใครคนหนึ่งจะไปจะถูกทำให้เป็นสองเท่าในโลกนี้ในฐานะรางวัลตอบแทนในรูปแบบต่างๆ นั้นเป็นการอธิบายว่าทำไมในสายตาของพระเจ้า แต่ละกลุ่มจึงมีสถานะที่ต่างกัน

11 ใครจะให้การยืมที่ดีแก่พระเจ้า? พระองค์จะทรงใช้คืนมากกว่านั้น และให้รางวัลตอบแทนแก่เขา อย่างมากมาย ¹² ในวันนั้น เจ้า(นบี)จะเห็นชาย และหญิงผู้ศรัทธา พร้อมกับบรีศมีสองสาวงอยู่เหนือ พวกเขา และทางด้านขวาของพวกเขา (เจ้าจะได้ยินเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า) “วันนี้มีข่าวดีสำหรับสุเจ้า สุเจ้าจะได้เข้าสวนสวรรค์ที่ได้นั้นมีลำน้ำหลายสาย ไหลผ่านและสุเจ้าจะได้พำนักอยู่ในนั้นตลอดไป นี่ คือความสำเร็จอันสูงสุด ¹³ ในวันนั้น พวกตลบ ตะแลงทั้งชายและหญิงจะกล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธา ว่า “หันมามองเราบ้างสิ เพื่อที่เราจะได้ประโยชน์ จากแสงสว่างของพวกท่านบ้าง” แต่พวกเขาจะ ถูกบอกว่ “ไปให้พ้นไปหาแสงสว่างของพวกเจ้า ในที่อื่น” หลังจากนั้นจะมีกำแพงถูกยกขึ้นมากขึ้น ระหว่างพวกเขา มันจะมีประตูบานหนึ่งที่ด้านในของมันจะเป็นความกรุณาและความเมตตา และ ด้านนอกของมันจะเป็นการลงโทษ ¹⁴ บรรดา ผู้ตลบตะแลงจะร้องเรียกบรรดาผู้ศรัทธาและกล่าว ว่า “เราจะไม่ได้อยู่กับพวกท่านกระนั้นหรือ?” บรรดา ผู้ศรัทธาจะตอบว่า “ใช่แล้ว แต่พวกเจ้าต่างหาก ที่ปล่อยให้ตัวเองให้การเฝ้าหวน ความสงสัยและความหวังลม ๆ แล้ง ๆ ล่อลวงพวกเจ้าจนกระทั่งการตัดสินใจ ของพระเจ้าได้มาถึง ดังนั้น ผู้หลอกลวงที่ยิ่งใหญ่ (ซาตาน) จึงได้หลอกลวงพวกเจ้าเกี่ยวกับพระเจ้า” ¹⁵ ดังนั้น วันที่ การไล่โทษจะไม่เป็นที่ยอมรับจาก สุเจ้าและจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ที่พำนักของ สุเจ้าคือนรก มันจะเป็นผู้อยู่กับสุเจ้า และนี่คือปลาย ทางอันชั่วร้าย”¹⁷

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ ۖ وَ لَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾
يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَانُكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾
يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾
يُنَادُوهُمْ أَمْ لَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ ۖ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿١٤﴾
فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ مَاؤُنْكُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

¹⁷ ในขณะที่อิสลามยังไม่เป็นที่รู้จัก การยอมรับอิสลามจึงหมายถึงการเอาตัวเองเข้าไปสู่การทดสอบอันยิ่งใหญ่ ในตอนนั้น ศัทธิธรรมแห่งอิสลามได้ถูกปิดไว้ในความสงสัย การใช้จ่ายเพื่ออิสลามในตอนนั้นเป็นเหมือนกับการให้เงินใครบางคนยืมไปโดยแทบไม่มีความหวังว่าจะได้กลับคืน บรรยากาศในตอนนั้นจึงมีแต่ความสงสัยและความลึกลับ ▶

16 ยังไม่ถึงเวลาอีกหรือสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาที่ หัวใจของพวกเขาจะหวั่นกลัวด้วยการระลึกถึง พระเจ้าและการประทານสัญกรรม เพื่อที่พวกเขา จะได้ไม่เป็นเหมือนบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ก่อนหน้า พวกเขาซึ่งหลังจากเวลาได้ผ่านเลยพวกเขาไป เนินนาแล้ว หัวใจของพวกเขายังแข็งกระด้างและตอนนี้พวกเขาส่วนใหญ่ได้เป็นผู้ฝ่าฝืน?

17 จงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าทรงให้ชีวิตแก่แผ่นดินหลังจาก ที่มันตายไป เราได้แสดงสัญญาณต่างๆแก่ผู้เจ้า อย่างชัดเจนแล้ว ทั้งนี้เพื่อที่ผู้เจ้าจะได้เข้าใจ⁷

﴿ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾

﴿ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾

เมื่อเปรียบเทียบกับสัญญาณของพระเจ้า ผู้คนเห็นประโยชน์ต่างๆที่อยู่ข้างหน้าตนมีความแน่นอนกว่า ภายใต้สภาพการณ์เช่นนี้ การมอบชีวิตและทรัพย์สินของตัวเองเพื่อหนทางของอิสลามจึงต้องการความสามารถในการตัดสินใจที่เข้มแข็งมาก ในเวลาเช่นนั้น คนที่มีความสามารถรู้จักความจริงของสิ่งต่างๆได้โดยใช้สติปัญญาและความเข้าใจเท่านั้นที่มีความกล้าพอที่จะเดินในทิศทางที่ถูกต้อง

สำหรับบรรดาผู้ที่พิสูจน์ให้เห็นว่ามีความเข้าใจเช่นนี้ในโลก มันก็เป็นเรื่องง่ายในวันแห่งการพิพากษา โดยการใช้ความเข้าใจของพวกเขา พวกเขาจะสามารถผ่านขั้นตอนต่างๆที่ยากกว่าไปได้อย่างง่ายดาย ความเข้าใจที่กลายเป็นทางนำของพวกเขาในโลกนี้จะทำหน้าที่เป็นผู้นำทางเขาในโลกหน้าด้วย

⁷ เมื่ออายะฮ์เหล่านี้ถูกประทานประทานมา ถึงแม้ว่าอิสลามจะยังไม่มีความน่าพอใจ แต่มันก็มพลังแห่งเหตุผลและคำเตือนอยู่ข้างหลังมัน ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ คนที่ไม่รู้สึกถึงพลังแห่งเหตุผลและแสดงความประหวั่นพรึ่นพริ้งต่อการเตือนของพระเจ้า เขาจะได้รับความทุกข์ยากลำบากจากการไม่รับรู้ ถ้าผืนดินมีความสดชื่นและเขียวขจีเมื่อได้รับน้ำฉันใด คนที่ตื่นตัวจากความเฉื่อยชาทางศีลธรรมเมื่อเขาได้ยินเหตุผลที่ชัดเจนฉันนั้น มันจะแปลกเสียนี้กระไรถ้าเขาไม่ทำเช่นนั้น

18 แนนอน ในบรรดาชายและหญิงผู้จ่ายทาน และ ผู้ให้การยืมที่ดีแก่พระเจ้าจะได้รับการใช้คืนหลายเท่า และสำหรับพวกเขา คือรางวัลอันมีเกียรติ 19 สำหรับ บรรดาผู้ศรัทธาในพระเจ้าและในบรรดาศาสนทูตของ พระองค์นั้น พวกเขาเป็นผู้เชื่อถือได้มากที่สุด และเป็นพยานที่แท้จริงในสายตาของพระผู้อภิบาลของ พวกเขา สำหรับพวกเขา คือรางวัลตอบแทนและรศมี ของพวกเขา ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่าง ๆ ของ เรานั้น พวกเขาคือชาวนรก^๗

إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ
وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَعَفُ
لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الصَّادِقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ
أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾

^๗ การให้อะไรบางอย่างที่ตัวเองมีแก่คนอื่นและการใช้จ่ายไปตามความต้องการของศาสนาเป็นการทำงานที่ยิ่งใหญ่มาก บรรดาผู้ใช้จ่ายในทำนองนี้ไม่ว่าผู้ชายหรือผู้หญิงได้พิสูจน์ให้เห็นถึงความมั่นคงในความศรัทธาของพวกเขา ในบรรยากาศแห่งความสงบสยเกี่ยวกับสัจธรรม พวกเขาสามารถมองเห็นสัจธรรม การกระทำเช่นนั้นของเขาจะกลายเป็นแสงสว่างสำหรับพวกเขาในโลกหน้า พวกเขาจะได้รับการปฏิบัติเหมือนเป็นผู้รับศรัทธาของพระเจ้า พวกเขาจะได้รับสถานะเป็นพยานของพระเจ้า นั่นคือ เป็นผู้นำเสนอรายงานการกระทำของมนุษย์ในศาลของโลกหน้า

20 จงอย่าลืมหาชีวิตแห่งโลกนี้มีโชะอะไร นอกไปจาก การละเล่นและการสนกสนาน การอวดเครื่องประดับ และการโอ้อวดกันใน หมู่มูลูเจ้าและการแข่งขันกันใน ความ มั่งคั่งและลูกหลาน อุปมาของมันเป็นเหมือนกับ พืชพันธุ์ที่งอกเงยขึ้นมาหลังจากได้รับ น้ำฝนสร้าง ความดีใจให้แก่ชาวนาชาวไร่ หลังจากนั้น มันก็จะ เหี่ยวเฉา แล้วผู้เจ้าจะ เห็นมันกลายเป็นสีเหลือง หลัง จากนั้น มัน จะกลายเป็นซากแห้งที่ไร้ค่า แต่ในปรโลก นั้นมีการลงโทษอันแสนสาหัสและมีการ อภัยโทษจาก พระเจ้าและความโปรดปราน ของพระองค์ชีวิตแห่ง โลกนี้มีโชะไรนอก ไปจากการหลอกลวง ²¹ จงแข่งขัน กันไป สู่การอภัยโทษจากพระผู้อภิบาลของสุเจ้า และ สวนสวรรค์ที่ความกว้างใหญ่ไพศาล ของมันเหมือนกับ ความกว้างใหญ่ไพศาล ของชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ซึ่งถูก เตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาในพระเจ้า และ ในบรรดาศาสนทูตของพระองค์ นี่คือ ความโปรดปราน ของพระเจ้าพระองค์ทรง ประทานแก่ผู้ที่พระองค์ทรง ประสงค์ และ ความโปรดปรานของพระองค์ไม่มีขอบเขต^ก

أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهُوَ
وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي
الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ
أَعْجَبَ الْكُفَّارَ بِنَاتِهِ ثُمَّ يَسِيحُ فترته
مُضْفَرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ
عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ
وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ
الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾ سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن
رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ
وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن
يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾

^ก พระเจ้าได้สร้างตัวอย่างของโลกหน้าไว้มากมายในโลกนี้ หนึ่งในตัวอย่างนั้นก็คือทุ่งนา หลังจาก ได้รับน้ำ เมื่อพืชผลสุกหอม ความเขียวขจีของมันเป็นที่น่าสนใจแค่เพียงสองสามวัน แต่เมื่อลมร้อน พัดมาและมันเริ่มเหลือง พืชผลก็จะถูกเก็บเกี่ยวและนวด

ในทำนองเดียวกัน ความสวยงามอลังการแห่งโลกนี้ก็เป็สิ่งชั่วคราว มันมีเวลาเพียงแต่ไม่กี่วัน หลังจากที่ได้มันเป็นเจ้าของ มนุษย์ก็เริ่มหลงผิด เขาเริ่มคิดว่ามันเป็นคือทุกสิ่งของเขา แต่หลังจากนั้น เมื่อเขาถูกนำกลับไปสู่พระเจ้า มันจะเป็นหลักฐานยืนยันให้เขาเห็นว่าความเรื่องรองของโลกนั้นไม่มี ค่าอะไรเลย

22 ไม่มีเคราะห์กรรมอันใดที่เกิดขึ้นในโลกนี้หรือในตัว สู้เจ้าเองโดยที่เราไม่ได้บันทึกไว้ในคัมภีร์ ก่อนที่มัน จะเกิดขึ้น นี่เป็นสิ่งที่ง่ายสำหรับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า²³ เพื่อ ที่สุเจ้าจะได้ไม่ท้อแท้ใจในสิ่งที่สุเจ้าสูญเสียไปและไม่รู้สึก ยินดีในสิ่งที่พระเจ้าประทานแก่สุเจ้า พระเจ้าไม่ทรงรัก บรรดาผู้โอหังและผู้คุยโตโอ้อวด²⁴ และผู้ที่ขี้นเหนียว แล้วยังชักชวนให้คนอื่นขี้นเหนียวด้วย ตอนนี ใครก็ตาม ที่หันหลังให้ (จงรู้ไว้เถิดว่า) พระเจ้านั้นทรงพอเพียง และทรงควรค่าแก่การได้รับการสรรเสริญ⁷

25 เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตของเรามาพร้อมกับหลักฐาน และคัมภีร์และตาชั่งแห่งความเที่ยงธรรมเพื่อที่มนุษย์ จะได้ปฏิบัติในสิ่งที่เป็นการยุติธรรม เราได้ส่งเหล็ก ซึ่งมีความแข็งแกร่งและคุณประโยชน์อื่น ๆ มากมายลงมาเพื่อมนุษย์ ทั้งนี้เพื่อที่พระเจ้าจะได้รู้ว่าใครช่วย เหลือพระองค์แม้จะมองไม่เห็น และบรรดาศาสนทูตของ พระองค์ แน่แน่นอน พระเจ้าเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ⁷

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾
لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مَحْتَالٍ فَخُورٌ ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾

⁷ การได้รับสิ่งต่าง ๆ ในโลกหรือการสูญเสียมันเป็นนั่นล้วนเป็นการทดสอบมนุษย์ พระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ได้บอกมนุษย์เป็นการล่วงหน้าแล้วว่าเขาจะได้รับการทดสอบอะไรบ้าง มนุษย์ต้องให้ความสนใจอย่างแท้จริงไม่ใช่ต่อสิ่งที่เขาได้รับหรือสิ่งที่ถูกเอาไปจากเขา แต่เขาต้องให้ความสนใจว่าเขาจะมีปฏิกิริยาต่อสองสิ่งที่เกิดขึ้นแก่เขาอย่างไรด้วย ปฏิกิริยาที่ถูกต้องและเป็นที่ต้องการก็คือมนุษย์ต้องไม่ถอดใจถ้าหากเขาได้รับความสูญเสียและเขาต้องไม่เกิดความท้อถอยถ้าหากเขาได้รับบางสิ่ง

⁷ สองสิ่งที่จำเป็นในศาสนา นั่นคือ การปฏิบัติตามศาสนาและการช่วยเหลือศาสนา ความสมดุล หรือตาชั่งแห่งความยุติธรรม เป็นสัญลักษณ์ของการปฏิบัติตามศาสนาโดยผู้นับถือศาสนา ถ้ามนุษย์ซึ่งดวงส่วนเกินหรือส่วนขาดโดยการใช้ตาชั่งนั้นใด คัมภีร์ของพระเจ้าก็เป็นตาชั่งสำหรับสัจธรรมนั้นนั้น มนุษย์ต้องทดสอบการกระทำของพวกเขาโดยใช้มาตรฐานของพระเจ้าที่มีอยู่ในคัมภีร์และเขาควรว่าพวกเขามีความถูกต้องเพียงใดและมีความผิดเพียงใด

ในทำนองเดียวกัน เหล็กเป็นตัวแทนเชิงสัญลักษณ์ของการช่วยเหลือศาสนา เมื่อใดก็ตามที่มีปัญหาใดๆเกี่ยวกับศาสนาเกิดขึ้น มนุษย์ต้องพิสูจน์ตนเองว่ามีความแข็งแกร่งเหมือนเหล็ก เขาต้องป้องกันศาสนาด้วยความเข้มแข็งของเหล็ก

26 เราได้ส่งนุฮและอิบรอฮีมมาและเราได้ให้มีนบีและ คัมภีร์แก่บรรดาลูกหลานของทั้งสอง ดังนั้น ลูกหลาน ของพวกเขาจึงมีผู้ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อ แต่ ส่วนมาก ของพวกเขาได้กลายเป็นผู้ฝ่าฝืน 27 หลังจากพวกเขา เราได้ส่งบรรดาตาสานทูตของเราคนแล้ว คนเล่าและตามมาด้วยอิซาบุตรของมัรยัม เราได้ ประทานคัมภีร์อินญีลแก่เขาและเราได้ทำให้ความ สงสารและความเมตตาเกิดขึ้นในหัวใจของบรรดาผู้ ปฏิบัติตามเขา แต่เรามีได้กำหนดเรื่องการเป็นนักบวช ถือสันโดษแก่พวกเขา พวกเขา อุดริคิตกันขึ้นมาเอง เพื่อที่จะแสวงหาความโปรดปรานของพระเจ้า แต่ หลังจากนั้นพวกเขาก็ไม่ได้ปฏิบัติตามมันอย่างที่มีนควรจะต้องได้รับการปฏิบัติตาม ดังนั้น เราจึงได้ ประทานรางวัลแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเขา แต่ ส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน⁷

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَفَاتِنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٢٧﴾

⁷ นบีทั้งหมดที่มายังโลกนี้ในนามของพระเจ้าได้นำศาสนาเดียวกันมา แต่คนรุ่นหลังได้นำอุตุกรรมต่าง ๆ เข้ามาในนามของนบี ตัวอย่างของเรื่องนี้พบได้ในหมู่ผู้ปฏิบัติตามเยซู เยซุสได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เพียงนำสัจธรรมมา ความรับผิดชอบในการเป็นนบีของท่านไม่ได้รวมถึงการต่อสู้ ดังนั้น ท่านจึงเน้นในเรื่องจริยธรรมในการเผยแผ่ที่วางพื้นฐานอยู่บนความรักและความสงสาร เยซุสได้แนะนำบรรดาสาวกให้มีความรักและความสงสารต่อผู้อื่น แต่หลังจากเยซูส สาวกของท่านไม่เข้าใจเรื่องนี้ ด้วยภาวะอารมณ์หุนหันพลันแล่น เหล่าสาวกจึงมีแนวโน้มไปในทางเลิการทำตาม เพื่อวัตถุประสงค์ของงานเผยแผ่สัจธรรม พวกเขาได้รับแค่เพียงคำแนะนำว่าอย่างมอยู่กับเรื่องทางโลก แต่พวกเขาเลยไปไกลสุดถึงขั้นปฏิเสธตกลง

28 โอ้อบรรดาผู้ศรัทธา^๗ จงเกรงกลัวพระเจ้า และจง ศรัทธาในศาสนทูตของพระองค์ พระเจ้าจะทรง ประทานความเมตตาเป็น สองเท่าแก่ผู้เจ้าและจะ ประทานแสงสว่าง แก่ผู้เจ้าเพื่อที่ผู้เจ้าจะได้เดินไป ในแสงสว่าง นั้นและจะทรงอภัยโทษความผิดให้แก่ ผู้เจ้า พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

29 ชาวคัมภีร์ต้องรู้ว่าพวกเขาไม่ได้มีอำนาจ เหนือ ความโปรดปรานของพระเจ้า ความ โปรดปราน ของพระองค์อยู่ในพระหัตถ์ของ พระองค์ซึ่งพระองค์ จะทรงประทานแก่ผู้ที่ พระองค์ทรงประสงค์ และ พระเจ้าทรงเป็น เจ้าแห่งความโปรดปรานอันหาที่ สิ้นสุดมิได้

يَتَّيِبُهَا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اَتَّقُوا اللَّهَ وَاٰمِنُوْا
 بِرِسُوْلِهِ يُوْتِكُمْ كِفٰلَيْنِ مِنْ رَّحْمَتِهِ
 وَجَعَلَ لَكُمْ نُوْرًا تَمْشُوْنَ بِهٖ
 وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٨﴾
 لِّغَلَا يَعْلَمَ اَهْلَ الْكِتٰبِ اِلَّا
 يَقْدِرُوْنَ عَلٰى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاَنَّ
 الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُوْتِيْهِ مَن يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ
 ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٢٩﴾

^๗ "บรรดาผู้ศรัทธา" ในที่นี้หมายถึงบรรดาผู้รับความศรัทธาของเยซูส บรรดาผู้มีความศรัทธาในนบี ก่อนหน้านั้นและตอนนี้ได้พบหลักฐานในการเรียกร้องของนบีคนสุดท้ายและยอมรับสังฆธรรมจึงสมควร ได้รับรางวัลตอบแทนสองเท่า ในทำนองเดียวกัน ถ้าบรรดาผู้เป็นมุสลิมโดยกำเนิดศึกษาอิสลามมีความตื่นตัวและด้วยความสำนึกอิสลามที่เกิดขึ้นใหม่เป็นผู้ศรัทธาหรือเป็นมุสลิม พวกเขาก็มีสิทธิ์ได้รับรางวัลตอบแทนสองเท่าในสายตาของพระเจ้า

58. การอุทธรณ์

อัล-มูญาตะละฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 พระเจ้าทรงได้ยินคำพูดของผู้หญิงที่กำลังอุทธรณ์ ต่อเจ้าเกี่ยวกับเรื่องสามีของนางและกำลังร้องทุกข์ ต่อพระเจ้า พระเจ้าทรงได้ยินการสนทนากันของ สู้เจ้าทั้งสอง แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรง เห็น อยู่เสมอ⁷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

⁷ ก่อนอิสลาม ตามประเพณีของชาวอาหรับ ถ้าผู้ชายพูดกับภรรยาของตัวเองว่า “สำหรับฉันแล้ว เธอเป็นเหมือนกับหลังของแม่ของฉัน” นางเป็นที่ต้องห้ามสำหรับชายคนนั้นตลอดไป การกล่าววาจาเช่นนี้เรียกว่า “ซิชาร์” ครั้งหนึ่ง เอาศุ อิบน์อัสศอมิต มุสลิมชาวมะดีนะฮฺคนหนึ่งได้พูดคำนี้กับนางเคาะฮฺ บินตะอะอะละบะฮฺ ภรรยาของเขา นางจึงมาหาท่านนบีและเล่าเรื่องให้ท่านฟัง ท่านนบีได้ยึดถือประเพณีเดิมและให้ความเห็นว่านางเป็นที่ต้องห้ามสำหรับเอาศุ อิบน์อัสศอมิต ด้วยเหตุนี้ นางเคาะฮฺจึงเริ่มร้องไห้ด้วยความกังวลว่าบ้านและลูกๆของนางจะมีปัญหา ด้วยเหตุนี้เอง อายะฮฺดังกล่าวนี้จึงถูกประทานมาและได้มีการวางกฎหมายอิสลามเกี่ยวกับเรื่องการ “ซิชาร์” ไว้

2 บรรดาผู้แยกตัวเองออกจากภรรยาของตนโดยการ กล่าวว่ “สำหรับฉันแล้ว เธอเหมือนกับหลังของแม่ ของฉัน” พวกเขาต้องรู้ว่าภรรยาของพวกเขาไม่ใช่แม่ ของพวกเขา ไม่มีใครเป็นแม่ของพวกเขายกเว้นผู้ให้ กำเนิดพวกเขาเท่านั้น แนนอน พวกเขา กล่าวสิ่งที น่ารังเกียจและกล่าวคำเท็จ พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้ภัย ผู้ทรงยกโทษให้เสมอ 3 บรรดาผู้แยกตัวเองออกจาก ภรรยา โดยการเปรียบพวกนางกับแม่ของตนเอง และ หลังจากนั้นต้องการที่จะกลับมายังสิ่งทีพวกเขาได้ กล่าวไป จะต้องปล่อยทาสคนหนึ่งให้เป็นอิสระก่อนที ทั้งสองจะแต่ต้องซิงกันและกัน นีเป็นสิ่งที่สุเจ้าได้ถูก สั่งให้ทำพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ถึงสิ่งทีสุเจ้ากระทำ 4 และคนที่ไม่สามารถหาทาสได้จะต้องถือศีลอดต่อ เนื่องกันเป็นเวลาสองเดือนก่อนทีทั้งสองจะแต่ต้องกัน และคนที่ไม่สามารถทำได้ก็ต้องให้อาหารคนยากจน หกสิบกคน ทีสังเช่นนั้นก็เพื่อทีสุเจ้าจะได้ศรัทธาใน พระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ นีคือขอบเขตที พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธ นั้นคือการลงโทษอันเจ็บปวด⁷

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِمَّن نَسَاهُمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهُتُهُمْ إِلَّا الَّتِي وَلَدْنَاهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُؤٌ غَفُورٌ ﴿١﴾ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَلِكُمْ تَوْعْظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢﴾ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتْتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣﴾

⁷ การกล่าวกับภรรยาของตัวเองว่า “สำหรับฉัน เธอเหมือนกับหลังของแม่ของฉัน” เป็นประเพณีเก่าแก่ของชาวอาหรับยุคอูฐซึ่งเรียกกันว่า “ชิฮารุ” โดยการกล่าวเช่นนี้ทำให้ภรรยาของคนทีกล่าวอาจถูกหย่าอย่างผิดๆ

⁸ อิสลามแยกรูปแบบและความเป็นจริงออกจากกัน นั่นคือเหตุผลทีว่าทำไมอิสลามไมยอมรับประเพณีเก่าทีผู้ชายเรื่องผู้หญิงว่า “แม่” ทั้งๆทีนางไม่ใช่แม่ทีแท้จริงและหลังจากนั้นก็ปฏิบัติกับภรรยาของตัวเองโดยมีวัตถุประสงค์ทีจะหย่านาง การกระทำเช่นนี้เป็นเรื่องไร้สติเพราะมันไม่สามารถเปลี่ยนแปลงกฎของธรรมชาติได้

ในคัมภีร์กุรอานมีกล่าวไว้ชัดเจนว่แก่การกระทำในลักษณะดังกล่าวข้างต้นนั้น ภรรยาของผู้ชายคนหนึ่งไมอาจตกอยู่ในสถานะถูกหย่า อย่างไรก็ตาม ได้มีการวางข้อบังคับไว้ว่าผู้ชายทีกล่าวถ้อยคำเช่นนี้ต้องได้รับการลงโทษเสียก่อนทีจะกลับไปหาภรรยาของตน หลังจากทำผิดแล้ว ถ้าผู้ชายยอมรับโทษ เขาก็ทำให้ความศรัทธาทีเขาซิงไปเพราะไม่รู้หรือโงะหลกกลับดีขึ้นมา

⁵ บรรดาผู้ต่อต้านพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ จะได้รับความอภัยเช่นเดียวกับบรรดาคนก่อนหน้า พวกเขา เราได้ประทานวาระที่ขีดแจ้งลงมาแล้ว และ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะได้รับการลงโทษ อย่างน่าอภัย ⁶ ในวันที่พระเจ้าจะทรงให้พวกเขาทั้งหมดฟื้นขึ้นอีกครั้งหนึ่ง พระองค์จะบอกพวกเขา ถึงสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ แม้พวกเขาได้ลิ้มมันไปแล้ว แต่พระเจ้าได้ทรงบันทึกการกระทำทั้งหมดของพวกเขา เขาไว้ครบถ้วนแล้ว เพราะพระเจ้าทรงรู้เห็นทุกสิ่ง⁷

إِنَّ الَّذِينَ يُخَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُتِبُوا
كَمَا كُتِبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ وَقَدْ
أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۖ وَلِلْكَافِرِينَ
عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ
جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا ۗ أَحْصَاهُ
اللَّهُ وَنَسُوهُ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ
﴿٥﴾

⁷ การต่อต้านศรัทธาคือการต่อต้านพระเจ้า และการต่อต้านพระเจ้าหมายถึงการที่มนุษย์ทำร้ายตนเอง มนุษย์ไม่มีวันซ่อนเร้นสิ่งใดจากพระเจ้าได้และไม่มีใครสามารถรอดพ้นจากพระองค์ได้

7 เจ้าไม่รู้หรือว่าพระเจ้าทรงรู้ถึงทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้ง หลายและแผ่นดิน? ไม่มีการปรึกษากันอย่างลับๆ ระหว่างสามคนนอกจากพระองค์จะทรงเป็นที่ลี้ในหมู่พวกเขา และไม่มีการปรึกษากันอย่างลับๆ ระหว่างห้า คนนอกจากพระองค์จะทรงเป็นเป็นที่หกในหมู่พวกเขา ไม่ว่าจะน้อยกว่านั้นหรือมากกว่านั้น พระเจ้าจะ ทรงอยู่กับพวกเขาไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ไหน ในที่สุด แล้ว ในวันแห่งการพิพากษา พระองค์จะทรงบอกพวกเขาให้รู้ถึงสิ่งที่พวกเขาได้ทำไป แท้จริงพระเจ้า ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง⁸ เจ้าไม่เห็นหรือว่าบรรดาผู้ถูกห้าม ปรึกษากันอย่างลับๆ ยังทำในสิ่งที่พวกเขาถูกห้ามไว้ อีก? พวกเขาแอบคุยกันในเรื่องบาปและการฝ่าฝืน และการไม่เชื่อฟังศาสนทูต และเมื่อพวกเขามาหาเจ้า พวกเขากล่าวหักทลายเจ้าแต่ไม่ใช่ด้วยถ้อยคำที่พระเจ้า ใช้ และในใจนั้น พวกเขาประหลาดใจว่า “ทำไมพระเจ้า ถึงไม่ลงโทษเราในสิ่งที่เรากล่าวไป?” นรกเป็นสิ่งที่เหมาะสมสำหรับพวกเขา พวกเขาจะเป็นเชื้อเพลิง ของมัน ช่างเป็นบันปลายที่เลวร้ายจริงๆ⁹

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ جَوْيِ ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بُهِتُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا بُهِتُوا عَنْهُ وَيَتَنَبَّجُونَ بِالْآثِمِ وَالْعَادُونَ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءَكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحْيِكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾

⁸ จักรวาลที่มีระบบอันสลบซับซ้อนอันยืนยันทันทีความจริงว่ามีมนุษย์อยู่ภายใต้การเฝ้าดูอย่างระมัดระวังของอำนาจที่สูงกว่า หลังฐานของการเฝ้าดูจักรวาลนี้พิสูจน์ให้เห็นว่ามนุษย์ก็อยู่ภายใต้สายตาของผู้สร้างเขามาโดยตลอด ด้วยเหตุนี้ การรวมหัวกันอย่างลับๆ เพื่อต่อต้านสังฆธรรมจึงเป็นการกระทำของคนที่บอดที่ไม่สามารถอ่านสัญญาณของพระเจ้าที่กล่าวไว้โดยตรงในกุรอานหรือโดยอ้อมในสาส์นของจักรวาลที่ไม่ได้กล่าวเป็นคำพูด

เมื่อพวกเขาตกลงทะเลบางคนมาหานมมีมุฮมัด พวกเขาเคยบิตลิกกล่าวว่า “อัสซามูอะลียกุม” (ความตายจงประสบแก่ท่าน) แทนที่จะกล่าวว่า “อัสสลามูอะลียกุม” (สันติจงมีแต่ท่าน) คนพวกนี้มีความสุขจากการแสดงความไม่ให้เกิดแต่ผู้ศรัทธาที่แท้จริง พวกเขาลืมไปว่าในตอนนั้นสิ่งถูกสร้างทั้งหมดของพระเจ้าจะกล่าวคำยกย่องคนดีในขณะที่พวกเขาจะเหนื่อยเปล่าในทุกคำพูดที่สาปแช่งและปฏิเสธด้วยความใจแคบของพวกเขา

⁹ โอบรรดาผู้ศรัทธา เมื่อสูเจ้าคุยกันเป็นการส่วนตัว จงอย่าแอบคุยกันในเรื่องของบาปและการฝ่าฝืนและ การไม่เชื่อฟังศาสนทูต แต่จงพูดคุยกันในเรื่องการ ส่งเสริมคุณธรรมและความยำเกรงพระเจ้า และจง เกรงกลัวพระเจ้าซึ่งต่อหน้าพระองค์สูเจ้าทั้งหมดจะถูกรวบรวมไว้ด้วยกัน¹⁰ แท้จริง การช่อกุศลร่วมกัน วางแผนลับๆเป็นงานของซาตานเพื่อที่จะสร้างความ ทุกข์ใจให้แก่บรรดาผู้ศรัทธา แต่มันไม่สามารถที่จะ ทำร้ายพวกเขาได้เว้นเสียแต่พระเจ้าจะทรงอนุมัติ ขอให้บรรดาผู้ศรัทธาไว้วางใจในพระเจ้าเท่านั้น¹¹

يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَتَنَجَّوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَتَنَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشُرُونَ ﴿٩﴾
 إِنَّمَا التَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

¹¹ ในฐานะเป็นกฎ การซุบซิบหรือการกระซิบกันในที่ลับเป็นการกระทำที่ไม่พึงประสงค์ อย่างไรก็ตาม บางครั้ง เพราะเหตุผลบางอย่างที่ดี จำเป็นต้องมีการกระซิบกันอย่างลับๆบ้าง ในกรณีนี้ ปัจจัยชี้ขาดคือเจตนา ถ้าการกระซิบกันลับๆทำไปด้วยเจตนาดี มันก็เป็นที่ยอมรับ แต่ถ้าด้วยเจตนาชั่ว มันก็เป็นบาป

11 โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อมีการขอให้สุเจ้าเปิดช่องว่าง ให้อีกคนหนึ่งในที่ชุมนุม สุเจ้าจงเปิดที่ให้ และพระเจ้า จะทรงจัดหาที่ให้แก่สุเจ้า และเมื่อมีการขอให้สุเจ้าลุกขึ้น สุเจ้าจงลุกขึ้น จงทำตามนั้น พระเจ้าจะทรงยกตำแหน่ง บรรดาผู้ศรัทธาและได้รับความรู้ในหมู่สุเจ้า พระองค์ทรง รู้ดีถึงสิ่งที่สุเจ้ากระทำไปⁿ

12 โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อสุเจ้าปรึกษากับศาสนทูต เป็นการสวนตัว สุเจ้าจงให้อะไรบางสิ่งเป็นทานก่อน ที่สุเจ้าจะปรึกษา นี่เป็นการดีกว่าสำหรับสุเจ้าและ เป็นการบริสุทธิ์กว่า อย่งไรก็ตาม ถ้าหากสุเจ้าไม่สามารถหาสิ่งใดมาให้เป็นทานได้ จงรู้ว่าพระเจ้าเป็น ผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ 13 สุเจ้ากลัวว่าก่อนที่ สุเจ้าจะปรึกษา เป็นการสวนตัว สุเจ้าจะ(ไม่สามารถ) จ่ายทานกระนั้นหรือ? หากสุเจ้าไม่สามารถทำเช่นนั้น ได้ พระองค์ได้ทรงอภัยให้สุเจ้าในเรื่องนี้แล้ว ดังนั้น สุเจ้าจงดำรงนมาซและจ่ายซะกาตเป็นประจำและ เชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์พระเจ้า ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สุเจ้ากระทำ^z

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا اِذَا قِيْلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوْا فِى الْمَجْلِسِ فَاَفْسَحُوْا يَفْسَحِ اللّٰهُ لَكُمْ وَاِذَا قِيْلَ اَنْشُرُوْا فَاَنْشُرُوْا يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَالَّذِيْنَ اٰتَوْا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿١١﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا اِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُوْلَ فَقَدِمُوْا بَيْنَ يَدَيْ جُوْنِكُمْ صَدَقَةٌ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَاَطَهْرٌ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٢﴾ ءَاَسْفَقْتُمْ اَنْ تَقْدِمُوْا بَيْنَ يَدَيْ جُوْنِكُمْ صَدَقْتٍ فَاِذْ لَمْ تَفْعَلُوْا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَاَقِيْمُوْا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيعُوْا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٣﴾

ⁿ ตามมารยาทของการประชุม บางครั้งมีใครบางคนมีความสำคัญเหนือกว่าบางคน ในทำนองเดียวกัน บางครั้ง ปรากฏว่ามีใครบางคนถูกขอร้องให้ออกไปโดยไม่คาดคิด ใครที่ถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของเกียรติเป็นสัญลักษณ์ของคนคิดเล็กคิดน้อย คนที่หลีกเลี่ยงเรื่องความคิดเช่นนี้แสดงว่าเขาได้รับการยกย่องในเรื่องความรู้ทางศาสนา

^z มันเป็นเจตนาของพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ที่บรรดาผู้อยากจะพบท่านนบีด้วยเหตุผลสำคัญบางอย่าง ต้องได้รับอนุญาตก่อน ในขณะที่บรรดาผู้ที่เสียเวลาไปกับการพูดคุยอย่างไร้สาระจะต้องออกไป ดังนั้น มันจึงเป็นกฎว่าเมื่อใครตั้งใจที่จะพบท่านนบีมุฮัมมัด เขาควรจ่ายทานในนามของพระเจ้าเสียก่อน แต่ถ้าไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ เขาต้องทำความดีบางอย่างแทน

เดิมที คำสั่งเหล่านี้มีเจตนาที่จะใช้กับท่านนบี แต่หลังจากสมัยของท่านนบี การปฏิบัติเช่นเดียวกันนี้ได้ถูกนำมาใช้กับบรรดาผู้นำชุมชนตามสถานะของผู้นำเหล่านั้นด้วย

14 เจ้าไม่เห็นบรรดาผู้นำเอาหมู่คนที่พระเจ้าทรงกริ้ว มาเป็นมิตรกระนั้นหรือ? พวกเขาไม่ได้เป็นพวกสุเจ้า และมีได้เป็นพวกของพวกเขาด้วย และพวกเขา สาบานต่อความเท็จโดยที่พวกเขารู้¹⁵ พระเจ้าทรง เตรียมการลงโทษอันแสนสาหัสไว้สำหรับพวกเขาแล้ว ความชั่วทั้งนั้นที่พวกเขาได้ทำไป¹⁶ พวกเขาได้ใช้ คำสาบานของพวกเขาเป็นสิ่งปิดบังการทำผิดของ พวกเขาและพวกเขาขัดขวางผู้อื่นจากหนทางของ พระเจ้าดังนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันอภัยค⁷

﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضَبَ
 اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ
 وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ
 ﴿١٥﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا
 إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
 أَخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنِ
 سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهِمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٧﴾

⁷ บรรดาผู้ตลบตะแลงแห่งเมืองมะดีนะฮฺที่ในตอนนั้นอยู่ในประชาคมอิสลามได้ร่วมมือกับเผ่าอื่นๆที่เป็นศัตรู นี่เป็นความจริงเสมอสำหรับบรรดาผู้ไม่สามารถยอมรับสัจธรรมอย่างหมดหัวใจ คนเช่นนี้ดูภายนอกแล้วสามารถอยู่ร่วมกับทุกคนได้ แต่ในความเป็นจริง พวกเขาจงรักภักดีต่อผลประโยชน์ของพวกเขาเองเท่านั้นถึงแม้ว่าพวกเขาจะยืนยันสัญญาว่าจะเป็นผู้อุทิศตนให้แก่สัจธรรมก็ตาม

17 ความมั่งคั่งร่ำรวยของพวกเขาและลูกหลานของพวกเขาไม่อาจช่วยเหลือพวกเขาให้พ้นไปจากพระเจ้า ได้ พวกเขาเหล่านั้นเป็นชาวนรก พวกเขาจะอยู่ในนั้น ตลอดไป¹⁸ วันที่พระเจ้าทรงให้พวกเขาฟื้นขึ้นมาทั้งหมดอีกครั้งหนึ่งนั้น พวกเขาจะสาบานต่อพระองค์ ดังที่พวกเขาสาบานต่อสุเจ้าโดยพวกเขาคิดว่าค่า สาบานของพวกเขาจะช่วยอะไรพวกเขาได้บ้าง แต่ พวกเขาเป็นผู้โกหกทั้งสิ้น¹⁹ ซาตานได้เข้าไปมี อำนาจเหนือพวกเขาและได้ทำให้พวกเขาลืมการระลึกถึงพระเจ้า พวกเขาได้เข้าไปเป็นพลพรรคของ ซาตาน จงรู้ไว้เถิดว่าพรรคของซาตานนั้นเป็นพวกที่ ขาดทุนอย่างแท้จริง²⁰ แน่นอน บรรดาผู้ฝ่าฝืนพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์นั้น(ในวันแห่งการพิพากษา) คือผู้ที่อยู่ในความต่ำช้า น่าสงสารที่สุด²¹ พระเจ้าได้ ทรงลิขิตไว้แล้วว่า : “ฉันและบรรดาศาสนทูตของฉัน จะชนะอย่างแน่วแน่ที่ที่สุด” แท้จริง พระเจ้าทรงเป็นผู้ ทรงพลัง ทรงมีอำนาจสูงส่ง⁷

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُم فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٨﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ
جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ ۖ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ
وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ ۚ أَلَا إِنَّهُمْ
هُمُ الْكَٰذِبُونَ ﴿١٩﴾ أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ
الشَّيْطٰنُ فَأَنسَهُمُ ذِكْرَ اللَّهِ ۚ أُولَٰئِكَ
حِزْبُ الشَّيْطٰنِ ۗ أَلَا إِنَّ حِزْبَ
الشَّيْطٰنِ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٢٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ
كُفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ أُولَٰئِكَ فِي
الْآذٰنِينَ ﴿٢١﴾ كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلٰينَ
أَنَا وَرُسُلِي ۚ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٢﴾

⁷ เมื่อคนเห็นแก่ได้ต่อต้านการเรียกร้องเพื่อสวรรค์ เขาคิดว่าเขากำลังทำให้ตัวเองปลอดภัย แต่ในโลกหน้า เมื่อเขาเห็นว่าสิ่งต่างๆที่เขาวางใจไม่อาจช่วยอะไรเขาได้ในวันแห่งการพิพากษา เขาจะตกใจด้วยความหวาดกลัว

เพื่อที่จะแก้ต่างให้แก่สถานะของตัวเอง คนตลบตะแลงจะพูดทุกอย่างจนถึงขนาดให้คำสาบานว่าเขาเป็นผู้จริงใจ หลังจากทำเช่นนั้นแล้ว เขาคิดว่าเขาเป็นคนฉลาดและคิดว่าเขามีอะไรบางอย่างคอยช่วยเขาแล้ว แต่เมื่อการระเบิดของวันอาสานเปิดเผยความจริงของสิ่งที่เขาซ่อนเร้นอยู่ เขารู้ในตอนนั้นว่าความพยายามปกป้องตัวของเขาเองนั้นเป็นแค่เพียงคำพูดเท็จตอนหนึ่งที่ซาตานสอนเขา ในฐานะเป็น “หลักฐานบางอย่าง” ในความไร้เดียงสาของเขา

22 เจ้าจะไม่พบหมู่ชนใดที่ศรัทธาในพระเจ้า และ ในวันสุดท้ายรักคนที่ต่อต้านพระเจ้า และ ศาสนทูต ของพระองค์ถึงแม้คนเหล่านั้น จะเป็นบิดาของ พวกเขาหรือลูกๆของ พวกเขาหรือพี่น้องของ พวกเขาหรือเครือญาติ ของพวกเขาก็ตาม พวกเขาเหล่านั้นคือผู้ที่พระองค์ได้ทรงจารึกความ ศรัทธาไว้ใน หัวใจของพวกเขาแล้วและได้ทำให้ พวกเขา มีความเข้มแข็งด้วยวิญญานจากพระองค์ พระองค์จะทรงรับพวกเขาเข้าสู่สวนสวรรค์ ที่กาย ไตนั้นมีลำนำหลายสายไหลผ่านเพื่อให้พวกเขา พักอยู่ในนั้นตลอดไป พระเจ้า ทรงยินดีกับพวกเขา และพวกเขาก็ยินดีกับ พระองค์พวกเขาเป็นพรรค ของพระเจ้า ฟัง รู้ไว้เถิดว่าพรรคของพระเจ้าเท่านั้น คือผู้ ประสบความสำเร็จอย่างแท้จริง⁷

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ
أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ
أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ
وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ
حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

⁷ ในโลกนี้ ความสำเร็จเป็นของบรรดาผู้ศรัทธา(พรรคของพระเจ้า) คนกลุ่มนี้เป็นใครที่อุทิศตน ต่อพระเจ้า? พวกเขาคือบรรดาผู้ที่หัวใจของเขามีความศรัทธามั่นในหัวใจในฐานะเป็นความจริง ที่ยิ่งใหญ่ พวกเขามีความสัมพันธ์ที่มั่นคงกับพระเจ้าจนพวกเขาได้รับแสงสว่างทางจิตวิญญาน จากพระองค์ ดังนั้น ความผูกพันของพวกเขากับความจริงของพระเจ้าจะลึกซึ้งจนความเป็นเพื่อน และความเป็นศัตรูของพวกเขาจะขึ้นอยู่กับสิ่งนี้เท่านั้น พวกเขาจะอยู่ใกล้ที่สุดกับบรรดาผู้ที่ยึดถือ สัจธรรมของพระเจ้าและพวกเขาจะออกห่างจากบรรดาผู้ที่ออกห่างจากสัจธรรมของพระเจ้าถึงแม้ว่า พวกเขาจะเป็นคนใกล้ชิดที่สุดและคนรักที่สุดหรือเป็นญาติใกล้ชิดที่สุดก็ตาม

59. การขับไล่

อัล-ฮัซร์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ทุกสรรพสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน สดุดีพระเจ้า เพราะพระองค์เท่านั้นคือผู้ทรงอำนาจและผู้ทรงปรีชาญาณ ² พระองค์คือผู้ทรงขับไล่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ชาวมุสลิมออกจากบ้านเรือนของพวกเขาในการบุกครั้งแรก สู่เจ้าไม่คิดว่าพวกเขาจะออกไปและพวกเขาเองก็คิดว่าบ้อมปราการของพวกเขาจะคุ้มครองพวกเขาให้พ้น จากพระเจ้าได้ แต่พระเจ้าได้มายังพวกเขาโดยที่พวกเขาไม่คาดคิดมาก่อน และพระองค์ได้ทรงสร้างความหวาดกลัวขึ้นในหัวใจของพวกเขาจนบ้านเรือนของพวกเขาพังทลายลงโดยมือของพวกเขาเองและมือของบรรดาผู้ศรัทธา ดังนั้นพระเจ้าจงจำใส่ใจไว้ โอผู้มีตาที่จะดู⁷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ هُوَ
الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا
ظَنَّتُمْ أَنْ سَمُرْجُوا وَظَننُوا أَنَّهُمْ
مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَتْهُمْ
اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَدَفَ فِي
قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ
بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا
يَتَأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾

⁷ ในด้านตะวันออกของเมืองมะดีนะฮ์ มีถิ่นฐานของเผ่าญะฮัลมุอันนะดีร์ซึ่งเป็นชาวยิวตั้งอยู่ พวกเขา มีสัญญาสันติภาพกับนบีมุฮัมมัด แต่พวกเขาทรยศต่อสัญญาครั้งแล้วครั้งเล่า ในที่สุด ในปีทีสี่ของ การอพยพ พระเจ้าได้สร้างเงื่อนไขต่างๆขึ้นจนเผ่านี้ถูกขับไล่ให้ออกจากเมืองมะดีนะฮ์ หลังจากนั้น ชาวยิวเผ่านี้ได้ไปตั้งถิ่นฐานในค็อยบัยร์และอัซรอฮัด แต่คนพวกนี้ก็ยังสมรู้ร่วมคิดกันต่อต้านอิสลาม อยู่ ในระหว่างสมัยของเคาะลีฟะฮ์อุมัยรฺ คนพวกนี้และเผ่ายิวอื่นๆได้ถูกไล่ให้ออกจากแผ่นดิน อาหรับ ดังนั้น คนพวกนี้จึงไปอยู่ที่ซีเรียและตั้งถิ่นฐานอยู่ที่นั่น

3 ถ้าพระเจ้าไม่ได้ทรงกำหนดการเนรเทศไว้สำหรับ พวกเขาไว้พระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาในโลกนี้แล้ว แต่ในโลกหน้านั้นมีการลงโทษในนรกสำหรับพวกเขา อยู่อย่างแน่นอน⁴ ทั้งหมดนี้เพราะพวกเขาต่อต้านพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ พระเจ้าทรงเฉียบขาดในการลงโทษใครก็ตามที่ต่อต้านพระองค์⁵ ตัน อินทผลัมอะไรก็ตามที่สุเจ้าโคนมันลงมาหรือที่สุเจ้า ปล่อยให้มันยืนต้นอยู่บนรากของมันล้วนเป็นไปโดยอนุมัติของพระเจ้าเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อที่จะทำให้บรรดา ผู้ฝ่าฝืนได้รับความอับยศ⁷

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ
لَعَذَّبُهمْ فِي الدُّنْيَا وَهُمْ فِي الآخِرَةِ
عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا
اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِّنْ
لَّيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى
أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ
الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾

⁷ บรรดาผู้ต่อต้านนี้ได้ถูกกำหนดให้ต้องได้รับการลงโทษเช่นนั้น ในระหว่างการปิดล้อมเผ่าบนูอันนะดีร์ ตันไม้บางต้นในสวนของพวกเขาได้ถูกตัดในฐานะเป็นยุทธวิธีทางทหาร การทำเช่นนี้เป็นไปตามคำสั่งของรัฐบาล อย่างไรก็ตาม นี่มิใช่กฎโดยทั่วไป นี่เป็นกรณีพิเศษเกี่ยวกับคนที่ฟังการสั่งสอนของนบีในตอนนั้น

6 อะไรก็ตามที่พระเจ้าได้ทรงเอาจากพวก เขามาให้ ศาสนทูตของพระองค์ในฐานะ เป็นทรัพย์สินของพระองค์นั้นมาจากความโปรดปราน ของพระองค์มิใช่สิ่งที่ผู้เจ้า ความมั่งมีและอูฐ ออกไปเอามันมา แต่พระเจ้าได้ทรง ทำให้ บรรดาศาสนทูตของพระองค์มีอำนาจ เหนือ ผู้ใดก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระเจ้าทรง มีอำนาจเหนือทุกสิ่ง

7 ทรัพย์สินอะไรก็ตามของ พวกชาวเมือง ที่พระเจ้ามอบให้ศาสนทูตของพระองค์ นั้น เป็นของพระเจ้าและศาสนทูตและญาติสนิท และ เด็กกำพร้าและคนขัดสนและคนเดิน ทางทั้งนี้เพื่อที่ มันจะได้ไม่เป็นทรัพย์สิน ของบรรดาผู้มั่งมีในหมู่ผู้เจ้า เท่านั้นดังนั้น อะไรก็ตามที่ศาสนทูตให้ผู้เจ้า จงรับไว้ และ อะไรก็ตามที่เขาห้ามผู้เจ้าก็จงละเว้นเสีย จง เกรง กลัวพระเจ้า เพราะพระเจ้าทรงเนียบ ขาดในการลงโทษ ⁸ มันเป็นของบรรดาผู้ อพยพที่ยากจนซึ่งถูกขับไล่ออก มาจาก บ้านของพวกเขาและทรัพย์สินของพวกเขา เพราะพวกเขาแสวงหาความโปรดปราน จากพระเจ้า และความยินดีจากพระองค์ และพร้อมที่จะช่วยเหลือ พระเจ้าและศาสน ทูตของพระองค์ พวกเขาเหล่านั้น คือผู้มี สัจจะวาจา⁹

وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾

أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ ۚ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾

⁹ เมื่อศัตรูหนีหลังจากพ่ายแพ้แล้ว ทรัพย์สินของศัตรูถูกถือว่าเป็นทรัพย์สินที่ยึดได้จากสงคราม(เฉาะ นีเมะฮฺ) บางครั้ง ศัตรูได้ล่าถอยไปโดยไม่มี การต่อสู้ ในกรณีเช่นนี้ ทรัพย์สินที่ยึดได้ถูกถือว่าเป็น ทรัพย์สินที่ถูกทอดทิ้ง(พัยย) สำหรับทรัพย์สินที่ยึดจากสงครามจะต้องถูกหักออกหนึ่งในห้า ส่วนที่ เหลือทั้งหมดเป็นส่วนแบ่งของกองทัพ ส่วนทรัพย์สินที่ถูกทิ้งไว้ทั้งหมดในกรณีของพัยยจะตกเป็น ของรัฐบาลและถูกนำไปใช้เพื่อผลประโยชน์ทางสังคม

มันเป็นเจตนาของอิสลามที่ทรัพย์สินต้องไม่ถูกจำกัดอยู่แค่ชนชั้นหนึ่งชั้นใด แต่มันจะต้องไปถึง ทุกชนชั้น ในอิสลาม ไม่มีแนวความคิดเรื่องการควบคุมเศรษฐกิจโดยรัฐ อย่างไรก็ตาม กฎทาง เศรษฐกิจของอิสลามได้ตีกรอบไว้ว่าความมั่งคั่งต้องไม่ไปรวมอยู่กับใคร แต่ต้องหมุนเวียนไปในทุก กลุ่ม

⁹ บรรดาผู้ตั้งถิ่นฐานในเมือง(มะดีนะฮฺ)และมีความศรัทธามันอยู่ก่อนแล้วนั้น พวกเขา รักบรรดาผู้ที่อพยพมายังพวกเขาและไม่มี ความต้องการใดๆ ในใจของพวกเขาสำหรับ สิ่งที่พวกเขาได้รับและ พวกเขาเห็นคนอื่น สำคัญกว่าตัวเองถึงแม้ว่าพวกเขาอาจจะ ขัดสนอยู่ก็ตาม และคนที่ปกป้องตัวเอง ให้ พ้นจากความโลภในตัวของเขาเองนั้น พวกเขา คือผู้ประสบความสำเร็จโดยแท้จริง ¹⁰ บรรดาผู้ที่ มา(เข้ารับความศรัทธา)หลังจากพวกเขา กล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดประทานอภัยแก่เรา และแก่พี่น้องของเราผู้เข้ารับความศรัทธาก่อนหน้า เรา และโปรดอย่าได้ทรงให้มีความเคียดแค้นใดๆ ต่อบรรดาผู้ศรัทธาเกิดขึ้นในหัวใจของเราด้วยเถิด โอ้พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรง เอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอ”¹¹

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤَيِّرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنًا نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾

¹¹ หลังการอพยพจากมักกะฮ์ไปยังมะดีนะฮ์ มุสลิมที่ละทิ้งบ้านเกิดเมืองนอนของตนและอพยพไปยังมะดีนะฮ์ยังคงเป็นภาระของผู้อาศัยอยู่ในเมืองมะดีนะฮ์ที่เรียกกันว่า “ชาวอันซอรฺ” (ผู้ให้ความช่วยเหลือ) แต่ผู้ให้ความช่วยเหลือเหล่านี้ได้ต้อนรับผู้อพยพ(มุฮาญิรีน)อย่างเปิดใจเต็มที่ ที่ไหนก็ตามที่หนีได้รับความโปรดปรานใดๆ ท่านจะแจกจ่ายให้แก่บรรดาผู้อพยพ ถึงกระนั้นก็ตาม มุสลิมในเมืองมะดีนะฮ์ก็ไม่ได้คิดไม่ดีต่อบรรดาผู้อพยพ ในที่สุด พวกเขา ก็รับรู้ได้ถึงถึงการรับใช้อิสลามของบรรดาผู้อพยพและวิงวอนขอพรให้พวกเขาจากกันบึงของหัวใจ ความใจกว้างเช่นนี้เองที่จะทำให้คนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดได้รับเกียรติในพงศาวดารของประวัติศาสตร์

11

เจ้าไม่เห็นบรรดาผู้ทำตัวเป็นผู้
ตลบตะแลง กระนั้นหรือ? พวกเขากล่าว
แก่บรรดาพี่น้องผู้ ปฏิเสธของพวกเขาใน
หมู่ชาวมุฮัมมัดว่า “ถ้าหาก พวกท่านถูกขับ
ไล่ออกไป เราจะออกไปกับพวก ท่านด้วย
และเราจะไม่ฟังผู้ใดเกี่ยวกับพวกท่าน และ
ถ้าหากพวกท่านถูกโจมตี เราจะช่วยเหลือ
ท่าน” แต่พระเจ้าทรงเป็นพยานว่าพวกเขา
เป็นผู้ โกหก ¹² ถ้าหากพวกเขาถูกขับไล่ คน
เหล่านี้จะไม่มีวันออกไปกับพวกเขา และถ้า
พวกเขาถูก โจมตี คนเหล่านี้จะไม่ช่วยเหลือ
พวกเขา และถึงแม้ พวกเขาจะช่วยคนเหล่านี้
คนเหล่านี้จะหันหลังหนี แล้วพวกเขาจะ
ไม่ได้รับความช่วยเหลือจากที่ไหนเลย ¹¹

¹³ พวกเขามีความหวาดหวั่นสูงจ้ำมากกว่า
พระเจ้า เสียอีก ทั้งนี้เพราะพวกเขาเป็นผู้
ไม่มีความเข้าใจ ¹⁴ พวกเขาจะไม่ออกมา
ต่อสู้เจ้าข้างนอกถ้าพวก เขาจะสู้ พวก
เขาจะสู้ในถิ่นที่ตั้งที่ได้รับการป้องกัน อย่าง
แข็งแรงหรือไม่ก็จากหลังกำแพง พวกเขา
เป็น ศัตรูกันเองอย่างรุนแรง สู้เจ้าคิดว่า
พวกเขารวมกัน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
ในขณะที่หัวใจของพวกเขา แตกแยก
กัน นั่นเป็นเพราะพวกเขาเป็นหมูชนที่
ไม่ใช้สติปัญญา ¹²

﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولَيَنَّ الْأَدْبَرَ ثُمَّ لَا يُصَرُّونَ ﴿١٢﴾ لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ ﴾

¹¹ เมื่อมีมุฮัมมัดประกาศเนรเทศเผ่าบนู อันนะศิร พวกตลบตะแลงได้เข้าไปอยู่ข้างเดียวกับยิว เผ่านี้อย่างเห็นได้ชัด พวกเขาได้ขอให้พวกบนู อันนะศิรยืนยันว่าจะช่วยเหลือพวกเขา แต่พวกตลบตะแลงพูดเช่นนี้เพียงเพื่อปลุกปั่นให้คนในเผ่ายิวต่อต้านมุสลิม คนพวกนี้ไม่เคยจริงจังในสิ่งที่ตัวเองพูด ดังนั้น เมื่อมุสลิมปิดล้อมเผ่าบนู อันนะศิร จึงไม่มีใครออกมาช่วยเผ่ายิว นี่เป็นลักษณะของคนที่ไม่เห็นแก่ตัวในทุุกยุค

¹² อำนาจของพระเจ้าไม่ใช่เป็นสิ่งที่เห็นทางภายนอก แต่อำนาจของมนุษย์ต่างหากที่เห็นได้ชัดเจน ด้วยเหตุผลนี้ บรรดาผู้ที่คิดถึงเรื่องที่มีมองเห็นเพียงภายนอกจึงไม่เกรงกลัวพระเจ้า แต่ถ้าพวกเขาพบคนที่แข็งแรงกว่าคนอื่น พวกเขาจะรู้สึกกลัวคนนั้น การที่พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้าทำให้พวกเขาขาดความสำนึกในเรื่องโลกด้วย

คนที่รวมตัวกันด้วยวัตถุประสงค์ที่ไม่ดีไม่อาจรวมตัวกันได้นาน เพราะวัตถุประสงค์ของการรวมตัวกันอย่างยาวนานนั้นจำเป็นต้องมีพื้นฐานที่ดีและนั่นเป็นสิ่งที่พวกเขาไม่มี

15 เช่นเดียวกับบรรดาผู้คนก่อนหน้านี้ พวกเขาได้ ลีผลผลชั่วจากสิ่งที่ตัวเองได้กระทำไว้ และพวกเขา จะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด 16 พวกเขาเป็น เหมือนกับชาตาน ผู้บอกมนุษย์ว่า “จงปฏิเสธศรัทธา” แต่เมื่อมนุษย์ปฏิเสธศรัทธาแล้ว มันก็กล่าว ว่า “ฉัน ไม่เกี่ยวอะไรกับพวกเจ้าฉันกลัวพระเจ้า พระผู้อภิบาล แห่งสากลโลก” 17 ดังนั้น จุดสุดท้ายของพวกเขา ทั้งสองคือพวกเขาจะได้อยู่ในนรกตราบนิรันดร์กาล และนั่นคือสิ่งตอบแทนสำหรับผู้ทำความผิด⁷

18 โอ บรรดาผู้ศรัทธา จงเกรงกลัวพระเจ้า และขอให้ ทุกคนได้พิจารณาถึงสิ่งที่ตัวเองได้ทำไว้สำหรับวันพรุ่งนี้ จงเกรงกลัวพระเจ้าเกิดเพราะพระเจ้านั้นทรงรู้ดีทุกอย่าง ถึงสิ่งที่ผู้เจ้าทำ¹⁹ จงอย่าเป็นเหมือนบรรดาผู้หลงลืม พระเจ้าและพระเจ้าทรงทำให้พวกเขาหลงลืมตัวเอง(ผล ประโยชน์ที่แท้จริงของพวกเขาเอง) พวกเขาเหล่านั้นคือผู้ฝ่าฝืน²⁰ ชาวกรอกและชาวสวรรค์นั้นไม่เหมือนกัน ชาวสวรรค์เท่านั้นที่เป็นผู้ได้รับความสำเร็จที่แท้จริง²¹

كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا
وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَهُمْ عَدَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾
كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ
اٰكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ اِنِّى بَرِىءٌ
مِّنْكَ اِنِّى اٰخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦﴾
فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا فِى النَّارِ خٰلِدِيْنَ
فِيْهَا وَذٰلِكَ جَزَاؤُ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٧﴾ يٰٓاَيُّهَا
الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ وَلَتَنْظُرَ
نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ
اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُوْنُوْا
كَالَّذِيْنَ نَسُوْا اللّٰهَ فَاَنْسَهُمْ اَنْفُسُهُمْ
اُوْلٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿١٩﴾ لَا
يَسْتَوِيْ اَصْحَبُ النَّارِ وَاَصْحَبُ الْجَنَّةِ
اَصْحَبُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفٰلِحُوْنَ ﴿٢٠﴾

⁷ พวกตลบตะแลงในเมืองมะดีนะฮ์ที่ยูยองส่งเสริมพวกบงกช อันนะดีรุให้ต่อต้านมุสลิมนั้นไม่ได้เรียนรู้อะไรจากความพ่ายแพ้ของพวกเขาและเผ่าชนุกอยนุกออีที่ลุกขึ้นมาต่อต้านมุสลิมก่อนหน้านี้ไม่นาน คนที่ขอคำปรึกษาจากชาตานมักเป็นเช่นนี้เสมอ ในตอนแรก พวกเขาขู่ผู้คนให้ก่ออาชญากรรมต่างๆ หลังจากนั้น เมื่อผลอันน่าสะพรึงกลัวของอาชญากรรมชัดเจนนขึ้น พวกเขา ก็พยายามดึงตัวเองออกจากความรับผิดชอบโดยการแก้ตัวต่างๆ แต่ความพยายามนี้ไม่สามารถช่วยคนพวกนี้ให้พ้นจากการลงโทษของพระเจ้าได้

ข ชีวิตของมนุษย์ถูกแบ่งออกเป็นสองส่วน นั่นคือ “วันนี้” กับ “พรุ่งนี้” โลกปัจจุบันคือวันนี้ของมนุษย์ และโลกหน้าเป็นพรุ่งนี้ของมนุษย์ อะไรก็ตามที่มนุษย์ทำไว้ในโลกนี้ เขาต้องเผชิญกับผลที่ตามมาในชีวิตที่ยาวนานกว่านั้น

นี่คือศรัทธาและชื่อเรียกของมันอีกอย่างหนึ่งคืออิสลาม ความสำเร็จของมนุษย์ขึ้นอยู่กับการรักษาความจริงนี้ไว้ในความคิดของเขาตลอดเวลา ชีวิตทั้งหมดของคนที่มีสิ่งนี้จะหลงผิด ในเรื่องนี้ ไม่มี ความแตกต่างใดๆระหว่างผู้ศรัทธาหรือผู้ไม่ศรัทธา ผู้ศรัทธาจะได้เปรียบก็ต่อเมื่อพวกเขาอมรับความจริงนี้ ถ้าพวกเขาไม่มีความจริงนี้ พวกเขาจะพบกับชะตากรรมเดียวกับผู้ที่มาก่อนหน้าพวกเขา

21 ถ้าหากเราส่งกูรอานนี้ลงมาบนภูเขา เจ้าจะได้เห็นมัน พังทลายและแตกออกเป็นเสี่ยง ๆ เพราะความกลัวพระเจ้า และนั่นเป็นการอุปมาที่เราได้นำมาแสดงให้มนุษย์ได้รู้ เพื่อที่พวกเขาจะได้พิจารณา 22 พระองค์คือพระเจ้า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ ผู้ทรงรอบรู้อะไรทั้งในลับและสิ่งที่มองเห็น พระองค์เป็นผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตา 23 พระองค์คือพระเจ้า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจสูงสุด ผู้ทรง บริสุทธิ์ ผู้ทรงเป็นแหล่งแห่งความปลอดภัย ผู้ทรง ประทานความสันติ ผู้ทรงพิทักษ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรง ปฏิบัติตามประกาศิต และผู้ทรงเป็นใหญ่เสมอ พระองค์ ทรงบริสุทธิ์เหนือสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีกับพระองค์ 24 พระองค์คือพระเจ้า ผู้ทรงวางแผนการสร้าง ผู้ทรง ทำให้มันเป็นไปตามนั้น ผู้ทรงทำให้เป็นรูปร่าง ของพระองค์คือพระนามอันประเสริฐทั้งหลาย อะไรรู้ก็ตาม ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินต่างสุดดีพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจสูงสุดและผู้ทรงปรีชาญาณ^ก

لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَشِيعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ۚ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُهُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٤﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٥﴾

^ก กูรอานคือการประกาศความจริงที่สำคัญต่อชีวิตว่ามนุษย์มิได้เป็นอิสระ แต่เขาต้องไปตอบคำถามในเรื่องการกระทำของเขาต่อพระเจ้าผู้ทรงมีอำนาจและผู้ทรงเฝ้าดูการกระทำของมนุษย์อยู่ตลอดเวลา ความจริงนี้มีความสำคัญมากจนมันพอที่จะทำให้แม้แต่ภูเขาสันตะเทือน แต่มนุษย์กลับเพิกเฉย หลงลืมและไม่สนใจจนแม้จะรู้ความจริงอันน่าสะพรึงกลัวนี้ เขาก็ไม่กระวนกระวายใจ

พระนามของพระเจ้าที่ถูกกล่าวในที่นี้ในด้านหนึ่งเป็นการแนะนำให้รู้จักคุณลักษณะของพระเจ้า ในอีกด้านหนึ่ง มันแสดงให้เห็นว่าคุณลักษณะของพระเจ้าผู้ทรงสร้างมนุษย์และเฝ้าดูพวกเขาตลอดเวลาอันยิ่งใหญ่เพียงใด ถ้าใครตระหนักถึงสิ่งนี้จริงๆ เขาจะระลึกถึงและสรรเสริญพระเจ้าตลอดเวลา

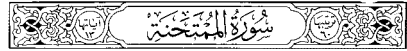
จักรวาลโดยความหมายอันสร้างสรรค์ของมันสะท้อนให้เห็นถึงคุณลักษณะของพระเจ้า มันแซ่ซ้องสรรเสริญพระเจ้าและกระตุ้นให้มนุษย์น้อมปฏิบัติตามมันตลอดเวลา

60. ผู้หญิงที่ถูกทดสอบ

อัล-มุมาตะฮะนะฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 โอบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าเป็นมิตรกับศัตรู ของฉันและศัตรูของสุเจ้า สุเจ้า จะแสดงความเป็นมิตร แก่พวกเขาหรือในเมื่อพวกเขาปฏิเสธศรัทธาที่สุเจ้า ได้รับแล้ว เมื่อพวกเขาขับไล่สุเจ้าและศาสนทูต (เพียง) เพราะสุเจ้าศรัทธาในพระเจ้า พระผู้อภิบาลของสุเจ้า ถ้าหากสุเจ้าออกมาจากบ้านของสุเจ้าเพื่อจะต่อสู้ใน หนทางของฉัน และเพื่อแสวงหาความโปรดปรานของ ฉันแล้ว สุเจ้าจะเป็นมิตรกับพวกเขาอย่างลับๆ ได้ อย่างไร? ⁷ ฉันรู้ทุกอย่างที่สุเจ้าปกปิดและที่สุเจ้าทำ โดยเปิดเผย ใครก็ตามในหมู่สุเจ้า ที่ทำเช่นนั้นล้วน หลงผิดออกไปจากหนทางที่ถูกต้อง

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا
عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ
إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ
مِّنَ الْحَقِّ خُرُجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ
أَن تُوْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِن كُنتُمْ حَرَجْتُمْ
جِهَدًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي
تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا
أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَن يَفْعَلْهُ مِنكُمْ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾

⁷ เมื่อนบีมุฮัมมัดตัดสินใจที่จะไปยังมักกะฮฺ ท่านได้วางแผนอย่างเรียบง่ายเพื่อที่ชาวมักกะฮฺจะไม่ได้รู้ตัวล่วงหน้า ในตอนนั้น ฮาดีบ อิบน์อะลี บัลตะอะฮฺ ลาวักผู้ร่วมรบในสงครามบะดร์คนหนึ่งได้แอบเขียนจดหมายเกี่ยวกับแผนการนี้ไปยังชาวมักกะฮฺและแอบส่งจดหมายนี้ไปในนามของชาวมักกะฮฺบางคนเพื่อที่ชาวมักกะฮฺจะได้ขอรุณเฆาะและตอบแทนเขาด้วยการไม่ทำร้ายสมาชิกครอบครัวของเขาที่ยังอยู่ในมักกะฮฺ แต่การทรยศนี้ได้ถูกอัลลอฮฺเปิดเผยและผู้นำจดหมายได้ถูกจับตัวไว้ขณะเดินทาง การทำเช่นนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ดีต่อความต้องการของความศรัทธา

² ถ้าหากพวกเขาเห็นอกว่าสุเจ้า พวกเขาจะเป็นศัตรู ต่อสุเจ้าและจะใช้มือและลิ้นของเขาทำร้ายสุเจ้า พวกเขาปรารถนาที่จะให้สุเจ้าละทิ้งความศรัทธาของสุเจ้า³ ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ ความสัมพันธ์ทางเครือญาติและลูกหลานของสุเจ้าจะไม่มีประโยชน์อันใดต่อสุเจ้า ในวันนั้น พระองค์จะทรงแยกแยะระหว่างสุเจ้า และ พระองค์เป็นผู้ทรงเห็นสิ่งที่สุเจ้ากระทำ

⁴ แท้จริง สุเจ้ามีตัวอย่างที่ดีในอิบรอฮีมและบรรดาผู้ที่ อยู่กับเขาเมื่อพวกเขากล่าวแก่คนของพวกเขว่า “เรา ไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับพวกท่านและสิ่งที่พวกท่านเคารพ สักการะนอกไปจากพระเจ้า เราขอปฏิเสธพวกท่าน และระหว่างเรากับพวกท่านได้มีความเป็นศัตรูและ ความเกลียดชังเกิดขึ้นตลอดไปจนกว่าพวกท่านจะ ศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียว” (ยกเว้น)เมื่ออิบรอฮีม ได้พูดกับพ่อของเขาว่า “ฉันจะวิงวอนขอภัยโทษ (ต่อพระเจ้า)ให้ท่านถึงแม้ฉันจะไม่มีอำนาจใดๆที่จะ ช่วยท่านจากพระเจ้าได้” พวกเขา กล่าวว่า “โอ้พระ ผู้อภิบาลของเรา พระองค์เท่านั้นที่เรามอบหมาย ความไว้วางใจและยังพระองค์เท่านั้นที่เราจะหันไป และยังพระองค์เท่านั้นที่เราจะกลับไปในที่สุด

إِنْ يَتَّقُواكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٥﴾ لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٦﴾ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٧﴾

⁷ ในระหว่างสภาวะแห่งสงคราม เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่ฝ่ายอิสลามและฝ่ายที่ไม่ใช่อิสลามแยกกันอยู่คนละฝ่าย มันเป็นหน้าที่ของคนที่อยู่ฝ่ายอิสลามต้องตัดความสัมพันธ์ของพวกเขาจากฝ่ายที่ไม่ใช่อิสลามถึงแม้ว่าญาติและคนที่พวกเขารักจะเป็นส่วนหนึ่งของฝ่ายตรงข้าม การเป็นผู้ศรัทธาในลัทธิธรรมในขณะที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับศัตรูที่เป็นคู่สงครามด้วยนั่นถือเป็นความผิดโดยสิ้นเชิง

5 โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอย่าทรง
ทำให้เราเป็น เหยื่อของบรรดาผู้ปฏิเสธ
สักขรรมเลย ขอพระองค์โปรด ให้อภัยเรา
โอ้พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริงพระองค์
คือ ผู้ทรงอำนาจและผู้ทรงปรีชาญาณ”ก
6 แน่นอน ในความ ประพุดติของคนเหล่านี้นั้นมีตัวอย่างอันดีงามสำหรับสุเจ้า และ
สำหรับทุกคนที่มีความหวังในพระเจ้าและ
ในวันสุดท้าย แต่ผู้ใดที่หันออกไปจากนี้
ต้องรู้ว่าพระเจ้าทรง เพียงพอและทรงควร
ค่าแก่การสรรเสริญ 7 บางที พระเจ้าอาจจะ
ทรงทำให้เกิดความรักขึ้นระหว่างสุเจ้า กับ
บางคนในหมู่พวกเขาที่สุเจ้าถือว่าเป็นศัตรู
เพราะ พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ และเป็น
ผู้ทรงอภัย ผู้ทรง เมตตาเสมอ^ก

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا
وَأَغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٥﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ
حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ
الْحَمِيدُ ﴿٦﴾ * عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم مَّوَدَّةً
وَاللَّهُ قَدِيرٌ ﴿٧﴾ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٨﴾

^ก ในตอนเริ่มต้น อับราฮัมได้นำสาส์นแห่งความศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวไปยังครอบครัวของเขา
ในลักษณะของผู้มีความปรารถนาดี หลังจากเขาปฏิบัติภารกิจของเขาด้วยการชี้แจงเหตุผลจนสิ้น
สุดแล้ว แต่คนที่ฟังเขายังคงตั้งตนปฏิเสธสักขรรม เขาได้แยกตัวเองออกจากคนเหล่านั้นอย่างสิ้น
เชิง แต่นี้เป็นขั้นตอนที่ยากลำบากมากเพราะเจตนาของเขาที่จะแยกตัวเองออกจากคนเหล่านั้น
เท่ากับการเชื่อเชิญบรรดาผู้ปฏิเสธสักขรรมให้มาทำร้ายผู้ศรัทธาในทุกวิถีทาง เพราะการรู้สึกเสีย
ศักดิ์ศรีที่พ่ายแพ้เขาในสนามแห่งเหตุผลทำให้ผู้ปฏิเสธสักขรรมหันมาใช้กำลังเป็นการชดเชยความ
พ่ายแพ้ นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมอับราฮัมจึงต้องวิงวอนเป็นการพิเศษว่า “โอ้พระผู้อภิบาล โปรดอย่า
ทรงทำให้เราเป็นเหยื่อของบรรดาผู้ปฏิเสธสักขรรมเลย”

การปลดตัวเองออกจากความรับผิดชอบในการนำทางญาติพี่น้องไม่ได้เป็นการสร้างศัตรูในความ
หมายตามปกติ มันเป็นการแสดงออกขั้นสุดท้ายของความเชื่อมั่นอย่างเต็มที่ จากจุดยืนนี้ การกระ
ทำเช่นนี้เป็นสิ่งที่เต็มไปด้วยคุณค่าทางการเผยแผ่สักขรรม ดังนั้น บางครั้ง ปรากฏว่ามีคนที่ไม่เคย
ได้อ่านภาษาของ “สาส์น” มาเลย แต่กลับหันมายอมรับอิสลามโดยภาษาแห่ง “ความศรัทธา”

8 พระเจ้ามิได้ทรงห้ามสุเจ้าทำดีและปฏิบัติอย่างเป็นธรรมต่อบรรดาผู้ที่มีได้ต่อสุเจ้าในเรื่องของศาสนาและ มิได้ขับไล่สุเจ้าออกจากบ้านของสุเจ้า แท้จริง พระเจ้า ทรงรักผู้มีความยุติธรรม⁹ แท้จริง พระเจ้าทรงห้าม สุเจ้ามิให้อาบรรดาผู้ต่อสุเจ้าในเรื่องศาสนาและขับไล่ สุเจ้าออกจากบ้านของสุเจ้าและช่วยเหลือนกับคนอื่นใน การขับไล่สุเจ้ามาเป็นเพื่อนเท่านั้น ส่วนคนที่เอาพวก เขาเหล่านั้นมาเป็นเพื่อน พวกเขาก็คือผู้ละเมิด¹⁰ โอ บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อหญิงผู้ศรัทธาได้อพยพมายังสุเจ้า จงตรวจสอบพวกนางเสียก่อน ถึงแม้พระเจ้าทรงรู้ดี ที่สุดถึงความศรัทธาที่แท้จริงของพวกนาง หลังจากนั้น เมื่อสุเจ้ารู้ว่าพวกนางเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริงแล้ว จงอย่า ส่งพวกนางไปให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกนางไม่เป็นที่อนุมัติสำหรับพวกเขาและพวกเขาก็ไม่เป็นที่ อนุมัติสำหรับพวกนางอีกต่อไป จงส่งของขวัญแต่งงาน ที่พวกเขาให้แก่นางคืนกลับไปให้แก่สามีผู้ปฏิเสธ ศรัทธาของพวกนาง ไม่มีข้อตำหนิต่างๆถ้าสุเจ้าจะ แต่งงานกับพวกนางเมื่อสุเจ้าได้จ่ายของขวัญแต่งงานให้แก่นางแล้ว และสุเจ้าจงอย่าเหนียวรั้งหญิง ผู้ปฏิเสธศรัทธาไว้ใน การแต่งงาน จงขอคืนสิ่งที สุเจ้าได้ให้แก่ภรรยาผู้ไม่ศรัทธาของสุเจ้า และจง ให้บรรดาผู้ไม่ศรัทธาขอคืนสิ่งทีพวกเขาได้ให้แก่ ภรรยาผู้มุสลิมของพวกเขา นี่คือนโยบายของพระเจ้า พระองค์ทรงตัดสินระหว่างสุเจ้าและพระองค์ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ¹¹

لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتُلُواكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ تُخْرَجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٥٠﴾ إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُواكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُواكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مِنْهُنَّ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاتُوهُنَّ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَسْئَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ أَنْفَقُوا ذَٰلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ فِيكُمْ بَيْنَكُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾

⁹ ในเรื่องของความยุติธรรมและความเป็นธรรมนั้น ทุกคนจะได้รับไม่ว่าเป็นเพื่อนหรือศัตรู แต่การเป็นมิตรกับบรรดาผู้ที่ต้องทำสงครามด้วยนั้นเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม

¹¹ ตรงนี้ได้มีการพูดถึงกฎบางอย่างของอิสลามเกี่ยวกับเรื่องในครอบครัวในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นหลังการลงนามในสนธิสัญญาฮุคัยบียะฮฺ

11 ถ้าหากภรรยาคนใดของสุเจ้าหนีสุเจ้าไปหาบรรดา ผู้ปฏิเสธ และต่อมาเมื่อถึงคราวของสุเจ้าบ้าง(โดยการ ที่ผู้หญิงของฝ่ายตรงข้ามมหาสุเจ้า)สุเจ้าจึงให้แก่คนที่ภรรยาของพวกเขาหนีไปในจำนวนเท่ากับที่พวกเขา ได้ให้พวกนางไป และจงเกรงกลัวพระเจ้าที่สุเจ้าเป็นผู้ศรัทธาในพระองค์เถิด

12 โอ้ นบี เมื่อหญิงผู้ศรัทธาได้มายังเจ้า เพื่อให้สัตย์ ปฏิญาณจงรักภักดีและสัญญาว่าพวกนางจะไม่นำสิ่งใด มาเป็นภาคีกับพระเจ้า และจะไม่ขโมย จะไม่ทำชั่ว จะไม่ฆ่าลูกของพวกนาง จะไม่สร้างเรื่องเท็จขึ้นมาเพื่อ ใส่ร้ายผู้อื่น และจะไม่ฝ่าฝืนสุเจ้าในสิ่งที่ดี เจ้าจงรับ การให้สัตย์ปฏิญาณของพวกนาง และจงวิงวอนต่อ พระเจ้าให้ทรงอภัยพวกนาง แท้จริงพระเจ้าเป็นผู้ทรง อภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ⁷

13 โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าเป็นมิตรกับบรรดาผู้ที่ พระเจ้าทรงกริ้วผู้หมดหวังต่อวันปรโลกเช่นเดียวกับ บรรดาผู้ปฏิเสธสังฆกรรมที่กำลังนอนอยู่ในสุสานอย่าง สิ้นหวัง⁸

وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعاقِبْتُمْ فَانْتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعُنَكَ عَلَى أَنْ لَّا يَشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْنَهُنَّ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُنَّ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَيسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَيسُ الْكُفَّارُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

⁷ ในอายะฮ์นี้ ได้มีการพูดถึงข้อตกลงที่ผู้หญิงคนหนึ่งได้ให้สัญญาไว้และหลังจากนั้นนางได้เข้ามาสู่อิสลาม ในบรรดาเงื่อนไขเหล่านี้ มีเงื่อนไขสองอย่างที่มีความสำคัญขั้นพื้นฐาน นั่นคือ การละเว้นจากการนำสิ่งใดมาเป็นหุ้นส่วนกับพระเจ้าและการเชื่อฟังนบี ส่วนสิ่งอื่นที่ต้องปฏิบัติทั้งที่ระบุไว้และมิได้ระบุอยู่ในเงื่อนไขสองประการโดยปริยาย

⁸ ชาวคัมภีร์ที่ยอมรับคัมภีร์ที่ถูกประทานมา แต่หันกลับไปและบรรดาผู้ไม่ศรัทธาล้วนอยู่ในระดับเดียวกันในเรื่องที่เกี่ยวกับโลกหน้า บรรดาผู้ปฏิเสธสังฆกรรมไม่คิดว่ามนุษย์จะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งจากหลุมฝังศพ เช่นเดียวกับชาวคัมภีร์ที่หลีกเลี่ยงจากยอมรับความศรัทธาแล้วได้หลงลืมหน้าที่ทางศาสนาของตนและปราศจากความรู้สึก ถึงแม้พวกเขาจะยอมรับเรื่องโลกหน้าด้วยวาจา แต่ชีวิตในทางปฏิบัติของพวกเขาก็มีรูปแบบไม่ต่างไปจากรูปแบบของผู้ปฏิเสธสังฆกรรม

61. ตำแหน่ง

อัล-ศ็อฟ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินต่างสุดดี พระเจ้า พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ² โอ้บรรดาผู้ศรัทธา ทำไมไม่สูเจ้าจึงพูดในสิ่งที่สูเจ้าไม่ กระทำ? ³ สิ่งที่น่าเกลียดที่สุดในทัศนะของพระเจ้ายก ก็คือสูเจ้าไม่ทำในสิ่งที่สูเจ้าพูด ⁴ แท้จริง พระเจ้าทรงรักบรรดาผู้ต่อสู้ในหนทางของพระองค์เป็นแถวเหมือน กับเป็นปราการที่แข็งแกร่ง⁷

⁵ จงนึกถึงเมื่อตอนที่มุซาได้พูดกับคนของเขาว่า “โอ้ พวกพ้องของฉัน ทำไมพวกท่านถึงได้ทำร้ายฉันทั้งๆ ที่พวกท่านรู้ว่าฉันเป็นศาสนทูตคนหนึ่งที่พระเจ้าส่ง มายังพวกท่าน?” ดังนั้น เมื่อพวกเขาหันเหออกไป พระเจ้าจึงได้ทรงทำให้หัวใจของพวกเขาหันเหออกไปด้วย พระเจ้าไม่ทรงนำทางผู้ฝ่าฝืน⁷

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ يَتَأْتِيهَا
الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا
تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ
تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِهِ
صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنِينَ مَرْصُوصٍ ﴿٤﴾ وَإِذْ
قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَقَوْمِ لِمَ تُوَدُّونِي
وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ
إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾

⁷ ในจักรวาล ไม่มีตรงไหนที่ไม่มีการลงรอยกันยกเว้นเรื่องความประพฤติของมนุษย์ ในโลกนี้ ไม่มีเป็นไม้เสมอและสิ่งใดที่ทำมาจากเหล็กหรือหินจะยังคงเป็นเหล็กหรือหินในสภาพที่แท้จริง มนุษย์ควรจะเป็นเช่นนี้ด้วย การพูดและการกระทำของมนุษย์ควรจะสอดคล้องกันถึงแม้เขาจะต้องเผชิญหน้ากับความลำบากนานาประการและต้องอดทนอย่างที่สุด

⁸ โมเสสมาท่ามกลางลูกหลานอิสราเอลในขณะที่ผู้คนกำลังตำตำ คนเหล่านี้ไม่มีความรู้สึกถึงเรื่อง การกระทำต้องเป็นไปตามคำพูด ความเลื่อมทราวมของพวกเขาเป็นไปถึงขนาดที่ว่าในด้านหนึ่ง พวกเขาเคยรับความศรัทธาต่อหน้าโมเสส แต่ในอีกด้านหนึ่ง พวกเขากลับทำทุกสิ่งที่เป็นการทำลาย ความไม่ไว้วางใจและไม่คิดที่จะเชื่อฟัง พวกเขาทำแม้กระทั่งกล่าวร้ายโมเสสเพื่อสนับสนุนการกระทำ กันเลวทรามของพวกเขาต่อโมเสส รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ได้มีกล่าวไว้ในบทที่สี่ของ คัมภีร์ไบเบิล นั่นคือบท ทอพพ

หลังจากให้คำสัญญาแล้ว การทำลายสัญญาทำให้มนุษย์ออกห่างจากสวรรค์มากยิ่งขึ้นกว่าเดิม

6 จงนึกถึงเมื่อตอนที่อิสลามบุตรของมัรยัมได้กล่าวว่า : “ลูกหลานอิสราเอลทั้งหลาย ฉันเป็นศาสนทูตคนหนึ่ง ที่พระเจ้าได้ส่งมายังพวกท่านเพื่อยืนยันเตารอตที่มาก่อนฉัน และแจ้งข่าวดีถึงศาสนทูตคนหนึ่งที่จะมาหลังจากฉัน นามของเขาผู้นั้นคืออะหมัด” แต่ถึงกระนั้น เมื่อเขามายังพวกเขาพร้อมกับสัญญาอันชัดแจ้ง พวกเขาจึงกล่าวว่า “นี่เป็นแค่ไสยศาสตร์”^ก 7 ใครเล่า ที่จะชั่วร้ายมากไปกว่าคนที่กล่าวเท็จเกี่ยวกับพระเจ้า เมื่อเขากำลังถูกเชิญชวนมาสู่การยอมจำนนต่อพระเจ้า? พระเจ้าไม่ทรงนำทางบรรดาผู้ทำความผิดเหล่านั้น 8 พวกเขาหาทางที่จะดับแสงสว่างของพระเจ้าด้วยปากของพวกเขา แต่พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้แล้วว่าพระองค์ จะให้แสงสว่างของพระองค์สมบูรณ์ แม้ว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะเกลียดชังแค่ไหนก็ตาม 9 พระองค์ คือผู้ส่งศาสนทูตของพระองค์มาพร้อมกับทางนำและ ศาสนาที่แท้จริงเพื่อที่จะทำให้มันเหนือกว่าศาสนาใดๆ ทั้งหมด ถึงแม้ว่าพวกเขาบูชารูปเคารพจะเกลียดชังก็ตาม^ข

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِي
إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا
بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ
فَأَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا
سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن
أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى
إِلَى الْإِسْلَامِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ
بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ
رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينٍ لَّحَقٍّ لِّيُظَهِّرَهُ
عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۗ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾

^ก ปาฏิหาริย์ของโมเสสเป็นข้อพิสูจน์ความจริงว่าเขาเป็นนบีของพระเจ้า แต่ชาวอียิปต์เรียกปาฏิหาริย์เหล่านั้นว่าเป็นการแสดงมายากลและไม่สนใจปาฏิหาริย์เหล่านั้น ในทำนองเดียวกันในคัมภีร์โบราณของพระเจ้าก็มีการพูดล่วงหน้าถึงนบีมุฮัมมัดไว้อย่างชัดเจน แต่เมื่อนบีมุฮัมมัดปรากฏตัวจริงๆ ทั้งชาวยิวและชาวคริสต์ยืนกลับปฏิเสธท่าน มนุษย์เป็นผู้กระทำความผิดจนเขาไม่พร้อมที่จะยอมรับแม้แต่ความจริงที่ประจักษ์ชัด

^ข ข้อความ “เขาจะทำให้มันเหนือกว่าศาสนาใดๆ ทั้งหมด” นี้หมายความว่าในแง่ของความเหนือกว่าทางสติปัญญา ความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์และศาสนาในโลกจะถูกทำลายและความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวจะได้รับการส่งเสริมให้เป็นความเชื่อที่มีความสำคัญสูงสุด ความเชื่ออื่นๆทั้งหมดจะพ่ายแพ้ในทางความคิด นี่เป็นสิ่งที่ได้ถูกกล่าวไว้ล่วงหน้าในกูรอานภายใต้เงื่อนไขที่ไม่เอื้ออำนวยในปีที่สามของการอพยพ แต่ต่อมา มันได้กลายเป็นจริงตามที่กล่าวไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

10 โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จะให้ฉันบอกสูเจ้าถึงการตอรอง ที่จะช่วยให้สูเจ้ารอดพ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวดเอา ไหม?

11 นั่นคือ สูเจ้าจะต้องศรัทธาในพระเจ้า และศาสนทูต ของพระองค์ และดิรนต่อสูในหนทางของพระเจ้าด้วย ทรัพย์สินและชีวิตของสูเจ้า นี่เป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับสูเจ้า ถ้าหากสูเจ้ารู้^๗ 12 พระเจ้าจะทรงอภัยบาปแก่สูเจ้าและจะ ทรงรับสูเจ้าเข้าสู่สวรรค์ที่ได้นั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน และจะประทานที่พำนักอันแสนบรมสุขในสวนสวรรค์อัน นිරันดรแก่สูเจ้า นี่คือการความสำเร็จอันสูงสุดอย่างแท้จริง 13 พระองค์จะทรงประทานสิ่งอื่นๆที่สูเจ้าปรารถนาด้วย นั่นคือ การช่วยเหลือของพระเจ้าและชัยชนะ (ไอ้หนี่) จง แจ่มข่าวดีถึงเรื่องนี้แก่บรรดาผู้ศรัทธา

يَتَّيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذِلُّكُمْ عَلَىٰ
تَجْرَةِ تُجَيْكُم مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾
تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ
خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾ يَغْفِرُ
لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي
جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾
وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصَرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ
قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

^๗ ในการค้า พ่อค้าต้องลงทุนก่อนแล้วถึงจะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุน ในการดิรนต่อสูเพื่อความศรัทธาก็เช่นกัน เราต้องลงทุนด้วยร่างกายและทรัพย์สินก่อน จากทัศนะนี้ นี่คือการค้าอย่างหนึ่ง แต่คนทำการค้าจะได้รับกำไรจากการค้าทางโลกในโลกนี้ ส่วนในการค้าที่ให้ความสำคัญไปในทางศาสนา เราจะได้รับกำไรและสิ่งอื่นๆเป็นการเพิ่มในโลกหน้าเท่านั้น

14 โอบรรดาผู้ศรัทธา จงเป็นผู้ช่วยเหลือพระเจ้า^ก ดังที่อิสซา บุตรของมัรยัมได้กล่าวแก่บรรดาสานุศิษย์ ของเขาว่า “ใครจะเป็นผู้ช่วยเหลือฉันในหนทางของพระเจ้า?” บรรดา สานุศิษย์ได้ตอบว่า “เราคือผู้ช่วยเหลือของพระเจ้า” ดังนั้น ลูกหลานของ

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا كُوْنُوْا اَنْصَارَ اللّٰهِ
كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِحٰوَارِيْهِ
مَنْ اَنْصَارِيْٓ اِلَى اللّٰهِ قَالَ اَحْوَارِيُّوْنَ

^ก “จงเป็นผู้ช่วยเหลือพระเจ้า” ในที่นี้หมายถึงการเรียกร้องผู้คนสู่พระเจ้า (ตะอวะฮฺ อิลลัลลอฮฺ) เนื่องจากมันเป็นภาระหน้าที่ที่พระเจ้าเห็นว่าเป็นเรื่องพึงปรารถนาและป่าวของพระเจ้าเป็นผู้ปฏิบัติ ดังนั้น มันจึงถูกเรียกว่า “การช่วยเหลือพระเจ้า” นี่คือการถืออันสูงส่งที่ถูกประทานแก่เฉพาะผู้ศรัทธาที่แท้จริงเท่านั้น

ผู้ศรัทธาต้องปฏิบัติตามคำบัญชาของพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องการปฏิบัติศาสนากิจ ศีลธรรมด้วยความเต็มใจและต้องปฏิบัติกับผู้คนอย่างยุติธรรม ด้วยการทำเช่นนี้เท่านั้นที่ผู้ศรัทธาจะพิสูจน์ถึงการใช้ของเขาและมีสิทธิ์ที่จะได้รับรางวัลตอบแทนจากพระเจ้า แต่กรณีของการทำงานเผยแผ่วจนะของพระเจ้านั้นต่างกัน ตามคัมภีร์กุรอาน งานนี้ทำไปเพื่อที่มนุษย์จะได้ไม่มีข้อแก้ตัวหรือข้อโต้แย้งต่อพระเจ้า (ตุกูรอาน 4:165) เนื่องจากความต้องการที่จะทดสอบมนุษย์ พระเจ้าจึงต้องการให้งานนี้ได้รับความสำคัญเป็นพิเศษ นี่คือการกิจของพระเจ้าที่ได้รับการปฏิบัติโดยบุคคลในนามของพระเจ้า ดังนั้น พวกเขาจึงได้รับรางวัลตอบแทนการทำงานจากพระเจ้าในโลกหน้า

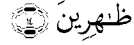
การช่วยเหลือพระเจ้าหรือการเป็นผู้ช่วยเหลือพระเจ้าในอายะฮฺนี้หมายความว่าอะไร? มันหมายถึงการทุ่มเทตัวเองอย่างหมดหัวใจให้แก่การภาระหน้าที่ในการเผยแผ่สัจธรรม มันหมายถึงการเอาตัวเองไปเข้าร่วมกับแผนการของพระเจ้าอย่างหมดใจทั้งในคำพูดและการกระทำ ทั้งนี้เพื่อที่มนุษย์จะได้ไม่มีข้อโต้แย้งต่อพระเจ้าในวันแห่งการพิพากษา

อิบญะซีร์ นักอรรถาธิบายกุรอานคนสำคัญได้อธิบายว่าเมื่อนบีอิสซา(เยซุส)ได้ถามสาวกว่า “ใครจะช่วยฉันในงานเรียกร้องผู้คนสู่พระเจ้า?” บรรดาสาวกของนบีอิสซาได้ตอบว่า “เราคือผู้ช่วยเหลือของท่านในการกิจที่ท่านถูกส่งมาและเราจะเป็นผู้ช่วยเหลือท่านในการกิจนี้” ด้วยเหตุนี้ นบีอิสซาจึงส่งพวกเขาไปยังชาวอิสราเอลและชาวโรมันในซีเรีย เช่นเดียวกัน นบีมุฮัมมัดเคยไปหาผู้คนในระหว่างการทำอัจญ์และท่านได้ถามว่า “ใครในหมู่พวกท่านจะช่วยเหลือฉันเพื่อที่ฉันจะนำสาส์นของพระเจ้าไปสู่มนุษย์ เพราะชาวกูเรกกำลังขัดขวางฉันมิให้นำสาส์นของพระเจ้าไปยังผู้คน?” (ตุ ตัฟซีร์ อิบญะซีร์, เล่ม 4 หน้า 362)

แน่นอน นบีมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของพระเจ้าที่ถูกส่งมายังมนุษยชาติทั้งหมด พระเจ้าได้ใช้ท่านเป็นผู้นำสาส์นของพระองค์ในรูปของกุรอานตราบนีรันดร์ แต่นบีมุฮัมมัดมีชีวิตอยู่ในโลกนี้เป็นเวลาจำกัด และตอนนี้มีปัญหากเกิดขึ้นว่าหลังจากการเสียชีวิตของท่าน ความรับผิดชอบของนบีจะต้องทำต่อกันอย่างไร ในสมัยที่นบีมุฮัมมัดมีชีวิต ท่านเป็นผู้ทำหน้าที่นี้โดยตรง หลังจากที่ท่านจากไปแล้ว ภารกิจนี้ต้องได้รับการปฏิบัติต่อไปโดยบรรดาสาวกของท่าน นั่นคือ ประชาคมมุสลิม(อุมมะฮฺ) มันเป็นหน้าที่ของบรรดาสาวกของท่านนบีที่จะต้องปฏิบัติภารกิจนี้จากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งและในการนำเสนอสาส์นของอิสลามแก่ผู้คนทุกยุคทุกสมัยนั้นคือการนำผู้คนเข้ามาใกล้พระเจ้า

อิสราเอลบางคนจึงได้ศรัทธาและบางคนได้ปฏิเสธ ดังนั้น เราจึงได้ช่วยบรรดาผู้ศรัทธาให้เหนือกว่า ศัตรูของพวกเขา แล้วพวกเขาก็ได้กลายเป็นผู้ชนะ^๗

حٰنْ اَنْصَارُ اللّٰهِ فَاَمَنْتَ طَآئِفَةٌ مِّنْ
بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرْتَ طَآئِفَةٌ فَأَيَّدْنَا
الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلٰى عَدُوِّهِمْ فَاصْبَحُوا
ظٰهَرِيْنَ

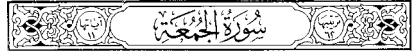
^๗ เรื่องนี้สามารถอธิบายได้โดยชะติษหรือคำพูดของท่านนบีที่อิบน์อุซามได้อ้างมาจากชีวประวัติของนบีมุฮัมมัด ในคำพูดนี้ ท่านนบีได้พูดถึงนบีอีซาและตัวท่านเอง อิบน์อุซามกล่าวว่าในบันทึกว่า “ฉันได้รับการบอกเล่าว่านบีมุฮัมมัดได้มาหาสาวกของท่านหลังจากการทำสัญญาสุดท้ายบิยะฮฺและกล่าวว่า “พวกท่านทั้งหลาย ฉันได้ถูกส่งมาเป็นความจำเริญสำหรับมนุษยชาติทั้งหมด ดังนั้น จงอย่าเห็นต่างจากฉันเหมือนกับที่บรรดาสาวกของอีซา(เยซัส)เห็นต่างจากเขา” บรรดาสาวกได้ถามว่า “โอ้ท่านนบีของพระเจ้า สาธุศิษย์ของนบีอีซาเห็นต่างจากเขาอย่างไร?” นบีมุฮัมมัดตอบว่า “อีซาเรียกร้องสาธุศิษย์ของเขามาสู่ภารกิจที่ฉันกำลังเรียกร้องพวกท่าน” บรรดาสาธุศิษย์ที่เยซัสได้ขอให้ไปยังสถานที่ไกลๆได้เตรียมตัวทำตาม แต่เหล่าสาธุศิษย์ที่เยซัสขอให้ไปยังสถานที่ไกลๆเริ่มรู้สึกไม่สบายใจและไม่ยอมไป หลังจากนั้น เยซัสได้เรียกร้องทุกซ์เรื่องนี้ต่อพระเจ้า ดังนั้น บรรดาผู้ที่ไม่พร้อมจะไปเพราะไม่รู้ภาษาของคนในท้องถิ่นนั้นได้เริ่มพูดภาษาของคนที่ยื่นขอให้พวกเขาไปอย่างนามหัศจรรย์ ดังนั้น นบีมุฮัมมัดจึงส่งสาวกของท่านไปยังกษัตริย์และผู้ปกครองต่างๆพร้อมกับสาส์นของท่าน” อิบน์อุซฮาก (ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องอัตชีวประวัติของท่านนบี) ได้เขียนว่าเมื่อนบีมุฮัมมัดมาหาบรรดาสาวกของท่านและเตือนพวกเขาให้นึกถึงหน้าที่ของพวกเขาในการเผยแผ่วจนะของพระเจ้า ท่านได้กล่าวว่า “พระเจ้าได้ส่งฉันมายังโลกทั้งผองในฐานะเป็นความจำเริญอย่างหนึ่ง ดังนั้น พวกท่านต้องรับผิดชอบในการทำหน้าที่นี้แทนฉัน พระเจ้าจะแสดงความเมตตาของพระองค์ต่อพวกท่าน” (ดู ซีเราะฮฺ อิบน์อุซฮาม, เล่ม 4 หน้า 268-269)

ภายใต้ดวงอาทิตย์นี้ ไม่มีเกียรติอะไรที่จะยิ่งใหญ่ไปกว่าการได้ปฏิบัติหน้าที่ที่เป็นภารกิจของพระเจ้าโดยตรง มันเป็นเรื่องเหมือนการทำงานแทนพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ความจริงแล้ว มันเป็นเรื่องที่อันยิ่งใหญ่จนไม่มีเกียรติอันใดเสมอเหมือน

62. วันแห่งการชุมนุม

อัล-ญุมฮฺฮะฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและใน
แผ่นดินต่างสดุดี พระเจ้าผู้ทรงมีอำนาจ
สูงสุด ผู้ทรงบริสุทธิและผู้ทรง บริชาญาณ
2 พระองค์คือผู้ทรงแต่งตั้งศาสนทูตคน
หนึ่งขึ้นมาในหมู่ผู้ไม่รู้หนังสือในหมู่พวก
เขาเพื่อมา อ่านวณะทั้งหลายของพระองค์
ให้แก่พวกเขาและ ขัดเกลาพวกเขาและ
สอนคัมภีร์และวิทยปัญญาแก่ พวกเขาใน
ขณะที่ก่อนหน้านั้นพวกเขาเป็นผู้หลงอยู่ ใน
ความผิดอันชัดแจ้ง 3 และแก่คนอื่นๆจาก
ในหมู่ พวกเขายังไม่ได้มาร่วมกับพวก
เขา พระองค์เป็น ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงบริชา
ญาณ 4 นั่นคือความโปรด ปรานของพระเจ้า
พระองค์ประทานมันแก่ผู้ที่พระองค์ ทรง
ประสงค์ เพราะพระเจ้าทรงเป็นเจ้าของ
ความ โปรดปรานอันยิ่งใหญ่⁷

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ ۝ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي
الْأُمَمِ نَبِيًّا رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي
ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ وَءَاخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا
يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝
ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝

⁷ การส่งนบีต่างๆเพื่อเป็นทางนำของมนุษย์เป็นการแสดงออกถึงคุณลักษณะเดียวกันของพระเจ้าในระดับมนุษย์ชาติเหมือนกับที่วัตถุทั้งหลายแสดงออกในระดับของจักรวาล งานของนบีมุฮัมมัดและนบีก่อนอื่นก็มีสองด้าน ด้านแรกคือการนำสาส์นของพระเจ้าไปยังมนุษย์ และด้านที่สองคือการปลุกความสำนึกของมนุษย์ให้ตื่นขึ้นเพื่อมนุษย์จะได้เข้าใจเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้าและเชื่อมโยงสิ่งเหล่านั้นกับชีวิตจริงของพวกเขา ในอนาคตก็เช่นกัน งานเกี่ยวกับการเรียกร้องเพื่อสวรรค์(ตะวะฮฺฮฺ) และการปฏิรูปจะมีสองด้าน นั่นคือ การสอนกุรอานและการพัฒนาทางสติปัญญาและวิญญาณ

5 บรรดาผู้ที่ได้รับเตารอตแล้ว แต่ไม่ได้ทำตามนั้น ก็เหมือนกับลาที่แบกหนังสือไว้ แต่ที่แยกว่านั่นคือ บรรดาผู้ที่ถือว่าสัญญาของพระเจ้าเป็นเท็จ พระเจ้า ไม่ทรงนำทางผู้ทำความผิดเช่นนั้น⁶ จึงบอกพวกเขาว่า “โอ้ผู้ที่กลายเป็นยิวไปแล้วทั้งหลาย ถ้าหากพวก ท่านอ้างว่าพวกท่านเท่านั้นที่เป็นที่รักของพระเจ้า พวกท่านจงหาทางตายกันเถิด ถ้าหากพวกท่าน พุดจริง”⁷ แต่ว่าพวกเขาไม่ปรารถนามันเพราะ ความผิดที่พวกเขาได้ส่งล่วงหน้าไปก่อนแล้ว พระเจ้าทรงรู้จักบรรดาผู้ทำความผิดเหล่านั้นเป็นอย่างดี⁸ ดังนั้น จึงบอกพวกเขาว่า “ความตาย ที่พวกท่านหวังนั้นมันนั้นจะตามทันพวกท่านสัก วันหนึ่ง หลังจากนั้น พวกท่านจะถูกนำตัวไป ยัง พระองค์ผู้ทรงรอบรู้ถึงสิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย และพระองค์จะบอกพวกท่านถึงสิ่งที่พวกท่าน ได้ทำไว้”⁹

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِعَاثِتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٦﴾ قُلْ يَتَأَيُّبَ الَّذِينَ هَادُوا إِن زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧﴾ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيهِمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٨﴾ قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

⁶ เมื่อคัมภีร์ของพระเจ้าถูกนำมายังชุมชนหนึ่ง คัมภีร์นั้นมิมีวัตถุประสงค์ให้ทำตาม แต่ชุมชนที่กลายเป็นผู้ไม่ปฏิบัติตามคัมภีร์นั้นก็เหมือนกับลาที่แบกคัมภีร์ไว้โดยไม่รู้ว่าสิ่งที่มันแบกไว้วันนั้นคืออะไร

ชาวยิวไม่ได้ปฏิบัติตามคำสอนของศาสนาที่พวกตนนับถือ แต่พวกเขาได้ทำให้คัมภีร์เป็นสัญลักษณ์ของความภาคภูมิใจสำหรับตัวเอง แต่ความภูมิใจประเภทนี้ไม่มีประโยชน์ต่อใคร ความภาคภูมิใจเช่นนี้เป็นความภาคภูมิใจผิดๆและข้อพิสูจน์ถึงเรื่องนี้ก็คือไม่มีใครที่ภาคภูมิใจพร้อมที่จะเสียสละเพื่อศาสนาที่เขาได้ทำให้เป็นเรื่องของความภาคภูมิใจ อย่างไรก็ตาม เมื่อความตายมาถึงคนเหล่านั้น พวกเขาย่อมเริ่มรู้ว่าความภาคภูมิใจที่พวกเขาใช้สำหรับการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้จะไม่นำสิ่งใดมาให้พวกเขาออกไปจากความไร้เกียรติในโลกหน้า

⁹ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อสุเจ้าถูกเรียกไปสู่ การนมาฆ วันศุกร์ จงรีบเร่งไปสู่การระลึก ถึงพระเจ้าและจงละทิ้ง การค้าขายเสีย นั้น เป็นการดีว่าสำหรับสุเจ้าถ้าหาก สุเจ้ารู้ ¹⁰ เมื่อการนมาฆเสร็จสิ้นแล้ว สุเจ้าจงแยก ย้าย กันไปในแผ่นดินและแสวงหาความ โปรตปรานของ พระเจ้า ¹⁶ และจงระลึก ถึงพระเจ้าให้มากๆ เพื่อที่ว่า สุเจ้าจะได้รับความ เจริญมั่งคั่ง ¹¹ และเมื่อพวกเขาเห็น การค้าและการละเล่น พวกเขาก็กรูกันไป หามันและทิ้ง ให้เจ้ายืนอยู่ จงบอกพวกเขา ว่า “สิ่งที่อยู่กับพระเจ้านั้น ดีกว่าการละเล่น และการค้า” และพระเจ้าคือผู้ประทาน ปัจจัย ยังชีพที่ดีที่สุด”ⁿ

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا اِذَا نُوْدِيَ
لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلَى
ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوْا الْبَيْعَ ۚ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٩﴾ فَاِذَا قُضِيَتِ
الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوْا فِي الْاَرْضِ وَابْتَغُوْا
مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوْا اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ
تُفْلِحُوْنَ ﴿١٠﴾ وَاِذَا رَاَوْا تِجْرَةً اَوْ هَوٰٓا
اَنْفُسُوْا اِلَيْهَا وَتَرَكَوْكَ فَاَيَّمَا لِقٰۤلٍ مَا
عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِّنَ اللّٰهِ وَمِنَ التِّجْرَةِ
وَاللّٰهُ خَيْرٌ الرَّزٰقِيْنَ ﴿١١﴾

ⁿ ในโลกนี้ มนุษย์ถูกดึงไปในสองทิศทางที่ต่างกัน นั่นคือ พลังของความจำเป็นทางเศรษฐกิจ และ อีกทิศทางหนึ่งคือความต้องการของศาสนา ความจำเป็นทั้งสองนี้เป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ แต่ การแบ่งแยกระหว่างความจำเป็นทั้งสองนี้ต้องเป็นไปในลักษณะที่กิจกรรมทางเศรษฐกิจต้องยอมต่อ การเรียกร้องของศาสนา มนุษย์ได้รับอนุญาตให้ดิ้นรนต่อสู้เพื่อสิ่งที่ดีกว่าทางด้านเศรษฐกิจภายใน ขอบเขตที่ขอบธรรม แต่มันเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องคิดว่าความสำเร็จทางเศรษฐกิจใดๆก็ตามที่ มนุษย์ได้รับนั้นเป็นของขวัญจากพระเจ้า ยิ่งไปกว่านั้น ในการแสวงหาปัจจัยยังชีพ เขาต้องระลึกถึง พระเจ้าตลอดเวลา ในทำนองเดียวกัน เมื่อใดก็ตามที่เขาถูกเรียกไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่บางอย่างทาง ศาสนา เขาต้องพร้อมที่จะตอบสนองทันทีโดยทิ้งงานทุกอย่างไว้ก่อน

ครั้งหนึ่งในเมืองมะดีนะ ในขณะที่กำลังมีการกล่าวปาฐกถาธรรมประจำวันศุกร์ บางคนได้ละทิ้ง มัสญิดออกไปยังตลาด ดังนั้นอายุขัยจึงถูกประทานลงมาเพื่อเรื่องนี้ คำสวดเหล่านี้เกี่ยวข้องกับ การนมาฆวันศุกร์โดยตรง แต่ในทางอ้อม มันสามารถใช้ได้กับทุกหน้าที่ทางศาสนา เมื่อใดก็ตามที่ผู้คน ถูกเรียกและมีการชุมนุมเพื่อวัตถุประสงค์พิเศษบางอย่างทางศาสนา การออกไปจากสถานที่นั้นโดย ไม่ได้รับอนุญาตจากอิมาม(ผู้นำการชุมนุม)ถือเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม

63. พวกตลบตะแลง

อัล—มูนาฟิฏน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 (โธ่ นบี) เมื่อพวกตลบตะแลงมายังเจ้า พวกเขากล่าวว่า “เราขอยืนยันว่าท่านเป็น ศาสนทูตของพระเจ้า” พระเจ้า ทรงรู้ว่าเจ้า เป็นศาสนทูตของพระองค์จริง แต่พระเจ้า ทรง เป็นพยานว่าพวกตลบตะแลงเหล่านี้เป็นผู้โกหก^ก 2 พวก เขากล่าวคำสัตย์ ปฏิญาณเพื่อเป็นโล่กำบัง แล้วพวกเขา ชัด ขวางผู้อื่นจากหนทางของพระเจ้า ความ ชั่วแท้ๆสำหรับ สิ่งที่พวกเขากระทำ^ข นั้น เพราะพวกเขาศรัทธาและ หลังจากนั้น พวกเขาก็ปฏิเสธความศรัทธาของพวกเขา ดังนั้น หัวใจของพวกเขาจึงถูกปิดผนึกจน พวกเขาไม่ เข้าใจสิ่งใด^ข

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ
إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ
لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ
لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً
فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِلَيْهِمْ سَاءَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا
ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا
يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾

^ก สัญลักษณ์อย่างหนึ่งของการตลบตะแลงในตัวของคนหนึ่งคนใดก็คือถ้าใครคนนั้นพูดอะไรออกไปอย่างใหญ่โตและสาบานเพื่อให้คนอื่นเชื่อในสิ่งที่เขาพูดไป คนที่จิตใจนั้นจะสงบเสียงมเจียมตัว เพราะความเกรงกลัวพระเจ้า เขาพูดจากหัวใจของเขามากกว่าจากลิ้น ส่วนคนตลบตะแลงนั้นอยาก จะให้คนอื่นฟังเขาในขณะที่คนจริงใจอยากจะให้พระเจ้าได้ยินเสียงของเขา

^ข เมื่อใครคนหนึ่งยอมรับความศรัทธา เขาจะให้คำสาบานอย่างจริงจัง หลังจาก จะมีโอกาสต่างๆเกิดขึ้นในชีวิตที่ทำให้เขาต้องปฏิบัติตามคำสาบานของเขา ตอนนั้น เมื่อได้โอกาส คนที่ได้ยินเสียงของ หัวใจของเขาและทำตามที่เขาสาบานไว้ก็เท่ากับเขาได้ทำให้คำสาบานของเขาฟื้นขึ้นมาและเป็นการ ยืนยันคำสาบานของเขา ในทางตรงข้าม คนที่ได้ยินเสียงภายในของเขาแล้วกลับไม่ใส่ใจและ ทำลายคำสาบานของเขาจะค่อยๆลืมนำคำสาบานของเขาไปเรื่อยๆและในที่สุดเขาจะไม่มีความรู้สึก เกี่ยวกับคำสาบานแห่งความศรัทธาของเขาโดยสิ้นเชิง ความจริงแล้ว นี่คือความหมายของ “หัวใจ ของพวกเขาจึงถูกปิดผนึก”

4 เมื่อเจ้าเห็นพวกเขา รูปลักษณ์ภายนอกของพวกเขา ดูน่าประหลาดใจเมื่อพวกเขาพูด เจ้าก็อยากจะทำสิ่งๆ พวกเขาคิดว่าเสียงตะโกนทุก เสียงนั้นมุ่งตรงไปที่พวกเขา พวกเขาคือศัตรูที่แท้จริง ดังนั้น จงระวังพวกเขาให้ดี ขอพระเจ้าทรงทำลาย พวกเขา พวกเขาหลงผิดไปได้อย่างไรกันนี้⁵ เมื่อพวกเขาถูกบอกว่า “มาเถิด ศาสนทูตของพระเจ้าจะวิงวอนขอภัยให้พวกท่าน” พวกเขาสายหัวและเจ้า จะเห็นพวกเขาหันหลังด้วยความยโสโอหัง⁶ (โอ้ นบี) ไม่ว่าเจ้าจะวิงวอนขอการอภัยโทษหรือไม่มันไม่มีอะไร ต่างกันสำหรับพวกเขา พระเจ้าจะไม่ทรงอภัยโทษพวกเขาเพราะพระเจ้าไม่ทรงนำทางผู้ฝ่าฝืนⁿ

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ
وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّكُمْ
خُشِبُ مُسْنَدَةٍ تَحْسَبُونَ كُلَّ صِخْرَةٍ
عَلَيْهِمْ هُمْ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْنَهُمْ قَاتَلَهُمُ
اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّأْ
رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ
مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٧﴾ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ
يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْفَاسِقِينَ ﴿٨﴾

ⁿ ผู้ตลบตะแลงคุ้มครองผลประโยชน์ของตนโดยการประนีประนอมและใช้วิธีการที่เห็นแก่ตัวเองเป็นสิ่งสำคัญ เขาไม่คำนึงถึงเรื่องความถูกต้องหรือความผิด อย่างไรก็ตาม เขายังรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับทุกคน และเมื่อเขาพูด เขาจะคิดถึงผลประโยชน์ของคนที่ยังเขา ดังนั้น ทุกคนจึงเห็นด้วยในบางสิ่งที่เราพูด แต่ “ต้นไม้สีเขียวสด” ที่เห็นนี้ความจริงแล้วประกอบด้วย “กิ่งไม้แห้ง” ในสายตาของผู้ตลบตะแลง ผลประโยชน์ทางโลกเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากกว่าผลประโยชน์ทางศาสนา คนเช่นนี้จะไม่ได้รับทางนำจากพระเจ้าแม้จะอ้างว่าตัวเองเป็นผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง

7 พวกเขาคือผู้กล่าวว่ “จงอย่าให้สิ่งใดแก่บรรดาผู้ ปฏิบัติตามศาสนทูตของพระเจ้าจนกว่าพวกเขาจะทิ้ง เขาไป” ทั้งๆที่พระเจ้าทรงเป็นเจ้าของคลังแห่งชั้นฟ้า ทั้งหลายและแผ่นดิน แต่พวกตลปะตแลงไม่เข้าใจ⁸ และพวกเขา กล่าวว่า “เมื่อเรากลับไปยังมะดีนะฮฺ (เรา)พวกที่มีเกียรติจะขับไล่พวกที่ต่ำต้อย (หมายถึง มุสลิมที่ยากจน)ออกไปจากเมือง” ทั้งๆที่เกียรตินั้น เป็นของพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และบรรดา ผู้ศรัทธาแต่พวกตลปะตแลงไม่รู้ⁿ

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلٰى مَنْ
عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا ۗ وَاللَّهُ
خَزَائِنُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَلٰكِنَّ
الْمُنٰفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٧﴾ يَقُولُونَ
لَئِن رَّجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ
الْأَعَزُّ مِنَهَا الْأَ ذَلَّ ۗ وَاللَّهُ الْعَزِزُّ
وَلِرَسُولِهِ ۖ وَلِلْمُؤْمِنِينَ ۖ وَلٰكِنَّ
الْمُنٰفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

ⁿ ในเมืองมะดีนะฮฺเก่ามีมุสลิมสองกลุ่ม กลุ่มแรกคือบรรดาผู้อพยพ(มุฮาญิรูน) และอีกกลุ่มหนึ่งคือบรรดาผู้ช่วยเหลือ (อันซอรฺ)ที่เป็นคนท้องถิ่นเดิมในมะดีนะฮฺ บรรดาผู้อพยพได้มายังเมืองมะดีนะฮฺต้องทิ้งถิ่นฐานบ้านช่องของตัวเองในมักกะฮฺมา ผู้ที่ให้ความช่วยเหลือที่ดีที่สุดอย่างเห็นได้ชัดของพวกเขาก็คือชาวอันซอรฺซึ่งเป็นมุสลิมท้องถิ่นในมะดีนะฮฺ ดังนั้น ในสายตาของคนที่รักโลก บรรดาผู้อพยพจึงดูเหมือนคนที่ไม่มีเกียรติเมื่อเปรียบเทียบกับชาวอันซอรฺผู้เป็นคนท้องถิ่น ความรู้สึกเช่นนี้เกิดขึ้นเมื่ออับดุลลอฮฺ อิบน์อุมัยยฺได้กล่าวอย่างชัดเจนว่า “บรรดาผู้อพยพเหล่านี้มีสถานะอะไร? ถ้าเราไล่พวกเขาออกไปจากสถานที่ของพวกเขา พวกเขาที่ไม่สามารถหาที่พักพิงที่ไหนได้ในโลก”

คำพูดเช่นนี้ถูกกล่าวออกมาโดยบรรดาผู้ที่ไม่รู้ความจริงว่าอะไรก็ตามที่มีอยู่ในโลกนี้เป็นของพระเจ้าพระองค์จะให้แก่ผู้ที่พระองค์ประสงค์ และจะเอาของใครกลับคืนมาตามที่พระองค์ทรงประสงค์

⁹ โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าให้ทรัพย์สินของ
 สูเจ้า และลูกหลานของสูเจ้าทำให้สูเจ้าหัน
 ห่างออกจาก การระลึกถึงพระเจ้า บรรดาผู้ที่
 ทำเช่นนั้นคือผู้ ขาดทุนอย่างแท้จริง ¹⁰ และ
 จงใช้จ่ายจากสิ่งที่เรา ได้ประทานแก่สูเจ้า
 ก่อนที่ความตายจะมายังคน หนึ่งคนใดใน
 หมู่สูเจ้า แล้วเขากล่าวว่า“โอ้พระ ผู้อภิบาล
 หากพระองค์ทรงผ่อนผันให้ฉันอีกสัก ระยะเวลา
 หนึ่ง ฉันจะบริจาคทานและฉันจะเป็นผู้ทำ
 ความดี” ¹¹ แต่พระเจ้าจะไม่ทรงผ่อนผันให้
 คนใด เมื่อวาระของเขาได้สิ้นสุดลงแล้ว และ
 พระเจ้าทรง รู้ดีถึงสิ่งที่สูเจ้ากระทำ¹¹

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ
 وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ
 يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ
 ﴿٩﴾ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ
 أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ
 لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ
 وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ يُؤَخَّرَ
 اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجْلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ
 بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

¹¹ ปัญหาที่ใหญ่ที่สุดของมนุษย์ก็คือการไม่สามารถหลีกเลี่ยงโลกหน้าได้ แต่การคำนึงถึงความมั่งคั่ง
 และลูกๆทำให้มนุษย์ไม่คิดถึงเรื่องนี้ มนุษย์ต้องรู้ว่าความมั่งคั่งและลูกๆไม่ใช่เป้าหมายสุดท้าย แต่
 เป็นความจำเริญที่ถูกให้แก่เขาเพื่อที่เขาจะได้ใช้สิ่งเหล่านี้เพื่อการทำงานของพระเจ้า ดังนั้น เขา
 ต้องใช้สิ่งเหล่านี้ไปเพื่อทำให้ชีวิตของเขาดีขึ้นในโลกหน้า แต่ด้วยความโง่ของเขา มนุษย์กลับถือ
 เอาสิ่งเหล่านั้นเป็นเป้าหมายของเขา เมื่อคนประเภทนี้เผชิญหน้ากับชะตากรรมสุดท้ายของพวกเขา
 พวกเขาจะพบแต่ความผิดหวังและเสียใจ

64. การขาดทุนและกำไร

อัล-ตะฆอบูน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดิน กำลังสดุดี พระเจ้า ของพระองค์คืออำนาจสูงสุดและของพระองค์คือ การสรรเสริญและพระองค์ทรงมีอำนาจเหนือสิ่งอื่นใด ทั้งหมด
² พระองค์คือผู้ทรงสร้างสุเจ้า แต่แล้วบางคนของสุเจ้ายังเป็นผู้ปฏิเสธความจริงนี้และบางคนเป็นผู้ ศรัทธา(ในเรื่องนี้) พระเจ้าทรงเผ่าดูสิ่งที่สุเจ้ากระทำ ³ พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเพื่อ วัตถุประสงค์หนึ่ง พระองค์ได้ทรงทำให้สุเจ้าเป็น รูปร่าง และทำให้รูปร่างของสุเจ้าดีเลิศ ยิ่งพระองค์ที่สุเจ้าจะต้องกลับไปในที่สุด ⁴ พระองค์ทรงรอบรู้ ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงรู้ ทุกสิ่งที่สุเจ้าปิดบังและทุกสิ่งที่สุเจ้าเปิดเผย และ พระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งที่อยู่ในหัวใจของสุเจ้า⁷

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِدَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾

⁷ นี่หมายความว่าจักรวาลกำลังแซ่ซ้องสดุดีพระเจ้าว่าความจริงที่ถูกประทานมาในกุรอานได้รับการยืนยันโดยจักรวาลทั้งหมด มันยืนยันสิ่งนี้โดยการแซ่ซ้องสรรเสริญในภาษาเงิบๆของมัน แม้จะมีคำประกาศสองอย่างนี้แล้ว บรรดาผู้ไม่ศรัทธาจะต้องรอคำประกาศที่สามเมื่อมนุษย์ถูกรวมเข้าด้วยกันต่อหน้าพระเจ้าเพื่อที่พวกเขาจะได้ยินการตัดสินเกี่ยวกับพวกเขาโดยตรงจากพระผู้อภิบาลแห่งจักรวาล

⁵ สู้เจ้าไม่ได้ยืนยาวเกี่ยวกับบรรดาผู้ปฏิเสธ
 สัจธรรม ก่อนหน้านี้และหลังจากนั้นได้ลิ้มรส
 ผลชั่วจากการ กระทำของพวกเขาไปแล้ว
 ระนั้นหรือ? พวกเขา จะได้รับการลงโทษ
 อันเจ็บปวด⁷ ⁶ นั่นเป็นเพราะ บรรดาศาสน
 ทูตของพวกเขาได้มายังพวกเขาพร้อม กับ
 สัญญาอันชัดเจนแล้วแต่พวกเขากล่าว
 ว่า “แต่ มนุษย์ธรรมดาที่หรือที่จะมาเป็น
 ผู้นำทางเรา?” ดังนั้น พวกเขาจึงได้ปฏิเสธ
 สัจธรรมและหันหลังให้ ดังนั้น พระเจ้าจึง
 ไม่ต้องการพวกเขา พระเจ้าทรงมีเพียง
 พอ ไม่ต้องอาศัยใครและทรงควรค่าแก่การ
 สรรเสริญ

⁷ บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมยืนยันว่าพวกเขา
 จะไม่ มีวันถูกทำให้ฟื้นขึ้นจากความตาย
 จึงบอกพวกเขา ว่า “อย่ากระนั้นเลย ขอ
 สาบานด้วยพระเจ้าของฉัน พวกท่านจะถูก
 ทำให้ฟื้นขึ้นมาอย่างแน่นอน หลัง จากนั้น
 พวกท่านจะถูกบอกว่าพวกท่านได้ทำอะไร
 ไป และนี่เป็นเรื่องง่ายสำหรับพระเจ้า” ⁸ ตัง
 นั้น จงศรัทธา ในพระเจ้าและศาสนทูตของ
 พระองค์และในแสงสว่าง⁹ ที่เราได้ประทาน
 ลงมา พระเจ้าทรงรอบรู้ในสิ่งที่สู้เจ้า กระทำ

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
 فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَهُمْ عَدَابُ أَلِيمٌ ﴿٥﴾
 ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا
 وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٦﴾
 زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا
 قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا
 عَمِلْتُمْ ۗ وَذَلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾
 فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي
 أَنْزَلْنَا ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾

ⁿ ประวัติศาสตร์ที่สร้างขึ้นโดยบรรดานบีในยุคโบราณเป็นแหล่งที่มาภายนอกของการตักเตือน
 ตัวอย่างเช่น นบีที่ปรากฏตัวในหมู่ชาวฮีบรู ชาวอะซิม ชาวมดยันและชุมชนของนบีลูฏ นบีเหล่านี้
 นี้ไม่มีอำนาจเหนือธรรมชาติใดๆที่จะพิสูจน์ความจริงในการเป็นนบีของท่าน นบีเหล่านี้มีแต่เพียง
 เหตุผลเท่านั้น การปฏิเสธสัจธรรมของผู้สงสัยต่างๆที่มีเหตุผลยืนยันแล้วจะต้องได้รับโทษ นี้แสดง
 ให้เห็นว่าในโลกนี้ มนุษย์จะถูกทดสอบโดยความสามารถของเขาในการรู้สัจธรรมโดยอาศัยการใช้
 เหตุผล คนที่ไม่สามารถทำเช่นนั้นจะยังคงไม่ได้รับสัจธรรม

⁹ กุรอาน

⁹ เมื่อพระองค์จะรวบรวมสุเจ้าเข้าด้วยกันในวันแห่ง การชุมนุมนั้น นั้นเป็นวันแห่งการขาดทุนและกำไร⁷ ใครที่ศรัทธาในพระเจ้า และทำความดี พระเจ้าจะ ทรงลบล้างบาปของเขาออกไปและจะรับเขาเข้าไว้ ในสวนสวรรค์ซึ่งไต้นั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่านเพื่อพำนักอยู่ในนั้นตลอดไป นั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่¹⁰ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และถือว่าสัญญาณ ทั้งหลายของเราเป็นเท็จ นั้นจะเป็นชาวนรกที่อยู่ใน นั้นตลอดไปและนั่นเป็นจุดหมายที่เลวร้ายที่สุด

¹¹ ไม่มีทุกข์ภัยเกิดขึ้นกับมนุษย์ใดนออกไปจาก โดยอนุมัติของพระเจ้า¹¹ ใครที่ศรัทธาในพระองค์ พระองค์จะทรงนำทางหัวใจของเขา พระเจ้าทรง รอบรู้ทุกสิ่ง ¹² จงเชื่อฟังพระเจ้าและจงเชื่อฟัง ศาสนทูต แต่ถ้าหากสุเจ้าหันหลังให้การเชื่อฟัง จงจำไว้ว่าศาสนทูตของเรารับผิดชอบแค่การนำ สาส์นที่ชัดเจนมาบอกต่อเท่านั้น ¹³ พระเจ้าคือ ผู้ที่ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกไปจากพระองค์ ดังนั้น ขอให้บรรดาผู้ศรัทธามอบความไว้วางใจใน พระองค์

يَوْمَ تَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ
التَّعَابِنِ وَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ
صَالِحًا يُكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿١١﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٢﴾
مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
وَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٣﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى
رَسُولِنَا الْمَبْلِغُ الْمُبِينُ ﴿١٤﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فليتَوَكَّلْ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٥﴾

⁷ มนุษย์ใช้โลกนี้เป็นสถานที่ของการได้ชัยชนะหรือการพ่ายแพ้(ตะฆอบูน) คนที่ประสบความสำเร็จ ที่นี้จะมีความสุข แต่คนที่พบกับความล้มเหลวจะถูกมองด้วยความดูถูก อย่างไรก็ตาม ในโลกนี้ ความสำเร็จไม่มีค่าเช่นเดียวกับความล้มเหลว

สถานที่แห่งความสำเร็จหรือความล้มเหลวที่แท้จริงคือโลกหน้า คนที่ล้มเหลวคือผู้ที่ล้มเหลวในโลก หน้า คนประสบความสำเร็จคือคนที่ประสบความสำเร็จในโลกหน้า และเกณฑ์ตัดสินความสำเร็จ หรือความล้มเหลวที่นั่นแตกต่างไปจากเกณฑ์ตัดสินในโลกนี้อย่างสิ้นเชิง ในโลกนี้ ความสำเร็จ ตัดสินกันที่วัตถุภายนอก แต่ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในโลกนี้จะใช้คุณค่าทางศีลธรรมของ พระเจ้าเป็นเกณฑ์ตัดสิน ในตอนนั้น มนุษย์จะประหลาดใจที่เห็นว่าสิ่งต่างๆ ได้เปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง สิ่งที่ถูกถือว่าเป็นสิ่งได้มาจะเปลี่ยนเป็นการสูญเสีย แต่สิ่งที่ถูกถือว่าเป็นการสูญเสียจะกลายเป็นสิ่งที่ได้มาในความหมายที่แท้จริง ความล้มเหลวในวันนั้นเป็นความล้มเหลวที่แท้จริงและความสำเร็จในวันนั้นจะเป็นความสำเร็จที่แท้จริง

⁸ ไม่มีเคราะห์กรรมความลำบากเกิดขึ้นโดยตัวของมันเอง ความทุกข์ยากลำบากทุกอย่างมาจาก พระเจ้าและมันเกิดขึ้นกับมนุษย์ก็เพื่อที่มนุษย์จะได้รับทางนำจากเคราะห์กรรมที่ได้รับ ความทุกข์ยากลำบากทำให้หัวใจของมนุษย์อ่อนลงและกระตุ้นเขาให้ตื่นขึ้นจากการหลับใหลทางศีลธรรม ความลำบากกระตุ้นมนุษย์ให้มีความคิดแหลมคม ถ้าเขาไม่มีปฏิกิริยาในทางลบ ปัญหาความทุกข์ยากลำบากจะเป็นบทเรียนที่ดีที่สุดจากพระเจ้าสำหรับเขา

14 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย (แม้แต่)ภรรยาบางคน ของสุเจ้าและลูกหลานของสุเจ้าก็มีศัตรู ดังนั้น จงระวังพวกเขา¹⁷ แต่ถ้าหากสุเจ้าให้อภัยและยกโทษ แนนอน พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรง เมตตาเสมอ¹⁵ ทรัพย์สินของสุเจ้าและลูกหลาน ของสุเจ้ามิใช่อื่นใดนอกไปจากการทดสอบ และ พระเจ้าเท่านั้นที่มีรางวัลตอบแทนอันยิ่งใหญ่ อยู่กับพระองค์¹⁶ ดังนั้นจงเกรงกลัวพระเจ้า เท่าที่สุเจ้าจะสามารถทำได้ และจงฟังและจงเชื่อฟังและจงใช้จ่ายทรัพย์สินของสุเจ้า มันเป็น ผลดีต่อสุเจ้าเอง และผู้ใดปกป้องตนเองให้พ้นจากความโลภของพวกเขา พวกเขาจะประสบความสำเร็จ¹⁷ ถ้าหากสุเจ้าให้การยึดที่ดีแก่ พระเจ้า พระองค์จะทรงจ่ายคืนให้สุเจ้าเป็น หลายเท่าและจะทรงอภัยความผิดให้สุเจ้า พระเจ้าทรงเห็นคุณค่าความดีงามและทรง ผ่อนปรน¹⁸ พระเจ้าทรงรู้ในสิ่งเร้นลับและ สิ่งเปิดเผยผู้ทรงอำนาจและผู้ทรงปรีชาญาณ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ مِنْ
 أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ
 فَاحْذَرُوهُمْ ۚ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا
 وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٥﴾
 إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ
 عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا
 اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا
 خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ ۚ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ
 نَفْسِهِ ۚ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَالِحُونَ ﴿١٧﴾
 تَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفُهُ
 لَكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ
 ﴿١٨﴾ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ ﴿١٩﴾

¹⁷ มนุษย์มีความผูกพันอย่างมากกับลูกๆของเขา เขาอาจพูดเรื่องหลักการในทุกเรื่องได้ แต่กับลูกของเขา เขากลับไม่มีหลักการ นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมไม่มีมุฮัมมัดจึงกล่าวว่าลูกๆเป็นสาเหตุให้พ่อแม่ใจอ่อนและขี้เหนียว ในอีกอะต๊ะหะหนึ่งกล่าวว่าในวันแห่งการพิพากษา ชายคนหนึ่งจะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าพระเจ้าและเขาจะถูกบอกว่าภรรยาและลูกๆของเขากำลังกินคุณงามความดีทั้งหมดของเขา มนุษย์ไม่ใช้จ่ายเพื่อหนทางของพระเจ้าเพราะเขาเห็นแก่ลูกๆของเขาทั้งๆที่ความจริงแล้วถ้าเขาใช้จ่ายเพื่อหนทางของพระเจ้า พระองค์จะชดเชยให้เขาหลายเท่า

65. การหย่า
อัล-ฎะลาละฮ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 โอ้ นบี เมื่อเจ้า(และบรรดาผู้ศรัทธา)หย่าภรรยา จงหย่า พวกนางตามระยะเวลาแห่งการรอคอยของพวกนางที่ได้ ถูกกำหนดไว้ และจงนับระยะเวลาแห่งการรอคอยนั้น ให้ถูกต้อง จงเกรงกลัวพระเจ้า พระผู้อภิบาลของสุเจ้า และจงอย่าไล่ นางออกจากบ้านของพวกนาง(ในระหว่าง ระยะเวลา รอคอย) และนางเองจะต้องไม่หึงพวกเขาไป ยกเว้น ในกรณีที่ทำสิ่งลามกอย่างเปิดเผย นี่คือขอบเขต ที่กำหนดโดยพระเจ้า และใครที่ละเมิดขอบเขตของพระเจ้า เขาก็อธรรมต่อตัวของเขาเอง เจ้าไม่รู้หรือว่าหลังจากนี้แล้ว บางทีพระเจ้า อาจจะทำให้มีสถานการณ์ใหม่บางอย่าง (การ ประณีประนอม)เกิดขึ้น ² หลังจากนั้น เมื่อระยะเวลาแห่งการ รอคอยสิ้นสุดแล้ว จงรั้งตัวพวกนางไว้อย่างมีเกียรติหรือ ไม่ ก็ให้พวกนางจากไปอย่างมีเกียรติ และจงให้มีพยานผู้เป็น ธรรมสองคนในหมู่สุเจ้า เป็นพยานอย่างเที่ยงธรรมเพื่อพระเจ้า นี่เป็นการตักเตือนสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาในพระเจ้าและวัน สดท้าย ใครก็ตามที่เกรงกลัวพระเจ้าในสิ่งที่เขาทำพระเจ้า จะหาทางออก (จากความยุ่งยาก)ให้แก่เขา ³ และพระเจ้า จะ ประทานปัจจัยยังชีพแก่เขาจากสิ่งที่เขาไม่คาดคิดพระเจ้า เพียงพอแล้วสำหรับผู้ใดก็ตามวางใจในพระองค์ พระเจ้า ทรงทำให้สิ่งที่ถูกกำหนดไว้เป็นไปตามนั้น พระเจ้าได้กำหนด ชะตากรรมไว้สำหรับทุกสิ่งแล้ว⁴

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا تُخْرِجَنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهُ تَحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ۝ فَإِذَا بَلَغَ أَجْلُهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنِ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۝ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَلِّغُ أَمْرِهِ ۚ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ۝

⁴ การหย่าเป็นที่อนุญาตในอิสลามเมื่อมีสถานการณ์ที่จำเป็นเกิดขึ้นและกระบวนการหย่าได้ถูกกำหนดไว้ซึ่งจะสมบูรณ์ภายในระยะเวลาที่กำหนด ด้วยเหตุนี้ กระบวนการหย่าจึงต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขบางอย่าง วัตถุประสงค์ของข้อจำกัดเหล่านี้ก็คือว่าทั้งสองฝ่าย(สามีและภรรยา)น่าจะมีโอกาสในการกลับมาคืนดีกันจนถึงวันที่สุดท้ายและการหย่าจะไม่สร้างความลำบากใจใดๆในครอบครัวหรือสังคม อิสลามยอมรับการหย่าโดยมีเงื่อนไขว่าในระหว่างกระบวนการหย่า วิทยุญาณแห่งความเกรงกลัวพระเจ้าจะต้องมีอยู่ตลอดเวลา

4 ในกรณีของภรรยาของสุเจ้าที่ผ่านวัยมีประจำเดือนแล้ว ถ้าสุเจ้ามีความสงสัยใดๆ จงรู้ไว้เกิดว่าระยะเวลาการ รอคอยของพวกนางคือสามเดือน และนี่ก็ใช้กับผู้หญิงที่ยังไม่มีประจำเดือนเช่นกัน สำหรับผู้หญิงที่ตั้งครรภ์นั้น ระยะเวลาของพวกนางสิ้นสุดลงเมื่อพวกนางได้คลอด ทารกที่อยู่ในครรภ์ของพวกนาง และใครก็ตามที่เกรง กลัวพระเจ้า พระองค์จะทรงทำให้เรื่องของเขาง่ายดาย สำหรับเขา ⁵ นี่คือคำบัญชาของพระเจ้าซึ่งพระองค์ได้ ประทานมายังสุเจ้า ใครก็ตามที่เกรงกลัวพระเจ้าจะได้ รับการให้อภัยบาปและได้รับรางวัลตอบแทนอย่างมากมาย⁷

وَالَّتِي يَسِّنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ آرْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ تَحِضْ وَأُولَتْ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٥﴾ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ﴿٦﴾

⁷ ชะรีอะฮ์(กฎหมายอิสลาม)ได้กำหนดให้ผู้ชายอยู่ภายใต้กฎระเบียบบางอย่างเกี่ยวกับการหย่าและเรื่องอื่นๆ กฎระเบียบเหล่านี้มีลักษณะจำกัศรัทธาอันเสรีของมนุษย์ แต่ในความเป็นจริงแล้วข้อจำกัดเหล่านี้เป็นสิ่งดีงาม ประโยชน์ของกฎระเบียบเหล่านี้ก็คือผู้ชายได้รับความปลอดภัยจากเรื่องเสียหายที่ไม่จำเป็นและสามารถหลีกเลี่ยงได้ ยิ่งไปกว่านั้น ระบบของโลกนี้ยังถูกวางกรอบไว้ว่าทุกเรื่องเสียหายจะต้องได้รับการชดใช้ในทางหนึ่งทางใด อย่างไรก็ตาม การชดใช้นั้นจะมีไว้สำหรับคนที่ไม่ละเมิดขอบเขตของประชาชาติเท่านั้น

6 จงให้ผู้หญิง(ที่อยู่ในระหว่างเวลารอคอย) อาศัยอยู่ใน ลักษณะเดียวกับที่สุเจ้าอาศัย อยู่ตามฐานะของสุเจ้า และ จงอย่าทำร้าย พวกนางเพื่อทำให้พวกนางอยู่อย่างลำบาก ถ้าหากพวกนางตั้งครรรค์ จงเลี้ยงดูพวกนาง จนกระทั่ง พวกนางคลอดบุตร หลังจากนั้น ถ้าหากพวกนางให้นม ลูกของสุเจ้า จงให้ คำตอบแก่พวกนาง และจงปรึกษา (ปัญหา เรื่องคำตอบแทน)ร่วมกันด้วยดี แต่ถ้าหาก สุเจ้า ต่างสร้างภาระให้กันและกัน(เกี่ยวกับ ปัญหาเรื่องค่า ตอบแทน) จงให้ผู้หญิงอื่นให้ นมทารกนั้น ⁷ ขอให้คนรวย ใช้จ่ายตาม ฐานะของเขาและขอให้คนที่ปัจจัยของตน จำกัดจ่ายใช้จ่ายจากสิ่งที่พระเจ้าประทาน แก่เขา พระเจ้าไม่ได้สร้างภาระแก่ผู้ใดในสิ่ง ที่เกินกว่าพระองค์ ได้ประทานแก่เขา ไม่ช้า พระเจ้าจะให้เกิดความสบาย หลังจากความ ลำบาก⁷

أَسْكُنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ
وُجْدِكُمْ وَلَا تَضَارُوهُنَّ لَتَضَيَّقُوا
عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أَوْلَاتٍ فَانْفِقُوا
عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ
أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ
وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمُ
فَسَرِّضْ لَهُ أٰحْرٰى ۝۷ لِيُنْفِقَ ذُو
سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ
رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتٰهُ اللّٰهُ لَا يَكْفِ
اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا مَا آتٰهَا سَيَجْعَلُ اللّٰهُ
بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۝۷

⁷ อิสลามต้องการให้บุคคลปฏิบัติตามแนวทางของความใจกว้างและเปิดใจต่อผู้อื่น แม้ในเวลาแห่ง การตัดสินใจอันยากลำบากเช่นการหย่า เขาต้องยอมรับพฤติกรรมเช่นนั้นในคนอื่นอย่างอดทนว่า มันเป็นการขัดกับธรรมชาติของเขาและต้องทำหน้าที่เหล่านั้นต่อคนอื่นถึงแม้ว่าตัวเองจะไม่สบายใจ ก็ตาม เมื่อใครคนหนึ่งทำตามนี้ เขาก็ทำดีไม่เพียงแต่กับฝ่ายอื่นเท่านั้น แต่ยังทำดีกับตัวของเขาเอง ด้วย การทำเช่นนี้เองที่ทำให้เขาสร้างลักษณะที่แท้จริงขึ้นภายในตัวของเขา และไม่ต้องสงสัยเลยว่า ภาวะจิตใจที่แท้จริงนั้นเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการบรรลุถึงความสำเร็จในโลกนี้

8 ก็เมืองแล้วที่ฝ่าฝืนคำบัญชาของพระผู้
อภิบาลของมัน และศาสนทูตของพระองค์
และเราได้เรียกพวกเขา มา ชำระบัญชีอย่าง
เข้มงวดและลงโทษพวกเขาอย่างแสนสาหัส
9 ดังนั้น พวกเขาจึงได้ลิ้มรสผลชั่วจากการ
กระทำ ของพวกเขา และผลสุดท้ายก็คือพวก
เขาไม่มีอะไรนอก ไปจากความหายนะที่มี
ไว้สำหรับพวกเขา 10 พระเจ้า ได้ทรงเตรียม
การลงโทษอันรุนแรงไว้สำหรับพวกเขาแล้ว
ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้า โอ้บรรดาผู้มีสติ
ปัญญา ที่มี ความศรัทธา พระเจ้าได้ส่ง
ผู้ตักเตือนมายังสุเจ้า 11 และ ศาสนทูตคน
หนึ่งที่น่าสาสน์อันชัดเจนของพระเจ้ามายัง
สุเจ้าเพื่อที่เขาจะได้นำบรรดาผู้ศรัทธาและ
กระทำความดี ออกจากความมืดมาสู่แสง
สว่างใครก็ตามที่ศรัทธาใน พระเจ้าและ
กระทำความดี พระเจ้าจะทรงรับเขาเข้า
สู่ สวรรค์ซึ่งภายใต้ันมีลำนำหลายสาย
ไหลผ่าน พวกเขา จะได้อยู่ในนั้นตลอดไป
พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมบัจจัย อันดีเลิศไว้
สำหรับเขาแล้ว⁷

وَكَايِنٍ مِّن قَرْيَةٍ عَتَتْ عَن أَمْرِ رَبِّهَا
وُرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا
وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨﴾ فَذَاقَتْ
وَبَالَ أَمْرَهَا وَكَانَ عِقَابُهُ أَمْرًا حُسْرًا
﴿٩﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا
فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ
ءَامَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾
رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ
لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَمَن يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا
يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ
رِزْقًا ﴿١١﴾

⁷ “ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้า โอ้บรรดาผู้มีสติปัญญา” คำพูดนี้ชี้ให้เห็นว่าแห่งที่มาของความยำเกรง (ตักวา) นั้นคือความคิด โดยการใช้ความคิดและความสำนึกของเขาเท่านั้น มนุษย์จะบรรลุถึงสถานะที่ถูกเรียกว่าตักวาในกฎหมายอิสลาม

⁸ พระเจ้าได้ส่งศาสนทูตของพระองค์มา “เพื่อที่ว่าศาสนทูตจะได้ นำบรรดาผู้มีความศรัทธาและ ทำความดีออกจากความมืดไปสู่แสงสว่าง” คำพูดตรงนี้เกี่ยวข้องกับกฎหมายครอบครัว ในสมัย โบราณ ความเชื่อในโชคกลางไสยศาสตร์เป็นสิ่งที่แพร่หลายอยู่ในโลก ความเชื่อในเรื่องโชคกลาง ไสยศาสตร์ในรูปแบบต่างๆ ได้ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายและผู้หญิงวางอยู่บนพื้นฐานที่ไม่ เป็นธรรมชาติ กุรอานได้ลบล้างความเชื่อในโชคกลางไสยศาสตร์เหล่านี้ แม้กระนั้นก็ตาม ยังมีคนที่ ไม่ยอมเปลี่ยนแปลงและคนที่ไม่อาจหวังสิ่งใดได้นอกไปจากการขาดทุนบนแผ่นดินของพระเจ้า

12 พระเจ้าคือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดและแผ่นดินจำนวนที่เท่ากัน^๗ คำบัญชาของพระองค์ลงมาท่ามกลางพวกมัน ทั้งนี้เพื่อที่สุเจ้าจะได้รู้ว่าพระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง และความรู้ของพระเจ้านั้นครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่าง^๗

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

^๗ “พระเจ้าคือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดและแผ่นดินจำนวนที่เท่ากัน” คำพูดนี้อาจหมายถึงเจ็ดโลก แต่วิชาดาราศาสตร์ยังไม่สามารถค้นพบจำนวนนี้ ตามความรู้ของมนุษย์(จนกระทั่งวันนี้) โลกปัจจุบันเป็นสิ่งที่ไม่เหมือนสิ่งใดในจักรวาลทั้งหมด ดังนั้น พระเจ้าเท่านั้นที่รู้ความหมายที่แท้จริงของอายะฮฺนี้

^๗ “ทั้งนี้เพื่อที่สุเจ้าจะได้รู้ว่าพระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง” นี่เป็นการชี้ว่าสิ่งที่พระเจ้าต้องการจากมนุษย์อย่างแท้จริงก็คือ “ความรู้” กล่าวคือ ความสำนึกในการมีอยู่ของพระเจ้า ระบบอันกว้างใหญ่ไพศาลของจักรวาลได้ถูกทำให้เกิดขึ้นเพื่อที่จะทำให้มนุษย์รู้จักพระผู้สร้างจากสิ่งเหล่านี้และมีความตระหนักในใจถึงอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

66. การห้าม

อัล-ตะฮ์รีม

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ โอ้ นบี ทำไมเจ้าจึงทำให้สิ่งที่พระเจ้าทรง
อนุมัติเป็นที่ ต้องห้ามสำหรับเจ้าเพื่อทำให้
ภรรยาของเจ้าพึงพอใจ? แท้จริง พระเจ้า
เป็นผู้ทรงให้อภัยผู้ทรงเมตตา ² พระเจ้า
ได้ทรงให้แนวทางแก่คำสาบานให้เจ้าแล้ว
พระเจ้าทรง เป็นนายเจ้า และพระองค์
เท่านั้นคือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรง ปรีชาญาณ⁷

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ
تَبَتَّغِيَ مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ
أَيْمَانِكُمْ ۚ وَاللَّهُ مَوْلَانُكُمْ ۖ وَهُوَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ ﴿٢﴾

⁷ เนื่องจากปัญหาครอบครัวบางอย่างที่เกิดจากภรรยาบางคนของนบีมุฮัมมัด ท่านจึงสาบานว่าท่าน
จะไม่กินน้ำผึ้ง แต่การกระทำของนบีเป็นตัวอย่างของผู้ปฏิบัติตามท่าน ดังนั้น พระเจ้าจึงได้สั่งท่าน
นบีให้ไต่โทษที่ถูกกำหนดไว้โดยกฎหมายอิสลามและทำให้พ้นจากคำสาบานว่าจะไม่กินน้ำผึ้ง ทั้งนี้
เพื่อที่ในอนาคต บรรดาสาวกของท่านจะได้ไม่ถือเอาการกระทำของท่านเป็นสัญลักษณ์ของความ
เคร่งครัดทางศาสนาโดยการไม่กินน้ำผึ้ง

3 ครั้งหนึ่ง นบีได้บอกความลับแก่ภรรยาคนหนึ่งของเขา แต่นางไม่รักษาความลับนั้น และเมื่อพระเจ้าได้ทรงบอก ให้นบีได้รู้เรื่องนี้ นบีจึงได้บอกส่วนหนึ่งให้เป็นที่รู้กันและหลีกเลี่ยง(ที่จะเอ่ยถึง)อีกส่วนหนึ่ง เมื่อเขาพูดกับภรรยา ของเขาถึงเรื่องนี้ นางได้ถามว่าใครเป็นคนบอกเรื่องนี้ แก่เขา นบีตอบว่า “ผู้ทรงรู้ทุกสิ่งและผู้ทรงรอบรู้ได้บอก ให้ฉันรู้”⁴ ถ้าหากสุเจ้าทั้งสอง(ผู้หญิง)สำนึกผิดหันกลับ ไปหาพระเจ้า (มันจะเป็นการดีกว่าสำหรับสุเจ้า) เพราะ หัวใจของสุเจ้าทั้งสองได้เคลื่อนไปทางนั้นแล้ว แต่ถ้าหาก สุเจ้าทั้งสองร่วมมือกันต่อต้านนบี สุเจ้าทั้งสองควรรู้ว่า พระเจ้าเป็นผู้ทรงคุ้มครองเขา และหลังจากพระองค์ ญิบรีลรวมทั้งบรรดาผู้ศรัทธาที่ดีและบรรดาทูตสวรรค์ ยังเป็นผู้ติดตามและให้ความช่วยเหลือเขาอีกด้วย ถ้าหากนบีหย่าสุเจ้าทั้งสอง พระเจ้าจะหาภรรยาที่ดีกว่าแก่เขาแทนสุเจ้าทั้งสอง ภรรยาที่เป็นผู้ยอมจำนน (ต่อพระเจ้า) มีความศรัทธาเชื่อฟังอดทน อุทิศตนใน การเคารพสักการะและมั่นคงในการถือศีลอด ไม่ว่าจะ เคยแต่งงานมาแล้วหรือเป็นผู้หญิงบริสุทธิ์ก็ตาม

وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٦﴾

﴿٦﴾ إِنَّ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِحَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةَ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٧﴾

عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسَلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَنِبَاتٍ رَبَّاهُنَّ عِبَادَاتٍ لَّيْسَ فِيهَا مِنْكُمْ وَأَنْبَاءٌ

⁴ ในเรื่องที่ถูกกล่าวข้างต้น ภรรยาบางคนของนบีมุฮัมมัดได้สร้างปัญหาบางอย่างขึ้นมาในบ้านของท่าน ดังนั้น เพื่อเป็นการเตือน ท่านจึงได้พูดกับนางในลักษณะยืนคำขาด นี่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของผู้หญิงในเรื่องของชีวิต ความจริงก็คือว่าถ้าผู้หญิงร่วมมือกับสามีของนางในความหมายที่แท้จริง นางจะกลายเป็น “ครึ่งที่ดีที่สุด” ของสามี แต่ถ้านางไม่ได้แสดงตัวให้เห็นว่าเป็นเพื่อนร่วมทางที่แท้จริง นางอาจทำลายงานทั้งชีวิตของคนที่มีวัตถุประสงค์

6 โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา จงปกป้องคุ้มครองตัวของสุเจ้า เองและครอบครัวของสุเจ้าให้พ้นจากไฟนรกที่เชื้อเพลิง ของมันคือมนุษย์ และหินซึ่งข้างบนนั้นจะมีทูตสวรรค์ ที่เข้มงวดดุตั้งเฝ้าอยู่ ทูตสวรรค์เหล่านี้ไม่เคยฝ่าฝืน คำบัญชาของพระเจ้าและจะทำตามที่ได้ถูกบัญชา⁷ โอ้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา วันนี้สุเจ้าอย่าได้มาแก้ตัว เลย สุเจ้ากำลังได้รับการตอบแทนสำหรับสิ่งที่สุเจ้าได้ ทำไว้ⁿ

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا قُوْا اَنْفُسَكُمْ
وَاَهْلِيْكُمْ نَارًا وَقُوْدُهَا النَّاسُ
وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَٰئِكَةٌ غُلَاظٌ شِدَادٌ
لَّا يَعْصُوْنَ اللّٰهَ مَا اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا
يُؤْمَرُوْنَ ﴿٦﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا
تَعْتَدِرُوْا اَلْيَوْمَ اِنَّمَا تُجْرَوْنَ مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُوْنَ ﴿٧﴾

ⁿ ในโลกปัจจุบัน มันมักปรากฏว่ามีใครคนหนึ่งรู้ว่าอะไรบางอย่างเป็นสิ่งถูกต้อง แต่ความที่ผูกพันกับภรรยาและลูก ๆ ของตัวเองมากเกินไปทำให้เขาออกห่างจากหนทางที่ถูกต้องและทำตามทีภรรยาและลูก ๆ ของเขาต้องการ แต่นี้เป็นเรื่องไม่ดีสำหรับเขา ผู้ชายต้องรู้ว่าการเห็นแก่ลูกจนลืมทำสิ่งที่ถูกต้องในวันนี้จะถูกส่งไปเป็นเชื้อเพลิงของนรกในอนาคต เขาจะกลายเป็นคนไร้หัวใจเหมือนหุ่นยนต์และจะไม่สามารถช่วยเหลืออะไรลูก ๆ ได้

8 โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงหันกลับมายังพระเจ้าและขออภัย ต่อพระเจ้าด้วยความจริงใจเถิด บางทีพระเจ้าจะให้อภัย ความผิดของสุเจ้าและรับสุเจ้าเข้าสู่สวรรค์ซึ่งเบื้องล่างนั้น มีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน มันเป็นวันที่พระเจ้าจะไม่ทำ ให้นบีและบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่กับเขาได้รับความอภัย รศมีของพวกเขาจะส่องสว่างทางเบื้องหน้าพวกเขาและ ทางด้านขวาของพวกเขา และพวกเขาจะกล่าวว่า : “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดทำให้แสงสว่างของเรา สมบูรณ์สำหรับพวกเราและโปรดทรงอภัยแก่เราแท้จริง พระองค์ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง”ⁿ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ
تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ
عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ
تَجْرَىٰ مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي
اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ
يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا لَنَا نُورَنَا وَأَغْفِرْ
لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌⁿ

ⁿ ในโลกปัจจุบัน มนุษย์ได้ถูกทำให้อยู่ในสภาพของการทดสอบ ดังนั้น เขาจึงยอมทำผิดบ้าง ในการชดใช้ความผิด เขาต้องหันกลับไปยังพระเจ้าเพื่อสำนึกผิดและขออภัย จริงๆแล้ว สาระสำคัญของ การสำนึกผิดที่แท้จริงนั้นมาจากความรู้สึกละอาย ถ้ามนุษย์รู้ว่าตัวเองทำผิด เขาจะรู้สึกละอายใจและความรู้สึกละอายนี้จะทำให้เขาไม่ทำสิ่งที่ผิดนั้นอีกต่อไปในอนาคต นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมจึงมีอะดิษกล่าวว่ “การละอายคือการสำนึกผิด” สาวกคนหนึ่งของนบีมุฮัมมัดกล่าวว่า “การสำนึกผิดที่แท้จริงคือการที่มนุษย์หันไปยังพระเจ้าและหลังจากนั้นจะไม่ทำสิ่งนั้นอีก”

การสำนึกผิดต้องแสดงออกมาโดยการกระทำ มันไม่ใช่แค่เพียงการกล่าวคำพูดบางอย่างซ้ำแล้วซ้ำอีก อะลี อิบนุอบัยฏอลิบเห็นใครคนหนึ่งทักกล่าวคำว่า “เตาบ๊ะฮฺ เตาบ๊ะฮฺ” ซ้ำแล้วซ้ำอีกหลังจากทำผิด อะลีได้กล่าวว่านี่เป็นการสำนึกผิดของคนโกหก เตาบ๊ะฮฺที่แท้จริงคือแสงสว่างแห่งโลกหน้าและเตาบ๊ะฮฺที่เป็นเท็จคือความมืดแห่งโลกหน้า

9 โอ้ นบี จงใช้ความพยายามให้ถึงที่สุด
ต่อบรรดา ผู้ปฏิเสธศรัทธาและพวก
ตลปะตะแลง และจงแข็ง กร้าวกับพวกเขา
ที่ฟ่านักของพวกเขาคือนรกและ มันเป็นที่ฟ่านักอันชั่วช้ายิ่ง ¹⁰ พระเจ้าทรงยกเอา
ภรรยาของนุฮและลูฏขึ้นมาเป็นตัวอย่าง
สำหรับ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกนาง
แต่งงานกับบ่าว ผู้ตั้งงามทั้งสองของเรา แต่
นางทั้งสองได้ทรยศต่อสามีของนาง และ
เขาทั้งสองไม่สามารถช่วยอะไร นางจาก
พระเจ้าได้ นางทั้งสองได้ถูกกล่าวว่า “จง
เข้าไปในไฟนรกพร้อมกับคนอื่น ๆ ที่จะ
เข้าไปในนั้น เกิด”¹¹

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ
وَالْمُنَافِقِينَ وَاَعْلَظْ عَلَيْهِمْ وَمَاۤؤْلَهُمْ
جَهَنَّمُ وَيَسَّ الْمَصِيرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ
اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَمْرًاۤتُ نُّوحٍ
وَاَمْرًاۤتُ لُوْطٍ كَاٰنَتَا تَحْتِ عِبْدِيْنَ
مِنْ عِبَادِنَا صٰلِحِيْنَ فَخَاٰنَتَاهُمَا فَلَمَّ
يُغْنِيَا عَنْهَا مِنَ اللّٰهِ شَيْۤا وَّقِيْلَ
اَدْخُلَا النَّارَ مَعَ الدّٰخِلِيْنَ ﴿١٠﴾

¹¹ นี่หมายความว่า “ลงโทษคนตลปะตะแลงอย่างหนัก” นี่คือคำสั่งการตามปกติ บรรดาผู้อาวุโสและ
คนอื่น ๆ ที่มีความรับผิดชอบต้องเฝ้าสอดส่องคนในสังคม และถ้ามุสลิมคนใดเดินบนหนทางที่ผิด จะ
ต้องพยายามช่วยป้องกันคนเหล่านั้นมิให้เดินบนหนทางนั้นเท่าที่ทำได้

การงานที่ใครคนหนึ่งทำเองเท่านั้นจะมีความหมายในสายตาของพระเจ้า การมีความเกี่ยวข้องกับ
นักบุญหรือผู้ทรงศีลจะไม่ใช่ประโยชน์ใดๆทั้งสิ้น โนอาห์และโลก(นบี นุฮและนบี ลูฏ)เป็นนบีของ
พระเจ้า แต่ภรรยาของนบีทั้งสองกลับมีความสัมพันธ์อย่างเหนียวแน่นกับศัตรูของศรัทธา ดังนั้น
ถึงแม้จะเป็นภรรยาของนบี นางทั้งสองก็ต้องถูกส่งไปยังนรก

11 และสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา พระเจ้าได้ทรงยกเอา ภรรยาของฟาโรห์มาเป็นตัวอย่างเมื่อนางได้วิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดทรงสร้างบ้านที่ใกล้พระองค์ในสวนสวรรค์ให้แก่ฉันและปกป้องคุ้มครองฉัน จากฟาโรห์และการกระทำที่ชั่วร้ายของเขา และโปรด ทรงช่วยฉันจากพวกคนชั่วด้วยเถิด”¹² และตัวอย่าง ของนางมัรยัมลูกสาวของอิมรอนซึ่งปกป้องความบริสุทธิ์ของนาง ดังนั้น เราจึงได้เปาวิญญูณของเรา เข้าไปในตัวนาง และนางได้ยืนยันว่าจะนงของพระผู้อภิบาลของนาง และคัมภีร์ของพระองค์ว่าเป็นความจริง และนางเป็นหนึ่งในบรรดาผู้เชื่อฟัง¹⁷

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا
 أَمْرَاتٍ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي
 عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَخِجْتِي مِّن
 فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَخِجْتِي مِّن
 الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٢﴾ وَمَرْيَمَ ابْنَتْ
 عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا
 فِيهِ مِن رُّوحِنَا وَصَدَّقْتَ بِكَلِمَاتِ
 رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا مِن الْقِسْمَاتِ

¹² ฟาโรห์เป็นผู้ไม่ศรัทธาในพระเจ้าและเป็นทรราช แต่นางอาซียะฮ์ลูกสาวของมุซาอิมภรรยาของเขาคือหญิงที่มีความศรัทธาและเป็นผู้ทำความดี ดังนั้น เมื่อนางเดินอยู่บนหนทางที่ถูกตัด พดุดังกรรมผิดๆของสามีก็ไม่เป็นอันตรายต่อนาง สามีของนางถูกส่งไปยังนรกและนางได้พบสถานที่ของนางในสวนสวรรค์

ตั้งแต่เด็กจนกระทั่งเป็นสาว นางมัรยัม(มารีย์)รักษาความบริสุทธิ์ผุดผ่องของตัวเองไว้ตลอดเวลา ดังนั้น พระเจ้าจึงเลือกเธอเป็นผู้ให้กำเนิดแก่นบีอิซาอย่างมหัศจรรย์ทั้งๆที่เธอเป็นสาวบริสุทธิ์ บางสะดิษกล่าวว่าการที่ทูตสวรรค์ญิบรีลได้มาเป่าบนเสื่อด้านหน้าของเธอซึ่งทำให้เธอตั้งครรภ์และให้กำเนิดเมสซีฮาห์

67. อำนาจสูงสุด อัล-มุลก์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ มหาจำเริญยงคือพระองค์ ผู้ซึ่งอำนาจสูงสุดอยู่ใน พระหัตถ์ของพระองค์และพระองค์ทรงมีอำนาจเหนือ ทุกสิ่ง ² ผู้ทรงสร้างความตายและชีวิตเพื่อที่พระองค์ จะทดสอบสุเจ้าและดูว่าในหมู่สุเจ้านั้นใครดีที่สุดใน ด้านการงาน พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงให้อภัย ³ ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้นๆ สุเจ้าจะไม่เห็น ความผิดพลาดใดๆในการสร้างของพระผู้ทรงกรุณา ดังนั้น ลองหันกลับมาดูซิว่าสุเจ้าเห็นช่องโหว่ตรงไหน บ้าง?⁴ หลังจากนั้น จะหันกลับมาดูแล้วดูอีกก็ได้ แล้วสิ่งที่สุเจ้าเห็นจะทำให้สุเจ้าสับสนและท้อแท้ⁿ

تَبْرَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٢﴾ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٣﴾ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوُّتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِن فُطُورٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِمًا ﴿٥﴾ وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٥﴾

ⁿ การศึกษาของโลกปัจจุบันเปิดเผยให้เห็นถึงความขัดแย้งกันบางอย่าง จักรวาลทั้งหมด(ยกเว้นมนุษย์) กำลังดำเนินไปอย่างสมบูรณ์และในลักษณะที่มีการจัดระเบียบอย่างดีที่สุด ในนั้นไม่มีข้อบกพร่องใดๆสักแห่งให้เห็น ในทางตรงข้าม เรากลับพบข้อบกพร่องมากมายในชีวิตมนุษย์ นี่เป็นเพราะธรรมชาติของการสร้างมนุษย์นั้นแตกต่างกัน มนุษย์ในโลกนี้มีชีวิตอยู่ภายใต้เงื่อนไขการทดสอบ การทดสอบจำเป็นต้องมีเสรีภาพของการกระทำ เสรีภาพของการกระทำนี้ให้ออกาสแก่มนุษย์ที่จะสร้างความปั่นป่วนวุ่นวายและความไม่สมตุลขึ้นในโลก

การล่วงละเมิดที่แพร่ไปในโลกมนุษย์คือราคาแห่งเสรีภาพของมนุษย์ ถ้าไม่มีเงื่อนไขนั้น พระเจ้าจะให้การยอมรับบุคคลที่ไม่ละเมิดได้อย่างไรทั้งๆที่มนุษย์มีโอกาสที่จะละเมิดและจะให้การยอมรับคนทีละเว้นจากความโอหังทั้งๆที่มีอำนาจจะแสดงความโอหัง?

5 เราได้ประดับประดาฟ้าชั้นต่ำสุดด้วย
 ประทีป และ เราได้ทำให้มันไว้เพื่อขับไล่
 บรรดาซาตาน สำหรับ ซาตานเหล่านี้ เรา
 ได้เตรียมไฟที่ลุกโชนไว้สำหรับ พวกมัน
 แล้ว⁶ บรรดาผู้คิดจะกล่าวร้ายพระผู้อภิบาล
 ของพวกเขาเหล่านั้นจะได้รับการลงโทษของนรก
 ซึ่งเป็น จุดหมายปลายทางอันชั่วร้าย⁷ เมื่อ
 พวกเขาถูกโยน เข้าไปในนั้น พวกเขาจะ
 ได้ยินเสียงคำรามของมัน ขณะที่มันกำลัง
 เตือด⁸ เหมือนกับการระเบิดด้วย ความ
 โกรธ ทุกครั้งที่คนพวกหนึ่งถูกโยนลงไป
 ในนั้น ผู้เฝ้านรกจะถามว่า “ไม่มีผู้ตักเตือน
 มายังผู้เฝ้ากระนั้น หรือ?”⁹ พวกเขาตอบว่า
 “ผู้ตักเตือนได้มายังเราแล้ว แต่เราปฏิเสธ
 เขาและกล่าวว่า ‘พระเจ้าไม่ได้ส่งสิ่งใด
 มา พวกท่านต่างหากที่หลงผิดอย่างหนัก’”¹⁰
 พวกเขาอีกว่า “ถ้าพวกเราเพียงแค่
 ฟังหรือเข้าใจ เราจะไม่ต้องมาเป็นชวานรก
 เช่นนี้”¹¹ แล้วพวกเขา ได้ยอมรับบาปของ
 พวกเขา ดังนั้น ชวานรกนี้เองที่ ห่างไกล
 จากความเมตตาของพระเจ้าⁿ

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ
 وَجَعَلْنَهَا رُجُومًا لِلشَّيْطَانِ وَأَعْتَدْنَا
 لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٥﴾ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا
 بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيَبْسُ الْمَصِيرُ
 ﴿٦﴾ إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا مِنْهَا شَهيقًا
 وَهِيَ تَفُورُ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيَّرُ مِنَ الْغَيْظِ
 كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ
 يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا
 نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ
 شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾
 وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا
 فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٠﴾ فَأَعْرَفُوا
 بِذُنُوبِهِمْ فَسُحِقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾

ⁿ หลายแห่งในกุรอานที่มีการวาดภาพของนรกให้เห็น ถึงแม้ว่านรกเป็นสิ่งที่มนุษย์ไม่สามารถมองเห็นได้ในปัจจุบัน แต่มันก็สามารถมองเห็นได้โดยทางอ้อมและจินตนาการได้จากการมีความหมายของจักรวาล ความจริงก็คือว่าถ้าไม่มีการคิดบัญชีลงโทษคนชั่วในโลกหน้า ความหมายทั้งหมดของจักรวาลก็เป็นสิ่งที่ไม่อาจอธิบายได้

การมองไม่เห็นการลงโทษของโลกหน้าในโลกปัจจุบันนั้นเป็นไปตามแผนการของพระเจ้า มันเป็นเจตนาของพระเจ้าเองที่จะเลือกคนที่มีความเชื่อมั่นในความยิ่งใหญ่ของพระองค์และคนที่เชื่อฟังพระองค์โดยไม่ต้องมองเห็นพระองค์ และการประเมินคนเช่นนั้นไม่อาจทำได้เหมาะสมเว้นเสียแต่ว่าชะตากรรมที่รอคอยทุกคนในโลกหน้าถูกปิดบังไว้ไม่ให้มองเห็น ทั้งนี้เพื่อที่ว่าอะไรก็ตามที่มนุษย์ทำไปในโลกนี้ เขาจะเข้าไปโดยเจตนากรรมสิทธิ์และไม่ได้ถูกบังคับ

12 สำหรับบรรดาผู้เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขานี้ โดยที่มองไม่เห็นนั้น พวกเขาจะได้รับการให้อภัยและ รางวัลตอบแทนอันใหญ่หลวง¹³ ไม่ว่าสุเจ้าจะปิดบัง คำพูดของสุเจ้าหรือพูดออกมาดัง ๆ พระองค์ทรงรู้ความลับ ที่อยู่ในหัวใจของสุเจ้า¹⁴ เป็นไปได้อย่างไรที่ผู้ทรงสร้าง จะไม่รู้สิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมาในเมื่อพระองค์เป็นผู้ทรง รู้อย่าง ถัดถวนและทรงรอบรู้?¹⁵

15 พระองค์คือผู้ทรงทำให้แผ่นดินเป็นประโยชน์สำหรับ สุเจ้า ดังนั้นจึงเดินไปตามขอบเขตของมันและจงกินสิ่ง ที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ให้ และยังพระองค์ที่สุเจ้าจะต้องฟื้นคืนชีพขึ้นมา¹⁶ สุเจ้ารู้สึกปลอดภัยว่าพระองค์ ผู้อยู่ในชั้นฟ้าจะไม่ทำให้สุเจ้าถูกสูบจมลงไปในใต้ดินและ ทำให้แผ่นดินเริ่มสนะเหือนในทันทีที่กระหน่ำหรือ? ¹⁷ สุเจ้ารู้สึกปลอดภัยหรือว่าพระองค์ผู้อยู่ในชั้นฟ้าจะไม่ส่งพายุที่นำก้อนหินมากระหน่ำใส่สุเจ้าเพื่อที่สุเจ้าจะได้รู้ ว่าการเตือนของฉนั้น(เป็นจริง)อย่างไร? ¹⁸ บรรดาผู้คน ก่อนหน้าพวกเขาก็ปฏิเสธ(ัจธรรม)เช่นกัน ดังนั้น จง ดูว่าการปฏิเสธพวกเขาของฉนั้นยิ่งใหญ่เพียงใด

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾ وَأَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوْ آجَهَرُوا بِهِمُ إِنَّهُ عَالِمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾ ءَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾

¹³ ทุกสิ่งบนโลกนี้อยู่ในความสมดุลเป็นอย่างดี ความสมดุลนี้เองที่ทำให้โลกเป็นที่อยู่อาศัยของมนุษย์ ถ้าหากความสมดุลนี้ถูกรบกวนแม้เพียงนิดเดียว ชีวิตมนุษย์จะถูกทำลายหมด เราต้องขอบคุณพระเจ้าสำหรับโลกที่พระเจ้าได้สร้างขึ้นมาอย่างสมดุลสำหรับเราและต้องขอความช่วยเหลือจากพระองค์ให้พ้นจากเงื่อนไขแห่งความหายนะใดที่อาจทำให้ความสมดุลของโลกเสียไป

19 พวกเขาไม่เห็นนกที่กางปีกและหุบปีกของมันเป็นเนื้อ พวกเขากระนั้นหรือ? ไม่มีใครที่ทำให้พวกมันลอยอยู่ นอกจากผู้ทรงกรุณาแท้จริงพระองค์ทรงเฝ้ามองทุกสิ่ง²⁰ ใครที่จะมาป้องกันสุเจ้าเหมือนกองทัพนอกจากพระ ผู้ทรงกรุณา ความจริงแล้ว บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น ล้วนหลงอยู่ในการหลงอลวงชัดๆ²¹ ผู้ใดที่สามารถ จัดหาปัจจัยยังชีพแก่สุเจ้าถ้าหากพระองค์ทรงยับยั้งปัจจัยของพระองค์? ความจริงแล้ว คนเหล่านี้ล้วนตั้งต้น อยู่ความโอหังและการหลงออกไปจากศรัทธา²²

22 จงพิจารณาว่าคนที่เดินก้มหน้าไม่มองอะไรจะเป็น ผู้อยู่ในหนทางที่ถูกตองกว่า หรือผู้ที่เดินตัวตรงอยู่บน หนทางที่ราบรื่น?²³ จงบอกพวกเขาเถิดว่า “พระเจ้า คือผู้ทรงสร้างสุเจ้าและทรงทำให้สุเจ้ามีความสามารถ ได้ยินและเห็นและประทานหัวใจแก่สุเจ้าเพื่อคิดและทำ ความเข้าใจ แต่น้อยนักที่สุเจ้าจะขอบคุณ”²⁴ จงบอก พวกเขาเถิดว่า พระเจ้าเป็นผู้ทรงแพร่ขยายสุเจ้าไปใน แผ่นดินและสุเจ้าจะถูกรวบรวมเข้าด้วยกันกลับไปยัง พระองค์(ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ)²⁵

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَّتْ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿٦٥﴾ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٦٦﴾ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَزُفُّكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ ۚ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٦٧﴾ أَمْ مَن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ ۚ أَهْدَىٰ أَمَّن يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٦٨﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٦٩﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشُرُونَ ﴿٧٠﴾

²⁰ การบินในอากาศของนก การเกิดขึ้นของปัจจัยยังชีพสำหรับมนุษย์จากผืนดินและเหตุการณ์อื่นๆ ในทำนองนี้เป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่สุด ถ้าเราลองพิจารณาสິงเหล่านี้อย่างจริงจัง เราจะตระหนักถึงพระเจ้าได้ แต่มนุษย์เป็นผู้หลงลืมจนขาดมอยู่ในความโง่เขลาในโลกที่ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่มองเห็นได้รอบตัวเขาควรจะสอนบทเรียนให้เขาเชื่อฟังพระเจ้า

²¹ มนุษย์ได้รับอำนาจในการได้ยิน การมองเห็นและการคิด บางคนถือว่าอะไรก็ตามที่พวกเขาได้ยิน พวกเขาทำตาม อะไรก็ตามที่พวกเขาเห็น พวกเขายอมรับในสิ่งที่มองเห็น และอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในความคิดของพวกเขา พวกเขาจะเก็บไว้โดยไม่วิจารณ์ คนประเภทนี้ก็เหมือนกับสัตว์ที่เดินไปข้างหน้าโดยก้มหัวตามหัวแม่เท้าที่พาไป

แต่มีคนอื่นประเภทหนึ่งที่ตรวจสอบสิ่งที่เขาได้ยิน พยายามทำความเข้าใจสิ่งที่เขามองเห็นให้ถูกต้องและคนที่ค้นหาศรัทธาโดยการออกมาจากเปลือกที่หุ้มตัวเอง คนประเภทที่สองนี้เป็นผู้จัดตัวเองให้ตั้งตรงและเดินไปบนหนทางที่เที่ยงตรง คุณสมบัติของการได้ยิน การสังเกตและความรู้สึกได้ถูกให้แก่มนุษย์เพื่อที่เขาจะได้รู้จักความจริงและไม่โอหังหรือไม่รู้อะไรเหมือนคนตาบอดหรือคนหูหนวก

25 พวกเขา กล่าวว่า “เมื่อใดที่สัญญาณนี้จะ เป็นจริงถ้าหาก สิ่งที่ท่านพูดเป็นความจริง?”
 26 จงบอกพวกเขาว่า “พระเจ้าเท่านั้นที่ รู้เรื่องนี้ ฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น”
 27 แต่เมื่อพวกเขาเห็นมันใกล้เข้ามา โปนหน้า ของบรรดา ผู้ปฏิเสธศรัทธาจะบิดเบี้ยว และตอมนั้นจะมีเสียงกล่าวว่า “นี่เป็นสิ่งที่ สุเจ้าร้องขออยู่” 28 จงบอกพวกเขาว่า “พวก ท่านเคยคิดบ้างไหมว่าถ้าพระเจ้า ทำลายฉันและบรรดาผู้ที่ อยู่กับฉัน หรือ ประทานความเมตตาแก่เรา แล้วใครเล่า จะ ช่วยเหลือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านี้ให้พ้นจากการ ลงโทษอันเจ็บปวดได้?”
 29 จงบอกพวกเขาเถิดว่า “พระองค์ คือ ผู้ทรงกรุณา เราศรัทธาในพระองค์และเรา มอบหมาย ต่อพระองค์ ในไม่ช้า พวกท่าน จะได้รู้ว่าใครที่อยู่ในความ หลงผิดอันซัด เจ็ง” 30 จงบอกพวกเขาเถิดว่า “พวก ท่าน เคยพิจารณาบ้างหรือไม่ว่าถ้าหน้าในบ่อน้ำ ของ พวกท่านซึมหายไปในแผ่นดิน ใครเล่า ที่จะนำน้ำ ที่ไหลทันกลับมาให้ท่านอีก?”⁷

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَلْغَمْتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيَّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنِ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمْنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ ءَامِنًا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنِ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٣٠﴾

⁷ เมื่อผู้ฟังไม่เชื่อมั่นในเหตุผล ผู้เผยแผ่สั่งสอนต้องทวนคำพูดแห่งความศรัทธาและทำให้ตัวตน ภายในของเขาตื่นขึ้น ถึงแม้ว่าใครจะมีความรู้สึกนึกคิดเพียงเล็กน้อย แต่คำพูดสุดท้ายนี้ก็เพียงพอที่จะทำให้เขารู้สึกมีแรงที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเอง แต่คนที่ความสำนึกถูกปิดอย่างสมบูรณ์แล้วนั้น ไม่มีอะไรที่จะปลุกให้เขาตื่นขึ้นมาได้

68. ปากกา
อัล-เกาะลัม

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ นู่น

ขอสาบานด้วยปากกาและทุกสิ่งทีพวกเขาเขียน² ด้วย ความโปรดปรานของพระเจ้าผู้อภิบาลของเจ้า เจ้าไม่ใช่คนบ้า³ แน่หนอนที่สุด สำหรับเจ้ามีรางวัลอันไม่สิ้นสุด⁴ เพราะ เจ้านั้นถูกยกย่องให้มีลักษณะอันมีเกียรติสูงส่ง⁵ ในไม่ช้า เจ้าจะได้เห็นเช่นเดียวกับพวกเขา⁶ ว่าผู้ใดในหมู่ผู้เจ้าเสียสติ⁷ แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้านั้นทรงรู้ดีที่สุดถึง บรรดาผู้หลงไปจากทางของพระองค์ และทรงรู้ดีที่สุดถึง บรรดาผู้อยู่ในหนทางที่ถูกต้อง

تَ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا
أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنَّ
لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ
لَعَلَىٰ خَلْقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسْتَبْصِرُ
وُبَصُرُونَ ﴿٥﴾ بِأَيِّكُمْ أَلْمَفُتُونَ ﴿٦﴾
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ
سَبِيلِهِ ۗ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾

^๓ "ขอสาบานด้วยปากกาและทุกสิ่งทีพวกเขาเขียน" หมายถึงการบันทึกทางประวัติศาสตร์ ในบันทึกความทรงจำทางประวัติศาสตร์ของมนุษย์ที่ถูกสะสมและรักษาไว้ในรูปของประวัติศาสตร์ กุรอานเป็นคัมภีร์ที่พิเศษและคนนำคัมภีร์นั้นก็เป็นบุคคลพิเศษ คุณสมบัติแห่งความเป็นพิเศษนี้ไม่อาจอธิบายได้เว้นเสียแต่ว่ากุรอานถูกยอมรับว่าเป็นคัมภีร์ของพระเจ้าและมีมัจมัดเป็นนบีของพระองค์

^๔ การมีลักษณะอันสูงส่งหมายถึงการอยู่เหนือมาตรฐานพฤติกรรมของคนอื่น มันไม่ใช่วิธีการของผู้ศรัทธาที่จะไปทำตัวเลวร้ายกับบรรดาผู้ที่ไม่ทำดีต่อเขาในขณะที่ทำดีต่อผู้ที่ทำดีต่อเขา ในทางตรงข้าม เขาต้องทำดีต่อทุกคนถึงแม้ว่าคนอื่นอาจไม่ทำดีต่อเขา ลักษณะของนบีจึงอยู่ในประเภทหลังซึ่งแสดงให้เห็นว่าท่านเป็นคนยึดหลักการ ท่านไม่ใช่ผลผลิตของสภาพแวดล้อม แต่เป็นผลผลิตของหลักการอันสูงส่งของท่านเอง ลักษณะอันสูงส่งของท่านเป็นไปตามที่ท่านอ้างว่าท่านเป็นนบี

⁸ ดังนั้น จงอย่าปฏิบัติตามบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ⁹ ความจริงแล้วพวกเขาต้องการให้เจ้าโอนอ่อนผ่อนตาม ลงมาสักเล็กน้อย แล้วพวกเขาก็จะยอมโอนอ่อนผ่อนตาม ¹⁰ จงอย่าปฏิบัติตามผู้ชอบสบถสาบานที่ต่ำช้า ¹¹ หรือ ผู้ินินทาและกล่าวร้ายผู้อื่น ¹² หรือผู้ขัดขวางความดีและ ผู้ฝ่าฝืน ¹³ ผู้ชั่วช้าหยาบคายนและผู้กดขี่ และเหนืออื่นใด เป็นผู้ต่ำช้าโดยกำเนิด ¹⁴ เพียงเพราะพวกเขา มีทรัพย์สิน มั่งคั่งและมีลูกมาก ¹⁵ เมื่อวณะของเราได้ถูกอ่านให้เขา ฟัง เขากล่าวว่า “นี่เป็นเรื่องปรามปรามาตั้งแต่โบราณ” ¹⁶ ในไม่ช้า เราจะตีตราเขาจนปลายจมูก ⁷

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾ وَدُوًّا لَّوِ
تُدَّهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِعْ كُلَّ
حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَّشَاءٍ بِنَمِيمٍ
﴿١١﴾ مَنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ عْتَلٍ
بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾ أَن كَانَ ذَا مَالٍ
وَبِينٍ ﴿١٤﴾ إِذَا تَتَلَّى عَلَيْهِ ءَايَاتُنَا قَالَ
أَسْطِيرُ الْأُولَىٰ ﴿١٥﴾ سَنَسْمُهُ عَلَيْهِ
عَلَىٰ
الْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾

⁷ “จงอย่าปฏิบัติตามบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา” หมายความว่าคำพูดของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาไม่ควรค่าต่อการยอมรับ ในด้านหนึ่ง มีผู้สนับสนุนศรัทธาที่มีจุดยืนในการใช้เหตุผล ไม่มีมีการการขัดแย้งกันระหว่างคำพูดและการกระทำของเขา ในอีกด้านหนึ่ง มีผู้ต่อต้านเขาที่มีลักษณะต่ำและไม่มีคุณค่าน่าเชื่อถืออะไรนอกจากไปจากการพูดเท็จ ผู้เผยแพร่ศรัทธามาวางใจในศรัทธาในขณะที่ผู้ต่อต้านเขาวางใจในสถานะทางวัตถุของพวกเขา ผู้เผยแพร่ศรัทธาเป็นผู้ปฏิบัติตามหลักการ ผิดกับผู้ต่อต้านเขาที่เป็นคนไม่มีหลักการและมีทัศนคติที่ไม่สอดคล้องกัน สำหรับคนที่มีความคิดปกติ ความแตกต่างนี้เพียงพอแล้วที่จะแสดงให้เห็นว่าใครอยู่บนหนทางที่ถูกต้องและใครที่ไม่ได้อยู่บนหนทางที่ถูกต้อง

17 เราได้ทดสอบพวกเขาเช่นเดียวกับที่เราได้ทดสอบ เจ้าของสวนแห่งหนึ่งเมื่อพวกเขาสาบานว่าจะเก็บผลไม้ ในสวนของพวกเขาในตอนเช้า¹⁸ และพวกเขาไม่ได้มี ซ้อยกเว้นใดๆไว้(สำหรับเจตนารมณ์ของพระเจ้า)¹⁹ ดังนั้น ในขณะที่พวกเขาหลับในตอนกลางคืน หายนะภัยจากพระ ผู้อภิบาลของเจ้าก็ได้มาทำลายสวนนั้น²⁰ จนแผ่นดินโล่งเตียนเหมือนกับได้ถูกเก็บเกี่ยวไปเรียบร้อยแล้ว²¹ ใน ตอนเช้า พวกเขาต่างพากันร้องตะโกนต่อกันว่า²² “รีบ ไปที่สวนของพวกท่านโดยเร็วถ้าหากพวกท่านต้องการ จะเก็บผลไม้”²³ ดังนั้น พวกเขาจึงพากันออกไปและต่าง กระซิบกันว่า²⁴ “อย่าให้พวกคนยากจนเข้าไปในสวนวันนี้”²⁵ พวกเขาเร่งรีบออกไปแต่เช้าโดยคิดว่าพวกเขามีอำนาจที่จะป้องกัน²⁶ แต่เมื่อพวกเขาเห็นสวน พวกเขาได้กล่าว ว่า “เราหลงทางแล้ว²⁷ เปล่าเลย พวกเราได้รับความ หายนะต่างหาก”²⁸ ผู้ที่ดีที่สุดในหมู่พวกเขาคนหนึ่งกล่าวว่า “ฉันไม่ได้บอกท่านให้สุดดีพระเจ้ากระนั้นหรือ?”²⁹ พวกเขาจึงกล่าวว่า “มหาบรุษหรือ?” ยิ่งแต่พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริง เราทำผิดไปแล้ว”³⁰ แล้วพวกเขาก็หันไปตำหนิต่อกัน และกัน³¹ พวกเขากล่าวว่า “วิบัติแล้ว เราพวกเราทำอะไร กันเกินเลยขอบเขตไปแล้ว”³² บางที พระผู้อภิบาลของ เราจะให้สวนที่ดีกว่านี้แก่เราแทนก็ได้ แท้จริง เราจะกลับไปหาพระองค์³³ นั่นเป็นการลงโทษ (ในชีวิตนี้) แต่การ ลงโทษแห่งโลกหน้านั้น ยิ่งใหญ่กว่ามากนักหากพวกเขา⁷

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ
 إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿٤﴾
 وَلَا يَسْتَتِنُونَ ﴿٥﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ
 مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِبُونَ ﴿٦﴾ فَأَصْبَحَتْ
 كَالصَّرِيمِ ﴿٧﴾ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿٨﴾
 أَنِ اعْبُدُوا عَلَيَّ حَرَّتِكُمْ إِن كُنْتُمْ
 صَرِيمِينَ ﴿٩﴾ فَأَنْطَلَقُوا وَهُمْ
 يَتَخَفَتُونَ ﴿١٠﴾ أَن لَّا يَدْخُلْنَهَا آلْيَوْمَ
 عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿١١﴾ وَغَدَوْا عَلَيَّ حَرِدٍ
 قَدِيرِينَ ﴿١٢﴾ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا
 لَضَالُونَ ﴿١٣﴾ بَلْ لَحْنٌ مَّخْرُومُونَ ﴿١٤﴾
 قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا
 تُسَبِّحُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا سُبْحٰنَ رَبِّنَا إِنَّا
 كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٦﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
 عَلَيَّ بَعْضٌ يَتَلَوَّمُونَ ﴿١٧﴾ قَالُوا يَا بُولٰئِكَا
 إِنَّا كُنَّا طٰغِينَ ﴿١٨﴾ عَسَىٰ رَبِّنَا أَن
 يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ
 ﴿١٩﴾ كَذٰلِكَ الْعَذَابُ وَالْعَذَابُ
 الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

⁷ อะไรก็ตามที่มนุษย์หามาได้ในโลกนี้ล้วนมาจากการทำเกษตรกรรมหรือไม่ก็อุตสาหกรรมหรือวิธีการอื่น แต่ในความจริงแล้ว ทั้งหมดคือความโปรดปรานของพระเจ้าที่ประทานแก่เขา ถ้าใครถือว่ามันเป็นสิ่งที่พระเจ้าประทานให้และกันส่วนหนึ่งของมันไว้สำหรับปวาคคนอื่นของพระเจ้า พระเจ้าจะประทานความจำเริญแก่สิ่งที่เขาหามาได้ ในทางตรงข้าม คนที่ถือว่าสิ่งที่เขาหามาได้เป็นผลมาจากสติปัญญาของเขาอย่างเดียวและไม่พร้อมที่จะให้คนอื่นตามที่คนเหล่านั้นสมควรได้รับ คนประเภทนี้ จะพบว่าสิ่งที่เขาหามาได้นั้นไม่อำนวยประโยชน์อะไร นั่นคือกฎที่เข้มงวดของพระเจ้า ในบางกรณี มันแสดงให้เห็นแล้วในโลกนี้ แต่ในโลกนี้ มันจะแสดงตัวเองออกมาแก่คนทั้งหมดโดยไม่มีใครได้รับการยกเว้น

34 แน่นอน สำหรับผู้เกรงกลัวพระเจ้านั้น จะได้รับรางวัล ตอบแทนด้วยสวนสวรรค์ อันบรมสุข 35 จะให้เราปฏิบัติ ต่อบรรดาผู้ศรัทธาเช่นเดียวกับที่เราปฏิบัติต่อผู้ทำผิดกระนั้นหรือ? 36 เกิดอะไรขึ้นกับสุเจ้า สุเจ้า ตัดสินเช่นนั้น ได้อย่างไร? 37 หรือสุเจ้ามี คัมภีร์ที่บอกสุเจ้า 38 ว่าสุเจ้า จะได้รับสิ่งที่สุเจ้าเลือกไว้? 39 หรือสุเจ้ามีสัญญาที่ผูกพัน เราจนกระทั่งถึงวันฟื้นคืนชีพว่าสุเจ้า จะได้รับสิ่งที่สุเจ้า เรียกร้องต้องการ? 40 จงถามพวกเขาชื่อว่าคนไหนในหมู่ พวกเขาจะประกันสิ่งนี้? 41 หรือพวกเขามีสิ่งที่เป็นการอื่น ๆ (นอกไปจากพระเจ้า)? หากเป็นเช่นนั้น จงให้พวก เขานำเอาภาคีพระเจ้าของพวกเขา มาถ้าหากพวกเขา พูดจริง⁷

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٣٤﴾
 أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْجَرِمِينَ ﴿٣٥﴾
 مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ لَكُمْ
 كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ
 لِمَا تَحْتُمُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا
 بَلْعَةً إِلَى يَوْمِ الْفَيْتَمَةِ إِنَّ لَكُمْ لِمَا
 تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَلُّهُمْ أَيُّهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ
 ﴿٤٠﴾ أَمْ هُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ
 كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤١﴾

⁷ คนที่ไม่กลัวพระเจ้าให้ความสำคัญแก่สิ่งที่มองเห็น ในขณะที่คนกลัวพระเจ้าคือคนที่จริงจังเกี่ยวกับความจริงที่มองไม่เห็น ลักษณะที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงนี้ไม่อาจมีชะตากรรมที่เหมือนกันได้

42 เมื่อวันทีสัจธรรมถูกตีแผ่ พวกเขาจะถูกเรียกมาให้ ก้มกราบ แต่พวกเขาจะไม่สามารถก้มลงกราบได้ 43 ตา ของพวกเขาจะลือหาย พวกเขาจะตกอยู่ในสภาพหมดหวังอย่างน่าเวทนา พวกเขาเคยถูกเรียกให้ ก้มกราบ เมื่อพวกเขาอยู่ในสภาพที่ดี (แต่พวกเขาไม่เชื่อฟัง) 44 ดังนั้น โอนบิจงปล่อยเรื่องของบรรดาผู้ปฏิเสธศานน์ นี้ไว้ให้ฉัน เราจะนำพวกเขาไปสู่ความหายนะทีละชั้น โดยที่พวกเขาคิดไม่ถึง 45 ฉันจะผ่อนผันให้พวกเขา เพราะแผนการของฉันนั้นทรงพลังอำนาจยิ่ง⁷

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٣﴾ خَشَعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ ﴿٤٤﴾ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٥﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٦﴾

⁷ ในวันแห่งการพิพากษา เมื่อพระเจ้าจะเปิดเผยพระองค์เอง บรรดาผู้ศรัทธาจะก้มกราบต่อหน้าพระผู้อภิบาลของพวกเขาเช่นเดียวกับที่พวกเขาก้มกราบต่อพระองค์ในชีวิตก่อนหน้านั้น ในโอกาสนี้ บรรดาผู้ปฏิเสธศานน์จะได้รับการตลใจให้ก้มลงกราบเช่นกัน แต่หลังของคนทีก้มกราบจอมปลอมในโลกนี้จะต้องเหมือนกับที่พวกเขาเป็นจริง ๆ ในโลกนี้ คนประเภทนี้จะต้องการก้มกราบในตอนทีรู้ตัว แต่พวกเขาจะไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ มันจะเป็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่ที่สุดของการทีพระเจ้าเห็นคุณค่าของคนทีมีความศรัทธาอย่างจริงใจจนพระองค์จะปรากฏและรับการก้มกราบของพวกเขา ในทางตรงข้าม มันจะเป็นเวลาแห่งความอภัยอันยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับบรรดาผู้อ้างเท็จว่าตัวเองศรัทธาถึงแม้ว่าพระเจ้าผู้สร้างและพระผู้อภิบาลของพวกเขาอยู่ตรงนั้นต่อหน้าพวกเขา พวกเขาทีไม่อาจคำนับพระองค์ได้

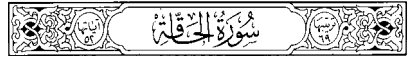
46 เจ้าขอสิ่งตอบแทนบางอย่างจากพวกเขา เพื่อที่หนี้ ของพวกเขาจะได้ไปลงกระหนั นหรือ? 47 พวกเขา มีความรู้ในเรื่องสิ่งเร้นลับ จนพวกเขาบันทึกมันไว้กระหนั นหรือ? 48 ดั งนั้น จงอดทนรอคำบัญชาของพระผู้อภิบาล ของเจ้าและจงอย่าเป็นดังเช่นคนที่ถูกกลืน เข้าไปในท้อง ปลา(นบียูนุส)ร้องออกมาด้วยความระทมทุกข์ 49 หาก มิใช่เพราะพระผู้ อภิบาลของเขาทรงเมตตาเขา เขาคงถูก โยนไปยังชายฝั่งที่ห่างไกลแล้ว 50 แต่พระผู้ อภิบาลของ เขาได้ทรงเลือกเขาไว้และรวม เขาไว้ในบรรดาผู้ทำความดี แล้ว 51 เมื่อ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ยื่นคำตักเตือน พวกเขาเขม็งมองเจ้าด้วยสายตาที่ชั่วร้าย จนทำให้เจ้า ต้องสะดุด และพวกเขากล่าว ว่า “เขาเป็นคนบ้าแน่ๆ” 52 แต่ถึงกระหนั น มันเป็นคำตักเตือนต่อมนุษยชาติ⁷

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾ لَوْلَا أَن تَدَارَكُهُ نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِن يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

⁷ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เผยแผ่กับผู้ฟังเขาเป็นความสัมพันธ์ที่ละเอียดอ่อนมาก ผู้เผยแผ่ต้องทำตัว เองให้อยู่ในลักษณะสบายๆ ผู้ฟังเขาอาจพูดอย่างไม่มีเหตุผล เขาอาจพูดจาสบประมาทและอาจ กล่าวหาเขาอย่างผิดๆ กล่าวโดยสั้นๆ เขาอาจทำสิ่งใดก็ได้ในลักษณะที่ทำให้ผิดหวัง แต่ผู้เผยแผ่ ต้องไม่มีแสดงปฏิกิริยาใดๆในทางลบทั้งสิ้น ความสำเร็จของเขาขึ้นอยู่กับสองสิ่ง นั่นคือความอดทน อดกลั้นต่อการเกินเลยของผู้ฟังและการไม่หวังสิ่งตอบแทนทางวัตถุใดๆจากเขา

69. เวลาที่ต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน
อัล-ฮากเกาะฮุ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَاقَّةُ ۝ مَا الْحَاقَّةُ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ
 مَا الْحَاقَّةُ ۝ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ
 بِالْقَارِعَةِ ۝ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا
 بِالطَّاغِيَةِ ۝ وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا
 بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ۝ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ
 سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا
 فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ
 أُعْجَازُ مَخْلِ حَاوِيَةٍ ۝ فَهَلْ تَرَى
 لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ۝ وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ
 قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَةُ بِالْخَاطِئَةِ ۝
 فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً
 رَابِيَةً ۝ إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ
 فِي الْجَارِيَةِ ۝ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً
 وَتَعْيَبَ أُذُنٌ وَعَيْبَةً ۝

1 เวลาที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ 2 อะไรคือเวลา
 ที่ไม่อาจ หลีกเลี่ยงได้? 3 และอะไรที่จะ
 ทำให้เจ้ารู้ว่าเป็นเวลา ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยง
 ได้? 4 ชาวษะมูดและชาวอาดปฏิเสธ ความ
 หายนะแบบฉับพลันที่จะเกิดขึ้นกับพวก
 เขามา แล้ว 5 ชาวษะมูดได้ถูกทำลายโดย
 พายุฟ้าร้องและ พายุแลอย่างรุนแรง 6 ส่วน
 ชาวอาดถูกทำลายโดย พายุรุนแรงโหม
 กระหน่ำ 7 พระเจ้าได้ทรงให้มันพัด กระหน่ำ
 ใส่พวกเขาเป็นเวลาเจ็ดคืนแปดวันต่อเนื่อง
 กัน เพื่อที่เจ้าจะได้เห็นพวกเขาอนตาย
 เกลือณกลาด เหมือนกับลำต้นอินทผลัม
 กลวงที่ล้มลงมา 8 ตอนนี เจ้าเห็นผู้ใดในหมู่
 พวกเขาเหลือรอดบ้างไหม? 9 ฟาโรห์ และ
 คนก่อนหน้าเขาและเมืองที่ถูกคว่ำทำลาย
 ได้ทำบาป อันยิ่งใหญ่เช่นเดียวกัน 10 พวกเขา
 ไม่เชื่อฟังศาสนทูต ของพระผู้อภิบาล
 ของพวกเขา ดังนั้น พระองค์จึงได้ ทรง
 ลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรง 11 เมื่อน้ำท่วม
 สูงขึ้น ผิดปกติ เราได้นำสูเจ้าทั้งหลายขึ้น
 มาไว้ในเรือลำใหญ่ 12 เพื่อที่เจ้าจะได้ทำให้
 เหตุการณ์นี้เป็นการตักเตือน สำหรับสูเจ้า
 และเพื่อที่หูที่สำเนียงจะได้อำนาจⁿ

ⁿ บางคนปฏิเสธโลกหน้าอย่างเปิดเผยในขณะที่มีบางคนก็อาจไม่ปฏิเสธอย่างเปิดเผย แต่ในหัวใจ
 ของพวกเขาให้ความสำคัญแก่เรื่องโลกนี้เพียงอย่างเดียว นั่นคือเหตุผลว่าทำไมวิถีชีวิตของคนเหล่านี้
 นี้และคนที่ปฏิเสธอย่างเปิดเผยจึงไม่ต่างกัน โดยแก่นแท้แล้ว คนสองกลุ่มนี้เหมือนกัน ในสายตา
 ของพระเจ้า ทั้งสองกลุ่มคือผู้ปฏิเสธโลกหน้า กลุ่มหนึ่งปฏิเสธด้วยคำพูดและอีกกลุ่มหนึ่งปฏิเสธ
 ออกมาในการปฏิบัติ

ตามกฎหมายของพระเจ้า คนเหล่านี้ทั้งหมดกำลังเผชิญกับความหายนะ ในสมัยของนิต่าง ๆ
 ความหายนะนี้ได้ถูกทำให้เห็นแล้วในโลกปัจจุบัน สำหรับผู้ที่มาหลังจากพวกเขา มันจะเป็นความ
 จริงในโลกหน้า

13 เมื่อแตรได้ถูกเป่าขึ้นครั้งหนึ่ง 14 แผ่นดินและภูเขา จะถูกยกขึ้นกระแทกกันเป็นเสียงๆในทีเดียว 15 ในวันนั้น เหตุการณ์อันยิ่งใหญ่จะเกิดขึ้น 16 ในวันนั้น ชนฟ้า จะแตกออกและระบบของมันจะหลุดออกจากกัน 17 บรรดาทูตสวรรค์จะอยู่ข้างๆนั้นและทูตสวรรค์แปดองค์ จะทูนบัลลังก์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าไว้ 18 นั้นเป็น วันที่สุเจ้าจะถูกนำมาสู่การตัดสินและไม่มี ความลับใดๆของสุเจ้าที่จะถูกซ่อนเร้นอีกต่อไป⁷

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْحَةً وَاحِدَةً ﴿١٣﴾
 وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾ وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾ وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ ﴿١٧﴾ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾

⁷ โลกปัจจุบันได้ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้เป็นที่ทดสอบมนุษย์ เมื่อเวลาแห่งการทดสอบสิ้นสุดลง โลกนี้จะถูกทำลายและโลกใหม่จะถูกสร้างขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการใหม่ ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าในปัจจุบันเปิดเผยให้เห็นโดยทางอ้อม แต่ในตอนนั้น ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าจะถูกแสดงให้เห็นเป็นที่ประจักษ์โดยตรง

19 หลังจากนั้น คนที่ได้รับบันทึกในมือขวาของเขา จะกล่าวว่า “นี่เป็นบันทึกของฉัน มาอ่านมันสิ” 20 ฉันรู้ว่าฉันจะได้รับบัญชีของฉันอย่างแน่นอน” 21 แล้วเขา จะมีชีวิตอันบรมสุข 22 ในสวนสวรรค์อันสูงส่ง 23 ที่ผลไม้กระจายให้เด็ดอยู่แค่เอื้อม 24 เราจะบอกเขาว่า “จงกินและดื่มอย่างมีความสุขในฐานะรางวัลตอบแทน สำหรับสิ่งที่สุเจ้าได้ทำไว้ในวันที่ผ่านมา” 25 ส่วนผู้ที่ได้รับบันทึกในมือซ้ายของเขานั้น เขาจะกล่าวว่า “ฉันไม่อยากจะได้รับบันทึกของฉัน 26 และไม่อยากจะรู้ว่าบัญชีของฉันเป็นอย่างไรเลย 27 ฉันอยากจะทำให้ ความตายของฉันเป็นอันสิ้นสุดทุกสิ่ง 28 ทรัพย์สิน ของฉันไม่สามารถช่วยเหลืออะไรฉันได้เลย 29 อำนาจ ของฉันหมดสิ้นแล้ว” 30 (จะมีคำสั่งว่า) “จงเอาตัวเขาไป และล่ามโซ่คอเขาไว้” 31 แล้วโยนเขาเข้าไปในนรก 32 แล้วล่ามเขาไว้ด้วยโซ่ยาวเจ็บลิบตอก 33 เพราะเขาไม่ ศรัทธาในพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ 34 และเขาไม่ส่งเสริมการ เลี้ยงอาหารคนยากจน 35 ดังนั้น วันหนึ่งเขาจะไม่มีเพื่อนที่นี่ 36 และไม่มีอาหารใดๆนอกจากของเสียที่ไหลออกมาจาก แผล 37 ที่ไม่มีใครกินนอกจากผู้ทำบาป⁷

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۖ فَيَقُولُ
هَٰؤُلَاءِ أَقْرَبُ وَأَكْتَبِيَّةٌ ۖ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي
مُلْتَقٍ حِسَابِيَّةٌ ۖ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ
رَٰضِيَةٍ ۖ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۖ قُطُوفُهَا
دَانِيَةٌ ۖ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا
أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ۖ وَأَمَّا
مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ ۖ فَيَقُولُ
يَلِيَّتِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَّةٌ ۖ وَلَمْ أَدْرِ
مَا حِسَابِيَّةٌ ۖ يَلِيَّتِيهَا كَانَتْ
الْقَاضِيَةَ ۖ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ
ۖ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ۖ خذُوهُ
فَعْلُوهُ ۖ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ۖ ثُمَّ فِي
سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ
ۖ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ
ۖ وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ
ۖ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ۖ
وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِن غِسْلِينَ ۖ لَا
يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَنَاطُونَ ۖ

⁷ ในโลกหลังความตาย ความสำเร็จคือสิ่งที่คนเกรงกลัวพระเจ้าในโลกนี้จะได้รับ ในขณะที่คนที่ใช้ชีวิตในโลกนี้โดยไม่กลัวพระเจ้าและคนโง่หังต่อปาวของพระเจ้าจะได้รับรางวัลโทษอย่างสาหัสที่สุดในโลกหน้า

38 ไม่เลย ฉันขอสาบานด้วยสิ่งทั้งหลายที่
 39 สู้เจ้าเห็น 40 และด้วยสิ่งที่สูเจ้ามองไม่เห็น
 41 ว่านี่คือวาจาของ ศาสนทูตผู้ทรงเกียรติ
 42 มันไม่ใช่ถ้อยคำของกวี แต่ น้อยนักที่
 43 สูเจ้าศรัทธา 44 และมันไม่ใช่คำพูดของพวกเขา
 45 ฟอมดหมอผี แต่ น้อยนักที่สูเจ้าไตร่ตรอง
 46 มันคือสิ่ง ที่ถูกประทานมาจากพระผู้อภิบาล
 47 แห่งสากลโลก 48 และ ถ้าเขาสร้างเรื่องเท็จ
 49 ขึ้นมาเกี่ยวกับเรา 50 เราจะจับเขา ที่มีมือขวา
 51 และตัดเส้นเลือดคอของเขา 52 แล้วจะ
 53 ไม่มี ผู้ใดในหมู่สูเจ้าสามารถยับยั้งเราได้
 54 และนี่เป็นสิ่ง ตกเตือนสำหรับบรรดา
 55 ผู้ยำเกรง 56 เรารู้ดีว่าบางคนใน หมู่สูเจ้า
 57 ปฏิเสธสัญญาของเรา 58 สำหรับบรรดาผู้
 59 ปฏิเสธนั้น มันเป็นสาเหตุแห่งความสิ้นหวัง
 60 51 และนี่ คือสัจธรรมอันชัดเจน 52 ดังนั้น
 61 จงสดุดีพระนามของ พระผู้อภิบาลผู้ทรงยิ่งใหญ่
 62 ของเจ้า⁷

فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا
 تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾
 وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا
 تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا
 مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ
 الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾
 ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا
 مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾
 وَإِنَّهُ لَتَذِكْرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ
 أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ
 عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾
 فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

⁷ ในทางภาษา มันหมายความว่า “อะไรก็ตามที่พวกท่านเห็นและอะไรก็ตามที่พวกท่านไม่เห็นล้วน ยืนยันต่อความจริงของคำพูดนี้” นั่นคือ ความรู้ อะไรก็ตามอยู่ที่การควบคุมของมนุษย์ในตอนที่ถูก รอานถูกประทานลงมาและอะไรก็ตามที่กำลังจะมาถึงหลังจากนั้น ทั้งสองอย่างจะพิสูจน์ความจริงของ สิ่งที่ศาสนทูตกล่าวออกมา ความรู้ที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่ขัดแย้งกับกรอานว่าเป็นสัจธรรมและความรู้ ในอนาคตก็ไม่อาจเป็นเช่นนั้นด้วย แม้กระนั้นก็ตาม บรรดาผู้ที่ไม่ยอมรับมันเพียงแค่ว่าพิสูจน์ว่าพวก เขาไม่สนใจว่าอะไรเป็นสัจธรรมและอะไรที่ไม่ใช่สัจธรรม

70. ทางขึ้นข้างบน

อัล-มะฮารีญ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 ครั้งหนึ่ง มีคนผู้สงสัยร้องขอให้การลงโทษ
เกิดขึ้น ทันที ² แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
ไม่มีอำนาจใด สามารถขัดขวางพระเจ้า
³ จากการลงโทษพวกเขา พระองค์ทรงเป็น
พระผู้อภิบาลแห่งทางขึ้นไปสู่ข้าง บน ⁴ ซึ่ง
บรรดาทูตสวรรค์และวิญญาณจะขึ้นไปหา
พระองค์ในวันหนึ่งซึ่งยาวนานเป็นเวลาห้า
หมื่นปี ⁵ ดังนั้น (โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา) จง
อดทนด้วยการ อดทนที่ดี ⁶ พวกเขาคิดว่า
มัน(วันแห่งการพิพากษา) เป็นเรื่องที่ยัง
ห่างไกล ⁷ แต่เราเห็นว่ามันใกล้อยู่แค่ เอือม
⁸ ในวันนั้น ชั้นฟ้าทั้งหลายจะเป็นเหมือน
ทอง เหลืองที่ถูกหลอมละลาย ⁹ และภูเขา
ทั้งหลายจะปลิว ว่อนเหมือนขนสัตว์หลาก
สี ¹⁰ และมิตรสหายจะไม่ ถามถึงกัน ¹¹ ถึง
แม้ว่าพวกเขาจะเห็นกันก็ตาม คน ทำผิด
ยินดีที่จะได้ตัวเองจากการลงโทษของวันนั้น
โดยยอมยกลูกๆของเขา ¹² ภรรยาของเขา
พี่น้อง ของเขา ¹³ ญาติใกล้ชิดของเขาผู้ให้
ที่พักอาศัยแก่เขา ¹⁴ และผู้คนทั้งหมดของ
โลกเป็นคำไถ่ที่จะช่วยเขาให้ รอดพ้น¹⁷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾
لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِّنَ
اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾ تَعْرُجُ
الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ
مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾ فَأَصْبَرَ
صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٥﴾ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا
﴿٦﴾ وَتَرَاهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ
الْسَّمَاءُ كَالْهَيْلِ ﴿٨﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ
كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا
﴿١٠﴾ يُبْصَرُونَهُمْ ۖ يَوْدُ الْمُجْرِمُ لَوْ
يَقْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمِيذٍ بِنَبِيِّهِ ﴿١١﴾
وَصَحْبَتِهِ ۖ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي
تُؤْوِيهِ ﴿١٣﴾ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ
يُنَجِّيهِ ﴿١٤﴾

¹⁷ ฉากของวันอวสานไม่อาจถูกเปิดเผยได้ในความเป็นจริงหรืออธิบายได้อย่างถูกต้องในโลกนี้
อย่างไรก็ตาม ในกุรอาน นี่เป็นการเปรียบเทียบให้เห็นและเป็นตัวอย่าง เพื่อที่มนุษย์จะได้มีความคิด
เลาๆถึงความสำคัญของมัน เมื่อวันอวสานมาถึง มันจะนำสะพรั่งกับจนวนมนุษย์ล้มความสัมพันธ์และ
ผลประโยชน์ที่เขาให้ความสำคัญแก่มันอย่างที่สุดในปัจจุบันและเพราะเหตุนี้เองที่ทำให้เขาไม่สนใจ
ศรัทธา

15 แต่ไม่มีทาง มันจะมีเปลวเพลิงลุกโชน
 16 ที่ใหม่กินผิวหนังของเขา 17 มันจะเรียกทุกคน
 คนที่เห็นหลัง (ให้ความศรัทธาที่ถูกต้อง) และ
 หันห่างออกไป (จาก สัจธรรม) 18 และสะสม
 ทรัพย์สมบัติและป้องกันมันไว้ 19 แท้จริง
 มนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาเป็นผู้ที่ไม่อดทน
 20 เมื่อความทุกข์ยากลำบากเกิดขึ้นกับ
 เขา เขาก็กลัดกลุ้ม ตีโพยตีพาย 21 แต่เมื่อ
 ความดีมาประสบแก่เขาเขาก็ กลายเป็นผู้
 ตระหนี่ 22 นอกจากบรรดาผู้ทำนมาช 23 ผู้
 ที่มีนคงและตำราการนมาชอยู่เป็นประจำ
 24 บรรดา ผู้ที่ในทรัพย์สินของเขามีส่วน
 หนึ่งที่กำหนดไว้ 25 สำหรับบรรดาผู้เอย
 ขอและผู้ขัดสน 26 ผู้เชื่อมั่นในวัน แห่งการ
 ตอบแทน 27 ผู้ประหวัดต่อการลงโทษของ
 พระผู้อภิบาลของพวกเขา 28 เพราะไม่มี
 ใครรู้สึก ปลอดภัยจากการลงโทษของพระ
 ผู้อภิบาลของพวกเขา 29 ผู้ปกป้องสิ่งอัน
 พึงสงวนของพวกเขา 30 ยกเว้นกับ ภรรยา
 ของพวกเขาและบรรดาผู้หญิงที่อยู่ในการ
 ครอบ ครองของพวกเขาโดยชอบธรรม ใน
 กรณีเช่นนี้ พวกเขา จะไม่ถูกตำหนิ 31 แต่
 บรรดาผู้เลอเลิศไปจากนี้คือผู้ล่วง ละเมิด
 32 บรรดาผู้รักษาสิ่งที่พวกเขาได้รับมอบ
 หมาย และรักษาสัญญาของพวกเขา 33 ผู้
 ยืนยันในการเป็น พยานที่แท้จริง 34 และผู้
 ดูแลการนมาชของพวกเขา อย่างเคร่งครัด
 35 พวกเขาจะได้อยู่อย่างมีเกียรติใน สวรรค์อันหลากหลายⁿ

كَلَّا إِنَّهَا لَلْظَىٰ ﴿١٥﴾ نَزَاعَةً لِّلشَّوَىٰ ﴿١٦﴾
 تَدْعُوا مِّنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٧﴾ وَجَمَعَ
 فَأَوْعَىٰ ﴿١٨﴾ ۞ إِنَّ الْإِنسَانَ خَلِيقٌ هَلُوعًا ﴿١٩﴾
 إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾ وَإِذَا
 مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾
 الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾
 وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿٢٤﴾
 لِّلسَّالِئِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ
 يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
 مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾ إِنَّ
 عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾ وَالَّذِينَ
 هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾ إِلَّا عَلَىٰ
 أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ
 غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنْ آتَبَعْنِي وَرَاءَ
 ذَلِكَ فَأُوَلِّتِكُ هُمْ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٢﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ
 سَحَافُونَ ﴿٣٤﴾ أُوَلِّتِكُ فِي جَنَّتِ
 مُكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾

ⁿ อายะฮ์เหล่านี้ให้คำอธิบายย่อถึงคุณสมบัติของมนุษย์สองประเภท นั่นคือบรรดาผู้ที่ได้รับการปฏิบัติในฐานะที่สมควรได้เข้าสวรรค์และบรรดาผู้ที่การทำงานของเขาจะทำให้พวกเขาถูกโยนลงนรกในวันอาสาน

36 มีอะไรเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาธรรม ที่วิงกระหนัด กระหอบมายังเจ้า 37 จากทางด้านขวาและด้านซ้าย เป็นกลุ่มๆ กระนั้นหรือ? 38 ทุกคนในหมู่พวกเขาอยาก จะถูกรับเข้าไปในสวนสวรรค์อันบรมสุขกระนั้นหรือ? 39 ไม่มีทางหรอก พวกเขารู้ว่าเราสร้างพวกเขามาจาก อะไร^ก

40 ไม่ใช่เช่นนั้นเลย ฉันทขอสาบานต่อพระผู้อภิบาลแห่ง ทิศตะวันออกและทิศตะวันตกทั้งหลาย^ข ว่าเรามีอำนาจ 41 ที่จะเอาคนที่ดีกว่าพวกเขามาแทนพวกเขา ไม่มีใคร ที่จะมาขัดขวางเราได้ 42 ดังนั้น จึงปล่อยพวกเขาให้ หมกมุ่นอยู่กับการพูดคุยอันไร้สาระและการละเล่นจนกว่า พวกเขาจะพบวันของพวกเขาซึ่งได้ถูกสัญญาไว้ 43 วัน ที่พวกเขาจะกระฎึ้นออกจากหลุมฝังศพเช่นเดียวกับ ที่พวกเขาแข่งขันกันไปยังเป้าหมายของพวกเขา 44 ด้วยสายตาละห้อยและใบหน้าบิดเบี้ยวด้วยความ อับยศ นั่นคือวันที่พวกเขาได้ถูกสัญญาไว้^ค

فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلِكَ مَهْطِعِينَ
 ﴿٤٠﴾ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ
 ﴿٤١﴾ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ
 يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٤٢﴾ كَلَّا إِنَّا
 خَلَقْنَاهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ فَلَا
 أَقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا
 لَقَادِرُونَ ﴿٤٤﴾ عَلَى أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا
 مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤٥﴾ فَذَرَهُمْ
 مَحْوُوضًا وَيَلْعَبُونَ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ
 الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٤٦﴾ يَوْمَ تَخْرُجُونَ مِنَ
 الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَى نُصَبٍ
 يُوفِضُونَ ﴿٤٧﴾ خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ
 تَرَهِقُهُمْ ذَلَّةٌ ذَلِكِ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا
 يُوعَدُونَ ﴿٤٨﴾

^ก คนที่ยืนอยู่ข้างสิ่งที่ไม่ใช่สัจธรรมรู้สึกว่าคุณานะที่สูงส่งของพวกเขากำลังเป็นอันตรายเมื่อการเรียกร้องไปสู่สัจธรรมอย่างเปิดเผยและชัดเจนได้มายังพวกเขา เพื่อที่จะสยบการเรียกร้องนี้ พวกเขาพยายามที่จะปกปิดมัน พฤติกรรมอันไม่มีเหตุผลของพวกเขาจะนำพวกเขาไปสู่นรก แต่ด้วยการมองโลกในแง่ดีอย่างผิดๆ พวกเขายังคงคิดว่าพวกเขากำลังเข้าใกล้สวรรค์อย่างรวดเร็ว

^ข การเปลี่ยนแปลงช่วงเวลาในสถานที่ที่ดวงอาทิตย์ขึ้นและตกบนขอบฟ้าของโลกเกิดขึ้นเนื่องจากแกนของโลกมีลักษณะเอียง นี่เป็นการยืนยันความจริงว่าดวงอาทิตย์อยู่ตรงหนึ่งในจุดศูนย์กลางของวงโคจรรูปไข่ของโลกและไม่ได้อยู่ตรงจุดศูนย์กลางของมัน และเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของฤดูกาล ถ้าไม่มีปัจจัยเช่นนี้ โลกจะมีประโยชน์น้อยสำหรับมนุษย์

^ค ในโลกนี้ เมื่อมีตัวอย่างของสิ่งที่ดีกว่าได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้น การเกิดเหตุการณ์อื่น ๆ ในทำนองนี้ก็เป็นที่อยู่ในความเป็นไปได้ คนที่ถึงแม้จะมีสัญญาณอันชัดเจนแล้วยังไม่ได้รับบทเรียนก็คือคนที่ไม่สนใจสิ่งใด คนเช่นนี้จะได้รับบทเรียนก็ต่อเมื่อพวกเขาถูกบังคับ

71. โนอาห์

นุฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ เราได้ส่งนุฮฺลงมายังหมู่ชนของเขา โดยกล่าวว่า “จงเตือนผู้คนของเจ้าก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวด จะมาถึงพวกเขา” ² เขา (นุฮฺ)กล่าวว่า “ โอ้หมู่ชน ของฉัน ฉันคือผู้ตักเตือนที่ซัดแจ้งของพวกท่าน ³ (ฉันขอเตือนว่า) พวกท่านจงเคารพสักการะ พระเจ้า(องค์เดียวเท่านั้น)และจงเกรงกลัวพระองค์ และจงเชื่อฟังฉัน ⁴ พระองค์จะทรงอภัยบาปของพวกท่าน และจงทรงผ่อนผันเวลาให้พวกท่านจน ถึงเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้ เมื่อเวลาที่พระเจ้ากำหนด ไว้มาถึง มันไม่อาจเลื่อนออกไปได้อีกแล้ว ถ้าหาก พวกท่าน⁵” นุฮฺจึงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาล ฉัน ได้เรียกร้องผู้คนของฉันทั้งกลางวันและกลางคืน ⁶ แต่การเรียกร้องของฉันมีแต่ทำให้พวกเขาเกลียดหมิ่นมากขึ้น”⁷

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَتَقَوَّمُ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾

¹ โนอาห์อาจเป็นนบีคนแรกหลังอาดัม สำนวนที่โนอาห์ให้แก่ผู้คนที่เสื่อมทรามในเวลานั้นได้ถูกกล่าวไว้ในที่นี้ นั่นคือ การเคารพสักการะ(อิบาตะฮฺ) ความเกรงกลัวพระเจ้า(ตักวา) และการเชื่อฟังนบี(อิตอับ) นั่นคือ การเคารพสักการะพระเจ้าและการไม่เคารพสักการะสิ่งใดนอกจากพระเจ้า การใช้ชีวิตด้วยความยำเกรงพระเจ้าในหัวใจและการถือว่านบีของพระเจ้าเป็นตัวอย่างที่จะต้องปฏิบัติตามในทุกเรื่อง นี่คือสำนวนที่แท้จริงของนบีมุฮัมมัดในทุกยุคและนี่คือสำนวนที่แท้จริงของกูรอานเอง

² คำพูดของโนอาห์เองเป็นหลักฐานว่าวิธีการนำสำนวนของเขาเหมือนกับที่กูรอานใช้ในการเชิญชวนผู้คนสู่สัจธรรม โนอาห์ใช้เหตุผลโดยอาศัยเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในจักรวาลในขณะที่กระตุ้นให้ผู้คนปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตัวเอง เขาพูดกับผู้คนทั้งในที่ชุมนุมและในการพูดคุยส่วนตัว เขาไม่ละทิ้งความพยายามที่จะนำผู้คนมาสู่หนทางที่ถูกต้อง แต่คนของเขาไม่พร้อมที่จะยอมรับเขา

7 ทุกครั้งที่ฉันเรียกร้องพวกเขาเพื่อที่ พระองค์จะได้ ทรงให้อภัยพวกเขา พวกเขา กลับเอานิ้วอุดหูของ พวกเขาและเอาผ้าปิด หน้าของพวกเขา และยิ่งดิ้อรับ แสดงความ ยโสโอหัง ⁸ ดังนั้น ฉันจึงได้เชิญชวนพวกเขา อย่างเปิดเผย ⁹ และพูดกับพวกเขาต่อ หน้าผู้คน และในที่ส่วนตัว” ¹⁰ ฉันได้บอก ว่า “จงขอการอภัย โทษต่อพระผู้อภิบาลของ พวกท่านเถิด แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรง ให้อภัยโทษ ¹¹ พระองค์จะส่งฝน ลงมายัง ท่านอย่างมากมาย ¹² และจะทรงเพิ่มพูน ทรัพย์สินและลูกหลานแก่พวกท่าน จะทรง สร้าง สวนมากมายให้แก่พวกท่าน และ จะประทานแม่น้ำ หลายสายแก่พวกท่าน ¹³ พวกท่านเป็นอะไรไปซี จึงปฏิเสธความ ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า” ¹⁴ ทั้งๆที่ พระองค์ได้ ทรงสร้างพวกท่านเป็นชนชั้นตอน? ¹⁵ พวก ท่านไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าทรงสร้างชั้นฟ้า ทั้งเจ็ดเป็น ชั้นๆอย่างไร? ¹⁶ และทรงทำให้ ดวงจันทร์ในชั้นฟ้า เป็นแสงสว่างและดวง อาทิตย์เป็นตะเกียง? ¹⁷ พระ เจ้าได้ทรง ทำให้พวกท่านเติบโตออกมาจากผืนดิน ¹⁸ หลังจากนั้น พระองค์จะนำพวกท่านกลับ มายัง แผ่นดินนั้นอีกและจะทรงนำพวกท่าน ออกมาจากมัน อีก ¹⁹ และพระเจ้าได้ทรง แผ่ขยายแผ่นดินนี้ออกไป เพื่อพวกท่าน ²⁰ เพื่อที่พวกท่านจะได้เดินไปใน หนทาง ต่างๆที่เปิดกว้าง?”

وَلِي كَلِمًا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ
 جَعَلُوا أَصْبِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْشَوْا
 ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا
 ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٩﴾ ثُمَّ إِنِّي
 أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿١٠﴾
 فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ
 غَفَّارًا ﴿١١﴾ يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ
 مِدْرَارًا ﴿١٢﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيَنْبِنَ
 وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا
 ﴿١٣﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٤﴾
 وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٥﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ
 خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٦﴾
 وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ
 الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿١٧﴾ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِّنَ
 الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٨﴾ ثُمَّ يُعِيدْكُمْ فِيهَا
 وَيُخْرِجْكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ
 لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿٢٠﴾ لِتَسْلُكُوا مِنْهَا
 سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢١﴾

⁷ โดยทางภาษา “ทำไมพวกท่านจึงปฏิเสธความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า?” อับดุลลอฮ์ อิบน์อับบาสได้อธิบายคำพูดนี้ว่า “พวกท่านไม่ยอมรับความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าตามที่จะต้องถูกยอมรับ” นี่แสดงให้เห็นว่าคนของโนอาห์ยอมรับพระเจ้า แต่ความสำนึกในความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าไม่ได้ฝังแน่นตามที่ควรจะเป็น ความจริงก็คือว่าการยอมรับความยิ่งใหญ่ของพระเจ้านั้นคือมาตรฐานที่แท้จริงของการเคารพสักการะพระเจ้า คนที่มีชีวิตโดยรู้ถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าคือผู้เคารพสักการะพระเจ้าที่แท้จริงในขณะที่คนที่หัวใจไม่รู้สึกถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าไม่ใช่ผู้ศรัทธาที่แท้จริง

21 นูฮฺกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน พวกเขาไม่เชื่อฟังฉันและปฏิบัติตามบรรดา (พวกหัวหน้า)ที่ ทรยศและลูกหลาน ของพวกเขามีแต่จะทำให้พวกเขาหายนะ มากขึ้น” 22 พวกเขาได้วางแผนการใหญ่ กันไว้ 23 พวกเขา กล่าวว่า ‘จงอย่าละทิ้งสิ่ง ศักดิ์สิทธิ์ ทั้งหลายที่พวกท่านเคารพบูชา และจงอย่าทิ้งวัดต์และ สุวาร์และยะชูซและ ยะอูกและนัซร์’ 24 พวกเขาได้ ทำให้ผู้คน มากมายหลงผิดและทำให้ผู้ทำผิดมีแต่หลง ผิดมากขึ้น” 25 ดังนั้น พวกเขาจึงถูกนำท่วม ตายและ ถูกส่งไปยังนรกเพราะบาปทั้ง หลายของพวกเขา และ พวกเขาก็ไม่พบผู้ ช่วยเหลือใดๆที่จะช่วยพวกเขา ให้พ้นจาก พระเจ้าได้

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّهِمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا
مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا
﴿٢١﴾ وَمَكْرُؤًا مَكْرًا كُبَّارًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا
لَا تَذَرُنَّ آهَاتِكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وُدًّا وَلَا
سُوعَا وَلَا يَعْجُوتَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾
وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا
ضَلَالًا ﴿٢٤﴾ مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا
فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾

๗ ทำไมผู้คนจึงปฏิเสธคำขอร้องให้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงของโนอาห์? เหตุผลสำหรับเรื่องนี้ก็คือ พวกเขาคิดว่าเมื่อเปรียบเทียบกับคำพูดของโนอาห์แล้ว คำพูดของบรรดาผู้มีอำนาจในทางโลกน่า พิจารณามากกว่า คนที่มีอำนาจในเวลานั้นปฏิเสธการเรียกร้องเชิญชวนเพื่อสัจธรรมอย่างโง่ท้งใน ขณะที่คนทั่วไปปฏิเสธการเรียกร้องเพื่อสัจธรรมตามคนมีอำนาจ

๘ ผู้ต่อต้านโนอาห์ได้คิดวิธีการต่างๆในการต่อต้านเขา วิธีการหนึ่งก็คือการแพร่ข่าวว่าโนอาห์ต่อ ต้านบรรดาผู้ยิ่งใหญ่ในอดีตของพวกเขา นั่นคือ วัดต์, สุวาร์, ยะอูก, ยะชูซและนัซร์ ทั้งหมดนี้คือ ผู้ทรงคุณธรรมที่ยิ่งใหญ่ในอดีต แต่ต่อมา คนเหล่านี้ได้เริ่มมีผู้คนถือว่าเป็นบุคคลศักดิ์สิทธิ์และใน ที่สุดก็เริ่มเคารพสักการะบุคคลเหล่านี้ มันเป็นเรื่องง่ายที่จะทำให้ผู้คนหันมาต่อต้านโนอาห์โดยอ้าง ชื่อบุคคลเหล่านี้ ดังนั้น พวกเขาจึงทำให้ผู้คนกลางแกลงใจในภารกิจของโนอาห์โดยการกล่าวว่าเขา กำลังเดินตามแนวทางใหม่และหลงออกไปจากหนทางของบรรพบุรุษที่พวกเขาให้ความเคารพ

26 นูฮ์ได้วิงวอนว่า : “โอ้พระผู้อภิบาล ขอพระองค์อย่า ได้ปล่อยให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา” หลงเหลือไว้บน แผ่นดินนี้เลย
 27 ถ้าหากพระองค์ทรงปล่อยพวกเขา ไว้ พวกเขาจะนำปาวของพระองค์ไปสู่การหลงผิด และพวกเขาจะไม่ให้กำเนิดผู้ใดออกไปจากผู้ทำบาป และผู้ปฏิเสธเท่านั้น 28 โอ้พระผู้อภิบาล โปรดให้ อภัยแก่ข้าพระองค์ และพ่อแม่ของข้าพระองค์และผู้ที เข้ามาในบ้านของข้าพระองค์ในฐานะผู้ศรัทธา และแก่ผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิง และโปรดอย่า ได้เพิ่มพูน สิ่งใดให้แก่ผู้ทำผิดเหล่านั้นออกไปจากความหายนะ ด้วยเถิด”

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْآرْضِ
 مِنْ الْكٰفِرِيْنَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ اِنَّكَ اِنْ
 تَذَرْتَهُمْ يَضِلُّوْا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوْا اِلَّا
 فٰاِجِرًا كٰفِرًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اَغْفِرْ لِيْ
 وَلِوٰلِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيْ مُؤْمِنًا
 وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ وَلَا تَزِدِ
 الظّٰلِمِيْنَ اِلَّا تَبٰاْرًا ﴿٢٨﴾

⁷ จากคำวิงวอนของโนอาห์ทำให้เห็นว่าในสมัยของเขา ความชั่วได้ไปถึงขีดสุดของมันแล้ว ความเชื่อและความคิดผิดๆเป็นที่แพร่หลายในสังคมจนเด็กที่เกิดมาและเติบโตในสังคมเช่นนั้นพลอยหลงผิดไปด้วย เมื่อมาถึงขั้นนี้ ผู้คนของโนอาห์จึงถูกกำหนดให้เผชิญกับการถูกทำลายโดยน้ำท่วมแผ่นดินครั้งใหญ่

72. ญิน อัล-ญิน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 จงกล่าวเถิดว่า “ได้มีการประทานวามะมายังฉันว่า ญินหมู่หนึ่งได้มาฟัง(กูรอาน) และพวกมันกล่าวว่า ‘เราได้ยินการอ่านอันมหัศจรรย์² ที่นำเราไปยังหนทางที่ถูกต้อง ดังนั้น เราจึงศรัทธาในกูรอาน และตอนนี้ เราจะไม้อำนาจใดมาเป็นภาคีร่วมกับ พระผู้อภิบาลของเรา’³ และ ‘ความยิ่งใหญ่ของ พระผู้อภิบาลของเรา นั้นสูงส่ง พระองค์ทรงไม่มี ภรรยาและมีบุตร⁴ และ(ตอนนี้เรารู้ว่า) พวกคนโง่ ในหมู่พวกเรา กำลังกล่าวสิ่งเลวร้ายเกี่ยวกับพระเจ้า⁵ เราคิดว่ามนุษย์ และญินไม่อาจที่จะกล่าวเท็จต่อ พระเจ้าได้⁶ มนุษย์บางคนเคยขอความคุ้มครอง จากพวกญินบางคนในอดีต นั่นจึงทำให้พวกมันยโสโอหังมากขึ้น⁷ พวกมันคิดเช่นเดียวกับที่สุเจ้า คิดว่าพระเจ้าจะไม่ทำให้ใครฟื้นขึ้นมาจากความตาย

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوْحَىٰٓ إِلَىٰٓ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ
الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا عَجَبًا ۝
يَهْدِي إِلَى الْرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ
نُّشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ۝ وَأَنَّهُ تَعَلَّىٰ جَدُّ
رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ۝
وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ
شَطَطًا ۝ وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ
الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝ وَأَنَّهُ
كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ
بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۝
وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ
اللَّهُ أَحَدًا ۝

ⁿ ในโลกนี้ นอกจากจะมีมนุษย์และทูตสวรรค์แล้ว ยังยังมีชีวิตอีกเผ่าพันธุ์หนึ่งที่รู้จักกันว่าเป็นญิน มนุษย์ไม่สามารถมองเห็นญิน แต่ในกูรอานกล่าวถึงญินไว้หลายแห่ง อายะฮ์เหล่านี้แสดงให้เห็นว่าในหมู่ญินก็มีพวกที่ได้รับทางนำและพวกที่หลงผิด ถ้าในหมู่ผู้คนมีพวกผู้นำที่ชักนำให้คนหลงผิดฉันใด ในหมู่ญินก็มีพวกผู้นำโง่ๆที่คอยทำให้พวกมันหลงผิดด้วยถ้อยคำหลอกลวงฉันนั้น ส่วนทูตสวรรค์นั้นไม่มีการทดสอบ ดังนั้น ทูตสวรรค์จึงไม่มีเจตนาารมณฺ์เสรี ทูตสวรรค์มีแต่จะทำตามคำบัญชาของพระเจ้าเท่านั้น

8 เราได้พยายามขึ้นไปยังชั้นฟ้าทั้งหลาย แต่เราพบว่ามันเต็มไปด้วยผู้คุ้มกันที่แข็งแรงและเปลวไฟมาก มาย 9 ก่อนหน้านี้ เราเคยมีที่นั่งในชั้นฟ้าเพื่อแอบฟัง แต่ตอนนี้ถ้าใครแอบฟัง ผู้นั้นจะพบกับเปลวไฟที่คอยฟุ้งใส่เขา 10 เราไม่สามารถบอกได้ว่าความชั่ว บางอย่างมีไว้สำหรับผู้ที่อาศัยอยู่บนโลก หรือพระผู้ อภิบาลของพวกเขาต้องการที่จะนำทางพวกเขา 11 ในหมู่พวกเรา มีบางคนที่ดีขณะที่บางตนก็ไม่ดี พวกเราปฏิบัติตามแนวทางที่ต่างกัน 12 เราตระหนัก ดีว่าเราไม่สามารถหนีรอดไปจากพระเจ้าได้ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า 13 เมื่อเราได้ยินการเรียกร้องไปสู่ทางนำ เราก็ครีทธานในทางนำนั้นผู้ใดที่ครีทธานในพระผู้อภิบาล ของพวกเขาจะไม่กลัวการขาดทุนและความไม่เป็นธรรม 14 ในหมู่พวกเรานั้นมีบางตนเป็นผู้เชื่อฟังและบางตน เป็นผู้ทำผิด ผู้ใดที่เชื่อฟังจะพบหนทางที่ถูกต้อง 15 แต่ บรรดาผู้ทำผิดจะกลายเป็นเชื่อเพลิงสำหรับนรก”ⁿ

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَا فِيهَا كُفَّاتٍ
حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا ۝ وَأَنَّا كُنَّا
نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِّلسَّمْعِ فَمَن
يَسْمَعِ الْآنَ لَنَجِدَهُ مِن قَبْلِ شِهَابٍ رَّصَدًا
۝ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أَرِيدَ يَمَن فِي
الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝
وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ
كُنَّا طَرَائِقَ قَدَدًا ۝ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن
نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ
هَرَبًا ۝ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا آهْدَىٰ
ءَامِنًا بِهِ فَمَن يُؤْمِن بِرَبِّهِ فَلَا
يَخَافُ يَحْشَا وَلَا يَهْجَا ۝ وَأَنَّا مِنَّا
الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَن
أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ۝ وَأَمَّا
الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۝

ⁿ ญินที่ได้ยินกุรอานไม่เพียงแต่ยอมรับกุรอานทันที แต่ยังเป็นผู้เผยแพร่กุรอานด้วย นี่แสดงให้เห็นว่าเมื่อใดก็ตามที่คำพูดที่ถูกต้องไปถึงหูของคนมีชีวิต มันทำให้เกิดผลสองอย่าง อย่างแรกคือการยอมรับความจริงของกุรอานด้วยหัวใจที่เปิดกว้าง และอย่างที่สองคือความตั้งใจที่จะเผยแพร่คำสอนของกุรอาน

16 ถ้าพวกเขาปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อ เราจะ ประทานฝนแก่พวกเขาอย่างอุดมสมบูรณ์ 17 เพื่อ ที่เราจะทดสอบพวกเขา โดยความอุดมสมบูรณ์นั้น และผู้ใดที่หันห่างออกไปจากการระลึกถึงพระผู้ อภิบาลของเขา พระองค์จะทรงลงโทษเขาอย่างแสนสาหัส 18 มัสญิดทั้งหลายนั้นมีไว้เพื่อการ เคารพสักการะพระเจ้า ดังนั้น จงอย่าวิงวอนผู้ใด หรือสิ่งใดอื่นร่วมไปกับพระเจ้า 19 เมื่อบ่าวของ พระเจ้ายืนขึ้นวิงวอนต่อพระองค์ผู้คนก็รู้จักกันเข้า มาล้อมเขาจนเขา อืดอืด 20 โอ้หนี จงกล่าวเถิดว่า “ฉันวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของฉันเท่านั้น และฉันไม่เอาผู้ใดมาเป็นภาคีกับพระองค์” 21 จงกล่าวเถิด “ฉันไม่มีอำนาจใดๆที่จะให้โทษหรือให้คุณแก่พวก ท่านใด” 22 จงกล่าวเถิดว่า “ไม่มีใครสามารถคุ้ม ครองฉันจากพระเจ้าได้และฉันไม่พบที่พึ่งใดนอก ไปจากพระองค์” 23 หน้าทีของฉันก็แค่เพียงนำสิ่ง ที่ฉันได้รับจากพระองค์และศาสน์ของพระองค์ไป เผยแผ่” ผู้ใดที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้า และศาสนทูตของ พระองค์ สำหรับเขาก็มีไฟนรกคอยอยู่เขาจะพำนัก อยู่ในนั่นตลอดไปⁿ

وَأَلُو اسْتَقَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ
لَأَسْقِيَنَّهُمْ مَاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لِنَفْتِنَهُمْ
فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ
عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ
فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنَّهُ لَمَّا
قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ
عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا
أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ
لَكُمْ صَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلْ إِنِّي لَنْ
مُجِيرِنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ
دُونِهِ مُلْتَحِدًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ
وَرِسَالَتِهِ وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾

﴿١٦﴾

ⁿ ระบบทั้งหมดของโลกปัจจุบันได้ถูกวางไว้โดยมีเป้าหมายที่จะทดสอบมนุษย์ ดังนั้น ความจริงที่ถูกเปิดเผยในโลกนี้จึงมีไว้ในลักษณะที่จะส่งศาสน์ของพระเจ้ามายังมนุษย์ ถ้าไม่มีการทดสอบมนุษย์ และถ้ามันที่ปิดบังความจริงไว้ถูกเปิดออก มนุษย์ก็จะเห็นว่าตั้งแต่ทูตสวรรค์ไปจนถึงบรรดา ยินที่ยอมรับกุรอาน ทั้งหมดยอมรับพระเจ้าและจักรวาลทั้งหมดยืนยันเรื่องนี้

24 เมื่อพวกเขาเผชิญกับสิ่งที่พวกเขาได้ถูก
สัญญาไว้ พวกเขาจะรู้ว่าผู้ช่วยเหลือของ
ใครอ่อนแอกว่าและผู้ ช่วยเหลือของใครมี
จำนวนน้อยกว่า 25 จงกล่าวเถิด ว่า “ฉันไม่รู้
ว่าสิ่งที่พวกท่านได้ถูกสัญญาไว้มันใกล้เข้า
มาหรือว่าพระผู้อภิบาลของฉันได้กำหนด
วาระสำหรับ มันให้ยาวออกไป” 26 พระองค์
เท่านั้นที่ เป็นผู้ทรงรู้ สิ่งเร้นลับ พระองค์ไม่
ทรงเปิดเผยความลับของพระองค์ แก่ผู้ใด
27 นอกไปจากศาสนทูตที่พระองค์ทรงเลือก
พระองค์ได้ทรงส่งผู้คุ้มกันไว้ข้างหน้าพวก
เขาและข้าง หลังพวกเขา 28 เพื่อที่พระองค์
จะได้ทรงรู้วาระบรรดา ศาสนทูตได้เผยแผ่
ศาสน์ของพระผู้อภิบาลของพวกเขา แล้ว
พระองค์ทรงล้อมทุกสิ่งที่อยู่รอบๆพวกเขา
และ ได้ทรงนับทุกสิ่งทุกอย่างไว้หมดแล้ว⁷

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ
مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقْلُبُ عَدَدًا ﴿٢٥﴾
قُلْ إِنْ أَدْرِي مَا تُوعَدُونَ أَمْ
تَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٦﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ
فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٧﴾ إِلَّا
مَنْ آرَتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ
مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٨﴾
لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولًا رَّبِّهِمْ
وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ
عَدَدًا ﴿٢٩﴾

⁷ ผู้นำศาสน์แห่งลัทธิธรรมเป็นแคมุญษัทธิธรรมดา ดังนั้น ผู้คนที่ได้รับฟังการเรียกร้องของเขาจึงหัน
หลังให้เขา พวกเขาลืมไปว่าการต่อต้านผู้นำศาสน์เท่ากับการต่อต้านพระเจ้าเอง และใครที่ต่อต้าน
พระเจ้าจะประสบความสำเร็จ?

73. ผู้ที่คลุมกาย

อัล-มุชชัมมิล

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 โอ้ผู้ที่นอนคลุมกายอยู่ในเสื่อคลุม ² จง
ยืนขึ้นนมาซ ให้มากหน้อยในตอนกลางคืน
³ อาจจะครึ่งหนึ่งของ กลางคืนหรือน้อยกว่า
นั้นก็ได้ ⁴ หรือเพิ่มมันอีกเล็กน้อย แต่จงอ่าน
กุรอานอย่างช้าๆและชัดเจน ⁵ เพราะเราจะ
ส่งสาสน์อันหนักหน่วงมายังเจ้า⁷

يَا أَيُّهَا الْمَزْمِلُ ﴿١﴾ قُمْ أَيْلًا إِلَّا قَلِيلًا
﴿٢﴾ تَصَفَّهُ أَوْ أَنْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ﴿٣﴾
أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ﴿٤﴾
إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ﴿٥﴾

ⁿ โดยทางภาษา “จงอ่านกุรอานอย่างช้าๆและใช้น้ำเสียงที่เป็นจังหวะเหมาะสม” นี้หมายความว่า “จงอ่านโดยการให้ความสนใจอย่างเต็มที่กับประเด็นสำคัญของเนื้อหา” เมื่ออ่านกุรอานเช่นนี้ กระบวนการสื่อสารสองทางระหว่างกุรอานและผู้อ่านจะมีบทบาทขึ้นมา สำหรับผู้อ่าน กุรอานเป็น คำพูดหรือการพูดโดยพระเจ้าและหัวใจของเขาเริ่มตอบรับคำพูดนี้ในทุกอายะฮ์ ในกุรอานตรงที่มีการเอ่ยถึงอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ตัวตนทั้งหมดของผู้อ่านจะได้รับความรู้สึกอย่างรุนแรงถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ เมื่อมีการเอ่ยความโปรดปรานของพระเจ้าในกุรอาน หัวใจของผู้อ่านจะเปี่ยมล้นไปด้วยความกตัญญูรู้คุณ เมื่อมีการเอ่ยถึงการลงโทษของพระเจ้าในกุรอาน ผู้อ่านจะเกิดความสั่นกลัวไปทั่วร่างกายเมื่ออ่านถึงตรงนั้น เมื่อมีคำสั่งใดๆกล่าวไว้ในกุรอาน ผู้อ่านจะมีความรู้สึกขึ้นมาทันทีว่าเขาต้องเป็นบ่าวผู้เชื่อฟังของพระเจ้าผู้อภิบาลของเขาโดยการทำตามคำสั่งนั้น

^ข โดยทางภาษาคือ “ถ้อยคำที่มีน้ำหนัก” หมายถึงคำสั่งการให้คำเตือนที่ถูกกล่าวไว้ในบทต่อไป นั่นคือ “จงลุกขึ้นและประกาศเตือน” (กุรอาน 74:2) นี้หมายถึงการแจ้งให้ผู้คนได้รับรู้ถึงอันตรายของโลกหน้า ไม่ต้องสงสัยเลยว่านี่เป็นงานที่ยากที่สุดในโลก ด้วยเหตุนี้ ผู้เผยแผ่ต้องยืนอยู่ข้างสวรรค์ที่บริสุทธิ์และไม่ถูกเปลี่ยนแปลงถึงแม้ว่าเขาจะกลายเป็นคนแปลกหน้าในบรรดาผู้คนของเขาทั้งหมดก็ตาม เขาต้องอดทนต่อการถูกทำร้ายโดยผู้คนเพื่อที่ความสัมพันธ์ระหว่างเขากับผู้ที่เขาพูดด้วยจะไม่ได้รับผลกระทบจนกระทั่งนาทีสุดท้าย เขาต้องตั้งอยู่ในหลักการแห่งความอดทนและหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้า เพื่อที่ว่าสถานะความเป็นผู้เชี่ยวชาญ(ตออีฮ์)ของเขาจะไม่ได้ได้รับความเสียหาย

⁶ แน่นนอน การลุกขึ้นในตอนกลางคืน(เพื่อนมาซ)นั้นมิ ประสิทธิภาพที่สุดในการควบคุมตัวตนและเหมาะสม ที่สุดสำหรับถ้อยคำ(ของการวิงวอน) ⁷ เพราะในเวลากลางวัน เจ้ามีงานมากมาย(ในการเชิญชวนผู้คน) ⁸ จง ระลึกถึงพระนามของพระผู้อภิบาลของเจ้าและจงอุทิศ ตัวของเจ้าให้พระองค์อย่างหมดหัวใจ ⁹ พระองค์คือ พระผู้อภิบาลของทิศตะวันออกและทิศตะวันตก ไม่มี พระเจ้าอื่นใดนอกไปจากพระองค์ ดังนั้น จงเอาพระองค์ เท่านั้นเป็นผู้คุ้มครองของเจ้า ¹⁰ จงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขา กล่าว และจงออกห่างจากพวกเขาอย่างสุภาพ ¹¹ จง ปล่อยให้ฉันจัดการกับบรรดาผู้ปฏิเสธที่ใช้ชีวิตอย่าง สุขสบายเอง และจงอดทนกับพวกเขาสักกระยะหนึ่ง ¹² เรามีโซ่หนักและไฟที่ลุกโชนไว้สำหรับพวกเขา ¹³ อาหารที่ติดล้าคอและการลงโทษอันเจ็บปวด ¹⁴ ในวันที่โลกและภูเขาจะกลายเป็นกองทรายที่กระจัดกระจาย⁷

إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ﴿٦﴾ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿٧﴾ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ﴿٨﴾ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿٩﴾ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَأَهْجُرْهُمْ هَجْرًا حَمِيلًا ﴿١٠﴾ وَذُرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهْلَهُمْ قَلِيلًا ﴿١١﴾ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَحِمِيمًا ﴿١٢﴾ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا ﴿١٤﴾

⁷ การเรียกร้องผู้คนให้ยอมรับสัจธรรมหมายถึงการเริ่มทำงานที่ยากที่สุด คนที่ทำงานนี้จะกลายเป็นผู้ที่ไม่มีใครต้อนรับจากผู้คนที่อยู่รอบตัวเขา ในสถานการณ์เช่นนั้น พระเจ้าเท่านั้นที่ผู้เผยแผ่สัจธรรมจะพบว่าเป็นผู้เห็นใจและผู้ให้ความช่วยเหลือเขา เขาไม่เพียงแต่นึกถึงพระเจ้าของเขาอยู่ในหัวใจตลอดเวลาเท่านั้น แต่เขายังยืนอยู่ต่อหน้าพระองค์ในระหว่างกลางคืนด้วย เวลากลางวันเป็นเวลาของการพักผ่อน ในความเยียบสงบของกลางวัน มนุษย์จะพบโอกาสที่ตึกว่าในการหันไปยังพระเจ้าอย่างมีสมาธิเต็มที่ ในหนทางของการกิจแห่งสัจธรรมที่เต็มไปด้วยความยากลำบาก นี่เป็นอาวุธที่แท้จริงเพียงอย่างเดียวที่ผู้เผยแผ่มี

แนวทางของผู้เผยแผ่ที่แท้จริงก็คือ เมื่อเขาประสบปัญหาจากผู้ที่เขาไปเผยแผ่สั่งสอน เขาจะไม่โจมตีหรือโต้เถียงกับคนเหล่านั้น แต่เขาจะหันไปยังพระเจ้า เขาจะไม่แสดงปฏิกิริยาในทางไม่ดีจนกระทั่งนาทีสุดท้าย และเพื่อทำงานต่อไป การก้าวข้ามปฏิกิริยาเช่นนั้นเป็นเงื่อนไขจำเป็นที่ทำให้คนที่เขาเช่นนั้นเป็นผู้เผยแผ่สัจธรรมในความหมายที่แท้จริง

15 สำหรับสุเจ้า เราได้ส่งศาสนทูตคนหนึ่ง
มาเป็นพยาน เหนือสุเจ้าเช่นเดียวกับที่
เราได้ส่งศาสนทูตคนหนึ่งไป ยังฟาโรห์
16 แต่ฟาโรห์ต่อต้านศาสนทูตคนนั้น เรา
จึง ลงโทษเขาอย่างหนัก 17 ถ้าหากสุเจ้ายัง
ตั้งต้นปฏิเสธ สัจธรรม สุเจ้าจะหนีรอดได้
อย่างไรในวันที่จะทำให้ผม ของเด็กเป็นสี
เทา 18 วันที่ชันฟ้าทั้งหลายจะถูกทำให้ แดก
ออกและสัญญาของพระเจ้านั้นจะได้รับการ
ปฏิบัติ ไปตามจริง 19 แน่นนอน นี่คือการตก
เดือน ดังนั้นใครก็ตามที่ประสงค์ จงเอาทาง
ที่เที่ยงตรงไปสู่พระผู้อภิบาล ของเขาเถิด⁷

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا
عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
رَسُولًا ﴿١٥﴾ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ
فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلاً ﴿١٦﴾ فَكَيْفَ
تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا تَجْعَلُ الْوِلْدَانَ
شِيبًا ﴿١٧﴾ السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ ۚ كَانَ
وَعْدُهُ مَفْعُولًا ﴿١٨﴾ إِنَّ هَذِهِ
تَذَكَّرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ
سَبِيلًا ﴿١٩﴾

⁷ การมาของนบีมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะทำให้แน่ใจว่าความแตกต่างระหว่างสัจธรรมและความเท็จ เป็นที่เข้าใจโดยชัดเจนแล้วและเพื่อให้แน่ใจว่าในที่สุดแล้วสัจธรรมเป็นที่ได้รับการเลือกแล้ว การตัดสินใจเกี่ยวกับวิธีการเหล่านี้ได้เกิดขึ้นแล้วก่อนหน้านี้ระหว่างโมเสสกับฟาโรห์ ดังนั้น การตัดสินใจประเภทนี้จึงต้องเกิดขึ้นระหว่างนบีอัมมัมกับชาวกุเรซ บรรดาผู้ไม่ยอมค้อมหัวต่อผู้นำศาสน ของพระเจ้าในโลกนี้จะต้องค้อมหัวต่อการลงโทษของพระเจ้าอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

20 โอ้นบี พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้ว่าบาง
 ครั้งเจ้า ยืนนมาซเกือบสองในสามของกลาง
 ค่ำและบางครั้ง ก็ครึ่งค่ำ และบางครั้งก็หนึ่งใน
 ในสามของกลางค่ำกับ ผู้ที่อยู่กับเจ้าอีก
 จำนวนหนึ่ง พระเจ้าเท่านั้นที่ทรง กำหนด
 เวลาของกลางวันและกลางคืน พระองค์ทรง
 รู้ว่าเจ้าไม่สามารถคำนวณเวลาได้อย่าง
 ถูกต้อง ดังนั้น พระองค์จึงทรงแสดงความ
 กรุณาต่อสุเจ้าตอนนี้ เจ้า จงอ่านกุรอาน
 ตามที่เจ้าสามารถทำได้โดยสะดวก พระองค์
 ทรงรู้ว่าในหมู่สุเจ้ามีคนป่วยและบางคนที่
 เดินทางไปแสวงหาความโปรดปรานของ
 พระเจ้า และ อีกบางคนที่ต่อสู้ในหนทางของ
 พระเจ้า ดังนั้น จงอ่าน กุรอานให้มากเท่า
 ที่สุเจ้าจะอ่านได้โดยสะดวก และจง ดำรง
 นมาซและจ่ายซะกาต และจงให้พระเจ้ายืม
 ด้วย การยืมที่ดี เพราะความดีอะไรก็ตามที่
 สุเจ้าส่งล่วงหน้า ไปสำหรับตัวสุเจ้าเอง สุเจ้า
 จะได้พบมันที่พระเจ้า นั่น เป็นสิ่งที่ดีที่สุด
 และมากมายที่สุดในรางวัลตอบแทน จงขอ
 การอภัยโทษต่อพระเจ้า แท้จริง พระองค์
 เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁷

﴿ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن
 ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَآئِفَةٌ مِّنَ
 الَّذِينَ مَعَكَ ۗ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۗ
 عَلِمَ أَن لَّنْ نَّحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۖ
 فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ۚ عَلِمَ أَن
 سَيَكُونُ مِنكُم مَّرْضَىٰ ۖ وَءَاخَرُونَ
 يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ
 اللَّهِ ۖ وَءَاخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
 وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا
 حَسَنًا ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِّن
 خَيْرٍ يَّجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ
 أَجْرًا ۗ وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ ۝﴾

⁷ หน้าที่จำเป็นในศาสนาได้ถูกกำหนดไว้ตามความสามารถของคนธรรมดา แต่หน้าที่เหล่านี้เป็น
 เพียงหน้าที่ขั้นต่ำสุดเท่านั้น พันจากขอบเขตเหล่านี้ไปยังมีความต้องการบางอย่างอีก แต่ความ
 ต้องการเหล่านี้มีลักษณะที่ทำให้ทำโดยความสมัครใจ ตัวอย่างเช่น การนมาซหลังเที่ยงคืน(นมาซ
 ตะฮัจญุดนอกเหนือไปจากการนมาซภาคบังคับ)ประจำวันห้าเวลา หรือการบริจาคเพิ่มเติมนอก
 เหนือไปจากการจ่ายซะกาต เป็นต้น นี่เป็นการทดสอบการอุทิศตนของมนุษย์เพื่อที่จะดูว่าเขา
 ทำความดีมากกว่าเดิมอย่างไร ทั้งนี้เพื่อให้เขามีสิทธิ์ได้รับรางวัลตอบแทนที่มากกว่า

74. ผู้ห่มกายอยู่ในเสื้อคลุม

อัล-มุดดัซซิรฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 โฉมผู้ห่มกายอยู่ในเสื้อคลุม 2 จงลุกขึ้นและ
จงประกาศ เตือน 3 จงประกาศความยิ่งใหญ่
ของพระผู้อภิบาลของ เจ้า 4 จงรักษาเสื่อผ้า
ของเจ้าให้สะอาด 5 จงห่างไกล จากสิ่ง
สกปรกโสภณ 6 จงอย่าทำคุณแก่คนอื่นโดย
หวัง สิ่งตอบแทนอันมากมาย 7 จงอดทน
เพื่อพระผู้อภิบาล ของเจ้า⁷

8 เมื่อแตรถูกเป่า 9 วันนั้นจะเป็นวันแห่ง
ความยาก ลำบาก 10 สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธ
ศรัทธาหมั่น มั่น ไม่ใช่เรื่องง่าย 11 จงปล่อย
ฉันไว้ตามลำพัง (ให้จัดการ) กับคนที่ฉัน
สร้างเขา 12 และคนที่ฉันได้ให้ความมั่งคั่ง
อย่างมากมายแก่เขา 13 และลูกหลานที่อยู่
เคียงข้าง เขา 14 และผู้ที่ฉันได้จัดเตรียม
ปัจจัยทุกอย่างให้ 15 แต่เขาก็ยังต้องการให้
ฉันเพิ่มให้เขามากขึ้นอีก 16 ไม่มีวัน เพราะ
เขาเป็นศัตรูต่อวามันที่เราประทาน มา
17 ไม่ช้าฉันจะทำให้เขาต้องได้รับความ
ลำบากหนักขึ้น⁷

يَتَأْتِيهَا الْمُدْتِرُّ ۝ قُمْ فَأَنْذِرْ ۝
وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ۝ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ۝
وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۝ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْبِرُ ۝
۝ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۝ فَاذَا نُفِرَ فِي
الْأَنْقُورِ ۝ فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ
۝ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ۝ ذُرْنِي
وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۝ وَجَعَلْتُ لَهُ
مَالًا مَمْدُودًا ۝ وَبَنِينَ شُهُودًا ۝
وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ۝ ثُمَّ يَطْمَعُ
أَنْ أَزِيدَ ۝ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا
عَيْنِيًا ۝ سَأَرْهُقُهُ صَعُودًا ۝

⁷ งานที่แท้จริงของนบีคือกาเตือนมนุษย์ นั่นคือ การบอกให้มนุษย์ได้รู้ถึงความน่ากลัวของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในโลกหน้า ผู้ที่สามารถทำหน้าที่ได้ก็คือผู้ที่มิหัวใจเปี่ยมล้นไปด้วยการตระหนักถึงอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ผู้มีลักษณะนิสัยขงดงาม ผู้ละเว้นจากความชั่วทั้งหมด ผู้ทำความดีโดยไม่หวังผลตอบแทน ผู้สามารถอดทนต่อความทุกข์ยากลำบากที่คนอื่นสร้างให้เขาเท่านั้น

⁸ คนที่พบว่าตัวเองมีฐานะมั่งคั่งและแวดล้อมไปด้วยบริวารติดตามมากมายจะมีความรู้สึกเชื่อมั่นอย่างผิดๆ เขาคิดว่าเมื่อเขาเป็นผู้มีความเป็นอยู่ที่ดีในโลกนี้ เขาก็จะมีชีวิตเช่นนั้นในโลกหน้าด้วย แต่เมื่อวันสิ้นโลกมาถึง สถานการณ์จะเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง คนที่อยู่อย่างสะดวกสบายในโลกนี้จะพบว่าตัวเองอยู่ท่ามกลางความทุกข์ยากลำบากสุดคณานับ

18 เพราะเขาคิดและพยายามที่จะวางแผน
 19 และความ วิบัติจะเกิดขึ้นกับเขาในสิ่งที่
 เขาพยายามคิดวางแผน 20 ขอให้เขาถูก
 ทำลายเขา เขาคิดได้อย่างไร 21 หลัง จาก
 นั้น เขาได้หันไปรอบๆ 22 แล้วเขาก็หน้า
 บึ้งถลึงตา 23 และหันหลังให้พร้อมกับแสดง
 อากาโรหง 24 และ เขากล่าวว่า “นี่มิใช่
 อะไรนอกไปจากไสยศาสตร์ที่สืบทอด กัน
 มาแต่อดีต 25 นี่มิใช่สิ่งใดนอกไปจากคำพูด
 ของ มนุษย์คนหนึ่ง”⁷

إِنَّهُ فَكَرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾ فُقْتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ
 ﴿١٩﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ نَظَرَ
 ﴿٢١﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَسَرَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ
 ﴿٢٣﴾ وَأَسْتَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
 يُؤْتَرُ ﴿٢٥﴾ إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٦﴾

⁷ อุปสรรคยิ่งใหญ่ที่สุดที่ขัดขวางการยอมรับัจธรรมก็คือการถือดีหรือความทะนงตนของมนุษย์
 คนที่มีตำแหน่งสูงๆในสังคมไม่ยอมรับัจธรรมเพียงเพราะเหตุผลว่าถ้าพวกเขายอมรับัจธรรม
 ความยิ่งใหญ่ของพวกเขาจะลดน้อยถอยลง ดังนั้น เพื่อที่จะปิดบังการปฏิเสธของพวกเขา พวกเขา
 จึงพยายามหาข้อบกพร่องในคำพูดของผู้เผยแผ่ัจธรรม พวกเขาพยายามทำลายความน่าเชื่อถือ
 ของเขาโดยการกล่าวหาเขาต่างๆนานา

26 ในไม่ช้า ฉันจะโยนเขาเข้าไปในนรก
 27 แล้วเจ้ารู้ไหม ว่านรกคืออะไร? 28 มันจะ
 ไม่ปล่อยให้ผู้ใดมีชีวิตและมัน จะไม่ปล่อยให้
 ผู้ใดตาย²⁹ มันจะเผาไหม้ผิวหนัง³⁰ มี
 (ทูตสวรรค์)สิบเก้าองค์ถูกมอบหมายหน้าที่
 ให้ดูแล³¹ เรา ได้แต่งตั้งเฉพาะทูตสวรรค์
 เท่านั้นให้เป็นผู้เผานรก เราได้ กำหนด
 จำนวนของทูตสวรรค์ไว้ด้วยเพื่อเป็นการ
 ทดสอบ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
 เพื่อที่ชาวคัมภีร์จะได้เกิด ความเชื่อมั่น
 และบรรดาผู้ศรัทธาจะได้เพิ่มพูนความ
 ศรัทธา และเพื่อที่ชาวคัมภีร์และบรรดาผู้
 ศรัทธาจะได้ไม่สงสัย และ เพื่อที่คนในหัวใจ
 มีโรคและบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอาจ ถ้าม
 ว่า “พระเจ้าหมายความว่าอะไรในการยก
 อุปมานี้?” นี่แหละคือวิธีการที่พระเจ้าทำให้
 ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ หลงผิดและทรง
 นำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และไม่มี ผู้
 ใดรู้ถึงไพบรพลของพระองค์กับลาของเจ้านอก
 ไปจาก พระองค์เองและนรกได้ถูกเอ่ยขึ้นมา
 ก็เพื่อที่จะเป็นการ ตักเตือนสำหรับมนุษย์³⁷

سَأُصَلِّبُهُ سِقْرًا ﴿٢٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقْرٌ
 ﴿٢٧﴾ لَا تَبْقَى وَلَا تَذُرُ ﴿٢٨﴾ لَوْاحَةً
 لِلْبَشْرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾ وَمَا
 جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا
 جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا
 لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزِدَّادَ
 الَّذِينَ ءَامَنُوا إِيْمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ
 أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلَيَقُولَ
 الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ
 مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۗ كَذَلِكَ
 يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ
 وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ
 إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْبَشْرِ ﴿٣٧﴾

³⁷ สภาพของนรกที่ถูกกล่าวไว้ในกุรอานเป็นเรื่องเกี่ยวกับโลกที่มองไม่เห็นและถูกซ่อนเร้นไว้ การมี
 ทูตสวรรค์จำนวน 19 องค์ในนรกก็เป็นความจริงที่มีลักษณะเดียวกัน ถ้าเรามัวแต่หันไปสนใจเรื่อง
 รายละเอียดหยาบหยาบ เรื่องเหล่านี้มีแต่จะทำให้เรามีความสงสัยมากขึ้น แต่ถ้าหากปฏิบัติตามความ
 ศรัทธาที่สมบูรณ์ เรื่องเหล่านี้จะทำให้เขาเกิดความกลัวโลกหน้ามากขึ้น

32 ไม่เลย ขอสาบานด้วยดวงจันทร์ 33 ขอ
 สาบานด้วย กลางคืนเมื่อมันจากไป 34 ขอ
 สาบานด้วยยามเช้าเมื่อ มันเริ่มมีแสงสว่าง
 35 นรกเป็นหนึ่งในบรรดาสิ่งที่น่ากลัว ที่สุด
 36 มันเป็นสิ่งทีเตือนมนุษยชาติ 37 เป็นการ
 เตือน ทุกคนในหมู่สุเจ้าที่ปรารถนาจะ
 ไปข้างหน้าหรือจะอยู่ ข้างหลัง³⁸ ทุกคน
 ถูกสัญญาไว้แล้วสำหรับการทำงาน ของเขา
 39 ยกเว้นผู้ที่อยู่ด้านขวา 40 จะได้อยู่ใน
 สวรรค์ ซึ่งที่นั่นพวกเขาจะถาม 41 เกี่ยว
 กับผู้ทำบาป⁴² “อะไร ที่นำพวกท่านเข้าไป
 ในนรก?” 43 พวกเขา กล่าวว่า “เรา มิได้
 เป็นผู้หนึ่งในบรรดาผู้มมาฆ 44 และเรามีได้
 เลี้ยง อาหารคนยากจน 45 และเราเคยร่วม
 กับบรรดาผู้มัวสุม ในการถกเถียงที่ไร้สาระ
 46 และเราเคยปฏิเสธวันแห่ง การพิพากษา
 47 จนกระทั่งสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้(ความ
 ตาย)เกิดขึ้นแก่เรา” 48 ดังนั้น การขอโทษ
 จะไม่อำนวย ประโยชน์ใดๆแก่พวกเขา⁴

كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٣٢﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ ﴿٣٣﴾
 وَالصُّبْحِ إِذَا أَصْفَرَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهَا لِأَحَدَى
 الْأَكْبَرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَنْ شَاءَ
 مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٧﴾ كُلُّ
 نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا
 أَصْحَابَ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾ فِي جَنَّاتٍ
 يَتَسَاءَلُونَ ﴿٤٠﴾ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ مَا
 سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ﴿٤٢﴾ قَالُوا لَمْ نَكُ
 مِنْ الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نَطْعُمْ
 الْمَسْكِينِ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ
 الْحَايِضِينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ
 الدِّينِ ﴿٤٦﴾ حَتَّىٰ أَتَيْنَا الْيَقِينَ ﴿٤٧﴾ فَمَا
 تَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّفِيعِينَ ﴿٤٨﴾

⁴ โลกหมุนรอบแกนของมันและดวงจันทร์โคจรรอบโลก ด้วยเหตุผลนี้ วันและคืนทางจักรวาลคิดบน โลกใบนี้จึงเปลี่ยนไป ระบบของการหมุนและการเปลี่ยนแปลงนี้ความจริงแล้วเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่า ระบบปัจจุบันจะเปลี่ยนไปและช่วงเวลาของโลกหน้าจะมาถึงอย่างแน่นอน บรรดาผู้พิจารณาถึง ระบบนี้จะต้องการใช้ประโยชน์จาก “วัน” ของพวกเขาอย่างเต็มที่ก่อนการมาถึงของ “กลางคืน” พวกเขาจะหลีกเลี่ยงการกระทำต่างๆที่ทำให้พวกเขาจมลงไปในนรก และชอบที่จะทำสิ่งที่จะนำพวกเขา ไปสู่อสวรรค์แทน

49 แล้วเกิดอะไรขึ้นกับคนเหล่านี้ที่พวกเขาหันห่างออก จากการตักเตือน⁵⁰ เหมือนกับพวกเขาเป็นลาปาที่ ตกใจ⁵¹ วิงหนีสิงโต?⁵² แต่แท้จริงแล้ว พวกเขาแต่ ละคนต้องการที่จะให้แผ่นดินที่กการประทານจะถูกลงออกต่อหน้าพวกเขาเขา⁵³ ไม่มีทางความจริง ก็คือว่าพวกเขาไม่กลัวโลกหน้า⁵⁴ แต่นี่คือสิ่งที่คอย ตักเตือน⁵⁵ ดังนั้น ใครที่ประสงค์ก็จงใส่ใจคิด⁵⁶ แต่ พวกเขาจะไม่มัววันใสใจ เว้นเสียแต่ว่าพระเจ้าจะทรงประสงค์ พระองค์เท่านั้นที่สมควรได้รับความเกรงกลัว พระผู้อภิบาลแห่งการให้อภัย⁷

فَمَا هُمْ عَنِ التَّذِكْرِ مُعْرِضِينَ ﴿١١﴾
 كَانَهُمْ حُمْرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ ﴿١٢﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿١٣﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنشَرَةً ﴿١٤﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿١٥﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ ﴿١٦﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿١٧﴾ وَمَا يَذُكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْغَفِرَةِ ﴿١٨﴾

⁷ คำแนะนำถึงแม้ว่าจะมีเหตุผลและได้รับการสนับสนุนอย่างดีโดยเหตุผลก็ตามจะมีผลก็ต่อเมื่อคนฟังใส่ใจพิจารณาอย่างน้อยอย่างจริงจัง ถ้าผู้ฟังไม่จริงจัง คำแนะนำจะไม่ไปถึงหัวใจของเขา เหตุผลที่ทำให้คนที่มีความคิดจริงจังต้องยอมรับนั้นมีแต่จะทำให้คนที่ไม่สนใจโยยตีมีแต่จะพุดคุยถกเถียงกันในสิ่งที่ไร้ความหมาย

75. วันแห่งการฟื้นคืนชีพ

อัล-กียามะฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 ขอสาบานด้วยวันแห่งการฟื้นคืนชีพ
2 และด้วยชีวิต ที่ปรารถนามตนเอง ³ มนุษย์
คิดหรือว่าเราไม่สามารถ (ที่จะทำให้เขาฟื้น
คืนชีพขึ้นมาและ) นำกระดูกของเขา มารวม
เข้าด้วยกันอีก? ⁴ แท้จริง เรามีแม่แต่อำนาจ
ที่ จะทำให้ปลายนิ้วมือของเขากลับคืนมา
5 แต่มนุษย์ นั้นต้องการปฏิเสธสิ่งที่อยู่ข้าง
หน้าเขา ⁶ เขาถามว่า “เมื่อใดวันฟื้นคืนชีพ
จะเกิดขึ้น?” ⁷ แต่(ในวันนั้น)เมื่อ ดวงตา
พร่ามัว ⁸ และดวงจันทร์ถูกทำให้มืดมิด
9 ดวง อาทิตย์และดวงจันทร์ถูกนำมารวมกัน
10 ในวันนั้น มนุษย์จะถามว่า “ฉันจะหนีไป
ทางไหนได้?” ¹¹ ไม่มีเลย ไม่มีที่ไหนที่เขา
จะหลบภัยได้ ¹² ในวันนั้น ต่อหน้าพระ ผู้
อภิบาลของสูงเจ้าเท่านั้นที่จะขอความช่วยเหลือ
เหลือได้ ¹³ วันนั้น มนุษย์จะถูกแจ้งให้ทราบ
ถึงสิ่งที่พวกเขา ได้ส่งมาก่อนและสิ่งที่เขา
ทิ้งไว้ข้างหลัง ¹⁴ แท้จริงแล้ว มนุษย์จะเป็น
พยานยืนยันตัวของเขาเอง ¹⁵ ถึงแม้เขา จะ
มีข้อแก้ตัวมากมายมาอ้างก็ตาม⁷

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ۝ وَلَا أُقْسِمُ
بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۝ أَحْسَبُ الْإِنْسَانَ
أَنَّ جُمِعَ عِظَامُهُ ۝ بَلَىٰ قَدَرِين
عَلَىٰ أَنْ نَسْوَىٰ بِنَاهُ ۝ بَلَىٰ يُرِيدُ
الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ۝ يَسْأَلُ
أَيَّانَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۝ فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ
۝ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ۝ وَجُمِعَ الشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ ۝ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ
أَيْنَ الْمَفْرُجِ ۝ كَلَّا لَا وَرَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ
يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ۝ يُنَبِّئُوا الْإِنْسَانَ
يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ۝ بَلِ
الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ۝ وَلَوْ
أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ ۝

⁷ มนุษย์มีความสามารถที่จะแยกระหว่างความดีและความชั่วติดตัวมาตั้งแต่เดิมแล้ว ดังนั้น จึงเป็นเรื่องธรรมดาที่เขาต้องการให้คนที่ทำผิดได้รับการลงโทษและใคร่ที่ทำได้รับรางวัลตอบแทน ความสำนึกนี้เองที่กรุณาเรียกกว่าชีวิตที่ดำเนินตัวเองหรือ อั้นนัฟซฺ อัลเลวาามะฮฺ ความสามารถนี้ให้การยืนยันต่อความเป็นจริงของโลกหน้าในระดับจิตใจ ถึงแม้จะมีการยืนยันภายในนี้แล้ว ถ้าใครไม่ทำตามความต้องการของมัน นั่นก็หมายความว่าเขาปฏิเสธสิ่งที่เขาได้ยอมรับไปแล้ว

16 (โอ้ นบี) จงอย่ากระดิกลิ้นของเจ้าเพื่อจำกูรอนานนี้ อย่างรีบเร่ง 17 มันเป็นหน้าที่ของเราเองที่จะติดตาม ดูการรวบรวมมันและการอ่านมัน 18 ดังนั้น เมื่อเรา อ่านมัน เจ้าจงฟังถ้อยคำของมันด้วยความตั้งใจ 19 หลังจากนั้น มันเป็นหน้าที่ของเราที่จะทำความเข้าใจของมัน ให้ชัดเจน^๗

لَا تُحْرِكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ۚ
 إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ۚ فَإِذَا
 قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ۚ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا
 بَيَانَهُ ۚ

^๗ เมื่อมีการประทวนะฮีย์(วิวรณ์)แก่นบีมุฮัมมัด ท่านจะรีบรับวะฮีย์เหล่านั้นทันที ตรงนี้ ท่านได้ถูกขอไม่ให้ทำเช่นนั้น และยังมีกรกล่าวต่อไปว่าท่านควรให้ความสนใจอย่างเต็มที่ต่อกูรอนานที่ได้ถูกประทานมาก่อนหน้านี้แล้วและที่ได้ถูกประทานแก่ท่านโดยไม่ต้องกังวลถึงส่วนที่ยังไม่ถูกประทานลงมาในตอนนั้น นี่แสดงให้เห็นว่าเราต้องให้ความสนใจอย่างเต็มที่ในกูรอนานส่วนที่เราต้องรับผิดชอบในตอนนั้น การถามหาเรื่องกูรอนานในส่วนที่ตัวเองยังไม่ต้องรับผิดชอบมาเป็นประเด็นนั้นเป็นการเร่งรีบเกินไปและเป็นการขัดกับเหตุผลของกูรอนาน

20 ความจริงแล้วสุเจ้ารักสิ่งที่จะได้อย่างรวดเร็ว 21 และ ละทิ้งโลกหน้า 22 ในวันนั้น บางใบหน้าจะสโตไสเบิกบาน 23 มองไปยังพระผู้อภิบาลของพวกเขา 24 และในวันนั้น หลายใบหน้าจะเศร้าหมอง 25 และวันกลัว่าภัยพิบัติ อันรุนแรงกำลังจะเกิดขึ้นแก่พวกเขา 26 แต่เมื่อวิญญูณ มาถึงคอหอยของพวกเขา 27 และเมื่อมันถูกถามว่า “มีนักมายากลคนใดคอยช่วยไหมในตอนนี?” 28 และเขา รู้ว่าถึงเวลาแล้วที่เขาจะต้องจากโลกนี้ 29 เมื่อเขาของเขา ถูกพันเข้าด้วยกัน (เมื่อเคราะห์กรรมถูกรวมเข้ากับเคราะห์กรรม) 30 ในวันนั้น เขาจะถูกต้อนไปสู่พระผู้อภิบาลของ สุเจ้าⁿ

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٦٩﴾ وَتَذُرُونَ
الْآخِرَةَ ﴿٧٠﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿٧١﴾
إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٧٢﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ
بَاسِرَةٌ ﴿٧٣﴾ تَتَّظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٧٤﴾
كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٧٥﴾ وَقِيلَ
مَنْ رَاقٍ ﴿٧٦﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٧٧﴾
وَالْتَفَتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٧٨﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ
يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٧٩﴾

ⁿ เหตุผลเพียงอย่างเดียวสำหรับการไม่สนใจในเรื่องโลกหน้าก็คือความต้องการที่จะได้รับรางวัลตอบแทนทันทีสำหรับการดิรนต่อสู้งานหนักของเขา เกี่ยวกับเรื่องโลกหน้านั้น ผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำดูเหมือนยังห่างไกลไม่สิ้นสุด ดังนั้น มนุษย์จึงไม่สนใจ แต่เกี่ยวกับโลกนี้ การตอบสนองความต้องการทันทีดูเหมือนเป็นไปได้อย่างชัดเจน ดังนั้น มนุษย์จึงรีบไปหามัน เป็นที่เห็นได้ชัดว่าในที่สุดแล้ว ความตายก็จะมาคร่าชีวิตมนุษย์ทุกคนและทำลายความสำเร็จทุกอย่าง แต่ไม่มีใครได้รับบทเรียนจากเรื่องเหล่านี้จนกระทั่งเขาเองเผชิญกับความตายซึ่งทำให้เขาไม่มีโอกาสได้เรียนรู้บทเรียน

31 เขาไม่ศรัทธาและไม่มาซ 32 แต่เขา ปฏิเสธสัจธรรม และหันหลังให้ 33 แล้วเขาก็ ไปหาพวกเขาอย่างยโส 34 ความวิบัติจะเกิดขึ้นกับสูเจ้า(ไอ้มนุษย์เอ๋ย) ความ วิบัติจะเกิดขึ้นกับสูเจ้า 35 ใช่แล้ว ความวิบัติจะเกิดขึ้นกับสูเจ้า 36 มนุษย์คิดหรือว่าเขาจะถูกทิ้งไว้ ให้เป็น ไปตามประสงค์ของตัวเอง? 37 เขา ไม่ได้เป็นแค่เพียง หยอดสุจิตที่พุ่งออกมา 38 หลังจากนั้น ก็เป็นก้อนเลือด เหมือนบปลิง แล้วพระองค์ได้ทรงสร้างเขาและทำให้ เขา เป็นรูปร่างได้สัดส่วน 39 แล้วพระองค์ได้ ทรง ทำให้เขาเป็นคู่ เพศชายและเพศหญิง 40 แล้วพระองค์ ไม่ทรงมีอำนาจที่จะทำให้ คนตายมีชีวิตขึ้นมาอีกกระนั้น หรือ? ⁷

فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى ﴿٣١﴾ وَلٰكِنْ كَذَّبَ
وَتَوَلَّى ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ
يَتَمَطَّىٰ ﴿٣٣﴾ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ
أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٥﴾ اٰتٰحَسْبُ الْاِنْسٰنُ
اَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾ اَلَمْ يَكْ نُطْفَئَةً
مِّنْ مَّنِيْ يُمْنِيْ ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ
فَسَوًى ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ
وَالْاُنثٰى ﴿٣٩﴾ اَلَيْسَ ذٰلِكَ بِقَدْرِ عَلٰى
اَنْ تُحْيِيَ الْمَوْتٰى ﴿٤٠﴾

⁷ ในตอนเริ่มต้น มนุษย์เข้าไปในนครภมารดาในรูปของหยดสุจิต หลังจากนั้น เขาได้มีการพัฒนาจน กลายเป็นก้อนเลือดที่คล้ายกับบปลิง ต่อจากนั้น เขาได้มีอวัยวะต่างๆที่ทำให้เป็นรูปร่างที่มีลักษณะ เฉพาะ และหลังจากนั้น เขาก็กลายเป็นเพศชายหรือเพศหญิง การเปลี่ยนแปลงอันนามหัตถ์จรรยี้ เหล่านี้ทั้งหมดเกิดขึ้นโดยมนุษย์ไม่ต้องใช้ความพยายามใดๆ ดังนั้น เมื่อระบบของธรรมชาติทำให้ สิ่งนามหัตถ์จรรยี้เช่นนั้นเกิดขึ้นทุกวัน การสร้างโลกใหม่หลังจากโลกนี้จึงไม่ใช่เรื่องยาก ความจริงก็คือว่าอุปสรรคที่ขัดขวางการยอมรับสัจธรรมก็คือการถือดีหรือความทะนงตนและการไร้เหตุผล

76. มนุษย์ อัล-อินซาน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

- 1 ไม่เคยมีช่วงเวลาที่มีมนุษย์มิได้เป็นสิ่ง
ใดที่ควรค่าแก่ การกล่าวถึงกระนั้นหรือ?
2 แท้จริง เราได้สร้างมนุษย์ มาจากหยด
อสุจิที่ถูกผสมเพื่อทดสอบเขา ดังนั้น เรา จึง
ได้ทำให้เขามีความสามารถได้ยินและเห็น
3 เราได้ แสดงให้เขาเห็นหนทางว่าเขาจะ
เป็นผู้กตัญญูหรือผู้ ปฏิเสธ⁷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ
لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾ إِنَّا خَلَقْنَا
الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ
فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾ إِنَّا
هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا

⁷ กุรอานถูกประทานลงมาในคริสต์ศตวรรษที่ 7 ในตอนนั้น ไม่มีใครในโลกทั้งหมดรู้ว่าการก่อตัว
ของมนุษย์ในครรภ์ของแม่เริ่มต้นด้วยก้อนเลือด เฝิงในศตวรรษที่ 20 นี้เองที่มนุษย์เริ่มรู้ว่าก้อน
เลือดเริ่มต้นที่ทำให้เกิดเป็นตัวตนของมนุษย์(เช่นเดียวกับของสัตว์)นั้นก่อตัวขึ้นโดยการรวมกันของ
สองส่วน นั่นคือ ไข่ของผู้หญิงและอสุจิของผู้ชาย เมื่อสองสิ่งที่เล็กจนต้องใช้กล้องจุลทรรศน์สองจึง
มองเห็นนี้รวมตัวกัน สิ่งมีชีวิตจึงเริ่มก่อตัวขึ้นในครรภ์ของแม่และในที่สุดแล้วก็มีการสร้างเป็นมนุษย์
การใช้คำพูดที่ว่า “หยดของเหลวที่ถูกผสม” (มีนุฎฟะติน อัมชาญิน)ในกุรอานเมื่อหนึ่งพันห้าร้อยปี
ที่แล้วจึงพิสูจน์ว่ากุรอานเป็นคัมภีร์ของพระเจ้า

มีตัวอย่างเช่นนี้หลายตัวอย่างในกุรอาน กรณีเหล่านี้เป็นข้อพิสูจน์อย่างชัดเจนว่ากุรอานเป็นการ
ดลใจจากพระเจ้า และเมื่อมีการยอมรับว่ากุรอานเป็นคัมภีร์ของพระเจ้าแล้ว ทุกคำพูดของกุรอานก็
ต้องถูกยอมรับว่าเป็นความจริงบนพื้นฐานว่ามันได้ถูกบันทึกไว้ในคัมภีร์กุรอานแล้ว

4 (ตอนนี้) จงรู้ไว้ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น เราได้ เตรียมโซ่และปลอกคอและไฟที่ลุกโชนไว้แล้ว 5 แต่ บรรดาผู้ทำความดีจะได้ดื่มเครื่องดื่มจากถ้วยที่ปรั่งรส และกลิ่นด้วยกะฟูร์(สมุนไพรที่มีกลิ่นหอมหวาน)⁷ 6 เป็นตาน้ำที่ไหลพุ่งออกมาซึ่งบ่าวของพระเจ้าจะได้ดื่มจาก ทรงไหนก็ได้ตามที่ต้องการ 7 พวกเขาเหล่านี้คือผู้ที่ ปฏิบัติตามคำสาบานของพวกเขาและกลัววันที่ความชั่วร้ายของมันจะแพร่กระจายไป 8 พวกเขาเสียดอาหารคนยากจนและเด็กกำพร้าและเชลยแม้พวกเขาจะชอบมันก็ตาม 9 โดยกล่าวว่า “เราให้อาหาร พวกท่านเพื่อพระเจ้า เราไม่ได้หวังการตอบแทน และการขอบคุณใดๆ จากพวกท่าน 10 เรากลัวการ ลงโทษในวันแห่งความทุกข์ยากอันแสนหดหู่จาก พระผู้อภิบาลของเรา” 11 ดังนั้น พระเจ้าจะช่วยพวกเขาให้พ้นจากความชั่วร้ายของวันนั้น และทำให้ พวกเขาได้พบความสดชื่นรื่นเริง 12 และจะตอบแทน พวกเขาด้วยสวนสวรรค์และอาหารอันโอชะใหม่เป็น รางวัลสำหรับความอดทนของพวกเขา 13 ที่นั้น พวกเขาจะได้เอนกายบนเบาะ ในนั้น พวกเขา จะไม่ถูกรบกวนโดยความร้อนของดวงอาทิตย์ และความหนาวเหน็บ 14 กิ่งก้านที่ให้ร่มเงาของต้นไม้แห่งสวนสวรรค์จะปกคลุมพวกเขาโดยรอบ และผลไม้ในสวนสวรรค์จะอยู่ใกล้พวกเขาแค่เอื้อม 15 ภาชนะเงินและแก้วใสจะถูกส่งผ่านไปรอบๆ พวกเขา 16 และแก้วที่ทำด้วยเงินใสเป็นประกาย จะถูกรินให้เต็มตามสัดส่วนของมัน⁷

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا
وَأَعْلَالًا وَسَعِيرًا ﴿٥﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ
يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا
كَافُورًا ﴿٦﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ
اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٧﴾ يُوفُونَ
بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ
مُسْتَطِيرًا ﴿٨﴾ وَيُطْعَمُونَ أَلْطَعَامَ عَلَىٰ
حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٩﴾ إِنَّمَا
نُطْعِمُكُمْ لِرُوحِهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ
جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ﴿١٠﴾ إِنَّا نَخَافُ مِنْ
رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١١﴾
فَوَقْنَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّْنَهُمْ
نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١٢﴾ وَجَزَلْنَهُمْ بِمَا صَبَرُوا
جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٣﴾ مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى
الْأَرَابِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا
زَمْهَرِيرًا ﴿١٤﴾ وَذَانِبَةٌ عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا
وَذَلَّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ﴿١٥﴾ وَيُطَافُ
عَلَيْهِمْ بِأَنِيَّةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ
قَوَارِيرًا ﴿١٦﴾ قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا
تَقْدِيرًا ﴿١٧﴾

⁷ บางคนกล่าวว่ามันคือการบูร

⁷ มนุษย์ถูกสร้างมาให้มีเสรีภาพในโลกนี้ หลังจากนั้น เขาได้ถูกทำให้เห็นสองแนวทางที่นำไปสู่ชีวิตแห่งความกตัญญูและชีวิตของการเนรคุณ ตอนนี้ มันเป็นเรื่องของแต่ละคนที่จะเลือกทางหนึ่งทางใดในสองทางนี้ สำหรับคนที่เลือกทางแห่งการเนรคุณ จะมีการลงโทษในโลกหน้าสำหรับเขา ส่วนคนที่เลือกหนทางแห่งความกตัญญู จะมีสวรรค์ไว้สำหรับเขา

17 ที่นั่น พวกเขาจะได้รับถ้วยเครื่องดื่มที่ผสมด้วยขิง 18 จากตาน้ำแห่งหนึ่งในสวรรค์ ที่มีชื่อว่าซัลชะบีล 19 พวกเขาจะมีเด็กวัยรุ่นตลอดกาลคอยวนเวียนรับใช้ พวกเขาอยู่โดยรอบ เมื่อสุเจ้าเห็นพวกเขา สุเจ้าจะคิด ว่าพวกเขาเป็นไข่มุกที่กระจัดกระจาย 20 ไม่ว่าสุเจ้า จะมองไปทางใดที่นั่น สุเจ้าจะเห็นแต่ความสุขและ อากมาจักรอันยิ่งใหญ่อลังการ 21 พวกเขาจะสวมใส่ อากรณ์ใหม่ สีเขียวอย่างดีและปักอย่างวิจิตร และจะ ถูกประดับด้วยกำไลเงิน และพระผู้อภิบาลของพวกเขา จะให้พวกเขาได้ดื่มเครื่องดื่มอันบริสุทธิ์ 22 นี่คือน รางวัลตอบแทนของสุเจ้า และความบากบั่นของสุเจ้า นั่นเป็นสิ่งที่ได้ รับการเห็นคุณค่า^๗

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا
 زَخْبِيلًا ﴿٧﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى
 سَلْسَبِيلًا ﴿٨﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ
 مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا
 مَّنثُورًا ﴿٩﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا
 وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿١٠﴾ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ
 خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُوتٌ أَسَاوِرٌ مِنْ
 فِضَّةٍ وَسَقَنُهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿١١﴾
 إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ
 سَعْيَكُمْ مَشْكُورًا ﴿١٢﴾

^๗ นี่เป็นการอธิบายถึงทุ่งราบที่สูงในสวรรค์สำหรับคนที่มีความศรัทธาในระดับสูงจะได้ไปอยู่ที่นั่น และคนที่อยู่ที่นั่นจะได้รับความมั่งคั่งสุขสบายเหมือนพระราชชา

23 (ไอ้ นบี) แท้จริง เราต่างหากที่ได้ประทาน
 กุรอาน ลงมาแก่เจ้าเป็นตอนๆ 24 ดังนั้น จง
 รอคอยคำบัญชา ของพระผู้อภิบาลของเจ้า
 ด้วยความอดทน และจงอย่า ปฏิบัติตามคน
 ชั่วหรือบรรดาผู้เนรคุณในหมู่พวกเขา 25 จง
 สดุดีพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งในยามเช้าและ
 ยาม เย็น 26 และจงก้มกราบต่อพระองค์ใน
 ยามกลางคืน และสดุดีพระองค์ในช่วงเวลา
 กลางคืนให้นาน 27 คน เหล่านี้(ที่ไม่คิดถึง
 พระเจ้า)อยากได้รับประโยชน์ชั่ว คราวอย่าง
 รวดเร็วและทิ้งวันอันหนักหน่วงไว้ข้างหลัง
 28 เราต่างหากที่ได้สร้างพวกเขาและทำให้
 โครงร่าง ของพวกเขาแข็งแรง แต่เมื่อใดที่
 เราประสงค์ เรา สามารถเอาคนอื่นที่เหมือน
 กับพวกเขามาแทนพวกเขาได้ 29 แท้จริง นี้
 คือการตกเดือน ดังนั้น ใครที่ ประสงค์ จงยึด
 แนวทางที่ถูกต้องไปสู่พระผู้อภิบาล ของเขา
 30 แต่ผู้เจ้าไม่สามารถประสงค์มันได้เว้น
 เสีย แต่ว่าพระเจ้าจะทรงประสงค์(ที่จะแสดง
 หนทางนั้นแก่ เจ้า) แท้จริงพระเจ้าเป็นผู้ทรง
 รอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ 31 พระองค์ทรงรับ
 ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไว้ในความ เมตตา
 ของพระองค์ และสำหรับบรรดาผู้ทำความ
 ผิดนั้น พระองค์ได้ทรงเตรียมการลงทรมาน
 อันเจ็บปวดไว้ สำหรับเขาแล้ว^ก

إِنَّا لَحُنَّ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ أَنْ تَتَذَكَّرَ
 ۞ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ
 ءَاثِمًا أَوْ كَفُورًا ۞ وَأَذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ
 بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۞ وَمِنَ اللَّيْلِ
 فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۞
 إِنَّ هَؤُلَاءِ لَآلِعَا جَلَّةٍ وَيَذُرُونَ
 وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ۞ حُنَّ
 حَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا
 بَدَلْنَا أُمَّتَهُمْ تَبْدِيلًا ۞ إِنَّ هُنْدِيهَ
 تَذَكُّرٌ فَمَنْ شَاءَ آخُذْ إِلَىٰ رَبِّهِ
 سَبِيلًا ۞ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
 اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۞
 يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ
 وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۞

^ก มีเหตุผลสำคัญสองประการสำหรับการปฏิเสธสวรรค์ นั่นคือ มนุษย์มีผลประโยชน์ทางโลกอยู่ในใจของเขา และความกลัวว่าจะไม่ได้รับสิ่งเหล่านี้เองที่ขัดขวางเขามีให้หันมาสู่สวรรค์ หรืออาจเป็นเพราะความทะนงหลงตนอย่างผิดๆของมนุษย์ทำให้เขาไม่ยอมรับความยิ่งใหญ่ของผู้ใดนอกจากตัวของเขาเอง คนทั้งสองประเภทนี้สร้างอุปสรรคในหนทางของภารกิจแห่งสวรรค์ แต่ผู้เผยแผ่สวรรค์ได้ถูกสั่งให้ทำงานต่อไปด้วยความอดทนและโดยไม่ต้องสนใจต่ออุปสรรคที่เขาต้องข้าม

77. บรรดาผู้ถูกส่งมา

อัล-มูรุษะลาต

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 ขอสาบานด้วยลมที่ถูกส่งมาอย่างต่อเนื่อง
2 แล้ว หลังจากนั้นได้พัดอย่างรุนแรง³ และ
ลมที่แพร่กระจาย ฝน⁴ ทำให้มันแยกกระจาย
จากกัน⁵ โดยบรรดาผู้ที่นำ ผู้ตักเตือนลงมา
6 เพื่อให้เหตุผลแก่บางคนและเตือน บางคน
7 ว่าสิ่งที่สุเจ้าได้ถูกสัญญาไว้จะต้องเกิดขึ้น
อย่างแน่นอน⁷

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾ فَالْعَصْفَاتِ
عَصْفًا ﴿٢﴾ وَالنَّشْرَاتِ نَشْرًا ﴿٣﴾
فَالْفَرَقَاتِ فَرَقًا ﴿٤﴾ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾
عَذْرًا أَوْ تَنْذَرًا ﴿٦﴾ إِنَّمَا تُوعَدُونَ
لَوْعِقَ ﴿٧﴾

⁷ ไอน้ำลอยจากพื้นผิวของทะเล มันลอยสูงขึ้นไปในบรรยากาศและก่อตัวเป็นเมฆ หลังจากนั้น ลม
ได้นำเมฆเหล่านี้จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง มันปล่อยให้บางแห่งแห้งแล้ง แต่มันทำให้มีฝนตกลงมา
ในอีกที่หนึ่งซึ่งทำให้เกิดความสดชื่นและความเขียวขจี นี่เป็นการแสดงวาระบบของโลกนี้อาศัยหลัก
การจำแนกแยกแยะระหว่างสิ่งหนึ่งหรือคนหนึ่ง ปรากฏการณ์ของหลักการนี้เป็นหลักฐานเพียงส่วน
หนึ่งในโลกปัจจุบัน แต่ในโลกหน้า มันจะอยู่ในรูปที่สมบูรณ์

ธรรมชาติของลมเป็นการเตือนอย่างหนึ่งสำหรับมนุษย์ การเป็นความเมตตาต่อบางสิ่งและการนำ
อันตรายมาสู่อีกสิ่งหนึ่งก็เพื่อเตือนเราถึงความจริงว่าในฐานะที่ในโลกนี้มีคนสองประเภท การตัดสินใจ
ของพระเจ้าสำหรับคนสองประเภทก็จะปรากฏในรูปแบบที่แตกต่างกันในโลกหน้าด้วย

8 เมื่อดวงดาวดับแสงลง 9 และเมื่อชันฟ้าถูกแยกออก 10 และเมื่อภูเขาแตกออกเป็นรูสี่ 11 และเมื่อบรรดา ศาสนทูตถูกนำมารวมกันในเวลาที่กำหนดไว้ 12 สำหรับ วันใดที่สิ่งนี้ได้ถูกกำหนดไว้? 13 สำหรับวันแห่งการ ตัดสิน 14 และเจ้ารู้อะไรบ้างว่าวันแห่งการตัดสินคือ วันอะไร? 15 ความหายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นแก่บรรดา ผู้ปฏิเสธศรัทธา 16 เราไม่ได้ทำลายผู้คนก่อนหน้านั้น หรือ? 17 ตอนนี เราจะให้บรรดาคนรุ่นหลังตามพวกเขา 18 ดังนั้นแหละที่เราจัดการกับพวกคนผิด 19 ความ หายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา^ก

20 เรามิได้สร้างสุเจ้ามาจากของเหลวที่ไร้ค่า 21 แล้ว ได้ให้มันอยู่ในสถานที่ปลอดภัย (มดลูก) 22 ตามระยะ เวลาที่กำหนดไว้ กระนั้นหรือ? 23 เรามีอำนาจที่จะทำ สิ่งนี้ ดังนั้น อำนาจของเราที่จะตัดสินจึงดีเยี่ยมที่สุด 24 ความหายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธ ศรัทธา 25 เรามิได้ทำให้แผ่นดินนี้เป็นที่รกร้าง 26 ทั้ง คนมีชีวิตและคนตายกระนั้นหรือ? 27 เรามิได้ตั้งภูเขา สูงไว้บนนั้นและได้ให้น้ำจิตสนธิที่แก่สุเจ้าดื่มกระนั้นหรือ? 28 ความหายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธ ศรัทธา^ข

فَإِذَا الْنُجُومُ طُمِسَتْ ۖ وَإِذَا
السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۖ وَإِذَا الْجِبَالُ
نُسِفَتْ ۖ وَإِذَا الرُّسُلُ أُقْتَتِ ۖ
لَأَيَّ يَوْمٍ أُخِلَّتْ ۖ لِيَوْمِ الْفَصْلِ
ۖ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ
وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۖ أَلَمْ يَهْلِكِ
الْأَوَّلِينَ ۖ ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخَرِينَ ۖ
كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۖ
وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۖ أَلَمْ
نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ۖ فَجَعَلْنَاهُ فِي
قَرَارٍ مَكِينٍ ۖ إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ ۖ
فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ۖ وَيَلَّ
يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۖ أَلَمْ نَجْعَلِ
الْأَرْضَ كِفَاتًا ۖ أَحْيَاءً وَأَمْوَاتًا ۖ
وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوْاسِيَ شَمْعَتٍ
وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ۖ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ۖ

^ก เมื่อวันอวสานมาถึง ระบบปัจจุบันของโลกจะปั่นป่วน บรรดาผู้ที่ถือว่าตัวเองแข็งแรงในโลกปัจจุบันและไม่สนใจการเรียกร้องเพื่อศรัทธาจะพบว่าไม่มีใครอ่อนแอไปกว่าพวกเขา

^ข ระบบของโลกปัจจุบันได้ถูกสร้างไว้จนคนที่ตริกตรองถึงการสร้างมันแล้วจะเห็นโลกหน้าสะท้อนออกมาจากมัน ดังนั้น ไม่มีความผิดใดที่เลวร้ายไปกว่าคนที่ปฏิเสธศรัทธาทั้งที่เห็นปรากฏการณ์ดังกล่าวแล้ว

29 จงออกไปยังที่ที่สุเจ้าเคยปฏิเสธ 30 จง
 ออกไปยัง เงามที่ทอดออกไปสามด้าน 31 ที่
 จะไม่ให้ความร่มเย็น และการคุ้มครองจาก
 เปลวไฟ 32 ที่ลูกโซนสูงเหมือน หอคอย
 33 และสว่างเหมือนกับฝูงอูฐสีเหลือง
 34 ความ หายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นกับ
 บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา 35 วันนั้น พวกเขา
 จะไม่ได้พูด 36 และจะไม่ได้รับ อนุญาตให้
 แก้ว 37 ความหายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้น
 แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา 38 นี่คือวันแห่ง
 การตัดสิน เราได้รวบรวมทั้งสุเจ้าและคน
 ก่อนหน้าสุเจ้าเข้าไว้ ด้วยกัน 39 ตอนนี ถ้า
 สุเจ้ามีเพทุบายอะไรต่อฉัน จง แสดงออก
 มา 40 ความหายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นแก่
 บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา⁷

أَنْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ
 ﴿٣٩﴾ أَنْطَلِقُوا إِلَىٰ ظِلِّ ذِي تَلْتِ شُعْبٍ
 ﴿٤٠﴾ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْهَبِ ﴿٤١﴾
 إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرِّرٍ كَالْقَصْرِ ﴿٤٢﴾ كَأَنَّهُ
 جَمَلَتُ صَفْرٌ ﴿٤٣﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ
 لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٤﴾ هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ
 ﴿٤٥﴾ وَلَا يُؤَدُّنَ هُمْ فَيَعْتَدِرُونَ ﴿٤٦﴾
 وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ هَذَا يَوْمٌ
 أَلْفَصَلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأُولَىٰ ﴿٤٨﴾ فَإِنْ
 كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ﴿٤٩﴾ وَيَلُّ
 يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٥٠﴾

⁷ เมื่อมนุษย์เผชิญหน้ากับสิ่งน่าสะพรึงกลัวแห่งโลกหน้า เขาจะพบว่าตัวเองอ่อนแอทำอะไรไม่ได้ ในตอนนั้น บรรดาผู้ที่เคยพูดมารวกับว่าคำพูดของเขาไม่เคยหมดจะกลายเป็นคนพูดไม่ออก

41 ส่วนบรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้านั้นจะได้อยู่ท่ามกลาง ร่มเงาและน้ำพุ 42 และผลไม้ต่าง ๆ ตามที่พวกเขาต้องการ 43 พวกเขาจะถูกบอกว่า “จงกินและจงดื่มตามสบาย ในสถานะที่เป็นรางวัลตอบแทนสิ่งที่สุเจ้าได้กระทำไว้(ในชีวิต)” 44 นี่คือวิธีการที่เราได้ตอบแทนบรรดาผู้ทำ “ความดี” 45 แต่ความหายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นแก่ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา 46 สุเจ้าจงกินและจงสนุกสนานไปชั่วขณะหนึ่งเถิด แท้จริงแล้ว สุเจ้าคือผู้ทำ “ความผิด” 47 ความหายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นแก่ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา 48 เมื่อพวกเขาถูกสั่งให้โค้ง คำนับ พวกเขาไม่โค้งคำนับ” 49 ความหายนะในวัน นั้นจะเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา 50 ดังนั้น คำพูดอันใดเล่าหลังจากนี้ที่พวกเขาจะศรัทธา? 7

إِنَّ الْمَتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾
 وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا
 هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا
 كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾ وَيْلٌ
 يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾ كُلُوا وَتَمَتَّعُوا
 قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
 لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا
 لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
 لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ
 يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

7 ความมั่งคั่งอุดมสมบูรณ์ของพระเจ้าในโลกนั้นมีไว้เพื่อเป็นการทดสอบมนุษย์และเป็นระยะเวลาที่จำกัดเท่านั้น ความมั่งคั่งอุดมสมบูรณ์ของพระเจ้าจะปรากฏในโลกหน้าในรูปที่มนุษย์คิดไม่ถึงและจะมีอยู่ตลอดกาล ปัจจุบัน ทุกคนได้รับความมั่งคั่งสมบูรณ์เหล่านั้น แต่ความมั่งคั่งสมบูรณ์ของโลกหน้าจะมีไว้เฉพาะบรรดาผู้ที่เชื่อฟังเมื่อพวกเขามีเสรีภาพ ผู้ที่ค้อมหัวเมื่อพวกเขาไม่ได้ถูกบังคับให้ทำเช่นนั้น บรรดาผู้ยอมรับศรัทธาด้วยเหตุผลและความศรัทธาสมควรจะได้รับสวรรค์ในขณะที่บรรดาผู้ยอมจำนนต่อเจตนารมณ์ของพระเจ้าหลังได้รับความกริ้วจากพระองค์จะถูกโยนลงนรก

78. ชาวคราว

อัล-หะบะอ์

ด้วยพระนามของพระเจ้า ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ พวกเขาถามกันเกี่ยวกับเรื่องอะไร? ² เกี่ยวกับ เรื่องชาวใหญ่(เรื่องการพินคินซีฟ) ³ ที่พวกเขา กำลังมีความขัดแย้งกันใช่ใหม? ⁴ แต่พวกเขาจะ ได้รู้ในไม่ช้า ⁵ แน่نون พวกเขาจะได้พบความจริง ในอีกไม่นาน ⁶ เรา มิได้สร้างแผ่นดินนี้ให้เป็นพื้น ราบเหมือน ที่นอน ⁷ และทำให้ภูเขาเป็นหมุดที่ ค้ำยัน หรือ? ⁸ เราได้สร้างสุเจ้าเป็นคู่ ⁹ และได้ ทำให้การนอนของสุเจ้าเป็นการพักผ่อน ¹⁰ และทำให้ กลางคืนเป็นที่ปกคลุม ¹¹ และ ทำกลางวันสำหรับ การหาเลี้ยงชีพ ¹² เรา ได้สร้างชั้นฟ้าอันแข็งแรงทั้ง เจ็ดไว้เหนือ สุเจ้า ¹³ และเราได้ทำให้ในนั้นมีตะเกียง ที่ สว่างส่องแสงออกมา ¹⁴ ได้ทำให้น้ำหลัง ลงมา อย่างมากมายจากเมฆฝน ¹⁵ เพื่อ ที่เราจะได้ทำให้ ชาวโศดผักและพืชผัก งอกเงยออกมา ¹⁶ และสวน ต่างๆเขียวขจี ¹⁷ แน่نون วันแห่งการพิพากษา มีเวลาที่ได้ ถูกกำหนดไว้แล้ว^๗

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ﴿٦﴾ وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ﴿٧﴾ وَخَلَقْنَاهُ أَزْوَاجًا ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾ وَبَيْنَنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شَدَادًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا ﴿١٢﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٣﴾ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٤﴾ وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ﴿١٥﴾ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتِنَا ﴿١٦﴾

^๗ ชาวอาหรับไม่ใช่ผู้ไม่เชื่อในโลกหน้า แต่พวกเขาไม่เชื่อในโลกหน้าตามลักษณะที่กุรอานได้กล่าวไว้ พุทธอีกอย่างหนึ่งก็คือพวกเขาสงสัยว่าการปฏิบัติธรรมอันมั่งคั่งพวกเขาจะต้องพบกับความตกต่ำและความอับอายในโลกหน้า

^๘ เหตุการณ์ต่างๆทางกายภาพที่เกิดขึ้นในโลกปัจจุบันเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงลักษณะของโลกหน้า โลก “ปัจจุบัน” ของเราชี้ให้เห็นว่ามันจะมี “อนาคต” รวมอยู่ด้วย หากพิจารณาจากที่คนะนี้ มันต้องยอมรับว่าจะมีจุดสิ้นสุดอันยิ่งใหญ่เพื่อความเหมาะสมกับการเริ่มต้นอันยิ่งใหญ่ โลกนี้จะไม่สิ้นสุดลงโดยปราศจากบั้นปลายที่เหมาะสม

18 วันที่แตรจะถูกเป่าและสุเจ้าจะออกมา
กันเป็นหมู่ๆ 19 และชั้นฟ้าจะถูกเปิดออก
เพื่อเป็นประตู 20 และ ภูเขาจะถูกเคลื่อน
จนเหมือนกับมันเป็นภาพลวงตา 21 แท้จริง
นรกนั้นเป็นสิ่งที่คอยชும்อยู่ 22 เป็นที่ ฟ่านัก
สำหรับบรรดาผู้ฝ่าฝืน 23 พวกเขาจะฟ่านัก
อยู่ในนั้นเป็นเวลายาวนาน 24 ในนั้นพวก
เขาจะไม่ ได้ลิ้มรสความเป็นและเครื่องดื่ม
ใดๆ 25 นอกจากน้ำ เตือดและสิ่งที่ไหลออก
มาจากแผล 26 เป็นการตอบ แทนอย่าง
สาสม 27 เพราะพวกเขาไม่ได้คาดคิดว่า จะ
ถูกเรียกมาสอบสวน 28 และพวกเขาปฏิเสธ
สัญญาทั้งหลายของเรา 29 แต่เราได้
บันทึกทุกสิ่ง ไว้ในบันทึกแล้ว 30 (ดังนั้น เรา
จะกล่าวว่า) “จง ลิ้มรส(ผลของการที่สุเจ้าทำ
ชั่วไว้) และเราจะไม่ให้ สิ่งใดแก่สุเจ้าออกไป
จากการลงโทษที่ทรมาณมาก ยิ่งขึ้นๆ”

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا
وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا
وَسِيرتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا
إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا لِلطَّغْيِينِ
مَتَابًا لِّلَّذِينَ فِيهَا أَحْقَابًا لَا
يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا إِلَّا
حَمِيمًا وَعَسَاقًا جَزَاءً وِفَاقًا
إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا
وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا وَكُلَّ شَيْءٍ
أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا فَذُوقُوا فَلَن
نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا

ⁿ โลกนี้ ความโอหังเป็นสิ่งที่มนุษย์มองเห็นแล้วไม่ชอบเพราะมันเป็นการตอบสนองการถือดีของเขา แต่เมื่อการถือดีของตัวเองตีความสำคัญเหนือคนอื่นปรากฏในรูปที่แท้จริงในโลกหน้า สถานะของเขาจะเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง อะไรก็ตามที่นำยินดีในโลกนี้จะกลายเป็นการทรมาณที่น่ากลัวสำหรับเขาในโลกหน้า

31 แน่นนอน สำหรับผู้ยำเกรงพระเจ้า พวกเขาจะได้รับชัยชนะ³² พวกเขาจะได้รับสวนต่างๆ และ ไร่ถั่ว³³ และสาว ๆ ที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน³⁴ และถั่วถั่วที่มีเครื่องติ่มติ่มเปี่ยม³⁵ ที่นั่น พวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูดไร้สาระและความเท็จ³⁶ ทั้งหมดนี้เป็นรางวัลตอบแทนและของขวัญ อย่างเพียงพอกจากพระผู้อภิบาลของสุเจ้า³⁷ ผู้ทรงอภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและ ทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองนี้ ผู้ทรงกรุณา ซึ่งไม่มี ใครมีอำนาจขึ้นเสียดต่อหน้าพระองค์³⁸ วันที่ วิญญาณ และบรรดาทูตสวรรค์จะยืนขึ้นเป็นแถว และจะไม่มีใครพูดนอกไปจากคนที่พระผู้ทรงกรุณา จะอนุญาตและผู้ที่ถูกพิพากษาในสิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น³⁹ วัน นั้น จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นนอน ดังนั้น ผู้ใดประสงค์ ก็จงให้เขาเลือกทางเดินทางกลับไปสู่พระผู้อภิบาล ของเขา⁴⁰ เราได้เตือนสุเจ้าแล้วถึงการลงโทษที่ กำลังใกล้เข้ามา วันที่มนุษย์จะได้เห็นทุกสิ่งที่สองมือ ของเขาได้ส่งไปล่วงหน้า และบรรดาผู้ปฏิเสธจะร้องออกมาว่า “ถ้าฉันเป็นเพียงฝุ่นก็จะดี”

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٦١﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٦٢﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٦٣﴾ وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿٦٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذْبًا ﴿٦٥﴾ جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ﴿٦٦﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٦٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٦٨﴾ ذَلِكَ يَوْمَ الْحُوقِ ﴿٦٩﴾ فَمَنْ شَاءَ أَخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ﴿٧٠﴾ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٧١﴾

^๓ บรรยากาศของสวรรค์จะไม่มีคำพูดที่ไร้สาระและความเท็จ ดังนั้น มีแต่บรรดาผู้สามารถพิสูจน์ว่าตัวเองมีแนวโน้มในการใช้ชีวิตในโลกนี้โดยไม่จมอยู่ในเรื่องหมุมหมิมและการหลงกลวงจะถูกเลือกให้ไปอยู่ในบรรยากาศของสวรรค์อันสูงส่งงดงาม

79. ผู้กระซอก อัล-นาซีอาต

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 ขอสาบานด้วย(ลม)ที่กระซอกออกมาอย่างแรง 2 และ ที่พัดอย่างนุ่มนวล³ และขอสาบานด้วยบรรดา (เมฆ) ที่ลอยล่องอย่างสงบ 4 และขอสาบานด้วยบรรดาผู้ที่ทำ ตามคำบัญชาอย่างฉับพลันทันที 5 และขอสาบานด้วย บรรดาผู้ควบคุมเหตุการณ์ต่างๆ 6 ในวันที่การสนเสเทือน จะทำให้ (โลก)เกิดการกระเทือนอย่างรุนแรงไปทั่ว 7 และ ตามมาด้วยการกระเทือนอีกหลายครั้ง 8 หัวใจทั้งหมด ในวันที่นั้นจะสะสั่นสะท้านด้วยความกลัว 9 ในขณะที่ดา ละห้อย 10 พวกเขา กล่าวว่า “อะไรนะ เราจะถูกทำให้กลับมามีชีวิตอีกครั้งหรือ 11 ถึงแม้ว่าเราได้กลายเป็นกระดูกที่ผุพังไปแล้ว?”¹² พวกเขา กล่าวว่า “ถ้า เช่นนั้นก็เป็นการกลับไปชาติหน้า”¹³ แต่ทั้งหมด จะใช้เวลาแค่การระเบิดเพียงครั้งเดียว 14 แล้วคอยดู พวกเขาทั้งหมดจะออกมาปรากฏในทุ่งโล่ง⁷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ۝ وَالنَّشِيطَاتِ
دَسِطًا ۝ وَالسَّيِّحَاتِ سَبْحًا ۝
فَالسَّيِّقَاتِ سَبًّا ۝ فَأَلْمَدِبَّاتِ
أَمْرًا ۝ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۝
تَتَّبِعُهَا الرَّاذِفَةُ ۝ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ
وَاجِفَةٌ ۝ أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ ۝
يَقُولُونَ أَيْنَا لِمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ۝
أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا خِجْرَةً ۝ قَالُوا يَلَيْكَ
إِذَا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ۝ فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ
وَاحِدَةٌ ۝ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۝

⁷ ทุกปี เราจะมีช่วงเวลาของสภาพอากาศที่สงบและตามมาด้วยลมที่นำเมฆและพายุฝนมา หลังจากนั้น มันก็จะเห็นได้ชัดเจนว่าผืนดินที่รกร้างจะมีโลกใหม่ผุดขึ้นมา เหตุการณ์ทางธรรมชาตินี้ชี้ให้เห็นถึงความเป็นไปได้ของโลกหน้า นี่เป็นการแสดงให้เห็นในลักษณะของสัญลักษณ์ว่าการเกิดขึ้นของโลกหน้าจากโลกนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้เหมือนกับการเกิดขึ้นของต้นไม้สีเขียวที่ผุดขึ้นมาจากแผ่นดินที่แห้งแล้ง

15 เจ้าเคยได้ยินเรื่องราวของมูซาไหม?
 16 เมื่อพระ ผู้อภิบาลของเขาได้เรียกเขาใน
 หุบเขาฏาวา¹⁷ (โดยกล่าวว่า) “จงไปหาฟาโรห์
 แท้จริง เขาได้กลายเป็น ผู้ฝ่าฝืนทุกอย่าง
 แล้ว”¹⁸ และจงบอกเขาว่า “ท่านจะ ปรับปรุง
 เปลี่ยนแปลงตัวเองไหม? ¹⁹ ท่านต้องการ
 ให้ฉันนำท่านไปยังพระผู้อภิบาลของท่าน
 เพื่อที่ท่าน จะได้เกรงกลัวพระองค์ไหม?”
 20 แล้วมูซาได้แสดง ให้เขาได้เห็นถึง
 สัญญาณอันยิ่งใหญ่²¹ แต่เขากลับ ปฏิเสธ
 มั่นและไม่ยอมรับ(ความศรัทธา)²² หลังจาก
 นั้นเขาก็หันกลับไป²³ และเรียกผู้คนของเขา
 ทั้งหมด มาชุมนุมกัน²⁴ และประกาศว่า “ฉัน
 เป็นพระเจ้าสูงสุด ของพวกเจ้า”²⁵ ดังนั้น
 พระเจ้าจึงได้ทำลายเขาเพื่อ เป็นการลงโทษ
 ทั้งในโลกหน้าและโลกนี้²⁶ แท้จริง ในนั้นมี
 บทเรียนสำหรับคนที่เกรงกลัวพระเจ้า⁷

هَلْ أَتَيْتَكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿١٥﴾ إِذْ
 نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾
 أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿١٧﴾ فَقُلْ
 هَلْ لَكَ إِلَهٌ إِلَّا أَن تَتَزَكَّى ﴿١٨﴾ وَأَهْدِيكَ
 إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَرَاهُ الْآيَاتِ
 الْكُبْرَىٰ ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ وَعَصَى ﴿٢١﴾ ثُمَّ
 أَذْبَرَ يَسْعَىٰ ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ﴿٢٣﴾
 فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ﴿٢٤﴾ فَأَخَذَهُ
 اللَّهُ نَكَالَ الْأَخْرَةِ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٥﴾ إِنَّ فِي
 ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن تَخْشَىٰ ﴿٢٦﴾

⁷ ชีวิตของฟาโรห์และผู้ปฏิเสธศรัทธารมคนอื่นๆเหมือนกับเขาได้ให้ข้อพิสูจน์ยืนยันความจริงว่าคนที่ปฏิเสธความจริงจะถูกลงโทษในที่สุดสำหรับการปฏิเสธ ตัวอย่างทางประวัติศาสตร์เหล่านี้เพียงพอแล้วที่จะสอนบทเรียนให้แก่มนุษย์ แต่เหตุการณ์ที่เป็นบทเรียนสั่งสอนนี้มีไว้สำหรับคนที่มีความคิดที่ถูกต้อง และคนที่ตรวจสอบการกระทำจากทัศนะของผลในบั้นปลาย มิใช่เพียงแค่เกี่ยวข้องกับ การเริ่มต้นของมัน

27 (มนุษย์เอ๋ย) การสร้างสุเจ้าเป็นสิ่งที่ยากกว่าการ สร้างชั้นฟ้าที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นมา 28 โดยการยก มันให้สูงขึ้นเป็นหลังคา และออกแบบมันโดยไม่มีข้อ ผิดพลาดใดๆ 29 และทำให้กลางคืนของมันมืดและ นำแสงสว่างยามเช้าของมันออกมา 30 และแผ่นดินที่พระองค์ทรงแผ่ออก 31 หลังจากนั้นได้ทรงทำให้น้ำ และทุ่งหญ้าออกมาจากมัน 32 และได้ทรงให้มีภูเขา ปักแน่นอยู่ในนั้น 33 (ทั้งหมดนี้) เพื่อเป็นแหล่งบัจจัย สำหรับสุเจ้าและปศุสัตว์ของสุเจ้ากระนั้นหรือ? ⁿ

ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا
 ④ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا ④
 ④ وَأَعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ④
 ④ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ④
 ④ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ④
 ④ وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ④ مَتَاعًا لَكُمْ
 ④ وَلَا تَعْلَمُكُمْ ④

ⁿ ปราภฏการณัอันยงหญญอลังการต่อหน้าเราในรูปของจักรวาลนัันยงหญญจนลิ่งอญญล็กไปหมดเมือเปรียบเทียบกัน ดั่งนััน ในโลกนัี เมือการเกดขัันของเหตุการณัอันยงหญญเป็นไปไดั ทำไมการเกดขัันของลิ่งล็กๆจะเป็นไปไมไ้ไดั? มีบัจยัต่าง ๆ มากมายที่อธิบายการประกาศของกุรอานว่า มนุญญจะตองพินคัันซัฟขัันในนัันหนึ่

34 เมื่อความหายนะอันยิ่งใหญ่เกิดขึ้น 35 ในวันที่ มนุษย์จะนึกถึงสิ่งที่เขาได้ชวนขวายเป็น 36 และนรก ถูกเปิดให้ทุกคนได้เห็น 37 ใครที่โอหัง 38 และชอบ ชีวิตแห่งโลกนี้ 39 จะพบตัวเองอยู่ในนรก 40 ผู้ที่ เกรงกลัวต่อการไปยืนอยู่เบื้องหน้าพระผู้อภิบาล ของเขาและยับยั้งตัวเองจากอารมณ์ใฝ่ต่ำ 41 จะ ได้อยู่ในสวรรค์ 42 พวกเขาถามเจ้า(นบี)เกี่ยวกับยามอวสานว่า “มันจะเกิดขึ้นเมื่อใด?” 43 มันไม่ใช่ เจ้าที่จะไปบอกเวลาของมัน 44 ความรู้เรื่องนี้อยู่ที่ พระเจ้าเท่านั้น 45 เจ้าเป็นเพียงแค่ผู้ตักเตือนแก่คน ที่เกรงกลัวมัน 46 วันที่พวกเขาเห็นมัน พวกเขาจะ หวันกลั้วราวกับพวกเขาได้อยู่ในโลกนี้แค่เพียงตอน เย็นหรือตอนเช้าของวันหนึ่งเท่านั้น⁷

فَإِذَا جَاءتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَى ﴿٣٤﴾ يَوْمَ
يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى ﴿٣٥﴾ وَبُرْزَتِ
الْجَحِيمُ لِمَن يَرَى ﴿٣٦﴾ فَأَمَّا مَن طَغَى ﴿٣٧﴾
وَأَثَرَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَإِنَّ
الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿٣٩﴾ وَأَمَّا مَن
خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ
الْهَوَى ﴿٤٠﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿٤١﴾
يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ
مُرْسَلهَا ﴿٤٢﴾ فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ﴿٤٣﴾
إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَىٰ ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ
مَّن تَحْشَلُهَا ﴿٤٥﴾ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ
يَلْبَتُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحًى ﴿٤٦﴾

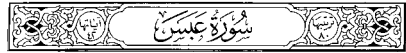
⁷ มนุษย์อยู่ระหว่างสองอาณาจักร อาณาจักรหนึ่งคือโลกปัจจุบันซึ่งปรากฏอยู่ต่อหน้าเขาและอาณาจักรที่สองคือโลกหลังความตายซึ่งถูกซ่อนเร้นไว้จากการมองเห็น การทดสอบมนุษย์ที่แท้จริงก็คือเขาต้องเลือกโลกหน้ามากกว่าโลกปัจจุบัน แต่การเลือกเช่นนี้จะทำได้โดยคนที่มีความกล้าหาญที่จะควบคุมความต้องการชั้นพื้นฐานของตัวเองและไม่ประพฤติตนเป็นคนโอหัง

80. เขาแสดงหน้าขมึงทิ้ง

อะปะชะ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 เขาทำหน้าขมึงและเป็นหน้าของเขา
 2 เมื่อมีคนตาบอด มาหาเขา ³ และอะไรที่
 ทำให้เจ้ารู้ว่าเขาอาจจะเปลี่ยน แปลงตัวเอง
 4 หรือใส่ใจในคำตักเตือนและได้รับ
 ประโยชน์ จากการเตือน(ของเขา)? ⁵ ส่วน
 ผู้ที่เฉยเมยนั้น ⁶ เจ้ากลับ ให้การเอาใจใส่
 7 ถึงแม้เจ้าไม่ต้องรับผิดชอบถ้าหากเขา ไม่
 ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตัวเขาเอง ⁸ ส่วนผู้ที่
 พากเพียร มาหาเจ้าด้วยเจตนาของเขาเอง
 9 และเขามีความเกรงกลัว ¹⁰ เจ้ากลับเป็น
 หน้าหนี ¹¹ แท้จริงนี้(กุรอาน)คือการตัก
 12เตือน ¹² ดังนั้น ผู้ใดประสงค์จะให้เขาอมรับ
 13 มันได้ถูก บันทึกไว้แล้วในแผ่นจารึกอัน
 14 มีเกียรติ ¹⁴ ที่ได้รับการ ยกย่องเทิดทูน
 และสะอาดบริสุทธิ์ ¹⁵ โดยมีของผู้บันทึก
 16 ที่มีเกียรติและบริสุทธิ์ ¹⁷ หายนะจะ
 เกิดแก่มนุษย์ เขา ช่างเนรคุณเสียนี้กระไร
 18 จากอะไรเล่าที่พระองค์ทรงสร้าง เขามา?
 19 จากเชื้อสัจจียอดหนึ่ง พระองค์ได้ทรง
 สร้างเขา และได้ทรงกำหนดสัดส่วนของเขา
 20 หลังจากนั้น พระองค์ ทรงทำให้หนทาง
 ของเขาง่ายดายสำหรับเขา

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّى ۖ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ۚ
 وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَكَّى ۚ أَوْ
 يَذْكُرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى ۚ أَمَا مِنْ
 آسْتَعْنَى ۚ فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى ۚ
 وَمَا عَلَيْكَ إِلَّا يَزَكَّى ۚ وَأَمَا مِنْ
 جَاءَكَ يَسْعَى ۚ وَهُوَ يَخْشَى ۚ
 فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى ۚ كَلَّا إِنَّمَا تَذَكَّرُ
 ۚ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۚ فِي صُحُفٍ
 مُكْرَمَةٍ ۚ مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ ۚ
 بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۚ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۚ قُتِلَ
 ۚ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ۚ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ
 خَلَقَهُ ۚ مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ۚ
 ۚ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرَهُ ۚ

^ก ครั้งหนึ่ง ขณะที่บีมุฮัมมัดกำลังเผยแผ่สั่งสอนพวกหัวหน้าชาวกุเรซในมักกะฮะ มีชายตาบอดคนหนึ่งชื่ออับดุลลอฮ์ อิบน์อุมมู อัลมักตูม ได้มายังที่ชุมนุมและกล่าวว่า "โอ้นบีของพระเจ้า โปรดสอนฉันให้รู้บางอย่างที่พระเจ้าได้สอนท่าน" การมาของชายตาบอดในเวลานั้นทำให้ท่านนบีแสดงความไม่พอใจออกมา ดังนั้น อายะฮ์ข้างต้นจึงถูกประทานลงมาในโอกาสนี้ ในอายะฮ์ดังกล่าว ผู้ฟังคือบีมุฮัมมัด ความจริงแล้ว เหตุการณ์ครั้งนี้เป็นกรอธิบายว่าในสายตาของพระเจ้า บรรดาผู้นำที่หันออกไปจากศาสนาซึ่งท่านกำลังสั่งสอนนั้นไม่มีค่าใดๆ ต่อหน้าพระเจ้า คนที่มีค่าคือคนที่มึจิตใจเกรงกลัวพระเจ้าถึงแม้ว่าเขาจะเป็นคนตาบอดก็ตาม

21 หลังจากนั้น พระองค์ทรงทำให้เขาตาย และนำเขา ไปสู่หลุมฝังศพ 22 หลังจากนั้น เมื่อพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์จะทรงทำให้เขาฟื้นคืนชีพขึ้นมา 23 แต่กระนั้น มนุษย์ยังปฏิเสธที่จะทำสิ่งที่พระองค์ทรงสั่งไว้ 24 ดังนั้น มนุษย์จึงมองไปยังอาหารที่เขา กินⁿ 25 เราได้หลั่งน้ำลง มาอย่างมากมาย 26 หลังจากนั้น เราได้แยกแผ่นดิน ออกจากกัน 27 หลังจากนั้น เราได้ทำให้พืชพรรณ เติบโตขึ้นมาในนั้น²⁸ และองุ่นและพืชผัก 29 และ มะกอกและอินทผลัม³⁰ และสวนที่เขียวชอุ่ม³¹ และ ผลไม้ทุกชนิดและทุ่งหญ้า 32 เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพ สำหรับผู้เจ้าและสัตว์เลี้ยงของสุเจ้า

33 ในที่สุด เมื่อมีเสียงกัมปนาทกึกก้องเกิดขึ้น 34 วันนั้น ผู้คนจะวิ่งหนีออกจากพี่น้องของเขา 35 จากแม่ของเขา และพ่อของเขา 36 และภรรยาของเขาและลูกๆของเขา 37 ในวันนั้น พวกเขาแต่ละคนจะสาละวนอยู่กับ เรื่องของตัวเองจนไม่สนใจผู้อื่น 38 หลายใบหน้า ในวันนั้นจะสลายไป³⁹ รำเริง และดีใจ⁴⁰ แต่หลาย ใบหน้าในวันนั้นจะเต็มไปด้วยฝุ่น⁴¹ และความมืด จะปกคลุมพวกเขา 42 พวกเขาเหล่านี้คือบรรดาผู้ ปฏิเสธ สัจธรรมและผู้ทำบาป^๗

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ﴿١١﴾ ثُمَّ إِذَا شَاءَ
 أَنْشَرَهُ ﴿١٢﴾ كَلَّا لَمَا يَقْضَىٰ مَا أَمَرُهُ
 ﴿١٣﴾ فَلَيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ ﴿١٤﴾
 أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿١٥﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا
 الْأَرْضَ شَقًّا ﴿١٦﴾ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿١٧﴾
 وَعِنَبًا وَقَضْبًا ﴿١٨﴾ وَزَيْتُونًا وَخَلًّا ﴿١٩﴾
 وَحَدَائِقَ غُلْبًا ﴿٢٠﴾ وَفَيْكِهَةً وَأَبًّا ﴿٢١﴾
 مَتَاعًا لَّكُمْ وَلَا تَنعَمِكُمْ ﴿٢٢﴾ فَإِذَا
 جَاءَتِ الصَّاحَّةُ ﴿٢٣﴾ يَوْمَ يَقُفُّ الْمَرْءُ مِنْ
 أُخِيهِ ﴿٢٤﴾ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٢٥﴾
 وَصَحْبَتَيْهِ وَبَنِيهِ ﴿٢٦﴾ لِكُلِّ أَمْرٍ
 مِّمَّهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٢٧﴾ وَجُوهٌ
 يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٢٨﴾ ضَاكِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٢٩﴾
 وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلْيَا غَيْرَةٌ ﴿٣٠﴾
 تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٣١﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ
 الْفَجْرَةُ ﴿٣٢﴾

ⁿ พลังขบถดันเบื้องหลังที่ทำให้มนุษย์มีความในการเป็นผู้ถือศีลปฏิบัติธรรมก็คือความกตัญญูรู้คุณ ถ้าเขาพิจารณาถึงการกำเนิดมาของเขาและระบบธรรมชาติต่างๆที่ทำงานร่วมกันอยู่รอบตัวเขา สำนึกแห่งความกตัญญูต่อพระผู้อภิบาลของเขาจะเกิดขึ้นในตัวเขา สภาพเช่นนี้เป็นผลมาจาก ความรู้สึกกตัญญูและความผูกพันที่เรียกกันว่าผู้มีความเคร่งครัดในการปฏิบัติธรรมหรือการเกิดทูน พระเจ้าในความหมายที่แท้จริง

^๗ การปฏิเสธสัจธรรมและการแสดงความโอหังต่อสัจธรรมเป็นความผิดที่เลวร้ายที่สุด คนโอหังจะ ไม่มีคุณค่าอะไรในโลกหน้าในขณะที่บรรดาผู้ยอมรับสัจธรรมและโค้งคารวะต่อสัจธรรมคือผู้ที่จะมีหน้า หน้าในโลกหน้า เกียรติและความสำเร็จในโลกหน้าจะเป็นของพวกเขา

81. การม้วน จากนี้ไปตรวจแล้ว อัล-ตักวีรฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ เมื่อดวงอาทิตย์ถูกม้วน ² และเมื่อดวงดาว
ทั้งหลาย อับแสง ³ และเมื่อภูเขาถูกทำให้
เคลื่อนย้าย ⁴ และเมื่อ อูฐท้องสิบเดือนถูก
ทิ้งโดยไม่มีใครสนใจ ⁵ และเมื่อสัตว์ ใต้ถูก
นำมารวมกัน ⁶ และเมื่อทะเลถูกทำให้ลุก
เป็นไฟ ⁷ และเมื่อวิญญูณทั้งหลายถูกแบ่ง
ออกเป็นชั้นต่างๆ ⁸ และเมื่อทารกหญิงที่ถูก
ฝังทั้งเป็นถูกถาม ⁹ ว่าด้วย ความผิดอะไร
ที่เธอถึงได้ถูกฆ่า¹⁰ เมื่อบันทึกการ กระทำ
ทั้งหลายของมนุษย์ถูกเปิดออก ¹¹ เมื่อ
ม่าน แห่งชั้นฟ้าถูกเปิดออก ¹² เมื่อนรกถูก
จุดให้ลุกโชน ¹³ เมื่อสวรรค์ได้ถูกนำมาใกล้
¹⁴ (หลังจากนั้น) แต่ละ ชีวิตจะได้รู้ว่าเขาได้
ทำอะไรมา⁷

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا النُّجُومُ
أَنكَدَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿٣﴾
وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾ وَإِذَا
الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿٥﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ
سُجِّرَتْ ﴿٦﴾ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾
وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سِيلَتْ ﴿٨﴾ بِأَيِّ ذَنْبٍ
قُتِلَتْ ﴿٩﴾ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿١٠﴾
وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿١١﴾ وَإِذَا الْجَحِيمُ
سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾
عَاثَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾

⁷ ฉากของวันสิ้นโลกหรือวันแห่งการพิพากษาได้ถูกอธิบายไว้หลายแห่งในกุรอาน เมื่อวันสิ้นโลกมาถึง ความสมดุปลปัจจุบันของโลกจะพังลงและมนุษย์จะรู้สึกว่าเขาไม่อาจช่วยเหลือตัวเองได้ ในวันนั้นทุกสิ่งจะเว้นการงานที่ดีจะสูญค่าหมด ดังนั้น คนที่ถูกกดขี่จะมีสิทธิ์แก้แค้นคนที่เคยกดขี่เขา

15 ฉันทขอสาบานต่อดวงดาวทั้งหลายที่
 หายลับไป 16 และดวงดาวที่กำลังซ่อนเร้น
 17 และกลางคืน เมื่อมันจากไป 18 และลม
 หายใจแรกของตอนเช้า 19 นี่คือถ้อยคำ
 ที่นำมาโดยศาสนทูตผู้ทรงเกียรติข 20 ที่
 เต็มไปด้วยพลังอันยิ่งใหญ่และถูกถือว่า
 มีเกียรติ โดยพระผู้อภิบาลของบัลลังก์
 21 ผู้ได้รับการเชื่อฟัง และผู้ที่ไว้วางใจได้
 22 สหายของสุเจ้า(มุฮัมมัด)มิใช่ คนบ้า
 23 เขาได้เห็นทูตสวรรค์บนขอบฟ้าอันชัด
 แจ่ม 24 และเขาไม่ได้เป็นคนละโมภในเรื่อง
 สิ่งที่ไม่มองเห็น 25 และนี่มิใช่ถ้อยคำของมาร
 ร้ายที่ถูกสาปแช่ง 26 แล้ว สุเจ้าจะไปไหน?
 27 แท้จริง นี่เป็นการตักเตือนยังชาว โลกทุก
 คน 28 สำหรับทุกคนในหมู่สุเจ้าที่ต้องการ
 จะ ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกตอง 29 แต่ความ
 ประสงค์ ของเจ้าไม่อาจเกิดขึ้นได้เลยเว้น
 เสียแต่ว่าพระผู้อภิบาล แห่งสากลจักรวาลจะ
 ทรงประสงค์(ที่จะแสดงให้เจ้าเห็น ทางนั้น)

فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنُوسِ ﴿١٥﴾ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ﴿١٦﴾
 وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ﴿١٧﴾ وَالصُّبْحِ
 إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ
 كَرِيمٍ ﴿١٩﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ
 مَكِينٍ ﴿٢٠﴾ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢١﴾ وَمَا
 صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ رَآهُ
 بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ﴿٢٣﴾ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ
 بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ
 رَّجِيمٍ ﴿٢٥﴾ فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾ إِنَّ هُوَ
 إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ
 أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ
 يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

ⁿ การเกิดขึ้นของกลางวันและกลางคืนบนโลกและการเปลี่ยนตำแหน่งของดวงดาวที่มนุษย์สังเกตเห็นนั้นเนื่องจากการหมุนของโลกบนแกนของมัน ในบริบทนี้ ความหมายของอายะฮ์เหล่านี้ก็คือว่า ระบบของการหมุนบนแกนของโลกเป็นพยานยืนยันความจริงว่านมีมุฮัมมัดเป็นนบีของพระเจ้าและ กุรอานเป็นวจนะของพระเจ้าซึ่งถูกประทานแก่ท่านผ่านทางทูตสวรรค์องค์หนึ่ง

การหมุนบนแกนของโลกเป็นหนึ่งในปรากฏการณ์ที่สำคัญของจักรวาลนี้ หากจะพูดไปก็คือมันเป็น แม้แบบที่ทำให้เราสามารถเข้าใจเรื่องของการประทานวะฮีย์ เมื่อคุณคิดว่าในโลกกำลังหมุน อยู่บนแกนของมัน มันจะหมุนรอบดวงอาทิตย์ในความกว้างใหญ่ไพศาลของอวกาศข้างนอกด้วย คุณจะรู้สึกราวกับว่ามีระบบควบคุมระยะไกลอันทรงพลังที่คอยกำกับกับการเคลื่อนที่ของมันอย่างถูก ต้องเที่ยงตรง การติดต่อกันระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าโดยทูตสวรรค์ก็ขนานไปพร้อมกับสิ่งนี้ด้วยการ โคจรของโลกที่ถูกควบคุมช่วยทำให้เราเข้าใจธรรมชาติอันมหัศจรรย์ของการติดต่อของมนุษย์ กับพระเจ้าโดยทูตสวรรค์

^ข ทูตสวรรค์ ผู้นำสาส์นที่นำสาส์นของพระเจ้ามายังมนุษย์

82. การแยกออกจากกัน

อัล-อินฟีฎอฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

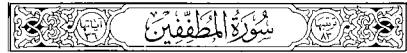
1 เมื่อชันฟ้าถูกแยกออก 2 และเมื่อหมู่ดาว
แตกกระเจาย 3 และเมื่อทะเลทั้งหลายล้น
ท่วม 4 และเมื่อหลุมฝังศพ ทั้งหลายถูกเปิด
ออก 5 ทุกชีวิตจะได้รู้สิ่งที่พวกเขาได้ ทำไว้
ทั้งก่อนนี้และหลังจากนั้น 6 มนุษย์เอ๋ย อะไร
เล่า ที่หลอกลวงสุเจ้าเกี่ยวกับพระผู้อภิบาล
ผู้ทรงเกียรติของ สุเจ้า 7 ผู้ทรงสร้างสุเจ้า
และทรงทำให้สุเจ้าเป็นรูปร่าง และทรงทำให้
สุเจ้าสมส่วน 8 และประกอบสุเจ้าขึ้นมา ใน
รูปที่พระองค์ทรงประสงค์ ? 9 แต่กระนั้น
สุเจ้ายัง ปฏิเสธการตัดสินครั้งสุดท้าย
10 ถึงแม้ว่าเหนือสุเจ้า มีผู้คอยเฝ้าดูอยู่
11 เป็นผู้บันทึกผู้ทรงเกียรติ 12 ผู้รู้ ทุกสิ่งที่
สุเจ้ากระทำ 13 แน่หนอ บรรดาผู้มึนคุณธรรม
นั้น จะได้อยู่ในความสุข 14 ในขณะที่คนชั่ว
จะได้อยู่ในนรก 15 ที่พวกเขาจะเข้าไปในนั้น
ในวันแห่งการพิพากษา 16 และพวกเขาจะ
ไม่สามารถออกไปจากนั้นได้ 17 และ อะไร
ที่จะทำให้สุเจ้ารู้ว่าวันแห่งการพิพากษาคือ
อะไร? 18 แล้วอะไรที่จะทำให้สุเจ้ารู้ว่าวัน
แห่งการพิพากษา คืออะไร? มันเป็นวันที่
ไม่มีใครมีอำนาจที่จะทำสิ่งใด เพื่อคนอื่นได้
การตัดสินในวันนั้นเป็นสิทธิของพระเจ้า แต่
เพียงผู้เดียวⁿ

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ① وَإِذَا
الْكَوَاكِبُ اَنْتَثَرَتْ ② وَإِذَا الْبِحَارُ
فُجِرَتْ ③ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ ④
عِلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ⑤
يَتَأَيُّمُ الْإِنْسَانُ مَا عَزَمَكِ بِرَبِّكَ
الْكَرِيمِ ⑥ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوِّكَ
فَعَدَلَكَ ⑦ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ
رَبِّكَ ⑧ كَلَّا بَلْ تُكْذِبُونَ بِاللَّيْلِ
⑨ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ⑩ كِرَامًا
كَتِبِينَ ⑪ يَعْمُونَ مَّا تَفْعَلُونَ ⑫ إِنَّ
الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ⑬ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي
حَرِيمٍ ⑭ يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الدِّينِ ⑮ وَمَا
هُمُ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ⑯ وَمَا أَدْرَاكَ مَا
يَوْمَ الدِّينِ ⑰ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ
الدِّينِ ⑱ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ
لِنَفْسٍ شَيْئًا ⑲ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ⑳

ⁿ กุรอานบอกให้เราเห็นว่าวันแห่งการพิพากษาจะมาถึงในที่สุด มนุษย์ทั้งหมดจะถูกนำมารวมกันในวันนั้นและจะได้รับการรางวัลตอบแทนหรือลงโทษตามที่พวกเขาได้ทำได้ การบอกข่าวเรื่องนี้เป็นสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันของโลก ความจริงแล้ว การสร้างมนุษย์ขึ้นมาอย่างมีความหมายนี้มีเหตุผลสนับสนุนอยู่ในการประกาศนี้ ยิ่งไปกว่านั้น ในโลกปัจจุบันก็มีระบบสำหรับบันทึกทุกคำพูดและการกระทำของมนุษย์ซึ่งทำให้เราสามารถเข้าใจในสิ่งที่กุรอานบอกเรา (สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่อง การบันทึกคำพูดและการกระทำ กรุณาดูในหนังสือของผู้เขียนที่มีชื่อเรื่องว่า God Arises

83. ผู้โก่งตาชั่ง อัล-มฏ็อฟฟีน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- ¹ ความวิบัติจึงมีแต่บรรดาผู้ชั่งตวงให้ขาด
² ผู้ที่ต้องการ ให้คนอื่นตวงให้เต็มจำนวน
เมื่อตวงให้พวกเขา ³ แต่เมื่อ พวกเขาตวง
หรือชั่งให้คนอื่น พวกเขา ก็ทำให้ขาด ^๗
⁴ พวกเขาไม่คิดหรือว่าพวกเขาจะถูกทำให้
ฟื้นขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ⁵ ในวันอันยิ่งใหญ่?

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ﴿١﴾ الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا
عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾ وَإِذَا
كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٣﴾ أَلَا
يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾ لِيَوْمٍ
عَظِيمٍ ﴿٥﴾

^๗ โดยทางภาษา “เมื่อพวกเขาตวงหรือชั่งให้คนอื่น”

^๗ มนุษย์ทุกคนต้องการให้ตัวเองได้รับสิ่งที่ตัวเองต้องได้อย่างเต็มจำนวน แต่มันจะถูกตองก็ต่อเมื่อถ้าเขาเป็นคนดี เขาก็ต้องระวังในการให้คนอื่นอย่างเต็มจำนวนและตามสิทธิ์ที่คนอื่นพึงได้รับด้วยเช่นกัน เขาควรต้องการเพื่อคนอื่นเช่นเดียวกับที่เขาต้องการเพื่อตัวเอง บรรดาผู้เอาจากคนอื่นเต็มจำนวนและให้คนอื่นน้อยกว่าที่เขาต้องได้นั้น พวกเขาจะไปถึงโลกหน้าในสภาพยาแย่จนพวกเขาได้รับความหายนะตลอดไป

คนที่พยายามให้แน่ใจว่าตัวเองต้องได้รับเต็มจำนวนรู้ว่าทุกคนต้องจะต้องได้รับการปฏิบัติที่เป็นธรรมจากเขา ดังนั้น ในเรื่องนี้ ถ้าเขาให้คนอื่นน้อยไป เขาก็ทำให้ความสำนึกหรือความรู้สึกของตัวเองในเรื่องสิทธิ์ของคนอื่นน้อยลง ถ้าใครคนหนึ่งทำผิดเช่นนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า เวลาหนึ่งจะมาถึงเมื่อเขาสูญเสียความรู้สึกถึงสิทธิ์ของคนอื่นอย่างสิ้นเชิง หัวใจของเขาจะสีกกร่อนด้วยการทำบาปของเขา

ในโลกปัจจุบัน หลายคนไม่คิดที่จะเคารพสิทธิ์ของคนอื่นหรือให้สิ่งที่พวกเขาต้องได้อย่างครบถ้วน พวกเขาสนใจแต่จะเรียกร้องให้ตัวเองได้รับจากคนอื่นโดยเต็ม คนเช่นนี้จะอยู่ในสภาพถูกถอนสิทธิ์ในโลกหน้า คนฉลาดคือคนที่กระตือรือร้นให้คนอื่นได้รับตามสิทธิ์โดยเต็ม เพราะพวกเขาคือคนที่สิทธิ์จะได้รับความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าในโลกหน้า

⁶ วันที่มนุษย์จะยืนต่อหน้าพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ⁷ แท้จริงแล้ว บันทึกของบรรดาผู้ทำชั่วนั้นอยู่ในซิจญ์น ⁸ และอะไรที่จะทำให้สูเจ้ารู้ว่าซิจญ์นนั้นคืออะไร? ⁹ มัน เป็นบันทึกที่ได้ถูกเขียนไว้แล้ว ¹⁰ ความวิบัติในวันนั้นจะ เกิดขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธ ¹¹ ที่ถือว่าวันแห่งการพิพากษา เป็นเรื่องเท็จ ¹² ไม่มีใครปฏิเสธมันได้นอกไปจากผู้ลวงละเมิดที่ทำบาปทุกคน ¹³ เมื่อวณะของเราได้ถูกนำมา อ่านให้แก่เขา เขาก็กล่าวว่า “นี่เป็นเรื่องราวปรัมปรา ตั้งแต่ครั้งโบราณ” ¹⁴ ไม่เลย ความจริงแล้ว การทำชั่ว ของพวกเขาต่างหากที่ทำให้หัวใจของพวกเขาถูก ปกคลุมด้วยสิ่งเปรอะเปื้อน ¹⁵ ไม่เลย ในวันนั้น พวกเขาจะถูกขวางกั้นจากพระผู้อภิบาลของพวกเขาอย่าง แน่นนอน ¹⁶ หลังจากนั้น พวกเขาจะเข้านรก ¹⁷ แล้ว พวกเขาจะถูกบอกว่า “นี่คือสิ่งที่สูเจ้าเคยปฏิเสธ”^ก

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ
 ۞ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سَجِينٍ
 ۞ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِينٌ ۞ كِتَابٌ
 مَّرْقُومٌ ۞ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۞
 الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۞ وَمَا
 يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۞
 إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ
 الْأَوَّلِينَ ۞ كَلَّا بَلْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
 مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۞ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ
 رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّحَجُوبُونَ ۞ ثُمَّ إِنَّهُمْ
 لَصَالُوا الْجَحِيمِ ۞ ثُمَّ يُقَالُ هَذَا
 الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۞

^ก โดยภาษาคือ “คุก” มันหมายถึงสถานที่บางแห่งที่เก็บรักษานบันทึกการงานของคนชั่วไว้

18 แต่บันทึกของผู้ทำคามตินัน(ถูกรักษาไว้)อยู่ใน อัลลียูน? 19 และอะไรที่จะทำให้สุเจ้ารู้ว่าอัลลียูนนั้น คืออะไร? 20 มัน เป็นบันทึกที่ได้ถูกเขียนไว้ 21 ซึ่ง บรรดาทูตสวรรค์ผู้ใกล้ชิดพระเจ้าจะให้คำยืนยัน 22 แนนอนคนมีคุณธรรมจะได้อยู่ในความ สุข 23 พวกเขา จะนั่งอยู่บนเตียงสูงแล้วมองลงมาโดยรอบ 24 สุเจ้า จะได้เห็นร่องรอยแห่งความสุขสำราญปรากฏอยู่บน ใบหน้าของพวกเขา 25 พวกเขาจะได้ดื่มเหล้าองุ่นที่ คัดเลือกมาอย่างดีและถูกปิดผนึกไว้ 26 โดยผนึก ของมันจะทำด้วยขมดเชียง ดัง นั้น ใครที่อยากจะได้ สิ่งนี้ ก็ให้เขาพยายาม 27 เหล้าองุ่นนั้นจะมาจากส่วน ผลสมของ ตัสนิม 28 ซึ่งเป็นตาน้ำที่บรรดาผู้ใกล้ชิดพระเจ้าจะได้ดื่มมัน 29 ส่วนบรรดาผู้ทำผิดที่เคย หัวเราะเยาะบรรดาผู้ศรัทธานั้น 30 เมื่อบรรดาผู้ศรัทธา เดินผ่าน พวกเขาจะหลิวตาให้กัน 31 และเมื่อพวกเขา กลับไปหาพวกพ้องของพวกเขา พวกเขาก็กลับไปอย่างขบขัน 32 และเมื่อพวกเขาเห็นบรรดาผู้ศรัทธา พวกเขาจะกล่าวว่า “พวกนี้คือผู้หลงผิด” 33 ทั้งๆที่ พวกเขามีได้ถูกส่งมาเป็น ผู้พิทักษ์เหนือพวกเขาแต่ ประการใด 34 ดังนั้นวันนี้ บรรดาผู้ศรัทธาจะหัวเราะ บรรดาผู้ปฏิเสธสรรธรรมบ้าง 35 ในขณะที่พวกเขา เอนกายอยู่บนฟูกมองดูไปรอบๆ 36 บรรดาผู้ปฏิเสธ สัจธรรมย่อมได้รับการตอบแทนตามที่พวกเขาได้ทำไว้ มีใช่หรือ?”

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عَلِيَيْنَ ﴿١٨﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلِيُّونَ ﴿١٩﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢٠﴾ يَشْهَدُهُ الْمَلَائِكَةُ ﴿٢١﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ﴿٢٥﴾ خَتَمُهُ مِسْكٌ ﴿٢٦﴾ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿٢٧﴾ وَمَرَاهُجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿٢٨﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣٢﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ﴿٣٤﴾ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٥﴾ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٦﴾ هَلْ تُؤْتَوْنَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾

¹⁸ ถูกบันทึกและจารึกไว้อย่างถูกต้องโดยไม่ผิดพลาดหรือถูกลบไป

¹⁹ ผู้ที่ไม่คำนึงถึงเรื่องผลประโยชน์ทางโลกของเขาเพื่อเห็นแก่โลกหน้าถูกถือว่าเป็นคนโง่และกลายเป็นคนต่ำต้อยในสายตาของคนที่มีฉลาดทางโลก แต่เมื่อโลกหน้ามาถึง คนที่ฉลาดจริงๆนั้นแหละคือคนที่ถูกถือว่าเป็นคนโง่ในโลกปัจจุบัน

84. การเปิดโดยระเบิดออก

อัล-อินชีกอก

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 เมื่อท้องฟ้าได้แตกออก 2 และมันเชื่อฟัง คำบัญชาของ พระผู้อภิบาลของมันตามที่ มันต้องทำเช่นนั้น 3 และเมื่อ แผ่นดินได้ ถูกแผ่กว้าง 4 และพ่นเอาทุกสิ่งที่อยู่ข้างใน ออกมาจนมันว่างเปล่า 5 และมันเชื่อฟังคำ บัญชาของ พระผู้อภิบาลของมันตามที่มัน ต้องทำเช่นนั้น⁷ 6 มนุษย์ เอ๋ย การดิ้นรน ขวนขวายอย่างหนักไปยังพระผู้อภิบาล ของ สุเจ้า สุเจ้าจะได้พบพระองค์อย่างแน่นอน 7 ใครที่ ได้รับบันทึกลงทางด้านมือขวา 8 จะถูก สอบสวนอย่างง่าย ดาย 9 และเขาจะกลับไป หากครอบครัวของเขาด้วยความสุข 10 ส่วน ผู้ที่ได้รับบันทึกลงทางด้านหลัง 11 เขาผู้นั้นจะ ร้องหา ความตาย 12 และจะถูกโยนเข้านรก 13 เขาใช้ชีวิตอยู่กับ ครอบครัวของเขาอย่าง สุขสำราญ¹⁴ เพราะเขาไม่เคย คิดว่าเขาจะ ต้องกลับไป(หาพระเจ้า) 15 ทำไมจะไม่เล่า? พระผู้อภิบาลของเขาเฝ้าดูการกระทำของ เขาอยู่เสมอ

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ۝ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا ۝ وَحُقَّتْ ۝ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۝ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۝ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝ يَأْتِيهَا الْإِنْسُنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ۝ فَأَمَّا مَن أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۝ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ۝ وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝ وَأَمَّا مَن أُوْتِيَ كِتَابَهُ وِرَاءَ ظَهْرِهِ ۝ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ۝ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۝ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝ إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّنْ نَّحُورَ ۝ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۝

⁷ อะไรก็ตามที่ถูกกล่าวถึงในที่นี้เกี่ยวกับวันอวสานคือโลกที่ไม่มีใครรู้ อย่างไรก็ตาม หลักฐานเช่นนั้นมียูเพื่อชี้ให้เห็นถึงความจริงในการมีอยู่ของมัน ตัวอย่างของสิ่งนี้ก็คือโลกปัจจุบันนี้เอง การมีอยู่ของโลกพิสูจน์ว่าโลกที่เหมือนกันหรือต่างไปจากนี้อาจเกิดขึ้นได้ ใช่แต่เท่านั้น บางด้านอันพิเศษของกุรอานก็เป็นข้อพิสูจน์ว่ามันเป็นคัมภีร์ของพระเจ้า (สำหรับรายละเอียด ดู The Quran : An Abiding Wonder and The Call of the Quran โดยผู้เขียนคำอธิบาย)

16 ฉันทขอสาบานด้วยยามพลบค่ำ¹⁷ และยามกลางคืน และสิ่งที่มีน้ปกครอง¹⁸ และดวงจันทร์เมื่อมันเต็มดวง¹⁹ สูเจ้าจะต้องผ่านจากสภาพหนึ่งไปยังอีกสภาพหนึ่ง อย่างแน่นอน²⁰ มีอะไรเกิดขึ้นกับพวกเขากระนั้นหรือ ที่พวกเขาไม่ศรัทธา? ²¹ เมื่อกูรอ่านได้ถูกอ่านต่อหน้า พวกเขา พวกเขาไม่ก้มลงกราบ? ²² แท้จริง บรรดา ผู้ปฏิเสธศรัทธาไม่ยอมรับมัน ²³ พระเจ้าทรงรู้ดีที่สุด ถึงสิ่งที่พวกเขาสะสมไว้ในหัวใจของพวกเขา ²⁴ ดังนั้น จงแจ้งพวกเขาให้รู้ถึงการลงโทษอันเจ็บปวด⁷ ²⁵ แต่ สำหรับบรรดาผู้ศรัทธา และกระทำความดีจะได้รับรางวัล ตอบแทนที่ไม่มีวันสิ้นสุด

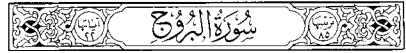
فَلَا أَقْسِمُ بِاللَّيْلِ وَمَا
 وَسَقَ ۖ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۖ لَتَرْكَبُنَّ
 طَبَقًا عَن طَبَقٍ ۖ فَمَا لَهُمْ لَا
 يُؤْمِنُونَ ۖ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ
 لَا يَسْجُدُونَ ۖ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا
 يُكَذِّبُونَ ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
 يُوعُونَ ۖ فَبَشِّرْهُمْ بَعْدَابِ الْإِيمِ
 ۖ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۖ

⁷ แม้จะชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนแล้ว ยังมีบรรดาผู้ไม่ศรัทธาในโลกหน้าและใช้ชีวิตของตนโดยไม่ให้ความสนใจแก่มัน แน่แน่นอน คนเช่นนี้กำลังทำความผิดที่สมควรได้รับการลงโทษดังที่กล่าวไว้ข้างต้น

85. หมู่ดาว

อัล-บรูจญ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 ขอสาบานด้วยท้องฟ้ากับดวงดาวของมัน
2 และด้วย วันที่ถูกสัญญาไว้³ และขอสาบาน
ด้วยผู้เห็นและสิ่งถูกเห็น⁴ ความหายนะได้
บังเกิดขึ้นแล้วกับผู้คนแห่งหลุม⁵ ที่มีไฟลุก
โชนด้วยเชื้อเพลิง⁶ เมื่อพวกเขา นั่งอยู่ข้าง
หลุม⁷ และมองเห็นสิ่งที่พวกเขาทำสิ่งทำ
กับบรรดาผู้ ศรัทธา⁸ ที่พวกเขาเกลียดโดย
ไม่มีเหตุผลใดออกไป จากพวกเขาเหล่านั้น
ศรัทธาในพระเจ้าผู้ทรงอำนาจ ผู้ ทรงได้รับ
การสรรเสริญ⁹ ผู้ทรงเป็นเจ้าของอาณาจักร
แห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และพระเจ้า
ทรงเผ่าดู ทุกสิ่ง¹⁰ สำหรับบรรดาผู้เข่นฆ่า
สังหารบรรดาชายและ หญิงผู้ศรัทธาแล้วยัง
ไม่สำนึกผิดหลังจากนั้น พวกเขา จะได้รับ
การลงโทษของนรกและการลงโทษโดยการ
เผา ไหม้¹¹ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความ
ความดีนั้นมี สวรรค์สำหรับพวกเขาซึ่งใต้นั้น
มีลำนำหลายสายไหลผ่าน นั่นคือชัยชนะอัน
ยิ่งใหญ่¹⁷

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾ وَالْيَوْمِ
الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ﴿٣﴾ قِيلَ
أَصْحَابُ الْأَحْدُودِ ﴿٤﴾ النَّارِ ذَاتِ
الْقُودِ ﴿٥﴾ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ﴿٦﴾
وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾
وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا
بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾ الَّذِي لَهُ
مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا
فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَهُمْ فِيهَا
أَحْرَقُونَ ﴿١٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾

¹⁷ ระบบของจักรวาลที่มีการจัดระเบียบอย่างสมบูรณ์นั้นทำให้แน่ใจว่าวันแห่งการพิพากษาครั้ง
สุดท้ายจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน นบีทุกคนและตัวแทนของนบีเหล่านั้นได้มาบอกข่าวให้มนุษย์ได้รู้ถึง
การมาของวันนี้ แม้กระนั้นก็ตาม บรรดาผู้ไม่ยอมรับสัจธรรมและแม้เป็นศัตรูของผู้เผยแผ่สัจธรรม
ก็ยังแสดงความก้าวร้าวและความโอหังจนพวกเขาไม่สามารถช่วยเหลือตนเองให้พ้นจากผลอันน่า
สะพรึงกลัวที่จะตามมา อย่างไรก็ตาม บรรดาผู้ตอบรับการเรียกร้องเพื่อสัจธรรมด้วยดีถึงแม้ว่าจะ
ประสบความยุ่งยากลำบากนานาชนิดนั้น พวกเขาจะได้รับรางวัลอันยิ่งใหญ่ที่สุดจากพระเจ้าผู้ทรง
เมตตา

12 แท้จริง การลงโทษของพระผู้อภิบาลของ
 สุนัขจิ้งจอก รุนแรงสาหัสยิ่ง 13 แท้จริง พระองค์
 คือผู้ทรงสร้างขึ้น เป็นครั้งแรก และพระองค์
 อีกเช่นกันที่จะทรงสร้างขึ้น มาอีก 14 และ
 พระองค์คือผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงรักใคร่ ปราณี
 15 ผู้ทรงเป็นเจ้าของบัลลังก์อันทรงเกียรติ
 16 ทรงเป็นผู้ทำตามที่พระองค์ทรง
 ประสงค์ 17 เจ้า ไม่เคยได้ยินเรื่องราว
 ของบรรดาไฟรพล 18 ของฟาโรห์ และ
 ชาวชะมูดกระนั้นหรือ? 19 แต่บรรดาผู้
 ปฏิเสธ สัจธรรมยังตั้งต้นอยู่ในการปฏิเสธ
 20 พระเจ้าได้ทรงล้อมพวกเขาไว้ทุกด้านแล้ว
 21 แท้จริงแล้ว มันคือ กุรอานอันประเสริฐ
 22 ที่ถูกบันทึกไว้บนแผ่นที่ถูกต้อง เก็บรักษาไว้
 เป็นอย่างดี⁷

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ هُوَ
 يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ
 ﴿١٤﴾ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾ فَعَالٌ لِّمَا
 يُرِيدُ ﴿١٦﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ
 ﴿١٧﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾ بَلِ الَّذِينَ
 كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ مِنْ وَرَاءِهِم
 مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَّجِيدٌ ﴿٢١﴾ فِي
 لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

⁷ ในบรรดาคัมภีร์ที่ถูกประทานมาทั้งหมด กุรอานได้รับการคุ้มครองอย่างดี นี่เป็นสัญญาณยืนยัน
 ความจริงว่ากุรอานอยู่ในการดูแลเป็นพิเศษของพระเจ้า ไม่มีใครสามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขมันได้
 トラバจนถึงวันสิ้นโลก สำหรับรายละเอียด กรุณาดูหนังสือเรื่อง The Quran : An Abiding Wonder

86. สิ่งที่มาในตอนกลางคืน

อัล-ฏอริก

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ ขอสาบานด้วยชั้นฟ้าและผู้มาเยือนในยามค่ำคืน
คำคืน ² และอะไรที่จะทำให้เจ้ารู้ว่าอะไร
ที่มาเยือนในยามค่ำคืน คำ คืน? ³ มันคือดวงดาว
ที่ประกายแสงนั้นไง? ⁴ (เพราะ) ไม่มีชีวิต
ใดถูกทิ้งไว้โดยปราศจากการป้องกัน ⁵ ดังนั้น
มนุษย์จึงตรองดูเถิดว่าเขาได้ถูกสร้าง
มาจากอะไร ⁶ เขาถูกสร้างมาจากน้ำที่พุ่ง
กระฉูด ⁷ ออกมาจาก ระหว่างกระดูกสันหลัง
และกระดูกหน้าอก⁸ แน่นนอน พระองค์ทรงมี
อำนาจที่จะสร้างเขาขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ⁹ ใน
วันที่ความลับทั้งหลายจะถูกเปิดเผย ¹⁰ หลังจากนั้น
มนุษย์จะไม่มีอำนาจใดๆของตนเอง
และไม่มีผู้ช่วยเหลือ ใดๆ ¹¹ ขอสาบานด้วย
ชั้นฟ้าทั้งหลายที่โคจรอยู่ตลอดเวลา ¹² และ
ด้วยแผ่นดินที่แยกออกพร้อมกับการเติบโต
ใหม่ ๆ ¹³ แท้จริง มันคือวาระอันชัดเจน
เด็ดขาด ¹⁴ และมันไม่ใช่ของเล่น ¹⁵ พวกเขา
กำลังวางแผน กันอยู่ ¹⁶ และฉันก็กำลัง
วางแผนอยู่เช่นกัน¹⁷ ดังนั้น (โออันบี) จง
อดทนต่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปล่อย
พวกเขาไว้สักกระยะหนึ่ง

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا
الطَّارِقُ ﴿٢﴾ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿٣﴾ إِنَّ كُلَّ
نَفْسٍ لَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٤﴾ فَلْيَنْظُرِ
الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾ خُلِقَ مِن مَّاءٍ
دَافِقٍ ﴿٦﴾ تَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ
وَالرَّأْيِ ﴿٧﴾ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ﴿٨﴾
يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ﴿٩﴾ فَمَا لَهُ مِنْ
قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿١٠﴾ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ
الرَّجْعِ ﴿١١﴾ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدَعِ ﴿١٢﴾
إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ﴿١٣﴾ وَمَا هُوَ
بِأَهْزَلٍ ﴿١٤﴾ إِنْهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿١٥﴾
وَأَكِيدُ كَيْدًا ﴿١٦﴾ فَمَهْلِكُ الْكَافِرِينَ
أَمَّهُمْ رُؤُودًا ﴿١٧﴾

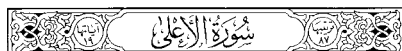
¹⁷ ดาวดวงหนึ่งที่ส่องแสงเหนือมนุษย์เป็นสัญลักษณ์ที่เตือนมนุษย์ให้นึกถึงความจริงว่ามีผู้เฝ้าสังเกตกำลังเฝ้ามองเขาอยู่ ผู้เฝ้าสังเกตนี้กำลังบันทึกการกระทำของมนุษย์ จะทำให้มนุษย์พินาศสิ้นชีพขึ้นมาอีกครั้งหลังจากเขาตายไปและชำระบัญชีกิจการงานของเขาทั้งหมด ในช่วงเวลาแห่งการผ่องแผ้ว (ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มีมนุษย์ถูกทดสอบ) นี้เองที่ทำให้หน้าทีเหมือน "ลิม" ระหว่างมนุษย์และเหตุการณ์ที่ได้ถูกกล่าวไว้ล่วงหน้า วันที่ที่ช่วงเวลาแห่งการทดสอบสิ้นสุดลง เขาจะเผชิญกับผลที่จะตามมาซึ่งในตอนนั้นเขาเห็นว่ามันยังอยู่อีกยาวไกล

87. สูงที่สุด

อัล-อะฮฺลา

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ (โอ้ นบี) จงสดุดีพระนามของพระผู้อภิบาล
ของเจ้าผู้ ทรงสูงที่สุด ² ผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง
และผู้ทรงกำหนดสัดส่วน ให้มัน ³ ผู้ทรง
กำหนดธรรมชาติ(ของทุกสิ่งที่มีอยู่) และ
ทรงนำทางมันไปตามนั้น ⁴ ผู้ทรงทำให้พืช
พรรณงอก เยออกมา ⁵ หลังจากนั้นทรง
ทำให้มันเหี่ยวลงมาเป็น ขยะสีกกล้า ⁶ (โอ้
นบี) เราจะทำให้เจ้าอ่านกรูอาณเพื่อที่ เจ้า
จะได้ไม่ลืมน ⁷ เว้นแต่พระเจ้าจะทรงประสงค์
พระองค์ ทรงรู้ถึงสิ่งที่เปิดเผยและสิ่งที่ถูก
ซ่อนเร้น ⁸ เราจะให้ หนทางแห่งความสะดวก
ง่ายตายแก่เจ้า ⁹ ดังนั้น จง ตักเตือนพวกเขา
เถิดถ้าหากการตักเตือนนั้นเป็นประโยชน์
¹⁰ ใครที่กลัว(พระเจ้า)จะยอมรับคำตักเตือน
¹¹ ส่วนผู้ เคาระห์ร้ายจะไม่สนใจไยดี ¹² ผู้
ที่จะเข้านครขุมใหญ่ ¹³ ซึ่งในนั้นเขาจะไม่
ตายและไม่มีชีวิต ¹⁴ แท้จริง ผู้ ประสบความสำเร็จคือผู้ที่ขัดเกลาดตนเองให้บริสุทธิ์ ¹⁵
และผู้ระลึกถึงพระนามของพระผู้อภิบาลของ
เขาแล้ว นมาซ ¹⁶ แต่สุเจ้า (โอ้มนุษย์) กลับ
ชอบชีวิตแห่งโลกนี้ ¹⁷ ทั้งๆที่โลกหน้านั้นดี
กว่าและถาวรกว่า ¹⁸ แท้จริง นี่เป็นสิ่งที่ได้ถูก
กล่าวไว้ในคัมภีร์ก่อนหน้านี้แล้ว ¹⁹ นั่นคือ
คัมภีร์ของอิบรอฮีมและมูซา

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴿١﴾
خَلَقَ فَسَوَّى ﴿٢﴾ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ﴿٣﴾
وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُ
عُثَاءً أَحْوَى ﴿٥﴾ سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنسَى ﴿٦﴾
إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ
وَمَا يَخْفَى ﴿٧﴾ وَيُسِرُّكَ لِلْإِسْرَى ﴿٨﴾
فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى ﴿٩﴾ سَيَذَكِّرُ
مَنْ نَخَشَى ﴿١٠﴾ وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ﴿١١﴾
الَّذِي يَصِلَى النَّارَ الْكُبْرَى ﴿١٢﴾ ثُمَّ لَا
يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ﴿١٣﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ
تَزَكَّى ﴿١٤﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ﴿١٥﴾
بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾
وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٧﴾ إِنَّ هَذَا لَفِي
الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿١٨﴾ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ
وَمُوسَى ﴿١٩﴾

ⁿ เป็นที่เห็นได้ชัดเจนนว่าในการสร้างมนุษย์และโลกนั้นมีการวางแผน การวางแผนหมายความว่าในการสร้างสรรค์นี้ต้องมีวัตถุประสงค์บางอย่าง และความจริงแล้ว วัตถุประสงค์นี้ได้ถูกเปิดเผยให้มนุษย์ได้รู้ทางสิ่งที่พระเจ้าประทานมา อย่างไรก็ตาม เฉพาะคนที่เรียนรู้นับเรียนจากสิ่งที่ถูกเปิดเผยนั้นคือคนที่มิใจเปิดรับ คนเช่นนี้จะถูกนำไปสู่ความโปรดปรานของพระเจ้า แต่บรรดาผู้ที่ความโง่เขลาของตัวเองทำให้พวกเขาไม่ยอมรับทางหน้านั้นจะถูกโยนลงไปในเปลวเพลิงของนรกอันนินันตร

88. เหตุการณ์ที่ปกคลุม

อัล-ฆอซียะฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 เจ้าได้ยินเรื่องราวเกี่ยวกับความหายนะที่เป็นเงา ปกคลุมแล้วมิใช่หรือ?² ในวันนั้นหลายใบหน้าจะ ก้มต่ำ³ กรางานหนัก รู้สึกหดหู่⁴ พวกเขาจะเข้าไป ในเปลวไฟอันร้อนแรง⁵ และจะได้ดื่มน้ำจากน้ำพุ เตือด⁶ ไม่มีอาหารใดสำหรับพวกเขาออกไปจาก หนาม⁷ ที่จะไม่ทำให้เขาอ่อนและไม่ทำให้หายทิว⁸ หลายใบหน้าในวันนั้นจะเบิกบาน⁹ ดีใจกับสิ่งที่ เขาได้ทำไว้¹⁰ ในสวนสวรรค์อันสูงส่ง¹¹ ที่พวก เขาจะไม่ได้ยินเรื่องไร้สาระ¹² พร้อมกับบาน้ำไหล รินอยู่ตลอด¹³ มีฟูกที่ยกสูง¹⁴ และถั่วแก้วที่ถูก จัดเรียงไว้พร้อมหยิบ¹⁵ มีหมอนอิงเรียงไว้เป็นแถว¹⁶ และพรอย่างดีปลูลาดไว้¹⁷ พวกเขาไม่พิจารณา อูฐหรือว่ามันถูกสร้างมาอย่างไร?¹⁸ และดูท้องฟ้า ว่ามันถูกยกสูงขึ้นอย่างไร? ¹⁹ และดูภูเขาว่ามันได้ ถูกตั้งมันไว้ได้อย่างไร? ²⁰ และดูว่าแผ่นดินได้ถูกแผ่ขยายอย่างไร?

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝¹ وَجُوهُ² يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۝³ عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ۝⁴ تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً ۝⁵ تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ⁶ عَيْنِيَّةٍ ۝⁷ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ⁸ ضَرِيعٍ ۝⁹ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنَ¹⁰ جُوعٍ ۝¹¹ وَجُوهُ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ۝¹² لِسْعِيهَا رَاضِيَةٌ ۝¹³ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝¹⁴ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَنِيَّةً ۝¹⁵ فِيهَا عِينٌ¹⁶ جَارِيَةٌ ۝¹⁷ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ۝¹⁸ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ۝¹⁹ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ۝²⁰ وَزَرَالِيُّ مَبْثُوثَةٌ ۝²¹ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْآلِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝²² وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝²³ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝²⁴ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝²⁵

ⁿ มนุษย์สังเกตเห็นว่าสัตว์ใช้งานอย่างเช่นอูฐเชื่อฟังเขา ท้องฟ้าที่อยู่ใต้นานาของพระเจ้าก็ถูกสร้างขึ้นเพื่อเขา แผ่นดินที่เราไม่ต้องใช้ความพยายามอะไรก็พร้อมที่จะรับใช้ผลประโยชน์ของเรา ปากฎการณเหล่านี้ทั้งหมดเตือนมนุษย์ที่มีความคิดให้นึกถึงพระเจ้าและโลกหน้า บรรดาผู้ที่นึกถึงพระเจ้าได้จากการที่พระเจ้าได้จัดเตรียมโลกไว้ให้นั้นสมควรมีสิทธิ์ได้รับความอุดมสมบูรณ์ในรัศมีนรกจากพระเจ้า ในขณะที่ผู้หลงลืมและไม่ใส่ใจในสิ่งเหล่านี้ได้พิสูจน์ตัวเองแล้วว่าพวกเขาสมควรที่จะไม่ได้รับความอุดมสมบูรณ์ทุกอย่างตลอดไป

21 ดังนั้น (ไอ้หนี่) จงตักเตือนพวกเขาต่อไปเถิด เพราะเจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น^๗ 22 เจ้าไม่ใช่ผู้ดูแลพวกเขา 23 แต่ผู้ที่หันหลังให้และบรรดา ผู้ปฏิเสธศรัทธา 24 พระเจ้าจะลงโทษพวกเขา อย่างหนัก 25 แท้จริง ยิ่งเราต่างหากที่พวกเขา จะกลับมา 26 หลังจากนั้น เราเองมีหน้าที่จะ เรียกพวกเขา มาชำระบัญชี

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿١٠﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴿١١﴾ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿١٢﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿١٣﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿١٤﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿١٥﴾

^๗ การเรียกร้องผู้คนมาสู่พระเจ้าโดยมีเป้าหมายเตือนสติผู้คนด้วยการเชิญชวนอย่างสันติเพื่อทำให้พวกเขารู้จักพระเจ้าผู้สร้างของพวกเขาว่าเป็นพระเจ้าองค์เดียว เพื่อให้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ที่พวกเขาถูกสร้างมา การมาของโลกรหน้าและการที่พวกเขาต้องไปรับการพิพากษาจากพระเจ้าของพวกเขา วัตถุประสงค์ของการเตือนสตินี้ก็เพื่อปลุกวิญญาณทั้งหลายให้ตื่นจากการหลับใหล มันเป็นการนำคนที่หลงทางมาสู่หนทางอันถูกต้องที่นำไปยังพระเจ้า มันเป็นการปลุกความเข้าใจของมนุษย์เพื่อที่เขาจะได้เห็นพระเจ้าจากสัญญาณต่าง ๆ อันมากมายในจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาล มันเป็นการเปิดเผยให้เห็นพระเจ้าผู้สร้างในกระจกแห่งการสร้างสรรคของพระองค์

89. รุ่งอรุณ อัล-ฟัจญ์ร

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 ขอสาบานด้วยยามรุ่งอรุณ 2 และด้วย
คืนทั้งสิบ 3 และด้วยสิ่งที่เป็นจำนวนคู่และ
คี่ 4 และด้วย กลางคืนเมื่อมันจากไป 5 ใน
นั้นไม่มีหลักฐานที่หนักแน่นสำหรับผู้มีสติ
หรือ? 6 เจ้าไม่รู้หรือว่า พระผู้อภิบาลของ
เจ้าจัดการอย่างไรกับพวกอ้าย 7 ชาวอิริ
อม เมืองที่มีเสาสูงตระหง่านมากมาย 8 ซึ่ง
ไม่เคยมีใครสร้างมาก่อนในแผ่นดิน 9 และ
พวกเขาจะมุดที่ขุดเจาะหินในหุบเขา? 10 และ
ฟาโรห์ แห่งเสาหลักมากมาย? 11 พวกเขา
ทั้งหมดคือผู้ที่ ล่วงละเมิดในแผ่นดินของ
พวกเขา 12 และแพร่ ความเสียหายอย่าง
มากมายในนั้น 13 ด้วยเหตุนี้ พระผู้อภิบาล
ของเจ้าจึงได้กระหน่ำการลงโทษลง มานบนพ
วพวกเขา 14 เพราะพระผู้อภิบาลของเจ้านั้น
ทรงเฝ้าดูอยู่เสมอ 15 สำหรับมนุษย์นั้น เมื่อ
ใด ก็ตามทีพระผู้อภิบาลของเขาทรงทดสอบ
เขา และ ให้เกียรติเขา และประทานความ
โปรดปรานแก่เขา เขาจะกล่าวว่า “พระผู้
อภิบาลของฉันทรงให้เกียรติ ฉัน” 16 แต่เมื่อ
พระองค์ทรงทดสอบเขาและจำกัด บัจจัย
ยังชีพของเขา เขาก็กล่าวว่า “ พระผู้อภิบาล
ของฉันได้สร้างความอัปยศให้แก่ฉัน”^ก

وَالْفَجْرِ ۝
وَلَيْالٍ عَشْرٍ ۝
وَالشَّفَعِ ۝
وَالْوَتْرِ ۝
وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ۝
هَلْ فِي
ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ۝
أَلَمْ تَرَ كَيْفَ
فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝
إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۝
الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ۝
وَتُمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۝
وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ۝
الَّذِينَ
طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۝
فَاكْتَرُوا فِيهَا
الْفِسَادَ ۝
فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ
عَذَابٍ ۝
إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۝
فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ
فَأَكْرَمَهُ ۝
وَنَعَّمَهُ ۝
فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۝
وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ
رِزْقَهُ ۝
فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ۝

^ก มนุษย์ทุกคนล้วนเดินผ่านสถานการณ์บางอย่างในโลก บางครั้งก็พบหรือได้รับบางสิ่ง และบางครั้งก็สูญเสียสิ่งเหล่านั้นไป ทั้งสองอย่างที่เกิดขึ้นแล้วเกิดขึ้นอีกนั้นต้องการที่จะวัดปฏิกิริยาของมนุษย์ที่มีต่อสถานการณ์ต่างๆ เพื่อการทดสอบมนุษย์ ถ้าใครเริ่มโอ้อวดเมื่อได้รับบางสิ่งและมีปฏิกิริยาในทางลบเมื่อเขาสูญเสียบางสิ่ง นั้นแสดงว่าเขาสอบไม่ผ่าน

17 ไม่ใช่เช่นนั้นเลย แต่สุเจ้าไม่ปฏิบัติดีต่อเด็กกำพร้า¹⁸ และสุเจ้าไม่ส่งเสริมกันในการเลี้ยงอาหารคนยากจน¹⁹ และสุเจ้ากินมรดกของผู้อ่อนแอด้วยความโลภ²⁰ และสุเจ้ารักทรัพย์สินที่ไม่เคยพอ²¹ ไม่ใช่เลย เมื่อแผ่นดินถูกทำให้สิ้นสะเทือนจนเป็นผุยผง²² เมื่อพระผู้อภิบาลของเจ้ามาพร้อมกับทูตสวรรค์ที่เรียงรายกัน เป็นแถว²³ และนรกในวันนั้นได้ถูกนำมาให้เห็น ใน วันนั้นมนุษย์จะเข้าใจ แต่ความเข้าใจจะมีประโยชน์อะไรต่อเขาในตอนนั้น? ²⁴ เขาจะกล่าวว่า “ฉันน่าจะเตรียมอะไรไว้ล่วงหน้าสำหรับชีวิตนี้ของฉันบ้าง ²⁵ แล้ว ในวันนั้น ไม่มีใครสามารถลงโทษเหมือนพระองค์ทรง ลงโทษได้ ²⁶ และไม่มีใครสามารถผูกมัดได้เหมือนพระองค์ ²⁷ (สำหรับผู้มีคุณธรรมนั้น พระเจ้าจะทรง กล่าวแก่เขาว่า) “โอชีวิตที่สงบสุขเอ๋ย” ²⁸ จงกลับไป ยังพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยความยินดีและความ ปลื้มปิติ ²⁹ จงเข้ามารวมกับบ่าวผู้มีคุณธรรมของฉัน ³⁰ และเข้าสวรรค์ของฉันเถิด”

كَلَّا ۚ بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحْتَضُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿١٨﴾ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاتِ أَكْلًا لَّمًّا ﴿١٩﴾ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾ كَلَّا ۚ إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾ وَجِئَاءَ يَوْمٍ يُؤْمَدُ بِجَهَنَّمَ ۚ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ الذِّكْرَىٰ ﴿٢٣﴾ يَقُولُ يَلْبِغُنِي قَدَمْتُ حَيَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقُهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يَتَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ أَرْجَعِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْضِيَةً ﴿٢٨﴾ فَأَدْخُلِي فِي عِبْدِي ﴿٢٩﴾ وَأَدْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

¹⁸ คนอีกประเภทหนึ่งคือคนที่จะโค้งคารวะต่อพระเจ้าและขอบคุณพระองค์เมื่อเขาได้รับบางสิ่ง และเมื่อเขาสูญเสียบางสิ่ง เขาจะค้อมคารวะต่อพระเจ้าอีกและแสดงความนอบน้อมต่อตนเอง บุคคลประเภทที่สองนี้เองที่ถูเรียกว่าวิญญาณที่สงบสุข หรือ อัมน์ฟัส อัลมุฏมะอินนะฮ์

สถานะของวิญญาณที่สงบสุขนั้นเกิดขึ้นกับคนที่ตรึกรตรองสัญญาของพระเจ้าในจักรวาล คนที่ได้รับคามอิมเอบทางจิตวิญญาณ เรียนรู้บทเรียนต่างๆและได้รับทางนำจากเหตุการณ์ต่างๆทางประวัติศาสตร์ คนที่แสดงให้เห็นว่ามีการต่อสู้กันระหว่างตัวเองและสัญธรรม เขาจะไม่สนใจตัวเองและยอมรับสัญธรรม คนที่เมื่อยอมรับสัญธรรมแล้วจะไม่ละทิ้งมันไม่ว่าจะต้องสูญเสียอะไรก็ตาม

90. เมือง
อัล-ปะลัด

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 ฉันขอสาบานด้วยเมืองนี้ 2 ในขณะที่เจ้า (ไอ้ นบี) อาศัยอยู่ในเมืองนี้³ และฉันขอสาบานด้วยพ่อและ ลูกหลาน 4 ว่าเราได้สร้างมนุษย์มาให้มีชีวิตอยู่ใน ความเหนียว ยากและอยู่ในการทดสอบ^{7 5} เขาคิด หรือว่า ไม่มีผู้ใดจะมีอำนาจเหนือเขา? 6 เขากล่าวว่า “ฉันได้ใช้ทรัพย์สินมหาศาลมาแล้ว” 7 เขาคิดหรือว่า ไม่มีผู้ใดเห็นเขา? 8 เรามีได้ให้สองตา⁹ และลิ้นและ สองริมฝีปากแก่เขา¹⁰ และให้เขาได้เห็นถึงทั้งสอง ทางกระนั้นหรือ? 11 แต่เขาก็ไม่ได้พยายามขึ้น¹² เจ้ารู้หรือไม่ว่าทางขึ้นนั้นคืออะไร? 13 มันคือการ ปลดปล่อยทาสให้เป็นอิสระ¹⁴ หรือการ เลี้ยงอาหาร ในยามอดอยากหิวโหย¹⁵ ของ เด็กกำพร้าที่เป็น ญาติใกล้ชิด¹⁶ หรือคน ยากจนที่นอนอยู่ในฝุ่น¹⁷ ดังนั้น จึงเป็นหนึ่งใน บรรดาผู้ศรัทธา และตักเตือน กันและกัน ไปสู่ความอดทนและตักเตือนกันไปสู่ ความเมตตา¹⁸ บรรดาผู้ทำเช่นนั้นคือผู้คนที่อยู่ ด้านขวามือ¹⁹ และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธ ศักดิ์ธรรม ของสิ่งที่เราประทานมานั้น พวกเขา คือคนที่อยู่ทาง ด้านซ้ายมือ²⁰ พวกเขา จะมีไฟนรกห่อหุ้มอยู่

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقْسِمُ بِبَدَا الْبَلَدِ ۝ وَأَنْتَ حِلٌّ بِبَدَا الْبَلَدِ ۝ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ ۝ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۝ أَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَفْقَرُ عَلَيْهِ أَحَدٌ ۝ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ۝ أَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهِهَ أَحَدٌ ۝ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۝ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۝ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ۝ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ۝ فَكُّ رَقَبَةٍ ۝ أَوْ إِطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ۝ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۝ أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۝ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالْبَصْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۝ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْيَمِينَةِ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعَيْنِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۝ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤَصَّدَةٌ ۝

⁷ มนุษย์ไม่อาจปลดปล่อยตัวเองให้หลุดพ้นจากความลำบากได้ นี่แสดงให้เห็นว่าเขาอยู่ใต้อำนาจที่เหนือกว่า ในทำนองเดียวกัน ตาของมนุษย์ก็แสดงให้เห็นว่ามีตาที่เหนือกว่าและเป็นตาที่คอยเฝ้า มองเขาอยู่ตลอดเวลาด้วย ความสามารถในการพูดของเขาเป็นสิ่งที่ชี้ว่ามีผู้ที่สามารถพูดเหนือเขา ผู้ที่ประทานความสามารถในการพูดแก่เขาและแสดงให้เห็นแนวทางที่ถูกต้อง ถ้ามนุษย์รู้ตัวเอง ในความรู้ลึกซึ้งที่ถูกต้อง เขาจะรู้จักพระเจ้าได้อย่างแน่นอน

ข พระเจ้าได้สั่งมนุษย์ให้วัดความดีงามของสองสิ่งนี้ สิ่งแรกคือการปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความยุติธรรม และช่วยพวกเขาในยามที่พวกเขาลำบาก สิ่งที่สองคือการมีความศรัทธาในพระเจ้าอย่างมั่นคง เมื่อความเชื่อเช่นนี้เข้าไปในส่วนลึกภายในของมนุษย์ มันจะไม่จำกัดอยู่ในความคิดของเขาเอง แต่ มันจะทำให้เขาเป็นคนที่ปฏิบัติสัมพันธ์ หลังจากนั้น เขาจะพยายามนำคนอื่นไปตามทางแห่งศักดิ์ธรรม ที่เขาเองเดินตามอยู่

91. ดวงอาทิตย์ อัล-ซัมส์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วยดวงอาทิตย์และแสงสว่าง
ของมัน ² และด้วยดวงจันทร์เมื่อมันโคจร
ตามหลังมัน ³ และ ด้วยกลางวันเมื่อมัน
เปิดเผยความสว่างจ้าของมัน ⁴ และด้วย
ยามกลางคืนเมื่อมันลากม่านมาปกคลุมมัน
⁵ และด้วยชั้นฟ้าและพระองค์ผู้ทรงสร้างมัน
⁶ และ ด้วยแผ่นดินและพระองค์ผู้ทรงแผ่
ขยายมัน ⁷ และ ด้วยตัวตนของมนุษย์และ
พระองค์ผู้ทรงสร้างมัน ขึ้นมาอย่างสมดุ
⁸ แล้วได้ทรงลงใจให้มันได้รู้ ว่าอะไรถูก
และอะไรผิดสำหรับมัน ⁹ แท้จริง ผู้ ประสบ
ความสำเร็จคือผู้ที่ขัดเกลาดตนเองให้บริสุทธิ์
¹⁰ และผู้ทำลายมันย่อมเป็นผู้ล้มเหลว¹¹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا
تَلَّهَا ﴿٢﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا ﴿٣﴾ وَاللَّيْلِ
إِذَا يَغْشَاهَا ﴿٤﴾ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا
﴿٥﴾ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَّهَا ﴿٦﴾ وَنَفْسٍ
وَمَا سَوَّاهَا ﴿٧﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا
وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿٩﴾
وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿١٠﴾

¹¹ พระเจ้าได้จัดเตรียมการนำทางมนุษย์ไว้ถึงสามขั้นตอน ในด้านหนึ่ง จักรวาลได้ถูกสร้างขึ้นมาในลักษณะที่มันได้กลายเป็นสิ่งยืนยันเจตนาธรรมของพระเจ้าในทางปฏิบัติ ในอีกด้านหนึ่ง พระเจ้าได้ประทานความสำนึกโดยสัญชาตญาณว่าอะไรดีและอะไรชั่วไว้ในตัวของมนุษย์ หลังจากนั้น ก็ได้มีการเปิดเผยให้รู้ว่าอะไรคือศีลธรรมและอะไรคือความเท็จ อะไรคือความยุติธรรมและอะไรคือความไม่ยุติธรรมผ่านทางบรรดานบีในภาษาที่มนุษย์สามารถเข้าใจได้ ถึงขนาดนี้แล้ว ถ้ามนุษย์ยังไม่ยอมรับแนวทางที่ถูกต้อง พวกเขาก็คือผู้ละเมิดอย่างไม่ต้องสงสัย

11 พวกเขาจะมุดได้ปฏิเสธสัจธรรมเพราะ
ความโอหัง ของพวกเขา ¹² เมื่อคนชั่วที่สุด
ของพวกเขาก็ลุกขึ้น ¹³ ดังนั้นศาสนทูต
ของพระเจ้าจึงได้บอกพวกเขาว่า “นี่คืออูฐ
ตัวเมียของพระเจ้าจงปล่อยให้มันตีมน้า”
¹⁴ แต่พวกเขาปฏิเสธสิ่งที่เขากล่าวและฆ่า
อูฐตัว นั้น ดังนั้น พระผู้อภิบาลของพวกเขา
จึงได้ทรงลงโทษ พวกเขาเพราะบาป
ของพวกเขาและได้ทำลาย พวกเขาทั้งหมด
¹⁵ และพระองค์มีทรงเกรงกลัว ผลที่จะตาม
มาⁿ

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ۖ إِذِ انبَعَثَ
أَشْقَاهَا ۖ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ
اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۖ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا
فَدَمَدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا
ۖ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ۖ

ⁿ อูฐตัวเมียของนบีซอลิฮ์ในทางหนึ่งเป็นสัญลักษณ์ของหลักการที่เราต้องเคารพสิทธิของผู้อื่นและ
ทำหน้าที่ที่มีต่อผู้อื่นถึงแม้ว่าคนเหล่านั้นเป็นผู้อ่อนแอและช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ มันเป็นไปได้ที่
สิ่งมีชีวิตที่พวกเขาเห็นเป็นเพียง “อูฐตัวเมีย” เป็นสัญญาณของพระเจ้าที่ถูกนำมาต่อหน้าผู้คนเพื่อ
เป็นการทดสอบพวกเขา

92. กลางคืน
อัล-ลัยล

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 ขอสาบานด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันปิดบัง (โลก) ไว้ ในความมืด ² และเวลากลางวันเมื่อมันส่องสว่าง ³ และด้วยการสร้างเพศชาย และเพศหญิง ⁴ มนุษย์ เอ้ย ความพยายามของสุเจ้านั้นก็เพื่อเป้าหมายที่ ต่างกัน ⁵ ดั่งนั้นผู้ใดที่ใช้จ่าย(เพื่อคนอื่น)และเกรง กลัวพระเจ้า ⁶ และเชื่อมั่นในสัจธรรมของสิ่งที่ถูกต้อง ⁷ เราจะปhunทางของเขาไปสู่ความสะดวกง่ายดาย ⁸ ส่วนผู้ที่ตระหนี่และไม่ใส่ใจ ⁹ และปฏิเสธสิ่งที่ถูกต้อง ¹⁰ เราจะทำให้ทางของเขาไปสู่ความลำบาก ¹¹ และทรัพย์สินของเขาจะไม่เกิดประโยชน์อันใดแก่เขาเมื่อเขาตกลงไปในขุมนรก)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ۝ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ۝
وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۝ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَىٰ ۝
فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ۝ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ۝
فَسَنِّيئِرُهُ لِلْعُسْرَىٰ ۝ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ
وَأَسْتَغْنَىٰ ۝ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ۝
فَسَنِّيئِرُهُ لِلْعُسْرَىٰ ۝ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ
مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ۝

⁷ ทุกสิ่งในโลกนี้มีอยู่เป็นคู่ เพศชายคู่กับเพศหญิง กลางคืนคู่กับกลางวัน อนุภาคที่เป็นบวกคู่กับอนุภาคที่เป็นลบ เป็นต้น ทุกสิ่งในโลกนี้รวมกับคู่ของมันและทำตามวัตถุประสงค์ของมัน นี่เป็นข้อพิสูจน์ความจริงว่าจักรวาลนี้มีวัตถุประสงค์ ในจักรวาลที่มีวัตถุประสงค์นี้ เป็นไปไม่ได้ที่การงานดีและการงานที่เลวที่มนุษย์ได้ทำไว้จะได้รับผลสุดท้ายที่ตามมาเหมือนกัน นี่เป็นสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับภาพพจน์ของพระเจ้าผู้สร้างที่จักรวาลแสดงให้เห็น

12 แท้จริง หน้าที่ของเราคือการนำทาง
 13 และทั้ง โลกหน้าและโลกนี้เป็นของเรา
 14 ฉะนั้นได้เตือนสุเจ้า แล้วถึงไฟที่ลุกโชน
 15 ไม่มีใครถูกเผาไหม้ในนั้นนอก ไปจาก
 คนชั่วที่สุด¹⁶ ที่ปฏิเสธศรัทธาและหันหลัง
 ให้¹⁷ ส่วนผู้ที่ยำเกรงที่สุดนั้นจะถูกให้อยู่
 ห่างจากมัน¹⁸ นั่นคือผู้ที่ใช้จ่ายทรัพย์สิน
 ของเขาเพื่อขัดเกลาตนเอง¹⁹ และเขาไม่ได้
 ได้รับความดีความชอบจากผู้ใดที่เขาจะ ต้อง
 ให้การตอบแทน²⁰ นอกจากการแสวงหา
 ความ โปรตปรานของพระผู้อภิบาลของเขา
 ผู้ทรงสูงส่ง เท่านั้น²¹ และไม่นานเขาจะ
 ได้รับความพอใจ

إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ﴿١٢﴾ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ
 وَالْأُولَىٰ ﴿١٣﴾ فَأَنْذَرْنَكُمْ نَارًا تَلْقَوْنَ
 لَّا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ﴿١٤﴾ الَّذِي
 كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٥﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ﴿١٦﴾
 الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ ﴿١٧﴾ وَمَا
 لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِن نِّعْمَةٍ تُجْزَىٰ ﴿١٨﴾ إِلَّا
 ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ ﴿١٩﴾ وَلَسَوْفَ
 يَرْضَىٰ ﴿٢٠﴾

¹⁷ ความสัมพันธ์ของพระเจ้ากับบ่าวของพระองค์ไม่ได้เป็นแค่เพียงความสัมพันธ์ของผู้ปกครอง แต่ยังเป็นความสัมพันธ์ของผู้ให้ความช่วยเหลือด้วย พระองค์ทำให้เส้นทางของบรรดาบ่าวของพระองค์ที่ต้องการจะเข้าใกล้พระองค์ราบรื่น ในทางตรงข้าม พระองค์จะปล่อยให้บรรดาผู้เดินทางแห่งความโอหังเดินต่อไปในหนทางนั้น

93. แสงสว่างยามเช้าที่เจิดจ้า

อัล-ฎุฮา

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ ขอสาบานด้วยแสงสว่างของยามเช้าที่เจิด
จ้า ² และ กลางคืนเมื่อมันมืด ³ พระผู้อภิบาล
ของเจ้ามิได้ทรง ทอดทิ้งเจ้า และมีได้ทรง
โกรธเคืองเจ้า ⁴ แน่نون โลกหน้ามันดีกว่า
ชีวิตปัจจุบันสำหรับเจ้า ⁷ ในไม่ช้า พระผู้
อภิบาลของเจ้าจะทรงประทานแก่เจ้าอย่าง
มาก มายจนเจ้าพอใจ ⁶ พระองค์มิได้ทรง
พบว่าเจ้าเป็นเด็ก กำพร้าและหลังจากนั้น
ได้ทรงดูแลเจ้ากระนั้นหรือ? ⁷ พระองค์มิได้
ทรงพบว่าเจ้าไม่รู้จักทางและพระองค์ ได้
ทรงนำทางเจ้ากระนั้นหรือ? ⁸ พระองค์มิได้
ทรง พบว่าเจ้าขัดสนและพระองค์ทรงทำให้
เจ้าหมดจาก ความขัดสนกระนั้นหรือ? ⁹ ดั่ง
นั้น จงอย่าก้าวร้าว รุนแรงต่อเด็กกำพร้า ¹⁰
ส่วนผู้มาขอนั้น เจ้าจงอย่า ดุด่าขบไล่ ¹¹
และจงประกาศถึงความโปรดปราน ของ
พระผู้อภิบาลของเจ้า¹

وَالضُّحَىٰ ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ۝ مَا
وَدَّعَاكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ۝ وَلَلْآخِرَةُ
خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ۝ وَلَسَوْفَ
يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ۝ أَلَمْ يَجِدْكَ
يَتِيمًا فَآوَىٰ ۝ وَوَجَدَكَ ضَالًّا
فَهَدَىٰ ۝ وَوَجَدَكَ عَابِلًا فَأَغَىٰ ۝
فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝ وَأَمَّا السَّائِلَ
فَلَا تَنْهَرْ ۝ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝

¹ ระบบของโลกนี้ได้ถูกสร้างขึ้นมาจากที่นี่กลางวันมีแสงสว่างในตอนเช้าและกลางคืนหายลับไป การเกิดขึ้นของสองสิ่งนี้ทำให้ระบบสมบูรณ์ ในทำนองเดียวกัน ในการพัฒนาที่เหมาะสมของ มนุษย์ จำเป็นที่มนุษย์ต้องเผชิญทั้งสถานการณ์ที่ยากลำบากและสถานการณ์ที่ง่ายตาย ในโลกนี้ ความลำบากเกิดขึ้นกับบ่าวของพระองค์ก็เพื่อกระตุ้นให้เขาใช้ความสามารถทางสติปัญญาของเขา อุปสรรคถูกวางไว้ในหนทางของเขาเพื่อที่เขาจะได้ดิ้นรนต่อสู้เพื่อทำให้อนาคตของเขาสว่างไสวกว่า ปัจจุบันของเขา

² ไม่มีผู้มัมมดเกิดขึ้นเป็นเด็กกำพร้า หลังจากพระเจ้าได้จัดเตรียมผู้ดูแลที่ดีที่สุดให้แก่ท่าน ท่านเป็นผู้ดูแล แสงหาสัจธรรมอย่างกระตือรือร้น ดังนั้น พระเจ้าจึงเปิดประตูแห่งสัจธรรมให้ท่าน ท่านเป็นผู้ที่ไม่ รำรวย ดังนั้น พระเจ้าจึงประทานความมั่งคั่งแก่ท่านผ่านทางท่านหญิงเคาะตีญะฮฺ ภรรยาของท่าน สิ่งเหล่านี้คือตัวอย่างทางประวัติศาสตร์ที่แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าช่วยเหลือบ่าวของพระองค์อย่างไร

³ มนุษย์ต้องช่วยเหลือผู้อ่อนแอเพื่อที่เขาจะได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้า คำพูดของเขาต้อง เต็มไปด้วยการแสดงออกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าเพื่อพระเจ้าจะได้ประทานความจำเริญแก่ เขา

94. ความสะดวกสบาย

อัล-ซุรฮ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 (โอ้นบี) เรามีได้ยกหัวใจของเจ้าให้สูงขึ้น
2 และปลด ภาระหนักออกไปจากเจ้า³ ซึ่ง
เป็นภาระหนักบนหลัง ของเจ้า⁴ และเรามีได้
ทำให้เจ้ามีชื่อเสียงกระนั้นหรือ? ⁵ แท้จริง
พร้อม ๆ กับความยากลำบากนั้นมีความง่าย
อยู่⁶ แน่นนอน พร้อม ๆ กับความยากลำบาก
นั้นมีความ ง่ายอยู่⁷ ดังนั้นเมื่อเจ้าเสร็จสิ้น
จากการงานแล้ว จงอุทิศ ตนเองให้แก่การ
ปฏิบัติศาสนกิจ⁸ และจงหันความ สนใจของ
เจ้าทั้งหมดไปยังพระผู้อภิบาลของเจ้า¹¹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۖ وَوَضَعْنَا
عَنكَ وِزْرَكَ ۖ الَّذِي أَنقَضَ ظَهْرَكَ
ۖ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۖ فَإِنَّ مَعَ
الْعُسْرِ يُسْرًا ۖ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۖ
فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۖ وَإِلَىٰ رَبِّكَ
فَارْغَبْ ۖ

¹¹ นบีมุฮัมมัดออกไปแสวงหาความรู้เกี่ยวกับความจริงและสัจธรรมอย่างไม่รู้จักเหนียว พระเจ้าจึง
ประทานความรู้ที่เปิดหัวใจให้ท่านรู้จักสัจธรรม(มะอฺริพะฮฺ) หลังจากนั้น ท่านได้เริ่มเผยแผ่สั่งสอน
เรื่องความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้าในมักกะฮฺที่ท่านต้องได้รับการต่อต้านอย่างหนัก แต่การต่อต้าน
นี่เองที่ทำให้ท่านเป็นที่รู้จักไปทั่วประเทศ

นี่คือกฎของพระเจ้าในโลกปัจจุบัน ดังนั้น มนุษย์จึงต้องเผชิญสถานการณ์ที่ยากลำบากในตอนเริ่ม
ต้น แต่ถ้าเขาอดทน ความยากลำบากนี้จะกลายเป็นก้อนหินที่เขาเหยียบเพื่อไปสู่สถานการณ์ใหม่
ที่ง่ายขึ้น ดังนั้น มนุษย์ต้องมองไปยังพระเจ้าเสมอและดิ้นรนต่อสู้ต่อไปตามความสามารถของเขา

95. มะเตือ

อัล-ตีน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 ขอสาบานด้วยมะเตือและมะกอก ² และด้วยภูเขาซีนาย ³ และด้วยเมืองแห่งความสงบปลอดภัยนี้⁴ แท้จริงเราได้สร้างมนุษย์มาในรูปแบบที่ดีที่สุด ⁵ หลังจากนั้น เราได้ทำให้เขากลับไปสู่ความต่ำสุดของความต่ำ ⁶ ยกเว้น บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี สำหรับพวกเขานั้นมี รางวัลตอบแทนอันไม่สิ้นสุด⁷ ⁷ ดังนั้น (โอ นบี) หลังจากนั้น แล้วอะไรเล่าที่จะทำให้เจ้าปฏิเสธการพิพากษาครั้งสุดท้าย? ⁸ มิใช่พระเจ้ากระนั้นหรือที่ดีที่สุดในการบรรดาผู้พิพากษาทั้งหลาย?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونَ ﴿١﴾ وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾
وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا
الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ
رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ
غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾ فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ
بِالَّذِينَ ﴿٧﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ
الْحَكِيمِينَ ﴿٨﴾

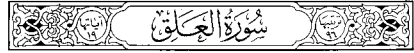
ⁿ มะเตือ(ตีน) และมะกอก(ชัยตูน) เป็นชื่อของภูเขาสองลูกในเขตเมืองเยรูซาเล็มซึ่งเป็นที่ปฏิบัติงานของเยซัส(นบีอิสมา) ภูเขาซีนาย(ภูรซีนีน) หมายถึงภูเขาที่พระเจ้าได้ประทานอะฮ์ยัแก่โมเสส "เมืองที่ปลอดภัย" (อัลบะละตุล อะมีน) หมายถึงเมืองมักกะฮ์ที่มีมุฮัมมัดถือกำเนิด

^๗ พระเจ้าได้สร้างมนุษย์ด้วยคุณสมบัติอันสูงส่ง ความสามารถเหล่านี้ได้ถูกประทานแก่มนุษย์เพื่อเขาจะได้รับจักรกรรมที่นับต่าง ๆ นานาแม้เขาและจัดระเบียบชีวิตของเขาไปตามนั้น บรรดาผู้ทำเช่นนั้นจะไปถึงตำแหน่งอันมีเกียรติซึ่งจะเป็นของเขาตลอดไป ในทางตรงข้าม บรรดาผู้ที่ไม่ใช่ความสามารถที่พระเจ้าประทานให้ไปตามเจตนารมณ์ของพระเจ้าจะถูกเอาความจำเริญที่เขาถืออยู่กับคินไปและเขาจะไม่มีการพิพากษาเลย เขาจะได้รับความสูญเสียทุกอย่าง การมาของบรรดานบีและผลสุดท้ายในการปฏิบัติภารกิจของบรรดานบียืนยันความจริงในเรื่องนี้

96. ก้อนเลือด

อัล-อะลัก

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ จงอ่าน ด้วยพระนามของพระผู้อภิบาลของ
เจ้าผู้ ทรงสร้าง ² ทรงสร้างมนุษย์จากก้อน
เลือด ³ จงอ่าน พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้
ผู้ทรงโอภาสมารีย์ที่สุด ⁴ ผู้ทรงสอนมนุษย์
ด้วยปากกา ⁵ ทรงสอนมนุษย์ ในสิ่งที่เขาไม่
รู้^ก

أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝ خَلَقَ
الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝ أَقْرَأْ وَرَبُّكَ
الْأَكْرَمُ ۝ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝
عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝

^ก ห้าอายะฮ์แรกของบทนี้เป็นห้าอายะฮ์แรกที่ถูกประทานแก่นบีผู้มีอัมมัต พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์มา
จากสิ่งที่เป็นวัตถุธรรมดา หลังจากนั้น พระองค์ได้ประทานความจำเริญให้แก่เขาด้วยการมีความ
สามารถในการอ่านและเข้าความหมายของสิ่งที่เขาอ่าน หลังจากนั้น มนุษย์ได้รับความสามารถในการ
ใช้ปากกาเป็นการเพิ่มเติมเพื่อจัดระบบและรักษาความรู้ของเขา ในขณะที่ความสามารถในการ
อ่านทำให้มนุษย์สามารถแสวงหาความรู้ ปากกาทำให้เขาสามารถเผยแพร่ความรู้แก่ผู้อื่นได้อย่าง
กว้างขวาง

ปากกาเป็นสัญลักษณ์ของความรู้ พุดอีกอย่างหนึ่งก็คือ โดยคำพูดที่ถูกเขียน ผู้ศรัทธาได้ถูกสั่งให้
แสวงหาและเผยแผ่ความรู้แห่งสัจธรรม ภูมิปัญญาและความสวยงามของอิสลาม ปัจจุบัน การเผย
แผ่ถ้อยคำของพระเจ้าจะทำโดยสิ่งพิมพ์และการสื่อสารด้วยวิธีการอื่นซึ่งรวมถึงอินเทอร์เน็ต
และสื่อต่างๆ การแปลกุรอานออกเป็นภาษาต่างๆ หนังสืออิสลามและสิ่งพิมพ์อื่นๆเกี่ยวกับอิสลาม
ต้องถูกแจกจ่ายออกไปในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของงานเชิญชวนผู้คนสู่อิสลามที่กว้างขวางออกไป เพื่อ
ที่วณะของพระเจ้าจะได้ไปถึงทุกบ้านไม่ว่าบ้านเล็กหรือใหญ่ตั้งที่ถูกกล่าวล่วงหน้าไว้ในอะดิษ (มุ
สนัดอะหมัด)

มีผู้ชายและผู้หญิงนับหลายพันคนเสียชีวิตลงโดยไม่ได้รับสาส์นของพระเจ้าที่ถูกประทานมายังพวกเขา
เขาโดยที่พวกเขาไม่มีโอกาสได้รับมัน พวกเขาพลาดโอกาสในการทำให้ชีวิตของพวกเขาดีขึ้นใน
โลกหน้า ในสถานการณ์เช่นนี้ มันเป็นความรับผิดชอบของบรรดาผู้ศรัทธาที่จะต้องทำหน้าที่หน้าที่
ในการประกาศสัจธรรมของพระเจ้าโดยไม่มีข้อแก้ตัว

การนำสาส์นของพระเจ้าไปยังทุกคนซึ่งเป็นความรับผิดชอบของมุสลิมนั้นไม่เหมือนกับวิชาเลือกที่
เราจะเลือกทำหรือไม่ทำก็ได้เพราะเหตุผลบางอย่าง แต่นี้เป็นความรับผิดชอบที่จะต้องทำไม่ว่าจะ
ต้องใช้จ่ายอย่างไรก็ตาม

การเรียกร้องเชิญชวนคนสู่อิสลาม(อะวะฮ์)ซึ่งในกุรอานถูกเรียกว่า “การตักเตือนและแจ้งข่าวดี” เป็น
ภารกิจของพระเจ้าโดยตรง ทั้งนี้เพื่อที่มนุษย์จะได้ไม่มีข้อโต้แย้งกับพระเจ้าว่าพวกเขาไม่รู้ ภาระ
หน้าที่นี้ได้ถูกส่งต่อไปยังบรรดาผู้ศรัทธาหลังการเก็บรักษาการอ่าน ความเร่งรีบนี้ได้เปิดโอกาสให้
มนุษย์ทำหน้าที่อันยิ่งใหญ่นี้ บรรดาผู้ออกมาปฏิบัติภารกิจนี้จะได้รับความช่วยเหลือพิเศษในโลกนี้
และจะถูกถือว่าเป็นผู้ที่สมควรได้รับเกียรติอันยิ่งใหญ่ในชีวิตโลกหน้า

6 ถึงกระนั้น มนุษย์ยังคงทำตัวโอหัง
 7 เพราะเขา เห็นว่าตัวเขาเองมั่งคั่งเพียงพอ
 8 แท้จริง ทั้งหมด จะกลับไปยังพระผู้อภิบาล
 ของเจ้า⁹ เจ้าไม่เห็นผู้ ห้าม¹⁰ บ่าวคนหนึ่ง
 เมื่อเขามาชกระนั้นหรือ? ¹¹ เจ้าคิดหรือว่า
 เขาอยู่บนหนทางที่ถูกต้อง ¹² หรือ กำชับ
 ให้มีความยำเกรงพระเจ้า? ¹³ เจ้าเห็นไหม
 ว่า เขาปฏิเสธสัจธรรมและหันหลังให้มัน
 อย่างไร? ¹⁴ เขาไม่รู้หรือว่าพระเจ้าทรงเห็น
 ทุกสิ่ง? ¹⁵ จงให้ เขาระวังไว้! ถ้าหากเขาไม่
 หยุดยั้ง เราจะจิกหัว ขม่อมเขา ¹⁶ หัวขม่อม
 ที่โกหกและทำบาป ¹⁷ ดังนั้น จงให้เขาเรียก
 พวกที่สนับสนุนพวกเขามา ¹⁸ เราจะเรียก
 ทูตสวรรค์ผู้ลงโทษมาเช่นกัน ¹⁹ อย่างที่เดียว
 จงอย่าเชื่อฟังเขา และจงกัมกราบและ จงเข้า
 ไกลพระเจ้า⁷

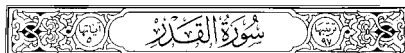
كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظٍ ﴿٦﴾
 أَسْغَفَىٰ ﴿٧﴾ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ﴿٨﴾
 أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ﴿٩﴾ عَبْدًا إِذَا
 صَلَّىٰ ﴿١٠﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ أَهْدَىٰ
 ﴿١١﴾ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ﴿١٢﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ
 كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٣﴾ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ
 يَرَىٰ ﴿١٤﴾ كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعْنَا
 بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾ نَاصِيَةٍ كَنَذِيبَةٍ خَاطِئَةٍ
 ﴿١٦﴾ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴿١٧﴾ سَدِّدْ
 أَلْبَابَهُ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا تَطِعَهُ وَاسْجُدْ
 وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾

⁷ บรรดาผู้ต่อต้านสัจธรรมหรือสร้างอุปสรรคขัดขวางในหนทางของผู้ปฏิบัติตามสัจธรรมได้ถูกกำหนดชะตากรรมอันน่าเศร้าไว้แล้ว ในสภาพเช่นนั้น สิ่งที่ถูกเผยแพร่สัจธรรมต้องมีการวิงวอนต่อพระเจ้า ถ้าเขาคิดหวังกับผู้คน เขาจะต้องหันไปหาพระเจ้าเพื่อทำหน้าที่ต่อไปให้สำเร็จ เขาต้องเอาตัวเองออกห่างจากมนุษย์และเข้าใกล้พระเจ้าของมนุษย์และยอมจำนนต่อพระองค์

97. คีนแห่งการกำหนด

อัล-ก้อดจฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 เราได้ส่งมัน(กุรอาน)ลงมาในคีนแห่งการกำหนด ชะตากรรม ² และอะไรที่จะทำให้เจ้ารู้ว่าคีนแห่งการกำหนดชะตากรรมนั้นคืออะไร? ³ คีนแห่งการกำหนดชะตากรรมนั้นดีกว่าพันเดือน ⁴ ในคีนนั้น บรรดาทูตสวรรค์และวิญญาณ ⁷ ได้ลงมาพร้อมกับประกาศิตสำหรับทุกอย่างโดยอนุมัติของพระผู้อภิบาลของพวกเขา ⁵ คีนนั้นเป็นคีนที่สงบจน กระทั่งรุ่งอรุณ ⁶

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۝ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۝ تَنزِيلُ الْمَلَكِ ۝ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ۝ سَلَّمَ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۝

¹ มีคีนหนึ่งในช่วงสิบวันสุดท้ายของเดือนเราะมะฎอนเป็นคีนแห่งการตัดสินใจโดยพระเจ้า มีงานบางอย่างที่จะต้องทำในช่วงเวลาของปีเกี่ยวกับการบริหารจัดการโลกและทูตสวรรค์ได้ลงมายังโลกเพื่อทำงานเหล่านั้นให้ลุล่วงไป ในคีนเดียวกันนี้เองที่การประทานกุรอานได้เริ่มต้น

² นี่หมายถึงทูตสวรรค์ที่ถูกเรียกว่า ญิบรีล

³ มันดูเหมือนว่าคีนนั้นมีทูตสวรรค์จำนวนมากมายบนโลก บรรดาผู้ที่ได้รับการบันดาลใจโดยบรรรยากาศนี้ พวกเขาจะมีความรู้ลึกทางจิตวิญญาณที่ทำให้คุณค่าของงานทางศาสนาของพวกเขาเพิ่มขึ้นกว่าเดิมในตอนนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับการทำงานอย่างเดียวนิยามปกติ

ด้วยเหตุผลนี้ เมื่อเดือนเราะมะฎอนอย่างเข้าสู่สิบวันสุดท้าย ผู้ที่ปฏิบัติศาสนกิจเป็นประจำจะใช้เวลามากขึ้นในการนมาซ จ่ายทานมากขึ้นและอ่านกุรอานมากขึ้นโดยหวังว่าจะได้รับความเมตตาและการให้อภัยโทษจากพระเจ้า

เมื่อมีถูกท่านหญิงอาอิชะฮฺ ภรรยาของท่านถามว่าควรจะทำอะไรต่อพระเจ้าอย่างไรถ้าหากใครพบคีนแห่งการกำหนดชะตากรรม(ลัยละตุลค้อดจฺ) ท่านได้สอนให้ท่านอ่านคำวิงวอนสั้น ๆ ว่า "อัลลอฮุมมะ อินนะกะ อะฟูวน ตูบบุลอัฟวะ อะฟูอันนี" (โอ้อัลลอฮฺ พระองค์เป็นผู้ทรงให้อภัย พระองค์ทรงรักการให้อภัย ดังนั้น โปรดให้อภัยฉันด้วยเถิด)

98. หลักฐานที่ชัดเจน

อัล-บัยยีนะฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจากในหมู่ชาวมุสลิมและ พวกบูชาเทวรูปจะไม่ละเว้นจากการปฏิเสธจนกระทั่ง หลักฐานอันชัดแจ้งได้มายังพวกเขา² (นั่นคือ) ศาสนทูตคนหนึ่งจากพระเจ้าจะมาอ่านคัมภีร์อัน บริสุทธิ์ให้พวกเขา³ ซึ่งในนั้นมีสิ่งที่ยืนยันไว้อย่าง ถูกต้องและชัดเจนⁿ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى
تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۖ رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُوا
صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ۖ فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ۖ

ⁿ ชาวอาหรับที่กราบไหว้รูปปั้นและบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาตามคัมภีร์เก่าของพระเจ้าเคยขอให้ท่านนบีมุฮัมมัดแสดงปาฏิหาริย์บางอย่างให้พวกเขาดูเพื่อเป็นหลักฐานที่ชัดเจน หรือบางครั้งพวกเขาเรียกร้องให้ทูตสวรรค์ลงมาจากฟ้าและพูดกับพวกเขา แล้วพวกเขาจะยอมรับการเป็นนบีของท่าน แต่บรรดาผู้เรียกร้องเช่นนั้นเป็นพวกที่ไม่สนใจอะไรจริงจัง ก่อนหน้านั้น ผู้คนก่อนหน้าพวกเขา ก็เคยเรียกร้องมาแล้ว แต่ถึงแม้จะได้เห็นปาฏิหาริย์ตามที่เรียกร้อง พวกเขาก็ไม่ได้ศรัทธา

4 บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ก่อนหน้ามิได้มี การแตกแยก กันจนกระทั่งหลังจากที่มีหลัก ฐานอันชัดแจ้งได้มายัง พวกเขาแล้ว 5 พวก เขามีได้ถูกบัญชาใช้สิ่งใดออกไป จากการ เคารพสักการะพระเจ้าโดยการอุทิศตนด้วย ความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ จริ่งใจในความ ศรัทธา ของพวกเขา ดำรงนมาชเป็นประจำ และจ่ายซะกาต เพราะนี่เท่านั้นคือศาสนา ที่แท้จริงและถูกต้องที่สุด 6 แท้จริงบรรดา ผู้ปฏิเสธศรัทธาจากในหมู่ชาวมุฮัมมัด และ ผู้บูชาเทวรูปนั้นจะอยู่ในนรกตลอดกาล พวกเขา เหล่านี้เป็นมนุษย์ที่ชั่วช้าที่สุด 7 สำหรับบรรดาผู้ ศรัทธาและกระทำความ ดีนั้น พวกเขาคือมนุษย์ที่ดี ที่สุด 8 พระผู้ อภิบาลของพวกเขามีรางวัลตอบแทน ไว้ สำหรับพวกเขา เป็นสวนสวรรค์อันรื่นรมย์ที่ ได้เห็น มีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาจะ ได้อยู่ในนั้น ตลอดกาล พระเจ้าจะทรงยินดี กับพวกเขาและพวกเขา จะยินดีในพระองค์ ทั้งหมดนี้สำหรับผู้เกรงกลัวพระผู้ อภิบาล ของพวกเขาⁿ

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۗ وَمَا أُمِرُوا
إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا
الزَّكَاةَ ۚ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ۗ إِنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۗ إِنَّ
الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۗ جَزَاؤُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ
اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۗ ذَلِكَ لِمَنْ
حَشِيَ رَبَّهُ ۗ

ⁿ ศาสนาที่แท้จริงของพระเจ้าเป็นศาสนาที่มนุษย์ต้องวิงวอนและเคารพสักการะพระเจ้าองค์เดียว เขาต้องรักและยกย่องสรรเสริญพระเจ้าจากกันบึงของหัวใจของเขา เขาต้องนมาชเป็นประจำและ ต้องจ่ายซะกาต(การให้ทานที่เป็นข้อบังคับ) นี่คือศาสนาที่แท้จริงที่มาจากพระเจ้า คนที่ดีที่สุดคือ คนที่ปฏิบัติตามศาสนาที่ถูกตั้งขึ้นและคนที่แย่ที่สุดคือคนที่ไม่ทำเช่นนั้นหรือคนที่สร้างศาสนาอื่นขึ้นมาแทนศาสนาที่ถูกตั้งและเรียกศาสนาใหม่ว่าศาสนาที่ถูกตั้ง

99. แผ่นดินไหว

อัล-ซัลซะละฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ เมื่อแผ่นดินถูกสั่นสะเทือนด้วยการสั่นสะเทือนอย่าง สูดแรงของมัน² และเมื่อแผ่นดินโยนทุกสิ่งที่มีมันแบก เอาไว้ในนั้นออกมา³ และเมื่อมนุษย์ถามว่า “เกิดอะไร ขึ้นกับมัน ?”⁴ ในวันนั้น มันจะบอกเล่าถึงสิ่งที่ได้เกิด ขึ้น⁵ เพราะพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงบัญญัติ⁶ ใน วันนั้น มนุษย์จะออกกันมาเป็นหมู่ ๆ เพื่อที่จะได้เห็น การงานของพวกเขา⁷ ดังนั้น ใครก็ตามที่ได้ทำความดี ไว้แม้เพียงอนุหนึ่งจะได้เห็นมัน⁸ และใครก็ตามที่ได้ทำ ความชั่วไว้แม้เพียงอนุหนึ่งก็จะได้เห็นมัน⁹

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا
وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۖ وَقَالَ
الْإِنْسَانُ مَا هَٰذَا ۚ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ
أَخْبَارَهَا ۚ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۚ
يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا
أَعْمَلَهُمْ ۚ فَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ
خَيْرًا يَرَهُ ۚ ۖ وَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ
شَرًّا يَرَهُ ۚ

⁹ แผ่นดินไหวในวันอาสานเป็นการประกาศถึงการสิ้นสุดระยะเวลาการทดสอบสำหรับมนุษย์ นี่หมายความว่าตอนนี้เสรีภาพที่พวกเขาเคยมีเพื่อการทดสอบ ได้ถูกเอากลับคืนไปจากพวกเขาแล้วตอนนี้ เป็นเวลาที่มนุษย์จะได้รับคำตอบแทนสำหรับสิ่งที่พวกเขาทำ วันนี้ โลกของพระเจ้าเจียบแต่เมื่อสถานการณ์ต่างๆเปลี่ยนไป ทุกสิ่งที่พบได้ที่นี่จะเริ่มพูด นวัตกรรมในยุคปัจจุบันได้พิสูจน์แล้วว่าสิ่งที่ไม่มีชีวิตมีความสามารถที่จะพูด การทำงานในห้องสตูดิโอ นั้นล้วนเป็นการนำเอาฟิล์มภาพยนตร์และแผ่นบันทึกเสียงมาทำใหม่ทั้งสิ้น ในทำนองเดียวกัน หากจะพูดไป โลกปัจจุบันก็คือ “สตูดิโอขนาดมหึมา” ของพระเจ้า อะไรก็ตามที่มนุษย์ทำหรือพูดหรือแม้กระทั่งคิด ทุกสิ่งกำลังถูกบันทึกไว้ทุกขณะ และเมื่อเวลานั้นมาถึง โลกนี้จะนำเรื่องราวของทุกคนมาทวนในลักษณะที่ไม่มีสิ่งใดไม่ว่าเล็กหรือใหญ่จะถูกทิ้งไป

100. ม้าที่หอบ อัล-อาดิยาต

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ ขอสลาบานด้วยม้าที่วิ่งส่งเสียงหอบอย่าง
แรง ² ทำให้ เกิดประกายไฟด้วยกีบเท้า
ของมัน ³ ในขณะที่พวกมัน ควนเพื่อทำการ
จู่โจมในตอนเช้า ⁴ และทำให้ฝุ่นฟุ้ง ⁵ แล้ว
มันพุ่งตัวเข้าไปท่ามกลางศัตรู ⁶ แท้จริง
มนุษย์นั้น เหนருณต่อพระผู้อภิบาลของเขา
⁷ และตัวเขาเองก็เป็น พยานต่อสิ่งนั้น ⁸ เขา
รักทรัพย์สินสมบัติแห่งโลกนี้อย่าง หมดหัวใจ
⁹ เขาไม่รู้หรือว่าเมื่อใดสิ่งที่ถูกฝังอยู่ใน
สุสาน จะถูกนำขึ้นมา? ¹⁰ และสิ่งทั้งหมดที่
ถูกซ่อนอยู่ในหีบของ เขาจะถูกเปิดเผย?
¹¹ แน่หนอน ในวันนั้นพระผู้อภิบาล ของพวก
เขาจะทรงรู้เรื่องของเขาเป็นอย่างดี ¹¹

وَالْعَادِيَّاتِ صَبْحًا ۝ فَالْمُورِيَّاتِ
قَدْحًا ۝ فَالْغِيْرَاتِ صُبْحًا ۝ فَالْأَثْرْنَ
بِهِ نَقْعًا ۝ فَوْسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ۝
إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ۝ وَإِنَّهُ
عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۝ وَإِنَّهُ لِحُبِّ
الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ۝ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ
مَا فِي الْقُبُورِ ۝ وَحُصِّلَ مَا فِي
الْصُّدُورِ ۝ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ
لَّخَبِيرٌ ۝

ⁿ ม้าเป็นสัตว์ที่มีความซื่อสัตย์มาก มันเสียสละตัวเองอย่างถึงที่สุดเพื่อนายของมัน แม้แต่ใน
สนามรบ มันก็ไม่ทิ้งนาย นี่เป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่ามนุษย์ควรจะประพฤติตนอย่างไร มนุษย์
ต้องซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าของเขาเหมือนกับที่ม้าซื่อสัตย์ต่อมนุษย์ แต่ในทางปฏิบัติ มันไม่ใช่เช่นนั้น

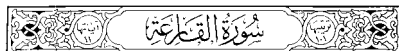
ในโลกนี้ สัตว์มีความกตัญญูรู้คุณต่อนายของมัน แต่มนุษย์ไม่กตัญญูรู้คุณต่อพระเจ้า ที่นี้ สัตว์รู้
หน้าที่ของมันต่อนายของมัน แต่มนุษย์ไม่รู้หน้าที่ของตนเองต่อพระเจ้าของเขา ที่นี้ สัตว์เชื่อฟัง
นายของมัน แต่มนุษย์ไม่เชื่อฟังพระเจ้าเลย

มนุษย์เห็นคุณค่าของสัตว์ที่ซื่อสัตย์ต่อเขา แล้วเป็นไปได้อย่างไรที่มนุษย์ไม่เข้าใจว่าในสายตาของ
พระเจ้า คนที่ซื่อสัตย์ต่อพระองค์เท่านั้นที่ทำให้เขามีคุณค่า? ความรักในทรัพย์สินนั้นเองที่ทำให้เขา
ตาบอด เขาไม่สามารถเรียนรู้สัจธรรมแม้จากประสบการณ์ของเขาเอง

101. ผู้ทำให้เกิดเสียงกระทบกัน

อัล-กอรียะฮ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ สิ่งที่ทำให้เกิดเสียงก็ก้องกัมปนาท
² อะไรคือสิ่ง ที่ทำให้เกิดเสียงก็ก้อง
กัมปนาท? ³ และเจ้ารู้บ้าง ไหมว่าสิ่งที่ทำให้
เกิดเสียงก็ก้องกัมปนาทคืออะไร? ⁴ (มัน
เป็น)วันที่มนุษย์จะเป็นเหมือนแมลงเม่าที่
กระ จาย ⁵ และภูเขาจะเหมือนกับบนขันธ์
หลากสีที่ปลิว ว่อน ⁶ ดังนั้น ใครที่การงาน
ที่ดีของเขามีน้ำหนัก ในตาซัง ⁷ จะมีชีวิตที่มี
ความสุข ⁸ แต่ใครที่การ งานของเขาเบาใน
ตาซัง ⁹ เขาจะได้อยู่ในขุมนรก ¹⁰ และเจ้ารู้
อะไรไหมว่ามันเหมือนกับอะไร? ¹¹ มัน คือ
ไฟที่ลุกโชตช่วง⁷

الْقَارِعَةُ ﴿١﴾ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٢﴾ وَمَا
أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٣﴾ يَوْمَ يَكُونُ
النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ﴿٤﴾
وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴿٥﴾
﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴿٧﴾
فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٨﴾ وَأَمَّا مَنْ
خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴿٩﴾ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ﴿١٠﴾
وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ﴿١١﴾ نَارٌ حَامِيَةٌ ﴿١٢﴾

⁷ ความโกลาหลของวันอวสานจะทำลายทุกสิ่ง มนุษย์จะสูญเสียการทรงตัวของพวกเขา หลังจากนั้น โลกใหม่จะเกิดขึ้นและเป็นโลกที่สังคมแทนที่ที่มีน้ำหนัก ความเท็จทั้งหลายจะมลายหายไป ในโลกปัจจุบัน การยอมรับของผู้คนเป็นสิ่งสำคัญ ที่นี่ สิ่งต่างๆมีน้ำหนักตามความชอบและไม่ชอบ ของมนุษย์ แต่โลกหลังความตายเป็นโลกของพระเจ้าที่ทุกสิ่งจะอยู่ใต้เจตนาของพระองค์

ในโลกปัจจุบัน การงานที่นำไปจะถูกตัดสินตามที่ปรากฏ แต่ในโลกหน้า การงานจะถูกตัดสินตาม ความจริงภายในของมัน ยิ่งการงานของมนุษย์ทำไปด้วยความจริงใจมากเท่าใด การงานของเขา ก็ได้รับความสำคัญมากขึ้นเท่านั้น การงานที่ปราศจากความจริงใจจะไม่มีย่านหนักในโลกหน้าไม่ว่า งานนั้นจะสำคัญอย่างไรต่อสายตาผิวเผินของมนุษย์ในโลกปัจจุบัน

102. โลกอยากได้แล้วได้อีก

อัล-ตะกาซุร

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 ความโลภเพื่อให้ได้มากขึ้นและมากขึ้น
ทำให้สุเจ้า เพลิดเพลिनจนหลงลืม(พระเจ้า)
2 จนกระทั่งสุเจ้า ได้มาถึงหลุมฝังศพ
3 แน่นอน ในไม่ช้า สุเจ้าจะรู้⁴ ในไม่ช้า สุเจ้า
จะได้อู⁵ แน่นอน ถ้าสุเจ้าได้รู้ ความจริงด้วย
ความเชื่อมั่น⁶ สุเจ้าจะได้เห็นนรก อย่าง
แน่นอน⁷ ดังนั้น สุเจ้าจะได้เห็นมันชัดๆ
อย่างแน่นอน⁸ แล้วในวันนั้น สุเจ้าจะถูก
เรียก มาสอบสวนในเรื่องความโปรดปราน
และความ สุขแห่งชีวิต⁹

أَلْهَنَكُمْ أَتَّكَاثُرُ ۖ حَتَّىٰ زُرْتُمُ
الْمَقَابِرَ ۖ كَلَّا ۖ سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۖ
ثُمَّ كَلَّا ۖ سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۖ كَلَّا لَوْ
تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۖ لَتَرَوُنَّ
الْحَجِيمَ ۖ ثُمَّ لَتَرْوُنَهَا عَبْثَ الْيَقِينِ
ۖ ثُمَّ لَتَسْعَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۖ

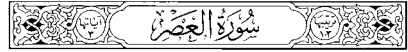
ⁿ มนุษย์ต้องการได้มากขึ้นและมากขึ้นเพื่อที่เขาจะได้สะสมทรัพย์สินทางวัตถุมากขึ้นและมากขึ้น เขายังคงจมอยู่ในความคิดนั้นจนกระทั่งวันที่เขาตาย หลังจากเขาตายไปแล้ว มนุษย์จะตระหนักได้ว่าสิ่งที่ควรค่าต่อการสะสมนั้นเป็นสิ่งอื่น แต่การรู้เช่นนั้นหลังตายแล้วไม่มีประโยชน์อะไร

การยังมีทรัพย์สินมากขึ้นเพียงใดทำให้มนุษย์ต้องรับผิดชอบมากขึ้นด้วย แต่ด้วยความโง่เขลาของเขาเอง มนุษย์คิดว่าเขากำลังทำให้ความสำเร็จของเขาเพิ่มมากขึ้น

103. การผ่านไปของเวลา

อัล-อัสร

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ ขอสาบานด้วยเวลาที่ผ่านไป ² มนุษย์นั้น
อยู่ใน สภาพขาดทุนอย่างแน่นอน ³ เว้น
แต่บรรดาผู้ ครีธาและกระทำความดี และ
ชักชวนกันไปสู่ สัจธรรม และชักชวนกันไป
สู่ความอดทน⁷

وَالْعَصْرِ ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكْفُورٌ ۝ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ ۝

⁷ มนุษย์ทุกคนกำลังเดินไปสู่ความตายทุกขณะ นี่หมายความว่าถ้ามนุษย์ไม่ใช้เวลาที่ยังเหลืออยู่ของเขาให้ดีที่สุด เขาจะเผชิญกับความหายนะในที่สุด เพื่อที่จะประสบความสำเร็จ มนุษย์ต้องกระตือรือร้นด้วยตนเอง แต่สำหรับความล้มเหลว เขาไม่ต้องทำอะไรเลย มันจะวิ่งมาหาเขาเอง

สุภาพบุรุษที่น่านับถือคนหนึ่งบอกเราว่าเขาเข้าใจความหมายของกุรอานบทนี้จากพ่อค้าขายน้ำแข็งที่ตะโกนในตลาดว่า “มาเลยๆ มาช่วยเมตตาคคนที่ทรัพย์สินของเขากำลังละลายด้วยเถิด” เมื่อได้ยินเสียงตะโกนนี้ สุภาพบุรุษคนนั้นได้กล่าวกับตัวเองว่าเมื่อน้ำแข็งละลายและลดขนาดลงฉันใด ช่วงชีวิตที่มนุษย์ได้รับก็กำลังผ่านไปอย่างรวดเร็วฉันนั้น ถ้าโอกาสที่ยังมีอยู่หมดไปโดยไม่ทำอะไรหรือหมดไปในการทำความชั่ว นี่คือการขาดทุนของมนุษย์ (อิมาม รอซี, ตัฟซีรฺ กะบีรฺ)

คนที่ใช้เวลาของเขาอย่างเหมาะสมคือคนที่ทำสามสิ่งในโลกปัจจุบัน สิ่งแรกคือการมีความศรัทธากล่าวคือมีความสำนึกในสัจธรรมหรือความจริงและยอมรับ สิ่งที่สองคือการทำความดี กล่าวคือการทำสิ่งที่ต้องทำในเรื่องของหน้าที่ทางศาสนาและการละเว้นจากสิ่งที่เป็นบาป สิ่งที่สามคือการแนะนำผู้คนที่เกี่ยวกับสัจธรรมและความอดทนอดกลั้น การทำเช่นนี้ด้วยความตระหนักถึงสัจธรรมทำให้คนที่ทำเช่นนั้นกลายเป็นผู้เผยแผ่สัจธรรม

104. ผู้นิินทา

อัล-ฮุมะชะฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 ความวิบัติจึงมีแก่ทุกคนที่ชอบนิินทาและ
ใส่ร้ายผู้อื่น 2 ผู้ที่ชอบสะสมทรัพย์สินและนับ
มันอยู่เนืองๆ 3 โดย คิดว่าทรัพย์สินของพวกเขา
เขาจะยังคงอยู่กับเขาตลอดไป 4 ไม่มีวัน
เขาจะถูกโยนลงไปในสถานที่ที่มีการบดขยี้
5 และเจ้ารู้ไหมว่าสถานที่ที่มีการบดขยี้นั้น
คืออะไร? 6 มันคือไฟที่พระเจ้าทรงจุดขึ้น
7 ซึ่งจะลุกท่วมขึ้นมา ถึงหัวใจ 8 มันจะไหม้
ล้อมพวกเขาในทุกด้าน 9 ในเสา ที่สูงเหมือน
หอคอย^๗

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ۝۱ الَّذِي
جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۝۲ يَحْسَبُ أَنَّ
مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۝۳ كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي
الْحُطْمَةِ ۝۴ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطْمَةُ
۝۵ نَارُ اللَّهِ الْمَوْجِدَةُ ۝۶ الَّتِي تَطَّلِعُ
عَلَى الْأَفْعِدَةِ ۝۷ إِيْمَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ
۝۸ فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ۝۹

^๗ ถ้าใครคนหนึ่งมีความเห็นต่างกับอีกคนหนึ่ง เขาสามารถตกลงกันได้โดยการให้เหตุผล แต่มันไม่
เหมาะสมสำหรับเขาที่จะไปกล่าวร้ายคนอื่น หรือทำให้เขาเสียชื่อเสียงและทำให้เขาเป็นเป้าของการ
ถูกกล่าวหา ในขณะที่การใช้วิธีการแรกเป็นที่ยอมรับ แต่วิธีการที่สองไม่เป็นที่อนุมัติ

คนที่ใช้วิธีการกล่าวร้ายคนอื่นก็เพราะพวกเขาเห็นว่าตำแหน่งทางโลกของพวกเขาปลอดภัยและ
มั่นคง พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะไม่สูญเสียสิ่งใดถ้าพวกเขากล่าวหาคนอื่นโดยไม่มีมูลความจริง แต่
นี่เป็นเพียงความโง่ ความจริงก็คือว่าการที่พวกเขาทำเช่นนั้นเท่ากับการกระโดดลงไปในหลุมไฟ
หลุมไฟที่พวกเขาไม่มีทางหนีไปไหนได้

105. ช้าง
อัล-ฟีล

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 เจ้าไม่เห็นหรือว่าพระผู้อภิบาลของเจ้า
ได้จัดการกับ พวกที่มากับช้างอย่างไร?
2 พระองค์มิได้ทรงทำให้ แผนการของพวกเขา
จบลงด้วยความล้มเหลว³ และ พระองค์
ทรงส่งฝูงนกจำนวนมากมายังพวกเขา
เขา⁴ และขว้างพวกเขาด้วยหินจากดินเผา⁵
แล้วหลัง จากนั้นพระองค์ทรงทำให้พวกเขา
เป็นเหมือนกับ ฟางหญ้าที่ถูกปศุสัตว์กัด
กินกระนั้นหรือ?⁷

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ
الْفِيلِ ﴿١﴾ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي
تَضْلِيلٍ ﴿٢﴾ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا
أَبَابِيلَ ﴿٣﴾ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّنْ
سِجِّيلٍ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ
﴿٥﴾

⁷ อับรอฮะเป็นผู้ปกครองชาวคริสเตียนของเยเมนในทางตอนใต้ของแผ่นดินอาหรับในคริสต์ศตวรรษ
ที่หก ด้วยความคลั่งไคล้ทางศาสนา เขาได้ยกทัพมาโจมตีมักกะฮ์ใน ค.ศ.570 (ปีที่มีมุฮัมมัด
เกิด)โดยคิดที่จะทำลายกะอับะฮ์ เขานำกองทัพที่มีทหารจำนวนหกหมื่นคนมาพร้อมกับช้างศึกกว่า
ตัว นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมพวกเขาจึงถูกเรียกว่า “ผู้คนแห่งช้าง” เมื่อกองทัพของอับรอฮะเข้าใกล้
มักกะฮ์ ช้างที่มาด้วยไม่ยอมเดินหน้า นอกจากนั้นแล้ว ฝูงนกจำนวนมากยังได้บินมาเหนือพวกเขา
เขาโดยใช้ปากคาบเมล็ดหินและกรงเล็บจิกหินมาด้วย ฝูงนกได้โปรยเมล็ดหินเหล่านี้ลงมาใส่กองทัพ
ของอับรอฮะและทำให้ทหารในกองทัพของอับรอฮะต้องเป็นโรคแปลกประหลาดอย่างหนึ่งที่มีผิวหนัง
ด้วยเหตุนี้ ทหารในกองทัพจึงตกใจกลัวและถอยหนีไป แต่ทหารจำนวนมากรวมทั้งอับรอฮะด้วยได้
ตายระหว่างทาง

นี่เป็นสัญญาณหนึ่งทีบอกว่าใครก็ตามที่ตั้งตัวต่อต้านนบีหรือภารกิจของท่านจะได้รับความพ่ายแพ้
เหมือนกับกองทัพช้าง

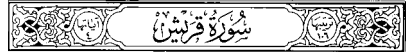
นี่เป็นวิธีการของพระเจ้าในการแสดงให้เห็นว่านบีจะได้รับความช่วยเหลือจนประสบความสำเร็จ คัมภีร์
ของพระเจ้าที่ถูกประทานแก่ท่านจะถูกรักษาไว้โดยพระเจ้าตลอดกาลเวลาเพื่อเป็นทางนำสำหรับ
มนุษย์ทั้งหมด

106. กุเรซ

กุเรซ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 เพื่อความปลอดภัยของชาวกุเรซ 2 เพื่อ
ความปลอดภัย ของพวกเขาในการเดิน
ทางในฤดูหนาวและในฤดูร้อน 3 ดังนั้น จง
ให้พวกเขาเคารพสักการะพระผู้อภิบาลแห่ง
บ้านหลังนี้ 4 ผู้ทรงให้อาหารพวกเขาพ้นจาก
ความหิว และ ทำให้พวกเขาปลอดภัยจาก
ความกลัว^๗

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ ﴿١﴾
إِلَيْهِمْ رِحْلَةَ
الْشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ﴿٢﴾
فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ
هَذَا الْبَيْتِ ﴿٣﴾
الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ
جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾

^๗ กรูอาบหนที่ถูกประทานที่เมืองมักกะฮ์ซึ่งเผ่ากุเรซเป็นผู้ดูแลกะอับะฮ์อยู่ เนื่องจากเป็นเผ่าที่
ทำหน้าที่นี้ เผ่ากุเรซจึงเป็นที่ได้รับการยกย่องไปทั่วทั้งคาบสมุทรอาหรับและทำให้เผ่ากุเรซได้รับ
อภิสิทธิ์มากมาย ชาวกุเรซมีอาชีพค้าขาย ในระหว่างฤดูร้อน คาราวานของพวกเขาพ่อค้าชาวกุเรซ
จะเดินทางไปยังซีเรียและปาเลสไตน์ ส่วนฤดูหนาวพวกเขาจะเดินทางไปยังเยเมน เศรษฐกิจของ
ชาวกุเรซจึงขึ้นอยู่กับการค้า ในสมัยโบราณ เมื่อการปล้นพ่อค้าเป็นเรื่องปกติ กองคาราวานของ
เผ่ากุเรซไม่มีใครกล้าแตะต้อง เหตุผลก็คือพวกเขาได้รับความไว้วางใจให้ทำหน้าที่ดูแลกะอับะฮ์
เนื่องจากผู้คนให้ความเคารพกะอับะฮ์ ผู้คนจึงให้ความเคารพผู้ดูแลด้วยและเพราะเหตุนี้เองชาว
อาหรับจึงไม่ปล้นกองคาราวานของชาวกุเรซ ดังนั้น เผ่ากุเรซจึงมีความเจริญมั่งคั่ง

ในบั้นนี้ ชาวกุเรซได้ถูกเตือนให้นึกถึงความจำเริญที่พระเจ้าประทานแก่พวกเขาและเรียกร้องพวกเขา
เขาไปสู่อิสลาม พวกเขาได้ถูกบอกว่าพวกเขาจะต้องเป็นผู้มีความกตัญญูอย่างสูงที่พวกเขาได้รับ
ประโยชน์ทางโลกจากบ้านของพระเจ้า(กะอับะฮ์)ในขณะที่พวกเขากำลังป้ายเปียงความรับผิดชอบ
ทางศาสนาที่พวกเขาเมื่อ

ชาวกุเรซได้ถูกสั่งให้เคารพสักการะพระเจ้าองค์เดียวที่เป็นผู้ประทานประโยชน์ทางวัตถุมากมาย
แก่พวกเขา หรืออาจกล่าวได้ว่าพวกเขาได้ถูกเตือนให้ตอบรับการเรียกร้องของสังคมที่นับถือ
มัตด้วยดีและยอมจำนนต่อพระเจ้าผู้สร้างและผู้ประทานปัจจัยยังชีพของพวกเขา นี่ไม่ใช่เป็นการเตือน
เฉพาะเผ่ากุเรซเท่านั้น บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหมดก็ถูกเตือนไว้ตรงนี้ให้เป็นผู้ขอบคุณพระเจ้าและ
เคารพสักการะพระองค์

107. สิ่งเล็กๆ น้อยๆ

อัล-มาอูน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 เจ้าเห็นคนที่ปฏิเสธรวันแห่งการพิพากษา
หรือไม่? 2 เขาผู้นั้นคือผู้ขับไล่ใส่ส่งเด็ก
กำพร้า 3 และไม่ ส่งเสริมการให้อาหารแก่
คนยากจน 4 ดั่งนั้นความ หายนะจะมีแต่
บรรดาผู้มาฆ 5 แต่หัวใจของพวก เขาไม่
อยู่ในการนมาฆของพวกเขา 6 บรรดาผู้ทำดี
เพื่อให้คนได้เห็น 7 และผู้หวงแหนสิ่งเล็กๆ
น้อยๆⁿ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْذِّكْرِ ۝
فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ۝ وَلَا
يُخْضُّ عَلَيَّ طَعَامَ الْمَسْكِينِ ۝ فَوَيْلٌ
لِّلْمُصَلِّينَ ۝ الَّذِينَ هُمْ عَنْ
صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۝ الَّذِينَ هُمْ
يُرَآؤْنَ ۝ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ۝

ⁿ บทนี้มีเจ็ดอายะฮ์ซึ่งเป็นบทที่เรียกร้องให้เราสนใจในวันแห่งการพิพากษาเมื่อเราจะต้องรับผิดชอบต่อการทำดีและการทำชั่วทั้งหมดของเรา นอกจากนี้แล้ว บทนี้ยังตำหนิคนที่ปฏิเสธรวันแห่งการพิพากษา คนที่ถูกผู้่อ้นแอและดำเนินชีวิตด้วยความโอหังและเห็นแก่ตัว คนเหล่านี้ไม่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่หรือไม่มีใจโอบอ้อมอารีแก่เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน หัวใจของพวกเขาไม่มีความศรัทธา บรรดาผู้ตลบตะแลงอาจสร้างทำความดี แต่การทำดีที่ข้างในไม่มีความบริสุทธิ์ใจนั้นจะไม่อำนวยประโยชน์ต่อพวกเขา นอกจากนี้แล้ว บทนี้ยังได้เตือนบรรดาผู้ที่ไม่ใส่ใจในการนมาฆของพวกเขา” ด้วย

ความเชื่อในการถูกชำระบัญชีในโลกหน้าทำให้มนุษย์เป็นผู้เกรงกลัวพระเจ้า คนที่ไม่เชื่อในเรื่องนี้จะไม่ได้รับความดีใดๆ เขาจะไม่สนใจในการวิงวอนต่อพระเจ้า เขาจะไม่ละอายใจในการผลักไสคนอ่อนแอ เขาจะไม่คิดว่ามันเป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องทำหน้าที่ต่อคนยากจน เขาจะไม่ให้แก่คนอื่น แม้แต่สิ่งเล็กๆ น้อยๆที่ไม่ได้ทำให้เขาสูญเสียอะไรมากมาย แม้กระทั่งไม่ขัดไฟหรือคำพูดแสดงความปรารถนาดี

108. ความอุดมสมบูรณ์ อัล-เกาะษัร

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ (โอ้นบี) เราได้ประทานความอุดมสมบูรณ์แก่เจ้า ² ดังนั้น จงวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของเจ้าและจง เชือดพลีเพื่อพระองค์เท่านั้น ³ แท้จริง คนที่เกลียด เจ้าต่างหากที่ถูกตัดขาดแล้ว⁷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝ فَصَلِّ لِرَبِّكَ ۝
وَأَحْزَرْ ۝ إِنَّ شَانِكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۝

⁷ บทนี้เป็นบทที่สั้นที่สุดในกุรอานซึ่งประกอบด้วยสามอายะฮ์เท่านั้น บทนี้ถูกประทานที่มักกะฮ์ ชื่อของบทนี้ได้มาจากอายะฮ์แรก อัล-เกาะษัรเป็นชื่อของแม่น้ำที่ไหลในสวรรค์ น้ำของมันถูกเก็บรักษาไว้เฉพาะมุสลิมที่เกรงกลัวพระเจ้า บรรดาผู้ไม่ศรัทธาเคยหัวเราะเยาะนบีว่าท่านไม่มีบุตร ดังนั้นท่านจึงไม่มีใครที่จะมาสืบสานศาสนาของท่านหลังจากท่านจากไป แต่กุรอานกล่าววว่าบรรดาผู้ต่อต้านนบีต่างหากที่ถูกตัดขาดจากความหวังในอนาคตทั้งหมัดในโลกนี้และโลกหน้า ในขณะที่นบีได้รับความจำเริญมากมายจากพระเจ้า

ในตอนนั้น เมื่อบทนี้ถูกประทานลงมา ท่านนบีกำลังเผชิญกับการต่อต้านอย่างหนักจากชาวกุเรซแห่งมักกะฮ์ มีเพียงคนแคหีบมือเท่านั้นที่ตอบรับการเรียกร้องเชิญชวนของท่าน ในช่วงเวลาที่ยากลำบากนี้เองที่กุรอานบทนี้ได้เป็นเสาหลักแห่งความหวังของนบีมุฮัมมัดและบรรดามุสลิม

นบีมุฮัมมัดถูกส่งมาพร้อมกับการกิจการเรียกร้องมนุษย์ทั้งหมดไปสู่สังฆธรรม ในโลกปัจจุบัน นี่คืองานที่ยากที่สุด ดังนั้น เพื่อเห็นแก่ภารกิจนี้ ท่านต้องละทิ้งสิ่งที่ท่านมีทุกอย่าง ท่านถูกโดดเดี่ยวจากสังคมของท่าน สถานะทางเศรษฐกิจของท่านถูกทำลายเสียหาย อนาคตลึกลับของท่านเริ่มมีดมน แต่พระเจ้าทรงบอกท่านว่า “เราจะให้ความมั่งคั่งอุดมสมบูรณ์แก่เจ้า” กล่าวคือ ความสำเร็จสูงสุดทุกอย่าง (เกาะษัร ในที่นี้หมายถึง ค็อยรูน กะษีร) การพูดล่วงหน้าของกุรอานนรีเป็นไปตามจริงทุกตัวอักษรในหลายปีต่อมา

สัญญาเดียวกันนี้ใช้กับสาวกระดับต่างๆของนบีมุฮัมมัดด้วย พวกเขาจะได้รับ “สิ่งดีมากมาย” ด้วยเช่นกันถ้าพวกเขาลุกขึ้นมาในหนทางของศาสนาของพระเจ้าซึ่งท่านนบีและบรรดาสาวกของท่านเคยลุกขึ้นมา “ความมากมาย” ที่เขาจะได้รับนี้มีตั้งแต่โลกนี้ไปจนถึงโลกหน้าและไม่สิ้นสุด

109. บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

อัล-กาฟิรูน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

¹ จงกล่าวเถิดว่า "โอ้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย"² ฉันไม่เคารพสักการะสิ่งที่คุณเคารพสักการะ³ และพวกท่านก็ไม่เคารพสักการะพระองค์ผู้ที่ฉันเคารพสักการะ⁴ ฉันจะไม่มีวันเคารพสักการะสิ่งที่คุณเคารพสักการะ⁵ และพวกท่านจะไม่มีวันเคารพสักการะสิ่งที่คุณเคารพสักการะ⁶ พวกท่านมีศาสนาของพวกท่าน และฉันก็มีศาสนาของฉัน"⁷

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۝ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ۝ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝

¹ กรอบานทที่มีหกอายะฮ์ ถูกประทานลงมาในช่วงท้ายที่ท่านนบีมูฮัมมัดอยู่ในมักกะฮ์ ในตอนเริ่มต้น ท่านนบีมูฮัมมัดพบกับผู้คนของท่านว่า "โอ้ ผู้คนของฉัน" หรือ "โอ้ ชุมชนของฉัน" แต่ถึงแม้จะอธิบายให้เหตุผลจนสมบูรณ์แล้ว ผู้คนก็ยังไม่ยอมรับท่าน ท่านจึงได้บอกคนเหล่านั้นว่า "พวกท่านปฏิเสธศรัทธา" ความจริงแล้ว ในตอนนี้ สิ่งที่ท่านพูดไปแล้วมาจากพระเจ้าโดยตรง ไม่มีมนุษย์คนใดได้รับสิทธิ์ที่จะไปประกาศว่าใครเป็นผู้ปฏิเสธ

พระเจ้าทรงบอกท่านนบีมูฮัมมัดได้บังคับผู้ไม่ศรัทธาให้รับความศรัทธา หน้าทีของนบีแค่เพียงยืนยันศรัทธา เผยแพร่ศาสนของพระเจ้าแก่ทุกคนโดยไม่มีการบังคับผู้ใดให้เชื่อตาม หลังจากใช้ความพยายามอย่างไม่หยุดหย่อนเป็นเวลานานถึง 13 ปี เมื่อผู้คนไม่เชื่อ ดังนั้น พระเจ้าจึงทรงบอกท่านนบีมูฮัมมัดกับผู้ไม่ศรัทธาว่า "ฉันไม่เคารพสักการะสิ่งที่คุณเคารพสักการะและพวกท่านก็ไม่เคารพสักการะสิ่งที่คุณเคารพสักการะ" หลังจากท่านนบีมูฮัมมัดนำศาสนของพระเจ้าไปสู่ผู้คนแล้ว พระองค์ก็ถือว่าท่านไม่มีหน้าที่หรือความรับผิดชอบใดๆต่อบรรดาผู้ปฏิเสธการเรียกร้องของท่าน

บทนี้สอนเราให้ใช้ความอดทนอดกลั้นต่อผู้ที่ไม่ใช่มุสลิมและบอกเราให้ปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยความเคารพ

² ในกราบปฏิบัติภารกิจเชิงุชชวนชาวมักกะฮ์ไปสู่หนทางของพระเจ้า ท่านนบีมูฮัมมัดมีความเป็นห่วงอย่างลึกซึ้งถึงสวัสดิภาพของผู้คนที่ท่านเผยแผ่สั่งสอน และถึงแม้ชาวมักกะฮ์จะหาทางกดขี่ข่มเหงท่านทุกวิถีทาง ท่านก็วิงวอนขอต่อพระเจ้าให้นำทางพวกเขาเสมอ ท่านนบีมูฮัมมัดยังคงทำสิ่งนี้ตลอดเวลาสิบสามปีหลังจากได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนบีมูฮัมมัด แม้หลังจากนั้น ท่านเองก็ไม่ได้อ้างถึงคนเหล่านี้ว่าเป็นกาฟิรโดยตัวของตนเอง ต่อเมื่อพระเจ้าได้ประทานคำบัญชานี้ลงมาว่า "จงกล่าวเถิด โอ้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา" หลังจากท่านที่ปฏิบัติภารกิจด้วยความอุตสาหะเต็มที่ตลอดสิบสามปีแล้ว เมื่อพระเจ้าประกาศว่าคนที่นบีมูฮัมมัดนำศาสนของพระเจ้ามาให้แล้วแต่ยังปฏิเสธท่านคือ "ผู้ปฏิเสธ" ในตอนนั้นเอง ที่พระเจ้าได้ประทานคำบัญชานี้ลงมา

110. ความช่วยเหลือ อัล-นัศร์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ เมื่อความช่วยเหลือของพระเจ้าและ
ชัยชนะมา ² และ เจ้าเห็นผู้คนกำลังเข้ามา
ในศาสนาของพระเจ้าเป็นกลุ่มๆ ³ ดังนั้น จง
สดุดีพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยการสรรเสริญ
และจงวิงวอนขอการอภัยโทษต่อพระองค์
แท้จริงพระองค์ พร้อมเสมอที่จะรับการ
สำนึกผิดⁿ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۖ وَرَأَيْتَ
النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا
ۖ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْهُ ۗ
إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝

ⁿ บทนี้เป็นหนึ่งในบทท้ายๆของการประทานกุรอานที่มีมุฮัมมัดได้รับ สถานที่ประทานกุรอานบทนี้คือบริเวณเมืองมักกะฮ์ในตอนที่ทำพิธีฮัจญ์อ้อลาใน ฮ.ศ.10 หรืออาจเป็นในเมืองมะดีนะฮ์หลังจากที่ท่านกลับจากการทำพิธีฮัจญ์ครั้งนั้น

ความช่วยเหลือเป็นพิเศษของเจ้ามักอยู่กับการทำงานเผยแผ่ศาสนา(ตะอวะฮฺ) ท่านนบีและบรรดาสาวกของท่านได้พยายามอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยในหนทางของการเผยแผ่ศาสนา ในที่สุด ความช่วยเหลือของพระเจ้าก็มาและผู้คนได้เริ่มเข้ารับอิสลามกันเป็นจำนวนนับพัน แม้แต่ประเทศเพื่อนบ้านก็หันมาเข้ารับอิสลามด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ชัยชนะของบรรดาผู้ศรัทธาได้ทำให้พวกเขาทั้งหมดถ่อมตนและมีความสำนึกถึงความผิดพลาดของพวกเขา ในช่วงเวลานั้นเองที่ผู้ศรัทธาต้องมีความตระหนักถึงความโปรดปรานและความเมตตาของพระเจ้า พวกเขาถือว่าความสำเร็จทั้งหมดมาจากความดีและความเมตตาของพระเจ้า

สำหรับผู้ศรัทธา ชัยชนะยังทำให้เขารู้สึกถ่อมตนมากขึ้น แม้จะเป็นการกระทำที่ถูกต้องอย่างที่เห็นๆกัน เขาก็ขอการอภัยโทษต่อพระเจ้า แม้เขาได้รับความสำเร็จด้วยความพยายามของเขา แต่เขาก็ถือว่ามันเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า

111. เส้นใยที่ถูกบิดเป็นเกลียว

อัล-มะซัด

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 มือทั้งสองของอับดุลอะฮับได้หักสะบั้นแล้ว และเขา ก็ได้รับความหายนะ² ทรัพย์สินของเขาและอะไร ก็ตามที่เขามาได้นั้นไม่ได้อำนวยความสะดวกอะไร ให้เขาเลย³ ในไม่ช้า เขาจะถูกโยนเข้าไปในไฟที่ ลุกโชน⁴ เช่นเดียวกับภรรยาของเขาผู้แบกเชื้อเพลิง⁵ ด้วยเชือกที่ทำด้วยใยอินทผลัมบิดเป็น เกลียวรอบคอของนาง⁷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝ مَا أَغْنَىٰ
عَنْهُ مَالُهُ ۖ وَمَا كَسَبَ ۝ سَيَصْلَىٰ
نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ
الْحَطَبِ ۝ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّنْ
مَّسَدٍ ۝

⁷ กรอบานบหนี่มีห้าอายุะฮู ถูกประทานที่มักกะฮะฮู นี้เป็นเพียงข้อความในกรอบานตอนหนึ่งที่ผู้ต่อต้านหนบีได้ถูกประณามโดยออกซ็ือ อับดุลอะฮับมีชื่อว่าอับดุลอุซซา เป็นลุงคนแรกของท่านหนบี เขาเป็นสมาชิกคนเดียวในตระกูลของหนบีที่ต่อต้านท่านอย่างเอาเป็นเอาตาย

อับดุลอะฮับถือว่ากรกลันแกล้งทำร้ายท่านหนบีเป็นงานประจำของเขาและภรรยาของเขาที่มีความสุขในการเอาพุ่มหนามไปวางไว้เ็นทางที่นางรู้ว่าท่านหนบีจะไปเดิน

ด้วยความเสียใจที่เห็นผู้นำชาวกุเรซหลายคนที่ไม่ศรัทธาพระเจ้าถูกฆ่าในสงครามบะดร์ อับดุลอะฮับได้เสียชีวิตหลังสงครามบะดร์หนึ่งสัปดาห์ ถึงแม้ว่าบหนบีจะอ้างถึงเรื่องนี้เป็นภาระเฉพาะเป็นตัวอย่างแรก แต่มันก็เป็นการบอกคนทั่วไปว่าความโหดร้ายและความถือดีนั้นในที่สุดมันก็จะย้อนมาทำอันตรายตัวเอง

112. ความเป็นหนึ่งเดียว

อัล-อิกลาศ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 จงกล่าวเถิด “พระองค์คือพระเจ้า ผู้ทรง
เป็นหนึ่งเดียว 2 พระเจ้าทรงเป็นผู้ทรงมี
ทุกอย่างโดยไม่ต้องพึ่งพาสິงใด 3 พระองค์
ไม่ทรงให้กำเนิดและพระองค์มิได้ทรงถูก
กำเนิด 4 และไม่มีสิ่งใดเหมือนกับพระองค์”^๗

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝
لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
كُفُوًا أَحَدٌ ۝

^๗ สาระสำคัญของบทนี้คือความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวหรือความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้า แนวความคิดเรื่องพระเจ้าได้ถูกนำเสนอตรงนี้ในรูปแบบที่บริสุทธิ์โดยมันได้กำจัดสิ่งปรองเปื้อนเจือปนที่ผู้คนทุกยุคนำเข้ามาในแนวความคิดนี้ พระเจ้าไม่มีหลายองค์ พระเจ้ามีองค์เดียวเท่านั้น ทุกสิ่งทุกอย่างพึ่งพาอาศัยพระองค์ แต่พระองค์ไม่ต้องพึ่งพาอาศัยสิ่งใด พระองค์มีอำนาจเหนือทุกสิ่ง พระองค์ไม่ได้เป็นลูกหลานของใครและพระองค์ก็ไม่มิมีลูกหลาน พระองค์ไม่เหมือนสิ่งใดและไม่มีผู้ใดเหมือนพระองค์หรือเท่าเทียมกับพระองค์ไม่ว่าจะในลักษณะใด ๆ ก็ตาม

นี้เป็นบทแรก ๆ ที่ถูกประทานในเมืองมักกะฮ์

หลักความเชื่อเรื่องความเป็นหนึ่งเดียวอันบริสุทธิ์ของพระเจ้าได้ถูกกล่าวไว้ที่นี้อย่างชัดเจน พระเจ้าไม่มีหลายองค์ พระเจ้ามีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น ทุกคนต้องอาศัยพระองค์ แต่พระองค์ไม่ทรงอาศัยผู้ใด พระองค์ทรงควบคุมและปกครองทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ไม่มีลูกและไม่มีพ่อซึ่งต่างจากมนุษย์ พระองค์ทรงเป็นนิรันดรโดยไม่มีการเริ่มต้นหรือสิ้นสุด ดังนั้น พระองค์จึงทรงเป็นผู้ที่ไม่มีสิ่งใดมาเทียบได้

บทนี้ถูกเรียกว่าเป็นแก่นของกุรอาน ครั้งหนึ่ง ท่านนบีได้อธิบายบทนี้ว่า “เท่ากับหนึ่งในสามของกุรอานทั้งหมด” (บันทึกโดยบุคอรีและมุสลิม)

113. รุ่งสาาง อัล-ฟะลัก

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ จงกล่าว “ฉันขอความคุ้มครองด้วยพระผู้
อภิบาล แห่งรุ่งอรุณ ² ให้พ้นจากความชั่ว
ร้ายของทุกสิ่งที พระองค์ได้ทรงสร้าง ³ และ
จากความชั่วแห่งความ มีดของกลางคืนเมื่อ
มันแผ่ลงมา ⁴ และจากความชั่ว ของผู้เสก
เป่าลงไปบนปมเงื่อน ⁵ และจากความชั่ว
ของผู้อิจนาเมื่อเขาอิจนา”ⁿ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا
خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾
وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ
شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

ⁿ บทนี้ไม่มีทำอายะฮฺ ถูกประทานที่มักกะฮฺ มันเป็นบทที่อ่านเพื่อขอความคุ้มครอง ชื่อของบทนี้ได้มาจากอายะฮฺที่ 1 ซึ่งสั่งให้ผู้คนขอความคุ้มครองต่อ “พระเจ้าแห่งรุ่งอรุณ” ให้พ้นจากความชั่วทุกอย่างที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติภายนอกและจากความอิจนา ริษยาและความมิดและแผนการชั่วร้ายของคนอื่น

พระเจ้าเป็นผู้ทรงทำให้เกิดความมิดของกลางคืนและนำแสงอรุณออกมาจากความมิด พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถกำจัดเมฆดำแห่งความยุ่งยากที่ปกคลุมมนุษย์และนำเขาออกมาสู่แสงอาทิตย์แห่งความเป็นอยู่ที่ดี

โลกปัจจุบันได้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อใช้เป็นที่ทดสอบมนุษย์ ดังนั้น ที่นี้จึงมีความชั่วอยู่คู่กับความดีเพียงทางเดียวเท่านั้นสำหรับมนุษย์ที่จะปลอดภัยจากเคราะห์กรรมแห่งความชั่วก็คือการขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าให้ปกป้องเขาจากสิ่งนั้น ความชั่วมีหลายอย่าง ตัวอย่างเช่น ความเสื่อมทรามเสียหายที่คนหัวใจชั่วยังคงหมกมุ่นอยู่ในตอนกลางคืนและผู้กระทำไสยศาสตร์ ในทำนองเดียวกันมีอีกหลายคนที่มีมองเห็นคนอื่นมีชีวิตมั่งคั่งแล้วเกิดความริษยาขึ้นมาและทำให้คนที่ตัวเองริษยาตกเป็นเหยื่อแห่งความริษยาของตัวเอง ผู้ศรัทธาต้องขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าให้พ้นจากความชั่วร้ายและความเสียหายของคนประเภทนี้ทั้งหมดและไม่ต้องสงสัยเลยว่าพระเจ้าเท่านั้นที่มีอำนาจที่จะคุ้มครองมนุษย์ให้พ้นจากความชั่วทุกอย่าง

114. มนุษย์ อัล-นาส

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 จงกล่าว : “ฉันขอความคุ้มครองด้วย
พระผู้อภิบาล แห่งมนุษยชาติ ²ราชาแห่ง
มนุษยชาติ ³ พระเจ้า ของมนุษยชาติ ⁴ ให้
พ้นจากความชั่วของผู้แอบเข้า มากกระซิบ
ครั้งแล้วครั้งเล่า ⁵ ผู้กระซิบเข้าไปในหัวใจ
ของมนุษย์ ⁶ ทั้งจากพวกญินและมนุษย์”⁷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ ﴿٢﴾
النَّاسِ ﴿٣﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٤﴾ مِنْ شَرِّ
الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٥﴾ الَّذِي
يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٦﴾ مِنَ
الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٧﴾

⁷ กรอานบทนี้แนะนำบรรดาผู้ศรัทธาให้ “ขอความคุ้มครองจากพระเจ้าของมนุษยชาติ” มันเป็นการ
วิงวอนต่อพระเจ้าให้ประทานความคุ้มครองจากความเสียหายของคนชั่วทั้งหลายทั้งมนุษย์และสิ่ง
เร้นลับ ในกรณีนี้ ให้ขอความคุ้มครองเป็นพิเศษให้ตัวเองพ้นจากความชั่วในหัวใจของตัวเองและใน
หัวใจของคนอื่นด้วย

กรอานบทนี้และบทก่อนหน้าเป็นการวิงวอนต่อพระเจ้าเพื่อขอความคุ้มครอง สองบทนี้ถูกเรียก
ว่า “อัลมุอาวิซะตัยน์” ซึ่งหมายถึงสองบทที่ขอความคุ้มครอง บทก่อนนี้ชี้ให้เห็นถึงการขอความ
คุ้มครองต่อพระเจ้าให้พ้นจากปัจจัยภายนอกที่อาจมีผลต่อเรา ในบทนี้ต้องการชี้ว่ามนุษย์มีความ
จำเป็นที่จะต้องขอคุ้มครองให้พ้นจากปัจจัยภายใน นั่นคือ ใจที่คิดจะทำชั่วในตัวเองด้วย ตราบใดที่
เราเอาตัวเองไปอยู่ภายใต้การคุ้มครองของพระเจ้าและไว้วางใจในพระองค์ ความชั่วก็ไม่อาจเข้ามา
แผ้วพานในชีวิตภายในของเรา

มนุษย์เป็นสิ่งถูกสร้างที่ต่ำต้อย เขาจำเป็นต้องได้รับการคุ้มครอง แต่มนุษย์ไม่สามารถได้รับการ
คุ้มครองจากผู้ใดนอกจากพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น พระเจ้าต่างหากที่เป็นพระผู้อภิบาลและผู้
ประทานปัจจัยยังชีพของมนุษย์ทั้งหมด พระเจ้าต่างหากที่เป็นกษัตริย์ของพวกเขา พระองค์เท่านั้น
ที่ควรค่าแก่การเคารพสักการะ ความจริงแล้ว ใครเล่านอกจากพระเจ้าที่สามารถเป็นผู้ช่วยเหลือ
ผู้ศรัทธาทั้งหลายในการทดสอบและในยามประสบเคราะห์กรรม?

ความเสียหายที่อันตรายที่สุดที่มนุษย์ต้องขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าก็คือความเสียหายจากซาตาน
มันเป็นอันตรายที่สุดเพราะมันปกปิดสถานะที่แท้จริงของมันเสมอ มันชักนำคนให้หลงผิดโดยใช้
การล่อลวงต่าง ๆ นานา ดังนั้น เฉพาะคนที่ระมัดระวังที่สุด คนที่พระเจ้าได้ประทานความสามารถใน
การแยกแยะระหว่างสิ่งที่เป็นศีลธรรมและสิ่งที่ไม่ใช่ศีลธรรม คนที่สามารถเข้าใจว่าอะไรเป็นความ
จริงและอะไรเป็นความเท็จเท่านั้นที่สามารถช่วยเหลือตัวเองให้พ้นจากกลไกของซาตาน ผู้สร้างแรง
บันดาลใจให้ทำความชั่วไม่เพียงแต่เป็นที่รู้จักกันว่าซาตานเท่านั้น แม้แต่ในหมู่มนุษย์ก็มีบางคน
ที่เหมือนกับซาตานแปลงตัวมาและอาศัยการล่อลวงหรือการล้างสมองคนอื่นทำให้คนอื่น ๆ หลงผิด

การขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าให้พ้นจากความเสียหายเป็นการกระทำที่มีสองด้าน ด้านหนึ่ง มัน
เป็นการได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้า ในอีกด้านหนึ่ง วัตถุประสงค์ของมันก็เพื่อปลุกให้คนรู้ถึง
ความเสียหายเพื่อที่เขาจะได้มีความสามารถในการเผชิญหน้ากับมันอย่างมีสติ

Goodword Books